Τὸ μέγα τοῦτο καὶ πάνυ ὠφέλιμον λεξικόν, ὅπερ ὁ εὐλαβέστατος σοφώτατός τε ἐλλογιμώτατος Βαρῖνος Φαβωρῖνος Κάμηρς ὁ Νουκηρίας ἐπίσκοπος, πολλῷ τε σὺν πόνῳ καὶ πλείστῃ ἐπιμελείᾳ, ἐκ πολλῶν τε διαφόρων βιβλίων κατὰ στοιχεῖον συνελέξατο, ἤδη σὺν θεῷ ἐν Ῥώμῃ πέρας εἴληφεν· ἀναλώμασι μὲν, τοῖς αὐτοῦ· χαλκοτύποις δὲ γλυφίσι, τούτοις τε καὶ ἐπιδιορθώσει, Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητός· τῶν λογίων ἀνδρῶν χάριν, καὶ λόγων ἑλληνικῶν ἐφιεμένων. Ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, χιλιοστῷ, πεντακοσιοστῷ τε, εἰκοστῷ τρίτῳ· Σκιρροφοριῶνος, τετάρτῃ φθίνοντος.

Ἡ τῶν τετραδίων ταύτης τῆς βίβλου κατὰ τάξιν ἀκολουθία, αὕτη σοι φίλε·

Α· Β· Γ· Δ· Ε· Ζ· Η· Θ· Ι· Κ· Λ· Μ· Ν· Ξ· Ο· Π· Ρ· Σ· Τ· Υ· Φ· Χ· Ψ· Ω·
ΑΑ·ΒΒ·ΓΓ·ΔΔ·ΕΕ·ΖΖ·ΗΗ·ΘΘ·ΙΙ·ΚΚ·ΛΛ·ΜΜ·ΝΝ·ΞΞ·ΟΟ·ΠΠ·ΡΡ·ΣΣ·ΤΤ·
ΥΥ·ΦΦ·ΧΧ·ΨΨ·ΩΩ· ΑΑΑ·ΒΒΒ·ΓΓΓ·ΔΔΔ·ΕΕΕ·ΖΖΖ·ΗΗΗ·ΘΘΘ·ΙΙΙ·ΚΚΚ·
ΛΛΛ·ΜΜΜ·ΝΝΝ·ΞΞΞ·ΟΟΟ·ΠΠΠ·ΡΡΡ·ΣΣΣ·ΤΤΤ·ΥΥΥ·

Ἅπαντά εἰσι τετράδια· πλὴν τοῦ Α· Η· Ξ· πενταδίων, καὶ τοῦ Θ· Ν, τριαδίων.

[illegible] ἐγγύθεν ἦλθε... ὅμηρος δὲ ἐν τῷ γ΄ τῆς ἰλιάδος, ὦ ἐκ τῆς βουλῆς οὕτως ἐκάλεσεν. ὁ μὲν [illegible] σαι καὶ τοῦ βαλεῖν, ὡς ἀπαχοῦ φανήσεται. διαφέρει δὲ οὐλὴ ὠτειλῆς, ὅτι ὠτειλὴ μὲν, αὐτὸ τὸ τραῦμα. οὐλὴ δὲ, [illegible] ὁ τύπος, θεραπευθέντος τοῦ τραύματος. Ὠτειλὴν οὐτάμενον, πρὸς ἐτυμολογίας [illegible] ὠτειλή [illegible] μένων, ἔχουσα [illegible]. τὸ δὲ δίφθογγον, [illegible] βαρυτικῶς. σημαίνει ἐνίοτε καὶ τὸ ἀπαλὸν τραῦμα. [illegible] τὰ εἰς λη θηλυκὰ [illegible] δίφθογγον [illegible] λεγόμενα, ὀξύνεται [illegible], ὡς τὸ δειλή [illegible] [illegible] τὸ ὕλη. παράκειται τὰ τοῦ κανόνος ταῦτα. αὐλή. ὠτειλή. ἀπειλή. οὐλή. [illegible] Ὠτιχιεὶ [illegible] τὸ ἰῶτα. [illegible] τοῦ σ [illegible] Ὠτοφόρα [illegible] [illegible] φέροντες ἐργάται. [illegible] εἶδος ὀρνέου [illegible], ἢ τὰ ὦτα συμπεπλασμένα. Ὠτο [illegible] γραμ [illegible] ἀλλ᾽ ὠσί. Ὠτοκάταξις [illegible] διονύσιον, [illegible] θλασίας [illegible] τεθλασμένος [illegible] κατὰ τὰ [illegible] παλαιὰ παρὰ τοῖς ὠσὶν εἶχον [illegible] Ὠτοκτυ... κεφαλαλγεῖν. ἐνοχλεῖν λαλῶν. Ὦτος, κύριόν τι καὶ ὀρνεόν τι παρὰ τὸ ἀριστοτέλει [illegible] ὁ [illegible] ἔχων περὶ τὰ ὦτα πτερύγια. [illegible] νυκτικόρα. [illegible] διονύσιος, [illegible] ὅτι [illegible] ὁ περὶ τὰ ὦτα ἔχων πτερύγια. τοῦτον ἐπαινούμενον καὶ ὀρχούμενον [illegible] νυκτικόρα [illegible] ἁλίσκεται [illegible] [illegible] Ὠτώεντα, γίνεται ἀπὸ τοῦ ὦτος. ἐκτείνει δὲ τὴν πρὸ τέλους [illegible], καθὰ [illegible] ὠτώεις, καὶ [illegible] καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τὸ περὶ αὐτὰς μακρὰς [illegible] διὰ τοῦ ο εις μακρὰ γὰρ ἔχοντα [illegible] [illegible] ἐκτείνεται [illegible] [illegible] ἐν τῷ ὁ μικρὸν διὰ δακτύλου [illegible] σκιόεις, ἠχόεις [illegible] [illegible] Ὠτρυνε, παρώρμησε. διήγειρεν. Ὠὑτὸς αὐτὶ τοῦ αὐτὸς [illegible] τὸ ω̃ [illegible] ἐν τῷ διφθόγγῳ [illegible] θαυμάσας, ἀντὶ τοῦ θαυμάσας. Ὠύγιεν [illegible] ἰλιάδος θ΄, ἀντὶ τοῦ ἀνέῳγεν [illegible] ἐκβολῇ τοῦ ι, ὤφελον. ὁ ὀξ [illegible] γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου. τάσσεται δὲ [illegible] μετὰ τοῦ οὐκ, [illegible] οὐκ ὤφελον. καὶ μετὰ τοῦ ὡς, [illegible] οὐκ [illegible] ὡς μὴ ὤφελον [illegible] οὐκ ὤφελον [illegible] [illegible] ὡς οὐκ ὤφελε [illegible] δηλονότι [illegible] γὰρ [illegible] [illegible] ὡς μὴ ὤφελον. παρὰ [illegible] δηλονότι [illegible] ὤφελες [illegible] ὤφελε. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ [illegible] Ὤφελον, ἀντὶ τοῦ [illegible] καὶ ὤφελον λέγεται [illegible] ὤφελεν [illegible] [illegible] πρόσωπον ἀπὸ τοῦ ὤφελον ἀντὶ τοῦ [illegible] διακρίνεται [illegible] [illegible] λέγεται, ἢ μετὰ τοῦ ὡς. οἷον, ὤφελον καὶ ὡς ὤφελον [illegible] καὶ μόνον, ἢ μετὰ [illegible] ἐπιρρήματος, καὶ μετὰ τοῦ ὡς [illegible] τοῦ ἐπιρρήματος. οἷον, ὤφελον καὶ οὐκ ὤφελον, ἢ ὡς οὐκ ὤφελον καὶ [illegible] καὶ [illegible] αἴθ᾽ ὤφελες ἄγονός τ᾽ ἔμμεναι, ἄγαμός τ᾽ ἀπολέσθαι. Ὠφελέω, ὠφελῶ. [illegible] λῶ σε. πρὸς δοτικὴν δὲ μόνον [illegible] αἰσχύλος. τοῖς θανοῦσι χρήματ᾽ οὐδὲν ὠφελεῖ [illegible] θουκυδίδης [illegible] ἐν τοῖς λακεδαιμονίοις, [illegible] δύνανται. Ὠφέλιμον, τὸ ὠφελεῖν [illegible] [illegible] οἷον ὠφέλιμος. τὰ δὲ παθητικά, οἷον τρόφιμος, ὁ τρεφόμενος ὑπό τινος [illegible] [illegible] ἐνεργεία, οἷον ἀοίδιμος ὁ ᾀδόμενος, καὶ ὑμνούμενος. Ὠφέλεια, [illegible] Ὠφελῶ [illegible] Ὠφθαλμίασε, τὸν ὀφθαλμὸν ἀπέβαλεν. Ὤφθησαν, ἐφάνησαν [illegible] μέλλων [illegible] [illegible] παθητικός, ὦμαι. ἀόριστος ὤφθην, τὸ τρίτον, ὤφθησαν. Ὤφειλον, ἀπῄρχετο. Ὠφλότες [illegible] [illegible] Ὤφλημα, χρέος. Ὦφλε, κατεδικάζετο [illegible] δίκην ὤφλησε [illegible] ὤφειλε. Ὠφρόν, ἐλαφρόν. Ὠφρυωμένος, [illegible] Ὠφύα, [illegible] Ὦχα. [illegible] ὁ μέλλων [illegible] ὦχα. ἐκ [illegible] [illegible] προσγεγραμμένου. Ὤχετο, ἐκάθητο. Ὤχετο, ἔφυγεν. ἀπέδρα. ἀπώλετο. [illegible] Ὤχησαν [illegible] [illegible] [illegible] φόβον [illegible] μεταφορικῶς, ἀπὸ [illegible] Ὠχήσαντο [illegible] [illegible] ὅς μετέωρος [illegible] ὕδατος [illegible] Ὠχλεῖ, ἠνώχλει. Ὤχλησεν, ἐμόχλησεν. ἐκίνησεν. ἐμόχλευσεν [illegible] Ὤχμασαν, κατέσχον [illegible] Ὠχόμεθα ἐσθλὸν, ἀντὶ τοῦ ἐλθόμενοι. λαμβάνεται δὲ [illegible] ἀφανισθῆναι [illegible] [illegible] θανάτου οἷον [illegible] ὤχετο [illegible] καὶ ἀποιχόμενοι, ὁ θανών. Ὦχοι, ἐκάθητο. Ὠχρί [illegible] ἄσις [illegible] λαθύρῳ ἐοικός. Ὤχρισαν [illegible] ἐκ λειποθυμίας ὤχρισαν. Ὤχριστέ [illegible] [illegible] ἀντὶ τοῦ ὠχρίασις. ἀρίσταρχος γράφει [illegible] ὀξυτόνως. λέγων [illegible] [illegible] σημαινομένου [illegible] φυλάσσεται [illegible] [illegible] [illegible] φυγεῖν [illegible] ὠχρός [illegible] ὀξυτόνως [illegible] ἐκ τοῦ ἀχος [illegible] συλλαβὰ [illegible] ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ω [illegible] τοῦ ι, βαρύνεται. ὦρος. ὦμος. ὦκος [illegible] τὸ ι προσγράφεται εἰς τὴν ἄρχουσαν. σημαίνει δὲ τὸ ὦχρος, καὶ εἶδος ὀσπρίου. Ὠχυρωμένοι, ἀσφαλισμένοι. Ὤψ, [illegible] [illegible] ὁ μέλλων, ὄψω. ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ αὐξήσει, ὤψ. σημαίνει δὲ τρία. δύο διὰ τοῦ ω μεγάλου [illegible] [illegible], καὶ τὸν ὀφθαλμόν. σημαίνει καὶ κύριον ὄνομα, ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ [illegible] θυγάτηρ. σημαίνει [illegible] [illegible] Ὤψαρ, [illegible] Ὤψαιον, [illegible] Ὤψε, [illegible] Ὠψιζόμην, [illegible] βράδιον ἐρχόμενος. Ὤψιος, [illegible] Ὦον, τὸ [illegible]

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ω΄ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ,
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ:

φυτήσιν, ἅσας γνώριμα ἀλλ' ἀχρεῖα τέχνη· ὅς ἐστιν πρός τινα, ἃ σφίσι τι ποχὶ, ἐν τοῖς περὶ βασιλείας ὁ δεῖπνος
ὅμοιον, γνωστὸν ἀλλ' ἀπλεία καὶ ὕδατα μιὸ τοῦτο τίνι σφίσι τι, τί δὲ σὺ τὸ δὲ τὸ λιπὸν ἔγαγες; Ωρης κλαίουσα ἔχε
γυναῖκα, ἅπαις ἐτύγχανε· ποτὲ ἰδοῦσα ζεὺς καὶ ποσειδῶν, καὶ ἀπόλλων τῷ οὐρίῳ τούτῳ ἐπιξενωθεῖσαν, καὶ ἐξενωθέντες, ᾐδέσ-
θησαν δεξάμενοι· οἱ δὲ ἔφασαν αἰτεῖν ὃ βούλοιτο· ὁ δὲ παῖδας αἰτεῖ· οἱ δὲ οὐρῆσαι ἐν τῇ βύρσῃ τοῦ θύματος βοὸς ἔκρυ-
ψαν, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ ὠρίων ἐγένετο· κληθεὶς οὕτως, ὡς ἐκ τοῦ οὔρου γεννηθείς· ὅθεν καὶ τρίπατρον τοῦτον καλεῖ λυκόφρων· τὸ δὲ ὠ-
ρίωνος ξίφος, ὁ διομήδης εἶχεν· ἀλλ' ὁ νεοπτόλεμος, τετράπτερα φασγάνου τριδακτύλου λέγει· ἔφασαν γὰρ πρότερον τὸν ὠρί-
ωνα ἐχαρίσατο· πηλεὺς δὲ ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ ἀχιλλέως τοῦτο νεοπτόλεμος ἐδέξατο. Ωρίζει, ὑποτονεῖ, ὁμιλεῖ, φροντίζει, μεριμνᾷ·
ἀδολεσχεῖ. Ωρείθυια, ἐρεχθέως θυγάτηρ· ἣν ἐξ ἀττικῆς ἁρπάσας ὁ βορέας, ἤγαγεν εἰς θρᾴκην κἀκεῖσε συνελθὼν, ἔτεκε
ζήτην καὶ κάλαιν, ὡς σιμωνίδης ἐν ναυμαχίᾳ· φινεὺς δὲ κλεοπάτραν τὴν ὠρειθυίας πρότερον ἔγημε· μετὰ ταῦτα δὲ, ἰδαίαν
τὴν δαρδάνου· ἥτις ἀπεχθῶς ἔχουσα πρὸς τοὺς προγόνους, λέγω δὲ τοὺς ἀπὸ κλεοπάτρας υἱοὺς, ἐπεβούλευσε τυφλῶσαι αὐτούς·
οἱ δὲ, ὅτι ὁ πατὴρ ἐτύφλωσεν αὐτοὺς, διαβαλούσης τῆς μητρυιᾶς πρὸς αὐτόν. Ωρικὴν ὑλαφόρον λέγω ἀφιστάσαις, ἀπὸ
τοῦ ὡσίαν καὶ ἀκμαίαν· ὥρα γὰρ καὶ ἡ ἀκμή· καὶ ὡραῖον φασὶν οἱ τραγικοὶ τὸ ἀκμαῖον· κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ἐστὶ μὲν τὰ ὡρικὰ δὲ
μειράκιον καὶ κόρη, ὡς ἐν δαιταλεῦσιν ἀλλ' ὅς. Ωριμον, καίριμον· ἢ τὸν καιρὸν διαγνωρίζον, ἐν τῷ πράξει. Ωρίσθη, διωρίσθη
διεταράχθη. Ωρισαν, ἐδήλωσαν ἀπεφήναντο. Ωριος ζεὺς, ἀπὸ τοῦ ὁ ὅριος· βαρυτονεῖται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς· ἢ ἀπὸ τοῦ ὁ ὁ-
ριος, ἐκ συναλοιφῆς δωρικῶς. Ωρίων ὅτι κυνηγέτης ἀόριστος ἦν, καὶ ὡς οὐκ ἐκ τοῦ ὡραῖος εἶναι, ἀλλ' ἐξ οὐρήσεως ὅτι φα-
σὶ δὲ παρθένους σκοπεῖν δηλοῖ τὸ τὸν ὠρίωνα, καὶ ὡς ὑπὸ σκορπίου πληγεὶς τέθνηκεν, αὐτοὶ δηλοῦσι, καὶ ἀπὸ τοῦ ὠραίου ὑπομνηματ-
ισταί. Ωρίων, ἄστρον μέγιστον καὶ λαμπρότατον ὁμώνυμον τῷ ἥρωι· ὃς ἐπὶ ἀνδρίᾳ καὶ κάλλει καὶ μάλιστα κυνηγετικῇ
θρύλλεται, καὶ κατ' ἔρωτα λέγεται ἀρτέμιδος σκορπίου πληγεὶς καὶ θνήσκων, ἀστροθεσίας τιμηθῆναι· περὶ αὐτοῦ διαλαμ-
βάνει καὶ ἄρατος καὶ οἱ ἄλλοι ὑπομνηματισταί, ἐπεὶ παρὰ τὴν ὥραν ἰωνικῶς ψιλοῦσιν, ἐπεὶ παρὰ τὸ ὀαρίζειν, ὡς ὀαρίων καὶ κατὰ
κρᾶσιν, ὠρίων ὡς ἂν ἐπεί τις ὁμιλητής, διαφερέσθωσαν αἱ παλαιαί. Ωκύπετα, ὑπερέκλυπτα· ἐπειγόμενα. Ωρκωσι
καὶ ὀρκότης δ' ἐγώ φησι κρατῖνος· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ω λέγει ἢ διὰ τοῦ ἰῶτα· ὤρκισεν· φρύνιχος. Ωρμαινεν· ἐκ τοῦ ὁρμῶ παρά-
γον, ὁρμαίνω ὁ παρατατικός, ὥρμαινεν. Ωρμεῖσθαι, ὁρμεῖν, τὸ πολεμεῖν. Ωρμηνε, διενοεῖτο. Ωρμασί τις τὴν ναῦν, ἤ-
γουν εἰς λιμένα κατέστησεν· εἰ δὲ προσλάβοι τὴν ἐξ πρόθεσιν, ἐπὶ τῆς καθ' ὁρμὴν κινήσεως· ἀπὸ τοῦ ὁρμῶ ὁρμήσω. Ωρμάθη-
σαν, ἐξέστησαν. Ωρνιάζειν, μετέωρον ἐπαίρειν τὴν κεφαλήν. Ωρνυτο, ὥρμα· διεγείρετο. Ωροβισμένα, κεχορτασμένα ἀπὸ
τοῦ βοῶν. Ωρογράφοι, ἱστοριογράφοι οἱ τὰ κατ' ἔτος πραττόμενα γράφοντες· ὧραι γὰρ οἱ ἐνιαυτοί. Ωρολογεῖον· λέγεται δὲ
τὸ μετρεῖν ὀδυσσείας δ'· ἐνθ' ἡμέρας πρώτας λέγε, ἀπὸ τοῦ συναριθμεῖν· ὡρολογεῖον οὖν, ᾧ τὰς ὥρας μετροῦμεν. Ωρόθυνας,
ἐτάραξας· ἠρέθισας. Ωροι· ὥριοι φύλακες. Ωρορε, μέσος ἐστὶ παρακείμενος· διὸ χώραν ἔχει ἐνίοτε μὲν ἐπὶ πάθους λέγε-
σθαι· ἐνίοτε δὲ ἐπὶ ἐνεργείας· ὄρωρα δὲ ἐστὶ τὸ πρότερον ὁ μικρόν· τὸ δεύτερον ὦ μέγα· διὰ δὲ τὸ μέτρον, ἐνίοτε ὤρορα γίνεται,
κατὰ ἀντίστροφον θέσιν. Ωρος, ὁ ἐνιαυτός· παρὰ τὰς ὥρας ἤγουν τὰς τροπὰς ἃς περιέχει· ἢ παρὰ τὸ ὀξὺ καὶ κοῦφον, ὁ μετέω-
ρον αἴρεται· ἐπεὶ καὶ μετέωρος αἴρεται ὁ κοῦφος· καὶ ὡρογραφίαι, αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγραφαὶ γινόμεναι τῶν ἐν ταῖς πόλεσι·
καὶ ὦρος, ἡ νύξ, ἀπὸ ὠκεανοῦ. Ωροσίδης, ὁ ἀπὸ ὠρεστοῦ γεγονώς· οὗτος δὲ ἐστὶ ποταμὸς ἐν τῷ ὄξω γῆς παρὰ ὠκεανός. Ωροσκό-
πος, ὁ σκοπῶν τὰς ὥρας. Ωρουσεν, ἐπιπηδῶν ὅρμημα. Ωρρα, τηνικαῦτα. Ωρσεν· αἰολεῖς τοὺς τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν
συνῃρημένους μέλλοντας βαρυνόντων καὶ διὰ τοῦ σ ἐκφέρουσι· σπείρω γὰρ φασὶ καὶ κέρσω, καὶ φθέρσω· οὕτω δὲ καὶ ὄρσω τὸ ἐ-
γερῶ· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἔρξω τὸ φθείρω, ὁ μέλλων ἔρσω αἰολικῶς· ὀξύνουσι καὶ τὸ ἀποτήρσω, ἀπὸ τοῦ ἀποφθέρσω· ποιοῦσι δὲ τοῦτο οἱ
αἰολεῖς, πρὸς ἀναλογίαν τῶν λοιπῶν μελλόντων· οἱ δὲ πάμμεγα ἐνεργείᾳ τῷ σ παραλαμβανόμενα, βαρύνονται. Ωρσεν, ἀπὸ τοῦ ἔρ-
σεν· αἱ συγκοπαὶ κατὰ τὸ μέσον, τῶν αἰολέων εἰσίν. Ωρσεν· ὦρο, ὀξύνεται ἔθερος· δοκεῖ δὲ τοιοῦτος εἶναι καιρὸς, ἐμφαίνει τὸ
ἐπὶ λίθου φωνήσεως. Ωρτ' ἰέναι, ὁμηρικὸς ζῆλος ἐκεῖνος γὰρ συνεχῶς, βῆ δ' ἰέναι, καὶ ὦρτ' ἰέναι φησίν· ὅθεν παρακείμενον
καὶ ἱστοδόκης· λαμβάνεται δὲ καὶ παρ' ἡσιόδῳ καὶ παρ' ὁμήρῳ τὸ ὦρτο καὶ τὸ βῆ, ἀπὸ τοῦ ὥρμητο, καὶ παρεκινεῖτο. Ωρτο· ὄρω
διεγείρω· ὁ μέλλων, ὀρῶ· ὁ παρακείμενος, ὦρκα· ὁ παθητικὸς, ὦρμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὤρμην· ὦρσο, ὦρτο, ὡς ποιεῖ λέγει,
καὶ ὀνειζεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ ὤρου το κατὰ συγκοπήν· καὶ ἀπὸ τοῦ ὥρμητο δὲ ὡσαύτως· ἢ ὄρομαι ὠρόμην· ὤρου ὤρετο, ὁ κατὰ συγκοπήν,
ὦρτο, καὶ ἐνῶρτο. Ωρτὸς, βωμός. Ωρυγὴ, φωνή· θόρυβος· κυρίως δὲ ἡ τοῦ κυνὸς φωνή. Ωρύχαται, ὀρύσσω μέλλων, ὀρύξω· πα-
ρακείμενος, ὤρυχα· ὁ παθητικὸς, ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται, καὶ ἰωνικῶς, ὠρύχαται. Ωρύεσθαι, κλαίειν· βοᾶν· λέγεται δὲ
ἐπὶ λύκων κυρίως· τὸ δὲ λεοντῶν λιμώττοντα κλαίοντα· καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἴδιον ὄνομα φωνῆς. Ωρυξαν, ἔσκαψαν. Ωρύω, σημαίνει
τὸ κλαίω· παρὰ τὸ αὖ τὸ φωνῶ, γίνεται αὐρύω· καὶ κράσει τοῦ α καὶ υ εἰς ω, ὠρύω. Ωρφωσεν, ὠρφάνισεν. Ωρχιπέδισας,
ἀπὸ τοῦ τῶν ὀρχέων ἅψω, καὶ κατέχεις αἰσχρῶς· ἀριστοφάνης. Ωρχιμένος, ἄρχω· ἄρχομαι· ἀρχόμενος· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ
τροπὴν, ὤρχμενος. Ωρῶ, τὸ φυλάσσω· ὅθεν καὶ ἐπίουρος, ἐπίσκοπος φύλαξ. Ωρώρει· ὄρω τὸ διεγείρω· παρακείμενος, ὦρ-
κα· μέσος, ὦρα· καὶ ἀττικῶς, ὄρωρα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὠρώρειν ὠρώρεις, ὠρώρει. Ωρωρέχαται· ὀρέγω ὀρέξω ὤρεχα· ὤρεγμαι
τὸ τρίτον, ὤρεκται· καὶ ὀρώρεκται· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὠρέκτο· καὶ ἰωνικῶς, ὠρέχατο· καὶ ἀττικῶς ὠρωρέχατο· καὶ κατὰ συστολὴν
ὀρωρέχατο, ὡς πεπηγέχατο· δηλοῖ δὲ τὸ ἐξέτεινον. Ως, μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται ὅτε ἦν, ὡς καὶ ἀγαμέμνονα λαβ-
εῖν σαι ἔργον· ὅτι δὲ ἔχει καὶ τὸν τῶν σύνδεσμον καὶ τὸν καί, μετὰ ὁριστικοῦ συντάσσεται ἀεί, ὁ δὲ ἵνα ἐστὶ καὶ ἐνίοτε παρα-
λαμβανόμενον δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς, ἀεί ποτε ἐπὶ ἐμψύχων λαμβάνεται. Ως, ὅτι ἔχει τὸν τῶν σύνδεσμον, μετὰ ἀπαρεμφάτου
συντάσσεται· οἷον, ὥστε γενέσθαι τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε καὶ νοεῖν καὶ λέγειν τὰ δέοντα· τηλικοῦτος, ὥστε ἅπαντας ὑπερβαλεῖν·
συντάσσεται καὶ εὐκτικῷ· οἷον, ὥστε λέγοι ἄν· καὶ ἔτι ὁριστικῷ· οἷον, ὥστε λέγει. Ως, ἀντὶ τοῦ πρὸς λέγεται ἀττικῶς· ὡς τὸν
ἱερὸν λέγοντες καὶ ὡς τὸν διδάσκαλον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν θεὸν, καὶ πρὸς τὸν διδάσκαλον. Ως μὲν, ὡς δέ· καὶ ὡς δ' αὖ, ταῦ-
τό ἐστι τῷ ὡσαύτως. Ως οὐκ, ἀντὶ τοῦ λίαν ἐπεὶ ἔχει τινὰ ἔμφασιν τοῦτο, καθὸ γράφεται μετὰ ὑποθετικοῦ, ὡς μάλιστα.
Ως, πολύσημον ἐπίρρημά ἐστιν· ἔστι γὰρ παραβολῆς, ἢ ὁμοιώσεως· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, ἔτι καὶ ὡς

δὲ ἐπίρρημα χιλιαστικὸν, καὶ λύπης δηλωτικόν. Ὢ τὸ τὸ [illegible] θεοῖς ἐχθροὶ αἰπόεντες. φανερὸς [illegible] οὐκ [illegible] τὸ κεῖται, ἀλλὰ χιλιασμὸν δηλοῖ καὶ ἀγανάκτησιν καὶ πάθος τῆς ψυχῆς, [illegible] ἐπὶ γινομένοις ἐφ᾽ αἷς [illegible] τις, ἢ ἐκθαμβέονται, ἢ ἄλλο τι γινόμενον πάσχονται. ἐκ παραλλήλου δὲ, τὸ ὦ, καὶ τὸ [illegible], δηλοῦσι τὸ [illegible], ὡς [illegible] φῶ. παπαί. καὶ γὰρ καὶ τὸ φῶ παπαί παράλληλα κείμενα, τὴν [illegible] σημασίαν ἔχουσιν. ἔστι δὲ σχῆμα ἐκ παραλλήλου, ὅτι δύο λέξεις ὁμοῦ κεῖνται παρ᾽ ἄλληλα, προφορᾷ μόνῃ διαφέρουσαι, σημαίνουσαι δὲ [illegible] μέρος τι ταυτὸν γὰρ αἱ λέξεις ἄμφω δηλοῦσι. καὶ βάσκ᾽ ἴθι, αὐτὶ τοῦ πορεύθητι. ἄπελθε. καὶ πολέεσκε δ᾽ αὖτις, πόλεμόν τι. ὅμοιον καὶ τὸ, πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι. καὶ τὸ λίαν πάνυ, καὶ τυχὸν ἴσως. Τοὺς δὲ βιαζομένους τὸν ὅμηρον καὶ μεταγνόντας εἰς ἑτέρους [illegible] [illegible] ἐκείνου, ἀρέσκει λέγειν τὸ ὦ [illegible], αὐτὶ τοῦ [illegible]. ἐπειδὴ εὕρηται ἐν τοῖς μεθ᾽ ὅμηρον, [illegible] λεγόμενα [illegible] [illegible] παλαιοῖς, ὡς πάντα διορθώσειν τις [illegible] τὸ δίοπα. Ὤ᾽ τόλος, αὐτὶ τοῦ [illegible] δωρικῶς. Ὦπος, ὄνομα [illegible] [illegible] διὸ καί τινες ἠξίωσαν ἀναγινώσκειν ὦπος, ὡς [illegible]. Ὤπται, ἐθεάθη. Ὤπτευσαν. ὤπτασα ὤπτα, συζυγίας δευτέρας τῶν [illegible]. ὁ [illegible] τοῖς ἀττικοῖς ἀπαρέμφατος λέγεται. [illegible] ἀττικός. ὤπτευσα, μέλλων [illegible], ἀόριστος ὁ [illegible] τῶν [illegible], [illegible]. Ὠπφρήσαμαι, ἤσφραμαι. Ὠπιπεύμα [illegible] ἐν συνουσίᾳ. [illegible] τὸ ὁμοῦ [illegible] [illegible] καὶ [illegible].

ΤΟ Ω΄ ΜΕΓΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ΄, ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ, ΩΝ ΠΡΟΤΑΣΣΕΤΑΙ·

[illegible] ρα, ἐφ᾽ ἑκάστου ἔτους τῶν τεσσάρων τμημάτων τοῦ χρόνου. οἷον, ἔαρος, θέρους, καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ ὥρα ἡ εὐμορφία. καὶ [illegible] μὲν τοῦ [illegible], ὡραῖος ὁ εὐειδής. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐπιτηδείου, ὡραῖος [illegible] ὁ καρπός. ἤγουν, ὁ [illegible] τῷ ἁρμόζοντι καιρῷ. καὶ [illegible] μέν, ὁ πρὸ τῆς ὥρας καὶ [illegible]. ὄψωρος δὲ, ὁ [illegible] καὶ γηράσας. Ὤρα, ἡ φροντίς. ἡσίοδος [illegible] γὰρ τῷ ὀλίγα [illegible]. ὅ ἐστι, φροντὶς ἐλαχίστη ἐστί. Ὡραγάμων, ἐν ἀκμῇ γάμων. Ὡραία, ἀκμάζουσα. καιρὸς ἔχουσα. καὶ ὡραία τῇ ἡλικίᾳ [illegible]. Ὡραῖα, νεκύσια. οἱ δὲ δαιμόνια. [illegible] δὲ καὶ [illegible] τῶν ἐκ γῆς ὡραίων, καὶ [illegible] τῶν καθ᾽ ὥραν συντελουμένων ἱερῶν. Ὡραία ἡμέρα, ἡ ἑορτή. Ὥραι διὸς, ἢ τοῦ αἰθέρος, ἢ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ τοῦ ἡλίου. φιλόσοφον ὁ ποιητής, πυλωροὺς αὐτὰς λέγει τοῦ οὐρανοῦ. καὶ [illegible] γράφουσι [illegible] λέγει τὸν οὐρανὸν, [illegible] ἐκ τῶν ὡρῶν [illegible] λέσματα ὡς ἄν τις [illegible], ἀλλ᾽ ὥσπερ ἡ μὲν ἀνακλίνουσι φησὶ πυκνὸν νέφος, ἡ δὲ [illegible]. [illegible], ἀνάξαι νέφος οἷά τινα πύλην, καὶ αὖθις [illegible]. [illegible] γὰρ ὡραί τινές εἰσιν ὡς [illegible] καὶ [illegible] τοῦ [illegible] τὸν [illegible] [illegible]. Ὡραΐζω, τὸ καλλωπίζω. καὶ ὡραϊσμός. καὶ ὡραία γάμου παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ἣν οἱ ἄλλοι ἕλληνες, ἐν ἀκμῇ γάμου λέγουσιν. Ὡραίαν [illegible] ἀπολλώνιος, αὐτὶ τοῦ εἰς ὥραν καὶ τὸν δέοντα καιρόν. καὶ ὅμηρος. ἀναγκαίῃ γὰρ ἐπείγει. Ὡραῖον διόνυσον, τὸν [illegible] καιρὸν φαινόμενον. ἐπεὶ [illegible] τὸν τοῦ ἔαρος καιρὸν τῆς ἑορτῆς [illegible], καὶ τὰ κωμικὰ δράματα ἐν ταύταις [illegible]. [illegible] δὲ τῷ διονύσῳ ἀνάκειται. Ὡραιόνετο, ὥρμων ἐπορεύοντο. Ὡραιοπώλας, ὁ τὴν ἀκμὴν πωλήσας. ὀπωροπώλης ταριχοπώλης. Ὡραῖος, εὔμορφος. εὔτροπος. εὐσχήμων. εὐπρόσωπος. Ὡραϊσμός, καλλωπισμός. καιρός. Ὡραίων, τῶν [illegible], καὶ ὡραίων, τῶν καρπῶν. Ὡρακιᾶ, τίθεται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει αὐτὶ τοῦ ὠχριᾷ. ὡς τὸ ὅτι ὡρακιάσας, [illegible] γὰρ [illegible]. Ὡρακίζω καὶ ὡρακιῶ, τὸ ὠχριῶ καὶ λειποψυχῶ καὶ ἐκλύομαι. παρὰ τὸ ἀκκίζεσθαι τὴν ὥραν, ἤγουν τὴν μορφήν. [illegible] γὰρ ἡ φροντίς. ἐκ δὲ τῶν φροντίδων ἐκλύεταί τις. τοῦτο δὲ σοφοκλῆς εἶπεν ἐν ἀμφιαράῳ σατυρικῷ. ἤγουν τὸ ὠχριᾶσθαι θλιβομένης τῆς ψυχῆς. τοῦτο δὲ, πολλάκις γίνεται. Ὡραία, χελιδόνων ὀροφή. Ὡραιστής, ἱμάς. Ὡ[illegible], [illegible] τὴν [illegible] [illegible] ὥραν ἑκάστου ἔτους [illegible]. [illegible] δὲ λέγουσι, τὸ τρὶς [illegible] τὴν γῆν. Ὡργᾶ, ὀστρεῖ. γαυριᾷ. ἡ πρὸς συνουσίαν ἐπείγεται. Ὡργάσαι, πηλὸν ἕτοιμον [illegible]. Ὡργασμένος, μεμαλαγμένος. Ὥργαν, κατὰ [illegible] καὶ ἐν ἑτοίμῳ. Ὡργισμένον, παρεσκευασμένον. ἕτοιμον. Ὡργιᾶται, χλίζει. ὀρίζει. Ὡργυωμένοις, ἐκτεταμένοις. ἢ [illegible] [illegible] ὀργυιᾶς, ἤτοι τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀργῶ τὸ ὁρμῶ. ὀργὰς δὲ, τὸ ἐκ γῆς σύντομος ὀρούειν τι τῶν βοτανῶν. καὶ [illegible] φὰς δὲ καὶ δίχα προγραφῆς τοῦ ι, διὰ γράφουσι τὸ ὠργυωμένοις. τὰ γὰρ διὰ τοῦ υα θηλυκὰ τῷ ἰῶτα παραλήγονται. μυῖα. ἅρπυια. [illegible]. τὸ δὲ ὀργυιά, διφορεῖται. Ὤργων, ἐπεθύμουν ἐμίγνυσαν. Ὡρδυλλασάμην, ἐμόχλευσα. Ὥρειον, ἐδίδου. Ὡρέες, γυναῖκες. Ὡρεα, αὐτὶ τοῦ οὔρεα δωρικῶς, ἢ ἰωνικῶς. Ὡρείτης, ὁ πολίτης. παρὰ τὸ ὠρεὸς ὠρέως γίνεται καὶ τὸ κύριον ὄνομα. Ὡρεῖν, φυλάσσειν. ὅθεν καὶ ὁ θυρωρὸς λέγεται. Ὠρέξατο, εἶχε χαλκόν, ἤτοι αὐτὶ τοῦ [illegible] καὶ [illegible] ἑαυτὸν τῷ ἔγχει. Ὠρέξατο, ἔπινε. παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. σημαίνει καὶ τὸ ὄρεξιν ἔλαβε, καὶ οἷον πρόθυμος ἐγένετο. Ὤρεξε χεῖρα, ἤγουν ἐκτείνας, ἔδωκεν. Ὥρειον, ταχυαῖον. Ὦρες, πύργοι ὀχυρωμένοι [illegible]. Ὥρεσσι, γυναιξὶν ἀνδράσι συνεζευγμέναις. ἐκ τοῦ ἄειρω, τὸ ὁμοῦ εἶρω καὶ συζευγνύω. ὡς τὸ [illegible] [illegible]. ἤγουν, συνέζευξε. συνέδησεν. [illegible] αὐτοῦ ῥηματικὸν ὄνομα, ἄορ, ἡ συνεζευγμένη καὶ ὁμοῦ οὖσα τῷ ἀνδρὶ γυνή. διὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ ξίφος συνέμφασιν [illegible] τὸ ᾱ, γέγονεν ὄαρ. [illegible] καὶ [illegible] ὀαρίζω τὸ συνάπτω καὶ οἷον συνέζευγμαι, καὶ ὁμιλῶ. καὶ ὀαριστὺς ὁμιλία. καὶ ὀαριστής, ὁ ὁμιλητής. καὶ ξυνάορος κατὰ τὴν τραγωδίαν ἡ γυνή. καὶ [illegible] τι καὶ ὁ ἀνήρ. καὶ ξυνωρίς, ἡ συζυγία τῶν ἵππων. καὶ τετράορον φάσμα ταύρου. καὶ τέτρωρον, τὸ τετράζυγον. καὶ τετράορες ἵπποι ἐν ὀδυσσείᾳ. τὸ δὲ ὄαρ συναιρεθὲν, γέγονεν ὦρ [illegible]. ὡς ἔαρ ἦρ, κέαρ κῆρ, ἄολξ ὦλξ. καὶ [illegible] ὦρες. οὐ [illegible], [illegible] ὡς ἄνδρεσσι καὶ ὤρεσσιν ἀμυνέμεν, τουτέστι ταῖς γυναιξί. καὶ ἄορα, τὰ ξίφη. Ὠρεῖν, ὥρμα. Ὡρεύειν, τὸ τῶν ἀγρίων νομῶν καὶ ἐθνῶν ἐπιμελεῖσθαι. Ὠρέχθει, ἐπεθύμησεν. Ὦρι, πάθος. οἱ δὲ, πάχος καὶ παχύτητα. καὶ ὥρα, καιρός. ἢ τῷ καιρῷ καὶ ἀκμῇ. Ὦρι ἐν εἰαρινῇ. ἐν τισὶ δὲ εἴρηται. ἐν δέ γε τῷ ὅτε τὰ φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ, λείπει τὸ εἰαρινῇ. δῆλον δὲ ὅτι τοῦ εἴαρ ὅθεν τὸ εἰαρινὸν, [illegible] τὸ ἔαρ. κατὰ τοῦ ὄνειαρ καὶ τοῦ εἶδαρ, τὸ ὄνειαρ, καὶ τὸ εἶδαρ. Ὥρημα τοῦ, φύλαγμα τοῦ. Ὠρήσσοντα, φυλάσσοντα. Ὠρθιάς, πόρευσις. Ὤρθωσεν, ἐγέρμασεν. ἀνέστησεν ἢ ἀνέστησεν. Ὡρθινίσθημες, ἀπὸ ὄρθρου ἐθεράπευον. Ὥρια, τὰ κατὰ τὴν ὥραν γινόμενα. ὡραῖα, ἢ ὥριμα. Ὡρίαπον, [illegible] τὰ [illegible] τοῦ ἀγγέλου. Ὡριαῖς, ὡραίζως. Ὥριμα, ὀρίγγανα. Ὡριζόμενοι, ὁριζόμενοι. Ὠ᾽ξίγιτι συνβάτα.

σχηματίσται· τὸ γὰρ κατ' ὦμοι τοῦ δειλοῦ. Ὦμαι, τῶν ὤμων. Ὠμᾶ· ἔστιν ἀδιαφωνήσεις λύπης δηλωτική· ἐκ τοῦ ὠμὰ ἐκπτώσει τοῦ ο εἰς ω, ὤμοι· ἔχεται γὰρ καὶ ἄμοι. Ὠμοκα, τελέως ἀληθές· χῦν γὰρ ὀμώμοκε λέγει. Ὠμοκυδία· ἐπὶ τοῦ ὤμου δεξιὰ μέγα φρονεῖ ἢ τὸ παίζειν. Ὠμέλια, τὰ ἄγρια ὀθόνια. Ὠμολόγησαν, συνέθεντο. Ὠμογέρων, τὸ παρὰ καιρόν· ἵνα δηλοῖ τὸ ὠμὸν γῆρας, ἄωρον τὰ πᾶσιν ὡς εἰ καὶ καρπός τις τὰ πεπαίνειν καθέστηκε· ὠμογέρων δὲ ὅταν ἡλικίας εἶναι γεροντικῆς, ἀλλ' οὐκ ἐχούσης καὶ ἰσχύος· οὐ μὴν τὰ τριβείας γῆρας, ἔκ τινος ἰσοσχάω ὠμότητος· ἢ ἔστιν οὕτως ὠμογέρων, ὁ λεγόμενος προπόλιος. Ὠμὸν, τὸ μὴ μεταβολὴν εὐλαφὸς ὡς πέψει· ὡς καὶ τὴν ἔξω τροφὴν, ὠμὴν λέγουσιν· οὔτε ἑψημένην οὔτε ὀπτημένην· ὥς φιλόξενος, ὠμὸν τὸ ἐν ἰάστῃ τεταγμένον, καὶ ὑπάρχον ἐν μὴ μεταβλητῷ, παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπάρχω. Ὤμοξεν, ἐστέναξεν. Ὤμωζεν, ὠδύρετο, ἐστέναζεν. Ὠμαργὸς, σκληρόν· καὶ ὠμαργὸς, σκληρὸς, χαλεπός. Ὠμόρξατο, ἀπεψήσατο. Ὦμος ὅτι καὶ ἐπὶ ἵππου λέγεται ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν λαπαδίζουν, ἰδὲ λέοντε καὶ ἐν τῷ κατὰ μαλδὸν ἔλασεν ἵπποις. Ὦμος παρὰ τὸ ο τὸ ὑπάρχω ὁ ὑπομένων τὰ βαρέα ἰσχυρῶς, ἢ τὰ φορτία· ἔστι δὲ τὸ μέλος τοῦ σώματος, ἐξ οὗ καὶ ὠμὸς ὁ ἀπηνὴς καὶ σκληρός. Ὠμοσπάρακτον λέγει ἀριστοφάνης δηλῶν μετὰ τοῦ σπαράξαντα λίθοντα, ἐν πράγματί φασι σκολιὸν πρὸς ποιεῖν· οὐκ ἄν ποτε κατορθώσεις οὐδὲ διανύσεις· ἢ ἄμβας ἀδιάθετον καταλαβεῖν, καὶ ὠμόν· ὡς πρὸς μάγειρον δὲ τὸ ὠμοσπάρακτον· ἢ τὸ νεοσπάρακτον. Ὠμοτράγα, βουλίσα τριβάλιο. Ὤμοσεν, ὤμοσε ἐστι σιν. Ὠμότης, ἀπηνότης. Ὠμορέκασιν, ἰδυσφόκασι, παρὰ καιρὸν ἄωρον τὸ βρέφος προήγαγεν. Ὠμοφάγους, ἀντας, τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας καὶ ἐσθίοντας. Ὠμοχερεῖ, ὠ ἐπὶ ποιεῖ. Ὤμφυλας, ἐδόξαζεν. Ὠμὰ, τὰ παρὰ καιρὸν γινόμενα. Ὠμὰ γῆρα, τῶν πρὸ τῆς ὥρας γηρασκόντων. Ὤν, ἀντὶ τοῦ οὖν λέγουσι δωριεῖς. Ὠνέφασεν, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ο, καινῶς ἐσχημάτισται· ἔστι γὰρ τὸ ἀκόλουθον οὕτως· ἀλλὰ μαι ἔργον αὔξεται ᾧ ἐφαίνετο, ἐπεί τι ὁ δὲ ποιητικῷ ἐφὼν ἔφαγον δηλοῖ, τῷ ποιητικῷ τῆς ... σεως, τὴν τοῦ ἔργου αὔξησιν. Ὠνάμην, ὤνασο, ὤνατο· ταῦτα ἀδόκιμα διὰ τοῦ α· τὰ γὰρ ἀρχαῖα διὰ τοῦ η· ὠνήμην, ὤνησο, ὤνητο. Ὠνάμην, ἀπέλαυσα. Ὦναξ, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ δωρικῶς ὀξύνεται καὶ οὐ περισπᾶται· τὸ γὰρ α οἱ δωριεῖς εἰς ω τρέπουσι· τὸν ἀόγαιθρον λέγοντες καὶ τὸ ἄναξ, ὦναξ· καὶ τὰ ὅμοια οὕτως· ἢ δὲ ἔστιν ἀττικὴ συναλοιφὴ ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ περισπᾶται· καὶ πρὸ τοῦ ν ψιλὸν, ἀντὶ τοῦ ἐκθλιβέντος α. Ὤνοτο, ἀντὶ τοῦ ἐξεφαύλισεν, ὠνείδισεν· ἐμέμψατο· ἢ ἀντὶ τοῦ ὠφέλησεν· ἐκ τοῦ ὄνημι ἢ τὸ ὄναρ, διὰ τοῦ ν παράγεται καὶ ὄνασθαι, ἢ ὠνάμην, ἢ ὀνάμενος· καὶ ὀνήμενος, αἰολέων διάλεκτος. Ὤναρχος, δήμιος. Ὠνάστια, ὤνια φάρμακα. Ὠνεῖν, πωλεῖν· ἀπολαύειν. Ὠνέοντο, ἀντὶ τοῦ ἐκίχρων καὶ ἐπώλουν ἀπὸ τῶν τοὺς μύλωνας κινούντων ὄνων. Ὠνήσασθαι, ἢ ἀγοράσαι, διαφέρει· ὠνήσασθαι μὲν, τὸ πρίασθαί τι τῶν πωλουμένων· ἀγοράσαι δὲ, τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. Ὠνήσιμον, καλλίον, ἢ ὄναμαι, καὶ ὠνάμην, ἢ ὠνάμην· κρόνδυς ἐν τῷ πρώτῳ· τὸν πταισμάτος κλίσας ἐκ ἀπώνητο. Ὤνησα, ὠφέλησα· ὤνησας, ὠφέλησας· ὀνήσομαι τοῦ ἀργυρίου. Ὠνήσατο εἶπεν ὅμηρος, καὶ ὄνατο ἐν στίχῳ ἑνὶ, οὐ μόνον ποικίλαι καὶ παραχῆσαι δοκεῖ, ἀλλὰ καὶ διαφορὰν τῶν τοιούτων δύο λέξεων· εὑρίσκει γὰρ τοὺς παλαιοὺς διὰ τοῦ η μὲν γράφοντας ὠφέλησε ὄνητο, καὶ ὀνύμενος ἐν ὀδυσσείᾳ· διὰ δὲ τοῦ α ἐπὶ μέμψεως· ἀμέλει τὸ μεθ' ὅμηρον, ὄνατο διὰ τοῦ α γράφουσι καὶ ἀπόνατο, ἀντὶ τοῦ ὠφελήθη. θέμα δὲ ἢ τοῦ ὄνητο καὶ τοῦ ὄνατο, τὸ ὄνημι ἀφέξετον· ἐπί τι ὠφελείας οἱ, ἐπί τι μέμψεως· ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ μὲν οὐκ ἀπώνατο ἥβης τὴν πρὸ ὥρας θανάτου δηλοῖ· τὸ δὲ ὄνατο, παρίστησι τὸν ὀνειδισμόν· διὸ ἑρμηνεύων τὸ ὄνατο, ἐπάγει καί μιν ἔφατο ἐλέγχιστον πολεμιστήν. Ὤνθρωπε, ὁ ἄριστος· ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπε· καὶ ὁ ἄριστος, ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς· ἐπὶ μόνων τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὡς καὶ οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν· ἐκβάλλοντες ἐπὶ τῆς κλητικῆς, οὕτω φασίν· ὤνθρωπε μὴ κτεῖνε κροῖσον· καὶ ἀλλαχοῦ· ὦναξ ἡράκλεις, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ· καὶ ὅμηρος· λάτος ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους· ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος. Ὠνθυλευμένον, τὸ διεσταλμένον ἄζυμα· ὁ ἐπ' ἐνίαν μεμεστωλευμένον. Ὤνια, τὰ πράσιμα. Ὤνιον, ἄωνον· ὅπου ταριχοπωλεῖον· ἀντὶ τοῦ ὅπου τὰ ὤνια πωλεῖται· ἀριστοφάνης· οὗ τὸ τάριχος ὤνιον. Ὤνυ, οὕτως. Ὦνος, ἐκ τοῦ ὠνὴ γέγονε, καθὰ ἐκ τοῦ τιμὴ τῖμος· καὶ εἰσὶ ταῦτα, ὦνος, καὶ τῖμος. Ὠνοῦμαι τὸ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦδε, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦδε· καὶ ὠνοῦμαι τοῦδε ἐλλειπτικῶς, μέρος δηλοῦσα· ὠνοῦμαι ὠνήσομαι ἐώνημαι ἐπριάμην. Ὠνοχόει, ἀντὶ τοῦ ἐνέχεεν, ἐδίδου· οὔτε γὰρ οἰνοχοεῖν κυρίως ἁρμόζει ἐπὶ τοῦ νέκταρος· καταχρηστικῶς δὲ λέγεται οἰνοχοεῖν γάρ ἐστι τὸ οἶνον ἐγχέοντα διδόναι· οὔτε γὰρ κιρνᾷ· κιρνᾶν μὲν γάρ ἐστι τὸ μιγνύοντα ἄλλο ὑγρὸν ἄλλῳ, διδόναι· τὸ νέκταρ δὲ ἄκρατον οἱ θεοὶ πίνουσι· νέκταρ δὲ ὅτι καθ' ἑαυτὸ ἄκρατόν ἐστιν ἅτε καθαρὸν καὶ ἀφθαρτον. Ὠνυχισμένον, ἀφωρισμένον. Ὤξ, ἀντὶ τοῦ ὁ δὲ δωρικῶς· δωριεῖς γὰρ καὶ ἴωνες κιρνῶσι τὸ ο ἄρθρον μεθ' ἑτέρου φωνήεντος· ἔσου τοῦ α, ἢ τοῦ ε· εἰς ω· θεόκριτος· θύρσις ὤξ αἴτνας. Ὠξυθυμώθη, ὠργίσθη. Ὠξύλαοι, ἔθνος βάρβαρον.

Ὤογα, ἐπιφώνημα σχετλιαστικὸν παρὰ ἴωσιν. Ὤοντο, ὑπελάμβανον· ἐνόμιζον. Ὠοῦτος, ὦ αὐτὸς οὗτος σύ. Ὦπα, παρ' ὁμήρῳ· εἰς ὦπα καὶ τὰ λοιπὰ, οὐ μόνον λέγει τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ τὴν ὅλην πρόσοψιν· ἥτις καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς ὄψεως λέγεται, καθὰ καὶ τὸ μέτωπον καὶ τὸ πρόσωπον· ὅτι δὲ τὸ πᾶν τοῦ κάλλους οἱ ὀφθαλμοί εἰσι, δηλοῖ καὶ οὗτος ἐκ τοῦ διὰ καλὸν γὰρ ὄμματων, αἴσχιστα πρόσωπα εἷλε τὴν εὐδαίμονα· ἴσως δὲ τὸ εἰς ὦπα οὐδὲ μόνον τὸ πρόσωπον δηλοῖ, ἀλλὰ τὴν ὅλην φυὴν τοῦ σώματος, ἐκ τοῦ προσώπου φυσιογνωμῶν, σαφέστερον ἔδειξε τὸ κάλλος τῆς ἑλένης, ὁ ἐπ' αὐτὴν τραγικὸς εἶπε καλλίστη χρυσοφαὴς ἥλιος. Ὠπάζεσθαι, ὁρᾶν σκοπεῖν. Ὤπασα· ἡ λέξις τὸ ἔδωκα σημαίνει· ἐν ἄλλοις δὲ ὀπάζειν τὸ κατὰ τὸ διώκειν λέγεται. Ὤπασαν, ἐχαρίσαντο· ἔδωκαν· ἐδωρήσαντο. Ὤπεπον, ὦ ἐπιεικὴς ὦ ἐπιεικέστατε λέγεται· ἐπεὶ καὶ ὁ πέπων μειλίχιος. Ὠπὸ, σημαίνει τὸ καθὰ πῶ. Ὦπες, ὀφθαλμοί. Ὦπες· ὀπαὶ οὖσαι τῆς ψυχῆς, δι' ὧν τὸ κατάστημα τῆς ψυχῆς θεωρεῖται· ὅθεν καὶ ὑπώπια· ἢ ὅτι ὀπαὶ ἢ τρήματα εἰσὶν. Ὠπίεσθαι, ὄψεσθαι. Ὤπια, ὀφρύδια. Ὠπί, αἴθουσα· πυρρὰ πρόθυρος· τὸ ἐπὶ πρὸ τῆς θύρας. Ὠπλίζετο, παρεσκευάζετο. Ὠπλὴ, ἡ ἐκ χειρὸς πληγή. Ὠπλίζετο παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, λέγεται ἀντὶ τοῦ ἡτοιμάζετο, καὶ ἢ ἀντὶ τοῦ ἐσκεύασεν· ὅπλα γὰρ, οὐ τὰ πολεμικὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ παντὸς ἔργου καὶ ἁπάσης τέχνης ὄργανα. Ὤπτησαν, ...

ἰοὶ, ἀσπίδος λυγρῆς· κυρίως μὲν γὰρ ὠκύμορος ἐν παθητικῇ σημασίᾳ, ὁ θνήσκων ὠκέως· ὠκύμοροι δὲ οἱ ἰοὶ οἱ ὠκύμορον θάνατον ποιοῦν-
τες ὠκύ· τοιοῦτο πιλοῖς τὸ κρατύφορος, ὁ ποιῶν οὐ τὰ ἄχη στόνους· Ωκυόει, ταχυόει· ὀξυόει· Ωκύπετα, ὀξέως πετόμενα·
Ωκυπόροισι, ταχέα ῥεύματα ἔχουσι καὶ πλέουσι· Ωκυπτέρους παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα,
τὰ δὲ πτερὰ, τὰ δὲ ὠκύπτερα· Ωκὺς πόδας, ταχὺς τοῖς ποσίν· Ωκύτης, ταχύτης· Ωλέθριον, ἐφθαρμένον· Ωλέ-
κρανον, ὁ ἀγκών· Ωλέναι, αἱ χεῖρες αἱ παλάμαι· ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ὀλοῦσθαι τὰς πράξεις, τουτέστι περαιοῦσθαι· Ωλενία
πέτρα, ὄρος φασὶ τῆς ἠλίας ἐστί· καὶ ὁ γεωγράφος δὲ λέγει, ὅτι πέτραν ὠλενίαν εἰκάζουσι τὴν νῦν σκόλλιν ὄρος πετρῶ-
δες κατὰ δύμην, καὶ ὠλένην· ὁ δὲ γράψας τὰ ἐθνικὰ, ὤλενον ἱστορεῖ πόλιν ἀχαΐας, ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς, ἀπὸ ὠλένου
υἱοῦ διός· καὶ ἴσως ὠλενία πέτρα, τὸ ἐκεῖ ὄρος ἐκ τῆς τοιαύτης ὠλένου· Ωλέριον, πόλις· Ωλερος, πόλις κρήτης· προσ-
τέταχθαι φασὶ τῆς ἱεραπύτνης, πόλεως καὶ ἀθηνᾶς ἐκεῖ· ἔνθα καὶ ἀθηνᾶ ὠλερία· ἐφ' ᾗ ἑορτὴ τὰ ὠλέρια· Ωλεσικάρπος
ὁ δμὰν, ἀντὶ τοῦ ἐλάσσων, ἢ ὀλίζων· Ωλεσικάδμος τὸν δράκοντα μαρμάρω, καὶ ὑπὸ κάκοντα· ὡς παρὰ λέγει ὁ τοῦ ἰδίου
ποιητὴς λατῖνος· ἄχρι τοῦ δὲ ἐν τῷ ἰταλικῷ γεωπόνοις· Ωλεσίαχα, αἱ ἄσωτοι· Ωλεσίκαρποι αἱ ἰτέαι, διὰ τὸ ταχέως
ἀποβάλλειν τὸν καρπόν· ἢ ὅτι ἀπολλύμενος ὁ καρπὸς, ἀγόνους ποιεῖ· Ωλετο, ἀπώλετο· Ωλία, πόλις· Ωλίβραζαν, ὤλι-
σθον· Ωλίγιον, ἀκαριαῖον· ἐλάχιστον· τάττουσι δὲ ἀθηναῖοι, καὶ ἀντὶ τοῦ νυστάζειν· καὶ τὰς ἀντὶ τοῦ βλεφαρίζειν οἷον ἐνυπνιάσας, ὀ-
λίγιας· τὴν δὲ ὀλίγγην δηλοῦ καὶ τινὰ καὶ σκιὰν, καὶ ἀκαριαῖον πνεῦμα· τὸ δὲ ὀλίγιον, ὀλίγον σημαίνει· Ωλιγε, παρε-
σκεύασεν· Ωλισθεν, ἐσφάλη· ὠλίσθησεν· Ωλιτόμηνος, ἁμαρτωλὸς τῆς ἡμέρας· Ωλιτὸς, ὁ νεκρὸς ἥρως· Ωλιγό-
φρονας, ἀλιτροὺς τῶν φρενῶν· ἀσόφους· Ωλκα, ἐκ τοῦ ἄλοκα γίνεται κατὰ μετάθεσιν· εἶτα κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ τοῦ ο, εἰς ω,
ὦλκα· εὐθεῖα δὲ αὐτοῦ ἀπαθὴς, ἄλοξ, ἄλοκος· κυρίως αὔλακα λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἀλέγειν ὅ ἐστι φροντίζειν γινομένη· φροντὶς
γὰρ γῆς, καὶ μάλιστα τοῖς γεωπόνοις· Ωλκα, τὴν αὔλακα· παρὰ τὸ ἕλκω ἕλξω· ἕλξ· καὶ ὅλξ καὶ ἐκτάσει ὦλξ· Ωλλα, αὐ-
τὶ τοῦ αἱ ἄλλαι· ἡ τοιαύτη συναλοιφὴ τῆς νεωτέρας ἰάδος ἐστί· διὸ μέμφονται ζηνοδότῳ εἰπόντι, ὦλλαι μὲν ἐκαθείατο καὶ αὐέξες,
οὐ κέχρηται γὰρ ταύτῃ ὅμηρος· Ωλλὸν, τὴν τοῦ βραχίονος καμπὴν· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ διφυοῦς τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ προστιθέ-
μενον σπέρμα· Ωλλος, ἀντὶ τοῦ ὁ ἄλλος· τοῦ ἄλλο, τὸ ἄλλο, αἰολεῖς λέγουσι· Ωλξ, ἡ αὔλαξ· ἀπὸ τοῦ ἀλέγω τὸ λόγον ποιοῦ-
μαι καὶ φροντίζω· ἀλέξω, ἄλοξ καὶ μετάθεσει, ὄλξ· καὶ ἐν συναιρέσει, ὦλξ· ἡ ἐν λόγῳ δηλαδὴ οὖσα· διηνεκὴς δὲ ὦλξ, ἡ διόλου
ἐκτεινομένη· μία καὶ καλλισθεῖσα μία μικρᾶ τομῇ· Ωλοφύρετο, θρηνεῖ· στενάζει· ὠλοφύρετο, ἐθρήνει, ἐστέναζεν· Ωλυ-
γίου, σκοτεινοῦ· κακῶν μακρῶν ὀξέων μεγάλων· Ωλώγαντα, ἱλασάμενοι· Ωλέστη, ὦ βέλτιστε· Ωμὰ,
τὰ πρὸ καιροῦ γινόμενα· Ωμὰ δὲ δέσασθαι παρ' ὁμήρῳ, ἤγουν ἀντὶ ὠμὰς, ἢ κατὰ ἔλλειψιν τοῦ κρέατα· Ωμαδὶς, ἀντὶ τοῦ
ὁμοῦ· Ωμέλε, πρόσφθεγμα ἀττικὸν, ἀντὶ τοῦ ὦ κάκιστε· ἢ κακοδαιμονέστατε, ἢ οἰκτρότατε· Ωμαλθὲς, ἕλκος πρὸ
καιροῦ συναχθέν· Ωμάρτησαν, ἠκολούθησαν· Ωμβραι, ὦ πονηροί· ὦ ἄθλιοι· Ωμανέτι· ὀμανύετο τὸ στίχος ἰώμην·
ὁ παρὰ τακτικὸς ὑμανύετον, ὑμανύετον ὑμανύετις, ὑμανύετι· Ωμακότες, προθυμούμενοι· ὑμαλεστὸν, ἐξειργασμένον·
Ωμήλυσις, τὸ κρίθινον ἄλευρον· καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα· ὅτι οὐ φρυγόμενον ἀλήθεται· Ωμην, ἐνόμιζον· Ωμήρη-
σε, ὁμήροις τὰ ἐνέχυρα· ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς, ἐν ὀδυσσείας π· ἀντὶ τοῦ συνέτυχεν· ἀπὸ μεταφορᾶς
τοῦ ὁμοῦ ἐρχομένων· πῖος δὲ ἐν ὑπομνήματι τῆς π, ἀντὶ τοῦ συνήντησε· πίνδαρος δὲ ἐν ὕμνοις, ἐξίφου μεθομήρεον· ἀντὶ
ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ πορευόμενον· ἢ ὅτι ἀντὶ τοῦ συναντιλαβοῦ καὶ συμβαλοῦ· ἐξ οὗ ὅμηροι οἱ ἀντὶ καταλλαγῆς στελλόμενοι διὰ τῆς
εἰρήνης καὶ ὁμονοίας· οἱ δέ φασι τοὺς ἀρχαίους λέγειν τὸ συνακολουθεῖν· τοὺς οὖν ἀντὶ ἀκολουθίας τῶν ὁμολογουμένων ὄντας, ὁμήρους
λέγεσθαι· Ωμήρησεν, ἀντὶ τοῦ συνήντησεν ὁμοῦ γέγονεν· ὡς γὰρ αἶνος αἰνηρὸς, ἄσυρος ἀσυπηρὸς, ἐξ οὗ ἔρια ἀσύπηρα τὰ
ῥυπαρὰ, οὕτω φασὶν ἐκ τοῦ ὁμὸς ὅμηρος· ὅθεν ὁμηρεύω ἧμα τὸ συναντῶ· δοκεῖ δὲ κακῶς ἡ λέξις μετῆχθαι, ἐκ τοῦ ὁμοῦ
ἐρχομένων· ἢ συναρμοζόντων· ὁμήρους δὲ ἔφαμεν, ἐξ οὗ καὶ τὰ ἀντὶ ἐνέχυρα λεγόμενα ὅμηρα, ἐνίοις οἱ ὅμηροι· Ωμησταὶ, ὁ μὲν
τυραννίων ἐβάρυνεν· ὡς σύνθετον ἐκ τοῦ ὠμὰ ἐσθίειν· ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει, κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς στὴς τῶν ὀνομάτων παραληγόμενα
ἔχοντα πρὸ τοῦ τ τὸ σ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὀξύνονται· ἑρπηστὰς, ὀρχηστὴς· ὅτι ὠμηστὴς ἐκ τοῦ ὠμὰ ἐσθίειν γίνεται· τρα-
πέντος ἰωνικῶς τοῦ δασέος θ εἰς ψιλὸν τ, ὁ ὅμηρος δηλοῖ εἰπὼν, θᾶσσας ὠμοφάγοις, ὃ ἴσον ἐστὶ τῷ ὠμηστάς· Ωμη-
στὰς, οὐ μόνον ἰχθῦς, ἀλλὰ καὶ λεόντων καὶ τῶν ὁμοίων θηρίων ἐπίθετόν ἐστιν ὠμησταὶ κυρίως, οἱ ὠμὰ ἐσθίοντες· Ωμίας, ὁ με-
γάλους ὤμους ἔχων ὁ εὐρύστερνος· Ωμίλει, ἐπήρχετο· Ωμιλήσαμεν, συνανεστράφημεν ἢ συνανεστρέψαμεν· Ωμίλη-
σις, τὰ ἀπὸ τῶν ἀφρύκτων κριθῶν ἄλφιτά τε καὶ ἄλευρα· τὸ οἷον ὠμὸν ἄλευρον· κυρίως φασὶν ὠμήλυσις ὀνομάζεται· καταχρη-
στικῶς δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς ἄλευρον· Ωμιλῆσαι, συγγενέσθαι· Ωμίλλα, παιδιά τις ὅταν κύκλον περιγράψαντες βάλωσιν
εἰς αὐτὸν κάρυα· εἶτα ὁ ἐν τῷ κύκλῳ μένων λαμβάνει ἔπαθλον· Ωμίσας· ὀμίζω· ὠμίσας· ἀντὶ τοῦ ἐκκλείσας·
Ωμμαι, ἀόριστος· ὤφθην τὸ τρίτον ὤφθησαν· Ωμνυσαν, κρεῖττον ἢ ὤμνυον· Ωμοβόρον, ὠμοφάγον· Ωμογέρων λέγε-
ται μὴ παρὰ ἡλικίαν γεγηρακώς· Ωμογέρων, ἡλικία πρεσβυτικὴ· μεθ' ἣν ὁ γέρων· εἶτα πέμπελος· ἔπειτα, σύφαρ·
καθὰ καὶ λυκόφρων ᾄδει· ἅπαξ δὲ καὶ αὐτὸ ὁμήρῳ ἡ λέξις εἴρηται καὶ ἐστιν ὠμογέρων, ὁ μήπω καθεψηθεὶς, καὶ οἷον ἑφθὸς
τῷ γήρᾳ γενόμενος· ἢ ὁ ἄωρος καὶ στερρὸς· καὶ σκληρὸς· καὶ μήπω πέπων· ἐξ οὗ ὁ πέμπελος· ζητητέον δὲ εἰ ἴσον ἐστὶν ὠμο-
γέροντα εἰπεῖν, καὶ προπόλιον· ἔστι δὲ προπόλιος κατὰ αἴλιον διονύσιον, ὁ θᾶττον καὶ πρὸ τοῦ δέοντος πολιὰς ἐσχηκώς· ἀλλὰ ταῦ-
τα μὲν ἄψογα πρεσβυτικὰ ὀνόματα· ἐν δὲ ἰδίᾳ σκώμματος· βλασφημοῦνται οἱ πάνυ γέροντες κρόνοι· ἰαπετοί· τιθω-
νοί· σαπροὶ, βεκκεσέληνοι· τυμβογέροντες· παρεξεβλημένοι· ὅ ἐστιν ἀπὸ γήρως ἀχρεῖοι· ὡς ἀπὸ ἐκ πεπειραμένων τέλος
σῶον αὐλοῦ· ἔτι δὲ σοροπηγὲς καὶ σοροπηγῆ γερ καὶ σορέλλαι· Ωμοδαίκτρη, ὠμοσπάρακτρη· Ωμοθάλεκτα, ὠμά·
Ωμόθη, ὅρκοι ἐλύοντο· Ωμοθετεῖν ἐστι, τὸ τοῦ ἱερείου ὠμοῦ ἀπάρχεσθαι τῶν μελῶν· Ωμοθέτει, πάντοθεν ἀρχό-
μενος ἐς δημὸν παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἐπισημαίνουσι ὡς ἑρμηνείαν τοῦ ὠμοθετεῖν· δῆλον γὰρ ὡς τὰ ὠμὰ ἐτίθεντο ἐς δημὸν
ἵνα ἐξάπτῃ ἐκκαίοντο· Ωμοι, ὤμοι ἐπίρρημα σχετλιαστικόν· Ωμοι, τὰ μετάφρενα· Ωμοι ἐγὼ δειλός· κακότητος·

Ψυχοκόμπ[illegible]μάτα, ψυχοφθόρα σπέρματα. Ψυχρὸν, κακὸν ψύξεως αἴτιον. Ψυχολογία, ψυχαγωγία. Ψύχω, τὸ ζωογονῶ, καὶ ζωοποιῶ, καὶ τὸ φυσῶ. ὅθεν ψύξασα, ἀντὶ τοῦ φυσήσασα. Ψῶ, σημαίνει δʹ. τὸ ἅπτομαι. τὸ λεπτύνω καὶ σμικρύνω. τὸ κόπτω, καὶ τὸ καίω. ἐξ οὗ καὶ ψαλὸς, ὁ κεκαυμένος δαλός. Ψῶ καὶ ψίω, τὸ λεπτύνω. καὶ ψιάω. ἀφ᾽ οὗ ψωμὸς, τὸ κλάσμα τοῦ ἄρτου παρ᾽ ὁμήρῳ. Ψῶα ἐστὶ ψῶζα, ἀμφότερα τὴν δυσωδίαν σημαίνει. ἄρτι μὲν ἄλλοτε ὕδει ψῶαι ποιεῖ σκοτ[illegible]. Ψωδαρίον, αὐχμηρόν. Ψώδη, πλάδη. Ψώθιον, τὸ μικρὸν τοῦ ἄρτου. Ψωίζος, ἀφοδος ὑγρά. ὁ νόθος δυσωδία. ἐστὶν καλάδη μίνθη. ἀδὲ, αὐχμὸν, ἢ μόλυσμα. Ψωία, σαπρὰ δυσωδία. Ψωκτὸν, τρίψαν. Ψωλὴ, παρὰ τὸ φυσᾶσθαι κατὰ τὴν ὄρεξιν τῶν ἀφροδισίων. ἔτι καὶ φύσει φυσώδης ἐστί. Ψωλέκυθος, οὐδενὸς ἄξιος. Ψωλὸν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, λέγουσι, τὸ ἀσχήμονα καὶ παρὰ [illegible] τὸ μορίου. Ψωλὸς, ὁ λεπτόδερμος ὀξυτόνως. καὶ ἀπόψωλος, ὁ ἀλλὰ βραχὺ τοιοῦτος. Ψώμακες, αἱ τοῦ σίτου τὰς ῥίζας ἀπεσθίοντες. Ψωμίζεται ἀριστοφάνης. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὴν ὡς ψωμίζεται ἴσως, ὡς ἀπαιτεῖ ταῖς ὡς χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι, ἀλλὰ τῶν μισθῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ. ὡς καὶ αὐτὸν θαι. Τίτθας καλοῦμεν, τὰς τιτθίοις τῶν τοῦ γάλακτι τρεφούσας τὰ παιδία. ἐγγύθεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ψωμίζειν, ἀπεκρίνατο λέγων, ὁ πατὴρ τὰς τίτθας ἢ σὺ τὸν δῆμον κακῶς τρέφεις. τίτθας οὖν, τὰς τροφούς. τὰς μάμμας. Ψωμιῶ, τρέφω. Ψώμιζε, ποίκωμα. Ψωμοὶ, μέρη τὰ λεπτὰ κόμματα. ὅθεν καὶ ψωμὸς ἄρτου, ὁ παρ᾽ ἡσιόδῳ βλωμός. ψωμὸς δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ψάχεσθαι ὑπὸ τῶν ὀδόντων καὶ τρίβεσθαι κατὰ τὰ ψαυστά. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω. δηλοῖ γὰρ ἀλλοῦ τοῦ ἄρτου πλεῖστον τὸ ἐλάχιστον. καὶ ψῶρα ὁμοίως, παρὰ τὸ ψῶ. οὐ παράγοντες ψαύω. ἐπειδὴ οἱ τῷ πάθει τούτῳ συνεχόμενοι, πολλὴν ἔχουσιν ὁρμὴν, πρὸς τὸ ψαῦσαί τι καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα τοῦ σώματος μέρη. τὸ ψῶ, σημαίνει τέσσαρα. ψῶ γὰρ τὸ ἅπτομαι, ἐξ οὗ καὶ ψῶρα παρὰ τὸ ἅπτεσθαι ἢ κνήθειν τὰ πεπονθότα μέρη τοῦ σώματος. ψῶ, τὸ λεπτύνω καὶ σμικρύνω, ἐξ οὗ ἐστὶ ψιλὸς στρατιώτης ὁ ἄοπλος καὶ γυμνός. ψῶ, τὸ κόπτω, ἐξ οὗ καὶ ψωμὸς, ὁ εἰς μικρὰ κεκομμένος. ψῶ, τὸ καίω ἐξ οὗ καὶ ψαλὸς, ὁ κεκαυμένος δαλός. Ψωραλέοντα, ψωριῶντα. Ψωροπώπαλα, ἰχθύες εὐτελεῖς. Ψῶρος, παιδεραστής. Ψῶσαι, ἀντὶ τοῦ θάλψουσαι ἴωνες λέγουσιν. ἔστι δὲ παρ᾽ αὐτοῖς καὶ τὸ ψῶ, ἀγροικικὸν τὸ φρόνημα. Ψώχοντες, θρύπτοντες, λεπτύνοντες. Ψώχειν, ἀνακινεῖν. ἀνατρίβειν. Ψώχω, λεπτύνω. τρίβω ξαίνω. Ψωχὸς, γῆ ψαμμώδης.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ψ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ω΄ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄·Β΄·Γ΄·Δ΄, ΚΑΙ Ε΄·

μετὰ τῆς κλητικῆς οὐδὲ ποτὲ ὀξύνεται, ἀλλ᾽ ἐστὶν ἐκπλήξεως ὁ λόγος ἔχει ἢ θαῦμα. οἷον ὦ ἡράκλεις. ὦ θαῦμα θαύματος, οὐ γὰρ τὸ ὦ μόνον ἐν τούτοις ἐμφαίνει τὴν ἔκπληξιν, ἢ τὸ θαῦμα. ἀλλὰ μετὰ τῆς κλητικῆς. ὅτε δὲ ἐπάγεται [illegible] κή, ἐξ ἀνάγκης ὀξύνεται. τότε γὰρ πάντως ἢ χιλιαστικόν ἐστιν. οἷον ὢ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος ἢ θαυμαστικόν. οἷον ὢ τῆς ξένου μεγάλου. διὸ καὶ τὴν [illegible]ικὴν ἔχει ἐπαγομένην. λαμβανομένου ἔξωθεν τοῦ ἕνεκα. Ω, ὀν. ἰὼ ἐπιρρήματα κλητικὰ πρὸς τὴν κλητικὴν ἐπιδόσιν ποιοῦνται. οἷον ὦ φίλοι ὢ φίλοι. Ω ὃ σημαίνει τὸ ὑπάρχω. ἰωλέγουσιν αἱ ἴωνες. ὅμηρος. ὃς ᾔδει τά τ᾽ ἐόντα τά τ᾽ ἐσσόμενα πρό τ᾽ ἐόντα. Ω παρὰ τοῖς παλαιοῖς δασείαν εἶχε, καὶ τὸ ἐπιρρήματος, ὡς ἐν θαυμαστικοῖς τὸ ἐπίρρημα. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, οὐδὲ τέρον τούτων πάσχει. οὔτε γὰρ δασείαν, οὔτε περισπωμένην ἔχει, ἵνα μὴ συνεμπέσοι τῷ ὢ ῥήματι, ὃ δηλοῖ τὸ ὑπάρχω ὃ παρὰ μεταθέσεως ἐφ᾽ ὧν γίνεται ἐστὶ ἀφ᾽ ὧν. Ωα, μηλωτή. διφθέρα. ὡς γὰρ τὰ πρόβατα ἐν ξενικῷ λεξικῷ δὲ γράφεται, ὅτι ὦαι αἱ ἔσχαται ἄκραι ἐν αὐτῷ δὲ, ὅτι ὦα ἡ μηλωτὴ κατὰ τὸ ἐκπεσεῖν, ἢ δῆλον ἐκ τοῦ ὦας, οἷαι διφθέραι, μηλωταί. οὐ ἐκπέσοι ἐστὶ συναιρέσει ὤα. δὲ καὶ αὐλίον διονύσιον, ἀλλὰ ἱματίου διὰ τοῦ ω μικροῦ. Ωας, τὰς κώμας ἢ τὰς διφθέρας οὕτω φασί. Ωασιν, ὠσίν. Ωατα, ὦτα. ὦτα. Ωάσω, θέσω. ἀκούσομαι. Ω, αὐτὸ τοῦ νέου, παρ᾽ ὁμήρῳ. ἴσοις καὶ ἴδιον αὐτὸ τοῦ νεοῦ ἐν ὁμίλῳ. Ως, ἐθέλω δεῖξαι παρ᾽ ὁμήρῳ, τὸ ὡς, ὅτι δηλοῖ τὸ ὅμως περισπᾶται. Ω ἰαβὲ, αὐτὸ τοῦ ὦ ἀΐαβε δωρικῶς. Ω τὰν, αὐτὶ τοῦ ὦ προσφιλέστατε ὦ ἑταῖρε. Ω τὰν, ὦ ἑταῖρε. ὦ φίλε. ὅτι οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ τὰν ἀλλὰ ἐστὶ πρὸς δύο ἢ πλείονας. ἀριστοφάνης τὰν ἐτελευτ[illegible]. Ω᾽φήμερε παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὦ θνητὲ ἢ ἐφήμερα φρονῶν. ἢ ὑποφρονεῖν τὰ τοῦ αἰῶνος. Ω φίλος, ἀντὶ καὶ αὐτὴ κλητικῆς εὐθεῖαι λεγόντων, αὐτὶ τοῦ ὦ φίλε. Ωβαθεῖ τὸ, διαθέτω. Ωβάτης, τῆς φυλέτης. Ωβα, τόποι. μεγαλομερεῖς. Ωβια, τὰ ὠὰ ἀργεῖοι ἢ τὰ ἀργεῖα ὦτα. Ωβισκόπτας, τοὺς ὄφεις. ἀπὸ τούτου ὑβίλ. ὁ ὄνη ἢ τοῦ καρπικοῦ τὸ ἐντός. Ωβώμ, πόλις μωαβιτῶν. Ωβραπ, ὄνομα τόπου. Ωγανον, κνημίς. ἀμάρα. Ωγενίδαι, ὠκεανίδαι. ὠγὴν γὰρ ὠκεανός. Ωγήνιον, παλαιὸν ἐστὶ ὀξέως. Ωγὴν, ὠκεανός. Ωγὴ, κῦμα. ἢ φάλαγξ τὸ ἴχνος τι, τὸ ἄνθος. Ωγκώσαν, ἐμετεώρισαν. Ωγμὸς, φωνὴ μετὰ τοῦ ἐκβοῆσαι ἢ μετὰ χειροτονίας. Ωγμεύον, κατὰ τάξιν ἐθέριζον. παρὰ τὸ ὄγμον. Ωγνυον, αἴθυιον. Ωγον, παρὰ τὸ πικὸς ἐκ τοῦ ἄγω. Ωγυγία. κύριον ὄνομα τῆς κατὰ τὴν καλυψὼ νήσου ἀπό τινος ὠγύγου φασὶ βασιλέως ἀρχαίου θηβῶν. Ωγυγίας, τὰς θήβας λέγουσιν ἀπὸ ὠγυγίου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν. κορίνα δὲ τὸ ὠγύγου βασιλέως γενέσθαι. ἀπὸ τούτου δὲ ὠγύγιαι τῶν θηβῶν πύλαι. Ωγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς ἀθηναίων. ἀφ᾽ οὗ ἐστὶ ὠγύγιαι πύλαι ἐν θήβαις. ἢ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιον φασι διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον. διονύσιος. ὠγυγίου βάθος δημήτρος ἀκτῆ. ἐξ ἀρχῆς γὰρ τὴν δήμητραν μεγάλως ἐτίμων. Ωγυλλον, [illegible]. Ωδαὶ, διάφοροι παρὰ τῷ ποιητῇ. αἱ μὲν αὐτὶ θείας οἷον. ἃ δὲ πανημέριοι, ὁ μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες. μέλποντες ἑκάεργον. ἕτεραι δὲ ὠδαὶ ἐν τοῖς γάμοις ἢ ἄλλαι τινὰς, ἢ ἀγωγὸς δ᾽ ἀρχίας, ὁ πρὶν ὁ ἐν τῇ ὀπωρινῇ μουσικὴ, αἱ παρὰ τοῖς μνηστῆρσί τε ἢ τοῖς φαίαξιν. ἀχιλλεὺς δὲ πρὸ τούτων τοῦ λόγου ἄγων τρόπον μεταχείρεται τὴν ᾠδὴν ἀείδων, κλέα ἀνδρῶν.

τῷ πρωτῷ· καρχηδόνα δὲ γαῖα πόλισι, τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ψαρῶν σημαίνει· οἷον, ψαρογαμεῖ· καὶ τὴν καρχηδόνα δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ψαρῶν· μέμνηται δὲ καὶ κρατῖνος ἀρίστων ἀνδρῶν· πᾶσα ψαρίζει πόλις, οἷον πλήθει. Ψαισμός, ψαυσμός. Ψαιστός, ψαυστός. Ψάραγμα, ψῆγμα. Ψάρες, εἶδος ὀρνέου· ἄλλοι δέ φασι τὴν λέξιν μηδαμοῦ κεῖσθαι. Ψαρίς, ἤτοι στρούθου· καὶ εἶδος ἱέρακος· ψαρὸν, ποικίλον· καὶ εἶδος χρώματος. Ψάρον, τὸ ταχύ· ἀπὸ τοῦ ψαίρειν· ὅθεν καὶ αὐψηρός· ἢ τὸ χρῶμα ποιοῦντι. Ψαστὰ, τὰ ψαιστὰ ῥόδα. Ψατᾶσθαι, προκαταλαμβάνειν. Ψάλλειν καὶ ψαθαλεῖν, οὐ καὶ μὴ ἐπὶ νευρᾶς, ἐπεὶ ἐπὶ χορδῶν μουσικῶν κεῖται, ἀπὸ τοῦ ψηλαφᾶν καὶ μάλα πλήν· τὰ δ᾽ ἄλλα καὶ ψάλλειν λέγειν· ὅθεν καὶ ψαμόμυθος, ὁ ἀκροαμύθους ψάμμυθος. Ψαυτέσσαι, προσψαῦσαι. Ψαύειν, σημαίνει τὸ καθάπτεσθαι τῶν σπερμάτων ἐκ [illegible] ἀμειβόντων, καὶ μονονουχὶ τῶν τειχῶν ψαυόντων. Ψαύεται, ψηλαφᾶται. Ψαυγὶς, θορυβώδης. Ψαυροπόδης, ἐπίθετον τῶν ἀρίστων ἵππων· εἴρηται διὰ τὴν ταχύτητα, παρὰ τὸ ψαύειν ἄκρως περὶ τῆς γῆς κατὰ δρόμον. Ψαυρὸν γόνυ, κοῦφον ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν. Ψαυρὸς, καναχητής· ταχύς· ἐλαφρός· ἀραιός· αὔριος, κονιορτός· φορητός· οἱ δὲ, ψαφαρός. Ψαύω καὶ προσψαύω τὸ προσεγγίζω, διαφέρει· τὸ γὰρ προσψαύω, τὸ μετρίως δηλοῖ· καὶ συντάσσεται δοτικῇ· τὸ ψαύω δὲ, γενικῇ· ἐς τοιαύτην σημασίαν ἐκληπτέον καὶ τὸ ἅπτομαι καὶ προσάπτομαι, καὶ χρῶμαι καὶ προσχρῶμαι. Ψαύω, κυρίως κεῖται ἐπὶ βραχείας θίξεως· γίνεται δὲ τὸ ψαύειν ἐκ τοῦ ψάω Ἰωνικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ, ὁμοίως τῷ λάω λαύω, καὶ ἀπολαύω· χράω χραύω, τὸ καταπίνω· [illegible] τὸ λάμπω· χράω χραύω· ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ, χραύσῃ μὲν τ᾽ αὐλῆς ὑπεράλμενον καὶ τὰ ὅμοια· καὶ ψαύω τοῦ δεῖνος, καὶ ψαύω τὸν δεῖνα· ὅτι τὰ κατὰ αἴσθησιν, ἀμφοτέρως· ὁρῶ δὲ μόνον τὸν δεῖνα. Ψαφαρὸς, αὐχμηρὸς καὶ κακόχροος· εἴρηται καὶ ψαφαρὴ, ὁμοίως ἡ λεπτὴ ἄρα, κνέφας· καὶ ψαφαρὰ νεφέλη ἡ σκοτεινή· καὶ ψάφα, λόφαι ὑψηλοί. Ψαφία, ψαμμία. Ψαφαρὸν, ψαθυρὸν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ψαφοτριβέων, περὶ τοὺς λόγους τριβομένων. Ψέ, αὐτὸ τὸ σφὲ λέγουσι δωριεῖς· ὡς παρὰ θεοκρίτῳ· ἵνα ψὲ κρυβδὰ [illegible] πάσας ἀμέλγεις· τὸ ψέ, ἀντὶ τοῦ αὐτάς. Ψεάδερ, τὸ ἐλαιῶν τὸ ἀπόστασμα. Ψέγει, μέμφεται· διαβάλλει· λοιδορεῖ. Ψέγος, πάθος· καὶ ἐπὶ ψέγειν τὸ ἐπὶ κινδυνεύειν. Ψέγω, μέμφομαι· κακίζω· ψέγω σε τῆς γνώσεως, ἤγουν τὴν ἀπουσίαν τῆς γνώσεως· καὶ ψέγω σε τῆς ἀγνωσίας, ἤγουν τὴν παρουσίαν τῆς ἀγνωσίας, τουτέστι, λέγω καὶ τὸ ἐπαινῶ σε τῆς γνώσεως, οὐ μὴν ἐπαινῶ σε τῆς ἀγνωσίας. Ψέδιν, ἐντρέπειν φροντίζειν. Ψεδνὴν λάχνην, λέγουσι τὴν λεπτὴν τρίχωσιν· ἔστι δὲ ψεδνὴ μὲν ἡ λεπτή· ἀπὸ τοῦ ψῶ τὸ λεπτύνω, ψεδανὴ, ὡς μακεδανὴ καὶ ἐν συγκοπῇ, ψεδνή. Ψεδναὶ, λόγαι. Ψεδνὸς, ὀφαλακρὸς καὶ ψιλὸς τὴν τρίχα. Ψέδυρος, ψίθυρος. Ψεδνὸς, μαδαρός· ἀραιόθριξ. Ψεδαί, ἀλώπεκες ψίφαι. Ψεισμάτα, παίγνια. Ψελάδε, κραπεδύει· σπάζει, ἀποπρέξει. Ψέρει, φθείρει. Ψεκάδες, δρόσοι· σταγόνες παντοίαδες πεσοῦσαι· παρὰ τὴν παῦσιν· ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, ψεκάδας καὶ ψιάδας. Ψεκτὸν, μεμπτόν. Ψελλίζειν, ἀσήμως λαλεῖν. Ψελλιστὴν, λυχνον. Ψελλὸς, ὁ τὸ ς παχὺ προλέγων. Ψελὸς, αἰθαλός. Ψελίκια, [illegible]. Ψευδάγγελος, ὁ ψευδῆ ἀγγέλλων. Ψευδαμάμαξυς, εἶδος ἀμπέλου ἀμάμαξυς, ἣν λέγουσιν ἀναδενδράδα. Ψευδατραφάξυος, [illegible] ψεῦμα τοῦ· ἀτράφαξις δὲ εἶδος λαχάνου ὃ ταχέως εἰς μῆκος αὔξεται· ἀριστοφάνης, διαβάλλων μὲν ἐς ψεύστην τὸν κλέωνα· τοὺς δὲ δούλους καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβαλοῦσι [illegible] ταχέως, ὥσπερ καὶ τὸ λάχανον αὔξεται. Ψευδέλιον, ψευδής. Ψευδεπίσταιν, ψευδολογήσειε. Ψεῦδος, παρὰ τὸ ψεύδω, ὃ φθέγγεται [illegible] καὶ ψεῦδος ὃ πάντες φύγοιμεν· καὶ ψεῦδος, ἀπάτη, πλάνη. Ψευδοσέληνον, ἡ ἀμαυρὰ σελήνη. Ψευδῶ [illegible] ψευδολόγω. Ψεύδομαι, αἰτιατικῇ [illegible] καὶ ψεύδομαι τὸν δεῖνα παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ψευδῆς λέγω ὡς τὸ ἐψευσάμην τὴν ὑπόσχεσιν· [illegible] φορεῖς· ἀλλ᾽ οὐ ψεύδομαι τούτων οὐδὲ καὶ σφόδρα βάσκανος [illegible] καταψεύδομαί σου τὸν δεῖνα· ἤτοι κατὰ σοῦ ψευδῆς λέγω· ἐψευσμένος μὴ τῆς ἐλπίδος ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ ψευσθῆναι ἐν πίστει· καὶ ἐψεύσθην τῆς ἐλπίδος. Ψευδομαρτυρία ψευδομαρτυρῶ, τὸ ψευδῆ μαρτυρίαν λέγω. Ψευστὰ, [illegible], παραβάντες, ἐπιορκήσαντες· ἐφορκήσαντες. Ψεύσει, ἀπατήσεις· ἀριστοφάνης· οὐ ψεύσει γέ με· τουτέστιν, οὐκ ἀπατήσεις. Ψεῦσται, [illegible]. Ψέφαρα, ψοφώδη· μέλανα παρὰ τῷ ἱπποκράτει· ψέφος γὰρ τὸ σκότος. Ψέφος, σκότος καπνός. Ψέφει, δέδιεν· ἐντρέπει· λυπεῖ· φροντίζει. Ψεφηνὸς καὶ ψεφαιὸς ἀὴρ, σκοτεινός, οὐκ ἐπιφανής· ψέφος γὰρ τὸ σκότος φησὶ πίνδαρος. Ψῆγμα, τὸ κατὰ μικρὸν [illegible]· ἐξ οὗ καὶ λύδιον· ἢ ψήγματα, τὰ λεπτότατα ἐξ ὧν ὁ χρυσός· παρὰ φιλοστράτῳ λέγεται, τὰ τῶν αἰγείρων δάκρυα· ἐπεὶ ταῦτα εἰς ἤλεκτρον πετροῦται. Ψηκτὸν, κονιορτός. Ψήκτρα, ξύστρα· σπάθη. Ψηλαφᾶ, ἐκ τοῦ ἀφῶ γίνεται ἡ λέξις αὕτη μουσική· ἐπεὶ κυρίως ἐπὶ χορδῶν τὸ ψηλαφᾶν λέγεται παρὰ τὸ ψαλτήριον ἀφᾶν· ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὴν μὲν τεύχεα ἔντεα, ταὐτὸ ἐστι τῷ [illegible] περὶ αὐτὰ τριβούμενον· ὅρα ὅτι [illegible] τὸ τεύχεα ἔντεα, καὶ τὰ τόξα ἀφόωντα· ὅ ἐστι ψηλαφῶντα· χειριζόμενον· φιλοκαλοῦντα· τεύχεα δὲ [illegible] ἀσπίδα καὶ θώρακα, καὶ ἀγκύλα τόξα ἀφόωντα· ψηλαφῶ δὲ, ἀντὶ τοῦ διφῶ· ἐρευνῶ· ἐπάζω· ἐξετάζω. Ψῆλλαι, πάλλαι. Ψὴν, εἶδος ζώου μικροῦ συκοφάγου· ἢ ψῆνες, αἱ μικραὶ μυῖαι· ἐξ οὗ τὸ προσψηνισμένος· ἢ ψῆνες, κώνωπα· ψῆνας γεωργοὶ λέγουσι, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα ζωΰφια· τινὲς δὲ ψῆνας λέγουσι, τὰ τῶν φοινίκων σπέρματα. Ψηνὸν, ἀραιόν. Ψηνὰ, [illegible]· γελοῖα· παίγνια. Ψηνὸς, ψεδνὸς· διάψιλος. Ψῆρες, εἶδος ὀρνέου. Ψηροπυρίτας, ἀπὸ πυρὸς ἄρτος· οἱ δὲ [illegible] οἱ δὲ, κακός. Ψῆττα, ἰχθύδιον τῶν πλατέων· ἢ ψῆττα, ἣν τινὲς σανδάλιον ἢ βούγλωσσον ὀνομάζουσι. Ψηφῖδες λέγονται, αἱ μικραὶ λιθάδες καὶ λεπταί. Ψηφίζομαι παθητικῶς, τὸ κρίνω· καὶ διαψηφίζομαι καὶ ἐπιψηφίζομαι, τὸ αὐτὸ [illegible]· καταψηφίζομαι δὲ σου θάνατον, ἤγουν, κατὰ σοῦ ἐπάγω τὴν ψῆφον· ὁ δὲ ἐναντίον τὸ ἀποψηφίζομαι· καὶ ψηφίζομαι ἔτι, τὸ δόκιμος κρίνομαι· ψηφίζω δὲ ἐνεργητικῶς, τὸ λογαριάζω. ἄλλως. Ψηφίζω, ἐπὶ λογισμοῦ· καὶ ψηφίζομαι, ἀντὶ τοῦ ἀποφαίνομαι· καταψηφίζομαι δὲ σου θάνατον, ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ ἐπάγω τὴν ψῆφον. Ψῆφος κυρίως, ἡ ἀπόφασις οὐχ ἡ κρίσις· καὶ καταψηφίσθη· [illegible] ψῆφος, λόγος· κρίσις· ἀπόφασις [illegible]. Ψηφοφορία, ἡ πολλὴ ψῆφος καὶ ἀποδοχή. Ψηφῶν, φροντίζων καὶ ψηφολογικῶς. Ψήχει, καταμάσσει· τρίβει· ξύει· σμήχει· πραΰνει· καὶ ψήχομαι τὸν δικαστήν. Ψιαδεῖν, παίζειν. Ψιάθια, τὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν καθεδρῶν ὑποστρωννύμενα. Ψίαθος, [illegible] καὶ τὸ φυτὸν ἐξ οὗ πλέκεται ἡ ψίαθος. Ψιαρὸν, ἀθῶδες. Ψιὰς παρ᾽ ὁμήρῳ, ἡ παρὰ τοῖς κοινοῖς ψεκάς. Ψιθ-

πρὸ προθέσεως. τινὲς δὲ οὕτω τάξιν ἔχουσιν ἀπαρτίσαντες, τάξιν ἢ χωρισμὸν δηλοῦντα. Χορίτης, ἀγροίτης, γεωργὸς. ἢ ἀγροτικός. Χορόβατε, ἐν τῷ χώρᾳ περιπατεῖν. Χαρίσασθαι, ὀργίζεσθαι. Χόρος, τόπος. ἀγρός. αἰθιοπικὸν ἢ χωρίον. Χωρῶ, τὸ ἔρχομαι. ἀφ' οὗ συγχωρῶ, ὅταν ἑκὼν ἀπολύω τι. ἢ παρὰ χωρῶ. ὁ Ἰωάννης ἀπολύω καὶ παραχωρῶ. αὐτὸ ἀναχωρῶ, καὶ ἀναχωρεῖ, αὐτὶ τοῦ ἐπαναστρέφει. καὶ ἀποχωρεῖ, αὐτὶ τοῦ ἀφίσταται. ἢ ὑποχωρεῖ, αὐτὶ τοῦ ὑποχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐξίσταται. χωρῶ δὲ μόνον, τὸ ὁρμῶ. καὶ χωρῶ τὸ δέχομαι. ὅσον, τοσοῦτον ὕδωρ τὸ ἀγγεῖον χωρεῖ. Χωσάμενος, χολωσάμενος. Χώσασθαι, αἰσχυνθῆναι. ὀργισθῆναι. λυπηθῆναι. Χώσομεν τοὺς λίθους, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. τοιοῦτον καὶ τὸ ὁμηρικὸν λάϊνον ἕσσο χιτῶνα. ἐν ἄλλοις γὰρ αὐτὸ μετεποίησεν. ἀλέξανδρος μὲν οὖν, ἄξιος τῶν λίθων, λακεδαιμονίας ἕνεκα γυναικὸς αὐτοῖς συμφορᾶς. Χώ, τὸ λυπῶ καὶ ὀργίζομαι. ὁ παθητικὸς μετοχὴ, ὁ χωόμενος, ὁ χωόμενος. καὶ δωρικῶς χώμενος, ὡς μουσωμένα. ἢ ἀπὸ τοῦ ὁ, χωόμενος.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Χ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ψ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ. ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α', ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΩΝ ΠΡΟΗΓΕΙΤΑΙ

Ψ τὸ στοιχεῖον, ὅτι συριγμὸν ἔχει, ἀλλ' οὐκ ἐκφώνησιν. καὶ ὅτι ὁ συριγμὸς οὐκ ἔστιν, ἢ μόνον ψι. ἀφ' οὗ δὲ, ὅτι οὐδεὶς ψαύει χείρονου δημοσίου. Ψάγδας, εἶδος μύρου παρὰ τῷ ἱπποσαφάτι. Ψαίσειν, ἀγγεῖον. Ψάγιον, μάγειρον λεζόν ... κεκλιμένον. Ψάδδα, ἐπανάβασις. Ψάδιον, κάταυσις. Ψαδυρὰ, ἀθυρὰ. καθαρὰ ψαθυρόν. Ψαίειν, ψῶσαι, κνῆσαι. Ψαθάσσειν, κνήθειν. ψηλαφᾶν. Ψαθία, τομία. Ψαθύμματα, ἀποκόμματα. Ψάθυρον, ἁπαλὸν ἄθλαστον. σαθρὸν ξηρόν. Ψαιδρὸν, φαιδρόν. ἀραιόν. Ψαιστὸν, ὑποφαίνον. ψάμα, ὀλίγον. Ψαιούζειν, διὰ ψιθυρισμοῦ καθ' ὑψηλὸν. γράφεται δὲ καὶ δρασμοῦ. Ψαιστίον, ψευδὲς. μάταιον ἀπλές. οἰκτρόν. Ψαιστὴρ, δισκάσαι. Ψαιστής, ψωμίζοντες. Ψαίρειν, ἀχθεῖν. Ψαίρειν, τὸ ἀσθενὲς τι πνεῖν. καὶ ψάφειν, ἐκπέχεσθαι. πρὸς ψαύειν. Ψαιστὰ, μάζαι τινὲς ἐν μέλιτι καὶ ἐλαίῳ πεφυραμέναι. ἢ ἐπεὶ καὶ τὰ ψαιστὰ ποιεῖ, παρὰ τῷ ἱπποσαφάτι, οὕτω δὲ ὕεται. Ψαιστὸν, κυρίως λέγουσιν ἄλευρον ἐλαίῳ δεδευμένον. κατεχεσιακὸς καὶ τὸ ψαιστόν. Ψακαλοῦχα, ψακάδας ἔχουσα. ἐστὶ δὲ ἔμβρυα. Ψακάς, ὄνομα αὐλητρίδος. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς βαθείας ἀπέτρεχε πρὸς ὀλίγον ἐπιθέουσα. ψακὰς γὰρ ἑρσάς. καὶ ψακάζω ῥαίνειν. Ψακάς, τι μεταφορικὸν ἡμεῖς κέλεται ἀριστοφάνης. μὴ δὲ ψακὰς ἢν πάνυ πάμπαν. αὐτὶ τοῦ μὴ δὲ ὀβολὸν οὔτε ἡμῖν διὰ τὸ τέλεμπ. Ψάκιλον, μέσον. Ψάκιον, ἀραιὸν, μακρόν. Ψάκλας, τὴν ψεκτὴν μάζαν. Ψακτὴρ, ψεκτήρ. Ψαλάγματα, ψηλαφήματα. Ψαλακάνθα, πυρὰ δὲ σπορὴ δοκεῖ πως εἶναι. Ψαλακτὸν, σκαπανεύτηρ. Ψαλάξαι, κινῆσαι ἢ ἀφάσαι πρὸς λυκόφρονι ψηλαφήσεις καὶ αἱ διὰ στυλικῶν χρίσεις. Ψαλάσσω, πράσσω. ψηλαφῶ. κινῶ. ψαύω. ψάλλω. ἀφ' οὗ καὶ ἀψηλάφητος ἀσθενὴς. Ψαλία, κρίκοι. δακτύλιοι. Ψαλίδες, ἀψίδες τοῦ φύλου. Ψαλίδα, ψήγματα. Ψάλις, κίθαρισις. Ψαλίζεται, ἁμιλλᾶται. Ψαλίς, τὸ σάρμυον καὶ καμάρα. καὶ ταχεῖα κίνησις. Ψαλίων, τῶν χαλινῶν. Ψάλλιον, ἄμμαςις. ψάλλιον δὲ κανοῦς. καὶ ἔστι ψάλλιον μὲν ὁ χαλινὸς, ἢ ὁ κρίκος τοῦ χαλινοῦ, ἢ ἁπλῶς ὁ κρίκος. ψέλλιον δὲ, τὸ περὶ τὸν βραχίονα τιθέμενον κόσμιον. Ψάλλειν, τὸ δι' ὀργάνων μουσικῶν, καὶ μάλιστα, τὸ ἰδίως λεγομένου ψαλτηρίου ἄδειν. ψάλλειν κυρίως, τὸ διὰ χειρὸς ἢ τινὸς μουσικοῦ. Ψαμμός, ὕλη. Ψαμμοῦ ψαλῶ, ἔψηλα. φησὶ γὰρ ὁ κανὼν, ὡς ἐπεσκευάσατο μέλλων, τινὲς λέγουσιν ἐκ τούτου ὁ ἀόριστος μόνος. ἀσσ, ψαμμῶ ψαλῶ, ἔψηλα. ὁμοίως φαινομένω, ἔφηνα. καὶ ἐμπνευσμένα. ἀλλ' ἔστιν ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου εὑρίσκεται τοῦτο. ὡς τὸ πέφηνα καὶ μέμηνα. καὶ μέμηλα, καὶ τέθηλα. Ψαλμὸς κυρίως, ὁ τῆς κιθάρας ἦχος. ὃς καὶ ᾠδὴ λέγεται. Ψαλμῳδὸς, ἐκ τοῦ ἀοιδὸς γίνεται ψαλμοαοιδὸς. καὶ συγκοπῇ καὶ κρασει, ψαλμῳδός. Ψαλμὸν, βληθείην. Ψάλτης, ὁ ἀνήρ. ἡ δὲ γυνὴ, ψάλτρια. Ψαλτὴ, κιθάρα. Ψαλτήριον, παρὰ τὸ τὰ ψαλλόμενα τηρεῖν. Ψαλύγας, ἐνίοι ψαλυγας. τὰς καλουμένας ψυχὰς. ἄμεινον δὲ τὰς ἀθρόους σπινθῆρας. Ψάμμαθος, ἡ παραθαλάττιος ἄμμος. Ψάμματα, σπαράγματα. Ψαμματίζουσα, ψωμίζουσα. Ψαμμίον, ἄλφιτα. Ψαμμίτιχος ὁ αἰγυπτίων βασιλεὺς λέγουσι βουλόμενος δια γνῶναι τίνες τῶν ἀνθρώπων πρεσβύτεροι, παρέδωκε ποιμένι δύο βρέφη κελεύσας μηδένα αὐτοῖς μηδὲ φθέγγεσθαι. μόνον δὲ ἀλλ' αἰγὸς θηλὴν διδόσθαι. εἶδον οὖν ἐπιβαλόντα, πρώτην φωνὴν ἀφιέναι βέκ. οὕτω δὲ λέγεται παρὰ φρυξὶν ὁ ἄρτος. εἶναι ἀθρύσαντες ἀπὸ τῶν φρυγῶν ἀρχαιότερους. γνῶναι. οἱ δὲ φασιν ὅτι, ἀνθ' ἧς ἐπιλαμβάνουσι τὸ εἰκὸς ὄντες γὰρ αἱ παῖδες βληχωμένων τῶν προβάτων, ὡς αἱ ὑπὸ τῆς φύσεως ἐνεργούμεναι, πρὸς τὸ ἐναρθρον τὴν φωνὴν ἐπὶ τινί ... Ψαμμίται δ' ἔσαν ἀρκάδες. μόνοι δὲ ἔσαν ἀρκάδες τῶν ἑλλήνων φασὶν ἀρχαιότεροι. ἀπὸ τῶν δὲ, τῶν πελοποννησίων ἀπὸ τινὸς τοῦ φερωνέως. δοκοῦσι δὲ οἱ ἀρκάδες πρὸ τῆς σελήνης γεγονέναι, ὡς καὶ εὔδοξος ἐν τῇ περιόδῳ. θεόδωρος δὲ ἐν εἰκοστῷ ἑνάτῳ, ὀλίγῳ πρότερον φησὶ τῆς πρὸς τοὺς γίγαντας πολέμου ἡρακλέους, τὴν σελήνην φανῆναι. καὶ ἀρίστων ἐχίου ἐν τοῖς θέσι, καὶ διονύσιος ὁ χαλκιδεὺς ἐν πρώτῳ κτίσεως, τὰ αὐτὰ φασι. καὶ ἔθνος δὲ ἀρκαδίας, σεληνίτας εἶναι. μνασέας δὲ φησὶ πρὸ σελήνης ἀρκάδας βασιλεῦσαι. ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ τεγεατῶν πολιτείᾳ φησὶν, ὅτι βάρβαροι τὴν ἀρκαδίαν ᾤκησαν. οἵτινες ἐξέβησαν ὑπὸ τῶν ἀρκάδων, ἐπιθέμενοι αὐτοῖς πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὴν σελήνην. διὸ καὶ ἐπωνομάσθησαν προσέληνοι. τινὲς δὲ φασιν ἐνδυμίωνα εὑρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελήνης. ὅθεν καὶ προσέληνοι οἱ ἀρκάδες κληθῆναι. ἀρκὰς γὰρ ὁ ἐνδυμίων. Ψαμμοδύτης, ἰχθύς. ὃν καὶ κατευνύμονα ὀνομάζουσι. Ψάμμος, ἡ καὶ ἄμμος. καὶ δὲ παραγωγὰ, ψάμμαθος, ἢ ἄμμαθος ποιητικόν. Ψαμμακοσιογάργαρα, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ πολλὰ ὁ ἀναρίθμητα. τὸ γὰρ ψαμμακόσια καθ' ἑαυτὸ, οὐδὲ πρόθεσις ἐπιθετὸν παρὰ μὲν εὐπόλιδι ἐν χρυσῷ γένει, οὕτως. ἀριθμὸν διὰ τὸ ψαμμοκοσίου. παρὰ τὸ ἑξακοσίους ἢ ἑπτακοσίους, ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γενομένου καὶ τὰ γάργαρα δὲ αὐτὸ ἐτίθετο ὡς ἐν λημνίαις. αὐτόθι ἑστάκτων, πάσα γὰρ γαργαίρεια. ἢ παρ' ἀριστομένει ἐν βοηθοῖς. ἐνθένδε γὰρ ἡμιτίας γάρ. καὶ πρὸς σώφρον. ἔστι δὲ οἰκία τὸ ἀρίθμημα τὸ γάργαρα καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ. χρῆμα τὸ τὰ γάργαρα. δηλοῦσι δὲ πῶς καὶ τὸ ...

Χυτὴν γαῖαν ἐπὶ χεῦαν· πρὸ τοῦ δὲ ἦν ἐπὶ τυμβολεσχοῦ· ἀλλὰ δὲ σωρείδος, τύμβου ἀνὰ χῶμα τοσούτο· ἔστι δὲ ἡ χεύασθαι τὸ σῆμα· ἑρμηνεία τὸ χυτὴν γαῖαν ἔχευαν· ὃ περ σῆμα ἐστὶ τεθνειότος τινός· χυτὴν δὲ ὁμηρικῶς, τὴν ἐπιτρεις κεχυμένην γῆν. Χυτλάζεται, ὅπερ λέγει κλύζεται, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χύτλα κυρίως, τὰ μεθ᾽ ὕδατος ἔλαια· καταχρηστικῶς δέ, τὰ ἐναγίσματα καὶ αἱ χοαί. Χύτλασον, διάχυσον ἀλεῖψαι· χυτλάζειν δέ, τὸ μιγνύναι ἢ διαχεῖν. χύτλα δὲ κυρίως, τὸ ὑγρὸν ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος, ἀλείφεσθαι καὶ χύτλον, τὸ ὑδρέλαιον. Χυτλῶσαι, λοῦσαι, χρῖσαι· χύτλος γὰρ λέγεται, τὸ ἔλαιον· δὲ χοαὶ γίνονται· ἐν ὅσῳ χεῖται ὁ παλαιὸς τὸ ἔλαιον· ὅπερ μετὰ τὸ λούσασθαι ἔχριον· ὃ χύτλωσαι, οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀλείψαι, ἀλλὰ τὸ μετὰ λουτρὸν ἀλείψασθαι, χυτλώσασθαι ἔλεγον. Χυτοί, οἱ τῶν δικτύων ἰχθῦες περιφερόμενοι. Χυτὸς λιμὴν ἐν κυζίκῳ οὕτω καλούμενος· ἐπεχώρησαν γὰρ οἱ πελασγοὶ χῶσαι αὐτόν, ὥς φησι δηΐλοχος, καὶ ἔχει τὸ πρὸς τοὺς θεσσαλοὺς ὑφ᾽ ὧν ἐξεβέβληντο· οὗτος δὲ [illegible] τοῦτον φασὶ κεχῶσθαι αὐτὸν [illegible]. Χύτραι, τὰ χυτρόπαλια. Χυτραῖον, ὀστράκινον. Χύτρια, τὰ τῶν χυτρῶν ὀστράκια. Χυτρίδας, χύτρας παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χυτρίδιον, μέτρον τι. Χυτρίνδα, παιδιᾶς εἶδος τοιαύτης· καθίζεταί τις ἐν μέσῳ· εἶτα κύκλῳ περιτρέχοντες οἱ παῖδες περὶ τὸν καθεζόμενον, τοῦτον αὐτὸν περιτρέπεσθαι, ἕως ἂν λάβῃ τινὰ τύπτοντας αὐτόν· εἶτα καθίζεται ὁ ληφθείς. Χυτρίου, τοῦ ὀστρακίου. Χύτροι, ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις γινομένη τῷ διονύσῳ· ἄγεται δὲ παρὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, ἣν καὶ θεόπομπος ἐκτίθεται γράφων οὕτως· διασωθέντας οὖν τοὺς ἀνθρώπους ἣ περ ἐθαρρήσαν ἡμέρᾳ, ταύτας ὀνόματι προσαγορεύσαι καὶ τὴν ἅπασαν εἰς θύειν αὐτοῖς ἔθος, τῶν μὲν ὀλυμπίων θεῶν, οὐδενὶ τὸ παράπαν· ἑρμῇ δὲ χθονίῳ· καὶ τῆς χύτρας ἣν ἕψουσι πᾶς τις κατὰ τὴν πόλιν, οὐδεὶς γεύεται τῶν ἱερέων· τοῦτο δὲ ποιοῦσι τῇ ἡμέρᾳ· καὶ τοὺς τότε περιγενομένους, ὑπὲρ τῶν θανόντων ἱλάσκεσθαι τὸν ἑρμῆν· ἤγοντο δὲ ἀγῶνες αὐτόθι, οἱ χύτρινοι καλούμενοι, καθά φησι φιλόχορος, ἐν τῇ ἕκτῃ τῆς ἀτθίδος· χύτροι δὲ καὶ οἱ χοεῖς ἐν ἀθήναις, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤγοντο τῷ διονύσῳ καὶ τῷ ἑρμῇ· οὕτω δίδυμος. Χυτρόπους, ἀπὸ τοῦ χυτρόποδος τῶν ἐσχαρῶν τῶν μαγείρων, περιφραστικῶς χύτρας οὕτω. Χυτρίζειν, ἐν χύτρᾳ τιθέναι. Χύτρινα, τὰ κοῖλα τῆς γῆς δι᾽ ὧν αἱ πηγαὶ ἀνίενται. Χυτρισμός, ἡ τῶν βρεφῶν ἐν ταῖς χύτραις ἔκθεσις. Χυτῷ λιμένι· παρὰ ἀπολλωνίῳ χυτὸς λιμὴν κυζίκου· χυτὸς δὲ καλεῖται, ὁ περικλεισθεὶς, καὶ λίθοις ἀνοικοδομηθεὶς, καὶ μὴ αὐτοφυὴς ὤν· καλεῖται δὲ οὕτω, καὶ ὁ ἰλὺν ἔχων καὶ ἄστιν· ἤγουν ἀκαθαρσίαν. Χῶ δὲ λέφρισις δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ καὶ ὁ ἔλαφρις· καὶ χῶ μὲν, ἀντὶ τοῦ καὶ ὁ μέν. Χώεσθαι, συγχέεσθαι· χολοῦσθαι καὶ χόεται, θυμοῦται μέμφεται· ὀνειδίζεται. λέγεται δέ τι χώεσθαι ποιητικῶς· καὶ σκύζεσθαι κοινῶς. Χώεσθαι καὶ νεμεσᾶν, διαφέρουσιν· ἐχώοντο μὲν γὰρ εἰκὸς καὶ μὴ δικαίως γίνεσθαι· ἡ δὲ νέμεσις, ἀεὶ σὺν τῷ δικαίῳ ἐστί. Χωΐδα, προφήν. Χωλαβοῖ, θορυβοῖ. Χωλεύειν, ποδοσκάζειν. Χωλεύσαιο, αὐτὰ περὶ κατὰ τι τῶν ἄρθρων παρέσεως· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χώλεθρον, ἡ κολασία. Χωλοποιὸν εἶπεν ἀριστοφάνης, διὰ τοὺς τραγικοὺς βελλεροφόντην, φιλοκτήτην, καὶ τηλέφον. Χωλός· χωλεία, καὶ χωλαίνω· λέγεται δὲ χωλός, ὁ βεβλαμμένος τὸν πόδα, ἢ μέλος τι, ἐκ τῆς φύσεως ἢ νόσου βεβλαμμένος· τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου· ἄλλοι, χωλός· χόλος δὲ ὄνομα ἕτερον, ὡς πῶλος· ἢ κατὰ τροπὴν ἐκ τοῦ κόλος· τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, καὶ τοῦ ο εἰς ω· κόλος γάρ ἐστιν, ὁ μὴ τέλειος, ὅμηρος κόλον δόρυ καὶ κολοκυφίους, τοὺς ἀποβεβληκότας τὰ κέρατα· χωλὸς οὖν, ὁ μὴ τέλειος· ἡ χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα· οὓς ἐξ ἀνάγκης δηλαδὴ καὶ κυλλοποδίων καθ᾽ ὃ φασιν ἐνδεέστερος αὐτοῦ· διαφέρει γὰρ ὁ χωλὸς τοῦ κυλλοῦ· κυλλὸς μὲν γὰρ, ὁ τὰ καίρια βλαβεὶς ἐκ γενετῆς· χωλὸς δὲ κοινῶς, καὶ ὁ ὕστερον ἐκ πληγῆς, ἢ ἄλλως πῶς ὅλως τινὸς συμβάντος κύλλωμα· ἔτι πως δὲ θεωρεῖσθαι τὸ χωλὸς ἐν ἑτέροις ποσὶ, ἐπίτασις ἐστὶ τοῦ γελοίου· ἔνιοι γὰρ ἀμφότερον εἶναι τὸν πόδα χωλὸς ὤν· ὅτι δὲ τὸ χωλὸν καὶ ἐπὶ χειρὸς τίθεται, ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ λεξικοῦ ἐστὶ παρασημείωσις. Χωλωθείς, ὀργισθείς. Χωλωρίσιν, ὀργίλας. Χῶμα, ὕψωμα γῆς· ὄχθη. Χωματίσαντες, ὅρια χωμάτων ἀνεχώννυον. Χῶ, μονοσύλλαβον ῥῆμα ὃ δηλοῖ τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ τὸ χαίνω, καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτοῦ ὡς ἀπὸ χοῦ κεῖται ὡς ἐστὶ καὶ χαῦνον, καὶ προχαίνω ἡ πρόχυσις· τὸ δὲ ἐνεστὼς τοῦ χῶ, πλεονασμῷ τοῦ σ, χῶ γίνεται· ἀφ᾽ οὗ καὶ χῶμα τὸ μαθηματικόν, ὡς χωρητικὸν τοῦ ἐμβαδοῦ, καὶ χῶσις· καὶ αὐτὸ δὲ ὁμηρικὸν ἐπιχεῖσαι· ὁ γὰρ ἐπέχει τις· καὶ ἄλλως δὲ χῶ, ὁ περιέχει καί τι χωρεῖ· ἐπὶ ὃν ἐκεῖνο, ἐπεὶ οὐκ ἀφίεται· ἔτι δὲ ἐκ τοῦ χῶ καὶ ἡ χεῖα· προσλήψει δὲ συλλαβῆς, καὶ ἡ χώρα· ἐξ ἧς παράγωγον τὸ χωρίον· ὅτι δὲ χῶ δοκεῖ ὑπάρχειν ἐγγόνον εἶναι ἀφ᾽ ἑτέρου καὶ τὸ χάζω, δῆλον ἐκ τοῦ χάσματος καὶ τοῦ χασμᾶσθαι, ὅπερ οὐκ ἐπὶ στομάτων μόνον λέγεται, ἀλλ᾽ ἤδη τροπικῶς καὶ ἐπὶ θύραι ἀνεῳγμένας. Χὠ μὲν, συναλοιφῇ ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ καὶ ὁ μὲν· τὸ α· γὰρ καὶ ὁ, εἰς ω μέγα κιρνᾶται. Χῶνες, ἔθνος ἰταλικόν· τὸν ἡρακλέα φασὶ κατὰ τὴν αἰγυπτίων διάλεκτον χῶνα λέγεσθαι· παραγενέσθαι δὲ εἰς ἰταλίαν, καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ χῶνας ὀνομασθῆναι τὸ ἔθνος. Χωνευτήριον, χωνεῖον· ἢ χωνεῖον ξύσμα. Χώνη, τὴν ἰταλίαν οὕτω παλαιοὶ ἔλεγον, ὥς φησιν ἀντίοχος ὁ ξενοφάνους ἐν τῷ περὶ ἰταλίας. Χωννύω, ἐνεστώς· ἐχώννυον, παρατατικός· χώσω, μέλλων· ἔχωσα, ἀόριστος· χώννυμαι, ἐνεστὼς ἢ χώννυμαι· ἐχωννύμην, παρατατικός· χωσθήσομαι, μέλλων· καὶ χώσομαι, παρακείμενος· ἐχώσθην, ἀόριστος. Χῶος, βουνός· τόπος βοθυνος. Χώζυμ [illegible] Χὠξυγθεῖς, ἀντὶ τοῦ καὶ οἱ συμπιεσθεῖς, καὶ οἱ συγκλεισθεῖς. Χώομαι τὸ σκύζομαι ἢ ὀργίζομαι, ἐνεστώς· ἐχωόμην παρατατικός· χώσομαι μέλλων· ἐχωσάμην ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ χώομαι· μετοχή, χωόμενος· τὰ δὲ ἐνεργητικὰ τὸ χώσω καὶ τὸ ἔχωσα, ἐπὶ τοῦ χώματος λέγεται. Χωρεῖ, πορεύου. Χωρεῖν, ἀπελθεῖν. Χωρήσαν, ἀναχωρήσαν. Χωρισμός, κίστη. Χωρίον, δὲ χωρίον καὶ τρόπος· καὶ ὅρια τοπικός. Χωρίζω, διίστημι· ἀφίστω· ἀποχωρίζω· χωρίζομαι, ἀπάγω· ἀφίσταμαι, ἄπειμι. Χωρίς, ἀντὶ τοῦ ἄνευ, καὶ ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως· χωρὶς ἐμοῦ τοῦδε, καὶ χωρὶς σοῦ τοῦδε· ὡς περ φαμὲν πλὴν ἐμοῦ τοῦδε, καὶ πλὴν ἐμοῦ τοῦδε· ἢ ἐκτὸς ἐμοῦ τοῦδε, ἢ ἐκτὸς σοῦ τοῦδε· τὸ γὰρ πλὴν, τὸ ἐκτός, τὸ χωρὶς δηλοῦσι· λυκίας ἐν τῷ βίων πράσει· πλὴν ἐμοῦ σκαπανέα, ἢ ὑδροφόρον· ἢ πάλιν, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐμοῦ [illegible] χωρὶς τοῦ μὴ λέγοντος. Χωρίς, ἀντὶ τοῦ διὰ· καὶ χωρίς, ἀντὶ τοῦ δίχα, κοινά· τὸ δὲ ἄτερ, ποιητικόν. Χωρίς· περὶ δὲ τῆς τάξεως ἐπὶ ῥήμασι, τοῖς συντακτικοῖς συντασσομένου πρὸς γενικὴν τὴν αἰτίαν· οἷον χωρὶς τοῦδε, καὶ ἴδιος τοῦδε· καὶ τοῖς ῥήμασι πάλιν· οἷον, χωρὶς καθέζομαι· ἐφεξῆς βαδίζουσιν· ἔστι δὲ τὸ χωρὶς ὅμοιον σημαντικὸν τῷ ἄτερ ἢ ἄτερθε, ποιητικά· καὶ τὸ αἶψα· ἐξ οὗ καὶ τὸ αἶψα ποιητικὸν ἢ ἀντὶ πάλιν ὅσον, ἢ παρέξ, ἢ γοῦν ἐκ τῆς

Χρυσόθεμις, λαοδίκη, ἰφιάνασσα, τρεῖς θυγατέρες τοῦ ἀγαμέμνονος. καὶ ἔστιν ἡ μὲν χρυσόθεμις, τοῦ ἐρρῶσθαι τὸν χρυσὸν καὶ τοῦ καθαροῦ παρώνυμος διὰ τὴν θέμιν. ἡ δὲ λαοδίκη, τῆς κρίσεως τοῦ δικαζομένου λαοῦ. ἡ δὲ ἰφιάνασσα, τῆς βασιλικῆς ἰσχύος ἤτοι τῆς ἶφι ἀνάσσειν. ὅρα ὅτι ἠλέκτρα ἐνταῦθα οὐ κεῖται. ἀλλά φασί τινες τὴν λαοδίκην ταύτην εἶναι, ἠλέκτραν μετακληθεῖσαν, ὡς καθ᾽ ὑπόκρισιν [illegible]. Χρυσόθρονος, καλλίθρονος. Χρυσοκόλλα, βρῶμά τι ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος, καὶ χρῶμά τι χλωρόν. Χρυσοκόλλητος σφραγίς, χρυσοδάκτυλιος. Χρυσοκόμας διόνυσος λέγεται, διὰ τὸ τοὺς κατοικιζομένους αἰθέρος τῆς κόμης ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἑαυτῶν, καὶ μὴ ἐνταῦθα κινεῖν, ὅτι βλάβας ἐνταῦθα ἐμμανῶς πολλάς γὰρ μείονας οὐ μόνον τοὺς τρίχας ἐπιμελουμένους καὶ ξανθίζοντας φαίνονται, ἀλλὰ καὶ μυρίας ἑαυτοῖς περιδιδόασιν ἀρώμασι. Χρυσόλοφαι, δράκοντες. Χρυσόλογχοι, χρυσᾶς λεπίδας ἔχοντες. Χρυσόμαλλον ἀρνίον τοῦ ἀτρέως φασὶν ἀρτεμίδα ἐμβαλεῖν τουτέστι φιάλην ἀργυρᾶν, ἧς ὁ πυθμὴν ἐμπεπασμένον εἶχεν ἀρνίον ἐπίχρυσον. φασὶν ὅτι πάλαι τοῦτο χρῆμα χρυσὸν, οὐ μόνον ὁ χρυσὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄργυρος πᾶν πολύτιμόν τι χρῆμα ὤν. Χρυσομηλολόνθιον, ζωΰφιόν τι ἐστὶ, καθ᾽ ὃ κανθάρου τρόπον ἔχοντες οἱ παῖδες δεσμοῦσιν ἐκ τοῦ ποδὸς καὶ ἀφιᾶσι πρὸς τὸν ἀέρα. Χρυσὸν περιχεύεται, τὸ χρυσοχόον συντίθησι. Χρυσὸν ἀγγείλας ἐπεὶ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀττικὴ σύνταξις. ἀντὶ τοῦ ὁ τοιοῦτον ἐκ τῶν ἐπαγγείλας. ἐπεὶ τοῦ τρόπου τῶν λόγων. Χρυσοπάνην, τὴν διὰ χρυσοῦ ἐργασαμένην. Χρυσόπολις. ἀγαμέμνονος καὶ χρυσηίδος παῖδας γενέσθαι φασὶ, χρύσην, καὶ ἰφιγένειαν. ὧν ἀπὸ μὲν τῆς χρύσης, ὀνομάσθη χρυσόπολις ἐν τῇ προποντίδι. ἰφιγένειαν δὲ ἱερᾶσθαι ἐν ταύροις ἀρτέμιδος. καὶ χρυσόπολις ἔστιν, ἐμπόριον τῆς χαλκηδονίας. ἔνθα οἱ ἄλλοι αὐτῶν κύρου μισθοφόροι ὄντες, ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ λαφυροπωλοῦντες, ὥς φησι ξενοφῶν. Χρυσόπτερον ἶριν λέγει ὅμηρος, τὸ μὲν χρυσὸν τῇ ἴριδι περιτίθησι, διὰ τὴν λαμπρότητα τοῦ χρώματος τῆς ἀερίας ἴριδος. τὸ δὲ πτερὸν, διὰ τὸ ταχὺ τοῦ γίνεσθαί τι αὐτὴν καὶ ἀπογίνεσθαι. ἢ ἐπὶ τῷ διὰ ἀνέμων ὁρίζουσιν, καλεῖ. Χρυσορραπίς, ἡ χέρνιψ ἀπὸ τοῦ χρυσὸν ἔχειν. Χρυσόρραπις ἑρμῆς, ὁ χρυσῆν ῥάβδον, ἢ χρυσᾶς ῥαπίδας ἔχων. ὅ ἐστιν ὑποδήματα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐξ ὧν καὶ αἱ κρηπῖδες παράγονται. Χρυσορραγὴς, χρυσορραγής. καὶ χρυσορραγὴς ἔριος, τὸ ἀπερρηγμένον, ἢ ἀπεστραμμένον ἀπὸ τοῦ δένδρου. Χρυσορρόος, ὄνομα ποταμοῦ. Χρυσὸς κολοφώνιος. οἱ κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάσαντο. καὶ γὰρ πολύ φασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν κολοφώνιον χρυσὸν ἢ ταχέως οἱ ἐκπεσόντες τῆς οἰκείας λυδῶν, τὰ περὶ θρᾴκην καὶ στρυμόνα χρύσεια κατέχοντες μέταλλα, σὺν ποσὶν ἰόντες, καὶ ἰσοτόδασαν περὶ τὸν χρυσόν. Χρυσότευκτος, ὁ ἐκ χρυσοῦ κατασκευασθείς. Χρυσοτρίαινα, περιφραστικῶς τὸ δελφικὸν βασιλεύ. Χρυσότρωτα, χρυσόγλυφα. Χρυσοῦ. πολέμαρχός φησι δύνασθαι τὸν χρυσοῦν παρ᾽ ἀττικοῖς, δραχμὰς εἴκοσι. τὴν δὲ τοῦ χρυσοῦ δραχμὴν, νομίσματος ἀργυρίου δραχμὰς δέκα. μνᾶς δὲ λέγεσθαι, τοὺς πέντε χρυσοῦς. Χρυσοῦν, δαίμονα. Χρῶ τοῖς βελτίστοις, ἐκ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ. οἷον, ἐχραόμην, ἐχρώμην. ἐχράου ἐχρῶ. τὸ προστακτικὸν, χρῶ. Χρῶ, τὸ μαντείαν δίδωμι. οἷον, ἔχρησεν αὐτῷ ὁ θεός. καὶ χρῶμαι, τὸ μαντεύομαι. λιβάνιος ἐν τῷ τοῦ ἀχιλλέως ἀπολογίᾳ. τῷ θεῷ χρησάμενος ὑπὲρ τοῦ τραύματος. καὶ ἀμφότερα δοτικῇ. Χρῶ, τὸ ξέω τὸ μαντεύομαι. τὸ χρῶμαι τὸ ἐσορμᾶν τὸ παρέχω. συντάσσεται δὲ τὸ χρῶμαι αἰτιατικῇ ἀττικῶς. ἀριστείδης. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔχω τί χρήσομαι. καὶ φιλικῇ ἑαυτοῦ ἄριστα χρώμενος τῆς τοῦ μέσου διαιτήσεως. χρᾷ ὁ ἀπόλλων, ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δίδωσι. χρᾶται δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ χρησμὸν λαμβάνει. ἑρμογένης. χρωμένῳ ἀνεῖλεν ὁ θεός, αἱ δροφόνας οὐ χρὴ χρωσθῆναι. ἤγουν μολυνθῆναι. Χρώζω, σημαίνει τὸ ψηλαφάζω. χρὼς χρωτός, χρωτίζω. ὡς φῶς φωτός, φωτίζω. ἀποβολῇ τοῦ τ, χρωΐζω. καὶ συναιρέσει χρῴζω. Χρῶμα κυρίως τὸ μετὰ τῆς ὕλης. οἷον, ὁ χρὼς κιννάβαρος. χροιὰ δὲ καὶ χροιά, αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ χρώματος. αὐτὸς. χρῶμά ἐστι, πέρας τοῦ σώματος ὁρατοῦ προηγουμένως. καὶ χρῶμα σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν. ὡς τὸ λευκὸν χρῶμα καὶ τὸ μέλαν καὶ τὰ τούτων μεταξύ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι. λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. τρία γὰρ μέρη τῆς μελῳδίας. ἁρμονικὸν, διάτονον, ἃ ἰδίως χρόας καλοῦσι. τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος, καὶ τὴν τοῦ διατονικοῦ. καὶ εἰσὶ διαφοραί, ἀλλ᾽ αἱ μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος, ὡς τὸ συγκριτικὸν, καὶ διακριτικὸν ὄψεως, ἀλλ᾽ αἱ δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι. τὸ γὰρ ἡμιτονιαῖον καὶ τὸ μαλακόν, ὁμώνυμα. ὡς διόδωρος. ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει. Χρῶμαι τοῦδε τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ ἀπολαύω τούτου τοῦ πράγματος. τὸ τρίτον οὐ χρᾶται, ἀλλὰ χρῆται. τὸ ἀπαρέμφατον οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. συντάσσεται δὲ δοτικῇ. οἷον, χρῶμαι βιβλίοις. Χρὼς τρέπεται, ἀλλοιοῦσθαι. αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἀλλοιοῦται ὁ πολύχρωμος δηλονότι γινόμενος, κατὰ τὰς πολυτρόπους βαφάς. ἐκ τοῦ χροὸς δὲ ἴσως ὁ χρὼς, κατὰ τὸ μοῦσα, μῶσα. ἐξ ἧς μεταπλασμὸς γίνεται κατὰ τὸ χροῦ, αἰτιατικῇ τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ως ὀξυτόνων. καὶ χρὼς τὸ σῶμα, ἰδία. Χρῶσαι, τὴν χρωματίσαι. θουκυδίδης. χρῶσαι λακεδαιμονίας. Χρωσθῆναι, μολυνθῆναι. Χρωστὴρ, ὁ χρωματίζων ὡς ἐν ζωγράμμασι. καὶ μολίβδῳ χρωστῆρι, κανόνι τὸν ὀρθὸν ὁ παίζων. Χρῶσαι, χρωματίσαι. μολῦναι. Χρωτὶ, γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου. χροΐ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἡ εὐθεῖα, ὁ χρὼς τὸ σῶμα ὡς γέλως. ἐνταῦθα δὲ ὁ χροῦς, ὃ σημαίνει τὸ αὐτὸ ὡς ὁ βοῦς. Χρωτίζεται, πλησιάζει. ἢ χρωματίζεται. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ποτέρας τὴν φύσιν αὐτοῦ, πράγμασι χρωτίζεται. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν. Χρῶ τὸ χράω, χρῶ. καὶ τὸ παθητικὸν ἀκτικόν, χράομαι χρῶμαι. χράω, χρῶ, χρῶ τό. Χύδην, κεχυμένως. ἀθρόως. ἀκρατῶς. σωρηδόν. δαψιλῶς. Χυλὸς, πόμα τοῦ ὑγροῦ ἐκπίεσμα. Χῦμα, ῥεῦμα. πλῆθος. Χύματα, τὰ ἐπὶ τοῖς τάφοις χεόμενα. Χυμοὶ, γεύσεις. καὶ χυμοὶ, τὰ ἐν τοῖς ζῴοις στοιχεῖα. ἤγουν, τὸ αἷμα. τὸ φλέγμα. καὶ τὰ λοιπά. ἀφ᾽ οὗ εὔχυμος τροφὴ, ἡ εἰς καθαροὺς χυμοὺς μεταβαλλομένη. καὶ κακόχυμος, τὸ ἐναντίον. καὶ χύσις. ἀφ᾽ οὗ ἔκχυσις, σύγχυσις, καὶ ἕτερα. Χυμὸς, στίλος, ἢ τάφου χῶμα. Χυμὸν, πόμα τοῦ ὑγροῦ. Χύτην, τὴν χύτραν. Χύτρο, ὀξέσχυσαν. Χίεσι, δεσμὸς ὧδε σημειοῦται τὰ χαρίδια. ἃ καθ᾽ οὓς λοιπὸν διδοῦσιν, ξύλον. Χυρράβια, δεσμὰ συῶν. Χύρραβος, ὄρνις τίς. Χυρέασαι, σκιρτῆσαι. Χυτροτρώκτης, ἀντὶ τοῦ ἐκ λύπης λέγει ἀριστοφάνης. Χυτὴ γαῖα, τὸ χῶμα. ἤτοι ὁ κατὰ τύμβον ἀναχωματισμός. χυτὴ γὰρ φασὶν, οὐχ ἁπλῶς ἡ πᾶσα γῆ, ἀλλ᾽ ἡ ἐπὶ νεκροῖς χεομένη. οὐ γὰρ βάλλουσιν ἄλλως ἐπιθεῖσαν, ἀλλὰ χοῖ. ὅθεν γαῖα χυτή. ἡ χυτὴ γαῖα, ἡ χωσθεῖσα. εἰ λυτὴ εἰς ξηρὸν χεῖσθαι. ἀφ᾽ ἧς καὶ τοῦ τύμβου χώματι. ἤγουν, ἀναχωματισμῷ.

μίξει δὲ τούτου τέσσαρα· τὸ ἔαρ, τὸ θέρος, τὸ φθινόπωρον, καὶ ὁ χειμών. Χρὸς ἅψαι, τὸ χρωτὸς κερᾶσαι. Χροῦς μὲν οὖν χ
εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ, χροὸς, χροΐ. καὶ αὐδὴν ἀκόλουθος καὶ τούτου αἰτιατικὴν, χρῶτ᾽ ἀπονίψαμένη. τὰς δὲ ἄλλας κινήσεις
ὡς ἀπὸ τοῦ χροὺς χροὸς ποιεῖ· οἷον, χρυσὸν ἔδυνε περὶ χροΐ, καὶ οὐ χροὸς ὥσπερ· τοῦ ἴσχειν, οὐδαμοῦ τὸ κατὰ ἔκτασιν χρωτὸς δὲ
ἦλθε τὸ τοῦ αἴαντος δόρυ· ἡ τὰ σύνθετα δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ χροὸς συντίθησιν· οἷον, μελάγχροος εὔθετο· καὶ δέρμα ἀχροΐς· καὶ με
λανόχροος οὐλοκάρηνος· καὶ ταμεσίχροα χαλκόν. Χρεμάζει, καλεῖ. Χρυσαΐζεται, κοσμεῖ. Χρυσαλὶς, ζῶόν τι. αἱ δὲ
τὴν ἀπὸ τῆς κάμπης γινομένην χρυσαλὶν λέγουσι. Χρυσαμοιβὸς, ἀργυραμοιβός. Χρυσάμπυκας, χρυσοχαλίνους· χρυσομί
τρους· χρυσοδέμους. Χρυσάνθεμον, πόα ἡ χρυσάνθεμον. Χρυσάορον, χρυσοῦν ξίφος ἔχοντα. Χρυσατήρια, τὰ χωρία εἰς ἃ
φασίν τινες ἐλάμβανον ἱερεῖα καὶ χρησμούς. Χρυσαυγοῦντα, ἀστράπτοντα· ἢ στίλβοντα. Χρυσάωρ, χρυσήλιος· χρυσοκί
θαρις, ἢ καλλιέμελος. Χρυσάορ ἔτικε, τρικέφαλον γηρυονῆα. Χρύσεα, ἀργύρεα· κυάνεα· χάλκεα· ταῦτα ἰακά.
διαιρούμενα χρυσοῦ λέγουσι, χρυσᾶ· ἀργυρᾶ· κυανᾶ· τὰ ἀττικίζοντα. Χρυσοῦ λέγει ἡ ἀργυροῦ, καὶ χαλκοῦ, ἡ τὰ ὅμοι
α· τὸ γὰρ χρύσεος, ἀργύρεος, καὶ χάλκεος, ἰακά. Χρύσεον, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκ μετάλλου τροχαϊκὸν κατὰ τὴν πτῶσιν ὄν,
οἱ μὲν ποιηταὶ τροχαϊκὸν ποιοῦσι· τὸ χρύσεον λέγοντες καὶ ἀργύρεον· οἱ ἀττικοὶ δὲ ἰαμβικόν· τὸ χρυσεοῦ λέγοντες· οὕ
τω χρυσοῦν· ἡ τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ τὸ κεράμεον ἔτι κεραμεοῦν λέγειν, καὶ τὸ χύτρεον, χυτρεοῦν· ὅσα μὲν γὰρ ἀπὸ μετάλ
λων, ἴσως διὰ τὴν κίβδοτη μένειν εὔπορον αὐτῶν χύσιν, συνεῖλον τὰ δὲ ἀπὸ πηλοῦ καὶ δὴ ἄθραυστα, ἀσυναίρετα ὥσπερ
δοκεῖ οὖν καὶ τὸ κεραμεοῦν, ἐκ τοῦ κεράμου γινόμενον, καὶ τὴν τῆς παραληγούσης ἔκτασιν οὐδὲ τὴν λήγουσαν μετατιθέ
την δὲ τῆς ληγούσης συστολὴν, οὐδὲ τὴν παραλήγουσαν ἀναφέρον, παρασκευάζειν τὴν ἑαυτοῦ λήγουσαν, καὶ τὸ τοῦ τόνου
δέχεσθαι βάρος. ὡς περ οὐδὲ ζυγοῦ βλέπειν δεῖ, τὴν ταχεῖαν βάρος δὲ χωρεῖν τὴν ἀστιγία, ὡς ἄν τις τοὺς χρόνους αὖθις ἀμεί
ψειε, καὶ τὸν τόνον αὖθις πρὸς τὴν προτέραν ἀναδραμεῖν θέσιν. Χρύσεοι δὲ ὄρας· λέγεται τὸ ἐπαφὴ τοῦ ἑρμοῦ, τὸ δὲ ὄρος
τοῦ κρίου φασὶ εἶναι χρυσοῦν. Χρύσεον γένος· φασὶ γάρ τινες, τὰ ἐν ὑψηλῷ ἀέρι· ἃ περιστῆσιν ὁ αἰθήρ, χρυσίζειν ποιεῖ
ποιοῦντα δὲ μάλιστα τὰ ἐαρινά. Χρυσεόπτη, ἢ διὰ χρυσοῦ εἰργασμένη. Χρυσηλακάτου, καλλιτόξου· ἡ χρυσοῦ τὰ βέ
λη χρωμένης· ἠλακάτην γὰρ καλοῦσι τὸ βέλος, καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον· ἐξ οὗ τὸ νῆμα ἕλκουσιν· ὡς ὁ ποιητὴς ἐν τῷ
ἠλακάτα στρωφῶσα, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα· καὶ τὸ ἀριστίον ὅ τοι λέξεν, καθ᾽ αὐτοῦ λίνα χεῦοι ἢ ἠλακάτην τὰς ἰαούσας
τις. Χρύση, πόλις ἣν ὥς περ κύλλα καὶ αὐτὴ ὁμαίως ἀπραμυττὸν, τὴν ἐσίον θήβας· ἣ τις καινὸς μὲν, λέξεται χρύσα· ἰωνι
κῶς δὲ, χρύση· καὶ ὅτι πολλαὶ χρύσαι λέγονται, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· ἔλεγον δὲ χρύσην, καὶ ἀμφοτέρων περὶ τὴν σοφαι
στίαν, βλέπον πρὸς τὴν νῦν. Χρυσῆ· πᾶν θηλυκὸν εἰς η λῆγον παρεσχηματισμένον ἀρσενικῷ, ἐπεκτείνεται τῷ ἀρσε
νικῷ, περισπᾶται καὶ αὐτό· οἷον, ὁ χρυσοῦς, ἡ χρυσῆ· ὁ φοινικοῦς, ἡ φοινικῆ· καὶ πᾶν ὄνομα ἰσοσυλλάβως κλινόμενον, εἰ
περισπᾶται ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν περισπᾶται· οἷον, ὁ χρυσοῦς, οἱ χρυσοῖ· ἡ χρυσῆ,
αἱ χρυσαῖ· τὸ χρυσοῦν, τὰ χρυσᾶ· ὁ φοινικοῦς, οἱ φοινικοῖ· ἡ φοινικῆ, αἱ φοινικαῖ· τὸ φοινικοῦν, τὰ φοινικᾶ. Χρυσηὶς, ὥς περ ἡ
τὸ βρυσηίς, πατρωνυμικῶς ἐρρέθησαν ἀπὸ πατέρων, τοῦ τε χρύσου, καὶ τοῦ βρυσέως. Χρυσήλατος, χρυσοῦ ἐληλασμέ
νος, καὶ κατεσκευασμένος. Χρυσήνιος, ὁ χρυσᾶς ἡνίας ἔχων· οἱ δὲ, καλὰς, ἢ καλλίδιφρος. Χρυσῆν σειρὰν οἱ μὲν φασὶ
τὴν δίκην ἀλύσεως ἐπισυνεχῆ τῶν τεσσάρων στοιχείων, κατὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ποιότητας· λεγομένην χρυσῆν, διὰ τὸ φύσει
πολυτίμητον, καὶ διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἡλίου ἐν αὐτοῖς χρυσαυγίαν· ἐς δὴ ἐπισυνεχῆς μετὰ ποιότητος, ποτὲ αὖ φασὶ δεῖν σώζεσθαι
τὸ πᾶν μέχρι τινὸς χεθῆναι· ἢ μεγάλῳ χειμῶνι αὖθις ἐκ διὸς ἐν κατακλυσμῷ καὶ ἐξυδατῶσει, ἢ μεγάλῳ θέρει, κατὰ ἐκ
πύρωσιν· οἱ δὲ χρυσῆν ταύτην σειρὰν, τὰς τοῦ αἰῶνος ἡμέρας, αἳ χρυσοῦ οἷον κέκρανται, τῇ τοῦ ἡλίου λαμπρότητι, καὶ ἀλύ
σεως δίκην ἀλλήλων ἐξήρτηνται, τὸν καθ᾽ ἡμᾶς βίον δέουσαι λεπτόμενα ἀεί ποτε, ὥς περ καὶ αὐταὶ καὶ τὸ πᾶν ἀναστοιχειώ
σουσαι, τοῦ διὸς μένοντος ἀπαθοῦς, ὃν ψυχὴν φασὶ τοῦ παντὸς οἱ παλαιοί· παρὰ τῶν δὲ αὐτῶν τὸν ἥλιον, χρυσῆν λέγεσθαι σει
ρὰν ὃν αἰωνία μὲν, ὁ τοῦ κρόνου· πρόσγειος δὲ, ὁ τῆς σελήνης· ἐν οἷς κύκλοις, ἄλλη τις ἀήρ τῶν περὶ αὐτῶν σαλεύοντων,
πολλαὶ περὶ τὸ πᾶν γίνονται μεταβολαί· οἱ δὲ στωικοὶ τὴν διὸς ἀπειλὴν, ὡς μόνον ἀλληγοροῦσιν ἐκπύρωσιν· ἐπεὶ ζεὺς
μὲν, ὁ αἰθήρ· χρυσῆ δὲ σειρὰ ὁ ἥλιος· εἰς ὃν κάτωθεν ὥς περ εἰς καρδίαν ἀποχεῖται ἀναδιδομένη ἡ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμία
σις, ὅταν χρόνῳ ποτὲ ἀναλωθῇ διὰ ἀναθυμιάσεως ὁ ἐγχὸς ἡ θάλασσα οὐδέποτε, τὸ τε δὴ τὸ πῦρ τροφῆς ἱέμενον, ἀνα
λύσει τὰ ἐν βάθει τῆς γῆς ὑγρά, καὶ λύσει αὐτὴν τὴν γῆν· καὶ ὁ μὲν ζεύς, οὐκ ἀνελκυσθήσεται· τὰ δὲ κάτω, μετέωρα
ἔσται τοῦ πυρὸς καταχύσαντος· τινὲς δὲ οὐ πολυλαβεῖν ἐθέλοντες, φασὶ τὴν ἀπειλὴν ταύτην, αἴνιγμα μοναρχίας εἶναι,
καὶ ἑνὸς ἐξῆφθαι τὰ πάντα καὶ μιᾶς ἀρχῆς ἤρτηται· ὡς γὰρ ἐν τοῖς κάτω οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, οὕτω καὶ ἐν τοῖς
ἄνω. Χρύσης· τόθεν χρύσης; παρὰ τὸ χρυσός· τὸ δὲ χρυσός, παρὰ τὸ ξύω ξύσω, ξυσός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, χρυσός· καὶ
τί μετέχει τοῦ ξύω; ὁ γὰρ χρυσὸς διδόμενος, ξύεται τὸ ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν κακῶν. Χρυσίδες κυρίως, αἱ ἀναπεπταμέναι τοῖς
θεοῖς χρυσαῖ φιάλαι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶσα ἐκ χρυσοῦ φιάλη, χρυσὶς λέγεται. Χρυσίνιος ἄρτεμις ἔκτω· ὁ δεῖν
ἔκτασις· κατὰ ἀποκοπὴν· ἔτι δὲ ἡ ἄρτεμις, ἡ ἀεὶ δεῖ τῇ σελήνῃ· σημαίνουσι δὲ ὅτι ὁ μόρου χρυσίνιον ἔχοντος ἄρτεμιν,
σοφοκλῆς ἐν τιθέναι λαβὼν, χρυσόνωτον ἡλίου ἑτίαν φασί. Χρυσίον, τὸ τῶν παιδίων αἰδοῖον. Χρυσίς, ποτήριον· αὐδῇ,
φιάλη χρυσῆ. Χρυσίτης, σημαίνει τὴν λίθον, ἔνθα ἀκονῶσι τὸ χρυσίον, καὶ βάσανος ἡ λυδία. Χρυσόεις· διατί οὐ γίνε
ται κατὰ συναίρεσιν χρυσοῖς, ἀλλὰ χρυσοῦς, τὸ γὰρ ο ἢ ε εἰς ου κιρνᾶται; ἐπειδὴ πᾶν προτέρου προσώπου εἰς ω λῆγον, ἔχει τὴν
ει δίφθογγον τῆς διὰ τοῦ ε καὶ ι τὸ δεύτερον· ἢ τούτου χάριν ἀποβάλλεται τὸ ι, καὶ ἔμεινε χρυσοῖς· χρυσοῦ· χρυσοῖς, χρυσοῖ·
χρυσοῦμαι, χρυσοῖ· τιμηρῶ· τιμηρᾷς, τιμηρᾷ· τιμηροῦμαι, τιμηρᾷ· βοῶ· βοᾷς, βοᾷ· τὰ δεύτερα πρόσωπα τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶ
τος τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω βαρυτόνων ῥημάτων, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν περισπωμένων τῆς πρώτης συζυγίας, διὰ τοῦ η ποιοῦσιν· οἷον, τύ
πτομαι, τύπτῃ· ποιοῦμαι, ποιῇ· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν περισπωμένων τῆς δευτέρας καὶ τρίτης, διὰ τοῦ α· οἷον, βοῶμαι, βοᾷ· ἢ διὰ
τῆς οι διφθόγγου· οἷον, χρυσοῦμαι, χρυσοῖ. Χρυσοχοῶ χρυσίον παρὰ συλλαβὴν ἀμφισφαιρίζεις· ἤγουν, τὸν χρυσὸν χέω.

τε. Χρησμοὺς ἔλαβον οἱ Ἕλληνες, μὴ πρότερον τὴν Ἴλιον πορθηθῆναι, εἰ μὴ τὰ Πέλοπος ὀστᾶ μεταπεμφθῶσιν ἀπὸ Ἤλιδος
εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως υἱόν, καὶ τὰ τόξα τοῦ Ἡρακλέους ἅπερ εἶχεν ὁ Φιλοκτήτης εἰς τὴν Ἑλ
λάδα. εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται, οὐκ ἂν πορθηθείη ἡ Ἴλιον. Χρησμοσύνη, ἀπορία, πενία, ἔνδεια. Χρήστας, Ἀριστοφάνης
τοὺς δανειστὰς λέγει. ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν δανειστὰς χρήστας λέ
γουσι. τοὺς δὲ ὀφειλέτας, χρεώστας. Χρηστήριον, τὸ μαντεῖον τῶν θεῶν. μαντεία δὲ καὶ μάντευμα, τὸ ἀπὸ μαντείου θε
όπροπον. χρησμός, ὁ ἐκ θεοῦ μαντεία. Χρήστης μέση λέξις, ὁ δανείσας. καὶ γὰρ οὕτω καλεῖται καὶ ὁ ὀφείλων. Χρήστης
ὁ δανείζων, καὶ ὁ τὸ δάνειον δεχόμενος. δανειστὴς δὲ μόνον, ὁ δανείζων. Χρηστής ἐστιν, ὁ παρέχων χρησμούς. Χρηστοί,
οἱ καθ' ὃ δεῖ δικαζόμενοι. χρήσιμοι. Χρῦσος, μὲν κύριον ὄνομα. χρυσὸς δὲ ὁ ξυρωτὸς ὁ ἀθηναϊκός. καὶ ψυχρὸς μέν, ὁ ἐνάντι
ος. ψύχρος δὲ βορρυρίας, ποταμὸς σαρματίας. Χρηστότης λέγεται, οὐκ ἀγαθότης, ἀλλ' ἀγαθοσύνη. Χρηστότης ἐστίν,
ἤθους ἀπραγμοσύνη μετ' ἀβλαβείας ἤθους σπουδαιότης. ἡ αὐτὴ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἀλλὰ τὸ δύστηνον. ἐναντία χρεία δέ, ὁ πρός τι πέλας
συνδιάθεσις, τὰ αὐτοῦ ὡς οἰκεῖα ἰδιοποιουμένη. Χρηστοί, ἐναντίον ὁ φαῦλος. ἔστι δὲ χρηστὸς οὗ ἡ ὁμιλία ὠφέλεια ἐμ
ποιεῖ. φαῦλος δέ, οὗ ὁ βίος ἄπρακτος. καὶ ἀκόλαστος. ὃς καὶ ἄλλους βλάπτεσθαι, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὁμιλίας. τὸ ἀγαθὸν δὲ ἐναν
τίον, ὁ κακός. τῷ καλῷ δὲ ὁ αἰσχρός. ἤγουν ὁ δυσειδής. Χρηστῶς, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ καλῶς. ὠφελίμως
συμφερόντως. ἡ χρηστὸν ἔδεσμα λέγομεν, τὸ εὖ ἠρτυμένον. Χρῆται, οὐ χρᾶται. διὰ τοῦ η συντάσσεται Ἀριστοφάνης. φησὶ
τοῖς τρισὶ χρῆται, τὸ πέρα τοῖς χρηστοῖς. Χρῆμα συμφορᾶ, ἀντὶ τοῦ δυστυχῶ. πολύπραχος. ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐχρῆτο συμ
φορᾷ. οὕτω καὶ χρῆται βλάβῃ. ζημία. ἀνάγκη, καὶ ἕτερα. Χριστὸς ἐστίν, ὁ κατὰ ὑπόστασιν. τοῦτο δὲ φύσις θεότητος
ἀνθρωπότητος. Χριστός ἐστι, θεὸς ἐνανθρωπήσας χωρὶς ἁμαρτίας. ὁ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Χριστός ἐστι, θεὸς
ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς ἐν δυσὶν καθ' ὕπαρξιν, ἀλλήλοιν τε καὶ ἑκάτερα. Χρία, μυκτηρικὸν κατὰ. Χρίμπτω, ἐγγίζω προ
σάγω. ἐκτείνειν. στηρίζεσθαι. ἐκβαλεῖν. ἀλείφειν. προσπελάζειν. Χρῖσμα, σημαίνει τὸ ἄλειμμα. Χρίμπτω, σημαί
νει τὸ περιβάλλω. καὶ προσπελάζω. κυρίως γὰρ τὸ ταῖς χερσὶ συναπτά, καὶ περιβάλλειν καὶ προσεγγίζειν. Χριμφθέν
τα, ἢ ἐγχριμφθέντα. ἤγουν ἐμπελάσαντα. χρίμπτεσθαι γὰρ τὸ πλησίον γενέσθαι. Χριμφθῆναι, προσπελάσαι. ἐγγίσαι. ἐγχρι
μψαι. Χριστιανός ἐστιν, ὁ τὸ σῶμα διὰ Χριστὸν σταυρώσας σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ τὰς αὐτοῦ πά
σας φυλάττων ἐντολάς. Χριστιανισμός ἐστι, καθὼς φρόνησις πραγμάτων τῶν ἐν ἀνθρώποις, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολο
γίας. Χριστιανισμός ἐστιν, ἐπίγνωσις τῆς εὐσεβείας, εἰς ζωὴν αἰώνιον ὁδηγοῦσα. Χριστιανοῦ ἴδιον ἐστί, πίστις δι' ἀγά
πης ἐνεργουμένη. Χριστιανοῦ ἴδιόν ἐστι, τὸ καθαρισθῆναι μὲν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐν τῷ αἵ
ματι τοῦ Χριστοῦ. ἐπιτελεῖν δὲ ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ, καὶ ἀγάπῃ κυρίου. Χρομάδες, ἀφεγγές. Χρόα ἴχρας, τὴν
ὅλην σάρκα λέγει Ὅμηρος. ὡς ἐκ μέρους τοῦ φαινομένου ἐστὶ τὸ πολύ, πρὸς διαστολὴν τῶν ὀστῶν. ἐκεῖνα γὰρ οὐ ἴχρα. ἐπ
άπαλα. ὥσπερ δὲ ὁ χροῦς, οὕτω καὶ ὁ χρὼς τὸ προφαινόμενον δηλοῖ, τῆς καθ' ἄνθρωπον σαρκός. ἤγουν τὴν χροιάν. καὶ τὸ
παραδραθέειν ἡ χροιᾶ. διὸ καὶ πρὸς τὸ ἐν χροῒ ὁμοιότητα ἔχειν τὸ χρώζειν. οἷον γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά. ἤγουν χρώζειν, ὃ
ἐν χροῒ ἔχειν. ὅμοιον δὲ ἡ τὸ μάτην κεχρώμεθα. ἤγουν ἱκετεύομεν. καθὼς δέ[ιςαι] καὶ γόνατα. πιοῦντι καὶ τὸ χρώσει κα
τὰ παραγωγὴν οὗ γράφεται μετέχει ὁ χροῦς. ἐξ οὗ τὸ ἐπιτεύξαι στρατηγικῶς καὶ τὰ ἀγοράς χρώντων κύκλον. συγκοις δὲ τοῖς
τοιούτοις, καὶ τὸ χρέμπτεσθαι. Χρόα νίζετο ἅλμην, ἀπένιζεν. ἀπέπλυσεν πάχει. ὁ γὰρ τὴν χρόα ἐσμήχετο ἐκ τῆς ἅλμης, ὃ μάλλον
τὴν ἅλμην ἐκ τοῦ χρωός. καθὼς τὸ ἐκ κεφαλῆς ἐσμήχετο ἁλὸς χνόον. ἐγὼ ἅλμην ὤμοιιν ἀπολούσομαι. Χρόα ῥοιὰ, ἤγουν
τὸ τοῦ χροὸς ῥοᾶ, ῥοᾷ, λέγουσιν Ἴωνες. Χροιά, ἐπιφάνεια μακρά. Χροαὶ οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσι, χροαὶ λέγοντες. Χρεῖος
ταύτης ἡ καλαμαία, ἡ μάντις. ἤγουν τηρητιάζει τοῦ χρηστοῦ συνώνυμος μάντις. ἔστι γὰρ ἀκρὶς λεγομένη μάντις, ἐν τῷ καλάμῳ γινο
μένη. ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ περιμήκης, τοὺς ἐμπροσθίους πόδας μακροὺς ἔχουσα καὶ λεπτούς. τοῦ ῥηθέντος ἰσχνότης, καὶ λε
πτὴ καὶ μέλαινα συγκαμφθεῖσα τούτοις. καλαμαίαν τὴν ἀκρίδα φασὶν, ὅτι ἐν καιρῷ καλάμης ἐσθίει τὸν στάχυν. μάν
τιν δὲ αὐτὴν φασιν, ὅτι προμαντεύεται λιμὸν φαινομένη. Χρόμαδος καθὼς ὄνομα ποιεῖται, ὁ ἐν ταῖς γνάθοις ψόφος, ἢ ὁ
στριγμός. μάλιστα ἐν ταῖς πυγαῖς γίνεται. Χρόμη, φρυαγμός. ὁρμή. θράσος. Χρόμιος, κύριον πρὸ θέσεως παρο
ξύνουσιν οἱ παλαιοί. τὸ δὲ ἄλλως προπαροξύνουσι. λέγοντες ὅτι καὶ ἄλλο κύριον παροξύνεται τὰ τρίβραχυα, ἀνθάλιος.
παχίος. χρόμιος. ἀλλὰ σημειωτέον τι ἄλλως. ξένιος, αἴτιος, καὶ χρόνιος, κύρια μὲν ὄντα καὶ τρίβραχυα προπαροξυνόμενα
δὲ. τινὲς παροξύνουσιν ἄλλως. Χρόμις, εἶδος ἰχθύος. Χρόμος, χρεμετισμός. Χρονίζω, διατρίβω. Χρόνιος λέγε
ται, ὁ χρόνον πολὺν ἐπιμένων τινὶ πράγματι. Ἀριστείδης. βιβαρβαρωμένοι, χρόνιοι ὄντες ἐν βαρβάροις. καὶ χρόνιος ὁ μετὰ πο
λὺν χρόνον ἐλθών. Ἀριστείδης. χρόνιος ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις. καὶ προκόπτειν δ' ἔχουσι τὴν παροῦσαν ἀπο
στολὴν χρονίαν μέν, ἀλλ' ὅμως θαρροῦσαν. Χρόνος ἐστί, τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάστημα. ἢ ὁ τῇ
ς παραμετρεῖται κίνησις. εἴτε ἀστέρων, εἴτε ζώων, εἴτε οὑτινοσοῦν τῶν κινουμένων. Χρόνον εἰς τρία διῃρημένοι ἄλλοι,
τέ γε καθὼς πρό την διαίρεσιν, εἰς ἐνεστῶτά φημι, καὶ παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα. τούτων ὁ μὲν ἐνεστὼς ἀδιαίρετος ἢ κα
κοπριασθείς ἐστιν, ὅτι τυγχάνοντά ποις τι, ἐν ἄτμητος ἔμεινε. τῶν δὲ λοιπῶν ἑκάτερος εἰς διαίρεσιν ἔμεινε. ὁ μὲν
παρεληλυθώς, ἅτε ἤδη γινωσθεὶς ἡμῖν καὶ οἱονεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν κείμενος, τὰ τύπους ἐνταῦθα ἔδωκεν. εἰς χρόνους
τέσσαρας διῃρέθη. λέγω δὲ τούτους εἶναι, παρατατικόν. παρακείμενον. ὑπερσυντέλικον, καὶ ἀόριστον. ὁ δὲ μέλλων τῷ
μὴ πρὸ δῆλος ἡμῖν γεγονέναι, εἰς δύο μόνους διῃρέθη τοὺς χρόνους. ὧν τὸν μὲν ἁπλῶς μέλλοντα, τὸν δὲ μετ' ὀλίγον μέλ
λοντα φέρομεν παροραθῆναι γὰρ ἐνταῦθα τῶν λόγων δευτέρους μέλλοντας, ὥσπερ ἀορίστους δευτέρους, ἢ μέσους παρα
κειμένους, καὶ ὑπερσυντελίκους λέγεσθαι. ταῦτα γὰρ οὐδὲ μίαν ἐμποιεῖ τοῖς χρόνοις διαφοράν. μόνον δὲ τῆς τῶν ἑλλήνων
κλίσεως τὸ ποικίλον δηλοῦν φαίνεται. Χρόνος λέγεται, ἡ τοῦ ἡλίου κίνησις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. καὶ ἐνιαυτός. καὶ
ἔτος, καιρὸς δὲ μέρος τοῦ χρόνου. ἡμέρα δὲ ἡ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς ἐπαγομένη τὸν ἥλιον. καὶ

καὶ αὐτὸ φυλάξαι τὸ ἐκεῖθεν πάθος. γράφουσι δὲ οἱ παλαιοὶ δίχα παραδειγμάτων, ὅτι πᾶσα λέξις δισύλλαβος ἐν ῥήμασιν, ἡ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πάθη ἀποκοπὴν, περισπᾶ τὴν καταλήγουσαν· ἡ δὲ ἀπὸ τέλους, ὀξύνει αὐτήν. ἀλλὰ ῥηματικῶς δηλαδὴ κατὰ τὸ ἐὰν, ὃ καὶ κατὰ τὸ ὅμηρον ὅπερ ὀξύνει ἀρίσταρχος· τῶ δὲ ἑξῆς λόγῳ καὶ εἴπερ ἐκ τοῦ χρῆμι, χρῆς, χρῆσιν ἔπαθεν ἀποκοπὴν τὸ χρὴ, ὀξύνοιτο ἄν· ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ὡς ὥσπερ τὸ ἰδοὺ ῥῆμα ὡς τὸ ἰδοῦ με καλάθρισον, μεταπεσὸν εἰς ἐπίρρημα, ὀξύνεται καὶ τὸ περισπᾶσθαι οὕτω πάθει ἔπαθε καὶ τὸ χρή· καὶ εἴπερ ταύτῃ πάθος ἔχει, ἐχρῆν ἂν καὶ ἡ τοῦ ἀπὸ χρῆ βαρυτόνησις, ἀναδραμόντος τοῦ τόνου διὰ τὴν σύνθεσιν, ὅπερ ἐν ῥήμασιν οὐκ εἴωθε γίνεσθαι ὡς δῆλον, οὐ μόνον ἐκ τοῦ σπουδῶ καὶ ἀποσπῶ καὶ τῶν ὁμοίων, ἀλλὰ καὶ τοῦ συμπονῶ καὶ ἀπονῶ· ὅτι δὲ ῥῆμά ἐστι κυρίως καὶ τὸ ἀπὸ χρὴ, φαίνεται ἀρίδηλος ἐκ τῆς κατ' αὐτὸ συστοιχίας τοῦ ἀπέχρησε, καὶ ἀποχρῶν, ἐξ οὗ ἀποχρώντως ἐπίρρημα. Χρὴ, ὀξυνόμενον ἐπίρρημα δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ δέον ἐστί. περισπώμενον δὲ ῥῆμα τυγχάνει, ἀπὸ τοῦ χρῶ μαι. οἷόν τι χρῇ τούτῳ. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ μαντείας· οἷον χρῆμα τοιαῦθ' ὁ φοῖβος. Χρὴ ὅμηρος. οὐδέ τι σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης. δηλοῖ μὲν τὸ οὔπω χρεία τοῦ ἀφραίνειν οὕτω. Χρὴ ἀντὶ τοῦ πρέπει βαρύνεται. χρῇ δὲ περισπώμενον ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δίδωσι, καὶ χραῖ ἀπαρέμφατον. χρᾶ γὰρ ἐστὶ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η. χρῇ γὰρ ὁ μὲν θεὸς χρῇ ὁ δὲ ἄνθρωπος μαντεύεται. χρῆμαι τοιαῦθ' ὁ φοῖβος ἀντὶ τοῦ ἔχρησεν ἀνεῖλε. Χρείζω, ἀπὸ τοῦ χρέος γίνεται· ὅπερ ποιητικῶς λέγεται χρεῖος καὶ κατὰ παραγωγὴν καὶ διάλυσιν καὶ τροπὴν τοῦ ε εἰς η, χρηΐζω· καὶ χρήζω προσγεγραμμένου τοῦ ι. Χρῄζω, ἡνίκα σημαίνει τὸ χρείαν ἔχω, συντάσσεται γενικῇ· καὶ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· οἷον χρῄζω τοῦ σοῦ καὶ χρῄζω τοῦ δεῖνος. χρῄζω τὸ θέλω αἰτιατικῇ. Χρῄζω σοι τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δανείζω, δοτικῇ. Χρήια, πενία· ἢ χρήματα. Χρήιος, πτωχός. Χρῆμα, πρᾶγμα· ἢ κτῆμα· καὶ χρηματιζόμενον διαπραξάμενον· καὶ χρηματίζεσθαι, τὸ χρήματα πράττεσθαι. Χρηματιεῖ, χρήσει. Χρῆμα ποιητικῶς γράφεται, ὡς παρ' αὐτοῖς χρῆμα φρονήσεως, καὶ χρῆμα πολέμου, καὶ χρῆμα νοῦ· ἀντὶ τοῦ μεγέθους. Χρηματίζει, ἀποκρίνεται. λαλεῖ· πράττει· χρήματα συλλέγει. Χρηματισμὸς, ὀπτασία· νομοθεσία. Χρῆμα τῶν τυχόντων· τὸ μέγεθος τοῦ ἐκπεπληγμένου. ἔθος τοῖς ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι· οἷον ἵππος ὡραῖον τι χρῆμα· καὶ γυνὴ ὡραῖόν τι χρῆμα, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Χρηματίζειν, λέγεται ἐπὶ θεῶν. τὸ δὲ διαλέγεσθαι, ἐπὶ ἀνθρώπων. Χρηματίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ πλουτεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ χρήματα ἀπαιτεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμιλεῖν περί τινων μεγάλων. χρηματίζει δὲ ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ καθ' λέγεται· χρηματίζει βουλὴ καὶ δῆμος, ἢ ἀντὶ τοῦ αὐτοπραγεῖται τοῖς πρέσβεσιν· ἢ χρηματίζει· καὶ ἀντὶ τοῦ λόγους ἀλλήλοις διδόναι· ἤγουν δικαιολογεῖσθαι· ἀριστοφάνης· χρηματίζειν πρῶτα περὶ ἀριστεί δου, ὅτι χρὴ παθεῖν. Χρηματίζω, τὸ ὑπάρχω· ὡς τὸ διὸ οὐρανὸς ἐχρημάτισε· καὶ τὸ χρηματισμοὺς δίδωμι· ἤγουν θείους λόγους. χρηματίζομαι δὲ παθητικῶς, τὸ χρήματα συλλέγω· ἀφ' οὗ χρηματιστής. Χρῆμε ποῖσαι πάντη λέγε, οὐ χρή μοι· εἰ καὶ σοφοκλῆς ἅπαξ εἶπε. τὸ δὲ χρὴ ἀντὶ τοῦ χρεία ἐστὶν, ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν· εὐριπίδης ἐν ὀρέστῃ· ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ τί χρὴ φίλων· τὶ δηλονότι. ἔστι δὲ τοῦτο ποιητικώτερον. Χρῆν, ἡ ἀντὶ τοῦ ἔπρεπε κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε· σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ. χρῆν δ' αὐτὴν εἶναι τὴν τοῖς πᾶσι δίκην· καὶ ἀντὶ τοῦ πρέπει. ὥσπερ τὸ προσῆκεν ἀντὶ τοῦ ἔπρεπε, καὶ ἀντὶ τοῦ πρέπον ἐστὶν, οὕτω καὶ τὸ χρῆν, ἀντὶ τοῦ ἔπρεπε, καὶ ἀντὶ τοῦ πρέπει ἐστί· τὸ αὐτὸ γίνεται ἐπὶ τοῦ ἔδει χρῆν· καὶ ἐπὶ ἀπαρεμφάτου ἀντὶ τοῦ πρέπειν. εὐριπίδης ἐν ἑκάβῃ· τότ' ἦν τι χρῆν σε εἴπερ ἦν ἀνθρωποφαγεῖν. χρῆν ται δὲ τούτῳ ποιηταί. λογογράφοι δὲ τὸ χρῆναι ἀεί. Χρῆναι, δεῖν εἶναι. Χρῇς, θέλεις· χρῄζεις. Χρῆσαι, θεσπίσαι. Χρησάμενος· χράομαι χρῶμαι· ὁ μέλλων χρήσομαι· ὁ μέσος ἀόριστος ἐχρησάμην· ἡ μετοχὴ ὁ χρησάμενος. ἰστέον δὲ ὅτι, τοῦτο ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν δηλοῖ τὸ μαντεύειν· ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν, τὸ χρείαν ἔχειν· καὶ συντάσσεται ἀεὶ δοτικῇ. Χρυσηΐς, οὐχ ἐκ τῆς χρύσης πόλεως ᾐχμαλώτισται ὥσπερ αὐτίς τις εἰκὸς ὑπέλαβε, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑποπλακίου θήβης, ἀποσταλεῖσα παρὰ τοῦ πατρὸς χρύσου ὡς εἰς τι ἀσφαλέστερον χωρίον. κατὰ δέ τινας εἰς ἑορτὴν ἀρτέμιδος ἐκεῖ ἀπελθοῦσα. ὁ γὰρ τοι ἀχιλλεὺς πολεμαρχῶν, καὶ τὰ περὶ τὴν φρυγίαν λῃζόμενος, καὶ ταύτην ἐξέπορθεν ἔλε, καὶ τὴν χρυσηΐδα μετὰ τῶν ἄλλων ἀνδραπόδων. ἱστοροῦσι δέ τινες ὅτι ἐκ τῶν ὑποπλακίων θηβῶν ἡ χρυσηῒς ἐλήφθη· οὔτε καταφυγοῦσα ἐκεῖ, οὔτε ἐπὶ θυσίας ἀρτέμιδος ἐλθοῦσα, ὡς ὁ τὰ κύπρια γράψας ἔφη, ἀλλὰ πολίτης ἄρτι συμπολίτης ἀνδρομάχης οὖσα. Χρήσω τὸ θέμα χράομαι χρῶμαι· τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ ἑτέρας σημασίας· ὁ μέλλων χρήσομαι· χρήσω τὸ δεύτερον. Χρῆσθαι, ἀντὶ τοῦ χρῆν λέγουσι δωριεῖς. Χρῆσθαι, καυχᾶσθαι· πράττειν· προσφέρεσθαι· χρησμοῖς χρῆσθαι. Χρηστέον, χρησιμεύσειν. Χρήσθων, ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν ἀττικοὶ λέγουσιν· ὁ σαφὴς καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυϊκῶν ἐν τοῖς προστακτικοῖς παθητικοῖς· οἷον χέσθων, μεμνήσθων, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐπὶ δὲ ἐνεργητικῶν, οὐ δυϊκοῖς τῶν προστακτικῶν χρῶνται· οἷον ποιείτων λεγέτων, ἀλλὰ ἑνικοῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν μετοχῶν, ποιούντων γὰρ λέγουσι καὶ λεγόντων, λαμβάνουσί τε ἔξωθεν τὸ ἔστωσαν· ἤγουν τῶν ποιούντων ἔστωσαν· καὶ τῶν λεγόντων ἔστωσαν· ἢ ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν καὶ λεγέτωσαν. τίθεται δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν οὐ θηλυκοῦ γένους οὔσης τῆς τοιαύτης γενικῆς, ἀλλὰ ἀρσενικοῦ. Χρησιμεῦσαι, μὴ λέγε, ἀλλὰ χρήσιμον γενέσθαι. Χρήσιμον, τὸ ἐπιτήδειον εἰς χρείαν· ἤγουν τὸ συντελοῦν εἴς τι. Χρήσιμος, καὶ χρεῖα ἀττικοί· ὁ χρεῖος δὲ ἤγουν χρήσιμος καὶ τὸ χρεῖον, φιλόσοφοι, καὶ ποιηταί φασι δὲ καὶ οἱ ποιηταὶ χρεὼ τὴν χρείαν· ὅμηρος χρεὼ με κατὰ τόνδε γὰρ εἰς ἀίδαο. Χρῆσις, παρὰ τὸ χρέω χρήσω· διαφέρει δὲ παραδόσεως. χρῆσις μὲν γὰρ λέγεται, ἡ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων μαρτυρία· παράδοσις δὲ, ἡ τῶν γραμματικῶν· οἷον τὰ μὲν ὁμήρου καλεῖται χρῆσις· τὰ δὲ ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ, παράδοσις. Χρῆσις τῆς χροὸς, παρὰ συνήθως ὁμήρῳ· δῆλον δὲ ὡς ἐκ τῆς δωρικωτέρου γέγονεν, ὁ χρώς· συνεκδρομῇ κατὰ τὸν ὀξὺν τόνον τοῦ ἱδρώς. Χρησμολογεῖ, προφητεύει· μαντεύεται. Χρησμολόγος, ὁ τὰ δυσνόητα τῶν χρησμῶν ἑρμηνεύων. Χρησιμῶ, τροπῇ τοῦ η εἰς α· καὶ μεταθέσει τῆς διχρόνου, χραισμῶ· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔχραισμον· ὅθεν προστακτικὸν χραῖσμε, οὗ χραισμεῖ ἀπαρέμφατον χραισμεῖν, ὅ ἐστι βοηθεῖν· χρησιμεύειν· ὅθεν καὶ γίνεται τὸ τοιοῦτον ῥῆμα. Χρησμὸν, κλυδὼν

λον ἢ πρὸς τὰς χοιρίνας, ὡς φιλοδικαστοῦ καὶ τὰς χοιρίνας παίζοντα μεμαθηκότος. Χοῖρος, καταφερὴς εἰς ἀφροδίσια. ὅθεν καὶ αὐλεῖν Διονύσιον καὶ κάπραινα γυνὴ, ἡ ὀργῶσα πρὸς μίξεις. Χοῖρος, καὶ χοιρίδιον. καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τῷ δὲ χοίρος φαίνεται τοῦ σαφῶς σημαίνει, ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται. ἔτι δὲ καὶ κύσθος. Χοῖρος, καὶ σῦς. ἀλλ' ἀπὸ τῆς χοίρου λέγεται ὁ λάκκος. τὰ ἔντερα. χόλικες δὲ, αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. ἢ βοιδαρίου τῆς ἀπέχεσθαι, χολίκων ἀπιθυμεῖν. Χοῖρος καὶ σῦς καὶ ὗς ἀλλὰ παρὰ τῆς χοίρου. χλούνης δὲ καὶ μονιὸς, καὶ χαυλιόδους, καὶ ἔτι κάπρος, ὁ ἄγριος σῦς. ἔστι δὲ τὸ μὲν χλούνης, καὶ μονιὸς καὶ χαυλιόδους ποιητῶν. τὰ δὲ ἄλλα λογογράφων. Χοίρῳ τῇ Δήμητρι καὶ τῷ Διονύσῳ ἔθυον, ὡς λυμαντικῷ τῶν θεῶν δωρημάτων. Χοιροσφάγος, θύτης. Χοιροτροφεῖον, ὑφίζομαι γυναικεῖον. καὶ συφάγον. Χοιροφόρημα, χοιρίδιον. Χολᾷ, ὀργίζεται. χολᾷ, τὰ ἐκ τοῦ χολὴ γίνεται χολάω, χολῶ. ἐκ δὲ τοῦ χόλος, γίνεται χολόω. ὅθεν χολωθεὶς, ὀργισθείς. χολὴ καὶ χολᾷ, ἀπὸ μανίας. Χολάδες, τὰ ἔντερα λέγει Ὅμηρος. ἐπεὶ εἰς αὐτὰ συρρέει ἡ ξανθὴ χολὴ, καὶ διαθερμαίνουσα ἐρεθίζει τῇ δριμύτητι, ἀποκρίνειν τὰ περιττά. Χολάδες, οὐ μόνον παρὰ τὴν ξανθὴν χολήν. ἀλλὰ παρὰ τὴν κοιλότητα ὥς φασιν οἱ παλαιοί. οἱονεὶ κοιλάδες τινές. κοῖλα γὰρ τὰ ἔντερά εἰσιν. ἢ καὶ ὡς τὰς τροφὰς, ἢ χόλον λέγεσθαι δηλοῖ Ἀθήναιος αὐτόθι. καὶ Ἰαπετὸς ὁ σκυτὼς κολάδας τινάς. Χολάδια, τὸ χαλάζειν. Χολαίνω, σκάζω. σκιμβάζω. Χολάονται, αἰθοῦνται. Χολαργεῖς, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. καὶ χολαργία. καὶ χολαργικός. Χολαὶ, ἑορτὴ Διονύσου. Χολέρα, ἔκφυσις κάτωθεν διὰ γαστρὸς, καὶ ἄνωθεν διὰ στόματος ἔμετος. Χολαῖον, χολῆς αἴγειον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χολὴ, μανία παρὰ Φιλιά. Χόλικας, τὰ τῶν βοῶν παχέα. ταῦτα οὐχ ἥκιστα ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς δέ φασι χόλικα, εἶδος ἰχθύος. Χόλικες, τὰ παχέα ἔντερα. χόλικος δὲ καὶ ἤνυστρον, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ταῦτα δὲ ἔγκατα δηλοῖ κρέα. ἤνυστρον δὲ, ἡ κάτω κοιλία. Χόλιξ, κοιλίας. Χολοβαφῖνον, πῦρ λέγεται ἅμα μὲν ὅτι τὰ φαῦλα βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφερῆ βεβαμμένα. Χολόβαφα, τὰ χρυσῷ ἐμφερῆ βεβαμμένα. Χολοῖν, πικρόν. χολοποιόν. Χόλον, ἐξακέσαιτο παρ' Ὁμήρῳ. τόσος μὲν γάρ. οἷον τὸ χολοῦσθαι. τὸ δὲ παύεσθαι τοῦ χόλου, ἀκέσασθαι ἐστι. Χόλος καὶ μῆνις παρ' Ὁμήρῳ, ἢ διαλλάττουσι κατὰ σημασίαν, ὁ καὶ ἀφεῖλον εἰπεῖν. ἢ καὶ ἄλλως λυθέντα ὡς ἰσοδύναμα. ὁμοίως τὸ πόλεμόν τι μάχην τινὰ καὶ θάνατόν τι, μόρον τι. Χόλος ἐστὶν, ὀργὴ διαδύουσα. Χολοῦνται, πικραίνονται. θυμοῦνται. Χολοσίμβη καὶ χολοσίμβοαι, ἐκ τοῦ χολάσσειν. ἄγει δηλονότι ἀποβολὴ τοῦ τῶν εἰς οἶνα περιμμάτων, ἢ προσόδου τοῖς μὴ χρωοῦσιν εἰς ἐμετὸν τὰ ἀπεριμματα. οἱ Αἰολεῖς δὲ, ὡς ἱμεσαι δὲ οἷον ὕμμι. τυπτέμεν, τυπτέμεναι Αἰολικῶς. χολάσσειν, χολασέμεν, χολοσίμβαι. Χονδρᾶς, χορδαῖς. Χονδρίον, πίναξ. κέραμος. Χονδρόω, σεμίδαλιν ποιῶ. Χονδρίλη, ἄγριόν τι λάχανον. Χονδροκόπιον, μύλον ὅπου ὁ χόνδρος κόπτεται. Χόνδρος, τραγανός. οὗ ῥεῖ ὅλος ὁ παχὺς ἢ μυρός. Χόνος, πορθμεῖον χαλκεῖον. Χοραγεῖον, διδασκαλεῖον. Χορδεύματα καὶ χορδαὶ, καλοῦνται τὰ ἔντερα. Χορδὴ, παρὰ τὸ χορεύειν. χορδὴ δέ ἐστι τὸ λεπτὸν ἔντερον, ὃ εἰώθασι πλέκειν οἱ μάγειροι. χορδὰς καλοῦσι τὰ ἔντερα τῶν τετραπόδων. Ἀριστοφάνης. ταῦτα καὶ χορδὴν διαβαίνει ὥσπερ τοὺς στρατηγούς, παραπέττουσα καὶ χορδεύοντας φυλάσσει εἰς ἐμβαίνοντα τὴν πόλιν. Χορδαψὸς, πάθος ἐντέρων. Χορδεῦσαι, κατατρῖψαι. τιμῆσαι. Χορδὴ καλεῖται, τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου. Χορεία, ᾠδὴ ἡ μετὰ χοροῦ λεγομένη οὐδὲ ἀπολλωνίως. χορεία μέλος καὶ ᾠδή. Χορεῖον, διδασκαλεῖον καὶ βωμός τις. καὶ αὔλημά τι, καὶ μέρος τοῦ χορίου. καὶ τὸ κάλυμμα τὸ συγγεννώμενον ἐκ τῆς κοιλίας. Χορεῖος, ἐκ τριῶν βραχειῶν τρίχρονος. οἷον λόγος. καλεῖται δὲ οὕτως, ὅτι ἐν ταῖς χορείαις μᾶλλον ἐχρῶντο τῷ τοιούτῳ μέτρῳ. Χορεύει, μελῳδεῖ. βακχεύει. ὀρχεῖται. Χορεύω. χορεύω. χοροστάτης, χορηγός. Χορηγεῖν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινὰ διδόναι. ὅθεν καὶ χορηγεῖα ἡ ἑκούσιος δόσις, καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς γινομένη. Χορηγῶ, τὸ ἄπειτα ἐμαυτοῦ καὶ χωρὶς ἀνάγκης καταβαλῶ. Χορηγὸς, ὁ διὰ χοροῦ ἄγων. Χορηγία, δόσις. Χορηγὸν, παιδίον. Χορηγὸς, διδάσκαλος. καὶ ὁ ἀπὸ ἰδίας τι τῶν ἰδίων τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. Χόρια, τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ἐρίφων ἀγγεῖα. ἀλλὰ τὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γενόμενα βρώματα.

Χορίαμβος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, καὶ μακρᾶς ἑξάχρονος. οἷον ἀφροσύνη. Χοροκάλη, καλῶς χορεύουσα. Χοροίτυπος, ὁ χορεύτης. ἤτοι ὁ τύπος ἐν τῷ χορεύειν τῶν ποδῶν ποιῶν, ἢ ὁ τύπτων τὸ ἔδαφος. Χορὸς λέγεται ὁ τόπος τῆς χορείας, καὶ τῆς ὀρχήσεως, καὶ τὸ χορευτικὸν πλῆθος. καὶ ῥῆμα τὸ χορεύειν. Χορὸς, ἐνίοτε σημαίνει τὸ χορευτικὸν πλῆθος. ἐνίοτε δὲ τὸν τόπον, τὸν τοῖς τοιούτοις ἀποκείμενον ὡς τὸ πέμπουσι δὲ χορόν. ἐνίοτε τὸ κατὰ τοὺς τοιούτους χοροὺς ἔργον, ὃ καὶ ἐστὶ τὸ χορεύειν. Χοροστασία, χορός. Χοροῦ ἐξέρχεται, χορὸν τρέφει. Χορτασάμενοι, χορτασμὸς τὸ ἔδεσμα τοῦ σιταλέου. Χορτάσαι, παρὰ τὸ χόρτος. ἢ παρὰ τὸ χόρτον, τὸν παραβαλλόμενον τοῖς ὑποζυγίοις. Χορταῖος, δασὺς χιτὼν εἶδος τῶν στολῶν. Χόρτον, οὐρανοῦ τὸ περιόρισμα. Χόρτος, παρὰ τὸ ἐν τῷ χέειν γίνεσθαι. ἢ παρὰ τὸ κεῖσθαι χόρτος, καὶ χόρτος καὶ χόρτος αὐλῆς, ὁ τῆς αὐλῆς ὅρος. Χοῦαι, αἱ κατὰ ἀγροικίας ἐπαγγελίαι. Χουμὸν, χυλόν. Χοῦ καὶ προχοῦ, Ἀττικοί. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. ἐκφωτήρια σμῆγμα ἐκ χοῶν εἰς τὸ πέλαγος. Χοῦς, ὁ λαῖλαψ γῆ. κόνις δὲ, ὁ κονιορτός. ὁ καὶ κονίσαλος λέγεται. Χοῦς ἐστὶν, ἡ παχυτέρα τῆς χθονίου φύσεως οὐ τοῦ νοήσεως ἢ τὸ εἰς χοῦν ἀνάπαυσις ἀναγαγεῖν. Χοῦς, Ἀριστοφάνης. ἄγου χοᾶ. χοῦς μέτρον Ἀττικὸν χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. ἔστι δὲ καὶ ἑορτὴ Ἀθήνησι κέκληται δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν, ἧκεν εἰς Ἀθήνας πρὸ τοῦ παιδιότατα συγγενεῖς καθεστηκότα. ὡς ἔτυχε τότε βασιλεύων τῶν Ἀθηναίων. καὶ αὐτὸν κατέλαβεν ἀνοχίας τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. ὁ ῥῖνον παρελθεῖν παρὰ τὰ δεῖπνα, τὸν Ὀρέστην αἰδούμενος, κατανῦσαι δὲ τοῦ καὶ τραπέζας ἀσεβεῖς ἐργασάμενος, μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τῶν φόνων, ὡς αὖ μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνοι, ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοῦν. Χούμενος, λυπούμενος. ὀργιζόμενος. Χρᾶ, χρᾶ. Χραίνει, κελεύει. Χραίνει, μολύνει. σπίλει. χραίνει μιαίνει. ῥυπαίνει. Χρηματίσαι, φράζαι ὡς ἴσως. Χρηματισμός, ἡ τῶν ἵππων φωνή. Χρησμὸς, ὁ ἐστὶ βοηθεῖ καὶ φυλάσσει. χρησμῳδεῖν χρησμός. ὁ δὲ τύπος ἀόριστος ὁ χρῆσμον, τὸ ῥηματικὸν ἐπὶ χρίσμα. καὶ τὰ περίμματα χρησμοῖ.

καθ᾽ ὅσα γῆς αἱ ὧραι, τὰ φυόμενα ἐς ὁμέρα [illegible], καθ᾽ ἱστορίαν. Χθονός, γῆς. Χθὼν, ἡ γῆ, ἀπὸ τῆς χύσεως. Χθὼν,
παρὰ τὸ διαχεῖσθαι καὶ χύννυσθαι δύνασθαι, ἢ παρὰ τὸ χέω τὸ χυῶ. Χιάζειν, σφηκάζειν. Χιαὶ, [illegible] τοῦ
[illegible] εἶδος. Χιαρὸν, χλιαρὸν, θερμόν. Χιασὶ [illegible] χίον κατὰ [illegible], παρὰ [illegible]. Χιδνὰ, [illegible]
[illegible]. Χιδαλέον, [illegible] ἄγαμον [illegible]. Χίδαδον, τὸ παιδίον. Χίδαμα [illegible]. Χιδνῶ, χειμάζεσθαι
[illegible]. Χίδρα, τὰ χυτὰ [illegible], ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλφιτα· ἢ [illegible] φυλλόμενος· ἢ τὰ ὄσπρια [illegible] σπέρματα. Χίδρυ,
ὄνομα [illegible]. Χιδρὸν, νέον καρπὸν, καὶ θερμόν. Χιλαάγρα, ζούφιον [illegible]. Χιλίαρχος, χιλίων ἄρχων. Χιλι
[illegible], τέλος ἀπὸ τῆς θυσίας. Χιλὸς, [illegible] λέγεται· σημαίνει δὲ τὴν τροφὴν παρὰ τὸ ἔχειν τὸ σῶμα· [illegible]
ἢ παρὰ τὸ χεῖλος· χεῖλος δὲ ὁ χόρτος τῶν βοσκημάτων παρὰ τὸ χεῖσθαι τῷ [illegible]. Χιλοῦσθαι, παχύνεσθαι [illegible]
Χιλωθῆναι, χιλίας δραχμὰς ζημιωθῆναι. Χιλωτὴρ, τὸ τοῖς ὑποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς ἐξαρτώμενον, ἐν ᾧ ἡ τροφή.
Χιμαδίου, χειμάδιος. Χίμαιρα, ἡ ἐν χειμῶνι [illegible] ἔχουσα. Χίμαιρα [illegible], θυγάτηρ ἀμι
σωδάρου [illegible] τὸν τῆς λυκίας [illegible]· αὕτη ἀδελφοὺς εἶχε λέοντα, καὶ δράκοντα, καὶ τὰς λυκίας [illegible]
χοντας, μετὰ τὸν [illegible], [illegible] τοὺς [illegible]· διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν τρικέφαλον θηρίον [illegible] ἐκάλεσαν· διὰ δὲ
τὸ πολεμικὸν καὶ δραστήριον, πυρίπνουν· τούτους οὖν Βελλεροφόντης αἰτήσας, μόλυβδον ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασιν
ὅτι χαλινὸν [illegible]. πρόσθεν δὲ ὁ λέων ἐπολέμει· ἐκ τοῦ ὄπισθεν δὲ ὁ δράκων· [illegible] δὲ τὸ μέσον, ἡ χίμαιρα [illegible]
[illegible]· [illegible] τὴν χίμαιραν [illegible] ὅμηρος ὑπεμφαίνει, τοὺς σολύμους, ἔθνος μάχιμον [illegible] καὶ
λέοντα διὰ τὸ [illegible] πρόσωπον [illegible] μάχεσθαι τὰς ἀμαζόνας· [illegible] χίμαιρα. [illegible], διὰ τὸ [illegible]
[illegible] τὸν [illegible] ἐν [illegible] τὴν [illegible] τῶν λυκίων [illegible], ἢ διὰ τὸ λαβραῖον, [illegible]
[illegible] ἐκάλεσεν. Χίμαρος, σημαίνει τὸν τράγον. Χίμετλα, τὰ ἀπὸ καύματος γινόμενα ἐν τοῖς ποσίν· ἃ συμβαίνει
ἀπὸ χειμῶνος γίνεσθαι· [illegible] παρὰ τὸ ἐν χειμῶνι [illegible]. Χιονόβλητα, τὰ ὑψηλὰ τῶν ὀρῶν· ταῦτα γὰρ [illegible]
διὰ [illegible] τὴν χιόνα πέφυκεν· [illegible] καὶ τὰ [illegible]. Χιονία, λάκαινα [illegible]. Χιονίζει, λευ
καίνει. Χῖον, τὸ ἐκ λακαίνης· ἢ ἐκκύλικος λακαίνης [illegible]. Χῖος, ὁ τῆς χίου πολίτης· χῖος ἀπὸ τοῦ χίος ὡς σάμος
λέσβιος. Χιράδες, [illegible] ῥαγάδες τῶν χειρῶν [illegible] τοῦ ε τῆς διφθόγγου [illegible] ἐκ τῶν χειρῶν [illegible]
[illegible]. Χίραι αἱ ἐν τοῖς [illegible] ῥαγάδες. Χιραλέος, τοὺς πόδας κατερρωγμένους. Χιτὼν [illegible], ὡς [illegible] τοῦ χρό
[illegible] ὑπόκειται εἶναι· διό φησιν ἡ δὲ χιτῶνα ἐνδῦσα διὸς [illegible] πόλεμον θωρήσσετο. Χιτὼν, [illegible] ἀνδρός· χι
τώνιον δὲ [illegible] γυναικός· ἀμφισφαλὴς ἐν [illegible] καὶ ταῖς [illegible] χιτώνιον· λουκιανὸς, ἐν τῷ λεξιφάνει· [illegible]
[illegible] ὅτι χιτώνιον μὲν γυναικὸς ἐσθής· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ χύω, οἱονεὶ χυτὸν [illegible], ὡς ἀμέσως [illegible] χυμέ
νος τῷ σώματι· ἢ καὶ [illegible], [illegible] διὰ τὸ λεπτὸν, καὶ [illegible]· διὸ καὶ μαλακὸς λέγεται [illegible]
[illegible] τοῦ φάρους· ἐκεῖνο γὰρ οὐκ ἐξ ἀνάγκης μαλακὸν [illegible], καὶ [illegible], καὶ διὰ τοῦτο [illegible] μᾶλλον [illegible]
ὁ χιτών· καὶ ὅρα ὅτι [illegible] μὲν μαλακὸς, ἐν τοῖς [illegible] μαλακοχιτών· χιτὼν δὲ ὁ μαλακὸς [illegible]
σημειωτέον δὲ οἱ παλαιοὶ [illegible] ἀνδρὸς τὸν χιτῶνα λέγεσθαι [illegible] γυναικὸς, ὡς καὶ αἱ βαθύπεπλοι,
καὶ καλλίπεπλοι, καὶ κροκόπεπλος δηλοῦσι· καὶ δῆλον ὅτι οὐ χιτὼν [illegible] λέγεται τὸ ἐκ λίνου μὲν ὑφανθέν, [illegible]
[illegible] δὲ [illegible] τῷ σώματι· [illegible] ἐρίων χιτὼν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διαφέρουσι δὲ χιτῶνες [illegible] χλαῖ
ναι ὅτι αἱ χλαῖναι τῶν χιτώνων παχύτεραι· διὸ καὶ [illegible] λέγονται, καὶ ἀπὸ τοῦ χλιαίνεσθαι [illegible] ἐτυμολο
γεῖται· καθάπερ καὶ αἱ χλανίδες· οὐ μὴν δηλαδὴ καὶ αἱ χλαμύδες [illegible] φασὶν [illegible] παρὰ τῷ [illegible], ὅτι
εἶχον [illegible]· πολλὰ δὲ καὶ διαχρύσους ζώνας· [illegible] δὲ αἱ καὶ αὐταὶ χλαῖναι [illegible], καὶ ἀλλο
[illegible] χιτὼν οὐκ ἐξ ἀνάγκης μόνον ὁ τῆς σαρκὸς ἀμέσως ἐχόμενος, ἀλλὰ καὶ [illegible] ἔνδυμα· [illegible] καὶ ἀπα
λὸν, καὶ ὡς εἰπεῖν χυτόν· ἐξ οὗ [illegible] ὁ χιτών· δῆλον μὲν καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν· οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἱστορήσαν
τος, ὅτι τοῖς [illegible] χωρίοις τὸ φορεῖν [illegible] χιτῶνας [illegible] μίτραις [illegible]· διὸ καὶ
ἐκαλοῦντο [illegible], μιτροχίτωνες, πρὸς [illegible] ὅμηρος τοὺς ἀζώστους ἀμιτροχίτωνας κα
λεῖ. Χιτὼν ὁ ζωστὸς καὶ γυναικεῖος· ὁ δὲ ἀνδρεῖος χιτωνίσκος· ὃ [illegible] τὸ δὲ βραχὺ χιτωνισκάριον· χιτώ
νιον δὲ καὶ χιτωνάριον, λεπτὸν ἔνδυμα γυναικεῖον πολυτελές· [illegible]· [illegible] ἑταίρα, καὶ διαφανὲς χιτω
νάριον ἔχουσα· ἀμφισφαλὲς [illegible] τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτώνιον· ταῦτα αὐλίος διονύσιος· [illegible] καὶ ὅτι χορταῖος ὁ δασὺς
καὶ μαλλωτὸς χιτών· καὶ πάλιν χορταῖος [illegible], ἔχων χειρίδας [illegible] δὲ ὅτι χιτῶνος εἶδος καὶ ἡ ἐξωμίς·
ἐξωμὶς γάρ φησι χιτὼν ἅμα καὶ ἱμάτιον, [illegible]· [illegible] δέ τις ἱστορεῖ ἢ ὀρθοστάδιος χιτῶνας· λέγων ὅτι, ὀρθοστάδια μὲν
[illegible], [illegible] δὲ τούτων δῆλον ὡς οὐχ ὥρισται ὁ χιτὼν [illegible] τοὺς [illegible], [illegible] μόνου τὸ προσεχὲς
[illegible] τῇ σαρκί. Χιτωνίσκον, τὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ χιτῶνος· ἐπὶ ἀρσενικῶς μόνον χιτὼν λέγεται· [illegible] δὲ οὐ
δετέρου χιτώνιον. Χιὼν, ἐκ τοῦ χέω· ὥσπερ καὶ ὁ χειμὼν, [illegible] ὁ μὲν χειμὼν ἀνάλογος φυλάξας τὸ ε τοῦ θέματος
προσέλαβε τὸ ι· ἡ δὲ χιὼν κατ᾽ ἄλλην ἀναλογίαν [illegible] τοῦ θέματος [illegible] ε· ἔστι δὲ ἡ χιὼν, [illegible] ὕδωρ ὑπὲρ γῆς.
Χιονοθήσονται, λευκανθήσονται λαμπρυνθήσονται. Χλαβὸν, ἄτροφον. Χλαῖναι, καὶ [illegible] αἰολικὸν
σχῆμα καὶ δωρικόν· καὶ εἰσὶ παρὰ πινδάρῳ τοιαῦτα πολλά· ἀττικὸς δὲ [illegible] οὐκ [illegible] φράσει, ἀλλὰ διὰ τὰς χλαίνας
[illegible], ἢ [illegible]. Ἄλλως. Χλαῖναι, περιβλήματά φασιν [illegible] κλίνας· [illegible] δὲ καὶ [illegible], ὡς
[illegible] χλιαίνειν [illegible] πρὸς διαστολὴν, αἱ [illegible]· αἱ δὲ [illegible], πολλαχοῦ φαίνονται [illegible] κατὰ [illegible]
[illegible]· ὁποῖα ἴσως καὶ τὰ καλούμενα ἐπάχια· διὸ καὶ ἡ πολλὴ ἐτυμολογία ἐκ τοῦ [illegible] αὐτὰ [illegible]· εἰ δέ
τις μάθοι ἐν τοῖς ἑξῆς τὸ [illegible], καὶ [illegible] ἐμβαλεῖν, [illegible] τὸ [illegible] τοὺς [illegible]
[illegible] οὓς οἱ παλαιοὶ [illegible] λέξιν, [illegible] φράζοντες, [illegible] ἑρμηνεύουσι· [illegible] ἐκ τοῦ [illegible]

σοφοκλῆς· ἔνθα ἤλθε μὴ λύων φησίν· ὅσα τῶν ὀνομάτων μόνου τοῦ α συντίθεται, τούτοις ἡ σημασία τρέπεται παρισαμένη· ἐπιεικὲς τοῦτο, ὥς τὸ ἄστρον, οὐκ αἴτιον καὶ τὸ ἄτροπον· ὡς δ' οὐ μόνον τῷ α συντίθεται, ἀλλὰ καὶ τῷ εὖ· τοῦ εὖ, τὸ καλὸν δηλοῦντος, ἀνθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ α τὸ κακὸν, ἐν τούτοις γίνεσθαι. ἀσεβὴς τοῦτο δηλοῖ σχεδὸν ἀσεβής· οὐ γὰρ τὸ μὴ ἔχοντα σέβας οὕτω καλεῖν ἔθος ἔχομεν· τίς γὰρ αἰδοῦς, ὃ μηδαμοῦ σέβας ἔχει, ἀλλὰ τὸν δυσσεβῆ πάντως· ὅσα τῶν ὀνομάτων τοῦ α συντίθεται καὶ τοῦ δυς, ἐπειδὰν μὲν τὸ εὖ τὸ καλὸν σημαίνῃ, ἀκολουθεῖ καὶ τοῦ δυς τὸ κακὸν, ἀσεβὴς ὡς δηλοῦσιν ἔχει· καὶ τὸ δυσσεβές· ἐπειδὰν δὲ τὸ εὖ καλὸν ἀντὶ καὶ τὸ δυς τὸ δύσκολον· ὡς τὸ ... καὶ ἄλλο τὸ εὔκολόν τι, καὶ δύσκολον καὶ εὔχερές τι καὶ δυσχερὲς, καὶ μυρία ὅσα· δυσθαλπὴς χειμῶνά φησιν ὅμηρος, τὸν ἀθαλπῆ· ὡς ... δυσσεβὴς, ὁ ἀσεβὴς τὸ ἐναντίον ὄνομα τῶν τοῦ στερητικοῦ συντεθειμένων, θατέρου θατέρου λαμβάνει τὴν σημασίαν, ὡς τὸ καθαροῦ καὶ κιβδήλου ἐναντίων ὄντων· ἀκάθαρτον μὲν τὸ κίβδηλον, καὶ ἀκίβδηλον δὲ τὸ καθαρόν· ἐστὶ τι δὲ, τὰ ἐναντία· ὡς τὸ ... καὶ δουλείας τοῦ στερητικοῦ συντεθειμένα· οἷον τὸ ἀδέσποτον, καὶ τὸ ἀδούλωτον, ἴσον σημαίνει· ἀδέσποτον γὰρ, τὸ μὴ ἔχον δεσπότην καὶ ἀδούλωτον, τὸ μὴ ὂν ὑπὸ δουλείαν. Χάρμα, τὸ ἐπίχαρμα καὶ ὁ γέλως· οἷον χάρμα δυσμενέεσσι· δηλοῖ καὶ τὴν ἐναντίαν λέξιν. Χάρμα, κυρίως ἐστὶ μάχη, ἐν ᾗ οἱ ... οὐχ ὑπομένουσιν, ἀλλὰ χαίρουσι καὶ χάρμα ἔχουσι καὶ ... μελλόμενος ... Χαρμονὴ, χαρά· συλλογή. Χαρμόσυνα, ἑορτὴ ἀθήνησι καὶ χαρμόσυνα. Χαρμοσύνη, ὀνομασία. Χαρμόφρων, ὁ ἑρμῆς. Χαρόπη, χαρίτος· ἄμπελος. Χαροποὶ λέοντες, οἱ φοβεροὺς ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς· χρώματος δὲ ὀφθαλμῶν δηλωτικὸν, καὶ τὸ χαροπὸν λεγόμενον καὶ παρ' ἄλλοις ... ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης χαροπότητος, καὶ χάροπον ὁ λέων λέγεται δὲ ἴσως κατ' ἀντίφρασιν, μᾶλλον δὲ φοβερὸς ὁ λέων, καὶ οὐ χαρὰν ... ἔσθ' δ' ἢ ... τὸ ... καὶ ὁ χάρων, ἐν ᾅδου διάκονος. Χαροπὸν, καὶ τὸ γλαυκὸν, συνωνύμως λέγεται ἀμφότερα παρὰ τὸ λαμπρόν. Χαροπὸν, τὸ χαρὰν ἔχον· χάριεν τὸ ἔχον χάριν· ὃ καὶ ἐπίχαρι λέγεται, ὡς τὸ σφαλερὸν, τὸ ἀσφαλὲς, καὶ τὸ ὀδυνηρόν, ἐπώδυνον καὶ τὸ βλαβερὸν, τὸ ἐπιβλαβές· φθονερὸν δὲ καὶ ἐπίφθονον, οὐκ ἴσον· λέγεται γὰρ τὸ φθονερὸν, ἐπὶ τοῦ ..., τοῦ φθονοῦντος· τὸ δὲ ἐπίφθονον, ἐπὶ τοῦ φθονουμένου· καὶ φοβερὸν ὁμοίως, τὸ φόβον ἐμποιοῦν· ἐπίφοβον δὲ, τὸ φοβούμενον. Χαροπὸς ... χαρίς· ἀπὸ φθαλμοῦ· ἐξ οὗ χαροπότης. Χαρρὸς, χαρᾶς ἄξιος· ἡ βακτηρία. Χάρυβδις, ἡ ἀεὶ ταραττομένη θάλασσα· περὶ τὰ σικελικὰ· καὶ ... τὰ πλοῖα ... ἀνατρέφουσα· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον καταπίειν· οἷονεὶ εἰς χάος βαίνειν. Χάρων ὁ λέων ἀπὸ τῆς χαροπότητος. Χαρώνιον, θύρα μία τῶν νομοφυλακίου, δι' ἧς οἱ καταδίκοι ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. Χάσις, διάκρισις· χώρισις. Χάσιος, ἀγαθός· χρηστός. Χάσκοντες, ἀνοίγοντες. Χασκοφεῖν, περιβλέπειν. Χασκῶντες ... ὁ διοσκουρίδης ... ὁ δὲ ἱπποκράτης, ἐρευνᾶσθαι τὰς μήτρας, διὰ τὸ ἀνεστομῶσθαι. Χάσμα, στόμα ἢ σχίσμα γῆς. Χάσμα θυρός, ὄψις θυρός· ἢ θαλάσσης πρόσωπον. Χασσάμενος πολεμίζειν ... ἀναχωρήσας ... ὡς οἱ παλαιοί φασιν ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ὁ δὲ πολεμιχθεὶς, χάσατο ... ὑπεχώρησε καὶ ἔστι τοῦτο πρωθύστερον σχῆμα· ὃ καὶ ὑστερολογία λέγεται· τοιοῦτόν τι, τὸ χαίρειν ... χαίρουσιν ... σοφοκλῆς. Χαστιά, τὴν ἀπὸ δήμου· χαστιεῖς γὰρ δῆμος. Χατεύουσιν, ὁ ... στερηθέντες χρήζουσι ... λέξις· ὅθεν καὶ χάτις, καὶ χῆτις ἡ στέρησις ... καὶ χῆτος οὐδέτερως φασί· δῆλον δὲ ὅτι τὸ χατεῖν καὶ χατίζειν ... λέγεται. Χατίζει, σημαίνει τὸ χρῄζει· παρὰ τὸ ἔχειν αἰτεῖν· ὁ γὰρ χρῄζων, ἃ οὐκ ἔχει αἰτεῖ· ἐκ τοῦ αἰτῶ τὸ ζῶ καὶ χρῄζω. Χαυλιόδων, κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας· ἐξέχοντας· ὁ ... τὸ λ ὁ χαράσσων τοὺς ὀδόντας καὶ τραχύνων. Χαυλίζειν, ἀλαζονεύειν. Χαῦνον, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀπὸ τῶν ... μέγιστον· τὰ γὰρ χαῦνα, ὡς ... Χαῦνος, παρὰ τὸ χαίνω χανὸς, ὡς φαίνω φανός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, χαῦνος· ὁ κεχηνὼς καὶ ἄπυκνος. Χαυνάκρον, χαυνοπολίται δὲ, χαυνολόγον. Χαυνάζει, ... Χαύνωσιν, τὴν λύσιν τῶν δικῶν λέγει ἀριστοφάνης ἐν ταῖς σφηξίν· καὶ οἷον ἀπάτην ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν· ὅταν τῶν ἀντιδίκων προβαλόντες λόγους πιθανοὺς, ... τοὺς αὐτοὺς περιτρέπουσι, καὶ χαύνους καὶ ἀσθενεῖς ποιοῦσι, διὰ τὸν λόγον ἀναπείσαντες τοὺς δικαστὰς, ... λέγει. Χαφνὶς, ἄγριελαίω ἀνάφυρασθέντες. Χάον, παρὰ θεσσαλῖνοις ἤγουν ἀγαθόν· χάα γὰρ τὰ ἀγαθὰ παρὰ λακεδαιμονίοις· χάοι γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς, ἢ τὸ ἀρχαῖον λέγουσι.

ΤΟ Χ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε· ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ, ΜΕΘΩΝ ΣΥΝΑΡΜΟΖΕΤΑΙ·

Χ ἔαντες, χέω· ὁ μέλλων χέσω, καὶ χεύω· πλεονασμῷ τοῦ υ, καὶ χύσω ἀποβολῇ τοῦ ε· ὁ ἀόριστος ἔχευσα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ ἔχεσα· πάλιν ἀποβολῇ τοῦ σ ἔχεα, καὶ ὁ μετοχὴ ὁ χέας τοῦ χέαντος. Χέδροπας, ὄσπρια· χέδροπα γὰρ, τὸ ὄσπριον· ἀπὸ τοῦ χεῖδροπα κατὰ συγκοπήν. Χέζειν, τὸ ἀποπατεῖν· χεζητιᾶν παρὰ ἀριστοφάνει χέζειν ὀρέγομαι καὶ χεζητιᾶν ὀρέγομαι χέζειν. Χειὰ, κυρία λέξις ἐν ποιήσει ἀπὸ τοῦ χῶ χέω τὸ χωρῶ· ὡς τὸ οὐδὸς ἀμφοτέρους· ὁ δὲ χείσεται ἤγουν χωρήσει· ὃ διὰ διφθόγγου γράφεται ὁμοίως τῷ χείσεται λέγονται δὲ αἱ τοιαῦται χειαὶ τῶν ὄφεων, καὶ φωλεοὶ, καὶ τρώγλαι· καὶ αἱ μασχάλαι· ἱστέον ὅτι ὁ γράψας ὡς ἡ χειὰ ἤγουν ἡ κατάδυσις τοῦ ὄφεως παρὰ τὸ χεῖσθαι γίνεται ἤγουν χωρεῖν· ἐπάγει, ὡς καὶ χεῖται ἐκεῖθεν, τὸ χωρεῖ ἀσπαλαξ· ὃ καὶ καύθιον ἰωνικῶς λέγεται καὶ αἶμος· χειὰ λέγεται ἀπὸ δράκοντος φωλεὰ, ἐπὶ θηρίων· ὅτι ἐπὶ μυρμήκων καὶ μυῶν νοσσιὰ, ἐπὶ μικρῶν ὀρνίθων· ἰλεὸς, ἐπὶ ὄφεως· φωλεὸς ἐπὶ ... καὶ κτηνῶν τέμενος· ἰδικῶς δὲ ἱππῶνες καὶ ἱπποστάσεις, καὶ ὀνοστάσεις, καὶ σταθμὰ ἐπὶ ποιμνίων, καὶ κτηνοστάσια· σηκὸς ἔνθα ἐγκλείονται τὰ νεογνὰ ὅταν αἱ μητέρες ἀμέλγωνται· ... εἰς νομὴν ἐκπέμπονται. Χειλιάστης, αἱ φυλαί. Χειλιάρχου, χειλιαί· αἱ συμμεῖξεις τῶν βλεφάρων. Χεῖλος, παρὰ τὸ χέειν λόγους. Χειλοῦται, μεγαλύνεται αὔξεται. Χειλάρης, τοὺς ἀλεκτρυόνας πρίω·

ὧν ὁ τὰς ἀμπέλους ἀσφαλίζει ὥστε ἵστασθαι καὶ μὴ πίπτειν εἰς τὴν γῆν. ὁ χάραξ ἐστὶ τὸ λεπτὸν ξύλον, ὁ προσδεσμεῖ
τὴν ἄμπελον ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν ἀνέμων συντρίβηται. Ἄλλως. Χάραξ θηλυκῶς, ἐπὶ τῆς ἀμπέλου· ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῆς
πολιορκίας. Χαρακτῆρες τῶν λόγων, τὰ καλούμενα πλάσματα εἰσὶ τρεῖς· ὧν τὸ μὲν ἁδρόν, τὸ δ' ἰσχνόν, τὸ δὲ μέσον λέγε-
ται· οὗ ἐστι παραδείγματα, Θουκυδίδου μὲν τὸ ἁδρόν· Λυσίου τὸ ἰσχνόν· Δημοσθένους δὲ τὸ μέσον. ὑπὸ ταῦτα καὶ τὸ
ποιητικὸν παράδειγμα τὰ Ἀρίσταρχου· τὸ μὲν οὖν ἁδρὸν πλάσμα ἐκεῖνό ἐστι, τό τε τῇ λέξει καὶ τοῖς νοήμασι κα-
τασκευὴν μεγάλας ἔχον ἐμφάσεις· οἷόν ἐστιν, ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πά-
σας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. ἰσχνὸν
δὲ τὸ ἐν τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρόν, καὶ τῇ λέξει κατεσχημένον· οἷόν ἐστι τοῦτο· ὡς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδι-
μος Ἕκτωρ· ἂψ δ' ὁ πάις πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης ἐκλίνθη, ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς, ταρβήσας χαλ-
κόν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην. μέσον δὲ, τὸ ἑκατέρου τούτων μεταξύ· τοῦ μὲν ἰσχνότερον, τοῦ δὲ ἁδρότερον· ὡς αὐτὰρ
ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς· ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκ-
χεύατ' ὀϊστοὺς αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν. μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε. καὶ τὸ ἀνθηρὸν εἶδος τοῦ λόγου ἐστὶ πολὺ παρὰ τῷ ποιητῇ κάλλος
ἔχον καὶ χάριν εἰς τὸ τέρπειν καὶ ἥδειν ὡς παρ' αὐτῷ, αὐτῆς καὶ λέγει· μεστὴ γάρ ἐστιν ἡ ποίησις τῆς τοιαύτης κατασκευῆς.
ἡ μὲν δὴ τῆς φράσεως ἰδέα τοιαύτην ἔχει ποικιλίαν παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, ἣν διήλθομεν ὀλίγα παραδείγματα θέμενοι, ἐξ
ὧν ἐστι καὶ τὰ ἄλλα κατιδεῖν. Χαρά, χαρά. Χαρία, βουνός. Χαρίδαι, φύλις ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς [illegible]. Χαρί-
σια, φίλτρα. Χαρίεις. πόθεν διαφέρουσιν αἱ μετοχαὶ τῶν ὀνομάτων; διαφέρουσιν ὅτι πᾶσα μετοχὴ εἰς εις λήγου-
σα ὀξύνεται· ὄνομα δὲ, βαρύνεται· οἷον χαρίεις· διὰ τοῦτο καὶ τὸ εἷς ὄνομα περισπᾶται, ἵνα ἐκφύγῃ τὴν ὀξεῖαν τάσιν. καὶ
κλίνεται οὕτως· ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος, τῷ χαρίεντι, τὸν χαρίεντα, ὦ χαρίεν· καὶ χαρίει· καλῶς, ἡ χαρίεσσα ἀττι-
κῶς. τὸ χαρίεντε, τοῖν χαριέντοιν, ὦ χαρίεντε. οἱ χαρίεντες, τῶν χαριέντων, τοῖς χαρίεισι, καὶ χαρίεσι· τοὺς χαρίεν-
τας. ὦ χαρίεντες. Χαρίεν, δῆλον ὡς ἐπὶ ὀνόματος παροξύνεται, καθὰ δηλοῖ καὶ τὸ χαρίεν πρόσωπον ἢ τὸ εἶδος
τὸ ἐνάρκη, χαρίεν βρῶμα γίνεται. καὶ ἔστιν ἐπὶ τούτῳ ἡ ἀναλογία τοῦ πρώτου φωνήεντος, αἰτιολογεῖ καὶ τὸ ὄνομα· τὸ δὲ πα-
ροξυνόμενον, ἐπιρρηματικόν ἐστιν ἐπίρρημα τικῶς προσενεχθὲν αὐτὸ τοῦ χαρίεντος [illegible] πρὸς τοῖς ὕστερον ὁ δὲ λέγει χαρί-
εν μετὰ τοῦ προπαροξυτόνως, αἰσχρὸν τὸ χαρίεν τῆς ἀναλογίας τοῦ βαρβαρισμοῦ. ἴσασιν δὲ χαρίεν ὥσπερ καλὸν καὶ χα-
ρίεν τὸ μετέχον χάριτος, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. Χαριεντισμός ἐστι λόγος ἀπεραντολογίας ἐν ᾧ διαχεῖται ὅτι λέγει
ὁ ἀκούων. Χαριεντίζεται, ἀντὶ τοῦ πεπλανᾶται σκώπτει. Χαρίζεσθαι, κατὰ μὲν τοὺς πολλούς· ἰδίως δὲ καὶ ὡς ὑπὸ ἀφρο-
δισίων. καὶ γὰρ τὸ ἐν λόγῳ ὑποκαταλίνεσθαι. Χαρίεν τὸ ἔχον χαράν· χάριεν, τὸ ἔχον χάριν· ὁ καὶ ἐπὶ τοῦ χαμαιλύσιον. Χα-
ριέστερος· πᾶν ὄνομα εἰς εις λῆγον τὸ συγκριτικὸν ἔχει δύο συλλαβὰς πλεονάζον τῆς εὐθείας. οἷον χαρίεις, χαριέστερος·
τιμήεις, τιμηέστερος· μορφήεις, μορφηέστερος· τολμήεις, τολμηέστερος καὶ τὰ λοιπά. Χαρίζομαι, μέλλων χαρίσομαι κοι-
νῶς. καὶ χαριοῦμαι ἀττικῶς. Χαρίζομαι, οὐ μόνον τὸ δωροῦμαι, ἀλλὰ καὶ τὸ χάριν τινὶ ποιῶ· οἷον χαριζόμενός σοι ἔγραψα
ταῦτα. χαρίζομαι, χαριοῦμαι, ἐχαρισάμην, κεχάρισμαι. Χαρίζομαι, καὶ τὸ ἀστειεύομαι καὶ κομψεύομαι καὶ ὑποτίθεμαι
καὶ παρὰ Δημοσθένει· χαριζόμενος τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τριηράρχαις, καὶ ἡμῖν τοῖς πεντακοσίοις, ἀντὶ τοῦ ἀρεσκόμενος, καὶ κο-
λακευόμενος. καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ χαριέντως ἐπίρρημα παρὰ Ξενοφῶντι· ἀντὶ τοῦ ἀστείως, καὶ πρὸς χάριν. Χαριζομένη παρεόντων,
χαριζομένη δὲ ἡ τὰ πρὸς χάριν καὶ ἡδονὴν ποιοῦσα. παρεόντα δὲ βρώματα λέγει, τὰ ἐν τῷ ταμείῳ ἀποκείμενα· ἤγουν ὅλα· τὰ
γὰρ πρόσφατα ὁ δαιτρὸς παρατίθησιν ἢ καὶ ἄλλως παρεόντα λέγει τὰ ἐπὶ πολὺ παραμένοντα ὁποῖα τὰ ἀλίπαστα· ἴσως δὲ
ὡς τὰ μὲν καθ' Ὅμηρον παρεόντα ἤγουν τὰ ἐκ τῆς χθὲς τραπέζης ἕωλα λείψανα, μέτρια ὡς εἰκὸς ἀνῆσαι, καὶ ἐσθί-
εσθαι καὶ τῆς ἐπιχωρίου ἐν ἐδέσμασιν ἐπὶ σκευῆς. Χαρικλώ, ἡ φιλύρα. τινὰ δὲ τὸν Ἀχιλλέα ἔθρεψαν, οἱ μὲν Χαρικλὼ,
εἶναι Χείρωνος· φιλύρα δὲ, μήτηρ. Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν καὶ τὴν αὐτὴν χάριν λέγει Σοφοκλῆς, ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ· χάρις
χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί. χάριν καὶ τὴν ἡδονήν, ὡς ὅταν λέγωμεν, τὴν τῶν λόγων χάριν. χάρις καὶ ὄνομα θεᾶς, οὗ τινος
ἡ αἰτιατικὴ οὐκ ἐκφέρεται δισυλλάβως, ὡς ἐπ' ἐκείνου, ἀλλὰ τρισυλλάβως· οὐ γὰρ χάριν λέγομεν ἀλλὰ χάριτα. Χάριν
ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἕνεκα. συντάσσεται γενικῇ· οἷον χάριν σοῦ τοῦτο ἐποίησα. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς χάριν· οἷον, ὡς χά-
ριν σοῦ τοῦτο ἐποίησα. Χάριν οἶδά σοι, καὶ χάριν ἔχω σοι· καὶ χάριν ὁμολογῶ λέγομεν. ἀχαριστῶ δὲ οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἴρη-
κεν. εὕρηται δὲ τὸ χάριν ἔχω, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ εὐχαριστίαν δέχομαι. Χάριν ἀγγέλου τοῦ κηλε-
δίου, τοῦτο ἐποίησα. ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν. καὶ ἴσον τὸν ἐστὶ τῷ χαριζόμενος τῷ κηλεδίῳ, ἵνα σημαίνῃ ὡς ἴσον ἐστὶ τὸ χάριν
καὶ τὸ ἕνεκεν, ἀλλ' εἰ καὶ ἀμφότερα αἰτιολογικά ἐστιν, ὅμως τὸ μὲν χάριν, ἐπὶ τῶν χάριτος ἕνεκεν γινομένων τίθεται· οἷον Ἀχιλλεὺς
χάριν Μενελάου ἐστράτευσεν. ἀλλὰ δὲ τὸ ἕνεκεν, ἐπὶ τῶν ἀτιμῶς διά τι· οἷον Ἕλληνες ἕνεκεν τῆς Ἀλεξάνδρου ὕβρεως, ἐστρά-
τευσαν ἐς Τροίαν. Χαρινάδας, ὄνομα γέροντος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Χάριξον, ἐπὶ σκεδάσιον. Χάρις ἐστί, κατὰ Πλά-
τωνα δόσις· ἡ Πλάτωνος ἀντὶ τοῦ τὸ εὐεργεσία ἑκούσιος· ἀπόδοσις ἀγαθῶν ὑπουργίας ἐν καιρῷ. Χάρις, κῦδος διαφέρει
καθότι κῦδος μὲν ἡ εὔκλεια· χάρις δὲ, ὁμολογία εὐεργεσίας ἐστί. Χάρις ἡ ἡδονή· καὶ ἡ δωρεά, καὶ ἡ αὐτὴ Χάρις· καὶ ὄνομα
θεᾶς. Χαρίσασθαι, παρὰ χεῖρα· λέγονται γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι, αἱ πρὸς συνουσίαν ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. Χαρίσια, ἐκ τῆς
χάριτος ὠνομάσθαι. παννυχίδες δὲ ταῦτα ἦσαν ἐν αἷς πλεῖστοι ὅσοι χρόνον διαγρυπνοῦντες χορεύουσιν, ὅτι πυραμοῦς ἐδί-
δοσαν τοῖς διαγρυπνήσασι, καί τινα πέμματα καλούμενα καὶ αὐτὰ χαρίσια, ἐκ τῆς τῶν [illegible] αὐτὰ φασί
χαρὰ Εὔβουλος· εἶτα [illegible] ἐστι [illegible] τὸν χαρίσιον. ἡ δὲ ἀναλογία τοῦ πυραμοῦντος, ὡς σησαμοῦς, σησα-
μοῦντος. τῶν τις δὲ παλαιῶν καὶ μάζαν [illegible] ἐπὶ χάριν χαριτοβλέφαρον ὀνόμασι. δῆλον δὲ ὅτι, καὶ κύριον
ὄνομα ὁ χαρίσιος. Χάρισμα, δῶρον. Χαριστήρια, χαρίεντα δῶρα. Χάριτες αὗται, αἳ ἔτι καὶ νῦν Ἀφροδίτῃ
παρέπονται καὶ ὑπουργαί εἰσιν, ἀριθμῷ τρεῖς, ὡς ἡ τοῦ Ἡσιόδου θεογονία σημαίνει. Χαριτοβλέφαρος, τὰ [illegible]
τὰ διαλύουσι τὰ πρόσωπα, [illegible] τῆς λέξεως [illegible] γὰρ τὸ χαριτοβλέφαρον [illegible] χαρίζεται τὸ [illegible]

λόγε ἱερὸν τινὸς ἀφιδρῦσθαι θρακικὸν, ὡς δῆλον καὶ ἐκ τῶν ἐν διαφόροις ἱστορίαις λιθοβολίων. Χαλκεοχίτωνες, χαλκοῦν θώρακα ἐνδεδυμένοι ἐχούσης. Χαλκοδάμαντος, χαλκοδέρμος· ἐπεὶ ὀστᾶ· λέγεται δὲ ἡ χαλκοδάμαντος. Χαλκοδοντας στόλους, χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας· ὀδόντας δὲ λέγει τὰ ἔμβολα· ἃ τινες ἐμβόλια. Χαλκοκορυσταί, χαλκῷ κεκορυθμένοι. Χαλκοκτύπιδες, ὡς σιδηραί ἢ ὥσπερ χαλκαῖ αἱ κνῆμαι. Χαλκόκρας, τὸ χαλκόκροτον νόμισμα. Χαλκοκρότου βίας, διὰ τὰ κύμβαλα. Χαλκολογεῖν, νομίσματα συλλέγειν. Χαλκόλοφοι ἱππιοχαῖται, τὸ ἐπὶ ἄκρου στόμα τῆς περικεφαλαίας· ἢ ἐξ ἱππείων τριχῶν κεκοσμημένον. Χαλκοπάρειος, χαλκᾶς παρειὰς ἐχούσης. Χαλκόπληκτος λέγεται, ὁ ὑπὸ χαλκοῦ πληγείς. Χαλκόποδες ἵπποι, οὐ μόνον αἱ στερεόποδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐχέποδες· λέγει δὲ που Ὅμηρος, καὶ ἐριγδούπους πόδας ἵππων· καὶ ὑψηχέας ἵππους, ὧν ὑψοῦ ὁ ἦχος ἢ κατὰ τὸν δρόμον ὅτι δὲ ἠχητικὸς ὁ χαλκὸς ἐξ οὗ καὶ αἱ ἵπποι ὡς ἐρρέθη χαλκόποδες, αἱ ἠχόποδες. δηλοῖ μὲν καὶ τὸ ἀτοπα λέγεσθαι χαλκοῦ ἐστιν ἔμφασιν· καὶ χαλκεόφωνος κύων ὡς παρ᾽ Ἡσιόδῳ τὸν ἦχον χαλκοῦ. Χαλκὸς, καὶ χρυσὸς, ὁ κέραμος ἀργός. χαλκοῦς καὶ χρυσοῦς ἀνδριάς ἢ ἄλλο τι ἐκ χρυσοῦ ἢ χαλκοῦ κατεσκευασμένον· ἐν τῷ θηλυκῷ περισπᾶται οἷον ἡ χαλκῆ ἡ χρυσῆ, καὶ ὅτι οὗτοι ἀρσενικὰ ὡς ὁ νοῦς· καὶ αἱ διέσεις τούτων τῶν πληθυντικῶν περισπῶνται οἷον χρυσοῖ καὶ οἱ χαλκοῖ· καὶ αἱ χρυσαῖ· καὶ αἱ χαλκαῖ. Χαλκόστομα, χαλκία κύμβαλα. Χαλκοτύπα, κέραμός τις. Χαλκοτύπος ὁ πιλαλὸς, καὶ κυρίως ὀρᾶσθαι λέγει γὰρ Ὅμηρος χαλκοτύπους τὰς ἀπὸ τῆς τύπου ἢ τυψεως χαλκοῦ, ὅτι ξιφῶν· ὁ δὲ εἰπὼν τύπωμα χαλκόπεδον τὸ χαλκοῦν κιβώτιον, οὐκ ἐκ τοῦ κυρίως τύπτειν αὐτὸ παρήγαγεν, ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα προχεῖ τυπωτῆ παρὰ Λυκόφρονι, ἀλλὰ τὸ κατεργαστικὸν χαλκουργικὸν εἰς τὸ τύπτειν μετέβαλε. Χαλκοῦν πινάκιον, ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ δήμου πατρόθεν. Χαλκοχίτωνες, οἱ ἀλλαχοῦ χαλκοθώρηκες εἴρηνται γὰρ ὡς χιτῶνι ἀναλογεῖ τὸ ἐξ ὑφάσματος, ὁ πολεμικὸς θώραξ. Χαλκοχίτωνες, τοῖς χαλκοῖς ὅπλοις ὁ πολιζόμενος ἀστέλλοντα δὲ πρὸς τοὺς λινοθώρακας, οὕτως αὐτοὺς λέγων ὅμηρος. Χαλκώνυχος, χαλκῷ ἐγκεχρισμένος. Χαλκοῦ ξυγαλέου, σιδήρῳ διακοφθέντος ὑπὸ ἢ διεσχισμένου· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ξύσαι. Χάλυβες, ἔθνος σκυθικὸν ὅπου ὁ σίδηρος γίνεται· μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος· χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος· ἐκλήθησαν δὲ, ἀπὸ Χάλυβος τοῦ Ἄρεως υἱοῦ. Χαλυβώτιος, εἶδος οἴνου· ἀπὸ τόπου τινὸς τῆς συρίας. Χάλυψος, ὄνομα ἐθνικὸν· παρὰ τὸ χαλέπτειν τὸ βλάπτειν χαλέψω. Χαλύστιν, κιθάρα· ἀπὸ γὰρ ὀστράκου χελώνης ἡ κιθάρα γίνεται. Χαλῶσα, χάσκουσα. Χαλῶ, ἐκλύω· παραλύω· μαλθακῶ· ἀνακλίνω. Χαμάδι, ἔστι μὲν ὡς τὸ πολλάκι· δύναται δὲ καὶ διὰ τοῦ σ γράφεσθαι χαμαδὶς, ὡς πολλάκις· οὕτω καὶ διθάκι, διθάκις· καὶ αὖθι, αὖθις, καὶ χωρὶς, χωρί. Χαμαιεύνη, κοχλίας. Χαμάζε λέξις αἰτιολογικὴ διὸ καὶ οὐ περισπᾶται τὸ δὲ χαμάθεν, ὡς ἐπὶ τοπικόν. Χαμαὶ, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ γῇ, ὡς τὸ χαμαὶ καθῆμαι· χαμάζε δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν γῆν ὡς τὸ χαμάζε πεσεῖν· χαμόθεν, τὸ ἐκ τῆς γῆς· οἱ δὲ ἀττικοὶ χαμᾶθεν προπερισπῶσιν, ὡς καὶ ἄλλος ἔστιν. Χαμαιπετὴς, χαμαὶ ἐρριμμένος. Χαμαίζηλα, τὰ ταπεινὰ ἢ δίφρα κοιλώδεις καὶ ἁπλοῦς. Χαμαιλέων, ζῶον ὀστρακόδερμον· καὶ πεζόν. Χαμαιλυκία, πόρνη ἄδοξος· καὶ χαμαιτυπεῖον, τὸ πορνεῖον. Χαμαιρριπὲς, χαμαιζήλως· ἢ εἰς τὰ γήϊνα ῥέπον. Χαμαιεργὸς, γεωργὸς· ὁ ἐν τῇ γῇ καμνόμενος. Χαμαιτυπὶς, πόρνη. Χαμεῦναι καὶ χαμεύνάδες παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ψίαθα καὶ στιβάδες· εἰσὶ δὲ ἅ φασι καὶ ὅτι χαμεῦνα, ἡ ταπεινὴ κλίσις· καὶ κλίσις καὶ στιβάς· καὶ χαμεύνη λέξις· αἱ χαμαὶ καμνόμεναι. Χαμεύνη, ταπεινὴ κλίνη, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφεν· ἡ δὲ χαμεύνη ἁπλῶς ἐστι. Χαμηλὸν, χαμαίζηλον. Χαμίτης ἄμπελος ἐλέγετο, ἡ χαμαὶ κειμένη. Χαμὸν, καμπύλον. Χαμόκοιτος, ὁ ἐπὶ τὴν γῆν κοιμώμενος. Χαμύνας, στέαρ· ἢ τὰ ἐκ στέατος πεπηγμένα. Χανὰ, κόσμησις. Χανεῖν, τὸ ἀνοῖξαι στόμα. Χανάμ, στάλος. Χανακὶς, ἀδικίας. Χανάκτιον, τὸ μωρὸν ἀφιεῖς. Χανδάνειν, χωριστικὸν μὲν τι τὸ ῥηθέν· ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ χῶ τοῦ χωρῶ γίνεται χάζω· οὗ δεύτερος ἀόριστος ἔχαδον· ἐξ οὗ μέλλων δεύτερος αὐθυπότακτος χαδῶ· ὅθεν καὶ κατὰ τὴν συνήθη ἀναδρομὴν χάδω ἐνεστὼς· καὶ παράγωγον χανδάνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, διὰ τὴν ἀφερίστικὴν φωνὴν χανδάνω κατὰ τὸ ἀνδάνω. Χανδὸν πιεῖν ἀττικοὶ, κεχηνότως δὲ καὶ ἀθρόως ἕλληνες· καὶ χανδὸν, ἄπληστος· χωρητικῶς. Χανδὸν, πίνειν τὸ μὴ αὔτιμα πίνειν· εἴρηται οὖν τὸ χανδὸν πίνειν ὡς ἀπό τινος ἐκχέου διὰ χάσκοντος ἀεὶ, πρὸς ὑποδοχὴν ὑγροῦ. Χανδὸν, καὶ κεχηνότως, τὸ αὐτό. Χανεῖν, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. Χανεῖν πρὸς δέλεαρ· ἢ δελεάζειν, ἀντὶ τοῦ κατασπᾶν τὸ δέλεαρ. Χανθὸς, τὸ ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἐπιτιθέμενον πλέγμα. Χανοῖ δ᾽ ἤδη μοι χθών· ἀντὶ χάσμα ποιήσειεν ἡ γῆ. Χανεῖν, βοᾶν. Χανύσσει, βίᾳ καλεῖ. Χανύνας, ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους, ἢ λάχανα ὀπτά. Χάονες, ἔθνος θρᾴκης· ἢ δῆμος τῶν θεσπρωτῶν, ἢ βαρβάρων ἔθνος· ἄλλως· οἱ μὲν τῆς ἠπείρου, οἱ δὲ τῆς θρᾴκης τοὺς χάονας. Χάος, σημαίνει ἔτι καὶ τὸν ἀέρα· ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· καὶ ἔστιν ὁ διακεχυμένος ἀήρ. Χαρά ἐστιν, εὔλογος πρόφασις ψυχῆς· καὶ χαρὰ, ἡ ἡδονή· ἀγαλλίασις· εὐφροσύνη. Χαράδων, λυμαντήρ. Χαραδριὸς, ὄνομα ὀρνέου, ἀπὸ τοῦ ταῖς χαράδραις διατρίβειν. Χαραδριός ἐστιν, εἶδος ὀρνέου· δίχως δὲ ἐπὶ μὲν ὀρνέου χαραδριὸν ὀξυτονεῖ, ἐπὶ δὲ τῆς χαράδρας, βαρυτονεῖται· ἐπεί φασιν αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ῥευμάτων μελῳδίας ποιοῦνται. Χαραδροῦται, ὀρύσσεται, κοιλαίνεται. Χαράδρα κυρίως, ἐπὶ χειμάρρου· ὡς ῥέον χαράττει δραστηρίως τὴν γῆν. Χάρακας, πήμαλλος. Χάρακες, πέτρα καὶ ἀκανθώδη φυτά· καὶ οἱ κάλαμοι. Χαράκια, περιτειχίσματα. Χαρακίζειν, σταυροῦν μετεωρίζειν· διαιρεῖν. Χαρακτηρισμός ἐστι, λόγος τῶν περὶ τὸ σῶμα ἰδιωμάτων ἑρμηνευτικός· ὃν καί τινες εἰκονισμὸν λέγουσιν· οἷον γυρὸς ἐν ὤμοισι μελανόχροος· οὐλοκάρηνος. Χαράκωμα λέγεται, ὃ περιβάλλεται τοῖς στρατοπέδοις ἀσφαλείας χάριν· μένανδρος ἀσπίδι· πολλοί γε ἐκλελοιπότες τὸν χάρακα· τὰς κώμας ἔχουσι· καὶ χαράκωμα, περίφραγμα· τεῖχος· ἀπὸ τὸ χαρακοῦσθαι χαρακοῦν. Χαρακτὴρ, ἡ σφραγὶς, ὁ τοῦ ὀνόματος τύπος. Χαρακτήρ ἐστι, διατύπωσις σώματος, δηλοῦσα τὴν ὑπόστασιν. Χαράκτρι, ἐξυμμένοι ὑπὸ χαρακτῆρος ἀπὸ τῷ ἱστουργεῖν. Χαραμὸς, ἡ τῆς γῆς διάστασις· οἷον χηραμός. Χάραξιν, ὀξέσι ξύλοις ἢ καλάμοις ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς. Χαράξαι, κόψαι· κολάψαι· τυπῶσαι. Χάραξ ἐστι, ξύλον

Χαλέστρον· τὸ ῥύμμα τὸ ἀπὸ τοῦ νίτρου γινόμενον, ὅ τινες νίτρον λέγουσι. Χαλίσσει, ὀνύξει. Χαλεψάμενος, χαλεπήνας. Χαλία, ἡσυχία. Χαλίδιον, πινάκιον. Χάλικες, αἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικραὶ λίθοι. Χαλίκρητον, λαρόν, μέθυ, τὸ ἄκρατον, τὸ χαλῶντα τὰς φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς βάκχας χαλιμάδας φησὶ λέγεσθαι. Χάλιμος, φαρμακός. Χαλιμάδες, αἱ ἀναίσχυντοι, καὶ θρασεῖαι. Χάλιξ, ἄκρατος ὁ χαλῶν τὰς φρένας [illegible] καὶ ἀκροχάλιξ, οἷον ὁ μεθύων. καὶ Ἐπίχαρμος δέ φασι χαλικάζειν λέγεσθαι τὸ περὶ συνουσίαν ὑφ' ἡδονῆς [illegible] ἀναστέλλειν. Χαλινοί, τὰ ἡνία· ἱμάντες, ἀπὸ τοῦ μὲν ἐντιθέμενοι τῷ στόματι τοῦ ζώου χαλινοὶ λέγονται ὁ [illegible] ἐπὶ τοῖς καθιεμένοις ῥυτῆρας, ἡνία· παρὰ τὸ εἴργειν τοὺς ἵππους τοὺς ὑπὸ τῷ ἅρματι. Χαλινόν, σκηνὴν ἀγαθὸν δίκαιον(?). Χαλίφρων κυρίως, ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων. χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος, παρὰ τὸ χαλᾶν καὶ ἀνιέναι [illegible] τὰς φρένας. ἢ ὁ εὐήθης, παρὰ τὸ κεχαλάσθαι τὰς φρένας. καὶ τὰς βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν· καὶ χαλιμάζειν ἔλεγον, τὸ περὶ τὰς συνουσίας πτοεῖσθαι. καὶ καγχαλίζειν, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ γελᾶν. καὶ ἀπὸ τοῦ χάλις ὁ οἶνος. Χαλίφρων, ὁ χαλίφρων, ὁ τὰς φρένας παρεωραμένος· παρὰ τὸ χαλῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ καταχαλῶ. Χαλιφροσύναις, παρὰ μέρος, τουτέστιν ἀφροσύναις. ἐξ οὗ χαλίφρων ὁ τὰς φρένας κεχαλασμένος καὶ ἔκλυτος. Χαλκεῖα, ἑορτὴ ἀρχαία παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Πυανεψιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ χειρωναξία κοινή· μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος [illegible]. Φανόδημος δὲ οὐκ Ἀθηνᾷ φησιν ἄγεσθαι τὴν ἑορτήν, ἀλλ' Ἡφαίστῳ. γέγραπται δὲ καὶ Μενάνδρῳ δρᾶμα Χαλκεῖα. Χαλκεῖα, τὰ ὅπλα καὶ [illegible] καὶ τὰ ἐκ σιδήρου. Χαλκεντέστρα(?), τὰ ἔξωθεν τῶν τροχῶν ἀκανθώ(?). Χαλκίζιον, τὸ λεπιστόν(?). Χάλκειος Ἄρης λέγεται, ὡς χρυσῆ Ἀφροδίτη· ἀπὸ τοῦ φορήματος παρώνυμον. Χαλκεόφωνοι, οὐ διὰ τὸ στερρὸν ὡς τοῦ χαλκοῦ φωνὴν εἶπεν [illegible], ἀλλὰ διὰ τὸ ἐξάκουστον τῆς βοῆς. ἠχητικώτατος γὰρ ἐν τοῖς μετάλλοις χαλκός. κύων δὲ χαλκεόφωνος, ἔχων ἰσχυρὸν [illegible] φωνῆς ὁ [illegible] καὶ πειθαρχῶν(?). Χάλκεος κέραμος, ἀρρακτήν(?), πίθος καὶ ὅρος. Χάλκεον ὕπνον, ἢ τὸν ἐκ σιδήρου φησίν, ἢ τὸν στερεὸν διὰ τὸ ἀέναον, οὐ μαλακόν, ἀλλὰ σκληρόν. Χαλκεύειν, τὸ χαλκὸν ἐργάζεσθαι. καὶ χαλκεύς. χαλκεὺς ὁ χρυσοχόος. Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ φησὶν Ὅμηρος τὸν Ἄρην δεδέσθαι, ὑπὸ τῶν παίδων Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου. οἳ Ἀλωέως μὲν ἦσαν, Ἰφιμεδείας. ἐδέθη δὲ ὁ Ἄρης ἐν χαλκέῳ κεράμῳ, ἤτοι ἀγγείῳ οἷον πίθῳ. ἄλλοι δέ φασι δεσμωτηρίῳ στερεῷ, Κυπρίους λέγοντες τὸ δεσμωτήριον κέραμον. οἱ δὲ πόλιν Καρίας φασὶ τὸν Κέραμον. χάλκεον δὲ [illegible] τροπικῶς λεχθεῖσαν διὰ τὸ στερεὸν [illegible] φασὶ δὲ δεδέσθαι τὸν Ἄρην τρισκαίδεκα μῆνας, ἕως Ἠερίβοια ἡ τῶν Ἀλωαδῶν μητρυιὰ δυσμενῶς τοῖς προγόνοις ἔχουσα, ἐξήγγειλε τῷ Ἑρμῇ. ὁ δὲ χαριζόμενος τῇ Ἥρᾳ, ἔκλεψε τὸν Ἄρην. ὅθεν φυλάττων ἐγρηγόρει. ὁ δὲ μῦθος φασί τινες μὲν [illegible] ἐν τῇ κυνηγεσίᾳ, ἐλάφου μεταξὺ αὐτῶν ἐλθούσης, προΐεσθαι ὡς ἐπ' αὐτὴν τὰ δόρατα. καὶ τῆς μὲν ἀποτυχεῖν, ἀλλήλους δὲ βαλεῖν [illegible], καὶ οὕτω θανεῖν. διότι μὲν τὸν Ἄρην [illegible] μετὰ τὴν Ἥραν καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἐβιάζοντο· τὸν δὲ Ἄρην ὑπ' αὐτῶν δεθῆναί φησιν ὁ μῦθος, διότι αὐτοὺς [illegible] ὑπὸ Ἀφροδίτης [illegible], καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ τῆς Ἀραβίας [illegible]. Χαλκηδών, χαλκεῖον [illegible]. Χαλκεῖον, τὸ ἐργαστήριον τοῦ χαλκέως. Χάλκη, πορφύρα. Χαλκηδών, πόλις. Χαλκηδόνι, Ἰάσονος ἱερὸν ἐν [illegible]. Χαλκῆ μυῖα, εἶδος παιδιᾶς. Χαλκήιος δόμος, τὸ τῶν χαλκέων ἐργαστήριον, ἔνθα εἰσιόντες [illegible] ἐθερμαίνοντο πρὸς τῷ πυρί· ὃ δὴ καὶ ἐν ταῖς βαλανείαις γίνεται, καθὰ δηλοῖ ὁ κωμικός. Χαλκήρη, χαλκῷ ἀραρότα. Χαλκήρης, ἐκ τοῦ χαλκὸς καὶ τοῦ ἄρω, τὸ ἁρμόζω· ὁ τῷ χαλκῷ ἡρμοσμένος. Χαλκοβαρέα, ὁ τῷ χαλκῷ βεβαρυμμένον, ὅ ἐστιν ἰσχυρά. Χαλκίδα καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν. ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς καθὰ καὶ ἐν ἄλλοις [illegible] θείαν διάλεκτον, ὡς μουσοτραφής· [illegible] γὰρ τὸ διώνυμον [illegible] χαριζόμενος τὸ μὲν τὸ ὄνομα τῆς ἰδίας, τὸ δὲ αὐτοῖς ἀνατίθησιν, ὡς ἐν τῇ [illegible] τραγῳδίᾳ φαίνεται. Χαλκιδικῶς, δειλῶς. Χαλκιδικά, σκυθικά, τὰ μέγιστα τοῦ σιδήρου ἐκεῖ πρῶτον εὑρεθέντα. Χαλκιδικὸν δίωγμα, διότι ἐς Χαλκίδα ἐγένετο ἡ ἐκδίωξις. Χαλκιδικοὶ [illegible] οἱ μὲν τὴν Κυκλωπίαν κόμην, οἱ δὲ κύκλωπος λίμνην καὶ εἶδος ἀλεκτρυόνος. Χαλκίς, τὸ ὄρνεον [illegible] τὴν χροιὰν [illegible]. ἔστι δὲ καὶ πόλις Εὐβοίας. Χαλκὶς ἐλέγετο φασὶ πρότερον ἡ Εὔβοια. ἐκλήθη δὲ Χαλκίς, ἀπὸ [illegible] Ἀσωποῦ Κόμβης τῆς καὶ Χαλκίδος. τινὲς δὲ διὰ τὸ χαλκεῖα πρῶτον παρὰ τοῖς ἐκεῖ ὀφθῆναι. ἐκαλεῖτο δέ φασι τὸ παλαιὸν καὶ Στύμφαλος ὁμωνύμως τῇ Ἀρκαδικῇ. ὁ πολίτης αὐτῆς, Χαλκιδεύς. [illegible] δὲ ἄποικοι, καὶ [illegible] μὲν καὶ οἱ ἐν τῇ Κύμῃ δὲ τῆς Σικελίας Χαλκιδεῖς. ἔστι δὲ καὶ Κορίνθου πόλις Χαλκὶς καὶ Αἰτωλική δέ· ὅθεν ὁ Ἀχελῶος ῥεῖ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη [illegible] μία καὶ Συριακή· Ἰάμβλιχος γοῦν ὁ μέγας φιλόσοφος Χαλκιδεὺς ἦν, ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας. τὰ δὲ Θρᾳκικὰ λέγεται Χαλκίς· περιφέρονται δὲ καὶ Χαλκιδικὰ ποτήρια καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ἐκ τίνος δὲ αὐτά εἰσι Χαλκίδος, ζητητέον. ἀνδρείοις δὲ τοῖς Εὐβοεῦσι Χαλκιδεῦσιν, ἡ ἱστορία [illegible]· οἱ γοῦν χρησμοί, ἄνδρες οἳ πίνουσιν ὕδωρ ἱερᾶς Ἀρεθούσης, οἱ Χαλκιδεῖς λέγονται, ὡς ἄριστοι ὄντες. ἔχει γὰρ καὶ ἡ ἐκεῖ χώρα κρήνην Ἀρέθουσαν. Χαλκιδεῖς εἰσί, μὲν οἱ τῆς Εὐβοίας ἄποικοι Ἀθηναίων. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ Θρᾴκης οἱ Χαλκιδεῖς, ἄποικοι ὄντες ἀπὸ τῆς Εὐβοίας, πολλὰ δὲ ἦν χωρία τῆς Θρᾴκης, ὑπακούοντα τοῖς Ἀθηναίοις. Ἀριστοφάνης λέγει Χαλκιδικὸν ποτήριον. Χαλκίνας, χαλκίνους. Χαλκίνδα, τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν. Χαλκίον, [illegible] τὴν ἐλαιηρὰν [illegible]. Χαλκιοῦσα· [illegible] ἐν ἕκτῃ Ἀθηναίας αὐτήν φησι καλεῖσθαι· ἐπώνυμον δὲ αὐτῇ, Χαλκιοῦσα καὶ ὀφιοῦσα. Χαλκῖτις, [illegible] παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χαλκοβάρεια, ἡ τῆς [illegible] φύσις, ἰσχυρῶς προπαροξύνεται καὶ τὸ βαρεῖα, καθὰ καὶ τὸ δασεῖα μετὰ συνθέσεων· [illegible] γὰρ πυκνῶς ἐν [illegible]. ταῦτα δ' ἴσως διὰ τὸ καὶ τὰ ἀρσενικὰ αὐτῶν προπαροξύνεσθαι, ὁμοίως τῷ τραχύς, ἄτραχυς, ὀξύς, κάτοξυς· θῆλυς, ἄθηλυς. ὡς γὰρ αὐτὰ οὕτω καὶ χαλκοβαρής [illegible] καὶ [illegible]. ὅθεν χαλκοβάρεια καὶ προπαροξύνεται, ὁμοίως τὸ ἡμίσεια, θήλεια. Χαλκοβατές, τὸ ἰσχυρὰς βάσεις ἔχον. ὅτι δὲ καλὸν αὐτὸ θέλει δηλῶσαι, χρυσοῦν τὸ δάπεδον Ὅμηρος λέγει. Χαλκοθωράκων, ἤγουν τοὺς διὰ [illegible]

Χ

ἑάκασι· διὸ δῆμα δὲ τῷ ξένῳ παῖς ἐξ αὐλητρίδος, δημίας καὶ φησι Πόλυβος περὶ βάματος ἐκ τοῦ αὐτῆς ἐσκέφθαι λέ-
ξεως· ἐπισόμισε γὰρ αὐτὸν ὑπερίδης εἰπὼν, οὐσία πᾶσι μεῖζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα· καὶ ἔσχισται τὸ σκόμμα
διχῶς· δηλοῖ ὅτι τε ἀφυὴς ἐστὶν ἐξ αὐλητρίδος φησὶ, καὶ ὅτι μέγα φυσᾷ· ἐκ δὲ τῆς φύσεως καὶ ὁ φύσων ἐπεὶ φυσώμενος
περιστερὸν αὔξει ἐνεργεῖ· ἔτι δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ φύσκη· ἐξ αὐτῆς δὲ καί τις ὀψοφάγος· λοπὰς ἀφύσσιτης ἐσκό-
φθη· φύσεις δὲ παρώνυμοι, καὶ αἱ φύσαλαι τὰ κύτη. φυσίτης, συρμός· φύσει δὲ σκληρόν. φύσει, βλαστάνει· ἀληθῶς
φύει. φύσιγγες, εἶδος σκορόδου· ἄλλοι δὲ σκορόδων κεφαλίδας· καὶ αἱ πρόβολαι τῶν ὀρνίθων· καὶ τὰ ἐν ταῖς κνήμαις
ἐγκαύματα. φύσιγγα, τὸ καλούμενον, ἐκ καύλημα καὶ μᾶλλον τὸ κάλον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. φυσίζοος, ἡ
γῆ ἡ τὰ πρὸς ζωὴν φύουσα καὶ διδουμένη· ἢ ὅτι τῷ ὄντι λέγεται χώρα ἐν λακεδαίμονι, οὕτω φυσίζοος· ἐπεὶ ἐκεῖ οἱ
κοῦροι οἱ διόσκουροι καθ' ἡμέραν τε, πάλιν ἀναζῶσιν. φυσίζοος γαῖα, ἡ τὰ πρὸς ζωὴν χρήσιμα φύουσα. φυσιοῦται,
ἐπαίρεται. φυσικῇ, γνησιότητι. φύσις λέγεται, ἡ ἰδιότης ἑκάστου πράγματος· ὡς τοῦ πυρὸς τὸ καίειν· τῆς χιόνος τὸ ψύ-
χειν· καὶ τῆς γῆς τὸ φύειν τὰς βοτάνας. φύσις οὐσίας διαφέρει· οὐσία μὲν γάρ ἐστιν, ἡ ἑκάστου ὕπαρξις, φύσις δὲ ἡ ἐνοῦ-
σά τινι δύναμις· οἷον φύσις τῆς γῆς τὸ βλαστάνειν βοτάνας· καὶ φύσις τοῦ πυρὸς, τὸ θερμαίνειν· ἀφ' οὗ εὐφυὴς ὁ εὖ ἔχων
τῆς φύσεως· καὶ ἀφυὴς, ὁ τοὐναντίον ἔχων· καὶ εὐφυΐα, καὶ ἀφυΐα· ἰστέον δὲ ὡς οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων ταῦτα λέγε-
ται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν, καὶ ἐπὶ γῆς· καὶ γὰρ εὐφυὲς καὶ ἀφυὲς φυτὸν λέγομεν. φύσις ἐστὶ, τὸ πεφυκὸς· τουτέ-
στιν, αὐτὸ τὸ ὂν, καὶ κατ' ἀλήθειαν ἐν πᾶσιν ὑπάρχον. φύσις λέγεται, ὅθεν ἡ πρώτη κίνησις ἐν ἑκάστῳ τῶν φύσει
ὄντων ἐν αὐτῷ, καὶ ἑτέρῳ ὑπάρχει· ἡ φύσις ἐστὶν, ἀρχὴ κινήσεως καὶ ἠρεμίας· λέγεται δὲ ἐκ τοῦ φύειν τὰς [illegible]-
σεις· ἡ φύσις, παρὰ τὸ φύω φύσω· ἡ ἐν ἅπασι φύουσα καὶ κινουμένη. Ἄλλως. φύσις ἐστὶ, φθίσεως καὶ αὐξήσεως
προσηγορία· φύσιν πολλάκις καλοῦμεν, τὸ γένος δὲ πεφυκέναι· καὶ οὐκ αὐτὴν πάντως τὴν οὐσίαν φύσιν δὲ πά-
λιν ὡς τὰ πολλὰ, τὴν οὐσίαν καλεῖν εἰώθασι· καὶ μάλιστα τοὺς ἡμετέρους διδασκάλους· φέρεται δὲ πολλάκις τὸ τῆς
φύσεως ὄνομα, καὶ καθ' ἃ ἐν ὑπάρχουσιν· ὡς φύσις λόγου, καὶ φύσις χρόνου· καὶ φύσις τῶν δικῶν καὶ βασιλειῶν· ἡ γὰρ ἀλη-
θὴς φύσις, τουτέστιν ἐν τῷ, τὸ εἶναι τῆς οὐσίας λαμβάνεται. φυσιόωντες, ἀναφυσῶντες· σημείωσαι ὅτι ἐν ταῖς μετοχαῖς
ἡ ἐπένθεσις τοῦ ο· εἰ μὲν ἔχει τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν βραχύνει καὶ τὸ πρῶτον ο· οἷον πλεθόων, φυσιόων· εἰ δὲ
μακρὰν ἐκτείνει καὶ ἀμφότερα· οἷον, αὐδόων. φυσιόωντας ἵππους λέγει ὅμηρος, τοὺς ἀσθμαίνοντας· ὅπερ σημαίνει
αὖ καὶ τὸ φρυαττομένοις· ἢ καὶ τὸ ἀσθμαίνοντας ὥς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ πνεῦμα ἐρεθιζομένοις. φυσίωσις, ἔπαρσις· ἢ
φιλοφροσύνη. φυσιολογεῖ, περὶ φύσεως διαλέγεται. φυσίον, τὸ καυθήλιον. φυσιάν, γάστρων παχύς. φύσκη, ἔντε-
ρον ἐστι παχὺ, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα καὶ κρέα καὶ μάστακα· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλᾶς· τῆς δὲ φύσκης μέμνηται ἀρι-
στοφάνης ἐν ἱππεῦσι. φυσητὴρ, ὁ τῶν κητωδῶν ἰχθύων αὐλός. φύστα, τὰ ἀναπεφυραμένα μέλιτι ἄλευρα. φύστη, ἡ ἐν
ταῖς σκάφαις τριβομένη, καὶ ἠρέμα ἀναδευομένη μάζα. φυστὴ μάζα, ἡ ἐξ ἀλφίτων ἢ οἴνου ὀξύνοντος, ὥς φησιν ἡρωδι-
ανός. φυταλιὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, χωρίον δενδροφόρον· οὐ κατὰ ἀνάπαλιν ἄρουρα ἡ γυμνὴ φυτῶν ἄροσις· ἔστιν ψιλή·
ἐξ ἧς διὰ λέξεως καὶ ψιλίται οἱ ἐν μάχῃ γυμνῆτες ἢ ψιλίζεσθαι, τὸ ψιλοῦσθαι ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ· λέγεται δὲ καὶ
κῆπος ἡ ἐνθεῖσα φυταλία· ὁμώνυμος δὲ ἡ λέξις αὕτη· κῆπος δὲ οὐ μόνον εἰς γῆν φυταλιὰ, ἀλλὰ καὶ καλλωπισμὸς κό-
μης κατὰ αἴλιον διονύσιον, καὶ κουρᾶς διάθεσις τῶν ἐν κεφαλῇ τριχῶν· θουκυδίδης δὲ κήπιον φησι· κωμικοὶ δὲ κηπο-
μαν τὸν κῆπον κειρόμενον· ὡς καὶ ἕτεροι σκαφιοκουρον· ἡ ἐστι παρὰ τῷ κωμικῷ ἡ λέξις τοῦ σκάφιον κείρεσθαι. φυτα-
λιαί φησιν ὅμηρος, τὴν ἀμπελόφυτον καὶ τὴν δενδροφόρον γῆν· ἄρουραν δὲ ἐνίοτε τὴν ψιλὴν ἄροσιν· δηλοῖ δὲ τοῦτο εἰ
καὶ μὴ παρ' ὁμήρῳ ἡ ἄρουρα, καὶ ποσὸν μέτρου γῆς· ὡς ἀλλαχοῦ γέγραπται. φυταλία, ἡ φυτοφόρος γῆ, ἄρουρα δὲ,
ἡ ψιλὴ ἄροσις. φυταλιάζει, τὸ φυτεύειν δηλοῖ, καὶ γεωργιάζειν. φυταλίδαι, γένος παρὰ ἀθηναίοις. φυτάλμιος
ζεύς· συγγενής· ἢ ζωογόνος. φυτάλιμος, φυτὸν φύτιμος καὶ πλεονασμῷ, φυτάλιμος· καὶ φυταλίμιος. φυταλιά, ὁ τοῦ φυ-
τεύειν καιρὸς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. φυτεύειν, ἐπὶ φυτῶν λέγεται· ἤγουν τὸ τὴν ῥίζαν αὐτῶν καταβάλλειν· ἀπὸ τοῦ
φυτὰ καταβάλλειν ἀρχὴν ἐν πράγμασι λέγομεν, καὶ ἐπ' ἀνθρώπων· ὡς εὐριπίδης· οὗτος φυτεύει πέλοπα· καὶ φυτεύει,
ἀντὶ τοῦ σπείρειν ἐπὶ πατρός· καὶ παράγεται ἀπὸ τοῦ φυτὸν φίτυς, ὁ πατὴρ, καὶ ἔστι τὸ φῖ, ἰῶτα· καὶ φιτύω· σημαίνει τὸ
φυτεύω, ἀποβολῇ τοῦ ε, ἡσίοδος· φιτύσασα φαίδιμον υἱόν. φυτεύουσι φυτὸν παρ' ὁμήρῳ, ἐτυμολογίας ἔχει πρότερον·
φυτεύει, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς κατεργάζεται λέγεται. φυτευτήριον, τῶν εἰς τὴν γῆν φυτευομένων ξύλων, παρὰ τῷ ἱπ-
ποκράτει. φύτιος, ἥλιος· ἢ ζεύς. φύτλη, φύσις· γένεσις· γένος. φύτορες, γεννήτορες. φυτοκόμος, φυτουργός· καὶ ὁ ἀμ-
πελουργός, διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν. φυτόσκαφος, ἡ τῶν φυτῶν ἐσκαμμένη γῆ· ἐνεργητικῶς δὲ φυτοσκάφος, ὁ τὰ
φυτὰ περισκάπτων γεωργός. φυτοσπόρος, φύσεως. φύτρα, φύσις· αἱ δὲ φυτήρια. φύω, ὃ σημαίνει τὸ γεννῶ· ὁ μέλλων
φύσω· ὁ παρακείμενος πέφυκα· καὶ σημαίνει τὸ ἐγεννήθην· ἔστι δὲ οὐ καὶ τὸ φύσιν ἔχω, καὶ τὸ ὑπάρχω· ἡ μετοχὴ, ὁ πε-
φυκώς· ὁ ἀόριστος ἔφυσα ἄλλον· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφυν, ἀντὶ τοῦ ἐγεννήθην· ἢ τὸ φῦ, μακρὸν ἀεὶ, ἢ τοῦ ἀορίστου τοῦ πα-
θητικοῦ· σημαίνει καὶ τὸ κρατῶ· ὡς τὸ ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί. φύω, περὶ τὸ φῶ τὸ πρῶτον· σημαίνει δὲ τρία· τὸ ἀναβλαστάνειν·
τὸ ἀπολύειν, καὶ τὸ κρατῶ. φωΐδες, τὸ φρύγειν ἀπὸ ἰσχάδας μεταβάλλειν, πεφρυγμένας. φῶ, ἀντὶ τοῦ φωτὸς σὺν τῷ ι· εὐριπί-
δης μελεάγρῳ· τὸ μὲν ἐν φῶ, τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν. φῶ, σημαίνει τέσσαρα· φῶ τὸ λέγω· ἐξ οὗ ἡ φωνή· φῶ τὸ φαίνω, ἐξ
οὗ καὶ φῶς· φῶ τὸ φονεύω, ἐξ οὗ ἡ φόνος· φῶ τὸ θάλπω, ἐξ οὗ ἡ φῶσαι τὸ θάλψαι, τὸ δὲ φῶ τὸ λέγω, περὶ τὸ φῶς. φώκαιαι, ἢ
τις διὰ τὰ κήτη τὰς φώκας, οὕτως ὠνόμασαν· φασὶ μὲν τὴν ἀσπανήν· ἥτις λέγεται εἶναι ἰωνίας μὲν ἀρχὴ, αἰολίδος δὲ πέ-
ρας. φώζειν σὺν τῷ ι, σημαίνει τὸ καίεσθαι· βιθυνοὶ δὲ φώζειν λέγουσι. φώκη, θαλάσσιον ζῷόν ἐστι· χερσαίῳ βοῒ μαστὸν πα-
ρόμοιον· ἱερὰ δὲ ἀπουσίας ἀνδρὸς· ἐστὶ δὲ πρὸς μαντείας ἐπιτήδειον. φωίδες, ἀφάσιγγες ὑπὸ ὄνειρον, παρ' ἱπποκράτει.

ρυάττεσθαι. Φρυάττεσθαι, ἐπὶ τῶν φυσώντων ἵππων καὶ γαυρουμένων λέγεται· φρυμάσσειν, ἐκ φρυάγματα, τὰ φυσήματα τῶν ἵππων. Φρυάσσεται, ἐπιγαυροῦται, μεγαλοφρονεῖ, γαυριᾷ, φρυάττεται, ἐπαίρεται. Φρύγανον, εἶδος φυτοῦ ῥαδίως ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναπτόμενον· ἐκ φρυγανώδης ὕλη, ἡ μετέχουσα τῆς φύσεως τῶν φρυγάνων. Φρύγες, ἔθνος· φρυγία ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ φρύγες. καὶ ὁ ἀπ᾽ ἐκείνης φρύξ· θρᾴκη καὶ ὁ ἀπ᾽ ἐκείνης θρᾷξ· καὶ ὁ ἀπὸ τῆς καρίας, κάρ· καὶ ὁ ἀπὸ τῆς κρήτης, κρής· καὶ ὁ ἀπὸ τῆς λιβύης, λίβυς· καὶ ὁ ἀπὸ τῆς μαγνησίας, μάγνης. Φρύξιτρον, ξυλήφιον, ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς. Φρυκτωρεῖ, διαδυχεῖ, λάμπει· ἢ διὰ πυρὸς ἀναπίπτει. Φρυκτωρία φανός, ἢ τὸ πυρσὸν ... φυλακή· παρὰ τὸν πυρσὸν, ἐκ τοῦ ὁρᾶν· ἢ φρυκτωρεῖν κυρίως τὸ διὰ πυρσοῦ ἀναπίπτειν, δηλοῦν τι. ἀφ᾽ οὗ φρυκτὸς, ὁ καιόμενος φανός· καὶ παρὰ φρυκτωρεῖν, τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον κεχρῆσθαι τοῖς ἔχθροις, ἐπὶ συμφέροντα μὲν τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων, βλάβη δὲ τῶν οἰκείων. Φρυκτὰ, ξηρά· ἢ ἰχθύδια δι᾽ ὀπτά. Φρυκτὸς, μαίνης· κλῆρος· σύμβουλος· πυρσός. Φρυμάσσειν, ἐπὶ ἵππου· φρυάγματα τὰ φυσήματα τῶν ἵππων· ἀφ᾽ οὗ φρυάττεσθαι, καὶ φρυάττειν, τὸ διὰ ὑπερηφανίαν καὶ θρασύτητα φυσᾶν τοῖς μυκτῆρσι. Φρύνις, κιθαρῳδὸς μιτυληναῖος· οὗτος δὲ δοκεῖ πρῶτος παρὰ ἀθηναίοις κιθαρῳδικῇ νικῆσαι παναθήναια ἐπὶ καλλίου ἄρχοντος· ἦν ἀριστοκλείτου μαθητής· ὁ δὲ ἀριστόκλειτος τὸ γένος ἦν ἀπὸ τερπάνδρου· ἤκμασε δὲ ἐν τῇ ἑλλάδι κατὰ τὰ μηδικά· παραλαβὼν δὲ τὸν φρύνιν αὐλῳδοῦντα, κιθαρίζειν ἐδίδαξε· καὶ ἄλλα περὶ τοῦ τυρταίου. Φρυνὸς, εἶδος βατράχου· παρὰ τὸ ἐμφερὴς εἶναι πρὸς τοὺς ἀηδεῖς, ἢ ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι, ἀπὸ τῆς λιμνώδους φύσεως ἐπὶ τὸν χερσαῖον. Φρυγίνδα, παιδιᾶς εἶδος διὰ κυάμων. Φρύγιον ξύλον, ξηρόν. Φρύνιχος, καὶ φρυνώνδας· καὶ φρύνων· καὶ φρύνη, κύρια. Φρυνώνδας, πεπονηρευμένος ἐπὶ πονηρία, οὐδὲν ἧττον εὐρυβάτου· καὶ φρυνώνδας ὄνομα κύριον· ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς φρυνώνδας καλοῦσι. Φρύττω ἄρτον ἐν κλιβάνῳ, ἤτοι ὀπτῶν· ἤγουν ξηραίνω. Φρῶν, ὁ φρονηρὸς, γυναικῶν. Φῦ, ἔφυ ἐφύετο. Φυαῖς, φύσεσι. Φύγαδε, καθ᾽ ὁμοιότητα τὰ ἔθη τοῦ οἴκαδε· καὶ μεταποιήματα ὡς γὰρ σκέπην, σκέπα· καὶ κρόκην, κρόκα· παρ᾽ ἡσιόδῳ· οὕτω καὶ φυγὴν, φύγα· ἐξ οὗ τὸ φύγαδε· ὁ δὲ ἀσκαλωνίτης ἀπὸ εὐθείας κλίνει τῆς φύξ, ὡς πτύξ, πτύγα. Φυγαδεύω, τὸ διώκω· φύζα τουτέστι φυγὴ κακὸς· ἐκ φύξις τὸ αὐτό. Φυγαδευτήριον ἔστι, σῶμα πρακτικὸν ἐμπαθοῦς ψυχῆς· ἀπὸ τῶν κυκλούντων αὐτὴν δαιμόνων ῥυόμενον. Φυγγάνω, ἀπὸ τοῦ φεύγω γίνεται φυγγάνω· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, εἶτα διὰ τὸ ἐπαγόμενον γ ἐκ προσθήκης τοῦ ν εἰς γ· φυγγάνω· οὕτω γίνεται καὶ τὸ τυγχάνω, ἀπὸ τοῦ τεύχω ἀχρήστου, καὶ τὸ ἱνδάνω ἀπὸ τοῦ ἅδω· καὶ τὸ πυνθάνομαι, ἀπὸ τοῦ πεύθομαι· καὶ τὸ ἐρυγγάνω ἀπὸ τοῦ ἐρεύγομαι καὶ ἕτερα. Φυὴ, φύσις σώματος· ἡλικία. Φυγὴ, ἡ δίωξις, καὶ ἡ κατηγορία, ἰσοκράτης. Φυγὴ ἀριστοφάνης· ἐν ταῖς φυγαῖς μετ᾽ ἀνδρός· τόπος τοῦ δικαστηρίου ἀποκεκλεισμένος. Φυγόσκειν, φεύγειν. Φύει, γεννᾷ. Φύεσθαι, βλαστάνειν. Φῦ ἐν τ᾽ ἄρα οἱ χειρὶ, ἀντὶ τοῦ προσεπέλασεν αὐτῇ καὶ προσήγγισε τῇ χειρί· ἀπὸ τοῦ φύω, φῦμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφυν, ἔφυς, ἔφυ. Φύζα, φόβου ἐποίησαν οἱ παλαιοὶ λέξιν, ὅτι ἀεὶ φύζα, ἡ μετὰ δέους φυγή, ὅθεν καὶ ἔλαφοι φυζακινοὶ λέγονται· τουτέστι φυζαν ἡ τὴν ἐκ ταραχῆς. Φυζακινὸν, ἐπίθετον ἔστιν ἐλάφου κατὸν, διὰ τὸ ἑτοίμους αὐτοὺς εἶναι εἰς φύζαν, ἤγουν εἰς φυγήν· καταχρηστικῶς δὲ λέγεται, καὶ ὁ ταχυφυγήτης. Φύκημα, κόπρος. Φυὴ, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τῆς ψυχῆς λέγουσιν· ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ σώματος, καὶ ἐπ᾽ ἀμφοτέρων δηλῶς. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ σώματος, ἢ τὴν ἀνδρομήκη αὐτοῦ δηλοῖ τις ἀγαθὸς ὡς ἐν τῷ οὐδέ μας οὐδὲ φυήν· ἢ τὴν εὐαρμοστίαν αὐτοῦ καὶ τὸ κάλλος· ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς, ἢ τὴν δύναμιν τῶν αἰσθήσεων, καὶ κινημάτων αὐτῆς, ὡς παρὰ πινδάρῳ, ἐν τούτοις· σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· ἢ τὴν εὐφυΐαν αὐτῆς καὶ δεξιότητα· καὶ φυὴν, βλάστησιν· αὔξησιν ἡλικίας παρὰ τὸ φύω. Φυὴν ἐσθλὴν παρ᾽ ὁμήρῳ λέγει τὴν φυὴν οὐ μόνον τὴν φύσιν καὶ τὴν εὐφυΐαν καθ᾽ ἣν εὖ πέφυκέ τις πρὸς ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ σῶμα ὑπεροχή· ἡ γεραρότης. Φύκα, χύτλια· οὐκ αἰσχρά. Φῦκος, εἶδος κομμωτικὸν γυναικεῖον· φύκη, ἣ τινὲς τὰς οἰκείας ὄψεις χρίουσι. Φυκία, τὰ πράσια καὶ ἁπαλά, τὰ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ κείμενα· βρύα δὲ βοτάνας τινὲς, ἐν τοῖς πετρώδεσι τόποις τῆς θαλάσσης φυόμενα. Φῦκος, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀποβλάστημα· οἱ δὲ φυκία φασί, βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γινομένην· παρὰ τὸ φύεσθαι· φυτὸν γάρ ἐστι θαλάσσιον· φυκία δὲ θαλάσσια ζῷα, ἢ ὁ ἀφρός· παρὰ τὸ φύω· λέγεται δὲ καὶ τὰ βρύα, φυκία καὶ φυκίς· ἐκτείνει δὲ τὴν ἄρχουσαν τὸ φῦκος. Φυκιοχαίτην, ψαφαροχαίτην. Φυκτὰ ὅμηρος· οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται· παρῳχημένα ἔστι· λεγόμενα ἐπὶ μεγάλου κακοῦ. Φυκτὰ, φευκτά. Φυκτῆρες, φύλακες. Φυκοῦς, φυκοῦς ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς λιβύης· ἡ πολύχνιον ὁμώνυμον. Φῦλα, ἔθνη· συγγενικὰ γένη. Φυλάδα, ἑκάστη. Φῦλα λέγει ὅμηρος ἐν δευτέρᾳ ῥαψῳδίᾳ, τὰς φυλὰς· φρήτρας δὲ ἃς οἱ ἀττικοὶ φατρίας ἔλεγον· καθολικωτέρα καὶ περιεκτικὴ ἡ φυλὴ, τῆς φατρίας· εἰς τρία γὰρ μέρη τὴν φυλὴν διῄρουν, εἶτα ἕκαστον μέρος φατρίαν ἐκάλουν· ἔλεγον μὲν οὖν φατρίαν τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φράτορας δὲ ἐλέγοντο, οἱ τῆς αὐτῆς φατρίας μετέχοντες· ἡ φατρίζειν τὸ τῆς αὐτῆς φατρίας μετέχειν, φατρίαρχος δὲ ὁ τῆς φατρίας ἄρχων. Φυλακὴ, ἀπὸ τοῦ φυλάσσω· τοῦτο παρὰ τὸ φυλή· λέγουσι γὰρ ὅτι, τὰς φυλακὰς αἱ φυλαὶ εἶχον· ὅθεν λέγεται καὶ πρώτη φυλακὴ τῆς νυκτὸς, καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη· καὶ γὰρ τρεῖς ὥρας ἐφύλαττε μία φυλή· καὶ μετὰ ἄλλας τρεῖς, ἄλλη· ὥστε ἡ φυλακὴ τῆς νυκτὸς τρεῖς ὥρας σημαίνει· φυλὴ δὲ σημαίνει τὸ γένος καὶ γενεάς. Φυλάκη, πόλις θεσσαλίας βαρυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δεσμοῦ. Φυλακοὺς λάθε· ἰλιάδος ω· φυλακτῆρας, καὶ φύλακας λέγει ὅμηρος· οἱ δ᾽ αὐτοὶ φύλακαι λέγονται καὶ σκοποὶ δὲ αὐτοὶ ὄντες· ἔτι δὲ καὶ οὖροι. Φυλακτῆρες, τριχῶς λέγονται φυλακτῆρες καὶ φύλακες κοινῶς· καὶ φυλακοὶ ποιητικῶς, οὓς ἀρίσταρχος λέγει· οὐ βαρυτόνως φυλάκους προφέρει, ἀλλ᾽ ὀξυτόνως· ἐκ κανόνα παράγει· τὰ εἰς κος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῷ α ἐπιθετικὰ ὄντα, ὀξύνεται· μαλακός· παρδακός· φαρμακός· αἰακός· ὅθεν καὶ ἀνακῶν διοσκούρων· καὶ οὕτω μὲν κατὰ ἀρίσταρχον· ἄλλοι δὲ τὸ βαρυτονεῖσθαι τὴν λέξιν πιθανὸν ἐκ τοῦ φύλαξ φύλακος· ἐξ οὗ ὁ φύλακος ἀναδραμούσης εἰς εὐθεῖαν τῆς γενικῆς. Φυλακτήριον, τόπος ἔνθα οἱ φύλακες ἀκούουσι. Φύλαξ, φυλακτήρ. Φύλαρχος, ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ

λέγεσθαι δὲ ἐκ μὲν τῆς φρατρίας τοὺς φράτορας, ἐπὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ συμπολίτας καὶ τὴν συστροφὴν τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ φρατρίᾳ, ὅ ἐστι τὸ τρίτον φυλῆς. λεγόμενοι καὶ τριττύς, ὡς προείρηται. ἀφ' οὗ φράτορες, καὶ φράτηρ παρὰ τὸ κοινό, ὁ μετεχόμενος συγγενείας, καὶ μὴ ἔχων φράτερα· καὶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς φράτορες καὶ φράτερες, τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς φρατρίας συνάγοντα. εἰ γοῦν μὲν ἐκ τῆς φρατρίας φρατριάζειν ἀττικῶς, τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συνιέναι. ἄλλοι δὲ [illegible] φασὶ φρατρία, ὅ ἐστι πατριά· καὶ ὅτι φράτερες οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας. οἱ δὲ ἀχαιοί, φράτερας διὰ τοῦ ε. οὗ φασὶν ἀδελφούς, φράτηρ φέρεται καὶ ὅτι φράτηρ ἀττικά φασιν ἴωνες δέ, διὰ τοῦ ω. ὁ δ' αὐτὸς καὶ φράτωρ λέγεται καὶ φρατρία. ἔθος καὶ φρατριάζειν, τὸ εἰς φρατρίαν συνιέναι. Φρεάρριος, δῆμος τῆς λεοντίδος. Φρίζω, φοβοῦμαι. Φρίκα, λεπτοκυμία ἐξ ἀρχῆς τοῦ κύματος. Φρίκες χάρακες. Φρίκη, τρόμος· παλμός, ἀπὸ τοῦ φρίσσω. Φρικτόν, φρικαλέον δεινὸν φοβερόν.

Φριμαγμός, οὐκ ἔστιν ὁ χρεμετισμός, ἀλλ' ὁ διὰ τῶν ῥινῶν τῶν ἵππων ἐκπεμπόμενος ἦχος ὅταν γαυριῶσι. Φριμασσόμενοι, χρεμετίζουσαι. ἀγριούμενοι. ἢ ἀτάκτως πηδῶσαι. καὶ φριμαγμός, ὁ χρεμετισμὸς παρὰ λυκόφρονι. καὶ φριμασσόμεναι τῷ παράγω, ἤγουν ἀπὸ γυοσθενείας ἢ φρυασσόμεναι, φυσῶντες. Φριμάττεσθαι, ἀντὶ τοῦ [illegible] φρυάττεσθαι δέ, ἀπὸ ἵππων. καὶ φρυάγματα εἰ [illegible] ἀττικά, σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ. Φριμῶνται, φριμάσσονται. Φρίν, φρένα· διάνοιαν γνώμην.

Φρίξ, ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων. φρίσσειν τοῖς φόβῳ, ἢ ψύχει ἢ ὀργῇ· ἐμψύχως οὖν τὰς φάλαγγας φρίσσειν φησί· φρὶξ δέ ἐστιν ὁ πολὺς κίνησις τοῦ ὕδατος ὅ ἐστι, τοῦ κύματος ἀρχομένου ἢ τὸ ἀδιάπλαστον, τοῦ κύματος ὀρθῶς ἐπισυναγομένου ἢ ἡ πρώτη ἔγερσις τῶν κυμάτων. Φριξότριχα, ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. Φρῖξαι ἔδοξαι, ὀρθοῦσθαι τὴν τρίχα. Φρίσσειν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος αἴρονται ἀπὸ ἀλλήλων. Φρίσσειν, δηλοῖ καθόλου τὴν κίνησιν τὴν ὀρθωτικὴν καὶ ἡσύχιον κίνησιν. οὕτω γὰρ τρίχες φρίσσουσιν. οὕτω τὸ λήϊον φρίσσει ἀσταχύεσσι. καὶ τρίχες φρίσσουσιν ἀπὸ τοῦ [illegible] καὶ ἔγχεσιν ἐκ τούτου τοῦ ῥήματος γίνεται φρίξ, καὶ ἀδιάφριξ, ὃ προοίμιόν ἐστι κύματος. μαλακία γίνεται, ὅτ' ἀνέμος χέεται νέον ὀρνύμενος. καὶ ὅτι πῶς γὰρ ἀπὸ αἰτιατικῶν τοῦ πατέρα, μητέρα, γαστέρα γίνονται ἀδελφά, πάτρα, μήτρα, γάστρα. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ φρίξ, φρικὸς φρίκα, παρὰ τοῖς ὕστερον φρίκα. καὶ ὡς γὰρ γάστρα, γάστρα, ὡς τὸ γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, οὕτω φρίκα· φρίκη ἰωνικῶς. Φρίσσειν κυρίως, τὸ ἐξορθοῦν τὰς τρίχας καὶ φρίσσειν δέδοικεν. Φρίττει ὁ χόρος ταῖς θριξί, φρίττει τὸ λήϊον τοῖς ἀστάχυσι. φρίττει ὁ στρατὸς τοῖς δόρασι, ἡ θάλασσα τοῖς κύμασι. φρίττει δὲ ὁ φοβηθείς, ἐπειδὰν αὐτοῦ ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἵστανται. ἔφριξαν αἱ τρίχες· φρίττειν λέγεται, ἀπὸ τῆς ἀναφορᾶς τῆς θαλάσσης, ὅταν ὑπὸ τῶν κυμάτων τραχύνηται. Φρόαμια, προοίμια. προσφέρεσθαι ἀττικῶς. Φρόκλος, πρόκλος.

Φρονεῖν, τὸ νοεῖν. καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν φρονεῖν τὸ λογίζεσθαί τι, καὶ ἐνθυμεῖσθαι καὶ φρονεῖν δέ, τὸ ὑπολίζεσθαι καὶ ὑπερφρονεῖν. φρονῶ τὰ τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ στέργω καὶ ἀποδέχομαι, καὶ φρονῶ, τὸ φρόνησιν ἔχω ἀμετάβατικῶς καὶ φρονῶ τὰ δέ, ἀντὶ τοῦ νοῶ μεταβατικῶς. φρονῶ σοι δὲ νοῶ σοι καλῶς. Φρόνημα λέγουσι, τὴν ἐκ τῆς φρονήσεως ἀδελφὴν γινομένην τῷ φρονηματικῷ γνῶσιν τοῦ φρονηθέντος. φρόνησιν γὰρ καὶ φρόντιν καὶ φροντιστικὸν καὶ φρόνημά φασι. καὶ φρόνησις μέν ἐστιν ἀρχὴ τῆς φρονήσεως, τὸ φρονούμενον. καὶ φροντιστικόν, τὸ φρονοῦν καὶ φρόνημα, ὁ φερόμενος ἐκ τῆς φρονήσεως τῷ φρονηματικῷ γνῶσις, τοῦ φρονηθέντος πράγματος. Φρονήσεως ἔργα ἐστί, τὸ δὲ βουλεύεσθαι τὸ κρίνειν τὰ ἀγαθά, ἢ τὰ κακά, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ αἱρετὰ, ἢ φευκτά. καὶ φευκτὰ τὸ χρῆσθαι καλῶς, πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. τὸ ὁμιλεῖν ὀρθῶς. τὸ συνιδεῖν τοὺς καιρούς. τὸ ἀγχινόως χρῆσθαι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. τὸ τὴν ἐμπειρίαν ἔχειν τῶν χρησίμων πάντων. Φρόνησις, ἡ φέρουσα ὄνησιν. Φρόνησις ἐστι, διάγνωσις τῶν ποιητέων, καὶ οὐ ποιητέων ἢ ἀδιάφορος διαγνωστική καλοῦ, τε καὶ κακοῦ. ἵνα τὰ μὲν ἑλώμεθα, τὰ δέ, φύγωμεν. ἢ δύναμις ἀδιάστρεπτος, ἀγαθοῦ τε καὶ κακοῦ, καὶ ἀδιαφόρου ἢ ἀρετὴ τοῦ λογικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς, περὶ τὰ ποιητέα καὶ μή. Φρονιμάζεσθαι, μὴ λέγε φρονεῖν δὲ τὰ ὄντα. Φρόνις, ὅμηρος καὶ φρόνιν ἤγαγε πολλήν. ὁ μὲν ἡρωδιανὸς παρὰ τὴν φρόνησιν καὶ συγκοπήν, ὁ δὲ ὦρος, ἐκ τῆς φρονήσεως [illegible] γίνεται φρένις. Φροντίζω, κήδομαι· μέλω· μεριμνῶ. ἀδιασπώμενος προτιμῶ, ἀλέγω· πολυπραγμονῶ· ἀσχολοῦμαι· λογίζομαι. Φροντίζω, καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. φροντίζω τοῦ ὕπνου, ἤγουν σκέπτομαι. ἀριστοφάνης. τοῦ ὕπνου τοίνυν φροντίζεις τι. ἤγουν σκέπτεσθε. φροντιῶ, μέλλων ἀττικῶς ἐστιν. ἐκ τοῦ κοινοῦ μέλλοντος φροντίσω ἀποβολῇ τοῦ σ φροντιῶ. περισπῶντες γὰρ τὸν πλάττουσιν οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσι τὸν ἴδιον μέλλοντα τῆς πέμπτης συζυγίας. Φροντὶς ὄνομα κύριον, τῆς ἐπ' αἰδοῖ γυναικός. καὶ ἀρσενικόν, ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. βαρύνεται δέ, ἐπειδὴ πάντα τὰ εἰς ῑς δισύλλαβα μὴ ὄντα ἀδιάστικα παραληγόμενα τῷ ε ἢ μόνῳ ἢ σὺν ἑτέρῳ, ὀξύνεται· πρυτανίς, καττίς, φροντίς. τὸ φρόντις ὡς κύριον βαρύνεται πρὸς διαστολήν. Φροντίς ἐστιν, ἐλιγμός τις ἢ μέριμνα. Φροντιστήρια, τὰ διδασκαλεῖα τῶν φιλοσόφων λέγονται ὧδε τὰ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν μοναστήρια, ὡς τῆς ὄντως φιλοσοφίας ἐν ταὐτῷ μελετωμένης. Φροντιστήριον παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, βουλευτήριον ἢ αἴνοδός τις καὶ θᾶκος. παλαιοὶ ἔχον σοφοῦ θᾶκος δὲ καλεῖται, ὅπερ ἀττικῶς εἶδε πολλὰ σύναρχος ποτε σκεψάμενος φροντιστὰς δὲ ἐκάλουν τοὺς περὶ τὸν σωκράτην, διὰ τὸ φροντίζειν ἀπ' ἄλλων, καὶ διὰ τοῦ μὴ δεῖν τι παιδεύεσθαι τῆς φροντίδος. Φροῦδα, αἰτιατικῇ συντάσσεται καὶ τὸ δὲ φροῦδα, ἐπεὶ διαλελυμένοι εἰσί. τὸ δὲ ἀφροῦδα δηλοῖ. Φροῦδα, ἀφανῆ. Φροῦδοι, παντελῶς ἀφανεῖς· ἔρημοι ἀπεληλυθότες ἐκδημοι. Φρουρὰ ἔχει παρὰ τὸ ἀριστοφάνει οἱ φρουροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ διὰ τὸ παραμυθεῖσθαι αὐτῶν τὴν ἀγρυπνίαν, ἤδη καὶ οὕτως ἦν λεγόμενον ἐπὶ τὰ ἀγρυπνοῦντων, φρουρῶν ἄδειν. Φρουρεῖ φρουρά, τὸ φυλάσσω καὶ σκοπῶ. θεόκριτος. μηκέτι τι φρουρεῖ μοι, ἀδι [illegible] σιν ἀφ' ἑπτὰ φρουρὰ φυλάσσεται, ὅθεν φρουροὶ οἱ φύλακες. Φροῦδος, ἀττικοὶ ἀφανεῖς ἐξελαύνεις· γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς πρό προθέσεως καὶ τοῦ ὁδός· ὡσεὶ ὁ προοδεύων, ὡς παρὰ φρουρός, ἀπὸ τοῦ προοράω. Φρούριον, τὸ πολίχνιον λέγεται. ὁ καὶ πολίχνιον ἀλλαχοῦ καὶ ἔρυμα λέγεται. φιλόστρατος δέ, τὸ ἀφεμισμὸς λέγει φρούριον, ὡς τὰ τοῦ φρουρίου δυναμένων. Φρουρός, ὁ προορῶν παρὰ τὸ προοράω· φρούριον δέ, σημαίνει τὸ κάστρον. Φρύαγμα, ὁ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτήρων ἦχος ἀπὸ φυσήματος ἐκπέμπουσα λέγεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς γελάσεως καὶ φρυαττόμενος· ἐγκαυχώμενος, καὶ φρυάττεσθαι, τὸ ἀλα

φορέεσκεν, ἤτοι ἐφόρουν καὶ ἔφερον· φορεῖν καὶ ἄνευ τινὸς ἀναφορᾶς ἔτι ἐνεργεῖ φόρειν. Ἰακῶς τὸ φέρειν ἀπέγημι γὰρ ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας χ, τοὶ δ' ἔφερον δμωαί· προσλήψει δὲ προθέσεως γίνεται ἀπὸ τοῦ, τό τι ἐκφέρειν καὶ τὸ εἰσφορεῖν· φορεύμενα, φορούμενα· φορεῖται ἀπὸ τοῦ φορεῖν, φορεύμενα δωρικῶς, εἶτα τροπῇ τοῦ ε εἰς υ, φορευμένοις καλύμμασι καὶ συγκοπῇ, φορεῖται· φορεῖται, ὃ ἔστι φορεῖν, ἤτοι φέρειν φοράω τὸ θέμα ὁ φόρημι· ὁμοίως τῷ κίχημι κιχάνω φορέονται, ἄγονται· φορητά, ἀκτά· βαστακτά, ἃ δύναταί τις φέρειν· φορητόν, τὸ ἐπὶ τῆς ἀγροικίας· φορίγγες, αἱ ὕδραι· φορύνω, τοῦ φορύνειν πρωτότυπον εἶναι δηλοῖ τὸ φορύω· καθὰ καὶ τὸ φορύσσειν· τοῦ μὲν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν τὰ παραγόμενα· ἐξ οὗ καὶ τὸ αἱμοφόρυκτον· δῆλον δ' ὅτι, ἐκ τοῦ φορῶ γίνεται τὸ φορύω, καθὰ καὶ ἐκ τοῦ χέω τὸ χύω· ἐξ αὐτοῦ δὲ δωρικῶς προσθέσει τοῦ υ, τὸ φορύω καὶ χύω· κατὰ τὸ πτύω, πτύω· φόρμιγξ, λιθοπλάς· φορίνη, καὶ αὐτὸ δέρματος τοῦ σώματος λέγεται ἡ φορίνη, ὡς ἀριστοφάνης ἐν γέρασι, δῆλον ποιεῖ· φορκὸν, λευκὸν παλιὸν ῥικνόν· φόρκυς, παρὰ τὸ φέρειν καὶ ὁρμᾶν τὰς ὁλκάδας ἐν αὐτῷ· ἤγουν τὰς ναῦς ἐν τῷ λιμένι· φόρκυς, δαίμων θαλάσσιος· παρὰ τὸ φύεσθαι ὠκέως· τὸ δὲ φόρκυν, τρισὶ κλίσεσι κλίνεται σημαίνει δὲ δύο· τὸν λιμένα, καὶ ὄνομα κύριον· φόρκες, χάρακες· φορκὶς, μονόφθαλμος· φορμηδὸν, κοφινηδὸν φορμὸς ἔστι, πλέγμα τι ὡς μεγάλου εἴδους, ἐν ᾧ ἐκομίζετο ἀπὸ τῆς γῆς κατὰ τὸν τόπον τὰ ὄσπρια· τάχα δὲ ἡ καλουμένη καλύβη· ἡ πλεκομένη ἀπὸ καλύβης· ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ φορμηδὸν φόρμιγγα, μύρμηκα· φόρμιγξ, ἡ κιθάρα· παρὰ τὸ προηγεῖσθαι τῆς ᾠδῆς· προάμιγξ· πρῶτον γὰρ ἐκιθάριζεν ἀπὸ λαλοῦν, εἶτα ἐπῆγον τὴν ᾠδὴν αἱ μοῦσαι· καὶ φορμίζειν, τὸ κιθαρίζειν· φόρμιον, πλέγμα ψιαθῶδες· φορμίδιον· φορμίζω τὸ τῇ φόρμιγγι χρῶμαι· φόρμιγξ, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου· φόρμιξ αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ φόρμιγξ· ἀποβάλλουσι γὰρ τὸ γ τῶν εἰς ιξ λεγόντων ὀνομάτων· οἷον ἶυξ, ἀντὶ τοῦ ἴυγξ· φάρυξ ἀντὶ τοῦ φάρυγξ· φορμὶς, κυρίως ἡ ψίαθος· παρὰ τὸ ἀριστοφάνει τὴν σπυρίδα· φόρκυνα, ὡς μόσυνα, μετὰ ἐκτεταμένου τοῦ υ· καὶ φόρκυν δισυλλάβως, ὡς βότρυν λέγομεν· φορμίων, στρατηγὸς ἀθηναῖος ναυτικώτατος· καὶ πολλάκις εὐτυχήσας ἐν ναυμαχίαις, καὶ ἐν τῇ πρὸς λακεδαιμονίους μάχῃ κατορθώσας, πεντήκοντα καὶ ἑπτὰ ναῦς διέφθειρε· φορμίσιος· δίδυμός φησιν ὅτι φορμίσιος δρασικὸς ἦν τὴν κόμην τρέφων, καὶ φοβερὸς δοκῶν εἶναι· διὸ καὶ αἰσχύλου μαθητὴν φησιν αὐτὸν εἶναι ὁ ἀριστοφάνης· βαθὺς δὲ ἦν, καὶ καθιεὶς τὸν πώγωνα· κωμῳδεῖται δὲ εἰς δωροδοκίαν· φορμίσκοι, καλαθίσκοι· πλεκτὰ ἀγγεῖα· ἀπὸ τοῦ φορμὸς ὃ ἔστι προκάλυμμα· ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐκ φλοιοῦ ἐν ᾧ ἐτίθεσαν ἰσχάδας κομίζεσθαι ἢ κόφινον σημαίνει· φορμίσκος κόφινος· καὶ φορμίσκος κατὰ παυσανίαν, λεπτὸν τι ἀγγεῖον φορμὸς, ἤγουν πλέγμα σπυρίς, ἐν ᾧ καὶ σῦκα ἐφερον ἐκ τοῦ φέρω, ἐξ οὗ καὶ φόρτος καὶ τὸ φορεῖον, καὶ τὸ φοράδην ἐπίρρημα· φορμὸς, πᾶν πλέγμα εἴτε ὡς καλαθίσκος εἰς ἰσχάδας κατεσκευασμένον, εἴτε ὡς ψίαθος, εἴτε ὡς ἕτερόν τι τοιοῦτον· φορμορραφούμενα, ὡς φορμὸς καθαρραπτόμενα· φορμοσίκον, παχύ· φορολογῆσαι, φόρους ἀπαιτῆσαι· φορολόγοι, οἱ τελῶναι· λειτουργοί· φορολόγος, ὁ ἀπαιτῶν τοὺς φόρους· φόρος, ἡ τῶν χρημάτων καταβολή· ἢ νέον τέλεσμα· φόρος, κυρίως τὸ ἐπὶ τῆς ἰδίας εἰσφερόμενον γῆς· τέλος δὲ, τὸ ὑπὲρ τῆς ἐμπορίας συντέλεια· φορὸς ἄνεμος, ὁ τοῖς πλέουσι δεξιός· καὶ φορὸς ἡ συκῆ σύκων, ἤγουν φορὰ σύκων ἔχουσα· καὶ γεφόρος καρπῶν· ὅθεν καὶ πάμφορος γῆ, ἡ πάντα φέρουσα· φορτὸν, ἐγκόμβωμα· βαρύ· φορταγωγοὶ ναῦς φαμὲν, καὶ φορτίδα· καὶ φορτικὸν· θουκυδίδης ἐν τῷ ἑκτῷ ἀντὶ πλοίου φορτικοῦ χρῆται· φόρτον, κακὸν δὲ κακῷ φέρτατον· ἰλιάδος ρ· ἀντὶ τοῦ τῶν δὲ παρόντων κακῶν τοῦτο ἂν εἴη ἄριστον· ὃ ἐκ πολλῶν τῶν περιγιγνομένων κακῶν τὸ φαυλότατον λύσειεν· γράφεται δὲ καὶ φέρτατον, τὸ κάλλιον· φορτία, ψωμούς· ἐρία· τυρούς· λέγει ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· ὡς μου καθέφαγες τὰ φορτία· καὶ τἆλλα· τινὲς δὲ ἤκουσαν κόπρια φορτικά· φορτικά, τὰ γελοῖα· καὶ τὰ ὑπερβολικὰ σκώμματα· φορτὶς ναῦς, ἡ πρὸς ἐμπορικὸν φόρτον ναυπηγηθεῖσα· φόρτον· ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ· καὶ τὸν φορτικὸν φύγωμεν αὐτοῖς, τὸν φορτικὸν γέλωτα· ἵνα μὴ γελασθῶμεν· φορυγανώδης, συρφετὸς· βόρβορος, ἀκαθαρσία· φορυκέα, δεσμοτήριον· φορύνετο, ἐμολύνετο· ἐφύρετο τῷ αἵματι· ἐξ οὗ τὸ αἱμοφόρυκτον· φορύξαντες, φυράσαντες· παρὰ τῷ ἱπποκράτει· φορύξας αἵματι, ἰακῶς τὸ φύρσας· ἐκ τοῦ φορῶ φορύω· ἐξ οὗ παράγωγον τὸ φορύσσω· τὸ δὲ φορύω, συγκοπεὶς τυθεὶς καὶ μετατεθεὶς γίνεται οὐ μέλλον φύρω, ἐστὶ δὲ φορύσσειν, τὸ μεταφέρειν, καὶ μόνον ἐκ μορίου μοιλάκει· φόρις, βακχυλίδης ὁ κατὰ τὴν ἕδραν· φορυστήμεναι, μολῦναι· φορυτὸν, φρύγανον· χαλεπὸν δὲ σημεῖον χόρτου συρφετώδους ἢ φρυγανώδης ἀκαθαρσία· ἢ ψιαθῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχυας ἐμβάλλουσιν· ἢ τὴν ἐκ φρυγάνων στρωμνήν· φορυτὸν, τὸ ἀπὸ τῆς γῆς αἰρόμενον ὑπὸ τῶν ἀνέμων χόρτου φρυγανῶδες, ἀπὸ τοῦ φορύω· τοῦτο παρὰ τὸ φέρω, ἡ φορά· φορὰ, ἀντὶ τοῦ ὄχλος καὶ βαστάγματος πολυκίνητον ἔστιν· ἔχει γὰρ καὶ μέλλοντα· ἐξ οὗ ἐν τοῖς ἑξῆς, τὸ ὃ ἅμα ὄμμα οὐδεὶς ὁμοῦ φέρει· καὶ παρακείμενον ἐνεργητικόν· καὶ σύνθετα ῥήματα, τὸ συμφορεῖν, ἀντὶ τοῦ συνάγειν· καὶ παραφορεῖν χάλικας, ἀντὶ τοῦ παρακομίζειν καὶ διαφορεῖν, τό, τι παρὰ τοῖς ἰατροῖς, καὶ τὸ κωμικὸν καὶ τὸ διαφορεῖν χρήματα· ἢ μάλιστα χρή· ἐξ οὗ τὰ ἱστορούμενα μεγάλα χρήματα· καὶ τὸ ἀναφορεῖσθαι καὶ τὸ δυσφορεῖν, ἀντὶ τοῦ δυσανασχετεῖν· καὶ τὸ ἀνάπαλιν αὐτοῦ, εὐφορεῖν καὶ τὸ εὔφορος χώρα· καὶ πόλις εὔφορος εἰς δένδρα γαθεῖν· ἔχει δὲ παράγωγον τὸ φορύω· ἀφ' οὗ φορυτὸς τὸ πάθος ἐκ τούτου καὶ κηρσοφόροι, οὓς κῆρες φοροῦσιν ἤτοι φέρουσι· καὶ παροιμιώδης περὶ φόρτος ἀρτίμου, καὶ ὁ φερέοικος, ὁ ἀφόρητος· καὶ αἱ παιζόμεναι ἀφόρητοι καλοῦνται αἱ δηλοῦσι κατεργασίαν τινα ἐπιδήμια τινα· καὶ ὁ κατ' ἐπίσημα μερόφορος οἶκος· ὃς δηλοῖ τὸ πλοῖον· φορτωτικὸς, ὄνος βασιλικός· φουσκὶον, σωμασκεῖν· φοῖξ, σπινθήρ· φούσκος, ὀξύκρατος· φούσα, ἀλώπεκες· φουλίδης, παρθένων χορὸς δωριεῖς· φυλκόμενα, πλασσόμενα δωριεῖς· φοωσδὲς, χαρακτηρία· φόως ἐρέουσι, τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου σημαίνουσι· γίνεται δὲ κατὰ πλεονασμὸν ἐκ τοῦ φῶς, ὡς καὶ ἐκίον

ΤΟ Φ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ· Υ· ΚΑΙ Ω·

Φραγμάτα, καθὸ στόματα· φραγέλλη, ἐκ τοῦ φραγγέλλιον ὃ σημαίνει σειρὰν ἐκ χαλκοῦ πεπλεγμένην ἢ κέλης ἢ μάστιξ· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἔθνους φραγέλλη γὰρ, ἰδίως ἰταλίας φράζειν, καὶ τὸ ἀγγέλλειν, ὡς ἑλλάδα· φράξει

φόβον ἐμποιῶν, καὶ φοβερός, ὁ δειλός. Φοβεστράτη, ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν. Φοβούμενος, δοκῶν. Φόβη, ἡ θρὶξ
παρὰ τὸ φοβεροὺς εἶναι τοὺς κομῶντας· οἱ γὰρ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὕτω φοβεροὶ ἐνόμιζον εἶναι τῇ κόμῃ, ὥστε φό-
βην αὐτὴν προσαγορεῦσαι. Φοβῆσαι, ξίψαι. Φοβηθείς, εἰς φυγὴν τραπείς. Φοβήσας, ἐλάσας κινήσας. Φόβος, ἐλπὶς
ἐλπὶς κακῶν· ἐλπὶς δέ, προσδοκία ἀγαθῶν· προσδοκία δέ, κοινὸν ἀμφοτέρων· διαφέρουσι δὲ τὰ τρία ὡς [illegible] τὸ ἡμέ-
τερον μᾶλλον [illegible] φόβος ἐστὶ ψυχῆς ἄλογος ἔκλυσις· ἢ προσδοκία μέλλοντος κακοῦ· ἔκπληξις ψυχῆς ἢ προδο-
σία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων. Φόβος, υἱὸς Ἄρεος παρ' Ἡσιόδῳ. οἱ καὶ ἅμα χρυσοῦ ἐν τῷ ἵπποις κέκλετο Δεῖμόν τε,
Φόβον τε, γράφει ὁ γραμματικὸς αὐτόλοχος, ἵπποις Ἄρεως τὸν Δεῖμον, καὶ τὸν Φόβον, [illegible] σημειοῦσι δὲ καὶ τὸ φοβερὰ
[illegible] καὶ τὸ ἐφόβησε παλάφρονα. διττὸς γὰρ ὁ φόβος· ὅ τε τῶν φευγόντων, καὶ ὁ ἐκ τῶν κατὰ [illegible] τῶν μὲν
ὡς πάσχοντων φόβον· ἤγουν φυγὴν διὰ τάρβος, τῶν δὲ ἐμποιούντων καὶ ἀτρεβοῦς, ὡς κατ' ἐνέργειαν φοβούντων. ὡς μὲν
τι ἐν φοβουμένου ἵππον καὶ Ἄρεος υἱὸς μυθεύεται σωματοειδέστερον ἐν ἑρμαῖς, αὐτῷ μέλεται. ἔτι καὶ ἐν λαϊκοῖς κο-
ρύβαντι καὶ φόβος ἡ φυγὴ παρόμαρτοι ὡς τὸ, φόβος ἔλαβε παῖδας. διαφέρεται δὲ ὡς ἐξ ὡς ὄχλον ὡς αἰδὼ· ὡς αἰσχύνη, ὡς
κατάπληξιν ὡς ἔκπληξιν, καὶ ὡς ἀγωνίαν ἢ φόβον Ἄρειοι φοβοῦσαι ὄντες, ἀντὶ τοῦ ἀπελαύνοντας φαῦλους. ἕτεροι δὲ
τοὺς μὴ φοβουμένους· ὡς γὰρ λύπη τε φέρων τὸ μὴ λυπεῖσθαι, οὕτω καὶ φόβον φέρων τὸ μὴ φοβεῖσθαι. ἄλλοι δὲ φόβον Ἄρε-
ος, τὸν ἐκ σιδήρου κάστορα ἐνόησαν· Ἄρης γὰρ καὶ ὁ σίδηρος. ἵνα λέγῃ ἐσκεπάσθαι αὐτοὺς ἀπὸ σιδήρου σφραγίδι. ἔρισ-
δε ποσὶ καὶ δόρυ ἐνταῦθα ὄντων, τὸν τοῦ Ἄρεος φόβον ὡς δόρατος ἐσκεπασμένου αὐτοὺς ὡς ἐπίσημον. ἢ φόβον ἔχει,
ἀντὶ τοῦ εἰς φυγὴν ἔλαυνε· ὡς τοῦ ἔχειν καὶ ἐλάστας ἱππικοὺς πολλαχοῦ νοουμένου, διὰ τὸ δὲ ἐλαύνειν τὸ ἐλαύνει-
ν οὕτως ἔτι ἔχειν τοὺς ἵππους, ἢ ἔχειν χαλινά. Φοβοῦμαι, ἀγωνιῶ· δειλιῶ· δειλιῶ· δέδοικα· δειμαίνω· δέδοια, ἀλοβοῦμαι,
ὀκνῶ, ὀρρωδῶ· ταρβῶ· ὑποστέλλομαι· τρέω· δειλαίνω· τρέμω. Φοβῶ, ὡ ἐκφοβῶ· φοβοῦμαι περί σου ἢ ὑπὲρ σοῦ· φοβοῦμαι
πρὸς ἀπαρέμφατον τοῦ μέλλοντος συντάσσεται· καὶ πρὸς ὄνομα. οἷον, φοβοῦμαι τιθασεύεσθαι. καὶ φοβοῦμαι θάνατον.
Θουκυδίδης· οὐ φοβοῦμεθα ἐλασσοῦσθαι. Φοῖβα, ἀγωνοδρόμον. Φοιβάζω, μαντεύεται. Φοιβάζονται, προλέγου-
σιν. Φοιβάζω, τὸ λαμπρύνω καὶ φοιβάσω, τὸ λαμπρύνουσα παρὰ τὸ φοῖβον τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρὸν καὶ φοιβᾶσθαι,
τὸ λαμπρύνεσθαι. Φοιβάζοι, ἤγουν καθαίροι τοῖς ὕδασιν· ὅθεν φοῖβον τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ καθαρόν. Φοιβήσαντες,
λαμπρύνας τις. τὸ ἐμπαρὸν σῶμα καθάρας τις· φοῖβον γὰρ τὸ καθαρόν· ὅθεν καὶ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. Φοιβητικῶν,
χρησμωδῶν. Φοιβήτρια, καθάρτρια. Φοῖβος, καθαρός· ἀμίαντος· ἢ μαντικός· φοῖβον γὰρ τὸ καθαρὸν Ἡσίοδος δὲ
μετωνυμικῶς, φοῖβον ὕδωρ καλεῖ, ἀπὸ Φοίβης. Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων ὁ ἀεὶ φαόβιος, ἐπεὶ καὶ ἀργυρότοξος. ἢ καὶ παρω-
νύμως, ἀπὸ μάμμης Φοίβης. ἢ καὶ παρὰ τὴν φόβην τὴν τρίχα· ὡς ἀκερσεκόμης ὢν αὐτός, ἤγουν τραγικῶς, κατ'
ἀναλογίαν τοῦ ἡλίου φοίβῃ φλογί. Φοινήεντα, λευκόλοφον ὁ Ἀπίων φησίν· οἱ δὲ φοινὸν ἐρυθρὸν τῷ χρώματι, ἢ κατὰ τα-
κτικὸν ἢ φονευτικόν. Φοίνια, ἐρυσίβη τις ἔχ. Φοινικάδες, αἱ ῥαφανίδες ἀρβοτῶν. Φοίνικας πολυίδρεας εἶναι. ἀλλ'
ἡ ἱστορία εἶπε οὖσα, ὅτι Φερεκύδης ὁ Σύριος τὰ συγγεγραμμένα, ὁ Σύριος ἐδίδαξε Πυθαγόραν αὐτὸς οὐκ ἔσχε κυριεύ-
σαντα, κτησάμενος τὰ τῶν Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. Φοινικελίκτων, καὶ λόγον ἀλαζονεία· ἀπατηλὸν καὶ κατα-
λον. Φοίνικες, ἔθνος τὸ Αἰθιόπων. λέγονται δὲ καὶ Ἀλίφαι. Φοινίκη, ἡ Συρία· καὶ Φοῖνιξ, ὁ Σύρος· καὶ φοινικοῦν χρῶμα, τὸ
κόκκινον καὶ φοινίσσω, τὸ κοκκίνῳ βάπτω. Φοινικοῦν, ἐρυθρὸν πυρρὸν ἢ τὸ μέλαν γίνεται παρὰ τὸ φοινίσσω, τὸ βλά-
πτω. Φοινίκη, νόσος ἥ τις κατ' αὐτὴν τὴν τε τοὺς φοίνικας τῶν, καὶ ἅμα τὰ αὐχενικὰ μέρη ἐρυθραίνει. δοκεῖ δὲ
αὕτη ἡ ἐλεφαντίασις εἶναι παρὰ τοῖς ἰατροῖς φατικοί. Φοινικίδες, αἱ αἱμαγμέναι· ἢ χλαῖναι δὲ τὰ φοινικᾶ ἱμάτια. Φοινι-
κος ἔρνος, περιφραστικῶς τὸν φοίνικα. Φοινικοβάλανα, τὸ τράγημα· καὶ εἶδος ἀμπέλου. Φοινικόλεπτον, ἔστι τὸ κε-
νίλοπα τὸ ἔριον· τὸ γὰρ τραχύλον, ἐπεὶ τὸ φοινικοῦν ἡ δὲ λέγει περιέλκει. Φοινικοῦν, μάστιγας· διὰ τὸ τὰ ἔσω φοι-
νίσσειν. Φοινικόχλαις, ξανθοχλαῖς. Φοινικέλικτον, ἀπατηλόν. Φοινίκιον, πυρρόν. Φοινικήια γράμματα, ἀπὸ
Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, τοῦ εὑρόντος αὐτά. Φοινίκη, ἢ ἀπὸ Φοίνικος ἀνδρός, ἢ παρὰ τὸ φοινικοῦν χρῶμα· ὥσπερ καὶ ἡ τὸ
ἐρυθρὰ οἱ Αἰγύπτιοι· ὅθεν αἰγυπτιάσαι καὶ αἰγυπτιάζειν, συμποσιοῦ τι ἀδικοῦσαι, ἀλλὰ καὶ πανουργεῖν καὶ κακοτεχνεῖ-
σθαι. Φοινικολόφου, ξανθολόφου. Φοινικικόν, τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα ἢ τῆς σπαρτῆς, ἀπὸ τὸν Κάδμου
ψευδῶς λεγομένων. Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος, ταῖς τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἱκεσίαις μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ Κλυτίῃ, ἐφθά-
κατά τινας, ἐτυφλώθη παρ' αὐτοῦ φυγὼν δὲ ὁ Φοῖνιξ, ἦλθε πρὸς Πηλέα· καὶ ὃς ἀγαγὼν αὐτὸν πρὸς Χείρωνα, ἐποίησε
ὑγιῆ ποιεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ. ταῦτα μὲν μυθικά· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· μιγέντα τῇ παλλακῇ, υἱὸς αὐτοῦ ὁ πατήρ, κατη-
ράσατο μὴ τεκεῖν παῖδας οὓς καὶ ὀφθαλμοὺς λέγει. φυγὼν δὲ, ἦλθε πρὸς Πηλέα. καὶ ὃς ἐπαιδεύετο αὐτοῖς τὰ αὐτῆς
χώρας, ἐδίδαξεν αὐτῷ τὸν Ἀχιλλέα ἐκεῖ παιδευόμενον, καὶ παρεδίδου αὐτῷ αὐτόν. εὐκτὸ δὲ υἱός σου. ἀλλ' ἐπεὶ
αὐτὸν τυφλωθέντα καὶ παιδευσας ὡς χρὴ πατέρα φίλον ὡς γεγονέναι, ἐκ τούτου χαριεστάτου, ὅπερ ἀγνοήματι ὁ Πη-
λεὺς αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα. καὶ ὃς ἐπαύσεν αὐτὸν βλέποντα πάλιν. ὁ ποιητὴς δὲ τὰ τέκνα φησὶ φίλτατα καὶ βού-
ποιο λέγει. ὅτι δὲ συμβολικῶς χρὴ νοεῖν τὴν τύφλωσιν τοῦ Φοίνικος τὸ ἄπαιδα ποιεῖσθαι, οὐχ ὡς ἀπόλλα φασὶ γράμ-
ματικῶς, καὶ Ὅμηρος φησὶν ἐμὰς ἀναδέρφασι γὰρ λέγονται ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος πρὸς τὸν Ἀχιλλέα. ζητεῖ ὅμηρον ἐν τοῖς
λιαδι. Φοῖνιξ, ὁ πυρρός. ὅθεν καὶ Φοίνικες ἡ ἔπειτα, διὰ τὸ ἐμφαίνεσθαι· ἤδη δὲ καὶ τὸ ἐθνικὸν εἶτε καὶ ἀξιώματα αἱ
κάθηνται αὐτά, ὡς ἔστιν ὅσοι οὕτως καὶ ἄλλοις· ἢ οὕτω καλεῖσθαι, εἴτε καὶ ὅμως ἐστὶν ἐρυθρὸν εἶναι τὸ χρῶμα ὁ φοινικοῦ
ἴσως δὲ ἐντεῦθεν, καὶ φοῖνιξ τὸ κύριον ὄνομα, διὰ τὸ ὡς εἰκὸς ἐν τοῖς φοίνιξι τοῖς χρώμασι, ἢ τὸ ἐρυθρὸν τὸ κιχεῖν [illegible]
σαντα. Φοινίξω, αἱμάξω βλάψω. πυρρήξω, ἀπὸ τοῦ οὗ ἔτι φοίνικες, ὅτι πυρρός. Φοινὸν, φόνιον· δεινόν· ἐρυθρὸν
φοινίσσω, εἶδος ἀμπέλου. Φοινίων, δεινῶν αἱμάτων. Φοινίχθεις, αἱματωθεὶς πεφοινιγμένος. Φολίδωμα, ἔλις
πρὸς ὁμοιότητα σώματος τῆς τοῦ ὄφεως ἐσθῆτος τῆς καταπιλαματωμένης ὑπὲρ τῆς ἐξαναπιμπλαμένης πλήρους [illegible]

φθάς, τὸ περιφρας, ἐκ τοῦ φθῶ μιξέμματος ἀχρίστου. ἐξ οὗ καὶ φθάμενος, ὡς ἱστάμενος· καὶ φθαίη, ὡς ἱσταίη. Φθάς, ἀπὸ τοῦ φθά-
ζω, σω· ἢ ἀπὸ τοῦ φθῆμι, ἔφθην ὁ δεύτερος ἀόριστος φθάς· καὶ ἀποφθάς, μετοχή· ἀντὶ τοῦ προφθάσας, προλαβών. Φθάμενος·
ἔστι φθῶ τὸ καταλαμβάνω, οὗ παράγωγον φθῆμι, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, φθάμαι· ἡ μετοχὴ, φθάμενος· ἢ ἐκ τοῦ ἐφθάμην, φθά-
μενος. Φθέγμα, ὁ μὲν Ὦρος δι' ἑνὸς γ λέγει γράφεσθαι· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, διὰ δύο· φθέγγμα. καὶ ἴσως παρὰ τὸ φθέγγομαι· τὸ δὲ
φθέγγεσθαι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ γίνεται· παρὰ γὰρ τὸ φῶ τὸ λάμπω γίνεται φέγγος καὶ φέγγω· φθέγγω· παρὰ τὸ εἰς φῶς ἄ-
γεσθαι τοῦ νοῦ. Φθεῖ, ἐνίσχει. Φθείρ, παρὰ τὸ φθείρω· ἡ ἀπὸ φθορᾶς σωματικῆς γινομένη· λέγεται δὲ φθεὶρ, καὶ ὁ τῆς πίτυος
καρπὸς, τὰ λεγόμενα στροβίλια. Φθείρειν, τὸ ἀφανίζεσθαι καὶ τὸ βλάπτειν· καθὸ λέγεται ἐφθάρθαι τὰ δικαστήρια. Φθεί-
ρεται, ταλαιπωρεῖται, ἀπόλλυται. Φθειροκομίδης, φθειρῶν γέμων. Φθείρομαι, ἔρρω· ἄχομαι· φθίνω. Ἰωνικόν. Φθειρῶν τ' ὄρος ἀ-
κριτόφυλλον· ὁ μὲν τεχνικὸς διὰ τοῦ ι γράφεσθαι λέγει, ὅτι παρὰ τὸ φθεὶρ γέγονε τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος· ἕτεροι δὲ διὰ δι-
φθόγγου λέγουσι, παρὰ τὸ φθεὶρ ὃ σημαίνει τὴν πίτυν· εἰσὶ γάρ τινες πίτυες φθεῖρας φέρουσαι, τὸ ὄρος τὸ ἔχον φθεῖρας, του-
τέστι πίτυας· οἱ δὲ παρὰ τὸ φθεὶρ λέγουσιν ὁ λῃστής· τουτέστιν, ὁ φθείρων· ἀντὶ τοῦ τὸ ὄρος τῶν λῃστῶν· οἱ δὲ ὅτι φθεῖρες λέγονται αἱ
θῆρες, παρὰ τὸ φθείρειν· τὸ ὄρος τῶν θηρῶν. Φθείρειν, τὸ ἀφανίζειν καὶ τὸ βλάπτειν· καθὸ λέγεται ἐφθάρθαι τὰ δικαστήρια. Φθι-
σήνωρ, δηλοῖ τὸν φθείραντα τοὺς ἄνδρας· ὃ δὲ σημαίνει καὶ ὁ φθισίμβροτος, καὶ ὁ ἐναρίμβροτος· καὶ ὁ ἀνδροφόνος καὶ ὁ βροτολοι-
γός. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ φθείρω, φθείσω. Φθεῖται διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ φθείω, ὃ παράγεται· οὐ γὰρ μόνον τὸ φθείρω παρά-
γωγον, ὡς τοῦ φθῶ τὸ φθείρω, ἀλλὰ καὶ τὸ φθίνω, ὁμοίως τῷ κλῶ, κλίνω. Φθέωμεν, ἤγουν φθάσωμεν· προλάβωμεν. Φθέρσω, ἀπὸ
τοῦ φθείρω αἰολεῖς λέγουσι· φθέρσου προστακτικὸν ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς, ὡς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, ἀλλὰ φθέρσου καὶ
μὴ γρύζῃς. Φθέω, ἤγουν φθάνω· ὁμοίως τῷ στάω, στέω· βάω, βέω. Φθῆσιν, ἀντὶ τοῦ φθῇ· καὶ κατὰ τὴν ... φθαίη, καὶ προλά-
βῃ. Φθήσονται γίνεται ἢ ἐκ τοῦ φθῶ φθήσω, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ φθῆμι· ὅθεν ὁ παρατατικὸς, καὶ τὸ φθάς, καὶ τὸ ἔφθη· τὸ δὲ ἔφθα-
σε, καὶ τὰ κατ' αὐτὸ, δοκεῖ ἐκ παραγωγοῦ τοῦ φθῶ, φθάζω γίνεσθαι· τὸ δὲ φθῶ, ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φαίνω, πλεονασμῷ τοῦ θ· ἢ ἐκ τοῦ
μόνου φῶ, καὶ τοῦ θῶ, τίθημι· ἤγουν ποιῶ· τὸ γὰρ φθάσαι ... πέφανται καὶ τέθειται. Φθία, τὰ νῦν Φάρσαλα· οἱ ἀπ' αὐτῆς
Φθιῶται· Φθία δὲ οἱ περὶ Μελάνην, οἱ ὑπὸ τῷ Φιλοκτήτῃ ἔσχε(?). Φθία πόλις, καὶ μοῖρα Θετταλικὴ· ἀπὸ Φθίας γυναικὸς· ἢ ἀπὸ
Φθίου υἱοῦ Ποσειδῶνος. ὁ πολίτης αὐτῆς Φθιώτης καὶ Φθῖος. ἡ Φθία ἤγουν τὰ νῦν κατά τινας λεγόμενα Φάρσαλα, τὴν τοῦ ἀ-
χιλλέως πατρίδα ἐριβώλακα λέγει· ἤγουν μεγαλόβωλον· ἔτι δὲ βωτιάνειραν, ἤγουν θρεπτικὴν ἀνδρῶν ὀνομάζει αὐτὴν καὶ
μητέρα μήλων, ἤγουν προβάτων θρέμματα, διὰ τὸ πίονα εἶναι τὴν ἐκεῖσε γῆν· ὁ δὲ πολίτης αὐτῆς λέγεται Φθιώτης. εἰ-
σὶ δέ τινες καὶ Φθία παρὰ τῷ ποιητῇ· ἕτεροι παρὰ τοὺς Φθιώτας· ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, ἀπὸ Φθίας γυναικὸς ἢ Φθίου υἱοῦ Πο-
σειδῶνος καὶ Λαρίσσης κληθῆναι τὴν Φθίαν φησί· λέγει καὶ ὅτι πόλις καὶ μοῖρα Θετταλίας ἡ Φθία. καὶ ὅτι τὸ ἐθνικὸν Φθιώτης,
καὶ Φθῖος λέγεται· καὶ Αἰλιανὸς δὲ μέμνηταί τινος Φθίας παρθένου, ἧς φησιν ἐρασθεὶς Ζεὺς, μετέβαλε τὴν μορφὴν εἰς πε-
ριστεράν. Φθιάδες, Θετταλικαί. Φθιακόν, Ἰωνικόν(?). Φθιμένοι, ἀπολόμενοι. Φθίνα, ἡ ἐρυσίβη καὶ εἶδος ἐλαίας. Φθίνον-
τος μηνὸς Ἀττικοὶ, οὐχ ὑπολείποντος. Φθίνω τὸ φθείρομαι. Φθινόπωρον, τὸ μετὰ τὸ θέρος· ἡ νόσος. Φθινόπωρον, ὁ ἀπὸ
τῆς πέντε καὶ δεκάτης αὐγούστου μηνὸς, ἕως τῆς πέντε καὶ δεκάτης δεκεμβρίου· οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας αὐ-
γούστου, ἕως πάλιν εἰκοστῆς δευτέρας δεκεμβρίου. Φθινὰς ἡμέρα, τὴν ἱσταμένην τρίτην, τριμήνιον λέγει. Φθινάσμασι,
φθίσεσι. Φθίνοντος, λήγοντος. παρωχημένου(?) ἀναλισκομένου. Φθίνοντος μηνὸς, λήγοντος τοῦ μηνός· φθίνων δὲ μὴν καλεῖται, ὁ
ἀπὸ εἰκάδος ἕως τριακάδος· μέσος δὲ μὴν, ὁ ἀπὸ δεκάδος ἕως εἰκάδος· ἱστάμενος δὲ μὴν, ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως δεκάτης.
Φθίνουσιν, ἐλαττοῦνται. Φθινύθει, φθείρονται. Φθινύθειν, μέση λέξις ἐστί· δηλοῖ γὰρ τὸ φθείρειν καὶ ἀπολλύειν, καὶ φθείρε-
σθαι, καὶ ἀπόλλυσθαι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ εὑρών ἐστι. Φθίοι, οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ ταττόμενοι. Φθίους ὁ συγγραφεύς, οὐ τοὺς περὶ Μέ-
δοντα μόνους φησὶ λέγεσθαι, ἀλλὰ κοινῶς τοὺς ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ τῷ Πρωτεσιλάῳ, καὶ τῷ Φιλοκτήτῃ. Φθίσει, ἡ [illegible]
τῆς φθίσεως. Φθῖσαι, καὶ τὸ ἀποφθῖσαι, Ἰωνικὰ ταῦτα· καθὰ καὶ τὸ θαύματι, μέρος τι· καὶ τὸ μελεδήματα πολλά. Φθίσε-
σθαι, Ἰωνικόν. Φθισήνωρ, ἡ τοὺς ἄνδρας διαφθείρουσα· ἢ τὴν ἀνδρείαν. Φθίσθω, ... Φθίσθαι· ἐξ οὗ κα-
τὰ κρᾶσιν ἢ συγκοπὴν τὸ φθίσθω. Φθισίμβροτος, ἡ διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα· παρὰ τὸ φθίω, φθίσω. Φθίσις, ἡ σῆψις. Φθί-
σει, εἰς φθίσιν ἄξουσι καὶ φθείρουσι· καὶ φθερεῖν. Φθιτοὶ, φθαρτοί· θνητοί· νεκροί· ἢ εἴδωλα. Φθίω, τὸ φθείρω. ὡς ... εὕρη-
ται παρ' Ὁμήρῳ. Φθίω, φθίσω· ὡς τίω τίσω· καὶ φθίσις ὡς τίσις· καὶ φθισήνωρ· ἐκ δὲ τοῦ φθῶ, φθείω, ὡς κῶ, κείω. ἐξ οὗ τὸ κεῖσ-
ται· καὶ χῶ χείω τὸ χωρῶ· ἀφ' οὗ τὸ οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται· ἤγουν χωρήσει. Φθιῶται ἐκαλοῦντο, οἱ τοῦ Ἀχιλλέως
ἀπὸ τῆς Φθίας χώρας· Φθιῶτις· Φθία δὲ, οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου, ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς Φθίου τοὔνομα. Φθόγγος ἐστὶν, ἀδιόρθωτος ἐπαγ-
γελία. Φθογγὴ, φθέγμα ἢ φωνή. Φθοΐσι, τροχίσκοις παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φθονεῖς, ζηλοῖς· βασκαίνεις. Φθόη, τὴν νῦν
φθίσιν λεγομένην, οὕτως ἐκάλουν οἱ ... · ἢ ὄνομα πάθους, ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς. Φθοητικοί(?), ... κτήσασθαι.
Φθοΐς, πλακοῦς· καὶ τὰ πρὸς λεπτὸν ἀλληλισμένα(?), καὶ τὸ ἀπορρέον ψῆγμα τοῦ χρυσίου. Φθοῖς παρ' Ἀττικοῖς, πλακοῦντος γέ-
νους εἶδος(?), ὃ παρ' ἄλλοις λέγεται τὸ πόπανον· Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· τοὺς φθοῖς ἁρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας. φθοΐς,
φθοῖς φθοΐτος, φθοῖος. πληθυντικὰ φθοΐδες, φθοῖς· φθοΐδας, φθοῖς. Φθονεῖν, Ἰωνικὸν μὲν κατὰ πολυωνυμίαν τὸ μεγαίρειν· σα-
φέστερον δὲ ἐκεῖνο. ἔστι μὲν παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ γ τῆς Ἰλιάδος· τὸ μέμφεσθαι, καὶ ἐμποδίζειν ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ· ὅτι δὲ καὶ ἄλ-
λως ὁ ποιητὴς καὶ οἱ ... τῶν ἱστορικῶν, φθονερὸν τὸ θεῖόν φασι φῦλον, δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος. Φθονέοιμι προσά-
ψασθαι, ἀντὶ τοῦ μεμφοίμην. πολλαχοῦ γὰρ ὁ φθόνος καὶ ἀντὶ μέμψεως τίθεται. Φθόνος ἐστὶ, τῆξις ... τῶν πέ-
λας ἢ λύπη ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ· ἢ λύσις τῆς φιλικῆς ἁρμονίας. φθόνος ἐστὶ, λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς ἢ οὖσιν, ἢ γε-
νομένοις. Φθόνος ἐστὶ, λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις καλοῖς· ὥσπερ κακία, ἡ δὲ ... ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς. Φθονῶ, βασκαίνω· μεγαί-
ρω, ζηλῶ, ζηλοτυπῶ, Ἰωνικὰ ταῦτα· καθὰ καὶ τὸ θαύματι, μέρος τι· καὶ τὸ μελεδήματα πολλά. Φθονῶ σοι τοῦδε, καὶ
φθονῶ σοι μόνον· καὶ φθονῶ τῆς σῆς ἀρετῆς καὶ τῆς σῆς εὐτυχίας. Φθονερὸν λέγεται, οὐ τὸν χρώμενον τῷ φθόνῳ· ἐπί-
φθονον δὲ, τὸ ὑπὸ τῶν φθονούντων μόνον· ὥσπερ φοβερὸν τὸ φόβον ἐμποιοῦν, ἄφοβον δὲ, τὸ φοβούμενον. Φθορὰ ἐστὶ, λύσις οὐσίας

ὑπὸ τούτου δὲ κατὰ ἀπολογίαν φαῖος, καὶ ὁ φυταλεὺς διόνυσος, τοῦ φηγοῦ παρωνυμεῖσθαι, διὰ τὰς αὐτοῦ δενδράδας ἐμπίλως. Φηγόν, τὴν βάλανον παρὰ τὸ φάγω φαγόν. φηγὸν λεγομένην. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸ τῆς σιτοφαγίας, βαλάνους ἤσθιον. καὶ ὁ πόρος αὐτῆς φηγός, εἶδος, ὃ τὰς ἀγρίας βαλάνους φασὶν ἔχειν περὶ τὰ λιμένος δὲ τὰ αἰδοῖα βούλεται λέγειν. ἐπεὶ καὶ αὐτὰς βαλάνους καλοῦσι. Φηγούσιον, λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς βαλανάγρας χωρίου. Φηγοῦ, δῆμος τῆς ἐρεχθηΐδος. Φηλητής, ἀφανής. Φιλάσσαι, ἀπατῆσαι, φθέγξαι, ἀπολέσαι. Φιλαιχοβρατίον, ὑπὸ ὄλυνθον τῆς συκῆς τιθέμενον. Φήληξ ὄλυνθος. σύκον καὶ ἰσχὰς διαφέρει. φήληξ τὸ ἄγριον σῦκον. λέγεται ὄλυνθος, τὸ ἄωρον μὲν, ἄωρον δὲ. σῦκον δὲ τὸ ὥριμον. ἰσχὰς τὸ ξηρανθέν. Φήληξ, ὁ ὄλυνθος. κυρίως μὲν οὖν ὁ ἤδη σκληρός. καὶ πορφυρός. ὁ ὄψιν μὲν πεπανθέντος ἔχων, ἄωρος δὲ ὢν. καὶ μὴ τοῦ φήληξ τῆς ὥρας. ὁ δὲ πάλιν ὁ ψευδόμενος τὴν ὄψιν εἰς βρῶσιν. καὶ φῆλος, ὁ ἀπατεών. μένανδρος ἀλιεῦσι δύ' αὐτίας φιλοσυκοφάντου. καὶ φηλώματα, ἀπατήματα, παρὰ τὸ φάω. Φηλήτης, λῃστής. φηλοῦν, ἀπατᾶν. λαθροεργόν. κακοῦργον. ἐπιβουλον. φηλώματα, ἀπατήματα. φηλοῦν γὰρ τὸ ἀπατᾶν. καὶ φιλώσεις, τὸ ἀπατήσεις. ἔνθα καὶ φήληκες, τὰ ὥριμα τῶν παιδῶν. ὄντα καὶ φήληκας δὲ φαμὲν, τὰ διὰ πάντα ταῦτα τὰ ὄψεις σῦκα, ὡς ἂν πέπειρα. Φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, συζυγίας τρίτης. ἀφ' οὗ φηλώματα αἱ ἀπάται. Φηλώσας, ἀπατήσας. ἀπὸ τοῦ φηλόω, ὃ τὸ ἀπατῶ. ἀπὸ τῶν φηλίκων ἐστὶ τῶν ἀγρίων συκῶν. λέγεται ἅ τινα ὠμὰ καὶ ἄχρηστα ὄντα, τῇ ἰδέᾳ πέπειρα φαίνονται. Φηλώσεις, ἀπατήσεις. ἀπὸ φήληκος τοῦ ἀωροῦ σύκου. Φήματα, ῥήματα. φάσματα. Φημάσομεν, βοήσομεν. Φημ' ἐγὼ, ὅτι ἀναβιβάζεται ὀξεῖα πάλιν ἡ ὀξεῖα, ὀφείλει τηρεῖσθαι οὐ μὴν περισπωμένη. ἄτοπον γάρ. ὡς παρ' ἐνταῦθα, τὸ φημ' ἐγὼ καὶ τὸ χρῆσθαι δρασεῖ. καὶ τὸ δεῖται ἄλλα, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐπεὶ καὶ ὅτι περισπωμένη, ἐν τῇ λέξει κεῖται μονοσυλλάβῳ. εἰ μὲν πρὸ δύο συλλαβῶν ἐστι τόνος. ἐγκλινέσθω. ἐὰν δὲ πρὸ τριῶν οὐκ ἔστι ποτὲ πράγματα ἐν τούτῳ. εἰ δὲ πρὸ τριῶν συλλαβῶν ἐστιν ὁ τόνος, ἄτοπον τὴν περισπωμένην ἀναβιβάζειν καὶ ὀξεῖαν ποιεῖν. ὡς ἐν τῷ ἑνεκά σου μύθοις λέγει, καὶ τοῖς τοιούτοις. χρὴ γὰρ ἀκίνητον τηρεῖν τὴν περισπωμένην, ἀλλὰ μὴ διὰ τὸ πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν εὔφορον, ἄτοπα τινὰ καὶ ἀνάρμοστα ποιεῖν κατὰ τὸν περισπώμενον. ἔνθα δὲ ἀνάγκη τις ἐστιν, οὐκ ἀεὶ ὁμοίως ἔχει τὸ ἐκ τοῦ κοινοῦ ἐστι, κατὰ τὸ περισπᾶσθαί τι, οἷον ἀλλὰ τῆς μέμνηταί μου, καὶ τὸ τίς ἐκ τοῦ. ὅλα δ' ἀνάγκης τοιαῦτα περισπωμένα, ὅμως ἀκμὴν λόγον ἔχει. Φημένη, τὸ διαφανές. ὡς ἐν δευτέρῳ περὶ γενικῶν. Φήμη, λόγος ἐστὶ δηλωτικὸς μέλλοντός τινος, ἐξ ἀδήλου μάρτυρος λελαλημένου. Φήμη. καὶ παρ' αὐτῆς, οἷον εὔφημος, βλάσφημος, κακόφημος, δύσφημος, ἄφημος, πολύφημος. Φημί, ἀεὶ πρὸς μέλλοντα καὶ ἐνεστῶτα συντάσσεται. θουκυδίδης ἐν τῷ δευτέρῳ. καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλέγεσθαι. καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ. ταῦτα δὲ ἔχων, ἔφη ἢ ἐξελᾶν λακεδαιμονίοις ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν. καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων. αὐτὸς ἔφη πιμπᾶσθαι χρῆμα τῆς ἀττικῆς. εἰ δὲ περὶ παρῳχημένου πράγματος δέοι λέγειν, τὸ ἔφη πρὸς παρῳχημένον συντάσσεται. Φημί, καὶ εἰμί. τὰ εἰς μι ῥήματα πάντα βαρύνεται. πλὴν τοῦ φημὶ καὶ εἰμί. φημὶ τὸ λέγω τῆς δευτέρας συζυγίας. εἰμὶ δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ φ, τῆς πρώτης. φημὶ ἐν ῥήμασιν ἐγκλίνεται. οἷον εἶπέ φημι. ἄνθρωπος φησὶν. Φῆμιν, ἀπὸ τοῦ φημίζω. φημίσω. καθὰ τὸ αὖλιν, ἐκ τοῦ αὐλίζω. τὸ μέντοι διὰ τοῦ ι γραφόμενον, οὐ τὴν ἄγγελον ἀνθρωπίνην δηλοῖ λαλιάν, ἀλλὰ τὴν ἐκ δευτέρου δηλωτικὴν τοῦ μέλλοντος. ὁ πρίαμος ἐκ τοῦ φημίου, καὶ ἡ κληδὼν, καὶ ἡ ὀμφή. καθὰ δηλοῖ σαφῶς ἡ ὀδύσσεια. ἐν ᾗ καὶ δήμου φῆμις, τὸ ἐκ τοῦ λαοῦ ὄνειδος. Φήμιον, φάσθαι, ἐτυμολογικῶς εἴρηται παρ' ὁμήρῳ. διὸς δὲ τέρας ἀπογονικῶς μὲν, τὸ ἐξ αἰέρος. τοιοῦτον τὸ ἐξ ἐκεῖθεν διχαιρέσεως βροντῆς. αὐτὸς δὲ, διὰ τὸ κατὰ τέρας, ἀναγεσθαι εἰς ἐκεῖνον. καθὰ καὶ πανομφαῖος. διὸ καὶ πανομφαῖος ἐλέγετο ζεύς. Φημίζεται, μαντεύεται λέγει. Φήμιον, ἡ παλαιὰ ἱστορία διδάσκαλον φησὶν αὐτὸν λέγει τοῦ ποιητοῦ. ἄνδρα σοφὸν, ἐν μούσαις κάρχον. διὸ καὶ τὸν ἰθάκησιον ἀοιδὸν ὁ ποιητής, οὕτω προσάπτει καλεῖσθαι, ἐν κατὰ τὴν μνείαν τῇ ποιήσει τὸ τοῦ διδασκάλου ὄνομα. ἵνα χαριστήριον λαμπρὸν εἰς κλέος ἀθάνατον γένοιτο. φήμιος, τερπιάδης. ὁ δὲ τερπιάδης πατρωνυμικόν, ὄνομα. Φῆμις ἀδευκής, οὐ καθὰ καὶ ἐν αὐτοῖς ἐγράφη διὰ τοῦ ι τὸ τέλος ὡς ἡ μῆνις. ἀδευκής δὲ νῦν ἡ ἀδόκητος παρὰ τὸ δεῦκος, ἢ ἡ δυσχερὴς καὶ πικρά. ἵνα λέγηται φῆμις ἀδευκής, ὡς καὶ καπνὸς ἀδευκής λέγει ὅμηρος καὶ δήμου φῆμιν διὰ τοῦ ι δεῖται, τὴν δημοτικὴν οὕτω λέγουσιν ἀλλὰ δημηγορία. καὶ ἔστι τῆς αἰτιατικῆς ταύτης ἡ εὐθεῖα ἡ φῆμις. φῆμις λέγεται, ἐκ τοῦ φημίζω, σω. ἡ κατὰ αὐτοὺς φῆμις. Φῆναι, ἀπὸ τοῦ δεῖξαι. καὶ αὐτὴ τοῦ φανῆναι ἀπὸ τοῦ φαίνω. φήνη, αἰγυπτιακὸς παρ' ὁμήρῳ, ἀλλὰ στερεσθαι τῶν τέκνων κλαίουσιν λυπούμενα. ὁ δυσσεὺς δὲ τὸν παῖδα χρὴ, κλαίει χαίρων. πρὸς μόνον οὖν τὴν ὀξύτητα τοῦ κλαυθμοῦ, ἡ παραβολή. καὶ τὸ ἐξάκουστον τῆς βοῆς ἐκ τῆς κλαγγῆς. Φῆρας ὀρεσκῴους λέγει ὅμηρος, τοὺς κενταύρους. τουτέστι, θῆρας ὀρειφοίτας. αἰολικὴ δὲ ἡ λέξις κατὰ τοὺς παλαιούς. Φηρία, αἱ περὶ μήκους ὑπὸ τὰ ὑποδέσμους οὐδὲ χαίτας καὶ ὡς καὶ ὀστά τινα ἔχουσιν. ἔνιοι δὲ καὶ φῆρες, καὶ θῆρες. παρὰ τὸ ἱπποκεφαλεῖ. Φῆρες, ἀπὸ τοῦ θῆρες. ὡς τῶν αἰολέων οὕτω λεγόντων. ἰστέον ὅτι ἡ τοῦ θ μετάληψις εἰς τὸ φ, καὶ ἀττικῶς ποτε διαλεκτοῦ ἐστιν ἐκείνοι γὰρ τὸ θλᾶν, φλᾶν λέγουσι. τὸ μέντοι φλίσσεται τὸ ἐν ὀδυσσείᾳ, καὶ τὸ παρὰ θεοκρίτῳ ἐν ἀδωνιαζούσαις, αἰολικὸν καὶ αὐτό. Φηρεπάδης, ἡ μάλιστα τὸν δημοτικὸν λέγει τὸν φέρετρον μὲν υἱὸν, πατέρα δὲ ἀμύλου, ἢ καὶ αὐτὸν ἴσως τὸν ἀμύλον, ὡς ἐγένετο φέρετρος. οὐ γὰρ ὁ ἄρχων, δέχεται, ἐν τῷ φηρεπάδης διὰ τὸ μέτρον. Φηρία, θηρία. αἰολέως. Φῆρος, ἡ τῶν ἀρχαίων θεὸν τρόφος. Φηρσίν, ἀπὸ τοῦ θηρσί, τροπῇ τοῦ θ εἰς φ αἰολικῶς. Φθίσιν, κατὰ ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, ἀπὸ τοῦ ἰαί φῶ, φῶς, φῶ, φωσί. Φθισί, κενταύροις. Φθίσομαι, λέξω. φησὶ λέγων, φῆς, λέγεις. Φθίω, στρόφιγξ. Φθαίη, αὐτὴ τοῦ προλάβοι. Φθάμενος, φθάσας. ἐκ τοῦ φθῶ τὸ τρέχω, παραγόμενον τοῦ φθάνω. ἐπίφθη σημαίνει τὸ καταλαμβάνω. Φθάνει, προήκει. προλαμβάνει. ἀναλίσκει. Φθάνω, τὸ προλαμβάνω, καὶ τὸ καταλαμβάνω. καθὸ σημαινόμενον, τὸ οὐκ ἂν δευκὲς φθαίης ἰὼν εἰς τὸ δικαστήριον, οὐκ ἂν φθαίης, οὐ καταλαμβάνεις τοὺς ἕλκοντας. τουτέστι φθάσαι οὐ φθάσουσιν αὐτόν, ὡς μὴ ἐφθακέναι καταλαμβάνειν τὰς ἕλκοντας. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὑπὸ λέγεται καὶ ἐφ' ἑτέρων ἅπερ οὐκ ἂν φθαίης ἀποδυσκοποιῆς. ἐξίσου αἰτίας τὸ ποιεῖν δοκεῖν οὐκ ἀνάρμοστόν τι πρὸς τὴν τοῦ θανάτου ὁρμὴν ἄγοντας ὑμᾶς ἐλέγξουσι δηλονότι μετὰ ταχύτητος. ἐστέον δὲ ὅτι τὸ φθάνει, ἔτι μὲν πρὸς τὸ τέλος λέγεται τῆς κινήσεως, τὸ καταλαμβάνειν, ὅλα ὅτι δὲ πρὸς τινα ἐρίζοντα, τὸ προλαμβάνειν. Φθάς, τὸ φθάσας. Φθάσαι, φθάσει. Φθέγγεσθαι, καὶ τὸ φθέγμα, κυρίως ἀλλὰ αὐτὸ φθέγγομαι τὸ λέγω. ἀποφθέγματα, τὰ ἀπομνημονεύματα καὶ βραχέα λεγόμενα. ὅθεν ἀποφθέγματα, ἀ βραχέως καὶ ὀλιγοσυλλάβως λέγεται. ὡς τὸ μηδὲν ἄγαν, παῦε μέτρον ἄριστον.

ΤΟ Φ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η·Θ·Ι·Λ·Ν·ΚΑΙ Ο·

τοις τοῦ πολυοῦχου, καὶ ἑστιούχου. Φαρέτρα λέγεται, τὸ οἰστοδόχον ὄργανον, ἐν ᾧ δηλαδὴ βάλλονται τὰ βέλη. λέγεται δὲ φαρέτρα, παρὰ τὸ φέρειν τὰ πρὸς τὰς δυνάμεις. Φαρετρεών, τοξότης. Φάρε, ἱμάτια, πέπλα. Φάρη, ὁ τὰς θηκὰς γράψας διὰ τοῦ ι εἶδεν ταῦ φαίνεται ὡς ἀπὸ τῆς στοιχειακῆς ἀκολουθίας. τὰ δὲ πλείω τῶν ἀντιγράφων, διὰ τοῦ η γράφουσι. καὶ ἔχει τὸν λόγον ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ. ὡς γὰρ σπάρτη σπαρτιάτης, οὕτω φάρη, φαριάτης. Φάρικον, φάρμακον οὕτω τὸ καλούμενον. Φαρκνόν, τὸ ἐρυσαί. Φάρκ, ὄνομα πόλεως. Φαρκάζει, κλίνεται. Φάρκις, παρὰ φαρ κίδα δὲ, ῥυπώδη. παρὰ τὸ ἰσχνοφανῆ. Φαρκιδώμενα, ῥυτιδώμενα. Φαρκὶς ῥυτὶς ἐκ τοῦ γήρως γινομένη. ῥίζα πρὸς ῥυτίδας ποιοῦσα, ἡ σολίς. Φάρκτυ, φυλακὴν σκιάζει. Φάρμακα μετὰ τα, ἃ τὰ παθῶν αἴτια ἐστὶ ἀγαθὰ, ἢ τὰ δραστικὰ καὶ ὡς εἶπεν μέρμηρα. τουτέστι, βουλὰς δὲ ὁμίλησεν εἰς ἀποφυγήν. Φάρμακα, ἀντὶ τοῦ βαφὰς λέγουσι τινές. Φάρμακα, τὰ θεραπεύοντα καὶ τὰ φθείροντα. φάρμακα καὶ τὰ χρώματα. φαρμακεία δὲ ὡς τὸ πλῦ, ἡ διὰ δηλητηρίου πρὸς ἀναιρέσιν βλάβη. γενικὴ δὲ, τὸ ἐπὶ ἀνδρὸς. φαρμακὶς ἐπὶ γυναικὸς. ὁ ἀνήρ. φάρμακον, μέση λέξις ἐπί τε καὶ ἀγαθοῦ λαμβανομένη παρὰ τὸ φέρειν ἄχος, καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ, παρὰ τὸ φέρειν ἄκος. Φαρμακεύεται, σκιάζεται. ἀφανίζεται. Φαρμακίδας γυναῖκας, τὰς θεσσαλὰς καλοῦσιν. ὅτι διαβάλλονται αἱ θεσσαλαὶ ὡς καὶ μέχρι τοῦ νῦν φαρ μακίδες αἱ θεσσαλαὶ καλοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι μήδεια φυγοῦσα κίστην ἐξέβαλε φαρμακευτικὴν, καὶ ἀνέφυσαν φαρμακίδες ὡς μεμύθευται, τὴν σελήνην ταῖς ἐπῳδαῖς καθαιροῦσι. τοῦτο δὲ φασὶν ἀκοῦσαι αἱ θεσσαλαί, παλαι σαι τῆς ἐκλείψεως. καθὸ ἀγλαονίκη ἡ ἡγεμόνος θυγάτηρ ἔμπειρος οὖσα τῆς ἀστρολογίας, καὶ εἰδυῖα τὰς ἐκλείψεις τῆς σελήνης ὁπότε μέλλοιεν γίνεσθαι, ἔφασκε τὴν θεὸν καθαιρεῖν καὶ παραχρῆμα περὶ ταύτας συμφορὰς τῶν οἰ κείων τινὰ ἀποβάλλουσα. καὶ δίκην δοῦσα τοῦ ἁμαρτήματος. ὅθεν καὶ περὶ βίον λέγεται παροιμία ἐπὶ τῶν συμ φοραῖς κεχρημένων, ὅτι τὴν σελήνην καθαιρεῖ. Φαρμακὶς, ἐπὶ γυναικὸς φαρμακίδος. καὶ εἶδος φαρμάκου. ἡ ἰρις. Φαρμακοὶ, καθαρτήριοι. οἱ περικαθαίροντες τὰς πόλεις, ἀνὴρ καὶ γυνή. Φαρμακὸς, ὁ χύτρα ἐν ᾗ ἐτίμαζον τὰς καθαίρουσι τὰς πόλεις. Φαρμακὸς ἀνὴρ παρὰ ἀθηναίοις, ὁ μιαρὸς. καὶ φαρμακὶς γυνὴ καὶ φάρμακος, ὁ τὸ δηλητήριον διδούς. Φαρμάκων τρεῖς ἰδέαι παρ' ὁμήρῳ εὑρίσκεται. ὡς ἐπὶ μενελάου ἤπια φάρμακα εἰδὼς, πάσσε ὁ μα χάων. καὶ χριστά, ὅθεν ἰοὺς χρίεσθαι. καὶ ποτὰ κατὰ τὸν αἰσχύλον, τουτέστι ποτὰ ἢ πόμα. ὡς ἐπὶ ἑλένης ἐν ὀδυσσείᾳ, τὸ κρατῆρι αὐτὰ μιγνύσης φάρμακα. ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης λέξεως, οὐ μόνον τὸ φαρμακεύειν ἰατρικὴ λέξις, ἀλλὰ καὶ φαρ μάσσειν, τὸ στομοῦν σίδηρον ἐκ βαφῆς. καὶ τὸ ἁπλῶς βάπτειν καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακεῖς, παρὰ τοῖς παλαιοῖς. εἰσὶ δὲ καὶ τρεῖς βελουλκίας ὅμηρος ἐκτομὴν, ἐπὶ εὐρυπύλου. καὶ διωγμὸν, ἐπὶ διομήδους, καὶ ἐξολκὴν, ἐπὶ μενελάου. Φαρ μάξαι, ὀξῦναι, βάψαι. Φαρμάξας, ἀποστίσας γοητεύσας ἰατρεύσας. ἐπιρρηματικῶς. Φαρμάξασα, ἀπατήσασα. φαρ μάσσειν παρ' ὁμήρῳ, οὐ μόνον τὸ βάπτειν ὅθεν καὶ φαρμακεῖς τὰ βαφεῖα, ἀλλὰ τὸ στομοῦν καὶ στερεοποιεῖν. στομοῦται γὰρ σίδηρος τοιούτῃ βαφῇ. φησὶ γοῦν ὅδατι ψυχρῷ βάπτει φαρμάσσων. Φαρμαπόμενος, κολακευόμενος. ἀλειφό μενος. Φαρνάκης, στρατηγὸς περσῶν, φαρναβάζου υἱός. Φᾶρος, ἐσθὴς καὶ ἱμάτιον, ἰακῶς. πρὶν ὅτι τὰ μὲν φᾶρεα σκε νά. τὸ δὲ φᾶρος ποιητικόν. λέγονται δὲ ἰακῶς ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς ἐνδύματος. χλαῖνα δὲ τὸ περιβεβλημένον ἔνδυμα. καὶ ἐκ τοῦ τῶν ἀνθῶν, ὅτι παχεῖα ἐστὶν ἔτι λευκὴ. καὶ ἀπὸ λευκῶν ἐρίων χιτών, τὸ γὰρ χλαῖνα ἱμάτιον τρίβεται δὲ ἐκ ῥάκος, τὸ τετριμμένον φᾶρος τὸ ἁπλῶς ἔνδυμα. ἰστέον ὅτι παρ' ὁμήρῳ καὶ τὸ ἐπιτιθέμενον ἐν κλίνῃ χλαῖνα λέγεται. ὡς τὸ ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλε καμμύοντι. Φᾶρος, ἢ τὸ ἁπλῶς ὕφασμα. παρὰ τὸ ταῦ ὑφαίνειν ἀφηρεῖσθαι. διὸ καὶ περισπᾶται, διὰ τὴν συναίρεσιν. ἀνάπαλιν πρὸς τὸ τοπικὸν, ἢ τὸ ἁπλῶς ὑφαινόμενον ὡς φαίνεσθαι ὕφεσιν δι' αὐτοῦ φάρος, ὅπερ ἱμά τιον. καὶ φᾶρος ἔδειξε παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ε, ἢ ἀντὶ τοῦ ἡλίου φανεῖ, ἢ εἰς φῶς ἄγει. Φαρσοὶ, κορυφαί. Φάρ σαλος, πόλις θεσσαλίας. Φάρσος, τρύφος. κλάσμα πτερύγιον. ἀνατομεῖον. Φάρυγξ ἐστὶν, ὁ ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν. ὁ δὲ στόμαχος, ἐκ τοῦ ὄπισθεν. προσπεφυκὼς τοῖς τοῦ τραχήλου σπονδύλοις. καὶ ὁ μὲν φάρυγξ, ἐμφύεται εἰς τὸν πνεύμο να. ὁ δὲ στόμαχος, εἰς τὴν κοιλίαν. μεταξὺ δὲ φάρυγγος, καὶ γλώσσης, ἐπιγλωττίς, ἐπιπωματίζουσα τοῦ φάρυγγος τὸ στό μα. ποσειδώνιος δὲ φησι κατὰ ἐπὶ τῆς τροφῆς, σκέπεσθαι γὰρ τῆς ἐπιγλωττίδος τὸν βρόγχον. Φαρύσαιοι, ὁ καὶ τὰ ἀφορίσματα τοῖς. Φαρυγγίδα, ἀντὶ τοῦ γαστριμαργίας. Φαρυμὰς, τολμηρὸς θρασύς. Φαρώ, λαμπρύνω. Φαρὼ, τὸ ἀροτριῶ. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ πλεονασμῷ τοῦ φ. Φάσγανον, παρὰ τὸ σφάζω σφάγανον καὶ ὑπερθέσει ἢ ἀνάγνων τὸ πρὸ τὴν ἀνάστασιν, ἢ παρὰ τὸ φαίνεσθαι, ὁ ἐστὶ φονεῦσαι. Φας, εἰπὼν. Φάσακες, συκοφάνται. Φάσθαι ἴσον εἶναι, ἔλεγεν ἴσα τοις ἑαυτοῦ λόγοις τοῖς ἐμοῖς. κατὰ πρόσωπον καὶ ἑαυτὸν ὁμοιον ἐμοὶ ποιῆσαι παρ' ὁμήρῳ. Φάσι, δοτικῆ μετοχῆς βαρύ νεται. φασὶ ῥῆμα ὀξύνεται. ἡ μὲν μετοχὴ βαρύνεται ἐπειδὴ πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς ι λήγουσα, δισύλλαβος ἀπὸ εὐθείας κτητικῆς, ἐπὶ μὲν ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλει ἀεὶ βουσί· ναυσί. πλὴν τοῦ πᾶσιν. ἐπὶ δὲ μετοχῆς βαρύνεσθαι. ἑστῶσι. βᾶ σι· στᾶσιν. οὕτως οὖν καὶ τὸ φᾶσι. Φασιανοὶ, αἱ μὲν ἵπποι λέγονται. αἱ δὲ ὄρνεα. ἐν οἷς ἵπποις χάραγμα ἔχοντα φασι ανοῦ ὡς ἀλεκτρυόνος. καὶ εἴρηται ἐπὶ τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, ἀκείνου τοῦ παιδίσκου σπουδή. αἱ δὲ περὶ ἀρχίλοχον γένος. αἱ δὲ ὅτι φᾶσις ποταμός ἐστι σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Φασίμη, κύλιξ. παρὰ τὴν φάσιν τὴν ἰδέ ξιν. Φασιανοὶ, ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνεις τινές. Φάσις, λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ δημόσιον ἔχοντα τινὰ μὴ πριάμενον. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν περὶ τὸν οἶκον. ὅταν γὰρ μὴ ἐκμισθώσωσι, οἱ ἐπιτροπεύο μενοι τὸν οἶκον, ἔφαινεν δ' αὐτοὺς ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ. ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος, ἢ κατὰ τὴν ἀξί αν, ἐμεμίσθωτο. Φάσις, ὄνομα δίκης οὕτω καλουμένης. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς κόλχων. Φάσκαλος, ὄρνις ποιὸν φά σκει, λέγειν φάσκοντες. λέγοντες. φάσθαι, λέγειν φασὶ, λέγουσι. Φάσκον, ἀγρώδιον, ἄπειον, ὀρχικὸν, ἐμφαίνει σὶ ὀνομάτων δηλωτικά. Φάσκος, τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν γινόμενον. Φασκώλιον, δέρμα ποιὸν βαλάντιον ἀσιδύλακιον καὶ φάσκωλος, ὁ ἱματιοφορὶς ὥς φησιν αἴλιος διονύσιος. Φάσμα, τὸ φάντασμα. τὸ σῆμα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φαίνειν καὶ δηλοῦν.

φαλέθει, μαραίνει. φαλὶς, κατέαξεν. φαλίζεται, λευκαίνεται ἀφρίζει. φάλκης, ὁ τῆς κόμης αὐχμός, ἢ [illegible] ρίς. φάλλα, ἄκρα τῆς [illegible]. φάλλη, ὁ πεπηρωμένος ψυχή. φαλλικὸν, ὄρχημά τι· οἱ δὲ, μέλος· [illegible] δον ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενον. φαλλός, ξύλον ἐπιμηκὲς ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον ἐξηρτημένον· ἵστατο δὲ ὁ φαλλὸς τῷ Διονύσῳ, κατά τι μυστήριον. περὶ δὲ τοῦ φαλλοῦ τοιαῦτα λέγεται. Πήγασος ὁ ἐκ τῶν Ἐλευθερῶν, Ἐλευθεραὶ δὲ πόλις εἰσὶ Βοιωτίας, λαβὼν τοῦ Διονύσου τὰ ἀγάλματα, ἧκεν εἰς τὴν Ἀττικήν· οἱ δὲ Ἀττικοὶ, οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν θεόν. ἀλλ' οὐκ ἀμισθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις ἀπέβη· μηνίσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ, νόσος κατέσκηψεν εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸ δεινὸν ἀνήκεστον ἦν. ὡς δ' ἀπεῖπον πρὸς τὴν νόσον κρείττω γενομένην πάσης μαγγανείας καὶ τέχνης, ἀπεστάλησαν θεωροὶ μετὰ σπουδῆς· οἳ δὴ ἐπανελθόντες, ἔφασαν ἴασιν εἶναι μόνην ταύτην, εἰ διὰ πάσης τιμῆς ἄγοιεν τὸν θεόν, ὑπόμνημα ποιούμενοι τοῦ πάθους. ἴσως ἔστιν ὅτι [illegible] αὐτοῖς ὁ θεός· [illegible] γὰρ καὶ ἀφροδίσια. πεισθέντες οὖν τοῖς ἠγγελμένοις Ἀθηναῖοι, φαλλοὺς ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ κατεσκεύασαν· καὶ τούτοις ἐγέραιρον τὸν θεόν, [illegible] καὶ ὁ λαὸς ἐκδοὺς ἑαυτὸν μέθῃ· εἴς τι βακχεῖον [illegible]. φαλὸς δὲ τὸ [illegible] παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀχαρνεῦσι. φαλὸν, τὸ στερεὸν κύκλωμα τοῦ στέρνου· οἱ δὲ, τὸ [illegible]. φάλος ἐστὶ μεσαῖος ὀμφαλὸς, οὗ ἐκδέχεται ὁ λόφος· οἱ δὲ περὶ Ἀπίωνα καὶ Ἡρόδωρον οὕτω φασί· φάλοι ὀμφαλοὶ ἀσπίσι [illegible] ἢ κεῖνται κατὰ τὸ μέτωπον, ὑπερέχοντες τῶν ὀφρύων, ἀποσκιάζοντες τὴν τοῦ ἡλίου αὐγήν, [illegible] κορυθαιόλων κορύθων· δηλοῖ Ὅμηρος λέγων· τοῦ δ' ἔβαλε κόρυθος φάλον, ἐν δὲ μετώπῳ πῆξαι. φάλος κόρυθος, [illegible] σκιοῦν ἢ ἀστερισκός τις προμετωπίδιος λευκὸς καὶ λαμπρὸς, ἐκ τοῦ φάλιον τὸ λευκόν· αὐτὸ δὲ παρὰ τὸ φάος λίαν· ὅθεν καὶ φαλακρὸς ὁ τὸ κάρα φάλιος· ἤτοι λαμπρός· ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ σκώπτει τις τὸν Ὀδυσσέα. καὶ παρὰ τὸ φάλος δὲ φαληριόωντα παρὰ Λυκόφρονι, ἡ λευκὴ νόσος· καὶ κύματα παρ' Ὁμήρῳ φαληριόωντα, τὰ λευκά. φαλύγματα, ὑγράσματα. φαλύνει, λαμπρύνει. φαλύσσεται, [illegible] περιέρχεται. φαλωθεὶς, [illegible]. φαμάξεις, φύσεις. φάμεν, φῶμεν. φαμὲν, λέγομεν. φάμμα, ἄλφιτα. φαμμάστρια, τὰ ψευστά, καὶ ἑορτή τις. φάν, ἀντὶ τοῦ ἔφασαν ἐκ τοῦ φαὶ φαίνω. φάεν· εἰ μὲν σημαίνει τὸ λέγειν, παρῆκται βραχέος ὄντος τοῦ ᾱ· καὶ ἔστιν [illegible] καὶ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ φημί· εἰ δὲ σημαίνει τὸ φαίνειν, περισπᾶται μακροῦ ὄντος τοῦ ᾱ· καὶ ἔστιν ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ τοῦ φαίνω. φᾶναι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀεί· ἐμφαίνει δὲ, ἀντὶ τοῦ δεῖξαι· ἐμφαίνω γὰρ τὸ δεικνύω. φᾶναι, καὶ φῆναι ἰωνικῶς ὡς μιᾶναι καὶ μιῆναι. φαναῖος Ἀπόλλων, ἀχαιὸς ὀμφαλῷ παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται. φανάς, [illegible]. φάνα, [illegible]. φανάς, ἐκλάμψας, ἢ τὰς ἐκλάμψεις. φανὲ λέγεται, τὸ παρὰ [illegible] καὶ δέλας. φανεὶ δὲ, τὸ [illegible] ὄνειρον· ἐξ οὗ γίνεται τὸ φάντασμα. φανερῶ, δηλῶ, σημαίνω, ἀποσημαίνω, μηνύω, ἐμφανίζω, ταυτόν. φανῶ, ἀόριστος δὲ ὕστερος τοῦ ἐνεργητικοῦ παθητικοῦ· φαίνω, μέλλων φανῶ· ἀόριστος πρῶτος, ἔφηνα· ὁ δὲ ὕστερος, ἔφανον· ὁ παθητικὸς ἐφάνην· τὸ προστακτικὸν, φάνηθι· τὸ δὲ [illegible] φάνηθι τὸ ἐνεργητικὸν [illegible] καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, φανείην. φανὴν χλαῖναν, τουτέστι λαμπράν. φανὴς, φάνητος· τὸν δὲ καλοῦσι φάνητα, ὅτι πρῶτος ἐν αἰθέρι φανεὶς [illegible] οὕτως [illegible]. φανθεὶς, καὶ ἀποφανθεὶς, Ἀττικοί· οὐ φανεὶς, οὐδὲ ἀποφανείς. φανὸν, διαφέρει τοῦ [illegible]· τὸ μὲν γὰρ [illegible], λέγεται ἐπὶ νυκτὸς, καὶ ἡμέρας· τὸ δὲ φανὸν, ἐπὶ νυκτὸς ἀεὶ ὡς καὶ Λιβάνιος· [illegible] νυκτὸς δι' ὀνειράτων, γινομένης ἡμέρας ἔλεγον τοῖς φίλοις, [illegible] τὸ ἔργον τὸ φανὸν ἄγον. φάνιον, τὸ [illegible] εἰς ὃ τὰ καθάρματα ἐξέβαλον [illegible]. φανὸν, τὸ φαινόμενον φωτεινὸν ἔστι λαμπρόν· Ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν· ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν. φανὸς, ἐπὶ τῆς λαμπάδος [illegible] ἐπὶ τοῦ κεραμίου λέγει· πῦρ δὲ λυχνοῦχον λέγει. φανὸς, ὃς καὶ πανὸς λέγεται παρὰ τὸ φαίνω. παράγεται καὶ τὸ φανίον δὲ ἐκ τοῦ φανοῦ παράγωγον· οὗ ἡ χρῆσις παρὰ Μενάνδρῳ· οὗ ἐστιν τὸ ὑποκόρισμα [illegible] καὶ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον φανάριον. φαντάζεσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀνατυποῦσθαι λέγεται, καὶ ἀναπλάττειν καὶ τῶν ἐπὶ ὕπνου ὁρωμένων· φάσματα τὰ ἐν ὕπνῳ φαινόμενα λέγεται, ἢ ὅσα φαντάζουσι τὰ δαιμόνια νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέρας ἐν ταῖς ἐρημίαις, ἀπὸ τοῦ ἀέρος λαμβάνοντα μορφὰς, ἃς ἂν θέλωσι· λέγε οὖν φάσμα, ὡς Ἀττικοὶ, καὶ μὴ φάντασμα. φαντάζω δὲ, ἐκ [illegible] φαντάζομαι· δύναται δὲ καὶ φαντάζομαι τὸ ἀληθῶς φαίνομαι. φαντάζομαι, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ [illegible]. φαντάσας, δεῖξας. φαντασία ἐστὶ, κίνησις ψυχῆς ἀπὸ τῆς κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεως· ἢ τύπωσις τοῦ ἡγεμονικοῦ· ἢ συμπλοκὴ δόξης, καὶ αἰσθήσεως. φαντασία ἐστὶ, δύναμις τῆς ἀλόγου ψυχῆς. φαντασία, [illegible] τοῦ ἀφανοῦς [illegible] περὶ θεωρίαν [illegible], ἀπὸ τῆς [illegible] ἐπιβάλλει ὁ νοῦς περὶ τὰ θεολογικὰ ἀσωμάτως θεολογεῖσθαι παρεμπεσοῦσα ἡ φαντασία· ὑποτίθεται καὶ σῶμα εἶναι τὸ θεῖον, καὶ σχῆμα καὶ μέγεθος, [illegible] τῇ ψυχῇ, τοῦ μὴ ἀσωμάτως θεολογῆσαι. φάοπις φίλη λέξις τοῖς ποιηταῖς· [illegible] καὶ κανὼν ἔστιν ἀττικῶς· ταύτης τῆς ἀκολουθίας καὶ τὸ ἔφη καὶ ἔφατο· καὶ τὸ φῆ καὶ φάτο. φάτε, ἀντὶ τοῦ φασὶ δωρικῶς. [illegible], φαίνεται. [illegible], [illegible]· ἢ παράπαν [illegible]. [illegible], λαμπρά. φαῶ, ἀποδείξω. φάε, προστακτικόν· φάσμα δ' [illegible]· ζήτει τὸ [illegible]. φαρκὶς, ῥυτίς. [illegible], πᾶσι [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible] ἴξω· [illegible] τὸ ἀφίξω· ἀντὶ τοῦ [illegible] ἔστι φάος, τὸ φῶς, τὸ φᾶ βραχύ· καὶ φᾶρος ὄνομα [illegible]· φᾶρος δὲ τὸ ἱμάτιον ἐνίοτε μὲν μακρόν, ἐνίοτε δὲ βραχὺ, ὡς τὸ καλὸν τὸ ἴσον, τὸ ἀὴρ, τὸ ὕδωρ, τὸ αἰθὴρ [illegible] ἐν τῷ [illegible] τὸ ἡμῖν, καὶ ἧπερ. [illegible], τὸ [illegible]. φάραγξ, κοιλάς ἐστι καὶ τὸ ἀπόσχισμα τῆς γῆς· ὅ τι παρεμπῖπτον ὕδωρ [illegible] τῆς γῆς [illegible] ὕδωρ [illegible] λίσκεται. φαρετραῖον, τῆς φαρέτρας τὸ κάλυμμα. [illegible], πλέκειν. [illegible], μυρίκη. φάραγμα, [illegible]. [illegible] παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ [illegible]. φαρέτρα, ἡ φέρουσα τὰ [illegible], [illegible] βλάπτοντα· καὶ ἰοδόκος ἰωνικῶς, ἡ δὲ χωροῦσα τὰ βλάπτοντα [illegible] ἰούς· [illegible] ἰοδόκος καθὰ καὶ τὸ ξεινοδόκος· ἐνεργητικὸν γάρ ἐστι, καὶ οὐ παθητικόν· [illegible] εἰπόντος, [illegible] πρὸς ἀναλογίαν

φαίνομαι ὁ ἐνεστώς· ἐφανόμην παρατατικός· φανοῦμαι μέλλων, καὶ φανήσομαι καὶ τὰ παθητικῶς φανήσομαι, πέφα σμαι παρακείμενος· ἐφάνην δεύτερος ἀόριστος· ἐφάνθην πρῶτος. πέφηνα· χαρακτηρίζεται δὲ οὕτως φαίνω τὸ δεικνύω φανῶ· ἔφηνα· ὁ παρακείμενος πέφαγκα ἄχρηστος· ὁ μέσος πέφαγκα. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, πέφηνα· καὶ λαμβάνεται εἰς μόνην παθητικὴν σημασίαν, ἀντὶ τοῦ ἐδείχθην τὸ φω ε. παραλόγως σημαίνει ὁ παρακείμενος τὸν μέλ λοντα· ἐπεὶ γὰρ ὁ μέλλων αἰολικῶς φανῶ προφέρεται, καὶ παραλόγως τὸ ε θέσει μακρόν. ὁ δὲ μέσος παρακείμενος ἐπεὶ τὴν ἀπὸ θέσεως ἔκτασιν οὐκ εἶχεν, ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν φυσικὴν ἔκτασιν μετέπεσεν, ἵνα μὴ βραχύτερος ᾖ τοῦ μέλλοντος· ὥσπερ ἔχει καὶ τύψω τέτυφα, καὶ ἀλλὰ καὶ γέγονα· πέφανα διὰ τοῦ μακροῦ φα· εἶτα καὶ τροπῇ εἰς η τρέ πει διὰ τὸ εὐφωνότερον, καὶ γέγονε πέφηνα. φαίνομαι ἐγὼ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ δείκνυμαι καὶ φαίνομαι ἀντὶ τοῦ δοκῶ· καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου. φαιὸν χρῶμα, τὸ σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ· ἴσως μέλαν. φαεινῇ φὶς, εὐτυχοῦς. φαρίδδων, σφαρίζων. φαεστὴς, κυρός. φαιστὸς, οὐ μόνον πόλις κρήτης, ἀλλὰ καὶ ἀποτεμεῖν γε νέος· καὶ ὀξύνεται πρὸς διαστολὴν τοῦ βαρυτόνου φαίστου, τοῦ κυρίου ὀνόματος καὶ ἐκ τούτου αὐτὴν, υἱὸς ὢν ἐστιν ἐκ υἱοῦ ἡρακλέους, ὡς ὁ ἱστοριογράφος λέγει ὃς ἐν πελοποννησίοις φαιστὸν ἱστορεῖ· φαίστιον δέ φασιν τινες σοφοὶ τὸ ἀνδρικὸν ὃς καθαρμοὺς δι' ἐπᾶν ἐποίησε· διέχει δὲ κατὰ τὸν γεωγράφον γόρτυνος στάδια ἑξήκοντα· θαλάσσης δὲ, κ'. κατεσκεύ φυ δὲ ἐκεῖ γρ' ὑπῆν. εἰς διάφορον τάσιν τοῦ φαιστοῦ, καὶ φαιστὸς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἀμαχοὺς δι' ἀμφιβόλας καὶ τὸ ἀθηναῖος τὸ ποιητικὸν, καὶ ἀθάνατος κύριον καὶ ἐπιστατὴς τὸ ἐπίθετον, καὶ ἐπαίνης· καὶ τόμος τὸ κατὸν, καὶ ἱερὸς ἐκ τῆς τε ἐν τῇ στίσεο ἐγγίζων, καὶ μύστης κύριον ἀνδρὸς ἱεροῦ. φακεὲ, διαφάξις. φάκελος, φορτίον ξύλων. φακὴ, ἐκ τοῦ σῦκα ἀπὸ τοῦ συκέα περὶ αὐτὸ, καὶ τὸ ἀμυγδαλῆ ἀπὸ τοῦ ἀμυγδαλέα, οὕτω φακῆ ἀπὸ τοῦ φακέα. φακὴ, παρὰ τὸ φάειν ὠφελεῖ τὰ φάη· ὡς ὁ ἰατρικὸς λόγος μαρτυρεῖ φακῆ καὶ πεσοῦσα· ἢ φακὰ κνῆ τὰ φάη χαλοῦσα· φακὸς μὲν ὁ σπόρος· φακῆ δὲ ἡ ἑψηθεῖσα. φάκκες, ὀφθαλμοί. φακὸς, βρέφη τὸ ἐν τῷ λίμνῃ· καὶ μέλασμα τὸ ἐν τῷ ὄψει· καὶ μέρος τοῦ χαλινοῦ, καὶ ἡ λευκὴ τῆς μεταλλευτῆς λίθου· καὶ ἰατρικὸν σκεῦος. φάκτου, λαγόνα σεσηπυῖα πύελα. φακτῆσαι, φράσαι. φρακτὸς γὰρ, ὁ φραγμὸς· καὶ τὸ μέτρον, φάκτον. φακὸς ἐστιν, ὁ ἀλείπτης, φακὴ δὲ ἡ ἑψομένη περιστατικὸς δὲ ὡς τὸ σῦκα, ἀμυγδαλῆ, ἐν τῷ παιᾶνι διονύσιος· κάλλιστον ἐμμελῆ φιλαρεγύρης ἐς τὴν φακὸν ἑψεῖν. φαλὰ, κόσμος περικεφαλαίας. παρὰ τὸ φάω φῶ φάσω, ὄνομα φαλὸς· καὶ φαλὰ, διὰ τὸ λαμπρότατον τὸ κέρδος φαλός· τὸ ἐπὶ μετώπιδι σι νάσημα τῆς περικεφαλαίας· εἰσὶ γάρ τινες ἧλοι λαμπροὶ, ἕνεκα κόσμου τῆς περικεφαλαίας· φαλὸν γὰρ τὸ λαμπρὸν, ὅθεν καὶ φαλακρὸς ὁ ἔχων φαλὸν τὸ κάρα· καὶ φάλαρα τὰ προμετωπίδιοις ἀντιδίσκοις· τὸν κόσμον τὸν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα· ἀπὸ τοῦ φάος φαλὸς ἢ φάλαρος. φαλαγγίσαι ἐν λειμῶσι καμαπιεσμαί, ἀράχνιόν τι ἡ φάλαγξ· λέγουσι δὲ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων φαλαγγίας. φαλάγγωμα, πομπή τις ἐν τοῖς διονυσίοις. φαλαγγῶσαι, πληρωθῆναι ἐρεθισθῆναι. φάλαγξ, οὐ μόνον στρατιωτικὸν σύστημα ὅ περ καὶ μόνον τὸ λέξι ως τὸ σύ τος ἀλλὰ σημαινόμενον ὁ ποιητὴς, ἀλλὰ ἡ ἀράχνης παρὰ τοῖς ὕστερον, οὐ μόνον ὁ μέγα, ἀλλὰ καὶ ὁ προηγούμε νος εἰς φαλαγγιον· τῆς δὲ τοιαύτης φάλαγγος συχνοὶ μὲν αἱ χρήσεις· αἴλιος δὲ διονύσιος παρατίθεται τοῦ κω μικοῦ ἀπὸ πλάτωνος. ἐάκασιν ἃ μὴν αἱ νόμαι τοῖσι λεπταῖς ἀραχνίασιν ἃ τοῖσι τείχεσιν φάλαγξ ὑφαίνει. φάλαγξ, πλεί καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα, καὶ τοὺς ὑποβείσματα· φάλαγξ, τὸ ὑπομακρὲς καὶ στρογγύλον ξύλον. φαλαγξ ἐστι πα ρὰ πολύστιχον ἀράχνιον ἃ δὴ καὶ αὐτὸ ὑφαίνειν δοκεῖ. φάλαι, ὄρα· σκόπει. φάλαινα, ζῶον θηρίον ἐστὶ τῆς λυχνίας ὕδωρ τὸ μέσον ὃ καὶ πυρασούμουρος καὶ ψάρα καλεῖται λέγεται δὲ φάλαινα, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἀνάγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ φάλαινα κητώδης ἰχθύς· καθὸ ἀπὸ κοινοῦ φάλαινα παρὰ λυκόφρονι· καὶ φάλαινα θηρίον θαλάττιον. φάλακρον, πρῶτον ὄρος σιλιν δῖον, ἐπὶ τὸ φαλὸν ἀδένδρον. φαλακραῖον κλάδον, ξύλον ἐκ φαλάκρας τῆς ἄκρας γὰρ ἀκροτέρια τῆς ἴδης. ἀς γα μος· λεκτὸν γάρ ἄρον φάλακρα. φαλάκραι, νύμφαι τινές. φαλακρὸς, ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλὸν· ὅ ἐστι λευκὸν παρὰ τὸ φάος· φάλιον γὰρ τὸ λευκόν. φάλακρα τὰ στρογγύλα μετὰ λειότητος παρὰ τὸ ἱστοσκαφῖον. φαλακτῆνος, ὄψις ἱέρακος. φάλανθα, φαλακρά· αἶθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ. φαλανθὸς, ἐριουργός. φάλαρα, αἱ τῶν λευκῶν φαλα· παρὰ τὸ φάλιον τὸ λευκὸν· ἢ παρὰ τὸ φάειν ἄλις· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον φάλαρα, καὶ κόσμος ἵππου προμετωπίδιος. οὐ χρυσοῦ πολλακοῦ, καὶ διὰ τοῦ ν· φάλαρα γὰρ οὐ ταῦτα καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ π τῆς ἰλιάδος φάλαρα ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιφέ ρειν. οὐ ἐτυμολογία, τὸ φάλας αἱρεῖσθαι ἢ φάλαρα, τὰ περὶ τοῖς γνάθοις σκεπάσματα λέγουσι δωριεῖς. φαλαρὶς, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς. φαλάρικα, εἶδος λόγχης. φαλαρίδας, αἱ μὲν εἶδος ὀρνίθων· οἱ δὲ, τὰς ἐν τῷ φαληρικῷ λιμένι ὄρνιθας. φάλαρος, παρὰ θεοκρίτῳ, ὁ λευκός· καὶ ὅμηρος κύματα δ' αὖ φαληριόωντα· ἴσως λευκαινόμενα. ἐν τῷ με τὸ πορφύρα δὲ, ὁμοίως φαληρὸν καλοῦσι. φαληρικὰ, λιμὴν τῆς ἀττικῆς· φαληρικὰς δὲ ἀφύας, ὅτι πλείστας λέ γουσιν ἀφύας· ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἀπὸ δὲ χεῖται ἀττικῶς. φάλαρα, λευκὰ ἀφρίζοντα· φρίσσοντα· φαληριόωντα, πρὸς τὸ χρῶμα, ἀντὶ τὰ λευκαίνοντα τῷ ἀφρῷ· φάλιον γὰρ τὸ λευκὸν· ἐξ οὗ καὶ ἡ φάλη, καὶ τὰ λάφυρα, καὶ τὸ λυκόφρονι φαληρίδος σπίλος· τουτέστι λευκὴ νόσος. φαληρὶς, ἡ ἀφροδίτη καὶ ὅτι οὐ μόνον κωμικὸν πέρι διὰ τοὺς ἰθυφάλλους καὶ τοὺς φαλλοὺς, καὶ ὡς ἑτερογόνιον ἔφη τις, διὰ τὴν ἔμφασιν τοῦ φαλλοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ λευκότατα τὰ ἐν τῷ ζωικῷ σπέρματι οὗ καὶ ὁμοίως εἴρηται τῷ τῆς φαληρίδος ὄνομα τι· φάλιον γὰρ τὸ λευκόν· ἐξ οὗ καὶ τὰ φάλαρα· φαληρὶς, ὄρνεόν ἐστι λιμναῖον ᾠδὸς φρυγίας· ἐσχημάτισεν δὲ ἀρίστοφάνης παρὰ τὸ φαλόν. φάλαρος, ποταμὸς σικελίας, ἐκ τοῦ τὴν ἐν ἰταλίᾳ πάρι αλι. λέγει δὲ τὴν πυρβεινόν· ἀπὸ εἰκεῖ πεσεῖν διόδωρος δὲ ὁ σικελὸς καὶ ὁ ἀττικὸς τὴν πό λιν ὑφ' ἡρακλέους φασὶ κτισθῆναι· φησὶν ὁ ἀττικὸς ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς, ὑπὸ ἡρακλέους, τὴν πάλιν λίθον φαλίζω, θέλω. φαλλικὰ ἄσματα λέγονται, τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενα μέλη· ἔστι δὲ ὡς διονύσου εἰς αὐτὸν πεφ ἀριστοφάνης· ἄσομαι φαλλικόν. φαλιφὸν, ἄκρα πῶν. φαλιόω, λευκόω· φαλιὸν γὰρ ὁ λευκὰ τί·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Φ, ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α· Β· Γ, ΚΑΙ Δ·

Φῖ τὸ στοιχεῖον, ὅτι φαίνει τὸ μέλαν· μέλαν δέ ἐστι τὸ σκοτεινόν· οὕτω καὶ τὸ ῥῶ παρὰ τὸ [illegible] κεφαλαῖον [illegible]· φάανθεν, ἀόριστος πρῶτος παθητικός· φαίνω φανῶ, πέφαγκα, πέφασμαι, ἐφάνθην, ἐφάνθημεν, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν καὶ συγκοπῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ η, καὶ προσθέσει τοῦ α, φάανθεν· ἀντὶ τοῦ ἐφάνθησαν ὡς ἤγερθεν καὶ κόσμηθεν, [illegible] αἰολικῶς ἢ δωρικῶς [illegible] φάανθεν, ἀντὶ τοῦ φαεινὰ [illegible], καὶ [illegible] οἱ ὀφθαλμοί· διὸ αὐτίκα [illegible] ἀγχοῦ φάανθεν [illegible]· [illegible] πληθυντικὰ τῶν εἰς θην ληγόντων παθητικῶν ἀορίστων, τῷ ε παραλήγομενα, ἀποβολῇ τοῦ η καὶ μ, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ποιοῦσιν· οἷον ἐτύφθην, πρῶτος ἀόριστος παθητικός· τούτου τὸ πληθυντικὸν ἐτύφθημεν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀποβολῇ τοῦ η καὶ μ, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν γίνεται κατὰ τοὺς αἰολεῖς, ἔτυφθεν· ἀντὶ τοῦ ἐτύφθησαν· οὕτω καὶ ἠγέρθημεν, ἤγερθεν· ἐκοσμήθημεν, ἐκόσμηθεν· ἐτμάγημεν, ἀντὶ τοῦ διεκόσμημεν, ἔτμαγεν, ἐφαάνθημεν, ἐφάανθεν· φαάντερον, λαμπρότερον· φάβα, μέγας φόβος, καὶ τὸ σύνηθες ὄσπριον· φάβας, [illegible] [illegible]

[illegible]

ἐνδόντες· χαλάσαντες. Ὑφεῖσα, παρασιώσα. Ὑφεῖσα δίκην, ἴσως δίκαιον ἐκ τοῦ ὑπέχω, ὃ μέλλει ὑφεῖσθαι. Ὑφί
εσθαι, ὑποχωρῆσαι· ἕξαι· ὑποχαλάσαι· ἐνδοῦναι ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφοδρῶς ἀνέμων πνεόντων, καὶ ἐνδιδόντων τὰ λαίφη.
Ὕφεσις, ὑποχώρησις· τὰ πείνωσις· ἐλάττωσις· χάλασις. Ὑφεσμός, συμποδισμός. Ὑφεστάναι, εἶναι, ὑπάρχειν.
Ὑφειδῶς, ὑποχαλᾶντι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἱστίων, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ὑφεστὼς ὀχετός, ὁ ὑπόγειος· ὑποχωρῶν.
Ὑφεπτός, ὑπομονητόν. Ὑφή, ἡ ὕφανσις· σῶμα· φυλακή. Ὑφήγησις, ἐξήγησις. Ὑφηγοῦμαι, τὸ διδάσκω· ὅθεν ὑφηγη
τής· καὶ τὸ παραινῶ, καὶ τὸ προοδοποιῶ. Ὑφῆκα, κυρίως ἐπὶ ναυτῶν τῶν χαλώντων τὰ ἱστία· καὶ ὑφῆκα ῥίψασι τὰ
μαχίμα, ἀντὶ τοῦ κάτω αὐτῶν ἤγαγον. Ὑφῆναι, καθυσχαλάσαι. Ὑφηνάμην, ἐφαίνετο ὕφηνα. Ὑφηνίοχος, [illegible]
ζουσης τῆς προθέσεως. Ὑφήφασται, ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι, ὕφασται, ἡ ἀττικῶς ὑφήφασται· τὸ
δὲ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα· καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρα συλλαβῇ τὸ ὑ εἰς ῃ, καὶ γίνεται ὑφή
φασται. Ὑφιᾶσι, τὸ ὑποβάλλουσιν· οὕτω ἀττικοὶ ἐκτείνουσιν, ὡς σοφοκλῆς ὑφεὶς μάγον τοιόνδε. Ὑφιείς, ὑποβαλών.
Ὑφιέμενοι, ἐνδιδόμενοι. Ὑφίεται, ὑποχαλᾶται· ἐλαττοῦται· μειοῦται. Ὑφίενται, παρομολογοῦσιν. Ὑφίεσθαι, ὑποχαλᾶ
σθαι. Ὑφίησιν, ὑποχαλᾷ· ὑποχωρεῖ· καὶ ὑφίησιν, ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλει. Ὑφίησι, τίθησι, ἀντὶ τοῦ τίθεσι, καὶ ὑφίεσι λέ
γουσι δωριεῖς. Ὑφ' ἵματος κρύπτοντα χεῖρα, ὃ [illegible] καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται [illegible], [illegible] δὲ [illegible], καὶ ὑπὸ [illegible]
[illegible]. Ὑφίσταμαι, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι θουκυδίδης· ὥς περ ὑπέστη, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποδέχομαι, καὶ ἀντὶ
τοῦ ὑπομένω λογογράφοι· λουκιανός· ὑποστῆναι τίμαν δι' ἐμέ· ὑφίσταμαι καὶ ἀντὶ τοῦ κρυφίως ἵσταμαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπο
χωρῶ· λουκιανός· ἐγὼ δὲ αὐτὸς ὑμῖν ὑποστήσομαι· ὑφίσταμαι, καὶ τὸ ὑποκάτω τινὸς ἵσταμαι· καὶ ὑφίστημι, τὸ ὑποβάλ
λω τί. Ὑφιστάς, ὑποστάς. Ὑφίστασθαι, τὸ ὑπισχνεῖσθαι ὁ δὲ ὅμηρος. Ὑφίστασιν ὁ θεὸς τὰ πάντα, ὑπέστησεν αὐ
τούς. Ὑφίσταται, ὁ ὑπομένων καὶ πάσχων λυπηρά. Ὑφίστασον, ὑπόμενε· καὶ ὑφιστάς, ὑποστάς· ὑπομείνας. Ὑφόλ
μιον, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι τοῦ αὐλοῦντος, καὶ ὑπόθεμά τι. Ὑφέρ, χύτρα ἢ κοσμάριον. Ὑφορῶ, ὑφορῶ
μαι. Ὑφορμῶμαι, τὸ ὑποπτεύομαι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ ταῖς ὅρμαις κρυπτομένων πετρῶν, ἢ ὑπὸ τοῖς ὁρμοῖς κα
τοικοῦσιν. Ὑφορῶμαι, τὸ ὑποπτεύω· καὶ ὑποβλέπειν, τὸ ταυρηδὸν βλέπειν. Ὑφορώμενος, ὑποπτευόμενος.
Ὑφοῦ, παρόν. Ὑφώσιν· ὑφόω, ὑφῶ, ὑφῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὑφόωσι. Ὑφύδριον, ὑποβρύχιον. Ὑφῶ, ὑφῶ.
Ὑχίος, νύξ. Ὑψαγόρας· εἰ καὶ τὸ μεγαλήγορον σημαίνει, καὶ δέον εἰπεῖν, ὅμως οὐκ ἂν ἐπὶ ἐπαίνου ἐκδέξαι
θείη πρὸς τινος· δηλοῖ γὰρ μᾶλλον τὸν ἀλάστορα καὶ συκοφάντην. Ὑψαγόρος, ἐκ τῆς ὕψους καὶ τῆς ἀγορᾶς γίνεται ὑψαγόρας· εἴρη
ται· ὁ τὰ ὑψηλὰ, καὶ μεγάλα δημηγορῶν. Ὑψαύχενος ταύρα, ἤγουν ὑπερήφανα. Ὑψεῖται, [illegible] ἀργυρίου.
Ὑψηλός, ὑψηρός τις ὤν, ὁ εἰς ὕψος ἡρμένος. Ὑψηλόφρων ἐστὶν καὶ ὁ ἐπαίρων αὐτὸν ἐπὶ τοῖς προσοῦσιν αὐτῷ χρήμα
σι μέγα φρονῶν καὶ ἐπαιρόμενος, καθὰ τὸν φαρισαῖον ἐκεῖνον, καὶ μὴ τοῖς πένησι συναπαγόμενος. Ὑψήρεφες, ὃ
ὕψει τὸν ὄροφον ἔχον· ἢ ὑψηλὸν ὄροφον· ἔστι οὖν τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν δηλοῖ. Ὑψηλάς, ὑψηλάς· μεγάλας. Ὑψιχαίτης,
ὃ ἐστιν ὑψαύχενος· ἢ ὑψηλοὺς κρατεῖν ὑψοῦ ἔχων. Ὑψιβρεμέτης, ὁ ἐν ὕψει βρέμων· φωνὴν ἔχων. Ὑψιβαμονες, οἱ ὑ
ψοῦ βαίνοντες. Ὑψι, μεῖζον· μετέωρον. Ὑψίζυγον, τὸ τοῦ διός· τὸ τῆς εἱμαρμένης ἀμφιρρέπες δηλοῖ· ὡς ἀπὸ τῶν παλαιῶν
ἐν ζυγῶν, ἅ ἐστιν ὁ τοιοῦτος ζεύς. Ὑψίζυγος ζεύς, ὁ ἀφ' ὕψους τὰ κάτω κυβερνῶν, καὶ ἀπὸ ζυγῶν κυβερνητικῶν τοὺς ἀπὸ
θεν ταλαντεύων, ἀντὶ τὰ καθ' ἀνθρώπους· διὸ λέγει ὅμηρος· ὅτι ὑπερθεν· ἤγουν ἐκ θεοῦ νίκης πείρατα ἔχονται· καὶ γίνεται
φόρου ἀφορμὴ τῆς γραφῆναι τὸν δία μεταχειριζόμενον τάλαντα ὡς ἐν ζυγοστατήματι· τοῦτο δὲ [illegible] παλαιὰ
λαιά, ζυγὸν εἶδός τις ἅρματος καὶ ἁμάξης· ὅθεν καὶ ζυγόδεσμον ὅμηρός φησιν ἱμάντα, τὸν τοῦ ζυγοῦ φασι τῆς ζεύξεως
τα· εἶδός τις δὲ καὶ ζυγὰ, καθέδρας ἐρετῶν ὄντων· ὅθεν φασὶν ὑψίζυγος, ὁ ὕψι καθέδρας ἔχων· καὶ ὅμως οἱ μεθ' ὅμηρον λέγουσι
ζυγὸν, καὶ ἐπὶ σταθμοῦ· καὶ ἄλλοι παρὰ τὸ δύο ἄγειν ἐτυμολογικῶς τὰς ἑκατέρωθεν δηλαδὴ [illegible] ἀφ' οὗ καὶ [illegible]
τὸ, ζυγοῦ πρὸς δίκην ἀιθέστερος. Ὑψίζυγος, ὁ ὑψηλὸς κυβερνήτης· ὁ ἄνω σταθμίζων τὰ κατ' ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ὑψιζύ
γου ἅρματος, καὶ τοῦ κυβερνητικοῦ ζυγοῦ· ἢ ἀπὸ τοῦ ὡς ὁ ἐν ὕψει καθήμενος, ὅ κτοῦσιν οἱ παλαιοί· φάμενα ὀρεσσολίη μετὰ τὸ ἐν
ὄρει διατρίβοντα· καὶ ἐγχειμαρρίζον, καὶ ὅσα τοιαῦτα διφθόγγῳ στοιχείῳ· δίχα γὰρ τοῦ ὀρείγανον, ὃ χαίρει [illegible], καὶ τῆς ὅσοις ἐπά
γονται δύο σύμφωνα· οἷον, ὀρέστερος, ὀρεσίδρομος, ὀρειβάτης· τὰ δὲ παρὰ τὸ ὕψος καὶ κάλλος, ἐν διχρόνῳ εἶναι μόνῳ· ὑψίκομος
καλλίδρομος. Ὑψίζυγος, ὁ ἐπὶ μετεώρου θρόνου καθήμενος. Ὑψικέρατα πέτραν, ἀντὶ τοῦ ὑψηλὴν [illegible] δὲ
ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ὑψικέρατον· ἀριστοφάνης. Ὑψικέραυνος, ἡ διὰ πυρὸς πηγή. Ὑψίκομος, φάτνη· καὶ ὁ ἄνω τὰς τρίχας ἔ
χων. Ὑψιμέδων, ἐν ὕψει βασιλεύων. Ὑψιμέτεωρον, ἀεὶ ὑψηλοῦ. Ὑψιπέτης, βαρύνεται καθ' ἀρίσταρχον παρὰ διά
φορὰν τοῦ ὑψιπετής, ὃ δηλοῖ τὸν ἐξ ὕψους πεσόντα· οἱ δὲ περισπῶντες ἀπὸ, ἐκ τῆς ὑψιπετεῖς ὡς ημιεῖς [illegible]
[illegible] εἰς, αἰγλῆς τελαμῶνας μὲν [illegible] δὲ ὅμως ἡ τῆς ἀριστάρχου γραφή· ὥς περ δὲ ὑψιπέτης βαρυτόνως, οὕτω
καὶ αἰπέτης ὁ ἀεὶ πετόμενος· οὕτω δὲ ἴσως καὶ προπέτης, ὁ προπετόμενος· καὶ [illegible] εἰπεῖν, ὁ [illegible] αἰπετής μέ
τι ὁ ἀεὶ [illegible], ἤγουν συμβαῖνον· ὅθεν καὶ ἀπειθὲς πρᾶγμα, τὸ δύσκολον· καὶ προπετής, ὁ θρασύς, καὶ τῆς [illegible]
[illegible] ἐθέλων τοῦ πάξαι. Ὑψιτέρους, δι' ὕψους τρέχοντας. Ὑψίπυλον, ὑψηλὰς πύλας ἔχον. Ὑψηρεφὲς, ὑψηλὸν
ὀροφὴν ἔχον. Ὑψίστολα, αἱ ἄνω ἐσταλμέναι τοὺς χιτῶνας. Ὕψιστος, ὁ ἐν τῷ ὕψει ἑστώς. Ὑψιπλέκες, χιτῶνες. Ὑψι
τενῶν, ὑψαύχην ὑψηλὸς τῷ φρονήματι. Ὑψιφάτης, ὑψηλοστερος. Ὕψοθι, ἄνωθι. Ὑψόροφον, ὑψηλὸν μέγα. Ὕψος,
παρὰ τὸ ὄπω τὸ βλέπω, ὄψος καὶ τροπῇ, ὕψος· ἀφ' οὗ ἐστιν ὁρᾶν. Ὑψοῦ, καθὰ διχῶς τῆλε καὶ τηλοῦ, καὶ ἄγχι, καὶ ἀγχοῦ,
οὕτω καὶ ὕψι, καὶ ὑψοῦ λέγεται. Ὑψοῦ, τοῦ ἐν τόπῳ δηλωτικόν ἐστι· τὸ δὲ ὑψόσε, τοῦ εἰς τόπον· ὅμηρος· ὑψοῦ ἐπὶ [illegible]
[illegible]. Ὑψωσαντεθεὶς, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος ἐλαφρισθείς· χαμαίπετον δὲ εἰπεῖν, μετεωρισθείς· ἔστι [illegible] μετέωρος ὁ
[illegible] ἀπὸ τοῦ ἀέρος γίνεται. Ὕω, τὸ βρέχω. Ὑωλιμίων, μολύμων.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

[illegible] γῶσαι περὶ τὰ ὑπώπια, ἃ εἰσὶν ἐκχυμώματα οἰδοῦντα· ἢ ὑφούσματα, ἃ οἱ [illegible] φασίν. Υπόροφος, [illegible] φασὶ τοῦ πεδίου· οὔπω γὰρ πάντα πεδιὰς ἡ ὑπώρεια, ἀλλὰ τὰ ἀνώτερα μὲν κορυφῆς· μετεωρότερα δὲ πεδιάδος. Υπωρόφια ἐστὶ μὲν παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ ἰῶτα· σαφηνεία [illegible] τοῦ αὐλίζεσθαι μέλαθρον ὅμηρος [illegible] γὰρ [illegible] αὐλίσσαι μέλαθρον, καὶ αὐλίσσαι τοὺς ὑπωροφίους ὑμᾶς· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐστὶ δυνατόν· ἐκεῖνο δὲ ὑπερβολικὸν ὡς [illegible] τὸ αἴνιγμα [illegible] ὁ νοῦς τοιοῦτος· αὐλίσσαι τοὺς ὑπὸ τὸ αὐτό σοι μέλαθρον [illegible] διὰ τὸν καὶ ἑρκεῖον καὶ ἐφέστιον, καὶ ἱκέσιον, ὑπωρόφιον, [illegible] ἔχει δύο· τὸ ἐντελὲς γὰρ, ὑπωρόφιον· τὸ δὲ αὐτὸ γίνεται ἐν τῷ, [illegible] καὶ ὑπωρόφια. Υπὸς, [illegible].

ΤΟ Υ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ·Σ·Τ·Φ·, ΚΑΙ Ψ·

[illegible], μίγδην· ἀδιακρίτως. Υρᾶ, φοβεῖται. Υρία· χώρα [illegible] αὐλίδος [illegible] τοὺς παλαιούς· ἦν δὲ [illegible] καὶ πολίδιον. ἀπὸ τοῦ ὁ κτίσας [illegible] ἐκαλεῖτο· ὁ πολίτης δὲ αὐτῆς, ὑριάτης· ἔστι δὲ ὑρία [illegible] καλαβρικὴ πόλις [illegible] κτίσμα, ὁ λεγόμενος καὶ ὑριεὺς [illegible]. Υριατίμος, ὁ τὰ κηρία τέμνων τῶν μελισσῶν. Υριγγα, [illegible] σαλαμίνιον. Υρισίδα, σπυρίδιον· σπυρίς. Υρισὸς, φορμός. Υρμίνη, [illegible] οὐκ ἔστι δὲ [illegible], ἀλλὰ ἀκρωτήριον περὶ κυλλήνην ὀρατόν καλούμενον, ἑρμινα ὕρμινα· ὁ δὲ τὰ ἔθνικα ἐκθέμενος, ὑρμίνας δύο εἶναί φασιν, ἀπὸ ὑρμίνας τὰς ὕστερον διὰ τοῦ ο, κληθείσας. Υρον, σμῆνος· [illegible] ἡσυχον. Υρράδιος· κύριον ὁ πατὴρ τοῦ πιττακοῦ. Υρράχε, τρίχε. Υρρῦφθαι, [illegible]. Υρτακος, [illegible] δύο συλλαβὰς ἔχει [illegible] κανονικῶς· τὰ γὰρ εἰς κος τρισύλλαβα τὴν πρὸ τῆς συλλαβῆς ἔχοντα [illegible] ἀμετάβολον, [illegible] λάμψακος, ὕρτακος, [illegible] οὕτως ἐν τρισὶ [illegible] ἡροδιανός. Υρτακὸς, ὄστρεον. Υρτάνα, [illegible] χύτρας. Υρτὴς, [illegible]. Υρχας, κεράμινα ἀγγεῖα λέγουσιν ὑδρία [illegible] περὶ χυτὸν δύο [illegible] ἔχοντα. Υρχὴ, [illegible] τὰ [illegible] φέρουσιν αἱ [illegible]. Υιὸς, κυρίως εἴρηται, ὡς αὐ [illegible] οἷος· οἷος γὰρ ὁ πατὴρ τὴν οὐσίαν, τοιοῦτος ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὅτι [illegible] κτίστου ἄκτιστος· ἔστι ἐκ θνητοῦ θνητὸς, ὁ ἐκ βροτοῦ βροτός· καθὸ δὲ δύο τρόπους πάλιν εἴρηται, [illegible] θεοῦ υἱός τις φύσει, καὶ χάριτι· φύσει, θεὸς λόγος· χάριτι δὲ, οἱ δίκαιοι. Υς, χοῖρος· ἡ σῦς· καὶ [illegible] ἀλοιφὰς [illegible] αἱ γὰρ σκύθαι [illegible] χρῶνται ὑείω, καὶ μοσχείῳ στέατι. Υσας, βρέξας. Υσγινὸν, βάμματι. Υσδος, ὁ ὄζος [illegible] οὗτοι γὰρ τρέπουσι τὸ ο εἰς υ· καὶ τὸ ζ διαλύουσιν εἰς τὸ σ, καὶ δ· ὡς [illegible] ἀμφὶ δὲ ὕσδος ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὕσδων μαλίνων [illegible] δι' ὄζων καὶ κλάδων μαλίνων. Υσειμι, ἐκεῖ βαδίζω. Υσθλὸς, σαλός· φλύαρος. Υσκλα, ἀγκύλαι [illegible] οὓς ἡμεῖς ὕσκλους τῶν ὑποδημάτων, καὶ τὰς λαγγὰς τῶν ἱματίων. Υσμῖνι, ἀντὶ τοῦ ὑσμίνη, ὡς ἀλκὶ, ἀντὶ τοῦ ἀλκῆ, [illegible] εὐθεία γὰρ ἡ ὑσμίνη. Υσμίνη, ἡ μάχη· [illegible] γίνεται ἀπὸ τοῦ [illegible] ὑσμίνη [illegible] γὰρ [illegible] ὑφίσταται, ἡ μάχη τὸν πόλεμον τῶν ἀνδρῶν. Υσμῆθες, οὐσίαι. Υσκυθα, ὑὸς ἀφόδευμα. Υσκίνια, ὑσκαύια. Υσπλαξ, φραγέλιον· ἀφετηρία· βούκεντρον· ἢ μύωψ· ὁ [illegible] τοὺς βοῦς· ὕσπλαξ οὖν λέγεται, διὰ τὸ ἀπὸ τῶν τριχῶν τῶν ὑῶν, τουτέστι τῶν χοίρων γίνεσθαι τὴν μάστιγα· ἄμα δὲ καὶ ἡ ἀφετηρία, ἐκ τοῦ ἐκεῖ [illegible] τὸ μάστιγα τοὺς ἵππους. Υσπαλεῖν, συβοτεῖν. Υσπάκοις, τοῖς [illegible] λέγομεν. Υσπίλιον, τὸ [illegible] ὄρος· ἐν [illegible] καλούμενον. Υσσὸς, ἐμβόλιον, ἀκόντιον, ἢ καὶ τὸ ὀξύχον τοῦ ὀμφαλοῦ τῆς ἀσπίδος σιδηροῦν κέντρον· ὅτι [illegible] σάλιον. Υσσωπον, ἐκ τοῦ ὕω ὕσω καὶ τὸ ὤψ ὠπός, τὸ πρόσωπον· [illegible] ἑτέρου σ· τὸ [illegible] παχεῖς μὲν· ἔστι δὲ βοτάνη καθαρτικὴ ὁμοία σαμψύχῳ. Υσταὶ, ἡ δασεῖα ἄμπελος. Υστακίζει, φενακίζει. Υσταλοπᾶ, [illegible]. Υστατα, καὶ πύματα· τουτέστιν ἔσχατα, ἐσχάτην· [illegible] πανύστατα. Υστέρα δεκάτη, ἡ [illegible] ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς τρίτην καὶ εἰκοστὴν καλοῦμεν· καὶ ὑστέρα [illegible] τῆς μήτρας, ἀπὸ τῆς θέσεως· ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ [illegible], ἀλλ' ὕστερον ἀποδιδόναι τὰς οἰκείας ἐνεργείας. Υστεροβουλία, μετάνοια· μεταμέλεια· ἡ ἐσχάτη βουλή. Υστερόποτμος, ὁ ζῶντι ὁ τάφος [illegible] γέγονεν· [illegible] τὸν δεύτερον γάμον. Υστερῶ, τὸ ἐλλείπομαι, ὑστερίζω δὲ τὸ ὕστερος ἔρχομαι· ὑστερῶ ὑστερήσω [illegible]· ἐστέρησα. Υστιακὸς, ποτήριον ποιόν· [illegible]. Υστρία, κηλεός. Υστριξ, ζῶον ἀκανθόδερμον, ἀνάλιον βρώσιμον. Υστρος, γαστήρ. Υστριχὶς, ἡ [illegible] τριχῶν μάστιξ· ἔστι δὲ ἡ ὑστριχὶς θηρίον τρίχας ἔχον ὑὸς, ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι [illegible] τὸν διώκοντα. Υσ[illegible], σάμψυχος. Υτθὸν, τὸ [illegible].
Υφαιμον, αἱματῶδες. Υφαίνει μύθους, [illegible] ἀριστοφάνης· τίς ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίον ὄντος. ὑφαίνειν ἤρχετο μύθοις, ἀντὶ τοῦ [illegible] καὶ ὕφαινεν, ἀντὶ τοῦ κατεσκεύαζεν· ἐκ τοῦ ὑφαίνω ὑφαίνεσκε, καὶ ἀλύεσκεν, ἀντὶ τοῦ ἀλύειν· ποιητικὰ εἰσί, [illegible] τῷ περὶ [illegible] λόγῳ. Υφαίνω, ὕφασμα· ὑφαντική, ὕψος, καὶ ὑψηλὸς· ὃ ἐναντίον ὁ χαμηλὸς, διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ γράφονται. Υφαιρῶ, τὸ κλέπτω καὶ ἀφανῶς λαμβάνω· παρ' ὁμήρῳ τὸ ὑφέλκειν· ἐν τῷ μέλλοντι [illegible] τὸ ὑφαιρεῖν λέγεται· οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, [illegible] κλέπτειν τιθέασι τὴν λέξιν.
Υφαίρεσις, μείωσις· στέρησις. Υφαγορῶ, μεγαλαγόρας. Υφαρίτρια, μαῖα. Υφαλον, τὸ [illegible] τῆς θαλάττης [illegible] [illegible]· ἢ [illegible] τῆς θαλάττης κείμενον φρούριον, ἢ [illegible]· ἔφαλον δὲ τὸ ἐπάνω τῆς θαλάσσης φαινόμενον. Υφάντης, ὁ ἐργαζόμενος· ὑφαντικὴ δὲ, ἡ τέχνη· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω· παλαιστὰ δὲ τὸ αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ τλῶ, τὸ καρτερῶ.
Υφαλοσπατὶς, ἡ [illegible]. Υφασμα, ἱστός τις. Υφεαρ, τὸ [illegible] ταῖς [illegible], καὶ ἐλάταις. Υφέδρους, ὑδριέντας περὶ τὸν [illegible]. Υφεῖ, ὑπέβαλεν. Υφειμένοι, [illegible] χαλασμένοι. Υφείλετο, λάθρα ἔλαβεν· [illegible] ἔκλεψεν· ἐκ τοῦ ἕλω τὸ λαμβάνω· παρατατικὸς εἷλον· παθητικὸς, εἱλόμην· μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως ὑφειλόμην, ὑφείλου, ὑφείλετο. Υφειλόμην, ἔκλεψα. Υφειμένος, καθειμένος· ταπεινός. Υφεκρῦ, ὁ λέβης. Υφέλκεται, προτρέπεται. Υφελάτω, λάβωσι. Υφεὶ, ἅμα· ὁμοῦ· καὶ [illegible]. Υφείτης [illegible], ἀντὶ τοῦ χαλάσαντες ἐν πυθμένι καὶ [illegible] τοὺς μεθ' ὅμηρον καθυφιέναι, τὸ [illegible] τινος ἐν στάσεως· ἢ δίκης καθυφίεσθαι. Υφείτης,

παχεῖα φαίνεται. διαφέρει γὰρ τὸ τέμνειν τοῦ ὑποτέμνειν. ὅταν γὰρ ὑποτέμνῃ, παχύτερον φαίνεται. ἐπ' ἐνεργείας δὲ
ἐστι. τέμνειν δὲ, τὸ ὀρθὸν ποιεῖσθαι τὴν τομήν· τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς, παχύτερον δόξαι ἐργάζεται. Ὑποτεμνό-
μενος τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτάτων ἰών· ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. οὕτω ξενοφῶν. Ὑποστρέφω,
ὑποστρέφει. Ὑποτίθεται, συμβουλεύει. Ὑποτίθεμαι, τὸ ἐνεχυράζω. καὶ ἐνέχυρον τίθημι. δίδωμι ὅθεν, καὶ ὑποθήκη
τὸ ἐνεχυρασμένον. ὑποτίθεμαι δὲ, τὸ εἰσηγοῦμαι, καὶ παραινῶ, καὶ συμβουλεύομαι, ὃ κοινῶς καὶ ἐνεργητικῶς γρά-
φεται. Ὑποτίθενται τὰ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος. ὑποτίθεται δὲ, ὁ λαμβάνων ταῦτα. ἤγουν ὁ δανείζων. καὶ ὑποτίθημι
τὸ ὑποβάλλω, καὶ τὸ συμβουλεύω. καὶ ὑποκείμενος λόγος, ὁ κατὰ συμβουλὴν λεγόμενος. Ὑποτμήσιος, [illegible]
Ὑποτίτθια θηλάζοντα. γαλουχούμενα παιδία. Ὑποτονθορύζει, γογγύζει. Ὑποτοπάζειν, τὸ στοχάζεσθαι καὶ ὑπο-
νοεῖσθαι. Ὑποτοπάζω, νομίζω. ἅμα τὸ λογίζομαι. ἡγοῦμαί σε [illegible] Ὑποτοπεῖσθαι, ὑπονοεῖν. Ὑποτρέχω [illegible]
[illegible], ἀντὶ τοῦ ὑπεισέρχεται. Ὑποτρέχοντες, ὑπεισερχόμενοι [illegible]. Ὑποτρίσαι, [illegible]. Ὑπό-
τριμμα, ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων ἀπὸ τῆς γινομένης ἐν αὐτοῖς τρίψεως. Ὑποτρομέω [illegible]
με, ἤγουν ὑποφοβούμενος. Ὑποτροπιά, ὑποστροφή. τουτέστι φυγὴ πρὸς τὸν ἀπόλλωνα. Ὑπότροπος, ὁ ὑποστρέψας καὶ
παλινοστήσας. ὡς τὸ, ὑπότροπος ἵκετο δῶμα. ἐκ παραλλήλου ταὐτὸ δηλοῦσιν. ὑπότροπος [illegible] ὑποστρέψας [illegible]
[illegible] καὶ ὑπότροπα νοσήματα, τὰ φιλυπόστροφα. ἔστι καὶ ὑπότροπος, ὁ ἐν κακοῖς νοσήσας, [illegible] ὑποστροφῆς [illegible]
[illegible] ὅθεν αὐτῆς παρ' ἱπποκράτει τὸ ἐπ' ἀγαθοῦ. ὑποτροπιάζειν νόσῳ· ὅμηρος· οὐ γάρ μιν ἔφατο ὑπότροπον ἐκ πο-
λέμου ἵξεσθαι. Ὑποτρύζει, ὑποβάλλει. [illegible] Ὑποτύφεσθαι, τὸ καίεσθαι. Ὑποφαίνει, φανερὰ δεικνύει. Ὑποφῆται, ἱερεῖς. προφῆται,
χρησμολόγοι. μάντεις. Ὑποφέρειν, τὸ ὑπομένειν. Ὑποφῆται, ὡς ὑποφητεύοντες τῷ ἐκεῖσε διΐ. χα-
μαὶ γάρ φασι δωδωναίους ἐγκοιμωμένους δι' ὀνείρων τοῖς χρωμένοις χρηματίζουσιν ἐκ διός, καθὰ καὶ λυκόφρων ἱστορεῖ. ὡς καὶ
τομούρους τοὺς αὐτοὺς μάντεις λέγει, ὁμωνύμως τοῖς ἐν δωδώνῃ. τόμουροι γὰρ οἱ ἐκεῖ τοῦ διὸς ὑποφῆται, καὶ τόμουροι μαν-
τεῖαι. ζήτει εἰς τὸ σελλοὺς τὴν λέξιν. Ὕπουλος, δόλιος. φαινόμενος ἔξωθεν, ἐρεθικός. Ὑποφέρονται, ὑποβάλλονται.
Ὕπουλος ἄνθρωπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τραυμάτων, ὑποτεμνομένης οὐλῆς. οἷον ὁ μὴ προφανῶς πονηρός. ὕπουλος γὰρ,
ὁ ἐγγὺς τοῦ ὑγιαίνειν μᾶλλον [illegible] ὕπουλος. δόλιος φαινόμενος. Ὕπουλα γόνατα, καὶ ὕπουλον πόδα, καὶ ὕπουλον
χεῖρα, καὶ σῶμα, τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγάς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. ἐρεθικά. Ὑπουργεῖ, ὑπηρετεῖ.
Ὑποφήτης, προφήτης. καὶ ὑποφητεύω. Ὑποφθαμένη, τουτέστι φθάσασα, καὶ προλαβοῦσα. Ὑποφόνια χρήματα,
τὰ διδόμενα τοῖς φόνου κατηγοροῦσιν. ἦν δὲ παλαιὸν ἔθος. καὶ τὸ παντελὲς [illegible] ὅτι δίδοσθαι ὑπὲρ φόνου, καὶ μὴ ἀνάγ-
κην εἶναι φεύγειν ἀεὶ τὴν πατρίδα τὸν πεφονευκότα. ἔφη ὅμηρος δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς ἀνδρὸς ἀποφθι-
μένου, ἐν τῷ σ' τῆς ἰλιάδος. Ὑπόφορος, ὑποτελής. ὑπὸ τέλος. Ὑποφύεται θρίξ, ὅταν τοῦ δέρματος [illegible]
[illegible] ὁμοίως καὶ ὑποφύεται τοῖς ἄρτι φυτευθεῖσιν ἐρίφοις κέρατα. καὶ ὑποφύονται τῷ βρέφει ὀδόντες. Ὑποφυά-
δες, παραφυάδες. φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμενοι. Ὑποφωνῆσαι, ὑποδεῖξαι. Ὑποχαλῶ, ἐνδίδωμι. Ὑποχεί-
ρια. γράφεται καὶ ὑποχείριος. Ὑποχείριος παρ' ὁμήρῳ, τουτέστιν εἰς χεῖρας ἐλθών. ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ γένηται. οἱ δὲ
παλαιοὶ καὶ δίχα προθέσεως, οἴδασι τὴν λέξιν ταύτην. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας, οὕτω. χείριος. ὑπήκοος. πλάτων· χειροήθης.
χρήσιμος. καὶ χείριον τὸ χειροῆθες, ὑπήκοον, ὑποχείριον, ὥς τε ἡ τοιαύτη γραφὴ [illegible] καὶ τοὺς δούλους ὑ-
ποχειρίους καλεῖσθαι. Ὑποχόνδρια, τὰ [illegible] τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα. Ὑπόχρυσοι, ἤγουν μετρίως χρυσοῖ.
Ὑποχυτῆρες, τρυβλία δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσι. Ὑποχωρῶ ὑποχωρῶ. δοτικῇ καὶ γενικῇ συντάσσεται.
ἀριστοφάνης· κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου. Ὑποχωρῶ, τὸ ἐκκλίνω καὶ ὑπεξίσταμαι. ὡς πρὸς τὸ ἐκκλίνειν.
καὶ ὡς καλῶς ἔγωγε ὑπεχώρησα. ὑποχωρῶ σοι. ἀριστοφάνης. Ὑποψάφαρα, [illegible] ὑπομέλαινα. παρὰ τῷ ἱππο-
κράτει. Ὑποψάφαρα, τραχύτερα. τὸ γὰρ ψαφαρόν, εἴρηται τῷ ὀνόματι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑποψιθυρίζει,
γογγύζει. Ὑπόψιος, [illegible] καὶ ὕποπτον ὄντες ὑπόβλεπτοι [illegible] ὑπόδρα ὁρῶντες διὰ τὸ μισεῖν τοὺς
[illegible] ὑποβλεπόμενοι διὰ δειλίαν. τινὲς δὲ γράφουσιν ἐπόψιον, τὸν ἐν ὄψεσι πάντων ἀσχημόνως φυγόντα. κυρίως
[illegible] ἐπόψιον, ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι ὑψηλοῦ. Ὑπτιάζειν, καὶ τὸ ὕπτιόν τινα ἢ ῥᾴθυμον εἶναι ἢ τὸ [illegible]
ὑπτιάζει καὶ τὸ ὡραΐζεσθαι. Ὕπτιος, ὁ ἀνάπαλιν κείμενος. παρὰ τὸ ὄπτω, ὄπτιος καὶ ὕπτιος. [illegible]
Ὑπωμαῖς, τὸ ὑποκείμενον [illegible] λέγουσι τῇ ἐπωμίδι τῷ ὤμῳ. Ὑπωμοσία, τὸ ὑποτίθεσθαι δίκην καὶ ἀναβάλλε-
σθαι προφάσει χρώμενον. ἀποδημίᾳ, ἢ νόσῳ, ἤ τινι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου οὕτως ἐλέγετο. [illegible] ὑπο-
μνυσθαι. Ὑπώπια λέγεται, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς [illegible] μέρη. τὴν πρόσοψιν. καὶ οὕτω μὲν ὁ ποιητής. οἱ δὲ ὑπερίων ὑπώ-
πιά φασι, τὰς περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πληγάς. ἐξ οὗ νῦν ἐκ μέρους κυριολεκτεῖται, καὶ τὸ ὑπωπιάζειν [illegible] ὑπωπια-
σμὸς μεταφορικῶς, ὁ κατὰ σύνταξιν. ὅτι δὲ ὑπώπια αἱ περὶ ὀφθαλμοὺς πληγαὶ μεθ' ὅμηρον, δῆλον ἐκ [illegible] σκωμμάτων πα-
λαιῶν. παθόντος γάρ τινος πρόσκομμα [illegible] τί τοῦτο, καὶ ἀμαθὲς εἰπόντος ὑπώπιον παθεῖς, [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] λόγου καὶ τὴν κεφαλὴν [illegible] διαλαβὼν [illegible] καὶ [illegible]
θαι, πρόσκομμα ἔφη. καὶ οὕτω τοῖς ἀκροαταῖς, ἐκίνησε γέλωτα ὡς ἐπίσης γελοῖον, ὑπώπιά φασι παθεῖν περὶ τὸ
[illegible] πρόσκομμα περὶ πρόσωπον, [illegible] μὲν κυριολεκτεῖται τὸ πρόσκομμα. ἐπὶ προσώπου δὲ, τὸ ὑπώπιον. ὁ
παρήχηται καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐνώπιον. μέτωπον ἔτι δὲ καὶ παρώπιον, τὸ [illegible] τὸ δὲ [illegible]
ἵππων, ὥς φασιν αἴλιος διονύσιος. [illegible] λέγουσιν. ἰστέον δὲ ὅτι ὡς [illegible]
[illegible] τὸ ὑπώπιον, οὕτω καὶ τὸ [illegible], εἰς ὀφθαλμοὺς τὸ ξανθόν. ξανθὰ μὲν γὰρ, [illegible] τὴν βάσιν καὶ ξανθό-
[illegible] ξανθότης δὲ [illegible] ὀφθαλμοῦ [illegible] ὅ φασι [illegible]. Ὑπωπιασμένην, [illegible]

Ὑποθημοσύνη, ἰαστὶ τὸ ὑποθήκη δῆ, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄμφω παράγονται ῥήματος. Ὑποθεῖν· ὑποτρέχειν. ἀριστοφάνης·
ὑποθεῖν οὐκ ἦν. ὑποτρέχειν ὑποσκελίζειν καὶ ἐμποδὼν ἵστασθαι. Ὑπόθεμον· ὑποθέσεως, κακογράφον. Ὑποθήσομαι·
διδάξω. Ὑποθησόμεθα παρ' ὁμήρῳ, συμβουλευσόμεθα. ἡ ἀρχὴ δὲ τῆς τεχνικῆς ὑποθημοσύνης τὰ ἀγαθά, ἧ ἀντίκει-
ται ἡ κακοθημοσύνη. ἔτι δὲ καὶ τὰς πρὸς τοὺς ὑστέρους ὑποθήκας· καὶ τὴν νουθεσίαν, ὅ ἐστι τῷ νῷ ἐντιθέναι ἔννοιαν ἐμβάλλον-
τας δὲ καὶ τὰς ἀθυμοσύνης. Ὑποθησόμενοι, ἀντὶ τοῦ ὑποσχεθέντα. ἀρόδρος ὑπεμνήσει ἀριστογόρας μηλόρου τύραννον, σω-
τηρίαν ὑποθησόμενος ὑμῖν. Ὑποθύμιος στέφανος, ὑποτραχήλιος. Ὑποιπτιθείς, ὑποστρατιώτης. Ὑποΐσασθαι, ὑπο-
νοεῖν. Ὑποικουροῦν, ἀντὶ τοῦ ὑποστρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν, καὶ σαίνεσθαι, καὶ λεγόμενον. Ὑποικουροῦσα, εἰς βάθος αἰκοῦ-
σα. Ὑπὸ ἴλιον ἦλθον, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἴλιον· ἀνάγκη γὰρ προθέσεως. ὁμοίως ὑπὸ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκεῖνον τὸν
καιρόν. Ὑπαίσω, τὸ ὑπομενῶ· καὶ ὑπαισός, τὸ ὑπομονητικόν, καὶ ἀνυπομονον καὶ ὑπαίσει, ὑφέξει, ὑπομενεῖ· βαστάσει.
Ὑποκαθῆναι τὰς ὀφρῦς, οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα. τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον. Ὑποκαθῆσθαι,
ἐνεδρεύειν. Ὑποκάλυκα, ὑπὸ τὴν κλεῖδα τοῦ πυρός. Ὑποκείμενα, αἰσθητά ἐστι πράγματα ὑλικά ἀφ' ὧν ἡμῖν ἡ
τὰ νοήματα διὰ τῆς κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεως ἐγγίνεται. Ὑποκείμενον λέγεται, ἀλλ' ἡ οὐσία. καθ' ὑποκειμένου δὲ λέ-
γεται, ὅταν τὰ καθόλου τῶν μερικῶν κατηγορῆται ὡς τὸ χρῶμα τοῦ λευκοῦ καθ' ὑποκειμένου γάρ, καὶ συνωνύμως κατηγορεῖται.
ἐν ὑποκειμένῳ δέ, ὡς ἐν ταῖς οὐσίαις τὰ συμβεβηκότα. οἷον, ὡς τὸ λευκὸν ἐν κύκνῳ. διττὸν δὲ τὸ ὑποκείμενον· τὸ μὲν πρὸς
ὕπαρξιν, τὸ δὲ πρὸς κατηγορίαν. καὶ πρὸς ὕπαρξιν μὲν ὑποκεῖσθαι λέγουσι, τὴν οὐσίαν τοῖς συμβεβηκόσι. πρὸς κατη-
γορίαν δέ, τὰ μερικὰ τοῖς καθόλου. Ὑποκείσεται, ὑποβληθήσεται. Ὑπόκειται, τὸ ὑπείκει καὶ τὸ ἐνέχεται, ἀλλ' δίκης
εὐθύνῃ οὕτως τάσσεται. οἷον πολλοῖς ἐγκλήμασιν ὑπόκειται ὁ στρατηγός. ἀφ' οὗ καὶ ὑπέχει. Ὑποκεστά, ὑπομονητικά.
Ὑποκέαται, ὑποκείσεται. Ὑποκάθεια, ὑποκάλια. Ὑποκηρυξάμενος, τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στῆναι, καὶ ποιῆ-
σαί τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερόν. Ὑποκίνεσθαι ὑπὸ τέλος. Ὑποκλοπέοιτο παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας χ. κατήριστα τῆ λέ-
ξις εἰς δήλωσιν ἀδακρύτως. ἀπὸ τοῦ τύπου δὲ τοῦ ὑποκλοπεύω ὁ κεῖται παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τῷ, φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡ-
ρῆσθαι κλοπεύς. καθὰ καὶ ἐκ τοῦ ἡνιοχέω γίνεται ἡνιοχεύς, καὶ ἡγεμονέω, ἡγεμονεύς. Ὑποκομψίας, ὁ τὸ κομψὸν ὑπο-
φαίνων. Ὑποκόνιον, τοῦ χοροῦ τῆς στάσεως χθαμαλὰ τῆμα. Ὑποκορίζεται, κολακεύει. ὑποκρίνεται. ὑποκοριζόμε-
να, ξενοφῶν, ἀντὶ τοῦ διασύροντες. Ὑποκορίζομαι, τὸ μετὰ σεμνολογίας σμικρύνω. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. πιτιάκιον, καὶ
βάτιον, ὑποκορίζεται κατὰ τὸ κοινὸς κολακεύω. Ὑποκοριστικόν, ἐλαττώσεως ῥῆμα. καὶ ὑποκορισμὸς μείωσις μεγέθους.
εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας ἐοικέναι. αὗται γὰρ φιλοδίκου ἐκ λύπης φύσει κεχρημέναι, εἰς κολακείας τρόπον ταύτας με-
ταφέρειν ἔθος προσαγορεύειν εἰς νεότητος καμῳδίαν ἔνδειξιν. πολλὰ τοιαῦτα παίζεται ἐν κωμῳδίᾳ, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος. καὶ
μάλιστα εὐτύχει ἔτυμον προφέρεσθαι ὀνόματα, ὡς ἡ κλεινάριον. καὶ μουσάριον, καὶ λεόντιον, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὑποκρανίδιον,
ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς. Ὑποκρέκειν, ἀλλ' ἴσασιν ἱερεία τις. Ὑποκρίνεται, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεται κεῖται παρ' ὁμήρῳ.
ἰστέον δὲ ὅτι ὅμηρος οὐκ οἶδε τὴν λέξιν τοῦ ἀποκρίνεσθαι. διὸ αὐτ' αὐτοῦ τῷ ὑποκρίνεσθαι κέχρηται. φασὶ δὲ καὶ τοὺς περὶ
τοὺς δραματικοὺς ὑποκριτὰς οὕτω λέγεσθαι, διὰ τὸ πρὸς τὸν χορὸν ἀποκρίνεσθαι. γίνονται δὲ καὶ ἄμφω αὗται αἱ λέξεις
ἐκ τοῦ κρίνειν. ὅ ἐστι διαχωρίζειν. ἑαυτὸν δὲ ἀποκρίνων. ὁ ὑποκρίνων, ὅ ἐστι τὸν ἄλλον ὑποχωρίζων, καὶ ὁ μὲν παρ' ὁμήρῳ ὑπο-
κρινόμενος. κατὰ δὲ τοὺς ὑστέρους ἀποκρινόμενος. ἔτι δὲ καὶ ὁ κατὰ τοὺς μεθ' ὅμηρον ὑποκρινόμενος, καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ παραγόμε-
νος ὑποκριτής, λαλοῦσιν ἃ παρ' λαλοῦσιν. ἔστι δὲ ὑποκρινόμενος καὶ ὑποκριτής, παρὰ τοὺς ὑστέρους ἑτέρως, ὁ μὴ ἐκ
ψυχῆς λέγων ἢ πράττων, μὴ δὲ ἃ παρ' φρονεῖ. ὁ πάσα τρόπος καὶ μάλιστα οἱ τῆς θυμέλης καὶ σκηνικοί. Ὑποκριθῆναι, ἀπο-
κριθῆναι. Ὑποκρίνεταί τις ἑαυτῷ τι, ἀντὶ τοῦ ὑπολογίζεται, καὶ ἐν ἑαυτῷ κρίνει ὡς τὸ ἴσον ἀνάστας ὑπεκρινόμην ἐμαυ-
τῷ τὸ ὄναρ. Ὑποκρίνεταί τις ἀρετήν, ἢ ἄλλο τι ὃ παρ' οὐκ ἔχει, καὶ βιάζεται δοκεῖν ἔχειν. ὅθεν καὶ ὑποκριτὴς ὑποκρίνε-
ται. ἤγουν σχηματίζεται καὶ ἐξεικάζει ἑαυτόν. ἀφ' οὗ ὑποκριταὶ παρὰ τοῖς δραματουργοῖς, οἱ σχηματιζόμενοι, καὶ ἀπεικ-
άζοντες ἑτέροις ἐν ἑαυτοῖς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑποδύεσθαι ἑτέρου κρίσιν, ἤγουν ὑπόληψιν. Ὑποκρίνομαι, τὸ μετὰ
προσποιήσεως, καὶ σχηματισμοῦ τι πράττω. καὶ ὑπόκρισις τὸ ἄλλο ἐπιτηδεύειν ἀλλὰ τὸ ἔργον. ὑποκρίνομαι καὶ τὸ ἀποκρίνομαι, καὶ ὑπό-
κρισις τὸ αὐτό. Ὑποκρίνονται μητέρες, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται ἰωνικῶς. καὶ ὑποκριτὰς φασὶν ἐν πύθοι, ὁ ἀποκρινόμε-
νος τῷ χορῷ. δοκεῖ δὲ καὶ ἀττικὴ ἡ λέξις εἶναι. φησὶ γοῦν θουκυδίδης, οὐδὲν ὑπεκρίναντο. Ὑπόκρισίς ἐστι, πανουργία λανθά-
νουσα. ἡ φιλίας προσποίησις. ἡ μῖσος σχήματι φιλίας ἐγκαλούμενον. ἡ ἔχθρα δι' εὐνοίας ἐνεργουμένη. ἡ φθόνος ἀγάπης
χαρακτῆρα μιμούμενος. ἡ φιλαμάρτημον διάθεσις, τῇ τοῦ κατ' ἀρετὴν ἤθους προσβολῇ τοὺς θεωμένους λανθάνουσα.
ἡ βίος ἀρετῆς, σχήματι, ἀλλ' οὐ πράγματι, τὸ κόσμιον ἔχων. ἡ δικαιοσύνης προσποίησις, τῇ τοῦ εὐνοεῖν δοκεῖν συντηρου-
μένη. ἡ τρόπος ἠθικῆς φιλοσοφίας, τὴν κατ' ἀρετὴν συγκαλύπτων τῆς γνώμης λανθάνουσαν στέρησιν. ἡ ἀπάτη ἀλη-
θείας, ἔχουσα μόρφωσιν. ἢ οἱ τὸν ὄφιν τὸν τῆς ἡδονῆς σκολιότατα μιμούμενοι ἀλλ' ἐπενδύουσιν. Ὑποκριτής, μάντις. καὶ ὁ ἐν
τῇ σκηνῇ ἀποκρινόμενος. Ὑποκρουγιδία, θυσία τις παρὰ κνιδίοις. Ὑποκρούειν, ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντιλέγειν ἀπαδῶς
καὶ ὡς ἔτυχε. καὶ λέγεται ἀλλ' τοῦ θορυβοῦντος. ὃ παρ' ἡμεῖς φαμέν, ἐκκρούειν καὶ κωλύειν. ἀριστοφάνης. βοᾷ ὑποκρούειν λοιδο-
ρῶν. Ὑποκρουστάλις, εἶδος τοῦ λίνου ποιήματος. Ὑποκρούουσί σε παρὰ ἀριστοφάνει, ὑποκλέπτουσι σε λαμβάνονταί
σου. Ὑποκυδές, ὑποφρύδιον. Ὑπόκυκλα, τοὺς ἀστραγάλους. τοὺς ὑποτιθεμένους τῷ πυθμένι τοῦ τρίποδος. Ὑπό-
κυκλος τάλαρος, ὁ περιτροχος καὶ περιφόρητος τοῖς ὑποκάτω τροχίλοις. ἡ κυκλοτερής. Ὑποκυσαμένη, εἴκουσα.
Ὑποκυσαμένη, ὑπόγαστρος ἔχουσα εἰκαῖον. Ὑπολαβών, ὑπονοήσας. καὶ ἀντὶ τοῦ διακρίνας. καὶ ἀντὶ τοῦ λογισάμενος
ἐπὶ ἀμφιβόλῳ. καὶ ἀντὶ τοῦ διακόψας τὸν λόγον καὶ ἀποκριθείς. καὶ ἀντὶ τοῦ λαβών, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπατῆς ἀπολογισάμενος. καὶ
ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀπάτης λαβών. Ὑπολαβών, διαδεξάμενος τὸν λόγον. ἤγουν λαβών. ἡ δὲ ὑπό, ὑπερορίας δηλοῖ.
Ὑπολαμβάνω, τὸ ἡγοῦμαι καὶ νομίζω κυρίως πρὸς ἀπεμφαίνουσαν μετὰ αἰτιατικῆς συντασσόμενον. ὑπολαμβάνω σε ἀ-

Ὑπογαίδιον, ὑπόγαιον τύμβον. Ὑπὸ γναθμοῖς, ὑπὸ ταῖς σιαγόσιν. Ὑπογλαυκώσσειν [illegible]. Ὑπογεγραμμένον, ἐγκεχαραγμένον. Ὑπόγαιον, ὑπὸ τὴν γῆν. Ὑπογλυκαίνων, ἐν ἡδύσμασι χυμὸς καὶ ἀρτύμασι λείος κολακεύτικοῖς καὶ ἀλυκοῖς. Ὑπογλωττὶς, εἶδος στεφάνου· καὶ πάθος τὸ κατὰ τὴν γλῶτταν, καὶ μέρος ἐν στόματι. Ὑπογνάθιαι, ὑπὸ τὴν γνάθον. Ὑπογνύξ, τὸ καθίζεσθαι τὰς χεῖρας ἔχοντα ὑπὸ γνάθον. Ὑπογραμμὸς, τύπος, μίμημα. Ὑπογράμματα, τὰ ἄρματα τοῦ ὑπομνήματος· ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσι. καὶ ὑπογεγραμμένον, ἐστιβασμένον. Ἀριστοφάνης. Ὑπογραφὴ ἐστιν ὁρισμὸς τυπώδης· ὁ ὁρισμὸς ἀσθενὴς ὥσπερ ἄνθρωπός ἐστι ζῷον φύσει πολιτικόν· ὁ λόγος σύντομος δηλωτικὸς συμβεβηκότων. Ὑπογραφῶσαι, ὑποσημειῶσαι. Ὑπογραφεῖον, τὸ ἐπὶ τῷ σώματι ἐνδιαίτημα. Ὑπόγυον, κατέβαλον ἀσύγγραφα, βεβαιοῦ. Ὑπόγυιον, λέξις τὸ ἐγγύτερον καὶ πρόσφατον, τὸ ὑπὸ γυῖον καὶ τὴν χεῖρα ὂν ἴσως καὶ ὑπὸ γυῖα ὑποδύγμα, ἄλλοι ἐκ τοῦ ταχίστου. Ὑποδαρεῖν· ἄλλοι ὑφεῖρον τὸ δέρμα ὑφαιροῦ ὅ ἐστιν ἀπὸ κλέπτω, ἢ λάθρα λαμβάνω. τοῦ ὁμήρου, αὐτοῦ ὑποκάτωθεν ἕλκον. Ὑποδαίων, ὑπολαμπάδων. Ὑποδεδιγμένος, ὑποδεχόμενος. Ὑποδεέστερος, ταπεινότερος. Ὑποδεής, ἐνδεής, καταδεής, ἐπίφοβος. Ὑπόδειγμα, σημεῖον. Ὑποδεικνύω, αἰτιατικῇ ὑποζωγραφεῖ, ὑποδείξαι βούλομαι τῷ λόγῳ καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς. Ὑποδείξατε, ὑποσημάνατε. Ὑπόδειγμα· οὐ δὲ τὸ παράδειγμα δέ. Ὑποδεξιάζειν, τὸ ἐξ ἀφανοῦς καὶ αἰφνιδίως ἐπιφαίνεσθαι. Ὑποδέξασθαι, ὑπεστὸς κατώτερον τὸ αὐτὸ πεπονθέναι φασὶν· ὁμοίως τὸ σὺ μὲν γὰρ δέξο μελίσσουσι μαῖα. Ὑποδέχομαι, ὑποστρέφω. Ὑποδερὶς ὑποδερίδος, ὁρμίσκος, περιτραχήλιον, γυναικεῖος κόσμος. Ὑποδέσματα, ὑπόδημα. Ὑποδέχεται, ὑποβάλλει. Ὑποδέχομαι, τὸ ὑποτιθεὶς τὰς χεῖρας δέχομαι· καὶ τὸ δεξιοῦμαι καὶ φιλοφρονοῦμαι. Ὑπόδημα, ἐκ τοῦ ὑποδεῖσθαι, ὡς τὸ ἐκ τοῦ ἀναδεῖσθαι καὶ διαδεῖσθαι τὸ ἀνάδημα, καὶ τὸ διάδημα· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ ποδῶν μὲν τὸ ὑποδεῖσθαι, ἀναδεῖσθαι δὲ καὶ ἀνάδεσμα ἐπὶ κεφαλῆς. Ὑποδῆσαι, ἐνεχυριάσαι ἢ παλιδῆσαι. Ὑποδησάμενος, ἐπὶ ὑποδήματος, καὶ ὑπολυσάμενος, ἐπὶ τοῦ ἐναντίου· Ἀριστοφάνης, καταθεὶς δ' ἄμα ταῦτα ὑπέλυσαν. Ὑποδιαίρεσίς ἐστιν, ἡ τῆς διαιρέσεως διαίρεσις· οἷον τῶν ζῴων, τὸ μὲν θνητὸν, τὸ δὲ ἀθάνατον· καὶ τοῦ θνητοῦ, τὸ μὲν χερσαῖον, τὸ δὲ ἔνυδρον· καὶ τοῦ χερσαίου, τὸ μὲν πεζὸν, τὸ δὲ πτηνόν· καὶ τοῦ πεζοῦ, τὸ μὲν λογικὸν, τὸ δὲ ἄλογον. Ὑποδιδάσκαλος, ὁ τῷ χορῷ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ ὁ ποιητής. Ὑποδιήγησις, ὅτι διηγεῖταί τις ὁμοίως τοῖς προκειμένοις πράγμασιν. Ὑπόδικος, ὑπεύθυνος, χρεώστης, ἔνοχος δίκαις. Ὑποδμὼς, ὑπό τινα ταγμένος, δοῦλος· περισσὴν ἔχει τὴν πρόθεσιν. Ὑποδυμένοι παρ' Ἀριστοφάνει, ὑποδύμενα λαλοῦσα. Ὑπόδρα ἰδὼν, ἀντὶ τοῦ δραστικὸν, δριμὺ ὡς ἀπὸ τοῦ δρῶ τὸ πράττω. μάλιστα δὲ ὡς ὀρθῶς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς, ἀντὶ τοῦ ὑποβλεπτικῶς· παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν, καὶ τὸ δρῶ τὸ βλέπω· καὶ αἰονεὶ διορῶ, ἐξ οὗ φασι καὶ τὸ δέρκω, παρὰ γοῦν ὅθεν καὶ τὸ δραθαίνειν, ὅ ἐστι τὸ καμμύειν· οἱονεὶ ἡ τοῦ βλέπειν ἀπόθεσις. καὶ δραπέτης ὁ ἀπὸ ἐκ πεποιθὼς τοῦ ὁρᾶν καὶ μὴ βλεπόμενος διὰ τὸ φυγεῖν. ἐκ τίνος τοῦ τιοῦ ῥεύματος δρῶ, τὸ ὑπόδρα· ὡς τὸ, ὑπόδρα, ὡς τοῖς ὕπνος μὴ καθ' ὕπνον ἐχοῦσι τοῖς ὀργιζομένοις ἀλλά πως παρὰ πεισμένοις, καὶ ὑποβαλλομένοις· ὅθεν καὶ βλοσυρὸς λέγεται, ὁ τὸ βλέμμα ὑποσίφονον ὄντι καὶ αἱ φύσεις τῆς ὄψεως διεστραμμένας ἔχουσι· παρ' ἡμῖν οὖν τοι μὲν ὑποβλέπειν λέγονται, κατὰ ὑπόδρα βλέπειν ἐκεῖνα δὲ, παραβλέπειν· ὅθεν καὶ παραβλῶπες ὀνομάζονται. ἰστέον δὲ ὅτι δοκεῖ ἀπὸ τοῦ ἐξελθεῖν δρῶ γίνεσθαι καὶ τὸ δρῶ. [illegible] τὰ ἀλλὰ ὁρῶ· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ δ' πρὸς τὸ θ', ἀθρῶ. καθὰ καὶ ἐκ τοῦ μέδω γίνεται ὁ προμηθεὺς, καὶ ἐκ τοῦ δέος τὸ θεῶ. Ὑποδρακὼν, ὑποβλέψας. Ὑποδραμὼν, ὑφαρπάσας. Ὑποδρασίας, τὰς ἔχρας. Ὑπόδρα, φιλοτιμίας ἐκ [illegible] δραμα· αἰτὶ τοῦ ἀσπιδῶν ἐφορῶμαι. Ὑποδρασία, ὑποψία. Ὑποδρηστεύουσιν, ὑπουργοῦσιν, ὑπηρετοῦσιν. Ὑποδρόμα, ὑποτροχασμόν. Ὑποδρόμοις, στόμια. Ὑποδύεσθαι, δειλιᾶν. Ὑποδῦναι, ὑπεισδῦναι. Ὑποδύτης, ὑπεισελθέτης. Ὑποδυσφορῶ, τὸ ὑποδυσχεραίνω. Ὑποδύτης, τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. Ὑπόεικεν, ὑπεχώρει. Ὑποείξομαι, ὑποχωρήσω. Ὑποζώνης, χιτών. Ὑποζυγμένα, ὑπακούοντα, θεραπεύουσαι. Ὑποζάκορα, νεωκόρα. Ὑποζαπτίζω, ὑποκαταχύω. Ὑποζύγια λέγονται, βόες καὶ ἡμίονοι καθάπερ καὶ ἵπποι, ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγονται. Ὑποζυγιώδεις ἄνθρωποι, οἱ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτῶν προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττοντες, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως· ὡς περ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴρηκε δ' αὐτὸ καὶ ὑποζυγιώδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης. Ὑποθαλπόμενα, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατώμενα· Ἰώσηπος. τοῖς δὲ ὑποθαλπομένοις ἐλπίσιν. Ὑποθέσθαι, συμβουλεῦσαι. Ὑπόθεσίς ἐστι, πρᾶγμα ὁμολογούμενον, πρὸς ὃ καὶ σκοπὸς ἕτερον λαμβανόμενον· ἀρχὴ ἀναπόδεικτος, συγκεφαλαίωσις λόγου. Ὑπόθου, ὑποθοῦ, συμβούλευσον. Ὑπόθεσις, τὸ ἐφόδιον ἐπὶ εὐσίας. Ὑποθήβας εὔχοι εὐκτίμενον πτολίεθρον· οἱ πλείους νοοῦσιν, ὑπὸ θήβας ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου, ἀλλὰ ὑφ' ἓν, ὑποθήβας λέγεται· ὅτι πολλαὶ θῆβαι καλοῦνται μετὰ προθέσεων· ὥσπερ ἐπικνημίδιοι· ὑπὲρ βόρειοι, παραποτάμιοι· προποντίς· παρακειμένων ὑποχαλκὶς πόλις αἰτωλίας· οὕτω καὶ ὑποθῆβαι, πολισμάτιόν τι διὰ τὴν τῆς προθέσεως, οὕτως ὀνομασθὲν· ὡς γὰρ ὑποχαλκὶς πόλις αἰτωλική, διὰ τὸ ὑπὸ τὸ ὄρος φασὶ τὴν χαλκίδα κεῖσθαι, οὕτω καὶ ὑποθῆβαι ὑπὸ τὰς βοιωτικὰς θήβας. φασὶ δὲ οὕτω καλεῖσθαι τὰς πότνιας τῆς βοιωτίας, ἔνθα αἱ τοῦ θρᾳκὸς διομήδους ἵπποι ἐμάνησαν κατά τινας. μάλιστα οὖν κατὰ τὸν γεωγράφον· ἐν ᾧ ὑμνοῦσί ποτε ὁ ποτνιεὺς γλαῦκος, ὑπὸ ἵππων διασπασθῆναι, ὡς Ἀριστείδης ἵππους φασὶν· αἱ δὲ ἐκεῖ σαι πότνιαι, καὶ διουλλάβως λέγονται πότνιαι λεγόμεναι. Ὑποθήβας δέ τινές φασι, τὰς ὑποκειμένας κώμας ταῖς ἑπταπύλοις θήβαις· ἑπτάπυλαι γὰρ αἱ βοιώτιαι, ὡς περ καὶ αἱ αἰγύπτιαι ἑκατόμπυλαι· ἤτοι δὲ ὑποθήβας, τὰς ἐλάττους θήβας, ἃς δηλαδὴ ἠλάττωσαν οἱ ἐπίγονοι, τὰς ἑπτὰ ἐπὶ θήβας· δῆλον δὲ ὅτι αἱ ὑποθῆβαι τοῦ θηβῶν εἰσὶ παρώνυμα· θῆβαι δὲ οὕτω καλοῦνται, ἢ ἀπὸ θήβης ἀσωποῦ τοῦ ποταμοῦ θυγατρὸς, ἢ διὰ τὸ θῦσαι τὴν βοῦν, ἕως δραμοῦσα μέχρις ἐκεῖ τὸν ὁδηγὸν τοῦ κάδμου, ἐν ἐκείνῳ θύσας, τὴν πόλιν ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς θέσεως, ἤτοι τοῦ δρόμου τῆς βοὸς, ἀφ' ἧς ἡ βοιωτία κατά τινας ὠνόμασται. Ὑποθήκη, καὶ παραθήκη, διαφέρουσι· καὶ δάνειον καὶ χρῆσις. καὶ ὑποθήκη μέν ἐστι, τὸ ἐνέχυρον· λέγεται δὲ καὶ συμβουλή· παραθήκη καὶ παρακαταθήκη, τὸ δοθέν τινι πρὸς συντήρησιν καὶ φυλακήν· δάνειον, τὸ λαβεῖν ἀργύριον ἐπὶ τόκοις ἐπὶ πίστει. χρῆσις δὲ, καὶ κίχρησις, τὸ ζητῆσαι παρά τινος πρὸς βραχὺ ἱμάτιον, ἢ ἀργύριον ἀφικέσθαι πρὸς γαμήλια τυχὸν, ἢ εἰς ἄλλην ἑ

[illegible] · ὑπερηφανίαις. Ὑπερπετρότερος, πρότερος. Ὑπέρτερον, ἔχετον. ὕστερον. πρότερον. ἄλλο.
Ὑπερπετρουμ, [illegible]. Ὑπέρτιχον, [illegible]. Ὑπερπτέσθαι δεῖ, τὸ ἵνα ὑπὲρ αὐτὸ πτέσθαι πολλοῦ ἕνεκα τοῦ. ὅτι [illegible]
[illegible], εἰ [illegible]. Ὑπερτίθεσθαι, τὸ ἀναβάλλεσθαι καὶ [illegible] τὸ [illegible] καιρὸν τοῦ πράττειν. Ὑπερτίθημι, τὸ προά-
γω καὶ τιμῶ. οἷον, ὑπερτίθημι τὸν φιλόσοφον τὸν σωκράτην. Ὑπέρυδρον, τὸ ἄγαν [illegible] τοῦ [illegible] ὕδα-
τος, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑπέρυθρος, ὑπέρυθρος. Ὑπέρυθρος, μετρίως ἐρυθρός. Ὑπέρφασις, ὑπερφανία. μεγαλο-
φρονοῦσιν. Ὑπερφερεῖς, ὑπερβαλλεῖς. Ὑπερφίαλα νέα, ἐνίοτε αἱ [illegible], καὶ ἄγαν [illegible]. οἱ ὑπὲρ τὴν ἱερὰν φιάλην [illegible]
οὕτως κατὰ τὸν ποιητήν. Ὑπερφίαλα, ὑπερήφανον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς φιάλης. τὸ γὰρ [illegible] ὑπερφίαλη,
αὐτὶ τοῦ ὑπὲρ μέτρον φιάλη δὲ εἶδος λεβητώδους ἀγγείου. Ὑπερφίαλος, λαμβάνεται ἐνίοτε [illegible], ἀντὶ τοῦ μεγά-
λου. Ὑπερφιλῶ, τὸ λίαν φιλῶ. ἡ ὑπὲρ γὰρ πρόθεσις τὸ λίαν σημαίνει. Ὑπερφλύζει, ἀναβλύζει ἐκ φυτοῦ. Ὑπερφρονῶ,
καταφρονῶ. αἰτιατικῇ. ἀριστοφάνης. τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς. καὶ γενικῇ. ἀριστοφάνης. τοῦ καθεστῶτος νόμου ὑπερφρονεῖν δεῖ-
σθαι, ἀντὶ τοῦ καταφρονεῖν. Ὑπερφυᾶ τέχνην λέγουσι, τὴν ὑπερβαίνουσαν θαυμαστὴν καὶ λαμπρὰν ἀριστοφάνης. Ὑπερ-
φυῶς, ὑπεράγαν. Ὑπερφυὴς, μεγαλοπρεπὴς ὑπερκόσμιος. Ὑπερφυῆ, ὑπερβολικῶς. Ὑπερφωνῶ, ὡς καταφωνῶ, καὶ πε-
ριλαλῶ, καὶ [illegible], αἰτιατικῇ συντάσσονται καταλαλῶ δὲ καὶ καταβοῶ, γενικῇ. Ὑπέρχειλα, ὑπέρμετρα. Ὑπερχίου,
ὑπερέχον. Ὑπερχολᾶσθαι, πολλῆς γενομένης χολῆς, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑπερχλαίς, ὑπερμεμετρημένον. Ὑπέρ-
χολος, ὑπερβαλλόντως ὀργιζόμενος. Ὑπέρχομαι, τὸ ὑπὸ κάτω προσέρχομαι καὶ ἀπὸ τούτου τὸ κολακεύω. Ὑπερχρέως,
ὁ πολλὰ ὑπὲρ τῆς οὐσίας ὀφείλων. Ὑπερῷα, ὁ οὐρανίσκος. παρὰ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁρμᾶσθαι τὴν τροφὴν ἔσω. γὰρ ἡ ὁρμή. με-
ταγίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου οἰκοδομήματος καὶ τοῦ μετεωρισμοῦ ὑπὲρ τὴν ἔσω τὴν γῆν. ἡ αὐτὴ δὲ ἐτυμολογία, καὶ ἐπὶ τοῦ
ὑπερῴου. ὑπερῷον γὰρ τὸ μετέωρον. τὸ ὑπὲρ τὴν ἔραν. Ὑπερώησαν ἵπποι παρ᾽ ὁμήρῳ, δηλοῦται μὲν ὡς ἐκ τοῦ ὑπερώσα-
σθαι, ἀντὶ τοῦ ὀρθοὶ ἔστησαν. ὡς εἰς ὕψος, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀνεπάλθησαν. ἀρέσκει δὲ μάλιστα δηλοῦν τὸ ἀφόρμησαν ἀνεχώ-
ρησαν. ἀνετράπησαν ἀπὸ τοῦ ἐρωῶ ὃ ὁρμῶ. ὅθεν ἐρωή. Ὑπερώησαν ἵπποι, ἤγουν ὑπεχώρησαν ἀπὸ τοῦ ἐρωῶ, ἐρωήσω. Ὑπερῷ-
ον, καὶ πατρῷον, ἀντὶ τοῦ ὑπερῷον καὶ πατρῷον λέγουσιν ἴωνες. αὐτὸ γὰρ ἐστι τὸ μὴ ἐκφωνούμενον ἐκφωνεῖν. ἰσίλλως χρί-
ζειν ἀπαίτιος λέγει, ἀντὶ τοῦ χρῄζειν. Ὑπερῷον λέγεται, τὸ ὑπερκείμενον οἴκημα. ὡς γὰρ κατὰ γλῶσσαν τὰ οἰκήματα.
διὸ καὶ κλίμακος δέεται ὑψηλῆς ἡ τοῦ ὑπερῴου ἄνοδος τε καὶ κάθοδος. ὡς δηλοῖ τὸ κλίμακα δ᾽ ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δό-
μοιο. ἔχει δὲ ὑπογεγραμμένον τὸ ι. ὡς δῆλον κολακεύω. Ὑπερώφθη, παρεώφθη. Ὑποσάκκιζε, ὑπεσίθει τὸ σακκο-
νια πρὸς κοιλ. Ὑπέσις, παιδεύσεως ἔνδοσις. Ὑπεσπλαγχνισμένον, ὑποπεπασμένον ἢ πεπριχισμένον. Ὑπέστα, ἀν-
τὶ τοῦ ἐθέλειν. καὶ ὑπέστα, ἀντὶ ὑπέμεινε. Ὑπέσταν, ἀντὶ τοῦ ὑπέστησαν, καὶ ὑπέσχοντο ἐπηγγείλαντο. καὶ ὑπέμειναν. ἡ δὲ λέ-
ξις μετῆνεκται ἀπὸ τῶν κιόνων ἃ βάρει ἐπέχειν [illegible]. γὰρ οὕτω τοῖς ἐπικειμένοις ὑφίστανται, οὕτω καὶ ὁ ὑπισχνούμενος βάρο-
τινὶ ἑαυτὸν ὑπέθετο. ἰωνικὴ ἡ λέξις κειμένη καὶ παρ᾽ ἄλλοις ἐνίοις καὶ ἡροδότῳ. ὅς που φησί, τὶς ἂν μοι ὑποστὰς τελέσειε.
Ὑπεστειλάμην, παρῃτησάμην. Ὑπέστην παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπεσχόμην, ἀνεδεξάμην. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κίονος τοῦ ὑπο-
κάτω σταθέντος, καὶ ἀνέχοντος τὰ ἐπικείμενα. Ὑπεστομαχίζετο γοῦν, ὑποσκάπτετο. ἐκίνει. Ὑπεστόρεσται, ὑπέστρω-
ται ἢ [illegible]. Ὑπέσχε δίκην, ἀττικόν. τὸ δὲ παρέσχε, βάρβαρον. Ὑπεσχηκὼς, ὑποστάς. Ὑπεσχέθη. κύπριος. ὑπέστη
δοῦναι τὴν βίβλον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκρύβη ἐρεουμένος. καὶ προσιοῦσιν αὐτοῖς μετ᾽ οὐδενὸς ἐφθέγγετο, φοβηθεὶς ὑπέστη. καὶ ἀντὶ τοῦ
ἐφυλάχθη, ὅπερ καὶ δοτικῇ συντάσσεται. Ὑπέσχετο, ἐπηγγείλατο. Ὑπέσχεν ὑπηγγείλατο. ἔχω, μέλλων ἕξω. πρω-
τικὸς ἔσχον. ὁ δεύτερος ἀόριστος προσέλαβεν ἀντὶ τοῦ ι τὸ σ, καὶ ἐγένετο ἔσχον, ἐχόμην ἔσχου, ἔσχεν καὶ ὑπέσχεν. ἴσταμαι
[illegible] τοῦ προστακτικοῦ ἔσχον. Ὑπέσχε χεῖρα κρονίων, ἀντὶ τοῦ ὑπερεῖδε θήσει σκεπάσει. οὕτω δὲ φασὶν ἐν μὲν
ὁμήρῳ. οἷον ὑπερέχοι ὑμῶν τὴν χεῖρα θεός. καὶ ἐπὶ νίκης τὸ ὑπερέχειν τιθέασιν, ὡς καὶ τὸ ὑπερέχειν. Ὑπέσχεν, καὶ ἐπέ-
λεχον. τὸ γὰρ ποιητικὸν, ὑπέστη λέγεται. λέγει καὶ ὑπίσχεται ὁ ποιητὴς ἱερὰ καλά. ἐκ δὲ τούτου, τὸ ὑπισχνοῦμαι γίνεται
[illegible] πλεονασμῷ τοῦ ν. Ὑπέσχεθε χεῖρα, ὑπεσχέθειν. ἔστιν ὑποχεῖν τὸ ὑφαπλῶσαι τὴν δεξιὰν εἰς ὑποδοχὴν, καὶ ὡς ἐν τῷ
ὑποκάτω χεῖν τοῦ διδομένου. Ὑπετέθυστο, ὑπεκαίετο καὶ ἐκέκρυπτο. Ὑπετόπαζεν, ἀντὶ τοῦ ὑπενόει. Ὑπεύδιος,
ὁ ἐν εὐδίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ ὤν. Ὑπεύθυνος, ἔνοχος. ὑποκείμενος. Ὑπέφηνε, ὑπέδειξεν. ἐφανέρωσεν. Ὑπεχάλκισε,
πρὸς χαλκοῦ ὑπεθέμην. Ὑπέχειν τὰς δίκας, ἤγουν ὑποκειμένους ἑαυτοὺς ἔχειν δίκην ὅπερ ἐνίοτε μὲν τὸ πλεονασ-
μὸν ἔχει τὴν σύνταξιν. οἷον ὑπέχουσι δίκην. ἐνίοτε δὲ ἁπλῶς. οἷον, ὑπέχω δίκην. ὅτι δὲ καὶ ἀπαιτικῇ συντάσσε-
ται ὑπέχειν λέγεται, τὸ ὑποτείνειν καὶ ὑποδιδόναι, καὶ ἁπλῶς διδόναι καὶ ἐκτείνειν. οἷον ὑπέχειν δίκην, ἡ δίκη. ἐλθίσματ
καὶ ὑπέχει τὰ νῶτα ἡ θάλασσα, ἤγουν ὑποκείμενα ἔχει. ὑπέχω τὸ ὑποτίθημι, ὡς τὸ ὑποχεῖν τὴν χεῖρα. καὶ ὑπέχειν τοῖς
τοῖς λεγομένοις. καὶ τὸ δίδωμι, ὡς τὸ ὑπέχω δίκην. Ὑπέχεται, προμαθεῖται. Ὑπέχευεν, ὑπέβαλεν. ὑπέχυσεν. Ὑπε-
ψύχει, μετρίως ὑπανεῖθη τῆς πυρετικῆς θερμότητος. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑπηνήτης, ἀκμαῖοι πρὸς πόσιν ἀπὸ
τοῦ συνεῖν τοῦ διὰ τοὺς ψύτας [illegible]. Ὑπηγάγετο, ἠπάτησεν. ὑπέμεινεν. Ὑπήγαγέ σε, ἀντὶ τοῦ ὑπέμεινα. αἰτια-
τικῇ μόνῃ συντάσσεται. Ὑπηλάτην, τὸν ὑπὸ ἐλάτην ἐν ῥᾳ φύλλων. Ὑπήλλαξεν, ὑπεχώρει. Ὑπήλυθε, ὑπεισῆλθεν
ὑπεισῆλθεν. Ὑπῆν, ὑπῆρχεν. Ὑπῆξε, ὑποσμένον ὑποφέρει. Ὑπήνεικαν. ὅμηρος ἀλλά μιν ὑπήνεικαν πόδες ἵπποι, ὑπε-
ξήγαγον, ταχέως. Ὑπηνέμια καλεῖται, τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. Ὑπηνέμιος, σκεπαστός. Ὑπηνέμιον, ἄνεμοι, ὑπήνεμα
ὅμως. Ὑπήνη, ὁ κατὰ τὸ ἄνω χεῖλος κατὰ πιτυάς, ἢ καὶ ἀλήως. μύσταξ μὲν φασιν, αἱ τοῦ ἄνω χείλους τρίχες. αἱ δὲ κάτω, πώγω-
νος δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ὑπήνη. καὶ ὁ κωμικὸς οὕτω νοεῖ. ἐν οἷς λέγει μολιούς πως τὴν ὑπήνην [illegible], ὅτι ἡ μόνη ἡλικία ποιη-
τική, ἀλλὰ καὶ τὸ πῶς σωματικὸς, μὴ παρώνυμον καὶ τὸ ἐφήβαιον καὶ τὸ [illegible] καὶ ὑπήνημα. καὶ ἦμα παρὰ τῷ κωμικῷ τὸ [illegible]
ἁ, καὶ προβῆβας. καὶ ὁ ἄνθος, καὶ ὁ ἄκρηθος, καὶ τὰ γενειάδα. Ὑπηνήτης, ἀκμαῖος. ἀρτιφυὴς ὑπήνη γὰρ λέγεται ἡ τοῦ ἄνω χεί-
λους τρίχωσις. ὑπήνη τις οὖσα παρὰ τὸ ἄνω ὑπεῖναι. μύσταξ δὲ λέγεται, ἡ ὑπὸ τὸν μυκτῆρα τρίχωσις. Ὑπήρξεν, ὑ-
πῆρχεν. Ὑπ᾽ ἠοῖ, ὑπὸ τὸν ὄρθρον πρὸ τοῦ ἕω. Ὑπ᾽ ἠοῖ στίβη, ἤγουν ὁ ἐπὶ τῷ πάχνη. ὑπὸ ἡλίου [illegible] [illegible]

[illegible] τὴν αἰτίαν, ἢ μετὰ τὴν λίαν, ἢ μετὰ τὸ πολλοῦ, ἢ μετὰ τὸ μᾶλλον· τὰ δὲ συγκριτικὰ λέγεται. Ὑπερθετικὸν λέγεται χωρὶς ἐκείνου, καθ' ὃ ἔχει τὴν ὑπέρθεσιν, ἐπεὶ οὐκ ἀναφορὰ πρὸς ἕν, ἀλλὰ πρὸς πάντα· οἷον κάλλιστος πάντων. Ὑπερθερεῖν, οὐ μόνον τὸ ὑπερβῆναί τι πεζευτικῶς, ἀλλὰ καὶ ὑπερβολικῶς αὐξῆσαι. Ὑπέρθυμος, μεγαλόψυχος, γενναῖος. Ὑπερθύριος, ὁ ὑπεράνω τῶν θυρῶν τόπος. Ὑπερ[illegible], [illegible] τὸ πολὺ μὲν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὅτι· [illegible] [illegible] τῆς ὑπερφροσύνης γίνεται· [illegible] ἐν νεφέλαις. [illegible] ἀπὸ [illegible] τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς. Ὑπερίκοντο, [illegible] ὑπὲρ [illegible] ἵκοντο καὶ ὑπερίκοντο διὰ τὴν χαράν· ὅ ἐστιν ἐξέτεινον. Ὑπερ[illegible] ἀντὶ τῆς αἰτίας [illegible] [illegible] [illegible] ὑπερεξέτεινον. [illegible] ἱκνοῦντο [illegible] τὸ ἵκταρ ὅ ἐστιν ἐγγύς, [illegible] [illegible] οὐδ' ἴκταρ βαλεῖν, ἀντὶ τῆς οὐδ' ἐγγὺς τῆς σκοποῦ γίνεται· καὶ ἔστιν ἐπίρρημα. Ἴκταρ ὡς ὕπαρ· ὡς δὲ φασιν Ἀθηναῖοι, ἴκταρ ὄνομα ἰχθύος· [illegible] τὸ [illegible] ἄλλου [illegible] [illegible] τὸ μάκαρ, [illegible] τὸ δάμαρ, [illegible] τὸ νέκταρ, ἀπὸ τοῦ ἵκω, ἀφ' οὗ [illegible] ψιλῶν εἰς δασεῖαν, [illegible] ἰχθύς. Ὑπερίονα, ὑπὲρ ἡμᾶς ἰόντα ὁ ἥλιος· ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι. Ὑπέριος, ὑπερκαθαρισμός. Ὑπέρινος, τὸ σφόδρα λεπτόν· [illegible] ὑπερίνεον [illegible] [illegible] ὀξύ· [illegible] ὑπέρινον σφόδρα λέγομεν, τὸ λεπτὸν, [illegible] κενόσαρκον. Ὑπερ[illegible], [illegible] παρθένων. Ὑπερ[illegible], κατὰ [illegible]. Ὑπερχύουσαι, ὑπερβαλλοῦσαι. Ὑπερίων ὁ ἥλιος· ἢ πατρωνυμικῶς, ὁ κατὰ Πίνδαρον Ὑπεριονίδης, ἐξ οὗ Ὑπερίων ἀπὸ τοῦ ὑπερίονος [illegible] καὶ κατὰ συγκοπὴν ὑπερίων· οὕτω γὰρ [illegible] ὁ μῦθος [illegible] ἢ [illegible] ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰών. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μετρικὸν ὄνομα· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὄνομα [illegible] [illegible] τὰ ἀμφίων, καὶ τὰ τοιαῦτα· οὕτω δὲ ἐκ τῆς [illegible] [illegible] [illegible] βαρύνεται [illegible] [illegible] κύριον ὄνομα. Ὑπερκακεῖν, ὑπερκακεῖν. Ὑπερκάρηνα, τὰ ὑπὲρ κεφαλῆς [illegible]. Ὑπερκατάληκτον μέτρον ἐστὶ, τὸ ἔχον ὅλους τοὺς πόδας ἀπαρτισμένους, ἔχον δὲ καὶ συλλαβὴν μίαν περιττὴν ἢ καὶ [illegible]. Ὑπερκαύστρα, ἡ τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια.

Ὑπερκείμενοι, ἀνακείμενοι. Ὑπερκέασ, [illegible]. Ὑπερκεφαλῆς, ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς. Ὑπερκόμπους, ὑπερηφάνους. Ὑπερκόσμια, ὡς ἄγγελοι καὶ τὰ μέλλοντα ὑπὲρ τὸν κόσμον. Ὑπερκυδοῦσαι, [illegible] [illegible] ἐν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μέσου [illegible] [illegible] ὑπερκυδοῦσαι. Ὑπερκύδαντας, λέγουσί τινες ὅτι μετοχὴ ἐστιν, ἐκ τοῦ κυδαίνω, ἐκύδανα, κυδάνας, κυδάναντος, καὶ συγκοπῇ καὶ [illegible] ὑπερκύδας, ὑπερκύδαντος· τινὲς δὲ, ὅτι ὄνομά ἐστι καὶ μᾶλλον ὄνομα [illegible] ἢ περ μετοχήν. Ὑπερκύδαντας, [illegible] [illegible]. Ὑπερκυανέων, λίαν κυανέων. Ὑπερμαζῶ, οὐ μόνον τὸ μεγάλους μαστοὺς ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπερτρυφᾶν· [illegible] ὑπερμαζᾷ γὰρ ὁ ἀδάμαντι. Ὑπερμάχησαν, ἀντὶ τοῦ [illegible] ὑπερβολικὸν [illegible], καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερηγανάκτησαν. Ὑπέρμαχος, ὁ ὑπέρ τινος μαχόμενος· ἀπὸ τοῦ [illegible], ἐξ οὗ ὑπερμαχεῖν [illegible] [illegible] [illegible]· σύμμαχος, ὁ συμπράττων τὰ τῆς μάχης, ἐξ οὗ συμμαχῶ.
Ὑπερμενεῖ, τῷ ὑπεράγοντι κατὰ τὸ μένος· τουτέστι τῇ ἰσχύϊ ὑπερέχοντι. Ὑπερμενέοντας [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. Ὑπερμενέοντα, ὑπερφανοῦντα· ὑπερέχοντα τῷ [illegible]. Ὑπέρμορα, [illegible], ἀντὶ τῆς [illegible] τὸ καθῆκον [illegible] ἀντὶ τῆς καλῶς, καὶ ἔξοχα ἀντὶ τοῦ ἐξόχως· σύγκειται δὲ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ, καὶ τοῦ μόρα τὸ καθῆκον [illegible] [illegible] δὲ ἡ μοῖρα [illegible] λαμβάνεται· [illegible] τῆς εἱμαρμένης, τῆς μερίδος, [illegible] τὸ καθῆκον. Ὑπέρμορον, ἐν μέρος λόγου [illegible] [illegible] [illegible]· ὁμοίως τοῖς ὑπερθεσίοις ἐπίρρημα ληφθὲν ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ μόρας· ἐχει δὲ [illegible] ἐν τῷ [illegible] [illegible] ὑπέρμορα νόσους [illegible] [illegible] μὲν καλὰ χόλον [illegible] [illegible] [illegible] καλῶς· [illegible] δὲ [illegible] [illegible] ὑπὲρ μόρον γράφεσθαι [illegible] [illegible], τῆς μεμοιραμένου· τουτέστι τῆς μερίδος. Ὑπερμενὲς, ὑπερεφάνη. Ὑπερτέχεται, ὑπερέχει, ὑπερβαίνει. Ὑπερπικρά, ἀστομάχεται. Ὑπέρογκον, μέγα, ὑψηλόν, ὑπέρμετρον. Ὑπεροψία, [illegible], ὑπερηφανοῦντες. Ὑπερόλβω, κόρω ὕβρεως. Ὑπεροπλίοι, [illegible]. Ὑπεροπλία, ἡ ὑπερηφανία. Ὑπεροπλίησι, [illegible] ἐν [illegible] τουτέστιν [illegible] τὸν φίλον ὑπερηφανεύσεται [illegible] παλαιοὶ φασιν· ἢ διὰ ὑπεροπλίαν [illegible]. Ὑπέροπλοι, οὐ μόνον τὸ θρασύ, ἀλλὰ καὶ ὅς φασιν οἱ παλαιοὶ τὸ ὑπὲρ ἑαυτὸν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς μεγάλων ὅπλων· καὶ μὴ ἀναλόγου τοῖς σώμασιν, ὅπως δ' ἂν ἔχει σημασίας ἡ λέξις οὐ [illegible] [illegible] σφόδρα ὑπέροπλα [illegible] [illegible] δὲ ὅτι οὐ μόνον λέγεται ὑπέροπλον ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἔπος ὑπέροπλον. Ὑπέροπλος, οὐ ἡ ἰσχὺς, καὶ ὅπλον ἐστιν [illegible]· ἀφ' οὗ ὑπεροπλία ἡ ὑπερηφανία. Ὑπέροπλον, μέγα καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον καὶ τὰ ὅμοια. Ὑπερόριος, ἐκτὸς τῶν ὁρίων. Ὑπεροψία, [illegible] μὲν τοῖς κοινοῖς [illegible], [illegible] δὲ τοῖς Ἀττικοῖς [illegible] [illegible] ὡς [illegible]. [illegible] θεῖον ὑπεροψία· [illegible] συμμαχικὸν ὑπεροψία, [illegible], ὑπεροψία, τὸ [illegible] φρονεῖν· [illegible] δὲ τὸ θεωρεῖν. Ὑπερούσιος, [illegible] [illegible]. Ὑπερόφρυς, ὑπερόπτης. Ὑπεροχὴ, ἐξοχὴ, ὑπερβολή. Ὑπέροχον, [illegible] [illegible]. Ὑπεροψία, λέγεται ἡ παρόρασις, καὶ ἡ [illegible], ἐξ οὗ καὶ ὑπερόπτης, ὁ ἀλαζών. Ὑπερπαθήσας, πάνυ λυπηθείς. Ὑπερπέμπειν, κυρίως τὸ ὑπερβαίνειν τὸν σκοπὸν ἐν τῷ ἀφιέναι τὸ βέλος. Ὑπερπολλὰ, καὶ [illegible] πολλὰ Ἀττικοί, [illegible] πολλὰ [illegible] [illegible] πολλὰ Ἀττικοί· [illegible] πολλὰ, [illegible]. Ὑπερπωλεῖν, τὸ λίαν πωλεῖν· ἡ γὰρ ὑπὲρ πρόθεσις, ἐνίοτε τὸ λίαν σημαίνει.
Ὑπέρραξα, διέρρηξα. Ὑπερσυντέλικος ἐστι, [illegible] κείμενος [illegible] [illegible]· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ [illegible]· καὶ ὁ ἐνεργητικὸς καὶ ὁ παθητικός, ἐνεργητικὸς οἷον τέτυφα, ἐτετύφειν· τρέπει τὸ α εἰς ειν καὶ αὔξει τὸ ε· παθητικὸς, τρέπει τὸ αι εἰς ην καὶ αὔξει τὸ ε ὁμοίως· οἷον τέτυμμαι, ἐτετύμμην· ὅτι δὲ οἱ [illegible] κείμενοι ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος, [illegible] [illegible] ἢ διφθόγγου, ἄρχεται δὲ ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος ἢ διφθόγγου· οἷον, ἦχα, ἤχειν· ὤρυχα, ὠρύχειν· ἦχα, ἤχειν· ὁμοίως καὶ [illegible] [illegible], ἀλλὰ [illegible] οὕτως ἐν τῷ Ἀττικῷ ὑπερσυντελίκῳ ὅτι καὶ ἐστι, τὰ ἀπὸ βραχέος φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα ἐν τῷ Ἀττικῷ ὑπερσυντελίκῳ χρονικῶς αὐξάνεσθαι· οἷον, ἄγοχα, ἠγόχειν. Ὑπέρτατος, μεγαλόπατος, καὶ ὑπέρτερος [illegible] [illegible] λ ὑψηλότερον. Ὑπέρτεγος, ὑπεράνω τῆς στέγης. Ὑπερτελὲς, ἀφικνῶν [illegible] τέλος ἐπίβασιν. Ὑπερτελὲς, ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικνούμενον. Ὑπερτέλλοντες, ἀνατέλλοντες· ὑπερφαίνοντες τῶν ἀλλων ἄστρων. Ὑπερτενής, ὑπεράνω τείνουσα· ὑψηλή. Ὑπερτέρα, ὑψηλοτέρα· ἄλλο, νεωτέρα ἢ πρεσβυτέρα. Ὑπερτερία, τὸ ἄνωθεν τῆς ἁμάξης [illegible] [illegible]. Ὑπέρτερα, [illegible]· ἐκ τῆς [illegible] πρὸς τὰς συγκρίσεις τῶν [illegible]. Ὑπερτιθέασι,

[illegible] τῶν λαῶν [illegible] τὰ νέα μέρη [illegible] Ὑλάγμα, αἳ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι. Ὑλαγμά, τὰ κτητά. Ὑλαι χισσίας, τὸν στέφανον. Ὑλαρεύς, τομεύς· ἐν ὕλαις φυλάττων. Ὑλας μητέρα, εἶδος σκώληκος ὃ καλεῖται ὑλομήτρα· ἄλλοι δὲ βόμβυκα. Ὑλάτης, ἄπιου εἶδος. Ὑλιγγες, λόγχαι. Ὑλις ὕλιος, [illegible] ἐστιν ἀπὸ τοῦ ὕλη τοῦ μακροῦ γίνεται, παρὰ τὸ ὕεσθαι ὅ ἐστι βρέχεσθαι, [illegible] [illegible]. Ὑλίμα, μάχιμος. Ὑλίαι, τὰ προσκαθήμασι δέρματα. Ὑλίας, τοῖς κοσμητικοῖς τρόποις. Ὑλλαῖ, θρυλλεῖ· λέγει. Ὑλλεῖον ἔθνος, περὶ τὴν ἰλλυρίαν ἀπὸ ὕλλου τοῦ ἡρακλέους καὶ μελίτης ὀνομασθέν. Ὑλλικὸς λιμὴν, ἀπὸ ὕλλου τοῦ μελίτης καὶ ἡρακλέους. Ὕλλος, ὁ υἱὸς τοῦ ἡρακλέους. Ὕλλος, ποταμὸς λυδίας. Ὑλαγος, στρατὸς [illegible]. Ὑλα, σπόνδυλα. Ὑλομανούντων, μεμηνότων· περὶ τὴν ὕλην· τῶν ὕλῃ χαιρόντων. Ὑλορμός, ξυλορμός. Ὑλοιχθυοῦντο, ὄνομα ποταμοῦ, ἰχθύας ἔχοντα. Ὑλωρός, ὕλην φυλάσσων.

ΤΟ Υ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ· Ν· Ξ· Ο· ΚΑΙ Π·

Υμά, ὑμέτερα. Ὑμεδαπόν, τοῦ ὑμετέρου ἐδάφους. Ὑμέναιος, λαμβάνεται παρ᾽ ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ γαμήλιος ᾠδή· ὡς τὸ ὑμέναιος ὀρώρει· καὶ πολὺς δ᾽ ὀρυγμαδὸς ὀρώρει. γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἢ παρὰ τὸ ὑμνεῖν, ὡς ὑμναιός τις, ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ναίειν τοὺς νυμφίους, ὡς αἰσὶ ὁμόναιος. ἢ παρὰ τὸν παρθένιον ὑμένα, ὡς παραδηλοῖ καὶ τὸ ὑμὴν ὦ ὑμέναι ὦ, παρὰ τῷ κωμικῷ· οὐδὲ διαλέλυσθαι ὑμένος χρῆσις ἐστὶ παρὰ τῷ [illegible], ἐν τῷ [illegible] ὑμένος [illegible] λεπτότατον ὑμένος δίκην· καὶ ἄλλως. ὑμέναιος [illegible] ὑμεναίου τινὸς ἀργείου, ὃς παρὰ [illegible] ἀθήνας, ἔπαυσε βίαν ἣν λῃσταὶ πελασγοὶ ἐποίουν παρθένοις ἀττικαῖς, αἳ γάμοις [illegible] ὕστερον ἐκδοθεῖσαι, [illegible] ὁμωνύμως ἐκάλουν ὑμέναιον· καὶ [illegible] ὁ ἐν γάμοις ὕμνος, ὑμέναιος. ἕτεροι δὲ [illegible] τινα νεανίαν ἱστοροῦσιν ὑμέναιον πρὸ ὥρας θανόντα, καὶ εἶναί τινα λόγον [illegible] ἐν τοῖς γάμοις, ὃν καλεῖσθαι ὑμέναιον. Ὑμεναιῶ, εἰς γάμους ἄγω· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ὑμένιον, λεπτόν. Ὑμενώδης, λεπτότατον καὶ [illegible]. ὁ δὲ ὑμὴν, ὑφήν τις ἐστιν· ὃ ὕφασμα εἶναι λεπτὸν ὑμένα. Ὑμὴν, ἀντὶ τοῦ ὑμετέρα φησὶν ὅμηρος· [illegible] ὑμήν· ἐν ὀδυσσείᾳ δὲ ὑμὰ κτήματα λέγει, τὰ ὑμέτερα. ὡς [illegible] εἶναι ὁ ὑμός, ὁ ὑμέτερος, εἰ καὶ μὴ ἐν χρήσει εὕρηται, ὡς καὶ σφὸς ὁ ἴδιος· [illegible] γίνεται. ἔχει δὲ κινούμενα [illegible] τοῦ. ὅτι δὲ καὶ ἁμός ἐστιν ὁ ἡμέτερος [illegible], δηλοῖ ὁ γράψας ἁμὸν πατέρα. Ὑμήττιος [illegible], ὁ ἐν ὑμηττῷ τιμώμενος· καὶ ὑμήττιος ζεύς, παρὰ ἀττικοῖς. Ὑμήττιον μέλι, τὸ [illegible] ὑμήττιος, τόπος ἀττικῆς, ἐν ᾧ λέγεται [illegible] μέλι γίνεσθαι. Ὑμιν, εἶδος [illegible]. Ὑμμας, ἀντὶ τοῦ ὑμᾶς λέγουσιν αἰολεῖς. ἡ τοῦ ὕμμι ψίλωσις, καὶ ὀξυτόνησις, καὶ ὁ ἐν αὐτῷ διπλασιασμὸς τοῦ μ, καὶ ἡ ἐκ κοινοῦ τοῦ ι, αἰολίς ἐστιν. Ὑμμητός, ὄρος ἀττικόν. Ὑμνεῖν λέγεται, τὸ [illegible] καὶ ἐξαίρειν· καὶ [illegible] λέγεται ὑμνεῖν, καὶ τὸ [illegible] λέγεται· καὶ τὸ θρυλλεῖν λέγεται ὑμνεῖν καὶ τὸ μνημονεύειν· καθὸ καὶ σοφοκλῆς [illegible] ἀεὶ δ᾽ ὑμνούμενά μοι [illegible] ἀεὶ μνημονευόμενα ἐμά. Ὑμνοπολεῖτω, ἀντὶ τοῦ ὑμνείτω. Ὕμνος, ἡ πρὸς τὸ θεῖον ᾠδή· ἀφ᾽ οὗ ὑμνοπόλος παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἴσον τῷ ἀοιδοπόλος· ἤγουν ὁ ποιητής. Ὕμνος [illegible]· ὕμνος ἐγκωμίου· ὕμνος [illegible] καὶ τὰ ὅμοια. Ὕμνος ἐστιν, αἶνος ἐμμελής. Ὑμνίον, [illegible] διόνυσον. Ὑμνοθέται, ποιηταί. Ὑμνοπίαι, [illegible] γεγαμημένων. Ὑμνοδίφθεραι [illegible]· σεμνύνω, καὶ ἀποσεμνύνω· δοξολογῶ, ἴσον τι. Ὑμοιν, ἀντὶ τοῦ ὕμοιν λέγουσιν αἰολεῖς. Ὑμος, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερος δωρικῇ διαλέκτῳ· καὶ ὕμες ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς οἱ αὐτοὶ λέγουσιν. Ὑνας, τὴν ἀξίνην. Ὕνις, τὸ τοῦ ἀρότρου σιδήριον, καὶ κλίνεται ὕνεος. Ὑνναρεὺς ζεύς, ἀπὸ [illegible] ὄρους. Ὑννος, πῶλος, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ νοσήσας πρὶν κυηθῆναι. Ὑννοῦσαι, συμπαροῦσαι. Ὕξον, βοήθησον. Ὑοβότης, συοβόσκος. Ὑολλός, [illegible] βορβορώδης. Ὑομουσίας, ἀριστοφάνης· εἶτα θαυμάζω τῆς ὑομουσίας τῆς χοροδίας τῆς [illegible]. Ὑοσκύαμος, ὃν οἱ πίνοντες μαίνονται· καὶ ὑοσκυαμᾶ, τὸ μεμάνηται καὶ παραπαίει· ὡς φερεκράτης κοριαννοῖς. ἔστι δὲ ὁ ὑοσκύαμος, εἶδος βοτάνης. Ὑομαμνία, ἑορτή τις ἐν ἄργει. Ὑεμβοι, [illegible]. Ὑοι, ὄμνυον. Ὑοχαί, τὸ βορβορῶδες ὕδωρ. Ὑπαγγέλλω, τὸ ὑπαγορεύω, ἐπὶ [illegible], ἀντὶ ἐλάττονος ἡ αὐτὴ πρόθεσις, πρὸς μείζονα λεγομένων. Ὕπαγε, ἀντὶ τοῦ ἄπελθε· ἀριστοφάνης, ὕπαγε θᾶττον ἀφ᾽ ἡμῶν. Ὑπαγε ζυγόν, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν [illegible] ὡς τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγε βοῶν καὶ ἵππους. Ὕπαγε ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε· ἀριστοφάνης. Ὑπάγειν, τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν βοῦς ἢ ἵππους, ἐπὶ τῶν τοιούτων· καὶ λέγομεν ὑπάγειν, ἀντὶ τοῦ προάγειν ὡς καὶ ὑφηγητὴν, ἀντὶ τοῦ προηγητήν· ὑπάγειν καὶ τὸ ὑποβαίνειν λέγεται ὑπάγει, τὸ ἠρέμα καὶ [illegible] μακρὸν ἄπεισιν· ὑπάγειν καὶ τὸ ὑποβαίνειν, καὶ ὑποτίθεσιν [illegible], ὑπάγει συλλογισμοῖς ὡς ἐχθρός· ἀντὶ τοῦ ὑποβαίνειν καὶ ὑπάγει τὴν κρίσιν [illegible], ἀντὶ τοῦ ὑποτίθεσιν· ὑπάγει ἀντὶ τοῦ ἀπάγεται, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγκαλεῖ, καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible]· ὑπάγοντες τοῦ κέρδους αὐτὸν τὸ ὑπάγειν τοῦ πορεύεσθαι διαφέρει· ὑπάγειν μὲν γάρ ἐστι, τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν καὶ δουλοῦν βόας, ἢ ἵππους· καὶ ὅμηρος· ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους. πορεύεσθαι δὲ, τὸ βαδίζειν. τὸ δ᾽ ὑπὸ ἀριστοφάνους λεγόμενον ὑπάγειν, ἀντὶ τοῦ προάγειν ἐστίν· ὕπαγε ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ· ὡς καὶ [illegible] ὑπογραμμὸν ἀντὶ τοῦ προγραμμὸν, καὶ ὑφηγητὴν, ἀντὶ τοῦ προηγητὴν, οὕτω καὶ ὑπάγειν ἀντὶ τοῦ προηγεῖσθαι λέγουσι· καὶ εὔπολις· σὺ δ᾽ ὑπάγεις τοῦ μὴ προσθεῖν. Ὑπαγορεύει, λαλεῖ· μεταβατικῶς καὶ ἀμεταβάτως. Ὑπαγορία, συμβουλία. Ὑπαγωγέα, τὸν ξυστῆρα λέγουσι [illegible] δὲ ἐστι σιδήριον ᾧ ξύουσι τὸν πηλόν. ὁ δὲ ὑπαγωγεύς, ὥς τινες σιδηροῦν [illegible] ὃ ἔχοντες αἱ κονιαταί, οἱ δὲ, ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, ᾧ [illegible] τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυσον καλοῦσιν. εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγία καλοῦσι· τοιοῦτον γάρ τι ἡ ἑρμηνεία ἐν τοῖς τετμημένοις ἐμφαίνει. Ὑπαγωγή, ὑποχώρησις. Ὑπάγων, ὑπὸ δίκην ἄγων.

πατὴρ ἐπιφέρει, ἀδόκιμον μὲν εἶναι τὸ υἱέα· δόκιμον δὲ τὸ υἱόν. Υἱέος, ἀττικοὶ φασιν· ὁ ὄμβρος ὅμοιος τῷ θυσίας καὶ πολίας. Υἱίδιον, ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ὡς ἀπὸ τοῦ πατρὸς πατρίδιον. Υἱῇ ζεῖ, ὅτι ἀεὶ ἐν πλείοσι ὄντι μέν τι καθ' μόνας κεῖται τὸ ὕειν, ἐλλείπει τό τι· ὁμοίως τῷ ἀστράπτει, καὶ βροντᾷ, καὶ τοῖς τοιούτοις. Υἱς, συστέλλει τὸ δίχρονον· ἐπεὶ τὰ εἰς ις τοιαῦτα, συστέλλει τὸ υ ἐν ταῖς πλαγίαις· μῦς, μυός· δρῦς, δρυός· οὕτως οὖν καὶ σῦς, ὗς, συός, ὑός. Υετὸς ἡ καταφορὰ τοῦ ὄμβρου, καὶ τὸ καταφερόμενον ὕδωρ· καὶ ὄμβρος ὁμοίως, οὐ τὰ δύο ταῦτα σημαινόμενα ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ, ἀλλὰ μόνον τοῦ πράγματος, οὐκέτι καὶ ἐπὶ τῆς καταφερομένης χιόνος· χιὼν γὰρ λέγεται ἡ καταφερομένη· νιφὰς δὲ, ἀλλὰ χιόνος. Υετός ἐστι, ψεκάδων ἄθροισμα. Υἱεῖς, υἱοί. Υἱέες, ἀχαιῶν ἀἐλλειπτικῶς φρασιν. Υἱόν, τὸν ἀμφοτέρων υἱόν. Υἱέα, τὸν βοτάνην. Υἱικόν, υἱοῦ ἴδιον· χαίρου ἔργον· ξενοφῶν ἐν ἀπομνημονεύμασιν. Υἱλα, ὅμιλος.
Υἱοθεσία, ὅταν τις θετὸν υἱὸν λαμβάνῃ, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα. Υἱοθετῶ, υἱοποιοῦμαι τινα ποιοῦμαι. Υἱοί, παῖδες ἀδράδα. Υἱικὸν δέρμα, οὐχ εὑρίσκεται ἐν χρήσει, εἰ μὴ παρὰ ἀξιονίκῳ· ἡμάρτηται δέ· οὐδέποτε γὰρ λέξις σημαίνουσα μέρος σώματος, ἔχει εἰς κὸν τὸ κτητικόν, ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ο· οὐ γὰρ λέγομεν χειρικὸν ὀφθαλμόν, ἀλλὰ χάριεν· οὐδὲ αἱ θριτικὸς τρίχ, ἀλλὰ ἀνθρώπειος· οὕτως οὐ δεῖ λέγειν υἱικόν, ἀλλ' ὕειον δέρμα· ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, διὰ τί αἰνέτης υἱὸς λέγεται, αἰνέτειος δὲ ἀδελφὸς οὐ λέγεται, καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, τῶν κτητικῶν αὐτωνυμιῶν, πρὸς μείζονας λαμβάνεται ἡ σχέσις, καὶ πρὸς ἴσον, ἢ πρὸς ἥττονα· πρὸς μείζοις μὲν, ὥστε ὁ ἐμὸς δεσπότης· πρὸς ἴσον δὲ, ὥστε ὁ ἐμὸς ἀδελφός· πρὸς ἥττονα δὲ, ὥστε ὁ ἐμὸς δοῦλος· ἐπὶ δὲ τῶν κτητικῶν ὀνομάτων, οὐδὲν τοιοῦτον εὑρίσκεται· ἀεὶ γὰρ πρὸς ἥττονα θέλει εἶναι ἡ σχέσις· καὶ οὔτε πρὸς μείζονα, οὔτε πρὸς ἴσον· οὐδεὶς γὰρ λέγει ἀριστάρχειος πατήρ, ἢ φίλος· ἀριστάρχειος δὲ ἀγρὸς λέγεται· τούτου χάριν αἰνέτειος μὲν υἱὸς λέγεται, ἐπεὶ πρὸς ἥττονά ἐστιν ἡ σχέσις· αἰνέτειος δὲ ἀδελφός, οὐ λέγεται· πρὸς ἴσον γάρ· ὥσπερ γὰρ τὸ ὑδροφόρος παροξυτόνως μὲν σημαίνει ἐνέργειαν, προπαροξυτόνως δὲ πάθος· τὸ μὲν γάρ ἐστιν ὁ φέρων τὸ ὕδωρ· τὸ δὲ τὸ ἀπὸ ὕδατος φερόμενον· ἄρα καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀπὸ ῥημάτων συντεθειμένοις, τοῦτο εὑρίσκομεν· φασὶν ὅτι ἐπίστασθαι ὅτι δὲ ἔνια μόρια παραβαίνοντα τὸν λόγον, ὡς αἱ [illegible] καὶ τὰ [illegible] σκοτος, καὶ ζάχρυσος, ἐνέργειαν σημαίνει οὐ πάθος· καὶ προπαροξύνεται· καὶ τὰ ὅμοια, ὥσπερ τὸ ναοβάτος· προπαροξυτόνως μὲν, παθητικός· παροξυτόνως δὲ ἐνεργητικός· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ τὸν ἐμβαίνοντα ἐπὶ τὴν ναῦν· τὸ δὲ, τὸν ὑπὸ τῆς νεὼς βαινόμενον· ἄρα καὶ τὰ λοιπά, τὸν αὐτὸν λόγον φυλάττει. Υἱὸς ἀρτίως, ἴσον υἱῷ· ὡς ἀπὸ ἀληθείας, τὸ υἱὸς υἱός, καὶ υἱὸς καθ' φασιν. Υἱός, παρὰ τὸ ὕω, τὸ βρέχω· ὁ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς ὢν ἀφρασία· υἱὸς κυρίως ἐστὶν ἀπὸ τῆς ὑποστάσεως ἐνεργούντι φύσεως, ἡ αὔξησις προσώπων ὁμοιοθεὶς· ἡ πρόοδος φύσεως, εἰς συγγένειαν γνωριζόμενον· ἔστι δὲ ὄνομα πρός τι, τῶν ἀφ' οὗ ἐστι λεγόμενον. Υἱὶς τοῦ υἱέος, καὶ υἱός· τῷ υἱεῖ, τὸν υἱέα, καὶ ὦ υἱέ· οἱ υἱεῖς, καὶ υἱέες· τῶν υἱέων, τοῖς υἱέσι, τοῖς υἱοῖς, καὶ υἱάσι· τοὺς υἱέας, καὶ υἱᾶς· ὦ υἱεῖς, καὶ υἱέες· καὶ ἄλλως· ὁ υἱεύς, τοῦ υἱέος· τῷ υἱεῖ, καὶ υἱεῖ· τὸν υἱέα, ὦ υἱεῦ· τὼ υἱέε· τοῖν υἱέοιν καὶ υἱοῖν· ὦ υἱέε υἱεῖ· πληθυντικά· οἱ υἱέες, καὶ υἱεῖς· τῶν υἱέων καὶ υἱέων τοῖς υἱέσι· ὥσπερ δρομεῦσι ἀποβολῇ τοῦ υ· τοὺς υἱέας καὶ υἱεῖς, ὦ υἱέες ἢ υἱεῖς· υἱός· τοῦ υἱοῦ· τῷ υἱῷ· τὸν υἱόν· ὦ υἱέ· ὡς ὁ λόγος τοῦ λόγου. Υἱωνός, υἱοῦ υἱὸς ἐστιν ἔκγονος. Υἱόσταις αἱ υἱοθεσίαι· καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποίησεν· καὶ υἱέσαι ἡ χρῆσις παρὰ αἰολεῦσιν.
Υκιλόν, ὑγιές. Υκος, ἐρυθρῖνος. Υλαγμός, βοή. Υλάει, θρυλλεῖ. Υλάζεσθαι, ξυλίζεσθαι. Υλακή, ὑλαγμός· βοή. Υλακόμωροι κύνες, καθ' μὲν ἀρίσταρχον αἱ ὀξύφωνοι· ἐπεὶ καὶ μάκρον ἐν ἄλλοις ἐδήλωσε λέγεσθαι τὸ ὀξύ, ὅ ἐστι πάθει ἐν τῷ ὑλακόμωροι· κρεῖττον δέ φασιν ἀποδιδόναι, οἱ περὶ τὴν ὑλακὴν μεμορημένοι, ὅ ἐστι πεπονημένοι, ἐκπαθέντος τε πάλιν τοῦ ο τῆς παραληγούσης· ἢ καὶ οἱ περὶ ὑλακὴν ὄντες· περὶ τὴν ὥραν τὴν φυλακήν· ἵνα ᾖ ὑλακόωροι· πλεονάσαντος δὲ τοῦ μ ὑλακόμωροι· ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης ὥρας, καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ῥήματος τοῦ ὀρεύω, ὁ πυλωρός, καὶ θυρωρός, καὶ τὰ ὅμοια. Υλακόμωροι, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμορημένοι· ὅ ἐστιν ἴσον τῷ πεπονημένοι, αἱ βαρύφωνοι ὀξύφωνοι. Υλακτεῖν, ἐπὶ κυνός· καὶ ὑλακόμωροι κύνες οἱ τῷ ὑλακτεῖν μεμορημένοι· ἴσως ἀποκεκληρωμένοι. Υλακτεῖν δὲ, καὶ ὑλάειν δῆλον ὅτι διάφορά εἰσι· πρότυπον δὲ τὸ ὑλάειν· δεύτερον δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὑλάσσειν· ἐξ οὗ ὄνομα ὑλακτός· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ῥῆμα, τὸ ὑλακτεῖν· ὅμοια τῷ τάσσω, ἄτακτος, ἀτακτῶ. Υλακτῶν, μετὰ μανίας κράζον. Υλακῶ, ὑλακτῶ. Υλαλοιῶ, ὑλακτῶ. Υλας, ἡρακλέους ἐρώμενος· υἱὸς θειοδάμαντος τοῦ δρύοπος· οὕτω μνασέας· ἑλλάνικος δὲ θειομένην τὰ θειοδάμαντος καλεῖ· ὁ δὲ ἀπολλώνιος, θειοδάμαντος τὸν ὕλαν φησὶν υἱὸν εἶναι· ἑλλάνικος δὲ θεομένους· ἀντικλείδης δὲ ἐν δηλιακοῖς ἱστορεῖ, τὸν ὕλαν εἰς τὴν ὑδρείαν ἐξεληλυθέναι, ἀλλὰ τὸν ὕλαν, ἢ αἰσίαν τὸν γενέσθαι ἠφανίσθη δὲ πολλοὶ ἐρώμενοι ἡρακλέους· ὕλας· φιλοκτήτης· δίομος· πειθόας, καὶ φρὶξ· ἀφ' οὗ πόλις λιβύης· σωκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς εὔδοξον, φησὶ τὸν ὕλαν ἐρώμενον πολυφήμου ἢ οὐχ ἡρακλέους γενέσθαι· ὄνασος δὲ ἐν τρίτῳ ἀμαζονίδος, ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται· οὐχ ἡρπάσθαι αὐτὸν ὑπὸ νυμφῶν, ἀλλὰ κατατεχθέντα εἰς κρήνην, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν.
Υλάσσεσθαι, ξύλα συναγαγεῖν. Υλασμα, ἡ ξυλία καὶ φρυγανισμός. Υλάστριαι, καὶ αἱ λαζόμεναι, αἱ ξύλα συλλέγουσαι· καὶ ὑλοφόροι, αἱ ξυλοφόροι καὶ ὑλουργοί, αἱ ὑλοτόμοι. Υλᾶται, ἐστερήθη· ἀπεθάνε. Υλῆεις, ὁ ἐν ὄρεσι κυνηγέτης. Υλη ἐστὶ, τὸ ὑποκείμενον πάσῃ γενέσει, καὶ φθορᾷ, καὶ ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς. Υλη παρ' ὁμήρῳ ἐν καταλόγῳ, ἀπὸ ὕλης θυγατρὸς θεσπιέως· ἢ ὅτι ὑλώδης ἐστί· φασὶ γὰρ οἱ παλαιοί, ὅτι ὕλη καὶ εἰλέσιον καὶ ἑλεών, ὑλώδεις εἰσὶ τῆς βοιωτίας· καὶ ἑλώδης· ὁ γεωγράφος δέ φησιν ὅτι ἑλεών, κώμη ταναγρική, ἀπὸ τῶν ἑλῶν καλουμένη· καὶ ὅτι ἕλος καὶ ἑλεὼν καὶ εἰλέσιον, διὰ τὸ ἐπὶ ἕλεσιν ἱδρῦσθαι. Υλη λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ἡ ἀσώματος· καὶ ἡ τοῦ ἀνδριάντος ὕλη· οἷον ὁ χαλκός· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, ὕλη τὸ ἄλσος· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν, ὕλη λόγων, ἡ ὑπόθεσις αὐτῶν· ἄλσος μὲν καὶ δρυμὸν καὶ λόχμην, τὸ ἐπὶ στερεᾶς γῆς, ἕλος δὲ, τὸ λιμνῶδες, καὶ καλαμῶδες· σημαίνει δὲ ἡ ὕλη τρία· τὰ ξύλα· καὶ τὸν [illegible] ὕδρον τὸν [illegible], καὶ ὄνομα πόλεως. Υλήεντι ζακύνθῳ, ὅμοιόν ἐστι τῷ, ἠμαθόεντι πύλῳ· ὑλήεσσα δὲ, φυτὰ πολλὰ ἔχουσα καὶ οὐ τραχεῖα καθ' τὴν ἰθάκην· ἥ τις τραχεῖα λέγεται διὰ τὴν τραχύτητα. Υλη ἄγον, παρὰ τῷ ποιητῇ

θαλλός, εὐυγίεια. Ὑγίεις, τέλειος, σῶος. Ὑγίας, ὁ ἐν ὑγρῷ ὤν, καὶ ζῶν. ἀπὸ ὑγρίας. ὅθεν διερὸς ὁ ζῶν, καὶ αἰλίβας ὁ νεκρὸς. οὕτως ἡρωδιανός. Ὑγίουν, τὸ σαρὸν ἢ τὰ ἱερὰ πάσσεσθαι. Ὑγιὸς, ὀρθὸς, σῶος, ὁλοκλήρος, ἐξ ἐρρωμένος. Ὑγιαίνει, φυσῶσαι. Ὑγρὰ κέλευθα, διαστέλλει τῶν καθ' ξηρὰ κέλευθα τῆς γῆς. ὡς τὸ αὖ πάλιν ἐπὶ θαλάσσης ὁδὸς. τὸ δὲ κέλευθα μετασχηματισμὸν φύσις φασὶν οἱ παλαιοί, μεταπλασμὸν τοῦ ν. κέλευθος εἰς τὰ κέλευθα γίνονται δὲ τοιαῦτα πολλά. οὕτω γὰρ καὶ τοὺς μηροὺς, μηρὰ λέγει ἢ τρίποδας. καὶ τοὺς ξυγοὺς, ξυγὰ. οὕτω καὶ τὰ ζυγὰ, τὰ δεσμά. καὶ τὰ τράχηλα, καὶ τὰ λύχνα. ἢ δίφρα φασὶν οἱ παλαιοί. μεταβολὴ δὲ φύσις, καὶ ἰσθμός. καὶ τὰ ... ἐπὶ πινδάρου, καὶ πρὸ ἱστίου οὐδὲ ... Ὑγρὴν κέλευθον, ὁμηρικῶς τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. ... δὲ, τὴν διὰ ξηρᾶς. Ὑγρὸν ἔλαιον, ὃ καὶ λίπα φασὶν ἐλλειπτικῶς. ἐν τῷ ἀλειψάμενοι λίπ' ἐλαίῳ, καὶ λοέσσατο καὶ λίπ' ἀλείψειν. καὶ ἀλοιφὴν λέγει, ἐν τῷ ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ χρίσομαι. ... ἀπὸ χροὸς ... ἀλοιφή. ... τὴν καθ' πολυωνυμίαν ἔλαιον καὶ ἀλοιφὴν, καὶ λίπα. δῆλον ἐκ τῶν ἐνταῦθα λεγομένων, ... οἱ παλαιοί. ὅτι δὲ καὶ θερμαῖς ἐχρῶντο λουτροῖς, ἐν πολλοῖς δηλοῖ ὁ ποιητής. Ὑγρὶν, τὸ οὖρον. διονύσιος. Ὑγρὸς, ὁ ... εἰς ... Ὑγυλὸν, ὑγιές. Ὑδαλὶς, ὑδρωπίων. Ὑδαρὶς, τὸ ὕδαρον. Ὑδαριά, ὑδαρωπά. καὶ ὕδατα δὲ, αἱ ταγόνες. Ὑδατανοόσεσιν, ὑδατώδεσιν ἢ ὀξυδαπτοῦσαν τὸ σῶμα, καὶ ὑδατώδει καθαιρομένους, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑδατις, ἐκ τοῦ ὕδατος λίθος στιλπνὸς. ὡς φρέατος, ἐκ τοῦ φρέατος. Ὑδατόχλοα, ὡς καὶ ὑδατόχλοα λέγεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑδατώδεας, τὰς ὑδρωπικάς. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑδατοτρεφέων, τῶν ὕδατος αὐξομένων ἢ τρεφομένων. Ὕδει παρ' ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ὕδατι. Ὑδέοντι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ᾄδοντι, καὶ λέγουσι. Ὑδέουσιν, ὑμνοῦσιν. Ὕδερος, τὸ ὕδρωπα. Ὑδης, διὰ τοῦ σ φασὶ πόλις, ... ὀμφαλὸν βασίλειον λυδῶν, τὰς τῶν σάρδεις. Ὑδης, σοφὸς ὁ ποιητής. Ὕδνα, ἔγγονα, σύντροφα. Ὑδνος, ἐδαφος, ... Ὑδνόφυλλος, ἡ ἐν τοῖς ὕδασι φυομένη πόα. Ὑδρὰ, τὸ τρίφος, καὶ ὑδνεῖν, τὸ τρέφειν. Ὕδρα, τέρας δὲ πολὺ ἐν λέρνῃ, καὶ θηρίον πολλὰς ἔχον ὄφεων κεφαλὰς, πολυκέφαλον. Ὑδραλὸς, μεταβολος. Ὕδρα, ὁ ὕδρος ὄφις. ὁ δὲ τὸ χερσύδρον. Ὑδράνα, εἰς θυσίαν ἀφοσιώσεις ξύλον, καὶ καθαρόν. Ὑδρανὸς, ὁ ἁγνιστὴς τῶν ἐλευσινίων. Ὑδραίνειν, ῥαίζειν ἀπὸ λοιβῶν. Ὑδραίνουσαι, ὕδωρ φέρουσαι ἴσον, ὑδραινομένη. Ὑδρηλὰ, κάθυγρα, μαλακὰ, ἔνυδρα. ὕδατα δὲ ... Ὑδρηνάμεναι, λουσάμεναι, ἢ περιρραινόμεναι ὕδατι ... Ὑδρηχόες, ἰχθύες. Ὑδρίας κυρίως, τὸ τοῦ ὕδωρ δέχεται ἀγγεῖον. Ὑδρίον, ἡ μικρὰ ὑδρία. ὑποκοριστικῶς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑδριαφόροι, μέτοικοι. Ὑδρίσκη, ὑδρία. Ὑδροθήκη, λάκκος. Ὑδρόμυλα, ὑδραλέτια ἀπὸ ὕδατος. Ὕδρος, ὄφις. Ὑδροῦσα, ἡ κίος οὕτως ἐκαλεῖτο. Ὑδροχόος, ἁμάρας. Ὑδροφορία, ἑορτὴ ἀθήνῃσι πένθιμος, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολλυμένοις. Ὑδρορρόα καλεῖται, τὸ μέρος τῆς στεφάνης, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον καταρρεῖ. ... λέγεται δὲ καὶ ὑδρορρόα. ... καὶ ... διά τι τῶν ὑδρορρόων αἱ κάλαι ... δι' ὧν χυθεῖ τὸ ὕδωρ ἐξ ὑετοῦ. Ὕδρος, εἶδος ὄφεως ἔνυδρος τὸ φιλοκτήτην οὗτος ... Ὕδρωψ, καὶ ὕδερος, εἶδος νοσήματος. ἐκ μὲν τοῦ ὕδρωπος, ὑδρωπικός. ἐκ δὲ τοῦ ὕδερου, ὁ ὑδερικός. Ὑδῶ, τὸ ὑμνῶ καὶ λέγω. καὶ ὕδειν, τὸ ὑμνεῖν καὶ λέγειν. Ὕδωρ ἐστὶ, στοιχεῖον κατωφερὲς, ψυχρὸν, ὑγρὸν, θρεπτικόν. ἡ ὕδωρ ἐστὶ ... τὸ ὕω, ... ποιηταῖς, μακρὸν. παρὰ δὲ τοῖς ... βραχὺ ... ὕδωρ, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕδωρ ... τοῦ ... καὶ ὕδωρ ... τὸ σωστικὸς ἐν τοῖς ... ἔχει. Ὕδω, ἰσθμῶ. ὑδρία. ὕδρανσις ὑδρία δὲ τὸ ἀγγεῖον, δι' οὗ τὸ ὕδωρ κομίζεται. Ὕδωρ καὶ ... ἀντὶ τοῦ ..., καὶ ξενογόνου ... θερμοῦ, ...

ΤΟ Υ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε·Η·Θ·Ι·Κ·ΚΑΙ Λ·

...λεῖν, λεροῦν ... Ὑελίψεις, ὑελοτέχνιαι. Ὕελος, ὕαλος. Ὕες, χοῖροι. Ὕεσ, ἔβρεχεν. Ὑεύ, ὁ σαβάζιος. Ὕετις, ... Ὑετάκα, ἱματισμός. Ὑῖτις, ὑδρὶς ... Ὑετὴς, ὁ αὐτὸς τῆς μαρσύας. Ὑετὸς, δρόσος. ὕδωρ παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ὑετός. Ὑὸ, ... ἀπὸ τῆς ὕεως καὶ ὑός, ... Ὑηνεῖς, ὑῶν ... καὶ ... ὑηνία, ... καὶ ἀμαθία καὶ ὑηνῶν, ... Ὑηνία, ἀμορία. ... Ὑεζεύς, ὄμβριος. Ὕεσον, ... Ὕης, ἐπίθετον διονύσου. ὡς κλείδημος ἐν ... ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ... ὁ δὲ φερεκύδης, τὴν σεμέλην, ὕην λέγεσθαι, καὶ τὰς τοῦ διονύσου τροφοὺς, ὕδας. Ὑθλεῖν, τὸ φλυαρεῖν. ὅθεν ὕθλος, ἡ φλυαρία. Ὕθλος, ἡ φλυαρία, καὶ ὑθλεῖν, τὸ φλυαρεῖν. Υἷα, υἱόν. τέκνον. Υἱεῖ, ἀπὸ τῆς υἱεῖς ... παρὰ τὸ ... ἀπὸ τοῦ ... καὶ ἐπὶ τῆς ... ὑιεῖος ... αἰτιατικῆς ὁμοίως. Υἱάσι, ὀφείλον ... ὁμοίως ... δραμεῖ τοῖς συγγενικοῖς, τοῖς πατράσι καὶ μητράσιν, ... καὶ τὸ πατὴρ ὀφείλον ... τὴν ... βαρυτονεῖται, διὰ τὰ ... ... μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ... πρὸς τὸ πατὴρ ... μὲν ... καὶ ... λιχφὶς, ... μέχρι τὴν ἀποβολὴν τοῦ σ. ... βαρυτόνως, καθ' ὁμοιότητα τοῦ αὐτόθι καὶ ὅθι. Υἱιδοῦς ὁ τοῦ υἱοῦ υἱὸς, καὶ υἱιδῆ, καὶ ... καὶ ... λέγεται δὲ υἱὸς φυσικὸς, ὁ ἐκ ... πρὸς ... καὶ ... ὁ νόθος. ... φασιν. Υἱέα, ... ἀπὸ τοῦ ἀλεξάνδρου τοῦ σοφιστοῦ ... τῶν γεγραμμένων, ... υἱέος καὶ υἱεῖ ἐστίν, ... καὶ υἱέα ... τὴν αἰτιατικὴν ... λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι ... καὶ φιλόξενος, ... περὶ τῆς ἰλιάδος συγγράμμασι ...

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Υ', ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α'· Β'· Γ', ΚΑΙ Δ'·

τὸ στοιχεῖον, ὅτι αἱ ὑάδες τὸ πρόσωπον τοῦ ταύρου· οὐ παρὰ τὸ ὕειν ὀνομαζόμεναι, ἀπὸ τοῦ μείζω τοῦ λοιποῦ [illegible] ἐμφοτέρου ἀπὸ τῶν κάτω, ὡς καὶ τὸ γράμμα. Υ ὖ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· διὰ τῶν ψιλῶν φωνῶν δὲ κνώσιν ὅτι χαίρειν ἔλεγον ὁ σμῦς [illegible]· ἄλλος· ὖ ὖ, ἐπίρρημα θαυμαστικὸν ὀδυρομένου [illegible]. Υ καὶ ᾱ, ὡς ῡ μακρὸν κυριεύεται· οἷον βότρυας βότρυς· ἰχθύας, ἰχθῦς. Υ καὶ ῑ, ὡς ῑ κυριεύεται· οἷον βότρυες βότρυς· ἰχθύες ἰχθῦς. Υ'άδες, αἱ ἐπὶ τοῦ ταύρου κεῖνται κεράτων· ἢ διὰ τὸ ἀθροισθεῖσαι οὕτω κληθεῖσαι, ἢ διότι τῷ ῡ στοιχείῳ παρεμφερεῖς εἰσιν, ἢ ὅτι ὑετῶν εἰσι σημασίας δηλωτικαί· τινὲς δὲ, δωδωνίδας νύμφας αὐτάς φασι διονύσου τροφοὺς, ἃς ἡ ἰνὼ διὰ τὸν τῆς ἥρας φόβον παρακατέθετο τὸν διόνυσον, ὅτι λυκοῦργος αὐτὰς ἐδίωξε συμπλεούσας ἐκεῖνα, καὶ καθυβρίσας, τὴν ἄμπελον· τιθέασι δέ τινες αὐταῖς ὄνομα ἀμβροσίαν, καὶ ἀνδρώτην· αἰσύλην, ἐστὶ τοιαῦτά τινα· ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηται, καὶ ὅτι ὑάδες βάκχαι λέγονται τοῦ διονύσου· καὶ τὸν διόνυσον ὕην φασὶν ἀπὸ τούτων τινές· ὗς δὲ τοῦ σαβαζίου· οὕτω μὲν καὶ τὰ κατὰ τὰς ὑάδας. Υ'αινα, τετράπουν ζῷον καὶ ἰχθύς. Υ'ακίζω, βρέχω· ἢ ὑετίζει· ἢ ὕει. Υ'ακίνθινον, ὑπομελανίζον· πορφυρίζον. Υ'ακίνθια, ἑορτὴ ἐν λακεδαίμονι. Υ'ακινθίδες, ἐπώνυμα ἀπόλλωνος ἀπὸ ὑακίνθου. Υ'άκινθος, γένος εἶδος, τὸ ὑακινθοκόσμον· τὰ ὑακίνθια· ἑορτὴ δὲ, ἀπὸ τοῦ ὑακίνθου. Υ'ακινθίνα, τοῦ ὑακίνθου· ἔστι δὲ ἄνθος μέλαν, ἢ μαλακόν. Υ'αλὲν, λαμπρὸν· ὑαλίζον. Υ'αλος, ὕαλος· βόμβυξ· σκώληξ· ὑαλίνης· ἢ ὑαλικὸς, εἰκαῖος· βλοσυρός. Υ'αλικὸς, κῶμος διονύσιος. Υ'αλκάδας, χορὸς παιδικῆς λακωνικῆς. Υ'αλόεν, διαφανὲς· λαμπρόν. Υ'αλος, παρ' ἀττικοῖς, ὃς ὕελος λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς. Υ'αλος, τὴν ὕαλον λέγεις· ἀριστοφάνης· κατασκευάσματα ἐκ τῆς ὑάλου τροχοειδῆ ἃ παχὺ τοῦ τυχόντος [illegible] χρῶντες ἐξ [illegible] μαίνοντες, προσαγορεύουσι [illegible]· καὶ οὕτως ἀττικοὶ, ὅτι δὲ ὕαλος [illegible] καὶ διὰ τοῦ ᾱ, διὸ τὸ χ· ὅμηρος δὲ οὐκ οἶδε τὸ ὄνομα ἀλλὰ παρ' αὐτῷ καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἤλεκτρος μέν ἐστιν· ὕαλος δὲ οὔ. Υ'αμα, βάθος. Υ'άμπολις, ἐν μὲν ἀπὸ τῶν ὑάντων ὀνομασθεῖσαν τῶν περὶ βοιωτίαν, οὐκ ἔστιν ἀκριβῶς εἰπεῖν· οὐ πολὺ ἔχει λόγον πρὸς τοὺς παλαιούς· φασὶ δὲ τοὺς ἐγχωρίους καὶ νῦν τῷ σ λέγειν αὐτὴν ὑσάμπολιν· ὁ δὲ γεωγραφικὴ ἀκρίβεια παραδίδωσιν, ὅτι αἱ μοῖραι αὐτῆς [illegible] ὑάμπολις μετονομασθεῖσα ἐξ ὧν ἐξέπεσον ἐκ βοιωτίας ὕαντες· ἔτι γε δὲ αὐτῆς ἐν [illegible] φασὶν ὑαμπόλεως καὶ ὅρα τρεῖς ἐντεῦθεν ὑαμπόλεως ἀναφαίνονται· ἢ τι ὁμηρικὴ αὐτὴ, ἢ τι μετονομασθεῖσα ἐξ ἀλλοιώσεως ὑάμπολις, ἢ τρίτη ἡ παρὰ αὐτῆς· ἐν ἄλλοις φησὶν ὁ γεωγράφος, ὅτι ὕαντες τῆς φωκίδος ὑάμπολιν ἔκτισαν. Υ'ανὸς, ὀχθαῖος· βλοσυρὸς· χαλεπὸς· ὕπτιος. Υ'ανία, τύρβη· μάχη· ὕβρις· ἀγερωχία. Υ'αντίου ὀγχηστοῖο, τοῦ ἀδοικοῦ· ὕαντες γὰρ τὸ πρὶν ᾤκουν τὴν βοιωτίαν· ὀγχηστὸς δὲ πόλις τῆς βοιωτίας, ἱερὰ ποσειδῶνος· ὅμηρος· ὀγχηστόν θ' ἱερὸν ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος· ὑάντιον δὲ, ἀντὶ τοῦ βοιώτιον, ὕαντες γὰρ βοιωτίας ἔθνος βάρβαρον· ὅθεν καὶ ὑαντία ἡ βοιωτία. Υ'αξ, ὁ ἄναξ· πηδάλιον· ὁ ἡγεμών. Υ'αργίδες, αἱ διονυσιακαὶ βάκχαι· αἱ ἀργεῖαι. Υ'ασιν, ὑσὶν· ἢ σιν ὕας. Υ'βάδαι, ἔστι δὲ δῆμος τῆς λεοντίδος. Υ'βαλεῖν, ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλειν αἰολικῶς. Υ'βαλλειν ψιλοῦσιν αἰολικοὶ τέως ἐν τῷ λέγοντες· ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ τὸ καταβαλεῖν συγκοπτὲν γίνεται δωρικῶς τὸ ψιλὸν εἰς μέσον τρέπει τὸ τ' εἰς β', οὕτω τὸ ὑπερβαλεῖν· ὡς γὰρ καταβαλεῖν καββαλεῖν, οὕτως ὑπερβαλεῖν ὑββαλεῖν. Υ'ββαλὶς, κατωφερὴς λαγὼς. Υ'βλα, πόλις σικελίας. Υ'βλήτης, μαίτης. Υ'βλιὸν, τὸ κυρτὸν, καμπύλον· γυρόν· οἱ δὲ ἰβὸς κυρτὸς· ὑβριστής. Υ'βὸς, κυρτὸς· καὶ ὕβωμα, τὸ κύρτωμα πρὸ τοῦ ἱππόπλατα τινί. Υ'βὸν, ἀντὶ τοῦ κυρτὸν λέγουσι δωριεῖς. Υ'βρίζω, τὸ ἀτιμάζειν εἰς τινα. Υ'βρεις, τραύματα· ὀνείδη. Υ'βρίζουσι, καὶ ὑβρίζω εἰς σὲ, ὅταν τινὰ τῶν σῶν ὑβρίζων εἰς σὲ ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπὶ σέ· ὑβρίζειν εἰς τὸν δεῖνα· ἢ τι ὑβριστικὰ ἐποίησεν· ἀριστοφάνης· τοῦ γεωργοῦ [illegible] ἐστιν ὑβρίζειν. Υ'βρίζω, κακολογῶ· λοιδορῶ· λοιδοροῦμαι· διαλοιδοροῦμαι· κερτομῶ· κωτίλλω· σκώπτω· προπηλακίζω· χλευάζω· σκώπτω δια[illegible]· τωθάζω· κακολογῶ· κακολογῶ· [illegible]· κωμῳδῶ· ταὐτὸν σημαίνουσιν. Υ'βρίζω, ὅθεν ὕβρις· ὕβρις εἰσὶν οἱ δὲ ἐπιτίθεσι τῇ δίκῃ· ὡς ταὐτὸν δυναμένης τῇ ἀδικίᾳ. Υ'βριστὴς, ὑπερήφανος· αἰσχρός. Υ'βριστοδίκαι, ἃ μὴ ὑβρίσαντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ ἀττικοῖς. Υ'βρις, ὄρνεον νυκτερινόν. Υ'βρις ἐστὶν, ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα. Υ'βρις, οὐ μόνον ἐν λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἡ καθ' ὑπὲρ ἔργον αἰσχρόν· ὑβρισταὶ γοῦν καὶ οἱ κακολογοῦντες· ὑβρισταὶ δὲ ὡς μάλιστα καὶ οἱ σχουργοῦντες. Υ'βώματα, κυρτώματα. Υ'γίεμος, συλλαβὴ σαλαμινία. Υ'γεία ἀθηνᾶ· λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· ἔστι δὲ ἐπώνυμον τῆς ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ ὑγεία καλεῖται, καὶ νίκη· καὶ ἱππία· καὶ ἐργάνη. Υ'γεία, τρισυλλάβως ἀλέγοντες ἁμαρτάνουσι· δεῖ ὑγίεια τετρασυλλάβως· μόνως γὰρ οὕτως οἱ ἀρχαῖοι εἰρήκασιν. Υ'γιᾶ ἀντὶ τοῦ, ὑγιῆ· διὰ τὸ τοὺς ἀττικοὺς ἀεὶ εἰς ᾱ τὴν τούτων συναίρεσιν ποιεῖν· ὥσπερ καθαρᾷ τῆς ἀληθείας· τῆς δὲ κοινῆς ἔστι τὸ ἄλλο γίνεται καὶ περὶ τῆς ἀληθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν· τῶν δὲ οὐδετέρων τὰ ὑγιᾶ γὰρ φαμὲν· ὡσαύτως περὶ χρέος, καὶ κλέος· καὶ ταῦτα γὰρ εἰς ᾱ τὴν τε ἀληθείας καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχουσι· χρέα γὰρ καὶ κλέα λέγομεν. Υ'γιάζω, καὶ ὑγιάζομαι. Υ'γιᾶ γράφουσιν οἱ ἀττικοί· καὶ τὸ ἐνδεᾶ, καὶ τὸ εὐκλεᾶ· καὶ περὶ τῶν δὲ περισπωμένας τὰ ὑγιᾶ καὶ τὰ εὐκλεᾶ, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τρία ἐν διαστάσει ἕξῆς ἔχουσι φωνήεντα· εἰς ᾱ ποιεῖ τὴν κρᾶσιν. Υ'γιαίνω τῷ σώματι, καὶ τὸ σῶμα· καὶ ὑγιὴς καὶ ὑγίεια· ἢ ὑγεία· καὶ ὑγιεινὸν φάρμακον, τὸ ὑγείας παρεκτικόν· καὶ ὑγιεινὸν σῶμα, τὸ ἐν ὑγείᾳ ὄν· καὶ ὑγιεινῶς ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἐν ὑγείᾳ διάκειμαι. Υ'γίεια σώματος ἐστι, συμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων. Υ'γίεια καθόλου ἐστὶν, εὐσταθεία τῶν κατὰ φύσιν δυνάμεων ἐν ἐνεργείᾳ. Υ'γίεια ἐστὶ, διάθεσις καθ' ἣν σύστασιν ἐνεργείας ποιητική. Υ'γίεια, ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένα· καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον ἔστι μέρος, ὅτι

[illegible]ς· καὶ τυφωνία, [illegible] ὑψηλὴ ἐν τῷ καυκάσῳ· καύκασος δὲ, ὄρος σκυθικόν. Τυφὲ, τυφέ· [illegible]
[illegible] καὶ πάντων τῶν μονοκλίτων αἱ αἰτιατικαὶ εἰς ν λέγουσι, [illegible] τὸν χαλκὸν [illegible], [illegible]
λέγουσα, ὅτι ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον, εἰς ν αὐτὴν ἔχει λέγουσα· [illegible] ἐν μὲν τοῖς ἀρσενικοῖς,
τὸ [illegible]· ἐν δὲ τοῖς θηλυκοῖς, τὸ [illegible]. Τυχάζεσθαι, στοχάζεσθαι. Τυχεῖν, [illegible] τυγχάνειν, [illegible]
λαμβάνονται ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ [illegible] τύχην· ἰστέον δὲ ὅτι [illegible] τοιούτων εἰς τὸ ῥῆμα τῆς [illegible]
[illegible] ἔλαβε [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]· καὶ ἔτυχεν ἀναλώσασα, ἀντὶ τοῦ ἀνάλωσε· καὶ τυχεῖν μὲν καὶ ἀποτυχεῖν, [illegible]
[illegible] εὐτυχεῖν δὲ καὶ [illegible]τυχεῖν, μετὰ δοτικῆς· τυχεῖν αἰτιατικῇ [illegible]· τὸ δ' αὖ [illegible]
[illegible] τυχεῖν. Τύχη πολλά, ἀντὶ τοῦ [illegible] εὐτυχές· καὶ [illegible] συγκυρίαι [illegible] οἱ παλαιοί,
ὅτι τὸ μὲν ῥῆμα τὸ τυχεῖν οἶδεν ὅμηρος· τύχην δὲ, οὐκ ἔτι τὸ ἐκ τοῦ τοιούτου ῥήματος ὄνομα· ὥς [illegible] πλέγει [illegible]
λόγον φασὶν οὐκ οἶδεν· οὕτω καὶ γράψαι μὲν οἶδεν· οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὸ [illegible] αὐτοῦ ὄνομα· οἷον γράμμα, καὶ γραφήν, τὸ γρά-
φειν [illegible], ἐν ὀδυσσείᾳ οἶδας [illegible] αὐτοῦ τὸ γλαφυρόν. Τύχη, λέξις [illegible] κυρίως [illegible] συμβῆ-
τύχαι [illegible] καὶ αἱ [illegible] τῶν ἀνθρώπων καὶ [illegible] καὶ αἱ [illegible] καὶ [illegible]· ἀπὸ
τῆς τύχης γὰρ νομίζομεν ταῦτα γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ οὐκ ἀπὸ ἀβουλίας καὶ κακοβουλίας. διαφέρει [illegible] τύχη τοῦ
αὐτομάτου· τὸ τὴν μὲν τύχην, [illegible] εἶναι· τὸ δὲ αὐτόματον, ὅταν [illegible], μηδαμῶς [illegible]
[illegible]. Τύχη [illegible], φορὰ [illegible] ἀδήλου εἰς ἄδηλον καὶ τοῦ αὐτομάτου αἰτία διὰ μέσης πράξεως. Τυχήσω, [illegible] μέλ-
λων ἀπὸ τοῦ τυχέω ῥήματος ἀχρήστου· τυχήσας μετοχὴ, ἀντὶ τοῦ [illegible] καὶ [illegible] τυχηρός· [illegible] τυχῶ· ἐκ τοῦ δευ-
τέρου μέλλοντος τοῦ [illegible]· τυχήσω [illegible], [illegible] καὶ [illegible] τυχήσας· ἀντὶ τοῦ [illegible]. Τυχηρό-
τερον, εὐτυχέστερον· ὅθεν καὶ τυχηρὸς λέγεται, ὁ [illegible]· τύχην γὰρ [illegible], τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσι. Τυχή-
σας [illegible] ἐν ὀδυσσείας [illegible], ἀντὶ τοῦ τυχών, [illegible] τύχην [illegible] καὶ ἄλλως εὐτυχὲς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ δῶρα [illegible] καὶ [illegible]· [illegible] γὰρ οὐκ ἦν εὐτυχές, τὸ μὴ καὶ [illegible] ἀλλήλοις [illegible], [illegible]
καὶ ἐν [illegible] εἰκὸς ἦν· καὶ σύμφαγεῖν· [illegible] συμβαλεῖν ἀλλήλας. Τυχεῖς, [illegible]
[illegible]. Τυχεῖν, [illegible] τυχεῖν. Τύχιος, [illegible] σάκος· αἰολον [illegible] ὅμηρος [illegible] τοῦ
κυμαίου τοῦ τυχίου φιλοφροσύνης [illegible] αὐτὸν [illegible], εἰς [illegible] τοῖς ἐν τυγχάνουσιν [illegible] καὶ μόνον [illegible] τυχίω [illegible]
[illegible]. Τύχαι, λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα. Τυχὸν, ὡς φάσεις λάχοι [illegible] πολλάκις. Τυχὸν, [illegible] ἑρμῆν·
ἄλλα δὲ [illegible] τὴν ἀφροδίτην δαίμονα. Τύχουσι, [illegible]. Τύχων, [illegible]· τύχους γὰρ καὶ
τοὺς [illegible] καλοῦσι· καὶ τύχων τύχωνος, δαίμων [illegible] τὴν ἀφροδίτην. Τύψαι, τὸ διὰ χειρὸς [illegible].
ψέα, [illegible]· αἰολεῖς τὰ δευτερα τοῦ [illegible] ἀορίστου ἐνεργητικοῦ, [illegible] προφέρουσιν· οἷον γράψαιμι
γράψειας· [illegible] μὲν πρώτω προσώπω οὕτω μόνον [illegible] τῷ δὲ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ [illegible] οἷον τύψειας τύψειε,
τύψειαν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν. Τυψίλα, [illegible] ζῶον. Τύψον, [illegible]·
Τυψὰ [illegible]. Τῷ, ἀντὶ τοῦ ἀληθείᾳ. Τῷ, σημαίνει [illegible]
ὄνομα· ἄρθρον, ἀντωνυμίαν [illegible] αἰτιατικόν, καὶ ῥῆμα· οἷον οὕτω [illegible] τὰ ἄλλα ἀντὶ τοῦ [illegible] ἄρθρον, οἷον τῷ
βαρυτόνως [illegible] λεξικὸν [illegible], καὶ [illegible] τῷ μαθητῇ, [illegible] δυὸ τοῦ [illegible] καὶ φλογερᾶς τῆς με-
γάλης πόλεως κυβερνήτης [illegible], [illegible] καὶ [illegible]· δοτικῆς δὲ ὀξυτόνως καὶ
αἰτιατικῆς, βαρυνόμενον [illegible] ὀφθαλμὸς [illegible], ὡς τὸ, τῷ μιν [illegible], προσέφη [illegible]· ἀντὶ τοῦ
τούτῳ [illegible] δὲ αἰτιολογικόν, ὡς τὸ, τῷ οὐκ [illegible] βασιλῆας [illegible] ἀνὰ στόμ' ἔχων [illegible]· ἀντὶ τοῦ διό· ῥῆμα δὲ,
[illegible] κύκλῳ [illegible] ἀπὸ τοῦ τῷ [illegible] καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως· ὡς τὸ, τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις [illegible]
[illegible], καὶ τὸ [illegible] αὐτοῦ τοῦ [illegible], [illegible]. Τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω, ([illegible] ἐν ἰλιάδι) διομήδης ἅμα τε [illegible]
[illegible]· ἔγουν οὕτω ἄμφω εἰς τὸ τοῦ διομήδους [illegible] ἅρμα· [illegible] ὑπόβασις, τῆς προθέσεως, [illegible]
[illegible] ὡς [illegible] ἅρμα [illegible] καὶ ὅμως ἐκ [illegible] παρὰ τοῖς ὕστερον τὸ κατ' ἄλλος
ἄλλο μέρος, καὶ τὴν αὐτὸς ἑκάστου τύχην, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Τῷ [illegible] προφορικῶς [illegible]· ἀντὶ τοῦ [illegible].
Τὼ χεῖρε· αἱ ἀττικοὶ τὰ τοῦ [illegible] θηλυκοῦ δυϊκά, ἀρσενικῶς προφέρειν [illegible]· οἷον τὼ πόλεε· τὼ [illegible]· καὶ ἐν τῷ
[illegible] καὶ εὐριπίδης· οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτι τοῦ δέξας ὁρῶ θάρσος· καὶ [illegible] πάντως, ἀπὸ [illegible]
[illegible] συμφορᾶς· καὶ σοφοκλῆς [illegible] τοῦ κλύουσαν [illegible]. Τωβάσι, σκύψω. Τωθάζει, ἔγουν [illegible] καὶ χλευά-
ζει· λοιδορεῖ· καὶ [illegible] παίζει, σημαίνει καὶ τὸ ἐμπαίζει· καὶ [illegible] καὶ τὸ χλευάζει. Τῶκε, ἀντὶ τοῦ οὕτως· [illegible]
[illegible]. Τῶς [illegible] ἐν ὀδυσσείας [illegible] οὕτως [illegible]. Τῶν πέλας, τῶν πλησίον. Τῶν ἀκεραί-
ων, τῶν ἡσύχων. Τῶν δὲ [illegible], τῶν πρὸ τούτων. Τῶν ἐν τέλει, τῶν [illegible] ἐν τῷ δήμῳ. Τῶν [illegible], τῶν
[illegible]. Τῶν [illegible], τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων. Τῶν ὄπισθεν, ἀντὶ τοῦ, ὑστέρων. Τῶν περικτῆς, τῶν [illegible]
[illegible]. Τῶν [illegible], τῶν [illegible] τῶν αὐτῶν. Τῶν [illegible], τῶν [illegible]. Τῶ [illegible], [illegible] Τῶρα,
διό δή. Τῶς, ἀντὶ τοῦ οὕτως· χρῆσις παρὰ σοφοκλεῖ· ἐκ δὲ τούτου γίνεται ὡς, ἀποβολῇ τοῦ τ [illegible] καὶ αὐτὸ, ὁμοί-
ως τῷ καλῶς. Τὼς ἀντὶ τοῦ ὡς λέγουσι δωριεῖς· καὶ ἀντὶ τοῦ, τούς· ὡς [illegible] παρὰ θεοκρίτῳ. τὼς δ' οὐδεν [illegible]
κόλος· καὶ τὼς κύνας καὶ τὼς ταύρως, ἀντὶ τοῦ τοὺς κύνας, καὶ τοὺς ταύρους. Τῶ φύσαντι, τῷ φυτεύσαντι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Τ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

τῆ κριτῆς κλίνεται ὡς δειλαὶ τὸ, τυτθὸν θηρίον κνώψ· οὕτω καὶ ἐν Ἰλιάδι [illegible] φασὶν [illegible] σιν τὰς λεγούσας φασὶν αἱ ἀττικαί. Τύνη, ἀντὶ τοῦ σὺ δωρικόν· πλεονάζουσι τῆς τῶν συλλαβῆς ὡς ἐπὶ τοῦ ἐγὼ ἐγώνη, καθὼς οἱ παλαιοί· ἡ τύνη ἀντὶ τοῦ σὺ δωρικῶς ἔγκειται παρ' Ὁμήρῳ, καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ὁμοίως· τὺ ἀντὶ τοῦ σὺ δωρικῶς, τῇ ζω γράφας ἄχρηστον. Τυνός, μικρός· τυλικοῦτος. Τυννοῦτοι παρ' Ἀριστοφάνει, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· σημαίνει γοῦν τοὺς δακτύλους καὶ τὴν παλάμην καλούσας, φησὶν ὁ Ἡρακλῆς· ἀντὶ τοῦ μικρός. Τυπλάζειν, εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν· ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέειν πηλόν, τύπλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος ἢ πηλός· καὶ τάραχος· ἢ τυπλάζειν, τὸ ἀνατίλλειν. Τύξις, τόξον παρὰ σκάλην. Τυπάδι, σφύρα. Τυπάζειν, κόπτειν. Τύπαι, ἑορτή τις. Τύπας, πηγαί. Τυπίας, οὕτω καλεῖται ὁ τοῦ χαλκοῦ τις τροχός. Τυποῖ, διατυποῖ, γλύφει. Τύπος, παρὰ τὸ τύπτω γίνεται· ὡς παρ' εἰς τὸ βουλευτήριον τυπάμενος ὁ μόλιβδος, τύπτει τρίβει, καὶ εἰκόνα ἀποτελεῖ· τύπος δέ ἐστι, προσδοκωμένη δήλωσις, διὰ μιμήσεως δεικτικῶς τὸ μέλλον ἐμφαίνων. Τυπτῶ, ψοφῶ, κτυπῶ, κρούω, πλήσσω. Τυπτίσω, πλήξω. Τυπτόντων, καὶ ἀφανιζόντων, κατὰ συγκοπὴν λέγεται ἀπὸ τοῦ τυπτιζόντων, καὶ ἀφανιζόντων, ἕνεκα τῆς ἀκολουθίας ταύτης. Τύπτω, ἱμάσσω, μαστίζω, ξαίνω, παίω, πατάσσω, αἰκίζομαι, ἀλοάω, θείνω, δέρω· ταῦτα σημαίνει. Τύπτομαί σοι, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ σοῦ· πάντα τὰ μεταβατικὰ ῥήματα τὰ παθητικὴν σημασίαν ἔχοντα, δοτικῇ προσφερόμενα ἔχει τὸ πρόσωπον τὴν ἐνέργειαν ποιοῦν, νοουμένης τῆς δοτικῆς ἀντὶ τῆς γενικῆς μετὰ τῆς ὑπὲρ προθέσεως· οἷον τύπτομαί σοι, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ σοῦ· γέγραπταί σοι τῷ δεῖνι λόγος, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ δεῖνος. Τύπτω σοι τὸν δεῖνα, πάντα τὰ μεταβατικὰ ἢ ἀμετάβατα ῥήματα ὅταν ἔξωθεν ἐμφαίνῃ πρόσωπον οὗτινος χάριν ἡ ἐνέργεια τοῦ ῥήματος γίνεται, δοτικῇ τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο ἐκφέρεται· οἷον τύπτω σοι τὸν δεῖνα· τουτέστι, σοῦ χάριν· ἀφεῖλόν σοι τὸν κλῆρον· ἀπεῖλέ σοι τὸ πῦρ· ἀμετάβατα, ὡς ὅταν λέγωμεν, οἷον ἥλιος ἡμῖν ἀνατέλλει· καὶ αἱ ἡμέραι ἡμῖν [illegible] φυτόν τι χάριν ἡμῶν. Τυράσσω, κάλλιον ἢ τυρασσω· καὶ παίσων Ἀριστοφάνης· οὐ γάρ με τυραλύσεις. Τύρασσα, ἀντὶ τοῦ τύρασσουσα δωρικῶς. Τυρᾶν τις, χαρά τις. Τύραννος λέξις, οὐδὲ Ὁμήρου ἡ γνῶσις· καὶ ὕστερον ἀρξαμένη ἐπὶ ἀγαθοῦ ἐλέγετο· τοὺς γὰρ ἐννόμους βασιλεῦσι κλήσεσιν ἐκάλουν αὐτοί· ὡς δηλοῖ παρὰ Σοφοκλεῖ Οἰδίπους Τύραννος· οἱ μέντοι μεταγενέστεροι χρήσεις διορίσαντες τοὺς ἀγαθοὺς μὲν βασιλεῦσιν, ἀπεκλήρωσαν τὸ πρεσβεῖον τῆς παλαιᾶς λέξεως τὸ βασιλεύς, καθὰ καὶ μάλιστα τὸ ἄναξ· τὸ γὰρ τύραννον, ἀπέταξαν τοῖς μὴ κατὰ νόμους ἄρχουσιν, ἃ [illegible] σημαίνεσθαι παρ' Ὁμήρῳ οὐδέποτε, οὐκ ἠξίουν ἄνακτα τὸν ἔχοντα [illegible] ἀλλὰ ὡς βασιλέα, ὅ ἐστιν ἄρχοντα· ὁ γὰρ ἄναξ, ξενικὴ λέξις ἀπὸ τοῦ ἀνακῶς ἔχειν τῶν ὑπηκόων γενομένη· ὅ ἐστιν, ἐπιμελῶς. Τυραννεὺς ἐστιν, ἄρχων πόλεως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δίαιταν. Τύραννος, ὁ βιαίως μοναρχήσας· βασιλεὺς δὲ, ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν· τυραννεῖ, καὶ τυραννεύω λεγόμενα. Τυρβάσαι, κυρίως τὸ τὸν πηλὸν ταράξαι· τυρβάσεις, ἀντὶ τῆς ταράξεις. Τύρβη, ἀπόλαυσις, ἢ θόρυβος· ἢ ταραξις. Τυρβηνός, [illegible] τῆς ἀπολαύσεως. Τύρβασιν, [illegible] τὴν αἴραν. Τυρεύω, τὸ μηχανῶμαι καὶ ταράττω. Τυρὴν, τόπος τις Κλαζομενίων. Τυρικίλαι, αὐλαὶ καλάμιναι. Τύρις, ὁ περσικὸς χιτὼν [illegible] εἰς τὴν θορυβουμένην. Τυρὶς, ὁ περίβολος τοῦ τείχους. Τυρόεντα, πλακοῦντα. Τυροκνῆστις, μαχαίριον, καὶ [illegible] καὶ ἡ πόλις ἀπὸ [illegible] οὕτως ὠνόμασται, ὡς τυροῦ πρῶτος συμπήξαντος τὸ γάλα. Τυρός, παρὰ τὸ [illegible] τροπὴν γάλα· γίνεται τυρούμενον ἐστὶν ὁ τυρός· καὶ τυρεύω, τὸ κατασκευάζω· καὶ τυροῦται, καὶ τυροῦται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται· καὶ συμπήγνυται· καὶ τυρευθέντα, ταραχθέντα. Τυροκομεῖον, τὸ ἄγγος ἐν ᾧ ὁ τυρὸς τῆς ἐπιμελείας τυγχάνει. Τυρρηνικὰ σανδάλια, [illegible] τὸ ὑψηλὸν οὕτω καλεῖται. Τυρρηνοὶ δεσμοί, οἱ λῃστρικοὶ καὶ χαλεποί. Τυρσηνικὸν πέλαγος, μεταξὺ [illegible] κεῖται· οὐ καλῶς εἴρηται. Τύρσις παρὰ Λυκόφρονι, τὸ τεῖχος· ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτοι τειχοποιίαν εὗρον. Ἄλλως. Τύρσις, πόλις παρὰ Πινδάρῳ· κυρίως δὲ τεῖχος λέγονται· γὰρ πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν εὑρηκέναι. Τυτθόν, τὸ μικρὸν ἐκ μεταφορᾶς φασὶ τῶν ὑπὸ τιτθίον ἔτι ὑπομαζίων βρεφῶν· τροπῇ αἰολικῇ τοῦ ι εἰς υ ἐκ τοῦ τιτθὸν γίνεται, καὶ τυτθὸς ὁ μικρὸς [illegible] συγκόψας τοῦ ι καὶ τοῦ σ [illegible] ἐπιμορίας [illegible] τὸ προμαθὴς, καὶ ἐπιμαθὴς, γίνονται ἐκ τοῦ μαθεῖν· καὶ τὸ μόλις, μαθός. Τύρσος, τὸ ἐν ὕψει οἰκοδόμημα. Τυρὼ ἡ Σαλμωνέως τεκοῦσα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, παρὰ τοῖς [illegible] τοῦ ποταμοῦ ῥεῖθρας κατέλιπε· τὸν μὲν οὖν ἕνα κύων [illegible] τῶν τικτῶν, παρέχουσα θηλὴν ἔτρεφε· τὸν δὲ ἕτερον ἵππος κατὰ τὸ μέτωπον [illegible] ἐπελθὼν δέ τις [illegible] ἱπποφορβὸς, ἀναλαβών τε τὰ παιδία, ἔτρεφε· καὶ ὠνόμασε τὸν μὲν ἐκ τῆς [illegible] αἵματος ἐπελιώθη, Πελίαν· τὸν δὲ ἕτερον ἐπεὶ κύων κατέλιπεν, Νηλέα. Τυρωθέντα, ταραχθέντα· κινηθέντα. Τύσσει, ἱκετεύει. Τυτάνη, ὄργανόν τι ᾧ χρῶνται εἰς τὸ [illegible]. Τυτθὸν ἐοῦσαν, ὅμοιον τῷ [illegible] τυτθὸν [illegible] τὸ κλυτὸς [illegible]. Τυτθὸν ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρεσθαι [illegible] φησὶν Ὅμηρος· [illegible] δακτύλους μετρεῖ τὸ διάστημα· [illegible] πάχος [illegible] τῆς γῆς ἐδάφους, καὶ μαθὼν ὡς τὸ [illegible] δάκτυλα [illegible] ὅτι [illegible] καὶ τοῦ θανάτου ἀπέχομεν [illegible] Ὁμηρικὸν παραφράζων φησὶν ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον δ' ἐρύκει· καὶ τυτθόν, ὀλίγον· τυτθὸς λέγεται Ὅμηρος· καὶ ὑπομάζια παιδία, τὰ βρέφη· ὅθεν γίνεται τυτθὸν τὸ ἐν ὀλίγον· καὶ [illegible] λέγουσι, τὸ ὀλίγον, ἢ μικρόν. Τυτώ, ἡ γλαῦξ. Τυφεδανὴ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐπὶ τῶν τυφογερόντων [illegible] παραληρούντων, ἢ ἀξίους τετύφθαι. Τυφθείς, [illegible] κανονίζεται ἐκ τῆς [illegible] μετοχῆς· οἷον τυφθεὶς, τυφθέντος, τυφθεῖσι· [illegible] εἰς σ ὀξύτονοι ἡ μετοχαὶ διὰ τοῦ ντ κλίνονται, [illegible] γίνεται τὸ προστακτικὸν χωρὶς τοῦ θεὶς, δὸς [illegible] παραλήγουσα ἡ αὐτή ἐστι [illegible] τοῦ ἰδίου ὁριστικοῦ· οἷον τυφθεὶς, τυφθέντος, τύφθητι, ἐτύφθημεν· γνούς, γνόντος, γνῶθι, ἔγνωμεν· θεὶς, θέντος, θέτι, ἐτέθημεν· οὕτως [illegible] κλίνεται γὰρ ὁ παρατατικὸς [illegible]. Τυφεδανὸς, ὁ τυφόμενος. Τυφθεῖσι· [illegible] μετοχαὶ εἰς σ ὀξύτονα διὰ τοῦ ντ κλινόμενα, καθαρόν ἐστι τὸ δοτικόν, καὶ εἰς ι λήγει· [illegible] λεχθεὶς λεχθέντος, λεχθεῖσι· δοθείς δοθέντος, δοθεῖσι· [illegible]

ὅμηρος γυναῖκα τιθήσατο μαζόν, ἀντὶ τοῦ γυναικός. καὶ τρίχας δ' ἐς τρίχας οὔλας ἄρσας ὑγιεῖ [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]
ον. καὶ ἕλλενα στρατὸν, ἀντὶ τοῦ, τὸ ἑλλήνων. καὶ ἀδελφεὸν αἷμα, ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ταῦτα δέ τινες ἀντὶ κτητικῶν φα
σιν. ὅσον γυναικεῖον μαζὸν, καὶ τρωϊκὰς τρίχας, καὶ ἑλληνικὸν στρατὸν, καὶ ἀδελφικὸν αἷμα. Τρέας ἕκαστον, ἀπό τινος
ἔχων τὸ μὲν κοινὸν, τρώων ἕκαστον. Τρῶες, καὶ δάρδανοι φασὶν οἱ παλαιοὶ, εἰς δύο διῃρῆσθαι τὴν τρώων ἀρχὴν ἀπὸ
ἀσσαράκου καὶ ἴλου. [illegible] ὕστερον δὲ κληθῆναι τὸ μὲν τὶ μέρος, ἀπὸ τοῦ δαρδάνου τὸ δὲ, ἐκ τρωός. ὅτι δὲ δάρ
δανοι καὶ δαρδάνιοι τετρασυλλάβως λέγονται, [illegible] τὴν κίνησιν τῆς αἰτιολόγου [illegible]
[illegible] καὶ γυναίκεσσιν αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ τρωσὶ, καὶ γυναιξὶ κοινῶς. Τρώσκεσθαι, [illegible]
Τρωτὸς, παθητός. Τρώχων, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον. ἀπὸ τοῦ τρωχῶ. [illegible] ὁμοίως τῷ στροφῶ, καὶ τρωπῶ, καὶ [illegible]

ΤΟ Τ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ, ΚΑΙ Ω.

Τ ὐ, ἀντὶ τοῦ σὺ λέγουσι δωριεῖς. ὡς τὸ τύ δ' [illegible] ἀντὶ τῆς σὺ [illegible] καὶ ἀντὶ τοῦ σοὶ λέγουσιν αἰολεῖς καὶ δω
ριεῖς. Τυβακτής, κακοσχόλος. Τύγη, [illegible]. Τυγ
χάνει, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει [illegible]
[illegible]

[illegible]

Τρυφάκτος, ἔνια διὰ τοῦ δ. δρῦς γὰρ τὸ ξύλον. Τρυφαλίδες, ἢ τροφαλλίδες, τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ. Τρυφερός, νέος, ἁπαλός, ὁ ψιλός. Τρυφή, γαστριμαργία, πολυφαγία, οἰνοφαγία. Τρυφή, παρὰ τὸ θρύπτω τὸ διακλῶ, θρυφὴ καὶ τρυφή, ἡ διακλῶσα καὶ ἀφανίζουσα ἤ μὲν τὸ σῶμα, καὶ τρυφὴ, αὐτὴ τοῦ διακλᾶσθαι. Τρυφὴ ἐστι φιλόδοξος λιχνεία, καὶ πεσσὸς σμὸς περίεργος πρὸς ἡδυπάθειαν ἀεὶ μθέων. Τρυφαλὶς, ἐπιθυματρίς. Τρύφος, καλασιρίς, ἔνδυμα γυναικεῖον. Τρύφος, ἐπὶ ἄρτου λέγεται, δύναται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων, ὡς δηλοῖ τὸ τριχῇ καὶ τετραχῇ διατρυφὲν ἐκπεσὸν χαμᾶζε. τὸ γὰρ διατρυφὲν, τρύφος αὖ ἐστι. τρύφος τὸ κλάσμα. τρύφος γίνεται, ἀπὸ τοῦ θρύπτω. τρυφὴ δὲ, ἀπὸ τοῦ θρύπτομαι. Τρυφᾷ ἀμετάβατος, τὸ ἐν τρυφῇ διάγω. καὶ τρυφᾷ τοῖς λόγοις. Τρυφᾷ, ἐπὶ τοῖς λόγοις. καὶ ἐν τρυφῇ τῇ συνθέᾳ, καὶ αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ, κατὰ τὴν μερικὴν σύνταξιν ὡς τὸ ἴσφαλον τοῦ ἄρτου καὶ ἵππου τοῦ ἄνω μέρος δηλονότι. οὕτω καὶ τρυφῶ τῶν περὶ σοὶ καλῶν, μέρος δηλονότι. τρυφᾷ καὶ τρυφὴ, καὶ χλιδῶ καὶ χλιδὴ, αἰσχύλος ἐν προμηθεῖ. χλιδᾷν, ἴσα καὶ τοῖς παροῦσι πράγμασι. σωσίστος ἐν τῷ περὶ βασιλείας, γαύροις τε, ἢ χλιδῶντας. σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρα. ἢ ζῶμα τοὐμὸν σοὶ χλιδαῖς ἠσκημένον. Ἄλλως. Τρυφᾷ, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων. συντάσσεται δοτικῇ. οἷον τρυφᾷ ἐπὶ τοῖς λόγοις. καὶ ἐν τρυφῇ τῇ συνθέᾳ. Τρυφᾷ λέγεται, τὸ ἀπολαύω καὶ ἀπὸ τούτου, τρυφὴ ἡ ἀπόλαυσις. τρυφᾷ λέγεται καὶ τὸ βλακεύομαι, ἀφ' οὗ καὶ τρυφὴ ἡ βλακεία. τρυφᾷ ἢ τὸ αὐθαδιάζομαι, ἢ τρυφὴ ἡ αὐθάδεια. Τρυφώματα, θρέμματα ἁπαλά. Τρύχεται, καθαιρεῖται, κακοπαθεῖ ταλαιπωρεῖται ἐκτετάρισται. ἐκ τοῦ τρύχω τρύχομαι. τρύχω τὸ δαμάζω. Τρυχηρά, ῥακώδη. Τρυχίνας, ῥακίας. Τρύχιον, τὴν γραῖαν λέγουσι, διαλεκτικῶς. τρύχιον δὲ εἶναι τοῦ ς, οὐ δαμὸς εὗρον. Τρυχνοῖ, καθαιροῦν, ἰσχναίνειν. περὶ τοῦ ἰσταφαλάπτι. Τρυχόμενος, καθαιρούμενος, δαμαζόμενος, διαπονούμενος. Τρύχουσα, τρύχουσα, ἐπιτρίβουσα. Τρωαὶ, κάλλιον, ἢ τρωάδες. Τρωαὶ, τὸ μὲν τρωαὶ, σημαίνει τὰς τρωικὰς ἢ γυναῖκας ἢ ἵππους. τὸ δὲ δμωαὶ, τὰς δούλας. καὶ οὐκ ὀφείλει ἔχειν τὸ ι. ὅτι ἐστὶ τρὼς τρωὸς, καὶ δμὼς δμωὸς, χωρὶς τοῦ ι. Τρώα, σὺρ πεδῶν. Τρωγάλια, τὰ τραγήματα, λάκχεις. Τρωγάλιον, δέρμα τῆς μελικοκκίδας. Τρῶγες, θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις. Τρώγλη, παρὰ τὸ τρώγω γίνεται τρώγλη. τὸ διαβεβρωμένον καὶ τετρυπημένον μέρος τοῦ τοίχου. Τρώγλη, αὐλὴ. ζώγλη. τὰ εἰς λη θηλυκά, ἐπὶ παρακειμένου ἔχοντα τοῦ γ' ὡς ὁ λέξεω ἀθήναιος λέξει διδάσκων δὲ ἀκολούθως τῷ ὀνοματικῷ καὶ ὅτι τρώγλη, τρωγόνας γοργοῦς ἐπώνυμος οὖσα, οἷον τρυγὼν ἐστὶ, τοῖς τίκτουσα τοῦ ἔρις. τρίγον δέ φασι τίκτουσα αἰγονὸς ἐστι, γίνεται αὐτῇ σκωληκιά τινα κατὰ τὰς ὑστέρας, ἃ τὸν γόνον κατεσθίει. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ τρίζειν γέγονε τρώγλη. τρωγὰ σύνηθες τοῦ γ' εἰς λ', πασὸν γίνεται καὶ ἐκ τοῦ νεοδίνος νεοδιλός. ἢ ἐκ τοῦ νίτρον, λίτρον καὶ τοῦ φίντης κύριον, φίλτης παρὰ πινδάρῳ. Τρωγλοδύται, οἱ εἰς τὰς τρώγλας ἀκοῦντες. Τρώγω, ἐσθίω. ἐπὶ βιβρώσκω. γαστρίζομαι δαίμονα. ἐπιχοῦμαι δαίω. στρῶμαι τί ἐστιν ὅλα πιπάζω. σαρκιζῶ, δια τοῦ θανοῦμαι, ταῦτα δηλοῦσι. Τρώξω, τὸ ἐσθίω. ἀφ' οὗ τρώξιμον ποιητικῶς, τὸ δυνάμενον βρωθῆναι καὶ τρώκται, παρὰ φιλοστράτῳ, ἃ πολλὰ ἐσθίοντες. ἴσοις αἰκοτῶς φαίω. τρώξω παράξινος ἐστι ἀπὸ τοῦ τρῶ τὸ βλάπτω, σημαίνει τὸ κατεσθίζεσθαι τὰ βιβρωσκόμενα, καὶ μὴ εἶναι ὑγιῆ, ἅπερ αὖ τρώξεται. Τρώζει, ὄνομα ποταμοῦ, ποιεῖται παρὰ ἀλώπυν τραχύτητα ἔχον, καὶ ἐπὶ προτέτακε πολλὴν πρὸς τὸ ἐσθίειν. ὅπερ ἐπὶ λογικῶν μάλιστα λέγεται. δῆλον ὡς ἐκ τοῦ τρώζειν, οὗ δεύτερος ἀόριστος τὸ ἔτραγον, καὶ τράγος γίνεται ζῷον τοῦ βοσκήματι. ἵνα ἡ τάγος ὡς εἶπεν, φάγος. παράγωγα τοῦ τρώζειν, καὶ τοῦ τραγεῖν, καὶ τὰ τρωγάλια, καὶ τὸ τράγημα. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα, τὸ τραγηματίζω. Τρώω, αὐτὴ τοῦ βλάπτω. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ τρῶ τοῦ συνεκοπέντος ἐκ τοῦ τείρω. ἐκ τούτου δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον ἢ τὸ τιτρώσκω ὁμοίως τῷ γιγνώσκω. παρῆκται, καὶ τὸ τρῶμα καὶ ἡ τρώμη ἐπὶ βλάβης, ἰωνικῶς. τρώσαντι, αὐτὴ τοῦ βλάψαντι παρῴχημένῳ. ἐξ οὗ καὶ τρώμη, ἡ τρῶσις ἰωνικῶς. Τρῶες, οἱ τὴν ἴλιον ἀκοῦντες. καὶ οἱ τὴν τρωάδα χώραν. Τρώεσθαι, τραυματίζεσθαι. Τρωθῇ, βλαβῇ, κακωθῇ. περὶ τοῦ ἰσταφαλάπτι. Τρωθείς, πληγείς. Τρώζειν, ψιθυρίζειν, συνουσιάζειν. Τρωΐλου, τοῦ παιδὸς τῆς ἑκάβης καὶ πριάμου, φασὶν ὅτι ἐρασθεὶς ὁ ἀχιλλεὺς ἐν λόγοις, ἔργῳ δὲ ἀπόλλωνος, ἐδίωκεν αὐτὸν προσφυγόντα δὲ τῷ θυμβραίου, ἀπόλλωνος, ναῷ, ἀχιλλεὺς ἐβιάζετο αὐτὸν ἐξελθεῖν. ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, προσελθὼν ἀνεῖλε τῷ βωμῷ. ὅν φασι καὶ τιμωρῶν ὁ ἀπόλλων, αὐτὸν παρεσκεύασεν ἀναιρεθῆναι. καὶ οὕτω μὲν ληροῦσι περὶ τοῦ τρωΐλου. ἐγὼ δὲ τοῦτον τὸν τρωΐλον, καὶ βαθεῖαν ἔχοντα τὴν ὑπήνην ἢ μελάγχρουν ἐπίσταμαι. οὐκ οἶδα δὲ εἰ ὁ θετταλὸς ἀχιλλεὺς οὕτως ἐρωτικῶς εἶχεν ὡς βαθυγένειον ἐρᾶν. νέος μὲν οὐχ ὁ τρωΐλος καὶ ὡραῖος. μελάγχρους δὲ ἢ δασυγένειος, καὶ ἀχιλλέως εἶχε ὥσπερ ἀνάξιος. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἐπιμέμνησθαι ἐξελθὼν ἐκ τῆς τροίας, συμβάλλει τῷ ἀχιλλεῖ, καὶ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν τὴν τροίαν δι' αὐτὸν πένθος πολὺ, οἷον ὑφ' ἕκτορος. Τρωΐαι ἵπποι, οὐχ αἱ ἁπλῶς τρωϊκαί. οὐ γὰρ ἔχουσί τι ἐξαίρετον αἱ τῆς τρωάδος ἵπποι, ἀλλ' αἱ τοῦ τρωὸς, αἳ καὶ ἀθάνατοι ἐλέγοντο. Τρώκται, ὅ γουν κερδαλέοι παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ τῆς ὀδυσσείας ο. Τρώκτης, ἀποστερητής, ἅπαντα πανταχόθεν ἐκ παντὸς κερδαίνων. τρώκτης ὁ ἐπὶ βλάβῃ πρὸς ἅμα ἐγκαθήμενος. σφόδρα γὰρ ἅμα σὺν σπουδῇ, ἢ γελῶν. ἐκ τοῦ τρώκτης γίνεται ἢ τρακτεύσαι, τὸ κακουργῆσαι καὶ ὅμηρος, οὕτω τοὺς φοίνικας φησί. Τρωκτοῖσιν, ὠμαῖς ἐσθιομέναις. περὶ τοῦ ἰσταφαλάπτι. Τρῶμα φαμὲν, ὃ τινα ἁπλῶς, ἀλλ' ἐν πολέμῳ βλάβην ἀφ' ἧς ἢ ἐπὶ τὸν τρῶμα ποιεῖ. τοῖς ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου. ὁ δὲ ἐπὶ ἐρεθισμόν τινα δηλοῖ τρυφητικὸν, ἐν τῷ, ἵνα μὴ καταιγισμοὺς λέγω ἢ τὰ ἐπιτρώματα, ἃ προφέρεται πολλάκις ὁ ἐπίκουρος. καὶ γὰρ τοὺς γαργαλισμοὺς, καὶ τὰ νύγματα. δῆλον δ' ὅτι ὡς παρὰ τὸ τρῶ γίνεται, οὕτω καὶ τρῶ, τρώω. Τρῶμα, ἡ τρώμη ἐπὶ βλάβης ἰωνικῶς. ὁμοίως τῷ βρῶμα βρώμη. Τρωπᾶσθαι, ἐκ τοῦ τρέπω ἀναστρέφεσθαι ἀπὸ τοῦ τρέπεσθαι. Τρωπάσκετο, τὸ προτρεπάδην φαίνει. περὶ τοῖς ὕστερον τὸ τρωπᾶ δὲ ἐκ τῶν ἀρχαίων ὡς τὸ τρωφᾶν, ἢ τρωχᾶν. Τρωπῶσα, τρέπουσα τὴν φωνήν. Τρώς, θυγατὴρ ἴλον, ἀσσάρακον ἢ γανυμήδην. καὶ γανυμήδην μὲν μυθικῶς ἁρπάζει ὁ ζεύς. ἶλος δὲ θυγατὴρ λαομέδοντα. λαομέδων δὲ, πρίαμον. πρίαμος, ἕκτορα καὶ κασσάνδραν, κρέουσαν, ἢ τοὺς λαοὺς. ἀσσάρακος δὲ πάλιν, θυγατὴρ κάπυν. κάπυς, ἀγχίσην. ἀγχίσης, αἰνείαν. Τρώσας, πλήξας, ῥέξας. Τρῶες αἱ παρὰ ποιητῶν τιθέασι φυλακὰς αὐτῶν τὸν ἵππον τὸν ἀλέξανδρον, αὐτῇ τοῦ ἀλεξάνδρου. ἡ

ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶ τὰ πέμματα, ἵνα τοῖς ἐκεῖ ἐμφωλεύουσιν ὄφεσι διδῶσι, μεμφόμενοι ὑπ᾽ αὐτῶν δυσχερῶς ἀνέχεσθαι. οἱ δὲ ὄντες ἐκεῖσε, λοιπὸν οὐκέτι ἐγέλα, διὰ τὴν τῶν ὄφεων ἔκπληξιν. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγελάστων, καὶ ἐσκυθρωπασμένων, τὸ εἰς τροφωνίου μεμάντευται. Τροχάδες σαι, σανδάλια. ἀπὸ αἰγίου δέρματος. Τροχαῖα, μέσα ἐν κύβοις. ἡ ὁδὸς ὡς ῥίψαν. Τρόχαλα, αἱ ἐπιτρέχουσαι. Τροχαλὸν, τροχαῖον. ταχὺ. ἢ περιτρέχον. Τροχαλοὶ γίγνονται λίθοι ἐν ὁδοῖς, δίκην τρόχου κεκαμμένοι, καὶ κεκυφότες. τρόχαλοι ἴδιος αἱ κόχλακες, αἳ καὶ ψηφίδια λέγονται. ἢ γοῦν αἱ ποτάμιαι, καὶ θαλάττιαι λίθοι. Τροχαῖος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας τρίχρονος. ἀντίδουλος. ἴαμβος. τροχαῖος καλεῖται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐξ ὕψους εἰς τὰ πεδινὰ κυλιομένων λίθων. οἳ καὶ τρέχειν τὸν βαδίζοντα παρασκευάζουσιν. ἢ διὰ τὸ τοὺς περιτρέχοντας τοὺς βωμοὺς, τοιούτῳ μέτρῳ ᾄδειν. Τροχαντῆρες, πρὸς τὰ πεδίλια. καλοῦνται τὰ τρίποδος μέρος. Τροχαντὴρ, τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἡ ἔξω ἔκφυσις. Τροχάσας, ἀνύσας. δραμὼν. προλαβών. Τροχάζει, ἐλαύνει. Τροχιαὶ, αἱ τῶν τροχῶν χαράξεις. Τροχίλος, ὄρνεον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τρέχειν. Τροχίας, τρεχέτης. ἄγγελος. ἀκόλουθος. Τροχισθεῖσα, ἀπὸ τοῦ τροχὸς ὁ ὑπὸ τῶν ὀργάνων βασανιστικὸν, διὰ τινων τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. Τρόχμαλος, ὁ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιά. ἢ ὑποικοδομούμενος τοῖς χωρίοις. τρόχμαλα γὰρ κυρίως λέγονται, αἱ μικραὶ λίθοι. αἱ κάχληκες παρὰ λυκόφρονι. Τροχόεν, τροχοειδὲς. στρογγύλον. Τροχῷ, δρόμῳ. παρὰ τῷ ἰουστινιανῷ. Τροχὸν στέατος, παρὰ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας φ̄, ὡς ὑπὸ καὶ τυροῦ ἀμφιβάστροι, ἢ ὑπὸ κύκλον ἐπιπέδου. ἐπίπεδος γὰρ ὁ κύκλος καὶ ἀβαθὴς. οὐ τοιοῦτος δὲ ὁ τροχός. ὅθεν καὶ οἰκειότερος ὡς ὑπὸ τυροῦ. καὶ ἐπὶ κηροῦ δὲ τοῦ καθ᾽ ἃς στεφάνας. οὕτω καὶ ἐπὶ στέατος. ἀρχαῖον δὲ ἔθος τροχοειδῶς καὶ τὰ στέατα στρογγύλλεσθαι. ἴσως δὲ τὸ στέαρ καὶ πιμελὴ τῷ διαφορᾷ. ὅτι στέαρ μὲν, τὸ τῶν κερασφόρων ὃ καὶ θρύπτεται ψυχθέν. πιμελὴ δὲ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων κέρατα. Τροχὸς πεσὼν, ἐν ᾧ δεσμούμεναι αἱ αἰκίαι ἐκολάζοντο. ἀριστοφάνης. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ᾽ ἐκεῖ στρεβλούμενον, ἐπειδὴ ἂν πεπανούργηκας. Τροχοτριῶν, τροχοὺς ἁμάξης τριῶν, ἢ ἄλλου τινός. Τροχὸς, παρὰ τὸ τρέχω τροχὸς, ὡς παρὰ τὸ δραμεῖν δρόμος. ἐπὶ μὲν τῶν ἁρμάτων, ἐκ δίφρου πεσὼν ἐξεκυλίσθη. ἐπὶ δὲ τοῦ κεραμικοῦ ἐργαλείου, ἰλιάδος σ̄. τρόχος δὲ βαρυτόνως, ἐπὶ τοῦ δρόμου. ἢ τρόχος παροξυτόνως, καθὸ τὸ παιδευτικὸν, ὁ τρεχόμενος. Τροχοῦσαι, τρέχουσαι. Τρόχων, δρόμων. καὶ τὰ ὅμοια. Τρύβλιον, εἶδος ὀξυβάφου. ἢ ποτήριον μυστηρίου. Τρυγία, οἶνος ἀδιάθετος ἀπὸ ληνοῦ. Τρυγαβόλια, εἰς ἃ κάρπους ξηροὺς ἀποτίθενται. Τρυγαῖος, ὄνομα κύριον. οἱ μὲν ἠρωδιανὸς προπερισπᾷ. οἱ δὲ λοιποὶ, ὡς τίμαιος προπαροξύνουσι καὶ παρὰ τὴν τρύγα πεποίηται, ἁρμόζον τοῖς γεωργίαις. Τρυγᾶν, ἐπὶ καρπῶν λέγεται καὶ ἐπὶ κάλλους, καὶ ἐπὶ παντὸς οὗτινος ἀπολαύει τις, καὶ τρυφᾶν. Τρυγεῖ, ξηραίνει. Τρυγέρανος, φάσμα τι ἑικώς. Τρυγηροὶ, τρυγώδεις. ὀξεῖς. Τρυγὴ, ὁ δημητριακὸς καρπός. τὰ πεπτωκότα καὶ ἐκ τετριμμένα. ἀπὸ τοῦ τρύχω. καὶ τρύγαιτος, ὁ ὑλιστὴρ, παρὰ τὸ ἰσοῦσθαι τὴν τρύγα. Τρυγητὴρ, ὁ τρυγῶν, ὡς ἰατρός. Τρύγητος, ὁ καιρός. τρυγητὸς, ὁ τρύγος. Τρυγὴ, ὁ σῖτος. καὶ ἡ κριθή. καὶ πᾶς ἄλλος καρπός. καὶ ξηρὰ βοτάνη. Τρυγάλλα, τρώγλη. Τρύγαλλος, οἰκοδόμημα μεταλλικὸν καθ᾽ σκιαζόμενον. Τρύγμα, δίωγμα. Τρυγοδαίμονες παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, οἱ ποιηταί. ἐπειδὴ τὴν τρύγα χριόμενοι ἵνα μὴ γνώριμοι γένωνται, οὕτω τὰ αὐτῶν ᾖδον ποιήματα καθ᾽ τὰς ὁδοὺς ἁμάξης ἐπικαθήμενοι. διὸ καὶ παροιμία, ὡς ἐξ ἁμάξης λαλεῖ. ἤγουν ἀναισχύντως ὑβρίζει. τοῦτο δὲ ἐποίουν, οἱ κωμικοὶ ποιηταί. ἄλλως. οἱ κωμικοὶ παρὰ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλὰ τῇ αἰσχρολογίᾳ ἐχρῶντο. κακοδαίμονας δὲ, παρόσον ἀφέμενοι τῶν θείων, περὶ τὸ σκώπτειν τρέπονται. τρύγαιτος, ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκος. Τρυγωδεῖν, κωμῳδεῖν. Τρυγὼν, ἰχθὺς θαλάσσιος. ἃς τὸ κέντρον δηλητήριον καὶ ὄρνις. καὶ ἡ τῶν γυναικῶν μίξις, καὶ αὐτοτρόφος. Τρυγᾶς, τοὺς τρυγήτας. Τρύειν, καθ᾽ τρίβειν. καθ᾽ ποιεῖν. Τρύζειν, τὸ πολυφωνεῖν. ἢ πολυλογεῖν. ἐξ οὗ καὶ τρυγὼν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ σκώμματι τῶν πολυλογούντων παραλαμβάνεται. λαλιστέρους τρυγόνων τὰς γυναῖκας καλοῦσι. Τρύζει, ψιθυρίζει. γογγύζει. ἀσήμως λαλεῖ. καὶ ἐπὶ τρυγόνων λέγεται. Τρύζειν μὲν, ἐπὶ τρυγόνος. αἱ ἀπὸ τοιούτου ῥήματος γίνονται. τρίζειν δὲ ἐπὶ νυκτερίδων, ὃ καὶ ἴδιον δοκεῖ ὁ ποιητὴς λέγειν, τὸ ἀλλήλαις συνέχεσθαι. ὃ καὶ ἴδιον ὁρμαθοῦ. ὁμοίως δὲ τρίζειν ἐπὶ χιόνος. ὅθεν καὶ χιὼν τετριγυῖα. Τρύζεσκεν, ἔτρυζε. τουτέστιν, ὠλόλυζε. θεόκριτος. ἁδ᾽ ὀλολυγὼν τηλόθεν ἐν πυκινοῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις. ἴσως ἡ ἀηδὼν ἢ τὸ ἐπὶ τοῖς ὀλοφυρομένων. Τρύζοντα, καθ᾽ τρυζοντα. αἰάζοντα. Τρυλλὶς, ζῷον ξύσις. Τρυμαλιαὶ, τρύπαι. Τρυμαλιτὶς, ἀφροδίτη. Τρύμη, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. ὁ ὑμεῖς τρύπανον καλοῦμεν. τρύμη ἡ τρύμην τινὲς φασί. θέλει οὖν εἰπεῖν λεπτολόγος, καὶ εὔστομος ὡς τρύπανον. τρύμη οὖν, τρύπανον. ὡς πάντων περιτετριμμένος καὶ τρῖος, καὶ παλαίτατος. ἢ τριμάλια. Τρυὰς, ἐφίππιος στόμιον. Τρὺξ, ὁ νέος οἶνος. παρὰ τὴν τρύγην. καὶ ἀλλόκοτος, ἀδιάθετος. Τρύζοντα, θέμα μὲν τὸ τρύχω. αὐτὸ δὲ παράγεται ἐκ τοῦ τρύω. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ τρῶ, τοῦ σημαίνοντος ἐκ τοῦ τρῶ. ὁ δηλοῖ τὸ τρυπᾶν. Τρυπᾶν, τρίβειν. Τρύπανον, ἐργαλεῖον τεκτονικόν. Τρυπάλα, τρώγλη. Τρυπῶ, ἐκ τοῦ τρυπῶμι τρυπῶ γίνεται ἀττικῶς. διὸ καὶ προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ῑ. ἐκ τρυπῆσαι καθ᾽ παυσανίαν, τὸ μετὰ βίας ἐξελθεῖν, ἄλλως δὲ διονύσιος εἰς τρυπᾶν φησι τὸ παρεισελθεῖν, καὶ λάθρα μετὰ βίας ἐξελθεῖν. Τρυπωβίου γαστρὸς, κεκολασμένης. ἐκ καθ᾽ φρονούσης. Τρύστασον, ὁ τοῖς τετριμμένοις ἐν ἀγῶσιν ἵπποις ἐπιβαίνεται. ὁ καθ᾽ ἀλλοιώσει ονύσιον, τρυστάσιον τετρασυλλάβως, ἔγκαυμα ἵππου ἐγκεχαραγμένον ἐπὶ τῆς γνάθου ὅμοιον τροχῷ. ἴσως οὖν τὸ ἐπὶ τρύστασον, ὅτι τρυστάσιον θεραπεία ἢ σημεῖον γηραιοῦ ἵππου, διὰ ἐγκαύσεως. Τρύσκει. τρύχει. ξηραίνει. Τρύσις, ὁ σος πόνος. Τρυσμὸς, γογγυσμός. Τρυσοὺς, τοσηρὸν λεπτὸν ἀσθενές. Τρυπάνη, ἡ σαχίνη λεγομένη. ᾗ εἰς κατήροξας τὰ πέλαστα. αἱ, ἐν ταῖς στιγίσι κυρίως δὲ τρυπάνη, ἡ ἀλωπεκῆς τῆς ἐξ ἀβδοῦ τῆς ζυγοῦ, αὖθις ἐς τὸ ὑπὸ τοῦ. Τρυφάλειαν, περικεφαλαίαν, ἡ ἔχουσα τρεῖς φάλους. ἵνα ἢ τρίφαλος, καὶ τροπῇ τοῦ ῑ εἰς ῡ, τρύφαλος. ἀφάπαλιν πρὸς τὸ δύφρος, δίφρος ἄφαλος ἐν χρήσει κεῖται, ὁ μὴ ἔχων τρύφαλος. τρυφάλεια, ἐπίθετον περικεφαλαίας οὖσα, ἀντὶ αὐτῆς ἐκείνης λαμβάνεται.

φρένην μὲν κατὰ λαιὰν χεῖρα· εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐκβαλών· καὶ τρίτον τοὺς πόδας βαλὼν ἀπώλεσε. Τράσιν ἱερὰν λέγει ὅμηρος, ὅτι γὰρ ἀπόλλωνος καὶ ποσειδῶνος ἐκτίσθη· ὅθεν ἐστὶν ἱερὸν πολίεθρον τράσις, ὡς θεόκτιστον λέγεται. Τραζὴν, πόλις οὐκ ἄσημος· ἣ πρόκειται ποσειδῶνι· καλεῖται δὲ, ἀπὸ τραζῆνος υἱοῦ πέλοπος. ἡ δ' αὐτὴ ποτε ἐστὶ ἀφροδισιὰς, καὶ σαρωνία· ἐστὶ ἡ ποσειδωνία, ἢ ποσειδωνιάς, ὡς ἱερά φασι ποσειδῶνος· ἢ ἀπολλωνιάς· ἔστι δέ φασιν ἑτέρα ἐν ἰταλίᾳ μασσαλιωτική· τῆς δὲ τραζῆνος ταύτης λιμήν ἐστι ὁ πώγων· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀτρίχων, τὸ φθέγγεσθαι καὶ τὰ δεδμημένα ἀνδρικὸν πώγωνα· λέγεται παροιμιωδῶς, τὸ πλεῦσαι ἐς τραζῆνα· ἱστορεῖ καὶ ἀθήναιος τραζηνίους αἰτίους ὡς λέγεται φασὶν αὐτοὺς τριῶν τοὺς πάντας λέγων καὶ περί του τὴν ἀχαΐαν ἀμπέλου τι γένος εἶναι ἀφ' ἧς αὐτοὺς ἐκθλίβεσθαι, ποιεῖν ἐξαμβλοῦν τὰς ἐγκύμονας γυναῖκας. Τρομεῖν, καθὰ ἐστὶ τὸ τρομέονται, ἀπορίαν ἔχει διὰ τί μὴ ἐκτείνουσι τὴν ἀρχοῦσαν, ἵνα ἦ, ὡς στρέφω, στρόφος, στροφῶ· τέμνω τόμος, τομῶ· τρέπω τρόπος, τροπῶ· οὕτω καὶ τρέμω τρόμος, τρομῶ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ὁμοίας ἀπορίας ἐστὶ, ἔστι τὸ δέμω δόμος, δομέω· δομέοω, ἀλλὰ χοῦ διαλέλυται ἡ ἀπορία. Τρομέουσι φρένα, διέσταλται τοῦ καθ' ὄνομα τρόμου. Τρομέονται, γίνεται ἐκ τοῦ τρέμω τρόμος τρομῶ· οὐ χύνεται δὲ τῇ ἀναλογίᾳ τῇ, τρόπος, τροπῶ· ἐστὶ τοῦ στρόφος, στροφῶ· ἐκεῖνα μὲν γὰρ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, τοῦτο δὲ τῆς πρώτης· τρόμος καὶ διαλίας· ὁμοίως καὶ τὸ τρομέω. Τράμος, εἶδος τοῦ ἀρτοπώλου τῷ ὀνόματι ἰδικοῦ· γίνεται παρὰ τὸ τρέμω· τοῦτο παρὰ τὸ θέρμω· τὸ θερμαίνω. Τρόμος, ἀλλὰ δέος φυγή. Τρόνα· ὃ θρόνα, ἀγάλματα· ἢ γράμματα· ἄνθινα. Τρόπα, στίμμα· στίμμα ἐπιβόλιον· ἄτρακτος. Τροπαῖος, ὁ ἀπεστραμμένος. Τροπαία, ἡ ἥρα· διὰ τὸ τὰ τρόπαια ὅ ἐστι τὰ νικητήρια, μὴ μόνον δεῖ αὐτῇ τίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ ἥρᾳ· καὶ ὡς παρ' ὀξεῖ πανομφαῖος, οὕτως ἐστὶ ἡ ἥρα πανομφαία· ὡς δὲ ἐστὶ γίγας, γίγαντα. Τροπαὶ ἠελίοιο ἐν ὀδυσσείᾳ, οἷον ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο· αὕτη τῆς κείμενα, ἴσως συρίη νῆσος πρὸς τροπὰς ἡλίου· ἔτι πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη τῆς ὀρτυγίας· ὅτι δὲ τὸ τρέπεσθαι ἐστὶ ἐπὶ τῆς δύσεως κεῖται, δηλοῖ τὸ ἐπὶ ἡλίου λεχθέν· τὸ ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται· ἕτεροι δέ φασι σπήλαιον εἶναι ἐκεῖ, δι' οὗ τὰς τοῦ ἡλίου ὡς εἰκὸς ἐσημειοῦντο τροπάς· ὅ καὶ ἡλίου διὰ τοῦτο σπήλαιον ἔλεγον. Τροπαῖον παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, προπερισπωμένως, παρείληπται. Τροπαῖον οἱ παλαιοὶ ἀττικοὶ, προπερισπῶσιν· οἱ δὲ νεώτεροι, προπαροξύνουσιν ὡς παρ' ἀριστοφάνει ἐν θεσμοφοριαζούσαις γυναιξὶ, οὐκ ἀρέσει τοῦ πολλοῦ ἐν οἷς στήσασθαι ἐστὶ τρόπαιον· ἐστὶ ἅμα κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦτο μᾶλλον παρὰ σφίσι τοῦτο προφέρεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτα τὸ τριταῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρὰ τὸ οὐραῖον· ἔστι δὲ τρόπαιον, ὅ ἐν ταῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἔστησαν· τοῖχον ἢ λίθον μέγαν ἱστάντες, καὶ γράφοντες ἐν τούτῳ ἃ καθ' ὧν αὐτὰ πάλαι ἔργα δεδράκασιν· ἐκαλεῖτο δὲ τρόπαιον, διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τροπῇ τῶν ἐχθρῶν ἵστασθαι. Τροπαιοῦχῶ, ἀριστεύω. Τροπαλισμὸς, μεταβολὴ καὶ τὸ ἐκ συμβόλων ψηφίζεσθαι. Τροπαλὸν, τραχύ. Τρόπιον ὄχεα, ἤγουν ἐτρεπον· ἐκ τοῦ τρέπω· τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. Τροπίστε, ἰσχάσπατε· ἀπὸ τούτου καὶ ὁ σῖτος λέγεται τράπεζις. Τρόπηλις, ἡ τῶν σκορόδων δέσμη· ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι· ἐν δὲ ταῖς κοιλάσι τῆς ἑορτῆς, ἤσθιον σκόροδα, ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι ἀφροδισίων, ὡς μὴ μύρου πνέοιεν. Τροπῆς ἀποσκίασμα, αὐτὴ τοῦ ἡλιακοῦ σκιᾶς, καὶ ὁμοίωμα, φαντασίας ἐμφερικόν. Τρόπικος, μερὶς τῆς κώπης ὁ τροπωτὴρ οὗ ἐπιλαμβάνονται αἱ ἐρέσσοντες· ὥς τι ἀπὸ μέρους τὴν κώπην. Τροπίας οἶνος, ὁ τετραμμένος καὶ ὀξώδης. Τροπίδια εἴδους τρόπιν τοὺς αὐτῇ φέρουσα ξύλα. Τροπικώτερον, θεωρητικώτερον· ἀλληγορικῶς· μεταφορικῶς, οὐκ ἀληθῶς. Τρόπιν, ὡσανεὶ ἔλεγεν ἀριστοφάνης, τὴν ῥίζαν ἐπὶ τῶν δρυόχων, ὁ τρόπις ἵσταται πρῶτον· ἄλλως· τρόπις αὐτὴ τοῦ μέρους ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σκάφους· οἱ δὲ τὴν ἀρχὴν ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ σκάφος. Τρόπις λέγεται, τὸ κατώτατον τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ ἐστὶ στεῖρα λέγεται· ὡς στερεώτατον τῶν λαιμῶν, ἐστὶ συνέχον τὰ ναυπηγία· ἐνίοτε ὅλον πλοῖον σημαίνει. Τροποὶ, ὀξυτόνως· ἔστι κατὰ τὸ προειπεῖν τροπωτῆρες, ἱμάντες· οἷς ἡ κώπη πελάζουσα, ἐνείρεται τῷ ἰδιωτικῶς λεγομένῳ σκαλμῷ· λέγεται καὶ ἐπικωπητήρ· γίνεται δὲ παρὰ τὸ τρέπεσθαι, ὅ ἐστι στρέφεσθαι, κάμπτεσθαι, κλώθεσθαι· εἰλεῖσθαι· γυροῦσθαι τρόπος δὲ βαρυτόνως ἐπὶ ἤθους, ὡς παρὰ τρόχος καθὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἄγγελος, ἔτι καὶ ὁ δρόμος· τροχὸς δὲ ὀξυτόνως ἐπὶ τοῦ ἅρματος καὶ ἀπήνης. Τρόπο τα, αἱ ἀπὸ τοῦ τροπωτῆρος. Τρόπος, ἦθος· γνώμη προαίρεσις. Τροποῦσθαι, ἁρμόζεσθαι μεταβάλλεσθαι· τρέπεσθαι. Τροπωτῆρες, οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς, αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδοῦνται· τροπὸς δὲ ὁ τροπωτὴρ παρὰ τὸ τρέπειν τὰς κώπας. Τροπώσομαι, νικήσω· τρέψω. Τρούεται· ἰσχναίνεται τήκεται. Τρούφα, δρόμας στάδιον. Τρουφανίδαι, εἶδος ἐφεκτρου. Τροφαλίδα, αἱ μὲν τὸν ἐπιμήκη τυρὸν, αἱ δὲ τροχὸν τυροῦ σικελικοῦ· πολυθρέμμων δὲ σικελία· διὸ τυρὸν πολὺν καὶ κάλλιστον ἔχει. Τροφεὺς, ὁ τρέφων· τρόφιμος, ὁ τρεφόμενος· ἀπὸ τοῦ τροφέως· ὡς παρ' εἰδὼ γέγονε πολιτρόφιμος τῶν μεδίκων παιδεύειν. Τροφὴ, παρὰ τὸ τρέφω τὸ πηγνύω· ἡ πηγνύουσα καὶ στερεὰ ποιοῦσα τὰ σώματα· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς· καὶ παιδείας καὶ τραφεὶς αὐτὴ τοῦ ἀχθεὶς, καὶ παιδευθεὶς· καὶ ἐπὶ τῆς πολιτείας πλάτων· τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ ὄνησιν· τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα, καὶ πόμα λέγομεν· ὄνησιν δὲ, τὰ ἀφροδίσια· ἐν δὲ τρίτῳ πολιτείας, καὶ γὰρ τῷ σοφιστῇ τῷ χρήσει τεθραμμένος, αὐτὴ τοῦ πεπαιδευμένος. Τροφὶς, χάραξ σκύλαξ. Τρόφι, αὐτὴ τοῦ τρόφιμον· ἔστι φάσιμον πεπηγὸς ἐκ τοῦ τρέφω. Τροφίμα, δέσποινα· ἡ μήτηρ. Τρόφι κῦμα, τὸ τεθραμμένον καὶ συνεστραμμένον, ὅ ἐστιν εὐτραφές. Τροφώδης, ἔχον ἐμφερόμενα τινα πεπηγότα, παρὰ τὸ τρέφεσθαι ὅ ἐστι τὸ πήγνυσθαι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τρόφιμον, ὁ ἡμεῖς δεσπότην· καὶ τρόφιμον ἀνδρὸς δακτύλιον. Τρεφιοῦται, παχύνεται. Τροφὸς, νεώτερος δεσπότης· ἡ μήτηρ. Τροφόεντα κύματα, ἢ τραφόεντα· γράφεται γὰρ διχῶς, τὰ μεγάλα καὶ εὐτραφῆ, καὶ τὰ δὲ παχεῖ ἢ καὶ στερεά· ἐκ τοῦ τρέφω· ἐξ οὗ καὶ τροφὴ, ἡ τὰ σώματα συμπηγνύουσα· ἄλλως· τροφόεντα κύματα τρεφόμενα, πελώρια· ἴσα ὄρεσιν· ὃ καὶ συμβαίνει διὰ τὴν ἄπνοιαν παρατάξεσιν, μεῖζον μὲν γὰρ θερινὸς, τὸ ἀπηνὲς τροφόεν κῦμα· τελεῖον δὲ, τὸ πελώριον· ἔτι δὲ μεῖζον τὸ ἴσον ὄρεσιν, ἐστὶ ὡς εἴπεῖν τις, πέλας ὄρεις. Τροφώνιος, ἀνὴρ ἦν πάνυ φιλόδοξος· ποιήσας οὖν ἐν λεβαδείᾳ τῆς βοιωτίας ὑπόγειον οἴκημα, εἰσελθὼν ἐκεῖ ἐτελεύτησε καὶ λιμαγχονηθεὶς ἀπέθανεν· εἶχε τιμὰς δὲ ὡς δαιμόνιόν τι, τῆς μαντείας ἐπὶ πλεῖστον ἐρχομένου ἐκεῖσε οἱ χρώμενοι

ὀρχοῦσιν, οἱ πρότεροι μὲν ὁπλισμένοι καὶ τὴν ἀσπίδα ἐν ταῖς χερσὶ φέροντες· οἱ ὕστερον δὲ, ἐμπρόσθεν τῶν ποδῶν ἱστάμενοι.
Τριτοκούρη, ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ τὸ ἐπιτελεῖσθαι τὰ εἰς τοὺς γάμους· τινὲς δὲ γενεσίαν παρθενίας. Τριτημορίς, τὸ τρίτον τοῦ μορίου.
Τρίτον ἡμιδράχμιον, αἱ δύο δραχμαὶ καὶ τριόβολον. Τριτοπάτορες, δήμων αὐτὸ μόνοις εἶναί φασι· Φιλόχορος δὲ, τριτοπάτορας πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ σελήνην καὶ τὸν ἥλιον, τότε καλεῖ γονέας· τοὺς δὲ ἐκ τούτων, τρίτους πατέρας. Φανόδημος δέ φησιν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὔχονται αὐτοῖς, ὑπὲρ γενέσεως παίδων. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς φυσικοῖς, τοὺς τρίτους πατέρας, Ἀμαλκείδην, Πρωτοκλέα, καὶ Πρωτοκρέοντα, θυρωροὺς ἡ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ τὸ ἐξηγητικὸν ποιήσας, οὐρανοῦ ἡ γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Κόττος, Βριάρεως, ἡ Γύγης. Τρίτος σωτὴρ, Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ· καθ' ἑορτὴν ἐν τοῖς συμποσίοις ἐκίρνασαν κρατῆρας τρεῖς· καὶ τὸν μὲν πρῶτον, Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον· τὸν δὲ δεύτερον, ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον, σωτῆρος. Τριτοφάντης, Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις· τριττὺς τριάς. Τρίττα, οὕτως ὁ Κινησίας ὀνομάζεται. Τριττύαν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, θυσία ἐκ τριῶν ζώων· οἷον δύο μήλων καὶ βοός· ὡς Ἐπίχαρμος· ἢ βοὸς, αἰγὸς καὶ προβάτου ἢ κάπρου, κριοῦ, ἢ ταύρου· ἡ δὲ τοιαύτη καὶ βούπρωρος φασὶν ἐλέγετο· διὰ τὸ προηγεῖσθαι αὐτῆς οἷα πρώραν τὸν βοῦν· φράζει δὲ περὶ τριττύας καὶ ὁ κωμικὸς, ἐν τῷ βουθυτεῖν, ἢ καὶ τράγον καὶ κριόν· ἐλέγετο δὲ καὶ δωδεκαΐς θυσία, ἡ ἐκ δώδεκα ζώων· ἡ δ' αὐτὴ καὶ διὰ τοῦ δωδεκάκις· ὡς δὲ καὶ ἑκατόμβη ἐλέγετο ἡ ἐξ ἑκατὸν, καὶ χιλιόμβη ἡ ἀπὸ χιλίων. Τριττὺς, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη· τριττὺς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας· καὶ τριττύαρχος, ὁ ἄρχων τῆς τριττύος. Τρυτὸ, ῥεῦμα· τρόμος, φόβος. Τρίτων, ὄνομα ποταμοῦ· παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι ὁ φόβου ἐμποιητικός· ἢ παρὰ τὸ ῥεῖν· ἢ παρὰ τὸ ἐκ τριῶν φαίνεσθαι τρίτον καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, τρίτων· καὶ γὰρ ἕκαστος ποταμὸς, τριῶν τινῶν μετέχει· γῆς, ἀέρος, ὕδατος.
Τρίτων, πόλις Λιβύης· ἔστι δὲ ἡ Βοιωτίας· δοκεῖ δὲ ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ θατέρα αὐτῶν γενέσθαι· ἀφ' οὗ καὶ τριτογένεια λέγεται, ὥς τινες· οἱ δὲ, ἡ τὸ τρεῖν ἤγουν τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις ποιοῦσα. Τρίτων, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης τὰ μὲν ἄνω μέχρι καὶ ὀμφαλοῦ ἄνθρωπος· τὰ δὲ ἐξ ὀμφαλοῦ μέχρις οὐραίου, δελφίς· ἢ ἄλλος θεός, ὡς παρ' Ἰχθυοκένταυρον. Λυκόφρων τὸν Τρίτωνα, Ποσειδῶνα καλεῖ. Τρίτωνος ἐκβολαῖς, παρὰ Λυκόφρονι· Τρίτων ὁ Νεῖλος, ὅτι τρὶς ὀνομάσθη· πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο· δεύτερον, Ἀετὸς, ὅτι ὀξέως ἐρρύη· τρίτον, Αἴγυπτος· τὸ Νεῖλος δὲ νέον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πάσαν ἀγγέλλειν, καὶ χερσοῦν τὸ πέλαγος. Τρίτωνος, Νείλου παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι· πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο· εἶτα Αἴγυπτος· καὶ τρίτον, Νεῖλος· ὅθεν αὐτὸν Τρίτωνα καλεῖ. Τριτωνὶς, τρίτωνες τρεῖς· Βοιωτίας, Θεσσαλίας, Λιβύης· ἐν δὲ τῷ κατὰ Λιβύην, ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ. Τριφάλεια, κόρυς ἡ ἔχουσα τρεῖς φάλους· ἤγουν ἀναστήματα. Τριφάσια, τριπλάσια· τρίφωνα. Τρισκεραυνείς, αὐτὶ τοῦ μαλακῶς παθεῖς. Τριφύλακτον νύκτα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ ποιητὴς βούλεται εἶναι τὴν νύκτα, ὃ ἐστι τριῶν φυλακῶν· τριμερῆ τριῶν αὐτὴν καθὰ καὶ τὴν ἡμέραν· ὅτι εἶπε ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δείλη ἢ μέσον ἦμαρ. Τρίφυλλα, πολύφυλλα· καὶ τινὰ δὲ τὰ μηδικὰ οὕτω καλούμενα. Τρίφυλλα, ἡ καύκαλις.
Τριφυὸν, τριπλοῦν. Τριχά, τριχῶς. Τριχάϊκες, Δωριεῖς· ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ μὲν Δίβαιοι, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, οἱ δὲ ὑπὸ τὴν Οἴτην ᾤκησαν· ἕτεροι δέ φασι τοὺς πολεμικοὺς, καθ' ὁμοιότητα τῆς κορυθαΐκος πολεμιστοῦ· οὐ δηλαδὴ αἱ τῆς περικεφαλαίας τρίχες ἀΐσσουσι· τουτέστι σείονται κατὰ τὸν πόλεμον· ὡς δοκεῖν οὕτω· τὸ τριχαΐκες πολεμισταὶ, ἀναγινώσκεσθαι· καθ' ὑστέραν δὲ τοὺς τριλόφους φασὶν, ὡς λόφους τρίχες ἐνεῖσιν· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ κούφους ὀρχηστὰς εἶπον τοὺς τριχάϊκας· ἐπεὶ καὶ ἀφ' ἵππων ἦν ἡ κατὰ πόλεμον ὀρχηστική· ὁ δὲ γεωγράφος, οὕτω καλεῖσθαι μόνους τοὺς κατὰ Κρήτην Δωριεῖς ἐμφαίνει, δηλοῖ ὀνομασθῆναι οὕτως οὐ μόνον διὰ τριλοφίαν, καὶ ὅτι τρίχινοι αὐτοῖς λόφοι, ἀλλὰ διότι ἐκ Παρνασσοῦ ἐλθόντες, τρεῖς ᾤκησαν. Τριχάει, ἡ τρίτη φυλακή. Τριχαπτὸν, τὸ βαμβύκιον ὕφασμα, ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἐπιτιθέμενον· ἡ πολύτιμον. Τρίχες, παρὰ τὴν τραχύτητα· τράχες τινὲς οὖσαι· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίζειν ἐν τῷ κείρεσθαι· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τρέφεσθαι· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τρύχεσθαι, καὶ ἀφαιρεῖσθαι συνεχῶς. Τρίχες, διαφέρουσι τῶν ἐρίων· τρίχες γὰρ, τῶν αἰγῶν καὶ ὑῶν· ἔρια δὲ, τὰ τῶν προβάτων. Τρίχες, χαῖται· λάχνη· λάχνωσις· κόμη· τὰ ἰουλία, λευκάνθος· ἀναφαλαντίας· φαλάκρα· πλόκαμοι· βόστρυχοι· τρίχες αἱ τῶν γυναικῶν· καὶ τὰ ἄλλα τριχῶν χαλεπὰ, κτένες· φλεγγίδες. Τρίχινον, τρικόρυφον. Τριχθὰ, καὶ τετραχθὰ· ἐκ τοῦ τρίχα καὶ τοῦ τετράχα γίνεται πλεονασμῷ τοῦ θ, διὰ τραχυφωνίαν πλείονα· ὃ δὴ γίνεται καὶ ἄλλοτε τοῦ ὄχος καὶ ὄχθος· καὶ ἐν αὐτοῖς γὰρ ἀπὸ τοῦ διχῶς γενομένοις, πλεονασμὸς τοῦ θ ἐστὶν, ὡς ἐν τῷ διχθὰ δὲ κατά τινας· ὁ παρὰ ποσὶ κεῖται καὶ ἐν τῷ χθὼν χθονός· ὀξύνεται δὲ, ὡς τὸ διχθά. Τριχάδες, αἱ χαλκίδες· ἡρακλεῶται, μεμβράδες. Τριχίδες, εἶδος ἰχθύων· ἃς θρίσσας καλοῦμεν· ὡς τὸ, ἴδε τις τύχῃ ὅλον τριχίδων πλησμονὴ. Τρίχινον, παρὰ τὸ τρύχω τὸ κατατρύχω· τὸ κακοποιῶ καὶ ἀλγύνω τὸ σῶμα. Τριχοβρωθέντων, ὁ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκων. Τριχόβρωτις, σὴς τις· θρὶξ· σκώληξ κατεσθίων τὰς τρίχας καὶ περὶ σωμάτων δὲ λέγεται, τριχόβρωτις. Τριχολογεῖν, τὸ τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν. Τρίχορδον, ὄργανον.
Τριχοκόμος, ὁ τριχῶν ἐπιμελούμενος. Τριχοτρώκται, ζωΰφια τὰ τὰς τρίχας κατεσθίοντα. Τριώβολον, τὸν δικαστικὸν μισθὸν λέγουσιν· ἐπεὶ τριώβολον ἐλάμβανον. Τριώδιον, τριῶν ἡμιμναίων σταθμός. Τριχοῦν, ὄργανα τὰ ὑφαντικὰ πρὸς χύρωσιν καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Τριώροφα, τρίστεγα. Τριώλαξ, ἀγὼν παραδρόμων. Τριόπτης, ὁ τραχήλιος κόσμος καὶ μέτωπον παρὰ τοὺς ὄσσους· οἱονεὶ, ὁ τρεῖς ἔχων ὄσσους· ἤγουν ὀφθαλμούς. Τριχῶς, τριοδικῶς· νομοθετικῶς. Τριχῶσαι, θάψαι. Τριψημερεῖν, στρατεύεσθαι καὶ παρέλκειν τὰς ὥρας. Τροία τρὶς ἐπορθήθη· πρῶτον διὰ τοὺς ἵππους τοῦ Λαομέδοντος· δεύτερον, καθ' ὃ δραμοῦσαι τότε αἱ Ἀμαζόνες, ὥς που φησὶν Ὅμηρος· ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι, τρίτον δὲ, δι' Ἑλένην πορθηθεῖσα τελέως ἠφανίσθη· αὐτὴν δὲ τὴν Τροίαν ἔλεγον μὴ δύνασθαι ἄλλως πορθῆσαι, εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος εἰσκομίσωσι, καὶ τὸν υἱὸν Ἀχιλλέως Νεοπτόλεμον, καὶ τὸν Φιλοκτήτην· ἔγνωσαν ἃ πάντες· Φιλοκτήτης δὲ ἀνῃρήκει αὐτὸς τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τέλεον, τρώσας αὐτὸν

μένει. τὸ γὰρ παλαιὸν, τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. ἢ ὅτι αὐτὴ λέξις τοῦ φροντίσαι, [illegible] ἐκ τῆς τριγλώ κεφαλῆς, [illegible] χει τρὶς ἐναντίας. ἢ ὅτι κατὰ δημόκριτον, τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλεύεσθαι καλῶς, λέγειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως.

Τριγλώσσαι, ἢ διγλώσσαι, φράξαι. Τρίγλα, ἰχθὺς θαλάσσιος. καὶ πόρνης τις. Τρίγληνα. ἐνώτια ἄξια, ἃ πολλῆς τιμῆς ἄξια, ἴσως δίας, ὅθεν καὶ ἐλέγετο πολλὰ κεχάνδει. ἴσως ἐχαρίζετο ἐκ τριῶν πετρῶν ζωοτυπεῖται. οἱ δέ φασι τριόφθαλμα, ἃ οἱ ἀττικοὶ τριόπεια καὶ τριόπιδα καλοῦσιν. οἱ δὲ ταῦτα τρεῖς ἔχοντα χάριτας ἐκτυπώματα. οὐ καλῶς. οὐ γὰρ διὰ χάριν τὸν ἀριθμὸν ὁ ποιητὴς κατὰ τοὺς ὕστερον. ἰστέον δὲ ὅτι, ἀξιοθέατα οἱ ποιηταὶ τὰ τρίγληνα, καὶ τριόφθαλμα διὰ τὸ ἐντετυπῶσθαι, δι' ὧν ὀφθαλμοῦ κόρη δηλοῦται γίνεσθαι κατὰ συνθήκην ἐκ τοῦ γελᾶν. Τριγλώχιν, ἀρχαῖος ἐν γ' γεωγραφικῶν, τὸ σικελίαν φησὶ τρίγωνον. ἴσον τῷ δελτῷ [illegible] λέγει διὰ τὸ τρεῖς ἔχειν ἄκρας, καὶ τὴν μὲν κορυφὴν τοῦ τριγώνου αὐτῆς, πρὸς τὸ ῥεῦμα οὖσαν τοῦ πορθμοῦ, πελωρίδα ἐκάλεσε. τὴν δὲ βάσιν τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν, ἄκρας. Τριγλώχιν ὀϊστὸς, ὁ τῆς φιλοσοφίας τριμεροῦς τρόπος, ὁ ἠθικὸς, ὁ φυσικὸς, καὶ ὁ μαθηματικὸς, ὡς χρυσάνθεμος ὁ ἡρακλῆς, λόγοις εὐτυχῶς βαλεῖ, κατὰ τι ἀθρόον ἐκβιάζων, ἐπεὶ αὐτοῖς χαρὰ φιλοσοφίας λόγια, τὸ βέλος τι, καὶ ἄθροον τείνει καὶ βάλλει. γλωχὶν δὲ, ξίφους ἡ γωνία. ὅθεν γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς. οἷς ἂν γωνιόχιν τετυπωμένη ἐν συνθήκῃ, ὅ ἐστι γλωχὶν ἢ γωνίας ἔχοντα. ἡ ἐστὶν αἰχμὴ, ὑπὸ τὸ κλειδίον ἢ γλωχίνας ὁ κεκλασμένος, ἐν τὸ κλάσμα ἔχουσα. ἡ δὲ γωνία ὅτι ἀπὸ τοῦ γόνατος κατ' ἔκτασιν γίνεται, δηλαδὴ αὐτὴ οἱ παλαιοί. Τρίγωνα, τὰ τριγώνια. τριχόθεν οὖσα τρεῖς. Τριγχός, περίφραγμα. στεφάνη τειχίου. Τρίγωνον δικαστήριον, κατὰ ἀριστοφάνην ἡ λέξις δικαστηρίου. Τρίγωνος ἀρσενικῶς, μουσικὸν ὄργανον. ψαλτήριον τὴν λέξιν πᾶσιν ὁμοίως ἔχει. Τρίδουρον, ποσὶ κελεύσαι λέγει λυκόφρων. ἤτοι δειλακρίας, καὶ τριακάδος καλοῦσι. τρία γὰρ ἀφροδίσια ἔχει. λιλύβαιον, πάχυνον, καὶ πελώριον. Τριέσπερος ἡρακλῆς λέγεται, ὅτι ἀμφιτρύων ἐπὶ τηλεβόας ἐστράτευσεν, ἐκδικῆσαι θέλων τοὺς ἀλκμήνης καὶ τῆς τροφῆς αὐτῆς ζευς, τρεῖς ἑσπέρας εἰς μίαν μεταβαλὼν, συνεκάθευδε τῇ ἀλκμήνῃ κατὰ δὲ τὴν ἄλλην ἑσπέραν, καὶ ἀμφιτρύων πάλιν νοστήσας, καθεῦδε τῇ γυναικί. ἡ δὲ διδύμους παῖδας ἔτεκεν. ἐκ μὲν διὸς ἡρακλέα. ἐκ δὲ ἀμφιτρύωνος, ἰφικλέα. διὰ τοῦτο τριέσπερον αὐτὸν καλεῖ ὁ λυκόφρων. οὗτοι ταῖς φάσκουσι. ἐγὼ δὲ τριέσπερον τὸν ἡρακλέα λέγω καλεῖν λυκόφρονα, διὰ τὸ ἐν τῷ κήτει τρεῖς ἡμέρας ποιῆσαι, ἃς ἑσπέρας καλεῖ, διὰ τὸ ἀφώτιστον εἶναι τὴν τοῦ θηρίου γαστέρα. τὸ δὲ περὶ τοῦ διὸς οὕτω νοητέον. ὡς βασιλεὺς τρεῖς ἡμέρας ἀνοχὰς ποιήσας κατέλιπε ἀλκμήνην, ἀποδημήσαντος ἀμφιτρύωνος. ἐπεὶ δὲ τὸ καθεύδειν μετὰ γυναικὸς συντόμως λέξις ἔργον, εἰκάζουσιν ὅτι τὰς τρεῖς ἑσπέρας μίαν ἑσπέραν ἐποίησε. Τρίς τις, καὶ τὸ τρίτον τι ἐστὶ τὰ ὅμοια τὸ παροξύνεται, καὶ τὰ δὲ λέξις ἀλλοτριωτικά. Τρίζειν, ἀντὶ ψυχῶν λέγει ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ, κυκλωπικῷ ἄντρῳ τὴν νυκτερίδων τρίζειν δηλαδὴ θρεφομένων φωνήν, καὶ ἐπὶ τῶν παλγῶν ἀφίεται. Τρίζυγος, τριπλῆς γενεᾶς ἡ λέξις γεγ. Τρίζω, παρὰ τὸ τρῶ, τρίζω, τρίζω. δηλαδὴ θρεφομένων φωνή, καὶ ἐπὶ τῶν ἀλγῶν ἀφίεται. ὅθεν ἐστὶ τετριγῶτας, ἰλιάδος β. Τριήμερος, θεσμοφόρια ἐν λακωνικῇ. Τριημιολία ναῦς, μακρὰ αὐτὰ κατὰ σχῆμα τὸ. Τρίηρ, ὁ νόμος. τριήραρχος. Τριηραρχεῖν, τοὺς ἄρχοντας. ἀριστοφάνης. τριηραρχοῦ προσόντος οὐ δὲ εἰς θέλει. Τριήρης, ναῦς πολεμική, ἃ καλοῦσι λύβαρνα. Τριηράρχημα, τὸ ἐς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα. ἀντὶ τριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὴν τῆς τριηραρχίας χρείαν. Τριβαλοί, μεγάλοι τοῦ θηρίου αὐτοί. Τρικαλίνδητα, τρικυλίνδητα, ἐντριπτικά. Τρίκαρπον, τριετές. Τρικέφαλον γεννήματα. ὃ μὲν γεννώντων τὸ χρώματι ὀνόμασαν κισσηρόν. οἱ δὲ, τὸν χρόνον θέλουσι. γὰρ ἐστὶ τὰς τρεῖς κεφαλὰς ἔχειν ἀντὶ τοῦ τὸ ἐνεστώς, τὸ τὸ ἐσόμενον ἐστὶ τὸ παρεληλυθότα. ἢ τὴν σελήνην. ἢ αὐτὴ δὲ λέξις ἡ ἑκάτη. τρίμορφος δὲ λέξις ἡ θεός. ἐστὶ δὲ ὁ γηρυόνης κατηγορηθεὶς ἀστὸς, ὃ ἦν χρυσάορος. στησίχορος δὲ ἓξ χεῖρας ἔχειν φησὶ, καὶ ἓξ πόδας, καὶ ὑπόπτερον εἶναι. Τρικέφαλος, ὁ ἑρμῆς λέγεται δὲ τὸ διὰ σκοπεῖν τὰς ὁδούς, ἐστι ἐχειν ἀναγραφὴν, τῇ μὲν αὐτὸ τὸ φέρειν ὁδός, τῇ δὲ αὐτὴν ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστῃ ὁδὸς κεῖται. λίθινον ἔχειν. ἐν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον ἑρμῆν, πατροκλείδης. Τρίκκη, πόλις θεσσαλίας, ἀπὸ τρίκκης θυγατρὸς μεγάλου ποταμοῦ, γυναικὸς δὲ ὑψέως. ταύτην τρίκκαλα νῦν φασιν ἀρτὶ καλεῖσθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ τρίκαλα λέξει γίνεται δι' ἑνὸς κ. πόλιν σικελίας ἱστοροῦσι. δεῖ δὲ τρίκκην τὸν γεωγράφον, πρὸ ὧν ἀπὸ ἀκληπιοῦ ἀρχαιότατον ἐστὶ ἱερὸν, ὡς φησι ὅμηρος, δηλοῦσι ἐστὶ τῆς περὶ ταύτην χωρίας. Τρίκοκκα, τριόφθαλμα. πολυειδῆ. Τρίκκος, ὀρνιθάριον ὃ καὶ βασιλεὺς ὑπὸ ἰλλούων. Τρικόλυβον, νομισματίον τι. Τρικόνητος, ὁ πολλάκις ἀπολέσθαι ἄξιος ἐστι. κατὰ χυδαίων. Τρικόρυθος, τὸ ὄρεος ὄρος. Τρικότυλος οἶνος, οὗ τρεῖς κοτύλαι ὀβολοῦ παλαιοῦ τὸ. Τρίκουρος, ὁ καὶ τρία ἔτη κεκαρμένος κριὸς. ὁμοίως καὶ ὁ μὴ κεκαρμένος. Τρίκτρα, ἡ τριττύα. θυσία. ἐν ἀλίῳ θύεται δὲ ταῦτα τρία κρεῖσα χα. Τρικτύα, τριάδα. ἐστὶ θυσία. κάπρου κριοῦ, ἐστι ταύρου. Τρίκυξα, πολλοῖς δεδομένα λιτανείας. Τρικυμία λέγεται, ὅταν ἐν τῇ θαλάσσῃ τρία κύματα ἐς ἐν συναρθῇ. ἐστι τρικυμία ἡ σφοδροτάτη ἐστι δὲ νοστά τι τῆς θαλάσσης περαχίζει τὸ τρία, τὸ φοβούμαι, ἐστι τὸ κῦμα. ὅ ἐκ τοῦ κυμάτων φόβος. Τρίλλιστος νύξ, ἐν δυσὶ λλ κατὰ τινα τῶν ἀντιγράφων, ὁ πολλοὶ τινὲς ἐκ τοῦ τρία, ὁ δηλαδὴ τὰ πολλὰ καὶ τοῦ λίσσεσθαι. τὸ πρὸς καλεῖ. καὶ ἡ λιτὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος γίνεται. ἡ μία ἄρα ἐκ τοῦ λίττω παράγεται ἐν προσλοιπῷ τοῦ σ. Τρίλλιστος, πολυλιτάνευτος. Τρίμματα τωνὰ, ἃ καὶ συμπτώματα λεγόμενα. Τρίμμα, τὸ ἀπὸ παλαιὸν ἱμάτιον. Τρίμισκον, ἱμάτιον τι ὑφαντὸν. Τριμίτινα, ὕφασμα τι τρίμιτον. Τρίμμα, ὁ ἄρωμα τὶ ξηρὸν. τρῖμμα ἐν γάμοις γινόμενον, καὶ ἐν θυσίαις ἄγεσθαι. Τρίμμα, ἀριστοφάνης. τὸ περίτριμμα τοῖς ἐν λόγοις καὶ ἐν τοῖς πράγμασι. Τρίμορφος ἑκάτη, τοῦ πρόσωπα τὶ χει οὐρανοῦ ἐστι γῆς καὶ ᾅδου. Τρίμνων, τοῦ δεῖ μνῶν ἄξιον. Τρινακρία, ἡ σικελία. διὰ τὸ τρεῖς ἄκρας ἔχειν. πάχυνον, λιλύβαιον καὶ πέλωρον. ἴδε τρινάκριον πέλαγος. Τριοβολιμαῖος, τριῶν ὀβολῶν ἄξιος ἄνθρωπος. Τριόγυον, μέτρον τι παρὰ περσαις. Τριόδος, καὶ τριόδιος, τριοδῖτις, ἰδίως τὰς τρεῖς ὁδούς. ἐστι τρίστρατα. Τριολύμπιον ἄσμα, τὸ ἐκ τριῶν ὀλυμπιάδων ἐξ ἀγώνων. Τριόρχου δόρυ, ἤγουν τρίαινα. παρὰ λυκόφρονι. Τριοσπλίς, δένδρον εἶδος. Τριόπεια, ἃ ἐκ τῶν αὐτῶν χρώματι

ποίησιν δῆλον, ἐξ οὗ καὶ τροφὴ κῦμα εἴρηται. Τρέχειν, ἀγωνίζεσθαι. Τρέχνος, στέλεχος, κλάδος, φυτὸν βλάστημα. Τρέχω, θέω, τροχάζω. τρέχω περὶ δρόμου. τρέχω περὶ τὸ βραβεῖον. καὶ τρέχω τὸν περὶ ψυχῆς. ἤγουν δρόμον μεταβατικῶς, ἀπατικῶ. τρέχω περὶ τὴν ἀγοράν. καὶ τρέχω στάδιον. Τρέψαι, μετέβαλον. Τρέψασαι, πνεύσασαι παῖξαι. Τρέψομαι, ἔξω πορεύσομαι διώξω. Τρέω τρῶ, τὸ φοβοῦμαι. Τρηχαλέον, διερρωγότα. Τρῆμα. ὃ τὸ τοῦ κόσμου λέγει. ὃ αὐτὸ τὸ τρῆμα. τὸ αἰδοῖον ἀριστοφάνης. Τρήματα, τρυπήματα. Τρηματικὰς, κύβας τὰς ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων. Τρηρὸν, ἐλαφρὸν δειλὸν ταχύ. τινὲς μικρόν. Τρήρων, περιστερά. ὅπερ ὅμηρος ἐπίθετον τέθεικε, ἀπὸ τοῦ τρεῖν τὰς περιστεράς, ὅ ἐστι δειλάς. Τρῆσις ἡ τρύπησις. τρητὸς, ὁ τετρυπημένος. Τρητὰ λέχεα, πρὸς διαστολὴν τῶν στιβάδων τὰ τετρυπημένα. αἱ γὰρ στιβάδες εἰκαίως τετριμμέναι, οὐδέ τι τρισὶν πάσχουσιν ὅτε τὸ λέχος, παρὰ τὸ τετρῆσθαι τὰ ἐνήλατα, εἰς ἃ ἐμβαίνουσιν οἱ τόνοι. ἢ παρὰ τὸ τετρῆσθαι τοὺς πόδας, εἰς οὓς ἐμβαίνει τὰ ἐνήλατα. Τρητολίθοισιν εἴρηται περὶ τῶν λιμένων τρυπολίθους ἵνα ἐξ αὐτῶν τὰ ἀπόγεια χαλινὰ ἐξάπτωσιν οἱ ναῦται. Τριβόλοι, τὰ ἄλοβα. τὰ γὰρ ἐνόντα, ἐλλόβια διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς ἐνίεσθαι. Τριγωνοί τινες, γυναῖκας οἱ δὲ, τριγώνους. Τριγώνιον ἔλαιον, διὰ τὸ κάλυμμα ἔχειν τὸ ἄγριον ἔλαιον. Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι, τοῖς κατὰ τὰς ἁρμογὰς τετρημένοις ἢ ἱμᾶσι. τοῖς ἱμᾶσι γὰρ ἐντείνονται αἱ κλῖναι ὡς καὶ τὰ βάθρα. Τραχὶν, ὅτι τραχὶν πόλις θεσσαλικὴ ὑπὸ τὴν οἴτην κτισθεῖσα μὲν ὑπὸ ἡρακλέους. ὄνομα θεῖσα δὲ, διὰ τὴν τραχύτητα. ὄνομα δὲ ὄρους ὁ ἄττα. τοῦτο δὲ γράφεται καὶ αἶγος. οὗ τοῦ ἡρακλέους. λακεδαιμονίων κτίσμα τραχὶν πρότερον καλουμένη. διέχει δὲ τῆς ἀρχαίας τραχῖνος περὶ ἓξ στάδια, πρὸς ταῖς θερμοπύλαις ἐν τοῖς τῶν στενῶν πρὸ τοῦ τόπου. ὁ δὲ τραχὶν μάλιστα δὲ, διὰ τὸν ἡρακλέα, ὃς ἐκεῖ τοῦ χιτῶνος πυρὶ ἀγωνίσασθαι ἔρριψεν ἑαυτόν. Τρηχὺ, ὁ τραχύ. Τραχύτερα, σκληρότερα. Τρία, κατὰ τοῦ πολλοῦ τῶν προτίθενται. Τρία δυσαριθμοῖς αἰτίοις τὰ ῥυθμὰ ἀριθμοῖς περὶ ζημία ἐκτίθεκεν. Τρίαινα, δόρυ τρεῖς ἔχον ἀκμάς. Τριαινοῦται, αἱ ἀπὸ τοῦ ἀροτριοῦται. Τριακοντούτης, αἱ δὲ τρίακοντα ἔτη. καὶ περὶ τοῦ τελείου μονόμοιος. Τριακοντούτιδας τὰς ἱερὰς λέγει ἀριστοφάνης. καὶ κατὰ τριακοντούτισαι, οἷς συνουσίαν λαβεῖν ὡς ἐν σπονδαῖς. Τριάκτης, τὸ ἐν λαμβάνουσα τριάκοντα. ὁ δὲ λέγεται εἴκοσι. Τριὰξ, τριακάς. Τριὰς δὲ, κατὰ μὲν φυσικὴν ἀκολουθίαν μετὰ δὲ σύνθεσιν. κατὰ δὲ τὴν θεικὴν οὐσίαν, ὑπεράριθμος ὕπαρξις. Τριακάς, τῆς τε πεντηκοστῆς ἤγουν ἡ τριακὰς ἡμέρα ἡ διὰ θανάτου. καὶ ἐλέγετο τριακὰς, ὡς ὑπεξίδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἰωνὸς κλήρου δηλοῖ. Τριακάδας, ἐνικῶς τι, καὶ πληθυντικῶς τὴν ἡμέραν καλοῦσι. Τριακάτα, αἱ δὲ ἄθροισμα, καὶ τὸ σύστημα αὐτῶν. Τριάσσειν, τὸ νικᾶν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν, τῶν ἐν ταῖς τρισὶ πάλαις τὴν νίκην καρπουμένων. ἐκ τριάκτης, ὁ ἀήττητος. Τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστρικοί, αἱ ἀπὸ τοῦ τρὶς πεσεῖν ἢ τὸ τρὶς σχάσαι τὸ νικηθῆναι. στάδιον δίαυλον καὶ δόλιχον. Τρίβακος, ὁ τριβός. Τρίβακον, ἱμάτιον. Τρίβαιον, λύκιον. Τρίβακα, ἀντὶ τοῖς βαλανείοις ἀγαγοὺς διατριβούμεναι. οἱ δὲ, τοὺς εἰκαίως τοὺς βίους κατατρίβοντας. Τριβὴ, διατριβὴ ἡ βραδυτής. Τρίβολα, στρεπτά, φαμύλα. Τρίβολα, ἀκανθώδη εἴδη. ὅθεν καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐν τοῖς χαλινοῖς ἐντιθέμενον. Τρίβολον ἄκανθα, τρίαινα. Τριβωνιστής, λειότης ἢ φανερὰ τριβωνότης ἢ λεία. Τριβολεκτράπελα, ἐκ τοῦ τρίβειν καὶ ἐκτράπελος σύγκειται. αἱ ἀπὸ τοῦ σκληρὰ, καὶ ἀπαίδευτα, καὶ ἀπόβλητα, ἐκ ἀδόμαλα. Τρίβος, παρὰ τὸ τρίβω. ἡ κατὰ τὸ πατεῖσθαι ὁδός. ἢ παρὰ τὸ τρῶ τὸ κατατρύω, καὶ τὸ τρίβω. Τριβοῦσθαι, ἔμπειρος. Τρίβω, τῶ στρίβω σοι δὲ μέμψις, καὶ ἀποτρίβομαι τὴν κατηγορίαν, αἱ ἀπὸ τοῦ ἀπολύομαι. Τρίβωνα, σολισμόν. Τρίβων, στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γράμμα. Τρίβων, ἀπὸ τοῦ ἴσου τὸν τῷ στείβειν. διὸ καθὰ τρίβεται κατὰ γοῦν βοῶν, οὕτω στείβονται ἐκ κύκλος φασὶν ἵππων. ὅθεν καὶ λαοὶ στίβον καὶ τρίβον ἐν τῷ. τὸ μὲν ἐκ τοῦ στείβειν. τὸ δὲ, ἐκ τοῦ τρίβειν ἀνάπαλιν, ἡ ἀστιβὴς ὁδὸς. καὶ ἡ ἄτριπτος. ἑρμηνεία τῆς λέξεως κεῖται αὐτῇ. τὸ δὲ τρίβεσθαι, ἔοικεν ὄνομα τοῦ τετρῖφθαι καθ' ὁμοιότητα τοῦ, τετρίγει δ' ἄρα τὰ νῶτα. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τριοῦτου τρίβειν, ὡς παρὰ τρίβος ἡ ὁδός. καὶ τρίβων τρίβωνος, τὸ τετριμμένον ἱμάτιον. οὕτω καὶ τριβακὸς κατὰ τέρον, ὃ ἐν τριβεῖ συγγράμμασιν. ὁ δ' αὐτὸς καὶ τρίβων, τρίβωνος ἀττικῶς ὡς τό, καὶ τῶν χρημάτων τρίβων τῶν ἐνθάδε. τοῦ τριοῦτου δὲ τρίβειν σύνθετον, καὶ τὸ συντρίβειν. οὗ παρ' σημασίαι πολλαί. αἱ μὲν κυριολεκτικῶς, αἱ δὲ κατὰ μεταφοράν. τὸ δὲ περιτρίβειν ἐκεῖθεν ὄν, καὶ αὐτὸ δριμύτερόν τι τοῦ συντρίβειν σημαίνει. ὡς δῆλα καὶ τὸ σύνθετον ὁ ἐπιτριπτος. ὅτι δὲ καὶ τῷ χρόνῳ τὸ τρίβειν οἰκεῖται, οὐκ ἄδηλον ἐστι. τρίβειν γάρ τις λέγεται χρόνον. ἐκ συνθέτως χρονοτριβεῖν. ἀπὸ τοῦ δὲ καὶ ἀκότριβες, αἱ ἀκοτριβεῖς δοῦλα, διὰ τὸ εἶναι ἐχοικείους, ὥς φασιν ὁ γραμματικὸς ἀριστοφάνης ἄκρ, καὶ κατὰ τὸ τρῖψαι. μετὰ τοῦ ἐνεγκαται δὲ φασιν, ἀπὸ ἱματίου ἢ στρωμάτων ἢ τριβωνίων χρονίων σχολῶν. τοῦ δὲ ἐνθένδε περὶ τρῖψαι, παρονομάζεται, καὶ τὸ παρὰ τῷ κωμικῷ τρῖμμα, συγγενὲς ὂν τῷ ἐξ ὀπτῆς λίθου κροτάλου. οὐ τριβομένου, πεπάλουν κατὰ πίστιν φασὶ τὸ ὠλέγαι, λόγον τρῖμμα. κρόταλον. τὸ δὲ τρίβειν χρόνον, οὐ μακρὰν ἐστιν οὐδὲ τὸ μή τι διατρίβειν ἐμὸν χόλον. Τρίβων, ἔμπειρος. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις καὶ τῶν χρημάτων τρίβων τῶν ἐνθάδε. Τριβωνόμενα, ὅτι τριβὰς ἱματιότητος. ἢ αἱ ἀπὸ τοῦ τι χνάζοντες τρίβωνες εἶναι πράγματα. τρίβος γὰρ ὁ ἔμπειρος. καὶ ἴασοι τριβωνότερα τὰ τριὰ δὲ, καὶ ἀτριβέστερα. Τριβώνιον, τὸ παλαιὸν καὶ τετριμμένον ἱμάτιον λέγουσι. τὸ γὰρ τρίβακον ἱμάτιον, οὕτω καλοῦσιν οἱ ἀττικοί. ὅπως δὲ τὰς τρόχλας, εἴθε καὶ ὅπως ὁ ὀφθαλμὸς ἀσάγματα γάρ ἐστι. Τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γράμματα. τρίβων γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ἰδεῖν τετρῖφθαι ἐκ διαφόρων. Τρίβωνον, ὁδὸς μέτρου παρὰ τοῖς ἰσομέτραις. Τριγωνίς, ἡ ἀθηνᾶ μυθικῶς. ὅτι ἐν τρίτωνι ποταμῷ λιβύας ἐγεννήθη ὡς καὶ ὅμηρός φησιν. κατὰ δὲ μυθικῶς, διὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια. ἐκ αἰσχύλος μυθικῶς ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου ποταμοῦ τρίτωνος, ἐν τοῖς λυβυστικοῖς. ἢ ὅτι κατὰ ἱερὰ πάθειαν, τρίτη τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη. διὸ παρὰ ἀθηναίοις, ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς ἀθηνᾶς. ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς, ἤγουν τῆς κεφαλῆς ἐγεννήθη τοῦ διός. τριτὼ γὰρ βασιλικῶς ἡ κεφαλή. ἢ ὅτι αὐτή ἐστι τῶν στελεῶν ἡ δὲ σελήνη, ἀπὸ συνόδου τρίτη φαίνεται. ἢ ὅτι αὐτή ἐστι τῷ ἀέρι. τρίτος γὰρ ὁ ἀὴρ κεῖται, γῆ ἢ μετὰ γῆν τε, ὕδωρ, θέρ χθ

γαί τι τρωμένα. Τραῦμα, παρὰ τὸ τρῶ, τὸ τιτρώσκω· τρῶμα, καὶ τραῦμα· ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ ῥέειν δι' αὐτοῦ τὸ αἷμα. Τραύξανα, τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων, ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν αἰγῶν καταλείμματα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ κάρφη καὶ ξηρὰ ξύλα. Τραυσανὸς, ξηρὸς παρὰ ὁ φρύγανον. Τραῦσος, ἔθνος σκυθικόν· ἀ τοὺς μὲν γεννωμένους ἀτιμάζουσι, τοὺς δὲ τελευτῶντας, καταευφημίζουσι. Τράφηλος, ὁ χλωρὸς ἰσχάς· οἱ δὲ, τραφαλλίδα καὶ τραφαλλίδα. Τραφάσια παρ' ἴωσι λέγονται, ἀ τριμηνιαῖα σπείρονται. Τράφει, ἀντὶ τοῦ ἔτραφε σαν ἐκ τοῦ τρέφω [illegible]· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτραφον· ὁ παθητικὸς ἐτράφην τὸ τρίτον [illegible] ἐκ τοῦ τρέφω [illegible] ἰωνικοῦ καὶ συγκοπῆ, τράφεν· ἀντὶ τοῦ ἐτράφησαν. Τραφερὰ, ἡ ξηρὰ γῆ· ἡ [illegible] γαῖα· ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν· θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι. Τραφερὸν, παχύ· τρόφιμον· λευκὸν· ξηρόν· [illegible]. Τραφέντι [illegible] ἐτυμολογικός· ἐτράφην γὰρ τὸ ῥῆμα [illegible] ἀφ' οὗ τὸ [illegible] γίνεται· [illegible] θεοὶ, καὶ τὴν παρὰ τοῖς λογίοις, τάφρον [illegible]. Τράφηξ κυρίως, ἡ [illegible] σανίς· ἔνθα καὶ τοὺς ἐρεσσόμενους [illegible] ἔστι· ἢ τράφηξ κυρίως, ἡ ὑπὸ [illegible] σανίς, ἐν ᾗ τοὺς [illegible] πρὸς τοὺς κλιβανους ὑπαίουσι· λυκόφρων δὲ [illegible] λοιλείζει· τράφηξ καλεῖται καὶ τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ οἱ σκαλμοὶ τίθενται. Τράφος, τάφος. Τράχι, τράχει. Τραχηλιάσαντα, ἀναπαυθεὶς ἀπειθήσας. Τραχηλιῶ, ὑπὸ τὸν αὐχένα. Τραχηλίζειν λέγεται, τὸ διχοτομεῖν· ἤγουν τὸ διὰ τῆς ῥάχεως σχίζειν· τετραχηλισμένα γινόμεθα, ἤγουν φανερὰ καὶ ἀνακεκαλυμμένα. Τράχηλος, παρὰ τὸ τραχύνεσθαι· ὀστώδης γὰρ τὸ μέρος· ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ τρέχειν τὴν τροφὴν, οἷον τρόχηλος· ἢ ὅτι τῆς ῥάχεως ὅλος ἐστὶ τράχηλος· ἢ παρὰ τὸ τραχὺ καὶ τὸ ὅλος, ὁ τραχὺς ὅλος ἔχων· ὅτι δὲ φησὶν ὅμηρος· ἀπαλοῦ δι' αὐχένος, κατ' ἀντίφρασιν λέγει οὕτως ὅρος· ἐν δὲ τῷ ἰατρικῷ λεξικῷ, τράχηλον εὗρον σημαίνοντά τι, τῶν θαλασσίων τροφίμων· οὕτω [illegible]. Τραχήλοις, τὰς πορφύρας ἔνιοι, τοὺς σπονδύλους τῶν κογχυλίων. Τραχὶν, πόλις θεσσαλίας· ἡ νῦν ἡράκλεια καλουμένη. Τραχὺ, σημαίνει τὸ σκληρόν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ῥάχεως· αὕτη γὰρ ὀστώδης ἐστίν· ἢ παρὰ τὸ τάχος ταχὺ καὶ τραχὺ· ὁ γὰρ τραχὺς, τάχος ποιεῖ. Τρεῖν, φοβεῖσθαι φεύγειν. Τρεῖς, τριῶν, τρισί· τρεῖς· αἱ καὶ αἱ· τρία· τριῶν· τρισί· τρία. Τρεῖς, ὅδε ἀριθμὸς ἐν τοῖς τῶν χιλίων θέλει ἔχειν στοιχεῖον, ἔστι φωνῆεν, ἔστι σύμφωνον, ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· καὶ τὸ δύο ἔχει τὸ δέλτα· καὶ τὸ πεντάκοντα· ἔχει τὸ ε καὶ τὸ ι καὶ τὸ α· τὸ ἑξ [illegible] ἄλλα, καὶ τοῦτο δύναμιν ἔχει ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· λέγουσι γὰρ οἱ φιλόσοφοι, ὅτι τὸ ἑξ, καὶ ἐγλίας λέγεται, παρὰ τὸ ἄγαν δύο τὴν τριάδα· αἰτιατικὰ γὰρ δυάς, καὶ ὀγδοάς· τὸ δὲ α καὶ τὸ γ καὶ τὸ δ ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος εἰσί· καὶ τοῦτο τὸ τρεῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἵνα σχῇ τὸ ε· εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ τοῦ ι, οὐκ ἔμελλεν ἔχειν τὸ στοιχεῖον· ἐν δὲ τῷ συνθέσει, ἤγουν ἐν τῷ τρισκαίδεκα, ἀποβάλλει τὸ ε· ἔχει γὰρ ἄλλα στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· ὅτι τὸ α τοῦ καὶ συνδέσμου, καὶ τὸ δ καὶ τὸ ε, τοῦ δέκα. Τρεῖς ἄνδρες, καὶ τρεῖς γυναῖκες· καὶ τρεῖς ῥῆμα· ἐν τὸ εἰμὶ τρέω τρῶ, τὸ φοβοῦμαι· τρισὶν ἔπεσι [illegible] ἐργάζεται κοινὸς· ἀττικῶς δὲ αἰτιατικῇ· θουκυδίδης· καὶ [illegible] ἤδη ἐν στάσει ὄντες, ὅμως τρία ἔτη ἀντεῖχον. Τρεῖς λίθοι, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· καὶ γὰρ παροιμία, τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρὸς τὸ ἐκμάξαι λίθοι· τρεῖς δὲ προστιθέασι καὶ τοῦτο ὥς φασιν, αἱ οὖσι τραχεῖς· οἱ δὲ λεῖοι, [illegible]· ἔνιοι δέ φασι τοῦτο λελέχθαι, ἐπεὶ οἱ χέζοντες, τρεῖς λίθους παρατιθέασι καὶ ὡς [illegible] ἐν αὐτῷ [illegible]· ἀναγκαῖα δὲ ἡ πρώτη ἐστὶν [illegible]· τὸ δὲ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε, καὶ τὸ κατειβόμενον στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι, φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὡς διὰ τριῶν ἦν ἔθος ὀμνύειν· καὶ ὅτι δράκοντος μὲν [illegible] μῦθον, οὕτως ἔταξε, δία· ποσειδῶνα, καὶ ἀθηνᾶν· οἱ δὲ δία ποσειδῶνα, καὶ δήμητραν· ὡς δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους· ἀλλαχοῦ δέ φησιν ὅμηρος, ζεῦ πάτερ καὶ ἀθηναίη, καὶ ἄπολλον· ἐν ἴσῳ ζευγ[illegible], ξενίη τε τράπεζα, ἐστὶ τε ὀδυσσέως· ἐγίνετο δὲ τὸ τριοῦτο, καὶ [illegible] θυσίας. Τρέμεινα, ἡλικία. Τρέμω, [illegible] τρόμω· τρέμω δὲ [illegible], ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι, μεταβατικῶς αἰτιατικῇ συντάσσεται. Τρέπομαι, τὸ νικῶ καὶ τροπαιοῦμαι· καὶ καταβάλλω· οἷον τρέπομαι τοὺς πολεμίους· τὸ μεταβαίνω· οἷον ἄλλος ὁ δὲ τρέπομαι· τρέπω δὲ τὴν ἐργασίαν τοῦ δε ὁδὸς, καὶ τρέπω τὸν πρακτὸν, πρὸς τοῦτο· ἤγουν εἰς τοῦτο· καὶ ὡς τοῦτο ἀττικῶς· [illegible] τρέπω σοι [illegible], ἀντὶ τοῦ δίδωμί σοι φροντίζειν αὐτοῦ· προτρέπω σε ἤτοι παρακινῶ σε μὴ βουλόμενον· καὶ μετὰ παρεμφάτου· λαμβάνεται δὲ ἀπὸ μείζονος προσώπου πρὸς ἔλαττον, μὴ ἔχον ἐξουσίαν πράττειν ὃ προστάττει· οἷον, προτρέπεται ὁ ἡγούμενος τῷ θυρωρῷ [illegible]. Τρεσσότερος, τροπῆς. Τρεσσάντων, ἀντὶ τοῦ εἰς φυγὴν τραπέντων, ὡς δηλοῖ τὸ ἐν δὲ φόβος ὦρσεν· ὅ ἐστι φυγήν· ὅθεν καί τις ἐν ἀθηναίοις ἐπὶ δειλίᾳ κωμῳδούμενος, τρέσας ἐκαλεῖτο· καθὰ καὶ [illegible] διαρρῆξαι τὰ χεῖρα γαστρός, χέσας ἐλέγετο. Τρέστης, δειλός. Τρέφειν, ἔχειν· πηγνύναι· καὶ τρέφεται, ὁμοίως. Τρεφθῆναι, προτιμηθεὶς τοῦ τραπῆναι παρὰ τῷ ποιητῇ· διὰ τὴν τῆς τραχυφωνίας ὄγκον· οὕτω δὲ καὶ στιφθεὶς, καὶ βλαφθείς· καὶ τὸ ἐθρύφθη καὶ ἐβρέχθη· καὶ τὸ ἐθρέφθη ἀγαπητοῖς κατὰ τὸν ποιητήν. Τρέφαι, γίνεται οὕτω· τρέφων· τρέφοντος· τὸ εὐκτικὸν τρέφοιμι· τρέφοις· τρέφοι· [illegible] τοῦ ε ἀττικῶς τρέφαιν [illegible]· τρέφαις· [illegible] προσθήκῃ συγκοπῇ τοῦ ι τρέφαι. Τρέφω, βουκολῶ· ἐπιδιδῶ· αὐξῶ· στιπίζω· ψωμίζω· πηγνύω· βόσκω, ἰαονικὸν τρέφειν, τὸ στιπίζειν· καὶ τὸ ἀνατρέφειν· ὡς τὸ τὸ ἄγειν καὶ ἀνάγειν ἀφ' οὗ ἀνάγωγος, ὁ ἐστερημένος ἀγωγῆς· τίτρεφα ἀλμα, ὅ ἐστι πέπηγεν· ἰστέον ὅτι τὸ τέτροφεν ὀρθῶς καὶ τοῦ ο παραλήγεται καὶ τὸ φ σύμφωνον ἔχει, ὡς μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ τρέφω γινόμενος. Τρέφομαι, δοτικῇ συντάσσεται, καὶ ὅτι πρὸς τὸν τρέφοντα λέγεται, καὶ ὅτι πρὸς τὴν τροφὴν· οἷον τρέφομαί σοι ἤγουν [illegible] σου· ὁ τρέφομαι ἄρτῳ· τὸ δὲ σιτοῦμαι, δηλοῖ τὸ ἐσθίω· ὡς παρ' ἀριστοφάνει· πᾶς σοι κιστὲς [illegible] τρύμενος μάχης ἐν κυνοκεφάλῳ. Τρέφεσθαι, συνίστασθαι [illegible]· τὰ ζῶα συντρέφεται· ἀντὶ τοῦ συνίστασθαι, τοίνυν Τρέφεται, πήγνυται ἀντὶ τοῦ πήγνυται καὶ πυκνοῦται, καὶ οὕτω συνίσταται· ὅτι δὲ τὸ τρέφεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ [illegible] σημαινόμενον

ν[illegible]ται,

ραγίαι, αἰολεῖς οὕτω λέγουσιν ἀπὸ λίμνης ἣ καλεῖται τράγα. Τραγαλέον, διεῤῥωγότα. Τραγᾶν· οὕτω τὸ ἀκαρπεῖν τινὲς τῶν γεωργικῶν· οἱ δὲ, μελάνοσον ἐκ τῆς φωνῆς τὸ πάθος. Τραγάσιον, ἐν τῇ Τροίᾳ ἀπὸ Τραγάσου τοῦ πατρὸς φιλονομίας τῆς ἐραθείσης τινός. Τραγασαῖα, ἀπὸ τοῦ τρώγειν· ἔπαιξεν ἀριστοφάνης· ἅμα δὲ καὶ ὡς ἀπὸ πόλεως· τραγασαῖαι δὲ, διὰ τὴν τῶν τράγων δυσωδίαν ἐπινοῆσαι. Τραγεῖν, ἰστέον ὅτι τραχύτερον τὸ φωνῆ τὸ ἔτραγον, τοῦ ἔφαγον· ὡς καὶ τοῦ φαγεῖν τὸ τραγεῖν· καὶ τοῦ φάγος, ὁ τράγος· καὶ ὅτι τοῦ τραγεῖν μὲν πρωτότυπον θέμα τρῶ, ὅθεν τὸ τρώγω ὡς καὶ τοῦ αὔω, τὸ αὔω· ἤγουν τελεῶ· ἐξ οὗ τὸ αὔω· τοῦ δὲ φαγεῖν προσεχὲς μὲν θέμα, τὸ φάγω ἢ φάω· πρωτόθετον δὲ, τὸ φῶ· ἔτι φωνῶ· κατατρίβω· κλῶ· θλῶ· ἀφ' οὗ καὶ ἄλφιτα, μυλήφατον. Τραγᾶνοι, γένος εἶδος. Τράγε, πεπραγμένον· πεπραγμένα. Τραγηφόροι αἱ κόραι διονύσου ὀργιάζουσαι, τραγῶν περιέποντο. Τραγίζειν, τὸ τραγιᾶν τῇ φωνῇ, τοὺς ἀκμάζοντας τῶν παίδων. Τραγικὴ σκηνὴ, πῆγμα μετέωρον ἐφ' οὗ ἐν θεάτρῳ τινὲς παριόντες ἔλεγον· λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή. Τραγικὰ, τραγῳδῶν ἄσματα. Τραγικὸς πίθηκος, παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων. Τραγιστὰς, τοὺς τὰ ἱερεῖα κλέπτοντας. Τράγοι· γράφει ὁ γραμματικὸς ἀριστοφάνης περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν μέλλων, τοιαῦτα· τῶν αἰγῶν αἱ μὲν τέλειαι, τράγοι καὶ ἴξαλοι· αἱ δὲ ἐχόμεναι ἡλικίᾳ, χίμαιροι· τὰ δὲ νεώτατα, ἔριφοι· ὁ δὲ ποιητὴς ἐν ὀδυσσείᾳ, τὰ τέλεια μὲν προγόνους καλεῖ· τὰ δὲ μετ' αὐτὰ, μετάσσας· τὰ δὲ ἐπιγονώτερα, ἕρσας· καὶ ἑσπερίνες? δὲ καλοῦνται, ἡλικία τὶς καὶ πρατῆρες? · καὶ ἐπιπρατῆρες? · τῶν δὲ προβάτων, τὰ μὲν τέλεια ὄϊες· καὶ κριοὶ, καὶ ἀρνειοί· τὰ δὲ νέα, ἄρνες, καὶ ἀμνοί· βοῶν δὲ, ταῦροι μὲν οἱ τέλειοι, καὶ ἐνόρχαι· ἢ ἀχαλεῖ? ... καὶ δι' ἀκμὴν μονάζοντες, ἀτιμαγέλαι καλοῦνται· αἱ δὲ θήλειαι, βόες μόνον· τὰ δὲ νέα, δαμάλαι, καὶ δαμάλεις, καὶ μόσχοι καὶ πόρτις, καὶ πόρτιες, καὶ πόρτακες· λέγει δὲ καὶ ὅτι καὶ τὴν δάμαλιν σοφοκλῆς· ἔφη γέ που βούβαλιν· καὶ αἰσχύλος, λεοντοχόρταν? βούβαλιν· λεόντων, σκύμνοι, καὶ λεοντιδεῖς καλοῦνται· παρδάλεων, σκύμνοι, καὶ παρδαλιδεῖς· ἄρκτων, σκύμνοι, καὶ ἀρκήλοι? βουβάλων δὲ, πῶλοι· κυνῶν δὲ, καὶ λύκων, σκύλακες· ὕστερον δὲ καὶ τῶν τοιούτων, ὄβρια, καὶ ὀβρίκια. Τραγομάσχαλοι, οἱ δυσοσμοῦντες? τράγον· ἀγαὶρ? ἄρρενες τῶν αἰγῶν τοιοῦτοι. Τραγοπώγων, γένος εἶδος. Τραγορίγανον, ὅμοιον ὅπερ οἱ ἐσθίοντες πολλάκις, γίνονται κατωφερεῖς· διὸ οὕτως ἔφη κε τίκανδρος· ἔνθα ἀγροτέρης τραγορίγανα. Τράγος, παρὰ τὸ τρώγω· πολύφαγον γὰρ τὸ ζῶον· ἢ παρὰ τραχὺ δέρμα ἔχειν. Τράγοις, σατύροις· διὰ τὸ τράγου ὦτα ἔχειν. Τραγῳδία λέγεται, ἡ ποίησις τῶν τραγικῶν· τραγῳδία, καὶ τὸ πάθος αὐτὸ καὶ ἡ συμφορά· τραγῳδία καὶ ἡ τῶν τραγῳδῶν σεμνότης, καὶ φαντασία, καὶ ἀπόδειξις· παράγεται δὲ τραγῳδία καὶ τραγῳδὸς, ἀπὸ τοῦ τραγοῦ, ὃ δηλοῖ τὸ βαρέως βοᾶν. Τραγῳδικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐμπαθὲς κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἐπειδήπερ ἡ τραγῳδία, ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική. Τραγῳδοῦσιν, ἤγουν τὰς τραγῳδίας ἢ τὰ δράματα ποιοῦσι. Τραχταίζω, τὸ λευκαίνω, καὶ κατασκευάζω· ἐξ οὗ τὸ τραχτὸν, ὁ κηρὸς ὁ πεποιημένος λευκός. Τράλλεις· οὕτως ἐκαλοῦντο μισθοφόροι θρᾷκες τοῖς βασιλεῦσιν, οἱ τὰς φονικὰς χρείας πληροῦντες. Τραλλὸν, τυφλόν. Τράμπις, ναῦς· ἄκατος· πορθμίς· πτίς? πλοῖα βαρβαρικά. Τραμπύα, πόλις ἠπείρου· ἔνθα μετὰ νόστον ὀδυσσεὺς ἀπῆλθε, καθὰ καὶ ὅμηρός φησι. Τράμιν· οἱ μὲν, τὸ τρῆμα τῆς ἕδρας· οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ τύρου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλάνου χωρίον. Τρανὲς, σαφές· ἀληθές. Τρανίαν, αὐλὴν ἐν ὁδῷ μεγάλην. Τρανιψοὶ, ἔθνος θρᾳκικόν. Τρανὸν, ἑξαμηνιαῖον πρόβατον. Τρανὸς, παρὰ τὸ στερρός· μακρὸν τὸ α· τὰ εἰς νὸς, ὀξύτονα δισύλλαβα τῷ α παραληγόμενα, ἐκτείνουσιν αὐτό· τρανὸς φανός. Τράπεν, ἔτριψε. Τράπεζα κυρίως, οὐχὶ ἡ ἐπὶ τριῶν ἱσταμένη, ἀλλὰ ὡς γράφει ἀθήναιος, ἡ ἐπὶ τεσσάρων· δηλοῖ καὶ τὸ τῆς λέξεως ἔτυμον· τετράπεζα γὰρ, καὶ συγκοπῇ δι' εὐφωνίαν τράπεζα· ὥσπερ καὶ τετράδραχμον, τέτραχμον παρὰ παλαιοῖς, καὶ φύσησις, φύσις· διὰ τὸ ζωτικῷ πνεύματι διαφυσᾶσθαι τὰ ζῶντα. Τράπεζαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ δεύτεραί τινες ἐκαλοῦντο· αἱ δὲ ἦσαν τῶν τραγημάτων, αἳ καὶ τρωγάλια ἐλέγοντο. Τραπεζῆες κύνες, οἱ καὶ τραπεζῆται, οὓς ἀπὸ λαιαμῆς ἕνεκεν, κομέουσιν ἄνακτες· ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, ἑρμηνεία τῆς λέξεως κεῖται αὕτη· τραπεζῆες, παράσιτοι· οἰκότριφες, ὡς παράφρασις τὸ αὐτοτρεφεῖς ἐν μεγάροισι· δῆλον δ' ὅτι, πρωτότυπον τοῦ τραπεζέτης κύων, ὁ ἐνταῦθα τραπεζεὺς· ἐξ οὗ καὶ ἐστιν ἐκεῖ, ὁ ἐν διφθόγγῳ· ὁ μέντοι αὐτὸ γραμματικὸς? τραπεζέτης, οὐχ ἐκ τοῦ τραπεζέως, ἀλλ' ἐκ τῆς τραπέζης γίνεται. Τραπέζιον, παρὰ τοῖς γεωμέτραις σχῆμα· τὸ τὰς μὲν δύο πλευρὰς, ἀπεναντίας πρὸς ἀλλήλας ἔχον ἀνίσους· τὰς δὲ λοιπὰς ἐπιζευγνυούσας, ἴσας. Τραπεζίτης, κολυμβιστής· κερματιστής· δανειστής. Τραπεζοποιὸς, ὁ περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος· τραπεζῶν, σκευῶν, ἀκουσμάτων· οὕτω μένανδρος· ῥητορική. Τραπεζοφόρος, ἱερωσύνης ὄνομά ἐστι· καὶ ὅτι αὕτη, καὶ ἡ κοσμοφορὸς? διέπουσα, πάντα τὰ τῆς ἀθηνᾶς ἱερεῖα. Τραπεζὼν, ἱερεῖα τῆς ἀθηνᾶς? Τραπείομεν παρ' ὁμήρῳ ἐν γ' τῆς ἰλιάδος, ἤγουν ἀντὶ τοῦ μεταβληθῶμεν, μετατραπῶμεν, ἐκ μίσους τοῦ νῦν εἰς φιλίαν· ὡς ἀπὸ τοῦ τρέπω, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ τέρπω, ἀντὶ τοῦ τερφθῶμεν· ἐνδυθῶμεν τῇ φιλότητι· ὁ διασαφῶν, ἐπήγαγεν τὸ εὐνηθέντες, πρὸς διαστολὴν ἑτέρας φιλότητος. Τραπελιζόμενος, ἢ τροπαλιζόμενος· οἷον χαὶς? ἀναστρεφόμενος. Τραπέουσιν, ἀντὶ τοῦ πατοῦσιν· ὅθεν φασὶ καὶ τραπηταὶ οἱ πατοῦντες τὰς σταφυλάς· γίνεται δὲ παρὰ τὸ τρέπειν ἡ λέξις· ἐπεὶ πατούμενα τρέπεται εἰς ἄλλο ἡ σταφυλή· εἰς οἶνον γὰρ τρέπεται, ἀπὸ πικροῦ εἰς ἡδύ· ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ τραπεῖν μὲν σταφυλὰς ποιητικὴ τραχεῖα λέξις· τὸ δὲ πατεῖν, ἀνάπαλιν κοινή τε γάρ ἐστι καὶ λεία. Τράπηκι? δόρατι. Τραπῶν, λαγοπατεῖν? Τραπῆναι, στραφῆναι πεισθῆναι. Τραπητὸς, ὁ οἶνος. Τραπόμενοις, τρεπομένοις. Τραπῶ, ἀπέλθω. Τραρὸν, τραχύ. Τρασιὰ λέγεται, ὁ τόπος ὅπου ψύχεται τὰ σῦκα καὶ ταριχεύεται ἢ ἡ σανίς. Τραυλίζω, τὸ παιδικῶς λέγω· ἀριστοφάνης· παῖδα τραυλίζοντες· τραυλίσαντα, ψελλίσαντα· ἀντὶ τοῦ ἄσημον ἀφιέντα φωνήν. Τραυλὸν, ἡδὺ λεπτόν. Τραυματίαι, στρα

λευκὰ καὶ ἔχοντα, αὐτὸ τοῦ λαμπρόγιοι χωρίον τίτανος γὰρ, ἡ λευκή ἐστι γῆ. Τίτανος, ἡ ἄσβεστος· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ γύψου, ὃν καλοῦμεν σκίῤῥον. Τιτανοῦ τὴν χρόα, γυψοῦ τι· ὁ λευκόχροος. Τίταξ, ἔντιμος· ὁ δυνάστης· οἱ δὲ βασιλεύς. Τιταρήσιον, ὄνομα τέλειος ἢ κύριον· ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι. Τιταρήσιος, ποταμὸς ἠπείρου. Τιτάσθαι, στρέφεσθαι. Τιτῆνας, βασιλίσσας, ἢ ἐκτρὸς λύτρας. Τιτῆνες, οὐρανοῦ παῖδες. Τιτανίδα ῥίζαν λέγει ἀπολλώνιος, ἐκ τοῦ αἵματος τῶν τιτάνων ὁ προμηθεύς· διὸ τὴν ῥίζαν ἔφη τιτανίδα, διότι ἐκ προμηθέως βεβλαστηκέναι ὃς εἷς ἦν τῶν τιτάνων· διά τινων δὲ τιτρα πεύεται τὰ περὶ τὴν τομὴν τῆς ῥίζης, καὶ τὸ συμπάσχειν τὸν προμηθέα ὡς τιτανίσκοντα τὴν τομήν. Τιτηνίδος αἴης, τῆς ποιότητος τιμωρίου· ἀφ' οὗ ἡ χώρα τιτανὶς κέκληται· ἀπολλώνιος· ἡ καὶ τιτηνίδος αἴης. Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν· ἀπὸ τοῦ μέλλειν αὐτοὺς τιμωρίας τίνειν ὑπὲρ τῆς τοῦ πατρὸς ὕβρεως ὑπὸ τοῦ διός· ἢ ἀπὸ τοῦ τιταίνειν τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν, ὅ ἐστι βλάπτειν μέλλοντας τιμωρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ διός, διὰ τὴν εἰς αὐτὰ ἀδικίαν καὶ ἀποστασίαν· τιτᾶνες γὰρ οἱ ἄδικοι καὶ βλαβεροί· ὅθεν καὶ τιτᾶνες ὀνομάζονται ἀμαυρότεροι τῆς φάσεως· ἡσίοδος δὲ τιταίνοντας ποτὶ, καὶ τιμωρίας λαμβάνοντας ὑπὲρ ὧν ἠδίκησαν ἢ τιμωρίας παρέχοντας, ἐθελήσαντας τιμωρίαν ἀποτίσαι τῷ πατέρα παρεκτίνοντας τὴν ὕβριν, καὶ τίσεως ἄξια φρονοῦντας. Τιτθὶς, ἡ τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς μητρὸς ἀδελφή· καὶ τίτθη μὲν, ἡ μαστὸν παρέχουσα· τιθηνὸς δὲ καὶ τροφὸς, ἡ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν ποιουμένη τοῦ παιδός. Τιτυγόνιον, ὄμοιον τίτυϊ. Τιτίω, τιμῶ. Τιτυσκόμενοι, καταστοχαζόμενοι· σημαίνει καὶ τὸ ἑτοιμάζειν· ὡς τὸ, ὡς ἔφατ', ἐν δ' ὀχέεσφι τιτύσκετο· εἴρηται δὲ καὶ ... τοῦ ψυχικῶς στοχάζεσθαι· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσι. Τίτλος, πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχον. Τιτόρμος, οὗτος αἰτωλὸς ἀνὴρ διαβεβοημένος ἐπὶ ἀνδρίᾳ καὶ μεγέθει. Τιτρᾶται, τρυπᾶται· διανοίγεται. Τιτρώσκω, τὸ τιτρώσκω· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ τρώω, τρώσω· τρώσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τιτρώσκω. Τιτυβίζειν, ὡς χελιδὼν φωνεῖ. Τιτύπται, αἱ μηπύλαι αἱ τρανάσαι. Τιτύρας, ὄρνις ποιὸς, ἢ τιτυρώδης. Τίτυρος, σάτυρος· κάλαμος. Τιτυρῖνος, μέγαυλος· ὁ αὐλὸς καλάμινος. Τίτις, ὀρνίθιον βραχὺ κατὰ αὔλιον, ἐκ τοῦ τιτίζειν· ὃ καὶ παῦ φασι μαθεῖν ὀρνίθιον, ὑπὸ τῶν παλαιῶν οὕτω καλεῖται· ἕτερος δὲ τίς φησι, καὶ ὅτι κατὰ μίμησιν ἄρτι ὄνομα τριλίας· ὅθεν ἴσως τιτυγόνιον, ζωύφιον παρὰ τὸ αὐτὸ, ὅμοιον τέττιγι· δῆλον δὲ καὶ ὅτι τραχύτερον τοῦ τιτίζειν τὸ τιτιβίζειν· ὃ ἐπὶ τῶν νεοσσῶν ἰσοῤῥοπεῖται λέγεσθαι, καθὰ καὶ ἐπὶ ἑτέρων τὸ κακκαβάζειν· ὅθεν παρὰ τῷ κωμικῷ ἐπίῤῥημα, τὸ κικκαβαῦ. Τιτύσκεσθαι φησὶ, πρὸς διαστολὴν ἐξήνεγκε τοῦ τιτύσκεσθαι, ἢ σφενδόνῃ· λέγεται γὰρ ἐπὶ τόξου μάλιστα, τὸ τιτύσκεσθαι· λέξις ποιητική, ἀρχαία λογιζομένη. Τιτύσκεται, καταστοχάζεται. Τιτύσκετο ὑπ' ὀχέεσφι χαλκόποδ' ἵππω παρὰ ὁμήρῳ· ἴσον ὑπεζεύξεν ἅρματι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τιτύσκετο· λέξις ἀμφίβολος παρὰ τοῦ τεύχω· γινομένη ἀπὸ τοῦ τύκω· καὶ τὸ κατασκευάζω πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ἰωνικῷ· ἵνα λέγῃ τὸ ζευγνύειν περιφραστικῶς, τιτύσκετο ὑπ' ὀχέεσφι ἵππω, σκευάζειν ὑφ' ἅρματι. Τιτυσκόμενοι, καταστοχαζόμενοι· βλέποντες ἐκ τοῦ τύκω τύσκω· τιτύσκω κατὰ ἀναδίπλωσιν· ἀφ' οὗ τιτύσκομαι, τιτυσκόμενος. Τιτυσκόμενοι· ὥσπερ ἀλύσκω ἐκ τοῦ ἀλύω ἢ ἀλύσκαζω, οὕτω καὶ τύκω τύσκω πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ κατὰ ἀναδίπλωσιν, τιτύσκω· ἀφ' οὗ τιτύσκομαι, καὶ τιτυσκόμενοι ὅ ἐστι, τεύχοντες· τιχώμενοι. Τιτώ, οὕτω λέγεται ἡ ἡμέρα· παρὰ γὰρ τὸ τιτὼ τιτῶος γίνεται τιτανίς· καὶ ἐκεῖθεν ὑποκοριστικὸν, τιτώ· ὡς ὑψιπύλη ὑψώ· καὶ ἡ ἀθηνᾶ ἀθηνώ. Τί ὑμῖν διαφέρει, τί ὑμῖν μέλει. Τίφαι, αἱ ὀλύραι· καὶ τίφεσιν, ἐν τοῖς ἕλεσι. Τιφαίας, τὰς τῶν ὑδάτων καταδύσεις. Τίφια, ὄρνεα τὰ ἐν τοῖς ἕλεσι γινόμενα· ... καλοῦσι, τὴν καλουμένην σίλφην· ἔστι δὲ ζῶον καμαρῶδες. Τίφ' οὕτως, ἀντὶ τοῦ τί ποτε οὕτως. Τίφος, ὁ κάθυγρος τόπος καὶ ἕλος· ἀπὸ τοῦ τύφεσθαι, ὅ ἐστι πυθίεσθαι· καὶ κλύζεσθαι τοῖς ἐν ὕλῃ διαπνέουσι τόποις, παρὰ ἀπολλωνίῳ. Τῖφυς, ὁ ἐφιάλτης μάλις, καὶ ὁ τῆς ἀργοῦς κυβερνήτης. Τίφω, πείθω. Τιχίζομαι, σκέπομαι.

ΤΟ Τ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ, Μ, ΚΑΙ Ο.

Τ λᾶθι, ὑπόμεινον. Τλαίην· τλῆμι· τλᾶς, τλᾶσι· μέλλων, τλήσω· ἀόριστος δεύτερος, ἔτλην· ἔτλητε· τὰ παρακείμενα, ἔτληκα, ἐτλήκειν, ἔτλη τι· τὸ προστακτικὸν, τλᾶθι· ἡ μετοχὴ, τλάς, τλάντος· τὸ εὐκτικὸν, τλαίην, τλαίης, τλαίη· ἀόριστος· τλαίην· καὶ τετλαίην κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· ῥῆμα δὲ αὐτοῦ τὸ τλῆμι· οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ θνήσκω θνῆμι, ἔθνην· θνάς, θνάντος, θναίην καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τεθναίην· ἀόριστος δὲ κλίσιν ὁμοίαν ἀναδιπλασιασμῷ συνέχουσι, τὸ κλῦθι κατὰ πάντας, ἢ τὸ δῦθι· ἔτι καὶ τὸ ἴληθι, ἐκ τοῦ ἴλημι ἀπὸ ἑνεστῶτος θέματος· τὸ δέ γε δίδωθι δίδωμι κλέος ἐσθλὸν, ὅ ἐστιν εὐχὴν σου ἐνεστῶτος προῆκται, τοῦ δίδωμι διδοὺς διδόντος· ἔχει δὲ αὐαί καίσαν ἔκτασιν τῆς παραληγούσης· καθὰ καὶ τὸ τιμῶ τιμᾷς τιμῶντος, τίμηθι· καὶ τροπῇ, τίμηθι· οὕτω δὲ καὶ ἴθι· τὸ δὲ τέθναθι σύν· τὸ πρὸς τὸ τεθνάτω, γεγονὸς ἐκ τοῦ τεθνὰς τεθνάντος, ἐνέμεινε τῇ βραχείᾳ παραλήγει, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ἀνάγκην τινὰ μετρικήν· τούτων δὲ διαφέρει, τὸ ἀόριστος δὲ βιώτω· ἴσον ζήτω, ὡς δωρικὸν· βιοῦ, τὸ γὰρ τὸ κανὸν, ὡς χιτοῦν· τὸ καὶ δωρικὴν ἀνάγκην τῆς οὐ εἰς ω, βιώτω. Τλαπαθὲς, ταλαίπωρον. Τλασίφρονα, ὑπομονητικόν. Τλῆθα, ὡραῖα. Τλήθυμος, ἰσχυροκάρδιος. Τλημαθεῖν, ταλαιπωρεῖν· ποιεῖν. Τλήμονες, τὸ μὲν οἱ εὔτλημον· τὸ δὲ ἡ λέξις, καὶ τοὺς ταλαιπώρους καὶ δυστυχεῖς. Τλήμων, παρὰ ὁμήρῳ ὁ καρτερός· τλήμονα θυμὸν ἔχοντες· παρὰ δὲ τραγικοῖς, τλήμων ὁ δυστυχής. Τληπόλεμος, ὄνομα ἥρωος παρὰ τῷ τοῦ ἡρακλέους υἱόν. Τλῆσις, τόλμα· θράσος. Τλησίπονος, τολμηρός· καρτερικός. Τλῆτι φίλοι, ὑπομείνατε καρτερῶς· ἐκ τοῦ τλῶ, γίνεται τλῶ. Τλῶ, τὸ ὑπομένω καὶ καρτερῶ, καὶ τὸ τολμῶ· ὁ μέλλων τλήσω· ὁ ἀόριστος ἔτλην. Τμάγεν, διεκόπησαν· ἐσκορπίσθησαν, ἀφ' ἧς καὶ ἴριφοι τριμήνιοι· καὶ τρέις τμαγέντες, πάσας πλῆσαν ὁδούς· ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ φιλίᾳ ἐστὶ τὸ διατμηγέντε, δῆλον ἐκ τοῦ ἀρθμήσαντε διέτμαγεν· ἴσον, φιλωθέντες διεχωρίσθησαν. Τμάριον, ὄρος ἀρκαδίας. Τμάριος ζεύς, ἐν δωδώνῃ. Τμάγας, γυμνὸς ἀροτήρ, καὶ τμαῖος ἀρότου, βούτρημα. Τμήγω, τὸ

Τὴν προσέχουσαν, τὴν ὀφειλομένην. Τὴν φειδώ, τὸ φείδεσθαι. Τῆξις, φθίσις· νόσος παρὰ τὸ τήκεσθαι. [illegible] ἐπιθυμία. Τήριδα, λέβητα τρισκελῆ χαλκοῦν. Τὴν πρὸς ἄκτινα, τὴν ἀνατολήν. Τηρεύς, ὁ πατὴρ [illegible] δυνάμενα καὶ ἀκρασία [illegible] Τηρία, ὄρος Τρῳάδος καὶ Τηρίας, ποταμὸς Σικελίας. Τηρῶ, σημαίνει δύο· τὸ παραφυλάττω, ὥσπερ τοὺς κατοὺς λεγομένους παρακαθημένους καὶ λιθοβολίους καὶ τηρήσας ἀφιστάναι [illegible] τοῦ παραφυλάξαι καὶ τηρῶ νυκτὸς φυλακήν, ἀντὶ τοῦ φοβούμενος φυλάττω. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· οὗτοι τηρούμενοι ὑμᾶς ἴσασι φυλάττομεν. Τῆς δ' ἐν τρισὶ κεφαλαῖς, ἀντὶ τῆς ἴσαις παρ' Ἡσιόδῳ· βοῶντες λέγεται [illegible] εἰκάζομεν, πληθυντικοῖς ὀνόμασι συντάσσουσι. Τῆς· ἀντὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, τῆς μὲν ἴης στιχὸς ἄρχει· ἀντὶ δὲ τῆς αὐτο[illegible]γυμίας, ὡς τό, τῆς τήκειν [illegible] ἀντὶ τοῦ ταύτης. Τῆς ἄλλης, τῆς ἑταίρας. Τῆς δὲ τῆς φύσεως, ταύτης τῆς φύσεως. Τῆς ὑπερῴας, τῆς οὐρανίσκου. Τήτη, ἐστερημένη· ἔνδεια· στέρησις. Τήθη, ἡ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς μήτηρ· ἣν ἔνιοι μάμμην φασί. Τῇ τοῦτον ἱμάντα, ἀντὶ τοῦ δέξαι λαβεῖν· ἔστι τέως, ὃ σημαίνει τὸ δέχομαι· τέως Ἴων, τέω τῇ καὶ [illegible] δωρικῶς, τῆς καὶ τῇ τούτου ὁ προστακτικός, εἶπον εἶπες εἶπε καὶ τὸ προστακτικόν, [illegible] δωρικῶς, τῇ κύκλωψ, τῇ πίε οἶνον. Τίτυμα, ἀληθῆ. Τιλόμενος, στεγούμενος· στεγισκόμενος· τίλλομαι γὰρ τὸ στέγω. Τηΰγετον, εἶδος· Ταΰγετον ὄρος ἐστὶ Λακωνικόν, ὑψηλὸν καὶ ὄρθιον· μακρὸν ὑπὲρ τῆς Λακωνικῆς θαλάσσης. Ἐρύμανθος δέ, ὄρος τι καὶ ποταμὸς περὶ Ἀρκαδίαν· ἔνθα ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος ὁ καθ' Ἡρακλέους. Τηυσίην ὁδὸν λέγει ὁ ποιητής, τὴν ματαίαν ἁλίαν κατὰ τὴν χρῆσιν· ὃ δὴ ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται, ἀπὸ τοῦ δύω δύσω [illegible] τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, καὶ διαλύσει τῆς διφθόγγου κατὰ τὸ εὔκομος, ἠΰκομος· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐΰ τι. Τηΰσιον ὁδὸν ἔλεγες· ἔστι δὲ τῆς λέξεως [illegible] δύω τὸ ὑγραίνω, δύσω· δυσίη· καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς ἀρχῆς, δυσίη· ὥσπερ εὔκομος, ἠΰκομος· ἢ τὸ ὑγρόν, ταύτης τὸ ὅρος Ἀρκαδικόν· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ· τηυσίη· φιλεῖ δὲ τὸ δ [illegible] τροπήν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ χάρις χάριδος, χάριτος· θέμις θέμιδος, θέμιτος· καὶ μετασχηματισμὸς τοῦ ς, θέμιστος· ἢ τὸ οὐδέτερον, οὐθέτερον· καὶ ὄζουδι[illegible]· ἔστι δὲ τηυσίη ὁδός, ἡ ὑγρὰ κέλευθος καὶ ἁλία κατὰ μετάληψιν, ματαία.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Τιάρα, κόσμος ἐπικεφάλαιος· ὃν οἱ βασιλεῖς ὀρθὸν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγοί, κεκλιμένον· Δημάρατος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς φύλαρχος ἐν ... δὲ κάτω· τὸ αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν· Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων, τὴν κίταριν ἐσθῆτα φορεῖν λέγει. Ἄλλως· τιάραν πᾶσι τοῖς Πέρσαις ἐξῆν φορεῖν, ἀλλ' οὐκ ὀρθήν, ὡς Κλείταρχος ἐν τῷ δεκάτῳ· μόνα δὲ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὀρθαῖς τιάραις ἐχρῶντο· ἔστι δὲ αὕτη καθὰ προείρηται ἡ τιάρα, τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθος καὶ ἐπικεκλιμένην καὶ προβάλλουσαν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν· τοῖς δὲ βασιλεῦσιν, ὀρθήν. Τιάρις, λόφος τῆς περικεφαλαίας, ὃ περιτιθέμενος κεφαλῇ· καμηλαύκιον. Τιάσα, κρήνη ἐν Λακεδαιμονίᾳ· τινὲς δέ, ποταμόν. Τί· οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς τοῦ τό τι, γένος τοῦ ὄντος τίθενται· τὸ γὰρ τι, δῆλον ὅτι καὶ ὂν καὶ οὐκ ὄν, τὸν τοῦ ὄντος αὐτοὶ δὲ χαρακτῆρα λόγον· διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀσωμάτων. Τί, ζητεῖ οὐσίαν πράγματος· οἷον τί τοῦτ' ἔστιν, ἄνθρωπος ἢ ἵππος· τὸ τίς δέ, ὑπόστασιν, καὶ πρόσωπον· οἷον, τίς οὗτός ἐστι, σωκράτης τυχὸν ἢ πλάτων· καὶ τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ἐν τούτῳ γὰρ ὁ ἐρωτῶν οἶδε μὲν ὅτι ἀνὴρ καθ' ὃν τὴν ἐρώτησιν· ζητεῖ δὲ τοὔνομα, ᾧ αὐτὸς τῶν ἄλλων ἀνδρῶν χωρίζεται· ἐπεὶ δὲ πρός τι τὸ τίς οὐκ ὄνομα μόνον ἀπαιτεῖ κύριον, ἀλλὰ καὶ ἄλλο ἐπιθέτου ἐνίοτε κύριον· οἷον τίς οὗτός ἐστιν ὁ νέος Λουκιανός; διὰ τοῦτο οὐκ ὀνόματι μόνον κυρίῳ τὸ τίς ἀνταποδίδοται, ἀλλ' ἔστιν ὅτι καὶ ἐπιθέτῳ· οἷον, βαρὺς ἐπιεικὴς(?) ... καὶ ὁ Λουκιανὸς ὁ νέος τίς ἐστι· καθ' ὃ τότε λέγεται τὸ ὅστις· καὶ τὸ ὁποῖός τις· καὶ τὸ μὲν ὅστις, ζητεῖται ἀντὶ κυρίου ὀνόματος· τὸ δὲ ὁποῖός τις, ἀντὶ ἐπιθέτου· ὡς παρὰ Λουκιανῷ· τὸ δὲ ὅλον οἴδημα οὐκ ἐξετάζοντες ὁποῖός τις ἐστιν, ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφεστηκώς· εἴτε καλὸς δηλονότι, εἴτε τὸ ἐναντίον, ἀλλ' ἁπλῶς θετικῶς λέξεται. Τί δήποτε, διὰ τί. Τί, πολλαχοῦ κεῖται καθ' ὑπερολκήν· οἷον, χεδόν τι, καὶ οὔ τι, καὶ οὔ τοι τι· ἢ ναοῖς χαλκεμβόλοις ὁμοῦ τι δημοσίας. Τί διαφέρει καλλίονα λέγειν, ἢ τί διαφέρει. Τί, ὄνομα οὐδέτερον καὶ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ διατί. Τί πως ἂν εἴποι, αἱ δόκιμοι τὸ δέ τι ἄρτι αὖ εἴποι, καινόν. Τί φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδόν· τὸ φθονεῖν, ἀντὶ κωλύσεως, καὶ μέμψεως. Τί δαί, τινὲς τοῦ μέτρου ἕνεκεν διφθόγγῳ γράφουσιν· οὐχ ὥς τινες οἴονται ἀντὶ τοῦ καί· τοῦτο δὲ χόμενα, ἀλλ' Ἰαστὶν ἐν τῷ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γραφομένῳ τοῦ τό δὲ ἢ αἱ πεζὰ γράφοιτ', ἔστιν ὡς χρῶνται, ὅταν ἐρωτῇ τις τὸ τί δαί, εὐθὺς στίζουσι. Τί δαί, σύνδεσμος ἐρωτηματικός· διὰ δὲ τὴν ἔκτασιν διφθογγογραφεῖται. Τιβάθοι, τιμώμενος. Τιβαρηνοί, ἔθνος Σκυθικόν, πλησιόχωρα Χαλύβων· οὗτοι δικαιότατοι· καὶ οὐδέποτε μάχην τινὶ συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον καταγγεῖλαι καὶ ἡμέραν, καὶ τόπον, καὶ ὥραν τῆς μάχης. Τιβαρηνοί· ἐν τῇ τῶν Τιβαρηνῶν γῇ, αἱ γυναῖκες ὅταν τίκτωσι, τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας ὡς λεχοὺς μὴ(?) προξενεῖ [illegible] νόμος. Τίβδαυνον, φίλον. Τιβὴν τιβῆνος, λέγεται ὁ τρίπους· τριβῆν τις ὤν καθ' ἀποβολὴν τοῦ ρ παρὰ τὸ ἐπάνω τριῶν βάσεων κεῖσθαι. Τιβδεῖ, φοβεῖται· τρέμει. Τρίβωνος, λίβας· τρίπους. Τί γάρ, πεύσει· κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὔ· διατί γὰρ οὔ. Τιγάς, εἶδος ἀμπέλου. Τίγγα, διοκλῆς ἐν μελίσσαις· Ἡρακλέους δὲ δηλοῦν, ὅτι βαρύτονος παρὰ βαρβάροις λέγεται. Τιθέσιον, ὃ τι τιθόνιον, εἶδός τι τιθύνων ὡς Ἀριστοτέλης. Τίγρις, ποταμὸς ... καὶ ὁ τοῦ ποταμοῦ ῥοῖζος, καὶ ζῷον παρὰ μὲν Ἰουδαίοις, φαράδι· παρὰ δὲ Ἕλλησι, τίγρις. Τί δαί, τί γὰρ ἄλλο ἢ τί γὰρ ἐρεῖ τις· βαιότα δὲ ἐνθάδε· Ἀττικοί, διατί δαί. Τί δῆσορε(?), τί πράττει· Ταραντῖνοι. Τίει, τιμᾷ· εἴκεται· αἰδεῖται. Τίεσκε μύθους, ἐτίμα τοὺς λόγους. Τιέ, καὶ ἐπί· δῆλον ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῆς λέξεως ἐν Ἰάσι τοιαύτης τοῦ ε, ἐτιμᾶ

ὁμαιόν ἐστι, τὸ ἐμβαλές. Τηλεθάοντα· τοῦτο ὃς ἐπὶ φυτῶν εἶπεν Ὅμηρος· ὅ ἐστιν ἴδιον, τὸ θαλίθον τι καὶ θάλλον. Τηλεθόωσα κόμη ἀχιλλέως, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ διὰ ἔμφασιν ἐῤῥέθη θάλλουσα· σκόπει πόσην γὰρ ἂν εἶχε κόμην ἐκεῖνος· ἄλλως τε καὶ ἤδη μεμελημένην, καὶ εἰς τοσοῦτον ἀκμῆς· ὅρα δὲ ὡς οὐ μόνον δένδρεα τηλεθόωντα καὶ ἐλαίαι τηλεθόωσαι, καὶ ὕλη τηλεθόωσα, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ κόμη τηλεθόωσα· καί πως ἐπαλλήλουσιν ἀλλήλαις ἡ κόμη καὶ τὸ τηλεθόωσα· ἐμπης γοῦν ποτε τὰ τῶν δένδρων λέγεται τηλεθόωντα φύλλα· τηλεθόωσα ὕλη, ὅ ἐστι θαλλέθουσα· ἤτοι θάλλουσα· ὃ δὴ μάλιστα ταυτὸ θαλλέθειν ἐστί. Τηλεκλῆα, ὁ δὲ μεγαβρόντη· τὰ τοιαῦτα τὰ ὀνόματα ἀπολλώνιος οὐκ ἀπὸ ἱστορίας ἔλαβεν· οὕτως Ἰαμβ ῥαῖος. Τηλεκλειτοὶ, πόῤῥω ἔνδοξοι. Τηλεμάχου, καὶ ἐμοὶ διαφερόμενον· πρὸς ἐμὲ καὶ τὸν τηλέμαχον ἐστὶν ὁ λόγος. Τήλεμος, ὁ μάντις παρὰ θεοκρίτῳ· οὗτος ἐστὶν ὁ παρ' Ὁμήρῳ εὐρυμίδης, ὁ εὐρύμαχος καλούμενος· ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο· ὃς ἐμαντεύσατο τῷ κύκλωπι ὑπὸ ὀδυσσέως τυφλωθῆναι. Τηλέπυλος, ἡ μεγάλη· τῆς γὰρ τοιαύτης φασὶ, πολὺ διεστῶσιν αἱ πύλαι· ἢ ἡ ὀχισμένη τηλέπου· τινὲς δὲ τηλέπυλόν φασι τὴν μακρόπυλον οὐ τῷ διαστήματι, ἀλλὰ τῷ μεγάλῳ τῶν πυλῶν, ἢ τῷ μήκει· ἄλλοι δὲ ὡς ἀδεστέρα ὑπελάλησε, τὴν διαστατὸν πύλας διαφόρους ἔχουσαν· οὐ πάνυ μέν τι ἀφεστηκυίας, ἀλλ' ὥστε τὴν φωνὴν ἐξακούεσθαι τῶν εἰσελαυνόντων· καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὅσσον τε γέγωνε βοήσας· ἐστὶ δὲ, κύριον ὄνομα πόλεως τὴν τηλέπυλον ἐδέξατο· ἡ τηλέπυλος καὶ ὑψίπυλος, ἴσως ἰαστί· ὑψίπυλον δὲ λέγει ὁ ποιητὴς, ἀντὶ τοῦ μεγάλην. Τηλεσκόπος, ὁ πόῤῥω ὁρῶν. Τηλεφανεῖς σκοπιαὶ, ἀφ' ὧν ἔστιν ἰδεῖν τὰ πόῤῥω· τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὖσι, καὶ τὰ μακρὰ καθορᾶται. Τηλέφιον, εἶδος βοτάνης· ὅπερ ἀείζωον ἄγριον καὶ ἀνδράχνην ὀνομάζουσι· ῥωμαῖοι δὲ, ἰλλεκεβρὰμ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τήλεφος, ὄνομα κύριον· ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ θηλάσαι αὐτὸν ἔλαφον. Τηλία, σανὶς βαθεῖα, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπίπρασκον. Τηλία, περιφέρεια τοῦ κοσκίνου· ἡ σανὶς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἄλφιτα πωλεῖ· τινὲς δέ φασι τηλίαν, ξύλον πλατὺ ἐφ' οὗ οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἀποτίθενται· ἄλλοι δὲ τηλίαν, τὸ τῆς καπνοδόχης πῶμα· ὅ ἐστι περιφερές· ἡ τηλία ἐστὶν ἡ ἀτρύπητος σανίς· ἐὰν δὲ τρυπηθῇ, αἰτὶς γίνεται· λέγει οὖν ὅτι, εἰ μὴ ὁ δακτύλιος τοσοῦτον ἔχει τρύπημα, ὡς δοκεῖν εἶναι ἐν τηλίᾳ τὸ τρύπημα· ἄλλως· τηλία, σανὶς ἠλειφομένη κάρδοπος· τηλία δὲ ἡ σηλία· ὥσπερ τὸ σήμερον, τήμερον· καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκάλουν τηλία, τὸ περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο. Τήλιδα, οὕτως ἐκάλουν τὴν συνηρμοσμένην. Τηλικαῦτα, τοιαῦτα. Τηλίκος εἰμὶ, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ· οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ, ὥστ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι· ἴσον, οὐκ εἰμὶ τοιαύτης ἡλικίας, ὥστε ἐς πᾶν ἔργον πείθεσθαι τῷ κελεύοντι μοι κατὰ τοὺς ἀγρούς, ὡς ἂν δηλαδὴ γέρων ὤν· σημάντορα λέγει τὸν ἐπιτάττοντα. Τηλικοῦτος, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ σωματικοῦ μεγέθους λαμβάνεται. Τηλικώτερον, πρεσβύτερον· πορρώτερον. Τηλόθι πάτρης, πόῤῥω τῆς πατρίδος. Τηλόσε· τοῦτο ὤφειλεν ὀρθῶς εἶναι τηλοτάτω ἀπὸ τοῦ τῆλε. Τηλοῦ, ἐπίῤῥημά ἐστι καὶ σημαίνει τὸ πόῤῥω· γίνεται δὲ παρὰ τὸ τῆλε, τηλοῦ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, τηλοῦ· τὰ γὰρ ἐπὶ τόπου σημαίνοντα μεγεθύνεται· ἐκ τούτου καὶ τὸ [illegible] γίνεται τηλυγέτης· καὶ συγκοπῇ, τηλύγετος. Τηλύγετος, μονογενής· καὶ τηλύγετος ἐν μάχῃ, ἤγουν μόνος· καὶ τηλύγετος παῖς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οὐ μόνον μεθ' ὃν οὐκ ἔστι τεκνώσασθαι, ἢ ὁ μονογενής, ἀλλὰ καὶ ὁ τῆλε ὄντι τῷ πατρὶ γεννηθεὶς ἢ αὐξηθεὶς μετὰ γένεσιν· παράδειγμα τοῦ προτέρου, ὁ τηλέγονος· ὁ τῆλε ὄντι τῷ ὀδυσσεῖ γεννηθεὶς ἐκ τῆς κίρκης· τοῦ δευτέρου δὲ, ὀρέστης ὁ ἀγαμεμνονίδης, καὶ ὁ τηλέμαχος τοῦ ὀδυσσέως· οὕτως εἴρηται τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ τηλεμαχουμένου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐτράφη. Τηλυγέτου ἀγχιαλοῦ, τῆς μακρὰν ἀπεχούσης. Τηλωπὸν, τὸ μακρόθεν φαινόμενον. Τημελεῖν, θεραπεύειν· ἐπιμελεῖν. Τημελῆσαι· θάλψαι· φιλοκαλῆσαι· σπουδάσαι· καὶ τημελήσαντες, καὶ τημελούμενον. Τήμερα, ὁ σημερινός· καὶ ἔστι τι ταγμένος ἐπὶ σώματος· τὸ δὲ τήμερον, ἐπὶ χρόνου λέγεται· ἀριστοφάνης· ὄψον δίκην τοῖς κόρεσι δόντα τήμερα. Τήμερον ἀττικοί, οὐ σήμερον λέγουσι· τήμερον εἶναι, καὶ τήμερον ἔχον, ἀντὶ τοῦ τὸ νῦν εἶναι, καὶ τὸ νῦν ἔχον. Τῇ μῇ, ἔχει τὸ ι καθὰ τὴν λύγουσαν· κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν οὐ [illegible], ἀμφὶ δὲ τοῦ τῇ μῇ κλισίῃ· ἔστι γὰρ τῇ ἐμῇ· καὶ ἐκθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, καὶ κιρνᾶται τὸ η καὶ ε εἰς η, καὶ ἔστι χωρὶς τοῦ ι· ὡς τὸ, δὶς μεσονυκτίοισι τῷ μῷ κεχαρισμένε θυμῷ· ἔστι γὰρ τῷ ἐμῷ· καὶ ἐκθλίβεται τὸ ι τοῦ τῷ ἄρθρου, καὶ κιρνᾶται τὸ ω καὶ ε εἰς ω μέγα, καὶ γίνεται τῷ μῷ χωρὶς τοῦ ι. Τῆμος καὶ ἦμος, χρονικά ἐστιν ὁμοιόσημα τῷ ὅτε καὶ τότε· τῆμος δὲ, τὸ τηνικαῦτα σημαίνει. Τῆνα, δωρικῶς οὕτω λέγεται· ἀπὸ τοῦ κεῖνα, ἐκβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ τοῦ κ εἰς τ, καὶ τοῦ ε εἰς α. Τὴν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, τὴν γυναῖκα δ' οὐχ εὗρον· ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ τὴν δ' ἀμπέλαγος ἀμφιμαφέρου· ἀντὶ τοῦ ταύτην. Τὴν ἀρχὴν, ἀντὶ τοῦ κατ' ἀρχάς· κύπριος· εἴθε μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν βιβλίον ὑπῆρχεν ἡμῖν. Τηνάλλως, καὶ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ μάτην· καὶ ἁπλῶς τὸ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλον τρόπον. Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, ἀντὶ τοῦ ταύτην δὲ ἐγώ· καὶ ἔστιν ἄρθρον θηλυκὸν, μεταπεσὸν εἰς ἀντωνυμικὴν σημασίαν· τὰ γὰρ ἄρθρα εἰ μὴ ἔχει ἐπαγόμενον ὄνομα, εἰς ἀντωνυμικὴν μετάγονται σύνταξιν. Τήνεβλα, ἱφύμνια τὰ ἀδέμβρα τοῖς νικῶσι. Τηνεῖ δρύες, ἐκεῖ δρύες· ἢ τηνεῖ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ, καὶ τῆνο, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνο. Τήνελλα, μίμημα ἐπιφθέγματος αὐλοῦ τὸ τήνελλα· ἀρχίλοχος· τήνελλα καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ ἡράκλεις, αὐτός τε καὶ ἰόλαος, αἰχμητὰ δύο. Τήνελος ἐν· ἀριστοφάνης ἐν φίλαις φυτήσιν, ἁρμονία λύρας· μουσικώτατος· ἢ τήνελλος, κροῦμά ποτε ἐπινίκιον. Τηνισμὸς, νόσημα περὶ τὰ ἔντερα. Τὴν δ' ὑφίσταντο, τὴν ἄκολον. Τὴν ἠϊόνα, τὸν αἰγιαλόν. Τῆνος, ἕως· ταραντῖνοι. Τηνικαῦτα, τότε· τῆμος· τηνικαῦτα μὲν, ἀντὶ τοῦ τότε· τηνικάδε δὲ, ἐπὶ ὥρας. Τηνία, ἔχιδνα· ἄλλοι δὲ τὴν στιβάδα σημαίνει. Τὴν κίλικα, τὴν φιάλην· τὸ ποτήριον· τὴν παῖδα τὴν παρθένον. Τὴν λιμὸν, δωριεῖς· οὐ δὲ τὸν λιμὸν φασί. Τῆνος, τῆνα, τῆνο, δωρικῶς ἀντὶ ἐκεῖνος, ἐκεῖνα, ἐκεῖνο. Τῆνος, νῆσος μία τῶν κυκλάδων· ἐν ᾗ ὄφεις καὶ σκορπίοι δεινοὶ γίνονται· ἢ ὅτι ἡ τῆνος δριμύτατα σκόροδα φέρει· ἡ τῆνος δὲ αὕτη, θηριώδης δοκεῖ εἶναι· ἐν δ' ἐκ πολλῆς πόλεσι· τῆνος δ' ἐπὶ πολλοῖς ἔχουσα σκορπίους καὶ ἑρπετὰ δὲ ἐπὶ [illegible] σκοροδοφόρου τῆς γῆς οὔσης· διὸ καὶ τὸ περὶ αὐτὴν μάχου· τήνου τ' ὀφιοέσσης, ἐκαλεῖτο ἔχιδνα [illegible]

Τέως, ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. Τέως γὰρ ἐπίῤῥημα χρονικὸν, ὅπερ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ἕως. λαμβάνεται δὲ τὸ ἕως, καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ χρόνῳ. καὶ τέως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ ὁμολογουμένως. τέως, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἀριστοφάνης. τέως μὲν οὖν ἐσφινόμεθα. ἢ τέως, ἀντὶ τοῦ λοιπόν. τὸ μὲν τέως αἰτεῖ τῶν φαινομένων τὸ ἀόριστον. καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν. σωσίστρ. τέως μὲν, ἀπηράσομεν δ'. καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ ὅμως.

ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ' ΚΑΙ Η'.

ζυμβλαύσω, τλαμβ. λαμβ. Τῆ, ἀντὶ τοῦ λάβε ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ. κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον. καὶ τῆ, ἀντὶ τοῦ λαβοῦσα. Τῆ, ἀντὶ τοῦ λάβε ὡς εἴρηται. ἀπὸ τοῦ τῶ θέματος, ἀφ᾽ οὗ τοῦ ὄντος. ὡς ἀπὸ τοῦ δρῶ, τὸ δρᾶ ἀντὶ τοῦ ποίει. καὶ ἀπὸ τοῦ ζῶ τὸ ζῆ προστακτικὸς καὶ ἀπλός. ὅθεν τὸ ζῆθι γίνεται ἐκ τοῦ τοιούτου προστακτικοῦ καὶ ὁ τῆθι γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς λέγουσα τῷ βρέφει, τῆ θῆ τοῦ τίτθη, λάβε θήλασον. Τῆ ἀθρόως, τὸ ὑψηλὸν. Τηλέσθαι, τὸ ἀμάξι. Τῆ ἀήθης, τὸ ματαίως. Τήβεννα, ἱμάτιον ἢ χλαμὺς, ἣν φοροῦσι τύραννοι. Τήβεννος, εἶδος ἱματίου παρὰ ῥωμαίοις. Τηγανίζω, καὶ τήγανον. Τήγανον, παρὰ τὸ τήκω τήκανον. καὶ μεταθέσει τοῦ κ εἰς γ, τήγανον. Τηγανίτης, ἄρτος ἀπὸ τηγάνου γενόμενος, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτώμενος. Τῆδε, ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε λέγουσιν αἰολεῖς. Τῆ ἀλλοῦσθαι ἐρῶς, οὐ προσθεὶς ἡμέρα. τῆς ἀλλούσης δὲ ἡμέρας. Τῆ ἴμεν, ἤγουν ἐνταῦθα ἐλθεῖν ἔχειν δὲ, ὁ ἔστιν, ὅτι ἀεὶ σὺ ἐπιμονεύεις παρ᾽ ὁμήρῳ, καὶ ἡσιόδῳ. Τηθαλαδοῦς, γυναικοτρόφος. γὰρ τηθὴ τιθρεμμάς. Τήθας ἐκάλουν, τὰς μάμμας καὶ τηθαλλὰς, τὰς μαμμοθρέπτους. Τήθη, ἡ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς μήτηρ. τήθη δὲ, ἡ ὑπὲρ ἄλλων καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ πάππου. καὶ ὅτι αὐνψιοὶ ἢ αὐτανέψιοι ἀδελφοὶ δηλοῦσι τὸ δὲ λέξιν ἀδελφοὶ ὅτι θεῖος, πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφὸς, ὁ δὲ τέννος καὶ ὅτι ὁ πάτρως δὲ ὁ μήτρως ἰσχύουσιν μάλλον ἄρα ἐστὶ θεῖα ἐκ πατρὸς ἢ μητρός. καὶ ὅτι χυδαίως μὲν ἡ κατ᾽ ἐπιγαμίας οἰκεία συγκαλεῖται δὲ, ἀδελφὰς γεγαμηκότες. καὶ ὅτι τηθαλαδοῦς, εἰ ὁ παλαιοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσι, περὶ τὴν τήθην ἀττικῶς τὴν ἀεὶ τέκνα ἐκθρέψασαν. ἴνα ὥς δηλονότι ἄλλως διονύσιος, ὅ καλοῦσιν οἱ ἀττικοὶ μάμμην καλεῖν, ὡς τοῦ πολλοῦ οὕτω τὴν μητέρα καλοῦντες. λέγεται δὲ ὅτι συγγενικὰ συγγραφεῖ μῦθος, καὶ ὅτι ἀπὸ φιλ παρά γε τοῖς ἀττικοῖς βάρβαρον εἶναι. ἔστι δὲ ἄπφα, ὁ πατὴρ δηλονότι ὁ θεόκριτος ἀφ᾽ οὗ ἔστι τὸ δηλαδή. λέγεται δὲ ἐκείνως καὶ ἄττα τὸ ἀδελφοὶ. καὶ ἄπφιον, ὑποκόρισμα ἐρωμένης, καὶ ἄππα τινά. ὅτι δὲ καὶ οἱ ἐξανεψιαδελφοὶ οὗτοι οἱ πατέρες ἀλλήλων αὐτανεψιοί, εὕρηται καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς παλαιοῖς. περὶ δὲ γε τήθας καὶ μάμμας, καὶ οὕτω φασί τινες. τήθην οἱ ἕλληνες, τὴν πατρὸς ἢ μητρὸς μητέρα. οἱ παλαιοὶ ἀκύρως, μάμμην, καὶ μαῖαν. μάμμην τὴν ἀττικοὶ καὶ μαμμαίαν, τὴν μητέρα καλοῦσιν. ἔτι δὲ οἱ παλαιοὶ τήθην, τηθίδα. μαῖαν δὲ ὡς ὁμήρης, τὴν γὰρ ἰατρὸν ὀμφαλοτόμον. ὅτι δὲ ὁ πάτρως καὶ ὁ μήτρως πατράδελφος καὶ μητράδελφος ἑρμηνεύονται, ὅτι τοῦ ἀπὸ τῆς μητρὸς γονεῖς μήτρωες δὲ λέγονται. πάτρωες δὲ, ὁ πατρὸς πρόγονοι. ὁ δὲ τηθαλαδοῦς, σκῶμμα εὐηθείας ἔχον ὡς τῶν γὰρ πιουσῶν τεθραμμένων, διὰ τὸ ἀσθενέστερον τῆς τροφῆς. διὸ καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ματικὸς τὸ οἰκεῖν λαλεῖν, οὕτω σφόδρα τηθαλαδοῦς ὄντα δοξάζων, καὶ χάρις τὴν λέξιν παίζων, ὡς ἀνδρα ποιεῖ ἀεὶ φησὶ ἡ ἀστρατεία τρυφῇ. ὁ δὲ πεῖρας φασὶ προσποιήσεως συγγενείας οὐδεὶς κατὰ τὸ αὐτανεψιαδοῦς παρέλαβε. ὅτι ἐστιν ἀπὸς. ὡς ὅ τις ἐμπειρικὸς ἤτοι παίζων, ὁ μητρικὸς εἶδος μητροπάτωρ, ὁ τὸ μωρὸν μωροθρέπτον λοιπὸν ἐπεὶ καὶ ὅτι μαῖα καὶ ἄλλως πρεσβυτέρα γυνὴ λέγεται. ὁ δὲ ἄλλη, ἡ τήθη ἢ τηθία καὶ τηθίδιον, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Τηθυνός, θαλάσσιον. Τηθύα, πετάλα ἃ τρέχουσιν οἱ ποταμοί, καὶ εἶδος ὀστρέου. Τηθύς, τηθύες, ἡ γῆ παρὰ τὸ τιθῶ. ὁ δὲ λέγει τὴν τροφὸν ἡ γῆ γὰρ πάντα τρέφει. ὁ ὅτι κυρία ἐστὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ἀφ᾽ ἧς τὰ πάντα τρέφεται. ὁ δὲ τηθη γίνεται παρὰ τὸ τίθος, ἀφ᾽ οὗ τὸ βρέφος τρέφεται. ἄλλοι τίθη τὴν οὖσαν ἡ περὶ τὸ τιθὸ δηλαδὴ τὸ λάβε, καὶ τὸ θῇ τὸ θηλάζω κατὰ τοὺς παλαιοὺς. ἀνέστη, ἡ λέγουσα τῷ βρέφει λάβε θήλασον. Τηκεδανῶς, τηκομένου τήκοντος. Τήκεσθαι, κυρίως λέγεται ἐπὶ χιόνος, καὶ κηροῦ ἢ φθορικῶς, τήκεσθαι. καὶ περὶ θεόκριτον, τὸ τὺ τάκεαι. ἀντὶ τοῦ τήκῃ. ἤγουν φθείρῃ. τήκω γὰρ, τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω. Τηλαυγές, τηλεσκόπον καθαρόν. Τηλαύγημα, ἀρχὴ λαμπρά. Τηλαυγῶν, τὸ ἐκ τοῦ μακρόθεν φωτίζων. οἷον τηλαυγές, μακρόθεν διαυγές. Τηλεβόαι, οἱ περὶ τὴν ἀκαρνανίαν ἀκοῦντες. ἄνδρες λῃστρικώτατοι τὸν τρόπον καὶ ἐς ἄργος ἐπελθόντες, τὰς τοῦ ἠλεκτρύωνος βόας ἀπήλασαν τοῦ πατρὸς ἀλκμήνης. γενομένης δὲ μάχης, καὶ ὁ ἠλεκτρύων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀπορρίθησαν. διὸ ἀλκμήνη μετὰ τοῦ καὶ ἀπεκήρυξε τὸν ἑαυτῆς γάμον, τὸν τιμωρησάμενον τὸν πατρὸς φόνον. τιμωρησάμενος δὲ ἀμφιτρύων, ἔγημεν. ἡ ἱστορία σαφὴς παρ᾽ ἡσιόδῳ. περὶ δὲ τῆς μάχης φερέδαμος ἱστορεῖ, ὅτι περσέως καὶ ἀνδρομέδας, τέσσαρες παῖδες ἐγένοντο. ἀλκαῖος. σθένελος, μήστωρ, ἠλεκτρύων. καὶ κοινὸν ἔχον τὴν βασιλείαν μετὰ τὸν περσέως θάνατον. μήστορος δὲ θυγάτηρ ἱπποθόη. ἧς καὶ ποσειδῶνος, πτερέλαος. τοῦ δὲ τηλεβόας, καὶ τάφος. ὡς δὲ τινες πτερέλα τοῦ τηλεβόα ἐγένοντο παῖδες, οἱ καλούμενοι τηλεβόαι. ἐλθόντες δὲ ἀπῄτουν ἠλεκτρύονα τὰ τῆς μάμμης ἑαυτῶν τῆς μητρὸς ἱπποθόης. ἀντειπόντος δὲ αὐτοῖς, οἱ ἠλεκτρυωνίδαι, ἀπορρίθησαν ὑπ᾽ αὐτῶν πτερέλα παῖδες τηλεβόας, καὶ τάφος. ἀφ᾽ ὧν ἡ νῆσος. τηλεβόαι οὖν οἱ τάφιοι. ἢ ὅτι τῆλε ἀκοῦντες ἀπὸ τοῦ ἄργους, τὰς βοῦς ἀπήλασαν, ἢ ἀπὸ τοῦ τηλεβόου τοῦ πτερέλα τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ ἀδελφὸς τάφιος. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ νῆσος. Τῆλε, ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικὸν, καὶ δηλοῖ τὸ πόῤῥω. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τηλόσε. σύγκειται τὴν ὅς συλλαβήν. ἐκ τούτου καὶ τηλέμαχος, ἀπὸ τοῦ τῆλε ἴσταθαι κατὰ τὴν ἱστορίαν. Τηλέγονος εἴσομαι κασιγνήτην. τὴν θυγατέρα κίρκης. καὶ κίρκης μὲν ἀναιρεῖ τηλέμαχος, μὴ φέρων ἄλλως τὰ προστάγματα. ἀναιρεῖται δὲ καὶ ἄλλος ὁ τηλέμαχος, γὰρ κασιφόνος. Τηλεδαπὸς γίνεται, ἀπὸ τοῦ τῆλε καὶ τοῦ ἔδαφος. οἷον, τηλέδαφος, τηλεδαπός, ἡ τῆλε ἢ μακρὰν τὸ ἔδαφος ἔχων. σημειωτέον δὲ πρόσεστιν ἔχει ἡ τὸ ἡμεδαπός. καὶ ἀλλοδαπός. ὁ τοῦ ἐμπείρου δηλαδὴ ἐδάφους, καὶ τοῦ ἀλλοδοῦ ἐδάφους. ὁμοίως καὶ τὸ ποδαπὸς ὁ ξένος. οἷον, ποίου ἐδάφους, ἤτοι χώρας γῆς. Τηλεθάει, ἐκ τοῦ θάλλειν γίνεται. ὡς ἄρα θαλλίθειν

καὶ τὸ τιτραίνω, ὅ ἐστι [illegible] τὸ τιτρῶ. τὸ τρῶ [illegible] ἁρμόσει ταῖς ἄλλαις. ἔστι γὰρ τρῶ. ἐξ οὗ παράγωγον, τὸ τρανὸς, καὶ τρανής. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τιτραίνω ὡς τρέμω τρεμαίνω. ἔοικε δὲ γίνεσθαι τὸ τρῶ, ἐκ τοῦ τείρω κατὰ συγκοπὴν, ὅ ἐκ τοῦ τρῶ. ἀπὸ δὲ τοῦ τρύω τρῶ, καὶ τρώγω. ὅθεν ὁ τράγος. καὶ τρωγλόγος, καὶ ὁ τικτονικὸς τόρος, καὶ τὸ τρυπᾶν. Τερετίζειν, καὶ τιτίζειν ᾠδὴ τιτίγων. ἢ τερετίζειν, τοῖς μουσικοῖς κρούμασι ποιητικὰ [illegible] τὸ λεγόμενον τέρετ. ἀφ᾽ οὗ τερετίζειν λέγεται τὸ ᾄδειν, κατὰ ἀλλοίωσιν τοῦ α, εἰς ι. καὶ τερετίσματα, ᾠδαὶ ἄσματα [illegible], ἢ ἄσματα ἔκλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος, ἢ τῆς ἀηδόνος. Τερηδόνες, σητοδόται, ἢ σκώληκες. Τερθρεία, γοητεία [illegible]. Τέρθεται, ξηραίνεται. καίεται. Τερθραί, αἱ εἰς τὸ κέρας τοῦ ἱστίου κατίεσθαι [illegible], ἃς τὰ ἄρμενα ἕλκουσι. Τέρθρον, ὁ λεγόμενος ἀρτέμων. εἶναι δὲ, τὸ ἄκρον τοῦ κέρως, καὶ στέγω ἀκίας. τινὲς δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὑψηλόν. ἢ τέρθρον χαρίεντι τοῦ ἱστοῦ [illegible] διὰ τὸ τρύπησθαι γὰρ κατὰ [illegible]. τινὲς δέ φασι τὰ ἄνω τρυμμάτια τοῦ ᾠδὴ τοῦ ἱστοῦ ὀργάνου, ἀφ᾽ οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἐκ τούτου γίνεται τερθρεία, ἡ λεπτολογία. ἄλλοι δέ φασι τερθρείας, τὴν φλυαρίαν. τὴν ἐν τοῖς δυσμέρεσι καλουμένην μάχην. σημαίνει δ᾽ ἔτι [illegible] [illegible]. Τερθρευτὴρ ὁ [illegible] Τερίκαρπον, μεγαλόκαρπον. Τέρμα, τάφρος. Τερίνω, [illegible]. Τέρμα, σημεῖον τέλος ζωῆς. καμπτήρ, ἔσχατον. Τερματίζει, πλησιάζει. ὁρίζει. Τερμάτων, πλευτιαίων. Τέρμινθα, αἱ τοῦ τερμίνθου καρποὶ [illegible] κατὰ τὸ δέρμα [illegible] φύσιν ὄγκοι. Τερμέρια κακὰ, τὰ μεγάλα. Τέρμια, ἄσημοι. Τερμιείς ὀξεῖς, ὡς πάντων ἀρχὴ καὶ τέρμα. Τερμινθὸς καὶ τέρεμινθος, ἐμφερὴς λίνῳ φυτόν. ἐξ οὗ [illegible] φασὶ ἀθηναίους ὁρμιὰς [illegible] τὰ παίγνια, καὶ εἰς ἀλεξιφάρμακα. Τερμιόεσσα, ἀπὸ τοῦ τερματίζουσα αἰεὶ, μεγάλη καὶ πλεία. Τερμιόεντα, [illegible] καὶ [illegible] μέχρι τῶν ποδῶν τερματιζόμενον. Τέρμις, τρίς. Τέρμονα, ὁρισμόν. τέλος. Τέρακα, τῆς κάνου τοῦ φυτοῦ τὸν καυλόν. Τέρπουσιν ἄλγεα πάσχων. παρὰ φύσιν λέγεται, πρὸς ἔνδειξιν τοῦ μεθύοντος. ὃς δ᾽ ἂν ὀλυπεῖσθαι ἐφ᾽ οἷς πάσχει, ὁ δὲ τέρπεται. τριχὸς ἀμελεῖ τις τοῦ συμφέροντος κατὰ τὸ γένος τὸν ἢ νήπιος οὐδὲ χαλίφρων, ἢ ἐκὼν μεθιείς. ἔστι δὲ νήπιος μὲν, ὁ ἔτι κατὰ παῖδα φρονῶν. χαλίφρων δὲ, ὁ μὲν παῖς μὲν, αἰὼς δὲ μὴ [illegible], ἀλλὰ χαῦνος καὶ τὰς φρένας κεχαλασμένος. ἑκὼν δὲ μεθιείς, ὁ [illegible], ἢ ἀμελούμενος, ἢ ῥᾴθυμος. Τέρπειν, οὐδὲν πάλαι ἐστίν, ἢ τὸ ἐξ ἀθυμίας εἰς εὐθυμίαν μεταστρέφειν, κατὰ μετάθεσιν ἀμεταβόλου καὶ σὺν πλεονασμῷ. εἰς τὸ τερπικέραυνος Δία, ὁ τέρπων κεραυνοῖς. Τέρπεσθαι, μετάθεσίς ἐστι τοῦ ρ πρὸ τὸ τρέπεσθαι ἢ μεταλίθεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν βιωτικῶν φροντίδων. ἢ ἀπὸ τῆς θεραπεύω τὸ τέρπω. Τερπιάδης, τερπνὸς ὁ φήμιος ὁ [illegible]. Τερπικέραυνος, ὁ τέρπων τοὺς ὁσίους τῷ κεραυνῷ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ. Τερπνὰ, ἡδέα. Τερπνὸς, παρὰ τὸ τέρπω τερπὸς [illegible] τοῦ ν, τερπνός. ἐκ δὲ τοῦ τερπνὸς, γίνεται τερπνότης. ἢ παρὰ τὸ τέρπειν τὸν νοῦν. Τερπωλή, τέρψις. Τερπόμεθα, τρεπόμεθα. Τέρρα τε, ἔσχατον ὁδοῦ τερπνόν. Τέρθρον, [illegible]. Τερσαίνω, ἐκ τοῦ τέρσω ὁμοίως τῷ [illegible] τοῖς [illegible]. ἐκ τοῦ τείρω δὲ τέρσω [illegible] δραμόντες ἀδείμα, γίνεται τέρσω, ἀφ᾽ οὗ τὸ τερσαίνω. τείρεται γὰρ πᾶς τὸ ξηραινόμενον. ὡς καὶ πρὸς κτῆσιν. ἐκ δὲ τοῦ τέρσω, ὁ δ᾽ ὕπτερος ἀόριστος τὸ ἔτερσεν καὶ ἐξ αὐτοῦ ὁ ταρσὸς, καὶ ὁ ταρρὸς, καὶ πόλις ταρσός. Τερσαίνεσθαι, τὸ ἐν ἡλίῳ ξηραίνεσθαι. Τέρσεσθαι, τὸ ξηραίνεσθαι, καὶ τέρσω τὸ ξηραίνω. ἐξ οὗ καὶ τερσαίνω. ἐκ τοῦ τυροποιείων ταρσός, καλαθίσκος. ἐν ᾧ ὁ τυρὸς τέρσεται. καὶ ὁ τοῦ ποδὸς. κατὰ δὲ [illegible] ἡ τῶν κιλίκων ταρσὸς. ἔστι δὲ ὁ τῆς τυροποιΐας ταρσὸς καὶ ταρρὸς λέγεται, κατὰ τὸ ταρσὸς καὶ ταρρὸς, διαλοικισμὸς ἐν τῷ ἐπὶ τὰ [illegible] ταρρῷ τοῖς θεοῖς ὑπερφρονεῖς. Τέρυ, λεῖον. Τέρυ, ἀσθενές. λεπτόν. Τέρυας ἵππος, οὕτω λέγεται ὁ εἰς ἀσθενὰ γυῖα. Τερύνης, ὁ τετριμμένος ὄνος ἢ γέρων. ἢ δυσκατάλυτος γέρων. Τερύσκεται, [illegible]. Τερίσκετ, [illegible]. Τέρφος, λέπυρα. Τέρχνεα, φυτάρια ἢ ὠπάρια. Τερψιμβρότου, τῆς εὐφρονῆς, ἢ τοῦ ἡλίου αἱ βροτοὺς τέρπουσι. Τέρψις, τερπνότης. Τεσσαρακοστή ἐστι, σύμβολον καθαρισμοῦ τοῦ μέλλοντος σώματος. εἰς παρασκευασίαν ψυχῆς, [illegible] σώματος τοῦ χριστοῦ. τάφος γὰρ τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ χριστοῦ ἐστι, τὸ σῶμα τῶν λογικῶν. ἢ δὲ αἰά φασιν ἄλλου, ζωὴ πάντων ἀνθρώπων. Τέσσαρες, τισσαρὸν, πέσσαρσι, τέσσαρα. αἱ καὶ αἱ. τέσσαρα. πίσυρες. τέσσαρσι. πίσυρα. τά. Τεσσίχεν, τὸ μισθόν. Τετελεῖτι τύμβῳ, στήλη τοῦ τάφου. Τέτα, λίαν. κάρτα. Τέταγών, τὸ ξυνιστικῶς ἀπὸ τοῦ ὃ γίνεται δὲ ὕπτερος ἀόριστος, ἤγουν ἐν χρήσει. ὡς ἀπὸ τοῦ φράζω τὸ ἔφραδον. ἀφ᾽ οὗ μετοχή, ταγών. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τεταγών. ἤγουν τείνας, ἑλὼν. ταξὼ γὰρ σημαίνει τὸ τείνω μέλλων, ταξὼ. ὁμοίως ταρακώμηνες, τέταγα. ὁ ἀόριστος δεύτερος ἔταγον, καὶ [illegible] ἀναδιπλασιασμὸν, τέταγον. ἡ μετοχὴ, τεταγὼν. ὁ δὲ τετυχικαὶ τὰ ἔργον ἃ [illegible] τοῦ τὸ λαμβάνω γίνεται ταξὼ κατὰ [illegible], ὡς φράζω φράζω. ἔβαξον, τὸ βαίνω. ἐξ αὐτοῦ τεταγών κατὰ τὴν ἐξεθεῖσαν ἀναβολὴν. ἤγουν τοῦ ποδὸς τεταγών, αὐτὴν λαβὼν ἔρριψεν. ἄλλοι δὲ τὸ τεταγών, ἀπὸ τοῦ ἀχέσου. ἀφ᾽ οὗ τὸ τέταμαι, ἐν τῷ [illegible] καινὰς μὲν, τείνω, ἤτοι ταίνω. [illegible] δὲ τάξω, ὡς ἀπὸ τοῦ χέω χείσω, καινὰς μὲν, χεῶ. [illegible] δὲ, χάζομαι τὸ ἀνα χεῶ. ἔστι δὲ τὸ τάξω, καὶ [illegible] μετὰ [illegible] γὰρ ἐμὲ [illegible] τοῖς [illegible] ἄχισον ἀπὸ τούτου δ᾽ [illegible] β. ὁ ἀόριστος ἔταξον ἐν χρήσει. ἀφ᾽ οὗ μετοχή, ταγών. ἢ τεταγών. αἱ τεταχικαὶ. ἐκ τοῦ τὸ λαμβάνω [illegible]. ὅθεν ἐν τῷ ἐστι δέξαι. λάβε. τὸ γάρ φασι δέχομαι. ὅθεν παράγωγον, τάζω. ἐξ οὗ τεταγών. Τέτηκα, κεκέρδακα. τῆς [illegible] γίας. τέτηκα, καὶ κεκέρδηκα κατὰ τὴν ἀκολουθίαν ὀφείλονται εἶναι. Τετικὸς, τετηκώς. Τετιμένον, τετιμημένον. Τέτανος, κοιλία. χίσμα. ἄσβεστος. Τετίηται, ἐκ λύπης εἴχετο. Τετραγανισμένα, [illegible] συνειλημμένον. ἃ γὰρ παρ᾽ ἡμῖν σαργανα, [illegible]. Τετάρξη, [illegible]. Τετάρισο, ἡ κοεῖσθαι. Τετάρτημα, [illegible] τῆς τίτλω πρὸ τοῦ [illegible]. ἀπὸ τοῦ κορινθίου τις. ἢ καὶ ἄλλος καὶ [illegible]. ἵνα λέξω ὅτι προθείς τις διὰ τὸ φαίνεσθαι [illegible] δὲ μετὰ τὸ τετάρτημα κάπτιν εἶλον

Τεῖχος, παρὰ τὸ τεῖχος ἐκ τοῦ τεύχω γίνεται τεῖχος· οὐ δὲ τέρας τὸ τῆς πόλεως· τεῖχος δὲ ἀρσενικῶς, ὁ τῆς οἰκίας ἢ
τὰ τειχία ὁμοίως. Τεῖχος τειχίσαι, διαφέρει τοῦ πολίσαι· οὐ γὰρ πᾶς ὁ τειχίζων ἤδη καὶ πολίζει· διὸ ἕλληνες μὲν τεῖ-
χος ἐτειχίσαντο· ποσειδῶν δὲ, καὶ ἀπόλλων, τεῖχος ἐπόλισαν [illegible]. Τειχοφύλαξ, ὅρος τις ἐν μυρρίνη.
Τέως, καθ' ὁμοιότητα ἐστὶ τῷ ἕως ἕως· δηλοῖ δὲ τὸ ἐν προσούτῳ· καὶ τέως, ἐν τοσούτῳ· ἐν ὅσῳ. Τέκει, ἔτικτε· ἐγέννα.
Τεκέεσσι, τέκνοις· ἰδίοις. Τεκμαίρομαι παρ' ὁμήρῳ λέγεται ἀντὶ τοῦ τελειῶ, ἐκ τοῦ τέκμωρ τὸ τέλος· ἀντὶ τοῦ τεκμαί-
ρομαι τὸ τεκμαίρομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται· λουκιανὸς ἀπὸ τῆς κτίσεως τεκμαιρόμενος τὴν ἀθανασίαν· ἢ τεκ-
μαίρεται παρ' ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ βουλεύει τεκμαίρω, σημαίνει τὸ καθ' εἰκάζω· καὶ τὸ σημειοῦμαι. Τεκμαίρεσθαι,
ἀντὶ τοῦ σημειοῦσθαι· ἀφ' οὗ καὶ τέκμαρ, τὸ σημεῖον, ὡς οἱ μεθ' ὅμηρον λέγουσι. Τέκμαρ, τέρας· τέλος. Τεκμήριόν
ἐστι, σημεῖον ἄλυτον· ἀναμφίβολον· ὡς τὸ γάλα ἔχειν πολὺ, τὴν τετοκέναι· εἰκὸς δὲ σημεῖον οὐκ ἀναμφίβολον ὡς τὸ ὠχρὰ
κλεῖν τὴν ἐφίστασθαι. Τεκμήριόν ἐστιν, ἀπόδειξις ἀφανοῦς λόγου συλλογιστικός· ἀληθὲς λόγος ἐμφαντικὸς, διὰ τῶν
γινωσκομένων. Τεκμηριοῦσθαι, σκέπτεσθαι· φράζεσθαι. Τέκμωρ, τέλος φανερὸν μαρτύριον· σημεῖον· τὰ δὲ εἰς ωρ λή-
γοντα ὀνόματα, οὐδέτερά εἰσι ταῦτα· ἕλωρ· τέκμωρ· ὕδωρ. Τέκνον φίλε, παρ' ὁμήρῳ ἀττικῶς ἐσχημάτισται· δεῖ γὰρ τοῦ
ῥητοῦ διὰ συνήθους ὀρθοῦσθαι ὡς τὸ κοινότερον ἵνα λέγῃ ὅτι τέκνον ὦ φίλε. Τεκοῦσα, τέκνον ἔμβρυον ἔχουσα. Τε-
κνώσει, ἀντὶ τέκνον ποιεῖ. Τεκταίνεσθαι βουλὴν, ἀπὸ τῶν τεκτόνων μετήνεκται· ὡς τὸ βουλὰς ὑφαίνειν, ἀπὸ τῶν ἱστουρ-
γῶν. Τεκταίνεται, ξύλα ἐργάζεται. Τεκτήνατο, κατεσκεύασατο· ἀπὸ τοῦ τέκτων τεκταίνω· οὐ ὁ μέλλων τεκτα-
νῶ· ὁ ἀόριστος ἐτέκτηνα· ὁ μέσος ἐτεκτηνάμην ἐτεκτήνω, ἐτεκτήνατο· καὶ ἰωνικῶς, τεκτήνατο. Τεκτονική ἐστι, τέ-
χνη περὶ ξύλα καθ' γινομένη, θρόνων ποιητική, ἢ πολλῶν ἄλλων. Τέκτονος υἱὸν παρ' ὁμήρῳ, ἃ μὲν ἀκριβέστεροι ἐκδέχονται
φασιν· οἷον τέκτονος λεγομένου καὶ τοῦ ἁρμονίου, ὡς δηλοῖ τὸ τεκτήναντο νῆας ἐΐσας· ὥστε εἶναι ἐνταῦθα δύο πρόσωπα·
υἱὸν μὲν φέρεκλον, πατέρα δὲ τὸν ἁρμονίδην· τινὲς δὲ ἐκδέχονται ὄνομα κύριον τὸν τέκτονα, καὶ τρία φασὶ πρόσωπα· ἵνα
ὁ μὲν φέρεκλος, ἦν τέκτονος υἱός· ὁ δὲ τέκτων, υἱὸς τοῦ ἁρμονος· καὶ ὅρα δὲ ὅπως οἰκεῖα ταυτολογίας τὰ ὀνόματα, κατεί-
ργομένα τὰ ξύλα· καὶ αὖ δὲ συναρμόττει αὐτά· οὗτω δὲ καὶ ὁ δαίτρευτά τινα λέγειν ἱερέα. Τέκτων δίφρων, ἁρμοδιστὴς ὁ
ναυπηγός· καὶ ἁπλῶς ἅπας ὁ ὁπωσοῦν διακείμενος, περὶ σκεῦος ξύλων. Τέλα, τὰ [illegible]. Τελαμὼν, ὁ λῶρος· ὁ ἀνα-
φορεὺς τοῦ ξίφους· καὶ τῆς ἀσπίδος· ἀπὸ τοῦ τλῶ τὸ καρτερῶ, ὡς καρτερικὸς καὶ ἰσχυρὸς καὶ βασταστικός. Τελαμῶνας
ἔφη ὁ ποιητὴς, τοὺς ἀναφορεῖς ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος· εἰ δὲ ἀργύρεα τῶν δὲ μαχαιρῶν ἀναφορεῖς· ὅμως ἱμάντας καὶ αὐ-
τοὺς ποιεῖν ἄλλους, ἀναλόγως τῇ ἀρχομένῃ τῆς ἀσπίδος ὕλη. Τελαμώνια κόνδυλα, ἃ προσδιδόμενα τὸν τελαμῶνα·
ἢ μεγάλα· χαλεπά. Τελαμὼν, ἀσπίδος· ὁ λῶρος παρατὶς, δι' οὗ ἡ ἀσπὶς ἀναφέρεται· διὸ καὶ ἀναφορεὺς ὁ αὐτὸς λέγεται·
λέγεται δὲ τελαμὼν ἀσπίδος, ἢ πρὸς διαστολὴν ἑτέρων ἐρρέθη· οἷον ὡς καὶ ὁ τοῦ ξίφους. Τελάσσαι, τολμῆσαι τλῆναι.
Τελειότερον, ἐντελέστερον. Τελγὶ, ὁ καλούμενος ἔρως κακῶς· ἔστι γὰρ γελγί. Τελαίνειν, κωμῳδῆσαι ἄξιον. Τελέ-
θουσι· τελῶ τὸ πράττω, καὶ τὸ ὑπάρχω· ἀφ' οὗ καὶ παραγωγὴν, τελέθω· ὡς ἀπὸ τοῦ τέμω τεμέθω· ἢ φλέγω φλεγέθω, καὶ
θάλπω θαλέθω· ὁ τρέπει τὸ θ εἰς τὸ τ, καὶ τὸ α εἰς τὸ ε, καὶ γίνεται τελέθω. Τέλεια, καὶ τέλη· τὰ ἀναλώματα· ἢ τὰ
συνέδρια τῶν ἐν ἀρχῇ. Τέλεια ἱερὰ, τὰ ἐνιαύσια· οἱ δὲ, τὰ εἰς ἡμέρας δέκα ὑπερβεβηκότα. Τελείτερον ἐκ τοῦ τε-
λῶ τελείω, ὡς χέω χείω, θέω θείω· ἢ ἐκ τοῦ τελέω τελείω, ὡς σέω σείω· ἐτελειόμην τὸ τρίτον, ἐτελείτερον καὶ ἰωνικῶς τελέ-
ετο. Τελεῖν, τὸ πράττεσθαι καὶ τὸ καθ' λέγεσθαι· τελεῖν, ἢ τὸ ἐκπράττειν· ἢ ἀπαιτεῖν· ἢ τελέσαι ἀντὶ τοῦ πράξαι· ἢ
τετελεσμένον, τὸ πεπραγμένον· καὶ συντέλεια, τὸ τέλος· καὶ συντελεστὴς, ὁ τελειῶν. Τελεῖν, ἢ τὸ λαμβάνειν φόρους,
καὶ τὸ διδόναι· καὶ τὸ πράττειν· καὶ τὸ ἑορτάζειν· ἢ τὸ καθ' λέγεσθαι, καὶ συναριθμεῖσθαι· καὶ τελεῖ εἰς τοὺς ἕλληνας, ἀν-
τὶ τοῦ ἕλλην ἐστί· καὶ τελεῖ εἰς τοὺς ῥωμαίους, ἀντὶ τοῦ ῥωμαῖός ἐστι· τελεῖ εἰς τοὺς ἀστοὺς, ἀντὶ τοῦ ἀστός ἐστι· καὶ ὁ βάρβαρος τε-
λεῖ εἰς τοὺς ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ ἕλλην ἐστί. Τελεῖν, καὶ τὸ [illegible] τελεῖν, καὶ [illegible]· τελεῖν, ἢ τὸ μυεῖν· ὅθεν καὶ τελεστὰ
καὶ τελούμενος, ὁ τὰ ἄδυτα μυούμενος· ὡς ἢ πρὸς δημοσθένην· σὺ μὲν ἐτέλεις, ἐγὼ ἐτελούμην· ἐγὼ δ' ἐπλούμην.
Τέλειόν ἐστι, τὸ συμπεπληρωμένον τῷ ἰδίῳ λόγῳ τῆς φύσεως· ἀτελὲς δὲ, τὸ ἐναντίον. Τελεῖν, ἀναλίσκειν ὡς ἐν τῷ [illegible]
[illegible] λέγεται πρὸς τὸν ἱπποκράτην. Τέλεια, ἀγέρμακοί τις. Τέλειος, τελεσιουργός ὁ ζεὺς, ἢ ὁλόκληρος.
Τελειώσεις, ἀγιάσεις. Τελειῶ, ἀνύω· ἐπανύω· διανύω· ἀνύττω, ἀπεργάζομαι περαίνω, τελεύτω, ἀπαρτίζω· διαπράττω.
Τελέων, οὐ μάταιον ὁ ποιητὴς προσέθετο· οὐ δὲ μίαν γὰρ λέξιν εἰκῆ παραρρίπτειν ἀδεῖ, ἀλλ' ὅτι τοῖς θείαις ὡς τελείοις προσή-
γον χρὴ τέλεια· ὃ καὶ πρὸς αὐτὸ διαστολὴν εἶπε τοῦτο τῶν ἀρνῶν οὐ τελείων ὄντων, ἀτελεῖς γὰρ οἱ ἄρνες· ἑπόμενον
ἀρνειὸς τέλειός ἐστι. Τελωνικίσαι, ἐνστερίψας τὸ κενῶσαι· ἀπὸ τελωνίκου τινός· ὅστις εἰκὸς [illegible]· καὶ
λέγεται τις τελωνίκιος ἐχὼ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων. Τέλσον, τὸ τέλος καὶ πέρας. Τελεστικὸν, τὸ [illegible]
ρον ὕχον. Τελέσαι, θῦσαι. Τέλεσαν δῶρα· ὅμηρος οὐκ ἐπὶ δῶρα τέλεσαν· δηλοῖ μὲν, τὸ ἐτελείωσαν εἰς τέλος ἤγα-
γον· γέγονε δὲ τοῖς ὕστερον ἀφορμὴ τοῦ εἰς φορολογικὴν λέξιν θεῖναι τὸ τελεῖν· ὥστε ἐτέλεσεν ὁ δῶκεν τὸ δὲ, τι. Τελεσθῆ-
ναι, τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως αἰτῶν. Τελεσταζόμενα, θυόμενα, καὶ τελούμενα. Τελεσιάς, ἡ μετὰ ξιφῶν ὄρχησις· ἀπὸ τοῦ
[illegible] τελεσίου. Τελέσιος ἡμέρα, ἡ ἐσχάτη. Τελεσιουργεῖ, τὸ ἔργον εἰς πέρας ἄγει. Τελεσφόρος, ὁ χρόνος ἐστὶν
ἀπλῶς ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐνιαυτὸς· ὃς τὰ κατ' ἄλλον πάντα εἰς τέλος ἄγει· λέγει δέ τις καὶ τὴν θείαν δίκην τελεσφόρον, διὰ
τὸ αὐτῆς ἐνεργὸν ἢ πρακτικὸν καὶ ἐν πᾶσι δίκην. Τελεσφόρος, τέλειος μάντις· ἐγγαστρίμυθος. Τελεσφία, θυσία
τις ἐν λίνδῳ. Τελεσφορεῖ, ἐντελὲς ἄγει. Τελέσομεν, πράξομεν. Τελεταὶ, ἑορταὶ· θυσίαι· μυστήρια. Τελετή, θυ-
σία μυστηριώδης. Τελεύτη, ἀντὶ τοῦ τελευτὴ δωρικῶς. Τελευταῖόν τινα λέγειν, ἁμάρτημα τῶν πρὸς παιδείαν ἀρχαί-
ων τάττειν· ἐπεὶ γὰρ ἀρχαιότερον ὂν λεγόμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἔθεσαν καὶ τοῦτο δεῖν· ἀλλὰ σὺ τελευταῖον λέ-
γε. Τελευτὴ, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ τέλος τοῦ ἔργου· καὶ τελευτᾶν, τὸ εἰς τέλος ἀγαγεῖν· ἢ τελευτὴ, ἡ φανερὸς τὸ ἀπο-

διαχωρίζω· Τμήδην τραχεῖ, ἀνάλογος τῷ ἀμβλήδην καὶ ἀμβλάδην, καὶ τοῖς ὁμοίοις, τὸ αὐτὸ πλάξιν δηλοῖ τῆς ταρ
γῆς· Τμηθεῖσα, κοπεῖσα· Τμῆξαι, τεμεῖν λαβεῖν· Τμῆσις, αὐτὸ σαφές τοῦ λόγου, ἀνάλυσις εἰς δύο λέξεις· οἷον, ἄμα
πόλις, ἀντὶ τοῦ ἀμφόπολιν· Τμητὸς, τμῆμα· Τμῶλος, ὄρος Λυδίας ὑψηλόν· διὸ νιφόεντα λέγει αὐτὸν ὁ ποιητής· ἐκ τού
του δὲ ἔρχεται ὁ ὑμνούμενος χρυσορρόας πακτωλός· Τὸ τὸ ἄρθρον, οὐδέποτε κουφίζεται, ἀλλ᾽ ἀεὶ συναλείφεται· καὶ εἰ
μὲν μετὰ τοῦ ι, ἤγουν καὶ ι δίφθογγον, οἷον τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον· εἰ δὲ μετὰ τοῦ α, εἰς α· οἷον τἀληθές, τἀληθές· εἰ δὲ μετὰ τοῦ
ε, ἢ ο, εἰς ου δίφθογγον· οἷον τὸ ἔμπροσθεν, τοὔμπροσθεν· τὸ ἔπος, τοὔπος· εἰ δὲ μετὰ τοῦ ο, εἰς ου ὁμοίως· οἷον, τὸ ὄνομα, τοὔνομα·
καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἄρθρα συναλείφονται· τὸ μὲν ὁ τῆς δασείας τοῦ ἀρσενικοῦ μετὰ τοῦ ε, εἰς α· οἷον ὁ ἕτερος, ἅτερος· ὁ
μοίως καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ ὁ στοιχείου τοῦ ἕτερος, θατέρου· τὸ δὲ ὦ τῆς [illegible], μετὰ μόνου τοῦ α, συναλείφεται εἰς αὐτὸ τὸ α λιτὸ
α· οἷον, τῷ ἀνδρὶ, τἀνδρί· αὐτὸ δὲ θηλυκὸν, τὸ ῃ καὶ ε, εἰς α· οἷον, ἡ ἑτέρα, ἁτέρα· καὶ αὐτὸ τῶν ἀπὸ τοῦ στοιχείου ὁμοίως· Τά
κις, χιτὼν χιτών· Τὸ αὐτὸ, εἰ μὲν διαλελυμένον ἐστὶ, δύο σημασίας ἔχει· ἐν δὲ τῇ συναλοιφῇ, μίαν τὴν ἀπαράλλακτον
ὁμοίωσιν· ὅθεν αὐτὸ τὸ ταὐτὸν ἀπαράλλακτον, ἀπόστροφος τίθεται· οὐ γὰρ εἰς ἓν μέρος συναλείφεται ἐν ταὐτῷ ὡς καὶ αὐτὸ σαφὲς ἀπαρα
λάκτου ὁμοιώσεως, ἐν ᾧ οὐ τίθεταί ποτε ἀπόστροφος, ἀλλὰ τοιοῦτόν ἐστιν οἷον, αὐτὸ ταὐτὸ καὶ αὐτὸ [illegible]· διὰ τοῦτο ἐστὶ
ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρὸς, οὐ τίθεταί ποτε ἀπόστροφος εἰς τὸ ταὐτὸ· ὅτι ἀπαράλλακτον ἔχει τὴν ὁμοίωσιν· ὁ γὰρ αὐτὸς
ἐστιν ἀεὶ πατήρ· ταὐτὸ δὲ ἀπαράλλακτα ψιλοῦται, ὥσπερ αὐτὸ τὰ γάλα, καὶ τὰ ταὐτὰ [illegible]· εἰ γὰρ καὶ ὅμοιόν ἐστι καθ᾽ ἕκαστον, ἀλλά
γε οὐ πάντα γάλακτα, ἀλλ᾽ ὅπερ οὔτις τυχὸν προλαβὼν πέπωκε, καὶ ὁ μεθ᾽ ὕστερον τοῦτο πίεσθαι βουληθεὶς, ἴσα ἐστί·
Τόβλικον, χρῶμα τῆς μίμησις· Τόγε ἤκουν, ὅσον δυνατόν· Τόγ᾽ ἐς αὖθις, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν· κυρίως·
τὸ γ᾽ αὐτὸν κουφίζεται, τῶν ὅσα δυνατὰ καὶ πρᾶξαι, καὶ λέξαι· Τὸ γοῦν ἐφ᾽ ὑμῖν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ὑμετέραν δύναμιν
ἢ προαίρεσιν· Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα· ἡρόδοτος· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, ἕλληνας δὴ μεγάλους κατὰ αὐτοὺς γε
νέσθαι· Τόδε μακαρίοντες ἐλθόντες ἀρίσταρχος δύο μέρη λόγου εἶναι ταῦτα λέγει· ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ἕν· ὁ δὲ ἀρίσταρχος,
ὀξύνει τὸ δὲ ὁμοίως τῷ τοῖν· ἢ δύο μέρη λόγου· ἐπείσθη ἡ παράδοσις ἀριστάρχῳ· Τόδ᾽ αὖ, τὸ αὐτὸ δέ· ὁμοίως δέ·
Τὸ δεῖν, τὸ δεῖ· Τὸ δὲ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι· τουτέστι, θάνατος εἰκάζεται ὑπὸ σοῦ ἡ κινδυνώδης μάχη· Τόδιον, τὸ πλέ
μων· Τόδ᾽ ἱκανὸν τόδε, σημαίνει ποιητικὴν τάδε· ἰσοδυναμεῖ δὲ τῷ εἰς προθέσει· ἤγουν, εἰς τοῦτο τὸ χωρίον· ὅ ἐστι τοῦτο
καὶ ἔστι αὐτὸ τοῦ [illegible]· καὶ τόδ᾽ ἱκάνεις, ἴσον εἰς τόδε τὸ χωρίον, ἢ κατὰ τόδε τὸ δῶμα ἐλλειπτικῶς· ὅπερ κατόπιν
τῷ δὲ λέγεται· ὅ ἐστιν ἐνταῦθα ἐλλειπτικῶς καὶ αὐτὸ ταῦτα· τὸ γὰρ τῷδ᾽ ἱκάνεις, ὡς εἴπερ λέγει τις, ἐν τῷδε τῷ οἴκῳ, ἢ
τόπῳ, ἢ χωρίῳ τινί· Τὸ ἐνσώματον, τὸ μετὰ σώματος· Τὸ ἠλύσιον, ὁ παράδεισος· Τὸ ἤνυστρον, μέρος τῆς κοιλίας τῶν
μηρυκωμένων· Τοὶ, ἀντὶ τοῦ οἱ δωρικῶς· εὕρηται δὲ πολλάκις παρ᾽ ὁμήρῳ καὶ τοῖς ποιηταῖς, καὶ τοί, ἀντὶ τοῦ ἀ δωρικῶς·
καὶ τοι σύνδεσμος, ἐγκλίνεται· οἷον, καί τοι· Τοὶ δὲ ναίεται, ἀντὶ τοῦ οἵτινες μεμερισμένοι εἰσί· δωρίδι καὶ ἰάδι διαλέ
κτῳ· καὶ ἔστιν ἰωνικὸν μὲν τὸ δὲ ναίεται· δωρικὸν δὲ τὸ τοί· οὐ μὲν εὐθεῖα ἀρσενικὸς, τοὶ· ὅθεν ἐκβολὴ μὲν τοῦ τ, οἱ γίνεται· ἀ
νόνα πελευσὶ δὲ τοῦ ς, ὁ· Τοιαῦτα, ἀντὶ τοῦ τοιαῦτα· μάξιμος· τοιαῦτα λέγοντες, ἔξιν πραιτωρίας, τῇ ψυχῇ προσάγονται·
Τοιγὰρ, τοιγαροῦν· σύνδεσμος· Τοί δέ γε, ἐκεῖνοι δὲ, ἢ οὗτοί γε· Τὸ ἱερὸν, τὸ θεῖον· Τοῖν, ἀντὶ τοῦ τοιαύτη· Τοίνυν δ᾽ αὖ
κεφαλὴν ποθεῖν, συνεκδοχὴ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον· ἀπὸ γὰρ κεφαλῆς, τὸν ἄνδρα σημαίνει· καὶ ὅταν λέγη λευκώλενον τὴν
καλὴν, καὶ εὐκνήμιδας τοὺς εὐόπλους· Τοιοφύκτρια, ἡ τοὺς σεισμοὺς ποιοῦσα· Τοιοφύσαντες, σεῖσαι· Τοίκον, ἄπτ
αὖ· Τοίνυν, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο· Τοιςφράσαι, ἀγγεῖλαι· εἰπεῖν· Τοῖς αἱ διὰ τοῦ [illegible] κατὰ μὲν ἀλήθειαν παλαιὸν
ἐστιν· ἐν τε τοῖς ἀπίονος καὶ ἡροδώρου, [illegible] τῶν φέρονται πλεῖστοις· τοῖο· αἰὼ· καμάτω· Τοῖος, ὁ τοιοῦτος· Τοῖσδεσσι, ἀντὶ
τοῦ τοῖσδε, ἰωνικόν ἐστι· τῇ μὲν προφορᾷ ἔοικος μέσον σχηματισμοῦ· τῷ δὲ κατ᾽ ἀρχὴν πλεονασμὸν ἔχει, τριγονασμὸν δηλοῦ τῆς τε
λευταίας συλλαβῆς· τοῖσδεσσιν ἢ μὲν ἀπὸ τοῦ τοῖσιν ὅ ἐστι τοῦ τριςγίνεται, κατὰ δὲ ἔχει τὴν μέσην λέξιν παρεισπίπτουσαν·
ἢ δὲ ἀπὸ τοῖσδε, ταύτῃ οὕτω κοινόχημόν ἐστι, τὸ μὴ μόνον τὸ ι ἐπεκτατικῶς τιθέναι, ἀλλὰ ὅλην τὴν σιν συλλαβὴν ταύ
την δὲ, ἐν δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀεὶ πρὸ τοῦ τελικοῦ ἀλλ᾽ ἐς ι, τὸ σ φιλοῦσα ἔχει, ἢ δύναμιν ἢ ἐνέργειαν· Τοιοῦτος, ἔχει
ἀναφερόμενον τὸ οἷος· προτάσσεται δὲ καὶ αὐτὸ τάσσεται· πολλάκις δὲ καὶ τὸ ὥστε· συνέστιος· τὸν μὲν ὅτι τοιοῦτός ἐστιν ὥστε
εἰ μὴ τις νίκησε, ἐνίκησεν ἄν· Τοιοῦτο, τοιοῦτο, τοσοῦτον, εἰ μὲν ἔχει φωνῆεν ἔμπροσθεν, μετὰ τοῦ ν· εἰ δὲ σύμφωνον, χω
ρὶς τοῦ ν· Τοιοῦτος δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε, εὑδέμεν μαλακῶς· ὅμηρος ἐν τῷ ὁ τῆς ὀδυσσείας· δεῖ ἐπιτυχεῖν τω
ὡς ἢ γὰρ ὅτι τοιοῦτος ἦν οἷος λούεσθαι, ἢ μετὰ τὸ ἐμφαγεῖν καμαῦσθαι· οὐ μὴν καὶ ἔργοις αὐτὸ πρέπει τοῖς ἀνδρικοῖς· ἢ ὅτι τοιοῦτος
ἦγουν, βασιλεῖ ἔοικας οὐ τῷ οὕτως ὡς ἐχθὲς, ἀλλ᾽ ὅτι ὁ τοιοῦτος λούσαιτο καὶ φάγοι ὥς τι αὐτοῖς ἐστὶν εἰς ὕπνον· Τοῖχα, ἀπὸ
τεχθεῖ· Τοιχοδιφήτωρ, τοιχωρύχος· Τοῖχος, παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, γίνεται τεῦχος καὶ τοῖχος· Τοιχωρύχος, οἱ τοί
χους ὀρύκτες, κλέπτες λῃσταί· Τοιχωρυχεῖ, τοίχους αἰκίδην διορύσσει· Τοίως ἰσχυρῶς· καλῶς· ἀκριβῶς· Τοκα, ἀντὶ τοῦ πο
λὶν γουσι δωριεῖς· Τοκάδερ, ἴκνυος· Τοκάδα, αἴσυλος τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν· λέγεται δὲ [illegible] κάλαμα τοῦ ἐ
ρας ἢ αὐτὸ τὸ τοῦ καλοῦ ἔρωτος· Τόκεο, δίοκε· Τὸ [illegible] ξίφος, θηρίδιον σκολοπενδρα ὅμοιον· Τοκέες, πατέρες
γονεῖς· Τοκεὺς, ὡς παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνέχω καὶ ἀφίγγω γίνεται ὀχεὺς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τίκω τοκεύς· Τόκος, φύσις· Τοκ
γίον, τὸ ἀληθές· Τὸ κῦρος, ἡ ἐξουσία· ἡ δεσποτεία· Τὸ λαιὸν, τὸ ἀριστερόν· Τολμητίας, ὁ τῆς [illegible]· ἐπὶ ἴσον
ἰσοῦ δύναμιν αὐτοῦ [illegible]· Τολμηρὰ λέγειν, καὶ τολμηρὰ ποιεῖν· ἐκεῖνος μέγα πρᾶγμα ἐτόλμησεν· τολμῆσαι, σημαίνει τὸ ὑπο
μεῖναι· Τὸ λαιὸν, καὶ τοῦ λαιοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μετὰ ταῦτα· Τολέται, ἀδημόσια ὑπηρέται· τοὺς δ᾽ ἄλλους ἢ σκύθας ἔλεγον,
καὶ αὐτοτοξότας, ἀπὸ τοῦ συντάξαντος ἄλλους ἑταίρους· Τὸ λύσιον, τὸ καλούμενον ἀφανίσιον μέτρον πολιτικόν· ἀπὸ τοῦ με
γαρέως πολιτοῦ· ἔστι δὲ προτιμότερος ἀφανίσιον· Τόλυξ, αἰδοῖον· Τολύπαις, μαχομένοις· ἐργασίαις ἢ τολυπεύειν, μάχε
σθαι· ποιεῖν· ἀθροίζειν· πλαστουργεῖν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἔρια ἐργαζομένων· ἢ δὲ σημαίνει τὰ ἀθλά· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία· Το
λύπευμα, τὸ [illegible] σχεῖον ἢ περιλεκαλημένον ἔριον· Τολύπευτο, κατειργάσατο· Τολυπεῦσαι κατὰ τὴν [illegible]

λευκὰ καρπὸν, ἀπὸ τοῦ λευκὸν εἶναι χωρίον τίτανος γὰρ, ἡ λευκὴ λέγεται γῆ. Τίτανος, ἡ ἄσβεστος· λέγεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γύψου, ὃν καλοῦμεν σκίρρον. Τιτανώδει χρόα, γυψώδει· ἢ λευκόχροος. Τίταξ, ἔντιμος· ἢ δυνάστης· οἱ δὲ βασιλεύς. Τιταρήσιον, ὄνομα πόλεως ἢ κύριον· ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι. Τιταρήσιος, ποταμὸς ἠπείρου. Τιτᾶσθαι, στερεοῦσθαι. Τιτάνας, βασιλίσσιν, ἢ ἐκτορος λύτρας. Τιτᾶνες, οὐρανοῦ παῖδες. Τιτανίδα ῥίζαν λέγει ἀπολλώνιος, ἐπεὶ τῶν τιτάνων ἦν ὁ προμηθεύς· διὸ τὴν ῥίζαν ἔφη τιτανίδα, διὰ τὸ ἐκ προμηθέως βεβλαστηκέναι, ὃς εἷς ἦν τῶν τιτάνων· διὰ τοῦτο δὲ τιτανίαν καλεῖ περὶ τὴν τομὴν τῆς ῥίζης, ὅτι συμπάσχει τὸν προμηθέα αὐτὴ τιτανόντος τομῇ. Τιτηνίδος αἴης, τῆς πατρίδος προμηθέως· ἀφ' οὗ ἡ χώρα τιτανὶς κέκληται· ἀπολλώνιος· ἐκ γῆς τιτηνίδος αἴης. Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν· ἀπὸ τοῦ μέλλειν ἀλλοῖς τιμωρίαν τίσειν ὑπὲρ τῆς τοῦ πατρὸς ὕβρεως ὑπὸ τοῦ διός· ἢ ἀπὸ τοῦ τιταίνειν τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν, ἤτοι βλάπτειν μέλλοντας τιμωρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ διὸς, διὰ τὴν αὐθάδη ἀδικίαν καὶ ἐπανάστασιν· τίταιες γὰρ οἱ ἄδικοι καὶ βλαβεροί· ὅθεν καὶ τιτᾶνες ὀνομάζονται αἱ μαρμάτοι τις φάσκει· ἡσίοδος δὲ τιταίνειν φησὶ, καὶ τιμωρίαν λαμβάνειν παρ' ὧν ἠδίκησαν, ἢ τιμωρίαν παρέχοντας, ἢ θελήσαντας τιμωρίαν ἀποτῖσαι τὸν πατέρα παρεκτείνοντα τὴν ὕβριν, καὶ τίσεως ἄξια ποιοῦντας. Τιτθὶς, ἡ τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς μητρὸς ἀδελφή· καὶ τιτθὴ μὲν, ἡ μαστὸν παρέχουσα· τιθηνὸς δὲ καὶ τροφὸς, ἡ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν ποιουμένη τοῦ παιδός. Τιτυγόνιον, ὄμοιον τίττιγι. Τιτύει, τιμᾷ. Τιτυσκόμεθα, κατασοχαζόμεθα· σημαίνει καὶ τὸ ἑτοιμάζειν· ὡς τό, ὡς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο· σημαίνει δὲ καὶ αὐτὴ τὴν ψυχικὴν στοχάζεσθαι· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσι. Τίτλος, πυκτίον ἐπίγραμμα ἔχον. Τιτόρμος, οὗτος αἰπόλος ἀνὴρ διαβεβοημένος ἐπὶ ἀνδρίᾳ καὶ μεγέθει. Τιτρᾶται, τρυπᾶται· διανοίγεται. Τιτρώσκω, ἐκ τοῦ βαίνω· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ τρώω, τρώσω· τρώσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τιτρώσκω. Τιτυβίζει, ὡς χελιδὼν φωνεῖ. Τιτύπται, αἱ μυλαὶ αἱ ... Τιτύρας, ὄρτις ποιός, ἢ τιτυρώδης. Τίτυρος, σάτυρος· κάλαμος. Τιτυρῖνος, μόναυλος, ἢ αὐλὸς καλάμινος. Τίτις, ὀρνίθιον βραχὺ κατὰ αὔλιον, ἐκ τοῦ τιτίζειν· ἢ καὶ πᾶν φησι μικρὸν ὀρνίθιον, ὑπὸ τῶν παλαιῶν οὕτω καλεῖται· ἕτερος δὲ τίς φησι, καὶ ὅτι κατὰ μίμησιν ἦν ὄνομα τοιοῦτον· ὅθεν ἴσως τιτυγόνιον, ζῴφιον παρὰ τὸ αὐτό, ὅμοιον τέττιγι· δῆλον δὲ ὅτι τραχύτερον τοῦ τιτύζειν τὸ τιτυβίζειν· ὃ ἐπίπονον τῆς δίκης εἰσφέρεται λέγεσθαι, καθὰ καὶ αὐτὸ ἕτερον τὸ κακκαβάζειν· ὅθεν παρὰ τῷ κωμικῷ ἐπίρρημα, τὸ κικκαβαῦ. Τιτύσκεσθαι φησὶ, πρὸς διαστολὴν ἐξεῖθεν τοῦ τεύχω τιτύσκεσθαι, ἢ σφενδόνη· λέγεται γὰρ ἐπὶ ... μάλιστα, τὸ τιτύσκεσθαι· λέξις ποιητική, ἀρχαία δοκοῦσα. Τιτύσκεται, καταστοχάζεται. Τιτύσκετο ὑπ' ὄχεσφι χαλκόποδ' ἵππω παρ' ὁμήρῳ· ἴσον ὑπεζεύξατο ἅρμα τιτύσκετο γὰρ δηλοῖ τὸ τιτύσκετο· λέξις ἀρχαία χρόνος παρὰ παρατατικοῦ· γινομένη ἀπὸ τοῦ τύκω τὸ κατασκευάζω παρασκευασμένος, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ἰωνικῷ· ἵνα λέγει τὸ ζάω ἴσον περιφραστικῶς, τιτύσκετο ὑπ' ὄχεσφιν ἴσον, σκευάζειν ἐφ' ἅρματι. Τιτυσκόμεθα, καταστοχαζόμεθα· βλέπει τις ἐκ τοῦ τύκω τύσκω· τιτύσκω κατὰ ἀναδίπλωσιν· ἀφ' οὗ τιτύσκομαι, τιτυσκόμενος. Τιτυσκόμεθα· ὥσπερ ἀλύσκω ἐκ τοῦ ἀλύω τὸ ἀλυσκάζω, οὕτω καὶ τύκω τύσκω παρασκευασμὸς σ· καὶ κατὰ ἀναδίπλωσιν, τιτύσκω· ἀφ' οὗ τιτύσκομαι, καὶ τιτυσκόμενος ὅ ἐστι, τεύχοντες τυχόμενοι. Τιτώ, οὕτω λέγεται ἡ ἡμέρα· παρὰ γὰρ τὸ τίω τίταος γίνεται τιτανίς· καὶ ἐκεῖθεν ὑποκοριστικὸν, τιτώ· ὡς ὑψιπύλη ὑψώ· καὶ ἡ ἀθάνατος. Τί ὑμῖν διαφέρει, τί ὑμῖν μέλει. Τίφαι, αἱ ὀλύραι· καὶ τίφεσιν, ἐν τοῖς ἕλεσι. Τιφαίας, τὰς τῶν ... καταδύσεις. Τίφια, ὄρνεα τὰ ἐν τοῖς ἕλεσι γινόμενα· ... καλοῦσι, τὴν καλουμένην σίλφην· ἔστι δὲ ζῶον κανθαρῶδες. Τίφ' οὕτως, ἀντὶ τοῦ τί ποτε οὕτως. Τίφος, ὁ κάθυγρος τόπος καὶ ἕλος· ἀπὸ τοῦ τύφεσθαι, ὅ ἐστι πυθίεσθαι· καὶ κρύπτεσθαι τοῖς ἐν ὕλῃ δασεῖ ὄντας τόπους, παρὰ ἀπολλωνίῳ. Τῖφυς, ὁ ἐφιάλτης πάλιν, καὶ ὁ τῆς ἀργοῦς κυβερνήτης. Τίφω, πίνω. Τιχίζομαι, σκέπομαι.

ΤΟ Τ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ· Μ, ΚΑΙ Ο·

Τλᾶθι, ὑπόμεινον. Τλαίην· τλῆμι· τλᾶς, τλᾶσι· μέλλων, τλήσω· ἀόριστος δεύτερος, ἔτλην· ὡς τὰ παθητικὰ, ἐτλάσθην, ἔτλητε· τὸ προστακτικὸν, τλῆθι· ἡ μετοχὴ, τλάς, τλάντος· τὸ εὐκτικὸν, τλαίην· τλαίης, τλαίη· ἄλλος· τλαίην· καὶ τιτλαίω κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐπὶ μιᾶς δὲ ἀλλοῦ τὸ τλῆμι· οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ θνῶ θνῆμι, ἔθνην· θνάς, θνάντος, θναίην· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τεθναίην· ἄλλος δὲ κλίσιν ὁμοίαν ἀναδιπλασιασμὸν ἔχουσι, τὸ κλῦθι κατὰ πάντας ἢ τὸ δῦθι· ἔτι καὶ τὸ ἴληθι, ἐκ τοῦ ἴλημι ἀπὸ ἐπιρρηματος· τὸ δὲ γε δίδωθι· δέ μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐκ τύχης ἐνεστῶτος προῆκται, τοῦ δίδωμι δίδωθι διδόντος· ἔχει δὲ ἀναίκαια ἔκτασιν τῆς παραληγούσης· καθὰ καὶ τὸ τεθνηκὼς τεθνηκότος, τέθναθι· καὶ τροπῇ, τέθναθι· οὕτω δὲ καὶ ἴσθι· τὸ δὲ τέθνασιν οὐ τρίτον τὸ τεθνᾶσι, γέγονος ἐκ τοῦ τεθνὰς τεθνάοντος, ἐν μόνῃ τῇ βραχείᾳ παραλήγει, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ἀνάγκην τινὰ μετρικήν· τοῦτο δὲ διαφέρει, τὸ ἄλλος δὲ βιότω· ἴσον ζώω, ὡς δωρικόν· βιοῦν γὰρ τὸ κανόν, ὡς χιτοῦν· ... Τλαπαθὲς, ταλαίπωρε. Τλασίφρονα, ὑπομονητικόν. Τλῆθα, ὡραία. Τλήθυμος, ἰσχυροκάρδιος. Τλημαθέων, ταλαιπωρέων· τροπῇ. Τλήμονες, ποτὲ μὲν οἱ ἄτολμοι· ποτὲ δὲ ἡ λέξις, ἐπὶ τοὺς ταλαιπώρους καὶ δυστυχεῖς. Τλήμων, παρ' ὁμήρῳ ὁ καρτερός· τλήμονα θυμὸν ἔχοντες· παρὰ δὲ τραγικοῖς, τλήμων ὁ δυστυχής. Τληπόλεμος, ὄνομα ἥρωος ἑτέρου παρὰ τὸν τοῦ ἡρακλέους υἱόν. Τλῆσις, τόλμα· θράσος. Τλησίπονος, τολμηρός· καρτερικός. Τλῆτι φίλαι ὑπομείνατε καρτερὸς· ἐκ τοῦ τλῶ, γίνεται τλάω. Τλῶ, τὸ ὑπομένω καὶ καρτερῶ, καὶ τὸ τολμῶ· ὁ μέλλων τλήσω· ὁ ἀόριστος ἔτλην. Τμάγεν, διεκόπησαν· ἐσκορπίσθησαν, ἀφ' ἧς καὶ ἔριφοι τριμηνοὶ καὶ τρεῖς τμαγέντες, πάσας τμῆσαι ὁδούς· ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ φιλίας ἐστὶ τὸ διατμαγῆναι, δῆλον ἐκ τοῦ ἀρθμέσαντε διέτμαγεν· ἴσον, φιλωθέντες διεχωρίσθησαν. Τμάριον, ὄρος ἀρκαδίας. Τμάριος ζεὺς, ἐν δωδώνῃ. Τμάγας, γεώτομος ἀροτήρ, καὶ τμῆγος ἀρότρου, βοότμημα. Τμάγω, τὸ

Τὴν προσήκουσαν, τὴν ὀφειλομένην. Τὴν φειδὼ, τὸ φείδεσθαι. Τῆξις, φθίσις γίνεται παρὰ τὸ τήκεσθαι. Τῆς ὁρέξεως τῇ ἐπιθυμίᾳ. Τετράς, λίθος τις τρισκελὴς χαλκίον. Τῇ προσάκτῃ, τῇ ἀκτῇ. Τηρεῖ, ὁ τηρεῖν τὰ ἔθνη φρουρεῖν δυνάμενον καὶ ἀκρασία ἔθνη εἰλημμένος. Τηρία, ὄρος τρωάδος καὶ τηρίας ποταμὸς σικελίας. Τηρῶ, σημαίνει δύο· τὸ παραφυλάττω, ὥσπερ τὸ κατὰ ὅς λεγόμενον παρακάθημαι ὡς καὶ λιβάνιος· καὶ τηρήσας ἀφιέντα δίσκον αὐτὸν τοῦ παραφυλάξας· καὶ τηρῶ τινα τὸ φυλακὴν, ἀντὶ τοῦ φοβούμενος φυλάττω· καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· αὕτης τηρούμενον ὑμᾶς ἴσως φυλάττοιμεν. Τῆς δ᾽ ἦν τρεῖς κεφαλαί, ἀντὶ τῆς ἦσαν· παρ᾽ ἡσιόδῳ· βοιωτῶν λέγεται ἐλάσσονας εἶναι ἐν ἑκατέρῳ μάλιστα, πληθυντικοῖς ὀνόμασι συντάσσουσι. Τῆς· ἀντὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἄρχει· ἀντὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τῷ, τῆς τὴν κεῖρ παλάμην· ἀντὶ τοῦ ταύτης. Τῆς ἄλλης, τῆς ἑταίρας. Τῆς δὲ τῆς φύσεως, ταύτης τῆς φύσεως. Τῆς ὑπερῴας, τῆς οὐρανίσκου. Τήτη, ἀπορία· ἐνδεία· στέρησις. Τήτη, ὁ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς μήτηρ· ἤγουν [illegible] μάμμην φασί. Τῆ τοῦτο ἱμάντα, ἀντὶ τοῦ δέξαι λαβέ· ἔστι τῆ ἐπίρρημα, ὃ σημαίνει τὸ δέχομαι· τῆ, ὡς ἴδε, τῆ καὶ ἀφαίρεσις τοῦ α καὶ ἔστιν δωρικῶς, τῆς καὶ τούτου ὁ πληθυντικὸς, ἦτε· ἔστι καὶ τὸ προστακτικὸν, τῆ· ἡ ἀφαίρεσις δωρικὴ, τῆ κύκλῳ, τῇ πάντοθεν. Τήτυμα, ἀληθῆ. Τιθέμενος, στεφόμενος· στεφανούμενος· τίθεμαι γὰρ τὸ στεφανῶ. Τηΰγετον, ἤγουν ταΰγετον ὄρος ἐστὶ λακωνικὸν, ὑψηλὸν καὶ ὄρθιον μικρὸν ὑπὲρ τῆς λακωνικῆς θαλάσσης· ἐρύμανθος δὲ, ὄρος τι ἢ ποταμὸς περὶ ἀρκαδίαν· ἔνθα ὁ ἐρυμάνθιος κάπρος ὁ ὑπὸ ἡρακλέους. Τηΰσιον ὁδὸν λέγει ὁ ποιητὴς, τὴν ματαίαν ἀλίαν κατὰ τὴν τρίσιν· ὃ δὴ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται, ἀπὸ τοῦ δεύω δεύσω εἶναι· τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, καὶ διαλύσει τῆς διφθόγγου κατὰ τὸ δύκηλος, εὔκηλος· ἢ ἀπὸ τι, ἀϋτι. Τηΰσιον ὁδὸν ἔλθοις ἐστὶ δὲ τῆς λέξεως ψιλοῦ τι στερρία· δεύω τὸ ὑγραίνω δεύσω· δευσίη· καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς ἀρχῆς, δηυσίη· ὡς τὸ εὔκηλος, ἕκηλος· ἢ τὸ ὑγρόν, ταυσίη· τοῦτο ὅρος ἀρκαδικὸν· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ· ταυσίη· φιλεῖ δὲ τὸ δ τοιαύτην τροπὴν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ χάρις χάριδος, χάριτος· θέμις θέμιδος, θέμιτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, θέμιστος· ἢ τὸ οὐδέτερον, οὐθέτερον· καὶ ὀξοῦ δενὸς, ὀξοῦ θενός· ἔστι δὲ ταυσία ὁδὸς, ἡ ὑγρὰ κέλευθος καὶ ἀλία κατὰ μετάληψιν, ματαία.

ΤΟΥ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Τιάρα, κόσμος περικεφάλαιος· ὃν οἱ βασιλεῖς ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγοὶ, κεκλιμένην· δημάρατος δὲ ὁ λακεδαιμόνιος ὃς δὴ μετὰ ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὴν ἑλλάδα, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς φύλαρχος ἐν σάρδεσι κάτω· τὸ αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν· θεόφραστος δ᾽ ἐν τῷ περὶ βασιλείας κυπρίων, τὴν κίταριν ὡς ἴδιον ἐφόρουν λέγει ἀλλ᾽ ὡς· τιάρας πᾶσι πέρσαις ἐξῆν φορεῖν, ἀλλ᾽ οὐκ ὀρθὰς ὡς κλέαρχος ἐν τῷ δεκάτῳ μόνοι δὲ οἱ τῶν περσῶν βασιλεῖς, ὀρθὰς τιάρας εἶχον· ἔστι δὲ αὕτη καθὰ προείρηται ἡ τιάρα, τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθος καὶ ἐπιτυμβίαν καὶ προβάλλουσαν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν· τοῖς δὲ βασιλεῦσιν, ὀρθήν. Τιαρίς, λόφος τῆς περικεφαλαίας· ὑπὸ περιτιθέμενος κεφαλῇ· καμηλαύκιον. Τιάσα, κρήνη ἐν λακεδαιμονίᾳ· οἱ δὲ, ποταμόν. Τί· οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς τοῦ τὸ τί, γένος τοῦ ὄντος τίθενται· τὸ γὰρ τι, δῆλον ὅτι καὶ ὂν ἐστὶ ὄν, τὴν τοῦ ὄντος αὐτὰ δὲ χώραν λόγον· διὸ καὶ [illegible] αὐτό φασιν εἶναι κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀσωμάτων. Τί, ζητοῦσι οὐσίαν πραγμάτων· οἷον τί ποτέ ἐστιν, ἄνθρωπος ἢ τυχὸν ἵππος· τὸ τίς δὲ, ὑπόστασιν, καὶ πρόσωπον· οἷον, τίς ὁδ᾽ ἐστὶ, σημαίνει τῆς τυχὸν ὑπάτων· καὶ τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ἐν τούτῳ γὰρ ὁ ἐρωτῶν οἶδε μὲν ὅτι ἀνήρ κατὰ τὴν ὑπόστασιν· ζητεῖ δὲ τοὔνομα, ὃ αὐτὸς τῶν ἄλλων ἀνδρῶν χωρίζοντος· ἐπεὶ δὲ πρός τι τίς οὐκ ὄνομα μόνον ἀπαιτεῖ κύριον, ἀλλὰ καὶ ἄλλο ἀλλ᾽ ὅτι ἐστὶ κύριον· οἷον τίς ὁδ᾽ ἐστὶν ὁ νέος λουκιανός; διὰ τοῦτο οὐκ ὀνόματι μόνον κυρίῳ τὸ τίς ἀνταποδίδοται, ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτι καὶ ἄλλο τι· οἷον, βαρῖνος ἢ τυρίος τὸ δὲ· καὶ ὁ λουκιανὸς ὁ νέος τίς ἐστι· καθὸ ταῦτα λέγεται ἢ τὸ ὅστις· καὶ τὸ ὁποῖός τις· καὶ τὸ μὲν ὅστις, τοῦ τοῦ ἀντὶ κυρίου ὀνόματος· τὸ δὲ ὁποῖός τις, ἀντὶ ἐπιθέτου ὡς παρὰ λουκιανῷ· τὸ δὲ ὅλον οἶδεν οὐκ ἐξετάζειν τις ὁποῖός τίς ἐστιν, ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφεστηκώς· εἴτε καλὸς δηλονότι, εἴτε τὸ ἐναντίον, ἀπὸ κοινοῦ λείπεται. Τί δὴ ποτε διὰ τί. Τί, τράλλαχου κεῖται κατὰ ἀπολλύων· οἷον, χεῖρον τι, καὶ οὐ τι, ἢ οὔ τι· ἢ ναὸς χαλκεμβόλους ὁμοῦ τι διακοσίας. Τί διαφέρει κάλλιον λέγειν, ἢ τί διαφέρει. Τί, ὄνομα οὐδέτερον ἐκλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ διατί. Τί τις ἂν εἴποι, ἀδόκιμον τὸ δὲ τί ἄν τις εἴποι, κοινόν. Τί φθονίεις ἐρίηρον ἀοιδὸν τὸ φθονεῖν, ἀντὶ κωλύσεως, καὶ μέμψεως. Τί δαί, ποιητοῦ μέτρου ἕνεκεν διφθόγγῳ γράφουσιν· οὐχ ὥς τινες οἴονται ἀντὶ τοῦ καί· τοῦτο δὲ χόμθεν, ἀλλὰ ἴσον τὸν ἐν τῷ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γραφομένῳ τὸ δὲ ἢ αἱ πεζαὶ γράφοντες, ἔστιν ἐν αἷς χρῶνται, ὅταν ἐρῶσί τις τὸ τί δαί, εὐθὺς στίζουσι. Τί δαί, σύνδεσμος ἐρωτηματικός· διὰ δὲ τὴν ἔκτασιν διφθογγογραφεῖται. Τιβάθυν, πρόμαχος. Τιβαρηνοί, ἔθνος σκυθικὸν, πλησιόχωρα χαλύβων· οὗτοι δικαιότατοι· καὶ οὐδέποτε μάχην τινὶ συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον κατάγγειλαν καὶ ἡμέραν, καὶ τόπον, καὶ ὥραν τῆς μάχης. Τιβαρηνοί· ἐν τῇ τῶν τιβαρηνῶν γῇ, αἱ γυναῖκες ὅταν τίκτωσι, τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας ὡς ἐν λεχοῖ, ὡς ἱστορεῖ νυμφόδωρος ἐν νομικοῖς νομαῖς. Τιβδάνειν, φίλον. Τιβὴν τιβῆνος, λέγεται ὁ τρίπους· τριβὴν τις ὤν, ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὸ πῦρ παρὰ τὸ ἐπάνω τρισὶ βάσεσιν κεῖσθαι. Τιβδεῖ, φοβεῖται· τρέμει. Τρίβατος, λίθος· τρίβους. Τί γὰρ, πῶς· κατάφασιν δηλοῖ αὐτὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ διατί γὰρ οὐ. Τιγάς, εἶδος ἀμπέλου. Τίγια, διοκλῆς ἐν μελίτταις· ὀρακλίων δὲ ὃ δηλοῖ, ὅτι βαρύτονως τιτυάβαρι λέγεται. Τιθόνιον, ἤγουν τιθώνιον, εἶδός τι τι τιθώνου ὡς ἀριστοτέλης. Τίγρις, ποταμὸς περσῶν· καὶ ὁ τοῦ ποταμοῦ ῥοῖζος, καὶ ζῶον παρὰ μὲν ἰουδαίοις, φορά δει· παρὰ δὲ ἕλλησι, τίγρις. Τί δαί, τί γὰρ ἄλλο ἢ γὰρ καθώς τις· βούλει δὲ εἰπεῖν δέ· ἀττικοί, διαπίδε. Τί δήποτε, τί ποιεῖ τι· ἰσραηλίτης. Τιε, τιμᾷ· σέβεται· αἰδεῖται. Τίερας μύθοις, ἐτίμα τοὺς λόγους. Τιέ, καὶ ὅτι· δῆλον ὅτι ἐπὶ ἐκποιήσεως τῆς ἐστὶν ἐν ἴσσῃ τιοῦτο γὰρ, ἐπραξα

ὅμοιόν ἐστι, τὸ ἐριθηλές. Τηλεθάοντας. τοὺς ὑπὸ φυτῶν θάλλοντας. οὕτως ὅμηρος. ὁ ἐστιν ἴδιος, τὸ θαλέθειν τὸ καὶ θάλλειν. Τηλεθόωσα κόμη ἀχιλλέως, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' εἰς ἔμφασιν τρέφειν θάλλειν. σκέπτεσθαι γὰρ ἄλλοι εἶχε κόμην ἐκεῖνος. ἄλλος τι καὶ αὐτὴ μεμελημένην, καὶ ἐς ποταμὸν ἀνάκειται. ὅρα δὲ ὡς οὐ μόνον δένδρεα τηλεθόωντα καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι, καὶ ὕλη τηλεθόωσα, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ κόμη τηλεθόωσα. καί πως ἐστὶ ἀλλήλοις ἀναλόγως ἡ κόμη καὶ τὸ τηλεθόωσα. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν δένδρων λέγεται τηλεθόωντα φύλλα. τηλεθόωσα ὕλη, ὅ ἐστι θαλλέθουσα. ἤγουν θάλλουσα. ὁ δὲ μάλιστα τῶν ἀνθέων θάλλει ἐστι. Τηλεκλειτὰ, ἡ δὲ μεγαβρέοντα. πέτρας καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα ἀπολλώνιος οὐκ ἀπὸ ἱστορίας ἔλαβεν. οὕτω τοῦ τηλεφάνους. Τηλεκλειτοί, πόρρω ἔνδοξοι. Τηλέμαχος, καὶ ἐμοὶ διαφερόμενον πρὸς ἐμὲ καὶ τὸν τηλέμαχον ἔστω ὁ λόγος. Τήλεμος, ὄνομα μάντεως παρὰ θεοκρίτῳ. οὗτός ἐστιν ὁ παρ' ὁμήρῳ εὐρυμίδης, ὁ εὐρύμαχος καλούμενος. ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο· ὃς ἐμαντεύσατο τῷ κύκλωπι ὑπὸ ὀδυσσέως τυφλωθῆναι. Τηλέπυλος, ἡ μεγάλη. τὴν γὰρ πόλιν οὕτω φασί, πολὺ διεστῶσαι αἱ πύλαι. ἢ ἡ ὠκισμένη τηλέπου. τινὲς δὲ τηλέπυλόν φασι τὴν μακρὸν πυλῶν. οὐ τῷ διαστήματι, ἀλλὰ τῷ περί τι τῶν πυλῶν, ἢ τῷ μήκει. ἄλλοι δὲ ὡς αἰσθητήριον ὑπὸ πελαλήθην, τὴν διεστῶσαν πύλας διαφόρους ἔχουσαν. οὐ παύομαι ἀφεστηκυίας, ἀλλ' ὥστε τὴν φωνὴν ἐξακούεσθαι τῶν εἰσελαυνόντων. καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὁ σσον τε γέγωνε βοήσας. ἔστι δὲ αἱ κύριον ὄνομα πόλεως τὴν τηλέπυλον εἰδέναι. ὁ τηλέπυλος καὶ ὑψίπυλος, ἴσως ταῦτα. ὑψίπυλον δὲ λέγει ὁ ποιητής, ἀντὶ τοῦ μεγάλην. Τηλεσκόπος, ὁ πόρρω ὁρῶν. Τηλεφανεῖς σκοπιαί, ἀφ' ὧν ἔστιν ἰδεῖν τὰ πόρρω. τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὖσι, καὶ τὰ μακρὰ καθορᾶται. Τηλέφιον, οἱ δὲς βοιωτοὶ ὅπερ ἀείζωον ἄγριον καὶ ἀνδράχνην ὀνομάζουσι. φαμένου δέ, ὁ λεκευραί παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τήλεφος, ὄνομα κύριον. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ θηλάσαι αὐτὸν ἔλαφον. Τηλία, σανὶς βαθεῖα, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπιπράσκετο. Τηλία, περιφέρεια τοῦ κοσκίνου. ἢ σανὶς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἄλφιτα πωλεῖ. τινὲς δέ φασι τηλίας, ξύλον πλατὺ εἰς ὃ αἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἀποξηραίνουσιν. ἄλλοι δὲ τηλίας, τὸ τῆς καπνοδόχης πῶμα. ὅ ἐστι περιφερές. ἡ τηλία ἐστὶν ἡ ἀτρύπητος σανίς. ἐὰν δὲ τρυπηθῇ, ἄλλη γίνεται. λέγεται οὖν ὅτι, εἰ μὴ ὁ δακτύλιος ποσοῦ τινὲ ἔχει τρύπημα, ὡς δοκεῖν εἶναι ἐν τηλίᾳ τὸ τρύπημα. ἄλλως. τηλία, σανὶς ἡ λεγομένη καρδόπος. τηλία δὲ ἡ σηλία. ὥσπερ τὸ σήμερον, τήμερον. καὶ διὸ καὶ ἰδίως ἐκάλουν τηλία, περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο. Τηλίαν, οὕτως ἐκάλουν τὴν συνηρμοσμένην. Τηλικαῦτα, τοιαῦτα. Τηλίκος εἰμί, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ̄. οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί, ὥστ' ἐπιτελλομένῳ σημάντορι πάντα πείθεσθαι ἴσου, οὐκ εἰμὶ τοιαύτης ἡλικίας, ὥστε εἰς πᾶν ἔργον πείθεσθαι τῷ κελεύοντι μὴ καθ' ἡλικίαν τοσαῦτα δηλαδὴ γέροντι. σημαίνει δὲ λέγει τὸν ἐπιτάττοντα. Τηλικοῦτος, ἐπὶ χρόνου καὶ σώματος μεγέθους λαμβάνεται. Τηλικώτερος, πρεσβύτερος. πόρρω τερ. Τηλόθι πάτρης, πόρρω τῆς πατρίδος. Τηλόσε τὸ εἶχε μὲν ὀρθῶς εἶναι τηλεσε τὸ ἀπὸ τοῦ τῆλε. Τηλοῦ, ἐπίρρημά ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ πόρρω. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τέλος, τελοῦ. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, τηλοῦ. τὰ γὰρ ἐπὶ τέλους ὄντα μεγεθύνεται. ἐκ τοῦ τῆλε καὶ τὸ τηλύγετος, γίνεται τηλυγέτης καὶ συγκοπῇ, τηλύγετος. Τηλύγετος, μονογενὴς καὶ τηλύγετος ἐν μάχῃ, ἤγουν μόνος. καὶ τηλύγετος παῖς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οὐ μόνος μεθ' ὃν οὐκ ἔστι τίκτεσθαι, ἢ ὁ μόνος υἱός, ἀλλὰ καὶ ὁ τῆλε ὄντι τῷ πατρὶ γεννηθεὶς ἢ αὐξηθεὶς μέχρι γέγονεν. παράδειγμα τοῦ προτέρου, ὁ τηλέγονος. ὁ τῆλε ὄντι τῷ ὀδυσσεῖ γεννηθεὶς ἐκ τῆς κίρκης. τοῦ δευτέρου δὲ ὀρέστης ὁ ἀγαμεμνονίδης, καὶ ὁ τηλέμαχος τοῦ ὀδυσσέως. ὅ οὗτος ἐπέστη τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ τῆλε μαχομένου τοῦ πατρὸς αὐτὸς ἐτράφη. Τηλυγέτω ἀ[κ]ιδνῶν, ἢ μακρὰν ἀπεχθόντων. Τηλωπόν, τὸ μακρόθεν φαινόμενον. Τημελεῖα, θεραπεία. ἐπιμέλεια. Τημελῆσαι, θάλψαι. φιλοκαλῆσαι. ποθῆσαι. καὶ τημελήσαντες, καὶ τημελούμενοι. Τήμερα, ὁ σημερινός. καὶ ἐστί τι πάγχυ ἑνὸς ἐπὶ σώματος τὸ δὲ τήμερον, ἐπὶ χρόνου λέγεται. ἀριστοφάνης. ἀλλὰ δίκην τοῖς κόρεσι δῶσω τήμερα. Τήμερον ἀττικοί, οὐ σήμερον λέγουσι. τὰ μέρη εἶναι, καὶ τὰ μέρη ἔχον, παρὰ τὸ τὸ εἶναι, καὶ τὸ νῦν ἔχον. Τῇ μή, ἔχει τὸ ι καθὸ τὴν λέγουσαν κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν οὐ δεῖ, ἀμφὶ δὲ τῷ μὴ κλιτὸν ἐστι γὰρ τῇ ἐμῇ. καὶ ἐκθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, καὶ κιρνᾶται τὸ η καὶ ε εἰς η, καὶ ἔστι χωρὶς τοῦ ι. ὡς τὸ, δὶς μελετα θεῖτῷ μὴ κεχαρισμένε θυμῷ. ἐστὶ γὰρ τῷ ἐμῷ. καὶ ἐκθλίβει τὸ ι τοῦ ἄρθρου, καὶ κιρνᾶ τὸ ω καὶ ε εἰς ω μέγα, καὶ γίνεται τῷ μῷ χωρὶς τοῦ ι. Τῆμος καὶ ἦμος, χρονικά ἐστιν ὀνόματα τῷ ὅτε καὶ ὅτι. τῆμος δὲ, τὸ τηνικαῦτα σημαίνει. Τῆνα, δωρικῶς οὕτω λέγεται. ἀπὸ τοῦ κεῖνα, ἐκβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ τοῦ κ εἰς τ, καὶ τοῦ ει εἰς α. Τήν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, τὴν γυναῖκα δὲ οὐχ εὗρον. ἀλλὰ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ τήνδ' ἄμπελα γὰρ αἰσχμα φέρον. αὐτὴ τοῦ λαοῦ τινι. Τὴν ἀρχήν, ἀντὶ τοῦ καταρχάς. κύπριος. ἀλλ' εἰ μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν βιβλίον ὑπάρχει ἡμῖν. Τήναλλος, καὶ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ μάτην. καὶ ἀπρὸς τὸ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλον τρόπον. Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, ἀντὶ τοῦ ταύτην δὲ ἐγώ. καὶ ἐστιν ἄρθρον θηλυκόν, μετὰ πεσὸν εἰς ἀντωνυμικὴν σημασίαν. τὰ γὰρ ἄρθρα εἰ μὴ ἔχει ἐπαγόμενον ὄνομα, εἰς ἀντωνυμικὴν μεταγωγὴν σύνταξιν. Τήνεβλα, ἐφύμνια τὰ ἀδόμενα τοῖς νικῶσι. Τηνεδρύς, ἐκεῖ δρύες. ἢ τηνεῖ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ, καὶ τῆνα, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνα. Τήνελλα, μίμημα ἐστὶ φθέγματος αὐλοῦ τὸ τήνελλα. ἀρχίλοχος. τήνελλα καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ ἡράκλεις, αὐτός τε καὶ ἰόλαος, αἰχμητὰ δύο. Τήνελλος εἰ. ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισιν. φυτὸς τὴν ἁρμονίαν λύρας. μουσικόν πως. ἢ τήνελλος, ἐφυμνικὸν ἐπινίκιον. Τηνισμός, τὸ σῆμα περὶ τὰ ὄπισθεν. Τὴν δ' ἀρίστατην, τὴν ἄκολον. Τὴν πίσα, τὴν αἰγιαλόν. Τῆνος, ἐξ ἧς λεοπάτηνα. Τηνικαῦτα, τότε. τῆμος. τηνικαῦτα μέν, ἀντὶ τοῦ τότε. τηνικάδε δὲ, ἀλλ' ὥρας. Τηνία, ἔχιδνα. ἀλλὰ δὲ τὴν σφοδρὸν. Τὴν κύλικα, τὴν φιάλην τὸ ποτήριον. τὴν παῖδα τὴν παρθένον. Τὴν λιμόν, δωριεῖς οὐδὲ τὸν λιμὸν φασί. Τῆνος, τῆνα, τῆνο, δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος, ἐκεῖνο ἐκεῖνο. Τῆνος, νῆσος μία τῶν κυκλάδων ἐν ᾗ ὄφεις καὶ σκορπίοι δεινοὶ γίνονται. ἡ ὅπου τῆνος δριμύτατα σκόροδα φέρει τῆνος δὲ αὕτη, θηριώδης δοκεῖ εἶναι. ἡ δὲ πόλις πόλεσι. τῆνος δ' αὖ πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους. καλλίστρατος δὲ ἀπὸ φοινικικῆς τὴν ἔχουσαν σκορπιοφόρους τῆς γῆς οὔσης. διὸ ἡ τὸ τῆλο αὐτὴν μάχῃ. τῆνος τ' ὀφιοῦσσα, ἣ καλλίους ἔχει δίκη

Τέως, ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. Τέως γὰρ ἐπίρρημα χρονικόν, ὅπερ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ἕως. λαμβάνεται δὲ τὸ ἕως, καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ χρόνῳ. καὶ τέως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ ὁμολογουμένως. τέως, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἀριστοφάνης. τέως μὲν οὖν ἐφθινύθομεν. ἢ τέως, ἀντὶ τοῦ λοιπόν. τὸ μὲν τέως σημαίνει τῶν φανερωθέντων τὸ ἀόριστον. καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν. σωκράτης. τέως μὲν ἄπραγμον. καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ ὅμως.

ΤΟ Τ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ΄, ΚΑΙ Η΄.

Τζυμβλώπιον, ἀμβλώπια. Τῆ, ἀντὶ τοῦ λάβε ὡς παρ' ὁμήρῳ. κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον. καὶ τῆ, ἀντὶ τοῦ ἰδοὺ. Τῆ, ἀντὶ τοῦ λάβε ὡς εἴρηται. ἀπὸ τοῦ τῶ θέματος, ἀφ' οὗ τὸ τέτευ, ὡς ἀπὸ τοῦ δρῶ, τὸ δρᾶ ἀντὶ τοῦ πρᾶττε. καὶ ἀπὸ τοῦ ζῶ τὸ ζῆ προστακτικῶς καὶ ἄλλο. ἐξ οὗ τὸ ζῆθι γίνεται ἐκ τοῦ τοιούτου προστακτικοῦ. καὶ ἐπίθετον γίνεται κατὰ τὰς παλαιάς, ὡς λέγουσι τῷ βρέφει, τῆ δὲ τυτθίσι, λάβε θήλασον. Τῆ ἁδρότατα, τὰ ὑψηλότατα. Τηαλέσθαι, τὸ ἁμάξῃ. Τήαιος, τὸ ματαίως. Τήβεννα, ἱμάτιον ἢ χλαμύς, ἣν φοροῦσι τύραννοι. Τήβεννος, εἶδος περιβολαίου παρὰ ῥωμαίοις. Τήβεθ, μήν τις μήν. Τήγανον, παρὰ τὸ τήκω τήκανον· καὶ μεταθέσει τοῦ κ εἰς γ, τήγανον. Τηγανίτης, ἄρτος ἀπὸ τηγάνου γεγονώς, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτώμενος. Τῇδε, ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε λέγουσιν αἰολεῖς. Τῇ δ' οὔσῃ ἡμέρᾳ, τῇ προθεσμίᾳ ἡμέρᾳ. τῆς δ' οὔσης δὲ ἡμέρας. Τῇ μὲν, ἰδοὺ ἐνταῦθα ἐλθὼν ἥκει δὴ ὁ ξεῖνος, ὅν που σὺ ἐμνημόνευσας. παρ' ὁμήρῳ, καὶ ἡσιόδῳ. Τηθαλλαδοῦς, γυναικοτρόφος. παρὰ τὸ τηθὴ τεθραμμένος. Τήθας ἐκάλουν, τὰς μάμμας καὶ τηθαλὰς, τὰς μαμμοθρέπτους. Τήθη, ἡ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς μήτηρ. ὁμοίως τήθη δὲ, ἡ ὑπὸ ἄλλων καθ' ὁμοιότητα τοῦ πάππου. καὶ ὅτι ἀνεψιαὶ καὶ ἀνεψιοί αἱ ἄλλαι δηλοῦντες δὲ θεῖα δὲ ἀδελφοὶ καὶ ὅτι θεῖος, πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφός, ὃς καὶ νέννος καὶ ὅτι ὁ πάτρως καὶ ὁ μήτρως ἰακὰ μᾶλλον· ἀλλὰ τῶν ἀττικῶν θεῖοι ἐκ πατρὸς ἢ μητρός. καὶ ὅτι καλοῦσι μὲν αἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖαι· συγκαλοῦσι δὲ αἱ ἀδελφαὶ γεγαμηκότες. καὶ ὅτι τηθαλλαδοῦς, ὃν οἱ παλαιοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσι, παρὰ τὴν τήθην ἀττικῶς τὴν ἀντὶ τῆς μητρὸς θρέψασαν. ἵν' ὡς δηλοῖ αἴλιος διονύσιος, ὁ κινοῦσιν οἱ ἀττικοὶ μάμμην καλεῖν, ὡς τῶν πολλῶν οὕτω τὴν μητέρα καλούντων. λέγει δὲ ὁ τὰ συγγενικὰ συγγραψάμενος, καὶ ὅτι ἄπφυς παρά γε τοῖς ἀττικοῖς βάρβαρον εἶναι· ἴσι δὲ ἄπφυς, ὁ πατήρ ὡς δηλοῖ ὁ θεόκριτος. ἀφ' οὗ ἐστι τὸ δηλαδή. λέγει δὲ ἐκεῖνος καὶ ἄττα τὸν ἀδελφὸν καὶ ἄπφιον, ὑποκόρισμα ἐρωμένης, καὶ ἄλλα τινά. ὅτι δὲ καὶ ἐξανεψιοὶ λέγονται οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοί, εὕρηται καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς παλαιοῖς. περὶ δὲ γε τήθας καὶ μάμμας, καὶ οὕτω φασί τινες. τήθην οἱ ἕλληνες, τὴν πατρὸς ἢ μητρὸς μητέρα. οἱ παλαιοὶ ἀκύρως, μάμμην, καὶ μαῖαν. μάμμην γὰρ οἱ ἀττικοὶ καὶ μαμμαίαν, τὴν μητέρα καλοῦσιν. ἣν δὲ οἱ παλαιοὶ τήθην, τηθίδα. μαῖαν δὲ ὡς ἡμεῖς, τὴν γὰρ ἰατρὸν ὀμφαλοτόμον. ὅτι δὲ ὁ πάτρως καὶ ὁ μήτρως πατραδελφοὶ καὶ μητραδελφοὶ ἑρμηνεύονται, ὅτι τοῦ αἱ τῆς μητρὸς γονεῖς μήτρωες λέγονται. πάτρωες δέ, οἱ κατὰ πατέρα πρόγονοι. ὁ δὲ τηθαλλαδοῦς, σχῆμα εὐθείας ἔχον ὡς τὸν γὰρ τιθασοῦ τεθραμμένον, διὰ τὸ ἀσμένως τῆς τροφῆς. διὸ καὶ ὁ ἐπιτερπτικῶς τὸ ἐκεῖ λαλεῖν, οὕτω σφόδρα τηθαλλαδοῦς ὢν διέζων, κέχρηται τῇ λέξει παίζων, ὡς αὐτόθι σφόδρα τιθασός φησι ἢ ὃν γραῦς τρέφει. ὅθεν τινές φασι προσηγορίαν συγγενείας εἶναι κατὰ τὸ ἀνεψιαδοῦς παρῆκται ἀλλ' ἔστιν ἄλλως. ὡς εἴ τις ἐμπαικτικόν τινα παίζων, ἐμπηκτικώτερον τοιοῦτον, ἢ τὸ μειρακίωμορφος λοιπὸν δὲ καὶ ὅτι μαῖα καὶ ἀπλῶς πρεσβυτέρα γυνὴ ἐλέγετο· ὅθεν ἡ τήθη καὶ τηθία καὶ τηθίδες, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Τηθυνός, ἱεράσιμον. Τηθύα, τινὰ ἃ τρεχίουσιν οἱ ποταμοί, καὶ εἶδος ὀστρέου. Τηθύς τηθύος, ἡ γῆ παρὰ τὸ τήθη· ὁ δηλοῖ τὴν τροφόν· ἡ γὰρ γῆ πάντα τρέφει. ἢ ὅτι κυρία ἐστὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ἀφ' ἧς τὰ πάντα τρέφεται. ὁ δὲ τήθη γίνεται παρὰ τὸ στῆθος, ἀφ' οὗ τὸ βρέφος τρέφεται. οἱονεὶ στήθη τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ τῆ, ὁ δηλοῖ τὸ λάβε, καὶ τὸ θῶ τὸ θηλάζω κατὰ τὰς παλαιάς. οἱονεὶ ἡ λέγουσα τῷ βρέφει, λάβε θήλασον. Τηκεδανοῦ, τηκομένου. τήκοντες. Τήκεσθαι, κυρίως λέγεται ἐπὶ χιόνος, καὶ κηροῦ. ἢ δωρικῶς, τάκεσθαι. καὶ παρὰ θεοκρίτῳ, τί τὺ τάκεαι. ἀντὶ τοῦ τήκῃ. ἤγουν φθείρῃ. τήκω γὰρ, τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω. Τηλαυγές, τηλεσκόπον καθαρόν. Τηλαύγημα, ἀρχὴ λαμπρά. Τηλαυγεῖν, τὸ ἐκ τοῦ μακρόθεν φωτίζειν. ὅθεν τηλαυγές, μακρὸν διαυγές. Τηλεβόαι, οἱ πρότερον τὴν ἀκαρνανίαν οἰκοῦντες. οὗτοι ἄνδρες λῃστρικώτατοι τὸν τρόπον καὶ εἰς ἄργος ἐπελθόντες, τὰς τοῦ ἠλεκτρύωνος βόας ἀπήλασαν τοῦ πατρὸς ἀλκμήνης. γενομένης δὲ μάχης, καὶ ὁ ἠλεκτρύων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀνῃρέθησαν. διὸ ἀλκμήνη μετανάστη καὶ ἀνεκήρυξε τὸν ἑαυτῆς γάμον, τῷ τιμωρησαμένῳ τὸν πατρῷον φόνον. τιμωρησάμενος δὲ ἀμφιτρύων, ἔγημεν. ἡ ἱστορία σαφὴς παρ' ἡσιόδῳ. περὶ δὲ τῆς μάχης ἡρόδωρος ἱστορεῖ, ὅτι περσέως καὶ ἀνδρομέδας, τέσσαρες παῖδες ἐγένοντο· ἀλκαῖος, σθένελος, μήστωρ, ἠλεκτρύων. καὶ κατεῖχον τὴν βασιλείαν, μετὰ τὸν περσέως θάνατον. μήστορος δὲ θυγάτηρ ἱπποθόη. ἧς καὶ ποσειδῶνος, πτερέλας. τοῦ δὲ τηλεβόας, καὶ τάφος. ὡς δέ τινες πτερέλα τοῦ τηλεβόα ἐγένοντο παῖδες, οἱ καλούμενοι τηλεβόαι. ἐλθόντες δὲ ἀπῄτουν ἠλεκτρύωνα τὰ τῆς μάμμης ἑαυτῶν τῆς μητρὸς ἱπποθόης. ἀντιστάντες δὲ αὐτοῖς οἱ ἠλεκτρυωνίδαι, ἀνῃρέθησαν ὑπ' αὐτῶν πτερέλα παῖδες τηλεβόας, καὶ τάφος. ἀφ' οὗ ἡ νῆσος. τηλεβόαι οὖν οἱ τάφιοι. ἢ ὅτι τῆλε ᾤκουν τῆς ἀπὸ τοῦ ἄργους, τὰς βοῦς ἀπήλασαν. ἢ ἀπὸ τοῦ τηλεβόου τοῦ πτερέλα τοῦ βασιλέως υἱοῦ. οὗ ἀδελφὸς τάφιος. ἀφ' οὗ καὶ ἡ νῆσος. Τῆλε, ἐπίρρημα τόπου δηλωτικόν, καὶ δηλοῖ τὸ πόρρω. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τηλόσε. σὺν δὲ ταῖς αὐταῖς συλλαβαῖς· ἐκ τούτου καὶ τηλέμαχος, ἀπὸ τοῦ τῆλε ἵστασθαι κατὰ τὴν ἱστορίαν. Τηλέγονος ἔγημε κασιγνήτην τὴν θυγατέρα κίρκης. καὶ κίρκην μὲν ἀναιρεῖ τηλέμαχος, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προστάγματα. ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ τηλέμαχος, ὑπὸ κασιφόνης. Τηλεδαπός γίνεται, ἀπὸ τοῦ τῆλε καὶ τοῦ ἔδαφος. οἷον, νῆσος τηλεδαπὸς, ἡ τῆλε ἐν μακρῷ τοῦ ἐδάφους κειμένη. ἐπιρρηματικὸν τοῦτο. παράγωγον ἔχει ὡς τὸ ἡμεδαπός, καὶ ἀλλοδαπός. ὁ τοῦ ἡμετέρου δηλαδὴ ἐδάφους, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου ἐδάφους. ὁμοίως καὶ τὸ ποδαπὸς ὁ ξένος. οἷον, ποίου ἐδάφους, ἤτοι χώρας γῆς. Τηλεθάειν, ἐκ τοῦ θάλλειν γίνεται ὡς ἀπὸ θαλλέθειν

ἐν τῷ περὶ ἐλεεινὰ κατιόντι τετρίζοντα. παρὰ δὲ χιτλίας, ἴκον, τούτω τὸ τέττα. ἀπὸ [illegible] ἀπὸ τοῦ τίτλαθι. Τέττιγες, ὅμηρος παραβολικῶς ἐκ τῶν τεττίγων τοὺς τρωϊκοὺς ἐπῆνεσε γέροντας. οἱ δὲ ὕστερον ἀθηναῖοι, πραγματικῶς τέττιξιν ἐσήμαινον ἑαυτοὺς τεττιγοφόρα ὄντες. τέττιξι γὰρ χρυσοῖς ἐχρῶντο κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν ὡς ὁ θουκυδίδης φησὶν, ἐς σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. δῆλον δὲ ὅτι, αἱ τέττιγες αἰσώμεναι, καὶ ψυχαὶ τὴν φράσιν καθὰ καὶ οἱ γέροντες. καὶ οὐδὲ κα δὲ καθὰ καὶ αἱ ἄλλαι [illegible]. διὸ παρ' ὁμήρῳ πρὸς μόνην συνέχειαν λαλιᾶς, ἡ ἔξοχον ἀεὶ χεῖ, καὶ λειρίοεσσαν ἔχουσι φωνὰς προτάττει ὅλον τοῦτο, ἡ ποιητικὴ παραβολή. Τέττιγον ἀνάμεστα. ἀρχαῖον τὸ τοὺς τέττιγας ἀνατιθέναι. τουτέστι τοὺς κροβύλους. Ἄλλως. οἱ ἀρχαιότεροι τῶν ἀθηναίων τέττιγας χρυσοῦς ἐν ταῖς τῶν τριχῶν πλέγμασιν εἶχον. διὸ καὶ οἱ τέττιγες μουσικοὶ ὄντες ἀνάκεινται τῷ ἀπόλλωνι. ὅς ἐστι πατρῷος τῇ πόλει. Τεττιγοφόρος. ἔθος ἦν, τοῖς ἀθηναίοις τὸ παλαιὸν τέττιξι χρυσοῖς ἀναδεῖσθαι τὴν κόμην ὡς θουκυδίδης. Τέττιξ, μουσικόν τι ζῶον παρὰ τὸ τερετίζω, τὸ μουσικῶς φωνεῖν, τερέτιξ καὶ συγκοπῇ, τέττιξ. ἢ παρὰ τὸ τάττω τάξω, τάττιξ, ὅτι τεταγμένον ἔχων καιρὸν ἐν τῷ ᾄδειν. Τέτορες. ἡσίοδος. ἡ δὲ γενικὴ, τετόρων. αἰτιατικὴ τέσσαρα. θηλεῖς δὲ ἀπαντήσει τὸ οὐδέτερον τέτορε. τὸ τέτορε, ἔστι δυϊκόν. Τετυγμένον δὲ πᾶσας, ἤγουν δὲ τυκτόν. καὶ τετυγμένα. πεποιημένα. Τετυκεῖν, χρήσιμον μὲν εἰς μόνον μέτρον. γίνεται δὲ οὕτως καὶ τὸ τετύκοντο. ὅ ἐστι δευτέρου μέλλοντος ἀπαρέμφατον τοῦ τύκω, ὃ τετύκω ἰωνικῶς. ὃ μᾶλλον ἐκ τοῦ τεύχω, γίνεται τύχω καὶ ἀναδιπλασιασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν κατὰ ἴωνας, τετυκεῖν. Τέτυκται, κατεσκεύασται. Τετύκοντο, τεύχω ἐνεστώς. ἔτευχον παρατατικός. τεύξω μέλλων. τέτευχα παρακείμενος. ἔτευξα ἀόριστος πρῶτος. ἔτυχον δεύτερος ἀόριστος. ἐφ' ἑτέρας σημασίας. ἐτυχόμην δὲ παθητικῶς, ἐπὶ τῆς τοιαύτης σημασίας. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν. ἐτετυκόμην τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐτετύκοντο καὶ τετύκοντο. αἱ ἀναδιπλασιάσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων, ἰώνων εἰσί. παρακείμενος παθητικὸς, τέτυγμαι. ἡ ἐκβολὴ τοῦ ε, τέτυγμαι. ἐτετύγμην ὑπερσυντέλικος. ἐτύχθην ἀόριστος. καὶ ταῦτα εἰσὶ ποιητικά. κοινὰ δὲ ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ἔτυχον, τυγχάνω ἐνεστώς. ἐτύγχανον παρατατικός, τεύξομαι μέλλων. ἔτυχον ἀόριστος. τετύχηκα παρακείμενος. ἐξ οὗ τυχίζω τὸ κτίζω. καὶ τύκισμα, ἐργαλεῖον λιθοξοϊκόν. Τετύλωται, ἐμπέφρακται. Τετυμμένοι, συγκείμενοι. ἀπὸ τοῦ πεπυκασμένου γάλακτος. Τετύσκετο, ἐμφανίζων. Τετύφασι, διὰ τὸ ἔχειν μακρὸν τὸ α. ἐπειδὴ καθόλου τὰ εἰς ι λήγοντα ῥήματα. μακρὰ θέλουσι πρὸ λήγεσθαι ὅσα γράφουσι. λέλειφα. κέχηνα. ζώννυσιν. οὕτως οὖν καὶ τετύφασι. πρὸ δὲ [illegible], εὑρίσκονται τὰ εἰς ι λήγοντα, συσταλμένον ἔχοντα τὸ α μέτρου χάριν. Τετύφωμαι, αἰτιατικὴ τοῦ ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ὃ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βροντῆς σημαίνει γὰρ τὸ ἐμβεβρόντημαι. Τετυφῶσθαι, μεμηνέναι. Τετυφωμένος, ὁ ἀλαζὼν καὶ ὁ ἐμβρόντητος. καὶ ἔξω τῶν φρενῶν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κεραυνωθέντων. Τετυφῶσθαι δημοσθένης. λοχᾷν καὶ τετυφῶσθαι δόξαιμι. Τετύφωται, ἀπόλωλεν ἐμπέπρησται ἐμβεβρόντηται. ἐτύφθη. Τετυχηκὼς, δῆλον ὅτι ἐκ τοῦ τυχῶ δευτέρου μέλλοντος ἀναδραμόντος εἰς ἐνεστῶτα γίνεται ἀττικῶς, ὁ τετύχηκα παρακείμενος. ὅθεν ὁ τετυχηκώς. οὕτω πᾶς καὶ ὁ γεγραφηκὼς κινεῖται, καὶ συνδεδραμηκώς. Τετύχεσι, τύχοι. παρὰ τὸ τύχω. Τετύμεσα, ὑστερούμενα. ἐνδεὲς ἔχοντες. Τεῦ παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ τινός. ὡς τὸ ἱδρῶσαι μὲν τεῦ ἵππους, ἀντὶ τοῦ τινός. Τεῦ, ὄνομα ἀόριστον [illegible]. ἀντὶ τοῦ τινὸς λέγεται, καὶ ἀντὶ τοῦ τινός. Τεῦθις, πέμμα [illegible], καὶ εἶδος ἰχθύος θαλαττίου. Τεῦκροι, οἱ τρῶες καὶ οἱ [illegible]. Τεῦκρος, ἀδελφὸς νόθος αἴαντος τοῦ τελαμῶνος. Τευκτὸν, χειροποίητον κατασκευαστόν. Τευμᾶται, τεχνάζει. τιμᾶται. Τευμήσατο, κατεσκεύασε. ἐτεχνήσατο. Τευμησσὸς, ἐν θήβαις. Τευμησία, περὶ τῆς τευμησίας ἀλώπεκος, οἱ τὰ θηβαϊκὰ γεγραφότες, ἱκανῶς εἰρήκασι. Τευμησσὸς, ὄρος βοιωτίας. Τεῦξαι, ποιῆσαι κατασκευάσαι. Τευξόμεθα, τύχωμεν. Τευτᾷ, τεχνᾶται. Τευτάζειν, πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι ἢ στρατεύεσθαι, ἢ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. ἄλλα λέγουσι σημαίνειν ἀντὶ τοῦ πράττειν, ὃ ἐνεργεῖν σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν. ἢ τὸ ἡσυχάζειν. Τευτάζων, καὶ αὐτὸς καὶ κατὰ τὸ πολλάκις περὶ τὰς τοιαύτας ἐς φυγὴν, ἤγουν τῷ αὐτῷ λόγῳ προσλιπαρεῖν. ὃ τευτάζειν λέγεται, κατὰ αἴλιον διονύσιον, τὸ ἀεὶ πολὺ προσεδρεύειν τῷ αὐτῷ πράγματι. Τευτασμοί, στρατηγίαι. Τεύτλιον καὶ τεῦτλον ἀττικοί. οἱ δὲ σεῦτλον. Τεύχεα λέγεται, τὰ τῆς νεὼς ὅπλα, ἐνίοτε μὲν, παρὰ τὸ τεύχεσθαι ὅ ἐστι κατασκευάζεσθαι. Τεύχεται, σάττεται ὁ πηλὸς. Τεῦχος, τὸ ἀγγεῖον. τεύχεα δὲ πληθυντικῶς τὰ ὅπλα. καὶ τὰ τῆς νεώς. Τέφρα, παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω. ἡ κεκαυμένη σποδιά. Τεχνήσομαι, ἐκ τοῦ τεύχω, τεύξω. τέτυχα. τέτυγμαι. ἐτύχθην. τεχνήσομαι, καὶ τεχνησάμενος. Τεχνάζειν, μηχανᾶσθαι. τέχνη ἐπιστήμη καὶ ἡ μέθοδος καὶ ὁ δόλος. Τέχνη. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μῦθος οὐ διὰ μίαν τῶν τεχνῶν ἀδιάφορον ἀφίησιν, ἀλλὰ πάσας δαιμόνιά τινα ἐφιστᾷ. ὅσον ταῖς χειρωνακτικαῖς, τὴν ἀθηνᾶν. ταῖς μαχίμοις, τὸν ἄρην. τῇ ἰατρικῇ, τὸν ποσειδῶνα. καὶ ἡ ἀλληγορία θεραπεύει τὰ τοιαῦτα, καθά που αὐτὸ δοκεῖ. καὶ αὐτὰ δὲ τὰ στοιχεῖα οὕτως ὁ μῦθος ἀπομερίζει, μέλειν τῆς γῆς λέγων νύμφαις καὶ δήμητρι θαλάσσαις δὲ ἀφιεὶς ποσειδῶνι καὶ τρίτωνι, καὶ τοῖς ἀμφὶ τὸν νηρέα ὑπὸ τῷ διὶ τιθεὶς ὅσον αἰθέριον. Τέχνη ἐστὶν, ἐμπειρία ὁδῷ καὶ τάξει βαδίζουσα. τῶν δὲ τεχνῶν διαφοραί εἰσι δύο. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσι λογικαί. αἱ δὲ, πρακτικαί. καὶ λογικαὶ μὲν, ὅσον γραμματική. ῥητορική. πρακτικαὶ δὲ, ὅσον τεκτονική. χαλκευτική. καὶ αἱ τοιαῦται παραπλήσιαι. Τέχνημα, τέχνης. καὶ τέχνασμα τῆς, διαφέρει. τέχνη μὲν γὰρ λέγεται, ἡ ἀκριβὴς ἐπιστήμη τοῦ πράγματος, ἣν ἔχει ὁ τεχνίτης. τέχνημα δὲ, ἐστὶ καὶ τεχνούργημα, τὸ ἐκ αὐτῆς τῆς τέχνης παρὰ τοῦ δημιουργοῦ, καὶ τοῦ τεχνίτου κατασκευασθέν. τέχνασμα δὲ, ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη. τεχνασμὸς δ' εὑρίσκεται, καὶ παρ' ἴωσιν [illegible] ἀττικοῖς δὲ οὐχ εὑρίσκεται. Τεχνήσασθαι, τὸ μετὰ τέχνης κατασκευάσαι καὶ τεχνήσασθαι, τὸ κακουργῆσαι. καὶ τέχνημα, τὸ ἀπὸ τέχνης. τέχνασμα, τὸ κακούργημα. Τεχνησάμενος, ὁ μετὰ τέχνης κατασκευάσας τι. Τεχνολογία ἐστὶ, παρατήρησις ἑκούσιος τῆς τῶν λέξεων φύσεως. [illegible] ἀποτελεῖσθαι. Τέο, ἀντὶ τοῦ τινί. πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε. ὁμοίως τῷ ὅ τέοισι. καὶ τοῖς τεοῖσι. πλεονασμὸν δὲ ἔχει τοῦ ε. [illegible] δὲ ἐστὶν τέο, καὶ τῷ καὶ [illegible] τεῷ. Τεοῖς. δαπάνῃ καὶ [illegible]. Τέορος, [illegible] καὶ τὸ ὄμμα.

τέλος, ἀλλ᾽ αὐτὸ μᾶλλον τὸ μεταξὺ ζωῆς, ἢ βιότου ἢ βίου. δηλοῖ τὸν θάνατον. Ἄλλως. Τελευτὴ ἁπλῶς μὲν, τέλος παντὸς πράγματος. καὶ τελευταῖον τὸ ἔσχατον. ἐπὶ δὲ θανάτου, χωρὶς προσθήκης. οἷον, τελευτὴ βίου, καὶ τελευταία ζωῆς. ὕστερον μέντοι τετάχθαι κατὰ τὸ ἰδιάζον, δίχα προσθήκης ἐπὶ θανάτου κεῖσθαι ὡς καὶ συμφορά. ἣν μὲν ὅτι χρῆσις ἐδήλου, φησὶ ἐπὶ ἀποβάσεως τὸ ἐπὶ συμφοραῖς γεγαὼς μαρτυρεῖ, διάφυσιν ἐμμάταια τὰ ὅτι δὲ νεωτέρα χρῆσις, οὐ μόνως ἔχει ἀφῆκε τὴν λέξιν, ἀλλ᾽ ἐπὶ κακοῦ περιώρισε. συμφορὰ λέγουσα τὴν ἐπὶ οὐκ ἀγαθῆς τύχης. Τελευτήσας τι, ἢ ἔρξας ἐπιφερόμενα, ἐκ παραλλήλου ταὐτὸν δηλοῦσιν αἱ λέξεις. ἢ μᾶλλον τὸ σχῆμα ὑστερολογία ἐστίν. ὕστερον πρωθύστερον. πρὸ τοῦ γὰρ τὸ ἔρξας, εἶπε τὸ τελευτήσας. ἔρξαι μὲν γὰρ τὸ ἁπλῶς πρᾶξαι. τελευτῆσαι δὲ, τὸ εἰς τέλος τὴν πρᾶξιν ἀγαγεῖν. Τελευτῶ τὸ ἔργον, καὶ τελευτῶ, ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκω ἐφ᾽ ὃ συνυπακούεται τὸν βίον. ἵνα ᾖ τελευτῶ τὸν βίον. τελευτῶ γὰρ λέγεται, καὶ τελευτῶ τὸν βίον. ὡς καὶ καταστρέφω, καὶ καταστρέφω τὸν βίον. ἔστι δὲ τὸ τελευταῖον ἢ τὸ καταστρέφειν καὶ ἔστι τὸ μεταλλάττειν, καὶ ἀποψύχειν, τὰ ὅμοια. δηλοῖ γὰρ τὸ ἀποθνήσκειν ὁ τελευτῶ, ἀντὶ τοῦ τέλος λαμβάνω. τελευτῶ δὲ τὸ ἔργον, ἀντὶ τοῦ τελειῶ μεταβατικῶς, αὐτοπαθῶς συντάσσεται. Τελευτῶν ἐτρίωσα, καὶ τελευτῶν τις ἐτρίωσα μὲν ὁ ὁσαύτως ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. ἀττικοὶ οἱ κοινοὶ τελευταῖον λέγουσι. τέλεος καὶ τελέως, ἐπίρρημα. Τελευτήσας, ἀντὶ τοῦ καταστρέψας. Τελεῖ, δίδωσι. παρέχει. Τελείωσας, τέλειος κανὼν τελέως στοιχεῖον. ἀπὸ τοῦ, τελέεις τελέως, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφύης ἀφύεσις. καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, τελέεις. τὸ θηλυκὸν τελέεσσα. οὕτω γίνεται καὶ τὸ μεσσήεις. ἀπὸ τοῦ μέσος γὰρ μεσόεις, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, μεσήεις. Τελειοῦσας ἑκατόμβας, τὰς ἐπὶ τελεστικαῖς τῶν γινομένων ἀρχὰς θυσίας. ἢ τῷ ἀριθμῷ πλήρεις. Τέλθε, ἐν ὁδῷ τὸ πρῶτον. Τέλθεια, ὀνομαστικὴ ἡ πόλις. καὶ ἐθνικόν. τελθ, οὐσίαν. Τέλθος, χρέος. Τελισκόμενος, τελειούμενος. πληρούμενος. ἐν θουσιάδι. Τέλλεται κατὰ ἀφαίρεσιν ἐστὶ τοῦ σ. ἀντὶ τοῦ στέλλεται. Τέλλεται, ἐπὶ τελεῖν φαίνεται γίνεται, αὔξεται. Τελλίνη, ὁ δεῖνα παραστάτου. Τελλίς, ὄλον τάξις μέρος. Τέλλον, ὁ τρίτον ἔμελλον. Τέλμα, τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων. καὶ τέλματα, τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ βάθρα. ἰσαίως δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. καὶ τελμῖνα καλεῖ, τὸ ἐκ τελμάτων πηλόν. Τέλμασι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. εἴχετ᾽ ἐν τοῖς τέλμασιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς φρέασι. κυρίως δὲ πηλώδης καὶ μὴ ἔχων ὕδωρ. Τελμῖνος, μολύσματος, πηλώδης. Τελμισσεὺς, ἔθνος περὶ λυκίαν. ἢ τελμισσεὺς κατὰ τινὰς ἀκούουσιν ἐν καρίᾳ ἀπέχον τις ἑξήκοντα σταδίων ἁλικαρνασσοῦ, ὡς πολέμων. τελμισσὸς δὲ πόλις, ἐν λυκίᾳ, ἀπὸ τελμισσοῦ τοῦ ἀπόλλωνος, ἢ μιᾶς τῶν ἀγήνορος θυγατρῶν. Τελμὶς, ὁ ἐκ τῶν τελμάτων πηλός. Τέλος, πολυσήμαντόν ἐστι. φασὶ γὰρ ἀνάλωμα. καὶ τάξις. καὶ ἀρχή. καὶ γάμος. καὶ ἐκ τοῦ δηλοῦντος μὲν τὸ ἀνάλωμα γίνεται τὰ τέλη κατὰ παυσανίαν, τὰ ἀθέμιστα. ὡς καὶ πολυτελῆ τὰ πολυδάπανα. εἴληφεν δὲ καὶ ἀντελὴς ὀφθαλμός φασι. καὶ ὀλιγοδάπανος, ὡς πολυτελὴς, ὁ πολυδάπανος ἐκ τοῦ σημαίνοντος ἔτι δὲ καὶ ἀρχὴν, αἱ μυστικαὶ τελεταὶ καὶ τὸ τελεῖσθαι ἀντὶ τοῦ μυεῖσθαι, ἡ κατὰ ἀρετὴν τελειότης. καὶ αἱ κατὰ αὐτὴν τέλεια, καὶ αἱ ἐν τέλει. τουτέστιν αἱ ἀρχικαί. καὶ πάσοντες ἤτοι κοσμήτορες. ὡς τὸ τοῖς ἐν τέλει βεβᾶσι πείσομαι. ἐκ δὲ τοῦ λατρεῦ τέλους ὃ σημαίνει τὸν γάμον, τὰ προτέλεια. ἣν χρῆσις μὲν μόνη παρὰ αἰλίῳ διονυσίῳ ἑρμηνεία παρὰ παυσανίᾳ εὕρηται, ὅτι προτέλεια, ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία. ἴσως τὰ λεγόμενα θεώρετρα. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τέλεοι, οἱ γεγαμηκότες. καὶ τελεωθῆναι, τὸ γῆμαι. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ παντὸς πράγματος πέρας, τέλος λέγεται. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ τελευτὴ προσλαβοῦσα τὸ υ πρὸς διαφορὰν τῆς τελετῆς. καὶ τὸ τελευταῖον ῥῆμα. ὡς τὸ τελευτήσας τι ἢ ἔρξας. ἢ τὸ τελεσφόρος τὸ τετέρμῳ τελεσθέν. καὶ τὸ τελειοῦν, καὶ ὁ ἐν τοῖς τοιούτοις τέλειος, καὶ ἡ συντέλεια καὶ τὸ παντελές. ἤδη δὲ ἡ λυσιτέλεια. δοκεῖ δὲ ἀπὸ σημαίνοντος λέξεως τοῦ τέλλειν τὸ τέλος γίνεσθαι. τριῶν ἐκείνων περὶ τὰς προαναστέλλειν πως ἁπάσας πράξεις, ὁ κατὰ τὸ τέλος. καὶ αὐτοῦ ἕνεκα τὰ πρὸ αὐτοῦ. ἐξαχῶς δὲ τὸ τέλος εὕρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. σημαίνει γὰρ τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα. καὶ τὸ τῶν πραγμάτων πέρας. καὶ τὴν ταῖς πόλεσι φυλαττομένην πρόσοδον, ἢ τὸ ἀξίωμα. ὡς παρὰ θουκυδίδῃ καὶ ξενοφῶντι. καὶ παρὰ ἀριστείδῃ δὲ, ἐν τῷ τοῖς τέλει βεβᾶσι, πείσομαι. δηλοῖ δὲ ἢ τὸ δαπάνημα. ὡς ἀριστείδης μάταιον δ᾽ εἰκοστὸν τὸ δ᾽ ἐκβαίνει τέλος. καὶ τὴν μυστικὴν καὶ οὕτω τελεσφόρον ἑορτήν. ὅθεν καὶ ἡ τελετὴ λέγεται καὶ τελεῖσθαι, τὸ μυεῖσθαι καὶ τελούμενοι, οἱ τὰ μυστικὰ διδασκόμενοι. σύστοιχον δὲ τῷ τοιούτῳ σημασία, καὶ τὸ δηλοῦν τὴν θυσίαν τέλος. οὗ χρῆσις καὶ παρὰ σοφοκλεῖ τέλος, καὶ τὸ πλήρωμα καὶ ἡ ἑορτή. καὶ ὁ διδόμενος τοῖς βασιλεῦσιν αἰτήσεως φόρος. ἀφ᾽ οὗ συντέλεια, ἡ συνεισφορά. τέλη δὲ πληθυντικῶς, αἱ ἀρχαί. καὶ τέλος θανάτου. πρὸς διαστολὴν εὕρηται. οὐ γὰρ ἅπαν τέλος νεκρικόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸ θανάτου. ὡς καὶ οὐδὲ πᾶσα τελευτὴ θάνατος, ἀλλὰ ἢ τοῦ βίου τέλος γάμου, ἢ ὁ γάμος περιφραστικῶς. ἢ ἡ τεκνοποιία. Τελεῦνται, τελειοῦνται. Τέλος ἐστὶ, τὸ τυχεῖν τοῦ σκοποῦ. Τέλος ἐστὶ κατὰ ἀριστοτέλην, οὗ ἕνεκα τὰ ἄλλα. αὐτὸ δὲ, μηδενὸς ἕνεκα. ἢ οὕτω. τέλος ἐστὶ, δι᾽ ὃ τὰ ἄλλα. αὐτὸ δὲ δι᾽ οὐδέν. Τελοῦσιν, ἀντὶ τοῦ τελοῦνται. ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Τέλσας, στροφάς. τέλη τῶν ἔργων. Τέλσον, τέλος καὶ ἔσχατον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τέλσον ἀρούρης ἰλιάδος ν. παρὰ τὸ τέλλω αἰολικῶς μᾶλλον, τέλσω. ὡς κέλλω κέλσω. Τελχὶν, οὐ μόνον ὁ ἰχθὺς ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔχων μιαρὸς καὶ κακοῦργος, ἀλλὰ καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ τὰς πονηρὰς τελχινίους λέγουσι. τελχὶν καὶ ὡς θαλάσσιον κατὰ φοράν. καὶ τελχινώδης, ὁ τραχυλιώδης. καὶ τελχινιάζειν, ἀντὶ ἐρίζειν. σκληροτέρα χηλεῖ. λέγονται δὲ τελχῖνες οἱ φθονεροὶ, καὶ πονηροὶ, καὶ βάσκανοι δαίμονες. παρὰ τὸ θέλγω, τὸ ἀμαυρῶ καὶ σκοτίζω, θελγῖνές τινες ὄντες. ἢ παρὰ τὸ θέλγειν, καὶ ἀπατᾶν τοὺς ἀνθρώπους. Τελῶ, τὸ τριῶ. καὶ τὸ ὑπάρχω. ἀφ᾽ οὗ κατὰ παραγωγὴν, τελέθω. τελῶ, καὶ τρέπω. ὁ κρείττων μετὰ τῆς ἐκ. ἤγουν ἐκτελῶ. Τέλως, πελώριον μακρὸν. μέγα. Τέμαχος κρέως. ἢ ἄρτου. οἱ παρακούοντες οὐκ εὖ, ἀλλὰ τέμος. τὸ γὰρ τέμαχος, μόνον ἐπὶ ἰχθύων. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. πολύ τι χρῆμα τεμαχῶν, καὶ κρεῶν ὀπτωμένων δῆλα γὰρ τοῦ ἑτέρου καὶ κρεῶν, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ τέμαχος ἐπὶ ἰχθύων λέγεται. καὶ τεμάχη, τὰ κόμματα τῶν ἰχθύων. καὶ τέμαχος ἰχθύς. ἰδίως δὲ τεμαχίτης ἰχθύς, τοὺς μεγάλους καὶ κατακοπτομένους. Τεμένη, ναοί. ἱερά. ἢ τὰ ἀφορισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. παρὰ τὸ τέμνω, τέμενος, καὶ τεμενα

Τεῖχος, καὶ τὸ τεῖχον ἐκ τοῦ τεύχω γίνεται· τεῖχος οὐδέτερος τὸ τῆς πόλεως· τοῖχος δὲ ἀρσενικῶς, ὁ τῆς οἰκίας· καὶ τὰ τειχία ὁμοίως. Τεῖχος τειχίσαι, διαφέρει τοῦ πολίσαι· οὐ γὰρ πᾶς ὁ τειχίζων ἤδη καὶ πολίζει. διὸ ἕλληνες μὲν τεῖχος ἐτυχίσαντο· προσειδὼν δὲ, καὶ ἀπόλλων, τεῖχος ἐπόλισαν ἴλῳ λαομέδοντι. Τειχοφύλαξ, ὅρος τις ἐν μυρσίνῃ.
Τέως, καθ' ὁμοιότητα ἤδη τῆς ἕως ἕως· δηλοῖ δὲ τὸ ἐν τοσούτῳ καὶ τέως, ἐν τοσούτῳ· ἐν ὅσῳ. Τέκεν, ἔτικτεν· ἐγέννησε.
Τεκέσθαι, τίκτειν· ἰδίως. Τεκμαίρομαι παρ' ὁμήρῳ εὕρηται ἀντὶ τοῦ τελειῶ, ἐκ τοῦ τέκμαρ τὸ τέλος· οἷον τεκμαίρεται· τεκ
μαίρομαι τὸ τεκμαίρομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται· λουκιανὸς ἀπὸ τῆς κτίσεως τεκμαιρόμενος τὴν εὐδαιμονίαν. ἢ τεκ
μαίρεται παρ' ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ βουλεύει τεκμαίρω, σημαίνει τὸ κατασκευάζω· καὶ τὸ σημειοῦμαι. Τεκμαίρεσθαι,
ἀντὶ τοῦ σημειοῦσθαι ἀφ' οὗ καὶ τέκμαρ, τὸ σημεῖον, ὡς οἱ μεθ' ὅμηρον λέγουσι. Τέκμαρ, πέρας· τέλος. Τεκμήριον
ἐστὶ, σημεῖον ἄλυτον· ἀναμφίβολον· ὡς τὸ γάλα ἔχειν πολὺ, τὸ τετοκέναι· εἰκὸς δὲ σημεῖον οὐκ ἀναμφίβολον· ὡς τὸ νυκτὶ
κλέπτειν ἐφίστασθαι. Τεκμήριόν ἐστιν, ἀπόδειξις ἀφανοῦς λόγου συλλογιστικὸς· ἀληθὴς λόγος ἐμφαντικὸς, διὰ προ
γινωσκομένων. Τεκμηριοῦσθαι, σκέπτεσθαι· φράζεσθαι. Τέκμωρ, τέλος φανερόν· μαρτύριον· σημεῖον· τὰ δὲ εἰς ωρ λή
γοντα ὀνόματα, οὐδέτερα εἰσὶ ταῦτα· ἕλωρ· τέκμωρ· ὕδωρ. Τέκνον φίλε, παρ' ὁμήρῳ ἀττικῶς ἐσχημάτισται· δέον τὰ
τοῦ τρόπῳ διὰ συζυγίας ὀρθοῦσθαι εἰς τὸ κοινότερον· ἵνα λέγηται τέκνον ὦ φίλε. Τεκοῦσα, τίκτουσα ἔμβρυον ἔχουσα. Τε
κνώσει, οὐ τίκτειν ποιεῖ. Τεκταίνεσθαι βουλὴν, ἀπὸ τῶν τεκτόνων μετῆκται· ὡς τὸ βουλὰς ὑφαίνειν, ἀπὸ τῶν ἱστουρ
γῶν. Τεκταίνεται, ξύλα ἐργάζεται. Τεκταίνω, κατασκευάσω τὸ αἷμα· ἐκ τοῦ τέκτων τεκταίνω· οὐ ὁ μέλλων τεκτα
νῶ· ὁ ἀόριστος ἐτέκτηνα· ὁ μέσος ἐτεκτηνάμην· ἐτεκτήνω, ἐτεκτήνατο· καὶ ἰωνικῶς, τεκτήνατο. Τεκτονική ἐστι, τέ
χνη περὶ ξύλα καταγινομένη, θρόνων ποιητική, ἢ πολλῶν ἄλλων. Τέκτονος υἱὸν παρ' ὁμήρῳ, οἱ μὲν ἀκριβέστεροί φασιν
φασιν· ἀντὶ τέκτονος λεγομένου καὶ τοῦ ναυπηγοῦ, ὡς δηλοῖ τὸ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας. ὥς τε εἶναι ἐνταῦθα δύο πρόσωπα·
υἱὸν μὲν φέρεκλον, πατέρα δὲ τὸν ἁρμονίδην· τινὲς δὲ ἐνόησαν ὄνομα κύριον τὸν τέκτονα, καὶ τρία φασὶ πρόσωπα· ἵνα
ὁ μὲν φέρεκλος, εἴη τέκτονος υἱός· ὁ δὲ τέκτων, υἱὸς τοῦ ἁρμονος· καὶ ὅρα δὲ ὅπως οἰκεῖα ναυπηγίας τὰ ὀνόματα· τέ, φε
ρομένη τὰ ξύλα· καὶ αὐ δὲ συναρμόττει αὐτά· οὗτος δὲ καὶ δαιδαλέα τινὰ ἐλέγετο ἱερεία. Τέκτων δοῦρος, οἰκοδόμος· καὶ
ναυπηγός· καὶ ἁπλῶς ἅπας ὁ οὕτω διακείμενος, περὶ σκεῦος ξύλον. Τέλα, σπάθη. Τελαμὼν, ὁ λῶρος· ὁ ἀνα
φορεὺς τοῦ ξίφους· καὶ τῆς ἀσπίδος· ἀπὸ τοῦ τλῶ τὸ καρτερῶ, ὡς καρτερικὸς καὶ ἰσχυρὸς καὶ βασταχτικός. Τελαμῶνας
ἔφη ὁ ποιητὴς, τοὺς ἀναφορεῖς ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος· εἰ δὲ ἀργύρεοι· τοῦτο δὲ μαχαιρῶν αἱ ἀναφορεῖς· ὅμως ἱμάντες καὶ οὐ
τω γε πλεῖον ἄλλοις, ἀναλόγως τῷ κειμένῳ τῆς ἀσπίδος ὕλη. Τελαμώνια κόνδυλα, ἃ προσδέονται τὸν τελαμῶνα·
ἢ μεγάλον χαλεπόν. Τελαμὼν, ἀσπίδος· ὁ λῶρος παλαιὸς, δι' οὗ ἡ ἀσπὶς ἀνεφέρετο· διὸ καὶ ἀναφορεὺς ὁ αὐτὸς ἐλέγετο·
λέγεται δὲ τελαμὼν ἀσπίδος, ἢ πρὸς διαστολὴν ἑτέρων ἐρρέθη· ὧν εἷς καὶ ὁ τοῦ ξίφους. Τελάσσαι, τολμῆσαι· τλῆναι.
Τελειότερον, ἐντελέστερον. Τελγὴ, ὁ καλούμενος ἔρως κακῶς· ἐστὶ γὰρ γελγή. Τελαιῶσιν, κωμῳδίας ἀξιοῖ. Τελέ
θουσι· τελῶ τὸ πράττω, καὶ τὸ ὑπάρχω· ἀφ' οὗ κατὰ παραγωγὴν, τελέθω· ὡς ἀπὸ τοῦ τέμω τεμέθω· ἢ φλέγω φλεγέθω, καὶ
θαλῶ θαλέθω· ὁ τρέπει τὸ ε εἰς τὸ τ, καὶ τὸ α εἰς τὸ ε, καὶ γίνεται τελέθω. Τέλεια, καὶ τέλη· τὰ ἀναλώματα· ἢ τὰ
συνέδρια τῶν ἐν ἀρχῇ. Τέλεια ἱερὰ, τὰ ἐνιαύσια· οἱ δὲ, τὰ εἰς ἡμέρας δέκα ὑπερβεβηκότα. Τελείετο· ἢ ἐκ τοῦ τε
λῶ τελείω, ὡς χέω χείω, θέω θείω· ἢ ἐκ τοῦ τελέω τελείω, ὡς σέω σείω· ἐτελειόμην τὸ τρίτον, ἐτελείετο καὶ ἰωνικῶς τελεί
ετο. Τελεῖν, τὸ τάττεσθαι καὶ τὸ καταλέγεσθαι· τελεῖν, ἢ τὸ εἰσπράττειν· ἢ ἀπαιτεῖν· ἢ τελέσαι ἀντὶ τοῦ πρᾶξαι· ἢ
τετελεσμένον, τὸ πεπραγμένον· καὶ συντέλεια, τὸ τέλος· καὶ συντελεστὴς, ὁ τελειῶν. Τελεῖν, ἢ τὸ λαμβάνειν φόρους,
καὶ τὸ διδόναι· καὶ τὸ πράττειν· καὶ τὸ ἑορτάζειν· ἢ τὸ καταλέγεσθαι, καὶ συναριθμεῖσθαι· καὶ τελεῖ εἰς τοὺς ἕλληνας, ἀν
τὶ τοῦ ἕλλην ἐστί· καὶ τελεῖ εἰς τοὺς ῥωμαίους, ἀντὶ τοῦ ῥωμαῖός ἐστι· τελεῖ εἰς τοὺς ἀστοὺς, ἀντὶ τοῦ ἀστός ἐστι· καὶ ὁ βάρβαρος τε
λεῖ εἰς τοὺς ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ ἕλλην ἐστί. Τελεῖν, καὶ τὸ αὐτὸ τελεῖν, καὶ τὸ ἐκπληροῦν· τελεῖν, ἢ τὸ μυεῖν· ὅθεν καὶ τελεσταὶ
καὶ τελούμενος, ὁ τὰ ἄδυτα μυούμενος· ὡς ἢ παρὰ δημοσθένει· σὺ μὲν ἐτέλεις, ἐγὼ ἐτελούμην· ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων.
Τέλειόν ἐστι, τὸ συμπεπληρωμένον τῷ ἰδίῳ λόγῳ τῆς φύσεως· ἀτελὲς δὲ, τὸ ἐναντίον. Τελεῖν, ἀναλίσκειν· ὡς ἐν τῷ περὶ
παθῶν δοκεῖ λέγειν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τέλεια, αἱ γεγαμηκότες. Τέλειος, τελεσιουργὸς ὁ ζεὺς, ἢ ὁλόκληρος.
Τελειώσεις, αἱ γάμοι. Τελειῶ, ἀνύω· ἐπανύω· διανύω· ἀνύττω, ἀπεργάζομαι περαίνω, τελευτῶ, ἀπαρτίζω· διαρτίζω.
Τελέων, οὐ μάτην ὁ ποιητὴς προστίθει· οὐδὲ μίαν γὰρ λέξιν εἰκῇ παραρρίπτειν αὐτὸν, ἀλλ' ὅτι τοῖς θεοῖς ὡς τελείοις προσά
γειν χρὴ τέλεια· ἢ καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν εἶπε τοῦτο τῶν ἀρνῶν οὐ τελείων ὄντων, ἀτελεῖς γὰρ αἱ ἄρνες· ἐπὶ ὁ μὲν τρι
ἀρνειὸς τέλειός ἐστι. Τελειχίσαι, ἐν στρίφαις τὸ κολάσαι· ἀπὸ τελχῖνος τινός· ὡς τὸ εἰκὸς πανταχοῦ πανουργίας· καὶ
λέγεται τις τελχίνιος ἦν, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κακῶν ἀγγέλων. Τέλεον, τὸ τέλος καὶ πέρας. Τελεστινὸν, τὸ ξη
ρὸν σῦκον. Τελέσαι, δοῦναι. Τέλεσαν δῶρα· ὅμηρος οὐκ ἔπιδῶρα τέλεσαν· δηλοῖ μὲν, τὸ ἐτελείωσαν, εἰς τέλος ἤγα
γον· γέγονε δὲ τοῖς ὕστερον ἀφορμὴ τοῦ εἰς φορολογικὴν λέξιν τεθεῖναι τὸ τελεῖν· οἷον ἐτέλεσεν ὁ δεῖνα τὸ δὲ, τι. Τελεσθῆ
ναι, τὸ ἀναλωθῆναι οὕτως ἀντιφῶν. Τελεσιαζόμενα, θυόμενα, καὶ τελούμενα. Τελεσία, ἡ μετὰ ξιφῶν ὄρχησις· ἀπὸ τοῦ
ἄγοντος τελεσίου. Τελέσιος ἡμέρα, ἡ ἐσχάτη. Τελεσιουργεῖ, τὸ ἔργον εἰς πέρας ἄγει. Τελεσφόρος, ὁ χρόνου ἐστὶν
ἀπελθόντος ἐνιαυτοῦ· ὡς τὰ κατ' αὐτὸν πάντα εἰς τέλος ἄγει· λέγει δέ τις καὶ τὴν θείαν δίκην τελεσφόρον, διὰ
τὸ αὐτῆς ἐνεργὸν ἢ πρακτικὸν καὶ ἐν πᾶσι δίκαιον. Τελεσφόρος, τέλειος μαίας ἐγγαστρίμυθος. Τελεσθία, θυσία
τις ἐν λίνδῳ. Τελεσφορῶ, ἐντελὲς ἄγω. Τελέσομεν, πράξομεν. Τελεταί, ἑορταὶ θυσίαι μυστήρια. Τελετὴ, θυ
σία μυστηριώδης. Τελεύτη, ἀντὶ τοῦ τελευτὴ δωρικῶς. Τελευταιότατα λέγειν, ἁμάρτημα τῶν παρὰ παιδείαν δοκούν
των γινώσκειν· ἐπεὶ γὰρ ἀρχαιότατον εὕρον λεγόμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ᾠήθησαν καὶ τοῦτο δεῖν· ἀλλ' οὐ τελευταιότατα λέ
γειν. Τελευτὴ, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ τέλος τοῦ ἔργου· καὶ τελευτῶ, τὸ εἰς τέλος ἀγαγεῖν· ἡ τελευτὴ, αἰεὶ φανερὸς τὸ ἀπαγε

ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ τέγω, παράγεται τὸ στέγος, ἀπὸ δὲ αὐτοῦ αὖθις ὁ ὅλος οἶκος προσονομάζεται, διὰ μέσου τοῦ στέγ[illegible] ἔρματος. ὡς [illegible] ἐν αἷς [illegible], ὅπου ὄχλοι στέγουσι δῆμος. Τεγκτικός, χυτικός. Τέγξο, καθυγράσον. Τεθεῖσα(?), [illegible]. Τεθηλυῖα. Τεθαλυῖα, ἀπὸ τοῦ θάλλω. ὁ μέλλων θαλῶ. ὁ παρακείμενος τέθαλκα. ὁ μέσος τέθηλα. καὶ ἡ μετοχὴ τεθηλώς. τὸ θηλυκὸν τεθηλυῖα. καὶ τεθαλυῖα κατὰ συστολὴν τοῦ η εἰς α. Τεθαλυσμένη(?), μεθυσμένη. Τεθάξαι, μεθύσαι. Τεθαλότα, θάλλοντα. Τεθέαμαι, ἑώραμαι [illegible]. ἰστέον ὅτι ἡ τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων, εἰ καθαρὸν ἢ μετὰ τοῦ ρ ἔχει τὸ α, ἀναγκαίως ἀεὶ τὸν παθητικὸν παρακείμενον δίχα τοῦ σ ἐκφέρει. ὡς δῆλον ἐν τοῖς [illegible] μὴ ἔχουσι δὲ οὕτω, μετὰ τοῦ σ [illegible] ὡς γεγέλασμαι. καὶ τὰ παραπλήσια. οὕτω καὶ τὸ ἐλήλαμαι ἐλήλασμαι ὄν, ὡς μήτε καθαρὸν ἔχον τὸ α, μήτε μετὰ τοῦ ρ, ἐκβολῇ τοῦ σ ἐλήλαμαι γίνεται. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ τῆς μετοχῆς ἀναβιβάζεται ὁ τόνος. ὥστε ἐληλαμένος, καὶ οὐκ ἐληλάμενος γράφοντες, ἁμαρτάνουσι. Τεθελκυῖαι(?), ἀλεξανδρεωτικὸν [illegible]. διὸ [illegible] ἀλεξανδρεῦσι καὶ αἰγυπτίοις αὐτὸ [illegible], ἐθελοκακοῦντα(?). Τέθαλεν, [illegible]. Τεθαλάμεθα, [illegible]. Τέθηλε, μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ θάλλω θαλῶ, τέθαλκα. ἄχρηστος. μέσος τέθηλα, [illegible]. ἡσίοδος. [illegible] τέθηλε πόλις. Τεθήπασιν, [illegible] ἐθαύμασαν. Τεθηπότες, ἐκπεπληγμένοι, [illegible]. τεθηπότες μέσος παρακείμενος τοῦ θάπω [illegible] τοὺς συμπαθεῖς [illegible] ἀφ᾽ οὗ καὶ θάμβος. καὶ [illegible] τῶν στοιχείων, τάφος ἡ ἔκπληξις. καὶ [illegible] μετοχὴ [illegible] ἀορίστου. καὶ κατὰ ὁμοίαν ἐναλλαγὴν τῶν ἀφώνων, ταφών, ὁ ἐκπλαγείς. ὅτι δὲ ἰώνων ἴδια [illegible] τῶν δασέων καὶ ψιλῶν [illegible] εἰς τὰ σύστοιχα, δηλοῦσι μὲν [illegible] ἐνθάδε [illegible] καὶ ἕτερα. οἷον [illegible], ἄχαινα. καὶ ἡ τοῦ κύθου δὲ λέξις [illegible] τοῦ κωμικοῦ, [illegible] ἰωνισμόν, [illegible] κέχυται γίνεται, διὰ τὴν ἐκεῖθεν κατὰ φύσιν χύσιν. ἰωνικῶς δὲ ἰδιάζουσι καὶ τὸ ἐκ τῆς χύτρας [illegible] οὐ μακρὰν [illegible], οὐδὲ τοῦ [illegible] ἐκ τοῦ φάσκω [illegible]. Τεθεῖσι τοῖς ἡρακλέους, [illegible]. Τεθόωσαν, [illegible]. Τέθειξο(?), [illegible]. Τεθειμένον, [illegible]. Τεθμός, ὁ νόμος. ἐκ τοῦ τίθεμαι τίθεσαι, τίθεται, τεθμός.

Τεθναίην, ἐκ τοῦ τέθνημι. ὁ μέλλων θνήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθνην, ὡς ἔστην. ἡ μετοχὴ ὁ θνὰς τοῦ θνάντος, ὡς στὰς στάντος. τὸ εὐκτικὸν θναίην, ὡς σταίην. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τεθναίην. ὁμοίως τεθνάναι τὸ ἀπαρέμφατον ἐκ τοῦ τέθνηκα, κατὰ συγκοπήν. ἔστι γὰρ τέθνηκα ὡς ἕστηκα. Τεθνάκαμες, [illegible], ἀντὶ τοῦ τεθνήκαμεν. Τεθνάναι, [illegible] τὸ [illegible] τέθναμεν. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τεθνάναι. ἡ τέθναμι. ὁ [illegible] ἡ μετοχὴ τεθναὼς τεθναότος, τὸ ἀπαρέμφατον τεθνάναι. Τεθνᾶσι, [illegible] καὶ τὸ βεβάασι βεβᾶσι [illegible]. Τέθνατε(?), [illegible]. Τέθνεικα, ἀπὸ τοῦ τέθνημι [illegible] συζυγίας [illegible] τῶν εἰς μι. ὁ παρακείμενος τέθνηκα. ὡς τέθεικα διὰ τῆς ει διφθόγγου. καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ τεθνεια(?) [illegible] ἀποβολῇ τοῦ ι γίνεται τέθνεα. καὶ ὁ τεθνεώς. καὶ πάλιν τροπῇ τοῦ ε εἰς η γίνεται τεθνηώς διὰ τοῦ η. καὶ ἔστι [illegible] τεθνεὼς κοινὸν [illegible] τεθνεώς, [illegible] ἐκ τοῦ τέθνεια παρακειμένου. Τεθνεώς, ἐκ τοῦ θνήσκω. ὁ παρακείμενος, τέθνηκα. ἡ μετοχὴ τεθνηκώς. καὶ συγκοπῇ τεθνεώς. Τεθνεῶτος(?), ἐκ τοῦ τεθνεώς τεθνεότος, κατὰ [illegible]. Τεθολωμένον, μεμυσμένον(?). Τεθολωμένος, καὶ [illegible] φαρμακ[illegible] [illegible] καὶ χαίροντα, καὶ τεθολωμένον καὶ [illegible] τῆς αἰτίας [illegible] καρδία. Τεθολώς, [illegible]. Τεθορεῖν, [illegible]. Τεθορυβημένον(?), [illegible]. Τεθρασ[illegible], [illegible]. Τεθραμμένος(?), [illegible]. Τεθρασυσμένος, [illegible]. Τεθριμμένον(?), [illegible]. Τέθριππον, τὸ τετράιππον ἅρμα. Τεθυκώς, [illegible]. Τεθυμένον, τὸ κεκαθαρμένον [illegible]. Τεθυλλασμένον(?), [illegible] ἀπὸ τῶν θυλλάδων(?). Τεθυμιασμένον, [illegible]. Τεθυωμένον, [illegible] παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ ξ τῆς ἰλιάδος. ὡς αὐτός εἶπε, μεμυρισμένον, ἢ μεμυρισμένον ἀπὸ τοῦ θύου τοῦ [illegible], οὐ μέμνηται καὶ ὁ [illegible] ὅτι [illegible] τὸ θύος, ὃ ἐν τῷ ι [illegible] ὅμηρος μὲν γὰρ μύρου μὲν [illegible] δὲ, κλῆσιν δὲ ἀγνοεῖ. ὁ [illegible] δὲ τὸ [illegible], καὶ ἔξεις, καὶ [illegible], καὶ τὸ ἀμαράκινον, καὶ τὸ ῥόδινον, καὶ τὸ μεγαλεῖον, [illegible] κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡ κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους [illegible], ἐν δυσὶ λλ, μετὰ τοῦ παραλήγοντος ἰῶτα. Τέθυκται, τεθυμίαται. Τεθυγμένα(?), μεμεθυσμένα. Τεαλαθέν(?), [illegible] ἅμαξαι. Τείνω, τὸ ἕξω [illegible] ἐν [illegible] τείνω τὸ [illegible], καὶ τείνω τὸ ἀφ᾽ ὁρῶ, καὶ [illegible] τοῦ ἀποδίδοναι(?). τείνω [illegible]. Τείνω τὸ ἕξω [illegible] διὰ διφθόγγου. [illegible] συστέλλεται δὲ διὰ [illegible]. Τειουδέ(?), τὸ τραγωδεῖ. Τείων(?), [illegible]. Τείρω, ἔχει [illegible], καθὰ καὶ τὰ τείρεα, [illegible] ἄστρα. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὰ κατὰ [illegible] καθὰ [illegible], καὶ ὁ [illegible], [illegible] οὐδὲ [illegible] τείρει, [illegible]. τείρεα. [illegible] τεῖρος, [illegible] καὶ σοὶ καὶ ἦθος ἀτέραμνος, τὸ ὠμὸν καὶ αὐστηρόν [illegible] ἀτέραμνα, τὰ [illegible] καὶ οὕτω σκληρούμενα. Τείρεα, τὰ ἄστρα. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, εἴρεα, καὶ τείρεα, [illegible] τοῦ τ. καὶ γὰρ τὰ ἄστρα [illegible] σημεῖα. ἢ παρὰ τὸ τέρας τὸ σημεῖον σημαντικά [illegible] τῶν μελλόντων. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ [illegible] ἐκ τῶν ἀστέρων [illegible], καὶ γεγόνασιν ἀστρόβλητοι. ὥσπερ καὶ ἐμβρόντητοι καὶ [illegible] ἢ παρὰ τὸ τείρεα. πολλάκις γὰρ οἱ [illegible] ἐκ τῶν ἀστέρων [illegible] ἢ παρὰ τὸ τείρεσθαι [illegible] τῆς στερήσεως τῶν ὀφθαλμῶν. τυφλὸς γὰρ ἦν. Τείρεται, [illegible] βλάπτεται. [illegible] γὰρ τὸ δαμάζω. Τεί[illegible], τέκνα. Τειχεσίπλαις(?), [illegible]. Τειχεσιπλῆτα, [illegible] διὰ τοῦ ε γράφουσι [illegible]. ἔστι δὲ τειχεσιπλήτης [illegible], πολιορκητής. ὁ τοῖς τείχεσι πελάζων [illegible]. τειχεσιβλήτης δὲ, ὁ [illegible] τὰ τείχη. Τειχομαχεῖ, πολιορκεῖ. Τεῖχος [illegible], [illegible] ψυχῆς [illegible].

δὲ Κλεοστογράφα φασὶν, ὅτι κύπρια καὶ τὸν φόνον τάφον καλοῦσιν· ἔτεροι δὲ καὶ τὴν ταφὴν, τάφον λέγεσθαι ὥσπερ ὡς καὶ τὴν χολὴν, χόλον, οἷον τάφου μνῆμα· οἷον ταφῆς μνημόσυνον. Τάφος, νῆσος μία τῶν ἐχινάδων νήσων· ὅθεν λέγονται τάφιοι κατὰ τοὺς παλαιούς· ἐλέγοντο δὲ αὐτοὶ καὶ τηλεβόαι· ἢ διότι ληΐζόμενοι, τῆλε τὰς βόας ἀπῆγον, ἢ ὅτι οὐ τὰς πλησιοχώρους μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς τῆλε καὶ μακρὰν βοῶν ἔτι μάχην συνίστανον· ἢ καὶ διέφυγον· ἢ τῆλε φωνῇ μακρᾷ βοῇ ἐξηχοῦντες· ὡς τούτοις ἀμφιτρύων ὁ πατὴρ τοῦ ἡρακλέους ἐστράτευσε, λῃσαμένοις βόας τῆς γυναικὸς ἀλκμήνης, ἔχων συστρατευόμενον καί τινα κέφαλον ἄνδρα φυγάδα ἐξ ἀθηνῶν· ἀφ᾽ οὗ χρησιμεύσαντος τι ἐν τῷ πολέμῳ, κεφαλληνία ἐκλήθη ἀλλ᾽ ἡ χώρα ἐκλήθη πρὸς διαστολὴν, ἵνα τὸ ἐθνικὸν ὁ κεφαλλὴν ἔχῃ διαφορὰν πρὸς τὴν ἐν τῷ σώματι κεφαλήν· κεῖται δὲ ὁ κεφαλλὴν παρὰ σοφοκλεῖ, ἐν τῷ ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι κεφαλλήν· ἦρχε δὲ τῆς κεφαλληνίας ὁ ὀδυσσεύς.
Τάφος ἡ νῆσος, ἔχει ὁμωνυμίαν πρὸς τὸ θάμβος· ὅτι καὶ αὐτὸ τάφος λέγεται ὡς τὸ τάφος δ᾽ ἕλε πάντας· ἤγουν θάμβος καὶ ἔκπληξις· ἐξ οὗ καὶ τὸ ταφὼν δ᾽ ἀνόρουσεν ἀχιλλεύς· ἤγουν ἐκπλαγείς. Τάφρος, σημαίνει τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα· ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον. Ταφρεῦσαι, διορύξαι. Ταφὼν, ἐκ τοῦ θάπτω θάπτω· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθαπον· καὶ ἀναγωγῇ τῶν δύο ἀφώνων εἰς τὰ αὐτῶν ἀντίστοιχα ἔταφον ἐπὶ τῆς κυριολεκτικῆς ταφῆς, καὶ οὐκ ἐκ πλήξεως δὲ μεταφορικῶς· ὅθεν καὶ τάφος οὐ μνῆμα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔκπληξις· καὶ ἡ μετοχὴ, ταφών· ὥσπερ δὲ τὸ ἔθαπον, ἀφ᾽ οὗ τὸ τέθηπα γίνεται ἀφώνων ἐν ἀναγωγῇ ἔπαθεν εἰς τὰ ἀντίστοιχα, οὕτω καθὰ καὶ ἐπὶ πολλῶν δηλοῦται· καὶ ἄλλα εὑρίσκονται παρὰ τοῖς ἴωσι· τὸ ἐνθαῦτα ἐνταῦθα, ἐνθεῦτεν φασὶ· καὶ τὸν χιτῶνα, κιθῶνα· καὶ τὸ βάτραχον, βάθρακον· οὕτω καὶ χύτρα κύθρα λέγεται. Τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως τακτικόν· οἱ δὲ ῥήτορες ταχέως· καὶ τάχιστα· καὶ ἐν τάχει· τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ἴσως καὶ ἀμφότερον· ὅπερ καὶ μόνον τίθεται καὶ μετὰ τοῦ ἴσως· ἔστι καὶ μετὰ τοῦ πού, τοῦ δηλοῦντος τὸ ἴσως ἐκ παραλλήλου· οἷον τάχ᾽ ἂν γένοιτο καὶ τάχ᾽ ἴσως· καὶ τάχα πού, καὶ ἴσως πού. Τάχα· σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ μὴ δὲ ποτὲ τοῦτο παρὰ τῷ ποιητῇ δισταχτικῶς εὑρίσκεσθαι, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ταχέως ἀεὶ παραλαμβάνεσθαι· γινόμενον κατὰ συγκοπὴν, ὡς σαφέα σάφα· ὠκέα ὦκα· λιγέα, λίγα· ὠκέα, ὦκα· οὕτω ταχέα, τάχα. Τάχα που, ἀντὶ τοῦ ἴσως ἐκ παραλλήλου. Τάχει, καὶ ἐν τάχει· ἡ κατὰ τάχος· ἡ ὅσον τάχος· καὶ διὰ ταχέος· καὶ διὰ τάχους· καὶ διὰ ταχέων, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Ταχινοί. Ταχινοί, γοργοί. Ταχίνης, λαγωός· καὶ ἔλαφος. Τάχος ἦλθε, καὶ ταχὺ λέγουσιν ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ ταχέως ἦλθε. Ταχὺ, καὶ βραδύ· καὶ διὰ ταχέος, καὶ διὰ βραδέος λέγουσιν ἀττικοί· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ταχέως καὶ βραδέως. Ταχυθανάτους ἐρωτὰς, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἔρωτι γινομένους· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες. Ταχυπώλων, ταχεῖς ἵππους ἐχόντων. Ταχὺς, ταχύτερος· ταχύτατος· ταχὺς ταχίων τάχιστος· καὶ ταχὺς θάσσων· ταχὺς, ταχύτερος· ταχίων· τάσσων, καὶ θάσσων. Ταχὺς ταχίων, τάσσων, καὶ θάσσων πρὸς διαστολὴν τῆς τάσσω μετοχῆς· καὶ τὸ ἐπίρρημα· ἔτι δὲ καὶ τὸ οὐδέτερον θᾶσσον· ὁμοίως καὶ μακρὸς μακρίων, μάσσων· καὶ βραδὺς βραδίων, βράσσων· καὶ ταχὺς ταχίων, τάσσων· καὶ ἐλαχύς· ὁ κατὰ καλλίμαχον ἐλαχύς· ἐλαχίων, ἐλάσσων. Ταχὺ, καὶ ἐν τάχει καὶ κατὰ τάχος· καὶ ὅσον τάχος, καὶ διὰ ταχέος· καὶ διὰ τάχους· καὶ διὰ ταχέων, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Ταχὺ, ἀντὶ τοῦ ταχέως· καὶ διὰ ταχέως· καὶ ὅτι τάχιστα· καὶ ὡς εἶχε τάχους· καὶ ἐν τάχει· καὶ ὡς τὸ πολύ· καὶ ὡς τὸ ἐπὶ πολύ· καὶ ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ, ταῦτα ἀντὶ ἐπιρρήματος λαμβάνεται. Ταχὺς, καὶ ταχὺ οὐδέτερον τρισυλλάβως ἀποτελοῦσι τὰ εἰς σ ἀρσενικὰ οὐδέτερα; γίνεται χὰς· ἡ γὰρ ἀποβολὴ τοῦ σ γίνεται, ὡς ἐπὶ τοῦ ταχὺς ταχύ, φιλόπολις φιλόπολι· μέγας μέγα· ἢ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, ὡς καλός, καλόν· σοφός, σοφόν· ἢ κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς ν καὶ συστολὴν τοῦ α, ὡς μέλας, μέλαν· ἢ κατὰ συστολὴν μόνον, ὡς τὸ εὐσεβὴς, εὐσεβές· εὐγενής, εὐγενές, καὶ ἀληθὴς ἀληθές. Ταὼν πόθεν; παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν· τὸ γὰρ ζῶον ἀναβρυνόμενον τῷ ἑαυτοῦ κάλλει, τοῖς ὁρῶσι τὴν οὐρὰν ἐξαπλοῖ ἀποδεικνύων· τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ταὼς βούλονται εἶναι, κατ᾽ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ὡς ἀναλογῇ τοῦ τρίτου· ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν· ἐπειδὴ τὸ ταὼς ὥς φησιν ἡρωδιανός, διὰ τοῦ ο μικροῦ οὐκ ἔστι σύνηθες τοῖς ἕλλησι· καὶ λέγουσι τινὲς, ὅτι ὤφειλεν εἶναι τεὼς, ὡς λαὸς λεώς. Ταὼς, πίων ἀφῆ τις· καὶ διὰ στέαρ τὸ ὄρνεον ταώς.

ΤΟ Τ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Τέ σύνδεσμος παρὰ μὲν τοῖς κοινοῖς, καὶ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς, καὶ τοῖς κωμικοῖς, οὐ πάνυ πλεῖστος τίθεται· παρὰ δὲ τοῖς τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου χρωμένοις πολλάκις ὡς παρὰ ἡσιόδῳ· ὅν τε διὰ βροτοί· καὶ παρὰ ὁμήρῳ πολλαχοῦ ἐστιν εὑρεῖν. Τὲ σύνδεσμος, ἐγκλίνεται· οἷον καί τε πάθεσι ταῦτα. Τὲ ἀντὶ τοῦ σὲ, λέγουσιν αἰολεῖς· καὶ δωριεῖς· τὶ, παρ᾽ ἴωσι πλεονάζει καὶ παρέλκει· ἡρόδοτος· ἐπεί τε ἐπέθετο ταῦτα· ἀντὶ τοῦ ἐπεί. Τέγγε, βρέχε. Τέγγεσθαι, ἐνικῶν ἐνδιδόναι. Τέγγω, τὸ βρέχω· καὶ διαβρέχω· πολλὸν δ᾽ ἀπὸ κύματος αἰγῶν, τέγγει πόδας. Τεγγύρος, ὄρνεον ποιόν. Τεγέα, πόλις ἀρκαδίας. Τεγέας γνώρισμα, ὁ στράβων τοιοῦτόν φησι· κεγχρεαὶ κεῖνται ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐκ τεγέας εἰς ἄργος, διὰ τοῦ παρθενίου ὄρους· λέγει δὲ καὶ ὅτι ἡ τεγέα, μετρίως συμμένει· εὐδαίμων δὲ ὁ τεγεατικὸς τόπος· διὸ καὶ παροιμία ἐντεῦθεν εὐδαίμων ὁ κορίνθιος· ἐγὼ δὲ εἴην τενεάτης· τῷ μέντοι γεωγράφῳ, ἀφίησι τενεάτης, ἐνταῦθα γράφεσθαι ἀπὸ τενέας κώμης φασὶ κορινθίας, ἐν ᾗ τενεάτου ἀπόλλωνος ἱερόν· λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι, τενεάτας ὅμορα κυπαρισσεῦσιν· ἀμφὶ δὲ τὰ χωρία ταῦτα καύκωνες κατεῖχον· καὶ ὅτι ἐν τῇ λεπρεάτιδι, καύκωνός ἐστι μνῆμα· καὶ ὅτι ἐν τῇ δυμαίᾳ, ποταμὸς καύκων θηλυκῶς. Τεγείδιον, κοσμάριον ποιὸν γυναικεῖον. Τέγε, στέγασμα. Τέγνοσος, ἀκρωτήριον κύπριον. Τεγέοις· ὅρα ὅτι ὅμηρος γυναικείοις θαλάμοις, οὐ μὴν καὶ τοῖς τῶν ἀνδρῶν ὀνόμασι τεγέοις, ἀντὶ τοῦ ὑψηλοῖς· ἀλλὰ τέγεα ἤπου ἀκουσθέντα ὡς ὑπερῷοις· πολυστέγοις, πολυωρόφοις, ἵνα μὴ διαλυθῶσι φασὶ κατὰ παρθενίαν αἱ γυναῖκες· γίνεται δὲ τὸ τέγος, ἀπὸ τοῦ τέγος τέγεος καὶ ἀποβολῇ τέγεος· ὡς τέλος τέλεος, τέλειος· ὥσπερ δὲ μικρὸς σμικρὸς, οὕτω καὶ τέγος στέγος· ἐξ οὗ τὸ στέγω ῥῆμα· γίνεται δὲ, ὡς εἴρηται ἀπὸ τοῦ τέγος

μένοι παρὰ μέρος, αἱ ἐπὶ λέχει· ταῦτα γὰρ ἔθει θύεσθαι. Ταῦροι παμμέλανες τῷ Ποσειδῶνι θύονται, διὰ τὸ ὕδατος μέλαν, ὃ δηλοῦται ἐν τῷ πορφύρεον κῦμα· [illegible]

μέλανα. Ταυροπόλον, τὴν Ἄρτεμιν· [illegible]

[illegible]

τὸ παράσιτον. ἢ τὸ ἀπὸ στεμφύλων πόμα, καὶ τρύξ. ἢ καὶ σκέπη τοίχου. Τάργανον, παρὰ τὸ γάνον. σημαίνει δὲ τὸ [illegible]

[illegible] λαρδίον. τινὲς δὲ τῶν ἰώνων, τὸ [illegible] καλοῦσι. Ταρίφη, κόφινος μέγας. οἱ δὲ, σκευοφορικὸν ἀγγεῖον. Τά

ριχος, οὐδέτερον λέγουσιν οἱ ἀττικοί. Τάριχος, παρὰ τὸ ἐν τῷ [illegible] ἰχθύων. ἢ [illegible] τὸ γάρον ἔχειν [illegible] ὕγρ [illegible]

τι. ἢ περιχύσει, τὸ τίκειν ἢ ξηραίνειν. Ταρκούειν, ἀκούειν. Ταρμύξασθαι, φοβηθῆναι. Τάρνη, πόλις ἐν λυδίᾳ.

οἱ δὲ, ἐν μυσίᾳ. ὅθεν ὁ ἑρμείας ὁ ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου γνώριμος. Ταρνόν, κολοβόν. κολοβοῦσιν. Ταρόματα,

τὰ ἀροτρόματα. [illegible] τὸ ἀροτριοῦν τὰ [illegible] λέγουσι δὲ ἔνια, τὰ ἄλφιτα. καὶ τὸν λιβανωτόν, ἀρώματα.

Τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος. ὁ [illegible] ἐκορέσθημεν ἢ μᾶλλον ἠδυνήθημεν, διὰ τοῦ φαγεῖν ἢ πιεῖν. [illegible]

σαφὲς τοῦ [illegible], καὶ ἐδητύος [illegible] ἱερὸν ἔπος. Ταρπῆναι, ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι. λέγεται ἐνίοτε ταρπῆναι. [illegible]

[illegible] ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας ψ. ἢ κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως. ἢ διὰ τὸ λαφθῆναι τὸ ταρπῆναι, ἀντὶ τοῦ κορε

σθῆναι. Ταρσία, καὶ ἀπὸ τοῦ [illegible] εἰς τὰς ταρσίας [illegible] κοφίνοις μεγάλοις. ἢ σκευοφορικὰ ἀγγεῖα, [illegible] τὸ ἄρσαι τὸ.

[illegible] ὁ μέλλων, [illegible] ἀπὸ τοῦ, [illegible] καὶ [illegible] τοῦ [illegible] ἢ [illegible]. Τάρπησαν, ἐτέρφθησαν. ταρπεῖεν

ἐτέρφθημεν. ἐκορέσθημεν. εἰμαι δὲ ἀπὸ τοῦ τέρπω, [illegible]. ὁ ἀόριστος δεύτερος ἔτραφον. ὁ παθητικὸς ἐτράφην ἐτράφη

μεν, ἢ ἰωνικῶς ταρπῶμεν. ἢ ἔχει ἀφαίρεσιν, καὶ ὑπερβιβασμόν, ἢ τροπὴν τοῦ δασέος εἰς ψιλόν. Τάρχυσαν ὀρθ

θῆναι ὀφθαλμοὺς [illegible], ἀντὶ τοῦ ὀρθίως. παθητικῶς [illegible] καθ' ὁμοιότητα τοῦ [illegible] ὀρθῶς. διττὸς δὲ ὁ [illegible].

ἢ γὰρ ἐτάρχυσαν ἐν ὀφθαλμοῖς, ἢ ὀρθῶς τοῖς ὀφθαλμοῖς. Τάρροθος, βοηθός. ἀρωγός. Ταρσοί, πλάτεα καὶ ταρσοὶ

ἢ τὰ [illegible] τῶν καρπῶν ἀπὸ τοῦ [illegible]. ἢ θουκυδίδης οὕτως εἴρηκε. ἢ [illegible] τὴν [illegible] οὕτως ἀμ

φοτέρως. Ταρσοί, τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. Ταρσὸς ἀττικῶς, τὰ δὲ [illegible] οὕτω καλεῖται. τοὺς γὰρ καλά

θους τοὺς γεωργικούς, ταλάρους καλοῦσιν ἀριστοφάνης δὲ [illegible] ἐκάλεσεν, ἐφ' οὗ ὁ [illegible] ὁ δῆμος. [illegible]

[illegible] ἐφ' οὗ [illegible] καμάτων. Ταρσοί, αἱ καλαθίσκαι ἐν αἷς τυροκομοῦσι. κληθεῖσαι οὕτω πα

ρὰ τὸ τέρσαι τὸ ξηραίνειν. ἐν αἷς τερσαίνονται οἱ τυροί. οὓς καὶ [illegible] ταλάρους λέγει ὅμηρος. αἱ δὲ παλαιαί, [illegible]

ταρσόν, καὶ ταρσὸν λέγουσιν. αἱ ταρσοὶ βρῖθον τυρῶν, [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. ἢ βάρος εἶχον [illegible] τῶν τυ

ρῶν. ἢ δὲ κοινὴ διάλεκτος [illegible] βρύθειν λέγει. ὁμοίως τὸ [illegible] βρύθειν. λέγεται δὲ ὁ ταρσὸς ἢ [illegible]. Ταρσὸς πο

δός, τὸ κάτω [illegible]. λαμβάνεται δὲ ἢ [illegible] χειρός. ἀπὸ τοῦ τέρσω τὸ ξηραίνω. [illegible] γὰρ τὸ μέρος, [illegible] δὲ καὶ

[illegible] ὀρνέων, ἡ λέξις αὕτη κεῖται, καὶ [illegible] μέρους [illegible] σημαίνει δὲ [illegible] καὶ πόλιν. Τάρταρος, ὁ [illegible]

[illegible] ἢ κατὰ ψυχὴν [illegible] καθ' ὅμηρον ἠερόεντα γὰρ αὐτὸν λέγει [illegible] σκοτεινός, ἢ οὐ λάμπεται [illegible]

[illegible] καὶ ἀνήλιος, καὶ διὰ τὸ ψυχρὸς. [illegible] καὶ τὸ σφόδρα ῥιγοῦν, ταρταρίζειν φασὶ λέγεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ [illegible]

τὸ δαμάζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔταρον. ταρος γίνεται, καὶ [illegible] τάρταρος. ὡς [illegible] ἀταρτηρόν [illegible]

[illegible], δαρδάπτω. Ταρταμόριον, δίχαλκον τὸ γὰρ ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ, ταρταμόριόν τινες καλοῦσιν, ὅ ἐστι δίχαλκον ἄξιον.

Ταρτησία μύραινα [illegible] τῷ ἀριστοφάνει. μύραινα δαίμων φοβερά [illegible] τὸ μείρεσθαι. [illegible]. ταρ

τησίαν δὲ εἶπε, [illegible], διὰ τὸ [illegible] λέγουσι δὲ ταρτησίαν [illegible], ἀντὶ τοῦ μεγάλην. ἢ

δὲ ταρτησσὸς ἰβηρικὴ πόλις, περὶ τὴν [illegible] λίμνην. μύραινα δὲ ἰχθὺς θαλάσσιος. ἀντὶ δὲ τοῦ [illegible] ἐχίδνας, μύραινάν εἶ

πε. Ταρτησσός, πόλις περὶ τὰς ἡρακλέους στήλας. Ταρφέα, κυρίως μὲν, ἐπὶ δάσους φυτῶν [illegible] ζῶα [illegible]

[illegible] τάρφος ἀγρός, τὸ δάσος. [illegible] ὀϊστοί. ἢ ταρφέ' ἀμειβόμενοι καὶ [illegible] δηλοῦσι, τὸ ἀγρὸς [illegible]

[illegible]. Ταρφειάς, ἀρίσταρχος ὀξύνει. ὡς πυκνάς. ὁ δὲ θρᾷξ διονύσιος, ὁμοίως τῇ ταχείας [illegible] τὸ ταρφὺς [illegible],

οὐ παλλαὶ ὅσαι χιόνες. καὶ δῆλον, ὅτι ἀναλόγως μὲν ἀναγινώσκει ὁ θρᾷξ. ἐπεκράτησε δὲ μᾶλλον ἡ ἀριστάρχου ἀνά

γνωσις. Τάρφη, διὰ τὴν τῆς ὕλης πυκνότητα. ταρφέα γὰρ τὰ πυκνά. ἐν τάρφεσι, τῷ δάσος. ὅμηρος. βαθείης τάρφεσιν

ὕλης. Ταρφθήσεσθαι, τραφῆναι. Τάφεσι [illegible], ὡς δάσεσι. καὶ ἐστὶν ἡ [illegible] τὸ τάρφος. ὡς δάσος.

δηλοῖ ὕλης πύκνωμα. [illegible] ταρφεῖται, ὁ [illegible] ζῶα. [illegible] δὲ ταρφὺς ὀξυτόνως, ὁ πυκνὸς ὡς δασύς. [illegible]

[illegible] τὸ ταρφύ. Ταρφίεντα, ἐν τάφια. τεφρώδη. Ταρφίαι, πυκναὶ συνεχῶς. Ταρφῆσαι, [illegible]

σκέψασθαι. Ταρφύς, ταχύς. Τάρχη, πρᾶξις. Ταρχάνιον, ἐντάφιον. Ταρχύουσι, θάψουσι. τὸ θέμα ταρχύω. ταρχύ

σω, τὸ θάψαι ταρχύουσι τουτέστιν ἐνταφιάσουσι [illegible] ταράχευ. Τὰ σὰ γούνατα ἱκάνομαι ὅ ἐστιν ἱκετεύω

δηλαδή. Τᾶς οὐ τλατᾶς, τῆς οὐχ ὑπομενετῆς. Τάσις, ὤθησις. σεισμός. Τὰς σφετέρας, τὰς ἰδίας. Τὰ στίγμα

τα, τὰ παθήματα. τὰ ἕλκη. Τὰς οὐτειλάς, τὰ τραύματα. Τά, τε πρόσω. ἤγουν τὰ παρεληλυθότα. Τά, τ' ὀπίσ

σω. καὶ τὰ μέλλοντα νοεῖν. τοῦ φρονίμου ἐστί. Τά τ' ἐόντα, καὶ τὰ ὑπάρχοντα. Τάτες, κατ' ἴρις. Τά τ' ἐσσόμενα, ἤ

τὰ μέλλοντα. Τά τ' ἰσαῖα. ἤγουν καὶ [illegible] τὰ ἴσα. Τατεῖον, μαστός. τιτθεῖον. Τάττω, τὸ εἰς τάξιν καθίστημι. ὡς

καὶ δημοσθένης οὗ τίνα τάξιν ἀφεὶς αἰσχίνης τὸ πρῶτον. καὶ ἔτι τάττω τὸ καταλέγω, καὶ καταριθμῶ, ἢ ἐγγράφω ἐν τοῖς

ἀγαθοῖς φίλοις σε κατατάττω αἰσχίνης. τάττειν καὶ τὸ προστάσσειν ἐπιτακτικῶς. τάττειν καὶ τὸ κρίνειν, ὡς ὁ δημοσθένης.

[illegible] βαρέα τάττοντες τὰ ἐπιτίμια. Τατύρας, ὁ φασιανὸς ὄρνις. Ταυγέταις, πύλαις ταῖς μεγάλαις. Ταυ

[illegible], καὶ [illegible] δοκεῖ, οἱ καὶ παρ' ἀττικοῖς [illegible] οὕτω δὲ καὶ τὸ [illegible]. Ταυλωπεῖα, ἱμάτια [illegible]

[illegible]. Ταυρεία [illegible], ἐκ τοῦ [illegible] καὶ [illegible] μέρους καλοῦσι [illegible] καὶ [illegible]. [illegible] δὲ καὶ

[illegible], καὶ τὰ [illegible]. Ταυρέθιον, ὄρος ἀπὸ [illegible] ποταμοῦ. σοφοκλῆς [illegible], καὶ κτή

[illegible]. Ταυρία, ἑορτὴ [illegible] ποσειδῶνος. Ταυρόκρανοι ποταμοί φασιν, ἐπειδὴ [illegible] μυκηθμὸν [illegible]

[illegible] τὰς ἐκβολάς. καὶ ὅμηρος. τοὺς δ' ἔκβαλλε θύραζε μεμυκότας ἠΰτε ταύρους. ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὡς οἱ

βόες, ἢ διὰ τὸ [illegible] ἢ διὰ τὸ καμπὰς ποιεῖν κεράτων. Ταυρόμορφοι παρὰ λυκόφρονι,

[illegible]. Ταῦρος λέγεται, ὁ [illegible] ταῦρος. ὁ [illegible] γὰρ λόγος ἰδιότητος, ἐξ οὗ [illegible]. Ταῦρα [illegible]

τα, καὶ φρόνιμον· ἡ λέξις δηλοῖ ἄνδρα· καθ' ὁμοιότητα τοῦ δαΐφρονος, ὅ ποτε δηλοῖ σημαίνει καὶ φρόνιμον. Ταλάσσης,
ἀντὶ τοῦ τολμήσας· καὶ ταλασίφρων, ὁ καρτερόφρων καὶ ὑπομονητικός. Ταλάσσῃ, γραφὴ τυποῖ, ἀντὶ τοῦ κατὰ συγκοπὴν
τλαίῃ. Ταλαύρινος, ὁ δηλοῖ τὸν ἄτλημον καὶ ἰσχυρὸν καὶ τολμηρὸν πικρόν, καὶ καρτερικὸν ἐν μάχῃ. Ἀρίσταρχος
μὲν ψιλοῖ τὸ ρ̄ λέγων οὐ δεῖν εἶναι σχηματισμόν, ἀλλὰ ἐν τάσει ἀπὸ τῆς τρύφων δὲ ἀρέσκεται δασύνειν τὴν λέξιν·
παρὰ τὸ ταλαόν, καὶ τὸ ῥινός, διὸ καὶ ἐδάσυνε τὸ ρ· λέγουσι γὰρ οἱ παλαιοί, ἢ ὅτι ἐν τῇ λέξει τὸ ἀεὶ πλοκὴ φωνεῖν ἐστι
καὶ περιέλκει, φυλάττεσθαι τὸ ὄνομα. Ταλάφρονα, τλητικὸν κατὰ τὰς φρένας· οἱ δέ, ἰσχυρογνώμονα. Ταλαός, τα
λαὸς ταλαιὸς· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, ταλαός, ὡς μίνυος καὶ ἀνδρογίνυος. Ταλθύβιον, καὶ Εὐρυβάτην, κήρυκας τοῦ βασι
λέως φησὶν ὁ ποιητής· καὶ ὁ Ἴτρυος θεράποντας, ὅ ἐστι σπουδαίους παρὰ τὸ ὀτρύνω, ὃ ἀπὸ τοῦ τρῶ τρέω τὸ δηλοῖ ἢ συστέλλο
μαι, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα τρηρός· ὡς σφάλλω σφαλερός· ἢ ἀφαίρεσις Ἴτρηρος, ὁ δειλός· ἀφ' οὗ παρώνυμον τρήρων μετὰ
τοῦ στερητικοῦ α· ἄτρηρος, ὁ μὴ δειλιῶν, ἀλλὰ δραστικός· καὶ ἐρρωμένος τὴν γνώμην· καὶ μετάθεσει ὀτρηρός. παρῆκται
δὲ ταλθύβιος μέν, ἀπὸ τοῦ θάλλειν κατὰ τὴν βοὴν· οἱονεὶ θαλθύβιος· εὐρυβάτης δέ, παρὰ τὸ εὐρὺ βάζειν· ἢ ἐν Ὀδυσσεία
δὲ κῆρυξ ὁμοίως, εὐρυβάτης Ἰθακήσιος· ὁ Τρωϊκὸς δέ τις κῆρυξ, ἠπύτας λέγεται, ὡς πεπνυμένος φωνῶν· ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἠπύ
τιος, παρὰ τὸ ἠπύειν καὶ ἀπὸ τοῦ καλεῖσθαι τοὺς κήρυκας· ἠπύειν γὰρ τὸ φωνεῖν· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ κῆρυξ, ἐκ τοῦ γηρύω, τὸ φω
νῶ παράγεται. Ταλικός, αἰσχρός. Τάλις, ὁ ἔρως. Τᾶλιν, ἡ μελλόγαμος παρθένος, καὶ κατωνομασμένη τινί·
οἱ δὲ γυναῖκα γαμετήν· οἱ δέ, νύμφην. Τάλλα, τὰ ἄλλα. Τάλω, τὸ κακοπαθῶ. Τάλως, ὁ ἥλιος. Ταλῶ, τάλας·
τάλω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο τάλαος. Ταμά, τὰ ἐμά. Ταμάς, γαμβρός. Ταμεῖν, τέμνειν. Ταμεῖαι, αἱ τῶν δημο
σίων χρημάτων, καὶ πάντων τῶν κοινῶν προεστῶται καὶ φύλακες· ταμιοῦχοι. Ταμεῖα, ἀπόθυρα οἰκήματα. Τά
μνω, ἀόριστος δεύτερος· καὶ τάμνω, ὑποτακτικὸν ἐμ καὶ τάμω, καὶ προτάμω, ἐκ τοῦ τέμνω· τὸ δὲ τάμνω δωρικόν.
Ταμέσθαι, ἀπομερίσαι ἀντὶ τμῆσαι. Ταμεσίχροα, τέμνοντα τὸν χρῶτα· ἀπὸ μέρους δὲ λέγει τὴν σάρκα. Ταμεσί
χροα χαλκόν, ὡς τμητικόν τοῦ χρωτός· παρὰ τὸ ταμῶ ταμέσω, ἐξ οὗ κατὰ συγκοπήν, τμῶ τμήσω. Ταμίσιον, τὴν πυ
τίαν τὸ ἰσοκράτει. Ταμισία, πυτία. Ταμίας, ὁ δεσπότης· παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ τμᾶσθαι αὐτῷ τὴν τοῦ ὅλου οὐ
σίαν· ἢ παρὰ τὸ τέμνειν αὐτὸν καὶ ἀπομερίζειν τοῖς ἄλλοις· ζειὰ ταμίας πόλεως ταμίαι, ἔφοροι· φύλακες· ταμιοῦχοι· διοικη
ταί· ἀρχή τις παρὰ Ἀθηναίοις ἦσαν οἱ ταμίαι, δέκα τὸν ἀριθμόν· παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι, τό, τε ἄγαλμα τῆς Ἀθη
νᾶς, καὶ τὰς νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς· ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρ
χοντες χειροτονητοί, ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχαις παρῆσαν ταμίαι, δεδήλωκεν ὁ
πόλις. Ταμίας λέγει Ὅμηρος, οὐ κοινῶς θησαυροφύλακας, ἀλλὰ σιτοδότας· ἐν τῷ τ̄ τῆς Ἰλιάδος· ταμίαι, ἔφοροι
φύλακες. Ταμίαι, οἱ ἀττικοὶ οἰκονόμοι, οἱ ἐπίτροποι Ἕλληνες. Ταμίας αἰτίμως ἑρμηνεύων ὁ ποιητής, ἐπάγει· ἠμὲν
ταμίαι ... ἐρύκεσθαι, ὃν κ' ἐθέλωσι· τουτέστι, τὸν μὲν οἷον ἀποφυλάττειν, τὸν δέ, προβάλλεσθαι· ὁ τρόπον τινὰ καὶ οἱ τα
μίαι ποιοῦσι· τὰ μὲν προτιθέντες, τὰ δ' ἀποτιθέμενοι. Ταμίας, τοῦ ταμία κλίνοντες, ἁμαρτάνουσι· δεῖ γὰρ τοῦ ταμίου·
μόνως γὰρ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ας λήγοντα ἢ εἰς ρας, ποιοῦσι τὴν γενικὴν εἰς ου, λέγεται· οἷον μειδίας, μειδίου·
διαγόρας, διαγόρου· οὕτως ἄρα καὶ ταμίας ταμίου. Ταμιεύεται, διακεῖται ἀπὸ φύσεως. Ταμίη, ἡ προστάτις τοῦ οἴ
κου· διοικήτρια· ἢ κελλαρία πιστή, ἡ ἀρχὴ Ἀθήνησι. Ταμιοῦχος, οἰκονόμος. Ταμιράδαι, ἱερεῖς τινὲς ἐν Κύπρῳ.
Τάμισος, ἡ πυτία. Τάμνε, σημαίνει τέσσαρα· λαμβάνεται γὰρ ἀντὶ τοῦ διατέμνειν· ἀντὶ τοῦ παρελαύνειν· ἀντὶ τοῦ θῦ
σαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ὅρκους ποιεῖν. Τάμνειν ὅρκια, παρ' Ὁμήρῳ καὶ Ἡροδότῳ, τὸ θῦσαι τὰ ἐπὶ ὅρκῳ σφάγια δηλοῖ· ἰωνικὴ δὲ
ἡ λέξις τὸ τάμνειν ἀντὶ τοῦ θύειν, καὶ τὸ ἔταμον, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τάμνω, ἐνίκων. Τάμνοντες, διατέμνοντες· ποι
οῦντες· τάμνοντ' ἀμφὶ πελώριον. Ταμόντες ὅρκια πιστά, ἀντὶ τοῦ τελέσαντες, θύσαντες· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τα
μόντες· διὰ τομῆς γὰρ ζώων θυομένων, οἱ ἀντὶ μεγάλοις ὅρκοις ἔθεσαν ἀεὶ τέμνειν οὕτω λέγει ὁ ποιητής, κατὰ διάλεκτον ἰω
νικήν, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ ἔστιν εὑρεῖν. Τάμον, ἀόριστος δεύτερος, ἐκ τοῦ τέμνω ὡς αὐτῷ. Ταμοῦμαι, τέμνομαι. Ταναη
κέα χαλκόν, τὸ ξίφος λέγει Ὅμηρος· καὶ ἔστι τάδε τὸν ταναήκεα χαλκὸν εἰπών, καὶ τανύηκες ἄορ· ἦν δηλαδὴ ταναὸν τὸ
ἀκόνημα, διὰ τὸ τοῦ σιδήρου πρόμηκες· ἢ τὰ εἰς τανυσμὸν ἥκοντα, ἐὰν τεταμένον δι' ὅλου ἀκήν· τουτέστιν, ὀξύτητος τὸ σώμα
ματος. Ταναοί, παρακούσας ἀπὸ τοῦ εἰς μῆκος τετανύσθαι. Τανάγρα, ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἕψουσι τὰ κρέα.
Ταναγρίδαι, αἱ Ταναγραῖαι. Ταναγραῖον φωνή· κύτειο ὁμοιότητα ξίφος λέγει εἶναί τινα ἐν Τανάγρᾳ παχύτατα, ὅς
ἐλέγετο κητικός. Τανηκέα, δι' ὅλου ἠκονημένα· ὀξέα· ἀπὸ τοῦ τεταμένην τὴν ἀκμὴν ἔχοντα. Τανηκίος, μακροῦ· τὸ
μακρὰν λαβὴν ἔχοντος. Τανηκές, ἄμακες. Τανόν, ἰσχυρόν· ὀξύ· λεπτόν· σκληρόν· μέγα· ὑγρόν· μακρόν. Τα
ναοδείρου, μακροτραχήλου. Τανύποδα, ὀρθόποδα· τὸ ταθῆναι τοῖς ποσὶ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν. Ταλάφορον, ξύ
λον ἀμφίκαλον, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται, βαστάζουσι. Ταδιομενέως παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, δῆμος
τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς· ἀπὸ Διόμου ἐρωμένου τοῦ Ἡρακλέους· ἔστι δὲ Ἡράκλειον ἀλλόθι· δεῖ οὐ φησὶ δηλῶν, ὅτι Διόμος Ἡρακλῆς
ἐθύετο. Ταύδιν, τὰ ἔνδον. Τανηλεγέος θανάτοιο, παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, τανηλεγής, καὶ τανηλεγέος· ἢ παρὰ τὸ
πάλιν ταναλεγές, καὶ τανηλεγής, ὁ μακρὸν κοίμημα ἔχων· τουτέστιν, αἰώνιον· ἢ ὁ μακρὰν ἀφροντιστίαν παρέχων. Τα
θαλύζει, τρέμει· δωριεῖς· οἱ δέ, σπαίρει. Ταθαρίον, ἐρύθημα. Ταθρηνία, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν σφηξί· τὰ τῶν σφη
κῶν ἀθρήνιον σημαίνει· ἀθρήνας δέ, τὰς μελίσσας· οἱ δὲ ἕτερον ζῷον κηροποιόν, ὅμοιον σφηκί· οἱ δέ, τὰς ὅσας ὁ τρυγητὴς
κόσσι, οἱ σφῆκες. Τανίφυλλος, μακρόφυλλος. Τανίσφυρος, ὀρθόσφυρος· δίσφυρος· λεπτόσφυρος. Τανύσεν ἵππους
παρὰ μέρος, ἀντὶ τοῦ ποιῆσαι τεταθέντας ἔτρεχον· καὶ οὐχ ἅπαξ ἐβημάτιζον· ὃ καὶ τανύεσθαι ἐν Ὀδυσσείᾳ αἰολικῶς λέγε
ται ἅμα, οἱ μὲν τρόχον, οἱ δὲ τανύεσθαι τρόποι· καὶ ἐν Ἰλιάδι, ἐν δεξιοτέροισι τανυσθείς· ἢ γοῦν ἀντὶ τεταμένως ἔδραμον· ὅ
μαλλαχοῦ ἀντὶ τρέχοντες ἵπποι κεῖνται, ὅπερ τὸ μάλιστα σύντονον. Τανύδρυς, ὁ τρόμος παρασχετικός·

Σώρακον, ... [illegible] ... Σωρεύει, ... [illegible] ... Σωρηδὸν, ... [illegible] ... Σωρεία, πλῆθος. Σωρήχ, ἐκλεκτή. Σωρὸς, ... [illegible] ... Σωρὸς, πλῆθος ... [illegible]

[illegible]

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Σ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Τ', ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α'.

τ ... [illegible] ... Τὰ, ταῦτα ... [illegible] ... Ταβάλα, ... [illegible] ... Ταγαὶ, ... [illegible] ... Ταγαῖς, ... [illegible] ... Τάγανα, ... [illegible] ... Ταγηνίζω, ... [illegible] ... Ταγὴ, ... [illegible] ... Ταγηνίας, ... [illegible] ... Τάγυλος, ... [illegible] ... Ταγοὶ, ... [illegible] ... Ταγόναγα, ... [illegible] ... Τάγυρι, ... [illegible] ... Τάγχιλα, ... [illegible] ... Τάδε, ... [illegible] ... Τάδ' ... [illegible] ... Τὰ διάβουλα, ... [illegible]

τῶν ἀόλεσχικῶν νόμων τις. Σχολάζω, τὸ ἀργῶ. καὶ τὸ ἐν διατριβῇ. καὶ ἀνθιμῶ. ὅθεν σχολαστὴς, ὁ μαθητής. σχολάζω, τὸ ἀφίσταμαι καὶ καθίσταμαι ψυχικῶς ἀποταξάμενος. οἷον σχολάσας τῶν κοσμικῶν πραγμάτων. σχολάζω δὲ τὸ ἀνθιμῶ, ἀττικῶς. λουκιανός. τοῖς ὅρκοις ἐσχόλαζε. Σχολάζω, τὸ εἰς τὴν σχολὴν παραγίνομαι. σχολάζω τὸ ἠρεμῶ καὶ ἀφίσταμαι ὁ χλήστος. ὅθεν σχολεῖον, τὸ παιδευτήριον τῶν γραμμάτων. καὶ συσχολαστὴς ὁ συμμαθητής. Σχολαιότερον, τὸ διατριβὴν ποιούμενον. Σχολαῖον, ἡσύχιον. βραδύ. Σχόλια, σημειολογήματα. Σχολαστικὸς, ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ, σχάζω καὶ σχολάζω. ὁ ἐν τῇ διακρατήσει διάγων. Σχολὴ, ἀργία. ἀφ' οὗ ἀσχολία, καὶ ἡ διατριβή. ἀφ' οὗ σχολεῖον. Σχολὴ, ἡ ἀργία καὶ ἡ ἄνεσις. ἀσχολία δὲ, ὁ περισπασμός. σχολὴ καὶ ἡ διατριβή. ἐξ οὗ καὶ σχολεῖον. καὶ σχολάζω, τὸ ἐν διατριβῇ καὶ ἀνθιμῶ. διατριβὴ δὲ λέγεται, καὶ ἡ ἀνθιμονή, καὶ ὁ καταπαῦλος. καὶ σχολαστὴς, ὁ μαθητής. ὁ σαύτως καὶ ἀπὸ τοῦ σχολὴ ἡ ἀργία. σχολάζω τὸ ἀργῶ. Σχολὴν ἄγω, καὶ ὁ σχολὴν ἔχω. οὐ σχολάζω. Σχόλιον εἴρηται, διὰ τὸ κατὰ σχολὴν παρατίθεσθαι πρὸς σαφεστέραν ἑρμηνείαν, τῶν δυσνοήτων ῥημάτων. Σχομένη, κατασχεθεῖσα. ἀνατείνασα τὰς χεῖρας καλύψασα τὸ πρόσωπον. Σχόμενος περὶ δουρὶ, κατασχεθεὶς καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ δόρατος. Σχόντες, ἀντὶ τοῦ λαβόντες. καὶ σχόντες, ἀντὶ τοῦ ἐλλιμενίσαντες. Σχῦρος, ἐχῖνος. Σχώμεθα, κατασχεθῶμεν. Σχῶνται, ἀνέχονται.

ΤΟ Σ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Σῶ, μονοσύλλαβον, ἀντὶ τοῦ σῶος παρὰ θουκυδίδῃ. ἡ δὲ συνήθεια γράφει σῶον. Σὰ ἀδελφοῦ κράατι τίσεις, ἀντὶ τοῦ τῇ σῇ κεφαλῇ ἀποτίσεις. ἤγουν τῇ ζωῇ σου ζημιωθήσει. καὶ ἡμεῖς οὕτω φασὶ κεφαλικῶς τιμωρηθήσει. Σῶ, σῶν. Σωαλδεῖ, παραληρεῖ. Σωβῆρες, ναοῦ κρηπίς. ἔνιοι τὴν παλαιάν. Σωγάσαι, σῶσαι. Σωεσκον, οὐκ ἀπὸ τοῦ σαῶ βαρυτόνου, ἀλλ' ἐκ τοῦ σαῶ σαίου ἀχρήστου πλεονασμῷ τοῦ κ, ὁμοίως τῷ ζώεσκε καὶ τοῖς ῥιούρεις, ἐν αἷς καὶ τὸ κλαίεσκον ἀφ' οὗ τὸ κλαίεσκε καὶ τὸ ποθέεσκε. καὶ σαίεσκον, ἔσωζον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔσωον, ἢ ἀπὸ τοῦ σαῶ. Σώετο, ἀντὶ τοῦ ἐσώζετο κατὰ συγκοπήν. Σώζω. ἀφ' οὗ σωτὴρ, καὶ σωτηρία. τὸ φυλάσσω καὶ τὸ ῥύομαι. σώζω τινὰ, ἀντὶ τοῦ σωτὴρ ἄλλου γίνομαι. καὶ ῥύομαι αὐτόν. ὅτε ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς ψυχικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν. ὡς τὸ ῥύομαι. οἷον σώζω σε φόνου σώζω. καὶ τὸ φυλάττω καὶ σώζεταί τις ὑπό τινος σώζοντος αὐτόν. καὶ σώζεται, ἀντὶ τοῦ φυλάσσεται καὶ ἔτι σώζεται, ἀντὶ τοῦ ζῇ. σώζομαι. ἤγουν ἐν σοὶ σώζομαι. ὡς τὸ σὺ ἐσωζόμην ἐν πᾶσι. σώζεταί τις, ἔν τινι, ὅταν ἐν ἄλλῳ ἡ σωτηρία αὐτοῦ ᾖ, ὡς σωζομένου αὐτοῦ δηλονότι σώζεσθαι καὶ αὐτόν. Σώζω, ἐκ τοῦ σῶ πλεονασμῷ τοῦ ζ. ἢ ἐκ τοῦ σάος σαόζω, καὶ κράσει σώζω. Σημειωσαι ὅτι τὸ σώζω, χωρὶς τοῦ ι λέγει ὁ δίδυμος. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ κάθημαι γίνεται ἕζω, οὕτως ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ ὑγιαίνω, γίνεται σώζω πλεονασμῷ τοῦ ζ. ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι. τὸ δὲ σώζω, ὅτι μὲν γίνεται ἀπὸ τοῦ σόος σοίζω, ὡς λοίγος λοιγάζω καὶ κατὰ συναίρεσιν σώζω, ἔχει τὸ ι. ἡνίκα δὲ ἀπὸ τοῦ σάος σαόζω, καὶ κράσει σώζω, οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ι. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι, ἡνίκα ἀπὸ τῆς σω συλλαβῆς ἄρχεται ἀκολουθουμένου τοῦ ζ. ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ι. σώζω. σώζομαι, ἔσωζον. ἡνίκα δὲ μὴ οὕτως ἔχει, οὐ προσγράφεται. οἷον, σαώζω. Σωκόνδας, ὁ γαμικὸς οἶκος. Σῶκος, ὁμωνυμεῖ τῷ ἑρμῇ. ἀπεκλήθη ἡ λέξις αὕτη ἀπὸ τοῦ σώζειν. ἢ καὶ ἄλλως ἀπὸ τοῦ σωκῶ, ὃ παρὰ σοφοκλεῖ ἀντὶ τοῦ ἰσχύω κεῖται. ἢ ἀπὸ τοῦ σάειν οἶκον, ὅ ἐστι σώζειν. ὃ περ οὐκ ἀποδέχονται αἱ παλαιαὶ ὡς μὴ δὲ προσγράφοντες τὸ ι ἐν τῷ σῶκος. Σῶκος, ἤγουν ὁ ἰσχυρός. σωκεῖν γὰρ τὸ ἰσχύειν. ἢ σπουδαῖος ὀξέως τουτέστιν ὁρμᾷ ταχέως. ἄγγελος γὰρ ὁ θεός. Σῶκος ἐπὶ ἑρμοῦ, ὁ τυγχάνων ὀξέως πρὸς ἀποφυγὴν κυρίου τοῦ σώκε ἰσάσσουσι, ἀντιλέγεται δέ. τὰ γὰρ εἰς κος δισύλλαβα ἀπαραχηματιστὰ ὄντα, εἰς γένος θηλυκὸν φύσει μακρᾷ παραληγόμενα βαρύνεται. οἷον φῶκος θῶκος. σεσημείωται δὲ τὸ σηκός. οὐκ ἀρέσκει δὲ ταῖς παλαιαῖς οὐδὲ τὸ ἐκ τοῦ σάωκος κραθῆναι τὴν λέξιν. ἵνα σῶκος ὁ σώζων τοὺς οἴκους, ὡς ἂν μὴ πρόσκειταί φασιν ἤγουν προσγράφεται ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ι. τῆς παραδόσεως οὐχ οὕτως ἐχούσης. διὸ καὶ ἀπιθανώτερον ἐτυμολογοῦντες αὐτὸ φασὶν ὡς περ θάσσω θάκος. καὶ σάω σάκος, οὕτω καὶ σόω σῶκος. ὁ σωστικός. σωκῶ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τῇ ἠλέκτρᾳ ἀντὶ τοῦ δύναμαι. οἷον μόνη γὰρ ἄγειν ἤγουν φέρειν οὐκ ἔτι σωκῶ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχος. Σωλῆνες, ἀστέρες τινὲς καὶ τῶν ὀστρακοδέρμων τι γένος κογχυλίων. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μορίων. Σωλίγξ, δραμεῖν. Σωλός, ὁ σῶμα. σῶμα. δέμας. Σῶμά ἐστι, κατὰ μὲν τοὺς ἔξω. παρὰ τὸ τριχῆ διαστατὸν, ἤγουν τὸ ἔχον μῆκος. καὶ πλάτος. καὶ πάχος. κατὰ δὲ τοὺς πατέρας. σῶμά ἐστι παρὰ τὸ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι γενόμενον. σῶμα εἴρηται διττόν. τὸ τί μὲν ὑλικὸν, τὸ τί δὲ ἄυλον. σῶμα ὑλικόν ἐστι τὸ διὰ ἁφῆς κρατούμενον καὶ φθορᾷ ὑποκείμενον. Σῶμά ἐστιν ἄυλον τὸ ἀεὶ ἄταφον, καὶ μὴ ψηλαφούμενον. Σῶμα, παρὰ τὸ σῆμα. ὃ σημαίνει τὸν τάφον κατὰ πλεονασμόν. τάφον γὰρ εἶναι τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς. δίκην γὰρ τάφου ἐνθάπτεται ἡ ψυχὴ τῷ σώματι. τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν. Σῶμαι, ἵξονται. δωριεῖς. Σῶμα, καθαρόν ἐστι τὸ μηδὲν φαῦλον κατ' ἐνέργειαν πράττον, νοῦς δὲ καθαρὸς, ἐν πρακτικῇ, ὁ μὴ ἔχων ἐμπαθῆ νοήματα. κατὰ δὲ θεωρίαν ὁ μηδὲν ψευδὲς δόγμα ἔχων, καὶ δὲ ὕστερον ὁ μηδὲν ἀγνοῶν σώματος κινήσεως εἰσὶν ἕξ. γένεσις, φθορὰ, αὔξησις, μείωσις. ἀλλοίωσις. ἀπὸ τόπου μετάβασις, ὁ νοῦς μόνον ἀλλοιοῦται οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀλλὰ κατὰ τὰς ἕξεις, οἷον ἀρετῇ καὶ κακίᾳ, ὁμοίως καὶ κινεῖται οὐ τοπικῶς ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ δὲ τοῦ νοήματος ἐπὶ τὸ δὲ τὸ νόημα καὶ τὰ ἑξῆς. Σωμάλαφος, ὁ κατειλημμένος σώματι τὰ σκύτινα αἰδοῖα. Σωμασκῶ, τὸ σῶμα γυμνάζω. Σωματοφύλαξ, δορυφόρος. ὑπασπιστὴς. καὶ ὁ βασιλικὸς φύλαξ. Σῶν, σῶον. ἡ βλάστησις, ἀπὸ τοῦ σεβέσθαι. ἀττικοὶ δὲ σωζόμενον. Σώοντες, σώζοντες. κρύπτοντες. Σώοντο, ὥρμηντο ἤρχοντο. Σῶος, προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ι, ὡς περ πατρῷος. μητρῷος. σῶος ὁ ὁλόκληρος. ὁ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς σῶς λέγεται. λῷον λῷος. θῶος. πατρῷος οὕτω καὶ σῶος ἐκ τούτου καὶ σώζω, ὃ δὴ καὶ προσγράφεται τὸ ι τοῦ σῶος προσγεγραμμένου παρὰ ...

Σχέτλιος παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας φ, δοκεῖ τὸν ἄδικον σημαίνειν· διὰ τὴν ἐξαπλείαν τοῦ ὀνόματος φαίνεται· δηλοῦται καὶ τὸν σφοδρὸν δηλοῖ· καὶ ἄξιον σχέσθαι καὶ τλῆναι· καὶ σχέτλιος κυρίως, ὁ ὀφείλων σχέσθαι καὶ τλῆναι ὃ δεῖ ὑπομένειν· ἵνα οὕτως ἢ σχέτλιος, ὁ μὴ τλὰς ἔτι καρτερήσας· ἢ ἄλλως σχέτλιος, οὐχ ὑβριστικὴ λέξις, ἀλλὰ καρτερίας ὁ δὲ φιλοπονίας σημαντική· ἵνα δηλοῖ τὸν ἀεὶ σχέσθαι καὶ τλῆναι δυνάμενον· οἱ δὲ παλαιοί, καὶ ταῦτα φασι· σχέτλιός ἐστι μὲν ὁ ἄξια ποιῶν σχετλιάσεως· ὅθεν καὶ τὸ σχετλιάζειν· λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ καρτερικός· ἤγουν σχετικὸς καὶ ὑπομενετικός· καὶ ὡς εἰπεῖν, οὔτι πόνον λέγων· καὶ ὁ ἐπέκεινα δὲ τοῦ δέοντος εἰς τὸ ὁρμᾶν, καὶ πάνυ δραστήριος· ὃν ἔδει σχέσθαι καὶ τλῆναι· ἢ καὶ ἄλλως σχέτλιος, ὁ ἐφεκτικὸς καὶ σχετικός, καὶ μὴ εὐκίνητος καὶ δυσπειθής· διὸ καὶ αἰτίας τὸν ἀχιλλέα σχέτλιον εἰπών, πολλὰ λέγει ἐκεῖνον· ἡ δὲ νεωτέρα χρῆσις, ἐκ ... σχέτλιον ἑρμηνεύουσα τὸν ἄδικον. Σχέτλιος, δοκεῖ ἐνίοτε τὸν ἄδικον λέγειν ὅμηρος· δηλοῦται δὲ καὶ τὸν σφοδρόν, καὶ ἄξιον σχέσθαι, καὶ τλῆναι σημαίνειν.

Σχέτλιον δὲ λέγει ὅμηρος, ὡς σχετλιαστικὸν καὶ τοῦ σχετλιάζειν πολλοῖς γινόμενον αἴτιον· σχέτλιος ἔοικε λέγεσθαι ὁ πλέον τοῦ δέοντος, καὶ ἐφ' ἃς οὐ καιρὸς προθυμούμενος, καὶ ὡς εἰπεῖν ὁρμητίας· ὃν ἔδει σχέσθαι καὶ τλῆναι· καὶ μὴ ὁρμῆσαι εἰς τὰ παρόντα· ἔστι δὲ ὅτι σχέτλιος καὶ ὁ πολλὰ ἀνασχόμενος καὶ τλάς· σημαίνει δὲ καὶ ὡς πρός τινα ἐρχόμενον, εἶτα διαπατήσαντα· λέγεται αὐτό, σχέτλιος πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε· νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο· ὡς τοῦ φίλαι, ἤδη σχήσει· κυτὶ σιν, ἐφίζει ἀνήρ· ὁ δὲ χεῖρας ἀνέσχε· καὶ δὴ αὖ ὁ δεῖνα ἦλθε κατὰ δῶματα εἰπών· ἤγουν κενεαυχὴς κενὰ καυχώμενος· ὡς εἰς βοήθειαν ἄγγελος δὲ τοῦ πλέγειν, ὡς τοῦ μυθικοῦ μέτρου ἀφανιστέρης· καὶ σχέτλια, χαλεπὰ καὶ ἀνηλεῆ. Σχέτλιος ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος σ, οὐκ ἐπὶ ἀδικίᾳ ἐχθεὶς, ἀλλὰ δι' ἀκριβείας, ἀντὶ τοῦ πολλὰ τλήμων ἐπίπονος· πολλὰ ἀνασχόμενος καὶ ἀνατλάς· σχέτλιος ἄνθρωπος, ἤγουν ἄθλιος· ὅθεν τὸ σχετλιάζειν, ὁ σχετλιασμός. Σχέτλιε ἐν ὀδυσσείᾳ ἐτυμολογεῖ ὁ ποιητής, εἰ ἀνέλαβε τό, οὐδ' ἔτλη τὸ τοῦ ἀνδρὸς φυλάσσειν δῶμα· δηλοῖ ὅτι, σχέτλιος κυρίως ὁ ὀφείλων σχέσθαι καὶ τλῆναι, ὃ δεῖ ὑπομένειν· ἵνα οὕτως ἢ σχέτλιος καὶ ὁ μὴ τλὰς ἔτι καρτερήσας. Σχῆμα δὲ, λόγος ἐξηλλαγμένος τοῦ ἐν ἔθει κατά τινα πλάσιν κόσμου ἢ χρείας χάριν· κάλλος μὲν τοῖς λόγοις προστίθησι, διὰ τῆς ποικιλίας καὶ μεταβολῆς τοῦ λόγου, καὶ σεμνοτέραν ἀπεργάζεται τὴν φράσιν· χρείαν δὲ, εἰς τὸ ὀξέως καὶ ἐπιπλέον τὰς ποιότητας, καὶ θαυμάσας τῶν πραγμάτων καὶ ἀπ' αὐτοῦ, πολυσχήμων· εὐσχήμων ἀσχήμων μεγαλοσχήμων, κακοσχήμων. Σχηματίζομαι, τὸ προσποιοῦμαι, καὶ πλάττομαι· ἐξ οὗ σχηματισμὸς ἡ προσποίησις. Σχηματοβόλοι, ἐπὶ τῶν δικαστῶν τοῦ ψήφους λαμβάνειν. Σχήσει, τίθεται παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας χ, ἀντὶ τοῦ ἐφέξει κωλύσει. Σχήσειν, ἐλλιμενίσειν· ἀριστοφάνης τοῦ σχήσειν δοκεῖς, ἤγουν νομίζεις. Σχήσειν, κεῖται παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἐπισχεῖν ἢ ἀνέξεσθαι. Σχήσεσθαι, ἀνθέξειν· ἀντισχεῖν· παρὰ τὸ σχῶ τὸ ἀμετάβατον, γίνεται σχῆμι. Σχήσεσθαι, κεῖται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφίξεσθαι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· καὶ παρ' ὁμήρῳ, σχήσεσθαι ἀμήχανον πρὸς βέλος· ἤγουν, ὑπομένειν· εἰ δὲ γὰρ οὐδ' ἕ φησι δεῖν σχήσεσθαι· λέγοιτο πάντως ἀνασχήσεσθαι, τὸ ἀνασχέσθαι. Σχήσουσι, κωλύσουσι· πάσσουσι· ἐφέξουσι. Σχητηρίαν ἄγκυραν, ὁρμητηρίαν. Σχίδα, σχίδος· σπινθὴρ τὸ τμῆμα. Σχίδαξ, παρὰ τὸ σχίζω· σημαίνει δὲ τὸ ἐσχισμένον ξύλον. Σχιδία, ὁμόλινα. Σχιδὸς, τὴν ἀποσχισιν. Σχίζα, ἡ λαμπάς. Σχιζοτρόποις(?), τοῖς συκοφάνταις. Σχιζοποδὸς τῶν ὀρνέων τὰ ἔνυδρα. Σχίζος, εἶδος σμιρίου(?) γλυφοῦ εἰργασμένου. Σχίζω ξέω· λεαίνω τρυπῶ· τρίζω· τρυπάω· ταῦτα ἐπὶ ξυλουργίας λέγεται. Σχιζάτης, σχιζανὸν αἷμα τῆς ἐπὶ πύργοις, ἐν λακεδαίμονι. Σχίνδαν, δέρμα σπείρου. Σχινδυλήσει, σχίμα τι καλάμου· οὕτω δοκεῖ καὶ ὁ σκινδαλμὸς εἰρῆσθαι παρὰ τὸ ἐσχίσθαι. Σχῖνον διατρώγοντες εἰώθασι τὴν σχῖνον τρώγειν αἱ καλλωπιζόμεναι ἕνεκα τοῦ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας. Σχινοκέφαλος, εἶδος φυτοῦ. Σχῖνον, τὴν σκίλλαν· ἣν διαμασώμεναι αἱ καλλωπιζόμεναι, ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ τὸ σχινίζεσθαι. Σχῖνος, τὸ ψέλλιον καὶ ἡ σκίλλα, καὶ εἶδος φυτοῦ. Σχινοῦσα, νῆσος ἐστιν ἢ σχινοῦσσα φωκίδος. Σχίσας, κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοί, τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα, ὡς ὅμηρος· καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃσιν ὁ γέρων.

Σχισμὴ, διαχώρησις. Σχιστὰ, τὰ γράμματα καὶ τὰ ὑφάσματα(?). Σχιστὸν, προσκεφάλαιον. Σχιστὸς, χιτὼν γυναικεῖος κατὰ τὸ στῆθος, περιπεπονημένος(?). Σχοίατο παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπισχοῖεν ἑαυτούς· ἀπὸ τοῦ ἔσχομεν· τὸ δὲ δυικὸν σχόμενον· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, σχοῖντο· καὶ ἰωνικῶς σχοίατο· κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ τετάρτου(?). Σχοῖνε, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως τῷ πλεκτάνῃ ... Σχοινὶς, ἄρκευθος· καὶ ξένη, ἀφροδίτης ἐπίθετον· ὅτι ἡ σχοῖνος βοτάνη μασωμένη, τοὺς ὀδόντας μὲν καθαίρει· κινεῖ δὲ πρὸς τὰ ἀφροδίσια· ἄρσενα δὲ λέγεται, ὅτι δύο ξένους ἁρμόζει πρὸς μίαν συνάφειαν γαμικήν· ξένη δὲ, ὅτι φιλόπορνος. Σχοινοῦς, ἢ ἀπό τινος ὁμωνύμου ἀνδρός, ἢ ἀπὸ σχοίνων φυομένων αὐτόθι· λέγεται δὲ καὶ ἀπὸ σχοινέως τὴν κλῆσιν σχεῖν τοῦ πατρὸς ἀταλάντης· ὁ δὲ στράβων φησί, σχοινοῦς χώρα θηβαϊκή, ἐν ὁδῷ τῇ ἐπὶ ἀνθηδόνα· διέχουσα θηβῶν, ὅσον πεντήκοντα στάδια· ῥεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῆς, σχοῖνος καλούμενος. Σχοινίον, ἐκ τοῦ σχοῖνος· τοῦτο ἐκ τοῦ σχῶ, τὸ κρατῶ· καὶ σχοινοφόρος· ἐκ τοῦ σχοῖνος, καὶ τοῦ φέρω· τὸ δὲ σχοῖνος μέτρον ἐστὶ γεωμετρικόν· σημαίνει δὲ, τρία· τὴν πόαν, ἢ τομὴν, ὡς τὸ ἀνὰ τὸν βαθύσχοινον· καὶ μέτρον περσικόν, ὃ παρὰ πέρσαις παρασάγγης λέγεται, ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ ἡ κατ' εὐθυπορίας κάθοδος· ὡς ὁ ψαλμῳδός φησι· τὴν τρίβον μου, καὶ τὴν σχοῖνόν μου, σὺ ἐξιχνίασας· ἐκ γὰρ τῆς σχοίνου, τοῦ μετρικοῦ σπαρτίου, καὶ τὰ μετρούμενα τῶν χωρίων, σχοινίσματα λέγεται. Σχοινεὺς, ὁ ἀμφιαράου ἡνίοχος· καὶ ὄρνις τις, καὶ φυτόν. Σχοινίων, φασὶ τὴν σαθρὰν καὶ διερρυηκυῖαν. Σχοῖνον, ὁ δίοσμον τὴν ἀρωματικήν, σχοῖνον λέγει ἱπποκράτης. Σχοῖνον, οὐ μόνον τὸ θαμνῶδες φυτὸν, ἀλλὰ καὶ εἶδός τι σκίλλης· εἰ μὴ ἄρα καὶ πάσης σκίλλης τὸν βολβὸν κατὰ τὸν ἱπποκράτην. Σχοῖνον φησὶν ἀριστοφάνης ἐν τῷ πλούτῳ, τὴν σκίλλαν δηλονότι· καὶ γὰρ βούλεται ταῦτα εἶναι· ἀλλ' ἑτέρου τινὸς ἡ σκίλλα ἐκ τοῦ θεοφράστου· ὁ σχοῖνος παρὰ τὸ σχίζεσθαι καὶ διακρίνεσθαι· ἀλλὰ γὰρ τὸ μαστίχη. Σχοῖνος, εἶδος φυτοῦ μεθ' οὗ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. Σχοινοτενὲς τὸ μακρὸν καὶ ὀρθὸν λέγουσιν ἴωνες. Σχοῖνος

λέγεται ἡ φλέψ. Σφυρὰ, ἑρμηνεύοντα ὁ γραμματικός φησι, πόδας τῶν ὅπισθεν τοῦ ποδὸς ἰσόντων· κάτω μὲν τὴν πτέρναν· ἄνω δὲ, τὰ σφυρά. Σφυρὰ καλὰ παρ᾽ ὁμήρῳ, ὅρα ὅτι ἀπὸ μὲν τὸ καλὰ σφυρὰ ἔχειν· ἀπὸ δὲ τὸ καλλίσφυρος· τὸ μὲν γὰρ ἀόριστον, οὐδὲ γυναικός καλὰ δὲ σφυρὰ, ἰδοὺ καὶ οὐδὲ ἔρως εὕρηται. σφυρὰ δὲ λέγεται, τὰ ἀπολήγοντα πρὸς τῷ ἀστραγάλῳ, καὶ ἐκ τῆς ἀγίου ἐξέχοντα. ὅμηρος σαφὲς καὶ ἀντικρὺς τὴν τῶν σφυρῶν τάξιν δηλοῖ ἐν τῷ· μηροὶ κνῆμαί τε καὶ σφυρὰ ὑπένερθεν, ὡς ὑπόκειται πόδες. ὁ δὲ εἰπὼν ὅλον, πόδας ἐκ μέρους τὸ ὅλον ὀνομάζει. Σφυρὰ δὲ εἰσὶ, τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα· οὐ πολλὰ σφυράδων πολλῶν ἀναμέστη. ἡ δὲ σφυρὰς, κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. Σφυρήλατος, σφύραις ἐληλασμένος· οὐ χωνευτός. Σφυρόματα, τὰ σιδήρια· ὅπου χέεται σφυροῦται ἡ λέξις παρὰ τοῖς τὰ ἱστορικὰ γεγραφόσι. Σφύριον, καὶ οὐδὲ σφύριον, κτητικόν· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ σφυρόν. τὰ δὲ γινόμενα διὰ τοῦ ι ὑποκοριστικὰ, εἰ μὲν ὦσι δακτυλικὰ, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· εἰ δὲ τριβράχεα, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. Σφυρὸν, σφοδρὸν· ἢ τὸ ἐπάνω τῶν ἀστραγάλων. Σφύρωσις, διάρρωσις· ἢ ἐν κύκλῳ τὰ πέλματα. Σφῶ, ὑμεῖς ἢ ὑμᾶς. Σφωΐτερον παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ σὸν· δυϊκὴ ἀντωνυμία, ἀντὶ ἑνικῆς· σφωΐτεροισι, κακῶς ἐχρήσατο ὁ ἀπολλώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ· ἔδει γὰρ εἰπεῖν τεαῖσι· καὶ ἐν τῷ τρίτῳ σφωΐτερον δυϊκὸν, ἀντὶ ἑνικοῦ ἐχρήσατο· ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἑῆς, ἵνα ᾖ τῆς ἑαυτοῦ καὶ ἀνηκόου· σφωϊτέροις ἀντὶ τοῦ ἑοῖς, ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ.

ΤΟ Σ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Χαδόνες, τὰ τῆς κηφήνων κηρία· ἐξ ὧν ἀτελέστερα ἄγουσι· καθὰ δέ τινες τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ἔνθα αἱ σκώληκες· οἱ δὲ, τὴν ὑπερβαλοῦσαν ἡδονήν. Σχαδὼν, κυβευτικὸς βόλος. Σχαλίδες, δι᾽ ὧν σχάζουσι τὰ δίκτυα ὀρθὰ ἱστάντα. Σχαλίσαι, θηλάσαι· ἢ ἀεὶ σχαδὼν, τὸ ἄτοκον ἢ ἄθηλαστον. Σχάσαι, τὸ σχάσαι, τρία ταῦτα σημαίνει· ἀμύξαι ἐκ φλεβός· χαλάσαι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σχασάμενος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ καθ᾽ παύσας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσχιζομένων, καὶ διαχεομένων ὑδάτων. ἄλλως· καθ᾽ λύσας, καθ᾽ ἐάσας, ἀποστάς· τὸ ῥυμὸς διαστεῖλαι, ἢ στῆσαι, τὸ ὕδωρ· τὸ κώπαις ἐρεσσούσῃ. καὶ πίνδαρος· κώπαν σχάσον, καὶ εὐριπίδης· σχάσον δὲ δεινὸν ὄμματος· ὡς· στήσας καθ᾽ παύσας. σχάσαι γὰρ, τὸ τοὺς κρουστὰς ἐπίπλατα στῆσαι κώπην. Σχάσας, καθ᾽ ἐάσας, στήσας, ἀτρεμήσας· καὶ πίνδαρος· κώπαν σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἀτρεμήσας. ἔνιοι δὲ σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἀνύσας. Σχαστήρια, ὁρμητήρια· καὶ μέρος τι ἐν τῷ ναΐ. Σχαῦδου, ἰσχνόφωνα. Σχεδιάζω, παρὰ τὸ σχιδιάζω, τὸ ἐκ τοῦ παραχρῆμά τι ποιῶ. Σχέδην, ἡσυχῇ· βάδην. Σχεδία κυρίως, ἡ μονόξυλος, ἢ ὀλιγόξυλος· οὕτω καλουμένη, διὰ τὸ σχεδὸν εἶναι ἐγγὺς ἢ ἀπὸ σχεδὸν, συμπεπῆχθαι αὐτοσχεδίως, καὶ μὴ ἀναβεβλημένως. ἡ δὲ ῥηθεῖσα τοῦ ὀδυσσέως σχεδία, ἡ πολυδεσμος, οὔκ ἐστι φασὶ σχεδία κυρίως· ἡ μὲν γὰρ σχεδία πηδάλιον οὐκ ἔχει. Σχεδιάζω, καὶ αὐτοσχεδιάζω, τὸ ἀμελετήτως λέγω· ἢ γράφω. λέγεται δὲ σχεδιάζω, καὶ τὸ ψεύδομαι· καὶ καθ᾽ σχεδιάζω, τὸ καθ᾽ ψεύδομαι. σχεδιάζει, ἐκ τοῦ παρατυχόντος, καὶ ἀσκέπτως λαλεῖ. ὅθεν σχέδιον, τὸ ἑτοίμου· πρόχειρον. Σχεδίη, συνάφεια· κατοχία. Σχέδια, ἀτελῆ. Σχέδιον, τὸ ἀθρόον ὃ μὴ ἀκοντίζεται· ἢ τὸ ἀνδριάντος ποιούμενον, ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Σχεδόθεν, ἐγγύθεν. Σχεδὸν, σημαίνει τὸ πλησίον, ἢ τὸ αὐτίκα, ἢ ἐπίρρημα διστακτικόν· ἴσως ἀντὶ τοῦ ἴσθι· καθὰ λέγεται τὸ λεκτόν· ἐνίοτε μὲν οὐδὲ χρώματος· ἐνίοτε δὲ οὐδὲ σώματος, τοῦ μετέχοντος ἀθλου· οὕτω καὶ τὸ σχέτλιον· ἐνίοτε μὲν λέγεται οὐδὲ κακοῦ· ἐνίοτε δὲ οὐδὲ τοῦ μετέχοντος ἄθλου, καὶ διὰ τοῦτο ἄθλιον· ὅθεν καὶ σχέτλιος ἄνθρωπος, ὁ ἄθλιος· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ σχετλιάζειν, ἢ σχετλιασμός. Σχεδὸν, καὶ σχεδίην λέγεται ἀπὸ τοῦ ψιλοῦ δὲ σχεδίην τύπτειν, ἡ πηγὴ γὰρ ἐστὶν ὁμοίως ἀμφαδίην, ἐκ τοῦ ἀμφαδόν· ἢ σχεδὸν ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς· καὶ ἀκριβέστερον δὲ εἰπεῖν, ἐχόμενος· ὁ καὶ σχεδίην λέγεται ἄλλως· σχεδὸν, ὃ ἐστιν ἐγγὺς· ἐξ οὗ σχέδην ἐπίρρημα· καὶ ἡ σχεδία ναῦς, καὶ ὁ σχέδιος λόγος, καὶ τὸ κοινῶς καλούμενον σχεδάριον, ὁ σχέδιον λόγον ἐστὶν ἐδάφιον. Σχέδος, παρὰ τὸ χέω χέδος· καὶ σχέδος· αἰνεῖ τὸ διαχέον καλῶς· καὶ διαμερίζον, τὰς λέξεις καὶ τοὺς λόγους· ἢ παρὰ τὸ σκεδάζω σκεδῶ, σκέδος, καὶ σχέδος· διασκεδαζόμεναι γὰρ αἱ λέξεις, ἢ οἱονεὶ μεριζόμεναι εἰς λεπτὰ διὰ τοῦ λόγου, εἰς γνῶσιν παραλαμβάνονται. Σχεδρὸς, λίμνη καρτερικός. Σχέθε, ἐκ τοῦ σχέθω· ὁ παρατατικὸς ἔσχεθον· ἢ τὸ προστακτικὸν, σχέθε· ἀπὸ τοῦ σχῶ σχέθω· ἢ κλίνεται ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ, καθ᾽ πᾶσαν ἔγκλισιν. Σχέθεν, ἔμενον· ἐκράτησαν· ἐπέσχε. Σχεῖν· ἔχω ὁ μέλλων ἕξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον· ὁ μέλλων δεύτερος, σχῶ σχεῖς σχεῖ· τὸ ἀπαρέμφατον, σχεῖν. Σχελίδα, τὴν ἄγχουσαν· λέγεται γὰρ οὕτω παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σχελίδας, βοὸς πλευρά· ἢ ἀπὸ τὰ πλευρικὰ ὡς αἰσχύλος λέγει ἢ ἀριστοφάνης. Σχέλινος, ἀγρία κυπάριττος· οἱ δὲ, ἄρκευθος. Σχελυράζει, φλυαρεῖ. Σχῆμα, σχῆμα· ἀχαιοί. Σχενδυλόλεπτα, οἱ προσχενδύλης εἰλημμένοι· ἐσχενδυλῆσθαι γὰρ ἐλεῖον, τοὺς ἐν τοῖς ἴσθμοις ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ὀργάνου, ὃ σχενδύλη λέγεται. Σχέομαι αὐτῷ, ἐπέσχεν· ἢ ἀνάσχου μοι. Σχέραφος, βλασφημία· λοιδορία. Σχερίη, ἡ σχερία· ἡ τῶν φαιάκων χώρα· ἡ νῆσος· καὶ ἡ κορυφὴ τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο. Σχερὸν κῦμα, ἔταμον· ἀμερίας. Σχερὸς, ἀκτή· αἰγιαλός. Σχὲς, καὶ πρόσχες, προστακτικόν· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἴσχημι· καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ σχῶ· ὁ μέλλων σχήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον ἡ μετοχὴ, σχεὶς σχεῖσα· τὸ προστακτικὸν, σχέθι καὶ σχές. Σχέσει, τὸ ἀεὶ συνέχῃ, ἐν τῷ σχέσει ἢ σχέσις, καὶ οὐδὲ δὲ ἐστι, καὶ πλεῖστ. ὅτι δὲ ἔστιν διαφέρει μετὰ τὸ ἢ σχέσει σώματος, τὴν ἀεὶ ἕξιν δηλοῖ, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σχέσις πολλαχῶς λέγεται· ἢ γὰρ καθ᾽ τέχνην ἐστὶν ὡς ἡ τοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν μαθητήν· ἢ καθ᾽ τύχην, ὡς ἡ τοῦ δεσπότου πρὸς τὸν δοῦλον· ἢ καθ᾽ προαίρεσιν, ὡς ἡ φίλου πρὸς τὸν φίλον· ἢ καθ᾽ φύσιν· ὡς ἡ τοῦ πατρὸς, πρὸς τὸν υἱόν. Σχετικὴ, καθ᾽ σχετικὴ· οἰκείωσις. Σχετλιάζει, δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ· δυσανασχετεῖ. Σχετλιάζων, ἀδικούμενος. Σχετλιασμοὶ, δυσπραξίαι· δυσφημίαι ὀδυρμοί.

δὲ σφεῖς, καὶ σφᾶς, καὶ σφίσι. καὶ σφῶν, γράφεται, ἀλλὰ καὶ σφεῖς αὐτοί, καὶ σφᾶς αὐτούς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς, καὶ σφῶν αὐτῶν, δηλοῦσι δὲ ἅπαξ μὲν κοινὰ, τὸ αὐτὸ· αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτούς. Σφέτερον πατέρα [illegible], κεῖται αὐτὶ τοῦ ὑμέτερον ἢ σφέτερον. οἱ πολλοὶ ἔχουσιν. ὃν δὲ ὁ μόνοι ἔχει τις. Σφετερίζεσθαι, ἰδιοποιεῖσθαι. Σφίσιν, αὐτοῖς. Σφῶν, αὐτῶν.
Σφηκεία, ἡ κύπρος. πρότερον γὰρ σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Στέφανος ἐν τῷ περὶ κύπρου. ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἐκεῖσε ἀνδρῶν, οὓς ἐκάλουν σφῆκες. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ κεραστία. ὡς Φιλόστεφανος ἐν τῷ περὶ κύπρου λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας οἳ εἶχον κέρατα. ὡς δὲ ξεναγόρας ἐν τῷ περὶ νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχάς, ἃς κέρατα καλοῦσι, κεραστία ὀνομάσθη. Σφηκία, λέγεται ἡ συνθήκη τοῦ μέλιτος τῶν σφηκῶν. ὡς τὸ σφηκία, ἀθυρούμενον. Σφῆκες, ἢ τὰ μικρὰ καὶ ὀξὺ συντεθειμένα ξύλα. Σφηκίσκον ἐμμεμυθημένον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, δηλοῖ τί δύναται ἡ λέξις παρὰ τὸν σφῆκα. τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συντεθειμένα, σφηκίσκους καλοῦσιν. ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν [illegible] ἔχουσιν, ἰσχνοί εἰσι [illegible] [illegible] δὲ τοῖς σώμασιν [illegible] μὴ προκοιλίους, σφηκώδεις φασίν. αἴξας. σφηκίσκον ἐμμεμυθημένον ξύλον. ἐπεὶ καὶ ὁ σφήξ, ὀξὺ ἐκ τῶν ὄπισθεν. Σφηκισμός, εἶδος αὐλήσεως. εἰρημένος ἀπὸ τῆς ἐμφερείας τῶν βομβῶν. Σφηκίωσις, κυρία σφηκῶν. Σφηκοί, οὐκ ἐχυμένα τῇ σαρκὶ [illegible], ἀλλὰ σφιγμένα. εἰσὶ δὲ, ξυμπαλέοις. Σφηκὸς λόφω τὸ ἄκρον τοῦ λόφου. τὸ ἄκρον τῶν ὄπισθεν ἀποσφιγμένον, τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας. τὸ [illegible] σφιγμένον. λόφουρον δὲ, οἷον λόφου οὐρά. Σφηκοῦσθαι χρυσῷ, ἢ ἀργύρῳ. τὸ σφίγγεσθαι ὑπό τινι σφηκώματι, τῷ ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λεπτοτάτῳ ἑλικίσματι. ἐκ δὲ τῆς τῶν σφηκῶν κατὰ τὸ μέσον ἐντομῆς, εἴληπται τὸ σφηκοῦσθαι. Σφηκῶ, τὸ δεσμῶ. Σφηκώδεις, λεπτοὶ κατὰ τὸ μέσον, ὡς σφῆκες. ἡ μεταφορὰ ἐπεὶ καὶ τὸ ζῷον [illegible] σφόδρα. ἅμα μὲν ὅτι ἐνδριμότερα, ἅμα δὲ, ὅτι καὶ ἰσχνότερα γίνονται οἱ λιμώττοντες, ὡς σφῆκες σκληροὶ καὶ λεπτοί, μάλιστα τὰ κατὰ τὴν γαστέρα, διὰ τὸ γοργὸν ἢ εὐκίνητον. [illegible] γὰρ οἱ σφῆκες τὸ μέσον. Σφηκώδεις, οἱ κατὰ ἰσχία τοῖς σώμασι καὶ γὰρ οἱ σφῆκες, τὴν κοιλίαν [illegible] ἔχουσι. Σφήκωμα, τόπος τῆς περικεφαλαίας, ὅπου τὰ [illegible] [illegible] τὸ μέγιμα, [illegible] [illegible] τοῖς ἱμᾶσιν [illegible], ὁ Ὅμηρος. [illegible], χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. Σφηκῶσαι, τὸ δῆσαι οὕτω σφίγχος. ὅθεν καὶ σφηκούμενος, στρεβλούμενος. βασανιζόμενος. Σφῆλαι, [illegible] βλάψαι. ἀπατῆσαι.
Σφάλεσθαι, ἀπὸ τυχὼν [illegible]. Σφελός, λεξεῖον ξυλικὸν εὐκίνητον. ἄσφαλον δὲ, τὸ ἀκίνητον. Σφέλος, [illegible] [illegible], καίτοι [illegible] τὰ εἰς λος δισύλλαβα κύρια τῷ [illegible] παραλήγομενα, βαρύνεται. [illegible]. μῆλος. σφέλος. [illegible] δὲ, τὰ μὲν ὀξύνεται. οἷον πηλός. χηλός. καλός. βηλός [illegible] [illegible] βαρύνονται, [illegible]. ξύλον ἐν ᾧ [illegible].
Σφηνεύς, ἰχθὺς ποιὸς θαλάττιος. Σφηνοῦται, σφαλίζεται, στρεβλοῦται. Σφήξ, [illegible] ζῷον ποιὸν τὸ μελίττῃ ἐμφερές. καὶ σφηκεία ἡ συνθήκη τοῦ μέλιτος τῶν σφηκῶν. καὶ σφηκῶ, τὸ δεσμῶ καὶ σφηνίας, ὁ περὶ [illegible]. καὶ σφίσι, τοῖς ἰδίοις. ἡ εὐθεῖα σφῆ. καὶ σφῶν, σφηνός. καὶ [illegible] δέμα, τὸ [illegible] καὶ σφηκίσκος, τὸ εἰς ὀξὺ [illegible] ξύλον ὡς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει [illegible]. ὅμοια [illegible] σφηκώδεις [illegible] σχήματι γὰρ σφηκῶν εἰσάγονται. Σφῖσι, τοῖς ἰδίοις. καὶ τοῖς ἑαυτοῦ. ἰστέον ὅτι εἴτε θηλυκοῦ [illegible] εἴτε μή, [illegible] τὸ αὐτοῖς. ἢ τὸ αὐτοῖς. διὰ τοῦ ι γράφεται, παρὰ τὸ ποιητικὸν ἀκριβείᾳ. εἰ μὴ [illegible] τοῦ ἰδίοις λαμβάνεται αὐτὸ γὰρ ἀπὸ τοῦ σφός. ἡ σφή. τοῖς σφοῖς, ἔχει τὸ ι ἐν τῷ παραλήγουσῃ. ὁμοίως τῷ [illegible], καὶ σφῖσι. Σφήττιοι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Σφήττιον ὄξος, τὸ δριμύτατον. ἀπὸ δήμου. [illegible] γὰρ οἱ σφήττιοι. καὶ συκοφάνται. ἡ παρὰ τοὺς σφῆκας. θυμ [illegible] γὰρ ἢ ὅτι δριμὺ ὄξος, παρὰ σφηττίοις ἐγίνετο. Σφίγκται, οἱ κίναιδοι. καὶ ἁπαλοί. Σφιγκτήρ, χιτὼν παρασπιστός. Σφίγξ, ἣν κατὰ τοὺς ἑλλήνων μύθους, τερατῶδες ζῷον αἰνιγματόμορφον. Σφίδες, χορδῶν μὲν γεννικαί. Σφίν, αὐτοῖς σφίσι λέγουσιν Ἴωνες. Σφίσι θυμὸς ἰαίνεται λυσσόντων, δικαιοσύνας ἔχειν. λύσσαν γὰρ ὑφεῖλον [illegible]. ἔστι δὲ ποιὸν σχῆμα, καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν κύκλωπα ὅτε [illegible]. ἐμὶν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ, δεισάντων φθόγγον βαρύν. [illegible] γὰρ αὐτὸ [illegible] δὲ οὐκ αὖ, χρησίμοι δὲ ποιοῦσι σχήμασιν, ὅτε τὸ συγχεῖν πάθος τὴν ψυχὴν ὡς ἐνταῦθα μὲν τὸ ὀδυσσεῖ τὸ πολὺ σέβας. ὡς αὐτὸς λέγει τύπτειν, ἐκπλήξις. ἐκεῖ δὲ τὸ δέος, ὡς δῆλα τὸ δεισάντων. Σφισίμελος, διαφορὰ τῆς κινήσεως. Σφίσιν, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς. ὁ αὐτοῖς. [illegible] τῆς [illegible] τύπου αὐτωνυμίας. Σφηττός, δῆμος ἐν ἀθήναις τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Σφόδελος, ὁ ἄλιμος. δασὺ ἄνθος ἔχον σκληρὸν καὶ δὲ, [illegible]. Σφοδελοφόροις Ἰοκμ [illegible]. Σφόδρα, πάνυ πολὺ. ἄγαν λίαν ἐπίρρημα ἐπιτάσεως. ἀπὸ τοῦ [illegible] τὸ [illegible] σφόδρα καὶ σφοδρά. Σφοδρόν, δύνατον, ἰσχυρὸν. ὀξὺ. στιβαρὸν δεινὸν χαλεπόν. Σφονδύλη, σίλφη τῆς [illegible] βάλλει τὰ σωμάτια. Ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ. Σφονδύλη, ὁμοίως τῇ φασὶ σιλαφίδι εἶναι ὀσμὴν φαύλην προΐεμένη, εἴ τις ἅψεται αὐτῆς. καὶ σφόνδυλος, τράχηλος. Σφόνδυλος, παρὰ τὸ σφίγχαι πρὸς ἀλλήλους. μυελὸς ὁ τε σφονδύλιον ἔκπαλθεν. Σφοδελαί, λιμόν. Σφός, δωρικὴ διάλεκτος, ἀπὸ τοῦ σφέτερος. Σφούς λέγει Ὅμηρος, οὐ ἡ εὐθεῖα οὐ καὶ προχέχοας. εἰς χρῆσιν ὁ σφός. ὅθεν καὶ χρῆται δοτικῇ σφᾶσι, τοῖς ἰδίοις. καὶ αἰτιατικῇ σφούς. καὶ θηλυκὸν ὡς εἰκὸς σφή. [illegible] καὶ σφῶ [illegible]. καὶ σφίσι κεφαλαῖς, τοῖς ἰδίοις. Σφραγίδες, αἱ [illegible] τῶν δακτυλίων. καὶ τὰ τῶν ἱματίων σημεῖα. Σφραγιδονυχαργοκομήτας, παρὰ Ἀριστοφάνει. τοὺς κόμην καὶ περὶ τῆς δακτυλίας τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῶν ὀνύχων, ὡς [illegible] τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι. τῶν ὀνύχων ἀπομαλουμένων, καὶ ὀσμὰς [illegible] ξύοντας αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν ὅπως [illegible] τὰ καμπτίζεσθαι σχολάζοντες μόνον. Σφραγίζω, σημαίνω. παρασημαίνομαι. Σφραγίς, χελώνη. καὶ ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος ὁ σήμαντρον. Σφριγαί, ἀπαλαὶ ὀργαί. Σφριγώσας, δεισὶ, ἀκμάζουσαι. [illegible] τῇ δυνάμει ἐνδοξοῦσαι. εὐπονοῦσαι. ἐρρωμένως ἐκπυοῦσαι. [illegible] τῇ δυνάμει. σφριγῶσαι. σφριγαλέος γάρ ἐστι, τὸ ἰσχυρὸν καὶ στερεόν. Σφριγῶσα, τὰ συκιωμένα. εὐεκτικὰ. ἰσχύουσα. Σφριγᾷ, τὸ ἀκμάζω. σφριγῶ, σφύζω. ἀμβλύ [illegible]. σφριγᾷ, ἀκμάζει. πιάζει. αὔξει. Σφυγμός, φλεγμονή. κυρίως δὲ ὁ παλμὸς τῆς ἀρτηρίας. Σφυρά, ἡ περὶ φέρεια τῶν ποδῶν. Σφυρὸν, ἰσχυρός. δύρατος σκληρός. Σφύζει, πάλλει. φλεγμαίνει. καί [illegible].

χειρὸς δάκτυλος. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δὲ ἐνίοι, τὴν σῆψιν. Σφάκελος, φθορὰ πᾶσα καθ' ὃν ἀφανίζεται τρόπον. Σφάκηρος, ἐν τοῖς προκειμένοις περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων· κεφαλαλγίας δὲ, καὶ σφάκηρος ὅτι ὁ κρόμυμα πολέμιον, ἐν δὲ τοῖς παλαιοῖς, ἀσυνάφης σφαλερὸς γέγραπται περὶ τοῦ ἱπποκράτους. Σφάκος, τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα. Σφακός, χόρτος ὃν τὰ κτήνη ἐσθίουσιν· οἱ δὲ, τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν ἐπιφυόμενον· ὃ καλεῖται βρύον· οὐκ εὖ. ἐκεῖνος γὰρ φακὸς λέγεται. Σφακώδη χλωτὴν, καθ' ἣν ὁ φακὸς ἐφύη· ἔστι δὲ ἄγριον φυτόν. Σφαλάσσειν, τέμνειν, κεντεῖν. Σφαλεῖεν, ἀποτύχοιεν. ψευσθεῖεν. Σφαλερὸν, ἐπικίνδυνον, σαθρὸν ἀβέβαιον. Σφαλῆναι, τὸ μὲν ἁπλοῦν καὶ σφαλῆναι, τὸ καταπεσεῖν ἐστιν· εἰς τὸ ἐναντίον ἀνασφαλῆναι. Σφαλῆν, κολάκευσον. Σφαλῶ σε, ἤγουν ποιήσω σε πεσεῖν· σφαλήσομαι ἐγὼ, ἀμετάβατον· καὶ σφαλήσομαι τῆς ἐλπίδος· σφαλήσομαι, ἀποτεύξομαι. ἀρτισφαλής. ὅτι δὲ σφαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ στρέφεσθαι τὸ πρᾶγμα. Σφαλῆ, ἀμετάβατος. σφαλῇ ἕτερος ἕτερον ὡς ὁ θεολόγος· σφαλῇ τις οὖν τις· καὶ σφάλλειν λέγεται τὸ συμποδίζειν, ἐξ οὗ εἴρηται ὅθεν σφάλλεσθαι τὸ ὑποσκελίζειν. τοῦτο δὲ τὸ ἐναντίον, ἀνασφαλῆναι ὃ δηλοῖ τὴν ἐκ τοῦ πτώματος ἔγερσιν· ἀποσφαλῆναι δὲ, τὸ πόρρω τυχεῖν ἢ ἀποτυχεῖν. Σφαιρὸς ἐστὶ ξύλον, τροχοῦ δὲ σημαντήριον. οἱ δὲ, κέραμον ἢ δίσκον· ἄλλοι δὲ δισκοειδὲς τι σιδήρεον, μολύβδινον ἔχον κρίκον· ὃ δὲ σημαίνεται ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν, ἐξίσουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι. Σφάλμα, ἁμάρτημα. Σφάνιον, κλινίδιον. Σφαραγεῦντο φερόμενον ἐν ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ ἐτάσσοντο κατὰ τοὺς παλαιούς· ἐκ κατεστενοῦντο· ἢ ἐσπαράσσοντο· ψοφοῦνται κατά τινα ἦχον· ὅθεν καὶ πίσθαρος ἀντὶ πολυήχου τὸ ἐξ σφάραγι τίθεισι. σφαραγεῦντο, ἦχον ἀποτελεῖν· ὄνομα τὸ πεποίηται ἡ λέξις. Σφαραγίζω, τὸ ἠχῶ· ὡσαύτως δὲ ὄνομα πεποίηται. Σφάραγον, ὃ ἄλλοι τὸν φάρυγγα· ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ γινομένου ψόφου. Σφαραγεῦντο, ἦχον ἀπετέλουν· ὀνοματοπεποίηται ἡ λέξις· ἔνθα καὶ ὁ βρόχος μὴ τὴν φωνὴν ἀφιήμεθα, ἀσφάραγος καλεῖται· καὶ σφαραγίζω, τὸ ἠχῶ· ὡσαύτως δὲ ὄνομα πεποίηται. Σφάς, αὐτούς· ἀλλαχῆ· αὐτάς. Σφαττεσθαί ἐστι, τὸ δι' ἥν τινα οὖν αἰτίαν φονεύεσθαι, καὶ εἰς αἰθέρα του πάττεσθαι. Σφὶ, κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ σφίσι κατὰ ἀφαίρεσιν· ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς. Σφίας, τὸ σφίας κατὰ πλεονασμόν ἐστι τοῦ ι. ὅ τὸ σφᾶς κατὰ συναίρεσιν· καὶ λέγεται ὅτι τὸ σφίας κατὰ πλεονασμὸν γίνεται τοῦ ι, διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, καθόλου ἐν πληθυντικῷ ἀριθμῷ, ἡ τοῦ τρίτου προσώπου, ἀντωνυμία ἄρχομένη, ἀπὸ τοῦ σφ ἐν δισυλλαβίᾳ, κατὰ τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον πρόσωπον, τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου· οἷον, ἡμεῖς ὑμεῖς σφεῖς, ἡμῶν ὑμῶν, σφῶν, ὑμῖν ἡμῖν σφίσιν· οὕτω καὶ ἡμᾶς, ὑμᾶς, σφᾶς. ὥστε τὸ σφίας, κατὰ πλεονασμόν ἐστι τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ σφᾶς. Σφίδαιν, ἤγουν στενὸν ἀγκτικόν. Σφιδανὸν, ἀντὶ τεταμένον οἷον τὸ τεταμένον σφοδρὸν ὀξύ. Σφιδανῶν, φονεύων ὀλλύς· κτείνων· πῶς, ὑπεσταλμένον· ἀλλὰ σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ σφὶ καὶ θανὸν, ὅ ἐστι κτείνων· ἔστι δὲ ῥηματικόν. Σφίσι, σφίας· σφίων· ἰωνικῶς· σφεῖς· σφῶν· σφᾶς· κατ' ἄλλους. Σφιζόμεθα, ἀντὶ καθιζόμεθα. Σφοδρὸν, καθαρὸν· αἰθαλές. Σφοιλὸν, λοξὸν· πυκνὸν δικίνητον προσφυὲς δῆμου. Σφῶϊ, ἀντὶ τοῦ αὐτοί· ἀντὶ τῆς δυϊκῆς τῶν πληθυντικῶν, τῆς τρίτης τύπου ἀντωνυμίας. Σφῶϊν πληθυντικῶς, ἀντὶ τῆς δυϊκῆς αὐτῇ τοῦ σφῶν· ἀπὸ τοῦ σφῶϊ πλεονασμῷ τοῦ ι σφῶϊν. Σφέλα, ὁ βελὸν ἐν πράγματα δηλοῦμεν σφέλας ὅ ἐστι ἐμποδίσαι, καὶ μετακινῆσαι, ἢ τὰ ἀγρὰς ὑποπόδια· παρὰ τὸ ἐσφαιλέσθαι, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ τοῦτο μὲν οὕτω νοοῦντες, φασὶ τὸ πολλὰ δ' ἀμφὶ κάρη σφέλα ἐν ἄξει ἐκ παλαισμάτων πλευραί, ἀποτρίψουσι βαλλόμενα· δηλοῖ ὅτι πολλὰ σφέλα κατὰ συγκοπὴν μὲν, ἀμφὶ τὸ τοῦ ὀδυσσέως κάρη πεμπόμενα· τὸ δὲ τοῦ ὀδυσσέως παρεκκλίσει ἐν σκέποντα, τὰς αὐτοῦ πλευρὰς ἀποτρίψουσιν. αἱ οὕτω πεμπόμεναι πλευραί· ἀστείως δὲ ἔφρασεν ὡς τὰ σφέλα αἱ πλευραὶ ἀποτρίψουσι, καὶ οὐχὶ αὐτὰ τὰς πλευρὰς, διὰ τὸ στερεωτέρας εἶναι τὰς πλευράς· ἔτι δὲ καὶ ἄλλως ἑρμηνεύουσιν· ὅτι πολλὰ σφέλα· τουτέστιν ὑποπόδια· ὅ ἐστιν ἀγρὰς θέλω, τὰ δι' ὅσα ἦν ξύλον ἢ φιούμενα πόδια ἀμφὶ κάρη αἰρόμενα· τὸ τῶν βαλόντων, δηλαδὴ ἀποτρίψουσιν αἱ τοῦ ξένου πλευραί· ὡς τῶν βαλόντων ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρειν εἰωθότων τὰς χεῖρας, διὰ τὸ τῆς βολῆς ὑψόθεν βιαιότερον, ὅταν πέμπωσιν εἰς βολὴν αὐτὰ μέλλοιεν· ἕτεροι δὲ, ἀμφικαρῆ γράφουσιν ἐν ἑνὶ μέρει λόγου, καὶ περισπωμένως· ἵνα ᾖ σφέλα, τουτέστιν ὑποπόδια ἀμφικαρῆ, τὰ ἀμφικέφαλα, ἤγουν κεφαλὰς ἀμφοτέρωθεν ἔχοντα, τὰς ἐν αὐτοῖς ἐξοχὰς καὶ λαβάς. Σφέλας, ὑποπόδιον, ἢ καὶ ἀγρὰς κατὰ τοὺς παλαιούς, βλῆμά τι σφέλας ὠνόμασθαι. Σφέλμα, τὸ ἔδαφος τῆς τριήρους. Σφενδάλες, δῆμος τῆς ἀττικῆς. Σφενδάμνινα, ἰσχυρά· καὶ στερεά· τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον· ἀντὶ τοῦ σφενδόνινα· ἄλλως· τὰ σφενδάμνινα, ταυτόν ἐστι τῷ πρίνινα· σφένδαμνος γὰρ εἶδος ἰσχυροῦ ξύλου· ἔστι δὲ καὶ εἶδος καταπέλτης ὁ σφένδαμνος ἢ γὰρ σφενδόνη, ἀπὸ καταπέλτης γίνεται. Σφενδόνη· ἐν μὲν τῷ περὶ πυρὸς, τὸ ἀπὸ τῆς τοὺς λίθους βαλούσης σφενδόνης ὀνόμασεν· ἐν δὲ τῷ περὶ ἀφόρου, τὸν καλούμενον φύλακα· δηλάδη καὶ τὸ γυναικεῖον περὶ σφυρόν, καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια. Σφενδόνης κοῖλα, ἐρίας οἰονεὶ πλεκτὸν οὐ νάκος παλαιὸς αἱ ὕστερον· ἵνα ἐρίου ὑποσφενδονήσας διατείνειαν τὸ αὐτό, ἐν τῷ ἀπορρίψει σημαίνουσι φερόμενον ἐν τῷ ι τῆς ἰλιάδος, ὡς ἐν πολυπραγμοσύνῃ ἀστραγάλος ἀπὸ τὸ ἔριον, προστιθεὶς τὸ εὔστροφον· ἵνα μὴ ἀστραγάλος αὐτὸ νοοίμεθα, τὰ ἀκατέργαστον ἔριον· ὡς ἂν δὲ αὖ πάλιν μὴ τὸ ἀγρὰς ἐξ ἐρίου νῆμα νοῆσαι, ἐπήγαγε τὸ εἶδος τὴν σφενδόνην, ἥτις καὶ αὐτὴ εὔστροφος ὡς ἀστράγαλος οὖσα· ἔχει διαφορὰν ἐν δίκην, τὸ περιτροβολεῖν, ἵνα ἡ σφενδόνη εὔστροφος ὡς ἀστράγαλος περιτροβόλος. ἡ ἐτυμολογία δὲ ἄλλως τὸ σφενδονᾶν ἀφ' οὗ ἐστι σφενδονόν· ἐνδονᾶν δὲ γὰρ, ὅτι αὐτὴ ἐστι καὶ ποιεῖ τὴν τῶν λίθων ἄφεσιν. Σφέρτρα, τὰ ἄφορα δένδρα. Σφετέρας, ἀντωνυμία ἐστὶ τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐκείνου, καὶ ἀεὶ τίθεται οὕτω· ἐπιτέθεις δὲ ἀντὶ δευτέρου αὐτὸ ἔταξεν, ἐν τῷ σφέτερον πατέρα ὑμνεύουσαι, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον ἐκεῖνο δὲ φερόμενον, αὐτῆ σφετέρας αὐτῇ ἀντὶ δευτέρου κεῖται τὸ ἀντωνυμίας τῆς ἑαυτοῦ· ἢ ἀντὶ τοῦ σφῶν αὐτῶν, ὃ πρίας μάλιστα χαίρει ὁ ποιητής, ὡς τὰ ἀνδρὸς μοι εἰδὼς. Σφετερίζεται, ἰδιοποιεῖται σφετεριζόμενος, ἰδιοποιούμενος· ἀπὸ τοῦ σφέτερος· σφὶ ἑνικόν· ἢ σφῶϊ δυϊκὸν αὐτὰ ὅτι, ἐγκλίνονται ἢ σφεῖς, ἢ σφῶν· ἢ σφίσι· καὶ σφᾶς· πληθυντικὰ τρίτου προσώπου· σφὶ ἐστὶν ἄλλον· περὶ τριττῶς σφεῖς, καὶ αὐτοί· περὶ μόνον τῷ θουκυδίδῃ· καὶ πλάτωνι· σφῶν καὶ σφίσι, καὶ σφᾶς, παρὰ πᾶσι τοῖς ἑξῆς τρισὶν· οὐ μόνον

ἢ συρφετὸς ὁ ἀγυρτώδης ὄχλος, ἢ λόγος. ἢ ἡ ὀξ αἰχμου συλλεγομένη κόπρος. Σύρφος ἢ σίρφος, θηρίδιον μικρὸν, ὁ καὶ σιρμαῖς. Σύρω, σκύλω. προσάγομαι. ἢ σύρω, τὸ ἕλκω. ἀφ' οὗ διασύρω. καὶ διασύρω τὸ κατηγορῶ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βίας ἑλκόντων τινάς, καὶ ὑβριζόντων. καὶ παρασύρω. καὶ ἀνασύρομαι τὸν χιτῶνα, ἀντὶ τοῦ ἀνέλκω. καὶ ἀποσύρομαι ἀντὶ τοῦ ἐπαίρομαι, καὶ μετὰ ἐμαυτοῦ ἕλκω. καὶ ὑποσύρω. καὶ συρμὸς, ἡ ἐν χειμῶνι βιαία κίνησις, τῶν ἀνέμων. καὶ σύρτις σύρτεως, τόπος ἔνθα ψαμμμερὶς γίνεται. καὶ ἄνω ἀνάπαυσις. καὶ σύριγξ σύριγγος, ὄργανον ἐμπνευστόν. καὶ συρικτὴς, ὁ τῇ σύριγγι χρώμενος. ὡς σαλπικτὴς, ὁ τῇ σάλπιγγι. καὶ σύριγξ ἐν τοῖς ἅρμασι, τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαινόμενον. καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ. Σύοις, τοῖς ἰσοσυλλάβοις ὑοῖς ἔλεγον. καὶ τοῦ παναντίου, καὶ μέμνονος εἰς ὑπνίαν κερμαθεῖσαν τις. Συὸν ἀντιβόρρα, περίφρασις τοῦ κάπρου. Σῦς, καὶ ὗς. ὁ χοῖρος. κάπρος δὲ καὶ χλούνης, καὶ χαυλιόδους ὁ ἄγριος. καὶ τὰ ἔγγονα τούτου δελφάκια. καὶ συβῶται οἱ τοὺς σῦς βόσκοντες. καὶ συὸς τόπον, παροιμιακῶς. ἐπεὶ καὶ τὰ σώματα τὰ θεῖα, συὸς τύπον εἶχον ἐν ταῖς πρώραις. Συσκιάζω, τὸ σκιαγραφῶ. ἀφ' οὗ καὶ σκιά, ἡ σκιαγραφία. ἐπὶ συσκιάζομαι, ἀντὶ τοῦ κακουργῶ, καὶ πανουργεύομαι, ἐν σκιᾷ ἡ πανουργία. ἢ συσκιάζομαι τὸ τὰ ἀλλότρια συλλέγω. καὶ ξενοφῶν ἔδοξεν οὖν συσκιασαμένους ἃ εἶχον καὶ ὅσα ᾐτισαμένοις, προϊέναι τὸ πρόσθεν. Σύσκηνα, τὸ συσσίτιον. Συσκιάζει, λόγῳ ἐπιβουλεύει. καὶ συσκιαί, ἡ ἐπιβουλή. Συσκιάζεσθαι, τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτηδεύεσθαι ξενοφῶν. καὶ συσκευάζεσθαι σιτία ἡμερῶν εἴκοσι. Σύσκηνος, σύνοικος. Σύσκια, σύνδενδρα. Συσπαστόν, τὸν πρότερον ἐγχειρίδιον ἐκαλεῖτο, ὥς τινες φασί. τὸ σύντριχον ἐν αὐτῷ ἀποκρίσει. Συσπλαγχνίζεσθαι, συγχαίρεσθαι, τὸ ἀπλάγχνων. Συσσίτιον, δεῖπνον ἄριστον. καὶ συσσίτια τὰ δεῖπνα, ἃ κοινῇ ποιοῦσι λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια. ἐπεὶ φιλίας ἐστὶ συναγωγά. Σύσσημον, σημεῖον. Σύσσιτοι παίοντα κάλει. ἀριστοφάνης. ἴσως σύντροφοι καὶ διαιτηταί. ὁ παίων δὲ, ἐπὶ ποιεῖα κωμῳδεῖται ζωγράφος ὤν. Συστάς, ἡ αἰσχρὰ ἴδιος φθορά. Συστάδην μάχονται, οἱ συλλαβόντες τὴν μάχην ἐγγύθεν. ἀκροβολίζονται δὲ οἱ μακρόθεν βέλεσι μαχόμενοι. ἀφ' οὗ ἀκροβολισμός. Σύσταθμα, ἰσόσταθμον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Συστήσασθαι, πλέξασθαι. Συστάσεις, σύνοδοι συμφωνίαι. Συστατῶν, συνεπαινετῶν συνιστῶν καὶ τὰ ὅμοια. Σύστοιχον, στενοχωρούμενον. τρίχινος χιτών. ἢ ξυστρός. σύμμαχος. Συστολή ἐστιν, ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συστέλλῃ. ἢ τὰ μακρὰ, ἢ τὰ βραχέα αὐτὰ στοιχεῖα αὐτῶν μεταθεῖναι φυσίζοος, ἀντὶ τοῦ φυσίζοος. ξηρὸν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν. Συστομώτερον σκάφης, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκάφας φερόντων μετρίων, διὰ τὸ ἀπορεῖσθαι οἷς οὐδὲ χανεῖν ἐφίετο. Συστρεμμάτων, θορύβων ταραχῶν. Συστρέφει τις ἑτέρου χεῖρα, ἢ τράχηλον. συστρέφονται δὲ οἱ στρατιῶται ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκεδασθέντες αὖθις παραδῶσι στρέφεσθαι. ὅθεν καὶ συστροφὴ καὶ σύστρεμμα. Συστραφέντες, συνελθόντες. Συστρὸς, ἀπὸ τοῦ στροβῶ. σημαίνει, τὸ περιερχόμενος κύκλῳ. Συστροφαί, φύματα σκληρίας παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Συστροφή, ἰλιγγιῶδές τι. ἢ σκοτισμός. Συσχολασταί, ἰσχάδες αἱ ἀττικαί. χὴν δὲ, συμφορῆτας λέγει. Συτάωσι, ἰκετεύει. Σύρ, ὥρμησεν ὁρμᾷ. ἀπῆλθεν ἀνακόπτει. Σύφακα, ἐλάφους. Συφακίζειν, ὁ πυρίζειν. Σύφαρ, καὶ λεβηρὶς, τὸ τοῦ ὄφεως δέρμα. λυκόφρων δὲ ἀντὶ τοῦ γέρων εἶπεν ἀπὸ τοῦ ὄφεως δέρματος. γηράσας γὰρ ὁ ὄφις καὶ πρὸς ὀπὴν ἐλθὼν, ἀποδύεται τὸ δέρμα. Σύφαρ, γῆρας τὸ ὑπὸ τὴν ... οἱ δὲ τὸ τοῦ ὄφεως. καὶ τὸ ἐρρυτιδωμένον σῦκον, τὸ ἐπὶ τοῦ γάλακτος προφάσεις. Συφεοῦ, χειμασμὸν ἔπαθεν ὁ πρῖος καὶ τὰ ἄλλα φιός ἀδελφειός. Συφεός, τὸ χαμαιαόδριον. Συφεός ἐστι, συῶν εὐνή. Συφορβός, ἄναξ ὁρᾶται τῶν ... τῆς ἰλιάδος ῥαψῳδία. ὡς παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί. Συχνοὶ καὶ συνεχεῖς παρ' ἀττικοῖς διαφέρουσι. συχνοὶ μὲν γὰρ λέγονται οἱ παλαιοί, καὶ ἐν ἴσῳ τῷ ἀθρόοι. ὡς καὶ συνέσιος. συχνοὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἰδιῶται καὶ ἱερεῖς, παραπέμπεται τινὰς ὀνείρους. συνεχεῖς δὲ, αἱ ἐπάλληλα καὶ πυκνότεροι, συνεχεῖς νόσοι τῷ ἀνθρώπῳ ἐγγίνονται.

ΤΟ Σ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Σφαγεῖον, τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται. Σφαγή, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σφάζεταί τις, καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτή. Σφάγιον, πρόβατον θῦμα. ἢ τόπος ὅς τὸ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται αἷμα. Σφαγή, ἡ κατὰ τὴν κλεῖδα τόπος. Σφαγία, ἡ τῆς ἱερουργίας ἡμέρα. Σφαγίς, τὸ προχαλκίδιον καὶ ἡ τομή. Σφαδάζειν ἀττικοί, ἐπὶ τοῦ χαλεπῶς φέρειν καὶ σχετλιάζειν λέγουσι. ξενοφῶν, ἐπὶ τὸ ἀλγεῖν. ἔνιοι δὲ τὸ σπαίρειν ἐκδέχονται. οἱ δὲ τὸ χαλεπῶς φέροντα πηδᾶν. οἱ δὲ, ἀπεχθῶς τὸ δυσφορεῖν ἢ ταῖς τὸ μετὰ βίας αὐχεῖν τὸ σφαδάζειν σημαίνειν λέγουσι, τὸ δυνηθῆναι τὸ ῥῆμα ταύτης σπᾶσθαι καὶ χαλεπαίνειν μετ' ὀργῆς σφαδάζειν, σφαδάζων πανουργικώτερος. Σφαδασμός, σπασμός. καὶ τὰ ὅμοια. Σφαδασμός, σφοδρόν κατὰ περίκοπην. Σφάζω, ἐκ τοῦ φάζω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σφάζω. κατὰ τὸ μικρὸν σμικρὸν, καὶ μέρδω, σμέρδω. καὶ μῶ, σμῶ. σημαίνει δὲ τὸ σφάζω τὸ αἰμάσσω, καὶ τὸ φονεύω. Σφαίλειν, τρέσαι. Σφαῖρα, ἢ πάλλαν ἐξεῖπεν, μέγα τὸ ἐνεῖπεῖν καὶ πάλλαν ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι καὶ ῥοιζεῖν μέχρι τοῦ πύλας τὴν σφαῖραν φασί. καὶ ἰδιωτικῶς πάλλαν. σημαίνει δὲ ἔνθα ἡ κατὰ σφαῖραν αὐτὴ παιδιὰ ἢ λεγομένη ἐφετίνδα ἐστί. τοιαύτη λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅταν αὐτὴν προσδέξαντες τὴν σφαῖραν, ἄνω ἀφῶσιν. ἡ δ' αὐτὴ ἐπισκυρος ἐλέγετο. ἔστι δὲ φασὶ φαινίνδα, παιδιὰ διὰ σφαίρας ὁ πρὶν κατέτερα προσδοκήσαντες, εἶτα ἄνω ἀφιᾶσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες. Σφαιρηδόν, περιφερές. στρογγύλως, ὡς σφαῖρα. Σφαιριστήρ, σανδάλιον ζῶσι λίαν ... τὸ λαιὸν τοῦ ὑποδήματος ἐν τῷ ἔξω τρεχομένῳ οὕτως ἐλέγον. Σφακελίζω, τὸ φλεγμαίνω. ἀριστείδης ἐν μυλιτῶ διὰ τοῦ πάθους αὐτοῦ σφακελίσαντος. σφάκελος δὲ, ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός. Σφακελίζοντες, διασπώμενοι. παιδίζοντες ὑπὸ ... ζες. σφαδάζειν γάρ ἐστι, τὸ σπᾶσθαι. καὶ τὸ σφακελίζειν δὲ ἐντεῦθεν τὸ ἀλγεῖν μετὰ σπασμοῦ. καὶ σφακελισμὸς ἡ παραπληγία, ἢ ἡ σῆψις τῶν μυελῶν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ, καὶ σπασμός. λέγεται δὲ σφάκελος, καὶ ὁ μέσος τῆς

χειρὸς

παρὰ Ἀριστοφάνει ἀντὶ τῆς αὐτῆς σημασίας παραστιζόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἐλαττούμεθα. Συνοικισμὸς, συνεληλυθότων. Συνομαρτήσει, συνακολουθήσει. Συνώμεθα, ἔστι μὲν ποιητικὴ λέξις. δηλοῖ δὲ τὸ συνήθως μεθα. μᾶλλον δὲ συμβάλλομεν. ἀπὸ τοῦ συνίεναι καὶ γίνεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ συνωμοσία, ὃ δηλοῖ συνθήκην, καὶ συμβίβασιν. Συνώμεθα, ἀντὶ τοῦ συνθήκας ποιούμεθα. Συνωμοσία, ἡ μεθ' ὅρκων φιλία. Συνώνυμά ἐστιν, ὅσα καὶ τῷ ὀνόματι καὶ τῷ ὁρισμῷ, ἤ τῇ ὑπογραφῇ τοῦ ὀνόματος κατωνοῦσιν. οἷον τὸ ζῶον. δηλοῖ καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἵππον. καὶ καθὸ τὸ ὄνομα τοῦτο, ἤγουν τοῦ ζώου συνώνυμά εἰσιν. ἕκαστος γὰρ αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ζώου δέχονται. ὑπογράφουσι δὲ τὰ συνώνυμα οὕτω. συνώνυμά εἰσιν, ὧν τό, τε ὄνομα κοινὸν, καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός. Συνώνυμόν ἐστιν, ὧν τό, τε ὄνομα κοινὸν, καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός. οἷον ζῶον ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός. ζῶον, ὅτι ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς. καὶ κοινῷ γὰρ ὀνόματι προσαγορεύονται τῷ ζῶον, καὶ λόγος δὲ, ὁ αὐτὸς τῆς οὐσίας. τουτέστιν ὁ ὅρος. Συνώπη. πόλις τοῦ πόντου ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῆς ἀσωποῦ θυγατρὸς συνώπης. ἣν ἁρπάσας ὁ ἀπόλλων καθὰ φιλοστέφανος ἀπὸ βοιωτίας, ἐκόμισεν εἰς τὸν πόντον καὶ μιγεὶς αὐτῇ, ἔσχε σύρον ἀφ' οὗ οἱ σύροι. Συνωρίδα, ἅρμα δίπωλον. Συνωρίδος, δυάδος. Συνωρὶς, ἅρμα ἐκ δύο ἵππων ἢ συζυγία. Σύνωροι, σύμφωνοι ὁμολογούμενοι ἢ συγγενεῖς. Συνωχωκότι, συμπεπτωκότι, ὡς παρωχωκὸς λέγεται, ἀντὶ τοῦ παρεληλυθὸς. οὕτω συνωχωκὼς ἀντὶ τοῦ συνεληλυθὼς. ἀνάλογοι τὴς δὲ καθὸ ἴωνας συναχωκὼς, εἶτα ἐκβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω. ὡς ἐν τῷ ἄχωκα. ἄλωλα. παρὰ σοφοκλεῖ συνοχωκός. Ἄλλως. Συνωχωκότε, δηλοῖ μὲν τὸ συμπεπτωκότες. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς συνοχῆς, ἤ τῆς παρὰ τῷ ποιητῇ δηλοῖ τὴν ἀπὸ πλατέος εἰς στενὸν σύμπτωσιν. ὅθεν συνοχὰς λέγει ὁδοῦ. σκοπητέον δὲ εἴ τι ἡ τὸ ἄχωκεν ἐνταῦθα συμβάλλεται, ὃ κεῖται παρ' ὁμήρῳ ἔγρηγορθαι, ἡ οἱ βυστακόχεν ὁ θερσίτης ὑπογράφεται. διονύσιος γὰρ ὁ αὐλιεὺς φησιν, ὅτι βυστακόχεν ὁ τοὺς ὤμους συνέλκων ἀντὶ τὸν τράχηλον. παυσανίας μέντοι φησὶν ὅτι βυστακόχεν, ὁ τὸν αὐχένα συνέχων καὶ τοὺς ὤμους συνέλκων. Σύαι, βάρβαροι. Συοβαύβαλα, συὸς ἀνελιστήρια ἢ καματήρια. Συοβαυτὶ, οἱ βαυτὶ σύες. Συὸς ἀγρίου, συάγρου. Συοφόρβια, συὸς ἀγέλαι ἢ χώραι ἀσφαλεῖς δεσμά. Συοφορβὸς, ὁ σῦς τρέφων. Συπαλητήσιος, δῆμος φυλῆς κεκροπίδος. Συπαλητίοις, κακούργοις. Σύρακ, πολυτελὴς. Συρακοσία τράπεζα, πολυτελής. Συρακοὺς, καὶ τὰς κλειτὰς συρακοὺς, ἀποβολῇ ἐκ τοῦ συρακούσας. Σύρας, μαχαίρας. ὅτι πολυτελεῖς διὰ τὸ παρὰ κοινοῖς ἀλλοῖς τοῖς σοις. εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ συρβαρεῖς. καὶ μήποτε σύρβας. συρβάζειν γὰρ, τὸ θορυβεῖσθαι, ἡ χλιδὴν φασί. Συρβηνῆς, τὸν τάραχον καὶ σύρβαν. Συρβηνὸς, ὁ ταραχώδης. ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου. ἢ παρ' οἵνοις διὰ τὰς κενὰς αὐλοθήκας, καὶ φαρέτρας. καὶ συρβηνέων χορὸς, ὅ, τε ταραχώδης καὶ συνῳδὸς, ἀπὸ τοῦ τοῖς κυσὶν ἄλλα ᾀδόντων μέρους. Σύρβα, μετὰ θορύβου. Σύργαστρος, ὑοφορβὸς. ἐργάτης. ἢ ὄνομα βαρβαρικόν. Συρεαίη, παρὰ τοῖς ἴωσιν ὄνομα ζιζανιῶδες λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικὸς, ἢ βρῶμα, διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Σύρε, τὸ ἔθος. σύρματα. ναυμαχίας. Συρία, ἡ παχεῖα χλαῖνα. ἤτοι ἀπὸ τοῦ σισύρας. ἢ ὅτι ἐν καππαδοκίᾳ γίνεται. σύροι δὲ οὗτοι. Συρία, μία φασὶ τῶν κυκλάδων καλουμένων. ἢ σύρος. ἐν ἐκτάσει τῆς παραληγούσης. φησὶ γοῦν ὁ γεωγράφος, ὅτι ὁ σῦρος, μηκύνει τὴν πρὸ τῆς συλλαβῆς, ἣν συρίαν λέγει ὁ ποιητὴς, ἐξ ἧς φερεκύδης ὁ βαβυλώνιος. ἔστι καθὰ ψύρα ψυρία νῆσος πρὸ τῆς χίου, οὕτω καὶ τῆς σύρος, συρία. Συρίγγιον, τροχοῦ κένωμα. δι' οὗ ἐνίεται ὁ ἄξων. Σῦριγξ, ὅταν τις ἀδιμάκας δέρᾳ τῶν φυλακτικῶν ἢ καὶ δυμολοχεῖν λέγεται. σημειωτέον δὲ τὴν ὁμωνυμίαν τῆς σύριγγος. οὐ μόνον γὰρ σῦριγξ ποιμενική, ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἕλκος ὡς θεόφιλος καὶ ἐκ πόλεως κρυπτὸς ὑπόνομος καταγόμενος εἰς ὕδωρ. ἀεὶ ἰδοὺ καὶ ἄλλη σῦριγξ δουρατοδόχος. ἱστέον δὲ ὅτι ὁ ἐκβαθὺς ὑπόνομος, ὅς καὶ ἔμβολος συντεθεὶς ποιεῖ μὲν συριγγέμβολον συγκοπεὶς δὲ διὰ τὸ δύσφωνον, λέγεται τοῖς καινοῖς ἐκ τοῦ ἰδοῦ συριμβολος. καθὰ καὶ τὸ τετράδραχμον, τέτραχμον. αἴρεται καὶ ἄλλα ὁμοίως. οὕτω δὲ καὶ ἀλκιμέδοντα κατὰ τὴν παράταξιν τῶν παλαιῶν, τὸν ἡνίοχον τοῦ αὐτομέδοντος ἄλκιμον εἶπε συγκόψας ὁ ποιητής. ἐρεῖ δὲ τὴν λέξιν οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς. φησὶ γὰρ, ἵππους δ' αὐτομέδων τε, καὶ ἄλκιμος ἀμφιέποντες, ζεύγνυον. Συρίζειν, τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν ὡς τὸ σαλπίζειν, τὸ διὰ σάλπιγγος φωνεῖν καὶ αὐλεῖν, τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν συρίζω ἢ τὸ κατὰ σύρους λέγω. ἢ φεοιδ. συρίττω ἀντὶ τοῦ συρισμοῦ τοῦ διὰ τοῦ στόματος ἀμεταβάτως. ὁ συρίττω μεταβατικῶς, ἀντὶ χλευασμοῦ ἀεὶ συρίττω τινὰ ἀντὶ τοῦ χλευάζω. καὶ τὸ συρίττομεν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ τὸν ἐμπαιζόμενον. διαφέρει δὲ τὸ ᾄδειν, τοῦ συρίζειν, καὶ τοῦ αὐλεῖν. καὶ τὰ τοιοῦτα. τὰ μὲν, μέλος ἔχει μόνον, τὸ δὲ ᾄδειν, ἀπὸ λόγου λέγεσθαι ἐμμελοῦς. Συρίη νῆσος, τὸ ἀεὶ τρέφει. ἡ τῆς ἀλγεινῆς σῦρος νῆσος. ἔστι δὲ τῶν κυκλάδων. Συρίσας, κύβους μὲν πάλιν σύριον λέγεσθαι πρὸς ἐπισυλλεγόμενοι διὰ τὸ συρίου λέγεσθαι γὲν, τὴν ὑπὸ φοίνικος μέχρι βαβυλῶνος. Συρίσκος, ἀγγεῖόν τι πλεκτὸν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι. τινὲς δὲ ὑρίσκον. Συριστὶς, γέρανος ἄρρην. Συρκάσι, σαρξὶν αὐλοῦσι. Σύρκαζε, σαρκάζε. Συρμαία, αἵγοντες ἐν λακεδαίμονι ἔπαθλον ἔχον συρμαίαν. ἔστι δὲ βρῶμά που διὰ στέατος καὶ μέλιτος. λέγεται δὲ καὶ συρματισμός. Συρμαία, τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτου καὶ κοιλίας. καὶ συρματίζειν, τὸ χεῖσθαι καὶ συρμαίαν βλέπων, ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν. Συρμαίας μετρητὴν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, οἱ μὲν ἀξιοῦσι χυλὸν βοτάνης εἶναι τὴν συρμαίαν, ᾧ χρῶνται οἱ αἰγύπτιοι πρὸς διαχώρησιν. ὅμως φαίνονται τοῦ χυλοῦ τῆς συρμαίας πίνοντες οἱ αἰγύπτιοι, πρὸς διαφθοράν, ὡς δίδυμος. ἀλμαία ἐκ ῥαφανίδων αἰγυπτιακὴ, πρὸς κάθαρσιν ἀλλὰ τὸ ἔθος. Συρματισμὸς, βρωμάτιόν τι ἐστι, διὰ στέατος καὶ μέλιτος καὶ ἔτι πρὸς κάθαρσιν, ἀλλὰ τὸ ἔθος. ἔστι δὲ καὶ πόμα δι' ὕδατος, καὶ ἁλῶν. Συρματὶς, στρατιά ἢ τὰ συμπτώματα καὶ φρύγανα σύρουσα, ἢ συλλέγουσα. Συρμίον, λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικός. Συρμιστὴς, ξυλοπώλης. Συῤῥάσσει, συμπτύσσει. Συῤῥάδες, νέθος. μικρός. οἰκαῖος. Συῤῥεῖν λέγεται, τὸ ὁμοῦ τρέχειν. ἀθροίζειν δὲ, τὸ ποικιλ στρέφεσθαι πάντα ἐπ' ἄλλας. Συῤῥίψαι, στενῶσαι. Σύρτεις, δύο εἰσὶν ἐν τῇ λιβύῃ. εἰσὶ δὲ τεναγώδεις. γίνονται δὲ ἀμπώτεις ἐν αὐταῖς. καὶ ἐν τῷ ἐκεῖ εἰσὶ πέτραι ὅπου καθίζονται αἱ νῆες, καὶ ἀπόλλυνται. Σύρτης, χαλινός. Σύρτις, φθορά. καὶ λύμη. Συρφετὸς, ἄχυρα. ἢ φρύγανα. ἢ ὅσα πνέοντος παρὰ τὸ ὕειν τῆς, ὡς ὅσα τι σύρεται, οὕτω καὶ σύρω συρφετὸς καὶ ἀκαθαρσία τὸν συρφ, συρφετός.

περιεχόμενον, ὡς τὸ πᾶσα πόλις ἐταράχθη· ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον, ὡς τὸ οἶκος ἰσραὴλ ἐλπισάτω ἐπὶ κύριον. Τρία ζητεῖται ἐν τῇ συνεκδοχῇ· τὸ ὅλον, τὸ μέρος, ὃ τρίτον αὖ λέγεται ἐν αἰτιατικῇ τῇ ὡς ἐπὶ ἰδιότητος· οἷον ἐστὶν ὁ κακουμένην τὴν χεῖρα· καὶ ὁ αἰθίοψ λευκὸς τοὺς ὀδόντας. Συνεκύρησεν τύχῃ, ὅτι κατὰ συγκυρίαν ἐνέτυχον. Συνεκύρωσεν, ἐβεβαίωσεν. Συνελάβετο, συνεβοήθησεν· ἢ κατὰ γαστρὸς ἔχει. Συνεληλακότες, ἐλάσαντες. Συνελάσωμεν, συμβάλωμεν. Σύνελον ὀφρῦς, ἀντὶ τοῦ συνάγαγον· Ὅμηρος. Συνέλευσις, σύνοδος. Συνελθόντες, συνάγοντες. Συνελόντα φάναι, συντόμως λέγειν ἢ εἰπεῖν. Συνελόχησεν, συνήδρευσεν. Συνελών, ἀντὶ τοῦ συνάξας, συνελάσας· παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ῡ. κεῖται ἡ λέξις καὶ ἐν ἰλιάδι· ἐν τῷ ἀμφοτέρας ὀφρῦς, σύνελε λίθος. ἐντεῦθεν εἴληπται καὶ τὸ, συνελόντα φάναι, παρὰ τοῖς ὕστερον, καὶ τὰ παρὰ τοῖς γραμματικοῖς συνῃρημένα· καὶ ἡ συναίρεσις, δι' ἧς αἱ λέξεις ἐκ πλατυτέρων καὶ ἀναπεπταμένων, συνάγονται εἰς βραχύτερον. Συνέμπορα, σύνοδοι· σύμφωνα. Συνέμυσεν, συνέτριψε. Συνενεγκεῖν, λέγεται τὸ λυσιτελεῖν, καὶ συμφέρειν. Συνεπιγενόμενος, συνελθών. Συνενεχθέντων, συλληφθέντων. Συνεώτης, συνεργός. Συνεξεβράσθη, συνεξεβλήθη. Συνεοχμὸν κεφαλῆς εἰπεῖν, καὶ συνοχήν, ἰατρικῶς ἐστὶν ἤγουν συγκόλλησιν συγγράφουσιν· τροποῦ παρέχει δι' αὐτῶν τὸ ἔχειν· ὅθεν καὶ τὸ ἔχμα, περὶ οὗ προείρηται· προϋπῆρκται δὲ τοῦ συνεοχμοῦ, ὁ ὀχμός· ἐξ οὗ καὶ ὀχμάζω, τὸ συνέχειν ὡς τὸ μέσον δ' ὀχμάζοις· καὶ προσοχμάσας δίμας. ἀστράγαλον δὲ οὐ τὸν ἐν ποσὶ λέγει· τοὺς γὰρ τοιούτους ὡς ἀριστοτέλης φησίν, οὔτε ἄνθρωπος ἔχει οὔτε τι τῶν μονύχων, καὶ ἀκεράτων· ἀλλὰ τὸν σπόνδυλον· ὅς ἐστι κεφαλῆς καὶ αὐχένος συνεοχμός, ἤγουν συνοχμός· πλεονάζει γὰρ τὸ ε. ἢ συνοχὴ τραχήλου, καὶ κεφαλῆς, τῷ ἰνίῳ συνάπτων, καὶ καλούμενος θέσις ἐγκεφάλου. Καὶ ἰστέον ὅτι, καθὰ καὶ ὁ σπονδύλου δηλωτικὸς ἀστράγαλος, παρὰ τὸ ἀστραβὲς ἐτυμολογεῖται, οὕτω καὶ ὁ κατὰ πόδας· καὶ ὅτι ἐκ τοιούτων ἀστραγαλιῶν, καὶ ἀστραγαλίζειν καὶ μάστιγες ἀστραγαλωταί, δῆλον. Συνεπαγλυμένος, συνεπαμένος. Συνεπεράσθη, ἐπλήσθη, πέρας ἔλαβε. Συνεπέρανε, συνετέλεσε. Συνέπεσεν, ἀντὶ τοῦ συνέβη ἐπὶ κακοῦ, καὶ ἐπὶ συμπτώματος· οἷον συνέπεσέ μοι ἡ ζημία· συνέπεσέ μοι ἀποβαλεῖν τὸν παιδίου [illegible] τὸ φίλτρον· καὶ συνέπεσον ἀλλήλοις τὰ στρατεύματα, ὅταν δὲ λοιπὸν καὶ ἀμφοῖν χωρισθῶσι, καὶ εἰς ταὐτὸν ἔλθωσι. Συνέπεσε, συνέβη ἔτυχε. Συνεπιθεμένων, συνεπιδραμόντων. Συνεπάκη, συνήφθη· ἡ μετὰ γυναικός, ἡ πρὸς ἀνδρὸς πάλη. Συνεπισχύει, συμβοηθεῖ. Συνεφαπτόμενος, συμπαρούμενος. Συνεργεῖ, βοηθεῖ. Συνεργὸς μὲν ὁ ζυγίτης, ὁ περί τι ἔργον αἴτιον τισι δηλοῦν· σύνεργος δὲ παρὰ ξυνέργως, ὁ αὐτὸ μετὰ τινὸς· οἷον ὁ σύντεχνος. Συνερείδειν, ὁμαλῶς τὰ ἀμφοτέρας ἐρείδειν τὰς χεῖρας. Συνερίσασιν, συλλέγουσι συγκεχυμένοις. Συνέριθαι, συνεργάται. Συνέριθος κυρίως, ὡς καὶ ἔριθος ἡ συνεργαζομένη ἔρια· καταχρηστικῶς δὲ, ἡ ἁπλῶς συνεργαζομένη. Συνέριθος κύπρις, σύνεργος καὶ συμπράκτρια. Συνέριθος, ὁ βοηθός. Συνερίσαντες, συνάψαντες. Συνέρξει, οἷον συγκλείσει παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Συνέζεσθαι, συγκαθίσαι μετά τινος, ἢ συγκαθέζεσθαί τινι. Συνερχόμενος, συμβαλλόμενος. Συνέρρεον, συνέτρεχον. Συνέρρηκται, ῥῆμά ἐστιν· ἐξ οὗ ὁ ῥηγμίν· ὡς γὰρ ὁ ῥηγμὶν κύμασιν· οὕτω κακοῖς ὁ ὀδυσσεὺς συνέρρηκται παρ' Ὁμήρῳ. Συνερρώγει, συνεκεκόφει. Συνέρχεται, συνάγεται. Σύνες, ἐκ τοῦ συνίημι τὸ γινώσκω· ὁ δεύτερος ἀόριστος σύνην· ἡ μετοχὴ συνείς, συνέντος· καὶ τὸ προστακτικόν, σύνες· νόησον, γνῶθι. Σύνεσίς ἐστιν, ὡς δηλοῖ τὸ ὄνομα, συμβλητικὴ καὶ ἀσυμβλητική· ἢ ὡς δηλοῖ τὸ ὄνομα συμβλητική· τῷ δὲ οἷον προθέσει χρώμενα ἐστὶ τὰ συμβλητικὰ συνάγεσθαι εἰς ἓν ἔργον τῆς συνέσεως, οἱ περὶ τοὺς ὁρισμοὺς ἀκριβέστερον· σύνεσίς ἐστιν, ἡ παρακολούθησις ψυχῆς εἰς ἓν ὀξέως συνάγουσα τὰς τῶν πραγμάτων ἐννοίας, ἡ παρακολουθοῦσα ἑκάστῳ πράγματι, τὸ οἰκεῖον ἢ τὸ πρέπον ἐξευρίσκουσα· ἡ σύνεσις, νόησις. Συνέσκληκε, συμπέπηγε. Συνεσκολυμμένον, συγκεκαλυμμένον. Συνεσκομμένον, συγκεκομμένον. Συνεστάλη, πεφόβηται ἐδειλίασε. Συνεστακώς, συνεγνωκώς. Συνέστησεν, ἐκόσμησεν· ἐποίησε. Σύνεστιν, ἀντὶ τοῦ συνυπάρχει· ἢ ἀντὶ τοῦ διαλέγεται, καὶ ἀντὶ τοῦ συντυγχάνει, καὶ ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει. Σύνετε, νοήσατε. Συνεστύβας, συνεσκυθρώπακας. Συνέταξεν, ἐνετείλατο· παρήγγειλε. Σύνετε, νοήσατε. Συνετέλεσα, ἀπώλεσα. Συνετελέσθησαν, ἐπληρώθησαν. Συνετιεῖ, σοφιεῖ. Σύνετο, συνῆκε. Συνετός, σοφός· συγκεκροτημένος. Συνετός, χιτών, ὁ συμβλητής. Σὺν εὐαγεῖ, σὺν τῷ ἀγαθῷ. Συνευδοκοῦσι, συγκατανοοῦσι. Συνευνέτις, συγκοίτις· συνευνήμοις. Συναχθομαί σοι τοῦ ἔργου, συναίρομαί σοι τοῦδε, εἰ μή τι τοῦ πένθους σοι συναίρομαι. Συννεφεῖ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ συνάγει τὰ νέφη. Συνεφίαζεν, ὅτι ἐκάλει· λέγεται καὶ συνέφορμα. Συνεφώνουν, συνεμελῴδουν. Συνέχεεν, ἔμιξεν. Συνεχής, ἀδιάλειπτον. Συνέχεται, συμπλέκεται. Συνέχειν, ἀφανίζειν· συνέχειν. Συνεχῆ, ἀναγκαῖα· πυκνά. Συνεχόμεθα, κρατούμεθα. Συνεοχμῷ, σὺν ἁρμολογίᾳ τοῦ τραχήλου καὶ τῆς κεφαλῆς τῶν σπονδύλων. Συνεχόμενον, ἐνεχόμενον ἢ ἀρρωστοῦν. Συνέχου, κράτει. Συνεχώρησαν, συνωμολόγησαν· συνεπείσθησαν. Συνεχές, ἐνδελεχές· πυκνόν· ἀεί· ἀδιαλείπτως. Συνέψεσθαι, ἀκολουθῆσαι ἢ ἀκολουθεῖν. Συνεψιάθει, συνέπαιζεν. Συνεψία, συμπαίκτρια· ἢ συνομιλήτρια. Συνεωρακότες, συσκεψάμενοι. Συμβολία, ὑπαντήσει· συντυχία· Ὅμηρος. Συνηβολίη, τὸ σύμβολον, ἢ ἡ συμβουλή. Συνήγορος, προστάτης ὑπὲρ τῶν λόγων· ἔδοξε γὰρ παρ' ἀθηναίοις τισὶ χειροτονεῖσθαι συνηγόρους, ὡς τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ φησιν. Συνήδεται, συγχαίρει, εὐφραίνεται. Συνήθεια, ἔθος. Συνήθεις, ὁμοτρόπους, ἐν ὁμοίοις ἤθεσι τεθραμμένους. Συνήλασαν, συνηγώνισαν. Συνῆκα, ἐκ τοῦ συνίημι· ὁ μέλλων συνήσω, ὁ ἀόριστος συνῆκα· ἢ ὤφειλεν εἶναι σύνηκα· ἀλλὰ πᾶς παρῳχημένος ὁριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, καὶ ἀπὸ φύσει μακρᾶς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει· οἷον ἧκα συνῆκα· ᾖδεν τοῦ ᾖδα σύνῃδα· ἐκ τούτου συνῄσκα, παρεμπλασμῷ τοῦ ι ἀττικῶς. Συνήλασε, συνεχώρησεν ἔδιωξε. Συνήλιαστον, ἐφιλίουν. Συνῆλθον, τὰ ζῶα ἀντὶ τοῦ ὀχεῦσαι· καὶ συνῆλθον οἱ φορτικοὶ πρὸς ἀλλήλους, ἀντὶ τοῦ διαλεχθῆναι· καὶ συνῆλθε, ἀντὶ τοῦ συνέβη· οἷον, νῦν ποτέ τε τὰ δεινὰ συνῆλθεν ἀντὶ τοῦ συνέβησαν. Συνηλυσίη, συνδρομὴ ἀντὶ τοῦ λαοῦ. Συνημμένη, συντεταγμένη. Συνήμονας λέγει ἀπολλώνιος, τοὺς συνήθεις ἑταίρους, ἀπὸ τοῦ συνιέναι.

ὡς ἀπὸ τοῦ αἰτῶ αἰτήσω· οὗ χρῆσις ἐν τῷ περὶ τοῦ τριττοῦ. Συναιτιᾶσθαι ἀπήλλαισι, ἵνα δ' αὖ οὐκ ἔξω ἀναλογίας οὐδὲ τὸ ἀλλάλλαισι συναιτιᾶσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ αἰτήσω· οὗ ἡ αὐτοῦ χρῆσις, περὶ τοῦ τριττοῦ. Συναιτώμενος, ἱκετεύομαι, τὸ αὐτὸ αἰτοῦμαι. Συνάορος, σημαίνει τὴν γαμετὴν σύνευνον· σύζυγον· σύνορμος μένειν πρὸς τὸ συνηρμηκέναι ἢ συνάορος τῆς ἑστίας, καὶ συνόμιλος, μετεῖσα τούτω. Συναπάγεται, συμπεράνεται συνέρχεται. Συναπαρτισμένος, συνηρμοσμένος. Συνάπτοντας ἥτις ἀριστοφάνης, τὰς συνάπτουσας καὶ δεσμούσας τὰ ἐρρδήματα. Συνάπτω ἕτερον ἑτέρῳ, ἡ συνάπτομαί τινι, ἤγουν ἑνοῦμαι· συνάπτομαί σοι μάχην. Συναράμενος, συναγωνιζόμενος· συμβαλόμενος. Συναράσθαι ἀττικῶς, συντάσσεται αἰτιατικῇ, δημοσθένης· δεῖ τοίνυν ὑμᾶς ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τὴν ἀκρασίαν ἐκείνου τοῦ καιροῦ ὑμέτερον νομίσαντας, συνάρασθαι τὰ πράγματα. Συναράσσει, συντρίβει· συμπατάσσει. Συναριστεύει, συμμαχεῖ. Συναρμόζεται, συγκέκλεισται. Συνάρθρος, μετὰ ἄρθρου τοῦ προηγουμένου τῶν ὀνομάτων. Συνωρίς, συνοδία ἀμέφυλος. Συνάρξαι, συμπράξει· βοηθῆσαι· συλλαβεῖν ἑνῶσαι. Συνάρξις, συνουσία καὶ τὰ ὅμοια. Συνάρσις, συναφή· ἁρμονία. Συναρτῆν, συνάπτειν. Συνασπιστεῖται, συνασπίζει· συμμαχεῖ. Συνασπισμός, ἡ συνάφεια· ἡ βοήθεια. Συναυλία λέγεται, ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγουσιν ἢ ὅταν κιθάρα καὶ αὐλὸς συμφωνεῖ ἢ ἕτερα ὄργανα. Συνάφεια, σύζευξις, ἕνωσις. Συναχθεῖται, συλλυπεῖται. Συνάψας, συνδέσας, ἑνώσας, συμμίξας. Συνδεῖ κάλλιον, ἢ δεσμεῖ. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· συνδεῖτε ταχέως, τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον. Συνδεῖν, τὸ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δεσμεῖν, καὶ συνερείδειν ὁμοίως, τὸ ἀμφοτέρας ἐρείδειν τὰς χεῖρας· ὡς τὸ συμπαίζειν, τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ παίειν. ἡ γὰρ σὺν πρόθεσις συνέλευσιν δηλοῖ τοὐλάχιστον δύο. Συνδεδραμηκότων, συνελθόντων. Συνδεόμενος, συνδεδεμένος. Σύνδεσις, δηλοῦται ποτὲ καὶ ἀεὶ πυκνότης, καὶ σύνταξις πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν. Συνδέσιες, συνδεσμῶται. Σύνδεσις, συγκαμπτεῖται. Σύνδεσμοι ἀεί, τὰ ὅμοια συνάπτουσιν· οἷον ὄνομα ὀνόματι καὶ εὐθεῖα εὐθείαν καὶ πλαγία, ἤγουν καὶ ῥῆμα ῥήματι· καὶ χρόνοι χρόνοις τὸν αὐτόν· καὶ ἐγκλίσει ἔγκλισιν τὴν αὐτήν· ἢ πρόσωπον προσώπῳ τὸ αὐτό. Συνδ' ἵπποις ἱμᾶσι, συνέδησε δὲ τοὺς ζυγοὺς τῶν ἵππων. Συνδήσας ἀρκτῷ χεῖρε, συνδήσας δὲ τὰς χεῖρας. Συνδιαιτᾶται, συνδιάγουσι πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν. Συνδιακωνίζεσθαι, συνδιάγειν εἰς αἰῶνας. Συνδιαφέρω, τὸ μεταφορικῶς ἑρμηνεύω. ὁ μέλλων συνδοίσω· ὁ ἀόριστος συνδιήνεγκα. Συνδιενεγκεῖν, τὸ διαβαστάσαι φορτίον, ἢ ἡ φροντίδα τινά. Συνδιεξέρχου, συνεκπέρα. Σύν δ' ἡμῖν δαῖτα παρέξει· συμπαρέξει ἡμῖν τὴν εὐωχίαν. Συνδιημερεύσαι, τὴν ἡμέραν συνδιάγειν. Σύνδικοι, ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ ἐλπαγόρου σύνδικοι ὅσοι πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέροντο· καὶ λυκοῦργός φησι περὶ τούτων· μετὰ τοῦτον ἀρχέ τις ἂν καθεσταμένος μετὰ τὴν ἐκ πειραιῶς κάθοδον οἱ σύνδικοι. Σύνδικος, σύμφωνος ἢ συνήγορος βουλῆς. Σύνδικοι, οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοί. Συνδοτικόν, συνδεδεμένον. Σύνδουλος, ὁμόδουλος. Συνδούμενος, συνδεδεμένος· συνυπάρχων συνών. Συνδραμεῖν, συνελθεῖν· βοηθῆσαι. Συνδρομεῖν, τὸ μετὰ δρόμου ἀλλήλοις πελάσαι. Συνδυασμός, συζυγία. Συνδυάσω, συζεύξω· κατανοήσω· συμπράξω. λέγεται δὲ καὶ πρὸς τὸ δύο, τὸ ὑποσυνέρχομαι, δυάζω. Συνέαξεν, ὃ δηλοῖ τὸ συνέκλασε, συνέτριψεν, ἐκ τοῦ ἄγω γίνεται. Συνεβάλλοντο, συνέθεντο. Συνέβη, ἀντὶ μέσου· κατὰ δηλαδὴ ἢ καλόν· καὶ συνέβη ἀντὶ τοῦ κατὰ σύμβαμα γέγονε· συνέβε, καὶ ἀντὶ τοῦ συμφώνησε. Συνέηκα, ἔστι ῥῆμα ἵω ἵῶ τὸ πέμπω· παρακείμενον ἵημι· ὁ μέλλων ἥσω· ὁ ἀόριστος, ἧκα· καὶ ἔηκα· ἐκτάσει ἀττικῇ διὰ τοῦ ε γράφεται· ὁ γὰρ παρακείμενος διφθογγογραφεῖται· ὡς δηλοῖ ὁ ἀφεικὼς μετοχή, καὶ τὸ ἀφείκειν ὁ ὑπερσυντέλικος. Συνεβῶμεν, συγχωρήσωμεν. Συνεδρεύσασθαι, συγκαθίσαι. Συνέδρα, ἡ στάσις ἣν νῦν στατίωνα λέγουσι. Συνεδρεύουσι, συνέρχονται· ὡς βουλὴν συνάγονται. Συνέδριον, δικαστήριον. Συνέηκεν, ἀντὶ τοῦ συνέβαλεν, ἔφη ὅμηρος· καὶ σύνεσιν δέ που ποιμένα λέγει, τὴν συμβολήν· οἱ δὲ μετὰ τὸν ὅμηρον, ἀντὶ φρονήσεως, καὶ τὸ συνίημι καὶ τὴν σύνεσιν τιθέασι· λαβόντες ἐξ ὁμήρου τὴν ἀφορμὴν ὡς τὴν λέξιν τοῦ συνέηκεν ἐν πολλαῖς ἀντὶ τοῦ νοεῖν τιθέασι. Συνέθει, συντρέχει. Συνεθέμεθα, ὡμολογήσαμεν· συνεδεύσαμεν. Συνέθεντο, συνετάξαντο. Συνέθλασε, συνέτριψε. Συνέθραυσε, συνέτεμε· λεπτὰ ἐποίησεν· ἀπὸ τοῦ θραύσεως ἢ κατατέμνειν. Συνείκασε, σύνοδος. Συνείλας, συνειλήσας. Συνειλεγμένα, συνηγμένα· συνηθροισμένα. Συνειλεχώς, συναγαγών. Συνειλέοντες, συλλαβόντες. Συνείληχας, συγκεκλήρωσαι. Συνειλόχασι, συνηθροίσθησαν. Συνειλούμενα, συστρεφόμενα. Συνείνεσις, συνείδησις· διάθεσις. Συνείπετο, ἠκολούθει. Συνεῖρκεν, ἐδέδετο. Συνείρω, πρὸς τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω· ὁ μέλλων, εἴρω· ὁ ἀόριστος εἶρα, ἢ συνεῖρα, καὶ παρεῖρα, ἢ ἐνεῖρα· τὸ ἱμάσσω· συνέρραψα· συνέπλεξα· συνῆψα. Συνείρει, συνάπτει· συγκολλᾷ. Συνείργεται, συνέχεσθαι· συνεχίζεται. Συνεισὶ συνδιαιτῶσι. Συνεισέφρησε, συνεισήνεγκε. Συνέσιν, ἀντὶ ἑνικοῦ ἡ σύνεσιν ἀντὶ πληθυντικοῦ προσώπου λέγεται. ἀριστοφάνης μετὰ σοῦ τὰ πλεῖστα σύνεσιν. Συνέκδημος, σύνοδοιπόρος. Συνεκδοχὴ λέγεται, ἀπὸ τοῦ κυρίως σημαινομένου ἕτερόν τι τῶν περὶ τὸ αὐτὸ γένος ὄντων παριστῶσα· καὶ ἔστι ποικίλη· ἔχει δὲ διαφορὰς πολλάς· ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ ὅλου δηλοῖ τὸ μέρος· ἡ δὲ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον· ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτέλεσμα· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος, τὸ προηγούμενον· ἡ δὲ ἀπὸ συμβόλου, τὸ κύριον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου, τὸ ἀκόλουθον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου, τὸ προηγούμενον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ γένους, τὸ εἶδος· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ εἴδους, τὸ γένος· ἡ δὲ ἀπὸ τῶν πολλῶν, τὸ ἕν· ἡ δὲ ἀφ' ἑνός, τὰ πολλά· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον· ἀπὸ ὅλου τὸ μέρος· ὡς τὸ βοέας ἀσπίδας, ἀντὶ τοῦ ἀσπίδας τὰς ἐκ βοείων βυρσῶν· ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον· ὡς τὸ λυκόλευκος ἦρα· ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτέλεσμα· ὡς τὸ χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδωκε περὶ χειρί, ἀντὶ τοῦ χρυσοῦν πανοπλίαν· ἀπὸ τοῦ ἑπομένου συμβαίνοντος τὸ προηγούμενον· ὡς τὸ ἐζόμενοι λάκκιον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν· ἀπὸ τοῦ συμβόλου τὸ κύριον, ὡς τὸ σκῆπτρον τὴν βασιλείαν· ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον, ὡς τὸ λῦσαι δὲ παρθένον ζώνην· ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου τὸ προηγούμενον, ὡς τὸ ἐναρίζω τὸ σκυλεύω· ἀπὸ γένους τὸ εἶδος, ὡς τὸ ζῶον ἐνταῦθα εἰκονομούμενον, καὶ ἀπηχοῦ μελίσσα μέλισσαν· ἀπὸ εἴδους τὸ γένος, ὡς τὸ ἀΐω τὸ αἰσθάνομαι· ἀπὸ πολλῶν τὸ ἕν, ὡς τὸ στήθεα μαρμαίροντα· ἀφ' ἑνὸς τὰ πολλά, ὡς τὸ τρῶσιν ὀδυσσεὺς ἦρχε τριάκοντα πτολίεθρα· ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ

ηρέδης ἐν τῷ [illegible] θεοὶ συμφέροντες παρεῖχον αἱ μὲν φυτὰ, αἱ δὲ σπέρματα. Συμφέρον, ὁ ὠφέλιμος ἢ σύμφορος. καὶ ἀπὸ τοῦ συμφέρον, συμφερόντως. ἀπὸ δὲ τοῦ σύμφορος, συμφόρως. συμφορὰ, οὐ μόνον ἡ συμβᾶσα τινὶ δυσχέρεια, ἀλλὰ καὶ ἡ συνέλευσις. Συμφῆσαι, ἀνάψαι. Σύμφημι, σύναινῶ. συνομολογῶ. Συμφήτωρ, μάρτυς μάρτυς. Συμφθαρείς, συντριβείς. Συμφορὰ, μέση λέξις. ὡς καὶ ἡ τύχη. Συμφράσσατο. ἐκ τοῦ φράζω αὐτὴ τοῦ συνσκέψατο. σημαίνει δὲ δύο. τὸ ἐννοῆσαι καὶ βλέπειν. ὡς τὸ, [illegible] προσιόντα. σημαίνει καὶ τὸ διανοεῖσθαι, ὡς τὸ φράζεο Τυδείδη [illegible] χάζεο. [illegible] σημαίνει τὸ λέγω. Συμφραστήν, τὸν συμμαθητὴν [illegible] συμφιλολόγον δὲ, [illegible] βάρβαροι ἢ αἰγύπτιοι. Συμφόρησις, συμφορὰ. δυστυχία. σύμπτωμα. ἀτυχία. σύναξις. Σύμφρασις, δύο ἢ πλειόνων περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος. ὁμοία λύσις. ἢ γοῦν συγκατάθεσις καὶ συνομολογία. Συμφορίας, συμπεφορημένης. συμμίκτου. Σύμφορον, ἁρμόζον. καλὸν. συμφέρον. σύμφωνον. Σύμφορος λιμὸς, ὁ συμπίπτων καὶ [illegible] Συμφράδμονες, ὁμόφρονες. σύμβουλοι. Σύμφρα, θυσία τῷ ἀπόλλωνι τελουμένη. Συμφρασθέμεν, [illegible] Συμφυΐα, ἕνωσις [illegible] ὁμοφυῶν. Συμφυλετῶν, συγγενῶν, ὁμοεθνῶν. Σύμφυλον, [illegible] Συμφυρέσουσι, συμμιγήσονται. Συμφυὲς, [illegible] σημαίνει. [illegible] τῆς αὐτῆς σημασίας. Σύμφυτον, [illegible] Σύμφυτος, [illegible] ῥίζα [illegible] Συμφωνῶ. [illegible] συμβαίνω. ὁμοφωνῶ. στοιχῶ. συντίθεμαι. Συμφωνῶ [illegible] Συμφωνῶ σοι, [illegible] ὁμολογῶ σοι. διαφωνῶ. [illegible] χάριν τοῦ διαφωνεῖν, [illegible] Συμφωνῶ [illegible] σύμφωνός εἰμι τοῦ δεῖ. Συμψῆσαι, [illegible] τοῦ [illegible] συγχέαι τὴν κόνιν, [illegible] ἀπολείπεσθαι τοὺς καθέδρας. [illegible] ψάμμον [illegible] γυμνάζοντο. Συμψήσας, λαμβάνουσιν [illegible] τοῦ συντρίψας. Συμψηφείς, βλαβείς. τρωθείς. Συμψηφά, συμψηλαφά. Σύμψηφος, ὁ τὰ αὐτὰ φρονῶν, καὶ [illegible] Σὺν, ξὺν ἅμα. ὁμοῦ. [illegible] τοῦ εἰς, [illegible] μετά. [illegible] πρὸς, καὶ [illegible] τοῦ ὁμοῦ. Συνάγει, τὸ συναθροίζω, [illegible] Συνάγω, τὸ τὰ διῃρημένα συνάπτω. Συναγείρεο, συναγώγιον. συμπόσιον [illegible] Συνάγω, συναθροίζω. αἴρω. συλλέγω. [illegible] συστέλλω. κτῶμαι. Συναγωγεῖς τοῦ [illegible] [illegible] εἰ δὲ γράφει [illegible] τὸ συζεύγνυσι καὶ ὁμοῦ [illegible] λέξις [illegible] ὡς καὶ τὸ [illegible] ἱμάσιν [illegible] καὶ [illegible] καὶ ἄορες, καὶ ὄαρες αἱ γυναῖκες φασὶ δὲ οἱ παλαιοί, [illegible] καὶ [illegible] τοῦ σοφοκλέους βορέας [illegible] καὶ δύσκολος. Συναγκαλάζονται, [illegible] Συναγκῶς, [illegible] συνάξας. Συνάγμα, [illegible] Συναγορεύει, [illegible] αὐτοῦ λέξει. [illegible] Συναγρόμεθα, συναγόμεθα. Συναδικῶ σοι, [illegible] μεταβατικὰ ῥήματα καὶ ἀμετάβατα, [illegible] ἕτεροι παραλαμβάνουσι [illegible] μεταβατικὰ μὲν, [illegible] συναδικῶ σοι [illegible] ἀμετάβατα δὲ, [illegible] συναδελφοὶ σοι [illegible] Συνάδει, συμφωνεῖ. [illegible] καὶ χεῖρα κινεῖ. [illegible] Συναίδιος, [illegible] Συναίμος, ὁ ἀδελφὸς ὁ τοῦ αὐτοῦ αἵματος. Συναίμος, ὁμόδοξος. Συναίνων, [illegible] Συναινῶ, τὸ συμφωνῶ καὶ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] τίθεμαι [illegible] θουκυδίδης [illegible] Συναίρεσις [illegible] δύο φωνήεντων φυλαττομένων [illegible] Συναίρεσις [illegible] Συναίρεσις συλλαβῶν, [illegible] ἐρμῆς. Συναιρῶ, καὶ [illegible] δύο [illegible] Συναιρῶ, συναιρῶ. ὁ μέλλων, [illegible] συνῄρηκα, [illegible] τρία ῥήματα [illegible] τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου [illegible] τὴν παραλήγουσαν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου [illegible] [illegible] ἔχοντα τὸ ρ̄ [illegible] συμφώνου παραλαμβανόμενα [illegible] ἔστρεφα ἔστραμμαι ἐστρέφθην [illegible] τρέφω ὁμοίως. Συναίρομαί σοι τὴν δυστυχίαν, [illegible] Συναίρομαί σοι τὸν κίνδυνον, [illegible] Συναιρουμένοις, συμβαινομένοις. [illegible] γράφεται [illegible] σημαίνον [illegible] λαμβάνεται [illegible] βοηθῶ [illegible] Συναίχμος, ὁ σύμμαχος. Συνακτήριον, συνάθροισμα. Συνάλματα, συμπτώματα. Συνάλλαγμα, σύναξις. [illegible] συμβόλαιον. Συναλλακτὴς, φιλιαστής. Συναλλάσσομαι, συνάπτομαι. Συναλλάττω, [illegible] συμφωνίας γάμου. ἀφ' οὗ συνάλλαγμα. Συναλοιφὴ [illegible] δύο συλλαβῶν [illegible] φωνήεντα [illegible] γίνεται δὲ [illegible] τρόποις [illegible] μὲν τρεῖς. [illegible] ἔκθλιψιν [illegible] [illegible] καὶ ὁ χρόνος [illegible] φωνήεντος φθειρομένου βραχέος, ὁ χρόνος [illegible] μακροῦ [illegible] [illegible] μὲν τῆς γραφῆς φυλάττεται καὶ ἡ δύναμις [illegible] τῶν συλλαβῶν [illegible] γίνεται δὲ καὶ [illegible] [illegible] ἔκθλιψιν καὶ κρᾶσιν [illegible] κέκραται δὲ [illegible] καὶ ὁ χρόνος [illegible] [illegible] ἔκθλιψιν, καὶ συναίρεσιν [illegible] τὸ ο̄. συναιρεῖται δὲ [illegible] καὶ κρᾶσιν [illegible] συναίρεσιν [illegible] [illegible] κρᾶσιν ἢ συναίρεσιν [illegible] ὁ ὧλος [illegible] κέκραται [illegible] τῆς διφθόγγου [illegible] τὸ ο̄ καὶ ῑ. Συνανακραθεῖσα, συγκραθεῖσα. Συναναίρετε, συναναίρετε. Συναναθεῖναι, αὐτὴ τοῦ συμμετιθέναι.

τὰ οἷον· τὰ δὲ θεολογικά, περὶ τῆς πίστεως. Συμβολικὴ δικαιοσύνη ἐστί, τὰ ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἀληθείας σύμβολα. Σύμβολον· πρός τινα ἀλλήλοις παράκειται σύμβολον σημεῖον· τεκμήριον· εἰκών, καὶ ὁμοίωμα. διαφέρει δέ· ὅτι σύμβολον καὶ σημεῖον ἐπὶ τῶν θέσει λέγεται, καὶ ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐστὶ διανοίας, οἷον ἐν πολέμῳ σάλπιγγος ἦχος· ἢ πυρσὸς αὐγῇ· τὰ δὲ λοιπὰ τρία ἐπὶ τῶν φύσει. διαφέρει δὲ καὶ ἴχνους· ὅτι εἰκὼν μὲν καὶ ὁμοίωμα, τὴν τοῦ πράγματος φύσιν ἐκτυπίζουσιν οὐ μὴν ἀπαραλλάκτως· τὸ δὲ τεκμήριον, ἀναγκαίως ἕπεται τῷ πράγματι μόνῳ, μηδὲ τῶν συμβεβηκότων ἔχον ἐν ἑαυτῷ· οἷον πυρός, καπνός· καὶ τοῦ τετοκέναι γυναῖκα, τὸ γάλα. Σύμβολον, ὃ ἐξ οὗ ἐστιν ἡμᾶς συμβαλεῖν καὶ γνῶναι· ὡς ἐπὶ τοῦ πολέμου ἡ σημαία· ἰδόντες γὰρ τοῦτο, συμβαλλόμεθα· τουτέστι νοοῦμεν, ὅτι πόλεμος προσελαύνει· ἔστι δὲ τῶν θέσει. τὸ δὲ τεκμήριον τῶν φύσει, οἷον ὁ καπνὸς τεκμήριον τοῦ πυρός· καὶ τὸ γάλα τοῦ τετοκέναι τὴν γυναῖκα. φυσικῶς γὰρ παρέπεται τῇ γυναικὶ τετοκυίᾳ, τὸ γάλα ἔχειν· καὶ τῷ πυρὶ ἀναπτομένῳ, τὸ καπνίζειν. Σύμβοτος, σύννομοι οἴωθες. Συμβόται, συννομόται. Συμβοναδεῖ, ὑπομαχεῖ· Λάκωνες. Συμβουλευτικὰ ῥήματα, οἷον τὸ φθεγξώμεθα· τὸ ποιήσωμεν· τὸ δεῦρο ἔχουσιν ἔξωθεν, καὶ τὸ ἵνα νοούμενον· οἷον δεῦρο ἵνα ποιήσωμεν τόδε· δεῦρο ἵνα φθεγξώμεθα τόδε.

Συμβουλή, γνώμης δόσις· ἢ συμβουλή ἐστιν, εἰσήγησις τοῦ συμφέροντος. Συμβούλευσις ἐστί, παραίνεσις ἑτέρου ὑπὲρ πράξεως, τίνα δεῖ πρὸ τοῦ πράττειν. Συμβουλευτικόν, ἁλιευτικὸν σκεῦος περὶ ὃ τὰ λίνα πλέκουσι. Συμβουλεύω, ὑποτίθεμαι· καὶ συμβουλεύω σοι ἀγαθά· τὸ πρόσωπον δοτικῇ· τὸ πρᾶγμα αἰτιατικῇ· συμβουλεύω ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς συμβουλὴν τινὰ καθίσταμαι· συμβουλεύομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ συμβούλῳ χρῶμαι. Λιβάνιος ἐν μελέτῃ τῇ τοῦ φιλαργύρου· συμβουλεύομαι τοῖς ἐπιτηδείοις ἥν τινα ἔχειν αὐτῷ δοτέον· σύμβουλος, συμβουλεύω, καὶ συμβουλεύομαι· καὶ συμβουλία. Συμβῶμεν, ἀντὶ τοῦ συμβιβασθῶμεν. Ἀριστοφάνης· ἀνάμεινον ἵνα συμβῶμεν, καὶ ὁ θεολόγος· συμβάντων ἀλλήλοις· καὶ συνέβησαν, ἀντὶ τοῦ συνεβιβάσθησαν. Σύμη, νῆσος φασὶ καρική, καὶ πόλις ὁμώνυμος· ἀπὸ Σύμης τῆς Ἰαλύσου ἱστορεῖται, καὶ ὅτι μαστροπίς τε καὶ αὐλητρὶς ὀνομάζεται· λέγεται δὲ καὶ περὶ δίκας μαχίμους φέρειν. τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς, Σύμαιος. Συμμάρψας, συλλαβὼν δήσας. Σύμμαχις, τόπος· καὶ ναός. Συμμαχεῖν, καὶ ἐπιμαχεῖν διαφέρει· συμμαχεῖν μὲν γὰρ λέγουσι, τὸ ὅταν ἑαυτοῖς φασὶ δίδυμος εἶτ᾽ αὐτοῖς ἐπίωσι πολέμιοι, ἐφ᾽ ἑτέρους ἐπιστρατεύωσιν· ἐπιμαχεῖν δέ, ὅταν τοῖς ἐπιοῦσιν ἀμύνωνται μόνον· καὶ συμμαχεῖ, καὶ ἐπιμαχεῖ· καὶ συμμαχία, καὶ ἐπιμαχία. Σύμμαχος, βοηθός. Συμμεμαρτυρημένην, συνειλημμένην. Συμμετρία, ἐνδύματα γυναικεῖα ποδήρη, οὐκ ἔχοντα σύρμα. Σύμμετρον, τὸ μεμετρημένον μήτε ὑπερβολὴν ἔχον, μήτε ἔλλειψιν· καὶ τὸ ἀναλογίαν ἔχον πρός τι. ὅθεν καὶ ἀσύμμετρος, ἡ τοῦ τετραγώνου διάμετρος, τῇ πλευρᾷ· ἴσον, οὐδὲ μίαν ἀναλογίαν ἀριθμοῦ πρὸς τὴν πλευρὰν ἔχουσα· καὶ σύμμετρον, τὸ ἴσον μέτρον τινὶ ἔχον· οἷον περὶ τὸν νεώλκον αἱ πήχεις ἀθύρουσι, παιδία σύμμετρα τῷ ὀνόματι· ἴσον πηχυαῖα. Σύμμετρον, τὸ μήτε ὑπερβάλλον, μήτ᾽ ἐλλεῖπον, καὶ τὸ ἀνάλογον πρός τι καὶ ἰσόμετρον τινί. Συμμιγῆναι λέγεται, τὸ συνέρχεσθαι καὶ συνάπτειν καὶ συμβάλλειν, κατὰ νόμον πολέμου· δοτικῇ συντάσσεται· συμμιγῆναι λέγεται, καὶ τὸ κατὰ φιλοφροσύνην τὰς δεξιὰς προτείνειν. Συμμίσγειν, ὁμιλεῖν· συνουσιάζειν. Συμμορία, ὁ συμμεριστής, ὁ μετά τινος μετέχων τινός. Συμμορία, ἡ πληθύς· ἢ ἡ συντέλεσις, ἢ ἡ φατρία· ἢ τὸ σύνταγμα, ὁ δὲ Δημοσθένης, ἑξήκοντα ἄνδρας ἔχειν λέγει τὴν συμμορίαν· Ὑπερίδης δέ, πεντεκαίδεκα. Συμμυολόγους, ἀντὶ τοῦ συσπῶντας. Συμμύειν, συσπᾶν. Συμπαιόντων, ὁμοῦ παιόντων. Συμπαραινέσας ἔχω παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ παραινέσας, ἀττικῶς. Συμπαρομαρτοῦσαν, συνακολουθοῦσαν. Συμπάσχομεν τῷ δυστυχοῦντι· οὐ μόνον ἡμεῖς δυστυχοῦμεν, ἀλλ᾽ ἀλγοῦμεν· συμπάσχομεν τῷ τυπέντι, οὐ μὴν τοι τυπτόμεθα. Συμπατάγησαν, συνεκρότησαν· συνέκρουσαν τὰς χεῖρας πλατείας προσαίτες. Συμπαίειν, τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ παίειν. Συμπειραθέντες, συντραφέντες. Συμπεφορημένους, συρραφέντας πρότερον. Συμπεριπλεκόμενοι, συμπεριλαμβανόμενοι. Συμπεσεῖν, τὸ συμβῆναι· ἢ συγκροτῆσαι μάχην, καὶ ὁμοῦ πεσεῖν. Συμπεσεῖν, τὸ συγκρουσθῆναι, εἰς μάχην· συμπεσεῖν τὸ ὁμοῦ γενέσθαι ἐπί τινα ἐρχομένους, εἰς πόλεμον ἀλλήλοις καὶ συρραγέντας· ὡς τὸ συμπεσόντες δ᾽ ἐξ ἑωθινοῦ, μέχρι δείλης ἐμάχοντο. Συμπεσεῖν, καὶ ἐπὶ μεγάλων σωμάτων, παρ᾽ Ὁμήρῳ λέγεται, ὑψόθεν καταφερομένων εἰς ἄλληλα· οἷον ἢ φλεβῶν, ἢ λίθων ὀρεινῶν, ἢ τοιούτων τινῶν· οἱ δὲ μεθ᾽ Ὅμηρον τὴν λέξιν, καὶ ἐπὶ τυχόντων ἀποβάσεων τιθέασι· λέγεται δὲ συμπεσεῖν, καὶ τὸ ἅμα πεσεῖν. Συμπεφυλλασμένος, συντεθλιμμένος. Συμπίπτειν λέγεται, τὸ συμμίγνυσθαι ἐπὶ πολέμου κυρίως· ὡς τὸ συμπεσόντα ἀμφότερα τὰ στρατεύματα ἐμάχοντο· ἀντὶ τοῦ συμβαλόντα καὶ συμμίξαντα· καὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ· συμπεσόντες μάχην καρτερὰν συνῆψαν· συμπίπτειν λέγεται, καὶ τὸ συμβαίνειν καὶ ἁρμόττειν, καὶ συμφωνεῖν· ὡς καὶ Ἀριστείδης· ἕτερον δ᾽ ὅτι συμπίπτει τῇ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ τῆς πόλεως, ὁ τῶν ἔργων ἐξετασμός. Συμπιτνεῖ, συμπίπτει. Συμπλάττομεν, ψευδόμεθα. Συμπνευσάντων, ὁμονοησάντων. Συμπληγάδες, αἱ παρ᾽ Ὁμήρῳ πλαγκταί. Συμπνευσμός, ὁμόνοια. Σύμπλοος, συνοδίτης. Συμποδίζει, κωλύει. Συμποθεῖν, καταποθεῖν. Σύμπορπον, τὸν μὴ ῥαφαῖς συνειλημμένον κατὰ τοὺς ὤμους χιτῶνα. Συμπόσιον, τὸ τῆς εὐωχίας, ἢ πότος. Συμπράξει, βοηθήσει· συνάρξει, συλλάβοι. Σύμπτωμά ἐστι, πάθος τὸ ἐπιγενόμενον τινὶ ὑφεστηκότι νοσήματι· σύμπτωμά ἐστιν, ἐξαλλαγὴ τοῦ κατὰ φύσιν, ἢ συνάντημα. Συμφανής, φανερόν. Συμφέρει μοι ἀπραγμοσύνη, καὶ συμφέρει μοι μηδὲν πολυπραγμονεῖν. Σύμφερον, τὸ συνοῖσον καὶ τὸ σύμφορον· καὶ μέση λέξις ἡ συμφορά. Σύμφορον, καὶ συμφέρον λέγε. Συμφέρεσθαι μάχῃ, ἤγουν συμβάλλειν εἰς πόλεμον, καὶ συνάγεσθαι ἀφ᾽ οὗ συμβολή τις· ὁ πόλεμος· καὶ τὸ συνάγομεν ἄρειν· καὶ συμφερτὴ ἀνδρῶν, ὅ ἐστι συναστὴ κατὰ τοὺς παλαιούς· ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος ῥήματος, καὶ τὸ λεγόμενον σύμφερον, ὅπερ συνοῖσον γίνεται. Συμφερτὴ ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος εἴλεκται· δηλοῖ ὡς καὶ οἱ μάλα δειλοὶ ἀλλήλοις συμφερόμενοι, καὶ εἰς ἓν ἐρχόμενοι, γενναῖα δρῶσι. Συμφέρω, οὐ μόνον τὸ εἰς συμφέρον τινὶ ἁρμόζομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ συνέρχομαι· ὡς τό, τῷ γὰρ χρόνῳ νοῦν ἔχον συμφέρον τοῖς κρείττοσι· καὶ συμφέρουσιν ἐπὶ πλείστων κοινὸν τὸ ὁμοῦ πρᾶγμα τέτταρα φέρουσιν· ἀρι-

θεόκριτος ἀναφέρεται. ἐν τῇ λύσει ἡ ὀνομαστικὴ συλλαμβάνει ἑτέραν πτῶσιν μετὰ προθέσεως· οἷον ὁ ἵππος μετὰ τοῦ ὄχου τρέ-
χει. ἔστι δὲ δισσὴ ἡ σύλληψις, ὁμοία τε καὶ ἀνόμοιος· ὁμοία ἐστὶν, ὅταν γίνηται ἐν ὁμοίαις πτώσεσιν· οἷον ἐγώ τε ὁ θεόκριτος
λέγομεν. ἀνόμοια, ὅταν γίνηται ἐν ἀνομοίαις λέξεσιν· οἷον ὁ ἄγγελος μετ' ἐμοῦ φαινόμεθα. Συλλογισάμενος, συναγαγὼν
τὸν λογισμὸν καὶ θεωρήσας. Συλλογισμός ἐστι, λόγος ἐν ᾧ τεθέντων λόγων τινῶν, ἕτερόν τι ἐξ ἀνάγκης περαίνεται.
Συλλογισμὸς διαλεκτικός ἐστιν, ὁ ἐξ ἐνδόξων συλλογισμός. Σύλλογος, σύνοδος ἀνθρώπων· ἄθροισμα. Σύλλογος ἡ ἐκ
τῆς αὐτῆς πόλεως συναγωγὴ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τῷ βουλεύσασθαι. Σύλον, ἐνέχυρον. Συλᾷ, τὸ κλέπτει. Φιλόστρατος·
καὶ συλᾶν μὴ διέλαθεν οὐ μὴν ἡ γνῶσις ... ἴσως κακλοφός. Συλᾷ· συλᾶν· δευτέρας συζυγίας τῶν περισπω-
μένων. ἱεροσυλεῖ δέ. ὡς τοῦ ... συλαίγιδα ... φανερὸς ... φησι τὸ ἐκδύειν ὅπλων τὸν κείμενον. Συλᾷ, τὸ κλέ-
πτει. ἀφ' οὗ ἱερόσυλος. συλᾷ, τὸ συλλᾶν. ὅμηρος αὐτὴρ ὃς πρῶτος ἐσύλα τεύχεα ἀχαιῶν. συλᾷ τὸ ἀφαιρεῖ, καὶ αἰχμαλωτίζει.
Συλᾷ τὸ συλᾶν, ὡς παρ' ὁμήρῳ κεῖται. αὐτὴρ ὃς πρῶτος ἐσύλα τεύχεα ἀχαιῶν. ἀφ' οὗ ἄσυλον ἱερὸν ἔνθα ὁ καταφυγὼν ἀ-
συλίαν ἔχει. Σύμβαθυ, τὸ ἀπὸ συμβάσεως ὁρισθέν. Συμβαίνει τι, ἀντὶ τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς γίνεται. καὶ συμβαί-
νει τίς τινι, ἀντὶ τοῦ συμβιβάζεται καὶ συμφωνεῖ. καὶ συνέχεται ἐπὶ τῶν ἑνουμένων καὶ ἁρμοζομένων. συμβαίνει μοι
τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνεται μοι, δοτικῇ συντάσσεται. συμβαίνει ἀντὶ τοῦ ἁρμόζει καὶ προσήκει. οἷον ἡ τῆς χώρας ἡμῶν φύ-
σις, τῇ φύσει τῶν ἀνδρῶν συμβαίνουσα φαίνεται. καὶ συμβαίνει τίς τινι, ἤγουν συμφωνεῖ. Συμβαλχάσει αὐτῷ, ἤ-
γουν μανήσεται μετ' αὐτοῦ. Συμβάλλειν, μάχιμόν ποτε καὶ αὐτὸ, καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ συμβολή. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ ἀθρόως
ὁμοῦ ἰέναι δηλοῖ. οὕτω γὰρ ὕδατα συμβάλλειν λέγεται. ὅθεν καὶ συμβολὴ ποταμῶν, ἣν καὶ ξύνεσιν ὁ ποιητὴς λέγει.
καὶ παθητικῶς δὲ συμβάλλεσθαι, τὸ συνεισφέρειν καὶ βοηθεῖν ὁμοῦ ἰόντα. ὅθεν καὶ συμβολὴ, ἡ ἐπὶ ἐράνου καὶ δείπνου.
ἐξ αὐτοῦ ἀσύμβολον παρ' ἀθηναίοις, τὸ δωρεὰν καὶ δίχα ἐράνου οὔ τις ὑστερήσας. καὶ τάξιν αὐ φασι λίαν. ἔτι συμβάλλειν
τὸ συνιέναι. ὅθεν καὶ οἱ κατὰ μαντείας ἐνόδιοι, σύμβολοι. καὶ ἀνὴρ ἀσύμβολος παρὰ τῷ ἀφροδισιεῖ ἀλεξάνδρῳ, οἷον ὁ
δυσσυνετος, καὶ ἀπαίδευτος. ἢ ἀνὴρ ἀσυντελής. ἐκ τοῦ συμβάλλεσθαι τὰ εἰς τὸ φίλεσθαι. ὅθεν καὶ τὰ πολιτικὰ συμβόλαια,
ἐκ τινος καὶ αὐτὰ γινόμενα συμβολῆς, καθὰ καὶ ἡ συμβολὴ πρὸς ὁμοιότητα ἐράνου. ἐπεὶ τε ἐν τῇ βουλῇ πολλῶν ἀγο-
μένων, καὶ συμβολήν τινα ποιουμένων λογικὴν, κυροῦται τὸ δοκοῦν κράτιστον βούλευμα. ἐπεὶ δὲ συμβάλλειν τε τὸ συν-
ιέναι, ἀκολούθως ἐξ αὐτοῦ ἀξύμβλητος, ὁ ἀσύγκριτος, ὁ καὶ ἀπαράβλητος. ἢ καὶ ὃ οὐκ ἔστιν ἀπαντῆσαι. καὶ νοεῖν
δὲ ποτὲ τὸ συμβάλλειν. ἐξ οὗ καὶ σύμβολα, οὐ μόνον τὰ τεκμηριώδη ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἰδίως τὰ μαντικά. Συμβάλ-
λειν, τὸ συννοεῖν, καὶ στοχάζεσθαι. συμβάλλειν τὸ συναντᾶν κυρίως ἐν τῷ πολέμῳ, δοτικῇ συντάσσεται. συμβάλλειν τὸ
συνέρχεσθαι συμπλέκεσθαι καὶ συρρήγνυσθαι. καὶ συμπίπτειν. ἐπὶ πολέμου καὶ μάχης καὶ ποταμῶν, καὶ τὸ μίγνυσθαι
καὶ συναντᾶν. Συμβάλλειν ἐπὶ μίξεως ποταμῶν, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐπὶ στρατευμάτων. λέγεται δὲ ἐκ τοῦ πιουργοῦ ...
... συμβουλὴ τε ἡ ἐκ κοινοῦ καθ' ἡσιοδον εἰπεῖν δαπάνη. ὅθεν καὶ ἀσύμβολοι δεῖπνοι, εἰς ὅπερ οὐδὲν δα-
πανήσει ὁ φαγών. Συμβάλλειν μάχεσθαι λέγει ὅμηρος, τὸ συνάψαι εἰς πόλεμον. ἐξ οὗ τε πολεμικὴ συμβολή. τί-
θεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ὑδάτων. Συμβάλλειν κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν ἐκκλησιαζούσαις, ἀντὶ τοῦ μεταδιδόναι
καὶ κιχρᾶν. Συμβάλλομαι, τὸ συναίρομαι τε ἐπὶ κουρᾶς παθητικῶς προφερόμενον, ἐνέργειαν σημαῖνον δοτικῇ συντάσ-
σεται. οἷον συμβάλλονται ἡμῖν πρὸς τοῦτο. τε ἀντὶ τοῦ ἁρμόζει καὶ προσήκει. συμβάλλομαι, ἀντὶ τοῦ συντελῶ, καὶ ἀν-
τὶ τοῦ νοῶ. συμβαλεῖν ἀντὶ τοῦ καταλογίσασθαι, ἀντὶ τοῦ κατανοῆσαι. Συμβάλλεσθαι τε συμβαλεῖν, οὐ μόνον τὸ νοῆσαι
τε τὸ κατὰ μάχην συμμῖξαι, ἀλλὰ τε τὸ ἀντιβολῆσαι ἢ συναντῆσαι. Σύμβαμα, κατηγόρημα. συμβεβηκός. Σύμ-
βαμα, ἀπὸ τοῦ βίβημι τὸ πορεύομαι ἡ σύμβαμα κατὰ γραμματικοὺς, πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος αὐτοτελῆ διά-
νοιαν ἀπαρτίζουσα. οἷον ὁ ἰωάννης περιπατεῖ. παρασύμβαμα δέ ἐστι, πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος οὐκ αὐτοτελῆ
διάνοιαν ἀπαρτίζουσα. οἷον, ὁ ἰωάννης μέλλει. φήσας οὖν τις ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδ' ἑτέρου χρήζει ἐνδεῖξαι. εἰπὼν
δὲ ἰωάννης μέλλει, περὶ τίνος αὐτὸν παραλιπεῖν ἀπεῖν. Συμβάμεθα, συμφωνεῖν. Συμβασιλικαῖς, ποσικαῖς ὑπερηφα-
νίαις. πολυτελέσι. Συμβάσεως, εἰρήνης. Συμβιβλητικά, ἅπαντα. συνεισέρχεται ... συμβεῖν. Συμβέ-
βληται ἡ ζωγραφία, ἐκ χρωμάτων ἤγουν ἥρμοσται ἢ συμπέπηκται παρὰ τῷ φιλοστράτῳ. Συμβιβυσμένοι, πυκνω-
σαντες. ἀριστοφάνης. πρὸς τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένα. Συμβεβηκός ἐστι, ὃ γίνεται τε ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑπο-
κειμένου φθορᾶς. συμβεβηκός ἐστι, σημαντικὴ φωνὴ, ἐπὶ ... πλειόνων τε διαφερόντων τῷ εἴδει κατηγορουμέ-
νη. Συμβεβηκός ἐστιν, ὃ ἐνδέχεται ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. συμβεβηκός ἐστιν, ὃ οὔτε γένος ἐστὶν, οὔτε εἶδος, οὔτε δια-
φορὰ, οὔτε εἶδος ἀποφαντικῶς. συμβεβηκός ἐστι, τὸ ὑφιστάμενον ἐν ὑποκειμένῳ, ὃ οὔτε γένος ἐστὶν, οὔτε εἶδος, οὔτε δια-
φορὰ, οὔτε ἴδιον ἐστι. πρόσκειται δὲ τῷ ἐν ὑποκειμένῳ ὑφιστάμενον, ἵνα καὶ τὰ ὄντα, τε τὰ ἄπρα χωρίσωμεν. συμβεβηκός
ἐστι, τὸ δυνάμενον δίχα τινὸς βλάβης ἀπογίνεσθαι. Συμβίκη, εἶδος ὀργάνου. Συμβοᾶν, σύμφωνα λέγειν. Συμ-
βῆναι, συνομολογήσασθαι. Συμβῦσαι, κοπῶσαι. Συμβιβάζει, εἰς φιλίαν ἄγει. ὁ συλλαλεῖ. Συμβιβασθέντες,
διδαχθέντες. διαλεχθέντες. Συμβίβασις, πεῖσις. διδαχὴ. πίστις. Συμβιβάτω, διδαξάτω. Συμβιβάσει, συνέ-
τισε. διδάσκει, συμπορεύομαί σοι. Συμβληΐδες. σύμβλοις καλοῦσι τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς κηροποιοῦσιν αἱ μέλισσαι.
συμβληΐδες οὖν πέτρας, ἐν ᾗ μελιτουργοῦσιν ἐν τοῖς ὄρεσιν. οἱονεὶ σύμβλων τάξιν ἐχούσας. Συμβλημένος, συναντή-
σας. Σύμβλην τὸ βασιλεῖς, ἤγουν συνήντησαν. Συμβλον κυρίως ἐστὶν, ἡ θήκη ἔνθα αἱ μέλισσαι ἀποτίθενται τὸ μέλι.
Σύμβολα, σημεῖα τέρατα. μαντεύματα. οἰωνίσματα. Συμβολαί, μάχαι. Συμβολαίας δίκας, τὰς κατὰ συμβόλαι-
α. Συμβολατεύειν, συναλλάττειν. Συμβολικὰ προβλήματα εἰσιν, ὅσα διὰ τῶν αἰσθητῶν σημαίνουσιν ἐπὶ τὰ νοη-
τά. τὰ δὲ τοιαῦτα εἰσὶν, ἠθικά. φυσικά. θεολογικά. τὰ οὖν ἠθικὰ, ἐν αὐτῷ καθορᾶται. τὰ δὲ φυσικὰ, ἐν τοῖς πράγμασι. τὰ δὲ
θεολογικὰ, ὑπὲρ κόσμον. πάντα δὲ ταῦτα ἐν τῷ αἰνιγματικῷ θεωρεῖται. τὰ μὲν ἠθικὰ, περὶ τὸ ἦθος. τὰ δὲ φυσικὰ, δόγμα-

Συκοφάνται, λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ ἀττικῇ, ὅτι λάθρα τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς ἐκόπτουν. μετὰ δὲ ταῦτα τῆς εὐθηνίας γενομένης, κατηγόρουν τούτων τινές. καὶ ἐκεῖθεν συκοφάνται λέγονται. ἢ ὅτι ἀπηγόρευτο ἀθήνησι μὴ ἐξάγειν ἐντεῦθεν ἀπὸ τῆς χώρας σῦκα. βουλομένου οὖν τινὸς ἐξαγαγεῖν, ἱστάμενοι ἐν ταῖς πύλαις ἐξετάζοντες οἱ ἄνδρες πανοῦργοι, τὸ τοῦτον ἐξελέγχειν τὸ χρῆμα, ὁ δὲ τὴν ἐξαγωγὴν ἐποίει. ἐκαλοῦντο οὖν συκοφάνται, ὡς τὰ σῦκα φαίνοντες. ἐπεκράτησεν οὖν ἐξ ἐκείνου τοὔνομα, πρὸς πάντας τοὺς πανούργους. Συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ συκοφαντεῖν, τὸ ψευδῶς κατηγορεῖν. ἡ συκοφαντία ἐστὶν, ἡ οὐκ ἀληθὴς κατηγορία. Συκοφάνται οὕτω καλοῦνται οἱ ἐπηρεάζοντες, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τὸ παλαιὸν ἀπηγορευμένον ἦν σῦκα ἐξάγειν ἐκ τῆς ἀττικῆς. τὸ φυτὸν κατ' ἀρχὰς θαυμαζόμενον. τοὺς σημαίνοντας οὖν διεφθάρθαι τὸ τοιοῦτον οὕτως ὀνομασθῆναι λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὀπώρας. παραχθὲν οὖν τοῖς ἐπισημαίνουσι καὶ ἐγκαλοῦσι τὸ ὄνομα σαφῶς ἅμα καὶ τοῦ φαίνειν τὸ ἐγκαλεῖν, ἢ εἰς δίκην εἰσάγειν δολοῦντος. ὅτι δὲ ἀπὸ φυτῶν γέγονεν ἐκ τοῦδε δῆλον. συκαστὰς γὰρ, τοὺς φιλεγκλήμονας, καὶ συκοβίους. καὶ συκοφαγούς. καὶ συκολόγους. καὶ φιλοσύκους. καὶ συκοδίφας. καὶ συκοπαῖδας. ἴσως ἀπὸ τοῦ παντὸς ἐγκλήματος ἐφελκυσθέν. Συκχάδαι, ἐμβάται. συκχάδες, εἶδος ὑποδήματος. Σύκχα, ὑποδήματα φρύγια. Συλᾶ, ἐκδύει. συλλέγει. Συλαγωγεῖ, ἀπογυμνοῖ. Συλαγωγήσας, συμπορθήσας. Σύλακοι, θύλακοι. Σύλαι, αἱ συλλήψεις παρὰ δημοσθένει ἐν τῷ περὶ στεφάνου. Συλᾶν, ἀφαιρεῖσθαι γυμνοῦν σκυλεύειν. Συλᾶν, κεῖται παρ' ὁμήρῳ καὶ ἐπὶ κλοπῆς. οὐ ταύτῃ ἡ λέξις μόνον δηλοῖ τὸ λαφυραγωγεῖν. Συληθεὶς, ἀφαιρεθείς. Συλήσειν, ἀντὶ τοῦ ἐκδύσειν κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ σκῦλα καὶ λάφυρα ληψόμενος. ἰστέον δὲ ὅτι, ἐκ τοῦ τοιούτου συλᾶν, εἴληπται καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κλέπτειν. ἐπειδὴ γὰρ ὡς ὁ ἐν μάχῃ συλῶν μετὰ βίας ὑφαιρεῖται τὰ σκῦλα, οὕτω πῶς καὶ ὁ κλέπτων. ἀμφότεροι γὰρ καθὰ καὶ οἱ λῃσταὶ, παραβαίνουσι τὰς ὀρθὰς κεφαλὰς τῶν κινδύνων. Συλλαβὰς ὁδοῦ, τοὺς συλλαβόντας καὶ ἐκδύοντας. Συλλαβεῖν ἐκ τοῦ λιμοῦ ἀχιλλέα. χείρονα ὁ μέλλων λήψω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔλαβον. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον λαβεῖν. ἔχει δὲ διττὴν τὴν χρῆσιν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. εἰ μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἡ σύνταξις ᾖ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι, τοῦ συλλαμβάνοντος. κακουργίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου, ὡς καὶ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου. οὐχὶ συλληψόμεθα. ἐὰν δὲ πρὸς δοτικὴν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ὡς ἰσοκράτης ἐν τοῖς παραινέσεσιν. ὁρᾷ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν. ἴσον τῷ συναγωνιζομένην. ἐπαίτιον γοῦν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. Συλλαβὴ, συμπλοκὴ στοιχείων καταλλήλως, ὑφ' ἕνα τόνον ἓν πνεῦμα ἀδιασπάστως ἀγομένη. ἢ φωνὴ ἄσημος συγκειμένη, ἀπὸ φωνήεντος καὶ ἀφώνου. ἢ ἀφώνου καὶ φωνήεντος. ἡ συλλαβὴ ἐστὶν, ἄθροισις φωνῆς ἀνάρθρου ἐγγραμμάτου. Συλλαβὸν, ἀντὶ τοῦ ἐγκυμονήσας καὶ συλλαβὼν, ἀντὶ τοῦ συνάξας. καὶ συλλαβὸν, ἀντὶ τοῦ νοήσας. Συλλαβὴ ἡ μὲν μακρὰ, ἢ φύσει μακρά ἐστιν, ὡς τὸ ἥρως. ἢ τὸ αἴας. ἢ θέσει, ὡς τὸ ὅπλα. καὶ ἔξω. ἡ δὲ βραχεῖα, ἢ φύσει βραχεῖα. ὡς τὸ λέγε καὶ λόγος, ἢ διχρόνω συνεσταλμένω ὄντι, κατὰ τὸ ἔθος. ὡς τὸ ἴδε, καὶ τὶς καὶ λάας. ἡ δὲ κοινὴ, ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχὺ τρέπεται, καθὰ προαιρούμενον, μὲν εἰς μέρος λόγου, ἔχον δὲ τὴν ἑξῆς ἀρχομένην ἀπὸ φωνήεντος. ὡς τὸ δεῦτε δὴ ἐνί πτ. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρὸν δίχως δέ. ἢ γὰρ παραιοῦται μὲν εἰς μέρος λόγου, τὴν δὲ ἑξῆς ἀδιαφόρως ἔχει ἀρχομένην. οἷον, νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχή. ἢ ἐπιφέρεται δύο σύμφωνα, τὸ μὲν ἀμετάβολον, τὸ δὲ ἀμετάβολον. οἷον πάτροκλέ μοι δειλῇ. σημεῖα δὲ τῆς μὲν μακρᾶς συλλαβῆς, τὸ δὲ —. τῆς δὲ βραχείας, τὸ ˘. τῆς δὲ κοινῆς, εἰ μὲν ἀπὸ μακρᾶς λαμβάνεται, τὸ ⏓. εἰ δὲ ἀπὸ βραχείας τὸ ⏑. Συλλομβάνει, βοηθεῖ. Συλλαμβάνω, τὸ κατέχω. ἢ κρατῶ. ἢ συλλαμβάνομαι τὸ βοηθῶ. ἀφ' οὗ συλλήπτωρ ὁ βοηθός. ἔστι συλλαμβάνει ἡ γυνὴ ἐν γαστρὶ, ἀφ' οὗ σύλληψις. Συλλαμβάνειν, κυρίως μὲν λέγεται ἐπὶ τῶν βασταζόντων βάρος τι καὶ ὑπ' ἀλλήλων βοηθουμένων. καταχρηστικῶς δὲ ἀπὸ τούτου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλην τινὰ βοήθειαν βοηθούντων. ἀφ' οὗ καὶ συλλήπτωρ ὁ βοηθός. καὶ τὸ συνεφαπτόμενον ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέγεται σημασίας. Συλλαμβάνει ἡ γυνὴ παιδίον, ἤγουν εἰς κοιλίαν ἔτερον λαμβάνει. Συλλαμβάνειν τὸ κυοφορεῖν, ὅθεν καὶ σύλληψις ἡ κυοφορία παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Συλλαμβάνει ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι, ἤγουν βοηθεῖ. ὁ καὶ συναντιλαμβάνει λέγεται. θουκυδίδης ἐν τῷ δευτέρῳ. καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ συναντιλαμβάνειν αὐτοῖς. καὶ συλλαμβάνει λέγεται, ὅταν τινά τις κρατήσῃ. Συλλαμβάνομαί σοι τοῦ δεῖνος ἐπὶ βοηθείας. ἀντὶ τοῦ σοὶ λαμβάνομαι ἤγουν ἅπτομαι. Συλλέγειν, τὸ συνάγειν καὶ συναθροίζειν. ὅθεν συλλογὴ καὶ σύλλογος. ἀλλ' ἡ μὲν συλλογὴ, ἐπὶ ἐμψύχων λέγεται. ὁ δὲ σύλλογος, ἐπὶ ἀψύχων. συλλέγω αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. ὁ βάσκανος συλλέγει φθόνον ἐμοί. συλλεχθεὶς, καίτοι ἢ συλλεγεὶς ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. πρός γε τὸν συλλεχθέντα, τοὐναντίον ἀριθμὸν. συλλέγομαι εἰς τὴν μνήμην πάντα. Συλλελογισμένα. ἀπὸ συλλογισμοῦ. Συλλήβδην, ὁμοῦ συλλαβὸν, ἀθρόως. ἀπὸ τοῦ λήβω λήψω λέλημμαι λήβδην, καὶ συλλήβδην. Συλλήπτορα, συναγωνιστήν. Συλλήπτωρ, βοηθός. ὁ συλλαμβανόμενος. παρὰ τὸ λήβω τὸ λαμβάνω. Συλλοχίας, ἄθροισμα τι. ἡ μεταφορὰ δὲ, ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς λόχους συνειλεγμένων παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Σύλλαι, θύλακοι. Σύλληψίς ἐστι, διάφορον λέξεων ὑπὸ πληθυντικὴς ἰδιότητος. ἐν τῇ συλλήψει ζητεῖται πέντε. λέξις συλλαμβάνουσα. λέξις συλλαμβανομένη. ἡ ἰδιότης τοῦ ῥήματος. ἢ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ. σύνδεσμος ἰδιότης ἰσάζουσα μετὰ τῆς λέξεως τῆς συλλαμβανομένης. κατὰ τέσσαρας τρόπους γίνεται ἡ σύλληψις. ἐν γένει, ἐν ἀριθμῷ, καὶ προσώπῳ, καὶ ἐν πτώσει. ἐν γένει, τὸ ἀρσενικὸν γένος συλλαμβάνει τὸ θηλυκὸν καὶ τὸ οὐδέτερον. οἷον ὁ ἔριφος καὶ ἡ αἲξ καὶ τὸ ἀρνίον μέλανες. τὸ θηλυκὸν, συλλαμβάνει τὸ οὐδέτερον. οἷον, ἡ ὄρνις καὶ τὸ ὀρζύγιον ἰσχυραὶ, ἢ στερεαί. ἀλλ' ἐνίοτε μὲν συλλαμβάνεται τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ οὐδετέρου. τῇ αἰτίᾳ τῆς τοῦ μείζονος σημασίας. οἷον ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ζῶα εἰσὶ λευκά. ἐν ἀριθμῷ, ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς συλλαμβάνει τὸν ἑνικόν. οἷον, οἱ στρατιῶται καὶ ὁ τριβοῦνος πολεμοῦσιν. ἐν προσώπῳ, τὸ πρῶτον πρόσωπον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. οἷον ἐγὼ καὶ σὺ καὶ βαρῖνος ἀναγινώσκομεν. τὸ δεύτερον συλλαμβάνει τὸ τρίτον. οἷον σὺ &

καί τινα ὀνόματα ἀπολύτως λεγόμενα, ἃ ποσότητα ἔνοθεν ἔχει τὴν ὑπεροχὴν, ὥσπερ οὐδὲ δέονται ἔξωθεν πρὸς ὑπερθεσιν ἐλθεῖν, ἀλλ' αὐτόθεν ἔχουσι ὑπερθετικὴν σημασίαν, ὡς τὸ δῖα θεάων· καὶ ἔξοχος, καὶ κορυφαῖος ἁπάντων· καὶ μόνος ἁπάντων· ὥσπερ γὰρ τὸ κορυφαῖος καὶ τὸ μόνος, ὑπερθετικά ἐστιν, ὅτι τε οὐδὲ κορυφαιότερος, ἢ μονώτερος· οὐκ ἀνάγκαιως· οὔτε γὰρ τῆς κορυφῆς ἀνώτερόν τι εὑρίσκεται, οὔτε τοῦ μόνου μονώτερον· διὰ τοῦτο οὐ συγκριτικὰ γίνονται, ἀλλ' ὑπερθετικὰ μόνα. ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ὀνόματα καὶ συγκριτικῶς προφέρονται, ὡς τοῦ σοφὸς σοφώτερος· τὰ δὲ ῥήματα οὐ δύνανται συγκριτικῶς προφέρεσθαι, ἐπιτίθεται καὶ τὸ μᾶλλον τῷ ῥήματι. οἷον δὲ λέγω οὗτος μᾶλλον φιλεῖ ἐμὲ, ἢ σέ, τρία πρόσωπα λέγω. οἷον δὲ λέγω οὗτος μᾶλλον ἂν φιλῶν, ἢ μισῶν, τρία λέγω· τὸν ἄνθρωπον· τὴν φιλίαν, καὶ τὸ μῖσος. δυνάμεθα μὲν οὖν ἐν τῷ οὗτος γνωριμώτερός ἐστιν ἐμοὶ ἢ σοί, τό τε συγκριτικὸν ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα εἰς ἓν ῥῆμα συνάψαι, καὶ τὸ μᾶλλον προσθεῖναι, καὶ εἰπεῖν· οὗτος γνωσταὶ μᾶλλον ἐμοὶ, ἢ σοί· καὶ αὖθις οὗτος μᾶλλον φιλεῖ ἐμὲ, ἢ σέ· τὸ ῥῆμα εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα ἀναλῦσαι, καὶ τὸ μᾶλλον ἀποβαλεῖν· οἷον οὗτος προσφιλέστερός ἐστιν ἐμοὶ, ἢ σοί. δυνάμεθα δὲ καὶ τὸ συγκριτικὸν ὄνομα καὶ τὸ μᾶλλον θεῖναι· οἷον, οὗτος σοφώτερός ἐστιν ἐμοῦ μᾶλλον, ἢ σοῦ· ἔνθα καὶ δύο συγκρίσεις ὁμοῦ γίνονται· μία μὲν, ἡ τούτου πρὸς ἡμᾶς ἀμφοτέρους· ἑτέρα δὲ, ἡ ἐμοῦ πρὸς σέ. ἔνθα καὶ οὐ δυνάμεθα τό, τε συγκριτικὸν καὶ τὸ ἐστὶν ἓν ῥῆμα ποιῆσαι, καὶ μετὰ τοῦ μᾶλλον εἰπεῖν, οὗτος σοφίζεται μᾶλλον ἐμοῦ, ἢ σοῦ· διὰ τὸ προϋπάρχεσθαι τὸ ἕτερον μᾶλλον καὶ σύγχυσιν ἐν λόγῳ καὶ ἀσάφειαν γίνεσθαι. Συγκροτεῖ, ἀντὶ τῶν χαλκέων κυρίως· καὶ ἀπὸ τούτου ἀντὶ τοῦ συμφωνούντων συγκροτεῖσθαι, συγκροτισμός. Σύγκρουμα, χεῖος· διάκενον· τινὲς τὴν σύμμικτον λοπάδα. Συγκροτεῖ ἱμάτια, ὅταν κρούσας ἀναστρίψωσιν. Συγκυκάω, συνταράττω· ἀριστοφάνης· ἐς ταυτὸν ἡμᾶς συγκυκήσας ἔτρυβλίον· ἤγουν συνταράξας. Συγκύρημα, συντύχημα. Συγκυροῦντα, διαφέροντα. Συγκύρσεται, συνδιάξεται. Συγχαίρειν, τὸ συνήδεσθαι τινὸς ἀγαθοῖς. Συγχάσαι, συγχωρῆσαι. Σύγχει ἴσον συνέχει· ὅμηρος ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐν στήθεσσιν ἀχαιῶν. Συγχεῖ νόμους καὶ ἔθος· καὶ ἀνατρέπει νόμους καὶ πολιτείαν· ἢ ἀναιρεῖ βουλὴν καὶ νόμους καὶ προβουλεύματα περὶ δημοσθένην. καὶ περὶ μὲν δὴ τοῦ προβουλεύματος ὡς εἴρηκε μικρὸν ἔγνωται καὶ κυρίως νόμους καὶ τὸ ψήφισμα καὶ τὰ τῶν πατέρων διδάγματα καὶ ὅρια· καὶ λύει δημοκρατίαν καὶ νόμους καὶ ἐκκλησίαν· ὁμοίως καὶ καταλύει· ὡς καὶ ἀριστοφάνης· ὅτι καταλύει τὰς δημοκρατίας εἰς ὕστατα πάντα ὡς ἐν καὶ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Συγχέαι, συγχέαι· συγκόψει· συντρίψει. Συγχειμασθέντα, συγχωσθέντα. Συγχίας, τὸ πρὸς ἀγκιστρον μέρος τῆς ὁρμιᾶς. Σύγχυσις, μῖξις· θόρυβος· ἀφανισμός· ἡ σύγχυσις ἐστι, τὸ ἐκ διαφόρων συστάς, ἐν τῷ ἑκάστου ἰδιότητα μὴ γνωρίζειν. Συγχωρῶ κανῶς, ἀντὶ τοῦ ἀφίημι· ἀττικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ συνέρχομαι· καὶ συμφωνῶ· ὡς τό, γνώμη δὲ μιᾷ συνεχώρειτον. Συγχωρῶ σοι, τοῦ ἁμαρτήματος· καὶ τὸ ἁμάρτημα. Συγχωρῶ, τὸ ἐπιτρέπω· καὶ τὸ μὲν ἐπιτρέπω δοτικῇ· ὁμοίως τῷ συγχωρῶ· προτρέπω δὲ αἰτιατικῇ· σημαίνει δὲ, τὸ ἀφίημι· τὸ συγχωρῶ· τὸ ἐπιτρέπω· τὸ ἐνδίδωμι· ταῦτα καὶ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον ἀποδίδομεν. Σὺ δὲ, σύνθες· σὺ δὲ κατάθου. Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο· σὺ δ' ἐγκατάθου ταῖς φρεσί. Σύδην, ταχέως καὶ ὁρμητικῶς. Συζῆν, ὁμοῦ ζῆν. Συζυγεῖν, τὰ ὁμόζυγα ὁμοφωνεῖν ἐν τῷ ἕλκειν. Συζυγία, ἐκ τῆς σὺν προθέσεως, καὶ τοῦ ζυγός· καλεῖται δὲ, διὰ τὸ συνεζεῦχθαι ἔχειν ἑκάστην σύμφωνον ἀλλήλαις, δι' ὧν ἑκάστη παράγεται. Συζυγία, σύγκλισις, καὶ συμφωνία· δύο συλλαβῶν, εἰς μίαν συλλαβὴν, ἢ ἀκόλουθος ῥημάτων κλίσις. Συζῶ, τό τε τίθεται ὅτε ἀπὸ γενέσεως συμπαρατείνεταί τινι τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο, ᾧ συζῆν λέγει, ποία συνέζησεν· ὡς ἴσμεν καὶ παρὰ συνεσίῳ· συνεζηκὼς ἀρετῇ. Σύζωσμα, ἐν τῷ μεταλλικῷ τὸν ἐκλιθέντα χαλκόν. Σύηλαι, τὸ τρὶ βαρβαρώδεις. Συηνίας, αἰσχρός· σκαιὸς· ἀμαθής. Συηνία, καυηνία· ἀμαθία· σκαιότης, παρὰ φερεκράτει· καὶ συηνεῖν, ταὐτὸν τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι, καὶ συβδὴς τι ποιεῖν. Σύθην, ὥρμησαν. Σύθι, ἐλθέ. Συθεὶς, κεκινημένος. Συί, συάγρῳ. Σῦκα· τὸ συκοφαντεῖν παράγει, τὸ χείριστον· καὶ τὸ φυτὸν καὶ καρπὸν ἔτι καὶ τὸ σικάζειν· ἤγουν ἐπερετικῶς παίζειν ἢ τοῖς ὑπευθύνοις, καθὸ τὸ κωμικὸν, ἢ ἑτέροις τισί. καὶ παροιμίαν φησὶ, τὴν ὁμοιότερος σύκου· ἀντὶ τῶν πάντη παρεικότων κατ' ὄψιν· φέρε δὲ καὶ τὸ συκίνη ἐπικουρία, ἀντὶ τῶν ἀχρείων βοηθῶν. Σῦκα, ἐπαναστάσεις σαρκώδεις, ἐν τοῖς τῶν βλεφάρων τόποις φυόμεναι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Συκάζω, τὸ τὰ σῦκα συνάγω· καὶ συκάζειν, τὸ ἐκλέγειν τὰ σῦκα, ἀπὸ τῶν συκῶν. Συκαλὶς, τὸ ὀρνίθιον, ἐν σύκων καιρῷ ἁλισκόμενον, ἢ γένητοι χαρμος, ἐν δυσὶ λ' ἔγραψε. Συκαμίνδαρος, μωρός. Συκάμινα, ἡ παρ' ἐνίοις μορέα τὸ δένδρον· καὶ ὁ καρπός. Συκαῖος, ὁ μωρὸς τῆς συκομορέας. Συκάστρια, συκοφάντρια. Συκέας, προφυτεῦον ἐστι τοῦ συκέω, ἐν ᾧ συναιρέσει ἔστι δὲ ὡς καὶ ἀμυγδαλέα, ἀμυγδαλῆ κτητικῶς φασὶ παρὰ τὸν καρπὸν ὅπως τοῦ χαρακτῆρος· οὕτω καὶ συκέα συκῆ· διὰ τὸν κατ' αὐτὴν καρπὸν τὰ σῦκα· οὕτω δέ φασι καὶ ῥοδῆ πειθόμενοι παρ' ἀρχιλόχῳ· παράκειται καὶ τὸ, ῥοδῆς καλὸν ἄνθος. Συκεάτης, ὁ διόνυσος. Συκῆ, καὶ ἀμυγδαλῆ, καὶ πάντα τὰ τῶν δένδρων ὀνόματα, τὰ ἀπὸ συναιρέσεως, ἀντὶ τέλεια ἔχοντα τὸν τόνον, περισπῶνται· συκέα γὰρ συκῆ καὶ ἀμυγδαλέα, ἀμυγδαλῆ, καὶ πάντα τὰ διὰ τοῦ εα δένδρων ὀνόματα, περισπῶνται καὶ ψιλογραφοῦνται, πλὴν τοῦ ἐλαία, καὶ συκομωραία. Συκῆ, τὸ δένδρον, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς σῦκα· καὶ συκάζειν τὸ συκαῖς ἐν τρυφαῖς· ἐρινεὸς δὲ, ἡ ἀγρία συκῆ. Συκῆν, ὄνομα διονύσου φασί, διὸ συκίτης διόνυσος ἐν λάκωσι. Συκῆς, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν γυναικείων καὶ πυρίας συκῆς, ἀπὸ ῥίζης, ἐν ἴσῳ τῆς συκίας· τουτέστι, συκαμίνου, ὃ γὰρ ἑτέρωθι ὡς ἐξηγούμενός φασι μορέου ῥίζης. Σύκινοι ἄνδρες, ἤγουν ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι· ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον, εὔθραυστον, ἀσθενές καὶ ἀδύνατον· ὅθεν καὶ παροιμία, συκίνη ἐπικουρία, ἡ μηδὲν ὠφελοῦσα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς. Σύκινον, ἴσον τῷ ἀσθενεστάτῳ· τὸ γὰρ ξύλον τῆς συκῆς ἀσθενὲς, ἢ χαῦνον· ὅθεν καὶ συκίνη ἐπικουρία· ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς, καὶ ἀσφαλής· ἢ σύκινον, τὸν συκοφάντην κεκαλυμμένως λέγει ἀριστοφάνης· ἀπὸ τῆς συκῆς χηματίσας τὸ ὄνομα. Σύκιον, τὸ τῆς ἰσχάδος ἀφέψημα. Συκίδας, τὰς ἐχούσας ἐν τοῖς δακτυλίοις συκᾶς. Συκίνη μάχαιρα, συκοφάντρια. Συκοδαιτεῖν, κολακεύειν. Συκομωραία, τὸ δένδρον. Συκοπανδίας, ὁ συκοφάντης·

βραδὺν βράδιστος, καὶ βάρδιστος ποιηταὶ λέγουσιν, ὡς τὸ κράτιστος, κάρτιστός ἐστι. καὶ ταχίων, τάχιστος. καὶ ταχέ-
ων τάχιστος. καὶ ἐγγίων ἔγγιστα. καὶ ἔτι βράσσων ὃ γὰρ ἄμφω δηλοῖ τό τε βραχίων, καὶ βραδίων. καὶ θάσσων ταῦτα
ἐστὶ τοῦ ταχίων. καὶ πάσσων τοῦ παχίων, καὶ ἄσσων, τοῦ ἐγγίων. πρὸς οἷς, καὶ τὸ ῥᾴδιον, ὃ γὰρ οἱ ποιηταὶ ῥηΐδιον λέγουσι,
ῥᾷον ῥᾷστος ποιεῖ. πρὸς μὲν τούτοις, καὶ ἕτερά ἐστιν ἐπίθετα ὀνόματα, ἀλλ᾽ ἀφ᾽ ἑαυτῶν μὲν οὐ ποιεῖ. δανείζεται δὲ παρ᾽ ἑ-
τέρων ὀνομάτων ἀρρένων. τὸ μὲν γὰρ καλὸς τὸ καλλίων κάλλιστος ἔχει. καὶ βελτίων βέλτιστος. ὧν τὸ βελτίων οἱ ποιη-
ταὶ βέλτερος λέγουσι. καὶ ἀρείων ἄριστος. καὶ ποιητικῶς φέρτερος φέριστος. καὶ λώϊον λῷστον. καὶ ἔτι συγκριτικὰ μό-
να ὑπερθετικῶν ἔρημα. κρέσσων καὶ κρέσσων αἰολικῶς. καὶ ἀμείνων. καὶ τὸ μὲν καλὸς ταῦτα. τὸ δὲ κακὸς ποιεῖ μὲν
καὶ οἴκοθεν τὸ κακίων κάκιστος. ἔχει δὲ καὶ τὸ ἔξωθεν τὸ χείρων χείριστος. ὧν τὸ χείρων, οἱ ποιηταὶ χερείων καὶ χερειότε-
ρος λέγουσι. τὸ δὲ μέγας, τὸ μείζων καὶ μέγιστος. τὸ μικρὸς, τὸ ἐλάττων ἐλάχιστος. καὶ ἔτι τὸ ἥσσων δίχα ὑπερθετικοῦ. τὸ
πολὺς δὲ, τὸ πλείων πλεῖστος. καὶ τὸ ὀλίγος, τὰ αὐτὰ τῷ μικρῷ. Οὐ μόνον δὲ ἀπὸ ὀνομάτων γίνεται συγκριτικά, ἀλλὰ
ἤδη καὶ προθέσεων ὡς γὰρ ἀπὸ τῆς πρὸ, πρότερός τε καὶ πρώτατος. ὃ καὶ πρῶτος γίνεται. καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ, ὑπέρτε-
ρος ὑπέρτατος. Καὶ ἔτι ἀπὸ ἐπιρρημάτων, ἐκ προθέσεων καὶ αὐτῶν παρηγμένων. ἀπὸ τοῦ ἄνω, ἀνώτερος. ἀνώτατος.
ἀπὸ τοῦ κάτω δὲ, κατώτερος καὶ κατώτατος. καὶ τοῦ πάρος, παρότερος καὶ παρώτατος. καὶ ἔτι ἀπὸ τῆς ἀπὸ, ἀπώτε-
ρος ἀπώτατος. καὶ ἔτι ἀπὸ τοῦ μάλα, τό τε μᾶλλον καὶ μάλιστα. ἔστι ταῦτα μὲν τοιαῦτα. ποιηταὶ δὲ τὰ ἑαυτῶν ἴδια
καὶ πρὸς ταῦτα ἐπεχρησάμεθα, καὶ ἀπὸ συγκριτικῶν συγκριτικὰ ἔπλασαν καὶ ἐξ ὑπερθετικῶν, ὑπερθετικά. καὶ τό τε
ἀρείων ἀρειότερον προσεῖπον ἢ τὸ λώϊον, λωΐτερον. καὶ τὸ μεῖζον, μειζότερον. καὶ τὸ ὑπέρτερον, ὑπερτερώτερον. ἢ χε-
ρειότερον, καὶ πλειότερον. καὶ τὸ ῥᾷον, ῥᾴτερον. Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, καὶ ἀπὸ τοῦ πρῶτος ὑπερθετικοῦ ὄντος, ἕτερον ὑ-
περθετικὸν, τὸ πρώτιστος ἐξήνεγκαν. τούτοις δὲ πᾶσι τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, τὴν ἀναλογίαν, ὥς τε τὸ μᾶλλον
καὶ μάλιστα προσθέμενοι ἴσμεν. σοφώτερον γὰρ ἕτερον ἑτέρου λέγομεν, τὸν μᾶλλον ἐκείνου σοφόν. καὶ σοφώτατον, τὸν μά-
λιστα πάντων σοφόν. ὅθεν ἓν καὶ ταὐτόν ἐστιν εἰπεῖν σοφώτερος ὁ δεῖνα τοῦδε. καὶ σοφὸς μᾶλλον τοῦδε. καὶ ἔτι σοφώτατος
ὁ δεῖνα πάντων. καὶ σοφὸς μάλιστα πάντων ὁ δεῖνα. ἔστι δ᾽ ὅτε πρὸς τῷ συγκριτικῷ μᾶλλον τιθέασιν ὡς Εὐριπίδης. θανὼν δ᾽ ἂν
εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν. καὶ ἐν τοῖς ὑπερθετικοῖς ὅμηρος ὑπερθετικὰ ἐπιρρήματα τίθησιν ὡς τὸ αἰνότατον, ὄχ᾽
ἄριστος. καὶ πολλὸν ἄριστος. ἐνίοτε δὲ τὸ συγκριτικὸν ἢ τὸ ὑπερθετικὸν ἀντὶ ἀπολύτου τιθέασιν ὡς Εὐριπίδης. ἡ μὲν
γὰρ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέρα, ἀντὶ τοῦ σώφρων. καὶ ὅταν λέγω σοφώτατον λόγον εἶπεν ὁ δεῖνα. οὐ γὰρ πάντων σοφώ-
τατον λέγω, ἀλλὰ πάνυ σοφὸν λέγω. δεῖ δὲ τὴν σύγκρισιν καὶ ὑπέρθεσιν ἐν ἐκείνοις παραβαίνειν, ἔνθα καὶ ἄμφω τὰ τιθέ-
μενα πρόσωπα τοῦ αὐτοῦ μετέχει, περὶ οὗ τὴν παραβολὴν ποιούμεθα. Συντάσσεται τὸ συγκριτικὸν, ἢ γενικῇ. ὡς ὅταν
λέγομεν σοφώτερος ὁ δεῖνα τοῦδε. ἢ τοῦ ἢ μεταξὺ τιθεμένου. καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν πτώσεως ἣν καὶ συγκριτικὸν, ὡς τὸ σοφώ-
τερος ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα. ἔστι ὁμηρικὸν ἐκεῖνο. ἀρείοσιν εἴπερ ὑμῖν αὖ δρᾶσιν, ὁ μέλλουσα. ἢ ὅ γὰρ ἀττικώτερον μετὰ τὸ ἢ τῆς
κατὰ προθέσεως, σὺν αἰτιατικῇ κειμένης ὡς ὅταν λέγω, γυνὴ μείζων ἢ κατὰ γυναῖκα φρόνημα ἔχουσα. καὶ στερεωτέρα
ἢ κατὰ γυναῖκα. ἢ μεῖζον τὸ ἔργον, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. Συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ συντάσσονται γενικῇ. καὶ οὐ
λαμβάνονται ἔξωθεν προθέσεις. συγκριτικὸν οὐ δύναταί ποτε λέγεσθαι χωρὶς ἐκείνου, μεθ᾽ οὗ συγκρίνεται. πρὸς ὃν
γὰρ ἀσαφές. ὅ γάρ ἐστιν ἄδηλον. ὁποῖόν ἐστιν εἰ μὴ περιλαμβάνεται τῷ λόγῳ ἀλλὰ τοῦ θεοῦ. λέγεται ἐξαιρέτως συγκριτικὰ
μόνα, μὴ περιλαμβανομένων τινῶν εἰς σύγκρισιν. οἷον τὸ κρεῖττον οὐδὲ γάρ ἐστιν ἑνός τινος κρεῖττον, ἀλλὰ πάντων. Ἔτι
τὰ τοῦ συγκριτικοῦ ἐπιρρήματα μετὰ τοῦ ἢ καὶ ἀπαρεμφάτου συντάσσονται. χαλεπώτερα ὑβρίσαι, ἢ ὥστε δύνασθαι
καλῶς ζῆν. ἔστι δ᾽ ὅτι καὶ τοῦ ὥστε λείποντος οὐδὲν παρὰ τοῦτο ἡ σύνταξις βλάπτουσα. ὡς Σοφοκλῆς. τὸ γὰρ νόσημα
μεῖζον ἢ φέρειν. Ἐπὶ πάσης συγκρίσεως τρία ἐμφαίνεταί τινα. ἢ πρόσωπα, ἢ πράγματα. καί τι τῆς συγκρίσεως ὃ
λογιζόμενος λόγῳ ἀλλὰ διορίζονται ὡς. οἷον αὖ λέγω. οὗτος γνωριμώτερός ἐστιν ἐμοῦ ἢ σοί, τρία φημὶ πρόσωπα. ἂν δὲ λέγω, οὗ-
τος σοφώτερός ἐστιν ἐμοῦ, οὐδὲν ἕτερον λέγω, ἢ ὅτι οὗτος μᾶλλον ἔχει τὴν σοφίαν ἢ ἐγώ. καὶ ἐμφαίνω κἀνταῦθα τρία
τινά. τοῦτον, καὶ ἐμὲ, καὶ τρίτην σοφίαν. Τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἁπλῶν, οἱ ἀττικοὶ παραλαμβάνουσιν, ὡς παρὰ φιλο-
στράτῳ πλειόνων ζωγράφων, ἀντὶ τοῦ πολλῶν. πολλάκις καὶ ἁπλοῦ, ἀντὶ συγκριτικοῦ οἷον ἀγαθὸν ἀντὶ τοῦ ἀγαθώτερον.
χρῶνται δὲ ἀττικοὶ πολλάκις καὶ ὑπερθετικῷ, ἀντὶ συγκριτικοῦ. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν θηριωδέστερον πάντων, θηριωδέ-
στατον πάντων λέγουσιν. Ἀττικόν ἐστι, τὸ μετὰ ἁπλοῦ ὀνόματος ἐκ περιουσίας συγκριτικὸν ὄνομα. οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σο-
φώτερος ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος εἴποις αὖ, μᾶλλον σοφὸς τοῦ δεῖνος. καὶ πάλιν μετὰ ἁπλοῦ ὀνόματος καὶ ὑπερθετικοῦ
ἐπιρρήματος δηλοῖ ὑπερθετικὸν ὄνομα. οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σοφώτατος πάντων, εἴποις αὖ μάλιστα πάντων σοφός. Τὸ
δὲ ὑπερθετικὸν, ἀεὶ γενικῇ πληθυντικῇ συντάσσεται ὡς τὸ ἀτρείδη κύδιστε φιλοκτεανώτατε πάντων. πρὸς τὰ ὁμογενῆ
μέντοι τοῦ ὑπερτιθεμένου δεῖ τὴν ὑπέρθεσιν γίνεσθαι. ὡς γὰρ ἐνταῦθα. ἀτρείδης ἀνὴρ ὤν, πάντων ἀνδρῶν φιλοχρημάτων
ὑπερτίθεται ἀλλὰ ἔνθα αὖ μὴ ὁμογενῆ τὰ παρατιθέμενα ᾖ, ἀλλ᾽ ἐν πολλοῖς μὴ ὁμογενῶς ὑπερτίθεται, συγκριτικῶς τοῦτο
προφερόμεθα. ὡς ὅταν φῶ, δεινότερον πάντων θηρίων γυναῖκα εἶναι. οὐ γὰρ δεινοτάτην. ὅτι μὴ δι᾽ ὁμογενῆ τῶν ἀνδρῶν ἐστὶ τὰ θη-
ρία. Τούτου μέντοι τὸ ὑπερθετικὸν, ἐνίοτε καὶ ἑνικῇ γενικῇ συντάσσεται. ὅ γάρ ἐστι κοινότερον πλὴν ὅταν ἐμφατικοῦ πλήθους
ᾖ. οἷον πρεσβύτατος τοῦ ἑλληνικοῦ ὁ νέστωρ ἐς τροίαν ἦλθε. τὸ γὰρ πλῆθος ἢ στρατοῦ δηλοῖ ὃ πλῆθος ἐμφαίνεται. ἀμέλει δὲ, ὅταν
μὴ πρὸς πρόσωπον οὐ γὰρ ἡ γενική ἐστι παραβάλληται, ἀλλὰ πρὸς ἄλλα τινὰ τῶν περὶ αὐτόν. οἷον ἐστὶ τὸ ἄριστα ἑαυτοῦ διελέχθη ὁ
νέστωρ. τὸ γὰρ ἄριστον οὐ πρὸς αὐτὸν τὸν νέστορα παραβάλλεται, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ δημηγορίας πάσας. ὥσπερ εἰ ἔλεγε τό-
τε ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ δημηγοριῶν διελέχθη ὁ νέστωρ. ἔστι δ᾽ ὅτι ὑπερθετικὸν, οὐδὲ πρὸς γενικήν τινα ἀποδίδοται οἷον,
ἕσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κάλλιστος τῶν ἀστέρων, κάλλιστος ἀστὴρ εἴρηται. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνό-
ματος, ἀντὶ γενικῆς τὴν εὐθεῖαν μεταβαλών. ἔστι δὲ ἐν τῷ ἐνταῦθα τοιοῦτον. ὁ γὰρ κάλλιστος τῶν ἀστέρων, ἀστήρ ἐστι. Ἔστι δὲ

μον θεοῦ μανῇ δίδου ἐμοὶ συγγνώμην. Συγγνωμονεῖν μὴ ὅπως, συγγνώσχειν δέ. καὶ συγγνώμης ἀξιοῦν. ὁ σπαρτιάτης, ἢ συγγιγνώσκει, ἢ συγγνώμης ἀξιώσαι. καὶ καθὰ συγγνώμην ἴσασι τῷ κάλλιον λέγειν, ἢ συγγνώμης ἄξιον ἔχει. Συγγνωμονήσω οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ συγγνώσομαι. Συγγνώμων, ἐλεήμων. Σύγγονος, ἀδελφός. Συγγραμμάτων, βίβλων. Συγγραφαὶ τῆς πόλεως, κοινωνίαν αὐτῶν τῆς γραφῆς συγγράφεται δέ, ὁ τὰ καθ' ἑαυτὸν γινόμενα γραφῇ παραδίδωσι. Συγγραφεῖς ἄνδρας ἡρέθη, ἵνα συγγράψωσι τοὺς μελλήσοντας τὰς τῶν τετρακοσίων ἀρχὰς, καὶ τὰς τῶν τριάκοντα. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ, ἢ καταλογεῖς. εἰσὶ σημειωθῆναι παρ' ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι τὸ πλῆθος αἱρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας εἰς τὸν δῆμον. ὥς ἰσοκράτης φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν τετρακοσίων. καθὰ θουκυδίδης ἐν τῷ ὀγδόῳ. Συγγραφικὰ, ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ γινόμενα ἱστορῶν. Συγκαθιέναι ἐρῶ, μὴ συγκαταβαίνειν. Συγκαλεῖται, συναθροίζει. Συγκαλέσας, συναριθμήσας. Συγκαταβαλούσας, συστρέψας. Συγκατάθεσις, συμφώνησις. Συγκαταβαίνει, εἰς τὰς σκέψεις, συγκαταβαίνειν εἰς διδασκαλίας μὴ ὅπως. ἀλλὰ συγκαθιέναι καὶ συγκαθῆκεν εἰς τὸ παίζειν ἢ εἰς ἄλλο τι. Συγκαταχεῖσαι, συγχέαι. Συγκεῖται, ἀντὶ τοῦ συντεθειμένον ἐστὶ, ἢ ἡρμοσμένον ἐστίν. ἀφ' οὗ συγκείμενα, τὰ συντεθειμένα, καὶ ἡρμοσμένα. καὶ ἀπὸ τοῦ τὰ συμπεφωνημένα, οἷον παρὰ τὰ συγκείμενα ἐποίησεν. ἤγουν τὰ συμπεφωνημένα, καὶ τὰ συντεθέμενα δὲ καὶ συντιθέμενα, ἀπὸ τῶν δύο τούτων σημαινομένων λαμβάνεται, κατὰ ταύτην τὴν ἀκολουθίαν. Συγκεκλεισμένα, πολιορκούμενα. Συγκεκορδυλισμένα, συναθροισμένα. Συγκέκραμαι περὶ τοῦ ἀορίστου, μεταφορικῶς ὡς ἀπὸ οἴνου καὶ ὕδατος τῆς συγκράσεως λεγομένης. Συγκέχυται, συντετάρακται. Συγκλειδωταί, αἱ τὰς νύμφας καὶ τοὺς γαμβροὺς γονεῖς. Σύγκλητος. τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἔξωθεν, καθὰ μάντεις ἐγίνοντο. αἱ δὲ πόλεμος καὶ τὰ πρέσβεις ὅτε ἀθρόως ἐκκλησίαν, αὐτὴ ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. δημοσθένης καὶ αἰσχίνης. Συγκλυδας, γείτονες. Συγκλύδων, συλλέκτων ἢ παντοδαπῶν μεμιγμένων. Συγκαμάσθαι, συνελθεῖν. Συγκάτοπτον, τὸ ἐπὶ πόρνῃ συγκαθεῦδον μίσθωμα. Συγκολλητὴς ψευδῶν, ἀντὶ τοῦ ψευδοπλάστης. ἀριστοφάνης. Συγκομιδὴ, ὡς καὶ καρπῶν. θουκυδίδης ἐν τρίτῳ. καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἔσεσθαι ἢ λυσίας ἐν τῷ πρὸς ξενοφάντην συγκομίσας δὲ δῶρα, καὶ ἀπὸ θηρίων κτλ. Συγκομίζειν, ἀντὶ τοῦ θάπτειν. ἀπὸ τῶν συναγομένων καρπῶν εἰς τὰς ἀποθήκας. ἐπ' ἐκείνων γὰρ λέγεται κυρίως τὸ συγκομίζειν καὶ ἡ συγκομιδή. Συγκομιστοί, ἄρτοι ἐν οἷς πυροί, διὰ τὸ πάντα τὰ ἄλευρα ὁμοῦ συγκομίζεσθαι, καὶ μὴ διαχωρίζεσθαι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σύγκομμα ποτὸν, σκευασία τις παρὰ τοῖς ὀψαρτυταῖς. Συγκοπὴ, ἡ ἐκ τῆς μέσης λέξεως ἀφαίρεσις. οἷον, κατέκτανε, κάκτανε. Συγκόπτεσθαι, ἀντὶ τοῦ τὰ τραύματα αἰκίζεσθαι οὕτως ἀριστοφάνης. Σύγκρασις, τοῦτο μὲν τὴν ἕνωσιν δηλοῖ. τοῦτο δὲ τὴν σύγχυσιν. Συγκρατῆσαι, συγκρατῆσαι λέγουσιν οἱ ἀθηναῖοι, ὅταν ἐν πολέμοις ἀλλήλοις ἐφάπτωνται. ἐργασίαν ζῶν γὰρ ἀεὶ ἀδελφὸς δὲ τρέφει τὸν συνερχομένων συλλογάς. κατὰ τὸν μιθριδατικὸν πόλεμον. ἄλλο δὲ τὴν νόσον ὁ κληθεὶς ἀφετικὸς διὰ τοῦ. Συγκριθεῖμεν, ὁμοιωθεῖμεν. Συγκρίνει, συγκρίνει. Συγκρινόμενος, πρὸς ἴσον τινὰ δοκιμαζόμενος. Σύγκρισις, μίξις. θέσις ὁμοίωσις, ἀντιπαράθεσις. Περὶ συγκριτικῶν, καὶ ὑπερθετικῶν.

Συγκριτικὰ, καὶ πρὸς ἕνα ἔχει τὴν σύγκρισιν. καὶ πρὸς πολλούς. οἷον τιμιώτερος τοῦδε. καὶ τιμιώτερος τῶνδε. συγκριτικὸν ἐστὶ, τὸ παραθέσει τινὸς προσώπου ἐνὶ πρόσωπῳ ἢ δήμου ὅλου, ὡς ἐν προσώπῳ ἐνὶ δήμῳ, καὶ ἀπὸ δεικνυμένου βέλτιον ὂν ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον, ἢ τὸ τοιοῦτον ὑπερθέσει δὲ ἐστὶ τὸ ἕνα πολλῶν ὑπεράνω τιθέναι εἴτε καθὰ ψόγον, εἴτε καθὰ ἔπαινον, ἢ τιμιότητι. γίνεται δὲ, διὰ τά τε συγκριτικὰ ἢ τὰ ὑπερθετικὰ τῶν ὀνομάτων, ἐκ μόνων τῶν ἐπιθέτων. ἃ καὶ τριπλᾶ λέγονται. ταῦτα γὰρ μόνα ποιότητας τινὰς ἢ ποσότητας μόνον δηλοῦντα, τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον ἐπιδέχεται. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὸ σοφὸς. τὸ δίκαιος. τὸ αἰσχρός. τὸ μέγας, ἀλλ' οὐχ ὁρισμένα ὡς τὸ δίπηχυ, τρίπηχυ, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ σοφοῦ σοφώτερος τῆς ἐστὶ. καὶ μεγάλου μείζων. λέγομεν γίνεσθαι ἀπὸ μὲν τῶν ἐπιθέτων, πρὸς μὲν τὸ ἐπίθετον σοφώτερος δὲ τὸ συγκριτικόν. σοφώτατος τὸ ὑπερθετικόν. ἀπὸ δὲ τοῦ φίλου, οὐ φιλώτερος καὶ φιλώτατος, ἀλλὰ φίλτερος καὶ φίλτατος, καθὰ συγκοπτέον. ἢ τὰ μὲν εἰς ος ἐπίθετα οὕτω ποιεῖ τὴν σύγκρισιν, διὰ τοῦ ὡς μεγάλου, ἢ διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἷον ἅγιος, ἁγιώτερος. ἁγιώτατος. ὅσιος, ὁσιώτερος, ὁσιώτατος. ἱερός, ἱερώτερος, ἱερώτατος. φιλόσοφος, φιλοσοφώτερος, φιλοσοφώτατος. λόγιος, λογιώτερος, λογιώτατος. γραμματικός, γραμματικώτερος, γραμματικώτατος. ἀνδρικός, ἀνδρικώτερος, ἀνδρικώτατος. φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος. τίμιος, τιμιώτερος, τιμιώτατος. ὠφέλιμος, ὠφελιμώτερος, ὠφελιμώτατος. ἐντριβής, ἐντριβέστερος, ἐντριβέστατος. καὶ ἄλλα πολλά. τὰ διὰ τοῦ οτερος ἢ ωτατος, ἃ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. εἰ δὲ μακρὰν καί τε φύσει καί τε θέσει, διὰ τοῦ ο μικροῦ. φύσει μὲν οἷον ἰφθιμώτερος, ἰφθιμώτατος. γριφότερος, γριφότατος. ἀλυπότερος, ἀλυπότατος. πρᾳότερος, πρᾳότατος. ἀψυχότερος, ἀψυχότατος. λιπρότερος, λιπρότατος. πρᾳότερος, πρᾳότατος. καὶ ἄλλα πολλά.

Τὰ δὲ εἰς ης, εἰς οὐ κλινόμενα τριπλᾶ, διὰ τοῦ εστερος ποιεῖ τὰ συγκριτικὰ, καὶ διὰ τοῦ εστατος τὰ ὑπερθετικά. οἷον ἀληθὴς, ἀληθέος καὶ ἀληθοῦς. ἀληθέστερος, ἀληθέστατος. συνήθης, συνηθέστερος, συνηθέστατος. ἐστὶ δ' ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐ μόνον διὰ τοῦ οτερος, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ εστερος ὡς ἄφθονος, ἀφθονώτερος καὶ ἀφθονέστερος. καὶ ὑγιεινός, ὑγιεινότερος, καὶ ὑγιεινέστερος. Ἀπὸ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς εὐθείας, ὡς βαρύς, βαρύτερος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ βαθέος, βαθύτερος. ταῦτα μὲν γε σπανίως εὑρίσκονται. τούτων γε μὴν τῶν εἰς υς ὀνομάτων, τὰ μὲν ἁπλῶς ποιεῖ τὴν σύγκρισιν. τὰ δὲ διπλῶς. ἔστι ἃ καὶ τριπλῶς. καὶ ἁπλῶς μὲν, ὡς τὸ εὐρὺς, εὐρύτερος, εὐρύτατος. διπλῶς δὲ, ὡς τὸ ἡδύς. καὶ γλυκύς. καὶ ὠκύς. ταῦτα μὲν γὰρ οὐ μόνον ἡδύτερος, ἡδύτατος. γλυκύτερος, γλυκύτατος, ὠκύτερος, ὠκύτατος, ἀλλὰ ἥδιον, ἥδιστος. γλυκίων, γλύκιστος. ἢ ὠκίων, ὤκιστος. τοῦτο δὲ ὁμοίως καὶ αἰσχρός, καὶ ἐχθρός, οὐκ αἰσχρότερος καὶ αἰσχρότατος μόνον καὶ ἐχθρότερος, καὶ ἐχθρότατος, ἀλλὰ καὶ αἰσχίων, αἴσχιστος, ἐχθίων ἔχθιστος. τριπλῶς δὲ, ὡς βραχύς. βραδύς. τραχύς. παχύς. καὶ τὸ ἐγγύς ἐπίρρημα. βραχύτερος γάρ. καὶ βραχύτατος, καὶ βραδύτερος βραδύτατος. καὶ τραχύτερος τραχύτατος. καὶ παχύτερος παχύτατος. ἢ ἐγγύτερος ἐγγύτατος. βραχίων βράχιστος,

σεμναὶ αἰτοῦσαι, ἢ ὡς οὖν ἐλέγετο ἀντὶ ἀπαρχῆς στυγερῶς· αἱ μάλιστα γοργαὶ, καὶ ὅσαι ἄλλαι τοῦ τοιούτου ἐτυμολογίαι, ζητητέον ἐν τοῖς παλαιοῖς· παρ' ἧς ἀεὶ παρθένοι λογογραφοῦνται, διὰ τὸ μὴ λαθεῖν αὐτὰς προσώπους, καὶ ἀεὶ ὁρᾶσαι πάντα τὰ ἐν βροτοῖς πάθη· καὶ ὡς οἱ τούτων ἄλαστοι· διὸ καὶ μνήμονες αὗται· ὅθεν καὶ ζευκτὰ ἀλάστορε καὶ ὁ φθονερὸς δαίμων ἀλάστορες τοιάδε λέγεσθαι· αἱ δὲ αὗται καὶ σεμναὶ, καὶ δειναὶ, καὶ δειναί τινες· καὶ εὔφρονες. ἔτι δὲ καὶ τρίνημα, διὰ τὸ κατ' αὐτὰς φοβερὸν λέγονται καὶ ἀμβλυδεῖς κατ' ἀντίφρασιν· αἱ καὶ χαλκόποδες λέγονται, διὰ τὸ ἀκάματον, ἔτι δὲ καὶ βαρὺ τῆς ἐπεμβάσεως· καὶ μετὰ δρόμοι κακῶν ἔργων· ἔτι δὲ καὶ λωβητῆρες ὑστεροφθόροι, ὡς μετὰ τὸ πραχθῆναί τι κακὸν, ἐπαΐουσαι λάβαι ἄλλαι· καὶ ἄφυκτοι κύνες, διὰ τὸ αἰονίχτολαγεῖν, ἅμα καὶ διώκειν τοὺς κακούργους· καὶ ἄυπνοι δὲ, διὰ τὸ ἐγρήγοροι καὶ ἀγρυπνεῖν τοῖς ἁμαρτάνουσι· καὶ μάλιστα τοῖς φονεύουσι· διὸ καὶ μίαν τούτων, τισιφόνην καλοῦσιν· ἐπεὶ δίκας τοῦ τίνουσιν οἱ φονεῖς. Στυγερὰ γαῖα, ἡ κατὰ ᾅδην· ὁ γὰρ ᾅδης, φίλημά τις· καὶ διὰ τοῦτο δύμητρος τοὺς· καὶ ἄλλας δὲ, ὁ τάφος ἐπὶ αἰσθέσει στυγερὰ ὡς καὶ ἐριννύες στυγεραί. Στυπάζει, βροντᾷ· ψοφεῖ, ὠθεῖ. Στύπη, στέλεχος· κορμός· καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ σῶμα· καὶ τὸ κῆτος, καὶ ὁ ψόφος τῆς βροντῆς. Στυπεῖον, τὸ τυπτόμενον λινάριον· κατὰ περισσὸν τοῦ ς. τυπεῖον γὰρ καὶ ἄλλο ἀπὸ τοῦ τύπτω. Στύππον, εἶδος λινοῦ. Στυππειοπώλης, ὁ τὰ στυππεῖα πωλῶν, φορτίον, κανναβίνα λίνα. δηλοῖ δὲ ὁ ἀριστοφάνης τὸν εὐκράτην· ὃς στύππαξ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι.
Στύπος, τὸ πρέμνον καὶ στέλεχος· ἐξ οὗ καὶ ἀποστύπαζον· καὶ ἔχμα, καὶ κώλυμα. Στυπτηρία, τι τρισυλλάβως, οὐ χρὴ λέγειν ἀλλὰ στυπτήριον. Στυπτηρία, χαλκῖτις ἤτοι παρ' οὗ τινος ὀνομάζομεν χαλκῖτιν παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Στύρα, κεῖται κατὰ τὸν γεωγράφον, σημεῖον καρύστου καὶ αὐλὴ, καὶ τὸ ἔνθεν μαρμάριον ἐν ᾧ τὸ ἔνθεν λατόμιον· τὸ ἐθνικὸν, στυρεύς· τὸ δὲ στυράκιον, ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ στύρα εἶναι, ὅρος ἀφ' ἧς ὅτι ὁ μὲν τοι στύραξ, φυτὸν ἐστὶν ἐξ οὗ ἀκοντίσματα φασὶ στυράκινα, ἐοικότα τοῖς ὑφασμένοις. καταστρέφει δὲ τὰ στύρα, ὑπὸ φαίδρου ἀθηναίου στρατηγοῦ. καὶ πόλεις μὲν αὗται τῶν περὶ ἐλεφήνορα· κοινὰς δὲ αὐτοῖς αὐτῶν ἄβαντες. Στυρακίζειν, κεντρίζειν. Στυρακίῳ ἀντὶ βαλανίου χρησάμενος ἐς τὸν μοχλὸν, ἀντὶ τοῦ βαλανίου. Στύραξ, τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καὶ σαυρωτὴρ εἰς τὴν γῆν ἐνίστασι. Στύραξ τί σημαίνει, βλέπε· σαυρωτὴρ χρῆσις τούτου καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἐν τρίτῳ, αἱ ὄξυαι τινα τὴν πύλην πρὸς τὰς ἄκοντίου στύρακι. Στυφαλμοὺς, σκυραλίζειν. Στυφελὴ, ἡ τραχὺ ὄδας ἀκτή· στυφελὴν χθόνα λέγουσι τὴν τραχεῖαν· καὶ σκληράν. οὕτω κλεονόμοι λέγουσιν, ὥς φησι ξενόδοτος ἐν γλώσσαις· κεῖνται δὲ τὴν χέρσον· ἔστι δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ· ὡς τὸ ἀπὸ στυφελοῦ ἀφροδίτης. Στυφελίζω, ποιητικὴ λέξις· ἐκ τῶν κάτω δὲ ἄνω μετῆκται· δηλοῖ δὲ τὸ τρυφερὰς, ἢ ἐστυμμένως ὅ ἐστι στυφελῶς ἐλίσσειν. Στυφελισμοὺς, ὀργὰς· λοιδορίας· ὕβρεις· μέμψεις· ἀριστοφάνης. Στυφελαὶ πάγαι, ἀντὶ τοῦ σκληραί. Στυφελίζειν δηλοῖ, τὸ στυμμένως καὶ ἐστυμμένως συστρέφειν. Στυφελίζω, σείω· ἀσκαδιώκω, κινῶ. Στύφλα νάσσονται κλίτη· λέγονται δὲ, τὰ τραχέα κλίματα· λυκόφρων. Στυφοκόμπος, ὁ μάχιμος ὄρτυξ· παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν· ὄνομα ὀρνέου ἔπλασεν ἀριστοφάνης, παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξι. Στύφος, κέρδος. Στυφρὸν, στερέμνιον· βαρύ. Στυχιοῦσι, διατυποῦσι. Στύψαι, συστεῖλαι. Στύψις, κόλλησις. Στωικοὶ φιλόσοφοι, οἱ ἐκ τῆς στοᾶς· ἐκεῖ γὰρ ἦν αὐτῶν τὸ διδασκαλεῖον. Στώμιξ, δοκὶς ξυλίνη. Στωμοδίκοι, στωμύλοι. Στωμυλίας λέγει ἀριστοφάνης, σκώμματα κολακείας· πανουργίας. Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ὁ πολυλογίας συνάγων. Στωμύλλεσθαι, τρανῶς λαλοῦσαι. Στωμύλματα, περιλαλήματα. Στωμύλος, ὁ λάλος. τὸ δὲ τῆς γλώττης, καὶ πιθανεύμενος, καὶ ὁ λάλος· καὶ ἔστι λέξις τῶν μέσων, καὶ ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ψόγου· καὶ στωμύλος· ὁ μετὰ χάριτος πιθανολογῶν· καὶ στωμύλον φθέγμα, τὸ ὅμοιον· στωμύλος καὶ ὁ πολυλόγος, καὶ φλύαρος, καὶ κομψὸς, καὶ πιθανολόγος· ἢ ὁ μετὰ γέλωτος ἐμπαίζων τινὰ καὶ διασύρων. Στωνύμεναι, διαστρέφουσαι ἑαυτάς.

ΤΟ Σ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Σύαγρον ὅπου ἴοντα πὰρ διαλύσας, σῦς ἄγριοι ἐρεῖ· σύας ἐν ποιητικοῖς αὖ ἐνσφαγέντας εἰς σφαγήν. Σύαγρος, θέσπιον σῦν ἄγριον οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Σύαγχος, ῥίζα ἐν ᾗ οἱ σῦς θεραπεύονται. Συάδες, αἱ ὕες· σχῆμα ποιητικόν.
Συαγία, λοιδορία· ἡ διὰ χειρὸς μάχη. Σύαρον, τὸν κλάδον. Σύαρρον, βούκλεψον. Σύας, κίον τῆς τοῦ λυχνίου. Συβαρίζειν, πρὸς τὴν συβαριτῶν τρυφήν· φασὶ γὰρ τοὺς συβαρίτας, πολυτελεῖ χρῆσθαι τραπέζαις· ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν· ἢ πρὸς τὸ συβαρια ἀδιαφθείρματα, ἃ εἰσὶ παρὰ δὲ χάρμον. Σύβας, λάγνος. Σύβακα, συῶδη. Συβαξ, ὁ καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Σύβαρις, ὄνομα πόλεως ἐν κατοικίᾳ ἰωνίας· μεθ' ἑτέρων τοῦ δ' ἀξόντες, ἄγει τρυφάς· ἐκ τούτου ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τρυφώντων, καὶ ταῖς ἡδοναῖς διεφθαρμένων, ὅτι συβαριτικὴ προκεῖται ἡ τράπεζα· συβαρίτας οὖν ἰωνικὴ κατεῖχε τὴν φοινίκην, ἀντὶ τοῦ οἱ πολῖται οἱ φοίνικες τρυφῶσι, καθ' οὓς κατῳκοῦντας τὴν σύβαριν ἴωνας.
Συβαρίς, περίκομμα. Σύβαρις συβαρίδος, πόλις ἰταλική· καθ' ἣν τρυφηλοὶ ἐγένοντο αὐτοί. Συβαριτικὴ, τρυφηλὴ, καὶ ἡ τράπεζα ἡ συβαριτική· τρυφηταὶ γὰρ οἱ συβαρῖται. Συβήνη, ἡ δέρματίνη αὐλοθήκη· ἢ ἡ φαρέτρα. Συβώτης, ὁ συοτρόφος· χοιροτρόφος· ὁ χοιροβοσκός· καὶ ὄνομα κύριον. Συβόσια, τὰ τῶν συῶν νομία. Σύβρα, ἀντὶ βοῶν· σημαίνει δὲ τὰς ῥυπαρὸν τι ἐχούσας. Συβριακὸν, τὸ πολυτελές. Συβριάζειν, ἀπὸ τοῦ συβαρίζειν ἐν ὑπερθέσει· συβαρῖται γὰρ ἐπὶ τρυφῇ διεβέβληντο. Συβριασμὸς, ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος τῆς ἐρεχθηΐδος φυλῆς. Συβραὶ, ἰσχνὰ· λαγαρά· τὰ φαῦλα.
Συβότης, ἀντίσθενος ὁ φιλόσοφος· ζήτει. Συβῶται, ἀττικοί· καὶ συβωτεῖν οὐ συφορβὸς οὐδὲ συφορβεῖν. Συγγενεῖς τοὺς πρὸ ἴωσι, κασίγνητοι λέγονται. Συγγενὲς ἐστι, τὸ ἐκ τῆς αὐτῆς φύσεως ὁμοιοτρόπως ὑπάρχον· συγγενὲς ἐστι τὸ ὁπωσδήποτε διαφέρον τῆς ἑτέρου, ἢ κατὰ βελτίωσιν ἢ κατὰ μείωσιν· ἀλλ' ὁμοίως ἔχον. Συγγένεια, ἡ σχέσις· καὶ ἡ δύναμις τοῦ συγγενοῦς ὥσπερ ἰκανία, ἡ δουλεία· καὶ τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν. Συγγένεσθαι, ἀντὶ τοῦ συμμαχῆσαι, παρὰ σοφοκλεῖ. Συγγενήσομαι, συμβαλλοῦσαι. Συγγίνομαι, συνομιλῶ. Συγγινώσκω σοι τῆς ἀμαθίας. Συγγινώσκομαι, πείθομαι. Σύγγνωθί μοι, ἴσον συγγνώ

Στρύμη, πόλις. Στρυμόνια, αἱ Βιθυνία τὸ πρότερον. Στρυμόνιος, ὁ Βορέας. Στρύμος, ξύλον μεμαχασμένον ἐν ταῖς ληναῖς, πρὸς τὴν τῶν σταφυλῶν ἔκθλιψιν. Στρυμών, ποταμός. Στρυφνόν, στερεόν, ἰσχυρόν, αὐστηρόν, ἀπεστυμμένον, τυχόν. Στρυφνός, ὁ στύφων· καὶ στρυφνὸς ἀστεῖος ἢ τὸ στρυφνόν· ἡ βοτάνη τις. λέγεται δὲ καὶ μάζα. Στρωματεύς, ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Στρωματεύς, ἀδόκιμον ἔκλιπε· καὶ στρωματόδεσμος, ἀρχαῖον καὶ δόκιμον. καὶ στρωματεὺς ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. λέγεται οὖν καὶ ἐπὶ τῶν τριβῶν ὄνομα τῶν. Στρωμνή, παρὰ τὸ στρῶ στρώσω, ἢ παρὰ τὸ στορῶ στορέσω. ὃ σημαίνει τὸ ἁπλώνω, γίνεται στόρημνη, καὶ συγκοπῇ, στρωμνή. ἀπὸ δὲ τοῦ στορῶ, γίνεται στρωτήρ. ὁ στρωτὴρ λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ ἐπίτιμα, τὸ ἀπὸ τῶν πασσάλων εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας περιτιθέμενον. οἱ δὲ ῥήτορες, στρωτῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δοκίδια· τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν τιθέμενα, ἃ τὰς ὀροφὰς περιτίθενται. ἄλλοι δὲ ἐπίτιμα λέγουσι τὸν στρωτῆρα, τὸν ἀπὸ ἐμβολῆς εἰς ὀροφὴν περιτιθέμενον. Στρωματίζειν, τὸ [illegible]. Στρώματα, τινὲς ἐρασιόν τινα, ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρεῖχον τὰ στρώματα. Στρωννύμενον, ἐστρωμένον. Στρωνής, λαγώς. Στρωτήρ, τὸ ἐπίτιμα τὸ ἀπὸ τῶν πασσάλων, εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας περιτιθέμενον. Στρωφᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ στρέφεσθαι. διὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ στρέφω στροφῶ, στρωφάομαι ὦμαι ποιητικῶς. Στρωφῶν, κινῶν, κλώθων. Στρόφι, τρόφος. Στυαγόν, τὸ στόμα παραγέλως. Στυγεῖν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ μισεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ φρίσσειν, ὅθεν καὶ στυγητὸς καὶ ὁ στυγερός, ὡς τὸ στυγέω δὲ καὶ ἄλλος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ λυπεῖσθαι, ἀφ' οὗ πλεονασμὸς καὶ παραγωγή, τὸ στυγνάζειν καὶ ὁ στυγνός. αἰπόλος οὖν μαθὼν ἐθαύμασεν τὴν πατρόκλου, κατέστυγε μῦθον ἀκούσας. Στυγερόν, σημαίνει μὲν καὶ τὸ μισητόν, καὶ τὸ ἐπίφοβον παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ δέ, ἴσως καὶ τὸ ἐπάξιον. Στυγέων, κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἀντὶ τοῦ δεδοικώς. καὶ ὅμηρος, τά τε στυγέουσι θεοί περ. καὶ αὖθις, τήν γε στυγέουσι καὶ ἄλλοι. Στυγητός, μισητός. Στυγνὰ θεαῖς, τὰ ἐν ἅδου. ἐπειδὴ αὐτὰ μὲν θνητοῖς τινός εἰσι τόποι· οἱ δὲ θεοὶ αἰὲν ἐόντες, καὶ αἰειγενέται, καὶ οὐρανίωνες, διὰ τοῦτο στυγοῦσι τὰ κάτω καὶ τὰ ὑπὸ γῆν. διὸ καὶ στὺξ ἐν ἅδου πεπηγέναι εἶναι. Στυγνάζω λέγεται, τὸ λυποῦμαι. Στυγνόν, ἀργόν, ὠμόν, χαλεπόν. Στυγνός, κατηφής. ἐπιάξιος λύπης. Στύψεον, χώρισον. Στυγὸς ὕδωρ, τῆς κρήνης τοῦ ἅδου τὸ ὕδωρ. ὃ τῶν θεῶν ὅρκος. Στυλῶσαι ἔτι, τὸ σκελεῦσαι. Στυλίς, μέρος τι τῆς ὁμιλίας νεώς. Στυλοβάτης, ὁ κίονος ἡ βάσις. Στυφνά, σκληρά. Στύπος, στέλεχος, κορμός. Στυμφαλίδας, τὰς σιδηροπτέρους ὄρνιθας, οὐκ ἠδυνήθη ἀπώσασθαι ἡρακλῆς, εἰ μὴ κρόταλα χαλκοῦ ψόφον ποιοῦντα ἐφόβησε. στυμφαλίδες δὲ ὄρνιθες καλοῦνται, διὰ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὰς ἴσχεσθαι τῆς ἀρκαδίας. ἃς ἡρακλῆς ἀπεδίωξε. στύμφαλος δέ, πόλις ἀρκαδίας. στυμφαλὶς δὲ λίμνη. καὶ ὅμηρος, στύμφαλον εἶχον. στυμφαλίδες δὲ λέγονται περὶ αὐτὴν ὄρνιθες, ἃς πελειάδας εἶπεν ἀπολλώνιος. οὕτω δὲ αὐτὰς ὀνομάζει καὶ σέλευκος ἐν συμμίκτοις. καὶ χάρων, αὐτοῦ τοῦ ἀπολλωνίου γνώριμος ἐν τῷ περὶ ἱστορίας τοῦ ἀπολλωνίου. ἰδίως δὲ μνασέας φησί, στυμφάλου τινὸς ἥρωος καὶ ὄρνιθος γυναικὸς γενέσθαι στυμφαλίδας θυγατέρας, ἃς ἀνελεῖν τὸν ἡρακλέα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐξένισαν τοὺς μολίονας. φερεκύδης δέ φησιν οὐ γυναῖκας, ἀλλὰ ὄρνιθας εἶναι. καὶ ἀναιρεθεῖσαι ὑπὸ ἡρακλέους, παταγοῖς δεθεῖσαι ἀλλὰ πρὸς τὸ κλυπτεῖν καὶ ἐκφοβεῖν ἄλλας. ὁμοίως καὶ ἑλλάνικός φησι. τὴν δὲ στυμφαλίδα λίμνην φασί, διὰ βερέθρων καθεῖσαν, ξηρανθῆναι. Στυμφή, ἡ χαλκίς. Στύμφαλος, καὶ διὰ τοῦ α τὰ πλείω λέγεται στύμφαλος. προάγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς, καὶ θηλυκῶς. ἔστι δὲ οὐ μόνον πόλις ἀρκαδική, ἀλλὰ καὶ πεδίον ὁμώνυμον καὶ πολὺ τὸ ἐθνικόν, στυμφάλιος. ὅθεν καὶ στυμφαλία ἄρτεμις, καὶ λίμνη, καὶ γυνή. ὅθεν στράτευμα ἐπιμέμνηται ἡ αὐτὸς λίμνας στυμφαλίδος. λέγουσι καὶ ὅτι ἐνταῦθα τὰς ὄρνις μυθολογοῦσι, τὰς ὑπὸ ἡρακλέους τοξεύμασι, ἢ τυμπάνοις ὑπολαβοῦσας ὑπὸ τοῖς μεγάλοις ἄθλοις προσελογίσθη τοῦ ἥρωος. Στύξ, ἡ ἱστορουμένη παρὰ τοῖς ποιηταῖς ψυχρότατά τι παραδίδοται, καὶ οἷα ποιεῖν ῥίζειν τὴν δὲ ἄλλην βάψαντα. καὶ ἡ κατὰ τὸν μῦθον δὲ πηγουμένη στύξ, τῷ ταρτάρῳ συγκατεψυκται. ἀφ' οὗ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ τὸ ταρταρίζειν, ἀντὶ τοῦ ἀναρριγοῦν λέγεται. καὶ στυγερός, ἀντὶ τοῦ φρικτός, κρυερὸς παρὰ τὴν στύγα τὴν ψυχρὰν ἐν ἅδου πηγήν. ἀφ' ἧς τὸ στυγεῖν οὐ μᾶλλον, στυγέω. ὅθεν τὸ στυγέομαι τὸ στυγερόν. τὸ στυγέω δὲ τὸ στυγνός. Στύξ, πηγὴ ἐν ἅδου κατὰ τὸν μῦθον ἀστείως παραδοθεῖσα, διὰ τὴν τῆς λέξεως δεξιότητα. ἐπειδὴ στυγνά εἰσι τὰ ἐν ἅδου. τὸ ποταμοῦ φρικτά. ἡ δὲ ἱστορία, πηγὴν αὐτὴν οἶδεν ἐν φενεῷ ἢ νωνακρίᾳ τῇ πρὸς ἀρκαδίαν. ὅτι δὲ ὁ γεωγράφος λίαν [illegible] ὀλέθριον ὕδατος λέγει, καὶ ὅτι ψυχρότατον τὸ κατ' αὐτὴν ὕδωρ. ὃ μηδὲν ἀγγεῖον στέγειν ἔχει, ὅτι μὴ ὁπλὰς δηλαδή, [illegible] ἀπὸ κέρατος. παράγεται δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ μύθου στυγός, οὐ μόνον τὸ στυγεῖν ὅ ἐστι μισεῖν καὶ φρίττειν καὶ ὁ στυγερός, ἀλλὰ καὶ ὁ στυγνός, ὃ δηλοῖ καὶ τὸν στυγνάζοντα ὅ ἐστι λυπούμενον, καὶ τὸν μισητόν, παρὰ σοφοκλεῖ [illegible] ἢ στύγιος δόμος τὰ κάτω. ἐκ δὲ τοῦ στυγεῖν, τὸ στυγνάζειν ὅ ἐστι πλεονασμὸς τοῦ ν, καὶ παραγωγὴ σύνηθες. Στύξ, λίμνη τοῦ ἅδου παρὰ τὸ στυγεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐν ἀρκαδίᾳ ἑτέρα, διακόπτουσα πάντα τὰ ἀγγεῖα πλὴν τοῦ κερατίνου. Στύξαιμι, ἢ ἀντὶ τοῦ φρίξαιμι, καὶ μισήσαιμι, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς μῖσος καὶ ἔκπληξιν ἀγάγοιμι. παράγεται δὲ, ἢ ἀπὸ τοῦ στύγω, στύξω, ἢ ἐκ τοῦ στυγῶ [illegible] κατὰ τὴν ἀπόλειψιν τοῦ η τῆς παραληγούσης, στύγω καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ, [illegible] τροπῇ τοῦ κ καὶ σ εἰς ξ, στύξω. ὅθεν καὶ ἔστυξα καὶ τὸ στύξαιμι. Στυγεῖσθαι, φοβοῦνται μισοῦσι. καὶ στυγέων, ἀντὶ τοῦ δεδοικώς. καὶ ὅμηρος, στυγέουσι θεοί περ. ἔστυγε αὐτὴν ἀντὶ τοῦ [illegible] κατὰ τὸ στυγεῖ δὲ καὶ ἄλλος ἄλλον φρίξας. ὅθεν ἡ στύξ, φρικτὴ πηγὴ ἡ ἐν ἅδου. ἀφ' ἧς [illegible] φρικτός, οὐ μόνον ὁ στυγητὸς παράγεται, καὶ ὁ στυγερὸς τὰ κάτω, ἀλλὰ καὶ ὁ στύγαξ. [illegible] τινές φασι στρατηγὸς ἀθηναῖος, στύγαξ ἐπεκαλεῖτο διὰ τὸ στυγεῖσθαι. ὡς δωροδόκος καὶ προδότης [illegible] καὶ κακῶς ὄλετο [illegible]. Στυγεραὶ ἐρινύες, αἱ φρικταί [illegible] κρυεραὶ καὶ [illegible], παρὰ τὴν στύγα τὴν ἐν ἅδου πηγήν. δαιμόνια δὲ τιμωρητικὰ αἱ ἐρινύες. μάλιστα μὲν ἐκδικοῦσαι τὰ εἰς γονεῖς ἁμαρτήματα. δοκοῦσαι δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπιζητεῖν ἀδικήμασιν, ὡς αἱ [illegible] δηλοῦσιν. ὅτι δὲ πτερωταὶ πλάττονται, διὰ τὸ κατ' ἀλληγορίαν πάνυ ταχὺ τὰς θεόθεν δίκας ἄφυκτοι, καὶ ὅτι τρεῖς εἰσι, καὶ τίνα ταύταις τὰ ὀνόματα, καὶ ὅτι ἄγριαι [illegible], καὶ ὅτι μέλαιναι διὰ τὸ ἀφανὲς ἐπιέναι τοῖς κακοῖς. καὶ ὅτι [illegible] διὰ τὸ [illegible] μακροσκελές, καὶ οὕτω πλατὺ τῆς διαβάσεως, καὶ ταχύ, καὶ ἀνίκητον, καὶ ὅτι παρὰ τὸ [illegible], καὶ τι αὐτὴν ἄλλως τὸ ὄνομα, ὡς ἀγαθαί [illegible], αὐτὰς γὰρ καὶ [illegible] παρὰ ἀττικοῖς [illegible]

ἀμφοτέρως· στρατεύειν, τὸ στρατιώτην εἶναι ἁπλῶς· ἐκστρατεύειν δέ, ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον ἐλθεῖν. Στρατεύω, τὸ στρατιώτης εἰμί·
στρατεύομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς στρατιαῖς τάττομαι· ὁ μέλλων στρατεύσω. Στρατιά, στρατός. Στράτευμα,
τὸ κατὰ πολεμίους. Στρατηλάτης, ἡγεμών, ἄρχων στρατοῦ. Στρατίη, πόλις Ἀρκαδίας. Στράτιος, πολεμικός,
ὁ φοβερός, καὶ ἐπίθετον Διός. Στράτον, ἀντὶ τοῦ ἀθροισμόν, τὸ εἰς πολλοὺς τῶν στρατευομένων διάκονον· ἐχρῶντο γὰρ τῇ λέ-
ξει ἐν τοῖς στρατεύμασι. Στρατιώτης, ὁ ἐν τῷ στρατῷ ἀριθμούμενος. Στρατωνίς, [illegible]. Στρατολογῶ,
στρατεύω. Στρατόπεδον κυρίως, ἔνθα διάγει ὁ στρατός, ἀπὸ τοῦ στρατὸς καὶ τὸ πέδον ἡ γῆ. λέγεται δὲ στρατόπεδον καὶ
αὐτὸ τὸ στράτευμα. Στρατός, τὸ συνεστραμμένον πλῆθος τῶν πολεμούντων πρὸς τὸ στερεὸν εἶναι ἐστρατεῦσθαι. στρατιώτης.
καὶ στρατὸς ὁ διὰ παντὸς στρατιώτης· ἢ ὁ συνεστραμμένος καὶ συνηθροισμένος ὄχλος. ἀλλὰ μὲν οἱ αἰολεῖς στροφὴν λέγουσι τὸ ῥῆμα καὶ
στρατὸν λέγουσι τὸ συνεστραμμένον πλῆθος· ἢ παρὰ τὸ στερεῶς ἵστασθαι, στρατός. ἢ παρὰ τὸ στερρῶς ἅπαντας ἐφάλλεσθαι.
ἰστέον δὲ ὅτι τῶν περὶ τὸ στράτευμα ταξεῶν καὶ ἡγεμονικῶν, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμός, καλεῖται πεμπάς· ὁ δὲ
ἄρχων, πεμπαδάρχης· ὁ δὲ τῶν δέκα δεκάς, καὶ δεκάδαρχος· ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι λόχος, καὶ λοχαγός· ὁ τῶν πεν-
τήκοντα, πεντηκοστύς· καὶ πεντηκόνταρχος· ὁ τῶν ἑκατὸν τάξις, καὶ ταξίαρχος· ὁ τῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίων,
σύνταγμα καὶ συνταγματάρχης· ὁ τῶν πεντακοσίων πεντακοσιοστύς, καὶ πεντακοσίαρχος· ὁ τῶν χιλίων χιλιοστύς·
καὶ χιλίαρχος· ὁ τῶν δισχιλίων, μεραρχία καὶ τέλος, καὶ μεράρχης· καὶ τελάρχης· ὁ τῶν τετρακισχιλίων, φάλαγξ καὶ
φαλαγγάρχης· ὁ τῶν μυρίων μυριοστύς, καὶ μυρίαρχος· αἱ δύο διφαλαγγαρχίαι, τετραφαλαγγαρχία· ἀνδρῶν μυρίων
ἑξακισχιλίων· καὶ ὁ ἄρχων, τετραφαλαγγάρχης· τὸ μὲν γὰρ πεζικὸν ἅπαν στράτευμα, ὁμωνύμως τοῖς μερικοῖς ταγ-
μασι λέγεται φάλαγξ· καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός· τοῦ δὲ ἱππικοῦ, ἵππαρχος· τὸ δὲ συναμφότερον, πεζοί τε καὶ ἱπ-
πεῖς, στρατιά· τῆς δὲ στρατιᾶς, τὸ μὲν μέτωπον λεγόμενον, ὃ καὶ πρωτοζυγόν, καλοῦσι πρωτοστάτας· καὶ ὁ ἡγούμενος πρω-
τοστάτης· αἱ δὲ παρ' ἑκάτερα τὰ πλάγια κέρατα, δεξιόν τε καὶ εὐώνυμον, αἱ αὐτοὶ καὶ παραστάται· ὁ δὲ ἄρχος ὁμοιό-
μως· αἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τὸ βάθος τεταγμένοι, ἐπιστάται· τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγόν, οὐρὰ καὶ
οὐραγία, καὶ οὐραγός· ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ· ἡ συνήθεια, πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ· ὁ δὲ γε τοῦ παντὸς στρα-
τοῦ ἡγεμονεύων, βασιλεύς. Στρατόφιν, ἀντὶ τοῦ στρατοῦ· Ὅμηρος Ἰλιάδος κ΄· αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆας, ἀπὸ στρατόφιν προκα-
λεῖν· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ στρατοῦ· κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς. Στρατοῦντι, ἐστρατευκόσιν. Στραφῆναι, ἀ-
ναστραφῆναι, ἢ στραφῆναι. Στρίβλαι ναυτικαί, τὰ ξύλα τῶν νεῶν, ἐν αἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα· ἀττικοὶ δὲ τὰ
βασανιστήρια. Στρέβλη, παρὰ τὸ στρέφω, στρέψω, στρέβλη· ὡς στέλλω, στήλη· καὶ στρεβλόν, τὸ στραβὸν οὕτως Ἀπολλώνιος. Στρεβλά,
οὓς καὶ στραβοὺς ὀνομάζουσι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στρεβλόν, καμπύλον, σκολιόν. Στρεβλούμενα, δεσμούμενα.
Στρεβλοῦται, αἰκίζεται, βασανίζεται. Στρεβλὰ κόγχη, ὁ σάλπιγξ. Στρέμμα, εἶδος πίμματος. Στρέμμα-
τα, περὶ νεῦρα. Στρεπτὴ γλῶσσα βροτῶν λέγει Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ ὑγρὰ καὶ εὐλύγιστος· ὅθεν καὶ γλῶσσα λέγεται· οἱονεὶ
κλῶσσα, διὰ τὸ εὔκλαστον, ἢ καὶ ἁπλῶς στρεπτή, ἡ ἐπὶ τὰ ἐναντία ἐπιχεοῦσα, κἀν εἰ ἀμφοῖν μεθ' ὁμοίων ὁ [illegible] σαφέστερον
ἑρμηνεύων ὁ ποιητής, λέγει· πολέες δ' ἔνι μῦθοι, παντοῖοι ἔνεισι· καὶ οὐ μόνον πολλοί, ἀλλὰ καὶ παντοῖοι· καὶ ἐναντίοι ἑρμη-
νεύουσι πολυγλώσσως· αἰνίσσεται δὲ διὰ τούτου ὁ ποιητὴς καὶ τὴν ἑαυτοῦ εἰς τὸ λέγειν δεινότητα· καὶ τὸ πολύφωνον, καὶ
ἀμφίγλωσσον. Στρεπτοί εἰσι χόνδροι, ἀπὸ βρέγματα λέγουσιν οἱ παλαιοί· ἔστι δὲ κατ' αὐτούς, ἀπόφθεγμα· [illegible]
τῆς περιφορᾶς δι' ὀλίγον λέξεων· οἷον, γνῶθι σαυτόν, καὶ ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα· καὶ τὰ ὅμοια· τὸ δὲ ἐπιχείρημα τούτου, ἐκ τοῦ μεί-
ζονος εἴρηται. Στρεπτὸν χιτῶνα παρ' Ὁμήρῳ, οἱ μὲν ἐπὶ ἱματίου νοοῦσι· λέγοντες στρεπτὸν τὸ κλωστόν· οἱ δὲ ἐπὶ θώρα-
κος ἁλυσιδωτοῦ [illegible]· ἡ δὲ λέξις κεῖται καὶ ἐν τῇ φ΄ ῥαψῳδίᾳ· ὅτι δὲ ὁ σώματος κόσμος τὸ στρεπτόν, δηλοῦσι
σαφῶς οἱ παλαιοί. Στρηνίζει, [illegible] τρυφᾷ. [illegible] Στραγγεύεσθαι, τὸ τήκεσθαι λιμῷ· παρ'
ὅ μέρος ἢ οἷον κατὰ στράγγα ἐκρέειν· ὃ δηλοῦν τι καὶ τὸ ἀπολιβάζειν, ἔστ' ἀπὸ τῆς [illegible] λείβεσθαι, ὅ ἐστι κατὰ τὸ λιβάδιον,
ὑγροῦ ῥεῖν ἐκφοράν. Στραγγεύεσθαι, στραγγίζεσθαι· τουτέστι κατ' ὀλίγον κινεῖσθαι, ἢ ἐκλείπειν ἢ παλαιπωρεῖν· ἅμα
ἀπὸ τῆς στραγγός, [illegible] καὶ ἀποβολῆς τῆς ἰκμάδος ὑπερθέσει, στραγγεύεσθαι· ὃ καὶ ἀπολιβάζειν φασὶν ὁμοῦ ὅμοι-
ον, οἱονεὶ κατὰ λιβάδα ἐκρέειν. Στραγγουριῶσι, [illegible] στρεβλουμένοις ἢ ἐκ προσόδια τρίβουσιν
ὅθεν ἡ στραγγουρία ἢ κατὰ βραχὺ πρόεσις τοῦ ὕδατος· οὕτω Δίδυμος· ἐντεῦθεν καὶ ἡ στραγγουρία, ἀπὸ τοῦ κατὰ στράγγα οὐρεῖν.
Στρίφανον, ἀξίνη καὶ πέλεκυς. Στριφοδινεῖν, συστρέφεσθαι. Στρίφει, στρόφοι παρέχειν παρὰ τῷ Ἱπποκρά-
τει. Στρέφειν λέγεται, τὸ ἐπιστρέφειν καὶ ἀναστρέφειν· στρέφειν ἐπὶ νοῦ, τὸ ἀναλογίζεσθαι καὶ ἐνθυμεῖσθαι· στρέφειν
καὶ τὸ κατὰ στρέφειν τὸν βίον, ὡς τὸ διὰ τὸ κυκλοῦν, ἐπὶ πρώτης συζυγίας λαμβάνεται· αἰτίᾳ τοῦ στρέφειν ἐπὶ νοῦ, καὶ ἀνα-
λογίζεσθαι· κυκλοῦν δέ, ἐπὶ πρώτης συζυγίας, τὸ περικυκλοῦν καὶ περιστοιχίζεσθαι. Στρίφνος, τὸ ἀεὶ ἐπακμεῖ ἐν τῷ
περὶ ὄρων καὶ τόπον ἡ φύσιν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στρεφθέντα φιλῶ λέγει Ὅμηρος, οὐ μὴν στρεφθέντα· ὡς Ἀριστοτέλης
στρεφθεῖσαι, ἀντὶ τοῦ τραφεῖσαι· προτιμῶνται γὰρ οἱ σοφοὶ τὴν καίριον τραχυφωνίαν, τῆς ἀκαίρου λειότητος· ὡς δηλαδὴ
τὸ βρεχθῆναι τὴν γῆν παρὰ Δίωνι, ἀντὶ τοῦ βραχῆναι· καὶ τὸ θαφθεῖσι παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ταφεῖσι καὶ ἄλλα· κρυφθείς, καὶ βλα-
φθείς. Στρίφος, στρέμμα· δέρμα· βύρσα· δωριεῖς. Στριφοῦσαι, τῶν ἰνδῶν [illegible] ἃ καλεῖται κοτύλα. Στρίφω,
σημαίνει καὶ τὸ πανουργεύειν· στρίψοι προστακτικὸν ἐκ τοῦ στρέφω· ὁ μέλλων στρίψω· ὁ παρακείμενος ἔστριφα· ὁ παθητι-
κός, ἔστραμμαι. Στρίφωσις, κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη. Στρέψα, πόλις ἐπὶ τῆς θρᾴκης. Στρίψασα, καὶ
ἀντὶ τοῦ κλέψασα· πολλοὺς δὲ θαλάμους καὶ στρέψασα ἐμούς. Στρεψαῖοι, ἔθνος περὶ Μακεδονίαν. Στρεψιδικεῖν, ἐκ
τοῦ στρέφειν καὶ δικῶν συντέθειται, Ἀριστοφάνης λέγων ὁ ποιῶν καὶ αὐτὸς ἀλλαχοῦ ἐν τῷ πρώτῳ ἐπ' ἔξοδα χρόνων, ὃ καὶ
[illegible] κακουργοῦ ἐρρέθη, ὡς ἐκ τοῦ καίειν ἢ πυροῦν Ἀριστοφανικῶς ἡ λέξις συντίθεται· ἀφ' ἧς καὶ καπυρίδια παρὰ τῷ Διονυσο-
φάνει τὰ καλούμενά φησι τρέκτα καὶ ὅρα τὴν ἐπὶ τοῦ ἀρτυχρῶσι παλαιαὶ τοῦ τράκτου ἐν δὲ τῷ [illegible] καὶ φοῦρνον

ἐκαλοῦσι

Στολισμὸς, ἱματισμός· κόσμος. Στόλοι, τὰ ἄκρα τῶν πρυμνῶν καὶ ὀξέα· χάρακες ἀπὸ πρυμνῶν. Στόλος, ἡ διὰ θαλάσσης πορεία, καὶ τὸ τῶν νεῶν πλῆθος· καὶ ἡ διὰ γῆς πορεία καὶ αὐτὴ ἡ στρατιά. Στολιζῶδες, μικρολόγος. Στόμα καθ' Ὅμηρον, ὁ τόπος τῶν προμάχων· οὕτω γὰρ τάξεως εἶχον οἱ ἀριστεῖς· μετρίους, τοὺς μάχας ὄπισθεν φάλαγγας· οὐραγοὺς δὲ λεγόμενον· οὐρὰ γὰρ καθ' ἑξῆς ἐκφέρεται, τὰ ὀπίσω τῆς φάλαγγος· καὶ τὰ ἄκρα πρὸς ἀριστερά. Στόμα, παρὰ τὸ τέμνω τὸ κόπτω· τὸ τέμνον τὰ σιτία. Στόμα θανάτου, τάφος λέγεται Ὅμηρος· χάσιν γὰρ αἱ γαῖαι πᾶσιν, ὅταν πάντες δαμῶσι. Στόμα ὑσμίνης, καὶ στόμα πολέμου Ὅμηρος· πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἷμα τέγγοντος· ἔχει δὲ πάστεος ὅτε τὸ πολέμου στόμα δύμεναι, εἴ τις ἀρτοὶ στε, ὡς ὁ Ἀχιλλεὺς τροφὴν μὲν εἰς τὸ ἐκείνου στόμα οὐκ ἤθελεν· αὐτῆς δὲ πολέμου στόμα δύναι ἐπιθυμεῖ· ὁ πολλοὺς καθίμασε αὐτοὺς ἀριστεῖς· τοιοῦτον γὰρ δηλοῖ τὸ αἷμα τέγγειν· καὶ ὅτι οὐδὲν εἰ στόμα λέγει πολέμου, τὸ πρὸς μάχης ὁρμὴν ἐπιτιθέσιν· ὡς γὰρ οὐρὰ στρατοῦ, τὸ ὄπισθεν· ὅθεν καὶ τὸ οὐραγεῖν καὶ οὐραγός· οὕτω καὶ τὸ στόμα ἐν ᾧ οἱ πρόμαχοι ἵστανται. Στομάργου, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐπιδημιῶν ὁ διοσκουρίδης, οὕτω γράφει· καὶ δηλοῦσθαί φησι τοῦ λάλου τρόπου μανικῶς· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ στομάργου γράφουσι, καὶ ὄνομα κύριον ἀκούουσι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Στόμαχος, δι' οὗ καταπίνομεν τὴν ὑγρὰν καὶ ξηρὰν τροφὴν, ἔτι στόμα ἐστὶ τῶν χιομένων· ἢ ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ στόματος εἰς τοῦτον χεῖται· ἢ στόμαχος, ὁ τοῖς σιτίοις μαχόμενος· θλίβουσι γὰρ αὐτὸν ἢ θλίβονται μᾶλλον ταῦτα. Στομάχου θέμεθλα, τὴν αὐτοῦ θέσιν λέγει Ὅμηρος στόμαχον καὶ νῦν φράζων, οὐ τὸ τῆς κοιλίας στόμα κατὰ τοὺς ὕστερον· ἀλλὰ τὸν λεγόμενον βρόγχον, περὶ τὰ τοῦ λαιμοῦ ἔσχατα. Στομβάζω, τὸ διὰ τοῦ στόματος βάζω· ἤγουν τὸ μεγάλα καὶ ὄγκον ἔχοντα στόματι λέγω. Στόμβον, βαρύηχον, βαρύφωνον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Στόμια, τὰ χαλινὰ ποιητικῶς· στόμιον δὲ, ἐπὶ φρέατος καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν. Στομοδῶκοι, στωμύλοι. Στόμοις, λοιδορίαις· ἐγὼ στόμοις φημὶ, τὰς διὰ στόματος ὕβρεις ἢ στωμυλίας. Στωμύλος, πολυλάλος· φλύαρος, δεινὸς, αἰσχρός. Στομφάζοντας, ἐπ' ἔργῳ γελῶντας· καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύεσθαι· εἴρηται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ στόματος ἢ τῆς ὄμφακος. Στομφάζω, τὸ λαμπρὰ γορῶ, ἀμφιβάτως. Στόμφακα, λέγει τὸν Αἰσχύλον ὁ Ἀριστοφάνης· ἤγουν σκληρόν· παρὰ τὸ στόμα· καὶ τὸν ὄμφακα· ἀντὶ τοῦ ἀχάριστον [illegible], μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. Στομώματα, χαράγματα· τινὲς δὲ στοβάσματα· λοιδορημῶν· στόμος γὰρ καὶ ἡ λοιδορία. Στομώσεις, ὀξύνσεις· ἢ εὔστομοι ποιήσεις· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν. Στομώσας αὐτὸν παρ' Ἀριστοφάνει· ἀντὶ τοῦ εὔστομον ποιήσας, αὐτὸν στομόω στομώσω. Στοναχαὶ, στεναγμοί. Στοναχίζεσθαι, ὄνομα πεποίηται· καὶ δηλοῖ ποιὰν βοήν τινα, καθὰ καὶ τὸ στένειν ἐπὶ θαλάσσης, παρὰ σοφοκλεῖ λεγόμενον· οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ θρήνου ἡ λέξις τίθεται, φησὶ καὶ ἐπὶ ἁπλῶς θορύβου. Στόνοι, τὰ ἴσα τῶν κεραμίων καὶ στρογγύλα. Στόνος, στεναγμός· λύπη· ἀπὸ τοῦ στένω· καὶ στονόεντα, τὰ τῶν πολλῶν στεναγμῶν αἴτια. Στόνυξ ἐστὶ κυρίως, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· καταχρηστικῶς δὲ, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον. Στόνυξι, κέρασι. Στόνυχες, τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀνύχων. Στοβάζειν, κακολογεῖν. Στοργὴ, φιλία ἔμμονος· παρὰ τὸ στέργειν τὸ ἐμμένειν. Στορέννυμι, στορέω, στορέσω, στορεννύω, στορέννυμι. Στορέσας, ἀπορρίψας, καταχωμίσας, καταστρώσας. Στορέσουσι παρὰ θεοκρίτῳ αἷον, χ' ἀλκυόνες στορεσεῦντι· ἀντὶ τοῦ στορέσωσιν· ἤγουν καταχαμώσωσιν. Στορεὺς, γαλεοποιός· ἢ τὸ ἀντὶ τοῦ σιδήρου τρύπανον ἐμβαλλόμενον ξύλον, ῥάμνου ἢ δάφνης. Στορέω, στορέσω· στορέσαι· πρὸ τε τοῦτο ἐστὶ τοῦ στρῶσαι· καὶ καταστρῶσαι· ἀφ' οὗ καὶ τὰ στρώματα· καὶ στορῶ στορέσω· καὶ καταστορῶ καταστορέσω, τὸ γαληνῶ· καὶ στορέσας μετοχή· στορῶ στορέσω, συγκοπεὶν, ἀντὶ τὴν συζυγίαν· στρῶ γὰρ στρώσω γίνεται· ἀγαθὸν δὲ στοχῶ, στόρεσμα· ἔτι στρῶμα. Στορέσαι, κυρία λέξις ἐπὶ κλίνης· λέγεται καὶ ἐπὶ γαληνιώσης θαλάσσης· καὶ αἰθέρα κιναὶ ἐστόρεσεν πάτροκλος, ἐστὶ δὲ θέμα τοῦ στορῶ τοῦ ῥήματος, τὸ στορῶ· καὶ συγκοπεὶν καὶ λυόμενον, μετέπεσεν εἰς τρίτην συζυγίαν στορῶ καταστρώννυμι. Στόρθυξ, ἡ ἐπιδορατίς, καὶ τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος. Στόρνη, ζώνη. Στορνῦσα, καθ' ὁμοιότητα παράγεται τοῦ ὀρνῦσθαι, καὶ τῶν ὁμοίων ὡς γὰρ ὄρω· ὄρνω· ὀρνύω· ὄρνυμι· οὕτω στορῶ· στόρνω· στορνύω, στόρνυμι· ὅθεν στορνὺς· οὗ θηλυκὸν ἡ στορνῦσα· δῆλον δὲ ὅτι ταυτὸν ἐστὶ στορέσαι, καὶ στόρνυσθαι, παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον καὶ στρῶσαι συγκοπεὶν, ἐκ τοῦ στορῶ· μεταπεσὸν ἐκ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων εἰς τρίτην, ὅθεν καὶ τὸ στρῶμα καὶ τὸ τῆς νεὸς κατάστρωμα. Στορτίαι, τὴν ἀστραπήν. Στοχάζειν, εἰς στοιχοὺς καταχλείειν τὰ βοσκήματα. Στοχάζομαι, τεκμαίρομαι· παράγεται δὲ ἐκ τοῦ στοίχω τὸ κατὰ τάξιν σκοπῶ· καὶ βλέπω, καὶ βαδίζω· στοχάζεσθαι γὰρ λέγεται, τὸ πρὸς εὐθεῖαν ὁδὸν τὸν λογισμὸν ἀπευθύνειν· ὅθεν παράγεται καὶ ὁ στοχασμός. Στρυμμὰ, αὐστηρά. Στοῦπος, ἡ τοῖς ἐπιπλάττεσθαι ἐστιν ἐπὶ τῶν φορέων σκευῶν. Στοχασμὸς, παρὰ τὸ στέχω στοχάζω· στοχασμὸς γὰρ λέγεται, ἢ στοχάζειν, τὸ πρὸς εὐθεῖαν ὁδὸν τὸν λογισμὸν ἀπευθύνειν. Στραβάλος, ὁ στρογγυλίας καὶ περιάγωνος ἄνθρωπος· ἀχαιοί. Στράβηλα, κοχλίαι. Στραβεὺς, κομμεύς. Στραβήλω, τῷ κόγχῳ ᾧ ἐσάλπιζον. Στραβός· ἰστέον δὲ ὅτι τὰ κατὰ τὸν στραβὸν οἱ παλαιοὶ καὶ οὕτω φράζουσιν· οἱ μὲν ὅτι βλεπεδαίμων ὁ διεστραμμένος τὰς ὄψεις, καὶ οἷον ὑπὸ δαίμονος πεπληγώς· παυσανίας δὲ προστίθησι, καὶ ὅτι τοὺς στρατιωτικοὺς οὕτως ἔλεγον· ἄλλοι δὲ ὅτι ἰλλὸς παλαιῶς· διεστραμμένος· στραβός· καὶ ἰλλώπτειν καὶ ἐνιλλώπτειν, τὸ ὑγροῖς ὡς φησιν αἴλιος διονύσιος, καὶ ἐπιμύουσι, καὶ κατακεκλασμένοις ὄμμασιν ἐμβλέπειν· παυσανίας δὲ, ἐνίλλειν τοὺς ὀφθαλμοὺς καταμυκᾶσθαι, καὶ ἰλλώπτειν· καὶ ἐπιλλοῦν, τὸ μυκτηρίζειν, ἢ καταλλώπτειν, τὸ καταμυκτηρίζειν· ἢ τοιαῦτα μὲν τὰ τοῦ φολκοῦ. Στραγγαλῶδες, διεστραμμένον. Στραγγαλίας, διαπλοκάς, διεστραμμένας δολιότητας. Στραγγαλίδες, τὰ δύσλυτα ἅμματα· ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε. Στραγγεύομαι, παίζομαι· θλίβομαι· Ἀριστοφάνης· τί ταῦτα ἔχων στραγγεύομαι, τὸ ἔχων· πλεονασμὸς ἀττικῶς. Στραγγός, στρεβλός· ἄτακτος ἢ στόμα. Στραγγουρία, ἡ δυσουρία. Στραγγεύεται, διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πράσσεται. Στράγξ, ἡ ἐπιχυθεῖσα ῥύσις· παρὰ τὸ στάζω· στάζω, στάξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ στράγξ. Στραίβασα, ὀξέα. Στράξ, σταγών. Στράπτει ἢ ἀστράπτει, ἀττικῶς γράφεται· ὡς καὶ στάχυς καὶ ἄσταχυς καὶ σταφὶς, καὶ ἀσταφίς· καὶ τὰ ὅμοια, ἅπαξ. Στρατάρχος, στρατηγός. Στρατεία, ἡ στράτευσις· στρατιὰ δὲ, τὸ στράτευμα· στρατόπεδον δὲ κυρίως ὁ τόπος ἐν ᾧ ἵσταται τὸ στράτευμα· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ αὐτὸ τὸ στράτευμα. Στρατεύω, στρατεύσω

τοῦ τοῦ στίζω τὸ κεντῶ· καὶ στικτὸν, τὸ κοινῶς κεντητὸν, καὶ τὸ ποικίλον, ὡς τὸ δέρμα τῆς παρδάλεως. Στικτὸς, κατα
στικτὸς· ἀπὸ τοῦ στίζω τὸ μαστίζω. Στιλβῶσαι, ἀστράψαι. Στίλβω, λάμπω· καὶ τὸ στιλβοῦντα, στίλβω. στίλ
βω δὲ τὸ ξίφος μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ· καὶ στίλβει τι ὁ χρυσὸς, ἀντὶ τοῦ στίλβειν ποιεῖ. Στίλβοντες ἐλαίῳ, ἀντὶ τοῦ
στιλπνοὶ, ὡς εἰ καὶ ἔλαιον αὐτοῖς ἀπέσταζε, κατὰ τὸ ἀπολείβεσθαι ὑγρὸν ἔλαιον· στίλβειν, ἀντὶ τοῦ λαμπρὸν καὶ λεῖον,
καὶ οἷον ἀκτῖνας τῆς λαμπρότητος ἀφιέντων· καὶ στιλβηδὼν, ἡ τῶν τοιούτων λαμπρότης· καὶ στιλπνὸν, τὸ στιλβηδόνος
μετέχον καὶ περισίλβει τι ὁ χρυσὸς, ἀντὶ τοῦ στίλβειν ποιεῖ. Στόλος, ἢ κτίλος· ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης κριός.
Στιλπνὸς, ἀπὸ τοῦ στίλπω, ὡς θάλπω θαλπνός· καὶ τέρπω τερπνός· ἐκ δὲ τοῦ στίλπω, καὶ ὄνομα κύριον ὁ στίλπων· στερ
ξεται δὲ τὸ στίλπω, ξηρὸν δὲ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ τὸ στίλβω· ἐξ οὗ καὶ στιλβηδὼν· οὕτω διφορεῖται καὶ τὸ καλύπτω· φαίνεται γὰρ κα
λύβω εἶναι, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ καλύβη· πλὴν ὅσον στίλπω μὲν, κοινότερον τοῦ στίλβω· τοῦ μὲν τὸ καλύβω οὐδεὶς στερε
αὐτὸ δὲ ἀπροσεῖται καὶ καλύψω, καλύξω λέγεσθαι ἀφ' οὗ τὸ κάλυξ, κάλυκος· ἔχει δὲ διφόρησιν ὁμοίως καὶ τὸ βλά
πτω· λέγεται γὰρ αὐτὸ καὶ βλάβω, ὡς τὸ βλάβεται δὲ γούνατα ἰόντι· πολλὴ δὲ καὶ ἀπηχίησις τοῦ βλάπτεσθαι τοῦ
μᾶλλον· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ κοινή· ἔβλαβον γὰρ φαμὲν, ἡ βλαβεὶς βλαβέντος· ᾗ συμφωνεῖ καὶ ἡ βλάβη. Στιλπνότης, ἡ
λαμπρότης· ἡ λαμπηδὼν· καὶ στιλβηδὼν, στιλβηδόνος. Στίμμι, εἶδος βάμματος. Στίξας, σημεῖον ποιήσας· μαστι
γώσας. Στίξασθαι, περιστήσασθαι ἐν κύκλῳ. Στίξ μὲν ἐστιν ἀνδρῶν πεντακοσίων κατὰ τοὺς παλαιούς· οὐλαμὸς δὲ τά
ξις, ἐκ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν· φάλαγξ ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι· πύργος δὲ ἡ ἐκ τριακοσίων ἑξήκοντα τάξις· αἱ τετρα
γωνοειδῶς πυκνούμεναι· Ὅμηρος δὲ ἐν τῇ ἀδιαπτώσει ταύτῃ, χρῆται ταύταις ταῖς λέξεσιν, ἐν γ' τῆς Ἰλιάδος· λαμβάνει δὲ
αὐτὰς ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῆς κατὰ πληθὺν πάσα τάξεως· ἐν οἷς λέγει, στίχας ἀνδρῶν καὶ οὐλαμὸν ἀνδρῶν, καὶ πυκινὰς φάλαγ
γας, καὶ πύργους ἀχαιῶν· γίνεται δὲ ἡ στίξ ἀπὸ τοῦ στείχω, διὰ τὸ τῆς πορείας ἄπαντος. ὁ λαμὸς δὲ, παρὰ τὸ οὖλον τὸ συ
νεστραμμένον ὡς τὸ οὖλον κεκλήσονται· ἐξ οὗ καὶ οὐλόθριξ· ἵνα δηλοῖ οὐλαμὸς, στρατοῦ συστροφήν· φάλαγγες δὲ παρὰ τὸ φα
λάγγια, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· οὕτω δὲ παρ' ἐκείνοις ἐκαλοῦντο τὰ ξύλα· ὅθεν αἱ στρατιωτικαὶ φάλαγγες· ἐπεὶ ξύλοις οἱ
πάλαι καὶ ῥοπάλοις, καὶ κορύναις ἐμάχοντο· διό φασι μὲν καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκ ξύλου οἰκοδομήματα, φαλαγγίας καλοῦμεν·
καὶ μάλιστα διὰ τοῦτο, καὶ τὰ ἐν τοῖς ὁδοῖς τῶν ἀκων τεχνουργούμενα ἀράχνια, φαλάγγια λέγεται· ἴσως δὲ καὶ τὰ τοῖς
πλοίοις ὑποτιθέμενα ἔρματα, ἐντεῦθεν οἱ παλαιοὶ φαλάγγια λέγουσιν· Ἀριστοτέλης δὲ καὶ ἀντὶ δακτύλου τὴν λέξιν τίθη
σιν· οὗ τὸ μὲν καμπτικὸν φησι κόνδυλον· τὸ δὲ ἄκαμπτον, φάλαγγα· ὁ δὲ πύργος καθ' ὁμοιότητα τῶν οἰκοδομουμένων
λέγεται, διὰ τὴν τῶν στρατιωτῶν πύκνωσιν. Στῖον, ὅ ἐστι ψηφίς· λίθος· στία γὰρ, αἱ παρὰ τῇ θαλάσσῃ ψηφίδες· καὶ στιώ
δες, τὸ σκληρὸν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στίπτον, τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν. Στιπτὴ ἢ ὕδρας, ὁ δὲ νομεύς ὁδοῦ. Στιπτὰ
γέροντες παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ πυκνοί· εἴρηται δὲ, ἀπὸ τῶν ἐσθήτων, αἵ τινες ὑφανθεῖσαι εἰς πυκνότητα συνά
γονται· ἢ ἀντὶ τοῦ στερεοὶ, καὶ πεπιλημένοι· ἀπὸ τοῦ στίβειν ὅ ἐστι πατεῖν. Στιτθὸν, εἶδος ἀκρίδος. Στίφη, πλήθη· συ
στήματα· τάγματα. Στιφρὸς, πυκνὸς, εὐθαλής. Στίφος, τὸ τάγμα· σύστημα· τάξις πολεμική· ἢ φάλαγξ· συστροφή· παρὰ
τὸ συστάσιον. Στιφραὶ, ξηραί· προσεσταλμέναι· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στιχάω, παραγίνεται ἀπὸ τοῦ στείχω τὸ ἐν τά
ξει πορεύομαι, γίνεται παρακείμενον δευτέρας συζυγίας στιχῶ· ἐξ οὗ ἡ στίξ ἡ τάξις τῶν τεσσαράκοντα ἀνδρῶν, ἐκ τοῦ στεί
χω στείξω· ἢ ἀπὸ τοῦ στίζω στίξω ἔστιχα. Στίχας, τὰς τάξεις λέγει Ἀριστοφάνης· τὰς στίχας ὁρᾷς γε τὰς δὲ τῶν λαῶν.
Στίχες αἱ στρατιωτικαὶ τάξεις· τούτων εὐθεῖα ἑνικὴ στίξ, γινομένη ἀπὸ τοῦ στείχω στείξω· προσαγομένη δὲ ὅμως διὰ διφθόγ
γου· ἐπεὶ μηδὲν ὄνομα εἰς δίφθογγον λήγει μετὰ διπλοῦ ἀπαθές· διὸ καὶ ἡ τῆς γυναικὸς εὐθεῖα σεσιγηται· ἡ δὲ θρὶξ
καὶ ἡ αἴξ, ἀπὸ συναιρέσεως ἔχουσι τὰς διφθόγγους. Στιχηδὸν, κατὰ τάξιν. Στίχος, ὁ ἔμμετρος λόγος, καὶ ὁ παρὰ Ῥωμαί
οις ὀρδὸ· καὶ στιχίζω τὸ στίχους ποιῶ. Στιχίζω, στίχους γράφω, στοιχίζω δὲ τὸ περικυκλῶ δίφθογγον. Στίχος, ἡ ἐπίστιχος
τάξις. Στιχόωσι, βαδίζουσι· στείχει, διατρέχει. Στλεγγίδες, τὰ τρίμματα, ἃς ἐν τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι, τὸν ῥύπον
ἐκξέομεν· Λυκόφρων· ἢ λιπῶ στλεγγίσματα. Στοαὶ, ταμεῖα τὰ ἀνδρώνια. Στοβάζειν, κακολογεῖν. Στοβὸς, λοιδο
ρία· ὄνειδος. Στοά, ἀπὸ τοῦ στοιά· στοαὶ δὲ αἱ καμάραι ἢ τὰ λεγόμενα προσκλιτά. Στοιβάζω, σωρεύω. Στοιβάς, ἡ
στρωμνὴ ἢ τρυφῆς βρύλης· παρὰ τὸ στοιβάζω. Στοιβὴ σύνθεσις· καὶ εἶδος χόρτου. Στοιχεῖα, γραμματικοὶ μὲν τὰ γράμ
ματά φασι· φιλόσοφοι δὲ, πῦρ· ὕδωρ· ἀέρα, γῆν· ἐξ ὧν τὰ σώματα συνίσταται· ἢ εἰς ἃ ἀναλύεται· ἰστέον ὅτι τὰ στοι
χεῖα, τριχῶς ἑρμηνεύονται· πόῤῥω, προσεχῆ, καὶ προσεχέστατα· ἢ πόῤῥω μὲν, ὡς τὸ πῦρ ἡ γῆ· τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ἀήρ· προσεχῆ
δὲ, τὸ θερμὸν· τὸ ψυχρὸν· τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὑγρὸν· προσεχέστατα δὲ, τὸ αἷμα· τὸ φλέγμα, ἡ ξανθὴ χολὴ καὶ ἡ μέλαινα· ἅπερ
διὰ τὴν ἄκραν αὐτῶν ἀχθουσιν, προσεχέστατα ὀνομάζονται· στοιχεῖόν ἐστιν, συστάσεις οὐσίας, κατ' ἐναντιότητα ἐκ α
πέρας· στοιχεῖόν ἐστιν, οὐσία ἀρχῆ κτίσεως τι πάρτιμον· ὡς ὁ ἀπόστολος Παῦλος· οὐκέτι γινώσκομεν Χριστὸν κατὰ σάρ
κα· τουτέστιν, ἐν οὐσίᾳ ἔδωσεν· ἡ ἀρχὴ καὶ ἄγριος οὐσία, πάντα ἀπαθής ἐστιν, δεχομένη τὸ ἑαυτοῦ βούλημα, εἰς ἀγγέ
λους, εἰς ψυχὰς, εἰς ἕτερα, νοητὰ, καὶ ἀθάνατα· εἰς αἰσθητά· εἰς γῆν· εἰς ὕδωρ· εἰς πῦρ· εἰς ἀέρα· εἰς ψυχρὸν· εἰς ξηρόν· εἰς
ὅ τι ἂν βούλαιτο στοιχεῖον· ἔστι δὲ ἡ πρώτη καὶ ἀμερὴς τοῦ ἐνάρθρου φωνή· ἢ φωνῆς ἐλλαμπὶ δὲ φθόγγος, ἐλάχιστος· διὰ τὸ εἶ
ναι ἀμερὲς, διότι οὐ μερίζεται ὡς ἡ συλλαβή· παρέπεται δὲ τῷ στοιχείῳ τέσσαρα, ὄνομα· σχῆμα· χαρακτὴρ· δύναμις·
στοιχεῖον δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ στείχω τὸ ἐν τάξει πορεύομαι. Στοιχείωσις, ἡ πρώτη μάθησις, ἡ ἡ διατύπωσις, καὶ ἡ διάτα
ξις, καὶ ἡ ὁδηγία, ἡ στοιχείωσίς ἐστιν, ἡ ἐκ διαφόρων συντεθεῖσα μονοειδὴς θεωρία. Στολάρχης, ὁ τοῦ στόλου ἄρχων· ὁ
ναύαρχος. Στολὴ, ἀπὸ τοῦ στέλλω· ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς λ'· κυρίως ἀποστέλλειν ἐστὶ, τὸ διά τινος ἐκπέμπειν· ὅθεν καὶ
στόλος, ὁ πολλῶν πλοίων ἀπὸ τόπου καθαριστικῶς δὲ, ἡ τὸ δι' ἑτέρου τινὸς ἐκπέμπειν ἐν αὐτῷ· ὅρος· παρὰ τὸ στέλλω οὖν
τὸ πλοῖον γίνεται στόλος. Στολμὸν, χιτῶνα· στολισμὸν σώματος. Στόλοφον, τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας· καὶ γενειοῖς
ψιλὸν· ἔτι δὲ ἴδρον, ἔστε ἄθρωπος· δηλοῖ δὲ ἡ αὐχένας· ἡ σκληρόν. Στολοφατίς, τὸ τῆς ἰοῦς μέτωπον, διὰ τὰ κέρατα·

Στῖα, παρέστι ἴσω. Στῖα, ψῆφος αἱ δὲ, στιάς· δηλοῖ δὲ καὶ στενοχωρίαν, ἢ λιθουργίαν. Στιβύσσειν, ἀνελίσσειν. Στιβόν, γλαυκόν. Στίε· ἵστημι παρὰ τὰ κτικὸς, ἵστην ἀόριστος ἔστην μετοχὴ στὰς στάντος· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν στῶ στῇς στῇ· καὶ προσθέσει τοῦ ε· ἐὰν στέω. Στιβέεσι λασίοισι, τοῖς πυκνωμένοις λογισμοῖς καὶ εὐψυχίᾳ. Στηθάνιον, μέρος τι στήθους, καὶ τὸ ὑποχαριστικόν. Στηθίας, ὄρνις ποιός. Στῆθος, παρὰ τὸ ἑστάναι· διότι ἕστηκεν ἀσάλευτον· ἢ ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ἡγεμονικὸν ἕστηκεν, ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ σιτία διαθεῖται. Στῆθος, καὶ τὸ στηθάνιον, τὸ μέσον τοῦ στήθους. καὶ στήλη, κυβοειδὴς λίθος, ἐπίγραμμά τινος ἔχων· καὶ ἀπὸ τούτου στηλιτεύειν, ἰδίως ἐπὶ κατηγορίας· καὶ στηλιτευτικοὶ λόγοι· καὶ ἀναστηλοῦν, τὸ ἀνιστᾶν· ἐν τῷ φανερῷ θεῖναι καὶ στηρίζειν ὁ ἥλιος, ἀμετάβατος· καὶ στηρίζω τινὰ, μεταβατικῶς· καὶ στοιχεῖον κύριον, καὶ στῆσαι, τὸ παῦσαι τῆς ὁρμῆς, καὶ τὸ ζυγοστατῆσαι· ὡς παρ' Ὁμήρῳ· πρὶν αὖ ἑκατὸν τε διηκοσίων τε, ἕκαστος στήσεσθαι ἐν πολέμῳ ἶσον αὐτῷ σταθμῷ, καὶ ἰσοβαρεῖς ἑκατὸν καὶ διακοσίων ἕκαστος ἠπείλει, ἐν τῷ πολέμῳ φανήσεσθαι. Στήθεα θ' ἱμερόεντα παρ' Ὁμήρῳ, σημαίνουσι· ἀπὸ τῶν πολλῶν, ἐν σημαίνουσα· τουτέστι, τὸ στῆθος. Στήθεσφι, ἀντὶ τοῦ στήθεσι· τὰ στήθεα κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς· Ὅμηρος Ἰλιάδος β· ἱδρύσατο μὲν Τεῦκρος τελαμώνιος ἀμφὶ στήθεσφι. Στηθοειδῆ μαχαίρια, τὰ σμιλία φησὶν Ἱπποκράτης. Στῆλαι δὲ προβλῆτες παρ' Ὁμήρῳ, αἱ καὶ ἔχματα πύργων ἔασι, τὰ ὀξέ χοντα τῶν θεμιλίων, ἢ αὐτοὶ οἱ θεμέλιοι, ἐφ' ὧν τὸ τεῖχος ἵσταται· φασὶ γὰρ αὐτὰς Ἀχαιοὶ πρῶτον ἐν γαίῃ θέσαν· ἕτεροι δέ φασι στήλας προβλῆτας, τὰς λεγομένας ἀντηρείδας. Στῆλαι, ἐλέγοντο τὰ ἀγάλματα· καὶ εἰκόνες· ἀνδριάντες δὲ, οἱ ἐκ χαλκοῦ φαινόμενοι τύποι τινῶν· κύρβεις δὲ, τετράγωνά τινα ὑψοῦ ἱστάμενα· ἐν αἷς τοὺς νόμους ἔγραφον· ἀπὸ δὲ τοῦ στήλη γίνεται, στηλιτεύω τὸ ὑβρίζω· ἰδίως δὲ ἐπὶ κατηγορίας λέγεται· ὅθεν στηλιτευτικοὶ λόγοι οἱ ὑβριστικοί. Στήλη, παρὰ τὸ στῶ στήσω· σημαίνει δὲ τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ κείμενον τοῦ τεθνεῶτος λίθον· ἐξ οὗ ὁ στηλίτης· καὶ στηλιτεύω τὸ θριαμβεύω, ὡς πολίτης πολιτεύω· παρὰ τὸ στῶ στήσω γίνεται καὶ στήμων· τὸ δὲ στῶ, σημαίνει τὸ ὑφαίνω. Στήλακα, τὴν νύσσαν. Στηλίδια, αἱ τεθειμέναι ὅροι. Στηλίται, οὕτως ἐκάλουν Ἀττικοὶ, οἵτινες ἐπὶ αὐτὰς τὰς ἐστηλογράφησαν. Στηλιτευθείσης, φανερωθείσης, δημοσιευθείσης. Στηλιτεύοιτο, καταβάλλοιτο. Στῆλαι, οἱ λίθοι τοῦ τοίχους, οἱ προεστῶτες κάτωθεν, πρὸς ἀντέρεισμα καὶ θεμέλια. Στῆμα, ἐν ναυτικοῖς ὀνόμασιν ἀναγέγραπται καὶ ἐπὶ φυτοῦ τίθεται καὶ τὰ ὅμοια. Στημνίον, ὁ ὑμεῖς κατὰ στήμονα, ἢ πολύστημον. Στημονίας χιτῶνας, τοῖς στήμοσιν ὁμοίους. Στήμων, τὸ στημόνιον, παρὰ τὸ στῶ, στέω· στήμων· ὡς φιλῶ, φιλέω, φιλήμων. Στημονίζω, λεπτύνω. Στῆναι, χαλεπῶς· ὁ σκληρῶς ἔχων. Στηνία, ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἐν ᾗ διασκώπτουσιν ἢ λοιδοροῦσι. Στήνιον, στῆθος. Στηνιῶσαι, βλασφημῆσαι, λοιδορῆσαι. Στῆρα, τὰ λίθινα πρόθυρα. Στήριγγες, ἐρείσματα· οἱ δὲ, τὰ δίκροια ὅπου ὑποτίθεασι τῷ τῆς ἁμάξης ζυγῷ· οἱ δὲ βάκτρον. Στηρ' ἀναχομένη, τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀναλαβοῦσα. Στηριγμένον, ἱστάμενον. Στηρίζω τινὰ, μεταβατικῶς. Στηρίξαι, στῆσαι ἐνερεῖσαι ἁρμόσαι ἐγγίσαι, κρύψαι. Στῆσαι, καθίσαι· ἐγεῖραι. Στήσασα μύλην, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ· ἤγουν παύσασα τοῦ ἀλήθειν. Στῆσαι, τὸ παῦσαι τῆς ὁρμῆς. Στήσασθαι, τὸ δανείσασθαι οὕτως ἔλεγον· ἀπὸ σταθμοῦ γὰρ πάλαι ἐδάνειζον· ἢ στάσιμον, τὸ δεδανεισμένον. Στησίφυλλον, πλεόφυλλον φυτόν. Στησιγύνη. Στητοῦδες, στατοῦδες· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στιάζει, λίθοις βάλλει. Στῖαι, αἱ ψῆφοι παρὰ Σικυωνίοις καλοῦνται· ἡ ἐσχάρα οὖν καὶ ὁ βωμὸς, ἐκ ψήφων κατεσκεύαστο· Καλλίμαχος· πολύστιόν τε μέτωπον. Στιβαρὸν, τὸ πυκνὸν καὶ στερεόν. Στιβαρὸν, τὸ συνεσφιγμένον καὶ στερρόν· καὶ στιβὰς στιβάδος, ἡ ἐκ χόρτων στρωμνή· ὑπὸ ποιούντων. Στιβὰς, κατὰ τὸ παλαιὸν μὲν στρωμνή· γίνεται δὲ παρὰ τὸ στείβειν, ὃ σημαίνει τὸ καταπατεῖν, ὡς δηλοῖ καὶ ἡ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ στιβὰς φυλλάς· πυκνὸν δὲ λέγεται παρ' οὗ τὸ στιβόμενον. Στιβὰς, ἀπὸ ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων στρῶσις καὶ φύλλων· ἡ χαμαικοίτη. Στιβδὸς, μαστιγίας δραπέτης. Στιβεῖν, ἰχνεύειν· πατεῖν· τρίβεσθαι ἢ στείβειν, ὁμοίως. Στίβη, ἡ ἑωθινὴ πάχνη· παρὰ τὸ στείβω τὸ καταπατῶ, καὶ πυκνοποιῶ· ὅθεν καὶ στίβη, ἡ ἐν τῷ καταπατεῖσθαι πυκνουμένη ὁδὸς, πυκνοῦται γὰρ καὶ ἡ δρόσος παχνουμένη· ἕρση μετὰ δασέος πνεύματος, Ἀττικῶς ἡ δρόσος. Στίβη, ἀράχνη· καὶ χρῶμα μεταλλικὸν μέλαν· καὶ στίβη, ἡ βοτάνη. Στιβειαὶ, ῥίγους. Στιβίζουσι, στιβάζουσι· δραπετεύουσι· καὶ στιβὰς παρὰ τοῦ πατεῖν, καὶ στίβειν τὸ ἰχνεύειν. Στίβοντες, πατοῦντες. Στίβος, ἡ ὁδός· ἀπὸ τοῦ στίβω τὸ καταπατῶ· καὶ ἡ τοῦ ἴχνους ζήτησις. Στίγματα, αἱ ποικίλαι ἢ ποικίλματα. Στιγματίας, ὁ οἰκέτης· ὡς στιζόμενος ἢ μαστιζόμενος, ὡς ἀχρήσιμος. Στιγμὴ, διανοίας ἀπηρτισμένης σημεῖον· γίνεται δὲ παρὰ τὸ στίζω στίξω στιγμή· ἵστησι γὰρ τὴν φωνὴν τὸ δὲ ἀπηρτισμένης, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένης· στιγμαὶ δέ εἰσι τρεῖς· τελεία, μέση, ἢ ὑποστιγμή· καὶ τελεία μὲν, σημεῖον διανοίας ἀπηρτισμένης· μέση δὲ, σημεῖον πνεύματος ἕνεκεν παραλαμβανόμενον τουτέστι, χάριν ἀναπαύσεως· ὑποστιγμὴ δὲ ἐστὶ, σημεῖον διανοίας μηδέπω ἀπηρτισμένης, ἀλλ' ἔτι ἐνδεούσης· διαφέρει δὲ στιγμὴ, ὑποστιγμῆς χρόνῳ· ἐν μὲν γὰρ τῇ στιγμῇ, πολὺ τὸ διάστημα· ἐν δὲ τῇ ὑποστιγμῇ, παντελῶς ὀλίγον· στιγμαὶ δὲ κατὰ Νικάνορα, ὀκτώ· τελεία, ὑποτελεία· ἀτελής· ἄνω πρώτη· ἄνω δευτέρα· ἄνω τρίτη, ἐνυπόκριτος· ὑποδιαστολή· διαφέρει δὲ στιγμὴ τῆς ὑποδιαστολῆς· ὅτι ἡ μὲν στιγμὴ τὴν φωνὴν διΐστησιν· ἡ δὲ ὑποδιαστολὴ, ἅμα τῇ φωνῇ, ἢ τὴν διάνοιαν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ στίζω στιγμή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, στιγμή· ἐπὶ ἰωτοῦ καὶ τοῦ υ· εἰώθασι γράφεσθαι δύο στιγμαὶ ἡγουμένου ἢ ἑπομένου φωνήεντος, οὐκ ἐν διφθόγγῳ δὲ, ὡς ἐν τῷ ἰακχεῖος, αἴδιος· ὕει· καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις, οὕτως καὶ οἱ λατῖνοι, ἀλλὰ τοῦ ι ἐπιγράφουσι σημεῖον· ὁμοίως τῇ ὀξείᾳ προηγουμένου ἢ ἑπομένου φωνήεντος· ὅπως ἂν διαγινώσκοιτο καὶ διακριβοῖτο, ἀλλὰ αὐτῶν· ἔτι τὸ ι οὐ μετέρχεται ποτὲ εἰς δύναμιν τοῦ συμφώνου, ὥσπερ παρὰ τοῖς λατίνοις μετέρχεται καὶ δῆλον τοῦτο, ἐν τῷ δὲ τῷ ὀνόματι Ἰωάννης· ὅπερ Ἕλληνες ἐκφερόμενοι τετρασύλλαβον ὑπάρχει· Λατῖνοι δὲ, τρισύλλαβον· κανονίζουσι γὰρ αὐτὸ λέγοντες· ι καὶ υ τιθέμενα ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συλλαβῆς ἑπομένου φωνήεντος, ἀντὶ συμφώνου λαμβάνεται. Στιγώνη, τὸ χωρίον. Στιγῶν, μαστιγίας. Στίδιον, κόκκος ῥοιᾶς. Στιδύς, ὁ δύτης. Στίζεται, μαστίζεται. Στίζω, κεντῶ· ἐξ οὗ στιγμή· καὶ στικτὸν καὶ κατάστικτον· καὶ στικτὸν, τὸ λαμπρὸν, ἢ ἐπὶ ἄλλης στιγμῆς· καὶ ἀπὸ

πρὸς τὸ στένω· Στενάζειν, λυπεῖν· τινὲς δὲ, στενάξαι τὸ ἱερὸν ὄρος· ἄλλοι παίειν, ἀπὸ δὲ αἱ δὲ, κατὰ μετάθεσιν τὰ στήθη. Στενάξαι, τινὲς πλῆξαι, καὶ παῖσαι· οἱ δὲ, στένειν τὰ στήθη. Στεναχεῖλαι, δαμάζεσθαι. Στενάχω, καὶ στοναχῶ, τὸ αὐτό· εἰσὶ δὲ ἀμφότερα ποιητικά. Στένεται, καὶ παραστένεται θυμοῦται· πλεῖστος, καὶ πλῆθος τοῦ δὲ ὄντος ὀργίζεται. Στενολεσχῶ, λεπτολογῶ. Στενόπορος, στενὴ ὁδός. Στενυγρῶσαι, στενυγρῶσαι· τινὲς δὲ τὸ συναγαγεῖν τὰς ὑγρὰς τὰς διεξόδους καὶ ξηρᾶναι, πρὸς τὸ ἱπποκράτει. Στένυτρον, ἀρυστήρ· δὲ στενόν, ἡ σύριγξ δέ ἐστι. Στένω, καὶ ἀναστένω πρὸς τοὺς ἀττικούς, τὸ αὐτό· ὡς παρὰ τὸ μὴ ὄν, καὶ ἀναμεμένω λαοτόν. Στένω, κοινόν· καὶ στενάζω. στενάζω δὲ ποιητικόν, καὶ στεναχίζω· καὶ στεναχέω, χῶ· ἀπὸ τοῦ στενὸς, στόνος ποιητικόν· καὶ στονόεις καὶ στονόεσσα. ἀπὸ τοῦ στενάζω· στεναγμὸς καὶ στένω· ἀπὸ τοῦ στενάχω στοναχή. πρὸς ποιηταῖς· στενάζω τὸ στεναγμὸν ἀποπέμπω· στενάζω δὲ τὸν τεθνηκότα, μεταβατικῶς αἰτιατικῇ. Στένωπος, ἡ ἄγυια καὶ πλατεῖα, καὶ ἄμφοδος. Στέντορος, λόγος ὁ φωνητικός. Στέντορος, μεγαλοφωνίαν σημαίνει· φασὶ δὲ αὐτὸν τινὲς μὲν ἀρκάδα· τινὲς δὲ θρᾶκα εἶναι· ἑρμῆ δὲ περὶ μεγαλοφωνίας ἐρίσαντα ἀναιρεθῆναι· εὑρεῖν δὲ αὐτὸν λέγουσι καὶ τὴν ἐκ κόχλου βαφὴν, ἢ μᾶλλον τὴν διὰ κόχλου βοὴν, ἐν ταῖς μάχαις. Στεπτήρια, στέμματα· ἃ οἱ ἱκέται ἐκ τῶν κλάδων ἐξῆπτον. Στεργαῖος, κόπρος. Στέργηθρον, φίλτρον· ἡ στοργή τις. Στέργω, τὸ ἀγαπῶ, αἰτιατικῇ· στέργω δὲ τὸ ἐμμένω, ἢ πρόσκειμαι καὶ ἀρκοῦμαι, δοτικῇ. στέργω κυρίως ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ φίλτρου, καὶ μὴ ῥᾳδίως καταλυομένου· ἀφ᾽ οὗ στοργὴ καὶ φιλοστοργία, ἐπὶ πατέρων, καὶ μητέρων, καὶ παίδων. Στερεαί, τινὲς τῶν δικαστικῶν ψήφων· ἄλλοι δὲ, ἀστέρας. Στερέμνιον, ἰσχυρὸν δυνατόν. Στερεός, τὸ στερρὸς τοῦ στερεὸς ἐστὶ συγκοπή, στερὸς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ στερρός· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μᾶλλον τὸ στερεὸς, ἀπὸ τοῦ στερρὸς εἶναι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε· τὰ γὰρ εἰς ναι ἀπαρέμφατα, ποιεῖ εἰς ρος ὄνομα ἰσοσύλλαβον, οἷον μιῆναι μιαρός· δῆναι, δηρός· ξυπῆναι, ξυπαρός· σταθῆναι, σταθερός· στῆναι, στερός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ στερρός· καὶ τοῦ ε πάλιν στερεός. Στέρεσθαι, καὶ στερεῖσθαι, ὡς ξύρεσθαι καὶ ξυρεῖσθαι λέγομεν. Στέρεσθαι, καὶ στερίσκειν, τὸ ἀποστερεῖν. Στερέω, ἀντὶ τοῦ στερίσκω κοινῶς λέγεται ὁμοίως τῷ ποθέω καὶ τρυφέω. Στέρησις, ἀποστέρησις· ἁρπαγή. Στερηθέμεν, στερηθῆναι. Στερηφανισθῆναι, παρθενευθῆναι. Στερίφαις, ἀνισχύροις· ἀγόνοις· στείραις. Στερίσκω, νοσφίζω· χωρίζω· ἀποστερῶ. Στερίφη, ἄγονος· στεῖρα· μὴ τίκτουσα, μὴ δὲ τίκτουσα. Στεριφότοπος, ὁ μισθὸν τιμὴν καὶ ἱμάτια ἔχουσα. Στερεαία, ὁδὸς ἡ ἱπποκοντὸς· ἡ πολεμία ἐστὶ στρατιωτικὴ τῶν παίδων. Στέρνιξ, ἐν τῷ στέρνῳ. Στερνόμαντις, ὁ ἐγγαστρίμυθος λέγεται. Στερνοτυπούμενοι, εἰς τὰ στήθη καμπτόμενοι. Στέρνος, τὸ στῆθος· ἀπὸ τῆς στερρότητος· ὅθεν ἡ μὴ τίκτουσα στεῖρα λέγεται· καὶ στεῖρα ἡ τρόπις. Στέρξις ἐστὶ, τήρησις εὐνοίας· ἢ ἀγάπησις. Στεροπή, καὶ ἀστραπή, καὶ ἀστεροπή, τὸ αὐτό ἐστιν· ἀλλὰ τὸ μὲν στεροπὴ, ἀπὸ τοῦ στερίσκειν ὄψεως καὶ φανῆς, διὰ τὸ πολλοὺς γίνεσθαι ἐμπλήκτους, καὶ ἐμβροντήτους, ἀπὸ τῶν ἀστραπῶν· ἀστεροπὴ δὲ, ἀπὸ τοῦ ὀπτεῖσθαι, καὶ βλέπεσθαι ὡς ἀστήρ· ἀστραπὴ δὲ, ἀπὸ τοῦ ὡς ἀστέρας ἰάπτειν καὶ πέμπειν. Στέρνον, παρὰ τὸ στερρὸν τὸν νοῦν εἶναι ἐν αὐτῷ· ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία ἐστὶ τὸ ζωτικόν· ὅθεν ὁ νοῦς τὰς δυνάμεις ἀρύεται. Στερρόν, ἰσχυρὸν ἀσφαλὲς· βέβαιον. Στέρφνιον, σκληρὸν· στερεόν. Στερφοπεπλὸς παρὰ λυκόφρονι, τῶν λεόντων ἐνδεδυμένος· στέρφος γὰρ, τὸ λέοντος δέρμα· καὶ στέρφεσιν, αἰγείοις δέρμασιν· ὅθεν καὶ στερφῶσαι. ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε, τὸν ἔχοντα δέρματα· ὅθεν καὶ παρ᾽ αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν μελανοστέρφων γένος· οὐχ ὥς τινες μελανοστέρνων· οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα· ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον, στέρφος λέγεται. Στερχανά, περίδειπνον ἠλεῖοι. Στέρψανον, ἀξίνη πέλεκυς. Στέρω, ἀττικόν· στερῶ, κοινόν· τὸ δὲ στερίσκω, ποιητικόν· ὅμως παρὰ τοῖς ἀττικοῖς εὑρίσκεται· οἷον ἀρὰ οὕτως στερίσκεται· καὶ ὡς παρὰ στέρομαι ἐνίοτε γενικῇ, ἐνίοτε δὲ αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὁμοίως στεροῦμαι· ἀλλὰ στέρω βαρύτονον οὐ συντίθεται μετὰ προθέσεως· τὸ περισπώμενον δὲ συντίθεται μετὰ προθέσεως· ὡς στερῶ, καὶ ἀποστερῶ σε τὰ χρήματα, ἢ τῶν χρημάτων. Στεῦται, διαβεβαιοῦται· ὑπισχνεῖται· παρὰ τὸ στύω στύομαι, στύεται, στεῦται κατὰ συγκοπήν· γίνεται ἀπὸ τοῦ στέω στύω· κατὰ τὸ χέω χύω· ἀφ᾽ οὗ παθητικὸν, στύεται καὶ ἐν συγκοπῇ, στεῦται· στέω δὲ κυρίως, τὸ ὑφίσταμαι ἐρηρεισμένως ἀσφαλῶς, κίονος δίκην. Στεῦτο παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἵστατο χειρονομῶν, φασὶ τοῦ διασκευαστοῦ τῇ λέξει, πρὸς τὴν συνήθειαν τοῦ ποιητοῦ, παρ᾽ ᾧ κεῖται τὸ στεῦμαι· ὅθεν ὡς εἰκὸς στέετο, καὶ πλεονασμῷ στύετο, καὶ συγκοπῇ, στεῦτο. Ἄλλως· Στεῦτο, ἐνίοτε κεῖται ἐπὶ ὑποσχέσεως, ὡς ἐν τῷ στεῦται γὰρ ὅ γε Τρώεσσιν ἐκτάμεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπισχνεῖσθαι δηλοῖ· καὶ ὑφίστασθαι, καὶ ἐνίστασθαι ἐστὶν ἐνστατικῶς λέγειν, παρ᾽ ὁμήρῳ· γίνεται δὲ παρὰ τοῦ στέω· οἷον στέομεν καὶ ἀλεξόμεθα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, στύω· ἐξ οὗ στύετο ἐστὶ ἐν συγκοπῇ στεῦτο. Στεφάνη, περικεφαλαίας εἶδος· ἡ κόσμον γυναικεῖον δηλοῖ· τίθεται δὲ, ἐστὶ ἐπὶ ἐξοχῆς ὄρους, ὡς ἐν τῷ, ὃν κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρρους ὦσεν· καὶ στεφάναι δὲ πύργων, παρὰ τοῖς ῥήτορσι λέγονται· οἷον στέφανον κεκάρθαι πύργων· διὸ πρὸς διαστολὴν, στεφάνης δὲ χάλκου ὁ ποιητής φησι. Στεφάνην, ἡ τὴν τοῦ ὄρους ἐξοχὴν φασὶν ὅμηρος ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος, ἢ κατά τινας τὴν περικεφαλαίαν· ὅθεν ἡ ἡ κοινὴ φράσις στεφανιαίαν τινὰ πέτραν καλεῖ· σημαίνει καὶ εἶδος κοσκίνου ὡς παρὰ ἀριστοφάνει κεῖται. Στεφανίτης, ἀπὸ τοῦ στέφανος· τοῦτο παρὰ τὸ στέφω· στεφανίτην δὲ λέγουσιν ἀττικοὶ, τὸν ἀγῶνα ἐφ᾽ ᾧ στέφεται ὁ νικῶν· χοιροβοσκός. Στεφανίων, εἶδος κολοιοῦ. Στέφανον καλάμου, πρεσβύτην ἀριστοφάνης ἐν ταῖς νεφέλαις· ὡς ἀπρούστερον ὄντα, καὶ ἀπαίσιον· ἢ ὅτι αὐτῷ στέφονται διόσκουρα· λιτὸς γὰρ ἐστὶ ἀπαίσιος ὁ τοιοῦτος στέφανος· ἢ ὅτι δὲ τῶν διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ. Στεφανῶ, τανιῶ· ἀναδῶ. Στέφος, ὁ στέφανος. Στέφω, τὸ κοσμῶ· ἡ περιστέφειν, ἐπὶ τοῦ κυκλοτεροῦς κόσμου· ὅθεν στέφος, καὶ στέμμα, καὶ στεφηφόρος, καὶ στέφανος, ἐστὶ στεφανίτης, ὁ στεφανούμενος· ἡ στεφανοῦν, τὸ στεφανῶ τιμῶ· καὶ παρὰ δημοσθένει στεφανῶ τοὺς νικῶντας, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς τιμῶ· συντάσσεται δὲ τὸ στέφω αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ· οἷον στέψον τὴν κελέβην· ἀντὶ τοῦ στεφάνωσον τὴν κελέβην· ἤγουν ξύλινον ποτήριον παρὰ θεοκρίτῳ· στέφω τὴν κεφαλὴν τῷ διαδήματι· στέψαι, ἡ τὸ πληρῶσαι· ὡς ὅμηρος· κοῦροι δὲ κρατῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο. Στεφανῶ στεφανῶ τοὺς νικῶντας, ἀττικῶς λέγεται· στεφανοῦται, κοινῶς στεφανῶ· καὶ στεφανούμενος καλάμῳ λαικῶ.

πυροῦ, ἡ σεμίδαλις. καὶ στέαρ τὸ πεπηγμένον λίπος, παρὰ τὴν στάσιν, καὶ πῆξιν. Στέαρ δὲ λέγεται, οἷον ἐκ τῆς κακίας τοῦ δαιμονικοῦ παχύτης αὐτοῖς συμβαίνουσα. Στέαρ ὕδατος, τὸ ἐν ἀρώμασί τε καὶ ὕδασι πιληθέν· παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Στεγάζω, παρὰ τὸ στέγω. τοῦτο παρὰ τὸ στέγω τὸ σκεπάζω. Στεγανόμιον, ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς τέγεσιν ἐφιστάνται· παρὰ τ-τικοῖς δὲ τὸν μισθὸν τοῦ πανδοχείου, καὶ τὸ αὐτὸ κοκκάζειν ὕβρει. ὁ κατά τινας αὐτὸ μακκάζειν. ὅθεν παρὰ Ἀριστοφάνει, τὸ ἀνόδος αὐτὸ κοκκάστρια. λέγει δὲ καὶ λαπίζειν παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ συρίζειν. καὶ βαυβᾶν τὸ κοιμᾶσθαι· ὁ δὲ προυκαλεῖτό με βαυβᾶν μετ' αὐτῆς. Στεγανώματα, τὰ ἐν τοῖς τοίχοις, αἱ λεγόμεναι σύνδεσμαι. Στεγανός, ὁ ἐστεγασμένος καὶ ἐσκεπασμένος, παρὰ τὴν στέγην. λέγεται δὲ στεγανόν, καὶ τὸ στενότερον καὶ στεγανόποδες ὄρνιθες, οἱ ἐν ὕδασι διατρίβοντες, καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανούς· ὡς αἱ μεταξὺ τῶν δακτύλων εὐρυχωρίαι, δέρματα εἰλημμένα εἰσί. καὶ στεγανώματα ἐν τοῖς τοίχοις, αἱ ἐνδέσμαι. τὸ δὲ στέγω, παρὰ τὴν σὺν πρόθεσιν καὶ τὸ τέγω τὸ βρέχω, ὁ ἀπὸ τῶν βροχῶν σκεπόμενον. Στεγανώτερον, στερεώτερον ὡς τὸ, τὴν στεγανὸν μάλα περὶ οὐρανόν. Στεγανώτερον, σκεπαστότερον. Στεγαστήρ, τὸ ἐρίον τὸ ἔνδυμα. Στέγει, βαστάζει, ὑποφέρει, ὑπομένει. καὶ στέγειν, τὸ συνέχειν ὅθεν καὶ στέγη, ἡ περιέχουσα. Στεγανήν, τὴν τέγην. Στέγη, γαστήρ. Στεῖραι, στερεαί. παστειαί. Στέγω, τὸ κρύπτω, καὶ βαστάζω, καὶ φέρω. στέγω σε. ὡς ἀνέχομαί σου καὶ στέγω τὰ τοιαῦτα ἀκούειν, ἢ ἐπαίσχομαι ἀκούων. Στίξας, ἱμάς. Στίγματα, τὰ στίμματα. Στεῖβον, ἀπὸ τοῦ ἐπάτουν· ἔστειβον τοῖς ποσίν. ὅθεν καὶ στίβος, ἡ ὁδός. ἡ καὶ τρίβος λέγεται. καὶ στιβὰς ἡ στρωμνὴ ἡ καθ' ὑπὸ πατουμένη. Στείβω, κυρίως τὸ καταπατῶ· ὡς τὸ στεῖβον δ' ἐν βόθροισιν. ὅθεν ἡ στιβάς, ἥ τις ἐστὶν εὐτελὴς στρωμνή. Στειδιεύς, ὁ δεύτης. Στεῖλαι, ἀποκαλύψαι ἀποδεῖξαι· παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Στειλάμενοι παρὰ Ὁμήρῳ· στέλλεσθαι παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, ἡ ἀντὶ χρείας τίθεται στέλλεται γοῦν τις ὁδόν τινα· στείλαντο δὲ ἱστία, ἀντὶ τοῦ συνέστειλαν εἴρηται. σημαίνει δὲ καί τινα κοσμιότητα τὸ στέλλειν, ὡς δηλοῖ ὁ στολμός, καὶ ὁ εὐσταλής, ἀπὸ τοῦ ὁμηρικοῦ στέλλειν. καὶ περιστέλλειν λέγεταί τις κακόν, ἀντὶ τοῦ περικρύπτειν καὶ περικαλύπτειν. Στείλεαι, τὴν μακρὰν ῥάφανον· Ἀριστοφάνης ἐν κιθαρῳδῷ. Στειλειή, ὀπὴ πελέκεως· εἰς ἣν ὀξύτονος ἐνείρεται ἤγουν ἐμβάλλεται στελεός, ὃς οὐδέτερος λέγεται τὸ στελεόν. καὶ παροξυτονούμενον διχρόνως, ὁ στειλειός. καὶ τὸ στειλειόν ὅθεν καὶ ἡ στειλειά, δι' ἧς στέλλεται τὸ δίον, ἡ ἐμβαλλόμενον. Στειλειὸν οὐδέτερος, τὸ ἐντεθὲν ξύλον εἰς τὴν θηλυκῶς λεγομένην στειλειάν· ἤγουν εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ σιδήρου. Στείνομαι, ὀδυνῶμαι, στένω. Στεινόν, λεπτόν, στενόχωρον. Στεινός, ὁ στενὸς ποιητικῶς. καὶ στεῖρα, ἡ μὴ δυναμένη συλλαβεῖν ἐν γαστρί. καὶ στειλειός, τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον. Στεῖνος ἐν τῷ μ΄ τῆς Ἰλιάδος, τὸ μεταξὺ τῆς τάφρου καὶ τοῦ τείχους, βαρυνόμενον καθότι τὰ εἰς ος οὐδέτερα βαρύνεται· τάχος, τέμος, κλῖνος, τεῖχος. οὕτως οὖν καὶ στεῖνος. Στεινῶ, τὸ στενάζω. στεῖνος εὐθὺς ἀσιλέγει, τὴν στενὴν ὁδόν· λέγει δὲ τὴν ὑπὸ πολλοῦ πλήθους στενοχωρίαν. Στεινωπὸς χῶρος, ἔνθα οὐκ ἔχουσι διαπεπτάνυσθαι εἰς θέαν, ἀλλ' ἀποστενοῦνται αἱ ὁδοί. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ στενωπὸς ἐναντίον ἐστὶ τὸ εὐρωπός. καὶ ὅτι ὡς αὐτὸ πολὺ στενωπός ἐλλειπτικῶς λέγεται, καθὰ στέρησιν τοῦ ὁδός, ἡ ῥύμη, ἡ τόπος. Στειόμενοι, [illegible] τὸ στέομεν. Στειπτόν, τὸ βάσιμον ἀπὸ τοῦ στείβω τὸ περιπατῶ. Στεῖρα, ἡ στερουμένη τοῦ τίκτειν. ἢ ἡ τοῦ κυῆσαι στάσιν ἔχουσα. ἢ τὸ ἐξέχον τῆς πρώρας ξύλον καθ' ἣν τρόπιν. Στεῖρα βοῦς θύεται τοῖς καταοικείοις, διὰ τὸ ἄγονον. οὕτω δὲ καὶ οἷς οὐχ ἁπλῶς μέλας, ἀλλὰ καὶ πάνυ μέλας διὰ τὸ σκοτεινὸν τῶν ἐν ᾅδου. Στεῖραν, τὴν τρόπιν λέγει Ὅμηρος. ἀπὸ τοῦ στερεὸν, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἐνταῦθεν δὲ καὶ τὸ στεῖρα βοῦς, ἡ ἄγονος. Στειριεῖς, δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος. Στείρωμα, τρόπις. Στείχω, καὶ διαστείχω, τὸ διέρχομαι. Εὐριπίδης Μηδείᾳ, ἡ Ἰάσων, ὁ κείνης στείχω ἤγουν ὁδόν. ἡ στείχειν καὶ ἀναστείχειν πρὸς οὐρανὸν ἥλιος λέγεται, διὰ τὴν κατὰ στοῖχον ἐπὶ τάξιν πορείαν αὐτοῦ. ὅθεν καὶ στοιχεῖον τὴν τῆς μεγάλου ἡμετέρου σοφὸν λέγει αὐτόν. Στείω, ποιητικὸν ἀπὸ τοῦ στῶ ἵσταμαι κοινὸν στείω τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν στείομεν. ἢ στέομαι, ὡς δὲ ἵεμαι τὸ δέομαι αἰτῶ τοῦ ὑφίσταμαι. ἤγουν ὑπέχομαι ἀφ' οὗ τὸ στεῦμαι κατὰ συγκοπήν, καὶ τὸ στεῦτο, ἀντὶ τοῦ παρατατικοῦ, εἰ καὶ ἀντὶ σημασίας ἀορίστου λαμβάνεται. Στελεγγιδοποιός, ὁ χαλκεὺς ὁ ποιῶν τὰς στελεγγίδας. ἀλλὰ στελεγγιδοποιός, ἡ στελεγγὶς τὸ κτένιον. Στλεγγίσματα, ἀποξύσματα. στλεγγίδες γὰρ αἱ ξύστραι, αἱ τοῦ σώματος τοὺς ῥύπους ἀποξύουσι, καὶ πρὸς τὸ γυμνάζεσθαι, καὶ πρὸς παλαίειν δέ· τὴν στλεγγίδα. Στλεγγίς, ξύστρα. Στελεὸν οὐδέτερος, τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον. Στέλεος καὶ στελεός, τὸ ἀξινοκράτημα. Στελέχη, οἱ κλάδοι καὶ στέλεχος, ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου. Στελεχία, κρέμνα. Στελίς, ὡς ἐν τῷ περὶ φυτῶν· τὴν ἰξίαν ὑπὸ Εὐβοέων. Στελλαίδρα, ἡ κόρη. Στέλλα, στόσμα. Στέλλεσθε, Ὅμηρος· ἀλλὰ στέλλεσθε, [illegible] στρατόν. τουτέστιν ἐπεὶ εἶ μέλλετε, ὑμεῖς εὐτρεπίζεσθε εἰς ἀγῶνα. ἢ ὡς εἰπεῖν κοσμεῖσθε. τοιοῦτον γάρ τι τὸ στέλλεσθαι ἢ τὰ περὶ αὐτοῦ. ὁ στόλος καὶ ὁ στολμὸς ἡ στολή. Στελλόμενοι, ἀντὶ τοῦ περιστελλόμενοι, καὶ ἀσφαλιζόμενοι. Στέλλω, τὸ εὐτρεπίζω καὶ κοσμῶ. στέλλομαι δὲ ἀντὶ θαλάττης, τὸ πορεύομαι ἤγουν ἐστειλάμην τὸδε τὴν ὁδόν. ἀποστέλλομαι δὲ ὑφ' ἑτέρου, ἀντὶ τοῦ πέμπομαι. οἷον πορεύσομαι, οἱ ἀποστάλην. στέλλω ἢ ἀποστέλλω σοι τὸν ὑπηρέτην. ἀναστέλλω σε δὲ τῆς ὁρμῆς. ὡς τὸ κωλύω. καὶ διαστέλλω τόδε τοῦδε, ἀντὶ τοῦ διαχωρίζω. συστέλλω καὶ καταστέλλω ἢ περιστέλλω. ἢ παθητικῶς μεταστέλλομαι, ἀντὶ παθητικοῦ μόνου. Στέλλω, ἔστελλον. ἔσταλκα. ἐστάλκειν. ἔστειλα. ἔσταλον στελῶ σταλῶ, κανόνες ἐστὶ λέγων, ὅτι καθόλου εἰ ὁ παρατατικὸς ἀπὸ μακρᾶς ἄρχεται τοῦ σ ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχονται καὶ ἄλλοι παρακείμενοι. οἷον, φθείρω. ἔφθειρον ἔφθαρκα. ἐφθάρκειν. ἔφθειρα. ἔφθαρον. φθερῶ. φθαρῶ. ἠλείφω ἤλειφον, ἤλειφα. ἠλείφειν, ἤλειψα. ἔστειλαν, ἀντὶ τοῦ συνέστειλαν. στέλλουσιν ἱστία αἴρεται, ἤγουν συστέλλουσι. Στέλμα, στέφος. στέμμα. Στελμόνια, ζώματα. Στελύπτειν, ἀφόδελον. Στεμβάζειν, λοιδορεῖν. χλευάζειν. Στέμμα, τὸ προσειλημμένον ἔριον τῷ θαλλῷ, καὶ στεφάνωμα. Στεμματιαῖον, δίκηλόν τι ἐν ἑορτῇ πομπεῖον δαίμονος. Στέμφυλα κυρίως λέγεται, τὰ ἀποπιέσματα τῶν ἐλαιῶν. περιπιέσματα δὲ, τὰ ἐκ τῶν σταφυλῶν ἀποπιεζόμενα. εὑρίσκεται δὲ καὶ ἀνάπαλιν τὰ στέμφυλα, ἀντὶ τῶν σταφυλῶν, καὶ τὰ περιπιέσματα, ἀντὶ τῶν ἀμπελῶν. Στεναγεῖ, πυκνούμενον. Στεναγμός, παρὰ τὸ στενάζω· τοῦτο παρὰ τὸ στενάχω· τοῦτο

τοῦ μ τὸ θ, ὀξύνεται· μετεθμός, πορθμός, σκαρθμός, ἰσθμός, τὸ κρίθμος. αἱ μὲν τοῦ ὁμήρου ἐκδόσεις βαρύνουσι φασὶν
ὡς ἰδιότητα· ἐν δὲ ταῖς αὐτογραφαῖς τοῦ λυκόφρονος σταθμοί, αἱ ἐν ἀγροῖς ἐπαύλεις καὶ γωνίαι. καὶ ἐκ τούτου μὲν συντίθεται τὸ
βούσταθμον· ἐκ δὲ τοῦ δηλοῦντος ἀγαθὰς τὰς στάσεις, τὸ ναόσταθμον εἴρηται. Σταθμὸς, ἡ ἀγροικικὴ κατοικία. ὅθεν
ἡ πόλις ἣν ὁ σοφοκλῆς μετονομάσας σταθμὰ λέγει. λέγεται δὲ τότε καὶ ὁ ζυγοῦ, τοῦ τὰ βάρη ταλαντεύοντος. καὶ τὰ
παραστάδας οἰκίας. ὅτε μὲν τῇ ἐκ τοῦδε τοῦ τόπου εἰς τόνδε, σταθμοὶ φασὶ δὲ λέγονται, τὸ ποσὸν ἔχει διάστημα. διὰ δὲ
σταθμὸς ὡς εἴ τις εἴποι, στάσιν ἢ μονήν. ἢ τὴν λεγομένην ἀγγαρείαν· σταθμὸν ἢ παρὰ τὰ διαλείπειν ἤμαρος τῶν θυρῶν κινεῖσθαι
ἐόντος, ὁ ἐκλίνα το ὀδυσσεύς. Σταθμὸς σηκοῦ, ἔοικε διαφέρειν, καθὸ ποιμνίων μὲν ἀγαθὸς ὁ σταθμὸς, σηκὸς δὲ μάλι
στα ὁ τῶν νεογνῶν. ὅθεν καὶ σηκίται ἄρνες λέγονται. Σταθμοί, τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζωοστάσια. αἱ ἐπαύλεις. καὶ ὅλως κα
τοικίαι ἀγροικικαί. πολλὴ δὲ χρῆσις παρὰ τῷ ποιητῇ. τίθησι δέ που τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ ζυγοῦ. καὶ μέρος δὲ θυρῶν, ἐν ὅθεν
στεία οἱ σταθμοί, οὓς παραστάδας ὁ τραγικός φησιν· οἱ δὲ ἱστορίαι σταθμοὺς ἀπεῖλασι λέγειν καὶ τοὺς ὡρισμένας, εἴτ' οὖν δια
μεμετρημένας ὁδοὺς ἀναπαύλας, τοῖς εἴτε ἱππεῦσιν εἴτε πεζοδρόμοις. ἃς καὶ ἀγγαρείας ἔλεγόν τινες. οὕτω γάρ· ποσοὶ δὲ
σταθμοὶ ὁ δὲ ἰθῦναι λέγονται πρὸς τινα, καὶ τοσοίδε σταθμοὺς εἶναι ἀπὸ τοῦ δέ τινος τόπου, ἐς ἄλλον φαμέν. Σταθμοῦ
χος, ὁ τῆς οἰκίας κύριος καὶ ζωοδόχος. Σταίνιον, τὸ ἱερὸν ὅπου ἐστὶν ἐργαστήριον. Σταιρόν, ξηρὸν θερμοτάκρατον.
Σταίς, φύραμα ἀλεύρου πυροῦ. ἡ σταίς, ὃ ἀποπλάσσεται αἱ μαῖται. ὅπερ ἐκάλουν χεσφάμην ὁ μὲν τὴν ἐργασί
αν ἐποιεῖτο τοῖς κυσί. Σταιτήνα, πέμματος εἶδος. Σταίτινος ἄρτος, ὁ ἐξ ἀλεύρου. καὶ σταίτινος, καὶ σταίτης.
Στακτή, τὸ λεπτότατον τῆς σμύρνης. Στακτικόν, πέμμα ποιὸν μακροειδές. ἄλλοι δέ, ἀγγεῖα διυλίζοντα. εἶδος ὕ
δωρ. Στακτόν, τὸ διυλισμένον. Σταλάει, στάζει. ὅθεν καὶ σταλαγμός· σταλάει γεννητικῶς, στάζει καὶ ὁ σταλάζει κα
τάς. Σταλεμόνες, σταλαγμοί. Σταλεὶς, πεμφθείς. Στάλη, παμμέσον καὶ τινάν. Στάληκαι, ἐλθεῖν ἐρρίμμασαν.
Στάλιδας, τοὺς χάρακας, ἢ χάρακας. Σταλισμοῦ, κάθε στάσεως τῆς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Στά
λιξ, ὁ σταλαγμός. στάλιξ δὲ ὁ σκόλοψ ἤτοι. Σταλίζομαι, ἀντὶ τοῦ στήλας πρὸς ὅπερ ἐστὶ. Στάλικες, πάσσαλοι.
ξύστρα· στῆλαι. Σταμαγωρίς, ὅπου ἐν ὕφει πλείονες συρράφουσι στήμονες. Σταμίνες, τὰ κατὰ στρώματα τῆς νεὸς, ἐφ'
οὓς ἱστάμεθα. ἀρίσταρχος δὲ ὀρθὰ ξύλα λέγει, στήμοσιν ἐοικότα. Σταμνία, αἱ μὲν ἀμαθεῖς ἀντὶ τῶν ἀμίδων τιθέα
σιν. οἱ δ' ἀρχαῖοι, ἀντὶ τῶν ἀγγείων ἀγγεῖα. Σταμνίου υἱός, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται ἐν βατράχοις. δι ον ἢ τοῦ υἱὸς
διὸς, σταμνίου εἶπε παρὰ τὸ ἐνειναι. ἐπειδὴ ὁ οἶνος ἐν σταμνίῳ βάλλεται, ὁ δὲ διόνυσος ὡς τὸν οἶνον ἀγορεύεται. σταμνία
δὲ καὶ στάμνους τοὺς ἀμφορεῖς τοῦ οἴνου φασίν. ἔπαιξεν οὖν, ἐπεὶ ὁ κέραμος ἐν ἑαυτῷ βαστάζει τὸν οἶνον, καὶ φέρει. Στά
μνος, ὑδρία. κάλπη. κάλαθος. Σταμνοῦχα, οἱ τοῖς ἐφήβοις, προστιθέμενα ἐλαίῳ στάμνα. Στάμνος, μέτρον τι. Στὰς,
ἀντὶ τοῦ ἔστησαν. ἐκ τοῦ στὰς στάντος γέγονε, καθὰ καὶ φθάσαι ἀντὶ τοῦ ἔφθασαν, ἐκ τοῦ φθὰς φθάντος. καὶ τὸ φὰς ἀντὶ τοῦ
ἔφησαν, ἐκ τοῦ φὰς φάντος. Στάνει, στάντα συμβῆ ἔδυσαν. Στάντες, δύστηνος. Σταρεῖ, βαδίσει. Στατάμας,
τὰ στίτα, ἄλευρον γεγονυμένα. ἡ γὰρ ζύμη, στέαρ λέγεται. Στάρτοι, αἱ τάξεις τοῦ πλήθους. Στασάμενοι, ὁ στασιάζοντες
νοι. Στασαίη, ἐγίνου ἐσθηκυῖα. Στάσις, θέσις. χορός. καθέδρα. ἐργαστήριον. Στασιάζειν, ὁ μὲν ἐξηγητικός ἐστιν
σμὸν λέγει εἶναι τοῦ ἀπὸ τοῦ στάσις στασιάζω. ὁ δὲ ὧρος λέγει, ὅτι πρῶτον ἄλλο βλεπτὸν ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι ἢ συστρέφεσθαι
τινας πλείονας τινὰς πρὸς ἀλλήλους. Στάσιμον, τὸ μέλος τοῦ χοροῦ. ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ τὴν πάροδον διατίθεταί τι μέ
λος ἀκίνητος, πρὸς τὴν ὑπόθεσιν εἰκότως στάσιμον λέγουσι. Στασιώτης, αὐτὸ δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς μετὰ στάσεως. περὶ τὸ
γὰρ ὡς ἡ λέξις κατηγορήκεν ὡς στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικε τοῦ ῥήτορος ἴδιος ἀντὶ τοῦ δορυφόρου
κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. Στάσκε, ἤγουν ἵσταο. Στατά, μακρά. Στατεύει, βάλλεται. Στατή, ταῦρον κάρδοπος.
Στατήρ, τετράγραμμον. ἴσως ἡμισυουγγίας. Στατήρ, εἶδος νομίσματος. ἀριστοφάνης. στατῆρσι δ' αἱ θεράπαιναι ἀ
πάζομεν. ἴσως παιζόμενον ἀρπάζειν. ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ, ζυγὰ καὶ ζύγια λέγομεν. Στατίδιον, τὸ περιτεμνόμενον
καὶ διασταθῆναι τοὺς τυρούς, τοὺς διαστάμενοις. Στατίδας, ναύτας εἰς πόλεμον. Στατίζονται, ἱερεύονται αὐλίζονται. ἵστα
ται. Στατίζουσι, στάσιν ἔχουσι. Στατίνη, ἡ ἐκ στέατος πεποιημένη καὶ ἄρτων. Στάτοι, ἀρχή τις. Στάτος, σκά
φη. ἄλλοι δὲ τὸ ποτέ τε μιαρόν. Στατὸς ἵππος, ὁ τῇ ἀγέλης ἀποστασθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἐφ' ἱκανὸν στὰς, καὶ ἀναπαυ
θείς. τὸ δὲ τοιοῦτον εἶναι, καὶ τὸ ἐργαστήριον πρὶν, καὶ τὸ βουστάσιον, καὶ τὸ βούσταθμον, ἀκεσάμενοι τὰ σταθμὰ λέγονται.
καὶ σταθμὰ δὲ καθ' ἄλλους μετασχηματισμόν. καὶ ζωικὸν δὲ σηκόν, ὡς ὅτι σηκόν τινα. ἀφ' οὗ καὶ ὁ ναὸς σηκὸς, περὶ ὃν δηλαδὴ
ἱερεῖα ἵστανται. Στατήρια, ἐμπεδέκτρια. Σταῦλι, τὸ νόμισμα. Σταύριος, ὁ σκολιός. Σταυνὲξ ἱέραξ. Σταυρο
ειδὴς, σταυροειδής. Σταυροί, ὀρθὰ καὶ ἀποξυμμένα ξύλα. τὰ καὶ σταυρά. παρὰ τοῖς μὲν λαλεῖσθαι δὲ ἡμᾶς γίνονται δὲ
παρὰ τὴν εἰς ἀέρα στάσιν, καὶ παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἵστασθαι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ σκόλοπες λέγονται. ἀφ' οὗ τὸ ἀνασκολοπίζε
σθαι, καὶ ἀνασταυροῦσθαι. Σταυροσις ὅτι χριστοῦ, ἡ λύτρωσις τοῦ παλαιοῦ ἡμῶν ἀνθρώπου, καὶ λύσις τῆς ἡμῶν κατάρας
στος, καὶ ἔγκαταλείψεις εἰς ζωὴν ἐπανάγουσα. Στάφος, σκάφος. λεκάνη. Σταφύλη, ὅπερ ὄνομα παρὰ τοῖς ἀρ
χιτέκτοσιν ἀντὶ τῆς καθειμένης μολίβδου τεθειμένον. ὅμηρος σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας. Σταφυλὴ, ὁ βότρυς. σταφύλη
δὲ ἡ ἀντικαθειμένη παρὰ τῶν τεκτόνων μόλυβδος. Σταφυλίζειν, τὸ συνάζειν τοὺς ὡς ἱματίου. Σταφυλῖνος ἄγρι
ος, ὃν ἔνιοι κέρας καλοῦσι. καὶ ζωοτικὸν τὸ φυτὸν ὕλη. Σταφυλῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἴσας οὕτως ἴσας καὶ ὁμαλοὺς τοὺς ἵππους
ἔστασι στάθμη σταφύλη γὰρ ὁ τεκτονικὸς διαβήτης. ὁ δὲ τὴν στάθμην λέγουσιν. ἔστι δὲ ἡ στάθμη, χαίνον λεπτὸν χρισμένον
μίλτῳ ἢ μέλανι. ᾧ σημειούμεθα, ἀπευθύνοντες τὰ ξύλα. Σταφυλοβολεῖον, ἱστάμενος ἐν τῷ διοκλέους. ἔστι δὲ τὸ καλού
μενον πατητήριον, ὡς ἀνθρώπινον, ὁ φίλιππος ἐν τῷ γεωργικῷ. Σταχάνη, ἡ τρυτάνη δηριεῖς. παρὰ τὴν στάσιν. Στά
χυς, ἰατρικὸς ἐπίδεσμος, καὶ τόπος τις. καὶ τῆς στιγμουσίας ἢ ἐκφυσις. καὶ παρὰ τοῖς γεωργοῖς, τὸ ἀντὶ τῆς φάλαγγος
μιμιζόμενον. Στέαρ, τὸ τῶν κερασφόρων. ὅθεν ἐθρύλλεται ἡ ψυχή. πιμελὴ δὲ, ἀντὶ τῶν μὴ ἐχόντων κέρατα. Στέαρ

Σπονδὴ, ὁ ἐπιχεόμενος ταῖς θυσίαις οἶνος. συνθήκη. εἰρήνη. Σπονδοφορεῖ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ κηρυκεύει. Σπονδύλη, ἡ γαλῆ παρὰ πλάτωνι. Σπόνδυλα, οὐ μόνον διὰ τοῦ π ἡ τρισυλλάβως, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ φ τετρασυλλάβως. σφονδυλίων γάρ φησιν ὅμηρος. Σπόγγια, πέμμα. ὁ πυρὸς, σπατάγγας. Σποράδην, ἐσπαρμένως. Σποράδες νῆσοι, αἳ διὰ τὸ σποράδην κεῖσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σπείρειν καὶ σπαρῆναι. Σποράδες, διαφορά. οὐχ ὁμοθυμαδὸν ἀλλ᾽ ἄλλαι συμβαίνουσαι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σπυργαὶ, ἐρεθισμοὶ εἰς τὸ τεκεῖν. Σπυργίλος, ὁ κουρικὸς. μνημονεύει δ᾽ αὐτοῦ πλάτων ἐν σοφιστῇ. τὸ σπυργίλου κουρεῖον, ἔχιστον τόπος. Σπυρθύγια, τρίβολα. τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν. ἃ τινὲς σπυρίδας καλοῦσι. Σπύρος, πυρὸς. ἀπολλώνιος. Σπύργα, ἑορτὴ ἀγομένη. Σπύρφυλον, τὸ κόπρον. Σπουδάζω, σπεύδω. ἐπείγομαι καὶ ἐπάγομαι. Σπουδάζειν, τὸ ἐναντίον τοῦ παίζειν, σπουδάζω τὸ φιλοσοφῶ. ἐξ οὗ καὶ σπουδαῖος, ὁ φιλόσοφος. δηλοῖ καὶ τὸ σπεύδω. οἷον σπουδάζω πείσαι τινά. σπουδάζω πρός σε ὅπως ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος. σπουδάζω περὶ σὲ, ὅταν ἐπιμελοῦμαι τῶν περὶ σὲ πραγμάτων. Σπουδαῖός ἐστιν, ὁ ὀλιγοδεής. ὅς τις θανάτου καὶ θνητῆς φύσεως ἐστὶ μεθόριος. τὸ μὲν ἐνδεὲς, διά τε τὸ σῶμα, διά τε τὴν φύσιν αὐτὴν ἔχων ὀλίγον δὲ, διὰ τὴν λογικὴν ἐπάφασιν ἐνδεᾶ δεικνύμενος. ὁ τελείαν καὶ ἀγαθὴν ἔχων τὴν αὐτοῦ ἀρετήν. Σπούδαξ, ἀλεκτρίβαιος. Σπουδαρχίαι, καθὸ σπουδὴν ἀρχαῖς. Σπουδή ἐστιν, σύντεξις εἰς τὰ προκείμενα. Σπουδῇ δεξάλασαι, ἀντὶ τοῦ ἐν δυσχερείᾳ ἐδίωξαν. ὅθεν καὶ ἀλλαχοῦ, ἀσπουδεὶ ἔφη, τὸ δίχα πολλῆς ἀγωνίας ἢ δυσχερείας ἢ ἄτερ σπουδῆς, ἀντὶ τοῦ δίχα καμάτου. ἐξ οὗ ἐν ἰλιάδι ἀσπουδὶ, ἀντὶ τοῦ ἀπονητί. οἷον μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην, ἔχει. Σπούσμα, σπουδὴ, σπούδασμα. Σπυράδες, τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σπυρθίς, σπυρθίζειν, σπᾶσθαι ἢ ἀγανακτεῖν σπυραδίζειν. καὶ σφύζειν. Σπυρὶς, τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος. Σπυρίχνιον πλεκτόν τι ἐξ ἀσυίνων. Σπῶ τὸ μεταλαμβάνω, συντάσσεται γενικῇ. οἷον ἔσπασα τοῦ ὕδατος. ἀντὶ τοῦ ὤμην δὲ ἀόριστον, αἰτιατικῇ τὸ μεταλαμβάνω. καὶ σπῶμαι δὲ ἀνασπῶμαι, καὶ διασπῶμαι, ὑφ᾽ ἑτέρου. ὁ μέλλων καὶ σπασθήσομαι ἀντὶ σπάσομαι δὲ ἀόριστος ἐσπάσθην δὲ ὑφ᾽ ἑτέρου. Σπώμενος, σπυτριβόμενος. Σταβαλοκόμαι, σὐλοκόμοι. Σταβατῆναι, κρηπίδες. Σταβάλχον, ἀστράβον. Σταγὼν, κάρδοπος. Σταγόνες, ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ, ψακάδες, ἐπὶ τῆς χιόνος, πλῆθος τῶν νιφάδων, νιφετός. Σταγὼν, τὸ στάξιμα. οὐ παράδειγμα, στάζω. οἷον οὐ ῥύσιν ἀλλὰ στάσιν τῆς φορᾶς τοῦ ὑγροῦ λαβούσης. Σταδιεὺς, διοσκουρίδης φησὶ, σταδίας ἀναμετρῶν τὸν περίπατον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σταδαῖα, ἑστηκότα. ὀρθά. Σταδία, ἡ λυχνία. Στάδιον ὀργυιαὶ ἑκατόν. ἢ στάδιον τὸ κατ᾽ εὐθεῖαν εἰς μῆκος τεταμένον, ἐν ὁ τόπος ἐν ᾧ ἔτρεχον. οἱ δέ φασι πηχέων τριακοσίων διάστημα. ἢ στάδιον, καθὸ τὸ ἀρχαῖον ἐκαλεῖτο ὁ αὐλός. ὅθεν δίαυλος τὰ δύο στάδια, ἀπὸ τοῦ δύο αὐλοὺς ἔχειν. καὶ διαυλωνίζειν λέγουσι τοὺς ἀνέμους, ὅταν διά τινος ὁμαλοῦ καὶ στενοῦ διαπνέωσι. καλεῖται δὲ στάδιον, διὰ τὴν στάσιν. ἐστάτησαν γὰρ ἐκεῖσε. οἱ δέ φασι πλέθρον εἶναι τὸ ς΄. εἶναι γὰρ στάδιον, παρὰ τὴν ἐν τῷ δρόμῳ στάσιν. Στάδιον θώρηκα, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, λέγουσιν ὅτι οὐχ ἑταλιστὴν ἀλλὰ σταδιαῖος. ἀπὸ τῆς στάσεως ἐσχηματισμένον τινὲς δὲ στάδιον τὸν ἐνεργόν ἐστι ὁ καλλίμαχος λέγει στάδιον δ᾽ ὑφίεσο χιτῶνα. Σταδίη, ἡ ἐν τῇ συστάσει μάχη. ἢ ἀπὸ τοῦ διαστήματος τοῦ ὁρισθέντος, ἢ ἀπὸ τοῦ στάντα τὸν ἡρακλέα τοῦ δρόμου, διαπνεῦσαι. Στάζει αἵματος, ἀντὶ τοῦ στάζει ὡς ἐπὶ τοῦ ὕδατος. καὶ στάζει σταλαγμοὺς φόνου, ὡς παρὰ σοφοκλεῖ. φονία δὲ χεὶρ στάζει θυηλῆς ἄρεος. ἀντὶ τοῦ αἵματος. Σταθερὸν ἦμαρ παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ καυματηρὸν καὶ θερμόν. λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἐκ τοῦ συμβαίνοντος. ἐπειδὴ μεσουρανήσας ὁ ἥλιος, θερμαίνει σφόδρα, διὰ τὸ πανταχόθεν ἐπίσης ἀπέχειν τῶν ὑποκειμένων. ἢ διὰ τὸ ἑστηκέναι. ἐν τούτῳ γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι ὁ ἥλιος. Σταθεῦσαι, ἀττικοί. σταθεῦσαι ἕλληνες. δηλοῖ δὲ τὸ ἱστάμενον φλέγεσθαι ἢ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιαίνειν κρέας ἢ τὸ ὀπτῆσαι. ἔστι δὲ ποιητικόν. ἐξ οὗ ἡ ὄνομα σταθευτὸς, ἀπὸ τοῦ στατὸς, ἢ τοῦ αὔω τὸ καίω. Σταθευτὸς, ὁ περιφλογισμένος ἐρέμα. Σταθεῦσαι, τὸ μὴ λίαν ὀπτῆσαι, ἀλλὰ πυρὶ χλιᾶναι. Σταθευτὸν, τὸ μὴ λίαν ὀπτόν. Σταθῆναι, καὶ στῆναι διαφέρει. σταθῆναι μὲν τὸ ὑφ᾽ ἑτέρου. οἷον ἐστάθη ὁ ἀνδριάς. ἔστι δὲ τις κατ᾽ ἰδίαν ὁρμὴν ἐν περιαιρέσει. Σταθηρὸς, ἰσχυρός. Σταθμὰ, ἐπὶ ζυγοῦ σταθμά ἐστι ἃ εἰκαζέθα ἑστήκασιν ἵπποι. ἢ βόες. ἤγουν αἱ κατὰς σταῦλαι, ἃ ἐστὶ οὐδέτερος λέγονται τὰ σταθμά. Σταθμᾶσθαι καὶ σταθμίζειν, ἐπὶ ζυγοῦ. ἀριθμεῖν ἐπὶ ψήφου. μετρεῖν, ἐπὶ μεδίμνου. σταθμῶμαι καὶ τὸ στοχάζομαι. Στάθμη, σπαρτίον ἐστὶ λεπτόν. ὃ μάλιστα κεχρισμένον ἐστί τινι χρώματι, γραμμὰς ἄγει τῇ κατὰ τὴν εὐθεῖαν τάσει, δι᾽ ὃν τὰ ξύλα εὐθύνονται. ἐξ αὐτῆς καὶ παροιμία, τὸ στάθμης ἀκριβέστερος. ὡς ἄν τις εἴποι, ὀρθότερος τῆς ὀρθότητος. ἢ κανόνος εὐθύτερος. ὁ δὲ τόνος τῆς στάθμης συντελεῖ πρὸς τὴν κολώνην. ὡς γὰρ σταθμὸς στάθμη, οὕτω καὶ κολωνὸς κολώνη. ὁμοίως καὶ ὀρθὸς, ὀρθὴ. τοῦτο γὰρ ὑποτίθεται στάθμην ἐπὶ τοῖς, ὡς τοῦ τεκτονικοῦ μάλιστα ἔχοντος ἀνάγκην, ἀπευθύνει τὰ ξύλα δι᾽ αὐτῆς ἀκριβέστατα. ἐνθυμουμένου, ὡς ὀλίγον διὰ ξύλον αἰτίας ἐργάσασθαι. διὸ οὐχ ἁπλῶς εἶπεν ἰθύνει, ἀλλ᾽ ἐξιθύνει. φυτίσι, λίαν ἐξ ὀρθῶν ἐπιτατικὴ πολλαχοῦ δέδεικται καὶ ἡ ἐξ πρόθεσις. οὐ μόνον δὲ ἡ εἰρημένη παροιμία ἐκ τῆς τεχνικῆς εἴληπται στάθμης, ἀλλὰ καὶ ἑτέρα. οἷον τὸ λευκὴ στάθμη, ἀντὶ τοῦ ἄδηλος στάθμη. καθὰ παυσανίας. οὐ γὰρ ἀκριβῶς διαφαίνει ὀρθότητα ἡ λευκὴ στάθμη. διὸ κεῖσθαι ἡ παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. οἷον τοὺς λόγους τοὺς σοὺς ἐγὼ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴν στάθμην. καὶ ὅρα ὡς οὐ πάντη ἀσφαλὲς ἡ τοιαύτη γραφὴ ἔχει. ὡς γὰρ ἐν λευκῷ λίθῳ οὐκ ἄν τις τεκμήραιτο στάθμην λευκὴν, οὕτως οὐδ᾽ ἐν μέλανι, μέλαιναν. ἢ ἐν ἐρυθρῷ ἐρυθράν ἐστι ὁμοίως ἐπὶ τῶν λοιπῶν χρωμάτων ἐρμηνεύεται δὲ ἡ στάθμη παρὰ τῶν παλαιῶν, κανὼν. γνώμων. ἔνι δὲ ἱππικὴ στάθμη, καὶ ἐν θεάτροις τῶν δρομέων. Ἄλλως. Στάθμη, κανών ἐστι τεκτονικός. ἢ σχοινίον μεμιλτωμένον ὡς τὰ πολλά. οὐ χρείαν τὸ ἰθύνειν οὐκ ἀεὶ δὲ μιλτοῦται, ἀλλὰ καὶ μελαίνεται. σπάνιον δὲ λευκή, διὰ τὸ κατ᾽ αὐτὴν ἐν τοῖς ὑπολευκαῖς τῶν σωμάτων ἄσημον. καὶ οὐκ εὐδιάκριτον εἰς ἀπόφασιν γνώσεως. ὅθεν καὶ παροιμία. φησὶ γὰρ αἰλιος διονύσιος οὕτω. λευκὴ σταθμὴ, ὁ μηδὲν διακρίνων μὴ δὲ διαγινώσκων. Σταθμία. φλιαὶ καὶ ἐπιθυραι ἄλλοι. Σταθμὸς, ὀξύνεται. καὶ ὅτι τιθοῦνται τὰ εἰς μὸς λήγοντα ἔχοντα τὸ

Σπερμαίνω, φυτεύω. Σπέρμα ἐστὶ, ψυχῆς θρεπτικῆς ἀπόσπασμα, καὶ ἀπότμημα. ἢ ὑγρὸν ἢ πνεῦμα τῶν ζῴων, ἐκ μεταβολῆς αἵματος, ἀλλὰ τὴν δύναμιν πρὸς ζωογονίαν. ἢ περίττωμα τῆς ἐσχάτης τροφῆς τὸ ἄριστον. διαφέρει δὲ τὸ σπέρμα, καὶ τὴν καρπὸν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. εἴρηται δὲ σπέρμα, παρὰ τὸ σαλπιγμένον ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τῆς τελειότητος. καὶ σπερμαίνειν, τὸ παιδοποιεῖν. Σπερματίας, ὁ μέγας σικυός. Σπερματικὸν ἐστὶ, δύναμις ψυχῆς, σπερματικοῦ σώματος παρασκευαστική. Σπερμολόγος ὁ σπερμοτόμος, εἶδος ἐστὶν ὀρνέου λαβόμενον τὰ σπέρματα. ἐξ οὗ οἱ ἀττικοὶ σπερμολόγους ἐκάλουν, τοὺς περὶ ἐμπόρια, καὶ ἀγορὰς διατρίβοντας, διὰ τὸ ἀναλέγεσθαι τὰ ἐκ τῶν φορτίων φασὶ ἀπορρέοντα, καὶ διαζῆν ἐκ τούτων. δὲ τὴν αὐτὴν ἔλαχον κλῆσιν, καὶ οἱ οὐδενὸς λόγου ἄξια. Σπερμολογία, ὄνομα. ἃ ἐκ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα καὶ ἐσθίειν, οὕτως ὠνομάσθησαν. Σπέρξομαι, ὀργισθήσομαι. Σπερχόμενος σῖτος, μικρὸν σπειρόμενος δὲ ὄφις, ὁ ἐστὶν εἰλυσπώμενος, μέγα. Σπερχνεῖν, σπεύδειν. θυμοῦσθαι ἀπειλεῖν διώκειν. Σπέρχει, σπουδάζει. καὶ ἐπείγεται. συστρέφει. Σπερχειός, ὄνομα ποταμοῦ θεσσαλίας. Σπερχνεῖς, αἴτιοι τοῦ θυμοῦσθαι καὶ ταραχεῖς, λέγονται ἴσως. Σπερχνός, ταχύς. σπουδαῖος. ἄγαν εἰκαιόμενος πρός τι. ἢ ἐπειγόμενος. Σπερχόμενος, ἐπειγόμενος. Σπερχυλλάδην κέκραγας, ἀγανακτήσας ὑλακτεῖς ἄγαν. παρὰ τὸ σπέρχεσθαι. Σπέρχω, σημαίνει τὸ κατεπείγομαι, σπεύδω, καὶ συστρέφω. ἴσως ἀπὸ τοῦ πλέκεσθαι συμπλέκω σοῦν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, σπέρχω. Σπέρχων, ἐπείγων κελεύων. Σπεῖς, ἢ ἐνεστὼς, προστακτικὸν ἀπὸ τοῦ εἰπέ. ὡς χέω χέεις. εἴρηται, ἀπὸ τοῦ σπῶ, ὁ σημαίνει τὸ λέγω ὁ μέλλων, σπέσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσπον. ἡ μετοχὴ, σπών. καὶ τὸ προστακτικὸν, σπέ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σπές. πλεονάζει δὲ τὸ σ διὰ τὸ μονοσύλλαβον. Σπέσθαι, τὸ ἀκολουθῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἕπω τὸ ἀπαρέμφατον, ἕπεσθαι καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσπεσθαι καὶ σπέσθαι. Σπέσθαι, δευτέρου ἀορίστου ἐστίν. ὅμοιον τῷ πέσθαι παρὰ σοφοκλεῖ, καὶ τῷ χέσθαι. Σπέτται, ἵσταται. Σπέτε, εἴπατε. Σπεύδεται, ἐριθεύεται. ἐριθίζεται. Σπεύδω, αὐτὶ τοῦ σπουδάζω ἐγώ. ἄλλο σπεύδω δὲ ἕτερον, ἤγουν ἐπείγω. καὶ σπεύδειν, τὸ ἀγωνίζεσθαι. σπεύδειν καὶ τὸ βοηθεῖν τινὶ, καὶ συναίρεσθαι. Σπεύσαιν, παρακαλέσαιεν. Σπευσανδρίδαι, γένος ἰθαγενές. Σπεῦσαι, ἐκαμὸν ἐπελαυνήσουσιν. ἐκακοπάθησαν. Σπεύσομαι παρ' ὁμήρῳ, παθητικῶς ἐλέχθη. δῆλον δὲ, ὅτι σπεύσω ἐστὶ τὸ κοινόν. Σπέωσιν, ἐκ τοῦ σπέω. ἢ δεύτερον τῶν ὑποτακτικῶν, σπέωσι. ὡς ἐκπέσωσι, σπέωσι. ἐν σπέωσι κατὰ συγκοπήν. Σπήλαια, οἰκοδόμημα τι λαβύρινθον καλεῖται δὲ καὶ κυκλώπεια. Σπήλαιον, παρὰ τὸ σπῶ τὸ κατέχω, καὶ τὸ λᾶας ὁ λίθος. σπήλαιον γὰρ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ λίθος κατέχων συμβάς. Σπῆλιγξ, τὸ σπήλαιον. ἐτυμολογεῖται δὲ σπήλαιον, παρὰ τὸ ἐσπασμένοις τοῖς λάασιν εἶναι. ἢ ἀπὸ κορινθίων ὡς σπῆλιγξ. ἢ ἐσπασμένη λάϊξ, ἤτοι λιθίς. ὅθεν καὶ ἄμεινον γράφεσθαι διὰ τοῦ ι. τροπῇ τοῦ δίχοος εἰς δίχθον. διὰ τοῦ υ σπῆλυγξ γράφεται. Σπήλυγγες, τὰ βεβρωμένα τῶν πετρῶν. παρὰ τὸ σπᾶν. ἢ αἱ ὑπὸ τὰς πέτρας κοιλάδες. Σπίγγος, ἰχθὺς καὶ σπίγγον σπίνον. Σπιδνόν, μικρὸν. βραχύ. Σπιδής, μέγα. πλατύ. εὐρύ. Σπιδνόν, πυκνὸν συνεχὲς πεπηγός. Σπίζα, ὀρνιθάριον στρουθῷ ἐμφερές. Σπιζία, τὰ ὄρνεα ἅπαντα. Σπιζίας, εἶδος ἱέρακος. Σπιζίτης, εἶδος αἰγιαλίου ὀρνέου. Σπιθαμή, μέτρον. τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου, ἄχρι τὸν μικρὸν διάστημα ἐκταθέν. Σπιθίαι, σανίδες νεώς. Σπίκανον, σπανίον. Σπίλα, χορδαὶ ἐξ ἐντέρων. Σπίλαι, αἱ ἐν τοῖς ἱματίοις κηλῖδες. Σπίλα, στέμφυλα. Σπιλάδες, αἱ παλαιαί φασιν αἱ παράλιαι πέτραι, παρὰ τὸ σπιλοῦσθαι τῷ ἄχνῃ. Σπιλάς, πέτρα τις. Σπίλαξ, μέλος. ὁ πεταλώδης. Σπίλον, ῥύπον. παρὰ τῷ λυκόφρονι. Σπίλος, ῥύπος ἱματίου ἢ μολυσμός. Σπίλος, καὶ τὸ ῥυπαρὸν φυλάττου. λέγε δὲ κηλίς. Σπίλος, τρῖνος κηλίς. πέτρα τροχώδης. χαρακτὴρ κεραμική. Σπίλαι, τραχεῖς τόποι, καὶ σπιλῶσαι, ῥυπῶσαι. Σπινδήρα, ἄροτρον. Σπινθαρυγες, αἱ λαμπάδες. Σπίννοις, εἶδος ὀρνέου. Σπινθήρ, ἀκοντισμός. πυρὸς ἀποβολή. Σπλάγχνα, τὸ ἐντὸς ἐν σώματι σπλῆνα, καρδίαν, ἧπαρ. τὸ γὰρ δηλοῖ τὸ σπλάγχνα ἐπάσατο. δηλοῦντες ἐν διαθέσει, ἐκ ψυχῆς τελεῖν τὴν θυσίαν. ἢ σπλάγχνα, οἱονεὶ πέλεχνα. διὰ τὸ πλησίον ἀλλήλων ὑπάρχειν, καὶ ἐφάπτεσθαι, ἢ διὰ τὸ σπᾶν τὴν τροφήν, ὅρος. Σπλάγχνον, ἡ καρδία, ἀφ' οὗ καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ εὐκάρδιος καὶ ἀνδρεῖος. ἄσπλαγχνος δὲ, ὁ ἀκάρδιος καὶ δειλός. Σπλαγχνεύειν, τὸ σπλάγχνων μεταλαβεῖν. Σπλεκοῦν, πλησιάζειν. συνουσιάζειν. περαίνειν. Σπλῆδος, σποδός. λεπτὴ κόνις. Σπλήν, ἀπὸ τοῦ εἰς ἑαυτὸν ἀποσπᾶσθαι τὰ φαυλισθέντα τῶν ὑγρῶν. Σπλῆνες, αἱ ὑπὸ τῶν λεβήτων ἕλικες. ἢ παρὰ τοῖς ἰατροῖς, τὰ ἐπιμήκη ὀθόνια. Σπογγίαι, καὶ σπόγγοι λέγονται. Σπόγγοι, αἱ κατὰ τὴν φάρυγγα ἀδένες παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σπόγγος, διὰ τὸ ἀποσπᾶν τὰ ὑγρά. Σποδεῖν ἀριστοφάνης τὰς λαγόνας σποδεῖ. ἤγουν καθαίρει. σποδεῖν γὰρ κυρίως, τοὺς βωμοὺς καθαίρειν. Σπόδησον, ὄπτησον. φλέξον. Σποδιά, καὶ σποδός. ἡ στάκτη. παρὰ τὸ σβέω σβέσω, σβεδός καὶ σποδός. ἡ ἀμαυροῦσα τὴν φλόγα. Σποδεῖν, συνουσιάζειν, συγγίνεσθαι. Σποδεῖσθαι, ἐμάχοντο ἐτύπτοντο. Σποδιά, λαύρα ἡ τὰς ὁδοὺς τρίβουσα. ἢ ἐν τοῖς ὁδοῖς τριβομένη. Σπονδεῖος, ἐκ δύο μακρῶν ὁ τραχύτατος ἐστὶ ποὺς, ὅρος. σπονδεῖος δὲ καλεῖται, ἐπειδὴ σπένδοντες τοῖς θεοῖς καὶ ζητοῦντες ἀγαθόν τι παρ' αὐτῶν, τούτῳ τῷ μέτρῳ χρώμεθα. Σπονδαῖσι, ἀγγείοις ἐν οἷς τοῖς ἄθλοις αἶνον ἐπὶ σπονδὴν λαβεῖν, ἐν ᾧ ἔλαιον. Σπονδύλους ταχέως, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει πεζῶν κάουσον, ὡς ἐν σποδῷ. Σπονδύλια ἄρτου, τῷ ἐγκεφαλίῳ καλουμένῳ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σπονδυλίων ἀπ' ἄσχου, αὐτὸ τοῦ ζυγουμένων παρὰ δὲ λυκόφρονι, φλεγομένων. Σπονδὸν ἀπ' ἄσχου στάκτην. παρὰ δὲ λυκόφρονι πυρκαϊᾶς. Σπολάδα, ἀριστοφάνης σὺ μὲν σπολάδα καὶ χιτῶνα ἔχεις. πρὸς τὴν σπολάδα ὅτι διφθέρα. σοφοκλῆς ἐν αἴαντι λοκρῷ. καὶ στικτοῦ κυνὸς σπολάς, καὶ βύσσα, παρδαληφόρον δέρος. καλλίστρατος δὲ, ἀντίφασιν δερμάτινον. διδυμαῖος δὲ, χιτῶνα δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἀποφέρεσθαι οὐκ ἔστιν ἐνεζεῦχθαι διφθέραν. τὸ σοφόκλειον ἀλλὰ τοῦ δέρματος εἴρηται, τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ αὐτίνερος οἰκίᾳ. Σπολία, τὰ παρὰ τὰ πλέγματα ἐρίδια, ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν προβάτων. Σπολεῦσα, σταλεῦσα. Σπόμενοι, μετελθόντες. Σπονδαὶ ἀκρατοποσίας σπονδαὶ ἄκρατον κλίνεσθαι, διότι ἄκρατον οἶνον σπονδὴν, ἀναπλέουσαι τὰ τῆς γνώμης ἀμυδρὰ ψαύδω, καὶ ἄδολον. Σπονδάς, σπονδὰς καὶ ὅρκια. ἢ θυσίας, καὶ ἐκχύσεως οἴνου.

σπάνιος· τοῦτο ἀπὸ τοῦ σπανίζω, ὃ σημαίνει τὸ ἐλαττῶ, ἢ φθείρω· τοῦτο παρὰ τὸ σπάνις ἡ λεῖψις· τοῦτο παρὰ τὸ σπῶ σπάσω,
σπᾶνις, καὶ σπάνις. Σπανὸν, τὸ τίμιον, καὶ πολλοῦ ἄξιον. Σπαράγμασι, ξεσμοῖς· ταραχαῖς· ἀποβολαῖς· διαιρέσεις.
Σπαρασσόμεθα, ξεόμεθα· ταραττόμεθα. Σπαραβοέρσαι, αἱ γερροφόροι. Σπαράσιοι, ὄρνεοι ἐμφερεῖς στρουθῷ· ἐν ταῖς
σκιῇ. Σπαργᾷ, ἀντὶ τοῦ ὀργίζεται, ἢ ἐνθυμεῖ, Ἴωνες λέγουσι. Σπαργαὶ, ὀργαί· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σπάργανον,
παρὰ τὸ σπαράσσω, σπαράγανον καὶ σπάργανον. λέγονται δὲ αἱ τροφοὶ τὰ φασκίαι σπαργανώματα· ἔνθα δεσμοῦνται αἱ
παῖδες, ἐνθυμιζόμενοι ἀλλὰ τὸ ὀρθότερον. Σπάργανα, ὄργανον. Σπαργᾶν λέγεται, ὅτε αἱ μασθοὶ πληρεῖς ὦσι γά-
λακτος. Σπαργῶσι, πλημμυροῦσι· ἀποστάζουσι. Σπαργῶν, ὁ πλήρης ἢ δεόμενος ἐκθλίψεως. Σπαρνάς, σπανίοις·
ἀραιαῖς· διεσπαρμέναις. Σπαρνία, αἱ θαλάττιαι πέτραι. Σπαρνόν, σπάνιον· ὀλίγον. Σπαρνόπολις, ὀλιγόπολι-
ς. Σπάρξαι· σπαργανῶσαι· σπαράξαι. Σπασμός, ἡ παλίρροια, καὶ τὸ πάθος. Σπασάμενος, ἑλκύσας ἀγρί-
σας. Σπάρτα, τὰ σχοινία· ὡς ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους· ἐοίκασι γὰρ οἱ δὴ καὶ νῦν πολλαχοῦ γίνεται, σπάρτων φυτοῖς χρῆσθαι
οἱ παλαιοὶ εἰς πλοκὴν σχοινίων. καὶ νῦν ἐν λόγῳ σπάρτος ἰβηρικὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. λέγει δέ που καὶ γῆν σπαρτοφόρον
ὁ γεωγράφος, καὶ σχοινοπλοκικὴν σπάρτον. καὶ μέχρι δὲ νῦν εἶδός τι σχοινίου αἱ χειροβόλαι, σπαρτίνας ὀνομάζουσι. καὶ ὁ κω-
μικός· τοῦτο παρεμφαίνει ἐν τοῖς ὄρνισιν· ἔνθα παίζων περὶ τῆς λακωνικῆς σπάρτης, ὡς παρωνυμουμένης ἀπὸ φυτοῦ
σπάρτου φησὶ μὴ ἂν δεθῆναι σπάρτης κειρίαν ἔχων· ὅτι μὴ δεθῆναι σπαρτίου πλέγματος, ἐὰν δ' ἄλλην ἔχῃ κειρίαν
ἤτοι δεσμὸν κλίνης. Σπατάγγαι, αἱ μεγάλαι ἐχῖνοι θαλάσσιοι. Σπαταγγίζειν, ταράσσειν. Σπατάλα, τρυφή·
καὶ σπαταλᾷ, μαστίζεται. Σπαλεῖον, δερμάτινον. Σπάρτη· Ἡρόδοτος λέγει, ὅτι ἐν Λακεδαίμονι Σπάρτη πόλις
ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων μάλιστα. ἕτεροι δέ φασιν ὅτι Λακεδαίμων πόλις, ἐν δοξοτάτη τῶν ἐν Πελοποννήσῳ. ἡ Σπάρτη
πρότερον, ἀπὸ Σπάρτου υἱοῦ Ἀμύκλαντος. ἢ διότι λέγεται οἱ συνοικήσαντες τὴν πόλιν διεσπαρμένοι τὸ πρίν. εἶτα ἐκεῖ
συνῆλθον, καὶ ὤκησαν εἰς ταυτό. οἱ δέ τινες κυρίως φασὶ τὴν Σπάρτην λακωνικήν· κληθεῖσαν ἀπὸ τῶν μετὰ Κάδμου σπαρ-
τῶν οἱ ἐκπεσόντες εἰς τὴν λακωνικήν, ἀφ' ἑαυτῶν τὴν Σπάρτην ὠνόμασαν. ἀνδρειότατοι δὲ πάλαι ἦσαν οἱ Σπαρτιᾶται.
ἔστι δέ φασι καὶ σπάρτον ὄρος. καὶ Σπάρτη κώμη περὶ Εὔξεινον. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι βασίλειον ἡ Σπάρτη λέγοντες, καὶ ὅτι
τῶν κατὰ Πελοπόννησον πόλεων ἐνδοξοτάτη ἡ Ἄργος τε, Σπάρτη τε. Σπάρτην καλλιγύναικα λέγει Ὅμηρος, διὰ τὴν Ἑλέ-
νην. Σπατάλητον, διεσπασμένον καὶ δύσζοον. Σπαταλίζει, τὸν σπατίον ἕλκει· τῶν δερμάτων τῶν ἱππέων. Σπατί-
λη, ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος. ἢ τὸ ἀπόξυσμα τῶν βυρσῶν τὸ μικρόν, ὃ ἐκβάλλεται ἀπὸ τῶν σκυτίων. Σπατίλην, τὸ ὑγρὸν
διαχώρημα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σπατίλη, τὸ ὑγρὸν διαχώρημα. Σπατίλουραι, αἱ τὴν οὐρὰν εἰς τὴν σπατίλην
ἐκτιθεῖσαι. Σπάτος, δέρμα· σκῦτος. Σπαρτωλός, πόλις περὶ τῆς Βοττικῆς. Σπαώνδες, οἱ σαλαμίνιοι. Σπεῖα,
τὸ σπέος· τοῦ σπέεος καὶ σπέους· τὸ πληθυντικὸν τὰ σπέεα καὶ συγκοπῇ σπεῖα. Σπένδω ἐνεργητικῶς, τὸ χέω· ἱμέριος·
πάσας δέ σοι πηγὰς δακρύων οὐκ ἔσπεισα· παθητικῶς τὸ φιλιοῦμαι. Σπεῖμα, σχοινίον. Σπειόμενοι, προθυμούμενοι·
ἀκολουθήσομεν. Σπεῖσομαι, τουτέστιν ἐδέησομαι· ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἵπποις τυδῆ ἰδὼν ἐς Θήβας. Σπεῖον, σπήλαιον·
αὐλῶνες, οἱ πρὸς τὸ βάσιν λίθοι· καὶ τῆς νεὼς σκεῦός τι· ἢ σύστρεμμα ἐκ σχοινίου· ῥάκη καὶ ἱμάτια, καὶ ἱστία· ἄλλοι,
εἶδος ἱματίου δίμεγέθους γυναικείου. Σπείοις· αὗταί εἰσι μόναι παρὰ τῷ ποιητῇ εἰς οις λέγουσαι· ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐ-
δετέρων· ἀεὶ γὰρ ἐντελῶς λέγεται τετράκις· τὸ δὲ αἴτιον ἡ εὐθεῖα καθὸ σπέος, καὶ δέος· εἰ προσέλαβεν ἓν φωνῆεν ἕτε-
ρον ἢ σπέεος, καὶ δέεος, κακόφωνον ἂν ἦν· ἔνθεν ἐποίησε δέοις σπέοις καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δείοις καὶ σπείοις. Σπεί-
οις· ὡς ἀπὸ τοῦ δέοις δείοις, οὕτως ἀπὸ τοῦ σπέοις σπείοις. Σπεῖρα, ἡ τῶν ὄφεων συστροφή· καὶ σπεῖρα τὰ σχοινία ἀμφιβλή-
ματα, ἢ τριβάκη· ὅθεν ὁ μὲν ἐκτήσατο· Ὀδυσσεὺς κακὰ σπεῖρα ἀμφιβέβληται, φασὶ τριχῶς· τὸ σπεῖρον πολυτελὲς
ἱμάτιον· ῥάκος· ἢ ἱστίον. Σπεῖρα, τὰ ἱμάτια· παρὰ τὸ ἐν σπείρεσθαι, ἢ συσφίγγεσθαι ἐν ἀλλήλοις. Σπεῖραι, σφαιροειδῆ δρά-
ματα· ἕλικες, καὶ τὰ μαλάγματα τῶν κιόνων. Σπεῖρα, σύνταξις· πλῆθος στρατευμάτων. Σπειρηδὸν, ἀντὶ τοῦ κατὰ ταγ-
μάτων· ἢ κυκλοτερῶς, καὶ δίκην ὄφεως· ἀλλὰ τοιαύτη δὲ σημασία καὶ συσπειραθείς, ἀντὶ τοῦ συνειληθείς. Σπείρημα, τὸ
τοῦ ὄφεως εἴλημα· παρὰ τὸ σπειρῶ τὸ ἑλίσσω· καὶ ἐν σπείρεσθαι, καὶ συστρέφεσθαι ἀλλήλοις· καὶ σπεῖρον, τὸ ἱμάτιον· καὶ
σπειρήματα, ἱμάτια. Σπείρω, ἀπὸ τοῦ σπῶ τὸ καθέλκω· σπειρομένη γὰρ ἡ γῆ δέχεται τὰ σπέρματα· παρὰ τὸ γονὴ περὶ τοῦ
σπῶ· ἅμα γὰρ τῷ καθέλκεσθαι τὴν σπορὰν, σπᾶται ἀπὸ τῆς γῆς· τὸ χωρῆσαι εἰς ἀλλήλην· οὕτω φιλόξενος. Σπερῶ μέλ-
λων, σπερῶ· παρακείμενος, ἔσπαρκα· παθητικός, ἔσπαρμαι· σαι· ται· ἀριστοφάνης, πλεῖστος ἔσπαρται λόγος. Σπεῖ-
σαι, τὸ δι' ὑγρῶν θῦσαι· σπείσασθαι δὲ τὸ τοῖς πολεμίοις φιλιωθῆναι· ὁμοίως τὸ σπένδω καὶ σπένδομαι· οὗ ὁ μέλλων σπεί-
σω, καὶ ὁ ἀόριστος, ἐσπεισάμην. Σπεῖσαι, παρὰ τὸ πεῖσαι, ὅ ἐστι πρῆσαι τὴν γῆν τῷ σίτῳ. Σπεῖσις, ἡ σπονδή, ἡ θυσία.
Σπεῖσον, θῦσον. Σπεὼ, ὄνομα νηρηΐδος· λέγεται δὲ ἡ ἐπακολούθησις. Σπέλεθον, ἡ κόπρος· ἀριστοφάνης τὴν σπέ-
λεθον κατωτοῦμεν, καὶ ἄλλη χοῦ, καταξέσαι βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι τῇ χειρὶ σπέλεθον, ἀπρῶς κεχεσμένον.
Σπελλάμεσαι, στελλάμεναι. Σπένδαμνον, ξύλον. Σπένδω, τὸ χέω· ὡς τὰ πολλὰ τῶν δακρύων κατέσπεισα· σπέν-
δω τὸ σπονδὴν ποιῶ· καὶ ἄμφω ἐνεργητικῶς γράφεται. σπένδομαι τὸ φιλιοῦμαι, σπένδω τὸ μετὰ θυσιῶν φιλιοῦμαι καὶ κα-
ταλλάσσομαι, καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. σπονδὴ ἡ θυσία. σπονδαὶ πληθυντικῶς αἱ φιλιώσεις, καὶ αἱ διαλλαγαί, προ-
γενομένης ἔχθρας τινός, ὥς φασιν· οἱ ἀθηναῖοι πρὸς λακεδαιμονίους, σπονδὰς ἔθυσαν τετ[illegible]. Σπένδω, τῷ τε
θεῷ τι χοὰς προσάγω· σπένδομαι δέ σοι, ἀντὶ τοῦ καταλλάττομαι, δοτικῇ μόνῃ· καὶ σπένδω λοιβάς, ὡς λέγω λόγον, καὶ τὸ
σπένδειν ἐπὶ τῶν ὑγρῶν λέγεται. Σπέος, παρὰ τὸ σβέω ἐτυμολογοῦσιν οἱ παλαιοί· ἵνα ᾖ σβέος τι, διὰ τὸ τὸ σπήλαιον
ἀνάφωτον· ἐξ αὐτοῦ δὲ ἔοικε συγκεκόφθαι τὸ σπέος. Σπέος, σπήλαιον· ἄντρον· τὸ ἄφωτον οἴκημα· διὰ σβέσιν τοῦ φω-
τός. Σπεργανῶσαι, σπαράξαι. Σπέργυς, παρὰ τὸ πρέσβυς τροπῇ τοῦ β εἰς γ, πρέσγυς· καὶ ὑπερθέσει, σπέργυς·
ὡς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Σπέργουλος, ὀρνιθάριον ἄγριον. Σπερχθεὶς, ἐρρωμένος. Σπερχνὸν, ἄλσος· περιοχή·

καὶ τὸ βίου πράγματα. Σοφία ἐστὶν, ἐπιστήμη θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ τῶν τούτοις αἰτίων. Σοφίζεσθαι, καὶ ψεύδεσθαι. Σοφίζομαι, τὸ σοφιστικῶς λέγω· ἤγουν δι' ἐπιχειρήματος ἀποδείκνυμί τι, ἢ τὸ ἐφευρίσκω, ἢ μηχανῶμαι. Σοφίζομαι ὑφ' ἑτέρου, ἀντὶ τοῦ διδάσκομαι, ὅπερ ἔχει ἐνεργητικὸν τὸ σοφίζω. ὅθεν καὶ σοφιστής. σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸν φιλόσοφον, τὸν διδάσκαλον, τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν ἀπατεῶνα. Σοφίζομαι ὑπό τινος, ἀντὶ τοῦ σοφὸς γίνομαι. καὶ σοφίζομαι ἐπὶ ἐνεργητικῆς σημασίας, τὸ παραλογίζομαι καὶ ἀπατῶ. ὃ καὶ κατασοφίζομαι λέγεται. Σοφίζεται, τεχνάζεται. Ἀριστοφάνης. Σοφίζει Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ σοφίζει τεχνάζει. σοφίας γὰρ ἔλεγον τὰς τέχνας. Σοφίζω σε, ἀντὶ τοῦ σοφόν σε ποιῶ, καὶ τὴν σοφίαν ἐντίθημι. Σοφίης, τῆς περὶ τὴν τέχνην χαλῆς. Σόφισμά ἐστι, λόγος σοφιστικὸς ἢ λόγος δολερὸς, ἢ συλλογισμὸς ἐριστικός. Σόφισμα Θετταλικὸν, ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν παρατάξει παραμάζεται, ἀλλὰ πανουργούντων. Παυσανίας δὲ, ὡς τοῦτο σαφέστερον φράζων φησί· Θετταλικὸν σόφισμα, ἐπὶ μάχης, καὶ ἐπὶ σχήματος, καὶ ἐπὶ παρακρούσεως, καὶ ἄλλων μυρίων τάττεται, ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. ἀράτῳ καπόνῃ, ὁ θεὸς ἔχρησε φυλάξασθαι μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐκ τῆς ἐναντίας εὐχῇ μείζονι, καὶ λαμπροτέρᾳ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. ὁ δὲ, ἑκατόμβην αὐδραγάζα τῷ θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι. κατευξάμενος δὲ ἃ ἐβούλετο, ἀνεβάλλετο αἰεὶ τὴν θυσίαν, διὰ τὸ μὴ προχείρως εἶναι· ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν διατριβόντων τὰς ὑποσχέσεις· ἢ καὶ ἄλλως παρακρουόντων. ὁ δὲ αὐτὸς Παυσανίας ἱστορεῖ, καί τινα Ἔμβαρον ἐπὶ εὐχῇ σοφίσασθαι. ἱδρύσατο γάρ φησι, Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερόν. ἄρκτου δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ, καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἀναιρεθείσης, λιμὸς ἐπεγένετο. οὗ ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἐχρησμῴδησεν, εἴ τις τὴν θυγατέρα θύσει τῇ Ἀρτέμιδι. Ἔμβαρος δὲ ὑποσχόμενος οὕτω ποιήσειν, ἐφ' ᾧ τὴν ἱερωσύνην τὸ γένος αὐτοῦ διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, ἀπέκρυψεν ἐν ἀδύτῳ. αἶγα δὲ ἐσθῆτι κοσμήσας ὡς τὴν θυγατέρα ἔθυσεν. ὅθεν εἰς παροιμίαν φασὶ περιέστη, Ἔμβαρός εἰμι· τουτέστι, νουνεχής· φρόνιμος. τῶν τις δὲ παλαιῶν ἐκθέσας περὶ τοῦ Θετταλοῦ σοφίσματος πολυλογῆσαι, φησὶ Θεσσαλικὸν σόφισμα, ὡς πανοῦργον καὶ ποικίλον μαρτυρουμένων τῶν ἐκεῖ· ὡς εἶναι κατ' αὐτὸν Θετταλικὸν σόφισμα, μὴ τοῦτο ἐκεῖνο, ἀλλὰ ἁπλῶς τὸ πανούργημα, καθὰ ἐμφαίνει καὶ Εὐριπίδης ἐν τῇ μονομαχίᾳ, τῶν παίδων τοῦ Οἰδίποδος· ὡς δὲ καὶ ἀνδραποδισταὶ οἱ Θετταλοὶ, λαλεῖ καὶ ὁ κωμικὸς, τοῦτο σόφισμα Θετταλικὸν, φάσκων τὸν ἐκ Θετταλίας σοφιστήν. Σοφιστής, ὁ ῥήτωρ καὶ ὁ φιλόσοφος, καὶ ὁ παραλογιζόμενος· καὶ ἀπατεὼν, καὶ διδάσκαλος· καὶ ὁ ἐφευρετής. Σοφιστὰς λέγουσι, τοὺς ἐν παιδείᾳ ὑμνουμένους. Ἀριστοφάνης δὲ τοὺς μετεωρολέσχας λέγει· οὕτω δὲ λέγουσι πάντας, τοὺς ἀπὸ τῶν μαθηματικῶν ὁρμωμένους. Σοφιστικὸς ἐστὶ λόγος, ὁ δολερός. Σοφιστομανοῦσιν, ἐκ περισσοῦ ἐπιθυμοῦσιν ἔχειν οἱ σοφισταὶ καὶ διδάσκαλοι, εὐφυεῖς μαθητὰς καὶ πολλούς. Σοφὸς, φρόνιμος· φιλότεχνος, καὶ ἐξευρετικὸς, καὶ ὁ τῶν θείων ἔμπειρος. Σόφος, κάλος, ὄξυς, βράδυς, λαῦκος, θῦμος, καὶ τρᾶχυς· σκλῆρος, χῶλος, καὶ τὰ ὅμοια, αἰολεῖς τὰ δισύλλαβα ὀξύτονα παρ' ἡμῖν λεγόμενα, βαρύνουσι. Σοφῶς, εὐτάκτως· καλῶς. Σοφώτατος τῶν ἡλικιωτῶν λέγε· καὶ σοφώτατος τῆς ἡλικίας· ἀντὶ τοῦ πάντων τῶν εἰς τὴν αὐτὴν ἡλικίαν τελούντων. Σόου, διὰ τοῦ ο μικροῦ ἐν τῷ ἦν γάρ δή με σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι. ἐξ οὗ καὶ τὸ σόος ἔοικε γίνεσθαι· καὶ τὸ λαοσόος, ἡ δ' αὐτὴ γραφὴ κεῖται, ἐν τῷ νῆας δὲ σόου ἐλαόνα χαλῶν. Σοῦμεν, ὁρμῶμεν. Σοωναύτης, ποταμὸς περὶ Ἡράκλειαν, οὕτως ὄνομα σχὼν· ἐπειδὴ πάντας τοὺς ναυτιλλομένους διασώζει, ἀπαθεῖς ἔχων καὶ ἠρεμαίους λιμένας.

ΤΟ Σ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π, ΚΑΙ Τ.

πᾶ, φλαιὸς ῥίζης, ἢ ἐρυθρόδανον, ἢ τὸ φυτὸν τοῦ φοίνικος, καὶ ὄργανον μουσικόν. Σπάδακες, κύνες. Σπαδαχεῖ, σπαράττει. Σπάδιον, ἀντὶ τοῦ στάδιον λέγουσι Δωριεῖς. Σπάδων, ὁ εὐνοῦχος, παρὰ τὸ σπᾶσθαι τὰ μέρος αὐτοῦ· καὶ σπαδονισμὸς, ὁ εὐνουχισμός. Σπάδων, τὸ σπάσμα τοῦ ψελλοῦ. Σπαδόνες, τὰ σπάσματα. Σπάζει, σκύζει· Ἀχαιοί. Σπαθᾶν, ἀπὸ τῶν πάνυ σπουδαίων γυναικῶν εἴληπται· ἀπὸ τοῦ συντόμως κινεῖν τὰς ὑφαντικὰς σπάθας. Σπάθη, μάχαιρα· ξίφος· σπαθητὸν, γυναικεῖον. Σπάθη, τὸ ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον, παρὰ τὸ κατασπᾶν τὴν κρόκην. Σπάθαι, αἱ τῶν [illegible]· ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι πρὸς [illegible]. Σπάθημα, πύκνωμα· ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὄφη. Σπαθίζεσθαι, μύρῳ ἀλείφεσθαι. Σπαθίνης, τῶν ἐλάφων τις οὕτω καλεῖται, ἢ ἡλικία ἐλάφου. Σπαθὲς, ἱμάτιον σπάθῃ ὑφασμένον. Σπαθίσματα, τὰ σπαδονίσματα. Σπαθῶσι, σκορπίζουσι. Σπαθᾶ, δαπανᾷ· καταναλίσκει· μειοῖ· κενοῖ· κολούει· κολοβοῖ, ταὐτὸ σημαίνει. ἐκ τούτων ὀνόματα, μείωσις· καὶ ἐλάττωσις· ὡς ἐναντίον ἡ ἐπίδοσις, καὶ ἡ αὔξησις. Σπαίρει, ἅλλεται· σκιρτᾷ· πηδᾷ. Σπαιρόντων, τὴν ψυχὴν ἐκπνεόντων. Σπαίρω, ψυχορραγῶ. Σπαίρω, καὶ ἀσπαίρω, τὸ κινοῦμαι· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α· καὶ σημαίνει, ἄμουσόν τινα κίνησιν, ὡς ὁρῶμεν ἐν ἰχθύσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ σπαίρειν καὶ σπαρίζειν. ὅρα δὲ ὅτι ἀσπαίρειν ἐπὶ βοὸς εἶπε σφαζομένου Ὅμηρος, καὶ οὐκ ἐθέλοντος ἕπεσθαι τοῖς ἄγουσιν. ἐντεῦθεν δὲ ἡ λέξις μετήνεκται εἰς τοὺς ἐν τῷ θανάτῳ σπαίροντας. ἐξ οὗ καὶ σπαρίζειν, εὐχερέστερον ὂν τοῦ σκαρίζειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Σπάκα, κύνα· ἡ σφίγξ. Σπάλαξ, ἢ ἀσπάλαξ, εἶδος ἀρουραίου μυὸς, ἐκ γένους τυφλοῦ· καὶ ἵππων εἶδος οἱ σπάλακες. Σπαλακία, νόσος ἡ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, πήρωσις. Σπάλαθρον, σκάλαυθρον. Σπαλεὶς, ἀντὶ τοῦ σταλείς· καὶ σπολὴν, ἀντὶ τοῦ στολὴν· αἰολεῖς ἀντὶ τοῦ τ τῷ π χρῶνται. Σπαλέτιον, τόπος. Σπαλίδα, ἀντὶ τοῦ ψαλλίδα· καὶ σπέλλιον, ἀντὶ τοῦ ψέλλιον λέγουσιν αἰολεῖς. Σπαλύσσεται, σπαράσσεται, ταράσσεται. Σπανίαν, τὴν σπανιότητα· ὡς ὁσίαν τὴν ὁσιότητα. Σπανίζεται, σκορπίζεται· ἀπορεῖ. Σπανίζεται, λείπεται, ὑστερεῖται. Σπάνιον, τὸ ὀλίγον· ἐκ τοῦ

σεῖο δ' ἐκ ζώου, καὶ τρὶς τόσα δίειν ἄποινα. ἀντὶ τοῦ σοῦ ζῶντος καὶ τρὶς τοσαῦτα δίδοιν ἄποινα. οὐκ ἔτι σοῦ ζῶντος. ἔστι φυλάττεται ταῦτα, ἄλφως παρ' ὁμήρῳ. Σόλος, ὁ δίσκος. Σοκᾶ, βροχίζει, ὀχλάζει. Σολόη, ποταμός. καὶ κλίνεται σολόεντος. σολόεν δὲ τὸ σολοιτύπιον μέγα. Σολία, χώρα. σολεία δὲ ἡ τοῦ ἄνθους, μείζων διφθογγον. Σολάκια, τὰ ἐνδύματα. Σολοικισμός, ὁ τοῦ σόου λόγου αἰκισμός. διαφέρει δὲ ὁ βαρβαρισμὸς τοῦ σολοικισμοῦ, ὅτι ὁ μὲν βαρβαρισμὸς ἐν λέξει γίνεται. ὁ δὲ σολοικισμὸς ἐν λόγῳ. τὸ γὰρ περὶ μίαν λέξιν ἁμαρτάνειν, βαρβαρισμός ἐστι. τὸ δὲ περὶ πλείονας, σολοικισμός. Σόλοι, ἔθνος ἀφ' οὗ τὸ σολοικίζειν καὶ ὁ σολοικισμός, ἔστι Σόλοι ἡ κυπριακὴ πόλις. οἱ δὲ, τῆς κιλικίας. Σολοικίζειν. κράτιστος μετὰ τὴν σόλωνος ἐρώτησιν ἐν κιλικίᾳ γεγονὼς, σόλοις πόλιν ᾤκισεν. ἐν ᾗ καί τινας τῶν ἀθηναίων κατῴκισεν. οἱ χρόνῳ βαρβαρωθέντες, ἐλέγοντο σολοικίζειν. ἀφ' οὗ ἔστι σολοικισμός. Σόλοικον, τὸ ἀμαθές. ἢ σόλοικος, ἄδηλος ῥυθμός. ἀδιάφορος. Σολοιτύπος, μυδροκτύπος. καὶ χαλκός τις ἐν κύπρῳ. Σολομῶν, σολομωνίς, σόλων, κύριον. οὗτος ὁ νομοθέτης ἐν ἀθήναις. ἀπὸ τούτου σόλοι ἔθνος. ἀφ' οὗ τὸ σολοικίζειν. καὶ ὁ σολοικισμός. σόλος ὁ δίσκος. σόδομα τόπος. ὁ ἀπὸ τούτου σοδομίτης. σοβαρὸς ὁ ἐπίρρυθμος καὶ ἀλαζών. σοβῶ, τὸ ταράσσω. σοβαρὰ γυνὴ ἡ μανική. σορός, ὁ τάφος. ἀφ' οὗ, ἐνσοριάζω, τὸ ἐνταφιάζω. σόλυμα, τόπος καὶ ἕτερα. Σόλος, ὁ δίσκος. παρὰ τὸ σῶ τὸ ὁρμῶ. καὶ κινῶ. ἀπὸ γὰρ τοῦ σῶ τὸ σείω. ὁ μέλλων, σώσω. Σολοεντίς, ἄκρα τῆς λιβύης. Σόλυμα, ὄνομα ἔθνους λυκίας, πολέμιον αὐτοῖς. διὸ ἔστι ὁ βελλεροφόντης σταλεὶς ὑπὸ ἰοβάτου ἀριστεῦσαι κατ' αὐτῶν, γενναίως πολεμήσας. οἱ δὲ τύριοι δὲ σόλυμα, πόλις ἀσσυρίων, κτισθεῖσα μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ ἐν ἱεροσολύμοις ἱεροῦ. ἔστι ὄνομα δὲ ὄρους λυκιακοῦ, ὡς δηλοῖ ἡ τὸ τοῦ γεωγράφου. κώρυκος αἰγιαλὸς, περὶ λυκίαν. εἶτα φάσηλις τρεῖς ἔχουσα λιμένας. πόλις ἀξιόλογος. ταύτης ὑπέρκειται ὄρος τὰ σόλυμα. Σόλυμος, ὁ κίλιξ. Σόμαρα, τόπος. Σομόρ, μέτρον γῆς. Σομφῶδες, βομβῶδες. ἢ χαῦνον. Σομφὸν, κομπαλέον. Σόον σωτήρια. ὑγιεῖς. ὁλόκληροι. σωζόμενοι. Σόορ, τύρος. Σόος παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀεὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν. ὡς ἀπὸ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ. ὁ προσλήψει τοῦ υ, γίνεται σεύω. καὶ ἔστι σόος, εἰ ὃ τὰς φιδικὰς ὁρμὰς ἔχον. ἀκολούθως δὲ καὶ τὸ λαοσσόος, ἀθηνᾶ. καὶ αὐτὸ συστολὴν ἔχει τῆς παραληγούσης. οὕτω δὲ καὶ παρὰ θεοκρίτῳ τὸ ὑβρισσόος κάστωρ, καὶ δύσοα θρέμματα. ἐπίσταμαι ὅτι, καὶ ῥῆμά ἐστι σόω διὰ τοῦ ο μικροῦ. οὗ τὸ προστακτικὸν σούσθω παρὰ σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ σοέσθω συναιρεθέν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ ἀπέσσουα, ὅπερ κεῖται ὡς δηλαδὴ, ἔρρει τὰ καλά. [illegible] ἤγουν ἀφώρμησεν. ἀπῆλθεν. ἐκ τοῦ αὐτοῦ σόος, [illegible] διομήδης τῶν δύο οο, ὡς ὦ. ὡς ἐν τῷ πρόσρα πρῴρα, ἀποτελεῖται τὸ σῶς. ἀσινής τε σῶς καὶ αἰπὺς ὄλεθρος. ἢ ἐν ἀπὸ τοῦ σάος. ἐξ οὗ τὸ σαώτερος γίνεται κατὰ κρᾶσιν σῶς. ὁ προτεθέντος τοῦ ο μικροῦ ἐν τῇ παραληγούσῃ, γράφεται μετὰ παραληγούσης μακρᾶς παρὰ τοῖς ὕστερον τὸ σῶος. οὐ μὴν παρὰ τῷ ποιητῇ. Σοῦται, φεύγει, διώκεται. Σοπάτης, θεὰ ἡ ἔφορος τῆς μανίας. Σορδισμός, τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι ἢ ἑλληνίζειν. Σορέλλην, σκῶμμά τι ἀποχωριάζον εἰς τοὺς γέροντας ἀπὸ τῆς σοροῦ. Σορεύει, συνάγει. Σορηδὸν, ὁμοῦ. παρὰ τὸν σωρόν. Σόρνιξ, ἄζυμον. Σορόα, παλιτουργεῖ ἄδης. Σοροπηγαῖς, τουτέστι τοῖς ποιοῦσι σοροὺς τοῖς νεκροῖς. ἤγουν τοῖς σοροποιοῖς, τοῖς τοὺς σοροὺς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦσι. Σορός, θηλυκῶς, ἐπὶ τοῦ τάφου τίθεται καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται ἐν τῇ παραληγούσῃ. ἐπὶ δὲ τῶν καρπῶν, ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου. Σορός, μνῆμα. θήκη ἡ τῶν λειψάνων. παρὰ τὸ σεσωρεῦσθαι τὰ σώματα ἐν αὐτῇ. ἢ παρὰ τὸ ἔρω τὸ κρύπτω, σορὸς ἡ κρυπτική. Σορός, φασὶ παρὰ τὸ ἔσω ὀρούειν, ὃ ἐρύειν ὅ ἐστι φυλάσσειν τοὺς τιθέντας. ἅπαξ δέ φασιν εἴρηται [illegible] ἡ λέξις. ἀφ' ἧς καὶ σορέλλην παρὰ ἀριστοφάνει σκῶμμα εἰς γέροντα. ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. ἐξ αὐτῆς καὶ σοροπηγός. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ναυπηγός. δηλοῖ δὲ ἡ σορὸς καὶ αὐτὴ καθ' αὐτὴν γέροντος σκωπτικῶς, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ γράψαντος, τὸ γηράσασα καὶ ἤδη σορός. τοῦ δὲ σορέλλητος σαφέστερον εἰς σκῶμμα, τὸ τυμβογέρων παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Σοροτίς, ἐλάτη παλαιά. Σός, σή, σόν, ἀντωνυμία παράγωγος. παράγεται ἀπὸ τοῦ σύ, σοῦ. πρωτοτύπου ἀντωνυμίας. ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγὼ, ἐμοῦ, ἐμός, ἐμή, ἐμόν. καὶ ἀπὸ τῆς ὅς οὗ, ὅ ὅς. ὃ σημαίνει τὸ ἐκεῖνος. ἡ ἥ, καὶ τὸ ὅν. κλίνεται δὲ [illegible] ἡμῶν. Σόοσος, ἡ διόπτρα. καὶ τὸ σταδιαῖον διάστημα. Σὸς δὲ τοῦ ἔκφυγε κῆρας ἀδελφιός, οὐδ' ὑπάλυξεν. ἐκ παραλλήλου ταυτοδύναμα κεῖται λέξεις, τὸ ἐκφυγεῖν καὶ τὸ ὑπαλύξαι παρ' ὁμήρῳ. Σοῦ. σοί. σέ, ἀντωνυμίαι τοῦ δευτέρου προσώπου ἐγκλίνονται. ἀντὶ ἤκουσά σου, ἔδωκά σοι. ἐδίδαξά σε, ὕβρισά σε. Σοῦ, ἴθι. τρέχε. ὅρμα. Σουβίον, τόπος. Σουγλάριον, ἐργαλειοθήκη. Σουκεῖνος, ὁ δοῦχος. Σοῦκλαι, φαινακοκεφάλαιον. Σούμμορος, κεχορτασμένος. πλήρης. Σουνεπᾶσθαι, συνακολουθῆσαι. Σουνιεύς, σουνιέως δῆμος. Σουνιέρατε, ὦ ἐν τῷ σουνίῳ ἱδρυμένε καὶ ἄρχοντα. σούνιον δὲ ἀκρωτήριον τῆς ἀττικῆς. Σουνιέρακε, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἀντὶ τοῦ σουνιέρατε. φαίνεται δὲ εἶναι, ποσειδῶνος τὸ ἐπίθετον. ἐν ἱππεῦσιν. ὦ δελφίνων μεδέων σουνιάρατε. παρὰ τὸ ἐν σουνίῳ ἄκρᾳ τῆς ἀττικῆς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀρὰς δέχεσθαι. Σοῦσα, τὰ λείρια παρὰ φοίνιξι, καὶ σοῦσον τὸ κρίνον, κατὰ φρύγας. Σούνιον ἱερόν, ἤγουν ἀκρωτήριον ἀθηναίων. ἴσως ἱερὸν λέγεται, ἐπεὶ ζεὺς σουνιεὺς ἐτιμᾶτο ἐκεῖ. ἐν διθυραμβικῷ παίζων ὁ κωμικὸς, καλεῖ σουνιάρατον. Σοῦσα, καὶ ἐκβάτανα, τῆς περσίδος χώρας πόλεις. ὧν ἐν μὲν τῇ ἑτέρᾳ ἐχείμαζε βασιλεὺς ὁ μέγας. ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ ἐθέριζε. Σοῦσθε, ὁρμᾶσθε, πορεύεσθε. Σούσθω, παρακινείσθω. ἔστι ῥῆμα σόω, οὗ τὸ προστακτικὸν, σούσθω παρὰ σοφοκλεῖ. ἐκ τοῦ σοέσθω συναιρεθέν. Σουσίας, ὁ ἵππος κατὰ σύρους. Σούσινον μύρον, τὸ κρίνινον. ἢ οὕτως σούσινον μύρον ὅ ἐστι κρίνινον. σοῦσις ἡ πόρευσις. ἀπὸ τοῦ σοῦς, ὁ δρόμος. Σουφείρ, χώρα ἐν ᾗ οἱ πολύτιμοι λίθοι, καὶ ὁ χρυσὸς ἐν ἰνδίᾳ. Σοφηνή, τόπος. Σοφία ἐστὶ, τοῦ θεωρητικοῦ τῆς φιλοσοφίας. φρόνησις δὲ, τοῦ πρακτικοῦ. σοφία δὲ φρονήσεως διαφέρει. τῷ τὴν μὲν σοφίαν εἶναι δύναμιν, τοῦ θεωρητικοῦ τῆς φιλοσοφίας. τὴν φρόνησιν δὲ, τοῦ πρακτικοῦ. ἰστέον ὅτι ἡ μὲν σοφία ἐνεργεῖ, ὅπως δεῖ περὶ τὰ πράγματα ἔχοντα. ἡ φρόνησις δὲ, ἀντέχεται μᾶλλον, τῆς προνοίας ἄλλως ἀκοντομούσης τὰ πράγματα. [illegible] ἡ σοφία αὐτοτελής ἐστιν, ἡ ἐμπειρία, τῶν

Ἱπποκράτει. Σμῆλαι, ξίφαι. Σμηλακεῖ, φωνεῖ. Σμηνίον, ἡ πρόπολος. Σμηνοκόμος, μελισσουργός. Σμῆνος, οὐ μόνον ἐπὶ πλήθους λέγεται μελισσῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ σίμβλον, ἤτοι τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὸ μέλι ἀποτίθενται αἱ μέλισσαι, σμῆνος καλεῖται. καὶ ἑσμὸς μετὰ δασέος πνεύματος, ὡς δηλοῖ παρὰ Ἀριστοτέλει ὁ ἀφεσμός. Σμῆνος ἀοιδαῖς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, κυρίως μὲν τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν. Ὅμηρος δὲ κέχρηται τῷ ποιητῇ, ἐπὶ εὐγλωττίας ἐπαινῶν τὸν Νέστορα· τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή. ὅπερ ἐστὶν ἑσμός, τουτέστι σμῆνος τῶν ἀριστοφαίως ᾠδῶν. Σμηρία, κισσός. Χαλκιδεῖς. Σμήριγγας, τὰς τρίχας· παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω. μῆριγξ καὶ μήριγξ. εἰς πολλὰ γάρ, καὶ λεπτὰ αἱ τρίχες ἐμερίσθησαν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σμῆριγξ. Σμήριθεν, ὄρνις ποιός. Σμήρινθα, σπάρτα. χαιτία. Σμῆριξ, πόα. καὶ εἶδος ἀκάνθης. Σμῆσον, τὸ τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος. Σμήχω, τὸ καθαίρω διὰ τοῦ η. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ σμῶ, ὃ σημαίνει τὸ καθαίρω· ὁ μέλλων, σμήσω. καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ καὶ προσθέσει τοῦ χ, εἰς ἐνεστῶτα μεταβέβληται. Σμικρὰ φρονεῖ, ἀντὶ τοῦ ταπεινοφρονεῖ. ἐναντίον τὸ ὑψηλὰ φρονεῖν, καὶ μέγα φρονεῖν, ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονεῖν, καὶ ὑψηλοφρονεῖν. Σμικρίζεσθαι, διαιτᾶσθαι. Σμικρόν, καθαρὸν ὕδωρ. μικρόν· ἢ τοῦ ὅλου τίμιον. ἐλάττωμα ὄν. Σμικύθης ὁ Θρᾳκῶν βασιλεύς, ὡς κίναιδος κωμῳδεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Σμίλαξ· εἶδος φυτοῦ σμικρόν, ἀκανθῶδες· ὁ λεγόμενος [illegible] μοκάδα. Σμιλακλεῖ, φωνὴν ἀποτελεῖ. Σμιλεύματα, τὰ ἐκβαλλόμενα ἀπὸ σμίλης· ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα. ἐρεθίσματα. Ἀριστοφάνης. καὶ σμιλεύω, τὸ τέμνω. Σμίλη, ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. Σμίλλα, ἡ δίκελλα. καὶ τὸ σμιλάριον. Σμῖλος, νῆσος καὶ δένδρον. οἱ δέ, πρῖνος. ἄλλοι σμίλακα, ᾗ στεφανοῦνται. Σμινδύρεια, εἶδος ὑποδήματος γυναικείων. Σμίνη, ἐργαλεῖον γεωργικόν, καὶ ἕτερα. διὰ τοῦ ι γράφεται. σμίνθος, ὁ μῦς, κατὰ διάλεκτον. Σμινθίων, ὄνομα κύριον. Σμινθεύς, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. οὕτω καλοῦσι Κρῆτες τοὺς μύας. ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ α τῆς Ἰλιάδος. Σμίνθα, ὁ κατοικίδιος μῦς. Σμίνθουραι, αἱ τὰς οὐρὰς σαίνουσαι. Σμινύη, σκαφίδιον δίκελλα. Σμιρεύς, μέτρον Ἀττικὸν εἰς τὸ ἑπτὰ πλινλιβύης. Σμιρίς, ἄμμου εἶδος, ᾗ σμήχονται οἱ σκληροὶ τῶν λίθων καὶ δένδρων. Σμογερόν, σκληρόν, ἐπίβουλον, μοχθηρόν. Σμοιός, χαλεπός. φοβερός. στυγνός. Σμοιός, κύριον ὄνομα. αἰσχροποιὸς οὗτος εἰς γυναῖκας. Σμοκορδοῦν, τὸ σχῆμα τίλλεσθαι τὰς γυναῖκας. Σμοκόρδοις, τοὺς τὰς ὀφρῦς ἐγκοίλους ἔχοντας. Σμορδοῦν, συνουσιάζειν. Σμυγερῶς, τὸ ἐπιπόνως ὀδυνηρῶς. καὶ ὡς ἐν ποιῶ, καυστικῶς ἀπὸ τοῦ σμύχω τὸ καίω. ὅθεν τὸ σμύξαι περὶ νῆας. τοῦ σμύχω, ὁ ὕστερος ἀόριστος ἔσμυγον. ὅθεν τὸ σμυγερόν. Σμυγερή, ἅμα ἐπίπονος καὶ αἰσχρά. Ἡσίοδος. Σμυδρός, διάπυρος σίδηρος. Σμυκτήρ, ὁ μυκτήρ. Σμωλίχα, τὸ ξυγοῦ τὸ τρίμμα, ἐν ᾧ ὁ ἱστοβοεὺς καθήρμοσται. Σμύλλα, σαύρα. Σμινδυρίδια, ὑποδήματα ἀπὸ σκυτέως τινὸς σμινδυρίδου. ἢ τὰ πολυτελῆ. Σμύξαι, τὸ καῦσαι. ἢ καπνὸν ἐκ πυρὸς ἀναδοῦναι. ὃ καὶ τύφεσθαι λέγεται. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ χόλον ὑποσμύχειν, ἢ φθόνον ὑπολανθάνειν. ἐκεῖθεν δὲ τὸ σμυγερόν. ἤτοι ἐπίπονον. ὡς ἀπὸ μέσου παρακειμένου. ἢ δευτέρου ἀορίστου, τοῦ ἔσμυγα καὶ ἔσμυγον. Σμύρνα, φυτόν. Σμύραινα, ἰχθύς. Σμυός, σκυθρωπός. Σμυρναῖος, ὁ ἀπὸ Σμύρνης. Σμυρνίον, τοῦ ἱπποσελίνου ὁ καρπός, καὶ αὐτὴ ἡ βοτάνη. Σμύρος, ὁ ἄρσην ἰχθύς, ἡ δὲ θήλεια σμύραινα. Σμύσσεται, ἀπομύσσεται. Σμῦς, ὁ μῦς. Σμυσία, ἡ πρόπολος [illegible]. Σμύχω, τὸ καίω. μέλλων σμύξω. ἔσμυχα. διὰ τοῦ υ. Σμύχεσθαι, τὸ περί. ὅ ἐστι καίεσθαι πολυχρονίως. ἔστι. γίνεται δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ σμυγερόν. δοκεῖ δὲ τοῦ σμύχειν προϋπάρχειν τὸ σμῶ. οὐκ ἐξ οὗ κινεῖται τὸ σμήχω, ὅ ἐστι καθαίρω. ἀλλ᾽ ὅθεν τὸ σμῆξαι, ἤγουν τρῖψαι, ἢ ἐξ ἄλλου σμώδιγξ. ἵνα ἡ ὡς παρὰ τὸ ψῶ, ψύχω· τὸ τρύχω, οὕτω καὶ σμῶ σμύχω, τὸ [illegible]. Σμύγα, ἑανίς. τὸ τυχόν. ἀμερίας, βούγλωσσον. Σμώδιγξ, ὁ ὕφαιμος μώλωψ ὑπερέχοντος γάρ φασιν αἵματος κατ᾽ ὀλίγον ἐξοίδησις. ἢ γίνεται ἀπὸ σμῆξαι ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ὅπερ κατὰ διάλεκτον τὸ τρῖξαι δηλοῖ· ἢ ἀπὸ τοῦ μῶλος ἡ κακοπάθεια· τροπῇ τοῦ λ εἰς δ. ἢ οἱονεὶ ἡ σμώδιγξ. ἤγουν ὕφαιμος αἴσθησις. ὡς τὸ σμώδιγξ ἐξυπανέστη. ἤγουν κατευθεῖς εὐθύ. δηλοῖ γὰρ φασὶν ἐνταῦθα ἡ μὲν ὑπό, τὸ κάτωθεν· ἡ δὲ ἐξ, τὸ εἰς εὐθύ· ἡ δὲ ἀνά, τὸ εἰς ὕψος. ὡς καὶ ἐν τῷ ὑπεξαναδύς. Σμωδικοῦ, μωλωπικοῦ τοῦ πρὸς τὰς σμώδικας. ὅπερ ἐστὶ μώλωπας ἁρμόζοντος. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σμώοντα, ταρασσόμενα. ζέοντα. πομφόλυγας ποιοῦντα. Σμῶ, τὸ καθαίρω. καὶ σμῶ τὸ πιέζω. Σμώμενος, σμηχόμενος. Σμώνη, ἡ τοῦ ἀνέμου πνοή. ἀπὸ τοῦ σμῶ ῥήματος, τοῦ σημαίνοντος τὸ πιέζω. Σμῶξαι, τὸ πατάξαι κατὰ Ἴωνας. Σμωχεῖν, ἐνεργεῖν μετὰ σπουδῆς.

ΤΟ Σ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

σ οαία, ἀξίνη. Πάφιοι. Σοβάδες, ὑπερήφανοι ἄστατοι. μαινόμεναι, ἢ μιαινόμεναι. Σοβαρεύεται, ἐξιτήλως καὶ ἔξω τοῦ δέοντος ἐπαίρεται. Σοβεῖν, διώκειν. τρέχειν ἀπελαύνειν. Σοβαρεύεσθαι, ὑπερηφανεύεσθαι. Σοβαρός, ἐπηρμένος. καὶ μέγα φρονῶν. ἢ σοβαρός, αὐθάδης ὑπερήφανος, σεμνός. Σοβάς, ἡ πόρνη· ἀπὸ τοῦ σοβῶ, τὸ κινῶ. Σοβεῖται, σαλεύεται. Σόβει. σοβῶ· τὸ ἀπαρρησιασμένως χωρεῖν. ὡς τὸ ὁ γὰρ ἰδὼν τὸν γερόντριβα σοβοῦντα διὰ τῆς ἀγορᾶς. καὶ ἀνάταρασσε, καὶ ἀνάγειρε. Σόβαρα, τέρας. Σοβῶ, τὸ κινῶ καὶ μαίνομαι. Σογδιανή, καὶ σογδιανὴ χώρα. Σόγχος, λάχανον ἄγριον. Σόδμα, πύρωσις. τύφλωσις. ἢ στέρησις. ἢ στοᾶ σκοπή. ὁμοίωμα. ἔκκλεισις. καὶ θεμέλιος. Σόεις, σώζεις. Σόθεις, ὄρος. Σαὶ πάντες μαχόμεσθα παρόμερο, ἤγουν διὰ σέ. ὅμοιον τῷ σοὶ ζεῦ, ἤτοι διὰ σέ. Σοιδοῖδες, βάκχαι· διὰ τὸ σεσοβεῖσθαι ἐν τῷ βακχεύειν. σόος γὰρ ἡ ὁρμὴ ἢ φορά. Σοίθης, ψίθυρος ἀλαζὼν διάβολος. Σοικίδες, κόνωπες. Σόϊο, καὶ σεῖο, παρὰ ποιηταῖς κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς ἀναγινώσκεται. διαφέρει. σοῖο μὲν γάρ ἐστι, σύναρθρος ἀντωνυμία. οἷον μνήσαι πατρὸς σοῖο· ἡ δὲ σεῖο οὐ σύναρθρος.

ξύω ξύρος· εἶτα διαλύσει τοῦ ξ εἰς ὑπερθέσει, γίνεται σκύρος τὸ ξυόμενον· οὐ δεῖ γὰρ οὕτω ξύεται. ἢ παρὰ τὸ σχίζω, σχίρος καὶ σκύρος κατὰ ἐναλλαγὴν καὶ τροπήν· ἐσχισμένοι γάρ εἰσιν. ἄλλως· σκύρος δὲ λέγεται, παρὰ τὸ μεταξύ, τὸ συνιόντων τῆς τραχήλου δέρμα· ὡς παντρύσιος φασί· τινὲς δέ φασι σκῦρος λέγεσθαι τὸν ὀπίσω μυελόν· οἱ δέ, τὸ μεταξὺ τῶν ὀφρύων καὶ τοῦ μετώπου τόπον· οἱ δέ, τὸ ἰνίον· ὃ ὑπὸ ἄλλων σκύνιον καλούμενον. ἄλλοι δέ, τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα· παρὸ καὶ σκῦρος εἴρηται ἡ κεφαλή. Σκυτοτομεῖ, δέρματα τέμνει· ἀριστοφάνης σκυτοτομεῖ καθήμενος. Σκυφοκέρακτος, ὁ οἰνοχόος ὁ ἐν τοῖς μεστοῖς τοῖς σκύφοις περιφερόμενος. Σκύφος, εἶδος ποτηρίου· ἢ ἔκπωμα. Σκωληκίζονται, κινοῦνται ὡς αἱ σκώληκες. Σκώληξ, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν κῶλον ἤγουν ὀστοῦν κατὰ ἀντίφρασιν, πλεονασμῷ τοῦ σ. Σκωλοβάτης, ὄνομα θερίου μισθοῦ, πλησίον ἐρισύβης, τὸ γινόμενον ἐν τῷ ἅλῳ· καὶ τῷ σίτῳ λυμαινόμενον. Σκῶλον, ἐμπόδιον· σκάνδαλον· καὶ σκῶλος, εἶδος ἀκάνθης. Σκῶλος, ἀκάνθης εἶδος· ἢ πυρωθεῖσα, δύσκολος γίνεται. Σκῶλος, ἀρσενικῶς κώμης ὄνομα· καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς σκώλιος καὶ σκωλιεύς· οἱ δὲ παλαιοί φασιν, ὅτι σκῶλος κώμη τῆς παρασωπίας χώρας ὑπὸ τῷ κιθαιρῶνι· ἢ κατά τινας, ἐν ᾧ τῶν πλαταιῶν τόπος τραχὺς καὶ δύσπορος· ὅθεν καὶ παροιμία, εἰς σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἰέναι μήτ' ἄλλον ἕπεσθαι· καὶ πενθεὺς δὲ ἐκεῖθεν φασὶ κατὰ γόμφους, διεσπάσθη ὑπὸ τῶν βακχῶν· ἢ σκῶλος καὶ τὴν γῆν, πόλεις βοιωτίας. Σκῶλος, ῥάβδος· ὁ κάνδαλος· ἢ σκώληξ· οἱ δέ, σκόλοψ, ἢ ῥάβδος· ἢ ἀποξυσμός πάσσαλος ὥστε σκῶλος, πυρίκαυστος· ἢ ἀκάνθης εἶδος· παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω· ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν βοιωτίᾳ. Σκόλοψ, ξύλον ὀξυμμένον· ἢ ἄκανθα. Σκώμματα, λοιδορήματα· γέλωτος χάριν. Σκῶμμα, τὸ ἀπὸ διασυρμοῦ τοῦ πέλας γινόμενον γέλωτι, τὸ ἀπὸ διαχύσει τῶν ἀκροατῶν, χωρίς τινος ὕβρεως δυσχεραινόμενον τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον. Σκῶπες λέγονται, ἢ παρὰ τὸ σκαιὰ ὦπα ἔχειν· κακόφωνοι γάρ, ἢ παρὰ τὸ ἐν σκιᾷ· ὃ δηλοῖ ἐν νυκτὶ ἀφιέναι ὄπα· ἢ ἄλλως, παρὰ τὸ ἐν τοιαύτῃ σκιᾷ ὦπα ἔχειν ἐνεργόν· νυκτὸς γὰρ μάλιστα βλέπουσι, καὶ δοκοῦσι σκῶπες εἶναι αἱ κωφοὶ, ἢ γλαυξὶν οἱ ὁμοιοῦσι φασί· τινὲς δὲ κῶπας γράφουσι δίχα τοῦ σ. ἐν δὲ τοῖς τοῦ αἰλιανοῦ φέρεται, ὅτι καθὰ αἱ σῶφροι τὸ ὄρνεον, οὕτω καὶ αἱ σκῶπες ὀρχήσει ἁλίσκονται. καὶ ὅτι τὸ εἶδος ὀρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται σκώψ· λαβὸν τοὔνομα ἐκ τῆς περὶ τὸ ζῶον ἐν τῇ κινήσει ποικιλίας. καὶ ὅτι χαίρουσιν αἱ σκῶπες καὶ ὁμοιότητι, καὶ ἀπ' αὐτῶν σκώπτειν φαμὲν τὸ εἰκάζειν, καὶ καταστοχάζεσθαι τῶν σκωπτομένων· διὰ τὸ τὴν ἐκείνων ἀλλοτρίαν προαίρεσιν. Σκωπευμάτων, σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης ὥσπερ ἀποσκοπούντων. Σκώπτει, γελοιάζει· παίζει· λυρεῖ. Σκωραμίς, ἀμὶς μὲν ἐν ᾗ οὐροῦσι· σκωραμὶς δέ, ἐν ᾗ ἀποπατοῦσι. Σκωρία, ἡ γεώδης ὑπόστασις. Σκωρίδες, γραῖες. Σκωτυφίαν, τὸ σκάνδαλον ἐν μασίν· ἐν δὲ τριακάσι, τὰ ὀστᾶ δὲ χρεία. Σκώρ, τὸ κόπρον· τῶν καθ' ἡμᾶς σοφιστῶν, ὁ ἐνδοξότατός ἐν τινι τῶν λόγων τῶν ἑαυτοῦ γέγραφε, τὸ σκορός· ἀγνοήσας ὅτι ἡ ὀρθὴ κλῆσις ἐστὶ τὸ σκώρ· αἱ δὲ πλαγίαι τοῦ σκατός καὶ τῷ σκατί· ἀριστοφάνης· καὶ σκώρ ἀεὶ τρώγων· ὄντως οὖν σκατοφάγου τὸ ἁμάρτημα. Σκώπτω, τὸ λοιδορῶ καὶ εἰρωνεύομαι, καὶ διασύρω· ἀφ' οὗ σκώμματα αἱ λοιδορίαι· καὶ ὁ κωμικὸς δοκεῖ λέγεσθαι ἀπὸ τούτου· σκωπτικοὶ γὰρ οἱ κωμικοί· καὶ σκώπτης ὁ λοίδορος. Σκῶψαι, μέμψαι. Σκώψ, ὄρνεον κέβαλον, καὶ μιμηλόν, ὅμοιον γλαυκί· φασὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου τούτου τὸ σκώπτειν εἰρῆσθαι· τινὲς δὲ κακόφωνον λέγουσι τὸ ὄρνεον, παρὰ τὸ σκαιὰν ἔχειν ὄπα· οὕτως ὦρος ὁ μιλήσιος.

ΤΟ Σ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Σμαραγεῖ, λαμπρὸν ἠχεῖ· ψοφεῖ καὶ κτυπεῖ· ἀπὸ τοῦ ζα ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ μαρμαίρειν τὸ λάμπειν· ἢ ἀπὸ τοῦ σμάραγος σμαραγῶ· τοῦτο παρὰ τὸ σπαράσσω, σπάραγος· καὶ σμάραγος· ψόφος· ἦχος· κυρίως γὰρ σμάραγος, ὁ ἀπὸ σπαραγμοῦ ἦχος· ἔστι δὲ καὶ ἕτερον σμαραγῶ, ὃ σημαίνει τὸ λάμπω· ἐξ οὗ καὶ σμάραγδος, ὁ λαμπρότατος λίθος· παρὰ τὸ μάρω τὸ λάμπω· ὁ μέλλων, μαρῶ· καὶ παράγωγον μαράσσω· πλεονασμῷ τοῦ σ σμαράσσω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, σμάραγδος, καὶ σμαραγδῶ. Σμαραγεῖν, εἰ καὶ τὸ πλεῖον ἐπὶ ὕδατος ἤχου λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ βροντῆς, εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. Σμαράγνα, μάστιξ· ῥάβδος· καὶ χωρὶς τοῦ σ. Σμάρδικον, στρουθίον. Σμαρίδες, γραῖες· καὶ ἰχθύδια μικρὰ ἄριστα· οἱ δέ, τὰς μαινίδας. Σμαρνόν, καθαρόν· βροντικόν· δριμύ. Σμερδαλέα κτυπέων· σοφοκλῆς ἐν τεύκρῳ· λαβὼν ξίφος, τὸ μέγας κτύπος, ἄφαντος διόβολος· ἐν οἷς δηλοῖ ἐκεῖνος καὶ ὅτι βέλη διὸς οὐ μόνον κεραυνοὶ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ βρονταί· ὅμως καὶ τοὺς ἑτέρους ὑετούς, καὶ μάλιστα τοὺς χειμερίους, τούτῳ λόγῳ δύσομβρα βέλη λέγει. Σμερδαλέα, οὐ μόνον τὰ τοῖς μέρδουσιν ὅ ἐστι βλέπουσι καταπληκτικά, διὰ τὸ μὴ ἀεὶ αἱρετὰ τινὶ τὰ κάτω εἶναι, ἀλλ' ἴσως καὶ παρὰ τὸ τοὺς βλέποντας, ἀλεεινὰ αὐτά. Σμερδαλέος δράκων, δηλοῖ τὸν τὴν ὄψιν καταπληκτικὸν· ἀπὸ τοῦ μέρδω τὸ βλέπω, καθά φασιν οἱ παλαιοί· ὅτι ἐστὶ ὁ δράκων αὐτός, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ δέρκω λέγεται· λέγεται δὲ ποτὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀηδὲς καταπληκτικοῦ ἡ λέξις· ἀεὶ ὅτε εἶπε σμερδαλέον κονάβησαν· ὡς σμερδαλέον δ' ἐβόησε· τὸ δὲ σμερδαλέον, καὶ σμερδνὸν λέγεται· καθίσταται δὲ ἡ λέξις οὕτω· μερίζω καὶ κατὰ συγκοπὴν μέρζω, καὶ δωρικῶς μέρδω, τὸ πανταχοῦ μερίζω, καὶ διαπετάννυμι τὴν ὄψιν· καὶ μετὰ τοῦ ζα κατὰ συγκοπὴν σμέρδω, κατὰ τοὺς παλαιοὺς γραμματικούς. Ἄλλως· Σμερδαλέος, καταπληκτικός· φοβερός· ἐκ τοῦ σμερδνόν, σμερδναλέος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν σμερδαλέος· καὶ σμερδνόν, τὸ καταπληκτικόν· ἀπὸ τοῦ μερίζειν τὴν ψυχὴν τῶν ὁρώντων τῷ φόβῳ, καὶ μὴ ἐᾶν αὐτὴν ἐν τῷ μένειν· παρὰ τὸ μερίζω, μεριδνός· καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. Σμερδνικά, καταπληκτικά. Σμερδνόν, δεινὸν καταπληκτικόν· πολεμικόν· σκυθρωπόν. Σμέρδνος, λῆμα· ῥώμη· δύναμις· ὅρμημα. Σμέρδις, ἰχθύος εἶδος. Σμῆγμα, τὸ καθάρισμα· μίγμα δὲ ἰατρικόν. Σμηκτίδα γῆν, τὴν κιμωλίαν, παρὰ τὸ

Σκυθικὸς ἐφαπτίς· σκυθικὸν εἶδος τὸ ἱματίδιον, διὰ τὸ πυῤῥὸν εἶναι καὶ ᾧ ξανθίζονται αἱ γυναῖκες ἢ βάπτουσι τὰ ἔρια. Σκυθιστὶ χειρόμακτρον· οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων πολλάκις τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες ἔσων· αὐτὸ χειρόμακτρον εἶχε τό. Σκύθραξ, μεῖραξ, ἔφηβος. Σκυθράζει, σκυθρωπάζει. Σκυθρὸς, στυγνὸς τὴν ὄψιν· χαλεπὸς, ὠμός· σκυθρωπός. Σκυθρωπάσαι, περισπασμός ἐστι τοῦ ξ· σκυθρωπάσαι γάρ ἐστι, παρὰ τὸ σκυθικὴν ἔχειν ὦπα. ἢ σκυθρωπὸς, παρὰ τὸ σκίζω τὸ ὀργίζομαι καὶ τὸ ὤψ ὠπὸς ὁ ὀφθαλμός. ἢ παρὰ τὸ χύτρα καὶ τὸ ὤψ, γίνεται χυθρωπός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ· στυγνὸς, ὁ ἀφανὲς πρόσωπον κεκτημένος. Σκυθρωπὸς, στυγνὸς, λυπηρός. Σκυλαίας, τὰ σκῦλα καὶ λάφυρα· οἱ δὲ, τὰς πανοπλίας. Σκύλλα, ἓξ κεφαλὰς εἶχε· τὰ δὲ ἄνω πρόσθεν περὶ τὸ ῥήγιον οὖσα τῆς σικελίας ἐπιμήκης μέχρι μεσσήνης ἡ χάρυβδις περὶ μεσσήνην· ὡς καὶ αἱ γοργόνες ἐν ταρτησσῷ τῆς ἰβηρίας· καί τινες ἐν ταρσῷ τῆς ἰωνίας λέγουσι· πτεροταί τε αὗται καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους· ὡς αἱ ἅρπυιαι ἐν θρᾴκῃ· ὄρνιθες αἴρκτων σώματα γυναικῶν πρόσωπα κύρκοι ἔχουσαι· καὶ ἡ ἔχιδνα περὶ λυδίαν· στέρνα καὶ κεφαλὴν κόρη· τὰ δὲ κάτω ὄφις· ὡς καὶ ὄρθος γηρυόνου, κύων ἐν ἐρυθείᾳ δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, εἶτα δρακόντων· καὶ ἀστέριος καὶ μινώταυρος· ἐν κρήτῃ, βοὸς ἔχων πρόσωπον· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἀνδρός. Σκύλαξ, σχῆμα ἀφροδισιακὸν ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων. Σκῦλα, τὰ τῶν νεκρῶν λάφυρα· λάφυρα δὲ, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. Σκύλλα, περὶ τὸ ῥήγιον τῆς σικελίας ἐστὶν, ἀκρωτήριον ὀξὺ ἔχον εἰς θάλασσαν οὗ κάτωθεν πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι ἔχουσαι κοίλους τόπους, καὶ σπήλαια· ἐν οἷς καθορμίζονται θηρία θαλάσσης· τῶν δὲ προσόντων ταῖς πέτραις ἀκοντιζομένων, ἐκ τοῦ τῆς χαρύβδεως ὕδατος, καὶ συγκλωμένων τοὺς ἄνδρας ἐσθίουσιν· ἡ δὲ χάρυβδις καὶ ἡ σκύλλα, πλησίον εἰσίν· ἡ μὲν χάρυβδις περὶ μεσσήνην ἐστίν· ἡ δὲ σκύλλα, περὶ τὸ ῥήγιον ὡς ἔφην· τὸ δὲ ῥήγιον ἰόκαστος ἔκτισεν αἰόλου, ὥς φησι καλλίμαχος· ῥήγιον ἄστυ λιπὼν ἰοκάστου αἰολίδαο. ἡρακλῆς οὖν σοφὸς ὢν, καὶ στρατηγὸς, καὶ παραπλέων τοὺς τόπους μετὰ τῶν γηρυόνου βοῶν, ἀπώλεσεν αὐτόθι τινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀνακαθαίρει τὸν τόπον τισὶ μηχαναῖς· ὅθεν καὶ ἐμυθολόγησαν τὴν σκύλλαν αὐτὸν ἀνελεῖν· φόρκυς δὲ, ἤτοι ἡ θάλασσα ὁ ταύτης πατήρ· ἡ γὰρ θάλασσα δυσχερῆ ταύτην ἐποίει· λαμπάσιν αὐτὴν πάλιν ἀναζώουσιν· ἢ κινήσεσι· καὶ χρόνοις πάλιν τὴν ὑφ' ἡρακλέους ἀνακάθαρσιν καὶ τὸ μηχάνημα ἡ θάλασσα χέασα, μετέστρεψεν εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν. Σκυλεῦσαι, πόθεν δηλοῦται· παρὰ τοῖς παλαιοῖς σκῦλον τὸ δέρμα λέγεται· ἀφ' οὗ ἴσως καὶ σκυλεύειν κυρίως, τὸ ἐν πολέμῳ βύρσας ὅ ἐστι βοείας ἀσπίδας λαμβάνειν· ἐξ οὗ ὡς ἀπὸ μέρους καὶ ἐπὶ πάσης πολεμικῆς σκευῆς, τὸ σκυλεύειν ἐλέχθη· οὐ ἡ ἀναλογία καθὰ τὸ ξύλον ξυλεύω· ἀφ' οὗ καὶ ἡ ξυλεία· ὡς δηλοῖ ὁ γράψας τὰ πεντάκοντα πλοίων τεταρικῶν ξυλεία· δοκεῖ δὲ αἰολικὸν εἶναι τὸ σκῦλον, ὡς φαίνεται ἀπὸ ῥητορικοῦ λεξικοῦ· ἐν ᾧ κεῖται καὶ ὅτι ἀποσκολύπτειν, τὸ ἀφαιρεῖν τὸ δέρμα· ὅθεν καὶ τὸ σκυλεύειν μεταφορικῶς. Σκυλεύσας, αἰχμαλωτίσας. Σκυλεῦσαι νεκρὸν, καὶ ἀποδῦσαι τεύχεα λέγεται ὡς δηλοῖ τὸ τεύχεα οὐκ ἀπέδυσαι· καὶ πάλιν σκυλεῦσαι ὡς τὸ ἀπὸ τεύχεα δῦσαι, περίφρασίς ἐστι τοῦ συλᾶν ὃ μυριαχοῦ χρῆται ὁ ποιητής, ὅπερ ἡ ποίησις. Σκυλῆναι, ξυρανθῆναι. Σκυλλεῖν, τὸ τοῖς ὄνυξι σπᾶν. Σκυλλὶς, κληματίς. Σκύλλος, κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογνοῦ· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν τὴν ὑλακὴν, σκύλαξ τις ὤν. Σκυλμαγεῖς, θυμωθέντες. Σκυλοδέψης, ὁ τὰς βύρσας βυρσεύων. Σκῦλον, δέρμα· κώδιον· οἱ δὲ, ῥάκκος καὶ τριβώνιον ἢ δέρμα ἄρκτου, καὶ τὸ τοῦ κασταναίου κάλυμμα. Σκύλσις, θυμός· σάλος· ταραχή. Σκύμνος, ὁ τοῦ λέοντος σκύλαξ. Σκύμνοι, ὀξυτονουμένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς, τὸ τοῦ λέοντος ἔκγονον· βαρυτονουμένης δὲ, τὰ τῶν ἄλλων ζώων. Σκυμαλίσαι κυρίως, τὸ τὸν μέσον δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὄρνιθος ἐμβαλεῖν. Σκύνιον λέγεται ἡ ὀφρύς· καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται, σκυνίζω καὶ σκύζω. Σκυνίζει, λακτίζει. Σκυζιφόν, σκυφόν. Σκύρβια, κρόμμυα. Σκυρβαλίας, θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι· διονύσιος δὲ τοὺς μείρακας. Σκυρβάλιος, νεανίσκος. Σκυρία δίκη, ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶν, ἡ θησέως καλεῖται τελευτή· φυγόντα γὰρ αὐτὸν εἰς σκῦρον, ἐκεῖ καθαιρεθῆναί φασι. Σκῦρος, νῆσος τῶν κυκλάδων, καὶ πόλις τῆς τὸ μὲν φρυγίας, πρότερον δὲ κιλικίας· σκῦρος γὰρ ἡ λατύπη. Σκῦρος, ὅρος· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σκυρωθεῖσι, λιθωθεῖσι. Σκυρωτὴ ὁδὸς, ἡ ἀπόκροτος. Σκυτάλαι, βακτηρίαι, καὶ αἱ ἱστοὶ καὶ ἶλαι καὶ ὄφεων εἰσὶ φλαγέλλια· λάβροι πίνακες ἐφ' οἷς ἡ δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα· ἢ θύλακες δερμάτινοι. Σκύτα, τὰ κατὰ τὴν σκυταλίδα τοῦ αὐχένος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σκυταλίδες, αἱ κόνδυλοι τῶν δακτύλων. Σκυτάλη, λακωνικὴ ἐπιστολή· ἢ βακτηρία· ἐφόρουν γὰρ βαρείας βακτηρίας οἱ λάκωνες· ὁ δὲ δίδυμος σκυτάλια τὰς βακτηρίας, αἷς τὰ σκύταλα τύπτουσιν, ὅ ἐστι τοὺς τραχήλους. ἢ σκυτάλη λακωνικὴ, ἐπιστολή· οὗτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἐποίουν δύο ῥάβδους ἰσομήκεις καὶ τὴν μὲν, τῷ στρατηγῷ μέλλοντι ἐξιέναι εἰς πόλεμον ἐδίδουν· τὴν δὲ παρ' αὐτοῖς εἶχον, καὶ ὅτε βούλοιντο ἀπόῤῥητόν τι σημᾶναι τῷ ἀπόντι στρατηγῷ, ταύτῃ λευκὸν δέρμα περιειλίξαντες, ἔγραφον εἰς αὐτὸ· καὶ ἀνελίσσοντες, παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι· τὸ δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ, καὶ περιελίξας τῇ παρ' αὐτῷ ῥάβδῳ, ἀνεγίνωσκε· λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὄφεως. Σκυταλίδες, εἶδος καρίδων. Σκυταλὶς, καμπῆς τι εἶδος ὅ ἐστι ζῷόν τι. Σκυταλουμένη, ξύλῳ τυπτομένη. Σκυταλίδα, αὐλητρίδα. Σκυτεὺς, σανδαλιοποιός· καὶ καλιγάριος· σκυτοδέψης. Σκύτη βλέπειν πυῤῥὸν, λέγει ἀριστοφάνης· ὅ ἐστι πληγὰς σοι ἐμβαλῶ· παροιμία δὲ ἐλέγετο ἐπὶ τῶν δεδιότων καὶ ὑποψιαστικῶς διακειμένων, πρὸς τὰ μέλλοντα κακά. Σκυτάζει, σπαράττει. Σκύτιον, τὸ ζῶμά τι ἀπὸ δέρματος τὸ σκῦτος, ὅ ἐστι δέρμα. Σκυτίνη ἐπικουρία· ἀντὶ τοῦ ἀσθενοῦς τοῦ βοηθήματος. Σκυτίνην καθυφιζόμενα· διεζωσμένα γὰρ εἰσήεσαν αἱ κωμικαὶ ὑποκριταί· αἱ δὲ, αἰδοῖα δερμάτινα τοῦ γελοίου χάριν, ἀντὶ τοῦ ἰσχίου καὶ τοῦ αἰδοίου περικείμενα. Σκυτοδέψης, δερματολέκτης· ὁ τὰς βύρσας καθεψῶν. Σκῦτος, τὸ δέρμα· ἡ σκυτοδέψης παρὰ τὸ

ἀπὸ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ὑποβαθρίου. ὑπὸ τινῶν δὲ ὑποθρόνιον. τὰ ταύτας γὰρ αἰ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθίζεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὰν ἴδωσιν ὑπτίους αὐτοὺς περιπεσόντας. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ μικροῦ διφρίδιον ὀξεῖα δεξάμενοι τὴν λέξιν. Σκόλυμος, λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες. Σκολύπτειν, ἐκτίλλειν, κολούειν. Σκολύθρα, σκίμποδα ἢ σκληρά. ἐργώδης. δυσχερής. Σκολύψαι, κολοῦσαι κολοβῶσαι ἀποκρατεῖν. ἐκτίλλειν. Σκομβρίσαι, γογγύσαι ἢ παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος. Σκόμβροι, εἶδος ἰχθύος, παρόμοιοι τοῖς μικροῖς θύννοις. Σκόμβρα, θράκιον ἔθνος. Σκορδινᾶσθαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν, μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον λέγεται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τοὺς ἐξεγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμῶνται ὄντες ἐκτείνουσι τὰς χεῖρας. ὃ καὶ παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς βασανιζομένους, καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη. οἷον, σκορδινᾶσθαι δινεῖσθαι ἀπὸ κόρου ὕπνου καὶ τροφῆς. ἢ καρηβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν. ὅρος. Σκορόβυλος, κάνθαρος. Σκοροδάλμη, ἡ συμφθορία τοῦ σκορόδου, καὶ τῆς ἅλμης τὸ μετὰ τῆς ἅλμης, τρίμμα τῶν σκορόδων ὥστε ἡ δριμύτης. Σκοροδίσαι, τὸ πρὸ τῆς μάχης σκορόδοις ἀνατρῖψαι τοὺς ἀλεκτρυόνας. Σκόροδον εἴρηται ἴσως σκηνιόν τι ῥόδιον, παρὰ τὸ σκηνιότοξον. σκοροδίας, τινὲς παρὰ τῷ ἀφορισμῷ φασὶ τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς, οὐχ ἁπλῶς τοῦ φέρεσθαι, ἀλλ' ἵνα δείξῃ ὅτι τοσούτῳ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε ἃ πρότερον ἐσθίομεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. Σκοροδόν, ὁ τόπος ἐν ᾧ τὰ σκόροδα φύεται. διὸ καὶ ὀξυτόνως γράφεται. Σκορπίζω, ἐκ τοῦ χαρπὸς καρπίζω. καὶ σκορπίζω ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἡ λέξις. ἐπεὶ ὁ καρπὸς σκορπίζεται. Σκορπιός, σημαίνει τρία. τὸν χερσαῖον. καὶ γίνεται παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν. καὶ τὸν θαλάσσιον, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κρύπτειν καὶ τὸν ἰὸν ἐμβάλλειν. ἢ παρὰ τὸ σκολιῶς ἕρπειν. σημαίνει καὶ τὸν ἀστέρα. καὶ λέγουσιν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν χερσαῖον ὁμοιότητος. ἐπειδὴ ὅτε ἐν αὐτῷ ἐστιν ὁ ἥλιος τότε τὰ σπέρματα ἐπὶ τὴν γῆν σκορπίζομεν σπείροντες. ἢ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ κόλπου σκορπίζει τὰ σπέρματα. Σκορπιοῦται, ἀγριαίνεται. ἐρεθίζεται. Σκοτάρια, ζόφος. ἀχλύς. Σκότεα, ὅταν συσκοτάσῃ ἡ σκοτία. Σκοτίδιοι, δραπέται. Σκότια κατὰ παυσανίαν, τὰς χρίσεις ἐκάλουν οἱ ζωγράφοι. ὅθεν ἀπεσκοτωμένα φασὶ, τὰ ἐξωγραφημένα, καὶ κεχρισμένα ἔλεγον. Σκοτία, μέρος τι παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι, προσαγορευόμενον τρίγλυφον, καὶ ἀφροδίτης σκοτίας ἱερὸν κατ' αἰγυπτίον. Σκοτίζω, τὸ σκότος ποιῶ. σκοτῶ δὲ σκοτώσω, τὸ τύφλωσιν ἐπάγω. ἀλλὰ σκοτῶ δὲ ἀλλὰ σκοτιάσω, τὸ ἀλλὰ προσθεὶς ὅταν ἡ σελήνη ἀλλὰ σκοτῇ τὸν ἥλιον ἐν ταῖς ἐκλείψεσι. Σκότιος, ὁ μὲν φυσικὸς υἱός. ἤγουν ὁ καινὰς κότιλος ὅ ἐστιν ὁ γνήσιος ἤγουν, ὁ ἐκ γάμου τῆς. τῷ δὲ γνησίῳ, ἐναντίον ὁ νόθος. ἤγουν, ὁ υἱὸς τῆς σκοτίας. σκοτίζω μὲν τὸ σκότος ποιῶ. σκοτῶ δὲ σκοτώσω, τὸ τύφλωσιν ἐπάγω. ἀλλὰ σκοτῶ δὲ ἀλλὰ σκοτιάσω, τὸ ἀλλὰ προσθεὶς ὅταν ἡ σελήνη ἐν ταῖς ἡλιακαῖς ἐκλείψεσιν, ἀλλὰ σκοτῇ τὸν ἥλιον. Σκορδινῶ, σκυθρωπάζω. ἀμφιβάλλω. Σκορίβορος, σκατοφάγος. σκώληξ. Σκοτοδινιάσας, σκότος καὶ ἴλιγγος παρεθείς. Σκοτομαίνα, νύξ ἐστιν, ἐν ᾗ μαίνεται καὶ ἀποδείκνυται τὰ οὐράνια. Σκοτομήνιος νὺξ, οὐχ ἁπλῶς ἡ ἀσέληνος, ἀλλὰ καθ' ἣν ἡ σελήνη ἀποσκοτοῦται φασὶν ἐγγίσασα ἡλίῳ πρὸς σύνοδον. Σκότος οὐκ οὐσία τίς ἐστιν, ἀλλὰ συμβεβηκός. φωτὸς γάρ ἐστι στέρησις. Σκότος, ἀρσενικῶς. παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. τοῖς δὲ τοῖς κοινοῖς οὐδέτερος, τὸ σκότος. Σκότος, λεπτὸν ἄχι τοῦ ἐγκεφάλου. τὴν ἀπὸ τῆς ἀθυμίας σκότωσιν διὰ δυσμενείας λέγει ὁ θεολόγος. Σκότος ἐστὶ, διπλοῦ διπλοῦ φωτὸς στέρησις. Ἄλλως. Σκότος, ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ σκιάζειν. οἱ δὲ φασι σκοπός ἐστιν, ὅτι δεῖ προσκοπεῖσθαι τὸν προσεγχόμενον ἐν τῷ αὐτῷ. οὕτως ἡράκλειτος. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ χέεσθαι ὁμοῦ πολλάκις ποιεῖσθαι ὅ ἐστιν ἀλλὰ χεῖν ὅρος. Σκότος, ἀπὸ τοῦ σκάζειν. ἡρακλείδης δὲ ὁ ποντικὸς, ἀπὸ τοῦ προσκόπτειν τὸν ἐμπεριχόμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ χέεσθαι ὁμοῦ, ὅ ἐστιν ἀλλὰ χεῖν πολλάκις γραφεῖσαι. Σκοῦλαι, κτίσαι. Σκριβωνάριος, ὑπογραφεύς. σημαίνει δὲ τὸν δρυφακτικὸν λεκτικὸν ἃ ῥωμαῖοι καλοῦσι. Σκύβαλον, οἱονεὶ κυσίβαλόν τι ὄν, τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον καὶ ῥιπτόμενον. Σκυβαλίζεται, ἐξουθενεῖται ἀτελίζεται. ἀποδοκιμάζεται. παραρίπτεται. Σκύβα, λάχανον. ἐλαφάνη. τινὲς δὲ, σκοῦβα. Σκύβαλα, κόπρος. Σκυβαλισμός, ἐκφαύλισμα. καὶ τὸ ἀδόκιμον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν σκυβάλων τῶν ἀχύρων. Σκυδάσκια, ἄκλος. Σκυδίζει, λακτίζει. Σκυδικὸν, πολέμιον παρὰ ἑρμοδώρῳ ἐγράφθαι φασίν. ὑποδήματα δὲ φορεῖν τὴν ἑλλάδα ἐφασαν σκυδικὰς λευκὰς καὶ μαθλήτιδας. Σκυδμαίνειν, τὸ σκυθρωπάζειν, καὶ ὀργίζεσθαι, κυρίως ἀλλὰ τὸν λέοντα. ἀλλὰ τοῖς ἀφαιρουμέναις σκύμνους ὀργιζομένην. ἀπὸ οὖν τοῦ σκύμνος καὶ τοῦ μαίνειν, γίνεται σκυδμαίνειν. ἢ ἀπὸ τοῦ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον συστολῆς τοῦ σκύλλεις, ὅ ἐστι δέρμα, ὃ συμβαίνει ἀλλὰ τῶν ὀργιζομένων. ὅμηρος. ἰλιάδος ο.
Σκύδνος, ἡ λαιδορία. ἡ ὀργή. ἡ σκυθρωπότης. Σκυζᾶ λέγεται ἀλλὰ κυνῶν, ὅτε καθάπτοντες ἀφροδισιάζωσι. Σκύζεσθαι παρὰ τοῖς ποιηταῖς, τὸ χολοῦσθαι, ἤγουν τὸ ὀργίζεσθαι μετὰ ἀγανακτήσεως ἀμυντικῶς. Σκύζεσθαι, τὸ χόλῳ αἱρεῖσθαι. γίνεται δὲ ἴσως μὲν καὶ παρὰ τὸ κύνω, πλεονασμῷ τοῦ σ, ἵνα ᾖ σκυζεσθαι τὸ κυνός τινα χαίρειν, ἢ κυνάζειν οὕτω. ὅθεν καὶ τὸ ἀλλὰ σκύνιον. μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, παρὰ τὸν σκύθην. ὡς τῶν σκυθῶν μάλιστα ἑτοίμων ὄντων χολᾶν. Σκυζομένη, λυπουμένη. ὀργιζομένη. Σκύθαι, οἱ ἄβιοι. ὡς ἀρριανός φησιν. ἀκούσι τὴν οὐσίαν αὐτόνομοι, διὰ πενίαν καὶ δικαιότητα. ὅτι δὲ ἀμφίβολον εἴτε ἀσιανὰ τὰ ῥηθέντα ἔθνη παρὰ τῷ ποιητῇ, εἴτε καὶ εὐρωπαῖα, ἐπαμφοτερίζουσι γὰρ ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ ἄλλου γε τοῦ δηλοῦται, οὐκ ἔστι ῥᾳδίως ἐπαγαγέσθαι καὶ οὕτω μὲν ἔτι. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶν, ὅτι αἱ παρ' ὁμήρῳ ἄβιοι οὕτω λέγονται διὰ τὸ χωρὶς εἶναι γυναικῶν ἀπέχονται δὲ ἐμψύχων μέλιτι χρώμενοι, καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ. διὸ καὶ καλοῦνται θεοσεβεῖς. καὶ καπνοβάται. καὶ ἄβιοί φησιν ὡς ἀνέστιοι καὶ ἀμαξικοί. λέγει δὲ καὶ νομάδας αὐτοὺς, καὶ ἀτελεῖς. καὶ αὐτάρκεις πάντας. κοινὰ ἔχοντας καὶ γυναῖκας καὶ τέκνα. ἄμαχοι δὲ εἰσιν ἢ ἀνίκητοι, οὐδὲν ἔχοντες ὑπὲρ οὗ δουλεύουσι. Σκυθικὸν, εἶδός τι ὑποδήματος. ἔστι δὲ σκυθικαὶ ἢ ἀλλαῖως ἐν οἴδεῖ. σκυθικὰς ὑποδησάμενος. Σκυθικὸν ξύλον, τὴν διὰ πυρὸς ἐνίοι τὴν θαψίαν.

Σκιμβάζει, χωλαίνει. Σκιμβασμός, φίλημά τι εἶδος. Σκιμβάδες, ὑλουθέτοις οἷς τὰ ἴχνη ἐντίθεσιν, σκέπης
χάριν. Σκιμβόλος, ἠλίθιος. Σκιμβός, χωλός. Σκίμποδα, τὸν κράββατον λέγουσιν ἀττικοί· οἱ δέ φασι σκιμπό-
διον ἰδίως δὲ λέγουσι τὸν χωλὸν κράβατον· σκιμπάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἴρηται· παρὰ τὸ σκαμ-
βοὺς ἔχειν τοὺς πόδας. Σκίμπους, τὸ μέσον τοῦ κραββάτου· μεταφορικῶς δὲ, καὶ ὅλος ὁ κράββατος, ἀπὸ τοῦ σκεπάζειν
τὸ σῶμα, γίνεται σκεπίπους, καὶ συγκοπῇ, σκίμπους· λέγεται δὲ καὶ ὁ σκίμπος χωρὶς τοῦ υ ὅς ἐστι τὸ ἀλλότριον σκι-
τάπους τὸ σῶν, ὃ σκεπάζει σώματι. Σκίμπτει, σκίμπτεται· χαλεπαίνει ἐρείδεται ἀντὶ τοῦ πίπτει· καὶ σκίμπτεσθαι, ὁμοίως.
Σκίμφθαι, δύο δηλοῖ παρὰ τῷ ἱπποκράτει· τό, τε διηρεῖσθαι, καὶ τὸ ἐμπελάσθαι. Σκίμψαι, στῦψαι καὶ σχάσαι, ἐλάσαι,
παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σκίμψαι, ἐμπαγῆναι, ἐκπλαγῆναι, ἐμπελασθῆναι. Σκίμψαιτο, λάβοιτο. Σκινδαλμοὺς
λέγουσι, τὰς λεπτολογίας· ἀπὸ τῆς σχίσεως τῶν καλάμων, σκινδαλμοὺς κυρίως, τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξύσμα.
Σκινδαρεύεσθαι, κακοσχολεύεσθαι· δακτυλίζεσθαι· σκιμβαλίζεσθαι, καὶ σκινδαρεῦσαι, τὰ αὐτά. Σκινδάριος, ἰχ-
θύς τις οὕτω καλούμενος. Σκίνδαφα, τὰ προσκυνήματα. Σκίνδαρος, ἡ ἐπανάστασις νυκτὸς, ἀφροδισίων ἕνεκα.
Σκινδαρίζειν, ἔνιοι σκαρίζειν· δηλοῖ γὰρ τὸ τῷ μέσῳ δακτύλῳ τὸν μυκτῆρα παίειν ὡς δίδυμος. Σκινθίζεται, λακτίζε-
ται. Σκιοειδέα, σκιοειδῆ. Σκιόεν, σκιερὸν, μέλαν, βαθύ. Σκιόεντα, σύσκια· σκοτεινά· ὑψηλά· ἢ τὰ μεγάλην
σκιὰν ποιοῦντα. Σκίουρος, ζῶον ὃ καὶ καμψίουρος· ἄλλοι, ἵππουρος. Σκιόεντα, ἀντὶ μεγάρων λέγεται· ἀπὸ τοῦ περιλαμ-
βανομένου λέγει τὰ δασέα, καὶ σκιὰν ἀποτελεστικά, διὰ τὸ τῆς ὕλης λάσιον. Σκίπει, νύσσει. Σκίπων, σκίπωνος,
ἡ βακτηρία· ἤγουν ἡ ἐπερειστικὴ ῥάβδος. Σκίρα, ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν σκιρροφοριών· ὥς φασιν οἱ γρά-
ψαντες περί τε ἑορτῶν, καὶ μηνῶν. Σκιράφιον, τὰ κυβευτήρια· ἐπειδὴ διέτριβον σκιρράφοι οἱ κυβεύοντες. Σκιροῦ-
ται, σκίρρος ἐστὶν, ἢ λατύπη. Σκιροφόρια, ὄνομα ἑορτῆς. Σκίῤῥοι, τὸ ξυπαδὲς ἀντὶ τῶν τυρῶν ἀπὸ τοῦ ῥύπου καὶ τὰ λίαν
προσεχόμενα, ἐπεσκιρῶσθαι λέγεται. Σκίῤῥος, ὁ γύψος· καὶ σκιροῦται, ἡ γύψῳ ἐμπλάσσεται. Σκιῤῥωθὲν, σκληρυν-
θέν. Σκιρροφοριὼν, ὄνομα μηνὸς παρὰ ἀθηναίοις· λέγεται δὲ παρὰ τὸ φέρειν σκίρα, ἐν αὐτῷ τῇ θυσίᾳ· ἤγουν γύψον· ὁ
γὰρ θησεὺς ἀπερχόμενος μετὰ μινωταῦρον, τὴν ἀθηνᾶν ποιήσας ἀπὸ γύψου ἐβάστασεν· ἐπεὶ οὖν τῷ μηνὶ τούτῳ ἐξῆλθε,
λέγεται σκιρροφοριών. Σκιρτᾶν, τὸ ἀρρύθμως κινεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ σκαίρειν· γὰρ τὸ ἐμμελῶς κινεῖσθαι καὶ ὀρχιστικῶς·
ἀφ' οὗ καὶ σκαρδαμύττειν, καὶ ὁ σκαρός· σπαίρειν δὲ καὶ ἀσπαίρειν λέγεται ἀττικῶς ὁ ἀντὶ τῶν [illegible] ζώων
καὶ λακτιζόντων λέγεται. Σκιρτᾶν, ἐοικὸς μὲν πρὸς τὸ σκαίρειν· κύριον δὲ ὄνομα ἀγομένας ἵππους· ἔστι δὲ σκιρτᾶν,
οὐ τὸ ἁπλῶς θέειν, ἀλλὰ τὸ ἀεί τινος καὶ δίχα ἀντὶ τῆς γῆς καὶ ποδητικῶς καὶ αἷον ὀρχηστικῶς καθὼς τοὺς καλπάζοντας. Σκιρ-
τᾶν λέγεται, καὶ τὸ ἀποδυσπετεῖν, καὶ ἀντιτείνειν, καὶ ἀντιβαίνειν καὶ ἀντερείδειν· σκιρτᾶν λέγεται καὶ τὸ ἐπιδᾶν
καὶ εὐφραίνειν, καὶ τὸ χαίρειν. Σκιρῖτις, λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων· οἱ αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς ἐστρατεύοντο, καὶ ἦσαν ἅμα τῆς
ἀγέλης λακεδαιμονίας. Σκίρτησις, ἰσχύς· δύναμις· καὶ τὰ ὅμοια. Σκιρωθεῖσαι φασὶ μὲν ἀντὶ τοῦ ῥύπου, τοῦ σφόδρα ἐμμέ-
νοντος καὶ δυσεκπλύτου. Σκίρων σκίρωνος, ὄνομα κύριον. Σκίταλα, ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς προυνικίας τῆς ἐν
κτερινοῖς, θεούς τινας ἔχομεν πως· θεὸν δέ φασι πεπλάσθαι τὸν νόμον. Σκιτωνίαι, σκηναί. Σκιφίας, εἶδος ἰχθύος.
Σκιφίτιον, πλέγμα ἐκ φοίνικος. Σκύφος, τὸ ξίφος διαιρέσει τοῦ ζ εἰς κς, καὶ ὑπερθέσει. Σκιφύδρια, εἶδος κισχυ-
λίου. Σκίψαι, ἐκλάσαι ἀχαιοί. Σκιώνη, χωρίον θράκης, πολέμιον ἀθηναίοις· ἐν ᾗ ἐφρούρουν ἀθηναϊκοί· ἣν πολιορκήσαν-
τες, ἀπεπολέμησαν. Σκληρά, καὶ ἐσκληκότα· καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν πάντα καθὼς τὸ ἀδιὸν λέγει, παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Σκληραγωγία, ἄσκησις· παρὰ τὸ σκληρῶς ἄγεσθαι. Σκληρὸς αἶνος λέγεται, καὶ σκληρὸς λόγος, καὶ σκληρὰ ψυχή.
Σκληρός, τὸ σημαῖνον ἀραχνίδιον ἐν τοῖς σμήνεσι, πρὸς τὸ σήπεσθαι τὰ κηρία. Σκληρύνεσθαι, σκελετεύειν· σκορδινᾶσθαι,
διατείνεσθαι καὶ μάλιστα τὸ μετὰ χάσμης γινόμενον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σκληρύνει, σκληρὸν καὶ ἀπαθῆ εἶναι
συγχωρεῖ. Σκληφροί, αἱ ἰσχνοὶ καὶ λεπτοὶ τοῖς σώμασι. Σκνῖπες, ζῶα εἰσὶ βραχύτατα· ὅμως ἀργαλεώτατα· οὐ γὰρ
μόνον κνησμοὺς ἐμποιοῦσιν ἀνθρώποις, καὶ εἰς τὰ ἐν τοῖς βιάζεται· διὰ τῶν μυκτήρων ἢ ὤτων σίνεται ἢ κόρας ὀφθαλμῶν,
εἰ μὴ φυλάξαιτό τις. Σκνιπὸς, καὶ σκνιφὸς, ὁ μικρολόγος καὶ φειδωλὸς παρὰ τοὺς σκνῖπας ἢ τὴν τούτου σμικρότητα.
Σκνιφὸς, καθὼς διαφοραὶ αἱ πολλαὶ λέγουσι, τὸν γλίσχρον καὶ μικροπρεπῆ περὶ τὰ ἀναλώματα· οἱ δ' ἀρχαῖοι σκνῖπα
καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ θηριδίου τοῦ ἐν τοῖς ξύλοις καθὼς βραχὺ καταεσθίοντος. Σκνίφος, ἄκρα ἡμέρας καὶ ἑσπέρας· ἡλίου.
Σκνίψ, ζῶον χλωρὸν τι, καὶ τετράπτερον. Σκοβαλίς, ἔδεσμά τι. Σκογχοόλας, γογγυσμούς· ψιθυρισμούς. Σκοιὰ,
σκοτεινά· τινὲς σκολόροβα. Σκοίδιον, σκιάδιον. Σκοῖδος, ἀρχή τις παρὰ μακεδόσι τεταγμένη ἀντὶ τῶν δικαστηρίων·
ἡ λέξις κεῖται, ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀλεξάνδρου. Σκοῖδος, διάβολος· ἀττικοί, λάλος· στωμύλος. Σκοιὸν, ἰσχυρόν· δασύ·
μαλακόν· βαθύ· μέγα· χλωρὸν ποικίλον σύσκιον. Σκοῖπος, ἡ ἐξοχὴ τῶν ξύλων, ἐφ' ὧν εἰσὶν αἱ κέραμοι. Σκολεσφρὶ, ἢ
καθὼς κεκαρμένοι τὰς τρίχας. Σκοίψ, ψώρα. Σκολιὰ, σκαμβά· οὐκ ὀρθά· ἄδικα· δυσχερῆ· ἀντὶ καμπτοῦ· ἄνισα· δύσκο-
λα. Σκολιὰ, τὰ συμποτικὰ ᾄσματα. Σκολιὸς, παρὰ τὸ σκάζω τὸ χωλαίνω· ὁ μὴ εὐθεῖαν ὁδὸν πορευόμενος, ἀλλὰ
διεστραμμένην· ἢ παρὰ τὸ σκαιός· ἢ παρὰ τὸ σκόλον ὃ σημαίνει τὸν σκολιὸν πόρον· λέγουσι καὶ τὸν ἀπὸ βυζαντίου πλοῦν
ἕως τοῦ στομίου τοῦ πόντου, ἔνθα εἰσὶν αἱ κυάνεαι πέτραι· ἢ διὰ τὸ σκαμβὸν εἶναι καὶ οὐκ ἴσον· ἔοικε δὲ τῷ ζ στοιχείῳ, καὶ
θηρίῳ ἑρπετῷ. Σκολλὶς, κορυφὴ ἡ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν· τινὲς δὲ, μᾶλλον πλέγμα. Σκολάς, δρεπάνας.
Σκολόπαξ, ὄρνις ποιός. Σκολόπενδρα, ζῶον καὶ ἐνάλιον, καὶ χερσαῖον. Σκολοπούνιμον, τὸν σταυρώσιμον· ἀπὸ τῶν
σκολόπων. Σκόλοπες, ὄρθια ὀξέα ξύλα· σταυροί· χάρακες. Σκόλος, ἀκάνθης εἶδος. Σκολοφρὶ, καθὼς κεκαρμένοι.
Σκολόφρον, θέριον. Σκόλοψιν, ὅς ἐστι τὸ γὰρ παλαιὸν τοὺς κακουργοῦντας, ἀνεσκολόπιζον, ὀξύνοντες ξύλον διὰ
τῆς ῥάχεως καὶ τοῦ τύπου καθάπερ τοὺς ὀπτωμένους ἰχθῦς ἀντὶ ὀβελίσκου. Σκόλοψ, τὸ ὀρθὸν ξύλον· ὥσπερ σταυρός· ἀπὸ
τοῦ σκόλοψ ἀνεσκολοπίσθη, ἀντὶ τοῦ ἐσταυρώθη. Σκόλυβος, ὁ ἐσθιόμενος βολβός. Σκολύθριον· παρὰ τὴν θέσιν

τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια, ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δέ ἐστιν ὁ τόπος ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος· ἐφ᾽ οὗ καὶ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. εἶτα μετὰ τὴν ὀρχήστραν, βωμὸς ἦν τοῦ Διονύσου, τετράγωνον οἰκοδόμημα κενὸν ἐπὶ τοῦ μέσου, ὃ καλεῖται θυμέλη παρὰ τὸ θύειν. μετὰ τὴν θυμέλην, ἡ ὀρχήστρα, τουτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου. σκῆνος, οἰκητήριον. ἢ σῶμα. Σκηνὴ, ἡ πρόσκαιρος κατοικία. ἢ σκήνωμα. σκηνῶ, τὸ πρὸς καιρὸν οἰκοῦντι τρισύλλαβα, ἀντὶ τοῦ οἰκῶ καὶ κατασκηνῶ. Σκηνὶ, ὃ τινὲς μὲν ψυχὴν, τινὲς δὲ φάλαιναν. Σκῆνος, ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι. ὥσπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναί φασιν· οἱ δὲ σκιάδειον ἐν πλοκῇ. σκῆνος, ἢ τὸ σῶμα παρὰ τὸ σκήνωμα εἶναι τῆς ψυχῆς. ἀντὶ οἰκητήριον. Σκηνορράφεῖον, τὸ δέρμα τὸ ῥαφεῖον ἢ σκηνορράφος. Σκηνῶ, παρὰ τὸ σκηνή. τοῦτο παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ. σκηνὴ ἡ κρατοῦσα ἢ φυλάττουσα ἡμᾶς. οἱ δὲ, δέρματα ἢ ζωστῆρας ἢ θηκάς, ἃς καθάπτονται πάντα ἡ σκηνή. οἱ δὲ, εἶδος κόσμου γυναικείου. οἱ δὲ σκεῦός τι οὕτω καλούμενον. οἱ δὲ, τὴν νῦν δελφικὴν καλουμένην καὶ σκηνάς τινας, ὃ σκηνήν τινα οἰκεῖν. Σκηνώματα, οἶκοι. τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σώματα. Σκηνοῦντες, οἰκοῦντες. λέγονται δὲ καὶ σκηνηταί. Σκηπάνιον, σκῆπτρον. ῥάβδος. Σκηπτοῦχοι, ἡγεμόνες. Σκήπτομαι, τὸ ἐρείδομαι ἀφ᾽ οὗ, σκῆπτρον καὶ σκηπάνιον τὸ ἐπὶ τὰ ξύλον εἰς τὸ ἐρείδεσθαι. καὶ σκῆπτρον βασιλικὸν, ἡ ῥάβδος, ἐν ᾗ ἐρείδεται ὁ βασιλεύς. καὶ σκήπτομαι τὸ προφασίζομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ σκῆψις ἡ πρόφασις. καὶ σκηπτὸς χρυσόν. μετὰ δὲ προθέσεως ἐγχύσει ἀντὶ, καθὰ σκήπτει κεραυνός. ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς καὶ βιαίως καταφέρεται. ἀφ᾽ οὗ σκηπτὸς πᾶς ὁ οὕτω καταφερόμενος κεραυνός. καὶ ἐνσκήπτει ὁμοίως ἐπὶ κεραυνῶν, καὶ χαλάζης σφοδρῶς καταφερομένης. καὶ ἐγκατασκήψειεν τις, ἀντὶ τοῦ λάβρος ἐπέλθοι κατὰ τινὸς. ἐν ἐπισκήπτω, τὸ ἐντέλλομαι, καὶ ἐξορκίζω. καὶ ἀποσκήπτειν, ἀπὸ ὅλου εἰς μέρος ἐν τῷ λυπηρῷ συνέρχεσθαι. ἀφ᾽ οὗ ἀπόσκημμα τὸ καινὸν ἀπόστημα. καὶ σκήπτομαι τὸ προφασίζομαι. τινὲς γὰρ τῶν πολιτῶν ἡνίκα χρήματα τὴν εἰσφορὰν πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ἐμπορίαν προφασίζοντο, τὴν εἰσφορὰν βουλόμενοι φυγεῖν. ἀζήμιοι γὰρ οὗτοι διεφυλάττοντο, ὥς φησιν Εὐφρόνιος. ὡς τὴν πόλιν ὠφελοῦντες μέγιστα διὰ τῆς ἐμπορίας. διὸ καὶ ὁ συκοφάντης πρὸς τὸν ἀστροφαγὸν λέγει, ὅτι ὅταν βούληταί τις καιρὸς πολέμου καὶ εἰσφορᾶς, ἔμπορον εἶναι τὴν ἀποκαλεῖ· ἀπαλῶς. ὅταν φησὶν αὐτόν γε δέοιτο πράγματος, σκήπτομαι τότε ἔμπορος εἶναι. προφασίζομαί φησιν ὅτι πλέω ἔμπορος καὶ εἰς τὸν πόλεμον. Σκηπτὸς ὁ κεραυνὸς ἐγκατασκήψας. Σκηπτοῦχος, καθὰ φύσιν ἐρρίθη παρὰ τὸ ἔχειν σκῆπτρον. ὁ σκήπτων, πάνδαρος λέγει. καὶ ὡς μὲν πρὸς τὸ σκῆπτρον ἔλλειψιν δοκεῖ ἔχειν τοῦ ρ. διὰ καλλιφωνίαν. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ σκήπτω γίνεται, ἀνάλογον ὡς ἔχει. Σκῆπτρα, οὐ μόνον βασιλέων, ἀλλὰ καὶ δικασπόλους. ἔστι γὰρ τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον βασιλείας, ἀλλὰ καὶ θέμιδος. Σκῆπτρον ἐλαύνειν, ἀντὶ τοῦ πλήττειν εἴρηκεν Ὅμηρος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἵππον ἐλαύνειν τις λέγεται καὶ σίδηρον, καὶ τεῖχος ἐλάσαι τῇ πόλει. πολυσήμαντος ἡ λέξις. Σκηπάνιον, ἡ ῥάβδος. Σκηρίπτεσθαι, τὸ ἐπιστηρίζεσθαι. σκηρίπτω, τὸ ἐρείδομαι καὶ ἐπιστηρίζω. ὅθεν σκήριπτον, ἢ σκῆπτρον κατὰ συγκοπήν. Σκηρὸν, σκληρόν. παχύ. Σκῆψαι, πεσεῖν. Σκῆψις λέγεται ἀεὶ, ἡ ψευδὴς πρόφασις, ὡς Δημοσθένης. οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις, οὐδ᾽ ἡμῖν ὑπολείπεσθαι. ἴσον πρόφασις ψευδής. καὶ σκήπτεσθαι, τὸ προφασίζεσθαι. καὶ τὸ προφάσεις ψευδεῖς συντιθέναι. καὶ σκῆψις, πόλις ἐν Τροίᾳ. ἧς μνημονεύουσιν ἄλλοι τε, καὶ Ἔφορος ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ. Σκιὰ, παρὰ τὸ κίω τὸ ἀκολουθῶ, κιὰ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σκιὰ ἡ συνακολουθοῦσα. καὶ σκιόεις ὁ σκιὰς ἀποτελῶν. Σκιὰ, σκίασις. ἐπιφάνεια τοῦ χρώματος, ἀντίμετρος. Σκιαγραφούμενον, τὸ ἀμυδρῶς καὶ ὀλιγοστῶς καταλαμβανόμενον. Σκιαγραφία, ἐπὶ τῆς μήπω κεχρωματισμένης ζωγραφίας. καὶ σκιαμαχεῖν, καὶ σκιᾷ γυμνάζεσθαι, τὸ μόνον τινὰ γυμνάζεσθαι, ὃ σὺν ἄλλῳ ἐξ ἀνάγκης ἔχει τὴν γυμνασίαν οἷον, πυγμὴν, ἢ πάλην. δίσκον δὲ καὶ ἅλμα, καὶ δρόμον ἐπεὶ καὶ μόνον ἔστι γυμνάζεσθαι. σκιαμαχεῖν ἐπὶ τούτου λέγεται. Σκιαγράφος, ὁ ἀπολλόδωρος. Σκιαδεὺς, τινὲς δὲ σκίαινα. εἶδος ἰχθύος. Σκιάδειον, σκέπασμά τι, ὅπερ αἱ κανηφόροι γυναῖκες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἔχουσιν αἱ ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια. ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Σκιάζει, σκεπάζει. Σκίαθος, νῆσος τῆς Θεσσαλίας. ἐγγὺς Εὐβοίας. ἧς ὁ Σιμωνίδης μέμνηται. Σκιὰς, ἡ ἀνάδενδρας. καὶ σκηνὴ, ὀροφουμένη, καὶ τὸ θολοειδὲς σκιάδιον ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται καὶ τὸ πρυτανεῖον, καὶ κλάδοι ἐπιμιγέντες, σκιάδες λέγονται. καὶ ἡ τοῦ σώματος σκιὰ, ὅθεν καὶ τὰς ὥρας ἐτεκμαίροντο. Σκίασεν, ἐκάλυψεν. Σκιαμαχεῖν, ἐπὶ μόνης τῆς πάλης, καὶ τῆς πυγμῆς. δίσκον γὰρ καὶ ἅλμα, καὶ δρόμον ἐστὶ καὶ μόνον γυμνάζεσθαι. ταῦτα δὲ χωρὶς γινόμενα, σκιαμαχεῖν καλεῖται. Σκιὰ ὄνου, παροιμία ἐπὶ τοῖς περὶ μηδενὸς ἀξίου μαχομένοις. Σκιάποδες, ἔθνος λιβυκόν. φασὶ τοὺς πόδας ὥσπερ οἱ χῆνες ἔχουσι πλατεῖς, καὶ ὅταν ἡ θέρμη ὕπτιοι ἀναπεσόντες, καὶ ἄραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται τοῖς ποσί. Σκιαρὰ, ἡ κεφαλωτία. Σκιὰς, τὸ οἰκοδόμημα ἐκαλεῖτο τῶν Λακεδαιμονίων, καθὰ τὴν ἀρχαίαν φωνὴν οἶκος γάρ ἐστι στρογγύλος. τινὲς δὲ θολωτὸς, διὰ τὸ τὴν ὀροφὴν ἔχειν μιμήματα τῶν σκιαδείων, σκιάδας αἱ πάλαι προσηγόρευσαν. ἐπεὶ δὲ μετωνόμασαι σκιάδας. καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων θολιὰς ἐκάλουν αὐτὰς, καὶ τοὺς οἴκους τοὺς περιφερεῖς, οἱ μὲν θόλους. οἱ δὲ θολιὰς προσαγορεύουσι. Σκιαστὴς, ὀρχηστὴς. παρὰ Λάκωσιν ὁ Ἀπόλλων. Γελφούσιοι δὲ παρὰ Βοιωτοῖς. Σκιατροφεῖ, ἀμβλυωπεῖ παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σκιδαρὸν, ἀραιόν. Σκίδνασθαι ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ σκορπίζεσθαι ἐκ τοῦ σκεδῶ, σκίδνημι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν σκιδνᾶσι. τὸ παθητικὸν σκίδναμαι, ἐσκίδναντο ἢ ἐσκίδναντο. Σκιερὸν, κατάσκιον ἀμφιβιὲς ἢ σκιὸν ἢ σκιὰν ἔχον. Σκιθακὸς, ἰξὺς. ὁ καὶ τράχουρος. Σκίλλα, σκαμωνία θαλαττοφόρος μυών. Σκιλλεῖον σκιάδιον. Σκίλλος, ἰκτῖνος. Σκίλλονται, ἐλαύνονται. Σκιλώματι, σκελετεία συμπτώσει, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σκιμάλισε, τὸν μέσον δάκτυλον ἐπικαμψάσας τὸν μέγαν καὶ πλήξας ἐφυβρίζει. ἢ καταδακτύλισον. σκιμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως, τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμεθα ἐφυβρίσαι τινὰ, τὸν μέσον δάκτυλον δεικνύομεν αὐτῷ. Σκιμαλίσω, ἐξουθενίσω, ἢ χλευάσω τῷ μικρῷ δακτυλίῳ. ὡς τῶν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι. εἴρηται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν. ἐλέγετο τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ὀρνίθων ἀποπειρᾶσθαι εἰ ὠοφοροῦσι.

ον, ὁ τρία καὶ ἡ βαδιστικός. Σκαίροντα, σκιρτῶντα, πηδῶντα. Σκαιωρία, ὄρχησις· χορεία· καὶ παιδιά, ἐπὶ τὰ ὅμοια. Σκάλα, κλίμαξ ἀνάβασμα. Σκαλαθαρβία, ἀηδία. Σκαλαθύρει, σκαλεύει ἢ λάθρα προσπαίζει ἀκολασταίνων· σκαλαθύρου, ὁ σκαλεύων. Σκαλαθύρει, συνουσιάσει Ἀριστοφάνης. Σκαλαθυρμάτια, σκαλεύματα σμικρά· καὶ λεπτὰ πάνυ, ἀπὸ τῶν νοημάτων, καὶ μαθήματα, σκαριφήματα· ἔγκειται δὲ καὶ τὸ ἄθυρμα, ὃ σημαίνει παίγνια, καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστα. Σκαλαπάζει, ἐμβατεύει, βαδίζει. Σκάλαρις, ὁ σκαφεύς. Σκαλεύει, κινεῖ, ἀναστρέφει, ἐρευνᾷ. Σκαλεύω, ὡς τὸ ἐφ᾽ ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευκότες, φανούμεθα· σεσαλευκότες, ἐρανίσαντες· παρὰ τὸ σάλος σαλεύω. Σκαληνιῶ, ὀχετοί· ἐν τέτρασι. Σκαλίς, σκαφίον. Σκαλλίον, κυλίκιον μικρόν· οἱ δὲ σκαλλόν. Σκάλλοντες, σκάπτοντες. Σκαληνόν, σκολιόν, πολύγωνον· τοῦ γὰρ τριγώνου εἴδη τρία· ἰσόπλευρον, ἰσοσκελές, σκαληνόν. Σκαληνόν, γεωμετρικὸν σχῆμα. Σκάλωπας, μύας τινάς· οὓς φαμὲν σπάλακας. Ἀριστοφάνης λέγει. Σκάλοψ, ὁ σπάλαξ λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς· ὡς λέγει Νικοκλῆς. Σκάλωπας ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, ὁ κεκαλυμμένους ἔχοντας ὦπας. Σκαλμός, περὶ ὃν δεσμοῦσι τὰς κώπας πάσσαλον· ἐπισκαλμὶς δὲ, ἡ τοῦ σκαλμοῦ βάσις. Σκάλμη, μάχαιρα Θρᾴκιος· ἢ σιδηρολάβον δὲ αὐτήν τινες λέγουσι. Σκαλπομίζει, λαμπυρίζει. Σκαλῶ, σκαλεύω. Σκαλώνια, τὰ ἀσκορόδια, καὶ ἄκμωνα· ἃ σκαμβὰ ἢ καμπύλα. Σκάμμα, κόνιν. Σκαμβωνίδαι, Λυκοῦργος ἐν διαδικασίᾳ· ... ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος. Σκαμβός, παρὰ τὸ σκαιῶς προβαίνειν ἢ παρὰ τὸ σκάπτειν τὸ κατορύσσειν· ὁ γὰρ διεστραμμένος, πολλὰ κατορύσσει, καθὸ τοῦ ... Σκαμάνδριον ἐκάλει τὸν παῖδα Ἕκτωρ, ὁμωνύμως ἀνδρί τινι Τρωϊκῷ, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐμνήσθη ὁ ποιητής, κατὰ παρωνυμίαν τὴν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Σκαμάνδρου· ὥσπερ καὶ Σιμοείσιός τις, παρὰ τῷ ποιητῇ παρωνυμεῖται τῷ Σιμόεντι ποταμῷ· καὶ τὶς Ἰδαῖος τῇ Ἴδῃ, τῷ ὄρει· καὶ οὕτω μὲν ὁ Ἕκτωρ· οἱ δὲ Τρῶες χάριτας εἰδότες τῷ προμάχῳ πατρί, Ἀστυάνακτα τὸν υἱὸν ἐκάλουν τρόπῳ διωνυμίας· οὐχ ὅτι ὁ οὕτω νήπιος τοῦ ἄστεος ἄναξ ἦν τῆς Ἰλίου, ἤτοι Βασιλεὺς ἢ ἀνάκτωρ· ἴσως μὲν ... ἔχων αὐτῆς, ἀλλ᾽ ὁ Ἕκτωρ ἐπάζετο Ἰλίου, ἴσως ἀνάσσων αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τὸν πατέρα· ἐπειδή φησι μόνος ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ. Σκάμανδρος, λέγεται ἀντὶ ... κάμανδρος· κάμανδρον γάρ τινες ἀνδρὸς Ἡρακλέους παραμυθοῦσαν, ἡνίκα εἰς Ἴλιον ἐστρατεύσατο· ἢ καὶ διότι ἀνδρὸς ἐκείνου κάμμα, τὸ ξανθὸν ἐκ γῆς προϊέναι· σκάψας γάρ φασι τότε τὴν γῆν Ἡρακλῆς ἐν τῷ δίψει, πηγὰς εὑρεῖν· ὃς διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σκάμανδρος. διώνυμον δὲ εἶναι τὸν ποταμὸν ἐπισημαίνεται ὁ ποιητής· Σκάμανδρος γὰρ καὶ Ξάνθος καλεῖται. Σκαμβάλλει, ἀηδία. Σκαμβαλίζ, σκαμβὸς στρεβλός. Σκαμβαρίζοντες, ὀλισθαίνοντες. Σκαμβίς, θερμοπότης· λάκωνες. Σκάμβωνες, σκόλοπες· χάρακες. Σκαμβωνίδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. Σκαμμάδες, τάφροι. Σκάμματα, ἀγῶνες· στάδια. Σκαμμωνία, βοτάνη. Σκαμφυσεῖ, μεμψιμοιρεῖ· ἀγανακτεῖ. Σκάνδαμα, τόπος πρὸς τὸ ἐνστηρίζεσθαι. Σκανδάληθρα, τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξυλάρια. Σκανδαλισθῇ, ἀντὶ τοῦ ὑβρισθῇ, ὡς καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὃς δ᾽ ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων. Σκάνδαλον, παρὰ τὸ χάζω ὃ σημαίνει τὸ χωλαίνειν· λέγεται καὶ σκάνδαλον, ἡ διαστροφή, ἢ σκάνδαλον τὸ σκάζειν περὶ τὴν ἀλήθειαν. Σκανδαληθρίσας, καὶ σκάνδαλον, τὸ ἐν ταῖς μυάγραις. Σκάνδαλος, ἐμποδισμός. Σκάνδεια, πόλις Κυθήρων. Σκανδεία παρ᾽ Ὁμήρῳ γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν Σκανδείᾳ· ἔστι δὲ ἡ Σκάνδεια, ἐπίνειον Κυθήρων κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα· καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἄθυρα, ὃν αὐτῆς ἐπίνειον, περὶ τὸν Βυζάντιόν φασι· τὰ δὲ Κύθηρα, νῆσός φασι πρὸς τῷ ... ἔχουσα πόλιν ὁμώνυμον, ἀπό τινος Κυθήρου κληθεῖσα· ἧς παρώνυμος δοκεῖ εἶναι καὶ ἡ Κυθέρεια· ἱστορεῖται δὲ καὶ Πορφυροῦσα ἡ νῆσος αὕτη ποτὲ κληθῆναι, διὰ τὸ κάλλος τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν. Σκάνδιξ, λάχανον ἄγριον· παρὸ καὶ σκανδικοπώλην, τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπειδὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασι. Σκάνδικες, σκόλοπες· χάρακες. Σκανδίζεσθαι, ἐπιστρέφεσθαι. Σκάνδαι, κράββατοι. Σκαιός, ὁ ἀριστερός. Σκάνος, αὐτία· κάλυμμα.

Σκαπάνη ἐστί, δίκελλα· σκαφίον, τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον, ὃ οἱ Ἀττικοί ἄμην· χρῶνται δὲ αὐτῷ πάντες μὲν οἱ ἀθλητικοί· μάλιστα δὲ οἱ πύκται ἀθληταί· σκαπάνην, ἤγουν δικέλλας, ἢ λισγάριον ἢ σκαφίον, ὃ οἱ Ἀττικοὶ ἄμην λέγουσιν· οἱ γὰρ γυμνασταί, τούτοις ἐχρῶντο ὑπὲρ γυμνασίας, τῇ σκαπάνῃ σκάπτοντες, καὶ τὰ ἄνω μέρη ἀναρρωννύντες. Σκαπανίτης, ὁ σκαφεύς· καὶ σκαπανεύς. Σκάπανον, ἡ βακτηρία· ἄλλοι σκίπωνα. Σκάπερδος, ὁ τραχύδης καὶ ἀνάγαιος. Σκαπέρδα, ἐν τοῖς Διονυσίοις ἀγομένη, τυγχάνουσα δοκοῦ ..., καὶ ταῖς ... διὰ σχοινίου· καὶ δύο ἀγωνιζόμενοι αὐτῶν ... ἔχοντες· καὶ ... τὸ δυσχερές, σκαπέρδα λέγεται· καὶ ὁ πάσχων σκαπέρδης. Σκαπερδεῦσαι, λοιδορῆσαι. Σκάπετος, τάφρος· ἄλλοι τάφος. Σκάπος, κλάδος· καὶ ... Σκάπτει, ὀρύττει. Σκάπτω τὴν γῆν, μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ. Σκάραβοι, ... Σκαρδαμύττειν, τὸ κοινῶς βλεφαρίζειν· καὶ τὸ σκαρδαμύττειν παρὰ τὸ μύω, καὶ τὸ σκαίρειν, τὸ κινεῖν· παρὰ τὴν συνεχῆ κίνησιν τῶν βλεφάρων ἃ δὴ τὸ μύειν παρέχει. Σκαρθμός, ἡ τῶν ποδῶν κίνησις. Σκαρθμοί, κινητικοὶ σκαρισμοί. Σκαρθμοῖς, κινήσεσι δρόμοις· ... λακτισμοῖς· καὶ ... ἀναγράφεται. Σκαρία, παιδιά. Σκαρίδες, εἶδος ἑλμίνθων. Σκαρίζεται, σπαράττεται· βράζει. Σκαριφᾶσθαι, ξύειν· σκάπτειν· γράφειν· ὅθεν καὶ σκάριφος. Σκαριφήσασθαι ..., τὸ ἀσυστρόφως τι ποιεῖν· καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. Σκαριφισμοὺς, συνεστραμμένους καὶ στρυφνούς· παρ᾽ ὅσον οὐκ ... οἱ φιλόσοφοι διαλέγονται, ἢ οἷον σκαριφισμοὺς καὶ λεπτολογίας· σκιαγραφίας· σκαριφᾶσθαι γάρ, τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρότερον τὰ γραφόμενα· καὶ σκαριφήσασθαι, οὐδὲν ἀσυστρόφως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν σκιαγραφεῖν· εἰσὶ δὲ καὶ οἱ φιλόσοφοι λόγοι, ὥσπερ σκιαὶ καὶ αἰνίγματα διὰ τὸ ἀσαφὲς αὐτῶν καὶ λεπτόν· ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ σκάριφος, ἤγουν τὸ κάρφος καὶ φρύγανον μᾶλλον δὲ ἡ γραφίς. Ἀριστοφάνης.

Σκάριφος, ξέστις γραφή· μίμησις ἀκριβὴς τύπου. Σκαρκαθραίνει τὸ ἄγριον. Σκαρπαλῦσαι, κεφῖναι. Σκαρπαῖς, ταχύ· οἱ δὲ σκάπται. Σκαρφᾶσθαι, σκιαδεύεσθαι. Σκάρφη, καὶ τινές φασιν ἐγγὺς θερμοπυλῶν ὀνομάζεσθαι δέ,

φίλον καὶ τοῦ ἑρμείσιν· ὁ δὲ λαέρτης τῷ αὐτοῦ μισεῖς θυγατρὶ ἀντικλείᾳ, ἐγχυμονοῦσαν τὸν ὀδυσσέα· ὕστερον δὲ, ἐγαμεῖ λαέρτην. Σῖτα, ἐκ τοῦ σῖτος μεταπεποίηται· ἢ ἀπὸ τοῦ σιτία. Σιτανίου, τοῦ ἐκ τῆς ἐνεστηκότος ἔτους πυροῦ· τουτέστι, καθ' τὸ ἔαρ σπειρομένου πρὸ τοῦ ἰσημερίου. Σῖτα, καὶ σιτία, τὰ βρώματα. Σιταρίς, ὄρνεον. Σιταρχία, τὸ εἰς ὀψώνιον διδόμενον δαπάνημα· ὁ δὲ τοῦτο διαμελούμενος, σίταρχος. Σιτισθέν, ἐσιτίσθη· ἐσθίον ἀρίστου. Σιτεύειν, ὑγιεινότατον, ἡ σιτεύω· ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς. Σιτηρέσιον, τὸ διδόμενόν τισι εἰς τροφήν. Σιτισμός, ἡ διατροφή· αὐτὸ σιτισμός δὲ, ι. Σιτίσας, θρέψας. Σίτω ὁ λέπαργος, ὁ πάφθειμα βουκολικόν· ὁ πάρ λέγουσιν οἱ βουκόλοι· ὁμοίως καὶ τὸ ψίττα ὁ λέπαργος. Σιτία, δαπάνημα· βρῶμα σιτηρέσιον. Σιτίζειν, ψωμίζειν. Σιτυίδες, θυσία ταῖς νύμφαις ἐπιτελουμένη. Σιτομετρεῖσθαι μὴ λέγε, ἀλλὰ διαλελυμένως, σῖτον μετρεῖσθαι. Σιτοβολῶνες, ὅρια. Σιτοδεία, λιμός· ἔνδεια, σίτου. Σιτοκάπηλοι, σιτοπῶλαι. Σιτοκλοπεῖσθαι, ἐπὶ δίψους ἐνοχλεῖσθαι· οἱ δὲ, ἐπὶ δίψους κλέπτεσθαι καὶ τὸ φαγεῖν. Σιτόκουρος, ὁ ἄχρηστος, καὶ μάτην τρεφόμενος. Σιτομετρονομεῖν, αὐτοῦ τὰ σῖτα μετρεῖν· παρόσον ἀπογράφονται οἱ λαμβάνοντες πρὸ τῶν διανομῶν τὰ διδόμενα μέτρα. Σίτου ἐκβολή, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς χλόης. Σιτοφόρος, ἀρτοκόπος· ἢ σιτοποιός. Σῖτος καλεῖται, ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς· ὡς ἔξεστιν μαθεῖν ἔκ τε καὶ ἐκ σόλωνος. Σῖτον ἔδοντες παρ' ὁμήρῳ, πρὸς διαστολὴν ἴσως ἑτέρων ἐπὶ γῆν βροτῶν, μὴ τοιούτων οἷοις καὶ τοὺς μακροβίους αἰθίοπας ἡ ἱστορία φησὶν· ἀρτοφάγους ἔδοντες, κόπρον τὸν ἔκαστον· ὕσαν δὲ καὶ οἱ ἐξ ἀκρίδων ζῶντες καὶ οἱ ἐξ ἰχθύων· οἳ καὶ ἀκριδοφάγοι διὰ τοῦτο, καὶ ἰχθυοφάγοι ἐκαλοῦντο. Σῖτος, ὁ ἀχαλέρματος· αὐτὸ δὲ βρῶμα τροφὴ, ἐν δὲ τέρπος σῖτος λέγεται. Σιτοῦμαι, αὐτὸ τὸ σιτῶ· δηλοῖ τὸ ἐσθίω· ἀριστοφάνης· σιτεῖσθαι μαλάχης μὲν πτόρθους. σιτοῦμαι, τὸ τρώγω. σιτοῦμαι δὲ, τὸ ἐφόδια λαμβάνω· ἤγουν μετὰ τὸ φαγεῖν, λαμβάνω καὶ ἀπέρχομαι. Σιτοῦμαι ἄρτον, σιτίζω δὲ ἕτερον. Σιτοφύλακες, ἀρχή τις ἦν ἀθήνησιν ἥτις ἐπιμελεῖτο, ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται, καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ οἱ ἄρτοι· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν, πεντεκαίδεκα· μὲν ἐν ἄστει· πέντε δ' ἐν πειραιεῖ, ὡς ἀριστοτέλης φησί. Σίττα, ἐπίφθεγμα αἰξί. Σίττα, ὄρνις ποιός· ἔνιοι δὲ, τὸ ψίττα κοὐ λέγουσι. Σίττη, ἡ μὲν γλαῦκα· ἢ κίσσαν ἢ ἱέρακα. Σιτύβαι, δέρματα τίνα στολαί· τὰ μικρὰ ἱμαντάρια. Σιτῶ, τὸ διατρέφω. Σιτωνῶ, σῖτον ἀγοράζω· καὶ σιτῶναι, οἱ τὸν σῖτον ὠνούμενοι καὶ καπηλεύοντες. Σίφα, χωρία. Σίφαι, ποιὸς ἰχθύς. Σιφνεύς, σημαίνει ὥς οἶμαι τὸν ἀσπάλακα· λυκόφρων. Σιφνιάζειν, κατὰ δακτυλίζειν· διαβέβληνται γὰρ οἱ σίφνιοι, ὡς παιδικοῖς χρώμενοι· σιφνιάσαι, τὸ σκιμαλίσαι. Σιφλός, ἀπὸ τοῦ κεκακωμένος κεῖται παρ' ἀπολλωνίῳ· οἱ δὲ τὸν κακότροπον, καὶ ἐπιμωμητὸν ἀποδόσει· σιφλὸς δὲ ὁ μῶμος. Σιφλός, τυφλός· ἀσθενής· ἐπίψογος· μωμητός· σιφλὸς δὲ κυρίως, ὁ στιστιμασμένος τοῖς ἴχνεσι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους τοῦ σώματος πλεονασμῷ τοῦ φ. Σιφλῶσαι, τὸ φλῶσαι, ἐπίψογον ποιῆσαι· σίφλος γὰρ καλεῖται ὁ ψόγος. Σίφνιοι, ἀκάθαρτοι· ἀπὸ σίφνου τῆς νήσου. Σίφνος, τὴν γῆν ἀθηναῖοι· καὶ ἡ δημήτηρ, καὶ σιπύα. Σίφνιος ἀρραβών, περὶ τῶν σιφνίων ἀρπαγὰ δεδίδοται, ὡς τῷ δακτύλῳ σχηματιζόντων· δηλαδὴ τὸν διὰ δακτύλου αἰδοίου μόνου ἐπὶ τοῦ κακοσχόλου. Σιφνός, κενός. Σιφοῦμαι, τήκομαι. Σίφων, παρὰ τὸ ποιὸν ἦχον τὸν ἐν τῷ ἀποσπᾶν καὶ πίνειν, ἢ παρὰ τὸ σίζω. Σίφων, ζῷον παρὸς ἄνθρωπος· καὶ λίχνος· ἢ εἶδος θηρίου μυρμηκοειδές, καὶ ὄργανον σχολαστικὸν ὅμοιον ἐν ᾧ τοῖς μαστοῖς ἐπὶ στρουθίοις, καὶ τῶν σταχύων καὶ τοῦ πυροῦ ἀκαδίσκαι, καὶ ἡ σὰκ καὶ πάλαι τὸ γάνος χρῶνται· καὶ ὄργανόν τι εἰς τὸ σπινύδα τὸν ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς. Σιχά, χωρία. Σιχαβαλεῖν, τὸ μετὰ σπουδῆς ἐπαγγέλλειν δὲ τὸ κατεμβαλεῖν. Σιχαρίς, λιβυκὴ ὄρχησις. Σιχοί, αἱ σαλέροι. Σιώ, οὗτος τοὺς διοσκούρους· οἱ λακεδαιμόνιοι σιοὺς ἔλεγον ὡς ἀθηναῖοι θεούς, δήμητρα καὶ περσεφόνην. Σιών, εἰ μὲν σημαίνει τὴν πόλιν γράφεται διὰ τοῦ ι, κατὰ παράδοσιν· εἰ δὲ σημαίνει τὸ κύριον ὄνομα, γράφεται διὰ τοῦ η. Σιωπή, παρὰ τὸ σιγή καὶ τὴν ὄπα τὴν φωνήν, γίνεται σιγωπή, καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, καὶ κράσει τοῦ η καὶ ο εἰς ω μέγα, σιωπή· ὡς ὀγδοήκοντα ὀγδώκοντα. Σκάζω, τὸ χωλεύω ἀμετάβατον· καὶ σκάζειν αὐτὸ τοῦ καταμφιβάλλειν. Σκάζειν, ἐκ τοῦ κατὰ τὸ κάμνω, μαι γίνεται καθ' παραγωγὴν ἢ πλεονασμὸν τοῦ σ· αἰονεὶ γὰρ κεῖσθαι, μελετᾷ ὁ σκάζων· ἢ ὅτι οὐ μόνον, ἐν ἀρχαῖς λέξεων πλεονάζειν εἴωθε τὸ σ, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ, καθὰ δῆλον ἐκ τοῦ ἐλατῶ, ἐλαστρῶ· ἢ τοῦ κομῶ κόσμος· καὶ τὸ βλέπρον, ἀμφίβληστρον· καὶ τοῦ βοτῶ, βοστρῶ, καὶ ἕτερον. Σκαθύρματα, σκαριφίσματα· σκαλεύματα. Σκαιὰ χείρ, καὶ ὁ ἀπ' αὐτῆς σκαιός, καὶ ἐπαρίστερος ἄνθρωπος· ἔστι δὲ καὶ ἀσύνετος, ἀπὸ τοῦ σκάζειν φασίν, ὅ ἐστι χωλεύειν· ὅθεν καὶ σκαμβός, ἵνα ᾖ σκαιὰ χείρ, ἡ σκάζουσα πρὸς τὸ ἐνεργεῖν, ὡς ἀσυνετωτέρας οὔσης τῆς δεξιᾶς· ὡς καὶ τὰ δυτικὰ σκαιὰ λέγονται, καὶ ὅτι ἡ σκαιὸς ὄνομα κύριον ἐξ οὗ καὶ σκαιαὶ πύλαι τρωϊκαὶ, φαίνεται ἐν ἄλλοις. Σκαιὰς πύλας, ἢ δαρδανίας ἐνίοτε ὅμηρος λέγει· τὸ μὲν, ἀπὸ δαρδάνου· τὸ δὲ, ἀπὸ σκαιοῦ οὕτω καλουμένου τέκτονος, ἢ ὅτι δυτικαί· σκαιὰ γὰρ ἦν ἀριστερά, τὰ δυτικά· ἢ διότι σκαιαί, ἦσαν ἐπαρίστεραι τοῖς τρωσὶν ἐξιοῦσι, δεξαμένοις κατ' αὐτὰς τὸν δούρειον ἵππον. Σκαιὸν ῥέον παρ' ὁμήρῳ, ὃ ἡ μικρὸν λίθον φασὶν, ὡς πρὸς σύγκρισιν ἄλλων ἐκεῖ μειζόνων ἀκρωτηρίων· τινὲς δὲ ὅτι τῶν οὕτω νοουμένων σκαιῶν, ὡς δηλαδὴ ἀριστερῶν, τὸ δεξιὸν ἀντίκειται· ὅπερ ἐστὶν ἀδυνατικόν· ἰστέον ὅτι σκαιὸς ἄνθρωπος ἀπλικὸς, τὸν ἀπαίδευτόν φασι καὶ αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ σαφῶς καὶ ὁ κωμικός· ἀκολούθως δὲ καὶ τὸ σκαιότης πρᾶγμα, τὸ μὴ κατὰ νοῦν ἀποβεβηκός· γίνεται δέ φασι παρὰ τὸ σκάζειν· ἵνα ᾖ σκαιός, ὁ σκάζων εἰς μάθησιν, ὡς αὐτός· ἐξ οὗ τοῦ δὲ καὶ σκαιοσύνη, καὶ σκαιοβατεῖν, τὸ σκαιῶς καὶ ἀρρύθμως βαίνειν. Σκαιοὺς τοὺς ἀμαθεῖς· τοὺς δυσπαρακολουθήτους ἔλεγον, ἢ τοὺς μωρούς, ἀπὸ τῆς σκιᾶς· καὶ τοὺς ἀπαιδεύτους· καὶ σκοτεινούς, ἢ φαύλους· καὶ ἀριστερούς. Σκαίρω, τὸ σκιρτῶ· ἀμετάβατος· σκαίρειν τὸ ἐμμούσως κινεῖσθαι· ὅπερ ἀττικῶς, ἀσπαίρειν λέγεται καὶ ὀρχηστικῶς· ὅθεν καὶ σκαρθμός, καὶ εὔσκαρθμος ἵππος, καὶ σκαρφος, καὶ σκαρδαμύττειν· καὶ σκαίρειν φησίν, εὔρυθμόν τινα καὶ ὀρχηστικὴν κίνησιν δηλοῖ· οὐ μὴν καὶ τὸ ἀσπαίρειν, ὃ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀσπαίρειν λέγεται· πρὸς θεωρητὸν δὲ τὸ κέκμηκεν· ἐκεῖνο γὰρ σκαρθμὸν δηλοῖ, καὶ κίνησιν ἐπιμελῆ ποιεῖ· ὁ πρίος καὶ ὁ σφαδασμός· ὡς δὲ οὐ μόνον ἐν ὀρχηστικῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ κινή

βλάπτει. καὶ κατὰ τὴν παροιμιαζομένην σιδηρῷ θρασεῖαν ἐχούσῃ γυναῖκα, φέρουσα τὸ οἰκεῖον ὄνομα. ἡ ἱστορία καὶ ἄλλως προσοικειοῖ τῷ ἡφαίστῳ τὴν λῆμνον. οὐ μόνον διὰ τὰς ἐν αὐτῇ γῆθεν ἀναβαινούσας ἀναπνοὰς τοῦ πυρός, ἀλλὰ καὶ διότι χαλκέας ἄνδρας ἐνεγκεῖν ἡ νῆσος, οἳ πρῶτοι χαλκευσάμενοι βέλη. διὰ τοῦτο σίντιες ἐκλήθησαν, διὰ τὸ σίνεσθαι ἤτοι βλάπτειν τῇ εὑρέσει τῶν ὅπλων. οἱ τοιοῦτοι καὶ ἀφορμὴ λέγονται κομίσασθαι τὸν ἥφαιστον πεσόντα. δηλοῖ δὲ ὁ λόγος, ὡς εἰ καὶ ἄλλοθι τοιαῦτα εἰσὶ πυρά, ὅμως οἱ λήμνιοι οἰκειοῦνται τῷ ἡφαίστῳ μάλιστα. καὶ διὰ τὴν χαλκευτικὴν τέχνην. διὸ ἣν καὶ κλυτοτέχνην αὐτὸν λέγουσιν, ὡς οὐ μόνον πῦρ αὐτόματον ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ ὡς τοῦ πυρὸς ἐπιμελούμενοι, καὶ διὰ τὴν τέχνην περιποιούμενοι αὐτόν. ἔστι γὰρ κομίσασθαι τὸ ἐπιμεληθῆναι. ἐξ οὗ καὶ κομιδὴ ἡ ἐπιμέλεια. καὶ κομιδῇ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ λίαν. καὶ ἐν πάσῃ ἐπιμελείᾳ. καὶ ἄλλως δὲ σίντιες οἱ λήμνιοι, καθότι πειραταὶ ἦσαν ὡς ἡ ἱστορία φησίν, ὥστε εἶναι καὶ αὐτοὺς λήμνια κακά, καθάπερ ὕστερον αἱ γυναῖκες, αἱ τοῖς ἀνδράσιν ἐν λήμνῳ ἐς φόνον ἐπιβουλεύσασαι. καὶ ἄλλως δὲ ὡς οἱ λήμνιοι ἄγριοι, δηλοῖ καὶ παροιμία. λημνίαν χεῖρα εἰποῦσα τὴν ἀπαραίτητον. καὶ λήμνιον βλέπειν, ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ φοβερόν. ἐκεῖθεν δὲ καὶ λήμνιον κακὸν ἢ ἀπὸ τῆς κατὰ σῶμα δυσωδίας τῶν λημνιάδων, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῶν θρυλλουμένων φόνων. Σινώπη, πόλις ἐστίν. εἴρηται δὲ ἀπὸ σινώπης, τῆς ἀσωποῦ θυγατρός, ἣν ἐκόμισε ζεὺς ἀπὸ ἀσσυρίας εἰς τὸν πόντον, βουλόμενος αὐτὴν διαφθεῖραι. ὀμόσας δώσειν αὐτῇ, ὃ βούλεται. ἡ δὲ τὴν παρθενίαν ᾐτήσατο. ὁ δὲ ἄνδρων φησί, μίαν τῶν ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς πόντον πρὸ τὴν βασιλέα τοῦ τόπου, πίνουσαν τε πλεῖστον οἶνον, προσαγορευθῆναι σινώπην. μεταφράσει δὲ τοῦτο σημαίνει, τὴν πολλὰ πίνουσαν. Σινώπην ἡρόδοτος ἐν τρίτῳ περὶ κωμῳδουμένων φησίν, ὅτι σινώπην ἑταίραν, ἄβολον ἔλεγον, διὰ τὸ γραῦν εἶναι. Σίνων, ἀνεψιός. ἤτοι ἀδελφὸς ἢ ὀδυσσέως. ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας. ζήτει αἴσιμοι καὶ σίσυφοι εἰ βούλει καλῶς εἰσὶ ναὶ περὶ αὐτοῦ. Σιοκόρος, ναοκόρος. θεοκόρος. θεραπευτὴς θεῶν. Σίον, λάχανον ἐμφερὲς σελίνῳ. Σιὸς, θεὸς λάκωνες. Σιπαλὸν, ἀκάθαρτον. εἰδεχθὲς τον. Σιπαλὴ, ἐπάργεμος βλαπτικὰ. δεινὰ. ῥυτίς, λεύκας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχουσα. Σίπαλος, ὁ εὔμορφος. καὶ σιπαλὸς, χαλεπός. καὶ τὰ ὅμοια. Σίπτα, σιώπα. μεσσάπιοι. Σιπτὰ, πυκνοὶ καὶ στερεοὶ ἀριστοφάνης. Σιπύδναι, ἀπεικάσαι. Σιπύη, σιδηροῦν ἀγγεῖον ἀρτοθήκη. Σιπύδα, πυξίδα. δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλως κεραμεοῦν τι σκεῦος, ἐν ᾧ ἐμβάλλεται ἄλφιτα παρὰ τῷ ἱππώνακτι. Σιπύη, ἡ ἀρτοθήκη. καὶ ἄσκιον ἀρτοῦ πίτυρα ἔχουσα. Σίπυλον, οἱ μὲν πόλεως ὄνομα. οἱ δὲ ὄρος περὶ τὴν λυδίαν ὅθεν ὁ πέλοψ λέγουσι. Σίρα, παρθένοι μασάλαι, ἢ πλεκτὸν ἱμάτιον ἐν ταῖς ταυσὶν. οἱ δὲ τὰ ῥάκη. Σιραγγώδες, σαθρόν. Σιραιὰς, σειρᾶς. βραχέως. Σιραίῳ, τῷ γλυκεῖ ἑψήματι. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σίραμφος, τὸ ῥύγχος. Σιρβαίσιον, βρέφος ἀπὸ ξένης ἀναιτεθραμμένον, καὶ ἀπηρτημένον. Σίρβηνον, τοῦτο ἐστί τι, ὃ παρετίθετο τῇ ἀφροδίτῃ. Σίραιον, τὸ ἑψόμενον γλεῦκος. βραχὺ δὲ ἔχον παρὰ πεσῖον, ὅτι καὶ ἕψεται. Σιρία, ἀσφάλεια. λάκωνες. Σίρις, ἀπαίδευτος. Σίρις, πόλις ἰταλίας, ἡ πρότερον οὕτω καλουμένη. εἶτα πολίειον. σίρις δὲ ὀνόμασται, ἀπὸ σίριδος θυγατρὸς μόργητος, τοῦ σικελίας βασιλέως. γυναικὸς τε σαύνδου ἢ ἀπὸ σίριδος μιᾶς τῶν νηρηΐδων ἢ ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος αὐτῇ ποταμοῦ. Σιρὰς, τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων. Σιρομάστης, λόγχη. δόρυ. ῥομφαία. Σιρὸς, ἡμίεινος πίθος. δεσμωτήριον. Σιρὰς, τοὺς σειρῆνας. οἱ δὲ τὰ φρέατα ἔσκεπασμένας. Σιρομάστης, σκεῦός τι σιδηροῦν, ὅπερ οἱ τελῶναι πρὸς ἔρευναν ἔχουσι, λαβὴν ξυλίνην ἔχον. Σιρὸς, ὁ λάκκος. ἢ βαθύτατον ὄρυγμα. Σισαμὶς, τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς λεγόμενον σησαμίδιον. Σίσαμον, τὸν ὀξύτατον οἶνον. Σισάριον, κυσμάριον χιτώνιον γυναικεῖον, ὡς ἄλλο εἶδος. Σισαχθεία, ἀποκοπαί. Σισίλαρος, πέρδιξ. ταραντῖνοι. Σίσιλλος, νόμισμα. καθάπερ σκολεκίασις. καὶ ζῶόν τι. Σισίνδιος, γέρων. Σισοκούρα, ῥαιὰ φασὶ λέγεται. Σισοτέρβοσις, ἀγορᾶς σφίγξ. Σισοερβάκος, τράχουρος, ὁ ἰχθύς. Σισυμβρία, φύλλα οἷς ἐστεφανοῦντο αἱ νυμφίαι. Σίσυμον, δόρυ. Σισύρα, χλαίνης εἶδος ἀτελοῦς. οἷον ὡς ὠμὶς. ἡ ἀπλοῖς ἢ, τοιοῦτον. καὶ ἀλλαχοῦ χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο. τινὲς δὲ ἱμάτιον τραχὺ, καὶ παχὺ περιβόλαιον ἀγροικικόν. δουλικὸν παλαιόν, ἢ χιτὼν δερμάτινος. βορέα δὲ λέγεται ἡλίῳ τε ἐριζόντων ἐρισάσθαι, ὁ πότερος αὐτῶν ἀγροίκου ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσει. πρὸς δὲ τὴν διαφορὰν ἐστὶ σισύρα, σισύρνα. ἐκ τρίτου τὸ αὐτό. πλὴν ὅτι ἡ μὲν σισύρα, δοκεῖ βαίτη εἶναι, ἐκ δέρματος αἰγείου. ἡ δὲ χλαῖνα, ἀπὸ ἐρίων. διαφέρουσι δὲ σισύρνα, καὶ σισύρα, ἢ σίσυς. σισύρα μὲν ἐστι τὸ ἐξ αἰγείου δέρματος ἔχον ἔτι τὰς τρίχας, σκέπαστρον. τὴν δὲ σισύρναν οἱ κατὰ λιβύην λέγουσι, τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον. σίσυς δὲ ἐστι παχὺ ἱμάτιον, εὐτελὲς. μικρόν. ἐπιτήδειον εἰς ἓν ἀμπέχεσθαι οἷον ἐξωμίδα. ἀπερατικὸς δέ φησιν, ὅτι καθάπερ τὸ δέρμα ὁ βύρσα ἐπὶ αὐτὸ καὶ ἄδραχνον, καὶ αὐτὸ βρόχων καλούμενον. οὕτως ὁ ὄντα σισύραν ἢ σίσυν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μετίεσθαι, ἐκ τρίτου τὴν πρὸς λαμβάνουσι, σισύρναν οἱ κατὰ λιβύην, τὸ ἐκ τῶν κωδίων ἀμπεχόνιον καλούμενον ἢ σίσυρα καλεῖται παρὰ μένιππον, ἡ βαίτη. ἔστι δὲ περιβόλαιον ἐκ δερμάτων συνερραμμένον προβάτων ἐχόντων τὰ ἔρια. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι φασί, χλαῖναν παλαιὰν εἶναι ἀπλοΐδα. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ σισύρας καλοῦσι καὶ σισύρνας. Σισύρνα ἐστὶ παχὺ περιβόλαιον ἢ δερμάτινον ἱμάτιον. λυκόφρων. σισυρνοδῦται καρκίνοι. Σίσυρος, γράμματος εἶδος. Σισύραις, ἀριστοφάνης. ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. στερεὰ περιβλήματα παχέα ταῖς νῦν καλουμέναις ἐμφερῆ σισύραις. ἔστι δὲ, καὶ μικρὰ περιβλήματα. Σίσυς λέγεται, παρ᾽ εὐτελὲς ἱμάτιον. σισύρα δὲ, τὸ ἐκ δέρματος ἐν τρίχου. ἢ τὸ ἁπλοῦς ἐξ ἐρίου ἱμάτιον. σισύρα δὲ τὸ ἄτριχον δερμάτιον. ὅθεν σισυρνοδῦται καρκίνοι παρὰ λυκόφρονι. Σίσυφος, ὀδυσσεὺς ἐκ σισύφου λέγεται εἶναι. αὐτόλυκος γὰρ αἴσιμον καὶ αὐτίκλειαν θυγατέρα. ἥτις αὐτίκλεια ὑπὸ σισύφου διεπαρθενεύθη. οὗτος ὁ αὐτόλυκος κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε. κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους καὶ βόας καὶ ποίμνια, τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μετεποίει. καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν. ὥς φησιν ἡσίοδος. πάντα γὰρ ὅσα λάβεσκεν, ἀΐδηλα τίθεσκε. σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι, τὸ τοῦ τοῦ ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς, ἐπεγίνωσκεν. αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τοιούτων ζώων τινά, τὰς σφραγῖδας μετεποίει. ὡς δὲ καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε, τὸν σίσυφον

Σίκλος, αἱ τέσσαρες ὀβολοί. Σικελός, βάρβαρος σικός. Σικουνία, χώρα. Σίκυα, τὰ ἀγγεῖα· οἱ σικυήλατοι
Σικυλλιαῦ, τὸ τοὺς ἐφόδους ἀποσείεσθαι. Σικυήλατα, τὰ προσκυνήματα. Σικύαν, ἀντὶ τοῦ κολοκυνθίδα, ἀθ-
ηναῖοι· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σικυώνες σπόγγοι, τὸ ἐν ᾧ λέγουσι τὰς κολοκυνθίδας· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σικώ,
ἑταιρεία. Σικυώνια, ὑποδήματα γυναικεῖα· καὶ ψέλλια. Σικυών, κατὰ τὸν γεωγράφον, μηκώνη πρότερον ἐκαλεῖ-
το· πρὸ δὲ τούτου αἰγιαλοί· μέμνηται μηκώνης καὶ ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ. παραρρέει δὲ τὴν σικυωνίαν ἀσωπὸς, ἐκ τῆς κα-
λούσης λαμβάνων τὴν ἀρχὴν, καὶ ποιεῖ τὴν ἀσωπίαν χώραν. ἀσωποὶ ποταμοὶ, τέσσαρες κατὰ τὴν γεωγραφικὴν ἱστο-
ρίαν. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ἡ σικυών. ἐκλήθη δὲ ποτὲ τελχινία, διὰ τὸ τοὺς ἀρίθμους τελχῖνας· οἱ
αὐτόθι οἰκῆσαι δαίμονας. ἡ σικυὼν καὶ δηλοῖ αὐτὸ καὶ παροιμία λέγουσα, εἴη μοι τὰ μεταξὺ κορίνθου καὶ σικυῶνος. ὁ ὀρέ-
στης δὲ πρῶτα ἐβασίλευεν αὐτόθι, ἐπειδὴ ἐκ πισσοῦ ἄργους ἐκεῖ κατῴκησε· καὶ ὑπέταξεν αὐτοὺς οὐκ εἰδότας ἄρχε-
σθαι· διὸ πρῶτα ἐμβασιλεύειν ἐρρέθη, διὰ τὸ αὐτῷ πρῶτον ἐκείνους ὑποταγῆναι. Σικυώνια, τέσσαρα ταῦτα σημαί-
νει, κολοκυνθίδα τὴν ἀκανθώδη κολοκυνθίδα τὴν κατὰ τὴν κλίνην καὶ τὴν ἀπύθμενον, καὶ μονοειδῆ σικύαν παρὰ τῷ ἱππο-
κράτει. Σικχαίνομαι· ταῦτ' ἐστι ἀηδίας ἄξιον ποιοῦμαι. ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ λύπομαι· ὡς ἀθηναῖος. Σίκχαι, ἀηδία. Σι-
χαζόμενος, σικχαινόμενος. Σικχὸς, ὁ μικρὸς σιτῶν· ὁ ἀηδής. Σιλαίνω, τὸ μαραίνω· ὅθεν σαλειοῖς, ὁ μωρός. Σίλα-
ρος, ποταμός. Σίλβαι, ῥοιαί. Σίλβα, εἶδος πέμματος ἐκ ἀφύης· σησάμης καὶ μήκωνος. Σιλβία, σιδία. Σιλγίται·
οἱ σάτυροι. Σίλγες, κολυμβηταί. Σιλάνει, μυλλίζει· σκώπτει· σιωπᾷ. Σιληναίων, τῆς σαλαμῖνος, πλησίον τοῦ λεγομέ-
νου τροπαίου. Σιλικροθεῖν, σιδηροκροθεῖσαν· ... ἀβρύνεσθαι θρύπτεσθαι χλιδᾶν. Σίκλος, τετράδραχμον
ἑβραϊκόν. Σίλλας, ἔμμετρον σκάμμα. Σιλλεία, τρίχωμα ἢ λεῖον. Σιλλαίνει, ἀναξαίνει· λυπεῖ. Σιλλαί, μακα-
ται· ψέγει κακολογεῖ. Σίλλοι, ὡς σκώμματα κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ, τίλλοι τινές. τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν λέ-
γει ἀρχαῖον. τίλλει τοὺς κυάμους ... διὸ τις· ἀντὶ σκώπτει καὶ χλευάζει. δηλοῖ δὲ καὶ χλευαστικὸν ποίημα παρὰ τὸ
διασείειν τοὺς ἰλλούς· καὶ διασύρειν τῷ σχήματι τῶν ὀφθαλμῶν, ἰλλοὶ γὰρ λέγονται οἱ ὀφθαλμοί, καὶ σιλλαίνειν τὸ στρα-
βίζειν. ὁ γὰρ σίλλος, λοιδορίας καὶ διασυρμοὺς περιφορουμένους ἀνθρώπους ἔχει· μέλος δ' ἐστί. Σιλλογραφῆσαι, μωμολο-
γῆσαι. Σίλλουρος, ἰχθύς. Σιλλὸν, λαικαίας χωρίον. Σιλλὸς, ἀκαταλληλότης· μῶμος κακολογία· ἢ χλευασμός.
Σίλλυμα, ἐφοσσαί· οἱ δὲ τὰ ἀρθμία, καὶ κορωνίσματα. Σίλλυβον, ἀκάνθιον ἁδρὸν καὶ ἐδώδιμόν τι, καὶ τῶν βιβλίων
τὸ δέρμα, σίλλυβα ... Σιλός, ὁ πρῖνος· οἱ δὲ τὸν σπαρόν. Σίλφιον· ξηρόν· οἱ δὲ νεκρόν. Σίλφιον, εἶδος βοτάνης
εὐόσμου, καὶ μάλιστα τὸ κυρηναϊκόν. Σίλφιον, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· τὸ ἐν λιβύῃ γινόμενον ... πολλά·
ἔστι δὲ καὶ πολυτίμητον. καὶ ἐν πλούτῳ· οὐδ' ἂν ἐδοίης γέ μοι τὸν πλοῦτον αὐτόν, καὶ τὸ βάττου σίλφιον. σίλφιον δὲ ῥίζα εὔο-
σμος προσφέρ... Σίλφη, ὁ σκώληξ. Σιλωάμ, ἀπεσταλμένος. Σίμαι, τὰς κιθάρας τὰ ἄκρα· καὶ ἐν ταῖς ὀροφαῖς θέ-
σεις τινές. Σιμαίθα, ἑταίρας μαγειρικῆς ὄνομα. Σιμαὶ, αἱ μέλισσαι. Σίμβλαι, ὅπου αἱ μέλισσαι τὸ μέλι τιθέασιν.
κύψελαι. Σιμήχειρ, σχῆμα τραγικόν. Σιμικίνθιον, τὸ παρὰ τοὺς πόδας σανδάλιον. τινὲς δὲ τὸ φακιόλιον λέγουσι.
κυρίως δὲ τὸ ῥινόμακτρον· ὅ ἐστι τὸ μαξομάνδηλον ἢ ζωνάριον τῶν ἱερέων. Σίμιστι, αἰγιαλός. Σιμιχίδας παρὰ θεοκρίτῳ,
οὐκ ἀπὸ τοῦ σιμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ σιμίχου πατρωνυμικοῦ. Σιμόεις, ποταμὸς τροίας. Σιμὸς, εἷς τῶν ἀλευαδῶν· οὗτος ἐστὶ τῶν
δοκούντων συμπρᾶξαι τῷ μακεδόνι. Σιμὸς, παρὰ τὸ σῖμα σιμός, καὶ σιμός· καὶ γὰρ τοῦ σιγμοῦ ῥίς, δοκεῖ τὸν τύπον τοῦ σί-
γμα μιμεῖσθαι. Σιμοῦνται, ἀντὶ τοῦ μεταβάλλει τὰ νῶτα· σιμὰς δὲ ἔλεγον τὰς μετεώρους ἀναβάσεις. Σίμων, τὸ
πρὸ ταύτης χωρίον. Σιμὸς, τυφλός. Σιμοῦσι, μέμφονται. Σιμωνίδης, υἱὸς λεωπρέπους. Σίμυρ, παρὰ πάρθοις καλεῖ-
ται τι μυὸς ἀγρίου εἶδος· οὗ ταῖς δοραῖς χρῶνται πρὸς χιτῶνας. Σινᾶ, ὄρος ὅ ἐστι τῇ ἑβραΐδι γλώττῃ, ἅπερ καλεῖται.
Σινάμωροι πολεμίζουσι θυραῖοι, ἐν δ' ὑτέρῳ ἀρχαίων· μεμωρημένοι φησὶ πρὸς τὸ σίνεσθαι· ἐξ οὗ ἀκουσόμεθα τοῦ ἐξά-
πατος κακουργεῖν, προαιρούμενοι. οἱ μὲν ἀττικοὶ λέγουσιν ἀμορίαν, τὸ λιχνεύειν· οἱ φερεκράτης τὰ τοιαῦτα κλέμ-
ματα, τιμωρήματα καλεῖ· ὄρος. Σινάμωρος, κακόσχολος. Σίναπυ, οὐδεὶς τῶν ἀττικῶν ἔφη· οὐ μὴν οὐδὲ τὸ σίνηπι
ὃ λέγεται οὕτω, ἐπειδὴ σίνεται φασὶν ὁ ... τοὺς ... ἐν τῇ ὀσμῇ, καθὰ καὶ κρόμμυον διὰ τὰς κόρας μύ-
ειν· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ σινηπί ἐστι καὶ ῥῆμα κωμικὸν σιναπίζειν ... τὸ θυίατριόν μου σινάπι ... διὰ τοὺς ξένους, ἤγουν ἐξ-
μύξα τι ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ. Σιναρόν, τὸ κεκακωμένον καὶ βεβλαμμένον· πονηρόν· οἱ δὲ σινὰς, παρὰ τὸ δρᾶν. Σιναῖς, ἡ
φθαρτική. Σινδὶς, ἡ σκυλία· καὶ ἡ τέχνη. Σίνδικον, διάφραγμα τὸ τῆς γυναικός. Σίνδις, γένος. Σίνδοι, ἔθνος ἰνδι-
κόν. ἔστι δὲ πόλις ἐκεῖ, σίνδικος λιμὴν λεγομένη. Σινδονύφαντα, ὑπόδημα ποιόν. Σινδόνες, χιτῶνας σινδόνας. Σι-
δρόν, πονηρόν· βλαπτικόν· οἱ δὲ, ἀπελευθέρους ἢ δούλους. Σίνεσθαι, κακουργεῖν, βλάπτειν ἢ βλάπτεσθαι. Σίνις,
σίνις· κλέπτης· κακοῦργος· λῃστής. Σινίσκον, ἔβλαπτον. Σίνεται, βλάπτεται. Σινίον, παρὰ τὸ σίνειν τοὺς ὑπ...
καὶ πινάκια, γογγυλίς. Σινιάσαι, σῆσαι κοσκινεῦσαι καὶ τὸ κόσκινον δὲ, σινιατήριον. Σινόδων, ἰχθὺς ὁ σινόμενος
τοῖς ὀδοῦσι. Σίνομαι, τὸ βλάπτω. Σίνος, βλάβος· οἱ δὲ ἡμίονος. Σιντηΐς, ἡ λῆμνος. τυρσηνοὶ γὰρ αὐτὴν ποτὲ ῴ-
κησαν, βλαπτικοί τινες ὄντες· ἢ τὴν ὑπὸ βαρβάρων ἀκηθεῖσαν· ὡς ὅμηρος· ὄχετ' ἐς λῆμνον μετὰ σίντιας ἀγριοφώ-
νους. ἑλλάνικος δέ φησι, σίντιας ὄνομα εἶναι τοὺς λημνίους· διὰ τὸ πρῶτους ὅπλα ποιῆσαι πολεμικά, πρὸς τὸ σίνεσθαι
τοὺς πλησίον καὶ βλάπτειν. Σίντην· ... ὅμηρος ... ἀκούουσι τὸν λέοντα, διὰ τὸ αὐτοῦ βίαιον· ὁ λόγος καὶ ... ἄνδρες
ἐλέγοντο καθ' ὅμηρον σίντιες· ἀλλ' ἐκεῖνο κλινόμενα ὁμοίως δὲ τῇ ... καὶ λῃστὴν τὸν σίνιν παρεῖμι γε. Σίντης, ὁ
βλαπτικὸς λέγεται διὰ τοῦ η, ὡς χρύσης· τὸ δὲ ἐθνικὸν διὰ τοῦ ι· καὶ ἔχει τὴν κλίσιν, ὡς ὄρφις· ὅτι δὲ πρὸς ἄλλας κλί-
σεις καὶ σίντιες ἐλέγοντο ... σίντιες, ὁ γεωγράφος φησίν· ὡς δὲ καὶ σίντις σίντιδος ὕστερον λῃστὴς δίχα τοῦ τ, αἱ ἱστο-
ρίαι δηλοῦσι ... καὶ αὐτὴν καθὰ καὶ ... καὶ τὸν ... καὶ τὸν ... καὶ τὸν λίβυν ...
καὶ τοὺς ... φερώνυμα, τὸ σίντιες ... καὶ ὁ σίνις ... ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσ

τὰ δόρατα, σιγύνας φασί. Σιγύνας καλοῦσιν οἱ κύπριοι τὰ ἀκόντια· ἄλλοι δὲ τὰ ὁλοσίδηρα ἀκόντια. Σιγῶ, καὶ σιω-
πῶ, ἀμφότερα πρὸς αἰτιατικὴν [illegible] ἔστι, αἰτιατικῇ· σίγα, προστακτικὸν ὃ καὶ παροξύνεται· σῖγα δὲ τὸ σιωπηλῶς ἔχει, προ-
[illegible] ἐπεὶ βραχὺ τὸ γα ἐστί. Σιγῶ, σιγῶ, σιωπῶ· σίγα ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς γίνομαι, τὸ βλάπτω· ἀφ'
οὗ σίνος τὸ βλάβος· σίνεται, ὁ καὶ [illegible] λέγεται σίνις· ἀφ' οὗ [illegible], σίωνες, [illegible] χώρα· σίμων· σιμωνίδης,
σινδὸν ὄνομα [illegible] σικανοί, οἱ σικελοί· σίδηρος· σιών, ἡ ἱερουσαλήμ· σισάρα, κύριον· σισύρα ἡ γοῦνα· σίδη ἡ ῥόα, καὶ ὄνομα
πόλεως· σίμβλος, τὸ τῶν μελισσῶν οἴκημα· σίκυα, αἱ [illegible] ἰδίως [illegible], καὶ τὰ [illegible] σίβυλλα ἡ προ-
φῆτις· σινά, ὄνομα ὄρους· σίαλος τὸ κοινὸς σίαλος ἀρσενικῶς· ὁ σίαλον λέγεται οὐδέτερος διὰ τοῦ ι παρὰ ἀττικοῖς· σιγα-
λὸς ἀττικῶς διὰ τοῦ λ· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἕλλησι διὰ τοῦ ξ· σιλανός, ὁ μαζός· σιλαίνω τὸ μωραίνω· σιφλός, ὁ ἐπίλη-
πτος· σίντης, ὁ βλαπτικός· σιπύα, σιπύον ἀγγεῖον· σιρρὸς ὁ λάκκος· σιμὸς ὁ τὴν ῥῖνα ἔχων [illegible], καὶ μὴ [illegible]
[illegible] σιτηρέσιον, τὸ διδόμενον τοῖς στρατιώταις τροφήν· σίσιον, πόλις τῆς τρωάδος, οὐκ ἄποθεν τοῦ ἰλίου· σιτίζω [illegible]
[illegible], ἀντὶ τὸ ψωμίζω· ἀφ' οὗ [illegible] σιτοφύλακες, ἀρχή τις ἀθήνησιν [illegible] σῖτος δικαίως
πραθήσεται, καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ οἱ ἄρτοι. Σίδαι, ῥοαί. Σίδαι, [illegible]. Σιδαρέα, παρὰ ἀριστοφάνει ἐν
νεφέλαις· σιδαρέα δὲ ὡς ἐν βυζαντίοις [illegible] ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι· σιδηρῷ ὄντι τῷ ἐλαχίστῳ, ἐχρῶντο οἱ βυζάντιοι.
Σιδηρεῖς, χαλκεῖς. Σίδειος, ὁ τῆς σίδης καρπός· σίδη δὲ ὁ τῆς ῥοιᾶς φλοιός ἐστι. Σίδη· θεόφραστος φυτὸν ἕτερον τῆς
ῥοιᾶς φησὶν εἶναι τὴν σίδην· φύεσθαι δὲ, ἐν τῷ [illegible]. Σιδηρέα ψυχή, καὶ σιδήρεος ἔνδοθι θυμός, οὐ μόνον ἀπηνέα δηλοῖ
ἀλλὰ [illegible] καὶ στερρότατα [illegible] καὶ τὸ χάλκεον [illegible] δὲ τοιοῦτος καὶ ἐν τῷ ὀφθαλμοὶ ὡσεὶ κέρα ἕστασαν· ὡς
σίδηρος. Σιδήρειος οὐρανὸν ἵκει, ὅμοιον ἐστὶ τῷ, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει· ὅπερ ἐν ἰλιάδι, ἀλλὰ μάχης κεῖται σιδήρειος
δὲ οὐρανὸν δηλοῖ, τὸν ἐν ἀέρι χάλκεον ὡς ἀδιάφορον ὄν, οὕτως ἢ οὕτως εἰπεῖν. Σιδηρεῖ, ὡς ἀργυρεῖ· [illegible]
Σιδηρεύειν τέχνην, τὴν πολεμικήν· αὕτη δὲ τὴν ξανθίου φασὶν [illegible] τὴν χαλκευτικήν· ἔτι δὲ, καὶ [illegible] τὴν ἐλξίνην κα-
λουμένην· καὶ λίθος ἀφ' οὗ οἱ μεταλλεῖς φασι γίνεσθαι τὸν σίδηρον. Σίδηρος, ἀπὸ τοῦ σίζω τὸ ἦχον ἀποτελῶ· τὸ δὲ, ἢ σίδα-
ρος· γὰρ δωρικῶς λέγεται ἢ αἰολικῶς· τὸ δὲ σιδηρᾶ ἐστι κτητικὸν ἀπὸ τοῦ σιδηροῦ. Σιδηροῦς ἀνήρ, στερρὸς ἀνήρ· καὶ ἀτέρα-
μνος. Σιδηροφόρος, πρὸς τὸ σιδήρειον ἡ τε ἀναφορά· τὸ δὲ καὶ πέτρας, πρὸς τὴν στερεωτέραν λίθου καρδίαν· σιδήρεος ἐν
φρεσὶ θυμός, καὶ κῆρ αὐτῷ ἐστιν ἀτέραμνον· σημείωσαι ὅτι τὰ ἠθικὰ [illegible] ὁμηρικά· ἡ παροιμία [illegible]
[illegible] ἐπὶ τὸ [illegible], καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος, ὅτι καὶ θρασύτητος λάλημα ἐστὶ σίδηρος, δηλοῖ ἀριστοτέλης ἐν τῷ κα-
τὰ τὸν [illegible] φασὶ μῦθος γυναῖκα [illegible] σιδηρῷ, τὸ ἀκμαῖον φασὶν ὄνομα. Σιδιοειδής, ὁ χρῶμα ὡς σίδιον, παρὰ τῷ
ἱπποκράτει. Σίδιον, κόκκου ῥοιᾶς. Σίδιον, ἐκ τῶν λεπτύρων τῶν ῥοιῶν· ἀριστοφάνης· ἐκ τοῦ σιδίου βατράχους ἐποίει,
καὶ ἐκ τῶν δερμάτων τροχοὺς καὶ ἁμάξια. Σιδόνιοι, φοίνικες· οἱ τὴν ἐρυθρὰν οἰκοῦντες θάλασσαν. Σιδωνίας,
κώμη τῆς κορινθίας. Σίδρημνον, [illegible]. Σιδών, πόλις ἐστὶ φοινίκης· καὶ κλίνεται σιδῶνος· φυλάττει δὲ τὸ ω μέγα
ἐν τῷ ἐθνικῷ· οἷον, ἐκ μὲν σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι· καίτοι τὸ ἐθνικὸν ἄλλως, πανταχοῦ [illegible] συστολὴν ὁ ποιη-
τὴς ποιεῖ γοῦν, τὸ σιδόνιος· τὸ σιδονίη· πολύχαλκος δὲ σιδὼν λέγεται, ἢ διὰ τὸ ὀχυρόν, ἵνα δηλοῖ ἡ λέξις τὴν στερρὰν, ἢ ἡ
[illegible]ουσία, διὰ τὴν ἐν ἄλλῃ πορφύραν· χαλκὸς γὰρ [illegible] αὐτὴν οὐ γίνεται· καὶ ἄλλοι δὲ [illegible] τῆς φοίνικος πορφυροφόρα
ἐστὶν [illegible] γοῦν καὶ ἡ τυρία πορφύρα. Σιείρ, ὄρος. Σίελος, σκορδίνη καὶ ἀντὶ τοῦ σκορδινᾶ. Σίζε, σίζω·
ὄνομα πεποίηται· ὀνοματοποιΐα δὲ ἐστὶ φωνῆς μίμησις πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ [illegible] ἦχου ὡς τὸ σίζε. Σίζειν
ὀνοματοποιεῖται πρὸς ἦχον στοιχείου σ, ὡς [illegible] ζέειν [illegible] τὸ ζ, καὶ τὸ ξέειν, κατὰ τὸ ξ· καὶ ῥοῖζος, κατὰ τὸ ρ στοιχεῖον.
Σιζύς, [illegible]. Σίζουσα, ἀντὶ τοῦ ζέουσα. Σίκα, ὗς· λάκωνες. Σικανίαν τὴν σικελίαν φασί τινες· περὶ ἧς [illegible]
[illegible] τοῦ ὀδυσσέως γέγονε [illegible] διὸ καὶ ὀδυσσεὺς οὐκ ἀφυῶς αὐτῆς μέμνηται, ἣν δὴ σικανίαν ὤκισαν καὶ καλέσαι λέγον-
ται, ἴβηρες ἐλθόντες ἀπὸ σικανοῦ ποταμοῦ· διόδωρος δὲ [illegible] ἐν τῷ [illegible] βιβλίῳ εἰπών, περί τε σικελῶν καὶ σικα-
νῶν, διαφορὰ [illegible], ὡς προειρήθη, σικελοῦ καὶ σικανοῦ. Σικανίαν τὴν σικελίαν φασί τινες ἣν ὤκισαν καὶ καλέσαι
λέγονται ἴβηρες ἐλθόντες ἀπὸ σικανοῦ ποταμοῦ. Σικανοί, [illegible]. Σικανός, [illegible]
[illegible] παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σικελία, τρία ἀκρωτήρια ἔχει· πάχυνον· πελωρίδα· καὶ λιλύβαιον· ὅθεν τρινα-
κρία ἐκαλεῖτο ἡ σικελία. Σικελίζειν, ἀπατᾶσθαι· οἱ δὲ, πονηρεύεσθαι. Σικελοί· διαφοράν φασί τινες σικελιωτῶν
καὶ σικελῶν· τοὺς μὲν ἕλληνας, τοὺς δὲ βαρβάρους εἶναι φασὶ [illegible] ὅτι ἰταλοὶ μὲν οἱ βάρβαροι ἰτα-
λιῶται δὲ οἱ ἐποικήσαντες ἕλληνες τὴν ἰταλίαν· οὕτω καὶ σικελοί φασι καὶ σικελιῶται διαφέρουσιν· οὐκ ἔτι δὲ [illegible]
[illegible] φασι καὶ [illegible] πρὸς ἀλλήλους ἔχουσιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου σχεδὸν ἔθνος γάρ τι τῶν [illegible]
τὴν [illegible] ἰταλίαν βαρβάρων, [illegible] καλοῦνται. Σικελοὶ ὁμοίως τοῖς κολοφωνίοις, δοτικῇ χρῶνται ἀντὶ [illegible] τῆς
παρὰ προθέσεως ἔξωθεν λαμβανομένης· οἷον δέξαι ἱερεῖα, ἀντὶ τοῦ παρὰ τῆς ἱερείας· καὶ ὅμηρος· θέμιδι δὲ καλλιπαρῄῳ
δέξατο δέπας, ἀντὶ τοῦ παρὰ τῆς θέμιδος· [illegible] πατρώϊον, ἀντὶ τοῦ παρὰ αὐτοῦ. Σικελός, ὁ ἐστὶν ἀπὸ τῆς
σικελίας· σικελιώτης δὲ, ὁ [illegible] ἐν σικελίᾳ διατρίβει, ἢ κατοικεῖ. Σίκερα, οἶνος συμμιγὴς ἡδύ-
σμασιν· ἢ πᾶν πόμα ἐμποιοῦν μέθην, μὴ [illegible] ἀμπέλου δὲ σκευαστόν, [illegible]. Σίκιμα, σίκιμά ἐστι τὸ ἐξαίρετον
χωρίον τοῦ ἰωσήφ, παρὰ τοῦ ἰακὼβ δεδομένον· [illegible] τῆς διαθήκης [illegible] τοῦ ἰσραὴλ [illegible] ἐστι δὲ ὄνο-
μα τόπου· γράφεται [illegible] παραδόσεως τὰ δύο ι [illegible] ψαλμόν [illegible] ἄλλος ἐτυμολογικόν,
[illegible] καὶ αὐτῷ ἡ προφητικὴ [illegible] γεγραμμένη. Σίκιννις, σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κόρδαξ δὲ κωμι-
κή· ὡς ἀριστόξενος ἐν πρώτῳ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως· εἴρηται δὲ σίκιννις, παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ σι-
κανοῦ τοῦ ἀθηναίων βασιλέως. Σίκινος, νῆσος τις πρὸ τῆς [illegible], τὸ πρότερον οἰνόη καλουμένη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀμ-
πελόφυτον· μετωνομάσθη δὲ, ὕστερον ἀπὸ τοῦ σικίνου υἱοῦ θόαντος, καὶ νηΐδος νύμφης. Σίκκα, κούφα. Σίκλαι, ὠτία.

Σέλμαι, ἡδόμεναι. Σελμίς, ὁρμία τριχίνη, ἐν τοῖς ἰχθύσι. Σελμόν, ὄνομα βάρβαρον ἀπὸ τοῦ ἕλκω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος εἵλκυμαι. ὡς ἀπὸ τοῦ εἱλμὸν ἀποβολῇ τοῦ ι, ἑλμόν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σελμόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαύνω ἐλμόν, καὶ σελμόν.
Σέλπαδες, χελῶναι. Σέλπον, σίλφιον. Σελχοί, πέρσαι. Σεμαλία, ῥάκη ἀργόν. Σεμαχονίτας, λίμνη. Σεμέλη, παρὰ τὸ σείειν τὰ μέλη, ἤγουν φροντίζειν. διὰ γὰρ ἡ τέσσαρα μετὰ ἄστρα παρὰ καὶ βροντῶν συγγενέσθαι αὐτῇ. οὐ φορουμένη καὶ κεραυνωθείσης, ἐσείσθη τὰ μέλη. καὶ ἐν τεύχει σεμέλη. Σεμέλη, τράπεζα. παρὰ δὲ φρυνίχῳ, ἑορτή. Σεμελαρίδαι, αἱ ἀπὸ κελύφους. οἱ ἐν ταῖς λίψακας. Σέμελος, κοχλίας. Σεμίαρ, χιτὼν ὁ πλατὺς αὐτῇ στίλβης, ᾧ ἐχρῶντο οἱ λάκωνες. Σεμίδαλις, παρὰ τὸ σμῶ τὸ καθαίρω καὶ τὸ ἅλις. τουτέστι τὸ ἅλις σμῆμα. τὸ πάνυ καθαῖρον. οἱονεὶ τὸ λεπτομερέστατον. Σεμίραμις, περιστερὰ ὄρειος ἑλληνιστί. Σεμιράμεως τεῖχος, διφθόγγιζε. ἱεριχοῦς τὰ δὲ, ι. Σεμνὰ, τῆς σεμνῆς παρθένου μυστήρια. σοφοκλῆς τὰ ἄρρητα καὶ ἀπόρρητα μυστήρια. Σεμναὶ θεαί. τὰς εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον. καὶ ἐρινύας, ὑπὸ εὐφημισμοῦ. Σεμνὴ, τιμία. σώφρων. Σεμνεῖον, οἶκος ἱερός. ἤγουν μοναστήριον. Σεμνολόγημα, σεμνὸν καὶ περιστυγνὸν καὶ ἥσυχον. δηλοῖ δὲ καὶ ἔνδοξον καὶ θαυμαστὸν καὶ ἄξιον ἐν προσώποις ἢ μεγάλα, καὶ ἕξιν ἔχον. Σεμνύνεσθαι, κομπάζεσθαι. μέγα φρονεῖν. λαμπρύνεσθαι. Σεμνύνομαι, ἐπαίρομαι. ἀριστοφάνης. μὴ δ' αὐθάδως σεμνυνόμενος χαλέπαινε, δρᾶμα ποιήσας ἀγροικότερον. Σεμνύνω ἕτεροι μεταβατικῶς, καὶ αἰτιατικῇ. σεμνύνομαι παθητικῶς, δοτικῇ. οἷον σεμνύνομαι τῷ σῷ. Σέμπαδα, ὑποδήματα. Σέοδ' ἔξεστι, ὅτι κατ' ἀρχὴν φράσις δυσμίμητος. ληφθεῖσα ὡς ἀπὸ πείσματος, ὃ δὲ τιχάνου ἀρχομένου μὲν ποθεν, συνδήσας δὲ πρὸς τῷ ἑτέρῳ ἄκρῳ, ἄλλο τι. καὶ δηλοῖ ὅς ἔκπιος ἀγαθὸς λόγος τελεσφορηθείς, ὑφ' ἑτέρου ἀρχὴν μὲν ἄλλοθεν ἔχων. ἔχεται δὲ τούς καὶ τοῦ ἀποτελέσαντος αὐτὸν ἡ δοκεῖ αὐτοῦ μάλιστα εἶναι, ὃς ἴσχυσε τὸν ἀγαθὸν λόγον εἰς τέλος ἀγαγεῖν. Σεπτὰ, ἅγια. θαυμαστά. σεβάσμια. Σεπτεύειν, σέβειν. Σεπτοί, μεταβαλλόμεναι. Σεπτυίς, πυξίς. Σεραφὶμ, δυνάμεις ἅγιαι δοξολογικαὶ κυρίου, ὅπου μὲν ἑνικοῦ δίφθογγον, ὅπου δὲ πληθυντικοῦ ι. Σεργοί, ἔλαφοι. Σερέποι, ἡ στρίξ. Σερίς, ζωστήρ. Σερίδες, σειραί. Σιρίζω, στρίζω. στρίζομαι. Σέριφος, ἀριστοφάνης. τὴν λακεδαίμονα σέριφον. ἔστι δὲ καὶ νῆσος σέριφος λεγομένη καὶ ὁ ἐπτερωμένος μύρμηξ, καὶ ὁ ἥλιος. Σέρκος, ἀλεκτρυὼν καὶ ἀλεκτορίδες, σέλκες. Σερμὰ, θερμά. Σερός, χείς. ἐλαία. Σέρρειον τεῖχος, καὶ σίριον, ὀνόματα χωρίων. Σέρτης, γέρανος. πολυφώνια. Σέρφος, σκωληκώδες ζωόφιον ἢ μυρμηκῶδες. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. καὶ ἡ παροιμία. ἔνεστι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολή. Σέρφοι, λέγονται καρπὸς τὸν σέρφον. ἔστι δὲ θηρίδιόν τι μικρόν. ἀνώνυμος δὲ μύρμηκά φησι τὸν σέρφον. οἱ δὲ ζωύφιον κωνοειδὲς ἀφ' οὗ ἡ παροιμία. ἔστι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολή. παραγγέλλουσα μηδὲ τοῦ μικροῦ καταφρονεῖν. Σὲς, ἔλαφος. πάφιοι. Σέσακται, ἔσταλται. καθὸ καὶ ἡμεῖς τὴν στολὴν, σάγην λέγομεν. Σεσαλαγμένον, σεσαγμένον. διατεταγμένον. Σεσαρυῖα, ταστὴ δ' ἔνεστι τῷ καθίστειν ἦχα. σαίρω γάρ ἐστι, τὸ μειδιῶ. ὁ μέλλων σαρῶ. ὁ μέσος παρακείμενος, σέσηρα καὶ σέσαρα, σεσηρυῖα. ἤγουν ἀκούσιόν τι μειδίασμα παρέχουσα, καὶ οἱονεὶ σαίρουσα ὑπὸ λειποσαρκίας, καὶ τῆς τοῦ δέρματος ξυνδέσεως, παρ' ἡσιόδῳ. Σεσάχθαι, ἐσκευάσθαι. καθοπλίζεσθαι. σάξις γὰρ ἡ καθόπλισις. Σεσεῖσθαι, τετραχῶς ἀπαρέμφατον τοῦ παρακειμένου, ἐκ τοῦ σείω σείσω σέσεικα. σέσεισμαι σέσεισαι. τὸ ἀπαρέμφατον σεσεῖσθαι. Σεσιλίσθαι, ἀλαζονεύεσθαι. καὶ σκώπτειν ἀπὸ αἰσχίνου τοῦ σελλοῦ. Σεσίλη, γραῦς τις. Σέσηπας, ἐκ τοῦ σήπω. μέσος παρακείμενος. ἀριστοφάνης. σέσηπας, ἤγουν διέφθαρσαι. Σεσίκασμαι, πεπλάνημαι. Σεσημασμένα, αὐτῇ τῇ σφραγισμένα. Σεσημειωμένον, διασεσυρμένον. Σέσηπε δοῦρα, ἀττικόν. ἀθηναῖοι γὰρ πληθυντικοῖς οὐδετέροις, ἑνικὰ ἐπάγουσι ῥήματα. τὸ μέντοι σπάρτα λέλυνται, καινόν. διὸ οὔ φασιν οἱ παλαιοί, ὃ μὲν τῷ στίχῳ ἔθηκε τὴν αἰτίαν καὶ τὴν καινὴν χρῆσιν. Σεσηπυῖα, διερρυηκυῖα. Σεσηρακότα, κεχηνότα. χαίροντα. γελῶντα. Σεσηρὸς, τὸ ἐχέτω ῥαμμένον καὶ διεστηκὸς ὑπὸ πλείστων τοῖς χείλεσιν, ὅπερ ἐκπεπλασμένον λέγεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σεσηρώς, ὁ γελῶν καὶ ὁ χάσκων. καὶ σεσηρότας λέγει ἀριστοφάνης. ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν κυνῶν, ὅταν γὰρ ὀργίζωνται, σεσήρασιν ἀλλήλοις. Σεσιμωμένος, σισοβημένος. τεθορυβημένος. ἄτακτος, τὸ κινεῖσθαι τεταραγμένος. Σέσογχωσις, βασιλεὺς τῶν αἰγυπτίων κοσμοκράτωρ γεγονώς, ἐθέλησε γνῶναι τοὺς ἀρχαιοτέρους τῶν ἀνθρώπων. καὶ τροφόν τινα ἐλευθερώσας, ἀπέκλεισε μετὰ βρέφους. αὐξηθέντες οὖν καὶ βοῶντες βέκ, ἤκουσε. καὶ ἔγνω ὁ βασιλεὺς ὅτι ἀρχαιότεροι ἦσαν οἱ παφλαγόνες. παρ' αὐτοῖς δὲ ὁ ἄρτος βὲκ λέγεται. συνθέντες δὲ εἶπεν ὁ ἀριστοφάνης τὴν λέξιν, βεκκεσέληνε. ἐπεὶ καὶ οἱ ἀρκάδες προσέληνοι ἐλέγοντο. Σέσωψ, νοσώδης. Σέσυφος, πανοῦργος. Σεσωρευμένα, βεβαρημένα. Σεσωσμένος, γυναικὶ συγγεγονώς. Σεύς, σημαίνει τὸν σκώληκα. οὐχ εὕρηται δὲ ἐν χρήσει, ἡ εὐθεῖα, ἀλλ' αἱ πλάγιαι ὡς παρὰ ἀριστοφάνει, ὑπὸ τῶν σέων, καθὰ καὶ μετρούμενος. ὤφειλε δὲ περισπᾶσθαι, ὡς χοῦς χοός, ἀλλὰ σεσημείωται, καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐννέα, ὥσπερ καὶ τὸ οὐδένες, οὐδένων, καὶ τὸ φθοῖς φθοΐων. χοιροβοσκός. Σευάμενος, ἀπὸ τοῦ σεύομαι σευάμενος καθὰ συγκοπήν. Σεύεσθαι, οὐ μόνον τὸ ὁρμᾶν, καὶ παρορμᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ διώκειν. Σεύειν, τὸ παρακινεῖν. καὶ παρορμᾶν. ἤδη δὲ καὶ ὀρίνειν. κυρία δὲ αὕτη ἡ λέξις. ὡς ἐν τοῖς θεοῖς. Σεοὶ, ἀντὶ τοῦ θεοὶ λέγουσι δωριεῖς. ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι τοὺς διοσκόρους ὀμνύντες. ναὶ τὼ σιὼ φασί. τουτέστι μὰ τοὺς θεούς. Σεύω, ἀπὸ τοῦ σῶ γίνεται σεύω. καὶ σημαίνει τὸ ὁρμῶ καὶ τὸ διώκω. ὁ μέλλων σεύσω, ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἔσευσα. ὅθεν τὸ σευάμενος, ἀπὸ τοῦ σευσάμενος, καθὰ συγκοπήν. Σεχὲς, τοῦ ἑρμοῦ ἀστὴρ βαβυλώνιοι. Σέψασθαι, σεφθῆναι. θαυμάσαι. Σέω, οὐ παράγεται, τὸ σείω καὶ τὸ σαίνω, καὶ τὸ σέβω. ἀφ' οὗ σεπτὸς ὁ κύριος ἄρτος. καὶ ἰταλία. εἰς χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. ἐκεῖθεν καὶ τὸ σοῦ. οὐ σούθετον παράγεται, καὶ λασιόδος ἄρτος. ὅπερ οἰκός φθόμενον, σοῦ προσλήψει τοῦ υ, χεῖρ ῥῆμα ἐκκινήσιμος λακωνικόν τὸ ἀπίασου. ἤγουν ἀφορμήσου ἀπελθεῖν. ἀπιέναι. καὶ τὸ σοῦσθε δὲ παρὰ σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ σοῦ θέματος ὥρμηται. σοῦσθε γάρ, ἐκεῖθεν καὶ πράσσει σοῦσθε. ἤπε ἐκ τοῦ σέω σῶ, ἐκείνου τοῦ πρώτου, καὶ τοῦ σοῦ τὸ ὁρμῶ. τοῦ δὲ σαίνειν, σούθετον τὸ σαίνουρον, πρὸς ἀναλογίαν τοῦ λόφουρον. ἴσως δὲ καὶ ὁ σιάς καὶ ὁ σαος ὡς αὐτοῦ παρέχεται ὡς ἀνθηροῦ σημαίνει.

[illegible] λείβεσθαι, διὰ χανίας φυτῶν δηλαδή· ἐσφύλθαι δὲ, ἀλεῖφθαι [illegible] καὶ ἰδιωτικῶς σίρα, ἡ τὰς θύρας κλείουσα· πάλαι μὲν χαλκὸς οὖσα· τὸ αὐτὸ ἐποίουν σειρὰ πλεκτή· ὕστερον καὶ ἀπὸ ξυλίνων μοχλῶν, τῶν ἐν τοῖς παραπεμπομένοις, ἢ παραφθειρομένων· ἵνα ἢ ὥσπερ [illegible] ἀρά· οὕτω καὶ σειρὰ σειρά, ἰδιωτικῶς. Σειρὴν χρυσέαν, καὶ αἰθέριον κινεῖν, καὶ [illegible] ὀνόματος παρὰ τὸ [illegible] σειρὰ γὰρ [illegible] τοῦ χηνίου [illegible], ἢ κινεῖν παρ' αὐτῷ κέκληται, ὅτι ἐκ δέρματος χηνὸς γίνεσθαι αὐτὴν ἔθος ἦν· οὐκ ἐκ αἰγός, ὥσπερ πολλαχοῦ λέγει. Σειρῆνες, θυγατέρες [illegible] γόνασι [illegible] χόρες μούσης, καὶ ἀχελώου ποταμοῦ μεταξὺ ῥέοντος αἰτωλίας, καὶ [illegible] τῆς καὶ ἀμβρακίας, τὰ δὲ [illegible]. Σειρήνεσσα μέλη, γλυκύτατα. Σειριᾷ, φλεγμαίνει καροῦται. Σειρίδας, τὰς σειράς. Σείρινα, λυκούργος περὶ τῆς διακόσμησις σειρίνας· σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον, ἀπαθὲς [illegible] θέριστρον, καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι· καὶ σειρὴν δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτών, εὔθετος πότε, ὅτε [illegible] ὁ σείριος. ἔστι δὲ καὶ σεῖρις πόλις ἀττική, [illegible] τάχα, τὰ ἐκεῖ ὑφάσματα· ἢ τινὰ ἀπὸ σείρινα, [illegible] ἐν ἐνίαις [illegible], χωρὶς τοῦ ι γράφεται σίριν. Σείριος, ὁ κύων ἀστήρ. Σείριος, ὄνομα ἀστέρος· ἢ ὁ ἥλιος. σείριος δὲ κύριον, ἡ σείριος δὲ παρὰ τὸ εἴρω, τὸ λέγω γίνεται εἴριος, καὶ σείριος· λέγει γὰρ ἐκκυκεῖν ἡμῖν τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. Σείριον, καυστικόν· ἀπὸ τοῦ σείριος· ἢ ἀπὸ τοῦ σειραίνω τὸ ξηραίνω. Σείριος ἤτοι παρὰ τὸ ζέειν ζείριος, καὶ σείριος· ἢ παρὰ τὸ ἐκκενοῦν ἡμᾶς, ἱδρῶσι ῥεομένους· σειροῦν γὰρ τὸ κενοῦν, ἢ τοῦ σεσειρέναι αὐτοῦ τοὺς γονίας ἢ κύνας διασεσηρέναι καὶ χάσκειν ποιεῖν· ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ πάλλεσθαι· ὁμοίως δὲ καὶ πάντα τὰ ἄστρα, σείρια λέγονται· οἱονεὶ [illegible] τινα ὄντα· ἢ διὰ τὸ [illegible] τὸ θαυμάζειν ἢ ὅτι τέρατά εἰσι καὶ σημεῖα τῶν πλεόντων· οἱ μέντοι ἀστρολόγοι τοὺς ἐν κινήσει ὄντας ἀστέρας, στίλβοντας καλοῦσιν· εἶναι δὲ τὸ ἄστρον οἱ μὲν τοῦ ὠρίωνος κυνός, οἱ δὲ τῆς ὑάδος· οἱ δὲ, τῆς ἰστίδος· οἱ δὲ, κεφάλου· ὁ δὲ δημοσθένης, κύριον ὄνομα εἶναί φησι. Σειρομάστης, ὄλεθρος ἢ εἶδος ἀκοντίου. Σειρομαστόν, δορυφόρον· καὶ εἶδος λόγχης. Σειρόν, τὸ αἴθριον θέριστρον, σικυώνιοι. Σειροφόρος ἵππος, ὁ ζυγιμος· ἐν τῷ ἀμφιτυπικός. Σεῖσαι, συκοφαντῆσαι· ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. Σεισάχθεια, τὸ βάρος· παρὰ τὸ ἀποσείεσθαι, τὸ ἄχθος· σημαίνει δὲ καὶ τὸ χρέος· ἡ σεισάχθεια, χρεῶν ἀποκοπὴ παρὰ ἀθηναίοις· τινὲς δέ φασι τόκων μετριότητα εἶναι καὶ μέτρων ἐπαύξησιν, καὶ τιμὴν τοῦ νομίσματος. Σεῖς, πόλις· καὶ κλίνεται σεῖος· καὶ σεισυπία χώρα. Σεισμός, κίνησις γῆς, ἀπὸ πνεύματος ἐν [illegible] ἀπολειφθέντος, καὶ βιαίως ῥυέντος, διὰ τὸ κωλύεσθαι περὶ τὰ κοῖλα· σισμὸς δὲ ὁ ψιθυρισμὸς καὶ ἦχος, ἀπὸ τοῦ σίζω τὸ ἠχῶ. Σισύφελος, τὸ τῶν τροχίλων εἶδος. Σέσηρον, παίγνιον· καὶ σέσηρος, εἶδος βοτάνης. Σέσον, ἄγγος κεραμεικόν, ἐν ᾧ τοὺς κυάμους φρύγουσι. Σέσφα, σκοτία· κρήτης. Σέω, τὸ παράγωγον σείω, ἐκ τοῦ σῶ, σέω· καὶ σείω· ὡς πλέω πλείω, καὶ πνέω πνείω, ἀπὸ σεισμοῦ λέγεται· σείει δὲ ὁ θεὸς τὴν γῆν μεταφορικῶς. Σέω, καὶ σείω, τὸ δὲ κλονῶ· χαμάζω· διαλλάττω· θρύπτω, καὶ θορυβῶ. Σικαίνει, τρέχουσι. Σικούανα, σικύα· καὶ σικουαίη, ἐλαίας εἶδος· οὕτω λάκωνες. Σίκτον, τὸ ἄθροισμα τῶν [illegible]. Σελαγεῖ φῶς, λάμπει. Σελαγεῖται, ἀντὶ τοῦ καταλάμπεται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται· καὶ σὺν πάσαις σελαγεῖ, ἤγουν μετὰ λαμπάδων, καὶ δᾴδων· καὶ πυρὸς χορεύει. Σέλας, λαμπηδών· παρὰ τὸ σαλεύεσθαι τῷ πυρί, τὸ καιόμενον καὶ κεραύνιον, τοῦ· οἱ δὲ τὴν ἀστραπήν· οἱ δὲ, τὸ φῶς· ἢ παρὰ τὸ σέω, τὸ ὁρμῶ. Σελάσει, φλέγει· λαμπαδίζει. Σελασία, ἄρτεμις· καὶ ὄρος τῆς λακωνικῆς· ὅθεν εἰκὸς κληθῆναι τὴν ἄρτεμιν. Σελασφόρος, λαμπροφόρος. Σελάτης, κοχλίας. Σελάχιοι, τοῖς ἐκ τῶν ἰχθύων λεπίδας μὴ ἔχουσι, καὶ ζωοτοκοῦσι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σελάχιον, κόμμα ἰχθύος· ἢ τὰ σελάχια λεγόμενα· τινὲς δέ φασι σελάχη λέγεσθαι, ὅσα ἄπεδά ἐστι ζωοτοκεῖ· σέλαχος δὲ λέγεται τὸ ἐκ τοῦ σελαχίου ὀψάριον. Σελάχη, εἶδος θαλασσίων θηρίων. Σέλγη, πόλις. Σελευκίς, εἶδος ἐκπώματος· ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέν· καὶ ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ ὄρνεον ἀκριδοφάγον. Σελήνη, τὸ φέγγος· ἢ τὸ μετὰ τῶν ἀστέρων ἐπέχειν, φωτίζειν τὴν νύκτα· οὐχ ὡς τῇ ἡμέρᾳ παύεται ἀπογινόντες· εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀστέρες ἐν οὐρανῷ, ὑπὸ γὰρ ἀκτῖνος ἡλίου τούτους ἅμα καὶ τὴν σελήνην τῇ σφοδροτέρᾳ αὐγῇ ἀποκρύπτει, οὐκ ἐᾷ φαίνεσθαι τοῖς φωστῆρσιν· ἢ τούτοις τὸ προτερον φῶς ὁ δημιουργὸς ἐπέθετο· οὐχ ὡς ἀπορῶν ἡλίου φωτός, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀργοὶ ἐκεῖνο μένῃ τὸ φῶς· σελήνη, παρὰ τὸ σέλας ἔνειον ἔχειν· ὅθεν καὶ ἐνιαυτός· σέλας δὲ παρὰ τὸ σαλεύεσθαι τῷ πυρί. Σεληναίας πόπανον, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον πέμματι. Σεληνίς, φυλακτήριον· ὅπερ ἐξαρτᾶται τοῖς παιδίοις. Σεληνιάδαο, σεληνιάδου υἱοῦ. Σελίαρ, φοίνιξ. Σελίδες, τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, τὰ μεταξὺ τῶν [illegible] γραφῶν. Σέλινον, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἢ ἡ βοτάνη ἐλεόθρεπτος. Σελινουσία, κράμβης εἶδος. Σελίνου στέφανος, ἐτίθετο πρόσφορον διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ ἰσθμικῷ ἀγῶνι, στεφάνῳ ἐχρήσαντο αὐτῷ. Σελίς, τὸ τεύχιον καθάπερ τὸ βιβλίον, ἢ ἐν [illegible]. Σελλάδαι, φῦλος ἰθακήσιοι. Σελλεΐζεται, ἀρχιερείας ἀναφώνημα. Σελλήεις, ποταμὸς θεσπρωτίας· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔθνος σελλοί· καὶ ἄλλο τῆς τρῳάδος· οἱ δὲ ἀναγνώσαντες κατὰ συναλοιφὴν ἀμφὶ δὲ σελλοί, οὐχ ὑγιῶς ἀκούουσι τὸ ἔθνος. Σελληϊάδαο, σελλήεως υἱός· ὁ μάντις, βαρυπαδὴς τὸ ὄνομα. Σελλίζεσθαι, ψελλίζεσθαι· τινὲς δὲ σελλίζειν, ἀλαζονεύειν. Σελλός, ἐθνικὸν ὀξύνεται· λόγῳ τοιούτῳ· τὰ εἰς λος φασὶν ἔτι ρω λ παραλεγόμενα, οὐ τὸ α προσλαμβάνοντα, ὀξύνονται· κιλλὸς εἶδος χρώματος· πολλός· κυλλός· φελλός· οὕτω καὶ σελλὸς ἐθνικόν· ἢ ἐλλὸς κατὰ τὸ δασύτερον, ἀμφιβάλλεται γὰρ ἡ γραφή· διὸ καὶ ὁ ἱστοριογράφος, λέγει περὶ τούτου, ὅτι οὐκ ἔστι διισχυρίσασθαι, διὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἣν σημειοῦται· ὅποι μὲν ἑλλοὺς ἀναγνώσαντες δίχα τοῦ σ συναλείφοντες γράφουσι παρ' ὁμήρῳ ἀμφὶ δὲ σ' ἑλλοὶ ναίουσι, ψιλοῦνται ἢ γοῦν περὶ σὲ νέουσιν ἑλλοί· σοὶ ψιλοῦται· ὅσοι δὲ σελλοὺς γράφουσι, δίχα συναλοιφῆς οὕτω ποιοῦσιν· ἀμφὶ δὲ σοὶ σελλοί, ναίουσι ψιλοῦται· ἢ οὕτως ἀπὸ φασὶ σελλοὺς λέγεσθαι, ὡς ἀπὸ ποταμοῦ, σελλήεντος· ἐκεῖθεν δὲ ὅτι ἑλλοί, τὸ ἔθνος, ἀπὸ ἑλλοῦ τοῦ θεσσαλοῦ· ἀφ' οὗ ἡ ἑλλοπία ἡ περὶ δωδώνην τόπος καλεῖσθαι· τινὲς δὲ, οἱ σελλοὺς γράφοντες μετὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ σ· ψιλοῦται δὲ· ζητεῖ τοῦτο τὴν λέξιν, ὡς τὸ ψιλοῦται. Σέλματα, τὰς τῶν ἐρετῶν καθέδρας λέγουσι· τὰ σελιδώματα· καθόλου δὲ τὸ ὑπαλὺ ξύλον, σέλμα λέγεται ἢ σελίδωμα· ὅθεν καὶ τὰς σελίδας τὰ γραφόμενα, διὰ τὸ ὑπάρχειν [illegible]

ρα. Σαυροβριθὲς ἔγχος, ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ. ἢ αἰσχύλος, ὁ σαυροβριθὲς ἔγχος ἔφη. Σαῦρος, ἀρσενικῶς. καὶ θηλυκῶς, σαύρα. Σαυρωτὴρ λέξις σιδήρειον κοῖλον, ἐξ ἄκρου ὀξύ, ὃ ἐντιθέμενον τὸ ὀπίσω ἄκρον τοῦ δόρατος, ὀρθοῖ αὐτὸ κατὰ σκόλοπας, ἤγουν σταυροὺς ἱστᾶσαι· ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει, οἱονεὶ σταυρωτὴρ δόρατος. οἱ δὲ παλαιοὶ λέγουσι σαυρωτῆρα, τὸ ἐν τῷ ἑτέρῳ ἄκρῳ τοῦ δόρατος ἔχαρτον ὀπίσθιον σιδήρειον κέντρον. παρ᾽ ὁμήρῳ δὲ σαυρωτὴρ καλεῖται καὶ οὐρίαχος. παρὰ δὲ ἑτέροις, καὶ ἀφόσσος, ἢ γρόσφος, διὰ τοῦ γ. ἔτι δὲ, στύραξ ὁ σαυρωτὴρ ὀνομάζεται· ἀφ᾽ οὗ δηλαδὴ λέξις τὸ δόρυ στῆναι ἀσινὲς στύραξ, καὶ κατὰ τροπὴν στύραξ. ὥσπερ καὶ στόμα στόσω, στῦλος καὶ στύλος. Σαυσάκας, τυροὺς ἁπαλοὺς ἀντρόφους. δοκοῦσι δὲ οὗτοι διαφέρειν πρὸς συνουσίαν. Σαυσαρόν, ψεδυρόν. Σαυσιαλοῦ, μυστιγᾶται. ἠλεῖον. Σαυτόν, ἀντωνυμία σύνθετος δευτέρου προσώπου, καὶ ἐμαυτὸν σύνθετος πρώτου προσώπου καὶ ἑαυτόν, τρίτου προσώπου εἰσὶ δὲ τρεῖς λέξεις, καὶ εὐθείας οὐκ ἔχουσι· καὶ πάντοτε ὅταν αὐτοπάθεια φαίνεται· οἷον ἐμαυτὸν τύπτω. ἢ σαυτὸν τύπτεις. ἢ ἑαυτὸν τύπτει. ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἐν συνθέσει, ἀλλ᾽ ἐν διαστάσει τίθενται· οἷον ἡμᾶς αὐτοὺς τύπτομεν· καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς τύπτετε· καὶ σφᾶς αὐτοὺς τύπτουσιν. εὕρηται δὲ ἑαυτοὺς τύπτουσιν, ὅπερ ἀλόγως γίνεται. Σαυτοῦ σαυτῷ σαυτὸν κατὰ κρᾶσιν λέγομεν. Σαυτρία, σωτηρία. ἀμαρία. Σάφα, ἐκ τοῦ σαφέα κατὰ συγκοπὴν. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ σαφὲς. ἀριστοφάνης. οὐκ οἶδα σάφα τοῦθ᾽ ὅπως ἔχει. Σαφηνεῖ, ἑρμηνεύσει διατρανοῖ. ἐκ τοῦ σαφηνίζω. ὁ μέλλων σαφηνίσω· καὶ ἀττικῶς σαφηνιῶ, σαφηνιοῦμαι σαφηνιεῖ. Σαφηνίζω, καὶ διασαφῶ. σημειῶ, καὶ σημειοῦμαι. Σαφὲς, ἀληθὲς. ἀδήλως. φανερόν. Σαυχμόν, σαχνόν. χαῦνον. σαθρόν. ἀσθενές. Σαψὶς, ὁ ἀγαθὸς δαίμων, παρὰ αἴρα ψι. Σάω, σάω δ᾽ ἑτέρους ἑταίρους. ἔστι ῥῆμα, σάω. τὸ σώζω. τροπῇ γίνεται, σάω. τὸ παθητικόν, σάομαι. ἐσαόμην ἐσάου. καὶ τροπῇ δωρικῇ τοῦ ου εἰς ω, καὶ συναιρουμένως, σάω. ἢ ἐκ τοῦ σάοζε κατὰ ἀποκοπὴν ἵνα κατὰ μὲν τὸ σαόζετε, ἰωνίζεται ἡ λέξις. κατὰ δὲ ἀποκοπὴν, αἰολίζεται. οὕτως οὖν ἐκ τοῦ σάοζε. Σαόζει, σώζει. Σαῶσαι, ἐκ τοῦ ἐσάωσα. καὶ συναιρεθὲν, ἔσωσα. Σαόσομαι, σώσομαι. Σαὼ, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν πλεόντων. Σαωκὶς, ἡ σαμοθράκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. Σαωμένη, διασωθεῖσα. Σάωμεν, σώσωμεν. Σαὼς, ἥλιος. βαβυλώνιοι. Σαώτερος, κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ σῶος. ἤτοι ἀβλαβὴς. ἀζήμιος. Σαώτερος. ἰστέον δὲ ὅτι τέσσαρα ὄντα τούτων τοῦ σάος ὁ ὑγιὴς, τὸ σῶς κατὰ συναίρεσιν, τὸ σόος διὰ τοῦ ο μικροῦ ὁμηρικῶς. καὶ τὸ σῶος διὰ τοῦ ω μεγάλου. χρῆσις κεῖται ἐνταῦθα τοῦ σάος, ἐν τῷ σαώτερος ὥς κε νέηαι. ἤγουν ὅπως ἀσφαλέστερος ἀπονοστήσῃς.

ΤΟ Σ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β ΚΑΙ Ε.

Σβέννυμι, σκοτῶ. τυφλῶ. ζοφῶ. ἀσβολῶ. ἀμαυρῶ. σκοτίζω. ἀμβλύνω. ἀχλυῶ. ταῦτα πάντα ἐπὶ ζόφου σιος λέγονται. Σβέσαι μῆνος. ἡ μεταφορὰ κυριωτάτη λέξις καὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐπὶ τοῦ ἔμψυχος. σβέσις γὰρ παύσις τοῦ ἐνθέρμου μένους, ὁ ψυχρὸς θάνατος. Σβέσαι, παῦσαι κατὰ σβέσαι. Σβέω, σβέσω, σβεννύω, σβέννυμι. Σίας, σκώληκας. οὐχ εὕρηται ἡ εὐθεῖα ἐν χρήσει, ἀλλ᾽ αἱ πλάγιαι παρὰ ἀριστοφάνει. καὶ ἀπὸ τῶν σέων καμπτόμενος. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, σίας σέες. Σίβαμα, ἀποστροφὴ στυγερά. Σίβασμα ἔχει ἐπὶ τὰ γράμματα ἐπὶ τὸ γίνεσθαι. ἀλλὰ κεχυμένα ἀπλῶς κατὰ σημασίαν ἰσοδύναμον, εὕρηται παρ᾽ ὁμήρῳ. Σιβασμάζειν, εὐσεβεῖν. Σίβας λέξις, ἡ μετὰ πίστεως προσκύνησις. λατρεία δὲ, ἡ διὰ τῶν ἔργων θεραπεία. Σιβάσατο, κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐτίμησεν. ἀφ᾽ οὗ παρὰ τοῖς ὕστερον σεβαστός. Σιβάσατο τόγε θυμῷ, ἤγουν λέξις πλάγια ὡς φρικτὸν ὄν, ἢ καὶ ἄλλως σιβάσατο ἐν θυμῷ κατὰ γε τοῦτο, ὃ καὶ ἀλήθως ἐμελέτησε κατ᾽ ἄλλου, ἐκ τοῦ σίβω τὸ σεβάζω. Σιβαστός, προσκυνητός. τιματός. Σιβέννιον, τὸ ἐπ᾽ ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες φυόμενον. Σίβεσθαι παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. ἢ ἐξ ἐκπλήττεσθαι, ἀφ᾽ οἷς δηλαδὴ φοβεῖσθαι. οὕτω γὰρ ἐπὶ τιμὰς τότε ἡ λέξις ἔκειτο. ὅθεν καὶ σίβας ἡ ἔκπληξις, ὥστε ἀλήθως καὶ ἐν τῷ σίβας μ᾽ ἔχει εἰσορόωντα. Σίβεται, λατρεύεται. ἢ αἰδεῖται. Σιβεῖος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, παρὰ τὸ βινεῖν ἴσως κωμῳδεῖται ἐπὶ μαλακίᾳ. Σίβις, πεῦκις. Σιβιστόν, τιματόν. Σίβω, καὶ σίβομαι γράφεται, τὸ σίβειν, ἥρμοζεν ἐπὶ τῶν θεῶν μᾶλλον. ὅθεν εὐσεβὴς, καὶ ἀσεβὴς, καὶ εὐσέβεια. Σιγαῖον, γυργαθῶδες πλέγμα. παρὰ ῥοδίοις. Σίδας, καθέδρας. Σιδὴ, πόλις μαιαβιτῶν. ἑρμηνεύεται δὲ μελέτησις. Σιελλίσαι, φρύνιχος ἐν προνίᾳ. ἄλγημα διὰ τοῦ στόματος ὡς σιελλίσαι κεκραμένα πολλάκις. αἰσχίνης. τις ὑπῆρχε σίλλος καλούμενος ἀλαζὼν καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἢ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν πειρώμενος καθ᾽ ὑπερβολήν, ὡς τοὺς παραπλησίους τούτῳ καλεῖσθαι. Σιές, ἀττικὸν καὶ σίας, ἀπὸ τῆς σὶς ἀχρήστου εὐθείας, ὥσπερ καὶ ψίας, ἀπὸ τοῦ ψίς. λουκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον, ἃ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον καὶ συμβουλεύει τοὺς σίας ἐπὶ τὴν λέξιν πᾶσι παραλαμβάνεσθαι. Σιέρεπον, συνέδριον. Σίθω, δωριεῖς. ἀντὶ τοῦ σοῦ λέγουσι. πίνδαρος. τραπέζαισί τ᾽ ἀμφὶ δ᾽ ὑπατία κρεῶν σίθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον. Σιθές, λέξις παλαιὰ ἀττική. Σιθωνίε, ἡ θεσσαλία. Σῖν, δεῖν λάχρεις. Σίο, ἀντὶ τοῦ σοῦ ἰωνικῶς, καὶ ποιητικῶς. Σιομένους, καθαλλομένους. Σείρασος αἶνος, ὁ ἐκ σλάνκω ἐψημένος. ὁ γλυκύς. Σειληνός, ὁ διόνυσος. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ, σειληνός, ὁ γέρων καὶ σειληνοὶ, οἱ τῶν σατύρων γέροντες, παρὰ τὸ σεσηρέναι, καὶ χαίνειν. γίνεται σίρηνος, καὶ μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ι, σειληνός. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι λίαν σειληνός, ὁ γέρων. Σείνεται, κακοῦται. Σειραφόρον ζυγὸν, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, συνεχὲς καὶ ἐπιτεταμένως ἔτρεχον. Σειρὰ, ἡ ἅλυσις. παρὰ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω, γίνεται εἰρὰ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σειρά. Σειραὶ, πλέγματά τινα. ἀπὸ σχοινίων, ἢ σπαρτίων ἢ καννάβεως, ἢ ἄλλο θεν. κεκοίνωται δὲ ἡ λέξις ὡς δηλοῖ παρ᾽ ἡμῖν τὰ σειράδια. Σειράζω, ἁλύσει ἕλκω. Σειραίνω, σημαίνει τὸ ξηραίνω. Σειραφόρος ἵππος, ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ. Σειρὴν, πλεκτὴν εἶδός τι σχοινίου λέγει· ἴσως δὲ καὶ ἱμάντας. ἁ παρέσυρα ἵππα, καὶ οἱ ἀπὸ σειραζόμενα. ἐφύλαχε ἡ λέξις καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον. σειραὶ γὰρ ἐλέγοντό τινες

δόνιον. ἢ ὅτι σαρδάνιον γέλωτα· μετὰ ὀδύνης ὅ φασιν τοὺς γελῶντας λέγονται, οἳ τε ἀπολλύμενοι τὰς φρένας. Σάρδωνες, οἱ χρησί. τὸ μέρος, τινὰ δικτύων δηλοῦνται. Σαρδόνια, διατείνονται. Σαρδὼ, ἡ πασιφάη, ἡ σαρδόνιον, ἡ γραία γῆς εἴρηται. Σαρδὼ, νῆσος. ἐν ᾗ βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ. ἧς οἱ γευόμενοι σπασμῷ συνεχόμενοι ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτω τελευτῶσι. τίμαιος δέ φησιν ἐκεῖ ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας τοὺς γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ κρόνῳ, γελῶντες, καὶ τύπτοντες ταῖς ξύλαις. καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς καταβαλοῦντες. ὅθεν ὁ σάρδιος γέλως ἐλέχθη. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ἐκεῖ οἱ θνήσκοντες μειδιῶσιν ἀκουσίως, πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς πόας αὐτῶν ἀφορμὴν ἀπαλλαγῆς ἐκλαλοῦντες. ὅθεν ἡ παροιμία. Σαρδόνυχιον, καὶ σάρδιον, ὄνομα λίθου. Σαρῶτρον, ὁ σάρωτης, καὶ εἶδος χιτῶνος. Σαρὶς, σαρόν. φυτόν τι γινόμενον ἐν τοῖς κατ' αἴγυπτον ἕλεσι. Σαρὶν, ὀρνέου εἶδος, ὅμοιον ψαρῷ. Σαρὶς, κλάδος φοίνικος. λάκωνες. Σάρισσα, εἶδος ὅπλου. εἰκοσιπήχου μακροῦ ἑλληνικοῦ. λέγεται ἡ σπάθη βαρβαρική. μακεδόνες. Σαρκάζειν, κυρίως μὲν τὸ διὰ τῆς τῶν χειλέων δήξεως χλευάζειν. ὁ δὲ ἱπποκράτης, τὸ ἄκρως τοῖς χείλεσι συνημμένως ἀποτίλλειν τι. Σαρκάζοντες, καὶ διασαίροντες, ὥσπερ τὰ κυνίδια ὅταν προσίῃ παρά τινα καὶ ἀφέλκει τοῖς ὀδοῦσι. ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ. Σαρκάζω, σημαίνει τὸ ψιλῶς διαλέγεσθαι μέχρι τῶν σαρκῶν κινεῖσθαι. Σαρκασμὸς δέ, σχῆμα χλευαστικὸν μέχρι τοῦ σεσηρέναι τοὺς ὀδόντας, καὶ παραφαίνεσθαι ἄλλο τι ὑπὸ χείλος. ὥσπερ ἂν εἰκὸς ποιῆσαι τινὰ χιλλίαν, λέγονται τοῖς μὲν ἐμπεδεῖ κεῖται, ἐμοῦ δ' ἀπὸ μόνον ἄλειπον. Σαρκασμὸς, ἀληθινὴ εἰρωνεία. ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει, ὡς ἄν τι θηρίου σαρξὶν ἐμφυσῶν. πολυδάμας παρ' ὁμήρῳ βαλὼν ἔγχει τινὰ, χλευάζει λέγων. οὐ μὰν αὖτ' ὀΐω μεγαθύμου πανθοίδαο χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα. ἀλλά τις ἀργείων κόμισε χροΐ. Σαρκίζει, τάχιν τὸν ἐκ σαρκῶν συνηγμένον καὶ οὐκ ἐκλιπόντα συντεθέντα οἷον ἄνθρωπον. Σαρκοβόρα, σαρκοφάγα. Σαρκοκόλλα, φυτοῦ δάκρυον. Σαρκὸς ἀπόθεσις, ἡ σαρκικὴ ἡδονή. Σαρκῶν, σπερμολόγος στρουθός. Σάρματα, καλλύσματα, καὶ κόπρια παρὰ ῥίψεων. Σάρμοι, θέρμοι. καρύστιοι. Σαρμὸς, σωρὸς γῆς, ἢ κάλυμμα. ἄλλοι ψάμμον ἄλλα χόρτον. Σὰρξ, αἷμα πεπηγὸς ὑπὸ φύσεως, ἢ στοιχείων συνδρομή. σὰρξ, οὐσία ῥευστὴ ἐξ αἵματος καὶ φλέγματος, καὶ χυμοῦ καὶ χολῆς, συνισταμένη. ἔστιν ἐξ ἀέρος καὶ γῆς, καὶ πυρὸς καὶ ὕδατος. τουτέστιν, ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ. καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ. ὁ ἥλιος, τὸ θερμὸν καὶ ζωτικόν. ὁ ἀὴρ, τὸ ψυχρόν. ἡ γῆ, τὸ ξηρόν. τὸ ὕδωρ, τὸ ὑγρόν. σύρκα λέγουσιν οἱ αἰολεῖς τὴν σάρκα, διὰ τὸ σύρεσθαι ἀπ' αὐτῆς τὸ δέρμα. Σαρὸν, ἀριθμός τις παρὰ βαβυλωνίοις, ἢ κάλυντρον. Σάρον, ὅ ἐστι σάρωτρον. καὶ ὄφελμα ἐκάλουν κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐν ἀντιφράσει. οὐ γὰρ ὀφέλλονται ἤτοι αὔξονται τὰ σαρούμενα. διὸ καὶ τὸ σάρον παροιμεῖ, καὶ μειοῖ. φρονοῦντι δέ τι καὶ τὸ σαρῶ, διὰ τὴν τροπὴν τῶν ὁ, σαίρω. ἐξ οὗ καὶ σύρματα γῆς, καὶ σεσηρέναι, ῥῆμα. καὶ χεῖλη σεσηρότα, ἐφ' ὧν πάντων χάσμα τι φαίνεται, ἢ μείωσις ὁλότητος. ἐπεὶ οὐδέν τι τῶν σεσηρότων ἐστὶ συνεχές. ἀλλὰ τὸ διεχέα πάσχει, ἀπὸ λύσεως τῆς ὁλότητος. Σαρούμενοι, κλυδωνιζόμενοι. λυκόφρων. ἀπὸ τοῦ σαίρω. τοῦτο παρὰ τὸ αἴρω, τὸ κουφίζω. πᾶς γὰρ ὁ κλυδωνιζόμενος, αἴρεται καὶ κουφίζεται. ὁ μέλλων σαρῶ. ἢ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, καὶ γίνεται σαρῶ σαροῦσι, καὶ ἔδει τὸ χαίνειν. σάρμα γὰρ τὸ χάσμα φασίν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ γέλως σαρδάνιος. καὶ σαρωνίδες, αἱ κοῖλαι δρῦς. Σαρπηδὼν, ἀηδών. χελιδών. αἰολεῖς συστέλλουσι τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων λήγοντων ὀνομάτων. Σαρπηδόνα, οὕτω διὰ τοῦ γλαύκου γενεαλογεῖ ὁ ποιητής. βελλεροφόντου παῖδες, ἴσανδρος, καὶ ἱππόλοχος, καὶ λαοδάμεια. τούτων ἴσανδρος μὲν ἀναιρεῖται μαχόμενος. ἱππολόχου δὲ παῖς ὁ γλαῦκος. λαοδαμείῃ δὲ παρελέξατο ζεύς. ἡ δ' ἔτεκεν ἀντίθεον σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν. ὥστε ἀνεψιὸς ὁ γλαῦκος τῷ σαρπηδόνι. καὶ οὕτω μὲν ὁ ποιητής. οἱ δὲ νεώτεροι εὐρώπης καὶ διὸς υἱὸν σαρπηδόνα λέγοντες, καὶ ἀδελφὸν αὐτὸν ἱστοροῦντες μίνωος, ἄλλον ἐκεῖνον σαρπηδόνα γενεαλογοῦσι παλαιότερον, ὥς φασιν αἱ ἀκριβέστεραι. Σαρπηδόνιον, τὸ μέγα καὶ ὃ ἐν θρᾴκῃ, καὶ κιλικίᾳ πέτρα ὑψηλοτάτη. Σαρπηδονία, πόλις τῆς ἀττικῆς. ἀπὸ σαρπηδόνος τοῦ τῆς θρᾴκης βασιλέως. ἔστι καὶ ἑτέρα σαρπηδονία πέραν τῆς κιλικίας. Σαρπηδὼν, κόσμος ἀπὸ μέρους τοῦ θεοῦ. ἔστι δὲ ἀπὸ λίθου σαρπηδονίου καλουμένου. καὶ ὄνομα κύριον. Σάρπις, κιβωτός. βυθινὰ δὲ, ξυλίνοις ἀκίας. Σαρυφεῖν, μωραίνειν. Σάρσαι, ἅμαξαι. Σαρσίτονος, χορὸς πρὸς μύλον ποιούμενος τὴν χορείαν λάκωνες. Σαρῶ, κοσμίζω. Σαρωνίς, τὰ τῆς θύρας τοῦ λίθου. Σαρωνία ἄρτεμις, ἀχαιοὶ θυσεῖ. ἀπὸ τοῦ ἐν τροιζῆνι, σαρωνικοῦ κόλπου. Σάρων, λάγιος. ἔνιοι δὲ, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Σαρωνίς, καὶ σαρωνικὸν πέλαγος. ἐπειδὴ σάρων τις κυνηγὸς ἔλαφον διώκων ἐκεῖσε κατεκρημνίσθη εἰς θάλασσαν. διὰ τοῦτο σαρωνικὸν ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Σάρωσον ἐπειδὰν ἀκούσας τινὸς λέγοντος, κέλευσον παρακόρησον λέγειν ὅτι οὐδὲ σάρον λέγουσιν, ἀλλὰ κόρημα. καὶ κάλυντρον. Σασαλαγγεῖ, θρηνεῖ. Σάσαι, καθίσαι. ἀφίοι. Σαταρίδες, σατηρίδες. κόσμος κεφαλῆς γυναικεῖος. Σατίας, τὸ ἐπ' ἔτος. δωριεῖς. Σάταλλα, παλαιὰ τὸ ἄστρον. Σατῖναι, αἱ ἅμαξαι. Σατνέραι, σκάφαι βοτρύων παρὰ λάκωσι. Σάτον, στυκόν μέτρον. Σατνιόεις, ποταμὸς ἐν λελεγίᾳ. οἱ δὲ, λέλεγες καρῶν γένος, πλησιόχωροι αὐτοῖς ὄντες. ἔστι δὲ καὶ κιλικίας ποταμός. Σατὸς, ἐπιτός. Σάτρα, σπιθία. Σατράπης, βασιλεὺς ἢ στρατηγὸς ἢ ἄρχων. Σατρίαι, ἔθνος αἰθιόπων. Σάττα, κάλυμμα κεφαλῆς γυναικείας. Σάττιν, ὄνομα τόπου. Σάττω, φορτίζω. Σάτυρα, μορφαὶ ἀγρεστικαί. Σατύριον, πόα τις συνεργὸς πρὸς τὰς ἀφροδισίας ὁρμάς. ἢ ζῶον τετράπουν, λιμναῖον. Σατυρισμοὶ, αἱ περὶ τὰ ὦτα προμήκεις ὄγκοι τῶν ἀδένων. ἔνιοι δὲ τὰς τῶν αἰδοίων ἐντάσεις λέγουσι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σάτυρος, χορευτὴς τοῦ διονύσου, παρὰ τὸ σάθη σάθυρος καὶ σάτυρος. ὡς ἅλμη ἁλμυρός. καταφερὴς γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων. καὶ σάτυρος ζῶον. Σάτον, μόδιος γέμων. ἴσον ἐνὶ ἥμισυ μοδίῳ ἰταλικῷ. Σαυάδαι, σαῦδοι. ἀμυρίας τοὺς σιληνούς, οὕτω καλεῖσθαί φασιν ὑπὸ μακεδόνων. Σαυκὸν, ξηρὸν συρακούσιοι. Σαυλρὸν, ἁβρὸν ἐλαφρόν. ἄκρον. τρυφερόν. σεμνόν. σοβαρόν. Σαυλοπρώκτης. ἁβρόπρωκτος. Σαυλὰ, κοῦφα. ἥσυχα. τρυφερά. Σαυλάτης, ἀθαρηθήκη. Σαυνά, ἁπαλά. Σαῦρα, τὸ ἑρπετὸν ζῶον, καὶ ἰχθὺς μέγιστος σαυρός. Σαῦραι, ἔθνος θρᾴκιον. Σαυρίδιον, ἡ καρδαμὶς βοτάνη. ἀπὸ τῆς κατὰ σχῆμα ὁμοιότητος ἣν τῆς σαύρας καὶ κάρδαμον ὀνομάζομεν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σαυρίτης, εἶδος τι ὄφεως. Σαυρίγια, πόα τις, καὶ τὸ ζῶον ἡ σαῦ

ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ σαμίους, ἔστιζον. Σάμμα, ὄργανον μουσικὸν παρὰ ἰνδοῖς. Σάμιον, τόπος.
Σαμοθρᾴκη, πρότερον ἐκαλεῖτο λευκωσία, ὡς ἱστορεῖ ἀριστοτέλης ἐν σαμοθρᾴκης πολιτείᾳ· ὕστερον δὲ ἀπὸ σάου τοῦ ἑρ-
μοῦ, καὶ ῥήνης παιδὸς, σάμος προσωνομάσθη, καθὰ παρέθετο τῶν μ. θρᾳκῶν δὲ οἰκησάντων αὐτὴν, ἐκλήθη σαμοθρᾴκη.
Σάμον, ὑπὸ γεωγράφων εἶναί φασι τὴν τῆς κεφαλληνίας· ἔστιν δὲ ῥᾳδίως ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ. λέγεται δὲ ἡ σάμη. ὁ πολίτης
σαμαῖος. οἱ δέ φασι καὶ ὅτι ἡ μὲν νῆσος σάμος λέγεται μόνον· ἡ δὲ πόλις, ἡ σάμος καὶ σάμη. ἔστι δὲ καὶ ἰωνικὴ σάμος, ἡ παρὰ
τῷ περιηγητῇ, καὶ θρᾳκικὴ σάμος. Σαμωνία· οἱ δὲ σαμωνιεία, ἡ ἔφεσος. Σαμυλὶς, ἡ ἀκρόπολις. ἀπὸ τῶν μελισσουργῶν.
Σαμφόραι, ἰδίως καλοῦνται ἵπποι, ἐγκεχαραγμένοι τὸ σ. οἱ γὰρ δωριεῖς τὸ σ, σὰν λέγουσι. Σαμψοῦχος, πλεῖστος γί-
νεται ἐν αἰγύπτῳ· ἄλλοι δὲ μάραθον καλοῦσιν αὐτήν. Σαμῶσι, κεραυνῶσι. Σαναπὴν, τὴν αἰτίαν τὴν σκύθαι. Σαν-
δαΐα, τροπὴ ἀπὸ γῆς· ἔνιοι δὲ τὸν λίβα ἄνεμον. Σάνδαλα, ἀλλ' ἰσγυναικεῖα καὶ πέδιλα. Σανδαλαράχη, χρῶμα τι
εἶδος. Σανδαλῶται, ἡ σαρδὼ πάλαι. Σανδαράκη, τροφή τις τῶν μελισσῶν ὡς ἀριστοτέλης. Σανδαροφαῖος, ἀπὸ
ἀλεξάνδρου ποταμὸς μετονομάσθη, καὶ ἐκλήθη ἀκεσίνης, καὶ εἶδός τι μεταλλικόν. Σάνδυξ, χρῶμα κόκκινον. Σαν-
θὸς, αἰθόμενος, ξανθός. Σανίδες, αἱ ἔχουσαι τοὺς ἰστοὺς θύραι εὖ ἀραρυῖαι ἐνίοτε παρ' ὁμήρῳ. Σανίδωσιν, οὕτω λέγον-
ται τὰ ὑποκείμενα ξύλα, καὶ πλατέα, οἷον πινάκες, παρὰ τὴν πῆξιν. Σάνικες, θεοφιλεῖς. Σανόπληκτος, αἰδοιόπλη-
κτος. Σανὶς, θύρα, λεύκωμα, ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ [illegible].
Σάνιστρα, τροφὸς, τιθήνη. Σαννάδας, τὰς ἀγρίας αἶγας. Σαννίον, τὸ αἰδοῖον ἀντὶ τοῦ κέρκιον. παρὰ τὸ τὴν κέρκον
σαίνειν. τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔσθ' ὅτε οὐρὰν ἔλεγον, ὡς εὔπολις. Σαννὶς, ὀρυσσάνδραξ, θούριον. Σάννορος, μωρός. παρὰ τὸ εὐθυνοτ-
παραφρονεῖν. Σαννοῦροι, τὰς οὐρὰς σαίνοντες. Σάξαι, ἐνθεῖναι, νάξαι, νύσσειν. Σάξασθαι, ὁπλίσασθαι, πλήσασθαι.
Σαοῖ, βοηθεῖ καὶ σώζει. Σαοσίμβροτος, ὁ σώζων τοὺς ἀνθρώπους. Σαόφρων, σώφρων. Σαοφροσύνη, τουτέστι σωφροσύνη.
παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον ἀρετή. περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας. ὅμηρος δὲ συνέσει φρόνησιν οἶδεν αὐτήν. διὸ ἡ ἐναντία τῇ χαλιφροσύ-
νῃ ἐστίν. ὥστε καὶ ὁ σαόφρων, ἐναντίος τῷ χαλίφρονι, καθὰ καὶ ὁ ἀφίφρων. Σαοφροσύνης ἐπέβησαν, ὅμοιον τῷ ἀναιδεί-
ης ἐπιβῆσαι· καὶ τὸ ὄφρα ἀφροσύνης ἐπιβῆτε. Σάπαι, ἔθνος θρᾴκιον. Σαπέρες, ἔθνος σκυθικὸν οὕτω κληθέν,
διὰ τὸ πολλὴν παρ' αὐτοῖς γίνεσθαι τὴν σαπφειρίτην λίθον. Σαπέρδας· σαπέρδας πέντε. ἢ τέσσαρας πέρκας. λυ-
κόφρων. σαπέρδαι αἱ ἀφύαι καλάμοις διῃρημέναι, καὶ τεταριχευμέναι. ὃ τὰ ὕδατα τέμαχη, ἃ ἰόνιον παφλαγόνες κα-
λοῦσιν. αἱ πέρκαι δὲ, εἶδος ἰχθύος, καὶ αὐτὸ τεταριχευμένον. ἢ ἔοικεν ἀπὸ τούτου ὁ σαπέρδης. τὰ ἀπὸ τούτων ἀφύων τὰ τα-
ρίχη σημαίνειν. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, σαπέρδην φασὶ τέμαχός τι ταριχευμένου ἰχθύος. τὸν γὰρ κορακῖνον ἰχθῦν, σαπέρδην
οἱ ποντικοί φασι. Σάπιθος, θυσία. πάφιοι. Σαπρὰ, παλαιὰ καὶ ἀρχαία. κυρίως μὲν σαπρὸν, ὃ παλαιὰ ἔλειον,
τὸ σεσηπὸς διὰ τὸν χρόνον. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ. Σαπρία, σῆψις. Σάθρωμα, ἰυδρά-
κιν. Σαπριοῦσι, σήπουσι. Σαπρὸν, παλαιὸν, αἰσχρὸν, ἀκάθαρτον. Σαπρὸν, τὸ σεσηπὸς, παρὰ τοῖς ἴωσι. Σα-
πρὸς, ἡ σαπρία, ὁ ἀφανισμὸς, ἀπὸ τοῦ σήπω, ὡς λέπω λεπρός. Σαπυλλεῖν, σαίνειν ἔριθον. Σαπφόραι, αἱ ἵπποι
αἱ στίγμα ἔχοντες περὶ τὸν μηρὸν. καὶ διὰ τοῦ μ καὶ π γράφεται. Σαπύριον, τόπος. Σαράβαρα, ἐσθὴς περσική. ἔνιοι
δὲ, τὸ βρακίον λέγουσι. Σαράβαρα, τὰ περὶ τὰς κνημίδας ἐνδύματα. Σάραβος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Σαρά-
γος, ὑπερέτης. ὁ σαρῶν τὰς δημοσίας στοάς. Σαραπεῖον, τὸ τοῦ σαράπιδος ἱερόν. Σάραπις, ἡ διάστροφος καὶ δι-
εστῶτας ἔχουσα τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν, παρὰ τῷ ἱππώνακτι. Σαράπις, περσικὸς χιτὼν μεσόλευκος. ὡς κτησί-
ας. καὶ διαρρηξάμενος τὸν σάραπιν, ἢ τὰς τρίχας καθειμένος, ἔτιλλε καὶ βοὴν ἵησιν. καλεῖται δὲ καὶ ὁ πλατύπους οὕτω.
Σαραπίοις, τὰς μαινίδας. σικελιῶται. Σαραφὶν, γνῶσις πληθυσμὸς ἢ σοφίας χύσις. Σαργάνη, χοινίον καὶ πλέγμα-
τι, σπυριδώδη. ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος σπυρίδος, παρὰ τὸ σάγω, σαγάνη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, σαργάνη. Σάργανος, ὁ ἀγράκος.
Σαρδανάπαλος υἱὸς ἀνακυνδαράξου, βασιλεὺς νίνου περσικῆς χώρας· ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ταρσὸν καὶ ἀγχιάλην ἔκτισεν.
ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς. φασὶ γὰρ αὐτὸν καλλωπίζεσθαι, τοῖς τε ἀκτῖσι μὴ ὁρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ
κόραις. τῆς πυρπολουμένου δὲ τοῦ οἴκου, ἐν ᾧ ὑποριφεὶς, ἀπέθανεν. ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτά φησιν, ἐγγεγράφθαι ἐπὶ τῷ τά-
φῳ αὐτοῦ ἀσσυρίοις γράμμασι. σαρδανάπαλος, ἀνακυνδαράξου παῖς. ταρσόν τε, καὶ ἀγχιάλην ἔδειμεν, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
πῖνε, ὄχευε. ὡς τἆλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. ὁ δὲ ἑλλάνικος ἐν τοῖς περσικοῖς, δύο φησὶ σαρδαναπάλους γεγονέναι. ὡς τὸ
ἄλλο, περσῶν βασιλεύς. ὃς ἐν τρυφῇ ὥριζετο τὴν εὐδαιμονίαν. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεις ἔκτισε
τῆς λυκίας ταρσὸν, καὶ ἀγχιάλην. ἦν δὲ τῷ βίῳ τρυφηλὸς, καὶ τῷ εἴδει ἐκτράπελος, καὶ τῷ σχήματι ἀνήκοος. διὸ
λέγουσιν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, ἐγγεγράφθαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε τερπόμενος θα-
λίῃσι, θανόντι τοι οὔτις ὄνησις. καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, νίνου μεγάλης βασιλεύσας. ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα,
καὶ μετ' ἔρωτος τέρπν' ἔπαθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται. ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδέ ποτ' αὐτῆς λή-
σομαι. κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σοφίης, τὸν ἀπείρονα χρυσόν. Σαρδανάπαλλος, [illegible]. Σάρδεις, καὶ οἱ πολῖται, καὶ ἡ
πόλις, διὰ τοῦ ι. ὡς ἐπὶ καὶ τὸ πόλεις, καὶ ὄφεις. Σαρδάνιον, ὅ τινες σαρδόνιον γράφουσιν. ἐξ οὗ καὶ διεσαρδόνισε, ἴδιον
διεγέλασε, οὐκ ἐπὶ διαχύσει. ἀλλ' ἢ μὲν τοῖς ἄκροις χείλεσι σεσηρέναι τοὺς ὀδόντας δακνόμενον θυμῷ, ἢ λύπῃ. ἵνα ὁ σαρ-
δάνιον μὲν ὁμηρικῶς. καὶ σαρδόνιον δὲ κατὰ τοὺς ἄλλους, τὸ σεσηρὸς ἢ σαρκαστικόν. οἱ μέν φασι τὴν λέξιν εἰλῆφθαι ἀπὸ τοῦ
δοθέντος ὑπὸ διὸς τῷ μίνωι, φύλακος ἡφαιστοτεύκτου, ὃς τοὺς προσβαίνοντας ξένους, τῷ πυρὶ τε συλλαμβάνων, ἰδίως φα-
σὶν ἐτιμωρεῖτο εἰς πῦρ καὶ θερμαίνων τὸ στῆθος, ὅμοιόν τι περὶ τοῦ κρητικοῦ τάλω τοῦ χαλκοῦ φασί τινες ἢ χαλ-
κόποδος, καὶ περὶ [illegible], ἄλλως συστρέφων. οὗτος μὲν ὁ λόγος οὐ πάνυ διευκρινεῖ τὴν λέξιν. ἄλλοι μό-
νον δηλοῦσιν ἀπὸ σαρδοῦς, ὅτι πρὸς τὸ δακεῖν ἤτοι καίειν ἢ πρὸς τὸ σαίρω ἔσπαρον. ὅθεν καὶ σεσηρέναι γίνεται τὸ σαρδάνιον, αἰτία τῆς
ἀνίας ἢ καύσει. ἕτερα δέ φασιν ἐν σαρδοῖ νήσῳ, σέλινον. οὗ τοὺς ἐμφαγόντας ξένους μετὰ σπασμοῦ ἀπόλλυσθαι. ὡς εἶναι σαρ-

χρυσὸν ἄγειν, εἰς ἄλφιτον φιλακῶν. Σάλα, φροντίς. βλάβη. Σαλαβακχώ, πόρνης ὄνομα. ἀπὸ δὲ ταύτης, καὶ τὰς κατὰ φορῶν ἑταίρας καὶ ἀσελγεῖς, οὕτως ἔλεγον ἀττικοί. Σαλαβάρ, μάγειρος. λάκωνες. Σαλάβη, καὶ θύρα. ὀπή. φροντίς.
Σαλάβαι, θυρῶν ὀπαί. Σαλαγεῖ, ταράσσει. ἡ γὰρ φροντίς, σάλα λέγεται. Σαλάγη, βοή. Σάλαγξ, ἰχθὺς ἀγαθός. ὁ μεταλλικὸς σκεῦος οὕτως ἔλεγε, σιδηρωμάτης. Σαλαΐζειν, κόπτεσθαι. Σαλαΐζω, θρηνῶ. Σαλαΐς, κωκυτός.
Σακτός, ὁ λιθοσχοριστωμένος. ὁ πολυχρόνιος, καὶ εἶδος ἀπὸ κειμένου, καὶ χιτῶνος εἶδος, καὶ θύλακος. Σακιβάκη, ἔνδυμα σκυθικόν. Σάκησε, κατέκλεισε. Σαλακωνεία, ἡ βλακεία. Σαλακῦρον, λίθον. Σαλάκων, ὁ ἀλαζών.
Σαλακωνίσαι, σαλακωνεῦσαι ἔλεγον τοὺς διαθρυπτομένους σαλάκωνας, ἀπὸ τοῦ ἁβρῶς καὶ μετὰ θρύψεως βαδίζειν. ὁ δὲ θεόφραστος, σαλάκωνά φησιν εἶναι τὸν ἀλαζόνα, ὅς φησι μὲν ἔχειν. Σαλαμβάδες, αἱ θυρίδες αἱ ἀεὶ ἐν σάλῳ οὖσαι, ἢ παρὰ τὸ δι᾽ αὐτῶν εἰς βαίνειν τὸ φῶς. Σαλάμβη, ἡ ὀπὴ δι᾽ ἧς τὸ σέλας βαίνει. ἢ πύλη καταπεποιημένη θυρίου τροφός. Σαλαμβώ, ἡ ἀφροδίτη παρὰ βαβυλωνίοις. Σαλαμὶν κυπρία λέγεται, ἣν τεῦκρος οἰκίσας, μετὰ τρώας ἅλωσιν ὁμωνύμως τῇ πατρίδι, καὶ αὐτὴν σαλαμῖνα ἐκάλεσε. σαλαμὶν νῆσος, πρὸς τῇ ἀττικῇ. μῆκος ἑβδομήκοντα ἢ ὀγδοήκοντα σταδίους ἔχουσα, πόλιν ὁμώνυμον. ἐκλήθη δὲ καὶ πιτυοῦσα, ἀπὸ φυτῶν. Σαλαμίνιαι, δύο εἰσὶ νῆες, ὑπηρετικαὶ παρὰ τοῖς ἀθηναίοις. ἡ πάραλος, καὶ ἡ σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν σαλαμινία, τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν. ἡ δὲ πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγε, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα. Σαλάσθη, φαρέτρα. Σαλάξαι, κατακλύσαι. κινῆσαι. Σαλαχεῖν, σπαθᾶν. Σαλεύω, κυρίως ἐπὶ νεὼς λέγεται, ὅταν ἐπ᾽ ἀγκύρας ἱσταμένη ὑπὸ τῶν κυμάτων ταράττηται. σάλος γὰρ ἡ ταραχὴ τῆς θαλάσσης. Σαλέης, ἄλη. βλάβη. Σαλῆνον, σοφοκλῆς ἀνδρομέδᾳ, ἀντὶ τοῦ ταραχὴν, ἢ βαρβαρικὸν χιτῶνα. οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον, αὐτὸν εἶναί φασι. Σαλία, πλέγμα, καλάθῳ ὅμοιον. ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ λάκαιναι. οἱ δὲ θολία. Σαλιβάουσα, ἡ θάλασσα ἀναπλέουσα. Σαλιά, ἀρχή. Σάλιξ, ἰτέα. Ἡλιώδης. Σάλλα, δρυοφύτα. Σάλλιον, φρόντισμα. Σάλμα, στόμα. Σαλμακίς, ὁ κρότος καὶ ὄρχησις ἡ ᾠδή.
Σαλμυδησσός, ποταμὸς θράκης εἰσβάλλων εἰς τὸν εὔξεινον πόντον. ὅθεν καὶ αἰγιαλὸς σαλμυδήσσιος. Σαλμωνίς, καὶ σαλμώνιον, ἀκρωτήριον κρήτης. Σάλος, ἡ τῆς θαλάσσης ταραχὴ καὶ γαλήνης ἐναντία. καὶ κῦμα. ἀπὸ ταύτης ἐτυμολογεῖ ὁ φρὺξ τὸν ἐπαινετικὸν αὐτῆς, ὅταν κινῆται ὑπὸ ψυχροῦ ἐκ θρασείας ἀνέμου. Σάλουσα, φροντίζουσα. Σάλπη, ἰχθὺς ποιός. ὃν καὶ βοῦν καλοῦσι. Σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σάλπιγγας, ἢ λόγχας καὶ ὑπήνας, ἔχοντες. Σάλπιγξ, εἶδος ἓξ φασὶ πρῶτον, ἣν εὗρεν ἀθηνᾶ. διὸ καὶ σάλπιγξ ἀθηνᾶ παρὰ ἀργείοις τιμᾶται. καὶ παρὰ λυκόφρονι, τὸ ἐπίθετον. ἑτέρα δὲ, ἡ στρογγύλη παρ᾽ αἰγυπτίοις. ἣν ὄσιρις εὗρε χνοῦν καλουμένην φασὶ χνοῦν. χρῶνται δὲ αὐτῇ, πρὸς θυσίαν καλοῦντές τοὺς ὄχλους δι᾽ αὐτῆς. τρίτη ἡ γαλατική χωνευτή. οὐ πάνυ μεγάλη. τὸν κώδωνα ἔχουσα θηριόμορφόν τινα, καὶ αὐλὸν μολύβδινον, εἰς ὃν ἐμφυσῶσιν οἱ σαλπιγκταί. ἔστι δὲ ὀξύφωνος, καὶ καλεῖται ὑπὸ τῶν κελτῶν, κάρνυξ. τετάρτη ἡ παφλαγονική, ἧς ὁ κώδων βοός, ἣν προτιμᾷ βαρύφωνος, ἀναφυσητή. καλεῖται δέ φασι βόεινος. πέμπτη ἡ μηδική, τὸν αὐλὸν ἔχουσα καλάμινον, τὸν κώδωνα, βαρύφωνον, ἐγκόφωνος. ἕκτη τυρσηνική, ἣν εὗρε τὰ τυρσηνά, ὁμοία φρυγίῳ αὐλῷ τὸν κώδωνα κεκλασμένον ἔχουσα, λίαν ὀξύφωνος, ἧς ὁ σοφοκλῆς ἐν τῷ μαστιγοφόρῳ, μέμνηται. Σαλπιγκτής, ὁ τῆς σάλπιγγος φωτοβόλος. Σάλπιγξ, στιγμιοσάλπιγξ, ἀντὶ τοῦ κῆρυξ, τινὲς ὄρνεον, καὶ ὄργανον πολεμικὸν, καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα. παρὰ ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον ἐκδέχονται δὲ, καὶ σάλπιγγας ἀθηνᾶς, ἱερὸν παρὰ ἀργείοις. Σάλπιγξ, παρὰ τὸ σαλπίζω. τοῦτο, παρὰ τὸ ἐπὶ τὸ λέγω, ἐπῶ. ἐπὶ ὄπα, ἐπίζω καὶ μετὰ τοῦ σίλας ὃ σημαίνει τὴν λαμπηδόνα, σιλαπίζω καὶ σαλπίζω, καὶ σάλπιγξ σαλπιγκτής, τὸ δόκιμον διὰ τοῦ κ. οὐχὶ δὲ διὰ τοῦ σ, καὶ τὸ σαλπίσαι διὰ τοῦ σ παρ᾽ αὐτοῦ. διὰ δὲ τοῦ ξ λέγει. Σάλπιξον τὸν οὐρανὸν λέγει ὅμηρος, ὡσεὶ ἡ διὰ στόματος. οἱ δὲ εἶναι βροντῆσαι τὸν οὐρανὸν, οὐδὲν ἐλάλει παράδοξον. Σαλπίζω, αἱ μεταβατικῶς. διασαλπίζω δὲ τὰ πεπραγμένα, ἀντὶ τοῦ διαφημίζω, μεταβατικῶς αἰτιατικῇ συντάσσεται. Σαλύγα, ἡ συνεχὴς κίνησις. Σαλθος, ὁ πεφροντισμένος. Σάμα, μνῆμα. δωριεῖς δὲ στοιχοῦσι. Σαμαίνα, εἶδος νεώς. ὗς ἔχουσα πρότομήν. Σαμαίνεται, σφραγίζεται. παρὰ ἀλεξάρχῳ. Σαμακία, κοσμαρίου εἶδος. Σάμαξ, ὕλη τις δρυώδης. ἢν βούτομον. οἱ δὲ φορμὸν καὶ οἱ πλείους, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι. ἔνιοι δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα. καὶ πτιλικὸς κάλαμος. ἀφ᾽ οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες, ψιάθια ποιοῦσι. Σαμαρῶνα, πόλις. Σαμβά, ὀσφύς. ὀφρύς. Σάμβαι, θύραι. σάμβαλα. Σάμβαλα, σανδάλα. Σαμβύκη, οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον οὗ μέμνηται ἰόβας, ἀλλὰ καὶ πολεμικὸν, οὗ βίτων. Σάμερα, τὰ ἐν τοῖς ὤαις τῶν ἱματίων παράσημα. λάκωνες. Σαμβύκιρα, τὴν βραβεύτην τῶν σφαιριζόντων. Σάμερα, σάμερον. σήμερον τινές. Σάμος, νῆσος περὶ κεφαλληνίαν, λεγομένη καὶ σάμος. καὶ ὁ πολίτης αὐτῆς σαμαῖος. ὁ μέντοι τῆς ἰωνίας σάμου πολίτης, σάμιος λέγεται. Σάμη, καὶ σάμος λέγεται. Σαμία, εἶδος ἀμπέλου. Σαμία γῆ, ἰατρικὸν μίγμα ὅμοιον τῇ ἱερᾷ τριανδικῷ. Σαμιακὸς τρόπος, δύο δηλοῖ ἡ λέξις. ἓν μὲν τὸ ἐπὶ διαβολῇ τῶν σαμίων θρυλλούμενον ὡς καταγνώτων. ἕτερον δὲ, ὅτι αἱ λεγόμεναι σάμιαι ναῦς, κατὰ τρόπον δ᾽ ὅλου. δίδυμος δὲ τὰς σαμίας ναῦς, ἰδιαιτέρας παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν. εὐρύτεραι μὲν γάρ εἰσι τὰς γαστέρας. τοὺς δὲ ἐμβόλους σεσίμανται, ὡς δοκεῖν ἐγγύς χύσιν ὑῶν ὁμαλῶς κατεσκευάσθαι, ἀλλ᾽ ἰσχυροφόρους εἶναι. διὸ καὶ ἐπὶ ταύτης λέγεται. ναῦς δέ τις ἐκ κύπρου σαμία, ὑὸς εἶδος ἔχουσα.
Σαμίδη, ῥόφημα τι ὡς γλαυκίας ὁ ἰατρός. Σαμινά, θαμινά. συνεχές. λάκωνες. Σαμίων ἄνθη, ἐπὶ τῶν ὑστάτοις ἡδοναῖς χρωμένων. Σαμίων ὁ δῆμος. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτει τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ σάμιοι καταπολεμήσαντες ὑπὸ τῶν ἀθηναίων αἰχμαλώτους, ἐστίζοντο, καὶ τοῖς δούλοις ἐκπέμπειν συστάτοις, ἐπὶ τὴν ἰσοπολιτείαν ὡς ἀριστοτέλης ἐν σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ᾽ γράμματα ὑπὸ καλλιστράτου, ὡς ἀνδρων ἐν τρίποδι. τοὺς δὲ ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς ἰωνικοῖς γράμμασιν. ἄρχοντος δ᾽ ἀθηναίοις ἐπὶ ἄρχοντος εὐκλείδου. τοὺς δὲ βαβυλωνίους ἐδιδάχθη διὰ καλλιστράτου ἀριστοφάνης, πρὸ τοῦ εὐκλείδου, καὶ ἐπὶ εὐκλείους. περὶ δὲ τοῦ πείσαντος, ἱστορεῖ θεόπομπος. οἱ δὲ, ὅτι

ὐ πὲκ χέρσος ὃ μα λέγουσιν ἴωνες. Σαγγάριος, ποταμὸς φρυγίας. ὁ δὲ μυρλεανὸς, σάγγαρον αὐτόν φασι λέγεσθαι. ἑρμογένης δὲ ἐν τῷ περὶ φρυγίας φασὶ, σάγγαν τινὰ ἀσεβήσαντα περὶ τὴν ῥέαν, μεταβαλεῖν εἰς τοῦτο τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν ποταμὸν, σαγγάριον κληθῆναι. πλησίον δὲ αὐτοῦ, ὀρείας δήμητρος ἱερόν ἐστιν ὥς φασι ξάνθος. γάιος ὕπατος ῥωμαίων διερχόμενος, ἐγεφύρωσε τὸν σαγγάριον ποταμὸν, τελέως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον. ἢ παρ' ἄλλον τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο. Σαγδας, εἶδος μύρου ἢ ψέγδας. Σάγη, περιβόλαιον. σκέπη. ἢ σάγη, τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα. ὡς τὸ ἐπ' αὐτὸν ἐπιθεῖναι τὸν γόμον. τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους ἰσχυρῶς. ἔκχεια δὲ καὶ πίθεσι καὶ τύποις εἰς τὴν σάγην τῆς φερούσης αὐτὴν καμήλου. καὶ σάγη, τὸ ὅπλον. καὶ πανοπλία ἡ πανοπλία. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. τίς γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος. ἐν γὰρ τῷ ἀσπίδι ἐν τύποις ἦν γοργὼ. λέγεται οὖν, τίς ἐξήγειρεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον. καὶ σοφοκλῆς. κάλλιστα τεύχη, ἐν καλλίστοις σάγμασι. Σαγήνεια, ἡ ἅλεια. καὶ σαγηνευτὴρ, ὁ ἁλιεύς. ὡς τὸ αἰγιαλίτας τρίτας. σαγηνευτῆρες εἶδον καὶ δῶρα βασιλεῖ νομάδων, σάγον πορφυροῦν τὸ μῆκος, καὶ πόρπας χρυσείας. Σαγηνεύσει, θηρεύσει. αἰχμαλωτίζει ἢ ἁλιεύσειν. περιλαμβάνειν ὅλα γὰρ. Σαγήνη τὸ δίκτυον, ἢ σαγήνη δὲ τὸ ὅπλον. ἡ σαγήνη, τὸ ἔλυμα τὸ ἐκ καλάμων εἰς θήραν ἰχθύων. λάκωνες. Σαγίς, πήρα. Σαγλάδας, ψαλδαρὸν σῶμα. Σάγμα, τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος. ἢ θήκη τοῦ ὅπλου. Σάγος, μέρος τι τῆς πανοπλίας. Σάγουρον, γυργάθιον. Σάγρα, ποταμὸς λοκρίδος. Σάγραι, ἔθνος αἰθιόπων. Σαγρίς, κόνις. ἢ πέλεκυς. Σαδύριον, ἀρτυκλάσμα. Σαδδουκαῖοι, αἵρεσις ἰουδαίων, λέγουσα μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μήτε ἄγγελον, μήτε πνεῦμα. παχύτερα γὰρ οὗτοι καὶ περὶ τὰ σωματικὰ ἐπτοημένα. σαδδουκαῖοι δὲ, ἑρμηνεύονται δίκαιοι. σεδὲκ γὰρ ἡ δικαιοσύνη. Σάθη, μώρα. Σαθάνει, βάλλει. Σαθάρυγα, ταραχήν. Σάθρα, τὰ αἶθρα. Σάθη, τὰ ἀνδρεῖα αἰδοῖα. Σαθρὰ, ἀσθενῆ. κεκλασμένα. Σάθραξ, φθείρ. Σαθρὸς, σημαίνει τὸν σεσαπημένον. ἐκ τοῦ σήπω σέσηπα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσαπον. καὶ ἐκεῖθεν σαπρὸς, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς θ. ἢ ἀπὸ τοῦ σταθῆναι σαθρὸς, ἢ σαθρὸς κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι σαθρὰ δίκας. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι τὰ ἄρθρα. ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ σεσημμένον ἔχειν τὸ ἄρθρον. Σαβάν, ἀποκόρισμα αὐτῷ παιδίον ἀρέσκειν αὐτῷ τοῦ αἰδοίου. Σαὶ, τὸ κινεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἁδὸς. Σαικὶς, ψιλός. Σαίκτας, φύλακας μακροῖς τρόποις. εἶτα, αὐλοθήκας. Σαίνειν καὶ ὑλάειν, ἀλλὰ κυνῶν κυρίως λέγονται. ἐξ οὗ παράγωγον τὸ ὑλάσσειν, καὶ τὸ ὑλακτεῖν. ὕλαγμα τὰ ὑλακή. ἐξ οὗ κύνες ὑλακόμωροι. σημαίνει δὲ, τὸ σαίνειν. τὸ προσχεῖν, ἐκ τοῦ τὸ οὐραῖον τινάσσειν σείεσθαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ σαίω σῶ. ἐξ οὗ τὸ σείω. ἐξ αὐτοῦ τὸ σαίνω κυριολεκτούμενον ἐπὶ τῶν κυνῶν. ἰστέον δὲ ὅτι, ἐκ τοῦ σέω, οὗ παράγωγον τὸ σείω, καὶ τὸ σαίνω παρῆλθε καὶ τὸ σοβεῖν. ἀφ' οὗ σισαίδος ἀπὸ τοῦ ἐκθηλύνειν. καὶ ὁ σοῦ. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ σοῦ. οὗ σεῦε παρὰ γωγὸν, ὁ λασσοῦς πέρας. ὅτι παρὰ τοῦ σόω καὶ μηδὲν σοῦ προσλήψει τοῦ ῡ, χεῖν ἐξῆμα ἐκ κινήσεως λακωνικὸν, τὸ ἀπὸ σείεσθαι. σίσω ἀφόρμησιν. ἀπῆλθεν. ἀπέβαινεν. καὶ τὸ σοῦσθαι δὲ παρὰ σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ σούω θέματος ὁρμῶνται σοῦσθαι δὲ ἐκεῖθεν καὶ ὑρᾶσει, σοῦσθαι. ὅτι ἐκ τοῦ σέω σεύειν τοῦ τρέχειν, καὶ τὸ σαίω τὸ ὁρμῶ. τοῦ δὲ σαίνειν, σαίνειν ἢ τὸ σαίνουρον πρὸς ἀναλογίαν τοῦ λόφουρον. ἴσως δὲ ὁ σαίνας καὶ σαίνης ὁ εὐήθης, ἐξ αὐτοῦ. Σαίνει, κυρία λέξις ἐπὶ κυνῶν θέλγει. κολακεύει. ὅθεν σαίνουρα, αἱ τὰς οὐρὰς συνεχῶς κινοῦντες ἔπεσι αἱ κύνες λέγονται. καὶ σαίνω, τὸ καινοπίζω, καὶ ἀντιπτίζω. ἐκ τοῦ ὑποσαίνω προσαίνω. Σαίνεις δὲ κρούουσα, καὶ κύων λαθάργος εἶ. ἐπὶ τῶν γραφόντων ἐπιδεικνύναι ἐπὶ εὔνοιαν, ἐπιβουλεύοντα δὲ λάθρα. Σαπιθίζει, ἐκστρέφει. Σαί, πολέμιοι ἱερὰ, καὶ ἔθνος, οἱ πρότερον κίκονες. Σαίνγρον ὠνομάσθαι πρὸς ἀναλογίαν τοῦ λόφουρον. παλαιὰ δὲ χρῆσις, οὐ ραὶ παίζει καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον. ὅθεν καὶ γυνὴ μύζουρις, ἡ αἰσχρουργιός πρὸς τὸ μυζουρὰν. ὁ ἐστιν ἐκθηλάζειν. ὡς δὲ κύων ἐπὶ μορίου θηλείας κεῖται, ἢ ἀρπαζομένη κύθρα δηλοῖ. εἰς δὲ τὸ οὖς τα, σημείωσαι ὅτι καὶ εἶδος ὀρνέου τροφιμώτατον λέγεται οὗ, καὶ τὸ τὸν ἥρωα ὅτι τὸ αὐτάριον ὀστεῖον, ὁ καλεῖται παρὰ τοῦ αὐλείαν οὓς ἀφροδίτης, ἐν τῷ καθ' ἀλεξανδρείας φάρῳ γίνεται. Σαίπος, ἡ ἀλιάπτικὴ ἐλαία. Σαίρει, σαροῖ, εὐρύνει. ὅθεν καὶ σαίρω τὸ σῶμα, κεκαθήσταται. Σαισαρία, ἡ ἐλευσὶν πρότερον. Σαίς, κοῦφος. καρός. Σαίτην, οὗ ὑπομέτρον τι. Σαιώς, ἐλαία βλαστή. Σακάδιον, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. Σακαὶ, αἱ σκύθαι. Σακαία, σκυθικὴ ἑορτή. Σάκασα, σαφῆνα. Σακέλλαι, ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται. καὶ σακέλλιον ὁμοίως. Σακεσφόρα, ὁ ἀσπιδοφόρος ἀπὸ τοῦ σάκος ὅ ἐστιν ἀσπίς. τὸ δὲ σάκος, ἀπὸ σάκω τὸ τρύω. εὔρυσον. ἢ ἀπὸ τοῦ σαίρω, σάγος καὶ σάκος. αἱ δὲ σάκαι, ἔθνος ἐστὶ θρακικόν. Σακέσπαλος, πολεμικὸς ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὴν ἀσπίδα. Σάκες, οἱ θρᾶκες. θεόπομπος καὶ τὸ παλαιὰ αὐτοῦ σάκα πρεσβύτερος. καὶ ἀριστοφάνης. νόσον νοσοῦμεν τὴν ἀσπίδα σάκα. οὗτος δὲ ἐστὶ κἀκεῖ τραγῳδίας ποιητὴς. ἐκαλεῖτο δὲ σάκας, διὰ τὸ ξένος εἶναι. σάκες γὰρ οἱ θρᾶκες ὀνομάζονται. Σακέρδως, ῥωμαϊστὶ, ὁ ἱερεύς. σάκρα γὰρ παρ' αὐτοῖς λέγεται τὰ ἱερά. σακέρδως οὖν, ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων. ἐλλεῖψει τοῦ ῥ. λέγεται δὲ καὶ σίκερ τὸ σφάζω. δηλοῦται δὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι, ὁ τέμνων ἐν τῷ ἔρδειν. Σακεύμασι κλίναντες, κεραμιδώσαντες. Σακίτας ἄρτους λέγουσιν, οὓς ἐπὶ γάλακτος δεομένους, οἱ νομεῖς τοῦ μετέρου χωρίζοντες, ἰδίᾳ βόσκουσι. καὶ ἰδίᾳ σηκοὶ κλείουσι. Σακκίζειν, ἐπὶ τοῦ ἐκκενοῦν διὰ κλοπῆς τοὺς σάκκους. ἐπὶ οἶνον φασὶ τοὺς ἐργάτας. ὁ σακκελίζει χαλκοδερμιστής. τὸ γὰρ σάκκα, ἐπὶ χαλκῶ λέγεται. Σάκκιον, λεπτὸν ἀσθενές. Σακκινέσυνη, ὁ ἀσύντακτος. Σακκοδερμιστὴς, ὅφις σάκκος ἔχων. οἱ δὲ σκύλακα. παρόσον δερμιστὴς οὗτος. βέλτιον δὲ τὸν χαλκοῦν ἔχοντα δέρμα τοῦτο. Σάκκος αὐτὸ δέξατο, πολλὰ παρ' ὁμήρῳ. οἱ παλαιοὶ φασὶ τὸν σάκον ἐνδεέως γράφεσθαι κ. οἱ δὲ σάκκον φασὶ, καθὼς λέγει ὁ κωμικὸς ὡς ἀπὸ τοῦ σάττω τὸ φράττω. διαφοραὶ δὲ ἐστὶν εἰς κὸς ὀνόματα διὰ δύο κκ. σάκκος. λάκκος. μάκκος. κόκκος. Σάκοιτοι, οἱ ἰσάνηκες τὸν κέραμον. Σάκος, ὁ πῖλον. ἢ σάκος ἡ ἀσπίς. ἀφ' οὗ ἀνεώτερα, σάπεν τὴν πανοπλίαν. Σάκος αὐ μένεις, αὐτὸ τοῦ τεῦχος αὐτὸν θέλει δὲ ἐπεῖν, τὴν πεῖραν κατὰ μεταληψιν. Σάκος γέρον, τὸ παλαιὸν, καὶ ὡς ἐπεῖν γεροντικόν ἅπαξ δὲ καὶ τοῦτο εἴρηται ἐνταῦθα. λέγεται δέ που καὶ αἰσχύλον αὐτὸ φασὶν οὕτω γράμμα γέρον. καὶ σοφοκλῆς μοναχῶς. σὺ γὰρ γέροντα βουλεύει. ἢ γέρων παλαιά. Σακεσφόρα, ὁ ἀσπιδοφόρος. Σάκταρον, ἐμφερὲς ἐστὶ κόμη πλεόμενον ἐν τῷ ἰσθμῷ. διαλυτικόν. Σάκτας, θύλακας. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ σάττω, τὸ φράττω. ὅρα καὶ ὅτι, ἐπὶ χρυσίων ἴδιος δέρμασιν αὐτὸ σάκων.

χρῶνται

τήριον, παροιμιατήριον. Ῥωπεῖς, τοὺς τριάδας τις καὶ παντριάδ, οὕτω καλεῖται. Ῥωπικὸν, τὸ εὐτελὲς καὶ ῥυπαρόν. Ῥωπικὰ, τὰ παρεμπορεύματα. Ῥωποπώλης, ὁ μυρεψός. ῥῶπες γὰρ, ὕλη καὶ ὑλώδη φυτά, ἤ βάμματα καὶ σύμφυρτα ἄνθη, ἤ μίγματα, ὅσα ζωγράφοις, βαφεῦσι καὶ μυρεψοῖς χρησιμεύουσιν. ῥῶψ δὲ, βοτάνη ἀπαλὴ παρὰ τὸ ἐρέψω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ω, ῥῶψ· ὡς βλέπω βλέψω, βλέψ καὶ βλώψ. καὶ τὸ παραβλῶπες. ἔδει ὡς δ' ὑπέχευε διασκίας. καὶ ῥωπογράφους, τοὺς τὰ ὑπογράφοντας καὶ τὸν κοῦφον φόρτον ῥῶπον λέγουσιν. ὅθεν ῥῶπα, τὰ σύστρεμμα. Ῥωποῤῥέξ, ὁ τὸν κοῦφον ῥέζων. Ῥωποῤῥεκτεῖν, ἐργάζειν τὸ ἔργον. ἄγειν τὸν κοῦφον. Ῥωπος μῦθος, ὁ λεπτὸς καὶ εὐτελὴς φόρτος. ὡς δὲ αἴλιος διονύσιός φησι καὶ ποικίλος. γέλοιοι δέ φησιν αὐτὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί. ὅθεν καθὰ ὁ ῥωποπώλης, οὕτω καὶ γελγοπώλης. ἡ δὲ λέξις τοῦ ῥώπου, παρά τε δημοσθένει καὶ ἑτέροις. κεῖται δὲ καὶ παρὰ τῷ στράβωνι. ἐκ τούτου δὲ καὶ ῥωποπωλεῖ φράσις προσερρέθη, ἀλλὰ χυδαιότατα καὶ φλυαρία σκευῇ ὅμοιος. οὐ παράγονται, κατὰ τὸ δακτυλήθρα καὶ τὰ ὅμοια. Ῥωρὸς, σφοδρὸς, καὶ τὰ καρπά. Ῥώσαμεν, αὐτὶ τοῦ ζωσάμενοι δυνατῶς. Ῥώσασθαι, ἀλθέσθαι. ὁρμῆσαι. ὑποίγεσθαι. Ῥώσατο ἐξεῖσθαι, τὸ ἐῤῥωμένως κινεῖσθαι παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. Ῥώσθαι, σπουδάζειν. Ῥώσας, ἰσχύσας. ὑγιάσας τὴν διαίταν. Ῥῶσις, ἡ ὑγεία. Ῥωσός, πόλις κιλικίας, ἤ ῥῶπα. Ῥωστήρ, ὁ ἐν δυνάμει ὑγιείας. ἀπὸ τοῦ ῥῶσις. ἡ ἐραιστής, ἡ σφύρα. Ῥωστήριον, παροιμιατήριον φρενῶν κίνημα. ῥῶσαι γὰρ, τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμῆσαι. Ῥωστικὸν, ὁρμητικόν. Ῥῶστρον, ἔμβολον. Ῥῶται, ἵσταται. Ῥωτακίζειν τῷ ῥ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι. Ῥώγγες, πληγαὶ ὕφασμα διακεκομμένα. Ῥώχειν, βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι. Ῥωχμὸς, ὁ κατὰ γῆν ῥῆξις ὥσπερ καὶ ῥῆγμα λέγεται. ὡς παρὰ βρεχμὸς, καὶ βρέχμα. καὶ πρεχμὸς, καὶ πρέχμα. ῥεχμός, τόπος κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίου ὕδατος. ὅμηρος ἰλιάδος ψ. ῥωχμὸς ἔην γαίης. γίνεται δὲ ὀρυχμός, παρὰ τὸ ῥίσσω ῥεγμός. καὶ μεταθέσει τοῦ γ εἰς χ, καὶ τοῦ ε εἰς ω ῥωχμός. Ῥώψ, εἶδος φυτοῦ.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ρ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Σ', ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α'.

ίγμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ σίζω σίγα καὶ σίγμα. ἀπὸ τῆς περὶ τὸν φθόγγον δυνάμεως. τὸ σὶ ἴδιον. τὰ γὰρ δὲ λέγονται ὀνόματα τῶν στοιχείων, ἐν ἑνὶ φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι ὡς ἄλφα. βῆτα. γάμμα, δέλτα. Σᾶ, τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως. καὶ ὑγιῆ, καὶ ἀκέραια. ἀπὸ τοῦ σόοι συναιροῦντες. καὶ σόον σῶν, καὶ σᾶ, σοί. παρὰ δὲ θουκυδίδῃ, δισυλλάβως. σῶοι, σῶα. Σαβάζειν, εὐάζειν. βακχεύειν. Σαβάζιον τὸν διόνυσον θρᾷκες καλοῦσι. καὶ σάβους τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ. ἐκεῖνος δὲ ὁ σαβάζιος, ἀλλὰ τὸ περιφρονεῖν, συμβουλευτὴς καὶ καθέζεται. φρύγες τὸν σαβάζιον τιμῶσι. τίς δὲ ἐστιν ὁ θεὸς, ὁ ἡρακλεώτης ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ ἡρακλείας φησί. φαίνεται γὰρ ἐκ τούτου ὥσπερ συλλογιζόμενοι πολλαχόθεν, ὅτι διόνυσος ὁ σαβάζιος, ὡς ἐστι θεός. τυχεῖν δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης, παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θιασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν, οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ τῶν ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες, τὸν εὐασμὸν, σαβασμὸν λέγουσι. καὶ φρύγες τὸ εὐάζειν, σαβάζειν φασί. καὶ ἐκ τούτου σαβάζει τὸν διόνυσον. σάβους δὲ ἔλεγον, καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους. καὶ τοὺς βάκχους τούτου. ὁ αὐτὸς δὲ, ὕας καὶ ὕαιος καλεῖται ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου, ὁ καλεῖται φρύγιλος. Σαβάζιος, ἐπώνυμον διονύσου. ἀπὸ δὲ, ἡ ἐν διονύσου καὶ σαβοὶ ἐνίοτε καλοῦσιν αὐτόν. φρὺξ δὲ ὁ σαβάζιος. Σάββατον ἐστιν, ἠρεμία ψυχῆς λογικῆς, καθ' ἣν ἡ ψυχὴ μὴ ὑπερβαίνειν τοὺς τῆς φύσεως ὅρους. ἀγίως. Σάββατον, ἀργία. κατάπαυσις. ἑβδόμη δὲ ἡμέρα ἐτύγχανε τοῦ κυκλικοῦ διαστήματος. ταῖς ἑβδόμαις τοῦ ῥωμαϊκοῦ τὴν ἡμέραν γεραίροντες τὸν ἀνάπαυλαν, αἰδοῖ τοῦ σεβάσματος. αὐτὴ δὲ τοῦ ῥωμαϊκοῦ, ἰουδαϊκοῦ γραφεῖον. ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον ἅμα τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν, πολλαπλασίονα ἐπιτέλουν. σάββατον δὲ δευτερόπρωτον ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τὸ πάσχα, πρῶτον δὲ τῶν ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον ὀνομάζεται, μὴ θαυμάσῃς. σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλεσε. καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται σάββατον σαββάτων ὅτε δὲ σαββάτων καὶ οὐ σάββατον λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς, διότι σάββατα πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγον. ἵνα τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ. καὶ γὰρ ἔθος ἡμῖν λέγειν, ὀψὲ τῆς ὥρας ἦλθες, καὶ ὀψὲ τοῦ καιροῦ. ἐκ τούτου δηλοῦται τὸ ὀψὲ ἡ βραδὺ τῆς ἐπιφωσκούσης ἑβδομάδος. ἀριθμοῦνται δὲ ἑβδομὰς ἑκάστη, ταῖς μετὰ τὸ σάββατον ἡλίου δυσμαῖς. Σαβὰ, τόπος. ὡς τὸ ἐκ σαβὰ ἄξω. καὶ αἰθιοπικὸν ἔθνος. ἡ ἡ αἰχμαλωσία. Σαβαὼθ, δυνάμεων. στρατιῶν ἡσαΐας. εἰμὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα. ἢ ὁ παντοκράτωρ. Σαβακὸς, ὁ σαθρός. χῖοι. Σαβακτίδες, ὀστράκινα ζῴδια. Σαβακῶς, αὐστηρῶς. ξηρῶς. τραχέως. Σαβάξας, διασκευάσας. διασαλεύσας. Σαβὲκ, τὸ παρ' ἡμῖν χρυσολάχανον. ἡ ἄφεσις ἀπὸ τῆς σύρας. Σαβελλιανοὶ, ἀπὸ σαβελλίου. οὗτοι τριώνυμον ἔλεγον μίαν ὑπόστασιν ἐν θεότητι, τὸν αὐτὸν εἶναι πατέρα καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα δογματίσαντες. οἱ παράφρονες συναιροῦντες τὰς τρεῖς ὑποστάσεις, ὅ ἐστι συγχέοντες. εἰ πρόσωπον λέγοντες τὰ τρία. Σαβῦρον, τὸν δακτύλιον. Σάβεττα, κάνοπες. Σάβος, βακχεῖα. Σάβυττος, εἶδος ξυρήσεως οὕς καλλωπισμόν. ἕτερον δὲ, τοῦ παίδειν ὃ τῆς κεφαλῆς, ἄδηλον. ἄλλοι δὲ τὸ γυναικεῖον. Σαγάδιον, τὸν θύλακον. ἔνιοι δὲ σάκκον λέγουσιν, ὅθεν τριχικὸν θύλακον. Σάγανα, σκεπάσματα. ἀμφίβολα. Σάγαρις, κοπίς. πέλεκυς μονόστομος. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ς, σάγαρι. ξενοφῶν ὁ δὲ ἄνδρα συλλαβὼν, ἔχοντα τόξον περσικὸν, ἡ φαρέτραν ἡ σάγαριν, οἵας αἱ ἀμαζόνες ἔχουσι καὶ ἑτέρας, λοιφλείδεις σάγριν καὶ δέ τινας ἡ ἀξίνην. Σαγγάριος, αὐτὸ τὸ πελίκιον.

ἀφνειός· ῥυτήρ, ὁ χυδὴν πλουτῶν, καὶ ἐπίῤῥοιαν ἔχων πλούτου. ὡς τὸ, ῥυδὸν ἀφνειοῖο, ἀντὶ τῆς ἄγαν πλουσίου. ἀπὸ τοῦ δεικνύειν τὸν πλοῦτον. Ρὐδία, ῥοὰ, ῥεῦμα. Ρὐδὸν, ῥύδην, χύδην. δαψιλῶς. ῥευστικῶς. σφοδρῶς. Ρὐόμενον, ῥυόμενον. Ρὔειν, ῥύεσθαι, σώζειν ὅμηρος ἐπὶ τοῦ φυλάσσειν τίθεται. παυσανίας δὲ καὶ ἐπὶ θυσίας κεῖσθαι τὴν λέξιν λέγει. ὅθεν καὶ ἀνάῤῥυσιν φασὶ τὸ θύειν, καὶ ἡ θυσία ἀνάῤῥυσις. δῆλον δὲ, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἕλκειν ἡ λέξις λέγεται, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, ῥυστάζειν ἀπ' αὐτῆς γεγονός. τοῦτο δὲ τοῦ ῥ πλεονάσαντος, ἐρύειν λέγεται. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥύειν τὸ ἑλκύειν. καὶ ἀνάῤῥυσις ἡ θυσία. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐρύειν τὸ ἀειρύειν γίνεται. ἰστέον δὲ ὅτι, ἐκ τοῦ ἐρύω γίνεσθαι δοκεῖ καὶ τὸ ἀρύω, τροπῇ τοῦ ε εἰς α, καὶ τὸ ἄρτεμις ἄρταμις. ἐκ δὲ τοῦ ἀρύειν, καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ ἀρύβαλος, καὶ ἡ ἀρύταινα, καὶ ἀρίσιχος, καὶ ἀρύσαντες, καὶ ἀρυστῆρες. Ρ'ύειν, καὶ βίαν τὸ ἕλκειν δηλοῖ, ὅθεν καὶ τὸ ῥυστάζειν προσηκόντως τὸ κατὰ βίαν ἕλκειν. καὶ ῥυστακτὺς, ὁ βίαιος ἑλκυσμός. καλῶς ἂν καὶ βιός τὸ τόξον λέγοιτο, διὰ τὸ βίᾳ ῥύεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ ῥύω τὸ ῥύειν καὶ ὁ τοῦ χαλινοῦ ῥυτήρ. δῆλον δὲ ὅτι τὸ ῥυστάζειν, βίαιον δηλοῖ ἑλκυσμὸν γυναικῶν. ὡς ἐπὶ πολὺ καὶ τὸ ἑλκύσαι. Ρὖσο, ῥῦσαι ἐκ τοῦ ῥύω. τὸ παθητικὸν ῥύομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐρυόμην. τὸ δεύτερον, ἐρύου. καὶ τὸ προστακτικὸν ῥύου. καὶ ἰωνικῶς, ῥύεο. Ρ'ύεσθαι, ἐκ θανάτου ἕλκειν. ἤγουν, σώζειν. Ρὔεται, σκέπει. φυλάττει. σώζει. Ρ'ύζα, βία ἡ τοῦ τόξου τάσις. Ρ'ύζειν, ὑλακτεῖν. Ρ'ύζουσι, διακωκύουσι. μισοῦσι. γογγύζουσι. Ρύζαν, πενθεῖν. διὰ τὸ τοὺς πενθοῦντας, ἄναυδόν τινα ἦχον προφέρειν. Ρῦθι, ἀντὶ τοῦ ῥεύσει. Ρὖκα, ἄρκα. κύπριοι. Ρὐήσεται, φθαρήσεται. ῥέω. καὶ αἰολικῶς ῥεύω ῥεύσω. ἔρευσα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔῤῥυον. ὁ παθητικὸς, ἐῤῥύην τὸ τρίτον, ἐῤῥύη. καὶ ὁ μέλλων δεύτερος, ῥυήσομαι, ῥυήσῃ, ῥυήσεται, καὶ ἀποῤῥυήσεται. Ρὐήσονται, φθαρήσονται. ὡς τὸ, εἰ δὲ χεὶρ ῥυήτω. Ρὐήτω, ἐκ τοῦ ῥυῆθι, ῥυήτω. Ρυηφενὴς, ὁ ἄγαν πλούσιος. παρὰ τὸ ῥύδην καὶ τὸ ἄφενος, ὃ σημαίνει τὸν πλοῦτον. Ρυηφένεια, ὁ πλοῦτος. καὶ ῥυηφενέων ἀνδρῶν, τῶν πλουσίων. παρὰ τὸ ῥυῆναι τὸν ἄφενον. σύγκειται δὲ ἡ λέξις, παρὰ τὸ ῥύδην καὶ ἄφενος. ῥυτήρ, τὴν τοῦ πλούτου ῥεῦσιν. Ρὐῆναι, ἐρεχθῆναι. ὁ δηλοῖ ἐξαρθῆναι. Ρὐθμίζει, κανονίζει. εὐθύνει. παιδεύει. Ρὐθμὸς, ἁρμονία. ἀκολουθία. παίδευσις. ἡ τῆς κινήσεως τάξις. ἀπὸ τοῦ ῥύω ῥύσω, ῥηματικὸν ὄνομα ῥυσμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς θ, ῥυθμός. ἢ ἐκ τοῦ ἐρύω τὸ ἑλκύω, ἐρυσμός. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ τροπῇ ῥυθμός. ἢ ῥυθμὸς, κανὼν. μέτρον. τρόπος. μέλος εὔφωνον ἀκολουθία. τάξις. σύγκρισις. Ρυχαῖν, ἀλθυτήριον. χάραγμα. ἀμμαῖόριον. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. Ρὐθμοποιὸς, ὁ μέλη καὶ ῥυθμοὺς ποιῶν. Ρῦμα, παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὰ βοηθήματα παρὰ τὸ ἱππασυρά. Ρῦμα, τὸ ἐλαφρὸν καὶ πυκνὸν ὁλκός. Ρυμβάσας, λαιγγάσας. διεχισμένας. Ρυμβόνας, διασκορπίζειν. Ρυμβόνας, αὐ ἑλίξεις καὶ κινήσεις τῆς σπείρας αὐτοῦ, τὰς κυλινδεῖς καμπάς. ὡς τὸ, ῥυμβόνας ἀπελήνισεν ἐπειρείου βολίδεσσιν ἀπολλώνιος. ἢ ῥυμβόνας, τὰς ἑλκύσεις τῆς σπείρας. τὰς περιδινήσεις. ὡς εὐριπίδης ἐν παρίθω. σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθέρα ῥύμβῳ, τουτέστι κινήσει. ὅθεν καὶ τὸ κινούμενον τροχίσκιον, ὑπὸ τῶν φαρμακίδων ῥύμβιον καλεῖται. οὕτω δὲ λέγουσι τὰς περιφερεῖς κινήσεις. καὶ παρ' εὐπόλιδι. ὦ ῥύμβας μαστίξας ἐμέ. Ρῦμβος, ὁ δῖνος. ἀπὸ τοῦ ῥύω. ἀφ' οὗ ῥύσις. καὶ ῥυσμός. εἶτα ἐλλείψει τοῦ σ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ῥύμβος. ὡς τὸ ῥύμβῳ καὶ τυμπάνῳ, ῥεῖα φρύγες ἱλάσκονται. μυστικὸν σανίδιον ὃ στρέφουσιν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἦχον ἐμποιοῦσι. ῥύμβος δὲ καὶ ῥόμβος διχῶς λέγεται. ἔστι δὲ τροχίσκος ὃν τύπτοντες ἱμᾶσι καὶ στρέφοντες, ποιοῦσι περιδινεῖσθαι καὶ ψόφον ἀποτελεῖν. ῥύμβον δὲ αὐτὸν εὔπολις εἶπε καλλίστῳ καὶ βρυτῆς. Ρῦμα, φορὰ βιαία. φυλακή. τάξις ἔρημος. ἢ ῥῦμα, ἡ ὁρμή. ἔστιν οὖν ῥέω, καὶ ῥεύω ῥεύσω, ῥῦμα. Ρ'ύμιγξ, χείμαρρος. Ρ'ύμμα, σμῆγμα. καὶ ὁ σμηγματοθήκης, σμηγματοθήκη. Ρ'ύμματα, καθάρματα. τρίμματα. Ρυμὸς, τάξις, ἢ ἐμμέλεια. παρὰ τὸ ῥύω τὸ ἑλκύω. ὡς λέγεται παρ' ἡσιόδῳ ἱστοβοεῖ. ἤτοι τὸ μεταξὺ κατὰ μῆκος ξύλον τοῦ ἅρματος. ἤγουν, τὸ προσηρτημένον τῷ ζυγῷ ὀρθὸν ξύλον. παρὰ τὸ ἐρύω ἐρύσω, ῥηματικὸν ὄνομα ἐρυσμός. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ σ, ῥυμός. ἢ ῥυμὸς, τὸ μέσον τῶν ἵππων ξύλον, ᾧ συνδεῖται ὁ ζυγός. ἢ ῥυμὸς, ὁ προσηρτημένος τῷ ζυγῷ κανών. εἰς ὀξὺ λῆγον τὸ μέσον ξύλον. Ρυμοτομεῖται, εἰς ὀρθὸν κόπτεται. Ρυνδάκη, ὀρνίθιον ἐλάκου περιστερᾶς. Ρυνδακίδας ῥύνδακος, τάφος ἐστὶ φρυγίας. οὗ μνημονεύει βακχυλίδης. ταῖς δὲ ἀληθείαις, τάφος ἐστὶ τοῦ βριάρεω κατὰ τὴν εἴσοδον. καλλίμαχος δὲ ἱστορεῖ περὶ ποταμοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἀσίαν ποταμῶν. καὶ δημήτριος ὁ σκήψιος ἐν τῷ αὐτῷ διακόσμῳ. ἄλλως. ῥύνδακος, ποταμὸς φρυγίας, ὁ μέγιστος. πρὸς ᾧ κατὰ τὴν ἔξοδον, καὶ αἰγαίωνός τινος μυσοῦ τάφος. Ρὔομαι. παθητικὸν ὂν τῇ προφορᾷ, ἐνεργητικὴν ἔχει τὴν σημασίαν. ῥύομαί σε γὰρ φαμέν, οὐχὶ ῥύομαι ὑπὸ σοῦ. Ρὔονται, σώζουσι. Ρῦπα. μεταπλασμὸς ἢ πάθος. ὡς γὰρ ὁ ζυγὸς τὸ ζυγὸν καὶ τὰ ὅμοια, οὕτω καὶ ὁ ῥύπος τὸ ῥύπον. οὗ εὐθεῖα παρὰ θεοκρίτῳ ἔργα, ἀπαυρύπει. ὅμηρος δὲ λέγει ῥύπα, τὰ ῥύπου μετέχοντα. Ρυπαίνει, σμήχει. καθαρίζει. μιαίνει. ῥυπαίνω καὶ τὸ μολύνω, καὶ ὑβρίζω. Ρὐπαν, ῥυπαρὸν. Ρυπαρὸν, αἰσχρόν. Ρυπαρὸς, περίψημα. αἰσχροκερδής. Ρ'ύπας, τοὺς ἐν τῇ ἀρκαδίᾳ ἀχαιούς. Ρυπάω ῶ, τὸ ῥύπου πληροῦμαι. καὶ ῥυπαρὸν ἱμάτιον, τὸ ῥύπου μετέχον. ῥυπόω δὲ ῥυπῶ, μεταβατικόν. καὶ ῥυπαίνω τὸ μολύνω. Ρυποκονδύλους, τοὺς ἀεὶ ῥυπῶντας καὶ ῥυπαρούς. Ρὔπος, ὁ τῷ χιτῶνι ὑπὸ τὸν πίλον. καὶ ῥύπον ἀττικοί, τὸν εἰς τὰς σφραγίδας κηρὸν λέγουσιν. εἴρηται δὲ ῥύπος, παρὰ τὸ χροῒ καὶ τὴν ὕπτον μετέχειν, ὃ ὑπὸ τοῦ χιτῶνος. Ρυπόω, ὁμοίως τῷ ὀρόω καὶ βοόω. ὡς δηλοῖ τὸ, τὰ ῥυπόωντα καθῆραι. γράφεται, κατὰ τὸ ὁρόωντα καὶ βοόωντα. Ρυππαπαί, ἐπίφθεγμα ναυτικὸν παρὰ σκευαστικόν, ἢ παρακελευσματικὸν κωπηλασίας. ἢ ψόφου ἐστὶ μίμημα, ἀπὸ τῆς κωπηλασίας ἀποτελουμένου. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα ναυτικόν. ὃ ἐν τῇ κωπηλασίᾳ φασὶν ὡς παρακέλευσμα. Ρ'ύπτει, σμήχει. καθαίρει. ῥύπτω γὰρ τὸ καθαίρω. ὅθεν κάθαρσις. Ρ'ύπτομαι, ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. τουτέστι, ζῶμα μεταφορικῶς. τῷ γὰρ ζῶντι ἕπεται τὸ ῥύπτεσθαι. ῥύμματα γὰρ τὰ σμήγματα. καὶ ὅμηρος. ῥύματα πάντα κάθηρε. καὶ ῥύπτεσθαι τὸ σμᾶσθαι, ὡς ἀριστοφάνης. ὑπό του ῥύπτομαι. Ρυῤῥεῖν λέγεται, τὸ ὁμοῦ τρέχειν ἀμεταβάτως. Ρυσαί, αἱ μὴ λεῖον ἔχουσαι τὸ δέρμα καὶ εὐτραφές, καὶ διὰ τοῦτο τεταμένον, ἀλλὰ ἀπολελυμένον, ὡς σαυιζάνον καλὸν τινας ἐμποιεῖν. ἢ ῥυσαί, αἱ ἀπογεγηρακυῖαι καὶ ῥυτίδας ἔχουσαι. ῥυτίδες δὲ καλοῦνται, αἱ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ δέρματος συστροφαί. παρὰ τὸ ῥύω ἐρυτίς. καὶ ῥυτὶς, ἡ συνελκυσμένη σάρξ. Ρ'ῦσαι, φύλαξαι. Ρ'ύσετο, ἠλευθέρωσεν. ἐλυτρώσατο. Ρῦσθαι, ἀπὸ τοῦ ῥύεσθαι οὗ θέμα τὸ ῥύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, γίνεται ἐρύω. ἰωνικῶς

φῦ ὕδατος ῥόθια φασί. Ῥόθιον, τὸ κῦμα ἀπὸ τοῦ ταχέως ῥεῖν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων μετὰ ἀνάγκης ὁ ποιητής, ὅταν ὁ
ταχέως γὰρ πολλάκις ἐρέττων οὐ πλέον προέχει τοῦ ἐξ ἴσου εἰς τὸ πρόσθεν. ἢ ἁπλῶς ῥόθιον, αὐτὸ τὸ ὕδωρ, οὐ μόνον οὐ τὸ ποτα-
μοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ μετὰ κτύπου κῦμα. ἁπλῶς ῥόθιον, ἐπειδὴ τὸ κῦμα τὸ ῥοθοῦν τὸ κατ' ὄνομα [illegible] οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, τὸ
ῥεῦμα οὕτω καλοῦσιν. οἱ δὲ ὕστεροι ἀττικοί, τὴν σύντονον εἰρεσίαν οὕτω φασί. καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν συντόνως. ἐλέγετο
δὲ ῥοθιάζειν, ὅτε αἱ ταχεῖαι οὐ κῶπαι· δὲ καὶ τυχὸν ἡ ἐν τριήρεσι παίονες, εἶτα ἅμα παυσάμεναι [illegible]
ἀπαξαίνουσι. Ῥόθος, θόρυβος. Ῥοθῶ, τὸ ἠχῶ. Ῥάα, κυλίστρα τῶν ἵππων. παρὰ τῷ ποιητῇ, ἢ ψάμμος. Ῥάαγξ,
φάραγξ. Ῥάβδος, τὸ ῥοφῶ, ἢ ῥαβδίζω, ἐξ οὗ ἢ ἀναρραβδοῦσις. Ῥαβδεῖν, ἢ ἀναρραβδεῖν, τὸ μετ' ἤχου πίνειν.
Ῥαβδίσαι, μετ' ἤχου ἀναδόσει. παρὰ τῷ λυκόφρονι. Ῥάδαμος, ὁ ἀσπάραγος. Ῥαδμός, κτιὸς ψόφος. Ῥοίδιας,
ὀδάκιας. Ῥοίδιον, διαφοροῦντες λέγουσιν οἱ ἀμαθεῖς. ἡμεῖς δὲ ῥόδιον. Ῥάζημα, ἤχημα. Ῥαζεῖ, διώκει. ὁρμᾷ. τρέχει.
Ῥαζοδόν, σφοδρῶς. μετ' ἤχου. Ῥάζησαν, ἤχησαν. ἴσως. Ῥάζειν φησὶν ὅμηρος κατὰ [illegible] θηλυκὸν ἰωνικῶς. φασὶ γὰρ
πολλοὶ ῥάζω πρὸς ὄρος, τρέπεται πρόσω μάλα. ὥσπερ δὲ ἡ ῥάζος, οὕτω ἢ παρά ποσὶν ἡ ἄλιμος. ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ μεθ' [illegible]
ἐπὶ ῥάζειν λέγεται, γρυλίζειν τουτέστι συρίττειν, ἐν τῷ [illegible] ὅλος νέμεται. οἱ δὲ παλαιοί, καὶ ἁπλῶς ἔχουσι
λέξεις ἰσοδυνάμους γρυλλικάς. [illegible] δὲ ψιττάζειν λέγει, τὸ γρυλλικῶς φθέγγεσθαι. Ῥακά, κάμπυλα ῥόμ-
ματος. ῥοφήματος ἐρομφήσεως, παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Ῥάκον, λαξυβόλον, καὶ ξόπαλον τὸ [illegible] νῦν ἢ στραβόν. ὅσοι
ῥάβδοι λέγεται παρά τισι. Ῥάκου [illegible] ἱερα ποθέντες ἐν τῷ [illegible] τῶν ἀμαθουσίων. βασιλέα τοῦτον αἰχμά-
λωτον [illegible] εἶπε [illegible] πρὸς ἑαυτὸν τὴν πόλιν ἀθηναίων [illegible] φασί. Ῥοϊζάματι. ὁ ῥοῖ τοῦ
ῥοός, τὸ ῥοῖ. ῥοῖ ποταμοῦ καὶ ῥοῖ θαλάσσης, ἡ. ῥοῦ δὲ αἵματος, καὶ ῥοῖ δακρύων, ἡ. Ῥοΐσκος, τὸ σφαιρίον τοῦ [illegible]
Ῥασμός, ὁ τῶν ἵππων ῥυμός. Ῥαιτειάδος ἀκτῆς, ἀπὸ ῥαιτείας τῆς πρωτέως θυγατρός. ῥάιτειον δὲ καὶ σίγειον ἀκρω-
τήρια τῆς ἰλίου. Ῥάιτειον, πόλις ἐπὶ λόφου. συνεχὲς δὲ τῷ ῥαιτείῳ ἐστὶν ἐφ' ᾗ μνῆμα, καὶ ἱερὸν αἴαντος, καὶ ἀνδριάς, ὃν
ἀντώνιος μὲν εἰς αἴγυπτον ἐκόμισε χαριζόμενος τῇ αἰγυπτίᾳ κλεοπάτρᾳ, σὺν ἄλλοις ἀναθήμασιν. [illegible] δὲ λέγε-
ται τὸ ῥαίτειον, τὸ σίγειον πόλις κατεσκαμμένη καὶ τὸ ναύσταθμον, καὶ τὸ ἀχαϊκὸν στρατόπεδον. καὶ ὅτι ἡ παραλία,
ἀπὸ ῥαιτείου μέχρι σιγείου καὶ τοῦ μνήματος τοῦ ἀχιλλέως, ἐπ' εὐθείας αἰθυπλοΐ ἑξήκοντα στάδια. πρὸς δὲ τῷ σιγείῳ, ἀχιλ-
λέως μνῆμα καὶ πατρόκλου, καὶ ἀντιλόχου. καὶ ἐναγίζουσι τούτοις καὶ τῷ αἴαντι, οἱ ἰλιεῖς. Ῥάπον, ἄκρα τήριον
τῆς τρῳάδος ῥαπάδος, ἐν ᾧ δὲ ἀκρος. Ῥοιώ, σταφύλου τοῦ υἱοῦ διονυσίου θυγάτηρ γίνεται, ᾗ ἐμίγη ὁ ἀπόλλων. γνοὺς
δὲ ὁ στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. ἐξελθούσης δὲ τῆς λάρνακος περὶ εὔβοιαν παρά τι
ἄντρον, παῖδα τεκοῦσα καὶ ἄνιον καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιαθῆναι δι' αὐτόν. τοῦτον δὲ ὁ ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς δῆλον. ὃς δωρίσαν
γήμας, ἔτεκε τὰς οἰνοτρόπους. οἰνὼ, σπερμώ, καὶ ἐλαΐδα. αἷς διόνυσος ἐχαρίσατο ὅτε τε βούλοιντο οἶνον, σπέρμα τε, καὶ
ἔλαιον λαμβάνειν. φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι ἄνιος ἔπεισε τοὺς ἕλληνας παραγενομένους εἰς αὐτόν, αὐτοῦ μένειν τὰ ἐννέα
ἔτη. δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν ἴλιον. Ῥόμβος, τροχίσκος ὃν στρέφουσιν ἱμᾶ-
σι τύπτοντες. καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι. Ῥομβωτόν, ἐπιμήκες. Ῥομβῶ, περιφορᾷ κινήσει. Ῥομβώδης, ὄνομα
παρατάξεως. καὶ τὸ πολεμικὸν τῆς ναὸς σίδηρον. Ῥομελίας, μαγειρος. περὶ ῥώμης ἐνεργάζεται. τοῦτο οὐδὲ καὶ ἡ χη-
τῶν πλατειῶν, καὶ ὁ ἐν τοῖς δισμαῖς γόμωσος. Ῥόμξα, εἶδος ἀκοντίου. Ῥόμοξ, σκώληξ ἐν ξύλοις. Ῥομφαία ἐστὶ
ἡ τῆς, λόγος πνευματικὸς σῶμα χωρίζων ἀπὸ ψυχῆς. ἢ κακίας καὶ ἀγνωσίας. Ῥομφαία, θράκιον, ἀμυντήριον μάχαι-
ρα. ξίφος. ἢ ἀκόντιον μακρόν. Ῥεμφάζει, βαστάζει. Ῥομφεῖς, ἱμάντες οἷς ῥάπτεται τὰ ὑποδήματα. Ῥόνειν, κλί-
νεσθαι. Ῥόος, ῥοῦς. ῥύμη ῥεῦμα. Ῥοπαῖς, κλίσεσι. Ῥοπαλίζει, στρέφει. κινεῖ. ὡς ῥόπαλον. Ῥόπαλον, βακτηρία.
ῥάβδος. γίνεται δέ, ἀπὸ τοῦ ῥέπειν ὡς ἐπὶ ἕτερον εἰς μέρος καὶ μὴ ὀρθὸν κατὰ τὸν τῆς ἑκάβης παρ' εὐριπίδῃ σκολιόν
[illegible]. ὅμοιον δέ τι καὶ ἡ καλαύροψ καλουμένη, τουτέστι ξύλον. αὔξεται κατὰ ὁμοίαν ἐτυμολογίαν. ἢ τὸ πρὸ θηρί-
ων ῥαικὸν λαγωβόλον, τοιοῦτόν τι δοκεῖ τοῖς πλείοσιν εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέπειν γίνεσθαι αὐτό. Ῥοπή, ἡ ἀπὸ [illegible]
τι μετάκλισις. ἢ ἀντὶ μεταβολὴ ῥοπή. [illegible] κατὰ τὸ ἀκαριαῖον τῆς συμμίας, καὶ ταχυτῆτος. Ῥοπικήν, ἐλάστατης
[illegible] Ῥοπεῖα, σύμφυτος τόπος. καὶ ῥοπεῖα ὁμοίως. Ῥοπεῖον, κλειδίον. Ῥόπτρον φασὶ δίκης ἐπέκεινα τινα. ἢ γοῦν
διάθεσιν τιμωρίας. ὡς ἀπὸ τοῦ ῥοπάλου, ἐπὶ δίκη, κατὰ τοὺς παλαιούς, πῆγμα, ἢ ῥόπαλον ἢ καὶ ἁπλῶς πᾶσα ῥομφαία. εἶδος
ξίφους. ἢ ἐπίπαστρον. διὸ λυσίας κρίκον θύρας ἀλλ' εἶναι ἀλλὰ ἐν τῷ ἔδεσε τὸν ἵππον, ἐκ τοῦ ῥοπάλου τοῦ ἱεροῦ κατὰ
κίδου, ἐν τῷ περὶ ἀσεβείας τοῦτο εἰπόν. Ῥοπίδι, ῥόμφημα τῶν ἢ πάντων τῶν ὁ [illegible] ῥοφούμενον παρὰ τῷ ἰσοκρά-
τει. Ῥοπτρία, τηγάνιον. Ῥουβοτές, ῥόφημα. Ῥουγός, πρόσωπον. Ῥουδόν, ῥαβιστικόν. Ῥουμάζεται, φρίττει.
Ῥοῦς, ῥεῦμα. Ῥοῦρ, τοῦτο μακεδόνες. Ῥοῦς, ῥεῦ. ὡς πλοῦς πλοῦ. καὶ μὴ ῥόος ἐπὶ θαλάσσης, καὶ ἐπὶ ποταμοῦ. ῥοῦς
[illegible] τι, ἐπὶ μόνου ποταμοῦ. ῥοῖ δέ, ἐπὶ δακρύων, καὶ αἵματος. Ῥοφῶ, κατὰ πίνει. ῥοφᾷ τὸ πίνω. ἐκρόφα δὲ ἐπίνα-
σμὸς πίνω, καὶ οὐκ ἴδιόν τι τοῦ ταπεινῶς. ῥοφῶ οἱ ἀττικοὶ ῥόφω λέγουσι βαρυτόνως, οὐχ ὑγιῶς. ὁ γὰρ μέλλων ῥοφήσω.
ἔστιν οὖν ῥοφῶ, οἱ δὲ δωριεῖς ῥυφῶ ἀπὸ τοῦ ῥοφεῖν ὁ ῥυφεῖν λέγουσιν ἴωνες, καὶ δωριεῖς κατὰ τοὺς παλαιούς. αἴλιος διο-
νύσιος ῥόφειν φασὶ λέγεσθαι, ὡς γράφειν καὶ ῥόφουσιν ὡς γράφουσιν. Ῥόθιον, κῦμα. Ῥόχαιον, σκυταλίδα. Ῥο-
χεῖ, ἠχεῖ. κλύζει. παρεκτήριος, ᾗ ἀπορίχουσι τὸ μέτρον. Ῥοχεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐρόχει, κατὰ συστολὴν τῆς [illegible] τῶν ἰώνων.
Ῥοχεῖ, ψοφεῖ. ῥοχεῖ τὸ κῦμα. σημαίνει πρὸς τὴν ξηρὰν αὐτῇ ἠχοῦσι. Ῥοχθεῖν, ὄνομα πεποίηται. καθὰ καὶ τὸ ζεῖν.
καὶ τὸ ἐρευγόμενον, καὶ τὸ παλιρροεῖν, καὶ τὸ βέβρυχε. Ῥούδης, ὁ ἔχων ῥεῦμα. Ῥοῦδα, τὰ ὀστᾶ παρὰ τοῖς γαλάταις.
Ῥύακες, ὑδραῖα ῥεύματα. Ῥύαξ, τὸ ῥυάκιον ἐστὶ δὲ καὶ περὶ κεφαλαίας πύργος. Ῥύγχος, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστο-
φάνει. ἀντὶ τοῦ ῥάμφος. Ῥυάχετον, θόρυβον ἢ τὸν ῥέοντα ὀχετόν. Ῥυβδεῖν, δαψιλῶς, ἢ ταχύ. ταχὺ μετ' ἤχου σφοδροῦ.
Ῥυγχιάζει, διαστρέφει. ῥογχάζει. Ῥυδεῖν, περιπλέκεται. Ῥύδην, ἀνθηρῶς, ἢ ἀθρόως οὐ περιέχοντες. Ῥύδην

μένος τῆς γυναικός. Ῥιπίζεται, ἀντὶ τοῦ ὀχλεῖται· τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ἐρρίπιζον, ἵνα ὀχλήσωσιν· ἀριστοφάνης. Ῥιπίζει, φυσᾷ, ταράττει, ποιεῖ τὸ πέμπειν ἀνακαίειν. Ῥιπίζω, ῥίπτω, κινῶ. Ῥιπὶς, τὸ πλατὺ πρίσμα, ὃ στρεφόμενοι κινεῖ ἀέρα. Ῥιπὶς, τοῦ σκέλους τὸ ἀκροκώλιον. Ῥιπτεῖ, διαπτοεῖται. Ῥίπον, μισθόν. Ῥίπες, τὸ καλαμόφυλλον, ὁ ὄλεθρος, πρὸς κάτω. Ῥιπάζω, διαρρίπτω. Ῥίπασκε, γίνεται ἐκ τοῦ ῥίπτω· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ δισκοβολοῦς, καὶ τῶν τοιούτων. Ῥίπασκεν, ἔχει χαρακτῆρα τοῦ ῥίπτω, ἐξ οὗ ῥιπάζω, καὶ ἐπίτασιν παραγωγόν. Ῥίπασκεν, καὶ ποιεῖν ἐκ τοῦ ῥιπάζω, σκοπεῖν, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ῥιπάζω ῥιπάσκω. Ῥιπτοῦμαι, ἀττικὰ, παθητικῶς, ῥίπτω δὲ ἀπλῶς ἄλλοτε. ῥιπῶ δὲ, τὸ μετὰ σφοδρότητος ῥίπτω· ὁμοίως καὶ ῥιπτοῦμαι. Ῥίπτω, ἀκοντίζω, μεθίημι. Ῥὶς, ἐπὶ ἀνθρώπου ῥύγχος ἐπὶ κυνὸς, χοῖρον, ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων· ἐν συνθέσει δὲ, εὔριν κύων· καὶ ῥινηλατῶν ἐπὶ τῆς ἰχνεύσεως τοῦ κυνός. Ῥίσκον, ὀργανον ὀσμῆς. Ῥίσαντες, φιλονεικήσαντες. Ῥίσκα, εἶδος ἀμυγδ. Ῥίσουσα, λυπουμένη. Ῥίστοι, πλύνοι. Ῥιχνοῦσθαι, κινεῖσθαι ἀσχημόνως. Ῥὶψ, ῥιπὸς τὸ ῥιπίδιον. Ῥίψασπις, ὁ δειλὸς ἀπὸ τοῦ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα. Ῥιψοκίνδυνος, παράβολος, τολμηρός. Ῥιψοκινδύνως, παραβόλως, τολμηρῶς.

ΤΟ Ρ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο· Υ· ΚΑΙ Ω·

Ῥόα, τὰ ἐκ τῆς συκαμίνου τὰ μόρα, ἅ τινα ὥρα ξηρανθέντα, ἐκκοπέντα τοῖς ὄψοις ἐπιπάττεται, καθάπερ ὁ κυμῖνος ὀνομαζόμενος ῥοῦς, παρὰ τοῖς ἰατροῖς. Ῥόα, ἐρρωμένως, ἐρρωμένα. Ῥοαὶ, ῥεύματα, ῥεῖθρα, πηγαὶ, ἰσόδρομος τοῖς καλαμῶσι ταῖς πηγαῖς, χεύματα. Ῥοβδεῖ, ἀπορρίπτει μετ' ἤχου. Ῥοβλεῖ, ῥοφεῖ. Ῥόβιλλος, βασιλίσκος ὄρνις. Ῥόγας, τὸ φορτίον τὸ αὐτὸ χεῖρα. Ῥόγα, ῥοδωνία χώρα· ῥοδωνιὰ δὲ, ὁ τόπος ἐν ᾧ εἰσὶ ῥόδα· ὡς καὶ ἀμπελωνιά. Ῥογᾷ, ὀργᾷ, ἀκμάζει, σπαργᾷ. Ῥογεύς, βαφεύς. Ῥογία, ἀκέστρια. Ῥογκίει, ῥεγκεῖν, ἐπιχαρμός. Ῥογαὶ, ὁρατικὰ, στροβολαῖς. Ῥογχάζειν, παρὰ τὸ ῥοχθεῖν, τὸ ἠχεῖν. Ῥοδανὸν λέγει ὅμηρος τὸν δόνακα ῥαδινὸν, ῥαδανὸν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ· οἱ δὲ γράφουσι ῥοδαλὸν· καί φασιν οὕτω λέγεσθαι, διὰ τὸ ῥᾴστα ἀλλάσσεσθαι φυτὰ ἐξ αὐτοῦ· πλεονασμὸς ἢ ὥσπερ τοῦ δ· ἢ ὡς κραδαλὸν, ἤγουν εὐκράδαντον, καὶ εὐκίνητον, ἀποβολῇ τοῦ κ· ὡς δονακᾶται δονάσαι· ἀνίησι δὲ, καὶ τὸ ῥοδανὸν ἐπὶ εὐκινήτου τοῦ διὰ λεπτότητα δονακῶν· ὅθεν φασὶ καὶ ἐπὶ γυναικῶν ῥοδανίζειν, τὸ συνεχῶς πυκνὰ στρέφειν τὴν κρόκην. εἰσὶ δέ τινες οἵ φασιν, ὑφῇ ῥοδαλοειδοῦς ἀνάγαι ἰχνοκαλαμώδη· οὕτω, ...ὄντες διὰ τῶν δύο ὁμοίως τῷ χυδῷ καὶ πολυμίλῳ, ἤγουν καλλίχορος. δονακῖα δὲ λέγει, τοὺς δόνακας ἔχοντα. οἱ δὲ διαφέρουσι καλάμου ὅτι λεπτότερος μὲν ὁ δόναξ· ἁδρὸς δὲ ὁ κάλαμος· καὶ ὁ μὲν δόναξ, ὡς ἐπὶ πολὺ ποτάμιος· οὐ μὴν δὲ ὁ κάλαμος· καὶ δόναξ μὲν συριγκταῖς χρήσιμος· κάλαμος δὲ, αὐληταῖς· αἴλιος δὲ διονύσιος ἀπὸ τοῦ δόναξ, καὶ τὸ λύριον ἔπαιζε· τὸ γὰρ παλαιὸν, ἀντὶ τοῦ κέρατος, ὑπετίθεντο κάλαμον· ἐμφαίνει δὲ τοιοῦτόν τι ὁ κωμικὸς ἐν βατράχοις, φορμίκτην ἐπὶ τοὺς δόνακας· ὀππιανὸς δὲ, ἰξοφόρους λέγει δόνακας. Ῥόδαμνα, κλάδεις, βλαστοί. Ῥοδέα, ταινία ὁ ἐν ῥόδον στέφανος. Ῥόδια, ἐρυθρά. Ῥόδιοι, εὔχροοι, εὐώδεις, εὐειδεῖς. Ῥόδη, αὐτὸ τὸ ἄνθος. Ῥοδὴ, ὑπόδημα ἀνδρεῖον· καὶ ἀμπέλου, εἶδος. Ῥοδιακὸν, ποτηρίου καὶ ἐκπώματος εἶδος. Ῥόδιον, μύρον. Ῥοδοδάκτυλος, ἡ ῥοδόχροος ἡμέρα· ἢ τὰ ἔργα λαμπρὰ δεικνύουσα· ῥοδοδάκτυλος ἠὼς, ἐπειδὰν ἐσκίδνατο. Ῥόδεα, πυρρά. Ῥόδον, τὸ ἄνθος· ῥοδωνιὰ, ὁ τόπος· ῥοδῆ δὲ τὸ φυτόν, ἀρχίλοχος· ἔχουσα θαλὸν μυρσίνης, ἀσμένη ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος. τὸ δὲ πλοῦν ῥ ἐν τρισυλλάβοις εὑρίσκεται διπλασιαζόμενον οἷον θάρρος, πυῤῥός· ἀπὸ αὐξήσεως χρόνου· οἷον ἔρριψα· καὶ ἀπὸ συνθέσεως, οἷον ἐπίρρημα, πλὴν οὐ διαπαντὸς ἐν τοῖς συνθέτοις εὑρίσκεται διπλοῦν· εὔροια, εὐρεσία· ὅτι εἰς σύμφωνον δοκεῖ λήγειν τὸ β, τὰ γὰρ εἰς σύμφωνον λήγοντα, εἶτα μετὰ τῶν ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομένων συντιθέμενα οὐ διπλασιάζονται· οἷον ἐκρεῖ, ἄρσεσι. διπλασιάζεται δὲ, τὸ ρ· ἐφ' ὧν μόνον λήγει μὲν εἰς φωνῆεν, ἡ λέξις· συντίθεται δὲ μετὰ τῶν ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομένων· οἷον ῥοῦς, κατάρρους· ῥῆμα, ἐπίρρημα· αἴτιον δὲ ὅτι τὸ μὲν ρ, ἡμίφωνόν ἐστι· τὰ δὲ φωνήεντα, χασμωδίας ποιοῦσι· τὸ δὲ τῆς χασμωδίας, ἡ φύσις ἐκφεύγουσα, διπλασιάζει τὸ ρ· πρόσεστι δὲ καὶ εὖρεις, καὶ μυρία ὅσα οὐ διπλασιάζονται χασμωδίαν οὐδὲ μίαν ἔχει. Ῥόδον· ἰστέον δὲ ὅτι τε θεῖόν τι καὶ οὐχ ἁπλῶς ἐκ τῶν κατ' ἀνθρώπους τὸ ῥόδεον παρ' ὁμήρῳ ὑπόκειται ῥοδόεν ἀμβρόσιον ἔλαιον· καὶ ὅτι ἐκ τῶν κάτω καὶ τὰ θεῖα ὅμηρος κοσμεῖ· σεμνὸν γὰρ ἀνθρώποις τὸ ῥόδον· διὸ οὐ μόνον ζεφύρου λέγεται ἄγαλμα· καὶ γῆς καλεῖσθαι ἄστρον· καὶ ἀνθέων βασιλεύς· ἀλλὰ καὶ εἰς μύρου θειοτέρου σκευὴν ἐγκρίνεται· ἀθήναιος δέ λέγει ὡς ἀρκάδες μὲν ἀνόμφαλον αὐτὸ καλοῦσιν· ἤγουν ἄοσμον· νίκανδρος δέ που, ἀκανθοβόλον ὡς ἀκάνθας προβαλὸν ἱστορεῖ· καὶ ὡς οὐχ ἀπλαφύρως, ἀλεξανδρεῦσί τε τειτὶς ... ἄλλον ἐρπυλλον, τὴν καὶ ζυγίδα· λευκόν φησι ἢ ὑάκινθον πορφυρέον· καὶ ῥόδον· ἀναριστάσιν αἰοιγέμθρον ζεφύροισιν· οὕτω ἕτερος τὰ φύλλα γελᾷ τῷ ζεφύρῳ φησίν· ὡς δὲ μύρον μὲν χρῖσιν αἰδηνό ... ἔλαια δ' αὐτὰ καλεῖ, μετ' ἐπιθέτου, καὶ ὡς μυρίσασθαι μὲν ἀλκαῖος λέγει· τὸ δ' ὄνομα μύρωμα, καὶ οὐ μύρισμα· ἢ ὅτι σόλων ἐκώλυσεν νόμοις τοὺς ἄνδρας μυροπωλεῖν· καὶ ὅτι λάκωνες ἐξήλασαν τοὺς μύρα σκευάζοντας· καὶ ἔρια βάπτοντας· τοὺς μὲν ὡς διαφθείροντας τοὔλαιον· τοὺς δὲ, ὡς διαφανίζοντας ἐρίων λευκότητα· καὶ ὅτι τὸ ῥόδον, ὑστεροῦν λαμπρῶς, ὃ πρῶτον, ἀνθεῖν ἐκφαίνεται· ἔτι δὲ ναρκίσσου πρότερον παύεται. Ῥοδόπις ὄρος. Ῥόδος, ἡ νῆσος· παρὰ τὸ πολὺ ῥοῦν αὐτόθι δοκεῖσθαι πρὶν φανῆναι τὴν νῆσον. Ῥοδόπηχυς, ῥαθὲν πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ῥοδοδάκτυλος· ποιεῖται δὲ ζήλῳ καὶ λυκόφρων τὸ αὐτὸ θεσπράζειν ἐφ' ἠοῦς μὲν, αἰπεινὰ ἀπὸ φηγίου πάγον κραιπνοῖς ὑπερπετῶν ποσὶ γάσου πτεροῖς. Ῥοδωνιὰ, ὁ τῶν ῥόδων τόπος· ῥόδον δὲ τὸ ἄνθος· ῥοδῆ δὲ τὸ δένδρον. Ῥοδῶπις, ὁ ῥοδόφθαλμος. Ῥοθιάζουσι, ἀθρόον καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι· καὶ ἐσθίουσι θαυμαστικῶς δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει οἱ μετὰ ῥόθου, καὶ ψόφου ἐσθίουσι. Ῥόθιον, ῥεῦμα. Ῥοθεῖν, ὁρμᾶν πτοεῖν· λέγεται διὰ κωπῶν. Ῥοθιάζειν, ἐλαύνειν ἀπὸ τοῦ ψόφου τῆς εἰρεσίας οἱ δὲ τὴν ἀνακοπὴν

ὅτε τις ὑπέστη ἐκ τοῦ μισθοῦ συνοικεῖν τῷ μισθαρνεῖν. Ῥῆτραι, συνθῆκαι διὰ λόγων. ἢ δίκαιον ἢ ὁμιλίαι. Ῥητρεῦσι, φράσω. Ῥήτρα δὲ, συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπί τισι ῥητοῖς, ὅ ἐστιν ὡρισμένοις. οἱ μέντοι μετὰ τὸν ὅμηρον, ῥῆτραν τὴν δημηγορίαν φασὶ, καθὰ καὶ ὁ λυκόφρων. Ῥήτρασι, δημηγορίαις. Ῥητρεύω, ῥήτωρ καὶ ῥητορεία. Ῥήτωρ, δυνατὸς ἐν λόγοις. ἢ κατ' ἐξοχὴν ῥημάτων δημιουργὸς, καὶ συνθέτης. Ῥήτωρ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ὁ δήμῳ συμβουλεύων καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων. ὕστερον δὲ ὁ παρ' ἑνός τινος καλούμενος ἐν δικαστηρίῳ, ὡς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγωνισόμενος, καὶ συνήγορος ἐκαλεῖτο, καὶ σύνδικος καὶ συνήγορος, καὶ δικολόγος καλεῖται. ῥήτωρ καὶ ὁ τὰς ῥήτρας γράφων. καὶ ὁ ῥητορικὸς. λαμβάνεται δὲ τὸ ῥήτωρ, καὶ ἐπὶ διαβολῆς. ὁ ῥήτωρ δὲ ἀπατηλός τις ὁ μὲν ἐτυμολογικῶς, ὕδατος ὥσπερ βαλανεῖα τοῖς ῥήμασιν ἐκ τοῦ ῥέω, ὃς ῥεῦμα χέων τὴν αὐδήν. Ῥητῶς, σαφῶς. φανερῶς. Ῥῆχος, στάσις. ἐξουσία. Ῥηχθέντα, καταβληθέντα. χωρισθέντα. Ῥηχιάδαι, οἱ τοὺς καταδίκους εἰς ῥαχίας βαλόντες. Ῥηχίεσσιν, ἄστεσι παρὰ θάλασσαν. καὶ γὰρ καὶ ἡ ῥαχία ἄστεσι παραθαλάσσια τις, παρὰ τοῖς ἀττικοῖς φάσι. Ῥηχὶς, ἄκρα. Ῥηχὸς, φραγμός. Ῥὴψ, ὄνομα ζῴου. Ῥία, ἀκρωτήρια ὄρθια καὶ τὰ ἐς θάλασσαν εἰσκείμενα. ἢ μάλα δυσχερὲς πάνυ. Ῥίγα, σιώπα. Ῥιγεδανὸν, καὶ κρυερὸν, τὸ λυπηρὸν καὶ φοβερὸν λέγεται. Ῥιγεδανός, ὁ φρικώδης. Ῥιγέω ῥιγῶ ποιητικῶς, τὸ φοβοῦμαι. ῥιγόω δὲ ῥιγῶ ἐπὶ φύσεως. ῥιγῶ, τὸ φρίττω ἢ φοβοῦμαι ποιητικῶς, τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. αἰτία τοῦ συμπτώματος. ἐρρίγησα δὲ ἀμετάβατος. ἀόριστος φαίνεσ. οὐκ, ἀλλ' ἐρρίγησα ἔτι πρίν κάθ' δέκα. ῥιγῶ ῥιγώσω, ἐπὶ τοῦ κατὰ σῶμα πάθους ἐκ φύσεως. ῥιγῶ δὲ ῥιγήσω, ἐπὶ τοῦ κατὰ ψυχὴν δέους. ὅθεν ῥίγησεν. ἔστι δὲ ἐν ἀμφοτέροις τὸ ῥι μακρὸν ἀφ' οὗ καὶ ῥῖγος. Ῥίγιον, τὸ φρικτὸν διὰ τὸ ῥῖγος. Ῥίγιόν σοι ἔσται, ἀντὶ τοῦ φοβηθήσῃ κεῖται καὶ φρίξεις. ἢ ἀντὶ τοῦ ῥιγώσεις, ἐκ τοῦ ψύχους. ὅμηρος, ἐν ὀδυσσείᾳ. ἀλλὰ τάχα τοι τὰ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται. εἰ δὲ πρὸς τὰ ἕσπερα, ῥίγιον ἔσται χειμέριος ἀὴρ καὶ νῦν δηλοῦται, ἢ ὁ ἐγγὺς χειμῶνος καιρός. Ῥίγιον, χαλεπώτερον, ἀλγεινότερον ἀπὸ τοῦ ῥίγους καὶ τοῦ ῥῖγος, ὥσπερ λυπρὸν, ἀπὸ τοῦ λίαν ὑγρὸν. ἐκ τῶν ὑγρῶν γάρ φασι καὶ τῶν ψυχρῶν, τὰ ἀλγεινά. ἐκ δὲ τῶν θερμῶν, τὰ ἡδέα. Ῥιγίστη, χρόνιε τῆς στυγνότητος. Ῥίγιστος, φρικτὸς. ὡς στὺξ φρικτὴ, διὰ τὸ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐπιόρκους. Ῥίγησεν, ἐφοβήθη. Ῥιγνὸν, ῥιγεδανὸν φρικῶδες. Ῥίγος ῥιγοτερὸν ἐστὶ τοῦ ῥίγιστος. Ῥῖγος, τὸ ψῦχος, ἀπὸ τοῦ φρίσσω, φρῖγος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ, ῥῖγος. καὶ ῥιγίων ὁ νόσος. Ῥιγῶσαι, κατὰ τρίτην συζυγίαν παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν ἐπὶ ψύχους. ἐπὶ μέντοι φόβου ῥιγῶ ῥιγήσω λέγεται. ἀφ' οὗ τὸ ῥιγηλὸν τὸ φρικτὸν, ὡς ἴσον τὸ ῥίγιον, καὶ ῥιγεδανὴ ἑλένη. Ῥιδᾷ, σκυβαλίζει. Ῥίζα, πηγὴ, λιβάς. Ῥίζα, οὕτω καλεῖται, βοτάνιόν τι ἄκαυλον. καὶ ἀειθαλές. καὶ ἄκαρπον ἔχον τρία φύλλα. κατὰ πλάτη προμήκη κατὰ τῆς γῆς κείμενα, δυοῖν δακτύλων τὸ μέγεθος. Ῥίζα, δι' ἧς ῥέει τὸ ζῆν αὐτοῖς δένδροις. Ῥίζαιον, τὸ ῥίζης. ἐρριζόνομος. Ῥίζαν βάλλειν τινὰ φησὶν περιφέρει, ὅ ἐστιν ἐπὶ πᾶσι. ταύτην δὲ τὴν ῥίζαν οἱ μὲν, ἀχίλλειον ἐκάλεσαν. οἱ δὲ, ἀριστολόχειαν. οἱ καὶ χαμαιλέοντα λέγουσι. Ῥίζαν λαβεῖν, τὴν τοῦ δρακοντίου παρὰ τοῖς ἀττικοῖς φάσι. Ῥίζαν, πρόρριζον. καί ποτε μὲν φυλλάδα ἐπιβλαστάνειν. Ῥιζιμαίως, πρὸς τὴν ῥίζαν. Ῥιζοῦχος, σπερμογόνος. Ῥιζοτομάζων, ἐρετριεῖς. Ῥικᾶ, ὀξέα πατεῖ, τρόπον τινὰ τὴν ἕξιν ῥινᾶ. Ῥικνὴν ὄψιν, φρικτήν. Ῥικνοὶ, ἱκανὴ σαρξίν ἐπὶ κεκαμμένοι, σκαμβοί, σκολιοί. Ῥικνᾶσι, ῥυσοῖς. ἡ δὲ λέξις παρὰ καλλιμάχῳ. ταῖς μὰ τὸ ῥικνὸν σοῦ παρεμόν. Ῥικνὸν, ῥυσὸν παρὰ τοῖς ἀττικοῖς φάσι. Ῥικνὸς, ὁ διεχισμένος ῥικνοῖς ἐπισκάζουσα ποσσίν. Ῥικνοτέροις, ἀσθενεστέροις. Ῥικνοῦται, λεπτύνεται ἐπὶ τοῦ ὀστέου τοῦ ἱεροῦ. Ῥικνοφυεῖς, τὰς στρεβλὰς, ἢ συνεσπασμένας. Ῥικνοῦσθαι, τὸ ἀσχημόνως κινεῖσθαι. Ῥικνώσεται, ῥικνωθήσεται. Ῥίμβαι, ξυλαὶ μεγάλαι ἄμεινον δὲ διὰ τοῦ ξ ξίμβαι. Ῥίμβησις, ἀγκύλη τοῦ ὤμου οἱ δὲ τὸν βραχίονα τοῦ ἱππέου. Ῥίμφα, εὐκόλως. ἢ ταχέως. παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχους. Ῥὶν, καὶ ῥὶς, ὁ μυκτήρ. καὶ κλίνεται ῥινός. Ῥῖναι, αἱ μέλαιναι ἰσχάδες. Ῥῖνες, πληθυντικῶς λέγει ὅμηρος, διὰ τοὺς αὐτόθι δύο πόρους. ἀπὸ δὲ τῶν τοιούτων δοκεῖ λέγεσθαι ἐπὶ ἀπάτης τὸ ῥινᾶν, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῆς δι' ὀσφρήσεως ἀπατωμένης, ἢ ἡ ἀπάτη αὐτῆς. ἡ δὲ χρῆσις περὶ λέξεως ἡ παρὰ παυσανίᾳ. ὀσφρῆσιν, ὁ τὸ ῥινᾶν. τὸ ἐξαπατᾶν. μένανδρος. ἴσως ἐπίσταμαι ῥινᾶν. Ῥίνη, ἰχθύος δορά. Ῥινηλατῶν, ὥσπερ καθικνούμενον τῇ ὀσμῇ. Ῥινόβατος, ἰχθὺς ποιός. Ῥινοβόλοις ἀνέμοις, τοὺς διὰ τῆς αἰθέρας φυσῶντας. Ῥινοδέψου, βυρσοδέψου. Ῥινοὶ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες, ὅτι ἐκ βοείων βυρσῶν εἰσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων δέρματα. Ῥινόκερως, τὸ τετράπουν θηρίον. ἢ ποιὸς ὄρνις ἐν αἰθιοπίᾳ. Ῥινηλατεῖν, ἐπὶ τῆς ἀνιχνεύσεως τῶν κυνῶν. Ῥινὸς, θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς λέγεται, κατὰ τὰ ἀντίγραφα. Ῥινὸς τὸ δέρμα, ἀπὸ τῆς ῥίνης, ὅ ἐστιν εἶδος ἰχθύος. ἢ παρὰ τὸ ῥίον τὸ ἀκρωτήριον, ὁ δὲ μιλήσιος ὦρος λέγει ὅτι ῥινὸς λέγεται, ὅτι δι' αὐτοῦ ῥέουσιν οἱ ἱδρῶτες. Ῥινόσιμος, τὴν κόμην ἀνάδετος, ἢ τὴν ῥῖνα σιμὸς καὶ πατζός. Ῥινότορος, σημαίνει τὸν διακόπτοντα, καὶ τιτρώσκοντα τοὺς ῥινούς, ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες. Ῥινοτηρία, μέρος τι τῆς νεώς. Ῥινοπύλη, μισθωτὰ πύλη. Ῥινοτόμος, ὁ τὰ δέρματα τέμνων. Ῥινοτόρος ἄρης, ὡς ἄν τις εἴποι βυρσοτόμος κατὰ τοὺς παλαιούς. ἀπὸ γάρ φασιν ἀσπίδας διαπερῶν αὐτὸς, εἶτα σώματος ἀφικέσθαι. ἢ ὅτι ῥινὸν ὑπὸ χθονὸς προτέρου τέμνει τῶν τιτρωσκομένων, εἶτα τοῦ βάθους ἀφικνεῖται. δῆλον δὲ ὅτι ταλαύρινος αὐτὸς ὢν ὁ ἄρης. τουτέστι ταλαύρινον ἔχων. Ῥινοχόος, χόνη. Ῥινοφορῆτας, συμβήκας. Ῥινώτερος, ὅμοιον. Ῥινῶ, παλαιῶ. ὡς τὸ ἐρρίνωσε ὁ σῖτος. ῥινῶ, τὸ μετὰ τῶν ῥινῶν τέμνω. Ῥῖξαι, αἱ θέσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ πάντων τῶν φυτῶν. Ῥιξικάζεται, ῥικάζεται στρεβεῖται. Ῥίον ἐστὶν ὄρος ἢ τὸ ἀκρωτήριον. τὸ δὲ ῥίον μνημεῖον. Ῥίπαια ὄρη σκυθικά. ὅθεν βορρᾶς ὁ ἄνεμος πνεῖ. Ῥίπες, σημαίνει τὰ κατασκευασμένα πλέγματα ἐκ τῆς ἰτέας, ἢ ψίαθοι. ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι ἐν παντί. καὶ ῥιπίζω, πρίσμα τό ἐστιν ἐκ λυγῶν. Ῥίπαι, καὶ στρατεία βαρβαρικῇ λέγονται, πρὸς διαστολὴν τῆς ῥιπῆς, ὃ δηλοῖ τὴν ὁρμὴν τῆς στρατιᾶς τοῦ λαοῦ. τάχα δὲ καὶ πληθυντικῶς λέγεται ῥίπαι, ἐὰν ὁ στράβων περὶ ταύτης λέγῃ ὅτι ῥίπαι οὐκ ἀκούεται. τὴν δὲ χώραν, ῥιπίδα καλοῦσιν. τὸ ἐθνικὸν ταύτης ῥιπαῖος. τὰς δὲ στρατίας ὅτι ἀπὸ ῥιπίδος οὕτω καλοῦνται, στρατιεὺς ὁ πολίτης. καὶ στρατιάτης στράτη μέν τοι πόλις ἀκαρνανίας. ὁ πολίτης στρατιάτης καὶ στράτιος. Ῥίπη, πόλις ἢ ῥίπαια ὄρη. Ῥιπαὶ, φορὰ ὁρμῇ κίνησις παρὰ τὸ ῥίπτω. ῥιπὴ ἡ ῥιπτομένη. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ ῥίπτεσθαι τῆς βίας τῶν σωμάτων. Ῥιπίδιον

ῥηγίνους ἔλεγον. Ῥῆγλαι, σίδηρα οἷς ῥάπτουσιν. Ῥῆγμα, πᾶσα διαίρεσις μάλιστα τραύματος· οὐλή· σπάραγμα. Ῥήγματα, σχίσματα. Ῥηγμὶν, ὁ αἰγιαλὸς, ᾧ τὰ κύματα προσρήσσονται· ὥς πού φησιν ὁ ποιητὴς, χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει. Ῥηγμὶν, καὶ δὶν, τρισυλλαβά· αἰγιαλὸς, κυρίως λέγεται δὲ ῥηγμὶν, διὰ τὸ ῥήγνυσθαι ἐν αὐτῷ τὰ κύματα. Ῥηγμῖνα τῆς θαλάσσης καλεῖ Ὅμηρος, διότι καὶ ἐν αὐτοῖς ἐν τῷ αἰγιαλῷ κύματα ῥήγνυνται, ὡς εἶναι καθόλου. Ῥηγμῖνα, ἔνθα κύματα ῥήγνυνται, καὶ λέγει που ῥηγμῖνα ὁ ποιητὴς τὴν τῆς θαλάσσης ἐπιφάνειαν, ἥν φησι καὶ ὀρέα τῆς θαλάσσης· οὕτω καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ λέγει κόπτεσθαι ἁλὸς, ῥηγμῖνι βαθείης. Ῥήγνυμι, Ἀττικοί· Ἕλληνες δὲ, ῥηγνύω, καὶ ῥῆξον καὶ ῥηγνύμενον ἐκ τοῦ ῥήγνυμι. Ῥηγνύουσι, καὶ καταρράσσουσιν, ἀδιάφορα λέγεται. Ῥηγνύμενοι, περιρρησσόμενοι· φθειρόμενοι. Ῥήγνυσκε, τὰς αἰχμὰς, ὁ τραύματος οὐλή. Ῥήγνυται, διαιρεῖται· κατακόπτεται. Ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον, ἢ ὕφασμα· ὁ καὶ ἄλλοι ῥήγεα, τὰ χρώματα. καὶ ποιεῖν τὰ βαπτὰ, παρὰ τὸ ῥέζειν ὅ ἐστι βάπτειν, κατὰ τοὺς παλαιοὺς ... Ῥηγὼν, βοηθῶν. Ῥεῖα, ἡ ῥᾳδία· εὐχερῶς, μάλα ῥᾳδίως. Ῥηϊδίως, ῥᾳδίως· εὐκόλως. Ῥηΐδιον, ἀπὸ τοῦ ῥέα ῥᾴδιον, καὶ κατ' ἔκτασιν ῥηΐδιον Ἡσίοδος, ῥηΐδιον γάρ ἐστιν εἰπεῖν. Ῥηΐτερος, εὐχερέστερος. Ῥήϊστον, εὔκολον. Ῥηΐτερον πολεμίζειν, ἀντὶ τοῦ εὐπολεμητότερον. Ῥηΐτερος, εὐκολώτερος. Ῥηλαμὸς, ὁ ... Ῥῆμα, οὐ πάντως χωρὶς ὀνόματος λέγεται δηλοῦν ἔννοιαν, εἰ μὴ δὲ αὐτὸ πρὸς ἐνεργείαν ... ἀστράπτει· βροντᾷ· ... καταλαμβανόμενος γάρ ἐστιν ὁ λογισμὸς, τίς ἐστιν ὁ ἀστράπτων, καὶ οὐ ζητεῖ τοῦτο. καὶ πάλιν τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου, οὐ δύναται ἀπαρτίζειν χωρὶς ῥήματος. ὁ βαρῖνος ἐρχόμενος ἐνταῦθα ... χωρὶς ἀλλὰ ῥῆμα ... ἔξωθεν, οἷον ὁ ἄγγελος ἀγαθὸς ἀνήρ· λείπεται γὰρ ἔξωθεν τὸ ἐστί· ἢ τὸ, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης· λείπεται ἀφορῶσι. Ῥήματα τὰ μὲν μετὰ δοτικῆς συντασσόμενα, ἢ μετὰ ἑτέρας πτώσεως, ἢ μετὰ ἀπαρεμφάτου ἐνεστῶτος, ἢ τῶν ἄλλων καὶ διαλελυμένως ὡς μετὰ τὸ ... οὕτω συντάσσεται· οἷον πολεμῶ τῷ δεῖνι· καὶ εἰς πόλεμον ἦλθον τῷ δεῖνι· καὶ μάχομαι· καὶ εἰς μάχην ἔρχομαι· καὶ δεῖ φρονεῖν, καὶ δεῖ ἐστι φρονεῖν· εἰσὶ καί τινα αἰτιατικῇ συντασσόμενα· ἃ διαλελυμένως μετὰ δοτικῆς, οἷον ἐλπίζω ἀγαθὰ, καὶ ἐλπίδα ἔχω ἀγαθῶν· καὶ προσδοκῶ ἀγαθὰ, ἢ προσδοκίαν ἔχω ἀγαθῶν. Ῥήματα ἀπρόσωπα εἰώθαμεν ὀνομάζειν, ἅπερ ἐστὶ δεῖ· χρή· ἀπόχρη· πρέπει· προσήκει· ἐνδέχεται· δοκεῖ· συμφέρει· συμβαίνει· ἐπέρχεται· μέλει· μεταμέλει· ἔξεστι· καὶ μέτεστι. καὶ ὅτι τούτοις ἐστὶν ὅμοιος οὐ γὰρ πολὺς τούτων ὁ ἀριθμός. ταῦτα τὰ ῥήματα ἔχουσι μὲν χαρακτῆρα καὶ τύπον τρίτου προσώπου, ὄντα δὲ οὐδετέρως· τοῦτο δὲ πάσχουσιν, ὅτι μὴ δὲ πρῶτα ἢ δεύτερα ἔχει· ἐκεῖνοι γὰρ οὕτως ἢ ταῦτα τρίτην ἐνέφαινε προσώπων, ἃ καὶ ὅτι μηδετέρως ἐστὶ προσώπου, καὶ τοῦ οὐδετέρου μάθοις τὰ τρία προσώπα, ἅπερ δεῖ τὰ δεύτερα ἢ τὰ πρῶτα ἀμεταβάτως, εὐθεῖαι ἀεὶ συντάσσονται· τύπτω γὰρ ἐγὼ λέγω, καὶ τύπτεις σὺ, ἢ τύπτει ἐκεῖνος· τὸ δὲ ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἐκεῖνος· εὐθεῖα δή που· τούτων δὲ ἐπὶ οὐδετέρου εὐθεῖαν ἐμφαίνοντων δεῖ γάρ με χρήματα λέγομεν, οὔτε τοῦ μοῦ, οὔτε τοῦ χρήματα εὐθείας ὄντων· καὶ οὐδέ που δεῖ τις προσυπακουόμενον καὶ μὴ λεγόμενον αὖθις, καλῶς ζητεῖν ἂν ἐδύνω χρή· μὴ δὲ ἐν ταῦθα εὐθείας ἐμφαινομένης, καὶ οὐδέ που χρή τις. Ῥηναία, ἐστὶ νῆσος πλησίον Δήλου. Ῥῆνες, πρόβατα· ἡ εὐθεῖα ῥὴν ῥηνὸς, ῥῆνες. Ῥήνη, ποίμνη, ἢ πόλις. Ῥηνικὰς, ... πρὸ τοῦ ... Ῥῆνος, ὄνομα ποταμοῦ. Ῥῆξαι, διελεῖν, καταβαλεῖν, ἀπολῦσαι, ἀράξαι. Ῥηξάτω, ἀραξάτω. Ῥηξηνορία, ἡ ἐκ ῥώμης ἀνδρεία· καὶ ῥῆξις ἀνέρων, αἰθισθεῖσα(?)... Ῥηξίφλαιον, τὸ ῥῆσσον τὸν φλοιόν. Ῥηξήνωρ, ἑλληνικῶς ἔχει διὰ δύο γραφὰς συνθέσεως· εἴτε γάρ ἐστι ῥηξήνωρ ὁ ῥήσσων ἐν πολέμῳ συντεθεῖσαν τὸ φάλαγγας ἀνδρῶν· ῥηξήνωρ γὰρ τοῦτο ὁ ῥηγνύων φάλαγγας, εἴτε ῥηξήνωρ, ὁ ῥήσσων ἀνέρας. Ῥηξιφρονα, καταβαλόντα τὴν φρένα. Ῥηξίφλοιος, τὰ ῥήξαντα τὸν φλοιόν. Ῥησάμενος, διομολογησάμενος. Ῥήσας, ... τυπώσαντα. Ῥησείδιον, ἡ μεταφορὰ τῆς. Ῥήσεις, λόγοι· δόγματα, λόγοι· λέξεις· ψηφίσματα. Ῥησίαρχος, ὃς εἰρήσθω τὰ θέσφατα· ... τὴν ῥῆσιν εἴρηκεν, οὗ ὡς ἀσκληπιάδης ἐν ἕκτῳ τραγῳδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀληθείᾳ ... ... δὲ καὶ ἕτερος. Ῥησικῆς, ὁμιλίας. Ῥησίδιον, λεξίδιον. Ῥῆσις, ἡ τὸ ῥῆμα, καὶ τὸ εἰρηκέναι· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν, ἐκ τοῦ ῥῶ τὸ λέγω γίνεται. Ῥησκόμενον, λεγόμενον. Ῥῆσος, Ὅμηρος μὲν ἠϊονέως ἱστορεῖ· οἱ νεώτεροι δὲ, Στρύμονος τοῦ κατὰ Θρᾴκην φασὶ ποταμοῦ καὶ Εὐτέρπης, μούσης υἱόν· λέγουσι δὲ καὶ χρησμὸν αὐτῷ ἀποκεῖσθαι, εἴ γε ἐν Τροίᾳ βοτάνης φάγοιεν οἱ ἵπποι αὐτοῦ· καὶ τοῦ ἐκεῖσε πίοιεν ὕδατος, ἀπρόσμαχον αὐτὸν ἔσεσθαι· Πίνδαρος δέ πού φησιν ἱστορῶν, ὅτι μίαν ἡμέραν πολεμήσας μεγάλα κακὰ ἐνεδείξατο τοῖς Ἀχαιοῖς· τὰ δὲ πλεῖστα συλλογιστικῶς ... τὸν ῥῆσον εἶναι ... κἀκεῖνο ἱστέον, ὡς ὁ μῦθος οὐ μόνον τὴν Εὐτέρπην μοῦσαν Εὐτέρπην μητέρα ..., ἀλλὰ καὶ ἑτέρας· Καλλιόπης μὲν γὰρ ὁ Κλειοῦς Ὀρφεὺς· Λίνος δὲ, Τερψιχόρης Θαλείας, παλαίσματος ἐρατοῦς, Θάμυρις Μελπομένης, καὶ Ἀχιλλέως, Σειρῆνες· Πολυμνίας, Τριπτόλεμος. Ῥῆσος, ποταμὸς Τρῳάδος. Ῥήσσει, τέμνει· σχίζει· τύπτει· κροτεῖ. Ῥήσσοντες, ... ἐν τῷ ... τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ σφοδρότερον τὴν γῆν ποσὶ παίοντες· ὅ δὴ ἐν αὐτῷ ἐν Ὀδυσσείᾳ, αἰκεῖον ὀρχηστικὸς κατὰ τὸ, πέπληγον χορὸν ἢ παῖσαι ... ὁ ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται. Ῥῆσσον, τὸ ῥήγνυε, ὁ λέγεται ... φωνῆς, ἢ ... ἱματίου ἢ τοιούτου, ὅταν διασπᾷ τις αὐτά. Ῥήτρα, διδάσκαλοι. Ῥητὴν, τὴν ὡρισμένην ἡμέραν τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν σημαίνει. Ῥητὰ ἀφίστε, ἡ κακίστη συμφωνία. Ῥητὸν, κύριον· καὶ τὸ τῆς ... ὑγρόν. Ῥητοί, οἱ ἔνδοξοι παξάμενοι. Ῥητὸν, τὸ ἐπαπειλούμενον, ὃ ἄν τις τάξηται· καὶ ῥησάμενοι, ταξάμενοι. Ῥῆτρες, λέγεται οὐχ αἱ ... γέροι μόνον. Ῥητορικὴ γραφή· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην, ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ, καλεῖσθαι· ἢ γὰρ ῥήτορος γράψαντός τι, ἢ εἰπόντος, ἢ πράξαντος ... ὥσπερ λέγεται πρυτανικὰ, ἃ κατὰ πρυτάνεις· καὶ ... ἃ κατὰ ... ἴσως δὲ κατὰ τοῦτο, καὶ ῥητορικαί τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται· ὡς ... ἐν τῷ κατὰ πρυτανείων, Ἀντιφῶντος ... Ῥητορικὴ τέχνη, ἡ πειθοῦς δημιουργὸς· ... ... καὶ ἄδικα μετὰ λόγου ἢ ἐμπειρίας, ἢ δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου, ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν, ἢ τὸ ... κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον. Ῥητὸς μισθὸς, ὁ ὡρισμένος· ὅθεν καὶ ῥητοὶ, αἱ ὡρισμέναι ... ὡρισμένος.

καὶ ποιήματα ἐκαλοῦντο ὡς μέρη· ποίησις μὲν γὰρ ἡ ὅλη βίβλος, ποίημα δὲ [illegible] γράμμα· [illegible] ῥαψῳδία [illegible] καὶ τὰ λοιπά· οἱ δὲ [illegible] τῶν παλαιῶν [illegible] ὁμηρικὴν ποίησιν ῥαψῳδίας λέγουσι· καὶ ῥαψῳδοὺς [illegible] ῥαβδῳδοὺς διὰ τὴν [illegible] ῥάβδου· διὰ δὲ τὴν [illegible] καὶ στιχῳδούς· [illegible] ἀλλὰ καὶ ἀρνῳδούς, [illegible] ὁμηρικὰ καὶ νικῶντες· [illegible] λαμβάνοντες [illegible] ἀπὸ ῥάβδου, ἀλλ' ἐκ τοῦ [illegible] τοὺς ῥαψῳδοὺς λέγεσθαι· [illegible] γὰρ τοὺς ῥαψῳδούς [illegible] αὐτοὺς λέξει. Ῥαψῳδοί, [illegible] Ῥαψῳδήματα, [illegible] φλυαρίαι. Ῥαψῳδός, [illegible] καὶ οἱ τὰ ὁμήρου ᾄδοντες [illegible] ῥαψῳδοὶ καλοῦνται. Ῥᾶον, [illegible] ῥᾶον καὶ τὸ ῥᾶον [illegible] λαμβάνεται [illegible] ῥᾷον [illegible] ῥᾷστον [illegible] ῥᾷστος [illegible] γράφεται καὶ ῥᾷος καὶ ῥᾷστος.

ΤΟ Ρ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

[illegible] ῥᾳδίως εὐχερῶς. Ῥέας πόρος, [illegible] τὸν ἀδριακὸν κόλπον, [illegible] ὁ βόσπορος. Ῥέα, ἡ γυνὴ τοῦ κρόνου· καὶ ῥεῖα εὐκόλως· καὶ ῥεῖα. Ῥεάτης, ποταμός. Ῥεβίκκα, κύριον, καὶ ἑρμηνεύεται [illegible]. Ῥεγάς, αἱ βαφεῖς. Ῥεγεωτάριος, [illegible]. Ῥέγματα, τὰ βάμματα. Ῥέγξις, καὶ ῥέγκος ὄνομα [illegible] ῥέγκειν [illegible]. Ῥέγος, τὸ βάμμα [illegible] ῥέγος. Ῥέγχω, [illegible] ῥέγκουσιν [illegible] βαθέως [illegible]. Ῥέδω, [illegible]. Ῥέδαι, [illegible]. Ῥέδιον, ἁρμάτιον. Ῥέε δ' αἵματι γαῖα, [illegible] αἷμα ἔρρεεν ἐν τῇ γῇ. Ῥέεν αὐδή, [illegible] τοῦ λόγου [illegible] ὡς ῥεῦμα, [illegible]. Ῥέεθρον, [illegible] ῥεῖθρον. Ῥέει, ῥέει, [illegible] ἰακὰ [illegible] λέγει [illegible]. Ῥέζει, πράττει, θύει· ῥέζω, πράξω· ῥέξομαι, [illegible]. Ῥέζων, [illegible] τὸ χοῦν [illegible] μέλαιναν [illegible]. Ῥέζουσι, [illegible]. Ῥέζω, σημαίνει τρία· τὸ πράττω, τὸ θύω, καὶ τὸ τῇ χειρὶ [illegible] ὡς τὸ χειρί τί μιν κατέρεξε. Ῥέθεα, [illegible] μέλη φασὶν αἰολεῖς δὲ [illegible] κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ πρόσωπον ῥέθος καλεῖν [illegible] ῥέθος [illegible] ψυχὴ [illegible] ῥεθέων [illegible] φασιν ἡ ψυχὴ [illegible] σῶμα [illegible] ῥέθος [illegible] πρόσωπον [illegible]. Ῥέθη, κυρίως τὰ πρόσωπα [illegible] πάντα τὰ μέλη [illegible] τὰ πρόσωπα. Ῥέα ζώοντες, [illegible]. Ῥέα [illegible] ῥεῖα [illegible]. Ῥέια, [illegible]. Ῥεῖα, εὐχερῶς. Ῥεῖθρον, [illegible] ῥεῖθρον, [illegible] τὸ ὕδωρ. Ῥεῖθρον, [illegible] ἰθάκῃ λιμὴν [illegible]. Ῥειτοί, [illegible]. Ῥεῖτος, [illegible]. Ῥεῖτοι, [illegible] ἄστυ [illegible]. Ῥεκός, [illegible]. Ῥέκτης, [illegible]. Ῥεκτῶν, [illegible]. Ῥέμβασμός, [illegible]. Ῥέμβεται, [illegible] ῥέμβεσθαι [illegible]. Ῥεμβόνας, [illegible]. Ῥεμβός, [illegible]. Ῥεμβώνα, ῥέμβεσθαι. Ῥέμφος, τὸ στόμα [illegible]. Ῥένδα, [illegible]. Ῥέξαι, [illegible] θῦσαι. Ῥέξας, [illegible] τὸ θύω [illegible] σημαίνει δὲ τρία· τὸ πράττω, ὡς [illegible] τὸ θύω, [illegible] καὶ τὸ τῇ χειρὶ [illegible] ὡς τὸ χειρί τί μιν κατέρεξε. Ῥέον, [illegible]. Ῥέοντος, [illegible]. Ῥεός, [illegible]. Ῥέπον, [illegible]. Ῥέπει, [illegible]. Ῥέπεσθαι [illegible]. Ῥέπει πρὸς τὴν [illegible] ἀριστοφάνης [illegible]. Ῥερυπωμένα, [illegible]. Ῥέσω, ἰδίωκε. Ῥέσμα, [illegible]. Ῥέσσαντα, [illegible]. Ῥεσταλέον, [illegible]. Ῥέστοί, [illegible]. Ῥέσφα, [illegible]. Ῥέτρα, [illegible]. Ῥέτριον, [illegible]. Ῥεῦμα [illegible] τελευτᾷ. Ῥεῦσας, [illegible]. Ῥεύω, [illegible] ῥεῖ [illegible] ῥέει, ὁμοίως καὶ τὸ πλέω, καὶ τὸ χέω. Ῥεῦνος, [illegible].

Ῥήβας, ποταμὸς βιθυνίας [illegible] ποταμοῦ. Ῥήγια, [illegible]. Ῥηγεῖς γὰρ οἱ βαφεῖς. Ῥηγεύς, ὁ βαφεύς. Ῥήγμασι, σχίσμασι [illegible]. Ῥηγίας, ποταμός. Ῥήγιον, πόλις σικελίας [illegible]. Ῥηγίνος [illegible].

Ῥαμφαίνω, ῥαγχυδέω. Ῥαμφὴ, κοπὶς μάχαιρα ἢ τὸ τοῦ ὀρνέου ῥύγχος. Ῥαμφηστὴ, ἰχθύς ποιά. Ῥαμφίς, ποιὸς ἰχθύς. Ῥαμφὸν, καμπύλον βλαισόν. Ῥάμφος, ὀρνέου τὸ χεῖλος ὥσπερ τοῦ συὸς ῥύγχος. Ῥάσα, αὔρα· ῥωμαῖοι δὲ βάτραχον. Ῥασίδες, κυρίως αἱ ἀπὸ κεραμοῦ ἢ τοιούτων τινὸς καθερχόμεναι. Ῥασὶς, σταλαγμός. Ῥασθῆναι, πλανᾶσθαι. Ῥαστίζειν, σκώπτειν. Ῥαστάζω, ἐκ τοῦ ῥαίνω ῥαίζω καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ ῥαστάζω. Ῥασφὴ, ποικίλον. Ῥαὶ, ῥαῖα ἡ τῆς σταφυλῆς, ἣν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν. Ῥᾶον, εὔκολον εὐχερές κοῦφον. Ῥᾴστος ἢ ῥᾷος, εὔκολος. Ῥᾴστερον, μὴ λέγε· δίφθογγον γὰρ συγκριτικοῦ οὐκ ἔστι. Ῥαπάτην, κάλαμον ᾧ τινὲς ἀντὶ αὐλοῦ χρῶνται. Ῥαπίζω, παίω. Ῥαπίδα λέγει ἀριστοφάνης, τὴν φυσητῆρα. Ῥαπίδες, ῥαφίδες· ἐνδύματα ποικίλα. Ῥαπιδοποιὸν, τὸν ποικιλτὴν, ἢ τὸν τὰς ῥαπίδας ποιοῦντα. Ῥαπίζει, σκώπτει ἀλοᾷ· παίζει μαστίζει τύπτει. Ῥαπὶς, ῥάβδος· ἀφ' ἧς ὁ ἑρμῆς, χρυσόρραπις. Ῥαπίσαι, τὸ πατάξαι γνάθον ἁπλώσῃ χειρί. Ῥάπτω, φάραγγες· χαράδραι· γέφυραι. Ῥάπτειν, μηχανᾶσθαι· κατασκευάζειν. Ῥάπτειν φόνον, κυρίως μὲν χρώμενον κατέξυνον δὲ ἐν λόγῳ πεζῷ. Ῥαπτὸν ἀεικέλιον περιβαλλόμενος ἐν ὀδυσσείας υ, ὑφ' οὗ ἀνακρίνεσθαι ἴνα δηλοῖ τὸ ἀεικελίως ῥαπτὸν, τοιοῦτον ἐν ἰλιάδι· οἷον ἀγήνορα, τὸν ῥώτα λωβητήρ. Ῥάπτου ὀνόματα καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν, ἀκέστρα ἀττικοὶ ῥάπτας, κατὰ τὸ τῆς ποιητικὸν ἀκέστρα, ἡ κοινῶς βελόνη· τὸ δὲ ῥαφὶς, ἀδόκιμον· βελονοπώλης, ὀξύβαφος. βέσται γὰρ παρὰ ῥωμαίοις, τὰ ἱμάτια καὶ βεστιάριον, ἐν ᾧ τὰ βασιλικὰ ἱμάτια φυλάσσεται. Ῥάπτω, ἀκοῦμαι· ἐπὶ ῥαπτοῦ μέντοι καὶ ἔρραμμαι, ἀλλὰ τὸ ἔρραφα, ὡς χρήσεται ἀριστοφάνης· ἢ νεωστὶ ἔπτεν, ἢ ἄχυρα προσιεῖν. Ῥάριον, παιδίον. Ῥάρος, τὸ βρέφος· οἱ δὲ, ὄνομα τόπου· οἱ δὲ, τὴν γαστέρα· καὶ ἔκτρωμα· ῥάρος, ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὄνομα τοῦ τριπτολέμου πατρός. Ῥάσσατε, ἀντὶ τοῦ ῥαίνετε ... ὡς μὲν λιθοσπόρον ... τῆς ... ὄνομα δὲ τοῦ ῥάσσατε, ῥάζω ... ὁμοίως τῷ ἀνομάσθαι, καὶ τοῖς τοιούτοις ὡς γὰρ βῶ βάζω, οὕτω καὶ ῥῶ ῥάζω, ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου, καὶ ῥαίνειν γίνεται ... ἐκ δ' ὁ ... καὶ τὸ ... τοῦ ... ὁ φαληρεὺς ... λα ... μυρίον ... ἀρχαῖον φασιν ... ἐκ τοῦ ... καὶ ... πυρὸς φλέξον ... καὶ ... ἐκ δὲ τοῦ ῥάζειν, γίνεται ὄνομα ὁ ... ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ... ἐκ τοῦ ῥῶ καὶ ... καὶ δηλοῖ τὸ ... ἀφ' οὗ καὶ ... ὀρνέων, καὶ ... μεταφορικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ... Ῥᾶστα, εὐχερῶς· εὔκολα. Ῥαστάζει, ... Ῥαστονεύεται, ῥαθυμεῖ· ἀμελεῖ· καταφρονεῖ. Ῥᾷστον, τὸ εὐκολώτατον, ἐξ οὗ καὶ ῥᾳστώνη, ἡ ἄνεσις· ... ῥᾷστον, ... ῥᾷστον διελθεῖν, καὶ ... εἰς ἕλληνας. Ῥᾳστώνη, ἡ ῥᾳθυμία· ὅθεν καὶ τὸ ... ἀντὶ τοῦ ῥᾳθυμος· καὶ ῥᾳστώνη καὶ ἡ ... ῥᾳστώνη καὶ εὐκολία. Ῥᾳστώνη, ἡ εὐκολία, καὶ ἡ ἀμέλεια· καὶ ἡ ἄνεσις καὶ ἡ ἡδονή. Ῥαστὴρ, σφαιστήρ. Ῥάσφιν, τὸ ἐπιπλεῖς ... ἐλλεῖψει τοῦ α. Ῥαταμιγίες, ποιητικῶς λιθάσι σταγόνες, ... πρὸς τὸ ῥαθαμίζειν· καὶ τοιοῦτον μὲν αἱ ῥαθάμιγγες, ὧν ἴσον ῥῆμα τὸ ῥαθαμίζειν ... πρὸς τὸ ... ἐκεῖνο γὰρ οὐκ ... ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται· ἔστι γὰρ φασὶ σκινθαρίζειν μὲν τὸ τῷ μέσῳ δακτύλῳ παίειν μυκτῆρα τινός. Ῥαπίσαι, τρῶσαι. Ῥαύζει, πρεσβεύει. Ῥαπχάνειν, καθεύδειν. Ῥαῦλον, ἄγραυλον· ἄγροικον. Ῥαφαίτης ἐστὶν ... ὁ τοῖς εἰσελθοῦσιν εἰς τὴν γῆν τῆς εὐαγγελίας πάλιν ἐξελθεῖν βιαζόμενος. Ῥαφανίδα λέγουσιν ἀττικοί· ἡμεῖς δὲ ῥάφανον· πάλιν δὲ ῥάφανον ... κράμβην· εἴρηται δὲ ῥαφανὶς, παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι· λόγος γὰρ, ... Ῥαφανιδωθῆ, οὕτω τοὺς μοιχοὺς ἐκόλαζον ῥαφανῖδας λαμβάνοντες, καθίεσαν εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων, καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς, τέφραν θερμὴν ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. Ῥάφανος, κράμβη. Ῥαφανουργὰ, ... Ῥαφάσσει, ... Ῥαφὶς, ἡ βελόνη, καὶ ὄνομα ἰχθύος. Ῥαφὶς, ὑπόδημα· ... καὶ ἄγριον λάχανον λαμψάνη· καὶ ἡ ῥάβδος. Ῥαφίς, ... τῶν κεντηρίων ... ἐκ τῶν τοιούτων ... τοῦ λίνου διαιρέσει, ... τοῦ ... Ῥάφαι, ... Ῥαχάδης, ... Ῥαχὰ, χωρίον ... καὶ ... διὰ τὸ ψόφον ... Ῥαχετρον, ῥαχὶς, ὡς ... καὶ πλάτα· οἱ δὲ τὴν ῥάχιν τοῦ ἱερείου. Ῥαχὴλ, κύριον· ἑρμηνεύεται ἀμνὰς ἢ ποιμαίνουσα. Ῥαχέτης, ... Ῥαχίας, τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ πέτρας· ἢ ῥαχία ... Ῥαχίζειν, παίειν τὸ ἱερεῖον ἢ τὸ δικαίως καὶ ῥαδίως ... Ῥαχίζειν, διακόπτειν· διὰ τὸ τὴν ... καὶ μεγάλην διακοπὴν ... τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. Ῥάχις, ... Ῥάχις ὁ μὲν ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ ῥήξις εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων· οἱ δέ τινες, τράχις διὰ τὴν τραχύτητα τῶν ... Ῥαχὶς, ἄκρα ὀσφύς· ἢ ἄκανθα τοῦ νώτου. Ῥαχιστὴς, ... ἀλαζὼν· μεγαλουργός· μεγάλα κατεργῶν· μεγάλα ψευδόμενος. Ῥαχοὶ, χαράδρας· ... τὰ σκέλη τῶν ξύλων· ἄλλοι τὰς μυρικίνας ῥάβδους· ἔστι δὲ καὶ ἀκανθῶδες φυτὸν, ἀφ' οὗ τὸ περίφραγμα. Ῥάχος, ὁ σκόλοψ ὁ ἀκανθώδης καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, ἐπειδὰν ... ἐν τῷ ... τέμνεσθαι, καὶ ῥάγες ... Ῥαχὸς, ... δηλοῖ δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις ... καὶ ὁ φραγμὸς τῶν ... Ῥαψαι, ... Ῥαψῳδίαι, τὰ ποιήματα ἢ γράμματα, τῆς ποιήσεως ὁμήρου καλοῦνται, διὰ τὸ καθ' συνθήκην τεχνικὴν ῥάπτεσθαι οἷον τὴν ᾠδήν· καὶ φέρεται εἰς ... ἐν ... ὁ ... ἐν δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ ὅμηρος ἀοιδοὶ μέλπομεν ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδήν· ὅτι δὲ ... τὴν ῥάβδον ἡ ῥαψῳδία ... οἱονεὶ ῥαβδῳδία τὶς οὖσα, φασὶ τοῦτο καὶ οἱ παλαιοὶ, ἀκολουθοῦντες καλλιμάχῳ ... τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον, ὑφαινόμενον ... δὲ ἢ ῥάβδους οἱ κατέχοντες ... καὶ τὴν αἰτίαν, οἱ τῆς γραμματικῆς ... λέγουσι· καὶ οὕτω μὲν τὰ ὁμηρικὰ εἴκοσι τέσσαρα γράμματα, καὶ ῥαψῳδίαι ἐλέγοντο ... ὥς φασιν οἱ παλαιοί, καὶ ... αἱ δὲ αὐταὶ ῥαψῳδίαι

ῥᾷον, ῥάδιος διακεχρέσθαι τοῖς πράγμασιν ἐκ ταύτης, ἀντὶ τοῦ διαπλάσασθαι. Ῥαδιαί, ὑπόδημα ποιόν. αἱ δέ, σανδάλια.
Ῥαδιαιότερον, κοῦφον ἐλαφρότερον· παρὰ τὸ διαμάζεσθαι ῥᾷον, ἢ ἐκ τοῦ ῥέω, ῥεάδιον· ἐξ οὗ ῥάδιος. Ῥάδικα, ῥάβδον βακτηρίαν· ἐπειδὴ τὰ βοτὰ τούτῳ ἐλαύνεται. ἢ βάτος, ἀπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ βαίνειν νίκανδρος. Ῥαδινὰ ἱμάσθλη,
ἡ λεπτή, καὶ μακρά· καθὰ τοὺς παλαιούς· καὶ διὰ τοῦτο ἡ λιγυρά· δοκεῖ δὲ γίνεσθαι· ἢ πρὸς τὸ ῥᾳδίως δινεῖσθαι ὅτι κάμπτεσθαι διὰ λεπτότητα, ἢ πρὸς τὸ ποιεῖν τοὺς ἵππους ῥᾷον ἰέναι τῷ ἐπισπασμῷ τοῦ δ'. δῆλον δὲ καὶ ὅτι συγκέκοπται ἡ ἱμάσθλη. διὰ τὸ εὐφωνότερον· τὸ γὰρ ἐντελὲς ἱμαμάσθλη· ὡς οἷον εἰπεῖν, ἱμὰς ἱμάσθλη· τουτέστι λῶρος μεμαλαγμένος. Ῥαδινῆς, τρυφερῆς. ἀναφέρεται δέ, ἐπὶ πάχους ἔταξε τὸ ῥαδινόν· ῥαδινοῖς πόλοις. ἴβυκος δὲ ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βαστάζοντα κιόνων ῥαδινοῖς, ἀμειγεῖθεν λέγει· στοιχεῖον, ἐπὶ τοῦ ἄστρου. ῥαδινοὺς δ' ἐπιμαρυνάκοντας. Ῥάδιον, τὸ εὔκολον· ῥᾷον τὸ εὐκολώτερον· ῥᾷστον τὸ εὐκολώτατον· ῥάδιος, ὁ εὔκολος· καὶ ὁ κοῦφος· ἢ ἀφελής· καὶ ῥάδιος· ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἀφελῶς· ἀπομαθέτης· ἐδόκει γὰρ λέγειν ῥᾳδίως ἐσπουδασμένος, ἀντὶ τοῦ κούφως καὶ εὐήθως. Ῥαδιουργεῖν, σημαίνει τὸ μετὰ πανουργίας τι διαπράττεσθαι. Ῥαδιουργία, ἡ εὔκολος δρᾶσις καὶ ἡ πονηρία· ἢ ἡ πλαστογραφία, ἢ ἡ δολιότης· καὶ ἡ θρασύτης καὶ ἡ εὐκολία. λέγεται δέ, κυρίως ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως πάντα ἐργαζομένων κατεχρήσατο δὲ τῇ λέξει ἐπὶ τῆς πονηρίας ὁ φιλόστρατος. Ἰάσονι ἐν ἤθει τοῦ ἐπὶ τῆς πανουργίας, καὶ τοῦ πανούργου· ἔστι γὰρ πανοῦργος κυρίως μέν, ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων· ἤγουν ὁ δραστήριος, καὶ ἐνεργής· κατεχρήσαντο δὲ τῇ λέξει οἱ παλαιοί, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν κακοῖς τολμηροῦ, καὶ ἔργοις ἐπιβούλου.
Ῥᾳδίως, εὐκόλως· εὐχερῶς. Ῥᾳδίως, καλῶς· ποιητικῶς δὲ ῥεῖα· ἢ ῥηϊδίως. Ῥάζειν, καὶ ῥαΐζειν κυρίως τὸ ὑλακτεῖν· μετήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς ἐπιφαινομένους καὶ σκυλολογοῦντας· φέρεται ἐν τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ. Ῥάθαγος, τάραχος· ἢ χος· θόρυβος· ψόφος. Ῥαθαίνεται, ῥαίνεται· βρέχεται. Ῥαθάμιγγες, σταγόνες· ῥανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. Ῥαθάμη, ῥᾳστώνη· ῥᾳθυμία. Ῥαθαμίζεσθαι, ῥαίνεσθαι. Ῥαθαπυγίζειν, τὸ πλατεῖ τῷ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν· ἴσως δὲ καὶ τὸ τὴν πυγὴν ἀλγεῖσθαι τοιοῦτον δηλοῖ, κείμενον παρὰ τῷ κωμικῷ· εἰ καὶ ἄλλως ὡς γυμνάσματος εἶδός τι ἐκεῖτο αὐτὸ παραλαλεῖ· τοιοῦτον δὲ παρ' ὁμήρῳ, τὸ λὰξ ἐν στήθεσι, ἰσχίῳ· βλέπε ἐκεῖ λὰξ ἐν στήθεσι· σημαίνει καὶ τὸ σιμοῦν τῷ ποδὶ τὸν γλουτὸν παίειν· οὗ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν τῷ τῆς πρεσβείας ἀπελαύνοντες ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων· καὶ ῥαθαπυγίζειν, τὸ ῥόθον ἔτι ἔχον ποιεῖν ἐν τῇ πυγῇ· καὶ ῥοθοπυγισμός, τὸ αὐτὸ καὶ ῥαθαπυγίζων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. τὸ πυγῇ ῥόθον ποιεῖν· τουτέστι, πυγὴν τῇ χειρὶ παίειν· ἢ τῷ ποδὶ τύπτειν ἄλλως· λάθρα τύπτειν, κατὰ τῆς πυγῆς τῇ πλατείᾳ χειρί, καὶ πλατεῖ τῷ ποδί, τῇ πυγῇ ῥόθον ποιεῖν. Ῥαθασσόμενοι, ῥαινόμενοι τῷ ῥαίνεσθαι. Ῥαθυμία, ἡ ἀμέλεια· ἡ ῥᾳστώνη. Ῥάθυμος, ὁ ἀπαιτητικός, πρὸς τὸ ῥέζειν τὸν θυμόν, ἢ πρὸς τὸ ῥᾷον θυμοῦσθαι· ἢ ὁ μὴ πρακτικός, ἀλλ' ἔκλυτος· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηται τῇ λέξει. Ῥαθυμῶ, ἀναπαύομαι· ὑπτιάζω. Ῥαθυμῶ ἐγώ, καὶ καταραθυμῶ, ἔτι ῥαθυμεῖν ποιῶ· καὶ ἀφίημι· φιλόστρατος ἐν εἰκόσιν· ἔοικε τοῦτο διαφυγεῖν τὴν χεῖρα καταραθυμοῦντος. ῥαθυμεῖν, τὸ ἀργεῖν· ἢ καὶ τρυφᾶν· ἢ τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν. Ῥαιῶδημα, ψεῦσμα. Ῥαΐ, ῥᾷστον· ῥάδιος. Ῥαιβίας, αἰζήιος· δῆμος. Ῥαίαν, ὑγείαν. Ῥαιβοειδῆ, καμπύλον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ῥαιβός, ὁ διεστραμμένος· ὁ πλάγιος· παρὰ τὸ ῥᾷον βαίνειν κατὰ ἀντίφρασιν· ἢ παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, καὶ τὸ βαίνω, ῥαιβός· ὃν καλοῦσιν οἱ πολλοί, σκελλόν, καὶ διεστραμμένον. Ῥαιβώσας, κάμψας. Ῥαιδοῦται, σκυτάζει. Ῥαιδήλες, ἐμφανές. Ῥαίδειον, τὸ φορεῖον καὶ ῥαῖδιν, ἅρμα σκεπαστόν. Ῥαίδια, σανδάλια· αἱ δέ, ὑποδήματα γυναικεῖα. Ῥαίδης, ὄνομα θηρίου. Ῥαίεται, φθείρεται. Ῥαικανικεῖς, στρεβλοκέρατοι. Ῥαίκηρος, χαλεπός. Ῥαικός, ῥωμαῖος· ἐπίχαρμος· φιλεῖ εἶναι γραικὸς ἀποβολῇ τοῦ γ· ῥαικός. Ῥαίνει, μιλτοῖ. Ῥαίνοντο, ἐκβάλλοντο· κατεγράφοντο. Ῥαιξία, τὸ πρὸς ἴδιος ἰατροῦ ἐν τῇ ῥαντίνας. Ῥαῖον, συγχωρητικόν· ἢ ἕτερον. Ῥαισάζει, τονεῖ ἀθεῖ. Ῥαίσας, τῆς νόσου λέγει, μὴ κουφισθείς. Ῥαΐσαι, τὸ ἐκ νόσου ἀνασφῆλαι, καὶ ἀναρρωσθῆναι. Ῥαίσας, ἀντὶ τοῦ κουφισμὸν σχών, τῆς νόσου οὕτω δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. Ῥαιστῆρα, θηλυκῶς σφαιρικὸν λεγόμενος, σφῦραν μεγάλην· οὐλεπουργόν, ἀλλ' οἷαν δὲ ἐλαύνειν τὰ χαλκώματα· ἰωνικῶς δὲ εἴρηται ὁ ῥαιστήρ· οὕτω καὶ ὁ σοφοκλῆς· συντρίψαι ἔχειν φασί. Ῥαιστεῖσα, διαφθαρεῖσα. Ῥαιστόν, ὑπόθετικόν· φθαρτόν. Ῥαίστωρ, κρατήρ. Ῥαῖον, βέλτιον ἔχει. Ῥαιφάσσει, ἀγάλλει. Ῥαίω, φθείρω. Ῥακᾶ, ἀντὶ τοῦ σοῦ ἑρμηνεύεται τῇ σύρων γλώττῃ· τινὲς δὲ τὸ ἑβραῖον φωνῇ, κατάπτυστον ἑρμηνεύουσι. Ῥακιάζει, ἱμάτια ξηραίνει. Ῥάκελος, σκληρός. Ῥάκη, ἀποσκορακίσματα· καὶ ἀποστάσματα· ἱμάτια. Ῥάκια, ἐνδεδυμένος, ἤγουν διερρωγότα ἱμάτια. Ῥακκά, κενός. Ῥακίδες, ὀρόδαμνα· κλάδοι. Ῥακκίζειν, τὸ διαιρεῖν τὰ μέλη τῆς ῥάχεως· ἢ παίειν.
Ῥακκίζων, ὁ διακόπτων. Ῥακιοσυρραπτάδης, ὁ τὰ ῥάκη συρράπτων. Ῥακλεός, σκληρός. Ῥάκος, ἀπὸ τοῦ ῥήσσω ῥάξω, ἔρρηχα· παρακείμενος, τὰ ῥάκεα γίνεται τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν· καὶ ὅτι τὸ ῥάκος βράκος φασὶν οἱ αἰολεῖς· χρῆσις δὲ τοιαύτη παρὰ σαπφοῖ, ἐν τῷ τῆς δ' ἀγριότης θέλγει νόον, ἐπὶ στρωμάτων τὰ βράκεα ἕλκει, ἐπὶ τῶν σφυρῶν· ἤγουν τοῖα γυνὴ χορητικὴ ἐξεστιδμένη, ἀγροικιότερον ἐφέλκεται ἐρεωτῶν· ὁ ῥάκος, τὸ διερρωγὸς ἱμάτιον, ἀπὸ τοῦ ῥῆσαι· τρίβων δέ, τὸ ἀποβεβληκὸς τὰς κροκύδας· ἤγουν κρόκας, ὃ καὶ στιμίζονοι ἰδιῶται φασί· καὶ ἔστι τοῦτο μὲν ἀρχὴ ἢ ἐκ τοῦ τρίβω τρίβων, παρώνυμον, ὁ τρίβων· οὗ ὑποκοριστικὸν τὸ τριβώνιον. Ῥακτηρίοις, κέντροισιν, ἀντὶ τοῦ παίει καὶ παίει· διὰ τὸ ῥάπτεσθαι· καὶ ἐν φιλοκτήτῃ τοῦ ἐν τροίᾳ μέλη βοᾷ ἄσκοδα· καὶ ῥακτήρια· ἀντὶ τοῦ ψοφώδη· καὶ θορυβώδη· καὶ ῥακτήρια, τὰ τύμπανα. Ῥακτήριον, ὀρχιστής τις. Ῥάχοι, φάραγγες· πέτραι· χαράδραι. Ῥακτός, λόφος. Ῥακτρία, τὰ ῥαβδία· ἐν αἷς τοὺς καρπούς ἀποπράσσουσι. Ῥαχίζειν, τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως· ἤγουν διακόπτειν. Ῥάμματα, βοστρύχια· σταφυλίς· μακεδόνες. Ῥαμάς, ὁ ὕψιστος θεός. Ῥαμά, ὑψηλή. Ῥαμβάς, ὁ δήμιος. Ῥαμνουσίας, ἀκλιάς· δῆμος ἐν τῇ ἀττικῇ· ὅπου νέμεσις τιμᾶται. Ῥαμνουσίας νέμεσιν· ἱδρύσατο ὅτι, ἐν ῥαμνοῦντι νεμέσεως ἵδρυται ἄγαλμα δεκάπηχυ ὁλόλιθον· ἔργον φειδίου· ἔχει ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον. Ῥάμνος, πᾶσα ἄκανθα· κυρίως δέ, ἡ τῶν ῥόδων. Ῥαμνούσιος, κατάρατος. Ῥάμφα δ' ἔκτου, τὸ τοῦ κασσίου

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄·

ῥ

ῶ τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ῥεῖν· ὑγρὸν γάρ ἐστι καὶ εὐμάλακτον, καθὼς ἔλεγεν ἐν τοῖς μέτροις τὰ ἀμετάβολα. Ρ΄, διὰ τί λέγουσί τινες φωνῆεν καὶ σύμφωνον εἶναι; διὰ τὸ δύνασθαι αὐτὸ καὶ δασύνεσθαι καὶ ψιλοῦσθαι· καὶ ὅτι τὰ εἰς α λήγοντα καθαρὰ θηλυκὰ ἔχοντα τὸ α, εἰ μετὰ τοῦ ρ, τηρεῖ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γενικῆς· εἰ δὲ σύμφωνον ἔχουσι πρὸ τοῦ α, τρέπουσιν αὐτὸ εἰς η· οἷον δόξα δόξης· καὶ διὰ τοῦτο λέγομεν αὐτὸ μὴ εἶναι σύμφωνον, ἀλλὰ φωνῆεν· ἀλλὰ δῆλον ὅτι σύμφωνόν ἐστιν· ἐπεὶ πᾶν φωνῆεν καθ᾽ ἑαυτὸ φωνὴν ἀποτελεῖ· τὸ δὲ ῥ οὐ δύναται καθ᾽ ἑαυτὸ φωνὴν ἀποτελεῖν, δῆλον ὅτι οὐκ ἔστι φωνῆεν, ἀλλὰ σύμφωνον· καὶ ἄλλως· ὅτι οὐδέποτε ἐν μιᾷ συλλαβῇ τρία εὑρίσκονται φωνήεντα· ἐὰν οὖν εἴπωμεν τὸ ρ φωνῆεν εἶναι, εὑρεθήσεται ἐν τῷ ῥεῦμα, καὶ ῥοῖς, τρία φωνήεντα ἐν μιᾷ συλλαβῇ· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα τὸ ρ φωνῆέν ἐστιν, ἀλλὰ σύμφωνον. Ρ΄, διπλοῦν τριχῶς εὑρίσκεται· ἢ ἀπὸ συνθέσεως, ὡς ἐπίρρημα· ἢ ἀπὸ αὐξήσεως χρονικῆς, ὡς τὸ ἔρριψα· ἢ φυσικῶς, ὡς πέρρα· θάρρος· πυρρός· ἐν οὖν τοῖς ἀπὸ συνθέσεως ἢ αὐξήσεως· τοῦ μὲν προτέρου ψιλουμένου, τοῦ δὲ δευτέρου δασυνομένου· διὰ τὸ καὶ πρὸ τῆς συνθέσεως ἢ τῆς αὐξήσεως δασύνεσθαι· ζητητέον εἰ καὶ τῶν ἐκ φύσεως τὸ μὲν χρὴ ψιλοῦν, τὸ δὲ δασύνειν. Ρὰ σημαίνει τὸ εὐχερές· τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ῥέα σχηματίζουσιν αὐτό· ᾧ καὶ ὁ τόνος, καὶ ἡ παράδοσις ἀντίκειται, καὶ ἡ τῶν αἰολέων διάλεκτος· ὁ τόνος μὲν, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, ὤφειλε περισπᾶσθαι, ἡ παράδοσις δὲ, ὅτι οὐκ ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι· ἡ τῶν αἰολέων δὲ διάλεκτος, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, οὐκ ὤφειλον οἱ αἰολεῖς προστιθέναι τὸ β, καὶ λέγειν βρά· τότε γὰρ προστιθέασι τὸ β τῷ ρ, ὅτε οὐκ ἀποφέρεται τὸ κ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ τ, ἢ τὸ ζ· ἀλλ᾽ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ ῥᾴδιον λέγεται βράδιον αἰολικῶς, ὡς ἀποφερομένου τοῦ δ· ἐκ τούτου γίνεται κατὰ ἀποκοπήν· καὶ εὐλόγως ἔχει τὸ ι· οὐδὲν δὲ ξένον, εἰ δύο συλλαβῶν γέγονεν ἀποκοπή· καὶ γὰρ πολλάκις, καὶ δύο συλλαβῶν γίνεται ἀποκοπή· οἷον, μακάριος, μάκαρ· προπάροιθεν, πρόπαρ· οὕτως οὖν καὶ ῥᾴδιον, ῥᾶ· τὸ δὲ ῥᾴδιον, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· ἐπειδὴ εὑρίσκεται τὸ ι, κατὰ διάστασιν ἐν τῷ ῥηΐδιον, ὃ σημαίνει τὸ εὔκολον, καὶ εὐχερές· καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥέα γίνεται ῥεΐδιον· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς τὸ η, ῥηΐδιον· ἢ ἀπὸ τοῦ ῥάος ῥᾶον· εἰσὶ γὰρ παραγωγὰ καὶ διὰ τοῦ διον, καὶ διὰ τοῦ ιδιον· ἀλλ᾽ εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥάος, οὐκ ὤφειλε τρέψαι τὸ α εἰς η ἐν τῷ ῥηΐδιον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ διον ἀπὸ πρωτοτύπου φωνῆεν ἔχοντα τὸ α· οὐ τρέπεται εἰς η· κεφάλαιον, καὶ ἐλάδιον, ἢ πηλάδιον· καὶ οὐ λέγεται κεφαλήδιον· καὶ ἐλήδιον, καὶ πηλήδιον. Ρᾶ· ἰστέον ὅτι χαίρει μάλιστα ὁ ποιητὴς τῷ ῥᾶ συνδέσμῳ· καὶ ὅτι ἐγκλίνεται, καὶ ὅτι κατὰ τοὺς τεχνικούς ἐστιν ἕτερον ῥᾶ, ὃ σημαίνει μὲν τὸ εὐχερὲς, ὥς φασι· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ῥᾴδιον, κατὰ ἀποκοπήν· διὸ καὶ ὀξύνεται, καὶ σὺν τῷ ι γράφεται· καὶ οὐδὲ ἐγκλίνεται· λέγεται δέ φασι καὶ σὺν τῷ β, βρᾶ· ἐπεὶ καὶ τὸ ῥᾴδιον αἰολικῶς, βράδιον λέγεται. Ρὰ σύνδεσμος, ἐγκλίνεται· οἷον ὅς ῥα νόθος. Ρᾶ δὴ, σύνδεσμος· ἀλλὰ μὲν ῥᾶ θεαί τε, καὶ ἀνέρες· καὶ παρὰ ἰατροῖς ῥίζιόν τι. Ρᾶας, ῥεύματα. Ραβάσσειν, ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν· τινὲς δὲ τύπτειν· καὶ ψόφον ποιεῖν· καὶ φράσσειν τοῖς ποσὶ, καὶ ῥάσσειν. Ραβδίδαι, τὰ δίδακα χαλεῖα. Ραβδομάδες, θεράπαιναι. Ραβδοι, καὶ τὸ σύνηθες, καὶ ἡ διάφυσις τῆς γῆς ὡσεὶ φλέβες· καὶ ὀβολοὶ δὲ αἱ περιτιθέμεναι τοῖς ὀμφάλου στόχοις· καὶ οἱ τῶν φοινίκων κλάδες· καὶ ὁ βραβευτὴς ῥαβδονόμος. Ραβδον χρυσείην δίδωσιν ὁ ποιητὴς τῷ ἑρμῇ, ᾗ τῶν μὲν ὄμματα θέλγει· τοὺς δὲ ὑπνώοντας ἐγείρει, καὶ λέγει ὅς ταύτῃ κινήσας ἄγει τὰς ψυχάς, ὡς εἶναι καὶ ταύτην ἐνέργειαν τῆς ἑρμαϊκῆς ῥάβδου· γίνεται δὲ ῥάβδος, παρὰ τὸ ῥᾳδίως ποιεῖν βαδίζειν· ὡς ἐν ἀρχαίοις ὑπομνήμασι φέρεται· ἔνθα πρόσκειται καὶ ὅτι βέλτιον ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν, ἵνα τῷ μὲν πρώτῳ λόγῳ περισπᾶται ἡ λέξις, διὰ τὸ ῥᾷον· τῷ δευτέρῳ δὲ παροξύνεται. Ραβδος, πᾶσα θεία ῥάβδος παρ᾽ ὁμήρῳ, μέγα τι κρινόνδρα· ἀον ἡ τῆς ἀθηνᾶς εἰς ὀδυσσέα· ποτὲ μὲν νέον ποιοῦσα· ποτὲ δὲ γέροντα· ἡ δὲ χρυσόρραπις τοῦ ἑρμοῦ, ᾗ τοῖς ἐγρηγορόσιν ἢ καθεύδουσιν, ἡ τῆς κίρκης, κατὰ τῶν πινόντων κυκεῶνα· οὕτω δὴ καὶ τὸ τοῦ προσειδέος σκηπτούχου, ἄρα σκῆπτρον. Ραβδον, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ποιεῖν ῥᾷον βαδίζειν γίνεσθαί φασιν· οἱ δὲ πλείους τῶν παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν αὐτὴν παράγουσι· διὸ ἢ παροξύνουσι· τινὲς δὲ περισπῶσι, διὰ τὸ ῥᾷον φάμεν γίνεσθαι παρὰ τὸ ῥᾷον βαδίζειν ποιεῖν· ἕτεροι δὲ κατὰ τὸ ῥαπίζειν λέγοντες αὐτὴν γίνεσθαι, φασὶν ὅτι καὶ τὸ α πρὸ τοῦ β συστέλλεσθαι θέλει· ἁβρός· ἄβδηλος· ἀβαρβαρεία· ὧδε ῥάβδον· οὕτως οὖν φασὶ καὶ ῥάβδος· σεσημείωται τὸ ἄβαλε. Ραβδοφόροι, ῥαβδοῦχοι. Ραγα, ἀκμή· βία· ὁρμή· καὶ ἐπὶ τῆς ῥάγα, θηλυκῶς, ἀττικὰ ῥάγα. Ραγανον, ῥάδιον θεραπεία. Ραγας, πέλιξ· ἢ σταφυλίς· ῥώγας ῥάγα ται, ῥάγνυται. Ραγδαῖος, ἐπὶ ὑετοῦ λέγεται· ὅταν σφοδρὸς καταρρήγνυται καὶ μετ᾽ ἤχου· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ πυρός· ἐπεὶ ἐξ οὐρανοῦ καταρχεται σὺν ἤχῳ ὡς ὕδωρ. Ραγδαῖον, τὸ ὀξὺ, καὶ ὁρμᾶς μεστόν· ἢ ἄθρουν· σφοδρόν· ἰσχυρόν· φοβερόν· σκληρόν. Ραγεῖσα, διαλυθεῖσα· τι καὶ τὸ ἀθρόως ὁρμήσασα, ὡς τὸ περιπίπτουσα τῷ μείζονι· ἀλλὰ καὶ ἡ αἱμορραγία, καὶ αὕτη παρὰ τοῦ ῥήγνυται, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ραγήσεται, ἐκπηδήσει. Ραγδᾶσαι, τεμεῖν. Ραγίζοντι, παρὰ θεοκρίτῳ, ἀπὸ τοῦ τὰς ῥάγας αἴρειν λέγουσι· ῥαγολογοῦσιν ἄλλας. Ραδαλόν, εὐδιάσειστον· χαῦνον· ἁπαλόν. Ραδάμανθυς, ἐπὶ περὶ τὰ ῥόδα ἐμαίνετο ὑπὸ τοῦ ταύρου προτιμηθεὶς, ἢ ὅτι ἐν ῥόδῳ παρὰ τοῖς ἰλιάδεσιν ἐπεδείνθη. Ραδαμνος, κλάδος τοῦ ψιλλοῦ· ῥάδαμνος· κλάδος· καὶ βλαστός· ἔρνος ποικίλος φέρτος. Ραδαμάνθυος ὅρκος, ὁ κατὰ χηνὶ καὶ κυνὶ, καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον. Ραδαμνοῖ, βλαστάνει. Ραδανᾶται, πλανᾶται. Ραδανὴ, κρόκος· ὁμοίας ῥοδανή. Ροδανίζειν, τὸ πτίσσεσθαι, καὶ κινεῖσθαι, τὸ παρὰ ταῖς γυναιξὶ λεγόμενον, ὡς ἡρακλέων ἐν ὑπομνήματι ς΄ ἰλιάδος. Ροδανόν, ῥᾴδιον· ἀπὸ τοῦ ῥαδινὸς δονεῖσθαι. Ραδανδρα, ἡ τῶν λαχάνων κατασκευή· παρασίνια. Ραδιες, τὸ ἀμφοτέρως ἐγκεκλιμένον. Ραδία ἡ θάλασσα πλεῦσαι, ἀπὸ τοῦ πλωθῆναι· ἀφ᾽ οὗ καὶ εὐπετὴς τὸ ἔργον ἀνύσαι, ἔγουν ἀνυσθῆναι· καὶ ποτὲ

Πωληταὶ καὶ πωλητήριον. οἱ πωληταί, ἀρχή τίς ἐστιν Ἀθήνησι δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τέλη, μισθώματα, μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα. πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί. Πωλητής, ὁ πιπράσκων. Πωλία, χαλκοῦν τι πῆγμα. φέρε δὲ ἐπὶ τὸν ὦμον, τὰς τῶν λευκιππίδων πώλους. δύο δὲ εἶναι παρθένους φασί. Πωλικῷ, νεαρῷ, ἢ παιδικῷ. ὡς τὸ πωλικῷ σκιρτήματι. Πωλικός, ὁ νεανικός. καὶ πωλικὸν δῆμα, τὸ φρύαγμα. Πωλοδαμνεῖν, ἐπὶ ἀλόγων λέγεται. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸ παιδαγωγεῖν καὶ παιδοτριβεῖν. ἀφ' ὧν παιδαγωγὸς καὶ παιδοτρίβης, ὁ λεγόμενος βαίουλος. Πωλοδαμαστής, γυμναστής. Πωλοδαμνῶ, τοὺς πώλους δαμάζω. Πῶλαι κυρίως, τὰ νεογνὰ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν, ἅπερ ἔθος ἔχομεν καλεῖν. Πωλίον, τὸ πλοῖον. Πῶλος, τὸ ζῶον. καὶ ἡ ἑταίρα. πώλους γὰρ αὐτὰς ἔλεγον ἀπὸ ἀφροδίτης πώλους. ἢ τοὺς νέους καὶ τὰς νέας, καὶ παρθένους. Πωλούμεναι, συνερχόμεναι. Πῶλος, ὁ ἀείδαρος(?), ἢ ὄνος ἢ ἵππος. Πωλοῦσι, δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ προτείνουσι φανερῶς. πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν. ὅπερ ἐστὶ πορνεία. Πωλητήριον, τὸ πρατήριον. Πωλῶ, ἀποδίδομαι. ἀποκηρύττω. διατίθεμαι. ἐξαργυρίζω. Πωλῶ, τὸ πιπράσκω διὰ τοῦ ω μεγάλου. παρὰ τὸ πολῶ, τὸ συναναστρέφομαι. καὶ ἐπιφέρεται. ὁ γὰρ πωλῶν καὶ ὁ πωλούμενος, περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρέφονται, ἵνα θεωρῆται, ὑπὸ πάντων. ἐπὶ δὲ τοῦ κινοῦμαι ἢ περιπατῶ, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀμφότερα δὲ ἐν τῇ συνθέσει τὴν ἰδίαν φυλάττει γραφήν, ὡς ἀρτοπώλης. καὶ τὰ ὅμοια. σεσημείωται τὸ ἀπεμπολῶ, καὶ συμπολῶ. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πωλῶ τὸ πιπράσκω, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πολῶ τὸ συναναστρέφομαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὥσπερ ἐλαύνω(?) τὸ, ἀργυροῦσθαι ἀπὸ τῶν ἀργυρῶν, οὕτω καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τοὺς ζυγοὺς πώλων εἴρηται τὸ πωλεῖν. ἀρέσκει δέ ποτε καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων, κατ' ἔκτασιν τῆς ἀρχούσης τὸ ὠνεῖσθαι παράγεσθαι. Πῶμα, γίνεται παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι. φυλάσσει γὰρ τὰ πώματα κτητά τινα. ἔχει ἀναλογίαν πρὸς τὸ κῶ, κῶμα. Πώμαλα, οὐδαμῶς. ἔστι δὲ ἀττικόν. ἔστι γὰρ ἐπίρρημα ἀρνήσεως. Πῶμα, σκέπασμα. πόμα δὲ τὸ ποτὸν μικρόν. Πώμαλα ἅπαξ δημοσθένης εἶπε, σὺ δὲ ὡς ποιητικὸν παρεῖς. πώμαλα, οὐδαμῶς, ἐπίρρημα ἀρνήσεως. ἔστι δὲ ἀττικόν. Πῶμι τὸ πίνω. ὁ μέλλων πίσω. ὁ παρακείμενος πέπωκα. Πῶμαι, κτῶμαι. Πωμήριον, τὸ τοῦ τείχους ἐχόνισμα. Πῶνα(?), γραφεῖον. λύπη. Πῶσι, ὄρος. Πῶται, φοραί. ὁρεῖς(?). Πωπαλία(?), ἡ ἀναφορὰ τοῦ πυρός. Πώποτε, ἀντὶ τοῦ πότε. Πώπανα, εἶδος πλακούντος. Πωρεῖν, κυλινδεῖν(?). Πωρῶσαι, λυπῆσαι. καὶ τὰ ὅμοια. Πῶρος, ἀπολίθωσις ὑγροῦ, καὶ πῶρος ῥεῦμα, τὸ σκληρυνὸν καὶ λιθοῦται. Πῶρος, πάθος τι ἐστὶν ὥς φησιν ἀντίμαχος. Πωρός, ὁ τυφλός. καὶ πώρωσις, ἡ τύφλωσις καὶ ἀναισθησία. Πωρικαῖος(?), τραχύς. Πωρωθείς, ἀπολιθωθείς. ἢ ἀναισθητήσας. Πῶς ἀεὶ ἀηδῶς ἔχω, καὶ πῶς ἀεί με δυσφορῶν, περὶ συνουσίας. καὶ οἶμαι. ἀντὶ τοῦ ὑπολαμβάνω. ποτὲ μὲν λαμβάνει τὴν οἰκείαν σύνταξιν, καὶ ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, ὡς καὶ συνέσιος. οἶμαί σου τὴν θεοποιίαν ψυχὴν, καὶ πρὸ δύο χερσὶ πράττεις. καὶ λιβάνιος. τίνα γὰρ ἀεί με ἐλπίσεις πείθομεν. ποτὲ δὲ λέγεται ἐν παρενθέσει(?), ὡς καὶ συνέσιος. οὐ γὰρ οἶμαι νομίζεται νυμφαγωγίας βαδίζειν ἐπὶ κεφαλαῖς. καὶ δημοσθένης. ἀλλ' οἶμαι καθήμεθα μηδὲν ποιοῦντες. τοῦτο δὲ δεῖ φυλάττειν, ὅτι τὸ ὅσα ἀεὶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, πρὸς ῥῆμα ὁριστικὸν ἀποδίδοται. Πῶς, ὅμηρος ἀεὶ μὲν πως ἐπὶ πλήρεσιν(?). εἰ μὲν ἐγκλίνεται τὸ πῶς, ἐπιεικῶς ἐρρέθη. εἰ δὲ περισπᾶται, θαυμαστικῶς ἔχει. τὸ δὲ ἐπὶ πλήρεσιν ἀγκραῖς(?), διαστολὴν δηλαδὴ ἑτέρας τινὸς ἐπιπλήξεώς τε, καὶ τῷ ἠθικῶς ἐν ἀριστοτέλει ἐπίπληξις, πλῆξις ἀέρος καθ' τινος ἐν λόγοις. Πῶς. πῆ. ποτέ. πόθεν. ποῖ. ταῦτα πευσματικὰ ὄντα βαρύνεται. ἀόριστα δὲ ὀξύνεται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται. οἷον ἦλθές πως. ἦλθές πη. ἦλθές ποθεν. ἦλθές ποι οὐκ ἐγκλίζεις(?). Πῶς, καὶ ὅπως, ἐρωτηματικόν. ὡς τὸ, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἀγρῶν. καὶ πρὸς τὴν ἔμφασιν ἔχον τοῦ καθ' τρόπου(?). ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' ἀεί. ἴσθι λίαν ἐμὸς ὁ τρόπος. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καθ' τινα τρόπον. ὅπερ καὶ ἀεὶ ἐγκλίνεται. ἀριστείδης ἐν παναθηναϊκῷ. δοκῶν γε δή πως εἰς ἕλληνας τελεῖν. καὶ ἀμφότερα δὲ τὸ, τὶ ἁπλῶς ἐρωτηματικόν. καὶ τὸ καθ' τινα τρόπον. καὶ πῶς. καὶ ὅπως γράφονται ὅτι ὁ ῥυθμός, ἀπαιτεῖ πῶς ἦλθες, ἦλθές πως. Πῶς δοκεῖς, ἀντὶ τοῦ λίαν. εὐριπίδης. κἄτα πῶς δοκεῖς ἐκ γαλαθηνῶν προσφθεγμάτων. Ποσαχῶς, ποσαπλῶς. Ποσειδῶ, ἀντὶ τοῦ ποσειδῶνα λέγουσι δωριεῖς. Πῶς κεν ἴω, πῶς ἂν ἥκω. Ποτᾶσθαι, πέτεσθαι. Ποτώμεναι, διατρίβουσαι. διακινοῦσαι. Ποτῶντο, παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ μ τῆς ἰλιάδος. οὐκ ἀρέσκει τισὶ νοεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπέτοντο. σκληρὸν γὰρ δοκεῖ καὶ αὐθάδες ἐπὶ πετρῶν εἰπεῖν προσπετῶς τὸ πέτεσθαι. ἀλλὰ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἔπιπτον. φησὶ γὰρ, νιφάδες πίπτουσιν. οὕτω μὲν τινὲς καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου τὴν ἀρχουσαν γράφουσι, πρὸς διαστολὴν τοῦ ποτῶ, ὃ δηλοῖ τὸ πέτομαι. ὡς τὸ ἔνθα, καὶ ἔνθα ποτῶνται. ὅτι δὲ ἐναντιοῦται ἡ λέξις καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπέτοντο, δηλοῖ ἐν τῇ ἑξῆς ῥαψῳδίᾳ. ἔνθα λίθοι ὑψόθεν ἀθρόοι ... πέτεσθαι λέγει. Πώϋγγες, αἱ αἴθυιαι, αἱ κληθεῖσαι βούγγης παρὰ τὴν βοήν, καὶ τὴν ἰυγήν. Πῶυ, ζητεῖται πῶς κλίνεται. φαμὲν ὅτι, ἀκολούθως τῷ μέθυ μέθυος, μέθυϊ. καὶ πῶυ πώυος πώϋϊ. τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος, ζητεῖται πῶς ὁ ποιητὴς τὴν ὀνομαστικὴν εἶπε, πῶυ. ὡς τὸ μέθυ. οὐκέτι μὲν τὴν ἀπὸ τῆς πληθυντικῆς ὀνομαστικῆς, ἢ αἰτιατικῆς ἐφύλαξε τοῦ μόνον ... πώεα καλά. φαμὲν οὖν ὅτι παρ' ἑτέρας εὐθείας πεποίηκε τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆς πώας. ὡς τὸ κώας. παρ' ὁ τίθει δὲ πάντων τι μέγα, καὶ κώας ἐπ' αὐτῷ. ὥσπερ οὖν ἀπὸ τῆς κῶας ὀνομαστικῆς ἡ πληθυντικὴ αἰτιατικὴ γίνεται, εἶτα καθ' διαίρεσιν κώεα, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς πώας γίνεται καθ' συνήθη διαίρεσιν αὐτῶν, πώεα μᾶλλον. ἠρωδιανός. Πῶυ, πώεος. λέγεται παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι. ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ πίνω, ἢ παρὰ τὴν πόαν ἣ νέμεται. ἔστι δὲ πῶυ μὲν, πλῆθος προβάτων. ποιμὴν δὲ ὁ κατανέμων αὐτά. διὸ καὶ ποιμαίνειν λαῶν ὁ βασιλεὺς λέγεται, οὐ μὴν αἰπολεῖν. πολλῷ δὲ μᾶλλον οὐδὲ βουκολεῖν. τὸ γὰρ βουκολεῖν, ἀπατᾶν ἤδη τῷ ἀπατᾶν πολλάκις καὶ ὡς φαῦλον λαμβάνεται. Πῶυξ, ποιὸς ὄρνις. ὡς ὁ ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων ἱστορίας.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Π ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

χρωμένοις ἀλλὰ, ἢ διὰ τὸ τὸν πυῤῥίχον πρῶτον πεποιηκέναι, ὑμνεῖσθαι τούτῳ τῷ μέτρῳ, ὅπερ ἐκ τοῦ πυῤῥιχίου μᾶλλον σύγκειται. Πυῤῥίχος, ἀντὶ τοῦ πυῤῥὸς λέγουσι Δωριεῖς. Πύῤῥος, ὄνομα κύριον. ἢ πυρηνὰ, τὰ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν. καὶ πύῤῥα, μία πόλις τῶν ἐν τῇ Λέσβῳ. καὶ πυρὸς ὁ σῖτος διὰ τοῦ ἑνὸς ρ. καὶ πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος· ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφυραμένος. καὶ πυῤῥὸς διὰ δύο ρρ, ὁ πυρώδης. καὶ πυρσὸς, ὁ εἰς ὕψος αἰρόμενος φλόξ. καὶ πυρσοῦν τὸ πυρώδης. καὶ πῦρ πυρός. ἀφ' οὗ ἔμπυρος ἥλιος ὁ πυρώδης. καὶ ἔμπυροι λέβητες, οἱ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τεθερμασμένοι. οὓς Ὅμηρος ἐμπυριβήτας λέγει καὶ αἴθωνας. καὶ ἄπυροι, οἱ διὰ θέαν μόνον καὶ τέρψιν ἐργαζόμενοι, οὓς καὶ ἀνθεμόεντας ὁ αὐτὸς λέγει. Πυῤῥὸς, ὁ πυρώδεις ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὰς τρίχας καὶ τὴν πρόσοψιν. ἐπὶ δὲ τοῦ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου, οὐδὲν παραπέμπεται. ἢ πυῤῥὸς ὁ ξανθός. καὶ παροιμία, ἄναξ πυῤῥὸς καὶ μὴ δίκαιος χλωρὸς, ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν. Πυῤῥότριχα ἡ εὐθεῖα, ὁ πυῤῥότριχος. ὡς ὁμοιότυπος ὁ φύλακος. τὸ ἴσον δὲ τοῦ τ ἐστι τὰς θηλυκὰς ποιεῖν εὐθείας. Πυρσαῖς φύσι, ταῖς ξανθαῖς θριξί. Πυρσαπίδες, οὕτω νύμφαι καλοῦνται. Πυρσεύει, πῦρ δείκνυσι καὶ πυρσεύουσι τὴν σωτηρίαν, ἀντὶ τοῦ ἐκφαίνει καὶ αἰτεῖται, καὶ ἀναδεικνύει τὸ κάλλιστον. Πυρσοὶ, λαμπάδες· πυρκαϊαί· λαμπτῆρες· φρυκτωρίαι. Πυρσοκουροσλέοντος, πυῤῥοκεφάλου· ξανθοτρίχου. Πυρσολοῖφαι, ἢ πυρσόλοιφοι, οἱ ὑπὸ πυρὸς μεμαθηκότες. Πυρσοφόρος, ἄγγελον ... εἰς ὃ ξύλα ἐπιθέσθαι ... ἢ ὁ τὸ πῦρ φέρων ἀπὸ τοῦ πρώτου βωμοῦ ἐπὶ τὰ ὅρια, καὶ φυλάττων μὴ ἀποσβεσθῇ. σημαίνει δὲ τὸν λαμπαδηφόρον. Πυρσῷ, πυρί. Πυριβαλὴν πέτραν λέγει Ἀπολλώνιος, τὴν ὑπὸ πυρὸς καιομένην. Πυρφόρος, ὁ πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς τὸ ἐμπύριον πῦρ ἀνάπτοντας. Πυρόλοφοι ἱμάντες, ... Πυρῶν, φλέγων, ἢ καίων. Πυρῶσαι, τὸ ἐμπρῆσαι ὡς τὸ πυρῶσαι τὰς Ἀθήνας. κεῖται δὲ ἡ λέξις παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐν τῷ ἀμφικίονας ναοὺς πυρώσων ἦλθε· ἤγουν καύσων. Πύρωσις, δοκιμασία. Πύρωσον τὰς φρένας μου, ἀντὶ τοῦ φλέξον, ἢ καῦσον. Πυσαλία, ... Πύσει, σήψει. Ὅμηρος· σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα κείμενον ἐν Τροίῃ. σημειωτέον, ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων, ἀπεκόμιζον τὰ ὀστᾶ εἰς τὰς πατρίδας. Πύσμα, ἐρώτημα. καὶ ἀξίωμα. Πύσματα· ὅτι τὰς ἐρωτήσεις τὰς περὶ τὸ προκείμενον ἐξεταζούσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις. οἷον, τί ἐστιν ἄνθρωπος; διαλεκτικὴ δὲ πρότασίς ἐστι, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀποκρίνεσθαι ναὶ ἢ οὔ. Πύσταχος, ξύλον καμπύλον τοῖς μόσχοις περὶ τοὺς μυκτῆρας τιθέμενον· ὃ κωλύει θηλάζειν. Πύστεις, ἐρωτήσεις. ὡς τὸ πάσης ἐρωτήσεως ἢ πύστεως, ὁ χρησμὸς ἀνέστελλεν αὐτούς. πύστις καὶ φήμη. Πύστις, ἡ μάθησις. παρὰ τὸ πέπυσμαι, πύσις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, πύστις. Πυτιλάκωνες, τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια. Πυτίζω, πτύω. Πυτίαις, ... τοῦ ... Πυτίνη, πλέγμα ἀπὸ θαλλοῦ. ... διιπετὴς ... Πυῶ καὶ πυριάτη, παρὰ τὸ ... πυριάτης, τὸ πυριεφθὸν ... προσαγορευόμενον· ὁ κατασκευάζουσιν ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος μετὰ τὸν τόκον ... ἐπ' ἀνθρώποις ... πυριάτην ... γάλα οὕτω ἐλάμβανον. πυριάτην δὲ τὸ ἑφθὸν γάλα. ὁ δὲ Παλαμήδης, τὸ αὐτὸ λέγων εἶναι γράφει· ἔθος δὲ τοῖς ποιηταῖς, ἐπαλλήλοις λέξεσιν ἰσοδυναμούσαις χρῆσθαι.

ΤΟΥ Π, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Πω, καὶ πώμαλα· τὰ τοῦ ω περιλαμβανόμενα ἐπιῤῥήματα, ἀρκεῖ τοῖς θεοῖς καὶ ἐκ μέσου τοῦ ... γίνεται παρὰ Δωριεῦσιν· οἷον ἄλλοθεν, ἀλλῶ· τουτόθεν, τουτῶ· οὕτω καὶ πόθεν πῶ· ἢ παρὰ Σώφρονι, πῶ τις ὅπου ὑπάρχεται; ... τοῦ πόθεν· τὸ δὲ πώμαλα παρὰ Ἀττικοῖς, προσλήψει τοῦ λα γίνεται. οἷον, ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός; καὶ ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ. τὸ δὲ πόθεν, ἀντὶ τοῦ οὐ ἀρνήσεως λέγεται. οἷον Ἰγράψη, πόθεν· ἀντὶ τοῦ οὔ. καὶ κατὰ τοιαύτην σημασίαν τὸ πώμαλα παρὰ Ἀττικοῖς σημαίνει τὸ οὐδαμῶς. καὶ τὸ πώποτε, ἀπὸ τοῦ πω ἐπιῤῥήματος. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα παρὰ Αἰολεῦσιν. οἷον, χαῖρε καὶ πῶ· ὅπερ λέγεται ἐν ἑτέροις πῖθι. ἔστι δὲ τρίτης συζυγίας, ὡς μικρὸς, δίδω· πῶ, ὅταν λύηται πῶθι, ἐπαύξησίς ἐστιν, ὡς ζῶθι καὶ ζῆθι. Πῶ, ποῦ, ὅθεν πόθεν Δωριεῖς. Πῶ· οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας. τὰ ἐγκλινόμενα ἐν πολλῷ τόνου κληρονομήσουσιν, ὀξὺ αὐτὸν ἔχουσιν. οἷον, φημί σοι, σοί φημι. καὶ τὰ ὅμοια. διὸ καὶ τὸ πώποτε καλῶς διὰ ὀξείας ἐκφέρεται πάσιος· ἢ τὸ πώμαλα. Πώγων πώγωνος, Τροιζήνιος λιμὴν, οὕτω καλούμενος. Πώγων καὶ ὑπήνη, διαφέρει ἢ δόξον· τὸ δὲ ... κανών. Πωγωνία ἐστὶν, ἀστροειδὴς πυρὸς ἄθροισμα, ἐμπροσθεν ἔχον τὰς ἀκτῖνας. Πωγωνίας, ὁ μέγας πώγων. Πώγων, παρὰ τὸ πέσω τὸ πεσῶ, πέγων καὶ πώγων, ὁ πεπηγὼς καὶ ἑδραῖος τόπος· καὶ πωγωνίας, καὶ πωγωνίτης, τὸ ἓν, ἢ Πωγωνίτης, ὀξεῖς καὶ πωγωνίτης. Πῶϋ, ποίμνια· βοσκήματα. Πωλαὶ, ἀντὶ τοῦ πράσεις. Πωλέω, ἐκ τοῦ πωλεῖται ἢ τοῦ προσαύξου γίνεται κατ' ἔνδειαν τοῦ τ καὶ ἀπέλευσιν τοῦ ι. διὸ καὶ παροξύνεται καθὰ καὶ ἐν τῇ β' ῥαψωδίᾳ τὸ μαθεῖν· ἐμά τις ἴσως καὶ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο προπαροξύνειν ἐθέλει, ὡς ἀναδραμόντα εἰς ὁμοιότητα τοῦ τύπτεται, λείβεται, καὶ τῶν ὁμοίων ὅτι δὲ τὸ πωλεῖσθαι καὶ γράφει Ὅμηρος διὰ τοῦ ω μικροῦ, ἐκ δήλου τοῖς ἐστι. Πωλεά, χαίτη. Πωλεία, ἡ τοῦ ἵππου παίδευσις ἢ πώλων φύσις. Πωλεῖται, οὐ χρηστὸς ἀλλὰ τὸ αὐτὸ τὸ πρὶν πραγματεύεται τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς πωλεῖσθαι, πιπράσκεσθαι λέγουσι. Πωλέσκετο, ἀνεστρέφετο. πωλῶ διὰ τοῦ ω μεγάλου, κατὰ ἀκολουθίαν Ἀττικὴν ἀφ' οὗ πωλέσκομαι Ἰωνικῶς, ὡς ζωίσκω, φθινύθισκω, τελέσκω. ὁ παρατατικὸς πωλεσκόμην χωρὶς αὐξήσεως κατὰ τὴν τῶν Ἰώνων συνήθειαν, τὸ τρίτον πωλέσκετο ἐκ τοῦ πωλέω πωλῶ, τὸ συναναστρέφομαι, πωλίσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, πωλέσκω· καὶ ἔχει πάθη δύο· συστολὴν, ἤτοι ἀφαίρεσιν κατὰ Ἴωνας τοῦ ε, ἢ ἔκτασιν Ἀττικὴν κατὰ τοὺς ποιητὰς τοῦ ω μικροῦ εἰς ω μέγα· ὡς καὶ τὸ ἐπεπωλεῖτο. Πωλεύμενοι, ἀντὶ τοῦ συναναστρεφόμενοι ἐκ τοῦ συνήθους τὸ ο, εἰ καὶ τὸ πωλεύειν ἐν τῷ Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πωλεύει, συνέστελλε τὴν ἀρχουσαν, ὥσπερ τὸ ἀμφιπολεύειν ὁ ποιητής. Πωλευτικὸς, παιδευτικός. Πωλεύω, ἵππους ἐπιμελοῦμαι. Πωλέονται, φοιτῶσι· παρὰ ... ἀναστρέφονται.

ὕφεται· τὰ γὰρ ζῶα ταῦτα, χωρὶς μίξεως γίνονται· ὡς τὰ πυρίβια καὶ σφάνιξ, ἢ σκώληξ. Πυριβρεμέτας, ὁ χαλκός· τὰ μα-
χίδιας δὲ, ἤτοι ὁ πυρὶ βρέμων, ἢ διὰ πυρὸς βρέμοντος γινόμενος. Πυρίεσθαι, τὸ προβάτων γόνατος. Πυρία, ὅσαι τὰς μάζας
συμπλέζουσι τῇ χειρί, ὡς τὸ στόμα λαμβάνουσαι. Πυριηχέα, πῦρ ἔχοντα· τὰ πυρούμενα· πυρίνην τὴν αἰχμὴν ἢ τὴν ἄκραν
ἔχοντα, ἢ ἔχουσαν. Πυρίθοος καὶ θησεύς, ὁ μὲν διὸς υἱός, ὁ δὲ ποσειδῶνος, φιλίαν ποιησάμενοι, ἁρπάσαι συνέθεντο τὴν δι-
ὸς θυγατέρα· ἁρπάσαντες οὖν τὴν ἑλένην, παρέθεντο ἐν ἀφίδναις τῆς ἀττικῆς, αἴθρᾳ τῇ πιτθέως μὲν θυγατρί, μητρὶ
δὲ θησέως· κάστωρ καὶ πολυδεύκης οἱ τῆς ἑλένης ἀδελφοὶ πορθήσαντες τὴν ἀττικήν, αἴθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον·
ἁρπαγείσης δὲ πάλιν ὑπὸ ἀλεξάνδρου τῆς ἑλένης, συναπῆρεν αὐτῇ αἴθρα καὶ τροίαν. Πυρίκαυστος, ὁ πυρούμενος.
Πυρικρότητος, ὁ μετὰ πυρὸς κεκροτημένος σίδηρος. Πυριλαμπίς, ζῷον ὃ μικρὸν ὃ ἐν τῷ σκότει λάμπει· καλεῖ-
ται δὲ ὑπ' ἐνίων καὶ λαμπουρίς. Πυρίμαχος, ὁ ἐν τῇ μάχῃ ἀνίκητος· καὶ λίθος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, πυρίμαχος. Πυ-
ρῖναι, τὰ ἐν ταῖς τῶν ἐλαιῶν ὀστᾶ. Πυρίνας, τοὺς διαπύρους κόχλακας· ἢ θρύμματα διακαῆ παρὰ τῷ ἱπποκράτει·
καὶ πυρίνας, τοὺς χόνδρους. εὕρηται δὲ καὶ λιβανωτοῦ, ἀπὸ σκωρίας σιδήρου παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πύρινον ἅρμα, τὸ θε-
ουργὸν δηλαδή· ἢ ἄλλως δὲ φράσαι, τὸ ἀνδρεῖον ὀξὺ καὶ δραστικόν. Πύρινος πόλεμος, ὁ ῥωμαίων πρὸς κελτίβηρας συσταθείς·
θαυμαστὴν γὰρ ἔχει τὴν ἰδιότητα, τὴν συνέχειαν τῶν ἀγώνων· τοὺς γὰρ καθ' ἑλλάδα πολέμους καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἀσίαν, ὡς
ἐπίπαν μία κρίνει μάχη· σπανίως δὲ δευτέρα· καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἷς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον συμπέπτει τῆς δυ-
νάμεως· κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον, τἀναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις· τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν, ἡ νὺξ δι-
έλυε τῶν ἀνδρῶν· οὔτ' εἰκόντων ταῖς ψυχαῖς, οὔτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον, ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς
καὶ μεταμελείας, αὖθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων· τόν γε μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐκ διατάξεως δι-
αφίστων, ὁ χειμὼν ἐπ' ὀλίγον διεῖργε· καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον, ἢ τοῦτον νοήσειε.
Πυρός, ὁ ψωμός· κατονομάζεται τροφὴ ἀπὸ τοῦ πυροῦ ἐστι τοῦ σίτου. Πυρίνου σίτου γέραιρα, γεωργοῦ καταλέμονε χώραν ἐσπαρ-
μένην ἐστὶ πυρίνου σίτου· πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. ὅμηρος· πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν. ἔξων ἐν πᾶσι λαγῶας
καὶ πυρὰ, καὶ πυριάτη, ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τὰ ἐν μαραθῶνι τροπαῖα. Πυρίον, τὸ σαρόν, ἢ θυμιατήριον.
Πυρισμαράγοις, τοῖς ἀπὸ πυρὸς ἠχοῦσι. Πυρίσσοι, ἀμαξοβάται. Πυρισφάραγον λέγει θεόκριτος ἐν σύριγγι, ὡς ἐν τῷ πυ-
ρὶ τῆς καρδιακῆς θέρμης σπαραττόμενον, καὶ ἀναφλεγόμενον. Πυρίτης ἄρτος, ὁ πύσιτος· καὶ θηλυκῶς πυρίτης λί-
θος· τὸ ἐκ τοῦ πυριτοῦ λίθου φῶς, ἀφανὲς λέγεται. Πυριφλεγέθων, ποταμὸς ἐν τῷ ᾅδῃ κατὰ τὴν τῶν ἑλλήνων δόξαν·
ἡμεῖς δὲ τὸ ἄσβεστον πῦρ λέγομεν· ἢ τὸν ἐν τῇ γραφῇ πύρινον ποταμόν. Πυρίφλεκτον πάλαι· πυράφλεκτος δέ· ὡς ἐν τῷ
βάτῳ ἐν ὄρει πυράφλεκτος· ἐφλέγετο γάρ, οὐ κατεφλέγετο δέ. Πυρκαϊά, φλόξ· ἐμπυρισμός. Πύρνα ἀγείρειν δὲ
δοκεῖν ἀφορμὴν τοῖς ὕστερον, ἀγύρτας ἀπὸ τοῦ τοὺς πτωχούς· καὶ ἀγυρτάζειν, τὸ πτωχεύειν· ἐκ μητραγυρτεῖν δέ, τὸ μετὰ τυμ-
πάνου, καὶ τοιούτων περιιέναι, ἢ καὶ τῇ μητρὶ ἀγείρειν τροφὰς δηλαδή· ὅ ἐστι, καὶ τὸ ἐρεῖν πύρνα· ἤγουν, τοὺς
ψωμούς· ὅτι πύρινα ἐστὶ κατὰ τοὺς παλαιούς, αἱ σιτώδεις τροφαί. Πύρνηται, ἐσθίεται. Πύρνα, ζειαὶ σιτώδεις, ἢ ὁ
κατεργασμένος σῖτος· ἀπὸ χόρτος· ἀπομαγίδα· καὶ οὐδέτερος πύρνα· ὡς τὸ ἐπυρνάωσαν πύρνα· καὶ τὰ κυνστήρια αὐ-
γεῖα. Πύρνον, ἔχει θέος ἄδηλον· ἄδηλον γάρ φασιν εἶναι· εἰ δὲ καὶ πύρνα εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὑπερτελεύεται καὶ οὕτως
ἡ λέξις· μάρτυς καὶ μεταπλασμὸς τὰ σταθμά, καὶ κέλευθα, καὶ δεσμά· λέγει δὲ πύρνον, τὸν πύρινον ἄρτον· ὅ ἐστι
σίτινον ἄρτον, ἢ ψωμὸν κατὰ τοὺς παλαιούς. Πύρνος, τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου. Πυροδαίσιον, μαγειρεῖον. Πυρόεις, ὁ
πυρός· καὶ πυρόεις ἀπολάμπεται ἀστήρ, ἀπολλώνιος· ὅτι ὁ ἀστὴρ ὁ ἄρης, ὑπὸ μὲν ἑλλήνων ἄρης λέγεται· ὑπὸ δὲ αἰγυ-
πτίων καὶ ἀστρονόμων, πυρόεις· ὑπὸ χαλδαίων ἡρακλῆς. Πυρόεσσαν ἐπίπνοιαν, ἤγουν πῦρ πνέουσαν. Πύρινα, κεκινημέ-
να. Πυρολαμπίς, ζῷον τὸ ἐν σκότει λάμπον. Πυρορραγὴς κέραμος, ὁ ἐν πυρὶ ῥηγνύμενος· ὁ δὲ κέραμος πυρραγὴς
φαινόμενος, σαθρὸν ἠχεῖ. Πυρὸς ἄνθος, τὸ λαμπρότατον. Πυρὸς δήϊον, ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πολεμικοῦ. Πυρὸς δέμας, ὀξέ-
ως καὶ ἰσχυρῶς. Πυρὸς μένος, τὸ πῦρ περιφραστικῶς. Πυρὸς αὐγῇ, ὁ καταυγαζόμενος καὶ καταφωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ
πυρός. Πυρὸς καὶ πυρρός, πολλὴ διαφορὰ παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Πυροὺς λέγουσι θύειν τῇ ἀφροδίτῃ, ἐπεὶ αἱ ἑφθαὶ πυραὶ
πρὸς συνουσίαν ἐγερτικαί. καὶ πυρός, ὁ σῖτος καὶ ὁ ξανθός. Πυροφόρος ἄρουρα, τὴν αἰθῶνα σπέρμα φέρουσα δηλαδή. Πυροφό-
ρον, σιτοφόρον. Πῦρ παλάμαις, ὁ ταχέως τὸ ἀνθηρόν, καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί. Πυρπολεῖν, ὃ τὸ πυρσεύειν ἐστὶ καὶ
πῦρ καίειν διὰ τοὺς πελάζοντας, ἢ ἐκ τῶν μεθ' ἡμέραν τεκμηριοῦσθαι τρόπον, τῷ τοῦ πυρὸς σημείῳ κατιδεῖν. Πυρπολεῖται,
ἐμπυρίζεται· καὶ πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν, ἤγουν καίει. Πυρράζει ὁ οὐρανός. Πυρραία, λόφος ἐν ἐφέσῳ. οἱ δὲ, πυρραίας
εἶναι μοίρας τῆς θεσσαλίας λέγουσιν, ἀπὸ πύρρας τῆς δευκαλίωνος, ὥς φασι σουίδας· δοκοῦσι δὲ ἐς ταύτην καταφυγεῖν
οἱ διαφυγόντες τὸν κατακλυσμόν. Πυρρῶιν, θεὸς ἐπώνυμον. Πύρρακος, κατ' ἐρυσίχθονα γελοῖος. Πυρραλίς, ὄρνις
ποιός. Πυρριχίδαι· οὕτως ἐκαλοῦντο αἱ τῶν μολοσσῶν ἀπὸ πύρρου τοῦ νεοπτολέμου. Πυρρίας, ὄνομα δούλου, ἀπό τινος δού-
λου· ὡς καὶ ξανθίας, ἀπὸ ξανθίου τινός· ὁ μὲν πυρρὸς ἦν τὴν κόμην, ὁ δὲ ξανθός. Πυρρίας, τῶν ὄφεων τις, ἀπὸ χρώ-
ματος. Πύρριχα, χλαμύς, ἢ πελτάριον. Πυρρίχη, ἡ ἐνόπλιος ὄρχησις· κριτικὴ μάλιστα καὶ σεμνή, ὡς ἐν τοῖς περὶ κου-
ρήτων γέγραπται· ἡ δὲ σίκιννις κωμικωτέρα· ἣν πρῶτοί φασιν ὀρχήσασθαι φρύγες ἐπὶ σαβαζίῳ διονύσῳ· ὀνομασθῆ-
ναι κατὰ τὸν ἀρριανόν, ἀπὸ μιᾶς τῶν ὀπαδῶν τῆς κυβέλης νυμφῶν· ᾗ ὄνομα ἦν σίκιννις. ἱστέον δὲ καὶ ὅτι κατὰ τοὺς
παλαιούς, τὴν ῥυθμοῦσαν κουρητικήν, ἢ πυρρίχην ὄρχησιν, οἱ μὲν, ἐκ κρήτης ἀνάγουσι· τινὲς δέ, νεοπτολέμῳ
ἀνατιθέασι τὴν αὐτῆς εὕρεσιν· ἕτεροι δέ, κάστορι· καὶ ἄλλοι διονύσῳ. ἐπιστέον ὅτι ἡ κατὰ μάχην ὀρχηστική, πρὸς ἐν-
δεικνύει τὰ τοῦ ὑπὸ θαρρεῖς, ἵνα δοκοῖεν οἱ οὕτω κινούμενοι, καταπαίζειν τῶν πολεμίων· καὶ ἴσως τοιοῦτόν τι καὶ τὸ
αὔρι μάλα πεσέειν· ὡς τῆς μολπῆς θαρραλεώτατα ἐνδεικνυμένης, καὶ ἀλύπως τινά, ὥς τινές φασι κατὰ πλάτωνα.
Πυρρίχιος, ἐκ δύο βραχειῶν δίχρονος ὁ πούς· πυρρίχιος μέτρον καλεῖται, ἢ διὰ τὸ μεθ' ὅπλων μᾶλλον χρῆσθαι τοῖς.

καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐξ οἵας δήποτε ὕλης· καὶ χαλκοῦ οὖν καὶ μολύβδου. Πυξίς, τὸ πινακίδιον. Πύξος, εἶδος φυτοῦ·
πυοποιός, καὶ πυλοποιός, ὁ ἐν τῷ πύλῳ γεννηθείς. Πύον, τὸ ἕλκος ἀφ' οὗ ἔμπυοι οἱ ἐλκώδεις. Πυός, τὸ πρῶτον γάλα·
ὃ ἑψόμενον πήγνυται, ὃ ἡμεῖς χυτρῖνον λέγομεν. τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα· τὸ γάλα τοῦ δὲ ὑγρὸν γάλα νέον, μετὰ χρεισι
νοῦ γάλακτος ἀμελχθέν. Πῦρ πυρός. ἐστὶν ἐπὶ τῆς εὐθείας τὸ πῦ μακρόν· ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς βραχύ, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἑτέ-
ρου σημαινομένου. ἔστι γὰρ πυρὸς τὸ πῦ μακρόν, καὶ σημαίνει τὸν σῖτον· τὸ δὲ πῦρ, φῦρ τί ἐστιν· ὁ πεφυσημένον ἐξαίφνης·
ὁ παρὰ τὸ φύειν τὸ ἀναβλαστάνειν, φῦρ. τί γὰρ πυρὸς εὐφυέστερον ἡνίκα ἂν ἐπιλάβηται ὕλης· φύει γὰρ λαβόμενον ὕλης. ἐκ δὲ
τοῦ πῦρ πυρός, πυράζω. ὁ μέλλων πυράξω. ὄνομα ῥηματικόν, πυρακτός· καὶ ῥῆμα, πυρακτῶ. ἐξ οὗ ἐπιγράκτειον λέγε-
ται δὲ καὶ πυρίκαυστον, τὸ καυστικόν, καὶ ἐμβολῇ πυρί, κήλεον· ὁμοίως τῷ γέλωτι, γέλαιον. Πῦρ ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
ἀντὶ τοῦ ὡς πῦρ βλέπων. καὶ ἔστιν ὅμοιον, τῷ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην. Πυράγρα, τὰ θυράκια. Πυράγρα, τὸ χαλ-
κευτικόν. τινὲς καρκίνον φασὶ δι' ὁμοιότητα λαβῆς. σχηματισμὸς δὲ ἄλλος, καθὰ τὴν κρεάγραν. Πυρά, καύματα.
Πυρὰ θηλυκῶς, τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ νεκρῷ ἀπτόμενον, καὶ ὁ τόπος ἐφ' ὃν τὸ πῦρ ἅπτεται. Πύρρα, πόλις τῶν ἐν λέσβῳ. Πυραί,
πυρκαιαί. Πύραυνος, πῦρ ἐνδυόμενος. λέγεται δὲ ἢ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ φέρεται τὸ πῦρ οὕτω. Πυρακτεῖν ἐν πυρὶ πυρούμε-
να, ἐτυμολογικῶς πέφρασται. Πυρακτῶν, ἐμπυριστὸν σφοδρῶς καίων. Πυραμοειδής, πυροειδής. Πυραμίδες, οἰκοδο-
μήματα γεωμετρικά, ἐπὶ τὰ κάτω κατερχόμενα. Πυραμίς, ἀκία τις. τὴν πυραμίδα ἅμα λέγομεν ἡμεῖς οὐκ ὀρθῶς.
Πύραμος, ὄνομα τόπου καὶ ποταμὸς κιλικίας. οὗ τὸ εὖρος, σταδίου. Πυραμοῦς, εἶδος πλακοῦντος, ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ,
καὶ πυροῦ πεφρυγμένου. ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησάμου. ταῦτα δὲ ἐπίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνοῦσι ταῖς ἐν τοῖς συμποσί-
αις. καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω, τοῦτο ἐλάμβανεν ἔπαθλον. ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. Πυραμῦα, ἡ μέλισσα.
Πυρασσὸς μηχανήματα. ὁ πύρασος οὗτος, ἐλεύθερος πονηρὸς καὶ συκοφάντης. Πύρασος, πόλις φθίας. καθὰ τὸν ἐθνικογρά-
φον κληθεῖσα οὕτω, διὰ τὸ τὴν χώραν εἶναι πυροφόρον, ἤ σιτοφόρον. διὸ καὶ δημήτερος ἄλσος τέμενος ἐκάλεσεν ὁ ποι-
ητής. ὡς πολύκαρπον δηλαδὴ καὶ εὔκαρπον. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἀγαθοῖς, ἡ δημήτηρ ἐπιστατεῖν ἐλέγετο. Πύραυνοι, ἐφ'
ὧν πῦρ ἐνθάονται. δαδίου, ἢ βόλβιτον, ἢ τι τοιοῦτον. οἱ δὲ τὴν θέρμαστριν. Πύραυνος, ὁ χυτρόπους παρὰ τὸ πῦρ ἐνιαύ-
ειν ἐν αὐτῷ. Πυραύστης, ἐκ τοῦ αὔω. ζωύφιον καταπετόμενον φλογὸς, καὶ οὕτως ὀλλύμενον. ὅθεν καὶ παροιμία πυραύστου
μόρος, ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως καὶ ἀκουσίως θνησκόντων ἀπονοίας ἐξ ἀφροσύνης. Πυράφλεκτος. ὅτε δηλοῖ τὸ περὶ τὴν θεοπτικὴν
θαῦμα, λέγεται πυράφλεκτος. ὡς ἐν τῷ, βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ὅτε δὲ τὴν ἐξαφθεῖσαν χαλδαϊκὴν κάμινον,
λέγεται πυρίφλεκτος. ὡς ἐν τῷ, κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν. Πυργηδὸν σφέας
αὐτοὺς ἀρτύναντες, ὅ ἐστιν ἀσφαλῶς διὰ τῆς πυκνώσεως. εἰκάζεται δὲ πύργῳ ἡ τοιαύτη σύνταξις. ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι
λίθοις, δι' ὧν πύργος γίνεται. ἴσως δὲ ἢ διὰ τὸ ἑτερομήκει τετραγώνῳ. τουτέστιν, ἐν πλινθίου σχήματι. ἢ πυργηδόν· στιχη-
δόν· καθὰ τάξιν. Πυργηρούμεναι, τὰ τειχοφυλακοῦντες. Πυργήρης, μετέωρος. ὡς πύργος. καὶ ἐν φρουραῖς πυργίαις κα-
τον. Πυργῖτις, βοτάνη. Πύργιον, μέρος τριήρους. Πυργίσκια καὶ θησαυροφυλάκια, σκεύη κατ' ἄκρον. καὶ ἀποπυρ-
γίζω. διαγόρας ἔγραψεν ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. ἄθε-
ος γὰρ ἦν τὸ πρότερον. Πυργῖται, οἱ ἀκρῖται. Πυργοβάρεις, προμαχεῶνες. οἱ ὀχυρώματα τῶν πύργων, καὶ τείχη ὀ-
χυρά. Πύργον αὐτὸς φησὶ θεόκριτος, τὸν ἀχιλλέα. εἶτ' οὖν, τεῖχος πολέμου. παρασυλήσας τοῦτο ἐξ ὁμήρου. ὁ κτύπος,
ὃς μέγα πᾶσιν ἕρκος ἔτετο πολέμου. Πύργος, παρὰ τὸ ὑπὲρ ἄνω γῆς ἵστασθαι. σημαίνει δὲ ὁτὲ μὲν, κυρίως τὸν πύργον.
ὡς τό, πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσα. ὁτὲ δὲ τὸ τεῖχος. ὡς τό, ὡς εἴδοντ' ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν. καὶ τὴν τάξιν. ὡς τό, οἱ δὲ κα-
τὰ πύργον ἀχαιῶν. καὶ ἐπίρρημα πυργηδόν. καὶ μέρος τι τοῦ τείχους, ὡς τό, τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν ἰλιάδος μ̄. ὁτὲ
δὲ μεταφορικῶς, ἀσφάλειαν καὶ φυλακήν· ὡς ἐν τῷ, τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο. Πύργοι, τάξεις. Πυργοῦχος, μέ-
ρος τι τῆς νεώς. Πυργοῦνται, ὑψοῦνται. δαμάσκιος. τοῖς ἐπὶ μέγιστον εὖ μάλα πυργώσασι τὴν φιλοσοφίαν τοῖς περὶ πυ-
θαγόραν, πλάτωνα. τοῖς δὲ νῦν φημὶ, πορφυρίῳ, ἰαμβλίχῳ, συριανῷ. Πυργοφόρος, ἡ ἔξω ὡς ἐν ἐπιγράμματι. ξεῖνε πυργοφό-
ρον δίκελον εἰσορόων. καὶ αἰσχύλος. ὁ τραγικὸν φρόνημα, καὶ ἐφρυόεσσαν ἀοιδὴν πυργώσας στιβαρῇ, γράψας ἐν εὐεπίῃ.
Πυργώσας, ἀντὶ τοῦ ὑψώσας αὐξήσας. μεγαλύνας ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ῥήματα, ἢ μεγάλα εἰπών. Πυρδα-
λον, ὀψοπνίγιον ὀπτανεῖον. καὶ τὸ καυστικὸν φρύγανον, ἢ ξύλον, ἢ μαγειρεῖον. ἢ λείψανον. οἱ δὲ, πύρδαμον. Πυρδανα,
τὰ λείψανα, καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρός. Πυρέας, πυρπολήσας ἐμπυρισμοῦ τὰς τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς πυρεὺς εὐθείας. Πυ-
ρεῖον, ἀγγεῖον κεράμιον εἰς πυρὸς ἔνθεσιν. Πύρεθρον, εἶδος βοτάνης. ἧς ἡ ῥίζα, καυστικὴν ἔχει δύναμιν. καὶ ὀδόντας
ἐψυγμένας, ὀδύνας πραΰνει. καὶ πρὸς τὰ κατὰ περίοδον ῥίγη, ἀνατρίβεται μετ' ἐλαίου. καὶ τοὺς ναρκώδεις τι καὶ
καὶ παρειμένους ὠφελεῖ. Πυρεῖον, θυμιατήριον. οἱ δὲ ἕλληνες καλοῦσι τὸ πυρεῖα, καὶ δᾷδα δόντες σιτεῖσθαι, σκοτεινὸν ἐσό-
μενον. ὁ δὲ τὰ πυρεῖα καὶ τὸν πυρσὸν ἀνίσχει τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ ἡρακλέους, γάς τι πόλεις καθῆκε, καὶ τὰ πυρεῖα διέστρε-
ψε τὰ ἐκείνων. καὶ σοφοκλῆς. πυρεῖα ὁμοῦ τὰ δὲ κείνου θεσπίσματα σημαίνει τὸ δέ. τὰ δὲ δακτυλικά, διὰ πυρί. Πυρέσσου-
σιν, ἅρμασι. Πυρετός, φλογισμός. καῦμα. τὸ δὲ σῶμα, πῦρ λέγει. Πυρεῖά φησιν ἀπολλώνιος, τὰ προστριβόμενα,
ἀλλήλοις πρὸς τὸ πῦρ ἐγγεννᾶν. Πυρὴ ἐμπρησθεῖσα ἔεδλα παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἔεδλα λέγει δηλοῖ, μάλιστα· χλαί-
νας, ὅπλα. καὶ τοιαῦτά τινα. τὸ πυρὶ ἐπιβάλλουσιν, ὁμοιότης καὶ ἐν τῷ ἀοιδῆς ἐπέβησαν. ἤγουν, ἀοιδὴν ἐδίδαξαν μάλι-
στα δὲ ἐν τῷ δόξης οὗτοι τὰς ἐπιβαίνοντες. ἀντὶ τοῦ οὗτοι τὸ πῦρ δεξάμενοι. πολλὰ δὲ τε ἱερὰ τοιαῦτα. ὡς καὶ τό, κακοῖσιν
ἐπιβασκέμεν. Πυρήν, πυρῆνος, τὸ ὀστοῦν τῆς ἐλαίας. Πυρήνη, ὄρος πρὸς κελτικῇ ἐν ἰβηρίᾳ. ὃ παρ' ἐστιν ἀσφαλεία
τοῦ τόπου. καὶ πυρηναῖα ὄρη. Πυρία, ἡ ἐν τοῖς βαλανείοις γινομένη. τοῦτο ποιοῦσιν οἱ πολλοί, ἐπὶ τῆς ἐν τῷ βαλανείῳ πυ-
έλου· ἣ ἔχει μὲν τὸ ἔτυμον, ἀπὸ τοῦ πυροῦσθαι· οὐ μὴν τὸ ἀκριβὲς ἢ δόκιμον. πυέλους γὰρ οἱ ἀρχαῖοι καλοῦσιν, οὐχ ὑπὸ πυρίας.
Πυριάτης, τὸ ἑφθὸν πυρί. ὃ γίνεται, ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. Πυριατός, ... Πυρίβια, τὰ ἐς τὸ πῦρ πίπτοντα ζῶ-

ὁ ποιητής. Πύλας οὐρανοῦ ὅμηρος, τὰ νέφη λέγει. Πυλαγόρας, ἱεροί, ὅσοι συνίασιν αἱ ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην πυλαίαν ἐν τῇ πανηγύρει. Πυλαωρὸς, πυλωρός. Πυλαωροὺς, θυρωροὺς, αἱ πλείους λέγουσι λέγοντες θύρας μὲν ἐπὶ οἴκου· πύλας δὲ ἐπὶ πόλεως λέγεσθαι. παρατηρητέον δὲ ὅτι, οὐ μόνον αἱ θηλυκαὶ προσλαμβάνουσι τὸ πυλωρά, ἀλλὰ καὶ κοινῶς τὸ τοιοῦτο ἀπαλλάχεται ὄνομα. Πυλεῶν, στέφανον. Πυλαωρὸν, πυλωρόν. Πύλη, θύρα· καὶ πύλαι ἐπὶ τείχους παρὰ θουκυδίδῃ· θύρα δὲ, ἐπὶ οἴκου. Πύλη ἡ εἴσοδος τῆς οἰκίας· ἴσον τὸ ἐν ταῖς θύραις διάστημα· καὶ ἡ θύρα· καὶ πύλαι, ὄνομα πόλεως· ἥτις ὀνομάζεται ὕστερον θερμοπύλαι· καὶ πυλαία, ἡ ἐν ταῖς πύλαις γινομένη σύνοδος τῶν ἀμφικτυόνων· καὶ πυλαγόραι, οἱ πεμπόμενοι ἀπὸ τῶν μετεχουσῶν πόλεων τῆς ἀμφικτυονίας, ἀπὸ τῆς πύλης, καὶ πυλαίων πυλῶνες, τὸ περιέχον τὰς πύλας τῶν οἰκοδομημάτων, καὶ τὰ προπύλαια. Πύλη λέγεται, ἡ ἐν διεξόδῳ πόλεως οὖσα καὶ ἱερῶν καὶ μεγάλων περιβόλων ἢ οἴκων ὑπαίθρων. θύρα δὲ, ἐπὶ τῶν τυχόντων οἰκημάτων· θύριον δὲ, καὶ θυρὶς θυρίδος, τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον παραθύριον. Πυλαγόραι, ἐλέγοντο οἱ τῶν πανηγύρεων ἐπιμεληταί. Πυλήνη, πόλις αἰτωλίας. Πύλιγγες, αἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τρίχες καὶ ἴουλοι, βόστρυχοι, καὶ κίσσοι. Πυλλαῶ, θρασύνω· λέγεται διαβοῶ. θρυλλῶ. Πύλοι τρεῖς, καθὰ τὸ τὰ ἐθνικὰ γράψαντι· μεσσηνίας, τριφυλίας, ἀρκαδίας ὁ δὲ γεωγράφος, παρ' ὃ καὶ ἀρσενικῶς ὁ πύλος λέγεται φασιν, ὅτι ὑπόκειται ὁ νέστωρ τὸν τριφυλιακὸν πύλον οἰκεῖν· καὶ ὅτι πύλοι τρεῖς ἱστοροῦνται ἐν πελοποννήσῳ. καθότι καὶ ἔπος εἴρηται· ἔστι πύλος πρὸ πύλοιο, πύλος γε μὲν ἔστι καὶ ἄλλος. ἕκαστοι δὲ τὸ ἐπὶ τῆς πρίσιν ἠμαθόεντα, ἃ νεμέονται δεικνύειν ἀπὸ ποταμοῦ παραρρέοντος καὶ γνωρίσματα δεικνύουσι γέροντος τόπου· καὶ γέροντα ποταμόν· καὶ ἀπὸ γερόντων ἐξ οὗ ὠνόμασται ἐπὶ θέτιος ἀφῆκεν, γερήνιος νέστορα. λέγει δὲ καὶ ὅτι, παρ' ἑκάστω πύλω, ποταμὸς ἠμαθόεις. ἀλλαχοῦ δὲ, ὅτι ποταμὸς, πρὸς ἀρκτικὰ ἄμαθος, ὅθεν ἠμαθόεις πύλος. ἀμαθόδη γὰρ τὴν ποταμὸν ἢ τὴν χώραν εἰρῆσθαι, τινὲς φασιν. ὁ δὲ αὐτός φησι καὶ ὅτι οὐκ ἂν ἀπογένοιτο τὸ ἠμαθόεντα πύλον κληθῆναι· καὶ διὸ πεδινώδης καὶ στενὸς ἐστὶν ὁ παρὰ ἐκεῖ θαλάσσης αἰγιαλός. κἀκεῖνος δὲ λέγει, ὅτι ἔστι τρὶς νέστορος πύλος, ὁ λεγόμενος τριφυλιακὸς καὶ ἀρκαδικὸς· καὶ λεπρεατικός, πλείους ἢ τριάκοντα σταδίοις ἀπὸ θαλάσσης, ὃς δηλαδὴ καὶ ὁ πεμφθεὶς ἄγγελος ἐν ὀδυσσείᾳ, ἐπὶ τῆς ἑταίρης τηλεμάχου πρὸς τὸ ἐκείνου πλοῖον καλλίστης ἀπὸ ξενίας. Πυλοιγενέος, ἀπὸ τοῦ πύλου γίνεται πυλοιγενὴς τοῦ ὁμοίως τῷ ὀλοοίτροχος, ὀλοοίτροχος· ὁ διόδοκος, ὁ διιδόκος· ὁ διὸ τέρος ὁ διιπέρος· ἔστι δὲ οὐκ ἐξαλείφου ἢ διὰ τοῦ γράφεσθαι τρόπου τοῦ ο εἰς ι. Πύλον· παρὰ μὲν ὁμήρῳ οὐκ ἔστιν ἀναστρέψαντος ἀρσενικῶς λεγομένων καθὼς λόγος ἀρσενικόν· ὁ μὲν γεωγράφος, καὶ ἄλλοι τὸν πύλον φασί. Πύλον ἱερὰν λέγει, ἢ ἀπλῶς καθὼς κοινὸν ἐπίθετον· ἱεραὶ γὰρ αἱ πᾶσαι πόλεις· ἢ διὰ τὰς ἐκεῖ θυσίας. Πύλονδε καθὼς στῆσαι, ἀντὶ τοῦ εἰς τύλον ἀπαγαγεῖν, ὅπερ ἡμεῖς ἀποκαταστῆσαί φαμεν. Πύλος, ὄνομα πόλεως· εἰσὶ δὲ δύο πόλεις οὕτω λεγόμεναι. Πύλος ἀρσενικῶς· τοῖς ἐκ πύλου ληφθεῖσι· πύλος χωρίον τῆς λακωνικῆς, ἔνθα κλέων στρατηγήσας ἔλαβεν αἰχμαλώτους, προσμνήσαντες τὸν πόλεμον διὰ μαθήτους ἢ τοιούτων εἰκὸς συμφόρους διὰ τὸν αἰχμαλωτισμοῦ φόβον, καὶ διὰ τὸ πολλαῖς μὲν ἡμέραις πολιορκεῖσθαι ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, καὶ ἀφ' ἧς δὲ τῶν ἐπιτηδείων ἦν λαβεῖν, πολλὰ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἅλωσιν συγκλείεσθαι χρόνον δὲ ἐν δεσμοῖς ἐν ξύλῳ, ἔχοντες τε καὶ ἰσχνοὶ καὶ δυσώδεις γενέσθαι. ἰστέον δὲ ὅτι τρεῖς ἐπωνυμίας εἶχε τὸ τε πύλος· κορυφάσιον· σφακτηρία· ἄλλα δὲ ἄλλως λέγουσι περὶ ταύτης τῆς ἱστορίας· ἡμεῖς δὲ τοῦτο ἀρέσκει καὶ ἀρκοῦντως ἔχει. Πύλου ἠμαθόεντος, ἀντὶ τοῦ ἠμαθοέσσης· οἱ μέντοι ἀρσενικῶς ὀνομάζουσι τὸν πύλον· τοιοῦτον τι ἐν ὀδυσσείᾳ ὑλήεντα ζάκυνθον, ἀντὶ τοῦ ὑλήεσσαν καὶ φωκαίαν ὀλοώτατος ὀδμή, καὶ πυκρὸς· ἢ πικρὸν δάμαρτα. Πυλωλάκτας, κακῶν μισοῦς. Πυλεὼν, στέφανος. Πύλῳ ἐν νεκύεσσι, παρ' ὁμήρῳ ἰστέον ὅτι ὥσπερ φθογγὴ φθόγγος· χολὴ χόλος· τιμὴ τῖμος, παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ τίμημα, γοὴ γόος, οἰνὴ οἶνος, βολὴ βόλος, καὶ ἕτερα, οὕτω πύλη πύλος ἀρσενικῶς· ἀντὶ ἐν πύλῳ βαλών· οὐ γὰρ ἐν τῇ πύλῳ πόλει τὸν ἅδην ὁ ἡρακλῆς ἔβαλεν· ἀλλ' ἐν τῇ τῶν νεκρῶν πύλῃ· διὸ οἱ ἑρμηνεύοντες παίζει τὸ, ἐν νεκύεσσι βαλών. Πυλωρεῖ, φυλάσσει. Πύματος, ἔσχατος. Πύνδαξ, ὁ πυθμὴν παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον· ὅθεν παροιμία τὸ, ἀπυνδάκωτος ἡ τραπεζοῦ ταῖς κύλιξ ἤγουν ἀπυθμένιστος· σοφοκλῆς δὲ, ἐν τῇ λαβεῖν τοῦ ξίφους πύνδακα εἴρηκεν, ὥς φησι παυσανίας. Πυνθάνομαι, ὁ παρὰ τοῖς ποιηταῖς πεύθομαι λέγεται· σημαίνει τὸ μανθάνω καὶ τὸ ἀκούω δηλαδὴ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἐπὶ δὲ τὸ ἐρωτῶ καὶ ἀκούω, γενικῇ· πυνθάνομαι ἐκ πυθαρόμαι· παρατατικός· πεύσομαι μέλλων· ἐπυθόμην ἀόριστος· πέπυσμαι, παρακείμενος· ὅτε ἀντὶ τοῦ ἀκούω λαμβάνεται, ἀποδίδοται πρὸς ἀπαρέμφατον· οἷον, πυνθάνομαί σε ἀγαθὸν ὄντα· καὶ πυνθάνομαί σε ποιεῖν τόδε· ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶ καὶ ἀκούω, γενικῇ· τὸ μὲν πυνθάνεσθαι ἀντὶ τοῦ ἐρωτᾶν· τὸ δὲ τὴν πεῦσιν· τὸ δὲ μανθάνειν, ἢ ἀκούειν, τὴν πίστιν· ὅμηρος δὲ ἐπύθοντο μάχης φησὶ, μετὰ γενικῆς· ἀντὶ τοῦ ἤκουον· ὁμοίως παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ ποιηταῖς λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν ὡς τὸ, αἰσχρὸν γὰρ τὸ δὴ γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι καὶ πάλιν, τοῦ γὰρ κλέος μέγα κλέος· καὶ πυθόμενος ἔχει ἕκαστος ἀπόλλυτο· καὶ κεῖνοι γὰρ ἐλεύθερα πάθεα θῆκε ἀτρείων· ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν, ἀντὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυθέσθαι· σημαίνει ὅτε τὸ πυθέσθαι, τὸ διδάσκειν καὶ ἱστορεῖν· ἐκ δὲ τοῦ πύθω, γίνεται πυθῶ τὸ μανθάνω καὶ ἀκούω ἐξ οὗ καὶ τὸ πυνθάνω. Πυνικοὺς, τοὺς ἑφθοὺς ἐρεβίνθους καὶ φακούς. Πυοπιάζειν, ὑγραίνειν ὡς ἀῤῥαίνειν. Πύννος, ὁ πρόκτης. Πυόεις, κυάμους ἑφθούς. Πύξ, ἀπὸ τοῦ πτύσσω, πτύξ· ἀποβολῇ τοῦ τ γίνεται πύξ· πτύσσοντες γὰρ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους καὶ οὕτω συστρέφοντες, εἰς πύκτευσιν, ἀντιπαρατάσσονται εἰς γρόνθον συστρέφοντες· ὅπερ κόνδυλόν φασιν οἱ σοφοί· ῥῆμά τι παράγοντες ἐξ αὐτοῦ τὸ κονδυλίζειν, ἤγουν τοιούτῳ κονδύλῳ παίζειν· καὶ παροιμίαν προάγοντες τὴν δὸς ἀρτίου τυχεῖν καὶ κόνδυλον ἐπ' αὐτῷ· ἤγουν χορηγοῦσι τὸ ἀρκοῦν παιδίῳ, ἤ τινι τοιούτῳ προσώπῳ· καὶ εἰ μὲν ἀρκεῖται, ἀλλ' ὀχλεῖ ἐς πλέον, τότε δὴ ἐπέβαλλε, ἀντὶ τοῦ ὄψου· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου πτύσσω, ἀφ' οὗ τὸ πύξ· καὶ τὸ πυκνὸν γίνεται καὶ ὁ πύξος, καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ πτύξω· ὁ δὲ πυγμὴ καὶ ὁ πυγμάχος, καὶ ἡ πυγμαχία, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πυγμαχεῖν ἐκ τοῦ ἔπτυχα, μέσου παρακειμένου σύγκειται· διὸ καὶ ἔχουσι τὸ γ. Πυξίδα, δίπτυχα. Πυξίον, γράμματεῖον. Πυξὶς, ἡ δίπτυχος ἰατρικὴ, καὶ κυρίως ἡ ἐκ πύξου ποιουμένη

καὶ χειρουργῶν δὲ,

ὀλισφορίδες· εἴτε τὸ μαθεῖν· ἀπὸ τοῦ πυθέσθαι τῶν μαντειῶν οὗ τὸ κλεινὸν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ σεσῆφθαι τὸν δρά-
κοντα. Πυθὼ, ὀξυτόνως μὲν καὶ θηλυκὸν, ὁ τόπος· βαρυτόνως δὲ καὶ ἀρσενικὸν, ὁ δράκων. Πύθων, ὁ ἐγγαστρίμυ-
θος· ὁ ἐγγαστρίμαντις· ἢ θεὶ ζαίσας τὸ φῶς. Πύθων, δαιμόνιον μαντικόν. Πυθῶνα πετρήεσσαν λέγει Ὅμηρος, διὰ τὸ περὶ
αὐτὴν ὄρος τὸ Παρνασσὸν ἐκαλεῖτο. πάλαι μὲν γάρ τι Παρνασσία νάπη, ἀπὸ Παρνασσοῦ ὄρους τῆς Φωκίδος. εἶτα Πυ-
θὼν ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐκεῖ ῥιφθέντα ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ σαπέντα δράκοντα· ὡς ἐκ τοῦ πύθω τὸ σήπω. ἢ διὰ τὸ δεῖ-
σθαι τοὺς ἐκεῖ χρωμένους πυθέσθαι τὰ μέλλοντα, ἤγουν μαθεῖν. ὅθεν καὶ πύθιος Ἀπόλλων, ὁ ἐκεῖ τιμώμενος. καὶ ἑορτὴ
λαμπρὰ καὶ ἀγῶνες τὰ Πύθια. καὶ προφῆτις πυθιάς. καὶ πυθιάζειν, ἔτι πυθαΐζειν, τὸ μαντεύεσθαι. ὕστερον μὲν τοι δελ-
φὶς ὁ Πυθὼν ἐκλήθη, ὅτι καὶ Δελφοὶ, τὸ ἐκεῖ ἔθνος. ἔστι δὲ καὶ Πυθὼ, ἡ πόλις δίχα τοῦ ν. ὡς Λητώ. καὶ Σαπφώ. καὶ δη-
λονότι ἐκ τοῦ πυθώδε, καὶ τοῦ Πυθοῖ. Πύος, τὸ γάλα. Πύκα, συχνῶς. ἐπιμελῶς. Πύκα, ἐπιμελῶς. πύκα δὲ τρέφε, καὶ
πύκα ποιητοῖο, τοῦ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου. καὶ πυκινὸν λέχος, τὸ ἐπιμελείας ἠξιωμένον, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱμάν-
των εἶναι. Πυκάζει, καλύπτει. σκεπάζει. καὶ πυκάζουσι. στεφανοῦσι. Πυκάζεις, συχνάζεις. Πυκάζω, ἐσκέ-
πασε. περιεκάλυψε. ἀπὸ τοῦ πτύσσω, πτυκάζω καὶ πυκάζω. Ὅμηρος. ἐκ γάρ δ' αὐτὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνίοχον·
ἀντὶ τὰς τοῦ Ἕκτορος φρένας, ἐκάλυψεν ἢ ἐπάχυνεν ἡ λύπη. Πυκάζουσι. πυκνοῦσι, περιπυκνουμέναις, στοιχουμέ-
ναις. Πυκάζουσι, κοσμοῦσι. σκιάζουσι. στεφανοῦσι. Θεόφιλος· στεφάνοισι τὰ δώματα τοῖα πυκάζει· ἀντὶ τοῦ πυκά-
ζειν. Πυκάσαι κυρίως μὲν, τὸ πυκνῶσαι. ἁπλῶς δὲ, καὶ τὸ σκεπάσαι ἢ ἐπικαλύψαι. Πυκασμὸς, δασύτης φυτῶν
μάτων. Πύκ' ἔβαλλεν, πυκνῶς ἔβαλλεν. Πυκιμήδη, ἡ συνετὴ βουλῆς, ἡ βαθυγνώμων ἀπὸ τοῦ πύκα, καὶ πυκνῶς,
ἢ συνετῶς· ἢ ἐπιμελῶς, καὶ τοῦ μήδω τὸ βουλεύομαι. Πυκιμήδεος, συγκεχωνευμένως ἐκ τοῦ πυκινομήδεος· οὐ γάρ
ἐστιν εἰπεῖν πρὸς ἀκρίβειαν, ὡς πύκα σύγκειται. Πυκινὰ, ἀντὶ τοῦ ἄρθρου κακῶς, ἀντὶ τοῦ πυκνὰ, ἢ συνετὰ καὶ ταῦ-
τα τὰ Ἀπολλωνίου· καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατόν. Πυκινὴ βουλὴ, ἡ στερεὰ ἐκ μεταφορᾶς τῶν πυκνῶν σωμάτων· ἃ δυσδιαίρετα
εἰσι τῶν ἀραιῶν. Πυκινόφρων, πολύφρων σώφρων. Πυκινὸν λόχον, ὁ ποιητὴς λέγει οὐ μόνον ὡς κατὰ σύνεσιν γινό-
μενον, ἀλλὰ καὶ ὡς δέον ἐν τοῖς ἐλλοχῶσι τὰς πυκνοῦσι ἑαυτοὺς ἵνα λανθάνωσι. διὸ καὶ λόχον εἰσάγουσιν, ὅ ἐστιν ἐκάθισ-
σαν. ὡς ἐλλοχῶντων κεῖσθαι. οἷον ὀφειλόντων κατὰ τὸ ὑποκαθέσθαι, ἵνα ὑποκρύπτωνται. Πυκνὰ, τὰ συνεχῆ. καὶ συνε-
τά. ὁ γὰρ φρόνιμος δίοικα, τὰ πυκνούμενα ἐστὶν ὥσπερ τὸ ἀραιότερον ἔξοχος, ὑποτεινομένη. τὸ ἀρσενικὸν, ὁ πυκνὸς, τοῦτο ἐκ
τοῦ πυκινός. ὅθεν καὶ πυκινὴν βουλὴν τὴν πυκνὴν, καὶ συνετὴν, καὶ σοφήν. ἢ ἐκ τοῦ πτύσσω. πτυκνὸς, καὶ πυκνός.
τὸ δὲ πυκνὸς, ἐκ τοῦ πύκα ἐπιρρήματος, ὃ σημαίνει τὸ ἐπιμελὲς ἔχειν. τοῦτο ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ ἀσφαλίζω, πτύκα καὶ
πύκα. Πυκνῶς, πολλάκις. Πυκνὰ σφάλλειν, πυκνὰς ῥαγάδας ἔχουσαν. Πυκνίτης, τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐκ-
κλησίαζον οἱ Ἀθηναῖοι. Πνὺξ γάρ τόπος ἐν Ἀθήναις ἔνθα ἡ ἐκκλησία συνηθροίζετο. ὁ δήμων δὲ ὥσπερ πολίτην τῆς πυ-
κὸς εἶναι. πνὺξ δὲ λέγεται, παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι ἐκεῖ τοὺς βουλευτάς. ἢ ἀπὸ τοῦ πεπυκνῶσθαι ταῖς καθέδραις. Πυκνὶ
παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ. Πυκναὶ φάλαγγες παρ' Ὁμήρῳ, ἐκ παραλλήλου τὴν αὐτὴν σημασίαν ἔχου-
σι. Πυκνὸς, ὁ δυνατός. Πυκνότης, σύνεσις. φρόνησις. Πύκνωσις, κατὰ προστάτην ἐπιστάτην. φυτίσι, πύκνωσις
κατὰ μῆκος, καὶ κατὰ βάθος κατὰ τὸ χ΄ δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ, πήχεις δύο. ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις τέσσαρας.
Πύκται, γρόνθοι. ἀγωνισταί. Πυκτεύω, τὸ ἀγωνίζομαι τὴν πυγμὴν ἀγῶνα. Πύκτης πόλεμος, ἀγῶνας. Πύκτης, παγ-
κρατιαστὴς ἀθλητής. καὶ πυκτεῖον, ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται. Πυκτίον, τὸ βιβλίον ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, ὅ ἐστιν ἀσφαλί-
ζεσθαι καὶ συγκλείεσθαι. πυκτεῖον δὲ, ἐν ᾧ εἰσι τὰ πυκτία, δίφθογγον. ἢ ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται. πυκτίον δὲ, τὸ πι-
νακίδιον καὶ πυκτάζω. Πυκτὸς πίναξ, παρ' Ὁμήρῳ τὴν ἐπιστολὴν φησὶ τοῖς ὕστερον δηλοῖ. ὡς ἐν γρίφῳ ὕδωρ Σαπφώ,
ἔγραψε οὕτω. ἔστι φύσις θήλεια, βρέφη σώζουσα ὑπὸ κόλποις αὐτῆς. ταῦτα δ' ἄφωνα, βοὴν ἵστησι γεγωνὸν, καὶ διὰ πόν-
του οἶδμα. ὃν δὴ γρῖφον μὴ λύσαντος καλῶς τοῦ ἀκούσαντος, ἀλλὰ νενοηκότος εἰς πόλιν ἢ ἑταίρας διαλύτας, ἑρμήνευ-
σεν ἐκείνη, ὡς θήλεια φύσις ἐστὶν ἡ ἐπιστολή. βρέφη δὲ, τὰ γράμματα περιφέρει. ἃ δὲ ἄφωνα ὄντα, τοῖς πόρρω λαλεῖ.
Πυλαγόραι. κατὰ πόλιν ἔπεμπον τοὺς θύσοντας ἢ συνεδρεύσοντας εἰς τὴν πυλαίαν, εἰς τὴν σύνοδον τῶν ἀμφικτυόνων.
καὶ ἦσαν οἱ πεμπόμενοι πυλαγόραι, καὶ ἱερομνήμονες. λέγουσι δὲ ὅτι πυλαία δὶς τοῦ ἔτους ἐγίνετο ἀπὸ τῶν καλουμένων στα-
φύλων καὶ ἐξ αὐτοῦ ... ἀπήεσαν δὲ εἰς Δελφοὺς ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις. ἱερο-
μνήμονας ἔπεμπον εἰς πυλαίαν, καὶ πυλαγόρας. Ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις. ἐνταῦθα μεγάλα τῇ πόλει ἥκειν φέ-
ροντας τοὺς πυλαγόρας, καὶ τὸν ἱερομνήμονα. καὶ εἰσὶν οἱ ἱερεῖς γραμματεῖς. μνήμονας γὰρ τούτους ἐκάλουν. φέρουσι τὸ
μνῆμον, καὶ ἐπίσκοποι εἰσὶν ὁ δῆμος. Πύλαι οὐρανοῦ, τὰ νέφη. Πύλαι δικαιοσύνης, αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι.
δι' ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν ὅλον θεόν. ὁ Δαβίδ. ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης. Πύλαι, κατὰ συνήθει-
αν ὁμηρικὴν, αὐτὸς ὁ τῆς εἰσόδου τόπος. σανίδες δὲ αἱ θύραι. ὀχεὺς δὲ, ὁ μοχλός. Πύλαι ἐπὶ τείχους. θύραι ἐπὶ οἰκίας.
Πυλαιΐδες, αἱ ἐν κάλλει ἐκπρέπουσαι τῶν γυναικῶν, καὶ ἀττικίσαι. Πυλαίμαρχος, πολέμαρχος. καὶ ὄνομα κύριον.
Πυλαιμάστας, τοὺς ψεύστας ῥήτορας. Πυλαιστάτης, τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας, διὰ τὸ παρὰ τοὺς
θεοὺς ποιοῦντας τινὰς αὐθαίρετοι ἐς τὸν προειρημένον τόπον. Πύλαιος, ὁ ἔξω τῆς πύλης. Πύλας ἠελίου λέγει Ὅμηρος, τὰς
ἀεὶ συγκλειούσας ἐκεῖ ἥλιον ἀπιόμενον πρὸς δυσμάς, αἳ δὴ πύλαι δεδυόμενος ὡς ὑπὸ χασμάτας τινὰς, γίνεται ἀφα-
νής. ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ τοῦ μεγάλου. Πυλαρτοί, τὰ στελέχη. Πυλάρταο, τοῦ πύλαις προσηρτημένου. ἢ κρατεραῖο τοῦ
τὰς πύλας ἰσχυρὰς ἐμποιοῦντος ἢ ἡρμοσμένας ἔχοντος. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ ᾅδου, πυλάρτης ἰσχυρός. Πυλάρτης, κύριον
ὄνομα. καὶ τοῦ ᾅδου ἐπίθετον. ἢ πυλάρτης ᾅδης, ὁ τὰς πύλας ἀραρυίας ἔχων διὰ τὸ ἐκεῖθεν δυσέξιτον. Πυλάρ-
ταο κρατεροῖο τὸν ᾅδην φασὶν Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ ἀδιεξόδευτον παρὰ τὸ τὰς πύλας ἀραρυίας εἶναι αὐτοῦ. τουτέστι, ἐφηρμοσμένας.
Πύλας ἱερεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ, [illegible] τὸ μαχεῖ μητρὸς αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ [illegible]

πυγὴν δηλαδὴ κλιθεὶς τὰ πάντ' ἐν τῷ πόνῳ παίζει· ὁ δὲ δειλὸς πάλιν πύγαργος λέγεται, ὁ λευκὴν ἔχων τὴν πυγήν, ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ, οὔπω μελαμπύγου τετύχηκας· ἐπεὶ γὰρ ὁ μελάμπυγος, καθάπερ ἡρακλῆς ὁ δὲ λευκόπυγος πάντως ἄνανδρος, καὶ δειλὸς καὶ ἄνανδρος θεῖα δὲ ἡ ὀχευτικὴ ῥίς, διὸ τοῦτο φασίν, ὅτι περὶ ἡρακλέους, οὔπω μελαμπύγου τετύχηκας τι. Πύγελα, πόλις περὶ τὴν ἔφεσον. Πύγελλα, τόπος ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος φύγελλα. Πυγή, τὸ περὶ τὸ ὀρρικὸν μέρος· ἀριστοφάνης· γυμνάζομαί γε καὶ τῇ πυγῇ ἄσομαι, ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι καὶ διαδῦναι, ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς τοῦ πηδῶντος ἀπτεσθαι τῆς πυγῆς. καὶ παροιμία εἰς κενὸς πυγὴν ὁρᾷ. ἐπὶ τῶν λημῶντας τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτι οἱ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ πλεῖον, εἰς κενὸς πυγὴν ὁρῶν, καὶ τρίβων ἀλωπέκων. Πυγίδιον, οὐ τὴν χεῖρα ἀριστοφάνης. Πυγμή, ἐπὶ τῆς χειρὸς ὅταν ἔχῃ τοὺς συνεσταλμένους τοὺς δακτύλους. καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀγὼν ὁ διὰ τῆς πυγμῆς ἀγωνίζοντο. ὅσοι δὲ παίοντες οἱ ἀγῶνες οὓς ἀγωνίζονται πένταθλον· δίσκος· πυγμή· δίαυλος· ἅλμα· καὶ πάλη· καὶ πύκτης, ὁ τῇ πυγμῇ χρώμενος. ἢ πυκτικός, ὁ ἐπιτηδείως ἔχων εἶναι πύκτης. ἢ πυκτεύω, ἀγωνίζομαι, τρισυλλάβως. ἢ πὺξ ποιεῖν, ἐπίρρημα παρὰ αὐτὸ τοῦ διὰ τῆς πυγμῆς καὶ πυγμαῖος, ὁ πυγμῆς σύμμετρος. οὕτως ὁ βραχύς. Πυγμαῖοι, ἔθνος πρὸς τοῖς αἰγυπτίοις τῷ μεγέθει πάνυ μικροί. εἰσὶ πηχυαῖοι. Πυγμαῖοι, οἱ δὲ πηχυαῖοι, τὸ μέγεθος εἰσί. παρατείνουσι γὰρ εἰς τὴν πυγόνα, πυγών ἐστιν δέ, διάστημα τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος ἕως τοῦ μικροῦ δακτύλου, ὅ καὶ τῶν δακτύλων συνεσταλμένων. ἱστορεῖται δὲ ὅτι, καὶ κέρατα περιτίθενται καὶ ἐν σχήματι κριῶν, ὡς ἐκαταῖός φησι κρόταλα ψοφοῦσι, καὶ οὕτω τοὺς πυγμαιομάχους γεράνους ἀμύνονται καὶ φοβοῦσας αὐτοὺς τοῦ μένειν. Πυγμαίων, ὁ ἄδωνις παρὰ κυπρίοις. Πύματος, ἔσχατος ἄστατος. Πυγμή, πάλιν συγκλεισις δακτύλων· γρόνθος. Πυγών, τοῦ πήχεος. ἔστι δὲ ἡ πυγὼν ἀπὸ ὀλεκράνου ἄχρι τοῦ μικροῦ δακτύλου. Πυγόριζαι, οὕτω καλοῦνταί τινες τῶν ῥιζῶν. Πυγοστολίς, ζῶόν τι καὶ ὁ βραχύς. Πυγοστόλος, ἀστεῖος. οἱ μὲν τὴν μαστιγίαν· οἱ δὲ αὐτὴν τὴν ἑταίραν, τὴν περὶ τὴν πυγὴν στολιζομένην τουτέστιν ἐκεῖνα τὰ μέρη κατακοσμοῦσαν τοῖς ἱματίοις· στέλλειν γὰρ ἐστι τὸ συγκοσμεῖν· ἄλλοι δὲ τὴν κοσμοῦσαν τὰς χεῖρας· πυγούσιον γὰρ ὁ πυγὼν συγκεκλεισμένων τῶν δακτύλων. Πυγοστόλος, ἀκόλαστος· πόρνος. Πυγούσιον, ὁ πῆχυς κεκαμμένων τῶν δακτύλων. Πυγών, μέτρον τὸ ἀπὸ τοῦ ὀλεκράνου ὅπερ ἐστὶν ὁ ἀγκών, ἕως ἔξω τῆς χειρὸς ἐπικεκαμμένων τῶν δακτύλων καὶ συνθεμένων. Πυδαρίζειν, ἀντὶ τοῦ ἅλλεσθαι, ἤτοι πηδαρίζειν ἢ πυδαρίζειν, ὡς ὄνομα καὶ οὔνομα αἰολικῶς. ἢ πυδαρίζειν, περὶ τὴν πυγήν· καὶ τρόπῳ πυδαρίζειν, ὡς γράφει καὶ διόφαντος. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν. ὡς τὸ ἄστυ πυδάριζε μάθοιμι, περισκοποῦσα πρὸς τοὺς πόδας. Πυελίδα, τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀφθαλμοφυλάκιον. Πυελίον, πύελος· χαλκοῦ. Πύελος, συνήθως ἡ λεκάνη. οὐκ αὐτίκ' αὐτὸ πρὸς τὸ πλύνειν γίνεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ πυόν, ὃ ἐστιν τὸ πάθισμα γάλακτος, ὡς ἐκ φυτὰ γένου ξυλίνου, χρηματιζόντων εἰς ὑποδοχὴν πυοῦ τοῖς ποιμέσιν. Πύελος ἡ λεκάνη· ἀριστοφάνης· ἐπὶ ἀσάμινθον τῆς πυέλου τὸ τρῆμα. ἡ πύελος ἔχει τρύπημα, δι' ἧς ἀπολουόμενοι ἐκχέουσι τὸ θερμόν. Πυέλοις, ταῖς ἐμβάσεσι λέγει ἀριστοφάνης· πύελος γὰρ ὄρυγμα ἐμβατόν. Πυθ', αἰὰ πεπηγισμένον. Πυθάγγελος, τραγῳδίας ποιητὴς μοχθηρὸς καὶ ἄσημος. Πυθαγόρου μαθηταί· οἱ μὲν ἦσαν περὶ θεωρίαν καθεζόμενοι οἵπερ ἐκαλοῦντο σεβαστικοί· οἱ δὲ, περὶ τὰ ἀνθρώπινα· οἵπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοί· οἱ δέ, περὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικά, καὶ ἀστρονομικά· οἵπερ ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. τούτων οὖν οἱ μὲν αὐτοὶ τῷ συγγινόμενοι τῷ πυθαγόρᾳ, ἐκαλοῦντο πυθαγορικοί· οἱ δὲ τούτων μαθηταί, πυθαγόρειοι· οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταί, πυθαγορισταί. Πυθεῖον, τὸ μαντεῖον· πύθια δέ, τὸ ἱερὸν καὶ ἑορτὴ ἑλληνική· καὶ πανήγυρις. Πύθεσθαι, τὸ σήπεσθαι· πύθω γὰρ σημαίνει τὸ σήπω. τὸ ἐρωτῶ· τὸ ἀκούω· καὶ τὸ μανθάνω. ἐξ οὗ καὶ τὸ πυνθάνω. καὶ πύθεσθαι ὃ δηλοῖ τὸ μαθεῖν ἢ ἀκοῦσαι, ἣν καὶ συντάσσει ὁ ποιητής. Πύθεσθαι, ἀντὶ τοῦ σαφῶς μαθεῖν ἀκοῦσαι ἐκ τῆς πάθεσιν ἐπίκουρος ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐπυθόμην ἐπύθου· ἐπύθετο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον πυθέσθαι· ἀριστοφάνης· ἀλλὰ βραχία σου πυθέσθαι βούλομαι. Πυθία, ἡ μαντὶς τοῦ πυθίου. ὄνομα ἑορτῆς ἀγομένης τῷ ἀπόλλωνι. Πυθία, ἐπὶ τοῦ τρίποδος καθεζομένη, χρησμῳδεῖ. καλεῖται δὲ τὸ μέρος ἐν ᾧ κάθηται ὅλμος. Πυθιὰς βοῦς, ὁ μετ' αὐλοῦ γενομένη βοή. Πύθιον, ἱερὸν ἀπόλλωνος· καὶ πύθιος, ὁ ἀπόλλων· πύθιον δὲ καὶ τὸ ὕδωρ παρὰ θουκυδίδῃ. Πυθμένα ἐλαίας, τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ῥίζαν. Πυθμένες, βάσεις αἱ κατὰ τῶν ὑδρίων. Πυθμένοθεν, ὅλος· γέγονε δὲ τοὔνομα παρὰ τὸν πυθμένα τῶν ἀγγείων. ὥστε καὶ ὁλοκλήρως ἐλέγετο, ἤτοι πλεῖστον πάντα πᾶσιν, ὅθεν ἀρχῆς· ἢ παντελῶς· παρὰ τοῦ ἰσοῦσθαί τε. Πυθμήν, ἡ ῥίζα· ἢ παρὰ τὸ φύω αἰτιατὴ φυθμὴν ὅθεν καὶ ὡς ἀνάφυσις τοῦ φυτοῦ, ἢ παρὰ τὴν σῆψιν, ἐπεὶ τὸ ζωογονεῖ πάσχει κατὰ τῆς γῆς σπέρμα, πρὸ τῆς ἀναφύσεως, ὡς ἀπὸ τοῦ πύθω τὸ σήπω. Πυθμήν, ὁ ἐν πυθμένι παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον. ὅθεν παροιμία τὸ ἀπὸ πυθμένος, οὐ πρὸς πεζοὺς τὸν κύλικα. εἴσω ἀπὸ πυθμένος ἐπιτελὲς καὶ τὴν λιβάδα τοῦ ξίφους πυθμένα εἴρηκεν ὥς φησι παυσανίας αἴλιος δὲ διονύσιος καὶ αὐτὸς πυθμένα τὸν πυθμένα εἶναι μεῖζον καὶ ἐπερειδεῖς τὰ πυθμένα τῶν λεκανίων τὸν δὲ ἴσως ἀπὸ τῆς πτέρνης ἐν ᾗ κεῖται κειμένης. ἀπὸ τοῦ πύθω δέ, ὁ πυθμήν, ὅτι ἐν φυτοῖς, ὅ, τε ἐν σπέρμασι διὰ τὴν ἐκεῖ σῆψιν. ἐκ τοῦ πύθω γὰρ τὸ σήπω πυθμήν. Πυθμήν, τὸ κάτω μέρος τῶν κοίλων ἀγγείων, καὶ πυθὼν πυθῶνος, καὶ ἡ πυθὼ τῆς πυθοῦς καὶ πυθικὸς τὸ μαντεῖον τοῦ ἀπόλλωνος· καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ τὸ μαντεῖον· καὶ πύθια ὁ ἐν πυθοῖ ἀγών· καὶ πύθια τὸ ἱερόν· καὶ πύθιος ἀπόλλων, ὁ ἐν πυθοῖ τιμώμενος, ὥσπερ καὶ ὀλύμπιος ζεύς, ὁ ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ τιμώμενος· καὶ πύθων, πύθωνος. Πύθω, σημαίνει δύο καὶ τὸ ἐρωτῶ, καὶ τὸ μαθεῖν. Πυθέσθαι, πεύθομαι ἐκ τοῦ πευστικοῦ· πυνθάνομαι ποιητικῶς. παρὰ τὸ πεύθομαι καὶ ἐπυθόμην· πεύσομαι μέλλοντα πεύθομαι, ὡς φλέζομαι φλεξοῦμαι ἐπυθόμην μέσος ἀόριστος δεύτερος ἀφ' οὗ πυθόμενος τὸ πεπεισμένον πληθυντικὸν πύθοιτο ἰωνικῶς πυθοίατο. Πυθόλυσις, ὁ ὑπὲρ τὸ πυθίου λυσσώδης. Πυθομένης παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, αὐτὴ ἡ σύντροφος ...αὐτοῦ· καὶ τὸ πυθὸν ἐν τῇ θεῷ φησι λέγεσθαι μύκλος ὁ νεκρολέτης· ἔστι γὰρ τοῦτο σεσηπὸς αἷμα, ὡς ἡ πυθὼ δὲ κατὰ ... ἀπὸ τοῦ ... ἔχοντας ἐπὶ τοὺς χρησμοὺς ἔρχεσθαι, ἢ καὶ ἀπὸ παιδός τινος πυθικοῦ, ἢ ὄνομα πυθίς, θυγατρὸς δελφοῦ. Πυθόμενος, ἐρωτήσας. Πύθοιτο, ἐὰν πύθοιτο ἀκούσειεν. Πυθὼ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, οὕτω Πυθὼ

ΤΟ Ρ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ

[illegible]

ΤΟ Ρ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ·

[illegible]

παρὰ τοῦ ἀφροσυνεῖν· ὁ δὲ ὁ ἀήρ ὥσπερ ὁ δὲ τρίτος ὁ δὲ τρίτη, ὁ ἄβατος ἡ ἄβατη, οὕτως ὁ πρόθεσβος ἢ ὁ προθέσβο. τὸ δὲ πρόθεσβος ὅμοιον τῷ ἔφηβος· ἄνηβος· ἄκηβος, παρὰ τὸ ἀκούειν· ἡ ἔξοβος παρὰ τῷ αἰσχύλῳ. Πρωΐα, ἡ πρωϊνὴ κατάστασις. Πρωϊαίτερον, βέλτιον· ἤγουν πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον. Πρωΐ, ἔχει ἐναντίον τὸ ὀψέ· πρωῒ καὶ ὀψὲ λέγομεν, ὡς πρωΐας καὶ ὀψίας· ἔστι δὲ πρωΐ, καὶ αὐτὸ τὸ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ· θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ· πρωῒ ἐσβαλόντες, καὶ τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος, ἐσπανίζον τροφῆς τοὺς πολλούς. Πρωῒ δὲ ὑπὸ ἀττικῶν δισυλλάβως· εἰς δὲ τὸ πρωῒ πρόσκειται τὸ ὑπὸ ἔω· ὡς αὐτὸ ὄρθρος νοεῖται· ἀπλῶς γάρ φασι πρωῒ λέγεται καὶ τὸ ἕως ἐκ τῆς ὥρας φιλήμονος φασί, μνημονεύεται δὲ λεγ πρωΐας, ἔτι περὶ τοιαύτην πρωΐαν, ἀφ' ἧς ἡ δείλη ἄρχεται ὅθεν σημείωσαι ὅτι τὸ μετὰ ταύτην τῆς τοιαύτης ὥρας, ἀκριβῶς δείλη ὀψία λέγεται, καὶ ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τῆς ἠοῦς γίνεται ὁ ἑῷος, καὶ ἐκ τοῦ ἠοῦς ἑῷος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἠοῦς φοινικῶς, ἠῷος· ὡς ἄλλος ἀγαῖος, ἡ τὰ τοιαῦτα· ἡ πρωϊαίτερον, βέλτιον πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον. Πρωϊαίτερον, ἡ πρωΐ αὐτοῦ· ἀριστείδης τὸν ἱερὸν πάλιν γὰρ αὖ τὸ πρωϊαίτερον τοῦ δέοντος, ὁ λούεσθαι ἢ ἐσθίειν. Πρωϊζά, προχθιζά. Πρωϊζόν, πρὸ ὀλίγου. Πρώϊμος, πρωϊνός· καὶ πρωϊδὸς καὶ πρώϊον. Πρώϊον, ἕωθεν ὄρθρου ἢ πρόσφατον. Πρώϊον, ἐκ τοῦ πρωΐ· ὡς καὶ τὸ πρώϊμος καὶ τὸ πρωΐζα· πρωῒ παράγει δὲ αὐτὸ μονοσύλλαβον τὸ πρῷ, ὃ δηλοῖ κατὰ παυσανίαν τὸ πρωΐ ἢ πρὸ καιροῦ· καὶ πρῷ μονοσυλλάβως, αὐτὶ τοῦ πρωΐ. Πρῶκα, τὴν σταγόνα τῆς δρόσου δωριεῖς λέγουσι. Πρώκεσ, δρόσοι. Πρῶκες, σταγόνες· ψεκάδες· σταλαγμοί. Πρωκτὸς λουτροῦ, παροιμιακόν· τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν νικώντων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μολυνομένων καὶ βιαζομένων καθαίρεσθαι· ὁ γὰρ πρωκτὸς ἀπολουόμενος, πάλιν γίνεται τῆς καθαρότητος· ἢ ὅτι μολύνεται, καὶ μάλιστα ἐν τῇ ῥύσει τῆς γαστρός· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τὴν γαστέρα φερομένων ἐχόντων, καὶ ἐν τῷ ἀπολούεσθαι νικωμένων τῇ φορᾷ. Πρωκτοτηρεῖν, τὸ πρωκτὸν τηρεῖν. Πρωκτός, ὁ κῶλος παρὰ τὸ προβεῖν τὰ τῆς γαστρὸς καὶ περιττώματα· εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε· τοῦ τὰ ἐπὶ πλεῖστον τοῖς ὀφθαλμοῖς. Πρωκτοτηρεῖν, τοὺς πρωκτοὺς τῶν τριακόντων τηρεῖν· ἀπὸ μέρους δὲ τοὺς ῥήτορας δημηγορεῖν. Πρωλυθίαι, παρακείμενον παρὰ τὸ λελυθέναι. Πρωλύθιον, ὁ ὑπὸ φερνῆς ἐπὶ στόμα. Πρῷ μονοσυλλάβως, σημαίνει τὸ πρὸ καιροῦ καὶ τὸ ἕωθεν. Πρῶνες, ὀρῶν ἐξοχαὶ βουνοί· ὡς ἐν τῷ γράμματι. Πρῷον δέ, τὸ πρώϊμον δισυλλάβως. Πρῶνες, ἐξοχαὶ μὲν εἰσὶ τῆς γῆς· συστέλλει δὲ τὸ πηλικὸν τῆς αἰτίας, ἵνα δακτυλικὰ παραδιδῷ· ὡς μὴ δὲ κανόνος κωλύοντος· πρὼν δέ ἐστι τὸ πρωτότυπον καὶ κλίνεται πρωνός, ὡς χλωνός· δηλοῦσι δὲ οἱ πρῶνες κατὰ παυσανίαν, ὄρους ἐξοχάς, βουνούς· λόφους· καὶ γίνεταί φασιν ἀπὸ τοῦ πρηθῆναι· διονύσιος δὲ ὁ περιηγητής, πρηῶνας φησί. Πρώονες, πλεονασμὸν ἔχουσι τοῦ ο μικροῦ· πρὼν παράγει δὲ τὸ πρών, πρωνός, ὃ δηλοῖ τὸ ὑψηλὸν τόπον, ὡς ἀπὸ τῆς πρηῶν μετοχῆς κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐκδρομῇ τοῦ τ καὶ κράσει τῶν λοιπῶν φωνηέντων· οἱ πρώονες, ὀρῶν ἐξοχαί· ὡς ἡ κλῆσις ἐκ τοῦ πρωὸς πρώονες· οὐ ἡ κίνησις, ἀλλὰ πάλιν ἔχει πρὸς τὸ κόως κόωνος, κύκεων· ἐκεῖνο μὲν γὰρ βραχυπαράληκτον, φυλάσσει τὸ ω ἐν τῷ γενικῷ· τοῦτο δὲ συστέλλεται, καθ' ὁμοιότητα τοῦ μαχάονος, ἰξίονος, ἢ τῶν ὁμοίων· δῆλον δὲ ὅτι, ἢ πρωὼν πρώονος, καὶ πρὼν πρωνὸς φαμέν· ὧν κοινότερον μέν, ὁ πρών· ποιητικώτερον δέ, ὁ πρέων καὶ ὁ πρηών. Πρῷρα, ἐκ τοῦ πρόορα κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο οο εἰς ω· σημαίνει δὲ τὸ ἔμπροσθεν παρὰ τὸ πρότερον τοῦ ὁρῶντος, ἤτοι τοῦ ὕδατος ἅπτεσθαι. Πρῴρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεὼς καὶ πρῴραθεν, καὶ πρωρατικός, καὶ πρωρεύς. Πρωράχη, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων· ἐκείνη γὰρ ἐν τῇ πρῴρᾳ τὸν φόρτον φέρει, καὶ ἐπεισερχόμενα καθέζεται τῇ θαλάσσῃ· φυσικῶς δὲ ἡ γέρανος ἐπὶ τὸ πρόσω προφέρονται· πρῷρα δὲ τὸ πρόσωπον. Πρωρεῖ, καὶ δύο ἐκ τῆς προορᾷ· φοβεῖται. Πρῶτα στοιχεῖα, ὁ ἀλφάβητος· καὶ ὅτι τὰ μὲν τοι κακὰ καλῶς διεγράμματον φασίν· ὅτι οὐδὲ ἄλλα καλῶς διὰ δυσχέρειαν. Πρῶτα φύσει, αἱ ἀρχαί, ἔσχατα δὲ φύσει, τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν ἀφεστῶτα· ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα· τοῖς μὲν ἐπὶ χειρὸς ἦ χαλεπὰ δεῖξαι· τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις ῥᾴδια· τὰ μὲν γὰρ πρῶτα, τὸ χαλεπὸν ἔχει· ὅτι μὴ ἔστιν αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τῷ τὰ μὲν δεικνύμενα δείκνυσθαι διὰ πρότερον, τὸ δὲ πρότερον μὴ εἶναί τι πρὸ τούτων· γίνεται γὰρ ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις, οὐ δι' ἀποδείξεως ἀλλὰ δι' ὁρισμοῦ· ὁρίζεσθαι γὰρ δεῖ, πρῶτον τὴν ἀρχήν, τί ποτ' ἐστί, καὶ τοῦτο αὐτὴν ὁρισάμενος, εἶναι γυμνάσαι αὐτὴν εἰς τὴν δεῖξιν τὴν μετ' αὐτήν, διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαί, ἢ οὐ ῥᾴδιον δεῖξαι· τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυνται· πρῶτον δὲ λέγεται σχῆμα, ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν οὐχ ὡς αἴτιον, οὐδὲ ὡς γεννητικὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῇ τάξει· καὶ τελειότερον ὄν, οὐ τῷ φυσικῷ ἐκεῖνα καὶ παράγειν, ἀλλὰ τῷ τελέως δείκνυσθαι, καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον ἐφόδοις εἶναι. Πρωταγωνιστεῖν, πρῶτον ἀγωνίζεσθαι. Πρώτας θύρας λέγει ὅμηρος, τὰς αὐλείους· ἃς ἔθος ἦν παρεῖναι ἐπὶ κυνῶν· τὰς αὐτὰς σαφέστερον καὶ πρόθυρα εἶπεν ἐν μιᾷ λέξει· καὶ σημείωσαι, ὅτι τὸ πρῶτον ἢ τὸ πύματον, ἀντίκειται. Πρωτέλειαι, αἱ ἀπαρχαί· κυρίως μὲν τῆς λείας ἤγουν τῆς αἰχμαλωσίας κατὰ χρηστικῶς δέ, πᾶσα ἀπαρχή. Προτερικά, εἶδος τι συκῆς πρωΐμου, καὶ πεδίον τι, οὕτω καλεῖται. Πρωτεύς, ποσειδῶνος υἱὸς τῷ γένει αἰγύπτιος εἰς φλέγραν τῆς παλλήνης καὶ θρᾴκης ἐλθὼν ἐξ αἰγύπτου, πρῶτον γαμεῖ ἐξ ἧς αὐτῷ τμῶλος καὶ τηλέγονος, οἳ κατὰ παλαίοντες τοῖς ξένοις ἀνῄρουν· ὧν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων ὁ πρωτεύς, τῷ αὐτοῦ πατρὶ ποσειδῶνι εὔξατο, πάλιν καταστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν αἴγυπτον· ὁ δὲ ὑπακούσας αὐτῷ, ἀνῆλθεν ἐκ τοῦ χάσματος τῆς παλληνίας τρήσας, ὑπὸ κάτωθεν θαλάσσης οὕτω διῆγεν αὐτὸν τοῖς βρόχοις, μέχρις αἰγύπτου· ἡρακλῆς δὲ διὰ θρᾴκην διερχόμενος, καὶ κατὰ παλαίσας, ἀνεῖλε τὸν τμῶλον καὶ τὸν τηλέγονον· ὅπερ μαθὼν ὁ πρωτεὺς ὁ τούτων πατήρ, οὐ γελᾷ μὲν ὅτι παῖδες ἦσαν αὐτοῦ· ὅτι δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ δακρύει· τὸ δὲ ἀληθές· μὴ φέρων ὁ πρωτεὺς τὴν ξενοκτονίαν αὐτῶν, ἔρριψεν ἑαυτὸν κατὰ τὸ χάσμα τῆς παλλήνης καὶ ἀσεβεῖς, οὔτε δακρύει, οὔτε γελᾷ. Πρωτεῖον, ἀμοιβαῖα τινα· πρωτεῖον δὲ τοῦ δήμου, μεταβατικῶς· πρωτεύω πρωτεῖον· δευτερεύω, δευτερεῖον· ἱερεύω, ἱερεῖον· ἀριστεύω, ἀριστεῖον· βραβεύω, βραβεῖον· καλλιστεύω, καλλιστεῖον· τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω ῥημάτων διὰ τοῦ ειον γινόμενα ἐπὶ τῆς παραληγούσης, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. Πρό τινος ἱσταμένου, ἀθηναῖοι οὕτω ἠρίθμουν τὰς ἀπὸ νουμηνίας ἡμέρας μέχρι τῆς εἰκάδος λέγοντες πρώτῃ ἱσταμένου, δευτέρᾳ ἱσταμένου, μέχρι τῶν δέκα· μετὰ δὲ ταῦτα τρίτῃ ἐπὶ δέκα, εἶτα δευτέρᾳ ἐπὶ δέκα· ἡ ἐξῆς ἀπὸ

χυσιν. προχόος δὲ τὸ ἀγγεῖον. ἀριστοφάνης ἐν κρύλαις. ὅτ' ἄρα τοῖς προχοαῖς ὕδατα προχυσας ἀφύεσθε προχοῦσι.
Προχοαί, τὸ ποταμῶν αἱ συμβαλοῦσαι πρὸς τὴν θάλασσαν λέγονται. ὅμηρος ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι. Προχοίδας, τὰς ἀμίδας.
Πρόχνυ, προφασίζουσι προβάλλουσι καὶ σκιάζουσι. παρὰ τὰς ἀσπίδας προβάλλεσθαι. Πρόχοος, ἐν ᾧ ὕδωρ ἐ-
στι. ξέστης ἐστί, πρὸς τοῖς χρήσιμος. οὐ μὴν κατὰ τοὺς ἐν τῇ ῥαψῳδίᾳ, δι' ᾧ ὕδωρ χερσὶν ἐπιχέεται. Πρόχοος δὲ θηλυκῶς, ὁ
ξέστης παρὰ τὸ προχέειν. ὅθεν καὶ προχοΐδιον, καὶ συναιρέσει προχοίδιον, ὡς βοΐδιον βόδιον. τὸ ἱμάτιον θαμάτιον. ῥοΐδι-
ον, ῥόδιον. καὶ ἄλλα διάφορα παράγονται ἐκ τοῦ χέω. ὅθεν καὶ ὁ χοεὺς μέτρον τι. χοᾶ. οὗ τὸ ἐστὶ τρεῖς χοῖα, ὡς [illegible]
[illegible] ὁ δὲ αὐτὸς χοεύς, ὁ χοῦς ἐλέγετο ὁμωνύμως τῷ κατὰ γῆν. ὅθεν καὶ δίχουν ποτήριον τὸ χωροῦν δύο χοᾶς. ἐλ-
[illegible] δὲ καὶ ἀθηναῖοι ἑορτήν τινα χοᾶς συναιροῦντες ἐκ τῆς χοίας. ὁ δὲ καὶ χοῦς ἐπὶ [illegible] ἐκ τοῦ χέειν. πρόφασις [illegible]
[illegible] ἴσως φανερόν, καὶ διαδηλοῦν [illegible]. ὅθεν παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον λόγος προφορικὸς ὁ εἰς φανερὸν προαγόμενος. [illegible]
[illegible] Προχόω, τὸ ἐπιχύσαι, καὶ ἀγγεῖον τι εἰς τὸ [illegible] ὡς ἐν
[illegible] γράμματι. Πρόχυσις, παρὰ [illegible] τὸ [illegible] πρόχυσιν λέγουσιν. Πρόχυσις, τὸ μεταξὺ χῶμα. Προχύτας, [illegible]
[illegible] αἱ δὲ τὸ ὕδωρ ὃ ἐμβάλλουσι εἰς τὸ [illegible] τοῦ ἱερείου, [illegible] τὸ ἱερεῖον. Προχύτας, ὅλας [illegible]
χάς. Προχύτας, ποτήριον τι. Προχωρῶ, τὸ προκόπτω, καὶ προβαίνω. Προψάτης, πανώλεθρος. Πρυμνόν, ὀξύχρο-
[illegible] Πρυμνῷ, [illegible] εἰς τὸ ἔμπροσθεν κινεῖ βίᾳ. Πρώλης, ὁ πανώλης. Προθῶμαι, [illegible]. προχωρίσω.
πρόθυρος, ὁ πρὸ τῆς θύρας καὶ παρὸς. ἕτερος δὲ, ὁ [illegible]. Πρώμεθα, προθείμεθα. [illegible] προχ-
[illegible] Πρόονες, αἱ [illegible] τῶν ὀρῶν. Πρόοντες, [illegible]. Πρόουσις, ὁ [illegible]. Πρόουρας, τὰ [illegible]
[illegible] κλίματα. Πρόουρον, πρὸ καὶ [illegible]. Πρόσωφος, πρόσκαιρος. Προσχὼς ἵππος, ὁ ἐκ τῶν ὄπισθεν μετέωρος, καὶ τοῖς [illegible]
[illegible] καὶ τῇ ἱππασίᾳ. Πρύανος, νέος. Πρυλέες, αἱ ἐν μάχῃ πεζοὶ ὁπλῖται κατὰ γλῶσσαν γορτυνίων, ὥς φασιν οἱ πα-
λαιοί. Πρυλέες. δηλονότι ἔχει δίφθογγον, πρυλῆς. γινόμενον ἐκ τοῦ [illegible] πρόσω. πρύσω. καὶ πρύ[illegible] ὡς
θαμὰ [illegible] θαμάλις. ἴσως δὲ συστέλλεται πρὸς τὴν γενικὴν κλίσιν καὶ φύσιν, ἢ τὸ κύριον ὁ πρύλης ὁ παρὰ λυκόφρονι.
καὶ μὴν ἄλλα ἐν οἷς καὶ ἡρωδιανός, πρυλὶς γράφουσιν ὀξυτόνως, ἢ κλίνουσι [illegible] πρυλέος πρυλοῖς. [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] πρυλὶς πρυλέες [illegible]. ἀλλὰ μὴν εὕρηται πρυλέες, ὡς [illegible]. Πρυλέ-
[illegible] ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς τῶν [illegible] πρὸ τοῦ ἱεροῦ. Πρύλιν, πυρρίχην [illegible]. Πρυλίς, [illegible] τὸ ἴσον
[illegible] τοῦ καδμίλου, καὶ κάδμου [illegible] τὸ λίσ-
[illegible] τῆς ἰλίου ἁλώσεως διὰ μαντείας [illegible]
[illegible] παλαμήδην, πρὸς ὃν λέγει ὁ πρύλις, ὡς [illegible] φυτεῦσαι καὶ [illegible] ὁ κάδμος. [illegible]
[illegible] λεγόμενος παρὰ [illegible] μιτυλήνη [illegible] κυκλουμένη ὑπὸ θαλάσσης. φυτεῦσαι δὲ πο-
[illegible] καὶ ἑρμῆ ὁδηγὸν τῶν ἑλλήνων. Πρύμνα, πρυμνόθεν. [illegible] τὸ πρὸς [illegible] πρύμνον λέγεται. Πρύ-
μνη, τὸ ἔσχατον καὶ ὀπίσθιον μέρος τῆς νεώς, παρὰ τὸ εἰς μέρος τὸ [illegible]. Πρύμνη νεΐ, παρὰ τὸ πρύμνῃ. αἱ δὲ
πλείους τῶν ἑρμηνειῶν, [illegible] χρῆμά φασιν ἴσα λέγει νεὸς παρὰ πρύμνῃ [illegible] πρύμνη [illegible] πρύμνῃ τῆς
νεὸς [illegible]
[illegible] Πρυμνήσια, τὰ ἀπὸ [illegible] τὰ πρὸς
τῇ γῇ δεσμοῦντα [illegible] πείσματα λέγονται ὡς τῆς νεὼς πειθομένης αὐτοῖς. Πρυμνόν, τὸ ἔσχατον ὡς ἀπὸ
τοῦ [illegible] τῆς νεὼς πρύμνη καὶ πρυμνόθεν [illegible] πρέμνον [illegible] πρυμνὸς [illegible]
παρ' ὁμήρῳ. [illegible] πρὸς τῇ κεφαλῇ δηλαδὴ. λέγεται δὲ πρυμνόν. καὶ [illegible] ῥίζας. [illegible]
[illegible] πρυμνόν, τὸ ἔσχατον. Πρυμνώρειαν, τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους. Πρυτανεῦσαι, διοικῆσαι. προστατῆ-
σαι. φυλάξαι. βασιλεῦσαι. ταμιεῦσαι. κυρίως [illegible] σημαινομένου πάσης τῆς λέξεως. πρύτανις [illegible]
[illegible] πρυτανεῖς. Πρυτανεῖα, τὰ [illegible] ῥωμαίας [illegible]
[illegible] πρυτανεῖα [illegible] δίκαζομένων ἀμφότερα [illegible]
[illegible] καὶ πρυτανείας ἐστὶ δὲ [illegible] πρυτανεία [illegible]
[illegible] Πρυτανεῖα, τὰ διδόμενα ἀπὸ τῶν δικαζομένων, τὸ δημόσιον ἀργύριον. Πρυτανεῖον, τὸ κοινὸν ταμεῖον καὶ αἱ
[illegible] πρὸς τοὺς ἀθηναίους, ὅθεν αἱ κοιναὶ [illegible] σιτήσεις ἐδίδοντο. Πρυτανεία δὲ πληθυντικῶς, τὰ καταβαλ-
λόμενα ὑπὸ τῶν διωκόντων δίκην. [illegible] πρυτανεία δὲ θηλυκῶς, χρόνος ἐν δὲ [illegible] πρυ-
τανείας ὁ χρόνος διῄρητο, ὅτι δέκα φυλαὶ [illegible] πρυτανεύειν ἑκάστη φυλή, κατ' ἐνιαυτὸν ἅπαξ. Πρυ-
τανεία, μέταλλα. ἀγοραί. λιμένες. μισθοί. δημόσιο [illegible] ἐπὶ [illegible] τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια. Πρυτανεία, πρό-
[illegible] τὰ δημόσια κατὰ [illegible] δικάσιμα [illegible] καταβάλλουσι ὁρισμένην ζημίαν [illegible]
[illegible] Πρυτανεῖς, τὸ δέκατον μέρος τῆς φυλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς [illegible]
διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς [illegible] πρυτανεῖς ἐκαλοῦντο. οἱ πρυτανεῖς δὲ [illegible]
[illegible] φυλαὶ, κλήρῳ λαχοῦσαι. Πρυτάνεις, οἱ προεστῶτες τῆς σιτήσεως καὶ τοῦ δήμου ἄρχοντες, [illegible]. Πρυ-
τανεύοντα, κυρίως μὲν αὐτὴ τοῦ πρυτάνεως [illegible]. αὐτὴ δὲ τοῦ διοικοῦντος. Πρυτανεύοντι, [illegible] πράξητε. χρήμα-
σι [illegible] Πρύτανις, διοικητής. προστάτης. φύλαξ. βασιλεύς. ἄρχων. ταμίας. ἔξαρχος. Πρῷ, αὐτὶ τοῦ πρωΐ. Πρῷζα, τὸ
προχθεσινόν γίνεται πρώϊζα, καὶ κατὰ συναίρεσιν πρῷζα. Πρῴην, καὶ πάλαι, τὸ παρὰ χρόνον συντακτικόν. [illegible]
πάλαι [illegible] ἐλήλυθε. Πρωθῆβαι, αἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ οὖσαι. παρὰ τὴν ἥβην καὶ τὸ πρῶτον. Πρωθή-
βας, ἀρτιακμάζων, νέος. Πρωθῆβας. [illegible] θηλυκοῦ διὰ τοῦ [illegible] ἔχει τὴν λήγουσαν. καὶ γὰρ τὸ ἀρσενι-
κὸν ὁ πρωθῆβος καὶ τὴν [illegible] ἔχει. εἰς οὖ. τὰ δὲ [illegible] ἔχει τὸ θηλυκὸν [illegible]
[illegible] ὁ πρώτως [illegible] πρώτου [illegible] πρωθῆβος [illegible] ὁμοιοφωνεῖ καὶ ὁμοιογραφεῖ [illegible]

Προύτυψας, προέτυψας· φράσις ἀττική. Προύτυψας, προῆλθον· ὑπερέχον. Προύτυψαν ἀολλέες, ἀπὸ τοῦ προ-
ώθουσαι· προσέβαλλον εἰς πόλεμον· καὶ προύτυψεν, ἤγουν προενέπεσεν. ἡ δὲ λέξις τοῦ προτύπτειν ἐν ἰλιάδι· πο-
λεμικὴ, ὡς δηλοῖ τὸ, Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες. δὲ προτύψαι, τὸ μὴ ἐν τάξει προτύψαι, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἀμφοτέρων τῆς
ῥινὸς παρομοίου ἐν ὀδυσσείας ω· ὡς τὸ ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη δριμὺ μένος προύτυψεν, ἤγουν προενέπεσε ταῖς ῥισίν. ὁ δὲ
προπάσχει ὡς τὰ πολλὰ, ὁ μέλλων δακρύειν. Προύφειλες, οὐδὲ ταῦτα ἐκ τοῦ προὔφειλες ἐκλήθησαν, ἢ μόνον τὸ ὄφει-
λες, ἐχρεώστεις. Προύχει, προέχων τι λέγεται, ἢ τὸ πράττειν· χεῖρα σφάζει μαντικὴ γὰρ τὸ χεῖρας ἑτέρας προύχει. Πρού-
χεσθαι, ὅτι καὶ τὸ προφασίζεσθαι λέγεται, δηλοῖ καὶ σοφοκλῆς ἐν τῷ προύχοιο, ἀντὶ τοῦ προφασίζοιο· ἐκ δὲ τούτου καὶ
προχαίνας φασὶ, τὰς προφάσεις λέγεσθαι ἄλλο μέν τοι ἴσως, ἀπὸ τοῦ προχαίνειν· ἐπεὶ καὶ [illegible] δοκεῖ προχαίνειν καὶ
προφάσεις [illegible] τὸ μὲν, ἐκ τοῦ προηγουμένου· τὸ δ' ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος· διὸ καὶ μὴ [illegible] φάσκειν, ἀχαίας
λέξεται. Προύχοιο, προφασίζοιο. Προύχου, πανταχοῦ. Προύχοντο ἐν [illegible], ἤτοι παρεῖχον προσβάλλοντο,
πρὸ ἑαυτῶν εἶχον ὥστε σφάξαι, ἐν γ' τῆς ὀδυσσείας· λέξεται καὶ προέχοντο. Προύχον, προέχον. Προφαίνων, προλέ-
γων· προδηλῶν. Προφανεῖς, προφανέστεροι. Προφανέντες, προελθόντες. Προφαντα, προφητικά. Προφαντον, λό-
γιον· θεοπρόπιον· προδεδηλωμένον. Προφανὴς, διαφανὴς, καὶ ἐπίσημος ἔνδοξος· ἢ φανός. Προφανῶς, προθύμως.
Προφασίζομαι, προσβάλλομαι· ἀπολογίζομαι, σκέπτομαι· ἐννοῶ, προμανθάνομαι· προνοοῦμαι· προφασίζω· ἰσοκλα-
ρισί, δέχομαι. Προφασίζεσθαι ὁ λέγεται παρὰ ἀττικοῖς σκήπτεσθαι αἰτιατικῇ συντάσσεται. Προφασίζεσθαι,
τὸ προτείνειν προφάσεις. Πρόφασις, αἰτία· ἀφορμή. Πρόφασις κυρίως, ὁ προτεινόμενος διὰ προσώπου λόγος, ἀλλὰ κα-
τηγορία τινός· καὶ ἀπὸ τούτου ἀπλῶς, καὶ ἡ αἰτία. Πρόφασις, καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ ἡ ψευδὴς αἰτία. Πρόφρασσα, ἤτοι πρό-
θυμος· ἐνοοῦσα καὶ προνοηθεῖσα. Πρόφερε, ὀνείδιζε. Πρόαγε· προκόμιζε· ὡς τὸ, πρόσφερε, ὅμαιον. Προφέρειν, κυρίως
ἀλλ' ὀνειδίζειν λέγεται· οἷον προφέρω σοι δυσγένειαν· προφέρειν, καὶ τὸ ὑβρίζειν, καὶ προτείνειν. Προφέρειν παρόμοιον,
ἄρχειν ἐν δ' δοκεῖ τῆς τοῦ προφορικοῦ λόγου κλήσεως ὡς καὶ τὸ ὀνειδίζειν τι προφέρεις· τὸ ἰδίως παρὰ σιόδῳ προφέρω-
μεν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργον, ἑτέραν ἑρμηνείαν ἔχει· ἔστι δὲ καὶ ἕτερον προφέρειν ἐξ οὗ ὁ προφερέστερος. χρυσῆς δὲ
ἀφροδίτης ἢ χρυσοφόρος, ὡς καὶ χάλκεος ἄρης, διὰ τὸ φόρημα· ἢ ἡ καλή· ἢ ὅτι χρυσοῦ καθὰ πράττεσθαι, ὡς καὶ ζεὺς τὴν
δανάην χρυσοῦται· καθὰ καὶ ἑτέρα τὶς γυνὴ διὰ ἵππον προὔδωκε τὸ κάλλος, ὡς ἡ τοῦ πειριθόου μήτηρ, ἡ τὶς διὰ κύ-
κνον, ὡς ἡ λήδα ἐξηπάτηται· καὶ ἄλλη διὰ βοῦν, ὡς καὶ ἡ εὐρώπη· καὶ κύων αὐτοῖς ὑπαγάγετό τινα εἰς ὄμαιον [illegible]
θος· ὁ πρίαμος ἢ τοῦ τρωικοῦ φαινομένου μάντεως· ἢ ἐκ θεμισονος ὁ πριαμὸς λέγεται ζεῦξαι λέπραις ἀκαθεὶς κυνί. Προ-
φέρεσθαι, τὸ τοῖς διαζομέναις τὸ στήμονα παραδιδόναι. Προφερεῖς, αἰτία μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινό-
μενοι. Προφερέστατον, βέλτιον. Προφερέστεροι, κρείττονες· ὑπερέχοντες· κρείσσονες, βελτίους. Προφητεία, ἡ μὲν
ἐστι πνευματική· ἡ δὲ διαβολική· λέγονται γὰρ παρ' ἐκείνοις, ὁμωνύμως αἱ προφητεῖαι· ἡ δὲ μέση τούτων φυσική τις, ἢ
τεχνική· ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς, προηγουμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεστι· δι' οἰκονομίαν δὲ ἐ-
νίοις μὴ τοιούτοις, ὡς τῷ φαραὼ καὶ τῷ βαλαὰμ, ἐν τῷ καϊάφα· τῆς δὲ διαβολικῆς, τοῖς τούτων μόνον ἱερεῦσι τοῖς
αὐτοῦ γὰρ αἱ ἀλευρομάντεις, καὶ ἐγγαστρομάντεις· καὶ ἡ διὰ δρυὸς πυθία· καὶ ἡ δωδώνης ἱέρεια, καὶ ἡ διὰ σπλάγχνων·
καὶ πτήσεων καὶ κλαγγῶν ὀρνίθων συμβόλων τι, καὶ ἑρμῶν· καὶ κληδόνων, καὶ βροντῶν μυθῶν τι, καὶ γαλῆς ἢ πτ-
αρμῶν· ξύλων τι, καὶ ὠτων ἤχων, καὶ παλμῶν σώματος· καὶ δι' ὀνομάτων νεκρῶν τι, καὶ ἄστρων· καὶ ὑδάτων, καὶ ἄλλων
μυρίων. Προφήτης ἐστὶν, ὁ δι' ἐνεργείας πνευματικῆς τὰ μέλλοντα δηλῶν. Προφήτης ἐστὶν, ἄνθρωπος θεῖος προφητι-
κὸς, πνευματοφόρος. Προφθαίη, προλάβοι· ἐπικαταλαμβάνοι. Προφορεῖσθαι λέγεται, τὸ παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς
διαζομέναις· εἴρηται δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Προφορικὸς, προφορικὸς λόγος ἐστὶ ῥημάτων σύνθεσις· καὶ περίφρασιν
δὲ λέγεται συμπλεκτικὸς, ὥσπερ ἡ περίφρασίς ἐστι βεβαίωσις· ἤγουν ἀπόδειξις τῶν ἤδη σαφηνισθέντων. Προφράγμα-
τα, τὰ προσκήνια. Πρόφρασσα, ἐνόησαί τινες εἶναι θηλυκὸν· οὐκ ἔστι δέ· φιλόξενος γὰρ ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων φη-
σὶν, ὅτι ἐστὶν ἰδιότυπος εὑρήματος χαρακτὴρ, ὡς παρὰ τὸ ἐκβᾶσα· οὕτως ἀπὸ τοῦ φράζω φράσσα· καὶ φράσσα ἐν συν-
θέσει· ἰλιάδος κ' οὐ σοὶ δία θεά· ὅτι ἡ πρόφρασσα παρέστης· σημαίνει δὲ τὸ προδιασαφηθεῖσα, πρὶν ἐκεῖνον προσκα-
λέσασθαι, αὐτεπάγγελτος, ἡ πρόθυμος. Προφυλακὴ τῷ κυρίῳ· εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νὺξ· ἑκάστη
δὲ ἔχει ὥρας τρεῖς. Πρόφυον, βλάστημα· παρὰ τῷ [illegible]. Πρόφρων, πρόθυμος· φρόνιμος. Προχάζεο, προ-
βαίνας· ἀναχώρησας. Προχαίνη, σκῆψις· πρόφασις· ἢ καλύπτρα. Προχαριστήρια, ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες
ἀρχόμενοι καρπὸν ἐκφύεσθαι, λέγοντες ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ ἀθηνᾷ· τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα προχαριστήρια· λυκοῦρ-
γος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης. Πρόχασον, πρόελθε. Προχεία, πρόφασιν. Προχέειν, ἐκπέμπειν. Προχειρίζω, πᾶσι
γνώριμον ποιῶ. Προχειριοῦμαι, ἑτοιμάζω· ἀριστοφάνης. Πρόχειρον, τὸ καταμαξευμένον τὸ πᾶσι γνώριμον, ἀντὶ τοῦ
τὸ πρόχειρον. Πρόχειρος, ἀκρατής· ὁ πρόχειρος ὢν τῇ γνώμῃ, διὰ τὴν ἐμπειρίαν· ὁ μέλλων ἐφ' ἃ δεῖν, δεῖ ἀπαντᾶν, ἢ
ἀνασχεῖν τοῖς πολεμίοις· ἢ ὁ ἕτοιμος πρόχειρος λέγεται. Πρόχειρος, ὁ ἀπαρασκεύαστος ἢ ἀφύλακτος. Προχειρίσαι, ἐκλέξαι. Προ-
χειροτονία· ἔοικεν ἀθήνησι τοιοῦτόν τι γίνεσθαι· ὁπόταν τῆς βουλῆς βουλευσάσης, εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον, ἡ γνώμη πρότερον
γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.
Προχέοντο, τὸ προέχοντο· μεταφορικὸς ὁ τρόπος· κυρίως γὰρ προχέοντο, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὑδάτων λέγεται· δηλοῖ τὸ τῶν ἀχαιῶν
ἀνυγρὸν πρὸς ἀκινησίαν· εἴληπται δὲ ἀπὸ ὑδάτων συλλειβομένων παρ' ἑνὸς πεδίαδα· τοιοῦτον ἐν ὀδυσσείᾳ φ', ἐν
πόδεσι ἐκχύμενον. Προχέουσι, τοὺς εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεσι. Πρόχνυ, ῥυτίσι πανταχόθεν· ἢ πρόρριζον, ὅ ἐστι πρόρ-
ριζον· πρόχνυ ἐπίρρημα τοιόνδε ἐστὶ ὃ δηλοῖ ἀπὸ γόνυ· ὡς εἰπεῖν πρὸ γόνυ καὶ [illegible] συγκοπῇ πρόχνυ.
Προχοαὶ, αἱ τῶν ποταμῶν ἔξοδοι ὑπὲρ ἀφ' ὧν εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ τόπος ὕδατος ἐκχοή. Προχοῖς, ἢ τοῦ ὕδατος πρό-

[illegible] λάτυγγας ἔχουσιν· ἀπὸ τοῦ πρὸς [illegible], [illegible] πρόσχημα ποιούν· Προσκόψας πρὸς λίθον τὸν πόδα σου, ἀντὶ τοῦ προσπταίσῃς· Προσκόπτεις· τὰ πρὸς τοὺς [illegible] τὰ [illegible] Προσεφάνη, τὸ ἀμφ[illegible] [illegible] τοῖς ἄνω μέρεσι καὶ κεφαλῇ· Προσεφοίτα, [illegible] [illegible]· ἐπεὶ δὲ προσεφοίτα, πλάτων καὶ διονύσιος [illegible] [illegible] διονυσίῳ· Προσεφοίτα, [illegible] προσελθεῖν· Προσεφοίτησε, πρόσφατ[illegible] Προσεφοίτα, προσκολλᾶν [illegible] Προσκυνεῖ, προσεγγίζει [illegible] Προσκυνῶ, αἰτιατικῇ μόνῃ [illegible] [illegible] παρὰ τοῖς ἑλληνίζουσι [illegible] ὁ κωμικὸς λέγει, [illegible] προσκυνῶ γε [illegible] παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ, δοτικῇ· Προσκυρῶ, βεβαιῶ· Πρόσκυνον, προσκύνησον· Προσλαμβάνω, τὸ [illegible] ἐμαυτοῦ, καὶ ἑτέρους ἄγω· θουκυδίδης· καὶ προσλαβὼν αὐτόθεν [illegible] τινὰ φρουροὺς· προσλαμβάνω κυρίως λέγεται [illegible] τῶν δρομέων, ὅταν [illegible] [illegible] ἀλλήλοις οἱ δρομεῖς, [illegible] Προσλέγειν, οὐχ εὕρηται· προλέγειν δὲ σημαίνει δύο· λέγεται γὰρ προλέγειν τὸ μαρτύρεσθαι, καὶ προλέγειν τὸ [illegible], καὶ προλέγειν [illegible], ὁ νόμος προλέγει [illegible] τοῖς [illegible] ἱεροσυλεῖν· ἀντὶ τοῦ [illegible] Προσλέοντα, [illegible] μάχην [illegible] τῶν πρὸς [illegible] Προσλαζόμενα, προσλαμβανόμενα· Προσλαβὴς [illegible], ἀπὸ [illegible] τῆς ἰδιότητος, ἐν τῷ ὅλῳ αὐτοῦ μέρει [illegible] [illegible]

[illegible]

Προσπαίζω τὸν κύνα, οὐ τῷ κυνί· [illegible] Προσπελάζει, προσεγγίζει· [illegible]

[illegible]

Προσπίπτουσα, [illegible] Προσπιτνοῦσα, [illegible] Προσπίτνω, τὸ προσκυνῶ [illegible]

[illegible] Προσπλάζω, [illegible]

[illegible] Πρόσπολος, ὁ δοῦλος· ἀμφίπολος ὁ δοῦλος· Προσπορίσασθαι, προσεπιχειρεῖν· [illegible]

γεγονὸς πρὸ σελήνης, ἀστρολογίαν καὶ ἐπιστήμην, μῆνας, ἰσημερίας, καὶ τὰ τοιαῦτα, παρ' ἀρκάδων βασιλεύς, ὁ ἄτλας λί-
βυς, ἄρας ἀπὸ σελήνης τοὺς μῆνας συλλογισάμενος· ὕστερον δὲ θαλῆς. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ἀρκάδες θυσίας θεοῖς κατα-
δεῖξαι, πρότερον μὲν δ' ὕστερον, ἵππον λευκόν. Προσίλλει, προπηλακίζει. Προσιλύσιδες, αἱ ἀρκαδικαὶ νύμφαι.
Πρόσελθε, πρός με ἐλθέ. Προσελθὼν, προσβαλὼν ἢ ἀντιστρόφως. Προσιλιάσθη, λίαν προσήγγισε. Πρὸς ἑλιγ-
γοὺς, πρὸς τὸ κεκλασμένον. Προσιλοῦμαι, ἀντὶ τοῦ προπηλακίζομαι. Προσέμαξε, προσπαρέθηκε· προσεκόλλη-
σε· μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλφιτα. ἀριστοφάνης· τὸν πειραιᾶ προσέ-
μαξε. Προσεμβῆναι, ἐπεμπηδῆσαι καὶ ἀντὶ τοῦ προσεπεμβῆναι ἀλλὰ τῶν λὰξ ἐναλλομένων λέγεται τὸ ἐπεμβαίνειν.
Πρὸς ἐμοῦ λέγοντα παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ. Πρὸς ἐμοῦ εἶ, οἰκεῖός μοι, ἐγγύς μου, φίλος μου· παρ' ἐμοί.
Προσεμπεδοῦντες, ἀντιβεβαιοῦντες. Προσεμπρῆσαι, καῦσαι. Προσεννέπει, προσαγορεύει. Πρόσεξις δὲ, συντονία
ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν. Προσέζονται, ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται· προσίζονται ταῖς κοτύλαις αἱ πέτραι. Πρὸς ἐ-
πάλξεσιν, προσβοηθεῖσαι. Προσεπέλασε, προσήγγισε. Προσεπεμβαίνει, ἀντιβαίνει· ἀντιπαίζει ἀντιγελᾷ. Προ-
σεπιλέξας, προσεπιλέγων. Προσέπιπτε τῷ δεῖπνι ἐχθρὸς, μὴ κινηθέντι. Προσέπαισε, προσέπαιξε· παρὰ τῶν τοῦ σ' ἀντὶ
τοῦ ξ κέχρηται. Προσεπιμετρεῖν, παρὰ τοῦ μεμετρημένου διδόναι· προσεπιμετρεῖν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, πρὸς τὸ παρα-
τεθὲν ὁμολογούμενος, γίνεσθαι τινὶ ἀντὶ τούτοις χάριν. Προσεπιτραγῳδοῦσι, δεινολογοῦσι· δεδιὼς μὴ πολλά τινα
στασιάσαντες τὸ πρότερον μὲν καὶ προσεπιτραγῳδήσαντες, κατὰ ταξιωτικούς ἀντὶ τοὺς τυράννους. Προσεπλάκη, ἐπηρεά-
σθη. Προσεποιεῖτο· ὁ δὲ ὀργίζεται αἴτιος, οὐ μὴν προσεποιεῖτο κατὰ τὸ παρόν· ἀντὶ τοῦ ἐφαίνετο· ἐνεδείξατο.
Προσεποιήσατο, ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσατο. Προσεπισπῶ, προσεπιτάξω. Προσεπράχθησαν, τὶ περιγενέσθαι. Προσερρά-
γεται, ἐρείδεται. Προσερήσομαι, ἐξετάσω. Προσέρρηξεν, προσέβαλεν· ἀριστοφάνης. Προσερρύη, προσεφοίτησε·
προσῆλθε· προσέρρευσε. Πρόσεσθε, καὶ πρόεσθε, ἀπὸ τοῦ μέσου ἀορίστου δευτέρου, ὡς τὸ θέσθε· καθὰ φησὶ τὸ πεζὸν
τέθειμαι ἀκολουθοῦν ἀσφαλὲς καθίστασθαι· ὡς πάντα ἀπὸ τοῦ ἵημι. Πρόσεστιν, ἀντὶ τοῦ ἀνυπάρχει αἰτίας, ἀεί ἐστιν καὶ ἄπεστι.
Πρόσεστιν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς ἑτέροις, καὶ ἄλλο ἐκ περισσοῦ κεῖται· πρόσεστιν καὶ ἀντὶ τοῦ ἐμπρόσθεν. Προσέσχε ἐν ταῖς
τοῦ λιμένι, ἀντὶ τοῦ προσωρμίσθη· οἷον προσχὼν, ἀπέβη τῆς νεὼς καὶ αἰτίας εἰς αἴγυπτον ἔσχε, ἀντὶ τοῦ προσορμίσαντο.
Προσέσχε, ἐξώκειλε. Προσέσχε, κατῆρεν· ἐπηρεάσαντο. Προσεχὲς, ἐγγύς· ἀντὶ περὶ τῆς πόλεως ὁρμῶν ὑπεκδέξασθαι, διὰ
τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκταῖς τοῖς ἐπιπλέουσι· ἀλίμενος γὰρ ἦν καὶ προσεχὴς, ὁ πᾶς αἰγιαλός. Προσεταιρισάμενος ἑταί-
ρους προσλαβόμενος. Προσετήλωσε, προσεπεξεπίεσε· ἀριστοφάνης· οἰκεῖος δὲ τοῦ τὸ προσεπήλωσε χρῆται, ὡς ἀντὶ κα-
λίας. Προσέτριψε, ἐπέβαλε· κατὰ χεῖρα τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσέτριψε. Πρὸς εὐθεῖαν, πρὸς ὀρθὸν
ἤγαγε. Προσευχὴ, συνουσία· καὶ ἔντευξις θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἡ αἴτησις ἀγαθῶν, μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ θεῷ·
τὰς πρὸς τὰ ἐξεθέντα κακὰ τοῦ τι τετηκότος μετανοίας. αἴτησις ἡ ἀρετῆς ἔπαθλος· ὁ μάλιστα χαίρει θεὸς ἀντιδιδό-
ναι· ἡ προσευχὴ δὲ ἐστὶν, ὁμιλία τοῦ πρὸς θεὸν· ἢ κατάστασις τοῦ φθαρτικοῦ πάντος ἀντιγείου νοήματος· ἡ αἴτησις ἀγαθῶν
παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς θεὸν γινομένη ἢ αἴτησις ὧν πέφυκεν ὁ θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν· ἢ προσευχὴ,
ὅτι τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ νοήσας, αἰτεῖ τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ, τὸ τι προσδέχομαι. Προσεχολεῖν, ἀντιμελὲς βλέπειν. Προ-
σέφη, προσεῖπε. Προσέφυ, προσέθετο. Προσέφυσας, προσήρμοσας, ἀριστοφάνης· εὖ προσέφυσας· ἤγουν, ὡς εἰδὼς
καλὸς προσήρμοσας. Προσέχω σοι τὸν νοῦν κάλλιον, ἢ προσέχω σοι μόνον. ἀριστοφάνης· πρόσεχε τὸν νοῦν ἵνα πύθῃ καὶ
προσέχειν, τὸ προσκεῖσθαι. Προσέχεια, ἡ προσοχή. Προσέχειν, ἀντιμελὲς τηρεῖν. Προσέχω τοῖς πράγμασιν,
ἀντὶ τοῦ πρόσκειμαι καὶ προσέχω, ἀντὶ προσάγω· ἀντὶ τοῦ νοῦ ὡς ἀντὶ τὸ πεισθεὶς λεγομένων· οἷον, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς
λεγομένοις. Προσεψία, προσαγόρευσις· καὶ ἡ πρός τινα ὁμιλία. Πρὸς ἕω, πρὸς ἀνατολήν. Προσηγάγου, ἀντὶ τοῦ πε-
ριεπλέξω πρὸς σεαυτὸν ἔλαβες. Προσηθάδευσαν, ὑπεθεασάμεσαν. Προσηγγελμένας, τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι· τοῖς προ-
σηγγελμένοις ἐπαρκέσαντες, οὐδὲ προυργιαίτερον τιθέσθαι μετὰ ταῦτα, τοῦ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν. Προσηλά-
θετο, ἐλαμπρύνετο. Προσήγορος· ὁ πρυτανεύων φανοῦμαι μαθητὸς προσήγορος. Προσηγορία, φίλη προσλαλιά, καὶ προ-
σαγορία· ἡ καὶ ὀνομασία. Προσήγορος, προσκυνητής. Πρὸς ἥδοντι λέγω τάδε, ἀντὶ τοῦ λέγω τούτοις τοὺς λόγους πρὸς
τὸν ἀποβλέποντα. Προσήκει τῷ δεῖν, ἀντὶ τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐγένετο. Προσήκεται, προσίεται. Προσήκα-
το, προσελάβετο, προσεδέξατο· ἀπὸ τοῦ ἵημι· ὁ μετὰ τῆς πρὸς, προσίημι γίνεται, καὶ σημαίνει τὸ προσλαμβάνω· μετὰ
δὲ τῆς πρὸ, τὸ προδίδω, ὡς τὸ προίημι τὴν ψυχήν μου· ἀόριστος προσῆκα· ὁ μέσος, προσηκάμην· τὸ τρίτον προσήκατο.
Προσήκατο δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐδέξατο καὶ προσελάβετο. Προσήκει, ἀντὶ τοῦ πρέπει καὶ ἁρμόζει· οἷον προσήκει μοι τό-
δε· καὶ προσήκει μοι τοῦδε, ἀντὶ τοῦ μέτεστί μοι τοῦδε· καὶ μετοχή ἐστι· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς λαμβανόμενον ἀττικόν
ἐστιν, ὡς παρ' ἡμῖν ἀντὶ τοῦ δεῖ· ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ πόλιν με εὐεργετεῖν; προσήκει λέγεται, ἀντὶ
τῶν συγγενῶν. Προσήκοντες, οἱ συγγενεῖς. Προσήλια, τὰ πρὸς ἀνατολήν. Προσήλυτος, ὁ ἀπὸ ξένης ἐλθὼν, καὶ πρόξενος
λέγεται, καὶ πάροικος· καὶ ἐπηλύτης. Προσήλυτοι, οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες, καὶ κατὰ τοὺς θείους πολιτευόμενοι νό-
μους δαβιδ, οἱ προσήλυτοι ἐφόνευσαν. Προσήλωσαν, προσέπηξαν ἢ προσαν· ἐσταύρωσαν. Προσήλωται, ἐσταύρω-
ται. Πρὸς σῶμα μητρῷον κλαίεις, ἀντὶ τοῦ ἀφροντίστου, ἢ προσποιουμένου ἀντὶ τῶν ἀδυνάτων. Προσημπόλησα, προσέ-
λαβον. Πρὸς ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν. Προσήναντες, βλάψαντες. Προσηνὴς, καλὸν ἰδεῖν ἀντιεικὲς, ἀγαθὸν πρᾶον· χρηστόν.
Προσήνιον, ὑψηλὸν, τίμιον. Προσηνὴς, προσφιλής. Προσηρεικότες, προσαρμόσαντες· ὁ δὲ κατεσκεύασε στοὰς ἢ διὰ
τούτων προσηρεικότες τῷ τείχει, τὰς ἀφιοφόροις μηχανάς. Προσήρεισε, προσέθηκε. Προσηρτημένος, προσκεκολλη-
μένος· προσηρτῆσθαι, ἀπηρτῆσθαι. Προσήσεσθαι, ἀρέσεσθαι· δέξασθαι. Προσηταιρίσατο, φιλικὰ ἐποίησεν οἰκ-

μυλολόγιδος πρὸς τῷ στόματι μικρᾶς παιδὸς. Πρὸς ἄκρον, εἰς ἀκροπολιν. Προσαλισκόμεθα, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς ἄλλοις καταδικαζόμεθα, καὶ ζημιούμεθα. καὶ τὰ προσαλισκόμεθα. Προσαμύνομεν, βοηθοῦμεν. Προσαμφιέ, πρὸς αἷς ἔχεις ἐνδύου. Προσαναβοῶ, λουκιανὸς, ἐμοὶ προσαναβοῶν ἐμοὶ κοινώσοντα ἀπὸ τοῦ προσανατίθεμαι, τὸ κοινοῦ. Προσαναγκάζουσιν, ἀντὶ τοῦ πιέζουσιν προστύψασαι. Προσανακινησάμενος, ἀνακινήσας καὶ ἀναγείρας. Προσαναπαυόμενος, ἀντὶ τοῦ ἀναπαλῶν. τὰ μὲν παρακαλῶν, τὰ δὲ προσαναπαυόμενος. Προσαναπτυσθεὶς, ὀργισθεὶς ἐπαχθείς. Προσανέχων, προσέχων προσκεκολλημένος. Πρὸς ἀνέχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Προσάντης, δυσχερής καὶ ἐναντίον. Προσάντης, τὸ δύσκολον τὸ προσισάμενον τῷ στόματι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν ὄρεσι προϊσταμένων, ἢ ἐμποδιζόντων. Προσαυξῶν, προσαύξων ἀεῖν γὰρ τὸ αὔξειν, καὶ αὔξην τὴν αὔξησιν. Προσαυδᾶ, προσλαλῶν προσαγορεύειν προσδιαλέγεσθαι προσομιλεῖν. Προσαπολέσαι, τιμῆσαι. Προσαποβαλοῦς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆσιν κεῖται ὡς τὸ προσαποβαλοῦσα τὰ πρὸς τοῖς δώδεκα. Προσάπτει, προσπλέκει συνάπτει. Πρὸς ἄρκτον, πρὸς μεσημβρίαν. Προσαύξω, προσάγω. Πρὸς αὔριον, εἰς αὔριον. Προσαχθὲν, προσενεχθὲν. Προσαποπίπτω, προσφαίνεται. Πρὸς ἀφοσίωσιν, πρὸς τιμήν. Προσάψας, συνάψας. Προσαρμοσόμενα, προσρεγνύμενα, προσκρουόμενα. Προσαπανασάμενος, ἀντὶ τοῦ προσαπαιτήσας δὲ παρακαλέσας αὐτὸν, καὶ τι προσαπαιτησάμενος τιοῦτον. Πρὸς αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ. Προσβάλλειν, τὸ προσπαράττειν, καὶ συγκρούειν αὐτῇ μάχεσθαι ὅπερ συμβάλλειν καινὸς λέγεται ἀττικῶς συμπίπτει. καὶ προσβάλλει τὸ κῦμα τινί. προσβάλλων ῥίζα, ἢ προσβάλλονται δὲ ἄρτι. προσβαλὼν, προσελθὼν. Προσβαίνει, ἐγγίζει. Προσβάλλει τὸ κῦμα τινί. καὶ προσβάλλει ὁ ἄνεμος τῷ δένδρῳ. προσβάλλει καὶ τὸ προσρήγνυσι, καὶ συμπίπτει. κυρίως ἐπὶ πολέμου. ὃ καὶ συμβάλλει καινὸς γράφεται, ὡς καὶ παρὰ ξενοφῶντι. καὶ προσβαλόντες περὶ δείλην ὀψίαν, μέχρι τῆς ἑσπέρας ἐμάχοντο. Πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ βιαίως, καὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας. ὡς τὸ πρὸς λύραν ᾄδειν, ἀντὶ τοῦ μετὰ λύρας. πρὸς ἀργύριον δὲ διαλέγεται, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ λαβεῖν ἀργύριον. Προσβολὰς, ὁρμάς. προσβολὴ ἐστιν, ἀνείδωλον κίνημα καρδίας. ὅπου δὲ εἰκόνες λογισμῶν, ἐκεῖ συγκατάθεσις γίνεται. κίνημα γάρ ἐστιν ἀνείδωλον, ἀναίτιος προσβολή. προσβολὴ τοῦ σατανᾶ ἐστι, μονολόγιστος, ἐμφάνεια πράγματος πονηροῦ. Προσβλητὸν, κολλητόν. Προσβολοχεῖ, προσχώρει λέγει. Πρόσγειον, τὸ πρὸς γῆν. Πρόσγειος, ὁ πετεινὸς ἢ ὁ περὶ τὰ γεῖτα ἀσχολούμενος. Προσγελᾷ αὐτὸν, οὐκ αὐτῷ ἀττικοί. Προσγράφει, προστιθεῖ. Προσδεῖσθαι, καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγον τινὸς χρείαν, τὸ δὲ, παντελῆ ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ. Προσδέξασθαι. προσδέξασθαι δὲ τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς τὰς ταραχὰς τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ ὑπέμεινεν. Προσδέχομαι, τὸ προσιέμενος δέχομαι, καὶ τὸ ἐλπίζω δέξασθαι ἀσπασίως ἐρχόμενον καὶ προσδεχόμενοι, ὁμοίως προσδοκῶντες. Προσδίδομαι, αἰτιατικῇ. διαφέρει προσδοκία, ἐλπίδος. ἐλπὶς μὲν γάρ ἐστι, προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ, ἀλλ' οὐ προσδοκᾷ ἀγαθά. κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος. ἀγαθῶν δὲ, ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφεστώτων πραγμάτων ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπίς, ὡς μηδὲν τοῖς ὑποστᾶσι χρῶνται. Προσδεῖται, προσδέεται. Προσδιατρίψαι, χρονίσαι. Προσδιορισμὸς, πρόρρημα σημαῖνον ὑπάρχειν τὸ κατηγορούμενον τοῦ ὑποκειμένου. καὶ ὁ μὲν προσδιορισμὸς τὸ ποσὸν σημαίνει. ὁ δὲ τρόπος τὸ ποιόν. τὸ ποσὸν οἷον πᾶς ἄνθρωπος. τὶς ἄνθρωπος. τὸ ποιὸν, βαδίζει ἢ οὐ βαδίζει. Πρὸς διὸς, παρὰ τοῦ διός. Προσδοκᾷ, τὸ ἐλπίζειν ἀγαθὰ καὶ κακά. μετὰ μέλλοντος καὶ ἐνεστῶτος συντάσσονται. προσδοκῶ καὶ τὸ ἐλπίζω. ἅμα καὶ οὕτω πείθομαι, μέλλοντι συντάσσονται καὶ ἐνεστῶτι. οἱ δὲ διαλελυμένως, ἀντὶ ἐλπίδα ἔχω. καὶ προσδοκίαν ἔχω, καὶ πρὸς παρακείμενον, καὶ πρὸς μέλλοντα. ἀριστείδης ἐν λαυτρικῷ τρίτῳ. προσδοκίαν τινὰ ἔχουσι δι' ἡμᾶς πάλιν σωθήσεσθαι. θουκυδίδης ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν ἡ σώσειν καὶ αὐτός, ἐλπὶς γὰρ μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβοῦνται, προσδοκῶ ἀπαλλαγήσεσθαι τῆς νόσου. καὶ προσδοκῶ ἀπαλλαγῆναι τῆς νόσου. καὶ προσδοκῶ πείσεσθαι κακά. ἢ προσδοκῶ κακά. ὡσαύτως, ἐλπίζω ἐλευθερωθήσεσθαι, καὶ ἐλπίζω ἐλευθερίαν. Προσεβήσατο, προσέβη. Προσεγχεῖσθαι, ἐγχεῖσθαι ἀντιχεῖσθαι. Προσεγγίζοντι, συμμίγνυ. συνεγγιζόμενος. Προσεδρεία, προσεδρία. Προσεδρεύει, σχολάζει. Πρόσεδρος, τότ' ἐκ προσέδρου λυγγὸς διαστρέφει ὀφθαλμὸν ἄρας, οἷον ἐν πολλῷ στρατῷ. Προσέθου, προσθήσου. Προσειλήφεσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπέλαβον ἰώσηπος. προσειλήφεσαν γὰρ ἐκ τοῦ χρήματος μηδὲν αὐτοῦ τείσασθαι, ἐκ τῶν ὑπεσχημένων. Προσείλια, τὰ θαλπόμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Προσείλου, προσελάβου, συναρίθμησας. Πρόσειλος, πρὸς τὴν εἵλην, ἤγουν τὴν θερμασίαν. εἵλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. Προσεῖναι, ἀπὸ τοῦ προσιέναι κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν. ὡς παρὰ τῷ θουκυδίδῃ, τῷ προσιόντι προσεῖναι. Προσεῖπα, ἀντὶ τοῦ προσηγόρευσα. αἰτιατικῇ. Πρόσειρις, ἀντὶ τοῦ ἐπονομασία. μάξιμος. ἐρῶντα μὲν τὸν φιλόσοφον, ἐρῶντα δὲ καὶ τὸν μοχθηρὸν ἄνδρα, μιᾷ προσείρησις τὸ πρᾶγμα ὀνόματι ἑνί. καὶ προσειρησις, ἀντὶ τοῦ χαιρετίσεως. Προσείρηκε, καὶ ἀντὶ τοῦ ὠνόμασεν. ὡς τὸ προσείρηκε τοῦτον δαίμονα. καὶ ἀντὶ τοῦ χαιρετίσεως. ὡς τὸ προσείρηκε τοὺς φίλους. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐνεκόμισεν, ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ἢ ἐν ταῖς αὐτοῦ τραγῳδίαις λόγοις. τῶν ἀποθανόντων ἐνίοις προσειρήκασιν. οὕτω καὶ περὶ τοῦ προσεῖπε τόνον, καὶ τοῦ προσεφθέγξατο. Προσείρουν, προσέπλεον. Προσεισάσας, προσαναγκάσας. καὶ ἀναπαγγείλας, ἀπὸ τῶν πειραζόντων τι πράττειν ὅπου βούλονται. τοὺς γὰρ θαλλοὺς σείοντες, ἐπεδίδοσαν. Πρόσεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐπελεύσεται. πρόσειμι τὸ πορεύομαι. καὶ πρόσεισιν, ἀντὶ τοῦ προσέρχεται ἐν χρήσει ἐστί. διὰ τοῦτο, ἢ προσίασι. Προσείκασαν, ἀντὶ τοῦ προσεῖχεν. Προσείκευσεν, ἀντὶ τοῦ προσεποίησεν. ἢ προσείκευσε τὸν ἄνθρωπον, ἀντὶ τοῦ ἠλλοτρίωσεν. οὕτω προσείδιασος. Προσεκτικόν, σπουδαστικόν. Προσεκτικώτερα, προσεκτικώτερα. Προσελαυνόμενοι, ὡς βαλλόμενοι. Προσελεῖν, τὸ ὑβρίζειν κατὰ ἀρκάδας. ἐπειδὴ οἱ ἀρκάδες λοιδορητικοί εἰσιν. ἀριστοφάνης ἐν ταῖς παλαίστραις ἢ χοροῖς καὶ μουσικῇ προσελούμενοι. Προσέληνοι, ἀρκάδες. ἐπρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς σελήνης, περὶ ὃ πάντας τὰς βαλάνους. ἢ προσέληνοι, οἱ ὑβρισταὶ λέγονται. προσελεῖν γὰρ, τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ, ὡς μωροὺς αὐτοὺς διαβάλλουσιν ὡς λέγοντας ἀρχαίους εἶναι, ἢ τῆς σελήνης παλαιοτέρους. τὸ δὲ ἀρ-

μαιμᾷ. Πρόθυμος, ἱλαρός. Προΐεσαν, ἃ [illegible]. Προβάλλειν, [illegible]. Πρόασι, τὸ προέρχεται μετὰ προθέσεως [illegible] προσίασιν, οὐχ ὅ[illegible] προσίασι. Προαίστατος, παύω πρότερον.
Προΐαψεν, ἐκ τοῦ ἰάπτω. ἰάπτω τὸ βλάπτω. ἔστι μετὰ βλάβης τι ποιεῖν. πλεονάζοντος τοῦ α. καὶ ἔστιν [illegible] ἰωνικόν. ὁπηνίκα ἄρχεται τὸ θέμα ἀπὸ τοῦ ι, πάλιν τὸ ι φυλάσσει, καὶ ἐν τοῖς παρακειμένοις. ἡ αὔξησις δὲ γίνεται κατὰ τὸν χρόνον, ἴσως εἰ ἔστι τὸ ι βραχὺ ἐν τῷ ἐνεστῶτι αὐξάνεται ἐν τοῖς παρακειμένοις, εἰ ἔστι φύσει μακρὸν, ὁμοίως δὲ γίνεται ἐν τῷ ῡ ψιλῷ. Προΐαψεν ὡς τὸ γεωγράφω [illegible], φθορὰν καὶ βλάβην [illegible] δηλοῖ ἡ λέξις. ὡς ἀπὸ τοῦ ἰάπτω, ἐξ οὗ φησι καὶ ἄργος πολυδίψιον, τὸ πολυίψιον ἤτοι πολύφθορον. προΐαψεν οὖν, ἴσως μετὰ βλάβης εἰς ᾅδην πρὸ τοῦ δέοντος ἔπεμψεν. ὡς τῆς πρὸ προθέσεως καίριόν τι δηλούσης ἢ ἁπλῶς ἔπεμψεν, ὡς πλεοναζούσης τῆς προθέσεως. Προΐει, χρόνου [illegible] παρατατικοῦ. δύναται εἶναι καὶ προστακτικὸν ὅμηρος. ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος. ἀντὶ τοῦ προέπεμπε ἀμπεπαλὼν. ὁ ἀντὶ τοῦ ἀνακινήσας. ἐκ τοῦ ἵημι, ἵεις ἵεις, ἵει [illegible] προΐει. Προϊέμενοι, ἀπολύοντες. παραχωροῦντες, ἀπορρίπτοντες. Προϊέμενος, προδιδοὺς καὶ προϊέμενος, ἀντὶ τοῦ ἀπορρίπτουσι μεταδιδοῦσι. Προϊέναι, [illegible] ἀπολέσαι. Προΐεται, ἀντὶ τοῦ προδιδόναι, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει εἶτ' ἄνδρα τοιοῦτον τί χρὴ προΐεσθαι.
Προΐενται, προδίδονται. Προΐενται, παθητικὸν ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ λαμβάνεται. ὥς περ καὶ τὸ προΐεμενος. τὸ πρόον. Προΐεσθαι, προδιδόναι ὥς τὸ, ὁ δὲ βασιλεὺς, οὐκ ἠξίου προΐεσθαι τὰ περὶ τὴν πόλιν [illegible]. Προΐξα, προΐξ. Προϊξίσαντες, προσκομίσαντες. Προΐαλλεν, ἰάλλω τὸ ἐμβάλλω ἰάλλω. ἴαλλε ἐν προΐαλλε. ἐς ἐν οὐκ ἀεὶ δὲ ἁπλῶς κεῖται ἀντὶ τοῦ προέπεμψεν, ἀλλὰ τὸ προτείνειν σημαίνει κατὰ τό, χεῖρας ἴαλλεν. ἢ τὸ προτίθησι. τράπεζαν τῆς ἰάλλω τὸ ἰάλλω τὸ τυπτήσι, τὸ πέμπω. Ἄλλως. Προΐαλλεν, ἀπὸ τοῦ ὕλω [illegible] ἐν ὑπερθέσει ἴαλε καὶ ἴαλε. σημαίνει δὲ δύο. [illegible] μὲν τοῦ προσφέρει, καὶ προτίθησι καὶ προτίθεις. τράπεζαν μὲν, [illegible] προΐαλλε τράπεζαν [illegible] δὲ τοῦ ἐξέπεμψε, [illegible] προΐαλλε. Προΐεμαι, σημαίνει μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως τὸ προδίδωμι. οὐ προΐεμαι τῆς ψυχῆς μου. Προΐεναι, [illegible] ἀντὶ τοῦ προϊέναι. Προΐκτης. προφασὶς. προβεβληκὸς. Προῖκα, δωρεὰν, ἄνευ μισθοῦ. ἢ τὸ πικὸν ἐπίδειγμα ἀντὶ τοῦ ὅργυια. δὲ καὶ προῖκα πολλὰ χρὴ τοῖς ἑαυτοῦ πέλας [illegible], ἀντὶ τοῦ ἄνευ κόπου. Προῖκα ἔσθαι, ἀδικεῖσθαι. Προίκιος, ἄνευ μισθοῦ. προίκιος ἀνδράποδος κελαιδεῖ [illegible]. Προικὸς, [illegible]. οἱ δὲ μωρὸς, [illegible]. Προικὸς, δόσεως. ἀντὶ τῆς δωρεᾶς παρὰ [illegible] οὕτω καλεῖ ὁ ποιητής. ἡ [illegible] προὶξ. Προίκτης αἰτῶν, ὁ ὁ προῖκα [illegible] λαβεῖν, ἢ ὁ προῖκα ζητῶν λαμβάνειν περὶ τὸ προῖκα. [illegible] ὅθεν συναγεῖται προὶξ. τουτέστι τὸ δῶρον. οὕτω [illegible] οἱ παλαιοὶ [illegible]. εἰ ἔστιν ὕστερον [illegible] γαμηλίου μερικὰς [illegible] ἐκ δὲ τοῦ φιούρου προϊκὸς, καὶ κατὰ προΐξεσθαι τὸ [illegible] δωρεὰ ἢ προικὸς γλώσσαθαι ἀχαιῶν, ἤγουν δωρεᾶς. Προίκτης, ὁ πένης καὶ μεταίτης, καὶ ὁ χωρὸς, ὁ αὐτοί εἰσι. Προίκτης, ὁ μεταίτης προῖκα [illegible] καὶ γόητας καὶ βωμολόχους ἀποκαλοῦσι. Προΐμος σύχει, προακμάζει. Προΐξω, καθηγούσομαι. Προϊόντες, προσδέντες. Προάρας, προάρας. Προΐσταμαί σου, ἀντὶ τοῦ προστάτης σου εἰμί. ἡ προΐσταται, ἤγουν ἔμπροσθεν ἵσταται, καὶ βοηθεῖ τοῖς ὅπισθεν. Προΐστορες, οἱ μαρτυροῦντες. Προΐσχεται, προβάλλεται. Προϊσχόμενος, προτείνοντες προβαλόντες. ἡ πρὸ ἀντὶ τοῦ ὑπέρ. Προϊσχόμενος, προβαλλόμενος. Προΐτιδες, χωρίτης. Προϊχνεύειν, θεραπεύειν. Προϊὼν, παριών. Πρόκα, ἐξαίφνης περὶ τῷ ἱπποκράτει. Πρόκα, εὐθὺς, παραχρῆμα. ἢ ἐξαίφνης ὁ δρόμος. Προκάθιστερον, πρωιγινέστερον. Προκαλεῖσθαι, ποτὶ μὲν [illegible] τοῦ ἀλαζονικοῦ εἰς ἅμιλλαν ὁρμῆς καλεῖσθαί τινα. ποτὶ δὲ [illegible] τοῦ ἀγομένου καὶ προτρεπομένου. Προκαλεῖν, προτρέπειν διδάσκειν, ἐκλιδάσειν. Προκαλέστερον, ἐντιμότερον. Προκαλίζειν, προκαλεῖν. Προκαλίζειν παρῴχημένου, ἐκ τοῦ προκαλῶ παρὰ πύκτου, ὡς καὶ τὸ προμαχίζειν, ἐκ τοῦ προμαχῶ, πολλὰ δὲ καὶ ἀλλα [illegible]. Προκαθεὶς, προπέμψας. Προκαλοῦμαί τινα εἰς πόλεμον, καὶ πρόκλησις [illegible] πολέμου. καὶ πρόκλησις ὄνομα δίκης. ἐκ καλοῦμαι δὲ τὸ διὰ τινὸς καλῶ τινὰ ἀπὸ τῆς οἰκίας. Προκαλοῦνται, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται ἀντὶ τοῦ παρέχουσι. ἢ ἀντιπαίζουσι. Προκάρδιον, τὸ [illegible] τῷ στήθει ἐγκείλεται μαλακὸν, καὶ σαρκῶδες κατὰ τὸ σῶμα τῆς καλίας ὑπόκειται δὲ τῷ χόνδρῳ τοῦ στήθους ὃ [illegible] ὁ ὁ ἐκπεφυκὸς τοῦ στήθους καὶ λύγια [illegible] τὸ τοῦ στήθους ἄκρον ὃ καὶ ξιφοειδὲς καλεῖται. Προκάρηνος, [illegible] κεφαλὴν ἐν μύθοις, ὁ χέεις ἐπὶ [illegible] βαλὼν, προκάρηνοι ἄτης. Πρόκας, ζῶόν τι ὅμοιον ἐλάφῳ, ὁ λεγόμενος πρόξ. διονύσιος δέ φησιν ἀθήναιος ἐν ταῖς κυνηγεσίαις, τὰς ἐλάφους οὕτω λέγεσθαι πρόκας ὅθεν καὶ προκόννησος ἐπεὶ ἐν ταύτῃ πληθύουσιν ἔλαφοι. οἱ δὲ προκόννησον λέγουσι [illegible], ἀπὸ τῆς προχόου, ἣν ἔχουσι τοῖς μιλησίοις ἀπιστοῦσι ὁ [illegible] ὅτι τὴν ἀποικίαν ἔστελλον. οἱ δὲ πρόχοννησον ἐτυμολογοῦσι, καθὸ πρότερον οὖσα νῆσος, προσεχώσθη ὑπό τινων δὲ προκόννησος, ἢ ἐλαφόννησος ἐκαλεῖτο. φιλίστας δέ φησι πρόκας λέγεσθαι τὰς ἐλάφους τὰς πρὸ τῆς [illegible], οἷον πρωτοτόκους. Προκαταβολὴ, ἡ προκαταβόλημα. τῶν [illegible] τῶν πραττομένων δύο προθέσεις ἐδίδοσαν τοῖς ὠνουμένοις. ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. τὸ [illegible] μέρος χρήματα τρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου εἰς φέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον. τοῦτο προκαταβολὴ καλεῖται τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον, προκαταβόλημα. Προκαταλαμβάνεσθαι, προκαταπαύεσθαι. Προκαταθέσεσθαι δεῖ, προκομίσασθαι δεῖ. Προκαταρκτικὸν [illegible] αἴτιον, ὁ [illegible] ἐξωθεν ποιεῖ ἡ [illegible]. Πρόκαστα, προσοιμία προκα[illegible]. Πρόκειμαι, ἤγουν προκείμενός εἰμι εἰς ὄψιν. Προκείμενα, [illegible]. Πρόκειται, λέγεται [illegible] καὶ [illegible] ἀγορᾷ, καὶ [illegible] δὲ ἴσου. προκείμενον [illegible], ἀριστοφάνης ἐν ἐκκλησιαζούσαις. Προκελευσματικὸς, ἐκ τῆς [illegible] βραχέων τι πράγματος οἷον φιλόσοφος. Προκελεῦσαι, προκελεῦσαι. Προκέοντο, προκείμενος [illegible]. Πρόκες φασὶ δορκάδων εἶδος ἢ ἐλάφου ἔκγονα νεογνὰ, παρὰ τὸ προΐξεσθαι ὅθεν πρόξ. τα[illegible]. Προκεχειρότης, [illegible] τὰ κατὰ [illegible]. Προκεχειρισμένον, προβεβλημένον ἡτοιμασμένον. Προκεχωρηκότες, προαπελθόντες. Προκήκω, [illegible] τὸ φλέβοτομα περὶ τῷ ἱπποκράτει. Προκινδυνεύω, προκάμνω. Προκιόντος, τὸ πρόσω. Προκλέους, [illegible] τὸ προκαλεῖσθαι ὃ τοῖς ἐπὶ [illegible] εἰς συμβάσεις ἢ σπονδάς, καὶ διαλλαγὰς, παρακαλεῖν. Πρόκλησις ὡς εἰς τοῦ[illegible]

σκόπελον· ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπεὶ ἐκ τοῦ σκοποῦ γίνεται σκόπελος, λέγεται καὶ σκοπιά, ἤδη δὲ καὶ περιωπή. Προβλῆ-
τας, ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. Προβλῆτες ἀκταί, αἱ πρὸς μὲν αἱ προβεβλημέναι καὶ μὴ ἐκρυπτόμεναι.
Προβλώσκειν ἔφη προϊέναι· ἢ προμολίσκειν. Προβολαί, ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας, ἐκ πλείστου ἢ τειχῶν· ἢ πειθὼ ἀπ' οἴων δυνά-
μεων, ἀλλὰ σωτηρία καὶ κράτει γινόμεναι. Δίων ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου αὐθέντου, Συνέσιος. περὶ δ' Αἰσχίνου, ἐν τῷ
περὶ τῆς παραπρεσβείας ἡ προβολὴ ὄνομα γίνεται, ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαί τινα ἀδικεῖν. Προβολαί, αἱ εἰς θάλασ-
σαν προκείμεναι πέτραι, καὶ αἱ ἀκταί τινες. Πρόβολον, πρόμολον· πρόμαχον καὶ πρόβολος ἐμός, ἤγουν προβαλλό-
μενος, προστάτης· τεῖχος· ἀσφάλεια. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις. Πρόβολος, τὸ τῶν στοι-
χείων. Πρόβολος, ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. Ἀττικῶς. Πρόβολοι, προβεβλημέναι εἰς θάλασσαν πέτραι. καὶ πρό-
βολοι αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι. Προβοσκίς, ἡ τοῦ ἐλέφαντος προτομαία. Προβολή, γραφὴ κατὰ τῶν συ-
κοφαντούντων· φέρε νῦν ὁρισώμεθα τὴν προβολὴν αὐτοῦ τῆς αἱρέσεως ἐφ' ἣν τὸν παρόντα τοῦτον ἐτρίψατε βίον. Προβό-
λιον, εἶδος δόρατος ᾧ χρῶνται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν. Πρόβοτεν, ἐπίρασι. Προβούλευμα, τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισ-
θέν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὃ καὶ δίχα τῆς προθέσεως ἀεὶ πρὸ ἑνὸς τὰ ἴσα
ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. ἢ καὶ τὸ βούλευμα ὥσπερ ἐπ' ἐργασίας τὸ δ' ἦν. Προβοῦντες, προσωποῦντες ἐγκαλούμενοι προ-
βαίνοντες. Πρόβραχίος, πρὸ ὀλίγου. Προβύσσειν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τὸ ἔμπροσθεν βαλεῖν τὰ ἐλλύχνια. Προ-
γάρ ὑπεί· προέτεμνε γάρ. Προγένειος, ἀγένειος. Προγένοντο αἱ μὲν μεθ' Ὅμηρον, ἀλλὰ προλύψεως πᾶσι χρονικοῖς ἐν
προγένοντο τὰ Τρωϊκὰ τῶν Περσικῶν. ὃ καὶ Ὅμηρος προτιτύχθαι λέγει ἐν τῷ, ἀλλὰ τὰ μὲν προτιτύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμε-
νοι· ἤγουν ἐν τῷ σ' τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ προγενέσθαι τὸ ὁδῷ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν ἐγένοντο στρατεῖαι δὲ ἄλλοι ὡς ἐν τῷ
στρατὸς τὸ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο, ἔλθεν ἀγχοῦ. Προγονεῦσαι, προελθεῖν. Πρόγονοι, πατέρες, πάππος· πρόπαππος καὶ οἱ ἀνώ-
τεροι· ἀπόγονοι δὲ, υἱὸς ἔγγονος· καὶ οἱ κατωτέρω. πρόγονοι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ προτέρου γάμου γεγενημένοι· ὧν ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ
εἰς δεύτερον ἦλθε γάμον. Πρόγονοι, καὶ μέτασσαι, καὶ ἕρσαι· διακεκριμέναι παρ' Ὁμήρῳ πρόγονοι, τουτέστι τὰ πρωτο-
γενήματα· μέτασσαι, ὅ ἐστιν αἱ μέσαι· κατὰ πλεονασμὸν τῆς μέσης συλλαβῆς· ἤγουν αἱ μετὰ ταῦτα γενόμεναι, αἱ μεσήλικες·
ἕρσαι δὲ, αἱ νεώταται καὶ ἀνδροστραφαί, διὰ τὸ ἁπαλόν. Πρόγονοι, καὶ ἀπὸ τοῦ γένους· οἷον πρόπαππος καὶ οἱ ἀνώτερο-
κατὸ δὲ καὶ οἱ προϋπάρχοντες τῆς γυναικὸς παῖδες τῆς ὕστερον λειφθείσης, πρόγονοι λέγονται. Προγνώστης ἐστὶν, ὁ τὰ
μέλλοντα προγινώσκων μόνον· προφήτης δὲ, ὁ προγινώσκων τὰ πράγματα, καὶ προλέγων τὰ μέλλοντα. Προγονίας, τοῦ
προειρημένου ἡ λέξις· ἔστι δὲ ὕφασμα πάνυ ποικίλον, ὃ διακαλυπτόμενος ὁ μάγειρος, θύων ὡς ἐνδύματι χρῆται. Προγερτόν, τό-
πος ἐστὶν ὅπου ἀγείρεται ἡ τροφή. Προγράμματα, ἐκθέματα. Προδαείς, πρότερον. Προδέδαε, προμεμάθηκε.
Προδέδηκε, προέτεμψε δέ. Προδείξαντες, προδείξαντες. Πρόδηλος, προφανής· προδιαλαβών. Προδιασάφησίς
ἐστιν, ὅταν τις τῷ προειρημένῳ λόγῳ ἐπεισενέγκῃ ὀνόματι, τῇ ἰσοδιασαφήσει· ὅσον ἀξιοῦντι τῇ διανοίᾳ μείζον καὶ ὑψηλότερον
φέρει γὰρ τῷ λόγῳ ἐπάγεται ἡ διάνοια. Προδικάσαντες, παραβὰς τὰς συνθήκας. Προδικασία, αἱ τὰς περὶ φόνου δίκας
ἐγκαλούμεναι, ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διαπλοῦσιν· περὶ τρεῖς μῆνας ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προείσονται·
καὶ τοῦτο ἐκλήθη προδικασία. Προδίδωμι, περὶ προδοσίας· ἀφ' οὗ καὶ προδότης. καὶ προδίδωμι τὸ καθόλιμπάνω· προ-
δίδωσί τις τινὰ βασιλεῖ· καὶ προδίδωσί τις τὴν φιλίαν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύει. Προδικεῖν, περὶ προπαθεῖν. Πρόδικος, συνήγο-
ρος. Προδίκας, φρονίμους· ἀνδρείους. Προδικάζειν, παραπεμπεῖν ἐνεδρεύειν. Πρόδομον, κατὰ χρηστικῶς πρόναον· ὥσπερ
Ἀπολλώνιος. Πρόδομος, ἡ πρὸ τῆς οἰκίας στοά· ἣν Ὅμηρος αἴθουσαν καλεῖ. Πρόδοσιν, προδόματων. Πρόδομα, τὰ
πρὸ τοῦ ἄκρου παστάδι. Προδοσίκομπος, ὁ ὑπαρχιτικὸς ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑπαρχίσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.
Πρόδρομα, τὰ ἐν τῷ ἄξονι ξύλα· ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα. Πρόδρομος, ὁ προτρέχων. Προδόματα, τὸ πρὸ τῆς κα-
τοίκου τὸ ἴδιον. Προδόσεσι, ἀμελήσουσι. Προεγκεῖσθαι, ἀντὶ ἐγκεῖσθαι· προϋπάρχειν. Προέγμα, στρίγμα. Προε-
δρία διὰ τοῦ ι· ἄπῳ περισπώμενον ἡ προεδρία· προσεδρεία δὲ διὰ διφθόγγου ἀπὸ τοῦ προσεδρεύω. Προεδρία, τιμῆς
ὄνομα ὁ τρόπος· ἐξῆν δὲ τοὺς τιμῆς ἀξίους τυχοῦσι, καὶ ἐν βουλευτηρίῳ, καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐν πάσι τοῖς συλλόγοις, τὸ
προλαμβάνοντας καθέζεσθαι ἢ ἐξ ἐγγράψαντας αὐτούς, ὡς τοῖς κοινοῖς καθίσαι τόπον· γεγένηται δὲ τὸ ὄνομα, ἀπὸ τοῦ πρὸ
τῶν ἄλλων τινὰ αὐτῶν ἕδραν ἔχειν· Ἀριστοφάνης· τὰ δ' αὖ μὴ προεδρίας φέρουσι καὶ τὰ σιτία ἀποφέρουσιν, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν
σιτία δὲ ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν. Πρόεδρος, ὁ τῆς πολιτείας ἄρχων, καὶ ἡγεμών. Πρόεδρος, περὶ ἕδρας
προεδρία. Προέδωκεν ὁ δεῖνα τοῖς πολεμίοις τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ λάθρα καὶ ἐπιβούλως παρέδωκε· ὅθεν καὶ προδο-
σία· καὶ προδότης. ἢ προέδωκεν ὁ ποταμός, ἀντὶ τοῦ ἀνέδωκε καὶ ἐπέλιπεν· ὡς τό, οὐδέ μοι δῶμα παρίσταται, προδόν-
ται τὰ ῥεῖθρα τῶν ποταμῶν, ἀντὶ τοῦ ἐνδόσαι κατὰ ῥέοντα τῷ στρατοπέδῳ λέγουσι δ' αὖ καὶ προδοσία, ἡ προσαύξη-
σις καὶ ἔκλειψις. Προέηκε, προέπεμψε. Προεθυμήθησαν, μετὰ προαιρέσεως προσήνεγκαν. Προέθεν, πρὸ αὐτοῦ.
Προειδόμενοι, προγνόντες· ἢ προγινώσκοντες. Προεκαλείσθω τοῦ Καίσαρος Ἰταλίαν· προεκαλεῖσθω δὲ καὶ τοῦ
τό· ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἐκυλίσθη, καὶ προεκυλίσθη. Προελόμην, προείλετο· ἐξελεξάμην. Προεί-
λοντο, ἠθέλησαν· προείλοντο καὶ προελόμεθα. Προεῖπεν, ἀόριστος δεύτερος ἐπὶ τοῦ λέγω ἄχρηστον ὁ μέλλων ἐπὶ
χρήσεως· ὁ ἀόριστος πρῶτος, εἶπα· ἄχρηστος ἐν προστακτικῷ τῷ δευτέρῳ, εἶπον· ἄχρηστον. ἡ γὰρ κλίσις δευτέρου ἀχρήστου· ὁ δεύ-
τερος, εἶπεν ἄχρηστος· καὶ πᾶσα ἡ κλίσις δευτέρου ὡσαύτως· καὶ αἱ ἕτεραι ἐγκλίσεις αὐτοῦ ἄχρηστοι. οἷον εἰπέ, εἴπωμι· ἐπεὶ εἶπε
εἰπεῖν ἡ μετοχὴ εἰπών. Προεισεληλυθότες, προεισελθόντες. Προεκτόν, ποικιλόχροον ἐλαφρόν. Προελθεῖν, ἀντὶ
τοῦ προβῆναι· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξελθεῖν λέγεται, καὶ ἀντὶ τοῦ πρότερον τῶν ἄλλων ἐλθεῖν· προσελθεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ προσιέ-
ναι· καὶ ἀντὶ τοῦ προσιέναι ἐλθεῖν. Προέμβολα, τὰ πρὸς τῇ πρώρᾳ τῆς νεώς· ὡς καὶ αἰδόσομα· καὶ προέμβολα ἐκμα-
γεῖα. Προέμενος, ἐκδιδούς προδούς, δεισφρονήσας προσφαγῆς. Προεμφάνιζε, τὸν βασιλέα πανταχοῦ ἔρωτα.

καὶ εἰ πράττω λέγομεν· πράττομαι καὶ μετὰ τῆς προθέσεως καὶ χωρὶς τῆς προθέσεως, καὶ τὸ ἀπαιτῶ καὶ τὸ ἀπαιτοῦ-
μαι· πράττειν ἐν τῷ τῆς ἀκριβείας ἀπολογίᾳ· ὅς ἐγὼ παιδεύσειν οὐδὲ χεῖρον αἰδέσομαι, καὶ χρήματα πράττομαι. ἢ πράττω
κακῶς, ἀντὶ τοῦ δυστυχῶ· πράττω καλῶς, ἀντὶ τοῦ εὐτυχῶ· σὺ πράττομαι τὸ ἀπαιτῶ. ἢ ὅς πράττομαι τὸ ἀπαιτοῦμαι·
πράσσω, καὶ πρήσσω ἰωνικῶς· ὁ μέλλων πράξω ἀττικῶς· πρήξω ἰωνικῶς· ὁ παρακείμενος, πέπραχα ἄχρηστος· ὁ δὲ
μέσος πέπραγα· ὅς ἀντὶ τοῦ ἔπαθον λαμβάνεται· ὁ παθητικὸς πέπραγμαι. ξαι. κται. καὶ ἔστι τὸ πρα, φύσει μακρόν.
καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα περισπᾶται· καὶ πρᾶξις, καὶ πρᾶσσε πρόσταξις· ἐπειδὴ πρῆγμα καὶ πρῆξις καὶ πρήσσω
ἰωνικά, καὶ οὐ διὰ τὸ θέσει μακρὰ εἶναι· ἡ γὰρ αἱ ἐν τῷ πρᾶγμα καὶ γράμμα ἐστὶ θέσει. Πραΰνεται, μαλάσσεται. Πραΰ-
θυμος, πρόθυμος· πρᾶος τῷ θυμῷ· χρύθυμος. Πραΰνει, καθησυχάζει· καὶ κοιμίζει. Πραϋπάθεια, ἡσυχία· πραότης.
Πραΰς, ἀπὸ τοῦ ῥᾶον, ὃ σημαίνει τὸ εὔκολον, γίνεται ῥαύς, πλεονασμῷ τοῦ π πραΰς, ὁ εὔκολος καὶ ἀγαθός. Πρέμνα, τὰ
ἰσχυρὰ στελέχη, τῶν καὶ βλαστημάτων. Πρέμνια, τὰ πάχος ἔχοντα ξύλα. Πρεμνιάσαι, ἐκριζῶσαι. Πρέμνον ἑστί-
ας, τῆς οἰκίας θεμέλιος. Πρέμνος, ὁ κλάδος· ἢ παρὰ ῥίζωμα δένδρου τὸ γεραίτερον, ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέ-
μνον. Πρεμνουσία, ἑορτὴ ἐν τῇ ἀττικῇ. Πρέπει, προσήκει· καθήκει· δεῖ. Πρέπει, ἀπὸ δοτικῆς· τὸ δὲ πρέπον, οὐ δοτι-
κῇ μόνον, ἀλλὰ καὶ γενικῇ· ὡς θουκυδίδης· πρέπον ὑμῶν καὶ ὅσοι χρεία προάγει. Πρέπων, συγκοπὴ ἐκ τοῦ πρέπων
ἐστὶν· ἐξ οὗ διαπρεπὴς καὶ ἐκπρεπής, ὁ ἄξιος τιμητικῶς προσφέρεσθαι. Πρεπτὸς, ὁμοίωσις. Πρέπον, ὅμοιον· μέτριον·
συμφέρον· ὡραῖον· ἄριστον· ἢ πρέπον πέρας κύπριον. Πρεπτά, φαντάσματα· εἰκόνες. Πρέσβα ἄνασσα, ἡ παρ᾽ ἐκ τῆς πρέσ-
βειρα συγκέκοπται, ἡ κατὰ χρόνον· ἀεὶ γὰρ ἐν ἄτῃ τὰ κατὰ ἀνθρώπους, ἢ κατὰ τιμὴν, ὡς χρεὼν ὀνειδίσθαι τὴν ἄτην ἀνθρώ-
πων ἀμείνονα βλάπτειν· καὶ οὐλομένην διὸς δὲ θυγάτηρ τοῦ κατὰ τὴν εἱμαρμένην δηλαδὴ γινομένου. ἡ παλαιὰ δὲ ἡ ἀρχαί-
α, διὸ πλαστὸς ἐστι ἀφορμὴ ἀνθρώποις, κατὰ τὰς περὶ τὸ ἔστιον δύο τόσους. Πρεσβεία, ἡ τῶν πρέσβεων ἐνέργεια, καὶ
τὸ πλῆθος αὐτῶν· καὶ πρεσβεύω τὸ πρεσβείας χρῶ· πρεσβεύομαι δὲ, τὸ ἀποκρισιάριον στέλλω. ἰστέον ὅτι, αἱ πρέσβεις
λέγονται πληθυντικῶς, καὶ αἱ λοιπαὶ πτώσεις· ἑνικῶς δὲ οὐ λέγεται ὁ πρέσβυς, ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ λέγεται, ὁ πρεσβευτής.
Πρέσβα θεά, ἴσον πρεσβυτάτη, ἐντιμοτάτη· ἀπὸ τοῦ πρέσβειρα κατὰ συγκοπὴν· ὡς γὰρ ἄμαιρα ἄμαρα, οὕτω πρέσ-
βειρα πρέσβα. Πρεσβεῖον, ἡ διὰ γῆρας προτίμησις· καὶ τὸ δι᾽ αὐτὸ διδόμενον γέρας κατὰ προτίμησιν ἀριστεῖον, τὸ ἕνε-
κα ἀριστείας γέρας καλλιστεῖον τὸ ἐκλεκτῷ τινι γέρας· πρωτεῖα, τὰ τῆς πρώτης τάξεως γέρα· δευτερεῖα, τὰ τῆς δευτέ-
ρας. Πρέσβειρα, ἐντιμοτάτη· προκλήτρια· πρεσβεύτρια. Πρεσβεύεται, ἀντὶ τοῦ πρεσβείαν δέχεται· ἱμέριος· λά-
θρα δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς βασιλέως πρεσβεύεται· καὶ ἀντὶ τοῦ πρεσβείαν πέμπει· πρεσβεύονται, οἱ τοὺς πρέσβεις χει-
ροτονοῦντες καὶ πέμποντες· πρεσβεύουσι δὲ, οἱ χειροτονούμενοι καὶ πεμπόμενοι πρὸς τὴν πρεσβείαν· τοῦτο δὲ παθητι-
κῶς γράφεται, ἢ μετὰ τῆς διὰ προθέσεως· οἷον διαπρεσβεύομαι· πρεσβεύω ἐνεργητικῶς τὸ τιμῶ, καὶ τὸ ἄρχω· ῥητορικῶς·
ἴσον, ὁ πρεσβεύων τοῦ ὀλύμπου ἴσον, τὰ πρεσβεῖα ἔχων· πρεσβεύω καὶ ἀντὶ τοῦ πρεσβευτὴς γίνομαι καὶ ἀντὶ τοῦ
πρεσβευτὴν πέμπω· καὶ διαπρεσβεύομαι, εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν. Πρεσβεύω, τὸ προκαλῶ δοτικῇ· ἢ πρεσβεύω
τὸ τιμῶ αἰτιατικῇ· πρεσβεύω καὶ τὸ πρεσβύτερός εἰμι γενικῇ· θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ· διὰ τὸ πρεσβεύειν τι ἀπ᾽ αὐτοῦ
ἐτυράννευσαν ἱππίας πρεσβύτερος· τῶν μὲν δὴ πρεσβύτερος ἐπρέσβευε, ἀρτοβαζάνης. Πρεσβεύω, τὸ ἀποκρισιάριος πέμπομαι·
καὶ τὸ μεσιτεύω· πρεσβεύομαι, τὸ ἀποκρισιάριον πέμπω. Πρεσβεῖον, ἤτοι πρεσβεῖον, δῶρον δηλαδὴ τίμιον· ἤγουν τοῖς
πρεσβυτέροις καὶ ἐντίμοις· ἤτοι ἀριστεῖον, ἅμεθ᾽ ὅμηρόν φασιν· ἐπεὶ δὲ αὐτοὶ, καὶ γέροντες λέγονται καθ᾽ ὅμηρον, ὡς
τίμιοι καὶ ἀριστεῖς δέ εἰσιν· ὅθεν καὶ τὸ αὐτῶν γέρας καὶ ἀριστεῖον· διὰ τοὺς ἀρίστους καὶ πρεσβεῖον, διὰ τοὺς κατὰ τιμὸ-
τητα γέροντας. Πρεσβήϊον, ἀντὶ τοῦ πρεσβεῖον· διαλύσει ἰωνικῇ πρεσβήϊον, καὶ πρεσβεῖον· τὸ ὑπὲρ τιμῆς διδόμενον
δῶρον. Πρεσβυγένεια, παλαιοτέρα γένεσις· καὶ συγκριτικῶς. Πρέσβυς, πρεσβύτου ἐπικλίνεως. Πρέσβυς, ὁ γέ-
ρων· οὐ κλίνεται πρέσβυος ὡς μεσολυθείς, ἀλλὰ πρέσβεως· συνεξακολουθῶν τῷ πήχεως· καὶ πελέκεως· ἐπεὶ γὰρ διὰ τοῦ
ω μεγάλου κλίνουσι ταῦτα οἱ ἀττικοί, ἀναγκαίως καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλουσι· τοῦτο δὲ
δεῖται τῶν πληθυντικῶν πρέσβεις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ τροπῇ, τοῦ ε εἰς υ πρέσβυς, κατὰ βιβαζομένου καὶ τοῦ τόνου
διὰ τὴν λογικὴν ἔκτασιν, ὡς πολλάκις εἴρηται· διαφορεῖται δὲ ἡ παραλήγουσα, ὥσπερ ἐν τῷ τιθενεὺς καὶ γὰρ κἀκεῖ ἀπὸ
τοῦ τιθεὺς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἢ κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς ε τιθηνὸς γίνεται, διαφερομένου κατὰ τὴν γραφήν. Πρεσβο-
ίστεται, ἐντιμότατοι. Πρεσβύτερος, τιμιώτερος μείζων. Πρεσβύτερος κόδρου, ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. Πρέσβυς, καὶ
πρεσβύτης, ἀπὸ ἑπτὰ ἐξήκοντα ἔτη, μέχρι τέλους ὀγδοήκοντα· παρὰ τὸ πρεσβεβηκέναι τὴν ἥβην. Πρευμενὴς, ἐκ
τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής· ἐκ τοῦ ἀπαλέειν, ἢ ἀπελαύνειν τὸ ψιλούμενον, ἀγαλλιᾷν· ἢ ἐκ τοῦ χύρω, καὶ χίω κατὰ τοὺς πα-
λαιούς, χυκτόν· καὶ ἐκ τοῦ θροεῖν καὶ βοᾶν, ὁ θόρυβος· καὶ ἐκ τοῦ μέρος ἢ φόβος, ὁ μορφνὸς αἰετός· ἢ ἐκ τοῦ χρέος, ἢ ὀφειλή, ὁ χρεω-
φειλέτης· ἢ ἐκ τοῦ πιέζειν, ἢ αἰνεῖν, ταυρηδὸν μου λέξιν ὥς φησι παυσανίας, ἢ πιεσαίνει· ἢ ἐκ τοῦ ἀπτίειν καὶ ἀπτέσθαι,
κατὰ πλεονασμὸν ἀπαλλεῖν· καὶ ἐκ τοῦ θορεῖν καὶ ἀΐσσειν, ὁ θρίξ· ἢ ἐκ τοῦ καίειν, καὶ δαίειν, καυδαῖον· ὁ ἄρης· διὰ τὴν κα-
στερὰν μάχην, τὴν καὶ δηΐδα· καὶ ἐκ τοῦ φονάειν, καὶ κτείνειν, τὸ φονοκτονεῖν· ἢ ἐκ τοῦ δονεῖν καὶ πάλλειν, τὸ δονπαλίζειν·
καὶ ἐκ τοῦ ἰκέσθαι καὶ θύειν, ὁ ἰχθύς· καὶ ἐκ τοῦ ἄρχειν καὶ ἐγγύεσθαι, ὁ ἀρχηγός· καὶ ἐκ τοῦ χέειν, ῥέειν, νάειν, ὁ χρόνος· ἢ ἐκ τοῦ
νάειν, καὶ ῥέειν ὁ νηρεύς· καὶ ἐκ τοῦ σίνεσθαι, ἤγουν εἰμαρμένη καὶ τοῦ κύειν, ὁ συκῆ· ἐκ τῶν αὐτῶν δὲ, κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ
ὁ σικυός· κατὰ μετάθεσιν ἢ τροπὴν δίχρονου· καὶ ἐκ τοῦ θῶ, τὸ τίθημι· ἢ τὸ θῶ, τὸ θηλάζω, τίθη· ἢ ἐντιθεῖσα ἐν θέσει ἴσως
τροφὴ τῷ θηλάζοντι βρέφει· καὶ ἀπὸ τοῦ τείρω, ἢ ἕδω, τερηδών· ζωΰφιον ἐμφυόμενον ὀστοῖς, καὶ ξύλοις· ἐμφύεται σώμα-
σι τὰ τοιαῦτα θηρίδια· οὗ εἶδος αἱ εὐλαὶ· ὁμοίως ἐκ τοῦ ἐναίρειν, καὶ κτείνειν, νεκροχλαίνας ὁ θάνατος· τοιοῦτον δὲ
καὶ ὁ ὁμηρικὴ ἀλοσύδνη, καὶ ὁ τοῦ καλλιμάχου ὑδατοσίων· ὀνόματα δὲ τὰ τοιαῦτα νηρείδων· οὐκ ἀπείκει δὲ τῶν
τοιούτων οὐδὲ ὁ ὀρσοπέλλων, ἀέρι λόγιος· οὐ ἡ σύνθεσις ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἀπέλλων· ἃ καὶ ἄμφω ἐπίθετά ἐστι φοίβου·

μένος, ὁ τῆς σαρκὸς ἐξελθὼν τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν ὀδύνην· γνωστικὸς δὲ ὁ τῆς ψυχῆς ἐξαφανίσας τὴν λύπην ἢ τὴν αἴσθησιν·
θεωρητικὸς δὲ, ὁ τὸν νοῦν τῶν πολλῶν ἀπολύσας τούτων καὶ μόνῳ τῷ κατὰ φύσιν καὶ οὕτως ἀφορῶν τῆς θεότητος καθιστά-
μενος, καὶ τὴν φύσιν πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέψας ἄρτιον. Πράκτρια· ἡ δίκη φόνου πρὸ αὐτῆς πράκτορας ἔξεστιν εἶναι
πρός. Πράκτορες, ἀπαιτηταί. Πράλεξ, ὁ λίαν ἀγροῖκος. Πράμνειος οἶνος, μέλας οὐ γλυκὺς καλούμενος οὕτως, ἢ ὅτι πρα-
ΰνει μένος, ἢ ὅτι παραμένειν δύναται πολλαχοῦ. οἱ δέ φασι πέτραν, ἢ ὄρος ἀναφέρειν ἐν Ἰκάρῳ τῇ νήσῳ οἶνον πράμνιον καλού-
μενον, ἐν ᾗ πρῶτον ἐφύη ἄμπελος, ἀφ' ἧς ὁ οἶνος πράμνειος· καὶ τὸ τοιοῦτο λέξει διὰ τοῦ ι ὀφείλει ἔχειν τὴν γραφὴν, ὡς
ὁ θάσιος, καὶ ὁ σάμιος ὡς ἐθνικόν· τὸ δὲ οὕτω στερεὸς ἔχει τῆς διὰ διφθόγγου γραφῆς, ὥστε καὶ πράμνειος, ὡς χρύσειος χρύσε-
ος. ἐν δὲ τοῖς ἀθηναίου φέρεται, τὸ δὲ παλαιότερον γίνεται καθ' τινας ἐν Ἰκαρίῳ τῇ νήσῳ ὁ πράμνειος, ἴδιος τὸ εἶδος· ἔστιν
οὔτε γλυκὺς οὔτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρός. τινὲς δέ φασιν ὅτι ἐν Ἰκαρίῳ πράμνιος πέτρα, καὶ παρ' αὐτῇ ὄρος μέ-
γα, ἐξ οὗ πράμνειος οἶνος· ὁ καὶ φαρμακίτης ἐκαλεῖτο. δὲ ἡ ἄμπελος ἡ τοῦτον φέρουσα ὑπὸ τῶν ξένων μὲν ἱερά, ὑπὸ δὲ τῶν
οἰκείων, πόλις δὲ ἡ οἰνόη ἐν τῇ εἰρημένῃ νήσῳ, διονυσιάς. δίδυμος δέ φασι πράμνειον οἶνον λέγεσθαι ἀπὸ πραμνείας οὕτω κα-
λουμένης ἀμπέλου. τινὲς μὲν ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι δὲ ἐν τῷ καθόλου, πάντα τὸν πρὸς παραμονὴν ἐπιτήδειον, ὡς αἰ-
εὶ παραμένοντα· οἱ δὲ τὸν ἀηδῆ πραΰνοντα τὸ μένος· καὶ ἄλλα πολλὰ δεῖ τοῦ πραμνείου οἴνου λέγεται. Πραμνίου θαλ-
μοὺς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, τοῦ προστυχόντος· ἢ ἀπὸ πραμνίας ἀμπέλου, ἢ ἀπὸ τοῦ πραΰνειν τὸ μένος· ἢ διὰ τὸ πολυχρό-
νιον παραμένειν, ἢ πραμνία πέτρα γινομένου. εἶτα δὲ εἶπεν δαίμονος ἀγαθοῦ, εἶτα πραμνίου, ἐπειδὴ ὁ πράμνειος οἶ-
νος, πολυτιμότερός ἐστιν· ἢ παρὰ τὸ ἐμμένειν καὶ μὴ ἐξίστασθαι τοὺς πίνοντας. Πρᾶν, ἀντὶ τοῦ πρώην λέγουσι δωριεῖς. θεόκριτος·
ἔγωνε πρᾶν. Πρανὲς, κάταντες καὶ κατωφερές. Πρανὴς ὁδὸς, κατωφερής. ἐν δὲ τῇ πρανεῖ στενὰ καὶ ἐπιμήκει καὶ ὀλι-
θηρᾷ γινομένη, πολλαὶ παρεφέροντο. Πρανῆ, κοῖλα. Πρανιχθέντα, πεσόντα ἐπὶ στόμα. Πρανῶς, ἀκριβῶς εἰδώς. Πραξά-
μενος, ἀπαιτήσας. Πράξαντες, ἀντὶ τοῦ βουλευσάμενοι. θουκυδίδης. οἱ δὲ μετὰ ἀθηναῖοι πράξαντες ἔφθασαν ἀνοίγειν
τὰς πύλας. Πραξεργίδαι, οἱ τὸ ἕδος τὸ ἀρχαῖον τῆς ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες. Πραξιδίκη, δαίμονα τινά φασι τὴν ἐπὶ
τὸ τέλος ἄγουσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις· διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι, καὶ τὰ θύματα
ὁμοίως. Πραξικοπήσας, ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος, δολιευσάμενος, καὶ πραξικοπήσας, ἀπροσδοκήτως. Πρᾶ-
ξις, καὶ πρᾶγμα· ἐκ τοῦ πράττω· ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐργάζομαι, καὶ ἐνεργῶ, ἔργον ἐργάτης καὶ ἐργασία, ἐμπρικὸν ἐπὶ χειρῶν,
καὶ ἐνεργὸς καὶ ἐνέργημα· καὶ ποιητὸν, καὶ ποιητὸς, ὁ ποιούμενος καὶ ποίησις καὶ ποίημα. Πρᾶξις, κοινότερον μὲν πᾶ-
σα λογικὴ ἐνέργεια· ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον, ἡ καθ' προαίρεσιν· τουτέστιν, ἡ κατ' ἀρετὴν, ἢ κακίας ἐνέργεια γινομένη·
καὶ πρᾶξις ἡ προσοδία· ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν, ἡ πρὸς τὸ τέλος ἄγουσα ἐνέργεια· ἔργον δὲ, τὸ τέλος. Πρᾶος, θυμοῦ καὶ ἐπι-
θυμίας παντελὴς πρὸς τὰ παρὰ φύσιν ἀκινησία· καὶ πραεῖς, οἱ μὴ ὀξυρροποῦντες πρὸς τὰς ἐμπαθεῖς τῆς ψυχῆς κινήσεις, ἀλλὰ
κατεσταλμένοι τῷ λόγῳ, ὡς τὸ μακάριοι οἱ πραεῖς. ἡ φύσις γὰρ πρὸς κακίαν εὔκολός ἐστι, καὶ ὀξύρροπος ἐπὶ τὸ χεῖρον. ἡ
πραότης ἡ βραδυτής τι, καὶ δυσκίνητος ἕξις. οὐ γὰρ καθόλου τὴν ἀπάθειαν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει νομοθετεῖ ὁ θεός. ἡ δὲ
γὰρ δυνατὸν τῇ ἐνύλῳ ζωῇ, τὸ ἄυλον· ὥρισται δὲ παρὰ τὸ ταῦτα ῥᾳδίως ποιεῖν. Πραότης ἐστὶν, ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς· καθ'
ἣν ὑπὸ ὀργῆς γίνονται δυσκίνητοι· πραότης ἐστὶ, τὸ δύνασθαι φέρειν τὰ μέτρια ἐγκλήματα· καὶ ὀλιγωρίας καὶ ἀγνοίας
καὶ πονηρίας· ἢ μὴ ταχέως ὁρμᾶν καὶ ἀνάγειν ἐπὶ τιμωρίας καὶ τὸ μὴ εὐκίνητον εἶναι πρὸς τὰς ὀργάς, ἄπικρον δὲ τὸ ἦθος
καὶ ἀφιλόνεικον ἔχοντα τὸ ἠρεμαῖον ἐν τῇ ψυχῇ ἢ στάσιμον· παρέπεται δὲ τῇ ἐπιεικείᾳ, μετριοφροσύνη, καὶ εὐσταθεία.
Πραπίδας, τὰς φρένας εἶπεν, χρήσιμον εἰς οὐδὲν τῇ λογογραφίᾳ· διὸ φυλαττέσθω ἀπόθετον τῷ ποιητῇ· γίνεται ἴσως ἡ
πραπὶς, ἐκ τῆς πρὸ, καὶ ἀπὸ προθέσεως· καὶ τοῦ ἰδεῖν, ἢ εἰδέναι· ἵνα ἡ πραπὶς, ἡ προβλεπτικὴ καὶ προγνωστικὴ τῶν μελ-
λόντων φρήν. Πραπίδες, καὶ φρένες· ἄμφω τὸ μὲν ποιητικῶς· τὸ δὲ κοινῶς λεγόμενον. φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι, φρένες ἡ μό-
νον ὅτι δύναμις καθ' ἣν νοοῦμεν, ἀλλὰ ἡ σπλάγχνων ὥσπερ διάφραγμα, ὃ ἐπεὶ ταῦτα πρῶτον ὀνόμασαν· ἔστι δὲ ταῦτα
δὶς ὑμὴν, τὰ σπλάγχνα διαζωκὸς, ὅ ὡς ἐστὸ ἐπὶ θεῶν, συμπάσχει φλεγμαίνοντα καὶ ὁ ἐγκέφαλος, καὶ παραφρονεῖν ποιεῖ. Πρα-
σιαὶ, τὰ τετράγωνά τινα χώματα ἐν τῇ γῇ. ἀντὶ ἐν φρασίαι πιὲς οὖσαι, παρὰ τὸ πεπορᾶσθαι ἢ καθ' σύγκρισιν τὸ τετράγω-
νον χῶμα. Πρασιαὶ, τὰ ποικίλα χαμαίφορα ἀπὸ μέρους τῶν πρασίων κληθέντα, ἀφ' ὧν καὶ χρῶμα τὸ πράσινον· δεικτικὴ ἡ
λέξις. Πρασιαὶ, πόλις λακωνικὴ, καὶ αἱ τῶν κήπων λαχανιαὶ καὶ λάχανον πράσιον, καὶ πράσινον χρῶμα. Πράσα, τὰ βρύα.
καὶ τὰ φυκία. Πρασιανός· ὅτι πρασιανὸς λέγεται, καὶ βενετιανὸς, καὶ παλμουλάριος, καὶ σκουτάριος, παρὰ μακρῷ ἀφ'
τουτῶ. Πρασικουρὶς, ζῶον χλωρὸν κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα. Πρᾶσις, ἡ πώλησις. Πρᾶσις, ἡ ἐπὶ τῆς πραγ-
ματείας ἀντὶ φρασίς τις οὖσα, ἡ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαίνουσα ποιοῦσα τὰ πεπρασκόμενα, καὶ συγκοπὴν τοῦ ε.
Πράσον, κακόχυμον· ἔστι δὲ δριμύ· ὥς δέ φασι διοσκορίδης, δυσόνειρον, εὐκάλιον, διουρητικόν, λεπτυντικὸν ἔχει δὲ καὶ
ξυλικόν. Πρασόργαι, δρέπανα ἃ τὰ πράσα κείρουσι. Πρασοφύλλω, τὸ ὄνειρο... δὲ ... ἐπὶ τῶν δι'
ὅλα πολλὰ ἀναλισκόντων, καὶ ἀσωτευομένων. Πράσιλλος, πόλις θρᾴκης. Πραταί, ἡ ουμαντία. Πράταροι, μαθητ...
Πρατίνιον, τὸ ὕστερον ἀττικοί· καὶ ἡλικία τῆς προβάτου νέου· ὡς δὲ ἔνιοι, τοῦ πρὸ τοῦ γινομένου· οἱ δὲ, ἐνιαυσιαῖον ἄλ-
λαι, ἀρχομένου συνουσίας. Πρατηρισία, κατατυχεῖν· ἀρχομένης ἀροτριάσεως. Πρατίας, ὁ τὰ δημόσια πωλῶν, καὶ
κηρύσσων. Πρᾶτος, καὶ πράτιστος δωριεῖς, ἀντὶ τοῦ πρῶτος καὶ πρώτιστος. Πράττεσθαι, ἀπαιτεῖσθαι. Πραττομένους,
ἀντὶ τοῦ ἀπαιτουμένους, ἰσοκράτης· καὶ τοὺς μαθητὰς μισθὸν πραττομένους. Πράττω, δρῶ· ἐνεργῶ· ἔρδω· ἐργάζομαι·
κατεργάζομαι· παιῶ· μετέρχομαι· ἀνυτώ. Πράττω τὸ ἐνεργῶ, καὶ τὸ διάκειμαι· ὥστε τὸ πράττω, ἀντὶ τοῦ καλῶς διά-
κειμαι· καλῶς πράττω, ἤγουν καλῶς διάκειμαι· ἀφ' οὗ εὐπραγία, καὶ δυσπραγία· πράττω πράξω πέπραχα ἔπρα-
ξα· καὶ αἱ ἐξ αὐτοῦ χρόνοι μετὰ μὲν τῆς τοῦ ευ ἢ κακῶς προσθήκης, ἐνέργειαν· τὸ δὲ πέπραγα καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ χρόνοι· καὶ
μετὰ προσθήκης, καὶ χωρὶς προσθήκης, ἀεὶ πάθος ἐμφαίνουσι. Πράττω, οὐ μόνον τὸ ποιῶ καὶ πάσχω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτῶ· ὁ

Γότμοι ἱερέων, ἀντὶ τοῦ ἀπερισπάστως. ὡς ἀπὸ τοῦ ἵεμαι, ἀφ' οὗ καὶ ἵεμαι, ὁ ἀπεσπασμένος ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκπλοῦμαι· ἀπὸ τοῦ ἐφίημι, ὅθεν καὶ ἐφετμή, ὁ ἐν πλῷ. ἵνα λέγῃ, ὅτι ὀλέθριον ἐκπλοῦμαι. Γότμοι, μόρον θανάτου. καὶ εὔποτμος, ὁ καλῶς τὸν βίον καταστρέψας, ὃς αἰκτρὸς καὶ ἐλεεινὸς εἰς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῶς εὔποτμος. Γότμα, ἀπὸ τοῦ πότνια, κατὰ συγκοπὴν πότνια δέ, σεβασμία καὶ ἔντιμος σημαίνει. Γότνα, δέσποινα. Γότνια, σεμνή. ἔντιμος. Γοτνιάδες θεαί, αἱ μανιοποιοί. Ἀριστείδης ὀρέστῃ. περὶ τῶν ἐριννύων. πότνιαι γὰρ χωρίον βοιωτίας. ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην αἱ γλαύκου ἵπποι τοῦ βελλεροφόντου καὶ μανεῖσαι, διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην. ἀλλὰ καὶ γλαῦκος ὁ ἀνθηδόνιος ἁλιεύς, ἐσθίων ἐπὶ τῇ ψάμμῳ βοτάνης γευσάμενος καὶ ἀναζήσαντα, φασὶν καὶ αὐτὸς ἐμμανὴς γέγονε καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. Γότνια, δυναστική. σεμνή. σεβασμία. Γοτνιάδες, αἱ βάκχαι, ἀντὶ τοῦ μαινάδες. καὶ λυσσάδες. μανίας αἴτιαι.
Γοτνιάζειν, τὸ παιδικῶς χρῆσθαι. πότνιαν γὰρ τὸν δακτύλιον λέγουσι. Γοτνιάζου, εὔχου. προσκάλει. Γοτνιᾶσθαι, τὸ μετὰ λύπης τὸν θεὸν ἐπιβοᾶσθαι. Γοτνιῶμαι τὴν δυσφορίαν, ἢ τὸ μετὰ δεινοπαθείας ἱκετεύω. σωσίστιος ἐν ἐπιστολαῖς. ἡ σὺ πότνια καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς τῶν δακρύων ἔσχες. Γοτνιώμεθα, προσκαλοῦντες. ὀξελούμεθα, ἐλεεινὸν ῥῆμα τα λέγεται τις. καὶ ποτνιᾶσθαι κυριώτερον ἄν τις φαίη ἐπὶ γυναικῶν ὅταν κακόν τι πάσχουσιν ἱκετεύουσι. Γοτὸν οὐδέτερος, τὸ ἀπηδὲς πινόμενον. πότος δὲ ἀρσενικῶς, ἡ τῶν πολλῶν ἐν συγκαθεδρίᾳ σὺν ἔριδι πόσις. ὅθεν καὶ συμπόσιον, καὶ συμπότης. Γορμῴαι, προσάζειν. Πότος, καὶ ποτὸς διαφέρουσι. ποτὸς τὸ πινόμενον ὑγρὸν ὀξύνεται. πότος δὲ τὸ συμπόσιον, βαρύνεται. Γοττιά. ἀριστοφάνης. σὰ ποτνία ποττιά μαντήρα εἰκασθήσεται. ποτιά ματήρα δέ, πρὸς τὸ τῆς μητρὸς αἰδοῖον. Ποτὶ διός, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦ διὸς δωρικῶς. ὁμοίως ποτὶ τὸν ἔρωτα, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν ἔρωτα. Γολούμεναι, διατρίβουσαι ποτῶνται δέ, ἵπτονται. Γοῦ, τοπικὸν ἐπίρρημα. θηλυκῶς συντάσσεται. οἷον ποῦ γῆς καὶ ποῖ γῆς πίφανθω, ἀντὶ τοῦ εἰς ποίαν γῆν ἀττικῶς. Γοῦ, καὶ τοπικὸν καὶ ἐρωτηματικόν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἴσως ἢ ἀρχὴ γὰρ εὕρηται. Γοῦ μάν, ποῦ δὴ οὖν.
Γοῦ, ὅταν ἐπιρρηματικῶς λαμβάνηται, μετὰ δικτικοῦ τοῦ ἔστι τα τηλικαῦτα ὄρη, ὡς ἀπορεῖ τοῦτό φησιν. ὅταν δὲ τὰ πρὸς κατ' ἐρώτησιν, μετὰ ἑτέρου τοῦ κατικοῦ δεῖνα. ἴσως ἐν τρίτῳ τῷ λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως. Γοῦ αἱ ἐφθαὶ κύαμοι ὄσπριον. Γοῦμμα, ἡ τῆς χειρὸς πυγμή. Ποῦ ποτε, ἐρωτηματικῶς κείμενον ἀεὶ τοῦ ποτὲ ἐστὶν ὁ δεῖνα. περισπᾶται γὰρ μόνον τὸ ποῦ. τὸ δὲ ποῦ ποτε ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῦ λαμβανόμενον, καὶ ἀορίστως ἐκφερόμενον ὀξύνεται. διὰ τὸ ἐγκλινόμενον ποτέ. αὐτὸ γὰρ τὸ ποῦ οὐκ ἔχει τόνον ἴδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐγκλίνεται ὥσπερ τὸ ἐστίν. Γουρδαῖον, μαγειρεῖον λακωνικῶς. Γουρίακος, κρίκος σιδηροῦς τετρυπημένος, καὶ ξύλον ἔχων ἐν τῷ τρυπήματι στρεφόμενον, ὃ χεῖται πρὸς δὲ σμὸν ὑπὸ τρυπάνοις, ὡς ἀριστοφάνης φησὶν ἐν ὀγυγίοις λακωνικῶν. Γοῦρις, σαθρόν. Γούς, ἀπὸ τοῦ παύω παύσω παῦς καὶ πούς. ἐπειδὴ ἀναπαύεται τὸ ὅλον μέρος τοῦ σώματος καὶ γὰρ ἐν τοῖς ποσὶν ἀναπαύεται καὶ καταλέγει τὸ σῶμα. ἢ ὅτι εἰσί τινα ὡς ὀνόματα πρὸς διάφορον σημαινόμενα διάφορον ἔχοντα καὶ τὸν τόνον. οἷον φόρος ἐστὶν, ὁ φόρος φορὸς δὲ ὁ φερόμενος. τρόχος ὁ τόπος ἐν ᾧ τρέχουσι. τροχὸς δὲ ὁ τρέχων. Γοῦστιν, ἀντὶ τοῦ ποῦ ἐστιν, ἀττικὴ κρᾶσις. Γοῦ χεῖσθαι δοκεῖς, ἀντὶ τοῦ ποῦ ἀπάξαι τὴν ναῦν. Γοῦ τι τρέξον, ποῦ σοι ἡ διὰ τέχνην ἐμπειρία. Γουφορεῖται, στικτὰ τὰ πρᾶγμα ὑπερέχει. ὑπερβάλλει. συμφέρει. Ποῦ χώρας, ἐκ τοῦ λόγου τάξομεν, ἀττικοὶ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ εἰς ποῖον μέρος τοῦ λόγου. καὶ εἰς ποῖον μέρος τῆς χώρας.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Γ ράγματα καὶ συγγραφαί. ἀριστοφάνης. οὕτως ἐκάλουν τὰς δίκας πάσας, πράγματα καὶ συγγραφάς, διὰ τὰς ἀποδόσεις καὶ λύσεις τῶν ἀμφισβητουμένων. Πράγματα πράττεται, ἀττικῶς λέγεται. ἀριστοφάνης. τὰ δὲ πράγματα οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται ἐκ τοῦ πράττω. πράξω πέπραχα πέπραγμαι, προσέγεται τὸ πρᾶγμα.
Πράγματα. ἐπὶ κακοῦ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ μένανδρος. ἐν πράγμασιν ἐν μάχαις. καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἄκουε τοίνυν ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ. ἢ αὖθις ἀλλά σοι παρέξω πράγματα, ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. Πράγματα, κακοπάθειαι. ὀργίαι τινὲς καὶ στενὴ ἡ ὁδὸς καὶ πολλὰ πράγματα ἔχοντα ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν ἐστρατεύσαντο, ἀντὶ τοῦ κόπους. Πράγματα, δυσχέρειαι. Πραγματεία, πολυπραγμοσύνη. κα. πόλιν πολυανθρωποῦσι καὶ στρατῷ μεγάλῳ πεφραγμένην εἷλεν ἄνευ πραγματείας ὁ βασιλεύς. Πραγματεία, σύγγραμμα βίβλου ἢ λόγος. Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας, ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων. Πραγματεύομαι, αἰτιατικῇ. μετὰ χειρίζομαι. ἀριστοφάνης. ἐγὼ ταῦτα ἐπραγματευόμην. Πραγματευτικὸς ἄνθρωπος λέγεται, ὁ ἔμπορος. καὶ ἐμπολαῖος ὁμοίως. Πραγματοδίφης, ὁ δικολόγος. καὶ πραγματοδίφης. ὦ μακαρία τῆς τέχνης. Πραγματικώτατοι, ἐνεργητικώτατοι. οὗ δὴ καὶ πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ διαβούλιον. καὶ αὖθις. τοῦτο δὲ ἐποίει ταραχώδεσι ἅμα καὶ πραγματικῶς. Πραγματοδιφέστερα τάξις, ἡ δυστυχεστέρα. Πραγματωδεῖς, καὶ πραγματωδῶς. ὁ δὲ ὑπαγχίνους καὶ τρίβων κινδύνων πραγματωδέστατος. καὶ πραγματωδεῖς ἀντὶ τοῦ πραγματῶν εἰδήμονες. διὸ ἡ αἱρέομαι ἐν πραγματωδεῖς ὑπάρχοντες ὑφεωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα. Πραγορίτης, οἰνός τις. Πρᾶγος, ἡ πρᾶξις. πρᾶγος δ' ἀνύζειν, οὐδὲν ἀνθρώπων χρεὼν ἀνθρώπους ὄντα φασί, οὐ δεῖ πρᾶγμα κακίζειν. Πραθίειν, τὸ ἐν πλείστῳ ἀσυνυγής. Πραθεῖν, ἀπὸ τοῦ πορθοῦσι δὲ ὑπερον μέλλοντα κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ καὶ ἐπενθέσει τοῦ ε πραθίειν. Πραθεῖν, πορθῆσαι. ἐξελεῖν. Πραθείσεσθαι, θρασύνεσθαι. ἐπαγγέλλεσθαι λόγοις. Πραινεστὸς, ὄνομα τόπου. Πραιτώριον, τόπος ἔνθα ἄγεται ὁ λαός. Πρακτίον, δεῖ πράττειν. Πράκιον, μέλαινα. Πρακτικὴ ἀρετή ἐστι, μέθοδος παιδευματικὴ τὸ παθητικὸν μέρος τῆς ψυχῆς ἐκκαθαίρουσα, ἢ ὁδηγὸς ἐκ λύπης καὶ στεναγμοῦ ἀπάθεια. γνῶσις δὲ θεωρητικὴ ἀσφαλείας, ἡ ἀπορίας ἀποβολή. Πρακτικόν, ἀνυστικόν. Πράκτορες, πόλις τρωάς. Πρακτικὸς ἐστιν ὁ τὸ παθητικὸν μέρος τῆς ψυχῆς μόνον ἀπαθὲς κεκτη-

μένη αὐτῇ συναιρεθεῖσα· Πόνταξ, βάκκη, ἀπόγονος τῶν τούτων παραγγέλματα· Πόντος, θαλάσσης· ἐκλήθη δέ, ὁ πλα-
τὺς πόντος, ὡς ἀπὸ πόλεως· Ποντοβρόχοις, ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένοις· Ποντοπόρος, πέλαγος διαπερώμενον· πελα-
γοδρόμος· Ποντοποσειδῶν, ἀπὸ τοῦ πόντου, ὁ μέγιστος ποσειδῶν· Πόντος [illegible], πλῆθος καὶ μέγεθος θέλων σημαίνειν λέγει·
Πόντος, κυρίως τὸ κατὰ [illegible] πέλαγος· ὡς δηλοῖ ὅμηρος ἐν τῷ πολλὰ δ᾽ ὅγ᾽ ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα· ἰδίως δὲ πόντος
παρὰ τοῖς ὕστερον, καὶ ὁ εὔξεινος· Πόντος ἁλός, ἐκ θαλάσσης λέγεται ὡς εἴ τις εἴποι κόλπος ἢ τόπος· ἁπλῶς δέ, πόντος ἀπο-
λύτως λέγεται· Πόντου ἰκαρίοιο, τοῦ ἰκαρίου πελάγους· ὅπερ ὄνομα ἔσχεν ἀπὸ ἰκάρου τοῦ δαιδάλου παιδός, πεσόντος
εἰς αὐτὸ καὶ ἀποθανόντος· Ποντοκάκλιμβα(?), [illegible] ὑπὸ τῆς θαλάσσης· Ποντοπόρευε(?), [illegible] καὶ μελέτα-
τε [illegible] τῆς [illegible], παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· Ποπάδες, ὁ δὲ μελισσῶν ἀμβροσίη πυκιναί τ᾽ ἰσπίνται ποπάδες·
Πόπανα, πλακουντάρια πλατέα καὶ λεπτά, καὶ περιφερῆ καὶ [illegible] τέσσαρσι [illegible] ἔθυον βοῦν καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμ-
πτον βοῦν· Πόπανα εἰδικόν(?), θυόμενα θεοῖς(?)· Πόπαρ, πατὴρ καὶ ὁ πατρὸς πατήρ· Ποππύζειν, παρὰ θεοκρί-
τῳ· οὐκ ἀρκεῖ σοι φησὶ σὺν κορύδῳ(?) ποππύζειν· ἤγουν καλάμην φυσᾶν καὶ αὐλεῖν ὡς οἱ παῖδες· τοῦτο δὲ χλευαστικόν·
ὅτι οὐκ οἶδεν αὐλεῖν, εἰ μὴ μόνον ποππύζειν· τὴν δὲ καλάμην, οἱ παῖδες γεωργοὶ ἀποτεμνόμενοι φυσῶσι δι᾽ αὐτῆς, ὃ δὴ
τὸ ποππύζειν καλεῖ· Πόποι, παπαί· ἐπίρρημα σχετλιαστικόν· ἄλλοι δέ φασιν οἱ δαίμονές εἰσι πόποι, καὶ ἔστιν ὦ δαί-
μονες· Πόππυξ, ἐν ἐπιγράμματι παῖζε· μόνον τὸ φίλημα μάτην πόππυξ σιωπῇ, ἀντὶ τοῦ κολάκευε· [illegible]· Ποππά-
ζω, ποιὰ λέξις παρωνομασμένη, ἀπὸ τῶν ἡμερούντων τοὺς ἵππους· Ποππύσματα, κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵπ-
πους· Πόρ, πούς· λάκωνες· Πόρδαλιν ἡ πρόσοψις(?) λέγει, διὰ τοῦ ο, πρὸ τοῦ [illegible] τοῦ δ· ἐν δὲ ῥητο-
ρικῷ λεξικῷ, εὕρηται οὕτως· πόρδαλιν οἱ ἀττικοί· ἀττικοὶ δὲ πάρδαλιν· ὅμηρος δέ, τὸ μὲν ζῶον διὰ τοῦ ο· τὴν δορὰν δέ, διὰ
τοῦ α· Πορδοσελήνη, μεταξὺ λέσβου καὶ μυσίας νῆσος· Πορεῖα, τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα· Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς πρεσ-
βευταῖς περὶ τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν πρεσβείαν ὥσπερ ἐφόδιον· Πόρε, ἀντὶ τοῦ παρέσχε· ἔστι πόρω τὸ παρέχω, ὁ μέλ-
λων [illegible], ἐπόρεσα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπορον καὶ πόρον ἰωνικῶς· καὶ πόρε τὸ τρίτον· Πορεύομαι ἐγώ, καὶ
πορεύω ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἄγω ὡς παρὰ πλάτωνι, [illegible] ἐκεῖσε πορεῦσαι ἀντὶ τοῦ ἀγαγεῖν· τίθεται
δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ πέμπειν παρὰ σοφοκλεῖ· πορεύομαι ἐπὶ τὴν θάλατταν ἢ ἐπὶ τῆς θαλάττης· πορεύομαι πορείαν τήνδε, στέλ-
λομαι πορείαν τήνδε· ἰστέον ὅτι ταῦτα ῥήματα ὅσα δηλοῖ πορείαν, μετὰ μετοχῆς μέλλοντος συντάσσονται· Πορεῦσαι, πέμ-
ψαι ἀγαγεῖν· Πορθήτιον(?), [illegible] ἐπίρρημα ἐστιν, ὅμως παθητικῶς λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἄξιον πορευθῆναι· ἐνεργητικὸν γὰρ
οὐκ ἔστι· Πορεύω, γράφεται καὶ ἐνεργητικῶς· σοφοκλῆς· πόρευσόν με πρὸς τὸν τάφον· καὶ ἰουλιανός· πορεύσειε δέ σε οὖν
ἀσκληπιὸς παιὰν ἐς θεῶν· καὶ πάλιν ἡμῖν ἐπιτυχεῖν δίκαιον· Πορθῶ(?), παρὰ τὸ πόρος· τὸ δὲ πόρος, παρὰ τὸ [illegible]· ση-
μαίνει δὲ τρία· τὸν διαβάσιμον τόπον τοῦ ποταμοῦ· ὡς τὸ ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πόρον ἷξον· καὶ τὸν τραχὺν καὶ λιθώδη τόπον· καὶ διὰ
τοῦ ω μεγάλου σημαίνει κύριον ὄνομα· Πορθεῖν, [illegible]· ὀλλύειν· Πορθήσειας, ἐλάσας· λαβάς· Πόρθησις, ἐρήμω-
σις· καθαίρεσις· ἁρπαγή· Πορθμεῖον, τὸ πλοῖον· καὶ πορθμεῖον τὸ ναῦλον· ἀφ᾽ οὗ πορθμεύω, ὁ διαπεραιῶ· Πορθμῆες
ἤγουν πορθμευταὶ λέγονται, οἱ διὰ πορθμοῦ ἤτοι στενοῦ πόρου θαλάσσης τοὺς [illegible] ἄγοντες· ἁπλῶς γὰρ οἱ διὰ μα-
κρᾶς θαλάσσης στέλλοντες, οὐκ ἂν πορθμῆες λέγοιντο· ἤγουν πορθμευταί, ὃν καὶ ὁ μισθὸς ἤτοι ὁ ναῦλος· [illegible] τὸ
ναῦλον πορθμεῖον λέγεται, καὶ τὸ αὐτῶν πλοῖον [illegible], ἀλλὰ παρωνύμως τῷ τόπῳ πορθμεῖον· Πορθμεύει, εὑρίσκε-
[illegible] πορθμεύοντα μισθοῦ, καὶ πείθει αὐτόν, ὡς πορθμεύσειε, ἀλκμήνην καὶ δηιάνειραν· Πορθμῆες δ᾽ ἄρα [illegible] ὁμή-
ρου ἐν ὀδυσσείας υ· τὸ δὲ τοῦ φιλοιτίου καὶ μελανθίου εἰς ἰθάκην ἔλευσις, πιθανή ἐστι διὰ τὴν τῆς νουμηνίας ἑορτήν, δι᾽ ἣν
ἦλθε καὶ αὐτὸς [illegible] βοῦν στεῖραν ἄγων, καὶ πίονας αἶγας· ὃ καὶ σαφηνίζων ὁ ποιητής· ἵνα μή τις αὐτὸν καὶ μελανθι-
ον ἔσω τῆς ἰθάκης [illegible] ἐλθεῖν, φησὶ πορθμῆες δ᾽ ἄρα τούς γε διήγαγον· Πορθμήιον, ὁ μισθὸς τοῦ ναύλου· Πορθμίς, καὶ
πορθμίδιον τοῦ δ᾽ ἀχέροντος ὕδωρ [illegible] πορθμίδι κυανέῃ· Πορθμός, πόλις ἐστὶ τῆς εὐβοίας· Πορθμός ἐστι, στενὴ θά-
λασσα μεταξὺ δύο γαιῶν· ἀνάπαλιν ὥσπερ, τῷ ἰσθμῷ· ὃς δύο μεσιτεύει θαλάσσαις· Πορθμός, διέχει σταδίοις ἑπτά,
ἀπὸ σικελίας εἰς ἰταλίαν, τῶν τριῶν αὐτῆς ἀκρωτηρίων ἀφορῶν πρὸς ἰταλίαν ἡ πελωρίς· ὑπόκειται δὲ αὐτῷ χάρυβδις·
ἡ δὲ σκύλλα, ἐν τῇ ἰταλίᾳ ἀντικρὺ ταύτης· ἀκρωτήριον δέ ἐστιν ἡ σκύλλα ὀξὺ ἔχον εἰς θάλασσαν ὁμώνυμον ἢ πρόσωπον
ἔχον γυναικός· κάτω δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου εἰσὶ πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ἔχουσαι κοίλους τόπους, καὶ σπήλαια· ἐν αἷς
θαλάσσια θηρία μένουσιν· ὅσα μὲν τῶν πλοίων τὰς πέτρας ἐκκλίνονται, ὑπὸ τοῦ κλύδωνος εἰς τὴν χάρυβδιν ἀπωθοῦ-
σιν, ἀφανίζονται ὑπ᾽ αὐτῆς συγκαταφερόμενα τῇ θαλάσσῃ· ὅσα δ᾽ ἂν ὑπὸ τῆς ἐν χαρύβδει θαλάσσης, εἰς τὰς πέτρας
τῆς σκύλλης ὑφάλους καὶ τραχείας οὔσας ἀπωθῶσι, συγκλᾶται καὶ διαφθείρεται· ὅτι δέ εἰσιν ἐν τῇ θαλάσσῃ κύ-
νες, καὶ ἕτερα διάφορα θηρία, ἐσθίουσι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν ἄνδρας· δοκεῖ δὲ ἡ σκύλλα, ἡ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχειν
κύνας ὀξὺ [illegible] ἀπὸ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στήθους, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δι᾽ αὐτῆς πλέοντας, ἐπεὶ κάτωθεν ἐκ τῶν κοιλω-
μάτων τῶν πετρῶν ἐφ᾽ ὧν μένουσιν ἄνω ἀνιόντες, ὑπονοοῦνται καὶ ὁρῶνται ὡς ἐξιόντες ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἄνωθεν, καὶ
τῶν πλευρῶν· καὶ τὴν ἐν τῷ [illegible] δὲ κατάβασιν χάρυβδιν ἤδη τινὲς τῶν ποιητῶν ὠνόμασαν· Πόρθος, [illegible]·
κλάδος· βλαστός· Πορθυγγίς(?), σπατάλη· τρυβλίον· Ποριεῖς, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς· Πόρις, νέα βοῦς· μόσχος·
Πορίζειν, εὑρίσκειν· συνάγειν· Πορίζω τὸ παρέχω· πορίζομαι δὲ παθητικῶς, τὸ λαμβάνω· ὅθεν [illegible]·
ἀριστοφάνης· ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισι πορίζομεν ἀγαθόν· καὶ τὸ [illegible] αὐτοῖς, σὺ πορίζεις ἤγουν [illegible]· λαμβάνεται
δὲ τὸ πορίζομαι, καὶ ἀντὶ τοῦ κερδίζω· Πόριμοι, [illegible] ἔχοντες· ἐγχειρεῖν [illegible] ἔργῳ πορίμῳ· Πορίμου [illegible]
ταῖς ἔδοξεν εἶναι πορισμὸν τὴν ἐπιβολήν, ἀντὶ τοῦ [illegible] καὶ πορίσονται, ἀντὶ τοῦ κερδήσουσι· Πόρισμα, [illegible]· πορι-
στός· Πορισμόν, κέρδος· ὡς ὁ ἀπόστολος· νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· τοῦτο λέγει, ὑποκρίνονται εὐσέβει-
αν, ἵνα δι᾽ αὐτῆς ἐργάζωνται πορισμὸν ἀεὶ χρήματα τουτέστι κέρδος· Πορίσονται, περιποιήσονται· Ποριστοί, αἱ τοὺς ξένους
εἰσηγούμεναι

καὶ εὐθέτως ἀπόλλυνται. Πολυωπὸν δίκτυον καὶ τοὺς παλαιούς, τὸ πολλὰς ὀπὰς ἔχον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ō. βλέπειν γάρ φασι πολυωπὸν εἰπεῖν τὸ πολυόφθαλμον, καὶ τοῦτο μὲν ὀρθόν. εἰ δέ τις ἐνθυμηθείη, ὡς τεχνικοὺς εἶναι ὀφθαλμοὺς ὁποῖοι καὶ τὰς τριήρεις, λέγονται γὰρ ὀφθαλμοὶ ἔντρικως ἐν ταῖς κώπαις αἱ ὀπαί, ὡς αἱ κῶπαι διείρονται, οὐχ ἀνάγκαζομαι πολυωπὸν εἰρῆσθαι δίκτυον, ὡς πολλὰ τεχνικῶς οἱ ὀφθαλμοὶ πολυωπὸν μὲν τριήρας, οὐ καὶ τὸ χιτὼν ἔχει ὀφθαλμούς, ἀλλὰ τετρημένους. ἀπὸ ὀπῆς ἐκ πάθους εἰς ὀπάς, ἰθέλει τοῦ ō μικροῦ πολλάγεσθαι ἢ πολυωπὸν ἱμάτιον. Πολυωρέστερος, μᾶλλον ἐστι δὲ παρὰ τὸ ὡρεῖν τὸ φυλάσσειν ἢ μετὰ τοῦ πολὺ ἀθρήματος πολυωρεῖ, πολυωρήσει σοις. ἤγουν ἀεὶ πολὺ φυλάξεις. ἢ πολλὴν φροντίδα ποιήσεις. ἢ πολυωρία, ἡ ἐπιμέλεια. Πόλφοι, τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ τῆς ἐρίκης ἑψόμενα. Πολῶ, τὸ ἀναστρέφω. ἀφ' οὗ ἀναπολῶ τὸ ἀναλογίζομαι καὶ κατὰ νοῦν στρέφω. καὶ ἀεὶ πολῶ τὴν πόλιν, ἤγουν κύκλῳ διέρχομαι. καὶ περιπόλος, ὁ κατὰ κύκλον τρέχων ἐμπολῶν. καὶ ἀπεμπολῶ, ὀνοσοπολῶ. πολῶ καὶ τὸ ἀναστρέφομαι ἢ ἀεὶ φοιτῶ, καὶ πυρπολῶ. Πόμα κεκραμένον, δύο καὶ τρία. τρία μέρη ὕδατος ἀεὶ δὲ χόμενον. οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις αὕτη. δύο μέρη, καὶ ὕδατος τρία. ἀριστοφάνης. ἔχει τριῶν κεκραμένον τρία καὶ δύο. ἢ τρίτον ὡς αὐτὴν ἐν τριλόγοις. βούλεται οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἀθηνᾶ ποιοῦσιν αὐτὴν ἐν τρίτοις, ὡς διὰ δύο τρία μέρη φέρειν ὕδατος. Πόμαλα, πρόβατα. Πομα τίας, ὁ κοχλίας. Πομένειν, τὸ τος. Πομμοῦσαι, ὁμιλοῦσαι. Πομπαῖος, ὁ ἀπὸ τοῦ γίνονται εἰς τὰ οὐράνια, πέμπων. καὶ πομπαῖος ἑρμῆς, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ἅδην κατὰ πέμπων τι, καὶ παραπέμπων. Πομπεία, λοιδορία. καὶ αἱ δικανικαὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. λέγεται πομπεία, καὶ τὰ εἰς πομπὰς καὶ σκευαζόμενα σκεύη. ὡς ὁ αὐτὸς ἐξήγηται ἐν τρὶς κατ' ἀνδροτίωνος ἐπρογμάτευσε. φιλόχορος δέ φασιν, ὡς πρότερον ἐχρῶντο αἱ ἀθηναῖοι τρὶς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν τριάκοντα κατεσκευάσθησαν ὀψὲ δὲ καὶ ἀνδροτίωνα κατεσκεύασε. Πομπεύει, ὃς ἐπὶ κακοῖς μεγαληγορεῖ. Πομπεύς, ἐκ τοῦ πομπεύω. ὡς ἡγεμονεύς, ἐκ τοῦ ἡγεμονεύω. καὶ ἡνιοχεύς, ἐκ τοῦ ἡνιοχεύω. Πομπεύω, τὸ δημοσίᾳ προέρχομαι. πομπός, ὁ προπέμπων καὶ ὁδηγῶν. καὶ πόμπιμος, ὁ δυνάμενος προπέμπειν καὶ ὁδηγεῖν τινά. πομπεύω, ἀντὶ μὲν τιμῶ ταπάγεται τὸ ἐνεργητικόν, ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ, ὡς ὁ θεολόγος. πομπεύει διὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ πομπεύει ἕτερος ἕτερον μεθοδευτικῶς, ἀντὶ τοῦ δημοσιεύει καὶ ἀτιμάζει. ὅθεν πομπεία, ἡ ἄτιμος ἐπαγωγή. πομπὴ δέ, ἀεὶ τιμῆς. Πομπή, ἡ συνάθροισις τοῦ λαοῦ. ἀεὶ τιμῇ. καὶ πομπεία τεχνικῶς, τὰ ἱερὰ σκεύη τὰ προπεμπόμενα τῆς πομπῆς. Πομπή, ἡ ἐν ταῖς τῶν θεῶν πανηγύρεσι πρόοδος, καὶ ἡ μετὰ νίκην ἐν θριάμβῳ παρέλασις. καὶ πομπεῖα θυμιατήρια, ἢ αἱ χέρνιβες. αἷς ἐν ταῖς πομπαῖς ἐχρῶντο. πομπεία θηλυκῶς, ἡ ὕβρις. ἀπὸ τοῦ τοὺς πομπεύοντας χρῆσθαι πρὸς ἀλλήλους σκώμμασι. πομπεία καὶ ὁ μετὰ κανηφόρων, καὶ ὁ ἐν ταῖς πομπαῖς θριαμβισμὸς. καὶ πομπεύω, τὸ ὑβρίζω. καὶ δημοσίᾳ προέρχομαι. καὶ πομπός, ὁ ὁδηγῶν καὶ προπέμπων. καὶ πόμπιμος, ὁ τοῦτο δυνάμενος. ἤγουν ὁδηγεῖν ἢ προπέμπειν ἕτερον. Πομπεῖν, πέμψειν. ἀποστολήν. Πομπίλιος, ὄνομα κύριον. καὶ πομπίλος ἰχθύς. Πομπόν, συνοδοιπόρον. καὶ προπέμποντα. Πομπός, ἄγγελος. σύνοδος. καὶ πομπή, ἡ ἀποστολή. ἰλιάδος ζ'. λέγεται δὲ πομπή, ἡ μετὰ σταυροῦ λιτή. ἢ ἄφοδος, ἢ δημοσίευσις. Πομποστολεῖ, ἐκπέμπει τὸν στόλον. Πομποβόλω, πέντε ὀβελίσκοις. Πομπυσμάτων, συρισμάτων. Πομφαγεῖ, τὴν πομπὴν ἄγων. Πομφαγεῖται, φυσᾶται. ἀναφλάζει. Πομφόλυγες, αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. ὁ δὲ δίκην πομφολύγων ἐκφύσεως διαλύει τὸ ὕπουλον. Πομφόλυγες, τῶν ἀσπίδας αἱ ἔξοδοι αἱ ἐν τῷ ὕδατι φερόμεναι ἀνδίσεις, ἢ φυσήματα ὕδατος. ἀεὶ τῶν διακενῆς φυσωμένων λέγεται ἡ λέξις. Πομφόλυξ, ἡ ἀναβρασμὸς ὕδατος. Πομφολυγοπαφλάσμασιν, ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ αἱ φλυκταινώδεις δίναι ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ὥσπερ πομφόλυξ ὀξυγενὴς ἀφανίζεται, οὕτω μικρᾶς ὑποφυγόμενος ὄλλυται μετὰ θάνατον. Πόμφυκα, τὴν κόγχον. Πονεῖν, ποιεῖν. ἀσκεῖν. κακοπαθεῖν. ἐνεργεῖν. Πονεῖσθαι, ἐνεργεῖσθαι. καὶ τὰ ὅμοια. Πονεῖν, τὸ ἐνεργεῖν σημαίνει. πονέεσθαι, ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι. οἱ ἴωνες γὰρ ἐνίοτε προσφέρουσι τὸ ε τῶν λέξεων. πονέω. μέλλων πονέσω. ἢ πονήσω. ψυχικῶς μὲν διὰ τοῦ η. σωματικῶς δέ, διὰ τοῦ ε δεῖ λέγειν. πονῶ, καὶ πονοῦμαι γράφεται καὶ διαπονοῦμαι τὸ δέ. πονῶ, ἀπὸ τοῦ πένομαι. Πονέοντο, ἤγουν ἐπόνουν. ἐξ οὗ τὸ πονεῖν παράγεται. Πονούμενον, ἀεὶ ποιούμενον. μαχόμενον ἐκ τοῦ πονῶ ποιοῦμαι ποιούμενον, καὶ κρατοῦσι καὶ πονούμενον ἢ κατὰ φιλίαν ποιητικὴν ἐφράσθη τῷ ποιητῇ. Πονούμενον, ἐνεργοῦντα. Πονήματα, κόποι. Πονηρεύω, παρὰ τὸ πονηρός, πονηρεύω. ἢ εἰ μὲν κατὰ ψυχὴν ὀξύνεται. εἰ δὲ κατὰ τὸ σῶμα, βαρύνεται. ὅθεν καὶ πονηρία. Πονηρὸν λέγει ὁ ἀπόστολος, τὸ νικᾶν σκαιῶς εἰς τινα παρ' αὐτοῦ πόνον γινόμενον. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπίπονον. πονηρὰ λέγονται καὶ αἱ ἐπίπονοι. Πόνηρος, γεωργός. ἢ ἄθλιος. ὥσπερ οὕτω μετὰ τοῦ ε τόνου ἀττικῶς. ἀριστοφάνης. ἀμὴ λέγε πόνηρε. ἤγουν γεωργέ, ἢ ἄθλιε. καὶ ἀναχοῦ εἰπε, τὰ πάν. πονήρους εἶπας. ἤγουν ἀεὶ πόνοις ἀτυχεῖς, ἀθλίους. ἢ τοῦ τόνου σχετιάζοντος ἴσον τῷ ἀσθενεῖς, ἀπράκτους. ὡς φαμὲν πονήρως ἔχει τὰ πράγματα ἡμῖν. Πονηρὸς ὁ μοχθηρός, πονηρὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ κακός. καὶ σύνεργος μέν, ὁ συγκάμνων τεχνίτης. συνεργὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ βοηθός. καὶ σταφυλὴ μὲν κισσίς, καὶ καρπός. σταφύλη δὲ βαρυτόνως, τεκτονικὸν σκεῦος. καὶ σπάθη μέν, ξίφος. σπαθὴ δὲ ὀξυτόνως, ναυτικὸν ξύλον. καὶ σίγηλος μὲν κύριον ὄνομα ναρκίσσου. σιγηλὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ σιωπηλός. καὶ τύφλος μὲν κύριον. τυφλὸς δὲ ὀξυτόνως, ἐθνικὸν ἐστι. φιλέτης μέν, κλέπτης. φιλήτης δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἐραστής. Ἄλλως. Πονηρὸς ὁ τὸν γνώμην ἔχων διεστραμμένην. πόνηρος δὲ προπαροξυτόνως, ὁ αὐτουργὸς καὶ ἀεὶ τὴν γῆν πονούμενος. Πονήρως, ἐπιπόνως. Πονήσαν, ἀττικὸν ἐπόνησεν κριτὸν. Πονήσαντο, κατεσκευάσαντο. Πονεόμενοι, πονούμενοι. Πόνοι, τὸ γράφος. ἢ μάγος. Πόνον ἀποσπείρειν, παροιμία ἀεὶ τῶν μάτην πονούντων. Πόνος παρὰ τῷ ποιητῇ, ἡ ἐνέργεια. ὡς ἐστὶν ἐν τῷ ἀεὶ παρὰ τοῦ παιδὸς σαυτοῦ πόνου, ὅπερ ἑρμηνεύων φασὶ λευκωτὸν δὲ δεῦτα. αἰσθάνεσθαι φασιν, ὅτι πόνος ἡ ἐτιμασία τῆς δαιτός. Πόνος, σπουδὴ ἢ ἐπίτασις. καὶ ἀεὶ γένος μυρίοις ἑκάστοις ἐπειγομένοις δράσαι τὸ προσταχθέν, ἢ ἀγώνισμα ἐπιθεὶς ἕκαστος ἑαυτοῦ, τῆς τροφῆς προθυμίας τι, καὶ σπουδῆς. Πόνος, ἐμποδισμὸς τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας. Πόνος ἐστί, σώματος μὲν τραχεῖα κίνησις, εἰς αἴσθησιν ἀπὸ πλάσεως. ψυχῆς δέ, ἡ ἐκ λόγου πηγῆς ἢ ἀγαθοῦ σπουδῆς ἐγγίνο

φασὶν· τοῦτο δὲ καὶ φιλοτιμίας ἕνεκα παρέλαβεν, τὰς τοῦ πρωτεσιλάου κλίσιας, ὡς μὴ ἁπλῶς πρῶτον ἐν λαβὼν τῶν ἀχαι-
ῶν, ἀλλ' ὡς πολὺ πρότερον ἐκπηδήσαντος καὶ πεσόντος· ἐκ τοῦ πρῶτος μέλλοντος πεσεῖν ἐπὶ τὸ πρωτεσίλαος· ἢ πρω-
τολευσίλαος· καὶ ἀπελάσει τοῦ υ, πρωτεσίλαος· τὸ δὲ πολυπρωτερος, ὁ πρωτεσίλαος· περὶ οὗ σημειοῦσαι μὲν ὅτι κα-
θὸς μὲν λεγόμενος, πίπτει εἰς μέτρον ὁμηρικόν· ἀττικῶς δὲ, οὐ πανύλεον μὲν γὰρ ἐρεῖ τις καὶ ἰόλεων, πρωτεσίλεων· οὐκ
ἂν εἴποι, ὥσπερ οὐδὲ μενέλεων· οὐ γὰρ παραλήγεται τὰ τοιαῦτα εἰς μέτρον δακτυλικόν. Πολύπτυχος ὄλυμπος, τὸ μὲν
ὄρος διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πτύχας, ἤτοι περιοχὰς ἀνακλίσεων· ὁ δὲ οὐρανὸς ἀλληγορικῶς διὰ τὰς ὀκτὼ σφαίρας, αἳ ἔχου-
σιν μίαν τῶν ἀπλανῶν, καὶ τὰς τῶν πλανωμένων· ἢ καὶ ἄλλως πολύπτυχος, ὁ ἰσχυρὸς καὶ στερεός· καθ' ὁμοιότητά τινος πολυπτύ-
χου, ὃ τρία κατὰ τὸν ἀχιλλέως ἱστόρηται ἀσπίς. Πολύπτωτον λέγεται, ὅταν ὁ αὐτὸς λόγος πολλαῖς πτώσεσιν ἀναλαμβά-
νηται. Πολύπυρος, πολύσιτος. Πολύρρηνες, καὶ πολυβοῦται, οἱ ἁπλῶς πολυθρέμμονες, ὡς ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· ἔστι δὲ
τὸ μὲν πολύρρηνες, ὁμοιοσύνθετον, τοῦ ὄις ὑπέρρηνος· τὸ δὲ πολυβοῦτες, τοῦ ἀβούτης· ὁ παρ' ἡσιόδῳ κεῖται· δῆλον δὲ καὶ
ὡς προϋπόκειται ὁ βούτης τοῦ βώτωρ, καθὰ καὶ ὁ δότης τοῦ δότωρ· ὁ δὲ δωτίνη, ἐκ πάντων ἔχει τοὺς ἄρχοντας κατὰ τὴν δώ-
ρα. Πολύρρηνις, πολυθρέμματον ἀνθρώποισι, ῥῆνες γὰρ, οἱ ἄρνες. Πολύρραφος, πολύρραπτος. Πολυρρήνιοι, πολυπρόβατοι.
Πολύρρινον σάκος, τὸ πολύβυρσον. Πολὺς, ἐναντίον ἐστὶ τῷ ὀλίγος, ὁπότερον ἂν σὺν τῷ προσλάβῃ τὸ οὐ ἀποφατικὸν ἐπίρ-
ρημα, ἰσοδύναμον τῷ ἑτέρῳ γίνεται· τὸ, οὐ πολὺ ἰσοδυναμεῖ τῷ ὀλίγος· καὶ τὸ οὐκ ὀλίγος τῷ πολύς. Πολὺς τὸ λοιπόν· λείπει ἡ
κατά· ὥσπερ οἱ χαρίεντες τῶν ἀνθρώπων, λείπει ἡ ἀπό. Πολὺς, σφοδρός. Πολύσκαρθμος, ἡ εὐκίνητος καὶ πολυκίνη-
τος· γίνεται γὰρ ἐκ τοῦ σκαίρω, τὸ πηδῶ, σκαρθμός, πλεονάσαντος τοῦ θ, ὡς καὶ ἐν τῷ μυκηθμός, καὶ κλαυθμός· καὶ ὀρυ-
θμός· παράκειται· τινὲς δὲ τὸ πολύσκαρθμος, πρὸς τὸν τόπον ἡρμήνευσαν, ὡς πολλῶν φασιν ἐνεργουμένων αὐτῇ ἐν τῷ
πολέμῳ σκαρθμῶν, ὅ ἐστι κινήσεων ποδῶν· ἔστι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς σκαρθμὸς, δρόμος· βάσις· πούς· ἕτεροι δὲ πολύ-
σκαρθμος, ἀντὶ τοῦ τραχεῖα ἐνόησαν· ὡς παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ καταλόγῳ. Πολυσμάραγος, ἠχητικός. Πολυσπέρων, πολυ-
έλικτον. Πολυσπαθὴς, ὁ πολλάκις ἀπὸ σπάθης ἐνεργηθείς. Πολυσπερέας, ἐπὶ πολλὰ μέρη διεσπαρμένας, πολυσπερ-
έας τὸ φάλαγγας. Πολύστικτος, πολυποίκιλος. Πολύστονα, πολλῶν στεναγμῶν αἴτια. Πολυστέλμου, πολυφλοίσβου.
Πολυσχιδὴς, πολυμερὴς, καὶ πολυσχιδῆ ζῶα, ἄνθρωπος· κύων· λέων καὶ τὰ ἄλλα, ὡς συμβέβηκε πολυσχιδῆ. Πολυτε-
λὴς, δαπανηρὸν καὶ πολυτελέσι, πολυδαπάνοις· τέλος γὰρ τὸ δαπάνημα· καὶ πολυτέλεια, πλουσιότης. Πολυτλάς,
ὁ πολυδάπανος· ὡς ἀτλὰς τὰ ἄθλα πάσας. Πολυτηματιζόμενος, δεξιαπλοόμενος. Πολυτήμητος· ἡ εὐλάβεια τοὺς ἀπο-
ματισμοὺς, ὡς ὁ πολυτήμητος ἡρακλείδης ὁ καρχηδόνιος, ὁ πολυπραγμονέστερος. Πολύτιμοι, τὸ πολλοῦ τιμήματος εὑρισκόμε-
νον· πολύτιμοι δὲ, τὸ πολλῆς τιμῆς, ἤγουν δόξης, ἄξιοι θεοί· ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, ὦ πολυτίμητοι νεφέλαι. Πολύτλας,
πολλὰ ὑπομείνας· ἢ κακοπαθήσας· πολλὰ ἀνατλάς, ταλαίπωρος. Πολύτροπον, δέρμα ἐχίνου· ἤτοι διὰ τὰς ἀκάνθας,
ἢ τὰς τρύπας, ἢ ἐπεὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν. Πολυτρήρωνα, πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν. Πολύτρητοι σπόγ-
γοι, πρὸς τινα ἴσως ὁμοιότητα τοῦ πολυωπέος δικτύου. Πολύτροπον, ἰσοδυναμεῖ τῷ ἀγκίστρῳ· ποικίλον πολύμητιν πολύ-
τοιν, ἀλλ' ἐπιρρηματικὸν πολύβουλον πολύστροφον οὐκ ἐφ' ἑνὸς ἑστῶτα· ἀλλὰ γεγραμμένην εἰκόνα· τρέπεσθαι δὲ πολλὰς
ὁδοὺς βουλεύματι ὡς ὀδυσσεὺς τρέπει τῷ πολυμηχάνῳ, τῷ παντοίοις δόλοις κεκοσμημένῳ· καθά φησιν ὁ ποιητής· ὡς
τόν γε μὴν οὔπω πολύτροπον, ἀλλὰ στρόφιν, κατὰ τὴν κωμῳδίαν, ὡς οἱ μεθ' ὅμηρον σκώπτουσι πολύτροπον· κακίζει ὁ ποιη-
τής· ἐν οἷς φησι μοῦσάν μοι ἄνδρα, ὃς ἄλλοτε μὲν κάθηται ἐν θρόνοις, ἄλλοτε δὲ βαδίζει· πολύτροπος οὖν, ὁ διὰ πολλῆς ἐμπειρίας
πολύφρων. Πολυφασίας, πολυλογίας· φάσις γὰρ ἡ φήμη, καὶ ὁ λόγος. Πολύφατος ὕμνος, πολύφημος· ὁ ὑπὸ πολλῶν
φημιζόμενος ἢ λεγόμενος· πολυθρύλλητος. Πολύφερτος, πολύεδνος. Πολύφημος εἰλαπίνης ἐν μυσίᾳ καταλειφθεὶς,
ἔκτισε πόλιν κίον τὴν οὕτως ὀνομασθεῖσαν, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ· μαχόμενος πρὸς χάλυβας οὗτος, ἐτελεύτη-
σεν ὥς φησι νυμφόδωρος· ὅτι δὲ τὴν κίον ἔκτισεν, ἀρχαία [illegible] ἐν πρώτῳ χρόνῳ. Πολύφημοι, ἑλάφου παῖδες
εἰσὶν ἀπόλλωνος· ἰσοφάτες δὲ καὶ ἀφορίων, ποσειδῶνος. Πολύφημον ἀγορὰν λέγει ὁ ποιητής, ἐν ᾗ πολλαὶ ἐνίσται
φῆμαι λαλοῦνται· ἤγουν μαντικαί τινες λέγει. Πολυφλοίσβοιο, πολυταράχου, πολυκύμου. Πολυφόρβη γῆ, ἡ πολ-
λοὺς τρέφουσα. Πολύφορβος γῆ ἀμφιβάς ἐρέβει, φορβὰς γὰρ ὡς ἄλλο πολὺ ἄλλο ἀλόγων κειμένας· πολύφορβος οὖν ὀρθῶς·
οὐ μὴν παμφορβὸς, εἰ μὴ ἄρα καταχρηστικῶς· φορβὴ μὲν ἡ ἁπλῶς τροφὴ, πολύφορβος γῆ· ὡς ἐκ μέρους ἡ παντότροφος· ἢ
τοῦ παμβώτης, κατὰ τὸν σοφοκλῆν· ὅτι δὲ τὸ φέρβω ἐξ οὗ ἡ φορβὴ καὶ ἡ πολύφορβος, ἐκ τοῦ φέρειν βίον γίνεται, καὶ ὅτι
ὥσπερ ἐκ τοῦ βόσκω βοσκὰς, ἀδὸς· ὄρνεον, ἤτοι φασὶ νῆττα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ φέρβω φορβὰς, ἀδὸς· ἐπί τι ζώου καὶ ἐπ'
ἄλλης τῆς γῆς· ὡς τὸ φορβάδος ἐκ τῆς γαίης ἐλθεῖν, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. Πολυφόρῳ δαίμονι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, πολλὰ
καὶ κακὰ ὑφ' ἕνα κρατῆρα ἄγοντι· ἢ ποικίλα· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἀλλὰ δὲ χονδρὸν ἄγειν, ἤγουν ἄκρατον ἢ ἰσχυρὸν,
πρὸς τὸ κακόν· εἴρηται δὲ ὅτι πολύφορον μὲν ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον· ὀλιγόφορον δὲ, τὸν ὀλίγην· ἢ μεταφο-
ρικῶς ἀπὸ τῶν πολυκάρπων χωρίων, ἢ πολυπαθῆ δένδρων. Πολυφραδέστερον, συνετὸν ἐν λόγοις. Πολυφραδέος, πολυ-
κερδοῦς· ἢ λίαν συνετοῦ. Πολύφρονα, σώφρονα· συνετὸν φρόνιμον. Πολύχαλκος οὐρανὸς, ὁ στερρός· διὸ καὶ σίδηρος πο-
λέγεται αὐτὸς καὶ ὡς λαμπρὸς, χρυσῷ δαπέδῳ λάμπεται· ἢ πολὺν ἔχων χαλκὸν μυθικῶς, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἡφαιστότευ-
κτα χαλκοβατῆ δώματα. Πολυχανδέα, πολλὰ χωροῦσαν. Πολυχειρία, πλῆθος ἐργαζομένων, καὶ ἀνυόντων. Πολύ-
χοιν, πολυφόρητον, ἢ πολυειδῆ. Πολύχοις, πεπληθυσμένως. Πολύχρυσον, τὴν μυκήνην λέγει ὅμηρος, ἢ ὡς τοιαύτην
λαβὰς οὖσαν, διὰ τὸν ἐν αὐτῇ ἀργυροφόντην· δεῖ γὰρ οὕτω χρήματα τὸν τῶν ἀργυρωνήτων, εἴ περ τινι ἄλλῳ· ἢ κατὰ τοὺς νεωτέ-
ρους· πολύχρυσος λέγεται, ὡς ἥτις ἐστὶ πολύφθορος· ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ βιοφθόρου ῥηθέντος παρὰ πινδάρῳ· τοῦ δὲ τὰς ἐν αὐτῇ
δυσπραγίας τῶν ἀρχόντων τοῦ τε ἀτρέως, καὶ τοῦ θυέστου καὶ τῶν μετ' αὐτὸν· περὶ ὧν σοφοκλῆς ἔφη, τὸ πολύφθορόν τε
δῶμα πελοπιδῶν. Πολυωδίνα, καὶ πολυώδυνος, ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν. Πολυώνυμοι· τὴν μοναδικὴν οὕτως ἐκάλουν

θαι ἢ ὅτι μυθεύεται ἄνυδρον γενέσθαι· ὕστερον μέν τοι ἔνυδρον. Ποσειδῶνος ἀναρρήξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγάς. διὰ γὰρ τὰς Ἀμυμώνης ἔρωτα· ἐξ ἧς τὰ Ἀμυμώνια ἐν Ἄργει ὕδατα. ἢ ὅτι ἀπὸ τῶν Δαναΐδων, αἳ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου, φρεωρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος· Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν, Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον. Πολύδετος, κοχλιοειδής. Πολύδωρος γυνὴ, ἡ τὰ πολλὰ δῶρα λαβοῦσα παρὰ τοῦ μνηστευομένου, ἢ πολλὰ δῶρα ἐπενεγκαμένη τῷ τοῦ ἀνδρὸς οἴκῳ. ἡ πολύδωρος γυνὴ, καθ' ὁμοιότητα τὰς μυθικὰς Πανδώρας. Πριαμίδης δὲ Πολύδωρος, ἐκ δώρου φύσεως παρονομάζεται. ἀλλαχοῦ ὁ Πάρις θεόσδοτα εἶπε. ἰστέον δὲ ὅτι, δῶρον κοινῶς μὲν τὸ διδόμενον· ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, καὶ οὐ μόνον παλαιὸν, ἐξ οὗ καὶ οἱ Δωριεῖς, ἀλλὰ καὶ νεώτερον, ἐφ' οὗ ἐστὶ ὅτι καὶ μεγάλα καὶ καλά, καὶ οὐδὲν ἐκκείμενον, πρός τινος οὐδὲ θαύματι ἐν ἀθέταις ἄριστον ὁ Κισσεὺς τὸ τῆς Ὀδυσσείας τό· δῶλονα, ἢ ῥα τότε μεγάλου δώρου ἐπεμαίετο θυμός. εἴσω αἶγα παῖς τὸ μέγα δῶρον· μεταλαβὼν ἀστεῖος τὴν ποικίλην τῶν προθυμητικῶν, ὡς ποικίλην ἔνικεν ἡ Ἀθηνᾶ, ὁ μεγαλόδωρος οὐ κλητικὴ παρ' Αἰσχύλῳ, ὡς τὸ ὦ μεγάλε Ζεῦ. περὶ δὲ τοῦ μνημονευθέντος Πολυδώρου ἱστορεῖ Ὅμηρος, ὅτι αὐτὸν οὔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι, οὕνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο καί οἱ φίλτατος ἔσκε. ποδωκείᾳ δὲ πάντας ἐνίκα. δὴ τότε νηπιέῃσι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων, δηλαδὴ ἄφρονι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων, διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν. Πολυειδής, τὸ ἐν μιᾷ θεωρίᾳ διάφορα εἴδη προδεικνύον. αἰσυμνητής ἐστι τὸ ἀπηλλαγμένος ἤτοι δεχόμενος· ἢ τὸ εἰς διαφόρους μορφὰς ἐκ μεταβολῆς φαινόμενον. Πολύειδος, Ἰλιάδος ε. ὁ δ' Ἄβαντος μετῴχετο καὶ Πολύειδος. ἐν ἄλλοις δὲ, διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ· ὁρᾷ πρὸ χειρῶν Πολύιδος τοῦ μάντεως. καὶ πάλιν ὁ ἀλλ' ὅσ' οὐκ ἔστιν εἰμὴ Πολυΐδῳ. Χοιροβοσκός. Πολύετος, ὁ πολυχρόνιος. Πολυέλικτον, τίμιον πολυτελὲς ἢ ἀρχαῖον. Πολυειδής, πολύμορφος· καὶ πολυειδία, ἡ ποικιλία. Πολυέλικτον, πολύκυκλον ἄστρον. Πολυετής, μακρόβιος· μακρόβιος, πολυχρόνιος· καὶ μακροχρόνιος· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γέρως· οὐ δὲ ἐπὶ δυσμαίας βίου. Πολύζηλος, ὁ πλοῦτος καὶ τυραννικὴ τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ, ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται. Πολύζηλος, οὗτος περιθεὶς ὡς φάσμα θεασάμενος μεῖζον, ἢ ὥστε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνεγκεῖν τῷ παιδὶ ἐφύλαξε τὴν ἀσπίδα. σύμμαχον τὸ πνεῦμα δ' εἰκάζουσιν εἶναι, ἐμάχετο ὡς ὁρῶν· καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ, τούς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους. Πολύζυγος ναῦς, ἡ ὑπὸ πολυέδρος, ἣν καὶ πολυκλήϊδα λέγει Ὅμηρος ἀλλαχοῦ ὡς ζυγοῦ τὰς καθέδρας λεγομένας, ἡ ἡ πολύδεσμος, ὡς ζυγῶν λεγομένων τῶν μεγάλων ξύλων· τῶν τοίχους δὲ σημαίνουσι, καὶ συνάγουσι δίκην ζυγοῦ· τὴν δὲ αὐτῶν καὶ κλεῖδας λεγομένας, ὡς δίκην κλειδὸς τὰ ἑκατέρωθεν συνέχουσιν, ὡς εἶναι οὕτω ταὐτὸν τὴν πολύζυγον ναῦν καὶ τὴν πολυκλήϊδα. τὴν δὲ πολύζυγον ναῦν, ἐν ἄλλοις ἑκατόζυγον λέγει. τὸ μὲν εὔζυγον, ἅμα τῶν ἐστὶν ἐπίθετον. Πολυήκοος, οὐδὲ ὃν τῶν βιβλίων πολυήκοος, ἀλλὰ ῥώμῃ τῆς φύσεως, καὶ θεῶν ἀγχιστορίου, ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἶπεν ἄν τις τῶν φοιτητῶν ὡς οὗτος ὁ ἀνὴρ, οὐ φθέγγεται λόγους ἀλλὰ πρᾶγμα τῆς οὐσίας. Πολυήρατον γῆν, πᾶσιν ἐράσμιον λέγομεν. Πολυήρατος, πολυώχρος· ἐπὶ πολλαῖς εὐχαῖς γεννηθείς. Πολύηρος, πολυήρουρος· πλούσιος. Πολυηχέα φωνὴν, τὴν πολλοῖς ἤχοις καὶ μέλεσι χρωμένην. Πολυήγορος, πολυαγάπητος· πολύστιχος. Πολυθρόνιον, πολυφάρμακον· θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη, Ὅμηρος· ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε. τέτακται δὲ ἐπὶ τοῦ πανουργίου. Πολυθρύλλητος, περιφημισμένος, διαβεβοημένος ὀνομαστότατος. Πολυθύσανος, ἀρτίμι. πολυθύσανος κούρα. διὰ τὸ θυσάνους καὶ αὐτὴν χεῖσθαι. ἢ ὅτι πολλαχόθεν αἴσσεται ὡς κυνηγέτις. ἢ πολυθύσανος, ἢ πολυθυσίαστος. Πολυΐακος, πολυόμματος· πολυΐδρις, ἐμπειρότατος. Πολυϊδρία, ἡ πολυπειρία. Πολυϊδρεία, διὰ διφθόγγου ἔχει ἀεὶ τὴν παραλήγουσαν, ὡς καὶ ἀϊδρεία. διὰ τὸ ἀναφέρεσθαι τοῖς κατὰ κλίσιν τῆς ἴδρις ἴδριος, ὁ τρίον τι ἔχει ἐλεγχείη, καὶ ἐγχείη. Πολυκαγκέα δίψαν λέγομεν, τὴν ξηροποιόν, καθὰ κάγκανα ξύλα, τὰ ξηρὰ καὶ ἐπιτήδεια καίεσθαι. Πολυκαρπότατος, τόπος εὔγειος. Πολυκερδία, πανουργία. Πολυκέρδιον, πολυβέλτιον. Πολυκερδείη, ὁμοίως τῇ ἐλεγχείῃ, διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ κέρδος. Πολυκεστὸν, ἐπίθετον τοῦ ἱμάντος· τὸ φύσει πολυποίκιλον τῆς τοῦ σώματος ἀνθοφορίας, παραλαλεῖ, καὶ πολύκεστον ἢ καὶ ἄλλως τὸ τῶν ἐρώτων πολύτροπον, καὶ ποικίλον. φέρει δὲ αὐτὸ ἐν στήθεσι μὲν Ἀφροδίτη. Ἥρα δὲ ὑπὸ κόλπῳ, διότι καλυπτέον τὸ πάθος τοῦ ἔρωτος, καὶ ἐγκαλυπτέον ἐν ἄλλῳ. ἢ καὶ διότι τῶν ἐν τῷ γάμῳ ἀγαθῶν φασὶ διὰ γονὴν γίνεται παιδία· οἱ παῖδες τὰς τεκούσας ὑπὸ κόλπῳ τρέφονται, καὶ μαζεύοντες, ἢ ὅτι ὁ ἐρωτικὸς κεστὸς φορούμενος, οὐ μόνον τὸ φορεῖν τρόπον τινὰ ἐράσμιον, ἀλλὰ καὶ ἔτι ἄλλως ἀπὸ τοῦ φοροῦντος ἐν πᾶσιν ἔρωτας. οὕτω ἡ Ἥρα, διὰ τοῦ κεστοῦ θαρρῶν ὑχεστάτου καὶ τὸν Δία συναγαγεῖν. Πολύκεστος, πολυκέντητος· πολύγραφος, ποικίλος. Πολυκέφαλος, τῶν κιθαρῳδικῶν τι μέλος. Πολυκηδέος, πολυφροντίστου. Πολυκηδής, πολλῶν κακῶν αἴτιον. Πολύκλειτος, πάνυ ἔνδοξος· πολύκλειτοι δὲ, οἱ ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων. Πολυκληΐδι, ὀξεῖαν βαρύτονον ἔχει, διὰ σύνθεσιν ἡ πολυκληΐς, ἐκτείνουσα τὴν λήγουσαν. Πολυκληΐσι προπαροξυτόνως ἀναγινώσκουσιν οἱ παλαιοί. ἔστι μὲν γὰρ ὀξύτονος κληῒς ἡ ναυτικὴ καθέδρα· παρὰ τὸ κλῶ, ἔνθα κλᾶται τὸ σῶμα συγκαμπτόμενον. ἡ δὲ σύνθεσις βαρύνει αὐτό· καὶ γίνεται πολυκληΐς πολυκληΐδος. ἰστέον δὲ ὅτι πολυκληΐδες νῆες οὐ μόνον αἱ πολυκάθεδροι, ἀλλ' ἢ μᾶλλον αἱ πολυκλείδωτοι, παρὰ τὴν κλεῖδα, τουτέστι κατὰ τὴν κλεῖδα. πολυκλείδωτοι γὰρ ἀληθῶς αἱ νῆες, διὰ τὸ πολυγόμφωτον καὶ διάρμοσον. Ἰωνικὸν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς κληῒς καὶ ἐδώλιον· Ἰωνικὸν δὲ τῆς κλεὶς κληΐδος, καὶ ἐν συναιρέσει κλῇδος ὡς ῥαιδὸς. ὅθεν κλῇδας παρὰ Λυκόφρονι. ἀλλὰ καὶ δὲ ἡ ὁ τῆς εἰρεσίας ζυγὸς ἐδώλιον εἶναι. Πολυκλήτοι ἵστανται ἄνδρες, παρ' Ὁμήρῳ ἤγουν ἐκ πολλῶν συγκληθέντες τόπων· οἱ γὰρ Ἕλληνες ὡς ὁμόγλωσσοι οὐ πολύκλητοι. Πολύκμητος σίδηρος, ἴσως ὁ ἀκατέργαστος, παρὰ ὃν πολλὰ ἔστι καμεῖν· μάλιστα δὲ ὁ εἰς ἔργα χαλκευθείς, πολλὰ καμάτῳ. εἰ δὲ καὶ στονόεντα ξίφη εἰσὶ, τὰ φονικὰ ἔργα, λέγεται καὶ οὕτω πολύκμητος σίδηρος, δι' οὗ πολλοὶ ἂν κάμοιεν, ὅ ἐστι θάνοιεν, διὰ τὸ εἴδωλα καμόντων· ἀκατέργαστος λέγεται. Πολύκνημον, δύσβατον ὄρεινον· τραχὺ τόπον. Πολυκοιρανίη, ἡ πολυαρχία· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος γὰρ, ὁ βασιλεύς. Πολύκοιτον, πᾶσι κοινόν. Πολυκρανίη, πολυαρχία. Πολυκράτης, τὸ ἄρα ταύτης ὄνομα

μιν, τὴν στρατιὰν λέγουσι. δόρυ δὲ, καὶ αἰχμὴν, καὶ ἔγχος, τὸν πόλεμον τὰ ποιήματα λέγουσι. λογογράφοι τὰ δ᾽ ὕστερα οὐ-
δαμῶς αὐτὸ ἄλλο ὀνόματι. Πολλὰ φαρέτρα, πολλὰ τοξότης. Πολλὰς, ὁ Ὀδυσσεὺς ἔοικε φίλος· ὁμοιοῦται πρὸς τὸ ἱππεὺς κα-
κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. Πολλόγειος, ἡ ψιλεία σταφυλή. Πολλαῖς, ἡ εὐθεῖα ὁ πολύς· καὶ κλίνεται πολλοῦ ἐπι-
κλίτως· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οἱ πολλοί· ἡ γενικὴ τῶν πολλῶν· ἡ δοτικὴ τοῖς πολλοῖς· ἰστέον ὅτι ἀνεστρόφως τοῦτο κλί-
νουσιν οἱ ποιηταί. λέγουσι γὰρ οὕτω, ὁ πολλὸς τοῦ πολέος· τῷ πολέϊ τὸν πολλόν· καὶ τὰ πληθυντικὰ, οἱ πολέες καὶ πολεῖς·
τῶν πολέων τοῖς πολέσι· τοὺς πολέας, καὶ πολεῖς. Πολλὸν, οὐχὶ τὸ πολὺ καὶ ὁ πολλὸς, οὐχὶ πολύς, λέγουσιν οἱ Ἴωνες.
Πολλὸς, ἀρσενικῶς· ἀντὶ τοῦ πολύς. Πολλοστημόριον, τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς. Πολλοστὸν, ἐσχάτως· οὔτι καθ᾽ ἡλικίαν
σου, οὔτε εἰς τὰ ἄλλα προέχοντες, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστὸν ὄντα. Πολλοστὸν, τὸ ἀκαριαῖον. Πολλοῦ, ἀττικοὶ λέγου-
σιν, ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. ἀριστοφάνης· θρασὺς εἶ πολλοῦ. ἤγουν κατὰ πολύ. Πολλοῦ χρόνου οὐχ ἑώρακά σε, ἤγουν ἐκ πολ-
λοῦ· καὶ πολλὸν χρόνον λέγομεν. Πολλοῦ δεῖ, ἀντὶ τοῦ λέγειν· σιωπῶ. πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν· οὐ βούλομαι λέγειν.
Πολλοῦ γε καὶ δεῖ λέγουσιν ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ ἥκιστα· οὐδαμῶς. προηγουμένης ἐρωτήσεως, ὁ δεῖνα ὅμοιος τῷ δεῖνι; πολ-
λοῦ γε καὶ δεῖ. Πολλοῦ δεῖ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὅλου. δημοσθένης· δεησόμεθα κοινωνῆσαι τῆς ἀπορρήτου λέξεως,
ἀντὶ τοῦ οὐδ᾽ ὅλως κοινωνήσομεν. καὶ πολλοῦ δεῖν συσταλθὲν, ἀντὶ τοῦ οὐδόλως ἐλπίζομαι. Πολλῷ μᾶλλον, καὶ πολλῷ μείζων,
ὡς οὐ πολὺ λέγομεν. Πόλοι δύο εἰσὶ, περὶ οὓς ὁ οὐρανὸς πολεῖται καὶ συστρέφεται. Πόλον αὐτὸς εὗρε τὸ καλούμενον ὡρο-
λόγιον· φησὶν ἀριστοφάνης ἐν γηρυτάδῃ· φυτεύει, ἑκάστοτε προσέστιν ἥλιος τὸ τέταρτον. Πόλος, ὁ οὐρανός. ἢ πόλου ὥρα
τοῦ κόσμου. ἔστι δὲ ἄστρον θέσις παρὰ τὸ περὶ αὐτὸν ἀναστρέφεσθαι τὸν κόσμον. ἤγουν τὸν οὐρανόν, ἄνω πόλον καλοῦμεν
τὸν πόλος δὲ, ὁ αἰθέριος μέγα. Πόλος ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι· πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι καὶ πέρας
ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. ἀριστείδης περὶ ῥητ· καὶ τὸν ἀπλανὲς φρουρὸν πόλον, ὡς αὐτοῦ τι περὶ πόλου μύθου· καὶ δι᾽
αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. Πολεῖται, περὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφονται. Πόλτος, ξυλόκαστον, παρὰ τὸ πέλω τὸ ἀναστρέφο-
μαι κατὰ ἀντίφρασιν· καὶ κλίνεται πόλτυος· ὡς φόρκυς, φόρκυος. Πόλτος, τὸ πυανεψιον ἕψημα. Πολὺ, πλεῖστον.
Πολυάϊκος πολέμοιο, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ πολλὰς ὁρμὰς καὶ μεταστροφὰς λέγεται. Πολύαινος, πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.
ὁ πολύαινος Ὀδυσσεῦ. Πολύαινε, ὁ ὑπὸ ἐπαίνου αἴρεται· πιστὸς δὲ ὁ ἐκ τῶν πολεμίων ἔπαινος, εἰ μή που πρὸς εἰρωνείαν
λαλεῖται, ὃ ἀντὶ τοῦ στωμύλε μυθολόγε. αἶνος γὰρ ἐστιν, οὐχ ὁ μυθώδης λόγος, ὡς καὶ παρ᾽ ἡσιόδῳ. αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω,
ἢ ὁ μυθώδης παραίνεσις. περὶ οὗ δὴ αἶνον ἡ παροιμία φασὶν οἱ παλαιοί. αἶνος καὶ παροιμία διαφέρουσι· καθὸ ὁ μὲν αἶνος
λόγος ἐστὶ μυθικῶς ἐκφερόμενος, ἀπὸ ἀλόγων ζώων πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν, ὥς φησι λούκιλλος ὁ ταρραῖος. ἀπὸ
μὲν ἀλόγων ὡς παρὰ ἀρχιλόχῳ. ἀπὸ φυτῶν, ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. Πολυάϊξ, πολυκίνητι, πολυόρμητι. ἢ πολλὰς ἔχων
αἶγας. Πολυάνδριον, μνῆμα· τάφος. τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολλοῖς ξενοτάφιον. Πολυαύλακος, μεγάλου· πλατέος· ἢ
πεδίου πολυαύλακος εἰμὶ ὁ γεραιός. Πολυάρρητος, πολύευκτος. Πολυαρκῶς, τελείως ἀρκούντως. Πολύαρνι, πολυθρέμ-
μονι· πολλῶν θρεμμάτων δεσπότης. Πολύαρνι, παρ᾽ ὁμήρῳ κατὰ μεταπλασμὸν ἀντὶ τοῦ πολυάρνου. πολυθρέμμονα δὲ
θέλει δηλοῦσαι αὐτὸν, ἀπὸ μέρους. Πολυβέλεμνα, ἃ πάντως τὰ ποιήματα τὰς πολυστίκτους, ὅτι τὸν ὀρφέα ἀπέκτειναν
πολλοῖς βέλεσι. Πολυβενθέος, πολὺ βάθος ἔχοντες. Πολύβοια, θεός τις· ὑπὸ ἐνίων μὲν ἄρτεμις· ὑπὸ δὲ ἄλλων κό-
ρη. Πόλυβος, συγκοπὴ καὶ οὐχ ὑφαίρεσις· εἰ γὰρ κατ᾽ ἔλλειψιν ἐγένετο τοῦ υ, ὤφειλεν εἶναι πόλυβος ὡς εὔκυπος. προ-
παροξύνεται τοίνυν ὡς ἀπὸ τοῦ πολύβοος συγκοπῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ πολύβιος· ὡς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Πολυβότειρα, πολλοὺς τρέ-
φουσα. Πολυβότην, ὄνομα τόπου ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον, λιπαρόν. Πολύβουλος, συνετή. Πολυβοῦται, πολλὰς ἀγέ-
λας ἢ βόας ἔχοντες· πολυβοῦται, πλούσιοι· ἢ ὁ δημόσιος δοῦλος. Πολυβοτρυφεῖ, τῷ ἀναθρέψαντι πολυβότρυν ἄμπελον.
Πολυβώτης, εἷς τῶν γιγάντων ὑπὸ διὸς βληθείς, ἐνείχετο· ποσειδῶν δὲ ἐπ᾽ αὐτὸν ἀφεὶς τὴν τρίαιναν, τοῦ μὲν ἡμαρ-
τε· γέγονε γὰρ νῆσος· τὸ βληθὲν, νίσυρος ἐκαλεῖτο καὶ πορφυρὶς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ πορφυρέων· οἱ οἰκήτορες νίσυροι· καὶ νισυρια-
κὸς, καὶ νισυρίτης· ὅθεν τὸ θηλυκὸν ἐν ἐπιγράμματι, νῦν δὲ βάρος πέτρης νισυρίτιδος, ἔγκυκλον ἕλκω. Πολυγάστορας,
πολυστέγακτα. Πολυγηθὲς, πολυχαρές. Πολυγλαύκου, πολυλάτου· οὐ δὲ πολυγλαύκου, γενόμενος βότρυες. Πολύγλαυ-
κον, πολυόμματον ἀνὰ πολύγλαυκον βουκόλον ἰναχίης, ἐν ἐπιγράμματι. Πολύγνωτος, οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέ-
χνην· θάσιος δὲ τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς ἀγλαοφῶντος. τυχὼν δὲ τῆς ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην
στοὰν ἔγραψε προῖκα, ἢ ὡς ἔνιοι τὰς ἐν τῷ θησαυρῷ, καὶ τὰς ἐν ἀνακείῳ γραφάς. Πολυγκαμπὴς, ἐπεστρακτικός· παρὰ τὸ κάμ-
πτω· κάμπω· παρὰ κ' ζέκκω, ὡς σχίζω δρυὸς ἐν λίπει κέων ἐκ τοῦ κάμπω, γίνεται πολυγκαμπής· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ
πλεονασμὸν, πολυκαγκής. Πολυγραὸ, πολυφάγο· καὶ γένος αἰξεῶν, ἔγραψε καὶ δὲ μόνα· καλλίμαχος, ἀντὶ τοῦ καταφαγεῖν.
Πολυδαίδαλος ἀσπὶς, ἤγουν ποικίλη κατὰ τὰ ἔργα τοῦ δαιδάλου. Πολυδαιδάλου, πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.
Πολύδακρυ, πολύθρηνον. Πολυδάμας, φερωνύμως ἢ κατ᾽ ἐνέργειαν ὁ πολλοὺς δαμάζων ἐν τῷ νικᾶν ἑτέρους. δηλοῖ ὅσον
καὶ ὁ κατὰ τρόπου χειροδάμας, καὶ ὁ ἰφιδάμας. ἴδε δὲ πῶς ἡ ὁ ἀμφιδάμας, ἐν ᾧ ἀμφιδεξιότητος ἔμφασις. οὐχ ἥκιστα
δὲ οὐδαμῶς καὶ ὁ ἀστυδάμας. οὗ παροιμία ἐξώρμηται, τὸ σαυτὸν ἐπαινεῖς ὥσπερ ἀστυδάμας. ἔτι δὲ καὶ ὁ λαοδάμας,
ὁ πολλὰ δαμασθεὶς, ὃ ἐστὶ πολλαῖς πράγμασιν ἐντριβής. οὗ καθ᾽ ἑτέραν ἔννοιαν, ὁ ἀδάμας· καὶ οὐ μόνον τὸ κύριον,
ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον ὁμώνυμος αὐτῷ λίθος. Πολύδακρυς ἄρης, ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς εἰρήνην, καθ᾽ ἣν καὶ φιλο-
μειδὴς ἐστὶν ἀφροδίτη παρεισάγεται. Πολυδειράδος, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος· ὅσον πολλοὺς τραχήλους καὶ λόφους. δει-
ρὰ δὲ, ὁ τῶν ἀλόγων ζώων τράχηλος, ἐπεὶ ἐκεῖθεν ἐκδέρεται. Πολυδειρὰς ὄλυμπος, τὸ ὄρος δηλοδὴ τὸ ἔχον πολλὰς
ἐξοχάς. Πολυδέσμου, πολυγόμφου. δεσμὰ γὰρ τῶν νηῶν εἰσὶν οἱ γόμφοι. Πολυδευκέα φωνὴν, πολλαῖς ἐοικυῖαν.
Πολυδεύκης, πολυδεύκους· τὰ εἰς ης ὀνόματα κύρια σύνθετα ἀπὸ ῥήματος παρηγμένα, εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν, ὡς δημο-
σθένους ἀριστοφάνους. Πολυδίψια, πολύβουλοι. Πολυδίψιον ἄργος καλεῖ ὅμηρος, ἢ ὡς πάνυ ποθούμενον ἢ ἄλλοις,

καὶ κωμικῶν ποιητῶν. Ἐλεγειογράφοι γνωρίσματα ποιητῶν, τὸ προσιέναι κότας ἄχρις, συγγεγραφέναι καὶ ὀλοφύρσεις· ἐν ἐλεγείᾳ τοῦ μέτρου κυρίως· καὶ ἐξηγητικῶς δὲ καὶ ἑτέρων· ἐλεγείων δὲ ποιηταὶ, Καλλίμαχος, Ἑρμησιάναξ, Φιλητᾶς. Ἐπιγραμματογράφοι δὲ, γνωρίσματα καὶ ἀναθεματικῶν, τὸ γεγραφέναι εἰς ἀνδριάντας ἐπιγράμματα· καὶ εἰς τὰ ἐν ναοῖς ἀναθέματα· καὶ εἰς ἕτερα τοιαῦτά τινα· ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν, ἐπὶ τῇ δοθείσῃ αὐτῷ φιάλῃ παρὰ τῶν μελῳδῶν· ἣν ἀνέθηκεν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι ἐπιγράψας οὕτω· Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τι λαβὼν Ὅμηρος ἔδωκεν, σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζοις. Ἐπιγραμματογράφοι δὲ ποιηταὶ, Σιμωνίδης ὁ παλαιὸς, οὗ Πρόδρομος μέμνηται· Ἀλκαῖος ὁ νέος· ὅς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου Ἀθήναιος, Πρόκλος, Παλλαδᾶς, Ἀγαθίας· καὶ ἕτεροι μύριοι. Ὑμνογράφοι ποιηταί· οἱ εἰς θεοὺς γράφοντες ὕμνους· ὥσπερ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ὀρφεύς· Ὅμηρος· Ἡσίοδος· Ἀσκληπιάδης· καὶ ἕτεροι. Γράφει δὲ Ὀρφεὺς χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν καὶ μαγικῶν, ἢ ἐπῳδικῶν, καὶ ὕμνους εἰς Δία καὶ τοὺς λοιποὺς οὕτω· Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος, ἀργικέραυνος· Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα· Διὸς δ᾽ ἐκ πάντα τέτυκται. καὶ Ὅμηρος· μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο. καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως. Ἀσματογράφοι καὶ ᾠδῶν γνωρίσματα, τὸ ᾄσματα καὶ ᾠδὰς γράφειν πρὸς μουσικὴν καὶ φόρμιγγα· καὶ βάρβιτον· καὶ κιθάραν· καὶ πᾶν ὄργανον μουσικὸν ᾀδόμενον. Ἀοιδοὶ γὰρ ἦσαν ποιηταὶ ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, Αὐτομήδης· Δημόδοκος· καὶ Λάρης ὁ Κερκυραῖος· καὶ ὁ Ἰθακήσιος Φήμιος· καὶ λοιποί, οὓς ὁ Φαληρεὺς γράφει. Ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταὶ, ὅσοι πρὸς τοὺς νυμφίους ἐν γάμοις ἐγκώμια ἔγραφον· οἷος ἦν Ἀγαμήστωρ ὁ Φαρσάλιος· καὶ ἕτεροι. καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμιον εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν· τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ· ὅς τοῖς ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις· μονῳδοὶ δὲ ποιηταὶ λέγονται, οἱ μονοπρόσωπως ὅλην ὑπόθεσιν ἀφηγούμενοι. Ποιμαίνουσι παῖδες ἄφρονες, παρόμοιον· ἐπεὶ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἔθος τοῖς παλαιοῖς κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν, βουκολεῖν ἢ ἱπποφορβεῖν, ἢ ποιμνίοις ἐπιστατεῖν· καὶ ἐπιτηδείας καὶ ἀσκήσεως χάριν τὴν ἀνθρωπικὴν ποιμαντικὴν ἀσκουμένους ἐν τῇ τῶν ἀλόγων ἐπιμελείᾳ· διὸ καὶ ποιμένες λαῶν λέγονται· κυριολεκτεῖται δὲ τὸ ποιμαίνειν ἐπὶ προβάτων· ἐπεὶ καὶ ποιμὴν κυρίως, ὁ τῶν οἰῶν ἐπιμελητής, παρὰ τὸ ὄις καὶ τὸ μαστεύω, οἷον ὀιομήν τις ὤν, ἤγουν ὅτις ζητῶν· καὶ ἐν συναιρέσει, οἰμὴν· καὶ πλεονασμῷ, ποιμὴν, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἔσανον, πέσανον· ἔτι δὲ καὶ τοῦ μῆλα, ἦλα. Ποιμανδρία, πόλις Βοιωτίας, ἡ Τάναγρα λεγομένη· ἔνθα ἄριστοι βόες γίνονται. Ποιμαντικὴ διδασκαλικὴ, ἡ τῶν ποιμένων. Ποιμάνωρ, λέγεται παρ᾽ Αἰσχύλῳ· καὶ τὸ ποίμνιον ποιμανόριον. Ποιμάνορα λαῶν, βασιλέα τῶν ὄχλων. Ποιμένειν, καὶ μόνον ἐπὶ καὶ ποιμαίνειν, τὸ φροντίζειν. Ποιμαίνει, βόσκει ἢ διδάσκει. Ποιμανῶσθαι, Πέος· ἐξ οὗ ὁ τῆς Δήμητρος ἱερεύς. Ποιμὴν, ὁ τῶν προβάτων νομεύς· ὃς ποιητικῶς λέγεται ποιμάντωρ· καὶ ποίμνιον, ἡ ἀγέλη τῶν προβάτων· ὥσπερ ἡ τῶν αἰγῶν αἰπόλιον, καὶ αἰπόλος ὁ νομεὺς αὐτῶν· καὶ τῶν βοῶν βουκόλιον, καὶ βουκόλος ὁ νομεὺς αὐτῶν. καὶ ποιμαίνω τὰ πρόβατα νέμω· καὶ ποιμαντικὴ ῥάβδος, δι᾽ ἧς ὁ ποιμὴν ἐλαύνει τὰ πρόβατα. Ποιμνήϊον, ἐν ὀνόματι πλεονασμὸν ἔχει τοῦ η, καθὰ καὶ τὸ πολεμήϊον καὶ τὸ οἰκήϊον, ὃ δηλαδὴ πλεονάζει· καὶ οὐκ ἂν ἔχει ἀμφιβολίαν· ὡς τὸ ζεῖιον. Ποινά, ποιά Λάκωνες. Ποιναλίζω, βασανίζω. Ποιναῖς, ἐφεκταῖς Ἐρινύσι τιμωρίαις. Ποινᾶσθαι, ποινὴν λαμβάνειν, ὅταν ἀντίκτισιν τις λάβῃ· τὸ δὲ ἄλλο ἢ συριάζεσθαι. Ποινάτορας, τιμωρούς. Ποινηλατήσας, ἐλάσας. Ποινήν, τιμωρίαν· ἀντίκτισιν πρόστιμον. Ποινὴν λέγει Ὅμηρος ἐν τῷ ε̄ τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἀντάλλαγμα· ὥστε σημειωτέον ὅτι ποινὴ οὐ μόνον λέγεται τὸ ὑπὲρ φόνου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁπλῶς ἀντισήκωμα· ἡ δὲ χρῆσις πολλὴ παρὰ τῷ Πινδάρῳ· ἰστέον δὲ ὅτι καθὰ ἡ ποινὴ ἀμοιβήν τινά ἐστιν ὅτι δηλοῖ, οὐχ ὡς ἀπὸ τοῦ φόνου ἴσως, ἀλλὰ τοῦ πόνου ὅπερ ἐστὶ τῆς ἐπαγγελίας ἐνεργείας, οὕτω καὶ ἄμυνα· φησὶ γὰρ ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης τὸ ἀμύνεσθαι, οὐ μόνον σημαίνειν τὸ κακῶς παθόντα ἀντιδιατιθέναι, ἀλλὰ τίθεσθαι καὶ ἀντὶ φίλου, τοῦ ἀμείψασθαι ὅπου. Ποινώματα, τιμωρήματα. Ποιὸν καὶ μετὰ πλεονασμὸν τῆς μιᾶς ὡς ἂν γίνηται· οἷον ποιᾶμι ποιάν, πλαᾶμι πλάαν. Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων, ἤγουν κατὰ τὸ ἕρκος τῶν ὀδόντων· ἡ γὰρ τὸ σε ἀντὶ τοῦ σου ἐπέρας ἐλέχθη· σοῦ γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν· ἢ ἔστι τοῦτο ἀντὶ πτώσεως, ἡ πρόθεσιν προσλείπει· ἐξῆς ἐν· οἷον ποῖόν σε ἔπος διέφυγε κατὰ τὸ ἕρκος τῶν ὀδόντων· τοῦτο δὲ μάλιστα ἐκδηλότερον ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ῥηθέντος· οὔτ᾽ ἄρ μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν, ὅπερ ἐν δίχα προθέσεως ἐρρέθη, οὔτ᾽ ἄρ μιν κάματος γυῖα λάβῃσιν, ὅμοιον ἦν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἰσορροπεῖ τοῦ χρήματος· ἤγουν, ὡς εἴρηται, νοητέον ὅτι διέφυγε κατὰ τοὺς ὀδόντας· ἡ στικτὴ εἰς τὸ ἔφυγε· καὶ τὸ μὲν σε νοητέον δηλοῖ τὸν ὅλον ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἕρκος ὀδόντων ἐπιτήδεια εἰς δήλωσιν τοῦ μέρους· ὅθεν ὁ λόγος φυγὰς ἐδραπέτευσεν· ὅπερ εἰσὶ τὰ χείλη, αἱ θύραι τοῦ στόματος· τοιοῦτον καὶ τὸ ἀστεῖον πένθος ἵκετο φρένας· δηλαδὴ ὅμοιον καὶ τὸ ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἐπειδὴ αὐτοῦ τὴν καρδίαν λύπη κατέλαβεν· ἢ αὐτὸν κατὰ τὴν καρδίαν λύπη κατέλαβεν, ἤγουν τὴν καρδίαν αὐτοῦ· τοιοῦτον δὲ ἕτερα· δ᾽ αὐτὸν ἄχος πύκασε φρένας· καὶ τὸ ἄλγος τόν μιν ἵκετο θυμόν· καὶ κρατερὸν δὲ ἑ πένθος ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε· καὶ τοὺς δ᾽ ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος εἷλε γυῖα· καὶ Τρῶας δ᾽ ἄχος ἔλλαβε θυμόν. Ποιότης, ἡ τὴν διαφορὰν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐν ἑαυτῇ δεικνύουσα· ἡ ποιότης ἐστὶν ἐκείνη, καθ᾽ ἣν παρωνύμως τὰ μετέχοντα αὐτῆς λέγεται· ποιότης ἐστὶ καὶ ἡ ἐνούσιος δύναμις, ὡς τοῦ ὕδατος ἡ ψυχρότης· καὶ τοῦ πυρὸς ἡ θερμότης· καὶ τοῦ λίθου ἡ σκληρότης· καὶ τῆς γῆς, ἡ ξηρότης· ποιότης καὶ ἰδιότης καὶ διαφορὰ καὶ ἰδίωμα, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει· ἔστι καὶ ἑτέρα τις ποιότης· φωνὴ δηλοῦσα τὴν ποιότητα ἢ τῆς φωνῆς, ἢ τῆς σημασίας· ἐὰν γὰρ εἴπω πύξ, λὰξ, τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς ἐδήλωσα. Ποιοῦνται, ἀντὶ τοῦ ποιοῦνται σαι. Ποιπνύει, ὑπουργεῖ· διακονεῖ. Ποιπνύειν, ἐνεργεῖν· διακονεῖν· οἱονεὶ τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ πνεύματος ποιεῖν τι· τῷ γὰρ μετὰ σπουδῆς ἐνεργοῦντι, ἐπιπνεῖ τὸ πνεῦμα· τοῖον οὖν καὶ πνύει, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ποῦ, ποιπνύει· ἢ παρὰ τὸ ποιῶ ποιύει· ἢ ποιπνύειν λέγει ἡ παίγνησις· τὸ μετὰ συνθέσεως γίνεται, ἀπὸ τοῦ ποιῶ ποιύω· ὡς ἀλγῶ, ἀλγύω· κινῶ, κινύω· καὶ ἐν συγκοπῇ, ποιῶ· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, ποποιύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, ποιπνύω· ὁμοίως δὲ ἀναδιπλασιασμοῦ καὶ τὸ ποιφύσσω, ἤγουν φυσῶ παρὰ Λυκόφρονι. Ποῖσαι, φθεῖραι. Ποίφυγμα, σχῆμα ὀρχηστικόν. Ποιφύσσω, σφοδρῶς ἢ μετὰ ἤχου, τὸ πνεῦμα ἐκπέμπω. Ποιφύξαι, φυσῆσαι ἐκφοβεῖν.

ὁ ζέφυρος τὸν λίβυα. πνοή τις θυμοῦ καὶ θυμόν. αὔρα δὲ αὔρα οὐχὶ πνεῖ. ἐξ ὧν γὰρ ἀναλαμβανόμεθα τοῦ ἀέρος. Πνεῖ δίκην, χαυνὸν πνεῖ δὲ δίκας, ἀττικόν. πνεῖ. ζεῖ. καὶ ὅσα τοιαῦτα. παρέμην δὲ οὐκ ἔχει τὰ διαλελυμένα. Πνέω, πνεύσω, ἀσθμαίνω. ἰαστὶ λέγονται δὲ ἀναπνοὰς συνεχοῦς τοὺς ἀπὸ δρόμου ἢ κόπου [illegible]μένους. καὶ τὰ τούτων ὀνόματα, ἆσθμα. καὶ κάπος. Πνίγει μετρίω, συμμέτρω καύματι. τουτέστιν ἔαρ. ἢ τὸ [illegible] πνίγει. Πνιγεύς, ὁ τῶν ἀνθράκων κάμινος. κυρίως δὲ ἔνθα οἱ ἄνθρακες ἔχονται καὶ πνίγονται. ἢ πνιγεύς, ὁ κρίβανος. ἢ ὁ κάμινος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. καὶ πνιγεύς, τὸ πνι παρὰ τοῖς ποιηταῖς φύσει μακρὸν εὑρίσκεται. ῥῖγος δὲ, καὶ ψύχος, ὁ μέσος καὶ τρίψυχε, καὶ ψυχὴ βραχεῖα. Πνιγηρὰ λέγει ἀριστοφάνης, τὴν καυματώδη. ἅμα μὲν ὅτι θέρμη, ἅμα δὲ ὅτι πνίγει. Πνῖγος, ἁμαρτάνουσιν οἱ βραχύνοντες τὸ ι. ἐκτείνουσι γὰρ τὸ ῥῆμα καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ. οἷον πνιγηρὰ καλύβη. Πνίξαντες, ὀπτήσαντες. ἔστι δὲ εἶδος ὀπτήσεως ποικιλτόν. Πνίξις, ὁ πνιγμός. Πνοὴ, ἀνάψυξις. ἀναδίδου, τὸ μῖξε τὴν ἀνδρίαν. καὶ πνοὴ τὸ ἆσθμα. Πνοιὴ, πνοιῇ, ταχύ. Πνοίμος, τροφή. Πνόος, φθόγγος. πνοή. Πνὺξ, δικαστήριον ἐν ἀθήναις. καὶ ἡ ἐκκλησία παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Πνύτ. [illegible] ἐκόσε καὶ τρέα. καὶ ἡ τῆς γῆς ἀλλομάτως βλαστάνουσα φυτεία, καὶ ὁ σῖτος. καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ ῥίζης φυλλοβολοῦν φυτόν. Πνυτὸς, ἔμφρων. σώφρων.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

οα μηδικὴ, παρ' ἡμῖν χόρτος ἄριστα, καὶ καλεῖται καὶ [illegible] τοῖς ἵπποις. ἡ ἀλλὴ δὲ τρίφυλλος λέγεται. Ποαλὶς, εἶδος ἀκρίδος. Ποάστριαι, οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ τὴν καλάμην ἐκτίλλουσαι καὶ καθόλου αἱ κατ' ἀγροὺς μισθοῦ ἐργαζόμεναι. Ποδαβρὸς, ὁ τὸν πόδα ἁβρός. πόδες διὰ τὸ πατεῖν τὸ ἔδαφος. Ποδάγρα, τὸ τῶν ποδῶν πάθος. ἐκ παίζω. Ποδαγκονίδας, συκοφάντας. ἢ τοὺς κατὰ τοὺς ἀργοὺς τὸ λέγοντας, ἢ πράττοντας. Ποδαλείριος, καὶ μαχάων, ἐπιφανεῖς ἰατροὶ παρὰ τοῖς ἕλλησι. καὶ ποδαλείριος μὲν, περὶ δίαιταν ἐγίνετο. μαχάων δὲ περὶ τραύματα. Ποδαλείριον, μαχάονα. ἰασώ. καὶ πανάκειαν, καὶ αἴγλην ἀσκληπιοῦ, τοὺς ἀσκληπιοῦ παῖδας λέγουσιν. ἄλλοι δὲ προστιθέασιν ἰάσκον, καὶ ἀλεξήνορα. ἔστι δὲ καὶ ἀμφιαράου θυγάτηρ ἰασώ. Ποδαλείριος, παρὰ τὸ ἔχειν τὸν πόδα περὶ τὰ λείρια. ἤγουν τὰ ἄνθη. καὶ ποδαλείριος χιτών. Ποδάνεμοι, ταχεῖς. Ποδάνιπτρα ποδῶν, ἢ ἀλλὴν λέγει ὁ ποιητὴς τὴν νίψιν τῶν ποδῶν. ἢ τὸ ὕδωρ ᾧ πόδες νίπτονται. ὁ ἀπὸ νίπτον ἔλεγεν, ὡς ὁ κωμικός. ἰστέον δὲ ὅτι καθάπερ ἐν τῷ βοῶν ἀλλὰ βουκόλος ἀνὴρ περιελαύνει τὸν βοῦν. ἐν τῷ οἶνον οἰνοχοεῖ, τὸν οἶνον. ἐν τῷ αἰπόλος αἰγῶν, τὸ αἰγῶν. αἰπόλος γὰρ οὐδενὸς ἄλλου ζώου λέγεται, ἀλλὰ μόνον αἰγῶν. οὕτω καὶ ἐνταῦθα παρέλκει, τὸ ποδῶν, ἐν τῷ ποδάνιπτρα ποδῶν. Ποδαπὸς ἀλλὰ [illegible] λέγουσιν, ὀρθῶς εἴποις ἄν. οἷον ποδαπὸς εἶ, θηβαῖος ἢ ἀθηναῖος. ἔστι γὰρ ἀντὶ ἀπὸ ποίου δαπέδου. καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, ἴασι ποδαπὰ τὰ θηρία. ἤγουν ἐκ ποίου τόπου. γράφεται δὲ καὶ ὁ ποδαπὸς ποταπός, λιβάνιος ἐν ἐπιστολαῖς. ὑμῖν μὲν τὸν καλὸν φωσφόρον, ποταπὸς ἐστὶ τοὺς τρόπους. περὶ δὲ τρόπου ἐρωτῶν οὕτως ἐρεῖς. ποταπὸς τὴν τρόπον [illegible], ἀττικῶς. λιβάνιος. ποταπὴν τὴν [illegible] παρθένος. Ποδάρκης, ὁ ταχὺς περὶ τὸν δρόμον ὡς ποδάρκης ἀχιλλεύς. Πόδας καθαίρειν, στρατιωτῶν δηλοῖ λύσιν. Πόδας [illegible] ἔχοντα, σημαίνει λύπας. Πόδας ὠκὺς, τοῖς ποσὶ ταχύς. Ποδαφόρου, ἐξαμένου τοὺς πόδας. Πόδες, τὰ κάτω δύο σχοινία, ἃ πρὸς πρώραν καὶ πρύμναν δεσμεῖται τὸ ἱστίον. καλοῦνται δὲ πόδες, διὰ τὸ κάτω εἶναι. ἀπεναντίας ταῖς προσδεθείσαις ὑπέραις, ὡς οἷον ὑπὲρ ἐν κεφαλαῖς τούτων ποδῶν [illegible] ὡς δηλοῖ καὶ ὁ λυκόφρων. ἔνθα πόδα τὰ λίνα τὰ ἱστία φράζει. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ οὕτω πόδες πλοίου, σχοινία κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. ἢ αἱ μεσόγαι τὸ πέρατος. ἢ [illegible] ἄλλοις ὡς συνέχεται ἀπὸ πρώρας ἢ ἀπὸ πρύμνης ὁ ἱστός, ἢ τὰ ἑκατέρωθέν φασι προσδεδεμένα τοῖς ἀκρομίοις σχοινία. Πόδες φέρον παρὰ τῷ ποιητῇ, φασὶν οἱ παλαιοὶ ἐνταῦθα. ὡς ἔθος ὁμήρῳ οὕτω φράζειν ἀλλὰ τὸ [illegible] διαθεόντων, ὡς μὴ κινούντων τοὺς πόδας, ἀλλὰ φερομένων ὑπ' αὐτῶν, ὡς οἷα ὑπὸ πτερῶν [illegible]. Πόδες ἴδης, τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα μέρη. οἱ δὲ, αἱ ῥίζαι. Ποδεῶνες, εἶδος γεωργικόν. καὶ [illegible] ποδεῶνας. καὶ ποδεῶνες, οἱ ἑκατέρωθεν τοῦ ἀσκοῦ προέχοντες. Ποδηγῶν, ὁδηγῶν. παιδαγωγῶν. Ποδηνεκέα, τελείαν. βαθεῖαν. ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ αὐχένος διικνεῖσθαι. τινὲς δὲ τὴν ναῦν. Ποδήνεμος, ὑπόπτερος. ἢ τοῖς ποσὶ ταχεῖα. Ποδήρης στολὴ, τοῦ ἱματίου κεκροσσωμένου. καὶ ποδήρεις [illegible] ἢ τοῖς ποσὶν ἐρεισομένη ταῖς κώπαις. ἢ πολυήρεις. ἢ μέχρι τῶν ποδῶν ἱμάτια. Πόδια, ἐνειλήμματα ποδῶν ἤγουν φασκίας. Ποδιάζειν, τὸ ἀλλὰ τὸ ἄλλο ἀναστρέφειν, καὶ ἀποστρέφειν. Πόδικα, πρόρινον. Ποδίκρα, ὄρχησις πρὸς πόδα γινομένη λάκωσι. Ποδίζω, ποιητικὸν, παρὰ τὸ ποὺς ποδὸς, ποδίζω. καὶ πεποδισμένου, ποδίζω ὡς τὸ [illegible] καὶ ὁμαλίζω. Ποδοκάκκη, ξύλον εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν. ὃ παρὰ ῥωμαίοις [illegible] καλεῖται. ἐν εἱρκτῇ τε, καὶ ποδοκάκκῃ στρεβλούμενοι. καὶ ταλαιπωρούμενοι. ἐμοὶ λέγεται καὶ ποδοστράβη. αἱ ἐν ποδοστράβαις περὶ τοῖς βόθροις ἐνεργόμεναι ἐκλέγοντο. καὶ ποδοκάκκη ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμὸς τῶν ποδῶν. ἢ διὰ τὸ τοὺς πόδας κακοῦν. ἔστι δὲ εἶδος παγίδος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὰ θηρία. καὶ ξύλον, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμοῦνται. ποδοκατοχή τις οὖσα, ἐν ᾗ οἱ πόδες κατέχονται. Ποδοψόφει, [illegible]. παρὰ τὸ ποὺς καὶ τὸ ψοφεῖν. οἷον ἢ τοῖς ποσὶν ἐψόφησε. Ποδὸς τεταγὼν, τὸ ποδὸς ῥίψε τὸν ἥφαιστον, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο ὑπὸ τοῦ διός. οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, ἢ ὅτι πολλάκις αἱ ἄνω ἐκπυρωθεῖσαι ἀναθυμιάσεις, ἐν τοῖς μετεώροις κάτω ῥιπτοῦνται. ὡς καὶ οἱ κεραυνοί, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. καὶ οὐκ ἔστιν ἀλλὰ πολὺ παραμένει τοῖς ἄνω τόποις τοιοῦτον ἥφαιστον, ἀλλὰ ὑπάλληλος ἀφανιζόμενος λύεται καὶ σκεδάζεται, ἢ κάτω βάλλεται. Ποδὸς παρίεν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πλεόντων ἐχρήσατο. ἐπειδὰν γὰρ πλεῖον ἄνεμος ἐμπνέῃ τοῖς πλέουσι, συστέλλουσι καὶ παραφοροῦσι τοῦ ἱστίου τὰ πολλά. ἢ τὸ μὲν ἓν μέρος τοῦ ἱστίου, τὸ δὲ ἕτερον ἀναστέλλεται. οἷον ἐὰν μὴ χρεία. ἢ καὶ ὁ κοπρός

[illegible]

Πλοῦτος, κτῆσις, κτήματα, ἢ χρήματα· [illegible]

[illegible]

Πλωτῆρες, ναῦται. Πλωτόν, πλεόμενον.

ΤΟ Π, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν·

Πνεῦμα, τὸ θεῖον· ὁ ἄγγελος· ἡ ψυχή· ὁ ἄνεμος· ὁ νοῦς· [illegible]

[illegible]

Ταΰγετη, Κελαινώ, Μερόπη, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ἀλκυόνη. Ἄτλας, ἐκ τῆς γηγενοῦς μεγάλης Πληιόνης τῆς Ὠκεανοῦ, ἔσχε θυγατέρας ἑπτά, αἳ τὴν παρθενίαν ἀγαπῶσαι, συνεκυνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι. θεασάμενος δὲ Ὠρίων, ἠράσθη καὶ ἐδίωκεν αὐτάς, μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ ἤδη καταληφθεῖσαι γιγνόμεναι, θεοὺς ηὔξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν. Ζεὺς δὲ ἐλεήσας αὐτάς, πελειάδας ἐποίησε, καὶ δι' αὐτῶν ἄστρα κατηστέρισεν. ὀνομάσθησαν δὲ Πλειάδες, ἀπὸ Πληιόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν. φασὶ δὲ ὡς Ἠλέκτρα οὐ βουλομένη τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι τὸ κτίσμα τῶν ἀπογόνων, καταλιποῦσα τὸν τόπον ὅθεν κατηστερίσθη. διὸ οὔσας πρότερον ἑπτά, φαίνεσθαι ἕξ. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς. Πλῆκται, πλήκται. εἰσὶ δὲ πλῆκται ἀγαθοὶ καὶ παρὰ βακχαίας. Πλήκτης, μάχιμος, ὑβριστής. Πληκτίζεσθαι, διαπληκτίζεσθαι, στασιάζειν. Πληκτιζομένους, μαχομένους. Πληκτικώτερον, ὑβριστικώτερον. Πλῆκτρον, ἀμυντήριον ὅπλον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνα πλῆκτρα. πλῆκτρα δέ εἰσιν, ἔμβολα χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων. καὶ πλῆκτρον, τὸ τῆς κιθάρας ἐν ᾧ τὰς χορδὰς ὁ κιθαρίζων κινεῖ. ἢ τὸ προσπελάζον ἢ τὸ πλῆσσον. καὶ τὸ μέρος καθὸ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ προσπελάζει, καὶ διὰ τὸ πεπλῆχθαι τὸν μηρόν. Πλῆμα, πλήρωμα. Πλημαθεῖσαι, πλησθεῖσαι. Πλημαῖον, παλαιόν. Πλήμη, ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης ἢ πλημμυρίς, ἡ ταραχή. Πλημμελεῖν καὶ ἐξυβρίζειν ἐρεῖς. λαμβάνει δὲ τὸ ἐξυβρίζειν καὶ ἐπὶ πλημμυροῦντος ποταμοῦ, ἢ τὰ γειτνιῶντα ἐπικλύζοντος. καὶ πλημμελεῖν, τὸ ἁμαρτάνειν. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, τὸ ἐξυβρίζειν. Πλημμέλεια, ἀπὸ τοῦ πλημμελές. τὸ δὲ πλημμελές, παρὰ τὸ πάλιν, ὃ σημαίνει τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, γίνεται παλιμμελές, καὶ συγκοπῇ, πλημμελές. σημαίνει δέ, τὸ ἐκ δευτέρου τὰ αὐτὰ φροντίζειν τοῦ λέγειν, ἢ ἐπαναλαμβάνειν. Πλημμελές, ἁμαρτητικόν. ἢ τὸ ῥᾴθυμον καὶ ἀπαίδευτον. Πλημμυρεῖ, καὶ πλημμύρει βαρυτόνως γράφεται. ἀφ' οὗ τὸ ἐπλήμμυρεν, ἐπὶ ὕδατος καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ὕδωρ χεομένων. ἀπὸ τούτου λέγεται καὶ πλημμυρίς, καὶ πλημμυρία. οἷον συστολὴ καὶ ἀνάστασις. λέγεται καὶ πλήμμυρις. ἀλλὰ ἄμεινον πλημμυρίς. τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων θηλυκὰ ὀνόματα εἰς ις, ὀξύνεται. οἷον βασιλεύω, βασιλίς. πλημμύρω, πλημμυρίς. καὶ πλημμύρα ἡ ἀνάχυσις τοῦ ὕδατος εἰς τὴν γῆν. αἱ πάντα ἢ μακρὸν ἔχουσι τὸ υ. ἄμπωτις δέ, τὸ ἐναντίον τῇ πλημμύρᾳ. ἤγουν ἡ συστολή, καὶ οἷον ἀνάστασις. Πλῆμναι εἰσίν, αἱ τῶν τροχῶν χοινικίδες, ἢ σύριγγες, ὅ ἐστιν ὀπαί, ἃς τινὲς καὶ χνόας φασίν, ὡς δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς. ἤγουν τὰ μέσα τῶν εἰρημένων συριγγίων, εἰς ἃς ἐντίθενται τὰ τοῦ ἄξονος ἄκρα. πλῆμναι καλούμεναι, διὰ τὸ πλήθεσθαι ἢ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. ἰστέον δὲ ὅτι πλεονασμὸν τοῦ ν ἔχει ἡ Ὁμηρικὴ πλήμνη. ὡς δῆλον ἐκ τῆς πλήμης τῆς ἐν ὕδασιν. ὃ τοίνυν καὶ περὶ τὸν Ὠκεανὸν μάλιστα ἱστορεῖται γίνεσθαι. ἧς πλήμης παράγωγον, ἡ πλημμύρα. ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῆς παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ πλημοχόης, ἥτις παρὰ χέειν πλοῦν ἢ πλήμην. σκεῦος δέ φησιν ἡ πλημοχόη κεραμεοῦν βεμβικῶδες, ἑδραῖον ἡσυχῇ. ἀπὸ τοῦ πίνειν πλῆθος, οὐ τὸ πλήμη. ἢ ἐξ ἄλλου πλήμνη. οὕτω καὶ τόρνη ἡ μυσάχνη ἡ αὐτή. Σημειωσαι δὲ ὡς ἡ πλήμνη, καὶ τόρμη λέγεται, καθὰ δηλοῖ ὁ γράψας τόρμη ἡ πλήμνη ἐν ᾗ ὁ ἄξων ἐνήρμοσται. ἢ ὁ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ δρόμος, ἢ ἡ καμπή, καὶ ὁ νύσσα. Παυσανίας δὲ ἐκ τῆς τόρμης, ἢ ἐκτρέπεσθαι λέγει τὸ τοῦ καθ' ἕκαστον δρόμου ἐκβαίνειν. Πλήμνη, ἡ τοῦ τροχοῦ τρύπη ἡ πληρουμένη ὑπὸ τῶν ἀξονίων. ἢ πλῆμναι, αὐτὰ τὰ ἀκραξόνια. Πλήμνη καὶ πλήσμη, διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ. ἡ δὲ πλήσμη, τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. διό τινα παρὰ Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον. ἀλλ' ὡς δὲ ἐν πλήσμασι διιπετέος ποταμοῖο. οὐχ ὥς τινες ἐν πλήμναισι. Πλῆμνος, ἀφρός. πλῆμναι δέ, αἱ περιέχουσαι τὸν ἄξονα χοινικίδες. Πλημοχόη, τῇ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ τῶν μυστηρίων, κοτυλίσκους πληροῦσιν, οὓς καλοῦσι πλημοχόας. Πλήν, ἐκτὸς ἢ ὁμαλῶς. Πλήν, τρία σημαίνει. πλὴν ἀντὶ τοῦ χωρίς, δοτικῇ. πλὴν ἀντὶ τοῦ ἀμήν, εὐθέως, καὶ αἰτιατικῇ. πλὴν ἀντὶ τοῦ ὅμως ἀσύντακτον. Πληνοδία παρασόμοιτι ..., τῷ παραπλανᾶσθαι τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ. φυτίσιν, ἀδίκως. πληνόδιος, ἀθέσμου. Πλῆντο, προσεπέλασαν ἀπὸ τοῦ πέλω, πλῶ. καὶ σημαίνει τὸ ἐπληροῦντο. ὡς τό, πλῆντο δ' ἄρα αὔλουσαί τε καὶ ἕρκεα αὐδρῶν. Πληξάρα, περιλάθιον. Πλήξας, τύψας, θαυμάσας. Πλήξιππος ὑπὸ Ὁμήρου κέκληται, ὃς εἰς τὴν ἡνιοχείαν αὐτὸν γύσας. πλήξιππος καὶ ἱππόδαμος, ταυτόν. δηλοῦσι δὲ τὸ ἱππικὸν καὶ πολεμικόν. Πλῆρες, ἰσοχειλές. μεστόν. ἐπίμεστον. ἔμπλεον. ὑπόπλεον. ὑποχειλές. τὸ δὲ μικρὸν ἐνδεέστερον, ἀπλήρωτον ἐπιχειλές. βίαιον γὰρ τὸ ἐνδεές. ἴσως δὲ τὸ ἐνδεές, καὶ ἐλλιπές. τὸ δὲ εἰς ἥμισυ πλεῖον, ἡμιπλήρωτον, ἡμιδεές. ἡμίμεστον. ἡμίκενον. Πλήρης, παρὰ τὸ πλῶ. πλυήρης καὶ κατὰ συγκοπήν, πλήρης. Πληροῦται, ἀντὶ τοῦ γεμίζεται. καὶ πληροῦται, ἀντὶ τελειοῦται. ὡς ὁ θεολόγος. ἀλλά μοι τὸ ἐκεῖνο πληροῦσθαι δοκεῖ καθαρῶς. τὸ ῥῆμα πληρόω. ἀπὸ τοῦ πλήρης. Πλῆξαι, πατάξαι. Πληροφόρησον, πλήρωσον. ὡς ὁ ἀπόστολος. τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Πλήρωμα, ναῦς τραγική, καὶ πλήρωμα πλῆθος. ἀνταπλήρωμα. Πληρώματα, ὁ τῶν νεῶν φόρτος. πλήρωμα δὲ καὶ οἱ ἐπιβάται. Πληρωτής, δημοσιώνης καὶ ἀρχιγόργιος. πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον, τοῖς εἰληχόσιν, ἢ ἐντιμηθέντας. εἶεν δ' ἂν οὗτοι, οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι. Πληρώσας, πλήσας. Πλησιάζει θυμόν, ἴσον ἐστὶ τῷ κορεσθείς. Πλησιάζω, πλησιάζω. ἐστὶ δ' αἰτιατικῇ. μεταβατικῶς. πλησιεκτῶ, πλημμελῶ. πλουτῶ, ἀμεταβάτως. Πλησιάζω, ἐγγίζω, προσπελάζω. ἐγχρίμπτομαι, παραβαίνω, τέτηκα. Πλησίαι, ἀπὸ τοῦ πλήσιος ἀρσενικοῦ ὀνόματος, ἐξ οὗ καὶ τὸ πλησίον ἐπίρρημα. ὁμοίως τῷ ἐναντίος, ἐναντίον. χρῆσις τοῦ πλησία καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐν τῷ πλησία τῷ νυμφίῳ. Πλησιέστερον, ἐγγύτερον καὶ πλησίον. παρὰ τὸ πέλω παράγωγον πελάζω. ῥηματικὸν ὄνομα, πλατὴς ἢ πλατής. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ. καὶ κατὰ παραγωγὴν πλήσιος. ὡς ἄμβροτος ἀμβρόσιος. Πλησίον ἐνίοτε χρονικὸν ἐστιν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας υ. πλησίον ἐβρόντησεν, ἤγουν αὐτίκα. οὕτω καὶ ἡ γυνὴ ἐλάλησε πλησίον, ἤγουν εὐθύς. πλησίον ἐπίρρημα δοτικῇ συντάσσεται. πλησιάζω δὲ δοτικῇ. πλησίον ἐγγύς. Πλήσιος. τὰ παρὰ μέλλοντα γινόμενα, προπαροξύνονται. τὸ ἀνεψιός, καὶ δεξιός ὀξύνονται. τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλήτης πλήτιος, ὡς ἄμβροτος ἀμβρόσιος. τροπῇ

παραλαμβάνεσθαι· παρὰ τὸ σύνηθες· οἷον ὃ καὶ τέξον ἀπόλλων αὐτὸς ἰδὼν ἐν· ὁ γὰρ καί σύνδεσμος, πλεονάζει. ἡ ἀρχαί
αὖ νυνὶ ἐρίω, νῦν αὖ τι προστάσσει· πλεονάζει ἡ πρὸ πρόθεσις. Ἄλλως. Πλεονασμός ἐστιν ὅταν λόγου μόριον προστεθῇ
περιττόν, κόσμου χάριν ἢ ἐμφάσεως· οὗ ἀφαιρεθέντος, ἡ διάνοια οὐδὲν βλάπτεται. Πλεονασμός στοιχείου, οἷον στάχυς,
ἄσταχυς· πνοιή, πινοιή· φύτη, φυτή. Πλεονασμός συλλαβῆς· οἷον λαιγόν, προλαιγόν· ἔτυμος, ἐτήτυμος· ἔφα, ἐφάσθα.
Πλεονασμός ἐπὶ λέξεως, οἷον βοῦν ἐπὶ βουκόλος αὐτός· χρυσοῦ δὲ στήσας ὀδύνας ἐς δέκα πάντα τάλαντα· ὃ μάλα δ' ἰδ'
ἔθηκε μυθοισίου ἄλκιμος υἱός· ἔνθα μὲν τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζει· ποιοῦσι δὲ καὶ τὸ ὀφθαλμοῖσιν ἰδόμενος·
τὸ γὰρ μάλα, καὶ ὀφθαλμοῖσι, πλεονάζει κατὰ συνήθειαν ἀττικήν. Πλεονέκτης ἐστὶν, ὁ τὸ κτᾶσθαι τὴν χρείαν ὑπερ-
βαίνων ἐν τῷ ἀμετρήτῳ τρόπῳ, ἀδικῶν τοὺς ἐνδεεῖς. Πλεονεκτεῖ· σύνταξις, ἀεὶ μετὰ γενικῆς πρὸς τὸ πρόσωπον· πρὸς
δὲ τὸ πρᾶγμα δοτικῇ· ὡσαύτως καὶ τὸ μειονεκτῶ· μειονεκτεῖ τῶν ἄλλων τοῖς τρόποις· πλεονεκτεῖ δὲ τοῖς λόγοις, ὅτι πλέ-
ον ἔχει τῶν ἄλλων ἐν τοῖς λόγοις, καὶ τοῖς τρόποις. Πλεονεξία, ἐναντίον τῇ μειονεξίᾳ. Πλεονεξία, ἡ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας
τοῦ πλείονος βλάβη, παρὰ τῷ ἀποστόλῳ· παρὰ δὲ διονυσίῳ τῷ ἁλικαρνασεῖ, πλεονεξία ἡ νίκη· πλεονεξία πρὸς τοῖς
ἑτέροις, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιούντων πλέον ἔχειν καὶ τὸ πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν βελτίονος ἕνε-
κεν ἀλλήλων ὑπερέχειν· ὅταν τῷ ἀγαθῷ πλέον ἔχῃ τις ἑτέρου· σοφοκλῆς ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη· τέχνης ὑπερφέ-
ρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ, ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται. Πλέγμα, πλέγμα σκολοφόρον στρατιωτικόν· ἐστι δὲ καὶ
ζῷον, ὃ καλεῖται ὑπό τινων χοιρογρύλλιος. Πλάμονα, ἀντὶ τοῦ πνεύμονα, λέγουσιν ἀττικοί. Πλαμονία, νόσος ἡ ἰα-
τική. Πλαῦμος, φθόη· ἢ πλαυμώδες πάθος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πλαῦμαι, πλαυμώδεις· παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Πλεῦνος, ἀντὶ τοῦ πλείονος. Πλαθραί, οἷον αἱ πλήρεις οὖσαι καὶ ἀμύχητοι· ἢ πλευραί τινες οὖσαι, αἱ φυλάττουσαι
τὰ ἐντὸς ἐγκείμενα· ἢ πολύαθραί τινες οὖσαι, ὡς πλατεῖαι· καὶ πλαθρὸν παρὰ τὸ πέλαν ἀθρῶ, ἤγουν πλατύ· καὶ πλαθρὰ,
παρὰ τὸ πολὺς καὶ τὸ ἄθρος πολύαθρά τινα ὄντα· τουτέστι πλατεῖα. Πλαθρίτης, νόσος ἡ ἐν τῷ πλαθρῷ. Πλαθρόθεν,
ἀπὸ τῆς πλαθρᾶς. Πλαθρὸν, ἀκρωτήριον· γέγονε φασὶ κουρήτων· περὶ ὃ ἦν καὶ κούριον ὄρος· ὅθεν οἱ κουρῆτες ὄνομα ἐθέντο·
ἐκεῖθι πλαθρωνίας ὄντες· ὁ πολίτης αὐτοῖς οὐ μόνον πλαθρώνιος, ἀλλὰ καὶ πλαθρωνιεύς. Πλαθρωνίας ἐλαίας, πλαθρὸν
γὰρ πόλις πελοποννήσου· καὶ θεραπνα ὁμοίως· ὅθεν ὀρφεὺς ἐν τριφιόδωρος, θεραπναίαν καλοῦσι τὴν ἑλένην· λυκόφρων
δὲ πλαθρωνίαν· ὁ δὲ ὅμηρος, ἀργείαν. Πλεφίλερ, ἡ πεφρυγμένη σησαμίς· καὶ πλεφὶς, σησαμίς. Πλέω, ἀντὶ πλέω·
νεωστὶ ἅλλομαι. Πλέω, τὸ μεθιστῶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ νέω, τὸ κολυμβῶ. Πλέων, ἐν κατὰ πλεῖον, δοκιμώτερον
ἢ πλῆρες. Πλέω νύξ, τῶν δύο μοιρῶν πλεονμένος καὶ νυκτὸς, αἱ δύο μοῖραι ὁ τρόπος αἰσχροφῶς. Πλέως, ἀττικῶς
κατὰ ἔκτασιν· καὶ τὸ πλέον ὁμοίως· ὅθεν ὁ ἔμπλεως, καὶ τὸ ἔμπλεων ὃ ἡ αὐτὴ ἡ κρίσις ἐπὶ πλεῖον λέγεται κατόπτρον,
ὡς τὸ σῶμα ἐπὶ πλεῖον βιότου. Πλήγασον, βακτηρία. Πληγάς, δρέπανον. Πληγεῖν, παλαιόν. Πλευρῶν ἐπὶ κεραυ-
νὸς, ἔνθεν ἐπὶ ἥρας καὶ ἀθηνᾶς ἀττικῶς, δίκην ἀρσενικοῦ· ἡ οὐδέ τί που ἔσχατα πεσὼν καὶ ἡσίοδος δὲ οὕτω φησί· πολύτροπ-
ος αἰθέρος, αἰδὼ καὶ νέμεσις· καὶ ἀριστείδης ταῦτα ἔχοντι γράμματα ἤγουν ἔχουσαι· καὶ ἠλέκτρα παρὰ σοφοκλεῖ
ἐφ' ἑαυτῇ τινὰ τῇ ἀδελφῇ λέγει· ἰσθαι τὸ δὲ τῷ κασιγνήτῳ, ἤγουν ταύτας τὰς ἀδελφάς· τούτω χρὴ τιμᾶν ὦ ψυχῆς ἀφει-
δήσαντε· ὅ ἐστιν αὗται αἱ ψυχῆς ἀφειδήσασαι· καὶ οὐ ταῦτα μόνον καὶ νομάδιν ἀττικοί, ἀλλὰ καὶ τὰς νίκας ἀρσενι-
κὰς, αἰτίας τῇ προφορᾷ ἐκλελυμένῃ ἡ κλυτὸς, καὶ ἡ θηναῖος, καὶ ἡ ἀδελφός· καὶ ἄρρενα δὲ ἄρθρα τοῖς θήλεσι προ-
σαρμόζουσι· τὼ γυναῖκε, τὼ χεῖρε λέγοντες. Πλευρεῖς, οἱ μὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρός· μητρὸς ἀδελφοί. Πλεῖα,
ὀξὺ πλέγμα. Πλευρὴ φλεγμαίνουσα, ἢ μή που συνουλωθεῖσα. Πλεῦγμα, ἡ πηγή· πῆγμα δὲ τὸ βάδισμα, ἰσθμός.
Πλήθει, πελάζει· ἢ ὑπερέχει ἀριθμῷ. Πλήθει προσθεὶς βαλόντι, τῷ πλήθει τῶν θεωρῶν συναγερθέντι· ὅ ἐστι, βοη-
θηθέντι· ἢ τῷ πλήθει τῶν θεατῶν κωλυθέντι· ἢ τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐμποδισθέντι· ἢ τῷ πλήθει τῶν ἡνιόχων· δέ-
δυνται γὰρ ἦσαν οἱ ἡνιοχοῦντες. Πλήθειν, ταὐτόν ἐστι τῷ πλημμυρεῖν· ἐκ γὰρ τοῦ πλήθω ῥήματος, ἔτι παρὰ τῷ γεω-
γράφῳ πλήμη γίνεται, ἡ ἐξ αὐτῆς πλημμύρα. Πλῆθος, ἀθροισμὸς ὄχλος. Πλῆθος παρὰ θουκυδίδῃ, καὶ ἐπὶ ὀλίγων
λέγεται. Πλήθουσα ἀγορὰ, ἀντὶ τῆς πεπληρωμένης· ὡς ἐν τῷ, πληθούσης ἀγορᾶς, ἐν μέσῳ στὰς εἶπε· ὥρα τρίτη ἐκφοβο-
λίζοντο περὶ πλήθουσαν ἀγοράν· λέγεται καὶ πληθυούσης ἀγορᾶς. Πλήθουσα, πλεονάζουσα· πλήρης. Πλήθουσι δ' οὔ-
θατα γάλακτος παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένα εἰσίν· ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. Πλήθουσι ποταμοί, σα-
φῶς ἑρμηνεύει πλήθοντας ποταμοὺς ὁ ποιητής, τοὺς ἐξ ὄμβρου πληρουμένους λέγεσθαι· ὁ διὶ ὄμβρος τὸ τοῦ διὸς ὕδωρ· τοὺς
μὲν χειμάρρους αὐτόχθημα φυτά· ὅθεν καὶ διιπετέας ἐκεῖνα κυρίως λέγονται· τοὺς δὲ ἀεινάοις ἀρκεῖν οἷς ὄντας, οὐ μό-
νον ἐπιχειλεῖς ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ὑπερχειλεῖς, ὅ ἐστι πλήθοντας. Πλῆθρον, κλῆθρον· ἢ εἶδος μέτρου. Πληθύω, ἐκ τοῦ πλη-
θύς· τοῦτο παρὰ τὸ πληθύω· τοῦτο παρὰ τὸ πλήθω· καὶ πλῆθος· τοῦτο ἀπὸ τοῦ πλῶ πλήθω. Πληθυντικὰ ἑνικῶς ἐκφέρειν,
ἀττικόν ἐστιν· οἷον τὸν λακεδαίμονα· τὸν παίονα, ἀντὶ τοῦ τοὺς λακεδαιμονίους· καὶ τοὺς παίονας. Πληθύουσιν, αὐξά-
νουσι· πλεονάζουσι. Πληθὺς, ὄχλος· δῆμος. Πληθὺς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἀπονέεσθαι, ἐν τούτῳ ὁ ποιητὴς ἐνηλλάξεν τὸν
ἀριθμόν· πληθὺς γὰρ ἑνικόν, ἐπήγαγε τὸ πληθυντικὸν δηλονότι, πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀναφέρων· ἐπειδὴ γὰρ ἡ πλη-
θύς, τὴν μὲν προσηγορίαν ἑνικόν ἐστι· πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῷ περιείληφεν· ἐκ τοῦ ἐναντίου δ' ἐστὶ τὸ ὄνομα, ἐπειδὰν προ-
τιθέντες τοῦ πληθυντικοῦ, τὸ ἑνικὸν ἐπισυνάψῃ· ὡς ἐν τούτῳ, αἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, πρόσω πᾶς πέπταται· τὸ γὰρ
πᾶς τῷ λόγῳ ἑνικόν ἐστι· τέτακται δὲ ἐπὶ πλήθους ἰσοδυνάμενον τῷ πάντες· τὸ δ' αὐτὸ τοῦ σχήματος ἰδέας ἐστὶ κἀ-
κεῖνο· αἱ δὲ πύλαι πολλοὶ, εὐκτίμενον πολίεθρον ἴσον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον, τοσοῦται γὰρ αἱ πύλαι. Πλη-
ρα, ἡ πλησμονή· καὶ πληθυρεῖται ὁ νεῖλος, ἤγουν πληθύνεται. Πληθώρα, τὸ πάθος· ἡ πλησμονή· καὶ πληθωρικαὶ,
αἱ πλησμονικαί. Πλειάδες· ἑπτὰ ἀστέρες εἰσὶ κείμεναι ἐπὶ τὴν πλάτην τοῦ ταύρου· ὁ γὰρ ταῦρος, ὅλος
οὐκ ἀστεροῦται· ἀλλ' ἕως τῆς ἰξύος· αὗται δὲ εἰσὶν ἄτλαντος καὶ πληιόνης θυγατέρες· ὧν τὰ ὀνόματα, μαῖα,

[illegible] Πίσαῖος, [illegible] Πίσυρα, [illegible] Πίσυρες, [illegible] Πιτθεύς, [illegible] Πιτανάτης [illegible] Πίτημα, [illegible] Πιτυάς, [illegible] Πίττα, [illegible] Πιτνῶ, [illegible] Πίττα, [illegible] Πιττάκειον, [illegible] Πιττάλακος, [illegible] Πιτυοῦ [illegible] Πιτύα [illegible] Πίτυλος, [illegible] Πιτυλίζω [illegible] Πιτύρα [illegible] Πίτυς, [illegible] Πιφαύσκω [illegible] Πιφάσκεσθαι, [illegible] Πιφαύσκω [illegible] Πίφιξ, [illegible] Πίχειον, [illegible] Πίων, [illegible]

ΤΟ Π, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ·

Πλαγιάς, [illegible] Πλαγγόνιον, [illegible] Πλαγγόνες, [illegible] Πλαγγών, [illegible] Πλαγία, [illegible] Πλαγιάσαι, [illegible] Πλαγίως, [illegible] Πλάζειν, [illegible] Πλάζω, [illegible] Πλάσθη [illegible] Πλάζω, [illegible] Πλάζω [illegible]

ἀπὸ δένδρου. Πινύσκω, πινυτὸν ποιῶ, σωφρονῶ. Πινυτὴ φρένας ἵκει παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ φρόνησις. καὶ ὅρα ὡς λέγεται πινυτὴ
πινυτὴ ἐπὶ λόγου, τουτέστι μετέχουσα φρονήσεως· τὸ δὲ πινυτή, αὕτη ἡ φρόνησις. Πινυτὸς, ὁ φρόνιμος. καὶ πινυτό-
φρονος, ἐμμελοῖς. οὔνεκεν τῆς εἵνεκεν ἀμαθίης, πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς ἔστησε μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων. Πίνω
τοῦ ὕδατος, ἢ ἀφύομαι, ὅταν ἀπὸ τοῦ μέρους πίνω· ὅταν δὲ ὅλον πίνῃ τις τὸ ὕδωρ, συντάσσεται αἰτιατικῇ· πίνει τις, ὅταν
ἔτι πίνῃ. ἐκπίνει δὲ, ὅταν ἐκ παρὰ τὸ ἔκπωμα· ὡς τὸ ἐξέπιε τὴν κύλικα. πίνω πέπωκα ἔπιον. Πινὸ, τὸ ῥύπος. Πίνω
ὄντως, [illegible] γὰρ πίνειν αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἴσως δὲ καὶ οὐδὲ ἔμελλε τὸ ὅλον ἐκπιεῖν αὐτὸν, ἀλλά τι
μέρος αὐτοῦ ὡς εἰώθασι ποιεῖν οἱ προπίνοντες. Πίομαι, καὶ πιόμενος, ἐν τῷ θ' ἢ πιοῦμαι καὶ πιούμενος, ἐν τῷ ἐλλείπει
Πιόμενα, πιαζόμενα. Πίονα, ἔργα τὰ γεωργικὰ κατ' ἐξοχὴν, τὰ ἡμᾶς πιαίνοντα. Πίονα πεν λέγει ὅμηρος,
τὰ πιαινόμενα λιπαρᾶς θύμασι. Πίονα χῶρον λέγει ἡσίοδος, λιπαρὰν γῆν· εὐδαίμονα, καὶ εὔτραφον. Πίονι, πια-
τάτου ἀγανοῦ τίς. Πίονι δημῷ, τουτέστι λίπει· ὥσπερ ὅμοιον ἔχει τοῦ τῷ κατὰ τὰ [illegible] ἐκάλυψε. δημῷ δὲ ἀρνῶν, ἢ
ἐρίφων. τοιαῦτα γὰρ νύμφαις ἔθυον τρανὰς θαλεροὺς, [illegible] παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ'. ἔνθ' ὀδυσσεὺς ὑμῖν αὐτὰ μυρία
ἔκαε, καλύψας πίονι δημῷ. Πίον καὶ πῖαρ, τὸ λιπαρόν. Πίονος, λιπαροῦ ἀγρίου. εὐτραφοῖς. πλουσίου. μεγάλου.
Πίος, εὐσεβής. Πίοτερος, συγκοπεὶς ἐπαθεν, ἐκ τοῦ πιοτερου συλλαβῆς, τοῦ πίον. πίονος, πιονώτερος. καὶ πιότατος αὐ-
μος, θετικὸς, αὐξητικός. ὡς ἐν ἐπιγράμματι. Πιοῦμαι χωρὶς τοῦ υ λέγων, οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖς. πίομαι γὰρ ἐστὶ τὸ ἀρχαῖον.
καὶ πιόμενος ἄνευ τοῦ υ. δίων δὲ ὁ φιλόσοφος σὺν τῷ υ λέγων, ἁμαρτάνει. Πιπαλὶς, ἡ ὑπό τινων χαλκίς. ὑπὸ δὲ ἐνίων,
σαύρα. Πιπάλλων, ἀναδονῶν. πάλλων. Πίπον, τὸν ἀκριβῆ τρόπον. Πιππίζουσι, [illegible] μιμοῦσι τῶν νεοττῶν τε-
ρίττουσα λέξις. λέγεται δὲ καὶ τὸ τρίζειν πιππίζειν. Πιπράσαι, φυσῆσαι. ἀπολλώνιος. Πιπράσκω, ἐνεστώς. ἐπί-
πρασκον παρατατικός. πράσω μέλλων. πέπρακα παρακείμενος. πιπράσκομαι, ἐνεστώς. ἐπιπρασκόμην, παρατατι-
κός. πέπρασμαι, παρακείμενος. πέπρασαι. πέπραται. πεπρᾶσθαι. πεπράσομαι, μέλλων. καὶ πραθήσομαι. ἐπρά-
θην ἀόριστος. Πίπτω, πεσοῦμαι ἔπεσον πέπτωκα. πίπτω ἀμετάβατον καὶ πίπτω εἰς γῆν ἐκ [illegible] δὲ τῆς ἀρχῆς γε-
νικῇ. καὶ ἀναπίπτω τὸ ἀναπίπτειν ποιῶ. πίπτῳ, τὸ πίπτω. αἵρεται δὲς. αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοῦ μένων πίπτειν ἔγνω [illegible]
σω. ἐφοιβίθη. Πίπτουσι, φοιβοῦνται. Πισὸ, ὄρνεον θαλάσσιον εὔτρεπτος. Πιεσία, χώρα ἢ πόλις. ὡς ἐγγὺς ἢ τὸ
φυλλήιον ὄρος. Πιρίοντας, ἐλέφας. Πίσαι, ποτίσαι. Πισάκιον, [illegible]. Πισάκια, πιθάκια. Πίσεα λέγεται
ποιητικῶς, τοὺς ὑγροὺς τόπους καὶ δυναμένους πίσαι, τουτέστι ποτίσαι. οὐ ἡ χρῆσις παρὰ πινδάρῳ. οἱ δὲ παλαιοὶ ἑρμηνεύου-
σιν οὕτω. πίσεα, ἕλη. πεδία λειμῶνες, ποτίσματα. οἱ δὲ αὐτοὶ λέγουσιν, ὅτι καὶ ἄμπελον ἐν δήμοις πίσσαν φασὶν ἀντὶ τοῦ
ποτίσαι. ἐξ οὗ καὶ πίστρα ἡ ποτίστρα. καὶ πιστὸν τὸ πινόμενον. οὗ χρῆσις παρ' αἰσχύλῳ. οὐκ ἔστι φάρμακα τὰ μὲν χριστὰ,
τὰ δὲ πιστά. ἢ πίσεα, τοὺς συμφύτους ἑλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους σημαίνει ἢ πίσεα, τόπος δυνάμενος πίσσαι ἐστὶ
ποτίσαι. καὶ διὰ τοῦ ποιῆσαι, ἔμβολα [illegible]. ὡς γὰρ μύω μύσω μύσος εἰς ὃ μύομεν μὴ ἐμβλέποντες αἰσχυνόμενοι. ὅπερ ὅ
τὰ χείλη λυόμενοι, οὐ προσφυοῦντες, οὕτω πίω πίσω πίσος. τὸ δὲ πίω, χρῆσις παρὰ πινδάρῳ ἐξ αὐτοῦ καὶ πίσα πόλις καὶ
πίσα πηγή. ὡς ἂν εἴποι τις, ποτίστρα. καὶ πιστὰ παρ' αἰσχύλῳ φάρμακα, τὰ πινόμενα. Πισῶσαι, πληρῶσαι ἀρτί-
Πισμὸς, πιστὴρ. ποτίστρα. ληνός. Πίσον, εἶδος ὀσπρίου. Πίσορ, πίθος λάκκος. Πισὸς, παρὰ τὸ πίσσαι τὸ καθαρὸς,
πιστὸς καὶ πισός. Πίσσα, ὄνομα πόλεως καὶ ἡ ἀσφαλτος. ἡ μὲν ἀπὸ πίσου τινὸς ὄνομα ἐκλήθη. ἢ ὅτι κάθυγρος ἐστὶν ὁ τό-
πος καὶ πολὺ ὕδωρ ἔχουσα. πίσεα δὲ τὰ τοιαῦτα λέγουσιν οἱ παλαιοί. ὡς ὅμηρος, καὶ πίσεα ποιήεντα, ἀντὶ τοῦ τοὺς κα-
θύγρους τόπους. Πίσσα ὀνομάζεται, ἀπὸ τῆς πίσσης τῆς ἐν οἰνομάου θυγατρός. ἔνιοι δὲ ὑπὸ συγχέουσι τὴν πίσσαν, καὶ
ἦλιν οὐκ ὀρθῶς. διέστηκε γὰρ ἀπ' ἀλλήλων τὰ χωρία σταδίους πεντήκοντα. Πισσάται, οἱ τὴν λακκὸν ἔχοντες λέγονται.
Πισσοκοπίας, προσδόκος πισσοκοπήσειε, διὰ τὸ τὰ πρόβατα πίσση χρίεσθαι. Πίσται, πίστεια πόλις οὕτως εἶπεν. Πι-
στεύω τῷ δε, καὶ ἀπιστῶ ὁμοίως τῷ δε. πιστεύω τῷ θεῷ, καὶ εἰς τὸν θεόν. καὶ πιστεύω τινὶ, ὅταν ὡς ἀληθῆ λέγοντα αὐτὸν
δέχομαι, καὶ πιστεύω σοι τὸ δε, ἀντὶ τοῦ θαρρῶ σοι. ἀφ' οὗ τὸ θάρρος ἡ πίστις. πιστεύω καὶ πέποιθα, καὶ θαρρῶ καὶ θαρσῶ.
καὶ θάρρος. καὶ θάρσος. πεποίθησις δὲ οὐκ ἔστι, ἀλλὰ πίστις. καὶ πεποιθέναι. Πιστὴν γνώμην, βεβαίαν. Πιστὴρ, ληνός.
Πιστήριον, ποτιστήριον. πίσαι τὸ γὰρ ποτίσαι ἡ πίστρα, αἱ ποτίστραι. Πίστις ἐστὶν, ἀδιάκριτος καὶ βασανιστὸς συγκατάθεσις, ὡς
ἔλεγχος βλεπομένων. γνῶσις δὲ κατειλημμένη τινὸς ἀπερίεργος συγκατάθεσις, ὡς ὁρωμένων ἔλεγχος. πίστις ἐστὶν ἀπράγμων
συνάθεσις, ὁμολογία ψυχῆς εὐσεβοῦς, ἀπερίεργος λόγος εὐσεβείας κατὰ τῆς ἀσεβείας φερόμενος πεζῶν ἀπερίεργος τοῦ
πιστεύοντος δεῖ τὸ πιστευόμενον ἀποδέξεως ἀφεῖναι, ἢ ὁ τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν εἰς ὄνομα πατρὸς, καὶ υἱοῦ καὶ
ἁγίου πνεύματος εἰληφώς. Πίστις, ἀπὸ λογισμῶν, καὶ ἀπερίεργος συγκατάθεσις. ἢ ἐν διαθέσεως ὕπαρξις. πίστις δὲ
εἴρηται, κατὰ τὸ πείθεσθαι εἰς τι. διττὴ δὲ νοεῖται ἡ ὀρθὴ πίστις. ἔστι γὰρ πίστις ἐξ ἀκοῆς τοῦ κηρύγματος. καὶ ἔστι βε-
βαιοτέρα πίστις, ἡ τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν καὶ τὴν μὲν ἐξ ἀκουῆς, πάντες ἄνθρωποι ἔχειν δύνανται. τὴν δὲ δευτέραν,
οἱ δίκαιοι μόνοι. Πίστις ἐστὶν, πρόληψις ἑκούσιος. θεοσεβείας συγκατάθεσις, ἢ ὑπόληψις ἑκούσιος, ἢ ὑπόληψις ἀγνώμων
προκαταλήψεως. ἄλλοι δὲ ἀφανοῦς πράγματος ἐνοπτικὴν συγκατάθεσιν ἀποδεδώκασιν εἶναι τὴν πίστιν. ὥσπερ ἀμέλει τὴν
ἀπόδειξιν ἀγνοουμένου πράγματος, φανερὰν συγκατάθεσιν. Πιστὸς, ὁ εὐσεβής. Πιστὸς, ἀντὶ τοῦ ἀληθής. Πίστρα ση-
μαίνει τὴν ποτίστραν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ πίσαι μέλλοντα. Πιστωθῆτον παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ πίστιν λάβοι-
τε πιστώσαντες. Πιστώσαντο, ἔδωκαν πίστιν ἤ ποιήσαντο. ὅμηρος χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο. πιστώσεως
γὰρ δηλωτικὸν, τῶν δεξιῶν χειρῶν ἡ συμβολή. Πιστωσάμενος, πίστεις καὶ συνθήκας ποιησάμενος. τὸν δὲ ὁ εὐσέβιος διὰ
πλειόνων λόγων πιστωσάμενος, καὶ παρασκευάσας εὔνουν ἑαυτῷ. Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις. ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐξ αὐ-
τοῦ λαβόντες. ὅταν γὰρ λέγωμεν πιστῶ σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω. καὶ πιστοῦμαί σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ ὅρκον
σοι δίδωμι. Πιστώσασθαι, ἀντὶ τοῦ πιστὰ ποιῆσαι παρ' ὁμήρῳ. Πίσυρα, τέτταρα ἀχαιοί. Πισύγγιοι, σκυτεῖς. Πισάτης,

ὄνομα ἔθνους. Πικρόν, πικρόν· χαλδαῖοι. Πικράσι, πικρῶς. Πικρὸς καὶ μὲν ἀπὸ τῆς πεύκης παραγωγή, ἀποβολῇ τοῦ ε, ἢ τροπῇ τοῦ διχόντος εἰς δίχρονον α. δὲ, ἀπὸ τῆς πεύκης ἤτοι κοῦ παλαιοῦ ὀνόματος ὡς [illegible] ἵνα ἢ τὸ ξηρὸν καὶ ἐν συῒ [illegible] πικρόν. Πικρὸν κυρίως, τὸ γλυκὺ λέγεται· καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τοῦ ἄλγους τῆς ψυχῆς. ὁ γὰρ ἐπὶ γεύσεως, τὸ ἄλγεινὸν ἐπὶ ψυχῆς λέγεται. καὶ πικρὸν πῶς πρόξενον πικρίας· οὐχ ὡς πικρὸν αὐτὸ ὄν. Πικρὸν ὁ δὲ μὲν λέγει ὅμηρος καὶ φωκαῖος ὅλος [illegible] ἀττικῶς. καὶ μυρία ἄλλα [illegible] πολλαχοῦ. Πικρὸν ὀϊστὸν λέγει ὅμηρος, τὸ πικροποιόν ἐστι δὲ αὐτὸ καὶ ὀδύνας ἐπιθεῖναι· ὕδατι σημεῖον· ὀριστὸν ἀλλαχοῦ τὸ τοῦ [illegible] βέλος ἔχει πικρῶς. Πικρὸς, καὶ [illegible] ἄκρατος. Πιλάτης, ἀπὸ τοῦ πίλος ὃ σημαίνει τὸ ἔρεγμα, γίνεται πιλάτης, ἐν [illegible] ἀφαιρέσει τοῦ σ πιλάτης. Πιλεῖσθαι· πυκνοῦσθαι. Πίλημα, περιτρυχον, περιφερὲς σκέπασμα· ζώνη, καὶ μίτρα. Πιλέσασι, πυκνώσασι· τῶν ἀχθοφόρων ζώων διὰ τὰς πλέξεις [illegible] τὰ πρὸς [illegible] παραγωγῇ αὐθις, [illegible] τὸν δὲ φίλον [illegible] κοῦρος πίλον. Πιλίδιον, τοῦ παλαιοῦ περὶ τῶν ἀριστοφάνει, τὸ τοῦ καμηλαυκίου καλούμενον. Πιλισμός, [illegible]. Πιλεῖν [illegible] πιλάξασθαι [illegible]. Πίλνασθαι οὖν, ἔτι πελάζουσιν· ὁ γὰρ γίνεται ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ πελάζω καὶ ἐγγίζω· ὡς γὰρ ἔχω, ἴσχω, ὁ ῥέζω ὀρίγω, μίμνω, γίνω, πέτω πίπτω, καὶ [illegible] τὸ ἵζω, οὕτω καὶ πέλω πελῶ καὶ πίλνημι. ὅθεν παθητικὸν τὸ πίλναται, ὡς ἵσταται καὶ πίλναται, ὡς ἵσταται. Πιλνόν, φαιόν· κύπριοι. Πίλος, πιλητρίς· ὃ καὶ πίλημα λέγεται· φασὶ δὲ ἐπὶ τοὺς κεφαλαῖς θώρακας πιλητούς, οἱ τὰ κύτη ὑπάρχουσι [illegible], διὰ τὴν χρῆσιν [illegible] τῶν πιλημάτων. Πῖλος, οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν [illegible] οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ τοῖς ποσὶν [illegible] λέγουσι [illegible] ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ [illegible] ἐν συμποσίῳ, καὶ ἀρβυλίδας τοῖς πίλοις προστίθησιν, [illegible] εἰς πίλους τί, καὶ ἀρβυλίδας. Πῖλος, ὁ εἰς ὀξὺ [illegible]. σκιάδιον. Πῖλος, ὑπὸ τοῦ ἕνεκα εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς [illegible]. Πιλῶ, τὸ ὁμαλίζω, καὶ πιλωτός. Πιμελή, πάχος, [illegible] πιμελὴ δὲ, καὶ στέαρ διαφέρει· τῶν τὴν πιμελὴν ψυχομένων, ἃ πήγνυται διαλυόμενα· τὸ δὲ στέαρ, διαπήγνυσθαι, ὥς τι καὶ θρύπτεσθαι· ἡ μὲν [illegible] πιμελὴ ἀθρόα πρὸς· διὸ καὶ οἱ ζῶμοι τῶν πιμελώδων, [illegible] καθὰ τοῦ ὑὸς, καὶ ἄρκτου, καὶ τῶν ἄλλων. α δὲ τὸ στέαρ [illegible] πήγνυνται, ὡς βοὸς, αἰγὸς, προβάτου. Πιμπλαρεία, αἱ [illegible]. Πίμπλαμαι, πίμπλημι τὸ πληρῶ, ἐκ τοῦ πλημμῶ, ἢ [illegible] πληρουμένη. Πιμπλάνται, ὅμοιον τῷ [illegible]· [illegible] μὲν ἐκ τοῦ [illegible] ἐκ τοῦ πλημμῶ, ὡς πληρῶ, καὶ [illegible] καὶ διπλασιασμῷ πιμπρῶ, ὡς πιμπλῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ καὶ πίμπρημι καθὰ καὶ πίμπλημι. Πίμπλαται μένεος παρ' ὁμήρῳ, τὸ πολὺ [illegible] τοῦ θυμοῦ· οὐ γὰρ ἁπλῶς ἔχει μένος, ἀλλὰ πίμπλαται μένεος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑδροφόρων ἀγγείων. [illegible] πίμπλαται τὸ ὑγρόν. Πίμπρημι, πρῶ. ἐκ τοῦ πρῶ· καὶ ἐκ διπλασιασμοῦ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ [illegible] πίμπρημι τὸ καίω. Πιμπλεία, πόλις καὶ κρήνη, καὶ ὄρος μακεδονίας, [illegible]. Πίμπρημι, προστακτικόν, [illegible] τοῦ πίμπρα [illegible]. Πίμπρημι, ποιητικῶς· πιμπρῶ κοινῶς· ἐμπιπρῶ χωρὶς τοῦ μ διὰ τὸ κακόφωνον· ἐνεστὼς πίμπρησι· προστακτικὸς [illegible]· ἐμπρήσω μέλλων· [illegible] ἐνεπρησα, ἀόριστος· παθητικὸς ἐνεστώς, πίμπραμαι ἢ ἐμπίμπραμαι· ἀπὸ τοῦ πίμπρημι ἀχρήστου ἀφ' οὗ πίμπρασι [illegible]· ἐμπρησθήσομαι μέλλων· ἢ ἐμπρησθήσομαι, [illegible] ἀόριστος· ἐμπέπρησμαι, [illegible] καὶ ἐμπιπρῶ ὁμοίως κατὰ ταῦτα· ἔχει ἐμπιπρῶ ἐνεστὼς· [illegible] μέλλων· ἐνέπρησα, ἀόριστος· παθητικὸς ἐνεστώς, ἐμπίπραμαι ἐμπιπράμενος· [illegible] ἐμπρησθήσομαι, μέλλων [illegible] ἐνεπρήσθην, ἀόριστος· ἐμπέπρησμαι, [illegible]. Πιμπλειὰς, χωρίον κατὰ πιερίαν. α δὲ, ὄρος θρᾴκης· α δὲ, κρήνη καὶ κώμη τῆς πιερίας. Πίμπρασθαι, πίμπραται [illegible] [illegible] ὀφθαλμὸν τὰ μέλανα [illegible]. Πίμπραται, καίεται ἐμπυρίζεται. Πίνα, εἶδος ἰχθύος· καὶ ὀστρακώδους κογχύλιον. Πίνακες, ἐν τῇ τῆς ὀδυσσείας, τὰ ἐπὶ τραπέζης ξύλινα σκεύη· ἀλλαχοῦ δὲ, καὶ αἱ σανίδες οὕτω λέγονται. [illegible] πίνακας ὁ ποιητὴς ἐρεῖ· λέγει δὲ [illegible] ὁ κωμικὸς πινακίδιον [illegible] σανίδων ἴστιον δὲ ὅτι, ὅμηρος μὲν πίνακας οἶδε λέγειν καὶ κανᾶ. α δὲ ὕστερον, καὶ τρύβλια. ἔτι δὲ, καὶ ὀξύβαφα. Πίνακες, τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς ἐσθιόμεθα· καὶ αἱ διὰ σανίδων εἰκόνες· πινάκια, καὶ οἷς ἐνέγραφον, κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων ἐγκλήματα, καὶ ἐν οἷς τὰ δικαστήρια ἔγραφον· καὶ αἱ ἀρχαὶ ἃ καὶ ἐλάμβανον ὅλα χοίνικες δικάζειν· ἢ ἀρχὴν [illegible] πίνακας, τοὺς διαφόρους [illegible] τοῦ πίνακας [illegible], καὶ τῶν [illegible] ἐν αἷς καὶ ἄνου πίνακες λέγονται, καὶ μᾶλλον τοῦτο κυρίως· δοκεῖ γὰρ ἐκ τοῦ πίνειν [illegible] ὁ πίναξ. Πινακηδόν, πινακιδόν [illegible] ὡς τὸ πίνακας ἀπὸ πλάτους πίνακες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων. Πινακίδες, αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων. [illegible] σανίδων τῶν ἐκ νεὼς [illegible] ἐν τρικυμίᾳ. Πινάκιον, πυξίον. α δὲ ἀρχαῖοι [illegible] [illegible] τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον. Πινακίας, [illegible] ἀρχῆς διὰ κήρυκος [illegible] τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις, τὰ [illegible] [illegible] τὸ μέρος [illegible] προστίθεσθαι. ἀριστοφάνης ὅρνισι. Πινάκια· τὰ κατείμενα [illegible] κλῆρον [illegible] τῶν κληρονόμων· [illegible] δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ ὡς [illegible] δημοσθένης, ἐν τῷ περὶ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς ὅταν λέγει ὁ ῥήτωρ, μισθὸν τοῦ ἀθηναίου, μισθὸν πινάκιον· [illegible] πινάκιον λέγει, ἐν ᾧ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα, τὰ κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων. Πινακίδιον, δέλτος· πλάγιον χαρτάριον. Πινακοπώλης, ὁ ὀρνιθοπώλης· ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων, ἐπὶ πινάκων τιθέντες, ἐπώλουν ἢ πίναξ, εἶδος ὀρνέου. Πίναξ, σανὶς ἐζωγραφημένη. Πιναρά, [illegible] ῥυπαρά. Πιναρὸς, καὶ πινώδης, ὁ ῥυπαρός. παρὰ τὸ πίνος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον· τοῦτο, παρὰ τὸ σπίνος, ἀποβολῇ τοῦ σ· τοῦτο παρὰ τὸ σπίλος, τροπῇ τοῦ λ εἰς ν. Πίνια, τὰ κεράμια. Πινοτήρης, ὁ πινοφύλαξ λεγόμενος. πίννα δὲ εἶδος ὀστρέου. Πίνος, ὁ δὲ ἂν καὶ λέγοιν ἱκανὸς οὐ ῥᾳδίως [illegible] ἐχρήσαντο σοφισταί, ἀλλ' [illegible] τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος δαμάσκιός φησι. Πινύσσα, ξυνέσα. [illegible] ὡς τὸ θυμοβαρὲς ἄρα τὰ μόρσιμα ἴζοντα ἀπλόκαμος, πινύσσα διὰ [illegible] παλαιγενὴς οὐκ ἄρα τὰ [illegible]

φωνῇ. λάκωνες. Ῥῆξιν, [illegible] σημαίνει δὲ τὸν ὄρχιν, ἀπὸ τοῦ [illegible] δι' αὐτοῦ τίκτει. Ῥῆξιν [illegible], τὸ αἰδοῖον. Ῥήτινα, [illegible] λίθον δοκεῖ, ὡς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ῥῆξ, [illegible]. Ῥηρόν, [illegible] ῥέντα. Ῥηξός, [illegible] τὴν ὅρασιν [illegible] ὁ βεβλαμμένος [illegible] μέρος φασι. Ῥηρᾶς, βλάπτας. Ῥηρόω [illegible] βλαμμένος τὸ μέλος. Ῥήρωσις, λύφλωσις, βλάβη, λύπη. Ῥέσασθαι, μέμψασθαι. Ῥέασω, τὸ πεῖνῶ. Ῥήτινα, [illegible] [illegible] λάκωνες. [illegible] τὸ γάλα. [illegible] παροιμία [illegible] Ῥέχει [illegible] Ῥεχίον [illegible] Ῥεχίσκοις [illegible] Ῥέχις [illegible] Ῥεδι, φίλων συγγενεῖ.

ΤΟ Ρ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

[illegible] Ῥιαλέον, [illegible] Ῥιαλέας [illegible] Ῥιαλέν, [illegible] Ῥιαρ [illegible] Ῥίγαλος [illegible] Ῥιγεύω [illegible] Ῥίγος [illegible] Ῥίδακες [illegible] Ῥίδαξ [illegible] Ῥίδνος [illegible] Ῥίζα [illegible] Ῥιζόμενος [illegible] Ῥίζω [illegible] Ῥίζα [illegible] Ῥιπή [illegible] Ῥιπία [illegible] Ῥιπίς [illegible] Ῥίσκος [illegible] Ῥιπτάζω [illegible] Ῥῖπος [illegible] Ῥιπαρχία [illegible] Ῥιψοκίνδυνος [illegible] Ῥίς [illegible] Ῥινηλατέω [illegible] Ῥινός [illegible] Ῥινοκέρως [illegible] Ῥίζων [illegible] Ῥίπτω [illegible] Ῥικνός [illegible] Ῥικνοῦμαι [illegible]

Ῥεφυλιγμένα, τὰ ἐς τὴν χεῖρα λειπόμενα χίδρα σίτου ἢ κριθῆς. Ῥεφυλιγμένοι, ἐκ τοῦ πεφαλιγμένοι γίνονται, ἀπαλ[illegible] ὄντες τῇ, διὰ τὸ λειότερον τῆς φωνῆς. Ῥεφυλιγμένος, ἀντὶ τοῦ πεφαυγμένος· ἐκ τοῦ φεύγω. Ῥεφυλιγμένον ὄλεθρον, ἐχθρὸν· ἐν τῷ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον [illegible], οὐδ᾽ ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων. Ῥεφυγμένον ἄμμε [illegible], ἤγουν φυγόντας ἡμᾶς, ἐν πειράσι ἔχων [illegible], ἢ [illegible] ἐν ὀδυσσείᾳ, τὸ πεφυγμένον ἦεν ἀέθλων· ὥς τι διαφέρει ἡ σύνταξις τοῦ πεφυγμένος. Ῥεφυζότες, ἀπὸ τοῦ φύζα φυζῶ· φυζήσω· πεφύζηκα· πεφυζηκώς· καὶ συγκοπῇ, πεφυζώς, πεφυζότος· καὶ πεφυζότες· ἢ ἐκ τοῦ φύγω· καὶ ἰωνικῶς ἐτράπη τὸ γ εἰς ζ, καὶ γίνεται φύζω· ὁ μέσος πέφυγα· ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τροπῇ τοῦ γ εἰς ζ, πέφυζα· ἡ μετοχὴ πεφυζώς, ότος. Ῥεφυζότες, [illegible] λέξις ἀπειρημένη τῇ πεζολογίᾳ· δοκεῖ δὲ ἀπὸ ῥήματος συγκεκόφθαι τοῦ φυζῶ· φυζήσω· πεφύζηκα· πεφυζηκώς. Ῥέφυκα, τὸ ἐπιτέτευ[illegible] ἐκ τοῦ φύω· μέλλων φύσω· πέφυκα· πέφυκεν, ἀντὶ τοῦ φύσιν ἔχει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναβλαστάνει· [illegible] πεφύκασι ταῖς ὄχθαις φυτά· πέφυκεν ἐσθλός, ἤγουν ἀγαθὸς ὑπάρχει. Ῥεφύκαμεν, ἐσμέν, ὑπάρχομεν. Ῥεφυκώς, ἰσχυρὸς ἐκ τοῦ πέφυκα [illegible]· οὐ [illegible], [illegible] ἐν θεογονίᾳ, τὸ ἐπέφυκεν. Ῥεφυρμένος, μεμιγμένος. Ῥεφύρθαι, συγκεχύσθαι· ἐκ τοῦ φύρω. Ῥεφυρμένον, ἀντὶ τοῦ μεμιαμμένον· ἐκ τοῦ φύρω· καὶ πεφυρμένος, μεμολυσμένος. Ῥεφυσιγ[illegible] μένον, πεφυσιγμένον· φύσιγξ δέ, τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων. Ῥεφόρηται, πεφαίρηται· [illegible]. Ῥεφορημένα, [illegible]· φυράσαι γὰρ τὸ [illegible]. Ῥεφυσμένος, κεκαυμένος· ἀπὸ τοῦ φώζω. Ῥέχαμις, ἔλαφος· ἀμαρία. Ῥέψαι, ἐπῆσαι· ἐν [illegible]. Ῥέψις, ἡ [illegible].

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ῥῆ [illegible] ἐπίρρημα, [illegible] [illegible]. Ἄλλως. Ῥῆ διὰ τοῦ η γραφόμενον [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible] ἐπιρρήματος [illegible] [illegible] λαμβανόμενον· ὡς καὶ παρὰ σοφοκλεῖ. πᾶ πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαιν᾽ ἐγώ· ὁμοίως καὶ [illegible]· πᾶ δῆ, πᾶ στῶ, πᾶ κέλσω [illegible] λέγεται, ἡ τὸ ᾶ, ἢ τὸ οὐ· [illegible] λαμβάνεται· τὸ δὲ οὐ, [illegible] [illegible], καὶ τοῦ, ἢ ὅτι, καὶ ὅτου. Ῥῆ, [illegible] τὸ [illegible] μολοβρὸν ἄγης ὅμηρος. Ῥῆ, εἰς τίνα τόπον· [illegible] εἰς ποῖον τόπον. Ῥῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν· καὶ τὰ λοιπὰ παρ᾽ ὁμήρῳ· ἔστι δὲ ὁ λόγος βαρὺς ἅμα καὶ εἰρωνικός, ἵνα λέγῃ ὅτι ἐοίκασιν αἱ βουλαὶ ἡμῶν καὶ αἱ σπονδαί, καὶ τὰ τοιαῦτα συγκαταλυθῆναι, [illegible] [illegible]. Σημείωσαι, τὸ [illegible] σημείωσαι ἢ ὅτι τὸ [illegible] τὸ φθίατο [illegible], [illegible] ἔχει τὰ [illegible]· [illegible] [illegible] τρίτη πληθυντικὰ τῶν [illegible], [illegible] σχηματισμοῦ. ὁ τρόπος καὶ τὸ λελέχαται· ἢ τὸ [illegible] καὶ [illegible] καὶ παρ᾽ ἡσιόδῳ, τὸ [illegible] [illegible] καὶ τὰ καλὰ [illegible] ὄνομα [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] καὶ [illegible] [illegible] καὶ [illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἕτερον καὶ [illegible] [illegible] [illegible] ὀνόμασι παρ᾽ αὐτῶν, τὸ ἄριστα [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ῥαδάσας, [illegible] ἡμέρας· [illegible] ἡσίοδος. [illegible] [illegible]. Ῥαγάζει, ἀντλύζει. Ῥαγαὶ λέγονται πληθυντικῶς [illegible] τὰς ἀρχὰς τῶν ποταμῶν, οὐ πηγαὶ [illegible] [illegible] τοῦ ἀχελῴου· ἢ αἱ πηγαὶ τοῦ νείλου· ἢ ἐκβολαί, αἱ [illegible] αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. Ῥαγαὶ τῶν ὀφθαλμῶν, αἱ πρὸς τῇ ῥινὶ καθαί. Ῥαγαί, τόπος ἐν μεγάροις· ὡς ἐν [illegible] τῆς ἀτθίδος φασὶν ἑλλάνικος. Ῥαγαῖον, τὸ [illegible] καὶ [illegible] ὁμοίως λέγεται. Ῥαγαῖον ὕδωρ, τὸ προκαθαῖρον τὰ πρὸ τῆς οἰκίας τῶν ἀποπεμπτ[illegible], ὅ τε [illegible]. Ῥαγαῖον, εἶδος βοτάνης. Ῥαγαὶ γάλακτος, πολὺ γάλα· ὡς πηγὰς δακρύων, πολλὰ δάκρυα. Ῥήγασος ἵππος ὁ [illegible] μῦθος, λέγεται [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible] ὡς τὰς γοργόνας προσταχθεὶς τῆς ἀθηνᾶς, τὴν μὲν [illegible] [illegible] ἀθανάτους οὔσας, [illegible] [illegible] δὲ τὴν μέδουσαν ἐκ τοῦ τραχήλου δὲ [illegible] ὁ πήγασος ἵππος ἀνέθορεν· ὑπὸ [illegible] [illegible] χρυσάωρ, [illegible] χρυσοῦ ἄορ [illegible]. Ῥεγεσίμαλλος, ὁ δασύμαλλος. Ῥεγεσιμάλλῳ ἀρνειῷ, διὰ [illegible]· [illegible] [illegible] μελανομάλλῳ· ὁ γὰρ τοιοῦτος ἀρνειὸς ἐν μεγάλῳ [illegible] χειμῶνι [illegible] καὶ χύμα γὰρ [illegible], τὸ μέλαν· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], τὸ λευκόμαλλον φασὶν ὡς καὶ λυκόφρονος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πηγεσίμαλλος [illegible]. Ῥηγὴ διαυγής, [illegible] [illegible] λύπας. Ῥηγὴ [illegible] [illegible]. Ῥηγὴ, ἀνάβλυσις, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ψυχότητος καὶ τὰ μικρὸν [illegible], ὁμοῦ [illegible]. Ῥηγνύω, πήγνυμι· ὀμνύω ὄμνυμι· ζευγνύω ζεύγνυμι· τὰ διὰ τοῦ νυω ῥήματα, ἔχοντα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] κλίνονται. Ῥηγὸν κῦμα· ἢ τὸ [illegible] [illegible] τροφεῖον ἢ τὸ [illegible] [illegible] καθ᾽ ὁμάτιον ὀρεινοῦ [illegible], ὡς τοῦ ἢ [illegible] πηγαί, αἱ [illegible] ἢ τὸ [illegible] κῦμα, τὸ καλυμμένον [illegible] κῦμα πηγόν, τὸ μέλαν κατὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πηγεσίμαλλος. Ῥηγός, [illegible] [illegible] [illegible] σημαίνει καὶ τὸ μέλαν, ἢ τὸ [illegible]. Ῥηγοὺς [illegible], [illegible] [illegible] λέγει καὶ [illegible]· οἱ δὲ παλαιοὶ θέλουσι [illegible] μέλανας· ὡς [illegible] [illegible] [illegible]· τῆς δὲ τοῦ [illegible] λέξεως, μνεία κεῖται πηγεσιμάλλῳ. Ῥηγυλίς, [illegible] [illegible], κατὰ [illegible] παλαιούς· ἢ πηγυλώδης. Ῥηγυλὶς αὔτμη, ἡ [illegible] ἢ ψυχρά. Ῥηγῷ, τῷ μέλανι· ἢ [illegible] [illegible] παρὰ δὲ λυκόφρονι, τῷ λευκῷ. Ῥηδάσιον [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὁ καθ᾽ ὅμηρον ἰμβριος. Ῥηδαῖος, πόλις· ἢ ὄνομα κύριον. Ῥηδάλια, οἴακες· αὐχένες. Ῥηδάλιον, τὸ τῆς μεγάλης νεώς· [illegible] δέ, ἢ [illegible], τὸ τῆς σχεδίας. Ῥηδάλιον ὅ τι ἡ [illegible] [illegible], [illegible] παλαιά· τὸ αὐτὸ δὲ [illegible] [illegible] αὐχήν· ἐπεὶ δὲ ἡ [illegible] ἢ πηδάλιον λέγεται. Ῥηδαλιουχεῖν, κυβερνᾶν.

... ἀρτέμιδι, ἰαωνὴν δὲ εἰπεῖν ἑκάτη, μανίδα δύεσθαί φασι, διὰ τὸ δοκεῖν μανιῶν αἰτίαν εἶναί τισι, ὡς ὅσοι εἰσὶ τοῖς σεληνιαζομένοις· καὶ ἄλλα δὲ ἰχθύες ἀνάκεινταί τισι, καθ' οἰκειότητα· οἷον ἀπόλλωνι μὲν κίθαρος, ἤγουν κιθαρῳδὸς ὁ καὶ κιθαριστὴς ἐκεῖνος τρίγλα δὲ τῇ ἑκάτῃ· ἑρμῇ δὲ βόαξ, ὡς κήρυκι διὰ τὴν βοήν, παρ' ὃ καὶ βοῶντας, κήρυκας ὄνομα. ἀφροδίτῃ δὲ, ἀφύη, ἥτις καὶ ἀφρίτης διὰ τὸ ἀμφοῖν ἐξ ἀφροῦ φῦναι, τήν τε ἀφύην φυσικῶς, καὶ τὴν δαίμονα φυσικῶς. οὕτω καὶ λύκος ἀπόλλωνος ἄθυρμα, διὰ τὴν ἀμφιλύκην νύκτα, καθ' ἣν ἐκφαίνεται ὁ ἥλιος. καὶ λαγὼς ἔρωτος ἀνάθημα, διὰ τὸ λαγνὸν τῆς κατὰ κλῆσιν φύσεως· λαγὼς τε γὰρ ἀπὸ τοῦ λάειν· καὶ ἔρως ἐκ τοῦ ὁρᾶν· ἃ περὶ τὸ βλέπειν μετέχουσιν. Πακιτόδαφνη, τίσαι. Παύκλα, ἁματροχιαί. Παῦσαι, γνῶσαι· ἀττικοὶ τὰ τῶν παθητικῶν χρόνων δεύτερα πρόσωπα ἀεὶ διὰ διφθόγγου γράφουσιν· ὡς παρὰ τὸ βούλει, καὶ ὄψει, καὶ οἴει. Παῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσεις· μαθήσῃ, ἀκούσεις· καὶ πεύσομαι ἐρωτήσω. Παῦσις, ἡ ἐρώτησις· ἡ ἀπόκρισις· ἀπὸ τοῦ πεύθω τὸ μανθάνω. Πευσόμενος, ἐρωτήσων· πεύθομαι παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Παυστὸς, ὑπήκοος. Πέφαμαι, σημαίνει δύο· τὸ λέλεγμαι καὶ τὸ πεφόνευμαι· ἐκ τοῦ φῶ ὃ σημαίνει τὸ λέγω· καὶ τὸ φονεύω· παράγωγον φημὶ φήσω πέφαμαι παρακείμενος παθητικός. Πεφάνθαι, φαίνω φανῶ· πέφαγκα· πέφηνα μέσος· πέφασμαι παθητικός· πέφανσαι, πέφανται, ἰωνικῶς πεφάνθαι· ὡς σπείρω σπερῶ, ἔσπαρκα ἔσπαρμαι ἔσπαρσαι ἔσπαρται· καὶ ἰωνικῶς τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐσπάραται· ὁμοίως τῷ ἐφθάρται ἐφθάραται. Πεφαργμένος, ἀντὶ τοῦ πεφραγμένος. Πεφασμένος, ἐκ τοῦ φάζειν πεφασμένον οὐχ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ εἰρημένον κεῖται παρ' ὁμήρῳ περὶ τὸ νῦν γε, ἀλλὰ ἀποφαντικῶς καὶ μὴ ἐνδοιαστικῶς· ἀλλὰ ἀξιωματικῶς ἐκφανσόμενον, ὡς ἐστὶ πρέπον τῷ βουλευτῇ καὶ μῦθον πεφασμένον, δὲ λέγει ἀλλὰ χοῦ ὁ ποιητής. Πεφασμένον, εἰρημένον, ἢ πεφανερωμένον. Πεφασμένος, ἀντὶ τοῦ γενόμενος. Πεφασμένου, φανεροῦ γενομένου. Πέφαται, φημὶ φήσω πέφηκα, πέφαμαι πέφασαι πέφαται, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν πέφανται. ἴσως πεφονευμένη αὐτοῖν. Πέφαται, λέγεται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· κυρίως πέφαταί τις· πέφαται ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ο τῆς ἰλιάδος· φονεύεται, ἢ τέθνηκεν ἢ ἰσθοξίεται. Πέφανται, παρ' ὁμήρῳ· τέλος οὔ πω πέφανται, ἀντὶ τοῦ πέφηνεν· ἀπὸ τοῦ φαίνω φανῶ πέφαγκα, πέφαμμαι πέφανσαι, πέφανται· ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ ξηραίνω ἐξήρανται· πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐν οἷς καὶ τὸ κατεξάνται δὲ μας παρ' εὐριπίδῃ· ἢ πέφανται λιμὸν παρὰ σοφοκλεῖ· ἢ κλεινὸν ἔπος πέφανται. Πέφανται, ὁμοφωνεῖ μὲν τρίτῳ πληθυντικῷ· ἔστι δὲ ἑνικὸν ἀπὸ τοῦ φαίνω, φυλάσσον τὸ ν· ὡς καὶ τὸ ἐξήρανται χεὶρ καὶ κατήσχυνται ὁ δεῖνα, ἢ μεμίανται καὶ ὅσα τοιαῦτα· οἷς πᾶσι συμβέβηκεν ὁμοφωνεῖν τοῖς αὐτῶν πληθυντικοῖς τρίτοις προσώποις, διὰ τὸ φυσικῶς ἔχειν ἐγκείμενον τὸ ν ἀμετάβολον. Πεφάσσουσα, ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα. Πεφαύλακεν, ἤμβλυκε. Πεφαυλισμένον, ἀποδεδοκιμασμένον. Πεφαῦσθαι, φανῆναι καὶ ἀφανισθῆναι· ὅθεν καὶ φάσγανον. Πεφέσθαι, φανῆσθαι. Πεφεύκικεν, ἐσπάτισεν. Πεφεισμένα, φειδόμενα. Πέφηνα, ἐκ τοῦ φαίνω φανῶ ἔφηνα· μέσος παρακείμενος, πέφηνα· ὡς χαίνω χανῶ κέχηνα, ἔχηνα· μαίνω μανῶ μέμηνα, ἔμηνα· δαίω τὸ καίω δὲ δηα καὶ ἴδηα· καίω κέκηα, ἔκηα· ἰστέον ὅτι ἐὰν ὁ ἐνεστὼς τῷ αι διφθόγγῳ παραλήγεται, τρέπεται ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ ἢ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ ἀορίστῳ τὸ α τοῦ μέλλοντος εἰς η· ἢ πέφηνα, ἀπὸ τοῦ φαίνω τὸ δεικνύω· μέλλων, φανῶ· ἀντὶ τοῦ δείξω· πέφαγκα· ἀχρηστος παρακείμενος· ὁ μέσος πέφανα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η πέφηνα· καὶ λαμβάνεται εἰς μόνην παθητικὴν σημασίαν, ἀντὶ τοῦ ἐδείχθη, καὶ ἐφανερώθη. Πέφηνεν, ἐφανερώθη. Πεφηνὸς, ἔτυμος φανερός. Πεφήσεται, ὁ χρόνος μέν ἐστι μετ' ὀλίγον μέλλοντος· δηλοῖ δὲ τὸ φονευθήσεσθαι· ἀπὸ τοῦ φῶ φήσω γίνεται· ἀφ' οὗ καὶ τὸ φαάζειν· ὅθεν καὶ τὸ πεφασμένος· καὶ τὸ φωάζειν· φῶ δὲ λέγεται καὶ τὸ φαίνω· ἐξ οὗ καὶ τὸ φῶς· σημαίνει δὲ, καὶ τὸ καίω· ἐξ οὗ φαύζειν, τὸ φρύγειν ἀττικῶς κατὰ τοὺς παλαιούς· καὶ φῴδες, αἱ ἀπὸ φλογὸς φλυκταίναι· ὧν καὶ ὁ κωμικὸς μέμνηται· καὶ φωγνύναι, τὸ φρύγειν· ὅθεν καὶ ἰχθῦς πεφωγμένους τὸ μὲν περίεφθον φαύζειν, ἀπὸ τοῦ φρύγειν τινὲς παράγουσι. Πεφήσεται, ἀναιρεθήσεται· πεφειδήσεται δὲ, φείσεται. Πεφιδήσεται, φείδω φειδήσω· πεφίδηκα· πεφίδημαι· σεται· ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, πεφιδήσομαι σεται· ἀντὶ τοῦ φείσεται· ἀπὸ τοῦ φείδω φειδῶ, ὡς πείθω πιθῶ· ἢ μέσος μέλλων κατὰ διπλασιασμὸν ἰωνικόν. Πεφιδέμεν· πεφίδοιο, πεφίδοιτο· ἰωνικός ἐστι μέσος ἀόριστος· μέσος δεύτερος τοῦ φείδω ῥήματος ὁμοίως τῷ πεφιδέσθαι, ἐκ τοῦ φείδω. Πεφίληκα, καὶ πεφίληκα, ἢ πεφίληκα χωρὶς τοῦ ι, παρακείμενοι ἐκ τοῦ φιλῶ. Πεφίμωσο, παῦσον· φιμώθητι. Πεφλάζει, βράζει. Πέφλασθε, ὁ τὸν φλοιὸν ἀποβαλών. Πεφλασδέναι, φλυκτινοῦσθαι. Πέφνεν, κτείνειν. Πέφνεν, ἀπέκτεινεν· ἐφόνευσεν. Πέφνω, τριπαθής· ἔπαθε γὰρ διπλασιασμὸν γενόμενος ἐκ δισυλλάβου τοῦ φένω, κατὰ ἀντιστοιχίαν δασέος πεφένω ἢ συγκοπὴν ἐν τῷ πέφνω. Πεφοβέατο, φοβῶ φοβήσω, πεφόβηκα· πεφόβημαι· ἐπεφοβήμην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐπεφόβηντο καὶ ἰωνικῶς πεφοβέατο. Πεφοβημένοι, εἰς φυγὴν τετραμμένοι. Πεφοβῆσθαι, κεκοσμῆσθαι· κομᾶν δὲ διηκεῖσθαι. Πεφοινιγμένη, ἡμαγμένη· ἡματωμένη· πεπυρωμένη· ἀπὸ φόνου ἢ φοίνικος. Πεφατηκότες, παραγενόμενοι. Πεφοίνικεν, ἐφοίνισεν. Πεφορημένα, ἐσκευασμένα· πεπληρωμένα· κεχορτασμένα. Πεφορύχθαι, μεμιάνθαι μεμολύνθαι. Πεφορυγμένον, κεκαλυμμένον διὰ τὰ κινήματα, πολλὰ πεφορυγμένον ἀφρῷ. Πεφράδαται, ἐκ τοῦ φράζω· μέλλων, φράσω· παρακείμενος, πέφρακα· μέσος πέφραδα· διὰ τοῦ δ· ὁ παθητικὸς πέφρασμαι σαι ται· ἰωνικῶς, πεφράδαται. Πέφραδε, ἀντὶ τοῦ εἰπέ· ὁ μέσος παρακείμενός ἐστι τοῦ φράζω, ὁ δεύτερος ἀόριστος φράδε· ἢ κατὰ διπλασιασμὸν, πέφραδε· οἷον μῦθον πέφραδε πᾶσι. Πεφρασμένος, παρεσκευασμένος· ἐς τὸ φράζεσθαι τοῦ σαστικὴν ἔχων δύναμιν. Πέφρικα, φρίζω φρίξω· πέφριχα, ὁ μέσος πέφρικα. Πέφρικαν, ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι, καὶ τὰ ὅμοια· χαλδαϊκῆς διαλέκτου· ὡς τὸ ἔγνωσαν καὶ εἴρηκαν καὶ τὰ ὅμοια. Πεφρικυῖαι, ἀντὶ τοῦ ὀρθούμεναι, πᾶν δὲ τὸ φρίσσον, τινὶ φρίσσει· τῷ λόγῳ τῶν πρός τι, κατὰ τὰ ὁμηρικὰ συνήθειας· τὸ λεῖον, ἀστάχυσιν· ὁ κάπρος, τῷ λοφιᾷ· ὁ ἄνθρωπος, ταῖς θριξίν· ἡ μάχη, ταῖς ἐγχείαις· ἡ θάλασσα, κύμασιν· οὕτω καὶ αἱ φάλαγγες φρίσσουσι σάκεσί τε, καὶ ἔγχεσι. Πεφροντισμένος, ἀντὶ τοῦ πλαγγευθεὶς· ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας πολλάκις διαμαρτὼν, ἢ πεφροντισμένος ἐπ' ἀνθρώπ...

φοῦ πεπαίζω. Πεπᾶσθαι κεκτῆσθαι. Πέπλος, εἶδος ὑφάσματος· [illegible] δράκοντα τοῦ γοργοῦ [illegible] τῶν ἀθη-
ναίων, πεπάσους [illegible], καὶ χιτῶνας, ὡς ἀπὸ τοῦ γυναικὸς ἐν τῷ θεάτρῳ. Πέπασος, τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα, πέτασ-
μα, ἄγγος. Πέπλαυρον, τὰ γῆς βάθος· στυλίς· οἷον πέπλαυρον· παρὰ τὸ ὤθειν ἐν αὐτῷ τὰ πέλανα, πέπλαυρον καὶ πέσσαλ-
δια ἐν αἷς στεγάζομεν τὰ ὀστέα· ἀπὸ τοῦ τοὺς αὔρας ὅ ἐστι τοὺς πνοὰς, πέπασθαι· κοῦφα γάρ εἰσι, καὶ ὑπερτέμενα.
Πεπάω, πετῶ τὸ ὑψῶ· οἷον διεπέτασας τὰς χεῖρας· καὶ ἐπεπάσθη ἀντὶ πτερύγων ἀνέμων· πέτεται ὅσα ἔχουσι πτερά.
ὃ παρ' οὐκ ἔχει ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει· πέπαμαι, σοῦ, πέπομαι, εἶτα πέπαμαι, καὶ πέπαμαι, καὶ πέπταμαι γράφεται
πέπταμαι οὐδενὸς ἑτέρου, ἀλλὰ πέπαμαι. Πέλεκον, οἱ μὲν διὰ διφθόγγου γράφουσιν· ἐκ τοῦ τὴν πτέρυγα [illegible] ἐτυμο-
λογοῦντες· ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, ἐκ τοῦ πετῶ· πετάσω· πέπασον· πετανόν· καὶ πετανόν· τὸ δὲ πέλεινον, ὡς ῥηματικὸν, διὰ
τοῦ ι ἐκ τοῦ πετῶ, πετάσω· πετανόν ἐστι [illegible] τοῦ ε [illegible], πέλεινόν ἐστι δὲ καὶ τοῦτο ἰωνικόν. Πέπλακες,
καμπύλον. Πέλεινα, τὰ πέτεσθαι δυνάμενα· καλῶς εἰπεῖν, ἐκ πετάσματα· πέλεινον [illegible], κοινῶς πετεινόν· καὶ
πέλεινον. Πέτεσθαι, ἀντὶ τῆς πτήσεως παρὰ τὸ πίπτω ἐκ τούτου πέτομαι· ἢ πέτεσθαι, ἀντὶ τῆς πτήσεως, παρὰ τὸ πίπτω
τὸ πίπτω· πάντα γὰρ τὰ τοῦ σώματος μέρη δοκεῖ πίπτειν τὰ πετόμενα ἀντὶ τοῦ ἀέρος· ὁ ἀετὸς παθητικὸς, πέτομαι· ὅθεν
πέτονται. Πέτεσθαι, τὰ τοῦ διὸς ἵππους μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος, σύμβολόν ἐστι τοῦ ἀναγορεύεσθαι
αὐτὸν, εἰς πατέρα, καὶ εἰς αἰθέρα στοιχεῖα ἴσα, [illegible] τὸ μεταξὺ γῆς τε καὶ οὐρανοῦ. Πέτεσθαι, λεγόμενα αἱ ἵπποι
καὶ ἀλλότριαι αἰκίας εὐθεῖαι, καὶ τὸ δίφρημα καὶ ἐν ταῖς ἁρπυίαις ἴσαι καὶ λυκόφρονα· τὸ δὲ τοιοῦτον πέτεσθαι,
οὐ μόνον ἐτυμολογίαν παραλαλεῖ· ἐκ τοῦ ἵπτασθαι γὰρ αἱ ἵπποι συντίθενται, ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴ τοῦ μύθου γέγονε τῆς τοῦ
[illegible] πτεροῦ τοῦ πηγάσου ἵππου, διὰ τὸ ὡς εἰκὸς ἁμιλλᾶν τάχος ἐκείνου· οὐκ αἰσχροὶ δὲ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἵππον δηλοῦ.
Πέταυρον, σανίδιον λεπτὸν καὶ πεπηγμένον, ὃ καὶ εἰς τοὺς ὀρόφους ἀντὶ κεραμίων χρῶνται· οἱ δὲ αἰθαλόεν πέταυρον, τὴν
δοκὸν λέγουσι· ὡς καὶ ὅμηρος· αὐτὴ δὲ αἰθαλόεν κατὰ ἰδίας μεγάροιο· τινὲς δέ φασιν αἰθαλόεν εἰπεῖν τὸ πέταυ-
ρον, διὰ τὸ αἴτιον εἶναι αἰθάλης· ἢ ἀπὸ τοῦ αἰθαλοῦσθαι λίαν. Πετεὼν, κώμη αὕτη θηβαΐδος κατὰ τὴν ταῖς ἄλφεσιν, πρὸς τῷ
ἐπ' ἀνθηδόνος ὁδῷ κειμένη· οὐκ ἀξία τοῦ λόγου πολλοῦ τοῖς παλαιοῖς· ἢ μόνον εἰς τοῦτον, ὅτι ἀπὸ πετεῶνος ἐκλήθη πιός.
Πελεὼν, πόλις. Πέλεθο, ἀπὸ τοῦ πελεὸς πελεθο γίνεται ἀττικῶς ὡς λαγὼς λαγώ· νεὼς νεώ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο μι-
κροῦ, πέλεθο κατὰ τὸν ἡρωδιανὸν ἡ αἰτιατικὴ ἐστι κοινή· κατὰ ἀρίσταρχον πελεὸς, ὡς καλός· οὐ ἡ ἰωνικὴ πελεάο, ὡς κα-
λάο· καὶ ἐκτάσει πελέθο. Πέταλα, φύλλα δένδρων, ἀπὸ τοῦ πέτεσθαι. Πέταλας, τοὺς μικροὺς καὶ θαμνώδεις
φοίνικας. Πεταλὶς, ἀφίς. Πέτερι, πειρατικὸν σκάφος. Πέτρβος, στρέμβος. Πέτρμαι παρὰ τοῖς ἀττικοῖς·
πέπταμαι παρὰ τοῖς κοινοῖς. Πέτρα στερεὰ ἐστι, πίστις ἀρραγὴς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, εἰς οἰκοδομὴν ψυχῆς ἐν
τῷ ἡγεμονικῷ θεμελίῳ προθεμελιουμένη. Πέτρα, ᾗ ἰδίᾳ λαβαΐνται, ἀντὶ τοῦ ὄρος· ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται ἐν τῷ ν τῆς
ἰλιάδος· ἡ πέτρα μὲν κοινῶς· πέτρος δὲ ἀττικῶς. Πετραδεῖλαι, οἱ μὲν τοὺς ἀπὸ τῶν ἀμαστομούς· οἱ δὲ εἶδος ἰχθύων.
Πέτραι ἠλίβατοι, ὑψηλαὶ κρημνοί· ἀπόκρημνοι. Πετρηδὸν, δίκην πέτρας. Πέτραι αἱ μονίμη λέγει ἀπολλώνιος,
τὴν θεσσαλίαν πέτραι· χωρίον δέ ἐστιν, ἐν ᾧ ποσειδῶνος ἀγῶνα ἄγεται, ὡς ἀπὸ τοῦ τούτου πετραῖον καλεῖσθαι τὸν ἱε-
ρὸν ποσειδῶνος πετραίου. Πετρήεσσα, πετρώδης, βαθεῖα. Πέτρη τ' ὠλενίη· πόλις. Πετρεφράμα, θερμαντικά·
θερμά. Πετρόβολον, ὀλιγοβολή· διώβολον δέ, μέγα. Πετροπομπὸν, μηχάνημα δι' οὗ πέμπεται ἡ πέτρα. Πέ-
τρον, λίθον. Πέτρος, ἰωνικὴ λέξις, καθὰ καὶ ὁ λᾶας· ἰδικὴ δὲ, ὁ μάρμαρος· ἀπὸ τοῦ μαρμαίρειν λεχθείς· ὅτε ἡ κατεῖπας
σα· κατὰ φύσιν προφέρει οὐδέτερον. Πεττεύει, ψηφίζει· ἀπὸ τοῦ πεσσὸν· κυβιστὴ τῶν κύβων, καὶ ὁ δρα πέττης· ὁ ἀπο-
δρὰν τῆς δουλείας· ὅτε τὸ δρᾶν πεττεύειν ὅ ἐστι φυγεῖν. Πεττεύουσι, ψηφίζουσι· καὶ πεττείαις παιδιαῖς· αὐλαῖς τε παί-
ζομαι. Πέττομαι, ἵπταμαι πετῶμαι. Πέττουσα, ἀρτοποιοῦσα· ἢ πέσσουσιν, ἀρτοποιοῦσι· ἢ πέττουσιν, ἕψουσι.
Πεττὰ, βόλια ἐν αἷς ψαλίζουσι. Πέψις, τὸ χωνεύω· ἐξ οὗ καὶ πέψις, τριττὴ δέ ἐστιν ἡ πέψις ἐν τοῖς ἐν σώμασι ζώοις·
ἡ πρώτη μὲν, ἡ ἀπὸ τῆς ἀρτίου τροφῆς, εἰς χυλοποίησιν μεταβαλλομένη· δευτέρα, ἡ διὰ τῆς κοίλης φλεβὸς τῆς κυρτῆς
ἀναμαζομένης, ἐκ τῆς κοιλίας εἰς τὸ ἧπαρ ἑλκομένη· κἀκεῖσε εἰς αἷμα μετασκευαζομένη· τρίτη, ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἥπα-
τος, εἰς ἐν ἕκαστον μόριον τοῦ ὅλου σώματος ἀναδιδομένη, καὶ τροφὴν τὴν αὐτοῖς ἁρμόζουσαν παρεχομένη· ἐν ᾗ δὴ καὶ
τρίτη πέψει ἐστὶν, ἡ αἱματοποίησις· ἡ αὐτὴ τὴν σάρκα φύουσα· διὸ καὶ ὁρίζεται πολλάκις σάρξ· αἷμα πεπηγὸς ὑπὸ
φύσεως. Πελάνιον, τὸ τοῦ ὕδατος. Πασπρία, ἀρτοθήκη. Πάθεται, πυνθάνεται. Πάθην παθεῖνος, ὁ μανθάνω ταλ-
λα τινί, καὶ κλίνεται παθεῖνος, ἀπὸ τοῦ πεῦσις ἡ ἐρώτησις· ἢ ἀπόκρισις· οἱ γὰρ μανθάνοντες, ζητοῦσι τὰ μαθήματα, ὅ-
τι τοῖς δικαστηρίοις, καὶ τοῖς ἐν αὐτοῖς δικαζομένοις. Πάθεις, πεσοί, πορίσεσιν. Πάθω, σημαίνει τὸ ἀκούω, σημαί-
νει καὶ τὸ ἐρωτῶ. Παιδας, λαμπάδας. Πεῦκαι, λαμπάδες· δᾷδες· αἱ δ' αὐταὶ καὶ φίγιοι ἰδία δεύχουσι [illegible] πα-
ρὰ πεῦκαι, καὶ φθιμένας νέφεσιν ἔφαινον ὁδόν· καὶ παροιμία πεύκης τρόπον, ἀντὶ τοῦ πανωλεθρία ἀπολλυμένων·
ἐπειδὴ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησι βλαστόν. Πακαλεῖται, ξηραίνεται, ἢ αὐτὸ τοῦ ζητεῖται, ἀπιστίας. Πακαλέ-
ον, ξηρὸν ἀγγεῖον. Πακαλίμαις, ἀντὶ ταῖς ὀξείαις· πικραῖς ἢ ἀγαθαῖς. Πακαλίμη, θερμή· θρασεῖα· ἢ φλεγμαίνουσα.
Πακαία, πυκνοειδής· ἰσοῦ παρὰ πλέγμα· τραχίαι. Πακεδανὸν, πικρόν. Πακεδανὸς, καυστικὸς, θερμός· λέγει
δὲ τοιοῦτον τὸν πόλεμον, παρὰ τὴν πεύκην τὴν πρὸς καῦσιν ἐπιτηδείαν· σύνηθες δὲ ὁμήρῳ τὸν πόλεμον πυρὶ παραβάλλειν,
διὰ τὸ τῇ μάχῃ πυροῦσθαι τὸ περικάρδιον αἷμα. Πακελαῦπις, ὄνομα πόλεως. Πακέται, οἱ περὶ τὸ θεσπίσιον ἀκοῦ-
οντες. Πάκη ἐστι ξύλον, πρὸς πλοῖον καθεσκαμμένον ἐπιτήδειον. Πάκης φυτὸν, ὑφαιστεῖα ἀνάκειται· οὐ μόνον ὅτι εὔξαπτον,
ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δᾷδα, ὅτι ἐστὶ ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω παράγεται· καθὰ καὶ ἐκ τοῦ αἴθειν, ὁ ἥφαιστος· ἡ τρίγλα· κατὰ τοὺς
παλαιοὺς, ἀρτεμίδος ἄγαλμα· παρόσον ἡ τρίγλα μὲν, κατὰ τὴν ἡλικίαν τριετὴν, τριγόνας γοναῖς ἐπιχωρίας σαρ-
κοῖς φύουσα τοῦ ἔτους· καὶ ἀρτέμιδι ταῦτα δὲ εἰπεῖν σελήνη τριτοῖα· μετὰ τὴν γέννησιν σαφῶς διεκφαίνεται· τῇ δ' αὐ-

περιττὸς ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ κενός. τὸ δὲ πρὸς τὸ ἀδαῆ καὶ ὅσον ὑπὸ ἐμφαίνει φιλοτιμίας ἢ δηλοῖ τὸ ποικίλον καὶ δυσπορ-
ὃς καὶ τοὺς αἰγυπτίους περιττούς φασιν εἶναι τὴν σοφίαν, ἀντὶ τοῦ δυσπόρους, καὶ ποικίλους ὡς καὶ συνέσιος. ὁ μῦθος αἰ-
γύπτιος, περιττοὶ σοφίαν αἰγύπτιοι. Περιττότερα, μείζονα. τὰ δὲ λεγόμενα χρυσᾶ μῆλα τῶν ἑσπερίδων, οὐ χρυσᾶ ἦσαν
ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων. Περίττωμα, τὸ περὶ τὸ σῶμα καθάρσιον, ὥσπερεὶ τὸ περιττὸν ἀπὸ τῶν τρεφόντων τὸ σῶμα,
καὶ εἰς οὐδὲν ὠφέλιμον. ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ σῶμα εἶναι καὶ οὐκ ἐν τῷ σώματι μένειν. Περιτυγχάνω λέγεται, τὸ ἐν
τινι γίνομαι. καὶ τὸ ἐντυγχάνω ταυτόν. Περιυβρισμένος λέγεται, ὁ προπηλακισμένος. ὁ διεπλυσμένος. ὁ καταπεφρονη-
μένος. Περιφανία, ἑορτὴ διονύσῳ τελουμένη τῶν φανῶν. Περιφάνεια, ἀντὶ λαμπρότης. Περίφασις, πολύβιος.
ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν, ἀλλὰ τὸ πίσσαιον. ἔστι δὲ τῆς θεσπελίας ὄρος εὐφυῶς κεί-
μενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων ἀποφάσεις. Περιφανέστερον, ἐμφανέστερον. Περιφέρειν, καὶ περιφορά, ἀντὶ
τῆς κύκλῳ φορᾶς. Περιφέρεται, πλανᾶται. Περιφερόμενα, λαλούμενα. Περίφημος, ὀνομαστός. Περιφήτης, ὁ
κορυνήτης. Περιφθάς, ἐκ τοῦ ἀχρήστου θέματος φθῆμι, ὡς ἵστημι. ὃ σὺ φθάμενος. Περιφθειρίζεται, τοὺς φθεῖρας συλλέ-
γει, ἢ μειοῦται. ἐλαττοῦται. Περιφλέξει, ἀντὶ πολὺ καύσει. ἀριστοφάνης. τοὺς δὲ ζῶντας περιφλέγει. Περιφοιτῶντα, περι-
ερχόμενον. περιγινόμενον. Περιφορᾶς, περισπασμοῦ. [illegible]. Περιφραστικῶς, δύο λέξεων τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν, ὄνο-
μα. Περιφορά, κίνησις κατὰ κύκλον. Περιφόρητα, ἄκτα. πρόδηλος. Περιφορεῖσθαι, λυσίας ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν
ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφορεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου. ἀφορίου κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλ-
μοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες, καὶ ὥσπερ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται περιφορεῖσθαι, εἴη ἂν τι τὰ χύσθαι.
ἀπὸ τῆς φορούσης. [illegible] Περιφραδέως, ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐπιστημόνως. ἐν τῇ χρήσει. ἐμ-
πειρίας δὲ προσδεῖ τοῖς ὀπτῶσι, διὰ τὸ συχνότερον ἐπιπλέειν. παρὰ τὸ φράζω φράδμων φραδὴς καὶ φραδέως ἀντὶ τῶν
μετὰ λόγου καὶ ἐπιστήμης τι πραττόντων, καὶ ποιούντων. ὡς παρ' ὁμήρῳ τι, ὤπτησάν τε περιφραδέως. Περίφρασίς ἐστιν,
ὅτε διὰ πλειόνων λέξεων τὸ σημαινόμενον ἀποδίδωσιν. ὡς ὅταν λέγῃ ὅμηρος, υἷας ἀχαιῶν, τοὺς ἀχαιούς. καὶ βίην ἡρα-
κλείην, τὸν ἡρακλέα. ἢ ὅταν διὰ μιᾶς λέξεως ῥηθῆναι δυνάμενον, διὰ πλειόνων ἐκφέρηται. ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο. τὸ
σθένος. πριάμοιο βίη. καὶ μένος ἀτρείδαο. καὶ ἲς τηλεμάχοιο. ἢ πατρόκλοιο λάσιον κῆρ. Περίφρασις,
ἡ περισσὴ φράσις. ὡς τὸ καλλιστέφανόν μοι τὴν βίην τοῦ ἡρακλέους. ἀντὶ τοῦ τὸν ἡρακλῆν. καὶ ἁπλῶς περίφρασίς ἐστι, περισσὴ
φράσις διὰ πλειόνων λέξεων ἕν τι σημαίνουσα. ὡς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μὰ τὸν θεόν, εἴποι μὰ τὴν ἰσχὺν καὶ δυναστείαν, τουτὶ τὸ
παντοκράτορα. οὐδὲ γὰρ πλεῖόν τι ἐσήμανε διὰ τῶν πολλῶν τούτων λέξεων εἰ μὴ τὸν θεόν. Περιφρονεῖν, ὑπερφρο-
νεῖν. Περιφρονῶ, διπλοῦν σημαντικόν ἐστι. καὶ ἀντὶ τοῦ περισκοπῶ. καὶ ἀντὶ τοῦ περιφρονῶ. ἀμφότερα εἰς νεφέλαις
ἀριστοφάνης. Περιφρύξαι, περιλαβεῖν, περιπλακῆναι. Περίφρων, περισσόφρων. Περιφύς, ἀντὶ τοῦ περιπλακείς. ἢ ἔστιν
ἕτερον τοῦ ἐμφὺς χερσί, ἢ ἐμφὺς χείλεσι. καὶ ὅλως μέρει τινί. Περιφύσαντες, σχηματίσαντες. πυρώσαντες. πλῆ-
θος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἱκανόν, ἐς χύτρας κεραμεᾶς ἐνέβαλον. ἢ περιφύσαντες αὐτάς, εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς τὴν χρείαν.
Περιχαίρει, δοτικῇ. περιχαρὴς εἰμὶ τῷ ἀγαθῷ. Περιχάρεια, ἡ χαρά. καὶ περιχαρία περιττὴ χαρά. Περιχαρής,
χαροποιός. Περιχάσκειν, ἀνοῖξαι τὸ στόμα. Περιχαλκωθέντες, [illegible]. Περιχεύας χρυ-
σόν, περιπάσας χρυσίον. Περιχλαινίζεται, περιβάλλεται. περικαλύπτεται, καλλωπίζεται. περιστρατεύεται. Περιχορεύω,
περιχορεῦσαι. Περιχορεύειν, ἐν ὅπλοις ἢ μετά τινος ὀρχεῖσθαι. Περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν ἕσσατο, δῆλον ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀπὸ
χροΐ. ἡ γὰρ περί, ἀντὶ τῆς ἀπὸ εἴληπται. Περιχωρεῖ, συμμίσγεται. Περιχώρησον, μέτρησον, περίστησον. Περίψημα,
ἀπόλυμμα. Περίψημα, τὸ σάβανον ὃ τοὺς ἱδρῶτας τοῦ κάμνοντος ἀποψύχει. ἢ τὸ ἀπορριπτούμενον σκύβαλον, ὡς περι-
τὸν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς τραπέζας ἀποψώντων μετὰ τὸ φαγεῖν. Περιψῆν, ἀντὶ τοῦ καταμάσσειν. ἀποσπογγίζειν.
Περιψύκτης, περιτέθνηκα ἐκ ψυχῆς ὅλης [illegible]. Περὶ ψυχέων ἐμάχοντο, παραμυθίας ἐστίν. οἱ γὰρ ἀπὸ κινδύνους
ἀγωνιζόμενοι, τὸν περὶ ψυχῆς θέειν λέγονται ἢ τὸν περὶ ψυχῆς μάχεσθαι ἢ ἀγωνίζεσθαι. Περιώγασι, [illegible]. αἱ δὲ
τὰς κνημίδας αἱ περιστέγνυνται ταῖς ἁμάξαις. Περιωδυνίας, ἀλγηδόνα. καὶ περιττὴν ὀδύνην. Περιώκαλα, ὑπέρσε-
μνα, ὑπερβάλλοντες καλά. Περιωπή, ἀφορμή. ὑψηλὸς τόπος. Περιωπή, καὶ [illegible], παρὰ ταῦτα
[illegible] παρὰ θουκυδίδῃ. καλοῦσι δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα. καὶ τὴν περίσκεψιν. οὕτω τρέχει ὡς ὅμηρος. καὶ ἀγαθίας
δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει. ὁ δὲ ναρσῆς, [illegible] ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου. τουτέστιν ἐν περισκέψει.
καὶ σιμόντερος. καὶ [illegible] πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ περισκοπῶν ἔκ τινος μεγίστης περιωπῆς. καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές.
Περιούσας, οὔσας ζώσας. Περιώσιον, ἄγαν μέγα. γίνεται καθ' ὁμοιότητα τοῦ θαυμάσιον. ὡς γὰρ ἐκεῖνο ἰωνικῶς ἐκ
τοῦ θαυμάζω θαυμάσω κεκίνηται, οὕτω καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ περιάω περιάσω, τὸ φοβῶ. ἵνα ᾖ περιώσιον, τὸ [illegible] τὸ ἐκ φο-
[illegible] καὶ ἀπελάσει τοῦ [illegible] περιώσιον. Περκάζει, ὅ ἐστι μελαίνεται καὶ πεπαίνει. δηλοῖ δὲ τὴν τοῦ περκάζειν σημασί-
αν καὶ ὁ περκνός εἴτε ἀετός. εἴτε ἄλλο τι. Περκάζουσι, παρὰ φιλοστράτῳ, ἤγουν ἄρχονται πεπαίνεσθαι. Περκαίνειν,
διαποικίλλεσθαι, ἢ τὰ ὅμοια. Πέρκασα, τὰ τῆς [illegible]. Περκνός, μέλας κατάστικτος. Περκώματα, τὰ
ἀντὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα. Περκώτη, πόλις τρωάς. ἧς ὅμηρος μέμνηται. Περκώσιον, τόπος ἢ περκώτη, ὄνομα
τόπου. Περμησσός, ποταμὸς τῆς βοιωτίας. ἐμβάλλει δὲ εἰς τὴν κωπαΐδα λίμνην. τὰς δὲ πηγὰς ἔχει ἐν τῇ θεσπικῇ χώρᾳ.
καὶ ἀπ' αὐτῆς ῥεῖ, εἰς τὴν κωπαΐδα λίμνην. Περνᾷ, καὶ περνάσθαι, ὡς ἵστασθαι ἀντὶ τοῦ πέρας τοῦ διαπωλεῖν κυρι-
ολεκτεῖται. ὅθεν καὶ ἡ πρᾶσις καὶ τὸ πιπράσκειν. Πέρναξ, θρίδαξ. Πέρνας, ὅθεν νεκροπέρνας παρὰ λυκόφρονι ὁ ἀχιλ-
λεύς. ὁ πιπράσκων τοὺς νεκρούς. ὅτι τὸν ἕκτορα νεκρὸν ὄντα, πέπρακεν ἐκ τῆς πορνείας, ἢ μετοχὴ ὁ περνάς. Πέρνασθαι,
ἄγει πωλεῖσθαι εἰς κέρδος. σημαίνει δὲ ὅτι τὸ περνᾶ, μετὰ τοῦ ν μὲν [illegible] καὶ ἀντὶ τοῦ πωλεῖν λαμβάνεται διχῶς.

ἄλλοι δὲ ἀντὶ τοῦ προμαχόμενος· ἢ ἐν ἔγχει προμαχόμενος. Περιπροκυλισθεὶς, τροχηλατούμενος περὶ τὸ πτύον. Περίπτερα, ἀποπεριφερισμένα. Περίπτεροι, πανταχόθεν ἔχον στῦλον. Περιπτάσαντες, περιδραμόντες. Περιπτύξαι, περιλαβεῖν· περιπτύσσομαι τὸ περιλαμβάνω· ὅθεν περιπτύχαι, περιβλήματα. Περιπτυξώμεθα, ἀσπασώμεθα. Περιπτύσσει, καταφιλεῖ. Περιπτύσσεσθαι, προσφύεσθαι, περιπλέκεσθαι. Περιπτύσσει ταῖς αἰτίαις, περιβάλλεται. Περιπτυχαὶ, περίβολα. Περιπτυχὲς, περικεκυκλισμένος. Περιπτώσεις, συμφοραί. Περίπυστος, ὁ περιβόητος. Περίπυστοι, περιάκουστοι. Περιῤῥίζειν, τὸ ἐπὶ ταῖς καθαρσίαις θύειν. Περιῤῥεμβοῦσαι, περιφερόμεναι. Περιῤῥέουσι, περὶ τοὺς παρειάς. Περιῤῥηδεῖς, ἀντὶ ὀχημάτων ἐπικείμενα, ἢ ἐρειδόμενα. Περιῤῥίον, περὶ τὸ ἀκρωτήριον. Περιῤῥαίνεσθαι, περιῤῥαντίζεσθαι. Περιῤῥαντήρια, σκεύη· καθ' ὃ τὸ μέσον τοῦ ἐν διαστήματος, κάλπεις τι χρυσαῖ ἢ περιῤῥαντήρια· ἐπί τινα θα χρυσοῖ. Περιῤῥέουσα, ἡ λεπτὴ καὶ ἀραχνώδης, καὶ μαλακή. Περιῤῥαγὲς, περικεκλασμένον ἐφ' ἑκάτερα παρὰ τοῦ ἱστοῦ ἐφ' ἑκάτερα. Περιῤῥηδὴν, τὸ κατὰ περιφέρειαν δηλοῖ. Περιῤῥηδὴς, ἀντὶ πρόσω πεσὼν μεθ' ὁρμῆς, καὶ ἐπικεχεὶς· ὡς περιῤῥαγεὶς, ὡς ῥύμῃ προσελθὼν, ἢ ἐπικεχυθεὶς ὡς περὶ τῷ τραπέζῃ· περιῤῥηδὴς δὲ τραπέζῃ κάππεσεν ὁ Εὐρύμαχος· ἀπὸ τοῦ περιφερόμενος, τὸ κατὰ κύκλον πεσὼν, οὕτω λέγεται. Περιῤῥηδὴς, ὁ ἐῤῥαντισμένος αἵματι ἢ ὕδατι· ἀπὸ τοῦ ῥαίνω· οὗ δεύτερος ἀόριστος, ἔῤῥαδον· ὅθεν περιῤῥηδὴς· γράφεται δὲ καὶ ἀμφιῤῥηδὴς λεχθεὶς καθ' ὁμοιότητα. Περίῤῥυτος κρήτη, κατὰ τὸ πάσης τῆς νήσου ἐπίθετον· ἐπεὶ καὶ πᾶσαι ἀμφίαλοι· ἴσως δὲ καὶ τὸ περιξ ἐν τῆς, πολύϋδρον τῆς νήσου δηλοῖ· οὐ χωρὶς, καὶ καλλίεργα καὶ πίειρα. Περιῤῥέγος, ἀντὶ ὄχου τινὸς ἀπὸ τόμου, καὶ περιῤῥέγος ἐπιτείχιζον αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ στρατιᾷ. Περισαίνοντες, κολακεύοντες· παρὰ τὸ σαίνειν ὡς τῶν κυνῶν τὴν οὐρὰν κινούντων. Περὶ σοὶ, περὶ σοῦ ἐγγίσου, ... διὰ κέρμα. Περισάρεια, τὰ ... τῆς ... Περισεσοβημένη, ... Περίσημα, διαβόητα. Περισθενὴς, περισσὸς τῷ σθένει χρώμενος· καὶ οὐ δυνάμενος ἄλλον κατέχειν ἐν αὐτῷ προσώπω λέγεται τὸ περιώδυνος ἢ περιαλγής. Περισκαίρουσι, περισκιρτῶσι. Περισκελὲς, σκληρὸν, δυσχερές. Περισκελῆ, βρακία· φεμινάλια λέγουσι λατῖνοι. Περισκέλια, ἃ ἐφόρουν οἱ ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη· ὥσαν δὲ ἀκροκαθαφῆ. Περισκέλιος ἐστι κονὸς, νέκρωσις τοῦ ἐνθυμητικοῦ, τῆς τοῦ θεοῦ γνώσεως εἶκεν. Περισκεπεῖς, περικεκαλυμμένοι. Περισκέπεσι, περιθλίβουσι. Περίσκεπτος χῶρος, καὶ περιωπὴ ἐρεθείη ἂν καὶ σκοπιά· καὶ τὸ περὶ σκοπιᾶς. Περισκίπτω, περισκέπω ἐπὶ χώρου τοῦ ὑψηλοῦ· ὅθεν ἐστὶ περισκέπτεσθαι διὰ τὸ ὕψος καὶ ἀπὸ πάντων ἢ ὅθεν ἐστὶ τὸ περιξ ἰδεῖν ἢ περίσκεπτοι ὅτε αὐτοῦ καθ' αὑτὸ θαυμάσειε. Περίσκεψις, βάσανος. Περισκοπῶ, ἁρμοδία λέξις· ἔστι δὲ, τὸ βλέπειν ἔνθα κἀκεῖσε. Περισκυθίσαι, κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν ταῖς θριξί· καὶ περισκυθίσαντες σπαράξαντες ἐκδέρματίσαντες. Περισοβῶ, τὸ περιέρχομαι καὶ ἀνασοβῶ, τὸ ἀνα ταράσσω· σοβῶ δὲ, καὶ τὸ ἐπὶ πολλῶν καταφρονητικῶς λέγεται καὶ χερὸ· ... νέσιος ἐν ἐπιστολῇ· ὁ γὰρ ἰδὼν τὸν τριβωνοτρίβα σοβοῦντα διὰ τῆς ἀγορᾶς· καὶ τὸ ἀναταράσσω, καὶ διεγείρω. Περισοφεῖν περὶ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ περιίστασθαι, καὶ εἰς δικαστήριον καλεῖν. Περίσονται, περιέσονται. Περισπᾶ, ἀνασπᾶ, καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαί τι. Περισπάσασθαι, περιποιήσασθαι. Περισπασμὸς, ἐκδοχὴν ἐπιστροφὴν, τοῦ τάγματος κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὄπισθεν τόπον· ἐκ περισπασμὸς δὲ ἐστὶν ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχὴς τοῦ τάγματος κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. Περισπερχὴς, περιώδυνος. Περισπερχθεὶς, περιτραχὲς, περιελιχθεὶς. Περισπερχὴς, βαρύνως τό, περισπερχὴς πάθος. Περὶ σπονδῶν, περὶ εἰρήνης. Περισπῶ, τὸ περιαιρῶ· ὡς τὸ περισπάσας τὴν ἀσπίδα. Περισπωμένη, ποιότης συλλαβῆς ἐκ τοῦ περικεκλάσθαι καὶ οἱονεί τις συνηρημένη εἶναι· ποιότης δέ ἐστι, φωνὴ δηλοῦσα τὴν ποσότητα τῆς σημασίας. Περιουσία, ἡ δαψίλεια· καὶ ὁ ἀπόστολος πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περιουσίαν τῆς χάριτος. Περιστείλασαι, περιστελοῦσαι. Περισσευομένη, περισσουμένη. Περισταδὸν, ἀνάλογόν ἐστι κατὰ παραγωγὴν τῷ παρασταδὸν· καὶ ἀποσταδόν. Περίστασις, ἡ συμφορὰ, κατὰ τοὺς στωικούς· κατὰ δὲ τοὺς ἀρχαίους, ἡ διά τινα ἰσχυρὰν πλῆθος παρουσία, καὶ ἡ αἰτία· καὶ περιστατικὰ παρὰ ῥήτορσι κεφάλαια, τὰ σημαίνοντα· δηλονότι, τὰ περὶ αἰτίαν ἀφ' ἧς ὡς μείζονος ἢ ἀναγκαστικῆς, καὶ ταῦτα ὑπέχει τὸ αὐτῆς ὀνομασία. Περισταδὸν παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ περιεστῶτες κέχυνται ἢ περιεστῶτες, καὶ ἐναντιούμενοι ἢ ἐξισούμενοι. Περισταλεὶς, κοσμηθεὶς· ἢ τι ταφείς. Περιστάξαντες, περιστάζομενοι· περιῤῥεόμενοι· τοῦ χόλου. Περίστασις ἐστὶ θλίψις· ἀνάγκη· μέριμνα· ἢ συνέχεια πραγμάτων πανταχόθεν ἐς ἀδημονίαν τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἐνσείουσα. Περιστατήρια, σπλάγχνα. Περισταυρὸν, τὸ ἀνάσταυρον. Περίσταυροι, περίβλεπτοι· ἐφ' ἃς ἄν τις στὰς βουλόμενος θεάσασθαι. Περιστέφανον, περισσῶς στέφανον. Περιστεῖλαι, περικαλύψαι. Περιστείλας, διαχειρισάμενος. Περιστείλασα, ἐπὶ τῆς ὀδυσσείας δ' ἀκοσμίαν δηλοῦσα, νῦν μὲν ἐπὶ νεκροῦ· παρ' ἄλλοις δὲ καὶ ἐπὶ ζώντων· τοιαύτης δὲ δυνάμεως καὶ ἡ περιστολή. Περιστοιχίζεται, διονύσιος φιλιππικῷ φησί· μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· καὶ γὰρ τοῖς ἐκδρομαῖς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα περιιστᾶσιν ἃ καλοῦσι στίχους ἢ στοίχους· καὶ περιτείνουσιν αὐτῶν δίκτυα· ἵν' ἐὰν διώκοις ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπίπτῃ· ὡς ὑποσημαίνει ξενοφῶν ἐν τῷ κυνηγετικῷ· ἐν ἐνίαις μέντοι γράφεται περιστοιχίζεται· ἐν ἄλλαις δὲ, καὶ περιχαρακίζεται. Περιστέλλει, καλύπτει· συστέλλει· κοσμεῖ· σκέπει· φυλάττει· περιβάλλει. Περιστέλλοντες, περικοσμοῦντες· περιστέλλων τὰ ὀστᾶ ἐς τὸν τάφον παρὰ σοφοκλεῖ· τάφον περιστέλλοντες δυστήνου νεκροῦ. Περιστένεται, περιτείνεται· στενοχωρεῖται. Περιστένειν, στενοχωρεῖν· ἢ καὶ τὸ στενάζειν καὶ ἐκθυμον εἶναι. Περίστενος, οὕτως δράκων καλεῖται. Περιστερὰ, παρὰ τὸ πέτεσθαι στερεῶς· ἢ παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν· θερμότατοι γὰρ κατὰ συνουσίαν εἰσί· διὸ καὶ τῇ ἀφροδίτῃ ἀνάκεινται· καὶ πολλάκις τίκτουσιν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ· τῶν ἄλλων ὀρνέων μὴ ποιούντων τοῦτο. Περιστέρια, κοσμάρια τινά. Περιστεφανώσαντες, κυκλώσαντες περιστεφανώσαντες τοῖς ὅπλοις τὸ τεῖχος. Περιστήθιον, ἱερατικὸν ἔνδυμα. Περίστησαν, ἐτάραξαν, τοῦτον τῶν περιεβεβ(λ)ησαν· ὃ ἐστὶν ὑπόδειγμα χρῆσαι ὡς μυριαχοῦ λέγεται παρ' ὁμήρῳ. Περιστατὸν, ἐπειδὰν τὸν νεκρὸν ἐκφέρωσι ...ες ὑπεστρέψωσι, τὸ καθάρσιον

εὑρίσκοντός τινος σκέπην καθεῖλε τὰ φορτία ἀπὸ τοῦ ὄνου ὁ δεσπότης αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτῶν ἑαυτῷ σκιὰν ἐποίησε. πρὸς ὃν μαχόμενος ὁ ὀνηλάτης, ἔλεγε τὸν ὄνον μεμισθωκέναι αὐτῷ τὰ φορτία φέρειν, οὐ σκιὰν παρέξειν. ὁ δὲ ἔλεγε μεμισθῶσθαι, ὅπως ἂν ὡς βούλοιτο χρῷτο. ἐκ δὲ ταύτης τῆς φιλονεικίας μηδὲν οὔσης, ἡ παροιμία. Περιωπή, τὸ ὕψος, ἡ ἀφορμή. Περιόντα, ζῶντα. Περίοπτον, περιθέατον, μέγα, ὑψηλόν, περίβλεπτον. Περιορᾶσθαι, καραδοκεῖν, ἀποθεωρεῖν, περισκέπτεσθαι, φροντίζειν. Περιοργής, ὀργισμένος. Περιοργῶς, ὑπεροργίως, ἢ παρωργισμένως. Περιορία, ἑορτὴ ἐν Κύπρῳ. Περιοριζόμενοι, περιλαμβανόμενοι ὅρῳ, περιεχόμενοι. Περιορίσαι, περινοῆσαι. Περιορισθῆναι, ἐνορισθῆναι, ἤγουν ὅρον λαβέσθαι, καὶ περιληφθῆναι. Περιορισμός, ἐξορισμός. Περιορῶ, τὸ καταφρονῶ. περιορῶμαι δέ, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ καταφρονοῦμαι, ἀλλὰ καὶ τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ καταφρονῶ. Θουκυδίδης ἐν δευτέρᾳ· μὴ περιορᾶσθαι τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ περισκοπῶ· ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ τετάρτῳ. καὶ τοὺς μεθορίους ἤδη ἐστάμενοι περιορώμενοι ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται. τὸ καὶ ἀντὶ τοῦ φροντίζω, ὑποκαραδοκούμενοι. Περιουσία, περίσσεια, πλεονασμός, ὑπεροχή, ἀσύγκριτος οὐσία. Περιούσιος, ἐξηλλαγμένος. Περιούσιος λαός, ὁ ἐγκατοικῶν. ὡς τό, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ εἰς κτῆμα καὶ εἰς κτῆσιν. οὐσίαν γὰρ τὴν ὕπαρξιν. Περιουσιασμός, πλῆθος, ὕπαρξις φυσική. Περιουσίας, πλήθους, πλούτου. Περιοχή, περιπέτεια καὶ ὑπόθεσις. θλῖψις, συνοχή. καὶ ὁ Δαβίδ, ἐν πόλει περιοχῆς· τουτέστι περιβόλου. περιοχὴ δὲ καὶ ὁ κλῆρος. Περιόψεται, καταφρονήσει, παρίδῃ. Περιπαθῶς, διαπονηθείς, συμπαθητικῶς, λυπηρῶς. Περιπαλαχθῆναι, περιπλακῆναι. Περὶ παντὸς ποιοῦμαι τὰ σά, ἀντὶ τοῦ κρείττονα πάντων ἔχω. ἡ γὰρ περὶ πρόθεσις, σημαίνει τὸ πλέον. Περὶ πάντων ἤδει μαντοσύνας, ἤγουν μαντικώτατος ἦν. τὸ δὲ περὶ πάντων, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πάντας, ἢ περισσότερον πάντων μάντεων. καὶ περὶ γάρ μιν ἐφίλει, καὶ περίφρων Πηνελόπεια, ἡ περισσῶς φρονοῦσα. Περιπαρῆναι, περικεντηθῆναι. Περίπατοι, αἱ ἱστορίαι καὶ οἱ λόγοι, ἢ τόποι διὰ κινήσεων. Περιπατῶ, στείβω, στέλλομαι, βαδίζω, περιστρέφω, Ἰωνικά. Περίπατος, ὁ περὶ σχέσιν κυκλοτερῆ δηλοῖ, ὡς τὸ περιέχεσθαι, περικάμπτειν. οὕτως ἔχει καὶ ὁ περίπατος. πάτος γὰρ τὸ πάτημα, τὸ ἐξ οὗ τὸ κατὰ κυκλοτερίαν, περίπατος λέγεται. Περιπεζία, περιπάτησις. Περιπεζίας, πρόβατα τῆς ἤδη βάσεως καταλυθείσης. Περιπέζια, τὰ περὶ τὴν γῆν προσπελάζοντα. πέζα γὰρ οὐ μόνον ὁ πούς, ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ, παρὰ τὸ ἕζω. Περιπείρει, περικεντεῖ. Περιπέμπτον, τὸ ἐν κύκλῳ καὶ πανταχοῦ καὶ ἑκασταχοῦ πέμπειν· αὐτὰ πάντα συντάσσεται. Περιπέπηχα, περιπεπύλωκα, περιπέπηγμαι. Περιπεπηγμένα, περιπεπηγμένα τοῖς μέλεσιν. οἱ γὰρ ἐλλιπεῖς αὐτὸ βρῶμα πηγμα λέγουσι. Περιπεπηγέχθαι, διαλλαχθῆναι τὰ σκέλη ἀχημόνως. Περιπέπλασται παρὰ Θεοκρίτῳ, τὸ περικέχυται σημαίνει. Περιπέττουσι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἢ ἀντὶ τοῦ περικαλύπτουσι τὴν ἀσέλγειαν, ἢ διὰ τὸ τῷ προσώπῳ κοσμεῖσθαι κόσμῳ, καλύπτουσι τὴν μοχθηρίαν. ἤγουν τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν, ἢ τὴν τῆς αὐτίσεως. τὸ δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ παρὰ τοῖς πέμμασι τοῖς ὀπτωμένοις ἢ ἀπὸ τοῦ ζύμῃ τὰ ἄλφιτα περιλαμβανόντων, καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά. εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἑκάστου ἄρτου, μιγνύντες ποιεῖν ἄρτον. Περιπιάσθαι, πιέσαι περιπιέσαι. Περιπίεσαι, ἀπὸ τοῦ πιάζω μέλλοντι πιάσω, ἐπίεσα ἀόριστος. Περιπιεσόν, κάτω μάσσειν(?) ... εἶδος φιλήματος ἐρωτικοῦ ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλούντων λείχειν. Περιπέτεια, προπέτεια, ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις. Περιπετεῖς, περιπίπτοντες. περιπετεῖς δὲ γίνονται βασάνοις τισὶ θανασίμοις, ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως περιπίπτοντες. Περιπετεῖς, περιεχόμενοι ἐν αὐτῷ, ἢ προπετεῖς, ἢ περιπεσόντες. Περιπετής, περιπεπηγὼς αὐτῷ. πικρὸν τὸ δ' ἔγχος περιπετὴς κατηγορεῖ. ἤγουν ὁ περιπέπτωκεν ὁ Αἴας. Περιπέτιαθι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ εἶα τὸ τονέχιτι(?). Περίπιτυν, πανταχόθεν ὀξέχον(?). Περίπιτος, διακινητήριον ἢ αὐτὸ τὸ βάδισμα. Περιπιτρίζεσθαι, περιθρύπτεσθαι. Περιπλακείς, περιασθεὶς πικρῶς διὰ τὸ χρίεσθαι πικρὰ γὰρ ἡ πλάκη. Περιπλαφθεῖς, ἀπατηθείς. Ἀριστοφάνης· τούτοις τοῖς ῥήμασιν περιπλαφθείς. Περιπλαγείς, περιπλαγείς, ἐμπλαγείς. Περιπλεχθεῖσα τις, περιπλεξαμένη, παρὰ Καλλιμάχῳ. Περίπλοος, περίοδος. Περιπλεκόμενος, καὶ φιλῶν, ἀντὶ τοῦ περιπλεκόμενος. Περιπλεῖς, ἐκ τῆς πλείονος ἀρσεν τοῦ ὄν, πλέες καὶ περιπλέες. Περιπλεῖς, λίαν πλειστάκις. Περιπλεῖν, τὸ περὶ σκάφος ἀναστρέφεσθαι περὶ τὸν αὐτὸν τόπον. Περιπλεῖν, τὸ κύκλῳ πλεῖν, παρὰ πλοῦς ἡ περίπλους καὶ εἴσπλους. Περίπλευν, πλέον. Περίπλεως, ἔμπλεως. Περιπληθής, δηλοῖ τὸ πολυάνθρωπος. τάσσεται δὲ κατὰ καιρὸς πρὸς τὸ εὐπληθής. Περίπλοξ, περιπλεγδὴν περιβάδην περιλαβώς(?). Περιπλομένων ἐτέων, ἤγουν περικυκλουμένων κυκλουμένων. ὡς χρήσιμον, εἰς τὸ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ λαφθεὶς καὶ αὐτό, ἀντὶ τοῦ περιπλομένου, περιστρεφομένου. Περιπλομένου ἐνιαυτοῦ ἐκ τοῦ περιπελομένου λέγεται. ὁ δὲ γινόμενον ἢ περιπλούντων κατὰ συγκοπὴν ὅτι δὲ τὸ πέλεσθαι καὶ ἀλλὰ τοιούτου λέγεται, δηλαδὴ τὸ ῥήματα μακρὰ πέλονται. Περιπλομένου ἐνιαυτοῦ, πλεῖν τὸ στρέφειν καὶ ἀναπλεῖν, τὸ ἀναστρέφειν καὶ περιπλεῖ ὁ οὐρανός, ἤγουν περὶ τοὺς πόλους στρέφεται ἀφ' οὗ περιπλοῦμαι, καὶ περιπλούμενος· εἶτα κατὰ συγκοπὴν περιπλόμενος. Περιπνευμονία, πάθος τι. Περιπνεῖν, λέγει δέ τις αὔρα περιήπνει τούτοις. Περὶ πόδα, ὅταν ἁρμόττει σφόδρα ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί. Περιπόδιον, τὴν κύκλῳ ὑπὸ πόδας οὖσαν καὶ κάτω, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Περιποιήσαντες, ἀντὶ τοῦ διασώσαντες. ὅπως μὴ πάθῃ τι συμβαίνοι δὲ ὕστερον ἐκείνοις μέχρι περιποιήσαντος οὐ κατασκευάζεσθαι. Περιποιήσει, κτήσεται. καὶ περιποιουμένοις τῆς σωτηρίας τῶν παίδων, ἀντὶ τοῦ φροντίζοντας κηδεμόνας. Περιποίησις, κτῆσις, πλεονασμός. Περιποιεῖται, προξενεῖ, ζωογονεῖ. Περιποιητικός, διακριτός. Περιπολεῖν, ἀναστρέφεσθαι. Περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τόδε· περὶ πλείστου τόδε τοῦδε καὶ περὶ πλείστου ποιοῦμαι ἀντὶ τοῦ εἰς πολλὴν φροντίδα ἔχω. ὥστε περὶ πλείστου ποιοῦμαι τὸ μανθάνειν τῶν χρημάτων. ὧν τὸ ἐναντίον, περὶ ἐλάττονος ποιοῦμαι τόδε τοῦδε· ἀντὶ τοῦ ἐλάττονα φροντίδα ἔχω. Περίπολος, φρουρός, ἔφορος. Περιπόλεις, τοὺς φύλακας λέγομεν ἢ ξενιταίας, ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. Περιπολεῖ, περιτρέχει. Περιπότερος ἀρτίμων, παρὰ τὴν παροιμίαν, τὴν περιφέροντος ἀρτίμων. εἰσὶ δὲ ἀρτίμωνες δύο. Περιπταίει, ὅταν ἀφεὶς ἄλλους, καὶ αὐτὸ ἐλύει(?). Περὶ πῦρ γὰρ ἐγχεῖ δύειν, ἀντὶ τοῦ περιουσίας προσώπου.

τὸ ἔξοχον, πρὸς ἔνδειξιν πάνυ πολλῆς μακαριότητος. Περικλῆς, Περικλέους· Περικλεῖ· Περικλέα· καὶ Περίκλεες, καὶ
πάντα τὰ εἰς κλῆς, οὕτω κλίνεται. Περικλῆς πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει, ἐς τὸν πόλεμον τὰ πλεῖστα ἀνή-
λωσεν· οὗ δὲ Ἀθηναῖοι. ἀλλὰ τούτου ἤρξατο ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Περικλυζόμενος, ὑβριζόμενος λίαν. Περίκλυ-
μος, ὁ περὶ τὸ κῦμα καὶ τὸ ἡ κυκλάμινος. Περικλύτως, σφόδρα ἐνδόξως. Περικνημίς, σκεπαστήριον τῆς κνήμης. Περι-
κόπτει, κλᾷ, παίει, λαφύσσει. Περικόμματα, ἐκ τοῦ Ἀριστοφάνους. περικόμματα τὰ ἐκ τοῦ μαγείρου περιαιρούμενα τῶν κρεῶν,
τοῦτο βούλεται λέγειν κατὰ μέρος συγκόπτω τὸ σῶμα· ὡς μάγειρος δὲ λέγει. Περικοπή, μέρος τι τῆς γραφῆς· ὁ δὲ [illegible]
ἦν περιπτίσας δύσκολον τὴν ἀκολουθίαν, καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐνθυμίας. Περίκουροι, οἱ ἐκ τοῦ κοχλάζοντος ἁλισκόμε-
νοι ἐν ταῖς μάχαις. Περικτίονες, περίοικοι, γείτονες, πέριξ οἰκοῦντες. Περικτίοσος, τῶν πέριξ οἰκούντων. Περικτίται, οἱ
περίοικοι. Περικτίονες, οἱ πέριξ αὐτῶν περίοικοι. Περικυκλίσας, περιειλήσας καὶ περιδινήσας(?). Ἀριστοφάνης. περικυ-
κλίσας τὴν γαστέρα(?) περὶ τοῦ κανθάρου τοῦτο λέγει· ἔθος δὲ τοὺς κανθάρους τὰς σπυράδας περικυλίειν. λέγεται δὲ ὁ κάνθαρος
εἰς ὄνθον ἀποσπερματίζειν καὶ οὕτω περιστρέφειν τοῖς ποσὶν, ὡς τὸ σπέρμα ἐγγυμνάζειν, ἀποδοθείη ἐκ [illegible]· θή-
λυς γὰρ κάνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες. Περικυκλῶ, περιβάλλω· περιστοιχίζω· περιστέφω. Περικομβώ-
σαι, περιζωμβῶσαι(?). Περίκομμα, κάμμυμα(?). Περικονῖσαι κυρίως μέν, τὸ ὑποστρῶσαι τὰ κεράμια. Περιλαβεῖν, περι-
βαλεῖν καὶ τὰ ὅμοια. Περιλακιζόμενος(?), ἀντὶ τοῦ διασχιζόμενος· ἢ διακοπτόμενος. Περιλαλοῦσιν, αἱ πολλαί(?)· ἀντὶ τοῦ περιττ-
ολαλοῦσι· φλυαροῦσι. Περιλάμπεσθαι, τὴν μερικὴν λάμψιν δηλοῖ· καταλάμπεσθαι δέ, τὴν πλείονα. Περίλαος, ὄνο-
μα κύριον. Περιλέγειν, τὰ περισσὰ φράζειν. Περιλευκής, περιποίκιλος. Περιλείπεταί μοι, ἀντὶ τοῦ ἐκ περισσοῦ λεί-
πεταί μοι· ἢ ὑπόλοιπόν ἐστί μοι. Περίλεξις, περισσολογία· περίφρασις· καὶ περίοδος, καὶ περίεργος περιπλέκεσθαι διὰ
λόγων, καὶ δύνασθαι ἑρμηνεύειν τὸ νοηθέν· ὃ περὶ [illegible] ἔργον τῆς [illegible] τοῦ λόγου δείκνυσι δὲ [illegible]
[illegible]· δεῖ γὰρ νοεῖν, εἶθ' ἑρμηνεύειν· ὃ περὶ [illegible] τῆς [illegible] τοῦ λόγου· ὃ τὸν περιλογισμόν, καὶ τὴν [illegible] τὸ
συνεξετάσαι τὸ ἀκούοντα· ὃ δοκιμασίαν· ἐπεὶ τὰ σαθρὰ [illegible], θαυμάζεται. Περιλέπτης, τὸν φλοιὸν περιαι-
ρῶν τις· ὑπόδρης(?)· τῶν δὲ δένδρων τὸν φλοιὸν περιλέπτης, ἢ ἐσθίοντες. Περιλεσχηνευτός, περιβόητος· περιλάλητος.
Περιληπτικὰ ὀνόματα, ἃ ἐν τῷ ἑνικῷ ἀριθμῷ πλῆθος σημαίνοντα, ἑνικῶς ἢ πληθυντικῶς συντάσσεται ῥήμασιν· οἷον
ὁ δῆμος εἶπε, καὶ ὁ δῆμος εἶπον· καὶ [illegible] πάντα τὰ ὀνόματα ἑνικῶς μὲν προφερόμενα, ἑνικοῖς συντάσσεται ῥήμασι·
δυϊκῶς δέ, δυϊκοῖς· πληθυντικῶς δέ, πληθυντικοῖς· πλὴν τῶν ἀττικῶν συντάσσομεν ἑνικοῖς δὲ [illegible] ἀττικὰ τὰς πληθυντικὰς
τῶν οὐδετέρων ὀνόματα τῆς εὐθείας, ἑνικοῖς συντάσσουσιν· οἷον παίζει τὰ παιδία. Περιληπτικόν, ἐφαπτόμενον. Περίληψις,
ἡ περιεκτικωτέρα νόησις· ἐκ τοῦ λύω(?) τὸ λαμβάνω. Περιλιχμήσασα, περιλείξασα. Περιλιχμώμενος, κολακεύων(?).
ὁ δὲ τὴν γυναῖκα πολὺν χρόνον περιλιχμώμενος, καὶ τοὺς πόδας [illegible], [illegible] ἄνδρα νομίσαι. Περίλλος, ὁ ἀ-
θηναῖος(?) δίετος λ'. Περιλογίζεσθαι, περιίστασθαι(?). Περὶ λύχνων ἁφάς, ὀψιαίτερον. μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἁφὰς ἀφ-
[illegible] ἀδοκήτως τῶν πολεμίων, πολλοὺς κτείνουσι. Περίμαιος(?), καὶ μάγειρος, ὄνομα κύριον [illegible] ἀδελ-
φός, [illegible]. Περιμάχητον, ὑψηλόν, μέγα· ἰσχυρόν. Περιμέν, περισσῶς μὲν καὶ περιμένεσθαι, διαφερόντως
λέγειν. Περίμετρον, ὑπέρμετρον μέγα· τινὲς δὲ εὔκυκλον. Περιμήκεος, μακροτάτου. Περιμήκης, ὑπερμεγέθης.
Περιμήκετος, ὑψηλός· ὑπερμήκης· ἢ περισσῶς μακραὶ καὶ ὑψηλαὶ ἐλάται [illegible], περιμήκεται. Περιμήκει ῥάβδῳ,
ἁλιευτικῷ καλάμῳ. Περιμήκης, βαρύνεται καθότι τοιοῦτα· τὰ εἰς ης σύνθετα γινόμενα παρὰ οὐδέτερον εἰς ος, τῷ ε παρ-
αληγόμενα βαρύνεται· κῆτος, μεγακήτης· μῆκος περιμήκης· ἦθος, κακοήθης· τὸ λαθικηδής ἢ [illegible], οὐκ ἀπὸ τοῦ
κήδος καὶ πάθος, ἀλλὰ παρὰ ῥῆμα τὸ κήδω ἢ πάθω γέγονασι. Περίναιος, τὸ αἰδοῖον· οἱ δὲ τὸν καυλὸν ἢ τὸ τῶν διδύμων δέρ-
μα· ἢ γοῦν ὁ ἰσχίος(?). Περιναί, μελαίνουσαι· πελιδναὶ οὖσαι. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Περιναίεται, καὶ περιναίεται, οἱ
περίοικοι λέγονται καὶ οἱ πέριξ οἰκοῦντες ἀμφὶς ναίοντες. Περινάμενα(?), περιφρασκόμενα. Περινεύματος, περικλύσμα-
τος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Περίνεως· τοὺς περιττοὺς τῶν ναυτῶν [illegible] ὡς δούλους. Περινοστήσαντες, περιοδεύσαντες.
Περινεύουσαι(?), περιβόλαια, ἃς ἐν κύκλῳ πορφύρα παράκειται. Περινεῦσον(?), ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλῳ. Περινεῖ,
περικλύζει· περινήχεται. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Περίνοια, ὑπερφαίνεια(?)· ἢ μηχανή· ἢ τέχνη. περίνοια δέ, μερικὴ γνῶ-
σις τοῦ θεολόγου, ἐν περινοίᾳ θεοῦ. Περινοεῖ, περισσῶς νοεῖ. Περινομαία, περιφορά. Περινοστοῦντα(?)· Ἀριστοφάνης. κυ-
ρίως μὲν ἡ ἀπόδοσις τῆς οἰκίας ἄφιξις· καταχρηστικῶς δέ, ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετάβασις καὶ πορεία. Περινοστεῖ, πε-
ριέρχεται· ἀναστρέφεται. Περινοστῶ, τὸ πολλάκις περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρέφω ἢ κυκλεύω ἢ περιφέρομαι. πα-
λινοστῶ δὲ ἢ νοστῶ, ὑποστρέφω(?). Πέριξ, κύκλῳ· ἐπίρρημα. περιεξελίξειν(?) τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ περιελίξειν, ἴσως κυκλῶσαι.
Περιοδεία, ἡ περιόδευσις. Περίοδος, περιέλευσις· κύκλος. Περίοδος, ἡ καταβολὴ πυρετοῦ. περιοδικὰ νοσήματα κα-
λοῦσιν οἱ ἰατροί, τὰ τινας ἡμέρας ἀνιέμενα, καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα· οἷον τριταίους, καὶ τεταρταίους· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτοις
οἱ κάμνοντες, δοκοῦσιν ἐν ταῖς ἀνέσεσιν ἡμέραις, μηδὲν νοσεῖν ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. Περίοδος μὲν λέγεται καὶ ἡ περιφορὰ
τοῦ ἡλίου, λέγεται καὶ ἀττικῶς περίοδος ἡ τομή(?). Περιοδευούσαι(?) [illegible]. Περιοίκιον· ἴσως
ἐν τῷ πρὸς [illegible] καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν [illegible], ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον(?). Περίοικος, ὁ περὶ τὴν οἰ-
κίαν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος. Περιοκοχή, περιοχή(?). Περιάσειν(?), τὸ περιέσεσθαι καὶ [illegible]. Θουκυδίδης ἐν τῷ ἑβδό-
μῳ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ [illegible] ἐκ τῆς νόσου. Περιουσιαστικός, φορητός(?). Περιόν, ὑπερβάλλον. τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλάκις
τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ προῖκας ἀπορισμένας ἔχοντας, ἐκ τοῦ περιόντος κατορθώσονται. Περὶ ὄνου σκιᾶς, παροιμία.
λέγειν(?), ἴσον τῷ, περὶ μηδενός· ἐστὶ δὲ ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόητα φιλονεικούντων· ἐστὶ δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· φασί τινα Ἀθήνας
τινὰ δεηθέντα ὀνηλάτου μισθώσασθαι ὄνον, ἀλλὰ τοῦ τὰ φορτία βαστάσαι μόνον ἀλλὰ καὶ μέγαρα(?)· καὶ δὴ οὕτω δόξαν ἀλλαχ-
[illegible] τὰ φορτία [illegible] μεσημβρίας δὲ γενομένης, καὶ τῶν ὑπὸ κύνα καυμάτων σφοδρῶν αὐτοῖς ἐπικειμένων, [illegible]

τικός περικείμενος εἴλημμαι· μετοχὴ εἰλημμένος· καὶ περιείλημμένος· καὶ περιείλημμαι. Περιείλεκτο, περιεγέγραπτο ἢ ἐκεκύρωτο, ἐκ τοῦ περιλαμβάνεσθαι. Περιειλόμενος, συστραφεὶς ἢ περιληφθείς. ἴλλειν γὰρ τὸ συνέχειν. Περιειλοῦμαι, τὸ περιστρέφομαι· καὶ περιειλόμενος, περικαλυπτόμενος. Περίειμι, ζῶ. ἔτι σώζομαι. Περίειμι, τὸ κύκλῳ βαδίζω καὶ περίειμι, τὸ νικῶ. δευτέρου συζυγίας. Περίειμι νόον, καὶ ἐχέφρονα μῆτιν παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἐν τῷ τ᾽ τῆς Ὀδυσσείας· μᾶλλον δὲ καλῶς περίφρονα τὴν πολύμητιν λέγεσθαι. Περιεῖναι, τὸ τί μὲν τὸ ὑπερέχειν δηλοῖ· καὶ περιττότερον ἔστι τις ἄλλου, ὅτι ὁ δεῖνα περίεστι τοῦ δεῖνος ὡς περ Ἀχιλλεὺς καὶ Ἀγαμέμνων, περιεῖναι λέγονται ἀλλήλων, ἐν τε βουλῇ καὶ μάχῃ. τὸ περιεῖναι λέγεται ἀπὸ περιουσίας μου τοῦ ἐν τῷ βίῳ· ὡς ὅτε τις εἴπῃ, ὡς πολλὰ κεκοπίακα, οὐδὲν δέ μοι περίεστιν αὐτὶ τοῦ ἐκ περισσοῦ κεῖται ἐξ οὗ ἡ περιουσία λαμβάνεται. δηλοῖ δὲ πολλάκις τὸ περιεῖναι καὶ τὸ ἀπλῶς ζῆν. Περιεῖναι, περιγίνεσθαι. Περιεῖναι, ἐν βίῳ διάγειν· ζῆν· τό τε μὲν οὖν τῆς ἰουστίνου περιεῖναι ξυνέβη· καὶ αὐτὶ τοῦ νικᾶ. Περιεῖναι ἄγεται αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ ἀπαρεμφάτῳ συντασσόμενον ὡς δηλοῖ παρ᾽ Ὁμήρῳ τὸ, νόον καὶ βουλῇ καὶ τὸ μάχεσθαι ὡς τὸ, περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν· περὶ βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ᾽ ἐστὶ μάχεσθαι. Περιεῖπον, περὶ τινα ἐσπούδαζον ἐθεράπευον. Περιέργασμαι, περιεργάζομαι. Περίεισι, τὸ ἐν τοῖς ζῶσιν εἰσὶν ὡς συνήθως· ἕως ἔτι περίεστιν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος· αὐτὶ τοῦ ἐν τοῖς ζῶσιν ἦν. περίεισι καὶ αὐτὶ τοῦ κρείττονές εἰσι, συντασσόμενοι δοτικῇ· καθὰ καὶ τὸ περιεγένετο τῶν πολεμίων. περίεισι καὶ αὐτὶ τοῦ περιπατοῦσι καὶ ὑπὲρ τὸ ἀναγκαῖον καθὸ λέγεται καὶ τὸ περιγίνεσθαι, αὐτὶ τοῦ περιττόν εἰσιν ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· περιγίνεσθαι αὐτῷ μηδέν. Περιεῖχεν, ὑπερεῖχε. Περιεκέχυτο, πανταχόθεν περιέρρει. Περιεκόκκυσε, περιεκερδάκισε· ἔστι δὲ εἶδος ὀρχήσεως· τινὲς δὲ τὸ μὲν ἀπεπυδάρισε, ἀπεπήδησεν· ἄλλοι δὲ ἀπεσκίρτησε, καὶ ὠρχήσατο· τὸ δὲ περιεκόκκυσε περιεβόησε, καὶ ὑπερεῖδεν, καὶ κατεφρόνησε. Περιεκοκάβησαν, περιήχησαν κοναβίζω, ἐν τρίτῃ συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων· λέγεται καὶ κοναβίζω, ἐν τελευτῇ τῶν βαρυτόνων· τοιαῦτα δ᾽ εἰσὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ ἤχου πεποιημένη· ὃν ποιεῖ τὰ ξηρὰ σώματα συγκρουόμενα. Περιεκτικὰ ὀνόματα, μουσεῖον· χαλκεῖον· κουρεῖον· ἰατρεῖον· μαγειρεῖον· πανδοχεῖον· διδασκαλεῖον· στρατηγεῖον· ὀρεῖον, τὸ στρουθεῖον· ἀρχεῖον, τὸ παλάτιον. Περιεκτικὰ ῥήματα εἰσὶν, ὅσα δρᾶσιν καὶ πάθος ἐμφαίνουσιν, οἷον βιάζομαι· δωροῦμαι· σφαγιάζομαι· καὶ ἄρχομαι. Περιεκτικόν, τὸ περιέχον ἤτοι δυνικὸν ἢ πληθυντικὸν ἐκ τοῦ περιβάλλειν, ἢ ὑπερέχειν. Περιεκτικόν, τὸ καθόλου ἤτοι ἐν ἑαυτῷ τὰ μερικὰ συνάγειν, καὶ ἀναγκαῖον. Περιελάσεις, περιτεμοῦμαι ὡς βυρσοδέψης δὲ τοῦ ῥύπου λέγει· περιτέμνουσι γὰρ τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι ταχεῖα. Περιέλου, κέλευσον ὑπαρτικῶς ἀφελοῦ. Περιέλεψε παρ᾽ Ὁμήρῳ, λαμπρὸς τοῦ τοῦ φλοιοῦ ἐγύμνωσε· καὶ αὐτὶ τοῦ ἀπλῶς περιέτρεψε· περιέλεψεν ὁ χαλκὸς τὰ φύλλα καὶ τὸν φλοιόν· ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικήν. Περιελόμενος, ἀφελόμενος. Περιελιχμήσαντο, περιλιχμήσαντο περιεκάθηρε. Περιελῶ σ᾽ ἀλαζονείας, ἀντὶ τοῦ ἀποδύσω σε καὶ παύσω τοῦ ἀλαζονεύματος· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἱματίων· παύσω καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας περιελάσω εἶπεν Ἀριστοφάνης. Περὶ ἐμέ, πρός με. Περιεμηκτήσας· ὁ δὲ περιεμηκτήσας τὰ ἀπάτη τοῦ ὅρκου, καὶ διαλυσάμενος τὴν ξενίαν, ἐπιορκία δὲ· αὐτὶ τοῦ διατοπαθήσας· ὁ δὲ θεμίσων αὐτὸς τοὺς φρονίμους περιεμέκτησεν ἀλλ᾽ ἐν τῷ πελάγει. Περιενεγκεῖν, τὸ κύκλῳ ἀγαγεῖν. Περιέπει, περιέρχεται καὶ περιεργάζεται. Περιέπειν, αἰτιατικῇ· φυλάσσειν· ἢ ἐνεργεῖν. Περιέπειραν· περιπείρω ἐνεστώς· περιέπειρον παρατατικός· περιπερῶ, μέλλων· περιέπειρα, ἀόριστος· παθητικὰ περιπείρομαι ἐνεστώς· περιεπειρόμην παρατατικός· περιπαρήσομαι μέλλων· περιεπάρην, ἀόριστος· περιπέπαρμαι, παρακείμενος. Περιέπειραν, ἔπηξαν, πείρω γὰρ τὸ συμβλίζω. Περιέπεσον ἀτυχίαις, αὐτὶ τοῦ ἠτύχησαν καὶ συντάσσεται δοτικῇ. Περιεπτισμένον, λελεπτυσμένον· περιεξεσμένον· κεκαθαρμένον. Περιεπτισμένα· οἷον ξένα ἀπηλλαγμένα, καὶ καθαρὰ ἄχυρα· κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶ τὸ λεπτύνειν καὶ καθαροποιεῖν· εἶθεν καὶ πτισάνη, ἡ λελεπτυσμένη κριθή. Περιέπτυξαν, ἐκύκλωσαν. Περιέπω, τὸ φιλῶ τινὰ καὶ κηδεύω καὶ θάλπω, καὶ φυλάσσω. περιέπουσιν, αὐτὶ τοῦ περιφυλάσσουσιν· ἀλλὰ τοῦ φιλεῖν· οἷον οἱ γονεῖς τὰ τέκνα· ἢ τὰ στρατόπεδα, τὸν αὐτῶν λαὸν καὶ περιέπουσιν, αὐτὶ τοῦ περιβλέπουσι. Περιεργαζόμενος, πονηρευόμενος. Περιεργάζεσθαι, περιπονεῖσθαι· ὁ δὲ περιεργασάμενος τοὺς οἴκους ἐν οἷς συντρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, φύσις συνέχεται. Περιεργάσεις, πρᾶξις περιττή. Περίεργον, περιττὸν ἢ στρεβλόν. Περιεργεία, καθαρσία. Περιετίμοντο, περιέλασαν. Περιετρίβετο, κατεπολεμεῖτο. Περιέρρεον, ζεῦ· περιέρρεον αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ ἐρασταὶ πολλαὶ φιλεραστής· ἀπὸ τοῦ ῥέειν ὃ σημαίνει τὸ φθειρόμενος. Περιέρρευσεν, ἐξεχύθη· ἐξέπεσεν. Περιέρχομαι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἐνεδρεύω· ἐξαπατῶ· ἢ σοφίζομαι καὶ ὑπέρχομαι. Περίεσα, καθαρά. Περιέσεσθαι, περιγενέσθαι. Περιεσκεμμένος, ἠκριβωμένος. Περιεσόμεθα, περιγενησόμεθα. Περιέσπασαν, ἀτίμως περιεῖλον. Περιεσπάσθαι λέγουσί τινες, ἀλλὰ τοῦ ἐν ἀσχολίᾳ γενέσθαι· τίθεται τις παίγνια βδέλλης· τὸ γὰρ περισπᾶν καὶ περισπᾶσθαι, ἀλλὰ τοῦ παραιρεῖν καὶ παραιρεῖσθαι τὰ ποιοῦντα ἀρχαῖον· διότι οὖν ἄσχολος ἦν λέγει. Περιεσπάσθη, ἐσείσθη· περιεδονεῖται. Περιέσπειρεν, περιέβαλεν. Περιεστάλησαν, ἀποκόπως· ἔχειν γὰρ ὑπερίσταλσαν λέγειν. Περιέστη, νικήσειν· ἢ περιεγένετο ὑπάρξει. Περιεστέλλετο, τοῖς περιβολαίοις ἑαυτὸν ἔσκεπε, παρὰ τὸ ἐσκεπάζετο. Περίεστι, αὐτὶ τοῦ ἐν κύκλῳ ἐστὶ καὶ Ὅμηρος· περιστάδον ἀμφὶ σε ἐκεῖνος φησὶ καὶ περίεστι, αὐτὶ τοῦ εἰς τοὐναντίον ἦλθε· καὶ περίεστι, αὐτὶ τοῦ κατέστησεν ὁμοίως καὶ περιγίνεται αὐτὶ τοῦ κύκλῳ περιίσταται καὶ περιγίνεται αὐτὶ τοῦ περιττὸν δοκεῖ καθὸ καὶ Ἀριστοφάνης, περιγενέσθαι δ᾽ αὐτῷ μηδέν· καὶ περιγίνεται, αὐτὶ τοῦ ὑπεραίρει καὶ νικᾷ· καὶ περιγίνεται, αὐτὶ τοῦ εἰς τὸ ἐναντίον συμβαίνει. Περίεστι, αὐτὶ τοῦ περιουσία ἐστίν· ἤγουν πλῆθος· καὶ συντάσσεται ἀπὸ δοτικῆς πρὸς γενικήν· οἷον περίεστί μοι σοφίας· περίεστιν, αὐτὶ τοῦ κρείττων ἐστὶ καὶ Ὅμηρος· ἃ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν περὶ δ᾽ ἐστὶ μάχεσθαι, ἤγουν περίεστι μὲν καὶ κρείττων ἐστὶ ἐν τῇ βουλῇ τῶν Δαναῶν· περίεστι δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι ἤτοι, ἐν τῇ μάχῃ· περίεστιν αὐτὶ τοῦ ζῇ· ὡς τὸ ἔτι γὰρ περίεστιν ἤγουν ζῇ. Περίεστιν ὁ δεῖνα, αὐτὶ τοῦ ζῇ καὶ περιών, αὐτὶ ἔζη· περιῆν μοι σπουδῆς τοσοῦτον αὐτὶ τοῦ πολὺ τοσοῦτον περιττότης καὶ περιουσία σπουδῆς ἦν μοι· περίεστί μοι τοσούτου, αὐτὶ τοῦ ὑπερβολή ἐστί μοι τοσούτου· περίεστι καὶ τὸ περιττόν ἐστί μοι, καὶ γίνεται ἢ περίεστι, αὐτὶ τοῦ ἐναντίον συμβαίνει καὶ ἐμποδίζει. Περιεσχισμένα, περιέσχισε, καὶ περιεσχίσθαι. Περιεσφίγξα, περιε-

πλό της πάλαι λόγος φασὶ τὸν λεύκον καλούμενον, περιλο πίδα ὑμβρίνην φορεῖν, καὶ προσελυτικοῦ τὴν πλό πλας πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότερον αὐτὰ διαδῷ τῷ πλόκῳ. Περιγουνιάσασθαι, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ γουνάσασθαι. Περίγρα, ἡ ἐκ τοῦ γράειν καὶ γράφειν γίνεται, ἡ περιξύουσα δηλαδὴ γράφουσα, ἤγουν ἐσθίουσα. ἢ γράφουσα, ὅ ἐστι ξέουσα. καὶ οὕτως ἀπορθοῦσα τὰ ξύλα, οἷς ἀλλοιοῦνται περιαγομένη. καὶ οὕτως ἐστὶ περιθοῦσα σχῆμα τῆς ἰσότητος. καθὸ τὸ ἐκ περίγρας τετράγωνον. ἤγουν, ἴσος πάντη καὶ στερεός, ὡς ἂν εἴ τι τετραγωνισθῇ διά τινος περίγρας. ἔστι δὲ περίγρα, ὁ διαβήτης. Περιγραπτόν, ὃ περιγραφῇ διανοίᾳ καὶ γνώσει καταλαμβάνεσθαι δύναται, κατὰ τὸν ἄγγελον ἀόριστον τὴν φύσιν. Περιγράφειν, τὸ περιορίζειν. περιγράψαι, τὸ ἀποκλεῖσαι. οἱ ἀποθανόντες, περιγράφονται. διαγράφειν, τὸ διαχωρίζειν. ἀπογράφειν, τὸ πείθειν καὶ ἀποθέναι. Περιγραφή, ἡ περιέχουσα αὐτὸ τὸ ὅλον σῶμα. Περίγραφον, οἱ δανείζοντες τοῖς μὴ ἀποδιδοῦσι τὸ ἀργύριον, περιέγραφον καὶ οὐχ ὑπερέβαινον. Περιγράψαι, ἀποκλεῖσαι, ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες, περιγράφονται. Περιγυρίδα, περιφέρειαν. Περὶ δ' αὐτοῦ, ὑπὲρ ...

[illegible]

Πεπιθότες, αἰολικόν ἐστι καθ' Ἡρακλείδην· ὅς λέγει ὅτι τὰ εἰς α πέπιθα, λέλασα, δέδεκα· αἰολικά εἰσι παρακείμε-
να· τὰ δὲ κατὰ κοινόν, εἶδα· πέποιθα· λέλασα· δέδεκα. Πεποιημένον, ποιότητα ἔχον· ποιότης δέ ἐστιν ἀσώματος δύ-
ναμις· ὡς τοῦ ὕδατος ἡ ψυχρότης· ἢ τοῦ πυρὸς ἡ θερμότης· ἢ τοῦ λίθου ἡ σκληρότης· ἢ τῆς γῆς ἡ ξηρότης· ποιότης δὲ καὶ
ἰδιότης καὶ διαφορὰ καὶ ἰδίωμα, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει. Πεποίωται, ὁ ποιός ἐστι. Πεπολέμωται, ἀντὶ τοῦ εἰς ἔχθραν
προσκεχώρηκέ τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος· ὁμοίως ἐκ πεπολέμωται, εἰς ἔχθραν προσῆλθε. Πεπόλισται πόλις, ἐπὶ ἀπολογικός
ἐστι [illegible] τῆς πόλεως ἐκ τοῦ πολίζω λεγομένης· τὸ μὲν γὰρ πολίζω παράγωγόν ἐστι τοῦ πολῶ· ὅπερ [illegible] ὡς ἡμισῶ
ἡμισίζω, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Πέπομφα, ὡς κέκλοφα· καὶ ἀνατέτροφα· ἐκ τοῦ ἀνατρέφω· παρακείμενος [illegible] ὁ μέσος,
παρὰ τὸν κανόνα· ὁ κανὼν γάρ φησιν ὅτι, τῶν δισυλλάβων μελλόντων τῶν τῷ ε παραληγομένων, μόνος ὁ μέσος παρακεί-
μενος ἔχει ἐπ' ἀδείας τρέπειν τὸ ε εἰς ο [illegible] τοὺς παραληγούσας [illegible] οἷον [illegible] πέποκα· λέγω λέλογα.
Πέπομφα, ἔπεμψα. Πέπον, προσφιλέστατε· προσηνέστατε. Πέπονες, ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς, πέπονα δὲ κατ' ἐναντία
στάχυα, ἀντὶ τοῦ ὡρίμου. Πέπονθα, ἐκ τοῦ πονῶ πονήσω πεπόνηκα, πέπονα, ὁ μέσος παρακείμενος· ἢ πλεονασμῷ τοῦ
θ πέπονθα. Πεπορασμένος, φανερός. Πέπορδα, ἀριστοφάνης οἶδα μὲν γὰρ, γέγονα καὶ πέπορδα, καὶ γελῶ μᾶλλον
ὅτι τὸ γῆρας ἐκδύς, ἀντὶ τοῦ ἐάσας· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων τῶν ἐκδυομένων τὸ γῆρας· οἶδα μὲν γὰρ [illegible]
[illegible] τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδὺς τὸ γῆρας. Πεπορεῖν, δοῦναι. Πεπορθῆσθαι, ἀπολωλέναι [illegible]. Πεπ-
[illegible]μένος, ἱμάντι [illegible], [illegible] ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. Πεπορπημένος, ἐκ τοῦ πόρ-
πη. Πέποσθε, ἐκ τοῦ πεπόνθατε κατὰ συγκοπὴν ἢ ἐκ τοῦ πάθω πείσω πέπονθα, πέποσμαι [illegible] τῶν πληθυντικῶν,
πέπασθε καὶ συστολῇ τοῦ α εἰς ο, πέποσθε ἀντὶ τοῦ πεπόνθατε. Πέποχε· πάσχω, πάσχει· πέπαχε· τὸ δεύτερον πέπα-
χε· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, πέποχε, ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ ἀρέσκει. Πεποτίαται, ἐκ τοῦ πεπότηται, [illegible] κατὰ
διάλυσιν τοῦ παραλήγοντος η εἰς ε καὶ α· [illegible]. Πεποτίαται, [illegible]
[illegible] παρατατικός· ποτήσομαι μέλλων· πεπότημαι παρακείμενος· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν πεπότηνται ἢ
ἰωνικῶς πεποτίαται παρ' Ὁμήρῳ μέλισσαι· ἀντὶ τοῦ πέτονται, ἰωνικόν ἐστι· [illegible] δὲ καὶ [illegible], ὁρμᾶται
ἀντὶ τοῦ ὁρμῶνται. Πεπότηται, ἀνέπτη καὶ ἀνεκουφίσθη· καὶ μετέωρα φροντίζει· ἀριστοφάνης· πέπρακα, ἐκ τοῦ περῶ
περάσω πεπέρακα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, πέπρακα. Πεπραδίλαι, [illegible]. Πέπρακται, πράσσω ὁ [illegible]
πράσσω· ὁ μέλλων πράξω, ἢ πρήξω· ὁ παρακείμενος πέπραχα ἄχρηστος· ὁ μέσος πέπραγα· ὃς ἀντὶ τοῦ [illegible] λαμβά-
νεται, καὶ οὐκ ἀντὶ τοῦ ἔπραξα· ὁ παθητικὸς, πέπραγμαι, πέπρακται· ἔστι δὲ τὸ πρα, φύσει μακρόν, καὶ [illegible] διὰ
τοῦτο καὶ τὸ πρᾶγμα προπερισπᾶται καὶ πρᾶξις· καὶ πρᾶσσε καὶ πρᾶξις. Πεπράξεται, μετ' ὀλίγον μέλλων· ἐκ τοῦ
δευτέρου τοῦ παρακειμένου πέπραγμαι πεπράξομαι. Πεπραξικότα, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Πεπρᾶσθαι, καὶ πω-
λεῖσθαι, διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ πεπρᾶσθαι, πάντη καὶ πάντως ἀπῆλθε· τὸ δὲ πωλεῖσθαι ἔστιν ἔτι καὶ [illegible]
[illegible] χεται γὰρ ἔτι πωλούμενοι μὴ πραθῆναι. Πεπράσομαι, ἀττικὸν [illegible] πραθήσομαι. Πεπρατήρια, [illegible].
Πεπραχέμεν, ἐπραξάμην. Πεπρημένος, πεφυσημένος. Πέπριλος, [illegible]. Πέπρισται, κέκοπται. Πεπρωμένη,
μοῖρα. Πεπρυτανευκώς, [illegible], καὶ [illegible]. Πέπρωται, εἱμαρμένον ἐστὶ, καὶ πεπερασμένον. Πε-
πρωμένη, εἱμαρμένη· τύχη· [illegible] πεπρωμένον· εἱμαρμένον, ὡρισμένον, πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας. Πεπρω-
μένον ὅμηρος πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ [illegible], πεπερασμένον, καὶ εἰς τέλος ἐλθόντα τοῦ ζῆν. Πέπρωται, ἐκ τοῦ
παρακειμένου πεπέρωται [illegible] πέπρωται συγκοπῇ. Πέπρωται, [illegible] τὸ εἱμαρμένον [illegible].
Πέπταμαι, ἐκ τοῦ πέτημι· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔπταμαι [illegible]· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πέπταμαι αἰολικῶς·
οἱ γὰρ αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον. Πεπτάσθαι, ἀνακεχύσθαι· [illegible]. Πέπταται, [illegible]. Πέπταται, [illegible]
[illegible]· ὁ μέλλων πετάσω· ὁ παρακείμενος πεπέτακα· ὁ παθητικὸς πεπέτασμαι [illegible] πέπταμαι. Πέπταμαι παρ'
Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ [illegible] λέξεως εἰς μέγα πρᾶγμα [illegible] κυρίως γὰρ [illegible] ἡ λέξις. Πε-
πταμένον, [illegible]. Πεπταμένας πύλας, ὅ ἐστιν ἀνεῳγμένας· [illegible] ἡ λέξις [illegible]
[illegible] πεπταμένας· χαίρει δὲ τῇ λέξει ὁ ποιητής, λέγει [illegible] τὰς πύλας, ὅ ἐστιν
ἀνοιγῆναι. Πέπτω, [illegible]. Πεπτεῖον, φυλακτήριον [illegible]. Πεπτεύομαι, [illegible]
[illegible] τοῦ π αἰολικῶς. Πεπτηῶτα, τὸ ἀρχαῖον πεπτηκώς· [illegible] συγκοπῇ πεπτηῶτος [illegible] πεπτηότα
[illegible], πεπτηῶτα. Πεπτηῶτα, ἔχει τὸ ἀρχαῖον πεπτηκώς πεπτηκότος· καὶ ἐν συγκοπῇ, πεπτηότος· ὡς βεβρωκὼς βεβρωκό-
τος, βεβρῶτος· οὗ χρῆσις παρὰ τῷ σοφοκλεῖ· εἰ δὲ πλεονασμὸν ἔχει τὸ ι καὶ διφορεῖται κατὰ τὴν γραφὴν, [illegible]
[illegible] γὰρ ταῦτα πάθη λέξεων, καὶ μάλιστα ποιητικῶν. Πεπτηῶτας, καταβεβλημένους. Πεπτηῶτα, [illegible]
[illegible]χὸς καὶ πεπτηχὸς καὶ ἀποβολῇ τοῦ χ, πεπτηώς· ἢ ἐκ τοῦ πεπτηκὸς, ἀποβολῇ τοῦ κ. Πεπτηῶτα, ἀντὶ τοῦ [illegible]
[illegible]· σημαίνει δὲ καὶ τὸν πεπτωκότα. Πεπτηὼς ὁ καταπτηχὼς, ὁ διὰ δειλίαν [illegible]· ὡς [illegible]
[illegible] τῆς παραληγούσης λέγεται. Πέπτωκα, ἐκ τοῦ πέπτηκα τροπῇ τοῦ η εἰς ω μέγα. Πέπτωκα, ἐκ τοῦ ἔπτωκα [illegible]
[illegible] τοῦ π αἰολικῶς· [illegible], ἔπτωκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέπτωκα. Πέπτωκε, τὸ [illegible]
λέγεται τὸ πίπτω· ὁ μέλλων πεσοῦμαι ἀφ' ἑτέρου [illegible] ὁ παρακείμενος πέπτωκα. Πεπτῶτα, ἀπὸ τοῦ πε-
πτωκότα γίνεται κατὰ συγκοπὴν πεπτῶτα. Πεπύθοντο, ἀκούουσιν, [illegible]. Πεπυκασμένα ἅρματα, [illegible]
[illegible]πασμένα· ἵνα μὴ [illegible], [illegible]. Πεπυρακτωμένα, πεπυρωμένα. Πέπυσαι, [illegible]
[illegible]. Πεπύσθην, [illegible] συνήθως [illegible] παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ρ' τῆς ἰλιάδος. Πέπυσμαι, ἀπὸ τοῦ
πεύθω πεύσω, πέπευκα· ὁ παθητικὸς πέπευσμαι [illegible] τὸ ε, πέπυσμαι. Πέπυσμαι, ἀκήκοα· ἔμαθον [illegible].
Πεπυγμένη, κεκλασμένη. Πέπωκα, ἔπιον. Πέπων, [illegible] μὲν ἐπὶ φιλίας λαμβάνεται· [illegible] δὲ ἐπὶ τοῦ χαύνου

Πέλμα, παρὰ τὸ πιπλᾶσθαι ὑπὸ τοῦ σώματος· ἢ παρὰ τὸ πέλας ἀεὶ καθεστάναι τοῦ ποδός. Πελοπίδαι, Ἀγαμέμνονος γένος. Πελοποννησοί, αὐτὶ τοῦ πελοποννήσιοι δωρικῶς. Πελοπόννησος, τὸ μὲν ἀρχαῖον αἰγιάλεια ἐκαλεῖτο ἀπὸ αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ ἰνάχου τοῦ ἐν ἄργει τετιμημένου, καὶ μελίας τοῦ ὠκεανοῦ· ὕστερον δὲ πάλιν ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ ἄπιδος τοῦ φορωνέως παιδός· εἶθ' οὕτως ἄργος, ἀπὸ ἄργου τοῦ πανόπτου· τελευταῖον δὲ πάντων πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν ταντάλου υἱὸν πέλοπα. Πελταστοὶ, στρατιῶται, οἱ τὰς ζυστὰς κατέχοντες. Πέλται, λόγχαι καὶ ἀσπίδια τετράγωνα, ἢ καθὸ πέλται. Πέλτην, θρακικὸν ὅπλον· ἢ εἶδος περιέχον ἀσπίς, ἴτυν μὴ ἔχουσα. Πέλτη, ἀσπὶς οὖν, δέρματι κεκαλυμμένη αἰγός· ὅ αἰγίς. Πέλω, εἰμί· δίδωμι· γίνομαι. Πελωράει, φανερῶς ποιεῖ. Πέλωρ, πέλωρος, πελώριον, ὡς ἕλωρ ἕλωρος ἑλώριον, ἀλλὰ πέλωρ μὲν κοινόν ἐστι τῷ γένει, ἕλωρ δὲ, μόνως οὐδέτερον ἐστι παρὰ τὸ κλαιοδ' ἕλωρα γένηται δαναοῖσι ἄρπασι μένα οὐδέτερα εἰς ωρ, ὕδωρ ἕλωρ. ὧν τὸ μὲν διὰ τοῦ κλίνεται, τὸ δὲ διὰ τοῦ τ. Πέλω, βαρυνόμενον μὲν, σημαίνει τὸ ὑπάρχω· περισπώμενον δὲ, τὸ προσεγγίζω. Πέλωρ, σημαίνει τὸ ἐξαίσιον καὶ φοβερόν. Πελωρὶς, νῆσος, ἣν τέρας ὡς διονύσιος ὁ περιηγητής· λέγεται δὲ πελωρὶς, ἢ εἶδος ὀρνέου παρὰ τὸ πέλωρον, ὃ σημαίνει τὸ μέγα. Πέλωρον, τρεῖς κάλλα χοῦ ἔχει κινήσεις· λέγεται γὰρ πελώριον καὶ πέλωρ καὶ πέλωρον. ἴσον μέγα καὶ πράσιον. Πέλωρος φροντίζει τοῦ πελώριος· καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης λέξεως καὶ πελωρὶς, οὐ μόνον σικελικὸν ἀκρωτήριον, ἀλλὰ καὶ χέας εἶδος ἐκδηλότατον ἐκ τῶν παλαιῶν παρ' ἃς καὶ διὸς ἐπίθετον ὁ πέλωρος· καὶ πελωρία, ἑορτὴ παρώνυμος αὐτοῦ. Πέμματα, πλακοῦντα· ἀρτίσκος· οἱ δὲ ξένια ἔφερον, θύουσιν ἐν ἐμβατηρίοις ἢ πέμματα ὀλίγα, καὶ θαλασσίοις φοινίκων. Πεμπάδες, πεντάδες· πεμπαζόμενα, ἀριθμούμενα· ἐκ τῆς πέμπτης. Πεμπάζειν, τὸ καθὸ πέμπε, ἴσον πέντε ἀριθμεῖν, αἰολικὴ ἡ λέξις τὸ πέμπε· ὅθεν καὶ πεμπὰς ἀρχαϊκὰ παλαιὰ καὶ πεμπάδα φασὶν ὅτι ἴσον τὸ πεμπάζειν καὶ ἀριθμεῖν, δηλαδὴ πρώτης ἀριθμὸν, ἀριθμός· εἴ τι ἐπάγει τὸ πεμπάσεται. Πεμπαὶ, πενταδαί. Πέμπε, οἱ αἰολεῖς τὰ πέντε φασίν· ὅθεν ἡ πεμπάζειν κυρίως τὸ καθὸ πεντάδας ἀριθμεῖν· ἐξ οὗ καὶ πεμπάζειν μεταφορικῶς τὸ ἀναμετρεῖν ἢ ἀναλογίζεσθαι. Πεμπάσσασα, ἐξαριθμήσασα. Πεμπάσασθαι, σημαίνει τὸ διελθεῖν, ἐρευνᾶν· τὸ δὲ μα πεμπάζω. Πέμπειν, τὸ πεμπάζειν. Πέμπελος, γέρων ὁ γραῦς παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην. Πέμπελον, σομύλον· λάλον οἱ δὲ λίαν γεραλέον. Πέμπελοι, τοὺς ὑφίζοντας παρὰ τὸ εἰς πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην· λυκόφρων δὲ τὸν γερασίαν λέγει· ἐκεῖ δὲ φασιν αὐτὸν ἔτη ἐπτὰ γυναῖκα ζῆσαι, ἀπὸ κάδμου· ἔτι καὶ ποτε τειρεσίου κλέος ἢ γλαυκόκου. Πεμπώβολον, πέντε ὀβελίσκοι, κρεάγρα, ἡ μία λαβὰς ἔχουσα χειλίσκους, τριαινοειδές. Πεμπάζειν, τὸ μετὰ τὴν πέμπτην. Πεμπταῖος ἡμέρας ἀμίλλαις παρὰ τὸ πενταέτηρος, ἐπειδὴ διὰ πέντε ἡμέρας ἦγον τὰ ὀλύμπια· ἀπὸ ἑνδεκάτης μέχρι ἑκκαιδεκάτης. Πέμπω, ἀφίημι· ἐφίεμαι· ἀπέρχομαι· πορεύομαι· σοβῶ· ἀπελαύνω. Πέμπω καὶ ἔρχομαι, μετὰ μετοχῆς μέλλοντος σημαίνουσι τὸ ἀντ' ἐρχόμενος· πρὶν τὸ δὲ πρωτότυπον οἱ ἐν τοῖς θριαμβικοῖς πέμποις τὸ πέμπω· ὅθεν καὶ πομπή. Πέμπω, τὸ ἀποστέλλω καὶ τὸ ἀφίημι ἐπὶ βέλους. Πέμπε, συγγράμματα μετὰ πέμπω καὶ δὲ ἀπὸ πέπεμμαι αἰτιατικῆ μόνον. Πεμπώβολα φασὶν οἱ παλαιοί, ὃ οἱ μὲν ἄλλο τρισὶ τὸ πεμπώβολον εἰς ὀβελοὺς, οἱ δὲ οἵτινες τρίβολα μόνα δὲ ἀκυμάτων· αἰολικοὶ δὲ οἱ φησὶ θέλουσι πεμπωβόλους ἐχέτωσαν· ἔστι δὲ ἡ τοῦ πεμπωβόλου λέξις αἰολικὸν καθὰ ἡ χρῆσις. πέμπε γὰρ οἱ αἰολεῖς τὰ πέντε φασίν· ὅθεν καὶ πεμπάζειν κυρίως, τὸ καθὸ πεντάδας ἀριθμεῖν· ἐξ οὗ καὶ πεμπάζειν μεταφορικῶς τὸ ἀναμετρεῖν καὶ ἀναλογίζεσθαι· ἔοικε δὲ τῷ παρὰ τοῖς κυμαίοις τρύ. Πεμπώβολοι δακτύλοις ἅλιευτικοῖς ὑποδοχοῦ τριαίνης, οἷς ἐνέπειρον τὸ σπλάγχνον· ὅρα δὲ ὅπως τὸ μὲν ἀπὸ ὀβελὸς διὰ τοῦ ε, τὸ δὲ ἐξ ἄλλου ὄντος διὰ τοῦ ο, ἀπὸ τῆς βολῆς· πεμπώβολον γὰρ, καὶ δηλαδὴ ἐργαλεῖόν τι μαγειρικὸν πεντάδακτυλον. Πέμφιγα, ψυχία, τραχεῖα· βαθεῖα. Πεμφιγώδεις, ἐπινεφέλαις μεσοὶ καὶ ὑγρότητος· ἢ καὶ ἀκαμάτοις ἐπὶ τοῦ ἱπποκράτει. Πεμφίδες, πεμφόλυγες καὶ πνοιῶν ψυχαί. Πεμφιδώδης πυρετοὶ, φλυκταινώδεις σταλαγματίαι. Πέμφιξ, σπινθὴρ ψυχή· καὶ αὐτοῦ ἡλίου ἀκτῖνες. Πέμψις, αἰσχυρασμός. Πενεῖν, πενεῖσθαι. Πενεστεῖν, καταπονεῖν. Πενιλόπεια, πηνελόπεια· ὥσπερ ὑψιπύλη ὑψιπυλίδα, καὶ περσιφόνη, περσεφόνεια· καὶ βερονίκη, βερονίκεια· παράγεται δὲ ὁμοίως ἢ ἄλλα πολλά· λέγεται δὲ πηνελόπη παρὰ τὸ πήνεσθαι περὶ τὸν λόπον· λόπος δέ ἐστιν ὕφασμα λεπτὸν καθὸ ἀφομοίου λοπόν, ὅ φησιν ὁ ποιητής· ἐξ οὗ καθὸ ἐκ ποσὶ λέπος, ἢ ὁ δὲ βύβλου διὰ λιχνέων τις ἢ παρὰ τὸ πήνιον ἑλεῖν. πήνιον δέ ἐστιν ὁ μίτος· ἐξ οὗ ἡ χυσις πήνιον ἀμφίον· καὶ ἐκπηνίζειν ῥῆμα παρὰ τῷ κωμικῷ· ἢ ἐκπηνίζεται, ὅ ἐστι μακρό σεται· καὶ καθὸ ταυσαμίου περιελίσσεις πήνιον· ἢ ἐστι καθὸ τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην, καὶ πηνελόπη· κλήσις ἰσουργῇ γυναικὶ πρέπουσα. Πενελόπη, δοῦρις ὁ σάμιος λέγεσθαι πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, καὶ γεννῆσαι τὸν πᾶνα. Πενέσται, οἱ δοῦλοι τῶν θεσσαλῶν, ὡς αἱ τῶν λακεδαιμονίων εἵλωτες, ἢ τῶν κρητῶν, κλαρῶται. Πενέστας, φασὶ λέγεσθαι τὸ θητικὸν παρὰ τοῖς θεσσαλοῖς· ἔθνος δὲ ὃ πάλαι ἀπὸ πενέσου τὴν ἐπωνυμίαν ἔχον, ὃς ἀφείλε τὸ γένος εἰς θεσσαλὸν τὸν ἡρακλέους. Πένεται, πονεῖ· ἐνεργεῖ· σχηματίζει· κάμνει. Πένης, ὁ ἐξ ἀρχῆς ἐν ἐνδείᾳ ὢν καὶ πένης σημαίνει τὸν ἐκ τοῦ ἐνεργείας τὸ ζῆν ἔχοντα, παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ πράττω. Πένης ἐστὶν ὁ πολλάκις ἐνδεής· ὁ μὲν πτωχὸς τὰ ἀναγκαῖα περιποιούμενος· πένης δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι πορίζόμενος τὸν βίον καὶ πένης ὁ ἀπὸ διακονίας. Πένης, πενιλέω, πενιτεία· πενία δὲ διὰ τοῦ ι. Πένεσσα, πτωχή. Πενθεῖν, ἐπὶ τοῦ λυπεῖσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ μελανειμονεῖν· πενθῶ τὸ τὸν καιρὸν τοῦ πένθους διάγω· πενθῶ δὲ τὸ ποιητικὸν τὸ πανηγύρια, αἰτιατικῇ. Πενθέριον, τὴν τραχεῖαν βάσιν. Πενθερὸς, ὁ τῆς γυναικὸς πατὴρ τῷ νυμφίῳ· καὶ πενθερὰ ἡ μήτηρ ἑκυρὸς δὲ, ὁ τοῦ ἀνδρὸς πατὴρ τῇ νύμφῃ· καὶ ἑκυρὰ ἡ μήτηρ. Πενθήμεναι, τὸ καινὸν πενθεῖν ὡς ἀπὸ τοῦ πένθω, ὡς κίχημι κιχῆναι· ἢ ἀπὸ τοῦ πενθῶ, πενθαίνω· ὁ ποιεῖ καὶ τὸ ὀνομαίνειν καὶ φοραίνειν· ἐξ ὧν, ὀνομαίνω, ἢ φοραίνω. Πενθημιμερὴς μέν ἐστιν, ὅταν μετὰ δύο πόδας εὑρεθῇ συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου· ὡς τὸ μῆνιν ἄειδε θεά· καὶ ἀπὸ δὲ τρίον στίχος ἔχει γὰρ τῶν πέντε, τὸ ἥμισυ. ἑφθημιμερὴς δὲ, ὅταν μετὰ τρεῖς πόδας εὑρεθῇ συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου· ὡς τὸ ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον· ... ἀμειβόμενος προσέειπε καὶ

ἐν πολυψηφίσματι ὥσπερ οὖν πολλαχοῦ δηλοῦται, ὁ κρατὴς ὑψηλὸς ἐκεῖ. ἔτι δὲ ἄργος οὐχ ἕν, ἀλλὰ πολλά, δηλοῦται δὲ ἄλλαχοῦ ὅτι δὲ πελασγικὸν ἦν καὶ τὸ πελοποννήσιον ἄργος, καὶ αἰσχύλος δηλοῖ. παρ᾽ ὃ ἱστορεῖται, καὶ ὡς ἐφθάσαν οἱ ἐκεῖ πάλαι μὲν πελασγοί, δαναοὶ κληθῆναι ὕστερον. Πελασγοί, οἱ θεσσαλοί, ἀπὸ πελασγοῦ τοῦ ἰνάχου. ἢ ἀπὸ πελασγῶν ἔθνους βαρβαρικοῦ οἰκήσαντος τὴν θεσσαλίαν καὶ τὸ ἄργος. ἢ ἀπὸ πελασγοῦ τοῦ ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ λαρίσσης. στάφυλος δὲ ὁ ναυκρατίτης πελασγούς φησιν ἀρκάδας τὸ γένος. μετοικῆσαι δὲ εἰς θεσσαλίαν καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πελασγίαν τὴν θεσσαλίαν κληθῆναι. ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρκάδες ἐκαλοῦντο πελασγοί, σοφοκλῆς ἐν ἰνάχῳ φησί. καὶ οἱ τυρσηνοὶ πελασγοί. Πέλας σου, ἴσον ἐγγύς σου. τοῦτο κριτὸν ἐκεῖνο ποιητικόν. Πελάτης, ὁ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μισθοῦ δουλεύων. ὁ ἀντιστρέφων, καὶ ὑπηρέτης. καὶ τὸ συναγαγεῖν τοὺς πελάτας, κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσιν ὑπηρέταις τι, καὶ θητικὰ ποιεῖν δηλοῖ. Πελάχνον, τὸ βαλίον ἐκ πετάλων. Πελδασαί, αἱ πελασταί αἱ τὰ ἄστη ἰσχυρὰ ἔχοντες. Πελεθὸν, βόλον λέγει ἀριστοφάνης. Πελεθοβάπτης, θεόδωρος ὁ κωμικὸς ἀπορρίπτης, οὕτως ἐπικαλεῖται. τινὲς δὲ σπιντὴν αὐτόν φασι γεγονέναι. Πελέθρισμα, τὸ δρόμημα. Πέλεθρον, μέτρον γῆς. ὅ φασι μυρίους πόδας ἔχειν. τινὲς δὲ σταδίου ἕκτον. Πελεθρόνιον, πεποιημένον. καὶ πελεθρόνιος ὁ χείρων, ἀπὸ τοῦ πελεθρονίου, ἐν ᾧ ἐτράφη. Πέλεια, περιστερᾶς εἶδος, ὅμοιον φάττῃ ὥς φησιν ἀριστοτέλης. Πέλεια οὐχ ἁπλῶς περιστερά. εἶδος δέ τι περιστερῶν, μελανόπτερος ὡς ἡ λέξις παρὰ δηλοῖ. πελὸν γὰρ τὸ μελανίζον. ἐξ οὗ ὁ πελαργός. Πελεῖ, ὑπάρχει ἐστί. Πελειάδες, περιστεραὶ καὶ πελείας, περιστεράς. παρὰ τὸ πελὸν ὃ σημαίνει τὸ μέλαν καὶ πελείας, καὶ πελειάδα χερὶ μαρμαρυγάς. ὥσπερ παρὰ τὸ μαῖα γίνεται μαιάς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ πέλεια, πελειάς. οὕτως ὁ χοιροβοσκός. Πελειοθρέμμονα νῆσον. ἀριστοτέλης φησὶ διαφέρειν περιστεράς, καὶ πελειάς. Πελεκᾶν τὸ παρὰ τῷ ἀέρι, τὸ φερόμενον μάρτυρι πελέκας προσμεκτήσου σαλίβας. ὁ δὲ πελεκῖνος τοῦ πελεκᾶν τι προσέξεσται πελεκάν μέντοι, πελεκάνος κοινῶς. πελεκᾶν δὲ πελεκᾶντες, ἀττικῶς. πελεκᾶν πελεκᾶ, δωρικῶς. ὄνομα ὀρνέου ποταμίου. τὰ δὲ ὕδρα. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὑδροκολάπτης καλεῖται. Πελέκια, πέλεκυς δίστομος. Πελέκκον, οὐ μία σημασία. δηλοῖ γὰρ ἡ λέξις ὁμωνυμίας λόγον κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ σταθμὸν ἐν κρήτῃ ἑξάμνουν, ὃ δεκάμνουν ὥρα δὲ τὸ ἑξάμνουν καὶ δεκάμνουν κοινὸς παράχρημα παθεῖν, ἐκ τῆς μνᾶς. ἑκάτης γὰρ ὁ ἀνάλογος παράγει μναῖος καὶ μναῖον εἶναι ὤφειλεν. ἀριστοτέλης δὲ, μναῖον ὅς ἐφυλάξας τὴν τριγραμματισθεῖσαν, ἥ ἐστιν μνᾶ. Πελέκκησι, διὰ τὸ μέτρον διπλάζει τὸ κ. ὡς καὶ ἡμιπέλεκκα. ὅτι δὲ πελεκᾶν μὲν ἐπὶ ξύλου, πελεκίζω δὲ ἐπὶ προβάτων καὶ βοῶν, καὶ ὅλως ζώων, καθωμίλητο τοῖς γραμματικοῖς. Πέλεκκον, ὁ δὲ τέρως ὁ στυλειός. τουτέστιν ἡ λαβὴ τοῦ πελέκεως ἤτοι τῆς ἀξίνης. ὡς καὶ ἐν τῷ ἡμιπέλεκκα. ἐκεῖνα γὰρ μὲν ὑπ᾽ ἄλλοις δηλοῖ, ἀλλὰ μικροὺς τινὰς πελέκεας. Πέλεκυς, παρὰ τοῖς ὕστερον πέλυξ. Πέλεκυς, παρὰ τὸ πέλω τὸ κινῶ. τὸ γὰρ πέλω σημαίνει καὶ τὸ γίνεσθαι, καὶ εἶναι. σημαίνει καὶ τὸ ἀναστρέφεσθαι. ὅθεν ὁ μᾶλλον πελώριος. ἐξ οὗ καὶ πόλος ὁ οὐρανός. Πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος. ἢ σταθμὸς ἑξαμναῖον. ἀρχαῖον. ἀεὶ δὲ, δεκαμναῖον. Πέλεκυς πελέκεως, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. Πελεκύστερον, τὸ στελεόν. Πελεκῶ, πελεκίζω ξύλα. πελεκίζω δὲ, τὸ μετὰ τῆς σπάθης κόπτω. Πελεμίζειν κυρίως τὸ παλάμῃ κινεῖν. ὅθεν ἴσως καὶ πόλεμος ὁ καὶ παλαμναῖος καὶ παλαμναῖοι δὲ ὅμοιος. προφητεύει δὲ ἡ λέξις τινὰ δὲ ἠρεμαία κινήσεως ὀλύμπου. ὡς τὸ ἐλελίζειν, οὕτω καὶ πελεμίζειν. Πελεμίζω παρὰ τοῦ πάλλω, τὸ κινεῖν ὑπὸ μετὰ κινεῖν. ἐντεῦθεν ἴσως γίνεται καὶ ὁ πόλεμος, ὁ σειστὴς πόλεμος. ἀνακινεῖ καὶ πολλοὺς τοῦ βίου μετακινεῖ. Πελεμίχθη, ἐκινήθη ἐσείσθη. ἐκ τοῦ πελεμίζω τὸ κινῶ ἀχθέσουσι ἔμαρψε. Πέλει, ἔν. ὑπάρχει. Πελεός, ζεῦγος βοῶν. Πελεός, ἀχαιός. φρίξω. κατὰ μέντοι τὴν παρ᾽ ὁμήρῳ πελεὸν δύναται δὲ καὶ τὰ πέλη τὰ ἐν θεσσαλίᾳ λεγόμενα δηλοῦν. Πελεσθρίς, νῆσον τὴν σαλαμινίαν. Πελεσούδραι, συστρέμματα ὑδάτων. Πέλεται, ὑπάρχει. γίνεται. Πελήνη, ὄρος θράκης, καὶ πόλις, ὅθεν ἦν πρωτεύς. Πέλαρ, περιστερᾶς καὶ περσικῆς τὸ ἥμισυ λάκωνες. Πέλεται, ἔσται. Πελητής, γείτων. Πελιαιόν, μολυβδαίνικός, κατὰ τὴν χρόαν. Πελιγᾶνες, οἱ ἔνδοξοι παρὰ δὲ σύροις, οἱ βουλευταί. Πελίγξαι, ἐνδραμεῖν. Πελιδνός, μέλας λέγεται δὲ καὶ πελιτνὸν παρὰ θουκυδίδῃ καὶ πελιτνωθεῖσα, ὀχριάσασα καὶ πελιδνουμένη, αὐτὴ τοῦ μελανουμένου πελιδνὸν δὲ, τὸ μεταξὺ ὠχρότητος καὶ μελανίας εἰσὶν μολιβδόχροι παρὰ θουκυδίδῃ. Πελιχαί, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου, διὰ τὸ πεπελεκίσθαι. ἄλλοι, ξυλίνη λεκάνη. Πελινναῖος ζεύς, ἐν χίῳ. Πελιοί, μέλανες. ὠχροί. Πελιώματα, τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν. Πέλλα τὸ σκύφος δὲ ἀγγεῖον ὃ πυθμένα ἔχει πλατύτερον εἰς ὃ ἤμελγον γάλα. ἐκ τοῦ πελεκῶ γίνεται ὡς ξύλινον, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσι. χρῆσις δὲ αὐτῆς, καὶ ἐν τῷ περὶ ἰλλαδίας κατὰ πέλλας. ὅθεν πελλίς καθ᾽ ὑποκορισμὸν ἥτις μεγάλη πελίδνης πέλοντος. Πέλλα, λίθος. Πέλλαι ἀγγεῖα ποιμενικά, ὡς ἀπὸ τοῦ πελεκᾶσθαι τοὺς παλαιούς. Πελλαῖον ὄρος, καὶ πελλαῖος, ὁ ἐκ πέλλης πόλεως μακεδονίας. ὅθεν πελλαῖος ἀλέξανδρος. Πελλασαί, περιδίματα. ἃ περιτίθενται οἱ δρομεῖς περὶ τὰ σφυρά, ἵνα μὴ ἔξω στρέφωνται. Πελλαιχρόν, ἢ πελλαιχρὸν πυρρόν. Πελλαῖος, ποσειδῶν ἐν κυρήνῃ. Πέλλας, πέλλητες. πρεσβύτης. Πελλαστῆρα, ἀμολγέα. Πελληναῖος χιτών, ἐπὶ τῶν παλαιῶν φορημάτων. ἐν δὲ πελλήνῃ, διάφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. Πελλόν, κοῦφον. καὶ φαιόν, τῷ χρώματι. Πελλήνη πόλις ἀχαΐας. ἰῶτας τὸ ἐθνικόν, πελληνεὺς καὶ πελληνίος. πελλήνη δὲ δι᾽ αὐτὰ πόλις περὶ τῆς θράκης καὶ χερρονήσου τινὲς, ἡ καὶ φλέγρα λεγομένη. περὶ ἣν ἡρακλῆς τοὺς γίγαντας κατεπολέμησε. ὁ δὲ γεωγράφος φησίν, ὅτι μετὰ σικυῶνα πελλήνη κεῖται. εἶτα αἴγειρα δευτέρα. τρίτη αἰγαί. ἀφ᾽ ἧς καὶ αἰγαὶ λέγουσι ποσειδῶνος ἱερόν, ἔχουσα τέσσαρα βουνά, μεθ᾽ ἣν ἑλίκη. μετὰ δὲ αὐτὴν αἴγιον καὶ πατρεῖς εἶτα ὤλενος. παρ᾽ ὃν ποταμὸς μέγας μέλας. εἶτα δύμη. κληθεῖσα διὰ τὸ δυσμικωτέρα κεῖσθαι. πρότερον γάρ φασι στρατὸς ἐκαλεῖτο. ἔστι δὲ κώμη πελλήνη. ὅθεν καὶ πελληνικαὶ χλαῖναι, ἃς ἐτίθεσαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὡς ὁ κωμικὸς δηλοῖ ἐν ὄρνισι. Πέλλιον, στέφος. Πέλλιξ, πολυφάγος. ἀμολγός. καὶ πελλαστῆρες ὁμοίως. Πέλλιξ, φαιός. Πελλίς, ἡ πέλλα, λεκάνη. Πελλός, ἐν ᾧ τυρὸν κατασκευάζουσι, γάλα ἀμέλξαντες σκάφιον. Πελλόν, φαιὸν χρῶμα ἐμφερὲς τῷ πελιδνῷ. Πελλοσπάραγον, ὀξύθυμον ἢ ἔλυμον. Πελλόφρον, μέτριον. Πελλυτρά, αἱ δεσμαὶ αἱ περὶ τὰ σφυρά, καὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν δρομέων περιειλούμεναι, ὡς τινὰ ἐκστρέφοιντο

μένου. οἱ δέ, ὅτι τοῖς οὖσαι παρ' αὐτοῖς στρατιώταις τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δ' ἕτερον ὑποδεδεμένον. διό φασι καὶ πεζετέρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν. πέζα γὰρ τὰ κάτω τοῦ ποδός. ὅθεν καὶ τὸ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ περιπατεῖν. οἱ δέ φασι, τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν. ὅ τε εἶχε ξένους ἑταίρους καὶ φίλους ἡγουμένους αὐτοῦ. ἀστεταίρους ἐκαλεῖ ἐκλελεγμένους διὰ τὸ ἀνδρεῖον, ἵνα φυλάττωσιν αὐτόν. ἡ δὲ γραφὴ, πρὸς διάφορον ἐξήγησιν. Πεζάσιν, ἀντὶ ξηρᾶ λέγεται καὶ ἀντὶ θαλάττης, ὅταν ἐκτὸς τοῦ κύματος περιπατῶσί τις. Πεζάω, τὸ πεζῇ περιπατῶ· ἀμετάβατος. Πεζεῦσαι, τοῦ ἅρματος ἵππων ἀποβῆναι λέγει Ὅμηρος. Πεζὴ στρατιά. λέγει ὡς Δημοσθένης καὶ πολίτης, καὶ μὴ πεζικὸν ποιητικώτερον γὰρ τοῦτο. Πεζῇ βαδίζειν, καὶ παροιμία πεζῇ βαδίζων. νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. Πεζὴ λέξις, κοινὴ λέξις. Πεζὸν, τὴν συνήθη ἢ κοινήν. Πεζίτης, ὁ πεζός. Πεζίτια, στέμματα. ἀντὶ ἀνθρώπων, στεφανοῦντες ἀντὶ δὲ ξύλων, τὰ χύματα. Πεζολόγος, συγγραφεύς. Πεζὸς, ἐκ τοῦ πέδον γίνεται, κατὰ συμπλοκὴν τοῦ συμφώνου. ἔστι γὰρ πεζὸς, ὁ ἐν τῷ πέδῳ βαίνων. ἢ ἀπὸ τοῦ πέζα ὁ πούς. καὶ δηλοῦσιν αὐτοὺς ποσὶν ἐπιβαίνοντας πεδίῳ, ὅθεν παρὰ τὸ πέδον ἐξ οὗ γέγονεν, τροπῇ τοῦ δ' εἰς ζ', γίνεται καὶ ἡ πέζα, καὶ ὁ πεζός. Πεζὸς, κατὰ γῆν πορευόμενος. πεζοὺς δὲ, τοὺς ἐκ ποδῶν πεζεύουσι. Πεζοφόροις, ζεύγμασιν Αἰσχύλος· Ξέρξης, ὥσπερ πέζας ἔχοντι τῶν χιτώνων. τοὺς δὲ ποδήρεσι. ζεῦγμα δὲ τὸ ἔνδυμα. Πεζῶν, τῶν ὁδευόντων. Πειδαίρουσα, δέρουσα. Πειθανάγκη, ἡ μετὰ βίας πειθώ. περιλαμβάνων διὰ τοῦ πειθανάγκην προσάξειν τοῖς λακεδαιμονίοις, τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἀδικουμένοις. πολλοὺς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πειθανάγκῃ κατέσχετο. οὕτω γὰρ ἐν Ἑλλάδι. καὶ ἐξ τῇ θεσσαλικῇ πειθανάγκῃ, κλείνας αὐτοὺς τὸν αὑτοῦ δεσπότην. Πειθαρχήσαντες, πεισθέντες. Πείθει, πείθουσι. Πειθήνιος, ὑπήκοος πειθόμενος. Πειθοῖ, τῷ πεισμονῇ. Πείθονται, πειθήνιοί εἰσι. Πειθὼ, ἡ Ἑλλάς. Πείθοντες, ἐρωμένου. Πείθω, σημαίνει τρία· τὸ ἐλπίζω, ἐξ οὗ καὶ πίστις. τὸ φιλονεικῶ, ἐξ οὗ καὶ πεῖσμα. σημαίνει καὶ διὰ τοῦ ι τὸ πάσχω ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔπαθον β' ἀόριστος. ἐκ δὲ τοῦ πείθω τὸ ἐλπίζω, γίνεται ὁ μέσος παρακείμενος πέποιθα. πείθει δέ τις ἢ λόγοις, ἢ χρυσῷ, ἢ διὰ δακρύων, ἢ διὰ τοῦ κάλλους. ὁ παρακείμενος πέπεικα. ὁ παθητικὸς, πέπεισμαι. ὁ ἀόριστος, ἐπείσθην. Πείθω σε τόδε τὸ πρᾶγμα. πείθομαί σοι κελεύοντι ταῦτα. ἴσον κατὰ ταῦτα. Πεικαμμοῖς, ὀξείαις καὶ λεπταῖς. Πεικειν, κτενίζειν. ξαίνειν. Πεῖκον, πικρὸν πανικίδαιον. Πεικὸς, ἔριον. ξάμμα. Πειλὸς, παρὰ τὸ πεπιλωμένον. Πεῖνα, ἡ δι' ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία, διὰ διφθόγγου. πίνα δὲ ὁ ἰχθύς, διὰ τοῦ ι. ἔστι δὲ πεῖνα ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ οὐ δίχα δὲ ψυχροῦ. σπουδάζομεν γὰρ ἡμῶν ἐνδεέστερα τὰ σώματα, τρέφεται δι' αὐτῶν, ὅταν ἰσχὺν καταπελάζεσθαι, καὶ πίπτειν καὶ δεόμεθα αὐτῶν τὰ προσαγόμενα. Πεινάκιον, τὸ τῆς πείνης ἄκος. πινάκιον δὲ, ἐν ᾧ ἐσθίομεν, ι. Πειναρὸν, ξυπαρόν. Πεινῶν, πεινῶ. Πεῖνον, πεινῶν. Πεῖνα, ἡ πεῖνα. Πεινήμεναι τοῦ ῥήματος οὕτως ἡ προφορὰ ζηλωτή, οὕτως τοῦ θέματος εὕρεσις. τοῦ μὲν γὰρ πεινήμεναι, πρὸ ὑπάρχει πεινῆναι. αὐτοῦ δὲ τὸ θέμα τὸ πείνημι, ἢ τὸ πειναίνω ἐκ τοῦ πεινῶ, ἀπόθεται καὶ αὐτὰ τὸ τριτόν, καθὰ καὶ τὸ τίθημι. ἢ πειθαίνω ἐξ οὗ τὸ πειθήμεναι ἀκριτον. καὶ τὸ θαυμαίνω ἀφ' οὗ τὸ αἴολα θαυμαίνοντες. εἰκὸς δὲ ἀλλὰ ὡς τὸ πεινήμεναι, ἀκολούθως ἔχειν τῷ φιλήμεναι καὶ ποιήμεναι. Πεινῆς, δίψης καὶ ζῇς. χρῶνται Ἀθηναῖοι. Πεινῶν, οὐ πεινᾷ λέγομεν ἀττικῶς. Πεινῶ, λιμώττω. βουλιμιῶ. Πεῖρα, ὁ δόλος. καὶ ἡ ἀπάτη καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειρατοί, οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. πεῖρα δὲ, καὶ ἡ βλάβη. Πειρᾷ ἐνεργητικῶς, αὐτὶ τοῦ συνάγει, οἷον πειρᾷ ἀνὴρ γυναῖκα. πειρᾶται δὲ αὐτὶ τοῦ ἀπὸ πείρας ποιεῖ, φθοικῶς. πειρῶμαί σου καλοῦ, αὐτὶ τοῦ διὰ πείρας σε καταλαμβάνω καλόν. καὶ πειρῶμαι τῆς γνώμης σου εἰ μὴ μεταβέβληκας, αὐτὶ τοῦ θέλω διὰ πείρας καταλαβεῖν αὐτήν. πειρῶμαι βλάπτειν σε. αὐτὶ τοῦ ἐπιχειρῶ. πειρῶμαι οὖν πειράσομαι πεπείραμαι. καὶ ἐπειράθην. Πειραιεὺς, λιμένας ἔχει τρεῖς, πάντας κλειστούς. εἷς μὲν ὁ Κανθάρου λιμὴν οὕτω καλούμενος, ἀπό τινος ἥρωος Κανθάρου. ἐν ᾧ τὰ νεώρια. εἶτα τὸ Ἀφροδίσιον. εἶτα κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαὶ πέντε. Πειράζειν, κατάρχεσθαι. Πειράζειν ἐμέθεν, φθοικῶς συντάχθη. κατὰ τὸ πειρᾷ ἡμετέρων. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπολύτως κεῖται, χωρὶς αἰτιατικῆς συντάξεως. Πείραζε, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ κεῖται αὐτὶ τοῦ ἡρμόττετο. Πειράζων, ἐνεδρεύων, λῃστεύων. Πειράζων, παρ' Ὁμήρῳ κοινῶς ἐσθίειν, αὐτὶ τοῦ δοκιμάζων. σπανίως δὲ αὐτοῦ, τὸ πειρᾶσθαι. δηλοῖ τὸ πειρᾷ ἡμετέρων. Πεῖραι, πειρατικοὶ δόλοι. Πειραΐδαο, πειραίου παῖδα. Πειραιεὺς, λιμὴν οὕτω καλούμενος. Πειραιεὺς, ἐμπόριον τῶν Ἀθηναίων πρὸς τῇ θαλάττῃ κείμενος. ὅσα ἀπέχει τῆς πόλεως σταδίους τεσσαράκοντα. Πειραιοῦσιν, αὐτὶ τοῦ περαιοῦσι. Πειραϊκός, ἀττικόν. πειραιεύς κατοικεῖν. Πειρᾶν, πειράζειν. Πειραν, πορείαν ὁδόν. Πειρᾶν, τὸ λόγοις περὶ συνουσίας προσφέρειν καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους φθορέως. Πειράσαντι, αὐτὶ τοῦ περαιώσαντες ἐκδύσαντες. καὶ ἔστι τὸ ἐξ αὐτοῦ πειράναντες, σύστοιχον, τῷ ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' αἴρομαι τὸ τῷ τύπῳ τοῦ πειραίνω τὸ περαίνω. Πεῖραρ, πέρας. τέλος. τὸ μὲν πέρας τοῦ χωρίου, πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφότερα, τείνων. ἀντὶ δὲ τῶν περάτων, πεῖραρ ὀϊζύος, καὶ πείρατα. ἀντὶ μὲν τῶν δεσμῶν, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆφθαι. ἀντὶ δὲ τοῦ πέρατα, ἐς πλάστον πεδίον καὶ πείρατα γαίης. Πεῖραρ ἑλέσθαι, αὐτὶ τοῦ δηλοῦν καὶ μαρτύρος, καὶ κριτοῦ αὐταγαθοῦ ἄνθρωπος ἀνδράσι τιθέναι τοῖς πράγμασι. Πειραστὴς, ὁ πειράζων δαίμων. Πειρατεία, ἡ λῃστεία. Πειρατήριον, δεῖ πειρᾶν. Πειρατήριον, ἀπὸ τοῦ πεῖρα, ὃ σημαίνει τὴν ἐμπειρίαν. τοῦτο δὲ γίνεται παρὰ τὸ πείθω τὸ κατὰ πειθώ. ἢ παρὰ τὸ περάω τὸ πλεύω. Πειρατῶν, κατὰ πόντον, κατὰ θάλασσαν. λῃστῶν. πεῖρα γὰρ ὁ δόλος. καὶ ἡ ἀπάτη καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταί, οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. Πείρειν, παρ' Ἀπολλωνίῳ, τὸ διατέμνειν καὶ διαπεραιοῦν, ὡς τὸ ἀλλήνατι κύματα πείρων. ἀρχοῦ δὲ, καὶ τὸ διατρυπᾶν, ὡς τὸ σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες. Πειρεσιαὶ, πόλις Μαγνησίας. Μάγνησα δὲ, πόλις τῇ χώρᾳ ὁμώνυμος. Πειρηθείμεν, ἤγουν πειραθείημεν. Πειρηθῆναι ἔχθροι, δοτικῇ συντέτακται παρ' Ὁμήρῳ, διὰ τὸ μέτρον αἰτιατικῆς, δακτύλου χάριν. Πείρηθα, νύμφαι ἐν Κύπρῳ. Πειρήνη, ὄνομα πηγῆς Καλλιρρόου. λαΐδ' ἔχω πολίταις δόξοισιν Κορίνθου. πειρήνης λευκῶν φαιδροτέραν λιβάδων. Πειρῆσαι, αὐτὶ τοῦ ἀπόπειρασαι λάβε. παρὰ τὸ πειράζω. ἢ παρὰ τὸ πειρῶ τὸ περῶ, ἐπείρασα. καὶ τὸ προστακτικὸν πείρασον. καὶ τὸ πειρῆσαι προσπαροξύνεται προστακτικόν. Πειρῆσαι, δοκιμῆς ἢ ἀπὸ πείρας ἔλαβον. Πειρᾶσθαι, ἀνθ' ὁ πληστεῦσαι. Πειρέων, ἔχει καὶ παθητικὴν κίνησιν ἀνάγκας πρὸς τῷ κτείνειν. Πειριτίζειν, Ἰωνικὸν τοῦ πειρᾶσθαι γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ πείρας πείρατος, κατὰ προσθήκην φωνήεντος εἴρηται. Πειριτίζειν

πατρίου, ἐκ τῆς πατρῴας· πῦρ ἐκ τοῦ τόπου. Παίσαι, διατρίψαι. Παιφάζει, ἤγουν ἀναλάμπει. Παῦε, παῦσαι. ἀπὸ τοῦ ἑρμοῦ· παῦσον γὰρ ὄντα τὸν κλέωνα ἐλοιδόρει· ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀρχομένους μὴ λοιδορεῖν. Παύεται, ἥσυχος γίνεται. Παῦλα, ἀνάπαυσις· καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, παῦσις κακοῦ, μᾶλλον κακόν· διόπερ ἐν κακῶν αἱρέσει, τὸ ἐλάχιστον δεῖ ἑλέσθαι. Παῦλος, θαυμαστὸς ὁ ἐκλεκτὸς σύμβουλος. Παῦρον, μικρόν· αἱ δὲ, μία ἀγαθόν. Παῦρις, ἀπὸ χρείας· παῦρον, μικρά. Παύομαι, παθητικῶς, μετὰ γενικῆς· ἀντὶ τοῦ παύομαι τρίβων τὰ ἀπεκεῖθεν. παύομαι τοῦ ἔργου. ἀριστοφάνης· παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας. ὁ σοφὸς παύσει τοιούτων τῶν, καὶ παύσει τῆς ἀρχῆς τοῦ πράγματος· καὶ παῦσε τοῦ τριῶν χωρὶς τῆς προσθήκης τοῦ ἄρθρου. ὥσπερ τριπτοῖς εὑρίσκεται διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου. Παύομαι ἀναβαθμῶν, ἤγουν ἀνῆον ἐπ' ἄλλο τοῦ πρὸ ὧν ἔχων. Παῦρα, ὀλίγα· βραχέα· ἀναρίθμητα. Παυράκις, ὀλιγάκις· οὐδὲ ὅλως. Παυρακίς, τὴν πέμπτην τῶν ἀναβαθμῶν καλοῦσι. Παῦροι, ὀλίγοι· ἐλάττους, ὀλιγόστοι. Παύσασθαι χόλου, διχῶς φράζει ὅμηρος· ἀτρείδη σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· καὶ πάλιν λίσσομαι μεθέμεν χόλον. ταυτὸν δὲ τὸ παῦσαι μένος καὶ μεθεῖναι ἀπειλῆς μεθεῖναι· καὶ ἀφεῖναι, πεζὸν αὐτὸ διαστέλλον τοῦ ἱππότα, φησὶν ὅμηρος ὡς τὸ λιπεῖν τοὺς ἵππους δηλαδὴ ἀπὸ πεζῶν εἰς ἴλιον ἦλθεν· καὶ ἀγχοῦ πεζὸν πεζοῖς τι. Παυσιβάκτρον, ἰσχυρὸν βακτηρίαν ἔχων. Παυσικάπη, μηχάνημα τροχὰς ἐμφερὲς δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον τῶν ἐξαρτυγίων ὥστε μὴ ἐσθίειν· καὶ τὸ αὐτὸ αὐτοὺς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν. Παῦσις ἕξεως, κληρονομία· λέξις δὲ, μερίς· ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν ἀποκληρῶσαι, θεοτρόφος ἀπὸ δὲ οὐδενὸς ἦν. Παυστήρια, ὄρη τῆς ἀχαΐας, ἐν οἷς ὁ ὅριος ἀπέθανε· καὶ προβλήματα ἢ φράγματα.

Παυσωλὴ, κατάπαυσις τελευτή· καταλήξεις. Παύω, αὐτὶ τοῦ ἀφίσταμαι· καὶ λήγω. Παύω, ἐνεργητικῶς αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ συντάσσεται· οἷον παύσω σε τοῦ γέλωτος· καὶ παύσω σε τοιούτων τῶν. ἀριστοφάνης ἐν ἐρμηνεύμασιν παύσουσι τῆς ἐκκλησίας. Παφία, ἡ ἀφροδίτη. Παφλαγόνες, ἔθνος. Παφλάζει, τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀναδόσεις γίνεσθαι. Παφλάζοντι, ὀνόματι τοῦτο εἰσῆκε τοῖς τελευταίοις ἐπαναλαβόντες ἐν τῷ διαλέγεσθαι δηλῶσαι βουλόμενος περὶ τοῦ ἱπποκράτου. Παφλάζοντα, ἠχοῦντα· ἀφρίζοντα· ἢ τὸ ταράσσοντα. παφλάζειν δὲ, κυρίως σημαίνει τὸ ἠχεῖν κυμαινομένην τὴν θάλατταν, παφλάζω, ἀφρίζω. Πάφον, κλείνας. Παχεῖα χειρὶ, τῇ ἰσχυρᾷ. Παχεῖα δραχμὴ, τὸ δίδραχμον ἀχαιοί. Παχεῖς, οἱ ἀθηναῖοι τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. Παχίων, παχύτερον κατὰ συγκοπὴν, τοῦ υ· καὶ τοῦ ρ. Παχυμερεῖς, τὸ μεταδοσιν λεγόμενον. Πάχνη, ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ' ἡλίου ὑγρασία ἀνενεχθεῖσα μὴ κατηνεχθῇ καθ' ψυχθῇ δὲ, πάχνη καλεῖται. παχνοῦται, πήγνυται καὶ γίνεται· λυπεῖται. Παχνούμενος, ψυχόμενος. Παχνοῦται, αὐτὶ τοῦ φθείρεται· λυπεῖται· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης τῆς φθειρούσης. ἡσίοδος· ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ· ἤτοι ἐλύπησεν ἔφθειρε. Παχνοῦται ἦτορ, κεῖται μὲν καὶ παρὰ ἡσιόδῳ ἐν τῷ ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ· δηλοῖ δὲ τὸ πυκνοῦται καὶ οἷον πήγνυται τῇ λύπῃ· ἐπεὶ καὶ ἡ πάχνη δρόσος ἐστὶ πεπυκνωμένη· καὶ πεπηγμένη· ἢ καὶ ἄλλως παχνοῦται, αὐτὶ τοῦ ψύχεται· εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ ψυχρὰ λέγειν τὰ ἀνιαρὰ ὥσπερ αὖ πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου θερμὰ τὰ προσηνῆ· διὸ καὶ θαλπωρὴ, ἡ ἐλπίς. Παχνώθη, αὐτὶ τοῦ ἐπάγη, ἐλυπήθη· ὁ τρόπος εἴληπται ἀπὸ τῆς πάχνης· ἀπολλώνιος. Παχύνεσαι, παχεῖς ἀγροῖκοι· τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατηγγόκαμεν. Παχυμερὰς, ἀδρὰς παχείας. Παχύτητα, τὴν ὑπερβολὴν λιμοῦ καὶ φιλαργυρίας, αἰδέσαντα. Παχύτερον, ἀμβλύτερον οὐκ ἀκριβές. Παῶται, συγγενεῖς· οἰκεῖοι λάκωνες.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε·

Πέας, πλουσίας λιπαρόν. Πεδάασκεν ἐμμέτρος ἀλλ' ἔστιν ἔτι ἐδέσμει· καὶ ἀντὶ ἀλήτης ἐκ θεοῦ πεδηθέντες. Πεδάγρετε, μεταμέλεσθε μεταλαβόν, ποικίλον. Πέδαι, δεσμά· ἀπὸ τοῦ τοὺς πόδας δεσμεῖν· ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας. Πέδαλα, ποικίλα. Πεδαλλόμενος, μεταμελόμενος, μεταδιωκόμενος. Πεδανὸς, ὕπαιθρος πεδανὸς, κοῦφος· ἴσα μέτρα· τινὲς δὲ οὐδὲ βεβαίως. Πεδανός, πεδινός, πεδεινός· ἢ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθός. Πεδαρσίου, μετεώρου· πεπτωμένου· παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πέδου ἀείρεσθαι. Πεδαυνά, τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια. Πεδαχνοῦται, ἐξυβρίζεται καὶ τρυφᾷ. Πεδαορισμὸς, ἵππος φρυαγματίας καὶ μετεωρισμός. Πέδαλθε, ἱκέτευσον μετάλθε. Πέδυρα, ὕστερα· λάκωνες. Πέδη, ὁ δεσμὸς παρὰ τὸ δεῖν· εἴδη καὶ πιστασμοῦ τοῦ πεδεῖν· ἐστὶ δὲ εἶδος ἱππασίας. Πέδη, κυρίως ὡδὶ ποδῶν λέγεται, καὶ ἐπὶ χειρός· ὅθεν συνθέτως χειροπέδη. Πεδῆται, πεπεδημένος συνδεδεμένος, καὶ πεδήτης ὁ δεσμώτης. Πεδήσειν, ὑπὸ χειρὸς ἐλέησον. Πεδιακὰ πρόβατα, πρόβατα ἀπὸ πεδιάδος· καὶ οὐ λημάτεος. Πέδιλα δησάμενος ὑπὸ ποσί, τὰ ὑποδήματα ἐτυμολογεῖ ταυτὰ δηλαδὴ τοῖς πεδίλοις ὄντα. Πεδιάλαι, μετὰ πέμψασθαι, μεταλαβεῖν. Πεδιά τινες πύλαι· τὰς πλησίον τοῦ θυμβραίου ἐν ἰλίῳ φασὶν ἃς τινες ἀδελφὰς καλοῦσι. Πεδινός, ὁ ὁμαλὸς τόπος. Πεδιόθεν, ἐκ γῆς· παιδόθεν δὲ δίφθογγον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας. Πεδίον, καθὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ μακρὸς καὶ ἀναπεπταμένος τόπος· ὃς καὶ πεδιὰς λέγεται· πέδιον δὲ προπαροξυτόνως καθ' ὑποκορισμὸν ὁ μικρὰ πέδη πρὸς ὁμοιότητα τοῦ λύριον, θύριον. Πεδόθεν, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ λέγεται, αὐτὶ τοῦ ἐκ βάθους· καὶ ὡς ἂν εἰ ἐκ πέδου, τουτέστιν ἐκ γῆς· καὶ ὡς εἰπεῖν ἐκ ῥίζης ἀνέσης· ἡ δὲ μεταφορὰ φασὶν ἐκ τῶν φυτῶν· ἢ αὐτὶ τοῦ ἐκτραφέντες καὶ δὲ αὐτοῦ πέδους εἰς ὃ καὶ πατοῦσι καὶ ἐργάζονται ἀνθρώποις. Πεδοῖ, ἐπιρρηματικῶς αὐτὶ τοῦ εἰς γῆν. Πεδοίκοι, μετοίκοι. Πεδοίκου, χελιδόνιος συνοίκου· αἰσχύλος τροφαῖς. Πέδον, γῆ· ἔδαφος· ἐφ' οὗ βεβήκαμεν τοῖς ποσὶ τοῦ πεζάειν καὶ πεζοὺς φασὶ τοὺς διὰ τῆς οἰκείας ποιουμένους τὴν πορείαν. Πεδότριψ, ὁ ἐκθλίβων. Πέδουρος, μετέωρος. Πέδιπα, ἡμέρα· ἐν ᾗ οὐ γίνεται ἑορτή. Πεδῶ, πεδῶσαι κυρίως, τὸ τοὺς πόδας δεσμῆσαι. Πεδῶ, διὰ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων εὑρίσκεται ὡς δηλοῖ τὸ πεδάα ὅμοιον τῷ βοάα καὶ ὁράα. Πεδῶ, ἡ νῦν καλουμένη κλεψύδρα, κρήνη ἐν ἄστει. Πέζα, ὁ πούς· ἢ τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ὧαν λέγομεν· τὸ γὰρ πρότερον ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προσέρραπτον· καὶ ἀργυρόπεζα, ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. Πέζαι, μοῖχαι· ἑταῖραι, αἱ χωρὶς ὀργάνων εἰς τὰ συμπόσια φοιτῶσαι. Πεζέταιροι, πολλαὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις· οἱ μὲν γὰρ αὐτοὺς λέγουσιν, ὄνομα στρατεύματος οὕτω λεγο

Πάτρα λέγεται ἡ πατρίς. Πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. εὔχονται δὲ ἄνθρωποι τοῖς μὲν οὐρανίοις θεοῖς, ἄνω τὰς χεῖρας αἴροντες· μεγάλ' ἀχεύοντες ἕκαστος· τοῖς δὲ θαλασσίοις, πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρᾶτο χεῖρας ὀρεγνύς· εἰς θάλασσαν δηλονότι· τοῖς καταχθονίοις δὲ, κόπτουσι τὴν γῆν ὡς ἐνθάδε φησὶν ὅμηρος· χερσὶν ἀλοία· ταῖς χερσὶν ἔτυπτεν. ὅθεν καὶ πατραλοίας. Πατραλοίας, πατροτύπτης· ἢ πατραλοίας ὁ αὐτός. Πατρεύς, ὁ ἀπὸ πατρῶν ἐθνικὸν πατρῶν. Πατρέμβατοι, ὑψηλοί. Πάτρην, πόλιν ἐπαρχίας φυλήν, πατρίδα. Πάτρης, πατρίδος· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσιν. Πατριά, ἀπὸ τοῦ πατὴρ πατέρος γίνεται· διαφέρει δὲ πόλεως. Πατριαί, αἱ φυλαί. Πατρίδα γαῖαν, πατρίδα μόνην εἰπεῖν ἤλλαξε πρὸς ἔχειν ὥσπερ, τὸ πατρίς· πατρίς ἐστι γὰρ γῆ, δηλαδὴ ἡ ἐκ πατέρων· πατρίδα δὲ οἰκείαν γῆν οἴδαμεν, πρωτότυπον δὲ πατρίδος ἡ πάτρα. ἡ χρῆσις πολλαχοῦ. Πατρίκιος, ἀξίωμα πατὴρ τοῦ κοινοῦ. Πάτριον, τὴν ὁρμήν. Πατρικὸς θεός. Πατριώτης, πατριώτου ἁπλικὸν ἐστὶν ὡς γὰρ φαμὲν πολίτην τὸν συμπολίτην καὶ ἡλικιώτην τὸν συνηλικιώτην, οὕτω καὶ πατριώτην τὸν συμπατριώτην, ἐστὶ δὲ ἑλληνικοῦ, ὁ πατρίδος φυλῆς, ὁ κατὰ τὰ πάτρια ἔθη γενόμενος· ἐκ τούτου γὰρ καὶ παράγεται· πάτρια δὲ, ἀπὸ τοῦ πατὴρ καὶ παράγονται ἐκ τούτου διάφορα· οἷον πάτρια ἀντὶ τῶν ἐθῶν, πατρικὸς φίλος· καὶ πατρῷος κλῆρος καὶ πάτρως πάτρω, ὡς μήτρως μήτρω, ὁ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ἀδελφός· ἢ πάτρων πάτρωνος παρὰ τοῖς ῥωμαίοις, ὁ πατρὸς τάξιν ἔχων. Πατρόθεν ὀνομάζειν, ὅτι πατέρων εἰσὶν ὀνομαζόμενοι. Πατροκασίγνητος, ὁ θεῖος λέγεται καὶ πάτρως καθ' ὁμοιότητα τοῦ μήτρως. Πατροκλῆς, καὶ πάτροκλος λέγεται, ὡς ἐτεόκλος καὶ ἐτεοκλῆς· διὸ καὶ ἡ κλητικὴ πατρόκλεες ἐστίν· ὡς ἡράκλεις· τὸν πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῆ τοῦ ἀχιλλέως παραδίδωσι λέγουσα, ὅτι ἡσίοδός φησι μενοίτιον τὸν πατρόκλου πατέρα πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτοὺς ἀνεψιοὺς οὕτως ἀμφοτέρους ἀπ' ἀλλ' ἀπὸ δὲ φασιν, ὅτι διὸς μυρμιδὼν· οὗ ἄκτωρ· ὃς αἴγιναν γήμας, μετὰ τὸ τικεῖν τὸν αἰακὸν τρίτον μενοίτιον· οὗ πάτροκλος· τούτου τρίτου τῷ λόγῳ, αἰγίνης παῖδες ἀμφιπάτρεις, αἰακὸς καὶ μενοίτιος· καὶ οὕτω πάλιν γνησία συγγένεια τοῦ πατρόκλου καὶ τοῦ ἀχιλλέως· τὸ δὲ μενοίτιος ἠχοτονισμὸν ἔχει ταυτί· ὡς ἐκ τοῦ μένος. Πατρονομούμενος, οἱ τοῖς παρὰ τῶν πατρώων παραδεδομένοις νόμοις τηροῦντες. Πατρόπολις, ἡ πατρῴα οἰκία. Πατροπροβλήτους· ἐκ τοῦ πατρὸς προβαλλόμενον. Πατροφαίστης, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Πατρὸς ἐμοῖο, ὁ πατήρ, περιφράζεται διὰ σαφήνειαν καὶ δηλοῖ τὸν πρὸς πατρὸς πάππον· ὃς καὶ γερουσίας ἐλέγετο λακωνικῶς· οὕτω ὁ ἐπὶ παιδὶ τοῦ χθονίου ἐπίπαππος· οὐχὶ πρόπαππος λέγεται, ὥς φησί τις ἀποσημειωσάμενος, ὀνόματα θηλυκά. Πατρούχου, παρθένου τῆς ὀρφανῆς ἢ ἐπικλήρου ἢ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. Πατροφονεύς, οὐ μόνον ὁ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀνελών, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀλλότριον. Πατρῷα, τὰ πατρικά. Πατρόζοντα, τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα. Πατρώϊα, ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας χ΄, οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντα ἀποδοῖτε· ἵνα λέγῃ πατρώϊα μὴ τὰ κατελθόντα ἐκ πατέρων τῷ ὀδυσσεῖ, ἀλλὰ τὰ τοῖς μνηστῆρσι παλαιόθεν πατρώϊα· καὶ οὕτω παράγονται, ἃ τρεῖς χρόνοι ὁ πρότερον, ὁ νῦν, καὶ ὁ εἰσέπειτα· ὡς φασὶ διὰ ὀδυσσέως, μὴ εἰ καταλλαγείη δοῦναι τοῖς μνηστῆρσιν, οὐδ' εἴ περ τὰ ἐκ πατέρων αὐτοῖς ὑπάρχοντα δοίη, μήτε ἃ νῦν ἔχουσι, μήτε ἃ ὕστερον εἰσὶ κτησόμενοι. Πατρὸν παρώνυμον πατρωνυμικόν ἐστιν· ὥσπερ θυγατρόν· εἰ δέ που καὶ μητρόν, ἀλλ' οὐ προφανὴς ἡ χρῆσις. Πατρωνικὸν δίκαιον, τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον πατρώνων· πατρῶνα λέγουσιν οἱ ῥήτορες ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ἢ περὶ χρημάτων ἢ πόνων. Πατρῷος, κτητικὸν μέν ἐστι, γίνεται μὲν ἐκ τῆς πατρὸς γενικῆς πατρῷος, ὁ τοῦ πατρὸς, ὡς πατρὸς πατρίος, ἢ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω πατρῷος, μετὰ τοῦ ι ἐν προσγραφῇ· οὕτω δὲ μητρῷος γίνεται, καὶ τὸ παππῷος· σημειωτέον δὲ τοῦ προσγεγραμμένου ι, καὶ αὖθις ἐκφωνηθέντος, γίνεται πατρώϊος μητρώϊος παππώϊος· οὕτω καὶ ὁ μηλῷος, μηλώϊος ἐκφωνεῖται καὶ τὸ λῷον, λώϊον καὶ τὸ ὑπερῷον, ὑπερώϊον· ὅθεν τὸ ὑπερώϊιθεν παρὰ τῷ ποιητῇ. Πατρῷος ζεύς, καὶ πατρῷος ἀπόλλων, ἐν ἀθήναις τιμᾶνται· ὁ ζεὺς μὲν μετὰ τὴν ἐν ἀρκαδίᾳ, ἢ ὡς ἕτεροι μετὰ τὴν ἐν ἀθήναις ἀναστροφήν, ὅτι πρῶτον ταῖς ἀθήναις ἐπέστη, καὶ ἐφάνη τοῖς πατράσιν αὐτῶν· οἱ ἴωνες ἰδίως τῇ τοῦ προσηγορίᾳ τετιμήκασιν αὐτόν· ἀπόλλων δὲ, ὅτι ἐρεχθέως θυγατέρα ἔγημε τὴν κρέουσαν, ἐξ ἧς γίνεται ἴων· ὃς προΐσταται ἄλλον ἐτίμα· καὶ ἀρχὴν τῆς ἐπὶ χειροτονίᾳ τοῦ· ἐκ γὰρ τοῦ μὴ εἰδέναι ξένοις ἀλλοίοις ἐνόμιζεν ἀλλ' οὕτω τιμᾶται παρὰ ἀθηναίοις ζεὺς πατρῷος, ἢ ἀπόλλων διὰ τὸ πρώτους προσδέξασθαι τὸ θεῖο εἰς τὴν χώραν καὶ θυσίας συντελέσαι, κατὰ φρατρίας καὶ δήμους, καὶ συγγενείας, μόνοις ἀπόλλων. Πατρωνυμικὸν ὄνομα τέσσαρας ἔχει περὶ λέξεις, τὴν ει δίφθογγον, εἰ τὸ πρωτότυπον εἰς εὺς λήγει· καὶ διὰ τοῦ εως κλίνεται· οἷον πηλεὺς πηλέως τὸ πρωτότυπον, καὶ τὸ πατρωνυμικὸν πηλείδης· τὸ ι, εἰ τὸ πρωτότυπον λήγει εἰς ος μὴ καθαρεῦον ὁμοίως καὶ εἰ ἐκ θηλυκῆς τῆς πέμπτης κλίσεως, τῆς εἰς ος λεγούσης, οἷον αἰακὸς αἰακίδης· τελαμὼν τελαμωνίδης· πρίαμος πριαμίδης· ἀγαμέμνων ἀγαμέμνονος, ἀγαμεμνονίδης· ἕκτωρ ἕκτορος, ἑκτορίδης· νέστωρ νέστορος, νεστορίδης· πέλοψ πέλοπος, πελοπίδης· κέκροψ κέκροπος, κεκροπίδης· καὶ τὸ α εἰ λήγει τὸ πρωτότυπον εἰς ος καθαρεῦον· οἷον, ἥλιος ἡλίου, ἡλιάδης· μενοίτιος μενοιτίου, μενοιτιάδης· ἢ τὴν οι δίφθογγον, εἰ ἔχει τὸ πρωτότυπον τὴν λήγουσαν καὶ τὴν παραλήγουσαν διὰ δύο ο καθαρευόντων, οἷον πάνθοος τοῦ πανθόου, πανθοΐδης, καὶ κατὰ συναίρεσιν πανθοίδης· λητὼ λητόος λητοΐδης, καὶ λητοίδης, καὶ τὰ ὅμοια· χωρὶς τοῦ κυνηγείδης· ὁ μόνον ἀπὸ τοῦ εἰς ος διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· τὸ δὲ παλαμήδης καὶ γανυμήδης, καὶ θρασυμήδης, οὐ πατρωνυμικά εἰσιν, ἀλλὰ ὀνόματα κύρια ἀπὸ τοῦ μήδομαι συγκείμενα τὸ βουλεύομαι· ὅθεν διὰ τοῦ η τὴν γραφὴν ἔχουσιν· ἰστέον ὅτι τοῖς πατρωνυμικοῖς συντάσσεται τὰ τῶν παίδων ὀνόματα, ὅταν δύο ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ πλείους· οἷον ἀτρεῖδαι ἀγαμέμνων ὅταν μονογενὴς υἱὸς ἦ, οὐκ ἔτι χρεία τῆς τοῦ κυρίου προσθήκης· πῶς κλίνεται πηλείδης, διὰ τῆς ου· καὶ οὐ γὰρ δεῖ, ὅτι πάντα τὰ εἰς δης λήγοντα πατρωνυμικά, διὰ τῆς ου κλίνεται· οἷον πηλείδης πηλείδου· κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν. Πάτρως πάτρω ἀττικῶς· λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος· ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρός, μήτρως· καὶ μήτρων, καὶ πάτρων. Πατταλεῦσαι, προσπῆξαι. Πάτταλος, πάσσαλος ἐκφωνεῖται· ἢ τὸ δεινὸν ὑφ' ἑτέρου καλούμενον. Πάτταλος, πάσσαλος. Πάτος, πολλάκις τρίβεται. Πατ-

παρρησία. ὅθεν διὰ δύο ρρ γράφεται. ἐκ τούτου δὲ καταχρηστικῶς ἐλέχθη παρρησία, ἡ τὸ θάρσος, καὶ ἡ ἐξουσία. Παρσίδαι, ἄμπελοι. Πάρταζον, ὑγρανεῖ λάκκοις. Παρτίλλεται, παραινεῖται. Πάρτι, πάρεστί σοι. Παρυμὶς, μικρὸν τῷ μήκει βιβλίδιον. Παρύσατις, εἶδος παροιμίας, ἢ ὄνομα κύριον ἡ μήτηρ τοῦ κύρου. Παρυστρίδες, αἱ τὸ ἴλιον ἐνέχουσαι. Παρυφὴ, ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία. Παρυφὴ, καθὸ τὸ παλαιὸν ἐστὶ κόσμου εἶδος ἐν ἱματίῳ οὐκ διὰ [illegible] πος πάνυ σαφῶς. ἔοικε δὲ εἶναί τι κάλλος συνυφασμένον περί τινα μέρη, οὐ μὴν καθ' ὅλον τὸ ποίκιλμα. ὁρίζει ἡ τῆς ἀλέσεως διμοιραξ. χρῆσις δὲ ἐν τῷ ἐφόρου παρυφὴν διαφανῆ πάντες [illegible] τῶν γυναικῶν ἁβρύνεται βίος. φανερὸν δὲ ἐκ τῆς παρυφῆς, δι' ὃ πάρυφος στολή. Παρφάμεν, παραβῆναι ἅπαντα. Παρφάμενος, οὐχ οὕτως παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ παραιτήσας, ἢ παραπείσας, ὡς ἀντὶ τοῦ παραλογισάμενος. Παρφάμενος, ἀντὶ τοῦ παραπείσας. ἐξ οὗ καὶ ἡ παραίφασις γίνεται. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις οὐ τὴν ἀπλῶς πειθὼ ἐκ παραινέσεως, ἀλλὰ τὸ παράγειν λόγοις, ὅ ἐστι παραλογίζεσθαι. Πάρφασις, παραίνεσις. συμβουλία. παρηγορία. ἀπάτη. Παρφυσίδες, βάτραχοι. Παρὰ, ἀφ. παρ' ὅλον τὸ [illegible] συνεχῶς. Παρωαὶ, παρωοὶ λέγονται, ἵπποι πρὸς τὸ χρῶμα πυρραί. Παρῳδούμενος, λεγόμενος. καὶ παρῳδία. Παρῳδοῦντες, παραπαιζόντες. χλευάζοντες. ἢ λέγοντες. ἢ ἐκβάλλοντες. Παρῳδοῦντες, ἐκβάλλοντες. Παρῴκισμαι, ἀντὶ τοῦ παρῳκίσθην. Παρώκλασεν, ἐγονάτισεν. Παρωλένια, τῶν χειρῶν τὰ ὄπισθεν. Παρώλισθεν, ὠλίσθησεν. ἐξέπεσε. Παρώλοφα, τὰ ἀπὸ τῶν τιτθίων μέρη. Παρώμοσμα, παρανομίασμα. Παρὼν ἀποδημεῖ, ἐπὶ τῶν αἰσθητὴν ἔσω τῆς μηδεμίαν παρεχόντων. ἀριστοφάνης. ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ. Παρώνιον, εἶδος πλοίου. ὁ δὲ ἤγετο παρὼν ἡμεῖς τοιούμενος, τὰς οἴδε τῶν παρώνας. ἧκον γὰρ ἐξ ὁλίας εἰς συμμαχίαν. Παρώνυμα, [illegible]. Παρώνυσεν, ἀπήκτως ἐξώρμησε. Παρωνομασία, σχῆμά ἐστιν ὅταν παρὰ τὸ προκείμενον ἕτερον ὄνομα ἐμφερές τι εἰς αὐθὶς, καθὸ τὸ σύμμετρον διάφορα. οἷον ἐστὶν, οὐ δὲ γὰρ οὐ δὲ δρύαντος παῖς κρατερὸς λυκοῦργος. καὶ ἐν ἄλλῳ. τῶν ἡ τοι προθέοντος ἐγημάδην. Παρωνομασία ἐστὶν, ὅταν τῶν λεχθέντων εἰς διαφορὰν ὄνομά τινα ῥῆμα τινὰ βραχὺ μετασχηματίσαντες, ἕτερον κείμενον ἐν τάξει, οὐ τὸν ὑλακτὸν, ἀλλὰ τὸν φυλακτὸν καὶ τῆς ἐμῆς, ἕνεκα αὐτίας, ἕνεκα μωρίας. ὃ καὶ παρήχησις ὀνομάζεται. Παρώνυμον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον. Παρώνυμον, τὸ ἀπό τινος ἔχον τὴν προσηγορίαν. ὡς ἐκ τῆς δικαιοσύνης, δίκαιος. Παρωνυχία, [illegible]. ὀνόμασται δὲ ἐκ τοῦ τὴν παρωνυχίδα ἰᾶσθαι. δύναμις δὲ αὐτοῦ λεπτομερὴς τε καὶ ξηραντικὴ, ἄνευ δήξεως. Πάρωος, εἶδος τι πυῤῥοῦ χρώματος ἵππου. Παρώπια, τὰ περὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ἐν τῷ [illegible] ἱπποτροφίας. Παρώπιος, ἐμβρόντητος. Παρώπια, καὶ αὐτήλια, τὰ πρὸ τῆς ὄψεως τῶν ἵππων δέρματα. Παρῶσε, περιώσατο. Πάρωρον, παρὰ καιρόν. Παρωσάμενος, ἀπωθήσας ἢ ἀποδιώξας. Παρώσας, παρεκβαλών. Παρώτρυνεν, παρώξυνεν. Παρώχετο, παρῴχετο. Παρῴχηκεν, παρῆλθε. Παρῳχηκότων, παρεληλυθότων. Παρωχετεύων, ὅταν ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους στρέφῃ, τὸ ὕδωρ εἰς ἄλλον ὕδραγωγόν. Παρῴχωκα, ἐκ τοῦ παρῴχηκα. τροπῇ τοῦ η εἰς ω. Πᾶς, καθόλου τὸ δηλοῖ καὶ διωρισμένον ποσόν. τὸ δὲ ὅλον ἐπὶ συνεχοῦς τινὸς ὁλότητος τίθεται. λαμβάνεται μέντοι καὶ ἄλλο τι ἀντὶ τοῦ παντὸς ὡς ὅτι τις εἴποι ὅλον τὸ πλῆθος καὶ ὅλος ὁ στρατὸς. τὸ δὲ αὐτὸ τετιμημένος, ἢ ἐν τῷ παιδὶ ὑπερμεγέθη ξίφος εἶμα τι. καὶ παῖδα ἐξηράνθη πεδίον. καὶ ἐγκέφαλος ἐν δι' ἅπας πεπάλακτο. καὶ ἔγχος ἐν χειρὶ παῖ κομίσαι. καὶ ἐν ἄλλαις πολλαῖς. ἐν αἷς καὶ τὸ πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι. Πᾶσα ἡ τοῦ θεοῦ κτίσις, διαιρεῖται εἰς ἕξ. εἰς ἀόρατα λογικά. εἰς ὁρατὰ λογικά. εἰς αἰσθητὰ ἄλογα. εἰς αὐξητικὰ καὶ θρεπτικά. εἰς ἐκ τροφὴν καὶ κινητικά. καὶ εἰς ἀναίσθητα [illegible]. Πᾶσα γῆ πατρίς. παροιμιακόν. Πᾶσαι, ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς συντίθενται, φησὶ δ' ἐν χοαῖς ἐείκοσι πᾶσαι ἔσαν. ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου, πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι. οὐ γὰρ πολλαὶ ὑπέκειντο πύλαι καθὼς τὸν ἀρίσταρχον. ἢ πᾶσαι γὰρ ἐπὸ χαρ, ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναι ἦσαν. Πάσαλα, ἀντὶ τοῦ πάσσαλον λέγουσι δωριεῖς. Πασάμενοι, γευσάμενοι. καὶ πάσασθαι, γεύσασθαι. καὶ ἄπαστος, ὁ ἄγευστος. Πασάμην, ἐδεξάμην. Πάσασθαι, βραχέος μὲν ὄντος τοῦ α, τὸ γεύσασθαι σημαίνει. ἐκτείνεται δὲ τοῦτο, τὸ κτήσασθαι. Πάσασθαι, τὸ γεύσασθαι ἀφ' οὗ καὶ ἄπαστος ἐδητύος, ὁ ἄγευστος. ὅτ' ἐπὶ ὑπάρχει τὸ πα τὸ κτῶμαι. ὅθεν καὶ τὸ πα ὑ, καὶ πηὸς ὁ ἐξ ἀγχιστείας ἢ πάσιν ταῖς συνήθως. ἢ πολυπάμονος πολυκτήμων. ὅτι πολυκτήτου. ἴσως δὲ φασι πολυκτήμονα. Πάσασθαι, γεύσασθαι. παρὰ τὸ πατῶ ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω. Πάσασθαι, τοῦ πάσσειν διαφέρει. τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ γεύσασθαι ὅθεν καὶ ἄπαστος ὁ ἄγευστος. πάσσειν δὲ, τὸ, τὸ ποικίλλειν ὅθεν καὶ ἡ πάστη, καὶ τὸ πάσσειν ἅλας πρὸς ταριχείαν ἀφ' οὗ καὶ τὰ παστὰ καὶ ἡ παστή. Πᾶσαν μηχανὴν, ἀντὶ τοῦ καθ' παντὸς τρόπου. Πάσῃ τέχνῃ, ἐκ παντὸς τρόπου. Πασιδίκειν, περὶ πάντων δέ. Πασιθέα, ὄνομα νηρηΐδος λέγεται ἡ ἀπὸ τοῦ παρὰ πάντων θαυμάζεσθαι, ἢ θεὸς ὃν πάντες θέουσι. Πασιμέλουσα ἀργὼ λέγεται, διὰ τὸ πολυϊστόρητος εἶναι, ἢ διὰ τὸ πᾶσι τοῖς ἐξ ἑλλάδος διὰ μελήσεως τεθεῖσθαι. ἢ τοὺς ἀργοναύτας ἡ καθ' ἓν φέρουσα. Πᾶσις, κτῆσις. Πάσκος, πηλός. Πάσμα, ὃ σπείρεται πρὸς τὸ τοῦ φυτοῦ φύλλον. ἔνιοι μαλλὸν ἐρίου. Πάσον, παθών. λάκωνες. Πασσαλεύτης, ὁ κιγκλαλεύτης παρὰ τὸ ἱπποκράτει. πασσάλη γὰρ ὁ κίγκλος. Πασσάλη, ἡ ἀλλαγή τοις τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλφίτου. πασσάλη δὲ παρὰ πολλαῖς λέγεται. Πασσάριος, ὁ ἀπόλλων παρὰ ταρίοις καὶ παρὰ ἰαμούσι. Πασσαγίων, πασσαγίαν εἶπε δὲ παρὰ ἀγίων. ποῦ δ' ἐστὶν. Πασσακίζουσα, πασσαλεύουσα. Πάσσακον, πάσσαλον. Πασσαλίσκῳ, τῷ μικρῷ πασσάλῳ. ὑποκοριστικῶς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πάσσαλεξ, πάσσαλος. Πασσάλιον, τοῦ ζυγοῦ τῆς κιθάρας τὸ μέσον. Πάσσαλος, ὑποκοριστικῶς. πασσαλίς λέγεται παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Πάσσαλος, παρὰ τὸ πήσσεσθαι μέλλοντα. ἔστι δὲ ξύλον ἐπίμηκες, πρὸς τὸ κρεμᾶσθαι. Πάσσαλος, ἧλος κρατῶν τὰ κέντρα τοῦ ἐξεδιβλέπων. Πασσάριος, σταυρός. Πάσσειν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμῖν νοουμένου. πάσσειν δ' ἅλας θείοιο. ἐπὶ δὲ τοῦ ποικίλλειν, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους. ὅθεν καὶ παστὸς ὁ γαμικὸς ποίκιλμα. Πάσσεται, ἐσθίει. Πάσσων φάρμακα παρ' ὁμήρῳ, δηλοῖ οὐκ ἀλείμματα. πάσματα δὲ, ἀπὸ ῥίζης ὅλως φυτῶν τρίψεως. Πασσονα, τὴν δίπλα χυτρίαν ἀπὸ τοῦ πάσσειν ἢ παλύνειν τὰς πάσσας εἶναι. Πάσσοντες, οἷς ἀεὶ χάριτας ἐσκορπίζοντες ἐξ ἴσης. Πασσυδὶ, πανστρατιὰ καὶ πασσυδίῃ, μετὰ

τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. καθὰ τοῦ νῦν σημαινομένου, λέγεται τὸ παρό. οἷον πέφυκε μὲν ὁ λαγωὸς κατὰ φύσιν, ἀνα-
κύπτει δὲ ὁ ἄλλος, παρὸ πέφυκεν. ἤγουν ἔξω οὗ πέφυκε. Παροδεία, ἡ παρέλασις. Παροδεύω, τὸ παρατρέχω. οἷον
παροδεύει τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ ἐάσας τὴν πόλιν παρέρχεται. Παροδικός, ὁ παρόδῳ χρώμενος. Πάροδος, εἴσοδος ἢ
ἄφιξις καὶ μέρος τι τῆς νεώς. Παροδούμενον, παραμιαζόμενον ᾀδόμενον. Παρόδοις, διαβάσεις. Πάροιθεν, ἔξωθεν
ἔμπροσθεν. καὶ τὸ πρὸ τοῦ χρόνου. Παροικία ἐστὶ βίος πρόσκαιρος οὐχ ἱδρυμένη ζωή, ἀλλὰ παροδική, ἐπ' ἐλπίδι τῆς μελ-
λούσης κρείττονα μετάστασιν ὑποφέρουσα. καὶ παροικία, ἡ παροῦσα ζωή. Παροικοξένων, παρεπιδήμων. Παροιμία ἐστὶ
λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστικῶς δὲ παρὰ παροδικὸν διήγημα. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. ἢ παροιμία ἐστὶ, λόγος ἀπόκρυφος διά τινος
προδήλου σημαινόμενος. καὶ παροιμία βοῦς ἐπὶ γλώσσης, ὅ ἐστι νόμισμα. ἁρμόζει δὲ ἡ παροιμία αὕτη, ἐπὶ τῶν ἑτέρως
τῶν λαμβανόντων νομίσματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ καθ' ὅσον γεγενῆσθαί τινι, ἀλλὰ σιωπῆσαι. Πάροιμον, παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ πά-
ροιμος, ὁ γείτων. Παροιμήσαντες, ἐκτραπέντες τῆς ὁδοῦ. Παροινίας, ὕβρεις. Παροινικώτατος. καὶ γὰρ ἐστὶ ξυνοικοῦν
πολὺ παροινικώτατος. καί τι πλεῖον ἰσοπόλυτος ἀνδρῶν. λύκων λυσίστρατος. θεόφραστος. οἱ περὶ φρύνιχον. τοῦ ταῦτα ποιή-
σαντες ὑβριστότατος καὶ μακρῷ πάροινος. οὐδεὶς γὰρ ὅς εἰπεῖν τι ἐς τὸ πολλὰ ἀγαθὰ, ἐνάλατ' ἐσκίρτα. ἀπετρόφει καὶ τὶ
γέλα. Πάροινος, μέθυσος. ἁμαρτωλός. μέθυσος. ὑβριστής. λοίδορος. ἔκλυτος. Παραΐξας, διαΐξας. ἀριστοφάνης. τὸ
δὲ παράξας τὰς θύρας. Πάραος, πρᾶος. Παρῶσαι, ἐξουθενῆσαι πρότερον. Παραισθέντα, παροινηθέντα. Παροισόμεθα,
παρενεγκώμεθα. παρακομισόμεθα. Παροιστρήσαντες, ἁμαρτήσαντες. Παροιστρῶσι, μαίνονται. Παροιστρῶσα, ἐξεστη-
κυῖα. ἐκβιβάζουσα. ἐν παροιστρῶσι, παρακαθίστασι. θυμῷ παροιστρῶσα δὲ, οἴστρῳ μαινομένη. Παρότατος, ἀντὶ τοῦ πρότερος
ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ πάρος. καὶ ὅμηρος. ἀλλά μοι δοκέουσι παρότεροι ἔμμεναι ἵπποι. Παροιτέρω, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.
κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. ὄνομα, ἀντὶ ἐπιρρήματος. Παροίτεροι, ἀντὶ τοῦ πρακτικοῦ πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον. καὶ πα-
ροίτερος, παλαιότερος. ἀρχαιότερος. Παροκλάζων, γονατίζων. Παρολίγον, τὸ βίῳ ἐκινδύνευσε σύνταξις. Παρολ-
κή, ὑπέρθεσις. διατριβή. βραδύτης. Παρομαρτεῖ, παρακολουθεῖ. Παρόν, καὶ ἐνόν, καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέ τινα μετοχικὰ,
οὐδέ ποτε [illegible] καθὰ [illegible] τοῖς ἀττικοῖς, ὧν καὶ [illegible] σύνταξις ἀπαντῶν. οἷον [illegible]
[illegible] ἀλλὰ δέον ὂν, ἢ δέον χωρὶς τοῦ ὂν. ὡς καὶ λιβάνιος. καὶ δέον τὴν δύναμιν [illegible]
[illegible], ἐμισοῦμεν. καὶ δέον πρὸς τῷ παρακαλεῖν [illegible] τὴν συμβολὴν τοῦ πολέμου, [illegible] ὑμᾶς. ὁμῶς καὶ τὸ [illegible]
καὶ τὸ οὐδ' ὅπου συμβαῖνον δυσχερές. καὶ παρ' ἀριστοφάνει ἐν τῷ [illegible] λαχόν, τὸ γράμμα σου ἀντὶ τοῦ λαχόντος τοῦ
γράμματός σου. Παρόν, ἐξόν. δυνατόν. δέον. Παρ' ἐντηκοῦ, παρὰ [illegible] Παρόντα, [illegible]. Παροξύνεται, ὀργί-
ζόμεθα [illegible] τῶν [illegible], ὡς αὐδὴ, ἐρασταί. Παροξύνω, τὸ διεγείρω καὶ ἐκπολεμῶ, ἕτερον κατά τινος. οἷον, παρώξυνε δὲ
ὀλύνθιοι ἀθηναίους κατὰ φιλίππου. καὶ δημοσθένης. φημὶ δ' ἐνθυμηθῆναι καὶ παροξυνθῆναι, καὶ τοῦ πολέμου προσέχειν.
Παροπαυδία, εἶδός τι πέρας. Παροπαίδιον, ἡ μικρὰ μάχαιρα. Παροράσθαι, εἰκότως ἔδοξαν οἱ καρχηδόνιοι παρο-
ρᾶσθαι, τὴν τῶν ὅλων προόδοσιν ὑπομένειν [illegible]. Παρόρειον, τὸ πλησίον τοῦ ὄρους. Παρορμᾷ, διεγείρει. πα-
ροξύνει. προτρέπεται. Παρ' ὅρμον, παρὰ τὸν λιμένα. Παρορῶ, παρορῶ. καὶ ὑπερορῶ τὸ αὐτό. πλὴν τὸ μὲν παρορῶ, αἰτια-
τικῇ συντάσσεται. τὸ [illegible] ὁμοίως. αἰτιατικῇ συντάσσεται. λιβάνιος. συμβουλεύω τοῖς ἐμαυτοῦ πολίταις, μὴ ταῦτα
περιορᾶν, ἀλλὰ ἀνακτήσασθαι, καὶ κωλῦσαι. Παρορχηστικῶς, ἡ [illegible], ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. Παρ' ὅσον, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολύ.
Παρ' ὅ, τὸ ὅσον δή ποτι μικρόν. καὶ ὁ ἀπόστολος παρ' ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. Παροτρύνει, διεγείρει.
Παρ' οὐδέν, εὔκολον. εἰς οὐδὲν ταχέον. Παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο, ἀντὶ τοῦ καταφρονήσας παραλογισάμενος. τὰς σπονδὰς
πατήσας ἐν τοῖς ὅρκοις παρ' οὐδὲν θέμενος. Παρουσία, ἀντὶ τοῦ περιουσία. ἡ αὐτὰ πλούτου οὐσία. διονύσιος ἐν τῷ περὶ
τῆς συντάξεως. καὶ δείναρχος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς νεώς. θηρίας ἔχοντες ἀγαθοῦ, βίου παρουσία τῶν χρημάτων. Παρ' ὄ-
χθας, παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κατ' ὄχθας. οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, παρ' ὄχθας φασί. Παροχετεύει, παρασχηματίζει ἀπὸ ἑτέρου
ὑδρηγοῦ, εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει. ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. καὶ παροχετεύοντες, μεταφέροντες. Παροχλίζουσι, μετακινοῦσι.
Πάροχος, ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα τὸ ζεῦγος. πάροχοι λέγονται καὶ αἱ παράνυμφοι, παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις.
ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἦγον. Παροχάν, δωρημάτων. χαρισμάτων. Παροψίς, τὸ τρυβλίον λέγεται. παρὰ μὲν τοῖς
παλαιοῖς τῷ τηγάνῳ, ποικίλον ὄψον ἡ παροψίς. ὥστε καὶ σκεῦος ἡ παροψὶς καὶ ποιὸν ὄψον. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ῥῆμα ὀψᾶσθαι ὡς βα-
θεῖν. καὶ ὀψωνία, ἡ τῶν ὄψων ἀγορία. καὶ ἀνάπαλιν ὀψωνία. καθὰ τὸ δεινὸς πάνυ τὴν ὀψωνίαν φέροντας. φαῦλα δὲ σύν-
θεσις ὄψων, οὐ μόνον τὸ ἄσυμμετρος ὀψωνεῖν, καθὰ τὸν κωμῳδούμενον ὀψωνεῖν τὰς τερπίδας, διὰ τὸ πολυτελὲς τῆς τῶν
ἰχθύων ὀψωνήσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀψοφαγεῖν, ὅ ἐστι παρὰ τὸ δεῖν ὄψοις χρῆσθαι. οὗ ἕνεκεν ἐχρῆσαν ὀψονόμοις ἀθήνησιν
αἱρεῖσθαι ὑπὸ τῆς βουλῆς δύο ἢ τρεῖς. δηλοῖ δὲ ὅτι τοῦ ὀψοφάγου ἐπίτασις ὁ ὀψοφαγίστατος. οἷον ὀψοφαγίστατος, καὶ
βλακίστατος. ἃ δὴ λέγεται κεῖσθαι παρὰ σοφοκλεῖ. Παροψίς, ἐμβάφιον ὀξυβάφιον. Παροψωνεῖν, λάθρα ὀψωνεῖν.
Πάρπαγος, ὁ ἀπὸ τῆς θύρας μάνδαλος. Παρ' πάρος, ἐν ᾧ ἀγὼν ἐγένετο καὶ χορὸς ἵσταντο. Παρπεπιθόντες, παραπείσαν-
τες. παραλογισάμενοι. Παρπυλεῶνα, παρὰ τὸν πυλεῶνα. Παρπυμάτην, παρὰ τὴν ἐσχάτην. Παρρασία πόλις, ἀπὸ
παρρασοῦ ἑνὸς τῶν λυκάονος παίδων. νικάνωρ δέ τις φησὶν, ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας λέγει παρβασίαν αὐτὴν κεκλῆ-
σθαι, διὰ τὴν τοῦ λυκάονος εἰς τὸν δία παρανομίαν. καὶ κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ β' παρρασίαν. Παρράσιον λαόν, τὸν ἀρ-
καδικόν. ἀπὸ μιᾶς ἀρκαδικῆς πόλεως καλουμένης παρρασίας. Παρρέκης, πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ. Παρρησία,
ἐξουσία. ἄδεια. Παρρησίας, ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας. ἰσοκράτης βουσίριδι. Παρρησιάζομαι, ἐλευθεροστο-
μῶ. παρρησία δὲ λέγεται κυρίως, ἡ ἐς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας οὐ [illegible] ἐπὶ δημηγορίαν πάροδος. ἀπὸ τῆς παρὰ προ-
θέσεως τῆς δηλούσης τὴν εἰς τὸ μέσον ἄφιξιν, καὶ τοῦ ῥῆσις, ἀφ' οὗ τὸ λέγω. καὶ μάρτυς ἀριστείδης λαμβάνων τὸ παρὰ
χρώμενος λέγων καὶ παριστὰς εἴτε ἐν μέσαις τῷ δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον ἐλθὼν ἔστι γοῦν παρρησία, ἡ κατὰ σύνταξιν

ἀντὶ τοῦ προσεξύλευσε. Παρέγραψε, παρέτεινε ἐν τῷ δρόμῳ. Παρέγγελλον, ἐπῄεσαν τὸν ἀριθμοῦντα. Παρεγόνταις, ἀντὶ γονεῦσιν, ἀπάταις. Παρηγορία, ἡ προτροπὴ καὶ ἡ συμβουλή. Παρηγόρησε, παρεκάλεσε, ἐφιλοφρονεῖτο. Παρηγορεῖ, τὸ ἀντὶ μυθοῦμαι καὶ τὸ παραινῶ, καὶ ἀντὶ μυθικῶς λέγω. Παρηγορέεις, ἀντὶ τοῦ ἀντὶ μυθικῶς λέγεις. Ἀπολλώνιος. Παρέξει, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον τοῦ τόπου τοῦ δρόμου ἐστί. σημαίνει γὰρ ἀντὶ τοῦ ἀποστῆναι. ὥσπερ καὶ παρῆλθέ τις εἰς τὸ στάδιον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔξωθεν τὸ παρελθεῖν, τὰς ἀντὶ δηλούσας τὸ ἔξω. οἷον παρέσῃ τὸ στάδιον, ἀντὶ τοῦ ἔξω ἱστάμενοι. παρέξει, ἀντὶ τοῦ εἰσῆκεν. οἷον παρὰ τὸ πολλοὺς ἐν τῷ φιλεῖν. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι. ὁ μέσος ἀντικείμενος, ἵνα καὶ ἐν διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ῑ, ἵνα ὁ ὑπερσυντέλικος ᾖ ἐκ τοῦ παρέσῃ. Παρέεισαν, παρῆλθον. Παρειρέθη, παρήρτητο, παρεκρεμάσθη. ἀείρω, ἀερῶ, ἤρκα, ἤρμαι, ἠέρθην καὶ μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, παρηέρθη. ἐξ οὗ τὸ παρήορος γίνεται. Παρέθη, εἰάθη. Παρειστήκεσαν ἵπποι παρ᾽ Ὁμήρῳ, τὸ τοῦ χαλινοῦ ἀντὶ γναθίδιον, καὶ ἵππου κόσμος. λέγεται δ᾽ ἔτι οὕτω καὶ αὐτὴ ἡ παρειά. ὅρα δ᾽ ἐντεῦθεν, καὶ ὅτι παρειὰ καὶ ἐπὶ ἀλόγων ζώων φαίνεται λέγεσθαι. Παρείξας, ἐκώλυσεν. Παρείκαμεν, ἐπέμψαμεν, ἀφήκαμεν. Παρείκασι, παρῆλθον. παρείκασι δέ, ἀντὶ τοῦ παρέπεμψαν, θεολογίαν. Παρῆκεν, εἴασεν, ἀφῆκε, κατέλειψε. Παρηκόνηνται, ἀντὶ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὀξύνεται. εἰσὶ ξιφίδια λευκὰ παρηκονημένα πρὸς μάχην παρεσκευασμένα. ἐκ τοῦ ἀκονάω, ἀκονῶ, ἤκονηκα, ἤκονημαι, ἠκόνησαι. τὸ τρίτον τοῦ πληθυντικοῦ, ἠκόνηνται. καὶ μετὰ τῆς ἀντὶ, παρηκόνηνται. Παρῆκον, μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως, ἀλλὰ μετρίας κατὰ τὸ παρῆκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεως τε καὶ δυνάμεως. Παρήκοντα, ἀντὶ τείνοντα. ὡς διήκοντα καὶ τεινόμενα. ἐκ τοῦ παρήκοντος δέ, ἀντὶ τοῦ ἀδιαφόρως. Παρῆκται, ἐκ τοῦ ἄγω ἀντὶ ἄγεται. μέλλων ἄξω. ἀντικείμενος ἦχα. παθητικὸς ἦγμαι, ἦξαι, ἦκται. καὶ μετὰ τῆς ἀντὶ, παρῆκται. Παρέκτας, παίστα πράττων ἀλλ᾽ ἀντὶ κακῶν. Παρήλασεν, ἀντὶ τοῦ παρέδραμεν, ἐνίκησε. λέγεται καὶ ἐπὶ ἵππου καὶ ἐπὶ ἅρματι ἐλατῶν. Παρήλασι, ἀντὶ μύθιοι. Παρῆλθεν, καὶ παρένικα, καὶ παρέδραμεν, ἢ παρήλασα ἴσον τῷ. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ νενίκηκα. Παρῆλθεν ὁ καιρός, παρῆλθεν ὁ δρομεύς, τὸν δρομέα. παρῆλθεν ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα τῇ μάχῃ, ἤγουν ἐνίκησε. Παρήλθοσαν, ὡς τό, κύπριος μάντις παρήλθοσαν τρεῖς. Παρήλιος, νεφέλη τις συννομένη καθ᾽ ὑπερβολήν, καὶ αὐγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Παρήλλαξεν· ἐπειδὴ παρήλλαξαν τὴν ἕδραν, ἀφίησαν ταῖς ἐπιφανεστάτοις ἀντὶ τοῦ παρῆλθον. Παρήλλαξα, οὐ μόνον ἐνήλλαξά τι, ἀλλὰ καὶ τὸ παρῆλθον. Παρημελημένην, παρενοχλούμενον. Παρήμενος, ἀντὶ καθήμενος. καὶ παρείμενος ἔκλυτος. Παρημοσύνη, θεραπεία. Παρῆν, παρέμενεν ἑνικῶς, κατὰ Ἀττικούς. Παρηνέχθη, ἀλλὰ μεθύοντες ὅταν ἀντὶ πράττωσι, ἔπειτα αὖθις περιτρέπεται. ἡ γὰρ ἀντὶ τὸ ἔξω σημαίνει. ὁμοίως τὸ ἀντὶ παίειν ὅταν ἐκ στάσεως τοῦ καθεστηκότος ἐξίῃ. καὶ τὸ παρηνέχθη, ἀντὶ τοῦ θέοντος ἵππου, ἀντὶ τοῦ ἔξω γέγονε τῆς προκειμένης ὁδοῦ. Παρῆξαν, ἐκώλυσαν. Παρηορίαι, αἱ παρηρτημέναι τῷ ζυγῷ σειραί, εἰς δεσμὸν τοῦ παρασσοῦ ἵππου. ὁ γὰρ παρήορος, καθὰ προδέδεικται. οὗ παρώνυμα αἱ παρηορίαι. παρηορίας, μετέωρον λέγουσί τινες. Παρηορίας ἀπέταμνεν, ἴσα ταῖς τοῦ παρηόρου ἡνίαις. Παρήορος. Ὅμηρος, κεῖτο δ᾽ ἄρ᾽ ἐν κονίῃσι παρήορος, ἔνθα καὶ ἔνθα. ἀντὶ μεγάλην σώματος καὶ ἔκλυτος λέγεται. δηλοῖ δὲ τὸ μὲν ἔνθα καὶ ἔνθα, τὸ εἰς μῆκος καὶ εἰς πλάτος. τὸ δὲ παρήορος, ἀντὶ τοῦ παρηρτημένος, ὅ ἐστι κεχυμένος. ὁ δὲ καὶ ἐκεῖ ἔκλυτος, χαῦνος. καὶ οὕτω πλείονα ἐπέχων τόπον τῷ σώματι. εἴληπται δὲ ἡ λέξις, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ παρηόρου ἵππου. Παρήορος, ὁ ἀντὶ ζευγνύμενος ἵππος, ὁ ἐγγὺς ὢν τῶν ζυγιτῶν, ἢ τῶν ζυγίων κατὰ τὸν κωμικόν. ὁ δὲ τοιοῦτος καὶ παράσειρος λέγεται ἀντὶ τοῖς ὕστερον. ἔτι δὲ καὶ σειραῖος. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἀπὸ τῆς σειρᾶς. ὅθεν καὶ ἀναστρέφειν ἵππον, τὸ ἀναχαιτίζειν. Παρήπαφεν, ἐξηπάτησεν, ἔπεισεν. Παρηρηκώς, λαβών. Παρηρημένην, ἐκβεβλημένην, ἀποκεχωρισμένην ἀπὸ τοῦ αἱρῶ. Παρήρητο, ἀφῄρηντο, ἀφείλοντο. Παρηρῆσθαι, ἀφῃρῆσθαι. Παρήρηται, ἀντὶ τέτμηται. Παρήρτητο, καὶ παρηρτημένος τῷ ξίφει, ὃ ἔτυχε παρηρτημένος. ἀντὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων ἑαυτὸν διέφθειρε. Παρῆς, ὑπῆρχες. καὶ παρῆσαν, ὑπῆρχον. Παρῆσθαι, καὶ παρῆσο, παρεκαθέζετο. Παρήσω, παράσχω. Παρήσω Ἀριστοφάνης, οὐ παρήσω, οὐ συγχωρήσω. Παρῆτε, παρεσκευάσθη. Παρήτει, ἀντὶ τοῦ ἐμπαρέω. παρεκάλει παρ᾽ ἑαυτοῦ δοῦναι. ὁ δὲ ἐλθών, παρῄτει τὴν κόρην. Παρῃτεῖτο, ἀποπίσειν τὸν βοῦν. ὁμολογεῖ καὶ κακῶς παρῃτεῖτο τὸ ἁμάρτημα. καὶ ἀντὶ τοῦ παρεκάλει. οἱ δὲ παρῃτοῦντο τοὺς πολεμίους μηδένα αὐτῶν ἀναχεῖν. Παρήτησαν, ἐξῄτησαν. Παρῃτήσαντο, παραμυθήσαντο. ἐρρύσαντο τῆς δίκης, καὶ ἀπέλυσαν τῆς αἰτίας. Ἀριστοφάνης. Παρηυμαρησαν, καταφρονήσαντες. Παρθέμενοι κεφαλάς, ἀντὶ τοῦ παρατείναντες, ὥς ἐν ἀλλήλοις τιν᾽ ἀλληλοκοπτεῖν. ἤγουν ἀλληλοκρεμασθέντες, ὥστε κοπῆναι. Παρθενεῖα, παρθενευομένης, ὄνομα. ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα. Παρθένειος, ὁ ἐκ παρθένου, ἐπὶ δοκούσης εἶναι γεννηθείς. καὶ παρθένειον λέχος. Παρθενία, ὁ καθαρὸς βίος. καὶ παρθένειον πέλαγος. Παρθενία ἐστίν, ἡ τοῦ σώματος ὑπερφυὴς ἑκούσιος πρᾶξις, ἀΰλου λόγον ἐπέχουσα. Παρθενική, ἀντὶ τοῦ παρθένος. τὸ λαμβάνειν τὰ κτητικὰ ἀντὶ πρωτοτύπων, Ἀττικὸν ἐστί. καὶ αὖ τὰ πρωτότυπα ἀντὶ κτητικῶν. ὡς τὸ γυναῖκα τιθέσαν μαζόν, ἀντὶ τοῦ γυναικεῖον ἐθήλαζε μαζόν. Παρθενική ὀξυτόνως, ἡ παρθένος. παρθενίκη δὲ βαρυτόνως, κύριον ἡ συγκειμένη, φασὶν ἐκεῖνος, γυναῖ᾽ αὐτὰ τὴν καὶ θρᾷκα. καὶ εἴτι μὲν πόλις ἢ ὄρος ἐστίν, εἴη δ᾽ ἂν ὀξυτόνως. καὶ ἔμμεν ποταμὸς Σκυθίας. θυμὸς δὲ ὀξυτόνως αἵματος. Παρθενικαί τινὲς ἠίθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες. ὅταν κοινὸς ἀρσενικῷ καὶ θηλυκῷ ὀνόματι ἐπιφέρεται ῥῆμα, ἢ μετοχὴ τὸ ἀρσενικὸν ἐπικρατεῖ ὡς ἐν τῷ αὐτῷ. Παρθένιοι λέγονται παῖδες, οἱ ἐκ φθορᾶς τικτόμενοι ἀντὶ τῶν ἔτι νομιζομένων εἶναι παρθένων. Παρθένιον, τὸ μισθόφυλλον. καλεῖται δὲ παρθένιον, καὶ ἡ ἀνθεμίς, καὶ ἡ ἑλξίνη, καὶ ἡ λινόζωστις. καὶ τὸ ἀμάρακον. ἀλλὰ καὶ Διοσκορίδης μόνον τι φησὶν ἀκούεσθαι ὅτι τῆς ἑλξίνης, ἢ τῆς λινοζώστεως τὸ εἶδος ἔχειν τὸ μισθόφυλλον, ἀντὶ τῷ ἱπποκράτει. Παρθένιος, ποταμὸς Παφλαγονίας. Παρθένιος, ὁ διδάσκων καὶ ἀποδεχόμενος τὴν παρθενίαν, ὑπὲρ τὸν γάμον. Παρθένος ὀνομάζεται, ὁ ἑκουσίως ἑαυτὸν προσαγαγὼν τῷ κυρίῳ, καὶ ἀποταξάμενος τῷ γάμῳ καὶ τὸν ἐν ἁγιασμῷ βίον προτιμήσας. Παρθένος, ἀντὶ τὸ ἀντικαθεῖσα τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἢ ἀντὶ τὸ ἀντὶ θεῖον τὸ μαρτυρίου ὁ ποιητής. Παρ

παρὰ ἐφεστηκύλος τί· Παρέγγυαε, παρέπεμπεν ἐν τῷ διώκειν. Παρέγγελλον, ἐπίσκοπον συναριθμοῦντο. Παρηγοραῖς, παρηγοραῖς ἀπάταις. Παρηγορία, ἡ προτροπὴ καὶ ἡ συμβουλή. Παρηγορέεσκε, παρεκάλει, ἐφιλοφρονεῖτο. Παρηγορῶ, τὸ παραμυθοῦμαι ἢ τὸ παραινῶ, ἢ παραμυθικῶς λέγω. Παρηγορέεις, ἀντὶ τοῦ παραμυθικῶς λέγεις. ἀπολλώνιος. Παρέδην, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον τοῦ τόπου τοῦ δὲ σημαίνει γὰρ ἡ παρὰ μεσότητα. ὥσπερ καὶ παρῆλθέ τις εἰς τὸ στάδιον. σημαίνει δὲ καὶ ἔξωθεν τὸ παρελθεῖν, τῆς παρὰ δηλούσης τὸ ἔξω. οἷον παρέτεινε τὸ στάδιον, ἀντὶ τοῦ ἔξω ἐγένετο. παρέει, ἀντὶ τοῦ εἴκοσιν. οἷον παρὰ πολλοῖς ἐν τῷ φιλεῖν. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι. ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα. καὶ ἐν διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἵνα ὁ ὑπερσυντέλικος ᾖ ἤειν. ἐξ οὗ παρήειν. Παρήεισαν, παρῆλθον. Παρήερθε, παρετέθη, παρεκρεμάσθη. ἀείρω, ἀερῶ, ἤερκα, ἤερμαι, ἤέρθην, καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως, παρήερθε. ἐξ οὗ τὸ παρήορος γίνεται. Παρείθη, εἰάθη. Παρειοσέμιθραι ἵππων παρ᾽ ὁμήρῳ, τὸ τοῦ χαλινοῦ παραγναθίδιον, ὁ ἵππου κόσμος. λέγεται δὲ τοῦτο οὕτω, καὶ αὐτὴ ἡ παρειά. ὅρα δ᾽ ἐντεῦθεν, καὶ ὅτι παρειὰ καὶ ἐπὶ ἀλόγων ζώων φαίνεται λέγεσθαι. Παρεῖξαν, ἐκώλυον. Παρείκαμεν, ἐπέμψαμεν, ἢ ἀφείκαμεν. Παρήκασι, παρῆλθον. παρείκασι δὲ, ἀντὶ τοῦ παρεπέμψαν δορυφόρον. Παρῆκεν, εἴασεν, ἀφῆκε, κατέλειψε. Παρηκόνηνται, παρὰ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὀξύτατοί εἰσι ξιφιδίων ἀντ᾽ αὐτῶν ἀκονᾶται πρὸς μάχην ἀπερχόμενοι ἄνθρωποι. ἐκ τοῦ ἀκονῶ, ἀκονήσω, ἠκόνηκα, ἠκόνημαι, ἠκόνησαι, τὸ τρίτον τοῦ πληθυντικοῦ, ἠκόνηνται. καὶ μετὰ τῆς παρὰ, παρηκόνηνται. Παρῆκον, μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως, ἀλλὰ μετρίας κατὰ τὸ παρῆκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως. Παρήκοντα, παρατείνοντα. ὡς διήκοντα ἐπιτεινόμενα. ἐκ τοῦ παρήκοντος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόντος. Παρῆκται, ἐκ τοῦ ἄγω παράγεται. μέλλων ἄξω. παρακείμενος ἦχα. παθητικὸς ἦγμαι, ἦξαι, ἦκται. καὶ μετὰ τῆς παρὰ, παρῆκται. Παρήκτης, ποίημα τραγικὸν ἐπὶ κακῷ. Παρήλασεν, ἀντὶ τοῦ παρέδραμεν ἢ ἐνίκησε. λέγεται καὶ ἐπὶ ἵππων καὶ ἐπὶ ἁρματηλατῶν. Παρήλατοι, παραμύθια. Παρῆλθε καὶ παρήνεγκα, καὶ παρέδραμον, ἢ παρήλασα ἴσος τῷ λαμβάνονται δὲ ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ νενίκηκα. Παρῆλθεν ὁ καιρὸς, παρῆλθεν ὁ δρομεὺς, τὸν δρομέα. παρῆλθεν ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα τῇ μάχῃ, ἤγουν ἐνίκησε. Παρήλθοσαν εἰς τὸ, κύπριος μῆνες παρήλθοσαν τρεῖς. Παρήλιος, νεφέλη τις συνισταμένη καθ᾽ ὑπερβολὴν, ἢ αὐγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Παρήλλαξεν· ἐπειδὴ παρήλλαξαν τὴν ἕδραν, ἄφνω παίστις ἐπεφοίτησαν. ἀντὶ τοῦ παρῆλθον. Παρήλλαξα, οὐ μόνον ἐνήλλαξά τι, ἀλλὰ καὶ τὸ παρῆλθον. Παρημύθουν, παρεστατευγίνουν. Παρήμενος, παρακαθήμενος. ἢ παρειμένος ἔκλυτος. Παρημοσύνη, θεραπεία. Παρῆν, παρέμενε τινικῶς, κατὰ ἀττικούς. Παρηνέχθη, ἐπὶ μεθύοντος ὅταν παρατραπῇ, ἤπερ αὐθ᾽ ἑτέρου φθέγγεται. ἡ γὰρ παρὰ τὸ ἔξω σημαίνει. ὁμοίως τὸ παραπαίειν ὅταν ἔκστασίς τοῦ καθεστηκότος ἐστί. καὶ τὸ παρηνέχθη, ἐπὶ τοῦ θέοντος ἵππου, ἀντὶ τοῦ ἔξω γέγονε τῆς προκειμένης ὁδοῦ. Παρῆξαν, ἐκώλυσαν. Παρηορίαι, αἱ παρηρτημέναι τῷ ζυγῷ σειραί, εἰς δὲ σημεῖον τοῦ ἵππου. ὅθεν παρήορος· καθὰ προδέδεικται. οὗ παρώνυμοι αἱ παρηορίαι. παρηορίαι, μετέωρον λέγουσί τινες. Παρηορίας ἀπέταμνεν, ἤγουν τὰς τοῦ παρηόρου ἡνίας. Παρήορος· ὅμηρος· πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος, ἔνθα καὶ ἔνθα. ἐπὶ μεγάλου σώματος καὶ ἐκλύτου λέγεται. δηλοῖ δὲ τὸ μὲν ἔνθα καὶ ἔνθα, τὸ εἰς μῆκος καὶ εἰς πλάτος. τὸ δὲ παρήορος, ἀντὶ τοῦ παρηρτημένος, ὅ ἐστι κεχυμένος, ὁ δὲ καὶ ἐκεῖ ἔκλυτος. χαῦνος. καὶ οὕτω πολὺ ἐπέχων τόπον τῷ σώματι. εἴληπται δὲ ἡ λέξις, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ παρηόρου ἵππου. Παρήορος, ὁ παρὰ ζευγμένος ἤγουν ὁ ἐγγὺς ὢν τῶν ζυγιτῶν, ἢ τῶν ζυγίων κατὰ τὸ κωμικόν. ὁ δὲ τοιοῦτος καὶ παράσειρος λέγεται παρὰ τοῖς ὕστερον. ἔτι δὲ καὶ σειραῖος ὁ δηλαδὴ ὡς φησὶν ἐκ τῆς σειρᾶς. ὅθεν καὶ ἀνασειράζειν ἵππον, τὸ ἀναχαιτίζειν. Παρήπαφεν, ἠπάτησεν, ἐξέστησεν. Παρηρηκὼς, λαβών. Παρηρημένην, ἐκβεβλημένην. ἀποκεχωρισμένην ἀπὸ τοῦ αἱρῶ. Παρήρηνται, ἀφήρπαζον, ἀφηροῦντο. Παρηρῆσθαι, ἀφηρῆσθαι. Παρήρτηται, παρατέτμηται. Παρήρτητο, καὶ παρηρτημένος τῷ ξίφει, ὃ ἔτυχε παρηρτημένος. ἀντὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων ἑαυτὸν διέφθειρε. Παρῆς, ὑπῆρχες. καὶ παρῆσαν, ὑπῆρχον. Παρῆσθαι, καὶ παρεστῶτα παρακαθίζεσθαι. Παρήσω, παρέχω. Παρήσω ἀριστοφάνης, οὐ παρήσω· οὐ συγχωρήσω. Παρῆτε, παρῆλθετε. Παρῇτεῖτο, ἀντὶ τοῦ ἐμπαρέειν. παρεκάλει παρ᾽ ἡροδότῳ. ὁ δὲ ἐλθὼν, παρῃτεῖτο τὸν πάθοντα. Παρῃτεῖτο, ἀπετίθεσο τὰς βοῦς. ὁμολογεῖ καὶ κακῶς παρῃτεῖτο τὸ ἁμάρτημα. καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει. οἱ δὲ παρῃτοῦντο τοὺς προμαχομένους μακρὸν ἀναχεῖν. Παρήτησεν, ἐξήτησε. Παρητήσαντο, παραμυθήσαντο. ἐξερρύσαντο τῆς δίκης. καὶ ἀπέλυσαν τῆς αἰτίας. ἀριστοφάνης. Παρηυμέρησαν, κατεφρόνησαν. Παρθέμεναι κεφαλάς, ἀντὶ τοῦ προτείναντες, ἢ ὡς ἐν ἀγῶνι τεθέντα μὴ κόπτω. ἤτοι ἐπικρεμασθέντος, ὥστε κοπῆναι. Παρθενεῖα προσηγορευμένας, ὄνομα. ἐστὶ δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα. Παρθένειος, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννηθείς. καὶ παρθένειον λέχος. Παρθενεία, ὁ καθαρὸς βίος. καὶ παρθένειον πέλαγος. Παρθενία ἐστὶν, ἡ τοῦ σώματος ὑπερφυὴς ἑκούσιος πρᾶξις, δώρου λόγον ἐπέχουσα. Παρθενικὴ, ἀντὶ τοῦ παρθένος. τὸ λαμβάνειν τὰ κτητικὰ ἀντὶ πρωτοτύπων, ἀττικόν ἐστι. καὶ αὖτα τὰ πρωτότυπα ἀντὶ κτητικῶν. ὡς τὸ γυναῖκα τιθήσατο μαζὸν, ἀντὶ τοῦ γυναικεῖον ἐθήλαζε μαζόν. Παρθενικὴ ὀξυτόνως, ἡ παρθένος. παρθενίκη δὲ βαρυτόνως, κύριον ἡ συγκειμένη, ὥς φασιν ὁ κεχνός, ἐθνικὰ δὲ ῥώμην καὶ θρᾷκα. καὶ ῥέπει μὲν πόλις ἡ ὄρος ῥέπει· ῥέπει δὲ ἡ νόσος ὀξυτόνως. καὶ ῥύμος μὲν ποταμὸς σκυθίας. ῥυμὸς δὲ ὀξυτόνως ἅρματος. Παρθενικαὶ τε καὶ ἠΐθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες. ὅταν κοινὰ ἀρρενικῷ καὶ θηλυκῷ ὀνόματι ἐπιφέρηται ῥῆμα, ἡ μετοχὴ τὸ ἀρρενικὸν ἐπιφέρεται, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ. Παρθένιοι λέγονται παῖδες, οἱ ἐκ φύσει τικτόμενοι παρὰ τῶν ἔτι νομιζομένων εἶναι παρθένων. Παρθένιον, τὸ μικρόφυλλον. καλεῖται δὲ παρθένιον, καὶ ἡ ἀνθεμὶς, καὶ ἡ ἐλξίνη, καὶ ἡ λινόζωστις. καὶ τὸ ἀμάρακον. ἀλλὰ ἡ διοσκουρίδης μέν τοί φησιν ἀκυστίοι ἤτοι τῆς ἐλξίνης, ἢ τῆς λινοζώστεως τὸ εἶδος ἔχειν τὸ μικρόφυλλον, παρὰ τὸ ἱππόκρατες. Παρθένιος, ποταμὸς παφλαγονίας. Παρθένιος, ὁ διδάσκων καὶ ἀποδεχόμενος τὴν παρθενίαν, ὑπὲρ τὸν γάμον. Παρθένος ὀνομάζεται, ὁ ἑκουσίως ἑαυτὸν προσαγαγὼν τῷ κυρίῳ, καὶ ἀποταξάμενος τῷ γάμῳ καὶ τὸν ἐν ἁγιασμῷ βίον προτιμήσας. Παρθένος, παρὰ τὸ παρακαθίειν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἢ παρὰ τὸ παραθέειν τῇ μητρὶ ὡς ὁ ὠριστής. Παρ

πρὸ τῶν αἰώνων ἀπαύγασμα καὶ ὑπόστασις καλῶς ὁ θεοφόρος Βασίλειος ἐπιστάμενος φησὶ πρὸς Ἀμφιλόχιον· φύσις δὲ καὶ οὐσία, ὡς τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δόγμασι. Παρατροπή, τὸ ἔξω τοῦ δέοντος ὑπερβολή. Παρατροπέων, παρατρέπων· παραπείθων. Παρατροχάσαι, ἀντὶ τοῦ παραδραμεῖν. Παρατρύζει, παραφωνεῖ· γογγύζει. Παρατρωπῶσι, παρατρέπουσι παραπείθουσιν· ἀπὸ τοῦ τρέπω τρωπῶ, ὡς στρέφω στρωφῶ. Παρατυχόν, ἀντὶ τοῦ παρατυχόντος· ὡς καὶ ἐξόν, ἀντὶ τοῦ ἐξόντος. Παραυδᾶν, τὸ παραμυθεῖσθαι παρ' Ὁμήρῳ· παραυδήσας, ἤγουν παραμυθησάμενος. Παραυδᾶται, ὁ ἐστι παρηγορεῖται. Παραυδᾶν, τὸ παραμυθεῖσθαι· ὡς γὰρ ἐκ τοῦ μυθεῖσθαι καὶ φάσκειν καὶ ἀγορεύειν καὶ αὐτὸ γίνεται τὸ παραμυθεῖσθαι καὶ τὸ παραφάσκειν, καὶ τὸ παρηγορεῖσθαι, καὶ τὸ παραινεῖν, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ αὐδᾶν ἰσοδυνάμου ἐκείνοις ὑπάρχοντος, τὸ παραυδᾶν. Παραυλος, ὁ ἐν ἀγροῖς. ἢ παραυλος, παρατεταμένη· ἢ ἐγγὺς παρὰ τὴν αὐλήν· ἢ θρηνητική, παρὰ τοὺς αὐλούς· σοφοκλῆς· τίνος βοὴ παραυλος ἐξέβη νάπους; Παραυτόθεν, αὐτίκα· ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Παραυτόφι, ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτόθι· ὅμηρος ἰλιάδος μ̄· ἐπεὶ γὰρ χάζοντο παραυτόφι, βότρυας αὔδρας. Παραυχενίζειν, παρακλίνειν. Παραφαίνω, τὸ ἀμυδρῶς δεικνύω· καθὸ λέγεται τὸ παραψαύειν, τὸ μετρίως ψαύειν· παραφαίνω δὲ τὸ πλησίον ἄγων φαίνω· καθὸ λέγεται παρατιθέναι καὶ παραβάλλειν, τὸ συγκρίνειν καὶ παρεικάζειν· ἀφ' οὗ παραβολὴ καὶ παράθεσις. Παραφάσθαι, παραψαύεσθαι μετὰ καθέσεως· ὡς παρὰ τὸ ἐσάφασα, ἐσβαλόντα τὴν χεῖρα ἅψασθαι· ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοῖς κροσσοῖς τοῖς κατὰ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον παραφάσιας ὀνομάζουσι, παρὰ τὸ παραφάσσεσθαι. Παράφασις, παραφρόνησις· ὥς καί τινές φασι, χολῆ δὲ ἀναγνωστέον, ἀλλ' οὐχ ὡς παρὰ τὸ παρ' ἄλλου παραφᾶσθαι· εἴρηται γὰρ ἐκεῖνο τὸ τῆς ἀφῆς ὄνομα, παρὰ τὸ παραφᾶσθαι. Παράφημι, δηλοῖ παρ' Ὁμήρῳ συντασσόμενον ἤγουν παραινῶ καὶ συμβουλεύω· ἐξ ὁμοίας δὲ ἀγωγῆς καὶ τὸ πεῖσαι λόγοις, παρειπεῖν ὁ ποιητὴς λέγει ὡς τὸ δὲ δίκαια μὲν σὺ θέτις παρειπὼν· ἴσον τε γὰρ τὸ φάναι· ἀφ' οὗ τὸ παράφημι καὶ τὸ εἰπεῖν, ἐξ οὗ τὸ παρειπεῖν· οὕτω δὲ λέγει ὁ ποιητής· καὶ παρέρρητοι, τοῖς λόγοις πειθόμενοι ὃ καὶ σύνθετον ὁμολογοῦν φασί, παρέρρητοι τὸ ἐπείσθησαν· ἐκ τοῦ παράφημι καὶ πάρφασις. Παραφάσθαι ἐπέεσσι μαλακοῖς, ὅτι παράφασθαι, παραλογίσασθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι ἕν καὶ ἐν ἄλλοις ταὐτὸν τὸ παραυδᾶν καὶ τὸ παραφάσθαι, ἀλλὰ τὸ παραυδᾶν ἀγαθὸν ἐνίοτε· τὸ δὲ παραφάσθαι, ὃ σύνθετόν ἐστι τοῦ παραφάσκειν, καὶ τοῦ παραφάναι, ἔχει τι ψόγου διὰ τὸ δηλοῦν ἀπάτην καὶ παραλογισμόν. Παραφθαίη πόλιν, ἀντὶ τοῦ παραδράμοι· νικήσῃ· παρέλθοι· χωρὶς δὲ προθέσεως, τὸ ἀπλῶς φθάσαι ἡ λέξις δηλοῖ ὅ ἐστι προλαβεῖν. Παραφθάμενος, καὶ τὸ φθάς, καὶ τὸ ἔφθη, ἐκ τοῦ φθῆμι· καὶ παραφθαίη ἐν ἰλιάδος κ̄, ἀντὶ τοῦ φθάσοι· παρέλθοι· παραδράμοι· προλάβοι. Παράφορα, παρατετραμμένα. Παράφορμα, ἀρχή τις τοῦ συνεξίου τοῦ βασιλέως. Παράφορος, ὁ μωρός, ὁ ὁ μανικός· κατάφορος δὲ, ὁ φανερός, μέγα. Παράφορος, ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος· ὡς τό, σὺν βουλεύοντες ἄλλοις, καὶ τὸ παραφέρω τὸ δὲ φιλοτιμία τῷ κακίστῳ δαιμόνων ἐκπαθεῖς, ἀπώλεσεν. Παράφρασις, ἡ ἐναλλαγὴ τῆς λέξεως καθὰ τὸ προσὸν τῶν ἄλλων· ὥς τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, τὴν ὀργὴν εἰπέ ὦ μοῦσα. Παραφρόνιμον, παράφρονα· αὐόν τε καὶ ἄφρονα· περὶ τὰ φρονήματα· ἴσθι δὲ παραφρόνιμον ἄφρον ἀλλὰ φρόνημα πεφανθαι μ' αὐ εἶσι νοοίζομαι. Παραφρονῶ, καὶ τὸ μαίνομαι, καὶ τὸ ἀνοηταίνω, ἀτιμῶς ἑαυτόν. Παραφρυκτωρεῖν, τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον κεχρῆσθαι. Παραφρυκτωρευόμενοι, οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακάς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντία τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακήν, καὶ οὐ τῷ συμφέροντι τῆς αὐτῆς καθεζομένοι παραφρυκτωρεῖσθαι λέγονται, ὥς φησι Λυσίας. Παραφρυκτωρεῖν, τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν, οὐ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων· ἀλλὰ βλάβη δὲ τῶν φιλίων· ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρήσατο. Παραφυλάσσω, προσδέχομαι. Παρὰ φύσιν, ὁ Θεὸς οὐκ ἐποίησεν· οἷόν ἐστιν, ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος. Παραφυλακτωρευόμενοι, περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες· οὐ τὰ συμφέροντα τῶν πολεμίων. Παραχαράκτης, διαστροφεύς. Παρὰ χεῖρα, μετὰ χεῖρα· ἐν χερσί. Παραχορδίζεις, παράσημον ποιεῖς· ὡς τό, μηδὲν προσφθέγξῃ, ἀλλ' ἀδεῶς ἐπαινῶν σαυτῷ πρόσεχε, ὅπως μὴ δὲ παραχορδίζεις, ὃ ὑπὸ δέους ἀποδείξαι. Παραχορδίζειν, διαφωνεῖν, ἁμαρτάνειν. Παραχεῖται, κακῶς λέγει. Παραχρῆμα, ἀντὶ τοῦ αὐτίκα· ἄλλο χρῆμα· ἀντὶ τοῦ αὐτίκα παραχρῆμα· κεῖται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ κατ' ἄλλο τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡς ἐπεὶ παραυτίκα, οὐ μὴν πρὸ τοῦ πράγματος. Παραχεῖται πολύ, σφοδρῶς συνουσιάζει· ἀκόλαστος μίγνυται. Παραχωρεῖν ἀκοντί, συγχωρεῖν ἑκόντα· τὸ δὲ παραχωρῶ, τὸ ἐξίσταμαι· οἷον παραχωρῶ σοι τοῦ θρόνου· καὶ παραχωρῶ σοι τῆς ἀρχῆς· δοτικῇ καὶ γενικῇ συντάσσεται. Παραψίδες, ἢ παροψίδες, τὰ μεγάλα τρυβλία. Παραψυχή, ἡ παραμυθία. Παρβάκρον, διυγρον. Παρδαλέη, ἡ δορὰ παρδάλεως· ὥσπερ καὶ λεοντέη, ἡ τοῦ λέοντος καθ' ἑλλειψιν τοῦ δορά· καὶ λυκέη, ἡ τοῦ λύκου· καὶ τραγέη, ἡ τοῦ τράγου. Ἰστέον δὲ ὅτι, παρ' Ἡροδότῳ κεῖται καὶ ἀνθρωπείη, ἡ τοῦ ἀνθρώπου δορά· ἐν τῷ σφάξας ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπείην· ἐντελῶς δὲ εἴπεν ἀνδρόδορας ἀνθρωπείαν ἐποίει· τοιοῦτον δὲ καὶ ἡ ταυρείη, καὶ ἡ ἐν ὀδυσσείᾳ αἰγείη κυνέη, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν οἷς καὶ ἡ ἀπαθὴς παρδαλείη, καὶ λεοντείη καὶ λυκείη, καὶ τραγείη· ἀποβαλόντα τὸ τῆς διφθόγγου ῑ, παρδαλέη γίνεται καὶ λεοντέη, καὶ λυκέη, καὶ τραγέη, καὶ τὰ ὅμοια, καθὰ τὸ κυνέη, καὶ κτιδέη· κραθέντα δὲ καθὰ τὸ συκέα, συκῆ· γαλέα, γαλῆ, καὶ μυγαλῆ· νέα νῦ· σελήνη ἀμυγδαλέα· ἀμυγδαλῆ, ἀναγκαίως περισπᾶται καθὰ τὸ χαλκέα χαλκῆ, χρυσέα χρυσῆ· καὶ ὅσα τοιάδε· διὸ καὶ τὰς τραγᾶς ἀναλόγως περισπώμεθα. Ἰστέον δὲ ὅτι παροιμιωδῶς παρὰ τοῖς ὕστερον παρδαλῆν ἐνεῖσθαι λέγεται ὁ ποικίλος τὸν τρόπον· καὶ οἷον πολύστικτος τὸ ἦθος, καθὰ τὴν παρδαλέαν· ὥσπερ ἀλωπεκῆν ὁ κερδαλέος, καὶ δόλιος· κατὰ τὴν κερδώ· καὶ λυκέην ὁ ὕπουλος ἅρπαξ· φορεῖν δὲ καὶ νεβρίδα ἐσθίει ὡς διονυσιακῶς ὁ δηλός· καὶ μέθυσος ἤδη καὶ ποικίλος· καὶ παλίμβολος· ἐπεὶ καὶ στικτὴ ἡ νεβρίς. Παρδαλέη δορά, παρδάλεως ἀπὸ ἀρσενικοῦ τοῦ πάρδαλις· ἐκ δὲ αὐτῆς καθὰ συναίρεσιν παρδαλῆ, ὡς λεοντέη λεοντῆ· γράφεται δὲ ἀλλὰ μὲν αἰεὶ διὰ τοῦ α καθὰ τὴν ἀρχήν· τὸ δὲ ζῶον καὶ διὰ τοῦ ο πόρδαλις παρὰ τὸ προάλλεσθαι μεταθέσει τοῦ ρ̄ καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ̄. Πάρδαλις τὸ ζῶον, παρδαλῆ δέ, τὸ δέρμα αὐτοῦ, περισπᾶται· παρδαλέα παρδαλῆ· ὥσπερ λεοντῆ, τὸ τοῦ λέοντος δέρμα· καὶ κυνῆ, τὸ τοῦ κυνός. Πάρδικας· ἡ οἰκοδομὴ περὶ καθέδρας. Παρειάσαι, παρειάσαι. Παρεβάθην, βίβημι· βέβω· βέβηκα· ὁ παθητικὸς βέβαμαι· καὶ ἀόριστος ἐβάθην· καὶ παρεβάθην.

παγιάσας, πάσας, πασάμενος. Παραπήγματα, τὰ κύρια τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς ζητήμασι τοῖς βιβλίοις. Παραπασμός, ὁ ἐν ταῖς τῶν αὐλῶν τρύπαις ῥύπος. Παραπεσεῖν, τὸ ἔξω τινὰ διέρχεσθαι πεσόντα, καὶ τὸ ἔσω τινὸς πεσεῖν. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· ὥστε καὶ παραπεσεῖν, καὶ περιπεσεῖν καὶ πιζάνειν καὶ παραπεσεῖν, τὸ ἔξω τοῦ τρίποδος πεσεῖν. Παραπέζασα, παραπεποιῆσθαι πρίσασα. Παραπλῆγα, ἄφρονα, μωρόν· ἀπὸ τοῦ πλήγματος τοῦ διαπεπληχότος ἐναρμονίου λογισμοῦ. ἀληθὲς ἡ ἀσωτία, παραπεπληγμένων ἐστὶ διάνοια. Παραπλῆγας πέτρας, παραλίας πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Παραπλῆγες ἠϊόνες κατὰ τοὺς παλαιούς, παράλια πλησσόμεναι ὑπὸ ἁλός· μάλιστα δὲ αἱ μὴ ἀπεσαρωμέναι, ἀλλὰ ἐκ πλαγίου πλησσόμεναι κύμασι. Παραπλῆγος, μανιώδεις. Παραπλῆγα, μανέντα. Παραπλὴξ, μαινόμενος, παράφρων. καὶ παραπλῆγες, οἱ παραπεπληγμένοι τὸν νοῦν καὶ μὴ προσέχοντες. Παραπληξία, μανία. Παραπλήσιον, παρόμοιον, προσόμοιον, ἀκόλουθον, ταυτά, καὶ ἀντὶ τοῦ ἄλλου σημαινομένου λαμβάνονται καὶ δοτικῇ συντάσσονται. ὥσπερ δὴ καὶ τὸ ἐμφερὴς λέγεται ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· κατὰ τ' ἄλλον εἶδον τίς ἐμφερὴς ἐμοί, ἀντὶ τοῦ ὅμοιος. Παραπλόκαμος, ὁ παραπεπλεγμένος τὰς τρίχας. Παραπλουμένοισι, παροῦσι. Παράπλοις, καὶ περίπλοις, καὶ εἴσπλοις· ὅς τε καὶ παράπλοια καὶ περίπλοια καὶ εἴσπλοια ταῦτα, οὐ πολλοί φασι. Παραπλώζειν, τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἵστασθαι ἢ ἰέναι. Παραποδὰς, ἐπίρρημα· σημαίνει τὸ ἐκ ποδὸς ἢ ἐγγὺς ἢ πλησίον, παραυτίκα. Παραποδίζειν, ἐμποδὼν γίνεσθαι· οὕτω Πολύβιος. Παρὰ ποδί, παρὰ τοῖς ποσί. Παραποιεῖν, παραπράττειν. Παραποιήσασθαι, παρασφραγίσαι. Παραπολὺ, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἔλαττον ἀντὶ ἐκτὸς τοῦ πολλοῦ· Φιλόστρατος· θέατρον παραπολὺ τῆς ἀξίας. Παραπολὺ, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ πάνυ, καὶ παντελῶς. Παραπολὺ, κατὰ πολὺ, σφόδρα· ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν πρώτῳ· Κερκυραῖοι παραπολὺ ἐνίκησαν. Παραπομπὴ, μετακομιδή. Παραπρονοῆσαι, ἐνθυμηθῆναι νοῆσαι. Παραπτεῖναι λέγεται, ὅταν ἐπὶ πᾶσι δύο τεθέντα, καὶ διαβαίνει τὸ ἓν τὸ ἕτερον· παρατρέχειν δὲ, ὅταν τρέχωσι, καὶ παρατρέχει ὁ εἷς. τὸ παρέρχεσθαι δὲ, ὅταν περιπατῶσιν οὕτως ἀμφότεροι καὶ διαβαίνει ὁ εἷς τὸν ἕτερον. Παράπτωμά ἐστιν, ἡ καθ' ἄγνοιαν τοῦ νομοθέτου ἐσφαλμένη πρᾶξις. Παραρρητοῖς, παρηγορικοῖς λόγοις, παραμυθήμασιν ὑπείκουσι· οἱ δὲ, συμβουλαῖς. Παράορος, ὁ παρηορημένος τὴν γνώμην, ὁ ἀνάρμοστος, ὁ ἄχρηστος, καὶ μάταιος· ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρηόρων ἵππων, οἳ τοῦ ζυγοῦ οὐ χρήσιμοι εἰσίν. Παραρρίμματα, ῥίψεις, σκεπάσματα. Παραρρυέντες, παραπεσόντες, ὀλισθήσαντες. Παραρτίζεσθαι, παρασκευάζεσθαι. Παραρυεὶς, ἀντὶ τοῦ παραρρυείς. Παράρυμα· Σοφοκλῆς Πολυξένῃ· παράρυμα ποδός, ὡς ἀρτέμα μὴ πίπτει· ὕφασμα τὸ ἐκ τοῦ ἅρματος, πρὸς κάλλος· τινὲς δὲ χιτῶνα ἐν ταῖς ναυσίν· οἱ δὲ, ὑπόδημα. Παραρυμὶς, τὸ παρὰ τὸ ἔρυμα. Παραρυτεῖν, παρέχειν. Παρασαγγελοῦσι, οἱ περσαι τὰ διαγγέλλοντας οὕτω λέγουσι. Παρασάγγης, εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅ ἐστι τριάκοντα στάδια. Παρασαρῶσαι, ἐροῦσι δὲ καλλύνθρον, ἢ κάλλυντρον τὸ σάρον, καὶ κόρηθρον καλεῖται. Παρασεσυρμένοι, παρελκυσμένοι ὑποσκελισμένοι. Παρασημαίνει, δηλοῖ· χαράττει. Παρασημαίνομαι, καὶ ἐπισφραγίζομαι, τὸ σφραγίδα ἐπιτίθημι καὶ ἀσφαλίζομαι· ἔστι δὲ κάλλιον τὸ ἐπισημαίνομαι, τοῦ ἐπισφραγίζομαι. Παράσημα, τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων λέγονται τὰ φαῦλα καὶ ἀδόκιμα· παρὰ τὸ κακῶς σεσημάνθαι, ὅ ἐστιν ἐσφραγίσθαι. Παράσημος ῥήτωρ, Διονύσιος ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ νομίσματος· ἃ καλεῖ παράσημα· ἐπειδὴ ὅτι ὑπεχαράττετο ὑπὸ τοῦ ἀργυραμοιβοῦ σημεῖόν τι, ὃ τὴν φαυλότητα ἐδήλου· ἐπεὶ δὲ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται, ὅτι γὰρ ἐπὶ νομίσματος λέγεται τὸ παράσημον, δεδήλωκεν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Παράσειρος, ὁ ἀκόλουθος ἵππος. Παράσημος, ἀδόκιμος· καὶ παράσημον τὸ σεσημασμένον, καὶ ὕποπτον· καὶ παράσημον ἂν τὸ λεγόμενον, καὶ φυγὴν ἐδόκει δηλοῦν. Παρράσιος, Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως· ὅτι μὲν ζωγράφος ὁ Παρράσιος, πάντα δῆλον· Ἰόβας δὲ ἐν ὀγδόῳ περὶ ζωγράφων διεξέρχεται τὰ περὶ τὸν ἄνδρα· φασὶ δ' αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ μαθητὴν Εὐήνορος· Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος. Παράσιτοι, οἱ κόλακες. Παράσιτος, κοινοτράπεζος. Παράσιτος, ἐν τοῖς τοῦ Δειπνοσοφιστοῦ ἑαυτὸν σεμνύνει, ἀλλά τί τινα Γλυκέως λέγει περὶ ἑαυτοῦ καθ' ἐκασμὸν ἀστεῖον, καὶ ὅτι ἀναβαίνει πρὸς κλιμάκιον· καπανικός εἰμι· ὑπομένειν πλαγὰς ἄκμων· ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος· ἀπολαῦσαι θύμον, λαχαίνοντι κάμπη· πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ἢ γοῦν μὴ λούεσθαι, ῥύπος· ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψιχος· ὅταν ἐστὶ κόσσυφος πνῖγος ὑπομεῖναι· καὶ μεσημβρίας λαλεῖν, τέττιξ· ἐλαίῳ μὴ χρῆσθαι, κονιορτός· ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν, γέρανος· καθεύδειν μὴ δὲ μικρὸν, νυκτερίς. ὡς τοῦ δὲ χρήσιμον καὶ λαγωός· τύπτεις προσθήσειν ἐχθρόν, καὶ τὸ τύπτεσθαι μύδρος εἰμι· τύπτειν κεραυνός· τυφλοῦν τινὰ ἀστραπή· φέρειν τινὰ ἄνεμος· ἀποπνίξαι, βρόχος· θύρας μοχλεύειν, σεισμός· ἐπιπηδᾶν, ἀκρίς· δειπνεῖν ἀκλήτως, μυῖα· μὴ ἐξελθεῖν φρέαρ· προσφυὰς ἐρλμασε ὁ ποιητικὸς λόγος νυκτερίσι παραβαλεῖν, καὶ ὅτι τὰς νυκτερίδας ἀγρυπνοῦν παρασίτου ἐπεσχέθη ἐγρηγορέναι, κολακικῶς. Παράσιτος, ὁ ταῖς τῶν πλουσίων τρεφόμενος τραπέζαις· κόλαξ· καὶ παράσιτος, ὁ τοιαῦτα τιτύχων καὶ ἀττικῶς παράσιτος, ὁ δημοσίᾳ σιτούμενος ἐν τῷ κοινῷ πρυτανείῳ. Παρασιώπησις λέγεται, ἐν κεφαλῇ καὶ αὐτὴ καὶ ἐλλόγως γινομένη παρὰ τῷ ποιητῇ· διαφέρει δὲ ἐκ τῆς· ὅτι αὐτὴ μὲν, εἰς τὸ παντελὲς σιωπᾷ τὰ τοῦ πράγματος· ἡ δὲ ἔλλειψις, τὸ μὲν λέγει, τὸ δ' οὔ. Παρασιώπησίς ἐστι, λόγος ἐν ᾧ δύο ὀφειλόντων πραγμάτων, κατὰ τὸ ἑξῆς λέγεσθαι καὶ τοῦ μὲν ἑτέρου ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, τὸ δὲ ἕτερον κατὰ τὸ ἀνάλογον νοεῖται· οἷον αὐτὰρ ὁ Διομήδης δόρυ μὲν ἔθηκεν· ὡς μὲν ἔθηκεν εἶπεν, ὡς δὲ ἀνέβαλεν οὔ. Παρασιωπῶν, μακροθυμῶν. Παρασκευάζω, τὸ ἑτοιμάζω· καὶ οἰκονομῶ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· συνήθως ἀπὸ τούτου οὖν παρασκευάζουσιν ἀλλὰ δόξας, ὡς ἀνδρὶ φιλοσόφῳ.

Παρασκευάζομαι ἀντὶ τοῦ ἑτοιμάζομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται· κυρίως ἐπὶ πολέμου τιθέμενον· Δημοσθένης· ἐστὶ δὲ τὸ γ' ἐμοὶ δοκοῦντα ψηφίσασθαι μὲν ἤδη τὴν βοήθειαν, καὶ παρασκευάσασθαι τὴν ταχίστην. Παρασκήνια, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ εἰκοστῷ νόμων ὑποσημαίνει, ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος, ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος, τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. Παρασπαθὲ, φυτὰ ἀπεσπασμένα. Παρασπάσασθαι, ἀφελέσθαι. Παρασπίζουσα, ὁμοίως

ἐφεξῆς ἑτέρου ἑτέρου ἀλλήλοις κεῖνται· καὶ ἄλλ' ἀλλ' ἐφεξῆς ἑτέρου ἑτέρου κεῖσθαι. Παρ' ἀλλήλοισι τετράφθαι, καὶ παρ' ἀλλήλοισι τετράφθαι· ἤγουν ἐγγὺς ἀλλήλων. ὅθεν καὶ παραλληλίζειν, ἀντὶ παραθέσεως ἤτοι συγκρίσεως. καὶ λόγια παράλληλα. τὸ δέ γε ἐν ἀλλήλαις, πλεῖόν τι δηλοῖ τοῦ ἐγγὺς ἀλλήλων· ὃ δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν τὸ οὐ παρ' ἀλλήλαις, ἀλλ' ἐν ἀλλήλαις. Παράλληλον σχῆμά ἐστιν, ὅτε δύο λέξεις ὁμοῦ κεῖνται παράλληλα, προφορᾷ μόνῃ διαφέρουσαι, σημαίνουσαι δὲ τὸ αὐτὸ ἀσυνθέτως ἀρμόζοντα, ταυτὸ γάρ· αἱ λέξεις ἀμφότεραι δηλοῦσιν. ὡς βασκ' ἴθι, αὐτὶ τοῦ πορεύου· ἄπελθε. καὶ πτόλεμόνδε δ' αὖ τὸν πόλεμόνδε, καὶ ῥινοῦ τε βοῶν τε δὴ ποιητάων· ῥινὸς γὰρ ἐν ἴσῳ τῷ βοὸς, ταυτὸν τοῖς ἄλλοις, ὅμοιον παντὸς ἐσθλοῦ καὶ ἀγαθοῦ πεφυκέναι· καὶ τὸ λίαν πάνυ, καὶ τυχὸν ἴσως, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Παραλλήλων, ὁμοίων ἀκολούθων. ἐγγὺς ἀλλήλων. Παραλογίζομαι, αὐτὶ τοῦ ἀπατῶ. οἷον παραλογίζομαί τινα αὐτὶ τοῦ λαθὼν παρασύρω αὐτὸν εἰς ψευδῆ λογισμόν. καθὸ λέγεται καὶ τὸ παραλογίζεσθαι τὰ ἀπαίτα. Πάραλος, ἡ σαλαμινία. Παραλογισμὸς, ἀπάτη λογισμοῦ. Παραλογισμός ἐστι, λόγος σοφιστικὸς πιθανὸς συνηθὴς ὢν καὶ συσκιάζων τὴν ἀλήθειαν. Παραλογιστὴς, ἀπατεών. Παράλογος, ἀνέλπιστος. Παράλογον, ἀλόγιστον. Πάραλος, μία τῶν παραθαλασσίων πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων ἀπό τινος ἥρωος Παράλου. αἱ δὲ ἐμβεβηκότες αὐτῆς ἐκαλοῦντο πάραλοι. οἳ διὰ τὸ ἀεὶ τὴν ὑπηρεσίαν τι παρὰς ὀβολοὺς ἐλάμβανον, καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι ἔμενον. Παραλουργεῖς, αἱ ὑπόνεις ἔνδοξαι. καὶ ἐν τιμαῖς οὖσαι λέγει τὰς παραβαφεῖς ἁλουργεῖς. γὰρ τὸ ἐκ τῆς θαλαττίας πορφύρας ὕφος. Παράλους λέγει Ἀριστοφάνης, τοὺς κρατίλας. πάραλος γὰρ ἡ σαλαμινία τριήρης. κοινῶς δὲ παράλους τοὺς ἐκ τῆς τριήρους ναύτας. Παραλοὺς, παραθαλαττίους. συχνούς. Παραλύσας, αὐτὶ τοῦ διαδεξάμενος παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς. Παραλῦσαι, ἀφελέσθαι, βουλόμενος αὐτὰ παῦσαι καὶ κόσμου παραλῦσαι, τοὺς ἰδίους στρατιώτας. Παράλυσίς ἐστι, δυσκινησία ψυχῆς λογικῆς, πρὸς τὰς πρακτικὰς ἐργασίας. Παραλυθῆναι, ἀπολυθῆναι. Παραλύομαι, παραμυθοῦμαι. ἐπεὶ τὸ ἀπὸ τῆς περιουσίου αἱ στάσεις παραλύουσι. Παραλύω, ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ παρέλυσεν ἡ νόσος τὰ μέλη. παραλύει, αὐτὶ τοῦ διαλύει. καὶ παραλύει τὸν δεῖνα τῆς ἀρχῆς, αὐτὶ τοῦ ἐκβάλλει. Παραλώματα, τὰ ἔξωθεν τῶν ματίων σκεπάσματα. Παραμαρτὼν, ἀποτυχών. Παραμέμβλωκε, παραμεμένηκε. παρέστι, προθυμεῖται. ἐκ τοῦ μέλω μεμέληκα, καὶ μεμέλωκα. καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β μέμβλωκα. Παραμένειν λέγεται, ὅταν βουλόμενον ἀπέρχεσθαι κρατῇ τις εἶναι παρ' ἑαυτῷ. Παραμείψεται, γειτνιάσει. Παραμίπτων παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, παρέπεμπεν. Παραμεῖψαι, παραλλάξαι ἐκστρατεύσαντα. Παραμένας, παραστάτας. Παραμείψας, παραλλάξας. Παραμένη, ἡ τῶν θεῶν μοῖρα. Λυδοί. Παραμυθεῖσθαι, παραμυθοῦντο. καὶ καταπραΰνοντο τὸ πάθος. ἤγουν διῆγον. Παρὰ μοῖραν, αὐτὶ τοῦ παρὰ τὸ καθῆκον. Παράμονος, καρτερός. Παραμπυκίζεται, παραπλέκεται τὰς τρίχας. Παραμυθῆσαι, αἰτιατικῇ. συμβουλεῦσαι καὶ παραμυθήσασθαι, ὅσαύτως. Παραμυθήσασθαι, τὸ παρηγορῆσαι. καὶ παραινέσαι. ἰστέον ὅτι μῦθος, αἶνος, φάσκειν, ἀγορεύειν, εἰπεῖν, εἰρηκέναι, ὁμοίως εἰσὶν ὀνόματα δηλωτικά. διὸ καὶ προσλαβόντα τὴν παρὰ πρόθεσιν ὁμοιότητά τινα ἔχουσιν ἐν τοῖς, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ μύθου μὲν, τὸ παραμυθεῖσθαι. τοῦ αἴνου δὲ, τὸ παραινεῖν. τοῦ δὲ φάσκειν, τὸ παραφάσκειν. καὶ πάρφασις καὶ ἡ παραίφασις. τοῦ δὲ ἀγορεύειν, τὸ παρηγόρημα. τοῦ δὲ εἰπεῖν, τὸ παρειπεῖν. τοῦ εἰρηκέναι τὸ παραρρητοί. ἐτόλμησε δέ τις ἐντεῦθεν ἐκδοῦναι καὶ παρρησίαν τὴν παρρησίαν. δῆλον δὲ ὅτι μυθεῖσθαι μὲν καὶ μυθεῖσθαι καὶ παραμυθεῖσθαι, ὁμηρικά. μυθεῖσθαι δὲ τὸ ψευδῶς λέγειν, τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἐστὶ χρῆσθαι. Παραμυθία, ἐπεί τινι ἔνδοξος τεθνεῶτι ἐν πολέμῳ. τὸ τοιοῦτον μὲν ἴασιν βραχὺ μέν φασι κεῖσθαι. ἐπειδὴ πρέπει θεοῖς τὸ τι δαμάσθαι. Παρανάλωμα, τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους οὐδὲν ἠδικηκότων αὐτόν. τουτέστι, προσθήκη. Παρὰ ναῦφιν, παρὰ τῶν νεῶν. Παρὰ νῆας, παρὰ τὰς ναῦς. Παρὰ νηυσὶ, παρὰ τοῖς πλοίοις. Παρανοία, ὑπερφανία. Παρανομία ἐστὶν, ἡ παρὰ τὴν τοῦ νόμου διάταξιν ἐχθίστη πρᾶξις. Παράνομος, ὁ περὶ πιστῶς μὲν ἐς θεὸν καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ διακείμενος μετὰ σχολῆς δὲ διανοίας καὶ διεστραμμένης τὸν τρόπον κατέχων. καὶ θεὸν μὲν ὑπισχεῖν νομίζων, μετὰ κρίσεως δὲ καὶ βουλήσεως τῆς πρὸς θεὸν καὶ τοῦ πίστει ἐναντίος. Παρανόμων, τὸν δεῖνα γράφομαι λέγουσιν ἀττικοί. Παρανομῶ, παρακούω. Παράντα, τὰ παρὰ τὸ ἀντικρύ. οἷον πλάγια τὰ παρελθόντα τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Παράνυμφος, νυμφεύτρια. Παραξιφὶς, καὶ ἐγχειρίδιον λέγεται. φησὶ γοῦν ἡρόδοτος, καὶ ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τῆς παρὰ καὶ τοῦ ξίφους ὁ παραξιφὶς συντίθεται. Ὁμήρου καὶ εἰς πῦρ ἐνδόντος ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ ἐγχειρίδιον. καὶ αὐτὸ γὰρ δοκεῖ λεχθῆναι παρὰ τοῖς ἐυστιγεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρύσατο χειρὸς ἐκ μάχαιραν. Παραξόνια, κινδυνώδη καὶ παράβολα. παρὰ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα. καὶ αὖθις παραξόνια, κινδυνώδη. ἀπὸ τοῦ ἄξονος. ἀεὶ γὰρ τὸ μέρος τοῦτο κινδυνεύει. Παράορος, σειραφόρος. Παραός, ἀετός. ὑπὲρ μακεδόνων. Παραόσια, χαῦνα. ἢ παραφύλακες. Παράπαγος, μάνδαλος θύρας. Παραπαίει, ὁ παραφρονῶν παίων ὁ τὸ ἴσον. Παραπαίει, παρακόπτει. μαίνεται. ληρεῖ. παραφρονεῖ. Παράπαισος, παραπληξ. ὁ παρεμμένος. Παράπαν, καθόλου. παντελῶς. Παράπαν, τίθεται αὐτὶ τοῦ παντελῶς. καθ' ὅλα τρόπον. Παραπασσόμενος, ἀναβαινόμενος. Παραπείσει, παραπαίζει. Παραπέμπειν, τὸ παρακολουθεῖν δι' ὁδοῦ τινὶ, καὶ δορυφορεῖν. οἷον παραπέμπει τις τινὰ, ὅταν μεθ' ἑαυτοῦ ἔρχηται θεραπεύων, ἢ οἷον δορυφορῶν. καὶ παραπέμπει ὁ ὕελος τὴν ἀκτῖνα. ἤγουν παραχωρεῖ καὶ δίδωσιν, ἵνα δι' αὐτῆς ἔλθῃ. Παραπεπηγμένα, μανικά. ὅσα ἂν πράξωσιν ὡς ὑπὸ μέθης ὄντες, ἐστὶ παραπεπηγμένα. Παραπέπηγασιν, ἐγγίζουσι. παρομοιοῦνται. Παραπέμπειν, ἀντὶ χρόνου. οἷον μακρὸς χρόνος ὡς ἡμᾶς παραπέμπει διὰ τῆς ἱστορίας τὰ πρόσθεν γενόμενα. παραπέμπειν καὶ τὸ ἀποπέμπειν καὶ ἀποδεῖσθαι, αἰτιατικῇ. Παραπεσθεὶς, ἀπολεὶς, ἀντὶ πλέον παρελκύσεις. Παραπεπλωκὼς, αὐτὶ τοῦ ὑπερπεπλωκώς. Παραπέταλα, πετάλας ἐσκεπασμέναι. αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαπρεπεῖς. ἀργύρῳ τε τὰ ἔμβολα, καὶ χρυσῷ τὰς πρύμνας παραπέταλον. Παραπέτασμα, παρακάλυμμα. παράπτωμα. τὸ λεγόμενον βῆλον. Παραπετάσμασι, ταῖς σκηναῖς. τοῖς παρσικοῖς βήλοις. ἢ βολοθύραις. Παραπέφυκε τῷ πατρὶ, ἤγουν πλησίον τῆς πηγῆς ἐβλάστησε. Παράπηγμα, κανὼν καὶ ἡνίοχος τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. Παραπήχυ, ἱμάτιον τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν. Παραπιραίνειν, παρεξιέναι παρεγγίζειν. Παρα

μένον γ΄ κ΄ ξ΄ χ΄, μὲν τρέπουσιν εἰς τὸ γ· οἷον φαίνω φανῶ πέφαγκα· μολύνω μολυνῶ μεμόλυγκα. δισύλλαβα δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ ῶ ι, ἢ τὴν δίφθογγον ευ ἀποβάλλουσι τὸ ν ἐν τῷ παρακειμένῳ· οἷον κρίνω κρινῶ κέκρικα· κλίνω κλινῶ, ἔκλικα· θύνω θυνῶ, τέθυκα. τὴν δὲ ἄλλην παραλήγουσαν ἔχει ὁ παρακείμενος καὶ ὁ μέλλων· οἷον, τύψω, τέτυφα· λέξω, λέλεχα· πέπεισω, πέπεικα· χωρὶς τῶν δισυλλάβων ῥήματα τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τὸ ε ἐν τῷ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεστῶτος ἐχόντων, ἐφ' ὧν οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον, τρέποντες τὸ ε εἰς ο· οἷον κλέπτω κέκλεφα κοινῶς· καὶ κέκλοφα ἀττικῶς· πέμπω, πέπεμφα κοινῶς· καὶ πέπομφα ἀττικῶς· καὶ χωρὶς τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας· ἃ ἐν τῷ παραληγούσῃ ἔχουσι τὸ ε· οὐ τραπέντος εἰς α, ποιοῦσι τὸν παρακείμενον· οἷον, σπείρω σπερῶ, ἔσπαρκα· φθείρω φθερῶ, ἔφθαρκα. Σημειωτέον καὶ τοῦτο, ὅτι πᾶς παρακείμενος εἰς κα μακρὰν ἔχων τὴν παραλήγουσαν, ἐὰν ἀποβάλῃ τὸ κ συστέλλει αὐτὴν εἶδει ἰωνικῷ· οἷον, βέβηκα βέβαα· ἕστηκα ἕσταα· δέδοικα δέδια· γέγηκα· γέγαα. Παρακείμενοι δισύλλαβοι ἔχοντες δύο σύμφωνα, φυλάττουσι καὶ ἐν τῷ παθητικῷ τὸν τόνον· οἷον εἷργμαι, καθεῖργμαι· ἧμαι καθῆμαι· ἧσμαι καθῆσμαι. Οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου ῥήματος ἀπὸ μεταβολικῶν φωνηέντων· ἤγουν, τοῦ α ε ο, ἑπομένου συμφώνου ὁ ἀρχὴ ἐστὶ τῆς δευτέρας συλλαβῆς· οἷον ἀκούω, ἐρείδω, ὀρύσσω· καὶ μὴ τὸ ἀπὸ τῆς μακρᾶς ἄρχηται τὸ ῥῆμα ὡς ᾄδω, προστιθέντες τῷ κατὰ παρακείμενον τὰ δύο ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς συστέλλοντες· οἷον ἀγείρω ἀγερῶ, ἤγερκα κοινῶς, καὶ ἀγήγερκα ἀττικῶς· καὶ ἀγήγερμαι παθητικῶς· ἀκούω ἤκουκα, ἤκοα μέσος παρακείμενος, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς· ἀλείφω ἤλειφα, καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς· ἄγω ἦχα, καὶ ἀττικῶς ἄγηχα· καὶ ἐκτάσει τῆς γ΄ συλλαβῆς, ἀγήοχα καὶ ἐκβολῇ τοῦ γ, διὰ καλλιφωνίαν, ἀγήοχα· ἐλεύθω ἤλευθα, ἐλήλυθα· ὀρύσσω ὤρυχα, καὶ ὀρώρυχα· ὁ μέσος ὤρυγα, καὶ ὀρώρυγα. Παράκειται, καὶ τὸ πλησίον ἐστίν· οἷον ἀριστείδης· παράκειται δὲ ταύτῃ τῇ χώρᾳ· καὶ δοτικῇ συντάσσεται δὲ καὶ αὐτὴ τῇ δὲ ὅτε ἔξω τιθέναι· οἷον ὁ τοῦ τιμοσθάτους νόμος παράκειται τοῖς τῆς πόλεως· αὐτὴ τῇ ἔξω τῇ προσήκοντί ἐστιν. Παρακεκινδυνευμένον, ὑψηλὸν βλάσφημον παράδοξον ἀσύνηθες. Παρακεκλημένος, παρωτετραμμένος. Παρακεκλημένοι, παραμυθηθέντες, καὶ παρακληθέντες. Παρακεκομμένος, μανιόμενος· ὀξεστικός· παράσημον, ἀνδράρια μοχθηρὰ παρακεκομμένα· ἄτιμα· καὶ παράσημα· καὶ παράξενα. Παρακέκοπται, παρανοεῖ. Παρακεκρόαται, τὸ φρενὸς λέλαπται. Παρακέκρουσται σὺν τῷ σ, ἐνεργητικόν ἐστι καὶ σημαίνει τὸ ἐξηπάτηκε· τὸ δὲ χωρὶς τοῦ σ παθητικόν, καὶ σημαίνει τὸ ἐξηπάτηται. Παρακελεύεται, προτρέπεται· διεγείρει· παρακελεύομαί σοι τοῦτο ποιεῖν. Παρακεχόρδηκε, οἷον παρημάρτηκε· λέγουσιν ἀττικοί, καὶ παράχορδον. Παρακιώμεθα, ἐγκείμεθα οἴμοι. Παρακινῶ, παρακαλῶ· διεγείρω· παροτρύνω· ἐπαίρω· ὠθῶ· ἔγω· παραθήγω· θέλγω· ἐρεθίζω· διερεθίζω· μυωπίζω· ἐξορμῶ· ὀρῶ ὀρίνω· ὀτρύνω· παροτρύνω. παρακινῶ, τὸ μεθιστῶ καὶ διεγείρω, τὸ μὲν ὡθεῖ ἄψυχον, τὸ δὲ διεγείρει, ὡθεῖ ἔμψυχον. Παρακλείδες, ἱμάντια· παρὰ τοῦ τρυπήματος παραγόμενον κλείθρου, δι' οὗ τοὺς ἱμάντας ἐνιᾶσι. Παράκλησις, αἰτία τοῦ παρατρέπειν· ἰσοκράτης· παραινέσεσι δι' ὅπερ ὑμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες· τέθειται μέντοι συναίνως, καὶ αἴτιον τῆς δεήσεως. Παράκλησίς ἐστιν, ἀνάκλησις ψυχῆς ἀπὸ πόνου διὰ λόγου παθηματικοῦ. Παράκλητον πνεῦμα λέγεται, ὃς τοὺς παρακληθέντας τὸ ὅλον δεχόμενον. Παρακλήτορες, παραμυθηταί. Παρακλιδὸν, τὸ παρατετραμμένως καὶ κατὰ ἔκκλισιν, ἐκ τοῦ παρακλίνω· καθὰ καὶ ἐκ τοῦ διακρίνειν καὶ νοσφίζειν, τὸ διακριδὸν γίνεται, καὶ νοσφιδόν· καὶ ἐστὶ ταὐτὰ τὸ παρεξελθεῖν καὶ τὸ παρακλιδὸν εἰπεῖν, καὶ τὸ ἀπατῆσαι. Παρακλιδὸν, παρακεκλιμένως. Παρακλίνασαι, παρανοήσασαι. Παρακλίνω ἕτερον, αἰτιατικῇ παρατρέπω· καὶ παρακλίνω ἀμετάβατος, ὡς ἐκκλίνω. Παρακμάζων, παραμυθούμενος. Παρακνᾶν, παρανοεῖν· καὶ παραφρονεῖν· κνᾶν γὰρ ἐν κενῷ τὸ φρονεῖν· παρακνᾶν δὲ τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν τὸν λόγον. Παρακομίζομαι, τὸ παραγίνομαι καὶ παρακομιδὴ, ἡ προσέλευσις· θουκυδίδης· ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῆς εἰς τὴν σικελίαν καὶ πάλιν ἀναχωρήσει. Παρακοίτης, ὁ ἀνὴρ παράκοιτις δὲ, ἡ γυνή. Παρακοπὴ φρενῶν, ἡ φρενίτιασις. Παρακόπτει, μαίνεται. Παρακόρησον, παρακάλλυνον. Παρακοπτεῖ, παραφρονεῖ. Παρακούω, τὸ παρακούω ὅταν τις εἰς ἕτερον ἐννοίας ἐμπέσῃ· ἐγὼ ἕτερος ἐνόησα καὶ παρακούω, τὸ παρέργως ἀκούω· καὶ μὴ μετὰ σπουδῆς· καὶ παρακούω, λάθρα ἀκούω· ἀριστοφάνης· παρακούων δ' αὐτοῦ, ἤγουν λάθρα ἀκροώμενος λεγόντων. Παρακόψας τὸ νοῦν, παρατραπείς. Παρακροτοῦντες, παραθαρρύνοντες, παρορμῶντες. Παρακροτῶ, παροξύνω. Παρακρούει, ἀπατᾷ· ἐξαπατᾷ. Παρακρούεσθαι, ἀπατᾶν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν τῶν ὑποσκελιζόντων· αὐτοὶ ὅρα παρακρούοντες ἢ ποδὶ ἢ χειρὶ καὶ συμπίπτοντες· καὶ παρακρουσάμενος, ἐξαπατήσας, παραπείσας, καὶ παρακρούσασθαι ἀνατρέψαι. Παρακρουσθέντες, παραλογισθέντες. Παράκρουσιν, ἐξαπάτην. Παράκρουσιν χοίνικος, παραλογιζόμενος ἐν τῷ μέτρῳ· εἴρηται δὲ οὕτω, διὰ τὸ κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν. Παράκρουστος, μωρός. Παράκτης, ὁ τῶν κυνηγῶν τὰς κύνας ὠθῶν τὴν θήραν ἄγων. Παρακταὶ ἠϊόνες, ἤτοι παραιγιαλοὶ ἠϊόνες· καὶ τινὲς ὡς αὐθέλης γράφει· ἔστι τρισύλλαβος, ἔστι τετρασύλλαβος. Παρὰ κροτὸν ἀπὸ παρθένου, παροιμία· πρόδηλος δὲ αὐτῆς ἡ αἰτία, παραλαλοῦντος. Παρακοχὴ, παρὰ θουκυδίδῃ παροχή· ὡς ἡ ἀνακοχὴ καὶ διακοχή. Παραλαλεῖ, φλυαρεῖ· μὴ γινώσκων ἃ λαλεῖ. Παραλαμβάνω, κοινῶς λέγεται, τὸ διαδέχομαι ὡς παρὰ λιβανίῳ· παραλαβὼν τὴν βασίλειον ἀρχὴν, αὐτὴ τῇ διαδεξάμενος. Παράλαμψις, ἡ ἐν τῷ μέλανι τῶν ὀφθαλμῶν ὡς ἀπαλάμπουσα οὐλὴ διὰ τὸ ἡσυχῇ καὶ βαθυτέρα εἶναι τῆς αὐγίδος, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Παράλαμψις, παρὰ τὴν λαγόνα. Παραλία, πάραλος καὶ παράλιος· παραθαλάσσιος. Παραληροῦντα, διαπεροῦντα· καὶ ἀσχημονοῦντα λέγει ἀριστοφάνης τὴν κρατῖνον· καὶ παραληροῦντα, μωρὰ λαλοῦντα. Παράλιον, εἶδος τιθυμάλλου· καλεῖται δὲ καί τι κράμβειον παράλιον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Παράλιος καὶ πάραλος χώρα· ἦν δὲ ἀθήνησι καὶ ἱερὰ ναῦς πάραλος καλουμένη· ὅθεν καὶ πάραλοι οἱ ἐν τῇ νηὶ τῇ παράλῳ πλέοντες· καὶ οἱ τὴν πάραλον χώραν οἰκοῦντες. Παραμαγεὶς, ἐναμαγεὶς· ἀναιδὴς στοιβάς. Παραμείψας, ἐναλλαγμένως παρελθών. Παραμείβον, παρελθέ. Παραμείβεσθαι, παρέρχεσθαι καὶ τὸ κατά τι μὲν ὁμοιοῦσθαι, κατά τι δὲ διαφέρειν, καὶ τὸ παραδέχεσθαι ἀμοιβὴν δείκνυσθαι ἀφ' οὗ παραλλάξ ἐπίρρημα, αὐτὴ τῇ παραλλαγμένως. ὅτι

ἄνδρας παράγγελε, τὰ τῆς γεύσεως διαπράττειν. Παραγγέλλων, ὁ αὐτὸς τῆς ὁδοῦ διερχόμενος. οὐ διατρίβων οὐδ' ἀναστρεφόμενος. ἢ αὐτὸς ὁ ἀπρόπτως ἐρχόμενος. Παράγγελμα, προτροπή. πρόκατάρξις. παράγγελσις. αἱ γὰρ παραγγέλσεις, οὐ καθ' ἕνα πρότερον, ἀλλὰ διδάσκουσιν. Παράγει, ἐγγὺς δὲ ἦ κόψον. Παράγει, παρέρχεται. παραπέμπεται. φυλάσσεται εἰς πράξιν. Παράγει ὁ θεὸς πάντα, αὐτὸς τὸ ἐργάζεται καὶ ποιεῖ καὶ πράττει τις τινά, αὐτὸς τὸ ἀπατᾷ καὶ φενακίζει ὅθεν ὁ παράγωγος, ὁ ἄξια πάντως. Παράγειν, τὸ ἐς φῶς ἄγειν, καὶ εἰς μέσον ἀριστοφάνης τὸν ποιητὴν μὴ παράγειν. Παραγέσθαι, μὴ πείθεσθαι. Παραγινώσκω, τὸ δὲ οἱ ἀττικοὶ δὲ πολλάκις καὶ ἑνικῶ τοῦτο συντάσσουσιν, ὡς φιλόστρατος. παραγινώσκοντες τοῦ δικαίου. ἤγουν παρὰ τὴν γνῶσιν τοῦ δικαίου πολιτευόμενοι. Παραγκωνίσας, ἀποστρέψας. ἐκ τοῦ ἀγκῶνος ὠθήσας. Παραγνοὺς, παρανοήσας. Παραγορᾶσιν, ἑορτάσιν. Παραγραμματίζων, ὅταν παρὰ σχῆμα λέγεται. Παραγραμματισμός, ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ. οἷον ἀντὶ τοῦ μυρσίνη, βυρσίνη. β ἀντὶ τοῦ μ, ὡς ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ μ, τῷ β ἐχρήσατο. οἷον γὰρ ἀντὶ τοῦ μυρσίνη, βυρσίνη ἔφηκε. ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δὲ ἔπαιξε διὰ τὸν βυρσοδέψην. ἐν μυρσίνῃ ἐστεφανοῦντο ἀστρατηγοί. ἢ ὡς ὅταν λέγῃ ἐν κλωπιδῶν, ἀντὶ τοῦ κερκωπιδῶν, λ ἀντὶ τοῦ ρ. Παραγράπτοις, ἢ παρεγγράπτοις, νόθοις. ξένοις. Παραγράφει τις, ὡς ἐν βιβλίῳ παρὰ τὴν σελίδα γράφει. παραγράφεται δὲ τὸν μάρτυρα, ἀντὶ τοῦ διακρούεται. Παραγράφεται, ἐξουθενεῖ. παραιτεῖται. ἀποβάλλεται. Παραγραφή, ζημία. Παραγραφῆς, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου καὶ παραγεγραμμένου, ὅ ἐστιν ὡρισμένου. Παραγράψεται, οὐ παραδέξεται. Παραγράψαι, ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράψαι. καὶ τὸ ἐκ τραπέζης λαβόντα διὰ γραμμάτων τραπεζίτου πιστώσασθαι. Παραγυμνώσαι, φανερῶσαι. Παράγω, τὸ παριὼν φαίνομαι. καὶ παράγουσι εἰς τὸ δικαστήριον. παράγουσι ἀντὶ τοῦ ἀπατῶσι. ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην. παράγει μὲν ὁ παριὼν, παράγεται δὲ, καθὸ γραμματικοῦ λέξις, ἐκ λέξεως καὶ παράγεται, τὸ ἀπατᾶται. Παραγωγαῖς, ἐξαπάταις. σοφίσμασι δὲ καὶ παραγωγαῖς, ἃ δεῖ καθ' ἡμέραν ἡμᾶς ἐκκρούοντες, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγόνασι. Παραγωγάς, χιτῶνα παρθένου. Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. καὶ μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχει τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. ὅτι δὲ ἡ χρεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, ὥσπερ ἐν παραγωγῇ, ἐν μονομοίρῳ ἢ διμοίρῳ ἢ τετραμοίρῳ τάγματι βαδίζει. μονομοίρῳ μὲν, ὅταν μονόθεν φοβῇ. διμοίρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν. τριμοίρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν. τετραμοίρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται. Παρὰ δὲ, ἐγγὺς δέ. Παρὰ δ' ἔδραμε, παρεμνήσθη. Παράδειγμα, ἐπὶ ἐμψύχου. παραβολὴ δὲ, ἐπὶ ἀψύχου. Παράδειγμά ἐστι, πράγματος προγεγονότος παράθεσις, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ζητουμένου, πρὸς παραίνεσιν προτροπῆς, ἢ ἀποτροπῆς ἕνεκεν. προτροπῆς μὲν, οὐκ ἀΐεις οἷον κλέος ἔλαβε δῖος ὀρέστης ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα αἴγισθον δολομήτιν. ἀποτροπῆς δὲ, οἷον οὐδὲ γὰρ οὐδὲ δρύαντος υἱὸς κρατερὸς λυκοῦργος δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζε. Παράδειγμα, εἰκών. ἢ χαρακτὴρ ἔννοιαν ἔχων αὐτοῦ τοῦ πράγματος. ἰστέον δὲ ὅτι, ἄλλο παράδειγμα, καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἡ παράθεσις ὁμοίου ὁμοίῳ. οἷον λογικὸν λογικῷ. παραβολὴ δὲ, ὅταν ἀνομοίου ἀνομοίῳ. οἷον ἀλόγου, λογικὸν ἢ ἔμπαλιν. ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τοῦ καθ' ἕκαστον ἐπὶ τὰ καθόλου. ἢ δεῖξις τηρουμένη τὸ μερικὸν, διὰ μερικοῦ ὁμοίου. ἢ παράδειγμα, ὑπόδειγμα. ἢ παρασκευασθὲν ἔλαττον εἰς μεῖζονα. Παραδειγματίσαι, φανερῶσαι. θριαμβεῦσαι. Παράδεισος, ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ θεὸς ἐξ ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργεῖν τὸν αὐτὸν κατ' οἰκείαν εἰκόνα τινὰ καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ὥσπερ τινὰ βασιλέα καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίστησιν αὐτῷ οἷόν τι βασίλειον, ἐν ᾧ διαιτώμενος, μακαρίαν καὶ πανολβίαν ἕξει ζωήν. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ θεῖος παράδεισος θεοῦ χερσὶ πεφυτευμένος. ἐδὲμ δὲ τρυφὴ ἑρμηνεύεται, ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερον κείμενος. εὔκρατος δὲ ἀέρι λεπτοτάτῳ καὶ καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος, φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν. εὐωδίας πλήρης. φωτὸς ἔμπλεως. ὥρας ἁπάσης, αἰσθητῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ τούτου. Παράδεισος. τίθεται ἀντὶ τοῦ αἰσθητοῦ, οἷός ἐστιν ἐν τῷ πατρίς. ἢ τόπος ἔνυδρος. ἔτι ἄνυδρος ἐν ᾧ περίπατοι, καὶ ὁ βασιλέως καταλύσεις. Παραδιχοῦ, οὐ φαίνομαι. Παρὰ δέ σοι, παρέστι δέ σοι. Παραδίμω, ἐξακούσω. Παραδιαιτᾶσθαι, τὸ παρ' ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι. Παραδίκει, παρὰ τὸ δίκαιον. Παραδοκιμῶ, τὰς δόξας ὑπερβαίνω. Παρὰ δόξαν, παρ' ἐλπίδα. παρὰ προσδοκίαν. Παράδοξον, θαυμαστόν. ἀπροσδόκητον. Παράδοξος, ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος. Παράδοσις, ἄγραφος διδασκαλία. Παραδόσιον, διδασκαλεῖον. Παραδραθεῖν, παρακαμμῦσαι. Παραδρώωσιν, ἤγουν παραδιακονοῦσι παρόμοια. δῆλον δὲ ὅτι κοινοτέρα λέξις τὸ ποιοῦντες δρᾶν. καὶ ἀπὸ αὐτοῦ κινήσεως καθὰ καὶ τὸ παραδρᾶν ἴσως παρασκευάζειν, καὶ τὸ παράσαι. Παραδύομαι, παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς δημοσίους ἀγῶνας παραδύντων. Παραδῶσι, παθητικὸν συντρέχει. Παραείδειν, ὕφεσίν τινα ἔχει πρὸς τὸ ἀείδειν καὶ δηλοῖ τὸ ἐγγύς. ὅπερ χρῆσιν ἐν ὀδυσσείᾳ χ. ἰστέον δὲ τὸ ἔοικα δέ τοι παραείδειν, ὥστε θεῷ ὅρ ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτοῖς ἀείδειν ἵνα λέγῃ ὅτι ἐπ' ἐσχάτως σοι παραείδω, ἀλλ' ὡς θεῷ. ἄλλο δὲ τὸ θεοῖς καὶ αὐτοῖς ἀείδειν, πρός τινα ὁμοιότητά ἐστι, τοῦ κήρυκες διὸς ἄγγελοι καὶ ἀνδρῶν. Παραζήλου, παρερέθιζε. παρόξυνε. Παραζηλῶν, αἰτιατική. παροξύνων. ζηλοτυπῶν. παροτρύνων. Παραζωρίς, μικρὰ μάχαιρα. Παραθαλπόμενος, παραθερμαινόμενος. Παράθεμα, ἐπίθεμα. Παραθείτῃσι, ἐκβλαστήσῃ. Παραθεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς παρατρέχειν καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερτρέχειν. Παραθήγειν, παροξύνειν. ἀκονᾶν. Παραθήξονται, παρακονήσονται. Παραθήκη λέγε, καὶ παρακαταθήκη. καὶ παρατίθεται καὶ παρακατατίθεται. οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Παρὰ θῖνα, παρὰ τὸν αἰγιαλόν. Παρὰ θῖνα παρόμοιον, ἢ παρὰ τὸ δημόσιον δηλοῖ. Παράθερμος, παρὰ τὸ προσῆκον ἐργαζόμενος. Παράθεσις, σύγκρισις. παράθεσις καὶ ἡ παραγγελία παρὰ τοῖς πατράσι. φασὶ γὰρ ἔλαβον παράθεσιν. Παραθεωρεῖν, παρεξέλθοις εἰς ἐπιθεωρίαν. Παραθραξίας, παραδραμόντας. Παράθραυος, κώπη τις ἐν ταῖς παραθέουσαις. Παραθραύοντες, πλαισιοπαροῦντες. ἀδυνατοῦντες. Παραθρόους, παρίδης. Παραθήξας, παρακονήσας. φυτίσι, κοινωνήσας τῷ βίᾳ τῶν πτερύγων ἀπαλλάξας. Παραιγεύουσα, ἐρασταὶ ὄρης φασὶν, ὅτι δημόσιοι αἰγίοχοι πρὸς βίᾳ. αἴγειρος δέ ἐστι φυτὸν ἐγγὺς τῶν ἰκρίων ἕως τῶν σφ

ἐπὶ ἴσῳ τό τε καὶ χωρὶς κινήσεως· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ· καὶ παρὰ πολὺ μακρὸν χρόνον πρόσεισι, καὶ διαλέγεται· ὁπότε ἡ παρὰ, δοτικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· μετὰ γενικῆς σημαίνει τὸ λαμβάνειν τι ἀπό τινος· μετὰ δοτικῆς, σημαίνει πλησιότητα· οἷον παρὰ βασιλεῖ κάθηται· ἢ ὕπαρξιν τινὸς ἔν τινι· ἔχει ἐν τῷ τοιαύτῃ σημασίᾳ, τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα δεῖ ἢ προσκείμενον ἢ νοούμενον· οἷον παρὰ τῷ θεῷ τὸ κλέος· ἤγουν ἐν τῷ κυρίῳ· μετὰ δὲ τῆς αἰτιατικῆς, δηλοῖ κίνησιν· οἷον παρὰ σὲ ἦλθον· καὶ αἰτίας· οἷον οὐ παρὰ τοῦτο ἐγὼ κακὸς, ὅτι σε ἔτυψεν ἀμελοῦντα· ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο· καὶ ἔξω· οἷον παρὰ τὴν ἀλήθειαν λέγεις· καὶ παρὰ τὸ δίκαιον πράττεις· ἀντὶ τοῦ ἔξω τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ δικαίου· καθὸ τοῦτο τὸ σημαινόμενον λέγεται καὶ τὸ παρά· οἷον σπείρει μὲν ὁ λαγωὸς καθὸ φύσιν, ἀποκυΐσκει δὲ ὁ αὐτὸς, παρὸ πέφυκεν· οἷον ἔξω οὗ πέφυκε· καὶ παραγωγὴν τινὸς ἀπό τινος, καὶ ἐξέλασιν· οἷον παρὰ τὸ πρίζεσθαι ἔμπορος· καὶ παρὰ τὸ δῆμος καὶ ἀθεὼς δημαθεὼς· σημαίνει ἐν τῇ συνθέσει παραδραμεῖν, τὸ ἢ καθὸ φρονεῖν· οἷον παρεώρακα· ἢ σπουδῆ χρήσασθαι· οἷον τρέχει μετά τινος παρέδραμον τὸν τόπον, ἢ παρῆλθον αὐτόν. Παρὰ, σὺν τῷ ὀνόματι ῥήματι, ἕτερον δηλοῖ ὅ ἐστιν· οἷον μετὰ τῆς πρεσβείας, τὸ ἔξω τῆς πρεσβείας τι πράττω· ὡσαύτως καὶ πάρειμι, ἀντὶ πλησίον εἰμί. Παρὰ, ὡς ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ πλησίον. Παρὰ πρόθεσις, σημαίνει τρία· τὴν ἐκτὸς σχέσιν, ὡς αἰδομαι παραιδομαι· λαλῶ παραλαλῶ· ἔστιν παρειμι· τὴν πλησιότητα, ὡς τρέχω, παρατρέχω· ἕζω, παρέζω· ἢ τὴν πλησιόνα σχέσιν, ὡς τὸ ὁρμῶ παρορμῶ· καὶ τὸ ἔξω δηλοῖ, ὡς παραχεῖν, τὸ ἔξω χεῖν. Παρὰ δὲ χρυσόθρονος ἥρη· ἐλλειπτικῶς ἔχει· ὡς γὰρ τὸ μετὰ δὲ ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα δέ· καὶ ἀλλὰ δὲ, καὶ πρὸς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ τούτοις καὶ πρὸς τούτοις, οὕτω καὶ παρὰ δὲ χρυσόθρονος ἥρη· ἤγουν, παρὰ δὲ αὐτῷ, ἡ χρυσόθρονος ἥρη· ἐν δὲ τῷ χρυσόθρονος φασιν οἱ παλαιοὶ, τὸν χρυσὸν, ἀντὶ τοῦ πυρὸς εἰλῆφθαι ἀλληγορικῶς· πυρώδης γάρ φασι περὶ τὸν αἰθέρι καὶ τὸν ἥλιον. Παρὰ ἐλπίδα τοῦτο ἐμοὶ συνέβη, ἤγουν ἔξω. Παρ' ἄσον, παραχρῆμα· εὐθέως· ἀπολλώνιος· ὡς φάτο· τὴν δὲ παρ' ἄσον ἀθηναίη προσέειπε. Παρὰ πόδα βαίνει, ἀντὶ τοῦ πλησίον ἀκολουθεῖ· παρὰ πόδας, ἀντὶ τοῦ ἐγγύτατα· διονύσιος· ἀλλὰ καὶ παρὰ πόδας ἀποδίδως τὴν χάριν. Παρὰ τόπον, ἀντὶ τοῦ εἰς κακὸν τόπον· οἱονεὶ ἔξω τοῦ καλοῦ τόπου· διονύσιος· παρὰ τόπον ὁρμήσαντο, διὰ τὴν ἀπειρίαν. Παρὰ, τὴν εἰς τὸ μέσον ἄφιξιν δηλοῖ· ὡς τὸ κἀγὼ παρὰ σφᾶς εἶμι ἐν μέσοις, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον ἐλθών. Παραβαίνειν, τὸ ἐγγὺς βαίνειν· ἴακον δὲ εἰπεῖν ἄγχιστα ἑστάναι ἐξ οὗ καὶ ὁ ἐφάρματος παραβάτης γίνεται. Παραβαίνει τοὺς νόμους, καὶ τὰς σπονδὰς· καὶ τὰ συντεθειμένα· ὡς ξενοφῶν· καὶ παραβαίνει μὲν κύριαρος τὰς μεθ' ἡμῶν σπονδάς· παραβαίνει δὲ καὶ τισαφέρνης ὁ βασιλεύς· παραβαίνει, καὶ τὸ μεταβαίνει. Παραβαλέσθαι, τὸ ἐξαπατῆσαι ὅθεν ἢ παραβλήδην, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς. Παραβαλεῖς, παραθήσεις· ἢ πλησιάσεις. Παραβάλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀσπάζεσθαί φησι λιβάνιος. Παραβάλλομαι, τὸ μάχομαι· δοτικῇ συντάσσεται. Παραβαλλόμενον, ἀντὶ τοῦ διαμαχόμενον. Παραβάλλω, τὸ συγκρίνω καὶ παρατίθημι, δοτικῇ ἢ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Παραβάλλω, τὸ πλησιάζω· καὶ τὸ παρεικάζω· τὸ ἔρχομαι καὶ τὸ παρεξετάζω· παραβάλλω, τὸ ὁρμῶ, καὶ πρὸς δεῖνα τρέπομαι. Παραβάλλει, ἀντὶ τοῦ παραγίνεται· καὶ παραβάλλει, ἀντὶ τοῦ συγκρίνει· καὶ παραβάλλει, ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλει· καὶ ἀντὶ τοῦ τρέφει ἄλογον ζῶον· ὅθεν καὶ παράβλημα ὡς παρ' ὁμήρῳ· παραβλήματα αἱ τροφαὶ τῶν ἵππων. Παραβάλλομαι, παθητικῶς τὸ παρεξετάζομαι, καὶ συγκρίνομαι· καὶ τὸ ῥιψοκινδύνως τι ποιῶ πρὸς κῦμα παραβαλλόμενος· καὶ ὅμηρος παραβαλλόμενος ἐμὴν ψυχὴν, κινδυνεύσας παρεῖτων. Παραβαλοῦ, ἀντὶ τοῦ ἔρεισον τὸ γὰρ τὴν ναῦν· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν τῷ πλούτῳ ὁ χάρων λέγει. Παράβασις παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ὡς βούλονται δοκεῖ λέγεσθαι ἐκ τοῦ χοροῦ· εἰσάγει δὲ τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ὁ ποιητής· παράβασις δέ ἐστιν, ὅταν ἐκ τῆς προτέρας στάσεως ὁ χορὸς μεταβὰς, ἀπαγγέλλει πρὸς τὸν δῆμον ἀφορῶν· εἴδη δὲ παραβάσεως ἑπτά· ἀπλᾶ μὲν τρία, καθὸ δὲ σχέσιν τέσσαρα· ἃ παρὰ τῷ βουλομένῳ, ἔξεστιν εὑρεῖν ἐν ταῖς εἰς τὰς ἀριστοφάνους κωμῳδίας σχολίαις. Παραβάσει κέχρηται ὁ χορὸς, μηδὲν περὶ τοῦ προκειμένου λέγων, ἢ τὸν ποιητὴν ἐπαινῶν· παράβασιν δὲ τοῦτο ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν τὸν χορὸν ἀπὸ τῆς νενομισμένης στάσεως εἰς τὴν κατ' ἀντικρὺ τοῦ θεάτρου ὄψιν· ὁπότε ἐβούλετο ὁ ποιητὴς διαλεχθῆναί τι, ἔξω τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν τῶν ὑποκριτῶν πρὸς τὸ θέατρον, διὰ τοῦ χοροῦ· ἐστρέφετο δὲ ὁ χορὸς καὶ ἐγίνοντο στίχοι τέσσαρες· εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν· δῆλον δὲ αὐτοὶ ποιοῦσιν ἀποστραφῆναι τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Παραβάται λέγονται, οἱ μαχόμενοι ἐν τοῖς ἅρμασι παρόμενοι. Παραβάτης, ἐνίοτε ὁ ἡνίοχος εὑρίσκεται λεγόμενος, ὡς ὅτε τὸν ἕκτορα θρασέων ἡνίοχον ὁ ποιητὴς λέγει· εὑρίσκεται δὲ τοὐναντίον ἡνίοχος, διὰ τὰ ἡνία λαβεῖν καὶ ὅλως ἐπαλλάσσειν· αἱ λέξεις αὗται ἀλλήλαις φέρονται· εἰ δὲ καὶ ὁ νυμφικὸς παράοχος λέγεται παραβάτης, φανεῖται ἀλλαχοῦ. Παραβεβαῶτες, παραβεβηκότες. Παραβέβλησαι, παράβολος κέχρησαι. Παραβιβάζεσθαι, παραβαίνεσθαι. Παραβλέπουσα παρ' ἀριστοφάνει· οὐκ ἀτενίζουσα φησὶν, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα. Παραβλέψας παρ' ἀριστοφάνει· ἀντὶ τοῦ πλησίον βλέψας· καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκος, καὶ τὸ εἶδον· σημαίνει καὶ τὸ πλαγίως βλέψας. Παραβλήδην παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς· παραβάλλεσθαι γάρ φησι καὶ τὸ ἐξαπατᾶν· ἐξ οὗ καὶ παραβαλέτωρος, ὁ ἀπατῶν τοὺς φίλους· ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς παρατιθέναι, ἀφ' οὗ καὶ παράβλημα καινὸς, τὸ ζῴοις τροφὴν παρατιθέμενον· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ παράβολος ἄνθρωπος, ὁ κινδυνεύσας ἑαυτὸν παραβάλλων· ὅ ἐστι παρατιθεὶς· καὶ πρᾶγμα ὃ παρ' ὁ τοιοῦτος ποιεῖ· παραβλήδην γίνεται, ἐκ τοῦ βάλλειν μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, τὸ ἀμβλήδην γοόωσα· ὡς ἐκ τοῦ μουσικῶς ἀναβάλλεσθαι· καθὸ τὸ ἀναβάλλετο καλὸν ἀείδειν· οὕτω καὶ τὸ παραβλήδην, ὃ δηλοῖ τὸ ἐκ παραβολῆς καὶ συγκριτικῶς. Παραβλήδην παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ παραβάλλουσα τοῖς εἰρημένοις· οὐ γὰρ ἀκουστέον ἀλλὰ τοῦ ἀπατᾶν· παλαμήδης δὲ, ἐξ ἀντιβολῆς, ἢ παραλογιστικῶς καὶ ἐξ ἀποκρίσεως. Παραβληθησόμενος, συγκριθησόμενος· ὁμοιωθησόμενος. Παραβλῶπες, παρορῶντες διεστραμμένας ἔχοντες τὰς ὄψεις. Παραβλύσας, παραβαλὼν ἀποπτύσας.

Περὶ παραβολῆς.

Παραβολὴ, παράθεσις ἐστὶν ὁμοιωματικὴ, ἀλλὰ σαφήνεια τῶν ὑποκειμένων· ἡ παραβολή ἐστι, παρὰ πλησίον πραγ

χει Ἰαό τι τηρήσασθαι καὶ παρθένον γένος δὲ αἱ μέγιστοι τῶν ἑλλήνων, τιμῶσι τὴν θεόν· τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς ἥρας ἐν τῷ να καθήμενον ἐν θρόνῳ, τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον· καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκήπτρῳ, κόκκυξ. Παντεία, τρυβλίον. Παντάπασιν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ τελέως καὶ καθάπαξ· τὸ παρὰ πᾶν δι' ὅλου, ταυτὸ ἐν ἀντὶ τοῦ ἄλλου λαμβανόμενα. Παντα κία, πᾶσι βοηθόν. Πανταρκής, ὁ πᾶσιν ἀπαρκῶν. Πάνταρος, ᾧ καὶ τόξον ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκε, … ἀπὸ τῶν παρὰ … τὴν πρᾶξιν παριστῶσα· ἀπὸ γὰρ τοῦ τόξου, τὴν περὶ τόξον ἐμπειρίαν δηλοῖ· καὶ αἱ δὲ … σύν ζυγόν ἔχουσι ἔτη ἔχον. Παντάσκιος, ὁ πάντοθεν σκιὰν ἔχων. Πανταχῆ, πανταχοῦ· πάντα τρόπον· ἐν παντὶ τόπῳ· καὶ πανταχόθι· πανταχοῦ δὲ καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον. Πανταχῆ τῶν τόπων περισκεψάμενα, ἐν πανταχοῦ γῆς. Πανταχόθεν, καὶ πάντοθεν, δημοσθένης· οὕτω πάντοθεν … ἐκεῖνα … πάντοθεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ παντὸς μέρους· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα τὰ μέρη. Πανταχοῦ, καὶ τὸ ἔτι, μετὰ … οἷον πανταχοῦ τῆς πόλεως· καὶ ὅπου γῆς ἐσμέν. Παντελῶς, κοινῶς· καθόλου δὲ, ἀττικῶς. Παντελής, παντελῶς ὁλοτελῶς· ἐν παντὶ τέλει· ὁ πάντα καθορῶν. Πάντες, ἀντὶ τοῦ οἱ πλεῖστοι. Πάντοσιν, ὑπὸ πάντων. Παντέχνης, πάντ' ἔγνωκας. Παντελεῖ, ὁλόκληρον. Πανδυχία, πανοπλία. Πάντη, πάντῃ, πανταχοῦ· πάντοθεν. Παντὶ … λέγουσι. πίνδαρος· πρόφαντος σοφία καθ' ἑλλάδας ἐόντα παντί. Παντικάπαιον, ὄνομα πόλεως. Παντί … μεν. Παντί τῳ, παντί τινι. Παντοδαπά, παντοῖα. Παντοδαπῶς, διαφόρως. Πάντοθεν, … τρισύλλαβα τὰ εἰς θεν … ἐν τούτοις μόνοις … ὄπισθεν· ἔνδοθεν· ἄλλοθεν· … θεν, ἔκτοσθεν· πάντοθεν· τὰ δὲ ἄλλα πάντα παροξύνεται οἷον τοπόθεν, τὸ ἐκ τόπου· αὐτόθεν, τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου· καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ πράγματος· οἷον αὐτόθεν, αὐτῆς· θεόθεν· ἀβυσσόθεν· οἴοθεν, ἐκ τοῦ οἶος ὁ μόνος· παντόθεν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Παντοῖον, πάντων πολυτρόπων. Πανδοκεύτρια, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ κάπηλις· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι πάντας· εἴρηται δὲ κάπηλις παρὰ τὸ κακηλεῖν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος· ὅθεν καὶ ἄμπελος· … ἄμπηλος οὖσα ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν· ἢ πανδοκεύτρια, ἡ πάντα δεχομένη … ἢ πάντα … τηροῦσα. Παντεπόπτης, ὁ θεὸς ὁ πάντων ἐφορῶν. Παντεφορεία, παναρχία. Παντολιγοχρόνιος, παντελῶς ὀλιγοχρόνιος. … Παντομιγής, πολυειδής. Παντοῖα, παντοδαπά. Πάντοσε, εἰς πάντα μέρη· πάντοθεν, παντὶ μέρει πάντοσ' ἐΐσας ἀσπίδας λέγει ὅμηρος, περιφερεῖς. Πάντῃ μὲν λέγει, ἀπὸ ἑκάστου καὶ διὰ παντός. Πανοῦργος, πάλαι μὲν ὁ πανοῦργος· νῦν δὲ … ἐστὶν ἡ λέξις· ἐν συμφορᾷ μέση οὖσα λέξις· καὶ … ἐπὶ τῶν συμφερόντων· νῦν κακότροπον δηλοῖ· ὁ τύραννος τὸ βασιλικόν ποτε ὄνομα, βλασφημεῖται νῦν· ἐλέγετο ἐξουσίαν ποτὲ καὶ ἔνδικον, … τοῦ αἰσίου καὶ δικαίου· νῦν δὲ … χυδαῖοι, … ὁ χυδαῖος πάλαι, ὁ πολὺς … ἀπλῶς … φαυλότερος· νῦν δὲ ὁ ἀνόσιος. Παντουργός, πάντα πράττουσα. Πάντων, ἐκ παντὸς … Πάντως, παντελῶς· ἴσως δυνάμει ἀληθεία κυρίως. Πάνυ σφόδρα, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ ἐν ταυτολογίᾳ. Πανυπερτάτη, πασῶν ὑπερκειμένη τῶν προκειμένων … σαν. Πανυπέροχον, πάντων μέγιστον. Πάνυσται, … δὲ κειρίας, ἡ τὰς τρίχας ἀναλαμβάνουσι. Πανύστατον, πάντων ἔσχατον. Παὸ, φασὶ … διὰ τὸ ἀποφαίνεσθαι … ἐν θυσίαις. Πανωλεθρία, καὶ πανώλης, ὁ πανώλεθρος. Πάξ, ἐπίρρημα … ὃ τέλος ἔχει. Παξαμάς, ὁ δίπυρος ἄρτος· ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Πάπα, προσφώνησις τιμητική υἱῶν πρὸς πατέρα· οὕτω δὲ λέγεσθαι παρὰ συρακουσίοις ὁ πατὴρ πάπα· … διπλασιασμὸν καὶ πλεονασμὸν τοῦ π, πάππας. Παππάζειν, παρ' ὁμήρῳ τὸ παππάζειν· ὡς καὶ τὸ τατίζειν, ὀνοματοποιεῖται· καὶ δηλοῖ τὸ βρεφικῶς προσφθέγγεσθαι τὸν πατέρα· καθά φασιν οἱ παλαιοί· ὥσπερ καὶ μᾶ, ἡ μήτηρ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, πάππας καὶ παππίας, ὡς μαμία … ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον καὶ τὸ … ἐν βιθυνικοῖς, ὅτι βιθυνοὶ … εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν ἐκάλουν πάππαν τὸν δία· καὶ … τὸν αὐτὸν ὁμοίως καὶ … καλεῖται … σκυθῶν … πάπαιος … λέξιν τὸ πάππας καὶ πάππος καὶ τὰ τοιαῦτα. Παππάζουσι, προσκαλοῦσι. Παππαΐδιον, παντελῶς. Παπαί, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Παπαὰξ, παπαὰξ, ἦχος … ἀριστοφάνης νεφέλαις. Παππασμὸς, προσφώνησις παιδὸς εἰς πατέρα … μένου. Παππῶ, ψηλαφῶ, … συζυγίας· … τῇ χειρὶ παππάσαντα· ἀπὸ τοῦ ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ, ἀφθοῦ, φαφῶ· καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων, παππῶ. Παππίας, παρὰ τὸ πάππα ὃ σημαίνει … φωνῇ, τὸν πατέρα. Πάππος, ἀπὸ τῆς τῶν μικρῶν παίδων προσφωνήσεως· ὅμηρος οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι. Πάπποι, αἱ ἀντὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες· μύσταξ δὲ, αἱ ἀντὶ τοῦ ἄνω. Πάππος, ὁ πατρὸς πατὴρ ἢ μητρὸς ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός· ὡσαύτως καὶ μήτρως, ὁ μητρὸς πατὴρ ἢ ὁ … ἀδελφός. … καθὼς ἱστορεῖ … μετὰ τὸν κατὰ γοργόνας ἆθλον, ἀπέκτεινε καὶ ἀφείλετο. Παπταίνει, σημαίνει τὸ περιβλέπειν καὶ περισκοπεῖν, … πίνδαρος· μηκέτι πάπταινε πόρσιον· ἔγουν περισκόπει … παπταίνειν … Παπυλαῖοι … Πάπυρος … λαμπάδια … γυναιξιν παπύρῳ. Παρὰ· ἰστέον ὅτι οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ παρεῖναι καὶ … λαμβάνεται, ἀλλὰ κοινότερον, ἐν ἀντὶ τοῦ … ὡς ἐν παλαιοῖς περὶ παθῶν σκέμμα τι φέρεται, ὅτι … χρῆσις κεῖται, … ἐγὼ παρά. Παρὰ πρόθεσις, ὅτι … δηλοῖ· ἀντὶ μὲν ἐμψύχου … βασιλεῖ κάθηται· ἀντὶ δὲ ἀψύχου, … ὁμηρικῷ ξύλῳ, ἀντὶ μὲν ἀψύχου … καὶ θρόνος αὐτῷ … ὅμηρός φησιν ἐν ἰλιάδος … παρ' αὐτὸς ἔχον … χερσὶν, … τας καὶ … ἐν φαίδωνι· καὶ παρ' αὐτοῦ … ἀσφαλὲς ἔφη· ὅτι δὲ ἔστιν ἀντὶ τῆς εἰς, ἀντὶ κινήσεως …

κατὰ πατρωνυμίαν λέγεται, ὁμοίως τῷ Βοηθίδης ἐποιήθη ἐν Ὀδυσσείᾳ ὁ τοῦ Βοηθόου υἱός. Πανθοΐας? ἠλεῖοι ὥς φασιν Σωφρόνιος, ὅτι εἰς κοινὸν καθεσθέντες τὰ κομισθέντα δεῖπνα, πάντες ἀπήλαυον. Πανθοινεί, ἐπίρρημα. καὶ πανθοινεῖν τὸ καλῶς εὐωχεῖσθαι. Πάνθοος, κύριον ὄνομα· ἐξ οὗ Πανθοΐδης πατρωνυμικόν, καὶ ἐν συναιρέσει Πανθοΐδης ὁ Πολυδάμας. οὕτω καὶ Βοηθοΐδης Βοηθίδης ὁ Βοηθόου υἱός. Πάνθοος, Πολυδάμαντος ἦν πατήρ· ἀνὴρ μαντικός. Πάνθοις, πανθοίναις? Πανθηρόδερμα, παρθένοι ἃ γυναῖκες? δέρμα πάνθηρος. ὅτε μέλλουσιν ἐπιστέλλεσθαι. Πανθρύλλιον, τὸ πάντη θρυλλούμενον. Πανθύλλεσι?, μονοσύλλαβοις τοῖς τρόποις ἡ συνθέταις? Πάνθυμα δ' ὀνοχίζεσθαι, τὸ ὡς εἰκὸς ὅλον ψυχὰς τραχύνεσθαι. ἀφ' οὗ λίθος ὀνυχιόεις, ὁ τραχύς. Πανθ' ὑπὸ μηνιθμόν· περὶ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον. Πάνθυτα, πανσέβαστα. Πανία, ἡ πελοπόννησος. Πανίας, Βύσσαθεν ὡς ἀπὸ τοῦ ναοῦ· Αἰσχύλος Καλλιστοῖ. καὶ ὁ λευκὸς πανίτης, ὁ λευκὸς πάντη καὶ καθαρός, καὶ ὁ μέλας καθαρός. Πάνικον, ἑρμῆ ποτε στρατιώταις· ἄγε τοι νῦν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν τὸν κοντὸν? λαβόντα, καὶ προσκεφάλαιον· ἵν' ἐς τὸν ναὸν ἐμπηδήσας ῥᾳθυμήσῃς· ἀλλ' οὐκ οἴομαι πάνικον ἔχειν τὸν στρατόν. Πάνιον, αὐτόχθονα, ὁμόχροιον λευκὸν καθαρόν. καὶ Πάνιοι, ὄνομα τόπου ἔνθα καὶ κάστρον παρὰ αἰγιαλόν. ὃ λέγεται Πάνιον πρὸς τοῖς ἡρακλείας μέρεσιν. Πανιώνιος, κρατήρ. Πανὶ δαίμονι, μανιώδει δαίμονι. Πανιώνιος, ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν Ἰωνίᾳ. Παγκαρπία, πανσπερμία. Παγκρατής, πάντων κρατῶν, ἡ ἄρχων καὶ βασιλεύων. Πανσέας, ὁ ἀπὸ Μακεδόνων ἐς ἀδελέγχας. Παννυχίζειν, ἀντὶ τοῦ διανυκτερεύειν. Λιβάνιος· ἐπαννύχιζον. Παννύχιον· ἀπαθὲς δὲ πάντως ἐκ φυσικῆς κλίσεως τὸ παννύχιον. Πανοικί, σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ. Πανόλβιος, παμμακάριστος. Πανομφαῖος Ζεύς, κατὰ μὲν ἀλληγορίαν εἰς ὃν πᾶσα ὀμφὴ ἤγουν ἡ πᾶσα φωνὴ ἀνάγεται. φυσικῶς, ὁ πάσης φωνῆς αἴτιος ἀήρ· φωνὴ γάρ, ἀὴρ πεπληγμένος. κατὰ δὲ μῦθον Πανομφαῖός ἐστιν ὁ πάσης μαντείας αἴτιος· αἱ γὰρ ἄλλαι πᾶσαι ὑπὸ Διὸς ἐκφαίνονται, διός ἐστιν· εἴτε δαίμονες ἐκεῖ εἰσιν εἴτε αἰθέριοι. Πανομφαίῳ, παμφήμῳ, ἀπὸ τῆς ὀμφῆς. Πανόπαια, ὄρνις οὕτω καλουμένη. Πανόπη, ὄνομα νηρεΐδος λέγεται, ἡ πᾶσιν ὁρωμένη. Πανόπη, πόλις Φωκίδος κληθεῖσα ἀπὸ Πανοπέως υἱοῦ Φώκου. ταύτης δέ φησιν ὁ πολίτης Πανοπεὺς ὁμοφώνως τῷ προειρημένῳ κυρίῳ. Πανόπη οὖν, πάν τὸ τυχόν. Πανοπεύς, ἀπὸ Πανοπέως ὠνόμασται υἱοῦ Φώκου. ἕτεροι δὲ Πανόπην μὲν γράφουσι τὴν πόλιν, Πανοπέα δὲ τὸν αὐτῆς πολίτην, ὡς ἐν τοῖς ἐθνικοῖς γράφεται. ζητεῖ δὲ καὶ τὸν Σοφοκλῆν ἐν τῷ Φανοτεύς?, ὁ Φωκεύς. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐκεῖ τινα χρήσιμα τοῖς ἐνταῦθα. φαμὲν δὲ οἱ ἀρχαῖοι ὅτι ὁ Ζηνόδοτος ἐν τῷ καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα γράφεται καὶ Πανοπέων· ὃς μᾶλλον αἰτιᾶται τὴν γραφὴν διότι ἄμετρον ποιεῖ τὸν στίχον· ἡ οὐδὲ σχηματίζει καθ' Ὅμηρον τὸ ὄνομα· ἔστι γὰρ Πανοπέως ὡς Ἀχιλλέως. ἐν δὲ τῷ γεωγράφῳ κεῖται Πανοπεύς, ὁ νῦν Φανοτεὺς ὅμορος τοῖς περὶ Λεβάδειαν τόποις. καὶ ὅτι ἐνταῦθα ἡ τοῦ Τιτυοῦ πατρίς, καὶ ὅτι ἐκεῖ μυθεύονται τὰ περὶ τὸν Τιτυόν, ἤγουν ἡ τῆς Λητοῦς βία ὑπ' αὐτοῦ, δι' ἣν αἱ μυθικαὶ γῦπες αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἥπατος ἐμφύονται, καὶ κείρουσι τροφὴν εὑρηκότες ταύτην καλὴν καὶ διηνεκῆ, καὶ ἀδάπανον, ὡς ὁ μῦθος βούλεται. Πανόπτης, πολυόφθαλμος. καὶ ὁ πανταχόθεν φαινόμενος. Πανορμίος, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. Πάνορμοι λιμένες, οἱ ἐγγὺς βαθεῖς εἰς οὓς διὰ τὸ πᾶσα ναῦς καὶ ἐν παντὶ καιρῷ ὁρμίζεται. Πανὸς σκότος, ἀντὶ νυκτερινῆς φαντασίας. Πανόσκελον, ὄνομα σχήματος· ὅταν οἱ ἀπὸ σκέλους ἐπὶ τῷ ἑνός, αὖ ποτε, λέγεται σχῆμα. Πανοσπερμία?, ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις. Πανόσπρια, σύνοδος συμμιγής, πανηγυρίς? Πᾶν ὅ ποι, ὅτι δὴ ποτ' οὖν· πᾶν τὸ τυχόν. Πανουλεύς, ὀξύλαξ? Πανουργία ἐστίν, ἐπιστήμη τοῦ καλοῦ, καὶ τοῦ κακοῦ· δι' ἣν οὐκ ἐκπεσεῖταί τις εἰς κακόν. Πανουργία ἐστίν, ἐνέργειά τις κατ' ἄλλων τὴν δύναμιν τεχνικήν. ἡ τοῦ πανούργου προσηγορία δύο σημαίνει· καὶ ὁ μὲν ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρων τῇ ἀγχινοίᾳ τῇ ἑαυτοῦ χρώμενος, πονηρός· ὁ δὲ ἕτερος τρόπος πανοῦργος, ὁ ὀξέως καὶ συνετῶς τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν ἐξευρίσκων. καὶ τὰς ἀλλοτρίας καὶ ἐπιβούλους πρὸ πεῖραν αὐτῷ βλάβας σκευωρουμένας, ἀποδιδράσκων. Πανοῦργος κυρίως, ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων. καὶ ὁ δραστήριος, καὶ ἐνεργός. καταχρηστικῶς δέ, ἡ ὁ ἐπὶ κακοῖς νοήμασιν ἀντιβόλοις ἔχων γνώμην ὡς καὶ πανουργός, ὁ πάντα ἐργαζόμενος, ἡ ὁ μηχανικός. Πανούριος, πάντα οὔριος. Πανόψ, ἥρως Ἀττικός. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ ναὸς καὶ ἄγαλμα καὶ κρήνη. Πανόψιον ἔγχος, ἢ τὸ πᾶσιν ὁρατόν· ἢ τὸ πάντων τελευταῖον καὶ ἔσχατον, ἡ μείζον· ἀπὸ τοῦ ὄψε, ἢ ἀπὸ τῆς ὀψίας ἥτις ἐστὶν ἐσχάτη τις καιρός. Αὐτόμαχος δὲ ὑπὸ νόσφιν γράφει· καὶ τὸ μὲν σημαίνει οὐχ ἑρμηνεύουσιν οἱ παλαιοί. φασὶ δὲ ὡς καὶ τὸ θέλει δηλοῦσθαι, δῆλον ἴσως δὲ δηλοῖ τὸ ἐκ τοῦ Διομήδους ὑπ' αὐτῆς νοσφισθέν· ἤτοι χωρισθὲν καὶ ἀρπασθέν. Πανσαγία, ἡ πανοπλία· ἴσως ἀπὸ τοῦ σάκου ἐρρέθη. Πανσελήνου, πεπληρωμένης καὶ τελείας πεπληρωμένης σελήνης. Πανσθενεστάτῳ, ἰσχυροτάτῳ. Πανσπερμία, παγκαρπία. Πανστρατί, σὺν ὅλῳ τῷ στρατεύματι. Πανσυδίη, καὶ διὰ τῶν δύο σσ γράφουσιν οἱ παλαιοί· ὡς τὸ σύσσιτος σύστομος· καὶ τὰ ὅμοια. δηλοῖ δὲ κατά τινας, τὸ παμπληθεί. ἕτεροι δέ φασι πανσυδίη, ἀντὶ τοῦ πανστρατιᾷ· μηδενὸς ἀπομάχου μένοντος· ἄλλοι δὲ πανσυδίη, ἀντὶ τοῦ πανορμεί. Αἴλιος δὲ Διονύσιος ἀντὶ τοῦ παντελῶς. ὅθεν παρὰ Θουκυδίδῃ τὸ πανσυδεὶ διεφθάρθαι. Πάντα κάλων σείειν, παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν· οὐ κατὰ βάθους ἔτρωσεν, ἀλλ' ἀπέδρεψε τοῦ χρωτὸς καὶ τῶν πλευρῶν τὸ δέρμα. Πάντα γυναῖκες ἴσασι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγετο Ἥραν· παρὰ Θεοκρίτῳ. φασὶν ὅτι τὰ πάντα αἱ γυναῖκες γινώσκουσι, καὶ ὅτι Ζεὺς λάθρᾳ τῇ Ἥρᾳ συνῆλθε. καὶ Ὅμηρος εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας. Ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Ἑρμιόνης ἱερῷ, ἰδιώτερον περὶ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας γάμου. ἱστορία. τὸν γὰρ Δία μυθολογεῖ ἐπιβουλεύειν τῇ Ἥρᾳ μιγῆναι, ὅτε αὐτὴν ἴδοι χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βουλόμενος δὲ ἀφανὴς γενέσθαι, καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς, τὴν ὄψιν μεταβάλλει εἰς κόκκυγα· καὶ καθέζεται εἰς ὄρος, ὃ πρῶτον μὲν Θρόναξ ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ Κόκκυξ. τὸν δὲ Δία χειμῶνα ποιῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τὴν δὲ Ἥραν πορευομένην μόνην, ἀφικέσθαι πρὸς τὸ ὄρος· καὶ καθέζεσθαι ἐν αὐτῷ ὅπου νῦν ἐστιν ἱερὸν Ἥρας τελείας. τὸν δὲ κόκκυγα ἰδόντα, καὶ πεφρικότα διὰ τὸν χειμῶνα, καταπέτεσθαι καὶ καθέζεσθαι ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς. τὴν δὲ Ἥραν ἰδοῦσαν αὐτόν, οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῷ ἀμπεχόνῳ. τὸν δὲ Δία εὐθέως μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν· καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς Ἥρας. τῆς δὲ τὴν μίξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖκα

κέρδους, ἢ πονηρίας ὅρος. Πάνδαρον λέγει ὁ ποιητής· ὅτι παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος λαβεῖν τὸ τόξον. εἴσω τὴν φαρέτραν [illegible] τὴν τοξικὴν ἐπιστήμην· καὶ ἔστι φασὶν ὁ τρόπος, μετωνυμία. ἔθος δὲ ποιηταῖς ἱστορεῖν τοὺς περί τινα τέχνην ἀξίους, θεόθεν ἔχειν τὰ ὄργανα. οὕτω καὶ ἄλλος τις, ἀλλὰ πᾶν ἔχει πρὶν Τεῦκρον τὴν παρὰ Φοίβου ἀπόλλωνος. καὶ κίθαριν δέ τις. καὶ ἕτερος λύραν καὶ ἄλλος, ἀσπίδα, ἤ τι ἄλλο ὅμοιον, ἐκ θεῶν λαβεῖν μεμύθευνται. τὰς γὰρ εἰς ἄκρον φασὶν ἀξίας, θεῶν ἀνατιθέασιν οἱ ποιηταί. Πάνδεια, ἑορτή τις ἀθήνησι μετὰ τὰ διονύσια ἀγομένη. Πανδαλετίοις γνώμας, ῥυπαροῖς ὑπὸ τρόποις. ἐπεὶ πανδάλετος συκοφάντης ἦν, φιλόδικος, καὶ γράφων ψηφίσματα, καὶ ἦν εἷς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. Πανδάλετος, ἐπὶ πανουργίᾳ διεβεβόητο. συκοφάντης δὲ ἦν καὶ φιλόδικος, γράφων ψήφους, ψηφίσματα. πανδαλετίοις δὲ παρ᾽ ἀριστοφάνει γνώμας, ἀντὶ τοῦ πανουργίαις. στρύμωνος μέμνηται τοῦ πανδαλέτου καὶ κρατῖνος. οὗτος καὶ ψηφίσματα ἔγραψε. Πανδερκεῖς, πάντα ὁρῶντες. Πανδῆμαρ, δι᾽ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας. Πάνδημος, παράγεται ἐκ τοῦ πανδήμου. καὶ δηλοῖ τὸν εἰς καιρὸν ἐγκαίρως πανδήμιον, αἰνίττεται δὲ πρὸς τὸν κοινὸν ζημιωτήν. ὡς ἀπὸ τοῦ πρὸς τοὺς ὕστερον πολιτικοῦ δημίου. ὅτι οὐ σκῶμμα. γονεῦσιν ἐπετίθετο τὸ δημόκοινος. ὡς καὶ αὖ ἀνδράγχος, ὁ ἀνδράγχος ἐπεκαλεῖτο. καὶ ὅτε πρὸς τοὺς μεθ᾽ ὅμηρον πτωχὸς μὲν, ὁ δι᾽ ἔνδειαν ἐπαιτῶν. ἀκολούθως ὁμήρῳ καὶ οὕτω τὴν γαστέρα βόσκων. πρὸς δὲ, ὁ χερσὶ πονούμενος καὶ οὕτω ζῶν. τοὺς δὲ τοιούτους χειρομάχας πτωχοὺς ἐστὶν ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου ἀρεῖν. καὶ ὅτι τὸν πτωχὸν ἀπέστειλε νεκρὸν εἰκάσαι ὁ ἰσθμανδρος εἰπὼν, ἄνθρωπε περίεισι πτωχὸς ἦσθα, καὶ νεκρὸς, νῦν δὲ ταφεὶς. Πάνδημος ἀφροδίτη, οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον, πανάγιον. Πανδήμου, παντὸς τοῦ προσόδου ὑπὸ παντὸς τοῦ δήμου δοκοῦντος καὶ ἀγελαίου ὄχλου. Πανδοκεῖς, καὶ πανδοκεύτριαι καλοῦνται, αἱ τὰ πάντα πιπράσκουσαι. καὶ τὸ χωρίον πανδοκεῖον. ἢ τὸ πρᾶγμα, πανδοκεύειν, καὶ πανδοκεία. αἱ δὲ εἰς τὰ πανδοκεῖα καθεζόμεναι, καπηλίδες λέγονται, μᾶλλον δὲ αἱ τὰ πάντα πωλοῦσαι, παντοπώλαι. καὶ ὁ τόπος παντοπωλεῖον. τὴν δὲ παντοπώλιν, ἢ τὴν παντοπωλίαν, ἔστιν ἀρχιπος ἐν ἰχθύσι. Πανδοκεῖς, πανδοχεῖς, οἱ πάντας δεχόμενοι. Πανδοκεύτρια, ἡ καπηλίς. παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντα. εἴρηται δὲ καπηλίς, παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος. οἱονεὶ ἔμπηλος οὖσα ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. Πανδοξ, ὁ ἐν πανδοχείῳ οἰκῶν. Πανδοῦρα, ἡ πανδουρίς, ὄργανον μουσικόν. πάνδουρος δὲ, ὁ μεταχειριζόμενος τὸ ὄργανον. Πανδοσία, πόλις τῆς ἠπείρου, καὶ ἰταλίας. Πανδοῦρα, μάχαιρα κρεωκόπος ὁ ἀπεκτείνεν. Πανδοχεῖον, διὰ τοῦ χ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. διὰ γὰρ τοῦ κ χρὴ λέγειν πανδοκεῖον, καὶ πανδοκεύς καὶ πανδοκεύτρια. Πάνδοχοι, αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. πῦρ δὲ ἴσασιν ἤδη περιφερόμενον. καὶ πάνδοχοι γραῖες. καὶ πανδοχεῖον τὸ πάντας ὑποδεχόμενον ἄκυμα. Πάνδροσος, ὄνομα γυναικός. Πανδώρα, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει αὐτὴ ἡ γῆ, ἐπειδὴ πάντα κατὰ τὸ ζῆν δωρεῖται. ἀφ᾽ οὗ καὶ ζείδωρος, ἢ ἀνησίδωρος λέγεται. Πανδώρα, εἴρηται ὅτι παρὰ πάντων δῶρα ἔλαβεν. ἢ ὅτι δῶρον πάντων τῶν θεῶν ὥς φησιν ἡσίοδος. Πάνεια, κεχορτασμένη. Πανείπας, ἀναιδής. Πανέλληνας, οὐ κατὰ ζηνόδοτον, ἀλλ᾽ ὁμηρικῶς ἑρμηνευτέον καθὰ τοὺς παλαιοὺς λέγοντας τὸ πανέλληνας καὶ ἀχαιοὺς, ἀντὶ τοῦ θεσσαλοὺς καὶ ἀργείους. ἵνα αὐτοῖς διαιρῇ τοὺς ὅλας ἀργείας τοὺς ὑπὸ τῷ ἀχιλλεῖ λεγομένους ἰδίως ἕλληνας κατά τινα ἐξοχὴν ἐλλάδα γὰρ οὐ τὴν οἰκουμένην χώραν ὑπὸ ἑλλήνων λέγει, ἀλλὰ μίαν τινὰ πόλιν θετταλικὴν, καὶ τοὺς ἐκεῖθεν ἕλληνας. Πάνεμος, ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν, ὁ ἰούλιος. Πανέξαλλον, ἐν πᾶσιν ἀλλότριον. Πανές, τοὺς ἐπὶ πεφευγότας σφοδρὰς περὶ τὰς συνουσίας πᾶνας ἔλεγον. Πανέφθου, ἐψητοῦ, ἢ διαλελυμένου, ἢ ὑγροῦ τὴν φύσιν. ἑφθὸς δὲ ἀπέφθη, ἠσίοδος δὲ, πανέφθου. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἕψω. ἑψήσω. ἕψητος. ὡς ἀγαπάω ἀγαπήσω, ἀγαπητός. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς φ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἑφθός. καὶ συγκοπῇ ἑφθός, καὶ ἐν συνθέσει πανέφθος, πανέφθου. Πανέψιοι, πᾶσι συναπτόν. Πανήγυρις, θέατρον. ἑορτή, συνάθροισις, ἀγείρω, ἀγορὰς καὶ ἄγυρις. ἢ πανήγυρις, εἰς ἣν πάντες ἀγείρονται. Πανδίαμα, διὰ βίου. Πανημέριος, καὶ ἐφημέριος, ὁμοίως παράγεται. Πανημέριος. σημειῶσαι ὅτι πανῆμαρ μὲν λέγει καὶ ἦμαρ, τὸ ἡμέριον. πανῆμαρ ποτὲ δὲ, οὐ λέγει ἀλλὰ πανημέριον. οἷον πανημέριος κακὸς ἔσομαι. ἢ τοὺς πανημερίας τείχεσι. Πανημέριοι. παρ᾽ ἑτέροις ποιηταῖς δὲ ῥηταῖς πανήμερα ὁμοίως τῷ ἐφήμερα, ἐκβληθέντος τοῦ ὁμηρικοῦ ι. Πανήμερον, τὸ δι᾽ ὅλης ἡμέρας πραττόμενον ἢ πανημέριον. ὡς καὶ τὸ δι᾽ ὅλης τῆς νυκτὸς, πάννυχον, ἢ παννύχιον. τὸ δὲ διὰ μιᾶς ἡμέρας πραχθὲν, αὐθήμερον. καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ὁδὸν διὰ μιᾶς ἡμέρας ἀπιόντα ἐπανελθεῖν, αὐθημερίσαι. καὶ τὸ δι᾽ ὅλης τῆς πρᾶξαι ἡμέρας, ἡμερεῦσαι, ἢ διημερεῦσαι. οἷον ἐπὶ τῶν βαναύσων ὁ παρὰ τοῦ πυρὸς ἡμερεύοντας. λέγεται δὲ ἢ παρημερεῦσαι τινὶ ἔργῳ. ἀνθρώπῳ. καὶ ὁ δι᾽ ὅλης ἡμέρας θέων, ἡμεροδρόμος. τὸ δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν μὲν μόνον, ἐφήμερον. τὸ δὲ πρὸ μίας, παρήμερον, ἑτερήμερον. φαίης δ᾽ ἂν τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ. ἢ τῇ παρελθούσῃ. καὶ τῇ ἐξιούσῃ, καὶ τῇ προτεραίᾳ, ἢ τῇ προτέρᾳ. καὶ τῇ χθὲς. ἐπὶ δὲ τῆς ἐν αὐτῇ πραχθέντος. χθιζὸν ἔωλον. ἐπὶ δὲ τὰς παρούσας ἡμέρας, τὸ μὲν ἢ σήμερον. ἢ ἡ ἐνεστῶσα. ἢ ἡ ἐνεστηκυῖα. ἡ δ᾽ ἐχομένη ἡμέρα, καλεῖται αὔριον. καὶ ὑστεραία, καὶ προσιοῦσα. τὴν δὲ μετὰ τὴν εἰκάδα αὐτῶν ὡς ἔνοι ἡσίοδος καλεῖ. εἰ μὴ τὴν τριακάδα οὕτω λέγει. ἰδίως παρὰ ἀθηναίοις καλοῦνται τριακάδες, ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων. φιλοτιμότερον δὲ προστιθέασι τὴν εἰς προθεσμίαν τὰς ἐπιούσας ἡμέρας. οἷον εἰς αὔριον. καὶ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν. καὶ εἰς ἡμέραν τρίτην. καὶ εἰς ἡμέραν τετάρτην λέγεται δὲ, καὶ εἰς ἡμέραν ἕκτην, εἰς ἣν ἂν ἔδει ἔρχεσθαι. καὶ εἰς ἡμέραν ὡρισμένην, ἢ εἰς ἡμέραν διωμολογημένην. καὶ ἡμέρα κυρία, ἡ ἐπί τινι τεταγμένη. καὶ χωρὶς δὲ τὰς ἡμέρας εἰπόντες, αἱ ἕτεραι, παρούσης τῆς κυρίας, καὶ ἐνστάσης τῆς κυρίας. προσυπακούεται γὰρ, τὸ τῆς ἡμέρας. ἐπὶ δὲ τῆς παρελθούσης ἡμέρας ἡμέρα τρίτη. καὶ τρίτην ταύτην ἡμέραν, ἢ τὰς ἄλλας ὁμοίως. Πανήρος, πανάκερος. ἐσθλός. Πανήρεα, πᾶσιν ἀρέσκοντα. Πανηρίαισι, καθὰ πάντα ἡρμοσμέναις. Πανήρης, πᾶσιν ἀρέσκων. ποικίλον παμμάχαιον. Πανθεῖον, τόπος ἀπὸ τὸ πεδίον τῆς ἐρήμου. ἐπεὶ ἐν τῷ ἦν κατὰ πάντων τῶν θεῶν πάνθειον ἐκάλουν αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ χωρία. Πανθοΐδης, ἐκ τοῦ πάνθοος γίνεται ὡς ἐκ τοῦ βοηθόος βοηθοΐδης ἐπιθετικόν. Πανθοΐδης, ἢ ἐν συναιρέσει πανθοΐδης.

ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς παναθηναίοις πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἀποικισθεῖσαι πόλεις βοῦν θυσόμεναι ἔπεμπον, συνέβαινε ἀφθονίαν εἶναι τῶν κρεῶν, ὥστε προσφωνεῖσθαι πάντας καὶ πρὸ τοῦ δειπνεῖν αὐτούς, διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν κρεῶν. Πάναιθε κόρυς, βαρύνεται ὡς αἴθε τον· ὡς γὰρ καλὸς πάγκαλος· κακὸς πάγκακος, οὕτως αἶθος πάναιθος· οὐ θηλυκὸν ἡ παναίθη· ὡς ἡ παγκάλη· ἢ καὶ ἄλλως, καὶ εἰ τοιοῦτα τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκά, δισύλλαβα ὀξυνόμενα, ἢ μὴ γινόμενα ἐν τῷ συνθέσει κύρια, διὰ προθέσεως μὲν φυλάσσει τὸν τόνον· οἷον ἀντιτομή, ἀνατομή· ἀντιπληγή ἀναπληγή· ἀπορροή· τὰ δ' αἰσχρόν σημαντικὸν βαρυνόμενον μετ' ἄλλου τινὸς ἀνάγει τὴν τάσιν· ἰσοδόκη καὶ πανδόκη· ὑδρορρόη, καλλιρρόη· οἰνοχόη· παναίθη κόρυς, ἡ λαμπρά· οὕτω δὲ ἀρχαῖος· οἱ νεώτεροι δὲ ὀξύνουσι τὴν τοιαύτην λέξιν· ὡς ἐν τοῖς ἀπείρονος ἢ προσδόρου δηλοῦται φυλάσσοντες τὸν τοῦ ἁπλοῦ τόνον· οὗ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐν τῷ αἶθος γεγένημαι. Πᾶνα, οἱ μὲν λέγουσιν υἱὸν πηνελόπης, καὶ πάντων τῶν μνηστήρων· καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ πᾶνα· ὥσπερ πινδαρίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ, διὸς καὶ καλλιστοῦς πᾶνα, καὶ ἀρκάδα διδύμοις· ἀρίστιππος δὲ ἐν τῷ ἀρκαδικῷ, διὸς καὶ νύμφης οἰνηΐδος· οἱ δὲ λέγουσι διὰ τοῦτο πᾶνα, ὅτι τὰς ὥρας δεῖ σημαίνειν· φυτίζει τοῦ παντός· ὅθεν κυρίως προσαγορεύεται πάν· σωματοῦται γὰρ ἡ μορφὴ τοῦ θεοῦ τῷ περιέχοντι· καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀπομίμημα, ἡλίου· καὶ σελήνης, καὶ μηνίσκους φασὶν εἶναι· τὸ δὲ ποικίλον εἰλῆφθαι, τῆς γῆς φαντασίας ἕνεκα· τὰ δὲ κάτω λάσια τῶν τῆς γῆς μερῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων· τὴν δὲ σύριγγα, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμησιν εἶναι· τὸ δὲ αἰγοπρόσωπον, τῶν καταιγίδων τὰς αἰφνιδίους ταραχάς, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν νεφῶν γινομένων περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν· καὶ τὰ κάτω· φυτίζει τοὺς μηρούς, δασεῖς σημαίνοντας, τοὺς ὑλώδεις τόπους· καὶ τὰ κάτω βραχέα σημαίνοντα τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα· ἔχει καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον, σημαῖνον τὴν ἐργασίαν· τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα, σημαίνουσαν τοὺς ἀνέμους. Πανάγυρος, πανοῦργος. Πανακίς, ἀθηνῶν ἱέρεια. Πανάθηναι, ὅλας λαμπρῶς· παναίθησι κορύθεσσι. Πανάθετος, παντὶ ἀπαραίτητος. Πανακίε, ἱέρεια, ἥτις οὐ μίσγεται ἀνδρί. Πάνακα, ἔθνος θρᾴκης. Πανάκιολος, παμποίκιλος. Πανακείθερα πεῖα. Πάνακες, βοτάνη τις ἣ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται. Πάνακτος, ἡ ὀρίγανος· ἢ τόπος ἐν τῇ ἀττικῇ. Πανάλκες, ἰσχυρότατον. Πανάλκου, ἰσχυρᾶς· Νουσαίας· παντοδυνάμου· ἐκ τῆς παναλκοῦς χειρός. Πανάμερος, δι' ὅλας ἡμέρας. Πανάμωμος, ἀρεστός. Πανάνυον, παντοδύνατον. Πανάποτμος ἥρα, ἴσον τῷ δυσάμμορος· περὶ οὗ ἀλλαχοῦ εἴρηται. Πανάποτμος, ἄθλιος δυστυχής. Πανάπυστος, ἀνήκοος. Πανάργυρον, ὅλον ἀργυροῦν. Πανάριστίδης, ὄνομα κύριον. Πανάρκέος, τοῦ μεγάλου καὶ δυνατοῦ· ἡλίου δὲ παναρκέος, τοῦ πανταχῆ λάμποντος. Παναρμόνιον, πανταχόθεν ἡρμοσμένον ἢ παναρμόνιον, δι' ὅλου τεταγμένον· ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία· καὶ παναρμόνιον, ἐκμελέστατον. Πανασκηθέα, πάντα ὑγιῆ. Πανασθενέστατον, ἰσχυρότατον. Πανανγές, πάνυ λαμπρόν. Πανάφηλιξ παῖς, ὁ τῶν ἡλικιωτῶν ἀπεληλασμένος, ἢ πάντη ἀφῆλιξ· ἀλλὰ τῇ ἀφηλικιότητι προστιθέντων τῶν τῆς ὀρφανίας κακῶν καὶ πανυφήλικα λέγει ὅμηρος, τὸν πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον· φυτίζειν, ἐλαυνόμενον τῆς ἀπ' αὐτῶν διατριβῆς. Παναχαΐδα, τὴν θεσσαλίαν λέγει ἀπολλώνιος, ὅτι αὕτη πρώτη ἐκλήθη ἀχαιά, ἀπὸ ἀχαιοῦ τοῦ ξούθου. Παναχαιῶν, πάντων ἑλλήνων. Πανάωριον, ἢ τὸ πάντη ἄωρον λέγει ὅμηρος, παρὰ τὴν ὥραν τὸν καιρόν, διὸ καὶ ἐδαπάνησε παρὰ πᾶσι καθὸ τὴν προλήγουσαν, ἢ παρὰ τὸ τὴν ὥραν τὴν φροντίδα, τὸν πάνυ πεφροντισμένον· ἢ ἀνάπαλιν· ὡς ἐν ἤθει τὸν πάνυ δίχα φροντίδος· ὅθεν τινὲς καὶ ἐψίλωσαν αὐτό. Πανδαισίας, πολυτελοῦς τραπέζης· εὐωχίας. Πανδαισία, ἀριστοφάνης· ὡς ἡ μάζα καὶ πανδαισία· πανδαισία, ἡ δαψιλὴς καὶ παντοία εὐωχία· μάζα δέ ἐστιν ὁ γρυφιὸς ἄρτος· ἄλλως ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἑστιῶνται ἑκάστου φέροντες ἑαυτῷ δεῖπνον· συχνὰ πάντα φαίνεται· τῶν μὲν τὰ προσφάγια φερόντων· τῶν δὲ ἄλλο ἐδώδιμον· ἄλλως· φασὶ γὰρ τὴν δεῖπνον ἐν ᾧ ἕκαστος αὐτῷ κομίζων εἰς κοινὸν κατατίθεται καὶ πάντες πάντων μετέχουσι· τὸ δὲ εἶδος αὐτῶν, εἰκάζει ἀλφίτοις καὶ μάζῃ διὰ τὸ πυκνόν· καὶ ἐπειδὴ πυκνοῦται ὅτου μὲν τὰ ἄλφιτα· ὅτου δὲ οἱ ἐδηδόμενοι· πανδαισίαν δὲ τὴν ποικίλην καὶ ἐκ διαφόρων ὄψων εὐωχίαν· ὅταν ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ὄψα εἰσενέγκῃ καὶ καθῆται εἰς τὸ κοινόν· ἢ ὅταν πολλῶν προκειμένων ἐδεσμάτων, λάβῃ τις ὃ θέλει· οἱ δὲ πανδαισίαν, λάχανον τι ἔχον παντοῖον ἔδεσμα· τὸ δὲ ὅλον πυκνοῦν· ὡς ἡ μάζα καὶ πανδαισία. Πανδαμάτωρ, τὸν ὕπνον εἶπεν ὅμηρος· σιμωνίδης δὲ σμικροπρεπῶς φησὶ δαμασίφωτα, δέον τὸ μὴ καὶ τὸ θεῖον κοιμᾶσθαι παρατηρήσας τὴν ὁμηρικὴν ἀκρίβειαν ὅς οὐ πάντας, ἀλλὰ πάντα δαμάζειν φησὶν ὕπνον, τὰ πεφυκότα ὑπνοῦν· ὡς ἂν τῶν τοιούτων πάντων ἰσχυρότερον, ἢ πάντων ἄνακτα, καθὸ τὸ ὕπνος ἄναξ· δαμᾷ γὰρ καὶ δαμάζειν τὸ ταπεινοῦν καὶ ὑποτάσσειν· ὅθεν καὶ δμῶες καὶ δμωΐδες παρὰ τὸ δεδμῆσθαι· τοῦτο δὲ ἀπὸ κτηνῶν φασὶν ὑποζυγίων· ἃ δαμαζόμενα εὐπειθέστερον ὑποδύει τὸν ζυγόν, καὶ ἡσυχέστερον βαδίζει· καὶ ἡ δάμαρ δὲ ἐντεῦθεν κέκληται· φασὶν ἀνδρὶ συνεζευγμένη, καὶ δεδαμασμένη· τοιαύτην δὲ ὑποβαλεῖ ἔννοιαν καὶ λαοδάμας· καὶ ὁ λαγέτας· ὡς δηλαδὴ δαμάζει καὶ ὑφ' ἑαυτῷ ἄγει λαὸν ὑπὸ ζυγὸν τὰ πολλὰ ὅπως φέρεσθαι· καὶ οὕτω μὲν πανδαμάτωρ ὁ ὕπνος· εἰ δὲ καὶ λυσίπονος καὶ λυσιμελής ἐστιν, ὡς λύων μελεδήματα θυμοῦ, ἐρρέθη ἀλλαχοῦ. Πανδαμικοί, πανδηκοὶ χιτῶνες, ἐν ταῖς πομπαῖς. Πανδαρέου, δύο κούρας τρεῖς λειφθείσας, ἐκόμισαν ἀφροδίτη· ὡραίας δὲ γάμου τυχούσας αὐτὰς ἀνήρπασαν ἅρπυιαι καὶ παρέδωκαν ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν· ἴσως γὰρ περικαλλεῖς μὲν οὖν οὖσαι δι' ὀρφανίαν δὲ δυστυχοῦσαι καὶ εἰς ἀδιέξοδον καὶ ὅσον εἰπεῖν ἐρινυώδες ἦθος μεταβληθεῖσαι τῇ λύπῃ, ἀχθομεναι ἀνώνυμοι· καὶ διὰ τοῦ ταῖς ἅρπυιαις ἐπαχθῆναι, καὶ ἐριννύσι παραδοθῆναι μυθεύονται· ἡ δὲ παντελῶς παρ' ὁμήρῳ ἀηδών, εὔχεται ταῖς τοῦ πανδαρέου θυγατράσιν ὁμοιωθῆναι· κατά γε τὸ ἄρπυιαι γυναῖκας θυέλλαις προσφερούσαις εἰς ἠερόεντα κέλευθα· περὶ δὲ τοῦ ῥηθέντος πανδαρέου φέρεται λόγος, ὅτι κύνας κλέψας χρυσοῦν ἐν κρήτῃ ἡφαίστου ἔργον ἔμψυχον ἐκ τοῦ διὸς ἱεροῦ, παρακάθετο ταντάλῳ· διὸς δὲ ἀπαιτοῦντος τὸ κλέμμα δι' ἑρμοῦ, ὤμοσεν ὁ τάνταλος μὴ ἔχειν· καὶ ζεὺς μὲν τὸν κύνα ἑρμοῦ ὑφελομένου ἀπολαβὼν κατέστρεψε τῷ ταντάλῳ τὸν σίπυλον· ὁ δὲ πανδάρεος ἢ πανδάρεος φυγὼν εἰς ἀθήνας, ἐκεῖθεν εἰς σικελίαν διέβη· ἔνθα διεφθάρη φασὶ μετὰ τῆς γυναικὸς ἁρμοθόης. Πανδάρεως, κυρίως ὁ πάντα δράσας· εἴτε καὶ

αὐτὴν, ἐπειδὴ ἐν τῇ γιγαντομαχίᾳ Παλλάντά τινα πεφόνευκε γίγαντα. ἢ ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Διὸς ἀνεπάλη κεφαλῆς. ἢ ὅτι
κεραυνωθείσης τῆς Σεμέλης βληθείσης, καὶ τοῦ Διονύσου διεκπεσόντος ἐμβρύου, παλλομένην τὴν τοῦ ἀμβλώματος καρδίαν
ἤνεγκε τῷ Διΐ, ἀπὸ δὲ τοιούτου αἰτίου λέγεται, μύθου ὄντι πλάσμα καὶ ἐκεῖνο μέντοι ἱστέον ὅτι τὰ τῆς Παλλάδος ἀγάλ-
ματα παλλάδια τοὺς παλαιοὺς ὀνομάζοντας καὶ ὅτι φρόνησις ἠθικὴ ἐστὶν ἡ Ἀθηνᾶ, ὡς εἴρηται. Παλάθη, ἡ τῶν συκῶν ἐ-
πάλληλος θέσις. Παλλάκιον, μειράκιον. Παλλακὸς, ἐρώμενος. Παλλαίνιος Ζεύς, ἐν τρα... Παλλαντὶς,
ἡ τριτωνὶς λίμνη. Παλλάσιον, τῶν πετάτων ἑδμένων ἰχθύων. τινὲς δὲ τῶν παλάθων. παλάθη δὲ εἶδος βοτάνης. Ἀριστο-
φάνης. Παλλάσσειν, ταράσσειν. βρέχειν. μολύνειν. Παλλάχανον, ἐφόμματον. ἀσκαλωνίτιον. Πάλλει, κινεῖ. σείει.
πάλλεται δὲ ἐπὶ τοῦ δὲ τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τοῦ παλλέσθαι ἐπὶ τοῦ τρόμου ἔληξε. Πάλλω, ὁ
λαβεῖν. ἐκέρδανε. Πάλλεσθαι, κληροῦσθαι. ἀσεσθαι. Πάλλακον, ἀσήμαντον. Παλληνεὺς, δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς.
ἔνθα Πεισιστράτου τοῦ βουλομένου τυραννεῖν καὶ Ἀθηναίοις ἀμυνομένοις ἀλλήλων πόλεμος συνέστη. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει καὶ
τὸ πάλλεται. συγκέκοπται δὲ ἡ λέξις. τὸ γὰρ ὁλόκληρον ἐστὶ πάλλεται. Παλληνὶς, ἡ Ἀθηνᾶ. ἐν Χαλκίτι. Παλλή-
τα, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα. ἔστι δὲ καὶ ἐν Θρᾴκῃ Παλλήνη γνώριμον. Παλληνικὸν βλέπειν, ἀντὶ
τοῦ φονικόν. Πάλλιξ, βούπαις. Παλλία, ἀγών. οἱ δὲ τὸ παλαίειν. ἔνιοι δὲ τὸ παῖσαι. Παλλιλογία, γέγονε πρώτη τοῦ ἔ-
τους λʹ, ὅριον δὲ τὸ παλλάδιον χωρίον. Παλλιχίαρ, πέμμα ποιὸν παρὰ Λάκωσι. Παλλόμενοι, ἀπορούμενοι. ταρασσό-
μενοι. Πάλλονται οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ σάρκες, ὑπὸ πνεύματός τινος ἐντὸς ἀποληφθέντος. ἀφ' οὗ παλμὸς ἢ παλμοσκοπία,
ὁ τῶν παλμῶν ἑρμηνεύς. καὶ πάλλεται τις καρδίαν, ὑπὸ φόβου. Παλλώνια, ὄργανον βασανιστήριον. Πάλλω, παλῶ
ἔπαλα, ὅθεν πάλος ὁ κλῆρος. Παλλοῖα, τὸ μὴ τυχεῖν βάλλοντα. Πάλμη, γέρρον. Παλμικὸς, οἰώνισμα. ὅπερ
Ποσειδώνιος, συνεγράψατο, οἷον ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει. Παλμιοὺς, πόλις. Παλμὸς, τρόμος.
σεισμός. Παλμυὸς, βασιλεύς. πατήρ. οἱ δὲ πάλμυς. Παλμύτης, Αἰγύπτιος θεός. Πάλιος, παλαιός. ἀπατη... Πά-
λος, κλῆρος. ὁ δὲ Ἀρεῖος τύρις κελεύει πάλλεσθαι. παλλομένη δὲ, λαγχάνει ἐκ παίδων βαγαῖος. Παλτὰ, τὰ δό-
ρατα. ὁ δὲ Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε. ξενοφῶν. ἢ Ἀρριανός. ὃς ἐκόντιζον, εἰς τοὺς προ-
μαχομένους τοῦ τείχους, οἱ μὲν παλτὰ, οἱ δὲ ῥάδιμα τα. ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχοντες παλτὸν, ὡς τὸ ἐξάπηχυ, ἵνα ὥσπερ ἐν μέσῳ
λόγχην ἔχοι, ὄπισθεν δὲ ἀντὶ τοῦ ξύλου σφαιροειδές. Παλτίρια, σεμίδαλις. Πάλη, ἄλευρον. ἀπίθη. Πάλην, κλο-
ρατιν. Παλινάσαι, ἐπιτινάσσαι πρὸς τὸ ἱππικὰ τέλη. Παλύνας ἄλφιτα ἀκτῆς, ἀντὶ σπείρας ἐν Ὀδυσσείᾳ, τουτέστι λευ-
κάνας καὶ πάσας ἄλφιτα ἀκτῆς. τουτέστι σίτου κλάσματα. Παλύνειν, δηλοῖ τὸ λευκαίνειν. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀλεύρου
λέγεται. ὅθεν καὶ ἡ παιπάλη. ὁ δὲ κωμικὸς, δοκεῖ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάσσειν ποιεῖν τὴν λέξιν. ἐν τοῖς κατὰ Περικλέους, παι-
πάλη φυρώμεναι. καὶ ἔστι φασὶ πάλη, τὸ ἀπὸ παλλομένου λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. ἐξ οὗ ἢ τὸ παλύνειν, ἢ ἡ παιπάλη
κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐστὶ πυκνότερον τοῦ ι. ἐπὶ δὲ λέγεται παλύνειν καὶ τὸ μολύνειν κατὰ Ἀττικοὺς, λευκαίνει τὸ πῦρ ὡς
τὸ ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε παρθένου πίδα. Παλύνων, ἀντὶ τοῦ ἐπιπάσσων ἰωνικῶς φασι. Παλύνει, ἐπάσσει. τὸ μολύνει
καὶ βρέχειν. ἄμεινον δὲ τὸ λευκαίνειν. Πάμβαξ, καὶ παμβακὶς, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον. καὶ τὴν πι-
θάκνην καὶ τὴν παμβακίδην. Παμβωτάδης, τῆς Ἐρεχθηίδος δῆμος. Παμβῶτις, γῆ ἐλπίς. παντοτρόφος. Παμ-
βὸς, ποταμός. Παμμάκαρ, κατὰ πάντα μακαριστός. Πάμματα καλοῦνται παρὰ Θεμιδώρῳ, τὰ κτήματα. καὶ πάσα-
σθαι τὸ κτήσασθαι. ἐκ τοῦ ... Παμμάχιον, παγκράτιον. Παμμεγέθεις, λίαν μεγάλα. Παμμελέσιν, μέλεσι
λυγροῖς. Παμμήτορα, πάντων τεχνίτην. Παμμήτωρ, ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ τρέφειν πάντας. Πάμπαν, παντελῶς. ὁλο-
τελῶς. Πάμπαιον, ἱερόν. ἐν Ἡρακλείᾳ. Παμπήδην, παντελῶς. ὁλοσχερῶς. Παμπησίαν, τὴν πᾶσαν κτῆσιν
λέγει Ἀριστοφάνης. Παμπληθεῖ, καὶ παμπληθεῖς ἀντὶ τοῦ πολύ. ἢ παμπληθεῖς, πάνυ πολλοί. Παμποίκιλος, πο-
λύτροπος. Πάμπρωτον, πάντων πρῶτον. Παμπόλις, ὄνομα πόλεως. παμπόλλη δὲ, ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη. Παμφά-
γον καλοῦσι τὸ πῦρ. οὐχ ὡς φαγοῦ δὲ τὸ δαπανᾷ ἐστί. Παμφάγος, ὁ πάντα δαπανῶν. Παμφαὴς, ἡ πᾶσι φαίνουσα φαι-
δρότης. Παμφαίνειν, λάμπειν. στίλβειν. ἀστράπτειν. Παμφαίνῃσιν, κατὰ ἐπέκτασιν, ἀπὸ τοῦ ἐγὼ παμφαίνω, παμ-
φαίνεις παμφαίνει. παμφαίνῃσιν. ὡς τιθῶ ἔχεισι. Παμφαλᾷ, τὸ μετὰ πτοίσεως καὶ ἐν θαυμασμοῦ περιβλέπεσθαι πα-
ῖε. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ ἢ Ἀνακρέων. Ἀπολλώνιος. πολλ' ἐπιπαμφαλόωντες. πολλὰ περιβλέποντες. σημαί-
νει καὶ τὸ περιφέρεσθαι. Παμφαλύζει, τρέμει. Παμφανόωσα, σφόδρα λάμπουσα. παμφανάω. καὶ ἀπὸ τούτου παμ-
φανάω. ἢ ἐκ πλεονασμοῦ τοῦ ο, παμφανόω. Παμφανοῦ, λαμπρᾶς. Παμφθόγγω, παμφθόγγα. Πάμφι, πάντα-
σι. Παμφίδες, γυναῖκες Ἀθήνησιν ἀπὸ πάμφου τὸ γένος ἔχουσαι. Παμφίδιον, κεράτιον. Πάμφιλος, ἔτος. Πάμ-
φιλος ἢ βελονοπώλης παρὰ Ἀριστοφάνει. ἀμφότεροι πρόσωπον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πρόσωπον, εἴπερ οὐχὶ κλαύσονται. ὁ
Πάμφιλος δὲ δημαγωγὸς ἦν. οἱονεὶ πολιτευόμενος καὶ ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου. τινὲς δὲ τὸν βελονοπώλην παρεστάναι φα-
σι τοῦ Παμφίλου. δυστυχοῦντος οὖν τοῦ Παμφίλου, ἀνάγκη ἦν καὶ αὐτὸν συνδυστυχεῖν αὐτῷ. Πάμφιλος παρὰ τῷ Ἀριστοφά-
νει, ζωγράφος ἦν. ὅς τις τοὺς Ἡρακλείδας ἔγραψεν ἱκετεύοντας τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον μετὰ γὰρ θάνατον Ἡρακλέους δι-
ωχθεὶς διώκει τοὺς Ἡρακλείδας, διὰ τὸ πρὸς τὸν Ἡρακλέα τὸν ἐκείνων πατέρα ἔμφυλον μῖσος. ταύτην τὴν ἱστορίαν ἔ-
γραψε Πάμφιλος τραγικός. κατὰ δέ τινας ζωγράφος ἦν, ὃς τὴν Ἡρακλειδῶν τύχην χαρακτῆρι ὑφηγήσατο. ἢ ἄλλα πολ-
λὰ περὶ τούτων ἄλλοι λέγουσι. Πάμφορον, πολύκαρπον. Πάμφορος, παντοῖα φέρων. Πάμψυχος, ὁ Ἀμφιάραος. ὁ
πᾶσαν ἀναστήσας ψυχὴν ἐν ᾅδου. ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διὰ παντὸς τὴν ψυχὴν σώζων. ὅ ἐστιν ἀθά-
νατος. Πάμμαχος, ὁ κύριος. ἰταλοὶ δὲ ... καὶ τὸ φιλεῖν τῷ στόματι τὰ παιδία ἢ τὸν πατέρα. Παναγὴς, καθα-
ρὸς. ἅγος γὰρ καὶ ἀγνεία ἢ μύσος κατ' ἀντίφρασιν. Παναγισίας, παναγίας. Πάναγρα, τὰ δίκτυα. ἀπὸ τοῦ τὰ πάν-
τα ἀγρεύειν. Παναθήναια, ἑορτὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὖσαν μεγίστην παρὰ πάντων ἄλλων ἐν ᾗ ...

Παλιντονα, καὶ τοξα· φοινικα. Παλίνωτα, οὕτω λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀνώνυτα· ἤτοι ἀνόνητα· ἔστι δὲ παλίνωτα, ὧν ἡ ὄνησις πάλιν, ἤγουν ὕστερον ἐν τῷ μέλλοντι γίνεται. Παλίνωττα, ἰσθὸν πέπλα. Παλινσάγης, χέρα ἴσα. Παλινσκίο, σκοτεινό· τὸ γὰρ πάλιν, ἔστι ποτὲ δηλοῦν ὡς παλιγκάπηλος, καὶ παλίμψηφος, ὁ κατὰ συνήθειαν παλίνσκια λέγει τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία. Παλίνσκιος, ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον· ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν· καὶ σοφοκλῆς χειμῶνι παλίνσκιο ἀντὶ τοῦ ζοφερά. Παλίντρα, εἰς τοὐπίσω τεινόμενα. Παλίντρα, ὁ παθόντα· ὅ τὰ οὐδέτερα τρεπόμενα. Παλιντράπελον, ἀντιστραμμένον ἐναντίον. Παλιντριβεῖ, κακεντρεχεῖ. Πάλιντρέποντες, ἀντὶ τοῦ στραφέντες ὀπίσω καὶ ἀνακάμψαι τῆς ὁδοῦ πίστιν· ὅμοιον τούτῳ καὶ πάλιν τρέπειν ἐστὶ φασί· καὶ πάλιν τραπέσθαι, ἀνθ' ἱκέσθαι φησὶν ὁ ποιητής· δῆλον δὲ ὡς ἐκ τοῦ πάλιν τρέπειν, ὁ παλίντροπος σύγκειται· ἡ τὸ παλιντροπάασθαι ὁ καινότερον διὰ τοῦ ō μικροῦ γράφεται, ἀπὸ πάλιν τοῦ τροπᾶσθαι ἴσως διὰ τὴν σύνθεσιν. Παλιντροπίῃσιν, ταῖς παλινστροφαῖς· ἢ διὰ τὸ ἔμπαλιν τετράφθαι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Παλίντροπος, ὁ παθόμενος· γυμνὸν ἰδοῦσα λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο παῖδ', ἐόν, ἐς πάτραν οὐχὶ ἵετο πόδα. Παλιντροπάασθαι, ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τοῦ παλίντροπος· ἀφ' οὗ τὸ ō μικρὸν παραλογομένου γίνεται πάλιν τροπάασθαι γράφεται ὁμοίως ἔχον καὶ ἄλλο· καὶ οὐ μεγεθυνόμενον κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ τραπάασθαι· ὅπερ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται ἀναλόγως τῷ γραφῆ· τομὴ τραχὺ ἡ τοῖς ὁμοίοις. Παλινῳδία, ἡ προτέρα ᾠδὴ ἢ ἡ ἐναντία· ἢ δῆμα τοῖς προτέροις ᾀδόμενον. Παλίνωξις, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις. Παλίνορσον, εἰς τοὐπίσω ἐξέκλασε, καὶ ἐξέβαλεν· ἀπὸ τῶν ἐκκοκκιζομένων ξύλων.
Παλινόρσος, ἀκοίτης. Παλίουρος, κάλος ἀντλητήρ, καὶ τὸ θαμνῶδες ὕδωρ. Παλίουρος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. Παλιπάλιμα, σημαίνει τὸν πανοῦργον ἢ ποικίλον ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρον οἷον ἀγχίνουν. λέγεται δὲ καὶ ὁ τραχὺς ἄνθρωπος καὶ ἀνώμαλος. Παλίρροθιον, ἤγουν παλίρροιον· ὁ δὲ ποιητὴς ἑρμηνεύων λέγει, τότε τι δὲ βαλὼν βέλος ἢ γὰρ γεῖνα, ἐσθίεις ἐς ἤπειρον· ἔστι γὰρ αὐτῆς ἐς ἤπειρον ἤγαγε, λαοὺς τῷ παλίρροθιον ἔφερε. Παλίρροια, ἡ ἄμπωτις. Παλίρρυτον, εἰς τοὐπίσω ἑλκόμενον. Παλίσκιον, τὸ ὑπόσκιαζόμενον ὑπ' ἀέρων. Παλίσσυτον, εἰς τοὐπίσω ὁρμῶν. Παλίσσυτον, ὁ ἐπανορμήσας, ἀναχωρήσαντες. Παλισύλλεκτον, ἐξ οὗ τὸ ψεκτὸν ὁ μὴ ἐπιμελητόν. Παλίφημα, δύσφημα, κακά, ἐναντία. Παλίωξις, ἡ ἀπὸ πάλιν δίωξις τοῦ διωκομένου ἀφ' ἑτέρων εἰς τὰ διώκοντα. Πάλκος, πηλός. Πάλλα, λαβὴ ἡ σφαῖρα· ἐκ ποικίλων νημάτων πεποιημένη. Παλλάδιον, τὸ ἐν τροίᾳ, φασὶ δὲ ὡς τινὲς μὲν εἶναι ἤγουν ἐξ αἴθρος αἰθέρος οὐρανόθεν πεσόν, αὐτὸς δὲ δοραὶ ἀμφίεσθαι στέμμα τε ἔχειν καὶ ἠλακάτην· ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ πῖλον καὶ δόρυ ἐν τῇ δεξιᾷ. Παλλάδιον, τοῦτο τὸ ξόανον μικρὸν ξύλινον ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον φυλακτήριον τὴν βασιλείαν τῆς ἰλίου. Παλλαδίων χρυσούμενον, ἐν ταῖς φρουραῖς τῶν τρώων ἀθηνᾶς ἄγαλμα τὸ πρὸ ξύλινα τῆς ἀθηνᾶς καθίδρυον, ὅτι ἐπιμελοῦντο μᾶλλον ἐς τηρεῖν. Παλλάδος πρόσοψιν, γαστὴρ· οὐδὲ μὲν ἑνὸς μέρους ἀθηνᾶς πρόσωπον οὐδὲ δὲ θατέρου, τὴν γλαῦκα. Παλλακίς, ἡ παῖς· κατὰ διαίρεσιν πάλλαξ λέγεται. Παλλάς ἡ ἀθηνᾶ, παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα· πολεμικὰ γὰρ καὶ ἐν τῷ φανῆναι ἀπὸ τῆς τοῦ διὸς κεφαλῆς ἐξήλθε τὰ ὅπλα κινοῦσα· ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι τὴν τοῦ διονύσου καρδίαν αὐτὴν ἐνεγκεῖν τῷ διΐ· διόνυσον γὰρ τὸν ζαγρέα καλούμενον υἱὸν διὸς καὶ περσεφόνης ὑπάρχοντα, μελισθέντα οἱ τιτᾶνες ἐσπαράξαν· οὗ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην αὐτὴ ἤνεγκεν· ἢ ὅτι ἐν ταῖς συμβολαῖς τῆς μάχης τῶν γιγάντων καὶ τῶν θεῶν πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων ἀνεῖλεν· ἢ πάλλαντα τὸν ἴδιον πατέρα τοῦτον ὑπάρχοντα· καὶ βιάζοντα αὐτὴν βουλόμενον συγγενέσθαι, ἡ τὴν παρθενίαν τιμῶσα, τοῦτον ἀνεῖλε· καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα περιεβάλετο καὶ τὰ πτερὰ τοῖς ποσὶ ταῦτας προσήρμοσεν· ὅθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν οἱ ἕλληνες καθάπερ καὶ τὴν πολεμικὴν τὴν ἀθηνᾶν· ἢ παῖδες μὲν ὑπάρχουσαι θυγατέρα, ἰοδάμου δὲ ἀδελφὴν ἡ ἰοδάμας αὐτὴ πολεμοῦσα ἀνεῖλεν ὥς φησι σιμωνίδης ὁ θεσσαλὸς παλλάδας ἐθάμβησεν, οἱ σοροὶ οὗτοι ἱερὸν ἀθηναίας ἱπποτίδος, ἡ δὲ καὶ ἄλλοις ἥρωας χείρεσιν ὑπὲρ δ' ὄντας ἐριτίμον φερεκύδης δὲ παλλάδια λέγει τὰ χειροποίητα μορφώματα· καὶ παῖς τὸ ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν βαλλόμενον καὶ τὸ παλλάδιον δὲ τῆς ἀθηνᾶς, τοιοῦτον ἦν τρίπηχυ ξύλινον ἐξ οὐρανοῦ κατὰ πεσὸν ἐν πεσιμοῦ τῆς φυγίας· ὅθεν ὁ διόδωρος καὶ δῖον τοῦτο ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ἐκεῖ πεσεῖν ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου ὅτι διὰ τινὰ ἔρωτα γίγαντομάχοις ἔμα χειροτεχνία ὁ ἐραστὴς γανυμήδους, καὶ ἶλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἰσαίνης δὲ ὁ αὐτοχειὶ ἐξ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ παλλάδιον· ἄλλοι δέ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν φησὶ σαύρος κατὰ τὴν κάλλιστον ἀστρέψαντα εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην ἵνα ἀεὶ τοῦτο μένῃ πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον· χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτον παλλάδιον τῷ τρωΐ· ἀπολλόδωρος δὲ λέγει μετὰ τὸ κτίσαι ἶλον τὴν ἴλιον, τῇ βοΐ ἀκολουθήσαντα δέξασθαι, ἰδεῖν σημεῖον καὶ τὸ τε ἰδεῖν τὸ παλλάδιον· ὁ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον· τῇ λαιᾷ ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον φησὶ γὰρ ἀθηνᾶν περὶ τῷ τρίτωνι τραφῆναι οὗ θυγάτηρ ἦν παλλάς, ἀμφοτέρους διδασκάλοις τὰ κατὰ πολεμικὸν εἰς φιλίαν ἐλθεῖν μελλούσης δὲ πρόσωπον τῆς παλλάδος, φοβηθεὶς ὁ ζεὺς, αὐτὴν ἐκτείνας τὴν αἰγίδα· πεσοῦσα ὑπὸ τῆς ἀθηνᾶς ἀπέθανε· ἀθηνᾶ δὲ περίλυπος γενομένη ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατεσκεύασεν, περιέθετο τοῖς στέρνοις, ὃ λέγουσιν αἰγίδα· καὶ ἐτίμα ἱδρυσαμένη παρὰ τῷ διΐ· ὕστερον δὲ ἡ ἠλέκτρα τοῦτο προσιγγίσασα ἔρριψεν εἰς τὴν ἴλιον τῆς μισουμένης· τοῦτο δῆλον ὅτι ἡ τιμῶσα παρθενίαν τὰς συμφθαρείσας μισεῖ· διαφέρει δὲ παρθένος καὶ κόρη καὶ νεᾶνις, πρὸς νύμφην, γυναῖκα, γραῦν· παρθένος μὲν ἐστιν ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρὸς· νύμφη δὲ, ἡ νεωστὶ ζευχθεῖσα μέχρι τοῦ δὲ τεκνῶσαι· γυνὴ δὲ, ἡ ἐν τοῖς δικτικοῖς καὶ τίκτουσα· γραῦς δὲ ἡ διαφθείσα τῷ τίκτειν. Παλλάδα τὴν ἀθηνᾶν λέγει κατὰ ἀπαγορίαν, διὰ τὸ τῆς παρθενίας ὑφρονεῖσθαι, ἐξ ἧς ἡ ἀθηνᾶ λαμβάνεται ὁ ζυγὴν ὡς ἀπὸ τοῦ πάλλω τοῦ δηλοῦντος τὸ κινῶ· ἐξ οὗ καὶ πάλος ὁ κλῆρος λέγεται καὶ παλμὸς ὁ ἐκ μάθης παλμός, ὁ ἐστι κίνησις καὶ δίνησις τοῦ κάρα, ἤγουν τῆς κεφαλῆς· ἡ δὲ ἱστορία, εἰς ταῦτα ἀνάγει νεᾶνιδι τὴν παλλάδα, οὕτω παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὰς μείρακας ὀνομάζεσθαι λέγουσα· ὅθεν καὶ παλλακὶς παρωνόμασθαι· πάλλαντες παρὰ τοῖς ἀρχαίοις αἱ νέαι· ὥς φασι φερεκύδης· τὸ δὲ λέγειν οὕτω καλεῖσθαι

λίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν. ἤγουν μὴ ἐξ ἀποστροφῆς ὀργισθῇς. καὶ πάλιν μεταποιήσας ἐφ' ἃς ἡμᾶς ἀπηρίστευσεν ἐλέγχους καὶ ἐν ἐπιγράμματι· Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος, ἐν δέ τι καλὸν ἔλαχεν· ἐχθαίρει τοὺς φοβερὰ ... Παλίγκοτος, ἀντὶ τοῦ ἐναντίως κείμενος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Παλίγκυρτος, ἁλιευτικὸν ἀγγεῖον. Παλίσκια, σκιαί. Παλιγκότος, βλασφημία. Παλίζεσθαι, σφαιρίζειν. Παλίλλεκτα, παλισύλλεκτα. Παλιλογία ἐστὶ λέξις ἢ φράσις, τοῦ μὲν προηγουμένου κώλου κατάληξις, τοῦ δὲ ἑπομένου ἀρχή. οἷον πάλιν Ἰησοῦ ὁ ἐμός, καὶ πάλιν μυστήριον, μυστήριον ... οὐδὲ ἄκοσμον, οὐδὲ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης καὶ μέθης. Παλιλογία, ταυτολογία. Παλιμβάκχειος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, πεντάχρονος. οἷον, ἥφαιστος. Παλιμβαλής, ὁ ἀνάπαλιν ... Παλίμβιος, ὁ ἐξ ἀναβιώσεως. Παλιμβολία, ἡ εὐμετάβλητος γνώμη, Ἀγαθίας. Παλίμβολον, ἀβέβαιον, ἄπιστον. τὸ γὰρ σκυθικὸν εἶναι παλίμβολον. Παλίμβολος, ἀδόκιμος, εὐμετάβλητος, ἀνελεύθερος, κλέπτης. δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος ἐναντιόβολος, ἐναντιογνώμων, ὡς καὶ παλίνωδος, ὄνομα. Παλίμβολον κήρυκα πέμπεις, τὰ ἐναντία βουλευόμενον ἐκ τῶν ἴσων μόνα γὰρ δηλοῖ. Παλίμβολος, οὐ μόνον οὕτω λεγόμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπὸ δούλου ἐν τῷ παλίμβολος τρίπρατος ἢ πολλάκις ἀπημπολημένος. ἴσως δὲ καὶ ὁ τοιοῦτος ἐκεῖθεν γέγονεν. ὅθεν καὶ ὁ μεταβολεύς, ἵνα ᾖ παλίμβολος δοῦλος ὁ πάλιν καὶ πάλιν, ὃν τῶν ἀνδραπόδων μεταβολεῖς ἤλλαξαν, ὁ τρίπρατος. Παλιμπαγέα? τὸ εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζειν. Παλιμπετὲς ἐξαπίνης, ἀντὶ τοῦ παλιμπετῶς. ἤγουν πεσόντος ἀνάπαλιν τοῦ σκοποῦ. καὶ ἔστιν ἐκ τοῦ ... ἡ μεταφορά, ... δύναται δὲ καὶ ἐπίρρημα τοῦ εἶναι καλῶς ὀξυνόμενον. τὰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ πέτασθαι γινόμενα, βαρύνονται. οἷον, ἀετὸς ὑψιπέτης καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἐκ τοῦ πεσεῖν, ὀξύνονται. οἷον ... ὑψιπετής. Παλιμπετής, παλιγκινής, εἰς τοὐπίσω. Παλιμπετής, παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, ὁ ἑαυτῷ μαχόμενος, καὶ ἐναντιούμενος οἷς εἶπεν ἢ ἔπραξεν. ὃς καὶ ... λέγεται. οἷον ὁ δεῖνα παλιμπετής ... ἑαυτοῦ ... ἀνάπαλιν ἑαυτοῦ καὶ οἷς εἶπε ... καὶ τὰ ἐπιρρήματα παλιμπετές. Ὅμηρος δὲ ἐν τῷ ... Πάτροκλος παλιμπετὲς ... τῶν Ἀχαιῶν δηλαδὴ φαλαγγίας ἐπὶ τὸ ὀπίσω, καὶ ἀνάπαλιν τὴν λέξιν ... ἕτεροι δὲ εἶπον παλιμπετὲς ἐπίρρημα ..., τὸ ἐς τὸ ὀπίσω ... δύναται δὲ καὶ αἰτιατικὸν εἶναι θηλυκὸν ... κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ἐκ τοῦ παλιμπετεῖς ... τῆς παλιμπετίας. ὁμοίως τῷ ... καὶ ἀκλέες οὕτως, ἤγουν ἀκλεεῖς. Παλιμπαγχέντες, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐκ δευτέρου ... ἱστορία τῇ λεγούσῃ ὅτι τὸ πρῶτον ἀποστρατεύσαντες τῇ Τροίᾳ οἱ Ἕλληνες, ἥμαρτον τῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν Μυσίαν ... εἰς τιμωρίαν ... γῆν ... ἣ δὲ ἦν ὑπὸ τῷ Τηλέφῳ Μυσία. ὁ δὲ Τήλεφος ἀντιπαραταξάμενος ἐτρώθη τε κακῶς καὶ ἔπαθε. τὸ πρῶτον μὲν τραῦμα ... ὑπ' Ἀχιλλέως ἀμπέλου ἕλικι συμποδισθέντος ... πρόνοιαν καὶ πεσόντος εἰς γῆν. ἔπεισε δὲ τὸ ἄπρακτον ἀποχωρῆσαι τοὺς Ἕλληνας. ὡς δὲ τὸ τραῦμα εἶχεν ἀθεράπευτον, χρᾶται. καὶ ὁ χρησμὸς ... θρυλλούμενος. ὡς ἄρα ὁ τρώσας ἰάσεται. ... τάχιστα πρὸς Ἀχιλλέα, καὶ συμβαίνει τὸν μὲν ἰάσασθαι τὴν ὠτειλήν, τὸν δὲ δοῦναι μισθὸν τῆς ὑγείας τὴν εἰς Τροίαν ὁδηγίαν. ὡς ... τὴν ἀρχὴν ..., οὕτω φασὶ δὲ δὶς καὶ τὸν Ἀχιλλέα μὴ πάλιν παγχθῆναι, ... τὸ δεύτερον καὶ οὕτω ..., ἀκολουθοῦντες καὶ τῷ ἱστοριογράφῳ ..., ὅτι ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος στόλος Μυσίαν ὡς Τροίαν ... παλινδρόμησεν αἰσχρῶς. ἄλλοι δέ, οὐκ ἀρεσκόμενοι φασὶν ὅτι οὕτω τὸ πάλιν ὅλως ἐπὶ τοῦ ἐκ δευτέρου κεῖταί που ... τῷ ποιητῇ. καὶ οὐδὲ φαίνεται ὁ ποιητὴς Τηλέφῳ ἢ ἑτέρῳ τινὶ ἀνατιθεὶς τὴν ὁδηγίαν τὴν εἰς τὴν Ἴλιον, ἀλλ' ἢ τῷ μάντει Κάλχαντι. ... γὰρ ὅτι ὁ Κάλχας διὰ τὴν αὐτοῦ μαντοσύνην ἡγήσατο ταῖς τῶν Ἀχαιῶν ναυσὶν εἰς τὴν Ἴλιον. Παλιμπρυμνηδόν, οἷον παλίμπρυμνοι ... ἀνακάμπτουσαι ὡς ἐπὶ πρύμνας κρούουσαι. Παλιμπόροις, βάκχοις. Παλίμφημα, κακά, ἐναντία, κακόφημα, δύσφημα. Παλίμφημον, βλάσφημον. τὸ παλίμφημον δόγμα. Πάλιν, ἐν τῇ παραθέσει καὶ ἐν τῇ συνθέσει δύο σημαινόμενα ἔχει. σημαίνει γὰρ ἐν τῇ παραθέσει, καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ εἰς τὸ ὀπίσω. καὶ ἐν τῇ συνθέσει, ὡσαύτως σημαίνει καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ εἰς τὸ ὀπίσω. Πάλιν, σημαίνει τρία. τὸ εἰς τοὐπίσω. ὡς τὸ χειρὶ πάλιν ἐρύσατο. τὸ ἐκ δευτέρου, ὡς τὸ οὐδέ μιν πάλιν οἴσεται θυμός. σημαίνει καὶ τὸ ἐξ ἐναντίας, ὡς τὸ οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, οὐδὲ πάλιν ἐρέει. Πάλιν, παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὀπίσω. Παλινέλθειν, τὸ ἐπανελθεῖν. ὁ παλινζωΐα καὶ παλιγγενεσία λέγεται. Παλινάγγελος, ὁ ἐξ ἀποστροφῆς ἄγγελος, ὅταν ἀπαγγείλας τινί, ἀπὸ τούτου ... ἀνθυποφέρῃ. Παλινάγρετα, εὐμετάβλητα. τὰ χαρίσματα τὰ ἐκ μεταμελείας πάλιν ἀναλαμβανόμενα. καὶ παλινάγρετον, παλίλλακτον, μεταμελητόν. Παλινάγρετον, ... παροιμία. οὕτω φασὶν οἱ παλαιοί, ὅτι διὰ τοῦ οὐ παλινάγρετον δηλοῖ ὡς βέβαιός ἐστι. διὰ δὲ τοῦ οὐδ' ἀπατηλόν, ἐμφαίνει ὅτι καὶ φιλαλήθης ἐστί. διὰ δὲ τοῦ οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι τελεσιουργός ἐστιν. ἐν τῷ οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον ... τὸ ἔπος. Παλιναίρετα, τὰ ἐπισκευασθέντα ... οὐ κατὰ δέ, οὐδ' ὑγιῆ. Πάλιν, αὖθις, αὐτοὶ λέγουσιν Ἴωνες καὶ οὐχ αὖθις. Πάλιν ἀφίκετο πρὸς οἶκον, ἀντὶ τοῦ ἐπέστρεψε πρὸς οἶκον. Παλινδεισία?, ἡ ἐξ ἀποστροφῆς ὑδάτων. Παλινδής?, παλίγγονον?. Παλινδικεῖν, ... δίκην, καὶ παλινδικίας δίκην, τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι. Παλινδικία, ἡ ἐξ ἀρχῆς δίκη. Παλινδίνητον, συνεχές. Παλινδορία?, ἡ σκύτος μετὰ τοῦ ... παλινδορίαν παίσας αὐτοῦ καταθέσαι. Παλινδρομεῖν, εἰς τοὐπίσω ἀποστρέφειν. Παλίνδρομος, ὁ ἀνθορμητής. πέμψας αὐτὸ μετ' εἴκοσι, παλινδρόμοις ἀπέλαβε. Παλιννοστήσει?, ... Παλινῳδία, ἐναντία ᾠδή. παλινῳδία δέ, ἐναντία ᾠδή, ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥῆμα παλινῳδῶ διὰ τοῦ ω μεγάλου. Παλίνοπλα?, τὰ ἀπὸ τοῦ ... παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Παλίνορσον, παλινόρμητον. ... ἀνάπαλιν ὁρμώμενοι ... Ἀριστοφάνης τὸ ... παλίνορσον ἐξεκόμισε. Παλίνορσος ἀπέστη, καὶ ἂψ ἀναχώρησε, ταυτὸν ὥσπερ καὶ τὸ παλίνορσος, ἢ ἀψόρροος, ἂψ ταυτὸν ... ἤγουν ὀπίσω. Παλινορμένων?, ἀντὶ τοῦ ὀπίσω ὁρμῶν. ὡς παλιμπαγχέντες ἢ ... σημαίνει δὲ τὸ ἀποστρέψαντας καὶ παλινδρομήσαντας. Παλινοστήσας, ἐπανελθόν

Παλαιστή, σημαίνει τὴν τῶν τεσσάρων δακτύλων ὀρθίων ἀπόθεσιν. παλαστή τις οὖσα. ὅτι πέλας συνάγει τὰ ὀστᾶ. φυτὰ γὰρ ἐκεῖσε τοὺς δακτύλους πρὸς τὸ πελάζειν τὰ ὀστᾶ. παλαιστὴ δὲ ἐστὶ τετραδάκτυλον μέτρον. λέγεται καὶ δόχμη. ὅτι παλαιστῇ τῇ χειρὶ μετρούμενον. σπιθαμὴ δὲ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου πρὸς τὸν λιχανὸν ἄκρον, δακτύλους δὲ κα΄. ἡ δὲ σπιθαμὴ, ἔχει δόχμας τρεῖς. ἤτοι παλαιστὰς τρεῖς. δακτύλους δὲ δώδεκα. ὡς ἐχούσης τῆς δόχμης δακτύλους τρεῖς. ὁμοίως καὶ τῆς παλαιστῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου δακτύλου διϊστάμενον τῶν δακτύλων ἕως τοῦ αὐτῆς χειρὸς, λέγεται σπιθαμὴ πρὸς τὸν ἀποσπασμὸν τριῶν, διὰ τὸν ἀποσπασμὸν τὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου τῆς αὐτῆς χειρὸς, πρὸς τὸ τοῦ μικροῦ ἄκρον. ὡς δὲ χρύσιππος. διὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τὴν ὅλην χεῖρα. Παλαιστρικὸς, ἀλεξίφασιν εἰρηκέναι. οἱ δὲ ἀρχαῖοι, παλαιστικοὶ λέγει. Παλαίστορες, ὁ παλαιός. Παλαίστραι, λέγονται παλαίστραι. ἢ ἀντὶ εἰπεῖν αἴθρα προδιστόρια περιστεραί. Παλαίφατα, ἐκ παλαιοῦ χρόνου πεφατισμένα. ὁ ἔστι μεμαρτυρημένα. οἱ δὲ, πάλαι τέλος ἔχοντα. Παλαίφατον, τὸ παλαιὸν ῥηθέν. Παλαίω, προσπαλαίω σοι, καὶ καθ' παλαίω σε, μεταβατικόν. Παλακῖνος, πολεμιστήριος.

Παλάμαι, αἱ τέχναι, αἱ χεῖρες. ὁ παλάμαισι βροτῶν οὐ δύστηνα τῶν βροτῶν, ἀστὶ μὲν μέτριος αἰών. Παλαμᾶσθαι, τεχνάζεσθαι. καὶ παλαμᾶσθαι, πρὸς Ἰασὼν ὅτι χρὴ. καὶ παλαμᾶσθαι, καὶ παῖ ἐς ἐμὲ τεκταίνεσθαι. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται, καὶ οὐ μὴ θ' ἁλῶ κακὰ πράσσων. καὶ αὖθις. ὁ γρῖφος παλαμᾶται, ἀντὶ τοῦ τεχνάζεται. ἢ ἀπάλαμος παρ' ὁμήρῳ, ὁ ἄτεχνος. Παλαμήδης, ὁ ναυπλίου ἢ κλυμένης, σοφώτατος ὢν τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων, συνέπλευσε μὲν πρὸς τροίαν τοῖς ἕλλησι. φθόνῳ δὲ ὀδυσσέως, καὶ πεπλασμέναις τοῦ ταῦ γραφαῖς καταστραφεὶς, ὡς προδιδοὺς τῷ πριάμῳ τοὺς ἕλληνας, λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται. γίνεται δὲ ἐν λέσβῳ τύμβος ὄρει μεθύμνης, ἱερὸν τοῦ ἀνδρός. τότε μαθὼν τὴν τούτου ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ ναύπλιος, ἔπλευσε πρὸς τοὺς ἕλληνας, καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν. ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας πάντων χαριζομένων τῷ βασιλεῖ ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ παλαμήδην ἀνεῖλεν ὀδυσσεύς. παραπλεύσας τὰς ἑλληνικὰς χώρας, παρεσκεύασε τὰς τῶν ἑλλήνων γυναῖκας μοιχεῦσαι. κλυταιμνήστραν, αἰγίσθῳ αἰγιάλειαν, τῷ σθενέλου. μήδαν δὲ τοῦ ἰδομενέως, λευκῷ. ἣν καὶ ἀνεῖλε λεῦκος. καὶ κλεισιθύραν τὴν θυγατέρα αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ καταφυγούσας. καὶ δέκα πόλεις τῆς κρήτης ἀποσπάσας ἐτυράννησε. καὶ μετὰ τὸν τρωϊκὸν πόλεμον, καὶ τὸν ἰδομενέα τῇ κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε. ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ ναυπλίου γέγονε συσκευαῖς. ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν ἑλλήνων ἐπάνοδον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα, ὅπου φρυκτὸν ἀνῆψε κατὰ τὰ κοῖλα τῆς εὐβοίας καὶ ὃν ὀνομάζουσι καφηρέα, νῦν δὲ ξυλοφάγον καλούμενον. ὅπου προσπλεύσαντες οἱ ἕλληνες, ἀσφαλοῦς δοκοῦντος λιμένος εἶναι, διεφθάρησαν. τὰ δὲ περὶ τὸν παλαμήδην καὶ εὐριπίδης ἐν τῷ δράματι παλαμήδει φησί. Παλάμη, ἐκ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ καὶ σείω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέπαλμαι. καὶ ἐξ αὐτοῦ παλάμη, δι' ἧς ἡ χεὶρ κινεῖται. εἰς τὸ παλιμπετές. Παλαμησάμενος, μηχανησάμενος καὶ ἐγχειρίσας. ἀπὸ τῆς παλάμης ἣ τὰ πολλὰ καθ' ἐσκευάζομεν. Παλάμηφι, ἀντὶ τοῦ παλάμῃ. κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς. Παλαμναῖος, ὁ ταῖς οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος. Παλαμναῖος λέγεται, ὁ φόνον ἐργασάμενος. παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ δὲ παλαμναίας ἱκεσίας λέγουσι, τὰς ὑπὲρ φόνου γινομένας. ὃν τὸν δία τιμάορον ἢ ἴσον τιμωτὴν φασί. Παλαμωμένων, χερσὶν ἐργαζομένων. τὴν ἐκ τῶν ξυμμάχων παλαμήσασθαι σωτηρίαν. Παλαμεῖν, τεχνᾶν. ἢ χειροῦν. Παλαξέμεν, παλάξειν τὸ αἷμα δὲ ὑστερεῖ ὥς φασιν οἱ παλαιοί, καὶ φύρσαι καὶ μολῦναι. Παλάσσεσθαι λέγει ὅμηρος, τὸ μολύνεσθαι. ἢ ἐκτετασμένης τῆς λα συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ πάσσεσθαι. ἀφ' οὗ ἡ παιπάλη, ὡς ὁ κωμικός. καθ' παπάλημα παιπάλη τημέσομαι. καὶ νῦν ὁ τοῦ διομήδους θώραξ παλάσσεται αἵματι, ἤγουν μολύνεται. ἰστέον δὲ ὅτι, αἴλιος διονύσιος μέμνηται τοῦ θουκυδίδου εἰπόντος, τὸ ἐμπασσόμενα, ἀντὶ τοῦ ἐμπηχόμενα παραπειρόμενα. δόξαντι φερόμενον. Παλάσσετο, ἐμολύνετο. ἐθρέχετο. ἀπὸ τοῦ παλάσσω, τὸ μολύνω. Παλαστῆσαι, χειροτονῆσαι. Παλάττω, μολύνω. Παλάχη, ἀρχὴ λέξις. μοῖρα. θυσία. Παλαχθείς, ἐκλυθείς, ἐκ παλαιοῦ. Παλεός, ὁ σκώληξ. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος. Παλεύειν, θηρεύειν. προσκαλεῖσθαι. εἰώθασιν ἐκτυφλοῦντές τινα τῶν ὀρνέων ἱστᾶναι ἐν δικτύῳ, ὅπως τῇ φωνῇ προσκαλῆται τὰ ὅμοια. ὡς ἀριστοφάνης. ἢ τοῦτο ἐλκυσματικὸν παλεύειν ἔλεγον. Παλεῦσαι, ἐξαπατῆσαι. ὑπαγαγέσθαι. ἡ παροιμία παλεύει καλὸς τὴν ἅλω ἕνεκα, καὶ παλεύτρια περιστερά, ἐπίδος. Πάλη, ἡ παλαίστρα, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα. Πάλη καὶ παλαιστὴς, ὁ ἀθλητὴς, καὶ ὁ παλαιστικός. διὰ παλαίειν παλαίσματα παλαίειν, προσπαλαίειν παλαιστικός. ἰσόπαλος ἀντίπαλος συγκεκλημένος, συλλαχών, ἐφεδρος ἐφεδρεύς καθ' παλαίειν προσπαλαίειν. Παληγόνες, οἱ γίγαντες. καλλίμαχος. παλαγόνων ἔλατήρα. εἴρηνται παρὰ τὸ ἐκ πηλοῦ γεγονέναι τουτέστιν ἐκ γῆς. Παλημάτιον, τὸ λεπτὸν ἄλευρον. Πάληξ, κυρίως σημαίνει τὴν ὕβριν. ἔστι δὲ ἡ λέξις περιττομένη. ὥσπερ καὶ τὸ παροιμία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν παλήκων ὕβρεως, πάληξ πάληκος παληκίζω. ἀφ' οὗ παληκισμὸς, καὶ ἐν ὑποθέσει, παλακισμὸς, προπαλακισμός. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ὅτι ἤθελον ὑβρίσαι τινὰ καὶ ἐμπαῖξαι, πηλὸν ἔχριον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ πηλὸς πῆλαξ πήλακος πηλακίζω. Παλήσειε, διαφθείρειε. Πάλθαις, ῥέξαις. σπείσαις. Παλιγγενεσία, τὸ ἐκ δευτέρου γεννηθῆναι ἢ ἀναγεννηθῆναι. ἢ τὸ ἅγιον βάπτισμα λέγεται. Παλιγκάπηλοι λέγονται, οἱ τὰ ἀλλαὰ πωλοῦντες, καὶ ἀγοράζοντες. πρὸς τοῦτο εἰσὶν αἱ διαφοραὶ τῶν πωλούντων, αὐτοπώλης κάπηλος. ἔμπορος. παλιγκάπηλος. μεταβολεύς. ἔστιν αὐτοπώλης μὲν, ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πωλῶν τὴν αὐτοῦ πρόσοδον. κάπηλος δὲ, ὁ ἀγοράζων ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ ἠγόρασεν. ἔμπορος δὲ, ὁ ἀγοράζων καὶ ἐπὶ ξένης πωλῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου, ἢ ἀπὸ τοῦ καπήλου. παλιγκάπηλος, ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν. μεταβολεὺς, ὁ κατὰ τὴν κοτύλην πωλῶν. ὥσπερ οἱ νῦν λεγόμενοι κάπηλοι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ συνεχὲς μεταβάλλειν. καὶ αὗται μέν εἰσιν αἱ σημασίαι κυρίως τοῦ πωλεῖν. καταχρηστικῶς δὲ πᾶς ὁ πωλῶν, κάπηλος λέγεται. Παλίγκλαστον, σκολιὸν αὖθις. ἀντίστροφον. Παλικοί, ἀδελφοὶ δύο θεοῦσι τιμῶνται. Παλικοὶ αἱ πρὸς συρακουσίας εἰσὶ κρῆναι. τῆς καλούμεναι παλικοί, αἳ καρικάσαντες αὐτῇ. Παλίγκοτος, ὀργίλος. στυγνός. φοβερός. ἐναντίος. ἀριστοφάνης. μὴ τὸν πα-

δὶς ἑπτά· μειράκιον δ' ἄχρι τοῦ γενειάσαι, λαχνώσεως ἐστὶ τρὶς ἑπτά· νεανίσκος δ' εἰς τὰ τῆς αὐξήσεως ὅλου τοῦ σώματος, ὡς τὰ τετράκις ἑπτά· ἀνὴρ δ' ἄχρι ἑνὸς δέοντος εἰς τὰ ἑπτάκις ἑπτά· πρεσβύτης δ' ἄχρι ἐτῶν πεντήκοντα ἓξ, ἐς τὰ ἑπτάκις ὀκτώ· τὸ δ' ἐντεῦθεν, γέρων λέγεται. Παῖς ὁ ἐν παιδικῇ ὢν ἡλικίᾳ· ἀντὶ τοῦ παῖς, ὁ ἐκβεβηκὼς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν βούπαις, μέγας παῖς· καὶ παρ' Ὁμήρῳ παίδων παῖδες οἱ μετόπισθε γένωνται. Ταῦτα περὶ Αἰνείου παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ὑ τῆς Ἰλιάδος, καὶ παρὰ Οὐεργιλίῳ ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Αἰνειάδος. τοῦτο δὲ λέγεται διὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχήν, ἥν φασιν εἰκὸς εἰδέναι τὸν ποιητὴν ἐκ τῶν Σιβύλλης χρησμῶν, ἣν αὐτὸν ἀκηκοέναι εἰδότα· ποιητοῦ γὰρ ἀρετή, τὸ μαντικοῦ μέρους μετέχειν, ὥς φασιν ἄλλοι τινὰ τύπτειν· καὶ ὅρα ὅπως ὁ ποιητὴς οὐ μόνον τὰ Τρωϊκὰ ἱστορεῖ· πολλὰ δὲ καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, ἀλλὰ καὶ ὑστέρας τινὰς ἱστορίας προδίδωσιν, ἔνθεν καὶ τὴν τοῦ Αἰνείου ἀρχήν· ὃν φημίζομεν εἰκότως εἰκός, Ἀχιλλεὺς μὲν ὀνειδίζων ἀπειλεῖ, τὸ δὲ Μαριέδοι ὅς ἐστιν λεγόμενος αὐτόν, καὶ παίδων παῖδας ὡς εἶπεν ὁ ποιητής· ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι τὸν Αἰνείαν τινὲς μέν φασι μετὰ τοῦ Ἀγχίσου πατρὸς καὶ Ἀσκανίου τοῦ παιδός, λέγουσι ἀθροῖσαι καὶ πλεῦσαι ἐς Σικελίαν· ἐκεῖθεν δὲ ἐς τὴν Λατίνην χώραν ἐλθεῖν κατὰ πλοῖον· ἕτεροι δὲ οἰκῆσαι αὐτόν φασι περὶ τὸν Μακεδονικὸν Ὄλυμπον· ἄλλοι δὲ εἰς Σικελίαν καταρᾶν· Ὅμηρος δὲ ἐμφαίνει φησὶν ἐν Τροίᾳ μεῖναι αὐτόν· ἰδίᾳ δὲ ξάμενον τὴν ἀρχὴν παραδεδωκέναι τοῖς παισὶν, ἀφανισμένου τοῦ Πριαμιδῶν· ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων, καὶ τὰ ἑξῆς· τινὲς δέ φασι γράφουσι· νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίης πάντεσσιν ἀνάξει, καὶ παίδων παῖδες, τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες· παρ' ὃ καὶ τὸν Αἰνείαν καὶ καταστρέψαι τὸν βίον φασί τινες· ὅρα δὲ καὶ ὅτι τοῦ μὴ ἔχοντος τοὺς διαδόχους ἀνέρημος ὁ οἶκος λέγεται· καὶ ἀφανὴς ὁ λέγων ὅτι αὐτοῦ διαδόχου κρατήσει καλὸν εἰπεῖν τὸ νῦν γὰρ δὴ ὁ δεῖνα ἀνάξει καὶ παίδων παῖδες οἱ μετόπισθε γένωνται. Παῖσαι ἀττικοί, οὐχὶ παῖξαι· Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι· ὅτι ὑφ' ἡμᾶς παῖξαι ταινιοῦσθαι καὶ στεφανοῦσθαι· ταινία γὰρ ῥάμμα τοῦ στεφάνου. Παισαρέματα, περικόμματα. Παῖσαι, ἀντὶ τοῦ παῖξαι· ὡς ἀπὸ τοῦ παίζω παίσω· ὅθεν καὶ ἡ συμπαίστρια, καὶ ὁ συμπαίστωρ ἀττικῶς· ὡς τοῦ παίζω παίξω δωρικοῦ ὄντος· ὅθεν καὶ τὸ παίγνιον καὶ ὁ συμπαιγμός· ἡ χρῆσις τοῦ τοιούτου παῖσαι, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ Ἡροδότῳ λέξει, οὕτως μὲν ὁ λόγος ἀλλήλοις πέπαυται τῶν ἐλλήνων· τινὲς δὲ τὸ παῖσαι, ἀντὶ τοῦ τύψαι, ὅθεν ὀρχηστικῶς κρούσαντες ἐνίκων καὶ τοῦτο παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Παισδεν, παιδαριώδη. Παισός, πόλις μεταξὺ Παρίου καὶ Λαμψάκου· ἥτις καὶ μετὰ τοῦ α λέγεται Ἀπαισός· λέγεται δέ φασι Παισὸς διότι ἐκεῖ τοὺς ἀργοὺς περὶ τὸ τεῖχος τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, αὐτὴ ἐπαίσατο· ἔπειτα αὐτὴ κρούσασα, ὅτι καὶ τῷ ... Παισαμέν, συγχορεύσαντες. Παιτοί, ἔθνος Θρακικόν· ἐπαιξε δὲ Ἀριστοφάνης, παιτοὶ παιδες. Παιφάσσειν, τὸ εἰδουσιώδες, καὶ ἀδιαφανῶς ὁρμᾶν· ὅθεν ἐκπαιφάσσειν, τὸ ἐμφανῆ ὁρμὴν ἔχειν· καὶ παιφάσσειν ἔψαλε φάσμα, ἡ αὐτὴ τοῦ εἰδουσιώδες ἐφέρετο. Παιφάσσουσα, ἀπὸ τοῦ φῶ ἀχρήστου· φαίνω κοινῶς· ποιητικῶς δὲ φάσσω καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παιφάσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι παιφάσσω· ἀφ' οὗ τὸ παιφάσσουσα· ἔτι διαπρέπουσα· περιφανὴς οὖσα· καὶ παρ' Ὁμήρῳ εἰδουσιώδες ἔχουσα, καὶ ὁρμῶσα ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. Παιφάσσει, φανερὸν ποιεῖ τὴν ὁρμήν. Παίω, τὸ τύπτω· εἰσπαίω τὸ εἰσέρχομαι· Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· εἰσέπαισεν εἰς τὴν οἰκίαν· ἐκπαίω τὸ ἐξέρχομαι· παρὰ παίω, τὸ παρακρούω· συμπαίω τὸ συγκρούω· ὑπὸ παίω μέντοι, τὸ ὑποβάλλω. Παίων πρῶτος, ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν πεντάχρονος, οἷον στῶτε χορεύ... Παίων δεύτερος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ δύο βραχειῶν· πεντάχρονος, οἷον ὀνήσιμος. Παίων τρίτος, ἐκ δύο βραχειῶν, καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας πεντάχρονος, οἷον Κλεόβουλος. Παίων τέταρτος, ἐκ τριῶν βραχειῶν, καὶ μακρᾶς πεντάχρονος· οἷον ἀπορίαις. Παιῶνας, ἰατροὺς καὶ ἀλαλαγμούς· καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν. Παιώνειον, ῥίζας φαρμακον, παιώνειον, ἰατρεῖον θεραπευτήριον· σωτήριον φάρμακον. Παιωνία, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· ἐστὶ δὲ παιωνία ... τὰ ἀσθενοῦσιν, ἀπόλλυσι ἴσως αἱ κείμεναι· καὶ παιωνίαις ποσὶ φαρμακαῖς σωτηρίαις ἰατρικαῖς θεραπευτικαῖς· καὶ ἀλλαχοῦ λέγει, παιωνίαισι χερσί. Παιωνίσαντες, εὐφημήσαντες· ἀλαλάξαντες· τὸν παιᾶνα ἐπικαλεσάμενοι· ἔθος δὲ ἦν ἐπὶ ἔργου ἀρχομένοις καὶ ἐπὶ νενικηκόσι, τοῦτο λέγειν. Παιωνίσας, ἄξας μετὰ τῆς θεᾶς ὁμολογίσας χάριν παιωνίσας, ὕμνος ὁ χαριστήριος. Παιώνιος, Διόνυσος. Παιῶνος, τοῦ ὕμνου· παιῶνος δὲ τοῦ ἰατροῦ. Πακόρεια, πόλις. Πακτοῦ, ἀποσκοποῦ. Πακτά, ἡρμοσμένα· πεπορπημένα. Πακτοῦν, κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι· μοχλοῖσι γὰρ τὰ προπύλαια πακτοῦν· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ. Πακτύη, ὄνομα πόλεως, ἡ Πακτυηνή. Πακτωλός, ποταμὸς Λυδίας· ὁ τὸν χρυσὸν ῥέων λεγόμενος. Πάλα, ζώνη. Παλαιγενὲς πρεσβῦτα, Ἀριστοφάνης· χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές. Παλάθαι, μάζαι σύκων· καὶ παλάθιον, τῶν πεπατημένων ἰσχάδων παλάθαι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης· παλάθαι καὶ τὰ ἐκ πτυχὸς ... ματα· ἢ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σύκων. Παλαία, ἀλφιτισμός· οἱ δὲ, κόνιν σίτου. Παλαιθεῦ, παλαιᾶς θεοῦ. Πάλαι, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. Παλαιβίσκα, πόλις. Παλαίμων, ἐκ τοῦ πάλη ὃ σημαίνει τὴν παλαίστραν γίνεται, καὶ τὸ αἴμων· τουτέστιν, ὁ ἔμπειρος τῆς παλαιστικῆς· καὶ Παλαίμων, ὁ Ἡρακλῆς. Πάλαι παρὰ τῷ κωμικῷ καὶ ἑτέροις δείκνυται οὐκ ἀεὶ μακρὸν χρόνον σημαῖνον· ἀλλ' ἔστιν οὗ καὶ πρόσφατον ἀττικῶς, ὡς μάλιστα δῆλον καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· ἀλλαχοῦ τι καὶ ἐν τῷ, νῦν τι καὶ πάλαι λέγω· νῦν μὲν γὰρ ἔφη τὸ προσεχὲς ἄρτι· πάλαι δὲ, τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐκείνῳ στίχῳ στίχῳ. Παλαιθέτης, παλαιοπράγμων· δραστήριος. Παλαιόν, ἀρχαῖον· σαθρόν. Παλαιός, ὁ ταῖς φρεσὶ τεθορυβημένος· ἤδη ἄφρων· ὁ καὶ ἠλίθιος. Παλαιότερος, ἀντὶ ἀψύχου πρεσβύτερος μὲν, ἐπὶ ἐμψύχου. Παλαιόν, οἱ μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον· ὡς παλαιὰ ῥώμη, πρὸς τὸ νέαν· οἱ δέ τι πρὸς τὸ ὀξὺ, ἀλλὰ δηλοῖ μόνον τὸ πάλαι γενόμενος· παλαιὰ πράξις ἡ πάλαι γεγονυῖα· καὶ ἀγαθὸς τὸ παρωχηκός· ἤτοι πάλαι μὲν τινὰ ἀρχὴν ἔλαβε, ὅμως δὲ παραμένον. Παλαιός, ῥάπισμα· καὶ παλαιά. Πάλαι ποιῶ, ἤγουν ἐκ μακροῦ· καὶ πάλαι ἐποίησα· ἤγουν πρὸ μακροῦ· παρ' Ὁμήρῳ· ἐκπεπληρωσοῦ κεῖνται, καὶ ἢ κατὰ κυρίαν σημασίαν ἐν τῷ μοίρας ὃ ξυνὸς ἔχει πάλαι· ὁ γὰρ κυρίως πάλαι μόρος ἔχει ἀνὴρ αὐτίκα λαβὼν ἄλλον· ἀττικῶς δὲ τὸ σχῆμα παρ' οἷς καὶ τὸ πρότερον τὸ παλαιὰ παρ' οὓς κεῖται· δίχα τοῦ σημαίνει πλημμελείαν τινά. Παλαίπολις, τὸ παλαιὸν ἄργος. Παλαίρον, ὄρος. Παλαίστρα, ὁ τόπος ἔνθα παλαίουσι· καὶ αὐτὴ ἡ πάλη. Παλαίσμασιν, ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι. Παλαιστής, ἀντὶ ἐπιτήδειος σοφὸς παλαιστής. Παλαιστίνη, ὄνομα χώρας.

Παιδεύω, καὶ παιδοτριβῶ, καὶ νουθετοῦσι τὰ καλά. Παιδεύτης, παιδ[illegible]. Παιδιά, παίγνιον. ἐδόκει δὲ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν αὐτοῦ [illegible] πάρεργον παιδιάν τινα θέσθαι [illegible] ὁ [illegible]. Παιδικά, οὐδετέρως καὶ ἀρρενικῶς [illegible] ἡ λέξις. λέγεται δὲ παιδικόν, καὶ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἐπὶ τὸ ἀσελγοῦς ἐρωμένου. ἔστι δὲ ὅτε [illegible] παθητικόν. τοῦτο δέ τινες ἐπὶ ἀγαθοῦ ἔρωτος. τινὲς δέ, ἐπὶ αἰσχροῦ λαμβάνουσι. Παιδικώτερον, ἱλαρώτερον. Παιδικεῖον, ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπηρέτης. Παιδίον, παρὰ τὸ παιδείας δεῖσθαι. Παιδίσκος, παιδίσκου. Παιδισκάριον, τὸ κοράσιον ἀττικοί. ἐπὶ τῆς ἡλικίας καὶ λίθος ὃ πρὸς πλασιουργίαν χρῶνται. Παιδίσκαι, αἱ ἐκ παίδων εἰς ἀνδρας [illegible]βαίνοντες. Παιδίσκη, ἡ ἐλευθέρα. καὶ ἡ δούλη. καὶ παιδισκάριον. παιδάριον δὲ ἀττικοὶ μέν, τὴν θυγατέριον ἑλληνικῶς δέ, τὸ ἄρρεν. Παιδνὶς, ἀλαλαγμοὶ ἐν πολέμῳ. Παιδνός, ὁ παίγνιος, παρὰ τὸ παίζειν καὶ ὁ εὐήθης. ἢ ὁ νεώτερος παῖς. Παιδοβάτην, εἶδος ἀμπέλου. Παιδόθεν, ἀρχῆθεν. ἐκ ῥίζης. ἀπὸ γενέσεως. ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. Παιδοκομοῦντα, παῖδα τρέφοντα. Παιδοκόρος ἑρμῆς, τιμᾶται ἐν μεταποντίοις. Παιδολέτειρα, παιδοφθόρον. Παιδομαθῆ, ἐκ παιδὸς ἠσκημένοι ὄντα νέον μέν, ὁρμῆς δὲ πλήρη, καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά. Παιδονόμος, ἀρχή τις παρὰ λάκωσι. Παιδονίκαι, οἱ προϊστάμενοι τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας. Παιδοπίπην, τὸν παρθένον [illegible] περικρουόμενον, οἱ ἀπὸ [illegible] τὰ μέγα κακὰ λέγουσι. τοῦτο δὲ κρατῖνος [illegible] λέγει. Παιδοποιΐα, παρ᾽ ὁμήρῳ τριχῶς. οἱ μὲν γὰρ γνήσιοι ἐκ νομίμων γάμων. οἱ δὲ νόθοι, οἱ ἐκ παλλακῶν, οἷον υἱὸν πριάμου νόθον καὶ ἐν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω. οἱ δέ τινες σκότιοι, οἱ ἐκ λαθραίας μίξεως. οἷον σκότιον δ᾽ ἐγείνατο μήτηρ. καὶ ἄλλοι παρθένιοι, οἱ ἐκ τῆς ἔτι νομιζομένης παρθένου γενόμενοι. ὡς τὸ παρθένιος τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ πολυμήλη. ἡ δὲ φιλοσόφου λέξις, διαφέρει τοῦ παραλέγουσαν. ὁ μὲν γὰρ παρθένιος υἱὸς τὸ ἓν ἔχει. ὁ δὲ παρθένειος ἐν [illegible] τὸ δίφθογγον φιλεῖν λέγεται.

Παιδοτρίβας, ἀλείπτας. γυμναστάς. Παιδοτριβικῶς, ἀλειπτικῶς. Παιδοτριβοῦσι, παιδεύουσι. Παιδουργία, παιδοποιΐα. Παίδουσα, ἡ παιδοῦσα. ἐγγύμων. Παιδολέτειρα, παιδοφόνος. Παιδώνας, τοὺς μισθοῦ ἐκ τῆς ἀγορᾶς κομίζοντάς τι. Παίει, αἴτια τικῇ. ἴωνες [illegible] κρούει. δέρει. ἢ ἐσθίει. Παίει μὲν ὁ ἴων, παρὰ παίει δὲ ὁ παραφρονῶν. τῆς παρὰ προθέσεως τοῦτο δηλούσης. Παίειν ἐφ᾽ ἁλὶ τὴν μᾶζαν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἐσθίειν μετὰ τῶν ἁλῶν τὸν ἄρτον, διὰ τὸ ἀπορεῖν προσφαγίου. Παίζω, τὰ γράμματα. προσπαίζω σοι. παίζω, καὶ ἐναντίον τὸ σπουδάζω. παῖσαι παρ᾽ ἀττικοῖς, ἀντὶ τοῦ παῖξαι. παιδιὰ τὸ ἐναντίον τῇ σπουδῇ. παίγνιον. δοῦλοι παίζουσι πρὸς ἑαυτοὺς δεσπότας. Παίζω, καὶ θύω. Παίζω, σεσημείωται ὡς μὴ ἀναλογοῦν. λέγεται γὰρ ὅτι τὰ εἰς ζω εἰ παραλήγεται τῇ αι διφθόγγῳ, αἱ χρονικοῖς ἔχουσι τὸ ι. οἷον σφαδάζω. βοράζω. τὸ ἐσθίω. ματάζω τὸ ματαιοφρονῶ. τὸ παίζω δέ φασιν ἐκ τοῦ παῖς παιδός. παιδίζω συγκέκοπται. Παιωσύνη, ἰατρεία. Παιώνιον, ἠπίαστον. Παιάν, ὕμνος, ὅς φασιν εἰς ἀπόλλωνα ᾄδεται. οὐ μόνον ἐπὶ παύσει λοιμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παύσει πολέμου. καὶ ὁ μὲν ποιητής, παιήονα τοῦτον καλεῖ. οἱ δὲ μετὰ αὐτὸν παιᾶνα. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα παιωνίζειν ἔτι καὶ παιανίζειν. ἐξ οὗ καὶ αἱ παιανίσεις καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ ῥῆμα, παιανίζειν. γίνονται δὲ αἱ τοιαῦται λέξεις, ἐκ τοῦ παίω τὸ θεραπεύω. ἄλλο δὲ ἐκ τοῦ παύω, τροπῇ τοῦ δ[illegible] εἰς δίχρονον. ἐπεὶ ἐπὶ καταπαύσει κακοῦ τινος ὁ τοιοῦτος ὕμνος ἐξάρχεται. ἔστι δὲ καὶ παιὼν ὄνομα ἰατροῦ. τοῦ παρὰ θεοῖς. ἐτυμολογεῖται δὲ αὐτὸ ὁμοίως, ἐπεὶ θεραπευτικὸν καὶ καταπαυστικὸν κακοῦ, τὸ τοῦ ἀσκληπιαδῶν φῦλον. τὸν δὲ ἑξῆς τε παιήονα, ἰατρόν τινες τὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσι τῷ ἀπόλλωνι. διὸ καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ σπεύδοντες εἰς τὸ καλὸν ἀείδοντες, ἐπάδουσι παιήονα μέλποντες ἑκάεργον, ἀντὶ τοῦ ὕμνον ᾄδοντες εἰς τὸν παιήονα ἀπόλλωνα. ἀλλ᾽ οὐκ ἀρέσκει τοῦτο τοῖς ἀκριβεστέροις. ἔστω δὲ παίω παιήσω, ἐπὶ τοῦ ἰῶμαι, καθὸ τὸ τοιοῦτο δὲ [illegible] παιήσομαι, οὕτως ἴσως καὶ παίω παιήσω ἐπὶ θεραπείας. ἐξ οὗ ὁ παιήων. ὅθεν κατὰ συστολὴν παιάν. εἶτα ὥσπερ ἀλκμάονα ἀλκμαίων παρὰ πινδάρῳ, οὕτω παιάονα παιᾶ. ὁ δὲ παιήων συγκοπεὶς γίνεται παιών. ὡς τὸ ἐπὶ παιὼν, καὶ παιῶνος ἀμεινοὺς τυχών. σημείωσαι ὅτι, εὕρηται παιωνία θεραπευτικὴ βοτάνη. καὶ παιωνία χείρ, ἡ ἐπὶ θεραπευτική. καὶ παιωνία χώρα. ἐκ τοῦ παίων παίονος ὄνομα κύριον. Παιαγρέται, ἀρχή τις ἐπὶ [illegible]. Παλλός, ἄρρεν, ὑγιής. Παιμπημονίστης, ὁ τῶν παιγνίων ἐπιστήμων. Παίγματα, παίγνια. Παῖξαι, δωρικῶς διὰ τοῦ ξ. ὁ δὲ ἀττικός, παῖσαι καὶ παίσατι, καὶ συμπαίστης διὰ τοῦ σ ἐρεῖ. Παιπάλημα, κίνημα. ἀπατήλασμα. καὶ τὰ ἀπάτην, πανοῦργημα λέγουσι. Παίονες, ἔθνος βαρβαρικόν, δοῦλα, καὶ ἰατροί. καὶ παιονία χώρα. Παῖον, ἀσφαλὲς βέβαιον. Παιπαλαι, καλοῦμεν, τὰ δύσβατα. καὶ παιπάλη λέγεται τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. ἀφ᾽ οὗ παλύνειν τὸ λευκαίνειν. ὡς τὸ, πολλὰς δὲ χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας. Παιπαλᾶν, περισκοπεῖν ἐρευνᾶν. Παιπάλλειν, σείειν. Παιπάλη κυρίως τὸ λεπτομερὲς τοῦ ἀλεύρου, καὶ παιπάλημα. πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διαδοχὰς ἔχον. κυρίως δὲ τὸ λεπτότατον ἄλευρον. Παιπάλημα, τὸ πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ. καὶ παμπόνηρον. συναγχινοία. παιπάλημα, ὁ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχον. κυρίως δὲ τὸ λεπτότατον ἄλευρον. Παιπαλόεις, ὁ τραχύς. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ πα. παρὰ τὸ ἄπος, ὁ σημαίνει τὸ μέγα καὶ τραχύ. Παιπαλόεσσαν, ὑψηλήν. ἔστι δὲ σκοπιὰ εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθών. Παιπασία, ἡ κενοδοξία. Παιρεύς, παρέ τις. Παίς, διαίς. ἀπὸ τοῦ παῖς. δαῖς. αἰολεῖς διαιροῦσι τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα τὰ εἰς αις λήγοντα. Παιδικά, τὰ ἐρωτικά. Παῖς παιδός, παιδεύω παιδεία. ἡ παίδευσις. παιδιὰ ὀξυτόνως τὸ παίγνιον. παῖς παιδίον παρὰ ἀττικοῖς τὸ θυγάτριον. πολὺς δὲ ἔπαινος τοῦ ὀδυσσέως τὸ ἐν παιδικῇ ἡλικίᾳ διὰ ὑπερβολὴν συνέσεως πρεσβεία δημοσίᾳ πεμφθῆναι. οὐ παρὰ μόνου πατρός, ἀλλὰ καὶ τῶν γερόντων, ὡς ἐν ὀδυσσείας φ. Παισὶ καὶ χήραις. ἐν β ὅμηρος ἀπεικάζει τοὺς ἕλληνας, ὀνειδίζων αὐτοὺς καὶ κωμῳδῶν διὰ μὲν τῶν γυναικῶν, εἰς μικροψυχίαν, διὰ δὲ τῶν παίδων, εἰς ἀφροσύνην, καὶ εἰς μαλακότητα. καὶ οὐχ ἁπλῶς παισίν, ἀλλὰ νεαροῖς οἳ μικρόν τι τοῦ οἴκου ἀπολειφθέντες, νοσοῦμεν πατέρα. καὶ οὐδὲ γυναιξὶν ἁπλῶς, ἀλλὰ χήραις. αἵ τινες καθάπερ τὰ τοῦ οἴκου μὴ ἔχουσαι, ταχέως παραλύειν θέλουσιν, ἐπειδὰν βραχύ τι ἀποδημήσωσι. καὶ ἔστι τοῦτο περίφρασις τοῦ ἀχαιΐδες οὐκέτ᾽ ἀχαιοί. Παῖς ὁ τὴν τοῦ παιδίου παραδραμὼν ἡλικίαν, οὔπω δὲ ἀφιγμένος ἐπὶ τὴν τοῦ μειρακίου. εἰσὶ δὲ ἡλικίαι ἑπτά, ὥς φησιν ἱπποκράτης. ἑπτὰ ἐστὶν ὧραι, ἃς ἡλικίας καλέομεν. παιδίον. παῖς. μειράκιον. νεανίσκος. ἀνήρ. πρεσβύτης. γέρων. καὶ παιδίον μέν, ἄχρι ἑπτὰ ἐτῶν τοῦ ὀδόντων ἐκβολῆς. παῖς δ᾽ ἄχρι ἐκφύσεως [illegible]

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α·

Π, τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ παίω· ὁ γὰρ τοῦτο φθεγγόμενος ὥσπερ παίοντες καὶ κρούοντες τὰ χείλη. Πᾶ, ἀντὶ τοῦ πῶς δωρικῶς, ὡς παρὰ θεοκρίτῳ· πᾶ μοι ταὶ δάφναι. Παάπης· οὗτος τὸ τίμημά τινα τοῖς ἀθηναίοις ἐπιμῆσαι δὲ ... φρέαρ τε ἐστιν ἀπὸ μεγακλέους ὑστάτου παιδός, ὑπέρβολος πάκτωμα τε καὶ πιθάκνη.
Παγαίη, ἡ κύων σκυθιστί. Παγάσα, σφῦρα· ἢ ἀργὸν, ἔπαγε. Παγαία, ἀστράπτουσι. Παγαῖος, ἰδιώτης, ἄφρων. Παγάς, γῆς τι εἶδος τῶν γεωργικῶν· καὶ πάγας, δίκτυα, παγίδας. Παγάσαι, θέμα· ἢ παγάσαι. Παγασαῖος, ὁ ἀπόλλων, ὁ ἐν παγασαῖς τόπῳ τιμώμενος. Παγασαί, πόλις ἢ ἀκρωτήριον μαγνησίας· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ πηγαῖς περιρρέεσθαι τοὺς τόπους· ἔστι δὲ καὶ παγασαίου ἀπόλλωνος ἱερόν. Παγαστικὸς, κόλπος. Παγίαιον, ὄνομα ὄρους. Παγίας, μάταιος. Παγίονη, ἐπίρρημα μεσότητος. Πάγελος, ὁ ἐν τῷ ποδὶ ἀστράγαλος.
Παγετὸς, κρύσταλλος· ψῦχος· κρυμός· σκόπελος. Παγὶς, παγίς· ποδάγρα· βρόχος. Πάγον, παγίδα, ὑψηλὸν τόπον. Παγῶναι, στερεωθῆναι· πηγῆναι. Παγωνὸς, ὁ ἐξ ἐθελοπορίας ἢ διωγμοῦ κοπωθείς. Πάγιον, στερεόν· πιστόν· καρτερόν· βέβαιον· ἀσφαλές. Παγὶς, ἐνέδρα· παρὰ τὸ πήσσω πηγὶς καὶ παγίς· λέγεται καὶ πάγη δίκτυον ἢ θήρατρον ὀρνίθων τετράγωνον. Παγκάλως, πάνυ καλῶς. Παγκαρπία, πανσπερμία. Πάγκαινος, ὁ λιμὴν τοῦ αὐλῶν. Παγκράτιον, ἀπὸ τῆς κράδης τῆς σύκου. Παγκρατιάζειν, ἀθηναῖοι. Παγκράτιον παίζειν· ἢ παγκρατιάζειν, τὸ ἄλλο· τὸ τρὶς προσπαλαίειν καὶ τὸ χειρόνομον ἔστι τοῦ. Παγκρατιασταῖς, ἀθληταῖς, πύκταις, ταῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτεύουσι. Παγκράτιον, τύμμα· ἀγών· πάλη· ἄθλησις. Πάγκυφος, ἐλαίας εἶδος τι κατάκυφος καὶ παντελῶς ἐν τῷ ἄκρῳ στρεβλή. Παγκλάδια, ἑορτὴ περὶ σύλλας, ὅταν ἡ ἄμπελος τέμνεται. Πάγοι, πετρώδεις ἐξοχαὶ ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι ἐξέχουσαι πέτραι. Πάγον ἀντὶ τειχῶν, ἐν ὄρει τετειχισμένον. Πάγον λέγουσι, διὰ τὸ ἐξ ὕδατος συμπῆξαι πάγος, ὕδωρ τὸ πεπηγμένον ἀπὸ ψύχους, καὶ τὸ σκληρὸν καὶ πετρῶδες ὄρος. Πάγος, ἐχθρός· δεινὸν ψῦχος. Παγούαιρ, μάρμαρος ἤγουν κακία. Πάγουροι, οἱ καρκίνοι παρὰ τὸ οὐρεῖν καὶ φυλάττεσθαι ἐν τοῖς πάγοις· πάγοι δέ εἰσιν αἱ κρημνώδεις τόποι πρὸς τὸ πεπῆχθαι εἰς ὕψος· καταστρέφει δὲ εἰς τὸ διατρίβειν ἐν τοῖς πάγοις, ὡς τὸ διηνεκῶς νύκτα φυλάττω, ἀντὶ τοῦ διατρίβω. Πάγχαιος, ξένος. Παγχρηνίτης, ὄνομα χώρας καὶ ὄρος. Πάγχυ, παντελῶς· πάντως ἀσφαλῶς· βέβαιον. Παγχρισμός, πολυσύνθετος. Παγῶν, πηγῶν. Παδοχίαι, σχίζαι. Πάδος, ὄνομα ποταμοῦ, τὸ παρ' ἕλλησιν ἠριδανοῦ ὄνομα ζομένου. Παζονίον ἢ τοπάζιον, λίθος πολύτιμος. Παθαίνεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἀγανακτεῖν· ἢ παθαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ πάθος μεταλαμβάνειν ἢ δεινοπαθεῖν. Πάθας, πάθη· ξυμφοράς. Πάθη, δύο σημαίνει πόνον καὶ ἡδονήν· καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, λεία κίνησις· ὁ δὲ πόνος, τραχεῖα κίνησις· καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, οἰκεία τοῖς πᾶσι ζώοις· ὁ δὲ πόνος, ἀποκρουστικός. Πάθη, ἡ κάκωσις· ἀκολουθεῖ γὰρ σῶμα πάθει δὲ θηλυκὸν, τὸ πάθος. Παθητικὴ ποιότης ἐστὶν, ἢ ὡς εἶδος ἢ συμβὰν τῷ πράγματι· ἢ διὰ βάθος χωροῦσα· ἢ παλαιά. Παθιώτατο, συγγνωστὴ τιμὴ πλουτοῦσι. Πάθος, λέξεως ὁμωνυμία· ὡς κύων· μεταφορά· ὡς πλευρὸς ἡ γῆ, κατάχρησις· ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀσάφεια. Πάθος μὲν ἐστὶν ὡς ἡ ποίησις τοῦ δε τινος, οὗ ἕνεκεν τι ἡ τὸ ἀγαθὸν ἐστι καὶ ἀληθὲς· ἢ τὸ μεταποιεῖσθαι δυνάμενον εἰς τοῦτο, ὃ οὐκ ἦν πρότερον· ἢ πάθος ἐστὶ δύναμις καθ' ἣν παθητικοὶ γινόμεθα· πάθος ἐστὶ ψυχῆς κίνησις ἄλογος, δι' ὑπόληψιν κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ· πάθος κίνησις ἐξ ἐνεργείας ἑτέρου εἰς ἕτερον, τὴν μὲν ἀρχὴν ἔχον ἐν τῷ ποιοῦντι, τὸ δὲ τέλος ἐν τῷ πάσχοντι. Πάθω, ἀριστοφάνης· ἥν τι πάθω, ἀντὶ τοῦ ἐὰν συμβῇ μοι πεσόντα ἀποθανεῖν. Πάθω μάθω, ἀθυμία ... Παῖ, ἀριστοφάνης· τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ· παῖδα γὰρ καὶ τὸν γέροντα καλεῖν δίκαιον, ὅς τις ἂν πληγὰς λάβῃ. Παιὰν, εἶδος ὕμνου· ὁ δ' εἶπε κλαύσας φρενὸς οὐχὶ παιᾶνος, τοῦτ' ἔστιν ἡμῖν· φροντίδος δὲ, λύπης. Παιᾶνας, κώμοις· εὐφημίας παιᾶνες δύο ἦσαν ἐνυάλιος, ὁ πρῶτος ὃς ἦν πρὸ τῆς μάχης εἰθισμένος· καὶ ἕτερος ὅτι ἐνίκων· δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοί· πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ ἄρει· μετὰ δὲ τὸν πόλεμον, τῷ ἀπόλλωνι· τὸ δὲ, ὡς περὶ τούτων λέγει θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον. Παιανίζω, τὸ παιᾶνα ᾄδω καὶ παιωνίζω, παιὰν γὰρ καὶ παιὼν ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· ἐκ θεῶν ἀρξάμενοι καὶ τοῦ φίλου παιδός. Παιὰν δὲ περὶ ὕμνου τὸν θεὸν ᾄδουσιν καὶ μάλιστα τοῦ ἀπόλλωνος, ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τοῦ λοιμοῦ· τὸ δὲ παιὰν καὶ παιωνίζω, ὅμως δὲ καὶ τὸ παιανίζω, περὶ νίκης πολέμου κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ περὶ ἄλλης εὐφροσύνης. Παιανισμὸς, ὁ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν. Παιγνημοσύνας τε, τοῖς παιγνίοις ἐπιστήμων. Παιγνία, ἑορτὴ ὅς τι τὰ ἑκάτερα ποιοῦσα παιγνίαν. Παιδαγωγεῖν ... πόλιν, ἀντὶ τοῦ ἄρχειν καὶ παιδαγωγεῖν· αἰτιατικῇ. Παιδαγωγία, παιδεία· διδασκαλία. Παιδαγωγὸς, παιδευτὴς· καὶ τὰ ὅμοια. Παιδάκια, μειράκια. Παιδάριον, ὁ μέτριος. Παιδάριόν μοι, τὴν θυγατέρα δέ μοι. Παιδαλέθριον, παιδασκάριον. Παιδάρια, τὰ μείζονα καὶ τὰ ἀρτιγενῆ ὄντα. Παιδαριώματα, παιδάρια. Παιδάριον, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρρένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παρθένων. Παιδαριώδη, ἀσύνετα. Παιδεία ἐστὶ, παίδευσις τῆς κατὰ τὸν βίον εὐταξίας ἐπιστήμη, καὶ σωφρονισμὸς ἀμαθίας ἀπαλλακτικός· παιδεία δὲ ἀγωγή τις ὠφέλιμος τῆς ψυχῆς, περὶ ὅτου πολλάκις τῶν ἀπὸ κακίας κηλίδων, ἑαυτὴν ἐκκαθαίρουσα· ἥ τις πρὸς μὲν τὸ παρὸν, οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ, καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτοῦ γεγυμνασμένοις, ἀποδίδωσιν εἰς σωτηρίαν καὶ παιδεία, ἡ διὰ κατόρθωσις ἐπὶ τὸ ἀρετὴν φέρουσα· παιδεία γάρ ἐστιν ἀγωγὸς μὲν ἡ ἀρετή· σωτήριος δὲ, ἢ φρονήσεως ἢ σοφίας ἢ ἐπιστήμης· ἢ γνῶσις, ἡ τοῦ χριστοῦ παιδεία, ἢ ἡ τῶν μαθητῶν ἀνάληψις, κατὰ τὸ γεγραμμένον περὶ τοῦ μωσέως· ὅτι ἐπαιδεύθη μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ αἰγυπτίων. Παιδεραστεῖ σφοδρῶς, ὅτι χελιδονίδης, καὶ ὁ ἀγροκλείδης. Παιδέρως, ἀκμὴ σφραγῖδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματα· οἱ δὲ μύρου εἶδος. Παῖδες, τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά· μετὰ πεσούσης δὲ τῆς χρήσεως νῦν, καὶ οἱ δοῦλοι. Παιδεύειν, παιδοτροφεῖν. Παιδεύειν, ἀντὶ τοῦ κολάζειν, οὐδεὶς τῶν ἐρρόρων εἶπεν· ἀλλὰ παρὰ μόνῃ τῇ θείᾳ γραφῇ τοῦτο εὑρίσκεται.

Ὄχθος, ἐρυμνός· πέτρα. τὸ ὑψηλὸν τοῦ ποταμοῦ, ἢ τῆς γῆς, ἢ ἀπὸ ἐρυμνὸν στόμα τῆς θαλάσσης. κυρίως δὲ, τὰ τῶν ποταμῶν ἄκρα. Ὀχλαγωγῆσαι, θορυβῆσαι, ἢ συναγαγεῖν ὄχλον, ἢ ταράξαι. Ὀχλεῖ, στενεῖ· λυπεῖ· κωλύει μετὰ ὄχλου. Ὀχλεῦνται, ἀπὸ ἐνεστῶτος γίνεται τοῦ ὀχλέω· ἐξ οὗ παράγωγον τὸ ὀχλίζω. ὥσπερ ἐκ τοῦ ὀγμέω τὸ ὀγμίζω· καὶ τοῦ ἀφρέω τὸ ἀφρίζω, ὀνοματοποιεῖται τὸ ὀχλεῖν· καὶ μιμεῖται ἡ λέξις καχλασμὸν ἠρεμαιότερον τοῦ κελαρίζειν. ἐν τούτῳ μὲν σαφρότως πέφρασται τοῦ τρίτου ἀλλ' ὑψηρίδου θεόφρονος δὲ θρασέως ἔφη τὸ πᾶσα λίθος ἀείδει. δῆλον δ' ὅτι ἐκ τοῦ ὀχλεῖν ἢ τοῦ ὄχλου παρὰ σημαίνων γίνεται ὁ μοχλός, καὶ ἐκ τοῦ ὀχέος ὁ μόχος. Ὀχλεῦντο, ἀπὸ ἐνεστῶτος γίνεται τοῦ ὀχλέω. Ὀχλεύς, μοχλός· στρόφιγξ· δεσμός· ἅρμα· τρυπητόν. Ὄχλεσις, χολή· ὀχλημάτων μοχλῶν. Ὀχλίσσειαν, κινήσειαν. Ὀχλιζόμενον, ταραττόμενον. Ὀχλίζω, τὸ κινῶ. Ὄχλοφος, κατάλοφος· λαός. Ὀχλοσίαν, ἱκεσίαν· ἐκκλησίαν. Ὄχλος, πλῆθος· σύνοδος· σύλλογος· δῆμος· ἄθροισμα· συναγερμός· σύστασις· τάχα καὶ συναγωγή· ἢ συλλογή· καὶ θίασος, καὶ χορός· ὡς εἰ λέγοι τις ἀνδρῶν ὄχλος, καὶ γυναικῶν πλῆθος· καὶ παίδων σύνοδος· καὶ ξένων σύλλογος· καὶ μετοίκων δῆμος· ἢ δούλων ἄθροισμα, καὶ ἐμπόρων ἀγερμός· καὶ ναυτῶν, σύστασις· καὶ ναυτῶν συναγωγή· καὶ κυβερνητῶν, σύνοδος· ἢ παιδευόντων, θίασος· καὶ παιδευομένων χορός. Ὄχλος, ἡ ὄχλησις παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ ἢ τοῖς ἄλλοις ἕλλησι, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. Ὀχλῶ, καὶ ἐνοχλῶ, ἐνίοτε μὲν αἰτιατικῇ· ἐνίοτε δὲ δοτικῇ συντάσσεται ἢ παρενοχλῶ. Ὀχλώδης, ὁ ταραχώδης. Ὄχμα, τρῶσμα. Ὀχμάζουσα, κατέχουσα· βαστάζουσα· κυρίως δὲ ἐστὶν ὀχμάσαι, τὸ ἵππον ἀπὸ χαλινοῦ ἀγαγεῖν· ἢ ἀπὸ ὀχήματος· σημαίνει καὶ τὸ ἐν μάχῃ κρατῆσαι ἀπὸ τῆς αἰχμῆς. Ὀχμοῖς, σταχύων συλλογαῖς. Ὄχναι, κυρίως αἱ ἀχράδες· ἄπιοι δὲ ὅρα φυόμεναι τοῖς ἀγρίοις ἀπίοις. γίνεται δὲ, παρὰ τὸ ἄγχειν· ἄγχω. σίγαρ πως αἱ ἐκεῖθεν καρποὶ διὰ τὸ ἄγαν στύφον. Ὄχνη, εἶδος κύστου, ἢ κονστουμίνου. Ὀχοί, αἱ συνέχοντες τὰς ναῦς καὶ διακρατοῦντες. Ὄχος, τριπτικὸν ὄχημα δὲ, κοινὸν ὄχημα ἐφ' ᾧ ὀχεῖταί τις. Ὄχος κυριωτικῶς τὸ ἅρμα, τὸ ἐκ τῆς ἁμάξης κατεσκευασμένον, καὶ ἀπὸ τῶν ἵππων κινούμενον, ἢ ὀχούμενον· ἢ ὀχοῦμαι τὸ ἐπὶ ἅρματος τρισυκοφεύομαι καὶ ἅρμα τροχοτρόν, τὸ τριαξονόν. Ὀχοῦμαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιβάτης εἰμί· ἢ τὸ ἐφ' ἵππου κάθημαι ὅθεν καὶ ὄχημα τὸ ἅρμα· καὶ ὀχῶ καὶ ὀχεύω τὸ ἀφροδισιάζω· καὶ ὀχεία τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐχὶ ὄχημα· παρὰ τοῖς ἀττικοῖς δὲ λέγεται καὶ ὀχεῖσθαι τριβῇ· καὶ ἐπιβάτης καθίσταμαι ἔπεσιν, ὡς ἀριστοφάνης· αὐτὸς βαδίζω καὶ τριβῇ· τοῦτο δὲ ὀχῶ, ἀντὶ τοῦ ὀχεῖσθαι τριβῇ. Ὀχρός, ὁ χλούμενος· φοβούμενος. Ὀχύει, ζεύει. Ὀχυρός, ἰσχυρός· ἀσφαλής. Ὀχύρωμα, στερέωμα. Ὀχύρωσεν, ἠσφαλίσατο, ἐφυλάκισεν. Ὀχῶν, ὀχευτικῶς ἔχων, ἢ τροχὸν ἢ ἅρμα τί. Ὄψ, ὄψις· ὀφθαλμός· ἢ φωνή. Ὄψα, λέγονται τὰ τῶν σιτίων ἡδύσματα· παρὰ τὸ ὀψέ· καὶ τοῦτο διχῶς· ἢ γὰρ ὅτι ὀψὲ ὥρας εἰς δεῖπνον προσεφέροντο αὐτὰ παυσάμενοι ἤδη τῶν ἔργων, ἢ ὅτι ὀψὲ χρόνου ἐξευρέθησαν, καθὼς τὰς ἀναγκαίας ἐξ ἀκροδρύων ἐν ἀπορίᾳ τροφάς. Ὀψαλίδαι, αἱ ἀρχαὶ γίνεται τῶν αἰπολῶν. Ὄψανον, ὄψις· φωνή. Ὀψάριον, τὸ ἰχθύδιον. Ὀψαρτύτης, μάγειρος. Ὀψαρτυτική, μαγειρική. Ὄψεαι, θεωρήσεις. Ὄψεως, θέας. Ὀψέ, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ μόλις, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν ὑστέρῳ, μετὰ προσθήκης ὀνόματος χρονικοῦ· οἷον ὀψὲ τῆς ἡμέρας· χωρὶς δὲ τῆς προσθήκης, ἀντὶ τοῦ ἑσπέρας καθαρᾶς· παρὰ θουκυδίδῃ· διότι καὶ ἡ μὲν μάχη ἐτελεύτα ἕως ὀψέ. Ὀψὲ δύων, ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου δεῖ γράφειν κατὰ τοὺς παλαιούς· οὐ συνθέτως ὑφ' ἓν ὀψεδύων· διὰ τοῦ ι γὰρ ἂν ἐγράφετο ὡς τὸ ὀψιμαθής, ὀψίτεκνος· ὀψιτέλεστος. Ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο, ἀντὶ τοῦ ὀπτικῶς ἔχοντες· φασὶ γὰρ οἱ παλαιοί, ὡς τὰ τοιαῦτα ῥήματα ἔφεσίν τινα δηλοῦσι, καὶ τὸ ἐπιθυμητικῶς τινὸς ἔχειν· ὅθεν καὶ βρωσείω τὸ βρωτικῶς φασὶν ἔχω· καὶ κακχείοντες, οἱ κοιμητικῶς ἔχοντες· σημειωτέον δὲ, ὡς αἱ τοιοῦτοι ἐνεστῶτες, οὐ προχωροῦσιν εἰς μέλλοντας. Ὄψεις, ὄνειροι· ὀφθαλμοί· ὁράσεις. Ὀψέ ποτε, μόλις ποτέ. Ὀψιαίτατα, ἐνεστῶτά φασιν εἶναι ἐπιρρηματικός· ἀπὸ τοῦ ὄψομαι. Ὀψία, ἡ βραδεία. Ὀψιφανής, ὁ βραδέως φανείς. Ὀψίας, ἑσπέρας. Ὀψίγονοι, οἱ ὀψὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον γενησόμενοι· τινὲς δὲ καὶ ἐκγόνους φασίν. Ὀψιμαθής, ὁ ὀψὲ ἀρξάμενος μανθάνειν. Ὄψιμον, χρόνιον· ὕστερον. Ὄψιμοι, ὀψιτέλεστοι ἐκ παραλλήλου· τῆς αὐτῆς εἰσὶν ἐννοίας διὰ λαλικά, διὰ σαφήνειαν. Ὀψινός, ὁμοίως τῷ ὀρθρινός, καὶ τοῦτο ἁμάρτημα· χρὴ οὖν λέγειν τοῦ ὄψιος. Ὀψιπαίδας, τοὺς ἕως ζῶσιν ἄγοντας παῖδας βράδιον. Ὄψις ἐστίν, ἕξις διακριτικὴ σωμάτων· ἢ διάκρισις αἰσθητῶν· ἢ ἡ πρόσοψις, ἤτοι τὸ πρόσωπον· ἢ ὁρατικὴ δύναμις, καὶ τὸ ὁραθέν. Ὀψιτέλεστον, μετὰ πολὺν χρόνον τελεσθησόμενον. Ὀψοδόκα, ἡ εὐδοκία τῶν ὄψων. Ὄψομαι, ἐν ὧ ἐπιμόνα ἐν χρήσει· τὰ ἄλλα τούτων ἄχρηστα. Ὄψον ἀπλῶς φασὶν οἱ παλαιοί, πᾶν τὸ συνάμα σιτίοις ἐσθιόμενον καὶ γίνεται φασὶν ἡ λέξις, παρὰ τὸ ὀψέ· διότι οὐχὶ εὐθέως ἀλλ' ὀψὲ τινὰς τὰς τροφὰς προσεφέροντο· ἢ μᾶλλον ὅτι ὀψὲ κατὰ χρόνου εἰς χρῆσιν ἦλθεν ἀνθρώποις ἡδονῆς χάριν τὸ ὄψον. τὰ πρὸ τούτου γὰρ, ἀπλοϊκῶς ἔζων· τὸ δὲ εἰπεῖν ὡς ἐκ τοῦ ἕψειν γίνεται τὸ ὄψον, οὐ πάνυ ἀρέσκει· τὰ πολλὰ, καὶ ὅτι τὸ μὲν ἕψω δασύνεται· τὸ δὲ ὄψον ψιλοῦται· γίνεται δὲ, ἐκ τοῦ ἕψειν μᾶλλον ἐψητὸς δὲ σημαίνει πλεῖστον ἰχθύων ἀφύας τυχὸν, ἢ ἀθερίνας· ἢ τριγλίδας ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ἢ σηπίδιον, ἢ καρκινίδιον ὅς δὴ ἑψητός, πληθυντικῶς φασὶ λέγεται ὡς ἐπὶ πολύ· ἑψητοὶ γάρ φασιν ἰχθύδια ἀπολειπόμενα ἐν διώρυξιν, ὅταν ὁ νεῖλος ἀποπαύηται τῆς πληρώσεως. ἴστεον δὲ, καὶ ὡς αὖ στιχος ἐπιμένου ἰχθύος τὴν λέξιν ὥρισαν, ὡς καὶ ἀθήναιος παρασημαίνεται· ὅθεν καὶ ὀψάριον, καθάπερ ἢ τίμαχος· ὡς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ, ἀλλ' ὀνομάτων ἰχθυηρῶν, παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἰδιάζεται· ὀψοφάγος δὲ πολλαὶ χρήσεις ἐπὶ ἰχθύος παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὄψος, μοχθηρός. Ὄψου, παντὸς προσφάγματος. Ὀψοφαγία, ἐκ ὀψοφάγος, λαίμαργος· ὄψα ἐσθίων. Ὀψώνια, τὴν πρὸς τὸ ὀψωνεῖν σιτηρίδα. Ὀψώνια, κέρδη· χαρίσματα. Ὀψοφαγία, ἀσωχία. Ὠγύγιος, ὁ ἀρχαῖος. Ὠκύμορος, ὁ ταχυθάνατος. Ὠκύπους, ὁ ταχέως πλέων. Ὠκυπόρος, ὁ ταχέως πορευόμενος. Ὠκύπτερος, ὁ ταχύπτερος· ὀξύπτερος. Ὠμηστής, ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων. Ὤν, θεὸς ὁ ἀεὶ ζῶν, ἢ ὑπάρχων. Ὠρύομαι, ὁ σφάζων. Ὤρυον, γυναικῶν παρὰ τὸ ὀαρίζειν.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ο΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ὀφιομάχης, εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά. Ὀφιόδηκτος, ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς. Ὄφις· ἀπὸ τοῦ ἰός, εἶτ᾽ ἐν ὑπερθέσει καὶ
πλεονασμῷ τοῦ φ, ὄφις. Ὀφιόπις, γυνὴ ἱέρουσα. Ὀφίουρος, ὄρνις ποιὸς ἐν αἰθιοπίᾳ. Ὀφιοῦσσα νῆσος διὰ τὸ πλῆθος
τῶν ὀφέων. Ὄφις παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω· ὀπτικὸν γάρ, ὅτι καμμύοντες ἀνεῳγμένους ἔχει τοὺς ὄπας. Ὄφις, ποιὸς ἰχθύς·
ἢ τὸ χρυσοῦν πλέθρα χιόνιον, καὶ ὁ δράκων, ὁ φυλάσσων τὰ χρυσᾶ μῆλα· ὃν ἀπέκτεινεν ἡρακλῆς. Ὄφλα, ὄνομα χω-
ρίου ὃ πρὸς τῷ τείχει ἱερουσαλήμ. Ὀφλαίνειν, ὀφλισκάνειν ὀφείλειν. Ὄφλημα, τὸ ἐκ καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφειλό-
μενον· κυρίως ὀφείλημα τὸ ἐκ δανείου, ἢ τὸ ἁπλῶς χρέος· χρέος δὲ τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον. Ὀφλισκάνει, καὶ ὄφλουσι
χρεωστοῦσι. Ὀφλισκάνοντες, χρεωστοῦντες, ὑπομένοντες. Ὀφνίς, ὕνις· ἄροτρον. Ὄφρα, ἡ μὲν ὑποτακτικοῖς συμ-
φέρεται, σύνδεσμός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ὅπως· εἰ δὲ ὁριστικῷ συμφέρεται, ἐστὶν ἐπίρρημα· ὡς τὸ ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, ἀντὶ τοῦ ἕως.
Ὄφρα εἴδῃ τι, ὅπως εἴδῃ τι· ἵνα θεάσηται. Ὄφρ᾽ ἄν, ἕως ἄν. Ὄφρ᾽ εὖ ἰδῇ, ὅπως καλῶς ἰδῇ. Ὀφρύα, τὰ ὑψηλὰ
καὶ ὑπερκείμενα χωρία· τινὲς, αἱμασιάς. Ὀφρυασμὸς σεμνοπροσωπία, παρὰ τὸ ἀφρισοφανεῖν, ἀπὸ τῆς ὀφρύος ὀφρύαγμα
καὶ σεμνόν· ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον. Ὀφρυάζειν λέγεται, τὸ ταῖς ὀφρύσι νεύειν. Ὀφρυΐνη, ὅλως βουνοί· οἱ δὲ μέσον καὶ
ὑψηλόν. Ὀφρυγὴ, χῶμα· λόφος· αἱμασιαί. Ὀφρύες, παρὰ τὸ ὄπτω γίνονται καὶ τὸ ἐρύω τὸ φυλάσσω, περὶ τοῦ ἐπιεικεῖς ἐν
πολλαῖς τοῦ π εἰς φ· φυλάσσουσι γὰρ τὴν ὄψιν ἐκ τῆς ἄνωθεν, καὶ τοῦ μὴ κακουργεῖσθαι ὑπὸ ὑδρώτων. Ὀφρυκῆσαι, ἱερο-
θυμοῦντα· οἱ γὰρ ἐρυθριῶντες, κινοῦσι τὰς ὀφρῦς. Ὀφρὺς λέγεται ὅτι ὁ ποιητὴς τὴν τοπικὴν ἐξοχήν· ὡς ἐν τῷ ἐν ὀφρύσι
καλλικολώνης· ὥσπέρ φησι κρᾶτα ὀλύμπου, καὶ ὀρέων κάρηνα· καὶ ὀφρύες, τὰ κρημνώδη καὶ τραχέα τῶν ὀρῶν καὶ ἐπι-
στεφῆ ἢ ὑπερήφανα. Ὀφρυόεσσα, πόλις ἐστὶ τρωάδος· ὡς δηλαδὴ ἀνθρώπων, ἐν τρίτῃ τῆς ἰλιάδος. Ὀφρυόεν, μέτωπον.
Ὀφρυόεσσαν τροίαν, τὴν ἐπὶ ὀφρυώδους τόπου κειμένην· ἢ διὰ τοῦ πύργου καὶ ἠνεμόεσσαν· ὀφρύες γὰρ αἱ ὀρθαὶ ἐξοχαί. Ὀφρυόεν-
τα, λοφώδη· ὑψηλόν· καὶ ὀφρυόεντης, ὑπερήφανον. Ὄχα, ἐξόχως· ἀπὸ τοῦ ἐξέχω ἔξοχος τὸ ἔξοχον· τὰ ἔξοχα ἐπίρρη-
μα· ἔξοχα καὶ ἀποβολῇ τῆς ἐξ προθέσεως ὄχα· ἀποβάλλεται γὰρ πολλάκις ἡ πρόθεσις, ὡς ἐπὶ τοῦ καταιγὶς, αἰγίς.
Ὄχανον, τὸ κράτημα τῆς ἀσπίδος· ἢ ὄχανον, ὁ δεσμὸς καὶ ὁ λῶρος· ἐξ οὗ ἀποκρέμαται ἡ ἀσπίς· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἔχω
ὃ σημαίνει τὸ κρατῶ, ἔχανον, καὶ ὄχανον. Ὄχ᾽ ἄριστος, ἴσον τῷ μέγ᾽ ἄριστος· ἢ ἔξοχος ἄριστος· ὑπερθέσεως ἐπὶ ὑπερ-
θέσει· καθὸ σύνηθες ποιητικόν. Ὀχθῆσαι, ἀχθεσθαι· ὁ λόγος ἐπὶ ἀχιλλέως· οὐ βαρυσχολεῖς φησί, ὅτε περὶ ἀμύνας.
Ὀχέειν οἰζύν, τὸ ὀχεῖν· φέρειν· βαστάζειν τρισύλλαβον· ἢ τὸ οὐκέτι σε χρὴ ταῦτα πάσας ὀχέειν· ἰστέον δὲ ὅτι ὀχέοντας οἰζύν, περι-
φραστικῶς ἐπὶ τοῦ οἰζυροὺς εἶναι· καὶ εἴρηται ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἀχθοφορικῆς· ἢ λέγεται ὀχεῖν καὶ ὀκχεῖν. Ὀχέεσκον, ἀν-
τὶ τοῦ ὤχουν· ἢ ἤτοι ἔφερον, ἐβάσταζον. Ὀχέεσθαι, ἀληθῶς μὲν ἐνεργητικῶς νοεῖται· οὕτω γὰρ φαμὲν ὃς θέλει τις ἐφ᾽ ἵπ-
που ὀχεῖσθαι· ἀλλὰ δὲ ὀχέεσθαι λέγει τοὺς ἀχιλλέως ἵππους παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἡνιόχου γίνεσθαι. Ὀχεῖα, πέ-
τρα· ἡ ἄγκυρα· παρὰ τὸ ὀχεῖν ἐν τῷ πόντῳ τὰς ναῦς. Ὀχεία, ἡ μίξις καὶ ἡ συνουσία. Ὄχεσι, ἅρμα· δίφρος· ἅμαξα·
ὄχημα, ἢ ἡ πέτρος ὡς ὀχεῖσαι ἐπὶ τὰ δῆθεν. Ὀχεῖσθαι· ἀληθῶς μὲν κοινότερον ἐνέργειαν δηλοῖ, λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ ἐπο-
χεῖν καὶ ἐπιβαίνειν· λαμβάνεται καὶ παθητικῶς παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἡνιοχεῖσθαι. Ὀχεῦται, μετέωρος φαίνεται.
Ὀχέοντες, ἐν ἀθλίαις ἔχοντες. Ὄχεσκον, ὑπέμενον· ἔφερον. Ὄχεσφιν, καθ᾽ ἃ προσχηματισμὸν ὁμήρου ἰλιάδος ἑ· τοῦ
μὲ δὲ τὸν γ᾽ ἄνακτα παρ᾽ ἵπποισι καὶ ὄχεσφι· τοῖς ὀχήμασιν, ἢ τοῖς ἅρμασιν. Ὀχετηγεῖν ἐστὶ κυρίως, τὸ τὸ ὕδωρ δι᾽
αὔλακος ἄγειν· ἀφ᾽ οὗ μετοχετεύειν, τὸ μετάγειν ὕδωρ ἐφ᾽ ἑτέραν αὔλακα. Ὀχετεύει, ἐπιχέει· ἐπιλάει· μεταφέρει.
Ὄχετλα, τὰ ὀχλήματα· οἱ δὲ τὰ συντιθραυσμένα. Ὀχετὸς, σωλήν· ἀγωγός· ῥύαξ· ὕδωρ· ὑδραγωγεῖον. Ὀχετοκρά-
πα, τὰ καλύπτεια, ἢ ἐκχύσεις αἱ λεγόμεναι τῶν μηχανημάτων· εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κεραμεαῖ· οἱ δέ φασι τοὺς ὑπο-
νόμους, ἢ τοὺς ὑπὸ τὴν γῆν ὀχετούς. Ὀχεῦνται, ἠρέμα κινοῦνται. Ὀχεὺς, ὁ μοχλός· ἡ περιλεγόμενη σύρα· ἴσως συρα·
ὁμοίως τῷ ζεὰ ζειά, καὶ δείρη δειρά· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἔχω ὁ τὰς θύρας συνέχων· διὸ ὁ περιττὸς τρόπος ἐτυμολογίας
ἔφη, εὖ ἄρα ὀχῆες εἶχον· καὶ οὐδ᾽ ἄρ᾽ ὀχῆες ἐχέθοντο. Ὀχεὺς, ὁ τῆς περικεφαλαίας ἱμάς. Ὀχὴ ὀξυτόνως, ἡ τρο-
φή· ἀφ᾽ ἧς καὶ τὸ εὐωχεῖν κατά τινας παρ᾽ ἡσιόδῳ· καὶ ἡ εὐωχία δὲ καθ᾽ ἓν πᾶσιν ὁμοίων δὲ πρὸς τὰ ἐχθέντα, καὶ τὸ πλεῖον
πλείονος τὸ συγκριτικόν· καὶ τὸ πλειὼν ὀξυτόνως καθ᾽ ὑπεροχὴν τὸ ἰσιακός· ὁ κωμικὰ πλείω ἐμπεπληρωμένος· ἔτι δὲ τύρος πό-
λις βαρυτόνως· ἢ τυρὸς ὀξυτόνως, ὁ ἀπὸ τοῦ γάλακτος· καὶ νόμος μὲν ὁ τὸ δίκαιον διδοὺς, νομὸς δὲ ἐν ὀξείᾳ τάσει, ὁ τῆς νο-
μῆς τόπος· καὶ ὁ καθ᾽ αἰγυπτίοις ἐν ὁρίοις· ἢ καιρὸς μὲν καθ᾽ ὅρον ὀξὺ ὁ χρόνος· καῖρος δὲ βαρυτόνως, τὸ μίτωμα·
καὶ αἴνικτος μὲν προπαροξυτόνως κύριον, αἰνικτὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ φοβερός. Ὀχεὺς, ὁ ζωστῆρος φασί τινες ἀφίκους εἶναι· ὅτι
δι᾽ ὅλου συνέχεται ὁ ζωστήρ. Ὀχῆες, οἱ μοχλοὶ, ἀπὸ τοῦ συνέχειν τὰς θύρας. Ὀχὴς, ὁμίχλη, καὶ φυτά. Ὄχημα, ἅμα-
ξα· ἅρμα· δίφρος. Ὄχησις, ἱππασία· φόρησις. Ὀχέσομαι, βαστάσομαι. Ὄχθας οὐ μόνον ποταμοὺς ἔχουσιν, ἀλ-
λὰ καὶ τάφρους· αἱ δέ εἰσι χείλη καὶ αἱ σκαφαὶ κοίλης τάφρου· διὸ καὶ κατάπερ εἴρηκεν ὅμηρος ἐν τῷ ὀ τῆς ἰλιάδος, ἵνα
ἐμφαίνῃ τὰς ἐκ τοῦ σκάπτειν ὄχθας. Ὄχθη ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται· ἀκτὴ δὲ ἐπὶ θαλάσσης· ἀπὸ τούτου γίνεται ὀχθῶ ὀχθή-
σω ποιητικῶς τὸ βαρύνεσθαι· καὶ ὀχθίζω τὸ αὐτὸ παρὰ τοῖς καινοῖς· καὶ προσοχθίζω· καὶ προσόχθισμα. Ὄχθη ὁ ἀνεστηκὼς
τόπος ἢ κρημνώδης ἐν ποταμῷ· ὁ τοιοῦτος ἐν θαλάσσῃ λέγεται ἀκτή· ἀκτὴ δὲ ἀκτῆς, τὸ δῶρον· ἀπὸ τούτου λέγεται ἡ
δημήτηρος ἱερὸν ἀκτήν· οἷον τὸ ἐξαίρετον τοῦ σίτου ἢ προέχον· ὁ ἐπίπεδος τόπος ἐπὶ μὲν τοῦ ποταμοῦ λέγεται ποταμόν·
ἐπὶ δὲ θαλάσσης, αἰγιαλός· καὶ ἠϊὼν ἢ θίν, ποιητικῶς. Ὀχθῆσαι, τὸ δεινοπαθῆσαι· ἢ πονῆσαι ὅθεν ἢ ἡσίοδος δυσχερῶς λέγει
τὸ ἐπὶ καλῶς κοπιᾶν· ἢ ἀληθῶς ὀχθῆσαι, τὸ εἰς ὕψος ἐπᾶραι τὸν θυμόν· ὄχθος γὰρ τοπικὴ ἀνάστασις· τὸ ἴσως μέγ᾽ ὀχθή-
σας, ἀντὶ τοῦ λυπηθείς· καὶ τὸ ὀχθήσαντες, ἀντὶ τοῦ ἐδεινοπάθησαν, ἠχθέσθησαν, ἢ ὕψωσαν τὸν θυμόν· ἢ τὸν φόβον· ἐκ δὲ
τοῦ ὁμηρικοῦ ὀχθεῖ καὶ τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον προσοχθίζειν παρῆκται· καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ προσόχθισμα. Ὄχθοις, ὁ ἐρυθρὸς πάρα-
χος. Ὄχθαι, αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι τόποι, καὶ αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν. Ὀχθοιβοί· παρυφαί τινα ἐν ὑφάσι περὶ τοὺς χιτῶνας
ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβους· εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα. Ὄχθος, κρόνου ἡ ὀλυμπία· κρόνιος γὰρ κρόνου λόφος ἐκαλεῖτο:

πόλεως, ὅτι τὰ καλύμματα κυκλοτερῆ, ὑπερῴους λέγουσιν. Οὐρανός ἐστιν ὁ περιέχων τὰ ἄστρα πάντα καὶ ἑαυτόν. Οὐ-
ρανοσκόπος, ἰχθὺς ποιός. Οὐρανοφαίτωρ, οὗ ἡ λαμπρότης εἰς ὕψος φαίνεται. Οὐρανοφοῖται, ἐν οὐρανῷ διατρίβοντες.
Οὔρεα, Δοῦρίς φησι τοὺς ὑπὸ γιγάντων καλουμένους λίθους, τοὺς μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πεσόντας, νήσους γενέσθαι, τοὺς δὲ
εἰς τὴν γῆν, ὄρη. Οὐρέας, ἡμιόνους. Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν· ἐν τοῖς βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους. Οὐρεσιφοίτης, ὁ ἐν τοῖς ὄ-
ρεσι πλανώμενος. Οὐρεύς· Ὅμηρος ἐν τῷ κ· ἤ τινα οὐρήων διζήμενος ἤ τινα ἑταίρων· φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι οὐρῆας τοὺς
φύλακας λέγει· ὡς γὰρ ἡνίοχος ἡνιοχεύς, ἱερὸς ἱερεύς, ὑδροχόος ὑδροχοεύς, παρὰ τὸ ἀράω, τὰ προφάσεις τὰ προφασιεῖς,
οὕτως οὖρος οὐρεύς. οὐρῆας γὰρ οὐδὲ νοῆσαι τοὺς ἡμιόνους οὐ θέλουσιν. Οὐρεὺς ἀπὸ τοῦ ὄρους παρωνομάσθη· ὅτι δὲ Ἰάονες οὐρέα
εἰπεῖν καὶ ἡμίονον δηλοῖ τὸ, ἔκδοσαν ἡμιόνους, αἱ δὲ θηλυκῶς προφέρονται. Οὐρητοῦ ἀγγεῖον. Οὔρησας, ἔστησας· ἔστησας.
Οὐρηπάσης, οὐρήσαι βουλήσει, ἢ ἀπὸ γεωργίας περιπεσούσης νοσήματι. Οὐριάζοντες, ὀρχούμενοι. Οὐρίας, φωτισμὸς θεοῦ.
Οὐρίαχον· τὸν σαυρωτῆρα· ἔστι δὲ σιδήριον ἐξηκασμένον εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ δόρατος. Οὐρίαχος, τὸ ἀντικείμενον τῇ
αἰχμῇ, καὶ οἷον οὐραῖον τοῦ δόρατος· ὁ καὶ στύραξ λέγεται καὶ σαυρωτήρ· τουτέστι τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ δόρατος· ὁ καὶ γλώσσαι καὶ στρ
θυλλὰ φασιν. Οὐρίζοντες, ἐξ ἐμπαρ τὸ ἐξ οὐρίου πλέοντες ἐκ τοῦ οὔρου· δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ κατ᾽ ὀρθὸν οὐρίσας· δῆλον δὲ καὶ ὅ-
τι διαφέρει παρ᾽ ὁμήρῳ τὸ οὖρος καὶ οὐρός. Οὐρίη, ὀπισθία. Οὐρίθρεπτα, ἐν ὄρεσι τραφέντα. Οὐριοδρομήσαντες, οἱ
τῇ τοῦ φορᾶ ἀνέμων πλεύσαντες. Οὐριομβικόν, τὴν ἀμίδα· ἢ οὐροδόχην. Οὔριοι ἄνεμοι, οἱ ὀξέως ἀπιόντες ἢ ἄγριοι.
Οὔριον, στερεὸν ἢ ὀπισθίον ἀπίον· καὶ οὐρίοις φυλακαῖς, σημεῖον. Οὐρίσαι, προσκλῦσαι. Οὐροδόχην, τὴν ἀμίδα. Οὖ-
ροι κατὰ πλεονασμὸν αὐτὴ τὴν φύλακα ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν· καὶ ἔστι τοῦτο ἀττικόν· ἐξ οὗ ἐπίουρος· ὡς τὸ οὖρος Ἀχαιῶν, ὅ ἐστι φύλαξ· ἔφο-
ρος ὁ ἀνὴρ ἐπίουρος. Οὖρος, ὁ ἔφορος ἄνεμος παρὰ τὸ ἐρύειν, ὅ ἐστι παρορμᾶν καὶ πέμπειν τὴν ναῦν. Οὔροις ἐξικέ-
σθαι· οὐραὶ λέγονται αἱ τάφροι ὅθεν αἱ ναῦς ὀρούει· τουτέστιν ὁρμᾷ καθελκομένη εἰς θάλασσαν. συμφώνως δέ φασιν ἡ λέξις
ὀξυνομένη πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ οὔρου τοῦ δηλοῦντος τὸν ἄνεμον· ἅπαντα γὰρ τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἀρσενικὰ ἔχοντα τὴν οὐ δίφθογ-
γον, βαρύνονται· κοῦρος ὁ νέος· θοῦρος ὁ ὁρμητικός· οὖρος ὁ ἄνεμος. δῆλον ὅτι ἐν τῷ μούρος ἰοῦσος οὐδεὶς ἕτερος ὁ περισπασμὸς
τοῦ σχήματος ποιεῖ ὅ φασιν αἱ γραμματικαὶ ἐπισήμασιν ἤτοι ψιλὰ τὰ δασέα. Οὖρος, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν τὸ βλέπειν· προφέροντας
γὰρ τὰ ἀλλότρια αἱ φύλακες. ὅθεν καὶ φρουραὶ λέγονται· ἢ παρὰ τὸν ὅρον τὸν ἐν τοῖς χωρίοις· ὁρίζουσι γὰρ πάντες καὶ ὁ φύλαξ τινὰ
χώραν τὰ φυλασσόμενα καὶ ἀποδιίστασι τῶν ἄλλων τὰ βλαβερά. Οὖρος ἄνεμος ὅτι ὁ φορός ἐκ δηλονότι ἐστίν. Οὐσ ὁ κλίνε-
ται ὡς τοῖς ἑτεροκλίτοις, παρὰ τοῖς ποιηταῖς λέγεται, οὔατος οὔατι οὖατα. Οὐσάτικόν, οὐκ ὠτίον. Οὖσα, τὰ χαῖτα· παρὰ
τὸ οὖν τὸ κομίζω· ἄσσα καὶ ἰωνικῶς οὖσα· ἢ τὰ ἀπὸ τῆς ἀσίας φυτοῦ ἤτοι λύγου· πρότερον γὰρ ἀπὸ λύγου χαίτους ἐποίουν
πρὸ τῆς εὑρέσεως τῆς καννάβεως. Οὖς ἀφροδίτης, οἱ ἁλιεῖς ὄστρεόν τι οὕτω καλοῦσιν. Οὗσε ἔοικε, τί διαφέρουσιν αἱ
ἐγκλινόμεναι ἀντωνυμίαι τῶν ὀρθοτονουμένων; διαφέρουσιν· ὅτι αἱ μὲν ὀρθοτονούμεναι, διαστολὴν ἔχουσιν ἑτέρου προσώπου
οἷον ἐμοὶ ἔδωκε καὶ οὐκ ἄλλῳ· ἐμοῦ ἤκουσας καὶ οὐκ ἄλλου· αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι, ἀπολυτὰ πρόσωπα δηλοῦσιν· ὡς σέο τοι ἔγραψα.
Οὐδαμῶς, οὐκ ἰσχυρῶς. Οὐσία πρῶτόν ἐστιν, πᾶν τὸ καθ᾽ ἑαυτὸ ὑφεστώς· οἷον λίθος· οὐσία δὲ λέγεται δευτέρα αὐξητική
καθὸ αὔξει καὶ φθίνει τὸ φυτόν· τρίτη δὲ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητικὴ τὸ ζῷον οἷον ἵππος· δ᾽ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητικὴ καὶ
λογική, ὁ ἄνθρωπος· διὸ καὶ ἔσχατος γέγονεν ὡς ἀπ᾽ ἐκ πάντων τὴν ψυχὴν ἔχων ἄυλον κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ εἰκόνα. Οὐσία,
ἐξουσία· ὁ δεσπότης· περιουσία ὕπαρξις· εἶδος ὑφεστώς· βίος· κτῆσις. Οὐσίας ἴδιον τὸ ἐν πᾶσι κατὰ πάντων, φυσικῶς κα-
τηγορεῖσθαί τε καὶ προφαίνεσθαι. Οὐσία καὶ φύσις κατὰ μορφὴ ταυτόν ἐστιν· ἄρμα ὑπόστασις καὶ πρόσωπον, ταυτόν ἐστιν.
Οὐσιῶδες δέ ἐστιν, ὃ οὔτε παρὸν σώζει· οὔτε ἀπὸν φθείρει· ὡς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ. Οὐσυγγινωσκόμενοι, οὐσυγχωρούμενοι.
Οὐσυμβαίνει, οὐσυμφωνεῖ. Οὐσωμένως ἔχει ὀργήν, εὐκαταστάτως ὀργήν. Οὐσῶν ἰσχύει, οὐσῶν κάματον. Οὐχολώτα-
ρος, ταχέως. Οὔτα αὐτὴ τοῦ οὐτάσαι παρὰ ἀποκοπὴν· ἔτρωξεν. Οὔτα κεῖται παρ᾽ Ὁμήρῳ προπερισπώμενον, διὰ τὴν ἀπο-
κοπὴν τὴν ἐκ τοῦ οὐτάσαι, ὃ σημαίνει τὴν ἐγγύθεν πληγήν· φησὶ γοῦν οὔτα δὲ μασγρίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ ξυστῷ· εἰ δὲ
οὐ καὶ μὴ προσέκειτο αὐτοσχεδὸν, καὶ ἅμα τὸ οὔτα τὴν αὐτὴν σημασίαν εἶχεν ἄν. Οὔτασε χαλκῷ, τὸ ἐγγύθεν ἐστὶ τοῦ πα-
ραφέροντος οὔτα. Οὐτάμενος, παρὰ τὸ οὔταμι· οὐταμαι μετοχὴ οὐτάμενος ἢ ἐκ τοῦ οὐτασμένος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ οὐτά-
μενος καὶ παροξύνεται, ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται μετοχαὶ προπαροξύνονται· ἀστέλλεσθαι, ἐλελάμενος. Οὐτάσαι καὶ οὐ-
τῆσαι, ἀπαρέμφατα· τὸ μὲν οὐτάσαι ἀπὸ τοῦ οὐτάζω· τὸ δὲ οὐτῆσαι ἀπὸ τοῦ οὔτημι. Ὅτε, ἀλλὰ παρακείμενον. ὁ ἀλλ᾽ ἐν-
εστῶτος καὶ ἀλλὰ μέλλοντος τίθεται· οὔτε τρία· οὔτε τρίτον. Οὔτε προσδιαλέγεται, οὐδὲ ἢ δύο ἀποφάσεις αὐτὴ μίαν
ὅπερ ἀττικῶν ἐστιν. Οὔτε παρεξελθεῖν, οὔτε ἀλιτέσθαι· ἔστι δὲ παρεξελθεῖν μέν, τὸ μερικῶς παραβῆναι καὶ ὁμηρικώτε-
ρον εἰπεῖν, παρὲκ Διὸς ἐλθεῖν· ἀλιτέσθαι δέ, τὸ παντελῶς ματαιῶσαι, καὶ ἀφανίσαι διεκπεσεῖν ἄπρακτον. Οὐτιδανός,
οὐδενός. Οὐτιτέρα, ποιητική· οὐτιτερα, διψὰς ἔχιδνα. Οὐτιδανὸς ποιητικῶς, ὁ οὐδενὸς ἄξιος· ἀπὸ τοῦ οὔτις
παρὰ τὸ γονεῖν, οὐτιδανός· εἶτα προστιθεμένου τοῦ δ δι᾽ εὐφωνίαν ὡς καὶ ἐν τῷ ἰχθύδιον. σημαίνει τὸ ἀσθενές, ἄψυχον
οὐδενὸς ἄξιος λόγου. Οὐτιδανὸς περισπασμός ἐστι τοῦ δ, ὥσπερ δὲ καὶ ἡ ὅλη δευτέρα συλλαβὴ περισπᾶται· ὡς παρ᾽ ἐν τῷ ψευδόψευ-
δος· ἔχθοδοπος μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἔχθω καὶ τοῦ ὄπω ἢ τοῦ ὄψ ὀπός· ἵνα ἢ ἐχθρωπός, ὃν μισοῦμεν βλέποντες, ἢ προσευτονίζεις οὐ
ταῦ δὲ καὶ τὸ κνώδαλον, εἴτε ὑπὸ κυνῶν ἁλίσκεται, εἴτε κνώσσει· ἐν τῷ ἀλὶ περισπασμὸν ἔχει τοῦ δ· ὡς καὶ ἀχέρδος, εἰς οὐκ
ἔστι χειρὶ ἅψασθαι διὰ τὸ ἀκανθῶδες, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὕω γινόμενον ὕδωρ. Οὔτι κακίστος ἀρίστων, αὐτὴ τοῦ αὐδῆσαι πρὸς
λαοὺς. Οὔτι ἀθάτελι, οὐ τι ὁμαλῶς. Οὔτι μάλα δὴν, οὐκ ἐπὶ πολύ. Οὔτι μέλει, οὐ μέλει. Οὔτι μαίομαι, οὐκ ἐστὶ μοι
ὑμεῖς. Οὔτι νοσοῦ, αἰσθάνεται. Οὔτι που ὑδαμῶς. Οὔτι ἀπόβλητον, οὐκ ἀποβληθῆναι ἄξιον. Οὔτοι, δεικτικῶς καὶ
πρὸς τῷ Ἀριστοφάνει, καὶ τοῖς ἄλλοις. Οὗτος, αὐτὴ· τοῦτο· δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι· δέχονται δὲ τὸν προσχηματισμὸν τοῦ ι,
διὰ τὴν ἰσότητα δεικτικοῦ· οἷον οὑτοσί, αὐτηί, καὶ τουτί· ὁμοίως καὶ ἐν τῇ κλίσει αὐτῶν πάσαι. Οὗτος· τὸ θηλυκόν, αὕτη· κλητικαὶ
χθονίον· οἷον ὦ οὗτος· καὶ ὦ αὕτη· καὶ ἀλλὰ πρωτοτυπικῶς, ὦ οὗτος· ὦ αὕτη· ὅπερ οὐδὲ μία ἑτέρα ἀντωνυμία συμβαίνει· ἔστι δὲ δεικτι-
κὴ καὶ ἔχει τὴν ἰσότητα δεικτικὴν ἢ ταυτὸ τὸ ι· προσλαβοῦσα, οὑτοσί καὶ αὐτηί. ἔστι δὲ ὁ προσχηματισμὸς οὗτος ἀττικός· διαφέρει

τὸ ἐπεὶ καὶ τὸ οὗ. Οὖσε δεῦρο, δράμε. ἀριστοφάνης. Οὕνεκα, σημαίνει τὸ ὅτι. οὕνεκα. χάριν. σύνδεσμος ἐστὶν αἰτιολογικός. γέγονε δὲ, ἀπὸ τοῦ οὗ ἕνεκα. διὸ καὶ δασύνεται. πάθος ἔκθλιψιν τοῦ μετὰ τὴν καθ' ἀρχὴν φωνῆεντος. ὡς καὶ μὴ ὄντος μὲν ἔτι καὶ τὰ ὅμοια. Οὐνέμεσις, οὐ μέμψις. Οὔνεμαι, οὐ κεράομαι. Οὔνεσθε, ἰωνικόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ὀνόνημι. οὐ παθητικὸν, ὄνομαι. ὄνησίν τινα ἔχειν. κατ' εἰρωνείαν. Οὐ νοκερδὲς ἔσεσθαι παρόμοιον ἐν ὀδυσσείᾳ. κερδαλεόφρονα τὸν ξεῖνον ἀπὸ δὲ ἔκτυσε. φοῦρος γὰρ ὁ μὴ ἀκερδῆ λαλεῖν. κερδαίνει δὲ καὶ αὐτὸς τὸ χλαῖναν ἀντὶ σκέπης λαβεῖν. Οὐὲς, κλέπτες, κλεπτίδε συκοφαντεία. Οὖιος, σῦνις. δρομεύς. κλέπτης. Οὖαι, ἔθνος. Οὔομα, ὄνομα. Οὖος, ὑγιές. κύπριοι. δρόμοι. Οὐαλοῦσκοι, ἔθνος. Οὐκ, σχεδόν. Οὐ παρεξέλευσομαι, οὐ παρῆλθεν. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς, ἐς κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. ἀριστοφάνης. ἐπεὶ δοκεῖ τοῖς ἐς κόρινθον εἰσπλέουσι ξένοις, χαλεπὰ ἡ πόλις εἶναι, διὰ τὴν τῶν ἑταιρῶν πολυτέλειαν. ἐσπούδαζον γὰρ ἀντὶ τοῦ ὁ κορίνθιοι, καὶ ἐρα εὔμυς διὰ τοῦτο δή γον. Οὐ παρελεύσεται, οὐ παρέλθῃ. οὐ προλείψει. Οὐ πάρεργος, οὐχ ὡς ἔτυχεν. Οὐ πείσεται, οὐ πεισθήσεται. Οὐ παρομαρτεῖ, οὐ παρακολουθεῖ. Οὐ πειρασμὸν, ἄπειρον. Οὔπω, ὅπου. Οὐ περιάγεται, οὐ περιπατεῖται. Οὐ περαιοῦσιν, οὐ τελοῦσιν. Οὖπις, ἐπίθετον ἀρτέμιδος. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς τικτούσας, αὐτὴν, ἢ παρὰ τὴν θρέψασαν αὐτὴν οὖπιν. Οὔποθι, οὐδαμοῦ. Οὐ πείθω, οὐ τρέχω οὐ δῆτα φθονῶ. τὰ ἀρνητικὰ ἤγουν ἀποφατικὰ ἐπιρρήματα, τοῖς ὁριστικοῖς μόνον συντάσσονται ῥήμασιν, ὡς τὰ ἄνω. εἰ δὲ καὶ χρὴ, ὡς εἶναι, δεῖ συντάσσεσθαι τὸ ἀρνητικὸν ἐπίρρημα, λέξεσιν ἀρχομέναις ἀπὸ φωνηέντος, εἰ μὲν ψιλουμένον ἢ πλεονάζει τὸ χ. μεσογραφόμενον. οἷον οὐκ εὔχομαι, οὐκ ἐπράχθη, οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ τὸ κατὰ ἀρχὴν φωνῆεν δασυνόμενον ἢ, τὸ χ πλεονάζει. οἷον οὐχ εὕρηται, οὐχ ὁρᾶς, οὐχ ἕλκεται, οὐχ ἡμεῖς. ὅθεν οὐκ ἀντίθεται ἀπόστροφος. Οὐ πολιᾷ, οὐ γηράσκει. Οὐ πολλὰ χαρήσεις, τὸ πολλὰ λυπηθήσῃ δηλοῖ. Οὔποτε, οὐκ αὖ πώποτε. οὐδέποτε. Οὐ πρὸ πολλοῦ λαπίθαι μιμούμεναι λέγουσιν, οὐ πολλοῦ πρό. Οὐ προσαμύνει, οὐ βοηθεῖ. Οὐ πρὸς σὲ, οὐ κατὰ σέ. οὐκ ἄξιόν σου. Οὐ προσεῖλεν, οὐκ ἠθέλησεν. Οὐ προσεποιήσαντο, οὐκ ἠγάπησαν. Οὐ προσήκαντο, οὐ προσεποιήσαντο. Οὐ προσίεται. οὐ προσδέχεται. οὐκ ἀρέσκεται. Οὐ προσώχθισαν, οὐκ ἀπεστράφησαν. Οὐ προτιμᾷ, οὐκ ἔχει λόγον. Οὔπω καὶ οὐδεπώποτε, ἀντὶ παρωχημένου τάττεται. οἷον οὔπω ἦλθε. καὶ οὐδεπώποτε ἐποίησεν. ὡς ἀριστοφάνης. οὐκ ἄρα ὡς ἐμὲ ἦλθεν οὐδεπώποτε. καὶ παρὰ ξενοφῶντι. τοσαῦτα μὲν εἶπεν. οὔπω δὲ ἐφαίνετο νεκρὸς εἶναι. καὶ παρὰ θουκυδίδῃ. ἕως ἡμέρα, ἦν καὶ τὰ δεινὰ οὔπω παρῆν. Οὔπω παῖς ἦν, καὶ ἤδη λεχώ. λείπει γὰρ ἢ τὸ ἔτερος, ἢ τὸ τόνημα, ἢ ἴσως τὸ ῥῆμα ληφθὲν ἀπὸ κοινοῦ, ἐκ τοῦ εἶναι. Οὔπως, οὐδένα τρόπον. ὅμηρος. ὦ γέρον, οὔπως ἐγὼ τοῦτο τελέεσθαι οἴω. Οὐρα. ἢ παροξυτόνως οὖρα. εἰσὶ τὰ ὁρμήματα, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρούειν, ἢ τὰ μεταξὺ διαστήματα, ὡς ἀπὸ τοῦ οὖρος ὁ περιορισμὸς κατὰ φύσιν μετασχηματισμὸν, ὁποῖον τρόπον ἐστὶν ἐν τῷ δάκτυλα. ἐν τῷ ταρσῷ. καὶ τὰ λύχνα. ἐν τῷ πέδιλα. ὡς τὸ καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα. καὶ κύβων βολαί. ἔστι δὲ ὁ μὲν πρὸς ἡμιόνους ἀκασμοῖς, τοῦ δόλωνος. ὁ δὲ πρὸς βόας τῶν διωκόντων ἐλλητικῶν ἡρώων. διότι θᾶττον οὗτος παύει ἐκείνου. προφερέστεραι δὲ, αἱ ταχύτεραι καὶ ἔμπροσθεν φερόμεναι. ὅμηρος ἐν τῇ ἰλιάδι. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται ἡμιόνων αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν ἑλκέμεναι. Οὖρα δίσκου, αἱ παλαιαὶ τὰ ὁρμήματά φασι. παρὰ τὸ ὀρούω τὸ ὁρμῶ. ἀλλὰ καὶ δισκοῦρα λέγονται ἀμαχοῦ. τινὰ μέντοι τῶν ἀντιγράφων δισκοῦρα ἔχουσιν ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου. καὶ εἶναι λοιπὸν μεταπλασμόν. ἔστι δὲ οὖρος, καὶ λέγεται οὖρον ὡς ἔρεθον ὅρμημα. καθὰ καὶ εἰς τὸ λύθρον, ὁ λύθρος. Οὐρὰ, τὸ ἔσχατον τῶν ζώων. ἀπὸ τοῦ τρυοῦρα καὶ ἡ πρύμνη τῆς νεώς. ὅθεν οὖρος πνευματικὸς, ὁ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς φορὸς, καὶ ἀντὶ τὸ δ' ἄνεμος. ὃς κοινῶς λέγεται οὔριος. ὅθεν καὶ τὸ ἐξ οὐρίας πνεῖν. καὶ οὐρὰ ἡ κέρκος. ἢ τὸ αἰδοῖον. Οὐραγεῖν, ὑστερίζειν. Οὐραγίω, μέλλων οὐραγίσω. παρακείμενος, οὐράγηκα. τὰ ἀρχόμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ου διφθόγγου, οὐ τρέπουσι τὴν ου δίφθογγον. ἐπειδὴ ἱκανὰ μεγέθη ἔχουσιν ἐν τοῖς παρακειμένοις. Οὐραγία, στρατηγίας οὐρά. τουτέστι, τὸ τέλος τῆς στρατιᾶς, καὶ τῆς τάξεως. Οὐράγιον, ἔσχατον. Οὐραγὸς, τῆς οὐρᾶς ὁ ἔσχατος ἡγεμών. ἢ τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος φύλαξ. ὁ δὲ τοῦ δεξιοῦ, δεξιοφύλαξ. Οὐ ῥάδιον. οὐκ εὐχερές. Οὐ ῥᾳδίως, κακῶς. θουκυδίδης. Οὐρανίαν, ὅταν τὴν σφαῖραν ἀναβάλωσιν, καὶ τὴν τοιαύτην δὲ καθόλου παιδιὰν, οὐρανίαν καλοῦσι. καὶ οὐρανιάζειν. παρὰ τοῦτο σὺ ἔπαιζες ἀριστοφάνης. Οὐρανία φίλα, κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι, ἀντὶ τοῦ ὦ οὐρανία φίλη. Οὐρανία δ' αἴξ, ὥσπερ λέγει τις, τὸ τῆς ἀμαλθείας κέρας. ὅτι γὰρ τὰς αἶγας ἐλάμβανεν ἔχων τοῦτο. εἰκὸς δὲ ἐστὶν αὐτὴν ἴσως ὅτι κατ' ἐκείνους ἀνατέλλει τῇ αἰγὶ ἐπερχόμενον. ἴσως τε δὲ τὰ γήϊνα εὔχεται διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἀντὶ τοῦ ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν. ὅθεν καὶ ἀγλαΐαν φασὶν αὐτὴν εἶναι. Οὐρανίδης, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Οὐρανίου αἵματος, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. ἀκουσίλαος ἐν τῇ τρίτῃ, φησὶν ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ οὐρανοῦ ῥανίδας ἐπιχυθῆναι συνέπεσε. τουτέστι σταγόνας κατὰ τῆς γῆς, ἐξ ὧν γεννηθῆναι τοὺς φαίακας. οἱ δὲ τοὺς γίγαντας. καὶ ἀλκαῖος δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἀκουσιλάῳ λέγει τοὺς φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ οὐρανοῦ. ὅμηρος δὲ, οἰκείους τοὺς φαίακας τοῖς θεοῖς φησὶ, διὰ τὴν ἀπὸ ποσειδῶνος γένεσιν. Οὐρανίσκος, ἡ ὄρασις αὐτοῦ, ἢ ὁ ὀροφόμενος αὐτοῦ ἢ ὅτι ὁ οὐρανὸς αὐτοῦ. ὑποκοριστικὸν ἀντὶ τοῦ σωματικοῦ μέρους. ὡσεὶ ὁ μικρὸς οὐρανός. ὅτι μετεωρότατος ἐστὶ τῆς εὐρυχωρίας οὗτος ὁ τόπος. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ οὐρανοῦ. Οὐρανίζειν, πρὸς τὸν οὐρανὸν διικνεῖσθαι. Οὐράνιον ἄχος, τὸν καπνόν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ ὑψηλόν. Οὐράνιοι. οἱ τὸν οὐρανὸν κατοικοῦντες. Οὐρανίωνας. τοὺς ὑπὸ τὴν οὐρανοῦ ἀρχὴν τεταγμένους. Οὐρανίωνες. οἱ τιτᾶνες οὕτω λέγονται. Οὐρανοβάμονος. οὐρανοφάντου. Οὐρανόθεν, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. οὐρανόθι, ἐν τῷ οὐρανῷ. οὐρανόσε, εἰς τὸν οὐρανόν. τὰ διὰ τοῦ θεν ἐπιρρήματα εἰ μὲν ἀπὸ ὀνομάτων γίνονται, μικρογραφοῦνται καὶ τὴν ἐκ τόπου κίνησιν σημαίνει. οἷον οὐρανόθεν. πατρόθεν. κυκλόθεν. τὸ δὲ κύκλωθεν, ὡς ἀπὸ τοῦ κύκλῳ γινόμενον, μεγάλῳ γράφεται. πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν. ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν. εἰ δὲ ἀπὸ ἐπιρρημάτων, ἄμφω. καὶ κίνησιν, καὶ στάσιν. οἷον ἔξωθεν λαμβάνει. ἤγουν, ἐκ τῶν ἐκτός. ἰστέον τοίνυν τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα ἔχουσι τὴν ἀπὸ πρόθεσιν ἐν ἑαυτοῖς, καὶ οὐ δύναται αὖθις ληφθῆναι. εἴρηκε τὸ οὐρανόθεν ὅμηρος. ὁ ποιητικὸς ἀδεῶς τοῦτο λέγει. Οὐρανόθι πρό. ἐν τῷ ὑπὸ τὸν αἰθέρα. Οὐρανομήκη. ὑψηλολογίας. Οὐρανὸς, ὁ κατὰ περισπώμενος τόπος. προσαυδῷ τὸν βασιλείας σκοπὸν καὶ

μενος. Οὐκ ἐκνενομισμένως, οὐ προσηκόντως. Οὐκ ἔλαθες, οὐκ ἐλάνθανες. Οὐκ ἐληλύθεις, οὐκ ἔλαθες. Οὐκ ἐμβαρεῖ, οὐ φροντίζει. ἀπὸ τῆς ἐμβαρου φροντίστως. Οὐκ ἐμφορούμενοι, οὐ πληρούμενοι. Οὐκ ἔννομος, οὐ δίκαιος. οὐκ ἐναποκρύψομαι, οὐ καθοσιώσομαι. Οὐκ ἐνδέχεται, οὐ δυνατόν ἐστιν. Οὐκ ἐνδώσει, οὐ χαυνώσει. Οὐκ ἐνῆν, οὐκ ἐδύνατο. Οὐκ ἐνέοχά σοι, οὐκ ἀγνόοχα. οὐκ ἔνοχα σοι. Οὐκ ἐνόν, οὐ δυνατόν. Οὐκ ἐξήρκεσεν, οὐκ αὐτάρκη πρὸς τὰ πρόσφορα ἡμῶν. Οὐκ ἐξόν, οὐ προσῆκον, οὐ πρέπον. Οὐκ ἔξωροι, οὐκ ἄκαιροι. οὐκ ἄκληροι. Οὐκ ἐπέοικεν, οὐ πρέπον ἐστίν. Οὐχ ἕπεται, οὐκ ἀκολουθεῖ. Οὐκ ἐπέπυστο, οὐκ ἀκηκόει. Οὐκ ἐπιεικτόν, οὐ μέτριον. Οὐκ ἐπιβλασφημήσομαι, οὐ βλασφημήσω. Οὐκ ἐπιλήσομαι, οὐκ ἐπιλαθήσομαι. Οὐκ ἐπιτεύξεται, οὐκ ἐπιτυχὴς ἔσται. Οὐκ ἐρηρισμένως, οὐκ ἐστηριγμένος. Οὐκ ἔσθενον, οὐκ ἴσχυον. Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπου. ἀντὶ τοῦ οὐδαμοῦ. τουτέστι, τρόπος ὅπως. Οὐκ ἔσθ᾽ ὅτι, ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε. τουτέστιν, οὐκ ἔστι χρόνος ὅτι. Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς ἀττικῶς. Οὐκ ἐστάλασεν, οὐκ ἐπλήμμυσεν. Οὐκ ἔστερξεν, οὐχ ὑπέμεινεν. Οὐκ ἔστιν ὅπως, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστι τρόπος, ὅπως. Οὐκ ἔσφαλεν, οὐκ ἐκινδύνευσεν. Οὐκ ἔτι, τὸ μέλλον ἀναιρεῖ. οἷον οὐκ ἔτι ἐστὶ καιρός. ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν οὐκ ἔστι καιρός. ἀλλὰ παρῆλθε δηλονότι. σημαίνεται οὖν τὸ οὔπω μετὰ παρῳχημένου. τὸ δὲ οὐκ ἔτι μετὰ μέλλοντος. Οὐκ ἔστι καὶ οὐδέποτε, πρὸς μέλλοντα ἀόριστικὸν ἀποδίδονται. οἷον, οὐκ ἔτι καὶ οὐδέποτε πείσω. ὡς καὶ ἀριστοφάνης. οὐ δὲ καθ᾽ ἡμέρα φανήσεται, καὶ παρὰ δημοσθένει. οὐκ ἔτι γὰρ τῇ πόλει φανεῖταί τις χρηστὸς καὶ τὰ δίκαια λέγων. Οὐκ ἐτός, οὐκ ἀλόγως. ἀλλὰ δικαίως. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἢ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀληθές. ἐπιῤῥηματικὸν γάρ ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἐτώσιος ἀπὸ τοῦ ἔτιος συνῃρημένον. Οὐκ ἐτυράνθη, οὐκ ἐπαροχύνθη. Οὐκ ἐτῶς, οὐκ εἰκότως. οὐ μάτην. Οὐκ εὐδιάθετος. οὐ δυνάμενος εὐχερῶς γαμεῖσθαι ἢ ἁμαρτάνειν γίνεσθαι. οὐκ εὐθυσκόπου, οὐκ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς βλέποντος. Οὐκ ἐφέξεις, οὐ παύσῃ. Οὐκ ἐφίσπετο, οὐκ ἠκολούθει. Οὐκ ἐφίεται, οὐκ ἐπιθυμοῦσιν. Οὐκ ἐφικνεῖται, οὐ φθάνει. Οὐκ ἐχάδεν, οὐκ ἐχώρησεν. Οὐχ ἥκιστα, οὐ μάλιστα. Οὐκ ἤμειψεν, οὐκ ἤλλαξεν. Οὐκ ἠσμένισαν, οὐκ ἐχάρησαν. Οὐκί, οὐχί. Οὐκ ἰσχάνει, οὐχ εὑρίσκει. Οὐκ ἐκνενομισμένως, ἀντὶ τοῦ προσηκόντως. οὐ καθηκόντως λαμβάνεται παρ᾽ ἴσοσιν. Οὐκ οἴεται, οὐκ ἐπιστρέφεται. Οὐκ οἰστά, οὐ φορητά. Οὐκ ὀλεῖσθαι, οὐ φθαρήσεσθαι. Οὐκ ὀμφῶ, οὐ μεγαλοφρονῶ. Οὐκ ὄναρ, ἀλλ᾽ ὕπαρ. ἐσθλὸν καὶ παροιμιῶδές ἐστιν, ἐπὶ τῶν ἐμφανῶν ἀγαθῶν. ἀντίκειται δὲ, τὸ ὄναρ καὶ τὸ ὕπαρ. καὶ γίνεται ὄναρ μὲν παρὰ τὸ ὄνω τὸ αἴρειν. ὕπαρ δὲ, παρὰ τὸ ὕπνον καὶ τὸ αἴρειν. ἵνα εἴη ὕπαρ μὲν ὕπνου ἄρσις διὰ τὴν ἐγρήγορσιν. ὡς αἰεὶ ὕπαρ. ὄναρ δὲ, παρὰ τὴν τοῦ ὄντος ἄρσιν. φαντασία γὰρ καθ᾽ ὕπνους καὶ οὐκ ἐν ὄντι ἐστί. Οὐκ ὀνησιφόρον, οὐκ ὠφέλιμον. Οὐκ ὀρθῶς τὸ κολλυβιστής. πάλιν οὐδὲ τὸ ἡμᾶς μολύνων, διαπαίζεται ὁ μένανδρος, τὸ ἀργυραμοιβὸν, κολλυβιστὴν λέγων. ὁ μὲν γὰρ νόμισμα κόλλυβος, δόκιμον. ὁ δὲ κολλυβιστὴς, παράσημα σημασμένον. Οὐκοῦν, παροξυτόνως μὲν ἀποφατικόν, ἴσον τῷ οὐχὶ οὖν. οἷον οὐκοῦν ἀπιστεῖν δεῖ. περισπωμένως δὲ, συλλογιστικός ἐστι σύνδεσμος, καὶ σημαίνει ἀπόφασιν. Οὔκουν, ἢ κέντρα. οὐ μὴν οὐ οὐδαμῶς, οὐδὲ πού. οὐδόλως, ταυτά. οὐκοῦν δὲ περισπωμένως, τίθεται ὡς αἰτία, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Οὐκ ὤιετο, οὐκ ἐνόμιζεν. Οὐκ ὤν, οὐχ ὑπάρχων. Οὐκ ὤπται, οὐκ ἐφάνη. οὐκ ἐθεάθη. Οὐκ ὠφελεῖ, οὐ βλάπτει. οὐ παρών. Οὐλάδες, πίεραι θύλακοι. Οὐλαίνει, οὐ χαλάζει. Οὐλαμηφόρος, ὁ ὀλεθρίας, ἢ οὐλαμοὺς καὶ τάξιν στρατιωτικὴν ἐμποιῶν. Οὐλαμὸς ἀνδρῶν, ἤγουν τὸ πύκνωμα καὶ σύστρεμμα τοῦ λαοῦ. ὅμηρος, ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν. ἀπὸ τῆς σαρκικῆς οὐλώσεως ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ἢ ἀπὸ τῆς οὐλότητος τῶν συνεστραμμένων τριχῶν. οὐλαμὸς δὲ τάξις συνεστηκυῖα ἐκ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν. ἢ δὲ φάλαγξ, τάξις ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσιν ἀνδρῶν καὶ οὐλαμὸς ἡ μάχη. Οὐλαφορεῖ, νεκροφορεῖ. Οὐλαφος, νεκρός. Οὐλάς, κριθάς. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μαλακόν, ὅ ἐστι τὸ ἁπαλόν. ὅθεν καὶ τὰ ἔσωθεν τῶν ὀφθαλμῶν. πάνυ μαλακὰ ὄντα, οὖλα καλεῖται καὶ ἡ γαστήρ. Οὖλε, ἐν τῷ ω τῆς ὀδυσσείας. ἀντὶ τοῦ ὑγίαινε. τουτέστιν, ὅλος καὶ ὑγιὴς ἔσο. ἐκ δὲ τοῦ προσώπου ῥήματος, καὶ ἡ τοῦ τραύματος οὐλή. ὁλότης οὖσα καὶ αὐτὴ σώματος. ἅπαξ δὲ εἴρηται καὶ τὸ οὖλε. Οὐλεῖν ἰώνες, ὑγιαίνειν κοινοί. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγουσιν. Οὐλὴ βαρύνεται, ἀπὸ τοῦ οὖλος. λοίμου τοῦ δὲ. καθ᾽ ἀπαίονα καὶ ἡρόδωρον. τὰ εἰς λος δισύλλαβα μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ λ ἀμετάβολον σύμφωνον. τῷ ο δὲ παραληγόμενα, ἢ μόνῳ ἢ ἐν διφθόγγῳ, βαρύνεται. οἷον τόλος. στόλος. κοῖλος. οὕτω καὶ οὖλος. διὸ οὖν καὶ τὸ οὖλον δ᾽ ἐπεσσεύοντο λάχνῃ καὶ οὐχ ὡς ἡ κοινὴ συνήθεια. οὖλος ἄνθρωπος καὶ οὐλὴ κόμη. τὸ δὲ θολὸς ἀπὸ σημασίας, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀντικειμένου ὀξύνεται. Οὐλή, τὸ ὑγιασθὲν τραῦμα, παρὰ τὸ οὖλε τὸ ὑγίαινε. οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. οἱονεὶ ἡ τὴν ὅλην ἀναλαβοῦσα σάρκα. Οὐλίζουσαν, οὐ παυομένην. Οὔλην μὲν χλαῖναν βαρύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ μονοφθόγγου ὀξυτόνου. δηλοῖ τὰς οὐλὰς ἢ κριθάς. καὶ οὐλή, τὸ ὑγιασθὲν τραῦμα. Οὔλην χλαῖναν, ἢ τὴν συνεστραμμένην λέγει ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας τ, καὶ δίπλακα, ἢ τὴν ὅλην καὶ ὑγιῆ, ἢ τὴν ἁπαλήν. τινὲς δὲ τὸ οὔλην συναπτόμενοι μετὰ τοῦ πορφυρέην φασὶν ἀμφοῖν δηλοῦν τὴν ὁλοπόρφυρον. οὖλον γὰρ πάντως τοῦτο καὶ τὸ ὅλον. Οὐλιάσθε, ὄνησίν τινα ἔχετε. Οὐλίαιεν, ἐν ὑγείᾳ φυλάσσοιεν. οὔλιος ἀστὴρ κατά τινας, ὁ τοῦ κυνὸς ὡς φθοροποιὸς διὰ τὰ ὑπ᾽ αὐτοῦ γινόμενα ὀλέθρια καύματα. οἱ δὲ κομήτην ἀστέρα τοῦτον ἀκούουσιν ὡς φθορὰν προσημαίνει φανείς. οἱ δὲ τὸ οὔλιον αὔλιον γράφουσιν, ὅ ἐστιν ἑσπέριος δηλαδὴ εἰς αὔλιν ἄγει τὰ ζῷα. τουτέστιν, αὐλίζεσθαι ποιεῖ. Οὔλιος, ὁ ἀπόλλων ἰατρὸς γὰρ ἦν. σημαίνει δὲ, καὶ ὀλέθριος. Οὐλοβάται, οἱ κολοβοί. Οὐλόθυμος, σχέτλιος. δεινόθυμος. Οὐλοθεσία, τελεία θυσία. Οὐλαί, οὐλαὶ δράγματα. Οὐλαὶ τὰ πέλεις, ἢ αἱ δασεῖαι καὶ τριχοί, ἔρια τὰ καινὰ τὰ λεγόμενα ἐπαύχια, ἢ ἄελλοι καὶ οὖλα κρωσοί. ὅθεν καὶ οὔλοθριξ. ἢ καὶ ἄλλως ἄελλοι, ὅ ἐστιν ἀεὶ ἀνθηροί. Οὐλοκάρηνος, ὁ παρὰ ἡροδότῳ οὐλόθριξ. καὶ ἔστιν ἐκεῖνο τοῦ παρ᾽ ὁμήρῳ σαφέστερον. τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ ὅλου τὸ μέρος ἔφρασεν. οὐ γὰρ τὸ κάρηνον οὖλον, ἀλλ᾽ αἱ περὶ τὸ κάρηνον τρίχες. Οὐλομελίη, καθόλου. συλλήβδην. ἀντὶ τοῦ τῆς ἀθρόας τῆς ὅλης φύσεως. τὸ γὰρ ὅλον οὖλον λέγουσι. Οὐλομερές, οὐλοτελές, ὑγιές. ὁλόκληρον. Οὐλόμενε, ὀλέσθαι ἄξιε ἢ ὀλέθρου αἴτιε. Οὐλομένην μῆνις, παρὰ τὸ μένος καὶ τὸ ὅλον συντίθησιν ὁ πορφύριος τὸ οὐλομένην καὶ τὴν οὐλομένην μῆνιν. ἔστι γάρ φησιν οὐλόμενος μέν, καὶ ὁ ὅλον ἔχων μένος ἤγουν θυμὸς. τουτέστιν, ὁ φθαρτικὴν ἄρα τὴν κεκτημένον

λοντος· εἰ γὰρ ἔσται κίνησις· αὖθις διδάξω· οὔπω, μετὰ παρακειμένου ἐπὶ ἑνεστῶτος συντάσσεται· οἷον οὔπω γίνεται, οὔπω γέγονε· καὶ ἀναιρεῖ τὸ παρεληλυθός· εἰσάγει δὲ τὸ μέλλον· οἷον οὔπω ἐστὶ καιρός, ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν κατάστασιν ἀκμαῖος οὐκ ἔστι καιρός· ἀλλ᾽ ἔσται δηλονότι· τὸ δὲ οὐκ ἔτι, τὸ μέλλον ἀναιρεῖ· οἷον οὐκ ἔτι ἐστὶ καιρός, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐκ ἔστι καιρός, ἀλλὰ παρῆλθε δηλονότι· συντάσσεται οὖν τὸ οὔπω μετὰ τοῦ παρακειμένου· τὸ δὲ οὐκ ἔτι μετὰ μέλλοντος. Οὐδ᾽ ἀλλ᾽ ἡμερινοῦ δὲ, οὐδὲ ἀλλὰ μιᾶς νυκτός· οὐδὲ πρὸς μίαν νύκτα. Οὐδ᾽ ἐπηρώτων, οὐδ᾽ ἠρώτων. Οὐδ᾽ ἐρίοντο, οὐδ᾽ ἀντιπίθοιντο. Οὐδέ τι πρὶν, οὐδὲ ἐν τοῖς δύο. Οὐδὲ τὰ τρία στιχίδια γινώσκεις· ἀλλὰ ταῦτα παιδεύονται ἀμαθεῖς. Οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης· τὰ ἄκρα ἐλευθέρας μέχρι κόρου ἐσθίειν, καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασι δαιτὸς ἴσης· τὰ γὰρ σιμὰ ἀπὸ τοῦ συμποσίου· ἐσθίειν φασὶν ἕως οὐκ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης· ἕως πρόσω ἐπιδιδεῖν εἶχον, ἢ γοῦν ἐπήρωσαν τὴν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν ἔφεσιν· εἶχον γὰρ τὸ ἐπήρωσαν. Οὐδέ τι πάμπαν, ἴσον δὲ τῷ οὐδαμῶς, οὐδ᾽ ὅλως. Οὐδέ τις ἡμῖν, ἴσον δὲ τῷ ἡμῶν οὐδείς. Οὐδ᾽ ἐπύθοντο ἐφόνευσαν, οὐδ᾽ εἰργάσαντο. Οὐδὲ φυὴν, οὐδὲ τὴν φύσιν. Οὐδ᾽ ἠβαιὸν, ἀντὶ τοῦ οὐδ᾽ ὅλως· καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἠπίου· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς, καὶ τὸ ἠβαιὸν, οὕτω παρὰ Σοφοκλεῖ· καὶ τοῦ ὀλίγου οἱ παῖδες ἐκ τούτου γένηται Ἰνδικοί. Οὐδ᾽ ἥμαρτεν, οὐκ ἀπέτυχεν. Οὐδ᾽ ἱκανὸς, οὐχ ἱκανός. Οὐδ᾽ ἐν γυναικῶν, οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν. Οὐδὲ πρῶτον, μὴ λέγε· ἀλλ᾽ ἀδοκίμως οὐ πιστοῦ. Οὐδ᾽ ἀρὸν, ἀντὶ τοῦ τάχιστα ὁ πρὸς τὸ ἀνάστασιν. Οὐ δεῖσαι, πρίασθαι ἀποδόσθαι. Οὐδ᾽ ἔτι, οὐδαμῶς. Οὐ διηκρίβου, οὐκ ἀμφέβαλλεν, οὐκ ἐδίστασεν. Οὐ δίκαιον, οὐ δίκαιον. Οὐδ᾽ ἴκταρ βαλεῖ· εἴρηται δὲ καθ᾽ Ἡσίοδον· ὥσπερ τὸ διαλύγιον, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μικρὸν οὐκ ἐγγίζει. Οὐδανοῦ, ἢ οὐ τίδανοῦ, εὐτελοῦς· οὐδενὸς λόγου ἀξίου. Οὐ δυσόμεθα, οὐκ ἀποβαλούμεθα, οὐκ ἀποστρέψομεν. Οὐδ᾽ ὅγε πρὶν, οὐδὲ οὗτος καὶ πρίν. Οὐ δοκέουσι, οὐ προσδοκῶσιν· οὐ νομίζουσιν. Οὐδ᾽ ὅλως, οὐδὲ τοῦ τυχόντος. Οὐδ᾽ ὀνομαστόν, οὐδ᾽ ὀνομαστῶν. Οὐδός, βαθμός· βατήρ· ὁ πρὸ τῆς θύρας βαθμός· καὶ ὀδὸς ἐπενθέσει ἔχει τοῦ υ. Οὐδ᾽ ἄοντο, οὐδ᾽ ἀνῄσθοντο. Οὐδ᾽ ὁσίη, ἀντὶ τοῦ οὐδ᾽ ὅσιον· ἐλλείπειν δοκεῖ· λείπει γὰρ τὸ βουλή· ἢ πρᾶξις δὲ τι· ἵνα λέγῃ ὡς οὐκ ἔστιν ὁσία δίκη, ἢ βουλὴ ἢ πρᾶξις παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Οὐδ᾽ ὅπου, οὐδὲ τὸ σύνολον. Οὐδραία, ὑδρεία· μέτρον τι Ἀττικοῦ μέτρου τοῦ ἡμίσου. Οὐδραίνει, παρὰ καθαίρει Λάκωνες. Οὐδ᾽ ὕεται, ἐρίζει. Οὐδ᾽ ὑπὸ αὖσαι, ἴσον δὲ τῷ κατ᾽ αὖσαν. Οὕνεκα, διότι ἕνεκα. Οὐ ἔθεν, οὐδαμῶς ἄλλως. Οὖδας, ἀπὸ τοῦ ὁδὸς· ὁδός. Οὖθαρ ἀρούρης, τὸ πιότατον καὶ γονιμώτατον ὡς εἰπεῖν ὁ μαστὸς τῆς γῆς. Οὔθαρα, ἀντὶ ἀσκοῦ, ὁ κατὰ τὸ οὖθαρ τόπος· οἱ δὲ τὸ δεῖ ὃν τρέφεται ὁ χορὸς ἢ ὁ τροχός. Οὔθατα, αἱ μαζοὶ τῶν προβάτων. Οὔθατα βόσκει, αἶγας. Οὐθείς, οὐδείς. Οὐθεὶς, διὰ τοῦ θ εἰ καὶ Χρύσιππος καὶ οἱ ἀμφ᾽ αὐτὸν οὕτω λέγουσι, σὺ δὲ ἀπὸ τρίτου λέγειν· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι διὰ τοῦ δ λέγουσιν. Οὐ θέμις, οὐ δίκαιον. Οὐ θέμις, ἡ ἀντὶ τοῦ οὐ δυνατὸν, καθὰ ἐν ἄλλῃ ἑρμηνεύεται, ἡ ἀντὶ τοῦ ἀθέμιτον. Οὐθὲν, οὐδέν· ἔστι καὶ ὄνομα οὐδείς. Οὐθένεια, μηδαμινή· εὐτελής. Οὐθενείας, ἀσθενείας. Οὐθὲν, οὐ μὴν οὐδὲ παντός. Οὐθὲν μὲν, τόσοι τόνοι· δύο διά τι· ὁπηνίκα εὑρεθῇ ἐγκλιτικὰ ἐφεξῆς ἀλλήλων κείμενα, πολλαὶ ἔσονται καὶ παράλληλοι αἱ ὀξεῖαι.

Οὐθ᾽ ὕεται, οὔτε ἡλιοῦται, ἀλλὰ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων. Οὐΐρον, τὸ ὑπ᾽ ὤμον αὐτόν. Οὐκ ἀθεεὶ, οὐκ ἄνευ θεοῦ ἢ οὐ χωρὶς θελήματος. Οὐκ ἀθέσκησεν, οὐ νόσῳ μαίνεται. Οὐκ ἀθῷοι, οὐκ ἀνίσχυρα· ἀπαλαίτερα. Οὐκ αἰδεσθεὶς, οὐκ αἰσχυνθείς. Οὐκ ἀΐεις, οὐκ ἀκούεις. Οὐκ ἄκοντες, οὐχ ἑκόντες. Οὐκ ἄκικυς, ἀλλ᾽ ὕβριστος· ἐν τῷ λόγῳ ἐξεθεῖσα φανείας χάριν οὐκ οὐ δῆλον, ὅτι καὶ ἐν τῷ οὐ γάρ μιν ἀφαυρότατος βάλεν Ἀχαιῶν, χρὴ προσυπακούειν τὸ ἀλλ᾽ ὁ ἀνδρειότατος· ἀλλ᾽ ὡς γὰρ καὶ ὁ οὐκ ἀφαυρότατος καὶ ὁ οὐκ ἄκικυς, οὐκ ἄλλο δὲ ἀλλ᾽ ἢ ὡς νοεῖσθαι τὸ ἄριστον, καὶ τὸ ἀνδρειότατον.

Οὐκ ἀλαπαδνὸν, οὐκ ἀσθενές. Οὐκ ἀλεγίζω, οὐ λόγον ἔχω. Οὐκ ἀλέγοντες, οὐ φροντίζοντες. Οὐκ ἀλέγων παρ᾽ Ὁμήρῳ, ὄνομα κύριον ὡς εἴ τις εἴποι ὁ μηδενὸς ἀλέγων· οὕτω καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ· τοῦ δὲ ἀποφάσεως τὸ παρεστὸς οὕτω παρέγραφο. Οὐκ ἄλκαρ, οὐ βοήθεια. Οὐκ ἄλλως ποιεῖται, ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην. Οὐκ ἀλώσιμα, οὐκ εὐάλωτα. Οὐκ ἄμμορος ἦν, οὐκ ἐκτὸς μοίρας ἦν. Οὐκ ἀμώμητος· οὐκ ἄψεκτος· οὐχ ὑγιής. Οὐκ αὖ δὴ, οὐδαμῶς αὖ. Οὐκ ἀναλίσκεται οὐκ ἐκλείπει. Οὐκ ἀνάθετον, ἀλλὰ κατάκριτον. Οὐκ ἀνέχομαι, οὐ καταδέχομαι. Οὐκ ἀνίει, οὐκ ἀφίει· οὐκ ἀλλὰ τρίβει· καὶ οὐκ ἀνήσει τὰ ἄλλα. Οὐκ ἄν τι, οὐδαμῶς ἄν. Οὐκ ἀνύσει, οὐκ ὀφέσει. Οὐκ ἀξιόχρεως, οὐχ ἱκανός. Οὐκ ἀξιῶ, οὐχ ὑπολαμβάνω· οὐκ ἄξιον νομίζω. Οὐκ ἀπάδοντα, οὐκ ἀλλότριον. Οὐκ ἀπαδύμεθα, οὐκ ἀπαρνούμεθα. Οὐκ ἀπαναίνεται, οὐκ ἀποστρέφεται. Οὐκ ἀπεικὸς· οὐκ ἄτοπον ἀξίον ἐφελκόμενον γενέσθαι. Οὐκ ἀπέχει, οὐκ ἀρκεῖ. Οὐκ ἀπηξίωσεν, ἠξίωσεν. Οὐκ ἀπολείπεται, οὐκ ἀποστερεῖται. Οὐκ ἀπολιβάξεις, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐς κόρακας καὶ λιβύην ἀποφθερῇ· ἀπὸ τοῦ λιβὰς ὁ δηλοῖ σταγὼν ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν· Ἀριστοφάνης· οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ᾽ ἀπολούμενε. Οὐκ ἀπορηθήσεται, οὐ χρῄζει. Οὐκ ἀπορρυήσεται, οὐ καθαιρεθήσεται. Οὐκ ἀσφάλεια, οὐκ ἀδιάλειπτα· οὐ μάταια. Οὐκ ἀπέχει, οὐκ ἀρκεῖ. Οὐκ ἀπρακτήσεις, οὐκ ἀποτεύξῃ. Οὐκ ἀπόνατο, οὐκ ὠφελήθησαν. Οὐκ ἄσημοι, ἀλλὰ φανεῖς· οὐκ ἀφανεῖς· οὐκ ἄδοξοι. Οὐκ ἀσκίῳ, οὐκ ἀσκίῳ μέντοι ἀπ᾽ ἐμοῦ μολύνεται ἄλλος, εἰ τὰ δ᾽ ἐστὶν ἀληθῆ· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ κενὰ δεδιότων· ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. Οὐκ ἄστικτος, οὐ φορητός· οὐκ ἀβάστακτος. Οὐκ ἀσύντελὲς, οὐκ ἀχρήσιμον. Οὐ κατὰ κόσμον, οὐ κατὰ τρόπον. Οὐ καταισχύνω, οὐ καταισχύνω· οὐ κατασυμφανές· δῆλον. Οὐ κατὰ σθενέσ, οὐ κατὰ βίασιν, οὐ κατὰ βαρύτητα. Οὐκ ἐπαρκῶν, οὐκ ἐπιβαρύνεται. Οὐκ ἄωρον, οὐ κατὰ καιρὸν, παρὰ καιρόν. Οὐκ ἐᾷ, οὐ συγχωρεῖ. Οὐκ ἔασαν, οὐκ ἀφῆκαν. Οὐκ εἴασκεν, οὐκ εἴα. Οὐκ ἔγρυξεν, οὐκ ἐφθέγξατο. Οὐκ ἐδέξατο, οὐ προσήκατο. Οὐκ ἐΐσην, οὐ δικαίαν. Οὐκ ἐθέλεσκον παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐδύναντο· συνήθως τῷ Ὁμήρῳ οὕτω λαμβάνειν τὴν τοιαύτην λέξιν· τὸ δὲ ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλ᾽ ὡς εἴρηται ἐν Ὀδυσσείᾳ. Οὐκ ἐθέλω παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσομαι, καὶ πολλαχοῦ ἐπὶ τοιαύτης σημασίας ἡ λέξις κεῖται. Οὐκ εἴασκεν, οὐκ εἴασεν, ἐκώλυσεν. Οὐκ εἴκουσαι, οὐχ ὑποχωροῦσαι. Οὐκ εἰσῄει, οὐκ εἰσήρχετο. Οὐκ εἰσηβρίσαν, οὐκ ἐχάρισαν. Οὐκ εἰδὼ, οὐκ εἶδα. Οὐκ ἐκάθισεν· οὐκ ἀνέμεινεν. Οὐχ ἑκὼν, οὐ βουλό-

ὡς λέγει. διὰ τοῦ τ κλίνεται. Οὔατι, ξίφος ἢ ὁ μέσος αὐτῆς, ἀντὶ τοῦ ἐκτεμόντες, καὶ ῥᾷον ἀποκόψαντες. ὡς ἐν καὶ τὸ φυτὸν ἀμάμβρον. Οὐ γὰρ ὕλοσε θεοῦ ἀέκητι φυέσθαι, ἠτραφέμεν τι φασί τινες λέγειν τὸν ποιητήν, ὡς οὐκ οἴομαι νόθον σε εἶναι τῷ πατρὶ λαομέδοντι, ἀλλὰ τὸν νόθον μὴ θεῖος νομιζόμενον, διὰ τὸ τῆς μίξεως οὐχ εὔθεσμον. ὅθεν φασὶ πεποιῆσθαι καὶ τὸ νόθος ὄνομα, παρὰ τὴν τοῦ στέρησιν καὶ τὸ θεῖον. ἵνα ᾖ νόθος, ὁ τοῦ θείου τοῦ ἐστερημένος. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ἐξ ἐννόμου γάμου γενέσεως. Οὐ γὰρ μοῦ 'στιν, ἀλλ' ἀκουσία. τὸ πλέον. οὐ γὰρ, ἀλλά μοι ἔστιν ἀκουσία, ἀντὶ τοῦ πάνυ γάρ. ἀριστοφάνης βατράχοις καὶ ἐν ἱππεῦσιν. ἄπιθ' οὐ γὰρ, ἀλλὰ τοῦ προσθέντος ἡ χάρις. ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ, τοῦ προσθέντος ἡ χάρις. Οὐ γὰρ, ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ δή. οὐ γὰρ δὴ ὑγιαίνει. οὐδ' οὐδέ. Οὐδ' ἀεσίφρων, οὐδὲ ἀνόητος. Οὐδ' ἅλα δοίης παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἅλας τὸ ἐπὶ ξενίᾳ διδόμενον. ἵνα λέγῃ παροιμιωδῶς, ὅτι οὐδὲ τὰ εὐτελέστατα ἂν δοίης. ὅτι δὲ τοῖς ξένοις ἅλα θεῖον ὁ ποιητὴς οἶδεν, ἐδήλωσεν ἐν ταῖς λιταῖς. ἔνθα ἔγραψε καί τινα συντεθειμένα ἐκ τοῦ ἁλός. τῶν δὲ μνηστέον καὶ ὅτι καθὰ κρέας ἁλίπαστον καὶ ἰχθύς, οὕτω καὶ χωρίον ἁλίπαστον, αὐτὸ μέντοι τὸ ἐπιθαλάσσιον πρὸς τὸ μὴ φύειν καρπόν. ὅθεν φασὶ καὶ οἱ δ' ἰχθύες δὶς θεραπεύειν τὰ σώματα, ἁλίπαστα ... καλοῦντες. λέγουσι δέ τινες παρὰ τὸ ἅλα καὶ νεαλές, τὰ ἁλσὶ νεωστὶ πεπασμένα. οἱ δέ γε περὶ προσφάτου καὶ νεαροῦ καὶ νεαλοῦς γράφοντες καὶ ἐπιπραότερον νεαλὲς ᾄδουσι. πρόσφατα μὲν κρέας φάμεναι παρὰ τὸ φάσαι, ἤγουν φονεῦσαι. ὅθεν καὶ φάσγανον. νεαρὸν δὲ ὕδωρ, τοῦ ἀρύειν ἐξηγμένου τῆς λέξεως. νεαλὲς δὲ τὸ νεωστὶ ἑαλωκός. μνηστέον ἐνταῦθα καὶ ἀνδραπόδων ἁλωνήτων, ἀπὸ ἁλὸς ὠνουμένων τινές, οἳ ὡς εἰκὸς καθὰ τὸν ποιητὴν οὐκ εἰδότες θάλασσαν. καὶ διὰ τοῦτο πολλοῦ ἠξίουν τὸ ἅλας, ὥστε τὸ τιμιώτατον τὸν ἄνθρωπον ἅλμης οὕτω πεπνιγὰς ἀποδίδοσθαι. καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ οὐδ' ἅλα δοίης. ὡς γράφει ἀρίσταρχος. Οὐδ' αἶσαι, χρόνιαι ἐπέτειαι. Οὐδαμινός, οὐδενὸς λόγου ἄξιός ἐστι. βραχύς. εὐτελής. Οὐδαμῶς, οὐδέποτε. οὐδέν. Οὐδ' ἂν εἷς, καὶ μηδ' ἂν εἷς. δοκιμώτερον λέγειν, ἢ οὐδεὶς ἂν καὶ μηδεὶς ἄν. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. οὐδ' ἂν εἷς ἐπιθύσειεν. ὡσαύτως καὶ μηδ' ἂν ἕνα, μηδένα τῶν πάντων. τὸ εἷς ἂν οὐδεὶς τῶν πάντων, ἢ μηδένα τῶν πάντων καὶ μηδεὶς τῶν πάντων. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου.
Οὐδ' ἂν, μὰ τὴν γῆν. Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δρυός. τῆς πάλαι φημιζομένης, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο ἄνθρωποι. τινὲς δὲ γράφουσι παλαιφάτου, ἐπειδὴ παλαιόν ἐστι φυτὸν ἡ δρῦς. Οὐδ' ἀπόνητο, οὐδὲ ὄνησιν ἔλαβεν. Οὗ, δασυνόμενον μὲν δηλοῖ ἄρθρον ἀρσενικόν, ἢ οὐδέτερον ὑποτακτικόν, ἢ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου ἑνικοῦ. οὗ. Οὖδας, αὐτὸ μὲν λέγεται κατ' εὐθεῖαν ἄκλιτον ὄν. τὸ δὲ οὐδὸς εὐθεῖα μὲν οὐχ εὑρίσκεται παρὰ τῷ ποιητῇ. δοτικὴ δὲ αὐτοῦ πολλαχοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐν τῷ οὔδει ἐνισκίμψαντε καρήατα. ὥστε τὸ μὲν οὖδας, οὐκ ἔχει παραγωγάς. τὸ δὲ οὐδὸς, ὑφαιρεῖται. ἀπὸ μὲν τῆς εὐθείας, καθ' ὁμοιότητα τοῦ γυνή. ὥσπερ οὐδ' αὐτὸ διοδεύει ταῖς πλαγίαις καὶ τοῦ γυναικός. οὕτως εὐθεῖα οὐ προσχρῆται. Οὐδ' ἕ, φημὶ οὐδὲ αὐτὸν λέγω. Οὐδ' ἐλεαίρει, οὐδὲ ἐλεεῖ. Οὐδ' ἱμάτισεν, οὐδ' ἐλήρησεν. Οὐδὲ μέν, οὐδὲ μήν.
Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός. Οὐδ' ἐν δέρματι, ἀντὶ τοῦ γυμνὸς ὑπερβολικῶς. Οὐδένεια, ἡ ἀπανθρωπεία. Οὐδένες, οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων. Οὐδενείας, εὐτελείας. Οὐδ' ἢν ἐνθάδ' ἀφίκηται οὐδὲ ἔγωγε ἀλέγω. περὶ τανύθος καὶ ὁμήρῳ καθὰ τοὺς ἀττικοὺς ἢ οὐ ἀρνητικόν. Οὐδὲ ἕν, ἀντὶ τοῦ οὐδέν. ἀττικοί εἰσιν. Οὐδείς, οὐδεστινοῦ. μηδείς, μηδεστινοῦ. οὐδέν, οὐδεστινοῦ. καὶ μηδέν, μηδεστινοῦ. οὐθέν, οὐθεστινοῦ. καὶ μηθέν, μηθεστινοῦ παρὰ τοῖς λογογράφοις. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, οὔτις καὶ μήτις ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. καὶ οὔτι καὶ μήτι ἐπὶ οὐδετέρου. Οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν. καὶ μηδείς, μηδεμία, μηδέν. παρὰ τοῖς κοινοῖς. παρὰ τοῖς ποιηταῖς δὲ οὔτις, καὶ οὔτι ἐπὶ οὐδετέρου. Οὐδενὸς ἄξιος ὁ δεῖνα λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἄτιμος ὁ δεῖνα. Οὐδεὶς λέγει τοῦτο, λέγε τοῦτο οὐδείς. ἴσον τὸ σημαινόμενον. ἀττικοὶ γὰρ διπλασιάζουσι τὴν ἀπόφασιν. Οὐδὲ δέμας, οὐδὲ φυήν, οὔτε φρένας, οὔτε τι ἔργα. ἐπαινεῖται ὁ ποιητὴς ἐν ἑνὶ στίχῳ πᾶσαν γυναικὸς ἀρετὴν ἐμπεριλαβών. τὴν τοῦ σώματος εὐσαρκίαν. τὸ εὐφυές. τὸ σῶφρον, καὶ τὸ ἐργατικόν. εὐφυὲς δὲ φαμὲν τὸ δεξιὸν τοῦ ἤθους καὶ ἐπαγωγόν. οὐ στερούμενον τὸ κάλλος δὲ λαμπρότατον, καθὰ τοὺς παλαιούς. ἄτερ ἀγκίστρου ἐχόμενον.
Οὐδέν, καὶ οὐθέν. τὴν μετάθεσιν τοῦ δ καὶ τοῦ θ, τῇ αἰολέων εἰσὶ φάσιν. ὅθεν οὐδὲν καὶ οὐθέν. μηδὲν μηθέν. διάφορος βάσις.
Οὐδὲν μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ οὔ, τῆς ἀττικῆς διαλέκτου χαρακτήρ. Οὐδὲν πρὸς ἔπος, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν. ἐκ τοῦ μηδενός.
Οὐδὲν ἱερόν, παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν πλεονεκτούντων πρὸς τὸ συλλαβεῖσθαι καὶ ἐπαρχεῖν καὶ ἑαυτοῖς τοῖς γνώμας. φασὶ δὲ ἡρακλέα πρῶτον θεασάμενον τὸν ἄδωνιν εἰπεῖν, οὐδὲν ἱερόν. ἴσως ἦν ἀνίδρυτον διὰ τὸ πρὸς μηδὲν εἶναι χρήσιμον. Οὐδενόσωρα, προπαροξύτονον μὲν ὡς τὰ κυνόσουρα δηλοῖ τὰ οὐδὲ μιᾶς ὥρας, ἢ ἔστι φροντίδος ἄξια. ὠρεῖν γὰρ τὸ φροντίζειν, ἢ φυλάσσειν. ἔνθεν τὸ ὀλιγωρεῖν, καὶ πολυωρεῖν. ἄλλοι δὲ, οὐδενὸς φυλακτικά. Οὐδ' ἐν σελίνοις. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲ καθ' ὁτιοῦν τοῦ ἐλαχίστου διατυχόντων αἷς ἐπέθεντο. ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις παρὰ κηπαίοις τὰ σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία οὕτως, οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οὐδ' οἱ ἐς τοὺς κήπους εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν. Οὐδένυ τόν, οὐδὲ τοῦτον. Οὐδένυ πως, οὐδαμῶς. Οὐδ' ὄντως, παρ' οὐδ' ὅμως.
Οὖδος, ἐδάφοις. Οὐδὲ πεδ' ἐστιν, ἐλλειπτικῶς ἔχει καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν, μυστικῶς. ἵνα λέγῃ οὐδὲ πως ἐστὶ δίον. ἢ πρέπον. ἢ ὅσιον. ἢ θεοφιλές. ἢ τι τοιοῦτον. Οὐδέποτε καὶ οὐκέτι καὶ οὔπω καὶ οὐδεπώποτε, διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ οὐκέτι καὶ οὐδέποτε πρὸς μέλλοντα ὁριστικὸν ἀποδίδοται. οἷον οὐκέτι καὶ οὐδέποτε, τοῦτο ὡς καὶ ἀριστοφάνης. οὐδὲ ποθ' ἡμέρα γενήσεται, καὶ παρὰ δημοσθένει. οὐκέτι γὰρ φανεῖταί τις χρηστός. καὶ τὰ εἰκότα λέγειν. τὸ δὲ οὔπω καὶ οὐδεπώποτε, ἐπὶ παρῳχημένου τάττεται. οἷον οὔπω ἦλθε. καὶ οὐδεπώποτε ἐποίησα. ὡς καὶ ἀριστοφάνης. οὐκ ἔτ' ἀφ' οὗ γ' ἐμὲ ἦλθεν οὐδεπώποτε. καὶ παρὰ ξενοφῶντι. τοσαῦτα μὲν εἶπεν, οὔπω δ' ἐφαίνετο χρηστὸς εἶναι. καὶ παρὰ συνεσίῳ. ἕως ἡμέρα τις ἦν, καὶ τὰ δεινὰ οὔπω παρῆν. τὸ δὲ οὔτι, καὶ ἐπὶ παρῳχημένου καὶ ἐπὶ μέλλοντος. καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος τάττεται. Οὐδέποτε ἴσα ἔσονται, ἀστείως εἴρηται, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ἐλαττωθήσονται. εἰ γὰρ μὴ ἴσα, πολλῷ μᾶλλον οὐ μείζονα ἔσται, ἄρα ἐλάττονα. Οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα, παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων. μέμνηται ἀριστοφάνης, καὶ εὔπολις, καὶ καλλίμαχος. ἴσχει δέ, ἀντὶ τοῦ κωλύει. ἢ ἀποκλύει. Οὐδεπώποτε, μόνον ἐπὶ παρῳχημένου. ὥσπερ τὸ μήποτε ... τὸ εἰσαεί, καὶ αὖθις ἐπὶ μέλ-

περὶ μὲν μόνον χρόνον δηλοῖ, περὶ δὲ καὶ χρόνον καὶ αἰτίας. Ὅτε μὴ ἦμαρ, ὅτε κατημέμυκαρ καὶ ἐξεφαύλισε. Ὅττεο, ἐκ τοῦ ὅτου γέγονεν· ὁμοίως τῷ ὁπίασιν. Ὁτίασι, καὶ ὅτινας, οὐκ ἄν τις λογογράφων ἀπολέξαιτο· πλεονάζει τὸ κατ' ἀρχὴν ο, ὡς καὶ ἐν τῷ ὅτω καὶ ὅτων ἀντὶ τοῦ ὅντινων καὶ ὅτισι καὶ ἀντὶ τοῦ ἅς. ὁ πλεονασμὸς τοῦ ι γίνεται ὅτι ασιν· ὡς τουτίασι, καὶ ὡς τὸ ὀτίῳ ζέουσιν, ἀντὶ τοῦ ὅτινι. Ὅτιον, δύο ἔχει πλεονασμούς· τὸ γὰρ κατὸν, τὸν, ἀντὶ τοῦ ὅντινων τιοῦν καὶ τὸ ὁτίασι, καὶ ὅτευ. Ὅτι, ἀντὶ τοῦ λίαν· οἷον, ὅτι μάλα. τὸ μὲν γὰρ ὅτι ἰαστὶ δύναται ἔστι τοῦ ὅρ τὸ δὲ ὡς ἐστιν, ὅτε ἀντὶ τοῦ λίαν τὸ ὅτι τὸ ὅτι, σημαίνει ἀντὶ λίαν· ὥσπερ τὸ τι καὶ τὸ ὡς, τοιούτῳ τρόπῳ καὶ ἐν οἰδίποδι τῷ τυράννῳ σοφοκλῆς ἔφη· τὸ ὅπως τάχιστα, ἀντὶ τοῦ λίαν ταχέως μεταλαβὼν τὸ ὅπως εἰς τὸ ὡς, ἀλλ' ὅτι δὲ εἰς τὸ λίαν. Ὅτι, καὶ οὕτω, ἀπορρήματα βεβαιωτικὰ, ὁριστικοῖς συντάσσονται· οἷον λέξει ὅτι ἥξει, οὕτω δὴ κρίνει τὸ γινόμενον [illegible] πρὸς διακτικὸν εἰ περὶ παραχειμάρρου· τουτέστι διηγηματικῶς· οἷον ἤγγελλεν ὅτι ἧκοιεν, καὶ εἶπε, καὶ ἐκοιεν. Ὅτιδε, τὸ ὀρνέου· ὁ δὲ ἀριστοτέλης, ὠτίδα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει· ξενοφῶν δὲ ἐν τῷ πρώτῳ κύρου ἀναβάσεως· ὠτίδα διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ὅτι μάλιστα, λίαν πάνυ· πλεῖον σφόδρα· ἄγαν. Ὅτι μάλιστα λέγουσιν ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ εἰ παντελῶς. Ὅτι μὴ, ὅτι οὐχί. Ὅτινας, οὕς τινας. Ὅτι οἶσθα, ὅπερ οἶδας. Ὅτι περ ἐστὶν ὄφελος ἐν τῇ πόλει· ἀριστοφάνης· τουτέστιν οἱ χρηστοί. Ὅτι, ἰαστί· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν τῷ ὅτι περὶ πλούτου τὸ ὁ ἀττικῶς· τὸ γὰρ σημαινόμενον, ἀντὶ τοῦ τί, ἰαστὸν ἐν γῇ, ἐν ἐρωτήσει ἐν σφηξίν. Ὅτινα ἔργα, ποιητικὴ ἐστὶ καὶ ἀπλὴ λέξις, ἀντὶ τοῦ τινά· πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁμοίως τῷ ὅτω, καὶ ὅτοισι· καὶ ὁτίασι· καὶ ὅτεο ἀντὶ τοῦ οὕτινος· οὐ κοινότερον τὸ ὅτου· ὁ ἰσοδύναμον καὶ τὸ ὅου, ἀντὶ τοῦ οὗ τινος, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον. Ὅτις, ἀντὶ τοῦ ὅστις κεῖται ἐνίοτε παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Ὀτλεύει, ποιεῖ κακοπαθεῖ. Ὀτλεύουσιν, ταλαιπωροῦσιν· ὀτλήσομεν, ὑποφέρειν. Ὀτλήμων, ὁ ἄθλιος. Ὄτλα, αἱ ταλαιπωρίαι. Ὄτλος, ἡ κακοπάθεια· καὶ ὀτλεύω, τὸ κακοπαθῶ. Ὄτλος, ὁ καρτερικός· ἢ καὶ ὁ μόχθος. Ὀτοβεῖς, θορυβεῖς. Ὄτοβος, ψόφος· διὰ τὸ ἀσαφὲς τῆς λέξεως· ἤγουν τοῦ λέγειν ἢ διὰ τῶν ὤτων βοή. Ὄτοβος, ἅλιμος θάλασσα· θορυβώδης. Ὅτι ἔσται τὸ ἐπὶ τηλεμάχου ὡς μαθὼν ὅτι δεῖ θεὸν ἔχοντος ἀγαθὸν πρέπον εἰς βασιλείαν, ἀλλὰ μόνον τὸ εἶναι φύσει βασιλικόν. Ὀτοτύζειν, λέγειν· θρηνεῖν· βοᾶν. Ὅτου καὶ ὅτω, ἀντὶ τοῦ οὗτινος καὶ ᾧτινι. Ὅτου, οἱ ἀττικοὶ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τῆς γενικῆς τοῦ οὗ· καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ τῆς δοτικῆς τοῦ ᾧ, τὸ ὅτου καὶ τὸ ὅτῳ λέγουσι· οἱ τιθέντες τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα τοῦ τοῦ, καὶ τῷ τῷ, μετὰ τοῦ ο. τούτοις ἀκολουθήσαντες οἱ ποιηταὶ, καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν τοῦτο ποιοῦσι· λέγουσι γὰρ ὅτων, ἀντὶ τοῦ ὧντινων καὶ ὁτίας, ἀντὶ τοῦ ἅστινας ἐπὶ δὲ τῶν αἰτιατικῶν οὐδὲ περὶ τὸ τοιοῦτον γίνεται, οὔτε παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, οὔτε παρὰ τοῖς ποιηταῖς· καὶ ὅτων ἀντὶ τοῦ ὧντινων παρὰ ἡσιόδῳ μόνῳ εὕρηται ἐν χρήσει. Ὅτου χάριν, ἐπὶ τοῦ ἦλθες δεῦρο· ἀττικὴ σύνταξις. Ὄτρα, ἡ τοῦ ἀλέκτορος οὐρά. Ὀτραλέως, ἐπίρρημα παρ' ὁμήρῳ, ἐκ παραλλήλου τὸ ἄλλο λαλοῦσι, καὶ ἑρμηνεύουσιν· ὀτραλέον καὶ ὀτρηρὸν θεράποντα. Ὄτρεα, ἡμίονος. Ὀτρεία, πόλις. Ὀτρεὺς καὶ μύγδων, βασιλεῖς φρυγίας. Ὀτρηρὴ ταμίη, ἡ τηροῦσα τὸν οἶκον. Ὀτρῆος, ὄνομα κύριον· οὗ ἡ εὐθεῖα ὀτρεύς. Ὄτριχας, συζυγικὰ κοιλίας ἐκ τοῦ ὁμότριχας· ψιλοῦται δὲ διὰ τὸ ἐπαγόμενον τ· ὡς καὶ τὸ ὀτρύνω καὶ ὀτρεὺς καὶ ὄτλεβες καὶ τὰ ὅμοια. Ὀτρηρὸς, ταχὺ· δραστικός· σπουδαῖος· παρὰ τὸ ὀτρύνω, ὀτρυρός· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς η, ὀτρηρός· ὁ διὰ τοῦ παροξυμμένος πρὸς τὸ ἐνεργεῖν· ἢ διὰ ἕτερον· ὁ δὲ φιλόπονος λέγει, ὅτι παρὰ τὸ τρῶ τὸ φοβοῦμαι, τρέω, ῥηματικὸν ὄνομα, τρηρὸς, ὡς φαίνω, φανερός· σφάλω, σφαλερός· καὶ τίκω, τικερός καὶ κρασει τῶν δύο εε εἰς η, γέγονε τρηρὸς, ὁ δειλός· ἀφ' οὗ καὶ παρώνυμον τρήρων· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρηρὸς ὁ μὴ δειλὸς· ἀλλὰ δραστικὸς καὶ ἐρρωμένος τὴν γνώμην· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο, ὀτρηρός. παρὰ δὲ τὸ τρῶ, γίνεται τρεὺς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρεύς. Ὀτρυγηφάγος· τρύγη, ὁ δημητριακὸς καρπός· ἐξ οὗ τρυγηφάγος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀτρυγηφάγος. Ὀτρυντὴρ, κῆρυξ κελευστής· σαλπιγκτήρ. Ὀτρυντὺς, παρακέλευσις προτροπή. Ὀτρῦναι, παροξῦναι, κελεῦσαι· σπεύδειν παρορμᾶν. Ὀτρύχη, χόρτος καλάμη. Ὀτρύνω· σημαίνει τὸ διεγείρω· ὀρύω ὀρύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ ὀτρύνω· σημαίνει τὸ ἐπισπεύδω, καὶ παρορμῶ, καὶ διεγείρω· καὶ ὀτρύναι, παροξῦναι. Ὅττεό με χρὴ, χρεία οὐ ἐμοὶ χρεία κατὰ ἀντίθεσιν [illegible] καὶ ἄλλως οὗ περ εἰς ἐμὲ χρεία· τουτέστιν, ἐμὲ χρή. Ὀττεία, ἡ μαντεία. Ὀττεύεσθαι, κληδονίζεσθαι. Ὅττι, ἀντὶ τοῦ ὅτι κατὰ διπλασιασμόν· ἔστι δὲ διπλασιασμὸς ὅταν ἐν τινὶ τῶν συμφώνων τὸ ἄλλο σύμφωνον διπλασιάζεται· οἷον ὅσος, ὅσσος· πόσος, πόσσος· ἔστι δὲ τοῦτο τῶν δωριέων καὶ τῶν ἰώνων. Ὅττι τάχιστα, ἐπίτασιν ἔχει τὸ ὅτι· καὶ οὕτω δὲ ἔχουσι μετὰ ὑπερθετικοῦ τίθεται· καὶ παρὰ τῇ κοινῇ συνηθείᾳ· ὅτι πλεῖστον δύνασαι, ἀττικὴ σύνταξις, ὁμοίως παρὰ τοῖς λατίνοις ὡς τερέντιος· ὅτι δυνήσῃ, τὸ δέον ἡμέτερον, ἔργμασι κοσμήσεις. Ὄττοβος, ὅμαδος· ἦχος· ψόφος· διὰ τὸ ἀσαφὲς τῆς λέξεως· ἤγουν τοῦ λέγειν· ἢ ἡ διὰ τῶν ὤτων βοή· ὄτοβος ἄπειρα ὀρύει. Ὀττοτοῖ, θρηνῶδες ἐπίφθεγμα, καὶ ἀντὶ τοῦ φεῦ. Οὐ δίφθογγον εἰς ω τρέπουσι δωριεῖς· οἷον τὰς μούσας, μώσας· τὸν οὐρανὸν, ὠρανόν· καὶ τὸν κοῦρον, κῶρον λέγοντες. Οὗ, ἀντὶ τοῦ ὅπου θεόκριτος· οὗ λέγεται ταὶ κύπριν ὁ βουκόλος δηλονότι γνῶναι, καὶ αἰσχῦναι. Οὗ ἕθεν, ἑαυτοῦ. Οὐαὶ, φυλαί. Οὐ, ἀπόφασιν πολλάκις περιττὴν οἱ ἀττικοὶ λαμβάνουσιν· ὅμηρος οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα διῒ φίλον, μή τύ τι οὐ χαίσμε σπ τέρον· καὶ τῇ συνηθείᾳ δὲ πολλάκις ἀποφάσεσι χρώμεθα· ὡς τὸ ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν, ἀντὶ ἀπαγορεύω σοι ποιεῖν. Οὐαρίαι, ἡμεῖς· κύπριοι. Οὐ αὐλᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει· οὐ κατάρας πικρίας ἐστίν· οὐαρὸν δὲ ἔλαιον, κύπριοι. Οὔας, σημαίνει τὸ οὖς· παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ γίνεται αὔας, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, οὔας· τὸ τῆς φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήριον· καὶ κλίνεται οὔατος. Οὔατα, ὦτα. Οὐβατὸν, οὐ περάσιμον. Οὐ βρῶσις, λιμός· ἢ οὐ βρωτῆς. Οὐ γὰρ τί πω ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους· ἐνταῦθα δηλοῖ ὁ ποιητὴς ὅτι πολέμου ἀφορμὴ τοῖς παλαιοῖς ὡς ἐπὶ πολὺ τὸ βοῦς ἢ ἵππους ἀπελάσαι ποθεν· ἢ καρπὸν γῆς ἐπιδραμόντας δηλήσασθαι ἤγουν βλάψαι. Οὗ, ἀντὶ τοῦ οἷ χρῶνται ἀττικοὶ, ὡς ὅταν λέγωσι τοὔγκλημα ἀντὶ τοῦ τὸ ἔγκλημα· τοὔμπαλιν, ἀντὶ τοῦ τὸ ἔμπαλιν. Οὐατα, ἰωνικῶς ἐπίθεσιν ἔχει τοῦ υ· ἀτθίδα γὰρ ἄλλου ἐνικὴ ὅσας κατὰ ἐρωδιανὸν, ὡς φέας· διὸ καὶ συναιρεθέντα εἰς φῶς· καὶ ὡς· ἃ δὴ μόνα ἐν οὐδετέροις εἰς

Ὀσταλίοχος, ῥῆμα. Ὀστάσαι, οὕτω χρόνῳ τῷ πρὸς πέρσας μάχαι ἐλέγοντο. Ὄστασαι, ἀέστησαν. Ὀσταφὶς, καὶ ἀσταφὶς, πλεονασμῷ τοῦ ο καὶ τοῦ α. ἀττικοὶ δὲ τὸ σταφίς. σχεδὸν γὰρ ἡ χρῆσις, ἀσταφὶς ἔχει. Ὀστέον, ὅσον. ἕως τοῦ ὀστοῦ. Ὀστεόφιν, κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς ὅμηρος ὀδυσσείας π. φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφιν χρώς. ἀντὶ τοῦ περὶ τὰ ὀστᾶ. Ὀστίνους αὐλοὺς. ἐπεὶ τοὺς παλαιοὺς ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατασκευάζειν τοὺς αὐλούς. ἀριστοφάνης τοῖς ὀστίνοις φυσῶντι τὸν τροχὸν τὸν κυνός. Ὀστράκιος, ἀξίωμά τι, σημαίνει δὲ τὸν θυρωρόν. Ὄσλιγγες, αἱ λαμπηδόνες τοῦ ἀπολλωνίου. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τοὺς βοστρύχους. ὡς τὸ ἀπ' ὀσλίγγων δ' αἰὲν ἄλειφα ῥέει. Ὀσίου οὐκ ὀστέον. τὸ ὁσίου ὁμοίως οὐκ ὀσίου καὶ ὀστέου ὁμοίως προσευκτικῶς. Ὀστοφαγεῖν, ὀστᾶ ἐσθίειν. καὶ ὀσταφαγεῖν. Ὀστρακίζομαι, καὶ ἐξοστρακίζομαι, καὶ ὀστρακισμός. Ὀστρακίνδα, ὄνομα παιδιᾶς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἤλεγχε δὲ οἱ πολῖται βουλόμενοι δῆλον ἐξοστρακισθῆναι. ὁ δὲ τρόπος ποιοῦντος τοῦ ἐξοστρακισμοῦ. προεχειροτόνει ὁ δῆμος ὄστρακον εἰσφέρειν καὶ ὅταν δόξῃ ἐφράττετο σανίσιν ἡ ἀγορά. καὶ κατελείποντο εἴσοδοι δέκα, δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ φυλὰς ἐτίθεσαν ὄστρακα ἐπιστρέφοντες τὴν ἐπιγραφήν. ἐπεστάτουν δὲ οἵ τε θ' ἄρχοντες, καὶ ἡ βουλή. ἀριθμηθέντων δὲ ὧν πλεῖστα γένοιτο, καὶ μὴ ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει ἐν δέκα ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως. εἰ δὲ μὴ γένοιτο ἑξακισχίλια, οὐ μεθίστατο. οὐ μόνον δὲ ἀθηναῖοι ὠστρακοφόρουν, ἀλλὰ καὶ ἀργεῖοι, καὶ μιλήσιοι, καὶ μεγαρεῖς. σχεδὸν δὲ οἱ χαριέστατοι πάντες ὠστρακίσθησαν, ἀριστείδης, κίμων, ξάνθιππος, καὶ θεμιστοκλῆς. θουκυδίδης, ἀλκιβιάδης. μέχρι δὲ ὑπερβόλου ὁ ὀστρακισμὸς προελθὼν, ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη, μὴ ὑπακούσαντος τοῦ νόμου διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆν γενομένην τοῖς ἀθηναίων πράγμασιν ὕστερον. παροξύνει δὲ δεῖν τὸ ὀστρακίνδα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπὶ παιδιᾶς τάσσεται. διαφέρει δὲ φυγῆς ὀστρακισμός. ὅτι τῶν μὲν φυγῇ ἁλόντων, αἱ οὐσίαι δημεύονται. τῶν δὲ ὀστρακισθέντων, οὐκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος. καὶ τοῖς μὲν χρόνος ὡρίζετο καὶ τόπος. οἱ δὲ φεύγοντες, οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. Ὀστρακισμὸς, διαφέρει τῆς φυγῆς, καθὸ τῶν μὲν φευγόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται. τῶν δὲ ὀστρακισθέντων μεταστάντων οὐκέτι κύριος ὁ δῆμος, καὶ τοῖς μὲν καὶ τόπος ἀπεδίδοτο καὶ χρόνος. τοῖς δὲ, οὐδέτερον τούτων. Ὀστρακίς, ἄγαλμα πόντιας ἀφροδίτης. Ὀστρακισμὸς, ἀκούοντός τινος τοῦ δήμου δοκοῦντός τις ἐξοστρακίζοιτο καὶ κατεδικάζετο. ὀστράκοις γὰρ ἐνεγράφετο τὸ ὄνομα, τοῦ φευξομένου. Ὀστρακόδερμα, οἱ καρκῖνοι καθάπερ καὶ οἱ στρόβιλοι. τουτέστιν οἱ κοχλίαι ἢ θαλάττιαι κήρυκες. ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει στροβεῖσθαι. ἐπειδὴ καὶ οἱ στρόβιλοι κώνου ἔχουσι δίκην. στρόβιλος δὲ ἐστὶν ἡ συστροφή. ἀριστοφάνης. Ὄστρακον. ὁπότε τις ἀποθανοῖ γάστραν πρὸς τὴν θύραν ἐτίθεσαν ἐξ ἄλλης οἰκίας λαμβάνοντες καὶ πληροῦντες ὕδατος. Ὀστράκου περιστροφὴ, παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. ἀντὶ τοῦ ὡς περὶ ὀστράκου μεταπεσόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχρῶντο ῥωμαῖοι. Ὄστρακον ἀπὸ τῶν ἀτύπτων, ἀπὸ τοῦ γυμνὸν. ὄστρακον ἀπὸ τοῦ ὕδατος. τινὲς δὲ κελύφαν. Ὄστρεα, τὰ κογχύλια. λάκωνες ἄσθος. Ὄστρεον, μυάκιον θαλάσσιον. Ὄστριμον, ἐν ᾧ αὐλίζοιντο μανδραὶ στάβλοι. οἱ δὲ, ἔπαυλις. Ὄσφιν, ἀντὶ τοῦ ὅς ἐν ἄλλοις τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ. Ὀσφραίνομαι, κάλλιον ἢ ὀσφραίνομαι λιβάνιος, ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ φθονεροῦ. ὀσφραίνονται τῆς εὐωδίας οἱ λάκωνες. ὀσφρόμενος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἀντὶ τοῦ ὀσφραινόμενος καὶ ἐπὶ μέσου ἀντὶ τοῦ ὀσφρησάμενος. ἔστι γὰρ οὐ μόνον ὀσφρῶ, ἀλλὰ καὶ ὀσφραίνω. οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ὤσφρον. ὁ μέσος ὠσφρόμην καὶ ὀσφρόμενος. τὸ δὲ ὀσφρησάμενος ἀττικόν. Ὀσφραινόμενοι, τὸ δεχόμενοι τὴν ὀσμὴν ὀσφρόμενοι δὲ τὸ πέμποντες τὰς ὀσμάς. Ὄσφρεσθαι, τὸ εὐφραίνεσθαι. Ὀσφρόμενοι, τὸ πέμποντες τὰς ὀσμάς. τὸ μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀδόκιμον παρὰ τοῖς ῥήτορσι. τὸ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ τοῦτο τοῦ δεχομένου τὴν ὀσμήν. Ὄσφρεσις, ἀέρος μεταβολῆς ἢ διάκρισις ἀτμῶν. καὶ ὀσφράδιον, ἐπὶ οὐδετέρου. Ὀσφύς, ψύα. ῥάχις καὶ τὸ προσὸν τῶν γλουτῶν. Ὀσφῦς, τὰ μετὰ τὴν ζώνην ἕως κατὰ τὰ ἰσχία. αἱ μετὰ τὰς ὀσφῦς σαρκώδεις προβολαὶ γλουτοὶ καὶ κοχῶναι. τὰ μετὰ τὰ ἰσχία, ὅσα τὰ περὶ τὴν πυγὴν ὑπάρχοντα. Ὀσφὺν, οὐδαμοῦ ὁ ποιητὴς τέθεικεν ἐπὶ θεοῖς ἱερουργίας ὡς ζωοθυσίας αἰτία. ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν ἅπαξ εἰρημένων τῷ ποιητῇ. Ὄσχαι, κλήματα βοτρύων γέμοντα. Ὄσχια, βαλλάντια μαρσύππια, καὶ τὸ τῶν διδύμων ἀγγεῖον. καὶ κλήματα βοτρύων πλήρη. Ὄσχεος, ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος. Ὀσχοφόρια, ἑορτὴ. Ὄσχη κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δὲ ὀρεσχάδα ἔνιοι καλοῦσιν. Ὀσχοφόροι, δύο ἦσαν τῶν εὐγενεῖ καὶ πλούτῳ προεχόντων. Ὅσω, τουτέστιν ἡμισυ. δηλονότι ἀπὸ τοῦ δικαίου τοῦ ὁλοκλήρου τοῦ ἐξ ἀδικίας παρεῖστιεσθαι. ὅσα τοῦ αἰ, ὅσον αἰ. Ὅταν οἱ μὲν παλαιοὶ διαιροῦσιν ὅθεν καὶ ταὐτὸ καὶ ἄνευ τιθέασιν. οἱ δὲ νεώτεροι συνημμένως ἐκφέρουσιν. ὥσπερ καὶ τὸ διό, καὶ ἐφ' ᾧ καὶ τἆλλα. ἔστιν ὅτι μετὰ ὑποτακτικοῦ συντάσσεται. λιβάνιος. ὅταν εἴδῃ. Ὅταν, παιδίον, ἢ λύπῃ. Ὅταν σοι καιρὸς εἰσάγῃ. ὅταν καιρὸς καλῇ. Ὅτε, ἐπίρρημα. οὐ δύναται εἶναι. τὰ γὰρ εἰς αι ἐπιρρήματα, ἐκτείνεται, οἷον ἀγκαλίας ἄρμα. τὸ δὲ ὅτ' αἰ, δύο μέρη λόγου εἰσίν. ὅτι αἰ. ὁμοίως καὶ τὸ πότ' αἰ. Ὅτ' ἄριστον, ὅτι τὸ κράτιστον. Ὅτι καὶ ὁπότε μετὰ ἀορίστου συντακτέον. ὁ ἀττικὸς ὅτι ἔλθοι ἄν, οἱ ἀττικοὶ ἀεὶ τὸ τι μετὰ ὀρθοῦ ἀττικοῦ ὁπότε μάθοιτό φασι καὶ ὅτε ἔλθοι καὶ ὁπότε ὅδε καὶ εἴ γε χεῖρας ἀγκάλους ἔχων μ' ἔφυ ὁπότε προτείνεις δραχμὰς εἴκοσιν. ἀριστοφάνης. Ὅτε, καὶ τότε, ἐπιρρήματα χρονικὰ πᾶσι παρέξ τοῦ παρακειμένου συντάσσονται. οἷον, ὅτε νοῶ, ὅτε ἐνόουν, ὅτε ἐνόησα, ὅτε ἐνενοήκειν, ὅτε νοήσω. Ὅτι ἀντὶ τοῦ ποτὲ οἱ ἀρχαῖοι παροξυτόνως φασίν. Ὅτε, ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ δημοσθένης, ἀντὶ πολλῶν ἂν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω. εἰ φανερὸν γένοιτο, τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε. ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει. οὕτω καὶ ὁπότε καὶ ὅπου καὶ ὁπόταν καὶ σοφοκλῆς. ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκάσομεν, ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. Ὅτε, ἔφασθα. ὅτε ἔλεγες. Ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς, ὁ μαντευόμενος ἐστὶ τῷ εἰ μὴ θεὸς αὐτός. καὶ ὅτι μὴ θεός. τριχῶς γὰρ τὸ τοιοῦτον οἱ ῥήτορες φράζουσιν. ἔστι δὲ κοινότερον μὲν τὸ, εἰ μὴ δὲ τόδε. γίνεται ἀττικώτερον τὸ ὅτι μὴ τόδε. καὶ ὅτε μὴ τόδε. Ὅτε κεῖ σε, ὅτι αἴ σε. Ὅτε καί τι προβεβήκει παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ τ' τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ πολλὰ ἄρα ταῦθ' ὑπάρχει. οὐ γὰρ χρονικόν ἐστιν ἐπίρρημα τὸ ὅτε, ἀλλὰ δύο μέρη λόγου. τὸ μὲν ὅ, ἀντὶ τοῦ διότι. τὸ δὲ ἑξῆς παραπλήρωσις, καὶ παρὰ ἀριστοφάνει τὸ ὅτε

Ὀρῶ καὶ ὁρῶμαι, καὶ τὸ ἴδον καὶ ἰδόμην Ὅμηρος. Ὀρόω, ὁράω ὁρῶ. μετοχὴ ὁ ὁράων τοῦ ὁράοντος. καὶ τὸ δυϊκὸν ὁράασθαι ὁρᾶσθαι καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὁρόωντες ὁρῶντες ὁρῶν. ὁμοίως ἀγαπάζω ἀγαπῶντες, βοῶντες. Ὄρσο, ἰδού, δεῦρο. Ὀρσεῦσαι, ἐφορμῶσιν ἐπακολουθοῦσιν. Ὄρωρα. μέσος παρακείμενος, ἐν καθ᾽ μεταθέσει ἐστιν. ὅτε διὰ μέτρου ἀνάγκην ὤρορα. ἀπὸ τοῦ ὄρομαι ἀφ᾽ οὗ καὶ ὄρμενος ἀντὶ παρακειμένου. προπαροξύνεται δὲ ἔρμενος, διὰ τὸ ἀναύξητον μένειν κατὰ τὴν τῶν ἰώνων συνήθειαν ὡς καὶ τὸ βλέμενος καὶ τὸ φθίμενος. Ὀρώρεται, ἔχει ἀναδρομὴν παρακειμένου εἰς ἐνεστῶτα. ἐκ τοῦ ὄρωρα γὰρ τὸ ὀρώρω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρώρεται. οὕτω δὲ καὶ τὸ προσαρήρεται παρ᾽ Ἡσιόδῳ ἐκ τοῦ ἄρηρα ἀρήρω γίνεται. ὁμοίως καὶ ἐκ τοῦ ὄλωλα τὸ ὀλώλω. ὅθεν τὸ ὅππότ᾽ ὀλώλῃ ἴλιος. Ὀρωρέχαται, παρὰ τὸ ὀρέγω ὀρέξω ὤρεχα. ὄρεγμαι ὤρεγμαι ὠρέξω ὤρεκται. ὠρέχαται ἰωνικῶς, καὶ ἀττικῶς ὀρωρέχαται. καὶ συστολῇ ὀρωρέχαται. καὶ ὀρωρέχαται ἰωνικῶς φησὶν αὐτόν. οὐκ ἄλλως, διὰ τοῦ ε τετυπῶσθαι εἴρηται. Ὀρωρέχαται, ἐκτέτανται καὶ ὀρωρεχότες. Ὀρώρει. ποιητικῶς ὀρῶ τὸ διεγείρω. μέλλων ὀρέσω. ἐξ οὗ ὤρεκα. μέσος ὦρα καὶ ἀττικῶς ὄρωρα. ὁ ὑπερσυντέλικος γίνεται ὠρώρειν. ὁ ὑπερσυντέλικος κοινὸς ὠρώρειν, καὶ ἰωνικῶς ὀρώρειν. οὐ τρίτον ὀρώρει δ᾽ οὐρανόθεν νύξ. Ἄλλως. Ὀρώρει, συστολὴν ἔχει τοῦ ω μεγάλου εἰς ὃ μικρόν. ὀρῶ γὰρ τὸ διεγείρω. ὁ μέλλων ὀρῶ. ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα. καὶ ἀττικῶς ὄρωρα. ὁ ὑπερσυντέλικος ὠφείλεν εἶναι ὠρώρειν. τὰ γὰρ ἀττικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα ἐν τῷ παρακειμένῳ, μεγεθύνονται ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ. ὅτι συστολὴν ἔχει τὸ ὀρώρειν διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην. Ὀρώρημαι, ἀντὶ τοῦ ὄλωλα. ὡς γὰρ ἐκεῖνο παρακείμενος ἐστιν ἀπαρεμφατικὸς ἐκ τοῦ ὄλωλα, οὕτω καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ὄρωρα. Ὀρώρεκα, ἐκ τοῦ ὀρῶ ὀρέσω ὤρεκα ὀρώρεκα ἀττικῶς. Ὀρώρεται, ἐκ τοῦ ὄρωρα παρακειμένου ἐγένετο, ἀναχθεὶς εἰς ἐνεστῶτα τοῦ ὀρώρω. Ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν. ἀκήκοα ἠκηκόειν. οἱ ἀττικοὶ παρακείμενοι ἀρχόμενοι ἀπὸ βραχέος, ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ χρονικῶς μεγεθύνονται. ἀλλὰ τὸ ἐλήλυθα ἐληλύθειν. καὶ ἔοικα ἐῴκειν παρέβη τὸν κανόνα. Ὀρῶσι, δίχα τῆς προθέσεως. καὶ ὀρθοῖς σὺ μετὰ τῆς προθέσεως, καὶ ἐνορῶσιν ὁμοίως, ταῦτα ἀττικά.

ΤΟ Ο, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ, Τ, ΚΑΙ Υ.

Ὅς, ἄρθρον ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυμίαν κτητικὴν τρίτου προσώπου. ἐμός, σός, ὅς. σημαίνει καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῷ οὗτος. οἷον ὃς γὰρ δεύτερος ἦλθεν Ἀχαιῶν. δύναται σημαίνειν καὶ αὐτός. οἷον ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνόν. ἔστι καὶ ἀόριστον μόριον ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅς τις ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ ὁμόφωνον. οἷον ὃς ἂν ἔλθῃ μετὰ ταῦτα καὶ ἄλλος ὃς ἦλθεν. Ὅς, ἀντὶ τοῦ οὗτος παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ψ. Ὅς, ἥ, ὅ. ἄρθρα ὑποτακτικὰ μετὰ τοῦ τις ὀνόματος ἀορίστου συντιθέμενα, ἀδιάφορα γίνονται. οἷον ὅς τις. οὗ τινος. ᾧ τινι. ὅν τινα. πληθυντικά, οἵ τινες. ὧν τινων. οἷς τισιν. οὕς τινας. θηλυκά, ἥ τις. ἧς τινος. ᾗ τινι. ἥν τινα. πληθυντικά, αἵ τινες. ὧν τινων. αἷς τισιν. ἅς τινας. οὐδέτερα. ὅ τι, οὗ τινος, ᾧ τινι, ὅ τι. πληθυντικά, ἅ τινα. ὧν τινων. οἷς τισιν. ἅ τινα. καὶ μετὰ τοῦ περ συνδέσμου ταυτὸν σημαίνει. οἷον, ὅς περ ἀντὶ τοῦ ὅς τις. ἥ περ ἀντὶ τοῦ ἥ τις, ὅ περ ἀντὶ τοῦ ὅ τι. καὶ κλίνεται οὕτως. ὅς περ, οὗ περ, ᾧ περ, ὅν περ. ἥ περ, ἧς περ, ᾗ περ, ἥν περ. ὅ περ. οὗ περ. ᾧ περ. ὅ περ. Ὅς δ᾽ ἂν ἀνὴρ ἀπὸ ὧν, ἤγουν ἰδίων ὀχέων ἕτερα ἅρματα ἵκηται παρ᾽ Ὁμήρῳ ἔγχει ὀρεξάσθω. τουτέστιν, εἴ τις ἅρματος πολεμίου κρατήσῃ, μὴ ἀρκεσθήτω. ἵνα τυχὸν καὶ εἰς τὰς ναῦς κατάγειν τὸ ἅρμα πειθῇ. ἀλλ᾽ ἔγχει πάλιν πολεμείτω ἵνα καὶ τὸ πλέον κατορθώσῃ. ἢ καὶ ἄλλως. εἴ τις ἅρμα τοῦ πλησίου ἕλλανος ἀναβῇ, ὡς ἐκπεσὼν τοῦ οἰκείου. ἢ καὶ ἄλλως κατά τινα χρείαν, ἔγχει ὀρεξάσθω. τουτέστιν, ἔγχος ἐκτεινάτω. ὀρέγω γὰρ τὸ ἐκτείνω. ἐξ οὗ καὶ ὀρεκτῆς ἔφη ἐν τῇ βοιωτίᾳ μελίας, ἀπὸ χειρῶν ἐκτεινούσας. Ὅς τις, καὶ ἥ τις. καὶ ὅτι μετὰ τοῦ αν τιθέμενα, καὶ ἀντὶ δεικτικοῦ καὶ ὑποτακτικοῦ τίθενται. Ἀριστείδης. οἶμαι ἅπαντας ἂν ὑμᾶς συμφῆσαι ὡς περὶ τῶν ἐν δικαστηρίοις λόγων τούτοις ἀληθέστατοις ἡγεῖσθαι ὧν ἂν γνωριμώτατοι μάρτυρες εἶεν, οὕτω καὶ τῶν ἐς συμβολὴν ἡκόντων ὧν ἂν πλεῖστοι καὶ σπουδαιότατοι μάρτυρες ὦσι, τούτοις χρῆναι πιστεύειν ὡσαύτως ἔχει καὶ τὸ τίς ἄν. Ὅς τις, ἀεὶ πρὸς γενικὴν συντάσσεται. οἷον ὅς τις τῶν ἀνδρῶν. Ὅς τις ἀόριστον ἐστι, τὸ δὲ ὅς τίς ἐστι, ἀμφίβολος λόγος. οἷον, ὅς τίς ἐστιν ὁ παραδείσος. εἴτουν εἴτε τίς ἐστιν αὐθέντης. Ὅς τινος, οὗ τινος. οὗ τινος. ᾧ τινι. ὅν τινα. καὶ ὅν τινα. τὸ θηλυκόν, ἧς τινος. ᾗ τινι. ἥν τινα. καὶ ἥν τινα. τὸ δὲ οὐδέτερον, ὅ τινος οὗ τινος. ᾧ τινι. ὅ τι. ἐπειδὴ τρίτον λαμβάνεται τὸ ὅτου ἀντὶ τοῦ οὗ τινος, καὶ ὅτῳ ἀντὶ τοῦ ᾧ τινι λέγε, ὅτου οὖν καὶ ὅτῳ οὖν, ἀντὶ τοῦ οὗ τινος οὖν καὶ ᾧ τινι οὖν. Ὅς οὐδὲ τρίος ἐστὶν ὃς οὐκ ὂν τριοῦτος, ἀλλὰ τρίας. Ἰὼν λαμπρὸς ἀστροφόρος ὁ φιλοσοφός. Ὅσα, τὸ μόριον τοῦτο ἀόριστον ὄν, ἀπείρου πλήθος δηλοῖ ἀριθμοῦ. Ἀριστοφάνης. ὅσα [illegible] δὲ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. Ὅσα, ἀττικῶς λέγεται ἀντὶ τοῦ ὅσον. φιλοῦσι γὰρ οἱ ἀττικοὶ πληθυντικῶς ἀντὶ ἑνικῶν χρῆσθαι. οἷον ὅσα κἀμὲ εἰδέναι, ἀντὶ τοῦ ὅσον λαμβάνεται. Ὁσάκις, ποσάκις. Ὁσημέραι λέγε, ὅσαι δὲ ὧραι λέγεται καὶ ὅσαι ἡμέραι. Ὁσημέραι, ἐπίρρημα καὶ σημαίνει τὸ πάντοτε. δοκεῖ δὲ συντεθεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ ὅσαι ἡμέραι. διὸ καὶ γράφεται ἀεὶ συντεθειμένως. τὸ δὲ ὁσάωραι, ταυτὸν ὂν τῇ σημασίᾳ διαλελυμένως γράφεται. Ὁσία γνώμη, γνησία. Ὁσία, ἡ ἀθάνατος τιμή, ἡ ἡμέρα. Ὅσια ἄλφιτα, δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ, καὶ ἡ καρδία. Ὁσίαι, χιλιάδαι. Ὁσίη παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἐν Ὀδυσσείας π. οὐδ᾽ ὁσίη, ἀντὶ τοῦ οὐδ᾽ ὅσιον ἐλλείπειν δοκεῖ. λείπει γὰρ τὸ βουλὴ ἢ τοιοῦτόν τι. ἵνα λέγῃ, ὡς οὐκ ἔστιν ὁσία δίκη ἢ βουλὴ ἢ πρᾶξις τὸ τοῖς ἱκέταις ῥάπτειν ἀλλήλοις κακά. ὁμοίως ἐν χ. οὐχ ὁσίη. λείπει τὸ, δίκη ἢ εὐχή. Ὅσιον, χωρίον, τὸ βέβηλον, καὶ μὴ ἱερόν. εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά. Ὅσιόν ἐστιν ἱερὰ πάντα θεοῦ ἀρεστὸν θεῷ. τὸ ὅσιον λέγουσί τινες ὅτι ἐπίτασίς ἐστι, τοῦ δικαίου. κρεῖττον δὲ εἰπεῖν, ὅτι διαφέρει ὅσιον. ὁ γὰρ δίκαιος μὲν λέγεται, ὁ τὴν ἰσότητα τοῖς ὁμογενέσιν φυλάττων. ὅσιος δὲ, ὁ περὶ τὰ θεῖα σπουδαστικός. Ὅσιος. ὁ περὶ τὰ θεῖα δίκαιος. παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι, γίνεται ἅσιος καὶ ὅσιος. διὸ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον ἀσπάζω, ἀσπάσιος. ἀλέξω, ἀλέξιος. κτίζω, κτίσιος. μνάζω, μνάσιος. τὸ δεξιὸς καὶ ἀνεψιός, κατὰ τὸν τόνον μόνον διήλλαξεν. Ὁσιότης, παρὰ τὸ ὅσιος. τὸ δὲ ὅσιος, παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι. τὸν γὰρ ὅσιον, πάντες σεβόμεθα. Ὁσιουργῆσαι, ἀντὶ καλλιουργῆσαι. καὶ τὸ αὐτὸ λέγουσιν ἐν ταῖς θυσίαις, ὅταν τὰ παρέχονται τῶν θεῶν αὐτῶν. Ὁσίοις θαλάμοις, τοῖς μὴ θείοις, ἀλλ᾽ ἀνθρωπίνοις.

κερατίαν· ἀντὶ τοῦ ἀναρρίπτειν ἐρίφους. Ὀρτάλιχοι, οἱ μήπω πετόμενοι νεοσσοί· κυρίως οἱ ἀλεκτρυόνες· καὶ ἀφ' ἑρμάστα·
Ὀρταλίχων, τῶν ἀλεκτρυόνων κατὰ τὴν τῶν Βοιωτῶν διάλεκτον. Ὀρτή, ἀπὸ τῆς ἑορτή κατὰ συγκοπήν. Ὀρταζόμενα, παρὰ
τὸ ὄρω τὸ διεγείρω. Ὀρτός, βωμὸς Κύπριοι. Ὀρτυγία, ἡ νῦν Δῆλος καλουμένη νῆσος. Ὀρτυξίς, γένος τι ὀρνιχόρ-
του ἐσθεῖ. Ὀρυβάδες, αἱ αἶγες. Ὀρυγαίνει, ἐρεύγεται. Ὀρυμαγδὸς κεῖται, οὐ μόνον ἐπὶ πολέμου κατὰ ὄνομα τροπικῶς,
καὶ ἐπὶ ἤχου τεμνομένου ξύλου κυρίως ἐν ὄρεσιν· ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἐπὶ θορύβου μεγάλου. λέγεται δὲ ὀρυγμαδός, οὐ μόνον ἐπειδὴ ὁ
κατὰ τὸ ὄρος κτύπος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἁπλῶς θόρυβος· μεταθέσει τοῦ γ ἐκ τῆς προπαραληγούσης εἰς τὴν παραλήγουσαν οὐ μόνον διὰ
τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τραχυφωνότερον. Ὀρυμάγδους, βρυχήματος. Ὀρύεται, ὑλακτεῖ. Ὄρυξ, λαοξοϊκὸν σκεῦ-
ος, ὃ σκαφίου εἶδος· καὶ ἰχθύς, καὶ ζῷον τετράπουν δορκάδι κατὰ τὴν χρόαν παραπλήσιον. Ὀρυκτήν, σκαπτήν. Ὄρυμος,
βωμός· οἱ δὲ ὄρυμβος. Ὀρυθεῖ, γρυλλίζει. Ὀρυξόμενοι, σκαπτόμενοι. Ὀρῦτος ἱερεύς, ὁ τὸ ἔντος. Ὀρύσσω, ἐνεστὼς ὤ-
ρυσσον παρατατικός· ὀρύξω, μέλλων· ὤρυξα ἀόριστος· ὀρυγήσομαι, μέλλων δεύτερος παθητικός· ὀρύγην, ἀόριστος δεύτερος
παθητικός· ὀρώρυγμαι παρακείμενος. κατορύττω, τὸ κρυπτόμενον· κατορύττω, τὸ φανερόν. Ὀρύττω, τὸ ἁπλῶς σκάλλω τὴν
γῆν· διορύττω δέ, τὸ λαθραίως ὑπὸ τοὺς θεμελίους ὑποσκάπτω. Ὀρφακίνης, ἰχθὺς ποιός. Ὀρφανικός, λαμβάνεται ἐνί-
οτε ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ὁ ὀρφανὸς παῖς· λαμβανομένου τοῦ κτητικοῦ ἀντὶ τοῦ πρωτοτύπου, ὡς τὸ παρθενικὴ ἡ παρθένος. Ὀρφα-
νισταί, οἱ ἐπίτροποι τῶν ὀρφανῶν· καὶ χηρωσταί, οἱ ἐπίτροποι τῶν χηρῶν. Ὀρφανή, ἐπίθετον. Ὀρφανός, ὁ μή τινα ἔχων
βοηθόν· παρὰ τὸ ἔροφος, ὀροφανός, καὶ ὀρφανός. Ὀρφεία λύρα, ἡ τοῦ Ὀρφέως. Ὀρφῖνε, καλάμη μελίνης. Ὀρφναία νύξ,
κυρίως ἡ μετὰ δύσιν ἡλίου μεθ' ἣν ἡ ὄρφνη παρενίσταται. Ὀρφνή, σκοτεινὴ νύξ· ἢ μέλαινα· νύκτα δὲ ὀρφναίην· παρὰ τὸ
ἐρέφω τὸ σκέπω, ὀροφή καὶ ὄρφνη, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν, καὶ συγκοπήν. Ὀρφοβόται, ἐπίτροποι ὀρφανῶν. Ὀρφός,
ἰχθὺς ποιός. Ὀρφῶς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν τοῖς πλείστοις ὀρφῶς· ἐν τισὶ δὲ ὀρφούς· μήποτε δὲ καὶ τὸ ἑνικὸν τῆς ἰχθύος οὐ
τοῦ τέλειον ὀρφὼς ὡς λαγὼς καὶ ταώς. Ὀρχάδες νῆσοι, περὶ τὸν ὠκεανόν. Ὄρχαμος, ἡγεμών, βασιλεύς. Ὀρχάς,
περίβολος, αἱμασιά· καὶ εἶδος ἐλαίας. Ὄρχατοι, ἢ παρὰ τὸ ὀρύσσω, οἷον ὀρύχατοι, ἢ παρὰ τὸ ἕρκος ἀσφαλίζεσθαι, ἢ παρὰ τὸ ὄρ-
χου ἵνα ἢ ὄρχος, ἡ κατὰ τάξιν φυτεία· ὅθεν ὄρχατος, προπαροξυτόνως· ὡς μέσος μέσατος· τὰ γὰρ ἀπὸ ὀνόματος διὰ τοῦ το-
παραγόμενα, προπαροξύνονται· τρίτος, τρίτατος· ἕβδομος, ἑβδόματος· μυχός μύχατος· μέσατος· ὄρχατος. ἢ ὄρχατος, δι' ὧν ὄρ-
χοι ἐπίστιχα, καθὰ φυτεία ἀμπέλου· καὶ ὄρχατος ὁ παράδεισος. Ὄρχια, ὄσχια· ὄσχεα, τὰ περὶ τὸ στόμα τῆς μήτρας ἐλκυσθέντα
ἐπαναστάσει· ὄσχος γὰρ ὁ μόσχος τὰ κλήματα· καὶ ἕλικες τὸ αὐτό· καὶ ἀφιδαῖον ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὀρχέ-
ας παραθετικῶς· καὶ ὀρχεΐδιον ὑποκοριστικόν. Ὀρχηδόνως, ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς· προσεδρος. Ὀρχεΐδιον, τὸ μόριον. Ὀρχεῖται,
διασείεται· βακχεύει. Ὀρχηδόν, ἐφεξῆς. Ὀρχηθμοῖς, ὀρχήσεσιν. Ὀρχήσασθαι, τὴν τάξιν τῆς φυτείας, ὄρχους λέ-
γουσιν οἱ ποιηταί· καὶ οἱ ὀρχησταὶ ἐντεῦθεν· ὅτι κατὰ τὴν τῶν βοτρύων συγκομιδήν, ἐν τοῖς ὄρχοις τοῖς ἐπιτηδείοις ἔτυχον
τρυγῶντες, ἀπήρχοντο τῷ θεῷ χορεύοντες· καθὰ καὶ κωμῳδοί. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρχῶ· ὀρχήσω· ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὀρέγειν,
ὅ ἐστιν ἐκτείνειν τὰς χεῖρας· κατὰ τροπὴν τοῦ γ, εἰς χ. Ὄρχησις γίνεται, ἐκ τοῦ ὀρέγω ὀρέξω ὤρεχα κατὰ συγκοπὴν ὄρχα·
καὶ δηλοῖ κίνησίν τινα χειρῶν, καὶ σχεδὸν μυριαχοῦ· ὡς δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον διάφορα εἴδη ὀρχήσεων εὑρίσκεται, δῆλόν ἐστιν· ἡ ἰωνικὴ
καὶ τραγικὴ ὄρχησις· ἡ καὶ ἐμμέλεια· καθ' ἣν Βάθυλλος φασὶν Ἀλεξανδρεύς, τὸ μίμους ὠρχήσατο· καὶ κωμικὴ δὲ ἡ καὶ κόρδαξ·
καὶ σίκιννις· ἧς εὑρετὴς Σίκιννος τις βάρβαρος· ἢ κρής· ἡ καὶ σατυρική· ἐπεὶ καὶ οἱ σάτυροι σικιννισταί· ὀρχηθμός, ὁ ἐν γάμοις
καὶ ὁ ἐν ἑορταῖς καὶ ὁ ἐνόπλιος. Ὀρχήσεως, τρία εἴδη· ἐμμέλεια μέν, τραγική· σίκιννις, σατυρική· κόρδαξ, κωμική· ὃ τὰς
αἰσχρῶς κινεῖ τὴν ὀσφύν. Ὀρχηστὴς Ἄρης, ὁ ἀκίνητος πόλεμος· ἢ ὁ μετὰ πυρρίχης καὶ ἐνόπλου ὀρχήσεως ἀγόμενος· ἔστι γὰρ
ἐγίνετο τοῖς Λάκωσιν ἔν τινι καθεστῶτι ῥυθμῷ, καὶ γυμναζόμενοι ἐκινοῦντο πρὸς πόλεμον. Ὀρχήστρα, ἀγορά. Ὀρχιάζειν τὸ
τετραποδίζειν, καὶ τρυφᾶν. Ὀρχιπεδίζειν, τὸ κακοσχολάζεσθαι περὶ τοὺς παῖδας. Ὀρχιπέδων, οὐ μὲν οὐχ ἑλκύσας τὸ ὀρχι-
πέδον οὐδ' ἐγὼ τῶν τρυγῶν. Ὀρχίλος ὄρνις, διὰ τὰς μοιχείας τοῦ Διὸς τὸν ὄρνιν παρέλαβεν· ἐπλάσσατο δὲ τὸ ὄνομα τοῦ
ὄρνιθος Ἀριστοφάνης, ἐπεὶ καταφερὴς ζευκὶ καὶ μαχός, διὰ τοῦτο ὀρχιλόχον παρέλαβε διὰ τοὺς ὄρχεις. Ὀρχμαί, φραγ-
μοί· καλαμῶνες· φάραγγες· αὖλαξ. Ὄρχοι, στίχοι ἀμπέλων. Ὀρχομενός· ἰστέον ὅτι ὁ Βοιωτὸς Ὀρχομενός, καὶ ὁ ἀρκα-
δικὸς τοῖς ἐπιθέτοις διαστέλλονται· ὁ μὲν γὰρ ἀρκαδικὸς πολύμηλος· ὁ δὲ βοιωτὸς μινύειος· ἐπεὶ δὲ Μινύας πρῶτος αὐ-
τὸν προσέρρεξε· ἢ ὅτι πλῆθος λαμπρὸν οἱ Μινύαι ἀπό τινος Μινύου βασιλέως κληθέν, ἐν ἐπιθέτῳ αὐτὸν συγγράφεις δὲ οὐ μό-
νον πλουσίους, ἀλλὰ καὶ μάλα δυνατοὺς τοὺς Βοιωτίους Ὀρχομενίους δείκνυσι· λέγουσι καὶ ὅτι Ἐτεοκλῆς Ὀρχομενοῦ βασιλεὺς
Χαρίτων ἱερὸν πρῶτος ἱδρύσατο· καὶ ὅτι τινὲς Μινύαι Ὀρχομένιοι, ἀπῴκισαν εἰς Ἰωλκόν· ὅθεν καὶ οἱ Ἀργοναῦται Μινύαι προσαγο-
ρεύονται· δόξα δ' ἂν ὁ Μινύας παρὰ τὸ μινυόν, ὅ ἐστι μικρὸν λεχθῆναι· καθὰ καὶ ὁ Ἰνδικὸς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ· ὅτι δὲ ἀττικὸν τὸ μι-
νυόν, καὶ ὡς μέχρι νῦν ἐγχώριος Ἀθήνησιν ἡ λέξις, δῆλόν ἐστι· καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ καὶ μινυρίζειν γίνεται. Ὀρχομενοὶ δύο· ὁ μὲν ἐν
Βοιωτίᾳ οὗτος ὁ μινύειος· καὶ ὁ πολύμηλος ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὁ δὲ πρῶτος Ὀρχομενὸς μινύειος οὕτως ἐκλήθη ἀπὸ Μινύου τοῦ Ποσει-
δῶνος παιδὸς καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός· οὗ πατὴρ Μινύου καὶ Τριτογενείας τῆς Αἰόλου οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν. Ὀρχο-
μενός, καὶ ὄρος καὶ πόλις Θεσσαλίας καὶ Βοιωτίας καὶ Ἀρκαδίας, καὶ Πόντου. Ὄρχος καὶ ὄρχατος, στίχος ἀμπέλων, ἢ ἑτέρων φυ-
τῶν· παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν. Ὄρω τὸ διεγείρω· ὄρω ἐστὶ ῥῆμα βαρύτονον ἐνεστῶτος, ὅ ἐστι τὸ ὀρμῶ μετὰ τῆς
ξεως· ἀφ' οὗ ὄνομα ῥηματικὸν ὄρτος, καὶ ὀρτῶ ῥῆμα· τὸ δὲ ὀρτῶ ῥῆμα, ποιεῖ τὸ ὀρτάζω· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς ὀρ-
ταλίζω· δηλοῖ δὲ ὀρταλίζειν, τὸ ἀναρριπτεῖν τὰ νήπια τῶν παίδων· ἀεὶ ὀρούειν ποιεῖν εἰς ὕψος· κατείχθησαν δὲ τῆς λέξεως
ἐπὶ ἄλλης κινήσεως, οὐ τινα ἰδεῖν κινεῖσθαι. Ὀρῶ, κανονικῶς περισπᾶται· Ἡρακλείδης δηλοῖ γράψας οὕτω· τὰ εἰς ρω
τὰ ἔχοντα μετὰ τοῦ προηγουμένου ὀ ἓν σύμφωνον ἁπλοῦν ἐπόμενον περισπᾶται· νοσῶ· σοβῶ· ἐρεφῶ· τὸ κόπτω βαρύνεται, ἐπεὶ
δύο σύμφωνα ἔπεισιν αὐτῷ· τὸ δὲ ὄζω καὶ διόζω, ἐπεὶ διπλοῦ· ὅθεν τὸ ὁρῶ ἀλόγως περισπᾶται· συμφώνου ἑνὸς ἐπιφερομέ-
νου ἁπλοῦ. Ὀρύγκα, τὰς ὀρεινὰς καὶ ὀγκώδη· ἀκροορόγχους καλοῦσιν οἱ ὀρεινοὶ λόφους· τινὲς δὲ καὶ τὰ ἐργάσιμα ξύλα.

ζῶον λογικὸν θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. Ὅρος τῶν ὅρων ἐστὶν ὁ πάντα μὲν ὁρίζων, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ὁριζόμενος· ὅ ἐστι μόνος ὅρος ὁ ὢν θεός. Ὅρος· σκεῦός τι γεωργικὸν σημαίνει· ξύλον τι ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Ὅρος καθειμένον ὕλῃ· τὸ δασύ· καὶ οἷον ἐνδεδυμένον φυτῶν πυκνότητι καὶ κεκαλυμμένον· ὅθεν καὶ ἔρεφω τὸ καλύπτω· οὐ παράγωγον, τὸ ἐρείπω· ὡς τὸ ἔριξε δὲ πάντα νέκυν καλύπτειν. Ὀροτύπου δίκην· ὅτι οἱ γίγαντες ἀποσπῶντες ἀπὸ τῶν ὀρῶν κορυφὰς καὶ πέτρας ἔβαλλον. Ὀροῦα, χορδὴ ἢ σύντριμμα πολιτικόν· ὡς ὁ Ἐπιχάρμου δρᾶμα. Ὀρούῃ, παρορμήσει. Ὀρούματα, ὁρμήματα· πηδήματα. Ὄρουσεν, ἐκ τοῦ ὀρούω τὸ ὁρμῶ, ὀρούσω· ὤρουσα· ὤρουσεν· Ἴωνες χωρὶς ὄρουσα, καὶ ἀνόρουσα. Ὀροφὴ ἡ στέγη. Ὀροφηφόρον, ζῷον ποιοῦ ὀστρακόδερμον. Ὀροφίας, αὐτὴ τῶν εἰπεῖν μιᾶς ὀροφίας λέγονται· καὶ ὀροφίαι, καὶ ὄφεις οἱ περὶ τὰς ὀροφάς, οἱ ταύτας κατατρώγοντες. Ὀροφοιτῶντα, εἰς ὄρη περιερχόμενον. Ὄροφος, ἀρσενικῶς· καὶ ὀροφὴ θηλυκῶς λέγεται. Ὄροφος, καλαμίσκου εἶδος, ὑδροχαρούς· ἀπὸ τοῦ εἰς ὀροφὰς ἐν λειμῶνι πεφυκότος, δασείας ἐπιπολούσας ἔχει λάχνας· ὅτι καὶ ἔστιν ἀγαθὸς ἐρέφειν· ἀπ' αὐτοῦ δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην χρῆσιν, ἡ ἀπὸ ἅπαξ αἱ τῶν ἀκίδων στέγαι πᾶσαι ὀροφαὶ λέγονται· ἀφ' οὗ καὶ φάλαγγες, ἤγουν ἀράχναι ὑπερῷα, αἱ φωλεύοντες ὑπὸ τὰς ὀρόφους. Ὀρόχθον, ὄρειον ὄχθον. Ὀρόων, πολλάκις ἐν δευτέρᾳ συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων μετὰ τὴν συναίρεσιν, πλεονάζει ποτὲ μὲν τὸ ο τὸ μικρόν· ποτὲ δὲ τὸ α τὸ βραχύ· οἷον μετὰ τὴν συναίρεσιν τοῦ ὁρῶν πλεονάσαντος τοῦ ο, γίνεται ὁρόων ὁ βλέπων· ἄλλοτε δὲ ἐν τῷ ὁρᾷ πλεονάσαν τὸ βραχὺ α πρὸ τῆς λεγούσης, τὸ ὁράᾳ πεποίηκεν· οὕτω καὶ ἠϊόνες βοόωσιν καὶ κῦμα βοάᾳ ποτὶ χέρσον. Ὁρόωντες, διά τι· ἐν ταῖς τῶν ἐνεστώτων συνῃρημέναις μετοχαῖς τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων συζυγίας, τῆς μὲν πρὸ τοῦ ω τῆς συνῃρημένης συλλαβῆς βραχείας οὔσης μικρὸν ο μεταξὺ τῶν δύο συλλαβῶν τιθέασι· καὶ τό, τε ὁρῶντες ὁρόωντες λέγουσι· καὶ τὸ βοῶντες βοόωντες· μακρᾶς δὲ οὔσης ἡ μακρὸν ἐντιθέασι· καὶ τό, τε μαιμῶντες μαιμώοντες λέγουσι· καὶ τὸ πηδῶντες πηδώοντες· καὶ ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν ὑπὲρ τοῦ μέτρου· εἰς ταῦτα δὲ συμβαλλόμενα· ἔχουσι δὲ δὴ τὴν παραλήγουσαν ἐν ταῖς παραγωγαῖς αἱ τοιαῦται μετοχαὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου· τὸ γέμον ἱδρώοντες, καὶ ὑπνώοντες, οὐκ ἀπὸ περισπωμένων θεμάτων, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἱδρώω καὶ ὑπνώω βαρυτόνων ποιητικῶς καὶ ἄλλων διὰ τοῦ ο μικροῦ, ταύτην τηροῦσιν ὡς ἀπαθῆ· καὶ μὴν κἀκεῖνο ποιοῦσι τοῖς εἰρημένοις ὁμόλογον, ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἐνεστῶσι τῶν τοιούτων ῥημάτων· τῆς μὲν ἀλλοιωμένης συλλαβῆς διὰ τοῦ ω προφερομένης, ο πρὸ αὐτῆς τιθέασιν· εἰ μὲν ἡ πρὸ τοῦ συνῃρημένου ω συλλαβὴ βραχεῖα ἦν, μικρὸν ὡς ὁρῶ ὁρόω· βοῶσι βοόωσι· εἰ δὲ μακρά, μέγα· ὡς μαιμῶ, μαιμώω· πηδῶσι, πηδώωσι· διὰ δὲ τοῦ α ἐκφερομένης, α πρὸ αὐτῆς τιθέασιν· ἡ μὲν ἡ πρὸ τοῦ συνῃρημένου α πάλιν βραχεῖα, βραχύ· οἷον βοᾷ, βοάᾳ· γελᾶται, γελάαται· εἰ δὲ μακρά, μακρόν· οἷον μαιμᾷ, μαιμάᾳ· πηδᾶτε, πηδάατε· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ἐκτείνοντες μὲν ἢ συστέλλοντες τοῦ μέτρου ἕνεκεν ὡς προείρηται· ἐντιθέντες δὲ ποτὲ μὲν α, ποτὲ δὲ ο, διὰ τὸ δυσέκφορον ἴσως τὴν λέξιν γίνεσθαι· τοῦ μὲν γὰρ α τῷ α συμπαρακειμένου τοῦ ω, πάλιν τῷ ο, δυσχερεστέραν σημαίνει τὴν προφορὰν ἔσεσθαι. Ὀρέωτι· ὁράω, ὁρῶ· ὁράοιμι ὁρῷμι· ὁράοιτο ὁρῷτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὁρόωτο· ὅπερ οἱ μεθ' Ὅμηρον ὁρώοιτο φασίν· ἐκ τοῦ ὁράοιτο ὁρῷτο γίνεται, πλεονασμῷ ἰωνικῷ τοῦ ω παραλήγοντος ο· πρῶτον δὲ αὐτοῦ πρόσωπον τὸ ὁρόωμι· οὐ τὸ κοινόν, τὸ ὁράοιμι ὁρῷμι· ἔστι δὲ τὸ φίλως ὁρόωτι, ταυτὸν τῷ ἰδίως ἀεὶ βλέποι τι. Ὄρπα, ἐριννύς. Ὄρπαξ, θρασὺς ἄνεμος. Ὄρπας, τῆς ἀκρίδος ὁ γόνος· ἔνθεν γὰρ ὀπύουσιν. Ὄρπηξ γίνεται, ἐκ τοῦ ὄρω τὸ πηδῶ· καὶ τοῦ πήσσω πῆξω ὁ ἀναπηδήσας εἰς αὔξησιν ἀπὸ γῆς· ἢ ὄρπηξ, ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ἕρπειν καὶ ὀρούειν εἰς ὕψος πεποίηται· κλίνεται δέ, ὄρπηξ ὄρπηκος. Ὀρπησίδηρος, ἐν ᾧ τὸν ἐλέφαντα τύπτουσιν. Ὀῤῥιδιᾶν, τὸ ἐπὶ τὰ ἰσχία καὶ τοὺς γλουτοὺς πεσεῖν. Ὀῤῥίον, ὀρίγανον. Ὀῤῥόβηλος, ὀβολὸς Ἰταλιῶται. Ὄῤῥον, λέγουσι τὸν λεγόμενον ταῦρον, τὸν μεταξὺ τῶν διδύμων· Καλλίστρατος τὴν ὀσφύν, καὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν· Δίδυμος τὴν τράμιν, οὐχ ὥς τινες τὸ ἰσχίον· ἔνθεν καὶ τὸ ὀῤῥωδεῖν τὸν ὄῤῥον ἱδροῦν· Ὅμηρος, ἴδιον ὡς ἐνόσιον· τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ φοβούμενοι. Ὀῤῥοπύγιον, ὀρθοπύγιον. Ὄῤῥος, ἡ τράμις· οὐχ ὥς τινες στοιχεῖον· ἕτεροι δὲ ἐτυμολογοῦσι καὶ τὸ ὀῤῥωδεῖν· οἱ γὰρ δεδοικότες ἱδροῦσι τὸν ὄῤῥον, ὅ ἐστιν ἱδροῦσιν· ἢ τὸ ἔσω τὸ ὑπὸ τὴν ῥάχιν. Ὀῤῥούει, ὁρμᾷ· πηδᾷ.
Ὀῤῥωδεῖν, τὸ ἄχρι τοῦ ὄῤῥου ἐκλείπεσθαι· ὄῤῥος δὲ τοῦ ἱεροῦ ὀστέου τὸ πέρας· ὅπερ καὶ ὀῤῥοπύγιον καλεῖται παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὀῤῥωδῶ, τὸ φοβοῦμαι λέγεται ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζῴων διὰ τῆς οὐρᾶς δεικνυόντων τὸ δέος· εἰώθασι γὰρ ταῦτα φοβηθέντα, συνάγειν τὴν οὐρὰν ἐντὸς τῶν μηρῶν· ἀῤῥωδῶ δὲ κατὰ στέρησιν· τουτέστιν, οὐκ εὐλαβοῦμαι, ἀλλὰ καταφρονῶ καὶ τεθάῤῥηκα. Ὀῤῥωδῶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τὸ πάνυ φοβοῦμαι· ἀπὸ τοῦ ὄῤῥου ὅ ἐστι μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς· ἔστι γὰρ τρομερόν· καὶ κυρίως μὲν ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους· πεποίηται δὲ παρὰ τὸ σείοντα τὴν οὐρὰν δηλοῦν τὸ δέος· ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τούτῳ τῷ μέρει τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν· ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων ἐνθένδε ὁ ὄῤῥος πρῶτον ἱδροῖ. Ὀροσάγγες, σωματοφύλαξ· ἢ ὁ τὸν βασιλέως οἶκόν τι εὐεργετήσας. Ὄρσαι, ὁρμῆσαι· ἐγεῖραι· ἐρεθίσαι. Ὄρσεο, ῥῆμα προστακτικόν· ὄρω τὸ διεγείρω· ὁ μέλλων ὄρσω· καὶ αἰολικῶς ἔρσω· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, καὶ κλίνεται ἄχρι παρατατικοῦ· τὸ παθητικόν, ὄρσομαι ὠρσόμην· ὤρσου· τὸ προστακτικὸν ὄρσου· καὶ διαλύσει τοῦ ου εἰς εο ἰωνικῶς, ὄρσεο. Ὀρσιπέτης, ὑψοῦ πετόμενος. Ὀρσίτους, βοὴ ἐριστικοὺς παρασκευάζουσα, πρὸς τὸν τῶν ποδῶν δρόμον. Ὀρσοδάκνη, ζωΰφιόν τι ἐν τῇ κράμβῃ γινόμενον. Ὀρσοθύρη, παρὰ τῷ ποιητῇ, θύρα τις ἐπίσημος ὑψηλοτέρα ἔχουσα πρόσβασιν· δι' ἧς οὐχ οἷόν τε ἦν ἀνελθεῖν τινὰ μὴ διὰ κλίμακος· ἴσως, ἢ ἄλλως πῶς ἀναρούσαντα· καὶ ἀναθορόντα δι' αὐτῆς· ὅθεν ἢ ὀρθοθύρη ἐκαλεῖτο· ἤγουν θύρα δι' ἧς ὄρνυταί τις, θέλων ἰδεῖν ἐκεῖθεν· ἡ τοιαύτη σύνθεσις καὶ τὴν ὀρσοῦδραν παράγει· ἐπ' ἐκείνης δι' ἧς ὄρνυται ὕδωρ ὑψοῦ δηλονότι. Ὀρσοί, τῶν ἀρνῶν οἱ ἔσχατοι γενόμενοι. Ὀρσολόπος, ὀρσοπός. Ὀρσολοπεῖται, διαπολεμεῖται· παρ' Αἰσχύλος. Ὀρσομένη, διεγειρομένη. Ὀρταλίζειν, παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω· ὁ παθητικὸς παρατατικός, ὤρμην τρίτον, ὄρτο· ῥηματικὸν ὄνομα, ὀρτός· ἀφ' οὗ καὶ περισπώμενον, ὀρτῶ· καὶ παράγωγον ὀρτίζω· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ὀρταλίζω· δηλοῖ δὲ κυρίως ἡ λέξις, τὸ ἀναπτερύζειν τὰ νεόττια τῶν παίδων· οἷον ὀρούειν εἰς ὕψος· καταχρῶνται δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπιπλέον κίνησιν· ὡς Ἀριστοφάνης· οἷον ἀνορταλίζεις· κα

ἢ δὲ τῆς ὥρας. γίνεται παρὰ τὸ εἴρω ὁ εἱρμός, ἐξ οὗ καὶ εἱμαρμένη παρῆχθαι δοκεῖ. εἱμαρμένη τις οὖσα, διὰ τὸ κατ' αὐτὴν
εἱρμόν. ὡς δὲ ὁμώνυμος λέξις τὸ ἕρμα, δηλοῦσι καὶ τὰ ἐν Ἰλιάδι ἕρματα τῶν νηῶν. καὶ ἡ ἀνερμάτιστος ναῦς. Ὁρμούμενος,
προθυμούμενος, ἢ φερόμενος. Ὁρμῶ, ἀπὸ τῆς καθ' ὁρμὴν κινήσεως. εἰ προσλάβοι τὴν ἐξ πρόθεσιν, δηλοῖ μὲν καὶ τὸ ἐξέρ-
χομαι. δηλοῖ καὶ τὸ παρακινῶ, καὶ ἐκπέμπω. ὁρμῶ. ὀργῶ. ὀρούω. Ὄρνεα πεπίασιν Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τῆς ὀρνέας. Ὄρ-
νεα, ὀρνεόσωμα καὶ πετεινά, καὶ τόπος. Ὀρνεαί, ἢ δίχα τοῦ ι ὀρνεαί, κώμη ἐστὶν Ἀργείας κατὰ τὸν γεωγράφον. ἔστι
δὲ καὶ ἑτέρα μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. ταύτην δὲ ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας, πόλιν λέγει οὐ κώμην. πληθυντικῶς δὲ καὶ
αὗται λέγονται ὡς καὶ αἱ Κλεωναί. γράφονται δὲ διὰ διφθόγγου αἱ Ὀρνειαὶ ὡς Βορυσθενεῖαι ἢ Αὐγειαί. καλοῦνται δὲ οὕτως,
ἢ ἀπὸ Ὀρνέως υἱοῦ Ἐρεχθέως, ἢ ἀπὸ Ὀρνέας νύμφης. ἢ ὅτι ἐφ' ὕψους κεῖνται. ἢ ὁμωνύμως Ὀρνέᾳ τῷ ποταμῷ. τοῦτο δέ φησιν ὁ
γεωγράφος λέγων, ὅτι Ὀρνεαὶ ἐπώνυμαι τῷ παραρρέοντι ποταμῷ. νῦν μὲν ἔρημαι, πρότερον δ' οἰκούμεναι καλῶς. ἐτιμᾶτο
δὲ ἐκεῖ Πρίαπος. ὅθεν Ὀρνεάτης ἐκαλεῖτο. Ὄρνιον, παρὰ τὸ ὀρούειν. ἢ παρὰ τὸ αὔξεσθαι. Ὄρνυξ, ἡ νὺξ βαρυτόνως. ὀρνί-
νυξ αὐτὴ ἡ σκοτεινή. ἐπιθετικῶς ὀξύνεται. Ὄρνιθας γνῶναι, ἢ ἐναίσιμα μυθήσασθαι παρ' Ὁμήρῳ, συνεκδοχικῶς ἀπὸ γέ-
νους τὸ εἶδος παρίστησι. καὶ γὰρ οὐ πάντας, ἀλλὰ τοὺς μαντικοὺς ὄρνιθας εἰπεῖν βούλεται. Ὄρνιθες ἁπλῶς, πάντα τὰ
πετόμενα. ἰδίως δὲ, οἱ εἰς μαντείαν συντελοῦντες ὄρνιθες. ἀφ' οὗ ἢ παρὰ τὸ εἰς μαντείαν συντείνειν, ὄρνιθες λέγονται. οἷον πταρ-
μόν, ἢ παλμόν. ἤ τι τοιοῦτον. ἢ τὴν ἁπλῶς δὲ μαντείαν ὄρνιν ἐκάλουν. καὶ πᾶν κατὰ τύχην συμβαῖνον. Ὀρνιθευτής,
ὀρνιθοθήρας. Ὀρνιθεύομαι, μαντεύομαι δι' ὄρνιθος. Ὀρνιθίας παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὁ σφοδρὸς χειμών. ἐν ᾧ καὶ τὰ
ὄρνεα διαφθείρεται. οὕτω δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας, ὃς ὑπὸ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα συστρέφουσιν ἀπὸ τῆς τοῦ ψύχους ἀνοχῆς. ὁ δὲ Σύμ-
μαχος, χειμῶνα ὀρνιθίαν ἀποδίδωσι, διὰ τὸ χειμῶνος ταῦτα τὰ ὄρνεα ἀποφαίνεσθαι, ὡς παρὰ Ἀράτῳ. Ὀρνίθειον κρέας,
τὸ τοῦ ὀρνίθου. ὀρνίθειον, δὲ ἄλλο [illegible]. Ὀρνιθοκάπηλοι, ὀρνιθοπῶλαι. Ὀρνιθοκλόος ἀπὸ τοῦ κλέω τὸ σημαίνω, γίνεται ὀρ-
νιθοκόος. εἶτα ὀρνιθοκλόος. Ὀρνιθονομεῖον, τὸ τὰς ὄρνιθας ἔχον οἴκημα. Ὀρνιθόπαις, καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, δι-
χῶς νοοῦνται. ἡ δὲ ἔννοια ἡ παρὰ τῷ Λυκόφρονι ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν. ὀρνιθόπαις γάρ, ἡ ὄρνιθος παῖς. καὶ ὀρνιθοφυὴς
παῖς. καλλίπαις ἡ καλῆς μητρὸς παῖς. ἢ ἡ καλὴ παῖς. ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρὸς παῖς. ἢ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ὀρνίθων γάλα,
παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. Ὄρνις Ἀττικόν, ὄρνιξ δὲ Δωρικόν. Ὄρνις, ἡ κληδών. τὸ
μάντευμα. Ὄρνις, ἐπὶ εὐθείας βραχὺ τὸ ι κεκλήρωται. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν. καὶ μάρτυρες οἱ ποιηταί. ὡς ἐμέ-
λησε κατὰ τὸ μέτρον. ἢ ὡσαύτως πᾶσαι αἱ εἰς θος γενικαὶ μακρᾷ παραλήγονται, πλὴν τοῦ κόρυς κόρυθος. τοῦτο γὰρ τὸν
χρόνον τῆς εὐθείας ἐφύλαξε καὶ ἐν τῇ γενικῇ. Ὄρνις δεξιός, ἀετὸς παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ο τῆς Ὀδυσσείας. τὸ μὲν ὄρνις γενικόν·
εἶδος δὲ ὁ ἀετός. ἢ καὶ ἁπλῶς ὄρνις αἴσιος, ὁ σημαντικὸς τοῦ μέλλοντος αἰσίου. ὡς δεξιὸς ἐν Ἰλιάδι ἐπὶ τοῦ πταρμοῦ ἀγα-
θὰ οἰωνίζεται. Ὄρνιχα, ἀντὶ τοῦ ὄρνιθα Δωριεῖς λέγουσι. Πίνδαρος, Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. Ὀρνύμεν, ὄρνυμι ὀρνύω
ὀρνύς, ὀρνύντος ὀρνύναι. ὀρνύμεν. Ὀρνύμενος, διεγειρόμενος, ἐκ τοῦ ὄρνυμαι. Ὀρνυμένου, ὁρμῶντος. διεγειρομένου. Ὄρ-
νυε, ὄρω τὸ διεγείρω, καὶ ὀρύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν δωρικῶς, ὀρνύω. ἢ ὑπερβιβασμῷ, ὀρνύω. ἐξ οὗ ὄρνυμι, καὶ ὄρνυε καὶ
ὄρνυθι. Ὀροάνδης, ὄνομα κύριον. Ὀροβάγχη, βοτάνη τις. οἱ δὲ τῆς ῥοιᾶς τοὺς καρπούς, οἱ ἐν Κύπροις. Ὀροβάδες,
νεβρῶν. Ὀρόβιον, χρυσοκόλλης εἶδος. Ὄροβος, εἶδος κριθῆς. οἱονεὶ ὁ ἐρεπτόμενος ὑπὸ τῶν βοῶν. Ὄροβος, εἶδος σπέρ-
ματος. Ὄρογμα, ὀρέγω τὸ ἐκτείνω. ὄρεγμα. ὀρεγυιά. ὀργυιὰ συστολῇ καὶ τροπῇ ὄρογμα. Ὀροβία, πόλις. Ὀροδά-
μνα, κλῶνες, κλάδοι βλαστήματα ὄρπηκες καὶ ὀρόδαμνος ποταμός. Ὀρόδαμνος, ἡ παραφυάς. Ὀροδαμνιάδες,
νύμφαι. καὶ αἱ μέλιτται ἀπὸ τοῦ ἔρος τῶν δημίων. ἐπεὶ κοπάζονται. αἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀροδάμνων, αἵ εἰσι κλάδοι. Ὀρό-
δαμνος. καὶ ὄρπηξ. ἀπὸ τοῦ κλάδου παρὰ τὸ ὀρούειν, κατὰ τὴν αὔξησιν. Ὀρόθιος, φόβος. Ὀροθέσια, τὰ χωρίζοντα
τὴν γῆν. Ὀροθύνειν, ἐρεθίζειν. παρὰ τὸ [illegible]. Ὀροθύνω, ἐκ τοῦ ὄρω καὶ τοῦ θύω συνέθηκαν ὃ δηλοῖ τὸ διεγείρειν
καὶ τὸ στρέφειν καὶ δινεῖν. τὸ στρεφοδινεῖσθαι, καὶ τὸ καίειν καὶ πυροῦν, τὸ καπυρόν. καὶ ἡ ἔρα καὶ γῆ, τὸ ἔργον τὸ ἐπὶ γε-
ωργίας. ἢ τὸ ἔλαιον, καὶ μᾶζον παρὰ ὀπτανῶ, τὸ ἔλεμα τόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τοῦ φιλεῖν, καὶ τοῦ ἥδεσθαι, τὸ φιληδεῖν
γίνεται. καὶ ἐκ τοῦ κάσις καὶ γνωτός, ὁ κασίγνητος. τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν. Ὀροθύνειν, σύγκειται ἐκ τοῦ θύ-
ειν δηλαδή, καὶ τοῦ ὀρνύειν. Ὅροι, οἱ ἀριθμοί. Ὀροικλάδα, ἐξύχοντα. Ὀροίτυπος, ὁ ἐν ὄρει τὰ σύπτα ὅ ἐστι στελέχη
κόπτων. Ἀρχίλοχος. οὔρειον ἀντίτυπαζον. σημαίνει δὲ τὸν ξυλουργόν. Ὀροκοντίδες, ἑτέρα γραφὴ περιέχει τῆς ὀλοκο-
νίτιδος περὶ ἧς ἐμπροσθεν εἴρηται. φησὶ δὲ Διοσκουρίδης τὴν ἐμόθει βουτυμένην ὀροκοντί τινο ὀνομάζεσθαι παρὰ τῷ Κρα-
τεύᾳ. Ὄρομαι, μέλλων παρατατικός. Ὀρόμενος, διεγειρόμενος. ὀρόμενος δὲ, ὁ βλεπόμενος, μέγα. Ὀρομαλίς, τὸ
ἀγριόμηλον. Ὀρομαλίδας, τὰ ὄρεια μῆλα. ἢ τὰ ἐν ὄρει μῆλα. Ἀσκληπιάδης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει. ἔστι δὲ τὰ
συνακμάζοντα τοῖς σύκοις μῆλα. Ὀρόντας, ὄνομα κύριον. Ὀρόντης, ὄνομα ποταμοῦ. Ὀρός, ἡ ὑδατώδης τοῦ
γάλακτος ὑπόστασις. ἢ τὸ διεφθορὸς γάλα. ἢ ἡ τοῦ γάλακτος ὑπόστασις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ῥέω, καὶ δηλοῖ τοῦ γάλα-
κτος τὸ μὴ πηγνύμενον εἰς τυρόν, ἀλλὰ ἀπορρυισκόμενον. ἵνα ᾖ, ἐκ τοῦ ῥέω ῥόος, καὶ κατὰ μετάθεσιν πρὸς ἀποφυγὴν
συνεμπτώσεως τοῦ πρὸς τὸ ῥέειν ὀρός. ὁ μέντοι ἐπὶ ζώου ὄρρος ἐξ οὗ τὸ ὀρρωδεῖν διπλασιάσας τὸ ρ, ἐκ τῆς φωνῆς τὴν [illegible]
τὸ ὄρος φωνήν ἄλλως. Ὀρὸς τὸ ὑπολειπόμενον ὑδατῶδες ἐν τῇ πήξει τοῦ γάλακτος. καὶ ἄλλως δὲ ὑπὸ τῶν κατὰ τοὺς
παλαιούς, ὑδατῶδες καὶ ἐφθαρμένον ὑπόστημα γάλακτος, δι' ἑνὸς ρ γράφεται. ὀροῦ δὲ ἀξιοῖ τὸ ὁ δ' οὐσία ὁ Μελάν-
θιος, ὡς μὴ δικαιοῦν αὐτὸν πίνειν γάλακτος. Ὅρος, νόμος. θεσμός, ἡ στήλη. ἢ καθ' ἃ πήγνυται ἐπὶ χωρίου, ἢ οἰκίας.
Ὅρος, λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς ὑποκειμένης οὐσίας τῷ πράγματι. ἢ δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πρά-
γματος. ὅροι δὲ λέγονται. ὡς ὁράσεις ἢ ὀφθαλμοὶ τῶν πραγμάτων τυγχάνοντες. καὶ ὡς ὁρίζοντες ἤτοι περικλείοντες
συντόμως τὴν τοῦ ὀνόματος δύναμιν. οἷον ἐπειδὰν λέγομεν, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν, οὐσία ἐκ σαρκὸς καὶ ψυχῆς, καὶ λό-
γου καὶ αἵματος. καὶ ὀστέων καὶ ἑτέρων μερῶν. περιορίζομεν οὖν ταῦτα διὰ τοῦ ὅρου λέγοντες, ὅτι ἄνθρωπός ἐστι,

ἀλλ' ἡ ἀνατεθεῖσα· σαφέστερον δὲ Ὅμηρος [illegible] ὄρθιος νόμος [illegible] πρὶν δὲ ἄφαρ πόλεμος Λυκίων [illegible], καὶ τὰ λοιπά. Ὀρθία λέγεται φάλαγξ, ὅταν ἐπὶ κέρας πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου μὲν πρόμηκες λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους· ὄρθιον δὲ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους. Ὄρθια, ἀνατεταμένα· ἐξάκουστα· μεγάλα. Ὀρθία Ἄρτεμις· οὕτως ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ χωρίου, ἔνθα ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἵδρυται. Ὀρθιάζειν, μεγαλύνεσθαι. Ὀρθίας, ἰσχυρός· τίθεται καὶ ἐπὶ χαριεμφάτου. Ὀρθίασμα, ἀνάτασις ῥήματος ἢ τῆς [illegible] ἐπὶ βοῆς κόμπου ἢ τῶν μελῶν· παρ' ὃ ὄρθιος νόμος ὁ κιθαρῳδικός. Ὀρθοκῶται, οἱ [illegible] ἀναπαύοντες, καὶ ἀκλινεῖς. Ὄρθιον, ὄρος· καὶ ὄρθιον, προσάντες· ἀνατεταμένον· ὑψηλόν. Ὄρθιος, αὐλητικὸς νόμος οὕτω καλούμενος, διὰ τὸ εἶναι σύντονος καὶ ἀνάτασιν ἔχειν. Ὀρθογόη, ἡ μεγάλως θρηνοῦσα· ἢ ἐπὶ τὸν ὄρθρον ἠχοῦσα· Ἡσίοδος. λέγεται δὲ ἡ χελιδών. Ὀρθογραφίας, τί; πόσα εἰσὶ γένη; ἀναλογία· διάλεκτος· ἐτυμολογία· ἱστορία. καὶ ἀναλογία μέν ἐστιν, ὅταν τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον παρατιθῶμεν· καὶ ὅταν κανόνα ἀποδιδῶμεν. διάλεκτος, ὅταν τὸ ὄφιος διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφωμεν, ἐπειδὴ οὕτω παρὰ τῇ συνηθείᾳ τῶν Ἀττικῶν γράφεται. ἐτυμολογία, ὅταν τὸ ἤπτερος διὰ τοῦ η ἐν τῇ ει διφθόγγου γράφωμεν, ἐπειδὴ ἄπτερός τις οὖσα· ἢ τροπῇ τοῦ α εἰς η καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἤπτερος. ἱστορία, ὅταν τὸ χίλια διὰ τοῦ ι γράφωμεν ἐπεὶ οὕτως αὐτὸ γράφεσθαι βούλεται ἡ παράδοσις, ὅτι τὰ ἑβραϊκὰ καὶ ἐθνικὰ ὀνόματα παραγωγὰς οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ κατὰ παράδοσιν γράφονται. Ὀρθόδοξος, καὶ ὀρθοδοξία· ὀρθοδοξία ἐστὶν, ἀληθὴς περὶ θεοῦ καὶ κτίσεως ὑπόληψις· ἢ ἔννοια περὶ πάντων ἀληθής· ἢ δόξα τῶν ὄντων, καθάπερ εἰσίν. Ὀρθόδωρον, μέτρον τὸ ὀρθὸν τῆς χειρός· ἀπὸ ἄκρου τοῦ καρποῦ μέχρι τοῦ δακτύλου· οἱ δὲ, σπιθαμήν. Ὄρθρος, παρὰ τὸ αἴρειν, καὶ ὀρθίους ἡμᾶς ποιεῖν [illegible]. Ὀρθοκέρων, ὀρθότριχ. Ὀρθοκόρης, ὀρθὸν πῖλον ἔχων. Ὀρθόκραιραι βόες· αἱ ὀρθίας τὰς κεφαλάς· κραῖρα γὰρ ἡ κεφαλὴ Ἀττικῶς. εἴωθε δὲ ποιητικῶς καὶ νῆες ὀρθόκραιραι, ὧν τὰ ἄκρα ὡς ὀρθὰ ἀνίσταται· ὅθεν παρὰ τῷ κωμικῷ ἐψιλοποίησε τὴν ἑτέραν ἡμίκραιραν ἤτοι τὸ ἡμίκρανον. Ὀρθὸν, τὸ ἱστάμενον καὶ ἄνω βλέπον καὶ μὴ συγκεκυφός· καὶ σκολιόν· ἀφ' οὗ ὄρθιον τὸ ὀρθίαν ἔχον θέσιν· καὶ ὄρθιον ἐπὶ φωνῆς τὸ ὑψηλόν· καὶ ὀρθῶς ἐπίρρημα ἐναντίον τῷ σκολιῶς· καὶ ὀρθῶ ὀρθῶ τινά, ἀντὶ τοῦ ὀρθὸν ἵστημι· καὶ ἀνορθῶ τὸν πεσόντα ἀνιστῶ, καὶ εἰς ἣν εἶχε στάσιν καὶ ὀρθότητα ἀποκαθιστῶ. Ὀρθοπυγιᾶ, ὅταν γυνὴ ἑαυτὴν ἐπαίρῃ, πρὸς τὸ μακροτέρα φαίνεσθαι. Ὀρθοπλὴξ ἵππος, ὀρθὸς ἐπαιρόμενος [illegible] Ἀριστοφάνης ἀναγύρῳ, ὡς δὲ ὀρθοπλὴξ πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις. Ὀρθόπολιν λέγει Πίνδαρος, τὸν τῇ ἑαυτοῦ δικαιοσύνῃ ὀρθοῦντα καὶ σώζοντα τὰς πόλεις· ὡς ἐρυσίπτολιν καὶ σωσίπολιν. Ὀρθοπρίονι, τῷ χαινικίδι· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὀρθόστερνος, μεγάλους ὤμους ἔχουσα· στέρνα γὰρ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα· ἢ μεγάλας ἔχουσα [illegible]. Ὀρθὸς, ὁ διεγειρόμενος καὶ πρὸς τὰ ἄνω βλέπων. Ὀρθοστάδην, τὸ ὀρθὸν ἀφροδισιάζειν. Ὀρθοστάδη, εἶδος πέμματος. Ὀρθοστάτην, παραστάτην. Ὀρθοστάδια, οἱ στατοὶ χιτῶνες· οἱ δὲ συρόμενοι [illegible]. Ὀρθοτίτθιος, ἡ παρθένος· ἡ ὀρθοὺς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα· ὅθεν καὶ ἐπιτίτθιον, τὸ [illegible]μάζιον. Ὀρθοφαντοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, παρὰ Ἀριστοφάνει, παρὰ τὸ ὀρθῶς φαίνειν καὶ συκοφαντεῖν, καὶ ἐν δίκαις ταλαιπωρεῖν. Ὀρθόφρων, ἀνατεταμένας φρένας ἔχων μετέωρος ἢ ὀρθός. Ὀρθρεύω, καὶ ὀρθρεύομαι· Λουκιανὸς ὡς ἔχεις ὀρθρευόμενος [illegible] τὰ πολλὰ τῶν ἔξω· ἔστι δὲ ὄρθρος, ὁ πρὸ τῆς λυκαυγῆς καιρός· ἐν ᾧ ἔτι λύχνῳ δύναταί τις χρῆσθαι· οὐκ ὀρθρίζω· ὀρθριοῦμαι, οὐκ ὀρθρεύσομαι, ἀλλ' οὐδ' ὀρθριασθήσομαι. Ὄρθριον, τὸ ὀρθὸν, καὶ ὄρθριον μέλος τὸ ὑψηλόν· ὡς τὸ [illegible] ἀνδρὸς ὄρθιον [illegible]. Ὄρθρος λέγεται, ὅτι εἰς ἔργα ἡμᾶς ὀρθοῖ· ὄρθρος καὶ ἡ τῆς ἡμέρας ἀρχή, διὰ τὸ ὀρθοῦν ἡμᾶς εἰς ἔργον. Ὀρθῶ [illegible]· ὀρθοῦμαι ἐγὼ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὡς τὸ ἐναντία σφάλλω καὶ σφάλλομαι· ἐπανορθῶ δὲ καὶ ἐπανορθοῦμαι· διορθῶ καὶ διορθοῦμαι, ταυτόν. Ὀρθοῦ οἰκίας καὶ τείχους καὶ ὀρθῶ τὸ [illegible] κατὰ [illegible]. Ὀρθωθεὶς, ἐξαναστάς. Ὀρθωσία, ἡ ὄρθωσις· καὶ ὀρθωσία, ἡ Ἄρτεμις. Ὄρια, τὰ [illegible]· [illegible] Ῥωμαῖοι ὄρεα καλοῦσιν. Ὀριαχίς, ὀρίκοιτον. Ὀριβρεμέτης, ὁ ἐν τῷ ὄρει ἦχον [illegible]. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ παρὰ τὸ ὄρος συγκείμενα, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ρι συλλαβὴν διὰ φύσει μακροῦ φωνήεντος, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον ὀρίδρομος, ὀριβρεμέτης· καὶ τὰ ὅμοια. εἰ δὲ διὰ ἑνὸς συμφώνου εἴτε διὰ δύο φωνηέντων εἴτε δι' ἑνός, διὰ τῆς ει διφθόγγου· οἷον ὀρειβάσιος· ὀρείχαλκος· ὀρειπόλος· καὶ τὰ ὅμοια. Ὀρίγανον, θηλυκῶς Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ὀρίγανον, βοτάνη· ὤφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· καὶ γὰρ παρὰ τὴν ὄρει δοτικὴν καὶ τὸ γάνος ὃ σημαίνει χαράν, γέγονεν ὀρίγανον· τὸ γὰρ ὀρίγανον ἐν τῷ ὄρει χαίρει· ἢ ἐκ τοῦ ὁρῶ καὶ τοῦ γανῶ τὸ λαμπρύνω· ὁρατικοὺς γὰρ καλῶς ποιεῖ τὸ ὀρίγανον· ὁ δὲ γραμματικὸς Θεοδόσιος λέγει, διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἐρυγῶ γέγονεν ἐρίγανον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρίγανον· ἀντὶ τὸ ψύχον τινά· κατὰ ἀντίφρασιν θερμαίνει γάρ. Ὀριγνώμενοι, ἐπιθυμοῦντες. Ὀρίδρομος, ὁ ἐν τῷ ὄρει τρέχων. Ὀρίζω ἵστησιν ὅρον· δίδωσι· κρίνει· θεματίζει· διαιρεῖ· ἀφορίζει. Ὀρίζω, προστάσσω· ἐπιτέλλω· ἐντέλλομαι· κελεύω· ἐφίεμαι, διορίζομαι, παρακελεύομαι· ἐπιτάττω· ἐπισκήπτω· σημαίνω. Ὀρικὰ ζεύγη, τὰ τῶν ὀρέων [illegible] τὰ τῶν ἡμιόνων· ὀρέας γὰρ ἐκάλουν τὰς ἡμιόνους. Ὀρικάνη, ἀρωματήριον· οἱ δὲ φραγμόν· οἱ δὲ σαργάνην, ἢ σκεῦος. Ὀριχνᾶσθαι, τὸ ἀνατείνεσθαι καὶ ἐπ' ἄκρων ὀνύχων ἵστασθαι. Ὀριμαλίδες, αὐτὰ τὰ ὄρεια μῆλα λέγουσι Δωριεῖς. Ὀρινάδες, τὰ [illegible]. Ὄριναν, ἐτάραξαν. Ὀρίνδην, ἄρτος παρὰ Αἰθίοψι, καὶ πόμα [illegible] ὃ [illegible] στρυφνοῦται· [illegible]. Ὄρινε, διήγειρε· τὴν ψυχὴν ἐκίνησεν· ἢ κατὰ ἀπειλὴν ὥς φασί τινες· οἱ δὲ θυμὸν ἐπὶ στήθεσσιν ὄρινε. Ὀρίνετον, ὥρμων· ἐταράσσοντο· ἐκίνουν· δυικῶς· [illegible] ἅμα δύο [illegible] ὀρίνετον ἰχθυόεντα. Ὀρινίαι, [illegible]. Ὀρίνθη, ἐταράχθη· ὑψώθη. Ὀρινόμενοι, ταρασσόμενοι· διωκόμενοι· ὑψούμενοι. Ὀρινομένη θάλασσα, ἡ ταρασσομένη· ὥς τι καὶ τὸ θυμὸς ὀρίνεται, ἢ ἦτορ. Ὀρίνω τὸ διεγείρω, καὶ ταράσσω· ἐνεστὼς καὶ ὄρνυμι· ὤρνυον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὄρω, μέλλων ἐπὶ [illegible] ὄρσω, ἀόριστος κοινὰ ταυτὸ δυνάμενα τοῦ [illegible]· ὁρμῶ, ὥρμων· ὁρμήσω· ὥρμησα· ὥρμημαι· παρορμῶ, ἢ διεγείρω· παρόρμων· παρορμήσω· παρώρμησα· ὁρμῶ [illegible]. Ὁριοτείχισμα· φραγμός. ὁρισμός ἐστι λόγος σύντομος [illegible] φύσεως [illegible]. ἀόριστον ἐστὶ τὸ μόνον ἄκτιστον ὁ θεός· δυσόριστον δέ, τὸ κτιστὸν καὶ ἀόρατον. Ὁρισθέντες, ἀποδειχθέντες· ἀποφανθέντες καὶ

νόταις· ἐπεὶ ἡ ἐλάτη ὀρεινός. Ὀρεῖται, ἀγροῖκοι. Ὀρείχαλκον, ἄλλης ὕλης οὕτω καλουμένης· ἥτις νῦν οὐχ εὑρίσκε-
ται. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι χαλκός ἐστι χαλκοῦ τοῦ νῦν εὑρισκομένου λαμπροῦ χαλκοῦ. ἡσίοδος· ὡς εἰπὼν, κνημῖδας
ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ. Ὀρεῖται, κινηθήσεται. ὄρω ὀρῶ. μέσος μέλλων ὀροῦμαι ὀρῇ ὀρεῖται. Ὀρείχαλκος, ὁ διαυγὴς
χαλκός. Ὀρείτροφος, ἄγρια. Ὀρεκτιῶν, ἐπιθυμῶν. Ὀρεκτοῖσι, μακροῖς. Ὀρεκτοῖσι μελίῃσιν· εἰσὶ μελίαι τὰ δό-
ρατα. διότι ἀπὸ ξύλου μελίας ἐσκευάζοντο. ὀρεκταὶ δὲ, ἐκτεινόμεναι κατὰ τῶν πολεμίων· ἵνα εἴη οἱ μὴ ἀφιέντες τὰς
αἰχμὰς ἢ μελίας, ἀλλ' ὀρέγοντες ταῖς χερσὶ καὶ οὕτω πλήσσοντες. ὀρέξαι γὰρ, τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι· ὅθεν καὶ ὀρεκταὶ
μελίαι. ἡ δὲ σοφωτέρα περὶ τῶν τοιούτων ὁμιλία, ἡ παλαιά [illegible]· διττὴ ἡ τῶν δοράτων φησὶ χρῆσις. ἡ μὲν ἐκ χει-
ρός· ὅτε καὶ ἀγχέμαχοι καὶ ὀρεκταὶ λέγονται· ἡ δὲ ὡς ἐν παλτοῖς, καθὰ καὶ ὁ κοντὸς, ἀμφοτέρας τὰς χρείας ἀποδιδό-
ασι· συσταδὸν τε γὰρ, καὶ κοντοβολοῦνται. ὅ περ καὶ ἡ σάρισσα δύναται καὶ ὑσσός. ἔνθα σημείωσαι κοινωνίαν καὶ διαφορὰν
δόρατος καὶ παλτοῦ, καὶ κοντοῦ, καὶ σαρίσσης καὶ ὑσσοῦ. λέγει δὲ ἡ αὐτὴ παλαιὰ γραφὴ, καὶ ὅτι ἀγαθοὶ οἱ εὔβοεῖς πρὸς
μάχην συσταδίην, ἣ καὶ συσταδὴν λέγεται ἡ ἐκ χειρὸς, ὃ δὲ εἰπὼν δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ, τῷ παλ-
τῷ λέγει δόρατι. καὶ οἱ μονομαχοῦντες δὲ, παλτοῖς χρῶνται δόρασι πρότερον, εἶτα καὶ τὰ ξίφη βαδίζουσιν. αἱ χέρμα-
χαι, οὐ μόνον αἱ χρώμεναι ξίφει, ἀλλὰ καὶ δόρατι ἐκ χειρός. Ὀρεκτόν ἐστιν, ἤτοι τὸ ἀγαθὸν. ἢ τὸ φαινόμενον ἀγαθὸν
ἐφ' ὃ ἡ ὁρμή. ὁρμὴ δέ ἐστι φορὰ διανοίας ἐπί τι. Ὀρεκτὶς, ἐκτείνων. Ὀρεκτῶν, ὀρέξιον. Ὀρέξαι, δοῦναι. ὅμηρος·
ὁππότερον πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ· ἤγουν ἐκτείνας τὴν χεῖρα δώσει. κυρίως γὰρ ὀρέγειν, τὸ ἐκτείνειν. ὅθεν καὶ ὀρεκτὸν
δόρυ. καὶ ὀργυιὰ ἡ εἰς πλάτος ἔκτασις ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν. τὸ μέντοι ὀρέξασθαι παθητικῶς οὐ δόσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἔκτα-
σιν δηλοῖ. Ὀρεξαμένη, ἀντὶ ἀπλώσασα. ἀνατείνασα. ἐξ οὗ καὶ ὀργυιὰ καὶ ὀργυιοῦσθαι παρὰ λυκόφρονι. Ὀρεξάμενος
χρόα καλὸν, ἐπὶ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐκταθεὶς τὸ σῶμα. σαφέστερον δὲ εἰπεῖν, τὸ ἀλλαχοῦ ἐκθεὶς ὀρεκτὸν δόρυ τείνας, εἰς
τὴν τοῦ σώματος τοῦ αἰθοπίου διαφαίνεσθαι καὶ ὀρέξαντο, ἀντὶ τοῦ ἔλαβον. Ὀρέξασθαι, οὐ μόνον ἐπὶ χειρῶν, ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ πολλῶν οἰκείου πάσης καὶ διαστάσεως, ἡ ἐκτάσεως. διὸ ἐκ τοῦ τοιούτου ὀρέγω καὶ ἡ ὀργυιὰ κατὰ συγκοπήν. Ὀρέ-
ξατο ἱεμένη, οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος ἕκτωρ. ἤγουν ἐκταθεὶς ἥψατο. συντάσσει δὲ αὐτὸ ὅμηρος καὶ δοτικῇ, καὶ
γενικῇ. ὡς τὸ ἔγχει ὀρέξατο. Ὀρεξάσθω χειρὶ, ἀντὶ τοῦ ἐκτεινάτω τὴν χεῖρα. οὕτω καὶ ἔγχει ὀρεξάσθω, ἀντὶ τοῦ ἔγχος
ἐκτεινάτω. ὥσπερ γὰρ ὁ τὰ δῶρα τείνων ἢ χεῖρα, πρόδηλον ὀρέγεται καὶ χειρὶ, οὕτω καὶ δόρυ ἐκτείνων δόρατι ὀρέγεται, τὴν
πᾶσιν τῷ ἔγχει ποιούμενος διὰ μέσης χειρός. Ὀρέξειν, παρασχεῖν. δοῦναι. Ὄρεξιν, ἐπιθυμίας διακρίνουσιν οἱ πλεῖστοι τὰ
δεινά. καὶ τὴν μὲν ἐπὶ ἡδοναῖς καὶ ἀκολασίαις τάττουσιν, ἀλογοτοῦσαν· τὴν δὲ ὄρεξιν, ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀναγκαίων.
Ὄρεξις, ἐπιθυμία. ἢ ἡ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς κίνησις. Ὄρεξίς ἐστιν, ἔφεξις τοῦ οἰκείου, ἢ ἔφεσις ὀρεκτοῦ.
Ὀρεοκόμος, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων. ἢ τῶν ἀνδρῶν. Ὀρέοντο, ὡς παρὰ δοκέοντο. ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι τρισὶν ὑπο-
πέπτωκε συζυγίαις τὸ ὀρῶ. καὶ τὸ μὲν ὀρέω ὡς βοέω, τὸ τρίτον δὲ κοινότερον. ἔστι δὲ καὶ ὀρέω πολλαχοῦ. ἰδοὺ καὶ ὀρέω
παρὰ ἀλκμᾶνι. οὐ μάτοχε, ὀρέων ὀρέοντος. Ὀρέοντο, ὥρμων ἐπορεύοντο. Ὀρέω, ἀντὶ τοῦ ὁρᾷς. καὶ τὸ ἐχέοντο, ἀντὶ τοῦ
ἐχέαντο οἱ ἴωνες λέγουσιν. Ὀρέοντο, ὄρομαι ἐνεστώς. παρατατικὸς ὠρόμην, αἰολικῶς κατὰ ἴωνας. τὸ τρίτον τῶν πληθυντι-
κῶν ὄροντο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ὀρέοντο. Ὄρεσι, προβάτοις. Ὀρεσχάδειν, τὸ διατρίβειν. Ὀρεσκῷοι· ἐπὶ θηρίων ἐστὶ τοῖ-
σιν τοῖς ὀρεινόμοις τὸ ζῶον ἁρμόζον. Ὀρεσκεῖος, ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. κεῖται, ὃ σημαίνει τὸ κοιμῶμαι ἀπὸ τοῦ κέω, ὀρεσί-
κοιος. καὶ συγκοπῇ, ἡ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω. ὀρεσκῷος. ἡ μέντοι τὸ ι προσγεγραμμένον τὰ διὰ τοῦ ως ἐν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχει
τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἡ προπερισπώμενα· ἀντὶ ἀχιλλῷος. μινῷος. πατρῷος. ἡρῷος. ὀρεσκῷος. οἷς συνεξακολουθεῖ,
ἡ τὸ ἄθδος, χωρὶς τοῦ κολωός. ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον. Ὀρέστερος, ἄγριος. Ὀρέστης, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ὁ προσποιού-
μενος μανίαν τοῖς παριοῦσιν ἀπέδυεν. ἦν γὰρ λωποδύτης. ἢ πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ ὁ μαινόμενος. Ὀρέστου, χωρίον
εὐβοίας. Ὀρεστιάδες, αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν ἑστίαν ἔχουσαι. Ὀρεύς, ὁ ἀσίδηρος. ἢ ὁ ἡμίονος. παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μᾶλλον δύ-
νασθαι ἐργάζεσθαι. Ὀρεσφι, κατὰ προσχηματισμὸν, ἀντὶ τοῦ ὀρῶν. ὅμηρος ὀδυσσείας τ. ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκρο-
πόλοισιν ὄρεσφιν. Ὀρέχα, τὸ σὺν τοῖς βότρυσιν ἀφαιρεθὲν κλῆμα. Ὀραίνει, φυλάσσει. Ὀρεταί, ὁρμαί. λαβαί. ἴσ[illegible].
Ὀρέχθει, ἐν ὀρέξει ἦν. τίθεται ἡ ἀντὶ τοῦ ἐφόρμα καὶ ἐπεθύμει. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἔστενε. ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ.
Ὀρέχθειν, μίμημά ἐστι τραχέος ἤχου γινομένου ἐν τῷ σφάζεσθαι βοῦν. θεόκριτος δὲ, ἐπὶ θαλάσσης τὴν λέξιν τίθησι
καθ' ὁμοιότητα τοῦ ῥόχθει δὲ μέγα κῦμα. δῆλον δὲ ὅτι, ἡ ἐπὶ παλμοῦ καρδίας ἡ λέξις τίθεται. ὡς τὸ κραδίη δὲ οἱ ἔνδον
ὀρεχθεῖ. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ὅτι τὸ ὀρεχθεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀνακρούμενοι ὀρέγοντο. καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν εἰπεῖν, ἰαύοντο σφαι-
ρούμενοι. ἢ καὶ ἄλλως ὀρεχθεῖν, ἤτοι διεκόπτοντο. ὅθεν καὶ ὀρεγμός φασιν, ὁ διακεκομμένος κύαμος. Ὀρέω, παροξυτό-
νως. ὡς ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ὄρημι, οὐ χρῆσις παρὰ θεοκρίτῳ. κατὰ δέ τινας ὀρέω προπερισπωμένως, ἐκ τοῦ ὁρᾶται, ἐνδείᾳ τοῦ
τ. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε. παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. ὀρέαι, ὡς ἴχνεσιν ὄλλοιο τὸ θέμα ὄρω τὸ διεγείρω. μέλλων ὀρῶ. αἰολικῶς ὀρ-
σω. ὦρκα. ὦρμαι. Ὀρθανῆς, τῶν περὶ τὴν πρίαπον ἐστὶ θεῶν, ἡ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον. Ὀρθικα, ἐκ τοῦ ὀρῶ. ὁ ἀτ-
τικὸς παρακείμενος ὀρώρακα παρὰ δωριεῦσι. δωριεῖς γὰρ φυλάττουσι τὴν φύσει μακράν. Ὄρμαι, ὀρῶ. Ὀρῶς, δωρικῶς.
παρὰ γὰρ τοῖς δωριεῦσι, τὸ α καὶ εἰς ὁ κιρνᾶται· ἀντὶ ὁρᾷς ὁρῇς. πεινάεις. πεινῇς. διψάεις. διψῇς. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς καὶ
ἀθηναίοις εἰς α. ὁρᾷς πεινᾷς. διψᾷς. Ὀρῆτι, ἀντὶ τοῦ ὁρᾶτε δωρικῶς. Ὀρθάγον, παρὰ λυκόφρονι τὸ ξένον κατὰ διά-
λεκτον. Ὀρθαγόρισκος, χοιρίδιον μικρόν. Ὀρθαί, διεγερθεῖσαι. Ὀρθαῖς ἀκοαῖς, προθύμως. Ὀρθέστιον, ἱερὸν μακρόν.
ὀξύ. μέγα. Ὀρθῶν, ἀνορθοῦν. Ὄρθη, βαρυτόνως ὡς ἡ ἄρτη κατὰ τοὺς παλαιούς, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου. πόλις
δέ φασι καὶ αὕτη περραιβίας, ἢ θεσσαλίας, καλουμένη φασὶ καὶ κορσέα παρὰ τὴν κόρσην. ἴσως ὡς ἂν κεφαλή τις
ἐκείνου πόλις. φασὶ γὰρ ἂν φαλεσταίων κατὰ τὸν γεωγράφον. περραιβικὴ δὲ πόλις ἡ φάλεστός φασι πρὸς τῷ πηνειῷ.
Ὀρθία, παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ λ τῆς ἰλιάδος, ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὄρθιον. ὄρθιος νόμος παρὰ τοῖς μουσικοῖς. ὁ τρόπος
ἐκεῖνος ᾠδῆς εἰς πόλεμον ἐρεθισμός. τιμόθεος οὖν, ὀρθιάσας τοσοῦτον ἀλέξανδρον ἀρέως ἐπλήρωσεν. ὡς εἰς τὰ ὅπλα

δή που, ἀντὶ τοῦ καθ' ἄλλον δή τινα τρόπον· ἢ ἀντὶ τοῦ πῶς δή. Ὁπωσοῦν, ἐλλειπὲς ἀπὸ τοῦ ὅπως. ὁ πόσος δὲ, ὁ ποσοσοῦν. καὶ
ὁ πηλικοσοῦν ἀττικοί. Ὀπωρᾶται, πέπτεται αὔξει. Ὄρα, ἀντὶ τοῦ ὥρα. Ὀτέλω, ἀντὶ τοῦ ὠτέλω· αἰολεῖς ἀντὶ
τοῦ ω μεγάλου τὸ ο μικρὸν χρῶνται. Ὀρακήσιον, τόπος. Ὀράγδηναι, ὁρματικόν. Ὀράδια, αἱ μὲν τὴν ὀρεινὴν, αἱ
δὲ τὴν γαλακτώδη παρὰ τὸν ὀρρόν. Ὀράδες, ὑλώδεις τόποι. Ὀρᾶς, ἀναγκοῦσι προσέκοπτες. Ὀρᾶι, ἴδε·
ἐλθέ. Ὀράζειν, δύειν, μαλάσσειν. Ὁράματά εἰσι προφητῶν, ὅσα ἐγρηγορότες βλέπουσιν οἱ προφῆται. ἐπὶ ἐν
νυκτὶ, ἐπὶ ἐν ἡμέρᾳ. ἐνύπνια δὲ, ὅσα καθεύδοντες φαντάζονται. ἐὰν γένηταί φησι προφήτης ἐν ὑμῖν, καὶ τὰ ἑξῆς. Ὅρα
σις, διὰ τὸ τοὺς ὅρους τυπῆσαι τὰ πέρατα τῶν σωμάτων καταλαμβάνειν. Ὁρατικὸν, γνωστικόν. Ὁρατὸν, αἰσθητὸν θεω
ρητικὸν καὶ θεωρητόν. Ὁράω ὁρῶ, τὸ βλέπω· ὁ μέλλων τῆς ὑπὸ προθέσεως, γράφεται παθητικῶς ὑφορῶμαι καὶ δηλοῖ τὸ
ὑποπτεύω. Ὀργάδ' ἀθηναῖοι, ὀργᾶν λέγουσι τὸ ἐπί τι παρασκευάζεσθαι, καὶ ὁρμᾶν. Ὀργάδες, γεωργούμενοι τόποι.
Ὀργάνη, ἡ ἀθηνᾶ, ἣν καὶ ἐργάνην, ἀπὸ τῶν ἐρίων λέγουσιν. Ὀργανεύσας, πράξεις εἰς ὀργὴν ἐμβάλλεις. Ὀργάσας,
μαλάξας. Ὀργάσιον, τὸ ἐργαστήριον· καὶ ἐργαλεῖον. Ὄργανον, παρὰ τὸ ὀρέγω, ὀρέγανον, καὶ ὄργανον. Ὄργα
νον, δοῦλος ἄψυχος. Ὀργάδα γῆν, παρὰ τὸ ἀργὴν τὴς εἶναι ἢ ἀνέργαστος· ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ φυτὰ πρὸς αὔξησιν ὀργᾶν.
Ὀργάς, λοχμώδεις· καὶ ὀρεινὸν χωρίον. καὶ ἀνέργαστον καὶ παρὰ τὸ ὀργίζομαι. ἢ ἐν τρυφώμενον, ἢ ἀθυμεῖν, ἢ ἀκμάζον.
Ὀργάς, ἡ ἀγεῖος καὶ σύμφυτος, καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία γῆ. Ὀργάσασθαι, ἀναμίξαι, συγκεράσαι, παρὰ τὸ ἰσο
κρατῆ. Ὀργάσον, κυρίως τὸ πίασον, ὀργᾷ γὰρ παρ' ἴωσιν ἡ πίωσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν καὶ ὀργιάζεσθαι
καὶ τὸ μάλαξον. ἀριστοφάνης. πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον· ἀντὶ τοῦ φύρασον· μάλαξον. Ὀργεών, ἀντὶ τοῦ ὀργεῶνος λυ
σίας. ὀργεῶνες οἱ θύται. Ὀργεῶνες, οἱ τοὺς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένους θεοὺς ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δέ ἐστι τὸ τὰ τῶν θεῶν ὄργια
τουτέστι μυστήρια, καὶ νόμιμα τελεῖν. Ὀργή, ἀπὸ τοῦ ἔρδω τὸ πράττω· ὅθεν τὸ ἔργα γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυ
μῶ, ὀρεγὴ καὶ συγκοπῇ ὀργή. ἢ παρὰ τὸ ἔργω ἐργὴ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὀργὴ ἡ κωλύουσα ἡμᾶς
τὰ δέοντα βουλεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ διεγείρω, ὀρὴ καὶ ὀργή. σημαίνει δὲ δύο. αὐτὴν τὴν ὀργὴν, ὡς τὸ κύριε μὴ τῷ θυ
μῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. καὶ τὴν τιμωρίαν. Ὀργῆς, ὀργῆς κατάπαυσις· διάλυσις. Ὀργή ἐστιν
ἔμμονος λύπη, καὶ ὁρμὴ διαρκὴς πρὸς τὴν τοῦ ἠδικηκότος ἀντίδοσιν. Ὀργή ἐστιν, ἐπιθυμία πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τὸν
δοκοῦντα ἠδικηκέναι παρὰ τὸ προσῆκον. Ὀργή ἐστι, παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι. Ὀργεῶνες, οἱ ἐπὶ
τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες. ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὰ
ὄργια. ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερὰ δρᾶν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐπὶ τιμῇ τινας τῶν ἀποθανόντων συνιέναι
καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι, ὡς ἔστι συνιδεῖν, ἐκ τῶν θεοφράστου διαθηκῶν. Ὄργια τὰ μυστήρια, παρὰ τὸ εἴργειν τοὺς ἀμυή
τους αὐτῶν. ἢ τὰ ἐν ὀργάσι γινόμενα. ὀργάδες δὲ αἱ σύμφυτοι τόποι καὶ ὑγροί. Ὀργιάζειν, τὸ θύειν καὶ τελεῖν. Ὀργια
σθεὶς, ἐμυήθης. ἐχόρευσας θείως. Ὀργίζομαι, σκύζομαι ὀδύσσομαι χολοῦμαι. Ὀργίζομαι τοῖς ἱερεῦσιν. ὀργίζεσθαι,
θυμοῦσθαι καὶ χολοῦσθαι ταυτόν. πλὴν ὅτι τὰ μὲν εἰσὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει· τὸ δὲ χολοῦσθαι ποιητικόν. ὀνόματα
δὲ αὐτῶν, ὀργή. θυμός. καὶ χόλος. τὸ μὲν ἀπὸ τῆς χολῆς. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ θύειν τὸ ὁρμᾶν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐγείρεσθαι καὶ
φαίνειν. φαίνει γὰρ ὁ ὀργιζόμενος τὴν ψυχήν. λέγεται θυμὸς καὶ ἡ ψυχή, ποιητικῶς. κινηθεῖσα δὲ ὀργὴ εὐθέως μὴ ἀφε
θεῖσα ἀλλὰ παραμένουσα, μῆνις λέγεται καὶ μῆνος, παρὰ τὸ μένειν. ὧν τὸ μὲν ἐστὶ κοινὸν μῆνις· τὸ δὲ ποιητικὸν, τὸ μῆνος.
ῥῆμα δὲ αὐτῶν τὸ μηνίειν. λέγεται μῆνος, καὶ τὸ ἐμμένον ἐν πολεμίῳ ἔργῳ. ἀπὸ τούτου καὶ ἡ ἰσχύς. τὸ ὀργίζεσθαι δὲ, ἐπι
θυμίαν καὶ ἀγανάκτησιν προσλαβὸν ἀμυντικὴν, χώεσθαι λέγεται. καὶ σκύζεσθαι. καὶ ἔτι ἐπισκύζεσθαι μετὰ τῆς
ἐπὶ ἐντελέστερον. δηλοῖ δὲ ταῦτα οὐχ ἁπλῶς τὸ ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ μετὰ τούτου καὶ τὸ ζητεῖν ἀμύνεσθαι καὶ κακοποιεῖν.
γίνεται δὲ τὸ μὲν αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ χωννύω, καὶ τῶν χωμάτων. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ τοὺς κατεχομένους τούτῳ τῷ πάθει, συνά
γειν τὸ ἐπισκύνιον. ἐπισκύνιον δέ ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν ὀφρύων. ταῦτα δὲ ἐναποτεθέντα τῇ ψυχῇ, καὶ παραμένοντα, τὸ κο
τεῖν ποιεῖ καὶ τὸν κότον. ἔστι γὰρ κότος, ὀργὴ ἐναποτεθειμένη τῇ ψυχῇ, μετὰ ἀγανακτήσεως ἀμυντικῆς. Ὀργίλας, μυ
στηρίας. Ὀργίλος λέγεται καὶ ὑπέρθυμος· βαρύθυμος, ἄμετρος ὀργήν· τραχὺς ὀργήν· ἔκμετρος· χολώδης· ἔπιχο
λος· ἀκρόχολος· μελάγχολος· ὀξύθυμος· ὀξυθυμίας· πικρός· δύσκολος καὶ μεμψίμοιρος. Ὀργιλώτερος, ὀργιφιλώτερος.
Ὄργιον, ἱερόν, ἢ ἱερεῖον. Ὀργιῶνες, οἱ θύται. παρὰ τὰ ὄργια, ὅ ἐστι τὰ θεῖα μυστήρια. Ὀργμή, ῥῦμα· ῥώμη. Ὀργυιαῖος,
ὁ μέγας. Ὀργυιά, τὸ ἐστημένον μέτρον τῶν χειρῶν· ἢ τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν σὺν τῷ πλάτει στήθους. παρὰ τὸ ὀρέγειν
καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα· ὅ ἐστι τὰς χεῖρας. Ὀργυιαὶ προπαροξυτόνως· ἡ παλαιὰ ἀτθὶς λέγει· ὥς περ καὶ ἄγυιαι· αἱ δὲ ὕστερον
παροξυτόνως. Ὀργῶ, ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀριστοφάνης. ἡ μὴν ὀργῶ ἐπὶ τὴν δίαιαν. καὶ ὄργασον ὁμοίως παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, πί
ασον· ὀργᾷ γὰρ παρ' ἴωσιν ἡ πίωσα. σημαίνει δὲ τὸ σπαργᾶν, καὶ τὸ ὀργίζεσθαι· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Ὀργῶ τὸ ὁρμῶ· ὀργά
ζω, καὶ ὀργῶντας, ἐπιτεταμένως ἐπιθυμοῦντας. Ὀργῶσι παρὰ φιλοστράτῳ, ἤγουν ἐξοικειοῦσιν, ὡς καὶ ... τοῦ δεῖσθαι.
Ὀρδίκιον, τὸ χιτωνίσκιον, παρὰ ῥωμαίοις. Ὄρδημα, ἡ πλύσις τῶν ἐρίων. Ὀρέγω, παρέχω. Ὀρέγεται, ἐπιθυμεῖ.
Ὄρεγμα, ῥῦμα· ὄρμημα· αἷμα. Ὀρέγω ἐνεργητικῶς τὸ δίδωμι· καὶ τὸ ἐκτείνω. ὀρέγομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ἐπιθυμῶ
καὶ τὸ λαμβάνω· καὶ τὸ κομίζομαι. Ὀρέγει τις τὴν χεῖρα· ὀρέγεται δὲ πρός τι ὁ ἐφιέμενος. Ὀρεγνὺς χεῖρας, του
τέστι τῷ ὑψόσε ἀνασχόμενος. Ὀρεγνὺς, ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐκτείνω. ὀρέγνυμι καὶ ὀρέγνυμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, ἄγνυ
μαι παρὰ ἀττικοῖς ὀρεγνύουσι. οὐ γὰρ τὸ ὀρέγνυμι ἐν χρήσει ὥσπερ οὐδὲ τὸ ζεύγνυμι· οὐδὲ τὸ ἐτίθην. μετοχὴ ὁ ὀρεγνύς. ἀπὸ
τοῦ ὀρέγνυμι ἀχρήστου, ὡς ὁ ζευγνύς, καὶ τιθείς. ἀπὸ τοῦ ζεύγνυμι, καὶ ἐτίθην. Ὀρειάδες, ἐκλιπαῖς καὶ ταχύθυμος. Ὀρεισιν
αἱ κουρᾶς γυναικῶν. Ὀρεία, ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφομένη. Ὀρεία, τραχεῖα· αὐώδη ... Ὀρείαυλος, ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐ
λῶν. Ὀρειβάτης, ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. Ὀρεικὸν ζεῦγος, τὸ τῶν ἡμιόνων. Ὄρειον τρίμηνον, καὶ ὄρειος ὁ μίχλος.
Ὀρειοκάστανον, τὸ ἐν ὄρει. Ὄρειον, ἱμάτιον, ἄγναφον. Ὀρεοκόμος, ὁ τοὺς ἡμιόνους θεραπεύων. Ὀρέας τοσί, καὶ
παισὶ ἐπὶ

τὴν τὴν βάσιν· ὡς καὶ παρὰ λυκίοις, τὸ πρόσωπον ἐν τε πεδίοις καὶ βάδισμα ποιοῦντα χρονίως τρέφειν· ἀπὸ δὲ τοῦ ὁ-
πλίζω, ὁ ὁπλίζομαι, ὅπλισμα οὐ λέγεται, ἀλλὰ ὅπλισις. Ὁπλότεροι, ἁπλῶς μὲν οἱ νέοι· ἀλλὰ μάλιστα οἱ μάχιμοι, καὶ
ὅπλα αἴρειν δυνάμενοι· ἐκεῖθεν δὲ καὶ παρὰ τὸ γοῦν ὑφόπλαγος· καὶ ὑφοπλίζεσθαι, τὸ παρασκευάζεσθαι. ἔτι δὲ καὶ οἱ ἁ-
πλῶς ἐργατικοὶ καὶ ἐνεργοῖς· ὅπλα γὰρ πάσης τέχνης τὰ ἐργαλεῖα· καὶ ὁπλίζεσθαι, τὸ εἰς ἔργον ἑτοιμάζεσθαι. διὸ
καὶ λέγει ὅμηρος, δεῖπνα ἐφοπλιζόμενοι. Ὁπλότερον, ἡ κρίσις τὸν νέον λέγει· ὡς ὅπλοις προσήκοντα. Ὀπισθοτί-
μα, τιμία ἐπ' ἀντιστροφῆς ἀξία· παρὰ τὴν ὄπιδα ἐπ' ἀντιστροφήν. Ὀπόεις, πόλις λοκρίδος. Ὁποῖ ἐστὶν ὅπου ἀδιαφορικά. ἀεὶ
πρὸς τὸ ποῖ ἐστὶ ποῦ, τὴν ἀπόδοσιν ἔχουσιν· ὧν τὸ μὲν ποῖ ἢ ὅποι, ἀεὶ ἐπὶ κινήσεως λαμβάνεται· οἷον ποῖ πορεύῃ ὁ σύ-
ρος· ἢ ἴδοις ἂν ὅποι πορεύομαι. τὸ δὲ ὅπου ἢ ποῦ, ἀεὶ ἐπὶ στάσεως· οἷον ποῦ καθήμενος διδάσκεις. καὶ ὅπου τῆς ἀγορᾶς
ἵστατο δημοσθένης δημηγορῶν. Ὁποῖος, ὁπότερος· ὅστις, τίς ἐγκλινόμενον μὴ δηλοῦντα ὁρισμένας μαθεῖν, ἐστὶ διὰ τοῦτο ἀό-
ριστα προσαγορεύομεν· οὐ συντάσσεται ἄρθροις· τὸ δὲ ἐν τούτοις ὁριστικὸν, οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος. Ὀπὸς, ὁ τῆς
σιλφίου κατ' ἐξοχὴν, ὥσπερ ἐστὶ καυλὸς. καλεῖ δὲ σίλφιον ἐστὶ τὴν ῥίζαν μόνην παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὀπὸς δέ ἐστιν, ἡ πι-
τύα· ὀρθὸς δὲ τὸ λεγόμενον τυρόγαλα· ὀπὸν τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, ἢ τὸ ἀπόσταλαγμα τοῦ γάλακτος τῆς συκῆς. Ὁπόσον,
ὁρίσιον. Ὁπόταν, ὅτε ὁπότε ἤγουν. Ὁποτέρωθεν, ἀπὸ ποίου μέρους. Ὁπότερος, τὸ ἐρωτηματικὸν πότερος· ἢ τὸ ἀνα-
φορικὸν πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁπότερος. Ὄποτι, μετὰ εὐκτικοῦ συντάσσεται· ἢ ἔρχεται παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ποτὶ, ἐν τῷ δ τῆς
ἰλιάδος. Ὀπούντια ἄστεα, τὰ ἀπὸ τοῦ ὀποῦντος πόλεις ἐχόμενα τοῦ διὸς υἱοῦ· ἢ τροποφορίας· οὗ ἐστὶν ἡ πόλις ἐπώνυμος.
ὀποῦς δὲ, ἐστὶ ποταμὸς λοκρίδος. Ὀποῦς, πόλις λοκρῶν· οὕτω κληθεῖσα ἀπὸ ὀπόεντος ἄρξαντος ἐν αὐτῇ· ἐθνικὸν τοῦ ὀ-
πόεις, ὀπούσιος· ὡς σιμόεις σιμοείσιος· ὥσπερ πλακόεις, καὶ ἐν συναιρέσει πλακοῦς· καὶ σιμόεις σιμοῦς· οὕτω καὶ ὀπό-
εις ὀποῦς· καὶ κλίνεται ὀποῦντος· καὶ τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ ὀπούντιος. Ὄππα, καὶ ὄππως ἀντὶ τοῦ ὅπη, ἢ ὅπως αἰολικῶς.
Ὄππατα, ἀντὶ τοῦ ὄμματα, αἰολεῖς λέγουσι· καὶ πεττ' ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμοῦ· τῷ π ἀντὶ τοῦ μ χρώμενοι. Ὄπρος
πρόπαιος, ὁ ἀποστρέφων, καὶ παρὰ τὴν ἄλλην. Ὀπταλέα, ὀπτὰ παρὰ τὸ ὀπτὸς τοῦτο παρὰ τὸ πέπτω ὀπτὸς· ἐστὶ πλεονασμῷ τοῦ
ε ὀπτός. Ὀπτάνειον, τὸ μαγειρεῖον, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα. Ὀπτασία, ἡ ἀνάβλεψις.
Ὀπτασία, ὁ πτωτὸς· ἡ ὅρασις· ἡ πρόσοψις· παρὰ τὸ ὄπτω, γίνεται ὀπτὸς· ὡς κόπτω, κοπτὸς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ
ἔκτασιν, ὀπιπτεύω· δρύπτε δὲ οἱ βλέφαρον γυμνὸν ἀπελέθειν τὸ ὀπιπτεύειν. Ὀπτανόμενος, ὁρώμενος· ἐμφανιζόμενος.
Ὀπτασία, θεωρία· φαντασία· θέαμα. Ὀπτὴ, ὀπτικὴ· ὀπτικὸν ἐστὶ ὀπτὸν ταυτὰ σημαίνει· ὁρατὰ, φανερὰ, προορατικά.
Ὀπτήλιθος, τὸ τοῦβλον· γράφεται δὲ καὶ χοῦς ὄστρακον τὸ αὐτό· ὀπτὴ δὲ πλίνθος ἑτέρα τί. Ὀπτὴρ καὶ ἐπίσκοπος,
ταυτόν. Ὀπτήρια, τὰ ἐν τοῖς ἀνακαλυπτηρίοις διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ. Ὀπτιλέτην, ἱερὸν ἀθηνᾶς. Ὀπτὰ ἀέρ-
πει, ὅθεν γίνεται τὸ ὀπταλέα, πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς· αὐτὸ δὲ κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ὀπτῶ ὀπτέον· τὸ γὰρ ἀνα-
θεὶς ὀπτηρὸν, τὸ θεατὸν δηλοῖ, ὡς ἐστὶ ἀθήναιος λέγει· ἔνθα σοφίζεται εἶναι ἰχθὺν ὁ μὲν ὀπτόν· ἔοικε δὲ ὁμοίως ἐψητὸν
ἑψητὸν ψιλεῖσθαι τὸ ἑφθὸν κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν· τάχα δὲ ἐστὶ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὀπτηρὸν, ὀπτὸν εἴρηται παρὰ ἀρι-
στοφάνει ἐστὶ ἑφθὸν τὸ ἑψητόν. Ὀπτανλὰ, ὀφθαλμοί. Ὀπτιλλίασις, ὀφθαλμίασις. Ὀπτὸν, παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέ-
πω· οἱονεὶ τὸ συνεχὲς ἐποπτευόμενον. Ὀπτὸν, ἐκ τοῦ ὀπτηρὸν συγκέκοπται. Ὀπτὸς, φαινόμενος· ἢ ἑψημένος πυρί.
Ὄπτω τὸ βλέπω, ὅπερ ἐστὶν ἄχρηστον· εὑρίσκεται δὲ ἐν χρήσει ἐν τῷ μέσῳ μέλλοντι· οἷον ὄψομαι· καὶ ἐν τῷ παθητικῷ
παρακειμένῳ, ὦπται. Ὀπυίει, γαμεῖ. Ὀπυίειν, οἱ μὲν παλαιοὶ παρὰ τὸ διὰ ὀπὴς ὕειν γίνεσθαί φασιν· ἔστι δὲ εἰ-
πεῖν καὶ ὅτι ὀπυίειν παρὰ τὴν ὄπιν, ὃ δηλοῖ τὴν ἐπιστροφὴν γίνεται καὶ τὸ υἱὸς, ἐπειδὴ γάμος ὀπίζεται ὅ ἐστιν ἐπιστρέ-
φεται τεκνοποιίας τῷ τοῦ υἱοῦ ὀνόματι· ὡς ἐκ μέρους σημαινομένας καὶ θυγατρός· διὸ καὶ οὐδὲ εἶχε μέλλοντα τὸ
ὀπυίειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, διὰ τὸ μηδέποτε μετὰ τὴν υ δίφθογγον εὑρίσκεσθαι σύμφωνον. Ὀπυίειν, ὃς οὐκ ὀνομα-
τοποιεῖ, οὐ διὰ μόνου τοῦ υ δίχρονου, ἀλλὰ σὺν τῷ ι ἔχει τὴν παραλήγουσαν κατὰ τὴν παράδοσιν· διὸ οὐδὲ κινεῖται ὀπυίοντες
ἐνεστῶτος εἰς μέλλοντα· καὶ τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις εἰ καὶ ἐσχεδιακοὶ τολμῇ ἐθρασύνετο, ἐν τῷ ὀπύσω παρεξεισαμένης κατὰ τῶν
παλαιῶν. Ὀπυιομένη, γαμουμένη· ἀπὸ τοῦ ὀπυίω. Ὄππατα· ὀπτῶ ὄψω. ὁ παρακείμενος, ὦφα· ὁ μέσος ὦπα, ἐστὶ ὄπω-
πα ἀττικῶς· καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ἀττικός. Ὀπωπὴ, ἡ πρόσοψις. Ὀπώρα, τὸ θέρος· καὶ τὸ μετὰ τὸ θέρος·
κυρίως δὲ, ἡ σταφυλὴ, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων. Ὀπωρίζομαι, τὰς ὀπώρας συλλέγω· ἢ ὀψωνοῦμαι.
Ὀπωρίζω γράφεται καὶ παθητικῶς, ἢ ἐνεργητικῶς· οἷον ὀπωρίζω ἢ ὀπωρίζομαι· οὕτω καὶ ἀνθίζομαι, καὶ ἀνθί-
ζω τὸ τὰ ἄνθη συλλέγω. Ὀπωριῶ, ἀντὶ τοῦ ὀπώρας λήψεται· ἐκ τοῦ ὀπωριοῦμαι ἀττικῶς. Ὀπωρινὸς βορέας, ὁ
ἐτησίας κατὰ τοὺς παλαιούς. Ὀπωρινὸν ἀστέρα, λέγει ὅμηρος τὸν κύνα, ὃν ἡ κοινὴ λαλιὰ, διὰ τὸ σαφέστερον κύνα
ἄστρον λέγει· οὗ ἐπιτέλλοντος ἡλίῳ, ἤτοι μικρὸν πρὸ ἀνατέλλοντος, οἱ πολλοὶ γίνονται καύσωνες· διὸ καὶ οὔλιον αὐτὸν
λέγει ἀλλαχοῦ. Ὀπωρώνας, τοὺς εἰς πρᾶσιν ὠνουμένους· ὀπωροφυλάκιον δὲ, ἡ σκηνὴ, ἢ καλύβη τοῦ φυλάσσοντος.
Ὀπωροφυλάκιον, τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον. Ὀπωρώνης, ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν ἢ ἀγοράζων. Ὀπωροπώλης, τοῦ-
τον αἱ ἀγοραῖοι λέγουσιν· οἱ δὲ πεπαιδευμένοι, ὀπωρώνης, ὡς ἐστὶ δημοσθένης. Ὅπως, ὅτι λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἵνα, ὅτε
ὑποτακτικὸν ἀποδίδοται, ὅταν ἢ τὸ πρᾶγμα ὁμολογούμενον· ὅταν ἢ ἐπαμφοτερίζον, εὐκτικὸν ἀποδίδοται· ὅτι
δὲ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ πῶς, ἐπὶ παραγγελίας, πρὸς μέλλοντα ὁριστικόν· οἷον, ὅρα ὅπως ποιήσεις τὸ προσταχθέν σοι· κα-
τὰ τὸ παράγγελμα· καὶ ὅπως ἔχει σοι τὸ σῶμα· ἤγουν πῶς· ὡς καὶ παρὰ δημοσθένει· σκοπεῖτε δὲ τοῦτο, ὅπως τοὺς λό-
γους ἐροῦσιν, ἀντὶ τοῦ πῶς ἐροῦσι· λαμβάνεται δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεί· οἷον ὅπως δ' εἰς ταυτὸν ἥκομεν· καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς παρ-
ῆσαν, ὅπως ἐδεῖτο· καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως· εὗρε παῖδας ἐν ἑκάστῳ ὁποῖα κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἕξομαι· ὅπως ἀντὶ τοῦ ὅτι
πρόσθεν, ὅπως μὲν ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἁδρὸς τηνικαῦτα ἐπέβαλε τὴν στρατιάν· καὶ ὅπως ἀντὶ τοῦ καθά· ὅπως ἀντὶ
τοῦ λίαν. Ὅπως ἔτυχεν ὡς ὁπωσοῦν, περίφρασις τοῦ τι εἰκῆ· ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ μὲν τὸ τυχεῖν· ὁπωσοῦν δὲ, ἡ θεία. Ὅπως

ἢ παύω, τὸ παύω ὁ ἄω καὶ ἢ αἴω· ὁ ἀλωπέκη(?), ἢ ἀλωπεκή(?)· περισπᾶται(?) δὲ τούτων εἰσὶν αἱ μὲν προθέσεις καὶ αἰτιατικῆς ἢ δοτικῆς πτώσεως ὀνομαστικῆς ἢ ἀντωνυμικῆς διὰ τὸ προτακτικοῦ ἄρθρου γίνονται συντάξεις· οἷον, ὁ ὑφ' ἥλιον, τοῖς ὑφ' ἥλιον, τῷ ὑφ' ἥλιον, καὶ ὁ ὑπ' οὐρανόν, τοῖς ὑπ' οὐρανόν, ὁ ὑπ' οὐρανῷ, τοῖς ὑπ' οὐρανῷ· καὶ μέχρι τῶν πληθυντικῶν, μισοῦσι(?) τὰς προθέσεις μετὰ αἰτιατικῆς ἢ δοτικῆς ἀκινήτου, σημαίνομεν δὲ ἐν τῷ λέγειν ὁ ὑφ' ἥλιον καὶ ὁ ὑπ' οὐρανόν· καὶ ὁ ὑπ' οὐρανῷ τὴν ὑποκάτω τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ οὐρανοῦ κτίσιν· λέγοντες δὲ αἱ ὑπ' οὐρανὸν καὶ αἱ ὑπὸ γῆν, δηλοῦμεν τὰς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑποκάτω τοῦ ἡλίου αἰθέρ(?)... εἰ μὴ καὶ τὸ αἰθερ(?)... σύνταξιν(?)· καὶ πολλὰ ἕτερα τοιαῦτα ἐν τοῖς ποιήμασί τε καὶ συγγράμμασι χρῆσις. Ὀπάονας, δούλους ἀκολούθους. Ὀπάσαι, δοῦναι. Ὀπάσας, χαρισάμενος. Ὄπασεν, ἔδωκε. Ὀπασθείς, ἐκ τοῦ ὀπάζω δοθείς, καὶ δόξα γνωσθείς(?). Ὄπασον(?), ἀπόδος· παρέχει. Ὀπάσσατο(?), προσελάβετο. Ὀπάσσω, χαρίσομαι. Ὀπαστόν(?), τὸ ἐφόδιον πέρσαι(?). Ὄπατρι(?), τὸ ἐπίτεον(?). Ὄπατρος, κασίγνητος. ψιλοῦται τὸ ο πρὸ τοῦ π μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν, ψιλοῦται ὀπώρα· οὕτω καὶ ὄπατρος παρὰ τὸ ὁμὸς καὶ τὸ πατρός· τὸ δὲ ὁμὸς σημαίνει τὸ ὁμοίως. Ὄπατροι, τὸ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἀδελφόν. Ὀπάων, ἀκόλουθος, παρὰ τὸ ὀπάζω.

Ὀπέρας(?), ὁ ἐπέκεινα. Ὀπάει(?), περισκοπεῖ· βλέπει. Ὀπὴ, θυρίς. Ὀπὴ, ἡ συντριβὴ(?) καὶ ἡ τρύπα. Ὀπὴ, κυρίως τὸ προστετρημένον(?), ἀφ' οὗ τις δύναται ὀπτεύεσθαι καὶ περιβλέψασθαι· οὕτως ἀριστοτέλης(?). Ὄπη, ὅπως· ἀριστοφάνης· σὺ δ' ἔργον φροντίζειν, ὅπῃ τὸν ἄνδρα ὠφελήσεις(?)· καὶ ὅππη, καὶ ὅππως· αἰολικῶς· ὅτι ὁ πυκνὸς(?) ὅπη διὰ τοῦ η ἐπὶ διαστάσεως τίθεται· οἷον ὅπῃ ἀλίσκομαι καὶ ὅπου ἀκούω(?)· ὅποι διὰ τοῦ ο καὶ ι ἐπὶ κινήσεως· οἷον ὅποι ἔρχομαι. Ὀπηδεῖ, συνεπιστρέφει(?)· ἀκολουθεῖ. Ὀπηδὸς, παρὰ Πινδάρῳ(?)· καὶ ὁ δὲ ὀπαδὸς, ὁ δηλοῖ τὸν ἀκόλουθον ἐκ τοῦ ὀπηδῶ γίνεται. Ὄπηκα(?), ὁπότε(?)· ὁπηνίκα, ἡνίκα, ὁπότε, ὅτε. Ὀπηνίκα, ὁπότε· ὅταν· ξενοφῶν· οἱ δὲ ἐθύοντο, ὅπως ὁπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας τὴν πορείαν ποιοῖντο. Ὀπὴ, ἡ διάτρησις. Ὀπίσασθαι(?), θεωρῆσαι. Ὀπίπιον(?), τὸ σουβλίον τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν.

Ὀπὶ καλῇ, ἐν ὀδυσσείᾳ· ἤγουν ἀοιδῇ. Ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, παρὰ τὴν ὀπὴν τὸ ὄνομα· καὶ τινὲς δὲ λέγουσιν ὀπίαν, τὸν τῷ ὀπῷ τῆς συκῆς πηγνύμενον. Ὀπικοὶ, ἔθνος. Ὄπις, σημαίνει τὴν μῆνιν· ἐκ τοῦ ἕπω παρὰ τὸ ἕπεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τοῖς ἁμαρτάνουσιν, ἐξ οὗ καὶ φιλόπις, ἢ θεῶν ὄπιν. Ὄπιδα, τὴν εἰς τὸ μέλλον θείαν ἐπιστροφήν· ἔλεγον δὲ, τὸν ἔλεον αἰολικῶς φασὶν οἱ παλαιοί. Ὀπιδνὴ, φοβερά· σεμνά. Ὀπίζεο, προνοοῦ· ἐπιστρέφου(?) γε. Ὀπίζεσθαι, τὸ ἐντρέπεσθαι· οἷον θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν, ἀντὶ τοῦ πρόορα(?) τὴν τῶν θεῶν μῆνιν, καὶ ἐπιστροφὴν ποιοῦ. Ὀπίζεσθαι, τὸ ἐπιστρέφεσθαι, καὶ φροντίζειν· ὅθεν καὶ ὄπις ἡ ἐπιστροφή. Ὄπιθεν, ἀντὶ τοῦ ὄπισθεν πολλάκις παρὰ ποιηταῖς κατ' ἔλλειψιν τοῦ σ ἐστὶν εὑρεῖν, διὰ χρείαν μέτρου· φύσει γὰρ τοῦ σ ἐστὶν, ὡς ἐκ τοῦ ὀπίσω συγκοπέν(?)· οἱ δὲ αἰολεῖς ὄπισθα λέγουσιν. Ὀπικία, χώρα. Ὀπίμια(?), τὰ λάφυρα. Ὀπίον, βοτάνη· τὸ ποιοῦντα ὀπὸν κομίζει(?). Ὀπίπας(?), ἀπατεῶνα ἀπατῶν(?). Ὀπιπῶρα(?), ὀφθαλμιῶσι. Ὀπιπεύειν, τὸ περιέργως βλέπειν· ὅθεν καὶ ὁ παρθενοπίπης καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ παιδοπίπης, καὶ γυναικοπίπης· παρὰ τὸ βλέπω παράγωγον ὀπιπεύω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ὀπιπτεύω τὸ περιβλέπομαι. Ὀπιπτεύοντα, παρ' ἡσιόδῳ, τοῦτο παρὰ τοῖς καινοῖς μετὰ προθέσεως ἐν χρήσει ἐστίν· οἷον ὑποπτεύω, ἀντὶ τοῦ ὑφορῶμαι καὶ μεθ' ἑτέρας ἴσως προθέσεως· χωρὶς δὲ προθέσεως, οὐ πάνυ(?) εὑρέθη αὐτοῖς· οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ τούτῳ χωρὶς προθέσεως οὐκ ὀκνοῦσι χρῆσθαι. Ὀπιπτεύοντα τείχεα παρὰ ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ἔχοντα τετραμμένην εἰς φιλονεικίαν τὴν γνώμην. Ὄπις, ἡ δόξα, ὄπισθεν ἑπομένη ποινὴ ἢ ἐπιστροφὴ, ἢ φωνή. Ὄπισθεν, γράφεται καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος· ἡρόδοτος· αὐτὸς γὰρ οὔπω τυγχάνω ἐπιστάμενος, ἢ ἐν τοῖς ὄπισθεν λόγοις ἀποδείξω. Ὀπισθονόμαζα(?), εἰς τοὐπίσω(?)... ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὑπέστη ἴσως εἰς τὸ μέλλον ὑπέχειν. Ὄπισθεν· μετὰ τοῦ σ γράφεται συγκέκοπται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν. Ὄπισον(?), λάχανον ἄγριον ἢ τρωκτὸν ἢ ἄσπορον(?). Ὀπίσθια, τὰ ... ῥεῖα(?). Ὀπίσσεται(?), ὄψεται. Ὀπίσσω(?), εἰς τοὐπίσω ἐπάνω φέρεσθαι. Ὀπισώτερον(?), ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ. Ὀπισθοβάμονες(?), ὀπάγουρος(?), ὀπισθοβάμονα τρίχηλον ὀκτάπουν, ὑγρόν(?). Ὀπισθόπους δίκη, ἡ μεθ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀδικήμασιν. Ὀπισθόδομος, ὁ οἶκος ὁ ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς ἀθηνᾶς οὕτω καλεῖται ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. Ὀπισθονεφεῖς(?), εἶδος ὑποδήματος. Ὀπισθονομήσας(?), εἰς τοὐπίσω χωρήσας. Ὀπισθοτίλα(?), σηπία. Ὀπίστατος, ἐκ τοῦ ὄπισθεν, ὀπισθότατος ὤφειλεν εἶναι· ἀλλ' ὅπου χώρα(?) τοιαύτη γραφή· δύναται ἀπὸ τοῦ ὀπίσω ὀπισώτατος εἶναι καὶ ἐν συγκοπῇ ὀπίστατος· ὁ τελευταῖος καὶ ἔσχατος. Ὀπισθότριος(?), ἐναντίον κύρτωμα. Ὀπισθότονος ἐστὶ κακία φύσεως λοιπικῆς(?) καθ' ἣν δυσκαμπὴς γίνεται πρὸς ἄρσιν(?) τὴν κλίσιν(?) τὴν τοῦ θεοῦ(?). Ὀπισθοφανεῖς, εἰς τοὐπίσω προσέχοντες. Ὀπίσω ἐπὶ μέλλοντος χρόνου τίθεται, ὅσα μὲν γὰρ οὔπω ἐθεάθησαν ἢ ἐγνώσθησαν, ὀπίσω ἡμῶν εἶναι δοκοῦσιν ὡς μὴ ἐλθόντα ὅλως εἰς ὄψιν· τὰ δὲ παρῳχημένα, ὡς ἤδη γεγενημένα, ἔμπροσθεν γενέσθαι λογίζονται. Ὀπίσω, ὕστερος(?). Ὀπίττομαι(?), ἢ πέθομαι(?)... Ὅπλα, ποτὲ μὲν τὰ πολεμικὰ σκεύη· ποτὲ δὲ τὰ τῆς νεὼς χαλινά(?)· καὶ τὰ χαλκευτικά. Ὅπλα κυρίως, τὰ φυλακτήρια· οἷον, θώραξ· κράνος· κνημῖδες· ἀμυντήρια δὲ, δι' ὧν μαχόμενός τις ἀμύνεται τοὺς ἐχθρούς· οἷον, σπάθη· μάχαιρα· ἔγχος. Ὅπλα, παρὰ τὸ ὀφέλω τὸ αὔξω, ὄφλα καὶ ὅπλα· τὰ κατὰ μῆκος ἐξελαυνόμενα ὑπὸ τοῦ ἄκμονος. Ὁπλαί· αἱ πτέρυγες(?)· αἱ ὄνυχες ἵππων καὶ ἑτέρων κτηνῶν. Ὁπλίζεσθαι, φροντίζειν(?), τὸ ὁπλίζεσθαι ἐστίν. Ὁπλὴ, ὁ τῶν κτηνῶν ὄνυξ· οἱονεὶ ἁπλῆ τις οὖσα· τροπῇ τοῦ α, εἰς ο. Ὁπλίας(?), λουτροὶ(?) ... ἐν αἷς ... ἀριθμοῦσι τὰ πρόβατα, καὶ τὰ βοσκήματα. Ὁπλίζεσθαι, ἑτοιμάζεσθαι. Ὁπλίζω, καθοπλίζω· θερίσαι(?) ὁπλίζομαι, κερύσσομαι(?) ἢ σκευάζομαι. Ὁπλίσαι, παρασκευάζεσθαι. Ὁπλίσαι, συνήθως τὸ ἑτοιμάσαι ὡς ἡ ταμίας(?) ὁπλίζεται ἄρτι σκευάζεται εἰς κέλλαθον(?). Ὁπλῖται, πελτασταί· ψιλοί· τῆς πεζικῆς εἰσὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως. Ὅπλισμα, βῆμα(?)· ἢ τὸ τοῦ πλοίου χαλινόν. Ὅπλον, ἔνδυμα πολεμικόν· καὶ τὸ αἰδοῖον. Ὁπλοσμία(?) ἐπίθετον ἥρας τιμωμένης ἐν ἤλιδι πελοποννήσου. Ὅπλισις, ἢ ὁπλισμός, τὸ αὐτό· ἢ βάδισις ὁμοίως ἢ βαδισμός· ὧν τὸ μὲν βάδισις ἢ ὅπλισις, παρ' ἀττικοῖς γράφεται βαδισμὸς ἢ ὁπλισμός· κοινῶς(?) ἀπὸ μὲν τοῦ βαδίζω παράγεται καὶ ὄνομα τὸ βάδισμα· ὁ παρ' ἀλλά(?)...

ἀξίνα λαβὼν τὸ γεωργικὸν, σιδηροῦν γόμφους ἔχον ἑλκόμενον ὑπὸ βοῶν. Ὀξίνην· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ὀξίδας· ἃ καλοῦμεν ὀξυβάφια. Ὀξίνην, ἀριστοφάνης· ἱμαχόμεθ' ἀπὸ τοῖς θυμὸν ὀξίνην τινα ποιοῦντες. ὀξὶς δὲ, ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν, ὡς ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ὀξὶς δὲ πᾶσα ἡ λοπάδιον. Ὀξίς, ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. ὀξίδας κεράμια μικρά [illegible] εἶδος λοπάδος. ὀξὶς ἡ φάλαγξ, εἶδος ἀγγείου ὀξηροῦ ἡ ὀξίς. Ὀξόγαρος, βάρβαρον· ὀξύγαρος γάρ· ὀξύγαρον αὐτὸ τὸ γάρον τὸ κεκτῆσθαι. Ὄξος, χόνδρος εἶδος ἐλαίας. Ὄξος, τὸ παρ' ὄμιλον· ὄξος δὲ ὄνομα ποταμοῦ μίλια. ὄξος· ὡς παρὰ τὸ παχὺ γίνεται πάχος, καὶ ταχὺ τάχος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὀξὺ, ὄξος. γευστὸν εἰς ὀξὺ καθεβεβληκὼς ἀπὸ [illegible] καὶ κεντρίζει τὴν γεῦσιν. οἱ δὲ κυρηναῖοι τὸ ὄξος, εἶδός φασι· καὶ ἄλλα, γλυκάδιον. Ὀξὺ, [illegible] μαχαίρας. καὶ ὀφθαλμὸς λεγόμενος, ἐναντίον ἔχει τὸ ἀμβλύ· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μελιχρόντων ὀξέως [illegible]· καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ γλυκύ· λέγεται καὶ ἐπὶ φωνῆς· καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ· ὅθεν ὀξυδερκῶ, ἤγουν ὀξέως βλέπω. Ὀξυάκανθα, αἱ ἐν κηρίοις ὀφρυγία. Ὀξυβάφος, οὐχὶ ὀξοβάφος. Ὀξύβαφον, τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος· μεῖζον δὲ τὸ τρυβλίον τοῦ ὀξυβάφου. ἀριστοφάνης ὁρίζων ὀξύβαφον [illegible] λαβὼν, ἢ τρυβλίον φασὶ διοκλέα τὸν ἀθηναῖον [illegible] τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ὅσπερ κίναις ἀγγείοις ἃ [illegible] ἐν ξυλυφίῳ. Ὀξυβελὲς, ὀξέως βάλλον ἢ ὀξὺ βέλος ἔχον. Ὀξυβελὴς [illegible] δηλοῖ ὅτι βέλος κυρίως τὸ τοῦ σιδηροῦ σιδήριον· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὅλον βέλος λέγεται. ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ σιδήρου τὰς αἰχμὰς, τὸ ὅλον δόρυ αἰχμὴν φαμέν. Ὀξυβολῶ, τὸ ταχέως ἀκούω. Ὀξυδέρκεια, τὸ ὀξέως βλέπειν· ὀξυδερκία δὲ, ἰ. Ὀξυωπεῖν, ὀξέως βλέπειν. Ὀξυήκοος, ὀξέως ἀκούων. Ὀξύθηκτος, ὀξύτατος. Ὀξυθύμια λέγεσθαί φασι τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπάγχονταί τινες. ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι. ἴσως δ' ἐκ κόνδυλος, ἐξορίζουσι, καὶ καίουσι δὲ ὀξυθύμια, τὰ καθάρματα λέγεται· καὶ ἀπολύματα. ἴσως γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσι· καὶ τὰ ἐν τοῖς τριόδοις φασὶν ἑκαταῖα· τοῦ τὰ καθάρσια ἐφιορόντες, ἃ ὀξυθύμια καλεῖται. Ὀξυλαβῆσαι, ὀξέως λαβέσθαι τοῦ πράγματος. Ὀξύλον, ὅμοιον ἰσόξυλον. Ὀξύμαλα, τὰ κοκκύμηλα. Ὀξυμερίμνας, τοῖς μὲν σκίψεως εὑρισκομένας, δὲ ἀσαφὲς τῷ ἀριστοφάνει. Ὀξὺ αἶρα, ὀξὺ πόλεμον. Ὀξύον, ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλύ. Ὀξυόεντα, ὀξὺ ὂν ξύλον· ὀξεῖα δὲ, εἶδος δένδρου. Ὀξυπαθὴς, λίαν περιπαθής. Ὀξυπαγὴς, εὐπαγὴς. Ὀξύπτερος, ἱέρακος εἶδος, ὡς αἰγινήται φασιν. Ὀξύρροπος, ὀξυκίνητος ἢ τὸ ὀξεῖαν ἔχον τὴν ῥοπήν. Ὀξυρεγμία· ἡ δὲ παρὰ τοῖς ἰατροῖς συχνὴ ὀξυρεγμίας [illegible]· ὀξυρεγμία δὲ λέγεται, ὅταν ἡ τροφὴ ὀξίσῃ. Ὀξύσχοινος, ταχέως μὲν τρεπόμενος. Ὀξὺς ἄρης, παρ' ὁμήρῳ, ὁ τῶν ἤδη συμφθεδηκότων εἰς μάχην. ὁ γὰρ πρὸ τῆς συμβολῆς τῆς μεθ' ὅπλων οὐκ ὀξὺς ἐστὶν, ἀλλ' ὡς εἰ πρὸς ἀμβλὺς διὰ τὸ μέλλοντά τινας ἔτι καὶ ἀτρύτους εἶναι τοῖς ἀπὸ πρὸ μάχαις. καὶ ἄπιος δὲ κατὰ καὶ ἄλλα χοῦ δηλοῦται, ὁ ξὺς ἄρης, διὰ τὸν ὀξὺν σίδηρον. ὅς καὶ αὐτὸς ἄρης κατ' ἀλληγορίαν λέγεται. ἵνα ὅ ἐγείρειν ὀξὺν ἄρηα, τὸ μὴ καθεστηκυῖας τὸ εὐτυχία τὰ ὄργανα τῆς μάχης, ἀλλ' ἐγείρειν δὲ ἐντάσσειν ταῖς χερσίν. Ὀξὺς ἄρης, ἢ ὁ τάχει ὁ ὅλμος πικρὸς ἐκ μέσφα παρὰ τῶν ὀξέων βελῶν ἢ ὁ ἐν θουσιάδης· ὀξέος γὰρ λέγεται ὁ θυμικώτερος. Ὀξὺ ἐπτερά γυλε γουσιν ἀπίκιδι, ἀπὸ τοῦ ὀξέως ἐπτερά γυ. ἢ βλαπτικῶς ἐκινήθη. Ὀξυσόμους ἐμπίδας, τὰς ὀξυαυδούσας. Ὀξύτης, ὅτι τρία μέρη ἀμαθίας ἀγχίνοια· μνήμη· ὀξύτης· καὶ μνήμη μὲν ἐστι, τήρησις ὧν ἔμαθέ τις. ὀξύτης δὲ, ταχύτης τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δὲ, τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρᾶσθαι δὲ ἃ μὴ ἔμαθεν. Ὀξύτης, σωτηρία ἀσωτηρία. Ὀξυτρίς, ἡ ὀξεῖα τρίβος. Ὀξυχολία, ὀξεῖα ψυχῆς καρδίας. παραυτίκα ὀργιζομένη, κακῶσαι τὸ κακώσαντα.

ΤΟ Ο, ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π, ΚΑΙ Ρ·

Ὁ καὶ ὅ, εἰς τὴν οὐδέτερον χρῆται ἄρθρον ἀπολύτως ἢ λαπτικῶς, παιδὸς ἢ παιδὸς· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων· οἷον ἐχρύσουν, ἐχρύσουν, χρυσοῦμεν, χρυσοῦμεν· ὁμοίως ὁ καὶ ἡ εἰς οὐ, οἷον χρυσοῦ, τοῦ χρυσοῦτο· χρυσοῦται, χρυσοῦται. Ὄαγα, φαρέτρα. Ὄου, κλέος οὐ δόξα. Ὄου, ἀπὸ τοῦ οὐ τινος τέσσαρα σημεῖ ἔχει τὸ ὅ, ἵνα ἢ ἀπὸ τοῦ ὅτου καὶ τοῦ ὅτου· ἢ ἄρθρον ὑποτακτικὸν τὸ δὲ ὅ, οὐκ ἔστι τεσσαρασμὸς, ἀλλὰ διαίρεσις. τὰ γὰρ ἄρθρα οὐ δύνασθαι διαιρεῖσθαι, οὐ τετράζεται· οἷον ὡς ἕως· οὗ ὅου· διαίρεσις οὖν, ὁ τεσσαρασμός ἐστιν. ἡ γὰρ διαίρεσις διαλλάσσει τὸ τόνον ὡς ἕως· οὗ ὅου· φαίνεται δὲ· τὰ γὰρ τετράζοντα φαίνεται ἐν λέξεσι ταῖς ἀπὸ δασυσμοῦ φαινόντων ἀρχομένοις, μετελευτικὰ γίνονται τοῦ δασέος πνεύματος· οἷον ἔρα, εὗρα· ἥδανεν εὔαδεν· ἕως, ἕως· ὅς, ἑός· ἕ, ἕε· ἕκω, ἥκω· καὶ ἀφίκει καὶ ἀφῖκε· τὰ δὲ τετράζοντα ἐν λέξεσι ψιλουμέναις, ψιλοῦνται ἢ αὐτὸ ὄον, ἔεικοσιν ἐείκοσιν, ἕνα, ἔεννα· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. Ὄπα, φωνήν. Ὄπα, γηρυόνεις, φωνὴ φθεγγομένη. Ὀπαδὸς, ἀκόλουθος· ἀόρατος· δοῦλος. Ὀπάζω, σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ ἐπιτρέπειν καὶ διδόναι· ὡς τό, τροσοῖς καὶ ἐκ τριχύδος ὀπάζει· ποτὲ δὲ τὸ καταδιώκεσθαι· οἷον χειμάρροις κατ' ἐρεμοῖς ὀπαζόμενος διὸς ὄμβρῳ. ποτὲ δὲ, τὸ ἀπολείπεσθαι· οἷον δὲ τοῦ τέρου ἡ ὁ ὀπάσσατο κῦδος· ποτὲ δὲ τὸ διακειναι, ἀλλ' ὅτι δι' ἐκείνων πόλιν καθ' ὅμιλον ὀπάζων. Ὀπάζει παρέχει, ὀπάσαι χαρίσομαι. Ὀπάζειν, οὐ μόνον τὸ παρέχειν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ καταπτην διώκειν· καὶ ὀπάζω κατὰ τὸ διώκειν. Ὀπαζόμενος, ἀπὸ τοῦ ἐπειγόμενος· ὅ ἐστι καταπτην ἐλαυνόμενος παρ' ὁμήρῳ. Ὀπαία, ἡ ὀπὴ ἡ θυρίς, ἢ ἐκ τοῦ κεράμου ἡ τὴν κάπνον ἔχουσα. Ὀπάλαι, τοῦ πάλαι τῷ πάλαι τὸν πάλαι. Εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ ἐπιρρηματικὰ τῶν τριῶν ἄρθρα, πολλάκις ἐπιρρήματα προτασσόμενα δι' ὅλων τῶν πτώσεων καὶ ἀριθμῶν, ἀδιάφορον συμφέρουσιν ὁμοίως χωρὶς φυλαττόμενα δηλαδὴ ἀκλίτου φυσικῆς [illegible] τύπου· οἷον, ὁ πάλαι τοῦ πάλαι· τῷ πάλαι τὸν πάλαι, καὶ μέχρι τῶν πληθυντικῶν δὲ ἐπὶ τῶν τριῶν ἄρθρων· ποιὸ πάλαι, ὁ πάλαι τὸ πάλαι ὁ πλησίον, τοῦ πλησίον, τῷ πλησίον τὸν πλησίον· ὁ πέλας τοῦ πέλας, δὲ ὁ πέλας τῆς πέλας τὸ πέλας, τοῦ πέλας· καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμοίως· οἱ πλησίον· οἱ πλησίον· τῶν πλησίον· οἱ πέλας· οἱ πέλας· ὁ ἔγγυτα· ὁ ἔγγυτα· ὁ ἔγγυτα· τὸ ἔγγυτα· ὁ παῖς, τοῦ παιδός.

λὸς κυρίως, ἀλλὰ τοῦ ἡμετέρου σώματος κατὰ τὸ μέσον εὕρηται. παρὰ τὸ ὀμπνεῖν ὅ ἐστιν ἀναπνεῖν, γίνεται ὀμπνελός· ἢ ὀμ
φαλός· κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς φ, καὶ ἀποβολὴ τοῦ ν. ὀμφαλὸς δὲ, δι᾽ οὗ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ· τὸ γὰρ βρέφος κατὰ ἰατρούς
ὄν, ἐπεὶ ἀλλήν εἰλεῖται καὶ ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται. ἢ παρὰ τὸ φαλλίαν κεῖσθαι ἐν χωρίῳ μέσῳ· φαλὸς γάρ ἐστιν ἡ ἀρχὴ πρὸ τῆς ἀσπί
δος· εὕρηται δὲ μεταφορικῶς, ἐπὶ ζυγοῦ καὶ ἀσπίδος, καὶ ἀσπίνων. Ὄμφαξ, σταφυλὴ δριμεῖα οὖσα ἡ οὔπω πέπειρος·
θηλυκῶς δὲ λέγει τὰς ὄμφακας, ὥσπερ ὁ κωμικός. Ὀμφὴ κυρίως, ἡ ἀληθὴς φήμη· ἢ τὸ ὂν φαίνουσα· ὡς καὶ ὄνειρος κα
τὰ κυριολεξίαν τὸ ἀληθὲς ἐνύπνιον, δι᾽ οὗ τὸ ὂν εὕρηται. ἡ δὲ αὐτὴ ὀμφὴ, ἡ κληδὼν λέγεται ὥς τε τὸ ὀμφαῖον, οὕτω καὶ
τοῦτο καὶ κληδόνιον. Ὀμφὴ καὶ κληδὼν, τὸ αὐτὸ δηλοῖ· νεώτεροι καὶ ἡ ὄσσα· οἱ δὲ νεώτεροι, ἀλλὰ παντὸς λόγου τιθέασι,
καὶ τὴν ὄσσαν καὶ τὴν ὀμφήν. θείη δὲ μιν ἀμφέχυτο ὀμφὴ, ἀντὶ τοῦ περιῆλθεν. Ὀμφὴ θεία φήμη θεία φωνή· ἢ ἰδιῶς ὄ
νειρος· παρὰ τὸ φῶ φαίνω καὶ τὸ ὂν, γίνεται ὀμφὴ τροπῇ τοῦ ν εἰς φ· ἢ τὸ ὂν φαίνουσα. Ὄμφορα, ὅσα ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐκ
φέρεσθαι ὁ νόμος κωλύει. Ὀμφυέειν, αὔξειν· σημαίνειν ἐν τιμῇ τινι ποιεῖν. Ὀμῶ, ὀμνύω ὄμνυμι· τοῦ δὲ ὀμῶ ὀμόσω
πολλῶν ὄντων συνθέτων, ἐνθυμητέον ἐνταῦθα τὸ συνωμότην, περὶ οὗ φασιν οἱ παλαιοί, ὅτι συνωμότης μὲν, ὁ κατὰ τοῦ
δήμου ἀθροιζόμενος· ξυναγωγεὺς δὲ, ὁ τῆς τοιούτης ἐταιρείας ἡγούμενος. ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀντωμοσίαν, καὶ τὴν ὑπωμοσίαν, καὶ τὴν
ἐξωμοσίαν ὧν κατὰ τῆς αὐτῆς, ἀντωμοσία μὲν ἡ δίκη ἀντωμοσθεῖσα· προόμνυσι μὲν γὰρ ὁ διώκων δικαίως κατηγορεῖν·
ἢ ἥν φασι τὸ ἄλλο καὶ κατωμοσία· ἀντόμνυσι δὲ ὁ φεύγων ἀδίκως ἐγκαλεῖσθαι. καὶ ἐλέγετο οὐκ ἀντωμοσία μόνον ἀλ
λὰ καὶ διωμοσία, ὁ ἀμφοῖν ὅρκος· τὴν δὲ ὡς ἐρρέθη διωμοσίαν, κατωμοσίαν ἰσόδοτος εἴπεν ἐν τῷ, μετὰ δὲ τὴν κατωμο
σίαν ἐδίωκε. καὶ τοιοῦτον μὲν ἡ ἀντωμοσία. ὑπωμοσία δέ φασιν ἐστὶν, ἀπόδοσις αἰτίας δι᾽ ἣν οὐκ ἀπήντησέ τις πρὸς
τὴν δίκην. ἐξωμοσία δέ φασιν, ἣν ὀμνύει τις ἀδύνατος εἶναι ποιεῖν τὸ προσταττόμενον. Ὁμοθῆναι, ἀντὶ τοῦ ὁμοθῆναι
ἀκολουθῆσαι, εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν. Ὀμόλακες, ὅμοια ὤλακα γὰρ τὴν αὔλακα δωρικῶς· καὶ ὅμηρος, ἱεμένου κατὰ ὤλ
κα. Ὀμῶ μὲν ὀμόσω, καὶ ὀμοτὸς, καὶ ὀμοτῶ· ἐπώμοτος δὲ καὶ ἀπώμοτος· ἢ ὁρκωμοτῶ, ὅ τι συντίθενται. Ὁμωμοσμένος,
ὁ μομοχώς· ὁ μομοχέναι ἐμόσας δὲ τὰ δύο μιαρά. Ὁμόνοια ἐστιν, ὁμοδοξία ἀρχόντων· καὶ ἀρχομένων, ἢ δι᾽ ἀρ
χεῖν, καὶ ἀρχεσθαι. Ὁμώνυμά ἐστι, τὰ τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρώμενα· λόγον δὲ οὐ τὸν αὐτὸν ἔχοντα· ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος τὸ τε
ζῶν καὶ ὁ γεγραμμένος. Ὁμώνυμον ὄνομά ἐστι, τὸ κατὰ πολλῶν ὁμωνύμως τιθέμενον ὡς ἐπὶ μὲν κυρίων, ὡς θωμᾶς, ὁ
λεσβαῖος· καὶ θωμᾶς ὁ δίδυμος. Ὁμώνυμος, ὁ τὸ ὄνομα μόνον ἔχων τινὶ κοινὸν· οὐ μὴν δὲ τὸν ὁρισμὸν τὸν κατὰ τὸ ὄνο
μα. Ὁμορόφιος, ὁ ὁμόστεγος. Ὁμῶς, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως περισπᾶται. Ὃν, ἄρθρον ἀρσενικὸν εἰ καὶ ὑποτακτι
κὸν· ὡς τὸ, ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον· καὶ ἀντωνυμία ἀρσενικὴ τρίτου προσώπου ἀντὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῦ· ὡς τὸ, ζεὺς
δὲ, πρὸς ὃν λέχος ἤει ὀλύμπιος· καὶ αὐτὰρ ὁ γ᾽ ὃν φίλον υἱὸν· ἐὸν ὑπάρχον· ἢ ὂν ἀντὶ τοῦ αὐτόν. Ὄναγρος, εἶδος ζώου.
Ὄναγρος, μηχανήματα, αἱ λεγόμεναι ἅρπαγες· αἵ τε ἁρπάζουσι τοὺς προσιόντας ἀλλὰ βαλλόμεναι ἔχον. Ὀναίμην, τύ
χοιμι· ἀπολαύσαιμι· ὠφεληθείην, ὄναιντο ἢ ὄναιντο ὠφεληθεῖεν. Ὄνειον, ἀρεῖον. Ὄναρ, ἢ ὕπαρ εἶδον τὰ θεῖα, οὐ
κατ᾽ ὄναρ· οὐδὲ καθ᾽ ὕπαρ, χρὴ λέγειν· ὄναρ, ἡ καθ᾽ ὕπνον φαντασία. Ὀνασεῖ, ἀντὶ τοῦ ὀνήσει δωρικῶς· θεόκριτος·
τὰ χ᾽ ὤτερος ἄλλον ὀνασεῖ. Ὄνασθαι, ὠφελῆσθαι. Ὀνὰς, δοῦλον, ἀνέντευκτον ἀχρεῖον. Ὄνγόνων, τοὺς ἑαυτοῦ προγό
νους, ἢ τὴν ἑαυτοῦ ψύχην. Ὀνεία, ἡ τοῦ ὄνου δορά. Ὀνείατος, στρατηγός. Ὀνείατων, ὀνησιφόρων. Ὄνειαρ, ὠφέ
λημα. Ὀνήσιμον, ἀγαθόν. Ὀνεία, ἡ ἰδέα τοῦ ὄνου. Ὀνεία κρέα, ὄνων κρέα. Ὀνείατα, σημαίνει ἐπὶ παρ᾽ ὁμήρῳ
καὶ τὰ δῶρα, μὲ ἀνὰ ὠφέλημα· οὐκ ἄρα τὰ βρώματα μόνον ὀνείατα. Ὀνείατα φησὶν ὁ ἀπολλώνιος, τὰ σιτία· ἢ βρώ
ματα ποιεῖ τε καὶ πράττεις. Ὀνείατα· μυρία ἔχοντες, παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσεία τὰ βρώματα δηλοῖ· ἐξ ὧν ἐστιν ὄνη
σις. Ὀνείδεα, φανερῶς τὰς ὕβρεις φησὶν ὅμηρος· καὶ ἔριδας ἢ νείκεα· τὰς ἄλλας λέγει. Ὀνείδη ὕβρεις, χλευάσμα
τα· κατηγορίαι· αἰσχύναι. Ὀνείδειος λόγος· ὁ ὀνειδιστικός. Ὀνειδίζω, προσφέρω. Ὀνειδίζουσι, καὶ ὀνειδίζουσι τὸ
δὲ πρᾶγμα· λουκιανὸς, ὀνειδίζουσι τὴν συμφοράν. Ὀνειδίζειν· οὐ μόνον τὸ εὐεργεσίας ἀναφέρειν καὶ προφέρειν τοῖς
εὐεργετημένοις, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπλῶς ὀνειδιστά τινα καὶ ἐπίμομφα λέγειν. Ὀνειδιῶ, ἀττικὸς μέλλων. Ὀνειδίας, τί
θεται ἐνίοτε ἐλλειπτικῶς τοῦ ἔπεσιν. Ὄνειδος παρίσταται τὸ αἶσχος· ὡς παρ᾽ ἔγκλημα, τὸ ἁμάρτημα. ἀκολουθεῖ γὰρ
ὥς περ τῷ ἁμαρτήματι τὸ ἐγκαλεῖσθαι, οὕτω τῷ αἴσχει τὸ ὀνειδίζεσθαι. παρίσταται δὲ ὄνειδος οὐ τὸ αἶσχος, ἀλλὰ τὸ αἰ
σχρὸν ἴσον τὸ μετέχον αἴσχους. Ὄνειδος, μέμψις κατηγορία, ἢ κλέος· καὶ εἶδος χρώματος. Ὀνείλεον, θυσία προειδῶ
τος. Ὄνειον, ὄρος ἐν κορίνθῳ ἢ ὀνεῖον· ἐν ᾧ οἱ ὄνοι ἵστανται. Ὀνειρείῃσι πύλῃσι, ταῖς τῶν ὀνείρων πύλαις· ἃς ὑφίστα
ται μυθικῶς· ὧν τὴν μὲν μίαν κερατίνην· τὴν δὲ ἑτέραν ἐλεφαντίνην· διὰ γὰρ τούτων ὄνειρα ἐκπέμπεται. Ὀνειρόπο
λος, ὀνείρων ἐξηγητής ἢ ὀνειροκρίτης. Ὀνειρόπολος, τοῦ ὀνειροπόλου· τὸ ῥῆμα οὐ κρίσιν ὀνείρων δηλοῖ παρὰ τοῖς μεθ᾽
ὅμηρον, ἀλλ᾽ ἢ σκῶμμα ἔχει· ὀνειροπολεῖν γὰρ, τὸ ὡς ἐν φαντασίᾳ μάταιον ἐλπίδα κροτεῖσθαι ἢ τὸ βλέπειν ὄνειρα σημαίνει·
ὡς τὸ ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν. λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ὀνείρους ἢ τὰ ὄνειρα τα· ἀναλογία δὲ τοῦ ὀνειροπόλος, κα
τὰ τὸ αἰπόλος· ὃν ἢ αἰπολεῖν· ἔτι εἶπεν ὁ σοφοκλῆς οὐκ ἂν ἀναλόγως ἕξει καὶ ὀνειροπόλον εἰπεῖν· δῆλον δὲ ὅτι ὁ ὄνειρος
ἢ οὐδὲ τίνος τὸ ὄνειρον λέγεται ὡς δηλοῖ καὶ σοφοκλῆς, ἐν τῷ τύμῳ ὄνειρον φρενῶν. Ὀνειροπολῶ, τὸ φαντάζομαι καὶ
ἀνατυποῦμαι καθ᾽ ὕπνον ἀμετάβατως. λαμβάνεται καὶ μεταβατικῶς σύνταττόμενον. λιβάνιος ἐγὼ δὲ ὀνειροπολῶ τὰ τῆς
φαντασίας ἀγαθά· καὶ ἀριστοφάνης· ὀνειροπολεῖ ἵππους, καὶ καθεύδων ἱππικήν. Ὀνειροπολεῖν, καὶ ὀνειρώττειν ταῦτα
διενήνοχεν· ὅτι τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν, ἐπὶ τῶν ἐνύπνια ὁρώντων· τὸ δὲ ὀνειρώττειν, ἐπὶ τῶν νυκτὸς σπέρματος ἀφιέντων
γονον· ὃ περὶ τοῖς ἐρῶσιν ἐκ τύπους συμβαίνει, δοξᾶσι τοῖς παιδικοῖς συνεῖναι. Ὄνειρος, παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ ὠφελῶ, ὄνειρος·
ὡς πείθω, πέπειρος· ἀΐσσω, ἀΐειρος· μάσσω, μάγειρος· ὄναρος δὲ δωρικῶς, ὁ καὶ ἴ. Ὄνειρος λέγεται, παρὰ τὸ ὄνειρον
ὅ ἐστιν ἀγγέλλειν τὸ ἀληθές· ἐξ οὗ καὶ ἡ ἶρις παράγεται ἡ τῶν θεῶν, κατὰ τὸν μῦθον ἄγγελος· ὡς δηλοῖ τὸ ἶρις ἀγγελίουσα·
Ὄνειρα, πρὸς τὴν ἰδέαν μᾶλλον ἀληθεῖς, ὡς ἤδη τις εἰρημένοις τῶν στοιχείων καὶ τοῦ λογιστικοῦ τύχοντες, καὶ μὴ ἀλλὰ προσαρθεῖς

Ὁμοούσιον, τὸ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ ἐνεργείας ἴσον ἀπαράλλακτον ὑπάρχον, ὡς παρ' αἰθέρος, αἰθέρος· καὶ ἄγγελος ἀγγέλου· καὶ ζῷον, ζῴου· καὶ φλὸξ, φλογός· ἐν διαφόροις μὲν ὑποστάσεσιν, ἐν μιᾷ δὲ οὐσίᾳ ὄντα. Ὁμοούσιον δὲ λέγεται, ὅτι μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν κέκτηται. πενταχῶς δὲ εἴρηται τὸ ὁμοούσιον· ὁμοούσιον συγγενὲς, ὁμοειδὲς, ὁμοφυὲς, καὶ ὁμόφυλον. ὁμοούσιον ἐστὶ, τὸ τῇ δυνάμει ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ ἔλαττον· οἷον λίθος σαθρὸς, καὶ λίθος ἀκρότομος· ξύλον φοίνικος, καὶ ξύλον ἐβένινον· σὰρξ ἰχθύος, καὶ σὰρξ καμήλου· ἑτεροούσιον δέ ἐστι τὸ κατὰ πάντα τρέπον, τοῦτ' ἔστιν ἀνόμοιον ὡς πῦρ, καὶ ὕδωρ· αἰθέρος, καὶ ἄγγελος· καὶ πηλὸς, καὶ ἥλιος πρὸς χλοῦν. Ὁμοπαιδοκάστιν, κασσιδίας ὁμοῦ παιδευθέντα· ἢ ὁμοῦ τεκνωθέντα, ἐπειδὴ δίδυμοί εἰσιν. Ὁμόπτερα, ὅμοια· ὁμότριχα· ὁμόχροα· ἀδελφοὶ, ἥλικες· ὁμοῦ ηὐξημένοι. Ὁμορβεῖν, ἀκολουθεῖν ὁδοιπορεῖν. Ὄμοργμα, ἀπόμαγμα. Ὁμόρξατο, ἀπεμάξατο, ἀπὸ τοῦ ὁμόργνυμι· ὁμόργνυμι δὲ ἐκ τοῦ ὀμοργνύω, παραγωγικὸς ... ἰωνικῶς ὀμόργνυ· ἢ ἀπὸ τοῦ ὀμόργω ... ἀπομάττειν δηλοῖ δὲ ἀποπιέζειν· τὸ δὲ ὀμόργω ἔχει τὴν παραγωγὴν ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω ὃ καὶ ἀμέργω λέγεται. Ὁμοῦ ... γεγονός. Ὁμόρξαμένη, ... τὸ ὀμόργω ... παραγωγὴ τὸ ἀπομόργνυσθαι καθ' ὁμοιότητα παρὰ τοῦ ἄγνυσθαι καὶ ἄχνυσθαι καὶ τῶν ὁμοίων. Ὁμόρξασθαι, ἐκμάξασθαι καὶ ὁμόργνυσιν, ἀπὸ τοῦ ἀπομάττειν, καὶ ἀποπιέζειν· ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω· ... Ὅμορος, πλησιόχωρος· γείτων. Ὁμοσέφιον, ὁμόσκηνον. Ὁμοσεβεῖν κυρίως, τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἱερουργεῖν ... εἰς θεοὺς θυσίαν. Ὁμόσε, ἀθρόα. Ὁμοσε, γειτνιᾶν ... Ὀμόσαι ἐστὶ, τὸ ὀνομάζειν τὸ θεῖον ὄνομα ... ἱερὰν κεφαλὴν ...

Ὁμόσε, ὁμοῦ· εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ... ἐναντίας ... θρασέως. Ὁμόστρον, ὁμοῦ τρεφόμενον. Ὄμοσον· ὀμνύω ... ὄμνυμι· ὄμνυον παραγωγικός· ὀμοῦμαι μέλλων· ὀμώμοκα, παρακείμενος· ὤμοσα, ἀόριστος ... ὀμόσσει ... αἰολικῶς. Ὁμοστεγαὶ, ὁμώροφαι, ... φάλαγγες ... Ὁμοστιχάει, συντιθεῖσιν ... Ὁμοστιχεῖ, ὁμοῦ στείχει. Ὁμόσολον, τὸ σύμμετρον τῇ ψυχῇ. Ὁμόσπλος ... Ὁμόσπορος, ὁ ἀδελφός· διὰ τὸ ἀπὸ τῆς αὐτῆς σπορᾶς τῆς μητρὸς ... Ὁμόσπυρα, συντεθεῖμένα. Ὁμογενεῖς, οἱ ἐν τοῦ αὐτοῦ αἵματος. Ὁμοτελεῖς, οἱ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τιμημάτων. Ὁμότερμον, ὅμορος· γείτων. Ὁμότροφα, ... Ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἅμα· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ὁμόσε, ἀντὶ τοῦ ὀρθά· καὶ εἰς τὸ αὐτό· ὁμόθεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ... σημαίνει ... ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μείρακες. Ὁμοῦ ... Ὁμοῦμαι ἀριστοφάνης ... Ὁμοῦμαι, ... Ὁμόρροθοι ... Ὁμοφωνία ... Ὁμοφυὴς, ὁ ὁμοφυής. Ὄμπαι, θύματα· πυροὶ μέλιτι δεδευμένοι. Ὀμπνίζει ... Ὄμπνα ... τρυγάλια. Ὄμπναι κυρίως, πυροὶ μέλιτι βεβρεγμένοι ... Ὄμπνιος λειμὼν, ὁ τῶν πυρίνων καὶ δημητρίων καρπός. Ὀμπνιόχειρ ... Ὀμπνίου τέφους, μεγάλου, πολλοῦ ηὐξημένου. Ὄμπνη, τροφή· εὐδαιμονία. Ὄμπνια, τὰ ζωδικά. Ὀμπνία, καρποφόρος τροφή, ἄφθονος ... Ὀμπνιον ... Ὀμπνεινὸν ὕδωρ, τρόφιμον. Ὄμπνια, ἡ ὁμόνοια ... Ὄμπνιος ... Ὄμφα, ὀσμὴ λάχανος. Ὄμφακες, πάντα τὰ αὐστηρὰ καὶ ὀξέα ... Ὀμφακίας λέγεται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὠμός· σκληρός· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων· οὕτω δὲ αἱ σταφυλαὶ ... Ὀμφακίζω, καὶ ὀμφακισμός· ... Ὀμφαλητομία, ὅταν τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους αἱ μαῖαι ἀποτέμνουσι ... Ὀμφαλητόμος, μαῖα. Ὀμφαλίδου, ... Ὀμφαλόεντα, ὀμφαλοὺς ἔχοντα· ζυγόν· ὀμφαλοὺς δὲ λέγουσι ... Ὀμφαλόεσσα ἀσπίς, ἡ ἔχουσα μέσον αὐτῆς ὀμφαλόν ... Ὀμφαλαὶ ἀσπίδες ... Ὀμφαλὸς θαλάσσης, τὸ μέσον ... Ὀμφαλὸς, πολυσήμαντος λέξις· καὶ δηλοῖ ὅτι ἐκ τοῦ καθ' αἰθέρα ... ὀμφαλοῦ· ὀμφαλητομία ... καὶ ὀμφαλητομία, ὅτε τοῦ ὀμφαλοῦ βρέφους ἀποτέμνουσιν. Ὀμφα

Ὀμνύω, ὀμῶ. ὀμοτίω, καὶ συγκοπῇ, ὀμνύω. δεῖ παθεῖν ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ νεύειν, ἢ παρὰ τὸ ὄμμα καὶ τὸ νεύειν. οἱ γὰρ ὀμνύοντες, καταινεύουσιν. Ὁμοαιχμία, ὁμομαχία. Ὁμόβωμοι θεοί, οἱ ἱλάσσονες, δήμητρος καὶ κόρης εἰσίν. Ὁμογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἢ ἀδελφοί. Ὁμογλωττεῖν, συγγλωττεῖν. Ὁμογάστριος, ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρός. Ὁμόγνια, ὁμογενῆ. ξένια. ἢ φίλια. Ὁμόγνιος, ὁ τὰ τῆς γένους ἐφορῶν δίκαια. ἢ ὁμογενής, ἢ γνήσιος φίλος. ὁμόγνιε ζεῦ. τὴν ὁμοιότητα θαυμάζοντα λέγει. οἷον, ὁ ὁμοιότητι. Ὁμογνωμονεῖ, ὁμοφρονοῦ. Ὁμοδάλια, ἰσοτελῆ. Ὁμοδίαιτος, ὁμοτράπεζος. Ὁμόδουλος, ἀττικὸν οὐ σύνδουλος. Ὁμοδίαιτος, ὁμότροφος. ὁμοτράπεζος. σύνοικος. Ὁμόδοξος, μιᾶς τῆς αὐτῆς δόξης. Ὁμοερκής, ὁμότοιχος. Ὁμόζυγος, γαμετή. Ὁμοίζεσθαι, ὅμοιον. Ὁμοῖα, ἐοικότα. Ὁμόθεν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς ῥίζης. ἴσον γένος. ἡσίοδος. ὡς ὁμόθεν γεγάασιν. ἴσον ἐφυτεύθησαν. Ὁμοθυμαδόν, ἐξ ἑνὸς στόματος, καὶ μιᾷ φωνῇ. Ὁμόθυμος, ὁμόψυχος. ὁμόφρων, ὁμολόγος. Ὅμαι, ὅπη μαι. Ὁμοφυλεῖ, ὁμόφυλον. συγγενικόν. Ὁμοίιον, τὸν γοῦν τὸν ἐπὶ φαύλου λαμβάνειν ἀττικοὺς καὶ πρόδικός φασιν, ὅτι οἱ ἀλεξανδρογράφοι, ὁμοίιον κατὰ διαίρεσιν φασὶ τὸ κακόν. οἷον γῆρας τείρει ὁμοίιον. καὶ νεῖκος ὁμοίιον ἔμβαλε μέσον. καὶ θάνατον μὲν ὁμοίιον, ἢ τέλος ὁμοίιου πολέμου, ἵνα ᾖ ὁμοίιον περὶ ὃ πᾶσι τὸ ὁμοίως διάκειται ὡς χαλεπόν. Ὁμοῖος, ὁ ὅμοιος. πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς γέλαιος, γελαῖος. Ὅμαιον, τὸ καθ' ἕν τι παραλλάττον. ταυτὸν δὲ τὸ δι' ὅλου ὅμαιον. Ὅμαιον τῷ δεῖνι, καὶ ὅμαιον τοῦ δεῖνος. ὁ σαφεστέρως ἴσον τῷ δεῖνι, καὶ ἴσον τοῦ δεῖνος. Ὁμοιομερές, οὗ τὸ μέρος τῷ ὅλῳ ὁμοιοῦται ἢ τὸ, ἄλλως ἢ τῷ ὅλῳ ὁμωνύμως λεγόμενον. Ὁμοιοτέρα, ὁμοιότητι. Ὁμοῖος, προπερισπωμένως ἐκφέρουσιν οἱ ἀττικοί. ὡς παρ' ὁμήρῳ. ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὁμοῖον. καὶ ἔστιν ἀνάλογον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ αιος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μὴ ὄντα προσηγορικά, ἅπαντα προπερισπᾶται. οἷον, γελαῖος, ἀληθαῖος. ἐπαραῖος. πατρῷος. οὕτω καὶ ὁμοῖος. καθ' ἡμᾶς δὲ τὰς κατὰ συνήθειαν προπαροξύνεται, οἷον ὅμοιος. Ὁμοῖος, ἀναλόγως προπερισπᾶται ἐκ τοῦ ὁμός. καθὸ τὸ πατὴρ πατρῷος, ἀγὸς ἀγαῖος, καὶ ἄλλα πολλά. τὸ μέντοι ὅμοιος ὕστερον οἱ ἀττικοὶ προπαροξύνουσιν. Ὁμοιόπτωτόν ἐστι σχῆμα ἰδίως, ὅταν εἰς ὀνόματα ὁμοίως κλινόμενα λήγουσιν αἱ περίοδοι. ἢ τὰ κῶλα καὶ ταῦτα πλείονας ὁμοίας ἔχουσιν. οἷον ἐστὶ τὸ ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἁδινάων, πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων. Ὁμοιοτέλευτον σχῆμα ἐστίν, ὅταν τὰ κῶλα εἰς ὁμοίας τὰς λέξεις τελευτᾷ. τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἐν ταῖς φράσεσιν ἔχοντα. οἷον ἐστὶ, τὸ χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν. ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. καὶ ἐν ἐκείνῳ. οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται. ἀλλὰ μάλ' αἴθρη πέπταται ἀνέφελος. ἐν τούτῳ δὲ τῷ κώλῳ εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω. εὖ δέ τις ἵπποισι δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι. δυσὶ σχήμασι τῇ τε ἐπαναφορᾷ, καὶ ὁμοιοτελεύτῳ ὁ ποιητὴς χρῆται. Ὁμοιοῦσθαι, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον, ὁμοιοῦσθαι τῷ ἀχιλλεῖ. Ὁμοιωθήμεναι, ἐξισωθῆναι. συμμιγῆναι. Ὁμοιώματα, ὑφασμάτων μιμήματα. οἷον εἴδωλα ἀνθρώπων. θηρίων. Ὁμοίωσίς ἐστι, φράσις καθ' ἣν ἕτερον ἑτέρῳ παραβάλλομεν. εἴδη δὲ αὐτῆς τρία. εἰκὼν, παράδειγμα. καὶ παραβολή. εἰκὼν ἐστὶ, λόγος ποιητικὸς ὁμοιοῦν διὰ τοῦ παραλαμβανομένου, πρὸς ὃ παραλαμβάνεται. οἷον, ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων. παρέπεται δὲ τῇ εἰκόνι, μέγεθος. σχῆμα. χρῶμα. εἰκονίζεται δὲ ἤτοι ὅλα πρὸς ὅλα, οἷον τοῖς ἵπποι τελέθοντες τί μιν δεικέλη. ἢ μέρη πρὸς μέρη. οἷον, ἀρεῖ δὲ ζώνην στέρνον δὲ ποσειδάωνι. μέγεθος δὲ πρὸς μέγεθος. οἷον, κύκλωπες γὰρ ἔκειτο μέγα ξόπαλον παρὰ σηκῷ. ὁ σίσονυνπός ἐστι κὸς ὄρους. σχῆμα δὲ πρὸς σχῆμα. οἷον ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἁδινάων. χρῶμα δὲ πρὸς χρῶμα. οἷον, ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι καὶ τὰ λοιπά. Ὁμοκλή, ἡ ἀπειλή. ἔστι ῥῆμα κλῶ, τὸ φωνῶ καὶ λέγω. τὸ δὲ κλῶ, ἀπὸ τοῦ καλῶ γίνεται κατὰ συγκοπήν. ἐκ τοῦ οὖν κλῶ, καὶ τὸ ὁμοῦ, γέγονεν ὁμοκλῶ. ἡ ὁμοκλή, οἱονεὶ ἡ ὁμοῦ πᾶσι λεγομένη. οἷον μέγα δὲ προὔσατο ὁμόκλα, ἀντὶ τοῦ, πᾶσιν ἐφώνει καὶ ἔλεγεν. ὅθεν καὶ τὸ ἐγκλαῶ, ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγειν. τὴν γὰρ ἐν προθέσιν, ἀντὶ τῆς ἀντί, ἀρχόμενοι. ὡς παρὰ σοφοκλεῖ. ἐγὼ δ' ὀδυσσεία τὸν σὸν ἐγκαταπαλείψω. ἀντὶ τοῦ, ἀντιστατῶν. Ὁμοκλῆσαι, σημαίνει τὸ κελεύσασθαι. ὅμοιον δὲ τὸ ὁμοκλαῶ πρὸς τὸ κέκλεσθαι, ὅ ἐστιν ἐγκελεύεσθαι. καὶ ἡ ὁμοκλὴ γὰρ, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ κέλεσθαι γίνεται. ὁ ταυτὸν ἐστὶ τῷ κέκλεσθαι. παρὰ τὸ τυπτοῦ ἀόριστου τὸ κέλω. καὶ ἐν διπλασιασμῷ, κεκέλω. καὶ ἐν συγκοπῇ κέκλω, ἐξ οὗ τὸ κέκλεσθαι. Ὁμοκλήσασκεν, ἐκ τοῦ ὁμοκλῶ, ἀόριστος ὁμόκλησα. τὸ τρίτον ὁμόκλησε. καὶ ὁμοκλήσασκεν. ἤγουν ἠπείλησεν. Ὁμοκλῶ τριτοπροσώπως, ἀντὶ τοῦ ἀπειλῶ. ὡς παρ' ὁμήρῳ. Ὁμόλεκτρος, σύγκοιτος. Ὁμόλη ὄρος θεσσαλίας. οὕτω καλούμενον. ἢ πόλις θράκης. Ὁμολιεῖν, ἰσάζειν κατὰ λέξιν. Ὁμολοβρός, αἰσχρὸς ἀδαδής, περίτριμμα. Ὁμολογεῖν, λέγεται τὸ ὁμοφρονεῖν, καὶ συνᾴδειν. καὶ τὰ μέρη ὁμολογοῦντα ἀλλήλοις ἐστὶν, ὅταν ἀνάλογα πρὸς ἄλληλα ᾖ. ὡς καὶ ἀριστοφάνης. ὁμολογῶ σοι, ἀντὶ τοῦ συμφωνῶ σοι, καὶ συγκατατίθεμαι. καθὸ καὶ πλάτων ὁρᾷ μὴ οὐχ ὁμολογεῖ ταῦτα ἀλλήλοις ὦ ἑταῖρε. ἀντὶ τοῦ συνᾴδει καὶ συμμαρτυρεῖ. Ὁμολογῶ, γράφω. συντίθεμαι σύμφωνον. δοτικῇ συντάσσεται. οἷον ὁμολογῶ σοι, ἤγουν συμφωνῶ σοι. Ὁμολωίδες πύλαι, ἐν θήβαις. Ὁμόλη, περὶ θεσσαλίαν, θεσσαλίας ὄρος. ὡς ἱστορεῖ καὶ ἀριστόδημος ὁ θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ὁμολωΐων. ἢ ἀπὸ ὕδατος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. ἢ ὁμόλης ὄρος θεσσαλίας, ἔνθα τιμᾶται ὁ πάν. Ὁμολώιος ζεύς, ἐν θήβαις. καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι βοιωτικαῖς. καὶ ἐν θεσσαλίᾳ. ἀπὸ ὁμολωΐας προφήτιδος τῆς ἐνυέως ἣν προφῆτιν εἰς δελφοὺς πεμφθῆναι, ὡς ἀριστόδημος ἐν δευτέρῳ τῶν θηβαϊκῶν. ἴστρος δὲ ἐν τῷ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' αἰολεῦσι, τὸ ὁμονοητικὸν, καὶ εἰρηνικὸν, ὅμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ ὁμολωΐα ἐν θήβαις. Ὁμομαστιγίας ζεύς, ὡς παρ' ἑρμείᾳ ἱππάρχαιος ζεύς, καὶ ὁμόγνιος, καὶ ἱκέσιος καὶ ξένιος. καὶ φίλιος. οὕτω καὶ δούλιος, ὁ τῶν δούλων ἔφορος. ἐπεὶ δὲ οἱ δοῦλοι μάστιξιν ὑπόκεινται καὶ πληγαῖς, διὰ τοῦτο ὁμομαστιγίας εἶπεν. Ὁμόν, ἐν τῷ αὐτῷ. ὅμοιον ἡμῖν. ἀμφοτέροις ἡμῖν ὁμόν. Ὁμοπάτριος, ἀδελφὸς γνήσιος. Ὁμὸν νεῖκος, τὸ ὁμοῦ πᾶσι εἶναι τὰς μάχας, ἤγουν ὁμοῦ συνέρχεσθαι, καὶ ἀναμὶξ γίνεσθαι τὰ τοῦ πολέμου. ἰστέον δὲ ὅτι δύναται ἄλλον τρόπον τὸ ὁμὸν νεῖκος, ὅμοιον εἶναι τῷ ἴσῃ μάχῃ. Ὁμόνοια ἐστὶ, κοινωνία τῶν ὄντων ἀγαθῶν συμφωνία γνωμάτων καὶ λογισμάτων. ἢ ἀλλοτρίων, κοινῶν ἀγαθῶν. Ὁμόνομοι, τὸ ἔχειν τὰς αὐτὰς νομάς.

λας ἐρίας· περὶ τὸ θέμενος· καὶ ἰσχυρὰ διαφραττόμενος· ἰσχυρόφρασμον ἰσχυρῶς ἐν τῷ ἐργάζεσθαι ἰσχυρὰ ἐργαζόμενος.

Ὄμβριμος, καὶ περὶ ὕδατος τίθεται ὡς ἡ περὶ ἔγχους. Ὀμβροβλυτεῖν, ὑετὸν καταχεῖν. Ὀμβρήσας, ὑετίσας κατὰ χέας. ὀμβρίζω δὲ περὶ ἐν ἀστράσι. Ὄμβρος, χαρίδιον· ὑετός. Ὄμβρος, παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν ὁ μόρος ὄμορος, καὶ συγκοπῇ ὄμρος· καὶ ἐπεὶ τὸ μ πρὸ τοῦ ρ οὐ δύναται εἶναι, πλεονάζει τὸ β καὶ γίνεται ὄμβρος, ὁ ὁμοῦ ῥέων ἢ καταρχόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ φέρω κατὰ συγκοπὴν φρὸς καὶ βρὸς, καὶ προσθήκῃ τοῦ ο, ὄβρος· ὥσπερ ... καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ὄμβρος. ἢ ἀπὸ τοῦ βαρὺς βρὸς, ὄμβρος ὁ βαρέως φερόμενος. Ὄμβρος Διὸς, τουτέστιν ἀήρ. Ὀμείρομαι, ὁμείρεται περὶ θυμοῦ. Ὀμεῖται, ὀμνύει. Ὀμέστιοι, σύνοικοι. Ὀμέστικος, ὁμόοικος. Ὀμήλικος, συγκαίρου ὁμήλικος τοῦ ...

Ὀμὰ, ὁμοῖα. ἢ ὀμνύουσι. καὶ ὁ μὰ νεῖ, ἢ αὐτὴ ἡ μὰς τῆς δύο. Ὀμηγερέες, ὁμοῦ ἀθροισθέντες. Ὀμηγερέεσσιν, ὁμοῦ πᾶσιν. Ὀμηνέα, ἰσήγορον ἐν Ἰωσι τῷ ὁμήγορον. Ὀμηγύρεσ, τὸ συνάξαι. Ὀμήγυρις, συνοδία, συναθροισμοῦ.

Ὀμηγυρίζεσθαι, ὅμοιον τῷ σωφρονίζειν. ὀμηγυρέονται μὲν γάρ τινες ἄλλα· ὀμηγυρίζονται δὲ ὑφ' ἄλλων. Ὀμήγυρις, πλῆθος· ὄχλος· ἀγορά· συνέλευσις. Ὀμηγυρίσασθαι, ὁμοῦ συναγαγεῖν πολλούς. Ὀμήθεα, συνήθη· ὁμιλάδον μάχεσθαι ... τὸ κατὰ πλῆθος καὶ ἀναμὶξ, καὶ ὅ φασι κατ' ἴλας· οὐ μὴν μονομαχικῶς καὶ ὡς αὐτοὶ ποιητῆς εἶπεν μονάξ. Ὀμηλικίης, τῆς αὐτῆς ἡλικίας· συνήλιξ. Ὀμῆλιξ, ὁ συνηλικιώτης. Ὀμήν, ὁμοίαν τὴν αὐτήν. Ὀμήνιν, ὀργίζετο.

Ὀμηνύς, τροφεύς. Ὄμηρα, τὰ περὶ συμβιβάσει διδόμενα εἰς χεῖρα. Ὀμηρεία, ἡ τοῦ ὁμήρου· ἢ ἡ συναλλαγὴ, ἢ ἀντιπρόσωψις. Ὀμηρεῖν, ὁμοῦ εἱρμόσθαι ἢ συμφωνεῖν. Ὀμηρεῖ, ἐγγυᾶται ἀκολουθεῖ. Ὀμηρεῖδαι, αἱ ῥαψῳδίαι. Ὀμήρειον ἔπος, τὸ τοῦ ὁμήρου. Ὀμηρέτης, ὁμοφρόνας ὁμογνώμοσιν. Ὀμηρεῦσαι, τὸ συμβολῆσαι. Ὀμηρία, ἡ συνάντησις. Ὀμηριάζειν, ψεύδεσθαι. Ὀμηρίδαι, οἱ τοῖς ὁμήρου ἐπιφερόμενοι. Ὀμηρίζω, τοῖς ὁμήρου χρῶμαι.

Ὅμηρος, ὁ τυφλὸς καὶ ὁ ἐπὶ χεῖρα ζόμενος. Ὀμηρητὴς, ἀκολουθοῦντες. Ὅμηρος, κύριον· ἢ ὅμορος ὁ πλησιόχωρος· παρὰ τὸ συνεῖναι τοῖς λαμβάνουσιν. ὅτι, ὁμοῦ συνόντων. Ὀμηρίδαι, γένος ἐν Χίῳ· ὁμηρίδας δὲ ἀπὸ γένους εἶναι τοῦ ποιητοῦ, ὄνομα αὐτὸ σαν γὰρ ἀπὸ τοῦ ὁμήρου, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ποτὲ τῶν χίων ἐν διονυσίοις παραφρονήσασαι, εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι· καὶ δόντες ἀλλήλοις ὅμηρα νυμφίους, καὶ νύμφας ἐπαύσαντο. ὧν τοὺς ἀπογόνους ὁμηρίδας λέγουσιν.

Ὀμηρίται, ἐθνικόν. Ὀμηρῶ, περὶ διαλλαγῆς λαλῶ. Ὀμηρῆσαι, τὸ συμβαλεῖν. ὅμηρος ὁμήρησε δὲ μαὶ παρὰ τὸ προάγγελος ἐλθών· θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν ὁμολογουμένων διδομένους, ἐντεῦθεν ὁμήρους φησὶ λέγεσθαι. Ὀμίδας, βασιλεὺς φρυγῶν πλούσιος. Ὁμιλαδὸν, τὸ ἐν συστροφῇ καὶ τάξει μάχεσθαι κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα. Ὀμιλεῖν, δηλοῖ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας εἰλεῖσθαι. Ὀμιλεῖ τις τινι, ἀντὶ τοῦ διαλέγεται· καὶ ὁμιλεῖ βιβλίῳ, ἀντὶ τοῦ εἰς λόγους ἔρχεται. ὁμιλεῖ δὲ θανάτῳ, ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει· ἢ ὁμιλεῖ συμφοραῖς, ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει ἢ συγχωρεῖται. ὁμιλεῖ· ἀντὶ τοῦ συναναστρέφεται. ὁμιλῶ σοι περὶ σοφίας, ἢ περὶ λόγους.

Ὀμιλέομεν, διαλεγόμεθα. Ὀμιλῆσαι, πολεμικὴ λέξις· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς πολεμικὰς στρατιωτικὰς ἴλας εἶναι μαχομένας ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ· καὶ ὡς ἐν τῷ ὁμιλέομεν δαναοῖσιν. οὐ περίφρασις τὸ δαναοῖς ὁμιλεῖν, ἢ τὸ ὡς οὐ πρὸ ναυσὶ μάχης ἄγονται. ἐκ δὲ τοῦ ὁμιλέομεν δαναοῖς, ἤγουν ὁμόσε κατὰ πολεμικὰς ἴλας ἀλλήλοις γινόμεθα. Ὀμιλία περὶ τῶν ἐνίους μὲν κοινωνία, περὶ τῶν συμμετεχόντων πρὸς ἑαυτοὺς δὲ ἡ ἔνωσις καὶ διὰ λόγων, καὶ διὰ μίξεως ἀφροδισίων, καὶ δι' ἑτέρων λέγεται. ὁμιλία καὶ περὶ συνουσίας καὶ διαλέξεως· ὁμιλεῖ γάρ τις τινὶ, ἀντὶ τοῦ διαλέγεται· καὶ ὁμιλεῖ βιβλίῳ, ἀντὶ τοῦ διέρχεται λόγους· καὶ τὸ βιβλίον ἐμβαθύνει. παρὰ σοφοκλεῖ τὸ ὁμιλεῖν, κεῖται ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον ἔρχεται. Ὀμιλίαι χρυσοῖς, ἀντὶ τοῦ φιλίαι· ἔρωτι τῆς πατρίδος καὶ ἀντὶ τοῦ πάλη· περὶ γὰρ τὴν πάλην, ἐσπούδασαν αἱ θυσίαι. Ὄμιλον πρῶτον, ἤγουν τὸ πρόμαχον πρὸ τοῦ ὁμάδου καὶ πρὸ τοῦ ὑσμίνην τοῦ λέγει ὅμηρος. Ὅμιλος περικείμενος, ἀττικῶς ἐσχημάτισται ἀλλήλους· γὰρ εἰ χρῆν εἰπεῖν ὅμιλος περικείμενος. Ὅμιλος, περὶ μὲν τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας ἐμβάλλειν· ὅ ἐστι τὰς συστροφάς. περὶ δὲ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ πλήθους, ἤγουν τοῦ ὄχλου, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. Ὀμιλῶ, τὸ ἐντυγχάνω. ὅσι, ὁμιλῶ συμφοραῖς. ὁμιλία ἡ σὲ κείμενα λόγοις, εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ἀλλήλοις τινάς. Ὀμιτ, ὁ ἄλλος. Ὄμιχσις, ἡ οὔρησις. Ὀμιχεῖν, σημαίνει τὸ οὐρεῖν· ἔστι δὲ βαρύτονον θέμα· ὅσι ὀμίχω ὀμέλλων, ὀμίξω ὁ ἀόριστος, ὤμιξα. ὅσι ὤμιξεν αἷμα. Ὀμίχλη· διὰ τοῦ η ἐστὶ δὲ ὅτι καθάπερ ὀμίχλη οὕτω καὶ κίχλη, καὶ ζεύγλη, καὶ τρίγλη. ὡς ἀρέσκον ἡρωδιανῷ. τὰ μέντοι εἰς λα φησὶ τρισύλλαβα ὀνόματα μὴ ὑπὲρ τὸ λ ἢ ἕτερον λ ἔχει· ἤγουν διὰ δύο λλ ἐκφέρονται· οἷον σιβύλλα· σεβύλλα· ἀσιλλά μέμνονος· ἀφ' ἧς ἐν τῷ νείλῳ πόλις ὁμώνυμος· ὅθεν φασὶ τὸ στρίβλα προλόγους γραφεὶ ἀπὸ τινων διεφθαρμένον· ἀσφαλέστερον γὰρ τὸ στρέβλη. Ὀμίχλη, σκότος· ἀορασία· ἢ παχὺς ἢ ὑγρὸς ἀήρ· ἀσιεὶ, ὁμοῦ λύουσα παρὰ τὸ ὁμοῦ· καὶ τὴν ἔκλυσιν τῶν νεφῶν, ὁμίλη, ἢ πλεονασμῷ τοῦ χ, ὀμίχλη. Ὀμίχματα, οὐρήματα.

Ὄμμα· ὄμμα αἰθέρος ὁ ἥλιος· ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σέλας γίνεται. ἐπεὶ καὶ ὁ τραγικὸς ἐν βάσιν ὀνομάζει αὐτὸν ὀφθαλμόν. Ὄμματα, ὡσεὶ ὅμματα καὶ ὅματα ὄντα. ἐπειδὴ δι' αὐτῶν ἀφίεται ἢ ὁρμᾶται τὸ ὁρατικὸν αἰολικῶς, ὅπα τὰ περὶ τοὺς ὦπας. Ὄμματος πόθος, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι. ἐκ τοῦ γὰρ εἰσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν· καὶ ἐν ἀχιλλέως ἐρασταῖς· ὄμμα τὸ πάλογχα φησιν. Ὄμνυμι, τὸ ὀμνύω· ὀμόσω περὶ μέλλοντος· ἀπὸ θέματος ἀχρήστου ὄμω παρ' ἀττικοῖς ὁμοῦμαι λέγεται. ἢ ὀμόσαι περὶ ἀορίστου α φύγ, ἀντὶ ὀμνύειν, καὶ συνομνύειν, καὶ ἀπόμνυσθαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἢ ἀντωμοσία, καὶ συνωμοσία, καὶ ὑπωμοσία, διὰ τοῦ ω μεγάλου· ἢ ἀντωμοσία μέν ἐστιν, ὅταν οἱ κατηγοροῦντες καὶ κατηγορούμενοι ἀντομνύουσιν. οἱ μὲν ἀληθῆ κατηγορήσειν, οἱ δὲ ἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι· συνωμοσία δὲ, ὅταν τινὲς περὶ τι συμφωνήσαντες ὀμνύωσιν· ἡ δὲ ὑπωμοσία, τὸ ἐπιτίθεσθαί τινα δίκην μεθ' ὅρκου προφάσει χρώμενον ἀποδημίας, ἢ νόσου, ἢ περὶ τῶν παραπλησίων. Ὄμνυμι τὸν θεὸν, καὶ ὄμνυμί σοι εἰς τὸν θεόν· ἢ κατὰ τοῦ θεοῦ· ἢ κατόμνυμι τοῦ θεοῦ· καὶ ἀριστοφάνης· τί ὄμνυ τι, ὅσιδ' ἀρέσαστν. Ὄμνυμι, ὀμνύω ἀριστοφάνης ὄρνισιν· οὐκ ὄμνυσι γὰρ ἀπ' ἀχέλαον συντάσσεται αἰτιατικῇ· ἢ γενικῇ δὲ, ὅτι μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως ὄμνυμι κατὰ θεοῦ, ἢ κατόμνυμι τοῦ θεοῦ.

ξιφοειδὲς ὁ ποιητὴς ὅτι πῦρ ἐστι λέοντας ἐφάνταζε, καὶ δράκοντας καὶ ἕτερά τινα φοβερά. Ὀλέφορος, ὁ ἀλεκτρυὼν ὁ
τοῦ κράτους. Ὀλοφώϊον, τὸ ὀλέθριον· τὸ δόλιον· τὸ χαλεπόν· παρὰ τὸ τοὺς φῶτας ὀλλύειν· ἤγουν τοὺς ἄνδρας φθείρειν.
Ὀλοώτερον, καὶ δικαιότερον· συγκριτικὰ ὄντα τύπου, ἀντὶ ἁπλῶν λαμβάνονται παρὰ τῷ ποιητῇ. οἷον οὔτις σεῖο θεῶν ὀλο-
ώτερος ἄλλος, ἀντὶ τοῦ ὀλοὸς ἐν θεοῖς. Ὄλπα, ἡ ἔλπις ἢ χόνδρου τις ἕψησις· λήκυθος· ἔδεσμά τι, ἢ ὄλβος. Ὄλ-
πια ὄρη, τὰ διείργοντα ἰταλίαν καὶ κελτικήν. Ὄλπις παρὰ θεοκρίτῳ, ἀπὸ τοῦ λέπω λόπις· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ο,
ὄλπις· ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθύας ἀγρεύων· ἢ τοὺς ἔλλοπας· ἔστι δὲ πεποιημένον ὄνομα· ἢ κύριον τοῦ ἁλιέως. Ἄλλως. Ὄλ-
πις τὸ ὄνομα τοῦ ἁλιέως· παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων, ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος χέσιν. ὄλπην γάρ φασι τὴν λήκυθον· οἷς
εἶναι παρὰ τὸ σημαινόμενον τὸ ὄνομα, ἢ ὄλπις, ὁ τοὺς ἔλλοπας ἀγρεύων, κατὰ διαφορὰν τῶν ἄλλων ἁλιέων. εἰσὶ γὰρ οἱ ἕτε-
ροι οἱ περὶ τὰ ὄστρεα ἀσχολούμενοι. Ὄλπις· καλλίμαχος· κἠγὼ παρὰ σκηνοῖο βραχίονος ἔμπλεον ὄλπιν. σημαίνει δὲ ἡ
λέξις τὴν λήκυθον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀεὶ ἐλαιόλπιν τινά, διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὁ πίνεσθαι τὸ ἔλαιον. Ὀλύκεν, ἀπολ-
λύσαι· τὸ λυκεῖν φονεύειν. Ὀλύμπια κάρηνα, οἰκειότερον ἐπὶ ὄρους τοῦτο, ἤπερ ἐπὶ οὐρανοῦ. ὄλυμπος μὲν γὰρ τὸ ὄρος
ἔχει κάρηνα ἤτοι ἐξοχάς· ὁ μέντοι οὐρανὸς σφαιροειδὴς ὤν, οὐκ ἂν κυρίως λέγοιτο κάρηνα ἔχειν. ὅλως γὰρ ὁ ὅμηρος περὶ
ὀλύμπου ὡς μὲν ὄρους λέγειν ἔργον ἔχει καθὰ ποιητής, ὡς δὲ περὶ οὐρανοῦ ἀλληγορικῶς, πάρεργον. Ὀλύμπια, πέντε
ἡμέρας ἐπετελεῖτο ἀπὸ ἑνδεκάτης τῆς σελήνης, μέχρι τῆς ὅλης πεντεκαιδεκάτης. προεγυμνάζοντο δὲ [illegible] ἡμέρας τριά-
κοντα. Ὀλυμπιάσι· προπαροξυνόμενον λέγεται περὶ τόπου· ἐὰν περὶ πράγματος ἡ δηλοῦσα ἡ λέξις, οἷον ὡς εἰ λέγοι τις
δέκα ὀλυμπιάσιν ἐφεξῆς ἐνίκησεν ὁ δεῖνα, προπερισπᾶται. γίνεται γὰρ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ὀλυμπία ὀλυμπίασι· τὸ δὲ ἀπὸ
τοῦ ὀλυμπιάς, ὀλυμπιᾶσι. ὅτι τὰ εἰς ι λήγοντα τῶν ἐπιρρημάτων ζητεῖ τὸν τόνον τοῦ ὀνόματος τόνον· οἷον ὀλυμπι-
άς ὀλυμπιᾶσι· πλὴν τῶν διὰ τοῦ ὅθεν. ἐκεῖνα γὰρ ἐνήλλαξεν· οἷον ἵππος, ἱππόθεν. σεσημείωται τὸ ἄκοθεν. Ὀλυμπιο-
νίκης, ὁ ἐν παλαίστρᾳ δυνατώτατος· τὸ ὁ γενικῶς κατὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐκάλει τόν. Ὀλύμπιος, ὁ οὐράνι-
ος· θαυμαστός· ὀλυμπικὸς δὲ αὐλησμός, ὁ τοῦ ὀλύμπου δίφθογγον. Ὄλυμπος παρὰ τῷ ποιητῇ, ὄρος μακεδονίας ἢ
καθ' ἑτέρους θετταλίας ὑψηλότατον θεῶν οἰκητήριον· κατὰ μῦθον ἀδόνειν θελήσαντες, ὡς ἀνθρώποις ἀπαθέστερον ἄλλοις καὶ τό-
πον τινὰ ἐξαίρετον δοῦναι εἰς ἀνθρωπικωτέραν διαγωγήν. ὅθεν καὶ ὀλύμπιοι λέγονται. ἡ δὲ ἀλληγορία, ὄλυμπον τὸν οὐρα-
νὸν λέγει. ὡς οἷον ὁλόλαμπον. καὶ τάχα διὰ τοῦτο ὁ μῦθος οὐκ ἄλλο τι ὄρος αὐτοῖς ἔδωκεν, ἀλλὰ τὸν ὄλυμπον. διὰ τὸ ἔχειν
δηλαδὴ συμβιβάζεσθαι εἰς τὸν λαμπρὸν οὐρανόν, τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὀνόματος. ἔοικεν ἐκ τοῦ ὁλόλαμπος συγκεκόφθαι μὲν
ἡ λα συλλαβή, τραπῆναι δὲ τὸ δεύτερον ο, εἰς υ αἰολικῶς. ὡς τὸ ὄνομα ὄνυμα. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀνυμαίνω, καὶ τὸ νώνυμος.
διὸ καὶ ψιλοῦται τὸ ὄλυμπος. ψιλωτικοὶ γὰρ οἱ αἰολεῖς. Ὄλυμποι εἰσὶν ἕξ· μακεδονίας· θεσσαλίας, ἐν ᾧ ἐστὶν ὀλυμπιά-
φεστιν ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι· μυσίας· κιλικίας· ἤλιδος, καὶ ἀρκαδίας. Ὄλυνθοι λέγονται, τὰ ἄωρα σῦκα· ὄμφακες
δὲ αἱ ἄωροι σταφυλαί· καὶ οἱ ἄλλοι καρποί. ὅθεν καὶ ὀμφάκινον λέγομεν ἔλαιον, τὸ ἐκ μὴ πεπείρων ἐλαιῶν γεγονός.
Ὄλυρος, τὸ ἀπότριμμα, καὶ ἀποκάθαρμα. Ὄλυρα, ἡ κριθή. Ὀλύραι, σπόριμον μέλαν μικρότερον τοῦ λεπτο-
βίκου· ἢ τοῦ ὀρόβου. ἢ φυλάσσει μέχρι καὶ νῦν τὴν κλῆσιν παρά τισι τῶν προσθαλασσίων ἐποίκων τῆς μεγάλης λυκίας.
Ὄλχοι, αὔλακες. Ὀλοδέα, θολερὰ ἢ μέλαινα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὄλωλα, ἐξ ἀπόλωλα· καὶ ὀλώλεκα, ἡ ἀπο-
λώλεκα, ἐπὶ παρακειμένου λαμβανόμενα, οὐ γὰρ τὸ δηλοῦσιν ὄλωλα ἢ ὀλώλεκα, ἢ σύνηθες, εἰ μὴ συναίρεσις ἢ προ-
θέσεως· μετὰ προθέσεως ἀεὶ γράφεται ἀττικῶς. Ὀλώλαμεν, ἀπολόμεθα. Ὀλώλη, ὑποτακτικόν· τοῦ ὄλωλα.
Ὄλος, πανπληθές. Ὄλος ὁ ψιμυθίας· ὅλος σοφιστής, μέγα· ὁλοσχερές, μικρόν. Ὁμαδεῖν, θορυβεῖν.
Ὅμαδος, ἡ ὁμοῦ αὐδή· ὁ κοινὸς θόρυβος· ὅπερ καὶ ἀλαλητὸς λέγεται. οἷον ὁμαλάλητος. Ὅμαδος καὶ βοητύς, ταυ-
τόν· ὥσπερ αὖ πάλιν ὅμαδος καὶ ἀλαλητός. Ὅμαδος, βοὴ σύμμικτος, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν. ὅτι δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα
δηλοῖ, ὅμηρος ἐν δευτέρᾳ ῥαψῳδίᾳ· ἐπάγεται γάρ, ἐπὶ τὸ αὐτῆς χώρην. Ὅμαδος, ὁ θόρυβος καὶ ὁ λαὸς καὶ ἡ συνάθροι-
σις· κυρίως ἐπὶ αὐτῶν, ὁμόαυδές τις ὤν. Ὁμαίμονας κατὰ τὸν σοφοκλῆ, ὁμοφυεῖς. Ὅμαιμον, ὁ γνήσιος ἀδελφός.
Ὁμαιχμία, ὁμομαχία· συμμαχία· φιλία· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. Ὁμαίχμιος, ὁ μέσος. Ὁμαλῆ, ὁμοῦ.
Ὁμαλίζω, λεαίνω. Ὁμαλὸν ἐποίησαν, ἀντὶ τοῦ ἀπέξυσαν κατὰ τὸ ἀποξύναι δ' ἐκέλευσα. καὶ ἔστι μὲν ἐκ τοῦ ἰθύνω
γὰρ τὸν τῷ ἀποξύνω. Ὁμαλόν, λεῖον ἴσον ἰσόπεδον· εὐχερές. Ὀμάξασθαι, ἐκμάξασθαι· ὁμοιωθῆναι. Ὁμαρίς,
ὁμοῦ· συμφώνως. Ὅμαρξον, ἀπόμαξον. Ὁμαρτεῖν ἢ ἁμαρτεῖν, ἀμφότερα ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν καὶ ἀκολουθεῖν. τὸ δὲ
δεύτερον ἢ ἐπὶ τοῦ συμπράξαι λαμβάνεται. Ὁμαρτεῖν, τὸ ἀκολουθεῖν, ἢ τὸ ὁμοῦ τυχεῖν σημαίνει. Ὁμαρτῇ, τουτέ-
στιν ὁμοῦ· ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἁμαρτῇ, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἅμα ἢ τοῦ ἄρω, ἡ μὲν συνήθεια περισπᾷ· ὡς τὸ εἰκῇ. πολλαχῇ. ἢ
ὅσα τοιαῦτα ἐν οἷς ἐστὶ τὸ ἡσυχῇ ἢ βίᾳ, ὄνομα φανὲς προβάντος ὄνομα τεθέν, ὡς ἐστὶν ἀναχωροῦ δηλοῦται. ἀρίσταρχος δὲ ὀξύ-
νει, ὡς ἐν τοῖς ἀσίατος ἢ προσώπου φέρεται λέγων ἐκ τοῦ ἁμαρτῆ δεῖν συγκόπτεσθαι αὐτό. ἰστέον δέ, ὡς εἰ ἐστὶ ὁμαρτῇ τὸ ἐ-
θὲν ἐπίρρημα γράφεται, κατά τινα τῶν ἀντιγράφων ἔχει τοῦ λόγου, διὰ τὸ ἢ τοῦ ἀκολουθεῖν. ἁμαρτεῖν δὲ λέγεσθαι διὰ
τοῦ α ἢ ὁμαρτεῖν διὰ τοῦ ο. ἐκ τῆς ἄλλης ἐτυμολογίας τῷ ἐπιρρήματι, ὅς ἐστι γίνεται καὶ αὐτὸ ἐκ τῶν παλαιῶν. Ὁμαρτή-
σαντες ἄμφω, ἀντὶ τοῦ ἅμα ὁρμήσαντες. ἢ ὡς ἔπειτ' ὁμοῦ ἀραρότες ἀλλήλοις. Ὁμαρτήτην, παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ ι τῆς
ἰλιάδος, οἱ μὲν ἐπίρρημα νοοῦσιν ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. ἕτεροι δὲ ῥῆμα· κρειττόνως φασίν, ἀντὶ τοῦ ἠκολούθησαν κατὰ τὴν βολήν.
ἃ δέ φασι τινὲς ἐνταῦθα εἶναι γραφὴν ἁμαρτῆσαι, καὶ ὁμαρτῆσαι, καὶ διὰ τοῦ τ ὁμαρτῆτην. ἐν πᾶσι δὲ δηλοῦ-
σθαι τὸ ὁμοῦ. εἰ δὲ καὶ ἔστι ῥῆμα τὸ ὁμαρτήτην, παραληγόμενον τῷ η. ἐκ τοῦ ὁμαρτησάτην συγκέκοπται. Ὁμαυ-
λεῖν, ὁμόκοιτον· ὁμοῦ αὐλιζόμενον. Ὀμβρεῖ, ἀτμάζει· ἀκολουθεῖ· ὑπερχύει· αὔξει· ὑγραίνει· πλήθει. Ὀμβρίζω,
καὶ σταθμίζω εὕρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. μέλλοντες δὲ ἀνδρῶν ἢ ὅλως αὐξ ἀνδρῶν κινήσεις οὐχ εὕρηνται, ἀλλὰ καὶ
τὸ ὄμβρισε, καὶ τὸ ἐστάθμισε, διὰ τοῦ ι γράφονται, ὡς ἀπὸ θεμάτων τοῦ ὀμβρῶ καὶ σταθμῶ. Ὀμβριμοεργός, ὁ μεγά-

τὸ ἀπόλλυμι πίστις λέχει θέματα· ἀπὸ ὄλλω, ἀόριστον ὤλεσα μέλλων ὀλῶ· ἐξ οὗ καὶ ὄλωλα καὶ ἀπόλωλα καὶ ἀπολόμενος. ὀλέω ὀλῶ ἀόριστον καὶ ὤλεσα· ἐξ οὗ καὶ ἀπολέω καὶ ἀπολώλεκα καὶ ἀπώλεσα. ὀλλύω ὀλλύων καὶ ἀπολλύων. καὶ ὄλλυμι· ἐξ οὗ καὶ ὄλλυμαι καὶ ὀλλύμην. Ὄλλυσθαι, ἀπόλλυσθαι. Ὀλμειός, ποταμός ἐστι τῆς Βοιωτίας ἀπὸ Ὀλμειοῦ τοῦ Σισύφου παιδός. Ὅλμος, οὗ πολλαχοῦ χρῶνται, παρὰ τὸ ὅλλειν γίνεται καὶ μονοῦ τὰ ἐν αὐτῷ πτισσόμενα. περὶ τοῦ τριποδοῦ ὅλμου λόγος ἐν ᾧ αἱ κοιμώμεναι ἐν αὐτῷ μαντικαὶ ἐγίνοντο· Παυσανίας οὖν φησι παροιμιακῶς ἐν ὅλμῳ ἐκοιμῶ· ἴσον μαντικὸς ἐγένου. διὰ τὸ δὲ βαρύνεται ἐν τοῖς περὶ τοῦ ὄγμου δηλοῦται. Ὅλμον λέγουσι τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον, ἢ ὁ τρίπους τοῦ Ἀπόλλωνος. ἢ ὀλμειὸς στρογγύλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά. Ὅλμος· ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν ἡμετέρων σωμάτων· διὰ τὴν εὐρυχωρίαν ἀποκεκλιμένων τῶν χειρῶν, ὅλμον ἔκαμψε. ὅλμος δ' ὣς ἔσσευε διὰ λαῶν κυλινδόμενος· ὅλμος δέ ἐστι κοῖλος λίθος· εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια ἢ ἄλλα τινά· ἢ ἐν ᾧ πτίσσουσι τὰς κριθάς· ἢ τὰ τεύχη τῶν μυρεψικῶν καταλεαίνουσι· τὸ δὲ ἴγδη ὅτι τὰς κριθάς, ὑπερολίγον ὃ ἐστιν ἰγδοκόπανον. Ὀλοβολά δέ, θῖνες. Ὀλόγυιον, ὀξύδεες συμπεφυκός. Ὀλοῦνται, ὑγιαίνει. Ὀλοεργός, κακοῦργος. Ὀλοκίνοι, θεόφραστος φησι, τοῦ ἐχίνου τρία εἴδη εἶναι· ὧν ὁ τρίτος, τῷ μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων ὀλοκίνος καλεῖται. Ὀλοή, ἡ ὀλεθρία· παρὰ τὸ ὀλῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀλλύω, γίνεται ὀλοός· ὀλοὴ ὡς θεός, θεοὴ· ἢ προστεθέντος τοῦ ι, ὀλοιή. Ὀλοιῇσι φρεσί· παρ' Ὁμήρῳ ὀλοὸν, τὸ ὀλέθρου ποιητικόν· ἐνταῦθα δὲ ὀλοιῇσι φρεσίν, ἀπὸ τοῦ θεῖα λαμβάνεται. Ὀλοῇσι φρεσὶ θύειν· τὸν θυμὸν παρετυμολογεῖ· ἐκ τοῦ θύειν γὰρ ὃ ἐστιν ὁρμᾶν παράγεται ὁ θυμός· ἐκ δὲ τοῦ ὀλοιῇ φρενὶ, σύγκειται τὸ ὀλοόφρων· ἐκ τοῦ ῥεθέντος θύειν, καὶ θυάδες αἱ βάκχαι· αἱ δὲ αὐταὶ, θύσαι παρὰ Λυκόφρονι. Ὀλοόφριον, εἶδος θαλάττιον. Ὀλοθρευτοῦ, δύναμίν τινα λέγει ὁ ἀπόστολος τιμωρὸν· ἢ ἀπόλοιτο ... τοῦ ὀλοθρευτοῦ. Ὀλοῖτο, ὁ ἀπολλύς. Ὀλοκαρπώματα, ὅλοι προσφερόμενοι. Ὁλοκαύτωμα, ὅλον πυρὶ καθαγιαζόμενον. ὁλόκληρον. Ὀλοκίς, αὔλακες. Ὁλοκληρία, ἕνωσις. Ὁλόκληρος ἐστιν, ὁ καὶ τὴν πρᾶξιν μετὰ τῆς γνώσεως, καὶ τὴν θεωρίαν οὐκ ἄπρακτον διανύων. Ὀλόκνημα, ὁλομελές. Ὀλοκυνίτην, βοτάνη τις ἀγρία λαχανώδης παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὀλολυγών, τὴν τῆς γυναικὸς ἀρχὴν καλεῖ ὁ ποιητής· καὶ τὸ σὺν ἀκτῇ ἀλαλάζεσθαι, ὀλολύζειν φησί· αἱ δὲ νεώτεραι, ἐπὶ τοῦ κλαίειν τὸ ὀλολύζειν ἔθεντο· καθὸ τὸ αὐλολολύξεν ἐν Ἰκεσίαις· ἐξ οὗ καὶ ἐγένετο ὀλολυγών· ὡς ἐκ τοῦ τρύζειν ἡ τρυγών, ἣν λάλιστά τινα, καθὰ ἐν τῇ κερκώπων παροιμίᾳ αὐτῶν. Ὀλολυγμός, θρῆνος μετὰ κραυγῆς ἐπὶ ἦχου. Ὀλολύζον, ζῴφιον γινόμενον ἐν ὕδασιν ὅμοιον ἐντόμῳ· καὶ τῆς ἀηδόνας δὲ οὕτως ἔλεγον. Ὀλολυγών, ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν· καθὸ γὰρ Ἀριστοτέλει, ταῦ ὀλολύζει τὸ ζῷον ἐν τοῖς ἕλεσι τοῖς κατὰ τὴν νύκτα· ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ ὀλολύζω ὀλολυγών, ὡς σάζω σαγών, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τρύζω τρυγὼν ἀηδὼν, ἀοιδὸς οὖσα, παραγώγως κοκκύζω, κόκκυξ. Ὀλολύζειν, τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι. Ὀλολύζω, θρηνῶ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ κραυγῆς, τῇ φωνῇ τοῦ φαί. Ὀλομάκτας, δεινόν. Ὀλόν, τὸ μέλαν τῆς σηπίας παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὄλονθον, τὸν γναθόν ἐπάξε πᾶσι εἶπεν· τὴν ὄλυνθον ὅτι γίνομαι ... τοῦτο δὲ κατὰ λόγον ... μυτικῆς ἀλήθους γὰρ κατώτερος ὄλυνθος, μετὰ παρόμαρτος ψιλοῦ ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας συκῆς. Ὀλοίτροχος, ἔχει μὲν παρασμὸν τοῦ ι· ὅμοιον πρὸς τὸ ὀδοιδόκος καὶ ὁ διττέρος· οὐ διὰ μέτρον, ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀπαλλήλων ὀ· χάριν εὐφωνίας μόνης ἐστὶ εἰ μὲν ψιλοῦται καθάπερ, ἀλλὰ τὸ ὀλοὸν ἐν τῷ τρέχειν· εἰ δὲ καθ' ἕτερον δασύνεμεν ἐστι, σημαίνει τὸν ὅλον τροχοειδῆ καὶ πάντα χάσεα ἀσήμαντα· Ἀρίσταρχος δέ φασι τὸ κυλινδροειδὲς σχῆμα οὕτω καλεῖ ὑπὸ δέ τε δὲ τι τρισυλλάβως ὀλοίτροχον πέτρον λέγει· ἐλλιπὲς οὖν ἐστι τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὀλοοίτροχος λείπει δ' ὁ λίθος· ὁ πέτρος. Ὀλοοῖο, δεινοῦ ἢ ἀγαθοῦ. Ὀλοαίτροπα, παρὰ Ῥοδίοις ἐστὶ πλάσματα, εἰς θυσίαν. Ὀλοόν, κακόν· χαλεπόν· ὀλέθριον· ἢ ἀγαθόν. Ὀλοός, δασυνομένως μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς, ὅλον τὸ φρόνιμον· καὶ ὑγιῆ· ψιλουμένως δὲ, τὸν ὀλέθριον· καὶ τὸ ὀλέθρια φρονοῦντα. Ὀλοοσσυεῖν, ἢ ἐλλείπει προσάγεσθαι διὰ τὸ λαλκάργυλος ... τὸ γεωγράφον εἶναι περὶ ... φησι πόλις. Ὀλοόφρονα, Ἄτλαντα λέγει Ὅμηρος, ὡς ὑπὲρ ὅλων φρονοῦντα· ἴσον τῷ ὅλων φροντιστικόν. Ὀλοόφρων, ὁ ὀλέθρια φρονῶν. Ὀλοπίζειν, λεπίζειν· πίλλειν· κολάπτειν. Ὀλοπίσον, συμπεφυκότα. Ὀλός, θολός. Ὄλος, ἃ πᾶς· ἐν μὲν ἔστι ἐπὶ ψυχῆς καὶ διανοίας μεγάλα· ἐπὶ δὲ σώματος, μικρά. ὅλος ὀλίγος. Ὅλος παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ περῶ. Ὀλοσπαδεῖς, ὅλοι κατεσπασμένοι, καὶ κατατετμημένοι. Ὀλόσφυρα, ὁλοσφύρατα. Ὁλοσχερής, δι' ὅλου διαμπάξ· τέλεος· ὁλόκληρος· δυσχερὴς ἐξ ὁλοκλήρου. Ὁλόσχοινος, οἱ ξύσχοινοι. Ὀλοίτροχος, περιφερὴς λίθος. Ὁλότης, ἡ ὁλοκληρία· ἢ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστι, δι' ἑαυτῆς ἰσομερίζουσα. Ὀλουρίδας, εἶδος κόλχας. Ὀλουφεῖν, τίλλειν. Ὀλοφλυκτίδες, φλύκταιναι· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὀλοφυγγόνα, φλυκτὶς ἐπὶ τῆς γλώττης. Ὀλοφυγών, ἐστι πλεονασμὸς τοῦ δ' ὀλοφυγδών· ὃ παρὰ τῷ θεοκρίτῳ ἐκ τοῦ ὀλοφύζειν· εἰ μὴ ἄρα ἐστὶ ὡς ὀλοφύζω ὀλοφυδνὸν, οὕτω καὶ ὀλοφυδὼν, ἢ προσθήκη ὀλοφυγδὼν· καθὸ τὸ ἐδύνησαν, ἐδδύνησαν· ἱστέον δὲ ὅτι καθ' ὑπερθέντες ἐκ Λιβύων ἦλθεν εἰς Ἕλληνας τὸ ὀλολύζειν ἐπὶ ἱεροῦ· ἐν Λιβύῃ γὰρ πρῶτον ἐλέγετο ὀλολυγὴ αὐτῇ τῇ ἱερῇ. Ὀλοφυδνόν, τὸ ὀλολύζον, ἔχει πρωτότυπον καθὸ ὁ Ἡρωδιανός· ὅμοιον ὀλολύζω· ἵνα ᾖ ὡς παίζω παιδνόν, οὕτω ὀλοφύζω ὀλοφυδνόν· ἢ ὥσπερ ὀλολύζω ὀλολυγών, τρύζω τρυγὼν, οὕτω ἐλεφύζω ἐλεφυγδὼν· ὡς τὸ ὀλοφυδνὰ φύσεως· εἰ δὲ ἔστι τὸ ἔθνος οἱ ὀλοφύζια ἐκ τοῦ τινός ... παράγονται ῥήματος, ἀφ' ὧν παίζει τις ὃ στῦλος, ὀκόκομικός, οὐκ ἔστι στερεὸς εἰπεῖν· πόλις δὲ φασὶ Θρᾳκικὴ περὶ Ἄθων ὀλόφυξος, ἀφ' ἧς Ἰσοκράτης πολίτης ... γράφει περὶ νυμφῶν. Ὀλοφύρατο, εἴλεεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλέου· ἐστὶ ὀλοφύρομαι, συμπαθῶν πάσχων· ὀλοφυρόμενος· κλαίων· θρηνῶν· κυρίως δὲ μετὰ πλημοῦ τῶν τριχῶν. Ὀλόφυλος, ὁ ὁλόκληρος. Ὀλόφυξις, θρᾳκία πόλις περὶ Ἄθω. Ὀλοφύρεσθαι, τὸ ὀλοφυρμὸν μετὰ ὀλολυγῆς φύρεσθαι δάκρυσι. Ὀλοφύρεσθαι κυρίως ἐστι, τὸ ἐπί τινι ὀλέθρῳ φύρεσθαι δάκρυσιν· ἐκ τούτου δὲ ὀλοφυρμός· ὡς ἐκ τοῦ ὀδύρεσθαι ἐστὶ ὀδυρμὸς· ἢ ἐστι ὀδυρμός. Ὀλοφυρόμενος, κλαίων· κυρίως μετὰ πλημοῦ τῶν τριχῶν κλαίων. Ὀλοφώϊα, κυρίως τὰ ὀλέθρια τινὰ φωνῇ· ὅτι αὐθάδη, ἢ ἃ περὶ ὄλλουσι ἐν τῷ φαίνεσθαι· τῇ δὲ ἀρχῆς ἐστὶ αὐτὰ τὰ δεινὰ ἐστὶ ἐκφοβητικά· ὅταν δὲ καὶ

κράνου πηχέος τὸ ἀγκῶνα, ἤ τὸ ἐπὶ τῶ κάμπτω τῆς χειρὸς ὀξύ. ἡ σκυτάλη [illegible] ὁ τρόπος οὗτος τοῖς πλευθεῖσιν ἄηος. ὀλέκρανα λέγονται, τὰ τῶν ὀλεκράνων κεφαλαία. ἤγουν αἱ τῶν χειρῶν. ἄλλως δὲ ὅτι τὸ ὀξὺ καὶ [illegible] καμπτὰς τῶν χειρῶν λέγει ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ἀγκῶνα φασίν. Ὀλερὸν, βορβορῶδες, τεταραγμένον. Ὀλερὸν, δυσῶδες. ἤ μέλαν παρὰ τῶ ἱπποκράτει. Ὀλέσαι, ἀπολέσαι. Ὄλεσαι καὶ τὸ θῆναι [illegible], τὴν αὐτὴν σημασίαν ἔχουσι παρ᾽ ὁμήρω. Ὀλεσίκρανοι, ὀλύμπια, ἑορτὴ παρ᾽ ἕλλησι, μείζων τῶν ἄλλων παρ᾽ αὐτοῖς ἑορτῶν. καὶ οἱ νικήσαντες ἐν αὐτοῖς, τοῖς λεγομένοις ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσιν, [illegible] ἐνομίζετο. Ὀλετὴρ, φονεὺς ἢ φθορεύς. Ὀλετῆρες, φονεῖς. ἀφανισταί. παρὰ τὸ ὄλλω τὸ φθείρω. Ὀλετρόσιμον ἦμαρ, ἀπώλειαν καὶ μόρον, τὸ ἐν ᾧ ἡμέρα τινὰ θανεῖν οὕτω φράζει. Ὀλεχεῖν, τὸν μαζονόμον. Ὀλέσαι, ἀπολέσαι. ἀπολέσαι. Ὀληθεὶς, ὀδυνηθεὶς. ὀλέται καὶ τὸ ὄλλυμαι. Ὀλιβάζαι, ὀλισθεῖν. Ὀλιβρὸν, ὀλισθηρὸν. λεῖον. ἐπισφαλές. Ὀλιγαρχία, τὸ ἐν τοῖς ὀλίγοις ἄρχεσθαι. ὀλιγαρτία δὲ, ἡ λεῖψις τοῦ ἄρτου. Ὀλίγ᾽ ἄττα, ὀλίγα τινά. Ὀλιγαρχούμενα, ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενα. τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι. βασιλεία, ὀλιγαρχία, ἡ δημοκρατία. Ὀλίγαιμος, ὁ ὀλίγον ἔχων αἷμα. Ὀλιγαῦλαξ, ἡ μικρὰ χώρα. ἢ τὸ ὀλιγαύλακα σπείρεσθαι. Ὀλιγοπελέειν, παρὰ τοῖς ὕστερον τὸ ὀλιγοθυμεῖν. καὶ λιγοψυχεῖν. Ὀλιγηρεσία, πενιχρά. ἐξ ὀλιγηρεσίας, μάρανσιν [illegible] πάχυος. Ὀλίγιος, ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων. Ὀλίγιθα, ὀλίγον. Ὀλίγια, εἶδος ἀκρίδων. πνίγεσι [illegible]. Ὀλίγιστος, ὀλιγοχρόνιος. ἐλάχιστος. Ὀλιγοῖτο μοι, ὀλίγωρος. Ὀλιγοδεὴς, ὀλίγων χρῄζων. καὶ ὀλιγοδεΐα, καὶ ὀλιγοδεία, τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. Ὀλιγοδρανέων. ἡ ὀλιγοδρανὴς, ὀλίγα ἰσχύων. ἢ ὀλιγοδρανέων, ὀλίγον δυνάμενος. Ὀλίγον, ἀντὶ τοῦ οὐδ᾽ ὅλως ὁ μηρὸς. ἢ ὀλίγον αἱ παῖδες ἐοικότα γούνατα τυδείδης. ὀλίγον ἀντὶ τοῦ ἡσυχαίτερον. ὁ δὲ ὀλίγον φθέγγεται πρὸς τὴν κόρην, καὶ αὐτεῖ πιεῖν ὀλίγον ἢ τὸ μικρὸν. [illegible] ὀλίγον κιρνάμενον κύλικι. Ὀλίγον, ὀλίζον καθ᾽ ἠρακλείδην ἰωνές φασιν. οἱ νεώτεροι τῶ ζ ἀντὶ τοῦ γ χρώμενοι, καὶ τὸ μὲν φύγω φύζω λέγοντες, τὸ δὲ πέφυγα καὶ πεφυγὼς, πέφυζα, καὶ πεφυζώς. ἐρεῖ δέ φησιν οὕτω καὶ ἐκ τοῦ φυγὴ φυγίων [illegible] τὸ πεφυζότες, [illegible] τὰς μέσας συλλαβὰς, καὶ τοῦ γ τραπέντος εἰς ζ. ὃ γίνεται ἐν τῶ φυγὴ, φύζα. ὅθεν φυζηνὲς φασὶ τὸ δειλός. Ὀλίγος καὶ πολύς. δυοῖν ἐναντίων ὀνομάτων ὄντων, ὁ ἕτερον αὐτῶν προσελθὸν τὸ οὐ ἀποφατικὸν ἐπίρρημα ἰσοῦται τῶ ἑτέρω γίνεται. ὅτε γὰρ οὐ πολὺς ἰσοδυναμεῖ, τῶ ὀλίγος. καὶ τὸ οὐκ ὀλίγος τῶ πολύς. Ὀλιγοπελέων ἐστὶ καὶ ὄνομα ἡ ὀλιγοπελία, ὃ δηλοῖ ὀλιγοψυχία. ἔστι γὰρ ὀλιγοπελέειν, τὸ ὀλίγον τινὰ πέλειν ἢ ὀλιγοῦσθαι τῶ σώματι διὰ τὸ πάθος [illegible] ὁ χρόνος καὶ ὁ αἶνος κάματος. Ὀλίγου δεῖν, σχεδόν. Ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο. ἑλληνικῶς ἔγραψεν ἀντὶ τοῦ δι᾽ ὀλίγου καιροῦ. ὃ παρ᾽ αἱ μεθ᾽ ὅμηρον, καὶ μικροῦ λέγουσι, καὶ μικροῦ δεῖν. Ὀλιγόφρων, μικρόψυχος. Ὀλιγοψύχουσα, ἡ μικροψύχουσα. Ὀλιγωρεῖν τὸ ἀμελεῖν, ἤγουν ὀλίγην ὥραν καὶ φροντίδα ἔχειν. καὶ ὀλίγον, οὐδαμῶς ὡς παρ᾽ ὁμήρω. ἢ ὀλίγον αἱ παῖδες ἐοικότα γούνατα τυδείδης. Ὀλιγωρηκότες, ἀφροντικότες. ἠμεληκότες. Ὀλιγωρία, ὀλιγαρτία. ἡ τῶν σιτίων ἔνδεια. Ὀλίγωρος, ἀμελής. μικρόψυχος. παρὰ τὴν ὥραν, ὃ σημαίνει, τὴν φροντίδα. τὸ δὲ ὀλίγον, οὐδὲ τοῦ οὐδαμῶς. ὡς τὸ ὀλίγον οἱ παῖδες ἐοικότα γούνατα τυδείδης. Ὀλίζονες, οἱ ὀλίγοι. καὶ ὀλίζονες, ἀντὶ τοῦ μικροὶ ἢ ὀλίγοι καὶ ἀντίκλοις παρὰ τὸ ὀλίγον, ὀλίζον. Ὀλίζον, λέγουσιν οἱ θεσσαλοὶ, τὸ μικρὸν, ὡς δημοσθένης ἱστορεῖ ἐν χρήσεσιν. Ὀλιζοῦται, μειοῦται. ὀλιγοῦται. Ὀλιζὼν, πόλις πρὸς τὸ αἰγαῖον ἐκλήθη δὲ ἡ ἐκθεῖσα πόλις μελίβοια ὁ μονύμως [illegible]. ἡ δὲ ὀλιζὼν καὶ ὀξύνεται καὶ φυλάσσει τὸ ω ἐν ὅλη τῆ κλίσει. φασὶν οὖν ἀπίων καὶ ἡρόδωρος ὀλιζῶνα ὡς μικρὰ [illegible] δηλοῦντες ὅτι, ὥσπερ ἡ μεθώνη, οὕτω καὶ ἡ ὀλιζὼν ὀξύνεται φασὶ πρὸς διαστολὴν τοῦ ὀλίζον, ἤτοι ὀλίγος. ὡς τὸ, λαοὶ δ᾽ [illegible] ἦσαν θεσσαλοὶ γὰρ φασὶ τὸ μικρὸν, ὀλίζον καλοῦσιν. ὅθεν καὶ ἡ πόλις ἐκλήθη, διὰ τὸ μικρὰ εἶναι ὁ [illegible] ταύτης, ὀλιζόνιος. Ὀλίος τὸ ὀλίγος. λέγουσιν ἀπὸ τοῦ γ. Ὀλίσαι, ἐκκομίσαι. Ὄλιτα, κριθῆς δεσμὰ, καὶ λίνος παρὰ κυπρίοις. Ὀλικῶς, ἀεὶ, δι᾽ ὅλου. Ὄλισβος, αἰδοῖον δερμάτινον, ᾧ ἐχρῶντο αἱ μιλήσιαι γυναῖκες, ὡς τρίβαδες καὶ αἰσχρουργοί. ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. ἀριστοφάνης. οὐκ εἶδον οὐδ᾽ ὄλισβον ὀκταδάκτυλον. ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη ἐπικουρία. παρὰ τὴν παροιμίαν συκίνη ἐπικουρία, ἀντὶ τῶν ἀσθενῶν. Ὀλισθαίνοντα, ὀλισθαίνοντα. παρὰ τῶ ἱπποκράτει. Ὀλισθεῖ, προτετηρημένως ἀντὶ τοῦ ὁ παρὰ τῶ [illegible]. ὀλισθηρὰ γὰρ ἡ φύσις τοῦ [illegible]. καὶ ἐν τούτω τῶ τόπω ἐστὶ κοιλότητα τὴν παρὰ τὸ ἦ παρὰ τοῦ ἰματίου πᾶσαν κοιλότητα. Ὀλισθεῖν, δραμεῖν. [illegible] ἐλθεῖν. Ὀλισθηρὸς, ὁ ὄλισθος. αἱ χεῖρας μὴ γινώσκων. Ὀλισθηρὸς ὤν, καὶ ἐκ διδρασκεις ἐκ τῶν χειρῶν. Ὄλισθος, παρὰ τὸ ὀλισθαίνειν. ἢ παρὰ τὸ ὅλος καὶ τὸ ἵζω τὸ κάθημαι, ὅλος καθιζάνων. ἢ ῥῦμα, ὀλισθαίνω τὸ καθιζάνω. Ὀλισβος [illegible] ὀλισθὸς σκίουρος ἔλιος. Ὁλκάδας, τὰς ναῦς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἕλκειν. Ὁλκαῖον, λεκάνη [illegible]. Ὁλκάζει, ἕλκει. χαλιναγωγεῖ. Ὁλκὰς, τὸ μέγα πλοῖον. ἐφόλκιον δὲ, ὃ παρ᾽ ἡμῖν εὑρίσκεται ἡ ὁλκάς. τουτέστι τὸ μικρὸν πλοιάριον. Ὁλκεῖς, οἱ τὰ ἀμφίβληστρα [illegible]. Ὁλκὴ, δύναμις, ἢ βάρος. ἢ σταθμός. Ὁλκεῖν, ἑτοιμάζειν. προσιέναι. Ὁλκήιον ἄξιος, τὸ κάτω τῆς νηὸς ξύλον τὸ πρὸς τῶ πρότονι, δι᾽ οὗ ἡ ναῦς ἕλκεται ὃ πλοῖον [illegible] γε κάτω [illegible] νηός. Ὁλκιον, μέγας κρατὴρ, λέβης. Ὁλκὸς, ὁδός. ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος. ἢ οὐρά. ἢ ὁλκὸς κυρίως, τὸ τῶν δρακόντων σύρμα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ τῆς προόδου ἐκτύπωμα. δρακοντοειδὲς γὰρ διὰ πάσας τὰς νῆσους ὀδόν. Ὁλκὸς, ἰσχυρὰ φορά. παρὰ τὸ ἕλκω, ὁλκός. καὶ φέρω, φορβός. ὅθεν καὶ ὁλκάδες αὗται. καὶ ὁλκοὶ αἱ τάφροι, δι᾽ ὧν ἑλκύονται αἱ νῆες. ὁλκὸς, καὶ ἡ τοῦ ὄφεως οὐρά. ὁλκὸς, καὶ τὸ βάρος φέρον. ὡς τὸ ὁλκὸν χρυσοῦ βαρυτάλαντον. Ὁλκὸς, ἡ διαδρομὴ τοῦ ἀστέρος παρὰ τῶ ἀπολλωνίω. Ὁλκοὺς παρὰ τῶ ἀπολλωνίω τὰς φυσήσεις, καὶ οἷον ἐπιφόρους καὶ μετεωρισμοὺς τῶν κυμάτων. Ὁλκὸς, ὁδός. ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος παρὰ τῶ ἀπολλωνίω. σημαίνει ἔτι καὶ τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος. Ὁλκοῖσι, ταῖς ἐγχαράξεσιν. ἑλκομένου γὰρ τοῦ ἀρότρου ἡ γῆ διαρρήγνυται. ἢ ὅλκον τὸν αὔλακα λέγει ὁ ἀπολλώνιος. Ὀλλάρια, τὰ χυτρόπολια. ἔνθα πιπρά σκονται αἱ χύτραι. Ὄλλε, φθεῖρε. Ὀλλύε, ἀπολλύε. φονεῦε. Ὄλλυμι, ἐνεστώς. καὶ ὄλλω τὸ φθείρω. ὄλλυον παρὰ τῶ ἀττικῷ. ὀλέσω μέλλων. ὤλεσα ἀόριστος. ὄλεκα παρακείμενος. ὄλλυμαι ἐνεστὼς. ὀλλύμην παρατατικὸς. ὀλοῦμαι μέλλων. ἀπολόμην ἀόριστος. ὄλωλα παρακείμενος μέσος. ἰστέον ὅτι

καθεὶς, ὁ χαλάσας καὶ ὀκλαδεὶς ὑμῶν, ἐκ τῆς ὑμῶν. Ὀκαλός, ὁ χλαδός. Ὀκέλλει, προσπελάζει. Ὀκέλλουσα, τὴν ἐποκείλασαν ναῦν. Ὀκέλλειν, ἐμβάλλειν, προσορμεῖν. Ὀκέλλειν, τὸ ζυγοῦν· προσκέλλειν, τὸ μεθ' ἡσυχίας καταίρειν· ἐξοκέλλειν, τὸ ἀπὸ βίας τοῦ κύματος. Ὄκη, ὅπη. Ὀκιμβάζειν, διαστρέφειν καὶ στραγγεύεσθαι. Ὄκκα, ἀντὶ τοῦ ὁπότε καὶ ὅτε, καὶ ὅπου λέγουσι Δωριεῖς. Ὄκκαβος, τὰ περὶ τοὺς βραχίονας ψέλλια. Ὄκκα δέ, Ἴωνες ὅταν. παρὰ Ἀλκμᾶνι· τὸ ὅτι ὄκκα λέγεται ἡ διάλεκτος· εἶτα διαστείλασα ὄκκα· παθεῖν. Ὄκκα σώζω, ὅταν τύχῃ. Ὄκκον, ὀφθαλμόν. Ὀκλάσαι, τὸ ὀκλάσαι, καὶ ἐπὶ τῶν πτερνῶν καθίζεσθαι. Ὀκλαδίας λέγεται, τὸ κάμπτειν τὰ γόνατα ἐν τῷ καθίζεσθαι. Ὀκλαδίας, συγκεκλασμένος δίφρος· ἢ ποτὲ μὲν ἐκτεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος. Ἀριστοφάνης. Ὀκλαδίας, τὸ σελλίον. Ὀκλαδόν, ἀντὶ τοῦ ὀκλάσας. παρὰ τὸ ὀκλάζω, ἐπὶ τὰ γόνατα. καὶ ὀκλάζω ἀνέβημα. Ὀκλάζει, χαλάει· εἰς γόνυ κάμπτεται. Ὄκλασις, ἡ ὀκνία· ἢ λύσις· ἀπὸ τοῦ ὀκλάζω. Ὀκλάξ, ἐπικαμφθείς. Ὀκνεῖν, ἐστὶ κατὰ προσηγορίαν, ὡς βρέμω βρεμέω, οὕτως ὀκνῶ ὀκνέω· σημαίνει τὸ ῥᾳθυμῶ καὶ ἀμελῶ καὶ τὸ δειλιῶ. ὅθεν ὁ θεολόγος· ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ δειλιῶ. Ὀκνεῖν ἱστέον ὅτι καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ὀκνηρὸς εἶναι ἔταξεν, ἵνα ᾖ ὀκνεῖν τὸ οὐ κινεῖν, ἤγουν μὴ ἐνεργεῖν, ἀλλ' ἡ πλείων χρῆσις τῶν μεθ' Ὅμηρον ἐπὶ φόβου τὸν ὄκνον τιθέασι· καὶ ἔστι πολλὴ ἡ χρῆσις παρὰ Σοφοκλεῖ. Ὄκνος, ῥᾳθυμία· οἱονεὶ ἀκίνητός τις ὤν, καὶ συγκοπῇ ἄκνος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὄκνος. Ὄκνος λέγεται, φυγὴ πόνου. Ὄκνος ἐστὶ φόβος μελλούσης ἐνεργείας. Ὀκνῶ, τὸ φοβοῦμαι καὶ τὸ ῥᾳθυμῶ. ὀκνεῖν ποτὲ μὲν τὸ μετ' αἰτίας τινὸς λέγεται ἀναβάλλεσθαι· οἷον τὸ ἀρχόμενος δυσκλεγέως πολέμοιο ὀκνεῖν ἀμφότερα· ὅτι δὲ τῷ ἀλόγῳ καὶ ἀσυστάτῳ ῥᾳθυμίᾳ κατὰ χεῖρα ἀπόθεν· καὶ ὀκνηρός ὀκνῶ, ἔχει ἐναντίον τὸ προθυμῶ. Ὀκόνι, ὀπίονα Ἀττικῶς. Ὀκορνὸς, παρ' Αἰτωλοῖς καὶ τὰ ἀκριδώδη, οὕτω λέγουσιν. Ὀκόσα, ἀντὶ τοῦ ὁπόσα Ἰωνικῶς. Ὄκρα, ὄρος. Ὀκριάζειν, τραχυνόμενος. Ὀκρίβαντι, ἐφ' οὗ ἄκρον ἑστᾶσιν οἱ ὑποκριταί· οἱονεὶ ἀκρίβας τις τῆς σκηνῆς ἐστίν, παρὰ τὸ ἄκρον. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι· ὁ σαργὸν Ἀργεῖοι ἐξάπτουσι. Ὀκρίβας, σχῆμα ἡνιόχου. Ὀκρίβας, σκεῦος ὅμοιον τῶν λεγομένων τὰ τραγικὰ πράγματα· ἐν ᾧ διατυποῦσι τὰς εἰκόνας· καὶ τὰ ὑποθέσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων βέλτιον φάναι τὸ λογεῖον· ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ τραγῳδοί· ἢ οἱ ὑποκριταί, ἐκ μετεώρου καὶ ἐλέγετο· οἱ δὲ ὄνον φασὶν εἶναι· οἱ δὲ ἄγριον κριόν· ἀλλὰ κλίμακα. Πλάτων ἐν Συμποσίῳ· ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρίαν καὶ μεγαλοφροσύνην, ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν καὶ βλέψαντος ἐναντία. Ὀκρυόεις, χαλεπός· μισητός· ἢ κρύους καὶ φόβου ποιητικός· παρὰ τὸ ἄκρον ἀκριόεις· ἢ ὁ ἀκρότατος φόβος· ἢ παρὰ τὸ κρύος, κρυόεις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀκρυόεις. Ὀκριόεις, ὁ τραχὺς λίθος· ὀκρίας δέ, τὰς πέτρας φασὶν Ὅμηρος· ὀκρίας ἐτμήσαντο, παρὰ τὸ ἄκρος καὶ τὴν ἐξοχήν· ἔστιν ἄκρος καὶ πλεονασμὸν τοῦ ι καὶ παραγωγήν, γίνεται ἄκριος· ὡς αἰπολός, αἰπόλιος· καὶ βοωτός, βοώτιος· ἐκ δὲ τοῦ ἄκριος, γίνεται ὀκριόεις· ὡς βροτός, βροτόεις· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο· τὸ θηλυκόν, ὀκριόεσσα. Ὀκρυόεις λᾶς, ὁ ἔχων ἄκρας ἤγουν ὀξύτητας· διὸ ἑρμηνεύων Ὅμηρος, ἐπάγει· ὀξεῖα λᾶϊ ἔστασαν καὶ ἡνιοχεῖν· ὁ ποταμὸς φέρει ἵππους ὀξεῖα ἔχοντα, πρὸς τὸ ἐτυμολογικόν. Ὀκρυόεσσα, κρυερὰ τραχεῖα. Ὄκρις, ἐξοχὴ μεγίστη παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὀκτάβλωμον, ἤγουν ἕκαστον τῶν κλασμάτων ἔχοντα ὀκτὼ δίχματα τριῶν δυνάμενον. Ὀκτάβλωμος, εἰς ὀκτὼ δίγματα προγέμειος ὀκτάβλωμος ἄρτος. Ὀκτάδιον, καλάθιον πρὸς ὀρνιθάρια. Ὀκτάκνημον, ὀκτάμβολον· ὀκτάμετρον· ὅτι τοῦ τετραμέτρου διπλῆς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητὴς· ὡσαύτως καὶ τοῦ ὀκταμέτρου. Ὀκτάποδα, πολύπουν, καὶ τὴν τρίαιναν, πολυκλονεῖ σίδηρον, καὶ πολυζυγόντα, λέγουσιν οἱ ποιηταί· περί τις ἀριθμὸν ὡρισμένον, ἀντὶ τοῦ ἀορίστου· ὡς ἐν τῷ ἑκατόμπεδον καὶ ἑκατόμπολιν. Ὀκτώ, ὁ ἀριθμός. Ὀκτώβριος, ὄνομα μηνός. Ὀκτώπους, κρατὴρ τινος θρακίας· ὀκτώπουν αἰνίγματα· ἀντὶ τοῦ σκορπίον· καὶ παροιμία· σκορπίον γὰρ ὀκτώπουν αἰνίγματα. Ὀκτήσεις, οἰήσεις. ἀκκίσεις. Ὀκτώπας, πόταμος. Ὀκτώπηχυ, τὸ ὀκτάπηχυ. Ὄχχα, στήριγμα· βάσταγμα· τὸ δ' εἰρήνης σκηπτάνιον· ὁ δὲ πίλε γέρας ὀχχᾷ· καὶ ὀχχίσασθαι ἐπικαθεσθῆναι. Ὀχχεῖς στήριγμα, βακτηρία· ἔρισμα· σκῆπτρον. Ὄκως, ἀντὶ τοῦ ὅπως Ἰωνικῶς. Ὀκωχεύειν, ἀνέχειν συνέχειν. Ὀλά, τὰ ἐν ταῖς στοαῖς στρογγύλα. Ὀλαί, αἱ μετ' ἁλῶν μεμιγμέναι κριθαί, καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι. Ἀριστοφάνης· ἐκ τῶν ὀλῶν. Ὀλαεῖ, ἐνοχλεῖ· καὶ ὀλαθεῖ ὁμοίως. Ὀλαμείκ, τὸ τὰς ὀλὰς βάλλειν. Ὀλαστί, σπερμολόγον καὶ ὀλαστί. Ὀλβίζειν, μακαρίζειν εὐδαίμονα ἡγεῖσθαι. Ὀλβιοδαίμων, εὐτυχέστατος· ἡ κλητικὴ ὦ ὀλβιόδαιμον· προπαροξύνεται δὲ κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς ων βαρύτονα μακρὰ παραληγόμενα, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς ον, προπαροξύνεται ἅπαντα· Μακεδών, ὦ Μάκεδον· Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον· σεσημείωται δὲ ὅσα ἀναδιδῶσι τὸν τόνον· κυλλοπόδιον· Ποσειδάων· ὀλβιόδαιμον. Ὀλβάχιον, καινοῦ δὲ Ἀπόλλωνος. Ὀλβιοδότης, πλουτοδότης. Ὄλβιος, ὁ μακάριος· καὶ ὀλβίζω, τὸ μακαρίζω· ἢ ὄλβος, ὁ πλοῦτος. Ὄλβιος λέγεται, ὁ τὸν ὅλον βίον ἄχρι τοῦ τῆς ζωῆς τέλους χρόνον ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγων· τινὲς δὲ ὄλβιον φασὶ κυρίως, τὸν ἀπὸ γεωργίας πλούσιον· οὗ ἐν ὀλαῖς ἐστι κριθαῖς ὁ βίος· ἃς καὶ οὐλὰς ἡ ποίησις λέγει· ἐξ ὧν ἀπὸ μέρους, τὰ ἐκ γῆς δηλοῦται ἀγαθά· αἱ δὲ ῥαθεῖσαι ὀλαί, καὶ τὸν ὄλμον ἴσως παρήγαγον· ἐν ᾧ δηλαδὴ αἱ τοιαῦται ὀλαὶ μεταποιοῦνται εἰς ἐπιτηδείαν σκευήν. Ὄλβος κατὰ μέν τινας, ἡ εὐδαιμονία· ἢ ἡ φρόνησις· ὅθεν ὄλβιος μὲν Πρίαμος· ὁ ὄλβος παρὰ μὲν Σοφοκλεῖ, ὁ ἀπαιδευτος· ὡς τό, ἀνολβον ἄνδρα οὐδὲν τι παρόν· ἴσως δὲ καὶ ἴσον τὸν ὄλβος καὶ πλοῦτος· ἕτεροι δὲ ὄλβον φασὶ τὴν τῶν ἀγρῶν κτῆσιν, παρὰ τὰς ὀλάς, ὅ ἐστι τὰς κριθάς· ἵνα ἢ ὄλβος ὁ περὶ ὀλὰς βίος· φυτικός τις ἐκ μέρους, ὁ ἐκ γεωργίας. Ὀλέσκον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε ἐν τῷ παραλήγουσι. Ὀλέθριον, μέχρι θανάτου Σοφοκλῆς· ὀλέθριον αἰκίζειν. Ὄλεθρος, βαθύ· οἷον περὶ κόσμου γυναικείου ἀπώλεια. Ὀλέθριος, ἐξολοθρευτής. Ὀλέθρου πεῖρα τὸ ἐφιστᾶναι· ἐλέγετο δὲ ὡς ἀπὸ χοινίκων ἐξεταζομένου τοῦ θεοῦ κατὰ τὰ πείρατα· καὶ δηλοῖ συμβολικῶς ὅτι πλάτος καὶ πεπερασμένος ὄλεθρος τῶν μνηστήρων ἐνίσταται· καὶ οὐκ ἐπὶ κοινὰ οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἔτι ξένον ὄλεθρον. Ὀλεῖ, ἐνοχλεῖ. ἐξολοθρεύει. Ὀλαίρ, ἐλαιοσπερμ. Ὀλέκει, φονεύει· καὶ ὀλέκεσθαι, τὸ ἐπιστρέφεσθαι καὶ ἐρρωμένως ἐπ' αὐτὸ ἐπιστρέφεσθαι. Ὀλέκοντο, ἀπὸ τοῦ ὀλέκω· ὥσπερ ὀλέκομαι, ἀπὸ τοῦ ὀλλύω, δηλοῖ· ὀλέκοντο δὲ λαοί, ἀπὸ τοῦ ὀλώλεκα. Ὀλέ

Οἰχός, κλῆμα βότρυας φέρον ὀργῶντας καὶ θυσαίους· καὶ ὀσχοφορία, τὰ τῆς ἀμπέλου κλήματα τὰ ἔχοντα βότρυας [illegible]

Οἴσω μέλλων ὁριστικός, οὐ λέγεται ἀπὸ τοῦ οἴω τὸ φέρω, οὐδὲ γὰρ εὑρίσκεται τὸ θέμα παρὰ τοῖς ἀττικοῖς [illegible]

Οἴτη, ὄνομα ὄρους. Οἶτος, θρῆνος, μόρος, θάνατος [illegible]

Ὄιτυλος τρισυλλάβως [illegible]

Οἰφάλλαι, [illegible] Οἰφεῖν, τὸ συνουσιάζειν [illegible]

Οἰφόλης [illegible] Οἰχαλία, πόλις ἐστὶν [illegible]

Οἴχεται [illegible] Οἴχομαι [illegible]

Οἴω [illegible] Οἰωνός, ὄρνις [illegible]

[illegible]

Οἰωνοπόλος [illegible] Οἰωνοσκόπος [illegible] Οἰωνός [illegible] Οἶστρος [illegible] Οἶσος, χιτὼν ἀπὸ ἐρίου.

καὶ οἷον θαυμαστικόν· καὶ οἷον, σχετλιαστικόν· ὡς τὸ οἷον, ἔπαθον· καὶ οἷον, ἀντὶ τοῦ πῶς· καὶ ἀντὶ τοῦ καθά· λαμβάνεται καὶ μετὰ πληθυντικοῦ· χρυσόστομος· οἷον εἰσὶν οἱ ἐν πόλει στρατιῶται. Οἱ ὃν ἔτυχεν, ὃ τρίτον ἔθετο. Ὁ οἰεὶ, εἰς τὸ ἐνθάδι ὡς τοῦτο. Οἰήσεις, ὑπονοίας· δοκήσεις. Οἰονίζω, μαντεύω. Ὁ ἴον πῶς τὰ τέλη λέγουσιν. Οἰοπόλα ὄρη, οὐ μόνον τὰ ἔρημα· ὅπου δηλαδὴ παρὰ τυχόν τις οἶος τουτέστι μόνος πολεῖ, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεται· ἀλλὰ καὶ ἄλλως τὰ μεμονωμένα τοῦ πολουῦτος διὰ τὸ ἐρημάζειν, ἀλλὰ καὶ τὰ εὔθετα εἰς νομὰς ἀγαθά· οἷς εἰσὶν θρέμματα πολεῖν ἐν τοῖς ἔχει. Οἰοπόλοι αἱ μόνας οὔσας πολοῦσαι. Οἰοπόλος χῶρος, ὁ ἔρημος ἐν ᾧ οἶός τις, ὅ ἐστι μόνος πολεῖ· ἢ ἔνθα οἶες πολλαὶ βοσκόμεναι· ἐνθάδε σημειωσαίμεθ' εἰ τὸ πολεῖν καὶ πολεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι ὁ ποιητὴς ἐκλείνει, ἀλλὰ τὰ ἐκεῖθεν οἷον οἰοπόλος οἰοπόλος ἱπποπόλος· οἷον ἱπποπόλων θρακῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἐν τῷ μικρῷ γράφεται τὸ μὲν τοι ὁ πυλον γὰρ ἐπιτηδείως πρὸς τὰ ἔθνη τὰ ἔχει σύνθεσιν. Οἶος, ὁ ὄϊος δασύνεται· οἷος ὁ μόνος ψιλοῦται· τὰ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γινόμενα, καὶ τὰ ἀναφορικὰ δασύνεται· οἷον, οἷος ὅσος, ὁ ποῖος ὁ πόσος ὁ πηλίκος· ὁ ὁποῖος τηνίκα. Οἶος ὁ μόνος, οἷος τις εἰ μετὰ τοῦ τι, ἀντὶ τοῦ δυνατός εἰ, ὁ χωρὶς τοῦ τι, οὐ δὲ τοῦτο ἐν ταυτῷ σημασίᾳ λαμβάνεται. Οἷος ἐκεῖνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι· ἱκανὸς ἦν πρακτικοῦ τι καὶ δαίφρονος ἀνδρός. ὡ ὁμοίως ἐστιν οἷος ἐκεῖνος ἦν τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε. Οἰοταζομένης, φιλοτιμουμένης. Οἴουλος, ἡ πρώτη τοῦ γενείου βλάστη. Οἴου ἀνδρὸς, οἵου φωτός. Οἰοφάγοι σιδήρου· οἷον μολοχοφάγοι. Οἰοχίτων εἰμὶ, τουτέστι μόνον ἔχω χιτῶνα. Οἱ παῖδα ἐοικότα· ἑαυτῷ παῖδα ὅμοιον. Οἱ ὁπόσοι ὅσοι οἱ δὴ, οἵτινες. Οἱ πρωτοσκυριακοὶ οἰνοχοεῖν. Οἱ προσκαλούμενοι, οἱ κολλούμενοι. Οἱ ἐρὰ, οὐ τοι δή. Οἱ ἐρὰ μινύωσα· αἵτινες δὴ ἀπὸ τῆς ταχέως. Οἰρώτη, ἐκ τῆς καθόλου μεταστάσεως τῆς γῆς ἀθυμία. Ὄϊς τὸ πρόβατον· ἄλλ᾽ ὡς μονοσυλλάβως ἐπὶ θηλυκοῦ· αἰτιατικὴ οἶν κοινῶς· ὄϊδα ποιητικῶς· αἷς οἶδας προσλήψει τοῦ ι. Ὄϊς οἶος διαλελυμένως παρὰ τοῖς ποιηταῖς, αἷς ὡς κοινὸν πληθυντικῶς οἶδες αἷς οἴδας οἷς. Ὄϊς ἀόζυξ ὑπηνήτης, ἵνα μὴ συνεκδραμεῖ τῷ οἶος ὁ μόνος· ἃς μονοσυλλάβως, οὐ δὲ τοῦτο οἶδεν ὁ ποιητὴς, ἀλλὰ διαλελυμένως, ὄϊς· ἀλλὰ καὶ τοὺς μαγικοὺς δὲ διαλύει εἰ μὴ μέτρον κωλύει ὡς ἐν τῷ ὀΐς ἀυτὰ· ὃ ἐστιν ἀναλογώτερον τὸ δισύλλαβον· οὐ δὲ γὰρ ἐστιν ἀποστροφὴ τοῦτον, εἰ μὴ παρὰ ἀττικοῖς ἀντὶ τοῦ τὸ φθείς. Ὄϊσαν, ἀπὸ τοῦ οἴω γίνεται ῥῆμα τις κατὰ διαίρεσιν, οἴω μάρτις καὶ τὸ διάσαντα ἅμα τῇ τροπῇ τοῦ διχρόνου καὶ θέσει οὐ κέχυται τὸ δ᾽· ὡς καὶ τὸ δνοφερὸν ὕδωρ, παρὰ τὸ νέφος τετρίπται καὶ παρὰ τὸ ἴτων σοφοκλῆς ἐν ἰλίονι, δὴ ὀϊοστροφοῦσι τὸ βεβλαμμένοι· καὶ ὅμηρος κλυδώνι ἀργός ἰκσίμων· πολλάκις βεβλαμμένοι. Ὄϊσε δὲ μαντεῦρε ἐκ τοῦ οἴσω ἐστὶ ἕως. Οἶσε, ἐνεγκεῖν· προσφέρει κομίσαι. Οἶσε τε, φέρετε· παρὰ τὸ οἴσω τὸ ὁρμῶ· τὸ δὲ οἴσω, οὐκ ἔστι μέλλων· ἴσμεν δὲ ὅτι τοῦ φέρω, μέλλων οὐκ ἔστι· τοῦ δὲ οἴσω, ἐστιν οὐκ ἔστι· παρὰ ἔθος τοῦ ποιητοῦ, μετὰ τοῦ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα· οὕτως ἔχει τὸ ἄξιε· διαφέρει δὲ τὸ οἴσω· καὶ οἰσόμενος· οἴσω μὲν γὰρ· καὶ ἑτέρῳ· οἶσε τε δ᾽ ἀρ᾽ ἑτέρῳ· οἰσόμενος δὲ ἑαυτῷ. Οἶσε τε ποιητικῶς, κανονίζεται ὡς παρατατικὸς ἀπὸ μέλλοντος ἀνάλογα μοῦνος ἐς εἰς ἐστὶ τὰ· οἶσα γὰρ οὐ παρατατικὸς, ἄσαν τὸ τρίτον ἄσε· τὸ προστακτικὸν ὁμοφώνως ἄσα· οὐ πληθυντικὸν, ἄσετε εἰς πεζὸν ἐγὼ ἄχρηστον. Οἶδα, γινώσκει· ἔστι τὸ εἴδω ῥῆμα ἐξ ὕστων ὑπόμνον· καὶ ἄλλο εἴδω βαρύτονον, τούτου βαρύτονον ὁ μέσος παρακείμενος οἶδα, κατ᾽ αἰολεῖς· ὡς λέγει ἡρωδιανὸς· τοῦ δὲ παρακειμένου ὁ μέλλων, εἴδνω, παράγωγον εἴδημι· τὸ δεύτερον εἴδης· καὶ κατ᾽ ἐπέκτασιν τῆς ἀ συλλαβῆς, εἴδηθα· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ δὴ, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς τὸ ο, οἶσθα· ὃ ἐστιν, εἴδω βαρύτονον· ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα· αἰολικῶς τὸ οἶδα, ἀδηθα λέγουσι· τὸ δεύτερον ἴδει καὶ κατ᾽ ἔκτασιν τῆς θα, συλλαβῆς οἴδηθα καὶ οἶσθα. Οἶδα καλήσιος, οἶδας· γινώσκεις, ἐπίστασαι. Οἶδα καὶ οἶδας διονύσιος γράφει ὅτι ἄμφω ἑλληνικά εἰσι, καθὰ καὶ ἦδα καὶ ἦδας ἅπαξ δὲ φασὶ παρ᾽ ὁμήρῳ τὸ οἶδας· ἐν τῷ πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας. Οἰδεῖς, αἰδούμενος· εἰκαθείς, δόξας. Οἶδλα, ἀγαθά. Οἰσία, εἶδος δὲ ὕδρου καὶ ἀσπίνας ῥάβδοις ὅ ἐστι συκομοραίας. Οἰδαῖς, ὑπονοήσας ἐκ τοῦ οἴω. Οἶσμα, ἡ ἔπαρσις. Οἰσόμενος, κομίσων· οἴσων· διαφέρει δὲ τὸ οἴσων καὶ τὸ οἰσόμενος· οἴσω μὲν γὰρ ἑτέρῳ· οἶσε τε θεῖον γρηΐ κακῶν ἄκος· οἶσε δ᾽ ἅρμα λαμπρόν· οἰσόμενος δὲ ἑαυτῷ. Οἰσοφάγος, ὁ λαιμός. Οἶσον, ῥύπος παρὰ τὰ πρόβατα τὰ ἴτια· κρόδυς· καὶ οἰσύπη, ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἰσύπη αἰγὸς, ὁ ἐν ταῖς θριξὶ τῆς αἰγὸς ἐγγινόμενος ἐν τῇ ἕδρᾳ ῥύπος, παρὰ τὸ ἰσοπεδα τε. Ὄϊς πάτη, ὁ παρὰ προβάτων ἐκ τοῦ ὄϊς καὶ τοῦ πατῶ· οἰσπάτη, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω. Οἰσά, φορητὰ· ἐλαφρά· κοῦφα. Οἰσεῦσαι, πλέξαι. Οἰσέον, ἢ αἴτιον, κομιστέον. Ὀϊστός, τὸ βέλος· παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, γέγονεν οἰστός· τῇ προθέσει τοῦ ο· ἢ παρὰ τὸ οἴσω τὸ φέρω γέγονεν οἰσός, καὶ οἰστός· ἐξ οὗ καὶ τὸ, οἰστεύω. Οἰστός, φορητός· οἰκόμισος· ἀπὸ τοῦ οἴω τὸ κομίζω. Οἰστρεῖ, παρὰ θεωρεῖ τε· διαστέλλει τὴν οἴστρει ἀπὸ τοῦ μύωπος· οἶστρα δὲ εἰσὶ πολέμια τοῖς βουσίν· ὅταν γὰρ διακινῶσιν αὐτοὺς οἱ οἶστροι ποιοῦσι τὴν τρέχειν ὁδὸν πολλὴν μετὰ βοῆς· καὶ τὴν γάλα, τοῖς οὖν οἶστροις ὀσφραινόμενοι ὁ θεόκριτος, κατὰ μεταφοράν· ὑπὸ γὰρ τοῦ οἴστρου οἱ τιμωρούμενοι ταλαίνει, καὶ ἐσχάζεται. Οἰσταλαγούμενοι, πυρούμενοι. Οἶστρος, μανίας. Οἰστρογενῆ, τὰ μανίαν ἐμποιοῦντα. Ὁ ἴσχος θηρίδιον, ὁ καὶ μύωψ λεγόμενος· μύας μὲν μείζονα, δὲ ἄλλα ἐμφερὲς τὸ εἶδος ἰχθύσι βυσσὶ ἐν δάκτυον· κατὰ δὲ τινας ὡς τὰ ὦτα ἐς τρέχοντα αὐτὸν, ὅ τι τύχῃ κομίζειν, ἀλλὰ καὶ φέρεσθαι διὸ καὶ ἄστρος καλεῖται, παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω· ἐν ἴσοδοις δὲ πᾶσα ὁρμὴ ἐν θυσίᾳ τινὶ κατὰ ἔρωτα τυχόν, ἢ μανίας· ἢ θυμοῦ· οἶστρος λέγεται καὶ τὸ ἔχον αὐτόν, ἄστρηλατεῖσθαι φαμέν· καὶ ἀστρεῖν καὶ παρασπρεῖν. Οἰσύα, ἰτέα καὶ σανίς καὶ ἀσπίδες. Οἰστροφαῖος, βρόχος· ὁ βρόχος. Οἰσύινα γέῤῥα· οἰσύινα οἰσύα, εἶδος τι ἰτέας ἀφ᾽ ἧς ἔπλεκον τὰ κανᾶ· ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ γέῤῥα· σκεπαστήρια ταῦτα πολεμικά· ὡς κυκλοτερῆ δὲ ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τετράγωνα· οὐ δὲ ταῖς παρατάξεσιν ὑφ᾽ ἑκάστου στρατιώτου φερόμενα ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τοῖς σταθμοῖς κατὰ περιγινόμενα· ὥσπερ ἄρα ἐξετάσθαι τῆς παρατάξεως ὡς σκέπη ἐσόμενα τῷ στρατοπέδῳ ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς παρατάξεως φερομένων βελῶν. Οἴσυλος, προτοῦλος· πρωτοῦνος. Οἰσύμη, πόλις ἐστὶ τῆς θρᾴκης. Οἰσύπη, ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἰσυπηρός, ῥυπαρός· ἔρια οἰσυπηρά, ῥύπου τε πεπληρωμένα· ῥυπάσματα· ἀπὸ τῆς κόπρου· οἰσύπη δὲ ἐστὶ τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων. Οἰχαλία, δίδυμος ἐχιπέδον. Ὀχλάμπελοι.

Οἰνοβαρής, ἀπὸ οἴνου βεβαρημένος· μέθυσος. Οἰνοκάγχλαστον γύαλον, τὸ φίαλον ἢ προχοΐς· καὶ κατάλληλον ἢ ἁρμόζον.
Οἰνόμαος Ἄρεος ὢν παῖς, καὶ Ἀρπίννης τῆς Ἀσωποῦ, ἤ τι Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ, θυγατέρα ἔχων Ἱπποδάμειαν. καὶ χρη-
σμὸν λαβὼν ἀναιρεθήσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου γαμβροῦ, οὐκ ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτὴν, εἰ μὴ τῷ νικήσαντι αὐτὸν δι' ἵππων·
πρόκειται δὲ αὐτοῖς Κλάδεος ποταμὸς ἀφετηρία· ἰσθμὸς δὲ, τὸ τέρμα. ἀνεῖλε τρεῖς καὶ δέκα μνηστῆρας ὡς Πίνδαρος
ἱστορεῖ. ὧν τὰ ὀνόματά εἰσιν οὗτοι· Μέρμνης, Ἱππόθοος, Πέλοψ ὁ Ὀπούντιος, Ἀκαρνὰν, Εὐρύμαχος, Εὐρύλοχος, Αὐτομέδων, Λάσιος, Χάλ-
κων, Τρικόλωνος, Ἀλκάθοος ὁ Πορθάονος, Ἀριστόμαχος, Κρόταλος. τούτων τῶν ἀριθμὸν τῶν ἀπολλυμένων μνηστήρων Ἡσίο-
δος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυροῦσι. τινὲς δέ φασι πέντε καὶ δέκα, προστιθέντες Ἱππόστρατον, καὶ Λυκοῦργον. ἐλθόντος δὲ τοῦ Πέ-
λοπος ἐπὶ τὸν ἆθλον μετὰ ἵππων δοθέντων αὐτῷ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἐρασθεῖσα ἡ Ἱπποδάμεια Πέλοπος, ἔπεισε Μυρτίλον
τὸν Ἑρμοῦ μὲν παῖδα, ἁρματηλάτην δὲ καὶ ἡνίοχον Οἰνομάου, ἐμβαλόντα κήρινον ἔμβολον ἀντὶ τοῦ ἀκραξονίου, ἢ οὐδ' ὅλως
ἐμβαλόντα τὸν ἔμβολον, ὡς Φερεκύδης ἱστορεῖ. οὗ γενομένου, Οἰνόμαος τῇ ἐκκυλισθείσῃ τοῦ τροχοῦ ἀπέθανε. καὶ Ἱπποδάμει-
αν Πέλοψ ἔλαβεν. αἱ δὲ τοῦ Οἰνομάου ἵπποι Ψύλλα καὶ Ἅρπιννα. ὁ δὲ Μυρτίλος, Ἑρμοῦ υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέ-
ρων Φαεθούσης. οἱ δὲ, ἐκ Μυρτοῦς μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων. Οἰνομάου χάλκεον τεῖχος· ἴσως τὸ ἅρμα παρὰ τῷ Πινδάρῳ.
Οἴνοπα πόντον λέγει Ὅμηρος τὸν μέλανα, ὡς ἔχοντα οἴνου ὄψιν μέλανος. ὁ γὰρ οἶνος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τὸ ἐρυθρόν ἐστι.
σπάνιοι γὰρ οἱ λευκοὶ οἶνοι. Οἰνόπεδον, ὅμοιον μὲν τὴν σύνθεσιν πρὸς τὸ θαλόπεδον ἢ στρατόπεδον· σημαίνει δὲ ἀμπε-
λον γῆν πεφυτευμένην. Οἰνοπέπτην, οἰνόδεσμον· μέλαν· οἰνωπόν· ἀμαυρόν· οἰνοειδές. Οἴνωπες βόες, οἱ οἰνώδεις ἰδεῖν·
καὶ διὰ τοῦτο μέλανες· καθότι καὶ τὸν πόντον οἴνοπα φαμὲν, τὸν μέλανα. Οἰνοποτάζων, οἶνον πίνων· οἰνοχοῶν. Οἰνόπται·
ἀρχὴ ἦν τις, καθ' ἣν θρυαλλίδας καὶ λύχνους καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ τοὺς αἱρεθέντας ἄρχοντας παρέχειν. Οἰνόπολιν,
ἔνθα ὁ οἶνος πιπράσκεται. Οἶνος, οἶνός ἐστιν ὕδωρ ὑπὸ ἀμπέλου πεπεμμένον· οἶνος, τίς ὢν ὁ ὀνήσεως ἢ ἀνοίας αἴτιος
τοῦ νοῦ γινόμενος. Οἶνος, μέλας εἶναι τὴν χρόαν ἔοικε τὸ παλαιὸν μὲν πρὸ τοῦ ἐξειργασμένης τῆς τροφῆς· τοῖς πλακοῦσι
καὶ τοῖς κιρροῖς καὶ τοῖς αἰθοσμίαις· καὶ βότρυες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μέλανες ἦσαν. ὅθεν καὶ οἴνοπα πόντον· τουτέστιν οἴνου ὄψιν
ἔχοντα· καθ' ὁμοιότητα τοῦ αἴθοπος οἴνου, ἀντὶ τοῦ μέλανος. Οἰνός σε ἔχει, περίφρασίς ἐστι τοῦ μεθύειν. οὕτω δὲ ὁ θυμοῦ
μεστὸς θυμῷ ἔχεσθαι λέγεται· τὸ δὲ ὅμοιον, ἐπὶ μανίας, καὶ ἔρωτος, καὶ ἑτέρων παθῶν. Οἶνον ἀποχεῦν, παρ' Ὁμήρῳ· πά-
νυ χαρίως εἴρηται καὶ δυσερμηνεύτως· δηλοῖ γὰρ τὸ λίαν ἀτελὲς τοῦ βρέφους, ὡς μὴ δὲ κρατῆσαι δύνασθαι τὸ δέπας·
ὅθεν ἀνάγκην εἶναι τῷ παιδαγωγῷ αὐτὸν κατέχειν, καὶ ποτίζειν τὸν πεπωμένον. Οἶνον οἰνίζοντο, ἀττικῶς εἴρηται· καθὰ
καὶ τὸ δαῖτα δαινυμένοις· καὶ λέγω λόγον ἄρρητον παρὰ Σοφοκλεῖ· καὶ τὰ ὅμοια· ἔθος γὰρ εἶναι ἀττικοῖς φασι, συγκα-
λεῖν τὸ τῷ ῥήματι παρεπόμενον καὶ τὸ ἐκεῖθεν ὄνομα. Οἰνόσπονδοι, θυσίαι ἐν αἷς οἶνος σπένδεται. Οἰνοτρόποι, αἱ Ἀνίου
θυγατέρες. Οἰνοῦττα, μάζα οἴνῳ πεφυραμένη· ἡ διακονοῦσα τοῖς συμποσίοις. Οἰνούσιος, εἶδος ἀμπέλου. Οἰνοῦτ-
ταν, τὴν ἐν οἴνῳ πεφυραμένην μάζαν λέγουσι· τινὲς δὲ οἰνοῦτταν, εἶδος πλακοῦντος μετ' οἴνου καὶ μέλιτος γινόμενον.
Οἰνοφερὴς, [illegible]. Οἰνοφλυγία, ἡ μέθη· ἔστι δὲ οἰνοφλυγία, ἐπιθυμία οἴνου ἄμετρος. Οἰνόφλυξ, μέθυσος· ὁ εἰς
τὸν οἶνον ὁρμῶν· φλύειν γὰρ, τὸ ὁρμὴν ἔχειν πρός τι. Οἰνοχοεῖν, οὐ μόνον κιρνᾶν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐγκανάσσειν, ὅ ἐστιν
ἐγχέειν· ὡς τὸ ἄκρατον ἐγκανάξομαι πολύν· ὅθεν καὶ κάναστρον τρύβλιον. Οἰνοχόην, τὴν κατάχυσιν τὸ ἀγγεῖον.
Οἰνοχίτωνας, ἐλαίας. Οἰνοχοεῖν, τὸ κιρνᾶν οἶνον· καὶ ἀπὸ τούτου οἰνοχοεῖται νέκταρ, καὶ πᾶν ὅ τι πίνεται. Οἰνοχοεῖν
φασὶν οἱ παλαιοὶ εἶναι, ἔργον παρθένων καὶ ἀνδρῶν νέων· ὡς καὶ τὸ ὑπηρετεῖν· ὅθεν καὶ παῖδες οἱ δοῦλοι καὶ παιδίσκαι,
διὰ τὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑπηρετικόν. Οἰνοχόαι, τὰ ἐκπώματα ἐκπλυνόντων τε καὶ διανιπτόντων καὶ κλυζόντων,
καὶ καθαιρόντων. καὶ τὰς φιάλας ἀντὶ τῶν δακτύλων ἄκρων ἐχίτωσαν προσφέροντες τοῖς συμπόταις ἀντιλαβάς. τὰ δὲ
ἐκπώματα καὶ ποτήρια αὐτῆς εἶναι· τὸ γὰρ δέπας, καὶ κύπελλον, ποτικά. Οἰνοχόος, ὁ ἐπικέρνης. Οἶνοψ, μέλας.
Οἰνῶναι, αἱ ἀποθῆκαι. Οἰνωπὴν ἄρτι μὲν, τὴν ἐν οἴνῳ τῆς ὀργείας. Οἰνώνη, θυγάτηρ Κεβρῆνος. ταύτην πρὸ Ἑλέ-
νης εἶχεν Ἀλέξανδρος· ἐξ ἧς αὐτῷ Κόρυθος. ὃν Κόρυθον ὀνειδιζομένη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, διὰ τὸν ψόγον καὶ τὴν μομφὴν
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ διὰ τοὺς ἐπεισάκτους γάμους τῆς Ἑλένης, ἀγριωθεῖσα ἔπεμψεν, ἡγησάμενον τοῖς Ἕλλησι τὴν ἐπὶ
Τροίαν ὁδοῦ. φασὶ δὲ ὅτι ἡ Οἰνώνη φαρμακουργὸς οὖσα, βουλομένη θεραπεῦσαι Ἀλέξανδρον, ἐκωλύθη παρὰ τοῦ πατρὸς
αὐτῆς. τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἑαυτὴν συναναιρεῖ· ἢ καθὰ Κόϊντος, ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυράν· ἢ
ἀπαγχθεῖσα· ἢ καθὰ τὸν Λυκόφρονα, κατὰ πεσοῦσα τοῦ πύργου. οὐκ ἰάσιμον δὲ τὸ ἕλκος· ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν ὁ Ἀλέξανδρος
καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἐδύνατο· ἢ ὅτι κεχρισμένα ἦν τὰ βέλη Φιλοκτήτου, οἷς Ἀλέξανδρος ἐτρώθη τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας. ἡ γὰρ Οἰνώ-
νη, ἰατρικὴν καὶ μουσικὴν ᾔσκει. Οἰνώτη, μονήρη. Οἰνωπὸς, ποταμὸς Δήλου· ὃς πληροῦται ὅτ' ἂν ὁ Νεῖλος αὔξῃ τὴν
ἀνάβασιν. ὅθεν ἔφασαν καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῶν τοῦ Νείλου ὑδάτων πληροῦσθαι, διὰ τινῶν ἀδήλων πόρων. Οἰνωρά, τὰ ἱερὰ
Διονύσου. Οἰνωτρία γῆ· ἔνθα νῦν Ῥώμη ἐστὶ, χωρίον ἦν πρότερον λεγόμενον Οἴνωτρον. καθὰ Διονύσιος καὶ Δίων καὶ Κοκκεια-
νός, οἱ τὰ Ῥωμαίων γράψαντες ἱστοροῦσιν. Οἴνωτρον, χάρακα· ᾧ τὴν ἄμπελον ἱστᾶσι Δωριεῖς. Οἴξας, ἀνοίξας.
Οἴξασα, ἀνοίξασα. Οἰοβίασιν, μονοβίας. Οἰόζωνον, μονόστολον. Οἰόθεν, οἶος· ἐκ μόνου· μόνος· τουτέστιν εἷς ἐκ τοῦ
ἑνὸς μέρους. τινὲς δὲ μόνος πρὸς μόνον. οἷο, τοῦ ἰδίου· ὁ ἑοῦ· οἷο ἰωνικῶς· οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Θεσσαλοὶ τὰς τῶν εἰς ος εὐθείας γενικὰς
διὰ τοῦ οιο προφέρουσιν. Οἰόθεν, οἶος ἑταίρων, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· οὐχ ἁρμόζει νῦν τὸ οἰόθεν, οἶος· μόνος γὰρ ἀπὸ πο-
λέων ἦν δὲ εἰπεῖν οἶος ἀπ' ἄλλων. Οἰεόρ, ὁ Προμηθεύς. Οἷαι, ὁποῖαι· ἢ αἱ· αἵτινες. Οἷον καὶ ἄλλος· ἐπεξηγητικῶς κεῖ-
ται κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν ἀντὶ τοῦ νομίζω ὡς παρ' Ὁμήρῳ· ἀλλ' οἷον ἢ ἄλλος. Οἷο κασιγνήτοιο, τοῦ ἰδίου ἀδελ-
φοῦ· ἡ εὐθεῖα ὃς· οὗ· καὶ ἰωνικῶς οἷο· ὁ κανὼν, οἱ Ἴωνες καὶ οἱ Θεσσαλοὶ, τὰς εἰς ος εὐθείας διὰ τοῦ οιο προφέρουσιν. Οἰόμε-
θα, νομίζομεν, ὑπολαμβανόμεθα. Οἰόμενον θανέεσθαι· ἢ ἐπεξηγητικῶς κεῖται παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ νομίζοντα· ἢ παθη-
τικῶς, ἀντὶ τοῦ νομιζόμενον· ἐν τῷ δ' τῆς Ἰλιάδος. Οἶον, ἅπαξ ἕνα. Οἶον, τὸ ὁποῖον· καὶ ὥσπερ εἰ· ὁ λέγεται καὶ οἷον·
καὶ ἀεί,

ὤκησα· καὶ τὸ σύνθετον κατῴκησα· οὐχὶ κατῴκησα· ὡς καὶ ὁ μίανδρος, ἀπὸ τοῦ αἴδω τὸ ῥῆμα πτικὸν μεταβάλλει αἴ
τοῦ ῶ λέγων, ᾄδοιμ᾽ ἂν ἐμαυτῷ. Οἴκοι, κατ᾽ οἶκον· ναίω· οἰκῶ ἐν τῷ ἀγρῷ ἢ οἰκῶ πολλοῦ τῶν ἀγρῶν. Οἰκῶ ἐν τῷ ἄστει·
καὶ τὴν οἰκίαν οἰκῶ· οἰκῶ οὐ μόνον τὸ κατοικῶ· οἷον οἰκῶ τήνδε τὸν τόπον ἢ τήνδε τὴν οἰκίαν ἢ γοῦν ἐν ἄλλοις κατοικῶ, ἀλλὰ
καὶ ὥσπερ εἰ διοικῶ· αἰσχίνης· τὴν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγεῖσθαι
τὸ διαθήσειν. Οἰκωφελίαν, οὐ μόνον τὴν οἰκουρικὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμπειρίαν τὴν οἰκοδομίαν· γὰρ ὡς ἡ προσεξεῖ
θ᾽ ἐννοῆσαι ἀπεδοκίμασται. Οἰλάαμα, τὸ προστιθέμενον τῷ πλάστιγγι τοῦ ζυγοῦ ἐὰν μὴ ἰσορρέπῃ. Οἰλεύς, ὀϊλῆος·
καὶ ὀϊλεύς, ἰλεύς· εὕρηται παρὰ τῷ ἡσιόδῳ καὶ ἄλλοις, ἀφαιρέσει τῆς ἀρχούσης· οὕτω καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ, ἐζάδιος παρά
τισι τῶν νεωτέρων ζάδιος· εὕρηται δίχα τοῦ κατάρχοντος ε καθὰ τοὺς παλαιούς· τὸ δὲ ὀϊλεύς, ψιλωτέον καθὰ τὴν ἀρχου
σαν· ὡς ἓν μέρος λόγου, καθὰ τὸ ὅμηρον· ἡσίοδος δὲ καὶ τινὲς χωρὶς φασὶ δίχα τῆς αὐτοῦ προάγουσιν· οὐ γὰρ μόνον τρισυλλά
βως ὀϊλεύς, ἀλλὰ καὶ δισυλλάβως ἰλεύς· τοῦτο δὲ καὶ πολλὰ ἄλλα τῶν νεωτέρων, ἃ καὶ δασύνουσι. Οἶμα, ἀντὶ τοῦ
ὅρμημα· καθὰ συγκοπὴν τοῦ ὅρμημα. Οἶμαι, τὸ ὑπολαμβάνω, ἀλλ᾽ ὁμολογουμένως τίθεται· τὸ δὲ οἴομαι, ἀλλ᾽ ἀμφίβολον.
Οἶμαι ἀντὶ τοῦ οἴομαι ἀττικῶς ἐστιν· αὐτοὶ γὰρ ἐξαιροῦσι τὰ βραχέα τῶν τοιούτων. Οἶμαι, καὶ βούλομαι, ἢ τὰ τοιαῦ
τα, ἐμπερίφασιν ἐκτάσσεται, οἷον οἶμαί σου τὴν εὐθυμίαν ψυχὴν καὶ πρὸ εὐχῆς δὲ πράττειν· καὶ λιβάνιος· τίνος γὰρ
ἄν με τυχεῖν ἀξιοῦσι πυθέσθαι· ποτὲ δὲ λέγεται ἀπολύτως· καὶ συνέσιος· οὐ γὰρ οἶμαι νομίζεται συμφορὰν τρίαινα βαδίζειν ἐπ᾽
ἐκφορὰν καὶ δημοσθένης· ἀλλ᾽ οἶμαι καθήμεθα, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι· τοῦτο δὲ φυλάττειν, ὅτι ἀεὶ πραγματικὰς πρὸς ῥῆμα ὁρ
ιστικὸν ἀποδίδοται. Οἶμαι, καὶ τὸ ἐλπίζειν σημαίνει παρὰ ξενοφῶντι, ὅταν ἐλπίζῃς ἢ ὑπολαμβάνῃς τὸ πρᾶγ
μα ὅτι ἐλεύσεται οἷον, οἶμαι περιέσεσθαι σε τόδε. Οἶμαι ἀττικὸν τὸ δυπτερον καὶ τρίτον ἄλλου, ἀεί· καὶ λέγεται ἀπὸ τοῦ
οἴομαι πραγματικὸς ἀττικὸς μὲν οἶμαι· κοινῶς δὲ, οἴομαι· μέλλων οἰήσομαι ἀόριστος ᾠήθην. Οἴμας ἰουλίαν, παρὰ
λυκόφρονι, ὁ δοκεῖ ἐθέλειν, κατὰ τὴν θέσιν τροπικῶς, οἴμους καὶ ὠδὰς λέγων τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων τῆς κασάνδρας· ἢ οἴμας
τὰς ὠδάς· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός· οἴμη δὲ ἡ ᾠδή. Οἱ μὲν ἕλληνες, αἱ δὲ βάρβαροι· οἱ μὲν ἀγαθοί· οἱ δὲ κακοὶ τούτων. Οἴμη,
ἡ ᾠδή· παρὰ τὸ ἐν ταῖς οἴμαις τουτέστι ταῖς ὁδοῖς ψάλλεσθαι· οἴμη ἢ ἡ ῥαβδὸς ἡ ὁρμῶσα εἰς ᾠδὴν ἐν τῷ φύεσθαι. Οἴμη,
ἡ διήγησις· ἀφ᾽ ἧς καὶ τὸ προοίμιον σύγκειται· καὶ τὸ φροίμιον· ἀφ᾽ οὗ ἢ ἡ φόρμιγξ, καὶ τὸ φορμίζειν τὰς ᾠδὰς δοκεῖ· ἢ
οἴμη, ἡ ἐπῳδή. Οἴμηλα, αἴμηλα· ἀκρόδρυα. Οἴμασιν, ὁρμάσι· καὶ αἵματα· ὡς τὸ, αἵτου ἅματι ἔχων. Οἴμοι,
οὐ δύο μέρη λόγου ὑπάρχει, ἀλλ᾽ ἕν· ὃ καὶ ὅμηρος δείκνυσι λέγων, ὤμοι ἐγὼ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Οἴμοι δέκα μέ
λανος κυάνοιο, ὅμηρος ἐν τῷ λ τῆς ἰλιάδος· τουτέστι, δέκα ζῶναι ὁδοί· ῥαβδοιειδεῖς, ἦσαν μέλανος κυάνου· τὸ δὲ οἶμος
βαρύνεται καὶ ὅτι τοιοῦτα· τὰ ος δισύλλαβα μονογενῆ ἀπὸ τῆς οι ἀρχόμενα, φιλεῖ βαρύνεσθαι ὅτι πρὸ τοῦ ος σύμφω
νον, ἢ σύμφωνα ὑπάρχει· οἷον οἶκος· οἶκτος· οἶμος· οἶτος· τὸ δὲ οἰός, δῆμος δὲ ἀττικῆς, ὀξυτόνως οὐκ ἔχει σύμφωνον πρὸ
τοῦ ος· ὁ δὲ ἐρεθεὶς οἶος, ἴσως καὶ ἂν λέγεσθαι θηλυκῶς· διὸ ὁ ἐκ τοῦ τοιούτου δήμου οἴηθεν ἐλέγετο· καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ
ἀθήνηθεν, ὡς θήβηθεν. Οἶμαι, στίχοι ὁδοί. Οἶμοι, οἶμος· ὁδὸς· κύκλος· τρίβος· ὅθεν καὶ τοὺς τῆς ἀσπίδος κύκλους,
οἴμους ἐκάλεσαν. Οἶμος, ἡ ὁδὸς γίνεται ἀπὸ τοῦ οἴμω τὸ ὁρμῶ· γράφεται καὶ ὁ οἶμος, καὶ ἡ οἶμος· ἀρσενικῶς δηλα
δὴ, καὶ θηλυκῶς. Οἰμωγὴ δὲ δηλοῖ· τὸν ἐκ πολέμου δηλαδὴ θρῆνον· ἀπὸ τοῦ δαίω γὰρ τὸ δήιον· ὅθεν καὶ δαΐς ἢ δηΐς,
ὁ καυστηρὸς πόλεμος ὥσπερ πυρόεις, ἤδη δὲ καὶ πύρινος, καθὰ τὸ πύρινος πόλεμος σφοδρὸς ἐγείραιεν. Οἰμωγὴ, ἐκ τοῦ
οἰμώζω· αὐτὸ δὲ ἐκ τοῦ οἴμοι καὶ τοῦ ζειν ὅπερ ἐκ τοῦ ᾠδῇ γίνεται· τούτου δὲ ἡ χρῆσις παρ᾽ αἰσχύλῳ· λέγει δὲ περὶ τοῦ τοιού
του ῥήματος αἴλιος διονύσιος οὕτω· ὤζειν τὸ θαυμάζειν· ὡς ὁ λέγειν καθὰ καὶ οἰμώζειν, τὸ οἴμοι λέγειν· καὶ φεύζειν, τὸ φεῦ
λέγειν. Οἰμώζω, καὶ οἰμώττω θρηνῶ· λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· οἰμώττουσι δὲ τοῖς δὲ πεπραγμένοις· ἀρι
στοφάνης ὁ καταρατος οὐκ οἰμώζεται. Οἰμώζω, στενάζω· ἀμετάβατος· καὶ οἰμώζω τὸν τεθνηκότα. Οἰμωκτὶ, μετὰ θρή
νου. Οἶν, σύνειρον τὸ ἀναρρητικὸς ἀττικοί. Οἶνα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. Οἰνάδας ἀκτὰς, ἀντὶ τοῦ οἰνομανεῖς
ποδὰς· καὶ οἰνάδες, ἀμπελώδεις τόποι. Οἶναι, αἱ μὲν τῆς ἰταλίας, αἱ δὲ τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς εἶναι. Οἰνάου
σιν, αἱ τινες ἀκούουσι. Οἰναῖοι τὴν χαράδραν παροιμία τιθεμένη ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι προσελκομένων· φασὶ δὲ
δήμον ὄντα τῆς ἀττικῆς βεβαίως ἀπὸ· οἱ δὲ ἐνταῦθα γεωργοῦντες, παροχετεύοντες τὴν φερομένην χαράδραν ἀρδεύειν
τὰ δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους ἐπεχείρουν· ὕδατος δὲ πολλοῦ φερομένου, συνέβη καταρραγῆναι τὸν ποταμὸν, τῶν κτημά
των πολλὰ διαφθεῖραι· καὶ τῶν τόπων δὲ τοὺς κύκλους ἐγχῶσαι. Οἰνάνθη, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου λέγεται·
ἀριστοφάνης· οἰνάνθη φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν. Οἰνάνθη, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς· καὶ εὐριπίδης οἰνάνθη καθη
μέριον στάζει ἢ τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν. Οἴναρα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα, Οἰναρίζειν, τὸ περιαιρεῖν
τῶν οἰναρέων καὶ τρυγᾶν· κυρίως δὲ οἴναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα· ἐξ ἐκείνου φανερὸς δηλαδὴ τί σημαίνει τὸ οἰναρίζειν·
δεῖ γὰρ ἢ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους, ἐπειδὰν περκάζωσιν οἱ βότρυες. Οἰναρὶς, κληματίς. Οἰνὰς, εἶδος κόρακος·
αἱ δὲ, ἀγρίαι περιστεραί. Οἰναχθεὶς, μέθυσος· μεθύων. Οἴνη, ἡ ἄμπελος· καὶ κυβευτικὸς βόλος· ὁ κῷος ἢ αἰτωλικὸ
μῆνος· τὴν ἑξῶ ἀχαιός· οἰνίζειν γὰρ τὸ μονάζειν καθὰ γλῶσσαν. Οἰνηὶς, μία τῶν δέκα φυλῶν παρ᾽ ἀθηναίοις. Οἰνήρυ
σις ἡ τοῦ οἴνου κοτύλη, ἡ ἀρύεται· ἀριστοφάνης· φέρε τὴν οἰνήρυσιν, ἵν᾽ οἶνον ἐγχέω. Οἰνία, πηδάλια. Οἰνίαι, οἰά
κες. Οἰνίαξ, εἶδος κόρακος. Οἰνιάς, παχεῖς· ὀξεῖς. Οἰνίζειν, τὸ μονάζειν, καθὰ γλῶσσαν. Οἰνίζεσθαι, σημαίνει
τὸ οἶνον ἀγοράζειν. Οἰνιστήρια· ἀθήνησιν οἱ μέλλοντες ἐφηβεύειν, πρὶν ἀποκείρασθαι τὸν μαλλὸν, εἰσέφερον ἡρα
κλεῖ μέτρον οἴνου· καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσιν, ἐπεδίδουν πίνειν· ἡ δὲ σπονδὴ, ἐκαλεῖτο οἰνιστήρια. Οἰνοβαρεῖον,
βαρύτονον ἔχει ὡς στάπτα καθὰ τὸ κιχεῖον. Οἰνοβαρὲς κυνὸς ὄμματ᾽ ἔχων κραδίην δ᾽ ἐλάφοιο· πρὸς ὕβρεις ὁ ἀχιλλεὺς
ἀθρεῖ· ἀπὸ τῷ βασιλεῖ· καὶ παρακατιὼν τι πάρ᾽ αὐτῶν, λέγων ἄλλον δημοβόρον· ἀντίκειται δὲ τὸ κυνὸς ὄμμα τε ἔχων πρὸς τὸ
κραδίην δ᾽ ἐλάφοιο· καὶ ἔστιν ἀντίθετον σχῆμα ἐπιτρεπικόν· ἵνα λέγῃ αὐτὸν θρασὺν μὲν ὡς κύνα· δειλὸν δὲ ὡς ἔλαφον.

ρα ἐν τῷ ζ τῆς ἰλιάδος· οἷον ἵνα λέγῃ· ὡς ὅτις μοι πείσεται ἀπελθεῖν δὲ προίσσω. Οἰκαδις, εἰς τὴν οἰκίαν. Οἰκα-
ρόν, τὸ οἰκεῖον. Οἰκάριον, τὸ ὑποδεέστερον γυναικεῖον ὑπόδημα. Οἰκέ με, ἅπτεσθαί με. Οἰκεία, ἰδία. Οἰκεῖ, μένει.
Οἰκείακος, ὁ οἰκεῖος. οἰκιακὸς δὲ ὁ ἐν τῷ οἴκῳ, ἴδιος. Οἰκεία, ἡ κατ' ἀλλήλας μίαν ἀλλήλας προσήκουσα ἢ ἰδία οἰκεία
τὰ τὴν οἰκείαν πατρίδα. Οἰκεύς, οἰκέτης τοῦ ἀλλοτρίου οἴκου. Οἰκεῖος, καὶ οἰκιακός. Οἰκείως, ὁμοίως. Οἰκεῖλαι,
ἐκβληθῆναι. Οἰκειότης ἐστὶ, ταυτοῦ τοῦ φύσεις κοινωνία. Οἰκειώσασθαι, ἰδιοποιήσασθαι. Οἰκεῖον, οἰκεῖ. Οἰκέ-
ται, οἱ κατὰ τὸν οἶκον πάντες. Οἰκετεύεται, συνοικεῖ. Οἰκέτης, δοῦλος ὑπουργός. Οἰκέτις, καὶ οἰκίδιος. Οἰκέτει-
ας, ὅμηρος ἐνίοτε λέγει πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ, ὁμοίως αὖ καὶ εἶτα τύχης, ὡς ἐν τῷ ρ' τῆς ὀδυσσείας. οὐ γὰρ δή που τὰς τῶν
μνηστήρων δοῦλαι μόναι ἔδυσαν, ἀλλὰ πάντες οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι. Οἴκημα, τὸ δεσμωτήριον ἀττικοί δὲ τὸ πορνεῖον. Οἰκῆ-
σαι, ἐνοικῆσαι. καταγελᾶται ἐγκαταγελᾶσαι, ἐνδιατιθέναι καταλῦσαι, ἐναυλίσαι. ἐναυλίσασθαι καταλύσασθαι κα-
ταυλίσασθαι σκηνῶσαι κατασκηνῶσαι ἢ τὰ ἄλλα. Οἰκητήρια, σκεύη τὰ κατὰ οἶκον. Οἰκία ναίων, ὁ ἐπὶ οἴκους. ὅμη-
ρος. οὐδὲ μὲν οἰκία ναίων ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ λεσχέρῃ οἰκῶν. τὸ δὲ οἰκία, ἀθεῖα μὲν τὸ οἰκίον. ὥσπερ δὲ οὔτι θηρὸς θηρίον, οὔτε
τὸ ἴχνος ἴχνιον. ὑποκοριστικῶς ἔχει παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ παρώνυμά ἐστι κατὰ τοὺς παλαιούς, οὕτως δὲ τὸ οἶκος οἰκίον
ὅθεν παρὰ τοῖς ὕστερον ὑποκοριστικῶς οἰκίδιον, κατὰ τὸ ἄργυρος ἀργύριον, ἀργυρίδιον. χρῆσις δὲ τοῦ οἰκία, καὶ παρὰ τῷ
πιζογράφῳ ἀρριανῷ. Οἰκία παρ' ὁμήρῳ, οὐχ ὑποκοριστικῶς ἐξεφράσθη· ἀλλὰ κατὰ παραγωγήν. ἴστεον γὰρ ὅτι οὐ κεῖται
τὰ ὑποκοριστικὰ παρ' ὁμήρῳ. οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον, ἀφειδῶς ὑποκορίζουσι σχήμασι κατασμικρύνοντες μυρίας τὰ πρωτό-
τυπα. οἵπερ οὐ μόνον οἰκίον φασὶ τὸν οἶκον καθ' ὑποκορισμόν, ἀλλὰ καὶ οἰκίδιον. καὶ χαλκίον δὲ φασιν ἐκ τοῦ χαλκός. καὶ
τὸ χρυσὸς δὲ χρυσίον. καὶ ἐκ τοῦ κῆτος κήτειον εἴπερ οὕτω δὲ ἐκ τοῦ ποδὸς πόδιον. οἷον ἀστακοὶ τὰ πόδια ἔχουσι μικρὰ
τὰς χεῖρας δὲ μακράς. διὸ καὶ μακρόχειρες λέγονται. καὶ γαμψώνυχες δὲ κατὰ ἐπίχαρμον. Οἰκία εἶσιν, περιφρα-
στικῶς ἀντὶ τοῦ οἴκου. ὥσπερ καὶ τὰ ἔργα νέμοντο, ἀντὶ τοῦ ἐργάζοντο. Οἰκιάδης, σημειῶδες καὶ ἵππου ὄνομα.
Οἰκιδεῖν, καθῆσθαι. Οἰκίζουσιν, οἰκοῦσιν. Οἰκίζω τὸν δὲ τὸν τόπον, τὸ οἰκεῖσθαι ποιῶ. καὶ οἰκίζω τινὰ ἐν ἄλλῳ. καὶ
οἰκεῖται τόπος, ἤγουν κατοικεῖται. οἰκίζεται δέ, ἤγουν εἰς κατοίκησιν ἐνεργεῖται καὶ κατασκευάζεται. οἰκίζεται πόλις
ὑπὸ τῆς πρώτης τὸν οἰκισμὸν ἀθροίσεως. συνοικίζεται δὲ ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη, ὑπὸ τὸ
πλείονα δύναμιν ἔχειν. διοικίζεται δέ, ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μετατεθεῖσα ἔχουσα εἰς πολλὰ καὶ διαιρουμένη. ὡς οἱ λακεδαιμό-
νιοι τὴν ἐν ἀρκαδίᾳ μεγάλην πόλιν διῴκισαν. Οἰκιῆτις, ὁ ἐντὸς δοῦλος. Οἰκιμβάζειν, στραγγεύεσθαι, διατρίβειν.
Οἰκίσκος, ὁ τῶν ὀρνίθων ὑελετός. Οἰκιστής, ὁ οἰκίζων τὴν πόλιν, οἰκήτωρ δὲ ὁ τὴν πόλιν οἰκῶν. Οἰκισμόν, οἰκτρόν,
ἐλεεινόν ἢ οἶκον. Οἰκογενής, ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθεὶς καὶ ὁ δοῦλος. ἢ συγγενής. Οἰκοδομεῖ, καὶ οἰκοδομεῖται. ὥσπερ κατα-
σκευάζει, καὶ κατασκευάζεται. δημοσθένης περὶ φιλίππου λέγει. ὁ δ' οὐδὲν δι' ὅμως τριήρεις κατασκευάζεται καὶ νεω-
σοίκους οἰκοδομεῖται. Οἰκοδομή, οὐ λέγεται. ἀντ' αὐτοῦ δὲ οἰκοδόμημα. Οἰκοδομῶ, ἐσοικοδόμηκα. ἐδειμάμην
καὶ δειμάμενος μόνον. Οἴκοθεν ὁ μάρτυς, παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν φανερῶς ψευδομένων. ὅταν γάρ τις ἃ ταῦτα
δοκεῖ κατὰ τῶν ἄλλοις ἐξελέγχεται πρῶτος, δι' ὧν παράγειν καὶ ἐξαπατᾶν τοὺς ἀκούοντας νομίζει, οἴκοθεν ὁ μάρτυς λέ-
γεται. καὶ τὰ φάρμακα ἐν χερσὶν ὁμοίως. καὶ οἴκοθεν κακουργεῖν. λέγεται παροιμία, καὶ ἀφ' ἑστίας ἀδικεῖν, ὅταν πάντας
ἄν τις εἴτ' ἐν ἀρχῇ καταστὰς πρῶτον τοὺς οἰκείους ἄρξηται πλεονεκτεῖν. καὶ ἵππεὺς εἰς πεδίον προσκαλεῖται. ἐπὶ τῶν
ἔν τισι βελτίους καὶ ἐπιστημονεστέρους ἄλλων, εἰς ἔριν προσκαλουμένων. λέγεται δὲ καὶ ἵππον εἰς πεδίον προσκαλεῖ-
σθαι, ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰς ἃ βούλεται καὶ ἃ δύναται καταρθῶσαι. Οἰκόθυρος, οἰκογενὴς κίων. Οἴκοι,
ἐν οἴκῳ. ἢ ἐξ οἴκου. Οἴκοι, ἐν οἴκῳ. οἴκοθεν. ἐξ οἴκου. Οἰκαλέοντις, παροιμία πρὸς τοὺς ἐν ἀσίᾳ λακωνίας ἀτυχήσαν-
τας. οἰκαλέοντις, ἐν ἐφέσῳ δὲ λάκωνες. Οἰκονομία, βραβεῦσις διάκρισις. Οἰκονομίαν χριστοῦ, καὶ ἐπαγγελίαι διά-
κρισιν. οὕτως ὁ ἀπόστολος. εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν. οἰκονομία καὶ ἡ προφήτευσις, καὶ ἡ ἀποκάλυψις.
Οἰκονομικὸν πρᾶγμα, οὐ πάντως ὀφείλον γίνεσθαι. γινόμενον δέ, διὰ σωτηρίαν. ὡς ὁ παῦλος περιέτεμε τὸν τιμόθεον.
Οἰκονομῶ, τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ. Οἰκόπεδον, ἔρημον κατάστωμα οἴκου. Οἶκος καὶ οἰκία, τὸ οἴκημα. οἰκεία δὲ ἡ πα-
τρὶς διὰ διφθόγγου. Οἶκός ἐστι, σκεπαστικὸν ὄμβρων καὶ καυμάτων, ἐκ λίθων καὶ ξύλων συνεστάμενον. Οἰκόσιτος,
μισθωτὸς ἑαυτὸν τρέφων. Οἰκοτρίβας, οἰκογενὴς δοῦλος. Οἰκότριψ, ὁ θρεπτός. διαφέρει δὲ οἰκέτης οἰκοτρίβου. ὁ
μὲν γὰρ οἰκότριψ, γνήσιος δοῦλος. ὁ δὲ οἰκέτης οὐ πάντως. ἀλλὰ καὶ ὁ αἰχμάλωτος καὶ ὁ ἐν οἴκῳ ὤν. Οἰκοτρίβαιον,
τὸ ἐκ δούλου δοῦλον. Οἴκου ἀπέχεσθαι, ἀντὶ τοῦ πόρρω εἶναι. ἐκβαλεῖν. ἀφίξει οὐκ ἐναντίον παρίζειν. καὶ παρέχειν.
Οἰκουρεῖν, τὸ ἐν τῷ οἴκῳ διατρίβειν ἐνίοτε δέ, μόνον διατρίβειν ἀλλὰ καὶ οἰκεῖον εἶναι γυναιξὶ τὴν οἰκουρίαν, γνωμα-
τεύει ὁ ποιητής. ταυτὶ γὰρ τὸ ἐν οἴκῳ ἔργα κομίζειν, καὶ τὸ οἰκουρεῖν ἐστι δὲ κομίζειν, τὸ ἐπιμελείας ἀξιοῦν. ἐξ οὗ καὶ ἡ κομι-
δή. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ κομῶ ὡς ἐκ τοῦ νεμισῶ, νεμεσίζω καὶ τὸ πολεμίζω ἐκ τοῦ πολεμῶ. Οἰκούρια κυρίως, τὰ ὑπὸ
τῶν μητέρων προσφερόμενα τοῖς νηπίοις παίγνια. ἢ ἡ κατ' οἶκον φυλακή. οἰκουρία. Οἰκουρὸν ὄφιν, τὸν τῆς πολιάδος
φύλακα δράκοντα. οἱ μέν, ἕνα φασίν. οἱ δὲ δύο. ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ἐρεχθέως. τοῦτον δὲ φύλακα τῆς ἀκροπόλεως φασίν,
ὃ καὶ μελιτοῦττα παρατίθεσθαι. Οἰκουρός, ὁ φροντίζων τὰ τοῦ οἴκου, καὶ φυλάττων. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ λέγεται.
Οἰκοφθόρους, μοιχούς. Οἰκτείρημα, ἔλεος. Οἰκτείρειν κυρίως, τὸ λαλεῖν λόγους, οἳ κινοῦσιν εἰς οἶκτον. ἄτοι ἔλεον.
οἰκτείρουσι τὰς ἐκκλησίας. Οἰκτείρω, ἐλεῶ. ἐκ τούτου ὀνόματα. οἰκτίρμων καὶ οἰκτιρμός. καὶ ἐλεήμων καὶ ἔλεος
καὶ ἐλεημοσύνη. Οἰκτίζει, θρηνεῖ. Οἰκτίρμων, ἐλεήμων. Οἰκτιστόν, ἐλεεινόν. Οἰκῶ, τὸ δὲ τὸν τόπον ἐξ οἰκῶ κατοι-
κῶ ἐν ἄλλῳ. καὶ ἐνοικῶ τῷ τόπῳ, οἰκῶ ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ οἰκῶ τὸν οἶκον. οἰκίζω δὲ τὸ οἰκεῖσθαι ποιῶ. καὶ οἰκίζω ἐπὶ τὸν τόπον. καὶ οἰ-
κεῖται ὁ τόπος, ἤγουν κατοικεῖται οἰκίζεται δέ, ἤγουν εἰς κατοίκησιν ἐνεργεῖται καὶ κατασκευάζεται. Οἰκῶ, τοῦ ἐξ-
μαρτζεται τοῦτο ὁ παθητικὸς καὶ ὁ ἀόριστος, τὸ τηρεῖν φυλάξει τὴν αι δίφθογγον ἢ τρέπεται εἰς τὸ ω. ᾤκουν καὶ

[illegible]

ΤΟ Ο΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε΄· Ζ΄· Η΄· Θ΄, ΚΑΙ Ι΄·

[illegible]

ἀπὸ τοῦ ὄ, καὶ ἔχοντα δύο σύμφωνα, βαρύνεται· ὄκνος, ὄμβρος, ὄγκος, ὄρθρος, ὄρφνος, ὄλβος. ὄλμος. οὕτω γοῦν καὶ ὄγμος.
Ὀγχηστός, ἄλσος ἱερὸν Ποσειδῶνος. ὥς φησιν Ὅμηρος. Ὀγχηστόν θ᾽ ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος. Ὀγχηστός, ἄλσος ἐν τῇ Ἁλιαρτίων χώρᾳ, ἱδρυθὲν ὑπὸ Ὀγχηστοῦ παιδὸς Βοιωτοῦ, ὥς φησιν ἐν τῷ πρώτῳ γράφων Ποσειδῶνος ἱδρύσατο ἱερόν. ἔστι δὲ καὶ πόλις μεγάλη. καὶ ποταμὸς δὲ ὁμώνυμος ταύτῃ Θετταλικός. ἱερᾶται δὲ Ποσειδῶνι τὸ ξενὸν ἄλσος, διὸ καὶ Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος ὁ ποιητὴς καλεῖ. ὁ δὲ Στράβων φησὶν ὁ Ὀγχηστὸς ἐν ὕψει κείμενος ψιλός, ἔχων Ποσειδῶνος ἱερὸν ψιλὸν καὶ αὐτό. οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦντες ἄλση καλοῦσι τὰ ἱερὰ πάντα κἂν ᾖ ψιλά. Ὀγχηστός, ὄνομα λιμένος. Ὄγχναι, κυρίως αἱ ἀχράδες. ὄγχνη δ᾽ ἔνδρα φυτεύεται τοῖς ἀγρίοις ἀπίοις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄγχειν. ἄγχουσι γὰρ τοὺς ἐσθίοντας καρποὶ διὰ τὸ ἄγαν στρυφνόν. Ὠγυγία, μέλη. Ὄγυρον, ἱμάτιον. οἱ δέ, μάτιον. Ὀδά, φορτία. ὤνια. οἱ δέ, ὁδελά. Ὄδαγμα, βρῶμα. ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ὁδὸν. ἐσκάθηρ γάρ φησιν ἐν τοῖς ὁδοῖς. Ὀδαῖον, πράσιμον. καὶ ὡς ἐχθιμόν, ἐφόδιον. Ὀδαῖον, ὤνιον. ὀδῆσαι γὰρ τὸ ὠνήσασθαι. Ὀδακτάζοντα, δάκνοντα. Ὀδακτάσαι, δακεῖν τὴν καρδίαν. ἢ ἀκύρως τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς παροξῦναι. Ὀδανός, ὀδηγός. Ὀδάξ, δηκτικῶς. καὶ μετὰ δεσμοῦ. ὡς γὰρ λέγω λάξ, καὶ ἐν συστολῇ λάξ, οὕτω δάκω τὸ δάκνω δήξω δήξ, καὶ δάξ. καὶ κατὰ πλεονασμὸν ὀδάξ. ὥσπερ τὸ ὀδάξειν τοῦ δάξαι, ὃ δηλοῖ δακεῖν, οὕτω καὶ αὐτὸ δάξ τὸ ἐπίρρημα. ἔοικε δὲ κοινὴ μᾶλλον ἡ τοιαύτη λέξις εἶναι. Ὀδάξ, κυρίως τοῖς ὀδοῦσι. λυκόφρων δὲ τὸ στόμα λέγει. Ὀδαξήσας, καὶ ὀδακτήσας, ὀδοντωθήσας. ἀδημονήσας δὲ, μάγα. Ὀδὰξ λάζεσθαι τὴν γῆν, ἀντὶ τοῦ λαμβάνεσθαι τῆς γῆς. ἀπὸ τοῦ δάκω δάξω, δάξ. ἢ ὡς λέγω λάζω λάξ, καὶ λάξ. οὕτω καὶ δάκω δήξω, δήξ, καὶ δάξ. καὶ κατὰ πλεονασμὸν, ὀδάξ. δηλοῖ δὲ τὸ δάκνειν τὴν γῆν τοὺς πεφονευμένους ἐν τῷ σφαδάζειν. τινὲς δὲ ὀδάξ, ἀντὶ τοῦ μετὰ ὀδόντων. Ὀδαξισμός, κνισμός. καὶ ὀδόντων τρισμός. Ὀδαρός, ὀκνηρός. Ὀδασμῶμος, ὠνεῖσθαι ἐπειγόμενος. Ὀδάχα, κατὰ τὸ ἴσον, περαστικά. Ὅδε, ἀντὶ τοῦ οὗτος. ἤδε, ἀντὶ τοῦ αὕτη. τόδε, ἀντὶ τοῦ τοῦτο. Ὅδε αὐτὸς ἐγώ, παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν ω τῆς Ὀδυσσείας, ἐκ παραλλήλου πρὸς ἔνδειξιν σαφοῦς ἀναγνωρισμοῦ. αἱ τρεῖς κεῖνται ἀντωνυμίαι τὸ ὅδε. τὸ αὐτὸς καὶ τὸ ἐγώ. Ὀδά, τὰ ἐφόδια. Ὀδέγμαν, προσεδόκων. Ὁδ᾽ ἐγώ, αὐτὸς ἐγώ. Ὀδεία, ἡ ὁδοιπορία. Ὀδεμάλιος, ἀβλαβής. Ὁ δεῖνα, ὥσπερ τὸ νεάπολις δύο ὀνόματά εἰσι καθ᾽ ἑνὸς ὑποκείμενα. οὕτω καὶ τὸ ὁ δεῖνα δύο ἀντωνυμίαι εἰσὶ καθ᾽ ἑνὸς ὑποκειμένου. τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι μία λέξις ἐστὶ καὶ οὐ δύο. ἀλλ᾽ οὗτοι κακῶς λέγουσιν. εἰ γὰρ ἦν μία λέξις, οὐκ ὤφειλε κατὰ τὸ δεῖνα ἀλλὰ κλίνεσθαι ἡ ἀρχή. ἀλλ᾽ ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνατος τῷ δεῖνατι. τῆς γὰρ μιᾶς λέξεως φυλάττεται ἐν κλίσει ἡ ἀρχή. ὡς φιλαιθρατος. φιλαιθρίου. φιλαιθρίῳ. νῦν δὲ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, οὕτως ἐχούσης τῆς παραδόσεως. καὶ ἴσως πεισθέντες ἐκ τοῦ τινὰς λέγειν ὅτι μία λέξις ἐστίν. εἰ γὰρ λέγοιτις ὅτι μία λέξις ἐστί, λέγουσιν ὅτι παρὰ τὴν ὅδε ἀντωνυμίαν γέγονεν ὁ δεῖνα, καὶ ὁ δεῖνα. Ὁ δεῖνα, ἀντὶ τοιοῦδε προσώπου λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοιοῦδε πράγματος. Δημοσθένης, ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, τὸν δεῖνα. εἰσαγγέλλει. καὶ ὁ θεολόγος. ἐγὼ τοῦ δεῖνος καὶ ἡ δεῖνά μοι μήτηρ. Ὁ δεῖνα καλός, ἴδιον ἐραστῶν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις. ἐφλυάρουν δὲ οὕτως. ὁ δεῖνα καλός. τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα. Ὀδεῖν, πωλεῖν. Ὀδελὸν βασιλεῖ τὸν ὀβελόν, ὀδελὸν λέγουσι. Ὀδεῖον, πράσιμον ἢ καὶ ἐκ δημίων ἐφόδιον. Ὄδερος, γαστήρ. Ὅδε τις, ἀντὶ τοῦ οὗτός τις. Ὀδεύειν, οὐδὲ παρ᾽ ἑνὶ τῶν ἐλλογίμων εὑρίσκεται. Ὀδεύω, καὶ ὁδεύω. εἰς τὸ δὲ τὴν γῆν μεταβατικῶς αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὀδεύειν οὐδὲ ξηρὰν πεζεῖν καὶ στέλλεσθαι, οὐδὲ θαλάσσης περαιοῦσθαι ἐπ᾽ ἀμφοτέρων. ἀφ᾽ οὗ ὄνομα ἡ ὁδός, οὐδὲ ξηρᾶς. πεζοὶ καὶ στόλος, οὐδὲ θαλάσσης. τὸ μὲν κοινόν, τὸ δὲ στόλος ποιητικόν. πορεία δὲ ἐπ᾽ ἀμφοτέρων. ὁδεύω τὴν ὁδὸν διέρχομαι. διοδεύω, τὸ διὰ τῆς ὁδοῦ ἔρχομαι. παροδεύω, τὸ παρατρέχω. ἀν᾽ παροδεύειν τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ ἐάσας τὴν πόλιν παρέρχεται. Ὀδηγηθήσεται, ὀδηγῶ. μέλλων, ὀδηγήσω. παρακείμενος, ὠδήγηκα. ὁ παθητικός, ὠδήγημαι. ὁ ἀόριστος, ὠδηγήθην. ὁ μέλλων ὀδηγηθήσομαι. ὀδηγηθήσῃ ὀδηγηθήσεται. Ὀδηγός, ὁ προπομπός. Ὀδηγμός, κνισμός. Ὀδηθείς, λυσθείς. πραθείς. Ὀδίδος, ὄνομα κύριον. Ὀδηγία, ἡ προπομπή. Ὀδήμαντες, ἔθνος θρακικόν. Ἀριστοφάνης. τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν. ἀντὶ τοῦ ἔπλεο. Ὀδῆσαι, πρίασθαι ἀποδόσθαι. ὠνήσασθαι. Ὀδῖνον, πώλησον. Ὀδία, ἡ κώμη. θεός. Ὀδίνουσα, ἀποφορά. ὀσμή. Ὀδιος, κυβερνήτης. Ὄδιος οἰωνός, αἴσιος καὶ ἐπιδέξιος, ἢ ἔρημος. Ὄδιος, καὶ τέλος ἐξάγων. ἐπεὶ κύριον ἐστί. τὸ δὲ προσηγορικόν, ὄδιος ὡς σκοπός. Ὀδίτης, ὁ ὁδοιπόρος. Ὀδμή, ἀντὶ τοῦ ὀσμὴν λέγουσιν Αἰολεῖς. Ὄδμανος, πολύοσμος. δύσοσμος. Ὀδοιδόκος, ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος. κλέπτης. λῃστής. καὶ ὁδοιδοκῶ, τὰς ὁδοὺς παρατηρῶ. Ὀδοιδοκεῖ, ὁδοσκοπεῖ. Ὀδοιπόριον Ὅμηρος λέγει μισθόν, ὃν ἐλάμβανεν ὑπὲρ τοῦ συμπλεῦσαι. ἰστέον ὅτι ἡ παλαιὰ ἔθος τὸ ὕστερον τοιούτους καλέσαι λέγεσθαι ὀδοιπόριον. Ὀδοιπορία, ὁδοιπλανία. Ὀδοιπόρος, ὁδίτης. Ὀδολάμ, ὄνομα σπηλαίου. Ὀδολκοί, ὀβολοστάται. Ὀδολυφθείς, ἐλεήθη. Ὁδὸν ἐλθεῖν, σημαίνει τὸ τοὺς ἀριστέας εἰς λόχον ἐλθεῖν. ὡς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς. οἱ καὶ ἀπὸ δημοσθένους φέρουσι χρῆσιν ὁμηρικήν, ἐν τῷ κατ᾽ Ἀριστοκράτους τὸ ἐν τῇ ὁδῷ καθελών, ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ. καὶ ἐν ἐνέδρᾳ. Ὀδόντες, οἱ ὀδόντες ἐκαλοῦντο ὄντες. ἐσθίοντές τινες περὶ τὸ ἐδεῖν τὸ ἐσθίειν. γίνεται ὀδούς καὶ κλίνεται ὀδόντος. ὀξύνεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνεται. Ὀδοντισμός, εἶδος αὐλήσεως. ὅτι ἡ γλῶττα προσβάλλεται πρὸς τοὺς ὀδόντας. Ὀδοντοφάχων, οὓς ἐλέγομεν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. τὸν δὲ ὀδόντων κοινὴ μὲν εὐθεῖα ὁ ὀδούς. Αἰολεῖς ὁ ὀδών. Ὀδοποιός, ὁ εὐθεῖα συντάσσεται. Ὁδός ἐστι, κατάφασις ἀληθής τῆς λογικῆς ψυχῆς. ἐφ᾽ ἧς ὁ νοῦς τὴν πορείαν ποιούμενος ἀπαντᾷ τοῖς πράγμασι, καὶ τοὺς λόγους τίθησιν. οὐ γὰρ ὁ σκέλος. καὶ ἡ διδασκαλία, ὁδός. καὶ ἡ οἰκονομία. ὡς ὁ ἀπόστολος. ἢ αὐτοῦ ἐγχύνασθαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. Ὁδοῦ ἐπέβην, καὶ ἐδῶ ἐπεβάμην καὶ ὁδοῦ ἐγώ μεν ἐπ᾽ αὐτήν. σύνοδος. ἡ συνέλευσις ἀπὸ διαφόρων πόλεων λαοῦ. πρόσοδος, ἡ προσφορά καὶ ἡ προσέλευσις. πρόοδος, ἡ προχώρησις ἢ προέλευσις. καὶ ἡ ἐπίδοσις. ἔξοδος, ἡ δαπάνη. οὗ τὸ ἐναντίον, εἴσοδος ἡ εἰσφορά, καὶ τὸ κέρδος. ἢ ἡ εἰσέλευσις. οὗ τὸ ἐναντίον, ἔξοδος ἡ ἐξέλευσις. ἢ εἴσοδος ἐστὶν ὅπου οὐδὲ συγκομιδῆς ἢ διαφορᾶς. κάθοδος ἡ δύσις, ἢ ἐπάνοδος τῶν φυγάδων. περίοδος, ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ κίνησις. Ὀδουρός, τοῖς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακοῦρ

ρίστὰ διός· ἔτι καὶ ὁμιλητοὶ αὐτοῦ· καθὰ δὴ καὶ διδασκαλίαι· ὁμιλίαι. Ὀαριστὴς, ὁ ἀπὸ τῆς ὁμιλίας. Ἴσασιν δὲ
ὀαρεῖν, συνουσίαν· δῆλον δὲ ἐκ παρασημειώσεως παλαιᾶς, καὶ ὅτι ὄαρος λόγος ὁμιλία παιδιὰ καὶ παιδεία. παροξυ
τόνως καὶ ἄλλως δὲ προπαροξυτόνως ὀαριστὴς, ὁ ἐστὶν ὁμιλία καθ' ἣν καὶ ὅμιλος ἀπὸ ἐυθείας προπαροξύτονον, τοῦ ἕνεκα τίθεται καὶ
ὁμιλάδην, τὸ ἐπίῤῥημα. γίνεται δὲ ἡ ὀαριστὺς, καὶ ὁ ἐν ὀδυσσείᾳ ὀαριστὴς ἤγουν ὁμιλητής. καὶ προπαροξύνει ὄαρος. καὶ ὁ
παρὰ [illegible] δὲ ὀαρίον, καὶ κατὰ κρᾶσιν ὀρίον ὅθεν καὶ ἡ ξυνωρίς, καὶ τὸ τίτυρον· ἢ ὄαρες αἱ γυναῖκες. δῆλον γὰρ ὅτι προσ
φρκεῖται τοῦ τ καὶ τ [illegible] τὸ ἀείρω. Ὄαρες, αἱ γυναῖκες. Ὀάσεις, δῆμος τῆς πανδιονίδος φυλῆς. Ὄασις, ὀά
σιος ἡ αἰγυπτία. Ὀβάκχιος, ὁ διόνυσος. Ὄβδην, ἐπίῤῥημά ἐστι μεσότητος, ἀπὸ τοῦ ὄμμα, ὄβδην. Ὀβελίζω,
μετρῶ. Ὀβελίζω, τὸ διαγράφω. Ὀβελίας ἄρτος, ὁ ἐπὶ ὀβελοῖς ὀπτώμενος. καὶ ἀκροβελίας, ἄκρον ὀβελιαίου ἄρτου
καὶ ἐπωβελία, τὸ ἐπιδέκατον κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ ἡμιωβελαῖον, τὸ τιμώμενον ἡμίσεος ὀβολοῦ. καὶ τριώβολον, μισθὸς
δικαστικός. καὶ αἱ ἀπὸ τῆς τρεῖς ὀβολοί. ἐξ ὧν τριωβολιμαῖος, ὁ εὐτελής. καὶ τετρωβολῶν τὸ λαμβάνειν δικαστικὸν
τετρώβολον. ἔλεγον γάρ φασι καὶ τοσοῦτον ποτὲ. καὶ τετρωβόλου βίος παρὰ παυσανίᾳ, ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ μισθοῦ. καὶ
ἀμφώβολα φασὶ παρὰ σοφοκλεῖ, αἱ διὰ σπλάγχνων μαντεῖαι. Ὀβολοὶ, νόμισμα, καὶ τόκοι καὶ εἶδος νομίσματος, καὶ
οἱ αὐτοὶ δικαστικοὶ μισθοί. Ὀβολοὶ δύο, μισθάριον δικαστικὸν ἦσαν καὶ τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο
ὀβολούς. Ὀβελισμὸς, ἡ μέτρησις. Ὀβελὸς, καὶ ὀβελίσκος αἱ σούβλαι αἰσταί, ὀβελίσκος τὸ σῶν ὅλος μῆκος ὀβελ
λόμενος τυπτίζιν, αὐξόμενος καὶ ἐλαττούμενος. ἢ παρὰ τὸ βάλλω, βέλος. ἢ παρὰ τὸ βέλλω. τὸ μὲν οὐδέτερον, βέλος. τὸ
δὲ ἀρσενικὸν, βελὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀβελός. ὁ ἰακῶς βέλος οὕτως ἡρωδιανός. Ὀβελὸς, ἀθετήσεως σύμβολον.
Ὀβολὸς, ἡ φολίς. Ὀβολὸς καὶ ὀβελὸς σκεῦός τι μαγείρου, ἐν τῷ ἄκρῳ ὀξὺ, καὶ βάλλειν δυνάμενον. καὶ βολὸς ἢ
βέλος ποιεῖν. παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον μεγάλην ἔχει τὴν διαφοράν, εἴπερ ὀβελὸν μὲν διὰ τοῦ ε τὸν ἀλλόν λέγουσι τὸν
[illegible] τὸν μαγειρικὸν ὀβολὸν δὲ σιδήρου τὸ ἔλασμα ἔλεγον. σχῆμα μὲν πως ἔχον ὀβελοῦ, ὑμένι δὲ εἰς ποσὸν τὸ ὀξὺ λῆγον.
οὕτω δὲ ἁδρότερον τὸ πάχος τύπτει, ἐκεῖνο τὸ ἔλασμα τοῦ ὀβολοῦ. ὥστε ὀβολοὶ ἓξ τὴν δραχμὴν ἐποίουν καὶ τοῦτο ἐλέγετο δρα
χμή. Ὀβολοστατεῖ, ἀντὶ τοῦ δανείζει. ὅθεν ὀβολοστάτης ὁ δανειστής. Ὀβρίζει, χρυσίον τὸ πολλάκις ἑψηθὲν, τὸ κα
θαρώτατον. Ὀβριμοεργὸς, ἰσχυρὰ ἢ μεγάλα ἐργαζόμενος ἔργα. μεγαλοπράγμων. Ὄβριμον, ἰσχυρὸν δυνατὸν παρὰ
τὸ βρεῖ [illegible] πικὸν μόριον, τὸ δηλοῦν τὸ ἄγαν. γέγονε παρὰ γὰρ τὸ βριμὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὄβριμον. ὡς ἐν τῷ τρύ
γη ὀτρύγη. Ὀβριμοπάτρη, μυθικῶς μὲν τὸ τῆς ἀθηνᾶς ἐμφαίνει ἐξαίρετον, ὅτι δηλαδὴ πατέρα μόνον ἔχει ὄβριμον.
[illegible] καὶ τινα μητέρα. διὸ οὐκ ἂν καὶ ἡ ἀφροδίτη ὀβριμοπάτρη οὕτω λεχθείη. Ὀβρισαύχην, ὁ τὸν αὐχένα βαρύς.
Ὄβρυζος, παρὰ τὸ ἁβρὸν, ὃ σημαίνει τὸ τρυφερόν. Ὄγαλα, τόπος. Ὅ γε, οὗτός γε. Ὄγαστωρ, ὁ μεγάστωρ.
Ὄγγα ἀθηνᾶ, ἐν θήβαις ἀπὸ χωρίου ἐπώνυμον ἔχουσα. Ὀγδόα, ἡ μηχανική. Ὀγδόατον, παράλογον ἐπαθεν ὁ τρό
πος τὸ τρίτατος τέταρτος ἑβδόματος. Ὀγδόδιον, λυσίας παρὰ ἀθηναίοις, πλουμένη δεσποινῇ. Ὀγδοηκοντοῦτης, ὁ εἰς τὸ
ὀγδοηκοστοῦ ἔτους. Ὄγδοος, παρὰ τὸ ὀκτὼ ὄκτοος καὶ ὄγδοος. τὰ διὰ τοῦ οος ὀνόματα προπαροξύνεται. ἄθροος, ὄγδοος, τρίπο
ος, τὸ ὄγδοος, ψιλοῦται. πᾶν γὰρ φωνῆεν τῶν ἀριθμῶν, δασύνεται πλὴν τοῦ ὀκτὼ, ἐννέα, καὶ εἴκοσι. Ὀγδόατος,
κατὰ σύνταξιν τοῦ ο καὶ α, ὥσπερ καὶ τὸ δῶμα καὶ ἡ στοὰ, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ βούω καὶ τὸ βοσρεῖν, καὶ τὸ ὀμ
σῦ παρὰ ἡσιόδῳ. καὶ παρὰ ἡροδότῳ τὸ ἐκ τοῦ θρόνου πηδήσας, ἀνεβόησε. καὶ βοηθήσαντες εἰς τὸν ἰσθμόν. Ὄγε, δύο μέ
ρη λόγου εἰσὶν ὁ ἄρθρον γε σύνδεσμος. Ὄγκαι, κώμη τῆς βοιωτίας. ὅθεν ὀγκαία ἡ ἀθηνᾶ. τιμᾶται γὰρ ἐν ὄγκαις.
Ὀγκαία ἀθηνᾶ λέγεται, ὅτι ἄγαλμα ἐν ὄγκαις ἔχει, κώμῃ τῆς βοιωτίας. ὅ τε κάδμον ἱδρύσασθαι αὐτὴν φασίν.
Ὄγκαι, πόλις ἐν ἀρκαδίᾳ. Ὀγκᾶσθαι, ἐπὶ ὄνου, καὶ βρωμᾶσθαι. Ὀγκᾶται, βοᾷ. Ὄγκιον, ἢ ὀγκίον, ἐν ᾧ τὰ
σιδηρᾶ βέλη ἀποτίθεασιν. ὄγκους γὰρ, τὰς ἀγκίδας λέγουσιν. ὅ ἐστι νεῦρόν τι καὶ ὄγκοις. Ὀγκηθμὸς, κραυγὴ ὄνου.
Ὀγκίον, λιμῶνες. χώματα σιδηρᾶ ἔχει. Ὄγκινα, αἱ ἀκίδες. Ὀγκίον δέ φασιν, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἔκειτο ὄγκοι. λέγον
ται φασὶν ὄγκοι αἱ γωνίαι τῶν ἀκίδων κατὰ δηλαδὴ καὶ τὸ ὡς ἀεὶ νεῦρόν τι καὶ ὄγκους ἐκ τοῖς ἔσωθεν. ἔστι δέ φασι καὶ
ἡ λέξις αὕτη, τῶν ἅπαξ εἰρημένων παρὰ τῷ ποιητῇ. καὶ εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ὄγκοις εἶναι. ἐν ὀδυσσείᾳ δὲ σιδηροθήκη τι
νὰ, ἢ βελοθήκην ὄγκιον καλεῖ. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ οὕτω. ὄγκοι γωνίαι καὶ ὄγκιον ἀγγεῖον, τὸ καὶ ὄγκιον ἐν ᾧ ἀκίδες
βελῶν. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ὄγκου, ἡ ἀπαλλαξονικῶς ὀξύτητος ἡ μεταφορὰ γίνεται. Ὀγκὶς, ἡ γωνία. ἡ ἀκὶς καὶ μέγεθος. Ὄγ
κοι αἱ ἐξοχαὶ καὶ γωνίαι τῶν ἀκίδων καὶ πάντες τῶν σιδηρῶν βελῶν. Ὀγκολογῆσαι, γογγύσαι. Ὀγκοτελευταῖαι, τελευ
τῶσαι. Ὄγκος, τὸ βάρος. σοφοκλῆς. μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει. περὶ τῶν ὀρέστου λειψάνων. καὶ αὖθις
[illegible], τὸ ἀβάστακτον. Ὄγκος, φύσημα. δυσφημία. ἔπαρσις. μέγεθος. Ὀγκύλλεσθαι, ὑψαυχενεῖν. καὶ ἐπαίρε
σθαι καὶ ὄγκον περιβεβλῆσθαι. Ὀγκύλον, σεμνὸν γαῦρον. Ὀγμεύω, κατὰ τάξιν θερίζω. Ὄγμος, ὁ ἡρακλῆς.
Ὄγμοι, φανερῶς αἱ τοῦ ἀρότρου τομαί, παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος. οἱ καὶ ἐν ἀγροῖς ἐπίστιχον φυτείαν ἡ λέξις δη
λοῖ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἄγειν, ἀποβολῇ τοῦ ι. ἄγεται γὰρ τῷ ἀρότρῳ ἡ γῆ. ἢ παρὰ τὸ ἕλκω ὄλμος, καὶ ὄγμος. οἱ δὲ πα
λαιοὶ, εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὄγμου φασὶν οὕτω. ὄγμος, ὁ ἀρχὴ τέρμα διέξοδος. θεριστῶν τάξις. ἔφοδος. θεριστῶν στιχηρὰ. ἐπί
στιχος φυτεία. ὄγμου δέ φασι παρὰ γαῖαν ἐπόγμιος ἐπίθετον. Ἄλλως. Ὄγμος, ἡ τάξις. ἢ ἡ ἐπίστιχος φυτουργία τῶν δέν
δρων καὶ κατὰ τάξιν ἀγωγή. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ δαίζω γίνεται δαϊγμὸς, καὶ παρὰ τὸ φράζω φραγμὸς, οὕτω καὶ παρὰ
τὸ ἄγω, ἀγμὸς, ὄγμος. μετατέθη τοῦ α, εἰς ο αἰολικῶς. καὶ παροξυτόνως. ἢ παρὰ τὸ ἔχω, ἐχμὸς καὶ ὀχμός. παρὰ τὸ ἔχεσθαι
ἄλλο ἐπ' ἄλλου καὶ πρὸς ἄλληλα ἔχειν τὴν θέσιν. κυρίως δὲ ὄγμος, ἡ τομὴ τοῦ ἀρότρου. παρὰ τὸ ἄγεσθαι τὴν γῆν
ὑπὸ τοῦ ἀροῦντος. ὅμηρος δὲ, ἐπὶ τῆς εὐθείας τάξεως τοῦ θερισμοῦ φησιν. οἱ δ' ὄγμον ἐλαύνουσιν. Ὄγμος, κατὰ τοὺς παλαι
οὺς ἐκ τοῦ ἕλκω ὄλμος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ ὄμος. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄγω ἀγμὸς καὶ ὄγμος. ὁ ἐπίστιχος ἀγωγή. σημαίνει γὰρ
ἐπίστιχον καὶ αὔλακα ἤδη φυτείαν. βαρύνεται δὲ καίτοι τοιοῦτον. τὰ εἰς ος λήγοντα δισύλλαβα μονογενῆ ἀρχόμενα

σπᾶσθαι. Ξυσμὸς, κνυσμός. Ξυστὰ, τὰ δόρατα· ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὰ δευτέρου τόπου· ἰμάσθω γὰρ, τὸ μὲν πρῶτον ἐκλέγεται· ὅθεν καὶ δόρατα λέγονται τὸ δεύτερον, ξύονται δ' ἐλαφρότατα καὶ ὀρθότατα. ἴσως καὶ ξυστὰ λέγονται, καὶ ὡς αὐτὰ μόνα τῶν πολεμικῶν παρέσιος δὲ ὅμοια ξίστιας· ὃ καὶ ὡς εὔξεστα· γράφεται ὑπὸ δὲ τοῦ ξυσμοῦ τὸ ξύειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ξύλον· καὶ ἡ ξυσμή· τοῦ δὲ τοιούτου ἔχεται καὶ παροιμία, τὸ ξύειν τὸ αὐτὴ ξύονται· ἐκ δὲ τοῦ ξύω ξύσω ξὶς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὀξὺς, ὁ θυμικός· οὐ σύνθετον παρόξυς· ἀντ' οὐ μάχιμος· οὐ παρόξυς, οὐδὲ βάσκανος. Ξυστὰ δὲ, αἱ πυκναὶ ἄμπελοι ἄμεινον δὲ τὰς εἰκῇ καὶ μὴ κατὰ στοῖχον πεφυτευμένας ἀκούειν. Ξυστρέομαι, συστρέφομαι ξύομαι. Ξυστίδα, τὸ λεπτὸν ὕφασμα, ἢ εἶδος ἐνδύματος. Ξυστίδα, τὸ παραξύουσιν· ἤγουν περιφερίδα· καὶ γὰρ μέχρι νῦν αἱ ἀποστελλόμεναι ἄγαλματα τοιούτῳ κοσμηθέντες σχήματι καὶ ἅρμα περιβαίνοντες, διὰ μέσης πομπεύουσι τῆς πόλεως· ὃ καὶ οἱ βασιλεῖς χρῶνται· ξύστις λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον ὃ οἱ ἡνίοχοι φοροῦσι μέχρι νῦν πομπεύοντες· χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοὶ, καὶ οἱ βασιλεῖς, καὶ οἱ ἱππεύοντες. Ξυστὶς, γυναικεῖόν τι ἔνδυμα πεποικιλμένον· ὡς δηλοῖ ποιοῦσι τὰ παλαιὰ τῶν κωμικῶν, ὡς ἀριστοφάνης· ἔστι μὲν καὶ τραγικόν τι ἔνδυμα οὕτω καλούμενον· ἔστι δὲ καὶ ἱππικόν. Ξυστὶς, ἡ κοντίας. Ξυστὸν τὸ δόρατι ἐοικὸς κείμενον· λαμβάνεται δ' αὐτὸ μόνον ἀπὸ δόρατος ὁμοίως ἢ ἴσως, αὐτὸ τὸ καὶ βροτοὶ, τὸ ἐπίθετον αὐτὸ ἀνθρώπου, οὐκ ἔστιν ἐπίθετον. Ξυστὸς, τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν ξυστὸς, ὁ ὀχετὸς, ὅ ἐστι τὸ κοντάριον. Ξυστὸς, κατὰ παράληψιν τοῦ τῶν ποδῶν δρόμου, ὁ δ' ἐξυσμένος καὶ ὁμαλὸς τόπος. Ξύστρα ξύστρας, γέφυρα γεφύρας· αἱ κλίνοντες ἁμαρτάνουσι· δέον διὰ τοῦ α, τῆς ξύστρας, καὶ τῆς γεφύρας, λόγῳ τοιούτῳ· πάντα ὅσα τὸ ρ παραλήγεται ὀνόματα, φυλάττει τὸ α· οἷον σφαῖρα σφαίρας, ἑταίρα ἑταίρας· οὕτω καὶ ξύστρα ξύστρας· καὶ γέφυρα γεφύρας ὁμοίως κλίνονται τὰ διὰ καθαροῦ τοῦ α ἐκφερόμενα· οἷον μάχαιρα μαχαίρας· ἀγυιᾶς ... τὰ δὲ μήτε διὰ τοῦ α ἐκφερόμενα καθαροῦ, μήτε τὸ ρ παραληγόμενα, ἀλλὰ ἄλλο τι σύμφωνον, πάντως τρέπονται εἰς τὸ η· οἷον μέλισσα, μελίσσης· θάλασσα, θαλάσσης· τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, ζητεῖται πῶς ἡ λήδα διὰ τοῦ α κλίνεται, καίτοι οὔτε διὰ καθαροῦ τοῦ α ἐκφέρεται, οὔτε τὸ ρ παραλήγεται, ἀλλὰ τὸ δ· πῶς οὖν ἐφύλαξε τὸ α τῆς λήδας· λέγομεν οὖν ὅτι ἐκτείνεται ἡ ἐσχάτη συλλαβὴ τῆς λήδας· πάντα δὲ τὰ ἐπὶ τῆς ἐσχάτης συλλαβῆς ἐκτεινόμενα, φυλάττει τὸ α· ὁποῖον σύμφωνον ἂν παραλήγεται· οἷον φιλομήλα, φιλομήλας. Ξυστρολήκυθον, κάδη· καὶ βίσσα, ἐλαίου λουτρικά. Ξύσειν, ἀντὶ τοῦ ξύειν. Ξόλον, ἔθνος βαρβάρων. Ξόστρα, ψυκτὴρ ψυκτηρία.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ξ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ο΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ· ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄· Β· Γ, ΚΑΙ Δ΄·

Ο

Τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἐμφερὲς εἶναι τῷ χαρακτῆρι τὴν ἐκφώνησιν· καθὼς γὰρ περικλᾶσιν φωνῆς, ἐκφωνεῖται τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου. Ο΄, ὅτι ἐν πολλοῖς πλεονάζει, οὐκ ἄλλον ὥσπερ ἐκ τοῦ νύσσω, νύξω, ὄνυξ· καὶ ἐκ τοῦ πλέω ὄπλος, ἡ κακοπάθεια· καὶ ὀδύνη, παρὰ τὸ δύω· εὑρίσκεται δὲ καὶ τὸ ὀδύρεσθαι, δύρεσθαι· εὕρηται γὰρ καὶ ὀβριάρεως καθ' ὅμοιον πλεονασμόν· δοκεῖ δὲ ποτὲ τοιοῦτον εἶναι, καὶ τὸ ἴλιγξ εἴλιγξ· ἢ τὸ ὀδὰξ, ὅ ἐστι δηκτικῶς. Ο΄, σημαίνει ἐξ· ἄρθρον προτακτικὸν καὶ ὑποτακτικόν· καὶ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου· ἀντὶ τοῦ οὗτος· ὡς τὸ, ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν· καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦτο· ὡς τὸ ὃ μὲν οὔπω τόσον πλῆθε κακὸν ἐνθάδε μίμνον· καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι· ὡς τὸ, λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ· καὶ ἀντὶ τοῦ διότι· φίλου γὰρ ἑταίρου, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις. Ο΄ καὶ α εἰς ω μέγα κιρνᾶται· λαγὼς καὶ λαγῶς· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῶν περισπωμένων τῆς δευτέρας συζυγίας· οἷον ἐβόαον ἐβόων. Ὀαγελαῖος, ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων. Ὄα, δένδρον καρποφόρον καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ οὕτω καλεῖται ὄα, ἀκρόδρυον εἶδος, μέλας μικρὰς ἐμφερής· καὶ ὀπώρα. Ὄα, ἡ ἐκ τῶν οἰῶν ... ἡ λιγνὺς διονύσιος ἐπὶ ἱματίου διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἐν δὲ τῷ ω μεγάλῳ φησὶν ὁ αὐτὸς, ὤα, μηλωτὴ, διφθέρα· εἰς γὰρ τὸ προβατοειδὲς ἑτέρων λεξικῶν γράφεται, ὅτι ὠὰ συνέχεται ἀλλήλοις· ἐν ἄλλοις δὲ, ὅτι ὤα ἡ μηλωτὴ καθὼς ἐκτέθειται καὶ δηλοῖ ἐκ τῶν ῥηθέντων, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον, ἤγουν τὸ διὰ ο μικροῦ, φυτικόν ἐστιν ἐκ τοῦ οἷς· τὸ δὲ δεύτερον, ἐξ ἐναντίου· ὅθεν προστίθεται καὶ τὸ γράψαντι, ὅτι οἴαι διφθέραι μηλωταί· ὡς ἐκτείσει καὶ σαφηνίσεω, μᾶλλον ἐν δὲ τοῖς τοῦ γραμματικοῦ ἀριστοφάνους φέρεται ταῦτα· μῆλα ὁ ποιητὴς καλεῖ καὶ τὰς αἶγας· οἷον μῆλ' οἶές τε καὶ αἶγες ἰσαίωσιν· καὶ ἡμεῖς δὲ τὸ μηλωτὴν καλούμενον καὶ τὴν αἰγείαν δοράν· τὴν δὲ τῶν προβάτων οἴαν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀττικῶν· τινὲς συναλοιφὴν ποιούμενοι, ὤαν ἐκάλουν· καὶ φέρει καὶ χρῆσιν ἑρμίππου ταύτην ὅρα μὴ ἀποτίθει ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς ἢ τὴν ὤαν ... περὶ τὴν ὀσφῦν. Ὄαιες, ἕνεδραι. Ὄαι, μόναι. Ὄαρας, γάμους· οἱ δὲ, γυναῖκας. Ὀαρίζειν, τὸ φιλικῶς ὁμιλεῖν· καὶ διὸς ὀαριστὴς, ὁ ὁμιλητὴς, ὅ ἐστι φοιτητής· καθότι καὶ συνουσίαι φιλοσόφων αἱ τοιαῦται ὀαριστὺς λέγονται· καὶ ὄαρ ἐκ τοῦ ἄορ τὸ συζυγοῦν, μετάθεσις ἐκ τοῦ ἄορ· ἵνα μὴ συνεμπέσῃ πρὸς τὸ ἄορ τὸ ξίφος· ἡ φωνὴ ὄαρος καὶ ὄαρες παρὰ τῶν ποιητῶν· οἷον ὄαρες καὶ ἐκφράσιν. Ὀαρίζειν, τὸ ὁμιλεῖν ἐν λόγοις· ὅμηρος· ἕκτωρ ἢ ὀαρίζει γυναικί· τουτέστι, διὰ λόγων ὁμιλεῖ· παράγονται ἐκ τούτου ὀαριστύς· καὶ ὀαριστὴς ὁ ὁμιλητής· προϋπάρχει δὲ τῶν τοιούτων, τὸ ἄειρειν καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ ἄορ· καὶ ἡ συνάορος, ἢ ὁ ξυνάορος· ὅθεν ἐν μεταθέσει τὸ ὀαρίζειν. Ὀαρίζουσιν, εἰρηνεύουσιν. Ὀαρίζω, τὸ γυναικὶ διαλέγομαι καὶ ὁμιλῶ· αἰολεῖ, ὁμοαρίζω, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι τῷ γάμῳ, καὶ συνηρμόσθαι. Ὀαρισμοὶ, διάλογοι. Ὀαριστὴν μάχην. Ὀαριστὺς, συντηρητικὴ ὁμιλία· δι' ἣν αἱ τὴν μάθησιν μετιόντες ὀαρισταὶ λέγονται· οὕτω μίνως ἐν ὀδυσσείᾳ· ἐκ

ἀλειφόμενοι οἱ ἀλειψάμενοι χρῶνται [illegible] ὡς [illegible] ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἀλοιφὴ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἔλειψα, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔλειμμαι ὁ ἄλειμος· καθὰ καὶ ἀπὸ τοῦ λείπω λέλειμμαι, λειμός. Ξηραίνω, τὸ ψυχραίνω· αἰτιατικῇ. Ξηρὰ συντιθέν, [illegible] γεγγραίνει παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ξήρι γίας, [illegible] ἐρίοντες. Ξηρίον, φυτόν· [illegible] βοτάνης [illegible].

Ξηρόλοφος, ὅτι τὸ ξηρόλοφον [illegible] μὲν θέμα [illegible] ἐκάλουν [illegible] κοχλίας [illegible], καὶ [illegible] τὸ ἄλλο· καὶ σιδήρου τοῦ κτίσαντος· καὶ θέμα [illegible] ἐν [illegible] θυσίας ἐποίησε πολλὰς θυσίας σιδήρου· εἶτα καὶ χίοσμα [illegible] τῷ τόπῳ γεγόνασι· καθ' ὃν χρόνον καὶ κόρη [illegible] θέσις [illegible], ἐξ ἧς τριάκοντα χρόνους [illegible]. Ξηροκόλλα, σύνθεσίς τις [illegible] χρυσουργίας. Ξηρὸν, [illegible] τὸ ξόανον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὕλης τῶν ξύλων [illegible] γὰρ ἔξυσται, ξυρὸν γίνεται· [illegible] τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, ξηρὸν, οὕτω φίλων. Ξηρὸς ἱδρὼς, ὁ μὴ [illegible] λουτρόν, ἀλλ' [illegible] γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος. Ξηρὸς, ἀντιδιαστέλλεται πρὸς ὑγρὸν ὡς αὐχμηρὸς πρὸς χλωρὸν καὶ [illegible] πρὸς [illegible].

Ξίμβραι, [illegible] αἰολεῖς. Ξίρις, φυτόν. Ξίφαι, τὰ ἐν ταῖς [illegible] δρέπανα, ἢ σιδήρια. Ξιφεῖ, ὁ φέρει ξίφος. Ξιφήρεις, ξίφη κατέχοντες· ξιφοφόροι. Ξιφήρης ἢ ξιφοφόρος, ὁ κατέχων ξίφος. Ξιφίας, ἰχθύος ὄνομα. Ξιφίδρια, [illegible]. Ξιφίζειν, [illegible] τὴν χεῖρα καὶ ὀρχεῖσθαι. Ξιφιλῖνος, ὁ ξιφῖνος. Ξίφισμα τῆς ὀρχήσεως. Ξιφισμὸς, σχῆμα ὀρχηστικὸν τῆς λεγομένης ἐμμελείας ὀρχήσεως. Ξιφόκτονος, ὁ [illegible] ξίφους φονευθείς· ξιφοκτόνος δὲ, ὁ ξίφει φονεύσας. Ξιφοθήκη, βελοθήκη. Ξίφος, μάχαιρα ἢ [illegible] ὁμώνυμον, φάσγανον· ξιφίδιον, καὶ [illegible]. Ξιφιστὴς, μαχαιρομαχία· μάχη ἐκ χειρῶν. Ξυγγνώσεσθαι, συνελθεῖν· ἀριστοφάνης· βούλει ξυγγνώσεσθαι τοῖς [illegible] λόγοις; Ξυγγενεῖς, [illegible] σύνθετον γὰρ ὡς πάγγελος· πάνσοφος [illegible] βαρύνεται ἀριστοφάνης [illegible] ξυγγενεῖς καλεσον. Ξύγκλυδες, σύμμαχοι· [illegible]. Ξύειν, γράφειν· ὅθεν καὶ τὰ γράμματα ξύσματα λέγονται. Ξυήλη, ξυάλη· ἔστι δὲ καὶ ξιφίδιον, ὃ [illegible] λέγουσι. Ξύλα [illegible], φυτὰ [illegible] εἰς τὸ [illegible]. Ξύλα κάγκανα, τὰ ξηρὰ τὰ [illegible] εἰς τὸ καίεσθαι [illegible] δὲ καὶ [illegible] πάλαι [illegible] γέγραπται· ξύλα λέγεσθαι [illegible]. Ξυλεία, ἡ τῶν ξύλων [illegible]· ξυλία δὲ, ἰ. Ξυλεία, ἡ τῶν ξύλων τῶν [illegible], συλλογή. Ξυλίζεσθαι, ξυλίζεσθαι. Ξυλοφόρος, ξυλοφάγος. Ξυλιζομένων, ξύλα συλλεγουσῶν. Ξύλινον καρπὸν, τὸν [illegible]. Ξυλίτης, ἰχθὺς ποιός. Ξυλλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ [illegible] αἰτιατικῇ. Ξυλλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ συμμαχῆσαι δοτικῇ· [illegible] τὴν τύχην [illegible] συλλαμβάνουσαν.

Ξυλεκτὸν, συνειλεγμένον [illegible]. Ξυλοθήκη, [illegible] κατασκευή. Ξύλον [illegible], [illegible] φυτικὴ φυλλοβόλος σπερματική. Ξύλον, [illegible] λέγουσι· [illegible] ἀριστοφάνης· [illegible] τοῦ ξύλου. Ξύλον, παρὰ τὸ ξύειν· [illegible] γὰρ ὕλη [illegible] ξύλον. Ξυλοφόρος, [illegible] σκολίκιον. Ξυλοχίζεται, ξυλίζεται· ξύλα [illegible]· ἔστι δὲ καὶ παροιμία· δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλίζεται. Ξύλοχος κατ' ἔλλειψιν, [illegible] πυκνὸς ξύλοις· κεῖται [illegible] ὡς [illegible], ὅτι καὶ [illegible] τὸ ὕλη· ἵνα ἡ ξύλοχος ὕλη ἀφ' ἧς [illegible] ὑλακτεῖται. Ξύλοχος, θηλυκῶς· [illegible] λόγοι καὶ [illegible], ὡς ξύλα ἔχοντα. Ξυλύφιον, τὸ μικρὸν ξύλον· καὶ ξυλύφιον ὑποκοριστικῶς· δοκιμώτερον δὲ, τὸ ξυλάριον καὶ ξυλάριον. Ξυμβαίη, ἀντὶ τοῦ συμβαίη. Συμβαίνει ὁ λόγος τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ συμφωνεῖ καὶ συνᾴδει· ἢ [illegible] λογῷ· συμβαίνει [illegible]· ξυμβαίνειν ἀττικῶς. Ξυμβάλλειν, τοῦ· ξυμβαλεῖν, ἀντὶ τοῦ [illegible]· ἢ ξυμβαλεῖν, ἀντὶ τοῦ [illegible], [illegible]· ὡς [illegible] καὶ κατὰ χρόνος ἔχων ξυμβαλεῖν πρὸς [illegible]· ἢ ξυμβαλεῖν ἀντὶ τοῦ ἁρμόσαι. Ξυμβῇ, συμπέσῃ. Ξυμβῆναι, συμφωνῆσαι· ἀριστοφάνης· ἐὰν συμβῇ τί σοι. Ξύμβαλλε, [illegible]. Ξυμβλέψαι, ἀντὶ τοῦ [illegible] ἐν συμβολῇ [illegible]· τοῦτο δὲ καὶ [illegible] λέγεται. Ξυμβλήτην ἀλλήλοιν, [illegible]. Ξυμβῇ τί σοι, συμφωνήσῃ σοι. Ξυμφέρω, συμβαστάζω. Ξυμβόλους, [illegible] ἔλεγον, [illegible] δὲ [illegible] δήμητρι· τοὺς δὲ [illegible] διὰ τῆς φήμης [illegible] μαντείας, ὡς φιλόχορος φησὶ δήμητρα [illegible]· σοφοκλῆς [illegible] συλλόγῳ. Ξυμβολιμαίας δίκας ἀττικοὶ, τὰς [illegible] συμβόλαια. Ξύμη, ὁ καλεῖται [illegible] τοῦ [illegible]. Ξυμμίξασα, ξυντυχοῦσα. Ξυμπεπεῖσαι, συνάρασθαι, συμβουλεῦσαι. Ξυμφέρω, ξυμβαστάζω· φέρειν [illegible] ξυμφέρω. Ξυμφορά, συντυχία· καὶ [illegible] ἀγαθοῦ τάσσεται καὶ [illegible] κακοῦ. Ξυνὰ, ἀττικοί· [illegible] κοινά. Ξυναγέα, [illegible]. Ξυνά, κοινά. Ξυνάγειραν, συνήθροισαν. Ξυνάγον [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible] εἰς τὸ λιμοῦ [illegible] καὶ τὸ συνάγομεν [illegible]. Ξυνάγομεν ἄρηα [illegible] ὁμήρῳ· ξυνάγοντες ἄρηα διὰ τὰ δύο στρατεύματα τὰ ἐναντία [illegible] συναγομένων, ἢ [illegible] ἄλλας [illegible] γίνεσθαι ὁ πόλεμος λέγεται· οὐ μόνον [illegible] ἐν [illegible], ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς συμβολαῖς· τῶν μὲν ἐνταῦθα, τῶν δὲ ἐκεῖ· καὶ ἀλλοτ' ἄλλαχοῦ μαχομένων· [illegible] μάχην καὶ συνάξαι, [illegible] γίνεται πόλεμον φασιν [illegible], [illegible] τὸ συνάγειν καὶ τὸ διακρίνειν. Ξύναορον, τὴν συμβιοῦσαν γυναῖκα γαμετήν. Ξυνήσομος, ξυγγενής. Ξυναίρεται, συναίρεται. Ξυναλιζόμενοι, συναθροιζόμενοι· ὅσοι [illegible]. Ξυναλλαγή, ἀμοιβή· παραμυθία· συνάντησις· λέγει δ' ἶρις [illegible] τοῦ [illegible] νεότητος ἐν ξυναλλαγῇ λόγων σοφοκλῆς· ἢ ξυναλλαγῇ τῇ ὁμιλίᾳ. Ξυναλλαχθέντες, [illegible]. Ξυνάορα, γαμετήν. Ξυνάρασθαι, ξυναρμόσασθαι [illegible]· ἀπὸ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω· ξυνάρασθαι τῷ [illegible] τὸν κίνδυνον· καὶ ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον αἰτιατικῇ μόνῃ· θουκυδίδης· [illegible] ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης.

Ξυναυλία καλεῖται, ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν· ὁ δὲ ὄλυμπος μουσικὸς ἦν μαρσύου μαθητής· ἔγραψε δὲ αὐλητικοὺς καὶ θρηνητικοὺς νόμους· ἄλλως· συναυλία λέγεται, ὅταν κιθάρα καὶ αὐλὸς συμφωνῇ· νόμοι δὲ καλοῦνται [illegible] ὕμνοι· ὄλυμπος δὲ μαθητὴς γέγονε μαρσύου [illegible] τὴν αὐλητικὴν ἄριστος, καὶ [illegible] μουσικήν.

Ξυνεμπορὸς, [illegible]. Ξυνάγεσθαι, συνάγεσθαι. Ξυνάορα, ἀδελφαί. Ξυναρμόσας, συνάψας, συνθεὶς. Ξυνάορ, [illegible] ἄλοχον. Ξυνάορος, [illegible]. Ξυνήβιμος, ὁ [illegible]. Ξυ

θάσιν, ὀρνέας. Ξαίνει, κτενίζει. ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς αἰδοίοις μαστιν. ἃς κόσμος χρυσοῦς περὶ κεφαλῆς. Ξαίνουσαν, διανοεῖν. Ξανθικά, ἑορτὴ μακεδόνων. ξανθικοῦ μηνός, ἢ ξανθικοῦ ἀγομένη. ἔστι δὲ καθάρσιον τῶν στρατευμάτων. Ξανθό, κοπτό. Ξέεσθαι, σπανίζεσθαι. Ξεινήιον αὐτίκα, διαφέρει δὲ καὶ ... τὸ κειμήλιον ... τρίτον δὲ ὡς κειμήλιον τῷ λαβόντι ... τὸ ξεινήιον, ... φησί τι τὸ δῶρον. ξένιον μὲν γὰρ, δίδοται καὶ τὸ τυχὸν τὸ δῶρον, δὲ τῶν ἀξίων λόγου ... Ξείνια, τὰ ξένια. δῶρα χαριστήρια ξενίας. Ξεινοδόκος, ὁ ὑποδεχόμενος ξένους καὶ μάρτυς. Ξεῖνα, θεοσκλά. Ξεῖνος, ὁ ἀπὸ ξενίας φίλος. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ κενὸς γίνεται κεῖνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ξένος ξεῖνος. ξεῖνος ἅμ᾽ αὐτῇ θεῷ πολυτίχῳ. Ξεινοσύνη, ἡ ξενία. ὅμηρος ἐν φ τῆς ὀδυσσείας. ἀρχὴν ξεινοσύνης, φησί τι ξενίας. ἀλλὰ καὶ τέλος εἶναι αὐτῆς. ... οὐ δὲ πράττειν ... ἀλλήλοις. τὸ λοιπὸν γὰρ ... ἡ ξενία. διὰ τὸ κοινὸν ... καὶ ὁ ... Ξείνοις, τοῖς μισθωτοῖς λέγει ὅμηρος ἐν ὀδυσσεία. Ξερίς, ἄρωμα ποιόν τι φυτόν. Ξεναγεῖν, δέχεσθαι ξένους ἢ τῆς ὁδοῦ ἡγεμονεύειν ἢ ξενοδοχεῖν. Ξενάγησον, ἀντὶ τοῦ ὁδήγησον ἐμέ τὸν ξένον ξεναγῶ, τὸ τὸν ξένον ἄγω. ὅθεν ξεναγὸς ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. Ξεναγία, δύο πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν χιλίων εἰκοσιτεσσάρων. αἱ δὲ πλείους, τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλιάρχην, τὸν ἡγούμενον. Ξεναλίζω, τὸ δωροδοκῶ. Ξεναλόγος, ξένους συλλέγων. Ξενία, καταγώγιον. καταλύματα ἢ ξεναγωγία. Ξενοί, στρατιῶται. Ξενίας δίκη, ὅτι ὡς πολιτῶν μετεχόντων τῆς δημοσίας. Ξενίζομαι, τὸ εἰς ξενίαν δέχομαι. ξενίζω ὅμηρος ... ὕστερον προξενήσαι λέγουσι ... φοινικὸς τὸ ῥῆμα σύνταξις. ... ξενεῖν. ὡς γὰρ καὶ τὸ ξεναγεῖν ὁ παρ᾽ ἰάωσιν τοῦ προξενεῖν, ... σύνταξις ὁ ἀρριανός. τὸν δὲ ἴαω ... προξενον ἐκάλουν οἱ μεθ᾽ ὅμηρον. Ξενίζω, τὸ ξένη διαλέκτῳ χρῶμαι. ἢ μᾶλλον τὸ ἐν ξένῃ διατρίβω, καὶ τοὺς ξένους δέχομαι. Ξενίζω, ἡ μόνον τὸ ξένον ἀποδέχομαι, ἀλλὰ καὶ ἐκπλήττω. ξενίζομαι περί, τὸ εἰς ξενίαν ἀπό τινος δέχομαι. οὐ δὲ ... μαλεῖς, ἀλλὰ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων σημαίνει ξενίζειν, καὶ τὸ ξένως διαλέγεσθαι. Ξενικὸν ἐν κορίνθῳ παρὰ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ, τὸ μισθοφορικὸν στράτευμα. ὃ συνέστησεν φορμίων ὁ κόνων. Ξενικὸς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, τίνες τὸ ἐν ἡ κωμῳδεῖται ὡς τὰ ὅπλα ἁρπάζων. τινὲς δὲ καὶ στρατιωτικόν φασιν αὐτόν. Ξένιος ζεύς, ὁ φιλόξενος. Ξενίδιον, ξενίδιον ξενοδ... Ξενίδιον θέσις, ἀντὶ τῆς μισθοφορουμένης. ξένια δὲ οἱ μισθοφόροι. Ξενοδόκος, ὁ ξενοδόχος. Ξενοδόκος, παροξύνεται διὰ τὴν ἐν αὐτῷ νοουμένην ἐνέργειαν. τὰ γὰρ παρὰ ῥῆμα σύνθετα ὀνόματα, παροξύνονται μὲν, ὅτι ἐνέργειαν ὑπηχεῖται. προπαροξύνονται δὲ, ὅτι πάθος, οἷα καινὰς κωλύειν, οἷς παρατίθεται ῥαδιαιός. λιθοβόλος μὲν οὖν παροξυτόνως, ὁ λίθον βάλλων. προπαροξυτόνως δὲ, ὁ λίθῳ βεβλημένος. καὶ τροφοτρόφος μὲν ἡ τρέφουσα ἔχουσα. τροφότροφος δὲ ὁ τρέφεσθαι ἔχων. οὕτω καὶ ξενοδόκος, ὁ ξένους δεχόμενος. φίλα δὲ λέξις ὁ ξένος παρὰ τῷ ποιητῇ. Ξενοδοκοῦμαι, μαστεύομαι. Ξενοδοχῶ, προξενῶ. ξενοδοχεῖον, ἄσκημα ὑποδεχόμενον τοὺς ξένους. Ξένοι, οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ τοὺς πέρσας. οἱ δὲ, τοὺς ἀπὸ ξενίας φίλους. ἢ ξένους. Ξενολόγιον, καὶ ξενολόγος, ὁ ξένους συλλέγων στρατιώτας. Ξένος καλεῖται καὶ ὁ ὑποδεχόμενος καὶ ὁ ὑποδεχθείς. ἰδίως δὲ, ὁ ὑποδεχόμενος ξενοδόχος. ἀπὸ δὲ ὁ δὲ ἀπὸ τῆς τῆς οἰκίας ... παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις ἡ ἀπολαύσει, ... ὀνομάζεται. ἔνιοι δὲ αὐτὸν καὶ ναύκληρον ἐκάλεσαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς καταγωγῆς μισθόν, ναῦλον. ἐς γὰρ ... οὐ παρὰ τοῖς πολλοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς καλεῖται. παρὰ δὲ ... σιγώμενον ... μισθοῦσθαι, καὶ μισθώσασθαι. ... καλεῖ. ... ἐν διδόντες τὴν αὐλήν. Ξένος ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς φίλος, ὃν ξένον πατρικόν φασι. ξένοις ἐκ πατέρων φιλότητος, ... καὶ ξένοις ... ξένος φασίν, οὐ μόνον ὁ καταγόμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποδεχόμενος. Ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος. Ξένος, ὁ ἀλλότριος. καὶ ξένος, ὁ εἰς φιλίας συνημμένος ἐξ ἀλλοδαπῆς. ὅθεν καὶ ξενίζω τὸ φιλοφρονοῦμαι. ὡς τὸ χρυσῷ γε ὁ ἥρως ξενίζων ... τοὺς βάκας. ἐκ τούτου καὶ ξενία πράττεσθαι, ἡ τοῖς ξένοις προσκειμένη περὶ φιλία. καὶ περὶ ξενοῦμαι τῷ ἀνθρώπῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὡς φίλος διακυβερνῶμαι ξένος ὤν. ἔστι ξενίζω, καὶ τὸ ξένα τινὰ φθέγγομαι. ὡς τὸ ὁ βάρβαρος προσεξενίζετο γλώττῃ, καὶ τοῖς λόγοις. Ξένον τὸ ἀλλότριον, καὶ τὸ παρηλλαγμένον. ὡς γὰρ καὶ ξενίζω, τὸ ξένον ὑποδέχομαι καὶ τὸ ἐκπλήττω. καὶ ξενίζομαι ὑπό τινος, οὐ παρὰ τοῦ ... ξενοῦμαι. οὗ τὸ θέμα ξενῶ. καὶ ξένισις, ἡ ξενοδοκία. καὶ ξενία τὸ αὐτό. καὶ ἔτι ξενία ὄνομα δίκης κατὰ ξένων τῶν ἐγγεγραφότων ἑαυτοὺς εἰς πολίτας, ὡς ἔτυχε. ξενία δὲ ἡ ξενιτεία. καὶ ἔτι ξένος, ὁ ὑπ᾽ ἀλλοδαπῆς καὶ ἀλλότριος. καὶ παράδοξος, καὶ ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς φίλος. ὃς πατρικός, ξεῖνος. τὸ ξένου συναπτικόν, ὁ ἀστός. τῷ δὲ ἐν δήμῳ, ὁ ἀπόδημος. Ξενοφῶν, παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φαίνω. ὁ ἐν τοῖς ξένοις τρόποις φαινόμενος. Ξενοῦν, λέγει. Ξενοῦν, τὸ γηροκομεῖον. Ξενών, οἶκος ὑποδεχόμενος τοὺς ξένους ἢ ἀρρώστους. Ξενώτης, ἡ ἀνδρώνης, ὑπὸ φρουράν. Ξενοῦσθαι, ὑποδέχεσθαι. Ξερόν, τὸ ξηρὸν τῆς γῆς χέρσον. Ξέρξης στρατός, ὁ τοῦ ξέρξου. Ξέσαι, τεμεῖν κόψαι. ξέσαι ἐκπεσεῖσθαι καὶ σκεδάσαι. Ξέσμα, ξόανον. Ξεστὸς ἑρμῆς παρὰ δὲ ξενοφῶντι ... τέσσαρας λέγει δὲ καὶ ... ξέστην, ἐλάττων. Ξέστης, ὄνομα ἰκανὸν μέτρου τὸ ὄνομα. τὸν γὰρ παρ᾽ ἡμῖν ἓξ ἀριθμόν, αὐτοὶ λέγουσι σέξ. καὶ μέτρον πρὸς παρ᾽ αὐτοῖς τὸ ἕκτον, λέγουσι σέξτον. διὰ δὲ ἀφωνίας, τὸ σέξτης ξέστης λέγεται κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου. οὕτω φίλων. Ξεστίον, μέτρον ὑγρῶν. Ξεστόν, ὁμαλισμένον. Ξεστόν, γλυπτόν. λεῖον ποιητόν. Ξέστριξ, ἐκλείπει ἡ ἑξάστιχος κνίδιος. Ξέσω, ξύσω. Ξέω, ἐπὶ ξύλου. ξύω δὲ ἐπὶ σαρκός. καὶ ἡ παροιμία. τὸν ξύοντα ἀντιξύειν. Ξέω, κόπτω. ξαίνω δὲ τὸ διαλύω, διαφθείρω.

ΤΟ Ξ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η, ΣΥΝ ΤΕ Ι, Ο, Υ ΚΑΙ Ω.

... νός, ὁ κρημνός. Ξηραλοιφεῖν, καὶ ξηραλοιφία, τὸ ἄνευ λουτροῦ ἀλείφεσθαι, ἐπεὶ καὶ ξηρὸς ἱδρώς, ὁ μὴ ὑπὸ λουτροῦ, ἀλλ᾽ ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος. δῆλον δὲ ὅτι ἡ τὸ τρίχους χρίειν, ἀλείφειν λέγεται καὶ ἀλοιφή. διὸ καὶ φέρεται ἐν ξενοφωντικοῖς λέξεσιν ὅτι ὅμηρος τὸ αὐτὸ, καὶ ἀλοιφὴ τὸ τῶν τριχῶν χρίσμα. καὶ ὅτι

νῆσος ἐν τῷ καυκασίῳ ὄρει, καὶ ποταμὸς τάλω. Νύσσω, τὸ πτύσσω. Νυστάζω, ἀμελῶς βαίνω. Νυσταγμός, ὕπνος. Νυστάζω, ἀπὸ τοῦ νεύω καὶ τὸ στάζω, οἷον νευστάζων κόρυθα βριαρήν· ἐπειδὴ ἐπινεύουσιν οἱ κοιμώμενοι. ἐνθεν καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, νύσταλος. νυσταλογιζόντων ἢ παρὰ τὸ νευστάζειν ἀποβολῇ τοῦ ε. τὸ διανυστάζειν, παρὰ τὸ νεύειν τὴν κάραν. Νύσσου, ὀλίγον ὑπνῶσαι. Νύττεται, ἤτοι κεντεῖται. Νύττεσθαι, εἰς δρόμον. ὁ οὕτω μὲν ἡ ἀφετηρία νύσσα καλεῖται. ὁ δὲ καμπτὴρ νύσσα καλεῖται, παρὰ τὸ νύειν ἐν ᾧ, νύσσα καὶ νύσσα. νύσσειν γὰρ δεῖ τὸ καμπτῆρα οἱ κάμπτοντες. Νύχα, νύκτωρ. νυκτί. Νυχαῖα, ἐφεστῶτα. νυκτερινά. Νύχιος, νυκτερινός. Νύχμα, ὀνειδος. λυσσᾶ. τυφλός. Νυχός, νυξ. σκότος.

Νὼ, αὐτὴ τοῦ νῶϊ, ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ ὀξύνεται. Νὼ, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. βλέψαι χρίσσαι νώ. ὅτι τὸ νώ αὐτὴ τοῦ ἀορίστου. ἡ αὐτὴ τοῦ δυϊκοῦ ἡμᾶς χρῖσαι ἄλλον βλέψαι. Νῶ, νήσαντες, σωρεύσαντες, ἐκ τοῦ νῶ νήσω τὸ σωρεύω. ἐκ τοῦ νήσω τὸ κολυμβῶ καὶ νῶ τὸ ἐνῶ, τὸ νέω, καὶ νῆσος καὶ ναῦς. ἡ πᾶν μέρος ἐν τῇ θαλάσσῃ ἔχουσα. Νῶβαι, πυγμαῖοι. Νωβαλίσματα, ἢ νωγαλίσματα, τὰ κατὰ λεπτὸν ἐδέσματα. αἱ δὲ, τὰ μὴ εἰς χορτασίαν, ἀλλὰ τρυφερὰ βρώματα. Νωγαλέον, λαμπρόν. Νωδὸν λέγουσι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, τὸν ὀδόντας μὴ ἔχοντα διὰ τὸ γῆρας. οὐ γὰρ δὴ ἄφυτον. οὐδὲ γὰρ ὁ νηπιοῦτος. ὁ νωδὸς ὁ ἐστερημένος ὀδόντων. λέγεται δὲ καὶ τὸ βρέφος ἐστερημένον ὀδόντων, ὃ μὴν δὲ καὶ νωδὸν φαμὲν αὐτὸ, ἀλλ' ἐκεῖνον φαμὲν νωδὸν, τὸν ὀδόντας κτησάμενον, εἶτα ἀσθενείᾳ περὶ τὸ γῆρας ἀποβεβληκότα. Νώδυνον, τὸ ἀνώδυνον. Νῶε, ὄνομα κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ πρόσωπον κατὰ τὸν μωσέως. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀνάπαυσις. Νωθεία, νωθρία. ὀκνηρία. Νωθεῖς, ῥᾴθυμοι, βραδεῖς, οἱ ἐστερημένοι τοῦ τάχους. Νωθὴς, ὁ νωθρὸς κατὰ στέρησιν τοῦ θεῖν, βραδὺς καὶ ἀμβλύς. Νωθὴς ὁδὸς, ἡ μακρὰ ὁδός. Νώθεσι, ἐνθυμήθητι. ἰδοῦ. Νωθὴς ὁ ἐργάτης, ὁ μηκέτι σκιρτᾶν δυνάμενος. Νωθουργὸς, ὁ δυνατὸς συγγίνεσθαι, ἢ ὄνος. Νωθρεία καὶ νωθεία. ῥαθυμία. Νωθροκάρδιος, ὁ κατὰ λογισμὸν βαρὺς, καὶ ῥᾴθυμος. Νωθρὸν, βραδύ. νωχελὲς, ἀσθενές. Νῶϊ, ἡμᾶς. ἡμεῖς. ἡμῶν. Νωΐτερος, ἡμέτερος. Νώκαρ, νύσταξις. νωθεία. κακόσχολος ἐν νόσῳ. Νώκαρ, ὁ δυσκίνητος, ὁ οὐδ' ὁπωσοῦν ἐρρωμένος, παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τοῦ σκαίρω τὸ σκιρτῶ, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ. Νώλα, πόλις. Νωλαῖοι, ἔθνος. Νωλεμὲς, συνεχές. σημαίνει καὶ βιαίως. ἀπολλώνιος. νωλεμὲς ἐμπελάσασθαι ἐν νήσῳ. Νωλεμέως, ἀδιαλείπτως. συνεχῶς. παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ λείπω τὸ λιμπάνω, γέγονε νωλεπέως, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς μ νωλεμέως. οἱονεὶ τὸ μὴ λειπόμενον, ἀλλ' ἀδιαλείπτως ὄν. Νῶμα, νόημα. ἐνθύμημα. Νωμᾶς, διανέμεις. Νωμᾷ, ἢ νέμειν ἴσαστιν δηλοῖ, καὶ ἔστι παρώνυμον. ἐνόμιζον, ὅ δηλοῖ παρέχειν. Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα, ἴσα στιν δηλοῖ τὸ ἀνάστροφα. ὅμηρος. τηλέμαχος κέρδεα νωμᾶν, ἤτοι κινεῖν, στρέφειν εἰς νοῦν καὶ κέρδεα ἐν φρεσὶν ἐνόμα. Νωμᾶται, κινεῖται. Νώματα, ἀντὶ τοῦ ἐκ ζυγίων τὰ ἰσοριζόμενα, αἱ δὲ τὰ θρέμματα. Νωμεῖται, χώρα. νομαίεται δὲ μισθόν. Νωμῆσαι βοῦν, διενεγκεῖν. βαστάζειν ἢ κινῆσαι παρώνυμον. Νώμησαν, τουτέστι, διεμέρισαν διέδωκαν ἐκ τοῦ νεμῶ νεμήσω, ἐνόμησα καὶ ἰωνικῶς νώμησαν. Νωμῶ, κινῶ καὶ τὸ σκοπῶ. Νωμῶν, ἔχων διανέμων κρίνων διαιρῶν. Νώνακρις, πόλις ἐπώνυμος ἀρκαδίας. τινὲς δὲ νώνακρις. Νῶν, καὶ σφῶϊν τὰ ἰδίᾳ. ἀπὸ γὰρ τοῦ νῶϊν καὶ σφῶϊν γίνονται κατὰ συναίρεσιν τοῦ ω καὶ ι εἰς τὴν ω δίφθογγον ἀλλ' ἴστε δὲ, πᾶσα δοτικὴ ἀντὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ ι ἔχει. ὅμηρος δὲ χωρὶς τοῦ ι ἀξιοῖ γράφεσθαι λέγων, ὁ τρία πρόσωπα δηλοῖ τῶν παθητικῶν. ἡμῶν ὑμῶν, σφῶν. αὐτὴ τοῦ δύο, δυϊκὸν. αὐτὴ γὰρ τοῦ σφῶϊν κεῖται ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν. χωρὶς τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ οὐδὲ πώποτε τοῦ ἰωνικοῦ καὶ δοτικοῦ τῶν δυϊκῶν κέχρηται ὁ ποιητής. εἰ μὴ κατὰ διάλυσιν οἷον σφῶϊν, σφῶϊν ὕμμιν, ὕμμιν. ἀμφοῖν, ἀμφοῖν. εἰ οὖν ἐνταῦθα τὸ ι ἔχει, ἔμελλε κατὰ διάλυσιν εἶναι. Νῶντα, νέοντα. ῥέοντα. Νωνυμίε, ἀκλεᾶ. ἀσφαλῆ. Νώνυμα, ὅτι νώνυμοι οἱ ἐστερημένοι τοῦ ὀνομάζεσθαι, ἢ ὑμνεῖσθαι, ὃ δηλοῖ ἀνώνυμοι, ἢ ἀκλεεῖς. Νώνυμος, ἀνώνυμος. δύσφημος ὅτι οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι ἀλλὰ δυστυχῆ. Νωρεῖ, ἐνεργεῖ. Νώρεμνος, μέλας. πολιός. καὶ ἰώταρος, ἔχαρος. ἀσθενὴς, ταλις. Νώρμα, καὶ νώρα, ὀνόματα πόλεων. Νώροπα χαλκὸν λέγει ὅμηρος, τὸν λαμπρὸν καὶ στερίσκοντα τοῦ ὁρᾶν. αἱ δυσωπουμέναι τῆς ὄψεως, πρὸς τὴν λαμπρότητα. ἐστὶ γὰρ στερητικὸν μὲν τὸ νε. ὁρᾶν δὲ τὸ βλέπειν. ἐξ οὗ καὶ ὁ νώροψ. καὶ ἄλλως. ἴστεον δὲ ὡς ἤδη καὶ νώροπα κοινότερον χαλκὸν λέγουσιν οἱ παλαιοὶ τὸν λαμπρότατον, διὰ τὸ στερεῖν τοῦ ὁρᾶν τὴν ὄψιν τῷ ἐξ αὐτοῦ ὡς ἀνάστραπτε φιλτάτου, ἀλλ' ἐσκεπασμένη περάχρωσις, δυνατὸν καὶ αὐτὸν ἐμφῦναι τὸν πως ἄλλως ἰλλὸν εἶπον παραβλέπτα. καὶ γραβὸν διὰ τὸ στερεῖσθαι τοῦ κατὰ ὅρασιν ὀπτικοῦ, ἵνα ὁ νώροψ μὲν χαλκὸς ὁ ἀποστερῶν τοῦ ὁρᾶν. νώροψ δὲ ἄλλως αὐτὸς, ὁ ἐστερημένος τοῦ ὁρᾶν. Νώροψ λαμπρὸς, ὀξύφωτος. ἄνυχος. ἢ ὅτι τὴν ὄψιν ἀσθενῆ ποιεῖ. Νῶσαι, εἰς νοῦν λαβεῖν. Νωσάμενος, νοήσας νοῶν. Νωτίσαι, τὸ κατὰ νῶτα λαβεῖν, καὶ παραμείψασθαι φυγόντα. Νώσασθαι, αἰσθέσθαι ἐνθυμηθῆναι, νοῆσαι. Νώσατο, ἐπέγνω. ἐνενόησεν. καὶ κράσει τοῦ ο καὶ ε εἰς ω μέγα νώσατο. νώσω, ἐκ τοῦ νοήσω κράσει τοῦ ο καὶ η εἰς ω. Νῶσιν, αὐτὴ τοῦ νώθοισιν. νώθω δὲ, τὸ κλώθω ὡς τὸ, ταῖς χερσὶ νέοσι λίνον. Νῶσις, ἔμβρος. παχύς. Νωσίχαλος, ἀμελὴς, ῥᾴθυμος. Νῶτα, ὑπ' αὐχένι κεῖται. ὧν τὸ μὲν ἔσχατον, χελώνιον ὀνομάζεται. τὰ δὲ ἑκατέρωθεν ὠμοπλάται, πτερύγια, ὧν τὰ μὲν πλάγια μεταυχένια. τὸ δὲ μέσον ποιεῖ καὶ τὸ τῶν μετάφρενον, περιέχουσαν ἀπὸ τῶν ὠμοπλατῶν. ὧν τὰ κλίνοντα κατατεινόμενα, τράπεζα καλοῦνται. τὸ δὲ ὑπὸ ταῖς λαγόσιν, ῥάχις. τὸ μέσον κατὰ μῆκος ἄχρις ὀσφύος ἐν τῷ νώτῳ κοιλαινόμενον, κλίσις καὶ ταύτης τὸ κατὰ λόγον αὐτῆς στερεόν. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ῥάχεως, ὀσφὺς, ῥάχις πλευρά. τὴν δὲ ῥάχιν ἔνιοι τῶν ποιητῶν, ὀνόμαζον κλόνιν ὥς περ ἀντίμαχος. ὡς ἔστε κλόνιος τε θουρίης, καὶ τὰ λοιπά. ἀπὸ δὲ νώτου ὀνόματα, κατὰ νώτου ἀντιθέσθαι ἐν πολέμῳ. καὶ νῶτα δοῦναι καὶ νωτίσαι παρὰ τοῖς ποιηταῖς, τὸ κατὰ νώτου τι ἀπολιπεῖν. καὶ νωτοφόρος ἡμίονος παρὰ ξενοφῶντι. καὶ ὄνος. καὶ νωτεῖς δὲ τούτους ἐκάλουν, ὡς καὶ τοὺς ἐπὶ ζυγοῦ ζυγίους. καὶ νωτοπληγία τὸ μαστιγίαν ἀριστοφάνης ἐκάλεσεν. Νῶτα θαλάσσης, ὁ δηλοῖ ἡ ἀντιφαίνεται τῆς θαλάσσης. Νωτεῖς, αἱ ἀχθοφόροι ἡμίονοι. αἱ δὲ ἕλκοντες, ζυγία. Νωτίζω ποιητικῶς, τὸ κατὰ νώτου τι παραλείπω, καὶ τὸ νῶτα περιστρέφω καὶ νωτίζειν, διὸ καὶ τρέπειν. Νῶτος, ἡ ῥάχις. ἐπειδὴ τὰ ἀλλήλων μερῶν νοτίζεται μᾶλλον καὶ δεσμοῦντος ὁ ἱδρὼς κατὰ ῥεῖν. ὡς ὁ ποιητής. κατὰ δὲ νότος ῥέεν ἱδρώς. ὥστε νοτερὸν εἶναι τοῦ ο εἰς ω. ἢ παρὰ τὸ ω. τὸ ἐκτατικὸν, ὥρος. ὁ νῶτος. Νωτοφόρος, ὁ ἀντὶ τοῦ νώτου τὰ ἄχθη καὶ τὰ βάρη ἢ τὰ φορτία βαστάζων καὶ φέρων. Νώτῳ δ' ἐπέβαλεν ἱμάσθλην

Νυμφεύτρια, ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ προνύμφευτος. Νυμφεών, νυμφῶν ἱερόν. Νυμφευθείσης, τῆς νενυμφευμένης. Νυμφικὰ λουτρά, τὰ μέλλια λουτρά· ἦν δὲ ἀπὸ κρήνης ἀποδεδειγμένης. Νυμφίος, ὁ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχόμενος, καὶ νύμφη ἡ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχομένη· ὅτι δὲ ποιητικῶς, νέοι λέγονται νύμφαι καὶ τὰ τῶν παιδῶν ὕδατα· καὶ αἱ ἔφοροι τούτων δαίμονες παρ᾽ ἄλλοις· καὶ νυμφίον ὁ παστάς. Νυμφίος, ὁ νυμφικὸς οἶκος· νυμφίος δὲ, ὁ γαμέτης καὶ ὁ γαμβρός· ὡς τύχιος, ὁ τυχηρός· τυχίος δὲ κύριον· νυμφεῖος δὲ, ὁ παστὸς, δίφθογγον. Νυμφίων βίον λέγουσιν, ἐπειδὰν γαμοῦντες στεφανοῦνται, ἢ ὅτι εὐδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. Νυμφόβας, ἀχαιός· ὅς ἦν δεινὸς ἐπιβαίνειν ταῖς νύμφαις, καὶ ἐν μύραις· βαβαὶ βαβαὶ, βέσομαι γυναῖκες ἐπὶ τὰς ἀφροδίτας. Νυμφοκόμος, ἡ νυμφεύτρια· ἡ κοσμοῦσα τὴν νύμφην. Νυμφόληπτοι, οἱ κατεχόμενοι νύμφαις· μάντεις δὲ εἰσι καὶ ἐπιθειαστικοί. Νυμφοτόκος, ὁ περὶ τὴν νύμφην προνοούμενος. Νυμφοστόλος, ὁ τὸν νυμφίον κοσμῶν· νυκτίπολος δὲ ὁ ἐν τῇ νυκτὶ ἀναστρεφόμενος· νυκτιλόχος, ὁ κατὰ τὴν νύκτα ἐνεδρεύων. Νυμφοστόλος, ὁ νυμφαγωγός. Νυμφοστολῆσαι, νύμφην κοσμῆσαι. Νυμφ. ἱερεῖς, ἀρχαιότητες. Νῦν, ἐπίρρημα χρονικὸν συντάσσεται πᾶσι τοῖς χρόνοις χωρὶς τοῦ ὑπερσυντελίκου· ἐνεστῶτι· νῦν γὰρ δὴ θεός ἐστι· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ᾽ ἴψεται υἷας ἀχαιῶν· μέλλοντι δὲ, οἷον νῦν αὖτ᾽ ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴ κε τύχωμι· τῷ δ᾽ αἰτίας βίη πρότερον ἀΐξει· παρακειμένῳ δὲ, οἷον νῦν δ᾽ ἐξαπόλωλε δόμος, κειμήλια καλά· ἀορίστῳ δὲ, οἷον νῦν μενέλαος ἐνίκησεν σὺν ἀθήνῃ· νῦν ὤλετο πᾶσα κατ᾽ ἄκρας· παρατατικῷ δὲ συντάσσεται, οἷον, νῦν ἐποίουν· νῦν ἔγραφον· ἔστι δὲ καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ ποτέ· οἷον νῦν μὲν ἀγαθὸς δοκεῖ· νῦν δὲ πανοῦργος· χρῶνται οἱ τραγικοί τε καὶ κωμικοὶ καὶ ἐπὶ τοῦ νῦν λαμβανόμενον μὲν ἀντὶ τοῦ δή, ἔχοντι δὲ ἔμφασιν χρόνου τινά· καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν αἴαντι σίγα νυν ἑστὼς καὶ μένε ὡς κυρεῖς· καὶ παρ᾽ εὐριπίδῃ ἐν ἑκάβῃ· σπεῦδέ νυν ἄθλιον. Νῦν ἤνικα μὲν δηλοῖ τὸ ἀρτίως, ἐπίρρημα ὂν, μακρόν ἐστι καὶ περισπᾶται· ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ νυν παραπληρωματικοῦ συνδέσμου, σύνδεσμος τυγχάνων γινόμενος βραχύνεται, καὶ ἐγκλίνεται· σοφοκλῆς σίγα νυν ἑστὼς· καὶ εὐριπίδης σπεῦδέ νυν αὐτόν· διαφέρει μέντοι τὸ νῦν τοῦ νυν· ὅτι τῷ νῦν μὲν, ὅμηρος χρῆται· τῷ δὲ νυν οἱ τραγικοὶ καὶ κωμικοί· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ νῦν παρέλκεται, συνεσταλμένον ὂν καὶ αὐτό. Νῦν καθ᾽ ἡρακλείδην, ἐνεστῶτι ἁρμόζεται· οἷον νῦν ἔρχεται ὁ ἀγὼν καὶ παρῳχημένῳ, οἷον νῦν παρῆλθεν ὁ ἀγὼν καὶ μέλλοντι, οἷον νῦν ἔσται ὁ ἀγών· τὸ δὲ νυνί, ἐπὶ μόνου ἐνεστῶτος· τὸ ἀττικὸν δὲ ταῦτα· καὶ νῦν μὲν εἰς σπουδὴν, νῦν δὲ εἰς ἡδονὴν ἀποκλίνας· ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν, ποτὲ δέ. Νῦν δὲ ἐν τῇ φράσει, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ λαμβάνεται. Νῦν, ὅτε δηλοῖ τὸ ἐνεστηκός, ἐνεστῶτι μόνῳ συντάσσεται, καὶ ἐν ἀρχῇ λόγου δύναται τίθεσθαι· τὸ δὲ νῦν ὅτε ἀκολουθίαν σώζει προηγουμένου λόγου, οὔτε ἐν ἀρχῇ λόγου προτίθεται, ἀλλὰ καὶ ἀεὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ συντάττεται καὶ τρισὶ χρόνοις συντάσσεται· οἷον ἐγὼ μὲν ὤμην ταῦτα καὶ ποιήσειν τὸν δεῖνα, νῦν δὲ, οὐδὲν τούτων ἐποίησεν, ἢ ποιεῖ, ἢ ποιήσει. Νῦν, σήμερον, εἰς τὸ νῦν· ἡμέρῃ ἤδε, ἡ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται ἀφ᾽ ἧς καὶ γίνεται τὸ σήμερον. Νῦν, ἀντὶ τοῦ οὖν κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἐν τῷ δευτέρῳ. Νυνί, ἐπὶ μόνου ἐνεστῶτος ἀεὶ τίθεται καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ κώλου, ὥσπερ ὁ ἀριθμὸς δηλοῖ· τότε δὲ μετὰ παρῳχημένου καὶ μέλλοντος τὸ νῦν συντάσσεται, ὅτι συγγένειαν ἔχουσιν ἄμφω οἱ χρόνοι, καὶ ὡς πρὸς ἔμφασιν ἐνεστῶτος· ὡς τὸ νῦν ἔτυψα, νῦν ἐλθὼν ὄψομαι. Νύννιον, ἐπὶ τοῖς παιδίοις κολοβοῖς καλουμένοις φασὶ λέγεσθαι· ὁμοίως καὶ τὸ νύννος. Νῦν μὲν, ἀντὶ τοῦ νῦν μὲν πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῆται ἀριστοφάνης. Νὺξ ἀβρότη, ἀμβροσία· θεία· οἱ δὲ ἀβρότη· ἔστι γὰρ ἱερὰ τῶν θεῶν ἡ νύξ, ἐν ᾗ βροτοὺς οὐκ ἀναστρέφεσθαι· ἢ βρότος βαρυτόνως, τουτέστι μολυσμὸς καὶ φόνος οὐ γίνεται. Νὺξ, γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐκ τοῦ νύσσω νύξω ἀποβολῇ τοῦ ω, ἀποφραστικῶς φασὶν ἡ μὴ νύσσουσα ἐς ἔργον, ἀλλὰ μᾶλλον καθεύδουσα· ὅθεν καὶ θοὴ νὺξ ἡ καθεκτικὴ κατά τινας· ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ φασὶ νύξω νὺξ καὶ τὸ κατὰ τοὺς δακτύλους ἐξωσκληρὸν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, πρὸς διαστολὴν ταυτοφωνίας, ὄνυξ· οὕτω καὶ κλῶ κλάζω, ὅθεν ἡ κλαγγή· καὶ αὖ πάλιν, κλῶ κλάζω· καὶ ὁμοίῳ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀκλάζω· ἐξ οὗ καὶ δίφρος ὀκλαδίας· καὶ ἐπίρρημα δὲ ὀκλάξ, ὅθεν ὀκλὰξ καθῆσθαι τὸ ἐπὶ γόνυ. Νύξ, ἐν τῷ τὸν ἥλιον ὑπὸ γῆν εἶναι· νυκτὸς δὲ διάστημα, ὁ ἀπὸ δύσεως μέχρις ἀνατολῆς ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος παρὰ τὸ νύσσειν νύξ, νὺξ δὲ καμπτόμεθα· ὁ δὲ βυζάντιος, παρὰ τὸ νύξω μᾶλλον τὸν δηλοῦντα τὸ κεντῶ· διὰ τὸ νύσσεσθαι καὶ προσπταίειν τοὺς ἐνεργουμένους τὰ ἐν σκότει· ἢ προσκόπτειν καὶ πίπτεσθαι τοὺς βαδίζοντας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Νὺξ ὀλοή, πρὸς διαστολὴν τῆς ἐξ ἔθους παρ᾽ ὁμήρῳ τῆς κατὰ φύσιν νυκτός· ἐκείνη γὰρ ἀμβροσίη νὺξ λέγεται· καὶ πάνθ᾽ ὅσα ἔχει ἀγαθὰ κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἢ νυκτὶ πείθεσθαι. Νύξαι, βαλεῖν· τὸ πέμψαι τέρψαι· οὐτάσαι δὲ, καὶ τύψαι τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι. Νύξας, διεγείρας. Νύξεν, ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν· νύξε δ᾽ ἐμὴν χεῖρα μέσσην. Νυὸς, ὄνομα συγκριτικόν· ὁ ἐπὶ νύμφης. Νυρίζει, ξύει· νύσσει. Νύρον, νύττον. Νύσει, παίει, ἐρέσσει. Νύσια, ὀρχήματος εἶδος· τῆς γὰρ ὀρχήσεως, ἡ μὲν βερεκυνθιακὴ λέγεται, ἡ δὲ, κρητική· ἡ δὲ παφική· νύσια οὖν τὰ βερεκύνθια· νυσιὰς γάρ ἐστιν ἡ βερεκυνθιακή· κνώσσια δὲ, κρητικά· ἐν μυσίᾳ γὰρ καὶ κρουστὰ ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις· νύσια δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ νύσῃ γινόμενα· ἔστι δὲ αὕτη διονύσου ἱερά· καὶ τὰ κνώσσια ὡσαύτως ἄλλως· τῶν ὀρχήσεων αἱ μὲν εἰσὶ διονυσιακαὶ, αἱ δὲ κορυβαντικαὶ, αἱ δὲ ἐνόπλιοι· νύσιαι δὲ αἱ διονυσιακαὶ· κνώσσιαι δὲ, αἱ κορυβαντικαί· κνωσσὸς γὰρ πόλις κρήτης· ἐν τῇ κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν κορυβάντων ἐτράφη ὁ ζεύς. Νύσσαι, ἐκ χειρὸς πατάξαι. Νύσσαν, ὄρος λέγεσθαι τῆς θράκης· νῦν ἐν ἄλλαις νυσαίοιν ἡ διονύσου διατριβή· ἡ δὲ νύσα ἐν μὲν πολλαῖς χώραις ὄρος, ὡς ἐν βοιωτίᾳ καὶ θράκῃ καὶ ἀραβίᾳ καὶ ἰνδικῇ καὶ λιβύῃ, καὶ νάξῳ· ὅπου δὲ πόλις, ὡς ἐν καρίᾳ, καὶ ἐν τῷ καυκασίῳ ὄρει· ὅπου δὲ νῆσος, ὡς ἐν νείλῳ τῷ ποταμῷ· οὐ δεδήλωκε δὲ ὁ ποιητὴς, ἐν ποίᾳ νύσῃ τὰ περὶ τὸν λυκοῦργον δίωξιν ἐθέτο. Νύσσα λέγεται ἡ ἀφετηρία τῶν ἱππικῶν ἀγώνων· τοὺς μὲν ἵππους κεντοῦσιν οἱ παρεστῶτες σιδηραῖς κέντραις, ὡς ἂν ὀξύτερον ἐκθεῖν ὦσι τῷ ἡνιόχῳ· τοὺς δὲ πεζοὺς, λόγοις. Νυσήιον, ὄρος θράκης ὁ νύσα λέγεται ἀφ᾽ οὗ ὁ διόνυσος ὠνομάσθαι δοκεῖ· περὶ ὃ ὁ λυκοῦργος ἐσόβει τὰς βάκχας· δηλοῖ δὲ νυσήιον ἐκ τούτου λόγου διατριβήν τινα οὐ νύσης, ἀλλὰ διονύσου κατὰ τὸ νύσια, κνώσσια, ὅπερ ἐστὶ διονυσιακά· καὶ πᾶς ἔσχε πρὸς τὸ ποσειδώνιον ὃ πολλὰ σημαίνει ποσειδῶνος διατριβήν· εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι νύσαι κατὰ τὰς ἱστορίας· αἱ μὲν ὄρη ὡς ἐν βοιωτίᾳ καὶ ἀραβίᾳ, καὶ ἰνδικῇ, καὶ λιβύῃ· ἡ δὲ πόλις

ται, ἀλλὰ καὶ ἑκάστου τῶν πέντε αἰσθήσεων· οἷον ὅρασις, καὶ ἡ ὁρατικὴ δύναμις· καὶ τὸ ὁρατόν· ὡς ἐν τῷ ὅρασις ἣν εἶδεν Ἡσαΐας· καὶ ὄσφρησις, ἡ ὀσφραντικὴ δύναμις· καὶ ἐπὶ τοῦ ὀσφραινομένου· οἷον ἡ ὄσφρησις τοῦ ῥόδου εὐώδης· καὶ γεῦσις, ἡ γευστικὴ δύναμις καὶ ἐπὶ τοῦ γευστοῦ· οἷον ἡ γεῦσις τοῦ μέλιτος, γλυκεῖα· καὶ ἀκοή, ἡ ἀκουστικὴ δύναμις· καὶ τὸ ἀκουόμενον· ὡς ἐν τῷ τὰς ἀγγελίας θείας μὲν φωναῖς οὐκ ἴσας ἡγοῦμαι, πάσας δ' ἄλλας ἀκοὰς ἀνθρωπίνας νομίζω κρείττους· καὶ ἁφὴ τῶν πτερῶν μαλακή, ἡ δὲ τῆς πέτρας σκληρά, καὶ ἁφὴ τὸ ἁπτόμενον. Νοῦσος ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ νόσος· οὐκ ἐπὶ πάντων οἱ Ἴωνες τῶν τῷ ο τῷ μικρῷ προλεγομένων ὀνομάτων τὸ υ προστιθέασιν, ἀλλ' ἐπὶ μετρίων τινῶν· ἅτινά ἐστι ταῦτα· νοῦσος, μοῦνος, οὔρεα, οὔνομα, πουλύ, κούρη, Οὔλυμπος, οὐλόμενος, οὐδός. Νωχαλὸς, ῥᾴθυμος, χαῦνος. Νόῳ καὶ ἐχέφρονι βουλῇ, διαστολή ἐστι πρὸς τοὺς ἄφρονας καὶ ἀβούλους ὁμοψυχοῦντας. Νοῶ, καὶ μετανοῶ σοι δοτικῇ· καὶ μετανοῶ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις· προνοοῦμαι δέ σου γενικῇ. Νοῶ καὶ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως, προνοοῦμαι, ἀντὶ τοῦ προΐσταμαι, προνοοῦμαί τινος· τὸ γὰρ ἡ πρὸ δηλοῖ ὡς τὸ προΐσταμαι, καὶ προμάχομαι. Νοῶ τὸ πρᾶγμα, αἰσθάνομαι, γινώσκω, γνωρίζω.

ΤΟ Ν', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ', ΚΑΙ Ω'.

Νῦ σύνδεσμος, ἐγκλίνεται· οἷον μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ. Νυγμή, κέντρον. Νυχθήμερόν ἐστι, κόσμου περιστροφή. Νυθόν, ἄφωνον, σκοτεινόν. Νυκτάετος ὄρνις, ἱερὸς Ἥρας, ὁ καὶ ἐρωδιός. Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλᾶσθαι, ὅ ἐστι πλανᾶσθαι. Νυκτελός, ὁ νύκτα φιλῶν· περὶ Διονύσου τοῦ κινός φασιν· οὐδὲ γὰρ εἴ τις νυκτελὸς καὶ ὑπνηλός. Νύκτας τε καὶ ἦμαρ παρ' ὁμήρῳ, δηλοῖ μὲν καὶ αὐτὸ τὸ μὴ μόνον ἐν ἡμέρᾳ δεῖν ἐνεργοὺς εἶναι τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ἐπιμελεῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν νυκτί, καὶ μὴ παννύχιον εὕδειν ὡς εἴρηταί που· ἔχει δὲ τὸ ἦμαρ, ἀντὶ ἐπιρρήματος ὂν καὶ τὸ αὐτῆμαρ, καὶ ἐπ' ἦμαρ. Νυκτελεῖν, ἐν νυκτὶ τελεῖν. Νυκτεγερσεῖν, ἀγρυπνεῖν· ἀττικοί. Νυκτερινοί, κύνες, οἱ λύκοι· τινὲς δὲ εἶδος ἀρθύματος γυναικείου. Νυκτερίς, πετεινὸν νυκτερινόν. Νυκτὶ ἐοικώς· ἡ μὲν ἀλληγορία ἐπὶ Ἀπόλλωνος· ἤγουν ἡλίου λέγει· ὡς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ λοιμοῦ μὴ καθαρὰς ἀκτινοβολοῦντος, μηδὲ φοιβοῦ ὄντος ταῖς ἀκτῖσι κατὰ τὸ τοῦ ἡλίου φοίβῃ φλογί, ὅ δή φασιν Αἰσχύλος, ἀλλὰ διὰ τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος ἀμυδρὰς καὶ ἀμαυρὰς καὶ ζοφώδη κατάστασιν ἔχοντος· ὅτι γὰρ λοιμώδης νόσος ἦν ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος τρέχουσα κατὰ τῶν Ἀχαιῶν, καὶ ὅτι τοιούτου κακοῦ αὐτὸς αἴτιος, πάντες οἱ παλαιοί φασιν· ἡ οὕτω μὲν ἡ ἀλληγορία· ἡ δὲ ῥητορικὴ ἐπιβολὴ νυκτὶ ἐοικέναι φησί, τὸν βλοσυρὸν καὶ ἄγριον τὴν ἰδέαν, ὡς παρ' ἥμερον τὸν μὴ τοιοῦτον· τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας· γλαφυρὸν γάρ τι καὶ εὐπρόσωπον ἡ ἡμέρα· ἐκεῖνο δὲ ἀπὸ τῆς νυκτός, δυσπροσώπου οὔσης, καὶ διὰ τοῦτο φοβερᾶς· ὅθεν καὶ δειδία λέγεται παρὰ τὸ δεδιέναι. Νυκτὶ θοῇ, τῇ ταχείᾳ· διὰ τὴν ἀνάπαυσιν δηλονότι· ἡ γὰρ ἡμέρα πολύμοχθος οὖσα διὰ τὰ ἔργα, μακρὰ ἡμῖν φαίνεται. Νυκτίδαι, γένος τι τῶν τὰς λοιμικὰς νόσους ἐκδιωκόντων. Νυκτίβιος, ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων. Νυκτικόραξ, εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ. Νυκτιλόχοι, λῃσταί. Νυκτιπόλος, ὁ λῃστής. Νυκτίλιος, ὁ Διόνυσος. Νυκτιπετόμενος(?), ὁ νυκτικόραξ. Νυκτόμαντις, μάντεως εἶδος. Νυκτομαχία, ἡ ἐν νυκτὶ τοῦ πολέμου μάχη. Νυκτός, ἢ ἑσπέρας, ἢ μεσημβρίας, ἦλθεν ἐκεῖνος, ἐλλειπτικῶς λέγουσιν ἀττικοί· ἤγουν εἰς τὸν καιρὸν τῆς νυκτός· ἑσπέρας καὶ μεσημβρίας· κοινοὶ δὲ λέγουσι κατὰ τὴν νύκτα, καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως· ἄλλως. Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀττικοί, ἤγουν ἐπὶ τῆς νυκτὸς καὶ ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἐλλειπτικῶς· εἰώθασιν ἢ νύκτα καὶ ἡμέραν, ἤγουν κατὰ τὴν νύκτα, καὶ ἡμέραν· τὸ δὲ νύκτωρ, καὶ καθ' ἡμέραν, αἱ κοινὰς ἕλληνες. Νυκτῶν μέσων ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ νυκτὸς μέσης. Νύκτωρ ἀττικοὶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα. Νυχάσας, νύξας· γράφεται δὲ καὶ νυξάσας· ὁ παρ' ἐστι νεανιευσάμενος. Νυμφαγωγεῖ, νύμφην ἄγει. Νυμφαγωγός, ὁ μετερχόμενος ἐπὶ τῷ νύμφην καὶ ἄγειν ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οἰκίας, ᾧ πρότερον γεγαμηκότι οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν· διὸ ἀποστέλλουσι τῶν φίλων τινάς· διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ παρόχου· καλεῖται γὰρ πάροχος τῶν φίλων τις, ὁ ἐπὶ τῷ ὀχήματι ἅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὀχούμενος· οἷον, παράνυμφος. Νύμφαι λέγονται, διὰ τὸ κατὰ τὸ νέον, ὅ ἐστι κατὰ τὸ ἔαρ μάλιστα ἐκφαίνεσθαι· Διὸς δὲ θυγατέρες, ὅ ἐστιν ἀέρος καὶ αἰθέρος, διὰ τὴν ἄνωθεν ἐρχομένην αὐταῖς ὑγρότητα καὶ θερμότητα. Ἰστέον ὅτι καθάπερ ὁμώνυμος γυναικὶ κόρη, τουτέστι παρθένος, ἡ μυθευομένη τῆς Δήμητρος κόρη, οὕτω καὶ αἱ μυθικαὶ νύμφαι ὁμωνυμοῦσι ταῖς παρ' ἀνθρώποις· ἔτι καθάπερ παρθένοι κόραι, καὶ μετὰ γάμον κόραι, καὶ κοῦραι λέγονται διὰ τὸ νεάζειν ὡς καὶ ὅμηρος ᾄδει, καὶ αἱ τοῦ μύθου νύμφαι, ὧν πολυπληθεῖς ἐν τῇ φύσει καὶ γάμῳ ἐπιπεσοῦσαι καὶ τεκοῦσαι νύμφαι καλοῦνται, κατά τινα κυριωνυμίαν· ὅτι δὲ καὶ συγγενικόν ἐστιν ὄνομα ἡ νύμφη, καὶ ὅτι καὶ προβεβηκυίας τινὰς τῇ ἡλικίᾳ νύμφας ὁ ποιητὴς καλεῖ, οἷον δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη, καὶ ὅτι παρώνυμος τῆς νύμφης ὁ νυμφίος, καὶ ὅτι ὁ παράνυμφος εὐκαιρότερον οὕτω λέγεται, ὀρθότερον γάρ ἐστι παρανυμφίον καλεῖσθαι τὸν συνάγοντα τῷ νυμφίῳ τὴν νύμφην, ἢ πεζῇ ἢ ἐφ' ἁμάξης, ὃς παρὰ ἀθηναίοις ὑφ' ὧν καὶ πάροχος καλεῖται, διὰ τὸ μέσος αὐτὸς συναναβαίνειν καὶ ὀχούμενον τῷ νυμφίῳ παροχεῖσθαι, καὶ ὅτι νυμφὼν περιεκτικῶς λέγεται ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ νυμφίαι, καὶ ὅτι νυμφαγωγὸς ὁ τὴν νύμφην ἄγων ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας τῷ νυμφίῳ, καὶ ὁ μάλιστα τὴν κατὰ δεύτερον γάμον, καθ' ὃν οὐθέμις τὸν νυμφίον μετιέναι, ἀλλ' ἀποστέλλεσθαι φίλον ὃς οὕτω προσονομάζεται, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Νύμφαι, εἰσὶ τὰ ἐν γυναικείῳ σχήματι ἐν τοῖς ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια. Νύμφαι, αἱ πτεροφόροι μύρμηκες· καὶ αἱ σκώληκες αἱ πτεροφυοῦντες, ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις· αἱ δὲ καὶ αἱ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικῶν νύμφαι· καὶ τῶν ῥόδων αἱ μεμυκυῖαι κάλυκες· καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, καὶ μοῦσαι, καὶ θεαί. Νυμφαῖον ὄρος, ὃν ὁ Ἀλφειὸς τὴν Ἀρκαδίαν περιμεθεύμενος, τὰς λεγομένας γλυφὰς διέρχεται. Νύμφαι, αἱ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς· αἱ ἀδριάδες, καὶ ἀμαδρυάδες, καὶ ὀρεστιάδες καλοῦνται· νηρηίδες, αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ· ναΐδες, αἱ ἐν ταῖς λίμναις· καὶ ἄλλως· τῶν νυμφῶν αἱ μέν εἰσιν ὑδραῖαι· αἱ δέ, ἐπίγειοι· αἱ δὲ ποτάμιοι· αἱ δὲ λιμναῖαι· αἱ δέ, θαλάσσιαι· καὶ καθόλου τὸ τῶν νυμφῶν γένος εἰς πολλὰ διήρηται, ὥς φησι Μνησίμαχος. Νύμφη, ἡ νεωστὶ γαμηθεῖσα, καὶ ἡ ἐν τοῖς ἄστροις αἲξ· ἡ Ἀμάλθεια καὶ μοῦσα· καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ γένους καὶ τοῦ κάτω χείλους κοῖλον· καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ,

σας· ἢ τὸ μὴ ὀξὺ μένον· οὐ τὰ μέλη οὐ κυρίως λέγονται δὲ καὶ ἐναλλὰξ καθ' ὑποστροφῆς. Νόες, αἱ ἀγγελικαὶ [illegible] ὅτι κακῶς λέγουσι καὶ παρὰ ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι τὴν νόα, αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν· καὶ νόες [illegible] καὶ αἰτιατικὴν τοὺς νόας [illegible] Νοήσας, νοήσας. Νόημα, [illegible]. Νοηταί, [illegible]. Νόημι· τὸ νῶ· καὶ φίλημι, τὸ φιλῶ [illegible] Νοήμων, [illegible] ἔμπειρος, γνωστικός. Νοήσει, ἐνθυμεῖται. Νόησον, [illegible]. Νόησις, [illegible] παρὰ τὸ νέω, τὸ [illegible] Νόησίς ἐστιν, ἐνέργεια ψυχῆς περὶ τὰ νοητά. Νοητά εἰσι, τὰ μὴ σωματικῶς ἀλλὰ καθ' ἑαυτὰ γνωριζόμενα χωρὶς σωματικῶν ὀφθαλμῶν· καὶ τὰ μὴ ὁρώμενα. [illegible] Νοθεία, [illegible]

[illegible]

Νόθος, ὁ μὴ γνήσιος υἱός. [illegible]

[illegible]

Νομάδες, βοσκόμενα [illegible]

[illegible]

Νομαί, βοσκήματα, βοσκαί. Νομαντία, πόλις Ἰβηρίας [illegible]

[illegible]

Νομεύς, [illegible]

[illegible]

Νομίζοντες, [illegible]

[illegible]

Νόμιμος ἐστι, δίκαιον [illegible]

[illegible]

Νόμισμα, [illegible]

[illegible]

Νομοθέτης ἐστιν, ὁ [illegible] Νομοθεσία, θέσις νόμων. [illegible]

[illegible]

Νόμος, [illegible]

[illegible]

Νόμος, βασιλικὴ διάταξις [illegible]

[illegible]

Νόσος, [illegible]

[illegible]

Νικᾶσθαι, ἐπιτίχεσθαι. Νικητήριον, ἔπαθλον. Νικόδημος, κυρίως ἑρμηνεύεται, [illegible] εἰς τὴν [illegible] τῆς πράξεως [illegible] φιλοτιμίαν [illegible] ὡς δειλὸς [illegible] καὶ ὁ νικόδημος [illegible] μύρας [illegible] ἀλόης. Νῖκος, διαφθορά. Νικόστρατος, [illegible] Νικόλαος, κύριον. Νικήτης, [illegible] Νικῶ, τὸ [illegible] γίνομαι, ἀφ᾽ οὗ νίκη. Νικῶσα, [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible] οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ νίκη, νικῶ καὶ τὸ [illegible] νικῶσα [illegible] ὁ νικῶν, τοῦ νικῶντος [illegible] νικῶμαι [illegible] νικῶ [illegible] Νικόλαος, ὁ [illegible] Νικωνία, πόλις ἐν τῷ [illegible] πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ἴστρου. Νικῶ, [illegible] ὑπερβάλλω, [illegible] ὑπερακοντίζω [illegible] νικῶμαι. Νι[illegible] πόλις. Νιμμὸς, ἡ κάθαρσις. Νίμμα, κάθαρμα. Νίμμα, ὁ [illegible] λέγεται [illegible] αὐτόν. Νίμματα, λουτρά, [illegible] Νὶν, αὐτὸ τοῦ [illegible] παρὰ σοφοκλεῖ [illegible] τοῦ αὐτὸν λέγουσι. Νιόβη, [illegible] Ταντάλου [illegible] γυναῖκα [illegible] ἀμφίονος [illegible] συμφορὰ [illegible] λυδίᾳ [illegible] θήβαις [illegible] σοφοκλῆς [illegible] παῖδας [illegible] θήβαις [illegible] λυδίαν [illegible] παίδων [illegible] ὁμήρῳ [illegible] θυγατέρας [illegible] ὅμηρος [illegible]

[illegible]

Νίσα, πόλις [illegible] Νισαῖοι ἵπποι [illegible] Νισαῖος ἵππος [illegible] Νισαῖα, ὁ [illegible] Νίσσεται [illegible] Νίσιβις, [illegible] Νίσσομαι, [illegible] Νίσυρος, νῆσος μία [illegible] κυκλάδων [illegible] Νισσόμενος, [illegible] Νίσσεσθαι [illegible] Νιτήριον [illegible] Νίτρον [illegible] Νίτρα [illegible] Νιφάδες [illegible] Νίφαργον [illegible] Νιφάς [illegible] Νιφετός, λέγεται [illegible] Νιφοβόλα [illegible] Νιφοβόλον, ὑψηλόν. Νιφοβόλας [illegible] Νίψα, πόλις θρᾴκης [illegible] Νίψαι, [illegible]

ΤΟ Ν, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο

[illegible] πόλις σικελίας [illegible] Νόα, [illegible] Νόαμα, [illegible] αἰολεῖς [illegible] Νοαρέως [illegible] Νοεῖ, συλλογίζου [illegible] Νοερὸν, [illegible]

[illegible]

ΤΟ Ν. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

[illegible]

φύλαξ ἀγέλης. Νηπεκτίας, ἀκίνητος. Νηπίλεα, ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Νηπενθὲς, οὐ μόνον τὸ ἐστερημένον πένθους, ἀλλὰ καὶ τὸ στερίσκον πένθους, ὅ ἐστιν ἄλυπον. Νηπήιον πεδίον, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· πεδίον νηπείας ἐστὶ περὶ κύζικον· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ· τὴν δὲ νήπειαν, διονύσιος ὁ μιλήσιος πεδίον τῆς μυσίας λέγει εἶναι· ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν μυσῶν θυγατέρα ἰάσονος γημάμενος, νήπειαν ὄνομα, καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ ὃ νῦν καλεῖται νηπείας πεδίον· ἀπολλόδωρος δέ φησι νηπείας πεδίον ἐν φρυγίᾳ· ὁ δὲ καλλίμαχός φησιν, ἐν ὑπομνήμασι, τέμενος εἶναι τὴν τὸ πεδίον κατέχουσαν· ἔστι δὲ καὶ πόλις καλουμένη ἀδράστεια, ἀπὸ τοῦ ἱδρυσαμένου· ὁ δὲ ἀπολλώνιος, ἑκατέρων μέμνηται τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ πεδίου· φησὶ γάρ· ἄστυ τε, καὶ πεδίον νηπήιον ἀδρηστείης. Νηπιάζεται, μωραίνεται. Νηπιάζειν, τὸ μὴ εἰδέναι κακοποιεῖν· ἢ ἁμαρτάνειν, καὶ ὁ ἀπόστολος· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε. Νηπιέας ὀχέειν, ἀντὶ τοῦ νηπιοφρόνως φέρειν· ὀχεῖν μὲν γὰρ τὸ φέρειν τι καὶ βαστάζειν· ὀχεῖσθαι δὲ, τὸ φέρεσθαι καὶ βαστάζεσθαι. Ἄλλως. Νηπιάας ὀχέειν, ἀφροσύνην δηλοῖ· νηπιέη, παιδικὴ ἡλικία· ἡ ἀναστροφὴ κατ᾽ ἔλλειψιν ἢ ἐστὶ κτητικὸν ἀπὸ τοῦ νήπιος νηπίειος· οὗ θηλυκὸν νηπιείη· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, νηπιέη ἰωνικῶς· ἰστέον ὅτι οὐ ταὐτόν ἐστι νηπιέας ὡς τὸ νηπιάας ὀχέειν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀφροσύνην δηλοῖ· ἡ δὲ νηπιέη βρέφους ἡλικίαν. Νηπιάζει, μωραίνει. Νηπιάχειν, τὸ νηπιάζειν· μηδ᾽ ἔτι νῦν εἰπεῖν, μηδ᾽ εὐήθεις, μηδὲ μειρακιώδεις, μηδὲ αἰδόνες ὄντες· ἀπὸ τοῦ μηδ᾽ ἔτι νήπια παιδία εἶναι τι. Νηπιέας λέγει ὅμηρος, τὰς ἀφροσύνας· φησὶ γὰρ ἐν ποιήσεσιν ὑγέσα τὸ νηπιέησιν· ἔτι νηπιέας φησίν· νηπιέη, βρέφους ἡλικίαν δηλοῖ. Νηπιέαις, ἀντὶ τοῦ νηπιότησιν ἀφροσύναις· ἀσυνεσίαις· ἄλλως δὲ, κατ᾽ ἔλλειψιν λέγεται παρ᾽ ὁμήρῳ· ἵνα ᾖ τὸ πλῆρες νηπιέαις φρεσί. Νηπιέη, ἀλεξάνδρου, ἰλιάδος ι, ἐν τῷ χαλεπῷ παιδοτροφία. Νηπιέησι, νεότησι. Νηπία, ἀσθενὴς νεολαία. Νήπιος, ἄφρων ἀνόητος· παρὰ τὸ ἔπος· ἀποστέρησις τοῦ ἔπος, ὁ παῖς ὁ προσηνής· ὁ νήπια φρονῶν ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τοῦ εἰπεῖν, γέγονε νήεπος καὶ κατὰ συναίρεσιν, νήπιος· ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν· ὁ νήβιος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου. Νήπιος, δηλοῖ ὁ τὴν μὲν ἡλικίαν, ὁ τὴν δὲ ἦθος· νηπίαχος δὲ συνεμφαίνει τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν βρεφικὴν ἰσχύν, ἥ τις ἐστὶ κλαυθμυρισμός. Νήπιος, ὁ ἐν βρεφικῇ οὖν ἡλικίᾳ· ἢ ὁ ἔχων ἤδη τὴν βρέφους, καὶ ἢ γέγονε ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐπὶ τοῖς μὴ κατὰ βαθεῖαν σύνεσιν ἐννοοῦσιν· καὶ ἐπὶ προσώπου, οὐκ εὖ τοῦ φρονεῖν ἔχοντος. Νήπυχοι, νέα τινὰ ἀδόντα τὰ μάταια νεολαία. Νήποδες, ἰχθύες. Νηποινί, ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. Νήποδες, οἱ νέποδας ἀνυπόδητοι. Νηστικοπάτην, νήφειν ποιοῦσαν. Νηπυθές, ἀπαιδευτοι. Νηπύτια, βρέφη· κῆρυξ μιαρόφωνος. Νηπύτιος οὐ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ὁ μὴ φρονῶν, ἀλλ᾽ ἐστερημένος τοῦ πεπνῦσθαι καὶ πυκνότητος, ἤγουν φρονήσεως· ῥημάτων δ᾽ αὖ τις εἰπεῖν ἐνταῦθα συγκεκόφθαι καὶ τὸ νήπιον, ὅτι οὐ καὶ ἄφρονος λέγεται· ἀντίθεσιν δὲ ὁ κωμικὸς τῷ νηπυτίῳ, τὸν τρίβωνα· ὅ ἐστιν ἐντριβὴς περὶ πράγματα· ὃ ἄλλοι φασὶ καὶ τριβακόν. Νηπύτιος κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ τι, ὁ ἐστερημένος τοῦ πεπνῦσθαι νηπύτιος ἀντὶ τοῦ νήπιος. Νηρία, μαράθου θάμνος. Νηρεύς, μυθικῶς μέν ἐστι δαίμων θαλάσσιος· οὗ καὶ δωρίδος τῆς ὠκεανοῦ θυγατρὸς αἱ νηρεΐδες· ἀλληγορικῶς δὲ, νηρεὺς ὁ θαλάσσιος, παρὰ τὸ νήχω. Νηρεῖς, κατὰ συναίρεσιν, ἐκ τοῦ νηρεῖς ὥσπερ καὶ τὸ χρυσηΐς χρυσῆς καὶ βρυσηΐς, βρυσῆς. Νηρῇδες, θαλάσσιαι δαίμονες, ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ νηρηΐδες, ὡς βρυσηΐδες, καὶ χρυσηΐδες νηρῇδες, καδμῇδες. Νηρεΐδες, πᾶσαι αἱ τοῦ νηρέως θυγατέρες· παραδέδοται δὲ ἄλλως, ὅτι ἐν ὑπομνήματι βακχυλίδου τοῦ λυρικοῦ, διαφορὰ νηρεΐδων φέρεται καὶ νηρέως θυγατέρων, οὕτως· εἰσὶν οἵ φασι διαφέρειν τὰς νηρεΐδας, τῶν τοῦ νηρέως θυγατέρων· καὶ τὰς μὲν ἐκ δωρίδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι· τὰς δὲ, ἐξ ἄλλων κοινότερον νηρεΐδας καλεῖσθαι· πιθανὸν οὖν τὰς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων οὔσας, νηρέως θυγατέρας λέγεσθαι· νηρεΐδας δὲ τὰς συνθετικῶς· καὶ ὅρα ἐν τούτοις τὸ νηρεΐδας κοινόν, ὃ καὶ ἀττικόν· τὸ γὰρ νηρηΐδας, ἰωνικώτερον ἐκ τῆς νηρῆος θηλυκῆς. Νηρίδας, τὰς κοίλας πέτρας. Νηρίθμοις, ἀναριθμήτοις. Νήρικον, φασί τινες λέγεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ τὴν ὕστερον λευκάδα· ἣν καὶ ὁ γεωγράφος ἀκτὴν ἠπείρου λέγει τῶν καρνανῶν οὖσαν, ὡς καὶ ἀμφιλοχικὸν ἄργος καὶ χερρόνησόν φασι γεγενῆσθαι, ὡς μέρος καὶ ὁ νήρικος· διορυχθέντος δὲ ὕστερον τοῦ κατὰ τὴν χερρόνησον ἰσθμοῦ κορινθίων διακοψάντων, ἐγένετο φασὶ νῆσος ἡ λευκάς, ἀπὸ λευκαδίου κληθεῖσα υἱοῦ, ἰκαρίου πατρὸς πηνελόπης· ὅτι δὲ νήρικόν φασί τινες λέγεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ τὴν ὕστερον λευκάδα ἣ καὶ ἤπειρος ἐλέγετο ἡ περαία τῆς ἰθάκης καὶ τῆς ὑπὸ τῷ ὀδυσσεῖ κεφαλληνίας, ὁμολογεῖται. Νήρικος, πόλις ἠπείρου. Νηρίτη, σεμνή. Νηρίς, πόλις μεσσήνης. Νηρίται, μεγάλαι. Νηρίτης, ὁ θαλάσσιος κοχλίας· ὁκεῖ δὲ παρὰ τὸ νηρεύς· ὤφειλε γὰρ γράφεσθαι διὰ διφθόγγου, ὡς ἀπὸ τοῦ περσεύς, ὁ περσείτης· ὁ δὲ ἰξευτικὸς λέγει, ἀπὸ τοῦ νηρείς ἐστι. Νήριτον, ὄρος ἰθάκης ἐπιφανές· ὅ τινι παράκειται νήιον ὄρος· οὗ τὰ τῶν νεῶν ἐστὶν ὁλκοὺ ποίσματα, ὡς εἶναι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, μέρος τοῦ νηρίτου τὸ νήιον. Νήριτον, τὸ πολὺ καὶ ἀνάριθμον· ἀπολλώνιος· νήριτος ὅδμή, εἶδον πολλοί. Νηρίτηθα, ὑπὸ τοῦ γήρα πεπηγυκώς· ὁ οὐκ ἄν τις ἐρίσειε πρὸς μῦθον. Νήριτος, ὁ νηρίτης· ὅ ἐστι κογχύλιον κοχλιῶδες ποικίλον. Νήριτος ὕλη, ἀσίοδος· μεγάλη πρὸς ἣν οὐδεὶς φιλονεικήσειε διὰ τὸ πλῆθος. Νηρὸν ὕδωρ, μάθε μὲν ἀλλὰ πρόσφατον ἀναιφανές. Νηρός, λυκόφρων· ἐν χθονὸς νηραῖς μυχαῖς· ταῖς κοίλαις, ἢ ταῖς καθύγροις. Νηρόν, τὸ πεπτωκός. Νῆς, τὸ ὄνος ὅ περ ἐστὶν εἷς τρίτην· δωριεῖς δὲ νῆς λέγουσι. Νῆσαι παρὰ λέγουσιν, οὐ συναγαγεῖν· οὐδὲ σωρεῦσαι. Νησαῖα λίθος· ἐνίοι τὴν σάρδιον, διὰ τὸ ἐν σαρδόνι γίνεσθαι· οἱ δὲ, σμάραγδον. Νησαίας ἵπποις μείζω τῆς συνηθείας, καὶ τῆς βακτριανῆς, τό γε ἐστὶ κατὰ συγγένειαν· ὁ περ ἑλλάδι πλεῖστοι· νῆσος ἐνταῦθα, ἵπποι διάφοροι γίνονται νεσί γλυκὺ καὶ ἀποδιδόασι μάστισμά τι ποιῶν. Νήσαντες, ἀντὶ τοῦ κλώσαντες καὶ ἐπινήσαντες, ἀντὶ τοῦ συνάξαντες. Νήσαντο λίνῳ μάρτυρα, ἴσον ἐπέκλωσαν· λίνον δὲ μοῖραν συμβολικῶς, τὰς τῶν πραγμάτων στροφὰς καὶ τὰ ἐν βίῳ ὑφαινόμενα λέγει ὁ ποιητής. Νῆσις, ἡ κλῶσις καὶ ἡ σώρευσις. Νῆσοι, τόποι ἐν μέσῳ θαλάσσης. Νησόμεθα, κορεσθησόμεθα. Νῆσον δράκοντος· τὴν σαλαμῖνα λέγει ὁ λυκόφρων· τὴν γὰρ σαλαμῖνα, πρότερον δράκων κατεῖχεν· ὁ θηρίον, ἢ κύριον ὄνομα βασιλέως· ὃ ἐν αὐτῇ πρὸς καταστροφὰς ἐκθαβεῖν ἐλθόντα κυχρεὺς δὲ προσκείμενος ὁ σαλαμῖνος υἱὸς ὤν ἐστι ἀφορίων, ἀνεῖλε τὸν δράκοντα· καὶ

ρεῖ φυσικῶς ἡ λέξις ἔχει· ὅτι δὲ τὰ ἀκολουθεῖ παλαιᾷ χρήσει, τάχα τὰ πράγματα τὸν ἐρεῖ, χρῆμα τι προτακτικῶς ἰσφε σιν· ὥς περ καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ ἐκνενάρισθαι τοὺς ἀσθενεῖς οὓς ἀμελῶς περὶ τὰ πρακτικὰ ἔχοντας. Ναῦροι, παρὰ τὸ ναίεσθαι δι' ὅλου τοῦ σώματος. Ναύφιν, ἐκ τῆς ναυρᾶς τοῦ τόξου. Ναυσιπαθεῖς ἄπρακτοι, παρὰ σοφοκλεῖ ἐν φιλοκτήτῃ, ὁ ναῦφιν σὺ τῆς τῇ ναυρᾷ [illegible] αὐτῆς. Ναῦς τε ἐπικαλέσας, ἀντὶ τοῦ προσκαλέσας τῷ νεύματι. Νεύει, ὁ ὀφρύσι κεφαλῇ λέγεται· τῷ μὲν γὰρ [illegible] αἱ μαστῆρες, ἤγουν ὀφθαλμοὺς νεύουσι· ἢ ἔστι κεφαλῇ καταινεῖ καθὰ τὸ ὅλον [illegible] δὲ ἢ ὀφρύσι νεύειν, ἀπὸ μερῶν· μέρη γὰρ [illegible] τῆς κεφαλῆς, ὀφρύες καὶ ἄλλα ἐν οἷς φαίνεται καταίνεσις ὥς περ ἀνάνευσις στόματι μέν ἐστιν· ἐν νεύειν δὲ οὐκ ἔστι. Νεῦσιν, ἐπινεύσιν ἢ τῇ κλίσει συγχωρῆσαι. Νεῦσις, νεῦσις. Νευσόμεθα, νηξόμεθα. Νεῦσον, βλέψον κλῖνον. Νευσούμενοι, κολυμβήσοντες· ξενοφῶν ἐκδύντες ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ νευσούμενοι, ἐπειρῶντο διαβαίνειν. Νευστάζων, κινῶν ἐν νεύσει· καὶ νευστάζων κεφαλῇ ἰουδας. Ναύσταθμος, λιμὴν ἔνθα ἵστανται τὰ πλοῖα. Ναυτὴρ, κολυμβητής. Νεῦσον πρᾶξαι τόδε, νεῦσον νεύσω νένευκα νένευμαι, καὶ ἐκ τούτου νεῦμα. Νέφεα ὅμηρος ἐν χ τῆς ὀδυσσείας, ἣ λέγει τὸ τῶν νεφῶν [illegible] καὶ νῦν οὕτω [illegible] γνόντες αἱ ὄρνιθες κάτω ἵενται καὶ ἀγραυλόμεναι ἀγάλλουσι τοὺς θεατάς· ἢ μάλιστα κατὰ τοὺς παλαιοὺς δικτύου εἶδος. Νεφεληγερέτης, ὁ τῶν νεφῶν ἀθροιστικὸς ζεύς. Νεφέλη, οὐ μόνον ἡ κατὰ τοὺς τῆς γῆς ἀναθυμίασεις, ἀλλὰ καὶ εἶδος δικτύου θηρατικοῦ ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει μὰ γῆν· μὰ παγίδας· μὰ νεφέλας· μὰ δίκτυα· οὕτω δὲ τὰ προστυχόντα ὤμνυον· μὰ ἀφύας, μὰ γῆν· μὰ ποταμούς. Νεφέλη, ἀὴρ παχὺς ἐκ τῆς ὑγρᾶς καθὰ γῆν ἀναθυμιάσεως συνιστάμενος· εἶτα μετεωρισθεὶς τοῖς ἀνέμοις ὅταν λάβῃ παρ' αὐτῶν ἀξιόλογον ἄθροισμα, ἢ τὸ ἐκ τῆς ἐπισωρεύσεως αὐτοῦ τοσόνδε βάρος ἱκανὸν γένηται, τότε σταγόνας εἰς τὴν γῆν ἀφίησι· καὶ αὕτη τῶν ὄμβρων ἡ φύσις, ἀπὸ γῆς τὴν ἀρχὴν ἐχόντων, καὶ δι' ἀέρος πάλιν ἐπὶ τὴν γῆν φερομένων. Νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη, τὸ μὲν οὖν τοπικῶς λέγει· καὶ θουκυδίδης· ἢ τέσσαρας πρὶν ἢ [illegible] θεῖσθαι τοὺς ἀθηναίους λεγόμενοι μὲν πρότερον πολλάκις ἐγνῶσθαι σκῆψαι, καὶ περὶ λοιμὸν· καὶ ἐν ἄλλαις χώραις· οἱ ἀττικοὶ εἰώθασι τὸ θηλυκῶς λέγειν· εἶτα ἐπάγει οὐδέτερον· οὐ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδόντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον· τὸ μὲν γὰρ οὕτω λέγει οὐ πρὸς νεφέλην, ἀλλὰ πρὸς τὸ νέφος ἀπέστησε· τὸ δὲ λεγόμενον πρὸς τὸ νόσημα, οὐ πρὸς νόσον. Νεφελοκοκκυγία, παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυγα· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. Νεφελαῖον, [illegible] λεχος, [illegible] φυτὸν [illegible]. Νέφος, σκότος· ἀχλύς· ἄθροισμα· πλῆθος· ἀὴρ συνεστραμμένος. Νέφος ἄνευ νέφους· τὸ ἐστερημένον φάους ὅ ἐστι φωτός· ἢ παρὰ τὸ νεῖφον τὸ βρέχον· τὸ δὲ νείφειν κυρίως ἐπὶ τῆς ἐκ νέφους καταφορᾶς τῶν ὑδάτων εἴρηται τοῦ νιφετοῦ· ἀπὸ τοῦ νέφος, νέφω, ἢ νείφω· σημαίνει τὸ χιονίζω. Νεφρίδιος δημὸς, ὁ ἐπὶ τοὺς νεφρούς. Νεφρῖτις, νόσος περὶ τοὺς νεφρούς. Νεφρὸς, παρὰ τὸ νείφεσθαι τὸ οὖρον· τὸ δὲ νείφειν, κυρίως ἐπὶ τῆς ἐκ νέφους καταφορᾶς τῶν ὑδάτων. Νεχμᾶσαι, τὸ νεωστὶ κινῆσαί τι, λέγουσιν ἴωνες. Νέω, τὸ κολυμβῶ, καὶ πλεύσομαι· νέω τὸ τὴν γῆν ἐργάζομαι, καὶ ἀπαντῶ. Νέω, τὸ νήχομαι. Νεηλέα, ὁ τοῦ νεὼ λαός· παλαιὰ δὲ, ὁ πέλεκυς. Νεωλκῆσαι, ἔξω τὴν ναῦν ἑλκύσαι. Νεωλκῶ, ἐκ τῆς ναῦς νεὼς καὶ ἕλκω, τρίτης συζυγίας. Νεωκόρος, ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελούμενος· κορεῖν γὰρ παρὰ ἀττικοῖς, τὸ σαίρειν ἢ τὸ κοσμεῖν, ἢ τὸ ἐπιμελεῖσθαι. Νεώμεθα οἴκαδε, ἀντὶ τοῦ νοστήσομεν· ἀπὸ τούτου τοῦ νεῦ ῥήματος, ὁ νόστος γίνεται πλεονάσαντος τοῦ σ, πρὸς διαστολὴν τοῦ νόος ὁ ἄνεμος. Νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερα, περίφρασίς ἐστι τοῦ νοστήσομεν οἴκοιδε, ἔστι δὲ τὸ ἡμέτερα ἀντὶ τοῦ οἴκοιδε, φρασθεὶς ἐλλειπτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐς τὰ ἡμέτερα δώματα. Νεὼν οἴκοις, τὰ νεώρια. Νεὼν ὕπερ, ἤτοι πρὸ τῶν νεῶν· ἢ ὑπὲρ τῆς τῶν νεῶν σωτηρίας, ὡς τὸ τεῖχος ἐπικτήσαντο νεῶν ὕπερ. Νεωνηρία, τὰ στασιδώματα τῶν πλοίων. Νεώτερον λέγομεν, τὸ νεωστὶ γεγενημένον. Νεωνία, οὕτω τις τὴν ἐλαίαν ὀνομάζει. Νεῶν, πόλις ἐστὶν ἐν τῇ φωκίδι, ἣν ἡρόδοτος μὲν ἐν ὀγδόῃ νεῶνα ὀνομάζει. Νεωρὸς, ἀντὶ τοῦ νεοβλέπτης, ἢ νέας. Νεωρεῖν, νεοφυλακτεῖν. Νεώριον, λιμὴν ἴδιον, ὁ τόπος ὁ περιέχων τὰ πλοῖα, ἢ νῖκαι αἱ ἑλκυσθεῖσι. Νεὼς, ἀττικῶς ναὸς, κοινῶς. Νεώς, ὁ ναὸς ἀττικῶς· τὸν νεών, ἡ αἰτιατικὴ ἄνευ τοῦ ν· καὶ λαγών, καὶ κώς· ἡ δὲ θηκὶ, καὶ δοτικὴ, ἄνευ τοῦ ν· τοῦ νεὼ καὶ λαγὼ. Νεώσοικοι, καθ' ὑγρὰ εἰσὶν ἐπὶ θαλάσσης ἀκοδομημένα, πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν. Νεοσσαστής, νεοσσαστής. Νεωστεῖν, καινίζειν. Νεωστὶ, ἀρτίως· προσφάτως· ἀπὸ τῶν νέων· ἐπίρρημα, νέως, νεωστί. Νέωτα, καὶ εἰς νέωτα, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος· ἀπὸ τούτου δὲ λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς αὔριον, ἢ ἀπλῶς εἰς τὸ ἑξῆς. Νεωτερίζειν, καινὰ πράττειν· ὅθεν νεωτερισμὸς ἀνταρσία. Νεωτάτῃ, ἀντὶ τοῦ ἐσχάτῃ, ἐπὶ [illegible] ἐσχάτη. Νεώτερον, οὐ μόνον συγκριτικῶς, ἀλλὰ καὶ νέον ἀττικοί. Νεωτεροποιὸς, ἀνταρτης, τύραννος. Νεόχερμος, γῆ νεωστὶ ἐργασμένη.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἢ τὼ θεὼ, ὅρκος γυναικός· οὐ μὰ τὸν ἀέρα ὀμεῖται, εἰ μὴ γυναικίζοιτο. Νὴ, στερητικὸν μόριον· ὡς τὸ νήνεμος ἀπὸ τοῦ νὴ καὶ τοῦ ἀνέμου ἢ ταραχή. Νὴ τὸν θεόν, μὰ τὸν θεόν· νὴ δία οὐκ εἶπεν, μὰ δία οὐκ εἶπεν· τὰ ὀμοτικὰ ἐπιρρήματα αἰτιατικῇ συντάσσονται. Νῆα, ἐεικόσορον, ἐμφαίνει ἅμα καὶ ἐτυμολογεῖ· νῆα ἐρέτας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν· ὅθεν δῆλον ὅτι ναῦς εἰκόσορος. Νήαιθος, ποταμὸς κρότωνος· ὠνόμασται, παρόσον ἐν αὐτῷ νῆας ποτὲ καταπρῆσαι ἑλληνικάς φασι. Νεαίρη, ἐσχάτη· ἢ νεάτη. Νήδυμος, ὁ γλυκύς, ὁ ἡδύς· νήδυμος ὕπνος, οἱ δὲ ἤδυμος χωρὶς τοῦ ν· καὶ ἴσως ὀνόμασται ἀπὸ τοῦ ἡδὺς εἶναι παράγωγον· λέξεως δὲ διαπιπτομένης, οὐδὲν τίθεται τὸ νὴ κατὰ τὸ ἀρχαῖον· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δύω δύσω· ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, δύμος· καὶ μετὰ τοῦ νὴ στερητικοῦ, νήδυμος. Νηδὺς, ἡ γαστήρ· ἀπὸ τοῦ διανεῖσθαι ὅ ἐστι στοιβάζεσθαι· καὶ ἐπιπληροῦσθαι. Νῆες, πλοῖα· ἀπὸ τοῦ νῆσαι τὸ σωρεῦσαι· ἡ ναῦς, τῆς νεὸς, καὶ πληθυντικῶς, αἱ νῆες. Νῆα ἐλάσας, ἀντὶ τοῦ ἐλάσας· πλεύσας, πλεύσας.

Νηγάτεον, ὃ τὸ νεωστὶ [illegible] ἀπὸ [illegible] παρὰ τὸ νὴ στερητικὸν, ἢ τὸ γὰρ τὸ γεγενημένον, ἵνα δηλοῖ τὸ ἤ

ἑτέροις, εἰς γραῦν· καὶ κατ' ἄλλους, εἰς ἔλαφον. Ταῦτα δὲ πάντα λῆρος καὶ μῦθοι εἰσί· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· παραστάσης τῆς Ἰφιγενείας τῇ θυσίᾳ, καὶ μελλούσης θύεσθαι, ἄρκτος, ἢ ταῦρος, ἢ γραῦς, ἢ ἔλαφος διέδραμε μέσον τοῦ πανελληνίου στρατοῦ· καὶ προσέταξε τοῦ μάντεως τὸ διελθὸν ἐκεῖνο ἀνιερωθῆναι· ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα, φυγοῦσα εἰς Σκυθίας, ἐν ᾗ πόλις Ἀρτέμιδος λέγεται· καὶ ἀναιρεῖ πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀφικνουμένους. τινὲς δὲ τὴν Ἰφιγένειαν Ταυροπόλον, ὡς καὶ Δοῦρις, οὐκ Ἀγαμέμνονος θυγατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ Θησέως ἐξ Ἑλένης φυεῖσαν· ἄλλοι δὲ οὐκ ἐκ Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν, ἀλλ' ἐκ τῆς Χρυσηΐδος· καὶ Ἀγαμέμνονος παῖδες γίνονται, Χρύσης καὶ ἡ ἐκτεθεῖσα Ἰφιγένεια· μετὰ δὲ τὴν πόρθησιν Ἰλίου, ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων ἀπόπλῳ, Χρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρυσοπόλει τοῦ Εὐξείνου πλανᾶται· τὴν δὲ Ἰφιγένειαν τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν Ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες, ἱέρειαν Ἀρτέμιδος [illegible] ἐποίησαν· οὐκ ἀπεικὸς δὲ τῆς θυομένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον, καὶ Ταῦρον τοὺς Ἕλληνας ἀνελεῖν, καὶ τὴν κεφαλὴν [illegible]· καὶ γὰρ [illegible] οὕτως ἔσωσε· σφαγιαζομένης γὰρ αὐτῆς, καθὼς φασὶν, ἀπὸ τοῦ δήμου ὁ ἱερεὺς, ἁρπάζει δὲ τὸ ξίφος [illegible] πλησίον τοῦ [illegible], ὃ καὶ ἐθυσίασαν ἀντ' αὐτῆς· οὐκ ἀγνοεῖς αὐτὴ Ἰσαὰκ καθ' ὃν ἐν φυτῷ σαβὲκ δεδεμένον. Νεόταται, νέαι θυγατέρες. Νεοργής, νεωστὶ εἰργασμένος. Νεορράντῳ, νεαρῷ· ἀπὸ τοῦ αἵματος· Σοφοκλῆς· πεδία [illegible] νεορράντῳ ξίφει. Νεορρύτοις, νεωστὶ ῥέουσι. Νεορτί, νεωστί· τὸ δὲ κύριον παλαιοῦ νέορτον. Νέος, νεώτερος, ἔφηβος· νέος δὲ ἡ ὀξεῖα· ἀμαθὴς προπετής· ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι, ὃ δηλοῖ κρατεῖσθαι εἰς αὔξησιν· ἢ παρὰ τὸ ὁρμᾶσθαι· ὁρμᾶς γὰρ ἡ ἡλικίας ἀναπτύσεως. Νεόσμηκτον, νεόσμηκτον νεοκάθαρτον. Νέος, ἡ νεωστὶ ἀροτριασμένη γῆ· καὶ τις γεωργὸς πυρὴν εἰς νέον σπόρας, φυλάσσει ἐς τοὺς. Νεοσπαδές, νεωστὶ τὰ σπαδῆ [illegible] σπαράγματα. Νεοσσοί, τὰ νεογνὰ δηλοῖ· ὡς ἀπὸ τοῦ νέον· εἶναι νεωστὶ ὄσσεσθαι· ὃ δηλοῖ βλέπειν· ἢ βλέπεσθαι· ἢ παρὰ τὸ νέον σεύεσθαι, ἢ τὸ κινεῖσθαι πρὸ τοῦ [illegible] εἰς σ· ὡς ἐν τῷ συνάγει· καὶ ἐν τῷ παιδίῳ, καὶ σίσυμος, ἢ [illegible]. Νεοσσός, ὁ νέον ἥκων, νεωστὶ σευόμενος καὶ κινούμενος· ἢ ὁ νέον ὀσσόμενος· ὅτι φῶς βλέπει· ἀλλὰ οὕτω μὲν ἀνάλογος ἡ τῶν δύο σσ γραφή· εἰ δὲ παρὰ τὸ νέον σεύεσθαι γίνεται, τροπῇ τοῦ σ εἰς τὸ [illegible] τηρεῖ [illegible] ἐν τῷ παιδίῳ, καὶ ἐν τῷ συνάγει· νεοττός, νεόττιον· νεοττία· οὐ νεοσσὸς οὐδὲ νεοσσίον. Νεοσταλὺγες, κεκλαυθμισμένα παιδὸς προσφάτως νεοδακρυτί. Νεοστασίη, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν [illegible] νέων μάθων, ἢ μυθεῖ [illegible], [illegible] αὐτὴν καὶ νεωστὶ προσπεπτωκότος λόγου [illegible]. Νεοστεφής, νεοσφαγοῦς. Νεοσπασία, ἐπιγάμουσις. Νεοσύλλεκτον, τὸ νεοσφάγευτον. Νεόστροφον, νεωστὶ ἐστραμμένον ἢ κενόν. Νεοτελής, νεωστὶ τετελεσμένος. Νεοτεύκτου, νεοσκεύαστον. Νεοτευχής, νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεότης, ἀκμὴ σώματος· ὅταν τις τραχύνει γνώμη· ἢ πρόφασις ἀκολασίας τοῖς ἀκρατεστέροις· ἡ νέα ἡλικία. Νεοττεία, ἐκκλίνησις. Νεοττιά, καλιά· ἐπὶ τῶν μικρῶν ὀρνίθων· ἰλεὸς, ἐπὶ ὄφεως· σταῦλος, ἐν ᾧ ἵστανται ἵπποι, καὶ ὄνοι καὶ ἕτερα κτήνη· καὶ ἔστι καθολικὸν ὄνομα· ἰδικῶς δὲ λέγονται, ἱπποστάσεις καὶ ἱπποστάσεις, ἐπὶ τῶν ἵππων ὀνοστάσεις καὶ σταθμὰ, ἐπὶ πάντων καὶ κτηνοστάσια· σηκὸς, ἔνθα ἐγκλείουσι τὰ νεογνὰ ὅταν τὰς μητέρας ἀμέλγουσιν, ἢ ὡς νομὴν ἐκπέμπουσιν· αὐλὴ δὲ τῶν ἀνθρώπων οἰκίαν ὀνομάζονται οὕτως· ἐν ᾧ κοιμῶνται, τοῦτο κάλλιον λέγεται κοιτὼν καὶ ἀττικῶς δωμάτιον· παρ' Ὁμήρῳ θάλαμος· καὶ κατὰ χρηστικῶς κοιτών· ὁ γὰρ κοιτὼν [illegible] κοιτῶν ὀφείλει εἶναι [illegible] κτητικός· τὸ γὰρ μετὰ τοῦτο, πρόδομος λέγεται· καὶ παστάς· τὸ μετὰ τὸν πρόδομον, δόμος· εἶτα αἴθουσα, ἢ κοιτὼν ἔξω· εἶτα αὐλὴ καὶ ἕρκιον αὐλῆς. Νεόττιον, τέμενος ὄρος [illegible] κόπτου, καὶ πόλις λεγομένη νέμεα. Νεοττιά, νεοσσιά. Νεουμένη, διευτεταγμένη. Νεῶν, τὸ ἀροτριαῖ ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ἀροτριάσεως νέαν ἀναλαμβάνειν τὴν γῆν. Νούτατος, νεώτατος. Νεόφαντος, νεωστὶ πεφηνώς. Νεοφθιτος κόρη, ἀρτιφθαρεῖσα· ἡ πλουτήσασα· νεόφθιτος. Νεοφυτὸν, τὸ νεωστὶ φυτευθέν. Νεόφρον, ὁ νεοφανὴς, Σικυώνιος τραγικός. Νεόφυτος, ὁ νεοκατηχητος. Νεοχάρακτα, νεωστὶ κεχαραγμένα. Νεοχμοῦτες, μετακοσμοῦντες, καὶ νεοχμοῦσι, τὴν νεοκίνησιν· καὶ νεοχμὸς, ἄκεστος, ἄπειρος ἢ ἄπορος· νεωστὶ εἰργασμένος. Νεοχμὸν κίνησις πρόσφατος. Νεοχμοζομένου, καινουργουμένου. Νεοχμούμενα, μετακοσμούμενα, νεωτεριζόμενα. Νεόχμωσεν· ἠλλοίωσεν ἢ ἐκαινοποίησεν· ἀπὸ τοῦ νέος καὶ τοῦ ἔχω γίνεται νεόχος, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ μ, νεοχμός. Νέπετα, ἡ καλαμίνθη. Νέποδες, πεζίποδες· τὸ γὰρ ἀπὸ τοῦ δις ἀπὸ διδύναι, ἄποδες· ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι νέποδες. Νέποδες δὲ αἱ ἰχθύες αἱ ἐστερημέναι ποδῶν. Νέπους, παρὰ τὸ [illegible] τὸ πίπτον ὁ μέλλων [illegible], ἀποβολῇ τοῦ ι μετὰ τοῦτο στρατιωτικοῦ νέπους· ἀπὸ δροῦ γὰρ τὸ ὄρος ἐκεῖνο κλίνεται δὲ νέποδος. Νέρθεν, κάτωθεν· παρὰ τὸ ἔνερθεν νέρθεν· κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε· τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, γέγονεν ἔρος, καὶ ἔνερος· ἐνερθεν καὶ συγκοπῇ, ἔνερθεν. Νέρτατα, ἔσχατα. Νέρτερον, ἐκ τοῦ ἐνέρτερον κατὰ ἀφαίρεσιν λέγεται· ταῦτα δὲ ἐκ τῶν ἐνέρων· ὁ ἐστὶ νεκρῶν. Νέρτερος, κατώτερος· ὑπονεκρὸς ὑπὸ γῆν κατώτερος κατὰ χθόνος. Νέρτεραι καὶ νερτέριαι αἱ ποτνίαι, διὰ τὸ κατωτέρω τετράφθαι καὶ χθόνια νεκρῶν. Νέρτος, ἱέραξ· οἱ δὲ, εἶδος ὀρνέου. Νεσθύγατρα νῦν, καὶ θυγατέρων. Νέσος, ὁ νομεύς. Νεσαία, πόλις ἐν τῇ Σικελίᾳ φασὶν [illegible] ἀπὸ τοῦ δὴ [illegible] τὸν κόλπον· ἢ ὡς ἀπὸ [illegible] ἐν γεωγραφουμένοις φασὶ μετὰ Ἰλλυριοὺς Νεσαῖοι· καθ' οὓς [illegible] φαίρος φασὶν ἀττικός. Νεστοριανοί, ὧν ἡ αἵρεσις αὕτη· ἄλλον μὲν τὸν Χριστὸν, ἄλλον δὲ τὸν υἱὸν ἔλεγον. Νέστωρ, εἷς παρ' Ὁμήρῳ· μελίγηρυς ῥήτωρ· αἱ δὲ λοιπαὶ κατ' ἀνιόντα ἄλλον τρόπον προβάλλεται. Νέστωρ, παρὰ τὸ νεῖν, ἵστορεῖν· ἢ παρὰ τὸ στερεὸν ἔχειν τὸν νοῦν. Νεύει, ἐπινεύει, ἐπανέρχεται, ἢ μᾶλλον φαίνεται. Νεύειν ὀφρύσιν καὶ κεφαλῇ λέγεται· τὸ μὲν γὰρ ἐπιαλλάζουσι καὶ μνηστῆρες, ἴσον ὀφθαλμοῖς νεύουσι· καὶ ἔστι κεφαλῇ κατανεύειν κατὰ τὸ ὅλον· ἐπαλλάζειν δὲ, καὶ ὀφρύσι νεύειν, ἀπὸ μερῶν· μέρη γὰρ πάντως κεφαλῆς ὀφρύες, καὶ ἄλλα, ἐν αἷς φαίνεται κατάνευσις· ὥς περ ἀνάνευσις σώματι μὲν ἐστιν ἐνδείκνυσι δὲ ὀκνεῖ. Νεῦμαι, ἥκω νέομαι, ἀπέρχομαι, παλινοστῶ· ἐξ οὗ ἐπανῆλθον. Νευρὰ, καὶ χορδὴ διαφέρει· νευρὰ μὲν, ἡ ἐκ τῶν νεύρων· ἣ ἐντίθεται εἰς τὰ τόξα· χορδὴ δὲ, ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων εἰς τὰ ὄργανα. Νευρομήτρα, μέρος τι τοῦ σώματος, οἱ δὲ ψυχήν. Νεύξον λέγεται μέρος τι κύκλῳ περιγῖον τὴν τοῦ σταδίου τοῦ διαύλου ἐμβολὴν καὶ [illegible]

Νήμος σκληρόν, πρὸς διαφορὰν τοῦ λεγομένου· αὐτὸς γὰρ ἐλθὼν ἔχει ... πολύ· τό γε μὴν δασύ· τὸ νέμος ... διὰ τὸ εἶναι νομήν. Νέμω, σημαίνει τέσσαρα· τὸ μερίζω, ἐξ οὗ καὶ νόμος ὄνομα· τὸ βόσκω, ἐξ οὗ καὶ νομεὺς ὁ βοσκός· καὶ σύνημα, ὁ ὁμοῦ βοσκόμενος ... καὶ νομὰς βοσκή· τὸ τρίτον ... τὸ φθονῶ καὶ μέμφομαι, ἐξ οὗ καὶ νέμεσις ἡ μέμψις· νέμειν, διαμερίζειν· βόσκειν. Νέμω τὸ βόσκω, καὶ τὸ δίδωμι καὶ τὸ διοικῶ ποιητικῶς· νέμομαι δὲ τὸ βόσκομαι, καὶ νέμεται τὴν ὕλην τὸ ἀπὸ τούτου πῦρ· καὶ νέμομαι τὸ φθονῶ τὸ ὀργίζομαι ποιητικῶς· ἀπονενέμηται, ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται· διανενέμηται δὲ, ἀντὶ τοῦ διαμεμέρισται· τὰ ῥήματα, ἀπονέμω καὶ διανέμω· καὶ ἔστιν ἀπονέμω ... τὸ ... καὶ ὁρίζω ἃ μεταδίδωμι, ὡς ἴσα μὲν, ἃ ... ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τὸν ἥλιον, καὶ τῇ νυκτὶ τὴν σελήνην· καὶ οὕτω τῇ καθ' ἡμᾶς φύσει τὸ αἰσθέσθαι ἀγαθὸν ἀπονενέμηται· διανέμω δὲ, ὅταν ἔν τι ὂν ὑφ' ἓν ... διῃρημένως πρὸς διαφορὰν προσώπων διδῶμεν· ὡς τὸ διένειμε τὸν χρυσόν· ἀντὶ τοῦ πρὸς πολλοὺς τοῦτον ἐξέχεε· καὶ διένειμαν τὸν κλῆρον, καὶ τὸν ... τὰς ψυχὰς, ἀντὶ τοῦ διασκορπίσας ἔδωκε. Νενεμεσημένην, ὀργισθεῖσαν νενεμεσημένας, ... καὶ νενεμεσημένως, ἀδίκως. Νένασται, ἀπὸ τοῦ νάζω ... τὸ σεσώρευται· ... νένασται σεσώρευται. Νενασμένα χρυσός, ἐν ... Νένασται, σεσώρευται ἀπὸ τοῦ νάσσω, τὸ σωρεύω. Νενίκηται· ἔστι νῶ τὸ σωρεύω· ὁ παρακείμενος νένηκα· ὁ παθητικὸς νένημαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν νενέηνται, καὶ ἰακῶς νενέαται καὶ ἰωνικῇ ἀφαιρέσει τοῦ ... διπλασιασμοῦ, νέαται. Νενευκέναι, πεπτωκέναι. Νενευκότα, συγκύψαντα· βλέψαντα. Νενημένοι, συγκειμένων. Νένηται, σεσώρευται· σωρεύεται. Νενεφότας, ἐγρηγορότας, οὐκ ἐγρηγορότας. Νέονται, ἢ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε ἀπὸ τοῦ νεέονται, ὥσπερ καὶ νενέαται ἰωνικῶς γίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ νέονται κατὰ συστολήν· ἔστι γὰρ τὸ ῥῆμα, τρίτης συζυγίας· σοφοκλῆς· νεῶνται ... καὶ νεουμένας. Νεήλατος, τυφλός· ἀπὸ ... ἀόμματος. Νεηνός, ἀδελφός. Νεηός, εὐήθης. Νεηνίζει, κακολογεῖ. Νεήφατον, νεόφατον· ... νεοφάτως. Νεήμεθα, διακονούμεθα. Νεηνίενται, τὰ ... Νεήξας, ... Νεαρά, νεωστὶ πεπτωσμένην, καὶ ... Νεοβέρον, νεωστὶ βεβρεγμένον. Νεόβδαλτον, τὸ νεοάμελκτον γάλα. Νεόβροχα, ἔγκυα. Νεογιλός, ὁ ἄρτι νεογνός, καὶ ἐν συγκοπῇ νεογνός. Νεογνός, ὁ νεωστὶ γεγεννημένος, ἢ νεογνός τις ὤν. Νεογιλός, ὁ νέος καὶ μικρός. Νεοδαμώδης, ὁ ἐλεύθερος, παρὰ τοῖς λακεδαιμονίοις· ἦν δὲ ἐκ τῶν εἱλώτων. Νεόδματον, νεοδάμαστον, νεωτέραν. Νεοδόρτης· ... Νεοεργὴς ... νεωστὶ εἰργασμένον. Νεονία, ἑορτὴ διονύσου. Νεοθάλαμος, καινός. Νεοθαλής, νεωστὶ βλαστήσασα. Νεοθαλής, νεωστὶ τεθηλός. Νεοθηγῆ, νεωστὶ ἀκονηθέντι. Νεόθρεπτον, τὸν νεωστὶ ... Νεοθρέπτης, νεοαυξήσιν νεωστὶ ὁρμῶσιν ... Νέαι, ἀφροσύναι· νεότης κυρίως ἡ νεωτερικὴ κατάστασις· ἀπὸ τοῦ νέος νεαῖος· οὐ θηλυκὸν ἡ νεαία· ὡς ... καὶ ἄλλος ἀλλαῖος, ἀλλαίη· καὶ ἕτερα πολλά· ὅμοιον δὲ καὶ τὸ εὖς ἐΐος· ἐαῖος· καὶ θηλυκὸν, ἐαία· ... ἐστὶ δὲ νεάν, ἡ αὐτὴ ... ἵνα ᾖ ὥσπερ ... καὶ ἀλλότριος ... νεαρὰ ... Νεήνις, ... Νεκάδεσσι τοῖς ... Νεοκλῆς, ἀθηναῖος φιλόσοφος, ἀδελφὸς ἐπικούρου. Νεοκμήτω, νεωστὶ κατεσκευασμένῳ. Νεοκόρος, ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμῶν· ... Νεόκρατον, ... Νεόκτιστον, νεοκαθίδρυτον, ἢ νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεολαία, τὸ ἄθροισμα τῶν νεανίσκων ... ὁ νεωστὶ ἐλθών. Νεόλεκτος, νεοστράτευτος. Νεολιγόν, νεογνόν. Νεολαία ... νεωστὶ ... Νέομαι, πορεύομαι ἀπέρχομαι. Νεομήνια, νεοσσία· ... Νεομηνία, ἡ πρώτη τῆς σελήνης ἡμέρα. Νέον δ' ἐσαγείρατο θυμόν, ἀντὶ τοῦ νεωστί· ... ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ νέῳ καιρῷ· ... ῥαψωδία. Νέον ἐρχομένῃσιν ... λέγει τὰς μελίσσας νέον ἔρχεσθαι διὰ τὸ πλῆθος· ἵνα λέγῃ ὅτι οὕτω πολλαὶ ἦσαν, ὡς ... νεωστὶ ἐξέρχεσθαι· αἱ δὲ νέοι, τὸ ἔαρ ... καὶ ἄλλος ... διὰ τὸ ... καὶ λέγουσιν ὅτι καθ' ... ἔαρ ἔρχονται· ... μάλιστα ... τὰ ἄνθη. Νέονται, πορεύονται. Νέοντες, ... Νέον τεῖχος, τῆς αἰολίδος ... χαλὸν τεῖχος, τὸ παρὰ καρίαν καὶ χαλδικὴ ... Νεοπαθῆ, τὰ οὐ πρότερον ... Νεοπαγῆ, νεωστὶ πεπηγμένον. Νεοπαθής, αἰχμάλωτος. Νεόπουρος, ὁ νεωστὶ ... Νεοπτόλεμος ἐκλήθη ὁ τοῦ ἀχιλλέως υἱός, διότι νέος ὢν ἐπολέμησε· τὸ δὲ ἄλλο ὄνομα αὐτοῦ, πύρρος ἐστὶν ὡς ... σοφοκλῆς· ... καὶ ὕστερον ... τῆς διαστελλομένης τὸ βαρύτονον τοῦ πυρρόν ... μυρία γάρ ἐστι ... διάφοροι σημασίαι διαφόρως τονούμεναι ... Νεοπτόλεμος, κατά τινας ἐξ ἰφιγενείας καὶ ἀχιλλέως ἐγεννήθη· μετὰ δὲ τὴν ... ἰφιγενείας θυσίαν, ὥς φησι πίνδαρος· ἰφιγένεια ... γένοιτο ... καὶ τινές φασιν ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα δηιδαμείας ἐν σκύρῳ τῇ νήσῳ ... δηιδάμειαν τὴν λυκομήδους θυγατρός καὶ ἀχιλλέως παῖδα τὸν νεοπτόλεμον ἴσασι· φησὶ γὰρ ὁ ... οὕτως, υἱὸς ἀχιλλέως καὶ ... δηιδαμείας· τὴν δὲ ἰφιγένειαν κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς τῶν ἱστορικῶν, οὐ γυναῖκα ἔσχεν ἀχιλλεύς· ... τῶν ἀνέμων ἐν τῷ διάγειν τοὺς ἕλληνας ἐν αὐλίδι, ... μυκήνας ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τὴν ἰφιγένειαν ... τῆς κλυταιμνήστρας ... ἔφασαν ἀχιλλεῖ μέλλουσι ... αὐτήν· οἱ δὲ ... ἀχιλλέως ... κομισθῆναι ἐν αὐλίδι διὰ τὸ σύμφωνον τὸ συμβὰν περὶ τοὺς ἀνέμους, ἔμελλεν αὐτὴν θύειν· ἡ δὲ ... κατὰ ... τὸν ἱστορικόν, ... μετέβαλε· κατὰ δὲ νίκανδρον, εἰς ταῦρον καὶ ...

το δὲ μὴ καταρρέουσα ὑγρότης, ἀλλὰ διαπασσομένη αὔω· ὑφ᾽ ἧς οἱ ἀστέρες τρεφόμενοι διαγίνονται· ἢ καὶ ἄλλως νέκταρ, καὶ ἀμβροσία, αἱ ἐκ γῆς ἀναβαίνουσαι ῥοαὶ ὑγραὶ, καὶ αὖθις νέον καταρρέουσαι· ἀφ᾽ ὧν καὶ οἱ ἀστέρες δοκοῦσι τρέφεσθαι· ὁ δὲ ὠκεανὸς κύκλῳ ῥέων, παρὰ τῶν παλαιῶν νενόηται· καὶ ὑφ᾽ ὁμήρου ὠκεανὸς θεῶν γένεσις λέγεται·
Νεκτάρας, μάστιγξ· Νεκτάρεος ἑανὸς, ἤγουν θεῖος· ἀπὸ τοῦ πολλαχῶς δηλουμένου νέκταρος· ὡς ἀπὸ ἀμβροσίας ὁ ἀμβρόσιος· καὶ ἐπλεόνασε τὸ ι, νεκτάριος· Νεκταροῦσιν, ἐλαφρίζουσιν· Νεκύας ἄγειν, τὸ νεκρὰ γοητεύειν παρὰ γαλάτ· οὕτω καὶ δάκρυα χέειν ἐν πένθει, δακρυχέειν· τὸ δὲ ἄγειν ἰσοδυναμεῖ καὶ νῦν τῷ φέρειν· Νεκυδάλλος, τὸ ἐκ τοῦ βόμβυκος ζῶον, ἢ ὁ σκώληξ τῆς κάμπης· Νέκυι κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν, λέγεται κατὰ τὸ παρέλκον ὅς ἐν ἀήσας ἀπὸ σοῦ τὸ τίθεται, τὸ τεθνεῶτι· Νέκυς, νεκρόν· εὕρηται δὲ παρὰ, τὸ νέκιρος ὁ μὴ ἔχων κέαρ ὅ ἐστι ψυχήν· Νεκυομαντία, ἡ νεκρομαντία· Νέκυς, ὁ νεκρός· ἔστι κίκυς ἡ δύναμις· καὶ μετὰ τοῦ ν στερητικοῦ, νηκίκυς· ὁ ἐστερημένος τῆς κίκυος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, νέκυς ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ ἵππος γίνεται ἱππεύς, καὶ κόπος κοπεύς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ νεκρός, νεκρεύς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου, νέκυς· Νεκύων κατὰ τὴν ἰωνικὴν, ὅτι ἡ ἑτέρα λέξις περισπᾶται, πολλαχοῦ δὲ δηλοῦται· Νεκύων ἐν ἀγύρει, καθ᾽ ὁμοιότητα εὕρηται τοῦ νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντων, ἵνα ᾖ ἰαστὶ ἀγὼν καὶ ἄγυρις· ἔστι δὲ ἰαστὶ νεκύων ἀγύρει εἰπεῖν, καὶ νεκάδι· ὃ πολλαχοῦ κεῖται ὡς περιεκτικόν· Νεκύοντι, νεκρωθέντι· Νεμέα, ὄρος ἐν ἄργει· ἔνθα ὁ νεμεαῖος λέων ὃν πρῶτον ἆθλον ἡρακλῆς ἐτελέσατο φονεύσας αὐτὸν, ὡς νεμόμενον καὶ ἀφανίζοντα τοὺς ἐν ἄργει τόπους· Νέμεα, καὶ ἴσθμια, τὰ ἐν οἷς ἐπλεονέκτει ἀγῶνες· ὅθεν καὶ λέων νεμεαῖος, ὃν ἐκεῖ νεμόμενον ἀνεῖλεν ἡρακλῆς· λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς, νεμέα, ὁ τόπος· Νεμεάδες πύλαι, ἐν αἷς τὰς ἐν τῷ κορινθίᾳ καλεῖσθαι· τοῦ γὰρ ἄργους εἰσὶ, τοὔνομα λαβοῦσαι διὰ τὸ πρὸς τὴν νεμέαν τετράφθαι· καὶ νεμεάδες ἰχθύες, βλαστοί· ὅρη αἰξὶ νεμόμενα· ἀπὸ γειτνιώντων λειμώνων· Νεμέθοντο, ἐνέμοντο· ἀπὸ τῆς νεμέσεως· Νεμέας χαράδρας, τὸ ὄρος τῆς ἐκαλοῦντο ἐν πελοποννήσῳ πρὸς τῆς νεμέας χαράδρας· Νέμεια, ἑορτὴ καὶ πόλις· Νεμαῖον, ὄρος πελοποννήσου, καὶ πόλις νέμεια· ἔνθα ἦν ὁ νεμεαῖος λέων· Νέμειν, διαχωρεῖν μερίζειν, βόσκειν· νεμίζειν, ἀναγινώσκειν καὶ χειρονομεῖν, ἴωνες· Νέμεις, ἀναγινώσκεις· Νεμεσεῖαι, ἐμπρήσεις· Νεμεσᾶν, καὶ νεμεσίζεσθαι, ὡς ἐπὶ πολὺ μὲν λέγεται τὸ δικαίως μέμφεσθαι· ἀλλὰ ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε ἔργα· καὶ νεμεσίσαι τέκνον ἀεὶ αἴσχεα πόλλ᾽ ὁρόων· καὶ νεμεσίζεσθαι θεοὺς λέγεται, ἀντὶ τοῦ δεδιέναι, καὶ δι᾽ ἀποστροφῆς ἔχειν· Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ῥῆμα τὸ νεμῶ καὶ τοῦ νεμεσῶ, καὶ τοῦ νεμεσίζω, τὸ νεμῶ περισπώμενον· οὐ διχῶς ὁ μέλλων νεμήσω· ἐξ οὗ τὸ ἐνεμήσατο, καὶ διανεμῆσθαι· ἔτι δὲ νεμέσω· οὐ ἀναχθέντος εἰς ὠ, ἐγένετο, γίγνεται τὸ νεμεσίζω νεμεσίσω· ἐξ οὗ ἡ νέμεσις· ἀποβολῇ τοῦ ι, κατὰ τὸ ὑβρίζω, ὑβρίσω· καὶ τὰ ὅμοια· Νεμεσᾶν, τὸ ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἀγανακτεῖν καὶ μέμφεσθαι· Νεμέσεως θέας, ἀθηναῖοι τὰς ἐν τῷ θεάτρῳ καθέδρας, ψηφίσματι τετιμημένας προεδρίας ἱερεῦσι· Νεμεσηθείς, κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ εὐλαβηθεὶς τὴν νέμεσιν· Νεμεσήθητι, αἰσχύνθητι· Νεμεσήσομαι, φθονήσω· καὶ νεμεσῆσαι, μέμψασθαι· Νεμεσητός, μεμπτός· καὶ τὰ ὅμοια, παθητικὰ ὄντα δηλονότι· ἴσως δὲ καὶ ὥσπερ λαλητός, ὁ ἄνθρωπος ὃς λαλεῖ, οὕτω καὶ νεμεσητός ἀχιλλεύς, ὁ νεμεσῶν· σημαίνει δὲ καὶ κατὰ πάθος νεμεσητός, τὸ νεμεσᾶσθαι ἄξιος· Νεμεσητής δὲ ἐστι κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ ἑκάστῳ τὸ δέον ἀπονέμων· ὅθεν καὶ νέμεσις ἔτι τοῦ μύθου καὶ ἡ ἀπηγορευμένη, ὁ δὲ ψιμομεμφεῖς, καὶ μεμψίμοιρος· Νεμεσήσεται, μέμψεται· καὶ νεμεσᾷ, καὶ νεμεσήσει· ἀπὸ τοῦ νεμεσῶ δευτέρας συζυγίας, κατὰ πάθος ἐνεστῶτος ἰωνικοῦ· Νεμεσητικός, ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ· ὁ μὲν γὰρ φθονερός, λυπεῖται ἐπὶ ταῖς τῶν καλῶν εὐπραγίαις· νεμεσητικὸς δὲ, ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις· Νεμεσίζει, μέμφεται· Νεμέσια, δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ σπουδίου· μήποτε ἑορτή τις νεμέσεως, καθ᾽ ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα· νεμέσια οὖν, ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γινομένη πανήγυρις· ἐπεὶ ἡ νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται· Νεμεσίζομαι, δηλοῖ τὸ δικαίως μέμφομαι· εὕρηται δὲ καὶ νεμεσῶμαι· ἔστι διαφέρει καὶ αὐτὸ καθὰ καὶ τὸ προκαλῶ προκαλίζω, καὶ ἕτερα μυρία, ἐν οἷς στίζω στιχίζω· Νεμεσίζομαι, ἀπὸ τοῦ νεμεσῶ νεμεσίζομαι κατὰ παραγωγὴν, ὡς ἀπὸ τοῦ προκαλοῦμαι προκαλίζομαι· ὧν τὰ μὲν εἰσὶ κατὰ· τὸ δὲ νεμεσίζομαι, καὶ προκαλίζομαι, τρίτα·
Νέμεσις, μέμψις· μομφή· εἴρηται ἀπὸ τοῦ νεμῶ γίνεται ὁ δοτικὸς, νεμέσει· ἐκ τούτου νεμέσει· τροπῇ τοῦ ε εἰς ς· ἢ κατὰ συγκοπὴν ἐκ τῆς τεσσαρακοστῆς τοῦ ζ ἰλιάδος ζ· οὔτι ἐγὼ τρώων τόσον χόλῳ, οὐδὲ νεμέσσει ἧμαι· Νέμεσις, κυρίως ἡ ἐξ ἑτέρων μέμψις, πρὸς τὸν κακόν τι πράσσοντα, ὅπως διορθώσῃ ἐκεῖνος, ὥστε μὴ· αἰδὼς δὲ ἡ διὰ νέμεσιν ἐγγινομένη πρὸς τὸ δεῖν, ὅτι καὶ ἐλπιζομένη, ἐπιστροφὴ καὶ διόρθωσις τοῦ κακοῦ· καὶ ὅπως δὲ ἑαυτὸν νεμεσῶν διορθοῦτο· ὡς ἡ τοιαύτη νέμεσις τῆς ἐλπιζομένης ἐξ ἑτέρων νεμέσεως ἤρτηται· καὶ εἰς αἰδὼ ἀποτελεῖται· καὶ ταῦτα δηλοῖ ὅμηρος εἰπών, νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί, ἄλλους τ᾽ αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους· εἶτα ἑρμηνεύων τίνες οἱ περικτίονες, ἐπάγει· οἳ περιναιετάουσι· Νέμεσις, δίκη, καὶ ἀδράστεια, ἰαστί· οὐ νέμεσις παρ᾽ ὁμήρῳ· ἔστι οὐ νεμεσητὸν καὶ δικαίως μεμπτόν· Νέμεται, οὐκ ἐπὶ πυρὸς μόνον λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ βοσκημάτων καὶ ἐπ᾽ ἀνθρώπων· ἡ νέμεται, ἀντὶ τοῦ δίδοται· Νέμεται ὃ νόσος τοὺς ἀχαιούς· νέμω μέλλων νεμῶ· καὶ νέμω νεμήσω, ὡς ἐθέλω ἐθελήσω, ἀπὸ τοῦ νέμω νεμῶ τὸ ἐνέσμησα ἐνεσμάμην ἀπὸ δὲ τοῦ νεμῶ νεμήσω τὸ νεμηθείς· νέμομαι δὲ, τὸ βόσκομαι· καὶ νέμομαι τὸ ἐργάζομαι ποιητικῶς· νέμω καὶ διανέμω τοῖς ἄλλοις τὰ προσόντα· Νεμέσασθαι, διαμερίσασθαι· Νέμομαι, τὸ βόσκω· ὅθεν νομὴ ἡ βοσκή· καὶ εὐνομία ὅταν νομῆς εὖ ἔχωσι τὰ ζῶα· ἀπὸ δὲ τοῦ νέμω τὸ μερίζω, νόμος καὶ διανομὴ, ὁ πρὸς πολλοὺς ἴσως, καὶ ἴσα· ὅθεν καὶ ἀνομία ὅταν κακῶς περὶ νόμων διακεῖται· Νέμονται, τὸ διάγω· πίνδαρος· ἀδάκρυον νέμονται αἰῶνα· Νέμοντο, ὅμηρος· ὄφρα νέμοιτο· καὶ ὅρα τὸ νέμοιτο ἐπὶ αὐθρώπων λέγεσθαι, καὶ λαβὼν τὸ ὀμίχθη ἀρχὴν ἀπὸ τούτου δὲ ἡ τὸ νέμος παρέχω, ὃ δὲ τερον ὄνομα· Νέμος ἐπάκτιον, τὸ ἄλσος· τὸ ὄρος τὸ παράλιον· σοφοκλῆς· παράλα τ᾽ ἄντρα ἢ νέμος ἐπάκτιον· Νέμος, σύνδενδρος τόπος ἢ νομὴν ἔχων, ἢ τὸ γιγνασκεῖν αὐθις, καὶ νέαπος, ἢ τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ κοίλωμα

ἐπήλυδες· νέηλυς, νεήλυδες. ταῦτα γὰρ οὐκ ἀπὸ τῶν εἰς η̅ς ἀρσενικῶν εἰσι παραγόμενα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω, γίνεται ἦλυς
ἐπήλυς. Νέιν, νέαν, καινήν. Νεῖ, πλεῖ. Νεῖαι, τραφεῖσαι. Νεῖα, ξύλα τὰ εἰς καθέδρας σχιζόμενα ἤτοι ἀπὸ τῶν νέων.
Νείαιραν γαστέρα λέγει ὁ ποιητής, ἢ τὴν ἐσχάτην κατὰ βάθος, ἢ δι' ἧς νέονται τὰ σιτία. ἵνα ἡ νείαιρα καὶ ἡ νειαίρα
τοῦ ἰδώματος πρὸς διαστολὴν τοῦ κυρίου, νείαιρα. Νεία, αἱ δράκοντος φωλεὰ καὶ θηρίων, ὅπου καὶ μυρμήκων, καὶ μυῶν.
Νείατα πείρατα γῆς, ἤγουν ἔνθα καὶ ἡ ἄπειρος γῆ τελειοῦται. Νειαῖται, οἰκοῦνται. Νείατον τόδε ὅμηρος κα-
λεῖ, τὰ κατώτατα τῶν ὀρῶν μέρη. Νείατος, ὁ ἔσχατος, κατώτατος. Νεικία, φιλονεικία, ἔχθρα. Νεικείοιν χολω-
θεὶς ἐνέεσσι, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ ἀλλήλοις νεικεῖν, ἀντιμαχίμως. δῆλον γὰρ ὡς νεῖκος καὶ ὁ πόλεμος λέγεται. χο-
λωτὸν δὲ ἔπος τὸ ὀργίλον ἀστείως οὕτως ὀνομάζειν, ἵνα ὥσπερ ὁρατὸν τὸ ὑποκείμενον τῇ ὁράσει, καὶ ὀσφραντὸν τὸ τῇ ὀσφρή-
σει, οὕτως οὖν καὶ τὸ χολωτὸν ἔπος, ὃ ὑπόκειται τῷ χόλῳ, ἀλλὰ μὴ τοὺς φυλάττοντας αὐτό, ἀλλὰ χόλου. Νεικείεσκε, νείκει,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι̅ νεικείω. ἀφ' οὗ τὸ νεικείεσκον, ὡς ἀπὸ τοῦ ζώω ζώεσκον. Νεικείουσιν, ἐκ τοῦ νεικέω ἔστι νεικείω
νεικείεις νεικέει. προσχηματισμῷ τῆς σι̅ νεικείουσιν ἢ ἐκ τοῦ νεικῶ, καὶ πλεονασμῷ τῆς ει̅ διφθόγγου νεικείω. ἀφ' οὗ ὁ πα-
ρατατικὸς ἐνείκειον, τὸ τρίτον ἐνείκεε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σι̅ νεικείουσι. Νεικεῖν καὶ ὀνειδίζειν, ταὐτὸν ὅμηρος ἑρμη-
νεύων τοῦ τὸ νείκεσσεν, ἔπεα γ' ὀνειδίζων φάτο μύθῳ. Νεικέσαι, παρ' ὁμήρῳ τὸ λοιδορῆσαι. Νεικῆσαι, ἐρίσαι.
Νείκεσσε, ὕβρισεν, ἐφιλονείκησε. καὶ νεικείουσιν ἀπὸ τοῦ νεικῶ, νεικέω νεικεῖν καὶ ἐκτάσει τῆς σι̅ συλλαβῆς,
νεικείουσι. Νείκεσσε, ἐνείκεσσε, ὕμνει, ᾖδε. Νείκεσσε, εὕρηται παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ κατεδίκασε φιλονεικῶς, ἢ
ὀνειδιστικῶς, ἢ ὕβρισε. Νεικέστης, πολέμιος. Νεικίων, ὀνειδίζων. Νεῖκλον, τὸ λίκνον. Νεῖκος, διαφορά, μάχη,
φιλονεικία. Νεῖκος, τῆς παλαιᾶς ἐστι χρήσεως. ὡς γὰρ βλάβος καὶ δῖνος, οὕτω καὶ νεῖκος. ἐξ οὗ καὶ ἡ φιλονεικία.
τὰ μέντοι κοινὰ βλάβη, καὶ δῖνα, καὶ νίκη. οὕτω δὲ καὶ ἡ νέα ἀπὸ, νάπος. παρὰ τῷ ἀριστείδῃ, καὶ ἕτερας. καὶ ἡ κνίσση
δὲ κνίσος, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ γράψας, ἀπὸ τοῦ κνίσσειν μελδόμενος, κνίσση δίχα τοῦ ι̅. εὕρηται δὲ καὶ νίκη νῖκος λεγο-
μένη, ὡς καὶ ἡ σκάφη σκάφος. καὶ ἡ πάθη πάθος. Νειλόεν νᾶμα, τὸ τοῦ νείλου. νεῖλος δὲ, ποταμός ἐστιν ἐν αἰγύπτῳ,
παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ἔχειν ἐν τῇ ἀναβάσει νεῖλος, καὶ νεῖλος. ἢ παρὰ τὸ νέον τὸ ἔξω, νεύλος. ὁ ἔξω ἰλύν. ὁ γὰρ νεῖλος, ἰλυώ-
δης ἐστίν. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πεῖθος, πειθίλος. οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος, νεῖλος. καὶ κατὰ συναίρεσιν, νεῖλος. καὶ γὰρ νέος κατ'
ἔτος γίνεται. πλημμυρεῖ γὰρ κατ' ἔτος καὶ ποτίζει τὴν αἴγυπτον. Νεῖλος, ἀπὸ νειλέος. ὃς μετὰ μάχην ἔκτισεν ἄστυ-
πον, ἢ ἀπὸ τοῦ ναίειν ναίος, ὅ ἐστι κατὰ συστροφήν, ἢ παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν φέρειν, ἢ κατ' ἔτος πλημμυρεῖν, ὡρισμένον χρόνον πα-
ζειν δοκεῖ. Ἄλλως. Νεῖλος ὁ ποταμός, παρὰ τὸ νέω τὸ ἔξω καὶ τὸ ἰλύς, νέιλος καὶ κατὰ συναίρεσιν, νεῖλος. ἐπειδὴ ἐξέ-
ει ἰλύν. ὁ γὰρ νεῖλος, ἰλυώδης ἐστίν. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πένθος γίνεται πένθιλος, καὶ τρὺς τρύτλος. καὶ ζωὴ ζωΐλος, οὕ-
τω καὶ παρὰ τὸ νέω νέϊλος, καὶ νεῖλος. καὶ γὰρ νέος κατ' ἔτος γίνεται. πλημμυρεῖ γὰρ κατ' ἔτος, ἐκ ποτίζει πᾶσαν τὴν
αἴγυπτον. ἢ παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ἄγειν ἐν τῇ ἀναβάσει. καὶ πῶς ἔχει νέαν ἰλύν, ἐπειδὴ ἐναντίως φέρεται πρὸς τοὺς λοιποὺς
ποταμούς. οἱ μὲν γὰρ λοιποί, τῷ χειμῶνι πλημμυροῦσι, τῷ δὲ θέρει ἀνίκμοτεροι γίνονται τὸν ῥοῦν. οὗτος δὲ τοὐναντίον. τῷ
μὲν γὰρ χειμῶνι, ἀνικμότερον ῥεῖ, τῷ δὲ θέρει πλημμυρεῖ. καὶ ἐξερχόμενος, ποτίζει πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην. Νεῖμ'
ἀχιλλεύς, ἀντὶ τοῦ ἐμέρισε κατὰ μοίρας. ὅθεν καὶ κληρονόμος. πιοῦντο τὰ ἀπένειμε. Νεῖν τὸ κολυμβᾶν, κυρίως ἐπὶ
ἀνθρώπων. Νείμας, διέδωκεν. Νεῖμον, ὄρχησαι. Νεῖν, καὶ νήχεσθαι. οὐ κολυμβᾶν, νεῖσθαι κολυμβᾶν. Νείατα,
κάτωθεν, ἐσχάτως. Νειόθεν, συγκέκοπται ἐκ προτοῦ τοῦ νεάτοθεν. Νειόθι, συγκέκοπται πάντως ἐκ τοῦ νείατον
γάρ ἐστιν, εἰ μέντοι ἄρα προϋπάρχει αὐτοῦ τὸ νεῖον. ἐξ οὗ παρῆκται τὸ νείατον, ὁμοίως τῷ τρίτατον, καὶ τοῖς κατὰ ἀλλό.
Νειός, νεχίας. λέγει δὲ τὸν πυθμένα. ὥσπερ τῆς νεὼς τὸ προτεθέμενον. Νειὸν βαθεῖαν λέγει ὅμηρος, τὴν ὀφείλου-
σαν ἢ δυναμένην εἰς βάθος σχίζεσθαι. πρωτότυπον δὲ αὐτῆς τὸ νεαῦ, οὐ χρῆσις παρ' ἡσιόδῳ, ἐν τῷ θέρεος δὲ νεωμένη οὐ
σε ἀπατήσει. ἐξ οὗ παρὰ σοφοκλεῖ, τὸ νεανιεύσασα λόγοις, τὸ ἀνακινήσασα. εἴρηται δὲ κυριώτερον, ἀπὸ πελῆσαι. Νει-
όν, τὸ νέον παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Νειός, ἡ ἄρτι νεαζομένη γῆ. κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς εἴρηται, ἀναπαυομένη. Νειός, κυ-
ρίως μὲν ἡ νεωστὶ μεταβεβλημένη γῆ, φυτεύσει πρὸ τεμνομένη. νέα γὰρ λέγεται ἀπὸ τοῦ νέα φαίνεσθαι. νέω ἐπὶ τὴν πό-
λω. λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πεδινὴ χώρα, ἢ θάλασσα. Νεόστατον, κατώτατον. Νεόφατον, νεώτατον. Νέατα, ἔσχα-
τα. Νειρεύς, ὁ κόχλος. νηρεὺς δὲ ὁ θαλάσσιος, ἢ νιρεὺς δὲ ὁ εὔμορφος. Νειρή, κοίλη, κοιλία ἐσχάτη. Νειρόν, ἀφο-
δρόν, ἔσχατον. Νείσονται, ἀντὶ τοῦ πορεύονται διὰ διφθόγγου καὶ δύο σσ. τὸ μὲν ὅτι ἀπὸ τοῦ νέομαι. τὸ δὲ, ὅτι ἐκ τῆς
τρίτης ἐστι συζυγίας. ὡς τὸ ἐλεύσομαι, καὶ φανήσομαι. Νεῖται, ἀφίξεται, ἐλεύσεται. Νείφει, βρέχει. ἀπὸ τοῦ νέ-
φος. ἐξ οὗ νέφος. καὶ γνόφος, γίνεται νέφω καὶ νείφω. Νεκάδεσσιν ἐν αἰνῇσιν, ὅ ἐστι δειναῖς ἢ αἰανέσι νεκάδεσσι. λέγει
δὲ νεκάδας τὰς τάξεις τῶν νεκρῶν ὅμηρος. Νέκες, νεκροί. ἀλίαι. ἀρχαῖαι. νέαι. Νεκρός, ἀπὸ τοῦ νε̅ στερητικοῦ καὶ τὸ
κὴρ ἡ ψυχή. καὶ ἀκύριος ὁ μὴ ἔχων κῆρ. ὅς καὶ ὁ νέκταρ συστοιχεῖ. παρὰ τὴν τοῦ στέρησιν καὶ τὸ κὴρ, ὅ ἐστι κῆρ, ἡ ψυχή.
Νέκταρ ἐτυμολογεῖται, ἀπὸ τοῦ κτῶ τὸ κτῶμαι καὶ τοῦ νε̅ στερητικοῦ. ὡσεὶ τὸ ἄκτητον, ὃ οὐδενὸς θνητοῦ γίνεται
κτῆμα, ἤτοι κτῆμα. ἡ δὲ ἀμβροσία, ἢ ἀπὸ τοῦ α̅ στερητικοῦ καὶ τοῦ βροτός, ἣν οὐδεὶς ἔχει βροτός, πλεονάζοντος τοῦ
μ̅ πρὸ τοῦ β̅, διὰ ὄγκον φωνῆς, ὡς ἐν πολλαῖς γίνεται. ἢ μάλιστα ἐκ τοῦ ὑπερβαίνειν ῥεῖν ἤγουν ὑπὲρ αὐτὸ εἶναι φθο-
ρᾶς. νέκταρ παρὰ ποσὶ λέγεται, ὁ ξηρὰ ἐν θεοῖς τροφή. ἀμβροσία δὲ, ἡ ὑγρά. ἢ νέκταρ παρὰ τὸ ἀεὶ κτίαρ νέον εἶναι
ἢ νέκταρ, θεῖον πόμα. καὶ νεκτάρεον πόμα. τὸ θαυμαστὸν καὶ ἀκήρατον. ἢ νέκταρ, τὸ τῶν θεῶν πόμα. ὡσεὶ τὸ συ-
νέχον τοὺς πίνοντας ἀεὶ ἐν νεότητι. παρὰ τὸ ἔχω ἢ τὸ νέω, γίγονε νέκταρον ἢ κατὰ συγκοπήν, νέκταρ. διὰ ἡ ἔνθε-
ον αὐτὸ κιρνᾶν. τινὲς ἐπὶ τοῦ θεῖου νάματος. παρὰ τὸ νε̅ στερητικὸν καὶ τὸ κτῶ, γέγονε νέκταρ. ὡσεὶ τὸ στέρησιν ποιοῦν τοῦ κτᾶ-
σθαι καὶ φθείρεσθαι τοὺς πίνοντας ἀεί. ἀφ' οὗ δηλοῦται τὸ ἀθάνατον ὄντα τὸ μὴ κτεῖσθαι διδόμενον. κατὰ δέ τινας, τὸ νέκταρ
ἐσθίεται κατὰ μῦθον, ὥσπερ αὖ πάλιν ἡ ἀμβροσία ἐσθίεται καὶ ἔστιν αὐτῶν μὲν ἀναβαίνουσα ῥεῖ κάτωθεν δηλαδὴ ἐκεῖ

θαῖσι, ὀργίας. Ξανίον, κτένιον· ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς πλέγμασιν· ὡς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. Ξανθέντων, διασεισθέν. Ξανθικά, ἑορτὴ μακεδόνων· ξανθικοῦ μηνός, ὁ ξανθικοῦ ἀγόμενα· ἔστι δὲ καθάρσιον τῶν στρατευμάτων. Ξανθὸς, κοπτός. Ξέεσθαι, σκαλίζεσθαι. Ξεινήιον δῶρον τίνος διαφέρει δῶρον; ὅτι τὸ μὲν κειμήλιον ἐστὶ· πάντοτε δὲ ἐστὶν κειμήλιον τῷ λαβόντι ἀντὶ τὸ ξεινήιον, ἀντὶ ὁ δῶρον, πυτί τι τὸ δῶρον· ξεινήιον μὲν γὰρ, δίδοται καὶ τῷ τυχόντι· δῶρον, δὲ τῷ ἀξίῳ λόγου τιμίοις. Ξεῖνα, τὰ ξένια· δῶρα χαριστήρια ξενίας. Ξεινοδόκος, ὁ ὑποδεχόμενος ξένους καὶ μάρτυς. Ξεῖνα, θεσσαλά. Ξεῖνος, ὁ ἀπὸ ξενίας φίλος· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ κενὸς γίνεται κεῖνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ξένος ξεῖνος· ξεῖνος ἅμ' αὐτῷ θεῶν πολυθείκλ. Ξεινοσύνη, ἡ ξενία· ὅμηρος ἐν φ τῆς ὀδυσσείας ἀρχὴν ξεινοσύνης, πυτί τι ξενίας. Φιλάνθρωπον τέλος εἶναι αὐτῆς· ὁ ἢ προσδεκτικὸς ἐπάγει τό, σὺ δὲ τραπεζῶν γνώτην ἀλλήλων, ἴσον ἀλλήλοις· τελεία γὰρ ἦν ἡ ξενία· διὰ τὸ κοινὸν ἀγνῖται ἄλλα, καὶ τὸ ὁμοτράπεζον καὶ ὁμοίως ἰσομοιρίαν. Ξείνοις, τοῖς μισθωτοὺς λέγει ὅμηρος, ἐν ὀδυσσείᾳ. Ξερίς, ἄρωμα τί κόστῳ φυτόν. Ξεναγεῖ, δέχεται ξένους· ἢ τῆς ὁδοῦ ἡγεμονεύει· ἢ ξενοδοχεῖ. Ξενάγησον, ἀντὶ τοῦ ὁδήγησον ἐμὲ τὸν ξένον· ξεναγῶ, τὸ τὸν ξένον ἄγω· ὅθεν ξεναγὸς ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. Ξεναγία, δύο πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν χιλίων εἰκοσιτεσσάρων· οἱ δὲ πολλοί, τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι· καὶ χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον. Ξεναλίζω, τὸ συναθροίζω. Ξενολόγος, ξένους συλλέγων. Ξενία, καταγώγιον· κατάλυμα· ἢ ξεναγωγία. Ξενικοὶ, στρατιῶται. Ξενίας δίκη, κατὰ τῶν ὡς πολιτῶν μετεχόντων τῆς δημοσίας. Ξενίζομαι, τὸ εἰς ξενίαν δέχομαι· ξενίζω ὅμηρος ὅταν οἱ ὕστερον προξενῆσαι λέγουσι μετὰ φοινικῆς τὸ ῥῆμα συντάσσοντες· οἷον πεπείρασμαί σου προξενεῖν· ὡς γὰρ καὶ τὸ ξεναγεῖν ὅ γὰρ ἴαυτὸν ὂν τῶν προξενῶν, φοινικῇ συντάσσει ὁ ἀρχαῖος· τὸν δὲ ἴαυτα τοιαῦτα, πρόξενον ἐκάλουν οἱ μεθ' ὅμηρον. Ξενίζω, τὸ ξένῃ διαλέκτῳ χρῶμαι· ἢ μᾶλλον τὸ ἐν ξένῃ διατρίβω, καὶ τοὺς ξένους δέχομαι. Ξενίζω, οὐ μόνον τὸ ξένον ἀποδέχομαι, ἀλλὰ καὶ ἐκπλήττω· ξενίζομαι τινί, τὸ ἐς ξενίαν ἀπό τινος δέχομαι· σὺ δὲ ἐπιξενοῦμαι λέγε, ἐπὶ τῆς συζυγίας τῆς ἐπισπωμένης σημαίνει ξενίζειν, καὶ τὸ ξένως διαλέγεσθαι. Ξενικὸν ἐν κορίνθῳ παρὰ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ, τὸ μισθοφορικὸν στράτευμα· ὃ συνεστήσατο πρῶτον ὁ κόνων. Ξένικος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, πένης τις ὢν ἐν κωμῳδεῖται ὡς τὰ ὄντα ἁρπάζων· τινὲς δὲ καὶ στρατηγόν φασιν αὐτόν. Ξένιος ζεύς, ὁ φιλόξενος. Ξενιάδαι, ξενοδόχοι. Ξενιδαρμοδίοις, ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦσι· ξένοι δὲ οἱ μισθοφόροι. Ξενοδόκος, ὁ ξενοδόχος. Ξενοδόκος, παροξύνεται διὰ τὴν ἐν αὐτῷ νοουμένην ἐνέργειαν· τὰ γὰρ παρὰ ῥῆμα σύνθετα ὀνόματα, παροξύνονται μὲν, ὅτε ἐνέργειαν ὑπάρχει· τὰ προπαροξύνονται δέ, ὅτε πάθος, εἰ μὴ καθόλου κωλύσειεν, ὅ καὶ παρατίθεται ὁ ῥαδιανός· λιθοβόλος μὲν οὖν παροξυτόνως, ὁ λίθον βάλλων· προπαροξυτόνως δέ, ὁ λίθῳ βεβλημένος· καὶ τροφοτρόχος μὲν ἡ τρόπους τεχοῦσα· τροφότροχος δὲ ὁ τρόπος τεχθείς· οὕτω καὶ ξενοδόκος, ὁ ξένους δεχόμενος· φίλη δὲ λέξις ὁ ξεῖνος παρὰ τῷ ποιητῇ. Ξενοδοχοῦμαι, μαστίζομαι. Ξενοδοχεῖ, προξενεῖ· ξενοδοχεῖον, οἴκημα ὑποδεχόμενον τοὺς ξένους. Ξένοι, οἱ πολέμιοι· οἱ δὲ τοὺς πέρσας· οἱ δὲ, τοὺς ἀπὸ ξενίας φίλους· ἢ ξένους. Ξενολόγιον, καὶ ξενολόγος, ὁ ξένους συλλέγων στρατιώτας. Ξένος καλεῖται ὁ ὑποδεχόμενος καὶ ὁ ὑποδεχθείς· ἰδίως δὲ, ὁ ὑποδεχόμενος ξενοδόχος· ἄλλος δὲ ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας στεγανόμος· παρὰ δὲ τοῖς δωριεῦσι ἢ αἰολεῦσιν, δεξιοπάμμων ὀνομάζεται· ἔνιοι δὲ αὐτὸν καὶ ναύκληρον ἐκάλεσαν, καὶ τὸν ὑπὸ τῆς καταγωγῆς μισθὸν, ναῦλον· ὥς γὰρ ἐνοίκιον, ὃ οὐ παρὰ τοῖς πολλοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς καλεῖται παρὰ δὲ ἐνίοις στεγανόμιον ἐντεῦθεν ἀναμιαθοῦσθαι, καὶ μισθώσασθαι οἶκον· ὅ γὰρ πρόσοδος ἐκδίδοται καλεῖ· ἐμισθωσάμην παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. Ξένος ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς φίλος, ὃν ξεῖνον ποιηταί φασι· ξένοις ἐκ πατέρων φίλος τῆς, ἴαυτὸν ἀπεῖν καὶ ξένοις πατρῴοις· ξένος φασὶν, οὐ μόνον ὁ καταγόμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποδεχόμενος. Ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος. Ξένος, ὁ ἀλλότριος· καὶ ξένος, ὁ εἰς φιλίαν συνημμένος ἐξ ἀλλοδαπῆς· ὅθεν καὶ ξενίζω τὸ φιλοφρονοῦμαι· ὡς τὸ χρυσός ἐστιν ὃ ὑμᾶς ξενίζων φυρισί, τοῖς δάκαις· ἐκ τούτου καὶ ξενία τράπεζα, ἡ τοῖς ξένοις προσκειμένη ἐπὶ φιλίᾳ· καὶ ἐπιξενοῦμαι τῷ ἀνθρώπῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὡς φίλος διακυβερνῶμαι ξένος ὤν· ἔστι ξενίζω, καὶ τὸ ξένα τινὰ φθέγγομαι· ὡς τὸ ὁ βάρβαρος πρεσβευτὴς ξενίζει τῇ γλώττῃ, καὶ τοῖς λόγοις. Ξένον τὸ ἀλλότριον, καὶ τὸ παρηλλαγμένον· ὡς γὰρ καὶ ξενίζω, τὸ ξένον ὑποδέχομαι καὶ τὸ ἐκπλήττω· καὶ ξενίζομαι ὑπό τινος, οὐ κρεῖττον ἐπιξενοῦμαι οὗ τὸ θέμα ξενῶ· καὶ ξένισις, ἡ ξενοδοκία· καὶ ξενία τὸ αὐτό· καὶ ἔτι ξενία ὄνομα δίκης κατὰ ξένον τῶν ἐγγραφομένων ἑαυτοὺς εἰς πολίτας, ὡς ἔτυχε· ξενία δὲ ἡ ξενιτεία· καὶ ἔτι ξένος, ὁ ὑπ' ἀλλοδαπῆς καὶ ἀλλόκοτος· καὶ παράδοξος, καὶ ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς φίλος· ὡς ποιητικῶς, ξεῖνος· τὸ ξένω οὖν ἀντίκειται ὁ ἀστός· τῷ δ' ἐνδήμῳ, ὁ ἀπόδημος. Ξενοφάνη, παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φαίνω· ὁ ἐν τοῖς ξένοις φανερὸς φαινόμενος. Ξενοῦν, λέγει. Ξενών, τὸ νοσοκομεῖον. Ξενών, οἶκος ὑποδεχόμενος τοὺς ξένους ἢ ἐρχομένους. Ξενώσεις, αἱ ἀνδρεῖαι, ἀποφυγαί. Ξενώσεται, ὑποδέξεται. Ξερὸν, τὸ ξηρὸν τῆς γῆς χέρσον. Ξέρξειος στρατός, ὁ τοῦ ξέρξου. Ξέσαι, τεμεῖν· κόψαι· γλύψαι· τεκτήνασθαι· καθελκύσαι. Ξέσμα, ξόανον. Ξεστὸν, ἐξεσμένον· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐπὶ τὰ γνωστὰ τράπεζαν λέγει δὲ καὶ σανίδας ἀπεξεσμένας, ἐλάτινα. Ξέστης, ῥωμαϊκὸν δοκεῖ τὸ ὄνομα· τὸν γὰρ παρ' ἡμῖν ἓξ ἀριθμὸν, αὐτοὶ λέγουσιν σὶξ· καὶ μέτρον τι ὃς παρ' αὐτοῖς τὸ ἕκτον, λέγουσι σὶξτον· διὰ δὲ εὐφωνίαν, τὸ σὶξ τῆς ξέστης λέγεται κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου· οὕτω φίλων. Ξεστίον, μέτρον ἐπὶ ὑγρῶν. Ξεστὸν, ὡμαλισμένον. Ξεστὸν, γλυφὸν· λεῖον· τριπτόν. Ξέστριξ, κρίθινη ἐξάστιχος κρίθαι. Ξέσω, λύσω. Ξέω, ἐπὶ ξύλου· ξύω δὲ ἐπὶ σαρκός· καὶ ἡ παροιμία· τὸν ξύοντα ἀντιξύειν. Ξέω, κόπτω· ξαίνω δὲ τὸ διαλύω, διφθογγον.

ΤΟ Ξ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η΄, ΣΥΝΤΕ Ι΄· Ο΄, Υ΄ ΚΑΙ Ω΄.

ηνὸς, ὁ καρπός. Ξηραλοιφεῖν, καὶ ξηραλοιφία, τὸ ἄνευ λουτροῦ ἀλείφεσθαι ἐπεὶ καὶ ξηρὸς ἱδρώς, ὁ μὴ ὑπὸ λουτροῦ, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος· δῆλον δὲ ὅτι ἢ τὸ ταῖς χερσὶ χρίειν, ἀλείφειν λέγεται καὶ ἀλοιφή· διὸ καὶ φέρεται ἐν ἐξηγητικοῖς λεξικοῖς, ὅτι ὅμηρος τὸ αὐτὸ, καὶ ἀλοιφὴ τὸ τῶν τριχῶν χρῖσμα· καὶ ὅτι

περίφρασις τῆς ἱμάσθλης· τὸ δὲ τραγικὸν ἐπιφραστικώτερον, ἐν τῷ κέντρα τέλος μεταφέρων εἶδεν. Νωφαὶ, ἀφανῆ. Νωχαλὴς, νωθρός. Νωχελία, καὶ βραδυτῆς, ἰατρολογεῖται· ἴσον δὲ ἀσθενῶς δύναται, ἐκ ἡματίου· βραδὺς ἐκ τοῦ ῥήματος, ἐξ οὗ ῥήματος τὸ ... προδηλοῦται. Νωχελὴς, ὁ νωθρὸς καὶ ἀσθενὴς καὶ δυσκίνητος. Νώχμα, ἀσθενές. Νωὴ, ἀσθενὴς τῷ σώματι.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ν΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ξ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ· ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α, ΚΑΙ ΤΟΥ Ε·

Ξ

ῖ, τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ξέεσθαι ἐν τῷ γράφεσθαι τὸν ἀρχαῖον τρόπον· καὶ ἄλλως, ὅτι ὥσπερ ξύσμα ἐστὶν ἀπὸ σιδήρου, ὁ τύπος τοῦ ἦχος. Ξαίνω, τὸ διαλύω· ὡς τὸ ξαίνειν ἔρια· ἢ ξαίνω, τὸ μαστίζω καὶ τὸ τύπτω· δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· ξαίνει καθ᾽ ἑαυτοῦ πολλαὶ ξαίνεσθαι τὸ πάχειν. Ξαίνειν, ἔλεγον τὸ τύπτειν· ἢ ξαίνεσθαι, τὸ πάσχειν. Ξαναῖ, τρυφῶντες καὶ τὰς γυναῖκας τὰς τῶν χειρῶν, διὰ τὴν συνεχῆ τῆς ἐριουργίας ἐργασίαν. Ξαίνοντες, διαλύοντες, ξέοντες δὲ, διακόπτοντες, ψιλοῦν. Ξαναῖ, κοπιᾷ τὴν χεῖρα. Ξάνδαρος, ξόανον ὅμοιον βοΐ, γενόμενον κατὰ τὰ τῆς ἀτλαντικοῦ πέλαγος. Ξανίσαι, κοπιάσαι. Ξανθὴ κόμη, πυῤῥὰ λέγεται ἀφ᾽ ἧς παρώνυμον πυῤῥίχος· ἔτι δὲ ἡ πυρσή· ἡ δ᾽ αὐτὴ ἐρυθρὰ οὖσα καὶ αἰθὴ· ὡς ἐκ τοῦ αἴθος· οὗ χρῆσις ἐν τῷ αἴθος γενόμενα· ἡ δὲ τοιαύτη αἴθη κόμη παρὰ λυκόφρονι, καμασθὸ παρήγαγεν· ὃ καὶ ἴσον ἐστὶ τῷ πυῤῥότριχα. Ξανθὴν δὲ μητέρα λέγει ὅμηρος δημογερικῶς, διὰ τὸ τὸν στάχυν τοιοῦτον χρῶμα τῆς γεγονότα, εἶτα αὐτὴν τίθησιν εἶναι θερίζεσθαι· τὸ δὲ αἰθὸν χρῶμα, καὶ πολλαῖς τῶν σπορίμων αὐτῶν γίνεται, ὅτε πεπανθῶσι· ξανθίζονται γὰρ αὐτὰ ἐκ πρασοειδοῦς τοῦ πρότερον χρώματος.

Ξανθῆς ἕλε πελώνα, ἡ αἰτιατικὴ φυσικῆς ἐστιν ἀντὶ τοῦ εἷλε τὴν ξανθὴν κόμην τοῦ πηλείωνος· ἡ ἄλλη ἐλλειπτικῶς ἔχει προθέσεως· εἷλε γὰρ τὸν ἀχιλλέα ἐκ τῆς ξανθῆς κόμης· ὁ δὲ ξανθὸς, ὅτι ἐκ τοῦ αἴθος γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ξ, δηλοῦσιν οἱ παλαιοὶ ἴσα ἡ ξανθὴ κόμη, ἡ αἰθηρὰ· δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξανθεῖν εἶναι, ἀποβολῇ τοῦ κατ᾽ ἀρχὴν ε· ὃ καὶ ἐν τῷ ἐξάδιος γέγονε, ὅτι τινὲς τρισυλλάβως ξάδιον γράφουσιν· οὕτω δὲ ἡ τῆς ἐς προθέσεως, ἡ τῆς ἐν, ἐστιν οὐ ἀφαιρεῖται, τὸ κατ᾽ ἀρχὴν ε· ὡς δῆλον ἐν τῷ ἐνερθεν νέρθεν, ἐνέρτερος, νέρτερος· προσενέπω, προνέπω· καὶ κλεὶς κλειδὸς, ὡς αἰνεῖ ἐκλεὶς παρὰ τὸ ἐκλεύειν τὰς κλεὶς ξανθὰς τρίχας· ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ξαίνειν ἀφ᾽ οὗ ἡ ξάνιον τὸ κτένιον γίνεται ὡς ἀπὸ ξανθὸς διὰ τὸ εὐξανίζεσθαι τὴν τοιαύτην κτενίζεσθαι τρίχα, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· πλέον δὲ εἰς τοιαύτης ἀντιστοιχίαν τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, ἡ τὸ πλατὺς, ἐκ τοῦ πλάσσω καὶ τὸ αὐθέντης ὁ αὐτόχειρ, ὡς δηλοῖ ψιλούμενον τὸ ἀπεντέντα, ἡ μέλαν αἷμα· ὅμοιον ἡ τὸ ἐλεφαίρω· ἐκ τοῦ ἐλπίζω τὸ ἐλπίζω· καὶ τὸ προδανεῖν, ἐκ τοῦ ανδάνω καὶ αὐθὶ ζώνη λόφος, ἐκ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω· καὶ ὀφιάλης, ἐκ τοῦ ... ἢ ἐκ τοῦ κάμπτω, ὁ κεκαφηὼς· καὶ μαχὸς παρὰ τὸ μαινακός· ἴσον καθ᾽ ὑπερθετικὸν ξανθὸς, διὸ οὐκ ἔστι ... ἀνάπαλιν δὲ ἀντιστοιχεῖ ψιλὰ πρὸς δασέα, ἐν τῷ ἀμπεχόνη, ἐκ τῆς ἀμφὶ προθέσεως καὶ ἐκεχειρία, τὸ ἐπέχειν χεῖρας· καὶ τὸ πέφραδε, ἡ αἱ ὅμοιαι ἀναδιπλασιασμὸς αὐτῶν ἄλλαις μυρίας. Ξανθίζεσθαι, κομᾶσθαι τὰς τρίχας· ἢ βλαστάνεσθαι αὐτάς· ξανθίζετε παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἀντὶ τῷ μέλιτι χρίετε, ἡ πυῤῥὰ τὸ ἐπίθεσει ποιεῖτε· ἢ δὲ καλῶς ἔχουσα ἐπίθεσις τοῦ ἐφιδεῖν, ἐστιν ὅτι πυῤῥάς. Ξανθιμίας, βολβὸς ὄνομα. Ξανθίωνος, ξανθόκομος· ὁ ξανθόθριξ. Ξανθὸν, πυῤῥὸν καλὸν δὲ ἡ γυμνὸν λευρόν. Ξανθὸς μενέλαος παρ᾽ ὁμήρῳ, ἐπαινετῶς κόμης παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ξανθὸν· διὸ ἡ ἡλιώδης κόμη, καὶ ἔλιοσα ἡ τοιαύτη· καὶ χρυσέα δέ· καὶ ὁ ταύτην ἔχων, χρυσοκόμας· ἡ δέ γε κωμῳδία ἔστρεψεν ἄλλως τοῦτο· πυῤῥίαι γοῦν ἐξ ὀρθοῦ οἱ δοῦλοι παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὡς τοιοῦτοι μάλιστα ὄντες· οὕτω καὶ ξανθίαι οἱ αὐτοί· κοσμεῖ δὲ προσώπου τὸ τῆς χαίτης κυανέον καὶ αὐτοῦ καὶ τὸ εἶδος. Ξάνθος ποταμὸς λέγεται, ἐπεί φασι διαφερόντως τοὺς λουομένους ξανθίζειν, ὡς καὶ ὁ λύκιος ξάνθος· ὡς καὶ τοὺς παραπεφυκότας ποιεῖν καρποὺς λαχαίνειν, καὶ οὕτω ξανθὸν, ἀντὶ ποιεῖ τινὶ δὲ μετρᾷ· ἡ ἑτέρα διὰ τὸ φύσει ἐγγινόμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ ξάνθισμα τοῖς λινίοις, καὶ ἐλέγχειν λέγουσι. Ξάνθος καὶ βαλίος παρὰ εὐριπίδης, ἵπποι ἀχιλλέως· οἵ φασιν ἅμα πνοαῖσι πέτεσθαι, ὅ ἐστιν ὁμοίως ταχεῖς ἀνέμου ἐπέτοντο· οὓς ἔτεκεν ἅρπυια· ποδάργη βοσκομένη ἐν λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο· ὥς τε ἱπποφυὴς τὸ δαιμόνιον ἡ ποδάργη ἡ κατὰ τὸν μῦθον, καὶ βόσκεται καὶ ἵππους τίκτει· παραλαλεῖ δὲ ὁ τοιοῦτος μῦθος καὶ ἅρπυιαν χρῆμα καὶ ἔοικε τὴν παρωκεάνιον ταύτην ποδάργην εἶναι· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς ἵππους· καὶ μὴ δὲ ἐξ ἀέρος ποτὲ αὐτοὺς ἀπῆχθαι ἐλθεῖν τῷ ἀχιλλεῖ, ἀλλὰ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄλλως αὐτῷ ἐξ ὠκεανοῦ κτῆμα ἦλθον ἵπποι τοιοῦτοι· ὄνομα δὲ κύριον ἀρτίως ἡ ποδάργη· ἧς παρώνυμος ὁ τοῦ ἕκτορος πόδαργος. Ἰστέον δὲ ὅτι, ταῦτα μυθικῶς μὲν διὰ τὸ ὑπερβάλλον τάχος τῶν τοιούτων ἵππων λέγεται ὡς ἀνὰ ποδηνέμων ἢ ἀελλοπόδων ὄντων· τὸ δὲ φυσικὸν, ὅθεν ὁ μῦθος ἐλήφθη, τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς αἱ ἵπποι κατὰ τὴν ζωικὴν ἱστορίαν, ἐξανεμοῦνται πρὸς βορέαν, ὡς συγγενὲς τι ἡ ὁ ζέφυρος ἀνεμώτερον κύουσιν· ὁ τοίνυν ὁ ἐκεῖ καὶ αἱ ἀχιλλέως ἵπποι τετυχήκασιν εἶναι· ἡ δὲ ἅρπυια, εἶδος μὲν πολλαχοῦ ἀνέμου ἐστί· τὸ πλάσμα δὲ τοῦ μύθου εἰς δαιμόνιον πτερωτὸν, ἱπποφυὲς ὡς εἴρηται, ὁ τοιοῦτος μῦθος ἀνέπλασε· οὐ καὶ ὁ ποιητὴς ἐπίνοια· ἐπειδὴ ἄνεμοί τινες βίαιοι χωρίζουσι κάτωθεν καὶ βαρέα σώματα καὶ ἐμπλέκουσιν ἐντεῦθεν ἅρπυιαι· σώματα δέ τινα παθήματα· τραγῳδεῖς φασί· ἰσοῦν καὶ λέγονται ἁρπάζεσθαι ὅσα γίνονται ἀφανῆ· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο· ἦν μιᾶς τινος ἐξ ἴσου καὶ ἡ ποδάργη, τρέφουσα κατὰ τὸν μῦθον εἰς θέσιν πόδας ἀργοῦ ἵππου· εἴπερ ποδώκεις· δῆλον δὲ ὡς τοὺς λαιπαὺς ἅρπυιας ὁ μῦθος χεῖρας προσπλάττει καὶ ἁρπάζειν· ἰστέον δὲ ὅτι, ὁ ξάνθος ἡ ὁ βαλίος παροξύνονται, πρὸς διαστολὴν τοῦ κατὰ χρῶμα ξανθοῦ, οὕτω καὶ ὁ βαλίος ἵππος παροξύνεται ὡς ἂν κύριον ὄνομα ἵππου· βαλιὸς δὲ ὀξυτόνως, τὸ ταχὺ ἢ στικτὸν δηλοῖ· ὅθεν ἡ βαλιὰ ἔλαφος· ὡς θέμα τὸ βάλλειν· ἴσως δὲ ἡ τὸ βαμβίζειν ἴσα χαμαζεῖν ἢ χαμάδε, ὁ ἐξ αὐτοῦ βαλλισμὸς, οὗ παρὰ φερὰ, τινὲς ἐκ τοῦ βάλλειν παρήχηται ἡ αὐτὸ, ἐκ τῆς ἀστραφίου στρεβλῆς. Ξανθίππος, περικλέους ὁ μὲν πατήρ. Ξαν

νῆσος ἐν τῷ καυκασίῳ ὄρει, καὶ ποταμὸς [illegible]· Νύσσω, τὸ [illegible]· Νυστάζω, ἀμετάβατον· Νυσταγμός, ὕπνος· Νυστάζω, ἀπὸ τοῦ νεύω καὶ τὸ στάζω, οἷον νευστάζων κόρυθα βριαρήν· ἐπειδὴ [illegible] οἱ κοιμώμενοι· ἐξ οὗ καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, νύσταλος· [illegible] πρὸς τὸ νευστάζειν ἀποβολῇ τοῦ ε· τὸ ἀνανευστάζειν, παρὰ τὸ νεύειν τὴν κάραν· Νύσταχον, ὀλίγον ὑπνῶσαι· Νύττεται, ὅτι κεντεῖται· Νύσσα, εἰς δρόμον· καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀφετηρία νύσσα καλεῖται· ὁ δὲ καμπτὴρ νύσσα καλεῖται, παρὰ τὸ νεύειν ἔσω, νεῦσα καὶ νύσσα· [illegible] γὰρ περὶ τὸν καμπτῆρα οἱ κάμπτοντες· Νύχα, νύκτωρ· νυκτί· Νυχθά [illegible] νυκτερινά· Νύχιος, νυκτερινός· Νύχμα, [illegible] τυφλός· Νυχεῖς, [illegible] σκότος·

Νῶ, αὐτὶ τοῦ [illegible] ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ ὀξύνεται· Νῶ, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· [illegible] Νῆ, νήσαιτες, [illegible] Νῆβαι, [illegible] Νηγαλέον, λαμπρόν· [illegible]

[illegible]

Νυμφεύτρια, ἡ συμπεμπομένη ὑπὲρ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ, προνύμφος. Νυμφεῖον, νυμφῶν ἱερόν. Νυμφίδιος, τὸ περὶ τὴν νυμφίαν ἁβρόν. Νυμφικὰ λουτρά, τὰ μέλλοντα λουτρά· ὃν δὲ ἀπὸ κρήνης ἀποδιδέμενος. Νυμφίος, ὁ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχόμενος, καὶ νύμφη ἡ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχομένη· ἤ τις ποιητικῶς, νέας λέγεται νύμφαι καὶ τὰ τῶν πηγῶν ὕδατα· καὶ αἱ ἔφοροι τούτων δαίμονες παρὰ ἄλλοις· καὶ νυμφίον ὁ παστάς. Νυμφίος, ὁ νυμφικὸς οἶκος· νυμφίος δὲ, ὁ γαμέτης· καὶ ὁ γαμβρός· ὡς τύχιος, ὁ τυχηρός· τύχιος δὲ κύριον· νυμφεῖος δὲ, ὁ παστός, δίφθογγον. Νυμφίων βίον λέγουσιν, ἐπειδὰν γαμοῦντες στεφανοῦνται, ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. Νυμφόβας, ἀχαιός· ὃς ἦν δέσποτες ἐπιβαίνων ταῖς νύμφαις, καὶ ἐν μύροις· βαβαὶ βαβαὶ, βέσομαι γυναῖκες ἐπὶ τὰς ἀφροδίτας. Νυμφοκόμος, ἡ νυμφεύτρια· ἡ κοσμοῦσα τὴν νύμφην. Νυμφόληπτοι, οἱ κατεχόμενοι νύμφαις· μάντεις δέ εἰσι καὶ ἐπιθειαστικοί. Νυμφοπόνος, ὁ περὶ τὴν νύμφην πονούμενος. Νυμφοστόλος, ὁ τὸν νυμφίον κοσμῶν· νυκτιπόλος δὲ ὁ ἐν τῇ νυκτὶ ἀναστρεφόμενος· νυκτιπλόχος, ὁ κατὰ τὴν νύκτα ἐνεδρεύων. Νυμφοστόλος, ὁ νυμφαγωγός. Νυμφοστολῆσαι, νύμφην κοσμῆσαι. Νυμφοτιμεύς, ἀρχων τίς πως. Νῦν, ἐπίρρημα χρονικὸν συντάσσεται πᾶσι τοῖς χρόνοις, χωρὶς τοῦ ὑπερσυντελίκου· ἐνεστῶτι· νῦν γὰρ δὴ πλόος ἐστί· νῦν μὲν παρέχεται· τάχα δ' ἴψεται υἷας ἀχαιῶν· μέλλοντι δὲ, οἷον νῦν αὖτ' ἔγχει πειράσομαι, αἴκε τύχωμι· νῦν δ' αὖ τοίας βίη τρίτον ἀνάξει· νῦν … παρακειμένῳ δὲ, οἷον νῦν δὴ ἐξαπόλωλε δόμος κειμήλια καλά· ἀορίστῳ δὲ, οἷον νῦν … νῦν ὄλετο πᾶσα κατ' ἄκρης· παρατατικῷ δὲ συντάσσεται, οἷον, νῦν ἐγράφου· νῦν ἔγραφον· ἐστὶ δὲ καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ ποτέ· οἷον νῦν μὲν ἀγαθὸς δοκεῖ· νῦν δὲ παρ' αὐτῶν … χρῶνται οἱ τραγικοί τε καὶ κωμικοὶ καὶ ἐπὶ τῆς λαμβανομένου μὲν ἀντὶ τοῦ δὴ, ἔχοντα δὲ ἔμφασιν χρόνου τινά· καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν αἴαντι σίγα νυν ἑστὼς καὶ μένε ὡς κυρεῖς· καὶ παρ' εὐριπίδῃ ἐν ἑκάβῃ· σιώπα νυν ἄλλον. Νῦν ἡνίκα μὲν δηλοῖ τὸ ἀρτίως, ἐπίρρημα ὂν, μακρόν ἐστι καὶ περισπᾶται· ἡνίκα δὲ ἀντὶ τοῦ νυν παραπληρωματικοῦ συνδέσμου, σύνδεσμος … γινόμενον βραχύνεται, καὶ ἐγκλίνεται· σοφοκλῆς σίγα νυν ἑστώς· καὶ ἀριστοφάνης σιώπα νυν αὐτόν· διαφέρει μέντοι τὸ νῦν τοῦ νυν· ὅτι τῷ νῦν μὲν, ὅμηρος χρῆται· τῷ δὲ νυν ἀττικοὶ … τραγικοὶ καὶ κωμικοί· ἐνίοτε καὶ τὸ νιν … προστίθεται, συνεσταλμένον ὂν καὶ αὐτό. Νῦν καθ' ἡρακλείδην, ἐνεστῶτι συναρμόζεται· οἷον νῦν ἔρχεται ὁ ἀγὼν καὶ παρῳχημένῳ, οἷον νῦν παρῆλθεν ὁ ἀγών· καὶ μέλλοντι, οἷον νῦν ἔσται ὁ ἀγών· τὸ δὲ νυνὶ, ἐπὶ μόνου ἐνεστῶτος· τὸ ἀττικὸν δὲ ταῦτα· καὶ νῦν μὲν εἰς σπουδὴν, νῦν δὲ εἰς ἡδονὴν ἀποκλίνας· ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν, ποτὲ δέ. Νῦν δὲ ἐν τῇ φράσει, ἀντὶ τοῦ ἀνα λαμβάνεται. Νῦν, ὅτε δηλοῖ τὸ ἐνεστηκὸς, ἐνεστῶτι μόνῳ συντάσσεται, καὶ ἐν ἀρχῇ λόγου δύναται τίθεσθαι· τὸ δὲ νυν ὅτε ἀκολουθίαν σώζει προηγουμένου λόγου, οὔτε ἐν ἀρχῇ λόγου τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἀεὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ συντάττεται καὶ τρισὶ χρόνοις συντάσσεται· οἷον ἐγὼ μὲν ὕμαρ τὰ καὶ τὰ πράσσειν τὸν δεῖνα, νῦν δὲ, οὐδὲν τούτων ἔπραξε, ἢ πράττει ἢ πράξει. Νῦν, σήμερον, εἰς τὸ νῦν ἡμέρῃ ἥδε, ἢ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται ἀφ' ἧς καὶ γίνεται τὸ σήμερον. Νῦν, ἀντὶ τοῦ οὖν κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἐν τῷ δευτέρῳ. Νυνὶ, ἐπὶ μόνου ἐνεστῶτος ἀεὶ τίθεται καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ κώλου, ὥσπερ ὁ ἀριθμὸς διδάσκει· τό τε δὲ μετὰ παρῳχημένου καὶ μέλλοντος τὸ νῦν συντάσσεται, ὅταν συνδρομὴν ἔχωσιν ἄμφω οἱ χρόνοι, καὶ ὡς κατ' ἔμφασιν ἐνεστῶτος· ὡς τὸ νυνὶ ἔτυψα, νυνὶ ἐλθὼν ὄψομαι. Νύνιον, ἐπὶ τοῖς παιδίοις καλλίβλαις καλουμέναις φασὶ λέγεσθαι· ὁμοίως καὶ τὸ νήνιος. Νυνμενὶ, ἀντὶ τοῦ νῦν μέν· πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῆται ἀριστοφάνης. Νὺξ, ἀβρότη, ἀμβροσία, θεία· οἱονεὶ ἀβρότη· ἔστι γὰρ ἱερὰ τῶν θεῶν ἡ νὺξ, ἐν ᾗ βροτοὺς οὐκ ἀναστρέφεται ἢ βρότος βαρύτονος, τουτέστι μολυσμὸς καὶ φόνος οὐ γίνεται. Νὺξ, γίνεται κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐκ τοῦ νύσσω νύξω ἀποβολῇ τοῦ ω, ἀντιφραστικῶς φασὶν ἡ μὴ νύσσουσα εἰς ἔργον, ἀλλὰ μᾶλλον καθεύδουσα· ὅθεν καὶ θοὴ νὺξ ἡ καθευκτικὴ κατὰ τινας· ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ φασὶ νύξω νὺξ καὶ τὸ κατὰ τοὺς δακτύλους ἐξωσκληρὸν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, πρὸς διαστολὴν ταυτοφωνίας, ὄνυξ· οὕτω καὶ κλῶ κλάζω, ἐξ οὗ ἔκλαγξ· καὶ αὖ πάλιν, κλῶ κλάζω· καὶ ὁμοίως πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀκλάζω· ἐξ οὗ καὶ δίφρος ὀκλαδίας· καὶ ἐπίρρημα δὲ ὀκλὰξ, ὅθεν ὀκλὰξ καθέζεσθαι τὸ ἐπὶ γόνυ. Νὺξ, ἐν τῷ περὶ ἡλίου ὑπὸ γῆν εἶναι· νυκτὸς δὲ διάστημα, ὁ ἀπὸ δύσεως μέχρις ἀνατολῆς ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος· παρὰ τὸ νύσσω νύξω, νυκτὶ … καμπτόμεθα. ὁ δὲ βυζάντιος, παρὰ τὸ νύξω μέλλοντα τὸν δηλοῦντα τὸ κεντῶ· διὰ τὸ νύσσεσθαι καὶ προσαράσσειν τοῖς ἐνεργουμένοις τὰ ἐν σκότει· ἢ προσκόπτειν καὶ πλήττεσθαι τοὺς βαδίζοντας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρα. Νὺξ ὀλοὴ, πρὸς διαστολὴν τῆς ἱερᾶς παρὰ ὁμήρῳ τῆς κατὰ φύσιν νυκτός· ἐκείνη γὰρ ἀμβροσίη νὺξ λέγεται· καὶ πείθεσθαι ἔχει ὡς ἀγαθὴ κατὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πείθεσθαι. Νύξαι, βαλεῖν· τὸ πέμψαι κέντρου· οὐτάσαι δὲ, κατὰ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς πλῆσαι. Νύξας, διεγείρας. Νύξεν, ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν· νύξε δ' ἐμὴν χεῖρα μέσην. Νυὸς, ὄνομα συγκοπέν· ὁ … νύμφη. Νυρίζει, ξύει· νύσσει. Νύρον, νύττον. Νύσει, παίει, ἔνυσε. Νύσια, ὀρχήματος εἶδος· τῶν γὰρ ὀρχήσεων, ἡ μὲν βερεκυνθιακὴ λέγεται, ἡ δὲ, κρητική· ἡ δὲ … νύσια οὖν τὰ βερεκύνθια· νύσας γάρ ἐστιν ἡ βερεκυνθιακή· κνώσσια δὲ, κρητικά· ἐν μυσίᾳ γὰρ ἡ κνωσσὸς … ἡ ὄρχησις· νύσια δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ νύσῃ γινόμενα· ἔστι δὲ αὕτη διονύσου ἱερά· καὶ τὰ κνώσσια ὡσαύτως· ἄλλως· τῶν ὀρχήσεων αἱ μὲν εἰσὶ διονυσιακαὶ, αἱ δὲ, κορυβαντικαὶ, αἱ δὲ ἐρωτικαί· νύσια δὲ αἱ διονυσιακαί· κνώσσια δὲ, αἱ κορυβαντικαί· κνωσσὸς γὰρ πόλις κρήτης· ἐν τῇ κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν κορυβάντων ἐτράφη ὁ ζεύς. Νύσσαι, ἐκ χειρὸς πατάξαι. Νύσσα, ὄρος λέγεται τῆς θρᾴκης· νῦν ἐν ἄλλοις νυσήϊον ἐν ᾧ διονύσου διατριβή· ἡ δὲ νύσσα ἐν μὲν τισι χώραις ὄρος, ὡς ἐν βοιωτίᾳ καὶ θρᾴκῃ καὶ ἀραβίᾳ καὶ ἰνδικῇ καὶ λιβύῃ καὶ νάξῳ· ὅπου δὲ πόλις, ὡς ἐν καρίᾳ, καὶ ἐν τῷ καυκασίῳ ὄρει· ὅπου δὲ νῆσος, ὡς ἐν νείλῳ τῷ ποταμῷ· οὐ διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς, ἐν ποίᾳ νύσῃ τὰ περὶ τὸν λυκοῦργον διεξιὼν ἔθετο. Νύσσα λέγεται ἡ ἀφετηρία τῶν ἱππικῶν ἀγώνων· τοῖς μὲν ἵπποις κεντοῦσιν οἱ παρεστῶτες σιδηρᾶς κέντρας, ὡς ἂν ὀξυτέρως ἐκπηδῶσι τῷ δρόμῳ· τοῖς δὲ πεζοῖς, λόγοις. Νυσήϊον, ὄρος θρᾴκης ὃ νύσσα λέγεται· ἀφ' οὗ ὁ διόνυσος ὠνομάσθαι δοκεῖ· περὶ ἣν ὁ λυκοῦργος ἔσευε τὰς βάκχας· δηλοῖ δὲ νυσήϊον περιεκτικῷ λόγῳ διατριβήν τινα οὐ νύσσης, ἀλλὰ διονύσου κατὰ τὸ νύσσα, κνώσσα, ὅ περ ἐστὶ διονυσιακά· καὶ πᾶς ἐστι πρὸς τὸ ποσειδήϊον ὃ καὶ σημαίνει ποσειδῶνος διατριβήν· εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι νύσσαι κατὰ τὰς ἱστορίας· αἱ μὲν ὄρη ὡς ἐν βοιωτίᾳ καὶ ἀραβίᾳ, καὶ ἰνδικῇ, καὶ λιβύῃ· ἡ δέ τις κα-

ται, ἀλλὰ καὶ ἑκάστου τῶν πέντε αἰσθήσεων· οἷον ὅρασις, καὶ ἡ ὁρατικὴ δύναμις· καὶ τὸ ὁρασθέν· ὡς ἐν τῷ ὅρασις ἣν εἶδεν ἡσαΐας· καὶ ὄσφρησις, ἡ ὀσφραντικὴ δύναμις· καὶ ἐπὶ τοῦ ὀσφρισμένου· οἷον ἡ ὄσφρησις τοῦ ῥόδου ἡδεῖα· καὶ γεῦσις, ἡ γευστικὴ δύναμις καὶ ἐπὶ τοῦ γευστοῦ· οἷον ἡ γεῦσις τοῦ μέλιτος, γλυκεῖα· καὶ ἀκοὴ, ἡ ἀκουστικὴ δύναμις· καὶ τὸ ἀκουόμενον· ὡς ἐν τῷ τὰς ἀγγελίας θείας μὲν φωναῖς οὐκ ἴσας ἡγοῦμαι, πάσας δ' ἄλλας ἀκοὰς ἀνθρωπίνας νομίζω κρατεῖν. καὶ ἁφὴ τῶν πτερῶν μαλακὴ, ἡ δὲ τῆς πέτρας σκληρὰ, καὶ ἁφὴ τὸ ἁπτόμενον. Νοῦσος ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ νόσος· οὐκ ἐπὶ πάντων οἱ ἴωνες τῶν τῷ ο τῷ μικρῷ παραληγομένων ὀνομάτων τὸ υ προστεθείκασιν, ἀλλὰ ἐπὶ μετρίων τινῶν· ἅτινά ἐστι ταῦτα. νοῦσος, μοῦσος, οὔρεα, οὔριον, πουλὺ, κούρη, οὔλυμπος, οὐλόμενος· οὐδός. Νοχαλὴς, ῥάθυμος χαῦνος. Νοῶ καὶ ἀπέφρονι βουλῇ, διαφορά ἐστι πρὸς τοὺς ἄφρονας καὶ ἀβούλους ὁμοψυχοῦντας. Νοῶ, καὶ μετὰ τοῦ σοι δοτικῇ καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις· προνοοῦμαι δὲ σου φοικῇ. Νοῶ καὶ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως, προνοοῦμαι, ἀντὶ τοῦ πρόνοιαν ποιοῦμαι πρός· τοῦτο γὰρ ἡ πρὸ δηλοῖ· ὡς τὸ προΐσταμαι, καὶ προμαχοῦμαι. Νοῶ τὸ πρᾶγμα, αἰσθάνομαι, γινώσκω, γνωρίζω.

ΤΟ Ν, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ, ΚΑΙ Ω.

Νυγμὸς, σημεῖον· οἷον μὴ νύγμι ἢ χάσμα. Νυγμὸς, κέντρον. Νυχθήμερόν ἐστι, κόσμου περιστροφή. Νυθὸν, ἄφωνον· σκοτεινόν. Νυκταίετος ὄρνις, ἱερὸς ἱέραξ, ὁ καὶ ἐρωδιός. Νυκτίλωψ, ἰχθύς τις ἐν τῇ νυκτὶ ἀλάσθαι ὁ ἐστι πλανᾶσθαι. Νυκτελὸς, ὁ νύκτα φιλῶν· περὶ διονύσου τοῦ κισσοῦ φασιν· οὐδὲ γὰρ ἦν τις νυκτελὸς καὶ ὑπνηλός. Νύκτας τε καὶ ἦμαρ παρὰ ὁμήρῳ, δηλοῖ μὲν καὶ αὐτὸ τὸ μὴ μόνον ἐν ἡμέρᾳ δεῖν ἐνεργοὺς εἶναι τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ἐπιμελεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐν νυκτὶ, καὶ μὴ παννύχιον εὕδειν ὡς εἴρηται· ἔχει δὲ τὸ ἦμαρ, ἀντὶ ἐπιρρήματος, οἷον καὶ τὸ αὐτῆμαρ, καὶ ἐνῆμαρ. Νυκτεγρεῖν, ἐν νυκτὶ ἐγρεῖν. Νυκτερεύειν, ἀγρυπνεῖν· ἀττικοί. Νυκτερινὰ, κύνες, αἱ λύκοι· τινὲς δὲ εἶδος ὑφάσματος γυναικείου. Νυκτερὶς, πετεινὸν νυκτερινόν. Νυκτὶ ἐοικώς· ἡ μὲν ἀλληγορία ἐπὶ ἀπόλλωνος· ἥγουν ἡλίου λέγει· ὡς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ λοιμοῦ μὴ καθαρὰς ἀκτῖνας προβάλλοντος, μὴ δὲ φοίβου ὄντος τοῖς ἀκτῖσι κατὰ τὸ τοῦ ἡλίου φαεινῇ φλογὶ, ὅ δή φησιν αἰσχύλος, ἀλλὰ διὰ τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος ἀμυδρὰς καὶ ἀμαυρὰς καὶ ζοφώδεις καταστάσεις ἔχοντος· ἔτι γὰρ λοιμώδης νόσος ἦν ἡ τοῦ ἀπόλλωνος ὀργὴ κατὰ τῶν ἀχαιῶν, καὶ ὅτι τοιούτου κακοῦ αὐτὸς αἴτιος, ὥσπερ τῆς οἱ παλαιοί φασι· καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀλληγορία· ἡ δὲ ῥητορικὴ ἐπιβολὴ νυκτὶ ἐοικέναι φησὶ, τὸν βλοσυρὸν καὶ ἄγριον τὴν ἰδέαν, ὥς περ ἥμερον τὸν μὴ τοιοῦτον· τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας φαιδρόν τι καὶ εὐπρόσωπον ἡ ἡμέρα· ἐκεῖνο δὲ ἀπὸ τῆς νυκτὸς, δυσπροσώπου οὔσης, καὶ διὰ τοῦτο φοβερᾶς· ὅθεν καὶ δείδια λέγεται παρὰ τὸ δεδιέναι. Νυκτὶ θοῇ, τῇ ταχείᾳ· διὰ τὴν ἀνάπαυσιν δηλονότι· ἡ γὰρ ἡμέρα πολύμοχθος οὖσα διὰ τὰ ἔργα, μακρὰ ἡμῖν φαίνεται. Νυκτίδαι, γένος τι τῶν τὰς λοιμικὰς νόσους ἐκδιωκόντων. Νυκτίβιος, ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων. Νυκτικόραξ, εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ. Νυκτιλόχοι, λῃσταί. Νυκτιπόλος, ὁ λῃστής. Νυκτίλιος, ὁ διόνυσος. Νυκτιπετόμενος, ὁ νυκτικόραξ. Νυκτίμαντις, μάντεως εἶδος. Νυκτομαχία, ἡ ἐν νυκτὶ τοῦ πολέμου μάχη. Νυκτὸς, ἢ ἑσπέρας, ἢ μεσημβρίας, ἦλθεν ἐκεῖνος, ἐλλειπτικῶς λέγουσιν ἀττικοί· ἤγουν εἰς τὸν καιρὸν τῆς νυκτὸς· ἑσπέρας καὶ μεσημβρίας· καινοὶ δὲ λέγουσι κατὰ τὴν νύκτα, καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως· ἀλλως. Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀττικοὶ, ἤγουν ἐπὶ τῆς νυκτὸς καὶ ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἐλλειπτικῶς ἔξωθεν ἡ νύκτα καὶ ἡμέραν, ἤγουν κατὰ τὴν νύκτα, καὶ ἡμέραν· τὸ δὲ νύκτωρ, καὶ καθ' ἡμέραν ἀμφότερα ἕλληνες. Νυκτῶν μέσων ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ νυκτὸς μέσης. Νύκτωρ ἀττικοὶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα. Νυχχάσας, νύξας· γράφεται δὲ καὶ νυξάσας· ὅ περ ἐστι νεανιευσάμενος. Νυμφαγωγεῖ, νύμφην ἄγει. Νυμφαγωγὸς, ὁ μετερχόμενος ἑτέρῳ νύμφην καὶ ἄγων ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οἰκίας, ᾧ πρότερον γεγαμηκότι οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν· διὸ ἀποστέλλουσι τῶν φίλων τινάς· διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ παρόχου· καλεῖται γὰρ πάροχος τῶν φίλων τὶς, ὁ ἐπὶ τῷ ὀχήματι ἅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὀχούμενος· οἷον, παράνυμφος. Νύμφαι λέγονται, διὰ τὸ κατὰ τὸ νέον, ὅ ἐστι κατὰ τὸ ἔαρ μάλιστα ἐκφαίνεσθαι· διὸς δὲ θυγατέρες, ὅ ἐστιν ἀέρος καὶ αἰθέρος, διὰ τὴν ἄνωθεν ἐπιρρέουσαν αὐταῖς ὑγρότητα καὶ θερμότητα. ἰστέον ὅτι καθά περ ὁμώνυμος γυναικὶ κόρη τουτέστι παρθένῳ ἡ μεθοδευομένη τῇ ὀφθαλμοῦ κόρῃ, οὕτω καὶ αἱ μυθικαὶ νύμφαι ὁμωνυμοῦσι ταῖς κατ' ἀνθρώπους· ἔτι καθά περ παρθένοι κόραι, καὶ μετὰ γάμον κόραι, καὶ κοῦραι λέγονται διὰ τὸ νεάζειν ὡς καὶ ὅμηρος ᾄδει, καὶ αἱ τοῦ μύθου νύμφαι, ὧν πολὺ πλῆθος ἐν τῇ ποιήσει καὶ γάμῳ ὑπερπεσοῦσαι καὶ τεκοῦσαι νύμφαι καλοῦνται, κατά τινα κυριωνυμίαν· ὅτι δὲ καὶ συγγενικόν ἐστιν ὄνομα ἡ νύμφη, καὶ ὅτι καὶ προβεβηκυῖαν τινὰ τῇ ἡλικίᾳ νύμφην ὁ ποιητὴς καλεῖ, οἷον δεῦρ' ἴθι νύμφη φίλη, καὶ ὅτι παρώνυμος τῆς νύμφης ὁ νυμφίος, καὶ ὅτι ὁ παράνυμφος εἰκαιότερον οὕτω λέγεται, ὀρθότερον γάρ ἐστι παρανυμφίον καλεῖσθαι τὸν συναπάγοντα τῷ νυμφίῳ τὴν νύμφην· ἢ πεζῇ ἢ ἐφ' ἁμάξης, ὃς παρὰ ἀθηναίοις ὑφ' ὧν καὶ πάροχος καλεῖται, διὰ τὸ μόνος αὐτοὺς συναναβαίνειν καὶ ὀχούμενον τῷ νυμφίῳ παροχεῖσθαι, καὶ ὅτι νυμφαῖον περιεκτικῷ λόγῳ ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ νύμφαι, καὶ ὅτι νυμφαγωγὸς ὁ τὴν νύμφην ἄγων ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας τῷ νυμφίῳ, καὶ ὁ μάλιστα τὸν κατὰ δεύτερον γάμον, καθ' ὃν οὐ θέμις τὸν νυμφίον μετιέναι, ἀλλὰ ἀποστέλλεσθαι φίλον ὅς οὕτω προσονομάζεται, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Νύμφαι, εἰσὶ τὰ ἐν γυναικείῳ σχήματι ἐν τοῖς ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια. Νύμφαι, αἱ πτεροφόροι μύρμηκες· καὶ αἱ σκώληκες αἱ πτεροφυοῦντες, ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις· αἱ δὲ καὶ αἱ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικῶν νύμφαι· καὶ τῶν ῥόδων αἱ μεμυκυῖαι κάλυκες· καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, καὶ μοῦσαι, καὶ θεαί. Νυμφαῖον ὁ χῶρος, ὃν ὁ ἀλφειὸς τὴν ἀρκαδίαν παραμειβόμενος, τὰς λεγομένας γλυφὰς διέρχεται. Νύμφαι, αἱ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς· αἱ ἀδριάδες, καὶ ἁμαδρυάδες, καὶ ὀρεστιάδες καλοῦνται· νηρηΐδες, αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ· ναΐδες, αἱ ἐν ταῖς λίμναις· καὶ ἄλλως· τῶν νυμφῶν αἱ μέν εἰσιν οὐράνιαι· αἱ δὲ ἐπίγειαι· αἱ δὲ ποτάμιαι· αἱ δὲ λιμναῖαι· αἱ δὲ, θαλάσσιαι· καὶ καθόλου τὸ τῶν νυμφῶν γένος εἰς πολλὰ διῄρηται, ὥς φησι μνησίμαχος. Νύμφη, ἡ νεωστὶ γαμηθεῖσα, καὶ ἡ ἐν τοῖς ἄστροις αἴξ· ἡ ἀμάλθεια· καὶ μοῦσα· καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ ποδὸς καὶ τοῦ κάτω χείλους κοῖλον· καὶ ἡ τοῦ διὸς μήτηρ,

μαι, ἵσταμαι, ἵσταμαι· δίδωμι, δίδομαι· ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι· Νοοῦσι· περιλαμβάνουσι, ἐννοοῦσι, φρονοῦσιν ἢ ἐννοοῦσι· Νορβά, καλά· Νορβᾶ, ἐνταμεῖται· Νορβακηνοί, ἐθνικός· Νόροπα, λαμπρά· Νόρξος, εἶδος μαλακοῦ λωτοῦ γίνεται δὲ τι καὶ δένδρον ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπερ ἐκεῖνοι νορσικὸν καλοῦσι· Νορύεια, γυναικὸς ὄνομα· ἔστι δὲ εἶδος ὄφεως· Νοσακέρος, νοσώδης, τρυφερός, μαλακός· Νοσηλεία, ἀσθένεια· νοσήλεια δὲ φάρμακα τὰ θεραπευτικά· Νοσηλεύεσθαι, νοσεῖν· οὐκ ἐπιχώριος· ἡ νοσηλεία, νοσοῦντα θεραπεύει· Νόσημα, ἀσυμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων ἢ κυριεύουσα ἤδη τοῦ ζῴου, καὶ ἀδύνατα τὰς ἐνεργείας· Νοσοκομεῖον, ὀξυτόνως· ὁ νοσοκόμος, ὁ ἐπιμελούμενος τῶν νοσούντων· Νοσοποιεῖν, νόσους ποιεῖν· Νόσος, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ῥ, εἰς ο· Νόσος ἐστί, διάθεσις παρὰ φύσιν, ἐνεργείας ἐμποδιστική· Νόσος μεγάλη, ἐπιληψία· Νοσεῖν, στασιάζειν· Νοσσεύουσαι, νεοττεύουσαι· Νοσσίδα, ὑπόδημα γυναικεῖον· Νόσσοι, νόσσιον ἀμφότερα λέγεται τῷ ἐ· διὰ τοῦ παράδειγμα· λέγει οὖν νοσσός, νόσσιον ἵνα ὁ ἀρχαῖος ἀττικὸς φαίνηται· Νοστῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἄκραν ἐπανελθεῖν εὑρίσκεται· κεῖται δὲ παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἀπηνὲς ἐλθεῖν· ὁ νόστος λέγεται κυρίως, ἡ εἰς οἶκον ἐπιστροφή· Νοστήσας, ἐπανελθών· Νοστία, κώμη Ἀρκαδίας· ἔφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν Νοστιαίους εἶπεν, δοκεῖ Νοστιαίους αὐτὴν εἶναι· Νόστιμον ἦμαρ, τὸ τῆς οἴκαδε ἐπιστροφῆς λέγει· οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον ἐπὶ βρώματος φασὶ νόστιμον, ὃς καὶ Ἀνακρέων δηλοῖ τοῦτο καὶ νόστον δὲ τὴν ἡδύτητα διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ Ὁμηρικοῦ νόστου· ἔθει καὶ ἄνοστος, φασὶν ἀγάλματος παρὰ τοῖς μύλωσιν ἢ ἄνοστος θεός, ἀντὶ μύλιος δοκοῦσα ἐφορᾶν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων· Νόστιμος, ὄψιμος· καὶ τὰ ὅμοια· Νόστοι, βίβλος οὕτω καλούμενος· Νόστον ὅπως ἔλθωσιν, ἤγουν ἐπανέλθωσιν· οὐ τὸν γὰρ ἔνθα νόστος ἐστίν, ἐπανέλευσις ἐστὶν εἰς ἐπάνοδος εἰς τὰ οἰκεῖα δηλαδή· Νόστος, ἡ ἐπιστροφή· νόστιμον, τὸ καθ' ἐπιστροφήν· καὶ νόστιμον τὸ γλυκύ· νοστῆσαι, ἐνίοτε σημαίνει τὸ ἀπηνὲς ἐλθεῖν· Νοσφίσηται, ἀφαιρήσεται· ἀπολλύμενος· Νόσφι, σημαίνει τὸ χωρίς, ἢ πόρρω· Νόσφι κατίχειαι, παρ' Ὁμήρῳ δοκεῖ ἑρμηνεία τῆς εἶναι γυναικὸς ὄξαντο τον ἑαυτὸν δ' ἔστι τοῦ νοσφίζει, καὶ ἰδίᾳ κατέχεις, καὶ χωρίζεις, ἢ ἀποστερεῖς· Νοσφίδιον, κλοπιμαῖον, λαθραῖον· Νοσφίζειν, ἀπὸ τοῦ νόσφι γίνεται· χωρίζειν· Νοσφίζεται, ἀφαιρεῖται, ἀποκλέπτει, ἀποσυλεῖ· Νοσφίζομαι, τὸ ἰδιοποιοῦμαι· Νοσφίζεσθαι· παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, τὸ νόσφι καὶ χωρὶς γίνεσθαι καὶ ἀφίστασθαι· ἢ ἐνεργητικῶς τὸ χωρίζειν ἢ νόσφι· τὸ ἔξω ποιεῖν· παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον τὸ ἰδιοποιεῖσθαι, νοσφίζεσθαι λέγεται· τὸ δ' αὐτὸ καὶ σφετερίζεσθαι καὶ ἀπίως δὲ φράσαι, πάλαι μὲν νοσφίζεσθαί τινας ἦν, τὸ νόσφι τινὸς ἑαυτὸν ἀπαγαγεῖν· καὶ οὕτω χωρίζειν· ἔτι λόγος ἢ νοῦ κτήσεως ἔτι τὸ νοσφίζεταί τις, εἰς ἑαυτὸν ἀποσπώμενος τὸ ἀλλότριον, καὶ νόσφι τοῦ ἔχοντος ποιεῖ αὐτό· ὅτι δὲ νόσφι ἐκ τοῦ ἐκείνος γίνεται ἢ νόσφι· κατὰ ἀφαίρεσιν καὶ συγκοπὴν νόσφι· Νοσφιζόμεθα μᾶλλον παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀποστρεφόμεθα, ἢ ἀφιστάμεθα μᾶλλον, ἢ ἰδιοχόμεθα· Νοσφίζω, τὸ στερίσκω ἢ χωρίζω· νόσφιν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ χωρίς· καὶ νοσφισμὸς ὁ χωρισμός· Νόσφιν, ἀντὶ τοῦ χωρίς· καὶ ἀντὶ τοῦ πόρρω· παρὰ τὸ στερητικόν, ἢ τὸ ἐπὶ τὸ ἀκολουθοῦν γίνεται νόσφι ἐπίρρημα· καὶ κατὰ συγκοπήν, καὶ τροπὴν τοῦ ω εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, νόσφι· τὸ μὴ ἀκολουθεῖν· ἀλλὰ πόρρω ὄν· ἢ παρὰ τὸ νόστος· ὃ σημαίνει τὴν ἐπάνοδον καὶ ἀπὸ κτήσεως, γίνεται νοσφί· τὸ δὲ νόστος, παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι· ἢ νοσφίδιον ἐπίρρημα· Νοσφισμός, χωρισμός· Νόσφιν ἄπερ, ἀντὶ τοῦ χωρὶς ἐκ παραλλήλου νόσφι, σημαίνει χωρὶς πόρρω· νόσφι μάχης καὶ ἀϋτῆς φησὶν Ὅμηρος· Νοσφισαμένη παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν ἀφεῖσα· Νοσφισάμην, ἀντὶ τοῦ ἀφῆκα· νόσφιν ἐποιησάμην· Νοσφισθείς, ἀντὶ τοῦ νόσφι γενόμενος· χωρισθείς, ἀποχωρίσας· Νοσῶ τὸ σῶμα, ἢ καὶ τῷ σώματι ἢ νοσῶ νόσον ἀττικῶς· Νότα, τὰ γράμματα· Ἐξ οὗ καὶ νοτάριος· Νοτίασι, παρ' Ὁμήρῳ· ἔστι μὲν δὴ καὶ εἰς κοιλεξίαν παρὰ τοῖς ὕστερον, διὰ τὸ σαφὲς ποιεῖσθαι· ἑλληνικῶς δὲ ἔχει· τὸ γὰρ ἐντελὲς νοτίαις πνοαῖς, ἢ ὑγρότησι ταῖς ἐκ νότου δηλαδή, αἷς κατὰ τὴν ἐκ μέρους δήλωσιν τοῦ ὅλου ποιοῦνται καὶ αἱ βόρειαι, καὶ αἱ κατὰ ζέφυρον, καὶ αἱ λοιπαὶ πνοαί· Νότος, ὁ ἄνεμος· καὶ νοτίθεν, ἀπὸ νότου καὶ νότοι, κατώτερα· Νότος ἱδρώς, διὰ τὸ ὑγρόν· καὶ νότιον χωρίον, προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως· Νοτίζω, τὸ ὑγραίνω· ἀπὸ τοῦ νότου ἀνέμου ὅς τις ἐστὶν ὑγρότερος· ἡ νοτίς, ἡ ὑγρότης· Νοτίου, θαλασσίου· νοτίου ὑγρός· λέγει δὲ τὸ κῦμα· Νοῦβαι, ἔθνος Λιβύης παρὰ Νεῖλον· Νουβυστικόν, τοῦ περιεργομένου· Νουβυστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπιεικῶς· νοῦ περιεργομένος παρὰ τὸ νοῦ, καὶ τὸ βύσαι, ὅ ἐστι περιεργάσασθαι· ἐμεμαρτύρηται σκηρὸ βεβυσμένον· κεῖται καὶ ἐν ἐκκλησιαζούσαις· Νουθέτησις· λόγος ἐπιτιμητικός, ἐνεκα ἀποτροπῆς ἁμαρτίας· Νουθετῶ, τὸ παραινῶ δοτικῇ καὶ ὑφηγοῦμαι, εἰσηγοῦμαι, συμβουλεύω· ἀντιτίθεμαι· Νουκερία, πόλις Ἰταλίας· τὸ ἐθνικὸν νουκερῖνος· Πολύβιος μέμνηται ἰαύτης· Νουμηνία, ἀρχὴ τοῦ μηνός· Ἀθηναῖοι οὕτω τὰς ἡμέρας ἠρίθμουν ἀπὸ νουμηνίας λέγοντες πρώτη ἱσταμένου, δευτέρα ἱσταμένου· τρίτη ἱσταμένου, μέχρι τῆς δεκάτης· μεθ' ἣν πρώτη ἐπὶ δέκα· εἶτα δευτέρα ἐπὶ δέκα· καὶ ἑξῆς, ἄχρι εἰκοστῆς· ἡ δ' αὐτὴ καὶ εἰκάς· μεθ' ἣν δεκάτη φθίνοντος· ἐνάτη· ἢ ἐνάτη τὸ ὀγδόη ὡς ἔτυχεν ἔχοντος μηνός· Νουμήνιος, ὄρνιον ὅ μασσαλιῶται ὁ καὶ τρύχιλος· Νοῦμμος, τὸ νουμμίον· Νουνέχοντως, νουνεχῶς· ἀπὸ τοῦ νοῦν ἔχω σύνθετον ῥῆμα· Νουνεχῶς, πεφροντισμένως· Νοῦς, τριχῶς λέγεται· νοῦς θεοῦ· νοῦς καὶ ὁ ἄγγελος· νοῦς καὶ ὁ ἡμέτερος· νοῦς ὅρασις ψυχῆς ἀσωμάτου· πρὸς πάντα ἐκτείνεσθαι· νοῦς, πρᾶγμα ἄλλο τι ἐν ἄλλῳ ἄθροισμα· τοῦτο γάρ ἐστι νοῦς ἐν ψυχῇ, ὅπερ ἐστὶν ὀφθαλμὸς ἐν σώματι· νοῦς, ἐστὶ ψυχῆς τὸ καθαρώτατον καὶ λογικόν, εἰς θεωρίαν τῶν ὄντων· Νοῦς θύραθεν ἐστίν, ἡ ἔξωθεν ἐπιγινομένη γνῶσις· Νοῦς, φύσις ἀδιάστατος πάντων πραγμάτων· Νοῦς ἐστὶ δύναμις ἀσώματος πρὸς πάντα ἐκτεινομένη· Νοῦς, παρὰ τὸ νεῖσθαι τὸ πορεύεσθαι· ὁ πάντοτε κινούμενος· ἢ παρὰ τὸ ἰέναι· τὸ γὰρ ἑρμηνευτικὸν ... νοῦ· καὶ Ὅμηρος· ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος· Νοῦς ἐστίν, ὥσπερ ὄψις τῆς ... ἐν τῇ ψυχῇ ἀποκείμενος, ἤγουν ὀφθαλμός· νοῦς πλάνος ἐστὶν ὁ τὴν ἐσωτάτην ἰδιότητα διὰ ... ἐφάπτεσθαι· Νοῦ πέρα πάντως, ὑπεράνω παντὸς νοῦ· Νοῦς, τὸν νοῦν καὶ τὸ νοούμενον σημαίνει· ὡς γὰρ αἴσθησις καὶ αἰσθητικὴ δύναμις· καὶ τὸ ... τὴν αἴσθησιν, ὡς ὁ θεολόγος· ἐν τῷ νοΐ μὲν οὖν ἤδη καὶ αἴσθησις οὕτως ἀπ' ἀλλήλων διακρίνεται, τῶν ἰδίων ὅρων ἐντὸς ἑστήκασιν· ἤγουν τὰ νοητὰ καὶ αἰσθητά· οὐ μόνον δὲ τὸ καθολικὸν ἢ αἴσθησις, οὕτω δὴ καὶ ...

σθαι· ἢ τὸ μὴ ὁρώμενον· οὐ τὸ μὲν οὖν κυρίως λέγονται δὲ καὶ ἄλλα ἐξ καταχρηστικῶς. Νόες, ἡ ἀγγελικὴ [illegible] σημαί-
νει ὅτι κακῶς λέγουσι καὶ παρὰ ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι τὸν νόα, αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν· καὶ οἱ νόες εὐθεῖαν τῶν πληθυντι-
κῶν, καὶ αἰτιατικὴν τοὺς νόας. δεῖ γὰρ τὸν νοῦν λέγειν καὶ νοῦ· τὸ ἀπὸ γὰρ συναιρέσεώς ἐστι, καὶ δεῖ πρὸς τὸ ἐντελὲς κλίνε-
σθαι καὶ τὸ συνῃρημένον· ἔστι γὰρ νόος νοῦς, νόον, νοῦν. Νοήσας, νοήσας. Νόημα, σύνεσις. Νοοῦντες, νοοῦντες [illegible]
κῶς. Νόεμι· τὸ νοῶ· καὶ φίλεμι, τὸ φιλῶ· τὰ εἰς ω λήγοντα ἀποσπώμενα τῆς πρώτης συζυγίας ῥήματα, εἰς μι προφέρου-
σιν αἰολεῖς. Νοήμων, συνετὸς ἢ ἔμπειρος γνωστικός. Νοήσω, ἐνθυμηθῶ. Νόησον, φράσαι. Νόησις, ἡ πρώτη τοῦ
νοῦ κίνησις· παρὰ τὸ νέω, τὸ πορεύομαι· οὐδὲν γὰρ ταχύτερον τοῦ νοός. Νόησίς ἐστιν, ἐνέργεια ψυχῆς περὶ τὰ νοητά.
Νοητά ἐστι, τὰ μὴ σωματικὰ ἀλλὰ κατὰ νοῦν γνωριζόμενα χωρὶς σωματικῶν ὀφθαλμῶν· καὶ τὰ μὴ ὁρώμενα. Νοητόν
ἐστι, τὸ ἐν τῷ νοερῷ ὑποστάν, καὶ νοούμενον. Νοθεία, ἡ λαθραία φθορά· ἡ πορνεία· καὶ τὰ πρεσβεῖα ἐκ τῶν πατρώων
διδόμενα, οὕτω καλεῖται· ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν· οὕτω Λυσίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ Ὑπερίδης, καὶ Δη-
μοσθένης, ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Νοθεῖον, τὸ κιβδηλεῖον. Νοθογενῆ, γεννηθέντα μὴ γνήσια παιδία, ἀλλ᾽ ἀπὸ
ἑταίρας, ἢ φίλης, ἢ δούλης, ἢ παλλακῆς ἀλλοτρίων· ἢ δυσγενοῦς· ἢ ψευδῶς. Νοθεύει, ἀλλοτριοῖ ἀπατᾷ, κολακεύει.
Νοθοῖ, χρονίζει καὶ ἀγρεύει νοθεύει. Νόθος, ὁ μὴ γνήσιος υἱός· παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ μέμφομαι καὶ βλάπτω γίνεται ὄνος
καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς θ νόθος· ὁ μὴ ὢν γνήσιος υἱός, ἀλλ᾽ ἐκ παλλακίδος. αἱ γὰρ παιδοποιίαι πα-
ρὰ τῷ ποιητῇ τετραχῶς λέγονται· γνήσιος, νόθος, σκότιος, καὶ παρθένιος. γνήσιος ὁ ἐκ νομίμων γάμων· νόθος, ὁ ἐκ παλ-
λακίδος· σκότιος, ὁ ἐκ λαθραίας μίξεως· παρθένιος, ὁ ἐκ τῆς παρθένου ἔτι νομιζομένης [illegible]. Νόθως, ψευδῶς.
Νοΐδιον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, λέγουσιν ὅτι μεμάχηται· οὐ γὰρ ὑποκορισμὸν ἔχει, ἀλλ᾽ ὡς διάσυρμα τοῦ παρὰ γάρ· ἀπὸ
τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ νοῖ τὸ νοΐδιον ὑποκοριστικόν· πῶς δὲ ὀνειδισμὸν καὶ λοιδορίαν, ἀπὸ τοῦ ὄνου καὶ τῆς μάθης κακῶς.
Ναΐδιον, καὶ βαΐδιον, ἀρχαῖα καὶ δόκιμα· οὐχὶ νοΐδιον καὶ βοΐδιον διὰ τοῦ υ. Νομάδες, βοσκόμεναι ἀγέλαι, καὶ ἔ-
θνη σκυθικὰ ἄγρια βάρβαρα· αἱ λεγόμεναι ἁμαξοφόροι· ἢ ἁμαξόβιοι. Νομάδες ἡμέραι, αἱ φθίνοντος τοῦ μηνός.
Νομαδόσοχα, ἀπὸ τῶν νομῶν κατὰ στοῖχον ἐρχόμενα. Νομαὶ, βοσκήματα, βοσκαί. Νομαντία, πόλις Ἰβηρίας
περὶ Ἴβηρα, ἡ καὶ Νουμαντία λεγομένη. Νομάριον, σκεῦος τραγικόν. Νομάρχης, ὁ νόμου ἄρχων· νόμους δὲ λέγου-
σι τὰ μεγάλα χωρία. Νόμβα, πόλις Ἰουδαίας. Νομέας, ξύλα [illegible]. Νομεῖς, βασιλεῖς· ἡγεμόνες· καὶ τῶν πλοί-
ων τὰ ἐγκοίλια καὶ χαῖναι ἁρμῶν. Νομεὺς, κυρίως λέγεται ὁ κοινὸς βοσκὸς, καὶ διαφέρει τοῦ αἰπόλου, ποιμένος· βου-
κόλου· συβώτου ἱπποφορβοῦ· καὶ τὰ τοιαῦτα· ἔστιν ὁ αἰπόλος νομεὺς αἰγῶν· ὁ ποιμὴν δὲ, προβάτων· ὁ βουκόλος, βοῶν· ὁ συ-
βώτης, χοίρων· ὁ ἱπποφορβὸς, ἵππων. Νομὴ, ἀπὸ τοῦ νέμεσθαι τὸ βόσκεσθαι ἀφ᾽ οὗ εὐνομία λέγεται μελισσῶν. εἴρη-
κε καλὴ βοσκή· ἀπὸ δὲ τοῦ νέμω, τὸ δίδωμι γίνεται νόμος· ἡ διανομὴ, ἡ πρὸς πολλοὺς δόσις καθ᾽ ἕνα· ἡ εὐνομία ὅταν ὦσι
καλοὶ νόμοι· ἢ ὅταν ἐνεργῶσι καλῶς κείμενοι νόμοι. Νομὴ, διαίρεσις, μερισμός· νέμησις· τροφή. Νομεῖς, ποιμένες.
Νομίστωρ, ὁ νομομαθής. Νομήματα, δικαιώματα. Νομίζειν, ἀπατᾶν λέγειν. Νομιζόμεθα, νόμιμα ἀγόμεθα.
Νομίζοντες, ἀντὶ τοῦ νόμον ἔχοντες· ὁμόσε γυναῖκας δὲ νομίζοντες ἄλλας ἔχειν ἕκαστος. Νομίζω, τὸ ὑπολαμβάνω
καὶ τὸ νόμιμον ἡγοῦμαι· καὶ νομίζομαι παθητικῶς· ἔστι δὲ νομίζεται, ἀντὶ τοῦ νομίμως πράττεται· καὶ νενομισμένα, τὰ νόμι-
μα· οἱονεὶ τὰ τῷ νόμῳ δοκοῦντα. Νομίζεται, νόμιμόν ἐστι· καὶ νενομοθετημένον ἐστί· νομίζεσθαι νενομοθετημένον εἶναι.
νομίζω καὶ τὸ δοκῶ, οἴομαι· ἐν τοῖς χρόνοις συστέλλεται· νομίζω· μέλλων, νομίσω· κοινῶς, ὁ ἀττικῶς νομιῶ. Νομικὸς, ὁ τῷ
νόμῳ ἀκολουθῶν· ἢ ὁ τοῦ νόμου ἐξηγητής. Νόμιμόν ἐστι, δίκαιον τεταγμένον. Νόμιος Ἀπόλλων λέγεται κατὰ τοὺς πα-
λαιοὺς, ἐπεὶ αἱ λαμπάδες ἀπὸ τετραπόδων ἄρχονται· αὐτοῖς δὲ ἐπέστησαν ἄλλον· καὶ ἄλλως δὲ νόμιος ὁ Ἀπόλλων, ἐπεὶ θερ-
μαίνων ὁ ἥλιος τὴν πόαν τοῖς θρέμμασιν ἀναδίδοσθαι ποιεῖ. Νόμιον μέλος, ποιμενικὸν παρὰ τοὺς νομέας. ἢ νόμιον,
μέλος· ὕμνος παρὰ τοὺς ἀρχαίους οὕτω λεγόμενος. Νομίσας, ἀντὶ τοῦ ὑπολαβὼν, ἢ ἀντὶ τοῦ ὑποληφθεὶς, ἢ ἀντὶ τοῦ νο-
μοθετήσας· Θουκυδίδης ἀντιψηφίζειν καὶ γνώμας προτιθέναι· αὖθις, ἀθηναίους νομίσας. Νόμισμα, τὸ νομιζόμενον μηδὲν εἶναι.
Νόμισμα, δύο σημαίνει· τό, τι νόμιμον ἔθος, καὶ τὸ κόμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ ἢ χρυσοῦ. Νομιστευομένη, νόμιμος δια-
κομιδή. Νομίτας, ὄνομα κύριον. Νομοδιδάσκαλοι, οἱ γραμματεῖς ἑρμηνεύονται· ἐκεῖνοι γὰρ ἐδίδασκον καὶ οἱ λεγόμενοι
νομικοί. Νομοθέτης ἐστὶν, ὁ τιθεὶς τοὺς νόμους. Νομοθεσία, θέσις νόμων. Νομοθετικός ἐστιν, ὁ ἐπιστήμων τῶν νόμων.
Νομοΐστορες, νομομαθεῖς. Νομὸς, πᾶσαν κυρίως ἔχει [illegible] ὅπου [illegible] τὰ ἐκεῖθεν τρεφόμε-
να· ὅτι δὲ καὶ [illegible] νομοὶ ἐγχωρίως ἐλέγοντο, καθάπερ [illegible], ἢ μᾶλλον [illegible]
λέγονται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Νόμος ἦν ἐν τῷ ᾅδῃ, τὸν βελτίονα ἄνδρα τῆς ἑαυτοῦ συντεχνίας ἐγγὺς τοῦ Πλούτωνος καθέζε-
σθαι. Νόμος, ὃν ἔχομεν γραπτὸν νόμον· τὸ νόμισμα· ὁ τὴν γῆν μερίζων· παρ᾽ αἰγυπτίοις, ἡ χώρα· ἡ συνήθεια· [illegible]
[illegible]. Νόμος, λόγος προστακτικὸς τοῦ πρακτέου τι, καὶ [illegible] πρὸς τὸ [illegible] μερίζω. Νόμος, ὁ κι-
θαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας ἁρμονίαν ἔχων τακτὴν καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον· ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ [illegible] Τερπάνδρου· ὧν εἷς,
ὄρθιος· τετράδιος· ὀξύς· Δωριεῖς δὲ ἀντὶ νομίσματος χρῶνται τῇ λέξει καὶ ῥωμαῖοι παρατρέψαντες νοῦμμον λέγουσιν. ἀπὸ
καὶ δὲ, τὰ διανεμόμενα μέρη τῆς γῆς· ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ τὸ ἔγγραφον δίκαιον· Δαρεῖος εἶχε νόμον τόν τε φρύγιον, καὶ λύ-
διον· καὶ ἰωνικόν· νομὸς δὲ καὶ ἡ βοσκὴ καὶ ὁ τόπος. Νόμος· θεσμός· συνήθεια. Νόμος ἐστὶ βασιλικὴ διάταξις· ἢ πρόστα-
γμα βασιλέως διορθωτικὸν [illegible] ἑκουσίου ἢ ἀκουσίου πλημμελήματος· λόγος προστάσσων ἃ δεῖ, καὶ ἀπαγορεύων ἃ
μὴ δεῖ. Νόμους οἱ παλαιοὶ, τὰς ᾠδὰς ἔλεγον· Εὐριπίδης· αἳ αἳ κατάρχομαι νόμον βακχείων. Νόσος ἐστὶ σώματος,
ἡ τῶν [illegible] ἀσυμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων. [illegible] λόγον κατὰ [illegible]
ἐν [illegible]. Νοοῦμαι, νοοῦμαι· ὁ ἐνεστὼς παθητικὸς, καθόλου θέλει ἔχειν τὴν παραλήγουσαν τοῦ πληθυντικοῦ ἐνερ-
γητικοῦ ἐνεστῶτος, οἷον τύπτομεν, τύπτομαι· ποιοῦμεν, ποιοῦμαι· βοῶμεν, βοῶμαι· χρυσοῦμεν, χρυσοῦμαι· τίθεμεν, τίθε-

Νικῆσαι, ἐπισχύσαι. Νικητήριον, ἔπαθλον. Νικόδημος, κύριος ἑρμηνεύεται, ὁ καθ' Ἰουδαίους ἐξοχώτατος [illegible] τὴν δὲ τῆς πράξεως τῆς ἐντελοῦς φιλοτιμίας, φειδοῖ τῆς σαρκὸς ὡς δειλὸς παραιτούμενος. καὶ ὁ θεολό γος· χαίρει Νικόδημος [illegible], ὁ εὐκλεὴς ὁ θεοσεβὴς, μύρα σὺν τῇ ἀλόῃ [illegible]. Νῖκος, διαφθορά. Νικόστρατος, [illegible] Νικόλαος, κύριον. Νικύρτας, δουλέκδουλος. Νικῶ, τὸ περιγίνομαι, ἀφ' οὗ νίκη. Νικῷεν, εὐκτικόν. ὡς ἀπὸ τοῦ [illegible] ποιῶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ νίκη, νικῶ· καὶ τὸ εὐκτικὸν, νικῷεν. καὶ νικάω· νικῶ· νικάω· ὁ μέλλων, ὁ νικῶν, τοῦ νικῶντος· τὸ εὐκτικὸν, νικῷμι. τὸ τρίτον, νικῷ, [illegible] νικάω· [illegible] ἄλλου, νικῶ καὶ νικάω. Νικόλαος, ὁ σκα λευθ ὁ μὴ ἔχων ὅσιον. Νικωνία, πόλις ἐν τῷ πόντῳ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ἴστρου. Νικῶ, προτιμῶμαι, ἀνταγωνίζομαι, περιγίνομαι, ὑπερβάλλω, ὑπερβαίνω, ὑπερακοντίζω, ὑπεραίρω, αἱρῶ, κρατῶ, παραδοκιμῶ, κλίνω, καταγωνίζομαι. Νί κοχις, πόλις. Νιμμθμός, ἡ κάθαρσις. Νίμμα, κάθαρμα. Νίμμα, ὁ πολὺς λέγει, ὑμεῖς δὲ ἀπονίπτρον λέγομεν, ὡς ἀριστοφάνης καὶ οἱ ἀμφ' αὐτόν. Νίμματα, λουτρὰ, ἀπονίμματα. Νὶν, αὐτὴν τοῦ αὐτὸν παρὰ σοφοκλεῖ. δωριεῖς αὐτὸ τὸ αὐτὸν λέγουσι. Νιόβην, οἱ μὲν Ταντάλου, οἱ δὲ πέλοπος καταλέγουσι· ἢ γυναῖκα μὲν τινὲς ζήθου φασίν, οἱ δὲ ἀμφίο νος. ἕτεροι δὲ ἀλαλκομενέως· καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐτῆς, κατὰ μὲν τινας ἐν λυδίᾳ, κατὰ δὲ τινας ἐν θήβαις γενέσθαι φασί. σοφοκλῆς δὲ τοὺς μὲν παῖδας αὐτῆς ἐν θήβαις ἀπολέσθαι φασίν· αὐτὴν δὲ εἰς λυδίαν ἐλθεῖν. ὁ δὲ τῶν παίδων ἀριθ μὸς ὅμηρος μὲν [illegible] μετὰ τῶν θυγατέρων [illegible] προστίθεασιν ἐν τῷ μέτρῳ [illegible] ὅμηρος [illegible] πληθύνει τῆς [illegible] μήτηρ ἔχειν αὐτάς. εὐριπίδης δὲ [illegible] [illegible] ἱστορεῖ. τῶν δὲ [illegible] οἱ μὲν [illegible] καὶ τοὺς παῖδας [illegible] εἴκοσι. δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παίδων τῆς νιόβης θάνατος [illegible] αἰτίας λοιμώδεις γενέσθαι [illegible] αἰφνιδίου πάθους τινός. ὅθεν ἀπόλλωνι καὶ ἀρτέμιδι ἀνα [illegible] τόξοις λεγόμενα βάλλειν τοὺς οὕτως ἀποθνήσκοντας. Νίκαια, πόλις [illegible] ἐν τῇ μεσογαίᾳ. ὁ πολίτης νικαιεύς. [illegible] Νικαί, πόλις. Νικόν, ἡ ἐν καρίᾳ ἀφροδισιάς. Νιοπρὸς, [illegible] κλος ὁ [illegible], κολυμπίατος, νόμος [illegible], καὶ φρύγιον μέλος. Νίσσον, [illegible] ἵππον. Νίζω, τὸ δι' ὕδατος καθαίρω. Νιρεὺς τρεῖς νῆας [illegible] ἦγεν ἀπὸ τῆς νήσου σύμης. γέγονε δὲ υἱὸς τῆς ἀγλαΐας καὶ χαρόπου [illegible] ὅπως καὶ οἱ [illegible] τὸν νιρέα πρὸς ὁραιότητα ὀνομάζονται. μήτηρ μὲν γὰρ ἡ ἀγλαΐα. χάροπος δὲ [illegible], πρὸς [illegible] τοῦ [illegible] πατὴρ ἡ μὲν [illegible], ὁ δὲ [illegible] ἡ κλῆσις ὑπεμφαίνει. Νίρεος, [illegible] χαιὸς ὁ νίρμος. Νίρον, μέγα. Νῖσα, ἔστι μὲν ἡ μεγαρικὴ, ἡ δὲ ἐν βοιωτίᾳ διονύσου ἱερὸν ἔχει [illegible]. ἔστι δὲ καὶ [illegible] ἐπώνυμος νίσῳ τινὶ ἥρωι. ἡ δὲ μεγαρικὴ καὶ νισαία ἐλέγετο τῆς μεγαρίδος οὖσα [illegible], ἀπὸ νίσου κληθεῖσα υἱοῦ πανδίο νος. οἱ δὲ μεθ' ὅμηρόν φασιν, ὅτι νῖσα οὐδαμοῦ φαίνεται βοιωτίας. διὸ καὶ γράφουσί τινες, ἴσον. δὲ ζαθέην [illegible] νῦσαν δὲ ζαθέην κώμην δὲ [illegible] νῦσαν. Νῖσα, [illegible] καὶ πόλις, ἐν ἐρυθρᾷ κειμένη. Νισαῖοι ἵπποι, ἀπὸ τῆς νισαίας. ἄριστοι καὶ μέγιστοι ἦσαν, οὓς εἶχον οἱ βασιλεῖς, καὶ [illegible] ἦσαν. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ [illegible]. Νίσαι ον, [illegible] ἔνθα ἵπποι ἄριστοι γίνονται. νισαῖα λεγόμενα. Νισαῖος ἵππος, ὁ [illegible] ξανθός. ἡ γὰρ νίσα, [illegible] ἵππους ξανθοὺς ἔχει. Νισαῦ, ὁ [illegible], καὶ ἰλίου πόλις. Νίσεται, [illegible] νίσω μέλλοντος γίνεται νίσομαι [illegible], ἐνίσομεν ἐνίσουσιν. Νίσιβις, νισίβεως, ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης νισιβηνός. Νίσομαι, εἰ μὲν διὰ δύο σσ γράφεται, τῆς ἀναλογίας [illegible] τοῦ [illegible]. εἰ δὲ ἐν ἑνὶ σ, ἔστι μὲν χρόνου μέλλον τος. ἄδηλος δὲ ὁ ἐνεστὼς αὐτοῦ. ὅτι ὁ [illegible] νίσσω ἐστὶ καὶ ὁ μὴ [illegible], [illegible] ἔχει, [illegible] γράφουσι [illegible], ὅτι δὲ [illegible] διὰ διφθόγγου γράφεται ἡ [illegible] ἄρχουσι, ἐν διαφόροις κατά τινας. ὡς ἀπὸ τοῦ [illegible] κατὰ [illegible] εἰς ὀρχομενὸν [illegible]. Νίσυρος, νῆσος μία τῶν κυκλάδων [illegible] ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ [illegible]. Νισσόμενος, στρεφόμενος. Νίσσεσθαι, [illegible] καθὰ καὶ τὸ λίσσε σθαι. [illegible] κατά τινας ἀπὸ τοῦ νέω, ἔχειν διὰ διφθόγγου τὴν ἄρχουσαν [illegible] χαρακτῆρος τοῦ τὸ [illegible], ὁ τοῦ λίσσω, [illegible] καὶ τὸ ὅμοιον. Νιτρίον ἢ βάπτον, [illegible] ἀριστοφάνει, σύμμαχός φησι νίτρος [illegible] μαλακία [illegible] καὶ βάπτος. ἢ τὰς [illegible] δὲ θηλείας, βαγύλας ἔλεγεν καὶ [illegible] τὸ βάπτειν· τινὲς δὲ νιτρίον καὶ βάπτον, [illegible] ἀριστοφάνης, [illegible] δίδυμος δέ φησι, [illegible] σματα πρὸς γυναῖκας. νιτρίον δὲ [illegible] φιλαφροδισιακὴ [illegible] βάπτειν δὲ τὸν ἔδραν [illegible] καὶ τὸ βάπτον. [illegible] τρυφερὸν καὶ μαλακὸν οἷος ὁ [illegible] ἰχθύδιον. Νιτρίον, [illegible] Νι τρία [illegible]. Νίτρον, [illegible] παρὰ τὸ νίζω, νίτρον ὡς μάσσω μάκτρον [illegible] Νίτρον, τοῦτο αἰολεῖς μὲν [illegible] διὰ τοῦ ν, ἀθηναῖοι δὲ διὰ τοῦ λ, λίτρον. Νιφάδες, χίονος [illegible] ἔχει. Νίφαργον, νιφάδι [illegible]. Νιφάς, ἡ τῆς χιόνος κατ' ὀλίγον [illegible] νιφάδες δὲ [illegible] [illegible] τὰς γὰρ ψεκάδας ψιάδας φασί. γὰρ αἱ [illegible] δὲ ψιάδας κατὰ [illegible]. Νιφάτης, ὄρος ἀρμενί ας. Νίφει, [illegible] νιφετὸς, χιονίζει. ἀφ' οὗ νιφετὸς, ὅταν χιὼν σφοδρὰ καὶ ἀθρόα καταφέρηται. Νιφετὸς, λέγεται ὁ κα θόλου χειμὼν νιφὰς δὲ τὸ μέρος, καὶ ὄμβρος καὶ ὑετὸς καὶ ψεκάς. ἢ ὄρος νιφοστιβὲς, καὶ χιονόβλητον. Νιφοβόλα, [illegible] [illegible] ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισιν ὡς ἀπὸ τῆς νιφοβόλος αἰθέρας. Νιφοβόλον, ὑψηλόν. Νιφοβόλας, [illegible]. Νίψα, πόλις θρᾴκης [illegible]. Νίψαι, ἤγουν [illegible].

ΤΟ Ν, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο

Νόαι, πόλις σικελίας. ὁ πολίτης νοαῖος. Νόα, πηγὴ λάκωνος. Νόαμα, αὐτὴ τὸ νόημα αἰολεῖς λέγουσι [illegible] [illegible] καὶ [illegible] ἐκάθεν, ἐκάβαν· πύλαν πύλας [illegible]. Νοαρίως, [illegible]. Νόει, συλλογίζου. σκό πει. Νοερὸν, [illegible] ὅλον [illegible] τὸ [illegible] διὰ τοῦ [illegible] διαφεύγοντα [illegible]

[illegible] Νῆσος, [illegible] Νῆσος [illegible] Νῆσος Γιγάντων [illegible] Νῆσος [illegible] Νῆσσα [illegible] Νηστεία [illegible] Νῆστις [illegible]

ΤΟ Ν. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

[illegible] Νίβα [illegible] Νίζω [illegible] Νίκανδρος [illegible] Νικάνωρ, ἥρως [illegible] Νικάτορες [illegible] Νικητήριον [illegible] Νίκη, [illegible] Νικήεντος [illegible] Νίκης [illegible] Νικάσω [illegible]

φύλαξ ἀγρίου. Νηπικτίας, ἀκληρίους. Νηπίλαι, ἀδικίαι· παρὰ τοῦ [illegible]. Νηπενθές, οὐ μόνον τὸ σβέσαι πένθος, ἀλλὰ καὶ τὸ στερίσκον πένθους, ὅ ἐστιν ἄλυπον. Νηπείου πεδίον, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον, μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν Αἰτίοις· τὴν δὲ Νήπειαν, Διονύσιος ὁ Μιλήσιος πεδίον τῆς Μυσίας λέγει εἶναι· ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν Μυσῶν θυγατέρα Ἰάσου γήμας Ὄλυμπος, τῇ Νηπείᾳ ὄνομα· καὶ καλοῦσιν ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ, ὃ νῦν καλεῖται Νηπείας πεδίον. Ἀπολλόδωρος δέ φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ· ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν, ἐν ὑπομνήμασι, Νέμεσιν εἶναι τὴν τὸ πεδίον κατέχουσαν· ἔστι δὲ καὶ πόλις καλουμένη Ἀδράστεια, ἀπὸ τοῦ ἱδρυσαμένου. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ἑκατέρου μέμνηται, τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ πεδίου· φησὶ γάρ· ἄστυ τε, καὶ πεδίον Νηπήιον Ἀδρηστείης. Νηπιάζεται, μωραίνεται. Νηπιάζειν, τὸ μὴ εἰδέναι κακοποιεῖν ἢ ἁμαρτάνειν, ὡς ὁ Ἀπόστολος· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε. Νηπιάας ὀχέειν, ἀντὶ τοῦ νηπιοφροσύνας φέρειν· ὀχεῖν μὲν γὰρ τὸ φέρειν τε καὶ βαστάζειν· ὀχεῖσθαι δέ, τὸ φέρεσθαι καὶ βαστάζεσθαι. Ἄλλως. Νηπιάας ὀχέειν, ἀφροσύνην δηλοῖ· νηπιέη, παιδικὴ ἡλικία· ἡ ἀναστροφὴ κατ᾽ ἔλλειψιν· καὶ ἔστι κτητικὸν ἀπὸ τοῦ νήπιος νηπίειος· οὗ θηλυκὸν νηπιείη· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, νηπιέη Ἰωνικῶς· ἰστέον ὅτι οὐ ταὐτόν ἐστι νηπιάας ὡς τὸ νηπιάας ὀχέειν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀφροσύνην δηλοῖ· ἡ δὲ νηπιέη βρέφους ἡλικίαν. Νηπιάζει, μωραίνει. Νηπιάχειν, τὸ νηπιάζειν· μηδὲ τὶ νήπιον εἴπῃς, μηδὲν εὔηθες, μηδὲ μειρακιῶδες, μηδὲ ἀσύνετον ἔπος· ἀπὸ τοῦ μηδέπω, τὰ νήπια παιδία ἐνδέεται. Νηπιέας λέγει Ὅμηρος, τὰς ἀφροσύνας· φησὶ γὰρ [illegible] νηπιέῃσιν· ἔτι νηπιέαις φρεσίν· νηπιέη, βρέφους ἡλικίαν δηλοῖ. Νηπιέαις, ἀντὶ τοῦ νηπιότησιν, ἀφροσύναις, ἀσυνεσίαις. ἄλλος δέ, κατ᾽ ἔλλειψιν λέγεται παρ᾽ Ὁμήρῳ· ἵνα ᾖ τὸ πλῆρες νηπιέαις φρεσί. Νηπιέη, ἀλεγεινῇ, Ἰλιάδος ι, ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ. Νηπιέησι, νεότησι. Νηπία, ἀσθενὴς νεοσσία. Νήπιος, ἄφρων ἀσύνετος· παρὰ τὸ ἔπος μετὰ τοῦ στερητικοῦ νη· νήπιος ὁ παῖς ὁ προσηνής· καὶ νήπια ποιεῖν· ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τοῦ εἰπεῖν, γέγονε νηέπιος καὶ κατὰ συναίρεσιν, νήπιος· ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν· ἢ νήβιος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου. Νήπιος, δηλοῖ ὅτι μὲν ἡλικίαν, ὅτι δὲ ἦθος· νηπίαχος δὲ συνεμφαίνει τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν βρεφικὴν ἰσχύν, ἥτις ἐστὶ κλαυθμυρισμός. Νήπιος, ὁ ἐν βρεφικῇ ὢν ἡλικίᾳ· καὶ ὁ ἔχων εἴδησιν βρέφους, κἂν ᾖ γέρων· ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὐδὲ τοῖς μὴ κατὰ βαθεῖαν σύνεσιν διανοουμένοις, καὶ οὐδὲ προσώπου, οὐκ εὖ τὸ φρονεῖν ἔχοντος. Νήπυχα, νήπια· ἀπὸ τοῦ μάταια νεόττια. Νήριδες, ἰχθύες. Νηποινί, ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. Νήπτις, ἡ [illegible] αὐτοποιός. Νηστικὸν [illegible], [illegible]. Νηπυθές, ἄπαυστοι. Νηπύτια, βοηταί· κέρδη [illegible]. Νηπύτιος οὐ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ὁ μὴ φρονῶν, ἀλλ᾽ ἐστερημένος τοῦ πεπνῦσθαι καὶ πυκνότητος, ἤγουν φρονήσεως· τολμήσειε δ᾽ ἄν τις εἰπεῖν ἐνταῦθα συγκεκόφθαι καὶ τὸ νήπιον, ὅτε οὐδὲ ἄφρονος λέγεται. ἀντίθεσις δὲ ὁ κωμικὸς τῷ νηπυτίῳ, τὸ τρίβωνα· ὅ ἐστιν ἐντριβὴς περὶ πράγματα· οἱ ἄλλοι φασὶ καὶ τριβακόν. Νηπύτιος κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ π, ὁ ἐστερημένος τοῦ πεπνῦσθαι· νηπύτιος ἀντὶ τοῦ νήπιος. Νηρεία, μαράθου θάμνος. Νηρεύς, μυθικῶς μὲν ἐστὶ δαίμων θαλάσσιος· οὗ καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς αἱ Νηρηΐδες· ἀλληγορικῶς δέ, Νηρεὺς ὁ θαλάσσιος, παρὰ τὸ νέω. Νηρεῦς, κατὰ συναίρεσιν, ἐκ τοῦ Νηρεύς ὥσπερ καὶ τὸ χρυσηίς χρυσῆς· καὶ βρυσηίς, βρυσῆς. Νηρηΐδες, θαλάσσιαι δαίμονες, ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Νηρηΐδες, ὡς βρυσηΐδες, καὶ χρυσηΐδες Νηρεΐδες, Καδμηΐδες. Νηρηΐδες, πᾶσαι αἱ τοῦ Νηρέως θυγατέρες· παρὰ δὲ Διδύμῳ δὲ ἄλλως, ὅτι ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδου τοῦ λυρικοῦ, διαφορὰ Νηρεΐδων φέρεται καὶ Νηρέως θυγατέρων, οὕτως· εἰσὶν οἵ φασι διαφέρειν τὰς Νηρεΐδας, τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων· καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι· τὰς δέ, ἐξ ἄλλων· κοινότερον Νηρεΐδας καλεῖσθαι· πιθανὸν οὖν τὰς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς Δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων οὔσας, Νηρέως θυγατέρας λέγεσθαι· Νηρεΐδας δὲ τὰς συνεστώσας κοινῶς· καὶ ὅρα ἐν τούτοις τὸ Νηρεΐδας κοινὸν ὄν, ἢ καὶ Ἀττικόν· τὸ γὰρ Νηρηΐδας, Ἰωνικώτερον ἐκ τῆς Νηρῆος γενικῆς. Νηρίδας, τὰς κοίλας πέτρας. Νηρίθμοις, ἀναριθμήτοις. Νήρικον, φασί τινες λέγεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ τὴν ὕστερον Λευκάδα· ἣν καὶ ὁ γεωγράφος ἀκτὴν ἠπείρου λέγει τῶν Ἀκαρνάνων οὖσαν, ὡς καὶ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος· καὶ χερρόνησόν φησι ποτὲ εἶναι, ὡς μέρος καὶ ὁ Νήρικος· διορυχθέντος δὲ ὕστερον τοῦ κατὰ τὴν χερρόνησον ταύτην ἰσθμοῦ Κορινθίων διακοψάντων, ἐγένετο φασὶ ποτὲ νῆσος ἡ Λευκάς, ἀπὸ Λευκαδίου κληθεῖσα υἱοῦ, Ἰκαρίου πατρὸς Πηνελόπης· ὅτι δὲ Νήρικον φασί τινες λέγεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ τὴν ὕστερον Λευκάδα, ἣν καὶ ἤπειρος ἐλέγετο ἡ περαία τῆς Ἰθάκης καὶ τῆς ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεῖ Κεφαλληνίας, ὁμολογεῖται. Νήρικος, πόλις ἠπείρου. Νηρίται, σιμαί. Νηρίς, πόλις Μεσσήνης. Νηρίται, μεγάλαι. Νηρίτης, ὁ θαλάσσιος κοχλίας· οὐκ ἔστι δὲ παρὰ τὸ Νηρεύς· ὤφειλε γὰρ γράφεσθαι διὰ διφθόγγου, ὡς [illegible]· ὁ δὲ [illegible] λέγει, ἀπὸ τοῦ Νηρεὺς ἐστί. Νήριτον, ὄρος Ἰθάκης ἐπιφανές· ὅ τινι παράκειται τὸ Νήϊον ὄρος· οὗ [illegible] ὡς εἶναι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, μέρος τοῦ Νηρίτου τὸ Νήϊον. Νήριτον, τὸ πολὺ καὶ ἀνάριθμον· Ἀπολλώνιος· νήριτος ὅλβος, [illegible] πολλή. Νηρίτης [illegible], ὑπὸ τοῦ γήρα [illegible]· ὃ οὐκ ἄν τις ἐρίσειε πρὸς μῦθον. Νήριτος, ὁ νήριθμος· [illegible] κοχλίδες ποικίλαι. Νήριτος ὕλη, Ἡσίοδος· μεγάλη πρὸς ἣν οὐδεὶς φιλονεικήσειε διὰ τὸ πλῆθος. Νηρὸν ὕδωρ, [illegible] ἀλλὰ πρόσφατον [illegible]. Νηρός, Λυκόφρων· ἐν χθονὸς νηροῖς μυχοῖς· τοῖς κοίλοις, ἢ τοῖς καθύγροις. Νηρόν, τὸ πρόσφατον. Νῆς, τὸ ἑνὸς ὅπερ ἐστὶν εἷς τρίτην· Δωριεῖς δὲ νῆς λέγουσι. Νῆσαι [illegible] λέγουσιν, οὐ συναγαγεῖν· οὐδὲ σωρεῦσαι. Νησαῖος λίθος· οἱ μὲν τὴν σάρδιον, διὰ τὸ ἐν Σάρδεσι γίνεσθαι· οἱ δέ, σμάραγδον. Νησαῖοι ἵπποι, μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς, τόπος ἐστὶ κατὰ τὰ [illegible]· ὅπου [illegible] νῆσος ἐνταῦθα, ἵπποι διάφοροι γίνονται [illegible] ποιόν. Νήσαιλες, ἀντὶ τοῦ κλώσαιλες· καὶ νήσαιλες, ἀντὶ τοῦ συνάξαιλες. Νήσασα λίνα μοῖραι [illegible] ἐπέκλωσαν· λίνον δὲ μοιρῶν συμβολικῶς, τὰς τῶν πραγμάτων τροφὰς καὶ τὰ ἐν βίῳ ὑφαινόμενα λέγει ὁ ποιητής. Νῆσις, ἡ κλῶσις· καὶ ἡ σώρευσις. Νῆσοι, τόποι ἐν μέσῳ θαλάσσης. Νησόμεθα, κερδησόμεθα. Νῆσον δρακόντειον τὴν Σαλαμῖνα λέγει ὁ Λυκόφρων· τὴν γὰρ Σαλαμῖνα, πρότερον Δράκοντα καλεῖσθαι· ἢ θηρίον, ἢ κύριον ὄνομα βασιλέως· [illegible] κατά τινας ἐκθηριωθέντα· Κυχρεὺς δὲ [illegible] Σαλαμῖνος υἱὸς [illegible], ἀνεῖλε τὸν δράκοντα· καὶ

μὲν φυσικῶς ἡ λέξις ἔχει· ὅτι δὲ τὸ ἀκολουθεῖ παλαιᾷ χρήσει, ἰδέα πραγματικὴ ποιεῖ, χρῆμα τὸ προσηκῶς ἰσφα σιν· ὡς καὶ ὁ εἰπὼν ἐκ νεναρκῶσθαι τοὺς ἀθηναίους ἀμελῶς περὶ τὰ πρακτικὰ ἔχοντας. Νάρου, παρὰ τὸ νάσσω διὰ ὃ λῦε τοῦ σώματος. Νάρθηκι, ἐκ τῆς ναρθῆκος τοῦ τόξου. Ναροσμαδὶς ἄπρακτος παρὰ σοφοκλεῖ ἐν φιλοκτήτῃ, ὁ ἀφί σιν τῆς τῇ νάρθῃ ἐπισπώμενος αὐτόν. Νάσσειν ἐπὶ ἀκαλέσας, ἀντὶ τοῦ προσκαλέσαντι τῷ νάματι. Νάσσω, ὁ φρύσι κεφα λῇ λέγεται τῷ μὲν τι ἔμπ ἐπιλλίζουσιν αἱ μνηστῆρες, ἤγουν ὀφθαλμοῖς νάουσι· καὶ ἔστι κεφαλῇ καταλάμπει κατὰ τὸ ὅλον ἐπιλλίζειν δὲ καὶ ὀφρύσι νάειν, ἀπὸ μεραῶν· μέρη γὰρ ταῦτα τῆς κεφαλῆς, ὀφρύες καὶ ἄλλα ἐν ἃς φαίνεται καταλάμψεις ὡς καὶ κατάλαμψις σώματι μὲν ἐστιν ἐν νάσει δὲ οὐκ ἔστι. Νάσσειν, ἐπινάσσειν ἐπίκλινε συγχέουσι. Νάσσις, ναώσεις. Νασσόμεθα, νηχόμεθα. Νάσσον, βλέπον κλίνον. Νασσούμενοι, κολυμβῶντες· ξενοφῶν· ἐκδύντες ἔχοντες τὰ ἐγ χειρίδια γυμνοὶ ἐνασσούμενοι, ἐπειρῶντο διαβαίνειν. Ναυστάζον, κινοῦν ἐν νάειν· καὶ ναυστάζον καραιοῦδας. Νά σταθμος, λιμὴν ἔνθα ἵστανται τὰ πλοῖα. Νάτηρ, κολυμβητής. Νάω σοι πρᾶξαι τόδε, νάω νάσω νένυκα νένα μαι, καὶ ἐκ τούτου νᾶμα. Νέφεα ὅμηρος ἐν χ τῆς ὀδυσσείας, ἢ λέγεται τὸ ἐν τῷ νεφεῖ τόπῳ καὶ τῷ οὐρανῷ ἀπογνόντες αἱ ὄρνιθες κάτω ἵενται καὶ ἀγρευόμεναι ἁλίσκονται ταῖς θήραις· ἢ μάλιστα κατὰ τοὺς παλαιοὺς δικτύου εἶδος. Νεφεληγερέτης, ὁ τῶν νεφῶν ἀθροιστικὸς Ζεύς. Νεφέλη, οὐ μόνον ἡ κατὰ ἀνάδοσιν τῆς γῆς ἀναθυμίασις, ἀλλὰ καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει μὰ γῆν· μὰ παγίδας· μὰ νεφέλας· μὰ δίκτυα· οὕτω δὲ τὰ προστυχόντα ὅμνιον μὰ ἀρνίας, μὰ γῆν μὰ ποταμούς. Νεφέλη, ἀὴρ παχὺς ἐκ τῆς ὑγρᾶς καὶ γῆν ἀναθυμιάσεως συνιστάμενος· εἶτα μετεωρισθεὶς τοῖς ἀνέμοις ὅταν λάβῃ παρ᾽ αὐτῶν ἀξιόλογον ἄθροισμα, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐναποθεμένης αὐτῷ νοτίδος βάρος ἱκανὸν γένηται, τὸ τε σταγόνας εἰς τὴν γῆν ἀφίησι· καὶ αὕτη τῶν ὄμβρων ἡ φύσις, ἀπὸ γῆς τὴν ἀρχὴν ἐχόντων, καὶ δι᾽ ἀέρος πάλιν ἐπὶ τὴν γῆν φερομένων. Νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη, τὸ μὲν οὐ ποτὶ λήγει· καὶ θουκυδίδης· ἡ νόσος πρῶτον ἤρ ξατο λέγεσθαι τοῖς ἀθηναίοις λεγόμενον μὲν πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, καὶ περὶ λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις· οἱ ἀττικοὶ εἰώθασι τὸ θηλυκῶς λέγειν· εἶτα ἐπάγουσι δὲ τῇ σοι· οὐ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδόντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινό μενον· τὸ μὲν γὰρ οὐ ποτὶ λήγει οὐ πρὸς νεφέλην, ἀλλὰ πρὸς τὸ νέφος ἀπέδωκεν· τὸ δὲ λεγόμενον πρὸς τὸ νόσημα, οὐ πρὸς νόσον. Νεφελοκοκκυγία, παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὴν κόκκυγα· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. Νεφεληγερέτα, ἐρμηνεύεται ἄ λεχος, αἰθέριος· εἴρηται φωτὸς στα... Νέφος, σκότος· ἀχλὺς ἄθροισμα· πλῆθος· ἀὴρ πεπυκνωμένος. Νέφος, ἀντὶ νέφας· τὸ ἐστερημένον φάους ὃ ἐστι φωτός· ἢ παρὰ τὸ νείφω τὸ βρέχω· τὸ δὲ νείφειν κυρίως, ἐπὶ τῆς ἐκ νέφους καταφο ρᾶς τῶν ὑδάτων εἴρηται τοῦ νιφετοῦ· ἀπὸ τοῦ νέφος, νίφω, καὶ νείφω· σημαίνει τὸ χιονίζω. Νεφρίδιος δημός, ὁ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς. Νεφρῖτις, νόσος περὶ τοὺς νεφρούς. Νεφρός, παρὰ τὸ νείφεσθαι τὸ οὖρον· τὸ δὲ νείφειν, κυρίως ἐπὶ τῆς ἐκ νέφους καταφορᾶς τῶν ὑδάτων. Νεχμᾶσαι, τὸ νυστὶ κινῆσαί τι, λέγουσιν ἴωνες. Νέω, τὸ κολυμβῶ, καὶ τρέφομαι· νέω τὸ τὴν γῆν ἐργάζομαι, καὶ ἀπαντῶ. Νέω, τὸ νήχομαι. Νεολαία, ὁ τοῦ νέου λαός· παλαιά δὲ, ὁ νεήλικος. Νεολ κῆσαι, ἔξω τὴν ναῦν ἑλκύσαι. Νεολκῶ, ἐκ τῆς ναὸς νεὼς καὶ ἕλκω, τρίτης συζυγίας. Νεωκόρος, ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμε λούμενος· κορεῖν γὰρ παρὰ ἀττικοῖς, τὸ σαίρειν καὶ τὸ κοσμεῖν, καὶ τὸ ἐπιμελεῖσθαι. Νεώμεθα οἴκαδε, ἀντὶ τοῦ νοστήσωμεν· ἀπὸ τούτου τοῦ νέω ῥήματος, ὁ νόστος γίνεται πλεονάσαντος τοῦ σ, πρὸς διαστολὴν τοῦ νόος ὁ ἄνεμος. Νεώμεθ᾽ ἐφ᾽ ἡμέ τερα, περίφρασίς ἐστι τοῦ νοστήσομεν οἴκονδε, ἔστι δὲ τὸ ἡμέτερα ἀντὶ τοῦ οἴκονδε, φρασθὲν ἐλλειπτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐς τὰ ἡμέτερα δώματα. Νεὼν οἴκους, τὰ νεώρια. Νεὼν ὕπερ, ἤτοι πρὸ τῶν νεῶν· ἢ ὑπὲρ τῆς τῶν νεῶν σωτηρίας, ὅς τὸ τεῖχος ἐπὶ κατὰ πάντων νεῶν ὕπερ. Νεωνιτρία, τὰ ἀπνιδώματα τῶν πλοίων. Νεώτατον λέγομεν, τὸ νεωστὶ ἠργασμένον. Νεωνία, οὕτω τις τῶν ἐλαιῶν ὀνομάζεται. Νέδα, πόλις ἐστὶν ἐν τῇ φωκίδι, ἣν ἡρόδοτος μὲν ἐν ὀγδόῃ νέδαν ὀνομάζει. Νεωτοκὴ, ἀντὶ τοῦ νεοβλέπτοις, ἢ νέας. Νεωρεῖν, νεοφυλακτεῖν. Νεώριον, λιμὴν ἴδιον, ὁ τόπος ὁ περιέχων τὰ πλοῖα, ἢ ἔνθα ἀνέλκυσθῶσι. Νεώς, ἀττικῶς· ναός, κοινῶς. Νεώς, ὁ ναὸς ἀττικῶς· τὸν νεὼν, ἡ αἰτιατικὴ σὺν τῷ ν· καὶ λαγὼς, καὶ κῶς ἡ δὲ δοτικὴ, καὶ δοτική, ἀλλὰ τοῦ ν· τοῦ νεὼ· καὶ λαγῷ. Νεώσοικοι, καθ᾽ ὑγρὰ οἴκοι ἐπὶ θαλάσσης ᾠκοδομημέ να, πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν. Νεόσαρτης, ἀφόσαρτης. Νεοσσεῖ, καινίζει. Νεοστὶ, ἀρτίως· προσφάτως· ἀπὸ τῶν νέων ἐπίρρημα, νέως, νεωστί. Νέωτα, καὶ εἰς νέωτα, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος· ἀπὸ τούτου δὲ λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς αὔριον, καὶ ἁπλῶς εἰς τὸ ἑξῆς. Νεωτερίζει, καινὰ πράττει· ὅθεν νεωτερισμός· ἀνταρσία. Νεωτάτη, ἀντὶ τοῦ ἐσχάτη τῇ ἐπιφερομένη ἐσχάτη. Νεώτερον, οὐ μόνον συγκριτικῶς, ἀλλὰ καὶ νέον ἀττικοί. Νεωτεροποιός, ἀποστάτης, τύραννος. Νεόχερμος, γῆ νεωστὶ εἰργασμένη.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ὴ τὼ θεὼ, ὅρκος γυναικός· οὐ μὰ τὸν ἀπὸ ῥομεῖται, εἰ μὴ γυναικίζοιτο. Νὴ, στερητικὸν μόριον· ὡς τὸ νήπιος ἀπὸ τοῦ νὴ καὶ τοῦ αἰτίου ἐπεχεῖ. Νὴ τὸν θεὸν, μὰ τὸν θεόν· τὸ δία οὐκ εἶπον, μὰ δία οὐκ εἶπον· τὰ ὀμοτικὰ ἐπιρρήματα αἰτιατικῇ συντάσσονται. Νῆα, ἐεικόσορον, ἐμφαίνεται ἅμα καὶ ἐτυμο λογεῖ· νῆα ἐρέτας ἐρετεύει ἐείκοσιν· ὅθεν δῆλον ὅτι ναῦς εἰκόσορος. Νήαθος, ποταμὸς κρότωνος· ὠνόμασται, παρόσον ἐν αὐτῷ τὰς ναῦς κατέκαυσαν ἑλληνικαί φασι. Νηαίρη, ἐσχάτη· ἢ νεάτη. Νήδυμος, ὁ ἡδὺς, ὁ νήδυμος ὕπνος, ὁ δὲ ἥδυμος χωρὶς τοῦ ν· καὶ ἴσως ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἡδὺς εἶναι παράγωγον· λέξεως δὲ δια φθορὰς, ὁ δ᾽ ἐπιτίθεται τῷ ἀρχαίῳ· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δύω δύσω· ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, δύμος· καὶ μετὰ τοῦ νὴ ἐπιτατικοῦ, νήδυμος. Νηδὺς, ἡ γαστήρ· ἀπὸ τοῦ διανοεῖσθαι ὅ ἐστι στερεῖσθαι· καὶ ... Νῆες, πλοῖα· ἀπὸ τοῦ νέω τὸ συρράπτω ἡ ναῦς, τῆς νεὸς, καὶ πληθυντικῶς, αἱ νῆες. Νῆα ἔλσας, ἀντὶ τοῦ ἐλάσας· κρούσας, πλήσας.

Νηγάτεον, ὃ τὸ νεωστὶ γινόμενον, ἀπὸ τοῦ νὴ γάτεον ἢ παρὰ τὸ νῆ στερητικὸν, καὶ τὸ γαῖαν τὸ γεγενημένον, ἵνα δηλαδὴ γῆ

ἑτέροις, εἰς γραῦν· καὶ κατ' ἄλλους, εἰς ἔλαφον. ταῦτα δὲ πάντα λῆρος καὶ μῦθοί εἰσι. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. παραστά-
σης τῆς Ἰφιγενείας τῇ θυσίᾳ, καὶ μελλούσης θύεσθαι, ἄρκτος, ἢ ταῦρος, ἢ γραῦς, ἢ ἔλαφος διέδραμε μέσου τοῦ τῶν Ἑλ-
λήνων στρατοῦ· καὶ προστάττει ὁ μάντις τὸ διελθὸν ἐκεῖνο, ἀναιρεῖσθαι· ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα, φεύγει περὶ Σκυθίαν, ἐν
ᾗ πόλις Ἀρτέμιδος λέγεται· καὶ ἀνῄρει πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀφικνουμένους. τινὲς δὲ τὴν Ἰφιγένειαν Ταυρικήν, ὡς παρ' Εὐ-
φορίωνι, οὐκ Ἀγαμέμνονος θυγατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ Θησέως ἐξ Ἑλένης γεννηθεῖσαν. ἄλλοι δὲ οὐκ ἐκ Κλυταιμνήστρας λέγου-
σι τὴν Ἰφιγένειαν, ἀλλ' ἐκ τῆς Χρυσηΐδος καὶ Ἀγαμέμνονος παῖδας γίνεσθαι, Χρύσην καὶ ἐκτεθεῖσαν Ἰφιγένειαν. μετὰ δὲ τὴν
πόρθησιν Ἰλίου, ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων ἀπόλλωνι, Χρύσης μὲν ἐν τῷ λεγομένῳ Χρυσοῦ πόλει τοῦ Αἰξωνίου πλανᾶται. τὴν δὲ
Ἰφιγένειαν τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες, ἱέρειαν Ἀρτέμιδος ἤτοι Σελήνης ἐποίησαν. οὐκ ἀπει-
κὸς δὲ τὸ θυομένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον, καὶ Ἰάονα τοὺς Ἕλληνας ἀνελεῖν, καὶ τὴν κεραιάσαι. καὶ γὰρ
Ἰούλιος παρ' Ἀφρικανῷ ... αὐτὸς, οὕτως ἔχει. σφαγιαζομένης γὰρ αὐτῆς, κατά τινας ἀπὸ τοῦ δήμου ἱερέως, ἁρπάζει δὲ τὸ
ξίφος ἡ τροφὸς ... ἐθυσίασαν ἀντ' αὐτῆς. οὐκ ἀγνοεῖς αὐτὴ Ἰσαὰκ ἀφ-
εὶς ἐν φυτῷ σαβὲκ δεδεμένον. Νεόπαιδαι, νέαι θυγατέρες. Νεοργής, νεωστὶ εἰργασμένος. Νεορράντῳ, παρὰ ἀπὸ τοῦ
αἵματος. Σοφοκλῆς· πεδία πλησθέντα αἵματι νεορράντῳ ξίφει. Νεορρύτοις, νεωστὶ ῥέουσι. Νέορτα, νέα· τὸ δ' αὐτὸ παρὰ παι-
λαιοῦ νέοτητι. Νέος, νεώτερος, ἔφηβος. νέος δὲ καὶ ὀξὺς, ἀμαθὴς, προπετής. ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι, ὃ δηλοῖ πορεύεσθαι εἰς αὔ-
ξησιν· ἢ παρὰ τὸ ὁρμᾶν. ἀπὸ ὁρμῆς γὰρ ἡ ἡλικία σαδῆς ἡμῶν. Νεόσμηκτον, νεόσμηκτον, νεοκάθαρτον. Νέος, ἡ νεωστὶ ἀρο-
τριασμένη γῆ· καί τις γεωργὸς πυροὺς εἰς νέον σπείρας, φυλάσσει ἐς τάς. Νεοσπαδῆ, νεωστὶ τὰ σπασθέντα μέρη ἀκ-
τῶν παρθένων. Νεοσσιά, τὰ νοσσία δηλαδὴ ὡς ἀπὸ τοῦ νέον· εἴσω νεωστὶ ὀπτᾶσθαι· ὃ δὴ βλέπειν ἢ βλέπεσθαι· ἢ παρὰ τὸ
νέον σώζεσθαι, ἢ τὸ κινεῖσθαι πρὸ τούτου τοῦ εἰς σ· ὡς ἐν τῷ συνάπτεσθαι· ἡ ἐν τῷ νεοσσιδίῳ, καὶ σίασμος, ἡ τισόμα-
ας. Νεοσσός, ὁ νέον εἴσω νεωστὶ σωζόμενος καὶ κινούμενος· ἢ ὁ νεοσσόμενος. ἢ τὶ φὰς βλέπειν· ἀλλ' οὔπω μὲν ὅλος
ἡ τῶν δύο σσ γραφή. εἰ δὲ παρὰ τὸ νέον σώζεσθαι γίνεται· τὸ νέο σ ἐκ τοῦ ἀμφιβόλου περὶ ἀπαρὰς ἐν τῷ νεοσσιδίῳ,
καὶ ἐν τῷ σύνατος νεοττὸς, νεοττίον· νεοττία· οἱ νεοσσοὶ δὲ νεοσσίον. Νεοσφαλεῖς, κεκλασμένοι μέλη παιδὸς· προ-
σφάτως νεοτεθραυσμένοι. Νεοσφαγής, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ ἐστὶ ... νέων μύθων, ἢ μυθώνων στάσις, ἢ
λέξις αὐτὴν καὶ νεωστὶ προσπεπτωκότος λόγου σύναξις. Νεοστιβὲς, νεοκράτητον. Νεοστιβὴ, ἡ ταραχώδης. Νεοσυλλέ-
κτων, τῶν νεοσπάστων. Νεόστροφοι, νεωστὶ ἐστραμμένοι καὶ κενοί. Νεοπλεκὲς, νεωστὶ πεπλεγμένος. Νεοπύκτου, νεο-
πήκτου. Νεοτευχὲς, νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεότης, ἀκμὴ σώματος· ἡ ἄστατος γνώμη· ἡ πρόφασις
ἀκολασίας τοῖς ἀκρατεστέροις ἡ νέα ἡλικία. Νεοττεία, ἡ ἐκλέπισις. Νεοττιὰ, καλιὰ, ἐπὶ τῶν μικρῶν ὀρνίθων
λέγεται, ἐπὶ ὄφεως φωλεὸς, ἐν ᾧ ἵστανται ἵπποι, καὶ ὄνοι καὶ ἕτερα κτήνη. καὶ ἔστι καθολικὸν ὄνομα. ἰδικῶς δὲ λέγον-
ται, ἱππῶνες· καὶ ἱπποστάσεις, ἐπὶ τῶν ἵππων ὀνοστάσεις καὶ σταθμά, ἐπὶ πάντων καὶ κτηνοστάσια· σηκοὶ, ἔνθα ἐγ-
κλείουσι τὰ νεογνὰ ὅταν τὰς μητέρας ἀμέλγουσιν, ἢ εἰς νομὴν ἐκπέμπουσιν. οἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀνίαι ὀνομάζονται
οὕτως· ἐν ᾧ κοιμῶνται, τοῦτο κάλλιον λέγεται κοινὸς καὶ ἀττικῶς δωμάτιον. παρ' ὁμήρῳ θάλαμος. καὶ κατὰ χρηστικῶς
κοιτών. ὁ γὰρ κοιτὼν πολλάκις κοιτῶνος ὀφείλει εἶναι ἐπιλεκτικός. τὸ γὰρ μετὰ τὴν θύραν, πρόδομος λέγεται καὶ παστάς. τὸ μετὰ
τὸν πρόδομον, δόμος· εἶτα αἴθουσαι, τὰ κοιλὰ ἔξωθεν· εἶτα αὐλὴ καὶ ἕρκιον αὐλῆς. Νεόπλιον, νεμεαῖον ὄρος πελο-
ποννήσου, καὶ πόλις λεγομένη νέμεα. Νεοττιά, νεοσσιά. Νεουργὴς, δι' ἐπιτεύγματος. Νεοῦν, τὸ ἀροτριᾶν ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς
ἀροτριάσεως νέαν ἀναλαμβάνειν τὴν γῆν. Νεούτατος, νεοτρώτος. Νεοφανὴς, νεωστὶ πεθνηκώς. Νεόφθιτος κόρη, ἀρ-
τιφθαρεῖσα ἢ τελευτήσασα· νεόφθιτος. Νεόφυτον, τὸ νεωστὶ φυτευθέν. Νεόφρων, ὁ νεοφρὼν, σικυώνιος τραγικός.
Νεόφυτος, ὁ νεοκατηχητος. Νεοχάρακτα, νεωστὶ κεχαραγμένα. Νεοχμοῦντες, μετακοσμοῦντες, καὶ νεοχμοῦσι,
τὴν νεωτέρισιν καὶ νεοχμὸς, ἄκοπος, ἄπειρος· ἢ ἄπειρος· νεωστὶ εἰργασμένος. Νεοχμὸν κίνησις πρόσφατος. Νεοχμι-
ζομένου, καινουργουμένου. Νεοχμούμενα, μετακοσμούμενα, νεωτεριζόμενα. Νεόχμος ἐν Ἑλλήνων ... κίνη-
σιν ἀπὸ τοῦ νέος καὶ τοῦ ἔχω γίνεται τοῦ ἔχω, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ μ, νεοχμός. Νέπτα, ἡ καλαμίνθη.
Νέποδες, ἀπόγονοι, τὸ γὰρ ἀρχαῖον διὰ τὸ ἀποδίδεσθαι, παῖδας. ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φώκαι νέποδες. Νέποδες δὲ οἱ ἰχθύες,
οἱ ἐστερημένοι ποδῶν. Νέπος, παρὰ τὸ πέμπειν τὸ πέμπειν μέλλον πέμψω, ἀποβολὴ τοῦ μ, ἐκ τοῦ ν στερητικοῦ νέπους, οὐκ
ὄρος. γὰρ τὸ ὄρος ἐκεῖνο· κλίνεται δὲ νέποδος. Νέρθεν, ὑποκάτωθεν. παρὰ τὸ ἔνερθεν νέρθεν κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε. τοῦτο παρὰ
τὴν ἔραν τὴν γῆν, γέγονεν ἔρος, καὶ ἔνερος· ἔνερθεν· καὶ συγκοπῇ, ἔνερθεν. Νέρτατα, ἔσχατα. Νέρτερον, ἐκ τοῦ ἐνέρ-
τερον κατὰ ἀφαίρεσιν λέγεται. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν ἐνέρων· ὁ ἔνερθεν εἰσί. Νέρτερος, ὑποκάτωθεν· ὁ νεκρὸς ὑπὸ γῆν κατώ-
τερος καὶ χθόνιος. Νέρτεροι καὶ νερτέριοι οἱ τελευτῶντες, διὰ τὸ κάτω τεταρτάρωσθαι καὶ χθόνια νεκρά. Νέρτος, ἱέραξ· οἱ δὲ,
εἶδος ὀρνέου. Νεοθωπεῖσαι ψυχαί, καὶ θεσπέσιαι. Νέτος, ὁ νομεύς. Νεσσαῖα, τινὲς αὐτὰ κοῦλα φασί· ἰδίως ἰλλεσ-
κόν· ἀπὸ τοῦ δὴ ἔθιμα ἐς τὸν κόλπον ἡ ἐκτραφεῖσα ἐν γῇ ... φασί· μετὰ ἐλλειπτικῶς νεσσαῖα· καθ' οὓς τὸ
στρατόφρουρος φερεφερίου ἀττικός. Νεστοριανοὶ, ὧν ἡ αἵρεσις αὕτη· ἄλλον μὲν τὸν Χριστὸν, ἄλλον δὲ τὸν υἱὸν λέγειν. Νέστωρ,
εἰς παρ' ὁμήρῳ· μελίσσης ἐϊκτορ· οἱ δὲ λαοὶ κατ' αὐτοὺς ἄλλον προς προβάλλειτοι. Νέστωρ, παρὰ τὴν νεῖαν ἰσορεῖν·
ἢ παρὰ τὸ στερεὸν ἔχειν τὸν νοῦν. Νεῦε, ἐπανήρχετο, ἢ μᾶλλον ἐφάνησε. Νεῦον ὀφρύσι, ἢ κεφαλῇ λέγεται· τὸ μὲν πρ-
ῶτον ἐπαλλάζουσι αἱ μαστιγες, ἤγουν ὀφθαλμοὺς νεύουσι· καὶ ἐστι κεφαλῇ κατανεύειν κατὰ τὸ ὅλον. ἐπαλλάζειν δὲ, καὶ ὀφρύ-
σι νεύειν, ἀπὸ μέρους· μέρη γὰρ πάντως κεφαλῆς ὀφρύες, καὶ ἄλλα, ἐν οἷς φαίνεται κατάνευσις. ὥσπερ αὐτὴ αἴσθησις σώ-
ματι μὲν ἔστιν, ἐνέργεια δὲ ὑπ' ἐκείνοις. Νεῦμαι, εἶμι νέομαι, ὑποστρέφω, παλιννοστῶ, ἔξω ἐπανελθεῖν. Νευρὰ, καὶ χορδὴ δια-
φέρει. νευρὰ μὲν, ἡ ἐκ τῶν νεύρων, ἣ τινι χρῆται εἰς τὰ τόξα. χορδὴ δὲ, ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων εἰς τὰ ὄργανα. Νευρομήτρα,
μέρος τι τοῦ σώματος, οἱ δὲ ψυχήν. Νεῦρον λέγει ὅμηρος τὸ κύκλῳ περιέχον τὴν τοῦ σιδήρου τοῦ βέλους ἐμβολὴν ἐπὶ τῷ

Νέμος σκιερὸν, πρὸς διαστολὴν τοῦ λαμβάνεις· αὐτὸς γὰρ ἡλίου ἐκκέχυται ὡς εἴδει πολύ· τὸ πρὸς δὲ λέξιν δασεῖ τὸ νέμος ἀπὸ τοῦ διανέμειν
τὰς νομάς. Νέμω, σημαίνει τέσσαρα· τὸ μερίζω, ἐξ οὗ ὁ νόμος ὄνομα· τὸ βόσκω, ἐξ οὗ ὁ νομεὺς ὁ βοσκός· ὁ σύννομος, ὁ ὁμοῦ
βοσκόμενος, ἤτοι ἴσασι ἡ νομὴ ἡ βοσκή· τὸ τρίτον μαι, τὸ φθονῶ ἢ μέμφομαι, ἐξ οὗ ἡ νέμεσις ἡ μέμψις. νέμειν, διαμε-
ρίζειν, βόσκειν. Νέμω τὸ βόσκω, ἢ τὸ δίδωμι ἢ τὸ διακρίνω ποιητικῶς· νέμομαι δὲ τὸ βόσκομαι, καὶ νέμεται τὴν ὕλην τὸ
ἀπὸ τούτου πῦρ. ἡ νέμομαι τὸ προσδέομαι ποιητικῶς. ἀπονενέμηται, ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται. διανενέμηται δὲ, ἀντὶ τοῦ διαμεμέ-
ρισται. τὰ ῥήματα, ἀπονέμω ἢ διανέμω. καὶ ἔστιν ἀπονέμω ὅταν ἐν τῷ ἴσῳ ἢ ὁρίζω ἀμεταθέτως, ὡς ἔφαμεν, ἀπένειμεν ὁ
θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τὸν ἥλιον, καὶ τῇ νυκτὶ τὴν σελήνην· καὶ οὕτω τὸ καθ' ἡμᾶς φύσει τὸ ἄνωθεν ἀγαθὸν ἀπονενέμηται. διανεμο-
μαι δὲ, ὅταν ἐν ποσὶν ὑφ' ἑνὶ ἐπὶ πολλοῖς διῃρημένως πρὸς διάφορα πρόσωπα διδόμενον, ὡς τὸ διένειμε τὸν χρυσὸν, ἀντὶ τοῦ πρὸς
πολλοὺς τοῦτον ἐξέχεε· καὶ διένειμαν τὸν κλῆρον, καὶ τὸν πλοῦτον τοῖς πτωχοῖς, ἀντὶ τοῦ διασκορπίσας ἔδωκε. Νεω-
μένην, ἠροτριωμένην νεωσμένας, πεπηγμένας, καὶ νεωσμένους, ἀττικῶς. Νένασται, ἀπὸ τοῦ νάζω οὗ τὸ νάω τὸ σο-
ρεύω. ἤγουν ὑπέστρωται σεσώρευται. Νεαρομαχικῶς, ἐν ἀκμαίῳ πολεμούσας. Νένασται, σεσώρευται ἀπὸ τοῦ νάω, τὸ σω-
ρεύω. Νενέαται ἔστι νῶ τὸ σωρεύω· ὁ παρακείμενος νένηκα· ὁ παθητικὸς νένημαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν νένηνται,
καὶ ἰακῶς νενέαται καὶ ἰωνικῇ ἀφαιρέσει τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ, νέαται. Νεναχεῖαι, πεπηχυῖαι. Νενάκοπε,
συγκύψαντα βλέψαντα. Νενεμημένον, συγκειμένον. Νένηται, πεπλήρωται σεσώρευται. Νενοφότας, ἐγρηγορότας,
οὐκ ἐγρηγορότας. Νέονται, ἡ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε ἀπὸ τοῦ νεέονται, ὅπερ καὶ νεοῦνται ἰωνικῶς γίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ νέο-
νται κατὰ συστολήν. ἔστι γὰρ τὸ ῥῆμα, τρίτης συζυγίας· σοφοκλῆς· νεοῦται ὥστε καὶ νεούμενος. Νεόδαλος, τυφλός·
ἀπὸ μικροῦ ἀόμματος. Νεανός, ἀδελφός. Νεαρός, εὐήθης. Νεάζει, καπρολογεῖ. Νέονται, νεόφοιται· ἀπέρχο-
νται νεοῦνται. Νεύμεθα, διακονούμεθα. Νενόηται, πεπαίδευται κατὰ πέπηκται. Νέξας, τὰ στόματα. Νεο-
αρδέα, νεωστὶ πεποτισμένην, καὶ ἀρδευθεῖσαν. Νεοβέρον, νεωστὶ βεβρεγμένον. Νεόβδαλτον, τὸ νεάμελκτον γά-
λα. Νεόβροχα, ἔγκυα. Νεογιλὸς, ὁ ἀρτιγενὴς νεογνός, καὶ ἐν συγκοπῇ νεογνός. Νεογνός, ὁ νεωστὶ γεγεννημένος, ἢ νεό-
γονός τις ὤν. Νεογιλὸς, ὁ νέος καὶ μικρός. Νεοδαμώδης, ὁ ἐλεύθερος, παρὰ τοῖς λακεδαιμονίοις· ἢ τὶ ἐκ τῶν εἱλώ-
των. Νεόδμητον, νεοδάμαστον, νεωτέραν. Νεοδόρτης· ἰδιωματικῶς παιδευτικῶς. Νεοεργὴς, νεοφανής, ἐργασμέ-
νον. Νεοθαλὴς, ἑορτὴ διονύσου. Νεοθάλαμος, καινός. Νεοθαλὴς, νεωστὶ βλαστήσασα. Νεοθανὴς, νεωστὶ τεθνεώς.
Νεοθηγὴς, νεωστὶ ἀκονηθεὶς. Νεόθρεπτον, τὸ νεωστὶ πεπηγὸς τυρόν. Νεοθρόνις, νεαυξῆ, νεωστὶ ὁρμηθεῖσιν αὐ-
ξανομένοις. Νέοισιν, ἀφροσύναι νεότης κυρίως ἡ νεωτερικὴ κατάστασις· ἀπὸ τοῦ νέος νεάσφ οὗ θηλυκὸν ἡ νεά· ὡς περ ἐ
ἄλλος ἀλλοῖος, ἀλλοίη· καὶ ἕτερα πολλά. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ἀὼς νέος· ἠῶς· καὶ θηλυκὸν, ἠοίη· ὁ δηλάς τ' εστὶν ἠοίη ἀπλῆ
κὴν ἔστι δὲ νεάι, ἡ αὐτὴ τῇ πολλαχοῦ ἐκθεῖσα ἐν στίχ· ἵνα εἴη ὡς περ ἠῶος οὐχ ἡ πτοίη· ἢ ἡ αἰωπλή, ἀλλ' ἐστρωτὸς καὶ
αἰωπλικὸς, οὕτω κτητικὸς καὶ νεᾶς, καὶ νεάς ὁ νεωτερικὸς νοῦς, ἡ νεάζουσα φρὴν νεάη ἡ νεότης. Νεοκαταστροφή, πόλις.
Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις φησὶ θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατοικισθεῖσι. Νεοκηδεῖ, νεωστὶ πενθήσαντι. Νεοκλεί-
δης ὁ γλάμων ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστοὺς ἀκαθαρσίας· ὁ λήμων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Νεοκλῆς, ἀθηναῖος φι-
λόσοφος, ἀδελφὸς ἐπικούρου. Νεόκμητα, νεωστὶ κατεσκευασμένα. Νεωκόρος, ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμῶν κορεῖν γὰρ
τὸ σαροῦν. Νεόκρατον, τινὲς κρατῆρας ἐλέγοντο ὅτι ἡ χύσις δι' αὐτὸ καθίσταται, ἔστι γὰρ τοῖς περὶ δεῖπνον, καὶ ἐν ταῖς
θυσίαις ἐπὶ τῶν σπονδαῖς. Νεόκτιστον, νεοκαθίδρυτον, ἢ νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεολαία, τὸ ἄθροισμα τῶν νεο-
τέρων, ὁ νεωστὶ ἐλθόν. Νεόλεκτος, νεοστράτευτος. Νεολιγόν, νεογνόν. Νεολόφωτις, νεωστὶ λελοφωκυῖα τῆς μανίας.
Νέομαι, πορεύομαι ἀπέρχομαι. Νεομένη, τὸ νεχόμενον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Νεομηνία, νουμηνία ἰωνικῶς, καὶ νο-
μηνία μάλιστα, τῶν ἰώνων γὰρ ἀπὰ νουμηνία. Νεομηνία, ἡ πρώτη τῆς σελήνης ἡμέρα. Νεοσσὸς οἶσα γὰρ ὁ θυμὸς,
ἀπὸ τοῦ νεωστὶ ἐσσαμένου ὑπορρήματος καὶ νέον ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ νέῳ καιρῷ· φυτῆσι, τῷ ἔαρι παρόμοιον ἐν
β' ῥαψῳδίᾳ. Νέον ἐρχομένων παρόμοιον, λέγει τὰς μελίσσας νέον ἔρχεσθαι διὰ τὸ πλῆθος· ἵνα λέγῃ ὅτι οὕτω πολ-
λαὶ ἦσαν, ὥς τι συνεχῶς προσιοῦσαι νεωστὶ ἐδόκουν ἐξέρχεσθαι· οἱ δὲ νέον, τὸ ἐαρινοῦσι, οἱ καὶ ἄλλος πολιὸν λέγεται
διὰ τὸ τότε ἄνθη· καὶ λέγουσιν ὅτι κατὰ νέον ἔτι καὶ τὸ ἔαρ ἔρχονται· τότε γὰρ μάλιστα τὸν σίμβλον ἐκπέμπουσι εἰς
τὰ ἄνθη. Νέονται, πορεύονται. Νέοσμος, νεοχμοῖς. Νεοντεῖχος, τῆς αἰολίδος πόλις· τὸ ἐθνικὸν ἐκεῖθεν, νεοτειχίτης· ὡς ἡ
τὸ χαλκὸν τεῖχος, τὸ περὶ καρίαν· καὶ χαλκιτειχίτης, ὁ ἀπὸ τοῦ τύρου. Νέον ἔθυσαν τὰ ἀρτίως ἐδέξαντο· ἄρτι ἀκμάζοντα.
Νεοπαθῆ, τὰ οὐ πρότερον ἱστορημένα, ἀλλ' ἄρτι μαθεῖν. Νεοπαγὲς νεωστὶ πεπηγμένον. Νεοπαθὴς, αἰχμάλωτος. Νεό-
πλουτος, ὁ νεωστὶ πλουτῶν. Νεοπτόλεμος ἐπεκλήθη ὁ τοῦ ἀχιλλέως υἱός· διότι νέος ὢν, ἐπολέμησε· τὸ δὲ ἄλλως κύρι-
ον αὐτοῦ, πύρρος ἐστὶν ὡς ἐν πολλοῖς ὁ σοφοκλῆς· ὅπερ ὁ μαντικὸς καὶ ὁ ὕστερον ἐπὶ τῆς διαστελλέμενος τὸ βαρύτονον
τοῦ πυρρὸς, ὅπερ ἐστὶ πυρσοῦ· μυρία γὰρ ἐστὶ πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονούμενα· ὧν ἐστὶ καὶ ὁ πλέστης βαρυτό-
νως, τὸ κύριον ὡς ὀρέστης· καὶ ὀξυτόνως πλεστὴς, τὸ ἐπίθετον. Νεοπτόλεμος, κατά τινας ἐξ ἰφιγενείας καὶ ἀχιλλέως ἐ-
γεννήθη· μετὰ δὲ τὴν ἀρπαγὴν ἰφιγενείας θυσίαν ὥς φησι πίνδαρος· ἰφιγένεια δὲ ἐπὶ σκύρῳ τὸν σφαγεῖσαν, παρ' ἣν ἔτι
νέος φασὶν ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα διατέμψαι ἐν σκύρῳ τῷ νήσῳ τρυφιόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποιηταὶ διὰ λυκο-
μήδους θυγατρὸς καὶ ἀχιλλέως παῖδα τὸν νεοπτόλεμον ἴσασι· φησὶ γὰρ ὁ τρυφιόδωρος οὕτως, υἱὸς ἀχιλλέως καὶ
ὁ παντὸς δηιδαμείας τὴν δὲ ἰφιγένειαν κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς τῶν ἱστορικῶν, οὐ γυναῖκα ἔχειν ἀχιλλεύς· ἀλλὰ κατασχεθέ-
των τῶν ἀνέμων ἐν τῷ διάγειν τοὺς ἕλληνας ἐν αὐλίδι, ἐπέμπουσιν εἰς μυκήνας ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τὴν ἰφιγένει-
αν· ἐρομένης δὲ τῆς κλυταιμνήστρας τίς ἡ χρεία αὐτῆς, ἔφασαν ἀχιλλεῖ μέλλουσαν ἀρμόσασθαι αὐτήν· οἱ δὲ τοῦ ἐν πλείο-
σιν δι' ἀχιλλέως ταύτην κομισθῆναι ἐν αὐλίδι διὰ τὸ σύμφωνον τὸ συμβὰν περὶ τοὺς ἀνέμους, ἔμελλεν αὐτὴν θύειν· ἡ
δὲ ἄρτεμις αὐτὴν ἐλεήσασα κατὰ φανόδημον τὸν ἱστορικὸν, εἰς ἄρκτον μετέβαλε· κατὰ δὲ νίκανδρον, εἰς ταῦρον κατὰ

ἡ πήλυδος· νῆλις, νήλυδος. Ταῦτα γὰρ οὐκ ἀπὸ τῶν εἰς ις ἀρσενικῶν εἰσι συντεθειμένα, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἐλύθω, γίνεται ἔλις
καὶ νῆλις. Νέιν, νέασα, κοπτειν. Νεῖ, πλεῖ. Νεῖαι, τραφεῖσαι. Νεῖα, ξύλα τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ἐπιτήδεια.
Νείαιραν γαστέρα λέγει ὁ ποιητής, ἢ τὴν ἐσχάτην κατὰ βάθος, ἢ δι᾽ ἧς νέονται τὰ σιτία· ἵνα ᾖ νείαιρα καὶ ἐπενθέσει
τοῦ ι διὰ πρὸς διαστολὴν τοῦ κυρίου, νείαιρα. Νειά, οἱ δράκοντες φωλεὰ ἐπὶ θηρίων, ὅπου ἐπὶ μυρμήκων, καὶ μυῶν.
Νείατα πέρατα γῆς, ἤγουν ἔνθα καὶ ἡ ἄπειρος γῆ πλησιοῦται. Νειᾶται, οἰκοῦνται. Νείατον πόδα Ὅμηρος κα
λεῖ, τὰ κατώτατα τῶν ὀρθῶν μέρη. Νείατος, ὁ ἔσχατος, κατώτατος. Νεικέα, φιλονεικία· ἔχθρα. Νεικείων χολω
θεὶς ἐνέπει, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ ἀπλῶς νεικεῖν, οἷον μαχίμως· δῆλον γὰρ ὡς νεῖκος καὶ ὁ πόλεμος λέγεται· χο
λωτὸν δὲ ἔπος τὸ ὀργίλον ἀστείως οὕτως ὀνομάζειν, ἵνα ὥσπερ ὁρατὸν ὑποκείμενον τῇ ὁράσει, ἢ ὄσφραντὸν τὸ τῇ ὀσφρή
σει, οὕτως εἶναι καὶ τὸ χολωτὸν ἔπος, ὃ ὑπόκειται τῷ χόλῳ, ἀλλὰ μὴ νοοῦς ἀντοῦντες αὐτὸ, ἀλλὰ χόλου. Νεικείεσκε, νεικέω
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι νεικείω· ἀφ᾽ οὗ τὸ νεικείεσκον, ὡς ἀπὸ τοῦ ζώω ζώεσκον. Νεικείεσιν, ἐκ τοῦ νεικῶ ἐστὶ νεικέω
νεικέεις νεικέει· προσχηματισμῷ τῆς σι νεικέεσιν· ἢ ἐκ τοῦ νεικῶ, καὶ πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου νεικείω· ἀφ᾽ οὗ ὁ ὑπο
τακτικὸν ἐὰν νεικείω, τὸ τρίτον νεικέῃ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σι νεικείεσι. Νεικεῖν καὶ ὀνειδίζειν, ταὐτὸν ὁ ποιητὴς ἑρμη
νεύει τοῦ τὸ νείκεσσε, ἵνα γε ὀνείδιον φάτο μῦθον. Νεικέσαι, παρ᾽ Ὁμήρῳ τὸ λοιδορῆσαι. Νεικῦσαι, ἐρίσαι.
Νείκεσσε, ὕβρισεν· ἐφιλονείκησε· καὶ νεικέεσιν· ἀπὸ τοῦ νεικῶ, νεικέω νεικείω· καὶ ἐκτάσει τῆς σι συλλαβῆς,
νεικείεσι. Νείκεσσε, ὠνείδισεν· ὑμνεῖ· ᾄδει. Νείκεσσε, εὕρηται παρ᾽ Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ κατεδίκασε φιλονεικῶς, ἢ
ὀνειδιστικῶς· ἢ ὕβρισε. Νεικέσιος, πολέμιος. Νεικίων, ὀνειδίζων. Νεῖκλον, τὸ λίκνον. Νεῖκος, διαφορά· μάχη·
φιλονεικία. Νεῖκος, τῆς παλαιᾶς ἐστὶ χρήσεως· ὡς γὰρ βλάβος καὶ δῖψος, οὕτω καὶ νεῖκος· ἐξ οὗ καὶ ἡ φιλονεικία·
τὰ μέντοι κοινὰ βλάβη, καὶ δίψα, καὶ νίκη· οὕτω δὲ καὶ ἡ νάπη, νάπος· παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ, καὶ ἐπέρως· καὶ ἡ κνίσση
δὲ κνῖσος, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ γράψας, αὐτὸ τοῦ κνίσσην μελδόμενος, κνίσση δίχα τοῦ ι. εὕρηται δὲ καὶ νίκη νῖκος λεγο
μένη, ὡς καὶ ἡ σκάφη σκάφος· καὶ ἡ πάθη πάθος. Νειλόεν νᾶμα, τὸ τοῦ Νείλου. Νεῖλος δὲ, ποταμός ἐστιν ἐν Αἰγύπτῳ,
παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ἕλκειν ἐν τῇ ἀναβάσει νείλος, καὶ Νεῖλος· ἢ παρὰ τὸ νέω τὸ ῥέω, νεῖλος· ὁ ῥέων ἰλύν· ὁ γὰρ Νεῖλος, ἰλυώ
δης ἐστίν· ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πέδος, πέδιλος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος, νέιλος· καὶ κατὰ συναίρεσιν, Νεῖλος· καὶ γὰρ νέος κατ᾽
ἔτος γίνεται· πλημμυρεῖ γὰρ κατ᾽ ἔτος καὶ ποτίζει τὴν Αἴγυπτον. Νεῖλος, ἀπὸ Νειλέως· ὃς μετὰ Μάχον ἔκτισεν Αἴγυ
πτον, ἢ ἀπὸ τοῦ ναίειν ναίως, ὅ ἐστι κατὰ συστροφήν, ἢ παρὰ τὸ τὴν νέαν ἰλὺν φέρειν κατ᾽ ἔτος πλημμυρεῖν, ὡρισμένοις χρόνοις ποτί
ζειν δοκεῖ. Ἄλλως. Νεῖλος ὁ ποταμός, παρὰ τὸ νέω τὸ ῥέω καὶ τὸ ἰλύς, νέιλος καὶ κατὰ συναίρεσιν, Νεῖλος· οἱονεὶ ὁ ῥέ
ων ἰλύν· ὁ γὰρ Νεῖλος, ἰλυώδης ἐστίν· ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πέδος γίνεται πέδιλος, καὶ τρὸς τροχίλος· καὶ ζωὸς ζωΐλος, οὕ
τω καὶ παρὰ τὸ νέω νέιλος, καὶ Νεῖλος· καὶ γὰρ νέος κατ᾽ ἔτος γίνεται· πλημμυρεῖ γὰρ κατ᾽ ἔτος, καὶ ποτίζει πᾶσαν τὴν
Αἴγυπτον· ἢ παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ἄγειν ἐν τῇ ἀναβάσει· καὶ πῶς ἔχει νέαν ἰλύν, ἐπειδὴ ἐναντίως φέρεται πρὸς τοὺς λοιποὺς
ποταμούς· οἱ μὲν γὰρ λοιποί, τῷ χειμῶνι πλημμυροῦσι, τῷ δὲ θέρει ἀνεκτότερον προτοῦσι τὸν ῥοῦν· οὗτος δὲ τοὐναντίον· τῷ
μὲν γὰρ χειμῶνι, ἀνεκτότερον ῥεῖ, τῷ δὲ θέρει πλημμυρεῖ· καὶ ἐξερχόμενος, ποτίζει πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην. Νέμ
ας χιλιάς, ἀντὶ τοῦ ἐμέρισε κατὰ μοίρας· ὅθεν καὶ ἀριστονόμος· τοιοῦτον τὸ ἀπονέμω. Νεῖν τὸ κολυμβᾶν, κυρίως ἐπὶ
ἀνθρώπων. Νείμας, διέδωκεν. Νεῖμον, ὄρχησαι. Νεῖν, καὶ νήχεσθαι· οὐ κολυμβᾶν· νεῖσθαι κολυμβᾶν. Νείοθεν,
κάτωθεν· ἐσχάτως. Νειόθεν, συγκέκοπται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου νειάτοθεν. Νειόθι, συγκέκοπται πάντως· ἐκ τοῦ νείατον
γάρ ἐστιν, εἰ μή τι ἄρα προϋπάρχει αὐτοῦ τὸ νεῖον· ἐξ οὗ παρῆκται τὸ νείατον, ὁμοίως τῷ τρίτατον, καὶ τοῖς κατ᾽ ἄλλο.
Νειοῖς, ταχέως· λέγει δὲ τὸν πυθμένα· ὥσπερ τῆς νεὼς τὸ προτιθέμενον. Νειοῖ βαθείας λέγει Ὅμηρος, τὴν ὀφείλου
σαν ἢ δυναμένην εἰς βάθος σχίζεσθαι· πρωτότυπον δὲ αὐτῆς τὸ νεαί, οὗ χρῆσις παρ᾽ Ἡσιόδῳ, ἐν τῷ θέρεος δὲ νεωμένη οὔ
σε ἀπατήσει· ἐξ οὗ παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ νεακώσασα λόγοις, τὸ ἀνακινῆσαι. εἴρηται δὲ κυριώτερον, ἀνακλῖσαι. Νεῖ
ον, τὸ νέον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Νειός, ἡ ἀροτριαζομένη γῆ· κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ἀνανεουμένη. Νειός, κυ
ρίως μὲν ἡ νεωστὶ μεταβεβλημένη γῆ, τουτέστιν ἡ ἀροτριωμένη· νέα γὰρ λέγεται ἀπὸ τοῦ νέα φαίνεσθαι· νέω ἐπὶ τοῦ πο
λῶ· λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πεδινὴ χώρα, ἡ θάλασσα. Νείατον, κατώτατον. Νείοφατον, νεόσφατον. Νεῖτα, ἐσχα
τα. Νειρεύς, ὁ κόχλος· νηρεὺς δὲ ὁ θαλάσσιος, ἢ νιρεὺς δὲ ὁ εὔμορφος ι. Νειρὴ, κοίλη· κοιλία ἐσχάτη. Νειρόν, ἀπο
θρὸν ἔσχατον. Νείσσονται, ἀντὶ τοῦ πορεύονται διὰ διφθόγγου καὶ δύο σσ· τὸ μὲν ὅτι ἀπὸ τοῦ νέομαι· τὸ δὲ, ὅτι τῆς πέμ
πτης ἐστὶ συζυγίας· ὡς τὸ ἐθελύσσομαι, καὶ φανίσσομαι. Νεῖται, ἀφίξεται· ἐλεύσεται. Νείφει, βρέχει· ἀπὸ τοῦ νί
φος· ἐξ οὗ νόφος· καὶ γνόφος, γίνεται νίφω καὶ νείφω. Νεκάδεσσιν ἐν αἰνῇσιν, ὅ ἐστι δειναῖς ἢ ἀθανάτοις νεκάδεσσι· λέγει
δὲ νεκάδας τὰς τάξεις τῶν νεκρῶν Ὅμηρος. Νέκες, νεκροί· σώματα· ἀρχαῖα· νέα. Νεκρός, ἀπὸ τοῦ νε στερητικοῦ καὶ τοῦ
κῆρ ἡ ψυχή· καὶ ἀκήριος ὁ μὴ ἔχων κῆρ· ἀλλὰ καὶ ὁ νέκταρ συστοιχεῖ· παρὰ τὴν τοῦ στέρησιν καὶ τὸ κάρ, ὅ ἐστι κῆρ, ἡ ψυχή.
Νέκταρ ἐτυμολογεῖται, ἀπὸ τοῦ κτῶ τὸ κτῶμαι καὶ τοῦ νε στερητικοῦ· οἱονεὶ τὸ ἄκτητον, ὃ οὐδενὸς θνητοῦ γίνεται
κτέαρ, ἤτοι κτῆμα· ἡ δὲ ἀμβροσία, ἡ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ τοῦ βροτός, ἣν οὐδεὶς ἔχει βροτός, πλεονάζοντος τοῦ
μ πρὸ τοῦ β, διὰ ὄγκον φωνῆς, ὡς ἐν πολλαῖς γίνεται· ἢ μάλιστα ἐκ τοῦ ὑπερβαίνειν ... ἤγουν ὑπεραίρειν εἶναι φθο
ρᾶς. νέκταρ παρά τισι λέγεται, ἡ ξηρὰ ἐν θεοῖς τροφή· ἀμβροσία δὲ, ἡ ὑγρά· ἢ νέκταρ παρὰ τὸ ἀεὶ κτέαρ νέον εἶναι
ἢ νέκταρ, θεῖον πόμα. καὶ νεκτάρεον πόμα· τὸ θαυμαστὸν καὶ ἀκήρατον· ἢ νέκταρ, τὸ τῶν θεῶν πόμα· οἱονεὶ τὸ συ
νέχον τοὺς πίνοντας ἀεὶ ἐν νεότητι· παρὰ τὸ ἔχω καὶ τὸ νέον, γέγονε νέκταρον καὶ κατὰ συγκοπήν, νέκταρ. διὸ ἢ ἕψε
ἀλλὸ κιρνᾷ· ἐπεὶ ἐστὶ τοῦ θεῶν νάματος· παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ κτῶ, γέγονε νέκταρ· οἱονεὶ τὸ στέρησιν ποιοῦν τοῦ κτᾶ
σθαι καὶ φθείρεσθαι τοὺς πίνοντας ἀλλά· ἀφ᾽ οὗ δηλοῦται τὸ ἀθάνατον ὂν τὸ μὴ κτείνειν διδόμενον· κατὰ δέ τινας, τὸ νέκταρ
ἐστὶ κατὰ μῦθον, ὥσπερ αὖ πάλιν ἡ ἀμβροσία ἐσθίεται· καὶ ἔστιν αὕτη μὲν ἀναβαίνουσα ῥεῖ κάτωθεν δηλαδὴ ἐκ

ία, πόματα καὶ χωρίον λήμνου, ὅπου φιλοκτήτης ἐδήχθη. Νεάζομεν, ἀφικνούμεθα, ἢ νεωστὶ ἤκομεν. Νεάζω, καὶ νεανιεύομαι, ἀμφιβάτης. Νεάζων, μειρακιευόμενος. Νέαι, οἱ δὲ παλαιαί· ὅρα ὅτι τὸ νέον καὶ παλαιὸν καὶ ἀδιαφόρως τίθεται· ὅθεν ὁ κωμικὸς λαβὼν ἀρχὴν, παίζει τὰς μὲν μή πω ἡβώσας παρθένους λέγων· καὶ μή πω ἀνδρὶ ἀ[illegible] τὰς δὲ παρ' ὁμήρῳ παλαιὰς, γραίας ἀποκαλῶν.

Νέαι, νῆσος πλησίον λήμνου, παρὰ τὸ νέον τὸ κολυμβᾶν· ἢ προσνεῖξαι τὸν φασὶν ἡρακλῆς· ἐκεῖ ὑπό τινας φιλοκτήτης ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου. νέα δὲ, φρούριον μυσίας· τὸ ἐθνικὸν, νεαῖος. Νέαιρα, τὸ ἔσχατον μέρος τῆς κοιλίας· παρὰ τὸ νέω, γέγονε νέαιρα· καὶ νέατον τὸ ἔσχατον· ὅθεν καὶ λαιὸν, τὸ αὐτὸ εἴρηται παρὰ τὸ λήγειν· τὸ δὲ νέω, σημαίνει τὸ τρέφομαι· εἰς αὐτὴν γὰρ τρέφονται τὰ ἐσθιόμενα. Νεαιρῶσιν ἵπποις, τοῖς ἀπὸ νεαίρας· καὶ σιμωνίδης νεαίρας γράφει· νέαιρα δὲ χωρίον ἐν λήμνῳ. Νεακής, νεωστὶ ἠκονημένον. Νεαλής, τὸ ἁλσὶ νεωστὶ πεπασμένον· οἱ δὲ γε περὶ τὸ πρόσφατον καὶ νεαροῦ καὶ νεαλοῦς γράφοντες, καὶ ἑτέρως τὸ νεαλὲς ἀδηλοῦσι· πρόσφατον μὲν κρέας φαίημεν παρὰ τὸ φάσαι, ὅ ἐστι φονεῦσαι· ὅθεν καὶ φάσγανον· νεαρὸν δὲ ὕδωρ τὸ ἀρυσθὲν ἐγκείμενον τῇ λέξει· νεαλὲς δὲ τὸ νεωστὶ ἑαλωκός. Νεανία, νεανιεία, ἢ τὴν μανίαν. Νέανδρος, κύριον ὄνομα ἐπεὶ νέος ἀνδρώσατο· ἢ νέος ὢν ἀνδρεῖος ἦν. Νεανίας, ἐρίζειν. Νεανεία, ἡ ἐπαρσις. Νεανίας, τολμηρός, παρὰ τὸ νέος· γέγονε νεαί, ὡς μέγιστος μεγιστᾶν· καὶ παράγωγον ἐξ αὐτοῦ νεανίας καὶ νεανίσκος. Νεανιεύεται, ἀλαζονεύεται· κομπάζεται. Νεανιεύεται, νέου ἔργα πράττει· ἢ καυχᾶται, ἢ μεγαλοφρονεῖ ἐπὶ ἀνδρείᾳ· ἢ τολμᾷ. Νεανικώτερον, τολμηρότερον. Νεανιεύων, μειρακιευόμενος. Νεᾶνις, ἡ παρθένος καὶ τὸ τῆς νεανιότητος ὄνομα, ἀλλὰ τῆς παρθενίας εὐθέως ἡ γραφὴ τίθεται. Νεανίσκος, ἀπὸ εἰκοσιτριῶν ἕως ἑτῶν τριακοντατεσσάρων· ἢ τεσσαράκοντα ἐτῶν. Νέαον, ἀγκυροβόλιον. Νεάπολις, ἡ σαμάρεια. Νεαρὰ, τὰ νεωστὶ καὶ πρόσφατα. Νεαρά, νεογιλά· νέα, ἀνόητα καὶ ἀναιδῆ. Νεάσαι, μεταβαλεῖν τὴν νεοτρίαν μεμηνῖαν. Νεάσεται, νέος λόγος φράσεται. Νέατον, συγκοπὴν ἔχει ἐκ τοῦ νενέαται· ὃ δηλοῖ τὸ ἀκούεται. Νέατον ἐστι ῥῆμα δηλοῦν τὸ ἀκούω· οὗ ὁ παρακείμενος νένηκα, νένημαι· ἐξ οὗ γίνεται ἰωνικῶς νενέαται τὸ νέαται δὲ ὅμοιον τῷ δέδεχαται, δέχαται σημαίνει νέα καὶ τὸ ἀκοῦ. Νέαται, κατῳκισμέναι εἰσίν· ἀπὸ τοῦ ναίω οὗ παράγωγον νέω, ὡς τὸ κέαται· καὶ νέα τ' ἰλιάδος· πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται πύλου ἠμαθόεντος, ἔσχατοι· ἢ κατῳκισμέναι εἰσί· συγκοπὴ δὲ ἐστὶ τοῦ νενέαται· ἔστι δὲ, νέω ῥῆμα· δηλοῖ τὸ ἀκούω· οὗ ὁ παρακείμενος, νένηκα, νένημαι· ἐξ οὗ γίνεται ἰωνικῶς, νενέαται· φρυγανόφακελα συννενέαται, ὃ σημαίνει τὸ ἀκούω· ὁ παρακείμενος, νένηκα· ὁ παθητικὸς, νένημαι· νενήμεθα, νένησθε· νένηνται· ἢ ἰωνικῶς, νενέαται· τὸ νέαται οὖν, ὅμοιον τῷ δέδεχαται, δέχαται. Νεάτας ἀρούρας τὰς αἰγυπτίου λέγει ὁ ἀπολλώνιος, τὰς ἐσχάτας ὑποκειμένας τὴν ἀκουομένην. Νέατος, ὁ ἔσχατος· νεάτη, ἡ ἐσχάτη· ἀφ' οὗ νήτη καθ' ὑφαίρεσιν, ἡ τελευταία χορδὴ τῆς μουσικῆς. Νέβελ, κεράμιον. Νεβελ, ὄνομα κύριον· καὶ εἶδος μέτρου ἑβραϊκοῦ. Νέβεσα, πετάλματα τῇ ἱερεύων τοῖς σκέλεσιν. Νεβλάραι, ἀγαθοί. Νέβρακες, οἱ ἄρρενες νεοττοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων. Νεβρίδες, δοραὶ ἐλάφων. Νεβρίζειν, δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος· ταῖς ὄψεσι τοῦ πλούτου νεβρίδας ἐνημμένου· καὶ τοὺς πλουμένους διαζωννύντες. Νεβρίσιν, ἀντὶ τοῦ νεβροῖς διεσπασμένοις καθ' ἃ ἀρέσκοντα λέγειν. Νεβροὶ, τὰ νεογνὰ τῆς ἐλάφου· ἰωνικὸν δὲ καὶ ἀττικὸν ἡ καθ' θηλυκὸν γένος προφορὰ τῆς νεβροῦ. Νεβρὸς, οὐ τελεία ἔλαφος, ἀλλ' ὁ νεωστὶ βορᾶς δεόμενος· ἕτερος δέ τις γράφει οὕτω· ἐλάφων τὰ μὲν νέα, νεβροί· οἱ δὲ ἀρτίως ἐκ νεβρῶν εἰς ἐλάφους μεταβάλλουσαι, καλοῦνται κεμάδες· τὰ δὲ τέλεια οὐκ ἄλλο τι, ἢ ἔλαφοι. Νεβρὸς, ἐλάφου γέννημα· ἄγονοι, νέοι ἀντὶ τὴν βορὰν ἄξιον, καὶ νεμόμενοι· ἐτυμολογεῖται δὲ, ὡς καὶ νεώτερος τίς ὤν· καὶ νεβρεία καρδία· [illegible] κραδίην δὲ, νεβρείην λέγει· πεσοῦσαν, ἁρπάσασα λαθραίως. Νέγια, πόλις ἐπὶ τῆς ἀρραβίας. Νεδάλλει, νεαλέσιν. Νέδη, πόλις ἀρκαδίας· ἀπὸ νύμφης νέδης· γράφεται καὶ νεδὴ· ὅθεν ὁ πολίτης νεδήσιος. Νεδίας τῆς αἰθυίας. Νέδων, ποταμὸς καὶ τόπος λακωνικός· κλίνεται νέδωνος· ὅθεν νεδουσία ἀθηνᾶ. Νέεργε, μετεῖ· χώριζε. Νέεσθαι, πορεύεσθαι. Νεηπάζουσιν, ἀκούουσι. Νέηαι, κυρίως ἐπανέλθης· νέω τὸ πορεύομαι· τὸ ὑποτακτικὸν νέωμαι, νέῃ, νέηται, καὶ ἰωνικῶς νέεαι, ἐκβολῇ τοῦ τ· λέγεται δὲ καὶ νέηαι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπέλθῃς· ὥσπερ ὁ ἀντὶ ἀορίστου. Νεηλυσίας, ἰαῦτον δὲ τῶν νεογνοῖς· ἔτι δὲ καὶ τῶν νεογιλοῖς, αἱ νεογναὶ ὅτι πῃ· τροπῇ ἔπαθον τοῦ ν εἰς λ· ὅμοιος τῷ νίτρον λίτρον· καὶ πνεύμων, πλεύμων. Νεηλατεῖς, νεωστὶ ἐλαυνόμενοι. Νεήκεσιν, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ νεωστὶ ἠκονημένας· οἱ δὲ τοῖς ἔχουσι νέαν ἀκμὴν, ὅ ἐστιν ἀκμὴν καὶ ὀξύτητα· διό φασι καὶ ὤφειλεν ὀξύνεσθαι κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς ης λήγοντα θηλυκὰ γινόμενα ἐκ συνθέσεως ἀρσενικὰ εἰς ης οὐδέτερα, ὀξύνονται· ὅτι ἔχουσιν οὐδέτερον παρασχηματισμένον, καὶ τὰ εἰς ης εὐθεῖαν παραγόμενα εἰς ους· ἀντὶ τοῦ εὐτυχὴς εὐτυχής· διότι τὸ μὲν οὐδέτερον εἰς ες· ἡ δὲ γενικὴ εἰς ους· πύλη, εὐρυπυλής· διότι εὐρυπυλές, τὸ οὐδέτερον ἐν ὀδυσσείᾳ· καὶ ἡ γενικὴ εὐρυπυλοῦς· ἔχον οὖν φασιν ὀξύνεσθαι καὶ τὸ νεήκης· ἔχει γὰρ θηλυκὸν τὴν ἀκμὴν, τοῦ παρέχον, καὶ οὐδέτερον εἰς ες· καὶ γενικὴν εἰς ους· ἀλλ' ἡ παράδοσις βαρύνει αὐτὸ καθ' συνεκδρομὴν τοῦ ἀμήκης, καὶ μεγακήτης, καὶ τῶν τοιούτων· βαρύνεται δὲ ὁμοίως καὶ ξυρήκης, ὁ ξυρήσιμος· καὶ κουριῶν, ὥς φησιν αἴλιος διονύσιος. Νεηκλᾶ, λικμᾶ. Νεήλατα ἄλφιτα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα· ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας τε, καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους ἐμβαλόντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον· ἐκάλουν δὲ ἄθλα· αἱ μὲν ἀμβροσίαι, αἱ δὲ μακαρίαι κατ' ἔλλειψιν δὲ προφέρουσιν οἱ ἀττικοὶ νεήλατα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιτα. Νεηλάτης, ὁ ἰθύνων ἢ ἐλαύνων τὸ πλοῖον. Νεήλατον, νεοτευχές. Νέηλυς, ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς· τὰ εἰς υς σύνθετα· εἰ μὲν ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἁπλῶν συντεθειμένα· τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν· οἷον βραχύς, βραχέος· τρίβραχυς, τριβραχέος· ὀφρῦς, ὀφρύος· λασιόφρυς, λασιόφρυος· εἰ δὲ ἀπὸ ἄλλων τινῶν εἰσὶ συντεθειμένα, διὰ τοῦ δος κλίνονται· οἷον, ἄπολις

κύριον. Νάει, ῥέει, βλύζει. Ναυαγὸς ὁ κατὰ ναυαγίαν τῆς νεώς. καὶ ναυαγία ἡ θραῦσις τῆς νεώς. ναυάγια δὲ τὰ λείμματα τὰ ἀπὸ τῆς ναυαγίας. Ναυτιλία ἡ μετὰ νεῶν ἐργασία. Ναύκλαροι, οἱ τῶν νεῶν ναύκραροι παρ' Ἀττικοῖς οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια χρήματα. καὶ ναυκραρεῖα οἱ τόποι ἐν οἷς ἀπέκειντο τὰ τοιαῦτα χρήματα, ὁ κτήματα ὑπελέγετο δὲ ὁ μισθὸς ναύκαρα καὶ μισθωτή. Ναυκληρῶ σοι, στέγω παιδίσκας. ἐπειδὴ ἐνίοι ἐμπορεῖα λέγουσι. ὡς καὶ στιχηρὸς ἐμπορικὸν οἶκον φησί. Ναυφρακτῆς, τριήρης, ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς ναυφράκτους ὡς ὑβλίνος, ὁ ἐκ φιλύρας ἢ ὁ σαμψύχινος. Ναυφράκτοις, αἱ τῶν νεῶν ἡγούμεναι. Ναῦλα, τὰ ἐφόδια. Ναῦλον ἀπόδος, χαρίσαι τὸ τὸν ναῦλον ἀφροστικῶς, ἀλλ' οὐχὶ τὸν ναῦλον, εἰώθασι λέγειν. διασώζεται δὲ ἡ ἐν ποιοῖς ἡ γραφή, εἴτε παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὁ ναῦλος ἐμὸς, τῆς νεὼς ὀφείλεται. οὐ μόνον δὲ ἀφροστικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς δυσὶ λέγεται λ ναῦλλος ἐστὶ ναῦλον. Ναύλοχοι σκέπας λέγει Λυκόφρων, τοὺς λιμένας τόπους τῶν λιμένος τῆς Ἰθάκης. ὁ Ζέφυρος καλοῦσι ναύλοχοι δὲ ἐν οἷς αἱ νῆες λοχῶσι ἢ ἱστανται. Ναῦλον τὸ εἰς τὸ σῶμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νόμισμά τινι. Ναύλοχα λιμένες ὅθεν στέλλεσθαι, ἐκ τοῦ νεὼς ὄχα πολλάκις τῆς τετάρτης συζυγίας. σημαίνει ὁ ὄχος, βολὲς ἢ λιμένες, ὄχοι. Ναύλοχα λιμένες, ὁ παρὰ τὸ λέχος, ἐν οἷς δηλαδὴ ἐναυλίζονται· νῆες ὅτι καὶ αἱ ἄγκυραι αὐταὶ λέγονται. ἢ κατὰ τῆς τετάρτης συζυγίας τοῦ λ, ἵνα εἴη ναύλοχα, ἐν οἷς ὀχοῦνται νῆες. καὶ τὸ καὶ λιμένες νεῶν ὄχα βαρυτόνως, οὐχὶ ὀξυτόνως. Ναυλοχεῖ, τὸ ἐν ταῖς ἐνέδραις ἢ αἰγιαλοῦ καθίστασθαι. Ναυλοχεῖ, τὸ ἐλλιμενίζει. Ναύμα, τὰ τῆς παρὰ τῷ ὅσοις ἢ πηγὴς πολύγονα λέγουσι. Ναύμαχα, ὡς τὸ θαύματα τὰ προπαροξύτονα ἐξουσίας γὰρ τὰ παρὰ ῥῆμα ὑδ' τέρα οὐδὲ τῷ μετοχῇ ἐστὶ λέγονται προπαροξύνονται· οἷον χειρόγραφον ἀρχαιοφόρος, χαρτόπορον. οὕτω φασὶ καὶ ναυμάχον. καὶ ναυμάχος μὲν ἀνὴρ προξυτόνως ὡς παμφάγος, καθ' ὁμοιότητα τοῦ μονομάχος, ναύμαχον δὲ δόρυ, παρὰ τὴν μάχην ὡς ἱππόκομος ἀνὴρ, παρὰ τὴν κόμην. ἰστέον δὲ ὅτι τῶν τοιούτων ὀνομάτων ἀρίσχει τοῖς παλαιοῖς, ὅσα μὲν ἐκ τοῦ μάχω γεγόνασι προπαροξύνει τὸ τέλος· οἷον φιλόμαχον ἦθος· σύμμαχος· πρόμαχος· αὐτόμαχος· ἱππόμαχος. οὕτω γοῦν καὶ ναύμαχος αἰχμὴ καὶ ἀκολούθως δόρυ ναύμαχον. ὅσα δὲ ἐκ τοῦ μάχεσθαι σύγκειται, παροξύνονται· πυγμάχος, ὁπλομάχος. ἱππομάχος· πυργομάχος· ναυμάχος. Ναύμαχα, μακρὰ δόρατα, ὡς τινὲς ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι. οὕτω καὶ ὁ μαχος τὰ ῥοξυτόνως ὁ μὲν τι ναυμάχος ἀνὴρ, τὸ μαχι γοῦν. Ναυμαχία, ἡ διὰ πλοίων μάχη. Ναυμαχεῖν, ὡς τοῦ μὴ στρατεύεσθαι ἢ τῇ λιπεῖν τὴν τάξιν, ἔστι τῷ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν, ζημίου ἐνταῦθα ἐστηθέντα ἐκ τοῦ νόμου, οὕτως ἔστι τὸ μὴ ναυμαχῆσαι. τοῦτο τὸ ὄφλημα, ναυμαχίου ἐκαλεῖτο. Ναυμαχῶ, δυστυχῶ ἀντὶ τοῦ, τὸ διὰ νεὼς μάχομαι. Ναυμαχήσοντες, πρὸς ναυμαχίαν ἕτοιμος ἔχοντες. ὁ ἐρῶντες τοῦ ναυμαχῆσαι. ἀλλ' ἑτοίμως ἔχοντες ναυμαχίας. Ναοὶ, ναυγοὶ στῦλος, καὶ ἔριον. αἱ δὲ, ναῦς δεν. Ναύπακτος, ἣν Φίλιππος Αἰτωλοῖς προσέθηκεν ἀπὸ ναυπηγίας ἐκαλεῖτο, ὅτε καὶ στόλον ἐκεῖ ναυπηγησάμενοι. Ναυπηγοὶ, οἱ τέκτονες οἱ τὰς ναῦς ἐργαζόμενοι λέγονται. φιλοτιμότεροι δὲ, ἢ νεουργοὶ νεότεροι. Ναύπηγος, ἡ ἐν θαλάσσῃ πρόοδος· ἢ ναυπήγιον. Ναυπρυμνα, μακρόπρυμνα. Ναυρα, ἢ ναρὸν, οἶκος. Ναυρίζειν, καθημονεῖσθαι. Ναῦς μακρὰς, τὰς τριήρεις φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι. τὰ δὲ στρογγύλα πλοῖα, φορτηγά ἐστι. Ναῦς, τρεῖς διαιρέσεις ἔχει. ναῦς ναός. νηῦς, νηός. νέος, νεός. ναῦς, νεός. ὁ κανὼν δύο μόνα ἐστὶν, εἰς αῦς θηλυκά· ναῦς καὶ γραῦς. κλίνονται δὲ ἀμφότερα διὰ καθαροῦ τοῦ ος· ναὸς ἢ ὡς ἰωνικά· καὶ ἀττικῶς ναὸς γίνεται δὲ, παρὰ τὸ νέω τὸ κολυμβῶ ἢ νέω, παρὰ γὰρ τὸ νέω· ὁ μέλλων, νεύσω νεῦς. καὶ ναῦς. Ὅμηρος παρὰ Σύμμαχον ἀπὸ τοῦ νῆσσαι, ὅ ἐστι σωρεῦσαι. Ναυσθλώσασθαι, κυρίως ἐστὶ τὸ ναῦν μισθώσασθαι· νῦν δὲ τὸ νεὼς ἐπιβήσεσθαι. Ναυσθλώσομαι, νεὼς ἐπιβήσομαι, κυρίως δὲ τὸ ναῦς μισθώσασθαι. Ἀριστοφάνης. οὐ ναυσθλώσομαι. Ναυσίασις, βδελυγμία. Ναυσικάα, σημειωτέον· ἐπειδὴ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ νεῦσι διὰ τοῦ ι παρὰ τὸ τοιοῦτο· τὰ δὲ οὐδέτερα διὰ τοῦ ᾱ ναυσικάα· καὶ σίθος· ναυσίκλυτος· ἢ τὸ ὄνομα. Ναυσικλειτοὺς, κεκοσμημένη, ὅ ἐστι κεκοσμημένη ταῖς ναυσί. Ναυσιπόρος, ὁ διὰ τῶν νεῶν περῶν. Ναυσιπόρος, πλεόμενος. Ναυσίπολις, αἱ ναυσὶ ὑποτεταγμέναι καὶ ναυσθλωσάμενος. Ναύσταθμος, ὁ λιμήν· ναυστῆρες, οἱ ἀκάτιοι. Ναυστῆρα, μεγάλην φοβερὰν. Ναυστολέειν, πλεῖν. Ναυστολεῖ, καὶ ναυστελλόμενοι, οἱ πλέοντες ναῦται. Ναύσων, κρατήσας ὄνομα ἐποίησε τὸ ναύσων παρὰ τὴν ναῦν ἢ τὸ κρατεῖν. πολλὰ δέ ἐστι τοιαῦτα· ἢ ἀγάθων· λεόντιος λάμπρος. Ναύτης, ὁ ἄγων τὴν ναῦν· ἢ διὰ τὸ τὰ νάματα τέμνειν· ἢ διὰ τὸ τὰ νάματα πατεῖν, ἤγουν ἐλαύνειν. Ναυτιῶ, ἐκ τοῦ ναύτης κοινότερον. ναυτιῶ δὲ ἀπὸ τοῦ ναῦς κοινότερον. ὅθεν ἡ ἀηδία, ἡ στέρησις τοῦ μὴ ναυτιᾶν. ἔθος ναυτιᾶν. Ναυτέα νάφθα, τὸ θεῖον· ἢ πίσσα ὑδαλαιώδης. Ναυτιάσαι, ἐμέσαι· ἀποκινήσαι· τῇ ναυσῇ. Ναυτιᾶσθαι, πλεῖν. Ναυτιλία, ἡ ναυτική. Ναυτίλος, ὁ ἰχθύς ἐστιν ὁ ναύτης. Ναυτιώσης, αἱ παρεγχυμένης τοῦ αἵματος μεταπίπτεται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυτίαις ἐμούντων, παρὰ τὸ ἐπαναφέρειν. Ναυτίλος, τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ ζῶον ὃ τῷ ἑαυτοῦ σώματι τὰ πλοῖα ἀπομιμεῖται. Ναυτιλλόμενοι, οἱ πλέοντες ναῦται. Ναυτιῶντα, κλύδωνι περιφερόμενον. Ναυτοδίκαι, ἄρχοντες οἱ περὶ τοὺς ναυκλήρους δικάζοντες καὶ τοὺς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένους. ὡς ἐστι ναυφύλακες, ἄρχοντές τινες περὶ τῆς νεῶν φυλακῆς. ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι. Ναῦφιν ἐλασόμεθα, καὶ τὸ σχηματισμόν· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νεῶν. Ὅμηρος, Ἰλιάδος μ· οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα. Ναῦφι, ἐπὶ ταῖς ναυσί. ἀρα σύστοιχόν ἐστι τοῦ α ἢ ὁ εἰς τὴν αὐ δίφθογγον ἀπὸ τοῦ ναυσὶν γὰρ νεός· γίνεται ναῦφι καὶ ναῦφιν. ὅθεν νάφια μένομεν, αὐτὸ τοῦ ἐκ τῶν νεῶν ἀποσοβοῦντες. σημαίνει δὲ τὸ συνοδεύοντα τῷ ὕδατι. Ναύφρακτον, ὑπὸ ναυστάθμῳ. τινὲς δὲ ναύφρακτον τὴν ἐν νηυσὶ στρατιὰν λέγουσιν. ἀφ' οὗ ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύφρακτος καλεῖται. Ναυλίσομαι, ἱκετεύω. Ναφθὸν, νηρῖον. Νάφθα, ἀκάθαρτον θεῖον. Νάφθα, ἀπὸ τοῦ ἀνάπτω, ἀνάψω, ἄναφα, ἀνῆμμαι, ἀνῆψαι, ἀνῆπται τὰ ἀνάπτα, νάφθα. παρεσχηματισμένον γὰρ ἐστάθη. Ναφρὸν, λιπαρὸν γράμμα. Ναχαρὸν, παλαιὸν· ὁμοίως καὶ πα χαλὲς, τὸ αὐτὸ σημαίνει. Ναχάτεος, πόρος

αἶσχος· καὶ μῶμαρ. ὁ ψόγος ὁ μῶμος, ἢ μῶμαρ ὁ μωρὸς καὶ ὁ μάχη. Μωμᾶται, ψέγει, μέμφεται. ὅθεν μωμητὰ τὰ ψεκτά. Μωμίδα, ζορύλον. Μωμάσεται, μέμψεται ψέξει. Μῶμος, ὁ ψόγος. μωμῶ δὲ καὶ ἀπὸ μωμαρὸς τὸ ἐπαίτιον καὶ μῶμαρ ὁ μῶμος. ὁ ς εἰς αρ ἄλλκαρ. Μωμοσκόπος, ὁ φιλόψογος. Μωμφαί, μέμψεις. Μῶν, ἄρα. Μῶν, πρὸς τὸ ἐλαμβανόμενος ἐπὶ ἐρωτήσεως. γίνεται σὲ ἀπὸ τοῦ μὴ οὖν κατὰ κρᾶσιν μῶν. Μωνητό, ἀρεστό. Μωνιά, ὀλιγορία. Μωνιός, μάταιος ἀχρεῖος. Μώνιξ, ὁ μίαν ὁπλὴν ἔχων μονώνυχος. Μώνυχες ἵπποι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ζώων τῶν πολυωνύχων καὶ διχήλων. Μώνυχα, ἀτμητικὰ διεστῶσαι. Μωπάζειν, μέμφεσθαι. Μῶρα μαλθακεῖς φρονεῖν, ἀπὸ τοῦ εὐήθους ἐν ᾧ βουλόμενος μαλακίσαι ὀξακμάσαντος τοῦ καιροῦ ὁ αἴας φησὶ πρὸς τέκμησσαν καὶ αὖθις ὦ μῶρα μὴ ἴσθι κίνει φρίσσας δέοναι. Μῶρα, ἀσύστατα παράλογα, λόγος γὰρ τις ἔστι τῶν ἱεραπτικῶν ὅς ἀσεβὲς ἄχρι μῶρα βουλευόμεθα ἅπαντ᾽ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. λέγεται ὅτι ποσειδῶν καὶ ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀττικῆς. νικήσασα δὲ τὴν ἀθηνᾶν καὶ ἡττηθέντα τὸν ποσειδῶνα καταράσασθαι τῇ πόλει κακῶς ἀεὶ τοὺς ἀθηναίους βουλεύεσθαι ἀκούσασαν δὲ τὴν ἀθηνᾶν προσθεῖναι κακῶς βουλεύεσθαι, καὶ ἐπιτυγχάνειν. Μῶρα, συκάμινα. Μωραίνει, ἀμεταβάτως, ἔγνω αἰὸ τὸ τῆς τύμι. Μωραίνω, μάταιος αἰτία ἀπὸ τοῦ ἀφραίνω τὸ φρονῶ· ἀνθίζω. Μωρία, ἀμαρτία καὶ ἴππος καὶ βοῦς παρὰ αἰρεᾶσιν. Μωριάς, αἱ τῶν ἰνδῶν βασιλεύς. Μώριοι, τὰ τῆς πρὸς φίλτρα χρῶνται. Μωροκακοήθης δὲ κακοῦργός τι καὶ ἐπὶ παράγωγος ὁ ἠλίθιος μωροκακοήθη καλοῦσι. Μωρὸν καὶ ἀβέλτερον, ὁ κεχηνότης μαμμάκουθα. μελιτίδου. βουπαλίας, κόραβος. Μωρός, ὁ ἄφρων ὠνόμασται. ἐπὶ τοῦ ἀθύρου. καὶ ἀπὸ τοῦ ... ὄντος λαός μωρός ἐς οὐχὶ σοφός. Μωρός, πάλαι πρὸ τὴν ὀξέως εἶχε τοῦ τροπαιωτᾶσθαι ὡς τὸ ὁ πρῶτος μέρος ἐς φρονῶν ... ἴωμεν. ὕστερον δὲ συνέδραμε τὸ ὠχληρὸς ἐθηρὸς ἐς τοῖς ὁμάλοις. ὡς ἐν τὸ αἰσχρός, ἐς ἁβρός, ἐν ἀμυδρός, τὸ ἀμαυρός. ἀμαυρός. ἁγρός. ἀδρός. Μωρός, ὁ ἄσους. Μωρός, μαραίνω μωρία. μασῆς ἐς μουσῆς, κύρια ἐς ἔτερα. τοὺς γὰρ μωροὺς ἀρχαίους ἐκάλουν, ἀπὸ τῆς ἱστορίας. ἱστορία. τοὺς ἀρκάδας καθ᾽ οὓς καὶ πρὸ σελήνης χρόνους ἐν ἴσοις ἐρήμοις διάγειν, ἐπὶ τοῖς ὕλαις ἐς ἐκ τῶν ἀπὸ τοπιούντων καρπῶν διαζῆν. φιλονεικησάντων δὲ περί τι ἀρκάδων καὶ τῶν φρυγῶν ἐς τὸ περὶ τῆς ἀρχαιότητος, ἐν δὲ ἐκρίσει ἐλθόντων, ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου λαβὼν δύο ἀρτίτοκα παιδία, ἐν τινὶ ἀπέκλεισε τόπῳ, ἐς αἶγα ἐκέλευσε θηλάζειν. ἄλλοι δέ φασιν οὐκ αἶγας, ἀλλὰ τινὰς ἐκ αὐτῶν μετέρας ἐκ τιμητῶν μήτας τὰς ἑαυτῶν γλώττας, ἵνα μὴ δύνωνται διδάσκεσθαι ὁμιλοῦσαι ἀλλήλοις τὰ παιδία. ἐν τινι μετὰ τινα χρόνον ἐκέλευσε τὸν παιδοτρόφον ἄνδρα εἰσελθεῖν πρὸς αὐτά. εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ, προσπτύξασαι τὰ παιδία λέγοντα βέκος. ὁ δὲ τὸ φρυγιστὶ ἄρτος. ἐκ τούτου φρύγες ἐφάνησαν ἀρχαιότεροι. Μωροὺς, τοὺς τοῦ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς. Μῶρυ, τὸ εἶδος. Μῶτα, σῖτος. Μωροσῶς, ὁ τὴν διάνοιαν παντελῶς πεπηρωμένος. Μῶσα, μοῦσα. δωρικῶς. Μῶσθαι, τὸ λανθάνειν. μᾶσθαι ἡ πολυπραγμοσύνη, ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τὰ λάκωσιν. Μωσί, ζητεῖ τι χιάζει. Μῶυ, τὸ ὕδωρ παρὰ αἰγυπτίοις. ὅθεν καὶ μωυσῆς. Μωϋς, ἡ γῆ λυδία. Μῶφις, μώφιδος. ὄνομα κύριον. Μώχιτσα, φθισεῖ. Μῶψ, ὁ μὴ ὀξυδερκῶν. καθαροὺς δὲ ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Μ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ν΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄·

Νῦ, τὸ στοιχεῖον ὅτι νυγμόν τινα ἔχει ἡ τούτου ἐκφώνησις καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ δύω. δῆλον. Νααστήρ, καλούμενος. Νᾶσσον, ὄνομα κύριον. Ναβα παρὰ ῥωμαίοις, τὸ πρόσμενον. φαίνεται δὲ ἐν τῇ ἑλλάδι μὴ διεστῶσα τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἡ ῥωμαϊκή. ναῦς γὰρ καὶ νάβα, ἐγγύς. Ναβαῖ, ἐγκαθισμός. Ναβαταῖοι, ἔθνος ἀράβων. ὃ δὲ πέμπει πρὸς ἄραβας τοὺς λεγομένους ναβαταίους, καὶ ναβαταῖα ἐθνικόν. Νάβις, νάβιδος. λακεδαιμονίων τύραννος. Νάβλα, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ, ἢ ψαλτήριον ἢ κιθάρα. καὶ ναβλᾶς κιθαριστής. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ δύο ἔχον καὶ ὁ ἑταιρίων. καὶ νάβλον τὸ αὐτὸ ὄργανον. Ναβουζαρδᾶς, ἑρμηνεύεται γαστριμαργίας. Νάει, ῥέει. στάζει. νάω τὸ ῥέω. ὅθεν καὶ νᾶμα, καὶ κατὰ κρᾶσιν νᾶμα. Νάει φασὶ τὴν ἐκβολὴν τῶν ναϊάδων, καὶ τοῦ νάματος. καὶ τοῦ νηχομένου. καὶ τῶν τοιούτων. Νασιδαμάς, ἐναντίον τὸ οὐδαμῶς. Νάει ὀρθῶς, παρὰ τὸ ὁμόρου τὸ συγκροτεῖσθαι ὡς καὶ ἐξορέστην ὅθεν καὶ τὸ νᾶμα γίνεται καὶ τὸ νασμὸν ἐξ οὗ ὁ νηχεὺς καὶ τὸ ἀεὶ νάειν. ὁ καὶ ὅμοιον ἐστι τῷ ἀενάειν παρὰ τῷ κωμικῷ. Ναΐρρα, δίστανα. Ναίται αἱ ἀκτίτρεις καὶ ναιετῆρες. Ναίτωρ, ἐξ οὗ πολυϊδροις. Ναζηραῖος, μοναχός. ἡγιασμένος. ὁ ἀφιερωμένος τῷ θεῷ. Ναζίς, ἐθνικόν. Ναζωραῖος, ἅγιος ἑρμηνεύεται. ὁ καθαρὸς πρὸς δὲ ἀπρόσιτος τὸ βρεφὸς τόπῳ ἐπὶ παλλαὰς τὸ ὄνομα. Ναζίρειον, ὄρος. Ναυλεῖς, προέφασι θεσαλοί. Νάθμος, τὰς χοράδας. πίεσται ἐπὶ τὸ τεμένους. Νάθραξ, νάρθηξ. Ναϊάδες, αἱ παῖδες. νύμφαι ὑδάτων παιδίων πηγαί. Ναί, ἀληθῶς ἐπὶ ῥῆμα συγκατάθετικὸν καὶ οὐχὶ τὸ ἀλλό. Ναί μὰ τὰς παρὰ θεοῖσιν, ἀντὶ τὸ νὴ τὰς μοίρας. Ναί ἐν ναί χρὴ ἐπίρρημα συγκαταθετικοῦ ἀπὸ ἐπιρρήματος ἐρωτήσεως ἀπὸ δὲ λίαν τοῦ ... ῥήματος, δι᾽ οὗ γίνεται ἐξ ὄνομα. πολλάκις δὲ ἐς χωρὶς τοῦ ῥήματος πάντως ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεται ἡ ἐρωτηθεῖσα. ὁ γὰρ ἐρωτήσεις, δι᾽ ὅ ἐρώτησις ῥήματος προβάλλεται. οἷον ἔρχει. ἀποκρινόμενος δὲ φαμὶ. ναί ἔρχομαι, μετὰ τὸ ῥήματος τῆς ἐρωτήσεως· ὁ δὲ εἰς τὸ ὑπὸ μόνον ναί, πολλάκις ἐστὶν ἡ ἀπόφασις ἀπὸ κοινοῦ νοουμένου ἔρχομαι ῥήματος. Ναί μὴν, ἀντὶ τὸ ἀληθῶς ἐς ἔστι βεβαιωτικὸν ἐπίρρημα. λαμβάνεται δὲ ἐν τῷ πάντα. Ναί μὰ τὸ δὲ σκῆπτρον, παρ᾽ ὅμηρον προσοχὴ τὸ μὰ, καθ᾽ ἀττικὸν ἔθος. τὸ ναί γὰρ ἐν πάσι τὸ σκῆπτρον.

Μυχθισμὸς, στεναγμός. Μύχιος, σῦραγξ. Μυχλὸς, χιλίος ὁ χλωτὸς λάγνος· μαχὸς· ἀφ' οὗ τὰς φωκεῖς δὲ ἐν ὄνοις τοὺς ἐπὶ ὀχείαν πεμπομένους. Μυχμὸν λέγει Ὅμηρος, τὸ διὰ τῶν μυκτήρων ἆσθμα· καὶ τὸ ἐν τῷ ὕδει ἦχον· παρὰ τὸ μύζειν· ἐξ οὗ καὶ ὁ μυκτήρ· καὶ μυχθίζειν παρ' Αἰσχύλῳ. Μυχοὶ, αἱ καταδύσεις· οἱ ἐνδότατοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι· λιμένες κοιλότατοι· ἔχεται καὶ τὰ χωρίσματα, ὅ τὰ ἐσώτερα μέρη. Μυχαίτατος, ὁ μυχαίτατος φασιν ὁ μὲν Ὅμηρος ἅπαξ δίς· ἤγουν ἐνδότατος· γίνεται ἐκ τοῦ μύχος προσλήψει τοῦ ι· ὡς ἀδιάφορον· ὅτι μυχαίτατος εἶπέ τις, ὅτι μυχοίτατος· καὶ ἐστιν ὅμοιον, τοῦ παρὸς παραίτατος· οὗ συγκριτικὸν ἐν Ἰλιάδι παραίτερω ἴτωσι· ὅ ἐστιν ἐμπροσθεν ὄντες προέχοντες· σημείωσαι δὲ ὅτι καθὰ τὸ μυχαίτατος τρόπῳ τοῦ ο εἰς α μυχαίτατος γίνεται ἀττικῶς, οὕτως ἐκ τοῦ πρωΐ πρώϊος, παράγεται πρωϊαίτερος· οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἔργου περιεργαίτερος πλεονάσαντος αὐτόθι τοῦ ι· ὡς ἐν τῷ καμίνῳ καμιναῖος καὶ μνᾶ μναιαῖος λίθος· κατὰ πλεονασμόν. Μυχὸς, ὁ ἐνδότατος τόπος ὁ καὶ ἀπόκρυφος. Μυχὸς, παρὰ τὸ μύω τὸ κρύπτω. Μυχὸν Ἄργεος ἱπποβότοιο, καὶ μυκήνας λέγει, ὧν Ἀγαμέμνων ἦρχε. Μυχότατος, ἀντὶ τοῦ ἐσώτατος. Μύχωνας, ἀντὶ τοῦ σωροὺς τῶν ἀχύρων λέγουσι Δωριεῖς. Μύω, συμμύω· ἐπὶ στόματος· ἢ ἀπὸ τῆς πασῶν τῶν αἰσθήσεων. Μυῶ, πληθυντικὰ ἀττικά· μυῶ κοινὸν, καμμύω ποιητικὸν ὡς τὸ καββαλών· κατὰ μύω γὰρ ἦν, καὶ συγκοπῇ καμμύω· παρὰ τὰ πικὸς ἐκάμμυσεν ὡς ἔτυχεν. Μύω, τὸ καμμύω. Μυὼν, ὁ γαστροκνημία ἐστὶν ἤτοι πολλῶν σφαῖρα, φασί· συγκειμένη ἐκ νεύρων πολλῶν καὶ συνεστραμμένων σαρκῶν· ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, τόπος σαρκώδης ἐστὶν ὁ μυὼν, ὡς περιέχων μύας· μύες δὲ, σάρκες συνεστραμμέναι καὶ νευρώδεις, ἃς οἱ κατὰ λεκτικοὺς τρόπους φασὶ μεταληπτικῷ τινὶ τρόπῳ· φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ ὅτι ἡ ἀθρόα κατὰ μυῶνα πληγὴ θανατοῖ· συμπαθείας γὰρ καὶ αὐτοὶ ἔχουσι πρὸς τὰ καίρια, ὅτι ἐκ νεύρων εἰσίν. Μυώνων, τῶν νευρωδῶν τόπων προκόπως. Μυωξία, ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ καὶ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς. Μυωξὶς, ὁ τῶν τριστικῶν φωλεὸς, ἀγωγὴ καὶ κατάληψις δηλαδὴ θείας. Μυωπίαι, τρύπαι. Μυωπάζω, τὸ φυλάττω. Μυωπάζω, ὀφθαλμιῶ. Μύωπες, ἄρμοις. Μυωπίζω, διεγείρω· ἀπὸ μύωπος ἥτις ἐστὶ μυῖα ἐρεθίζουσα τοὺς βοῦς· ὡς δ' ὅτι μύωπι τυμμένος. Μυωπίζω, τὸ διεγείρω, ἐκ τοῦ μύωπος. Μυωπαζόμενος, ἀμβλέως τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. Μύωψ, εἶδος μυίας κατὰ τὸ ἔαρ γινόμενον ἥτις ταῖς λαγόσι τῶν βοῶν ἐγκαθεζομένη, διακινεῖ αὐτὰς καὶ εἰς μανίας ἄγει· ἀφ' οὗ καὶ οἶστρος λέγεται· σώστρατος δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ ζώων, διαφέρειν τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου· ὁ μὲν γὰρ μύωψ, ἐκ τῶν ξύλων ἀποτίκτεται· ὁ δὲ οἶστρος, ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἀναπλεόντων ζωαρίων.

ΤΟ Μ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

μ

ῶ, τὸ ὑπὲρ τὸ δέον προθυμοῦμαι. Μωὰ, οὐδὲ ποιά. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἢ λέβης ἀμέμπτου· τουτέστιν, ὁ ἀπόβλητος ἄνθρωπος ὁ ἀπολὴν ἔχων, μὴ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου· οὐκ εἰσελεύσεται γὰρ μωαβίτης ἕως τρίτης καὶ δεκάτης γενεᾶς εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ μωὰ μὲν ἐστὶ παρὰ πατρὸς γὰρ ἑρμηνεύεται· νοεῖται δὲ, καὶ τὸ ἐμέτερον σῶμα. Μῶλα, ἄλφιτα σίτου. Μῶλυξ, φλὸξ· φλυκτίς. Μωδῶ, λαλῶ· ᾄδω. Μώδιον, εἶδός τι σπυρίδος. Μωδύνει, θάλπει· μαραίνει· ἐκλύει. Μώδυξ, ὁ παιδαγωγός. Μυκᾶται βοῦς, καὶ μυκᾶται· καὶ ἀπὸ τούτου τὸ διὰ τῆς φωνῆς τὸ χλευάζειν, καὶ κατὰ μωκᾶσθαι τὸ καταγελᾶν. Μωκισὸς, γέλως. Μωκάειν, μέμφεσθαι. Μωκία, κύριον· μωκία καὶ ἡ λοιδορία, καὶ ὁ ἐμπαιγμὸς μετὰ τῆς σικινίδος. Μωκίας, καὶ μωκία, καὶ μωκεσία, κινστέρια. Μωκίζω, τὸ ἐμπαίζω. Μῶκος, μωρός· χλευαστής· σκώπτης. Μωκῶ, τὸ λοιδορῶ. Μωκώμενος, μωλωπίζων· τραυματίζων· κατὰ τρόγου. Μωκώμενος, χλευαζόμενος· καὶ τὰ ὅμοια. Μώλαξ, εἶδος οἴνου· ἢ δὲ τὸ ἐν ταῖς ὀρχίαις σπενδόμενον ἀπὸ τοῦ μώλου ὥς τινες· λυδοὶ, τὸν οἶνον. Μωλεία, ἑορτὴ παρὰ ἀρκάσιν· ἐπειδὴ λυκοῦργος λοχήσας κατὰ τὴν μάχην, ἀνεῖλεν ἐρευθαλίωνα· μῶλος δὲ ἡ μάχη. Μωλεῖ, μάχεται καὶ ἀντιμολία δίκη, εἰς ἣν ἀντίδικοι παραγίνονται. Μωλέσεται, μαχέσεται, παραθεύσεται. Μῶλον Ἄρηος λέγει Ὅμηρος, καὶ κακὸν τὸν γενναῖον οὕτως καὶ οὕτως εἰπεῖν. Μῶλος, καὶ μῶλα, ὀνόματα πόλεων. Μῶλος, ὁ πόλεμος· παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος εἶναι· πολλοὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται, καὶ ὁ μὴ ὅλους ποιῶν τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ κολοβούς· μῶλος καὶ ὁ πολυχρόνιος. Μῶλος Ἄρηος, ἡ κακοπάθεια· ἐκ τοῦ μόλις ἐκταθέντος τοῦ ο, ἢ παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ ὅλος· ὁ μὴ τὴν ὁλότητα φυλάττων τοῦ στρατοῦ· καὶ κατὰ κρᾶσιν μῶλος· ὡς δέομαι, δῶμαι· σιγοωπή· σιωπή· βοήθομαι, βῶθομαι· ὀγδόηκοντα, ὀγδώκοντα· τὸ ἥμισυ, ἴωμισυ· μάλιστα δὲ ὡς μόρος μῶρος παρ' Ἀττικοῖς ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον ὀξυτόνως μωρός. Μῶλος ὁ πόλεμος· μῶλον Ἄρηος ἤγουν πόλεμον. Μωλόχιον, εἶδος βοτάνης. Μῶλυ, φυτοῦ εἶδος ἀλεξιφάρμακον, ὃ βοτάνης αὐτοτρόφιον· οἱ δὲ τὸν λόγον, δι' οὗ τὰ πάθη μαλύνεται, ὅ ἐστι προσγίνεται· μῶλυ γὰρ, τὰ ἄοζα ξύλα. Μῶλυ, εἶδος βοτάνης· ὅπερ δέδωκεν ὁ Ὀδυσσεὺς τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀπηνοῦς τῆς Κίρκης· παρὰ τὸ μωλύειν, τουτέστι ἀμαυροῦν καὶ καταστέλλειν τὰς φθοροποιοὺς νόσους. Μωλύειν, ἀμαυροῦν· καταστέλλειν, ἢ τὸ ἀμβλύναι καὶ κωλῦσαι· ἀπὸ τοῦ μὴ ὀλλύειν, ἢ ἀπὸ τοῦ κωλύειν ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ ἀντὶ τοῦ φαρμάκου· ἐστι δὲ εἶδος βοτάνης, ἢ τὸ πήγανον ἄγριον. Μωλύεται, γηράσκει. Μώλυζαι, αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαὶ τοῦ ψελλοῦ· αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαὶ, μώλυζαι, γέλγεις τε γράφεται καὶ γέλιθες. Μωλύκτοι, μεμωλυσμένοι. Μώλυκα, τὸν ἐσάλυτον, ζακύνθιοι. Μῶλυξ, μωλυτική· φοβερά. Μωλυρὸν, νωθρὸν, βαρύ. Μῶλυς, ὁ ἀμαθής· σοφοκλῆς ἐν φαίδρα· μεμωλυσμένη, παρειμένη. Μωλύτερον, ἀμβλύτερον. Μώλωψ, τραῦμα σὺν οὐλαῖς· κυρίως δὲ ἡ ἐκ βοείου λώρου γενομένη πληγή, ἀπὸ τοῦ βοὸς καὶ τοῦ λέπους ὅ ἐστι δέρματος ἃ αἱ ἱμάντες σχιάζονται. Ἄλλως. Μώλωψ, εἶδος πληγῆς ὕφαιμον· θλασθέντος τοῦ σώματος ἐκ τῆς ἀντιτυπίας τοῦ πλήξαντος· κυρίως δὲ ἡ ἐκ βοείου λώρου πληγὴ γινομένη παρὰ τὸ βοῦς βοὸς καὶ τὸ λέπω, τὸ λεπίζω γίνεται βόλωψ· ἢ τροπῇ τοῦ β εἰς μ, μώλωψ. Μῶμαρ, μέμψις· ὅθεν καὶ

αἰσχ· καὶ

τὸ ἐπιμύρεται ἰσθμός. Μυρὼ, Ῥοδία φιλόσοφος, χρείας γυναικῶν βασιλίδων, ἐς μύθους. Μυρσινέα, πόλις ἐν τῇ Ἀττικῇ. Μυρσὶ, νόσων. Μῦς, ὄνομα κύριον. ἦν δὲ πύκτης. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ζωυφίου. καὶ κλίνεται μυός. Μῦς δ' ἀναφανεὶς, εὐθέως ἐν πρώτοις τέλει. Μῦς λευκὸς, ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια καὶ θηλυδρίων. Μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος. παροιμία ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν τολμηρῶς καὶ ἀναιδῶς, ἀθρόως δὲ δειλῶν ἀναφαινομένων. οἱ γὰρ κατοικίδιοι μύες, ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται καὶ μάλιστα οἱ λευκοί. Μυσὰ, μιαρά. μεμιασμένα. Μῦσαι, καμμῦσαι τὸ στόμα μόνον Ἀττικοί, ἢ μιᾶναι. Μυσάλμαι, οἱ πολὺ πεινῶντες καὶ ἐσθίοντες. Μυσαρὸν, ἐναγὲς, ἀκάθαρτον. Μυσάττεται, δυσχεραίνει. Μυσαττόμενος, σικχαινόμενος, βδελυττόμενος, ἀποστρεφόμενος. ὅθεν μύσος τὸ μίασμα. Μυσάχνη, ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ. μυσαχνὴ δὲ, ἡ μισητὴ, καὶ ἀκάθαρτος. Μυσαχθὲν, μεμολυσμένον καὶ τὰ ὅμοια. Μύσεια, ἐκτριβεῖσα. Μύση, μιάσματα. ὑπάσματα. Μύσιλα, σκολιαὶ καὶ οἱ πυθμένες τῶν ξηρῶν σύκων. Μύσις, κόμμα ἀργείας. Μυσιαῖ, αἰσχροεπεῖ, ἢ συνουσιάζοντα παιδιστικά. οἱ δὲ ἀντροφιαῖ. Μυσομίεκτον, τοῦ ἡμιέκτου τὸ ἥμισυ. οὐ καλῶς δὲ νομισμάτιον μικρόν. Μυσίκαρφι, κράτιστος ἐν ὥραις. οἱ μὲν ἀγνοοῦσιν ὡς ἄκοντι, καὶ φασὶν ὅτι τὸ μεμυκότας καὶ ξηρὰς ποιεῖν οὕτω λέγουσιν. ὡς ὀνομαζομένου πρὸς οὕτω τῆς μασθαί ἀφ' ἑαυτοῦ πλαφυρὸν σκοπιά ἐστιν, ἀλλ' ἐπὶ γελῶντες εἰδὼς. ὄνομα γάρ ἐστι μυσίκαρφος οὗ μνημονεύει καὶ Ἀπολλοφάνης ὁ κωμικός. ὥς τινες δὲ τὸν ἀρχιμάγειρον. Μυσίτη, ὁ κατοικίδιος πυλών. Μυσίαν, θρακικῶν χωρίων. μέρει γὰρ τῆς θράκης πολλὰ περὶ τὴν μυσίαν. Μυσιὰν σιαλαίνον. Μυσίων, ὀλυμπίων. ἐπεὶ προσοικοῦσιν ὀλυμπίοι μακεδονίας καὶ θετταλίας. ἔνιοι δὲ δεκατέσσαρας ἠρίθμησαν. Μυσκέλενδρα, αἱ ἐμεῖς μυόχοδα. Μυσκελὸς, ὁ σφαβόπους. Μύσκος, μίασμα. κῆδος. Μυσοὶ, ἔθνος βαρβαρικόν. Μύσοι, τὴν ἀξίναν μυσοί. Μύσος, μίασμα. βδελυγμὸς ἀποστροφή. Μύσσαλα, μυάγρα. παγίς. Μυσσαλάματα, τὰ κατάλοιπα τῶν ἀλουμένων. Μύσσαι, μύξαι. αἱ δὲ τὸ μυὸς πρόσωπα ἀνατρέφεσθαι. Μυσσίων, μυχασμὸν, μύσαγμα. Μυσσολᾶν, καθ' ὃν τρόπον οἱ μῦς φυσᾶν. οὕτως Ἀττικοὶ τὴν μίαν λέξιν σημαίνει καὶ τὸ διεφθάνειν ἀποκρύφα. Μύσσαι, ἐκλείσθησαν. Μυσσάσθαι, μιαναι. Μύσσει, καμμύει. Μυσσολάμματα, ἀρτύματα. Μυσσότριβον, ἀλετρίβανον. Μυσσωτὰ, γέλοια καὶ μυσσωτὸν, πάθος περὶ τὴν ὄψιν. Μυσταγωγὸς, ὁ τὰ μυστήρια διδάσκων. Μυσταγωγὸς, ἱερεὺς ὁ τοὺς μύστας ἄγων. Μυσταδὶς, εἶδός τι καὶ φατρία μαντικῶν. Μυστὰς, ὁ μυστηρίων μεταλαβών. Μῦσται, οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες μῦσται καλοῦνται. Μύστακα, τὸ χεῖλος ἰουδαίοις τὸν μύστακα παρέστησαν, καὶ χειροτονεῖ τὸν λογγῖνον ἀβδον. Μύσταξ, αἱ ἐπὶ τὰ ἄνω χείλη τρίχες. Μύσταξ, ἐν ᾧ οἱ μυκτῆρες στάζουσι. Μύστια, παιδιά τις ἐπὶ πλουμένη καθ' ἣν λύοντας τοὺς ἐξάρχοντας. Μυστήρια ἐκλήθη, παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα, καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξαγγέλλεσθαι, μύειν δέ ἐστι τὸ κλείειν τὸ στόμα. νύκτωρ δὲ ἐπιτελεῖτο τὰ μυστήρια. ὧν τῆς τελετῆς οὐ μόνον χορηγὸς, ἀλλὰ καὶ ἔξαρχος ἦν ὁ διόνυσος. ἐν ἐλευσῖνι ἱερόν ἐστι καὶ ἐν διονυσίοις ἐπιτελεῖτο τὰ μυστήρια. Μυστήρια, θεωρία πραγματικὴ τὴν τῶν πολλῶν κατάληψιν διαφεύγουσα. παρὰ τὸ ἄντινα μύσαντα, δεῖ τηρεῖν ἐν αὐτοῖς. Μυστήριόν ἐστιν, ἄῤῥητον σέβας. καὶ τὸ ἀπόῤῥητον ὡς τὸ, ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα. τὸ τὰ ἀπόῤῥητα λέγειν. Μυστιπόλος, ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος. Μύστης, ὁ τὰ μυστήρια ἀδιστάμενος, ἢ διδάσκων. Μυστικὸν, λεπτὸν, ἢ λεπτόν. Μυστικὸς λόγος ὁ περὶ τὰ ἀπόῤῥητα μυστήρια. λίαν γὰρ ἀθλίως τὸ μὴ ἐξαγγέλλεσθαι ταῦτα ἐσπούδαζεν. Μυστικὸς, ὑπνιακός. Μυστίλαι, αἱ ὑ μὲν ἄρχουσα διὰ τοῦ ῦ. αἱ δὲ παραλήγουσα διὰ τοῦ ῖ, ψωμοί εἰσι κοῖλοι ὡς μύστρα καθ' οὓς ἀλλήλοις διετύποιν. τουτέστι, μυστρία εἰπεῖν ἰδιωτικῶς. καὶ μυστιλᾶσθαί φησι, τὸ οὕτως ἐσθίειν. κατὰ δὲ ἄλλους, τὸ κοιλαίνειν ψωμούς. Μυστιλλᾶται, καθ' ἣν τρώγει παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς μύστιλλον ἐκάλουν τὸν ἄρτον, τὸν τοῖς κυσὶ παραβαλλόμενον. καὶ ἀπεχθοῦ μεμυστιλημένας αὐτὸ τοῦ κατεργασμένας, ἤδη καὶ ἑτοίμους. τουτέστι μεμασημένας. ἄλλως. μυστύλη, ὁ κοῖλος ἄρτος οὗ δὴ μεταί τις καὶ ζωμὸν ἀρύσασθαι. Μυστίλλει, τί μυεῖ. Μύστιλος, τὸ κοῖλον. παρὰ τὸ ἐοικέναι τῷ θαλασσίῳ μυΐσκῳ. εἶπον δὲ μῦ ἐκεῖνο, ὅτι μύεται καὶ συγκλείεται ὅτι θέλει. Μυστιλῶμαι, καθ' ἣν τρώγω. ἰδίως δὲ μυστίλη λέγεται, ἄρτος ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμενος. Μύστιξ, ἅμα τῷ σκότει. Μυστὶς, μεμυημένη. Μυστοδόκος δόμος, τὸ ἐν ἐλευσῖνι. λέγει ὁ ἀριστοφάνης μυστικὸς καὶ ἱερὸς τοὺς μύστας ἐπιδεχόμενος, ἔνθα τὰ τῆς δήμητρος καὶ κόρης ἐπιτελεῖται μυστήρια. Μύστρον, ἀπὸ τοῦ μυστίλλεσθαι καὶ μικρὰ ἐπαίρειν. Μύσφονε, παγίς. Μύχαι, οἱ ἀμυχαί. Μύχλος, μύλος. εἶδος. ὡς ἀμφίλοχος. Μύχοι, τὰ ἀνδρεῖον καὶ γυναικεῖον μόριον. Μυσῶν λείαν. παροιμία τίς ἐστιν οὕτω λεγομένη. ἥν φησι δημοσθένης ἐν στρατηγικῷ παροιμίαις, τὴν ἀρχὴν λαβεῖν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων τε, καὶ λῃστῶν τὴν μυσίαν, καθ' ἣν τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. Μύσσαι, τὴν χιτῶνα. Μυττίζειν, κολάζειν. Μύττης, ἰχθὺς θήλεια. ἥτις αὐτοῦ ἄῤῥενος οὐ νέμεται καὶ ὁ ἐννεὸς, καὶ ὁ μὴ λαλῶν, καὶ ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκλελυμένος. Μυττὸν, ἔσχατον ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐντατὸν αἱ δὲ καὶ τὸ ἀποβαῖνον, καὶ ὁ ἐννεὸς, καὶ ὁ γίος. Μυττάλυτα, μεγάλα. Μύττακες, μύκων σικελοί. ἴωνες, πώγωνα. Μυττάξασα, στενάξασα. Μύττηξ, ὄρνις ποιός. Μυττακάζειν, στένειν. Μυττιλαῖος, ἀπὸ τῆς ἀκτῆς. Μυττὶς, τὸ μέλαν τῆς σηπίας. ὅπερ ἐν τῷ στόματι ἔχουσα ἐκχέει. Μυττωτὸν εἶπεν Ἀριστοφάνης, παίζων ἴσως πρὸς τὸν ὁμηρικὸν κυκεῶνα. ἔστι δὲ ὑπότριμμα διὰ σκορόδου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου, καὶ ὠοῦ, καὶ ἐλαίου καὶ πράσου. κεῖται δὲ ποτὲ αὐτὶ τοῦ σκόροδα ὁ μυττωτός. ὡς ἀριστοφάνης. οἴμοι τάλας. μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα. καὶ μυττωτεύσομεν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ συντρίψομεν δριμύτατα. ἐκταράξομεν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν σκορόδων μυττωτὸν γάρ ἐστι κυρίως, τὸ ἐκ σκορόδων καὶ τυροῦ καὶ ὄξους τρίμμα. καὶ οὕτως ὠνομάσθη, ἀπὸ τοῦ μυσωτόν τι παρὰ τὸ μυσάττεσθαι αὐτοῦ τὴν ὀσμήν. καὶ τροπῇ ἀττικῇ τοῦ σ εἰς τ καὶ πλεονασμῷ, μυττωτός. ἔνγε καὶ ὁ καλλίμαχός φησιν ἐν ἐπτρίψαντα μυσωτὸν ὅθεν ἀπομύττομαι ἴσως. Μυχαίτατον. ἐσώτατον καὶ μυχαίτατον καὶ μυχοίτατον ἀφρόδιτον. Μυχοὶ, περὶ ἐροδίτου, καθ' ὃ δύσεως. τὰ ἐνδον. Μυχίζειν, χλευάζειν.

συνέδριον δὲ κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων· οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί· διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ Ἀριστοτέλης, ἐν τῇ κοινῇ Ἀρκάδων πολιτείᾳ. ἀρχόμενος τοῦ βιβλίου. Μυριοπραγότερον, καὶ μυριοπραγέστερον. Μυρὶς, ὄνομα κύριον. καὶ μυρὶ τῆς ἄνθος. Μυρίσαι, μυρώσαι σταγόσι, ἤγουν ὑγρᾶς· ἀττικῶς λέγεται. Μυρκος, ὁ καθόλου μὴ δυνάμενος λαλεῖν· συρακούσιοι, ἐνεός, ἄφωνος. Μυρλέανος, ὄνομα πόλεως Βιθυνίας· ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη. Μυρμιδόνες πόθεν μυθικῶς λέγονται, πᾶσι δῆλον· οἱ δὲ τὸν μῦθον θεραπεύοντες ἱστορικῶς γεωργοὺς τοὺς Αἰγινήτας φασί· κοιλαίνοντας τὴν γῆν δίκην σπηλαίων· καὶ γὰρ μὲν τὰς καθ' ὕσεις ἀκριβείας. τὸ δὲ ἀναβαλλόμενον χῶμα εἰς τὸ ἔχθεσιν καρποῖς γῆν διαπεπτυκότας, διὰ τὸ τὴν νῆσον τὰ μὲν ἄνω τραχεῖαν εἶναι, ἀγαθὴν δὲ, τὰ ἐνέρθεν· διὰ τοῦτο τοὺς Αἰγινήτας τοιοῦτόν τι δρῶντας μύρμηξιν εἰκάζοντες οἱ ἰδόντες· διὰ τὸ τῆς διαίτης ὡς ἡ παροιμία μυρμηκώδεις μυρμιδόνας ἐπεκάλουν αὐτούς· ἐκεῖθεν δὲ ὕστερον τοῦ Αἰακοῦ συμμετοικισθέντος τινὲς εἰς Φθίαν ἅμα τῷ Πηλεῖ γεγονέναι καὶ τὴν κλῆσιν· καὶ τοὺς μὲν πατρίδας νησιώτας Αἰγινήτας ἀφεῖκαι καλεῖσθαι· τοὺς δὲ Φθιώτας ἐξ αὐτῶν εἰς μυρμιδόνας μετέθεντο· καὶ οὕτω μὲν Ἰσαῶται. ἕτεροι δὲ ἀγαθὸν εἶναι τὸν Αἰακὸν ἱστοροῦντες, τὰ ἐς τὸ ἀρχεῖν φασὶν ἀπὸ πολλῶν ὅτι μάλιστα λειπανδρίαν τὴν ὑπ' αὐτῶν γῆν εἰς πολυανθρωπίαν ἐπισυζεθῆναι, καὶ ἐντεῦθεν διαδοθῆναι τὸν μῦθον, ὡς ὅτι περ ἀντὶ χθονὸς μύρμηκες ἄνδρες τῷ Αἰακῷ ἔδοσαν κατ' εὐχήν. ἔνθεν δὲ ἡ παροιμία ἡ ἐν ἄλλαις τὸ πολὺ τῆς εὐτυχίας ἀπὸ μυρμήκων λαλεῖν ὡς ὅτι μυρμηκιὰν φασὶν ἀγαθόν· σημαίνει δέ τι ἐνταῦθα καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς, μύρμακες ἀριθμὸν οὐδὲ πολυπληθείας λαοῦ. Μυρμηκανάτραπος, ἀθηναῖοι ἐν σκαμβωνιδῶν, ἐστὶ μύρμηκος ἀτραπὸς, ἀπὸ ἥρωος μύρμηκος ὀνομαζομένη. Μύρμηκας, ἔξω τοῦ ζώου καὶ ἀπυκτικοὶ ἱμάντες, καὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν εἶδος. καὶ ζῶα ὑποπτέρα ὡς κύνας τὸ μέγεθος. Μυρμηκιὰ, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ διδασκαλείου καὶ συμφοιτήσεως. ἔτι δὲ καὶ λόγος ὡς ὁ ἐκλύσας εἰς μυρμηκιὰν χεῖρα τὰ χείλη ὡς ὁ δευτολόχος. Μυρμηκιῶν, ὁ ἥλους ἔχων ἐν τοῖς περιέργοις· ἄλλα δὲ ἔστι τὰ ἐξανθήματα, καὶ τὰ οἰδήματα, τὰ περὶ τὸ σῶμα γινόμενα. Μύρμηξ, παρὰ τὸ μερμηρίζω τὸ φροντίζω· ὁ μέλλων, μηρίξω ἀποβολῇ τοῦ ω, μερμήρηξ· καὶ συγκοπῇ, μέρμηξ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ μύρμηξ. Μυρμιδόνες, οἱ ἀπὸ μυρμήκων κατὰ μῦθον ἐκλήθησαν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων παραλαλεῖ· ἢ ἀπὸ μυρμιδόνος ἥρωος υἱοῦ Διός· τρισὶ τούτοις ὀνόμασιν ἐκαλοῦντο οἱ τοῦ Ἀχιλλέως στρατευμάτων δηλονότι, μυρμιδόνες· καὶ ἕλληνες· καὶ Ἀχαιοί. Μύρμοι, μύρμηκες. Μύρμος, φόβος. Μύρμηξ ἐστὶν, ἄνθρωπος πρακτικὸς τὴν ἑαυτοῦ τροφὴν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ παρασκευάζων. Μυρμύρων, ὁ μορμύρων· ταράσσων. τίθεται δὲ ἐπὶ ποταμῶν ἐχόντων ῥεύματα. Μύροισι, μυρίσαι σταγόσι τοῖς ὑγροῖς καὶ χρησίμοις πρὸς ἀνθηδασολὴν τῶν ξηρῶν. Μυρομένη, ὀδυρομένη· θρηνοῦσα. Μύρον, ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ ἀρχαϊκὸν ἔλαιον ἐξ ὀσμάτων σύνθετον· ἐφ' οὗ δὲ ἐκεῖνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοσαύτην εὐοσμίαν ἀφίησιν· ἡ δὲ πάντων μίξις καὶ κρᾶσις τοσαύτην εὐωδίαν ἐργάζεται· οὕτω τὴν ἀδελφικὴν ἐκεῖνος συμφωνίαν ἀπείκασεν· ἡ γὰρ τῶν τρόπων καταφορὰ, τῆς τελείας ἀρετῆς τὴν εὐοσμίαν ἐργάζεται. Μύρον διατριπτικὸν, παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι· ἀντὶ τοῦ διατριβῆς γέμον καὶ βραδυτῆτος· ἢ ὅτι ἐπιτριβόμενα ἐνια τῶν μύρων, ἡδίω γίνεται· ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν. Μύρον, ἀπὸ τοῦ ἐκπιέζεσθαι καὶ ἀποστάζειν· μύρω γὰρ τὸ ῥέω· ἐστὶ τὸ ἔνθυμον· μύρεται ἰκμάς. Μυροπώλης, ἀπὸ πόλεως· καὶ μύρτος, ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. Μύρον, ἤγουν ἐθρήνουν· ἐχεον· ἐκ δὲ τούτου τὸ μύρεσθαι τὸ μορμύρειν ἐπὶ ὕδατος· καὶ ποταμὸς ἀλιμυρήεις· καὶ μύρον τὸ ἐπὶ τὸ ἐκχυθὲν διάβροχον ἀπὸ μύρρας τῆς τοῦ θείαντος. Μύρος ἰχθὺς ποιός· καὶ ἡ ἄρρενα, μύραινα. Μύρρα Θείαντος θυγάτηρ ἦν· αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς· καὶ λάθρα, μιγεῖσα αὐτῷ ἔγκυος γενομένη αἰσθομένου τοῦ πατρὸς εὔξατο τοῖς θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι· ὅθεν καὶ εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλον τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύρραν, ἤτοι σμύρναν· αἰολικῶς μὲν γὰρ ἡ μόρα καὶ σὺ τὴν μύρραν μυρρίνην ἤτοι μυρσίνην ποιήσας· οὕτω δὲ μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύρραν, ἐφισταμένου τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ διαρραγέντος τοῦ φλοιοῦ, ἀποκύησε τὸν Ἄδωνιν· ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη, ἐφίλησεν ἢ ἀνδρωθέντος ἐραστὴν ἔσχε. Μυρρίνη, χώρα· καὶ εἶδος φυτοῦ· καὶ μυρρίνων ἀρχὰς ἐνθυμεῖν· μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες· τὸ δὲ ἔνδον μυρίκη· μυρρίνην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξον τι μοι· οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαμβάνοντες, ᾖδον. Μυρρίνην ἔνιοι μὲν οἶνον μυρρίνην καλοῦσιν· οἱ δὲ, τὸν εὐσκενασμένον· οἱ δὲ ποσὶ φασὶν ἢ ἐπεχόμενον μύρον. Μυρρίνη, ἡ μυρσίνη· ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς μύρτα. Μυρρινοῦς δῆμος ἐν Ἀττικῇ μυρρίνας ἔχων· ὅθεν αὐτοὺς μυρρινούσιοι καὶ καθ' συναίρεσιν μυρρινεῖς, ὥσπερ ἐπὶ προσπαλτίοις, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ φυομένων ξάμνων· ὧν οἱ δημόται μυρρινούσιοι καὶ ξαμνούσιοι· καὶ ἡ ἐρικοῦσσα λέγεται διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐρίκας· καὶ ὁ πορτικὸς δὲ κεραμεὺς, ἀπὸ τῶν φυτῶν τῶν κεράσων κέκληται· καὶ πιτυοῦσα, ἡ Μίλητος πρότερον, διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυας ἐκλήθη· οὕτω καί τις πιτυούσιος, ἀπὸ τοῦ πρότερον πολλὰς ἔχοντος πίτυας. Μυρσίνας, ἀντὶ τοῦ μυρρίνας λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Μυρσίνης στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι οὐχ ὥς τινες νομίζοντες κισσίνῳ· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς θεσμοθέτας φησὶ διὰ τῆς μυρσίνης στεφανοῦσθαι ὅτι πάθειαν ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεός· καὶ ὅτι τοῖς χρονίας ἀγέρωχ, μυρρίνας, ἐστεφανοῦντο οἱ ἄρχοντες. ἡ μυρρινῶν ἀρχὰς ἐνθυμεῖν. Μύρτιος, καὶ μύρσιον, πόλις· ἐκλήθη δέ φασιν, ὕστερον μυρτωάτων· ἐθνικὸν δὲ ἀπὸ τοῦ εὑρέτου μυρτώπος. Μύρσος, κύριος ὄνομα· ἐχων ὅς καὶ ἀρχιερεὺς· λέγεται δὲ καὶ ἀγγεῖον πλεκτὸν ἐξ ἀγίου. ὁ ἐπὶ λύγου πλακείς. Μύρτα, ὁ τῆς μυρσίνης καλεῖται καρπὸς· ὅς ἐστιν ἀγαθὸς ὄρνισιν εἰς τὸ ἐσθίειν. Μυρταλὶς, ἡ ὀξυμυρρίνη· ὁ σκλάκρος. Μύρταιον, φρούριον ἐν Θράκῃ. Μύρτος, ἡ μαθητὴς ἐν τῷ ὕδατι κτισθέντος, καθὼς λέγουσι τῶν δὲ δοκούντων ἑκάστῳ πόλεως φασὶν, ἀργεῖος μύρτος· τελέδαμος· μνασίας· θεόκριτος δὲ, ἐνσίαν καὶ ἁμαρτῶν ὀνομάζεται τὸν ἀργεῖον τοὺς μακεδονίζοντας· ἰδεῖν ἔστιν ὅτι γραφικὰ ἐστὶν ἁμαρτήματα. Μύρτα, μυρσίνη καὶ μυρτός. Μυρτίδανον, πέπερι πρὸς τὸ ἐναντίον. Μυρτίνη, εἶδος ἐλαίας. Μυρτόλοφ, ζῶον τι. Μύρτον τι ποικιλμένον ἐκάλουν οἱ παλαιοί, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· οἱ δὲ, τὸ σχῆμα τῆς γυναικός. Μυρτόεσσιν, ὁ τόπος ἢ ἄλφα περὶ κυρήνην. Μύρω, τὸ ῥέω· ἐστι

λος. Μυλάκρα, γόμφιοι ὀδόντες. Μυλαῖ τοιαῦται, ἀλλ' ἀλημόλια. Μυλασλεόντων, ὀδόντων. Μυλάς, ὁ τέρτω καὶ
εἰς τῶν Τελχίνων, ὃς τὰ ἐν κεμείρῳ ἱερὰ μυλασίοι ἱδρύσατο. Μυλάσσεσθαι τὸ σῶμα, τὸ τὴν κεφαλὴν σμήχεσθαι.
κύπριοι. Μυλεία, λίθος. Μυλεὺς, δι' οὗ τὰς μύλας, καὶ τοὺς ὀδόντας κινοῦσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ τῆς ἀπὸ τῆς μύλης. Μύλη,
τὸ κάτω τοῦ μύλου. ὁ γὰρ ἄνω, ὄνος λέγεται. τροχόπους. τῶν δὲ ὀχετῶν γῆς ῥομαίων διαιρεθέντων, οὐκ ἔτι τὸ ὕδωρ τὰς
μύλας ἐνήργει. Μύλη λέγεται καὶ μύλων καὶ μύλος παρὰ τοῖς ὕστερον, ἀφ' ἧς καὶ μυλίας λίθος, ὁ εἰς ἄλετον χρήσι-
μος. ἐξ αὐτῆς καὶ μυλλός ὡς εἰκὸς ὁ διεστραμμένος τὴν ὄψιν. διαστελλόμενος τοῦ ὀξέως τόνου τοῦ μυλλός ὅπερ ἐστὶ κύριον
ὄνομα τοῦ παλαιοῦ. ὃς μιλωρίς φασί προσώπου ἐχθίστατος ἴσως δὲ ἐκ μύλης, ὁ ὁμώνυμος καὶ ὁ κατὰ τοὺς ὀδόντας καὶ τὸ
μύλλειν παρὰ θεοκρίτῳ ἐλέγετο, ἀλλὰ μίξεως οὐσημαντικόν. ὁμολογουμένως δὲ καὶ ἡ ἀλημύλιος ᾠδὴ, ἣν περὶ τὰς ἄλετους ᾖ-
δον. αὐτὴ δὲ καὶ μυλωθρὸς ἐλέγετο ὁμωνύμως ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἀθρούσῃ τὴν μύλην. Μυλήκορον, κόρημα τὸ σαροῦ
λέγεται, ὅθεν μυλήκορον. Μυλήτην, τὴν οὐρανίαν ἀσώματον. Μυληφάτου, μυλοκλάστου. ἀλελεσμένου ὑπὸ μύλου
ἐφανισμένου. ὅθεν καὶ τὰ φάρμακα ὀδυνήφατα, ἀφανεῖς τὰς ὀδύνας ποιοῦντα. Μυλίζειν, τὸ κατιυπλίζειν τῆς ψελ-
λοῦ. τὸ δὲ γεῶπε μύλιζε, τὸ καταυτίλιζέ πως. Μύλιον, ξύλινόν τι ἐργαλεῖον ἢ σκεῦος. Μυλιόωντες, θρηνοῦντες.
Μυλιόων, θρήνων καὶ μυλιόωντες, τὰ χείλη κινοῦντες ἀπὸ τοῦ ψύχους, ἢ συγκρούοντες τὰς μύλας. ἢ σιαγόνας. Μυ-
λιόωντες παρ' ἡσιόδῳ, οἱ τοὺς ὀδόντας συγκρούοντες. μύλαι γὰρ αἱ ἀλήθουσαι τὴν τροφὴν ὀδόντες. Μύλλει, πειστά-
ζει. σπουσιάζει. ἀλήθει. ἐλαύνει. Μύλλη, λεία. Μύλλον, καμπύλον σκολιόν. κυλλόν. στρεβλόν. καὶ εἶδος ἰχθύος.
Μύλλος παροιμία ἀλλὰ πάντ' ἀκούοντων καὶ πρεσβυτέρου, θᾶττον μὴ ἀκούειν. ἔστι δὲ καὶ κωμῳδιῶν ποιητής οὕτω καλούμε-
νος. Μυλάων, ποταμὸς ἀρκαδίας. Μύλαι, οἱ ὀδόντες οὓς γομφίους καλοῦσι. Μυλοειδὲς, στρογγύλον παχύ. Μύ-
λος πάντα ἀκούει, ἀλλὰ τὴν κωφότητα προσποιούμενον καὶ πάντα ἀκούοντα. Μυλόσαρξ, ἣν αἱ κυοφοροῦσαι αὐτὴν ἐμ-
βρύου φέρουσι. Μυλωθρὸς, ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος αὐτῷ. ἔστι καὶ ποίημα παρὰ καλλιμάχῳ καὶ παρὰ
τοῖς ἀττικοῖς πολλάκις. Μυλώπτερος, προσπικές. Μυμαθριδάκιον, τρίμμα καὶ ὑπόχυμά τι. Μῦμαρ, αἶσχος. φό-
βος. ψόγος. Μυμαρίζω, γελάζει. Μῦ, μύζει. ἀπὸ τοῦ μῦ παρῆκται τὸ μύζειν πολλάκις ἄπαξ ὁμοίως. μύζειν δὲ ἐστὶ τὸ
τοῖς μυκτῆρσιν ἦχον ἀποτελεῖν. ἀριστοφάνης. τί μύζεις, πάντα ταῦτα καλῶς. Μυιάμενος, προφασιζόμενος.
Μυακορθείς, μυονάιον τὸν σκυρώμενον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὑποθύεσθαι. Μυαρὸς, σιωπηλός. Μυῦ δ' ἀλάδοσας, προφα-
γὼν ἢ συλήσας. Μυΐδας, ἄφνως καὶ πόλις ἀσίας ἢ ἔθνος. Μυΐδες, ἰχθύς. σοφοκλῆς. ὁ μὲν αὐτόθι. ὅθεν καὶ ἔλλοψ
ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τὴν ὄπα ἔχειν. Μύω, ἡ πρόφασις. ἀλλὰ μονῆς γὰρ χρεία τοῦ προφασιζομένου, εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ μὴ
εἰπεῖν τὸ ἀληθές. ὥστε ἀπὸ τοῦ μονὴ, μυώ. ὡς γονὴ γυνή. καὶ μυιάμενος, ἀντὶ τοῦ προφασιζόμενος, παρὰ τὸ μεμυκέναι
τὸ στόμα. Μύωσι παρέλκετι. παρ' ὁμήρῳ ἐν φ' τῆς ὀδυσσείας, εἰς ἀπροφάσιστον ἐρεθίζει σπουδήν. Μυωπιζόμε-
νος, μυωπάζων παρακαμμύων. Μύξα, ἡ παρὰ ἀττικοῖς κόρυζα. καὶ τὸ ἰῶτα ἀφαιρεῖ, ἀπομύττειν καὶ αἱ ῥῖνες καὶ
οἱ μυκτῆρες αὐτοὶ καὶ οἱ ῥέοντες. Μύξα, τὸ περίττωμα τῆς κεφαλῆς, ἔνθεν καὶ μυξωτὴρ, τὸ μέρος τοῦ σώματος. λέγε-
ται μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου. Μύξεις, βροντήσεις. Μυξίαι, οἱ τῶν μυῶν χειραμοί. Μύξος, ὁ λαγὸς ἢ γέρας παρ' ἡμῖν ἔπο-
δι. ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ. μύξος οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ. λέγεται δὲ καὶ εἰς δυσουρίαν οἴνου. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κομ-
παζόντων καὶ μεγαλαυχούντων. μύξος γὰρ ἰδεῖν, τὰς ἀρτιμιδὸς ἱερεὺς ἀστεῖός τις καὶ μεγάλαυχος. Μυόδοχον,
οὐδενὸς ἄξιον. Μυοδρέπανον, εἶδος λίθου ἀντιλοιδ. Μυούμενος, τελούμενος. Μυοπάρωνος, εἶδος πλοίου. Μυούμε-
νος, τελούμενος. μυσταγωγούμενος. Μύουρον, τὸ ἐπὶ τὸ πλάτος ἀπολεπτυνόμενον. Μυοφυνον, τὰ τῆς ἔτι ἀχόντιον.
Μύραινα, ὄνομα ἰχθύος. Μύραινα, ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἔχιδνα. ἄσια δὲ μύρον αὐτὴν καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄρρεν.
Μύραν, τὴν σμύρναν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μύργμα, ψεῦσμα. Μυρεῖν, ῥεῖν ὕδωρ. χλαίειν. θρηνεῖν. ἠχεῖν. ὀλοφύρε-
σθαι. καὶ ἁλιμυρηέντων, πρὸς τὴν θάλασσαν ῥεόντων. Μυρέλαιον, τόπος. Μύρεσθαι, ὅτι προτέρα ἐστὶ τοῦ μορμύρειν,
καὶ ὅτι πρὸς τὸ ἦχον καταφορᾶς δακρύουσα ἡ λέξις δηλοῖ, ἀλλὰ χυδαϊκώτερον. Μύρεται, ὀδύρεται. μύρεσθαι δὲ τὸ κλαίειν
παρὰ τὸ ῥεῖν τὰ δάκρυα, ἀπὸ τοῦ μύρω τὸ ῥέω. Μύρεται διαιρούμενος, ἀντὶ τοῦ ἐφθῇ διαφερόμενος μεθ' ὁρμῆς ῥέων παρὰ
τῷ ἀπολλωνίῳ. Μυρεψὸς ὁ τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα σκευάζων. Μυρηρὸν, λυπηρὸν. θρηνῶδες. Μυρία, πολλά.
ἀπὸ τοῦ μεμυκέναι τοὺς δακτύλους ἐν τῇ ψήφῳ. Μυρία. ἢ ἀορίστως τὰ πολλὰ λέγει. καὶ παροξύνεται ἡ λέξις, πρὸς δια-
στολὴν ὡρισμένου ἀριθμοῦ τοῦ μύρια. ἢ καθ' ἑτέρας τὰ θρήνου ἄξια ὡς ἀπὸ τοῦ μύρεσθαι, ὃ δηλοῖ ποιὸν ἦχον γοερόν. ἐξ οὗ
καὶ τὸ μορμύρειν ἀλλ' ὑδάτων γίνεται καὶ ὁ κλαυθμυρισμός. Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν πλειόνων παροξυνόντων τὸ ὡρισμένον,
ἤγουν τὰς δέκα χιλιάδας, ἡρωδιανὸς ἑκάτερα ὀφείλειν φησὶν ὀξυτονεῖσθαι, κατὰ τὴν ἰρίτην ἀπὸ τέλους, ὅ ἐστι κατὰ τὴν
παραλήγουσαν. Μυριάμφορον, μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. Μυριάκις, μυριοντάκις. Μυριέλικτος, ὁ πολλαῖς ἕλιξε-
σι στρεφόμενος. ἀντί πως. ὁ βαρὺς καὶ μυριέλικτος ἐκεῖνος ὄφις. ὁ πολυέλικτος. καθάπερ ὑπὸ τῆς μηδείας ὑποψιθυρι-
ζόμενος, καὶ βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν, κεχαρισμένος παρέδωκεν αὐτήν. Μυρίκη, χωρίον ἱερὸν ἀφροδίτης ἐν κύπρῳ.
Μυρικᾶς, ἄφρονος ἐν ἑαυτῷ ἔχον, ὃ μέλλει γράφειν. Μυρίκη, βοτάνη ἄγριος δυσώδης. κυπαρισσοειδὴς, παρὰ τὸ
φυκῶα ἐν ποταμοῖς, ἢ καθ' ἑτέρας. φυτὸν ἐστιν αὐτόματος ἐν πεδίῳ φυόμενον. Μύριννα, πολύχνιον τροίας ἐστὶν, ὅ που
παρετάξαντο οἱ τρῶες ἀκούσαντες τὴν τῶν ἑλλήνων ἐπέλευσιν, παρὰ πολίτου τοῦ υἱοῦ πριάμου, ὅς τις σκοπὸς
τῶν τρώων ὑπῆρχε, θαρρῶν ποδῶν ταχύτητι, ὥς φησιν ὅμηρος. ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως αἰπεῖα κολώνη ἐν πε-
δίῳ, ἀπάνευθε περίδρομος. ἔνθα καὶ ἔνθα. τὴν ἤτοι ἄνδρες βατίειαν κικλήσκουσιν. ἀθάνατοι δὲ, σῆμα πολυσκάρθμοιο
μυρίνης, ἔνθα τότε τρῶες διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. μύριννα δὲ ἡ πολύχνη ἐκλήθη, ὅτι μία τῶν ἀμαζόνων μύριννα καλου-
μένη, ἐκεῖ τελευτᾷ, ὅτι καθ' τροίαν ἐστράτευσαν. αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν ἀμαζόνων, εἰς τιμὴν πόλιν ἀνήγειραν. Μυρί-
της, ὁ ἐκ τῆς μυρρίνης, ταῖς τὴν μυρρίνην διὰ δύο ρ̄ γράφουσι. Μυρία, ἐν μεγάλῃ πόλει διονύσιος ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου.

χλᾶσις διφθογγον. Μοχλαὶ, κλεῖθρα. Μόχλος, τὰ μόχλα· ὁ κύκλος, τὰ κύκλα· ὁ χαλινὸς, τὰ χαλινά· ὁ δεσμὸς, τὰ δεσμά· ὁ ζυγὸς, τὰ ζυγά· ὁ σταθμὸς, τὰ σταθμά· πολλὰ ὀνόματά εἰσιν, ἃ ἐν τοῖς ἑνικοῖς ἀρσενικῶς, καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς οὐδετέρως κλίνονται. Μοχλὸς, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν τὴν κλεῖν· ὃς ἅμα αὐτῷ τὴν κλεῖν ἔχει. Μοχλὸς ἐστὶ τὸ αὐτὶ ζουστότης, ἀκαμπὴς δι' αὐτὸ καλόν. Μόψος, καλεῖται ἐν τοῖς ἱματίοις· κύπριοι. Μόψος, εἷς τῶν ἀργοναυτῶν· ἄγνιος ἀμπύκου καὶ χλωρίδος τῆς ὀρχομενοῦ· ὁ δὲ ἄμπυκος, υἱὸς ἦν τιταρήνος· ἀφ' οὗ καὶ πόλις ὡς καὶ ἡσίοδος· μόψον τ' ἀμπυκίδην τιταρήσιον ὄζον ἄρηος· οὗτος ὁ μόψος τοῖς ἀργοναύταις συμπλεύσας, ἀπεβίω ὑπὸ ὄφεως ἐν λιβύῃ· ἔνθα θάψαντες αὐτὸν οἱ ἀργοναῦται, ἔπηξαν ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ κώπην καὶ σανίδα ἐκ τῆς ἀργοῦς· καὶ ὁ μόψος υἱὸς τοῦ ἀπόλλωνος καὶ μαντοῦς τῆς θυγατρὸς τειρεσίου· ἐν κολοφῶνι τῆς ἀσίας κεῖται. τινὲς δέ φασιν ἐν κιλικίᾳ. Μόοι, μόθοι.

ΤΟ Μ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

μ Ὑ, μῦ, παρ' ἀριστοφάνει· τίθεται δὲ ὡς θεατικόν· ἔστι δὲ ἴαμβος ἔχων τὴν μὲν πρώτην βραχὺν, τὴν δὲ δευτέραν μακρόν. Μυᾶν τι· μυᾶν ἐστὶ τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. τινὲς δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάγειν δυσαρεστοῦσαι, ἢ ὥσπερ μῦες καθεύδουσι, ἢ σκαρδαμύσσειν· ἢ μύλλειν· ἢ μυκτηρίζειν. Μυγαλῆ, εἶδος ζώου. Μύγης, γέροντες ἀδυναμία. Μύγματα, κύσματα· τζυκνίσματα. Μυγμὸς, στεναγμὸς, καὶ ὁ τοῦ μυὸς ἦχος. Μυδάει, σάζει· σήπει. Μυδαλέαι, αἱ δίυγραι ὡς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· ὅθεν καὶ τὸ μυδᾶν. Μυδαλέον ὀδμὴν, τὴν μυσαρά. Μυδαλέα, αἱ κάθυγροι. Μυδαλέον, δίυγρον. Μυδαλέος, σεσημμένος· δίυγρος· ὀζώδης· ἀπὸ τοῦ μύω· ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλίβειν τὸ ὑγρόν· κυρίως δὲ, ὁ ὀζώδης καὶ σεσηπὼς παρὰ τὸ μυδῶ, καὶ μυδῶν καὶ μυδῶσα, ἡ διυγραινομένη· μυδῶσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔρρεε λάχνη· ἀπὸ τοῦ ὕδος, ὑδῶ, ὑδῶν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μυδῶ, μυδῶν, μυδῶσα· καὶ μυδᾶν ἐστὶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· σημαίνει δὲ, τὸ οἰδαίνειν καὶ ὀγκοῦσθαι καὶ φυσᾶσθαι, οἰδαίνουσι γὰρ οἱ τάφοι καθ' τὰ ἔνδον. Μυδης, γέροντες, ἀδυναμία. Μυδᾶν, σημαίνει τὸ οἰδαίνειν· ἢ τὸ φυσᾶσθαι καὶ ὀγκοῦσθαι· σημαίνει καὶ τὸ ὄζειν· μυδῶντα, τὸ ὄζοντα· μυδῶσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔρρεε λάχνη αὐτὶ τοῦ διυγραινομένη. Μυδᾶν, τὸ πλεῖον δίυγρον εἶναι ἢ σήπεσθαι· δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων σημαίνει δὲ τὸ φυσᾶσθαι καὶ οἰδαίνειν, καὶ ὀγκοῦσθαι. Μυδῆσαι, βραχῆναι· παραρυῆναι, σαπῆναι. Μύδος, ἄφωνος. Μυδρίασις, πάθος τὸ περὶ τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ πλατυνόμενον. Μυδροκτύπος, χαλκεύς. Μυδῶσαι, ὄζουσαι. Μυδῶντες, διυγραίνοντες· σεσηπόμενοι. Μύει, ποιητικὸν κλίνεται. Μύειν, ἐπὶ ὕπνου ἢ τοιούτου τινός· καμμύειν κυρίως ἐπὶ θανάτου· ἔστι δὲ καὶ τὸ τὰ βλέφαρα συγκλείειν. Μυεῖν, ἀριστοφάνης· μὰ τὸν οὐκ ἐμυήθης; παίζει ὁ ποιητὴς παρὰ τὸν ἐλευσίνιον νόμον· ἔθος γὰρ ἦν ἐν αἷς τις ἱματίοις μυηθείη θεοῦ τινὸς, ταῦτα ἀνατιθέναι ὥσπερ δηλοῖ καὶ μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων πατριὸν ἐστὶ ταῖς θεαῖς ἀνιεροῦν, καὶ τὰς στολὰς τοῖς μύσταις ἐν αἷς τύχαιεν μυηθέντες· μυστήρια δὲ δύο τελεῖται τοῦ ἐνιαυτοῦ δήμητρι, καὶ κόρῃ· τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα· καὶ ἔστι τὰ μικρὰ, ὥσπερ προκάθαρσις καὶ προάγνευσις τῶν μεγάλων. ἄλλως μεγάλα καὶ μικρὰ μυστήρια ἐπιτελοῦνται ἐν ἐλευσῖνι τῆς ἀττικῆς· μὴ ὄντων δὲ πρότερον μικρῶν, ἐλθόντος ἡρακλέους καὶ θέλοντος μυηθῆναι, ἐπειδὴ νόμος ἦν ἀθηναίοις μηδένα ξένον μυεῖν, αἰδεσθέντες τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ ὅτι φίλος ἦν τῆς πόλεως, καὶ υἱὸς τοῦ διὸς, ἐποίησαν μικρὰ μυστήρια, ἐν οἷς αὐτὸν ἐμύησαν· ἦσαν δὲ τὰ μὲν μεγάλα, τῆς δήμητρος· τὰ δὲ μικρὰ, περσεφόνης τῆς αὐτῆς θυγατρός· ὁ δὲ μυούμενος τὸ ἱμάτιον ὃ ἐφόρει ἐν τῇ μυήσει, οὐδέποτε ἀπεδύετο, μέχρις ἂν τελέως ἀφανισθῇ διαρρυέν· ὅτι δὲ πρὸς ἡρακλέα, τοῦτο καὶ πρὸς διοσκούρους ἐποίησαν. Μυελαύξη, τροφῇ τῇ τὸν μυελὸν τρεφούσῃ. Μυελὸς ἐστὶ μέρος σώματος, τοὺς δεσμοὺς τῆς ζωῆς ἐν ἑαυτῷ περιέχον. Μυεῖται, διδάσκεται· μυέομαι, ἀπὸ τοῦ τὰ μυστήρια διδάξω· ἀφ' οὗ μεμύημαι καὶ ἐμυήθην· καὶ ὀνόματα, μύστης ὁ μαθητής· καὶ μυσταγωγὸς ὁ διδάσκαλος· καὶ μύησις ἡ τῶν μυστηρίων μάθησις. Μυελὸν ἀνδρῶν, τὰ ἄλφιτα λέγει· αὐτὶ τοῦ μυελοποιά· θρεπτικά· τοῦτο δὲ ὅμηρος εἶπε, διὰ τοὺς αἰσθήσεως μὴ μετέχειν ἢ τὰ ὀστᾶ, δυνάμεως τινὸς ψυχικῆς ἢ ζωτικῆς· διὸ ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ τὸ λίπος δ' ὀστέα θυμός, καὶ ἴαχεν ὥσπερ χρυσοῦ καὶ χιτῶνα τὸ πᾶν σῶμα λέγειν ἀπὸ μέρους τῆς ἐπιφανείας δηλαδὴ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα διὰ τοῦ ἐνδομυχοῦντος μυελοῦ, τὴν ὅλην παραδηλοῖ τοῦ θρεπτικοῦ ἐνέργειαν. Μύες, ὀστρέου τι εἶδος· καὶ αἱ καρκινίδαι καὶ ἐνάλια καὶ αἱ περιτυλιγμέναι ἐν ἡμίν σάρκες. Μύζα, ἀπόμυξις. Μύξωντος, μυκτηριζομένου. Μυζεῖ, καὶ μύζει, θηλάζει· λείχει· ἔδει δὲ αὐτὸς διψῶν λαβόντα εἰς τὸ στόμα μυζεῖν τοῖς καλάμοις· πάνυ γὰρ ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέῃ. Μυζῶντες, ἐκπιέζοντες. Μυζᾶ, τὸ ῥοφᾶ· καὶ μυζεῖς, αὐτὶ τοῦ θηρεύεις. Μυήσεται κάλλιον, ἢ μυηθήσεται. Μύησις, μάθησις· κατήχησις· ἐπιστήμη· γνῶσις· μυσταγωγία· ἢ τὸ μυστήριον, παρὰ τὸ μεμυκέναι. Μυῖλα, σὰρξ τις ἐπαίρουσα τὴν γαστέρα. Μύθα, φωνή· κύπριοι· Μύθαρ, μῦθος. Μύθαρχαι, οἱ προεστῶτες τῶν στάσεων. Μύθεαι, λέγεις. Μυηθῆναι, ἰδόκουν οἱ μυούμενοι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι καὶ ἀριστοφάνης· δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι. Μυθήσας, εἰπών. Μυθητῆρες, στασιασταί. Μῦθοι καὶ μῦθα, διαφορὰν ἔχουσι· καθότι μῦθοι μὲν οἱ ἁπλῶς οὕτω λόγοι· μῦθα δὲ, οἱ καθ' συμβουλὴν λόγοι. Μυθεῖσθαι, εἰπεῖν παρ' ὁμήρῳ· οὐ δοκεῖ διαφορά τις εἶναι ὡς καὶ ἐν τῷ κέλομαι, καὶ αὐδά. Μυθολογεῖν, ληρεῖν· φλυαρεῖν. Μῦθοι, αὐτὶ τοῦ λόγοι λέγουσιν ἴωνες· αἰεὶ ὁ ποιητὴς μῦθον ἁπλῶς, τὸν λόγον φησί· τὸ δὲ ἐπὶ ψευδοῦς λόγου τεθεῖναι αὐτὸν, τῶν ὕστερον ἐστί. Μῦθον μὲν ἐπιχείρησιν, ἐν τῷ φ τῆς ὀδυσσείας· οἱ παλαιοὶ μῦθον μὲν ἐνταῦθα ἰδίως, τὴν στάσιν λέγουσιν· ἐπεὶ ἢ ἀδελφίου τοὺς ἐν σάμῳ θέλων εἰπεῖν στασιαστάς, μυθητὰς δ' ἐν νέᾳ φησὶ διὰ τὸ εὐθὺ ἤρον ἄστυ, αὐτὶ τοῦ στασιαστοὺς ἐπίρρημα· ἐπιχειρήσεως δὲ τὴν πρόφασιν· ἐπεὶ ἀπὸ οἱ προφασιζόμενοι ἐπέχουσιν· ὅ ἐστι μέλλουσιν ἐνθουσιῶντά τι αὐτοῖς· ὅθεν διὰ τὸ οὕτως ἐπιμένειν, καὶ μάστιγα τοιαύτην ἐπιχείρησιν μετ' ὀλίγα ἐρεῖ· ἐν τῷ, ἀλλ' ἄγε μὴ μάστι παρέλ

γαίνειν τὰς παρθένους, ἢ πείθεσθαι ταύτῃ τῇ θεῷ. οἱ δὲ Πυθαγόρειοί φασι διὰ τὸ ἁμάρτημα τῆς ἑλένης. Μόρφωμα, τὸ ἐκτύπωμα, εἰκόνα καὶ σχῆμα ἔχον ἀληθείας. οὐκ ὂν δέ. καὶ ὁ ἀπόστολος. ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ. Μόρφωσις, σχηματισμός. εἰκών. Μοσσυνοικῆσαι, ξυλοκατοικῆσαι. Μόσσυν, πύργος. Μοσσυνεῖς, μαστιγούμενοι βραδέως. Μόσσυνοι, ἔθνος ἀπὸ τῆς διαγωγῆς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκός. μόσσυνα γὰρ αἱ ξύλιναι οἰκίαι λέγονται. ὡς καὶ πύργους ἔχοντες. Μόσυν, ξυλίνην οἰκίαν ἢ τὸ ξυλόκαστρον ὁμόσυν, καὶ κλίνεται τοῦ μόσυνος. ὡς φόρκυν, φόρκυνος. Μόσσυνες κυρίως, τὰ ξύλινα τείχη. καταχρηστικῶς δὲ παρὰ τῷ λυκόφρονι, τὰ τείχη τὰ ἐκ πύργων, ἤγουν τῶν θηβῶν εὕρηται. οὐκ ἄλλα δὲ ὅθεν καλεῖ τοὺς θηβαίους ἐχθίνας, εἰ μή που φησὶ τοὺς ἐκ τῶν σπαρτῶν. διέβαλλον γὰρ οἱ θηβαῖοι ὡς κτηνώδεις καὶ ἀμαθεῖς. ὡς καὶ πίνδαρος πρὸς τὸν χοροδιδάσκαλον αἰνίσσεται φησίν. ἄγε δὴ φράσον τὸ δὲ ἀφαίγομεν ἀρχαῖον ὄνειδος βοιωτίαν ὗν. Μοσσυνάκια, μαζονόμια ποιητικά. ὁ δίδυμος ἤκουσεν. αἱ γὰρ μοσσύνοικοι ἐν πύργοις εἰσί. λέγει δὲ τοὺς ξυλίνους πίνακας. Μόσυχλον, ὄρος λήμνου. Μοχεύει παρὰ γεωργοῖς, τὸ ἐντιθέναι ἀνεστραμμένως τὰ κλήματα τοῖς ὀρύγμασι γῆς, ἀντὶ τοῦ ἐκφῦσαι ῥίζας εἶθ' οὕτως ἐμφυτευθῆναι. Μοχεύματα, τὰ νεόφυτα. Μοχεύσας, φυτεύσας. Μόσχια, ἁπαλὰ φυτά. ἢ κρέα μοσχαρίου. ἢ κεκομμένου τὸ σπέρμα. Μοσχίδια σύκων, οὕτω καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ. μοσχίδια τὰ νέα βλαστήματα, καὶ ἡ ἁπαλὴ καὶ νέα λυγός. Μοσχίδια, μοσχεύματα. Μοσχίνδα, τὸ ἑξῆς καὶ ἀνέλλιπές. Μοσχιναῖαι, σκυτεπτικαί. Μόσχοι, αἱ νέαι βλαστοί. Μόσχοισι, τοῖς νεοφύτοις βλαστήμασιν ἁπαλαῖς κλαδίσκοις. Μόσχος, τὸ τῆς βοὸς ἔκγονον. Μόσχος, νέος λυγός. κλάδος. πτόρθος. καὶ ὁ ἁπαλὸς βοῦς. λύγα δέ εἰσι τὰ ἱμαντώδη φυτά. Μόσχοις, λύγοις τοῖς ἁπαλοῖς ἄλλοι ὅμηρος καὶ τρυφεροῖς. καὶ φασὶν οἱ περὶ ἀπίωνα καὶ ἡρόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἔτι ἁπαλὸν βοῦν ὁ ἐστι μόσχον μετενηνέχθαι τὴν λέξιν ἀντὶ τὰ τρυφερὰ καὶ λυγώδη φυτά. δῆλον δὲ, ὅτι ἐκ τούτου καὶ τὸ μοσχεύειν γεωργικὴ λέξις ἐστίν. οἱ δ' αὐτὴν καὶ λύγον φασὶν, οὐχ ἁπλῶς τὸν τοῦ τυχόντος δένδρου ἁπαλὸν κλάδον, ἀλλὰ φυτὸν ἱμαντώδες καὶ ἁπαλὸν, ὃ καὶ ἴσον καλοῦσιν. ἐξ οὗ αἰσὸς καρπὸς ἀγνόκοκκον. ἐπειδὴ ὁ λύγος καὶ ἄγνος καλεῖται. οἱονεὶ ἄγονος. ὁ γὰρ ἀπ' αὐτοῦ καρπός φασιν ἐσθιόμενος, ἀφανιστικός ἐστι τῆς γονῆς. διὸ καὶ αἱ ἱερεῖς κόμας τοῦ φυτοῦ τούτου ὑπετίθεντο τῇ στρωμνῇ, ὡς φυσικήν τινα δύναμιν εἰς τὸ ἁγνεύειν ἐχούσας. ἐκ δὲ τοῦ νέου τοῦ λύγου, καὶ τὸ λυγίζειν, καὶ αἱ κάμπτεσθαι δυνάμεναι ἐν φαύλαις ὀρχήσεσι λυγισμοί. λέγεται δὲ λυγία ἰδιωτικῶς, ἧς αἱ ἁπαλαὶ ἀκρέμονες καὶ μᾶλλον αἱ παραφυάδες, καὶ εἰς πλέγμα συστρέφονται καὶ εἰς δεσμούς. καθάπερ χάνους τινὰς καὶ ἱμάντας. ὅρα δὲ ὅπως ἀπλυνὸς τοὺς τριμερίδας ὁ αἰστέος ἀχιλλεὺς ἔδησεν. οὐ γὰρ ἱμᾶσιν, ἀλλὰ λύγοις. ὑφ' ὧν καὶ βόες ἐνδεδυμέναι ἕλκονται ἱμᾶσιν, ὥς φησιν ὁ ποιητής. ἴσοι συνεστραμμέναις. ὡς ἀπὸ τοῦ ἰλλὰς, ἥ ἐστι στρεπτὸς δεσμός. ἐξ οὗ ἴλλος ὁ στραβός. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴλω ἀφ' οὗ καὶ ἴλη ἡ τάξις. καὶ τὰ παρ' αὐτῆς. Μότα, τὰ ἐντιθέμενα τοῖς κοίλοις τραύμασιν ὀθόνια πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σαρκός. Μοταριοῦ χρῶνται οἱ ἰατροὶ ἐν ταῖς τομαῖς, πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφράττεσθαι ἀδείας. Μοτώσας, κακοπαθήσας. Μοτὸς, τὸ εἰς ἀναπλήρωσιν σαρκὸς τιθέμενον. ἔθεν καὶ ὁμολύτειον, ἀντὶ τοῦ πληρούμενον σαρκός. Μοτοφυλάκη, ἐπαποθεῖσα. Μοττίας, ὁ στρέφουσι τῶν ἐρυτήρων τὸν ἄξονα. Μοττᾶ, τὸ προσέχει, παρατίλλει. Μοττοφαγία, θυσία τις ἐν σαλαμῖνι τῆς κύπρου τελουμένη. Μόττυες, αἱ ἔκλυροι καὶ παρειμέναι. Μοττυνῆσαι, τῇ πτέρνῃ τύψαι. Μοττίσαι, παρεῖσαι. Μοτώσειν, ἰᾶσθαι διὰ ὀθονίων. Μούδεκεν, τὸ παρὸς, μὴ ἔδοξεν ἐκθλῖψις καὶ κρᾶσις. Μουΐαι, σκώληκες αἱ γινόμεναι ἐν τοῖς κρέασι. Μουκερῖται, πόλις ἐν αἰγύπτῳ ἐστίν. Μουκαρόθας, καρυοκατάκτης. Μουκίζειν, στενάζειν μέμφεσθαι τοῖς χείλεσι. Μουκλυμᾶ, σκαρδαμύττει. Μοῦ, μοὶ, μὲ, ἀντωνυμίαι τοῦ πρώτου προσώπου ἀποβάλλουσαι τὸ κατ' ἀρχὴν ε, ἐγκλίνονται. οἷον ἤκουσάς μου. ἔδωκάς μοι. ὕβρισάς με. Μουνὰξ μάχη, ἡ μονομαχία. Μούνας, καθ' μόνας. Μουνόκερα, τὸ μηκέτι ἔχον τὴν ἀλκὴν, ὡς ἀρχίλοχος. Μουνομάχοι, οἱ τὴν ἀδελφὴν μόνον μάχης ὑπερέχει. Μουνοπάλαι, οἱ μόνοι πάλην νικῶντες. Μοῦνος, μόνος. Μουνοσταλὴς, καθ' μόνας στελλόμενος. Μούνου, μόνου. Μουνυχιὼν, ὁ δέκατος μὴν παρὰ ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται. ἐν δὲ τούτῳ τῷ μηνὶ ἀρτέμιδι θύεται. μουνυχία δὲ τόπος θαλάσσιος. Μοῦρκος, μυχός. Μούρτων, πίλος. μαυστὴν ἑπτὰ μορίων. Μούρτεια, θυσίαι. Μοῦσα, ἡ γνῶσις ἀπὸ τοῦ μαστεύειν. λέγεται δὲ καὶ ἡ τέχνη. καὶ σοφοὺς καὶ μουσικοὺς τοὺς τεχνίτας ἔλεγον. Μοῦσαι ἐκλήθησαν, ὡς ὁμοῦ ἀεὶ οὖσαι. μίαν γὰρ ἁρμονίαν ἐντεινάμεναι, συνᾴδουσι καὶ συγχορεύουσιν ἀλλήλαις, μηδέποτε ἀπ' ἀλλήλων χωριζόμεναι. Μουσᾶ, αὐτὴν τὴν μοῦσαν λέγουσι δωριεῖς. ὁμοίως ἀντὶ τῶν ἄλλων στοιχείων παρεκτατικῶν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας κλίσεως. Μούσαξ, ὁ ὑπὸ τοῦ βοσκοῦ τρεφόμενος. Μούσειον, σόλισμα. Μουσιζετῶν, κιθαρίζων. Μουσιαδδεῖ, λαλεῖ, ὁμιλεῖ. Μουσικὰ, ἱερεπικά. τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ ὅμοια. Μουσικὸς, ψάλτης. τεχνίτης. καὶ μουσίκτας, ὁμοίως. Μουσικὴ γυνὴ, ἡ μετέχουσα τῆς μουσικῆς. μουσικὴ δὲ ἡ ἐπιστήμη καὶ τὸ ὄργανον. ὥσπερ καὶ γραμματικὴ, ἡ τέχνη καὶ ἡ μετέχουσα αὐτῆς, καὶ ῥητορικὴ. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Μουσοπόλος, ποιητής. Μουσουργοὶ, ψάλτριαι. αἱ δὲ μουσουργοὶ ἑβραῖαι ὠραῖαι γυναῖκες. ὄνομα αὐταῖς ἀντὶ χώριον ζούρβα. καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλοῦσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πεντάχορδα. αἱ δὲ, ἑπτάχορδα ψαλτήρια. αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσᾴδουσι τῷ ψαλμῷ. Μουσόμαντις, καμπωδός. Μουσοκηραπίδας, τοὺς τὰ μουσικὰ ἢ μελικὰ μέλη ᾄδοντας. ἢ δὲ ἴαστα θρηνῳδεῖ. Μουσῖνα ἀττικῶς, αὐτὸ τοῦ ἐμοῦ ἐστιν. ἀριστοφάνης. μεγάλων γὰρ μουσῖν ἀγαθῶν αἴτιος. Μούχασι, τὸ βλαστόν. Μουσοδίδαι, παρὰ μουσῶν διδαχθέντες. Μούσωνες, οἱ κορυφαῖοι τῶν μαθητῶν. καὶ οἱ τεχνῖται. Μοχθεῖ, κακοπαθεῖ. Μοχθηρία, ἡ κακία. ἡ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία. ἢ ἡ αἴτησις τοῦ ἀργυρίου. Μοχθηρὸν, τὸ πονηρόν. κακοπαθητικόν. ἀπὸ τοῦ μογῶ τὸ κακοπαθῶ. Μοχθηρὸς, οὐ μόνον ὁ πονηρὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ φαῦλος ἔχων τρόπους. ἀριστοφάνης. οὐ μοχθηρὸς ὢν τοὺς τρόπους. Μοχθίζειν, ὅμοιόν ἐστι τῷ πολεμίζειν, καὶ τὸ νεμεσίζεσθαι. καὶ τοῖς ὁμοίοις, ἐν οἷς καὶ τὸ ὀχθίζειν. Μοχθίζοντι ἐτόσια, ἀντὶ τοῦ μάταια μοχθίζουσι. κοπιῶσι. δωρικῶς. μοχθίζω πονῶ. κον μοχθῶ, κακῶν. Μόχθος, ὁ κόπος. καὶ μοχθηρὸς, ὁ κοπηρός. μόχθος τὸ κακὸς μοχθηρὸν, καὶ ἔτερα. Μοχθῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. πάντα ἡμῖν ἀθεράπευτα μοχθοῦσι. Μοχλεύει, κινεῖ. Μοχλία, ἡ μοχλεία. μοχλεία δὲ ἡ μό

Μόρια, τὰ τοῦ σώματος μέλη. καὶ μόριον, τὸ τοῦ αἰδοίου, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων μορίων τοῦ σώματος. παρὰ τὸ μείρω μεί-
ρω, ὅτι καὶ μέρος. ἐγὼ δέ φημι παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι διὰ τὴν αἰδῶ. ἀλλὰ κρυφῇ κατέχεσθαι. Μορίαι. αἱ ἱεραὶ ἐλαῖαι
τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλει, μορίαι ἐκαλοῦντο. λέγουσι γὰρ ὅτι Ἁλιρρόθιος ὁ παῖς Ποσειδῶνος, ἠθέλησεν ἐκκόψαι αὐτὰς
διὰ τὸ τῆς ἐλαίας εὑρεθείσης κριθῆναι τῆς Ἀθηνᾶς τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἀναΐξας τὸν πέλεκυν, καὶ τούτης ἀποτυχὼν, ἔπληξεν
ἑαυτὸν καὶ ἀπέθανε. καὶ διὰ τοῦτο μορίαι ἐλαῖαι ἐκλήθησαν. ἢ διὰ τὸ πάντα Ἀθηναῖον κεκτημένον ἐλαίας ἀναγκάζε-
σθαι μέρος τι παρέχειν εἰς τὰ Παναθήναια. κέραμον γὰρ ἐλαίου ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. ἐπεφύτευον δὲ ἐν τῷ γυμνα-
σίῳ δένδρον. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀσκουμένοις, ἀλειψαμένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. Μορίδες, μάντεις. Μορίες, μερῖται.
κοινωνοί. Μόριμον, ἤγουν μόρσιμον δίχα τοῦ σ λέγεται, ἀπὸ τῆς μοίρας, ἐξ ἧς καὶ τὸ ὑπέρμορον [illegible] τοῦ ι. καὶ
ἡ μορία ἡ δυστυχία, καὶ αὐτὸς ὁ μόρος. Μορφνὸν, σκοτεινόν. μέλαν. Μόριος, ἄ[illegible]. Μορμὼ, χαλεπή. ἐκπληκτι-
κή. Μόρμα, φόβοι κενοί. Μορμολύξασθαι, ἐκφοβῆσαι. Μορμολύττει, ἐκφοβεῖ τοὺς παῖδας παρὰ τὴν μορμολύτ-
τειαν. Μορμολύττειν, φοβερίζειν. Μορμόνας, τὰς πλανήτας δαίμονας. Μορμόνος, ἀριστοφάνης. τῆς σῆς μορμόνος. παρὰ
τὴν μορμὼ καὶ τὴν γοργόνα. ἣν εἶχεν ὁ λάμαχος ἐπίσημον. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφόβητρον, καὶ τὰ προσωπεῖα, αἰσχρὰ
μορμολύκεια. ἀφ' οὗ τραγικὰ καὶ κωμικά. καὶ ἐν ἀμφιαράῳ. ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολύκειον ἐγένετο. Μόρμυρος, ἰχθὺς
θαλάσσιος. Μορμορωπὰ, καταπληκτικά. φοβερὰ, ἐκ μεταφορᾶς τῆς μορμοῦς τῆς τὰ βρέφη φοβούσης. Μορμύρειν,
ὀνοματοποιΐα ἐστὶν ἤχου ῥέοντος ὕδατος καὶ τραχυνομένου ἠρέμα, ὡς καὶ ὑπαφρίζειν. καὶ ἔστι τραχύτερον τοῦ μύρειν. ἐξ
οὗ ὡς καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῦνται ἁλιμυρήεντες ποταμοί, καὶ τὸ μύρεσθαι, ἤγουν κλαίειν. καὶ τὸ κλαυθμυρίζεσθαι. οὐ δια-
σαφητικὸν ἡ κατὰ μελανύδρου κρήνην μορμύρουσα, ἢ μύρουσα ζεῖ, διαφυσᾷ [illegible]. Μορμύνει, δεινοποιεῖ. Μορμύρεσκεν,
ἀνέχυσεν. Μορμυρίζει, κατὰ τραχεῖαν ἠχεῖ ὡς ἐπὶ ὑδάτων. Μορμύροντα, πλημμυροῦντα. Μορμύρουσα θάλασσα,
δεινῶς ταρασσομένη καὶ κινουμένη φοβερῶς. Μορμύρων, τρέχων. ταράσσων. κυρίως δὲ, ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται, ῥεῦμα
ἔχοντος ὀνοματοποιεῖται δὲ, ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ ψόφου τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι γινομένου. Μορμύρων, ὁ ἀναβράττων κατ'
ὀνοματοποιΐαν, ὡς οἱ παλαιοί φασιν. ἠθηριωμένος παρὰ τὴν μορμώ. μυθικῶς δὲ αὐτὴ δαιμόνιον ἄγριον, ἀφ' ἧς καὶ τὸ μορ-
μολύκειον σύγκειται. καὶ ὁ κωμικὸς δὲ τὸ θηριῶδες ἐκτυπούμενος μορμὼ τοῦ θράσους φασὶν, ὡς [illegible], ὦ τῆς θρά-
σους. Μορμυρωπὸς ἥλιος, ἀμαυρός. ἢ ὕφαιμος. ἢ μορμυρωπὸς ὁ πᾶσιν ὁρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός. Μορμύσσεσθαι,
ἐμβριμᾶσθαι. Μορμὼ τοῦ θράσους, τὸ μορμολύκειον. ἣν λέγουσι λάμιαν. μορμολύκεια δὲ ἔλεγον τὰ φοβερά. ἢ ἀποφθεγ-
ματικῶς ἐξενήνεκται. Μορόεις, ὁ μετὰ κόπου ἐργασθεὶς τόπος. Μορόεντα, παρὰ τὸν μόρον τὴν κακοπάθειαν. τὰ δὲ ἐκ-
πεπονημένα φασὶ τὰ κατασκευῇ, καὶ μεμεριμνημένα τῇ τέχνῃ. Μόροιο, θανάτοιο. Μοροπονεῖ, κακοπαθεῖ. Μόρος,
ὀλέθριος τρόπος θανάτου. Μόρος, καὶ πότμος καὶ οἶτος. μέσαι λέξεις εἰσί. καὶ γὰρ ἐπὶ εὐτυχίας, καὶ δυστυχίας λαμβά-
νονται. Μόρος, ἤγουν μοῖρα. ὅμηρος. αἶδα ὅτι μοι μόρος ἤγουν μοῖρά ἐστιν ἐνθάδ' ὀλέσθαι, νόσφι φίλου πατρὸς, καὶ μη-
τρός. Μόρος, ὁ θάνατος. μορία, εἶδος δένδρου. μέρσων ὄνομα κύριον. μόρσιμον, τὸ μεμοιραμένον. Μορόττον, ἐκ φλοιοῦ
πλέγμα τι. ᾧ ἔτυπτον ἀλλήλους ἐν τοῖς δημητρίοις. Μορσικὴ, ἡ ἰνδική. Μόρσιμον, καὶ μελάνθιον. ἀμφιδιαβάλλει
ἀριστοφάνης. λέγων οὕτω. γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι. ἅρπυιαι. γραοσόβαι μιαροὶ τραγομάσχαλοι. ἰχθυολῦμαι
ὧν κατακεχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν. Μόρσιμον, εἱμαρμένον πεπρω-
μένον μεμοιραμένον. παρὰ τὴν μοῖραν μοιράμενον συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, μόρσιμον. Μόρσιμος, τραγῳδίας
ποιητὴς ψυχρός. ἐστὶ δὲ φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱός. ἦν ὀφθαλμῶν ἰατρὸς ἀγαθὸς, ἦν δὲ καὶ σμικρὸς. υἱὸν δὲ ἔσχεν, ἀμφι-
δάμαντα. Μόρσιμον, τὸ μελάνθιον. Μορτὴν, τὴν γινομένην καταβολὴν ἀπὸ τῶν καρπῶν. Μορτὸς, ἄνθρωπος θνητός.
μέλας φαιός. οἱ δὲ, μορτὸν φασί. Μορτοβάτην, ἀνθρωποβάτην ναόν. Μόρυχος, ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ κωμῳδεῖται. ἦν δὲ
καὶ τὰ ἴδια ὡς βιοῦντων τραγῳδίας δὲ ποιητὴς οὗτος. Μόρυχος, ὁ ὑπὸ ἐνίων μορύχου διὸς καὶ σάγμα. σάγμα δὲ, ἡ θή-
κη τοῦ ὅπλου. Μορφάζειν, παίειν. Μορφνὲς, μεμπτός. Μορφὴ, τὸ καθ' ἑαυτὸ ὄν. καὶ κατ' ἰδίας ἔτι [illegible] εἰς τὸ εἶναι ὡ-
ρισμένον, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μορή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, μορφή. μορφὴ κυρίως ἡ οὐσία. ἐπὶ τῶν ὁσίων πατέρων
ἐλήφθη. ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων. ὅ ἐστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ γινωσκόμενος. Μορφὴ, εἶδος. ἰδέα. πρόσοψις. Μορφνὸν, σκο-
τεινὸν, μέλαν. Μόρφνος, τὸ μὲν ὄνομα βαρυτόνως. ὡς αὐτός. ἔστι δὲ ἀετὸς μορόφονος. ὡς φόνιος καὶ μόνος οὗτος τὰς ἄλ-
λας ὀρνέας, ἢ μεμορμένος περὶ φόνον, ἢ μόρον φέρων. οἱ δὲ εὔμορφος. κατὰ δὲ ἑτέρους μέλας. παρὰ τὴν ὄρφνην. πλεονάσαν-
τος τοῦ μ, ὡς καὶ ἐν τῷ μοχλὸς καὶ συλλεκτικὸς τῶν διωκομένων παρὰ τὸ μάρπτω τὸ συλλαμβάνω, μάρφα. τροπῇ τοῦ
α εἰς ο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. ὁ δὲ χαρακτὴρ τοῦ τόνου τοιοῦτος κατὰ τοὺς παλαιούς. τὰ εἰς ος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τέ-
λους τὴν ορ συλλαβὴν, ἃ παραχρῆμα θηλυκῶν φύει, βαρύνεται. χόρτος, φόρτος, ὄρκος, τόρνος, ὄρθος τὸ μονοφυές. ἦν
δὲ κύων γηρυόνου. ὁ ὄρθος. παραφυλακτέον ἐν τῷ κανόνι τὰ εἰς μος. οἷον κορμός. φορμός. τὸ δὲ περκνὸς ὀξύνεται, ὡς τὸ
πυκνός. Σημείωσαι δὲ τὸν μέλανα ὡς ἀπὸ τῆς περκαζούσης μελαίνης σταφυλῆς, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μέλας οἶνος. ὁ μέντοι ἀρί-
σταρχος ὥς φασιν ἐβάρυνε τὸ περκνός. ἀλλ' ἡ παράδοσις ἐπίσχει τοὺς ὀξύνοντας. ὅρα δὲ ἐνταῦθα καὶ τὴν τοῦ ἀετοῦ διω-
νυμίαν ὃς καὶ μόρφνος καὶ πέρκνος λέγεται. οἱ δὲ παλαιοὶ τὸν [illegible] περκνὸν θηρατῆρα λογίως [illegible] φα-
σι. καὶ ὅτι μέλας μὲν ὤν, τὸ τῆς εἰσόδου τῷ γέροντι ἐδήλου λαθρίδιον. ὁ δὲ θηρατὴρ, τὸ [illegible] οὐδὲν δὲ κλεινὸν
ἢ κατέχων ἐπιφέρεται, ἀλλ' ἡ μέρος. δηλοῖ τοιοῦτον, τὸ ἀχιλλέα ἔσεσθαι. καὶ ὡς οὐδὲ συλληφθήσεται ὑπὸ τῶν φυλά-
κων καὶ τὰ λοιπά. Μόρφνος, εἶδος ἀετοῦ. παρὰ τὴν ὀρφνήν. οἷον νυκτί δι' ὀρφναίην. πλεονασμῷ τοῦ μ, μόρφνος. ἵνα ση-
μαίνῃ ὁ μόρφος. ἢ παρὰ τὸν μόρον, καὶ τὸν φόνον. κατὰ συγκοπὴν τῶν δύο ο, μόρφνος. οἱονεὶ ὁ ἐπιφέρων τοῖς ὄρνισι φόνον.
Μόρφωμα, μορφή. Μορφωτία, ἡ συκάμινος. Μορφὼ, ἡ ἀφροδίτη. Μορφώσει, καλλωπίζει. κοσμεῖ. Μορφὼ, παρὰ
λυκόφρονι. τοῦτο τὸ ξόανόν φασι πεποιῆσθαι τῇ ἀφροδίτῃ ὑπὸ λακεδαιμονίου τινὸς [illegible] τὸ μὴ ἀσελ-

τας. καὶ μολὼν, χωρῶν, ἐλθών. Μολὸχ, εἴδωλον τῶν μωαβιτῶν. Μομβρὼ, ἡ μορμὼ, καὶ φόβητρον τοῖς παιδίοις. Μομφὴ, μέμψις, κατάγνωσις. Μόμψις, δύσκλεια. ἡ μόμφος. Μοναδικοὶ, ἀσκηταὶ, οἱ ἀεὶ ὅλως μονάζοντες. Μοναλκὶς ἐπέχουσα, αὐθαδιστάτη. Μοναμπυγία, μονοχαλίνῳ ἵππῳ ἀναβάτῃ· τουτέστι δὲ ἐν ἵππῳ τῷ λεγομένῳ κέλητι. ἄμπυξ μὲν γὰρ κυρίως ἀνάδημα τῆς κεφαλῆς ἐστι. καὶ λῶρος χρυσοῖς λίθοις πεποικιλμένος. ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσι· μεταφορικῶς δὲ καὶ αἱ διὰ χρυσοῦ χαλιναὶ ἄμπυκες λέγονται. ὅμηρος. χρυσάμπυκας ἵππους. Μονανδρεῖν, οὐκ ἤδεισαν αἰγυπτίων αἱ γυναῖκες τὸ παλαιὸν μονανδρεῖν. Μοναχὸς, ὁ μόνῳ ζῶν θεῷ. Μοναρχία, μονοκρατορία. μονάρχου, τυράννου. Μονὰς, ἀριθμός. αἱ ἐξ μοῖραι τῆς ἑπταετίας ἢ καθὸ ποσὸν ἀδιαίρετον. Μονὴ, παραμονὴ, καὶ ἡ κατοικία. μοναχός ἐστι βία φύσεως διηνεκής, ἁγνισμένον σῶμα. κεκαθαρμένον στόμα, καὶ πεφωτισμένος νοῦς. Μονήρη βίον, μοναχικὸν βίον. Μονήνη, ἡ ὥρα παρὰ ῥωμαίοις. Μονοπάριος, τὸ κέρμα ἐργαζόμενος. Μονοφορὰ, ἡ φορά. μονεῖμ. φορὰ δὲ δίφθογγον, ἀπὸ τοῦ μόνον, καὶ τὸ εἷμα τὸ ἱμάτιον. Μονίας, ἡ φωνή. τοὺς γὰρ μεθύοντας, ἀειπόροις εἶναι φασί. Μόνιμον, στάσιμον. βέβαιον. ἐρρωμένον καὶ ἰσχυρὸν, πάγιον. ἀσφαλές. ἀμετάβλητον. καὶ ἀμετάγνωστον. ἄλυτον. ἀμετάστατον. ἀνεξάλειπτον, ἄτρεπτον ἀραρός. ἑστώς, ἀκίνητον ἀτρεμές. ἰσχυρὸν ἀρραγές, καὶ τὰ ὅμοια. Μονιὸς, ὁ ἄγριος, ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συναγελαζόμενος, ἢ ὁ περὶ τράχηλον ὅρμος. ὁ δὲ ἅγιος κύριλλος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ ὠσηὲ τοῦ προφήτου, ὄνον λέγει σημαίνειν. τινὲς δὲ μέγα θηρίον. καθὸ ἀπονοίαις καθὸ μόνας νεμόμενον. Μονίππους, τοὺς ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζομένους δρόμον. Μονητάριοι, οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται. οἱ ἐπὶ αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα. καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα φιλικίσιμον ἀνελόντες, ἐμφύλιον ἐγείρουσι πόλεμον. οὓς μόλις αὐρηλιανὸς χειρωσάμενος, ὑπερβαλλούσῃ κολάσει τιμωρίᾳ κατειργάσατο. Μουνυχία, γῆς παραθαλάσσιος ἐν τῇ ἀττικῇ. Μονοτονῆ, τὴν μονότονα. Μονοφαγίας, κλεῖτος. Μονοδαβιουργοὶ, οἱ τὰς δίκας δικάζοντες. Μονογενὴς, οὗ ἄλλος οὐ προϋπῆρχε, καὶ μεθ' ὃν ἕτερος οὐ γέγονε. Μονοειδὲς οἷον μονοειδὴς οὐσία ἡ ἐν μόνῳ τῷ εἴδει ἀλλ' ἔστι καὶ οὐχ ἐν μετασχηματισμῷ ὁρωμένη οὐσίας. ἢ ἡ μονότροπος ὁρᾶσθαι δυναμένη. ἢ ἡ πάσης ποιότητος καὶ μετασχηματισμοῦ οὐσία χωρίς. Μονοείμονα, μονοχίτωνα. Μονόζωνοι, ἔφοδοι βάρβαροι. ἢ ἀτελεῖς μάχιμοι, καὶ οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν. οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φοροῦντες, ἢ ἀσπίδας ἔχοντες καὶ εὐσθενεῖ λῃσταί. Μονόκερως, ζῷον τὴν δύναμιν ἄμαχον καὶ ἀσύμπακτον τοῖς ἀνθρώποις. οὐ γὰρ δίδωσιν αὑτὸν φύσει ἱμᾶσιν, οὐδὲ κοιμηθήσεται ἐπὶ φάτνης. Μονοκρήπιδι, τῷ ἑρμῇ. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον περσεῖ ἐπὶ τὴν τῆς γοργοῦς τομὴν ἀπιόντι, τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δόντα, τὸ ἓν ἔχειν μόνον. Μονολόγιστος, μονόκλειστος. Μονόλωπα, μονόδερμα. Μονοχίτωνα, λώπη γὰρ τὸ ἱμάτιον. Μονὰς καὶ ἕν, διαφέρει. μονὰς ἡ ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα, ἓν δὲ, τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ ἡ μὲν μονὰς, καθὸ τὴν ἰσότητα καὶ τὸ μέτρον λαμβάνεται. ἡ δὲ δυὰς, καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν. Μονονουχὶ, σχεδὸν, ἐγγύς. καὶ μονονοῦ παρέστη τὴν ναῦν. καὶ ὅτι πᾶσι τὴν παρθένον μονονουχὶ, ἐρχόμενος εἰς χρυσοῦ. παρὰ τοῖς λατίνοις λέγεται, τάντουμ, νὸν βελ μόδο νόν. Μονόμματον, μονόφθαλμον. ἄπειρον. Μονομαχοῦντες, οἱ λόγον ἔχοντες. Μονοξύλοις, πλοίοις. Μονοούσιον, τὸ μὴ ἔχον ἕτερόν τι τῆς αὐτῆς οὐσίας ὅμοιον. οἷον ἥλιος, οὐρανός. σελήνη. καὶ τὰ ὅμοια. Μονοπείρας, τοὺς μὴ ἀθρόοις ἀλλὰ καθ' ἕνα πειρατεύοντας. Μονόρυξ, ἀπεξενωμένος. ἀπεστερημένος. Μόνος πάντων, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πάντων, καὶ μόνος ἀπ' ἄλλων. μονώτατος παρὰ τοῖς ποιηταῖς. μονώτερος δὲ οὐκ ἔστιν. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος. Μόνος, ὄνομα ὑπερθετικὸν κατὰ τὸ ἰδιάζον τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει. ἀναιρεῖ γὰρ τὴν κοινωνίαν ἁπάντων. διὸ ἑτέραν ὑπέρθεσιν οὐ δέχεται κατὰ ἀκριβῆ λόγον. τὸ δὲ παρὰ ἀριστοφάνει πέπαικται. Μονοστίλβη, ὁ ἐν τοῖς ὕδασι λαμπρὸς ἀστήρ. Μονοσταλεὶς, ὁ κατὰ μόνας στελλόμενος. Μονοστόλῳ, τῷ κατὰ μόνας ἐλθόντι. Μονοστόλῳ, μίαν στολὴν ἔχοντι. Μονόστολον ὀδύσσεια, τὴν ἓν πλοῖον ἔχουσαν. Μονοσταθεὶς ὄχος ἡμίονος. Μονότοκος, μόνος ὢν. ὑπάρχων μονομάχος. Μονότροφος, μόνος τραφεὶς. ἀγαθός. ἀγύναιος. Μονότροπος ἐστιν, ὁ ἀμετάθετος ἐν ταῖς κρίσεσι τῶν πρὸς εὐαρέστησιν τοῦ θεοῦ σπουδαζομένων. Μονοτρόποις, τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας, καὶ τοὺς ἀρετὰς μόνας ἐπιμελουμένους. καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους. Μονοῦα, τὰ λεπτὰ λίπαδνα. Μονούαλον, τὸν ἐπὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος λαμπρὸν ἀστέρα φασί. Μονουχία, ὁ μόνος βίος χωρὶς γάμου. Μονουχὼν, ὄνομα μηνός. Μονόφθαλμον, οὐ ζήτιον ἑτερόφθαλμον δέ. κρατῖνος δὲ μονόφθαλμον εἶπε τὸν κύκλωπα. Μονόφαντος, μόνη ἐν φανερῷ μόνη φαινομένη. Μονοφθόροις, μονοφόροις ἵπποις. Μονοφερβὸς, ὁ μόνος βοσκόμενος, ἢ βόσκων μόνος. Μονόχηρος, ἐπίμονος. πονηρός. Μονοψάδης, μονιός. ἀπραγίλος. Μονῳδεῖν, τὸ θρηνεῖν. αὐτίκα γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδαὶ, ἐν τῇ τραγῳδίᾳ θρῆνοί εἰσι. μονῳδεῖν δὲ λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδὴν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. Μονώπατος, μόνος, ὢν ὑπάρχων. Μονωπὶ, ἀφύα. καὶ μόνος. Μοξοῦντι, πυρέσσοντι. πυρέττοντι. Μόξος, λυδὸς ὃς πολλὰ ἐργασάμενος ἐπὶ τὴν μέλλουσαν τῆς τυραννίδος καθελὼν τοῖς λυδοῖς, παρεκελεύσατο τὴν δεκάτην ἀποδοῦναι, καθ' ὃ ηὔξατο τοῖς θεοῖς. οἱ δ' ἐπείθοντο. ἡ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα, ἐξῄρουν δεκάτην ἐκ πάντων καὶ κατέθυον. ἐκ τούτου μέγιστος ἀγὼν κατελάμβανε λυδίαν καὶ πολλὰς στρατιὰς λέγεται πεποιῆσθαι. καὶ ἦν αὐτοῦ μέγιστον κλέος ἐν λυδοῖς. ἐπ' ἀνδρίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ ταῦτα πράξας, ἐπὶ τὴν κράμβον ἐστάλη καὶ ταύτην εἷλε καὶ ἐκρίσε τοὺς δὲ ἀνθρώπους, εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγὼν, κατεπόντωσε. Μόρα, τάγμα ἐστὶ παρὰ λακεδαιμονίοις στρατιωτικὸν οὕτω λεγόμενον, ἢ μέρος τοῦ στρατοῦ. παρὰ γὰρ λακεδαιμονίοις αἱ πατρίλοχα, μόρα αὖθις ὀνομάζονται. ἔστι δὲ ἡ μόρα, τάξις ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων. ἢ ἑπτακοσίων ἢ τριάκοντα. Μόρα, τὰ συκάμινα. Μοργάται, ... Μοργίας, γαστριμαργίας καὶ ἀκρασίας. Μόργιον, μέτρον γῆς. ὅ ἐστι πλέθρον καὶ ὠδὸς ἀμπέλου. Μοργὸς, φραγμός. ἢ τὸ ἐπὶ ταῖς ἁμάξαις φράγμα, ἐν ᾧ τὰ ἄχυρα φέρουσιν. ἢ σκύπιον τάχος. ἄλλοι, ταχοδέτος. Μοργοὺς, οὕτω καλοῦσι τοὺς ἀμοργούς, τὸ α ἀφαιροῦντες ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων. μαυρὸν γὰρ τὸ ἀμαυρόν. ἢ σφόδελον, τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι. Μοργαλλεῖ, χοιρουλκεῖ. Μοργύειν, συναγαγεῖν. Μορῆσαι, μερίσαι, διελεῖν. ἐλθεῖν. Μορβῆσαι, πεφαθῆναι ...

ζον· καὶ ὅς ἂν ἐκλάζῃ καὶ μὴ ἀεὶ ὡς αὐτὰς βαΐνον λέγονται. Μοῖραι αἱ τρεῖς ἐπιστάσεις βίου, ὅ ἐστιν ἐχεμυθίας, περιφρασίς ἐστι τοῦ θανάτου, καὶ ἡ μοῖρα δὲ τοῦ βίου τοῦ ἀλλότου τὸν βίον δηλαδὴ περιφραστικῶς. ὅμηρος. Μοῖραν τ' ἀμμορίην τε. ὅμηρος ἐν ὀδυσσεία· ζεὺς οἶδεν εὖ ἅπαντα μοῖράν τ' ἀμμορίην τε· μοῖραν φανερῶς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐτυχίαν φασίν. ὡς αὐτὸς ζεὺς εἶναι δοκεῖ. ὁ δὲ τοιοῦτος ὁμηρικὸς λόγος, δοκεῖ ἀρχὴν ἐν δοξῆναι τοῦ εἰς εἱμαρμένην ἀνηγορεῖσθαι τὸν δία.
Μοίρας λέγει ἡσίοδος, τὰς ἐπιμερίζούσας κῆρας δὲ, τὰς ἐπιψηφιζομένας τὸν θάνατον. Μοιρηγενής, ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγενημένος. Μοιρῆσαι, μερίσαι. ἢ δηλοῦν. Μοιρήσασθαι, λαχεῖν. καὶ τὰ ὅμοια. Μοῖριχος, μοῖρις. μοιραγενής. μοιροκλεις, ὀνόματα κύρια. Μοιρόλογχα, οἱ τὰ κοινὰ διαιροῦντες. Μοιροδικῆσαι, ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν. Μοιρολαχεῖν, τὸ μερίδι λαγχάνειν, πρὸς δὲ διαιρεῖσθαι. Μοῖσα, ἡ μοῦσα ποιητικῶς. Μοιτὶ, ἔνταμοι. Μοιχάγρια, τὰ ὑπὲρ ἀγρεύσεως, ὅ ἐστι συλλήψεως μοιχῶν ἐκτιννύμενα. ἡ δὲ σύνθεσις αὐτοῦ, ὁμοία τῷ ζωάγρια, βοάγρια, ἀνδράγρια.
Μοιχαλὶς, ἡ πόρνη. ἡ μοιχευομένη. Μοιχάζω. ἀκολάστως γυναικὶ ἐμίχθη. Μοιχεία, καὶ φαρμακεία ἴσα, τότε ἐστὶν ἀμφότερα. λάθρα γὰρ γίνεται. λέγονται δὲ καὶ ἐπιβουλαί. ἢ οὔτε ἡ μοιχευομένη οὔτε ἡ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν ἄνδρα. Μοιχεία ἐστὶ διπλῆ. ἡ μὲν σωμάτων ζώων κλοπή τις. ἡ δὲ τῆς καὶ δαιμόνων, ὅταν θεοῦ τὸ φίλτρον εἰς ἐχθροὺς πέσῃ. Μοιχίδιον, τὸ ἐκ μοιχοῦ γεννώμενον. οὐχ ὅτι ἐκ πατρὸς, ἀλλὰ καὶ ὑποβολιμαῖος. Μοιχάω, καὶ μοιχᾶται ὁ ἀνήρ. μοιχεύεται δὲ γυνὴ ὅτε ἄνδρα ἔχουσα ἑτέρῳ ἀνδρὶ μίγνυται. Μοιχὸς, ὁ εἰς ἄλλην γυναῖκα ἀσελγαίνων. μοιχὸς μοιχία μοιχαλὶς, ἡ μοιχευομένη γυνή. Μοιχὸς, εἶδος καὶ ὄνομα κουρᾶς ἀπρεποῦς κιναιδώδους. Μοιχὸς, παρὰ μὲν τοῦ ἀσελγοῦς, δίφθογγον παρὰ τὸ εἴκω τὸ πρέπω· ῥηματικὸν ὄνομα, εἰκός. καὶ μετὰ τοῦ μ στερητικοῦ μοιχός. ἢ τροπῇ τοῦ ε εἰς μ. καὶ τοῦ κ εἰς τὸ χ, μοιχός. οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος καὶ ἐκτὸς ὢν τοῦ εἰκότος. μυχὸς δὲ ὁ ἐνδότατος τόπος ψιλόν, παρὰ τὸ νύξ. νυχός. καὶ μυχός. Μοιχολύτης, ὁ ἀπὸ μοιχῶν λυτρούμενος. Μοκκωνώσεις, περιφρονεῖς. παραβλαίσεις. Μόλουα, τὸ ὄξος ἐρυθραῖοι. Μολβὶς, σταθμίον τι ἐπταμναῖον. Μολγὸν νέφος περιβλέπω, ἡ ἀκόλουθος. ἀριστοφάνης. τάχα αὖ ἐπεὶ ἐκ πηρίοις ἀμολγός. ὁ δὲ ἀμέλγων τὰ χρήματα, ἀμολγός. ἔνιοι δὲ μολγοὺς ἀκούουσι τοὺς μοχθηρούς, τοὺς ἀμέλγοντας τὰ κοινά. κλέπτας καὶ τὸ ἀμολγὸς ἄλλοι δὲ μολγὸν, τὸν βόειον ἀσκόν. τίθεται δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν.
Μολγὸν γενέσθαι, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· μολγὸν ἀντὶ τοῦ τυφλόν. παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι ἢ ζημιοῦσθαι ἐρωτηθείς. μολγὸν καὶ ἀμολγὸν τὸν αὐτόν. ἀμολγοὺς δὲ παρὰ τούτοις φασὶ λέγεσθαι τοὺς ἀμέλγοντας τὰ κοινά. ἡσίοδος δὲ μᾶζα τ' ἀμολγαίη. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς, μολγὸς ὁ μοχθηρός. ὥς περ γένος. οὕτω σαφῶς τῆς ἄλλης. μολγὸν τινὲς μὲν δ' ἀσκὸν. οἱ δὲ τὸν βραδύν. ἄλλοι ἀμολγοὺς καὶ κλέπτας τῶν δημοσίων. Μολεῖν, ἐλθεῖν. τρέχειν. δραμεῖν. Μόλιβος, καὶ μόλυβδος, εἰ μὲν ι ἐστί. τὸ δ οὐκ ἔστιν. οἷον, μόλιβος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω. παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος. εἰ δὲ υ, τὸ δ ἔχει. οἷον, μολύβδος ὥστε δίκτυον κατάγει. Μόλις, ἀντὶ τοῦ βραδέως. Μολίονες, μαχηταί. καὶ μολιονίδες, γυναικός τινος υἱοί. Μολιόμενα, καθὸ βραχὺ ἀπομαραινόμενα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μολοβόβαρ, ὁ τοῦ διὸς ἀστὴρ παρὰ χαλδαίοις. Μολοβρὸς, ὁ ἀγύρτης. ἢ μολὼν αὐτὸς εἰς βοράν ὁ πτωχὸς καὶ ὁ γαστρὶ μαργῶν διαπρέπων. Μολοβρὸς, ὁ ἀρτοζήτης ἀπὸ τοῦ μολεῖν. καὶ παραγενέσθαι πρὸς βοράν. ἢ τροφήν. Μολόβρια, τῶν ἀγρίων θηρίων τινὰ οὕτω καλεῖται. Μολοβρὶς, καὶ μολοβρὸς, ὁ πτωχὸς, ἢ ὁ γαστρίμαργος, ἢ ὁ προσαίτης. Μολοβοῦρος, ἀσφόδελος. ἢ σπαρτίον τι. καὶ ἡ ὁλόσχοινος. Μολερὸς, κινυρός. ἀηδής. Μόλος, τὸ κῦρος. ἐκ τοῦ μολεῖν γίνεται. ὅθεν καὶ μοῦλιος καὶ δηλαδὴ τὸ ὁρμητικόν. Μόλος, πόνος. μάχη. φρύαγμα. Μολοσσὸς, καὶ μολοττὸς, κύων ὁ ποιμενικός. καὶ μέγας. Μολοττὰ ἔθνος, ὁ μολοττὸς πούς, μετρικός. Μολούειν, ἐγκόπτειν τὰς παραφυάδας. Μολουρὶς, αἱ δὲ ἐπὶ κολοβὸν λόγχην ἢ μόλις οὐράν. Μολουρίδαι, βατραχίδαι, καὶ τῶν σταχύων τὰ γόνατα. Μολοῦσα, πορευομένη. ἢ πορευθεῖσα. Μολούχιον, κόσμος γυναικεῖος. Μόλοφθος, ἐγχυφίας ἄρτος. Μολὸχ, ὄνομα εἰδώλου. Μολπάζω, τὸ ὑμνῶ. ἀριστοφάνης. τῇ φωνῇ μολπάζων. Μολπαστὴς, συμπαίκτης. μολπάστρια δὲ συμπαίκτρια. Μολπὴ, ᾠδή. παρ' ὁμήρῳ δὲ τὸ παίγνιον μολπῆς τ' ἀρχέμενοι. τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός. ἢ αὖθις, μολπῆς δ' οὐλῆς γε μελιτερπέος. Μολπὴ, ἰυγμοῦ διαφέρει, ὡς καὶ λόγος ἐμμελὴς βοῆς ἀμελοῦς. μολπὴ μὲν γάρ ἐστι μέλπειν μεμελισμένον ἔπος. ἰυγμὸς δὲ καὶ ἰύζειν, φωνή τις ἄσημος ὁ θρῆνος καὶ ὁ συριγμός. Μόλπιδος πέτραν, τὴν ἦλιν. μόλπις γάρ τις ἠλεῖος ἀγενὴς αὐχμοῦ κατέχοντος τὴν ἦλιν, ἐκ χρησμοῦ ἀκούσας παύσεσθαι τὸν αὐχμὸν αἰγίοχος σφαγέντος τῷ διὶ, αὐτὸς ἑαυτὸν ἑκουσίως ἔδωκεν σφαγῆναι. ἢ εὐθέως σφαγιασθέντος ἐβρέχθη. ὕστερον δὲ ἠλεῖοι ἱερὸν ὀμβρίου διὸς ἔκτισαν ἐν ᾧ ἵστατο ἀνδριὰς μόλπιδος. ἢ πέτραν τὴν ἦλιν λέγουσιν, ἔνθα ὁ οἰνόμαος ἀναιρῶν τοὺς μνηστῆρας ἐκ τῆς κρανίων ἐκείνων ναὸν ἔμελλε κατασκευάσειν, ὡς καὶ ἢ ἀνταῖος ἢ εὔηνος φόρμας ἢ διονύσιος ὁ θρᾷξ ἢ κύκνος ὑφ' ἡρακλέους ἀναιρεθείς. Μόλοσον, σελίνου καυλὸς, ἢ ἄνθος. οἱ δὲ τὴν παραφυάδα. Μόλασος. ὁ δῆμος. αἰολεῖς. Μολτύοις, τὰ κοκύμηλα. Μολύβδαινα, ἓν τὸ εἶδος τῆς μεταλλικῆς, ἡ τὰ λεῖα. Μολύβδαινα, ὁ πρὸς τῇ ὁρμιᾷ ἢ τῷ ἀγκίστρῳ προστιθέμενος μόλυβδος, διὰ τὸ θᾶττον καθικνεῖσθαι, ὅ ἐστι καθίεσθαι τὸ ἄγκιστρον. Μολυβδαίνη, μολυβίδι. Μολυβδὶς, σταθμίον τι ἐπταμναῖον, οἱ δὲ μολίς. Μολυβρὸν, τὸ μολυβοειδές. Μολύνει, μιαίνει. ἀφανίζει. ἀτιμάζει.
Μολύνη, ἡ πυγή. Μολύνω, ῥυπῶ. ῥυπαίνω. πηλῷ χραίνω, κηλιδῶ. Μολύνω, μολυσμός. παρὰ τὸ ὀλύω ὀλύνω, καὶ μολύνω. ἢ παρὰ τὸ μῶλον ὃ σημαίνει τὴν συμβολὴν τοῦ πολέμου. Μολυρὸν, νωθρόν. βραδύ. ἀτηρόν. ἀηδές. ἀχάριστον. λυπηρόν. Μολυρίδας, τὰς ἀκρίδας φασί. Μολυρὶς, μολυρίδος, κεφάλαιον. Μολυσμὸς, ἀκαθαρσία. μίασμα. ἁμαρτία. δυσέκπλυτος. ἢ μολυσμός ἐστιν, ἡ ἐν τῷ ἡγεμονικῷ τῶν κακῶν τύπωσις. ῥυποῦσα τὸν νοῦν. ἢ μολύνουσα. μολυσμὸς δὲ σαρκός ἐστι, τὸ αἰσχρῶς μίγνυσθαι τοῖς ἀσυρφῶς. ἢ τὰ ἀπηγορευμένα. πνεύματος δὲ τὸ ἀδιαφορεῖν πρὸς τοὺς φρονοῦντας, ἢ ποιοῦντας τὰ πιαρὰ. Μόλυχνον, δυσαλέον. Μολῶ, πορεύομαι. παραγίνομαι.
Μόλων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, μεγαλόσωμος. δίδυμός φησιν, ὅτι δύο μόλωνές εἰσιν. ὁ ὑποκριτὴς, καὶ ὁ λωποδύ-

ογγιλάλος, ὁ ἰσχνόφωνος, καὶ μόλις τὸ φθέγμα διαρθροῦν δυνάμενος. Μογέουσι, μογοῦσι· ταλαιπωροῦσι. Μογερὰ, ἀθλίας· πονηρὰ· λυπηρὰ· ἀθλίους. Μογερὸν, μοχθηρόν. Μογήσας, κακοπαθήσας. Μόγις, καὶ μόλις, τὸ αὐτό· ἀλλὰ τὸ μόλις μόνον τοῖς ῥήτορσι χρήσιμον· ἀναλογώτερον δὲ τὸ μόγις· ἀπὸ τοῦ μογῶ· τὸ κακοπαθῶ. Μόγος, ταλαιπωρία καὶ κάματος· παρὰ τὸ αἰμωγὴ, μόγος· ἢ παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ψυχὴν ἡδύνεσθαι(?)· καὶ μογοστόκοι, αἱ μόγον ταῖς τικτούσαις ποιοῦσαι. Μόχος, πόνος· ὄχλησις· μόχθος· κακοπάθεια. Μογοστόκος, ἡ ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθοῦσα· ἢ, ἡ μόγον ταῖς τικτούσαις ποιοῦσα· μογοστόκος, εἰλείθυια. Μογοστόκοι εἰλείθυιαι, παρονομάζονται ὁμοίως τῷ πρωτοτόκοι γυναῖκες· ὡς ἐνεργεῖαι δηλοῦν τὴν πάθην τῶν τικτουσῶν, τὰ γὰρ ποιοῦντα τῶν πασχόντων, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, ἐνεργείας ὑποχρούμενα παροξύνονται εἰ μὴ κανὼν ἄλλος κωλύει· χωρὶς τοῦ ἱππόδαμος(?)· αὐτὸ γὰρ ἀντιπαθὲς τῷ κανόνι μάχεται· ἐνεργητικὸν γὰρ ὂν καὶ κανόνα μὴ ἔχον κωλύοντα, προπαροξύνεται. ὁ σχηματισμὸς τοῦ δὲ τὸ μογοστόκος ἔχει· ὡς αὐτοὺς διχοτασθεὶν(?) πρὸς μέτρον· οὕτω καὶ ἐν τῷ θέσφατον καὶ θεσπέσιον καὶ θεόσδοτος, καὶ τοῖς ὁμοίοις· διὸ μοίας αἰτίας ἐπιγέγονασι. θυγατέρες δὲ Ἥρας γαμηλίου μυθικῶς, αἱ μογοστόκοι εἰλείθυιαι, ὡς ἀνιστῶσαι τοκάς· καὶ ἐν τῷ ποιεῖν τὰ ἔμβρυα εἰς φῶς ἐλθεῖν· μόγους ταῖς τικτούσαις ἐκ τῶν ὀδυνῶν ἐπάγουσαι· ὡς ἂν καὶ βέλεα πέμποι(?)· καὶ ἴσως τοιούτῳ λόγῳ τίκτει καὶ ἡ Ἄρτεμις, ὡς τοῖς τόκοις οὕτως ἀνιστῶσα καὶ αὐτή· διὸ καὶ λοχεία ὀνομάζεται. λέγονται παρὰ τὸ ἐλεύθειν ὡς εἴρηται. διὸ καὶ γράφεται ἡ μὲν ἄρχουσα, διὰ διφθόγγου· ὡς ἐπιτεθείσης τοῦ ι εἰς τὸ ἐλεύθω κατ' ἀρχήν· εἰ δὲ μετὰ τὴν ἄρχουσαν ἔχει τοιοῦτον δίφθογγον, καὶ αὐτὴ ἐκ τοῦ ἐλεύθω μετατεθείσης τοῦ διχρόνου υ συνήθως εἰς τὸ ι δίχρονον· ἡ δὲ παραλήγουσα τὴν διὰ τοῦ υ δίφθογγον ἔχει, διότι τὰ εἰς α θηλυκὰ εἰώθασιν ὡς τὰ πολλὰ τῷ ι παραλήγεσθαι· ἢ μόνου ἢ μετὰ καὶ ἄλλου φωνήεντος, καθὼς λόγον διφθόγγου. μόνου μὲν, ὡς κοιλία καρδία καὶ ἄλλα μυρία· μετὰ δὲ ἄλλου φωνήεντος ἢ τοῦ α ὡς μαῖα γαῖα, ἢ τοῦ ε ὡς εὐσέβεια ἀδράνεια(?)· ἢ τοῦ μικροῦ ο, οἷον εὔροια σύρροια· ἢ μετὰ τοῦ υ μεγάλου, ὁ ποῖον ἐστι(?) τοῦ ἐνδύματος· ἢ μετὰ τοῦ υ, ὡς ἐν τῷ μυῖα καὶ ἄρπυια, ὡς οὖν τὸ ἔχει καὶ τὸ εἰλείθυια, ὡς μὴ δύναται τὸ ο μετὰ τοῦ υ ἐνταῦθα συγκροτηθῆναι τὴν δίφθογγον· οὐ γὰρ προϋπόκειται τῆς εἰλειθυίας ὄνομα ὡς ἔγκειται ο μικρὸν ἵνα ἐκεῖθεν ἡ οι δίφθογγος γένηται, ὡς παρὰ ἡ σύρροια ἔχει τὸ ῥόος προϋποκείμενον· καὶ τὸ νόος ἡ εὔνοια· καὶ τὸ βόα(?) ἡ εὔβοια· καὶ τὸ χόα, ἡ εὔχοια· ἐξ ἀνάγκης οὖν τὸ εἰλείθυια συνεξηκολούθησε τῷ κινήματι, ὀρεῖθυια· ἄρπυια· διαστατικὸν δὲ τοῦ εἰρημένου κανόνος τὸ μία καὶ τὸ πᾶσα· οὐ σημασία, μοῦσα πεῖνα· ἡ δὲ φιλοσοφία ἐκδεξαμένη, ἐπιλέγει(?) πρὸς ἀλήθειαν, λέγουσα θυγατέρας Ἥρας τὰς εἰλειθυίας· ἐπειδὴ τίκτοντα τὸ βρέφος εἰς φῶς ἐλεύθει, ὅταν τὰ ἐκ τῆς Ἥρας αὐτὸ προσκαλέσηται, τουτέστι γὰρ τὸ ἔμβρυον ἐκχύσει πρὸς γένεσιν, ἱκανῶς ἐνθεν ἀπαλλαγεῖ· ὅταν καὶ ὁλκῆς ἀέρος καὶ τῆς ἔξω ζωῆς ἐξ ἀνάγκης προσδέηται. εἰσὶν αἱ οὖν εἰλείθυιαι, ὡς μὲν ἐν αὐθέντος φράσαι, ἐλεύσεις· σαφέστερον δὲ εἰπεῖν, αἱ εἰς φῶς ἐλεύσεις καὶ παραγωγαὶ τῶν κυοφορουμένων· οὐ μόνον πληθυντικῶς εἰλείθυιαι παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλὰ καὶ ἑνικῶς. Μογερὰ, ἐπίπονον(?). Μογῆσαι, κακοπαθῆσαι· παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν γαληνιᾶσθαι. Μογῶ, τὸ κοπιῶ· ἀφ' οὗ μόγις ἐπίρρημα· ὅπερ Ἀττικοὶ μόλις λέγουσι· καὶ μογγιλάλος ὁ ἰσχνόφωνος, τραυλικῶς(?)· μοχλίζω μόλις, ἀντὶ τοῦ βραδέως· μόγις δὲ ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας. Μόδα, στόματα. Μοδιστὸς(?), [illegible]. Μόδιον, μέτρον τι. Μόδυχνον(?), διοπάλτιον(?). Μοθὸν(?), ψόγον. Μόθακες, αἱ ἀνατρεφόμεναι τοῖς υἱοῖς, δοῦλαι παῖδες. Μόθον, τὴν μάχην φασί· παρὰ τὸ ὁμοῦ θέειν τοὺς μαχομένους· καὶ πόλεμον, παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειοῦν καὶ διαιρεῖν(?), παρὰ τὸ δαίειν ἤτοι καίειν· ὅθεν καὶ ταξίαρχος λαβὼν ὀξεῖαν πόλεμον λέγει, τὸ ὀξεγεῖραι μάχην· διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ πρὸς σύμβολον τοῦ κατὰ τὴν μάχην πυρὸς οὐ σάλπιγγι μόνον ἐν πολέμοις ἐχρῶντο, ἀλλὰ καὶ δᾳδὸς ἀφιεμένου, οἷον σημεῖον μάχης· ὡς καὶ Εὐριπίδης δηλοῖ ἐν τῷ ἐπειδὴ ἀφεῖθη πυρσὸς, ἤτοι λαμπὰς, ὡς Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή. Μόθος, ἀπὸ τοῦ μὴ ἐᾶσθαι ἡσυχάζειν(?) ἀναστρέφεσθαι καὶ φροντίζειν ἄλλου τινὸς πράγματος τὸν μαχόμενον, ἀλλὰ μόνου τοῦ πολέμου γίνεσθαι. Μουθούρας(?), τὰς λαβὰς τῶν κωπῶν. Μόθων ὁ αὐθέντης· ἢ φλύαρος· καὶ φορτικός· μόθος ὁ πόλεμος. Μόθων, ὁ εὐτελὴς· μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες τοὺς παρατρεφομένους τοῖς ἐλευθέροις· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως. Μόθων, εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως· οἱ δὲ Λάκωνες τοὺς παρατρεφομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας, μόθωνας καλοῦσιν· ἄλλως· μόθων, φλύαρος· φορτικός· ἄτιμος· αἰσχρός· λέγουσι γὰρ τοὺς Ἀθηναίους χειροτονουμένους(?) τοὺς μόθωνας, δουλικῆς ἀγωγῆς παραστῆσαι τύχης(?)· ὅθεν καὶ Ἀττικοὶ μόθωνες, ἢ ἀπὸ μόθωνός τινος αἰσχροποιοῦντος καὶ ἀεὶ ἐν τοῖς τόποις ὀρχουμένου, ἢ αὐτὴ τὴν [illegible]· ἀλλὰ λέγουσι δουλοπρεπεῖς τοὺς σπερμολόγους· καὶ ἄλλως· μόθωνα τὸ εἰρωνικὸν καὶ δόλιον καὶ πανουργίαν προσφερόμενόν τινι ἔλεγον, καὶ τοὺς φορτικοὺς, μόθωνας. Μοθωνία, ἡ ἀλαζονεία παρὰ τὸ μόθος, ἔστι δὲ καὶ χώρα. Μοιμυᾶν(?), τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα προσάγειν· ἢ μαιμύλλειν(?), θηλάζειν· ἐσθίειν. Μοῖος(?), σκυθρωπός. Μοῖρα, ὡς ἀπὸ τοῦ σπείρω γίνεται σπορὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κείρω κουρὰ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ μερίζω, ὤφειλε λέγεσθαι μορά· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μορὰ τάγμα ἐστὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις, τούτου χάριν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τὸ ἐκεῖνο, ἐβαρύνθη καὶ ἐγένετο μόρα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μοῖρα· ἡ δὲ μοῖρα, σημαίνει τρία· τὸ καθῆκον· οἷον κατὰ μοῖραν ἔειπες· τὴν εἱμαρμένην, οἷον μοῖραν οὔ τινά φημι· καὶ τὴν μερίδα, μοίρας δασσάμενοι. Μοῖρα, ἡ μερὶς καὶ τὸ πρέπον· ὡς παρ' Ὁμήρῳ ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες· εἴδει κατὰ τὸ πρέπον· μοῖρα καὶ ἡ παρ' ἄλλοις τύχη· ἀφ' οὗ μοιρηγενὴς καὶ μοιραῖος· καὶ ἄμοιρος, καὶ ἀμαρῶ(?)· ἀπὸ τοῦ μοῖρα τὸ μοιρᾶσθαι ῥῆμα. Μοῖρα ὀλοὴ, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τῆς δυσμοιρίας· ὅθεν μαραίνεται(?) δηλαδὴ τὸν ἐν δυσμοιρίᾳ γεννηθέντα. Μοῖρα, ὅμηρος(?) οὐ κατὰ μοῖραν πέρασον, πάλιν αἱ τρεῖς· ἤγουν [illegible], καὶ δυσδαιμόνως· καὶ ἀκόσμως διαπέρων τὴν τάφρον, ὡς φάγοντες(?)· ὅπερ ἐκεῖνος ἔφη, οὐ κατὰ κόσμον φαίζεσθαι(?)· ταὐτὰ γὰρ ὥσπερ μοῖρα καὶ κόσμος, οὕτω καὶ τὸ οὐ κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ οὐ κατὰ κόσμον. Μοίραις, μερίσι· φυλακαῖς. Μοῖραι χαλαὶ(?), παρὰ Λυκόφρονι· διὰ τὸ αἰώμενον(?) τοῦ μοιριδίου, καὶ ἄλλων καὶ [illegible]

νῆμα. Μίτραι κυρίως, αἱ ἀπὸ φασκιδίων ἢ ὠαρίων γινόμεναι στέφαναι, ἐν καθέξει δὲ πᾶς στέφανος μίτρα λέγεται. Μίτρα λέγεται, ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀνάδεσμος. Μιτρηφόρος ... [illegible] ... τῶν μαστῶν φορεῖται. Μίτραι ζωννύσκετο, διαφέρει πρὸς ζώνη ἢ ἄλλο τῆς πολεμικῆς ζώνης. ἢ τὸ ἐπεριζῶσθαι ἄλλην πρὸς τὴν μίτραν. ἄλλως γὰρ ὑπὸ ζώνη ἡ μίτρα, πρὸς ἣν ζωννύσκοιτο. Μίτριον, ποικίλον. Μίτρη, θώρακι. μίτρην χαλκῆν λεπίδα. Μίτρην πρῶτον ἔλυσα, παρθένος ἐλύθη. λύουσι γὰρ τὰς ζώνας αἱ πρῶτως τίκτουσαι ἢ ἀνατιθέασιν ἀρτέμιδι. ὅθεν ἢ λυσιζώνης ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἀθήναις. Μίτος, τάξις. στημάτιος. Μίτυλαι λέγουσιν αἶγα, τὴν μὴ ἔχουσαν κέρατα. Μιτυλήνη, νῆσος. Μίτυλλον, ἔχαιρον τένοντι λακεδαίμονες. Μιχαίας, ἑρμηνείας τὰ πείρωσις. ἢ ταπεινούμενος. Μιχθῆναι, ὁμιγῆναι, ἀντιπάσαι. συμμίξαι. ὁμιλῆσαι. Μιχοχεῖ, ἰχεῖ.

ΤΟ Μ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν΄.

να, δεύτερον πρόσωπον παθητικοῦ ἐνεστῶτος καθ' ἴωνας. Μνᾶ, μνηστεύεται. Μναάδας, τὰς ἀμελγομένας αἶγας. Μνᾶ, ἑκατὸν δραχμαί, ποιοῦσι μναῖ μίαν. Μναιόα, μοῦσαι μνηστῆρες. Μναμονεύεσθαι, διακλέεσθαι. Μναμοσύνην, τὸ παρατηρεῖν ἢ μεμνῆσθαί τινι. Μνάμονες, ἱερομνήμονες, ἢ μνήμονες οἱ τὰς θυσίας ἐπιμνημονεύοντες. Μνάριον, τὸ καλύπτρον βοωτεῖ. Μναρὸν, ἁδὺ μαλακὸν κόρυμα. θιμῆρες. Μνάσιον, μέτρον τι διμέδιμνον. Μνασίς, τὴν μνᾶν οὕτω καλεῖταί τις. Μνᾶται, ἐπὶ ἀνδρὸς ἀεὶ μνᾶται ἀνὴρ γυναῖκα. ἐπὶ δὲ γυναικὸς, τὸ μνηστεύεται ἤγουν ἡ γυνὴ μνηστεύεται ἀνδρί. γράφεται καὶ ἀνδρα. Μνείαν, τὴν μνήμην σοφοκλῆς. Μνεία ἐστὶν, ἀνάμνησις ἐν ἑαυτῇ ἐναποκειμένης. Μνημεῖον, ὁ τάφος. Μνημεῖα, τὰ ὅπλα δὲ σημαινόμενα ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων τῆς οἰκείας. Μνῆμα, μνημεῖον. μνημόσυνον. ἀνάθημα. τάφος. Μνήμη ἐστὶ, κάθεξις τῶν νοὸς τύπωμα τῆς ἀληθοῦς ἀποβολῆς. Μνήμη ἐστὶ, διάθεσις ψυχῆς φυλακτικὴ, τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης ἀληθείας. Μνήμη φυσικῶς, τύπωσις ψυχῆς. μνεία δὲ, λόγος φασὶ καθ' ἀνανέωσιν λεγόμενος. ἢ μνήμη μὲν, ἡ τοῦ μνημονικοῦ συνοικοῦσα. μνεία δὲ προσγινομένης τινὸς ὑπόμνησις εἰς ἴσον ἥκουσα τῇ ἀναμνήσει. Μνῆμα. ὅθεν μνηστεία ἡ περὶ γάμου συμφωνία. ἢ μνηστὴρ ὁ μνηστευόμενος. καὶ μνηστὴ, ἡ μεμνηστευμένη. μνηστεύω ἐπὶ συμφωνίας γάμου. μνῆμα μνημεῖον. ὁ τόπος ὅλος τῆς ταφῆς. ὁ διὰ τὴν μνήμην φαινόμενος. τάφος δὲ, ὁ τὸ σῶμα τοῦ τεθνηκότος μόνον περιέχον. μνημόσυνον. μνήμων, μνήμονος. μνῆσις. ἡ μνεία. ἢ κλίνεται μνήστεως. μνῆστις ἢ ἕτερα. μνεία δὲ μόνον διὰ διφθόγγου. Μνῆμα ξείνου, αὐτὸ τὸ μνῆμα ἢ ἐνθύμησις. ἢ ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσι, μνημόσυνον ὁ ποίου τινὸς χάριν ἢ ὀδυσσεὺς τὸ τοῦ ξίφους ἀφεὶς ἐν τῷ ἄκρῳ, ἢ καὶ εἰς τρόπαιον ἐγείρει. Μνῆμ' ἐλένης χειρῶν παρὸ μνῆμα. τί δὲ τὴν μνήμην λέγει ἐξ οὗ δῆλον ὅτι ἢ τὸ ταφικὸν μνῆμα οὕτω καλεῖται, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ μνήμην τοῦ τοῖς ζῶντας. δῆλον δὲ ὅτι ἴσαπτὸν, ὡς παρὰ τρέμα τρῶμα, βρέμα βρῶμα. οὕτω μνῆμα μνῆμα. Μνήμονες, ἀρχὴ γυναικῶν ἐπὶ τελουμένων τῶν ἱερείων. Μνημονεύω, φωνῇ ἀεί. σύνταται δὲ παρόμοιον, ἢ αἰτιατικῇ. ἀεὶ τυδέα δ' οὐ μέμνημαι. Μνημονεύομεναι, ἀρραβωνιζόμεναι. Μνημοσύνη, ὑπόμνησις. Μνημύει, σκυθρωπάζει. Μνήμικον, ὑπεξέωσε. δυσχεραίνει. Μνήμων, ὁ προεστὼς, ἢ ἐπιμελείας ποιούμενος φόρτου ὃν ἐμπόρους ἐπὶ νηὸς καλουμένη. Μνήμων φόρτου, ὁ γραμματεὺς, ἤτοι ἀποσημαίνων διὰ γραμμάτων, ἢ καὶ ἄλλως λογιστὴς, ἐπιμελητὴς, ἐπίσκοπος δὲ, ἢ ἐπίστροφος ὁδαίων, ὅ ἐστιν ἐφοδίων. Μνησαίατο, ἴσαπτόν πως ἐν τῷ διδάξαιεν. ὡς δοκεῖν τοὺς ἐντυχόντας τὰς μαθήσεις, ἀναμνήσεις. Μνήσατο, ἀνεμνήσθη. Μνησάσκετο, ἐμνηστεύετο. Μνήσασθαι, ἀντὶ τοῦ παραφράζον. μνήματε γλυκέσθαι λέγει. φησὶ γὰρ μνημοσύνη πυρὸς γενέσθαι, τουτέστι, μνήσθητε πυρός. Μνησιχάρη, ἡ δωτί. Μνησικακία ἐστὶ, μνήμη τῆς παρακολουθησάσης ὀξυχολίας, ἐπὶ τῷ ἀντιπαθεῖν τῷ μαχησαμένῳ. Μνησικακία ἐστὶ, θυμὸς εἰς κακὸν ἐνεδρεύων. Μνησικακῶ, μνημονεύω. Μνησιστράτειος, ὁ τοῦ μνησιστράτου οἶκος. Μνηστεύω ἐπὶ συμφωνίας γάμου. ὅθεν μνηστεία ἡ περὶ γάμου συμφωνία καὶ μνηστὴρ, ὁ μεμνηστευμένος. καὶ μνηστὴ, ἡ μεμνηστευμένη. Μνῆστις, μνήμη. Μνηστὴ, ἡ μνηστευθεῖσα γαμετή. μνηστῆς ἀλόχου. Μνηστὴρ μνηστῆρος, καλεῖται πρὸ τοῦ γάμου ὁ νυμφίος. καὶ μνήστωρ ὁ αὐτός. ποιητικὰ δὲ εἰσι. μνηστεία δὲ γράφεται. καὶ μνᾶται ὁ ἀνὴρ γυναῖκα. μνηστεύεται δὲ ἡ γυνή. Μνηστῆρες, οἱ ἐπιβάλλοντες γῆμαί τινα, καὶ οἱ μεμνημένοι. Μνῆστις, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ σ. οὐ γὰρ ὡς ἐκ τοῦ λέλησται ἡ λῆστις, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ μέμνησται ἡ μνῆστις, ἀλλὰ ἐκ τοῦ μέμνηται. Μνήστορα, ἐπιστήμονα. ὁ δὲ, τῶν μηχανημάτων φέρει τὸν μνήστορα. Μνήστωρ, ὁ δοὺς τοῦ γάμου ἀρραβῶνα. Μνήστορι, βασιλεῖ φρονίμῳ. Μνήσω, ἤγουν εἰς μνήμην ἀγάγω ἐν τῷ, τῶν σ' αὖτις μνήσω. γενικὴν ἔχει σύνταξιν. οὐ πρὸς ὁμοιότητα, καὶ τὸ ἀναμνήσω. Μνήτεια, γάμου δῶρα. Μνῷοι, δοῦλοι. Μνία. τὰ τῆς θαλάσσης αὐθόματα ἢ βρύα. καὶ τὸ φῦκος. Μνίει, ἐσθίει. Μνιόεντα, σίμφυτα. Μνίον, τὸ κεκολλημένον ἐν θαλασσίαις πέτραις. ἢ ἐριῶδες ἢ βοτανῶδες περὶ λευκόφρυν. Μνώα, ἡ ἱκετεία. Μνιῶον, μαλακόν. Μνοῦες, οἱ μικροί. Μνοῦς. ἔριον ἁπαλὸ τατον, καὶ ἡ πρώτη τῶν ἀμνάδων πολιὰ βλάστησις. ἢ τὸ λεπτότατον πτερόν. κυρίως δὲ τὸ τῶν χηνῶν, ἢ ἡ ἁπαλὴ θρίξ. Μνῶα, δουλεία. Μνώεο. μέμνησο. Μνωμένη, μνηστευομένη. Μνώομαι, ἐνεστὼς ποιητικὸς ὡς χώομαι, μιμνήσκομαι κατὰ μέλλοντα κατὰ ἢ μνησθήσομαι. ἢ μεμνήσομαι. ποιητικὸς δὲ, μνήσομαι ἀπὸ τοῦ μνάομαι μνῶμαι ὃ ἐφ' ἑτέρας ἔταχε σημασίας. ἀόριστος μὲν, κατὰ μὲν ἐμνήσθην, ἀπὸ τοῦ μέμνημαι δοκεῖ δὲ τὸ σ διὰ καλλιφωνίαν προστεθεῖναι ἀλλά. ποιητικὸς δὲ ἐμνησάμην. παρακείμενος μὲν κατὰ μέμνημαι. ποιητικὸς δὲ μέμνομαι. ὡς πέπτομαι. ἀφ' οὗ τὸ μεμνέωτ. πλεονασμὸς τοῦ ε καὶ ἐνεργητικῶς. ἴσαπτα λέγεται ἀναμνήσκω. ἀνάμνησον. ἀνέμνησα. καὶ ὑπομιμνήσκω. ὑπομίμνησον. ὑπέμνησα. ἀλλ' οἱ ποιηταὶ χωρὶς προθέσεως λέγουσιν, ἀπὸ τούτων τῶν σημαινομένων. μνῆσον γὰρ λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἀναμνήσον, ἢ ὑπομνῆσον. καὶ ἔμνησα, ἀπὸ τοῦ ἀνέμνησα, ἢ ὑπέμνησα. Μνώοντο, ἐμνηστεύοντο. Μνώσχω, μίσγεται. ἔρχεται.

Μίνως, ὄνομα κύριον καὶ κλίνεται μίνω ἀττικῶς· μίνως καὶ ῥαδάμανθυς, κριταὶ τῶν ἐν ᾅδου κατὰ τὴν μυθολογίαν· παρὰ τὸ
μίμνω δὲ, γίνεται μίμνος, καὶ μίνως· ἢ παρὰ τὸ ῥὶς, ῥινὸς· ἴνως καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μίνως· τὸ δὲ μίμνω, ὃ σημαίνει τὸ καρτερῶ
παρὰ τὸ μένω· Μινώταυρος, πεντεφάρσιος. Μίξαι, συνάψαι· κέρσαι· συμβαλεῖν· Μιξίας, κύριον παρὰ τὸ μίσγω μιξί
ας· ὡς ἀξιῶ ἀξιώσεως, λέξω, λεξίας· Μιξίαμβος, λαίδορος· μεμιγμένος· λαιδορία ποίημα ποιός τις· Μίξις, κατὰ συνου
σία· Μιξοδίη, τρίοδος· Μίξοδος, ὁδὸς ἣ εἰς ἑτέραν συμβάλλεται· Μιξοφία, μίξις· πλεονασμός· Μιξοδίη πελάγους,
παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ μιξοδίαν καλεῖ τὸν τόπον καθ' ὃν ἡ τε σκύλλα καὶ ἡ χάρυβδις, διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι ἀλλήλων· Μίο
της, κύπριοι· Μιργάβορ, τὸ λυκόφως· Μιργῶσαι, πολλῶσαι· Μίρεα, λάχανα· Μίρκα, ἀσαφής· ποικίλα ἄνθη·
Μίρμα, ἀπὸ τοῦ καταπεπεικὼς καὶ ξυπαροῦ καὶ πονηροῦ· Μίροι, ὅταν ἀποτυγχάνῃ τις, λέγουσι· παρασιτεῖν· Μίρυλος, μύ
σος· μίασμα· Μιρύκιον· χιτών· Μίσασθαι, μιῆσασθαι· Μισατίς· μίσα τὴν περὶ τὴν μητέρα τῆς εὐκολίας μισοῦσι·
Μισγάγκεια, τόπος κοῖλος εἰς ὃν τὰ κάτω φερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα· ξυνάγκεια δὲ λέγεται, ὡς αὐ
τὸς ὁ κοῖλος τόπος· Μισγάγκεια, ὅμηρος· ὕδωρ συμβάλλετον ἐς μισγάγκειαν· ἐπάγουσι ἐφιεμένα πικρῶς τὸ καλῶς ἐν
ταῦθα χαράδρας· ἔστι γὰρ ἡ μισγάγκεια, κοίλη χαράδρα· Μίσγεσθαι, ἤγουν μίγνυσθαι· Μίσγεσθαι, κυρίως λέγεται
ἐπὶ ὑγρῶν· χείμαρροι γοῦν μίσγεσθαι λέγονται· ὅθεν καὶ ἡ μισγάγκεια, καὶ κήρυκες οἶνον ἔμισγον ἐν κρατῆρσι καὶ ὕδωρ· ἐπὶ
δὲ δὲ ἀλλήλοις μίσγεσθαι λέγονται φίλοι συναρμοζόμενοι, ἐπειδὴ ἡ φιλία τοῖς οὖσι· λέγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ μά
χης καὶ ἔριδος· ὅθεν καὶ ἐπιμιξ μάχεσθαι· Μισγοδία, ὅπου αἱ ὁδοὶ μίγνυνται· Μισγόλας, θόρυβος· Μισγοτόμος,
ὅπου πάντες τέμνουσι γῆν· Μίσεσιν, ἐφθόνησεν· Μισητία, πορνεία· οἱονεὶ μισητία παρὰ τὸ μισεῖσθαι καὶ ἀριστοφάνης
φησὶ μισητίαν, τὴν εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον· Μισητίαν, ὁ μὲν παρὰ ἀριστοφάνει, τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν·
ὅθεν μισητὴ γυνή· Μισετίζε, μίσει σύγε· Μισητὸς, ὃς παροξυτόνως ὁ τοῦ μίσους ἄξιος· μισητὴ γυνὴ· ἡ μίσους ἀξία· μι
σητὴ δὲ βαρυτόνως, ἡ καταφερής· καὶ ἀπηνὴς λέγουσι μισητὸν, τὸ ἄδικον, ἢ ἄπληστον, τῇ τροφῇ· Μίσητρον, τὸ μίσος
ἐμποιοῦν· φίλτρον δὲ, τὸ φιλίαν ἐμποιοῦν· κατὰ ταῦτα λέγεται, καὶ θέλγητρον, τὸ ἐμποιοῦν τέρψιν· καὶ φόβητρον, τὸ ποιοῦν
φόβον· Μισθαρνεῖν, τὸ μισθὸν δηλαδὴ ἄρνυσθαι, ἐκ τοῦ ἄρνυμι· Μισθαρνία, ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία· Μισθαρ
χίδης, ὁ ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων· ὠνείζοντο γὰρ οἱ ἄρχοντες· Μισθὸς κυρίως, ὁ εἰς μῆνα κατὰ τὸ μέτρον· Μισθὸς
κατὰ τοὺς παλαιοὺς, μίσους ἀπόθεσις· φιλεῖται γὰρ ὁ μισθαποδότης, ὡς φύσει δίκαιος· ἐθέλουσι δὲ οἱ μεθ' ὅμηρον μισθὸν
λέγειν τὸ δῶρον, ὃ παρέχει ὁ στρατευόμενος· διὸ καὶ μισθοφορὰ παράλληλος ἡ ὑπὸ τοῦ δώρου δημοσία εἰσφορά· και
νότερον μέντοι ὡς παρὰ μισθωτοὶ οἱ μὴ προῖκα διδόντες, ἀλλὰ διὰ δῶρον λῆψιν· οὕτω καὶ ὁ μισθὸς ὁ ζητούμενος ἄλλως, ἀπὸ
ἐλευθερίας ἀπεμπολήσεως· Μισθοφορὰν οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων· Μισθοφόρα τριήρεις, αἱ τοὺς
ἐπὶ μισθῷ στρατευομένους ἄγουσαι· Μισθοφορῶ, τὸ μισθὸν φέρω· κατὰ μισθοφορὰ δὲ τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς μισθὸν στρατοῦ κατὰ δὲ
πάντα· αἰσχίνης, ἐπειδὴ καὶ μισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα· Μισθοφορεῖν ἀριστοφάνης, τοὺς μισθοφορεῖν, ἤγουν τοὺς μι
σθοὺς βουλομένους λαβεῖν· Μίσθωμα, μισθὸς ὁ ἑταιρικός· Μίσκος, κῆπος· Μίσκει, ἄρχεται· Μίσκελος, ἀτε
λὴς καὶ μέλας οἶνος· Μισογύνης, μισογυναικός· Μισόκαλος, ὁ μισῶν τὸ ἀγαθόν· Μισονίτε, ὁ ὀξύτης παρὰ χαλδαίοις·
Μιστύλλειν παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ, τὸ διαιρεῖν εἰς μερίδας μικράς· παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, μιστύλλεσθαι, τὰς διὰ τῆς συζυ
γίας· παρὰ τὸ διὰ μιστύλλης, ὅ ἐστι διὰ κοίλου ἄρτου ζωμὸν ἀρύεσθαι· Μίστυλλον, εἰς μικρὰ διέκοπτον μιστύλλοντες,
τουτέστιν, εἰς μιστά, ὅ ἐστιν εἰς μικρότατα κόπτοντες· τὸ δὲ μιστύλλειν, τὸ εἰς μικρὰς μερίδας κόπτειν, καὶ ὅ ἐστιν αὐτὸ τὸ ἐς
τρεῖν, δηλοῖ δὲ σμικρύνειν· καὶ τὸ εἰς μιστά, ἤγουν βραχύτατα μόρια τέμνειν· καὶ ὡς εἰπεῖν εἰς μερίδας· Μισθωτὸς, ὁ ἐπὶ μι
σθῷ δουλεύων· καὶ μίσθιος· μισθόω μισθῶ, ἕτερον ἕτερον ὡς παρὰ φιλοστράτῳ· ταῦτά τοι καὶ ἀπομισθοῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκεί
νους· ἤγουν τὴν ἐνέργειαν τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ μισθῷ δίδωσι· μισθοῦμαι δὲ ἐγώ τινα, ἤγουν ἐπὶ μισθῷ λαμβάνω· Μισθοῦμαι,
μισθοῦμαι αἰτιατικῇ· ἐμισθώσατο τὸν νεανίσκον ἐπὶ τῷ γαμεῖν ἄλλον· καὶ μίσθωσαί τινα τῆς ἐκφορᾶς· Μισολάμαχος, ἡ μή
ρα μισοπόλεμος· ὁ γὰρ λάμαχος πολεμικώτατος ἦν, καὶ φιλοπόλεμος στρατηγός· Μισοπόρπακιστά, ἀντὶ τοῦ μισοπόλεμε·
παρὰ τὸν πόρπακα· πόρπαξ δὲ κατά τινας μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὡς δέ τινες, τὸ δηνικὸν μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον,
ὃ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης· Μίσος, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ μισῶ διὰ τοῦ ι, ἐκτείνεται καὶ πλεονάζεται μίσος δὲ τὸ μίασμα,
ὀξύνεται καὶ βραχὺ ἔχει τὸ ι· Μίσος, ἐκ τοῦ μύειν παρῆκται ἀφ' οὗ καὶ τὸ μίσος· μύει γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ὁ μισῶν, τροπῇ τοῦ δι
χρόνου· Μίσος, ἡ πρὸς τὸ ἀηδὲς ἀπεχθείωσις καὶ ἡ τοῦ λυποῦντος ἀποστροφή· παρὰ τὸ μὴ ἴσος εἶναι· Μισυαὶ, αἱ ἔχοντες τὸ ἥμισυ
λευκὸν τοῦ σώματος· τὸ δὲ ἥμισυ, μέλαν, οὓς μίσγους ἔνιοι ἔλεγον· Μίσχοι, πλέγματα· ταινίαι· μαλλοὶ, οἱ τῶν ἐρίων· Μί
σχος, ὁ παρὰ τῷ φύλλῳ κόκκος· Μισῶ, ἀπεχθάνομαι, βδελύσσομαι, ἐχθαίρω· ἀποστρέφομαι· ζηλοτυπῶ· ἀποστρέφο
μαι· μυσάττομαι καὶ στυγῶ· ταῦτα· Μισῶ σε, τῆς ἀσωτίας· φυγῶ καὶ βδελύττομαι, ἀποστρέφομαι καὶ μέμφομαι· πελα
ρίζω· καὶ κακίζω· κεῖται ἐν ἅπασι τούτοις τὸ ἕνεκα· καὶ πάντα ταῦτα ἀντιστρόφως ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν συντάσσε
ται· οἷον μισῶ σου τὴν ἀσέλγειαν καὶ μέμφομαί σε τοῦ σοῦ τρόπου· Μισῶ τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας θεόκριτος, ἀντὶ τοῦ
μισῶ τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας· Μίτρα παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον, καὶ ἐπὶ τῆς περὶ κεφαλὴν ταινίας λέγεται· ὥσπερ καὶ τὸ περι
ζωστὸν ἐπὶ φασκίας, ὡς δηλοῖ παρθένιος ἐπὶ μίτραις· αἷς δὲ ποιεῖσθαι μίξεσθαι προχέομεν· καὶ τὸ παρὰ ἡροδότῳ, μίτραις κα
ταλάχαντες καὶ αἱ περὶ κεφαλὰς μιτροφόροι· ἔξωθεν ὁρμώμεναι τινὲς, ταινίαι, ἑρμηνεύουσαι ἀττικῶς οὕτω στέφανοι· φασὶ
δέ τινες, καὶ αὐτὸ τοῦτο στεφάνους εἶναι περὶ τὰς μίτρας φάμενοι· ὅτι μίτραι κυρίως, αἱ ἀπὸ φασκιῶν καὶ ὑαρίων γινόμεναι
στέφανοι γυναικεῖοι δὲ ἴσως καὶ αἱ τοιοῦτοι· παρὰ τὸ μίτρον δὲ ἡ λέξις ἐτυμολογεῖται, ὡς οἷον μίτρα τις οὖσα· Ἄλλως· Μί
τρα λέγεται, ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀνάδεσμος· μίτρα, ζώνη ἡ διὰ τοῦ μίτου ὑφαινομένη· ἐφόρει δὲ ἐσωτέρω τοῦ θώ
ρακος· ὁ χαλκῷ λεπτῷ, ἐνεζώννυτο περὶ τὸν χιτῶνα χάριν πλείονος ἀσφαλείας· ἔστι δὲ προγαστρίδιον πρὸ πρὸς ἅλυσιν
ἐστὶ, τὸ πρὸ τοῦ ἥτρου φυλακτικόν· Μιτάτωρ, ὁ προπεμπόμενος ἄγγελος παρὰ τοῦ ἄρχοντος· Μίτος, τὸ κεκλωσμένον

αντος, ὑφ' ἧς διαφθείρεται παρὰ ἀνθρώποις καρπός. Μιλτορυχία, τὸ τόπος οὗ μίλτος ὀρύττεται. Μιλτῶσαι, βάψαι.
Μίλον τὸν ἐφοτωνία τὰς μίλωνά φασιν ὁ θεόφραστος, ὃν καὶ ἀριστοτέλης πολυφαγον φασί. λέγει δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ἀνδρώδη
καὶ ἰσχυρόν· δὲ οὗτος τὸ θηρίον, ἀκινδύνως ἐλθὸν γὰρ εἰς ὄρος καὶ αἰρόν τινας δὲ ὕδρον χέζοντας σφαῖρα δὲ βάλλονται ἐν μέσῳ τοῦ
ξύλου, θέλων ἀλλὸς ἐκβαλεῖν τὴν σφαῖραν, ἐκφαντάζει ἐκεῖ καὶ οὕτως ἐπιλαβόντες. Μιμαίκυλον, τὸ σῦκον. Μιμαίκυ
λον, ὁ καρπὸς τῆς κομάρου. ἔστι δὲ ὡς μέσπιλον μικρόν, πυῤῥόν. Μιμαλλόνες ἐκλήθησαν κυρίως, γυναῖκές τινες· πολε
μικαί γάρ. παρὰ τὸ μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας ἔτι διὰ μακεδονικὴν ἱστορίαν, ὥς τις κεῖται ἐν τοῖς καλλιμάχου. ἢ μιμαλλό
νες, αἱ βάκχαι τοῦ διονύσου ἀπὸ τῆς μιμήσεως. αἵτινες πρότερον κλώδωνες ἐκαλοῦντο καὶ βοηδρόμια, ὅτι αἱ μὲν βόας ἐκ
ἐκ τῆς ζεύξεως διὰ τὸ κατάρχαι εἶναι προϊοῦσαι δρόμων. αἳ καλοῦσι ἢ γελωτοκώμας ἐνίοις, τῷ γελωτίσκειν, ὅτι θορυβεῖν τὸν
κώμας. Μίμαλις, ὁ τύμβος. Μιμάξα, χειμετίσασα φωνήσασα. Μίμας, αἰδοῖς. Μίμαρκυς κυρίως μὲν, ὁ λα
γῶα χυλὸς ἐκ τῶν ἐντέρων. χρῆσθαι δὲ καὶ ἄλλου χοίρου. ἄλλως μίμαρκυς, σκευασία τις τῆς κοιλίας ἐκ τῶν ἐντέρων· οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ
λαγῶ αἵματος καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην. Μίμας, ὄρος κατὰ τὴν ἀντικρὺ χίου μεταξὺ ἐρυθρῶν καὶ τῆς περιφερομένης,
ἀπὸ μίμαντος, γίγαντος ἐν αὐτῷ κειμένου. Μίμας, τὸ κύριον τοῦ γίγαντος. καὶ μίμας ὄρος θρᾴκης, ἀεὶ νιφόμενον καὶ ὅμηρος
παρ' ἠνεμόεντα μίμαντα. Μίμασα, ἄγρια λάχανα. Μιμασλεῖν, μιμεῖσθαι ὑποκρίνεσθαι. Μιμέρα, ὁ μιμητικὸ
τι χεῖν. ἢ ἡ μίμησις. Μιμελάζειν, μιμεῖσθαι. Μίμησις, παρὰ τὸ μιμῶ, ἡ μνήμη τις οὖσα. Μιμηλὸν, ὅμοιον ἐξ ὁμοιώ
παρὰ τὸ μιμέεσθαι. Μιμιχμός, τοῦ ἵππου φωνή. Μιμιάζειν, μέλπειν μίμοις ἢ κατὰ παραγωγὴν μιμιάζειν. Μίμνησιν,
ἀναμνησιν ποιῆσαι. Μιμνήσκεται, μνημονεύεται. Μιμνήσκομαι, ἢ ἀναμιμνήσκομαι, φοινικῶς ἐνίοτε δὲ καὶ αἰτιατικῇ
συντάσσεται. Μιμνόντεσσιν, ἀντὶ τοῦ μένουσιν ἰωνικῶς. Μίμνουσιν, ἐκδέχονται μένουσι καρτεροῦσι. ἢ μίμνω, παρὰ τὸ
μένω. Μιμογραφία, ναὸς ὃ ἄνθρωποι βεβαίωσαν. Μιμοῦμαι τὸν δεῖνα, ἀντὶ τοῦ μιμητής εἰμι τούτου. ἢ μιμοῦμαι ὑπὸ
τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ μιμητὴν ἐμοῦ τοῦτον ἔχω. παρὰ τῷ ἐν γοργίᾳ· οὐκ αἴσθει ὅτι οὗτος ὁ μιμούμενος τὸ μιμούμενοι ἐκεῖνον ἀπο
κτενεῖ ἐὰν βούληται. Μὶν, αὐτωνυμία. σημαίνει τρία· αὐτόν· αὐτήν· αὐτό· ἢ ἐστιν ἄκλιτος. Μίνα, μύρια. καὶ τὰ μικρὰ
σῦκα. Μίναρ, χορδή. Μινδαλόεσσα, ἀρ ἐμαὶ καὶ ἡ περὶ τὰ ἔργα σύνταξις. βαβυλώνιοι. Μίνδαξ, θυμίαμα περσικόν.
Μίνθα, ὁ ἡδύοσμος. ἡ καλαμίνθη. ἄγριον ἡδύοσμον. ἢ ἀνθρωπεία κόπρος. Μινθοῦν, τὸ κόπρῳ χρίειν ἀριστοφάνης. καὶ μιν
θῶσαι τὸ ξύσαντα ἴσον κόπρῳ χρῖσαι. Μινθῶσαι, διαφθεῖραι, δυσοσμίας ἀναπλῆσαι μιᾶναι. μίνθα δὲ τὸ παρ' ἡμῖν
ἡδύοσμον. οἱ δὲ τὸ θύμον, ἢ κόπρον αἰγῶν. Μινθώσομεν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει μίνθον οἱ μὲν τὸν ἡδύοσμον, οἱ δὲ τὴν αἰδοί
α. ὡς κεῖται ἐν τῇ κωμικῇ λέξει. οἱ δὲ εἶδος ἄνθους ἐν τῇ κόπρῳ φυομένου. ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. ἢ καὶ αἶγες. μίνθος λέγεται
κόπρος τῶν αἰγῶν. ἐπειδὰν δὲ οἱ τράγοι ψυγμοῦ περιπέσωσιν, οἱ αἰπόλοι λαμβάνουσι τὴν κόπρον αὐτῶν, καὶ χρίουσιν αὐτῶν τοὺς μυ
κτῆρας. ἢ οὖν τὸ δυσώδη πταρμὸν κινεῖν. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύει τὸ πάθος. ὁ γὰρ πταρμὸς, θεραπεύει τὸ πάθος. ἄλ
λως· κοπρώσομεν. μίνθος γὰρ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ φυόμενον, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. οἱ δὲ μίνθον φασὶ τὴν ἀνθρωπείαν κόπρον
ἣ χρῶνται παρατρίβοντες αὐτοί, διὰ τὸ δυσειδὲς τῶν τράγων πταρμοῦ. Μίνον, εἶδος ἀλείμματος. Μίνυαι, οἱ ὀρχομένιοι
καὶ μάγνητες. Μινυανθές, πόα ἄσφαλος καὶ τρίφυλλον. Μινύζωος, ὀλιγόβιος. Μινυήιος ποταμός, ὡς γεωγράφος αὐ
γρος· καλεῖται βαρὺς καὶ ὕπτιος ἀθρόως τοὺς ἔχοντας χυμούς. τὸ δ' ἐν τούτῳ λουτρόν, ἀλφούς, καὶ λειχῆνας καὶ λέπρας ἰᾶται. ὠνό
μασαι δὲ μινυήιος τετρασυλλάβως, ὑπὸ κ τεταγμένου ἢ διαλύσει ἢ ἐκτάσει μινυήιος ἀπὸ μινυῶν τῶν μετὰ χλώριδος τῆς μη
τρὸς νέστορος αὐτόθι ἐλθόντων, ἐκ τοῦ μινυείου ὀρχομενοῦ. οἱ τῶν ἀργοναυτῶν ὄντες ἀπόγονοι οὓς μινύας ὁ λυκόφρων λέγει ἐκ
λήμνου μὲν εἰς λακεδαίμονα ἐξέπεσον, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τριφυλίαν καὶ ᾤκησαν περὶ ἀρήνην τὴν ἐν τῷ ὁμηρικῷ καταλό
γῳ. διττὴ δὲ ἀρήνη παρὰ τῷ ἐθνογράφῳ· ἡ μὲν μεσσήνης, ἡ δὲ τριφυλίας. ὁ πολίτης αὐτῆς ἀρηναῖος. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ῥηθεὶς
ποταμὸς, ἢ μινύας τρισυλλάβως λέγεται. Μινύθω, σμικρύνομαι. ἢ ἐλαττοῦμαι. ἡσίοδος· μινύθουσι δὲ οἶκοι, ἤγουν
σμικρύνονται φθείρονται. ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις. Μινύκιος, ποταμὸς πύλου. Μίνυνθα, καὶ μινυνθάδιος, ἐπ' ὀλίγον χρό
νον καὶ οὔτι μάλα δήν. ἐπιρρηματικὸν ἐστι τὸ μίνυνθα παρὰ τὸ μινύθειν. Μινυνθάδια, ἡ σελήνη ἀπὸ τοῦ μινύθειν. Μινυνθάδιος,
ὁ ὀλίγος. ἐκ τοῦ μίνυνθα, ὃ δηλοῖ τὸ ὀλιγάκις. Μινυνθάδιος, τουτέστιν ὀλίγος τῷ χρόνῳ δηλαδὴ τῆς ζωῆς. ἴσως μίνυνθα καὶ ἐπ'
ὀλίγον ζῆσαι μέλλων ὡς παρὰ δὲ ἀμφαδὸν ἀμφάδιος, οὕτω μίνυνθα, μινυνθάδιος. περιττεύει δὲ ἀμφαδὸν τὸ μινύειν· ὁ κα
θὰ τὸ ἰσοῦσθαι, οὕτω καὶ αὐτὸ δηλοῖ παρὰ τοῖς τὸ μικρόν. ἐξ οὗ καὶ μινύθω, τὸ ἐλαττῶ ἢ σμικρύνω. ἢ μινύρω. ἢ μινυρίζω,
τὸ ὑποκλαίω. τοῦτο δὲ καὶ κινύρεσθαι λέγεται. Μινυνθάδιος αἰών, ἐξ οὗ δῆλον ὡς οὐ μόνον μινυνθάδιος ἀνὴρ, ἀλλὰ καὶ ζωὴ ἡ
καθ' αἰῶνα. παράγεται ἀπὸ τοῦ μινύθω τὸ σμικρύνω μίνυνθα. ἐπίρρημα χρονικόν, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ὀλίγον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν,
ὁ ἐναντίον τῷ δηθὰ, καὶ τὸ δήν. μίνυνθα παρὰ, οὔτι μάλα δήν. Μινύθουσι δὲ, φθείρουσι δὲ, ἀφανίζονται δέ. Μίνυον, τὸ βλη
τὸν λάχανον ἢ κιννάβαρι. Μινύον, ἄρωμα ποιόν τι. Μινυρίζειν ἐστὶ, τὸ μινυὸν τι μικρὸν καὶ ἠρέμα κλαίειν. παλαιὸς δὲ
τις γράφει οὕτω ἐν ταῖς· μινυρίζειν τὸ ἠρέμα καὶ λεπτὸν ᾄδειν. οἱ δὲ τινες τὸ θρηνεῖν ἢ ὀδύρεσθαι. ἡ δὲ χρῆσις τοῦ μινυοῦ φυ
λάττεσθαι δοκεῖ, καὶ δεῖ ἔτι καὶ ἐν ἀθήναις. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ μινυός, ὁ μινύας τὸ κύριον. καθὰ παρὰ ἐκ τοῦ υἱός, ὁ υἱδεύς. Μινυ
ρίζειν, σημαίνει τὸ ἡσυχῇ κλαίειν καὶ θρηνεῖν. Μινυρίζειν, τὸ ἠρέμα προσᾴδειν, μινύρεσθαι δὲ, τὸ θρηνεῖν. Μινυρομένη,
θρηνοῦσα. καὶ τὰ ὅμοια. Μινύρονται, προφωνοῦσι. προλέγουσι. Μινυώριος, βραχύβιος. ἄχρηστος. ἀδύνατος. ὀλιγοχρό
νιος. ὀλίγης ὥρας ἄξιος. Μινώα, εἶδος ἀμπέλου. Μινωίδας λέγουσι τὰς κυκλάδας, ἐπεὶ μίνως κρατήσας, ἐβασί
λευσε τῶν νήσων. θαλασσοκρατῶν, τοὺς κᾶρας ἐξελάσας. Μινωίδης, ὡς ἥρως ἥρωος, ἡρωίδης. Μινώιον πέλαγος, περὶ τὴν
κρήτην. αὕτη γὰρ μίνως ὃν βασιλέα ἤτοι θαλασσοκρατοῦντα ὑφ' ἑαυτὸν τὰς νήσους ἐποίησεν. μετὰ δὲ τὸ ἐθνικὸν, τὸ αἰγύπτι
ον. Μινῶκα, ἀσσὸν τὸ χίος. Μινῶ, μίτος μίτον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο μινώ. οὕτως ἀνδροϊδής. Μίτος μίτον. ἄλλα ἄλλος ἰσα
σι κοινότερον, ὅτι ὡς παρὰ ἀττικοῖς πλεῖος πλέος, ἢ πλεονασμῷ πλεῖον. καὶ ἀνδρόγεως ἀνδρόγεω ἀνδρογέω, οὕτω
καὶ μίνως μίνω ἢ μίνωος, ἢ δὲ ἀφασι ἢ ἄλλος ἄλλος ἐκάλει τὸ μέτρον ἐν τῷ ἐξ ἀνδρῶν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν κυμαίνονται.

συζάγγυμθος. Μίκκη λαχάνα· ὄμβρια. Μίχας, μικρολόγος. Μικκόν, ἀντὶ τοῦ μικρὸν Δωρικῶς. Μίκκας, αἶγας. Μικρολογοῦμαι, περὶ φαύλων καὶ μικροψύχων διαλέγομαι. Μικρολόγος, ὁ φειδωλός. Μικρορρεζεῖ, μικροδοτεῖ. Μικρός, παρὰ τὸ μεῖον· μεῖον, καὶ μείων μικρός, καὶ συγκοπῇ μικρός. Μικροῦ, ἀντὶ ἐπιρρήματος γράφεται· Λιβάνιος· καὶ μικροῦ τὸ σῶμα λαβὼν, ἐκόμισεν ἄκακα. Μικροῦ δεῖ, παρὰ μικρὸν λείπει. Μικρὸν ὕστερον, μετὰ μικρόν. Μικροῦ δεῖν, ἀντὶ τοῦ σχεδόν· μικροῦ δεῖν ἀντὶ τοῦ δέος, εὕρομεν κεῖνον Ἰουδαῖοι· μικροῦ παρῆλθον· μικροῦ διέφυγε ταύτην ἡ σφαστής· δῆλα ὅτι ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι καὶ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τι. Μικροῦ δὲ ἐλέγετο τόδε, ἴσον μικροῦ δέουσαν. Μικρόψυχος, δειλός. Μικύθιον, τὸ μικρὸν καὶ νήπιον. Μίλαξ, εἶδος βοτάνης· καὶ κλίνεται μίλακος· Ἀριστοφάνης· μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης· ἀντὶ τοῦ πάσης ἡδυπαθείας ὄζων, καὶ ἀπαλείας. Μιλήσια στρώματα· ἐν Μιλήτῳ καλὴ ἡ τῶν στρωμάτων ἐργασία· καὶ τὰ Μιλήσια στρώματα ποικίλα καὶ ἁπαλὰ γίνεται, καὶ διάφορα· ἐς τρυφὴν δὲ οἱ Μιλήσιοι διαβάλλονται· καὶ ἐς τὸ τῆς στολῆς πολυτελές· ἐσθῆτάς τε ἐνταῦθα καὶ ἐσκεύαζον ποικίλας καὶ τάπητας, ὡς καὶ Θεόκριτος· πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνου. Μιλήσιοι ἄλκιμοι· τινές φασιν ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ἴσχυον πάνυ οἱ Μιλήσιοι καὶ ὅπου προσετίθεντο, πάντως ἐνίκων· Πολυκράτης οὖν ὁ Σάμιος συγκαθεὶς πρός τινα πόλεμον, ἐθέλησε λαβεῖν αὐτοὺς ἐς συμμαχίαν· καὶ εἰς τὸ μαντεῖον ἀπελθὼν ἠρώτησε περὶ τούτου· ὁ δὲ θεὸς ἔχρησε· πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. Ἄλλως· περὶ τῆς παροιμίας ταύτης, Δάμωνος οὕτω φασί· τῶν Καρῶν περὶ τοῦ πολέμου πρὸς τοὺς Ἀμβρακιώτας βουλευομένων· ἀλκιμωτάτους ὄντας ἐν πολέμῳ γενομένους τινὰς χρῆναι ποιεῖσθαι συμμάχους· οἱ μὲν τοὺς Μιλησίους ᾤοντο δεῖν παρακαλεῖν· καὶ γὰρ εὐημεροῦντα τότε μάλιστα τῶν περιοίκων καὶ διὰ τὸ γειτνιᾶν τῇ Καρίᾳ τὴν τούτου χώραν· οἱ δὲ διαλύσασθαι πρὸς τοὺς τοσούτους βουλεύουσι τὴν πρὸς τῶν ἀρχὴν μεγίστην γενέσθαι φάσκοντες, καὶ πάντων ἀλκιμωτάτους εἶναι, ἐρωτῶντες τῆς Ἀσίας· ἔδοξεν οὖν τοῖς Καρσὶν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν δὲ θεὸν ἀποκρίνασθαι, πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· τοῦ δὲ χρησμοῦ διαδοθέντος ἐς τὰς ἀστυγείτονας πόλεις, οἱ μὲν Μιλήσιοι τὴν τροφὴν αἰτησάμενοι διεφθάρθαι χρήμασιν ὑπὸ τῶν μηδιζόντων πολεμεῖν τοῖς Καρσὶν βοηθήσαντες, καὶ τοῖς Πέρσαις μετ' ἐκείνων συμβαλόντες σχεδὸν πάντες ἀπώλοντο· τὸν δὲ χρησμὸν διὰ τὴν ὁλόθρευσιν ἐς παροιμίαν ἐλθεῖν. Ἄλλα δὲ ἄλλως λέγουσι. Μίλητος ἡ Κρητική· αὕτη προϋπῆρχε τῆς Ἀσιατικῆς Μιλήτου, ἣν ἔκτισεν ὁ παλαιὸς Σαρπηδὼν ἀγαγὼν ἀπὸ Κρήτης· καὶ καλέσας αὐτὴν, καθὰ τὴν γεωγραφοῦσιν ἐκ τῆς Κρητικῆς Μιλήτου· ὅτι δὲ πολλαὶ Μίλητοι, καὶ ὡς πολλὰς ἀποικίας ἀπέστειλαν, δῆλον ἐκ τῶν ἱστοριῶν· ἡ δὲ Ἰωνικὴ προὔχει ταῖς κατὰ αὐτὴν σεμνύμασι· τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ περὶ αὐτὴν μεγίστῳ ναῷ ποτέ, ὃς διέμεινε, φασὶ χωρὶς ὀροφῆς διὰ τὸ μέγεθος· καὶ τοῖς σοφοῖς δὲ ὧν διαφορεῖ τοῦ τε Θάλητι, καὶ τῷ Φωκυλίδῃ, καὶ τῷ παρ' ἐσχάτῳ σοφιστικῷ Αἰσχίνῃ, ὃς οὐκ ἐς καλὸν τῆς παρρησίας ἀπώνατο, καὶ τῷ κιθαρῳδῷ Τιμοθέῳ εἰς ὃν ἐπίγραμμα τοιοῦτον· πάτρα Μίλητος τίκτει Μούσαισι ποθεινὸν Τιμόθεον, κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον. Μίλητος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Μίλητος· Ἀξάντου τοῦ Μίνωος υἱός· οἱ δέ φασιν αὐτὸν Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρείας τῆς Κλεοχόου· ἐκλήθη δὲ Μίλητος, ὅτι ἐκρύβη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν μίλακι· οἱ δέ φασιν ὑπὸ Σαρπηδόνος τοῦ Διὸς Μίλητον κτισθῆναι, ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ· ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὴν πρότερον λέγουσι [illegible]· εἶτα Ἀστερίαν, εἶτα Ἀνακτορίαν· εἶτα Μίλητον· καὶ Ἀριστόκριτός φησιν, ὅτι Ἀρεία θυγάτηρ τοῦ Κλεόχου, ἐκ Ἀπόλλωνος τεκοῦσα βρέφος, καὶ τοῦτο ἐκτεθῆναι εἰς μίλακα, τὸν Κλεόχον ἀνελέσθαι καὶ ὀνομάσαι ἀπὸ τῆς μίλακος Μίλητον· τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα, καὶ φθονούμενον ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν Σάμον· ἀφ' οὗ καὶ τόπος ἐστὶ Μίλητος· καὶ ἀπὸ τῆς Σάμου διαβὰς εἰς τὴν Καρίαν, ἔκτισε πόλιν, Μίλητον ἀφ' ἑαυτοῦ καλέσας. Μιλιαρίσιον, μιμαλὸν τὸ μιμητικόν. Μίλιγμα τὰ σταιρός, τὰ λείψανα· οἱ δὲ τὸ σταῖς ᾧ καταμάσσονται τὰς χεῖρας· καὶ τὸ λίπος ἀπὸ τῶν ὄψων, ἀπομαγδαλίαν αὐτὸ καλοῦσι. Μιλίζω, μετρῶ. Μίλιον, μέτρον γῆς χιλίων βημάτων· ἔστι δὲ καὶ δένδρον ὁμώνυμον ἐλάτῃ· οὗ τοὺς νέους στεφανοῦσιν ἐν ταῖς πομπαῖς· τὸ μέτρον ὁδοῦ σταδίων ἑπτά· οἱ δὲ ἑπτά, ὑπὲρ δύο τέσσαρα. Μιλίσιο, κεχαρισμένα καὶ ἡδέα λέγει. Μιλήτης, Ἀφροδίτης. Μιλλός, βραδύς· χαῦνος. Μίλτος, χρῶμά ἐστιν ἐρυθρόν· δι' οὗ τὰ τῶν νεῶν ἐμπρόσθια βάπτοντες εἰς ὡραϊσμὸν ἃ πρῷραι λέγονται, ὡς ἐκ τοῦ προσφανῆ τοῦ δύσεως εἰς τὰ μέγα· ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἄνω ταῖς ὁρμώμεθα, πολλάκις δὲ καὶ παρειὰς λέγει τὰ τοιαῦτα μέρη τῆς νεώς, καὶ πρόσωπα· Λυκόφρων δὲ εἰς πρώραν ἐξαχθεὶς, καὶ κόρας τὰς τοίας φησί, λαβὼν τὴν ἀρχὴν ἐκ τοῦ μιλτοπάρῃον κόρας· γὰρ οἰκεῖον τὸ μιλτοπάρῃοι. Ἰστέον ὅτι τὸ μὲν μιλτοπάρῃος, ἐπίθετόν ἐστι νεὸς ἀνθρώπου, ἐξ ἐν πρός τινα ὁμοιότητα παρθένου καλλιπαρῄου· καθότι καὶ κόραι ποιητικῶς αἱ τοιαῦται νῆες εἴρηνται, ὡς καὶ παρθένοι τοῦ τριήρεος, αἱ πρῶται ἐφεῖσαι· ἔχει δὲ ὁμοίως μιλτοπάρῃοι καὶ καλλίπρῳρες, διὰ τὸ ἐν ταῖς τριήρεσι, ἔστιν οὖν ὡς εἰπεῖν ἀπρόσωπον· διὸ καὶ αἴθωπες αἱ αὐταὶ παρὰ Λυκόφρονι· αἱ δέ γε πελαργοχρῶτες, οὐ τοιαῦται μὲν ἔχουσι δέ τι, ἢ ἐν ἄλλοις κάλλεσι χρωζόμεναι διόλου κατὰ πελαργούς· ἐν οἷς τὸ μὲν πελαργὸν μέλαν ἐστὶ, δηλαδὴ λευκότητα δὲ τὸ ἔργον· ἡ δὲ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ποικιλλόστομος ναῦς, δαιδαλόν τι χρῶμά ἐστιν ἐν πολλοῖς χρώμασι ποικιλλόμενον· ἡ δὲ ὑπὸ πρύμνης καὶ ὀρθόκραιρα, καὶ μέλαινα εὐρὺ κέλευθον, καὶ ἡ κορωνὶς, καὶ ἡ κοίλη, καὶ ἡ δυσηλεγὴς καὶ ἀμφιέλισσα, καὶ εὔζυγος, ἰδίας ἐννοίας καὶ αὐτὰ ταῖς ναυσὶν οἰκειοῦσι. Μίλτος, χρῶμά τι εἶδος ἐρυθροῦ· καὶ Ὅμηρος· νῆες μιλτοπάρῃοι. Μιλτοπαρῄους τὰς Ὀδυσσέως νέας καλεῖ ὁ ποιητής, οὐκ ἐρίδες ἀλλὰ ἐπειτιδέστ· ὅτι ὀξέα λαγχάνουσαι, ὅπως ὀλίγον, ἀήθη διὰ τῆς χρόας εἶεν ἐπίσημοι· καὶ ὅτι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι μὴ σκορπίζοιντο ἀμελεῖ καὶ μέσας αὐτὰς ἐν τῷ ναῷ ἔθνη ἔταξαν οἱ Ἕλληνες, καὶ τὴν κοινὴν ἀγορὰν ἐκεῖ ἐποίησαν. Τὸ μιλτοπάρῃοι, διὰ διφθόγγου γράφεσθαι ὀφείλει· ὡς ἀπὸ τοῦ παρειά· ἔστι ἰκρίωσεν ὅμως προσφύειν τοῦτον τὸ παρήιον τετρασύλλαβον· ὅθεν μιλτοπάρῃος ναῦς· καὶ ἐν Αἰσχύλου μιλτοπάρῃος, ἡ καλλίπρῳρος σκάφος ἡ τραγῳδία φησίν· Ὁμήρου δὲ τὸ μιλτοπάρῃον αὐτὴν ἐν ὅσοις μὲν μύθοις, ὁ παρῳδὸς μέτρον μιλτοπάρῃον τελοῦντι φασὶ καθὰ καί τις τῶν νεωτέρων παρῳδήσας, τὸ χίλλαν τι ζαθέαν, ἰλέῳ λαῷ δὲ ζαθέαν τινὰ, τὴν καὶ μεγάλην καλὸν· εὕρηται μίλτῳ μεμιγμένον, τὸ κιννάβαρι· φασὶ γὰρ τιγγάβαρι τὸ κιννάβαρι ἀττικοί· Διοκλῆς· ἡ μίλτος ἅμα καὶ τὸ κιννάβαρι· καὶ πάλιν τιγγάβαρι καὶ μίλτος, ἀναμεμιγμένον· οὗ τὴν ἐργασίαν φασὶ πρῶτον εὑρεῖν Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον μεταλλευτικὸν δὲ ἐλέγετο ὁ τόπος ἐν ᾧ μίλτος ὠρύσσετο· ἀν μίλτος ἐλέγετο καὶ ἡ ἐρυθρὰ ἀλοιφή· δρόσος δὲ αὐτῇ παραληφθεῖσα ὑπὸ κατὰ

Μή πως, ἢ βουλὸ· ἢ μή πως, πρόσεστι· τί χρὴ οἴεσθαι ἢ μὴ ποιήσασθαι, τὸ καὶ ἐργάσασθαι, καὶ βλάψασθαι. Μή πως, ἀντὶ ἄρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ· μή τι, ἀντὶ δὲ τίνος παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Μητραλῴας, ὁ τύπτων τὴν μητέρα αὐτοῦ. Μήτρην λῦσαι λέγεται φυσικῶς· λύσις γάρ ἐστιν ἡ κύησις· λέγεται δὲ καὶ κατὰ ἱστορίαν. αἱ γὰρ πρῶτον τίκτουσαι λύουσαι τὰς ζώνας ἀνετίθεσαν τῇ Ἀρτέμιδι· ὅθεν καὶ λυσιζώνου Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Ἀθήναις. Μητροπάτωρ, ὁ πάππος. Μητροπόλοις, ταῖς πάλαι μελίσσαις. Μητρός, μέθοδος τῆς ἀμπέλου. Μητρὸς ἐριννύες, αἱ διὰ τὴν μητέρα ἀξιωθεῖσαι ἐκδικεῖσθαι. Μητρυιαί, καὶ μήτρως, μητρὸς ἀδελφοί. Μήτρως λέγεται, ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος. Μήτρως εἴρηται καθ' ὁμοιότητα τοῦ πάτρως. ὡς γὰρ παρῆκται τὸ πάτρως, ὁ ἀπὸ τοῦ πατρικοῦ ἀδελφοῦ θεῖος, οὕτω καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ μητρικοῦ μήτρως. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον καὶ τοὺς ἀπ' ἐκείνου καθ' πατέρα προγόνους οὕτω καλοῦσι. Μηῦ μου ἀντὶ τοῦ μὴ ἄγε. Ἀριστοφάνης. ἰοὺ δὲ μηῦ μου; Μισφέρει, ἀντὶ τοῦ μισθὸν λαμβάνειν· διὸ καὶ μισθοφόρους λέγουσι, τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντας καὶ μισθοὺς φερομένους. Μισφυραθέις, μὴ ἐλεγχθείς. Μηχαναί, τέχναι ἐπίνοιαι βουλεύματα· ἅμαξαι συμπεπλεγμένα σώματα· καὶ ὄργανά τινα μηχανικά, ἐν αἷς τὰς ἐσμοὺς καταλέουσι. Μηχανᾶται, τεχνάζεται ἐπινοεῖται. Μηχανῶ, τυρβάζω· σκευωροῦμαι· συσκευάζω· σοφίζομαι· τεχνάζομαι· τεχνῶμαι· πρίονος(?) πλασμάζομαι· ταυρσύματα(?). Μηχανή, κατασκευή. εἶμαι πρὸς τὸ μισῶ, μήσω, μηχανή· ἐξ οὗ καὶ τὸ μηχανᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐμηχανήσατο καὶ κατεσκεύασεν. Μηχανορράφος, ὁ κακὰ σκευάζων, καὶ τεχναζόμενος. Μηχανορραφία, ἐπίνοια ἢ κατασκευὴ κακῶν. Μηχανώματος, διαζώσματος. Μῆχαρ, μηχάνημα· ὄφελος. Μῆχος, μηχανή. Μῆχος παρ' Ὁμήρῳ, οὐδέ τι μῆχος· τὴν ἀμηχανίαν ὑπολαλεῖ. ὥσπερ δὲ ἡ δίκη εἶδος αἰολικῶς οὕτως ἡ μηχανὴ μῆχος. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μῆχαρ, κατὰ τὸ ἄλκος, ἄλκαρ. ἀκλιτεῖ δὲ κατὰ τὸ μῆχος καθὰ καὶ τὸ ὄφλος τὸ ὄφελος.

ΤΟ Μ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Μιαιμαχαίρα· τὴν λεγομένην κατώκουρα, μιαιμαχαίρα, ἐκείνην. Μιαίνειν παρὰ τῷ ποιητῇ, τὸ βάπτειν. ὅταν φήσῃ φαρμάσσειν φασὶν ἐντεῦθεν καὶ μιαιφόνος, οὐχ ἀντὶ ψόγου, ἀλλ' ὡς αἱμοβαφὴς καὶ μιαρὸς αἵματι. οὐχ ὡς μιαροὶ ἡμέραι παρὰ τοῖς ὕστερον αἱ τῶν κατοιχομένων, ἀλλ' ὁ αἱμοβαφὴς κατὰ τὸ Ὅλον μιαρός. ὅπως ἐν τῷ τέλει τῆς Ἰλιάδος κεῖται. Μιαίνω, τὸ μολύνω καὶ τὸ μιγνύω καὶ τὸ βάπτω. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ὡς δ' ὅτε τίς ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ. ἀφ' οὗ μίασμα μιαρὸς καὶ μιαιφόνος, καὶ μιήνου. οὕτω δὲ καὶ ἡρωδιανὸς καὶ τὸ κυδαίνω ἀπὸ τοῦ κυδαίνω. Μιαίνομαι. Ἀριστοφάνης. κακομιαίνομαι. οὕτως ἔλεγον τὸ ἀποσπερματίζειν, ὡς οἱ ὀνειρώττοντες. τοῦτο οὖν φησὶν ὅτι ἥδομαι ὥστε ἀποσπερματίζειν. Μιαιφόνον αἷμα, μιαιφονικόν. Μιαιφόνος, ὁ φονεὺς ἀπὸ τοῦ μιαίνεσθαι τῷ φόνῳ. καὶ μαινόμενος τοῖς φόνοις, καὶ μεμιασμένος φόνῳ ἢ μεμολυσμένος φόνῳ. Μία σαββάτου, τὴν κυριακὴν καλεῖ ὁ ἀπόστολος· μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων. προτρέπεται ἀντὶ ἐλεημοσύνης τοὺς κορινθίους ἀπὸ τῆς ἡμέρας. Μιανθεὶς μιαρός, διώκων ῥῆμα. ἀπὸ τοῦ μιανθέντι. γέγονος κατὰ συγκοπήν, ἐκ τοῦ μιαίνω. Μιαρά, μεμιασμένα· ἀκάθαρτα. Μιαραὶ ἡμέραι τοῦ ἀνθεστηριῶνος μηνός, ἐν αἷς τὰς ψυχὰς τῶν κατοιχομένων ἀνιέναι ἐδόκουν. Μιαρία, ἀδοκιμία. τὸ δὲ μιαρὸς ἀρχαῖον. Μιαρός, παρὰ τὸ μιαίνω ἢ παρὰ τὸ μία γίνεται, παρώνυμον, μιαρόν. ὡς σκιά σκιαρόν, αἰσχρόν, ὁ μεμολυσμένος· ὃ οὐκ ἄν τις συνέλθοι ἀντὶ τὸ αὐτὸ διὰ τὸ μύσος. Μιαρός, καὶ παμμίαρος, καὶ μιαρώτατος, καὶ μιαρία, ἀναβολαρία. Μιασμός, μῶμος· ῥύπος· μολυσμός· ἀκαθαρσία· μιαρότης. Μιάστωρ, μύστορος· λυμεών. Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, παροιμιῶδες τοῦτο. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα, τὸν σοφὸν οὐχ ἱκανὴ ἀποτελέσαι, ἐμβάλλειν ἢ εἰς ἀμαθίαν. Μιαχρόν, καθαρόν. Μίαχος, μίασμα· ἀσέβημα, τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ ἀντὶ τοῦ δυσώδης. Μιγάδας, τὰς μεμιγμένας ἢ τὰς συμμιγεῖς. Μιγαζομένοις, μισγομένοις. Μιγάδες, τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα ξένων. Μιγάδες, αἱ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς κοινοβίοις. Μιγάς, μεμιγμένος. Μίγδα, ἐκ τοῦ μίγδην μετεποιήθη, ὡς ἐκ τοῦ κρύβδην κρύβδα, καὶ κύβδα. παρὰ τῷ κωμικῷ. Μίγδην, ἀναμεμιγμένως. Μίγδ' ἄλλοις, ἀναμεμιγμένους τοῖς ἄλλοις. ἀπὸ τοῦ σμίγω, ἢ μίγω, μίγδα. Μιγάδα ζῶν, ὑβρίζων. Μιγεῖσα, μίγω ὁ μέλλων μίξω· ὁ ἀόριστος ἔμιξα· ὁ δεύτερος ἔμιγον· ὁ παθητικὸς ἐμίγην· ἡ μετοχὴ ὁ μιγείς, ἡ μιγεῖσα. Μιγέωσι, μίσγομαι ἐνεστώς· ἐμισγόμην παρατατικός· μιγήσομαι μέλλων· μέμιγμαι παρακείμενος· ἐμίγην ἀόριστος· ἀφ' οὗ ὑποτακτικὸν μιγῶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν μιγῶσι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μιγέωσι. Μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ, διαστολὴν ποιεῖ πρὸς τὰς λοιπὰς μίξεις· ὅτι ἄλλαι συνουσίαι, αἱ ἀσοφοὶ ἀντὶ τῆς ἀπλῆς ὁμιλίας τιθέασι. Μίγνυσθαι, ὁ ὅλον ψαῦσαι, ἢ πελάσαι κατὰ τὴν μάχην πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ καθ' ἕτερον καιρὸν πλῆσαι τοῦτο ὡς ἐν γυμνασία· ἢ ἐν πείρᾳ ποιεῖ. Μίγνυσθαι ἀντὶ μὲν τῶν ἀλόγων ζώων, κυρίως βαίνειν καὶ ἀναβαίνειν καὶ ὀχεύειν λέγεται· ἀντὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων, ὁμιλῆσαι, μιχθῆναι, διαλεχθῆναι, ἐντυχεῖν, πλησιάσαι καὶ ἕτερα. Μίγνυται, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί· οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Μίγω, γράφεται καὶ μίσγω. Μίδας μίδου καὶ γίνεται γένους κοινῶς· μίδα δὲ καὶ γίνεται δωρικῶς. Ἱστορία. Μίδας. Βασιλεὺς ὢν φρυγίας πλουσιώτατος ὁ μίδας· ὦτα ὄνου ἔχειν τοῦτο οὖν παροιμιωδῶς ἐλέγετο ἀντὶ τούτου ἤτοι ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν, ἢ ὅτι κώμην φρυγίας κατεῖχεν, ἥ τις ὦτα ὄνου ἐλέγετο· λέγεται δὲ τοῦτον τὸν πακτωλὸν χρυσορρόαν ποιῆσαι. λέγεται δὲ αὐτὸν πάλιν εὔξασθαι, ὥστε πάντα γενέσθαι χρυσὸν ὧν ἂν ἅψαιτο. ἢ ὅτι ἐπεὶ ὄνος μᾶλλον ἀκούει τῶν ἄλλων ζώων, πλὴν μυός. καὶ μίδας δὲ πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν. οἱ δέ φασιν ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν διόνυσον ὁ μίδας, μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι τοῖς τοῦ διονύσου παριοῦσιν ἠδίκησε· διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεός, ὦτα ὄνου αὐτῷ περιέθηκεν. οἱ δέ, ὅτι ὦτα μεγάλα φύσει εἶχεν. λέγεται οὖν ἡ παροιμία, ἀντὶ τῶν μὴ λανθανόντων. ἄλλως· οὗτος ὁ μίδας σφόδρα πλούσιος ἦν. ᾔτησε γὰρ ὥς φασι τοὺς θεούς, ὅτι ἂν εἰς χεῖρας λάβοι χρυσὸν γενέσθαι· καὶ τυχὼν τῆς εὐχῆς, λιμαγχονηθεὶς ἀπέθανεν. ὅσα γὰρ ἔλαβεν εἰς χρυσὸν μετέβαλλε. μυθεύονται δὲ αὐτὸν καὶ ὦτα ὄνου ἔχειν, ὅτι τὰ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν ὡς ὁ ὄνος. τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ὠτακουστάς, ὡς πάντα ἔχειν γινώσκειν τὰ ἐν πάσῃ τῇ αὐτοῦ χώρᾳ λεγόμενά τε, καὶ πραττόμενα. Μίδα παροξυτόνως, ἑτέρα τῆς βασιλικῆς. ἐκείνη δὲ καὶ προπαροξύνεται, ὁ σπρόσοπ(?). Μίδα, πόλις. Μίειν, ἐσθίειν. Μιῆναι, μιάναι· ῥυπάνσαι. Μιὼς, χνοῦς· τῆς ἄλλης γῆς. Μίθρας, ὁ πρῶτος ἐν πέρσαις θεός. Μίθρος, ὁ ἥλιος. Μίθρος, ἢ μίθρου,

μαίονες γὰρ καὶ μήονες· αἱ λυδαὶ, παρ᾽ οἷς καὶ ἀγαθαὶ λέγονται εἶναι βαφαί. Μήονες, οἱ καὶ μαίονες καὶ λυδοὶ ἱστόρηνται κατὰ τὸ ἱστορεῖν· ὅθεν καὶ παροιμία, τὸ πρὸ λύδιον ἅρμα, ἀντὶ τῶν πολὺ ὀπίσω λειπομένων. Μὴ ὅτι, ἀντὶ τοῦ μὴ μόνον ὡς ὁ θεολόγος· μὴ ὅτι τοῖς δι᾽ αἵματα τινὰ περιηκόσιν, ἢ περιτυχοῦσι. Μηοχάνη, χάσκουσα, παρὰ τὸ ἱστασθαί τε. Μὴ παῖζε μὴ παντελῶς. Μὴ παρὰ ζύλου, μὴ ὁ μαστιγωθείς. Μὴ παρρυῇς, μὴ ἐκπέσῃς· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων. Μὴ πεχεῖν ἄπρεπεν, μὴ αἰτιοῦ τὴν πενίαν, ὅτι δέεται. Μήποτε πᾶσαν ὀλέσῃς ἀγλαΐαν, καὶ τὸ μήπως τι δεινόν ἀπαντᾷ χαλεπαίνειν, οὐκ ἐλλείψει ἔχουσι τοῦτο· ἢ δὲ δεῖ· ἢ τοιοῦτο τι πῶς. Μήπου γε μή που γε, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἡ παραδιήγησις καλεῖται τὸ τοιοῦτον σχῆμα· τὸ δὶς τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι ἐμφατικῶς. Μήποτε, παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀργὴν ἔχει τὴν περὶ ἀπορίας σημασίαν· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ μή τι βέλτιον κέρδιον τοῦ πῶ· πρὸ δὲ τοῖς ὕστερον χρόνοις σημασίαν ἔχει τὸ μήποτε· καθὰ καὶ τὸ οὔποτε παρέλκει δὲ ὁ μήποτε καὶ τὸ τι· καθὰ καὶ ἐν τῷ οὔ τι ὅλον γὰρ τὸ μήποτε μαθέτω, ταυτὸ δηλοῖ τῷ μὴ ἀμελεῖτε. Μηρίεσθαι, σπαργανοῦσθαι· κλώθεσθαι. Μηρία, τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. Μηρία τὰ μηροῦ πάντα, ἀντὶ τὰ ὅλα, ὅ ἐστιν ὁλόκληρα· ἄλλως γὰρ περιττὸν τὸ πάντα, ἀλλὰ δύο μηρῶν μόνων κεῖσθαι. Μήριγξ, ἄκανθα, γινομένη ἐν τοῖς ἐρίοις τῶν προβάτων. Μήριθμος, δὲ λέγεται ἢ μήρινθος. Μήρικες, ἰχθύες. Μήρινθος, ἡ σπάρτος· παρὰ τὸ μηρύεσθαι καὶ καθήρειν ἐν τῷ κλώθεσθαι αὐτήν· ἢ τὸ ἐκτείνεσθαι. Μήρινθος, λεπτὸν σχοινίον· ἰστέον δὲ ὅτι, ὅμηρος μὲν μήρινθον λέγει· παυσανίας δὲ, καὶ μετὰ τοῦ σ σμηρίνθοις τισὶ λέγει· γὰρ ἐν τῷ κατ᾽ αὐτὸν λεξικῷ, ὅτι σμήρινθα δὲ σμαὶ, ἢ σπασμάτια κατὰ τὸν νόμον πρότερον. Ταῦτα δὲ πάθη τινά· ἢ σμήρινθαί τινες ἐνοῦσαι σπασμοί τινὲς μᾶς, καὶ ἄλλοι ἄλλως λέγουσιν· ἐκ τοῦ μερίζεσθαι δὲ ἡ λεπτὴ μήρινθος· τὸ τοιοῦτον πάσχει καὶ τὸ μερμηρίζεσθαι καὶ ὅμηρος καὶ μέρμηραι αἱ φροντίδες· δοκεῖν γὰρ ἀεὶ τι δεῖσθαι μὲν καὶ ἐπιμᾶσθαι τὸ πάχυ· μεμερίσθαι δὲ, τὸ λεπτὸν λεπτὴ δὲ ἡ μήρινθος καὶ τὰ λοιπά. Μηριόνου θεῖος κατὰ τὴν ἱστορίαν, ὁ ἰδομενεύς· διὸς γὰρ μίνως· οὗ καὶ πασιφάης, δευκαλίων, οὗ μόλος, καὶ ἰδομενεύς· μόλου δὲ μηριόνης. Μηριόνης, ὁ διὰ τῶν μηρῶν τὴν ὄνησιν φέρων· καὶ ἑαυτοῦ ἐμπρίων τοὺς χεῖρας· ἀπὸ μόλος δὲ ὁ τούτου πατὴρ, ἀπὸ τοῦ μολίσκου. Μήρισμα, κάταγμα· ἢ σπάσμα ἐρίου. Μηρός, παρὰ τὸ μέρος τὸ μερίζω, μερὸς, καὶ μηρός. Μηρὸς· τέλος ἀμπέλου, καὶ ξύλον· καὶ τὸ τῆς καλάμης κοῖλον· καὶ ὄρος. Μηροψυχία ἐστὶ, κακία· ψυχῆς, καθ᾽ ἣν ἀδικίᾳ τοῖς εὖ φέρειν ἀτυχίαν, τιμὴν καὶ ἀτιμίαν. Μηρυκίζω, εἰς μικρὰ κόπτω· ἀπὸ τοῦ μηρία. Μήρυμα, σπείραμα, νῆμα· κάταγμα τοῦ ψελλοῦ· μήρυμα, νῆμα, κάταγμα φολίδος, μυῶξία. Μήρυμα, ἑλκυσμα· κυρίως δὲ, τὸ ξανθὸν νῆμα· ἀπὸ δὲ τούτου, σημαίνει καὶ τὸ κλῶσμα· ἀπὸ τῆς ὑφαντικῆς ὑπαρξεως· εἰς μῆκος καὶ ἐλαύνειν ἕλκεσθαι· ἀπὸ δὲ μέρυμα, ἐπεὶ διὰ τούτου ἐργάζονται μηρύειν γὰρ τὸ κλώθειν, καὶ μηρύσασθαι, ἀντὶ τοῦ ὑφαίνειν καὶ κλῶσαι. ἡσίοδος· σήμασιν δ᾽ ἐν ταύτῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι καὶ μήρυμα, τὸ νῆμα. Μηρυσάμενοι, ἐκτεινόμενοι. Μηρύσατο, συνέστειλαν. Μηρύω, ὃ ἐστι τὰ ἀθρόα συνάγω· ἀπὸ τοῦ μέρος, μερύω, καὶ μηρύω· ὡς πλῆθος, πληθύω· καὶ μήρυμα· τὸ νῆμα· καὶ μηρύσασθαι, ἀντὶ τοῦ ὑφαίνειν καὶ κλῶσαι. Μησάμενοι, βουλευσάμενοι. Μήσατο, εἰργάσατο· ἐπιχειρήσατο. Μήσει, μηδαμῶς σε. Μήσει γέρων, οὐδαμῶς σε πρεσβύτα. Μήσομαι ποιητικῶς· βουλεύσομαι, κοινῶς καὶ μήδεα τὰ βουλεύματα, καὶ τὰ αἰδοῖα· ἀφ᾽ οὗ φιλομμηδὴς ἡ ἀφροδίτη παρ᾽ ἡσιόδῳ, ὅτι φασὶ τῶν μηδέων ἐξεφαάνθη. Μήστι, ἀντὶ τοῦ μή ἐστι λέγουσι δωριεῖς. Μήσω, ἐβουλεύσατο. Μήστωρα, σημείωσαι μήστωρα τὸ κύριον συστεῖλαι τὴν παραλήγουσαν· ἀλλὰ δὲ γε τοῦ βουλευτοῦ, ἐκτείνεται· ἀλλὰ μήστωρα φόβοιο. Μήστωρας αὐτῆς, τοὺς ἀθηναίους λέγει βουλευτικοὺς ἐν μάχῃ· καὶ δὴ τακτικώτατος ἱστορεῖται εἶναι ὁ ἀττικός. Μήστωρες αὐτῆς, ἐργάται μάχης· κραυγῆς· βοῆς. Μήστωρ, ὁ βουλευτὴς μου· παρὰ τὸ μήδω, μήσω· ἢ διὰ μῆκος μήσασθαι μηδὲ δὲ λέγω, τὸ βουλεύομαι. Μεταίχμιον, σημαίνει τὸ μεταξὺ δύο τινῶν πραγμάτων ὑπάρχον· κυρίως δὲ, ὁ μεταξὺ δύο στρατῶν τόπος. Μητέρα, φρονίμην· καὶ ἡ μήτηρ. Μήτια, μητίματα. Μή τι ἔως, μή τι ἄλλο παρ᾽ ὁμήρῳ, ἐν τῷ σ τῆς ὀδυσσείας, ἢ ἀντὶ τοῦ μή τι τοῦτο ἔως· μή τι ἄλλου· ἔθος γὰρ τοῖς θυμουμένοις μέμφεσθαι καὶ τὸ ἤδη γεγονὸς, καὶ ἐπαρᾶσθαι μὴ αὖ γενέσθαι, εἰ καὶ ἀδύνατον ᾖ ἀρᾷ, ἢ μή τι ἔως αὐτή, ἀλλά τι θεατής, μή τι μὲν πάλιν ὕστερον ἄλλο, ἵνα καὶ τοῦτο γέρας ἐξ ὁμήρου λαβὼν δοξάζῃ τοὺς ψυχικοὺς ὕστερον μεταγισμοὺς, οἱ διὰ τὸ ὡς ἐρρέθη πάλιν γίνεσθαι κατὰ τὸν πυθαγόραν λῆρον· καὶ παλιγγενεσίαι λέγονται, ὅθεν ἐλαβεῖς ὁ φυσικὸς ἐμπεδοκλῆς, ὁ τὸ αὐτὸ δοξάσας κατὰ ψυχῆς δὲ ποιεῖ ἑαυτοῦ τὸ ἤδη ποτ᾽ ἐγὼ γενόμην, κοῦρός τε, κόρη τε, θάμνος τ᾽ οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς· ὁ δὲ παραφράσας, δημοσθένης ταῦτά τι, καὶ τὸν βουγάιον ἑρμηνεύων φησί· μή τι ἔως ἔτι, μή τι ὀνομάζοιο βόσχημα αἰσθητόν. Μὴ πίκταινε, μὴ ἐργάζου, μὴ κατασχεδίαζε. Μητέρα, εἶδος σπινός, καὶ τῶν ξύλων τὸ ἱερὸς, ὃ καρδίαν τινὲς ἢ ἐντεριώνην καλοῦσι· καὶ ὁ κλῆρος τῶν πολέων, ὡς κλεόπαρχος· καὶ ἡ τῆς γυναικός, καὶ κεφαλῆς διάδημα βαρβαρικόν. Μητέρα δὲ ἐν οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται, γαμέεσθαι ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρός· τὸ ἀκόλουθον καὶ ἀσόλοικον ἦν οὕτως ἐπαγαγεῖν κατὰ ὀρθὴν καὶ εὐθεῖαν μήτηρ δὲ ἀψ ἴτω· ἢ ἄλλως· μητέρα δὲ ἢ ὁ θυμὸς ἐφορμᾶται ἀποπεμψον. Μητέρα θηρῶν, πολλὰ θηρία ἔχουσαν. Μητέρα μήλων, πολυθρέμμονα. Μητέι, μητρί. Μή τ᾽ ἀνδρὸς μελαμπύγου τύχοις, μὴ τινὸς ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις. Μήτηρ, παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι· αἱ γὰρ γυναῖκες πρὶν γένωνται μητέρες φυλάττονται πρὸς τὸ μὴ λυμανθῆναι τὴν αὐτῶν παρθενίαν· ἡνίκα δὲ γένωνται μητέρες, οὐ τηροῦνται· ἢ παρὰ τὸ μαστὸν ζητεῖν, ἢ ὑπὸ τῶν τέκνων ζητουμένη· ἢ ἡ μαστεύουσα τὰ πρὸς τροφὴν τοῖς κυηθεῖσιν· ἢ ὅτι φυσικῶς αὐτὰ μαστεύει τὰ κυηθέντα ἡ μήτηρ, ἢ ἐκ τοῦ ματῶ μάτηρ καὶ μήτηρ, ὡς μάτης μήτης, ἡ τῶν ἀδήλων ζητητική. Μῆτι, ἀπὸ τοῦ μῆτις μήτιδος μήτιδι μήτι μῆτι· ἀποβολῇ τοῦ δ καὶ κράσει τῶν δύο ι· μῆτις ποιητικῶς βουλὴ κοινῶς. Μητικλέομαι, ἀντὶ τοῦ τῇ βουλῇ εὐκλεὴς εἰμί· παράγωγος δὲ ἐκ τοῦ κλείζομαι. Μήτιγε, πόσῳ γε μᾶλλον. Μητίετα, ἀντὶ τοῦ μητιέτης· ἡ κλητικὴ ἀντὶ τῆς εὐθείας· ἔστι δὲ πάθος δωρικὸν καὶ αἰολέων. Μητιέτα ζεύς, ἐκ τοῦ μητιέτης γινόμενον, ὃ δηλοῖ τὸν βουλευτικόν· μῆτις γὰρ ἡ βουλή· καὶ ἐκ τοῦ ἀκακήτης ὁ ἀκάκητα, ὁ εἰρηνικός καὶ μὴ κακοποιῶν προπαροξυτονοῦσι γὰρ ἐνίοτε αἰολεῖς ἐν πολλοῖς· σημείωσαι ὅτι, ὁ μητίετα ζεύς, καὶ μητιόεις λέγεται.

Μῆτις

εἰς τὸ δασὺ καὶ αἰσχρὸν νοοῦσιν ἄλλο. οἱ δὲ παρέλαβον οὕτω· διαγόρας ὁ μήλιος ὁ πρότερον ὢν θεοσεβὴς παρακαταθήκην ἀπό τινος ἀποστερηθεὶς, ἐπὶ τὸ ἄθεον ἐξέδραμεν· ἐφ᾽ ᾧ ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες, τὴν μῆλον ἐκάκωσαν. ἄλλως· διαγόρας γέγονέ τις βλάσφημος εἰς τὸ θεῖον μήλιος· καί ποτέ φασιν ἐν πανδοχείῳ εὑρεθεὶς καὶ μὴ εὑρὼν ξύλα, ἐπὶ ἄγαλμα ἡρακλέους, ἄγε φησὶ τρισκαιδέκατον ἡμῖν ἐπιτέλει ἆθλον, καὶ ἕψησον τὸν φακόν. Μηλοβολεῖν, τὸ σαίνειν· καὶ εἰς ἔρωτα ὑπάγεσθαι. Μηλόβοτον, τὸ καλῶς τρέφον τὰ πρόβατα· μηλόβοτον πεδίον διελθόμενοι. Μηλοβότης, ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. Μηλόβοτος, τόπος ἀνειμένος προβάτοις εἰς βρῶσιν. Μήλωθρα, βάμματα. οἱ δὲ, τὸ τῶν δερμάτων βάμμα. ἄλλοι τὸ πρόστιμμα τῆς πορφύρας· οἱ δὲ, καλλωπίσματα. Μῆλον, πᾶς καρπός. Μῆλον, ποιητικῶς τὸ πρόβατον· μηλωτὴ, ἡ τοῦ προβάτου δορά. καὶ ἔστιν ἐν χρήσει. Μηλολόνθη, οὕτω γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι· τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ζωΰφιόν ἐστι χρυσίζον κανθάρῳ ὅμοιον· ὃ λαμβάνοντες οἱ παῖδες, ἀποδεσμοῦσι λίνῳ καὶ ἐκπετάννουσιν ἀριστοφάνης. Μηλὸν, ἀργὸν ἰατρόν. Μηλοτομεῖς, ποιμένες. Μηλοτομιαῖον, ἀτόμιον. Μήλωπα καρπὸν, τὸν σίτινον ὡς μηλοειδῆ τὴν χρόαν, ὅ ἐστι κιῤῥὸν καὶ ξανθόχροον· ὅθεν καὶ δημήτηρ ξανθὴ λέγεται. Μῆλος, πόλις θεσσαλίας. καὶ οἱ μήλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ ἀθηναίων, λιμὸν ἐπείνασαν καὶ προσεδόκησαν ἑαυτοὺς ὡς θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ· καὶ ἀριστοφάνης λιμὸν μήλιον, ἀντὶ τοῦ μέγιστον. Μῆλος, νῆσος. Μηλοσόος ὁδὸς, δι᾽ ἧς τὰ πρόβατα ἐλαύνεται ῥόδια. Μηλοφαγεῖ παρὰ ποιηταῖς, ἀντὶ τοῦ θύει. Μηλοφόροι, θεραπεία περσικὴ τοῦ βασιλέως. Μηλυρὶς, ἡ αὔρα. Μηλοβληθεὶς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐρασθείς· μηλοβολεῖν γὰρ ἔλεγον, τὸ εἰς ἀφροδίσια δελεάζειν. ἐπεὶ τὸ μῆλον ἀφροδίτης ἐστὶν ἱερόν. Μήλωθρα, τὰ πορφυρᾶ βάμματα. Μήλων, ἡρακλῆς· ὀνομασθῆναί φασι τὸν θεὸν οὕτω, διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τοὺς μελιτεῖς, ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα. Μηλῶσαι, τὸ τὴν μήλην καθεῖναί που καὶ ἐντὸς ἐλθεῖν, καθιέντες τι εἰς τὸ στόμα κατὰ μηλοῦν· καὶ τὸ τὰ βαπτόμενα ἔρια, πιέζειν εἰς τὸ χαλκεῖον. Μηλάται, ποιμένες. Μηλωτὴ, τὸ τῶν προβάτων δέρμα. Μηλωτὴ, διφθέρα. Μήμη, μηδαμῶς με. Μημωτὰ, ψεκτά. Μὴ μ᾽ ἐρέθιζε, μή με παρόξυνε. Μὴν τριχῶς ἀπαιοῦται, κατὰ φύσιν τοῦ η στοιχείου· λέγεται δὲ καὶ μὰν κοινότερον· καὶ μαὶ δωρικῶς· ἡ μὲν ἰωνικῶς· οὕτω καὶ τρίετος, οὐ μόνον ἐν τῷ η λέγεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ α τρίατος, καὶ διὰ τοῦ ε τρίετος παρὰ ἀῤῥιανῷ ἐν βιθυνιακοῖς. Μὴν, παρὰ μὲν τοῖς ποιηταῖς ἀργόν· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν ἀντὶ τοῦ δέ· καὶ ἰδίᾳ τιθέμενον, μετὰ τοῦ γε ἢ προτεταγμένου ἢ ἐπιτεταγμένου· οἷον τὸ γ᾽ ἡμῖν εἰς πατρίδα ἥκων· καὶ οὐ μήν γε τὸ δὲ ἐλέγετο. Μὴν, χρόνος ἀπὸ συνόδου ἡλίου καὶ σελήνης, ἐπὶ τὴν ἑξῆς σύνοδον· ὡς παρὰ τὸ κέφαλος κεφαλὴν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μεῖος μείων· καὶ κατὰ συγκοπὴν, μήν· ἀφ᾽ οὗ καὶ μήνη ἡ σελήνη. Μὴν, κλίνεται μηνὸς, ὡς χὴν χηνός. τὰ γὰρ εἰς ην ὀνόματα διὰ τοῦ ος κλίνεται· καὶ φυλάττουσι τὸ η ἐπὶ ἀρσενικῶν, πλὴν τοῦ φρὴν φρενός· ἐπὶ τῶν μονοσυλλάβων, ἢ αὐχὴν αὐχένος, ἐπὶ τῶν δισυλλάβων. Μῆνα λέγομεν, τὴν τῆς σελήνης ἀποκατάστασιν. Μῆνα, τὸ μέσον τοῦ ξύλου ὃ περὶ καρδίαν, καὶ ἐν τερμόνι. Μήνατο, ἐμήνατο· ἐμαίνετο· ὠργίζετο. Μηναγύρτης, ὁ καθημέραν ὀχλαγωγίας ἀγείρων, καὶ συναθροίζων καὶ ψάλλων συρφετῶν. Μήνη, ἡ σελήνη· ἀπὸ τοῦ μὴ ἐν ἑνὶ σχήματι μένειν· ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπ᾽ αὐτῆς μαίρουσι δι᾽ ἧς αὐτὴ τὰ δώδεκα διέρχεται ζώδια. Μηνιάσας, ὀργισθείς. Μήνιγμα, μῆνιν. Μήνιγγα, ἐγκέφαλον. Μῆνιγξ, ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τὸ ὑφιστάμενον τοῖς ὀνηραῖς πίθοις ἐν τῷ οἴνῳ, πρὸ τοῦ ἀνθεῖν· ἐπίπαγος, καὶ δῆμος. Μήνιε, ὀργίζου. Μηνιθμὸς, ὀργή. Μήνιγγες λέγονται, αἱ σκέπουσαι ὑμένες τὸν ἐγκέφαλον· διὰ τὸ μένειν ἐν αὐταῖς τὸν ἐγκέφαλον. Μῆνις κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἡ ἐπιμένουσα ὀργὴ ἐκ τοῦ μένειν· οὐκ ἐκ τοῦ μαίνεσθαι. Μῆνις, χόλος· θυμός· κότος. τέσσαρα ταῦτα λέγονται ὀνόματα παρὰ τῷ ποιητῇ· ὁ θυμὸς μὲν καὶ χόλος ταὐτά ἐστιν· ὡς περ καὶ ἡ κοινότερον μεθ᾽ ὅμηρον λεγομένη ὀργή· καὶ εἰσὶ τρία ταῦτα ὁ θυμός· ὁ χόλος· καὶ ἡ ὀργή· συνώνυμα κατὰ τοὺς γραμματικούς· κατὰ δὲ ἄλλους πολυώνυμα· καθὰ τὸ βροτὸς, μέροψ, ἄνθρωπος· ἢ τὸ ξίφος, ἄορ, σπάθη, φάσγανον. διαφέρουσι δὲ ὁ μὲν θυμὸς, παρὰ τὸ θύειν τὸ ὁρμᾶν καὶ τὸ αἷμα· αἱονεὶ θυσμός τις ὢν· κίνησις γὰρ αἵματος ἐν καρδίᾳ ἐστὶν ὁ θυμός· ὁ δὲ χόλος, παρὰ τὴν χολήν· ἡ δὲ ὀργὴ, παρὰ τὸ ὀρέγω.
Μῆνιν, ἀττικόν ἐστι, καὶ ἰωνικόν· μῆνιδα δὲ, τὸ κοινὸν, οὐκ οἶμαι εἴ τις ἐν χρήσει εὑρήσει· ὥσπερ ἐν τῇ γ ῥαψῳδίᾳ τὸ ἔριδα· δωρικῶς δὲ τὴν παρὰ τοῖς ἀττικοῖς μῆνιν εἴποι ἄν· καλοῦνται δὲ τοῦ βραχυκατάληκτον τὴν μῆνιν κατὰ ἡρωδιανὸν ποιοῦντες· τὰ εἰς ν λήγοντα ἐν τῇ αἰτιατικῇ πάντα βραχέα ἐστίν· οἷον ἄλκιν, πόλιν, ἄλεξιν· ἔχειν θέσιν οὕτω γοῦν καὶ μῆνιν. Μῆνιξ, μήνιγγος, ὁ καὶ κρόταφος· ἀπὸ τῶν κεραοφυῶν ζώων, ἀπὸ τοῦ μανὸν εἶναι ἢ ἀραιόν. Μηνίσκοι, τὰ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων τιθέμενα, ἵνα μὴ τὰ ὄρνεα ἐπικαθέζηται καὶ τὰ χαλκώματα τὰ τῶν πεδαλίων ὑμένες· πέταλα πεταλίσκια· μανάκια· περίδεραια. Μηνίω, τὸ ὀργίζομαι· παρὰ τὸ μῆνις, μηνίω· μηνίσω· ὡς κόνις, κονίω κονίσω. Μηνίειν ἰστέον ὡς ὁ μὲν ποιητὴς, ἀεὶ βαρυτόνως· οὕτω καὶ ἡ κοινὴ χρῆσις· τινὲς δὲ τῶν ὕστερον ἀττικιστῶν μηνιᾶν εἶπον, ὡς βοῶ καὶ μηνιῶντες, ὡς βοῶντες. τοιοῦτοι δὲ τινες τὸ συνιέναι, εἰς τὸ συνιεῖν ἐκαινοτόμησαν ἐκ τοῦ συνιῶ. Μηνίω, τὸ μνησικακῶ· μαθηματικὸς, ὁ τῆς μνησικακίας χρόνος. Μηνοειδὲς, σεληνοειδές. Μῆνος, κότος ἢ ἔμμονος ὀργή. Μηνύειν, λέγεται μὲν καὶ τὸ ἀγγέλλειν ἁπλῶς· ὡς τὸ μηνύω σοι ταῦτα, ἤγουν δηλῶσοι· ὡς καὶ λιβάνιος· μηνύσας τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ τὴν ἀσίαν. λέγεται δὲ καὶ τὸ τὰ κεκρυμμένα καὶ ἀπόῤῥητα ἐξαγγέλλειν· ὧν τὰ ὀνόματα ἀπὸ τοῦ μηνύειν, ὃ δηλοῖ τὸ ἀγγέλλειν. λέγεται ἀγγελιαφόρος, ἢ μηνυτὴς, ὡς καὶ λιβάνιος· τά τε ἄλλα καὶ μηνυτὴν ἔχων τῆς στοᾶς ἀκριβῆ· ἀπὸ τοῦ μηνύειν ὃ δηλοῖ τὸ ἐξαγγέλλειν καὶ ἐκφέρειν· λέγεται ὁ προσαγγελεὺς καὶ προσαγγελεύς. Μηνύειν ἐστὶ, τὸ κλέπτοντά τινα δεικνύειν· ἢ φαίνοντα ἢ ποιοῦντά τι τοιοῦτο· καὶ μηνυτὴς ἐπὶ τούτων· μηνύειν καὶ τὸ σημαίνειν ἁπλῶς καὶ δηλοῦν, οἷον ὁ κορώνης κρωγμὸς χειμῶνα μηνύει· σημαίνει ἢ τὸ ἀγγέλλω, καὶ ἀπόῤῥητόν τι δηλῶ. Μηνύεσθαι, μηνυτρίζεσθαι, μήνυτρα· δίδωσι. Μηνυθῆναι, βούλεσθαι. Μηνύριζε, θρηνώδης ὁ φθόγγος. Μὴ νύ πη, οὐδαμῶς σοι. Μήνυμα, παρὰ τὸ μηνύω· τοῦτο παρὰ τὸ ἀνύω· ὃ σημαίνει τὸ διέρχομαι. Μηνυτὴς, ἡρακλῆς ἐν ἀθήναις. Μηνύω, παρὰ τὸ ἀνύω, προσθέσει τοῦ η εἰς ῆν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ· μηνύω· οὕτω θεόγνωστος. Μηονίκτης, ὁ ἐλατήρ. Μηονὶς γυνὴ παρ᾽ ὁμήρῳ, ἡ λυδή.

βοηθοῦντες. Μηδ' ἔτι ζῶος, μηδὲ ὡς. Μὴ δῆμα τελέσειε θεὸς κακὰ κήδεα. παρὰ τῷ ποιητῇ, κατ' ἔλλειψιν εἴρηται. λέ-
γει γὰρ σύνηθες τὸ δίδου· ἢ τοιοῦτόν τι· ἵνα λέγῃ ὅτι δὸς ἄδικα μὴ τελεσθῆναι· ποιήσοι ὁ θεός. Μήδετο, ἐφρόντιζεν· ἐτεχνάζετο·
ἐβουλεύετο. Μὴ δὴ οὖν, μηδαμῶς οὖν. Μήδεται, μηδαμῶς· μηδόμενος κακά, βουλευόμενος. Μηδία, πόλις· καὶ εἶναι
μὴ ὄρνιθας, μήδεια. Μηδικοί, ὄρνεις μηδικοί, ἀλεκτρυόνες. Μηδικὴ πόα, ἡ τρίφυλλος· οἱ δὲ λωτὸν κτήνεσιν ἁρμό-
ζοντα. Μηδικῶς, μηδικῶς παρὰ μὲν δωριεῦσι μηδοποιοῦ μηδισμός· παρὰ δὲ λυδοῖς ὁ ζευκτὸς ζεύξις. Μήδιος, μαλακός·
καὶ βοτάνης εἶδος· καὶ λίθος τις μηδία τις. Μηδισμὸς, ὁ τὰ τῶν μήδων φρονῶν. Μήδομαι, τὸ βουλεύομαι ποιητικοί.
Μήδετο, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε· ἤγουν ἐβουλεύετο· ἔστι δὲ χρόνου παρατατικοῦ. Μὴ δόξῃ σοι, μὴ νομίσῃς. Μηδοποιεῖ,
μηδέ τι ποτε. Μῆδος· καὶ μῆδοι· ἐθνικά. Μηείειν, μασᾶσθαι· ἐσθίειν· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μὴ ἑταίρου, μὴ ὑπε-
ρφρονοῦ. Μὴ ἐφικνούμενοι, μὴ καταλαμβάνοντες. Μήθομαι, παρὰ τὸ μέθυ· δηλοῖ τὸ μανθάνω· ὃ γίνεται κατὰ τροπὴν
τοῦ δ εἰς θ. Μήθυμνα, ἐρρέθη ὡς παρὰ μεθύειν παρὰ τὸ μέθυ, μέθυμνα γὰρ διὰ τὸν διόνυσον· καὶ ἐκ πόσεως τῆς ἀρχούσης
μεθύμνα· ὁμοίως τῷ μεθύειν μεθύοντα· ἔστι δὲ μήθυμνα, πόλις λέσβου. Μηθυμναῖος, ὁ διόνυσος. Μηθο, ἄχθεσθαι τὸ μαν-
θάνω· ἀφ' οὗ τὸ ἔμαθον. Μηθώνη, πόλις. Μηθώνη, ἐκπεσόντες ἐνταῦθα κατὰ τοὺς παλαιοὺς τῆς ἀρχούσης, ἤγουν τὰς μὴ συλ-
λαβάς· μεθώνη γὰρ ὤφειλε ῥηθῆναι· τρεῖς δέ φασι μεθώνας· ἡ ἐν μακεδονίᾳ, ἄποικος ἐρετριέων· ἡ ὑπὸ τοῦ φιλοκτήτου,
καὶ ἡ περὶ τροιζῆνα· καὶ τοῦτο μὲν οἱ σχολιασταὶ οἱ λέγοντες ὅτι τοὺς τοιούτους μεθωναίους, οἱ μὲν αἰολεῖς φασίν, οἱ δὲ
ἀχαιούς· οἱ δὲ αἰνιᾶνας· ἑτέρα δὲ περὶ τροιζῆνα μὲν ἡ μακεδονίας μεθώνης οὐ μέμνηνται· ἄλλοι δὲ ἀριθμοῦσι τρεῖς με-
θώνας· λέγοντες ὅτι, μεθώνη φιλοκτήτου· ἑτέρα τῆς θρακίας· ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πελοποννήσιος μεθώνη, κληθεῖσα οὕτω
παρὰ τὸ μέθυ πολύοινος γάρ· ταύτης δὲ ὁ πολίτης μεθωνεύς, ὡς κορωνεύς. Μῆκα, κέρατα. Μηκᾶσθαι, ἐπὶ αἰγῶν
διὰ τοῦ η· ἀφ' οὗ μηκάδες αἶγαι παρὰ ὁμήρῳ· καὶ χρεμετίζεσθαι ἐπὶ τῶν αὐτῶν διὰ τοῦ ι· καὶ φριγμός. Μηκεδανός,
ποιητικῶς ὁ μακρός· μήκιστος· ὁ μακρότατος. Μὴ κεῦθε, μὴ κρύπτου. Μηκὴ ἐστὶν ἡ τῶν αἰγῶν βοή· ὅθεν καὶ τὸ μη-
κάδας αἶγας· βληχὴ δὲ, ἡ τῶν προβάτων. Μήκιστα, μέγιστα· ὑπερμεγέθη ἔσχατα. Μηκιστῆ, αἰτιατική· ἐκ τοῦ μη-
κιστεὺς μηκιστέος, ἀποκεκομμένη· φησὶ γὰρ ὅμηρος μηκιστῆ δ' ἕλε πολυδάμας· καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ ἀγγελίην ἐπὶ τυδῆ
στεῖλαν ἀχαιοί. Μὴ κοίνου, μὴ ἀφάνιζε· μὴ μίαινε· μὴ ἀκάθαρτον νόμιζε. Μῆκος, καὶ μήκιστον ἐν μακρότατον, τὸ
μακρότατον. Μὴ κοτίσῃ, μὴ ὀργισθῇ. Μηκύβερνα, πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα σταδίοις εἴκοσι ἀπέχουσα τῆς ὀλύνθου. Μη-
κυνθῆ, μακρυνθῆ· καὶ ἰωνικῶς μακρυνθῆ· ἡ ἐκθλίψει τοῦ ρ αἰολικῶς, μηκυνθῆ. Μήκυνον, αὔξανον· μάκρυνον. Μηκύ-
νω τὸν λόγον κάλλιον, ἢ ἐκτείνω· ἐκτείνω δὲ τὴν χεῖρα· ἀριστείδης· τὴν χεῖρα ἐκτέτακώς. Μηκύνω, εἰς μῆκος ἄγω.
Μήκων, ὄνομα φυτοῦ· ἡ σπέρμα τῆς οὐκ ἄδηλον· ἔστι δὲ καὶ μέρος τι τῶν ἐν ποταμίων τοῦ πολύποδος τοῦ ἰχθύος· ὃς κεῖται
ἐπάνω τῆς κοιλίας· οἱονεὶ κύστις ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸν θόλον· ὥς φησιν αἰλιανὸς ἐν τοῖς περὶ ζώων. Μήκων, εἶδος βοτάνης
παρὰ τὸ μῆκος, μήκων λέγει δὲ τὴν καρδίαν. Μηκώνιον, τὸν πέπλην καλούμενον, ὃν καὶ μηκωνίτην ὀνομάζει παρὰ τῷ
ἱπποκράτει. Μήκωνες, πόα τις λευκὴ ἐμφερής οὖσα, καὶ τὰ τῆς πίνης περιττώματα· καὶ τῶν ὁμοίων· καὶ μέρος καὶ ὕφα-
σμα βύσσινον· καὶ αἱ ἄγριαι, καὶ ἡμεροτέται. Μηλάνθη, καὶ μηλολόνθη, ἤδη βοτάνη. Μῆλα ὁ ποιητὴς καλεῖ, καὶ
τὰς αἶγας· ἄιον μῆλα, οἶές τε, καὶ αἶγες ἰαονισκον· καὶ ἡμεῖς δὲ δὴ τὸ μηλωτὴν καλοῦμεν καὶ τὴν αἰγείαν δοράν· τὴν
δὲ τῶν προβάτων ἔνιαι αἰεὶ· τῶν δὲ ἀρχαίων ἀττικῶν τινές, σισύρα λοφωτὴν ποιούμενοι ὧν ἐκάλουν· καὶ φέρει καὶ χρῆσιν
ἑρμίππου ταύτην, ὥρα μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς, καὶ τὴν ὤαν περιδεῖσθαι περὶ τὴν ὀσφύν. Μῆλα, τὰ ἀκρόδρυα λέγει ὅμη-
ρος, ἐκ μέρους, ἤτοι ἐξ ἑνὸς καρποῦ τοῦ μήλου τοῦ καλοῦ καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν ἀγλαοῦ· καθὰ καὶ ἀκρόδρυα ἐδρύκασ-
ιν ἐξ ἑνὸς δένδρου τῆς παλαιογόνου τροφοφόρου δρυός. Μῆλα, πάντα ὅμηρος ἐν ρ τῆς ὀδυσσείας λέγει τὰ τετρά-
ποδα· ὡς ἀπὸ μέρους· οὐ γὰρ πρόβατα μόνον οἱ μνηστῆρες ἱέρευον, ἀλλὰ σύας σιάλους· καὶ αἶγας· καὶ βοῦς ἀγελαίας, καὶ
ἄλλα. Μηλάτης, ὁ ποιμήν. Μηλάτων ἀπάργματα, ἀπαρχὰς καὶ θυσίας προβάτων· μῆλον δὲ τὸ πρόβατον αἰο-
λικῶς, παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω λεγόμενον· ποιμενικὸν γὰρ καὶ γεωργικὸν βίον ἔζων οἱ παλαιοί. Μηλαφῆσαι, ψηλαφῆ-
σαι. Μηλέα, οὐ συναιρεῖται εἰς μηλῆν κατὰ τὴν συκῆν· καὶ ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῆς τὰ μῆλα καὶ ὕλα λέγεται, δῆλον παρὰ
σελεύκῳ ἐν γλώσσαις· φέρεται καὶ ταῦτα βράβυλα ὕλα κοκκύμηλα· μάδρυα τὰ αὐτά ἐστι μάδρυα μὲν λεγόμενα ἐς
οἷον μαλόδρυα, ἤγουν δωρικῶς μηλόδρυα, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἀκρόδρυα· βράβυλα δὲ κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν φησί,
καὶ αὐτό, δημητρίου τοῦ ἰξίονος ὡς ἡ κοιλία καὶ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα· ὕλα δὲ, ὡς οἷον μῆλα ἐπὶ ἐκ τῆς μηλέας· καὶ μη-
λίδες, αἱ κατὰ δωριεῖς μηλίδες νύμφαι, αἱ τετρασυλλάβως μηλιάδες κατὰ τὸ φιτλὰ μηλιάδες· φιτλὰ ἔσαι· φιτλὰ
μηλίαν ἐν αἷς νύμφαι μὲν εἰσὶν ὀνόματα τὰ θηλυκά. Μήλεια, πρόβατεια· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μηλεαγρεῖ, δη-
μηγορεῖ. Μήλην ἐξωτίδα, τὴν μηλωτίδα· μάτην ἡ ἀπυρομὶς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μήλη, ἰατρικὸν ἐργαλεῖον δι'
ἧς ψηλαφᾶται τὰ ποιούμενα· μηλοῦν γὰρ, τὸ ψηλαφᾶν λέγεται· καὶ μήλωθρα, τὰ πορφυρὰ βάμματα· οὕτω σέλευκος·
ὁ δὲ ὦρος ὁ μιλήσιος, παρὰ τὸ μέσον· ἡ πολλὴν κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐργάτης. Μηλιάδες, ὁ μῆς τῆς ἀπὸ μήλου χαλκῆ-
της· ἡ συστηρίαν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μηλιαθμεῖν, μανδραν τῶν προβάτων. Μηλιάδες, νύμφαι. Μήλιαι, ἀστρά-
γαλοι. Μήλιος σωκράτης, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· παρ' ἱστορίαν ἀθηναῖος γὰρ ὁ σωκράτης· ἀλλ' ἐπεὶ διαγόρας μήλιος ὢν
διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν σωκράτην δὲ ὡς ἄθεον διαβάλλει· διὰ τοῦτο μήλιον αὐτὸν ἔφη· ἄλλως· ὁ μήλιος ἀντὶ
τοῦ ὁ ἀσεβής· ἀριστογόρου γὰρ τοῦ μηλίου μαθητὴς ὁ σωκράτης· διεβέβλητο δὲ ἐπὶ ἀθεΐᾳ οἱ μήλιοι· ἀπὸ διαγόρου· ὡς χρή-
ματα παραθέμενός τινι καὶ ἀποστερηθείς, εἰς ἀθεΐαν ἐτράπη· ἢ διότι μήλιοι ἐπολέμησαν ἀττικοῖς· οἱ δὲ, ἐπειδή πε σάμ-
στα γόρας διθυραμβοποιὸς ἐξορχήσατο τὰ ἐλευσίνια· οἱ δὲ μήλιοι, τὸν κατὰ ... αὐτὸν τὰ διδαχῇ τὰς ψυχὰς τῶν μηλίων·
οἱ δὲ, τὸν κωμάζοντα, τὸν δασὺν· καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τούτου λέγουσι τοῦ μηλίου· ἄλλως· ὁ μήλιος· πῶς ὀξεῖ δίζαιτο τὸν τῶν
ὄντων τὰς ψυχὰς ὀξυνόντα τρίτην εἰς ἐλεύθεριν γρηγορήσας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων· μῆλα γὰρ τὰ θρέμματα· οἱ δὲ,

μὴ δεικνύμενον, καὶ μὴ καλούμενον γίνωσκε δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι ἀλλὰ τῶν εὐκτικῶν πρό τινων προσώπων τοῦ ὑποτακτικοῦ ἀορίστου καὶ παρακειμένου, καὶ τῶν καθεξῆς χρόνων, οὐ χρώμεθα μόνῳ τῷ μὴ· οἷον μὴ τύψω· καὶ μὴ τύπτω καὶ μὴ τέτυφα, ἀλλὰ μετὰ τῆς προσθήκης τοῦ οὐ· οἷον, οὐ μὴ τύπτω· ἰστέον ὅτι καὶ τὸ μὴ, καὶ τὸ οὐ μὴ, οὐ μόνον ἀλλὰ ὑποτακτικοῦ τίθενται, ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτι καὶ ἀλλὰ μέλλοντος ἁπλῶς· οἷον παρ᾽ αἰσχύλῳ ἐν προμηθεῖ· ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς· καὶ παρὰ ἀριστοφάνει ἐν βατράχοις, ἀλλ᾽ ἐσορᾶν ὅπως μὴ ἐρεῖς· καὶ παρὰ σοφοκλεῖ· οὐ μὴ ἐρεῖς· ὡς ἔλαβεν ἡ μοῖρα· τὸ τοιοῦτον δὲ μὴ, οὐ μόνον ἀλλὰ ὑποτακτικοῦ τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ εὐκτικοῦ παρὰ λουκιανῷ, ἅπαξ καὶ ἀλλὰ ὁριστικοῦ ἐνεστῶτος, ἐν τοῖς νεκρικοῖς· ὅρα γοῦν μὴ τὸ ἐναντίον ἐστί· μὴ καὶ τὸ οὖν ἐκ παραλλήλου πολλάκις τίθενται· μὴ ὅτι, κεῖται μετὰ τοῦ ὅρα ὑποτακτικῷ συντάσσεται, νοουμένου τοῦ ἵνα ἔξωθεν· καὶ ὅτι κεῖται μετὰ τοῦ τί ἐρωτηματικοῦ, καὶ τό τι μετὰ ὑποτακτικοῦ· οἷον μή τι φύγῃ· μή τι πάθω· καὶ ἀλλὰ παρακλήσεως νοούμενον, μετὰ προστακτικοῦ τίθεται· οἷον μὴ ἐνόχλει με· μὴ πατρίδα τι· εἰ δὲ μετὰ ἀορίστου εἴη, μετὰ ὑποτακτικοῦ συντάσσεται· οἷον μὴ τρίψῃς, τὸ μὴ δέον μὴ κλέψῃς· Μὴ ἀποσκορακίσῃς με· μὴ ἀποδύσῃς με· μὴ ἀποδοκιμάσῃς με· Μὴ, ἀπαγορευτικὸν σύνδεσμον, ἀντὶ τοῦ μὴν παρὰ ἐρωτηματικοῦ λαμβάνουσιν ἴωνες· Μὴ ἀντὶ τοῦ ἄρα λαμβάνεται· Μὴ οὐκ ἔτι ἐκεῖνον ἐλθεῖν, οὐδεὶς ἄν με πείσειεν ἀνθρώπων· αἱ δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς λαμβάνονται·

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τῆς ἀπαγορεύσεως ἐπιρρήματα, τοῖς δευτέροις προσώποις τῶν ἀορίστων προστακτικῶν ἐνεργητικῶν τε καὶ παθητικῶν καὶ μέσων οὐ συντάσσονται· οἷον φαμὲν μὴ τύψον μὴ τύπτε, οὐ δὲ μὴ τύφθητι· μὴ τύπηθι· οὔτε μὴ τύψαι· μὴ τυποῦ, ἀλλὰ καθὼς τοῖς ἀπολογικοῖς· ἵνα ὅπως ἐὰν συνδέσμοις ὑποτάσσονται οἱ ἀόριστοι, οὕτω καὶ μόνον τὸ δεύτερον ἑαυτῶν πρόσωπον ἐν τε τοῖς ἑνικοῖς καὶ δυικοῖς, καὶ πληθυντικοῖς ὑποτάσσονται τοῖς ἀπαγορευτικοῖς ἐπιρρήμασιν· οἷον ἑνικῶς μὲν μὴ τύψῃς, μὴ τύπῃς· μὴ τυφθῇς, μὴ τύψῃ, μὴ τύπῃ· δυικῶς δὲ, μὴ τύπητον, καὶ ἀλλὰ τῶν λοιπῶν ὁμοίως· πληθυντικῶς δὲ, μὴ τύψητε, μὴ τύπητε, καὶ ἀλλὰ τῶν ἄλλων ὁμοίως· μὴ τυφθῆτε μὴ τυπῆτε μὴ τύψησθε, μὴ τύπησθε· τοῖς μέντοι τρίτοις προσώποις προστακτικοῖς, τούτων φημὶ δὴ πάντων τῶν ἀορίστων συντάσσονται· οἷον μή με καταφρονησάτω κατωγίς ὕδατος· μηδὲ καταπιέτω με βυθός· μηδὲ συσχέτω ἐπ᾽ ἐμὲ φρέαρ, τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἀλλὰ τῶν πληθυντικῶν οἷον μὴ δὲ λυπηθήτωσαν· εἰ δέ που εὑρεθῇ τοιοῦτο ῥηματικὸν ὑποταχθὲν, ὡς ἐν τοῖς δευτέροις προσώποις, καταχρηστικῶς τοῦτό ἐστι καὶ οὐ κυρίως· οἷον καὶ χεῖρα ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσει με, ἀντὶ τοῦ μὴ σαλευσάτω με· τοῦτο δὲ δεῖ εἰδέναι, ὅτι κατὰ τοὺς ἀττικοὺς, τὸ μὴ παρατιθέναι, μηδὲν πλέον δηλοῖ τῆς ἀποφάσεως· οἷον τοῖς μὴ οὐχὶ τὸν θεὸν εἰδόσιν, οὐδὲν πιστεύειν· καὶ ὅτι τὸ οὐ ἀρνητικὸν προτασσόμενον τοῦ μὴ ἐν τοῖς ἀορίστοις ὑποτακτικὸν τι ἅμα καὶ ἀποφατικὸν ἀποτελεῖ σύνταξιν· οἷον οὐ μὴ ἐκβάλω· οὐ μὴ διψήσει· ὁ τόνος δὲ τοῦ οὐ συνδέσμου συντάγη, τὴν αὐτὴν βαρεῖαν ἐγείρει· καὶ ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκεται· οὔκουν ἀπιμαστέον τὴν παράδοσιν, ὅτι τοῦτο δοκεῖ τισὶν, ἀλλὰ σκοποῦ, καὶ ἀποδοῦσι τοῖς, ὑπολαμβάνοντες τοὺς οὐχ οὕτως ἔχοντας· εἰ δὲ πειρώμενος λέγοιτο τὸ οὐ κοινὸν, ἰσοδυναμοῦν ἐστι τοῖς συλλογιστικοῖς, τίνων τε γινομένου συνδέσμοις· ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἀποφατικὰ καὶ ἀπαγορευτικὰ καὶ συγκαταθετικὰ προτάσσεσθαι τῶν ῥημάτων θέλουσιν· οἷον οὐ λέγω· καὶ λέγε· μὴ λέγε· εἰ δέ που εὑρεθῶσιν ὑποτεταγμένα ῥήμασιν, οἷον ἅπαντες μὲν οὐ κοιμηθήσονται, οὐκ ἀναστροφῆς τρόπῳ εἰσὶν ὑποτεταγμένα· ἀντὶ τοῦ ἅπαντες μὲν οὐ κοιμηθήσονται· Μὴ ἀπαγόρευσις, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀντὶ τῆς οὐ ἀρνήσεως παραλαμβάνεται· Μέμαι τὸ τέλθος, παροιμία ἀλλὰ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις· ἡ γὰρ παροιμία μέμαι τὸ τέλθος, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς· Μηδαμαὶ, καὶ οὐδαμαὶ, ἡ ῥόδωνος ἰωνικὰ, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ ἐβουλεύσαντο δὲ αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδαμοῖσιν ἄλλοισιν ἰώνων, οὐδ᾽ ἐδεήθησαν δὲ οὐδαμαὶ μετασχεῖν· Μήδ᾽ ἄξεο θοῦρον ἄρεα, μὴ δὲ ἐντρέπου τὸν πολεμικὸν ἄρη· Μήδ᾽ ἄλα δίδου, οὐ μόνον φειδωλός· καὶ κίμβιξ· καὶ γλίσχρος· καὶ τὸ κύμινον πρίων καὶ συνήθως κυμινοπρίστης· ἔτι δὲ καὶ λιμὸς, καὶ ἔτι τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ μυκόνιος ἀνὴρ παροιμιακός· δὲ κυίσι γὰρ αἱ μυκόνιοι διὰ τὸ πεινῆσθαι, καὶ λυπρὰν ἔχειν νῆσον τὴν μύκονον, γλίσχροι καὶ πλεονέκται εἶναι· ἄρα τινὲς οὖν, ὡς φησὶν ἀθήναιος τὸν γλίσχρον, χόμαχον μυκόνιον εἶπεν, ἐνταῦθα χρήσιμα ἐκ τῶν παλαιῶν, καὶ τὸ κίμβιξ ὁ ξυπαρὸς, ἀπὸ κιβδήλου φασὶ χρυσίου· καὶ ἀργυρίου· καὶ λιμοκίμβιξ δὲ ὁ αὐτὸς, καὶ κυμινοκίμβιξ, διὰ σμικρότητα, καὶ ξυστροκόνδυλος· καὶ συκοτραγίδης, παρὰ ἱππώνακτι, καὶ ἀρχιλόχῳ, διὰ τὸ ἀτελές φασι τοῦ βρώματος, καὶ γλίσχρον διὰ τὸ γλίχεσθαι πολλῶν· ἢ φειδὸς ἤγουν φειδωλὸς, διὰ τὸ φείδεσθαι πολλῶν· καὶ τρυσίβιος παρὰ τῷ κωμικῷ καὶ θυμβρεπίδειπνος· ὃν ὁ μὲν δηλοῖ τὸν τρύοντα ἤγουν κακοπαθοῦντα περὶ τὸν βίον· ὁ δὲ, τὸν εὐτελῶς δειπνοῦντα· ὡς θύμβραις ἀρκεῖσθαι, ἅπερ ἴσως ἡ χυδαία γλῶσσα θρύμβους λέγει· τοιοῦτον δὲ σκῶμμα πως καὶ ὁ μυσάλμης· ὃν μέμβρός φασιν ἐκ τοῦ μυστιλᾶσθαι ἅλμην, ἤγουν ἐκ τῶν εὐτελεστάτων ζῆν· ἦν γάρ φασι σκεύασμά τι εὐτελὲς, ὃ θαλασσίαν ἅλμην ἐκάλουν· αὐτὸ δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς δύναται καὶ τὸ ἀλλότριος βίου· Μηδαμινός, ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς ἐπιρρήματος· τοῦ ὄντος ἀπὸ τοῦ μηδαμὸς, ὄνομα, συγκείμενον ἀπὸ τῆς μὴ ἀπαγορεύσεως, καὶ δαμὸς, τοῦ ἰσοδυναμοῦντος τῷ τὶς· Μηδαμινός, ἄτιμος· Μηδαμῶς, μηδέποτε· Μήδ᾽ ἀπαλοῦμεν, μήδ᾽ εἰς ἀπόνοιαν ἐμβαλλώμεθα· Μηδαπή, γῆ ἰδία·

Μήδεα ἀνδρῶν παρόμοιρα, βούλεται μὲν εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ἡμῶν αἱ βουλαὶ ἢ ὑμῶν· ἰστέον δὲ ὅτι μήδεα παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ οἱ ὄρχεις· παρὰ τὸ μήδειν, ὅ ἐστιν ἄρχειν· ἀρχαὶ γάρ τις ἐν ζώοις καὶ αὐτοί, ὡς δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· διὰ τοῦτο ἐξ τῆς πολλῆς ἐν ἀνάγκῃ τῶν γονέων· ἤτοι ἀποκόπτων· σαφέστερον δὲ εἰπεῖν αἰδοῖον χειν· ἡσίοδος δέ φησιν ἀρχὰς μήδεα ἐν θεογονίᾳ· ἐτίθρωσι δὲ μάζεα, φυλάξας μὲν τὸ ε τοῦ μήδειν, τρέψας δὲ τὸ δ εἰς ζ κατὰ ἀκολουθίαν καθ᾽ ἣν τὸ ἐρίδαίνομεν ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν· δῆλον ὅτι ὁμώνυμος λέξις, καὶ τὰ μήδεα δηλοῦσα· τὰ μὲν βουλεύματα· ἐν ἄλλοις δὲ, καὶ αἰδοῖα· τὰ παρ᾽ ἡσιόδῳ μέζεα· ὧν προκατάρχοι τὸ μέδω, ἤγουν ἄρχω· ἐξ οὗ μήδεα ἀρχὴ ὄντα καὶ αὐτὰ ἐν τοῖς ζώοις, καὶ κατὰ τροπὴν εἰώθει μέζεα· Μήδεα, τὰ αἰδοῖα· παρὰ τὸ μήδειν· καὶ ἄρχειν τῆς γενέσεως· Μηδὲ λόγον ἔχειν, μὴ φροντίζειν· Μήδεις, καὶ οὐδεὶς, καὶ ἀλλὰ τῶν ἄλλων πλάγιων τῶν πληθυντικῶν ἀττικοὶ λέγουσι· Μήδεια, κύριον· μηδία δὲ χώρα· Μηδεῖν, μὴ ἐσθίειν· Μήδεο, βούλευε· Μήδεσθαι, τεχνάσασθαι βουλεύσασθαι· Μὴ δὲ περιττοῦ τινος μὴ δὲ

τινός· οἷον ἑρμηνεία τοῦ δεῖνος. μετοχὴ, ὅταν μὲν σὺν ἄρθρῳ προφέρηται μᾶλλον πλεονάζει τῷ ὀνόματι· τὸ γὰρ ἄρθρον τοῦ ὀνόματος ἴδιον. ὅταν δὲ ἀνάρθρως, μᾶλλον τῷ ῥήματι· τὸ γὰρ ῥῆμα οὐ χρῆται ἄρθροις. διὰ τοῦτο καὶ πρὸς μὲν τῷ ἀνάρθρῳ ῥήματος ἐπιφερομένου τέλειον ἡ μετοχὴ λόγον ποιεῖ· οἷον ὁ ἀναγινώσκων προκόπτει. ὡς καὶ ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος τέλειος λόγος γίνεται. δίχα δὲ τοῦ ἄρθρου οὐ δύναται ποιῆσαι λόγον τέλειον· οἷον ἀναγινώσκων προκόπτει. δοκεῖ γὰρ δύο ῥήματα εἶναι. καὶ ὥσπερ οὐδὲ ἐκ δύο ῥημάτων οὐ δύναται λόγος γενέσθαι τέλειος, οὕτως οὐδὲ ἐκ τούτων. ἀλλ᾽ εἰ δεῖ χωρὶς ἄρθρου λόγον γενέσθαι τέλειον, ἀνάγκη ὄνομα προστιθέναι· οἷον ἀναγινώσκων τὶς, προκόπτει. μὴ τοίνυν ἄρα καὶ ἔνθα τὸ ἄρθρον πρόσκειται καὶ ὀνόματος ἔξωθέν ἐστι χρεία· οἷον ὁ ἀναγινώσκων ἄνθρωπος, προκόπτει. Μετοχαὶ εἰς ως διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· ἐπὶ δὲ τῆς θηλυκῆς διὰ τοῦ ο μικροῦ· πλὴν τοῦ γεγὼς τεθνεὼς ἑστώς. γεγωκὸς γὰρ ὄντος ἐκβολῇ τοῦ κ ἐβραχύνθη ἡ παραλήγουσα. Μετοκλάζω· ἔχει πρωτότυπον τὸ κλῶ· ἐξ οὗ πλεονασμῷ καὶ τροπῇ γίνεται τὸ ὀκλάζειν. ὅθεν καὶ δίφρος ὀκλαδίας παρὰ τῷ κωμικῷ. Μετοκλάζει, μετοκαθίζει ἐπ᾽ ἀμφοτέροις ποσίν. ὀκλὰξ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ γόνυ· ὅ ἐστιν ἐγκλίνει τὰ γόνατα, διὰ δειλίαν μετοκαθίζων. Μέτρα πάντα πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, κατὰ διποδίαν μετρεῖται καὶ αὔξεται μέχρι τοῦ πενταμέτρου. ἔστι δὲ μονόμετρον μὲν τὸ ἔχον πόδας δύο. δίμετρον δὲ, τὸ ἔχον πόδας τέσσαρας. τρίμετρον, τὸ ἔχον ἕξ. τετράμετρον, ὀκτώ. πεντάμετρον, τὸ ἔχον δέκα. περαιτέρω δὲ οὐ πρόεισιν. ἔστι δὲ πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, ἐπειδὴ τοῦτο οὐ κατὰ διποδίαν μετρεῖται· διὰ τὸ εἶναι τοὺς πόδας τρισυλλάβους. Μετρητὴς ἐπὶ μεδίμνου λέγεται. Μετρεῖσθαι ἔλεγον οἱ παλαιοί, μέτρῳ λαμβάνειν πυρὸν, ἢ τὸ τοιοῦτον ἐνδιδόναι, ἵνα ἀποδῷ. ἡσίοδος, εὖ μὲν μετρεῖσθαι, εὖ δ᾽ ἀποδοῦναι. Μετριάζειν, τοῦτο οἱ μὲν ἀρχαῖοι, ἐπὶ τοῦ τὰ συμβαίνοντα μετρίως φέρειν τιθέασι. μένανδρος δὲ, ἐπὶ τοῦ ἀσθενεῖν παρὰ τὴν τῶν δοκίμων χρῆσιν. Μετριάζω ἀμετάβατος, τὸ μέτρια φρονῶ. Μέτριοι, ἐπιεικεῖς· μικροὶ δὲ τελεῖς καὶ οἱ μεμετρημένην οὐσίαν ἔχοντες. Μέτριον, καὶ καλῶς ἔχον· ἐπιεικὲς ταῦτα λέγουσιν ἴωνες. Μέτριον, τὸ σύμμετρον· τὸ ταπεινὸν καὶ τὸ ὀλίγον. μέτριον γὰρ φαμὲν ἦθος, τὸ ἔχον μετριότητα· τοῦ δὲ συμμέτρου παράδειγμα, ἀριστοφάνης· μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες τοῦ τέλους; ἀντὶ τοῦ μετριότητα ἴσον ἰσότητα ἀεὶ πάντες· μήτε φθονοῦντες, μήτε ἀσώτου. Μετριοπαθεῖν, συγγινώσκειν ἢ ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. Μέτριος ἀνὴρ λέγεται, ὁ διαμετρῶν ἑαυτὸν τῷ ζῆν. Μέτριος, ταπεινός· ἐπιεικής. Μέτρον, πρὸς τὸ κοῖλον· παρὰ τὸ μέσον εἶναι· τὰ δὲ ἄλλα ἀπ᾽ ἄλλου. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς λέγει, παρὰ τὸ ἀρῶ, γίνεται μέτρον. Μετρονόμοι, ἀρχή τις ἀθήνησιν ἦσαν οἱ μετρονόμοι· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν δεκαπέντε, τοὺς μὲν τὸν πειραιᾶ δέκα· πέντε δ᾽ ἐς ἄστυ. εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως δίκαια εἴη τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. Μέτιον, μεῖζον. Μέτων, ἄριστος ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης· ἔγνω τοῦτον [illegible] ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος μέτωνος. φησὶ δὲ καλλίστρατος, ἐν κολωνῷ ἀνάθεμά τι εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν. καὶ ἄλλοι ἄλλα περὶ αὐτοῦ λέγουσιν. ἀριστοφάνης· τίς δ᾽ εἶ σύ; ἀνδρῶν· ὅστις εἰμ᾽ ἐγὼ, μέτων. Μετωνυμία ἐστὶ λέξις ἐπ᾽ ἄλλου κυρίως κειμένη· ἄλλο δὲ κατὰ ἀναφορὰν σημαίνουσα. οἷον ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ὅμηρος· ὅτ᾽ αἰζηοὶ δημήτερα [illegible]. τὸν γὰρ πύρινον καρπὸν δηλοῖ ἀπὸ τῆς εὑρούσης δήμητρος ὀνομάσας. καὶ ὅταν εἴπῃ, σπλάγχνα δ᾽ ἄρ᾽ ἀμπείραντες, ὑπείρεχον ἡφαίστοιο. ἐν γὰρ τοῦ ἡφαίστου ὀνόματος τὸ πῦρ λέγει. ὅμοιον τοῖς εἰρημένοις καὶ τοῦτο· ὅς κεν ἐμῆς χοίνικος ἅπτηται· λέγει γὰρ, τὰ ἐμπεριεχόμενα τῇ χοίνικι. Μετώπιον, ἢ τὸ μέτωπον καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἐνωπίου, ἢ μεσόφρυον καὶ μεταμάζιον τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν καὶ μεταίχμιον τὸ μεταξὺ δύο στρατῶν. φησὶ γὰρ ὅμηρος· μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ ἔνυξε. καθὰ δὲ τὸ ἴχνιος ἴχνιον οὐκ ἔστι παρώνυμον ὑποκοριστικὸν, οὕτως, οὐδὲ τὸ μετώπιον. σημειοῦνται γὰρ οἱ παλαιοὶ, ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ ἔστι, μὴ εἶναι παρώνυμον ὑποκορισμὸν διὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς κατ᾽ αὐτὸν ποιήσεως, εἰ μὴ ἄρα φησὶν ἐν τῷ μάλα μέγα θηρίον, ὃ καὶ ἐκ τῆς ὑποκοριστικῆς χαμαλότητος ἐγήγερται, διά τε τοῦ μάλα καὶ διὰ τοῦ μέγα. Μετωπὶς, ἰατρικὸς ἐπίδεσμος. Μετώχετο, ἐπορεύετο. Μεύει, κοιμᾶται. Μέχρι, ἢ ἄχρι, ἢ ἕως. συντάσσονται μὲν καὶ μετὰ ὀνόματος· οἷον μέχρι τοῦ τέλους. καὶ ἕως τινός. συντάσσονται καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτων, ἄρθρου προηγουμένου· ὡς τὸ μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον κυρίου. συντάσσεται καὶ μετὰ ῥήματος ὑποτακτικοῦ· οὐκ ἄλλου τοῦ μέχρι ὑποτάσσοντος, ἀλλὰ συνυπακουομένου ἔξωθεν τοῦ ἄν. τὸ γὰρ μέχρι ἔλθῃ, οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν, ὅτι μὴ μέχρις ἂν ἔλθῃ. μέχρι τοῦ ζῆν, ἄξιον· μέχρις ἵνα πέρας τῶν τοῦ βίου κακῶν. Μέχρι, συντάσσεται μετὰ γενικῆς· εὕρηται παρὰ ἀττικοῖς καὶ μετὰ αἰτιατικῆς, μέσον τῆς γῆς, ἢ ἕως εἰς [illegible]· οἷον ἐξικνοῦνται τὰ βέλη ἄχρις ἢ μέχρι πρὸς τὸν σκοπόν. Μέχρι τούτου, ἀττικῶς· μέχρι εἰς τοῦτο καὶ ἱμέριος· θύμβρεις δὲ ἀπῆλθεν ἐξ ἰταλίας πολλὰ φερόμενος, μέχρι πρὸς τὴν πόλιν πελαγίζει.

ΤΟ Μ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η΄.

Μὴ, ἐπὶ μὲν ἀορίστου συντάσσεται μετὰ ὑποτακτικοῦ· ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος, μετὰ προστακτικοῦ. Μὴ ἀεὶ, ἀντὶ τοῦ οὐ. Μὴ γράφε, μηδέ τι λέγε· μηδαμῶς ποίει· μή τι τύπτε. τὰ ἀπαγορευτικὰ προστακτικοῖς συντάσσονται· ὅθεν τοῦ εὑρεθῆναι τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν τοῖς ὁριστικοῖς συνταττόμενον, ἀντὶ τοῦ ἀποφατικοῦ οὐ προσειλήφαμεν. μὴ δὲ μὴν ἰόντα ποιμαίνειν, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μήν. Μὴ θαυμάσῃς, μὴ τύψῃς, μὴ λύσῃς. μὴ δὲ ἀπέχου· μὴ τύψῃς δὲ, ἐπὶ ἀορίστου τοῦ ὑποτακτικοῦ, ὡς τὸ μὴ δοκῶμεν πράττοντες, παρὰ σοφοκλεῖ, ἐν αἴαντι. καὶ παρὰ λιβανίῳ ἐν τῇ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος μονῳδίᾳ· μήτε καλὴν μήτε μεγάλην καλοῦμεν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, ἀλλὰ τούτου χωρὶς λέγεται τοῦτο. ἐπειδὴ ὁ μὲν ἀπαγορεύων, ἐπὶ ἐνεστῶτος προστακτικῷ ἐξ ἀνάγκης χρῆται. ἑτέρῳ γὰρ ἀπαγορεύει. ὁ δὲ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἀπαγόρευσιν ποιούμενος, ἀδυνάτως ἔχει προστακτικῷ χρῆσθαι. οὕτε τρίτῳ ἐφ᾽ ἑαυτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν ποιούμενοι· καὶ κατὰ τοῦτο μὴ δυνάμενοι προστακτικοῖς χρῆσθαι, διὰ τὸ ἐν τοῖς προστακτικοῖς ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ πρῶτον πρόσωπον μὴ εὑρίσκεσθαι, οὐδεὶς γὰρ ἑαυτῷ προστάσσει, ἐξ ἀνάγκης ὑποτακτικοῖς ἐνεστῶσιν ἐχρήσαντο. λέγοντες

ὅς περ μέλλει μὲν τοῦ δὲ, ἢ μέλλει μὲν τὸ δὲ φαμέν. Μετέχω, ἐκοινώνησε. Μετέσχον, μετέλαβον. Μετεπρέπεν, ὅ περ μυθικῶς μὲν δηλοῖ τὸ ἐστράφη· ὡς αὖ ἰδών τις ὁ τῆς κόμης ἅψαμενος· ἀλληγορικῶς δὲ, τὸ μετεβλήθη τοῦ θυμοῦ, ἢ ἐπεστράφη τοῦ φρονῆσαι κατὰ τὸ, οὔ τι μάλα τρέπεται οὐδ' ἀλεγίζεις. Μετέχω, κοινωνῶ· μεταλαμβάνω. Μετέφη, προσεῖπεν· ἐδὲ μαγόρευεν. Μετέχω, καὶ συμμετέχω σοι τοῦ πάθους· ἢ μετέχω σοι τὸ ἴσον πάθος ὡς ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί. Μετέχω, τοῦ δὲ ἢ μετέχω τὸ δὲ φαμέν· ἢ ὥραις ἀεὶ τῦπον οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ λογοποιοῖς. Μετέχειν, μεταλαμβάνειν. Μετεωρίζει, ὑψοῖ. Μετεωρίζω σε τῆς γῆς· μετεωροπολεῖ, οὐράνια σκοπεῖ. Μετεωροκοπεῖν ἐστὶ κυρίως, τὸ πλάττειν τοὺς κόπους ματαίως τὴν θάλασσαν συγκόπτειν. Μετεωρολέσχης, ὁ τὰ μετέωρα καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν φλυαρῶν. Μετεωρολόγοι, μεγαλορρήμονες. Μετέωρον, ὑψηλὸν καὶ μέγα. μετήορον δὲ, τὸ αὐτὸ ποιητικῶς· μετέωρα, ὑψηλὰ καὶ οὐράνια· περὶ ὧν οἱ φιλόσοφοι τὰ ζητήματα. Μετεωροπόλων, τῶν τὰ οὐράνια σκοπούντων. Μετέωρος, ὁ κοῦφος· καὶ εἰς ὕψος αἰρόμενος· καὶ μετεωρίζω, ἐκ τοῦ ἀείρω, τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὀείρω· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ι, ἐόρω· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο, εἰς ω, ἐώρω· καὶ μετεωρῶ· καὶ μετεωρίζω καὶ μετέωρον. Μετεωροφένακας, τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας ὡς ἀριστοφάνης· φενακίζειν γάρ ἐστι, τὸ ἀπατᾶν· περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγει. Μετῆ, ὀξύ. Μετῆσι παρὰ πόδας τὸν ἀφανισμὸν ἤτοι ἡ θεία δίκη· τουτέστιν ἡ κόλασις αὐτίκα. Μετήεισαν, ἱκέτευσαν. Μετήεται, μετατρέπεται, ἢ μεταποιεῖται. Μετῆκε, μετεμελήθη· ἱκέτευσε. Μετῆλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐκόλασε· καὶ ἀντὶ τοῦ μετέπεσεν· ἀφθόνιος· τὸ ἐξ ὄντων τὴν ἀρχὴν λευκὸν γεγονὸς, εἰς ὃ νῦν ὁρᾶται μετῆλθε. Μετῆλθεν, ἐτιμωρήσατο, μετεμελήθη. Μετήλλαξαν, μετήμειψαν. Μέτην, μέσην· μετουσίαν. Μετήορα, τὰ κοινῶς μετέωρα· ὡς γὰρ ἐκ τοῦ ἀείρω τὸ συζυγὸς παρήορος ἵππος ὁ παραζυγμένος, οὕτως ἐκ τοῦ ἀείρω τὸ κουφίζω, καὶ ἄνω φορῶ τὸ μετήορον· ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ μετέωρον, καθὰ περίεργον σκαυρίαν ἐκ τοῦ ἀείρω γὰρ φασὶν ἄορος· ὁ εἰς αἶρα ἐλαφρανθείς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε καὶ τῆς α διφθόγγου εἰς ω ἐν συνθέσει μετέωρον. Μετ' ἤχου, μετὰ κραυγῆς. Μετίασι, τὸ μετέρχονται, καὶ μεταδιώκουσιν· οἷον αἱ νέαι μετίασι τὰ βιβλία· μετίασι τὸ τιμωροῦνται καὶ κολάζουσιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Μετίδοιτο, ὑπερίδοιτο, ἀτιμάσειεν· μεταφορήσειε. Μετίετα, ἀντὶ τοῦ μητιέτης· ὅ ἐστι βουλευτικός· βοιωτῶν δὲ καὶ αἰολέων ὁ τρόπος τῶν ὀνομάτων μετασχηματισμός· οἷον αὐτὰρ ὁ αὖτε θυέστα· ἀντὶ τοῦ θυέστης· καὶ ἱππηλάτα, ἀντὶ τοῦ ἱππηλάτης· ἢ νεφεληγερέτα, ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης· καὶ κυανοχαῖτα, ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης· παρ' ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀρσενικὸν ὄνομα ἐπὶ τῆς εὐθείας εἰς α λήγει. Μετιώμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀνιχνεύσωμεν· μάξιμος· ἀλλὰ τὸ διώκωμεν μὲν ἴωμεν· μετιώμεθα δὲ τοὺς νομοθέτας. Μετοπῆλαι, αἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἅρματος ῥάβδοι. Μετ' ὄγμοις, τοῖς μετὰ στίχον φυτείας. Μετοικεσίαν, αἰχμαλωσίαν· μετοικεσίαν βαβυλῶνος. Μέτοικον, φυγάδα· μέτοικοι δὲ λέγονται, οἱ καταλιπόντες τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ ἀλλαχοῦ οἰκοῦντες. Μετοίκιον, ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοφάνους· μέτοικος μέν ἐστιν ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ, ἢ μὴ πρὸς ὀλίγον, ὡς ξένος ἐπιδημῶν, ἀλλὰ τὴν οἴκησιν αὐτόθι καταστησάμενος· ἐδίδοτο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος, δραχμαὶ δώδεκα· ὅ περ ὠνόμαστο μετοίκιον, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ δώδεκα δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον· ἡ δὲ γυνὴ, ἕξ· ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος, ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει· μὴ τελοῦντος δ' ἐκείνου, αὐτὴ τελεῖ· ὅτι δὲ καὶ οἱ δοῦλοι ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν, ἐτέλουν τὸ μετοίκιον, ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν δεδηλώκασι, καὶ ἀριστομένης· ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφηφόρους τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς, τὰς σκάφας ἐκόμιζον. Μετοικῶ καὶ μετανάστης, ἐκ τοῦ δὲ τῆς πόλεως εἰς ἑτέραν ὅθεν μέτοικός ἐστιν, ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν εἰς ἑτέραν, ἢ μὴ πρὸς ὀλίγον ὡς ξένος ἐπιδημῶν, ἀλλὰ τὴν οἴκησιν αὐτόθι καταστησάμενος. Μετοίχεσθαι, τὸ εἴς τινα ἐλθεῖν· οἷον κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν. Μετοίχεσθαι καὶ μετέρχεσθαι εἰπεῖν, ταυτὸν ὡς δηλοῖ τὸ ἀπὸ τοῦ πέλειν δὲ μετοίχεσθαι. Μετοινιάσασθαι, ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἶνον. Μετοκλάζει, γονατίζει· ἢ μεταχωρεῖ· παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Μετοκωχὴ, μετοχή· ἐποχή· ἢ ὀχεία. Μετ' οὐδὲν ἄλλο, ἤγουν οὐδεμιᾶς μετουσίας οὔσης ἄλλου. Μετὸν, ἐξὸν ὑπάρχον. Μετόπιν, κατόπισθεν. Μετόπισθεν, ὕστερον· μεταταῦτα· ὕστερον ἢ ὄπισθεν. Μέτοχοι, ἄνδρες. Μετόπωρον· ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός. Μετόρχιον, τὸ μεταξὺ τῶν ὄρχων· ὄρχοι δὲ καλοῦνται τὰ μέσα τῶν ἐλαιῶν, καὶ τῶν ἀμπέλων ἄλλως· μετόρχιόν ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίον ἐν ᾧ, ἢ σῖτος, ἢ ἄλλο τι ἐσπαρται. Μετ' οὐ πολὺ, μετ' ὀλίγον. Μετουσιαστικὰ ὀνόματα, οἷον χρύσεον ἔκπωμα· καὶ ἀργύρεον, σιδήρεον ὅπλον, ἃ ποιητικῶς οὕτω λέγεται, ἐνίοτε δὲ χωρὶς τοῦ ι, οἷον χρύσεον· ἀργύρεον· σιδήρεον· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς συνῃρημένως ταῦτα πάντα λέγεται· οἷον χρυσοῦν· ἀργυροῦν· σιδηροῦν· καὶ πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικὰ, σύνταξιν ἔχει ὡς τὰ ἐπίθετα. Μετρουσῶ, περιβλέπω· ἀφορῶ· ἀποβλέπω. Μετοχαὶ, ἀντὶ ὀνόματος· οἷον ὅτε τὴν τοῦ δεῖνος φαμὲν ἐρωμένην· ἀντὶ τοῦ γυναῖκα· καὶ νοῦσον οὐλομένην, τὴν ὀλεθρίαν· καὶ ὀνόματα, ἀντὶ ἐπιρρημάτων· ὡς τὸ πολλὸν χαίρειν, ἀντὶ τοῦ πολλάκις· καὶ ὠκὺ βαδίζειν, ἀντὶ τοῦ ταχέως· καὶ ἀντωνυμίαι ἀντὶ ἐπιρρημάτων· ὡς τὸ ἄλλη, ἀντὶ τοῦ ἄλλαχοῦ· καὶ ταύτῃ, ἀντὶ τοῦ οὕτως· καὶ σύνδεσμος ἀντὶ προθέσεως· οἷον ὅ δέ, ἀντὶ τοῦ εἰς, ἐν τῷ πυθῶδε· ἤγουν εἰς πυθώ· καὶ ἀγεράνδε· καὶ οἴκαδε, καὶ φύγαδε, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγοράν· καὶ εἰς οἶκον· καὶ εἰς φυγήν· ἔστι δὲ καὶ ἐξ ἀποστρόφου καὶ πρόθεσιν εὑρεῖν ποτὲ λαμβανομένην ἀντὶ συνδέσμου· ὡς ὅτε τις εἴπῃ, ὅτι ἐκ τούτων τάδε ἔσονται τοῦ λέγειν, ἕνεκα τούτων. Μετοχετεύσας, μεταγαγών. Μετοχαὶ χρῶνται ἀντὶ τῶν ὀνομάτων, τῶν ἀπλικῶν ἐστιν· οἷον ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις εἶπε τὰ τῶν εἰωθότων ὧδε ποιεῖν· καὶ ὅμηρος· πεπνυμένον λέγει, ἀντὶ τοῦ πινυτόν. Μέτοχος, κοινός. Μετοχὴ, ἐνίοτε ἔξωθεν λαμβάνεται, ὡς τὸ πρὸς τὴν ἄρκτον πλεόμεναι· τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν πρὸς τὴν ἄρκτον ἀφορῶντες· πολλάκις καὶ μετοχὴ ἀντὶ ὀνόματος λαμβάνεται, ὡς τὸ χαλεπὸν γὰρ καὶ ἐπιστάμενον περ ἐόντα, ἀντὶ τοῦ ἐπιστήμονα. Μετοχὴ, διὰ τοῦτο λέγεται μετοχὴ, διότι μετέχει ὀνόματος καὶ ῥήματος· εἰ δὲ οὐ μεθέξει τινὸς τούτων, οὐκ ἔστι μετοχή· τὸ γοῦν ἐρρωμένον, καὶ τὸ εἱμαρμένον, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ εἰσὶ μετοχαί, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι τὸ ἰδίωμα τοῦ ῥήματος· τὰ γὰρ παθητικὰ τῶν ῥημάτων δοτικῇ συντάσσονται· οἷον τύπτομαί σοι· τὸ δὲ ἐρρωμένον οὐ λέγεται τινί, ἀλλά

αὐλά· οὐ ὄρνιθες ἦσαν. Ἀριστοφάνης Λημνίαις. καὶ Μένανδρος Θαΐδι. Μεταφορά ἐστι, λέξις μεταφερομένη ἀπὸ τοῦ κυρίου
ἐπὶ τὸ μὴ κύριον, ἐμφάσεως ἢ ὁμοιώσεως ἕνεκα. ἐμφάσεως μὲν, οἷον αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα. ἡ γὰρ μαιμώωσα λέ-
ξις, ἥ τις ἐστὶ προθυμουμένη, ἰδίως ἐπὶ ἐμψύχου τάσσεται· νῦν μὲν ἐπὶ ἀψύχου τοῦ δόρατος τέτακται. ὁμοιώσεως δὲ,
οἷον παῖς τις δ' ἐστὶν εἰς τὸ πόδας πολυπιδάκου Ἴδης. καὶ οὔρεος ἐκ κορυφῆς. πόδας γὰρ καὶ κορυφαὶ ἐπ' ἀνθρώπου λέγονται
κυρίως. ἐπὶ δὲ ὄρους ὑπώρεια καὶ ἀκρώρεια. γίνεται ἡ μεταφορὰ τετραχῶς· ἀπὸ ἐμψύχου ἐπὶ ἄψυχα, ὡς ὅταν τις τὴν ἀ-
κρώρειαν τοῦ ὄρους κορυφὴν ἢ κεφαλὴν εἶναι λέγῃ. τὰ δὲ κάτω καὶ πρὸς τὴν πεδιάδα, πρόποδας, ἢ πόδας. κορυφὴ γὰρ
καὶ κεφαλὴ καὶ πόδας κυρίως ἐπὶ ἐμψύχων λέγονται. ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἔμψυχα, ὡς ὅταν εἴπω, κριὸς ἐλέπολιν· δ-
ον εἰπεῖν ἐστὶ δ' ἄρθη. ἀπὸ δὲ ἐμψύχου ἐπὶ ἔμψυχα, ὡς ὅταν τις τὸν βασιλέα ποιμένα λέγῃ λαῶν. ποιμὴν γὰρ ὁ τῶν προβά-
των κυρίως, καὶ νομεὺς λέγεται. καὶ ἀμφότερα ἔμψυχα ὅτι βασιλεὺς καὶ ὁ νομεύς. ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἄψυχα, ὡς ὅταν
τις ἄνθρακα πυρὸς ἐν σποδῷ κρύψας λέγῃ, σπέρμα πυρὸς διασώσασθαι τοῖς ὑγροῖς συμβέβηκεν. ὥσπερ δὲ ὀνόματα,
οὕτω καὶ ῥήματά εἰσι παρὰ τῷ ποιητῇ μεταφοραί· οἷον ἤϊονες βοάουσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω. ἀντὶ τοῦ ἠχοῦσι. Μεταφο-
ρά ἐστιν ἀπὸ κυρίως δηλουμένου πράγματος, ἐφ' ἕτερον μὴ τετευγμένον, μετὰ τῆς ἀμφοῖν ἀναλόγου ὁμοιότητος. καὶ πολ-
λή ἐστι καὶ ποικίλη παρὰ τῷ ποιητῇ. οἷόν ἐστιν ἧκεν ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο. καὶ νῆσον τὴν πέρι πόντος ἐστεφάνω-
ται. ὃν γὰρ λόγον ἔχει κορυφὴ πρὸς ἄνθρωπον, τοῦτον καὶ ἡ ἀκρώρεια πρὸς τὸ ὄρος. καὶ ὃν στέφανος πρὸς τοῦτον ἀφίκε-
ται, τοῦτον θάλασσα πρὸς νῆσον. Μεταφράζεσθαι Ὅμηρός φησι, τὸ μεταβουλεύεσθαι· ὡς ἐν τῷ μεταφρασόμεθα. καὶ αὖ-
θις ὑστεροβουλίας ἐστὶ σκοπός. ὁ δὴ καὶ ἐπιφράζεσθαι καὶ ἐπιμυθεῖσθαι λέγεται. Μετάφρασις, ἑρμηνείας ἀπόδοσις τὴν
αὐτὴν φυλάττουσα διάνοιαν. Μετάφρενον λέγεται, τὸ ἀπὸ αὐχένος ἕως ὀσφύος. μᾶλλον δὲ τὸ εὐθὺ ὄπισθεν τῶν
φρενῶν. μετάφρενόν ἐστι τὸ μεταξὺ τῶν ὤμων. Μετάφρενα, τὰ νῶτα ὅτι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν κεῖται. φρένες δὲ ὑμένες
εἰσὶ μεταξὺ τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἥπατος. Μεταχειρίζω, καὶ μεταχειρίζομαι, ἴσον τὸν συντασσόμενον αἰτιατικῇ. πλὴν τὸ
μεταχειρίζομαι, ἐνεργητικόν ἐστι καὶ συντάσσεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δοτικῇ, ὅτε δηλαδὴ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἐγχει-
ρῶ. ἔστι δὲ καὶ τὸ μεταχειρίζω, Ἀττικώτερον ἐνεργητικόν. Μεταχειρίζομαι τὸ ἕτερον ἀφεὶς, ἕτερον εἰς χεῖρας λαμβά-
νω· μεταχειρίζομαι τὸ φονεύω καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. μεταχειρίζομαι καὶ μεταχειρίζω, τὸ οἰκονομῶ. μεταχειρίζω
τὸ ξίφος, ἢ τὸ δόρυ. Μεταχωρῶ, τὸ μεταβαίνω καὶ μεθίσταμαι. ὡς Ἀριστείδης. καὶ οὕτω συντάσσεται, μεταχωρεῖ τὰ ὀ-
νόματα ταῦτα ἀντὶ τοῦ μεταβήσεται. Μεταχθονίτης, ἀντὶ τοῦ, μετασχηματίζοντες. Μεταψαίρων, μεταφέρων.
Μεταψαλάσσειν, μεταπεῖσαι. Μεταψέφειν, μεταμελεῖσθαι. Μεταψέφω, μεταβουλεύομαι. Μετέβαλεν ἕτε-
ρον. καὶ μετέβαλεν ἀντὶ τοῦ μετεβλήθη, ... μετέβαλεν ἡ γλυκύτης τοῦ βίου. Μετεδίωξαν, διῆλθον. οἱ δὲ τοὺς
πολλοὺς μετεδίωξαν τοῖς. Μετέθεικε τὸ σκάφος, καὶ μετεσκεύασε τὴν ἐξουσίαν. ὥς τι τὸ μεταστῆσαι ἐπὶ ἐμψύ-
χων. τὸ δὲ μεθεῖναι καὶ μετασκευάσαι ἐπὶ πραγμάτων. Μέτει, καὶ ἴξει, Ἴωνες. ἴα ὁ παρατατικός, ἴον ἴες ἴε.
καὶ κατὰ μετάθεσιν εἶ. καὶ μετὰ τῆς προθέσεως μέτει καὶ ἔξει. Μέτειμι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντὶ τοῦ μετελεύσομαι
λαμβάνεται. μέτειμι ἐκεῖσε, ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου. ἤγουν μετελεύσομαι. ὅθεν ἀπέκοψάς με. Μετεῖναι,
προσήκειν. διαφέρειν. Μέτεισι, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ διώκει. καὶ ἐρευνᾷ ὡς τὸ μέτεισι τὰ θηρία ὁ κυνηγέτης.
ἀντὶ τοῦ μεταθεῖ καὶ διώκει λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ μετ' αὐτὰ ἔρχεται τῆς μετὰ ἐπὶ τῆς δευτέρας σχέσεως λαμβανομέ-
νης. Μέτεισιν ἐπὶ ἐνστάντος, ἐπὶ ἀσκήσεως. καὶ γυμνασίας καὶ παιδεύσεως οὐ προσοικεῖ. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τιμω-
ρίας καὶ κολάσεως. Μέτεισιν ὁ θεός. καὶ μετέρχεται διὰ τὰς ἁμαρτίας τοὺς αἰτίους. μέτεισιν ἀντὶ τοῦ μετελεύσε-
ται καὶ κολάσει. Μετεισάμενος, πρὸς αὐτοὺς ἀφικόμενος. Μετεισάμενος, ἤγουν μετελθών. οὐ τὸ ῥῆμα ἐν ποιητι-
κοῖς. Μετέω, ἀντὶ τοῦ σύνειμι. πρωτότυπον δὲ ἄσσου μετίω. ἐξ οὗ μέτεισι. τὸ συνυπάρχει. παρὰ τῷ ποιητῇ. Μετ' ἐκεῖ-
νον, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ω̄ τῆς Ὀδυσσείας. ἤγουν δι' ἐκεῖνον τὸν Λαέρτην. Μετεκίαθεν, μετ' αὐτοὺς ἦλθε. κίω κιάθω ὡς διώ-
κω, διωκάθω. Μετεκίαθον, μετήρχοντο. περιήρχοντο. μετῆλθον. ἐπεδίωξαν. Μετελεύσομαι, Ὅμηρος παρὰ τὸ μετελεύ-
σομαι ταυτόν ἐστι τῷ μετὰ τοῦ εἰς τὸν πάριν ἐλεύσομαι. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον ἐπὶ ἀμύνης καὶ ἐκδικήσεως τὴν λέξιν τεθείκασιν. ἦλθε
μετῆλθεν ἡ δίκη τὸν κακόν. δύναται δὲ τὸν πάριν μετελεύσομαι καὶ ἁπλῶς νοηθῆναι ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν πάριν ἐλεύσομαι.
ἐν τῷ πολλαὶ δὲ μετισσόμεναι γεραιαί. φανερὸς δὲ ἡ μετὰ πρόθεσις, ὑστεροχρονίαν δηλοῖ. ἵνα λέγῃ, ὅτι μετὰ τὴν Ἑκάβην
ὁρμὴν ἀκολουθοῦσαι αὐτῇ. Μετελθεῖν, τὸ μετέρχεσθαι. Μέτελθε, ἄπελθε. Μετελύειν, μεταγινώσκειν, μετα-
νοεῖν. Μετ' ἐμέ, πρὸς ἐμέ. ὡς ἐμέ. Μετέμελλε πᾶσι, τὸ τετελεσμένον. Μετεμόχλευσε, μετεφύλαξε. Μετ'
ἐμφάσεως, μετὰ φανερώσεως. Μετένδημος, μετάδημος. Μετενεγκεῖν, τὸ μετακομίσαι. Μετενίσσετο, σημαίνει
τὸ μετῆλθε. νίσσω γὰρ τὸ πορεύομαι. Μετενείσσετο, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. μετῆλθε. διὰ διφθόγγου γράφουσιν οἱ παλαιοί.
ὡς ἀπὸ τοῦ νέω νείω νείσω. ὥσπερ κέω κείσω. καὶ χέω, χείσω, τὸ χωρῶ. οἱ ὕστεροι διὰ τοῦ ι γράφουσιν. ὡς ἀπὸ τοῦ νίσ-
σω. μετὰ τῶν δύο σσ. Μετεξέτεροι, ἀντὶ τοῦ ἕτεροι δὲ λέγουσιν Ἴωνες. καὶ μετεξέτεροι ἔνιοι. Μετέπειτα, μετὰ ταῦτα.
Μετεποίησε, μετεσκεύασε. Μετέπρεπεν, διέπρεπεν. Μετέρρα. τοῦτο τὸ πάθος τῆς αἰολικῆς ἐστι διαλέκτου.
ὅσον αἰτιατικὸν μέτερρα. ὁ γὰρ μέτριος μέτερρος παρ' αὐτοῖς εἴρηται. Μετερρυθμισμένα, μετεσχηματισμένα. Μετέρχο-
μαι, τὸ τιμωροῦμαι καὶ ἀπέρχομαι τὸ αὐτὸ καὶ κολάζω. ἀντὶ καὶ ἀσκοῦμαι καὶ παιδεύομαι, καὶ κολακεύω. Μετέρχεται
ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖ. καὶ ἁπλῶς ἐργάζεται. Λιβάνιος οὕτω πάντα μετέρχονται. μετέρχεται τὸ βιβλίον, ἀντὶ τοῦ κατ' ὀλί-
γον διέρχεται καὶ μετέρχεται, ἀντὶ τοῦ κολάζειν ἀφθόνως καὶ τὰ μὲν ἁμαρτήματα τῶν παίδων μετέρχονται. Με-
τεσσεύοντο, μετεδίωκον. ἐφώρμων, ἐπορεύοντο. Μετεστειλάμην, μετεπεμψάμην. Μετέστησε τὸν ἄνθρωπον, ἀντὶ τοῦ
ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον μετεβίβασε τόπον. Μέτεστιν, ἀντὶ μετουσία ἐστὶν, ἢ μετοχή. καὶ συντάσσεται ἀπὸ δοτικῆς ὡς
φρικῶδες ὅσον μέτεστί μοι τοῦδε ἤγουν μετουσία ἐστί μοι τοῦδε ἄλλων μετοχή. Μέτεστί μοι τοῦδε. καὶ μέτεστί μοι τῶνδε.

πεπραγμένας καὶ ποιοῦμαί σου, καὶ μεταποιοῦμαι γράφεται. Μεταξὺ, ἀντὶ τοῦ διὰ μέσου· καὶ μεταξὺ, ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ· λιβάνιος ἐν τῷ, ἦλθες τελέμαχε καὶ σοῦ δέομαι μὴ μεταξὺ λέγοντος ἀπαντᾶν. Μεταξὺ ἐν τῷ μέσῳ· μεταξὺ τοῦ ὄρους καὶ τῆς θαλάσσης· μεταξὺ τυφλούμενος λέγεται ἀλέξανδρον ἀξιῶσαι γενέσθαι αὐτῷ τὰ ὄμματα· μεταξὺ ἀναγινώσκων τοῦ φερνίου. Μεταπαυφάσσουσαι, καὶ μεταπαυφάσσεσθαι, τὸ διαλάμπειν σημαίνει. Μετὰ πᾶσιν, ἐν πᾶσι. Μεταπαυόμενοι παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ̄ τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἀμείβοντες ἀλλήλοις ὥστε παύεσθαι μὲν τούτους, ἑτέρους δὲ μάχης ἄρχεσθαι· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀναπαυόμενοι. Μεταπαυσωλὴ, μεταξύ τις ἡ παῦσις· ἣν ἔφη ὅμηρος καὶ ἀνάπαυσιν. Μεταπεισασθαι, μεταπεισθῆναι. Μεταπέμπεσθαι, παθητικῶς χρὴ ἐκφέρειν· ἤγουν διά τινος προσκαλεῖσθαί τινα· ἐνεργητικῶς συντάσσεται ἀριστοφάνης· ἔστι δὲ καὶ τοῦτ' ἄλλο θαυμαστὸν, ὅπως χρηστὸν τι πράττων, τοὺς φίλους μεταπέμπεται· κἀκεῖνοι· ὑμεῖς ἔτι με ἐνταυθοῖ μεταπέμψασθον μετακαλέσασθαι. Μεταπεισθῆναι, μεταβληθῆναι. Μεταπεσεῖν, τὸ ἀπὸ δόξης εἰς ἀτιμίαν πεσεῖν· ἢ τὸ ἐναντίον. Μεταπλασμός ἐστιν, ἐναλλαγὴ λέξεως εἰς ἑτέραν λέξιν τῆς αὐτῆς κλίσεως ἢ τοῦ αὐτοῦ χρόνου· οἷον, τῷ κλάδῳ, τῷ κλάδι· τῷ ὄσσῳ, τῷ ὄσσε· τῇ ὑσμίνῃ, τῇ ὑσμῖνι· τῇ ἀλκῇ, τῇ ἀλκί· τῇ αἰδοῖ, τῇ αἴδι· ἴε, ἴθι· δίδε, δίδοθι· περὶ πατρὶ, περὶ πατρίνι· γνῶμι, γνώην· δίδωμι, δίδοιν· δίδωμι, δίδοιν· κλῦε, κλῦθι· ἰαῶ τε μέλι πλάσθη ἀπὸ τελικοῦ δηλαδὴ, εἰς τελικὸν ὅμοιον πάθος ἐν τοῖς ῥήμασιν· ὥσπερ τὸ διχῆ, δίχα φαμὲν· ἢ τριχῆ, τρίχα· καὶ τὸ σαφῆ, σάφα· καὶ ἐν τούτοις γὰρ, τελικὴ γίνεται ἐναλλαγή. Καινός τις ἐστὶ μεταπλασμὸς τῶν εὐθειῶν τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ὅτε εἰς ᾱ μεταπλασθῶσι κατὰ τὴν λέγουσαν· οἷον ὅτε ὁ ῥζότης, ῥζότα λέγεται· καὶ ὁ ἱππότης, ἱππότα· ἢ αἰχμητὴς αἰχμητά· καὶ κυανοχαίτης, κυανοχαῖτα· καὶ ἡ εὐρύοπα ὁ κῆρυξ· εἴσω φωνητικός· περὶ τὸ ἀπύω τὸ φωνῶ· οἱ μὲν γὰρ μεταπλασμοὺς προσγράφουσι, ἀπὸ τελικοῦ γίνονται εἰς ὁμοιοτέλευτον τελικὸν, τὸ ἀλκῇ ἀπὸ τοῦ ῃ εἰς ι· μεταπλασθὲν ἐν τῷ ἀλκὶ πεποιθὼς, ἀλλ' ὅμως εἰσὶ καὶ ἀμφότερα τελικὰ δοτικῆς· ὡσαύτως ἢ τὸ ὄσσε δυϊκὸν, ὅ δηλοῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς μεταπλασθὲν ἐν τῷ ὄσσε, εἰ καὶ συγγενὲς μετέπεσε τελικόν· καὶ γὰρ καὶ τὸ μεταπλασθὲν ὄσσε, εἰ καὶ μεταπέπλασται τελικά εἰσι τῶν δυϊκῶν· ὁμοίως ἔπαθε καὶ τὸ ἐρυσάρματι ἵπποι, ἐν τῷ ἐρυσάρματες· καὶ ἢ ἀγ δίφθογγος καὶ ἢ ἐς συλλαβὴ, εὐθείας πληθυντικῆς εἰσὶ τελικά· τὸ μὲν τὸ ἱππότης ἱππότα καὶ τὰ ὅμοια, ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν εἰς ᾱ μεταπεσόντα, μεταπλασμὸν παράδοξον ἔπαθεν· καὶ ἴσως οὐδὲ μεταπλασμὸν τὸ τοιοῦτο κλητικόν· τὸ γὰρ ᾱ τοῦ, οὐκ εὐθείας ἑνικῆς ἀρσενικῆς ἐστὶ τελικὸν παρ' ὁμήρῳ, ἀλλὰ κλητικῆς τῆς, ὦ ἱππότα· ἢ ὦ τοξότα· ἔστι δὲ πολὺ τοῖς παλαιοῖς βοιωτοῖς καὶ αἰολεῦσι ὁ τοιοῦτος τύπος τοῦ σχηματισμοῦ· διὸ καί τινα ἐκ τῶν τοιούτων προσπαροξύνονται ὡς τὸ, μητίετα ζεύς. Μετὰ πληθὺν, ἐν τῷ πλήθει. Μεταπρομβᾶσι, τοῖς δὲ ἀνθρώποις γενομένοις θεοῖς. Μεταποιεῖται, μετασκευάζεται· φροντίζει· ἀντιποιεῖται γενικῇ. Μεταποιοῦμαι, φροντίζω. Μεταπόντιος, πόλις ἰταλίας ἀπὸ μεταπόντου τινὸς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ· καὶ μεταπόντιος, διαπόντιος. Μεταπορθῆσαι, ἐπελθεῖν· μετελθεῖν. Μεταπρέπειν, τὸ ἐκπρέπειν ἑαυτόν· εἰ δὲ μὴ αὐτὸ ἐν χρήσει κεῖται, ἀλλ' ὁ ἐκπρεπὴς πολλαχοῦ εὕρηται ὥσπερ καὶ ὁ ἀριπρεπὴς καὶ ὁ διαπρεπὴς, καὶ ὁ διαπρεπής. Μεταπρέπειν γαστέρι μάργῃ, ἀστείως ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ ἐκπρεπὴς εἶναι ἐπὶ γαστριμαργίᾳ· ἐκπρεπὴς ἀπληστία· τοῦτο γὰρ ἡ μαργία ἐστὶ ἐκ διαλελυμένης ἐξενεχθεῖσα· ὁμοίως τῷ πολιστάνθε, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Μεταπρεπέα, καὶ ἀρίζηλον εἶναι, ἑαυτόν. Μετ' ἄπρακτοι, ἄπρακτοι. Μεταπροπαλίζαι, ἀντιστρέφουσαι. Μεταπύργιον, τὸ ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων μεταπύργιον ἐλέγετο· οὕτω καὶ θουκυδίδης πολλάκις· ὥσπερ ἐν τῷ πέμπτῳ. Μετάρσιος, ὑψηλός· μετέωρος. Μεταρριπολεσχεῖν, τὸ στωμυλεσχεῖν περὶ μηδενὸς καὶ κενὸν πρᾶγμα τινὸς, οἷον περὶ τὸ καπνοῦ λεπτολογεῖν· ὥς ἐστιν εὑρεῖν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Μετασκευάζω, τὸ τὰ δὲ δημιουργηθέντα μεταποιῶ· αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὡς ὁ θεολόγος· πάντα ποιῶν καὶ μετασκευάζων ἐπὶ τὸ βέλτιον· μετασκευάσθαι, ἀντὶ τοῦ τὴν σκευὴν ἀλλάξαι τι· σκευὴ δὲ λέγεται, τὸ ἔνδυμα· ὅθεν καὶ σκευάζομαι τὸ ἐνδύομαι· καὶ μεταίρω, ὃ γέγονεν ἀπὸ τῆς σκευῆς· σκευὴ δὲ ᾗς χρώμεθα κατ' οἴκους πρὸς εὐπορίαν, ἃ καὶ ἔπιπλα φασι· δηλονότι τὰ κοῦφα ἢ πρὸς ἐπισκευὴν ἕτοιμα· τὸ γοῦν ἐξ οἰκίας εἰς ἑτέραν οἰκίαν τὰ τοιαῦτα σκεύη μετατιθέναι μετασκευάσθαι φασιν οἱ ἀττικοί· ὁ θουκυδίδης λέγει· οἱ ἀθηναῖοι διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀνασκευασάμενοι ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο· ἀντὶ τοῦ ἐνθένδε ἀναβιβάσαντες ἐπὶ νεῶν τὰ αὐτῶν σκεύη· ἤγουν τὰ πρὸς χρείαν ζωῆς ὄντα· ἐκ τούτου ἢ συσκευάζω τὸ κενὰς συμβάλλω· ὃ καὶ ἐπὶ πανουργίᾳ χρῶνται· οἷον συσκευασάμενοι δόλον· ἢ ἀποσκευάζομαι τὸ ἀποσείομαι καὶ ἀπορρίπτω· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλεόντων ἅτινα κλύδωνι κινούμενα, καὶ τῆς θαλάττης ἔργον γενέσθαι κινδυνεύοντα· τὰ σκεύη ἀπορρίπτουσιν ὅπως ἐκ τοῦ κλύδωνος διασώζωνται. Μετασπουδαστοῦ, ἐσπουδασμένος ἐστὶ τῷ ἐπισπεύδειν· καὶ ἐπισπευδόμενος· καὶ ἐπισπεύδειν· καὶ τοῖς ὁμοίοις· δηλοῖ δὲ τὸ μεταλαβὼν γενόμενον ἐκ τοῦ μέσου· ἔστι δὲ μετοχὴ ἀορίστου δευτέρου, καθὰ καὶ τὸ ἐπισπεύδω· ἀπὸ τοῦ ἐπισπεῦσαι ἐπισπεύσασθαι ἐπισπευσάμενος. Μεταστῆσαι, ἀντὶ τοῦ μεταλλάξω· μεταστῆσαι μέσου· ἢ ἀπαλλάξω, ἀποδώσει· ἐκ μεταφορᾶς τῶν διὰ σταθμοῦ ἀπαλλασσόντων. Μεταστοιχεῖ, λέγεται τὸ ἐπὶ στίχον· στίχος δὲ ἡ ἐπὶ βάθος στάσις τῶν χορευτῶν· καὶ ἔσται μεταστοιχεῖ, τουτέστιν ἐπὶ στίχον, καὶ τάξιν τινά. Μεταχεῖ, κοινωνεῖ. Μετασχηματίσαι, μεταλλάξαι· μεταμορφῶσαι· μεταβαλεῖν. Μετασχηματισμός, τῆς τοῦ θεωροῦντος θεωρίας, μεταποίησις, πρόσκαιρος ἢ, ἡ ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἐν ἀληθείᾳ μεταποίησις. Μετατρέπῃ, ἐπιστρεφὴν ποιῇ· καὶ φροντίζεις παρ' ὁμήρῳ· οἷον, οὔτε μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις· ὃ ἐστι λόγον ἔχεις· τὸ ἀλεγίζειν ἑρμηνεία τοῦ μετατρέπη· τὸ δὲ ἀλεγίζειν, ἐκ τοῦ ἀλέγειν. Μετατρέπεσθαι, ἐπιστρέφεσθαι. Μετατρέπομαι, ἤγουν ἐπιστρέφομαι. Μετατάττω, τὸ ἐν ἑτέρᾳ τινὶ τάξει μεθιστῶ· μετέταξεν ὁ διδάσκαλος τὸν παῖδα ἐν ἑτέρᾳ τάξει· καὶ χαρακτηριστικῶς μετατάττεται δὲ ὁ παῖς, ἐπὶ πάθους. Μετατίθημι, τὸ μεθίστημι· οἷον τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου ἐφ' ἕτερον ἄγω· μετατίθεμαι, τὸ μεταβάλλομαι καὶ μετανοῶ, ἢ μεταμέλομαι τὴν πρὸ τὴν πεῖραν, καὶ ἐπιχείρησιν, καὶ οἷον μεταβουλεύομαι. Μετατύπωσίς ἐστι, λέξις ἐνηλλαγμένα στοιχεῖα ἔχουσα· οἷον ὑπὸ παῖδα ἀντὶ τοῦ ὑπὸ πόδα· καὶ τὸ βορέης, ὁ βορέης· καὶ τὸ ἕως, ὥς. Μέταυλός ἐστιν, ἡ ἔνω παρὰ λεγομένη

Μεταίρω, ἀμεταβάτως τίθεται τὸ μετοικῶ, καὶ ἀποδημῶ. αἰτιατικῇ συντάσσεται. μεταίρω τὴν οὐσίαν, ἀντὶ τοῦ μετατί-
θεμαι μετατίθεμαι, καὶ μετακομίζω. καὶ μεταίρω, ἐπὶ μεταθέσεως. Μεταίσιον, μεταχρόνιον. Μεταίτου, ἑταίρου. Με-
ταίφριος, ἐξαπίνης. Μεταιχμεῖ, μοχθεῖ. Μεταίχμιον, τὸ στενὸν δηλοῖ. τὸ μεταξὺ τῶν δύο στρατευμάτων. ὥσπερ μεσαίχ-
μιόν τι ὄν. ἀττικῇ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ὡς καὶ μεσόριον καὶ μεθόριον. ἀπ' αὐτοῦ δὲ καταχρηστικῶς μεταίχμιον, τὸ τὰ ἀπὸ
μεταξὺ δύο τινῶν. τὸ δὲ τοιοῦτον στενὸν, ὅ τι μεταίχμιον φράζει ὁ ποιητής. ὀλίγον δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. βαρβαρικὸν δὲ οὐ-
ναί φασιν οἱ παλαιοὶ, τὸ μονομαχεῖν. Μετακαλοῦμαι, ταυτὸν τῷ μεταπέμπομαι, ἀντὶ τοῦ διά τινος εἰς ἐμαυτὸν τινα ἄ-
γω. αἰτιατικῇ συντάσσεται. Μετακαλῶ, μεταπέμπομαι μεταστέλλομαι. Μετακάρπιον, τῆς χειρὸς μέρος τὸ μετὰ
τὸν καρπόν. Μετακέρας, τὸ εὔκρατον ὕδωρ ἢ χλιαρόν. Μετακλιθέντες, μετατραπέντες. ἢ μεταβαλλόμενοι. Με-
τακλίσεις, αἱ ῥοπαί. αἱ μεταθέσεις. Μετακοίνωνον, κοινωνόν. Μετακοινί ἡμέραι μεθέορτοι, ἡ ἑορτὴ οὐκ ἔστι.
Μετακόνδυλα, τῶν κονδύλων. τῶν μεταξὺ τῶν κονδύλων. Μετακύμιον, τὸ μεταξὺ τῶν κυμάτων. Μετακύριον,
φαινικόν. Μετακέρας, τὸ γάλακτος δὲ σύγκραμα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μεταλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ μετασχεῖν γενικῇ.
καὶ μεταλαβεῖν, ὕστερον λαβεῖν αἰτιατικῇ. Μεταλαγχάνω τοῦδε, ἀντὶ τοῦ, τοῦδε μεταλαμβάνω. γενικῇ μόνῃ συντάσ-
σεται. Μεταλαμβάνω, γενικῇ συντάσσεται ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ, ὅτε σημαίνει τινὰ δηλαδὴ μετά. οἷον μετὰ τὸ ποιῆσαι. ἢ
παθεῖν. λαμβάνω τόδε. οἷον τὸν προσόντα μοι πλοῦτον ἀφαιρεθεὶς, τὴν τῆς πενίας κακότητα μετέλαμβανον. οὕτω καὶ
θεὶς καὶ τὸ μεταμανθάνω, καὶ τὸ μετονομάζομαι. Μεταλαμβάνω, τὸ κοινωνῶ καὶ μετέχω γενικῇ. οἷον μεταλαμβάνω
τῶν ἐδεσμάτων, καὶ μετέλαβε τῆς εἰκόνος παρὰ τῷ θεολόγῳ. καὶ αἰτιατικῇ, ὅταν λαμβάνω καὶ αὐτὸς τὸ πρᾶγμα
μετὰ τὸ πρῶτον. Μετάλειον, οὕτω μύρον ἔλεγον ἀπό τινος Μεταλλίου Σικελιώτου, εὑρόντος αὐτοῦ τὴν κατασκευήν. ὃ καὶ
διὰ τοῦ γ' γράφει Ἀριστοφάνης. Μεταλευτικόν, τὸ μεταδοτικόν. Μετάληψις, ἡ κλίσις ἐστὶν, ὅταν μετατιθεμένη θέ-
σις οὐ φυλάξῃ τὴν ἑαυτῆς ἀκολουθίαν, ἀλλ' εἰς ἑτέραν θέσιν μετακλιθείη, ἢ μεταληφθείη. οἷον καὶ τὸ, τοὺς ὅσοι τὸ πελα-
γισκὸν Ἄργος ἐναίον. καὶ τὸ, ἀϊδὴν ἐπικλείουσιν, ἃ οὐδεὶ ἔχει ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἐστί. τοιοῦτον καὶ μῆνιν ἄειδε θεὰ
οὐλομένην ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. ἐν τούτοις γὰρ αἱ αἰτιατικαὶ εἰς εὐθείας μετεκλίθησαν, ἢ μετελήφθησαν. ὁμοίως καὶ τὸ ἄν-
δρα μοι ἔννεπε, ὃς μάλα πολλὰ ἐπλάγχθη. Μετάληψις ἐστὶ, καθ' ὁμωνυμίαν σημαίνουσα πρᾶγμα διάφορον. οἷον ὡς ἐν-
θεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκα θοῇσι. βούλεται σημαίνειν τὰς κυρίως ὀξείας λεγομένας νήσους. ἐπεὶ ὁμωνυμεῖ τὸ θοὸν τῷ
ὀξεῖ. ὀξὺ δὲ οὐ μόνον τὸ κατὰ κίνησιν ταχὺ, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ σχῆμα προηγούμενον εἰς λεπτότητα. Μεταλλᾷ, ἐρευνᾷ,
ζητεῖ. ἐρωτᾷ. Μεταλλᾶν, τὸ πολυπραγμονεῖν, ἀεὶ παρὰ μέρος ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρύττειν τι μεταλλᾶν εἰρέθη τα καὶ τὰ
ἐκεῖθεν ἀνορυττόμενα, μέταλλα λέγονται. κληθῆναι τὰ φασὶν οὕτω, διὰ τὸ μετὰ τὰ ἄλλα ταῦτα ἐπιτεθῆναι. καὶ γὰρ ἔοικε τὰ
πεινῶντες πάντων τῶν ἄλλων ἀθετηθέντων, τό τε δὴ μετὰ τὰ ἄλλα ἐκεῖνα ἐπιχειρῆσαι τοὺς ἀνθρώπους ταῖς γεωρυχίαις καὶ
ἀφεῖναι μὲν τὰ νῶτα τῆς γῆς, ἐπιχειρῆσαι δὲ τοῖς λαγόσιν αὐτῆς, ὥστ' ἀνέχειν τι κερδαίνειν καὶ ἀπ' αὐτῶν. Μεταλ-
λάξαντες, ἀντὶ τοῦ μεταχωρήσαντες. Μεταλλάττειν, τὸ μεταβαίνειν ἀπό τινος εἴς τι. καθὸ λέγεται τὸ μετάλλαξε τὸν
βίον, ἀντὶ τοῦ ἐτελεύτησε. Μεταλλεῖς, τῶν μυρμήκων τινὲς οὕτω καλοῦνται. Μεταλλεῖς, οἱ μέταλλα ἐργαζόμε-
νοι ὀνομάζονται. ἔστι δὲ καὶ δρᾶμα Φερεκράτους μεταλλεῖς. Μεταλλεύει, ζητεῖ. ὀρύσσει. ἀνασκάπτει. Μεταλλεύσαν-
τι, μεταβληθέντι. παυσαμένῳ. Μεταλλῆτις, γῆτις. Μετάλλησαν, ἐπεζήτησαν. Μέταλλος, λίθος. θάλασσα.
προμνήστρια. Μετάλμενος, ἐφαλλόμενος. Μεταλώφιον, ἀντὶ τοῦ ἐπαύσατο. Μεταμάζιον, τὸ μεταξὺ τῶν μα-
ζῶν. ἢ τὸ ὑπὸ τῶν μαζῶν. ἢ τὸ μετὰ μαζῶν. Μεταμαθεῖν, μεταγνῶναι. Ἀριστοφάνης. οὐδ' αὖ μεταμαθεῖν τοῦτο. μεταμα-
θεῖν ἔλεγον κυρίως, τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφιεμένου τοῦ προτέρου. Μεταμείβων, μεταλλάσσων. Μεταμέ-
λειά ἐστι, δυσαρέστησις ἐπὶ πεπραγμένοις. καὶ μεταμέλεια ἡ μετάνοια. Μεταμέλειν, σχῆμα παρασύνθετον ἐκ τοῦ
μεταμέλομαι, καὶ μετανοῶ καὶ μεταγινώσκω. Μετάμελος ἄνθρωπος, καὶ μετάμελος ἡ μεταμέλεια. Λιβάνιος ἐμοὶ
παραχρῆμα μετάμελος εἰσῆλθεν ἐπί, κατά τι γοῦν τῶν πεπραγμένων. Μεταμελοῦμαι, παθητικῶς ἐπὶ τοῖς πεπραγ-
μένοις. οἷον μεταμελοῦμαι ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν χρημάτων. ἔχει δὲ πρόσωπον. καὶ μεταμέλομαι τοῦ πταίσματος. καὶ με-
ταμέλει μοι ἐπὶ τῷ πταίσματι. Μεταμέμβλεται, μεταμελήσεται. Μεταμέλεια, μετάνοια. Μεταμίξ, ἀναμίξ.
μετὰ μίαν. Μετάμιξις, μεταπνοή. Μεταμόρφωσίς ἐστι, μόρφωσις μεταχαρακτηρισμὸς καὶ μετατύπωσις σώματος
εἰς ἕτερον χαρακτῆρα. καὶ μεταμορφοῦται. Μετ' ἀμύμονας, πρὸς τοὺς ἀγαθούς. Μεταμφιάσκεσθαι, ἐνδύσασθαι
ἐσθῆτα. Μεταμφιέσασθαι, μετενδύσασθαι τὴν ἐσθῆτα. Μεταμώλιον, μεταμελείας ἄξιον. γράφεται δὲ καὶ μεταμώ-
νιον ὅ ἐστι μάταιον μετὰ ἀνέμων φερόμενον. ἀπὸ γενικῆς πληθυντικῆς γίνεται κτητικὸν τύπος εἰς ος τοῦ ι προλεγόμενος.
οἷον ἀμμῶν ἀμμώνιος. ἀνέμων, ἀνεμώνιος. Μεταμώνια, ἢ μεταμώλια γράφεται. γίνεται τὸ μεταμώνια παρὰ τὸ μώ-
νειν μώνια. καὶ κατὰ κρᾶσιν καὶ σύνθεσιν μεταμώνια. ὁμοίως τῷ ἐπιβοήσομαι, ἐπιβώσομαι. καὶ ἀττικῶς μεταμώλια. ὡς
καὶ νίτρον λίτρον. καὶ ἄλλα πολλά. Μεταμώνια, τὰ μάταια καὶ μὴ ὀνοῦντα ὅ ἐστιν ὠφελοῦντα. ἵνα ἐκ τοῦ μὴ στερητικοῦ
μορίου καὶ τοῦ ὀνῶ ἔχει φράσιν ἡ λέξις τοῦ ο καὶ η εἰς ω μέγα. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ δῶμα γίνεται καὶ τοῦ [illegible]. εἰ δὲ καὶ μετα-
μώλια γράφεται, ἔστιν ὁ σχηματισμὸς ἀττικός. Ἀθηναῖοι ἀντὶ τοῦ ν ἔστιν ὅτε τὸ λ τιθέασιν. ὁ ποιεῖ καὶ τὸ νίτρον καὶ ὁ
πνεύμων, ἃ ἐκεῖνοι λίτρον καὶ πλεύμονα φασί. Μετανάστην, φυγάδα. μέτοικον. ἀπὸ τοῦ ναίω, ὁ μέλλων νάσω. νένα-
σμαι. νάστης. καὶ μετανάστης. Μετανιστόθι, μετανιστασθαι. τὸ ἀναπεῖσαι ἀναγνῶναί φασι. Μετ' ἀνέρας, μετὰ τοὺς
ἄνδρας. Μεταναθεῖ τὴν ἶριν, ἴσως μεταλλάσσει τὸ χρῶμα. Μετάνιπτρον, ἢ μετανιπτρίς, ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπὶ ἀπονί-
ψασθαι διδομένη κύλιξ. οἱ δὲ τὴν ὑγιείαν φασίν. Μετάνοια, γινομένη ἀπὸ πταισμάτων ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἀγαθὸν, ἐπιστρο-
φή. Μετάνοια, καὶ μεταμέλεια λέγεται καὶ μετάγνωσις. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα, μεταμελῆσαι, μετανοῆσαι, μετα-
γνῶναι. Μετάνοιά ἐστι συναίσθησις ψυχῆς ἐφ' οἷς ἔπραξεν ἀτόποις ἢ πρὸς τὸ κρεῖσσον ἐπιστροφή. Μετανοῶ, ἐπὶ τῆς

μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς τὸν ἀέρα ὄντα, φασὶν, ἐπειδὴ ἐλαύνει ἱερὰ φάρμακα. Μεσσηγὺ, ἀντὶ τοῦ μεταξύ. ἢ ἀντὶ τοῦ μέσον.
Μεσσηΐς καὶ ὑπέρεια, κρῆναί εἰσιν, ὧν ἐκ τοῦ μεμνῆσθαι παραμυθούμενος ἴσως τὴν γυναῖκα, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ περισπού-
δαστον ἐσομένην, οὐ γὰρ ὑπό τινος αὐτὴν ἀπαλλάξεσθαί πῃ ἑτέρου τῶν τυχόντων, ἀλλὰ εἰς βασιλικὸν γέρας ἐν ἀρίστ-
οις ἐξαιρεθήσεσθαι. Μεσσὴ, πόλις Λακωνική. Μεσσόθι, ἐν μέσῳ. Μεσσίδιος, μέσος, ἴσος. Μεσσοπολιῶντες, οἱ ἐν μέσῃ τῇ
ἡλικίᾳ γεγονότες. Μεσσόθεν ἄντρου, προσσόμενα τὸν σκώληκα τρίψασα. Μεσσόρης, ὁ μέσος ὠκεανοῦ καὶ οὐρανοῦ τό-
πος. Μεστήρ, ὁ μεσιτεύων κατὰ τὰ ἄγαθα. Μέστακα, ἡ μάστακα, τὴν μεμασημένην τροφήν. Μεστὴ, γέμουσα.
Μεστὸς, ὁ πλήρης. ἔστι δὲ τὸ πληρὲς ὄνομα ῥηματικὸν, ἐστός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μεστός. Μεστοῦν, τὸ πληροῦν. Ἀριστοφά-
νης. ἡ πόλις ἡμῶν ὑπογραμματέων καὶ βωμολόχων ἀνεμεστώθη. Μέσυι, ἐν μέσῳ Αἰολεῖς. Μέσφα, ἀντὶ τοῦ μέχρι. μέ-
σφα ἠοῦς, ἤγουν μέχρι. ποιητικὴ λέξις. Μέσφα τοι ἐχθὲς, ἀντὶ τοῦ μέχρι ἐχθές. Μέσσοι, μέσοι. Μέσσος, μέσος. Με-
σῶρα, ἡ ἐν τῇ δεκαετῶν ἡλικίᾳ, καὶ παρήλικα καὶ ἄγγεια, καὶ παίγνια ἃ σε χαίρουσι. καὶ τὰ ὅπλα ἃς ἐχίδνην. καὶ παῖδες ὄντες
καὶ ἔφηβοι, καὶ τελεσθέντες. Μετὰ πρόθεσις, μετὰ γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς συντάσσεται. καὶ ὅτε μὲν μετὰ γενικῆς, δηλοῖ ἔννο-
σιν καὶ ὁμαιότητα πράξεως. ἔννοσιν μὲν, ὅταν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν μετά τινος πράττω. οἷον μετὰ σοῦ
μανθάνω. ὁμαιότητα δὲ, ὅταν κατὰ ἄλλον καιρὸν ὁμοιόν τι ποιῶ. ὡς ὁ θεολόγος φησί. μετὰ τῶν μάγων, δορυφορεῖ σημεῖον. με-
τὰ δὲ αἰτιατικῆς, δηλοῖ ὑστεροχρονίαν καὶ μετάβασιν, ἀπὸ ἑνὸς πρὸς ἄλλο, καὶ τάξιν καὶ ἐλάττονα τάξιν. οἷον μετὰ τὸν Γεώργι-
ον ὁ δεῖνα εἶδεν ἐλάττονα κατὰ τάξιν. σημαίνει δὲ ἐν τῇ συνθέσει μετάβασιν ἀπὸ πράγματος εἰς πρᾶγμα. οἷον μεθίσταμαι
ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε. καὶ μετουσίαν, οἷον μέτεστί μοι τοῦδε. ἄλλος. μετὰ καὶ ὀργανικῶς λαμβάνεται. Λιβάνιος. μετὰ τούτων
καὶ τοῖς γνωρίμοις ὠφελούμενοι, ἤγουν μετὰ τῶν χρημάτων. Μετὰ συντασσομένη ῥήματι ἑτέροι δηλοῖ, ἢ ἐστι. καὶ ἑτέρως
συντασσομένη τῇ γενικῇ καὶ ἑτέρως συντασσομένη τῇ αἰτιατικῇ. Μετὰ παρόμοιον ἐν φ τῆς Ὀδυσσείας. ἐστὶ μὲν ἴσον τῷ
ἐν προθέσει. ἐνθένδε δὲ ὑπέρβατῶς μετὰ τοῦ, ἐν τοῖς δὲ τοῖς πᾶσιν, ἐκ παραλλήλου κεῖται μετὰ ἰσοδυνάμου προθέσεως.
Μέτα πρόθεσις, ὅτε μὲν μόνη ἀλλὰ καθ' αὑτὴν, τίθεται ἀντὶ τοῦ ῥήματος μέτεστιν. ὡς καὶ Εὐριπίδης δηλοῖ. καὶ τὸ
πάρα, τοῦ δὲ καὶ ἀντὶ ἑνικοῦ λαμβάνεται ῥήματος τοῦ πάρεστι. καὶ ἀντὶ πληθυντικοῦ, οἷον πάρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι. ὁ-
μοίως καὶ τὸ ἔνι. ὅπερ ἐστὶν ἡ ἐν πρόθεσις. καὶ αὐτὴ γὰρ ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ ἔνεστι νοεῖται. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔνεισιν, ὡς τὸ ἐπεὶ
οὐκ ἔνι φρένες, οὐδ' ἠβαιαί. Μετὰ πλεονασμοῦ παρόμοιον, ἡ μετὰ πρόθεσις συνήθως ἀντὶ τῆς ἐν προθέσεως κεῖται.
Μεταβαίνει, τὸ μεθίσταται καὶ μεταβαίνει τὸ μετατίθεται. Μεταβαίνει, στρέφει περιέχεται ἀναχωρεῖ. Μεταβα-
λὼν, θαυμάζει τὸν ἄνδρα. ἀντὶ τοῦ μεταβληθείς. ὁμοίως καὶ τὸ ἀόριστον ἐλλείπει. Μεταβαλλόμενος, παρὰ τῷ Ἀριστο-
φάνει ἐν βατράχοις, ἀντὶ τοῦ μεταφέρων ἀπὸ τοῦ ὤμου ἀπὸ ὤμου ἐς ὦμον. Μεταβάλλω, τὸ ἀλλάσσω. καὶ μεταποιῶ. αἰτιατικῇ
συντάσσεται. μεταβάλλομαι ἐγὼ, ἐπὶ πάθους. μεταβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ μετατιθέμενος. Ἀριστοφάνης. μεταβαλλόμενος τά-
νάφορον. ἤγουν τὸ ἐπὶ ὤμων φορτίον. μεταβάλλει τίς τι, ἤγουν δὲ ἐπὶ τῶν ἕτερον ποιεῖν. μεταβάλλεσθαι δὲ, τὸ πάθος κοινόν.
καὶ γὰρ καιρῶν, πράξεων, καὶ ἀφροδισίων, γίνονται μεταβολαί. ὡς ἐκεῖνο μεταβολὴ πάντων γλυκύ. λέξις ἐμπορική
ἐστιν. ὅθεν μεταβολεῖς ὀβολῶν, καὶ ἀλφίτων, καὶ τῶν τοιούτων, οἱ αὐτὰ καταλλάσσοντες. Μεταβαλὼν, μεταστρέψας
μεταστρέψας. Μεταβεβλημένος, εἰς λίθον μέλανα. ἤγουν μεταβληθείς. Μεταβοθρεύοντες, μεταφυτεύοντες μετασκά-
πτοντες. Μεταβολεὺς, πραγματευτικὴ λέξις. δηλοῖ ὁ τῶν ἀλφίτων μεταβολεὺς, καὶ τῶν ὀβολῶν. καὶ τοῦ χρυσίου. ἐκ τῆς βα-
λάνου τοῦ σίτου ἐκβολή. ὅ ἐστιν ἡ πρώτη ἐκ τῆς κάλυκος τοῦ στάχυος ἔκφυσις. Μεταβολή ἐστιν, ὅταν τὸν αὐτὸν τόπον
μεταδιαφόρως ἐξαγγέλλῃ. ὡς τὸ τίνος δὴ κοινῇ συναναγκάζοντος, οὐδενός. τίνων ἰσχυόντων. προσφυλακῆς, ἡ κραυγῆς.
Μετάβολοι. οἱ μεταπράται. Μέταβος, υἱὸς Ἀλίβαντος. Ἡρακλέα λέγεται ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀπιόντα, ξενισθῆναι
παρὰ Ἀλύβαντι. καὶ τότε φυτευθῆναι τὸν παιδίον καὶ διὰ τοῦτο Μέταβον προσαγορευθῆναι, ἐπεὶ μετὰ τὰς βοῦς τοῦ Γηρυό-
νου ἴει. Μετάβρασκος, μέτριος ἑρμηνεύς. Μεταγγέλλομαι, παθητικῶς λέγεται, ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι καὶ δοτι-
κῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Μετάγγελος, περιττὴν ἔχει τὴν πρόθεσιν. καθὰ καὶ ἐπίουρος καὶ ἐπίμηνις. καὶ ἐπίδιφρος
κόλος ἀνήρ. καὶ τὰς αὐτὰς καταθεῖναι τῶν ἀνδρῶν. καὶ ἀνδρῶν καταθεῖναι τῶν. Μεταγειτνιὼν. ὁ δεύτερος μὴν παρ' Ἀθη-
ναίοις, οὕτω καλεῖται. ἐν δὲ τούτῳ, Ἀπόλλωνι Μεταγειτνίῳ θύουσιν ὡς Λυσιμαχίδης, ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν.
Μεταγενὴς, μεταγενέστερος. Μετεγνώσθη, μετανενόηται. Μετάγνωσις, ἡ μεταμέλεια. Μετάγω, τὸ μετατίθημι.
μετάγω, μεθιστῶ. καὶ μεταβιβάζει. καὶ μετακινεῖ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον μετάγει τὸ δεξιὸν κέρας ἐπὶ θάτερα,
ἀντὶ τοῦ μεθιστῶ. μετάγουσι τῆς γνώμης ἢ τῆς ὁρμῆς, ἀντὶ τοῦ ἀναπείθουσι. Μεταγωγὴ, ἡ διάβασις, ἀπὸ τῶν διαιτητῶν
εἰς τὰς δικαστάς. Μεταδαίσεται, ἤγουν συνευωχηθήσεται. ὅ τε ὁ ποιητὴς ἐν τῷ σ τῆς Ὀδυσσείας σαφέστερον φράζων
φησίν. οὐδέ τιν' ἄλλον ἔα ποχὸν ἔσσεσθαι ἐάσομεν αὐτὸν. ὃ καὶ αὐτὸν προσφυὲς ἔπαθλον τῷ περὶ δ' αὐτῆς μαχομέ-
νῳ. Μεταδαίσομαι, μεταλαβὼν εὐωχηθήσομαι. Μετὰ δὲ, ἐν αὐτοῖς δέ. Μετὰ δ' ἔτρεπεν, ἐπεστράφη δέ. Μετα-
δεῦσαι, μεταλῆξαι. Μεταδία, μεταμελέτη. Μεταδήμιος, ἐνίοτε ὁ ἐν δήμῳ. ὡς μεταδόρπιος, ὁ ἐν τῷ δόρπῳ. Με-
ταδίδωμι, ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικὴν ἀττικῶς, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. Ἰουλιανός. μετέδωκε γάρ μοι πρὸς κατασκευὴν
οἰκίαν ὄντι, πρὸς μεταγραφήν τινα. καὶ Ἡρόδοτος μεταδιδοὺς πάντα πάλαι, ὡς πρὸ ἑκόντος δέξασθαι διδούς. μεταδίδωμί
σοι τοῦ πλούτου. Μεταδόρπιος, δείπνου ὥρα ἤγε δείπνου. Μεταδρομάδην, ἐπιδρομήν. ὁ ἐν τῷ τρέχειν ὁμοῦ. Μετα-
δῶ, ὅπερ τις ἔλαβεν ἀπ' ἄλλου, ὡς καὶ ὁ ἀπόστολος. ἵνα τι μεταδῶ ὑμῖν χάρισμα πνευματικόν. τοῦτο δὲ λείπει, οὐκ ἐμὸν
τι δώσω, ἀλλ' ὃ παρ' ἐγὼ ἔλαβον. Μετάειμι, μετὰ σὲ ἐλεύσομαι. Μεταθεὶς, ἤτοι μεταστήσας μεταγαγών. ὅταν ἰστῶ-
ται. Μετάθεσις τῶν στοιχείων, γίνεται οὕτως. καρδία κραδία. ἀταρπὸς ἀτραπός. σφάγανον, φάσγανον. ὀλίγος, λα-
γός. κάρτος ἀντὶ τοῦ κράτος. καλεῖται δὲ καὶ ἐναλλαξις. καὶ ὑπέρθεσις. τῇ δὲ μεταθέσει χρῶνται οἱ Ἴωνες. Μεταΐγ-
δην, ἑρμηνευτικῶς. Μεταΐζειν, τὸ συνίζειν. Μεταΐξας, μεταδιώξας. Μεταΐσεσθαι, μετελθεῖν, μεταγνῶναι.

λέγεται καὶ ἐπὶ οἰκίας· ἤγουν ἡ ἐπαύλεως ἢ μάνδρας. ἐνθάδε μὲν τοιούτου καταλύματος τάξις αὕτη· ἕρκιον, αὐλή· αἴθουσα. πρόδρομος· δρόμος· καὶ τὸ ἐν δώματι θάλαμος· ὃν δέ φασι καὶ μεσαύλιον καλούμενόν τι, μεταξὺ τῆς αὐλῆς αὐλούμενον. Μέσαυλος, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς· ὅπου τῶν βοῶν αἱ στάσεις· μέσαυλον δὲ οἱ ἀττικοὶ τὴν φέρουσαν ἔς τε τὴν ἀνδρωνῖτιν, καὶ γυναικωνῖτιν. Μέσαυλον, τριμερικὴ κατοικία· ἤγουν ἔπαυλις· ἀγροτικὸς σταθμός· πολλαχοῦ δὲ κεῖται ἡ λέξις. παραγομένη ἐκ τῆς αὐλῆς· ἤγουν ἐκ τοῦ ἄω τὸ πνέω ἐπενθέσει τοῦ υ γίνεται· ὅθεν καὶ αὐλὸς καὶ ὁ αὐλών· ἀπὸ δὲ τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ αὔλιον ὑποκοριστικῶς· ἢ κατὰ παραγωγὴν ὡς τὸ ἴχνιον, καὶ ἡ αὔλειος θύρα· καὶ ἐπαύλια τὰ μετὰ τὸν γάμον, ὡς δηλοῖ παυσανίας ἐν οἷς λέγει ἐπαυλίας ἡμέρας, ἐν ᾗ ἐν τῇ τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ ἡ νύμφη πρῶτον ἐπαύλισται· καὶ ἐπαύλια, τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τοῦ γάμου δῶρα παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς φερόμενα τοῖς νυμφίοις ἐν σχήματι πομπῆς· παῖς γὰρ ἡγεῖτο χλαμίδα λευκὴν ἔχων καὶ λαμπάδα καιομένην· ἔπειτα παῖς ἑτέρα κανηφόρος· εἶτα αἱ λοιπαὶ φέρουσαι λεκανίδας, σμήγματα· φορεῖα κτένας, κοίτας· ἀλαβάστροις· σανδάλια· θήκας· μύρα· νίτρα, ἐνίοτε φησὶ καὶ τὴν προῖκα. Μεσαύχενες, οἱ ἀπὸ μέσου τοῦ αὐχένος δεσμευόμενοι. Μεσεγγύημα, τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρ' ἀνδρὶ μέσῳ γινομένῃ ἐγγύῃ τῆς ἀποδόσεως· καὶ μεσεγγυήσασθαι, τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται, ὡς ὑπεσημαίνετο αἰσχίνης, ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. Μεσέγγυον, μεσίτην. Μεσέρκιον, διὸς ἐπίθετον. Μεσῆλιξ ἐστὶ, ζυγὸς ἀριστερὸς· τοῦ τίλειος· ἀρχὴ σώματος λέξεως. Μεσημβρινὸν, ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ προσθέσει τοῦ β. Μεσημβρία ἐστὶ, χρόνος ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἱ σκιαὶ ἐλαχίστου μήκους κοινωνοῦσι. Μεσημβρίη, μεταφορικῶς ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ μεσότητι τῆς ἡμέρας μεσαύριον, μεσαίτατον· μέσον καὶ μέρος τοῦ ἅρματος. Μεσηγὺ, κατὰ μέσον. Μεσήεις, μέσος τῇ ἡλικίᾳ. Μεσῆλιξ, ἀπὸ ἐτῶν τεσσαράκοντα ἕως πεντήκοντα. Μεσιδέειν, τὸ μεθ' ἑτέρας συμμαχεῖν, φίλιστος. Μεσηρέφεσθαι, μέσην ὁδεύειν. Μεσήπασι, μέσοις. Μεσίας, ὁ κεχρισμένος, καὶ ἀλειμμένος· λέγει δὲ τὸν χριστόν· μεσσὰ γὰρ τὸ ἔλαιον ἤτοι τὸ χρίσμα ἑρμηνεύεται. Μεσιδιωθῆναι, τὸ τρίτωσαι καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις· ἀλλὰ οὐ μεσεγγυηθῆναι λέγε. Μεσίτης, ὁ μεσάζων· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς τος διὰ τοῦ ι της γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον τόπος· τοπίτης· μέσος, μεσίτης. Μέσκος, κώδιον δέρμα· τὸ κώδιον. Μέσμα, μέσωμα. Μέσμα, πόλις κτισθεῖσα ὑπὸ λοκρῶν ὁμωνύμως τῷ ποταμῷ· ὄρος. Μεσογάστορα γαστὴρ, τὸν ἐν τῷ μέσῳ τινί· βέλτιον δὲ, τὴν διεζωσμένην μέσην τὴν γαστέρα, ζωνογάστορα. Μεσόγειος, γῆ ἀπὸ λιμένος. Μεσοδάκτυλα, ἐναπτίασα τοῦ ἀκούσαντος ῥύσομαι· λέγομεν οὖν τὰ μέσα τῶν δακτύλων. Μεσόδμαι, οὐ μόνον ἐνταῦθα· ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ ἄκουε μεσόδμαι τὰ μεσόστυλα κατὰ ἀρίσταρχον· καθ' ἑτέρους δὲ τὰ μεταξὺ τῶν δοκῶν· ἔνιοι δὲ διαφράγματα, μεταξὺ τῶν κιόνων ἃ φασι, περὶ τοῖς τοίχοις ἦσαν. Μεσόδμαι λέγονται, τὰ μέσα ξύλα τῆς σχεδίας καὶ τοῦ πλοίου· ἰκρία δὲ, τὰ ὀρθὰ καὶ καταστρώματα. Μεσόδμη, ἡ ἱστοδόκη ὅπου τίθεται ὁ ἱστὸς, καὶ κλίνεται. Μεσόδμη, ἡ ὅπου δίεις ὁ ἱστὸς ἐνέρχεται λεχθεὶς οὕτω παρὰ τὸ μέσον τῆς νηὸς δεδομῆσθαι· μέση γὰρ τοῦ τοιούτου πλοίου ἐστί· λέγονται καὶ ἐνθάδε οἴκου αἱ μεσόδμαι, τὰ μεσόστυλα κατὰ ἀρίσταρχον· ἢ μεσόδμη, κατὰ τὸ μέσον. Μεσόδεμα, γυνή· λάκωνες. Μεσοικέται, μέτοικοι ἢ οἱ τὰς λαγόνας οἰκοῦντες. Μεσόκοποι αὐλαὶ, αἱ ὑποδεέστεραι τῶν τελείων· μέσοι. Μεσοκουράδες, οὕτω καλοῦσι δένδρα τὰ ὑπὸ ἀνέμων κατακλῶντα, ἐκ κουρᾶς. Μεσολάβιον, μεσόδμιον. Μεσομφαλία, ἡ μέση τῶν δελφῶν πόλις. Μεσόμφαλοι, φιάλαι· ἰσομφάλοι. Μέσον ἔχουσι, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον καὶ ἡ πεπονθυῖα· δηλοῖ τὸ ἔχουσι ἄφυκτον. Μέσον ἡμέρας καὶ μεσημβρία, καὶ μεσοῦσα ἡμέρα· μέση δὲ ἡμέρα κοινόν. Μέσον αἰόλαι, ἐνθάδε τῶν σφηκῶν οἱ μέσοι στρεφόμενοι. Μέσον ἕρκος, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς. Μεσονύκτιον, ποιητικὸν τοῦ πολιτικοῦ. Μεσοπαγὲς καλοῦσι, τὸ μεσσηγὺ ἐν γαίῃ ἱστάμενα δοῦρα· ἤγουν εἰς ἥμισυ καὶ μέχρι μέσου ἐμπεπηγότα τῇ διὰ τὸ σφοδρὸν τῆς βουλῆς, ὁ ποῖον μεσοπαγὲς τὸ τοῦ ἀχιλλέως δόρυ παρ' ὁμήρῳ εἴρηται· γράφεται καὶ μεσοπαλὲς δόρυ, διὰ τοῦ λ· καὶ δηλοῖ τὸ ἕως μέσου παλλόμενον, καὶ κραδαινόμενον· ἕτεροι δὲ συντόμως οὕτω συνελόντες ἀμφοτέρας τὰς γραφάς φασιν· ὃ τὸ ἕως μέσου πεπηγὸς, ἔπαλλε τὸ κατὰ τὸν οὐρίαχον. Μέσαβα, ἱμάντα τὸν περὶ τὸν ζυγὸν, ἢ τὸ ἄροτρον δεδεμένον. Μεσοπαλὲς, κραδαινόμενον· ἐκ μέσου δόρυ. Μεσόπτερα ἢ μεσόφερα ἢν τὸν μέσον· τρεφόμενον· τὸ γὰρ παλαιὸν τῷ π ἀντὶ τοῦ φ ἐχρῶντο, προστιθέντες τὸ τῆς δασύτητος σημεῖον. Μεσοπορφικὰ, ὑφάσματα γυναικεῖα. Μεσόπυρον, μέσην ὁδεύειν. Μεσόρομβος, δεσμὸς παρὰ τοῖς ἰατροῖς. Μεσοστροφωνίαι ἡμέραι, ἐν αἷς λέσβιοι κοινὴν θυσίαν ἐνθάδε τελοῦσι. Μέσος, παρὰ τὸ μετέχειν ἰσότητος· ἢ τοῦ ἴσου. Μεσότοιχον, τὸ διάφραγμα· ὡς ὁ ἀπόστολος· τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν τὶ καὶ ἰουδαίων λέγει· ποῖον δὲ μεσότοιχον ἔλυσε, τὴν ἔχθραν, ἡ σὰρξ τοῦ χριστοῦ. Μεσοτύλαρον, αἰδοῖον. Μέσου, δευρὸς ἐλεύθερια ἀψάμενος· ἐποίουν δὲ τοῦτο ἐν τοιούτοις καιροῖς οἱ παλαιοί· ὡς μὴ ἔχοντες βοᾶν ὀξὰ κουσον διὰ τοῦ ἀκμάζειν ἔτι τὸν πόλεμον· καὶ ἐδείκνυον τῇ μεσολαβήσει τοῦ δόρατος πολέμου σχολὴν, οἷα μὴ πρὸς σχῆμα μάχιμον ἀναχειριζόμενοι. Μεσοφέρειν, μεσολαβεῖν. Μέσπιλα, φυτόν τι. Μεσόψηρον, ἡμίξηρον. Μέσση, ἡ σελήνη παρὰ σκύθαις. Μέσσαβον, δεσμὸν ἡ μεσαβοείην ἱμάντων ἢ τὴν ἰσοβοεία τῆς μέσον τὸν ζυγὸν προσδέουσιν· οἱ τινες ἐχέβοιον. Μεσσαῖοι, τὸ ὑπὸ τοῖς τραχήλοις ὑποτιθέμενον. Μεσσάτος παρ' ὁμήρῳ, ὑπερθετικὸν ὁ μέσος· ὡς ὁ τρίτος τοῦ τρίτατος· μεσσαιτάτω λέγουσιν οἱ μεθ' ὅμηρον ἀττικοί. Μεσσάτῳ παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ μεσαιτάτῳ· ἐλλειπτικῶς ἐρρέθη λείπει τὸ τόπῳ. Μεσσηγὺ, μεταξὺ· μέσον· μέσση δὲ χίμαιρα τὸ μέσον αἰγοπρόσωπον. Μέσση, αὐτὶ τοῦ μεσσήνη· ἄλλως δέ φασι μέσση οὐδαμοῦ δείκνυται· περιάδεται δὲ καὶ αὕτη ἐν ταῖς ἱστορίαις· ἐν αἷς φέρεται καὶ ὅτι ἡ σικελικὴ μεσσήνη ἰσότητος ἄποικος· γράφεται δὲ καὶ αὕτη καὶ ἐκείνη ἐν δυσὶ σ· παραδίδοται δ' ἔτι καὶ ἑτέρα μεσσήνη δι' ἑνὸς σ γραφομένη· ἀποκοπεὶς οὖν ἡ ὁμηρικὴ ἔχει μέσση, ἀπὸ τοῦ μεσσήνη· οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀλκίμου τὸ ἀλκὶ· καὶ ἀλκιμέδων, ἄλκιμος· ἡσίοδος δὲ, τὸ βριθὺ καὶ βριαρὸν βρῖ· καὶ σοφοκλῆς ῥάδιον ῥᾶ· Μεσσηγὺ γαίης τε, καὶ οὐρανοῦ,

ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται· καὶ μεμόρητο, μεμαρμένως εἶχεν αὐτῷ. Μεμορμένον, πεπρωμένον. Μέμορται, μεμόρακται. Μεμορυγμένα, τὰ μεμολυσμένα· καὶ πεφυρμένα, κατὰ τοὺς παλαιούς· κρεῖττον δὲ ἠφανισμένα εἰπεῖν, παρὰ τὸ μόρον, ἐξ οὗ τὸ μορύσσω. Μιμόσσει, μολύνει. Μεμπτέος, μέμψεως ἄξιος. Μεμυαλωμένα, ἀντραφῆ καὶ πίονα· οὕτω γὰρ καὶ ὁ νόμος ἐκέλευσε· καὶ μάλα χίασδε ὁ τροφή τις ἐκέλευσεν, ἄμματα καὶ ἄρτια· ἐν παρᾶ τοῦ δὲ τοὺς μυαλὸν μὲν ἔχουσιν, οὐχ ἅπερα δὲ προσφέρουσι. Μεμυδότες, ζέοντες. Μεμυήμεθα, μυέω, μυήσω· μεμύηκα· μεμύημαι. ἀριστοφάνης· ὅσοι μεμυήμεθα, ἤγουν τὰ μυστήρια ἐδιδάχθημεν· μυστήριον δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ μύειν· καὶ κλείειν τὸ στόμα τοὺς μεμυημένους· καὶ μηδενὶ λέγειν τῶν ἀμυήτων αὐτά. Μεμυημένος, τῷ πεπαιδευμένος, δεδιδαγμένος. Μεμυημένος, ἐκ τοῦ μυέω· λόγος ἐστὶ παρά τισι παρὰ ἀθηναίοις, ὡς ὁ μυστήρια διδαχθεὶς, μετὰ τὴν ἐκεῖσε τελευτὴν θείας ἠξιοῦτο τιμῆς· διὸ καὶ πάντες πρὸς τὴν μύησιν ἔσπευδον. Μεμυκέναι, εἰρῆσθαι. Μέμυκεν, ὅθεν μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη· εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἦχον ἀποτελεῖν, ἀπὸ τοῦ μυκῶ περισπωμένου ἐστίν· εἰ δὲ τὸ πεπιλῆσθαι καὶ συνεσφίχθαι, ἀπὸ τοῦ κρύοις· δηλονότι ἀπὸ τοῦ μύω ἐστί· καὶ ὅμηρος ἰλιάδος ε· αὐτόματοι δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ· ἀντὶ τοῦ ἤχησαν· ἀπὸ τοῦ χρυσαῖ· ἀπὸ τοῦ περικολλοῦντες. Μεμυκότα, κρύψαντα· καμμύσαντα· ἢ κεκολλημένα, ἢ φωνοῦντα· ἀφανῆ ἔχοντα στόμα βοῶντα· ἢ μεμυκήκασιν, ἐφώνησαν. Μέμυκεν, οὐ τὸ ἐναντίον αἰτεῖται· ὅθεν μεμυκότα χείλη· ἢ ἀφωνοῦντα. Μέμυκεν, ἐκ τοῦ μυκῶ τὸ ἦχον ἀποτελῶ. Μεμυκὼς μακρὰ, ἀντὶ τοῦ μεγάλως· καὶ οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ὅτι πρὸς μῆκος πολὺ ὁ μυκηθμὸς ἐκτείνεται· ἐξ οὗ μήκοις παρωνόμασται τὸ μακρόν· μέσος δὲ παρακείμενος τοῦ μεμυκηκὼς ἐστὶ τὸ μεμυκώς. Μεμύλληκα, διέστραπται· συνέστραπται. Μεμύρικεν, ἐκείληκεν, ἀπὸ τῶν μυρομένων ἐρίων παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μεμυστιλημένα, ἀνοχημένα· ζωμὸν ἀρυσάμενα αὐτοῖς κοίλοις· καὶ μυστήρια μιμουμένας· ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστηρίοις· οἷον μυστίλιόν τι ὄν· ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ πάντες προῖκα ἐσθίουσι, καὶ τὴν ἀθάραν καὶ ἄλλα τινά· μυστίλη δὲ καλεῖται, κοῖλος ἄρτος· ἤγουν ἀθάρα. Μέμφιδες, αἱ τῶν αἰγυπτίων ψυχαί. Μέμφις, ὄνομα κύριον· καὶ κλίνεται μέμφεως, ἢ δοτικὴ τῷ μέμφει· ἐπὶ θηλυκοῦ ἡ μέμφις· ἀπὸ τῆς θεᾶς αἰγύπτου· τοῦτον αἰγύπτιοι τιμῶσιν ὡς ἱερὸν· ἦν δὲ ὁ βοῦς τῆς σελήνης, ὥσπερ ὁ μέμφις τοῦ ἡλίου. Μέμφομαι, βασκαίνω, τεμπῶ· ὑποτιμῶ· ὑπολαμβάνομαι, αἰτιῶμαι. Μέμφομαι, ἐνίοτε μὲν αἰτιατικῇ· ἐνίοτε δὲ δοτικῇ· καὶ μέμφομαί σου, γενικῇ· καὶ ἀεὶ παθητικῶς. Μέμφεαι, ἀπὸ τῶν παθητικῶν τρίτων προσώπων ἴωνες ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὰ δεύτερα πρόσωπα· οἷον κέλεται, κέλεαι· μέμφεται, μέμφεαι· ἵκηται, ἵκηαι· ὄλληται, ὄλληαι. Μεμφωλή, μέμψις. Μεμψιβολεῖν, μέμφεσθαι. Μεμψίμοιρος, ὁ μεμφόμενος τὸ ἀγαθόν· ὁ φιλέγκλημον, ἢ φιλαίτιος. Μέμψις, καταίτιασις. Μεμωχημένος, καὶ πεφρονημένος. Μενεα θεῖον, μεγάλα δυνάμενος. Μενέαινε, ἐλέγετο ψυχὴν ἀπηχοῦ· δέ φησιν ἐπὶ ἁπλῶς· ὀργιζόμεθα· καὶ μενεαίνει κῦδος ἀρέσθαι, ἀντὶ τοῦ προθυμεῖσθαι. Μενεαίνων, ὁ προθυμούμενος· ἐκ τοῦ μενεαίνω μέντοι, ἀντὶ τοῦ ὅμως λαμβάνεται ὡς τὸ πάσαιμεν παρὰ σοφοκλεῖ. Μενεάσει, μολύνει. Μενεδάϊος ἵππος, ὁ πολεμιστήριος. Μενεδήϊον τινὰ εἰπεῖν, καὶ μενεχάρμην, καὶ μενεπτόλεμον, δῆλον ὡς ταυτόν· ὡς ἐναντίον ὁ φυζακινός, καὶ μάλιστα ὁ φύζηλις. Μενεδήϊος, ἴσον τῷ μενεπτόλεμος. Μενεδήϊον, λέγουσιν ὡς μενετικὸν ἐν τῷ πολέμῳ· δηῒς γὰρ ὁ πόλεμος, καὶ ἡ μάχη. Μένδην, οὕτω καλοῦσι τὸν πᾶνα αἰγύπτιοι, ὡς τραγοπρόσωπον· τὸ καὶ τὸν τράγον τῇ αὐτῶν διαλέκτῳ, οὕτω καλεῖν. Μενδήσιον κέρας, τὸ τοῦ νείλου στόμα. Μενεῖνα, ὀργίσθην· ὑπεράλγησα. Μενέλαος, παρὰ τὸ μένος, ὃ σημαίνει τὴν ψυχικὴν προθυμίαν, καὶ τὸ λαὸς γίνεται μενέσλαος· καὶ μενέλαος. Μενεκτύπος, ὁ μὴ ψοφοδεής. Μένειν παρ' ὁμήρῳ, καὶ θάρσος ἔχειν, οὐ μακρὰ ἐστὶ τοῦ μένος, καὶ τοῦ θάρσους γεῖν. Μένεος, θυμοῦ· δυνάμεως ἢ ὀργῆς. Μενεπτόλεμος, ἀπὸ τοῦ μένειν καὶ καρτερεῖν ἐν τῷ πολέμῳ. Μενεπτολέμους εἶπεν ὁ ποιητὴς τοὺς περὶ ἐξάβοις, ὡς καὶ τὸν πολυποίτην μενεπτόλεμον· οἱονεὶ σταδιαῖον, ἢ σταθερὸν πολεμιστήν. Μενέταν, ἐμμενον δυνικῶς. Μενεχάρμης ἐπίθετον· ἱστέον δὲ ὡς προϋποκειμένων χάρμης καὶ πολέμου καὶ δηΐοτος, γίνεται ἀπὸ αὐτῶν ὁ μενεχάρμης, ὁ μενεπτόλεμος, ὁ δήϊος· οἱ αὐτοὶ ὄντες τῷ σταδαίῳ μαχητῇ· οὗ ἐναντίος ὁ φύζηλις· ὁ δὲ μενεχάρμης, εὑρίσκεται καὶ μενέχαρμος κατὰ τὸ πύλη εὐρύπυλος καὶ εὐρυπυλὴς· οὗ τὴν ὀξυτόνησιν δηλοῖ τὸ εὐρυπυλὲς δῶμα. Μενέχαρμος, καὶ μενεχάρμης· καρτερικὸς, πολεμικός· ὑπομονητικὸς ἐν τῇ μάχῃ· χάρμη γὰρ, ἡ μάχη. Μενέχαρμος, ὅμοιον μὲν τῷ μενεπτόλεμος καὶ μενεδήϊος· ἐναντίον δὲ, πρὸς τὸ φύζηλις ἢ πρὸς τὸ δειλός. Μενέω καὶ τλήσομαι, ἢ ἐκ παραλλήλου ταὐτὸ νοοῦσιν, ἢ διαφοράν τινα ἔχουσιν· ἔστι γὰρ μένειν μέν τινα· μὴ τλῆναι δέ· πολλὰ γὰρ μένουσι μὲν πρὸ κακοῦ τινος, ἐπελθὸν δὲ τλῆναι οὐ δύνανται. Μενέων, δυνάμενον, προθυμίαν. Μενθῆρες, αἱ φροντίδες. Μενθηρία, μεριμνήσω, διαπέμψαι. Μενὶ, ἀριστοφάνης· τῷ μενὶ, ἀντὶ τοῦ νῦν μέν. Μένος, μένει· κύριον. Μενζίπον, ὄνομα τόπου. Μενοεικέα δαῖτα λέγει ὅμηρος, ἢ τινι τὸ μένος εἴκει, διὰ τὸ αὐτάρκης, ἢ τὴν ἐπαρκοῦσαν τῷ κατὰ φύσιν μένει· ἡ δ' αὐτή, καὶ ἐπήρατος ἐστιν αὐτῷ. Μενοεικέα δῶρά φησιν ὅμηρος ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος, ἃς δηλαδὴ τὸ μένος εἴξει τὸ τοῦ ἀχιλλέως· καὶ ἀλλαχοῦ λέγει ὕλην μενοεικέα· καὶ ἑρμηνευτικὸν ἐστι τοῦτο τοῦ ἄσπετον ὕλην μᾶλλον δὲ διορθωτικόν· τὸ μὲν γὰρ ἄσπετον ἔχει τι καὶ ὑπερβολῆς· τὸ δὲ μενοεικὲς, εἰ καὶ ἀορίστως φράζεται, ὅμως συμμετρίαν δηλοῖ τινὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρκοῦν. Μενοεικέα, πολλήν· προσηνῆ· δαψιλῆ. Μενοεικὲς, ἀρεστὸν τῇ ψυχῇ καὶ θυμῆρες, καὶ προσηνές· παρὰ μένει γὰρ ὁ ἐπιεικὴς καὶ ἀρεστὸν τῇ ψυχῇ. Μενοινᾷ, φροντίζει· μεριμνᾷ· προθυμεῖται, ὀρέγεται. Μενοινὴ, ἀντὶ τοῦ βουλή, κεῖται παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Μενοινὴν, ἀντὶ τοῦ γνώμην καὶ διάνοιαν ἢ μέριμναν. Μενοινῶ, τὸ προθυμοῦμαι· μενοινῶ· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς τὴν οι δίφθογγον, μενοινῶ· ὡς παρὰ τὴν ἀγκῶνος γενικὴν ἀγκοίνη, καὶ ἀγκάνη, οὕτω μενοινή, καὶ μενοινή, ἐκ μενοινῶ ῥῆμα. Μενοιτιάδης, ἀπὸ τοῦ μενοίτιος· μενοιτιάδης, ὡς ἀπὸ τοῦ πρίαμος πριαμίδης· εἶτα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ἢ πλεονασμῷ τοῦ α μενοιτιάδης· ὡς τελαμωνιάδης, καὶ ἀμφιτρυωνιάδης. Μένος, τὸ ἔμμονον ἔργον· καὶ ἀπὸ τοῦ μύω τὸ μένος· μένος καὶ ἡ μῆνις, ἤγουν ἡ μνησικακία· γίνεται δὲ πάντα ἀπὸ τοῦ μένειν· μένος, δύναμις ὁρμή· διαφέρει δὲ τὸ μένος

σαι τῶ ἰωνικῶ. Μελχισεδὲκ, ἑρμηνεύεται ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Μελχισεδὲκ, τὸ χ δι ἀπὸ παραδόσεως
μελχὶ λέγεται βασιλεύς· τὸ σεδὲκ, εἰρήνη· λέγεται οὖν βασιλεὺς εἰρήνης καὶ ἀναγεται εἰς τὸν χριστόν. Μελχόμ, προσο
χίσματι. εἴδωλον ἐστὶ τοῦτο· προσοχίσματα γὰρ καὶ βδελύγματα, τὰ εἴδωλα προσαγορεύειν εἴωθεν ἡ γραφή· ὅ ἐστι δηλαδὴ
μισος καὶ ἀπόβλητον. Μελωθεσία, ἡ τῶν μελῶν θέσις. Μέλω, ἐν ἐπιμελεία εἰμί. Μελῳδία, εὐφωνία. Μελῳ
δοῦσι, μετ᾽ ᾠδῆς ὑμνοῦσι. Μέλων, ἀρέσκων. Μεμάασι, προθυμοῦνται. Μεμαγμένη μᾶζα, ἤδη τετριμμένη γε
νέα. Μεμαγμένον λέγει ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ παρασκευασμένον, καὶ ἐν ἑτοίμῳ κείμενον. Μεμάθηται, φυλάσ
σεσθαι. Μεμακκοακότα, τὰ μακκοῶς φρονοῦντα· ἀποπληκτοῦντα· μακκὼ γὰρ καὶ λέγεται ἡ ἀνόητος οὖσα, ἢ μωρί
ως νοοῦσα. ἢ παραφρονοῦντα, ληροῦντα· γέγονε παρὰ τὸ μάταια κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν. ὅθεν θυοσκόος παρὰ τὸ θύω καὶ τὸ
κοῶ, ὃ σημαίνει τὸ νοῶ. Μεμακυῖαι, μηκώμεναι· μήκη γὰρ, ἡ τῶν αἰγῶν φωνή· βληχὴ δὲ, ἡ τῶν προβάτων. ὅθεν καὶ
μηκάδες αἶγες. Μεμακυῖα, ἐκ τοῦ μεμηκυῖα, συστολῇ τοῦ η εἰς α. Μεμακυῖα, γίνεται ἀπὸ τοῦ μηκῶ μηκήσω· δοκεῖ
δὲ συγκεκόφθαι ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν γινομένου δυσεκφωνήτου παρακειμένου. ἰστέον δὲ ὡς ὁμήρου ἤδη οἷον τιθέντος τὴν το
αύτην λέξιν, οἱ μεθ᾽ ὅμηρον ἤδη αἶγας μὲν εἰώθασι λέγειν τὸ μηκᾶσθαι· τοὺς οἶς δὲ ἀπεκλήρωσαν τὸ βληχᾶσθαι.
Μεμαλισμένοις, μεμαλαγμένοις ἢ παραφρονοῦσι, μαινομένοις. Μέμαμεν, ἐκ τοῦ μῶ μάσω μέμακα· μεμάκα
μεν, συγκέκοπται. Μεμάμεν, προθυμεῖσθαι, ἐπιθυμεῖν, βούλεσθαι, σπεύδειν, πεποιθέναι. Μέμαρπεν· μάρπω τὸ
καταλαμβάνω· ὁ μέλλων μάρψω· ὁ ἀόριστος ἔμαρψα· ὁ δεύτερος ἔμαρπον· καὶ ἰωνικῶς ἀναδιπλασιασμῷ ἐμέμαρ
πον· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐμέμαρπον καὶ ἀφαιρέσει, μέμαρπον. Μεμαρπώς, εἰληφώς, ἡρπακώς. Μέμα
σαν, οὐκ ἐκ τοῦ μαιμῶ οὗ μέλλων ὁ μεμήσω, ἀλλὰ τὸ μῶ, τρατ τὸ τυπ τοῦ μεμῶ· τοῦ δὲ τοιούτου μῶ παράγωγα καὶ ἡ
μαῖα, καὶ ἡ μήτηρ. ἔτι δὲ καὶ ἡ μοῦσα· οὐ γὰρ ἐξ ὕμβατα τὸ μῶ, ἤγουν ζητῶ· καὶ τὸ μῶ, ὅ ἐστι προθυμοῦμαι. Μέμα
σαν, ἐκ τοῦ μῶ τὸ προθυμοῦμαι· καὶ μεμαώς, ὁμοίως ἐκ τοῦ μῶ μάσω μέμακα· μετοχὴ μεμακώς, καὶ συγκοπῇ μεμα
ώς· μέμακα ἐκ τοῦ μέμηκα τοῦ η εἰς α βραχὺ τραπέντος. Μεμάσομαι, ἐκπιάζομαι. Μεμάοσιν, τὸ ὁρμᾶς ὀξεῖ
χόμενος προθύμως. Μεμαστιγωμένος, κατειργασμένος. Μεμαυῖα, προθυμουμένη, ἐλιχομένη. Μεμαχημένη, ἀπο
χησαμένη. Μεμαώς, καὶ μεμαυῖα· ἀπὸ τοῦ μεμῶ μεμάσω. Μεμαώς, προθυμούμενος. Μεμαώς, ὀρέγων, θέλων, σπεύ
δων, προθυμούμενος, πεποιθώς. Μεμαὼς μεμαῶτος, βεβαὼς, τεθνειὼς τεθνεῶτος· ἑστεὼς ἑστεῶτος, μετοχὰς ἀπο
θέντες τὰς εἰς ως διὰ τοῦ ο μικροῦ αἱ πᾶσαι διάλεκτοι κλίνουσι· ἴωνες δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου. Μεμαώς, ἀντὶ τοῦ ὀργι
ζόμενος κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἐν τῷ τρίτῳ. Μεμβλάσαι, σπουδάσαι. Μέμβλεται, μεμέληται· μέμβλεται.
Μέμβλετο, ποιητικὴ λέξις ἐκ τοῦ μεμέλητο γίνεται. ὅ ἐστι διὰ μελήσεως ἢ κατά τε συγκοπὴν, καὶ ἐπενθέσει τοῦ
β, δι᾽ εὐφωνίας καὶ συστολὴν τοῦ παραλήγοντος η εἰς ε. Μέμβλεται, ἐν φροντίδι ἐστίν· ἀπὸ τοῦ μέλω· ἡ μέμβλεσθαι
καὶ ἐπιμέλεσθαι· μεμέληται μέμβλεται. Μεμβλὶς, μῆλος ἢ τόπος. Μεμβλοκαιάζω, ἄχομαι ἔξω τοῦ βίου εἰμί.
Μεμβλώκασι, ἀντὶ τοῦ παραβαίνουσι ἢ μέμβλεταί μοι, ἀντὶ τοῦ μετ᾽ ἐπιμελείας ἔχει τέ μοι. Μέμβλωκα, ἐκ τοῦ
μολῶ μολήσω μεμόληκα συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, μέμβλωκα καὶ παρέμβλωκα. μέμ
βλωκεν, ἀντὶ τοῦ μεμόληκε· παρῆλθε. Μέμβλωκε, παραμένει. Μεμβλώντων, τυχόντων. Μεμβρὰς, εἶδος ἀ
φύας. Μεμελημένος, πεποιημένος. Μεμένηνται, μεμένηνται. Μεμετρίδεια, ποσὶξίκακοι· καὶ οὐκ εὐθέως τιμω
ρούμενοι ἀλλ᾽ ἐς· μεμετρίδεια, οὐκ ἄπαντα. Μεμεστωμένοι, πεπληρωμένοι. Μεμετρέαται· μετρῶ μετρήσω μεμέ
τρηκα· μεμέτρημαι καὶ ἰωνικῶς, μεμετρέαται. Μέμηκε, βοᾷ· μέμυκε, κραυγάζει. Μέμυκεν ἡ γῆ, τὰ δένδρεα
παρ᾽ ἡσιόδῳ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀχεῖ, ἢ ἀντὶ τοῦ συμμέμυκεν, ἤγουν συμπέπλωκε· συγκέκλεισται διὰ τὴν πυκνότητα τοῦ κρύ
ους· ἐν τῷ ἀέρι γὰρ ἡ γῆ καὶ τὰ δένδρεα, αὐαίνεται. Μεμυκώς, κεκραγώς. Μέμηλε, μέσου παρακειμένου· καὶ γίνεται
κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ μεμέληκα· ὡς ἐκ τοῦ λελάληκα τὸ λέληκα· καὶ τοῦ βεβούληκα, τὸ βέβουλα. Μέμηλε, διὰ φρον
τίδος ἐστί· μέλω ἐνεστώς· μελήσω μέλλων· μεμέληκα παρακείμενος· καὶ μέσος μέμηλα· ὡς βέβουλα. Μεμηλὼς, μέ
σος παρακείμενος ἐνεργητικός, ἐκ τοῦ μέμηλα· ὁμοίως τῷ ὄλωλα, ὀλωλώς. Μεμηλὼς, φροντίζων· ἐπιμελούμενος.
Μέμηνε, μαίνεται. Μεμιασμένα, μεμολυσμένα· μεμιγμένα. Μεμιγμένα παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ συγκεχυμένα· καὶ
ἀναμὶξ κείμενα· ὁ ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ κεκριμένα. Μέμμιος, ὕπατος ἦν ῥωμαίων· ἔστιν ἐν τῷ ἀχαΐα. Μεμισθαρ
νηκὼς, ὁ μισθοῦ καμών. Μεμίχθων, μεμιγμένοι ἦσαν. Μεμνέων, ἢ ἐκ τοῦ μεμνέων γίνεται κατ᾽ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω,
ἢ ἀπὸ τοῦ μεμνέω, ἐπενθέσει τοῦ ε. ὁ τρία καὶ ἄλλα εὐκτικὰ καὶ παρὰ σοφοκλεῖ, τὸ ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνῄ
μεθα. Μέμνω, ἀπὸ τοῦ μνῶ κατὰ συγκοπὴν, μνῶ καὶ μέμνηκα· ὁ μέλλων, μνήσω· ὁ παρακείμενος, μέμνηκα· μέμνω
δὲ, τὸ καρτερῶ. Μέμνη, ἀντὶ τοῦ μέμνησαι παράλογον· ὅτι πᾶς παρακείμενος πληθυνόμενος, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ ποιεῖ τὸ
δεύτερον· οἷον τετύπται τετύψαι· μέμνηται μέμνησαι· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ μέμνηαι ἰωνικῶς· ἢ κατὰ συστολὴν τοῦ η εἰς ε
μέμνεαι καὶ κράσει μέμνῃ. Μέμνημαι, αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ συντάσσεται παρ᾽ ὁμήρῳ· ὡς τὸ Τυδέα οὐ μέμνημαι, καὶ
ὀδυσσῆος μέμνηται ὁπότε κεῖνον μνήσομαι. Μεμνέμεν, ἀνάλογον εὐκτικὸν κατὰ τὸ κέκλημαι κεκλῄμην, καὶ τὰ ὅ
μοια· ὡς οἱ τεχνικοὶ κανονικῶς παραδιδόασι. Μεμνέῳτο, μνῶ κατὰ συγκοπὴν μνῶ· μνήσω· μέμνηκα· μέμνημαι· τὸ εὐκτι
κὸν μεμνῄμην, μεμνῇο, μεμνῇτο· παρὰ ἀριστοφάνει. Μεμνῆτο, ἐκ τοῦ μνάω μνήσω. Μέμνων, ὁ ὄνος. Μεμνόνια, τὰ ὄντα
ἀφία. Μεμοιραμένος, μέρη καμάτου κεκοπιακώς. Μεμοιραμένη, λαχόντων· κληρουμένη. Μεμόρηται, μετοχὴ εἰλη
φεν. Μεμολυσμένα, λεθρασμένα· ἢ πεφυραμένα. Μεμολυσμένοις, τοῖς καταψυγμένοις· ἔνιοι δὲ τοὺς ἐσκιρρωμένους
παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μέμονας, προθυμῇ· ἀπὸ τοῦ μένω μενεαίνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μενεαίνω. Μέμονε, θέλει· ὁρ
μᾷ· καρτερεῖ· προθυμεῖται ἢ προεθυμήθη. Μεμονωμένος, ἐγκαταλελειμμένος. Μεμονώς, ὁρμηκώς, ἐπιθυμῶν, προθυ
μούμενος. Μεμορημένον, ἐσκισμένον· πεπρωμένον. Μεμόρηται, κατὰ ἔκθλιψιν τοῦ ἰῶτα· ἔστι γὰρ μεμόρηται,

ἀναβάλλεσθαι ὑπερβάλλεσθαι· βραδύνειν· διατρίβειν· ὑπερτίθεσθαι· στραγγεύεσθαι. Μελλέπροσις, ὁ μέλλων αἱρεῖσθαι. Μέλλω ποιεῖν καὶ μέλλω ποιήσειν οὐ μέλλω ποιῆσαι, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἄν μέλλω ποιῆσαι ἄν προστιθέασι τὸ ἄν, ἵνα τὴν παροχόμενον διὰ τοῦ τυχὸν μέλλοντα δεξώμεθα· οἱ δὲ μὴ οὕτω γράφοντες, ἁμαρτάνουσι. Μέλλω δὲ διὰ δύο λλ, ἀπὸ τοῦ εἵμαρται, καὶ πεπρωμένον ἐστί, καὶ μέλλει, ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται. ἀεὶ πρὸς ἐνεστῶτα ἀπαρεμφατικόν, ἢ πρὸς μέλλοντα ἀποδίδοται· οἷον μέλλω ἐρεῖν σοι χρηστά· καὶ μέλλω διηγεῖσθαί σοι ἃ ἤκουσα. Μέλλειν, αἰσθάνεσθαι. ἐλπίζειν· προσδοκᾶν· φροντίζεσθαι· ὑπισχνεῖσθαι· συντάσσονται ἢ μέλλοντι, ἢ ἐνεστῶτι· οἷον μέλλω ποιήσειν τι, ἢ ποιεῖν· ὁμοίως καὶ τὰ ἄλλα. Μέλλεις δέχεσθαι, ἤγουν ἱκανὸς εἶ δέχεσθαι δύνασαι εἶναι καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλεις. Μέλλησις, ὑπέρθεσις. Μελλήσω, ἀναβάλω· ἢ ὑπερθήσομαι. Μελλητής, τὸ μέλλειν. Μελλίρην, μελλέφηβος. Μελλογαμβρός, μελλονύμφιος. Μέλλον ἐν ἀνθρώποις ὄλβιος εἶναι, ἀντὶ τοῦ εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἔοικα. οὐ γὰρ εἰ ... ὄλβιος ἦν, παρ᾿ Ὁμήρῳ. Μελλησμός, τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. Μέλλονται, ἀντὶ τοῦ φροντίδα ποιοῦνται περὶ ἀπολλωνίου· μελόνται, ἀντὶ τοῦ μελετῶσι κεῖται παρ᾿ Ὁμήρῳ, ἐν τῇ τῆς Ὀδυσσείας. Μελλόπαις, ὁ ἀπὸ δέκα ἐτῶν, προκόπτων παῖς τῇ ἡλικίᾳ. Μέλλω, ἐπὶ τοῦ βραδύνω καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου, παρὰ Θουκυδίδῃ. Μέλλων ἐστίν, ὅταν περὶ μέλλοντος χρόνου τι ποιήσω κατ᾿ αὐτὸν λέγω· ὡς ὅταν ἐρωτηθείς, τί ποιήσω αὔριον, εἴπω ὅτι γράψω. μετ᾿ ὀλίγον δὲ μέλλων ἐστίν, ὅταν περὶ τοῦ ὄντος οὔπω μέλλοντος χρόνου τι κατ᾿ αὐτὸν ἢ ὅτι ποιήσω ἢ τί πείσομαι· ποιήσω μὲν ὡς ὅταν περὶ τοῦ ὄντος οὐκ ἤδη μέλλοντος χρόνου ἐρωτηθεὶς τί ποιῶ, εἴπω ὅτι γράψομαι· πείσομαι δέ, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἐρωτηθεὶς τί πείσομαι, εἴπω ὅτι γεγράψομαι. Μέλλων πρῶτος ἐνεργητικὸς γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος· καὶ ἀεὶ ἔχει πρὸ τοῦ ω μεγάλου σ, ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ· δυνάμει, οἷον τύπτω τύψω· λέγω λέξω· ἐνεργείᾳ, πείθω πείσω· φράζω φράσω· ἀκούω ἀκούσω· ποιῶ ποιήσω· βοῶ βοήσω· χρυσῶ χρυσώσω· τίθημι ἢ θέω θήσω· ἵστημι ἢ στάω στήσω· δίδωμι ἢ δόω δώσω. ἀλλὰ δύο ἀρχῶν ἐστι· χωρὶς τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας· ὧν ὁ μέλλων εἰς ω λήγων περισπώμενος διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου ἐκφέρεται· οἷον ψάλλω ψαλῶ· νέμω νεμῶ· φαίνω φανῶ· κρίνω κρινῶ· σπείρω σπερῶ· αἰολεῖς δὲ μετὰ τοῦ σ καὶ παροξυτόνως τούτων τῶν ῥημάτων τοὺς μέλλοντας λέγουσιν· οἷον ψαλῶ, ψάλσω· νεμῶ νέμσω· φανῶ φάνσω· κρινῶ κρίνσω· καὶ τὴν αὐτὴν τῷ ἐνεστῶτι ἔχει ἀρχήν, χωρὶς τοῦ θρέψω καὶ θρέξω· ὧν ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ τ γράφεται· οἷον τρέφω τρέχω· καὶ χωρὶς τοῦ ἕξω οὗ ὁ ἐνεστὼς ψιλοῦται· οἷον ἔχω ἕξω· ἔχει δὲ ὁ μέλλων παραλήγουσαν ἴσην τῷ ἐνεστῶτι, ἢ μείζονα· οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα· χωρὶς τοῦ παίγω παίξω· ἐρύκω ἐρύξω· καὶ ψύχω ψύξω· ὧν ἡ παραλήγουσα τοῦ ἐνεστῶτος, τῇ φύσει ἐστὶ μακρά· ἡ δὲ τοῦ μέλλοντος θέσει· καὶ χωρὶς τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας· ὧν ὁ μέλλων συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· οἷον ψάλλω ψαλῶ· κάμνω καμῶ· φαίνω φανῶ· σπείρω σπερῶ· εἰσὶ καὶ ἐναντίον τούτοις πάσχουσιν· οἷον πλέω πλεύσω· ῥέω ῥεύσω· πνέω πνεύσω· ὧν ὁ μέλλων προσλαμβάνει τὸ υ. Σημείωσαι καὶ τὸ καίω καύσω καὶ κλαίω κλαύσω· ὧν ἡ παραλήγουσα τοῦ ἐνεστῶτος διὰ τῆς αι διφθόγγου· ἡ δὲ τοῦ μέλλοντος, διὰ τῆς αυ γράφεται. Σημειωτέον δὲ ἔτι, ὅτι οἱ μέλλοντες τοῖς ἐνεστῶσιν ἰσοσύλλαβοί εἰσιν· οἷον τύπτω τύψω· ἀκούω ἀκούσω· χωρὶς τοῦ θελήσω· μελλήσω· ὀφειλήσω· βουλήσω· ὧν οἱ ἐνεστῶτες οὐκ εἰσὶ θέλω μέλλω ὀφείλω βούλω, ἀλλὰ θελέω, μελλέω, ὀφειλέω, βουλέω. Σημείωσαι ἔτι, τὸ θήσω στήσω δώσω· ὧν οἱ ἐνεστῶτες οὐκ εἰσὶ τίθημι· ἵστημι, δίδωμι· ἀλλὰ θέω στάω δόω· τὰ γὰρ εἰς μι ῥήματα οὐκ ἔχουσι τὸν μέλλοντα, ἀλλὰ μόνον τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικόν, καὶ δεύτερον ἀόριστον· αὔξω ἀλέξω καὶ ἕψω βαρύτονα οὐκ εἰσὶ μέλλοντες, ἀλλὰ ἐνεστῶτες ἀττικοί· κοινὰ γὰρ περισπῶσι καὶ λέγουσιν αὐξῶ, ἀλεξῶ, ἑψῶ· τὰ γὰρ εἰς ψω καὶ ξω λήγοντα ῥήματα, περισπῶνται· οἷον διψῶ, κενοδοξῶ, φιλοδοξῶ, ἀδοξῶ, αὐξῶ, ἀλεξῶ, ἑψῶ, αὔξω δὲ καὶ ἀλέξω καὶ ἕψω εἰσὶν ἀττικοὶ ἐκ τῶν περισπωμένων γενόμενοι βαρύτονα, ἀλλὰ αὐτῶν οἱ μέλλοντες οὐκ ἐκ τῶν βαρυτόνων ἀττικῶν, ἀλλὰ ἐκ τῶν περισπωμένων γίνονται· οἷον αὐξέω, αὐξήσω· ἑψέω, ἑψήσω· ἀλεξέω, ἀλεξήσω. Μέλλων δεύτερος τὴν τοῦ πρώτου μέλλοντος ἔχων ἀρχὴν γίνεται ἐκ τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον ἢ φωνῆεν, ὅπερ πρὸ τοῦ ον ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ τίθεται προσλαμβάνον· οἷον τύπτω τύψω ἀόριστος δεύτερος ἔτυπον· τυπῶ μέλλων δεύτερος· παύω παύσω ἔπαυσα παυῶ. Τυφθήσομαι μέλλων πρῶτος παθητικός, γίνεται ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ πρώτου ἀορίστου παθητικοῦ, ἐκβολῇ τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχήν, καὶ προσθήκῃ τοῦ ομαι· οἷον ἐτύφθην ἐτύφθης, τυφθήσομαι. Τυπήσομαι, μέλλων δεύτερος παθητικὸς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ δευτέρου ἀορίστου παθητικοῦ γίνεται· ἀποβολῇ τοῦ ε τοῦ κατὰ τὴν ἀρχήν, καὶ προσλήψει τοῦ ομαι· οἷον ἐτύπην ἐτύπης· τυπήσομαι ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μέλλων μέσος γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος· τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρόν, καὶ προσθήκῃ τοῦ μαι· οἷον τύψω τύψομαι· λέξω λέξομαι. Μέλλων μέσος δεύτερος γίνεται, ἀπὸ τοῦ δευτέρου μέλλοντος ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου περισπωμένου εἰς τὴν ου δίφθογγον, καὶ προσθήκῃ τοῦ μαι· οἷον τυπῶ τυποῦμαι· λεγῶ λεγοῦμαι· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μέλος, μέλισμα· ἢ μέρος τοῦ σώματος· ἢ ἦχος ᾠδῆς· ᾆσμα· ῥυθμός· καὶ ἀλαλαγμός. Μέλος, ἡ σύγκρισις τοῦ ἔπος· τὸ μεμελισμένον, ἢ ἀπὸ τῆς τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μέλου, ἀντὶ μελοῦ· καὶ τὰ λοιπά μὴ μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ᾿ ἡμέρας. Μέλπεσθαι παρ᾿ Ὁμήρῳ ἐν σταδίῃ, δηΐῳ μέλπεσθαι ἄρει· δηλοῖ τὸ ἐν χερσὶ κινεῖσθαι· ἢ οἷον παίζειν καὶ ᾄδειν ἐν τῷ κατὰ συστάδην πολέμῳ μάχην, διὰ τὸ πολλὴν ἐν τοῖς δεινοῖς ἔχειν εὐχέρειαν· ἢ τὸ μὲν σταδίῃ λείπεται τοῦ ὑσμίνῃ· ἢ μάχῃ, ἢ τοιοῦτος· τὸ δὲ μέλπεσθαι, εἴληπται ἀπὸ τῶν καθ᾿ ἡσυχίαν μελπόντων παιανικῶς τῷ Ἄρει λοιβὴν ἑορτῆς· ἢ καὶ πρὸ μάχης καθυλουμένων, ὡς μὴ δειλιᾶν. Μέλπηθρον, τὸ παίγνιον· παρὰ τὸ μέλπω τὸ παίζω· σημαίνει καὶ τὸ ὑμνῶ. Μέλποντες, ᾄδοντες· εὐφημοῦντες. Μελπῳδία, παίγνια μελπόντες ὑμνοῦντες· ᾄδοντες. Μέλπω, τὸ ὑμνῶ· ἐξοῦ μολπή, ἡ ᾠδή· παρὰ τὸ μέλδεσθαι καὶ ὅτι τὴν μολπὴν ἀττικοὶ ..., ὥσπερ εὐθὺς παρέχειν τὸ μέλπεσθαι ἵνα ἡ μολπή μέλποντες. Μελύγιον, πόμα ποιὸν σκυθικόν, γινόμενον ἐκ μόνου μέλιτος μεθ᾿ ὕδατος, βοτάνης τινὸς ἐμβαλλομένης. Μελύδριον, ἰωνικὸν ἀντὶ τοῦ τρυφαλόν· τοιοῦτοι γὰρ Ἴωνες. Ἀριστοφάνης δὲ εὗρεν ἀντὶ τοῦ μὲν στέμμα, μελίδριον ...

μελίττης. Μελία καὶ μείλινον ἔγχος, τὸ αὐτὸ· μελίας τοῦ δένδρου. οὐχ ὥς τινες λέγουσι τὸ μακρόν. καὶ ἔγχεα ὀξυόεν
τα παρὰ ὁμήρῳ, τὰ ἐξ ὀξείας τοῦ δένδρου, αὐτὰ ὀξέα. Μελίαν, τὸ ἔγχος λέγει ὅμηρος, ὃν τρόπον καὶ δόρυ. παρ᾽ ἐκείνῳ
μὲν ἰδικῶς, νῦν δὲ ἀπὸ εἴδους δένδρου μελίας. διὸ καὶ μείλινον τὸ τοιοῦτον, μετουσιαστικῶς. ἀφ᾽ ἧς δὲ τὸ μελία ὁμω
νύμως ἡ ἐξ ἐρέθη τοῦ ὅλου. ὥσπερ γάρ που ἐλέφας τὸ ἐξ ἐλέφαντος ὀστοῦν, οὕτω καὶ μελία τὸ ἐκ μελίας δόρυ. Μελίας καρ
πός, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. Μελιβδέσθαι, μέλλειν. Μέλι, νῦν γλυκὺ μέν ἐστι τὴν αἴσθησιν, πικρὸν δὲ τὴν ἀνά
δοσιν· χολῆς δὲ ποιητικὸν αὐτό φασιν εἶναι καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς ἐς τοὐναντίον τῆς γεύσεως. ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύ
σεως ἀλλοίου παρέσταται τὴν καταστροφὴν τὴν φύσιν. Μελίβοια, πόλις θεσσαλίας. Μέλι, παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω. Με
λίβαιον· τὴν ὀλυζεῖα πόλιν. Μελιγίας, ὁ λατρὸς τῆς θαλάσσης παρὰ τὴν μελίαν τὸ ξύλον. ἀκριβὲς δὲ ἐκ τούτου τὴν ναῦν
τινὲς δὲ τὸν αὐλόν, ἢ τὸν δι᾽ αὐλοῦ μελισμόν. Μελίγμα, ἀκρόδρυα. Μελίγαρυς, εὔφωνος ἡδύφωνος. Μελίγληνος,
ἡδυόφθαλμος. Μελιγουνίς, οὕτως ἡ λιπάρα ἐκαλεῖτο νῆσος, καὶ μία τῶν ἀφροδίτης θυγατέρων. Μελίγειον· πόμα
τι σκυθικὸν, γινόμενον ἐκ μόνου μέλιτος μεθ᾽ ὕδατος βοτάνης ἐμβαλλομένης. Μελιζάκι, μέλιτι ὅμαι. Μελίζωρος,
γλυκεῖα. Μελίη, δόρυ. Μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα, καὶ φίλον ἦτορ ὁμοίως ἔχει. καὶ ὅρα, ὡς οὐ μόνον οἶνος μελιηδής, καὶ πυρὸς
μελιηδής, ἀλλὰ ἰδοὺ παρ᾽ ὁμήρῳ θυμὸς μελιηδής, ἤγουν ἡ ψυχὴ λέγεται. Μελιηδής, μελιτώδης ἥδιστον, διὸ καὶ ἐν ψιλοῦ
τὸ παρέχει· γὰρ παρὰ τὸ μέλι. ἔνια δὲ ὡς μέλι ἡδύ· διὸ καὶ δασύνουσιν. Μελιηδέος, ἡδυτάτου γλυκυτάτου. Μελίην· τὴν
ἐκ μελίας, ὅπερ ἐστὶ δένδρου. Μελίκακι, σκεύασμα τι βρωτὸν διὰ τυροῦ. Μελίκερα, τὰ κηρία τῆς πορφύρας συνειλού
μενα ἐμφερῆ κηρίοις ἐν τῇ θαλάσσῃ. Μελικηρίς, εἶδος ἀμπέλου. καὶ πόα τις, καὶ πάθος ὁσίκμον, μελιτῶδες ὑγρὸν ἔχον.
Μελίκρατον, οἱ παλαιοὶ μῖγμα φασὶ μέλιτος καὶ γάλακτος· οἱ μέντοι μεθ᾽ ὅμηρον, μέχρι καὶ ἐς ἄρτι κρᾶμα μέλιτος καὶ ὕδα
τος τὸ μελίκρατον φασί. κεφάλαιον δὲ πόμα, καθὰ τὸ ἐξ ὕδατος οὕτω καὶ τὸ ἐκ μέλιτος ψυχαῖς πρῶτον, ἢ ὅλως τοῖς ἐν
ᾅδου. Μελίλωτος· πόα τις καὶ λωτοῦ εἶδος. Μελίνιος, εἶδος ἀμπέλου. Μελίνη, εἶδος ὀσπρίου, καὶ μέρος τι τῆς πολύποδος.
ἣν δὲ καὶ σῖτος ἀπὸ μελίνης. ἔνιοι δὲ, εἶδος τι κεγχρίου νομίζουσι τὴν μελίνην. ὅ περ τινὲς καλοῦσιν ἔλυμον θέλουσι. θεόφρα
στος δὲ ἐν ἑβδόμῳ περὶ φυτῶν, ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει· κέγχρον, ἢ μελίνην, ἢ ἔλυμον. Μελιοῦσι, κατακόπτουσι.
Μελίσδε ποιμενικῶς, ἤγουν μελίζει ᾄδει ἠχῶ λιγυρῶς. μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον. Μελίσματα, ᾄσματα. Μελι
σμός, τῶν μελῶν ἡ διαίρεσις ἐκ τοῦ μελίζω. Μέλισσα, ὀβολός. ὅ ἐστι μέρος δραχμῆς. Μελισσαῖος, ὁ ζεύς. Μέλισσαι,
αἱ τῆς δήμητρος μύστιδες. Μέλισσαι, παρὰ τὸ μέλεσιν ἐφιζάνειν, ἤγουν ἄνθεσι γίνεται. Μέλισσα κατὰ τοὺς παλαιοὺς
λέγεται, ὡς μέλεσιν ἐφιζάνουσα καὶ τὸ χρήσιμον ἐκ τῶν καρπῶν ἀπανθίζουσα. παρὰ τὸ μῆλον δηλαδὴ καὶ τὸ ἵζω τὸ κάθημαι
τοῦ η συσταλέντος εἰς ε. ἴσως δὲ καὶ ὡς παρὰ μῆλα πάντα τὰ θρέμματα, ὡς ἀπὸ ἑνὸς εἴδους τῶν προβάτων κατὰ τὴν ἐκφορὰν,
οὕτω καὶ τὰ ἀκρόδρυα μῆλα ἐνταῦθα. ὡς ἐκ τῆς τῶν μήλων ὀπώρας, διὰ τὸ κατὰ ἀγλαΐαν ἐξαίρετον. Μελισσῶν, μελισ
σῶν. Μελίσσεσθαι, πραΰνειν· παραινεῖν· παρηγορεῖν· πρὸς ἡδονὴν λέγειν. Μελίσσιον, τὸ σμῆνος. Μέλισσα, ὄνομα
πόλεως, καὶ ζῶον φιστὸν ὃ περ ἐργάζεται τὸ μέλι. μελίσσειον, κηρίον ἀπὸ μελισσείου κηρίου. Μελισσοκόμοι, οἱ τῶν μελισσῶν
ἐπιμελούμενοι. Μελισσόκρας, ἡ γλυκεῖα δὲ λόγος, ἢ μέλιτι κεκραμμένη. Μελισταγέας, γλυκείας. Μελιστὶ, κατὰ
μέλη. Μελιταῖον κυνίδιον· τῶν γὰρ κυνῶν αἱ μὲν ἰχνευτικοί· αἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· αἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτη
μάτων οἰκουροί· αἱ δὲ ἐπὶ τέρψει, ὡς τὰ μελιταῖα κυνίδια, καὶ μελιταῖοι κύνες, αἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμεναι. Μελίτεια, πόα
τις. ἣν ἔνιοι μελικτίναν. ἄλλοι μελισσόφυλλον. μελιταῖον· κυνίδιον μικρόν. Μελίτεια, εὐθήνια τινα διάφορα, ἐκ μελίτης
τῆς νήσου. Μελιτία· εἶδος βοτάνης. τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατύ. Μελιτέα, εἶδος
βοτάνης γλυκυζούσης. Μελίτιον, ὄρος κερκύρας. Μελιτεύς, κατὰ τρόπον· τὸν γὰρ δῆμον μελιτέως ἐστί. καὶ σὺν ἄλλοις αὐτὴν
ἐκάλουν, ἴσως μὲν διὰ δασύτητα. ἐπεὶ καὶ ἄρκτον ἀλλ᾽ ὄν φασι πολλαχοῦ· ἴσως δὲ καὶ ὅτι μύλωνας εἶχε κτῆμα· ἐν ᾧ σῦς ἔ
τρεφε. Μελιτίων οἶκος, ἐν τῷ τῶν μελιτίων δήμῳ, οἶκός τις ὢν παμμεγέθης ἐς ὃν οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων. Μελιτίτροπα,
τὴν χλαμύδα οὕτω καλοῦσιν. Μελίτη, ὄνομα νηρηίδος, λέγεται διὰ τὴν τοῦ κέρδους ἡδύτητα. ἡδὺ γὰρ τοῖς πᾶσι τὸ
κερδαίνειν. Μελίτη, δῆμος τῆς ἀττικῆς. ἐν ᾧ ἐμυήθη ἡρακλῆς τὰ μικρὰ μυστήρια. ἔστι δὲ ἐκεῖ καὶ ἡρακλέους ἱερόν. ἐκλήθη
δὲ ἀπὸ μελίτης νύμφης, ἣν ἐμίγη ὁ ἡρακλῆς. ἐν μελίτῃ δὲ ἐστὶν ἐπιφανέστατον ἡρακλέους ἱερὸν ἀλεξικάκου. Μελίτη
νῆσος, ὀρθρωνοῦ πέλας. ὀρθρωνὸς νῆσος μεταξὺ ἠπείρου καὶ ἰταλίας. ταύτῃ νῆσος παράκειται μελίτη. ἥ τις προβέβληται
τῆς παχύνου ἀκρωτηρίου τῆς σικελίας. ἡ δὲ ὀρθρωνὸς πρὸ τοῦ στόματος τοῦ ἀδρίου. Μελιτήμερον, ἡδὺ γλυκύ. Μελίττα,
τὰ βίττα. Μελιτίδης, μωρός τις ἦν. Μελίτιον, πόμα τι σκυθικὸν μέλιτος ἑψομένου σὺν ὕδατι καὶ πόᾳ τινί. Μελιτω
δῶν, ἐδέσματα. Μελιτὸν, κηρίον. ἢ τὸ ἑφθὸν γλεῦκος. Μελιττοπολεῖν, ἐπὶ τοῦ κρούειν καὶ ψοφεῖν ἐπίασιν πρὸς τὸ προσίστα
ναι μελίσσας. Μέλιττα, ἡ μέλισσα. Μελιττοτυπεῖν, τὸ κρούειν τινὰς ψόφον ποιεῖν ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι προσίσταν
ται. Μελιττοῦται, μάζας λέγουσι τῷ μέλιτι δεδευμένας. ἔφερον δὲ ὡς ἐδόκει τοῖς ὄφεσιν, ἀριστοφάνης νεφέλαις. δὸς
μελιτοῦτταν. δέδοικα γὰρ, ὡς περ ἐς τροφωνίου. Μελιττοῦτας, πλακοῦντας. Μελίφρονα, γλυκεῖαν καὶ ἡδεῖαν. διὰ τὸ
γλυκαίνειν τὰς φρένας, καὶ μελίφρων τὸ αὐτό. Μελίφρων, ὁ κατὰ τὴν τοῦ μέλιτος γλυκύτητα ἡδύς, παρὰ τὸ μέλι καὶ τὸ εὐ
φραίνειν, ἐλλείπει δὲ κἀνταῦθα τὸ ευ δίφθογγον, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλαῖς. ἕτεροι δὲ τίθενται ἀλλ᾽ ἢ περὶ [illegible] ἐν τοῖς
πολυφέρουσι. δηλοῖ γὰρ τὸ ἐπιδόσεως ἀγαθῆς. Μελίφυλλον, βοτάνη τις ὃ καὶ μελισσόφυλλον, καὶ πράσιον. Μελίχλωρος,
ὁ χλωρός. Μέλκιον, κλάτις· νύμφαι ταίνιον. Μέλλασις· μελλησμός· βραδύτης· ὄκνος, στροφή· ὑποστροφή· ἀναβολή· ὑ
περβολή· διαγωγή· διατριβή· τριβή· ἀνάθεσις. ὑπερθέσις ἐκ δειλίαν· ἡ δὲ στραγγεία παρὰ μικρόν τος· ναθρεία δὲ καὶ ναθρότης καὶ
ἀμβλύτης. Μελλέβιος, ὁ μελλητὴς καὶ μὴ σανιείς. ὁ μὴ δεδιδαγμένος. Μέλλω, ἀντὶ τοῦ βραδύνω διὰ δύο λλ γράφεται.
ὅτι ἐστὶν μέλλω ὁ σαφῶς ἐπὶ μέλλοντος χρόνου. καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου ἐνεστῶτος. οἷον μέλλω ποιεῖν
τὸ δέ τι ἢ μετὰ μέλλοντος τοῦ οἷον μέλλω ποιήσειν. οὐδέ ποτε δὲ μετὰ ἀορίστου οἷον μέλλω ποιῆσαι. μέλλω δὲ ἀντὶ τοῦ ὀφεί
λω μετὰ ἀορίστου καὶ ὅμηρος. καὶ μηδὲ τοῦ τις μέλλῃ ἀνδρὶ πελέσσαι. Μέλλειν, ἀναβάλλεσθαι. ὀκνεῖν. στρέφεσθαι. διάγειν.

καὶ καρδίας καλάμου ἐκ ξίου. λέγονται δὲ καὶ μελέαγρα. Μελεαγρίδες, ὄρνεα ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. λέγουσι δὲ οἱ μὲν, τὰς ἀδελφὰς τοῦ μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς μελεαγρίδας ὄρνιθας. οἱ δὲ, τὰς συνήθεις ἰοκάλλιδος τῆς ἐν λέρῳ παρθένου. ἣν τιμῶσι δαιμονίως. Μελέαγρος, κυνηγετικὸν ὄνομα, ὁ δηλαδὴ μέλει ἄγρας. Μελέαγρόν φασι περιελόμενον τοῦ συὸς καὶ ἀποδείραντα δοῦναι τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ τὸ δέρμα τῇ ἐρωμένῃ ἀταλάντῃ. ἣ γὰρ καὶ αὐτὴ συνεκυνήγησεν. οἱ δὲ θεστίου παῖδες, ἀδελφοὶ μὲν ὄντες, μήτρως δὲ μελεάγρου, ὅ ἐστι θεῖοι τὰ πρὸς μητρός, ἀγανακτήσαντες, ἀλλὰ τῆς ἀταλάντης ἀφείλοντο βίᾳ. ὁ μελέαγρος ἐπεβούλευσεν. ὁ δὲ μαθὼν, τούτους ἀπέκτεινεν. ἐφ᾽ ᾧ καὶ τὴν μητέρα λελύπηκε. τῶν δὲ περιοικούντων διὰ ταῦτα καλυδωνίοις πολεμούντων, ὁ μελέαγρος ἐξ αὐτῆς μὲν οὐ συμμάχει τοῖς ἐν καλυδῶνι συμπολίταις, ἀγανακτῶν πρὸς μητέρα καταρωμένην. πεισθεὶς δὲ ὕστερον τῇ γυναικὶ κλεοπάτρᾳ, ἀπεώσατο ἐκ τῆς πόλεως τοὺς κουρῆτας. οἱ δὲ νεώτεροι προσιστοροῦσι καὶ ὡς ἡ μήτηρ ἐπιμανεῖσα τῷ υἱῷ μελεάγρῳ, διὰ τοὺς ἀδελφοὺς τὸν ὑπὸ μοιρῶν αὐτῇ δοθέντα δαλὸν ὅρον ὄντα τῆς τοῦ υἱοῦ ζωῆς κατέφλεξε. τελευτήσαντος δὲ παραχρῆμα αὐτοῦ, μεταμεληθεῖσα ἑαυτὴν κατέκαυσεν ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς πυρᾷ. αἱ δὲ τοῦ μελεάγρου ἀδελφαὶ ἀπαύστως θρηνοῦσαι, ἐς ὄρνεις τὰς λεγομένας μελεαγρίδας μετεβλήθησαν. ἐν δ᾽ αὖ ἐνταῦθα δαλὸς ἀγαθῆς διαθέσεως ζώπυρον περιφυλαττόμενον δίκην φίλτρου. ὅπερ ἀφανισθὲν, ἐβίωσε ποιεῖ τοῦ πρότερον φίλου μετὰ τὸν βίον. ὡς καὶ δοκεῖν τοῦ λαχοῦ ἐστισκειν αὐτόν. εἰς δὲ τὸ ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ, σημαίνει ὅτι μέχρι καὶ νῦν πολλαχοῦ, καὶ μάλιστα περὶ λυκίαν, γέρας κυνηγέτῃ πρώτῳ βαλόντι ἔλαφον, ἢ αἶγα, ἢ σῦν, ἡ κεφαλὴ, καὶ ἀχεῖον εἶναι τὸ τῆς βολῆς. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅπως τὸ εἰκὸς περὶ μέρους τῆς χώρας ἐμάχοντο κουρῆτες, καὶ αἰτωλοί. καὶ ὅτι θέστιος ἀλθαίας πατὴρ κουρήτων ἄρχων, προσθεὶς ἀνέους ἐραστὴν ἀδελφὸς, καὶ ὡς πόλεμος τοῖς θεστιάδαις πρὸς οἰνέα καὶ μελέαγρον. τὸ δὲ κουρῆτες, καλῶς ἦν. Μελεδαίνειν, ἀντὶ μελετᾶν. Μελεδαίνω, φροντίδα ἔχω. Μελεδωνεύειν, ἀντὶ τοῦ μεριμνῶντα θεραπεύειν. μελεδαίνειν γὰρ λέγεται τὸ μεριμνᾶν. Μελεδίζειν, ἀντὶ μελουμένων παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μελεδήματα, αἱ φροντίδες, καὶ αἱ λῦπαι παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. ὅθεν καὶ μελεδῶνες. Μελεδήματα ψυχῆς λῦπαι, αἳ καὶ μελεδῶνες λέγονται. ὡς τὰ μέλη ἔδουσαι καὶ τήκουσαι. ὅθεν καὶ ὕπνος ἐτυμολογεῖται κατά τινας. ὡς αὐονεῖ ἀναλύων τὰ μέλη ὁ ὕπνος, ὥσπερ καὶ ὁ θάνατος. διὸ καὶ ἀδελφοὶ ἀλλήλοις μυθεύονται ὕπνος καὶ θάνατος. καὶ λυσιμελεῖς ἄμφω λέγονται. Μελεδήματα, μεριμνήματα. μελέτη ἐστὶ, ἐνθυμηματικὴ ἐμμελὴς ἀδολεσχία ἐνθυματικοῦ λόγου πρὸς ἀναστροφὴν τῶν ἐναντίων. Μελεδῶναι, αἱ τὰ μέλη ἔδουσαι φροντίδες. ὅθεν ἡσίοδος γυιοκόρους αὐτὰς λέγει, τὰς ἕως κόρου τὰ γυῖα ἀναλυούσας. καὶ οἱ αἰολεῖς σφαλαγμὸν τὴν ὀδύνην λέγουσιν. ἀποστάζουσι γὰρ ἐρέουσι. Μελεδῶναι, οὐ εὐθεῖα ἡ μελεδώνη. ὅτι ἐστὶ καὶ ἡ μελεδών, οὐκ ἔστιν ἀμφιβαλεῖν. γίνεται δὲ ἀμφότερα παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. ὅτι ὡς ἀπὸ τοῦ ἔθειν γίνεται, τροπῇ τοῦ θ εἰς δ. Μελεδωνός, ὁ φροντιστής. ἀπὸ τοῦ μέλω τὸ φροντίζω. καὶ μελεδωνοί, ἐπίτροποι. φροντισταί. Μέλει, ἀντὶ φροντίδος ἐστὶ. συντάσσεται δὲ διχῶς. ἰωνικῶς μὲν ἀπὸ δοτικῆς εἰς εὐθεῖαν. οἷον μέλει μοι ὁ αὐτός. ἀττικῶς δὲ, ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν. οἷον μέλει μοι τοῦ ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ φροντίς ἐστι. καὶ ἔστιν ἀπρόσωπον. μεταμέλομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῖς πεπραγμένοις. οἷον μεταμέλομαι ἀντὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν χρημάτων. ἔχει δὲ πρόσωπον. καὶ μεταμέλει μοι τοῦ πταίσματος. καὶ μεταμέλει μοι ἀντὶ τῷ πταίσματι. μέλλει δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀποκεῖται καὶ βραδύνει, διὰ δύο λλ. καὶ ἔστιν ἀμετάβατον. καὶ μέλλει ὡσαύτως. ἀντὶ μέλλοντος χρόνου, καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου ἢ ἐνεστῶτος. οἷον μέλλει ποιεῖν τὸ δέ τι ἢ μέλλοντος τρόπου. οἷον μέλλει ποιήσειν. οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου. οἷον μέλλει ποιῆσαι. μέλλει δὲ ἀντὶ τοῦ ὀφείλει, μετὰ ἀορίστου. Μελεϊστὶ, κατὰ μέλος τὶ κόπτειν. Μελέφρονες, τῶν παίδων αἱ πρεσβύτεραι. Μέλεον, μάταιον. ἄθλιον. Μέλεος, ἄθλιος. μάταιος. μελεὴ δὲ τὸ ἔτι ἔχει ταῦτα. παρὰ τὸ λίαν τὸ θέλω. καὶ ἰωνικῶς, λέος. καὶ μέλεος. ὃν μὴ θέλομεν. οὐδεὶς γὰρ θέλει τὸν μάταιον. εἶτα συστολῇ τοῦ η εἰς ε, μέλεος. ὦ μέλεοι· μὴ τλῆτε ἐμὲ παρεξιέναι ταβῶναι ἐμβαλὼν κυρίου ποταμόν. ἀκτή. Μέλαινα ποταμός ἐστιν ὁ ἔμβας πλησίον τῆς βιθυνίας, ὅπου ἀκτή ἐστι μέλαινα. Μελερὸν, μαραντικόν. καυστικόν. Μελετᾷ, γυμνάζεται. ἀσκεῖ. καὶ μελετῶ, παρὰ τὸ μελέτη. τοῦτο παρὰ τὸ μέλι καὶ τὸ ἔτεον τὸ ἀληθές. ὅ ἐστιν ἡ ἀληθινὴ γλυκύτης, ἢ παρὰ τὸ μέλειν τὸ φροντίζειν. τὰ γὰρ μαθήματα φροντίδος πολλῆς ἐστὶν ἄξια. Μέλεται αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ μέλει. ἤγουν φροντίς ἐστι. Μελετάω, τὸ ἀσκῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀριστοφάνης. οὔτε τέχνην οὔτε σοφίαν μελετῶν οὐδεὶς, μελετῶν δὲ ἀττικῶς ἐκ τοῦ μελετῶμαι δικτικοῦ μελετῶντες. ἢ μελετᾷ, ἀσκεῖ. γυμνάζεται. Μελέτη, ἄσκησις. ἀντὶ μέλεια. καὶ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν τὰς μὲν μελέτας τῶν ῥωμαίων τὰς χωρὶς αἵματος παρατάξεις, τὰς δὲ παρατάξεις τὰς μεθ᾽ αἵματος, μελέτας. Μελετητήριον, οἶκος ἢ ἐργαστήριον ἐν ᾧ τις μελετᾷ, ἢ σχολεῖον. Μελετώμεναι, διδασκόμεναι. ἐκμανθάνοντες. ὥσπερ νέαι τε αἱ ἐτῶν ἀπαλὰς μὲν τὰ πτερὰ παρέχονται τοῖς γεγαμμένοις αὐτοὺς μελετώμεναι, ὑπ᾽ αὐτῶν τὴν πτῆσιν. ἐπειδὰν δὲ αἰρεῖσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας ἀλλάξεις, καὶ λίχνοις αἴθυνται καὶ κνίσσης ἕνεκα, πρὸς τῇ γῇ πεπτωμένοις. Μελέτωρ, ὁ ἀντιμελούμενος ὅτι μιαρὸς τοῦ πατρός. ἐφαίνη γὰρ μελέτωρ, ἀμφὶ τὴν ἐν πέδει. Μελετών, οἶκος ἐν ᾧ οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων. Μελέων, ἀθλίων. Μέλη, τὰ γυῖα. καὶ ᾠδαὶ, καὶ σκέλη. ὁμωνύμως ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι μέρη. καὶ μέλη. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν μελῶν. ἐπειδὴ παρὰ ἐνίοις ἐδόκουν οἱ ἄνθρωποι μετὰ ἁρμονίας συνεστάναι. οὕτω καὶ τὰ σώματα. οὕτω οὐρανός. Μεληδὼν, κατὰ μέλος. ἢ ἐπίρρημα εἰς μικρὰ μέρη ἢ μέλη κατὰ ὅμηρον. Μεληδὼν, τηκεδών. φροντὶς ὠδίς. Μέλημα, φρόντισμα. Μέλην, διαστοματίδα. τὸν διαστολέα δηλοῖ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μέλην, σπαθομήλην τὴν σπαθομήλην μέλης τῇ σπάθῃ τῷ κυαθίσκῳ. τῆς ὀφθαλμικῆς μέλης παρὰ τῷ ἱπποκράτει καὶ μέλη ἰσχυρὴν τὴν τραυματικὴν μήλην. Μελήσας, ὑπερθέμενος. βραδύνας. καὶ ἀντισπουδάσας. Μέλης, μέλητος. ὁ τοῦ ὁμήρου πατήρ. Μελήσεται παρ᾽ ὁμήρῳ, καὶ κατανύσομαι, ἀττικά ἐστι τὰ κοινὰ, μελήσει καὶ κατανύσω. Μελησία, ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὁρᾷ τὴν μελησίαν καὶ ἐρᾷ αὐτῆς. Μελησμὸς, ἡ βραδύτης. Μελήσω, σπουδάσω. φροντίσω. Μέλι ἐστὶ, δρόσος ἀγαθὴ πεφθεῖσα, ἢ ἐξ ἦν μελίττης.

κα' διαφυλάττει τὰς ἐριννύας κατορθοῦντι διὰ τιμὰν τοῦ ἀδελφοῦ βίαντος· ἀλλ' ὁ μὲν μελάμπους μαντευσάμενος τῷ φυλάκῳ ἃ περὶ ἐκεῖνος ἔθελεν· ἔθελε δὲ περὶ παιδοποιίας μαθεῖν, ἴφικλε κύρια μετ' ἐνιαυτὸν καὶ ἤλασε βοῦς τὰς τοῦ πατρὸς, ἐς πύλον ἐκ φυλάκης· καὶ ἐπόσατ' ἔργα ἀεικέα ἀντίθεον τελῶν, τὸ καὶ τὴν περὸ δηλαδὴ καὶ ἐγγυῆσαι τῷ ἀδελφῷ βίαντι, ἄκοντος νηλέως. Μελάμπους ὥς φησι δηριχίδας ἐκλήθη οὕτω, διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐκθεῖναι αὐτὸν εἰς σύνδενδρον τόπον· τοὺς δὲ πόδας μελανθῆναι τῷ ἡλίῳ ἀσκίους ὄντας. ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλαις ἠοίαις λέγεται, ὡς ἄρα μελάμπους ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ πολυφάντῃ· θύοντος δὲ ἐκείνου, δράκοντα ἀναρπύσας, κατέφαγε τὸ θεράποντα· ἀγανακτήσας δὲ, ἔκαψε γὰρ μελάμπους· τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα ὑπὸ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ μελάμποδος, ἀνέπλησαν αὐτὸν τὴν μαντικήν· φωραθέντα δ' αὐτὸν κλοπεία τῶν βοῶν ἰφίκλου τοῦ φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν μελάμποδα, ἐπειδὴ τὸ τέγος ἔμελλεν ὅσον οὔπω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κατεσκεκότα γὰρ μαντικῆς ἐν δεσμωτηρίῳ καλεῖσθαι, ὁ δὲ ἴφικλος μαθὼν τὸ πρόσρημα, αὐτός τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν αὐτὸν δοὺς αὐτῷ τὰς βοῦς, ἃς ἀφίκετο κλέψαι. Μελάμπυγες, αἱ δρεῖοι· τοὺς γὰρ δασεῖς τὰς πυγὰς, ἀνδρείους ἐνόμιζον. Μελαμπυγίου, μελανοκώλου. Μελάμφυλλος, κισσός. Μέλανα βροτὸν, ἄτομον· ἔρημον, ἀναίσθητον. Μέλανα ῥίζαν, τὴν τοῦ ἀσπαλάθου, ἢ ἀρωματικοῦ ἀπὸ μελαίνης τινὸς νόσου, τομαὶ ἀγαθὰς ἐχούσης κατὰ τὸ κρισαῖον πεδίον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μελανάθηρ, τῶν πυρέθων τις οὕτω καλεῖται. Μελαναί, βαθεῖαι. Μελανάγγι, τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος. Μέλαν χίασμα, συνεκφωνητικὸν ὄψεως· ἤγουν χύματος, σκιάζον τὴν ὄψιν. Μελανδασεύς, ἀμπέλου εἶδος. Μελάνδετα φάσγανα, ἢ τὰ σιδηρόδετα· μέλας γὰρ κατ' αὐτὸν ἡ ἄδηλος ὁ σίδηρος· ἢ τὰ ἐν δεδεμένα αὐτὸ μέλαν κατὰ τὴν λαβὴν, ἢ τὰ ἔχοντα μέλαινας λαβάς· ἴαν τὸν δὲ ἐποίει κώπας, ὃν ἐκ μὲν τῆς κώπης κρυπτῶ ξίφος· ἐκ δὲ τῆς λαβῆς, χρυσολαβὲς ξιφίδιον ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, τὸ ἔχον χρυσῆν λαβήν. Μελάνδειρος, ὀρνιθάριόν τι. Μελάνδετον, πυκνὸν καὶ μακρὸν, τὸ μέλαιναν ἔχον λαβήν, ἢ τὸ πυκνῶς δεδεμένον φυτίσι, κεράτινον. Μελανδρυός, ἢ ἐν τοῖς δένδροις δασύτης, καὶ ἡ τῶν ξύλων ἐντεριώνη. Μελανέει παρ' ὁμήρῳ, τὸ δεύτερον ἑρμηνείαν ἔχει· δηλοῖ γὰρ τὸ μελαίνεται· τὸ τοιοῦτον δὲ ἀπέλαβε τοῦ ἰῶτα, ὡς τὸ αἰδνέει, ἀντὶ τοῦ αἰδαίνει. Μελανειμονῶ, τὸ μέλαινα ἐνδύομαι. Μελανθεῖ, ἐρυθρία· τὰ μελάνθρια. Μελανθής, μέλαν. Μελάνθιός τις ἱστορεῖται αἰγοβοσκός ἐπὶ πέρδικος, οὐ μέμνηται ἀθήναιος· εἴποι ὅτι τὸν αὐτοῦ τράχηλον καθίεναι ἀπεῖχε τὰ ἐκ τῶν ἀπολαύσεων κνισσότερος ἢ τοῦ ὀδυσσείου μελανθίου· ἔνθα ὅρα τὸ κνισσότερος, δοκοῦν ἐκ τοῦ κνισσὸς παρῆχθαι, ὅτι ἡ κοινὴ φράσις οἶδεν· εἰ δέ τις αἰρεῖται ἐκ τοῦ κνίσσος οὐδετέρου εἶναι αὐτὸ, ἔξω ἀναλογίας ἔσται οὕτω δόξα δ' ἂν καὶ ὡς προηγεῖται ὁ κάπρος τοῦ κάπριος· οὕτω καὶ ὁ μέλανθος τοῦ μελάνθιος· ἐπίθετον δὲ τοῦ ποσειδῶνος ὁ μέλανθος· ὁ τοῦ συμβολὴν ἴσως ἔχων κατὰ θάλασσαν αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνατυχεῖν· ἵνα ἢ τὸ μὲν μέλαν, διὰ τὸν μέλανα πόντον· τὸ δὲ ἄνθος, διὰ τὴν πολιὰν θάλασσαν. Μέλανθος, προηγεῖται τοῦ μελάνθιος, ὡς κάπρος κάπριος. Μέλανθος ὁ ποσειδῶν παρὰ ἀθηναίοις· ἱστορεῖται ὁ αὐτὸς παρὰ δηλίοις. Μελανίωτος, σωφρονέστερος. Μελανοκάρδιον πέτραν λέγει ἀριστοφάνης, διὰ τῆς λέξεως τὸ φοβερόν· οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, οὓς διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς ἀγριότητα, μελανοκαρδίους φασί. Μέλανος τοῦ θηρητῆρος· παρ' ὁμήρῳ λόγον ἔχει πολλοὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἀρίσταρχος μὲν φασὶ μέλανος τονοῖ· γινώσκει· φυτίσι, μέλανός τινος· οἱ ἀπαλέγοντες τινες ἕτερα, φασὶν οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τοῦτο, ἐγκλιτικὸν· ἀλλὰ ἡ τυλέξει ἢ τί, διαλελυμένως· ἄλλοι δὲ, μελανόσσου γράφουσιν· ἤγουν μέλανας ἔχοντος ὀφθαλμούς· οἱ δὲ γράφοντες μελανόστου, ἤτοι μέλανα ἔχοντος ὀστᾶ, ἀθυμίας πολλὰς διδόασι τοῖς τεχνικοῖς· ἄμεινον οὖν ἐν ἄρθρω γράφειν ἀντὶ τοῦ μέλανος τοῦ θηρητῆρος ὃν καὶ μελανεργόν τινες συνθέτως φασί, τὸν καὶ φαοσφόρον· μικρὸν μὲν φασιν ὄντα, τῶν ἄλλων δὲ ἰσχυρότερον. Μελανοσυρμαῖον λέγοντα, μέλανα ἢ συρμαΐζόμενον, συρμαία δὲ ἐπίθετόν ἐστι καὶ μαλέγει δὲ τοὺς αἰγυπτίους. Μελανόφρυς, λασιόφρυς, βαθεῖα. Μελανοχαίτης, ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων. Μελάντερον, μελανὸν κατὰ ἐπίτασιν. Μελάντια εἰσὶ, δύο σκόπελα οὕτως ὀνομαζόμενα, ἀπὸ μέλαντος τοῦ κατέχοντος τὴν χώραν, τὴν προσηγορίαν ἔχοντες, ἀπολλώνιος. Μελανοκύπριον, τὴν κυπρίαν σποδὸν, ἣ ἐν περὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς χρώμεθα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μελαντιμίθιος· αἶνός τις οὕτω καλεῖται. Μελάνιππος χαιρὰς, ἢ χαράδρας, ἤγουν σκόπελα ἀπὸ υἱοῦ τεξίου τοῦ ἑταίρου μελανίππου. Μελάνυδρος κρήνη, οὐ μόνον διότι καθόλου τὸ ὕδωρ μέλαν εἶναι δοκεῖ μὴ φωτιζόμενον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ βάθους ἀνάγουσα τὸ ὕδωρ. Μελάνυδρος κρήνη, ἡ βαθύυδρος καὶ διὰ τοῦτο δυσόρατος, ἢ ἐπεὶ καὶ διαφανὲς, ἀλλὰ μελανῶδες τὸ ὕδωρ. Μέλας πόντος, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ οὕτω λεγόμενος ὡς ἱστορεῖ εὔδοξος ἐν δ' τῆς περιόδου· ὀνομασθῆναι δὲ αὐτοῦ εἶναι τὴν σαρπηδονίαν πέτραν φασίν· ὅτι δὲ οὕτω λέγεται, καὶ ὅμηρος λέγει· εἰν ὄρει μείλανι πόντῳ· ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ μέλανος τοῦ φρίξου υἱοῦ ἐμπεσόντος· ἢ ἀπὸ ποταμοῦ μέλανος καλουμένου καὶ ἐξιόντος. Μέλας, ὁ μὴ βλεπόμενος παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ λάω τὸ βλέπω. Μέλδει, τήκει· ἕψει φθίνει· ἀδημονεῖ. Μέλδειν κυρίως ἐστὶ, τὸ τὰ μέλη ἔδειν· οἷον μελέδειν καὶ μετοχὴ μελδόμενος. Μελδόμενος κνίσσην παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ τήκων τὸ λίπος τοῦ κρέατος· γίνεται δὲ τὸ μέλδειν, ἀπὸ τοῦ μέλη δαίειν ἤτοι καίειν· καὶ ἔστιν ἡ φράσις κοινὴ, ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν κνίσσην μετὰ τῆς ἐν συνθέσει αἰτιατικῆς· ἵνα ἔλεγεν ὅτι τήκων ὁ λέβης τὴν κνίσσην· ὅμηρος δὲ ἀντὶ παθητικοῦ δέξαμενος τὸ μελδόμενος, λέγει ὅτι τηκόμενος τὴν κνίσσην φυτίσιν οὐ τῷ χαλκῷ πάσχων ὁ λέβης τὴν τῆξιν τῷ στερεῷ ἢ ἀτενεῖ ἢ ἀντίκειται, ἀλλὰ τὸ ἐντὸς αὐτοῦ κνίσσην· καὶ ἔστι τὸ σχῆμα ὅμοιον τῷ, ἐφρίξε μάχη ἐγχείῃσι· ἢ λείπει ἀστάχυσιν· ὡς γὰρ ἐκεῖ τῶν ἀσταχύων αἱ τῶν ἐγχειῶν φρισσόντων ἡ μάχη καὶ τὸ λήιον φρίσσειν αὐτοῖς λέγονται, οὕτω καὶ ἐνταῦθα τῆς κνίσσης μελδομένης, ὁ ἔστι τηκομένης ὁ λέβης τῇ κνίσσῃ λέγεται μέλδεσθαι· τινὲς δὲ τὰ κνίσση φασὶν οὐδέτερος· λέγοντες τὸ λέβητα τήκει τὰ κνίσση· φυτίσι, τὰ λίπη ἐν τῷ ζέειν. Μελδόμενος, κεκόμενος. Μέλδοντες, τήκοντες· ἕψοντες· βύοντα βοὸς μέλδοντες· φυτίσιν ἕψοντες ἢ κνίσσῃ μελδόμενος, ἀντὶ τοῦ μέλδων τὰ κνίσση. Μελεάγρια, ῥίζας αὐτοὺς μελεαγρίων,

πρῶτος. Τὸ πρὸς συγκριτικὸς μείζτερος, δεύτερος. μείζων. τρίτος μέσσων. καὶ βοιωτικῶς μέζων. Βοιωτοὶ γὰρ τὰ δύο σσ εἰς
ζ καὶ αὐτὰ τρέπουσι. καὶ ἐπεισελεύσει τοῦ ι, μείζων. ὅτι δὲ καὶ παρὰ τὸ μὴ ἕξειν δοκεῖ γίνεσθαι ὁ μείζων, ὡς καὶ παρὰ
τὸ μὴ γῆ ἐγγίζειν ὁ μέγας, ἀλλαχοῦ δηλοῦται. Μεῖζον. λέγεται καὶ τὸ ταχύ. Μειζῶντες, μύοντες. λαλοῦντες. Μελαί-
νει, μελανεῖ. Μείλανι ἐπενθέσει τοῦ ι γέγονεν, ἐκ τοῦ μέλας μέλανος. ὃν τρόπον καὶ μελανίων τὸ κύριον, μειλανίων
λέγεται καὶ τὸ θεμέλιον, θεμείλιον. καὶ τὸ μελίσσειν, καὶ ὁ μέλιχος, μειλίσσειν καὶ μείλιχος. Μειλεῖν, ἀρέσκειν.
Μείλια, τὰ ἐκμειλίξασθαι δυνάμενα δῶρα. τὰ ἱλαστήρια. Μείλια, σημαίνει τὰ προικῷα πράγματα. τὰ ἔξω προι-
κα. παρὰ τὸ μειλίσσω γίνεται ἰλιάδος ι. πολλὰ δ' αὖ μείλια δώσω. τὸ ἑξῆς, αὐτὰ δώσω μείλια οἷς μειλίσσονται τοὺς ἄν-
δρας. τὴν προῖκα δὲ λέγει, τὴν ἡδέως διατιθεμένην τὴν ψυχήν. Μειλίγματα, χαρίσματα. σπαράγματα. δῶρα. καὶ
ἡ προίξ. Μειλιγὸς ἐστὶν, ὁ πρὸς τοὺς ἡμαρτηκότας προσφιλής. Μειλικτήριος, εὐμενιστικός. Μείλιον, μείλιγμα.
λέγει δὲ τὴν προῖκα τὰ χαρίσματα. Μείλινον, τὸ ἀπὸ μελέας, γέγονε μελέϊνος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, μέλινος, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ι μείλινος. ἢ μείλινον, ἐκ ξύλου τῆς μελίας δόρυ. Μειλίσσειν νεκρὸν παρόμενοι, ἀσεβείας ἔχεται. ὡς
γὰρ παίδων μειλίγματα τὰ ἐκείνων θελήματα, οὕτω νεκροῦ μείλιγμα μὲν ἡ οἰκεία ταφὴ, μειλισσομένη διὰ πυρός.
μήνιμα δὲ, τὸ μὴ ταχὺ θάπτεσθαι. διὸ καὶ ὁ πάτροκλος ἐπονειδίζει τῷ ἀχιλλεῖ. Μειλίσσεο, φιλοφρονοῦ. [illegible]
Μειλίσσεο, λέγει ὁ εὐστάθιος, ὅτι οὐ δηλοῖ συνήθως τὸ καταπραΰνειν. ἀλλὰ αὐτὸ τὸ λέγειν τὰ μείλιχα ἔλαττον. Μειλίσ-
σω, μειλίσσομαι καὶ ἐκμειλίσσομαι, τὸ καταπραΰνω. Μείλιχα, ἥδιστα. γλυκέα. προσηνῆ. [illegible] Μειλίχιος, ὁ
πρᾶος. Μειλίξατο παρὰ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ παρεκάλεσε καὶ ἔπεισε. Μείλιχος, καὶ μειλίχιος, ὁ πρᾶος ἢ πρα-
ϋντικός. παρὰ τὸ μέλι, ὥς τινές φασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλος, μέλικος. καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ. καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, μέ-
λιχος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι μείλιχος. Μείλινος, σημαίνει τὸν ἀπὸ μελίας γεγενημένον. Μειονεκτεῖ, τὸ ἔλαττον φέρει.
Μεῖον, σημαίνει τὸ μικρὸν καὶ ἔλασσον, καὶ ἔλαττον. Μειονεξία, ἡ μικρὰ δόσις. Μειόφρων, ἐλαφρὸς. ἢ ἔλαττον φρο-
νῶν. παράμωρος. Μειρακιεύομαι, τὰ τοῦ μειρακίου φρονῶ. λουκιανός. μειρακιεύῃ καὶ παραπαίεις. Μείρακα, τὴν νέ-
αν γυναῖκα. Μεῖραξ, καὶ μειρακίσκη, ἐπὶ θηλείας. μειράκιον δὲ καὶ μειρακίσκος, ἐπὶ ἀρρένος. λέγεται δὲ ἀπὸ ἐτῶν
πεντεκαίδεκα, ἕως τῶν εἰκοσιδύο. παρὰ τὸ εἴρω ὃ σημαίνει τὸ λέγω, εἶραξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεῖραξ. ἡ δυναμένη
διαλέγεσθαι. κρεῖττον δὲ λέγειν αὐτὸ, παρὰ τὸ ἱμείρω ἱμεῖραξ. καὶ μεῖραξ ἡ τοιούτου χρόνου οὖσα, ὥς τε καὶ ἐπιθυμεῖσθαι.
Μείρεται, εἰ μὲν σημαίνει τὸ μερίζεται, γίνεται ἀπὸ τοῦ μέρος. μέρω μέρομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι μείρομαι. εἰ δὲ ση-
μαίνει τὸ ἐπιθυμεῖ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἵμερος ἱμέρω καὶ ἱμείρω. τὸ παθητικὸν ἱμείρομαι. ἱμείρῃ ἱμείρεται. καὶ κατὰ ἀφαί-
ρεσιν μείρεται. ὡς ἰβῆ βῆ. ἔστη στῆ. Μείρω μερῶ, ἢ ἀμείρω πλεονασμῷ τοῦ α. ὡς παρὰ τῷ ἄσταχυς καὶ ἀσταφίς. Μεῖστος,
ὁ ἐλάττων. ἀπὸ τοῦ μείων, μεῖστος. ὡς πλείων, πλεῖστος, τῷ λόγῳ τῶν συγκριτικῶν. Μείων, ὁ ἐλάττων. ἀπὸ τοῦ μικρός. ἢ
ἀπὸ τῆς μιᾶς. τῆς γὰρ μιᾶς, οὐδέν ἐστιν ἐλαττότερον. ἢ ἀπὸ τοῦ μέρους μερίων καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ συναιρέσει τοῦ ε καὶ
ι εἰς τὴν ει δίφθογγον, μείων. Μειῶ, τὸ ἐλαττῶ. μειονεκτῶ, τὸ ἔλαττον προτιμήσας ἔχω. Μεὶς ὁ μήν. μὴν γὰρ ἦν, καὶ
ἐτράπη τὸ η δωρικῶς εἰς τὴν ει δίφθογγον. καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς ν λήγοντα ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν
δίφθογγον, ἀλλ' ἢ ἁπλᾶ ταῦτα, ἔτρεψε τὸ ν εἰς σ, καὶ γέγονε μείς. πρόσκειται ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ, διὰ τὰ οὐδέτερα. οἷ-
ον τὸ διπλοῦν. τὸ χρυσοῦν. ἔστι δὲ ἄκλιτον. εἰ γὰρ ἐκλίνετο, μηνὸς εἶχεν εἶναι ἡ γενική. ὡς δὲ παρὰ τὸ ἔργω ἐργμίς, οὕτω καὶ
παρὰ τὸ μειῶ. μείς. μακρὸς τε ἅμα καὶ ὀξύτονος. παρὰ τὸ μειῶ δὲ εἴρηται, ὅτι μειουμένης εἰς ἄκρον τῆς σελήνης, πληροῦται
ὁ μήν. Μελαγκόρυφοι, οἱ ἀποκεκρυμμένοι. ἄμεινον δὲ νοεῖν, οἱ ἄνθρωποι. καὶ μελαγκορύφους, μαχοὺς τοὺς ποιητικοὺς
ἀνθρώπους λέγουσι. Μελάγκερασις, ὀξύχαινος, ἡ τὰ ἄκρα μελανίζουσα. Μελαγρία, εἶδος βοτάνης φυομένης ἐν ἐρήμῳ.
Μελαγχαίτης, ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων. Μελαγχολᾷ, παρὰ παίειν. παραφρονεῖν. ἐξεστηκέναι. μαίνεσθαι, ἰσοκρ-
ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρακινεῖν ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ μαίνεσθαι. παρακινεῖν δὲ μεταβατικῶς, δηλοῖ τὸ ἐκτρέπειν. Με-
λαγχολᾷ, μαίνεσθαι. ἀριστοφάνης. μελαγχολᾷ οὕτως μεθύειν. καὶ μελαγχολῶντα λέγει, ἤγουν μαινόμενον. Μελαγ-
χροιὴς, μελαγχρὴς λέγουσιν οἱ ἀττικοί. ὅθεν μένανδρος μελαγχρὲς εἶπε μειράκιον. Μελαγχροιὴς δὲ ἱστορεῖται φύσει
εἶναι ὀδυνοσεις. διὸ καὶ τλήμονες. στερεώτερα γάρ φασι τὰ μέλανα τῶν σωμάτων, ὡς τὰ λευκὰ εὐπαθέστερα. ἀττικὸς δὲ
ἀνὴρ συγκόψας τὸ μελαγχροιὴς μελαγχρὴς λέγει. Μελάγχλαινος, ἡ διαυγής. Μέλαθρον, οἶκον τὸν ἀπὸ τοῦ κα-
πνοῦ μελαίνεσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ τύφω φησὶ τὸ βασίλειον. Μέλαθρον, λέγεται κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ ὄροφος, ἢ τὸ μέσον τῆς
στέγης ξύλον, ὅ φασι κεῖσθαι ὑπέρτερον. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι αἰθομένου πυρὸς καπνῷ. ἐκ δὲ τούτου καὶ ὅλος
ὁ οἶκος μέλαθρον ὥσπερ καὶ ἀπὸ ἑστίας τῆς τοῦ πυρός. ὡς ἐκ μέρους, ἑστία τὸ ὅλον οἴκημα. ὥσπερ καὶ στέγη καὶ τέγος
ὁ αὐτὸς, ἀπὸ τοῦ σκέποντος ὀροφώματος, μέρους καὶ αὐτοῦ ὄντος. Μέλαθρον, τὴν ὀροφὴν παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. κράτης
δὲ τὴν δοκὸν ἐδέξατο ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. Μελάθρων λῶβαι, τῶν οἴκων αἱ βλάβαι. Μελαναί, ἀστράγαλοι ἢ νεβροί.
Μέλαιναι ὀδύναι, αἱ θανατηραί, ὡς εἰς ᾅδην μέλανα, ἴσον δὲ εἰπεῖν εἰς σκότος κατάγουσαι. Μέλαιναι νῆες, αἱ
βαθεῖαι καὶ πισσόχριστοι. Μελαίνη, βαθεῖα. μέλαιναι δὲ αἱ φρένες αἱ ἐν βάθει κείμεναι. τὸ γὰρ βαθὺ μέλαν. Μέλαι-
ος, ἄθλιος. μάταιος. Μέλακις, νεώτερον. Μελαμβαφὲς, μέλαν ἐκβαφῆς. Μελάμβιος, σκοτεινὸς τὸν βίον. ἢ με-
λανός. Μελάμβωλος, μελανόγειος. αἰγύπτου μεδέουσα. μελαμβῶλε λινόπεπλε δαῖμον. Μελάμπυλος, πυλώ-
ρης. ἢ κλῆμα μέγα. Μελαμπέραμον, σκοτεινόν. Μελάμπους, πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε πύλῳ ἔνι μητέρι μήλων, ἀφνειὸς
πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων. δὴ τότε ἄλλων δῆμον ἀφίκετο πατρίδα φεύγων. πυλίσιν, εἰς ἄργος ἦλθε τὴν πό-
λιν φεύγων νηλέα τε μεγάθυμον ἀγαυότατον ζωόντων. ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν εἶχε βίη-
φι. τὸν ἀδελφὸν δηλαδὴ βίαντα. ὑπὲρ οὗ ἑαυτὸν κινδύνῳ ἐκδοὺς ὁ μελάμπους, παρὰ τῷ θετταλῷ φυλάκῳ, δεσμῷ ἐν ἀρ-
γαλέῳ δέδετο κρατερὰ ἄλγεα πάσχων, εἵνεκα τῆς νηλέος κούρης ἄτης τε βαρείης, τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε

τὰ τὴν ἡμέραν, μάξιμος· ὡς τὸ, μεθ᾽ ἡμέρας τὸν ἱερώμενον περιέπει· μεθ᾽ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ· ἀττικὸν τὸ σχῆμα· μεθ᾽ ἡμέραν ἰσοκράτης φασὶν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ· Μεθημοσύνη, ἀμέλεια, ῥαθυμία· Μεθήμων, ἄσχολος· συνετὸς· προδότης, ἔμπειρος· Μεθήμων, τὸν ἀπέριττα ἢ ἀμελῆ τὴν ἢ ἔκλυτον σημαίνει· ἀπὸ τοῦ μεθιέναι, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ μέθη γίνεται· Μεθῆσαι ἱστία, ἤγουν μετέωρα εἰσί· Μεθῆς, ἐάσης· ἀμελήσῃς· Μεθήσει τὸν χόλον, ἀμεθήμων ἀφήσει φασὶ προθέσει τὸ θεῖς αὐτὶ προθέσεως· ἐστὶ δὲ μεθήσειν τὸ χαυνώσειν, ἀμελήσειν· ὅθεν καὶ ὁ μεθήμων καὶ μέθυ, ἡ χαυνοῦσα τὸν νοῦν· ἢ μέθυ, τὸ ταύτης αἴτιον· Μεθήσειν, ἐᾶσθαι· Μεθησέμεν, ἢ μεθήσειν· ἤγουν ἀμελήσειν· Μεθεσαί, ἀμελεταί· Μεθιᾶσι, τὸ ἀφιᾶσι καὶ συγχωροῦσιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· Μεθίει, ἀμελεῖ· ἀφίει· καὶ μεθιεὶς, ἀντὶ τοῦ παραλιμπάνων· Μεθίεις κοινῶς μὲν διὰ τοῦ ι· ὡς γὰρ τίθημι τίθεις, οὕτω μεθίημι μεθίεις· ἀπὸ καὶ κατ᾽ ἐναλλαγὴν χρόνου γράφεται ἢ διὰ διφθόγγου· ὡς γὰρ τίθημι ἐτίθην ἐτίθεις ἐτίθει, οὕτω μεθίημι μεθίην μεθίεις μεθίει, ὡς καὶ ἵημι ἵην ἵεις ἵει· Μεθιέμεναι, ὅτι ἡ ποιητικὴ φιλεῖ πρὸ τοῦ τρίτου σύνταξιν, οὐκ ἔστιν ἀμφιβάλλειν· οὐδ᾽ ὅτι δὲ αὐτοῦ ἡ μεθημοσύνη λέξεις αὗται καίριαι ποιηταῖς· σύστοιχα δέ ἐστι ταῦτα· μεθήσετε, μεθιέμεναι, μεθεῖτε· καὶ μεθεῖν ἢ μεθιέντες· Μεθιεμένοις, ἐάντας, προδίδοντας· Μεθίενο χόλοιο, δῆλοι μὲν τὸ μεθίεσθαι καὶ ἀμελοῦν· γίνεται δὲ συνήθως ἐκ τοῦ μεθιεὶς μεθιέντος καὶ ἀποβολῇ τοῦ τος ὁμοίως τῷ τράφεο ἢ κόσμευε καὶ ἑτέροις μυρίοις· Μεθιέναι καὶ τὸ ἀφιέναι ἀπὸ τοῦ ἵημι τοῦ δασυνομένου, ὃ σημαίνει τὸ πέμπω· ἀλλὰ κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν μεθεῖναι καὶ ἀφεῖναι γράφονται· οἷον δέ ἐστι καὶ τὸ εἶναι παρὰ τῷ ἀρεοπαγίτῃ· Μεθίεται, μετέρχεται· Μεθίετο, προΐετο· ἀφίετο· καὶ μεθιεμένη, ἀντὶ τοῦ βαλλομένη· πεμπομένη· Μεθίημι, ἀφίημι· ἐνεργητικῶς αἰτιατικῇ· παθητικῶς δὲ γενικῇ· Μεθ᾽ ἵππων, ἐφ᾽ ἵππων· Μεθίστασθαι, τὸ μεταβαίνειν καὶ ἀμείβειν στάσιν ἐκ στάσεως, ἢ τὸ μεταβαίνειν τόπον ἐκ τόπου· καὶ μεθίσταται, ἀντὶ τοῦ μετατίθεται· Μεθίσταται, μεταφέρεται, μεταίρεται· Μεθίστατο, ἀπὸ φίλου ἀσκομιδὴν ἐκ τινος κακοῦ ἄπορος ἀπὸ τὸ ὀλίγα ἡμέραισι μεθίστατο· ἀντὶ τοῦ συνίστατο· ὡς τὸ ὑπερφιάλοισι μετελθὼν, ἀντὶ τοῦ συνελθὼν· Μεθιστᾶ πινὰ τῆς καθέδρας, ἤγουν ἐν ἑτέρῳ τῆς καθέδρας τόπῳ μετάγει· καὶ μεθίσταμαι εἴσω τοῦ θρόνου, οὐχ ὑπό τινος· Μέθλην, τὴν ὀργὰ· Μεθοδείας, ἐπιβουλὰς· ἐνέδρας δόλους· ὡς ὁ ἀπόστολος πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· Μεθοδεύει, μετέρχεται· τεχνάζεται· ὅθεν μέθοδος· ἢ μεθοδεία· Μεθοδευσάτωσαν, διελθέτωσαν· Μ. θόδιον, ὁ ἡμεῖς ἐφόδιον· Μέθοδος δέ ἐστι, λόγος σύντομος πολλῶν ἢ κατὰ μέρος δεικτικός· μέθοδος δέ ἐστι λόγος ὁριστικὸς ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων μετά τινος ὁδοῦ καὶ τάξεως ἐπὶ τὰ ζητούμενα προϊών· Μεθοδίτας, τεχνίτας· ἐφόδια· Μέθοδος· ἕξις ὁδοποιητικὴ μετὰ λόγου· Μεθ᾽ ὁμήλικας, παρόμοιον, ἤγουν ἐν ὁμήλιξι· Μεθόπιον, μέρος τι τῆς καλουμένης ἐπὶ τῶν ἀρχιτεκτόνων τριγλύφου· Μεθόπωρον, ἡ μετὰ τὴν ὀπώραν τροπὴ μετὰ θέρος· Μεθορίζει, μετίσχει· Μεθορμηθεῖται, ἐφορμηθεῖται· Μεθορμιζόμενος, μετισχόμενος· Μεθορμίζεται, μετάγεται· Μεθόριον, μεταξὺ τῶν ὅρων· Μεθύει, πεπλήρωται· Μεθύει, ὁ προπεπωκὼς, μεθύσκεται ὁ ἤδη πίνων· μεθύσκει δὲ ἄλλος ἄλλον· Μεθυμναῖος, ὁ διόνυσος· Μεθύουσαι, διυγροι οὖσαι· Μεθύσου γυνὴ, ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· γραῦν μεθύσην· Μέθυσος, ἐπὶ ἀρσενικοῦ οὐδεὶς δόκιμον εἴρηκεν· ἐπὶ θηλυκοῦ δὲ τίθησιν ἡ γυνὴ μέθυσος· ἐπὶ ἀρσενικοῦ λέγε μεθύων, ἢ μεθυστικός· μεθύει, ἀμεταβάτως· καὶ μεταβατικῶς λέγεται· Μεθυσοκότταβοι, λάταξ χαλκῆ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐπίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην· εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν· ἐπὶ τῷ ψόφον ἐκπλήσσεσθαι ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος· ἐποιεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν· ἐκ τούτου οὖν μεθυσοκότταβος· Μεθυδρίδες, εἶδος μικρῶν ὀρνίθων· Μέθυσιον, εἶδος ἀμπέλου· Μεθύσκομαι, πληροῦμαι· Μεθυστάδες, ὡς ὀνόματα γῆς μεθυστάδες γαμῶν· Μεθύω, κραιπαλῶ· ἀναφλύω· Μεθύω, γίνεται ἐκ τοῦ μέθυ ὃ σημαίνει τὸν οἶνον· μέθυ δὲ ὁ οἶνος, ἀπὸ τοῦ μεθύειν καὶ ἀμελεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸν· μέθυ παρὰ τὸ μέθυ τοῦτο παρὰ τὸ μεθεῖν, ἤγουν τρέχειν· αἱ γὰρ μεθύοντες ἀκίνητοί εἰσι μέχρις ἂν ἀπομεθυσθῶσι· Μεθυμναῖος, ἢ μεθυμναῖος· ποιητικά· Μεθώνη, πόλις θεσσαλίας καὶ ναγάρ· Μεθέμενα, ἀφέμενα, ἀμελοῦμεν· Μειαγωγία, ἡ τὸ ζυγίσαι τὸ ὧδε· ἀριστοφάνης· μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν καὶ κανόνας ἐξοίσουσιν· ἤγουν τεκτονικὰ ἐργαλεῖα· Μειαγωγὸς, οὕτως ἔλεγον τὸ εἰσαγόμενον τὸ ἱερεῖον τὸ ἐκλεγόμενον ἐπὶ τῶν ἐγγραφομένων εἰς τὰς φράτρας· Μειδιᾶσαι, ἐμειδίασεν· ἐγέλασε· Μειδίαμα ὥρας, τὴν ἐν τῷ ἀέρι βούλεται νοεῖν εὐτυχίαν, καὶ ἱλαρότητα τὴν ἐκ τοῦ γαλήνης· καθά που ἢ εἴρηται τὴν κύμα μειδιᾶν· καὶ ἡμέρα διαγελᾶ· καὶ ἡ χθὼν γελᾶν λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ· καὶ αἰγιαλὸς ἐμὰς· παρ᾽ ἑτέρῳ ποιητῇ γελᾶ κύμασιν ἐαρινοῖς ἠρέμα κλυζόμενος· ἡ γῆ μειδιᾷ ὅλη τοῦ καὶ χρυσαυγής· τὸ δὲ τοιοῦτον τὸ ὥρα μειδίαμα, ἤφαιστος ποιεῖ· ἀλλὰ θερμότης καθ᾽ ἕνα τέσσαρα καὶ σκυθρωπότητα χειμερινὴν ἀπελάσασα, ὅθεν οὐ μόνον μειδιᾶν ὥρα λέγεται, ἀλλ᾽ ἡ χρυσόθρονος εἶναι καθά που ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ῥαψῳδίᾳ φασὶ, διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἠεροειδοῦς ἢ χρυσοφαοῦς ἡλίου ἐν ἀέρι λαμπρότητα· Μειδιᾶ, γελᾶ· ὅθεν μειδίασμα, γέλως· ἀλλὰ τὸ μειδιᾶν, πολλῷ τοῦ γελᾶν σεμνότερον· Μειδίας, κύριον· καὶ ποιηρὸς μειδίας· Μειδιῶ, τὸ ἠρέμα γελῶ· δὲ οὐ φιλομειδὴς ἡ ἀφροδίτη παρόμοια· Μειδιόωσι μειδιῶσι δὲ σοὶ μεταβατικῶς, δοτικῇ· ἐκ τοῦ μειδῶ μείδησα· μειδιόω ἐστὶ ποιητικὸς· μειδιῶ κοινὸς· μέλλων κοινὸς μὲν, μειδιάσω, ποιητικὸς δὲ, μειδήσω· ἀόριστος ἐμειδίασα κοινὸς· ἐμείδησα ποιητικός· Μείδυλος· οὕτως ἔλεγον ὁ πατὴρ βακχυλίδου· καὶ γίνεται παρὰ τὸ μειδιῶ, ὡς παρὰ τὸ φείδω φείδυλος· Μείζονα πάντων, οἱ οὕτω λέγοντες ἁμαρτάνουσι· μέγιστον γὰρ χρὴ λέγειν πάντων· μείζονα δὲ, τινὸς τινός· Μεῖζον, τὸ δὲ τοῦ δὲ· μεῖζον τοῦ δὲ ὑπὲρ, καὶ μεῖζον τὸ δὲ ὥστε χαίρειν, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὴν χαρὰν, οὕτω καὶ μεῖζον ὥστε κλαίειν· ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ κλαίειν· μείζων, μέγας μέγιστος· καὶ αἰολικῶς μέζων· πλεονασμὸς τοῦ ι μείζων· Μεῖζον φόβου φρόνημα, τὸ ἄφοβον, ἢ μὴ ἐπὶ πλέον φόβῳ· μεῖζον δὲ φόβου φρόνημα, τὸ ὑπερβολικὸν φόβον ἐμποιοῦν· Μείζους ἀττικοὶ τὰς ἐπὶ τῆς εὐθείας καὶ ἐπὶ τῆς αἰτιατικὰς λήγουσας τῶν πληθυντικῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων, εἰς ους προφέρονται· οἷον μείζους, χείρους, καλλίους· ἀντὶ τοῦ μείζονες καὶ μείζονας· χείρονες, καὶ χείρονας· καλλίονες ἢ καλλίονας· Μείζων, παραδίδωσιν οὕτω· μέγας δέ ἐστι

καὶ ἀντὶ γεύσεως. εἰσὶ γὰρ αὗται τοῦ οἰκείου μεγέθους αἱ πλεοναστικαί. ἡ μὲν τῶν ἐν ὀσμαῖς, ἡ δὲ τῶν ἐν χυμοῖς. Μέγ' ἔξοχον,
μεγάλως ὑπερέχον. Μεγῆραι, φθονῆσαι, ζηλῶσαι. Μεγήρατα, μεγάλως ἐπήρατα, ἢ ὑπερήφανα. διὰ τὸ κάλλος ἢ
μεγάλως ἐρίζοντα περὶ κάλλους ἢ πρὸς οὓς οὐδεὶς δύναται ἐρίσαι, ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐρίζειν. ἡσίοδος. μεγήρατα τέκνα θε-
ῶν, τρίτον ἐν ἀτρυγέτῳ. Μέγηρον, τὸ ἀπέραστον. Μεγέρα, τὰ τίμια. καὶ μεγαλόχαρτα. Μέγες, ὁ μέγας. Μέ-
γες, ὄνομα κύριον. ἀρίσταρχος μὲν βαρύνει τὸ μέγεν, ὡς καὶ πείθεται ἡ παράδοσις. οἱ δὲ περὶ πτολεμαῖον καὶ τὸν ἀσκαλω-
νίτην, περισπῶσιν. ὡς ἑρμῆν. φασὶ γὰρ ὡς τὰ εἰς ης βαρύτονα δισύλλαβα ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα, περιττοσυλλάβως κλί-
νεται. λέβητος, λάχητος, οὕτω γοῦν καὶ μέγης ἔδει κλίνεσθαι. καὶ μέγητα εἶναι τὴν αἰτιατικήν. ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἡ κλί-
σις ἔχει, περισπασθήσεται τὰ τοιαῦτα ἰαμβικά. ὡς θαλῆς θαλῆν, φαλῆς φαλῆν. ἕτεροι δέ φασι διφορεῖται μέγης ἢ με-
γῆς, ὡς θάλης ἢ θαλῆς. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως. οἱ δὲ περὶ ἀρίσταρχόν φασιν, ὡς πολλὰ τοιαῦτα διχῶς κλίνονται, οὐ μετα-
λαμβάνοντα τὸν τόνον. τὸ γοῦν μύκης ὅμηρος μὲν μύκητος κλίνει. σοφοκλῆς δὲ ἰσοσυλλάβως. ἔστι δὲ καὶ μύκης μύκητος, καὶ μύμ...
ὁ τρίτος αὐτὸς εἴη αὐτός, εἴτε ὁ τῶν λύχνου, ὃς καὶ μύξα λέγεται, εἴτε ὁ τῆς σπάθης. ἀφ' οὗ καὶ ἡ μυκήτη. καὶ τὰ λοιπά.
Μεγήριτα τέκνα, παρ' ἡσιόδῳ μεγάλως ἐρίζοντα. ἢ μεγήριτα, πρὸς ἃ οὐδεὶς ἐρίσει. πρὸς ἄλληλα γὰρ ἐρίζουσιν, ἢ τίμια καὶ
ἔνδοξα. Μεγιστᾶνες, οἱ τοῦ βασιλέως περίβλεπτοι. ὑπεξούσιοι. Μέγιστον, οὗ μεῖζον οὐδέν. Μέγ' ἴαχε, μεγαλοφώνως ἴα-
χε. ἴσον ἤχησε. Μεγίστην, μεγάλην. Μέγιστος ποταμός, ὁ ἐν αἰγαίῳ πελάγει εἰσβάλλων. Μεδεών, ὄνομα πό-
λεως. Μεδέσθαι, μεμελεῖσθαι. φροντίζειν. βασιλεύειν. Μέδει, ἄρχει. Μέδοντα, βασιλεύοντα. Μέδεα, τὰ
αἰδοῖα. ἡσίοδος δὲ καὶ ἄλλοι μέζεα ταῦτά φασι. συστολῇ τῆς ἀρχούσης, καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ δ εἰς ζ. Μεδέσθω, φρο-
ντιζέτω. ἀπὸ τοῦ μέδομαι, κατὰ συστολὴν τοῦ η, εἰς ε. Μεδεών, ἀπὸ μεδέοντος υἱοῦ πυλάδου καὶ ἠλέκτρας. ἔστι δέ φασι
φοινικὴ μεδεών, καὶ ἡ ἠπειρωτική. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶ μεδεὼν ὁ φωκικὸς ἐν τῷ κρισαίῳ κόλπῳ, διέχων βοιωτίας στά-
δια ρξ'. ὁ δὲ βοιωτικὸς ἀπ' ἐκείνου κέκληται. Μεδιόωμαι, ὡς ἀπὸ περισπωμένου ἐνεστῶτος κεκίνηται τοῦ μεδῶ μεδιῶ-
σω. ὡς αἰδῶ αἰδέσω. ἀντὶ ἐν τροπῇ. ὅθεν ὁ αἰδήμων. καὶ ἐδῶ, ἐδέσω. ἐξ οὗ ἐδεστὴς ἡ βρῶσις. καὶ μειδῶ μειδιάσω τὸ γελῶ. ὁ
γὰρ μέδων βαρύτονος ἐνεστὼς, ἐξ οὗ καὶ ὁ κατ' ἀρχήν τινα μέδων γίνεται, ὡς φροντιστὴς ὢν τῶν ἀρχομένων, καὶ βουλευ-
τικός, οὐ δύναται οἰκεῖον ἔχειν μέλλοντα. οἷον ὡς ἀδῶ ἀσω, οὕτω καὶ μέδω μέσω, διὰ συνέμπτωσιν τὴν πρὸς τὴν δοτικὴν
τοῦ μέσου, ὡς καὶ οὐδὲ τοῦ ἔδω, ἔσω μέλλων ἐστίν. ὡς ἂν μὴ συνεμπέσοι τῷ ἔσω ἐπιρρήματι. μεδέω τριτικῶς, τὸ βασιλεύω.
ἢ μέδων ὁ βασιλεύς. Μέδιμνον, τὸ μόδιον. ἢ μέτρον ἀττικόν, γινόμενον μόδια ἑπτά. ἢ τεσσαρακονταοκτὼ χοίνικες.
Μέδιμνος, μέτρον ξηρόν. οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν. ἔχει δὲ χοίνικας ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα. Μέδιμνος, καὶ χοῖνιξ καὶ
πῆχυς. καὶ ἕτερα τὸ γε ὄργανον δηλοῦσι τοῦ μετρουμένου, καὶ αὐτὸ τὸ μετρούμενον ὡς καὶ ἡ λέξις τοῦ σταθμοῦ.
Μέδιμνος, παροξυτόνως κυρίως οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ μέδιμνος. Μεδίμνου, ἄρου. Μέδοντες, οἱ βασιλεῖς. ὅθεν ἢ μέ-
δω τὸ βασιλεύω, παρὰ τὸ μέδω τὸ βουλεύω, μέδω. αἱ δὲ βουλίας δεῖ. ὅθεν καὶ βουληφόροι λέγονται. Μεδίαν, φρον-
τίζουσι. Μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς, ἴσον φροντίσωμεν τοῦ εἶναι ἄλκιμοι. Μέδων, βασιλεύων. βασιλεύς. Μέζεα,
ἀντὶ τοῦ τὰ αἰδοῖα λέγουσιν ἴωνες. Μαζός, αἰδοῖον. Μέζον, ἀντὶ τοῦ μεῖζον. ἢ τοῦτο ἴδιον τῶν ἰώνων ἐστί, τὸ ἀποβάλ-
λειν τὸ ι τῆς ει διφθόγγου. Μέθαις, τοῖς σχοίνοις τοῖς θεατρικοῖς. κιθάρα, ἢ κύμβαλον. Μεθαρμοζόμενος, ἀντὶ διθ-
θούμενος. μετερχόμενος. Μεθάρμοσον, ἀντὶ τοῦ ἐπανόρθωσον. σοφοκλῆς. μεθαρμόζειν κυρίως λέγεται, ἐπὶ μουσικῆς.
ἤγουν τὸ μετατιθέναι τὴν ἁρμονίαν. Μεθήκεν, ἀντὶ τοῦ ἠμέλησεν. ἐκ τοῦ μεθίημι. ἐξ οὗ μεθήμων ὁ ἀμελητής. ἢ μεθη-
μοσύνη, ἡ ἀμέλεια. καὶ ἡ μέθη, καὶ τὸ μέθυ, ὡς ἀλλαχοῦ εἴρηται. ἐναντίον δὲ τὸ μεθεῖναι, πρὸς τὸ ἐφεῖναι. ὃ δηλοῖ τὸ ἐν-
τείλασθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἐφίεσθαι τὸ ἐντελεῖσθαι, ἀλλαχοῦ ὁ ποιητής. Μεθείς, ἐάσας. ἀφείς. Μεθεκτός, ἐκ τοῦ μετέ-
χειν. Μεθέμεν, μεθεῖσαι. συγχωρῆσαι. ἀπαρέμφατον. ἐνεστὼς ἵημι, τὸ ἀπαρέμφατον ἱέναι. ἱέμεν, καὶ μεθιέμεν. Με-
θείω, ἀντὶ τοῦ ἐστάλη. ὁ δὲ μεθείη εἰς παρθυαίους. Μεθεῖναι, ἀφεῖναι. ἀμελῆσαι. μεθέω, ἀφ' οὗ ἐάσω. καὶ μεθείη,
ἐξ αὐτοῦ. Μεθέω, συγχωρῶ. ἀπὸ τοῦ μεθῶ μεθέω, ὡς τελῶ τελέω. Μεθείς, καταλείψας. ἐάσας καὶ μεθεὶς. Μεθέ-
μεθα, παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, μεθίημι. ὁ παρατατικὸς μεθίην. τὸ πληθυντικόν, μεθίεμεν. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, μεθιέ-
μεναι, καὶ κατὰ συγκοπὴν μεθέμεν. Μεθέντες, ἐάσαντες. ἐκ τοῦ μεθίημι τὸ ἀφίημι. ἀριστοφάνης. ἢ μεθίεμεν, καὶ
μεθεῖσθαι τῷ μὲν τρόπῳ. Μέθεξις, κοινωνία. Μεθέπω, τὸ διώκω. ἕπομαι τὸ ἀκολουθῶ. μεθέπουσιν αὐτὸν κατὰ ἴχνος.
ἤγουν διώκουσι κατὰ πόδα. Μεθέπεις, ἤγουν εἰς ἡμᾶς ἥκεις. παρ' ὁμήρῳ ἐν α τῆς ὀδυσσείας. Μέθεπε ἵππους, ἢ
γὰρ ἔλαυνε. Μεθέπειν, τὸ ζητεῖν. καὶ ἐρευνᾶν. φησὶ γὰρ ὅμηρος, ὁ δ' ἡνίοχον μεθέπεσθαι. ὁ δὲ σημαίνεσθαι φασι.
ὡς ἀπὸ τοῦ σημαίνειν ὃ δηλοῖ τὸ ἀντιπίπτειν. Μεθέπων, ἀντιδιώκων. Μέθες, ἄφες. βάλε. ἀπὸ τοῦ ἵημι ὁ δεύτερος ἀόρι-
στος ἣν ἡ μετοχὴ εἷς ἑντός. τὸ προστακτικὸν ἕς, καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μέθες. ἔδει ὤφειλεν εἶναι, ἀλλὰ σεσημείωται.
Μεθέσθαι, καταλιπεῖν. Μέθετε, ἵημι. μέλλων ἥσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἣν ὁ μέσος ἥμην ἕσο ἕτο καὶ τὸ προστακτικὸν
ἕσο. καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς οὐ δίφθογγον. οὗ, καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μεθοῦ. τὸ δεύτερον τῶν
πληθυντικῶν μέθεσθε. Μεθεσταίη, μεταβεβλῆσθαι. Μεθέστηκε, μεταβέβληται. ἀριστοφάνης. πολὺ μεθέστηκε. Μέθε-
τε, ἐάσατέ με. Μεθεψόμεθα, μετίσομεν. Μεθῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἔρριψεν. ἐκ τοῦ ἵημι πρῶτος ἀόριστος ἧκα, ἢ μεθῆκα. αἱ ε...
Μεθῆκε βίη, παρ' ὁμήρῳ ἐν φ τῆς ὀδυσσείας καθ' ὑπερβατὸν ἡ λέξις. λέγει ὅτι μεθῆκεν αὐτὸν ὁ νέος ἐρύσεσθαι βίᾳ τὸ τό-
ξον. ὡς δηλοῖ τὸ ἐπαχθέν, ἢ τὸ ἐπάνυσεν ἂν βίη, τὸ τέταρτον ἀνέλκων. ἐν ᾧ τουτέστιν τὸν παῖδα ἐσκεμμένον εἶναι τοξό-
την. οὐ γὰρ ἄλλος, τοιαῦτα εἶχε πιεῖν. Μέθη ἐστίν, ὅπου ἄμετρος χρῆσις. μέθη ἐστί, λήρησις παροίνιος. ἢ οἴνωσις ἀντὶ τῆς
... μέθη μὲν οὖν ἐστιν, ἀκρατοῦς χρῆσις σφοδροτέρα. παροινία δὲ, ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία. κραιπάλη δὲ, ἡ ἀντὶ τῆς με-
θῆς δυσαρέστησις, καὶ ἀηδία ἀπὸ τοῦ κρατὸς πάλλειν ὀνομασμένη. Μέθη ἐστίν, ἡ τῶν κατὰ φύσιν ἀπὸ βολῆς λογισμῶν, δι'
ὃν ἡ ἀληθὴς γίνεσθαι πέφυκε τῶν ὄντων διάγνωσις. Μεθήκον, τὸ μεγάλως ἢ μεγαλείως. Μεθ' ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ, κα-

καὶ τοιοῦτοι εἶναι δὲ ἐξ ἐρετρίας· διὸ καὶ κωμῳδεῖσθαι τὸ μέγα φρονεῖν παρ' ἐρετριεῦσι. Μεγάλα αὐδῆσαι, σημαίνει τὸ
ὑπερηφανεύσασθαι. Ἰαστὶ δέ ἐστι, τὸ ὑπερφίαλον ἔπος ἐκβαλεῖν. Μεγαλαλκὴς, μεγαλοσθενής. Μεγαλαυχεῖ,
σεμνύνεται, καυχᾶται. Μεγάλαυχος, μεγαλόφρων· μεγαλόψυχος. Μεγαλαυχούμενοι, κατὰ παρόμοιον. Με-
γαλαυχῶ, μεγαλαυχοῦμαι. Λιβάνιος· μεγαλαυχούμεθα οἱ σύριοι, ῥωμαίοις διδόντες ἄνδρα. Μεγαλαυχῶ, οὐδεὶς τῶν
ἀρχαίων, ἀλλὰ μεγαλαυχοῦμαι. Μεγάλανδρα, μεγάλοι ἄνδρες· ἢ μεγάλα κατὰ τὴν ἀνδρίαν ἢ πολυανδροῦντες. Με-
γαλεῖα, ὑψηλά· καὶ μεγαλεῖον, μεγαλοπρεπές. Μεγαλεπήβολος, ὁ μεγάλων πραγμάτων καθεχόμενος. Μεγα-
λήγορος, μεγάλως λέγων. Μεγαληγορῶ, ἀμετροβατῶ. Μεγάλην κλῃῖδα θυρέων, ὅλον τὸ θύρεμα· τινὲς δὲ μοχλόν.
Μεγάλη νόσος, ἡ ἐπιληψία. Μεγαλήτορα, μεγαλόψυχον. Μεγαλίζεο, ἐπαίρου· ὅμηρος· μὴ μεγαλίζεο θυμῷ. Με-
γαλίζεσθαι, τὸ ἐπαίρεσθαι· ὡς τὸ μὴ δὲ μεγαλίζεο θυμῷ· καὶ σημαίνει παρ' ὁμήρῳ ἐν ψ' τῆς ὀδυσσείας, οὔ τ' ἄρ τι μεγα-
λίζομαι οὐδ' ἀθερίζω· ὅτι τρεῖς αἰτίας ἐμφαίνει ἀποστροφῆς· ἐνταῦθα τῆς πρός τινα οἰκειοῦσθαι θέλοντα· τὸ μεγαλίζε-
σθαι, τὸ ἀθερίζειν καὶ τὸ ἄγασθαι· ἢ γὰρ ἐξαθερίζει τις τὸν οἰκειούμενον, τουτέστιν ἐξουθενεῖ ὡς μὴ ἄξιον οἰκειώσεως, ἢ μεγα-
λίζεται ὡς μείζων ὢν ἐκείνου· ἢ ἄγαται, τὴν αἰτίαν ἐννοούμενος τῆς ζητουμένης οἰκειώσεως. Μεγαλίζεο, μεγαλύνου·
καυχοῦ. Μεγαλῖον, μύρον· μέγεθος, ὕψος. Μεγάλ' ἴαχε, μεγάλως ἤχησε. Μεγάλαρτος, ἴδιον καθὸ πολὺ οἰκτρὰ
παρὰ θεουρίτῃ. Μεγαλομάτηρ, ἡ τῆς μητρὸς μήτηρ. Μεγαλόνοια, μεγαλοφυΐα· ὑπερηφανία· μεγαλοπρέπεια.
Μεγαλοπρέπεια, φιλανθρωπία ψυχῆς μετὰ λόγου, καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρότης· καθὸ δέ τινας μεγαλοπρέπεια θεοῦ
ἐστιν, ἡ γινομένη ἐν μεγάλοις παρ' αὐτοῦ ἔκφανσις· ἢ ἡ ἐν τῇ θείᾳ αὐτοῦ προνοίᾳ καὶ δημιουργίᾳ τὸ ὡς πολὺ τὸ πρέπον
ἐμφαίνουσα· ἡ μεγαλοπρέπεια, ἀρετή ἐστιν ἀποδιδοῦσα ἐνεργείας μεγάλων πράξεων· καὶ μεγαλοπρεπὴς ὁ μεγα-
λοφανής· ἢ ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων ποιούμενος. Μεγαλουργίας, μεγάλας ἐργασίας. Μεγαλαυχία, μεγαλαυ-
χία· ὑψηλοφροσύνη. Μεγαλοφρονῶ, τὸ γενναίως καρτερῶ· μέγα δὲ φρονῶ· καὶ ὑψηλὰ φρονῶ, ἐπὶ ἀλαζονείας, καὶ ἐπάρ-
σεως. Μεγαλόφρων, ὁ μεγαλόψυχος. Μεγαλοφυεῖς, μεγαλόφρονος. Μεγαλορρήμονος, καὶ μεγαλορρημοσύνη, με-
γαληγορία. Μεγαλοψυχία, ἕξις ψυχῆς τοῖς συμβαίνουσι λυπηροῖς μὴ καταλιγουροῦσα. Μεγαλοψυχία, ἐλευθεριό-
της, μεγαλοδωρία· ἡ τῆς μεγαλοψυχίας. Μεγαλόψυχός ἐστιν, ὁ πάντα ἐπιτηδείως φέρων· μικρόψυχος δὲ, ὁ μὴ δὲ τὰ
μικρά. Μεγαλώνυμον, μεγαλόδοξον· περίφημον· ὀνομαστόν. Μεγαλωστὶ, ἀπὸ τοῦ μεγάλως γέγονε πλεονάσαντος τοῦ
τι ἐκτατικῶς· ὡς καὶ ἐν τῷ οὔτι καὶ οὔτοι τι καὶ τοῖς ὁμοίοις· καθ' ὅμοιον δὲ τρόπον γίνεται καὶ τὸ νεωστὶ, ἤγουν μεγα-
λοπρεπῶς. Μεγαλωστὶ, ὁμοιότητα συνθέσεως ἔχει οὐ μόνον πρὸς τὸ νεωστὶ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ δημοσιστὶ, καὶ ἱερωστὶ, ἐκ
τοῦ δημίως καὶ ἱερῶς, ὡς παραδιδόασιν οἱ παλαιοί. Μεγαλοσύνη, καὶ μεγαλορρημοσύνη, μεγαλοψυχία ἐστὶν ἀρετὴ
ψυχῆς καθ' ἣν δύναταί τις φέρειν εὐτυχίαν τε καὶ δυστυχίαν, τιμὴν καὶ ἀτιμίαν· ἡ μεγαλοψυχία ἐστὶν, ἀρετή τις ἐπαίνου
τῶν μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, καὶ μάλιστα ζωῆς καὶ θανάτου. Μεγάμαζα, οἱ σύροι τὴν ἐπὶ βασιλεία δέ ποτε οὕτω κα-
λοῦσι. Μεγάμυκος, μεγαλομυκότης· ἡ ὄνομα, καὶ ὄνος. Μεγάνορα πλοῦτον, ἐνίοι λέγουσι διὰ τὸ κατασκευάζειν τοὺς
κεκτημένους αὐτὸν αὐχητικοὺς, καὶ ὑπερόπτας· καὶ ὅτι αὐτὸς γίνεται μεγαλήνωρ· διὰ τὸ πολλὰ δύνασθαι κατεργάζε-
σθαι· νεῦρα γὰρ πολέμου χρυσός· ἄλλως· μεγαλήνωρ ἤτοι ὁ αὔξων τὰς τύχας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ποιῶν μείζονα φρονεῖν τῶν
καθηκόντων· ἢ ὅτι αὐτὸς μεγαλήνωρ ἐστὶ, διὰ τὸ πολλὰ δύνασθαι κατεργάσασθαι. Μεγαρικαὶ σφίγγες, αἱ πόρναι οὕτως
ἐρρήθησαν· ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὀνομάσθησαν· ἢ καὶ ἀπὸ μαίας, οὕτω λεγομένης ἐν μεγάροις. Μεγα-
ρεῖς, ἐθνικόν. Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος, ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ μεγαρεῖς· ὅτι δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, δῆλον·
καὶ σαφεῖς οἱ μάρτυρες· οὐκ ἄδοξοί τινες, οὐδὲ τῆς μεγαρέων μερίδος ἀλλὰ τῶν ἐπανενεγκαμένων τῆς σοφίας τὰ πρωτεῖα.
Μεγαρίζοντες, λιμώττοντες· ἢ μέγα λέγοντες. Μεγαρίσαι, τὰ μεγαρέως δεῖξαι. Μέγαρον, οὐ μόνον τὸ κοινῶς, ἀλ-
λὰ καὶ ἰδικῶς· μέγαρα κατάγεια οἰκήματά φησι τῶν θεῶν ἢ ἐν δήμητρος καὶ περσεφόνης· αἴλιος δὲ διονύσιός φη-
σι, καὶ ὅτι μάγαρον οὐχὶ μέγαρον εἰς ὃ τὰ μυστικὰ ἱερὰ κατατίθενται. Μέγαρον, τὸ ὑπερῷον οἴκημα· παρὰ τὸ μέγα· με-
γαίρω, μέγαρον ἐγκώμιον γὰρ οἴκου, τὸ μέγα, καὶ ἄξιον φθόνου. Μεγαρόθεν, ἀπὸ τῶν μεγάρων. Μέγαρσις, φθόνος.
Μέγαρτος· αἰτίωμα καὶ φθονερός· ἀμέγαρτος δὲ, ὁ ἄφθονος. Μέγας, παρὰ τὸ μὴ γᾶς· ὁ μὴ ὢν ἐν τῇ γῇ· ἀλλ' ὑπερέχων
αὐτῆς. Μέγας κόσμος, ὁ ἄνθρωπος. Μέγας, σύγκειται ἐκ τοῦ μὴ στερητικοῦ, καὶ τῆς γῆς· ἵν' ᾖ μέγας, ὁ μὴ πρὸς γῆν ὢν,
ἀλλ' ὑπεραναβὰς τὴν γῆν. Μέγας κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ μεγάλος· τὸ δὲ οὐδέτερον μέγα κατὰ ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ μεγάλου.
Μέγας βασιλεὺς, μέγα βασιλέα λέγει ἀριστοφάνης τὸν τῶν περσῶν· οὕτω γὰρ ἔλεγον αὐτὸν, διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆ-
σθαι περσικῇ· κομᾷ δὲ εἶπε, τουτέστι σεμνύνεται τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ἀρχῆς, ἀπὸ τῶν μέγα φρονούντων τῇ κόμῃ. Μέγας
οὐρανὸς, οὔλυμπός τε· ἢ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ λέγουσι κατὰ τὴν ἀλληγορικὴν ἀλήθειαν, ἢ ὄλυμπον νοητέον, τὸ μακεδονι-
κὸν ὄρος· οὐρανὸν δὲ, τὸν ὑπὲρ τὰ νέφη τόπον· ὃς πύλας μὲν κλείεται, ὅσα αἱ πύλαι τοῖς νέφεσι, πάλιν δὲ ὡς ἀνοιγόμενος
διεκφαίνεται. Μεγασθενὴς, τὰ παρὰ τὸ σθένος, καὶ τὸ γένος σύνθετα ὀνόματα κύρια μὲν ὄντα, παροξύνεται· οἷον δημοσθέ-
νης, αὐτοσθένης· διογένης· θεογένης· ἐπίθετα δὲ ὄντα, ὀξύνεται· οἷον, μεγασθενὴς, μονογενὴς· ἀληθής· κατὰ ταῦτα καὶ ἀρι-
στοφάνης καὶ μητροφάνης, παροξύνεται κύρια ὄντα· ἀφανὴς δὲ καὶ διαφανὴς, καὶ περιφανὴς, ὀξύνεται ἐπιθετικῶς λεγό-
μενα· ὧν τὰ μὲν κύρια, ἀπὸ τοῦ φαίνειν γίνεται· τὰ δὲ ἐπίθετα, ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι· τὰ δὲ εἰς ος ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι, πάν-
τα προπαροξύνονται εἴτε κύρια εἶεν εἴτε ἐπίθετα· οἷον, ἄφαντος, πρόφαντος, διόφαντος. Μεγάσυριος, εἶδος σταφυ-
λῆς ἐν κνίδῳ. Μεγαχιδῆ, μέγα χάσμα ἔχουσι. Μεγάπαγγελος ἐσθλὸς, ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀπαγγελλόντων. Μεγά-
φρονες, μεγαλόφρονες· ἢ μεγάλως ἄφρονες. Μεγαφρονῶ ἐπὶ τῷ κάλλει, καὶ ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ· μεγαφρο-
νῶ, τὸ ὑπερηφανῶ, δοτικῇ συντάσσεται· οἷον ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς μεγαφρονοῦσι. Μεγαχήσεται, μέγα βοήσει. Μέγεθος,
μεγαλεῖον. Μέγεθος· διττὸν τὸ μέγεθος· κοινὴ αἴσθησις· δύναται δὲ κατὰ ἀναλογίαν ἢ ἐπὶ ὀρέξεως λαμβάνεσθαι,

Ματρυξέοις, τοὺς νόθους παῖδας. Ματρυλλεῖον, τόπος τῆς πορνείας· τυλεῖον πορνεῖον· ὅπου αἱ μαστροποὶ ἤτοι μαυλίστριαι διέτριβον. Ματταβεῖ, περιβλέπει, ἀδημονεῖ. Μάτταβος, ὁ μωρός. Ματταβόμβος, μᾶλλον δὲ ἀποκοπεύς. Μάττης, τὸ ἀναμιγνύμενον ἐν φυρᾷ, καὶ εἰς ἓν ποιούμενον ἐκ παντοδαπῶν βρωμάτων, τὸ ἀρχαῖον. Μάττοντας, ἐσθίοντας πολλά, ἀπὸ τῆς ματτομένης μάζης. Μάττω, τὸ ζυμῶ· μάξω, μέμαχα, μέμαγμαι, καὶ μεμαγμένος Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν. Μάττυην παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ σκευαζόμενος καθ' σκευάζων, καὶ ἐφαρίσκων κεῖται. Μαΐναι, ἴσθαι· μὰ τὼ θεὼ οὐ μόνον γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ ἄνδρες ὤμνυον. Ματτῦν, μαγειρικὸν τραγεῖν· ἢ μάττειν φυρᾶν. Μαῦδιν, λαοτομίον. Μαυκυρόν, τὸ χλιαρόν. Μαυλίας, τὰς μαχαίρας ἐκάλουν διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι· οἷον ὁμαυλίας. Μαυρίς, ἡ μάχαιρα, ἐστὶ ἡ μισθόν τι ποιοῦσα. Μαυλιστήριον παρ' Ἱππώνακτι, λύδιον λέμισμα, λεπτόν τι. Μαῦρον, τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενές· καὶ μαῦρος, μωρός. Μαυσωλὸς, ὄνομα ἄρχοντος Καρῶν φασὶ δὲ αὐτὸν νεώτερον, καθ' ὃν ὄνομα ἐπιχειρεῖσθαι γράμματος χρήματα ἕνεκα. Μαυροῦσιν, ἀφανίζουσι· παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω μαυρῶ· ῥῆμα τί ἐστι, κατὰ ἀντίφρασιν· ἢ παρὰ τὸ ἀμαυρὸν καθ' ἀφαίρεσιν τοῦ α. Μαφεὶν, διάστασις. Μαφόριον, τὸ τῆς κεφαλῆς περίβλημα. Μάχαιρα, ξίφος, καὶ παραξύνεται· καὶ ᾗ ἀποκείρεται τὰ πρόβατα καὶ ζῷα· ἔρπει τὰ πολύποδα· ἴουλος, καὶ ἐργαλεῖον ἰατρικόν. Μαχαιρίδες· αἱ τῶν κουρέων μάχαιραι· ἀλλ' οὐ τῶν μαγείρων. Μαχαιρίδι, ὀξυβελεῖ· τῷ φλεβοτόμῳ παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μαχαιροδέτης, ὁ ἐν τοῖς ὁπλισμοῖς καθελκτήρ. Μαχαιροδάπιον. Μάχαρ, ὀχύρωμα. Μαχᾶν, ἀντὶ τοῦ θέλειν μάχεσθαι. Μαχάταρ, ἀντὶ πάλος. Μαχάων, ἐκλίνει τὴν παραλήγουσαν· διὸ καὶ συστέλλει ἐν ταῖς πλαγίαις τὸ ο· καθόλου γάρ φασι τὰ εἰς ων βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διχρόνῳ παραληγόμενα, εἰ μὲν βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσι, φυλάττουσι τὸ ω καὶ αὐτὸ φωνικῆς· οἷον, ἀμφιτρύωνος, δευκαλίωνος· εἰ δὲ μακρῷ διχρόνῳ παραλήγονται, συστολὴν πάσχει τὸ ω τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ· οἷον ἰξίονος, ἰάσονος. Μαχειόμενος, ποιητικὴ λέξις, ἐκ τοῦ μαχῶ μαχέω. Μαχέοιτο, μάχομαι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, μαχέομαι· ἀφ' οὗ τὸ εὐκτικὸν μαχέοιτο τρίτον πρόσωπον ἀπὸ τοῦ μαχέομαι. Μαχεσσάμην, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀνειδιστικῶς λαλήσω, ἢ μέμψομαι· καὶ οὐ κυριολεκτεῖται ἡ λέξις ἐκεῖ ἐν τῷ α τῆς Ἰλιάδος. Μάχη, ἐστὶ ἡ χαρμὴ κατά τινας, παρὰ τὸ μὴ ἄχνυσθαι· πάντων γὰρ ἐλπίδι τῆς καθ' τὴν νίκην χαρᾶς, ἡ μάχη συνίσταται. Μάχη, πόλεμος· τῇ διαφορᾷ καὶ τῷ τέλει, ἢ ὡς ἰσότης ὕφαμμα. Μάχαι εἰσὶν, αἱ τῆς στάσεως ὄντων τῶν καθ' ἃ ἐνδέχεται συναλλεῦσαι, ἢ συμψάλλεσθαι ὡς τὸ ἡμέρα ἐστὶ, ἐστὶ νύξ. Μάχην, μάχαιραν ζωγραφεῖ ἐφαπτομένην· συνθλαᾶν δὲ μαχαίρας, δυσμαθὲς δηλαδὴ βλάστην. Μαχητὴς, στρατηγός. Μάχιμος· ὁ γενναῖος· εἰδὼς μεμαχημένον ὄντα, ἐστὶ φιλοτιμούμενος. Μαχλαὰ, ἡ πόρνη. Μάχλος, ἀσεβὴς· ἄσωτος· παρὰ τὸ κλῶ κλὼς, ἐστὶ πλεονασμῷ τῆς μα συλλαβῆς μάκλος· καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, μάχλος. Μαχλοσύνη κυρίως ἐστὶν, ἡ ἐν γυναιξὶ μανία· ἐπὶ δὲ ἀνδρῶν δὲ οὐ τίθεται Ὅμηρος· τὴν δὲ ἥ κε σφιν ὤπασε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. Μάχλος, ἀκρατὴς, καταφερὴς πόρνος. Μαχλῶντες, πορνεύοντες. Μαχλὶς, ἑταίρα· πόρνη. Μαχλάων, κρομμύων. Μαχλάονας· τοὺς ἀνομάλους αἰθίοπας οὕτω καλοῦσι. Μάχομαι, πολεμῶ· διαφέρομαι· ἐναντιοῦμαι· ἀνθίσταμαι· διατείνομαι ἰσοδύναμα. Μάχομαι αἰτιατικῇ· συμμάχομαι δὲ, δοτικῇ· προμάχομαι δὲ, καὶ ὑπερμάχομαι, γενικῇ. Μαχοῦμαι, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· μαχέσομαι, παρὰ τῷ ποιητῇ· μάχομαι· μαχοῦμαι, καὶ μαχέσομαι· μεμάχημαι, καὶ ἐμαχεσάμην· μάχεν ἐμάχοντο, βοῦς βουκολέεσκεν· ἀττικῶς ἀείδω, ἄειδες. Μὰψ αὔτως, ἐκ παραλλήλου ταυτὸν νοοῦσι· δηλοῦντα ἐπίτασιν τινὰ, τοῦ μάτην· διὰ τοῦ διακοσμηθῆναι ὁμοῦ κείμενα. Μὰψ ὀμόσαι, ταυτὸν τῷ ἐπιορκῆσαι ἐστί. Μὰψ, ματαίως. Μαψαῦραι, αἱ μάταιαι αὖραι, ἢ κοῦφαι πνοαί. Μαψίδιον, μάταιον· δαψιλὲς· χαλεπόν· πολύδαπον· ἑκούσιον· καὶ μαψιδίως, ὁμοίως. Μαψιδίως, ματαίως· καὶ μὰ, ἀντὶ τοῦ ματαίως. Μαψίφυτον, ματαιόφυτον. Μάψωρ, μάταιος.

ΤΟ Μ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

μ

Μέγα, κλίνεται ἐκ τῆς ἑτεροκλίτου τοῦ μεγάλου ἡ αἰτιατική, τὸ μέγα· καὶ ἐκ τούτου ἐπίρρημα μέγα· ἀντὶ τοῦ μεγάλως· ὡς σφῶν πόδα, μέγα νήπιε πέρσα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Μέγα τεῖχος ἀχαιῶν, τὰς τρεῖς διαστάσεις δηλοῖ· τὴν μυχικήν, τὴν καθ' εὖρος, καὶ τὴν εἰς ὕψος· καθ' ἃς τὸ μέγα τεῖχος. Μέγα, σημαίνει τρία· τὸ πολύ· ὡς τὸ νῦν δὲ ἐμεῖο μέγ' ἐπεγείρετο· σημαίνει δὲ τὸ μεγάλως, ὡς τὸ ἦκε μέγ' οἰμώξας γέρων· σημαίνει καὶ τὸ ἐπίμηκες· ὡς τὸ, μέγα ῥέζοντε τεῖνε. Μέγα δικαστήριον, ἐν ᾧ τὰς δημοσίας ἔκρινον δίκας. Μέγα τὸ στόμα τοῦ εἰσαυτοῦ, ἄνου, πολλῆ παρρησία πάντων ἀφορίας γινομένης. Μέγ' ἀάσθη, σκληρὸν μὲν, λόγῳ πεζῷ· χρηστὸν δὲ εἰς ποίησιν· ἀάσθην δὲ καὶ ἀάσθη δισυλλάβως εἶναι διὰ τὸ ἄσε με δαίμονος αἶσα· καὶ ἀάσθη τρισυλλάβως, διὰ τὸ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται. Μεγαβύζια λόγια, μεγάλα· ἀπὸ τοῦ περσῶν βασιλέως· οἱ δὲ, βάρβαρα· καὶ οἱ τῆς ἀρτέμιδος ἱερεῖς, καὶ οἱ στρατηγοὶ τοῦ περσῶν βασιλέως, μεγάβυζοι ἐλέγοντο. Μεγάβυζος, στρατηλάτης περσῶν τὰς μέμφιδα· οὗτος σατράπης δαρείου τὴν αἴγυπτον εἷλεν, οὗ μνημονεύει θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ. Μέγαθος, ἀντὶ τοῦ μέγεθος λέγουσιν ἴωνες. Μεγάθυμος, μεγαλόψυχος· γενναῖος· θυμὸς γὰρ ἡ ψυχή. Μεγαίνετος ὁ μαίνης, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ὃν λέγει οὐ πάντας βαρβάρους, ἀλλ' ἀναίσθητον καὶ μανικόν. Μέγ' ἴαχεν, μεγάλῃ φωνῇ ἀνέκραγεν. Μεγαίρω πρωτοτύπως, τὸ φθονῶ· καὶ μέμφομαι· ὡς παρὰ θεοκρίτῳ· ὃν οὐδ' αὐτὸς ἀείδοντι φοῖβος σὺν φόρμιγγι, παρὰ τρίποδι ἂν μεγαίροι. Μεγαίρειν, τὸ φθονεῖν· ἀπὸ τοῦ μέγα καὶ τοῦ αἴρειν· ὁ γὰρ μεγαίρων ἤτοι φθονῶν, τὸ μεγαλεῖον αἴρει, πῶς τοῦ φθονουμένου. Μεγακήτεα πόντον, τὸν μεγάλα κήτη ἔχοντα· ἢ ἀπὸ τῆς μέγαν παρὰ τὸ κῆτος. Μεγακήτεϊ νηΐ, μεγάλῃ· παρὰ τὸ κῆτος· ἢ μέγα κύτος ἐχούσῃς, ὅ ἐστι πλατεῖα. Μεγακήτης, ὁ μέγας. Μεγακήτης ναῦς, ἀσφαλῶς ἐρρέθη παρ' Ὁμήρῳ, οὐ διὰ μόνον μέγεθος, ἀλλὰ ὅτι καὶ περὶ θάλασσαν τρέφεται. Μεγακλῆς, κοισύρας υἱός· ὅ πως ἦν ὑπερβαίνων δέ

χας ἵππους. Μάστιξ, φραγέλλιον. Μάστιζεν δ' ἐλάαν, λείπεν τοὺς ἵππους. Μαστιγοῖς ἐστιν, ἄξιος ἄξιος μαστιγοῦσθαι. Μάστις, ὅμηρος. ἐφ' ἵπποισιν μάστιν βάλεν· ὁ μαστὸς ἐστὶ τῷ, ἐπέβαλεν ἱμάσθλην· γίνεται δὲ ἡ μάστις, ἀπὸ τοῦ μαστίω μαστίσω. ὥσπερ ἡ μάστιξ ἀπὸ τοῦ μαστίζω μαστίξω. Μαστίσδειν, ἀντὶ τοῦ μαστίζειν· ἤγουν τύπτειν. Μαστίχη, εἶδος μυρεψικόν, καὶ μαστίχιον ὁμοίως. Μαστοί, ἐπὶ γυναικῶν οἱονεὶ μαστηροί· θηλή, τὸ ἄκρον αὐτῶν. μαζοὶ δὲ ἐπὶ ἀνδρῶν· οἱονεὶ μὴ ἐσθιόμενοι. τὸ μεταξὺ τὰ στέρνα, ἡ λαγὰ καλεῖται τὸ δ' ὑπὸ μασχάλας, ζώνη καλεῖται, παρὰ τὸ ζώννυσθαι κατὰ τοῦτο τὸ μέρος. τὸ μετὰ τοῦτο γαστὴρ καὶ κοιλία, ὀμφαλός. καὶ ἀκρομφάλιον. εἶτα ἦτρον, εἶτα ὑπογάστριον. τὸ μέντοι μεταξὺ τούτων, αἰδοῖον ἐπὶ ἀρρένων· τὸ δὲ μακρόν, καυλός. τὸ δ' ἐκκρεμές, ὑπόστημα. βάλανος δέ, τὸ τοῦ καυλοῦ ἄκρον· τὸ δὲ τούτου τρύπημα, οὐρήθρα. πόσθη δέ, τὸ ἐπ' αὐτῷ δέρμα. κρεμαστῆρες δὲ λέγονται, τὰ τοὺς ὄρχεις ἀνέχοντα νεῦρα· τὸ δὲ θῆλυ αἰδοῖον, κλεὶς ὀνομάζεται· οὗ ἡ τομὴ σχίσμα. τὸ δ' ἐν μέσῳ περισχαῖον σάρκιον, νύμφη, καὶ κλειτορὶς ὀνομάζεται. τὰ δὲ ἑκατέρωθεν σαρκώδη, μυρτοχειλίδες, καὶ κρημνοί. καὶ κλειτορίζειν, τὸ διαψαύειν, καὶ μαλάσσειν τὴν κλειτορίδα. νῶτα, τὰ ἐπὶ τῶν ὀσχέων παλαία κέμβρα. τὸ δὲ μέσον τούτων μετάφρενον τὰ δ' ὑπ' αὐτὸ ῥάχις. ὀσφὺς δέ, τὸ ἀπὸ τούτου μέχρι γλουτῶν. γλουτοὶ δὲ οἱ ἔφεδρα, τὰ μετὰ αὐτὸ πυγή, τὸ μεταξὺ αὐτῶν ἡ πρωκτός. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μέχρι γονάτων μηροί. τὰ μετὰ αὐτό, γόνυ. τὸ δὲ ὄπισθεν, ἰγνύη. εἶτα κνήμη τὸ ὀστῶδες· γαστροκνήμια δέ, τὸ σαρκῶδες· εἶτα ἀστράγαλοι. τὸ δὲ ἐγγὺς τῶν δακτύλων ὀστῶδες, ὄρος καὶ πεδίον. ταρσὸς δέ, τὸ ἔμπροσθεν, καὶ πτέρνα, καὶ δάκτυλοι. Μαστός, ἀκρώρεια· ἐξοχή. ὅρους ἦν γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ φρουρίου μαστός. τοῦτον εἰ καταληφθείη, πρὸς πολλὰ αἰσθόμενος ἐν ὑστέρῳ χρήσιμον ἔσεσθαι, μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν. παρ' ὃν ἦν ἡ στενὴ ὁδός. ἢ μαστὸς διὰ τοῦ τ λέγεται, ὡς μαστὴρ ὁ ὢν θρέφει. Μαστεύειν, ἐπιζητεῖν. Μασχαλᾶν, τὸ τοῖς λευκίνοις σχοινίοις τὰς ἀγκύρας χαλάσαντας περὶ τὴν ἀγκύραν τὸν λίθον περιθεῖναι. Μασχάλιον, καύλον, φοινίκιον. μασχάλη γάρ, ἡ τοῦ φοίνικος ῥάβδος. ἢ σχοινίον. Μασχαλιστήρ, ὁ διὰ τῶν μασχαλῶν δεσμὸς τοῦ ὑποζυγίου· τὸ αὐτὸ καὶ μασχαλίς. Μασχαλίζειν, ὑπὸ κόλπον καὶ ὑπὸ μάλην φέρειν. Μασχαλόν, τὸν χιτῶνα. Μαστρίαι, αἱ τῶν ἀρχόντων εὐθύναι. Μαστροπός, ὁ πορνοβοσκός. ἢ ὁμαλιστὴς ἐπὶ θηλυκοῦ. ἔστι δὲ παρὰ τὸ μαῖ καὶ τοὺς τρόπους. οἱονεί, ὁ δοκοῦντα μὴ πρὸς τρόπους ἔχειν καὶ μαστροφός, τὸ αὐτό. Μαστίλλιον, τόπος ἔνθα οἱ μαστροὶ διέτριβον. Μαστροπεύω, καὶ μαστροπεία. μαστροπεύοντες οἱ βασιλικοὶ τοῦ ξένου τοὺς νέους τοὺς ἐνθάδε πρὸς τοὺς τῶν ἀρξάντων ἔρωτας, λυσσῶντας ἐπιδεικνύσαντες ἐκ τόπους. Μάστραι παρὰ ῥοδίοις, βουλευτήρες. Μασχάλην αἴρειν, ἀντὶ τοῦ καθυποτάσσειν· οἱ γὰρ μεθύοντες, ὕπτιοι τὰς μασχάλας κατὰ μυκώμενοι· ἢ οἱ μνηστῆρες χεῖρας ἀνίσχοντες, γέλω ἔκθανον. Μασχάλη, μέρος τι τῆς πρώρας· ὅ ἐστι καὶ τὸ τέρθρον, ὃ καλοῦσιν ἀρτέμωνα, ἢ τοῦ τῆς ἐλαίας φύλλου τὸ μέρος. Μασώμενος, ἐσθίων. Μασώντας, παρὰ σιτεῖς. Μασώβ, τὸ θυσιαστήριον. Ματᾷ, διατρίβει. χρονίζει. Ματάζω, μακροθυμῶ ἀμεταβάτως. Ματιολαχός, ἤτοι ὁ κρουσιμέτρης. μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου. ἢ ὁ φειδωλός· καὶ σμικρολόγος. ἢ ὁ μυκτηριστής. ὀξὺς δὲ ὁ προδιαιτός· ἢ μάταιον τὸ ἐλάχιστον, ἤτοι τὰ μάταια βουλευόμενος, καὶ λοχεύοντα. Ματαιότης, ἡ φθορά. ὡς ὁ ἀπόστολος· τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα. Ματαιότης, πρᾶγμα ἀνόνητον ἢ ἀδιανόητον· ἢ βουλὴ ἀσύστατος· ἢ ἀνουθέτηπέρας οὐκ ἔχουσα· ἢ καθόλου, τὸ ἐπὶ παντὶ λυσιτελοῦν ἀνύπαρκτον. Μάταιος, ἠλίθιος. τάλας. Ματαιότητι, ταῖς ματαιότησι. Ματαΐσσει, μωραίνει. Ματάζων, ματαίως ζῶν. ματαίως φρονῶν. ματάσσω ὁμοίως. ἀφῆται παρὰ τῷ λουκιανῷ ματαΐζω. Μὰ τὰ λάχανα, σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου· ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσι, διορκίζω ἐπιδεικνύμενοι. ἐπιχωριάζει δ' εἰσέτι ἐν τοῖς ἐλλογίμοις ἀριθμητικοῖς. τὸ μὰ τὰ καλά. Ματᾷ ἐν τῷ ε τῆς ἰλιάδος, ἐπὶ ἵππων λέγεται, τὸ ματαιοπραγεῖν, καὶ ἀργοὺς ἵστασθαι. ἐξ οὗ καὶ ματῆν ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπὶ ἀνθρώπων, ἡ ματαιοπραγία. ταυτὸν τὸ ματᾶν καὶ τὸ ἀκινητίζειν. ἰστέον δὲ ὅτι, οὐ μόνον ματία θηλυκὸν ὄνομα, ἀλλὰ ἡ μάτιον οὐδέτερον παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον, εἶδος μέντοι μέτρου ἐκεῖνο. ὅθεν καὶ ματιολοιχὸς ὁ ἐκ τοῦ παραμετρεῖν λεόχων· ἤτοι κερδαίνων. οἱ δὲ παλαιοί φασιν ὅτι μάτιον τὸ ὀλίγον κλάσμα. ἕτεροι δὲ ὅτι μάτιον τὸ ἁπλῶς μικρόν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ πολλοῦ. ὅθεν καὶ τὸ τρεῖον ἢ διλείχοντα, ματιολοιχόν φασι. τινὲς δὲ τὸ τοιοῦτον ἄλλως ἑρμηνεύοντές φασιν, ὅτι ματιολοιχὸς ὁ περὶ τὰ μικρὰ στωμύλος καὶ πανοῦργος. τὸ μέντοι ματᾷ οἱ παλαιοὶ ἢ ἄλλως διασαφοῦντες, ματῆσαί φασι, τὸ ἁμαρτεῖν. ὥστε κατὰ τούτους οὐ μόνον ἵππος ματᾷ ὡς μάτην εἰς χρείαν ἐλθών, ἀλλὰ καὶ τοξότης εἴπερ ἀφεὶς βέλος οὐκ εὐστοχήσει. οὕτω δὲ ἡ αἰχμητὴς καὶ ἕτεροι. παράγωγον δὲ τοῦ τοιούτου ῥήματος τὸ ματάζειν παρὰ σοφοκλεῖ. τραγικὰ δὲ ἄμφω. κοινὸν δέ, τὸ ματαιάζειν. Μάταρος, στέφανος μεμαρασμένος. Ματεῖ. πατεῖ, ζητεῖ. Ματεύομεν, ἔλλειψιν ἔχει τοῦ σ· μαστεύειν γάρ ἐστι τὸ ζητεῖν εἰ μή τις ἐρεῖ τοῦτο μᾶλλον εἶναι πρωτότυπον. ἐξ αὐτοῦ δὲ κατὰ πλεονασμὸν γίνεσθαι τὸ μαστεύειν. ὡς ἀπὸ τοῦ μῶ μάσω, ἐξ οὗ καὶ τό, αὐτόματος δέ οἱ ἦλθεν. εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, καὶ ἔστι ματεύειν, ὅρα ὡς πάνυ ἑτεροιοῦται τὸ ματεύειν, τοῦ ἐν ἄλλοις εἰρημένου ματᾷ. Μάτην λέγε, μὴ ματαίως. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται. Μάτην ἄλλως, ὁμοῦ τίθεται. διὸ τὸ μάτην ἄλλως, οὐδὲ περὶ ἀχρεῖα παραμυθοῦν. Μάτην, καὶ εἰκῇ, καὶ εἰκαίως, καὶ ἐπισίως, τὸ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ματαίως. Μάτην, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ματαίως· ἤγουν ἐπὶ κενοῦ. καὶ μάτην. ἀντὶ τοῦ ψευδῶς. ὡς παρὰ σοφοκλεῖ, ἵνα μὴ σπείρῃ ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν. ἤγουν ψευδῆ φήμην. μάτην οὖν ἐρεῖς οὐ ματαίως. μάταιον δέ, τῷ λόγῳ μόνῳ σεσημασμένον καὶ ἀνυπόστατον. ὅσον τὰ τοῦ κόσμου πράγματα μάταια. μάταιον καὶ τὸ μωρόν. Ματήρ, ἐπίσκοπος. ἐπιζητῶν. ἐραστής. Ματεύειν, ματεύειν. ζητεῖν. Μάτησεν. ἀπέτυχε. ματαιόν τι ἔπραξεν. ἠμέλησεν. ἀπεῖχεν. Ματίσοντες, ἀμελήσοντες. Ματία, ματαιολογία. Ματίῃ, ματαιότητι. μάτιον τὸ ἔτυμον. ὡς βέλτιον τὸ μικρὸν καὶ ὀλίγον καὶ μάταιον. αἱ δέ, δερμάτιον. Ματιολοιχός, ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος. Μάτιος, ὁ μικροφάγος. ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστόν φασιν. ἢ ὁ ματαῖα βουλευόμενος, καὶ λοχεῖν. ἢ κρουσιμέτρης. μάτιον γάρ, εἶδος μέτρου. Ματίς, μέγας. τινὲς ἐπὶ τοῦ βασιλέως. Ματίσαι, ματεῦσαι, ζητῆσαι. Μάτος ὁ ζήτησις. ὅθεν ματεῖσθαι τὸ ζητεῖν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ματρίαι, τοῖς ἀβελτέροις.

Ὀδυσσεὺς ἐπώνυμον, διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτῆς ποτὲ πολλὰ πενθῆσαι δίκην ἀλκυόνος. καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ δὲ ὁ πάππος Αὐτόλυκος τὸ τοιοῦτον ὄνομα ἔθετο διότι πολλά φησιν ἐγὼ ὀδυσσάμενος, τουτέστιν ὀργισθεὶς κατὰ γῆν, ὡς κλέπτης τὰ ἐκείνων. οὕτω γὰρ βούλεται ὁ ποιητὴς ἐτυμολογεῖσθαι τὸν Ὀδυσσέα. ὡς ἡ Ὀδύσσεια δηλοῖ. Μάρψαι, καταλάμβανε. συλλάμβανε. καὶ μάρπτει, ὁμοίως. Μάρψασα, κατέλαβε. Μάρψοντα, ἁρπάζοντα. Μάρπτις, ὑβριστής. Μάρρον, ἐργαλεῖον σιδηροῦν. Μάρσεται, κτίσεται. Μαρσίππιον, τὸ σακούλιον, ἢ βαλάντιον. Μάρσιππος, ὁ ἐν αὐτῷ πάντα μάρπτων, καὶ συνέχων. ἤγουν, σάκκος. θυλάκιον. σακέλλιον. Μάρτις, μάρτυς. Μαρτυρεῖν, ἐπὶ καλοῦ λέγεται. κατηγορεῖν δὲ, ἐπὶ κακοῦ. ὁμοίως μάρτυς, καὶ μαρτύριον ὀνόματα ἐπὶ καλοῦ. καὶ κακοῦ. ἔλεγχος ἐπὶ κακοῦ μόνον. Μαρτυρῶ περὶ παρόντος τινός. ἐκμαρτυρῶ περὶ ἀπόντος, καὶ ἀποδήμου. ὡσαύτως καὶ μαρτυρία. καὶ ἐκμαρτυρία. Μαρτυρίας νόμος, μὴ πιεσθέντας πρὸς τοὺς ἀγυιᾶς χορεῦσαι ... κόντων, καὶ τῶν ἀσθενεστέρων, μήτε τοὺς ὄντας ἀναδύεσθαι. τὸ μὲν γὰρ θράσους ἐστὶ, τὸ δὲ ἀναιδείας. Μαρτυρία, διαφέρει τῆς ἐκμαρτυρίας. ὅτι ἡ μὲν, παρόντων παρουσίαν δηλοῖ. ἡ δὲ ἐκμαρτυρία, ἀπόντων. Μαρτυρίαισι, βουλαῖς, ἐντολαῖς. Μαρτύριον, ὁ ἔλεγχος ἡ κατηγορία. ἡ κατάκρισις. ὡς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. οἱ γὰρ πιστεύσαντες, καταμαρτυροῦσι τῶν μὴ πιστευσάντων. σημαίνει καὶ ἕτερον. Μαρτύριον, σκηνὴ ἔχουσα τὰς πλάκας τοῦ νόμου. τὸν γὰρ νόμον ἐντολὰς ἐκάλουν καὶ μαρτύρια, καὶ δικαιώματα. Μαρτύρομαι, τὸ μάρτυρας καλῶ. ἀντὶ μάρτυρα ποιοῦμαι θεὸν, ἀντὶ τοῦ μάρτυρα καλῶ. αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ μαρτύρομαί σου, γενικῇ. Μάρτυρος, τοῦ μάρτυρος. ὁ φύλακος τοῦ φυλάκου. αἰολεῖς μετάγουσι τὰς γενικὰς εἰς εὐθείας. κανὼν γὰρ κλίνεται μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος. φύλαξ, τοῦ φύλακος. Μάρτυρος, ἡ εὐθεία ὁ μάρτυρος ἀπὸ τῆς μάρτυρος γενικῆς. ὡς ὁ φύλακος, ἀπὸ τῆς φύλακος, καὶ ὁ ἐκατόγχειρος, ἀπὸ τῆς ἑκατόγχειρος. τὸ ἴσον δὲ τούτῳ ἐστὶν οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς γενικῆς αἱρεσιτέκτονος, ἡ αἱρεσιτέκτονος εὐθεῖα. Μαρτύρονται, ἀντὶ τοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐπαΐονται, ἢ παρέχουσι. Μαρύεται, ἀντὶ τοῦ πέπηγε. καὶ θεόκριτος. οὐ πάλιν μὲν τὰ χείλη ὑψοῦ κισσὸς μαρύεται. Μαρυκᾶσθαι, ἀναπέμπειν τὴν τροφὴν, καὶ πάλιν αὐτὴν ἀναμασᾶσθαι. Μάρψαι κυρίως, τὸ ταῖς χερσὶ συλλαβεῖν. μάρην γὰρ ἔλεγον τὰς χεῖρας. ὅθεν τὸ εὔχειρες, εὐμαρές. Μάρψε, συλλαβε. διαχέονται. ἐκ τοῦ ὄρπαι μάρψε βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης. Μάρψε, κατέλαβε. Μαρώνεια, πόλις τῆς Ἀττικῆς, καὶ πόλις ἐν τῇ Θράκῃ. ἥν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὁμήρου Ἴσμαρον καλουμένην. μαρώνειος δὲ οἶνος, οὐκ ἀπὸ τῆς Μαρωνείας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Μάρωνος λέγεται. Μαρωνεῖτις, φυλή. καὶ γυνή. καὶ μαρώνιος οἶνος. Μασσαλία, ἔθνος. Μασᾶσθαι, ἐσθίεσθαι καθάραι. Μάσσω, μεγάλως. Μαστός, τὸν μὲν πολίτην παράγει μασόν. λέγεται δέ φασι καὶ τρισυλλάβως, ἡ μαστρός. ἔστι δὲ κώμη μαστρός, καὶ λίμνη. φασὶ καὶ νῆσος. τὸ δὲ μάσιον τρισυλλάβως, ὡς Στάσιον ὄρος φασὶ μεσοποταμίας περὶ τὴν Νίσιβιν. Μάσθλης ὁ μεμαλαγμένος λῶρος. παρὰ τὸ μάσσω, τὸ μαλάσσω. καὶ ὡς ἐσχεδιασμός, ἀπὸ τοῦ ἱμάσσω. Μάσθλη, καὶ μάσθλης, δέρμα. καὶ ὑπόδημα φοινικοῦν. καὶ ἡνία. διφθέρα. Μάσθλης, δέρμα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μάσθλης, κυρίως ἱμὰς μεμαλαγμένος. καὶ ἁπαλὸς καὶ τρυφερός. Μάσθλης, ἰδίως καλεῖται, ὁ ἱμὰς, ὁ κατειργασμένος. καὶ ἔκλυτος. μάσθλης οὖν ὁ πολυγνώμων, καὶ μηδὲν βέβαιον μηδὲ σταθερὸν γινώσκων, ἀλλ' ἄνω μὲν νοῶν. ἄλλο δὲ ποιῶν. ὥσπερ τοὺς τρόπους ἔκλυτος. μάσθλης οὖν ὁ μεμαλαγμένος λῶρος. λέγει οὖν τὸν ὀλισθηρὸν καὶ διαβατικόν. Μασιγδουτον, βασιλέα μεγαλόηχον τὸν μέγαν, ἐν ἤχῳ. Μασιμαίας, τοὺς βαρβάρους οὕτως ἔλεγον. Μάσκη, δίκελλα. Μάσπετα, τοῦ σιλφίου τὰ πρῶτα πέταλα. ἢ τὸ τοῦ καυλοῦ ὄπιον. Μάσσαι, ζυμῶσαι, καθαρῖσαι, φυρᾶσαι. Μάσσεσθαι, μάχεσθαι. λαβέσθαι, ἀναγκάζεσθαι, ἐφάψασθαι. Μάσσε, φυρᾷ, μαλάσσει. ζυμοῖ. καὶ μάσσω τὸ σπογγίζω, ἀπὸ τοῦ μῶ, καὶ μάσσω τὸ ἐγγίζω. οἱ γὰρ ἐφαπτόμενοι σπογγίζειν, ἄσσον καὶ ἐγγὺς γίνονται. ἐκ τούτου τοῦ μάσσω, πλεονασμῷ τῶν ἄλλων συλλαβῶν, μαλάσσω. ὡς κύδιμος, κυδάλιμος. Μάσσει, φυρᾷ. ζυμοῖ. Μάσσον, μεῖζον μακρότερον. ὡς τὸ, ἐπὶ πρὸ δὲ μάσσον ἐπ' ἄκρου αἰγιαλοῦ θυμοῦντες, ἄγαν μέγα κύματος ἔστη. Μάσσον, πλέον. ὡς ἐν τῷ μείζονι προρρητικῷ, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μασσώμενος, ἀπὸ θέματος τοῦ μασσῶ. δευτέρας συζυγίας. ὡς κλώμενος. Μάσσων, μακρότερος. Μάστα, ἡ γυμνὴ ἡ μεγάλως. Μαστάζει, μασᾶται. Μάσταξ, μάσημα. τροφὴ λέγεται, καὶ τὸ στόμα, καὶ τὸ μάσημα, ὁμωνύμως. ὡς καὶ χοίνικα λέγομεν, καὶ τὸ μέτρον, καὶ τὸ μετρούμενον. Μασταλίδες, χάρακες. κάμακες. Μάσταξ, οὐ μόνον ἡ τροφὴ ἀλλὰ καὶ τὸ στόμα. παρὰ τὸ μασᾶσθαι δὲ γίνεται. Μάσταξ, τὸ μάσημα. ἤγουν ἡ μεμασημένη τροφή. ἐν Ὀδυσσείᾳ δὲ, καὶ τὸ στόμα οὕτω λέγεται, ὡς αὐτὸν μαστιάζους. φησὶ γὰρ μάσταξ χερσὶ πιέζειν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μασῶ μαιεύομαι, καὶ τὸν μασὸν παράγει, τὸ διὰ τοῦ σ καὶ τ γραφόμενον. ὁ μὲν τὸ διὰ τοῦ θ μασθὸς, ἢ συνέθεσι πρὸς τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ στοιχείου τ ἐπαθεν ἢ ἐκ τοῦ μαζός. εἶτα αἰολικῶς μασθὸς προσέχω. Μαστρύζει, συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χείλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ τιτθίων παίδων ἅ τὸν μασὸν ἕλκοντα τῷ στόματι, συνάγει τὰ χείλη. Ἀριστοφάνης. ὁ δ' ὑπὸ γέρως μασταρύζει. Μαστεύω, ζητῶ. ἐξ οὗ καὶ μαστὺς, ἡ ζήτησις. Καλλίμαχος. μαστύος ἄλλοτ' ἔκαμνον ἀλητύϊ. ὅθεν καὶ μασοὶ καλοῦνται. διὰ τὸ ἀναγκαίως ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παίδων. Μαστεύοντες, ζητοῦντες. Μαστῆρες, ζητηταί. Μαστὴρ, ἐρευνητής. Μάστιγα διὸς λέγει Ὅμηρος, τὴν θεομηνίαν. ὅθεν ἴσως Σοφοκλῆς λαβὼν, τὸν παρ' αὐτῷ μαστιγοφόρον Αἴαντα ἐπέγραψε. Μάστιγι, παρ' Ὁμήρῳ. μάστι τινὲς γράφουσι δισυλλάβως, ἐκλείποντες τὴν λήγουσαν ὁμοίως τῷ, μάρτυ τοῦ δρυτόμος μέγ' ἄμεινον. καὶ ἔστιν ὥσπερ μῆτις μήτιος. μήτι καὶ κατὰ κρᾶσιν μῆτι. οὕτω καὶ μάστις μάστιος μάστι μάστι. τὸ δὲ μάστις. ἀρχὴ τοῦ μαστίω, μαστίσω. ὥσπερ τοῦ μῆτις, τὸ μητιῶ μητίσω. Μάστιγας, δαρμούς. Μάστι, τῇ μάστιγι. κατὰ ἀποκοπήν. ἔστι δὲ, δοτική. μάστιν δὲ, αἰτιατική. μάστιν δ' αἰὲν ἔλαυνεν. ἐπεὶ ἐφ' ἵππους ἐν μάστιν βάλε. Μαστιγίας, δοῦλος διὰ ἁμαρτήματα μαστιγούμενος. Μαστιγώσιμος, μαστίγων ἄξιος. Μαστίδες, ἀκίδες ἢ αἰχύλαι. Μαστίζει, τιμωρεῖ, τύπτει. Μαστίζω, κοινῶς. μαστίω δὲ ποιητικῶς. ἐξ οὗ τὸ μάστιε ... ἴσον μάστιζε. ἐκ δὲ τοῦ μαστίω, μαστίσω, καὶ μάστιν ἔστιν εὑρεῖν τὴν μάστιγα. τὸ δὲ μαστίζειν, καὶ ἱμάσσειν λέγεται. ὡς δηλοῖ τὸ ἵμασσε καλλίτριχ

κὸ τοῖς βάτραχος, καὶ εἶδος ἀκρίδος. Μαντοσύνη, μαντεύειν καὶ μαντοσύνη, μαντεία. Μάνυ, μικρὸν ἐν
ἀθαμάνες. Μανύζα, μονοκέφαλον, σκόροδον· ὅπερ ἔνιοι μὲν λύζαν. Μάνυσον, τὸ μάκιστα δήλωσον. Μάνυ,
ἀραιόν. Μαπέειν, καταλαβεῖν. Μάραγα, αἱ ἀπὸ ὑφασμάτων τρίχες. Μάραγνα, γυνιαρία. Μαραθὼν, τόπος
Ἀττικός· εἰς ὃν ἀφορμήσας, Δάτις ὁ Ἀρτάβαζος· Μηδικὰ στρατεύματα, πεμφθέντες ὑπὸ Δαρείου βασιλέως καταδουλῶσα-
σθαι τὴν Ἑλλάδα. ἔνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος, μόνων Πλαταιέων συμμαχησάντων
αὐτοῖς χιλίοις ἀνδράσιν, ὡς ἐξισοῦσθαι τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν τῷ Περσῶν, τοῖς Ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας αἴτιοι κατέ-
στησαν, μόνοι ἐξ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν πρῶτον τῶν Περσῶν διαφθείραντες. Μαραθωνομάχους, λέγει Ἀριστοφά-
νης, τοὺς ἐν Μαραθῶνι προπολεμήσαντας τὴν Δαρείου στρατιὰν ἣν Δάτις ὁ αὐτοῦ στρατηγὸς ἤγαγεν, οὖσαν περὶ πεντήκον-
τα μυριάδας. Μάραγνα, μάστιξ· ῥάβδος· γαυρία. Μαραίνεται πυρκαϊά, παυσαμένης φλογός· Ὅμηρος· παύσατο δὲ
φλὸξ, καὶ ἔτι ἐμαράνθη πυρκαϊά. Μαραίνομαι, ἀφανίζομαι, λεπτύνομαι. Μαρασμὸς, πάθος, λέπτυνσις. Μα-
ραίνω, παρὰ τὸ ἀρῶ, ὃ σημαίνει τὸ σίδηρον, ἀραίνω καὶ μαραίνω. Μαραίνει, μεμαρασμένος τοὺς πόδας. Μαρανα-
θά· τοῦτο, οὐ τοῖς Ἑβραίων πᾶς ὑπέλαβεν, ἀλλὰ τῆς Σύρων εἶναι φωνῆς, ἑρμηνεύεται δὲ ὁ κύριος ἦλθε. τέθεικε δὲ τὴν
λέξιν ὁ ἀπόστολος, καταστέλλων τὴν ὀφρὺν τῶν Κορινθίων, καὶ διδάσκων ὡς οὐ παιδεύσεως, ἀλλὰ πίστεως αὐτοῖς χρεία.
Μαραναθὰ, ὁ κύριος ἥκει, ἦλθεν, ἥξει, ἔρχεται. Μαραναθὰ ἑβραϊστὶ, ἀντὶ τοῦ εἶδον τὸν Χριστόν. Μαραξὰς, μὲν
ὁ ἀπολλαῖος. Μαράσσαι, κύνες· ὄρνιθες. Μαργᾶ· μαργαίνει, ὑβρίζει ἐνθουσιᾶ· μαίνεται· ὕβρεις γὰρ αἱ μάργαι.
Μαργαίνει, μαίνεται. Μαργαίνων, μαινόμενος· δεσμῶν, ὑβρίζων· δεσμὸς γὰρ ἡ μαργάς. Μαργαρίσκον, πινακί-
σκον. Μαργαρῖται, δηλοῦσι διαφανέστερον. Μάργε, ὦ μαινόμενε· ὁ μάργος, ὁ τοιοῦτος· ὅθεν καὶ μαργαίνειν ῥῆμα·
καὶ λαίμαργος, καὶ γαστρίμαργος. Μαργηίται, λυσσῶνται. Μάργης, ὁ μάργος· μαινόμενος ἐστὶ ὑπὸ μαργότερος ὁ ὑπὸ
μαινόμενος, καὶ γαστρίμαργος, ὁ περὶ τὴν γαστέρα μεμηνώς. Μαργίτης, ὁ ἀνόητος· ἀπὸ τοῦ μάργου. Μαργίτης, ὃς
μεσομεσίτης· λέγεται δὲ μωρός τις ὃ μηδ εἰδὼς μίξιν γυναικὸς, καὶ γυνὴ προτρέπει τοι αὐτόν. Μάργος ἔρως, κατὰ μετωνυ-
μίαν, ὁ μαργαίνειν ποιῶν· ὡς καὶ μαινομένου Διονύσου· καὶ Ἀνακρέων· πακερὸς δ' ἔρως· καὶ Ὅμηρος, χλωρὸν δέος. Μάργος,
ὁ ἄφρων καὶ ἀνόητος· καὶ μαινόμενος· παρὰ τὸ μὴ, καὶ τὸ ἀργός· ὁ λίαν ἀμύντος, καὶ μὴ ἐνεργός. Μαργοσπάτην, ἀσθμα-
τικὰ την. Μαργῶσαν χεῖρα, μαινομένην χεῖρα. Μάρδοι, ἔθνος πολυανθρωπότατον τραχεῖαν γῆν ἐπικοῦντες· καὶ μό-
λις ἀφ' ὧν γεωργοῦσι, τρεφόμενοι αὐταρκεῖς· ἐστὶ ὠνῆτις· ὡς καὶ τὴν προπιεῖν ἀπιστεῖσθαι τύχην. Μαρέλη, ἣν οἱ πολλοὶ
θερμοσποδιὰν ὀνομάζουσι παρὰ τῷ ἰσοπολιτεῖ. Μαρεώτης, εἶδος ἀμπέλου. Μαρή γε, λαμβάνει. Μαρίελλα,
ἀμφιπολεῖ· στρατεύεται. Μαριανδυνοὶ, ὅμοροι τοῖς Παφλαγόσι· προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Μαριανδυνοῦ τοῦ Κιμμερίου
παιδός. Μαριανδυνὸς θρῆνος· δαιμονίως γὰρ περὶ τοὺς θρήνους σπουδάζουσιν ἀλλὰ, εἶδος ὠδῆς· τὸ δὲ ἀσιακῶς τὴν Μαριαν-
δυνὸν ὡς λιγυρὸν. Μαριδρουνίζεις, εἰρωνεύεις. Μαριζεὺς, λίθος τις, ὃς ἐπισταζομένου ὕδατος καίεται. Μαρίειν,
ὀχλεῖσθαι πυρέττειν. Μαρικᾶ, κίναιδον αἱ δὲ, ὑποκόρισμα παιδίου ἄρρενος βαρβαρικοῦ. Μαρίλη, ὁ χνοῦς ἐστὶ τὸ
λεπτὸν τῶν ἀνθράκων. Μαρίλη ἢ ὀξὺς ἀνθράκων τέφρα ἐστὶ σποδιά. Μαριλάδης, ὄνομα· φυτίσι γέρων Ἀχαρνικός.
Μαρὶν· τὴν συγκρίτης. Μαρῖνος, καθαρὸς ἰχθὺς θαλάσσιος, ἐστὶ ὄνομα κύριον. Μαριὸθ, ἀπολογία. Μαριστὸν, ἓξ
κοτύλας· καλεῖται δὲ ὁμωνύμως καὶ τὸ μαρφὸν πέπερι. Μαρμαῖον, τὸ ἴδια. Μαρκαὶ, μακάριος εὔμοιρος. Μαρ-
κίον μαρκίωνος, ὁ αἱρεσιάρχης. Μάρκος, ἐντελής. Μαρμαῖραι, αἱ τῷ ἐρυθροδάνῳ βεβαμμέναι. Μαρμαίρει, λάμ-
πει· καταυγάζει· ὅθεν μαρμαρόεσσαι λαμπραί· ποιητικῶς μέρδει. Μαρμαρόμμον, λευκὸν λαμπρὸν αἶθος. Μαρ-
μαίρουσι, κυρίως καίουσι· μετήνεγκε δὲ τὴν φωνὴν ὁ Ἀπολλώνιος, ἀπὸ τῆς σφοδροτάτης φυσήσεως ἐνεργοῦσες ἑαυτούς.
Μάρμαρ, στερεόν. Μαρμαρέην θάλασσαν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ τὴν διαφανῆ· τοιοῦτον γὰρ τὸ ὕδωρ, ἢ τὴν θρεπτικὴν τοῦ
μαρμαίροντος ἡλίου, ἢ λαμπροῦ. κτητικὴ δὲ λέξις τὸ μαρμάρεον, ἀπὸ τοῦ μάρμαρος λίθος· ὅθεν μαρμάρεος κτητικόν·
ἐξ οὗ μαρμάρεος ἀποβολῇ τοῦ ἰῶτα· οὐδέτερον μαρμάρεον. Μάρμαρος, λευκὸς λίθος. Μαρμαρυγὰς καλοῦσι, τὰς
γινομένας ἀκαταλήπτους διὰ τὴν ὀξύτητα ἀποστίλψεις. Μαρμαρυγαὶ ποδῶν, αἱ σύντονοι κινήσεις· ἐν γὰρ ταῖς ὀξείαις
φασὶ κινήσεσιν, ἀπόστιλψις γίνεταί τις ποδῶν. Μαρμαρυγὴ, φῶς· ἀστραπή· βῆμα· πήδημα· λαμπηδὼν, κίνησις πο-
δῶν συνεχής· αὐγὴ ὀφθαλμῶν. Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν παρ' Ὁμήρῳ, οὐκ ἐκ τοῦ χὺ παρισθὲν, ἀπὸ τοῦ εἴδους λίθος,
εἶδος γὰρ λίθου ὁ μάρμαρος. Μάρναμαι, μέλλων μαχέσομαι, ἐπὶ προκλίσεως ἐστὶ μαχέσομαι καὶ μαχοῦμαι· ἀόριστος
ἐμαχεσάμην. Μαρνάσθην, ἀπὸ τοῦ μάρναμι· τὸ μάχομαι ἀπὸ τοῦ μὴ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἀρνῶ, τὸ διαλλάσσω.
ἐν ταῖς διαλλαγαῖς γὰρ οἱ παλαιοὶ ἄρνας ἔθυον. Μαρνάμενος, γίνεται ἐκ τοῦ μάρναμι· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, μάρνα-
μαι· μετοχὴ μαρνάμενος· μάρναμαι ἤγουν μάχομαι ἐν πολέμῳ. Μαρναμένοιϊν, μάρναμαι ἐνεστὼς, ἀφ' οὗ μετο-
χὴ, ὁ μαρνάμενος· δοτικὴ καὶ γενικὴ τῶν δυικῶν μαρναμένοιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα μαρναμένοιϊν. μέλλων μα-
χέσομαι ἐπὶ προκλίσεως, καὶ μαχέσομαι· καὶ μαχοῦμαι· ἀόριστος ἐμαχεσάμην. Μάρναο, μάρναμαι, παρατατι-
κὸς ἐμαρνάμην, ἐμάρνασο καὶ ἐμάρναο, ἀντὶ τοῦ μάρνασο. Μάρνατο δέμας πυρὸς, ἀντὶ τοῦ πῦρ. οὕτω καὶ Στίλ-
βων κάλλει· τοῦ λάμπεσθαι τὴν ὄψιν. Μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο, ἀντὶ τοῦ κατὰ πῦρ ἐμάχοντο· ἤγουν ὡς
πῦρ ἐπινέμοντο ἅπαντα. ἐστὶ παρὰ Ἀριστοφάνει γνώμην ἐμὴν, λείπουσιν αἱ προθέσεις παρ' Ἀττικοῖς· καὶ ἀληθὲς αἱ ἐλ-
λείψεις τῶν Ἀττικῶν εἰσί. Μάρον, ἔρος· καὶ πόα. Μάρπτειν, τὸ καταλαβεῖν, καὶ μάρψαι ἐκ τοῦ μάρπτω.
Μάρπτειν οἱ παλαιοὶ σχολιασταὶ κυριολεκτεῖσθαί φασιν ἐπὶ τοῦ ἐν χερσὶ συλλαμβάνειν· μάρπαι γάρ φασιν, αἱ
χεῖρες· ὅθεν καὶ εὐμαρὲς τὸ εὐχερές· καὶ μάρνασθαι τὸ διὰ χειρὸς μάχεσθαι. εἰ δὲ τοιοῦτοι ἐν τῷ οὐ δὲ χθόνα
μάρπτε ποδοῖιν, εἴποις ἂν ἴσως καταχρηστικῶς εἰρῆσθαι τὸ μάρπτειν. Μαρπήσσα· ἱστέον ὅτι καὶ διὰ τὰ τῶν πα-
τέρων καὶ προγόνων ἔργα ἐτίθεντο τὰ ὀνόματα τοῖς ἀπογόνοις· τὴν γοῦν Μαρπήσσαν, Ἀλκυόνην καλεῖσθαί φησι.

εἰς ὃ συγκριτικὰ δισύλλαβα μακρᾷ παραληγόμενα περισπᾶται· μάλα, μᾶλλον μάλιστα· εἰκότως· πάνυ ἁρμοδί-
ως· πρεπόντως· καὶ καλῶς. Μαλλοσπάραγος, λαχανοσπόρος. Μαλλός, τὸ ἔριον· καὶ ἡ καθειμένη κόμη ἡ κικίς, καὶ
σκόλλυς· καλεῖται δὲ καὶ τὰ πτερά. ὅθεν καὶ μαλλωτὴν καλεῖσθαι τὴν ἴδην, διὰ τὸ πλευροβαρῆ εἶναι. καὶ λάκος.
Μάλλυκες, τρίχες. Μαλόσα ὁδός, ἣ τὰ πρόβατα βαδίζει. Μάλουρις, λευκοκέρως· καὶ ἥ τις τὴν οὐρὰν ἔχει λευ-
κήν. Μάλουρος, λεύκουρος. Μαλόχιον, σταθερόν. Μάλωκα, πάνυ παχέως. Μάλωνες, ὄνομα ἐθνικόν. Μα-
λώτης, διονυσιάδης· φιλαρχίδου τραγικός. Μαμαγκία, ἐγκλαζομένοις τόπος. Μαμμάκουθα, παρὰ τῷ ἀριστο-
φάνει. ἀρίσταρχος μὲν φησὶν ὄνομα τὸ πεποιῆσθαι. πῶς οὖν δημήτριός φησιν εἰ μὴ σύνηθες αὐτοῖς τὸ ὄνομα, οὐ τὸ δρᾶμα
ὅλον οὕτως ἐπιγέγραπται μαμμάκουθα, ὅ τινες παμπάντως λέγουσιν ἀλόγως. ἀντὶ τοῦ μαμμόθρεπτον δίδυμος. ὅτι μαμ-
μάκουθος καὶ μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διαβάλλονται. καθάπερ καὶ ὁ βουπαλίων, καὶ ὁ κόροιβος. μήποτε δὲ γραπτέον ἐν μαμ-
μάκουθα, διὰ τὸν στίχον. μελιτίδην δὲ τὸν εὐήθη. παρὰ τὸ μέλι. ἢ καὶ γέγονέ τις οὕτω μωρός. τοῦ δὲ μελιτίδου καὶ κεραύνου
λουκιανός, ἔρωσι μέμνηται. Μάμερτος, ἄρης. Μαμικόν, μικρόν. Μαμμᾶν, ἄσημος φωνὴ τῶν παιδίων λαλού-
των. Μάμματα, πόματα· βρώματα. Μαματίδες, ἀνδριάντες· δόλωπες. Μαμάτραι, οἱ στρατηγοὶ παρ' ἰνδοῖς.
Μαμβρῆ, ἀπὸ ὁράσεως. Μάμμην, τὴν τῆς μητρὸς ἢ πατρὸς μητέρα οὐ λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι, ἀλλὰ τήθην. μάμμην
δὲ καὶ μάμμιον, τὴν μητέρα· ἀμαθὲς οὖν τὸ τὴν μάμμην ἐπὶ τῆς τήθης λέγειν. Μαμμίαν, ἀττικοὶ τὴν μητέρα· ἀπὸ
τοῦ τὰ παιδία μαμμᾷν τὸ φαγεῖν λέγειν. Μάμμος, οἰκέτης. Μαμῶ, τὸ προθυμοῦμαι. Μαμωνᾶς, τὰ χρήματα ἑρ-
μηνεύεται, ἢ ὁ ἄδικος καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν πλοῦτος. Μανᾶς, ἀπὸ τοῦ μανῆς. πρὸς δὲ τὰ ἀνδράποδα ἓν ὄνομα εἶπεν ἀρι-
στοφάνης, δουλικὸν ὡσεὶ ἔλεγε, τοῖς δούλοις μανᾶς. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας πολλάκις. Μανάκις, ὀλιγάκις·
σπανίως· ἢ πυκνά. Μανασσῆς, ἐπιλανθανόμενος. Μανασσῆς, κύριος. οὗτος ἅπαντα τὸν λαὸν εἰδωλολατρεῖν ἠνάγ-
κασε. καὶ τὸν μέγαν ἠσαΐαν, ξυλίνῳ διεῖλε πρίονι. ἑρμηνεύεται δὲ, λήθη ἢ ἀπομάθησις. Μανδάνεται, κατείλκεται.
Μανδαλωτὸν, εἶδος φιλήματος ποικίλον· καὶ ἡδὺ θηλυδριῶδες· καὶ καθειλκυσμένον. Μανδῆτα, σημεῖα. Μανδρα-
γόρα, βοτάνη ὑπνωτική, εἶδος ἔχουσα ἀνθρώπου. λέγεται δὲ καὶ ὁ ζεύς. Μανδραγορῖτις, ἀφροδίτη. Μάνδρα· ἕρκη,
φραγμοί· ὗλαι· σηκοὶ βοῶν, καὶ ἵππων. Μάνδριον, πεδίον· καὶ ὕδωρ. Μανδύας, εἶδος ἱματίου περσικοῦ πολεμικόν· ἢ
μανδύας, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον. Μανδύη, δόρυ ὡς δρέπανον. Μανέρως· ἢ περὶ μανερώς, ὄνομα ᾠδῆς. Μανῆσι,
τὰς λατάγας. Μάνης, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα· καὶ βαρβαρικόν. καθάπερ εὔβουλος ἐν κυβευταῖς παρίστησι. καὶ
ἄλλων καθ' ἄλλο ὀνόματα βόλων. Μανερῶς, τοῦτόν φασιν αἰγύπτιοι ὁμολογοῦσι πρῶτον ... μαντεῖον διδαχθέντα, καὶ
διὰ τοῦτο πᾶσιν ἀνὰ στόμα θεῖσθαι, ὡς κλέαρχος ἐν τοῖς περὶ παιδείας ἱστορεῖ. Μανθάνω, ἔμαθον, μεμάθηκα. μαθή-
σομαι. μανθάνετε, σκοπεῖτε. μανθάνω. ῥήματα βαρύτονα διὰ τοῦ ανω, ἄχρι τοῦ πραγματικοῦ κλίνονται. Μανθάνω τὴν
γεωργίαν, καὶ μανθάνω γεωργεῖν. μανθάνω τέκτων, καὶ μανθάνω τεκτονικὴν ὡσαύτως. μανθάνω ἰατρός, καὶ μανθάνω
ἰατρικήν. καὶ μανθάνω ἰατρεύειν. Μανία, μέθη· ὕπνος. ταῦτα τρία εἰσὶν ἐν οἷς λογισμοῦ καὶ αἰσθήσεως ἐστέρηται ἄν-
θρωπος ζῶν. μανία ἀντίκειται σωφροσύνη, μέθη δὲ τὸ νήφειν. ὕπνῳ δὲ, τὸ ἐγρηγορέναι, καὶ ἀγρυπνεῖν. Μανιάκιον, τὸ τοῦ
ἱματίου περιστόμιον. Μανία, χολή. μανία καὶ ἡ ἀραίωσις, καὶ ἡ χαυνότης τῶν φρενῶν. μανὸν γὰρ λέγουσι, τὸ ἀραιόν,
αἰσχύλος ἐν μανοστήμοις πέπλοις συντίσιν, ἀραιαῖς. ἀραιὸν γὰρ, τὸ ἀσθενές. καθὰ πυκνὸν δὲ αἰσχίνου καλεῖται, παρὰ
τὸ συνεχές, καὶ τὸ πυκνουμένας ἔχειν τὰς φρένας. Μανιάκης, ὁ περιαυχένιος κόσμος. Μανικός, παρὰ τὸ μαίνω, μα-
νῶ· καὶ τὸ κτητικόν, μανικός. Μανίφυλλον, ἀραιόφυλλον. μανὸν γὰρ, τὸ ἀραιόν. οὕτως ὧρος ὁ θηβαῖος. Μάννα, λυ-
σία· σποδιά· καὶ ἡ ἄνωθεν πίπτουσα τροφή. σημαίνει δὲ τι πῦρ. ἑσπέρα τοῦ σαββάτου μόνον ἐλυμαίνετο. καὶ χριστὸς ὁ
γλυκασμὸς τῆς ζωῆς. Μανία, μανία. καὶ μανία ἐστὶν, ἕξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως. Μανόν, ἀραιόν. βραχέως
λέγουσι. πολυκλείδης, ἀντὶ τοῦ ἀκριβές, ἢ ὀρθὸν ἢ ἀσφαλές. ἢ πυκνόν. πλάτων καὶ ταῦτα μανάκις τῆς ἡμέρας. ἀντὶ τοῦ
μυριάκις. Μανοστήμοις, ἀραιοστήμοις. Μανότης, ἀραιότης. Μανοῦμαι κάλλιον, ἢ μανήσομαι. ἐκ τοῦ μαίνομαι.
Μαντοῦς, κύων. Μαντευόμενος, χρησμοδοτῶν. Μαντεύει, ἀντὶ τοῦ μαντείαν δίδωσι. μαντεύεται, ἀντὶ τοῦ μαντείας
λαμβάνει. Μαντεύομαι, θεσπίζω· ἀσπίζομαι. Μαντία ἐστὶν, ἐπιστήμη προδηλωτικὴ τοῦ ὄντος, καὶ μέλλοντος, ζώωθε-
τῶν. Μάντιν παρ' ὁμήρῳ. οἱ μὲν κοινῶς καὶ ἀδιορίστως εἶπον τὸν ἁπλῶς εἰδότα τὸ μέλλον. καθ' ἣν αἰτίαν πρόσκειται μαντικῶν
ἔτι καθ' ἐξοχὴν μάντιν τὸν οἰωνοσκόπον ἐνόησαν, διὸ, ὁ τοιοῦτος ἄριστα ποιῶ ὁ κάλχας, οὐχ ἱερεύς. ταῦτα δ' εἶπεν
θυοσκόος, οὐδὲ ὀνειροπόλος. ἀλλ' οἰωνοπόλον, ὅ ἐστι τῶν περὶ τοὺς οἰωνοὺς ἀσχολουμένων, ἤτοι ἀναστρεφομένων. ὁ ἀρί-
σταρχος. ἴδοι δὲ ἕνα τῶν ὀνομασθέντων τριῶν ἀναστῆναι ἢ μάντιν ἢ ἱερέα. ἢ ὀνειροπόλον. οὐκ ἦν δὲ οὔτε ἱερεύς, οὔτε ὀνειροπό-
λος ἀρίσταρχ. μάντις ἄρα ἦν οἰωνοπόλος κατὰ τὸν ποιητήν. σοφοκλῆς δ' αὖ εἶπε, οἰωνοθέτης. ὅμηρος δὲ, ἐν ἄλλοις, ἤπερ
ὁμολογουμένως ἔχει τὸν μάντιν παρὰ τὸν οἰωνοπόλον λέγων, οὔτι τι οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς. καὶ ἄλλα τάχα ἐστὶ τὸ μέρος
ἢ εἶδος μαντικῆς. καὶ τὸ τοιοῦτο ὄνομα τὸ μάντις ἐξιδιασθέντος ἐν αὐτῷ τοῦ κοινοῦ ὀνόματος, καὶ τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἐνθουσια-
στής, ἤτοι ἔνθεος· οἷον ὁ μαινόμενος, καὶ ἐξεστηκὼς ἐν τῷ προλέγειν τὰ μέλλοντα. ὅθεν καὶ μάντις παρὰ τὸ μαίνεσθαι
εἴρηται. μανίαν γάρ τινα ἔνθεον ἐκστατικὴν οἱ μάντεις ἐν τῷ προλέγειν ἔπασχον. ὥστε γένος μὲν ὁ μάντις. εἴδη δὲ ἄλλου
ὁ ἐνταῦθα μάντις, ἤγουν ἐνθουσιαστής, καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὀνειροπόλος. Μαντινέη, πόλις ἀρκαδίας. Μάντις, παρὰ τὸ
μῶ τὸ ζητῶ. μάντις, καὶ παρώνυμον μάντις περισπωμένως τοῦ ζητητικός γάρ· οὐ γὰρ παρὰ τὸ μανίαν ὥς τινες ὑπέλα-
βον. διὸ καὶ ὅμηρος τὸν μάντιν, εὔφρονα λέγει, ὅς σφιν ἐὺ φρονέων. Μαντινεία, μαντινέη μὲν παρ' ὁμήρῳ ἰωνικῶς. εὕρη-
ται δέ φασι καὶ μαντινέα κατὰ συναλοιφήν, ὡς ζέλεια ζέλα, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ μαντινέου υἱοῦ λυκάονος. ἐραννὴν δὲ αὐ-
τὴν λέγει ὁ ποιητής, διότι πεδιάς ἐστι. καὶ πολυάμπελος. συνῴκισται δὲ κατὰ τὸν γεωγράφον, ἐκ πέντε γενομένη ἐκ πέν-
τε δήμων, τὰ παλαιὰ δὲ τὴν μαντινείαν ἔνδοξον ἐποίησεν ἡ μάχη ἣν ἐνίκησεν [illegible]. Μάντις, ὁ ἐν τοῖς

κραιθυμία, πένθος λύπης. Μακρὸν φιλῶ, ἀντὶ τοῦ μακρῶς οὕτω φιλιππίδης. Μακροτέχνια, τὸ μακρὸν τὴν τέχνην ἔχον. Μακρόπνοος, ὁ μακρὸς ἀναπνέων παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μακρύνεσθαι τὰς πόλεις, παρὰ τὸ μακρός. Μακρῷ, ἀντὶ τοῦ καθ᾽ πολύ. Μάκται, αἱ μάττουσαι τὰς μάζας. Μάκτρα, θυεία ξυλίνη μάκρας, ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλφιτα· καὶ γίνεται παρὰ τὸ μάσσω· ὅθεν καὶ μεμαγμένον γίνεται, καὶ ἡ μᾶζα. Μάκτρα λέγουσιν, ἐν ᾗ ἔμασσον. κάρδοπον δὲ, ἀττικῶς. Μάκτρον, ἡ κάρδοπος· ἡ πυελίς, καὶ διφθέρα· καὶ ὀρχήσεως σχῆμα. Μακτήριον, ἱλαστήριον· κάλυμμα ἱερὸν κρυφίον, ἢ κύκλος ξύλινος. Μακύνεται, μεγαλύνεται· ὀρθοῦται. Μακὼν, ἀντὶ τοῦ εἰς μῆκος ἐκταθείς· ἢ τρέσαν ἦχον ἀποτελέσας· ἐξ οὗ ἤχου καὶ τὸ μηκᾶσθαι. Μάλα πάγχυ, ἐκ παραλλήλου δηλοῖ τὸ αὐτὸ, καὶ ἀττικόν ἐστιν. ὡς καὶ τὸ λίαν πάνυ· καὶ τὸ τυχὸν ἴσως· καὶ παρ᾽ ἡσιόδῳ, τὸ νόσφιν ἄτερ χακῶν. Μάλα εἰκότως, πάνυ δικαίως. Μάλα, ἄθροισμα· βούνισμα. Μαλάγας, ἄδηους· θύλαξ· ἀσκός. Μάλαγμα, ἴαμα. Μαλαθώδια, μαλακτικά· ὁ κηρὸς δὲ μάλθη γὰρ ὁ κηρὸς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μάλαι, μασχάλαι. Μαλάκα, πόλις ἰταλίας. Μαλακία, ἀθυμία· νόσος· βλακεία. Μαλακίζεσθαι, ἐν ταῖς νόσοις φασὶν οἱ ἀττικοὶ τὰς μὲν γυναῖκας, μαλακίζεσθαι· τοὺς δὲ ἄνδρας, ἀσθενεῖν. Μαλακίας, ὁ μαλακός. Μαλακίζεσθαι, ἀσθενῶς διακεῖσθαι· νοσηλεύεσθαι. Μαλακίστης, παρθένος. Μαλάκιον, γυναικεῖον κοσμάριον. Μαλακίασιν, ὅσα τῶν ἐν θαλάσσῃ ἔναιμα, καὶ μὴ ἔχοντα ἀκάνθας· ἃ περ εἰσὶν, ἡ σηπία, καὶ ὁ πολύπους· καὶ ὅσα τοιαῦτα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μαλακιεῖς, τοὺς ὑπὸ κρύους κεκμηκότας λέγουσι, καὶ συνεσπασμένους. Μαλακὸν, οὐ κηρὸν καὶ τῶν τοιούτων καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ ἤθους καὶ λόγων· μαλάσσεται καὶ κηρός· καὶ ἦθος· καὶ λόγος· καὶ ὁ σίδηρος ὑπὸ πυρός· ἡ γοῦν χαυνοῦται καὶ ἐνδίδωσι· παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ, καὶ λόγοι ἁπαλύνονται, ὥσπερ ἔλαιον. Μαλακὸν θάνατον, ὥσπερ λέγει ὁ ποιητὴς εἶναι τὸν αὐτίκα νῦν· οὐ περ αἰτία γυναιξί, παρὰ τῷ ποιητῇ ἄρτεμις· οὕτω καὶ μαλακὸν κῶμα, ὁ αὐτίκα νῦν ὕπνος· ὅτι δὲ τὸ μαλακῶς θανεῖν συγγενές τι τῷ μαλακῶς ὑπνῶσαι, δηλοῖ ἡσίοδος, ἐν τῷ, θνῆσκον δ᾽ ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι. Μαλακὸν ἱμάτιον, λεπτὸν μὲν, κῶαι δὲ διμηκόμισον, ἢ πολυτελές· ἢ ἁπαλόν· ἢ ἀσελγές. Μαλακὸν ὕπνον λέγει ὁ ποιητὴς, τὸν μαλάσσοντα ἤτοι μαλακοποιοῦντα, ὥσπερ καὶ ἔγχος ἄλκιμον, τὸ ἀλκιμοποιόν· καὶ κῶμα δὲ μαλακὸν ὁμοίως, δι᾽ οὗ μαλάσσεταί τις· ὡς τὸ μαλακὸν περὶ κῶμ᾽ ἐκάλυψεν· ἐντεῦθεν δὲ λαβὼν εἴρηκεν, ὁ εἰπὼν τὰ πάντας ὕπνου μαλακώτερος· δῆλον δ᾽ ὡς αἱ ῥήτορες τὸ μαλακὸν, ἐπὶ βλακείας τιθέασι. Μαλακὸς ὕπνος, ὁ γλυκὺς ἢ ἀμβρόσιος, διὰ τὴν ἀμβροσίαν νύκτα· παρ᾽ ὁμήρῳ λέγεται καὶ νήδυμος ὕπνος. Μαλακὸς, ὁ ἀναπεπλακὼς, ὁ νοσερὸς, καὶ ὁ ἀσελγής. Μαλακόστρακοι ἰχθύες, ὅσοι ἐνδύονται· οἷον, ἀστακοί· καρίδες· πάγουροι· καρκῖνοι, ταῦτα δὲ μόνα ἐνδύονται. Μαλακῶς ἐνδύειν, ἔτι ῥᾷον ἐστὶ τοῦ οὐδὲ στιβάδος εὕδειν ἐκεῖνο χαίρουσι τὰ πολλὰ οὐ μαλακή. Μᾶλλον περιουσιώτερος οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον περιούσιος· ὁμοίως καὶ τῶν ὑπερθετικῶν, μάλιστα ἀνθηρός· ἢ οὕτως· ἀνθηρέστατος· περιουσιώτατος· χωρὶς τοῦ μᾶλλον, καὶ μάλιστα. Μᾶλλον σοφός· ἀντὶ τοῦ σοφώτερος· καὶ μάλιστα σοφὸς, ἀντὶ τοῦ σοφώτατος. Μᾶλλον τῶν ἄλλων φιλοσοφεῖ· καὶ μάλιστα πάντων· τὰ συγκριτικὰ ἐπιρρήματα καὶ ὑπερθετικὰ, μετὰ γενικῆς συντάσσονται· τὰ συγκριτικὰ, μετὰ εὐθείας μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ, ἢ συνδέσμου· οἷον, μᾶλλον, ἢ ἐγώ. Μαλαίνειν, σάκκος. Μαλακώτερον, μαλακώτερον. Μαλάξαι, πραῦναι. Μάλα σαφῶς, πάνυ φανερῶς. Μάλαοσος, τράχηλος. Μαλάσσω, ἀλάσσω καὶ καθ᾽ πλεονασμὸν τοῦ μ, μαλάσσω· πᾶν γὰρ τὸ μαλασσόμενον ἀλλάσσεται. Μαλακτῆρες, ναῦται. Μαλαθᾶ, αἱμωδιᾶ. Μαλαφὲν, ζητῶν. Μαλάχη, μολόχη. Μαλάχια, ὅσα τῶν ἐνύδρων ὀστέα οὐκ ἔχει· οἷον σηπία, πολύπους· ταῦτα δὲ καὶ ἄναιμά ἐστι, καὶ ἄσπλαγχνα. Μαλάχιος, ἰχθὺς ποιός. Μαλαδὴ, λίαν πάνυ. Μαλέας, ὁ ἀπατηκὸς τὴν μαλέαν ἀκρωτήριον καὶ ὄρος. Μάλεα, ὅρια. Μαλερὸν, λαμπρόν· σφοδρόν· ἰσχυρόν· ὀξὺ ἀσθενές· ξηρόν· δριμύ· τὸ δὲ μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξὺ ἢ μαραντικόν· σφοδρόν· καὶ μαλερὰς φρένας, τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς. Μαλερὸν, ἁλουρον στέαρ. Μαλερός, οἱ νεώτεροι λαμπρός· οἱ δὲ μαραντικός. Μάλη, χλαῖνα. Μασχάλη, μαλάχη. Μαλητίον, ξυστήριον. Μάλθη, ὁ μεμαλαγμένος κηρός· διοξύνας ἐν τῷ καθ᾽ στεφάνου ἢ ἱππώναξ· ἔπειτα μάλθη τὴν τρόπιν παραχρίσας. Μαλθακὸς, τρυφερός· νεογνός. Μάλθη, ἔντος ξηρός. Μαλθακὸν, ἔκλυτον· μαλακὸν ἀγαθόν· μαλθακώτερον, πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου καὶ εὔχον. Μαλθάξαι, ἀγαθῦναι καθ᾽ πραῦναι· καὶ μάλθων ὁ γύνανδρος, καὶ μάλθων τύραννος ἀπὸ τοῦ ἔκλυτος. Μαλιασμὸς, νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινομένη· ὅς ἐστι κατάρροις διὰ μυκτήρων ἢ στρόφος περὶ τοὺς αὐτούς· οὐκ ἐκφεύγει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος. Μαλία, ἀκρωτήριον τῆς λακωνικῆς. Μαλικὰ πέδα· χωρίδιον δὲ σμὰ προχείλια, ἢ παγὶς μαλικὰ καλοῦνται. Μαλὶν τὸ περὶ τὰ ὑποζύγια πάθος, ὅ τι δή ποτε. Μαλιεῖς, ζητεῖς· μάλιον, μᾶλλον καὶ ὄρος. Μάλικα, τὴν ἡρακλέα ἀμαθούσιοι. Μαλιργὴ, χαμαιλία. Μαλὶς, ἀθηνᾶ· λοιπὰ ἄφθα φλεγμονή. Μάλιστα, λίαν· πάνυ· πλεῖον· σφόδρα· μᾶλλον. Μαλιωτέρα, προσφιλεστέρα. Μαλκενὶς, ἡ παρθένος· κρήτης. Μάλκην, τὸ ἀδικώτατον· πάριον. Μαλκιεῖν, τὸ ὑπὸ ψύχους συνεσπᾶσθαι τὰς χεῖρας. Μάλκιον, ἀσθενές· ψυχρότατον καὶ μαλκιστότατον, ψυχρότατον· τὸ δὲ μαμαλκιστότατον, ἢ μαρ. Μαλκιώτατον, μαλακώτατον. Μαλλαθόντες, ἐσθίοντες. Μαλλόεις, ἀπὸ λλανος ἐπίθετον, ἢ ἐπώνυμον. Μᾶλλον, μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ἡ μᾶλλον ἄλεξις. Μᾶλλον σοφός γε γονεῦ ὁ πατὴρ τοῦ ἀριστοτέλους· μάλιστα σοφὸς ἁπάντων γέγονεν ὁ πατὴρ τοῦ τῶν ἀττικῶν ἐστιν. Μᾶλλον· τὰ τῆς συγκρίσεως ἐπιρρήματα πρὸς γενικὴν πτῶσιν συντάσσεται· καὶ ῥηματικὴν σύνταξιν ἀπαρτίζουσιν· οἷον ὁ αἴας μᾶλλον τοῦ ἰδομενέως ἔδραμεν, ὁ σεσωσμένος, ἢ πλεῖον τοῦ πολεμίου τέτρωται· καὶ μετὰ εὐθείας τάσσεται, μεσολαβουμένου τοῦ ἢ συνδέσμου· οἷον οὗτος μᾶλλον, ἢ ἐκεῖνος τρέχει· οὗτός με στέργει μᾶλλον, ἢ ὁ πατήρ· οὗτος ἢ πλεῖον ἢ ἐκεῖνος φιλοσοφεῖ· τηρεῖται δὲ ἡ σύνταξις καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ὀνόμασιν· οἷον διομήδης ἀφειδέστερον ὑπάρχει, ἢ περ ὁ σθένελος. Ἄλλως· Τὸν ἀττικῶν ἐστιν ἴδιον μετὰ τοῦ ἀπτοῦ ὀνόματος, καὶ συγκριτικοῦ ἐπιρρήματος, ἐκ περιουσίας ὄνομα συγκριτικὸν, καὶ ὑπερθετικόν. Μᾶλλον, καὶ θᾶττον, καὶ ῥᾶστον, σημαίνεται ὅτι τὸ

βίον, καὶ μακάρι τὸν τρόπον. Μακαριστὸν, κυρίως ἡ θεότης. Μακάριος, ὁ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἔχων· τοῦτο δὲ, ὁ θεός. Μάκαρες, μακάριοι, εὐδαίμονες, ἅγιοι. Μακαρίζειν, μακαρισμὸς ἐστὶν ἡ κορυφὴ τῶν ἀγαθῶν. Μακαρίζω, ὀλβίζω, ζηλῶ, εὐδαιμονίζω, ἰαστί. Μακαρίζω, καὶ ὀλβιάζω, καὶ εὐδαιμονίζω σε τοῦ κάλλους· τούτου ἕνεκα, ἢ ἀντὶ προφάσεως μακαρίζω καὶ ὀλβιάζω καὶ εὐδαιμονίζω σου τὸ κάλλος. Μακαρίτα, αἰδράχνα. Μακάριον, αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν, πρὸς ὃ πᾶσα ἀφορᾷ, καὶ οὗ πάντα ἐφίεται. Μακάριος, ἀπὸ τοῦ κὴρ τοῦ σημαίνοντος τὴν θανατηφόρον μοῖραν γίνεται κατὰ παραγωγὴν κήριος, ὁ τῇ φθορᾷ ὑποπεπτωκώς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκήριος· ὁ ἐστερημένος τῆς φθορᾶς· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μακάριος. Μακαρῖται, οἱ ἀποθανόντες οἱ ἤδη τὸ μῆκος ἀπολαμβανόμενοι αἰώνιον· ὅθεν καὶ μακραίων ὁ τύμβος ὁ ἐς μακρόν. Μακαρίτατον, ὅ ἐστι τὸ δύσποτμον αὐτὸ τιθέντος τοῖς αἰθέρι μαθ' ὅμηρος, μακάριον τὸν εὐδαίμονα καλοῦντες, τὸν ἄθλιόν φασι δυσδαίμονα. Μακάρτατος· ἰστέον ὅτι, τὰ συγκριτικὰ σχηματίζονται ἀπὸ τῶν λεγόντων εἰς ων, ἢ εἰς ας, ἢ εἰς υς, ἢ εἰς ους· καὶ ταῦτα ἀεὶ φυλάττει τὴν προθέσει. διὸ περ μαμπτέον σώφρονα λέγοντα φαρότατος ἀεὶ καπήλους· οὐ δὲ γὰρ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα παρασχηματίζει συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν· ἐπιαμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μακάρτατε· τὸ μέντοι φέρτερος, φέρτατος· βέλτερος, βέλτατος· ὕστερος, ὕστατος· οὐκ ἄντα· εἰσὶ συγκριτικὰ, ἢ ὑπερθετικά· συμπεπτωκέναι δὲ τοῖς συγκριτικοῖς ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρότερος· εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ πρό τος, ὤφειλε διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεσθαι. Μακαριότης ἐστὶ, ψυχῆς γεραρᾶς περὶ τὸ φύσει καλὸν ἀκόρεστος ὄρεξις καὶ ἄλλως· μακαριότης ἐστὶ, ψυχῆς λογικῆς ἕξις ἐφιεμένη τοῦ ὑπὲρ φύσει καλοῦ. Μακάρων νῆσοι, ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν βοιωτίᾳ θηβῶν. Μάκεδνα σκῦλα, τὰ οὐράνια καὶ μεγάλα· ἢ τὰ τρόπαια μετέωρα ἱστάμενα. Μακεδανὸν, ὑψηλόν. Μακεδνὴ αἴγειρος, ἤγουν ἡ ἐπιμήκης, μακρά· παρὰ τὸ μάκος μακεδανὸς καὶ μακεδνὸς, ὡς θρὶξ ψεδανὸς, ψεδνός· ὁμοίου δὲ τύπου, καὶ τὸ ἀλαπαδνὸν καὶ ὀλοφυδνὸν καὶ πιδνόν· δῆλον ὅτι ἐκ τοῦ μάκος· ἡ μακρὰ γίνεται, ἢ ἐν συγκοπῇ μακρά. Μακεδνὸς, ἴσως μακεδονικὸς· ἢ κατ' ἐπίτασιν, λίαν κεδνός. Μακεδονία, ἡ μητρόπολις ἡ θεσσαλονίκη. Μακέλα, φράγματα, δρύφακτα. Μάκελλα, ἡ σκαλλὶς ἡ μονοθεὶ κέλλουσα, ὅ ἐστι κινοῦσα τι μέθοσα. ὥσπερ αὖ πάλιν δίκελλα, ἡ διχόθεν κέλλουσα· ἀμάρα δὲ, ἡ ὑδρορρόη, παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὰ παραπεφυκότα μαραίνεσθαι, διὸ καὶ ψιλοῦται κατὰ τὴν ἄρχουσαν. ἄλλοι δὲ δασύνουσι ὡς ἀπὸ τοῦ ἅμα ῥέειν· σκοπητέον δὲ εἴπερ ὁ λεύκιθρον ἡ ὁμηρικὴ ἀμάρα ἐλέγετο· φασὶ γάρ τις ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ὅτι λέειθρον ὀχετὸς ὑδραγωγός· ἐν δὲ τοῖς αἰλίου διονυσίου γράφεται λεῖθρον τῆς ἀρχούσης διὰ μόνου διφθόγγου· ὅτι λίβηθρα ἔνυδρα χωρία· καὶ διαρρύσεως ὕδατος· πρόσκειται δὲ ἡ διὰ διφθόγγου γραφὴ, καὶ οὕτω γράφουσι καὶ τὰ μακεδονικὰ λείβηθρα· τὸ ὄρος· οὗ τὸ πλησίον οἱ βάρβαροι, λειβήθριοι ὡς ἐν διατρίψαι ποτὶ ὁ ὀρφεὺς λέγεται. Μακεστίκρανος, ὁ πετεινός· διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καθάπερ λόφον ἢ κορυθαίολον αὐτὸν λέγουσι· πολυώνυμον δὲ λέγεται τὸ ζῶον· σιὲ ταῦτα τι γὰρ αὐτὸν, ἢ ἀλεκτρυόνα· καὶ γίλασον λέγουσι. Μακετία, ἡ μακεδονία. Μακίστηρ, δόλος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Μάκιστος, ὑψηλότατος. Μακκοᾶν, τὸ ἀσθενεῖν καὶ μωραίνειν· παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ κοῶ τὸ νοῶ, μακκοῶ· κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι ἡ ἐπισύνθεσις τῶν συμφώνων τροπὴν ποιεῖ, ὡς ἐνταῦθα ἐπισυνέβαλε τὸ κ, καὶ ἐτράπη τὸ η εἰς α. Μάκκος, βασιλεύς. Μακκοῖρα, χειρὶ σιδηρᾶ ἡ χρῶνται πρὸς τοὺς ἵππους. Μακκώ, καὶ λαιμαὶ γυναῖκες· αἱ ἔμπροσθεν οὖσαι, τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. Μακοᾶν, παραφρονεῖν· προσποιεῖσθαι μὴ ἀκούειν. Μάκρος, ἐργαλεῖον γεωργικόν· ὡς δίκελλα. Μακοῦνον, δίκτυον κιχλῶν· ὅ τινες νεφέλην λέγουσι. Μακρὰ βιβὰς, ἀντὶ τοῦ πολλά· ὥσπερ καὶ τὸ τάχα ἐπὶ τοῦ τάχυ λέγεται· αὐτόθι δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ μέτρον καὶ ἔξω τοῦ προσήκοντος· σοφοκλῆς· μὴ πέρα λέγειν ἴσα. Μακρὰ βιβὰς, ἀντὶ τοῦ διιστὰν εἰς μῆκος πολὺ τὰ σκέλη διὰ τὸ θάρσος· ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ, ὀλίγον γόνυ γονὸς ἀμείβων· ὃ καὶ ἐπὶ σκέλος χορεῖν λέγεται. Μακρὰ γραμμὴ, ἡ καθὰ δικάζουσα· ὁ δὲ ἀπολύων, βραχεῖαν ἐσημείου. Μακραὶ οὐσίαι· οὕτω λέγουσι τὰς πολλὰς ἀττικοί. Μακρὰ χαίρειν, οἰμώζειν, βροντᾶν, στενάζειν· λέγουσιν οἱ ἀττικοί. Μακρὰ συλλαβὴ, ἡ ἔχουσα μακρὸν φωνῆεν· ἢ μακυνόμενον· ἢ μίαν τῶν διφθόγγων· καθ' ἑτέρους δὲ τρόπους γίνεται ἡ μακρὰ συλλαβὴ, ὡς παρὰ τοῖς γραμματικοῖς καλῶς διώρισται. Μακραίωνι χρόνῳ, πολυχρονίῳ βραδεῖα γάρ· σοφοκλῆς Μακραίωνας, μακροβίους. Μακραίωνα, τὸν πολυχρόνιον λέγουσι. Μακρακὲς, τὸ εὔκυκλον. Μακρὰ λέγεται, ἐπὶ τοῦ· ἀεὶ μακρὰν ὁδὸν ἐστείλαμεν. Μακρέτειος, ὁ πολυχρόνιος. Μακρηγορία, μακρὰ διάλεξις, ἢ ὑπαγορία. Μακρῆσι, μεγάλαις. Μακριέων, τῶν καλουμένων μακρώνων, ἄθεσιν ἄγριοι ἄβιοι· ἀφ' οὗ ἡ μακρώνες ἐκλήθησαν· μάκρις γὰρ ἡ εὔβοια ἐκαλεῖτο· ἦσαν δὲ ἄστυγοί τινες τῶν ἑλλήνων οἱ μάκρωνες· οἱ δὲ, ἔθνος βέβαιον φασὶ τοὺς μάκρωνας, ἀεὶ πολεμοῦσι τοῖς κυζικηνοῖς· ἦσαν δὲ πολεμικὰ ἔργα ἠσκηκότες· ὡς ἱστοροῦσι φιλοστέφανός τε, καὶ ἡρόδοτος· οἱ τὰ περὶ τῶν βίων αὐτῶν γεγραφότες· διονύσιος δὲ ὁ χαλκιδεὺς, εἰρῆσθαί φησιν αὐτοὺς μάκρωνας, ἐπειδὴ ἄβιοι εἰσὶ μάκρωνες ἄγριοι· ἄλλοι δὲ μάκρωνας αὐτούς φασι λέγεσθαι, διὰ τὸ μείζους εἶναι παρ' αὐτοῖς μακροκεφάλους· ὥσπερ παρὰ τοῖς πέρσαις γρυπούς· μέμνηται δὲ τούτων ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ. Μάκρις, εὔβοια ἡ νῆσος. Μακρὶς, ἡ παλαιὸν ἐλέγετο ἡ χῖος, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς διονύσου τροφοῦ· ἔνθα φασὶ τὸν ἡρακλέα παραγενόμενον, τὸν τῶν παίδων αὐτοῦ φόνον καθαρθησόμενον. μελίτην τὴν αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα γεγαμηκέναι· ἐξ ἧς ἔσχε τὸν ὕλλον· ὃς ἀκμάσας, οὐκ ἐθέλεσε τῷ ναυσιθόῳ ὑποτάττεσθαι, ἀλλὰ πλείους τῶν φαιάκων συναγαγὼν, εἰς τὴν κρονίαν θάλασσαν κατῴκησε. Μακρόβια, αἱ νυμφαὶ ῥόδια. Μακρόβιοι, οἱ βραχμᾶνες· ζῶσι γὰρ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἔτη, διὰ τὴν πολλὴν καθαρότητα, καὶ εὐκρασίαν τοῦ ἀέρος. Μακροκέφαλοι, ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Μακρὸν ἀῦσαι, ἔστι τὸ εἰς πολὺ μῆκος καὶ διάστημα μέσα ἀέρος· λέγεται γὰρ ὥσπερ τὸ σκῆνος σκαιῶς δωρικῶς, οὕτω καὶ μῆκος μάκος· ἐξ οὗ μακρὸν καὶ ἐν συγκοπῇ μακρὸν ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μάκος, καὶ ἡ μακεδονικὴ αἴγειρος. Μα

μὸς Θρᾴκης· Ἴστρος Σκυθίας· Φᾶσις Κόλχων· Ῥῆσος, Τρῳάδος· Ἀχελῷος, Ἀκαρνανίας, ὁ Αἰτωλίας· Νέστος Θρᾴκης· Ῥόδιος, Τρῳ-
άδος· Ἀλιάκμων, Μακεδονίας· Ἑπτάπορος, καὶ Γρήνικος, καὶ Αἴσηπος καὶ Σιμόεις, Τρῳάδος· Πηνειὸς, Θετταλίας· Ἕρμος, Λυδί-
ας· Κάϊκος, Μυσίας· Σαγγάριος, τῆς αὐτῆς· Λάδων, Ἀρκαδίας· Παρθένιος, Παφλαγονίας· Εὔηνος, Αἰτωλίας· Βορυσθένης,
Σκυθίας· Σκάμανδρος, Τρῳάδος· ὁ ἐν Σάμῳ Παρθένιος, καὶ Ἴμβρος καλεῖται· Ἴμβρασος δὲ, παρὰ Καρσὶν ὁ Ἑρμῆς καλεῖται·
Μαίτιον, εἶδος φακῆς· Μαιεία, ἡ μαίευσις· Μαίεσθαι, ζητεῖν, ἐρευνᾶν· καὶ μαίεσθαι, τὸ αὐτό· Μαιεύεται, οὐχὶ μαι-
οῦται· Μαιεύειν, τὸ βοηθεῖν ταῖς τικτούσαις· ἢ τὸ μαμμεύειν· Μαιευομένην, ἀντὶ τοῦ νεοττοτροφοῦσαν· εὗρον γυναῖ-
κα ὄρνιθας μαιευομένην· Μαιευόμενοι, ζητοῦντες, ἐρευνῶντες· Μαιευτικῶς, ἰατρικῶς, μαιεύτρια· Μαιβαῦ, ἅμα·
Μαύθη, καρδία· πρὸς τοῖς ἱεροῖς, καὶ ὄνομα· Μαιμᾷ, ἐνθουσιασμοὶ, καὶ ὀξέως ὁρμᾷ· ἢ ὀρέγεται, προθυμεῖται· Μαι-
μάκτης, Μειλίχιος, καθάρσιος· Μαιμακτηριὼν, ὁ πέμπτος μὴν ὁ Ἰαννουάριος παρ' Ἀθηναίοις· ὠνομάσθη ἐκ τοῦ πρὸς
τιμόθεον ὀνομάζεσθαι δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου· μαιμάκτης δέ ἐστιν, ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός· ὥς φησι Λυσιμαχίδης
ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθηναίων μηνῶν· ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ, ὁ ἀὴρ ταράττεται, καὶ μεταβο-
λὴν ἴσχει· Μαιμᾶν, ὀρέγεσθαι, ἐπιθυμεῖσθαι· Μαιμᾷ τὸ πῦρ ἀνὰ τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ ἐμψύχου τοῦ πυρὸς εἴρηται. ἀλλὰ καὶ
θεσπιδαὲς, ὅ ἐστι θεόθεν. Ἴαον ἂν εἰπεῖν ποιητικῶς διόθεν πεσόντος, καὶ δαίοντος· κυρίως γὰρ ἐπὶ ἐμψύχων τὸ μαιμᾷ·
Μαίμαξ, ταραχώδης· Μαιμάσασα, ἀστράψασα· Μαιμάσσει, σφίζει· προθυμεῖται· Μαιμάσσει, σφύζει· προθυμεῖται·
καὶ μαιμῶ, τὸ προθυμοῦμαι· ἔστι μαῶ τὸ προθυμοῦμαι· καὶ διπλασιασμῷ, μαμῶ καὶ μαιμῶ· ἐκ δὲ τοῦ μῶ, γίνεται μαίω
τὸ ζητῶ· οἷον μαιομένη κλέμματα· Μαιματῶν, ὀρνίθων καλιά· Μαιμῶσι δὲ οἱ φίλον ἦτορ, μερμήριξε δὲ ἑξῆς· ταῦτα
δὲ ἀνδρείῳ βουλευτῇ ἀχρεῖα εἰσίν· ἐν οἷς τὸ μερμήριξε διασαφητικόν ἐστι, τοῦ μαιμῶσι δὲ οἱ φίλον ἦτορ· ἐνθυμεῖσθαι δ' ἐν-
ταῦθα, καὶ ὅτι τὸ ἔχειν καὶ τὸ ἐλθεῖν, τὴν γεωργικὴν τέχνην ἀντίθεσιν, ἃ δηλαδὴ ὁ ἔχων τάλας τὸν βίον· ἢ ὡς ἀλήτας
ἐπὶ τὸν τλήμονα, διὰ τὸ ἐργατικόν· Μαίμασε, ἐπροθυμήθη· καὶ ἐνθουσίασε· Μαιμώωσα, καὶ μαιμῶσα, ἐνθουσιῶσα
καὶ ὀξέως ὁρμῶσα· ἢ τοῦ αἵματος γευστικῶς ἔχουσα· Μαιμώμενος, ὁρμῶν, ζητῶν· Μαιμῶν κυρίως αἱμῶν, αἵματος
ἐπιθυμῶν, καὶ προσθήκῃ τοῦ μ̄ μαιμῶν· Μαιμῶντα, παρὰ Λυκόφρονι αἵματος διψῶντα· Μαινάδας, μαινομένας, ζητού-
σας βακχεύειν· παραφρόνους, καὶ μαινάδα ἔλαφος· Μαινάς, ἡ τέρη· Μαινάς, βάκχη· Μαίναλον, ὄρος Ἀρκα-
δίας, καὶ πόλις ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος· οὗ πατὴρ, Λυκάων· Μαίνεται, ὀργίζεται, ὑλακτεῖ· Μαίνεται δόρυ
ἐν παλάμῃσι παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἐπὶ ἐμψύχου τὸ δόρυ καὶ μαίνεσθαι λέγεται· Μαινὶς, μαινίδος, εἶδος ἰχθύος· Μαί-
νοιο, Ἀριστοφάνης· μὴ μαίνοιό γε· Δίδυμος ἀντὶ τοῦ μὴ μανείης· πιθανώτερον δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπέλαβέ σε μαίνεσθαι ὁ Ἡρα-
κλῆς· ἢ οὕτω, μὴ μανείης οὕτως ὡς ὑπολαβεῖν σε τὸν Ἡρακλέα φοβηθῆναι· Μαινόλης, παράκοπος, ἄθεος· Μαινό-
λης, μανικὸς, μαινόμενος· Μαίνομαι· βακχεύω, κορυβαντιῶ, λυττῶ, παραπαίω, σοβῶ, φοιτῶ, παραφρονῶ, θύω, θυάζω,
μελαγχολῶ· [illegible]· Μαίνομαι ἐγὼ, ἐκμαίνομαι δὲ ἕτερον μεταβατικῶς αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ μανῆναι ποιῶ· ἔτι
ἐκταράττω καὶ παροξύνω, μαίνεται περὶ λόγους κρεῖττον, καὶ βακχεύει ἡ ἐνθουσιᾷ· μαίνομαι, τὸ τὸν νοῦν βεβλαμμέ-
νον ἔχω, καὶ μὴ καθεστηκότα· καὶ μαίνομαι, τὸ ἐνθουσιῶ· καὶ ἁπλῶς δίχα νόσου μαραίνω· καὶ μανιώδης ὁ μωρός· Μαί-
νεται ἐμὸν δόρυ ἐν παλάμῃσι· τὸ μαίνεσθαι οὐκ ἀεὶ ἐπὶ μόνου τοῦ συνήθους τίθεται, ὡς τὸ μαινόμενε, φρένας ἠλὲ διέφθο-
ρας· ἐξ οὗ καὶ ὁ μαινόλης, καὶ ἡ κυριολεκτουμένη μανία, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ σφοδρᾶς κινήσεως καὶ ἐνεργείας· ὡς τὸ μαίνεται δ'
ὡς ὅτ' Ἄρης, ὅ ἐστι ῥοθηλόν τι λόγῳ καὶ δόρυ μαίνεται ἐν παλάμαις· καὶ τοῦτο σημειοῦνται οἱ παλαιοί· ὡς δὲ καὶ τὸ
καθ' ὑπερβολὴν ἐρωτομανία ἔοικε, καὶ ὁ πάσχων αὐτὸ μαίνεσθαι δοκεῖ· Μαινομένοιο, ἐνθουσιωδῶς κινουμένου· ἢ μανίας
παρασκευαστικοῦ, μανοποιοῦ· Μαίνουργος, εἶδος ἰχθύος· Μαίνομαι, οὐκ ἔχει ἐνεργητικὸν ἐνεστῶτα ἀσύνθετον ἐν
χρήσει· ἀλλὰ μετὰ προθέσεως· ὡς γὰρ ὀχῶ ἄλλον, καὶ περαιῶ ἄλλον, ὀχοῦμαι δὲ καὶ περαιοῦμαι ἐγὼ, οὕτω καὶ ἐκμαίνω ἄλλον· οὐ
ὁ μέντοι χρόνος, τὸ παρὰ τὸ ἐκμαίνω ὂν γίνεται· ὁ μέντοι κατ' ἐνέργειαν παρακείμενος, εὕρηται ἐν ἁπλότητι· μέμηνε
γάρ· ὁ δὲ ἐνεργητικὸς ἀόριστος μετὰ προθέσεως ἐξέμηνε· δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν πολλαῖς αἱ καθ' ὑπερβολὴν ἐπιθυμίαι κλῆ-
σιν ἔχουσιν ἐκ τοῦ μαίνεσθαι· καὶ μάλιστα, αἱ φαῦλαι· χρυσομανὴς γοῦν σκώπτεταί τις καὶ οἰνομανής· ἡ δὲ ἐρωμανία δὲ
τοιοῦτόν τι ἐστὶ, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν οἷς ὁ γυναικομανής· κεκλήρωται δὲ καὶ δούλαις ἐντεῦθεν κλῆσις· Μάνης γὰρ δουλικὸν
ὄνομα παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἐξ οὗ καὶ μετῆκται, καὶ εἴς τι παικτικὸν χαλκοῦν πρόσωπον ὃ καὶ αὐτὸ μάνης ἐκαλεῖτο· ἐκ τε
αὐτῆς δὲ μανίας πέπαικται, ἡ μανιοκήπος γυνὴ, ἤγουν ἡ περὶ μίξεις μεμηνυῖα· κῆπος γὰρ τὸ ἐπίγειον· Μαινο-
ῶν, ἐνθουσιῶν· Μαίνω, ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι· Μαιονία, ἡ Λυδία· Μαιοπάλιμνος, ὄνομα τόπου· Μαιόπαλμος, πο-
ταμός· Μαιούμενος, ἐκλοχίζων· Μαῖρα, κύων τὸ ἄστρον ἢ ἀκμαιότατον καῦμα· οἱ δὲ τὴν σελήνην· παρὰ τὸ δὲ μαι-
ρειν τὸ κακῶς ἔχειν· οἱ δὲ, Προίτου θυγατέρα Αἴθρας ἀδελφὴν εἶναι· Μαίσωλος, ζῷον τετράπουν ἐπιγεννώμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ·
ὅμοιον μόσχῳ· Μαίσων, μαγειρεῖον· ἀλλ' ἢ βορὰν ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι· Μαιστᾶ, ἐρευνᾷ τῇ φύσει· Μαιωθήσονται, λο-
χευθήσονται· φυτευθήσονται· θεραπευθήσονται· Μαιωτική, χώρα· Μαιῶρες, οἱ πρεσβῦται· Μαίωτρον, τὸ εὕρεμα·
Μαιωτιστὶ, παρὰ Θεοκρίτῳ, ἤτοι σκυθιστί· Μαιῶται γὰρ Σκύθαι οἱ περιοικοῦντες τὴν Μαιῶτιν λίμνην· ἦσαν δὲ Ἡρακλῆς
τοῖς Σκυθικοῖς τόξοις· Μαιῶτις, λίμνη Σκυθίας· Μαίωτρα, μαιώτρων τὰ τῇ μαίᾳ διδόμενα· Μάκαρ, ἐκ τοῦ μὴ στε-
ρητικοῦ καὶ τοῦ κὴρ ἡ θανατηφόρος μοῖρα, ὁ μὴ κηρὶ ὑποκείμενος· Μάκαρ, πόσας εὐθείας ἔχει; τρεῖς· μακάριος, ἀποκο-
πῇ τῶν δύο συλλαβῶν γίνεται μάκαρ· ἢ μεθέντος τοῦ σ̄ γίνεται μάκαρος· μάκαρες οἱ μὴ πεπτωκότες ὑπὸ κῆρας· οἱ
δὲ μακαρῖται οἱ ἀποθανόντες· Μάκαιρα, τελεία· εὐτυχής· τιμία· Μάκελλαι, μακαρίαι ἀπὸ μάχης· ὁ δὲ ἰστικαῦ
ὁμοιότατα, ἀπὸ τοῦ εἴκειν καὶ ὑποχωρεῖν· Μακαρία, ἡ Ἡρακλέους θυγάτηρ ἣν Ἀθηναῖοι πολυτελῶς ἔθαψαν· ὅτε γὰρ
Ἀθηναίοις Εὐρυσθεὺς ἐπεστράτευσεν, ἑαυτὴν ἐπέδωκεν εἰς σφαγὴν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν πατριωτῶν· Μακαρία τὸ

Μάγδαλος, οἰκοδόμημά τι. Μαγίβ, νότου, ἢ μεσημβρίας. Μαγεία, ἐπίκλησις δαιμόνων. Μαγδαλιὰ, ἀπὸ τούτου. Μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων· καὶ μαγειρεῖον. Μαγειρεῖον, τὸ μὲν μάγειρος δόκιμον· τὸ δὲ μαγειρεῖον, ἐξ ἔτι· αὐτὶ δὲ τούτου, ὀπτανεῖον λέγουσι. Μαγίταν αὐλὸν, τὸν μαγάδιν τῷ ἀρχαιοτέρῳ. Μαγάδιν, γενειάσι δεῖ τὰ παλαίοντα θεοῖς. Μαγάω, καὶ μαγγανεύω, ἀμετάβατα· ὅθεν μάγος, καὶ μαγεία. Μὰ γῆν, μὰ πηγὰς· μὰ ποταμοὺς· μὰ δίκτυα· οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὄμνυον· μὰ κρέας· μὰ ποταμοὺς, ἀριστοφάνης. Μαγῆα, τὸ ἀπομάσσειν· τὸ ὑπὸ μαγῆα ἀπόγλοι, τὰ σιδηρᾶ κεκλιμένα καὶ πλίνθοι. Μαγίδα, τὸ μάγμα καὶ φύραμα· καὶ τὴν χειρόμακτρον μαγδαλιὰ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μαγίδες, ἃς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσι, καὶ μάζας καταφέρουσιν εἰς τὸ πρυτανεῖον καὶ πάντες ἅμα. μαγὶς, ἡ τράπεζα ἔνθα τὰ μεμαγμένα τίθενται παρὰ αὐτὰ ἢ τὸ σκευοπάριον. Μαγὶς ἄρτου, ἄρτον μέρος ἄρτου ἢ ψωμὸς, ἢ ἐγκρυφίας. Μαγὶς, μάχαιρα· καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων. Μαγίστρ, παρὰ ῥωμαίοις διδάσκαλε. Μάγιν, ἀσπίδα. Μαγμὸν, τὸ καθάρσιον· ἀπομάσσειν γὰρ λέγουσιν, ὅταν περικαθαίρωσι τοὺς ἐνοχλουμένους τινὶ πάθει. Μάγνης, κυβευτικοῦ βόλου προσηγορία, καὶ ἄλλα πολλὰ λεγόμενα ὀνόματα βόλων. Μαγνῆτις, ἡ τὸν σίδηρον ἕλκουσα λίθος· ἣ καὶ σιδηρῖτις καλεῖται ἢ ἡρακλεία, ἐν λυδίᾳ. ἐμφερὴς δέ ἐστι τῇ χρυσῷ ἀργυρίτιδι. ἀκαθάρτῳ σιδήρῳ. ἡράκλεια, διὰ τὸ καρτερὸν καὶ ἰσχυρὸν τῆς ὁλκῆς. ἢ μᾶλλον διότι περὶ ἡράκλειαν τὴν ἐν πόντῳ πρῶτον ἐφάνη. οἱ δὲ, περὶ τὴν ἐν θράκῃ. μαγνῆτις δὲ ὥς φασιν ἄνδρες λιθοφόροι μάγνητες εὗρον αὐτῆς τὴν ἐνέργειαν. Μαγνησία, πόλις κατὰ θεσσαλίαν ἐστί· καὶ ἑτέρα μαγνησία περὶ ἔφεσον, ἐκ τισμένη ὑπὸ λευκίππου τοῦ καρός. μετοικίσαντος ἐκεῖ, ἀπὸ μάγνησι τοῖς ἐκ θεσσαλίας. Μάγνητες, ἔθνος θεσσαλίας. Μαγνεύειν, τὸ μίσγειν. Μάγνητες, οἱ παρὰ μαιάνδρου ποταμοῦ. ἀλφοῦ εἰσὶν ἄποικοι μαγνησία δὲ πόλις ἐστὶν ἐκεῖσε. Μάγοι, τὰ παίδια· φαρμακευτήν· τὸ θεοσεβῆ· καὶ θεολόγον καὶ ἱερέα λέγουσι. Μάγοι παρὰ πέρσαις, οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλόθεοι· ὧν ἦρχε ζωροάστρης. Μαγυδαρὶς, ὄρος σιλφίου· οἱ δὲ, ἕτερον τοῦ σιλφίου εἶναι λέγουσι. Μαγωδὶ, ὄρχησις ἀπαλή· ἀπὸ χῦσο γόνου μάγου. Μάγος, παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω· ὁ διὰ τῶν μαγικῶν ἐμπαίζων, τὰ μέλλοντα προλέγων. Μαγὼν, ὁ πέρσης. Μαγωτέρα, θελκτικωτέρα· ἐν ἐπιγράμματι. Μαδάρεις, τὰ ὁμαλώτερα λόγχα τὰ ὑφεία τῶν κελτῶν. Μαδαρὸς· ἀραιόθριξ· ψεδνός. Μάδιμα, δέλεαρ· πρόβλημα· οἱ δὲ μάδυμα. Μάδδαι, μάζαι· τροφὴ οὕτως ἀμειβάρεις διὰ δύο δδ λέγουσι. Μάδισος, δίκελλα· οἱ δὲ μαδιβός. Μαδίσας, τὰς τρίχας ἀποβαλών. Μαδὸν, τραχὺ καὶ λεῖον. Μάδος, τὸ ψίλωθρον. Μαδρυθύσομαι, κολαβρύσομαι· ἀπὸ τριβήσομαι. Μαδὸν, καὶ μαθὸν διὰ τοῦ θ εἰπεῖν, ἴαστρον· εὖ καὶ ἀλλήλως ὁ αὐτὸς μασὸς διὰ τὸ τ λέγεται· ὡς μαστὸς ἐν βρέφεσι. Μαδῶντα, παρὰ τοῖς ἀριστοφάνει λέγουσι φαλακρὸν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα. Μαιῶται, μυθολογεῖ. Μάζα, κυρίως ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου παρὰ τὸ μάττεσθαι. Μάζα, πᾶσα ἀρτώδης βρῶσις· ὑγρῷ τινι μεμιγμένη· μάζα εἴρηται, παρὰ τὸ μάσσω· μάζα τροπῇ τῶν δύο σσ, εἰς ζ δωρικῶς. ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, γίνεται παράγωγον μάζα· ἐξ οὗ καὶ μαζός· ὃν ζητοῦσιν οἱ παῖδες. Μάζα, καὶ ἄρτος διαφέρουσιν· ὅτι ὁ μὲν ἄρτος, πάλαι μεμάλακται· ἡ δὲ μάζα νῦν· καὶ ἀριστοφάνης μάζαν μεμαχότος, τὰ πεφυρμένα ἄλευρα μαλάξαντες, καὶ ἀρτοποιήσαντες. Μαζαγόας, ὑπὸ μάζῃ μεμψίμοιρος. Μαζάκις, δόρυ παρθικόν. Μάζια, τὰ αἰδοῖα· ὅτι μέσα εἰσὶ τῆς οὐρᾶς· σικελοὶ δὲ καὶ παραντίκα μέσα αὐτὰ ἀποκαλοῦσι. Μαζεὺς, ὁ ζεὺς παρὰ φρυξί. Μάζης, ὤνιον· ἀρτοπρᾶσις. Μαζιναὶ, μαζοί. Μαζινὸς, βοῦς ἐξάλφιτον. Μαζίον, ὀλίγον. Μαζίσκην, ἄρτον πεφυραμένον λέγουσι. Μαζοπίνης, ἀρτοκόπος. Μαζονομεῖον, ἐν ᾧ ἡ μάζα φυρᾶται· ἢ ξύλινον πινάκιον καὶ κανοῦν· οὕτως ὕρος ὁ μιλήσιος. Μαζὸς, ἐπὶ ἀνδρὸς κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ· ἔστι οὐχ ὡς μόνον λέγεται γυναικῶν· δοκεῖ δὲ λέγεσθαι ἐκ τοῦ μαδὸς, κατὰ φωνηέντων στοιχεῖα καὶ τοῦ δ καὶ τοῦ ζ συγχύσει. μαδᾷ γὰρ φύσει ἀναγκαίως ἅπας μαζὸς, ὁ καὶ μασδὸς δωρικῶς, καὶ μασὸς διὰ τοῦ τ· καὶ μασθὸς δὲ διὰ τοῦ θ λεγόμενος· χρῆσις δὲ τοῦ μασδοῦ, ἐν οἷς ἡρακλείδης εἶπεν, ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω γίνεσθαι, τροπῇ τοῦ δ εἰς θ· ὡς τὸ ἴδον αἰτίας ἐλθεῖν λέγει ὅτι καὶ τὸν μασδὸν οὕτω μασθὸν λέγουσιν οἱ δωριεῖς· καὶ τὸ ψεῦδος δέ φασιν ἀφαιροῦντες τὸ ε, ψύθος φασί· τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ μῶ μάζω τὸ ζητῶ παράγουσι τὸν μαζὸν, ὡς τοῖς βρέφεσι ζητούμενον. Μαζὸς, μασὸς· ὄχθος· τιτθός. Μαζουσία, οἱ μὲν ἄλλοι, ἡ μαζουσία λέγουσι μετὰ τοῦ ἄρθρου· καὶ φασὶν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι· εἰσὶ δὲ μαζουσία φασὶ ἡ μαστοειδὴς ἴσως ἡ εἰς μαζοῦ θέσιν ἐξεικασμένη. Μαζουρὼθ, τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῷ συνηθείᾳ ζώδια καλοῦνται· ἑβραϊστὶ δέ τινές φασι λέγεσθαι τὴν λέξιν· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀστρῷον κύνα. Μαζοφαγὶς, ὁ μαστικαῖος. Μαζῶντες, τρυφῶντες. Μαζῶντα, τὸν μάττοντα τὰς μάζας. Μαθαλίδες, ἐκπώματά τινα· οἱ δὲ, μέτρα ὡς κύαθοι. Μάθας, μαθήσεως. Μάθημα, ἐπιτήδευμα· ἀσχόλημα· δίαιτα· διατριβή· πρόφασις. Μαθήματα, ἃ οἱ ἀπὸ γραφῶν ἀναλάμβανον. Μαθητὴς, ὁ τοῦ διδασκάλου τὰ μαθήματα ἀποδεχθεὶς, παρὰ τὸ μάθω τὸ μανθάνω· μαθητὴν, καὶ φοιτητὴν, λέγει ὁ σόλων οὐ γνώριμον. Μαθητιῶ, ἀντὶ τοῦ μαθητής εἰμι. Μαθητεία, ἡ μάθησις. Μαθητιᾶ λέγουσιν ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ ὀρέγεται μαθητὴς γενέσθαι· μαθητιῶ τὸ μαθητὴς γενέσθαι ἐπιθυμῶ, καὶ ὀρέγομαι μαθεῖν. Μάθυαι, γνάθοι. Μαθῶμαι, ζητῶ. Μαθώνιδον. Μαὶ, μέγα· ἰνδοί. Μαῖα, ἡ βοηθοῦσα γυναιξὶ ταῖς τικτούσαις. Μαῖα, μαιεία· μαίωσις, μαιευτικὴ ἡ τέχνη καὶ ἡ γυνή· καὶ τὸ ῥῆμα μαιεύειν, μαιεύεσθαι· καὶ τὸ ἐπίρρημα, μαιευτικῶς. Μαῖα, καὶ μήτηρ, ἐκ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ παράγεται. Μαῖα μαίας μαίᾳ· ἡμέρα ἡμέρας ἡμέρᾳ· λήδα λήδας λήδᾳ· μάρθα μάρθας μάρθᾳ· ἀθηνᾶ ἀθηνᾶς ἀθηνᾷ· ὅτι ἀθηνάα, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀθηνᾶ· ὁμοίως γαστικᾶ καὶ μνᾶ, ὅτι γαστικάα καὶ μνάα, καὶ κατὰ κρᾶσιν γαστικᾶ, καὶ μνᾶ· σημείωσαι ὅτι τὰ ὀνόματα τῆς δευτέρας κλίσεως τὰ εἰς ᾱ καθαρὸν, καὶ τὰ εἰς ρᾱ, δᾱ, θᾱ, καὶ εἰς ᾱ μακρὸν λήγοντα, κοινῶς τηροῦσι τὸ ᾱ ἐπὶ τῆς γενικῆς, καὶ δοτικῆς. Μαίανδρος, ποταμὸς λυδίας· ἀλφειὸς, ποταμὸς πελοποννήσου ἐν ἤλιδι· ἠριδανὸς, ποταμὸς κελτῶν· στρυμὼν, ποταμὸς

τὸ ἱμάτιον καλεῖσθαι. Λῶπος, ἱμάτιον· ἀνάλογον γάρ τι λοπίς τῷ δέρματι. Λωποδυτεῖ, ἀποδύει τοὺς παριόντας τὰς ἐσθῆτας ἀφαιρούμενος· κλέπτας, τινὰ λωποδυτῆσαι. Λώτη, τὸ πεδίον. Λωρόν, πτερόν. Λωρυμνόν, βαθύτατα, κατώτατα. Λῶσα, θέλουσα. Λῶστα, παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. Λῷστοι, βέλτιστοι· ὄνομα ὑπερθετικὸν ἀπὸ τοῦ λῶος λῷστος. Λῷστος, ὁ φίλος. Λῶτα, ἄνθη. Λώταξ, ὁ λωτιστής, ἢ ὁ μύρα ἀλειφόμενος, ἢ ὁ καταδαπανῶν ἐν τοῖς αἰσχροῖς τὸν βίον αὐτοῦ· ὡς ὁ πόρνος, καὶ ὁ ἀνδρόγυνος· ἢ ὁ αὐλητής. Λωτεῦντα πεδία, τὰ ἔχοντα λωτόν· βοτάνην δηλαδὴ αὐτοφυῆ· ὑμνεῖ ἔνυδρον. καθὸ ἐν λωτοφάγοις· φασὶ δὲ οἱ παλαιοί, ὡς Ἀρίσταρχος μὲν πεδία γράφει λωτοῦντα, ὅ ἐστι λωτεῦντα· κατὰ κρᾶσιν κοινὴν τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον· ἡ δὲ μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις, λωτεῦντα γράφει, ἀφαιρεθέντος τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον. ὅτι δὲ λωτὸς καὶ αὐλός τις λέγεται, δηλοῦται μὲν καὶ ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, δηλοῖ δὲ αὐτὸ καὶ ὁ γράψας λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπειν. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ ἔγραψαν, ἔχοντες ὁμοίαν ἀφορμὴν τῆς τοιαύτης γραφῆς· καὶ τὸ λόταξ λόταγος, ὅ ἐστιν αὐλητὴν δηλοῖ. Λωτία, ὁ στέφανος τῶν λωτῶν. Λωτίζειν, ἀπανθίζεσθαι, ἀπολλύειν. Λωτίας, ἀνθίας, τοὺς αὐλούς. Λώτισμα, οἱ πρῶτοι καὶ ἐπίλεκτοι. Λωτοβοσκοὶ φῦλοι, οἱ μὲν τὴν Θράκην· οἱ δὲ τὴν Αἴγυπτον· ἄλλοι τὴν Σκυθίαν. Λωτοδάμα, κύριον. Λωτὸς, λειμωνία βοτάνη ἐν τῇ Ἰλιάδι. Λωτὸς, ὁ τοῦ καρποῦ δένδρου ἐστὶν ἐοικότος μεσπίλῳ, καὶ ὡς οἶνος αὐτοῦ ἐκθλίβεται, καθὰ καὶ τὸν φοινίκινον ἱστοροῦσιν εἰς τοῦτο οἱ παλαιοί, φυτοκομοῦντες ἀμπέλους. Λωτὸς παρ' Ὁμήρῳ ἐν καταλόγῳ, οὐχ ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ ὁ γλυκὺς καὶ ἀνθρώποις ἐπαγωγός, βοτάνη λειμωνίας, ἵπποις βρώσιμος. καὶ οὗτος μὲν ὁ λωτὸς, διὰ τοῦ ω μεγάλου ἔχει τὴν ἀρχουσαν· οὐ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ὁ τρίτος ὁ δηλούμενος ἐν τῷ λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπειν, συστέλλει τὴν ἀρχουσαν παρά τισι, καὶ δηλοῖ καλαμίσκον τινά, ἐξ οὗ ὁ λόταξ λόταγος, ὁ περὶ τοιοῦτον λωτὸν πονούμενος. Λωτὸς, τὸ γλυκοκάλαμον· ἡ βοτάνη ἀφ' ἧς στέφανοι ἐν τοῖς μυρολωτοῖς κυκλίσκοις. Λωτοφάγοι, ἔθνος. Λωτρόν, δαιτικὸν ἄλειμμα Λάκωνες. Λωφᾷ τὸ κυρίως, ὅταν διαλίπῃ λυπούμενος· λωφᾷ τὸ πάθος· λέγεται δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ θυμοῦ καὶ νόσου καὶ τῶν ἄλλων· λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ζευγῶν, ὅταν ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαγορεύσαντα, πίπτουσιν ἀσθμαίνοντα, ἀπὸ τοῦ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων, ὅταν ἀπαγορεύσαντες, παύονται ἐνεργείας τινός. Λωφάξαλος, ἐμποδίσας. Λώφαρ, λώφημα. Λωφεῖν, ἠρεμεῖν καὶ παύεσθαι. Λωφία, ἡ κατάπαυσις. Λωφῆια ῥέξαι παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἐφ' αἷς λωφήσει καὶ παύσεται ἡ τῆς νύμφης ὀργή· τουτέστι, καταπαυστικὰ τῆς ὀργῆς· λωφῆια, ἱλαστήρια· ἐφ' αἷς λωφήσει καὶ παύσεται κακούμενος. λωφῆσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθέσθαι· καὶ λωφήσειν, ἀντὶ τοῦ λήξειν· ἀναπαύσειν, ἢ ἀναπαύσασθαι τὸν λόφον· τουτέστι, τὸν τράχηλον. Λωφήσαντες, λωφήσει, καὶ λωφᾷ, τὸ παύω· πεπαυμένοι καμάτου, μετελεύσεσθαι τὸν σημαίνει τὸ παύω· μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν τὰ φορτικὰ τιθεμένων. Λωφήσαντες, ἀναπαυσάμενοι· ἡσυχάσαντες. Λωφήσειν κυρίως παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἀποθέσθαι ἄχθος τὸ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ἔνθα ἐστὶν ὁ ζυγὸν λόφος, ἐκτεθέντος δηλαδὴ τοῦ ο· ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ λωφὸς ὁ τοῦ κρομύου γίνεται· ἀφ' οὗ λώπιον τὸ ἱμάτιον καθ' ὁμοίαν ἔκτασιν. Λώφησις, παῦσις, λῆξις. Λωφήσομεν, ἀντὶ τοῦ παυσόμεθα· κυρίως δὲ λέγεται λωφῆσαι, τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποβαλέσθαι· λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. Λωφοῦσι, παύουσι. Λῶψ, χλαμύς.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Λ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Μ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·
ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄.

μ

Μῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι μυγμόν τινα ἔχει ἡ τούτου ἐκφώνησις· μυγμὸς δέ ἐστιν ὁ τοῦ μῦ ἦχος, ὡς διὰ τοῦ μυκτῆρος ἐξερχόμενος. Μὰ, πρόβατα, Φρύγες. Μὰ, ἀπομοτικὸν, μετὰ τοῦ ναὶ καταμοτικὸν γίνεται· Ὅμηρος· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον· καὶ συνέστιος· ναὶ μὰ τὸν ἐμόντε κισσόν. Μὰ, ἀποφατικόν ἐστιν· οἷον μὰ τὴν δίκην, οὐ πείσῃ τόδε· καταμοτικὸν τὸ ναὶ, οἷον ναὶ τοὺς λόγους πείσω· τὸ μὲν τοι ὁμηρικὸν τοῦτο ναὶ βεβαιωτικόν ἐστιν ἐπίρρημα. Μὰ, ἡ προκειμένη ἔχει τὴν ἄρνησιν, ἢ νοουμένην· ἡ τοῦτο μὲν εὕρηται διόλου· Λιβάνιος δὲ, ἅπαξ εἶχεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς συγκαταθέσεως, ἐν τῷ περὶ τῆς λάλου γυναικὸς μελέτῃ λέγων, ὀνείρατα διηγουμένη, μὰ τοὺς ἐκείνα μὰ τοὺς θεούς· καὶ πάλιν πολλάκις ὡρκίασα, μὰ τὸν Ἀπόλλω· καὶ Λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ Αἴνου(?)· μὰ δὴ ἐχλεύασάς σου φιλόξενος· τὰ ἔπη ὅταν μέν τι προσκείμενον ἔχῃ τὸ ναί, τὴν ἰσχὺν ἅπασαν ἔχει τὸ ναί· συνέστιος ἐν ἐπιστολῇ· ναὶ μὰ τοὺς λόγους, καὶ τὰ σὰ παιδικά. Μὰ, ἔξωθεν λαμβάνουσι Δωριεῖς· Θεόκριτος· οὐ γὰρ ἀντὶ τοῦ οὐ μὰ τὴν γῆν. Μὰ τὸν, τὸ ἐλλειπτικῶς ὀμνύειν, ἀττικῶν ἐστιν· οἷον μὰ τὸν, μὴ προστιθέντες τὸν θεόν. Μὰ τὸν, ἐλλειπτικῶς ὀμνύει, καὶ οὕτως ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις· ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸν θεὸν δι' εὐλαβείας χάριν· εἰώθασι δὲ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι εὐφημιζόμενοι, ὥστε εἰπεῖν μὲν μὰ τὸν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι. Μαατρὸν, μωρὸν Λάκωνες. Μαγάδις, αὐλοὶ κιθαριστήρια· ὄργανον ψαλτικόν, ὅθεν καὶ τὸ ψάλλειν, μαγάζειν λέγουσιν· οἷον ὀμφαλὸν· ἢ μαγάδις αὐλός, ἢ γιγγραβοῦς· ἀντὶ τοῦ ὁ σαμάδας τῷ μαγάδι. Μαγάδιον, ὡραῖον κιθάρισμα. Μαγαλίδες, ὄργανα ψαλτικά. Μαγαρίς, μικρὰ σπάθη. Μαγαρίσκος, πινακίσκος. Μαγαυρὸν, ὑπερῷον. Μαγὰς, σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευρὰς καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον. Μάγιννα, τὸ αἰγυρὸν ἀγγεῖον, ἐκ ξύλων καὶ τεσσάρων σημείων. Μάγγανα, φάρμακα· δίκτυα· γοητεύματα· μηχανήματα. Μαγγανεία, ἡ γοητεία· καὶ μάγγανον, παράδοξόν τι. Μαγγανεύτης, ὁ μιγνὺς φάρμακα πρὸς φαρμακισμόν. Μαγδαλιά, τὰ τῶν ἀλφίτων ἀποβλήματα· ἀφ' ὧν ἡ τῶν κυνῶν τροφὴ ἡ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς· καὶ λίπος· οὕτω καὶ Ὅμηρος· ὅτι τοὺς ἄνακτας· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ· μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον τὸ σιτίον ἀπεψώντες, καὶ τὸ λίπος κυσὶν ἀπέρριπτον.

προφανῶς, οὐ φημὶ λυσιτελεῖν ποιεῖν. λυσιτελὲς καὶ λυσιτελεῖν, ἀττικά. οὐ λυσιτελεῖ ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠφελεῖ. Λυσίμαχος, λυσιπόνος. Λυσσᾶν, ἴδιον τῶν κυνῶν. Λυσσάεις, μαινόμενος. Λύσσα, ποδάγρα. κυνάγχη. νοσήματα τρία κυνῶν. ἀλλ' ἡ μὲν ποδάγρα, οὐ πάντη ἀνίατος. ἡ δὲ λύσσα δυσίατος. ἡ δὲ κυνάγχη, εἰς θάνατον φέρει. Λύσσα, ἡ μανία. παρὰ τὸ λύειν τὸν νοῦν. Λυσσῆν, ἀντὶ τοῦ λυσσᾶν δωρικῶς. Λυσσώδης, μανικόν. Λυσσῶντες, καὶ λυττῶντες, μαινόμενοι. Λυτάν, θετταλοί. Λυταρὶς, μύκητος εἶδος. Λυταῖος, σκοτεινός. Λυτήριον, τὸ καθάρσιον λέγει ὁ ἀπολλώνιος, ὅ ἐστι χοιρίδιον μικρὸν, ὅπερ οἱ ἁγνίζοντες θύσαντες τὰς χεῖρας τοῦ ἁγνιζομένου, τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσι. Λῦσε, ἔλυσε. ἐπαύσε. Λῦτο, ἀντὶ τοῦ ἐλύετο. τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα τῶν ἀττικῶν ἐστιν. ὡς τὸ εἶμαι, ἀντὶ τοῦ οἴομαι. ἐστὶ τὸ λοῦται, ἀντὶ τοῦ λούεται. Λύτρα, ἐκ τοῦ λύεσθαι τὰ δῶρα λέγονται τὰ εἰς τοῦτο διδόμενα. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἄποινα. ὡς ἄν τις εἴποι ἄφοινα. δι' ὧν τις φόνου λύεται. ὁ μὲν γὰρ μὴ ἐξωνησάμενος ἀλλὰ πρότερον ἀνοίσει ἐκ τῶν πολεμίων τινὰ ἐξαγαγεῖν ῥύεσθαι λέγεται. οὐ μὴν λύεσθαι. καὶ τὰ ὑπὲρ τούτου διδόμενα, οὐ λύτρα, ἀλλὰ σῶστρα. ἔστι δὲ ζωάγρια. Λύτρα, καὶ σῶστρα, λογογράφοι. ἄποινα δὲ, ποιηταί. Λύτρα, δῶρα τὰ ἐπὶ ἐλευθερίᾳ αἰχμαλώτων διδόμενα. Λύτρον, παρὰ τὸ λύω λύσω. ὅθεν καὶ λύρα λύτρα τις οὖσα. ἐδόθη γὰρ τῷ ἀπόλλωνι παρὰ τοῦ ἑρμοῦ, ὑπὲρ ὧν ἔκλεψε βοῶν τοῦ ἀπόλλωνος ὁ ἑρμῆς. Λύτρον, τίμημα. Λυτρούμενον, ὡς τὸ ἐξ αἰχμαλωσίας ἄνθρωπον λυτρούμενον. Λυττὸν, ὁ ἀφεδρών. Λυττῶν, πολλὰ λαλεῖν. Λυτροὶ, αἱ ὑψηλαὶ τόποι. Λυττῶντες, μαινόμενοι. Λύχνα, λύχνοι. Λυχναῖος, ἐλλυχνιὸς ὁ διαυγὴς λίθος. Λυχνίον, ὁ λύχνος. λυχνεῖον δὲ ὁ τόπος τοῦ λύχνου δίφθογγον. Λυχνίτης, λίθος. Λυχνοκαΐαν, λυχναψίαν. Λυχνοκαῶσαι, λυχνοκαιούσαι. Λύχνον, τράχηλον. Λυχνοῦχος, φανός. λαμπτήρ. Λύχνος, λέγεται παρὰ τὸ λύειν τὸ νύχος. τουτέστι, τὸ σκότος. ἀφ' οὗ καὶ νὺξ καλεῖται. Λύω σε τοῦ δεσμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ. καὶ ἀπολύω καὶ παραλύω σε τῆς ἀρχῆς, ἤγουν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Λύω, ὅταν ὦ δεδεμένον τι. καὶ λύω ἀπερχόμενος. καὶ λύει τις αἰχμάλωτον, ἀντὶ τοῦ λυτροῦται καὶ λύω τὴν σύνοδον ὡς παρ' ὁμήρῳ. λῦσαν δ' ἀγορὴν μετὰ δὲ τῶν προθέσεων ἀναλύω, τὸ τὰ συντεθειμένα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν διαιρῶ, ἀφ' οὗ ἐστὶ τὰ παρ' ἀριστοτέλει ἀναλυτικά. καταλύει τις τὴν τυραννίδα, ἀντὶ τοῦ ἀφανίζει. καὶ καταλύει ἐν πανδοχείῳ. ἀφ' οὗ κατάλυμα ἡ καταγωγή. διαλύω, τὰ ἑνούμενα. παραλύω, τὸ χαυνῶ. ἐστὶ παραλελυμένα μέλη τὰ χαυνωθέντα καὶ ἐνδόντα. ἀπολύω τινὰ τῆς κατηγορίας. ἐστὶ ὑπολύω τὸν ὑποδεδεμένον

ΤΟ Λ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω'·

λ

Λῶ, σημαίνει τέσσαρα. τὸ λαλῶ. λῶ, τὸ ἀπολαύω. λῶ, τὸ βλέπω ἐξ οὗ καὶ λεύσσω. λῶ, τὸ ἐπιθυμῶ. Λώβας, βλάβας. ὕβρεις. Λωβᾶται, βλάπτει. λυμαίνεται. ὑβρίζει, ἐξαπατᾷ. Λωβάω λωβῶ, τὸ βλάπτω. Λωβάζει, τοῦ πρωτοτύπου τὸ λωβῶ, ἐξ οὗ καὶ ὁ λωβητήρ. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις ἐπί τι χλεύης, καὶ ὕβρεως ὡς τὰ πολλά. ἐστὶ ἐπὶ τῆς ἀτιμίας δὲ βλάβης. παράγεται δὲ, παρὰ τὸ ἐπὶ λαοῦ συμβαίνειν, ἵνα λαόβη, καὶ ἐν συναιρέσει λώβη. Λωβάω ἐκ τοῦ λωβῶ, καὶ λωβάζειν, ψάλλεσθαι καταισχύνειν. ἡ λωβὸς καὶ λωβεία ἡ νόσος. Λώβη, ἡ βλάβη, ἐστὶ ἡ ὕβρις. παρὰ τὸ λυόβη. ἡ ἐπὶ τῷ κακῶς περιβόητος. ἢ ἀπὸ τοῦ λοβός. ὃ σημαίνει τὰ ἄκρα τῶν ὤτων. ἀπὸ τῆς τοῖς λωβᾶσιν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς ἐν πτώσει ἁμαρτήμασιν ἁλόντας, ἐνυβρίζοντες τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀπέτεμνον. ἢ ἀπὸ τοῦ λαβεῖν. ὃ σημαίνει τὸ ξίφος, ἢ τὴν βλάβην, λώβη. Λώβη, εἶδος νόσου. καὶ λωβὸς ὁ ταύτης μετέχων. Λώβη παρ' ὁμήρῳ λαμβάνεται ἔτι καὶ ἀντὶ τοῦ σκώμματος, ἐν σ τῆς ὀδυσσείας. Λώβη, ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις ἐστὶ ὡς εἰπεῖν ἐν μέσῳ λαοῦ βαίνουσα εἴς τινα. οἱονεὶ, λαόβη. ἐστὶ καθ' ἐκρᾶσιν λώβη. τινὲς μέντοι παρὰ τὸ λώπιον ἐτυμολογοῦσι τὴν λώβην ὅπερ ἐστὶν ἱμάτιον, ἀφ' οὗ καὶ λωποδύτης. ἢ ῥῆμα λωποδυτῶ. ἵνα ᾖ λώβη, ἡ ἐν ἀπεκδύσει λωπίου ὕβρις, ἐπαγομένη διὰ μάστιγος. Λωβήεντα, βλαβερά. Λωβήσαιο παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐλωβήσω, ἤγουν ὕβρισας. οἱ ἀττικοὶ πολλάκις εὐκτικὰ λαλοῦσιν, ἀντὶ παρακειμένων. οἷον, ἐπεὶ ἔλθοι ὁ δεῖνα. ὅπερ ἦλθε, καὶ ὡς δὲ λαλήσοι, ἀντὶ τοῦ ἐλάλησε. Λωβητῆρα, τὸν θερσίτην λέγει ὅμηρος. οὐκ ἐν ἔργοις, ἀλλὰ λόγοις. τί γὰρ εἶχε βλάπτειν ἐνεργοῖς, ὁ ἀπίθανος. διὸ ἑρμηνεύων ἐπεσβόλον αὐτὸν λέγει. τουτέστιν ἔπεσιν ὡς βέλεσι βάλλοντα. ὁ ταὐτὸν ἐστὶ τῷ βλάσφημον. βλάσφημος γὰρ ὁ βάλλων ταῖς φήμαις λέγεται. Λωβητῆρες, ἢ αἱ λώβας ποιοῦντες, ἢ λωβᾶσθαι ἄξιοι. αἰσχρὸν δὲ πάντως ἐστὶ τοῦτο, καθὰ καὶ τὸ ἐλεγχέες. τουτέστιν αἰσχυντηλόν, ὑβριστικόν. Λωβητὸς, λέγεται καὶ ἐφύβριστος. καὶ ἄτιμος. οὐ ἑρμηνεία παρ' ὁμήρῳ, τὸ οὔτι θεὰς τε παρθένος, οὔτι βροτοῖσι. Λωβώμενος, χλευάζων. Λωγάιος, ὄνομα κύριον σημαίνει δὲ ἐστὶ τὸ στῆθος. Λωγάλια, ἔσχατα. ἡ ῥάκια. Λωγάλιον, τῶν βοῶν τὸ ὑπὸ τὸν τράχηλον χάλασμα. Λωγάνιον, μέρος τοῦ σώματος. Λωγαὶ, πόρναι. Λώγκιος, ἰαπεσία μάστιξ. Λώγη, καλάμη. καὶ συναγωγὴ σίτου. Λωγάρυχος, κύριον. Λώμαξαι, τὴν ἄμαξαν. Λώιον, κρεῖσσον. βέλτιον. τὰ εἰς ων καθαρὰ δισύλλαβα συγκριτικά, διφθόγγῳ παραλήγεται. αἶον, πλεῖον. μεῖον. ῥᾷον λῷον. καὶ τὰ μὲν ἐκφωνοῦσι τὸ ι, πλεῖον μεῖον. τὰ δὲ οὔ. οἷον ῥᾷον λῷον. οὐ γίνεται δὲ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. ὃ γὰρ ποιεῖ τις ἐκ τοῦ συμφέροντος, τοῦτο καὶ θέλει. Λωισμὸν, χῶμα, ἢ πλασσόμενον. Λώιστα, συμφέροντα. ἄριστα. Λώιτερον ἐξ ἐφόδου, ἐκ τοῦ λῷον. τοῦ σὺν τῷ προσγεγραμμένῳ ἰῶτα. ὡς τὸ ἐρίτερον καὶ τὰ τοιαῦτα. ποιητικὸς δὲ ὁ τοιοῦτος χαρακτηρισμός, ὡς καὶ τὸ χειρότερον. τὸ γὰρ κοινὸν, λῷον καὶ ῥᾷον, καὶ χεῖρον. Λωίτερα, συμφορώτερα. Λωλώοντα, αἴθουσα. Λωλία, κύριον. Λῶλον, βρῶμα ἐκ γιγάρτων ἐστὶ σύκων ψωμίζομενον παιδίοις, πεφυσημένον. Λῶμα, τὸ γυναικεῖον. ὃ ὑπὸ ἀττικῶν ὄχθοβος λέγεται. Λῶμα, τὸ κράσπεδον. Λῶμα, τὸ εἰς τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἱματίου ἐπίβλημα ἰκθύσσου καὶ πορφύρας. καὶ κοκκίνου. Λῶντι, ἀντὶ τοῦ θέλουσι δωρικῶς. Λῶνος, τοῦ κρείσσονος λόγου. Λῶος, ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν. ὁ αὔγουστος. Λωπάει, ψάλλεται. Λώπη, χλαινίς ἱμάτιον. Λωπίζω, τὸ ἐκδύω. Λώπιον, τὸ ἁπλοῖς ἱμάτιον. Λώπισος, ὁ παλαμήδης, ἐκ τοῦ τῶν ἱματίων ἀφαρπάζεσθαι. Λωποδύτης, ὁ τοῖς ἐκδύων ἐστὶ λωποδυτεῖν, τὰ ἱμάτια

ρειος, αἰολικῶς προπαροξύνεται· ἐπεὶ γὰρ οἱ αἰολεῖς ἀχίλλεις καὶ πάλεις λέγουσι βαρυτόνως· ὁμοίως καὶ λυκόρειος. διὰ τοῦτο ἡ τῶν εἰς εις ἐθνικὰ παρ' αὐτοῖς προπαροξύνεται. Λυκώρειαι, αἱ τοῦ δελφικοῦ κεῖνται· πρὸ τοῦ ἀπολλωνίου. αἱ γὰρ δελφοὶ τὸ πρότερον λυκωρεῖς ἐκαλοῦντο· ἀπὸ λύκου τινὸς κώμης λυκωρείας. Λυκωρεὺς δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπολλωνίου τοῦ τρίτου οὐκ ἔξω ἱστορίας παρείληπται. Λυκόρεια, πόλις. Λύλιος, ὁ μύλλος· οὕτως ἐπὶ μωρία ἐκωμῳδεῖτο. Λῦμα, καθαρμα. Λυμαιὼν, ὁ βλαπτικός. Λυμαίνεσθαι, καθαίρειν· φθείρειν. Λυμαίνομαι, ὁτὲ μὲν αἰτιατικῇ, ὁτὲ δὲ δοτικῇ. λυμαίνομαι λέγεται καὶ τὸ λυπῶ· καὶ τὸ διαφθείρω ἢ βλάπτω. ἀριστοφάνης· ἕκαστοι λυμαινόμενοι τοῖς μειρακίοις· καὶ ἀριστείδης· ὥσπερ γὰρ αἱ γεωργίαι, τὰ λυμαινόμενα τῇ χώρᾳ καὶ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐκκόπτοντες. λέγεται καὶ ἐπὶ πάθους, ἀντὶ τοῦ φθείρομαι· ἀττικῶς δὲ ἀεὶ ἐνεργητικῶς τίθεται, ἀντὶ τοῦ φθείρει καὶ λωβᾶται· καὶ ἀριστείδης· τότε μὲν δύναμιν συλλέγων τοῦ στρατοῦ, νυνὶ δ' ἅπασι λελυμασμένος· ἀντὶ τοῦ λελωβημένος, καὶ διαφθείρας. Λυμαίνεται, ἤγουν βλάβην ἐπάγει· φθείρει· ἀπολύει· ἀφανίζει· λυμαίνεται τοῖς μειρακίοις. Λυμαίνεσθαι ἐπὶ βλάβης, ἐκ τοῦ ὁμηρικοῦ τοῖς ὕστερον εἴληπται, παρ' ὅσον ἡ μὲν ὁμηρικὴ λέξις τὸ λυμαίνεσθαι, σημαίνει καὶ οὐδέν τι ἐπὶ ψόγου ἐμφαίνει· ἡ δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον λύμη, καὶ τὸ λυμαίνεσθαι καὶ ὁ λυμεὼν, ἐπὶ ψόγου λαμβάνονται· ὥσπερ δὲ τὸ βρέμα βρῶμα λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ παρ' ἑτέροις τὸ τρέμα τρῶμα, οὕτω καὶ ὁμηρικὸν λῦμα, τὸ λύμη παρῆκται. Λύμακες, πέτραι. Λυμαντὴρ, ὁ βλαπτικός. Λύματα, ἐνέχυρα· οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα. Λύματα, ἐλέγοντο τὰ καθάρματα· οἱονεὶ λούματα· τινὰ ὄντα ἅπερ ἐν τῷ λούεσθαι ἀπέβαλλον· τὸ καθαίρεσθαι ἀπολυμαίνεσθαι· διὰ τὸ εἰς ἅλα λύματα ἔβαλον· ἢ πάντως διὰ τὸ φύσει ῥυπτικὸν εἶναι τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ· εἰς τὴν ἀπείριτον οὕτω φασὶ τὰ περιττώματα ἔβαλον· διὸ καὶ παροιμία φησὶ, θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ἡ λύμη, ἐπὶ βλάβης· ἐπαξίων ἐστὶν ἀπολούσασθαι· καὶ ὁ λυμεὼν ἢ κάθαρμά τις εἴη, ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἀπόχρημα. Λύματα πάντα κάθαρσις· ἐστὶ πάντα τὸν ῥύπον καὶ τὴν περὶ τὸ σῶμα ἀκαθαρσίαν, ἣν χρὴ ἀπολυμαίνεσθαι, ἤγουν ἀπολούεσθαι· τὸ γὰρ λῦμα ἐντεῦθεν παράγεται· οἱονεὶ λοῦμά τι ὄν. Λῦμα, τῷ γήρᾳ τρέφει· ἀντὶ τοῦ ἀπαιδίας τις εἰ μέχρι γήρως. Λυμάχη, ἡ εἰς διαφορὰν λύπη· ὕβρις. Λύμη, βλάβη· φθορά· ὕβρις. Λυμηνάμενος, αἰσχυνάμενος. Λυμνὸς, γυμνός. Λῦπε· ἐλύθησαν. Λύπτο γυῖα, ἤγουν τὰ μέλη· ἐκ τούτου δὲ σύγκειται τὸ λυσιμελής· ἐντεῦθεν δὲ λαβόντες οἱ μεθ' ὅμηρον, καὶ τὸ θανεῖν καταλῦσαι τὸν βίον φασί. Λὺξ, λύτρον. Λυόμενος, ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος. Λύπεα, λυπηρά. Λυπεῖν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον λυπήσειν ἔμελλον τὸν σοῦ γεγονότα. Λύπη ἐστὶ, δηγμὸς καρδίας καὶ σύγχυσις· τὴν λύπην διαιροῦσιν εἰς τέσσαρα· εἰς ἄχος· εἰς ἄχθος· εἰς φθόνον· καὶ εἰς ἔλεον· καὶ τὸ μὲν ἄχος εἶναί φασι λύπην ἀφωνίας ἐμποιοῦσαν, ὡς ἂν ἐγγένηται διὰ τὴν εἰς βάθος πρόοδον τοῦ λογισμοῦ· τὸ δὲ ἄχθος, λύπην βαροῦσάν τε καὶ δηλοῦσαν ἐπ' ἀβουλήτοις συμβάμασι· τὸ δὲ φθόνον, λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· τὸ δὲ ἔλεον, λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς· ἡ λύπη ἐστὶ, διάθεσις ἡ ἐνδεὴς ἐστερημένη. Λυπηρότερα σταλαγμοῦ, διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχὲς καταστάζεσθαι ἐπίπονα λέγεται. Λυπηρὸς, ἄθυμος. Λύπη ἐστὶ, πάθος ψυχῆς μηδενὸς τῶν ἀλόγων ζώων καθαπτόμενον. Λυπτάριον, εἶδος ὀσπρίου· ἃ καὶ θέρμια λέγονται. Λυπρὰ, μοχθηρά· λυπηρά. Λυπρόγειος· ἡ μοχθηρὰ καὶ λυπηρὰ γῆ. Λυποῦμαι, ἀδημονῶ· ἀλγῶ· ἀλύω· ἀνιῶμαι· ἀσχάλλω· ἄχθομαι· ὀδυνῶμαι· στυγνάζω· δυσχεραίνω· ἀθυμῶ. Λυπρὰν γῆν, τὴν λεπτήν. Λυπρὸς, ὀλιγόβιος· λιπαρός. Λυσσὰ, ἑταίρα· πόρνη. Λυσσῶ, τὸ θλίβω. Λυσσῶ, ἀνιῶ· ἀλγύνω· ἀποκναίω· διακναίω. Λύρα, κιθάρα· βάρβιτον. Λύρα, κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις· ἐστὶ δὲ μουσῶν· κατεσκευάσθη δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ ἑρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης καὶ τῶν ἀπόλλωνος βοῶν· εἶχε δὲ χορδὰς ἑπτὰ ἀπὸ τῶν ἀτλαντίδων· μετέβαλε δὲ αὐτὴν ἀπόλλων· καὶ συναρμοσάμενος ὀρφεῖ δέδωκεν· ὃς καλλιόπης υἱὸς ὢν μιᾶς τῶν μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς ἐννέα, ἀπὸ τοῦ τῶν μουσῶν ἀριθμοῦ· καὶ προήγαγεν ἐπὶ πλεῖον ἐν τοῖς ἀνθρώποις δοξαζόμενος οὕτω καὶ ὑπόληψιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ πιστότατον· ὅτι καὶ τὰς πέτρας καὶ τὰ θηρία ἐκάλει διὰ τῆς ᾠδῆς· ὃς τὸν μὲν διόνυσον οὐκ ἐτίμα· τὸν δὲ ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι· ὃν καὶ ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν· καὶ ἄλλα πολλὰ λέγονται περὶ αὐτοῦ. Λύραι, αἱ τιμωρίαι δοθεῖσαι ἀμφίονι ὑπὸ μουσῶν φησι· διοσκορίδης δὲ, ὑπὸ ἀπόλλωνος· καὶ φερεκύδης δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ ἱστορίᾳ ὑπὸ μουσῶν. Λυρίτας, ζῶντα, τοὺς δρυσὶν ἐντακτον. Λύρκιν, ὄρος τῆς ἀργείας. Λυροφάνιξ, εἶδος κιθάρας. Λυρνησσὸς, πόλις. Λυρῳδία, ἡ τῆς λύρας ᾠδή· ληρῳδία δὲ ἡ φλυαρία· ἦ. Λυρῳδὸς, ὁ μετὰ λύρας ᾄδων, καὶ ψάλλων· ληρῳδὸς δὲ ὁ φλύαρος ἦ. Λῦσαι, ἀπολῦσαι· λυτρῶσαι· καθελεῖν· ἀφελεῖν τι μάτην. Λύσσα, καὶ λύττα, ἡ μανία. Λύσαι τε, ἀντὶ τοῦ λύσατε· τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ παρ' ὁμήρῳ ἐν τῇ α ῥαψῳδίᾳ. Λῦσαι, ἔλυσαν ἐλύτρωσαν. Λυσάνδρια, πανήγυρις ἀπὸ λυσάνδρου ὀνομασθεῖσα, ἤγοντο δὲ ἐν αὐτῇ, ἀγῶνες, καὶ θυσίαι. Λύσανδρος, ὄνομα κύριον· λακεδαιμονίων ναύαρχος. Λυσανίας, λύων τὰς ἀνίας ὁμοίως τῷ παυσανίᾳ, ὁ παύων τὰς ἀνίας. Λῦσε παρθενικὴν ζώνην, συνεκδοχὴ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον παρίστησι· ἀκολουθεῖ γὰρ τούτῳ τὸ διακορεῦσαι· ἔστι δὲ καὶ συνεκδοχὴ ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου τὸ προηγούμενον· ὡς ὅταν λέγῃ ἐναρίζειν, τὸ φονεύειν, ἀντὶ τοῦ σκυλεύειν. Λύσειοι τελεταί· οὕτως ἐλέγοντό τινες τελεταί, ἐπεὶ καὶ λύσιος ἐλέγετο διόνυσος. Λυσθεὶς, καταπλαγείς. Λυσίαι, ὁρμαί· συνουσίαι, μανίαι. Λυσίας, διαστάσεις ἀπ' ἀλλήλων τῶν ἄρθρων, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λυσίζωνος γυνὴ, ἡ πρὸς ἐνυμφεύθη, καὶ ἐτέθη τὸν ἀνδρί τὴν μίσθον. Λυσίμαχος, ὁ ἀριστείδου υἱὸς, τοῦ δικαίου ἐπικληθέντος· ἕτερος δ' ἐστὶ λυσίμαχος, οὗ μνημονεύει λυκοῦργος, ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως, ὡς ἀπὸ πλουσίων μελοποιοῦ. Λυσιμάχειος, βοτάνη εὑρεθεῖσα ὑπὸ λυσιμάχου. Λυσιμελὴς ὕπνος, ὁ λύων τὰς μελεδώνας καὶ λυσιμελὴς συνθέτως καὶ διαλελυμένος, λύων μελεδήματα θυμοῦ· καὶ ἄλλως· καλεῖται λυσιμελὴς, παρὰ τὸ λύειν τὰ μέλη· ὡς δηλοῦται καὶ ἐν τῷ λύθη δ' αὖ ἅψεα πάντα· ἔνθ' αὖ φιλότης καὶ ὁ κάματος, ὅ γε καὶ κωμάτων φίλα γυῖα λέλυνται. Λύσιν, τὴν χρείαν καὶ ἔφοδον λέγουσιν οἱ ἴωνες. Λύσις, ἡ λύτρωσις. Λυσιτελεῖ, φοβεῖται. Λυσκάζει, περιφάγει. Λυσιτελεῖ, συμφέρει δοτικῇ· τοῦτό σοι οὐ λυσιτελεῖ· συμ-

φικάτα· ἐν πελλήνῃ τῆς ἀχαΐας ἀγὼν, ὁ καλούμενος θεοξένια· τινὲς δὲ τὰ ἕρμαια· τὸ δὲ ἆθλον ἦν χλαῖνα. ἐν δὲ αἰγί-
νῃ τὰ αἰάκεια. Λύκαινα, εἶδος θηρίου. Λυκαιχμίας, ὁ λυκόβρωτος. Λυκάβας, ὁ ἐνιαυτός· οὐ μόνον διὰ τὸ λυκαβαντας
ὅ ἐστι λεληθότως, καὶ οἷον σκοτεινῶς παρέρχεσθαι, ἀλλὰ καὶ διότι αἱ καθ᾽ αὐτὸν ἡμέραι, καθ᾽ ὁμοιότητα διαβάσεως λύ-
κων ἀλλήλων ἔχονται. πιστεύεται γάρ φασι τοὺς λύκους διαβαίνειν τὸν βίαιον ποταμὸν, ἐνδακόντας τὴν κέρκον τῶν ἀεὶ
προηγουμένων, τοὺς ἑπομένους στοιχηδὸν διανήχεσθαι. καὶ οὕτω μὴ παρασύρεσθαι τῷ τοῦ ποταμοῦ ῥεύματι ἀπαλλαχοῦ, ὡς αἰλιανὸς
ἱστορεῖ. Λυκαβηττὸν, ἐν παροιμίαις μεγέθει, τουτέστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν· ἀλλ᾽ ἔστι μεγαλαυχοῦντος. ἀριστοφάνης. Λυ-
καβηττός, ὄρος τῆς ἀττικῆς· εἴρηται δὲ οὕτω, διὰ τὸ λύκοις πληθύνειν. Λυκαμβὶς, ἀρχὴ ὁ κρατῖνος ἐν νόμοις τὸν πολέ-
μαρχον δηλοῖ, πρὸς ὃν ἀπεγράφοντο τὰς τῆς ἀπροστασίου δίκας. λυκαμβίδα δὲ εἶπε τὴν ἀρχήν. Λυκαΐδες, παιδίσκαι
τινές. Λυκαονία, χώρα. Λυκαονίδαο σῆμα παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ λυκάονος, ἤγουν τοῦ μαινάλου. ἀφ᾽ οὗ τὸ ὄρος μαί-
ναλον· σῆμα, ἀντὶ τοῦ σῆμα· τουτέστι μνῆμα. Λύκαστος, πόλις. Λυκάστιαι, χωρίον τῆς λευκοσυρίας· ἀφ᾽ οὗ λυκαστίας
εἶπε τὰς ἀμαζόνας. Λύκαστον ἀργινόεντα, τουτέστι λευκόγεων· ἀργιλώδης γάρ τοῦ ἔχει γῆν. ταύτην δὲ ἀργινόεν-
τα, καὶ ἀργιλώδη, διὰ τὴν τοῦ ν καὶ τοῦ λ συγγένειαν, τὴν δηλουμένην καὶ ἐν τῷ νεογιλὸς, ὅ ἐστι νεογνός. καὶ ἐν συνήθει τῷ
νεογνός. καὶ ἐν τῷ ἀθήνη· ἀθήλη γάρ φασιν ἐκείνη ὡς μὴ θηλάσασα. ὀνομάζεται δὲ λύκαστος ἀπὸ λυκάστου αὐτόχθονος, ἢ
παιδός μίνωος. ἔστι δὲ ἡ πόλις λύκαστος, κατὰ τὴν γραφὴν τῶν ἐθνικῶν. Λυκαονία, καὶ λυκαρτία χώρα, ὄνομα τοῦ
Λυκάων, κοινὸς μὲν, κύριον ὄνομα πολλοῖς προσώποις τεθέν· ὧν εἷς τινος καὶ χώρα λυκαονία. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον καὶ
τὸ πάθος νυκτὶ ἀλαὸν ἀσχολοῦν περὶ μνήματα, οὕτω καλεῖται. Λυκία, ἀγὼν ἐν ῥώμῃ. συνήθεια δέ ἐστιν αὐτοῖς, δορὰς
ἔπαθλον διδόναι. Λυκέα, λύκου δορά. Λύκειον, φοβερόν. Λύκειον, διετέλεις ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους· ἓν τῶν παρ᾽
ἀθηναίοις γυμνασίων, ἐστὶ τὸ λύκειον. Λύκειος. λύκειον δὲ οὐδετέρως, γυμνάσιον ἐν ἀθήναις. λέγεται δὲ ἢ λυκείου ἀπόλ-
λωνος, ἢ διὰ τὸ ἐν λυκίᾳ τῇ πόλει τιμᾶσθαι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ λύκον αὐτοῦ ἱερὸν εἶναι· ἢ ὅ γε κρεῖττον, διὰ τὸ λυκόφως ποιεῖν
τῆς νυκτὸς ὑποχωρούσης. ἀπόλλων γὰρ ὁ ἥλιος. Λύκειον πόπανον, ἀπὸ κρόνου τῆς ὑπὸ ἀπόλλωνος ἀφιεθείσης, ὑπὸ λύκου
πεπονημένον ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος. Λυκηγενὴς ἀπόλλων, κατὰ τὸν μῦθον· οἷον λυκηγενὴς ὡς ἐν λυκίᾳ γεγονὼς ἢ τῇ με-
γάλῃ κατά τινας, ἢ τῇ μικρᾷ, ἧς πάνδαρος ἦρχεν ἀφ᾽ ἧς καὶ ὁ πατὴρ λυκάων παρωνόμασται. ἐξ ἧς φασι μετὰ τὸ τεκεῖν
ἀπόλλωνα γενεῖν λητὼ, τὴν τῆς ἥρας ζηλοτυπίαν ἐκκλίνασαν. καὶ ἄλλως. λυκηγενὴς λέγεται, ὅτι λύκος φασὶ γενομένη τῇ
λητοῖ, ἐν τῷ τίκτειν· ὅθεν καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς ἀπόλλωνα ἐπωνόμασε καὶ λυκηγενῆ, διὸ καὶ ἀπόλλωνι κατὰ μῦθον
ὁ λύκος ἀνάκειται. καὶ νομίσματι ἐνεχαράττετο. ὁ λύκειος δὲ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο αὐτός τι ὁ ἀπόλλων, καὶ ἀγορά τις ἐν
τῷ ἄργει. καὶ ἄλλως. ὥσπερ ὁ κύκνος ἱεροῦται τῷ ἀπόλλωνι ὡς ἡλίῳ διὰ τὴν λευκότητα, καὶ ὁ κόραξ διὰ τὴν νυκτερι-
νὴν μελανίαν ἐς ὅλα καὶ μητρὸς ἀποδεῖται, οὕτω καὶ λύκος ἀνάκειται αὐτῷ, διὰ τὸ μέσον εἶναι ἀμφοῖν τὸ λύκειον
χρῶμα. τεφρῶδες γὰρ καὶ οὔτε φαεινὸν, οὔτε ἄκρως μέλαν, ἀλλ᾽ οἷόν τι τὸ πρὸ τῆς ἀρχομένης ἡμέρας ὑπονυκτερινὸν χρῶμα· ὃ καὶ λυ-
κόφως, ἡ καθ᾽ ὁμιλίαν θρυλλοῦσα καλεῖ. Λυκηθμὸς, ἡ τῶν λύκων βοή. Λυκηγενὴς ἀπόλλων. δῆλον ὅτι ἐλέγετο
διὰ τὴν μητέρα λυκίαν, τὴν μικρὰν λεγομένην τροίαν ὡς ἐν τοῖς περὶ πινδάρου δηλοῦται. Λύκις, κωμῳδίας ποιητής,
ὃς ψυχρὸς κωμῳδεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Λυκιάδες κόραι, τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα, αἳ τὸ ὕδωρ κομίζουσιν εἰς τὸ
λύκειον. Λυκιουργέας, τὸ τοῦ λύκου. λύκειον δὲ δέμα, δίφθογγον. Λύκιος, κολοιοῦ εἶδος. Λυκίαν, τὴν τρωϊκὴν
ὅμηρος λυκίαν λέγει. Λύκειον, πόλις ἐν ἰταλίᾳ. ἔνθα λύκος ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀπελήλυθε. γράφεται δίφθογγον, τῷ
λόγῳ φυλάγειον. Λυκηλάτης, τοὺς ἐγχέλεις. Λυκίσκος, ἡ μὴ ἔχουσα ὀξεῖς σκον προχιλία. τρῆμα δὲ μόνον ἢ αἰ-
δοῦς σώματος. Λυκοβατίας, δρυμὸς ἐν ᾧ οἱ λύκοι διατρίβουσι. Λυκοειδὲς, τὸ πρὸς τὴν ἕω. Λυκώδης, διάλευ-
κος. Λυκοΐδεια, ἐκ λυκείου δέρμα τι περιτεθειμένα. Λυκόζεια, ἐθνικόν. Λύκοι, μάνδαλα θυρῶν. Λυκοκτόνος, ἀ-
πόλλων λέγεται, ὅτι λύκοις αὐτῷ ἔθυον. λέγεται καὶ ἀγορὰ λύκειος, τόπος ἐν ἄργει· ἔνθα συνεθροίζοντο οὕτως ὀνομαζό-
μενος ἦν δὲ ἀφιερωμένος τῷ ἀπόλλωνι. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀπόλλων. Λυκομίδαι, γένος ἰθαγενῶν. Λυκόποδες, οὕτως ἐ-
κάλουν τοὺς τυράννων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν ἐκεῖ τῶν ἀεὶ τοῦ τὸ σῶμα τῆς φυλακῆς ἔβαλλε. λυκόποδας
δὲ ἐκάλουν, ὅτι διαπαντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους· ὥστε μὴ ἀδικεῖσθαι, ἐκ τοῦ ψύχους
ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἀεὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. καὶ ἀριστοφάνης, τοὺς ἀλκμαιωνίδας φησί. Λυκοραίστης, ὁ
τοὺς λύκους διαφθείρων. Λυκόοργος, ἐν τισὶ διὰ τὸ λυκοῦργος, οἷον τὸ λυκόεργος· λύκου γὰρ ἐργὴν, ἔστι μὲν εἰπεῖν,
ἔργον δὲ οὔ· ἀεὶ γὰρ ἀνθρώπων μόνον κυριολεκτεῖται τὸ ἔργον. ἰστέον ὅτι μιμεῖται ὁ ποιητὴς ἔτι καὶ λυκούργου πρὸς τὸν
ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐφ᾽ ὃν λέγει ὁ δρύαντος υἱόν. Λύκος, ποταμὸς ὁμώνυμος τῷ βασιλεῖ· ῥεῖ δὲ διὰ τῆς τῶν μαριανδυνῶν χώρας.
Λυκόστρατος, ὁ μόναρχος παρὰ ἱπποχάρμῳ. Λύκος κεχηνὼς, φλέβας φησί δηλοῖ τρόπον. λύκος δὲ ἰχθύος γένος μορφὴν ἔχων
τοῦ θηρίου. Λύκος, τὸ τοῦ ἱερέως αἰδοῖον, καὶ ποιὸς ἰχθύς. καὶ τὸ ἐν τοῖς χαλινοῖς σιδήριον. καὶ ὁ ἅρπαξ τῶν εἰς τὰ φρέατα
καθίσκων. καὶ ὁ τῆς θύρας μάνδαλος. καὶ ὀρχηστήριόν τι, καὶ εἷς τῶν τελχίνων ποταμός. Λυκοῦργος, εἷς τῶν δέκα ῥητό-
ρων. οὐ πάντες λυκοῦργος ὁ νομοθέτης. Λυκοφίλιοι εἰσὶν, αἱ διαλλαγαὶ λυκοφιλίας, ἀντὶ τοῦ ὕπουλος καὶ ὕπουλας.
Λυκόφρυν, ἀντὶ ὀφρύων [illegible]. Λυκόφαντον, τὸ ἐχινόποδα. Λυκόφως, τινὲς τὸ σκοτεινὸν λέγουσιν. οἷον, λυκαυ-
γὲς διαλελυμένον φάεος ἢ αὐγῇ διαλελυμένη. ἢ τὸ μετέχον σκότους καὶ φωτός. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων οἵτινες, τὸ μὲν
κάτω μέρος τῶν ποδῶν τοῦ δέρματι λευκὸν ἔχουσι τὸ δὲ ἄνω, μέλαν. Λυκτοί, οὐκ αὐτοί. Λύκτος, ἧς ἐπιδεῖ οἱ λύ-
κιοι κεροντεῖς, ὄνομα [illegible] λύκτου υἱοῦ λυκάονος, ὡς ὁ γράψας τὰ ἐθνικὰ ἱστορεῖ. τινὲς δέ φασι λυττὸν αὐτὴν κα-
λεῖσθαι, ὡς ἐν μετεώρῳ που κειμένην· τὸ γὰρ ἄνω ὑψηλὸν, λυττὸν φασί. Λύκον φησόμεθα μᾶλλον, ἢ ὑπὸ [illegible]
[illegible] παροιμία ἐπὶ τοὺς λύκους [illegible] τὸ παλαιὸν [illegible] νόμος ἦν λύκον [illegible] διὸ ὁ μὲν φονεύων
τὸν λύκον [illegible], ὁ δὲ [illegible] λύκειον καὶ λυκοκτόνον φασί. Λυκό

ύα, στάσις· διαφορά. Λυάζει, φλυαρεῖ· μωρολογεῖ· στασιάζει. Λυαῖος, ὁ διόνυσος· καλεῖται λυαῖος ἐπωνυμία ἀπὸ τοῦ στασιαστὴς πρὸς τὴν λύαν ἤγουν στάσιν ἢ ἐναντίον ἢ εἰρήνη· αὕτη μὲν γὰρ πρὸς τὸ εἰρηνεῖν γίνεται· ἐκεῖνο δὲ πρὸς τὸ λύειν· ὀρθῶς δὲ καὶ ἴαυρο παρά τι τοῖς ἄλλοις καὶ λυκόφρων· ἔτι δὲ καὶ παρθέλα. Λυβάζειν, λαφύρειν. Λύβας, λύβατος· λυβὴρ, ὀνόματα κύρια. Λυβρὸς, λυόμενος, ὁ ἐνιαυτὸς· ἐκ μεταφορᾶς τῶν λύκων τῶν βαινόντων κατὰ οὐράν. Λύγαια, τὰ περὶ ταῖς χερσὶ ψέλλια. Λυγαίας, σκοτεινῆς· λύγη γὰρ ἡ νύξ. Λυγαῖος, σκοτεινός· λυγαῖος δὲ ἦν ὁ τόπος αὐτοῖς· καὶ λυγαῖον τὸ φοβερόν. Λυγαίας, σκοτεινάς· κατὰ μετωνυμίαν λύγος γὰρ τὸ σκότος, ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶ πυκνὸν καὶ δασὺ, ἢ μέλαν· καὶ τὸν ἐνιαυτὸν λυκάβαντα· οἱονεὶ λυγάβαντα· ἐπειδὴ μετὰ λύγης βαίνει· σοφοκλῆς ἀπ' αἰθέρος δὲ, κἀπὸ λυγαίου νέφους. Λυγγανόμενοι, λύζοντα ἐν τῷ κλαίειν. Λύγδαμις, ὄνομα· οὗτος ἔχαυσε τὸν νεὼν τῆς ἀρτέμιδος. Λύγδη, τὸ δένδρον ἡ λεύκη· καὶ ἄλλα φασὶ τῶν τε ἐν λύγδοις. Λύγδην, λύζοντες· ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Λύγδινα, κάνστρεις ἐπὶ κοινῷ τὰ λύγδινα κάνεα· ἔστι δὲ εἶδος λίθου ἡ λύγδος. Λυγίζεται, στρέφεται· στρέφεται. Λυγιζόμενος, στρεφόμενος· καλυπτόμενος. Λυγίζω, διαστρέφω. Λυγίζειν, δωρικῶς· θεόκριτος καὶ τάχιον δ' ἄφη λυγίζειν· ἤγουν λυγίσαι· τινὰς στρέφειν· κατὰ παλαίστραν καὶ κάμπτειν· κυρίως δὲ ἐστὶ τὸ τοῖς λύγοις δεσμεῖν· σημαίνει καὶ τὸ ἐλαῦνα· παλὸς γὰρ ὁ λύγος, εὔθλαστός ἐστι. Λύγισμα, αἰσχρὰ φωνή· βδελυρὸν ᾆσμα. Λυγίσμασιν, ἀνακάμψεσι· συγκλάσμασι. Λυγισμὸς, ἀνάκλασις τῶν μελῶν. Λυγισμῶν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει γράφεται καὶ καμπῶν· ῥυτίσι, παρὰ λογισμῶν· τὸ δὲ καμπτόμενον ἅμα μὲν πρὸς τὰ μέλη, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ἐξελίττειν καὶ ἀναδύεσθαι· ὅμηρος δῆσε μόσχοισι λύγοισι· δίδυμος δὲ λυγισμῶν, ἀπὸ τῶν αὐτῶν σημαινομένων τοῦ λόγου. Λυγκαία, πόλις μακεδονίας. Λυγκαίνουσα, ἀναβλύζουσα· στάζουσα. Λυγκάσειε, αὔξει ἀπὸ τῆς σίας, ἢ λυγκάσαι, ῥεῦσαι. Λυγκεὺς, εἶδος θηρίου. Λυγκεὺς, ὀξυδερκέστατος ἐλέγετο, ὥστε καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾶν· οὕτω μὲν μυθολογοῦσι· πρὸς δὲ τὸ πιθανὸν τοῦ λόγου, ἀληθεύει ὅτι πρῶτος οὗτος εὗρε μέταλλα χρυσοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ τῶν ἄλλων· ἐν δὲ τῷ μεταλλεύειν λύχνους μεταφέρων ὑπὸ γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν, καὶ τὸν σίδηρον, καὶ τὰ λοιπά· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι ὅτι λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾷ· καὶ καθ' ὕδωρ ἀργύριον ἀναφέρει. Λυγκεῖον ἄργος λέγεται, ἀπὸ λυγκέως τοῦ βασιλεύσαντος ἄργους. Λυγμὸς, ὀλολυγμός· θρῆνος· ἀναλυγμός. Λὺγξ, τὸ πάθος· ὁ λυγμὸς, καὶ θηρίον καὶ ζῶον. Λύγοισι, φυτῷ τινι ἱμαντώδει· ὃ ἡμεῖς κυπαῖον λέγομεν. Λύγος, τὸ σκότος· οὐδὲ περιέχοντος τοῦ καὶ λυγὸς, ἀπὸ τοῦ λύειν τὴν αὐτὴν καὶ τὸ καθυφίστασθαι, παρὰ λυγίζεσθαι λέξισι· σημαίνει δὲ καὶ φυτόν. Λύγος τὸ ἰμαντῶδες φυτὸν, καὶ λυγὸς ὄργανον, ἐν ᾧ τὰ καλλύμενα ἐμβάλλεται· οἱ δὲ τὸ στρεβλωτήριον ὄργανον. Λύγος μὲν λέγεται ὁ ἁπαλὸς κλάδος· λιγὺς δὲ ὁ ὀξύφωνος· ἐξ οὗ καὶ λιγεία· καὶ λιγυρὸν μέλος· λοιγὸς ποιητικῶς, ὁ ὄλεθρος· ἐξ οὗ λύγαισι· καὶ βροτολοιγὸς ἄρης. Λυγρὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν ὑγρόν· λέγεται δὲ οὕτω τὰ κακὰ ὡς λύπην ἐμποιοῦντα· ἐκ γὰρ τῶν ὑγρῶν καὶ ψυχρῶν φασὶ τὰ λυπηρά· ἐκ δὲ τῶν θερμῶν τὰ ἡδέα. Λυγρὸς, χαλεπὸς· ἢ ἀσθενής· ὀλέθριος· κακός· ἰσχυρός· πενθικός· ἐλεεινός. Λυδεία ἐσθὴς, τὰ λύδεια ὑφάσματα· καὶ λυδεία λίθος, ἡ βασανίζουσα τὸν χρυσόν. Λυδείας μαχαίρας, τὰς μυεργούς. Λυδία χώρα, ἡ καὶ μαιονία· λυδία λίθος, ἡ καὶ βάσανος λεγομένη, ἡ τὸν χρυσὸν βασανίζουσα· καὶ λύδιον ἅρμα, τὸ ταχὺ· ἐξ οὗ καὶ παροιμιώδως λέγομεν, ὡς πεζὸς δεῖ παρὰ λύδιον ἅρμα· καὶ λύδιος τόνος, ἐν μουσικῇ, ὁ νῦν λεγόμενος ἦχος· λυδὸς δὲ ἀνὴρ ὁ ἀπὸ τῆς λυδίας. Λυδίζειν, χρυσίον κατὰ τοὺς λυδούς· ἀναζόντων μὲν, διεσκευασμένοι δὲ εἶσιν. Λυδικὴ λίθος, σίδηρον πλόθεν προσάγουσα· αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἀνθέλκεται· ἡ δὲ μαγνῆτις, διασπᾶται τὴν ὄψιν, ὡς δοκεῖν ἀργύριον εἶναι. Λύδιον μέλος, ὥσπερ καὶ δώριον, καὶ φρύγιον. Λυδῶν νόμος, ἀντὶ τοῦ μαντικοῦ· οἱ γὰρ λυδοὶ, μάντεις ἐδόκουν εἶναι· ἢ λυδῶν, ἀντὶ τοῦ μυσῶν· εἰσὶ γὰρ λυδοὶ ἄτροποι καὶ μαντικώτατοι· ἢ ἐπεὶ τὰς κεφαλὰς οἱ λυδοὶ, ἀμπεχόνῃ ἐκόσμουν. Λυδοὶ, οὕτω τὰς θείας αὐλὰς λέγονται· ὅθεν καὶ ῥωμαῖοι, λούδους φασί. Λύει, ἀντὶ τοῦ λυσιτελεῖ· λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας, ἀντὶ τοῦ διακορεῖ. Λύη, στάσις· μάχη· διαφορά. Λύζει, ἐὰν μὲν μετὰ τοῦ ζ ὀλολύζει· ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ, μὰ λύει, φωνὴ στενάδμωνει ἢ λύζει· ἀντὶ τοῦ φωνὴν τραχεῖαν ἀφίησιν· ἢ λυγμῷ συνέχεται, εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους· ὡς ἐν ἄλλῳ γράμματι, καὶ γοερὸν λύζον, ἐστονάχιζεν ἔρως· καὶ λύγδην ἐπίρρημα ἐκ τοῦ λύζω. Λύζει, λυβάζει· κυλινδεῖ. Λύζω, τὸ τοῦ κοινῶς λεγομένου κλοζω κατὰ τί χομαι. Λύη, ἀλλὰ στάσεως, παρὰ τὸ λύειν τὴν ὁμόνοιαν, καὶ λῦμα ἡ φθορά· ἡ λύουσα τὸ σῶμα· ὅθεν καὶ λυμαίνω. Λύθεν δὲ οἱ ἄψεα· ὅμηρος λυσιμελὴς δηλαδὴ τὸν ὕπνον ἐξεῖναι λέγεσθαι, μὴ μόνον καθότι λύει μελεδήματα θυμοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ λύειν τὰ μέλη, ὅπερ ἐστὶν ἄψεα. Λύθη ψυχή τι μῦθος τι παρ' ὁμήρου ἴστε οἱ ὅτι ἐξ ὁμήρου λαβόντες οἱ ὕστεροι, καὶ αὐτὸ δὴ μόνον τὸ λυθῆναι ἀντὶ τοῦ θανεῖν ἔφρασαν ὡς δηλαδὴ καὶ σοφοκλῆς ἐν τῷ, ἔθανες ἀπελύθης· καὶ ἐν τῷ, τίνα ἀπελύσατο τρόπον. Λύθρον, μιασμὸν τὸν ἐξ αἵματος· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λύω· ἀφ' οὗ καὶ λῦμα τὸ κάθαρμα· καὶ ἄλλως δὲ φράσον λύθρον ἐστὶν, ἀκαθαρσία αἵματος μετὰ κόνεως δεομένη λύματος, ἤγουν καθάρσεως· γράφεται δὲ διὰ τοῦ θ πρὸς διαστολὴν τοῦ λύτρου, ὃ ἐστὶν αἰχμαλώτων τίμημα· ἄλλως· λύθρῳ, φόνῳ, ἢ τῷ ἐκμάχου μολύσματι συνισταμένῳ ἐξ ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος. Λύθρος, φόνος ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμὸς συνιστάμενος δι' ἱδρῶτος, καὶ κόνεως, καὶ αἵματος μετὰ ἰχῶρος· ὡς ἐν ἐπιγράμματι ὅπλα δὲ, λύθρῳ λειβόμενα βροτοεσσά ἄρης ἔχει. Λύκαια ἆθλα, ἐν ἀρκαδίᾳ τιθέμενα, ἀνακείμενα τῷ λυκαίῳ διΐ· δίδοται δὲ ἐν τούτοις τρίποδες χαλκοῖ· πολλαὶ δὲ ἄγονται ἀγῶνες ἐν ἀρκαδίᾳ· λύκαια· κόρεια· ἀλέαια· ἐν δὲ θήβαις, τὰ ἡράκλεια· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἰολάεια καλεῖται· ἐν μὲν θεσπιαῖς, ἐρώτια· ἐν δὲ λεβαδείᾳ, τὰ καλούμενα βασίλεια. Ἄλλως· ἐν βοιωτίᾳ τελοῦνται διάφοροι ἀγῶνες· ἐν μὲν θεσπιαῖς, ἐρώτια· ἐν δὲ πλαταιαῖς, τὰ ἐλευθέρια· ἐν δὲ λεβαδείᾳ, τροφώνια· ἐν δὲ ὠρωπῷ, τὰ ἀμ

ἴσματα ἐστὶ πιλίχνα σιμβόρα· τὰ δὲ ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς ἀναβρύοντα· ἢ ὑπερχεόμενα μεθ' ὁρμῆς, πρὸς ὠφέλειάν τε καὶ τρυφὴν τοῖς φαινομένοις, παρὰ δὲ ἑαυτὴν κάτω ῥοῇ φέρεσθαι, δοῦλος ἐλάττων τῆς ὀδύνης. Λουτρίδες, αἱ περὶ τὸ ἔδαφος δύο παρθένοι, αἳ καὶ πλυντρίδες λέγονται. Λοῦτρον, τὸ ἀπόλουμα· τὸ ῥύπασμα, ὃ τὰ ἀπόλουτρον. ἐν τῷ βαλανείῳ πίνεται τὸ λοῦτρον. Λοῦτρον, βαρύνεται ἐπειδὴ πᾶν ὄνομα εἰς τρον λῆγον ἀπὸ παραχθέντος, βαρύνεται· κέντρον· δένδρον· σκῆπτρον. τὸ δὲ λουτρὸν πρὸς διαφορὰν σημαινομένου· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ῥύπου βαρύνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ ὕδατος ᾧ λουόμεθα, ὀξύνεται. Λουτροφόρος, καὶ λουτροφορεῖν· ἔθος ἦν γαμοῦσι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν· ἔπεμπον δ' ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγύτατα γένους παῖδα ἄρρενα, καὶ οὗτος ἐλουτροφόρει. ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθνήσκουσι λουτροφορεῖν, καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι· τοῦ δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων· λέγει περὶ τούτου δείναρχος, ἐν τῷ κατὰ θεοδότου, καὶ ἐν τῷ κατὰ καλλισθένους ἀγγελία. ὅτι δὲ τὰ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ καλλιρρόης, Πολυσίφανος ἐν τῷ περὶ ἀφροδίτης φασί· μέμνηται δὲ τοῦ ἔθους ἄλλοι κωμικοί. Λοφνίδια, αὐχένιον κατὰ τοῦ αὐχένος ἢ χωρίον, ὃ καλοῦσι λίβυσσαν. Λόφαλον τὰ ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας λαμπρὰ ἀσπιδίσκια· λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις. Λοφαμίσκους, τὸ ὑψίτισμα καὶ τὸ τῆς γῆς ἔπαρμα. Λοφᾶς, λόφους πολλοὺς ἔχεις· ὄνομα πεποίηκε τοσήμερος· ἀριστοφάνης· ὡς λέγομέν τινα ὑδαρᾶ· σιλινίαν· χαλαζᾶν· σημαίνει δὲ, τὸ πλῆθος ἔχειν λόφων. Λοφεῖον, στρογγύλον· ἀριστοφάνης· τὴν τοῦ κατόπτρου θήκην, ἢ τὴν θήκην τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας· περιφερὴς δὲ αὕτη ὥσπερ κάτοπτρον λοφίον, ἐὰν μὲν ὑποκοριστικὸν δηλοῖ ἐλάττονα τῶν ἀπὸ λόφων· ἐὰν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, προπερισπᾶται, καὶ δηλοῖ τὴν θήκην. Λοφίας, ὁ τράχηλος. Λοφιὰ, ἐπὶ συὸς κυριολεκτεῖται, καθάπερ ἡ χαίτη ἐπὶ ἵππου, καὶ λέοντος, ἴσως δὲ ἡ λοφιὰ, ἐπὶ τοιούτων λέγεται ὡς δηλοῖ ὁ γράφων, ζῷα λοφοῦρα· τὰ ὥς φασί τινες ἔχοντα λόφους, ἢ ὁρᾷς· πρὸς ὅ ἐστιν εἰπεῖν, ὡς λοφιὰ ἢ λόφος διαφέρει· λέγεται δὲ λοφιὰ ὡς ἐν τῷ λόφῳ οὖσα ἢ τῷ περὶ τὸν αὐχένα τόπῳ. Λοφιὰν, ἀκρώρειαν ἢ ἐπὶ τοῦ λόφου θρίξ. Λοφία, ὁ ὑψηλὸς τόπος. Λοφίζω, λόφον, ἢ ὕψος ποιῶ· λοφᾶ δὲ, τὸ πάνυ μέγα. Λοφιὴν, τὸν τετείνοντα αὐχένα. Λοφιον τρῆμα, τὸ ὑποζυγίου ἢ τραχήλιον, ἢ περικεφαλαία, ἔλυτρον θήκη τοῦ λόφου· καὶ τὰ πρὸς ταῖς ἀμπέλοις φυόμενα· οἷον, μίσχοι. Λοφνὶς, ἡ μεγάλη λαμπάς· λιοφνὶς τὶς οὖσα, ἡ λίαν μεγάλη· τουτέστι φαίνουσα, ἡ συγκοπῇ αἰολικῇ λοφνίς. Λόφος, τὸ περικεφαλαίας ἄκρον, καὶ γῆς ἀνάστημα· σημαίνει καὶ αὐτὴν τὴν περικεφαλαίαν. Λοφοπωλεῖν, ἐπιτείνειν. Λόφος, τράχηλος· καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. Λοφόρρωτα, τὰ ἀπερρωγότα τοῖς ὤμοις. Λόφος, ὁ περὶ τράχηλον· ὅθεν τὸ κατὰ λοφὰ διὰ ἐν ὀδυσσείᾳ· καὶ παρὰ σοφοκλεῖ, τὸ ὑποζυγίου δὲ ἔτι λόφους φέρειν· ὡς λόφου ἐν τοῖς ζώοις ὄντος, τοῦ κατὰ τὸν τράχηλον μέρους ᾧ ἐπίκειται ὁ ζυγός. Λόφοις, τοῖς ἱμᾶσι λέγει ἀπολλώνιος. Λοφυδνὸν, ἢ ὁλοφυδνὸν ἄχυρον. Λοφωτὸς, ἐπίσημος. Λοχαγοὺς, στρατηγοὺς· ταξιάρχας. Λοχαῖα δίφρα, ἃς πρὸς τὸ τίκτειν ἐχρῶντο αἱ γυναῖκες. Λοχεία, ἡ ἐπὶ τῷ τόκῳ ὠδίν. Λοχᾶν, ἐνεδρεύειν· τίκτειν· φονᾶν. Λοχᾶνται, φονεύουσι· καὶ αὐτολόχευτος, αὐτοφυής, ὁ θεὸς ὁ ἀφύτευτος. Λοχεία, ἐπὶ γυναικὸς, ὅτι τίκτεται· λοχία δὲ διὰ τοῦ ι ἡ ἐνέδρα. Λοχεῖα ἄρτεμις λέγεται, ὅτι δοκεῖ προΐστασθαι τοκετοῦ· τοῦτο δέ φασιν, ὅτι πανσελήνοις εὐτοκώτεραι αἱ γυναῖκες. Λοχαῖος, κλινόμενος· εὔστρος· ἀπὸ τοῦ εὐτροφεῖν. Λόχησις, ἡ ἐνέδρα. Λοχιὰ, κρύφια φυτὰ· αὔξει καὶ ἄρρες, τὰ ἄρτι μὲν ἐκφυόμενα· καὶ ἁδροὺς ἀστάχυας ἔχουσι. Λοχιάδες, αἱ ὗλαι. Λοχία, μαῖα. Λοχίαν, τὴν εὐτραφῆ γῆν· καὶ ἁδροὺς στάχυας, ἢ καρποὺς φέρουσαν. Λοχίζει, ἐπιβουλεύεται. Λοχίζω, τάσσω εἰς λόχον ἄνδρας· λοχὸς γὰρ ἡ λόχευσις, ἡ ἐνέδρα· λοχὸς δὲ, ἀπὸ ὀξυνοῦ. Λοχισθεὶς, φονευθεὶς ἢ σφαγείς. Λοχίτης, ὁ ἐνεδρεύων· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιτης γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον τόπος, τοπίτης· λόχος, λοχίτης. Λοχμαία μοῦσα, ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι· δίδυμος ὅτι εἰκὸς κρημνώδεα ἐν ταῖς λόχμαις φωνεῖν εἰώθασιν· ὁ λόγος δὲ, ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ μοῦσα λοχμαία μέλος ὡς ὄρνιθος· ἀκύρως λοχμαίαν μοῦσαν καλοῦσι διὰ μέσου τὸ τῆς φωνῆς μίμημα. Λόχμαις, συμφύτοις τόποις· ἀριστοφάνης· ἔχει τὰς μασχάλας λόχμας δασυτέρας, ὥσπερ ἂν συγκειμένου· ἔθρεψαν αἱ γυναῖκες τρίχας, ἵν' ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι· ἢ ἀλειψάμεναι τὸ σῶμα ὅλον, δι' ἡμέρας ἐχλιαίνοντο πρὸς τὸν ἥλιον· ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ. Λοχμὴ, δασὺς τόπος· τραχεῖα· σύμφυτος καὶ λοχμώδης· λοχμὴ, καὶ ξύλοχος, ταὐτόν ἐστι. Λόχμιος, ἐν ἐπιγράμματι· λόχμιον ὑλοβάτην· τουτέστι, δασύν. Λόχοι, λακεδαιμονίων φησὶν ἀριστοφάνης τέτταρες· πέντε γάρ εἰσιν, ὡς φησὶν ἀριστοτέλης. Λόχον βούλεται ξενοφῶν ἐξ ἑκατὸν συντάγματα εἶναι· ὁ ἐκείνου ἐν τῷ τυχὸν ἐκτόν τι· λόχος ἕκαστος εἰς ἑκατόν· ἡ δὲ τραγῳδία, καὶ ἀλλαχοῦ, λόχον φασὶ τὸ ἁπλῶς στρατιωτικὸν σύνταγμα· καὶ λοχαγὸν, τὸν τούτου ἄρχοντα. Λόχος, διπλῶς λέγεται· αὐτό τε γὰρ τὸ ἔργον ἤγουν τὸ λοχᾶν, καὶ τὸ τάγμα τῶν ἀνδρῶν τὸ ποσὸν, ἐξ οὗ ὁ λόχος ἀπαρτίζεται· καὶ ὅτι τὸ λεγόμεθα πεῖστης ἄριστοι, ὅ ἐστιν ἐπιλεγόμεθα, ῥῆμά ἐστιν, ἐξ οὗ παράγεται ὁ λόχος· ἐν λόχῳ γὰρ ἔκκριτοι ἐπιλέγονται καὶ οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ πάντες· ἐκεῖ γὰρ οὐ ποσοῦ τινος πρὸς τὸ πρᾶγμα χρεία. ἐτυμολογίας ἔχει τὸ λεγοίμεθα ἐς λόχον. Λόχος, ἡ ἐνέδρα· ἀπὸ τοῦ τοὺς ἐπιλέκτους εἰς τοῦτο ἀθροίζειν ἢ ἀπὸ τοῦ λέξασθαι· καὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐπίλεκτοι, διεκρίνοντο εἰς τὰς ἐνέδρας. Λόχος, παρὰ τὸ λέγω τὸ ἐπιλέγω ἐν ᾧ εἰσιν ἐπίλεκτοι· καὶ ὡς νῦν φησιν ὁ ποιητὴς, ἀριστεῖς· σημειωτέον δὲ, ὅπως ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς παρέφρασεν· ἢ ἐτέμνοντο, ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι· τὸ δὲ λόχονδ' ἰέναι, ταὐτόν ἐστι, τὸ ὁδὸν ἐλθεῖν. Λόχονδ' ἰέναι, παρ' ὁμήρῳ σὺν ἀριστεῦσι, τὴν ἐξ ἐπιβουλῆς ἐπίθεσιν σημαίνει. Λόχους, ἔνιοι μὲν τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὀκτὼ σύστημα λέγουσιν· οἱ δὲ, τὸ ἐξ ἀνδρῶν δώδεκα· οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ ἐν τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον· καὶ λοχαγὸς, προστάτης· καὶ ἡγεμὼν ὁ αὐτός ἐστι πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου· παρὰ δὲ λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον τέσσαρες λόχοι οἷς ἐκέχρητο ὁ βασιλεὺς ὡς εὕρηται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· γνωστέον ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι λόχοι τέσσαρες μάχιμοι ἄνδρες, οὐδὲν ἐξωνησάμενοι καὶ κατὰ λοχίσαι, τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ. Λοχῶ, λοχήσω, ἀττικῶς ἀμφοτέρως ἐλόχησα. Λοχῶντες, ἐνεδρεύοντες.

καθ' τινος· κατηγορία, μαρτυρία κακῶν ἃ μαρτυρεῖ τις καθ' τινος· ὀνειδισμὸς δὲ, ἀνάμνησις εὐεργετημάτων ἅ τις πα-
ρέσχε τῷ καὶ ὀνειδίζοντι ἠρέμα. Λοιδορία, ἡ ἐν φανερῷ κατηγορία· ἡ λαθραία μέμψις. παρὰ τὸ λοιμὸς, λοιμορία, καὶ λοι-
δορία· ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τοῖς λόγοις ὡς δόρατι. Λοιδορεῖσθαι τοῖς πονηροῖς, οὐδὲν ἐπίφθονον· ἀλλὰ τιμὴ τοῖς χρη-
στοῖς, ὅστις εὐλογίζεται. τουτέστι τὸ τοῖς πονηροῖς λοιδορεῖσθαι τιμὴ γίνεται τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος ὢν δεῖ
πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ, αὐτὸς ἂν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἐμνήσθη φίλου· τῷ δ' ἀρίστῳ γὰρ οὐδεὶς, ὅστις οὐκ ἐπίσταται.
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν εἶδε, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον. παρὰ τὸ λεγόμενον, εἴ τις εἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. οἱ δὲ λέγουσιν φρύ-
γιον τὸν κιθαρῳδὸν ὄντα, ᾄδειν τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον, καὶ τὸν λευκόν. ἃ τινες ἐθαύμαζον τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν
χρόνον· τοῦ δὲ ἀριφραδέος, παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντος ταῖς γυναιξί. Λοιδορισμὸς, ἡ λοιδορία. Λοιδοροῦμαι,
παθητικῶς δοτικῇ συντάσσεται· ἐνεργητικῶς δὲ, αἰτιατικῇ. ἢ λοιδοροῦμαι ὅταν παθητικῶς γράφεται, συντάσσεται
δοτικῇ· λοιδορῶ δὲ ἐνεργητικῶς, αἰτιατικῇ. Λοιδορῶ, καὶ λοιδοροῦμαι, ἀμφότερα ἐπὶ ἐνεργείας λέγονται. καὶ συντάσσεται
τὸ μὲν λοιδορῶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἰτιατικῇ· ἐνίοτε δὲ, καὶ δοτικῇ. τὸ δὲ λοιδοροῦμαι, ἀεὶ δοτικῇ. Λοιδοροῦμαί σοι, καὶ διαλοι-
δοροῦμαι. λοιδοροῦμαι μόνον ἀντὶ τοῦ λοιδορῶ, αἰτιατικῇ. ἔστι καὶ παθητικῆς σημασίας. Λοιμὸν, λιμόν. Λοικὸν, κίσ-
σος. Λοιμώττεται, φθοροποιεῖ· βλάπτει. καὶ λοιμὸς, ἡ φθοροποιὸς νόσος· δυσκρασία ἀέρος. Λοίμη, ἡ φθορά· λύμη δὲ
ἡ βλάβη ψιλόν. Λοιμὸς, νόσος μετὰ δοτικῆς· ἡ φθορά. κυρίως δὲ λοιμὸς, ὁ ἐπὶ κακίᾳ πολιτικῇ· καὶ λοιμὸς, ὁ φθορεύς. Λοιμώ-
δης, ὁ ὀλέθρου παραίτιος. Λοιπὸν, τάφος. Λοιπὸν, ἐπίρρημα. Λοιπὸν, τὸ ὑπόλοιπον· καὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο, καὶ ἀντὶ
τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν. καὶ λοιπὸν, ἀντὶ τοῦ ἀκολούθως. γυμνὸν δὲ ἡμῖν τὸ δένδρον ἔδειξε. καὶ ἀπὸ τῆς ῥίζης αὐτῆς σαλευόμενον
λοιπόν. Λοισθεῖν, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ λοισθεύς. ὅθεν ἐστὶ λοισθήιον ἄεθλον. οἱονεὶ λοίσθειον, ὡς ἀπὸ τοῦ λαστεύς, καὶ ἐν διαλύ-
σει καὶ ἐκτάσει, λοισθήιον. Λοίσθιος, ὁ ἔσχατος. καὶ λαῖσθος, καὶ λοίσθιον. οἱ μὲν παρὰ τὸ ὅλαισθος, καθ' ὑπερβιβασμὸν
τοῦ λ. λαῖθος, καὶ λαίθιος· οἷον ἐξολισθήσας καὶ ἐμποδισθείς· ἢ παρὰ τὴν λαίστην, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν καὶ αἰσχύνην, λαί-
σθος καὶ λαῖσθος· οἷον λαῖσθος ἀνὴρ ὅριστος, ἔχει μώνυχας ἵππους. Λοισθύνει, θρασύνει. Λοίσθωνας, τοὺς ἀκρατεῖς περὶ
τὰ ἀφροδίσια. Λοίσθια ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ τελευταῖον. Λοίσθιον, τὸ ἔσχατον. Λοιτάειν, θάπτειν. Λοιτὸς, λοι-
μός. Λόκμη, χλαμὺς ἐφαπτίς. Λοκρὸν ἀμφικτύονος καὶ χθονοπάτρας ἀπόγονος, φύσκος. οὗ λοκρὸς· ὧν ἀπὸ μὲν φύ-
σκου, φύσκιοι πρώην· ἀπὸ δὲ, τοῦ λοκροῦ, λοκροὶ οἱ αὐτοὶ ὠνομάσθησαν. λοκροῦ δὲ, ὁ παῖς· πρὸς ὃν διενεχθεὶς ὁ πατὴρ λο-
κρὸς, τὰ μὲν ἄρχειν ἐκεῖνον· αὐτὸς δὲ εἰς τὰ πρὸς ἑσπέραν τοῦ παρνασσοῦ, ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν τοὺς ἐκεῖ. οἵτινες ἑσπέριοι,
καὶ ὀζόλαι ἐκαλοῦντο. περὶ αἰτωλίας δὲ τῆς ἑτέρας φασὶ παραδεδώκασί τις, κατὰ κρισσαῖον πεδίον. ἀφ' ὧν ὕστερον καὶ
ἀποικία εἰς ἰταλίαν ἐστάλη, ἔνθα λοκροὶ ἐπιζεφύριοι, οἷς πίνδαρος ἐπαινεῖ ὡς εὐνομουμένους καὶ λογίοις, καὶ μαχίμοις.
Λοκρὸς αἴας, οὐχ ὁ σαλαμίνιος. καὶ λοκρὶς πόλις. Λόλλαι, τῶν λολλῶν ὄνομα τόπου. Λομβοῖς, τοῖς ἀποσκολυμμέ-
νοις. Λόμβαι, αἱ τῇ ἀρτέμιδι θυσιῶν ἄρχουσαι, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παιδείαν σκευῆς, αἱ γὰρ φάλητες, οὕτω καλοῦνται.
Λόνδις, βωμολόχος. Λοξὴ φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας ὁπότερον ἂν προαιρῆται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα,
καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη· τὸ δὲ ἕτερον, ἐν ἀποστάσει διὰ περιβολῆς ἔχουσα. δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημέ-
νη· λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν. ὡς ἐν ἐπιγράμματι· διερχομένη λοξαῖς ἅμα λάκτισμα κόραις. Λοξὰ, σκολιά· καμπύλα· οὐκ ἐξ
εὐθείας γινόμενα. Λοξίας, ὁ ἀπόλλων ἤγουν, ὁ λοξὴν ἰὰν πέμπων. λοξὰ γὰρ μαντεύεται ὁ θεός· ἢ λοξὴν πορείαν ποιού-
μενος· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Λοπὰς, ἡ χύτρα. Λοπὰς παρὰ συρακουσίοις, τὸ τήγανον. παρὰ δὲ θεοπόμπῳ, ἡ σο-
ρός· καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ ἑλλάδι γινόμενος λίθος. Λοπὰς, εἶδος ἀγγείου, ποιοῦν εἰς ὀξὺ
λῆγον. Λοπάσι, κλέπταις. Λοξοβάμοσι, πλαγίως περιπατοῦσι. Λόπισμα, κάστανα· οἱ δὲ, ἀβοικά. Λοπὸς, κρο-
μύου λέπυρον, παρὰ τὸ λέπω. καὶ τοῦτο οὐ χλωροῦ, παχὺ γὰρ ὁ τοιοῦτος, ἀλλ' ἰσχαλέου. τοῦτο δέ φασι πρὸς τὸ εὔτονον
ἐξέτεθη τοῦ χιτῶνος, καὶ ἰσχνόν. ὁ γὰρ χλωρὸς λοπὸς, οὐκ εὔτονος ἔχει. ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς, τὸ ῥοδὸν λέπυρον καὶ λεπτυχανόν
φασιν εἰρῆσθαι παρὰ θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ λόπισμα εἴρηται. ἐν δὲ καὶ τὸ λόπιμον κάρυον παρ' ἀθη-
ναίοις, ὃ μεταξύ τινες κάρυον καλέουσι κατὰ νίκανδρον, τῆς αὐτῆς σημασίας. Λοπῶντα, λεπιζόμενον ἢ λοπιζόμενον.
Λόρδωσις, ἐμπροσθίου κύρτωμα· ὕβωσις, τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος· κύρτωσις δὲ, τὸ μέσον τῆς ῥά-
χεως. Λορδὸν, τὸ ὕπτιον· καὶ λορδότατον τὸ ἀπεσιμωμένον ἐναντίον τῷ κυρτῷ. ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται. Λόρδος,
ἀπεξυλωμένος. Λοῦ, λοῦσαι ἀττικόν. Λοῦκα, ῥόφημα ἐξ ἀλφίτων ὡς καύκοπτις. Λοέειν, καὶ λοέειν, διαλελυμέ-
νως λέγεται καθὰ καὶ λουτρὰ καὶ λοετρά· ὧν ὁ τόπος βαλανεῖον, καὶ λουτρὼν, οὗ φοινικὴ, λουτρῶνος λέγεται. Λοῦζα βαι-
θὴλ, ὅ ἐστιν οἶκος θεοῦ. Λουδιμαστὴς, ὁ ἄρχων τῶν παιγνίων· λοῦδοι γὰρ τὰ παίγνια παρὰ ῥωμαίοις. Λουκιλλιανὸς,
ὄνομα κύριον. Λουκιλεία, τόπος. Λουκερία, πόλις. Λουκρητία, χώρα. Λοῦμαι, παρ' αὐτοῖς ἀττικοί· καὶ λούμενος·
καὶ λελουμένος. καὶ λοῦσθαι λοῦται ἀντὶ τοῦ λούεται, ἀττικόν ἐστιν. ἀττικοὶ γὰρ ἐξαιροῦσι τὰ βραχέα τῶν τοιούτων. Λου-
νὸν, λαμπρόν. Λοῦσθαι, καὶ ἐλούμην ἐλοῦτο, λοῦμαι λοῦται, λούμεθα λοῦνται, οὕτως οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Λοῦσθαι πα-
ραμεσορέουσι παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅ ἐστι ῥεέθροις, ἀπὸ τοῦ λοέσθαι γίνεται· ἀφ' οὗ καὶ λοετρόν. ὅθεν καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, τὴν
ψυχὴν θαλάττη λούμενος. οὕτω γὰρ οἱ ἀττικοί, οὐ μὴν λουόμενος. καὶ προϊὼν δὲ λοέσσομαι λέγει ἐν ἀποστάσει. καὶ ἀπολού-
σομαι κατὰ συναίρεσιν. ὅτι δὲ καθὰ λοέσθαι λοῦσθαι, οὕτω καὶ λοετρὸν καὶ λουτρὸν, δῆλόν ἐστι. λουτρὸν μέντοι μοναχὰς
τὸ ἀπόλουμα βαρυτόνως, ὃ πλύτον ἀττικοί φασιν, ὡς δηλοῖ ὁ ἐπιμερισμός. οὕτω πλύνω τὸ εὔτονον· πλύω ἡ κόλλα· πλύεσθαι,
τὸ παίζειν· ἢ προθυμεῖσθαι. πλύτον ὁ ἐν ταῖς ἀμβάσεσι γινόμενος ῥύπος· καὶ σημαίνει τὰς ἐμβάσεις. Λοῦσον, παρὰ
τοῖς κυπρίοις τὸ κολοβόν. Λουσιεύς, δῆμός ἐστι τῆς οἰνηΐδος. λουσία, ἀφ' ἧς ὁ δημότης λουσιεύς, ὡς διόδωρός φησι.
Λουτὴρ, παρὰ τὸ λούω λούσω, λέλουκα· λέλουμαι λέλουσαι· λουστὴρ καὶ λουτήρ. Λουτρὰ, τὰ εἰς λύσιν ἄγοντα τῆς ἀ-
καθαρσίας· καὶ γὰρ λῦμα καλεῖται ὁ ῥύπος. Λουτρά· αἱ δὲ εἰς πόλιν παρελθόντες λουτρὰ ἔχουσαι, τὰ μὲν χειρό

σιν δὲ, οἵ τινες ἡμᾶς προσλέγονται θεοφορουμένων τῶν λεγόντων. καὶ λόγια, ἡ συλλογὴ παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. καὶ τῆς
πολλῶν οὔσης φερομένην. λέγει δὲ, τὴν ἐλεημοσύνην. Λογίδιον ὑποκοριστικῶς, ἀπὸ τοῦ λόγου. Λογιεῖται, διαλογίζε
ται ἐνθυμεῖται. Λογίζομαι, τὸ νομίζω. καὶ ὑπολαμβάνω, τὸ ἀριθμῶ καὶ λογαριάζω. ἐξ οὗ λογιστὴς ἢ ὁ λογαριαστής.
καὶ τὸ προσλογίζομαι. καὶ ἀνατίθημι. οἷον, τὰ τῶν παίδων ἁμαρτήματα, ὁ θεὸς τοῖς πατράσι λογίζεται, ἀντὶ τοῦ προσ
λογίζεται καὶ ἀνατίθησι. Λογίζομαι, τῇ χειρὶ ψηφίζω. ἐνθυμοῦμαι φροντίζω. Λογικὴν Τερθρείαν, ῥητορικὴν φλυαρί
αν. Λογικὸς ὅστις μετὰ λόγου πράττει. ἀντὶ γραμματικός, ἐν τοῖς. Λογικὸν ἐστὶ μέρος, ψυχῆς κριτικὸν ἐν ᾧ καὶ μόνῳ
ἀνθρώποις γίνονται οἷον φρόνησις καὶ σύνεσις καὶ σοφία καὶ τὰ ἑξῆς. Λόγιον, εἶδος κρατηρίσκου καὶ ὁ τῆς σκηνῆς πό
ρος, ἐφ' ὃν οἱ ὑποκριταὶ λέγουσι. Λόγιος ὁ τῆς ἱστορίας ἔμπειρος. πεπαιδευμένος, ὁ πολλὰ εἰδώς. καὶ λόγιος ὁ δια
λεκτικός. καὶ λόγιος θεός, ὁ λόγων ἔφορος. ὡς ὁ φίλιος, ὁ φιλίας ἔφορος. καὶ ξένιος. Λογιούμενοι, ἀπαριθμούμενοι.
Λογίσαι, σκέψαι. Λογισμός, ὥσπερ ἡγεμών ἐστιν. ὁ δὲ θυμὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία, ὡς ἄλογα τινὰ ζῶα. νικώμενος οὖν ὁ λο
γισμὸς ἀπὸ τούτων, ἐκφέρεται τοῦ προσήκοντος, ὥσπερ ὑπὸ τῶν ἵππων. καὶ λογισμὸς, ἡ λογικὴ τέχνη. Λογισμός
ἐστιν ἀόρατος κίνησις καὶ ταραχὴ πράγματος, ἡ δαιμονιώδης εἰκὼν αἰσθητῶν πραγμάτων, σωματικῶς διαλογι
μένη ἐν τοῖς κινούμενος, ἐμπαθῶς λέγει. ὃ πράττει τι ἀτόμως ἐν τῷ κρυπτῷ, πρὸς τὸ μορφούμενον εἴδωλον ἐκ διαδοχῆς
ὑπ' αὐτοῦ. ἄλλο λογισμός δέ ἐστιν, ἐναντίον λογισμοῦ. καὶ λογισμὸς ἡ ἔκπτωσις. οὐδὲ νῦν κόσμῳ ἐλπίσας λογισμὸς δέ
τῶν βεβιωμένων πραττόμενος. ἡ ἐξέτασις λέγεται λογισμός. ὁ δὲ τοῖς λογισμοῖς τῶν προσόδων μὴ ἂν ξυμβῆναι
εἰκάσας, ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμήσει λογισμὸς γὰρ ἡ ἀπαρίθμησις. οἱ δὲ, λογισμὸν τοῦ πλήθους ἐποιήσαντο, καὶ ἀνεπιδεί
το γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυνάμενον ἐρίζειν. τουτέστιν, οὐκ ἔχει πρόφασιν τοῦ φιλονεικεῖν. Λογισταὶ, καὶ λογιστήρια, ἀρχή
τις παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα. οἳ τὰς εὐθύνας τῶν διοικηθέντων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις
τριάκοντα. ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες. λογιστήρια δέ ἐστι, τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα. ὡς Δείναρχος, ἐν
τῷ κατὰ Τιμοκράτους, καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων δηλοῦσι. Λογισταὶ, αἱ μεθοδικαὶ καὶ περίψηφοι. καὶ λογι
σομαι, ἀναψηφίσομαι ἀναριθμήσω. Λογιστεῦσαι, ἀπαριθμήσασθαι. ἀναμετρῆσαι οὐ δυνάμενος, ἢ οὐ βουλόμενος
λογιστεῦσαι τὰ πεπραγμένα, καὶ μισῆσαι τὰ κακῶς πραχθέντα. Λογιστὴς ἐστὶ τὶς, δοκιμαστὴς ἐξεταστής. Λογί
στρια, ὀλεθρεύτρια. Λογογράφος, ὁ λογοποιός. ὁ λόγους ποιῶν. καὶ γράφων. καὶ ὁ ψευδῆ συντιθεὶς καὶ γράφων. Λογο
ποιὸς, ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. ἰσοκράτης. Λόγον ἔχειν, ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Λογοποιεῖν, πλάττειν ψευδεῖς
λόγους. Λόγος ἦν ὅτι τὴν τῆς παρ' ἡμῖν ψευδομυθίας τάξιν εἶχεν, ὡς ὅτι τὸ ἀνάπαλιν τοῦ λογοποιοῦ ἀκούομεν, ἀντὶ τοῦ μυ
θοποιοῦ. ταῦτα δὲ τοῖς ὕστερον, ὁ μὲν μῦθος εἰς ψευδολογίαν ἐξέπεσεν. ὁ δὲ λόγος, ἀπὸ τῆς Ὁμήρου ἀνθρωπίνης ὁμιλίας τί
θεται. Λόγος ἐστὶν, ὁ ἐνδιάθετος ὁ ἐν καρδίᾳ λαλούμενος. τριχῶς δὲ εἴρηται λόγος. ἐνούσιος, ὁ θεὸς λόγος. ἐνδιάθε
τος. ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἡμετέρα διανοίᾳ λαλῶν. λόγος καὶ ὁ προφορικὸς τῆς γλώττης. λόγος δὲ εἴρηται, ἐκ τοῦ λέγειν. λό
γος ἐστὶν, ἄγγελος νοήματος, εἰς φῶς ἐκφέρων τὸ νοηθέν ἐστι δὲ καὶ πεζῆς λέξεως σύνθεσις διάνοιαν ἀπαρτισμένην. ἔστι δὲ
λόγος, φωνὴ σημαντική, ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. λόγος δὲ σημαίνει ἕξ. διαφέρει δὲ λέξις ἢ λόγος. λέξις μὲν γὰρ ἄση
μος γίνεται. ὡς τὸ βλίτυρι. λόγος δὲ, οὐδαμῶς. διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν, τοῦ προφέρεσθαι. προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φω
ναί. λέγεται δὲ τὰ πράγματα ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει. ἀρεταὶ δὲ τοῦ λόγου πέντε ἑλληνισμός. σαφήνεια. συντομία.
πρέπον. κατασκευή. λόγος καὶ ἡ ὑπόθεσις. Ἀριστοφάνης. ἀεί ποτε λόγον παρέχει καὶ τραγῳδία ζῇ. Λόγος τις παρὰ
φιλοσόφοις, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων σύνθετον. οἷον εἰ ζῇ πλάτων, ἀναπνεῖ πλάτων. ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον, ἄρα τὸ δεύτερον. Λόγου
τυχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου τυχεῖν. Λογούριον, ὕαλος. Λόγχαι, ἀπολαύσεις. Λογχάσθαι. εἶδος ὅπλου καὶ λογχαῖος ὁ
μετὰ τῆς λόγχης. Λογχάδες, τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν λευκά. Λόγχας, λόγας τὰς μερίδας Ἴωνες λέγουσι. Λόγχη ἐκα
τὸν σύστημα, ἐνικῶς λέγουσιν, ὡς εἴ τις εἴποι πολλῶν ἵππων ἤτοι τὴν ἵππον. λόγχη σιδήρεια ἀκόντιον. Λόγχια, τὰ
παιδία τῶν θεῶν κέχρηται τῇ λέξει Ἑρμιππος. Λόγχα, τὸν ἐν ἐπιγράμματι, καὶ τὸ διθύρεον τοῦ τολογχωτόν, καὶ τὸ πε
ρισφύριον. Λόγια παρθένια, τὰ μὴ ὄντα μὲν, λεγόμενα δέ. Λοῖσαι, δοκεῖ μὴ ἐκ πεπλεονασμένου ἐνεστῶτος τοῦ λοέλλοι
σαι λείασθαι, ὅταν κατὰ ἀνάλυσιν ἐκ τοῦ λοῦσαι κεκραμένη γὰρ ἡ οὐ δίφθογγος ἐκ τοῦ εο, ὡς αὐτὴν ἀναλύεται. ἔστι δὲ
ἡ πρωτότυπία τοῦ λοέσαι, ἢ λούω καὶ ἐν διαλύσει λοέω, ἢ ἀνάπαλιν. καὶ ἐξ αὐτῶν τὸ λοετρὸν, καὶ τὸ λουτρόν. καὶ τὸ
λοέσθαι λοῦσθαι. Λοεσσάμενοι, λουσάμενοι. καὶ ἐν διαλύσει τῆς διφθόγγου, λοεσσάμενοι. ὁ δὲ πλεονασμὸς τῶν σσ
ρίων, καὶ αἰολέων ἐστὶν ὁμοίως λοεσσάμενος. Λοετρὰ θερμὰ ἴσθι Ὅμηρος, πρὸς διαφορὰν τῶν ψυχρῶν. ὡς αἱ καλλί
ρροες ἱδρῶσα ἀποψύχοντο. τὰ δὲ τοιαῦτα, καὶ Ἡράκλεια λουτρὰ ἡ παροιμία ἔλεγε. ἦσαν δὲ ταῦτα πρῶτως καὶ κυρίως,
τὰ ἐκ γῆς αὐτοφυῆ ἀναδιδόμενα, ἀλλ' ἀναψυχῆ φασιν Ἡρακλέους ἀθλοῦντος. Λουτροχόον ἱστέον ὅτι τὸ λούσεσθαι καὶ
τὸ ἔχειν ὕδωρ, τὸν λουτροχόον συντεθέασι τρίποδα. ἐν ἐμφαίνουσι τρόπον ἐτυμολογικόν. καὶ ἐπισημαντέον ὅς οὐ
μόνον τρίποδας ἐκάλουν τὸ λουτροχόα, ὁποῖος ἐπὶ τοῦ Πατρόκλου. καὶ ὃς τῷ ἔκτορι ἑτοιμάζεται, ἀλλὰ καὶ αἱ δρᾶσι
τὸ τοιοῦτον ἐπετίθει ὄνομα. Συβαρίται τοὺς πρώτους ἱστοροῦνται λουτροχόους παρακύπτεις ἀγαγεῖν, τε παιδευθῆναι μὴ θάτ
τον ἰέναι, ὥς φασιν ὁ Δειπνοσοφιστὴς, καὶ ἵνα μὴ πυριῶντες καταίνωσι τοὺς λουομένους. Λᾶα, ἐκκλησία, ἢ ὁ λαθεία.
Λάαξ, ὁ ξηρὸς χόρτος. Λαβάται, σπένδει. θύει. Λαβὴ, σπονδή, θυσία οἴνου. Λαβεῖον, ἐν ᾧ αἱ θυσίαι γίνονται. καὶ
λαβεῖον τὸ θῦμα, ἐκ τοῦ λείβω. Λαβαὶ ἑφέστια, αἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τελούμεναι. Λάγια, ὀλέθρια. Λαγόν, φθερόν. ὄλεθρον ἢ
λαγὸς, ὁ ὄλεθρος. Λαγὸς, ὁ ὄλεθρος ἢ ἀπὸ τοῦ λεῖπον κατὰ τοὺς παλαιούς. ὅθεν καὶ ὁ λοιμός φασιν ἐκ κατὰ νόσον ἢ φθο
ρὰς, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ λέγω ὀλέγον, ὅ ἐστι καμίζον εἰς θάνατον. μάλιστα δὲ παρὰ τὸ ὀλίγος μεταθέσει τοῦ ο ὁ ὀλιγοτρό
ξεν. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι μεταθέσεις τοιαῦται, ἐν αἷς φανερόν ἐστι καὶ ὁ λᾶθος. ἐκ δὲ τοῦ λαγὸς καὶ ὁ βροτολοιγός
καὶ ὁ ἀνθρωλαγὸς, καὶ τὸ λαίγιον. Λαδίας, ποταμὸς Μακεδονίας. Λαθρία ἐστὶν, ὅταν τις λόγοις ὑβριστικοῖς λέγῃ

κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι πᾶσα δοτικὴ δισύλλαβος ἐπὶ ὀνόματος ὀξύνεται, ἡ μὴ ἀπὸ κράσεως εἴη, ὡς τὰ δισύλλαβα οἷον τὸ κέαρι κῆρι τῷ ψυχῷ· καὶ ἔαρι ἦρι, τῷ ὄρθρῳ, καὶ τῷ ἀέρι· ἱστοροῦσι καὶ τὸν ἀσκαλωνίτην γραμματικὸν αἰτιᾶσθαι μὴ καλῶς πεποιῆσθαι τὸ λιτὶ ἀπὸ τοῦ λιτὶ ὡς κλαδὶ κλαδὶ, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς λὶς εὐθείας κεκλίσθαι ὅ φασι παροξυτόνως· τὰ γὰρ εἰς ις μονοσύλλαβα οὐ μάλιστα διὰ τοῦ τος κλίνεσθαι· ἀλλ᾽ ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ος ὡς τὸ λὶς λιός, ἢ διὰ τοῦ τος, ὡς τὶς τινός· ἢ διὰ τοῦ δος, ὡς κτὶς κτιδὸς· ἀφ᾽ οὗ κτίδεη κυνέη παρὰ τῷ ποιητῇ· ἀλλ᾽ ἔοικεν δὲ τῷ λιτὶ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ ὃ ἐστὶ τὸ λιτὸν, ἢ τὸ ἱμάτιον ποικίλον ἐξ αὐτοῦ φάσεως· ὅπερ αἱ ἀττικοὶ λῄδιόν φασι τετρασυλλάβως· περὶ οὗ τρύφων φησὶ ὡς ἔστι λαῖον λαίου, ἐξ οὗ παράγεται διὰ τοῦ διον, λαίδιον διὰ διφθόγγου, ὡς γραφεῖδιον ἀγγεῖδιον· καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η λήδιον σὺν τῷ προσγεγραμμένῳ κατὰ τὸ ἔσκαζον ἤσκαζον, ἐνδεῖ τὸ ἰῶτα· φιλήμων δὲ τὸ λήδιον ἑρμηνεύσας εὐτελὲς τριβώνιον, ἢ χλαμύδιον παλαιόν, παροξύνει αὐτό, ὡς τὸ ταμεῖον· φησὶ γὰρ, ὡς ταμεῖον δὲ τὴν προσοδὸν λέγω· δίδυμος δὲ εἰς αὐτὸς οὕτω δοξάζει φησὶ, ὡς ἄλογόν ἐστιν ἡ προπαροξύνοντος κλίσις τοῦ λῄδιον· ἐπεὶ αἱ διὰ τοῦ ιον παραγωγαί, εἰ μὲν ὦσιν ἐν τρισὶ βραχείαις προπαροξύνονται· θρόνος θρόνου, θρόνιον· πτὺξ πτυχός, πτύχιον· εἰ δὲ δακτυλικαί, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, ἀστραγάλιον· ἔτι δὲ κλειδίον, παιδίον· οὐ διὰ τὸ διον ὄντα οὐδὲ ἰῶτα, ἀλλὰ διὰ τὸ ιον· τὸ γὰρ δ τοῦ πρωτοτύπου ἐστίν· εἰ οὖν φασιν ἐν τῷ λῄδιον δακτυλικὴ ἡ λέξις, δῆλον ὡς πρὸ μιᾶς ὤφειλεν ἔχειν τὸν τόνον· καὶ οὕτω παροξύνεσθαι θελήσας τὸ λῄδιον ὁ δίδυμος, ἀποστερεῖ αὐτὸ καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράδοσιν προσγεγραμμένου ι· ἐπεί φησι τὸ λῆδος πρωτότυπον, ὃ δωριεῖς λάδος φασὶν ὡς ἀλκμάν, λάδος εἱμένα καλόν· ὅ ἐστι λῄδιον ἐνδεδυμένη· εἰ δέ ἐστιν ἀπὸ γοῦν τοῦ λῆδος φησὶ μὴ ἔχοντος τὸ ι γεγονὸς τὸ λήδιον, οὐδὲ αὐτὸ ἔχει τὸ ι· καὶ οὕτω μὲν οὗτοι· δοκεῖ δὲ ἐκ τοῦ λῆδος καὶ ἡ ἐν ὀδυσσείᾳ ὑμεῖς λῆδα καλεῖσθαι· τὸ δὲ γε λήδανον παρὰ ἡροδότῳ, ὅ ἐστι λάδανον, ἴσως κἀκεῖνο ὡς ἐκεῖνος ἐπισημειοῦται· Λιτὶ, λίτα· λευκῷ ὑφάσματι περιβολαίῳ, καὶ ἐπιστρώματι, ᾧ ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἐχρῶντο· Λιτθόρες, εὐτελεῖς τραφείς· Λιτίμην, παρακαλέσαιμι· Λιτοῖς, ὀλίγοις· ψιλοῖς· εὐτελέσι· πολυθέρσι· Λιτὸς, ὁ πένης καὶ δημότης, ἢ ὁ ἐκ λιτανείας ζῶν, ἢ ὁ ἐπὶ τῆς γῆς χαμαὶ μένων λιτός· σημαίνει καὶ τὸν εὐτελῆ χιτῶνα, καὶ ἀποίκιλον· Λιτότερος, λιτότης ἡ ἁπλότης· Λιτούργιον, κακοῦργον· Λίτρα, ὀβολός· οἱ δὲ, νόμισμα παρὰ σικελοῖς· οἱ δὲ ἐπὶ σταθμῶν· οἱ δὲ ζημία, διὰ τοῦ β· λίβρα· Λίτριον, τὸ ὑφ᾽ ἡμῶν λεγόμενον τετάρτον· οἱ δὲ μέτρον τι, μεθ᾽ ὃ ἐπὶ τὸ τέταρτον ἀλλάσσει, ἐπιχέουσι· Λίτρον, αὐτὸ τὸ νίτρον λέγουσιν ἀττικοί· Λιτρὶς, πυξίς· σμηματοδόχος· Λιτρὸν, κακὸν ἀφαιρετικόν· Λιτροσκόποις, ἀργυραμοιβοῖς· ἀπὸ σικελικοῦ ὀνόματος, ὃ καλεῖται λίτρα· Λίττα, τὸ ἐπιθυμεῖν· Λιτυέρσης, ὄνομα ᾠδῆς· Λίτυον, ἡ βακτηρία· Λιτύρα, κυρίνη· Λιτῶς, ἀσθενῶς· ἁπλῶς· ἢ ἀσφαλῶς· Λιφαιμεῖ, αἱμορροεῖ· λείπει τῷ σώματι· Λιφερνῆτις, ἐν σανδύκῳ τὸν τῶν περιπλοὺς διάγουσα· Λιχάδες, ὄρεα παντοῖα· οἱ δὲ, λίθοι καὶ ψῆφοι καὶ κογχύλια· Λιχάζει, ἐπιθυμεῖ· Λιχανὸς, ὁ δεύτερος δάκτυλος· παρὰ τὸ λίαν χαίνειν, ἀπὸ τοῦ στόματος· Λιχάζειν, ῥίψαι· βάλλειν· ἀφεῖναι· Λίχας, ἀπότομος· Λιχνεία, τιμώρησις· Λιχνεύουσα, λίχνος ζητοῦσα· Λιχνεύειν, λιμβεύεσθαι· Λιχμὰς, θρὶξ, ἡ ἀταλὴ τρίχα· ἔστι χαμαιπετής· ἢ τὰ ἔργα τὰ ἐπιλείχουσι· Λιχμώμενος, περιλείχοντες ἀπὸ λείχειν· παιονασμὸς τοῦ μ· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι· Λιχμώμενος, ἀπὸ τοῦ λείχειν ἢ λιχμάζειν, περιλείχειν· ἐκπεπτυγίζειν· Λιχμάσονται, διὰ τοῦ χ, λείξουσιν· ἐκ τοῦ περιλελιχμησάμενοι τὰ τῶν ἀγίων σώματα· λιχμὸς δὲ διὰ τοῦ κ ἐπὶ τῆς ἅλω· Λιχνία, λιμβεία· ἀπληστία· Λίχνος, ὁ πρόσω τῇ ἐμβάσει τῶν ὄψων, καὶ κατεπιθυμῶν· Λίχνος, ὁ λαίμαργος· Λιχνεύομαι, λιχνεία· παρὰ τὸ λίαν χαίνειν· Λίχνοι, οἱ πολυπράγμονες καὶ ὀψοφάγοι· ἢ λαίμαργοι, παρὰ τὸ λίαν χαίνειν ἢ ἰχαίνειν ὅ ἐστιν ἐπιθυμεῖν· Λιχριφὶς ἀΐξας, ὅ ἐστι πλαγίως· τοῦ πρὸς ἴδιον· οὕτω γὰρ σχῆμα παθεῖς ἐπέρχεται πεζόν· Λὶψ, ἐπιθυμία, πέτρα, ἀφ᾽ ἧς ὕδωρ στάζει· Λὶψ, σημαίνει τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ λιβάδα· ὁ δὲ ἄνεμος λέγεται, καθὰ λείπει ὁ ἥλιος· Λιψοκρεσούσας, τὰ ἅρματα τοῖς χατίας· Λιψύδριον, χωρίον πάρνηθος, ἄνυδρον· Λιωδης, λιθόλευστος· Λιωργὸς, κακοῦργος·

ΤΟ Λ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο·

Λόβαι χεῖρες, καὶ λόβιον, τὸ ἄκρον τοῦ ὠτός· Λοβαὶ, οὐ μόνον τὸ ἐλλούειν, ἀλλὰ καὶ τὸ λούεσθαι παρὰ τῷ ἰσοκράτει· Λοβοὶ, τὰ τοῦ ὠτὸς ἄκρα, ἔνθα ἐνείρεται τὸ ἐνώτιον· διὸ καὶ ἐλλόβια λέγονται, ἀπὸ τοῦ λοβοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ ὠτὸς ἐνώτιον· γίνεται δὲ ὁ λοβὸς, παρὰ τὸ λαβεῖν· εὐλαβεῖς γάρ εἰσιν αὐτὰ δι᾽ ἁπαλότητα· παρὰ δὲ τοῖς μεθ᾽ ὅμηρον, καὶ μέρος ἥπατος ὁ λοβὸς, καὶ ἀγγεῖόν τι ὀστρεῶδες ἔχον· Λοβὸς, ὁ μὲν τῆς παμελὴς τῆς θεός· ἢ τὰ ἄκρα τῶν ὤτων καὶ τοῦ ἥπατος καὶ τὰ ἄκρα πάντα· ἀλλὰ κυρίως τοῦτο τὸ κάτω καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐμβὸς ἢ κυάμου· καὶ λωβὸς ὁ βεβλαμμένος, διὰ τοῦ ω μεγάλου· Λογάδας, τοὺς ἐκλεκτούς· οἱ δὲ, τὰς ὄψεις, ἄλλοι τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν· οἱ δὲ, τοὺς καλούς· καὶ ψήφους λευκάς· Λογάδην, ἐκλεκτῶς παρὰ θουκυδίδῃ στάδια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην φέροντες τοὺς λίθους, συνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι συμβαίνει· καὶ λογάδες τείχη, αἱ ἐκλογάδην λίθοι ἐκ τεμένων φυτείας, τῶν εὐτελῶν ἢ μικρῶν· Λογάρια, αἱ λόγοι· ἀριστοφάνης· Λογὰς, ἐκλεκτή· φρόνιμος· Λογγάσαι, ἐνδιατρίψαι· στραγγεύεσθαι· Λογγασία, ἐξ ὧν τὰ πρυμνήσια δέουσι τῶν νεῶν· Λογγάζει, ὀκνεῖ· διατρίβει· Λογγασὶν, ναὸς καὶ ἱστίου ἔρεισμα· Λογγάζειν, βαδίζειν· Λόγγη, τάφος· Λογγόνες, οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἐρηρεισμένοι λίθοι· ἐν οἷς ἐξάπτουσι, τὰ σχοινία τῶν νεῶν· τοὺς δὲ τοιούτους λίθους, καὶ λογγάσια ἔλεγον· Λογγοῦρος, λίμνη σικελίας· Λογεῖον, τὸ μαντεῖον· ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεύς, ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολαμμένοι οἱ δώδεκα λίθοι· καὶ λογεῖον, τὸ δικαστήριον· Λογεῖον σημαίνει εἶδος τι παρεδρείας· ἢ τὸν τόπον τοῦ θεάτρου· Λογικὸς, ὁ λογογράφος· Λόγια θέσφατα· μαντεύματα· φυλάγματα· φήμαι χρησμοί· καὶ λόγιαι ἐκλογαί· καὶ ἐπιφορίαι ἐπιλογαί· καὶ λόγια, τὰ παρὰ θεοῦ λεγόμενα καὶ λογάδην· χρη

καταλύσαι, χορδαῖς ἐνέτεινεν ὄργανον. Ἡρόδοτος δὲ λέγει ὅτι παρὰ Αἰγυπτίοις, λίνος τις ᾄδεται, καὶ θαυμάζειν ἐκεῖνός φησι τὸν λίνον, ὅθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα. λέγει δὲ καὶ ὅτι κατὰ Αἰγυπτίους, βασιλέως παῖς ἐκεῖνος μονογενὴς ὢν ἀποθανὼν δὲ ἄωρος, θρήνοις ὑπ' Αἰγυπτίων ἐτιμήθη. καὶ ἡ ἀοιδὴ αὕτη καὶ μόνη αὐτοῖς ἐγένετο. ἐν τούτοις δὲ ἀναφαίνεται, ὅτι κυρίως αἴλινος ὁ ἐπὶ τοιούτῳ λίνῳ οἰμωγμός, εἶτα καὶ ἄλλως διαφέρεται τῇ σημασίᾳ, κατὰ τὸ πεπαθὸς [illegible], ὡς ἐν γάμοις μὲν ᾠδὴ, ὑμέναιος· ἐν δὲ πένθεσιν, ἰάλεμος. λίνος δὲ καὶ αἴλινος ἐν τῇ χρήσει, καὶ ἐπὶ εὐτυχοῦ μᾶλλον κατ' εὐφημισμόν [illegible], διό τινες ἐπὶ χαρμοσύνῃ χρῆσις ἐθέλουσα τὸν αἴλινον ᾠδὴν ἰσοδυναμοῦσαν εἶναι, οὐ τὸν λίνον τὸ κύριον ἰσχύειν τοῦ αἴλινου βούλεται, ἀλλὰ τὸ λίνον. ὡς δὲ αἱ παλαιαὶ ᾠδαὶ ἦσαν, οἷον ἴουλος ἡ τῶν ταλασιουργῶν, ἡ ἱμαῖος ἡ τῶν ἀλετρίδων [illegible], λιτυέρσης ἡ τῶν θεριστῶν, ὡς ἔτι καὶ περὶ θεουργίαν εὑρεῖν ὀλοφυρμὸς ἡ ἐπὶ θανάτοις καὶ λύπαις, καὶ βουκολισμὸς ἡ τῶν βοσκόντων, καὶ ἐπιμύλιος ἡ περὶ τοὺς ἀλετούς, ἔτι σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν παλαιῶν αὐτὰ λέξασθαι ἀλλὰ ἐπὶ λεπτοῦ τινος τόμα τος, ἡ χορδὴς ἐνταῦθα τὴν τοῦ λίνου ταύτης, οὐ τοσοῦτο τὸ λίνον δὲ γὰρ καλὸν ᾄειδε λεπταλέῃ φωνῇ. αὐτὶ τοῦ μετὰ λιγυροῦ λεπτόν τι ᾄειδε. ἡ δὲ ἱστορία καὶ τρεῖς παραδίδωσι λίνους· τὸν τῆς Καλλιόπης, καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Χαλκιόπης καὶ τὸν Ναρκίσσου παρασημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοί, καὶ ὅτι χορδὰς ἐπιστάμενος Ὅμηρος, ὅμως λίνου καλεῖ, καθὰ καὶ χαλκᾶ ὅπλα, τὰ ἐκ σιδήρου. ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ κοινότερον λεγομένου, καὶ λιτὶ σκοπῶς γὰρ κορινθικῶς ὁ λεπτότατος λίνος. ὅθεν περιστεραὶ καὶ φάσσαι καὶ τρυγόνες καθ' ὅλην ἐξίπτασαν τὴν ὁδὸν ἔν τινι τομῇ, λινέοις τοὺς πόδας δεδεμέναι, πρὸς τὸ ῥᾳδίως γὰρ τὸ θεωμένον ἁρπάζεσθαι. Λινοπήγος, φρενοπηγός· ἡ εὐθεῖα ὁ φρενοπήξ. Λινοπηνίας, πηνία. Λινοπλάζει, λινοπλά· ἐπὶ λίνα περιβάλλεται. Λινόπτης, ὁ ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς λίνοις ἑστὼς, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ ἐμπίπτοντα θηρία. Λινοπωμένη, λίνον ἁλιέως ἔχουσα ψυχόμενον. Λίνος Χαλκιδεὺς Ἀπόλλωνος καὶ Τερψιχόρης. οἱ δὲ, Ἀμφιμάρου καὶ Οὐρανίας. οἱ δὲ, Ἑρμοῦ καὶ Οὐρανίας. λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ Φοινίκης γράμματα ἐς Ἕλληνας ἀγαγεῖν. γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκαλον γραμμάτων, καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος ἡγήσασθαι νομίζουσι. Λίνος, εἶδος ὕμνου. Ὅμηρος· λίνον δὲ γὰρ καλὸν ἄειδεν. ἢ διὰ τὸ τὰς χορδὰς ἀπὸ λίνου εἶναι, ἀλλ' εἶδος ὕμνου ἤδη ὡς παιᾶνος. ἢ λύρας χορδή. Λίνος, τὸ δίκτυον ποιητικῶς. καὶ λίνος ὄνομα ποιητοῦ. Λινοτόμαι, οἱ τὰ λίνα διατέμνοντες, καὶ ὑγιῆ δεικνύντες. Λινοχίτων, λινόπεπλος. Λὶξ, πλάγιος. καὶ λίθος πλατύς. Λίξαντα, ἑρμηνεύσαντα. Λιολεθρία, παντελεῖ ὀλέθρῳ. Λιοσίπριον, λίθος λεῖος. Λίπα, ἐκ τοῦ λιπαρὸν ἀποκέκοπται· ἐλαίῳ δὲ ἐχρίοντο οἱ λουσάμενοι, ἐμπλάττοντες τοῖς σωματικοῖς πόροις, ὡς ἂν μετὰ τὸ λουτρὸν, στέγοιεν τὴν ὑγρότητα. Λίπα, οὐ σαφῶς φράσαι, διὰ τὴν κατ' αὐτὸ ἀποκοπήν· ἄδηλον γὰρ εἴτε λιπαρὸν ἔλαιον ἤλειψε, εἴτε λιπαρῷ ἐλαίῳ. Λιπαίνω, πιαίνω. Λιπαίνει, ἤγουν λιπαρὸν ποιεῖ· ζημιοῖ· ἢ κλαίειν ποιεῖ. Λιπανθεὶς, πιανθείς. Λιπαρὰ κρήδεμνα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὰ ἔνδηλα καὶ λαμπρά· κρήδεμνα δὲ μεταφορικῶς, τὰς τῶν πύργων στεφάνας, καὶ τὰς λοιπὰς ἐξοχάς. Λιπαρὰ, ἡ ἀφύη. Λιπαρὰς θέμιστας, ὅ ἐστι λιπαροποιοὺς καὶ εὐδαιμονεῖν ποιούσας, διὰ τὴν θέμιν καὶ τὸ δίκαιον. ἢ καθ' Ἡσίοδον, παρ' οἷς ἡ δίκη προσβάλλεται. τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δὲ, ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. Λιπαρῇ χειρὶ, ἀντὶ τοῦ λιπαρᾷ καὶ εὐτυχεῖ. Λιπαρεῖν, παρακαλεῖν. παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. Λιπαρεῖν, δεῖσθαι, κολακεύειν· προθυμεῖσθαι, φιλοτίμως δεῖσθαι. Λιπαρέως, ἀφθόνως· λιπαρὰς αἰθέρας, ἀφθόνους. Λιπάριος, τῆς ἐν Σικελίᾳ νήσου. Λιπαρία, ἡ προσεδρεία. Λιπαρὰς κεφαλὰς, αἱ τρυφῶσαι, ὅ ἐστι λαμπούσας· ὡς ἀπὸ μέρους εἰπεῖν, τὸ πᾶν σῶμα. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ. Λιπαροῖσιν, εὐτραφεστέροις· πλουσιωτέροις. Λιπαρὸν, καλὸν, ἐλαφρὸν, λευκὸν, στίλβον, εὐειδές. Λιπαροὺς πόδας λέγει ὁ ποιητὴς, οὐ τοὺς διὰ τρυφὴν, ἀλλὰ διὰ τὸ γυμνάσιον ῥωμαλέους. ἀπὸ μέρους δὲ τοῦτο τὸ πᾶν, ὡς καὶ τοῦ ὅλου σώματος εὐσαρκοῦντος δι' εὐεξίαν τοῦ βασιλέως. ὅτι δὲ τὸ γυμνάσιον στιλπνὰ ποιεῖ τὰ σώματα, ζητητέον εἰς τὸ κωμικόν. Λιπαρεῖν ἐστι, τὸ λίαν παρεῖναί τισι. Λιπαρὸς, καθαρός. παρὰ τὸ λίπα. στίλβει γὰρ καὶ τὸ ἔλαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀλλεπάλληλος. Ἀριστοφάνης πλουτῶν· λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου. Λιπαρῶ, παρακαλῶ· δέομαι. Λιπαρῶς γηράσκειν, ὅταν οἱ ἐν γήρᾳ λιπαροί. συμβάλλεται τι καὶ τὸ λιπαροὺς πόδας καὶ τὸ λιπαρὸν κρήδεμνον. ἔστι δὲ λιπαρῶς γηράσκειν, τὸ εὐδαιμόνως ἢ ὡς ἄν τις εἴποι τρυφερῶς, αἰσθητῶς· ἢ ἐκ μεταφορᾶς τῶν λιπαινόντων ζώων. καὶ ἄλλως δὲ λιπαρῶς γηράσκει, ὁ ἐκ νέου τις ὄλβιος. Λιπαρῶ λέγεται, τὸ μετὰ πολλῆς λύπης καὶ δακρύων ἱκετεύω. λιπαρῶς δὲ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ εὐδαιμόνως. Λιπαρὸς, ἐπιμελὴς καὶ προσεδρευτικός. Λιπαυγεῖ αὔρα, ἐπιλείπουσα. Λίπε, κατέλιπεν, ἐλείφθη. Λίπε, ἐπιλείπει. Λιπερνήτης, ἐνδεὴς, πτωχὸς, ἢ ὁ ἁλιεύς. Ἡρωδιανὸς λέγει τὸν πρότερον πλούσιον, ὕστερον δὲ πένητα. παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων, ἤγουν φυτῶν. Λιπερνοῦντες, πτωχοί. Λιπήμεραι, αἱ ἐν τῷ προσώπῳ ἐπὶ χρόνον μὴ γενόμεναι. Λιπόβιοι, νεκροί. Λιπογνώμων, ὁ τέλος τῆς ἡλικίας καὶ ἀπογεγηρακώς· ὡς ἂν οὐκ ἔχων γνώρισμα τῆς ἡλικίας, τοὺς ὀδόντας, ἅτε ἀποβεβληκὼς αὐτούς. Λιπόζυγον, μονάζοντα. Λίποιεν, καταλειφθεῖεν. Λίποιμι· καταλείψαιμι. Λιπόμενος, ὁ ἀπολειφθεὶς, λειπόμενος δὲ ὁ ἀπολιμπανόμενος δίφθογγον. λιπόμενος δὲ ὁ λιπαρῶν, ἤτοι καὶ μέγα. Λιπόνεως, ὁ τὴν ναῦν ἀπολελοιπώς. Λιπόπτερος, λίαν πτερός. Λίπορτος, βακτηρία. Λιποστατίου, λιποταξία. Λιποτάκτης, φυγάς. τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών. καὶ λειποτακτήσας, καταλείψας, φυγών. Λιπόωντα, ἐπιθυμοῦντα. Λιπόωμεν, παχύνωμεν· λιπαίνωμεν. Λιπῶσι, λιπαρίσωσι. Λιρὰ, ἀναιδῆ. Λιραίνει, ἀναιδεύεται. Λιριόεντα, ἡδύοσμα. Λιριόεσσα, ἡδεῖα· λαμπρά. Λίριον, τὸ κρίνινον ἔλαιον, οἱ δὲ μετὰ τοῦ ν λίρινον λέγουσι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. κρινῶς δὲ λίριον τὸ ἄνθος. καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. λιρὸς ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς θρασύς. Λὶς ὁ λέων. παρὰ τὸ λιαρόν· ἔνθερμον γὰρ τὸ ζῷον. Λὶς, ἐκ τοῦ λάω τὸ βλέπω γίνεται· ὡς παρ' ὁ λέων. οὕτω καὶ ὁ λὶς κατὰ τὸν γραμματικὸν Ὦρον. καὶ ὀξυδερκής. ἢ ὅτι ὥς φασι μανθάνομεν, ἐν τοῖς πρὸς Ἡρόδοτον ὁ καθεύδει ὁ λέων, ὅταν ἀποθάνῃ, οὐ γὰρ ἀεὶ ἐγρηγορεῖ, ἀλλὰ καθ' ὃ δέρκεται τὴν ἐκ τοῦ δέρκω παραγομένην καὶ κατὰ λαιὸν, τὸν ἐκ τοῦ λάω ἀξιοῦντας καθεύδοντα ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς, ὥς παλαιοί φασιν. ἢ δὲ παρασιωπωμένου τοῦ α ἐν τῷ λάειν ὅθεν καὶ ἀλαὸς ὁ τυφλός. τὸ δὲ λὶς κοινότερον, διὰ τοῦ ι γράφεται. Λίσφοι, τὰ ἰσχία παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. παρὰ τὸ λείπειν αὐτὰ σαρκῶν. δύναται δὲ καὶ λίσφοι εἶναι, κατὰ τὴν ὁμοιό-

ται. Λιμὴν, διαφέρει ὅρμου, τῷ περιέχειν ἢ περιέχεσθαι. περιέχει μὲν γὰρ ὁ λιμήν. ἔστι δὲ λιμὴν, κόλπος θαλάσσης. ὅρμος δὲ, τὸ μέρος τοῦ λιμένος εἰς ὃ ἑλκόμεναι αἱ νῆες δέδενται. ὃ οἱ κοινοὶ σκάλας λέγουσι. Λιμηρὰ, ἡ ἐπίδαυρος, διὰ τὸ λιμένας ἔχειν εὐφυεῖς. οἷον λιμενηρά. Λιμένι, πίνδαρος τοῦ ἡ διὰ σοὶ ὃ λέγει ὅτι τε παρὰ τὸ λιμένος λιμένι ρι, ἢ παρὰ τὸ λειμῶνος, λειμωνόρυ λιμένι. οὕτως ἡρωδιανός. Λιμναῖον, ἐθνικόν. Λίμνιδες, ἔλμινθες. Λιμναί νις, λίμναι ἐν ἀθήναις. τόπος αἱ εἰμένος διονύσου, ὅπου τὰ λήναια ἤγετο. Λιμναιοσάεμα, αἱ ἀπὸ τῶν λιμνῶν ποιοῦντες. Λίμναι, χωρίον τῆς ἀττικῆς, ἐν ᾧ διονύσου ἱερόν. καλλίμαχος. λιμναίω δὲ χοροστάδας ἦγον ἑορτάς. νύσιος δὲ ὁ διόνυσος παρὰ τοῖς ἰνδοῖς ὀνομάζεται, ἀπὸ τῆς ἐν ἰνδοῖς νύσης. οὐ μόνον δὲ ἰνδοῖς, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς ἀκτῖνα ἔθνεσιν, ὥς φασι φι λόστρατος, ἐν τῷ τοῦ ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως βίῳ. Λίμνη, τὰ συνεστῶτα ὕδατα, παρὰ τὸ λίαν καὶ διόλου μένειν. λί μνη, συνήθως παρὰ τῷ ποιητῇ ἡ θάλασσα, διὰ τὸ μὴ ἀπορρέειν κατὰ τοὺς ποταμούς, ἀλλὰ λίαν μένειν. ὅθεν καὶ τὴν ἀγορὰς λίμνας καὶ τὸν λιμένα ποιεῖ. Λιμνήτης ἰχθύς, ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Λιμνομάχαι, παῖδες αἱ πυκτεύοντες ἐν τόπῳ, λίμναις καλουμένῳ. Λίμνος, ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θάλασσαν. Λιμοδωριεῖς. οὕτως ἐκλήθησαν, οἱ ἀπὸ πελοποννήσου ἀφορίας χαλεπῆς ἐκεῖ γενομένης ἀποικισθέντες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, καὶ κατοικήσαντες περὶ ῥόδον, καὶ κνί δον. δίδυμος δὲ, τοὺς περὶ τὴν αἰτίαν κατοικοῦντας οὕτω λέγει, διὰ τὸ λιμώττειν καὶ μοχθηρὰν ἔχειν ταύτην. Λιμοῦ πε δίον, τόπος τῆς ἀττικῆς. Λιμόψωρος. νόσος δὲ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀσθενείας καὶ τῆς ταλαιπωρίας, ἐπιγίνεται χι τοῖς ἵπποις. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνθρώποις, ὁ λεγόμενος ἅπασι λιμόψωρος, καὶ τοιοῦτον καχεξία. Λιμὸς, ἐκ τοῦ λεί πω παράγουσιν οἱ παλαιοί. Λιμπάνω, ἀπὸ τοῦ λείπω λιμπάνω. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ανω, εἰ μὲν πλεονάζει τὸ ν, συ στέλλει τὴν ἀρχὴν οἷον λήθω, λανθάνω. πήθω πυνθάνω. οὕτως οὖν καὶ λείπω, λιμπάνω. εἰ δὲ μὴ πλεονάζει τὸ ν, φυλάσ σει τὴν ἀρχήν. οἷον λήθω ληθάνω. ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. ληθάνει ὅσσ' ἔπαθε. καὶ αὔξω αὐξάνω. Λιμφάνει, ἀτταλεῖ. Λιμφὸς, συκοφάντης. φειδωλός. ἢ μηνυτὴς παρασόμων. Λιμῷ μηλίω, παροιμία. ἐπεὶ ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ. ὡς θουκυδίδης. Λιμὸν, αἰθοφόρον πεδίον ἐπειδὴ τόπος. αἰθηρός. Λιμώττοντες, πεινῶντες. Λιμώττω, λιμώσσω. Λὶν, λέοντα. περισπᾶται κανόνι τοιούτῳ. πάντα οὐδετερικὰ μονοσύλλαβα εἰς ν λήγοντα, περισπᾶται. ὡς μναῦ. μῦ. δρῦ. κλᾶν. τινὲς δὲ ἐτόλμησαν τὸ λὶν δισυλλάβως εἰπεῖν, λέγοντες, ὅτι πρόεισι λῖνα θηλυ ρικῶς, ὡς τὸ θῖνα. ὥστε κατὰ συγκοπὴν δικατάληκτον εἶναι, ὁ λὶν καὶ ὁ λίς. Λῖνα, τὰ δίκτυα. ἢ ἱστία. Λιναγρευμέ να, ἐν ὑπομνήμασι λινὰ. κακοείμων. λινεργοῦσα. Λίναμαι, τρέπομαι. Λίναια, ἔρια. Λινὶς, καπνός. Λινδάνεσθαι, ἀ μιλλᾶσθαι. Λίνδια τὴν θυσίαν. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφήμως ἱερουργούντων. Λίνδος, πόλις ἐν ῥόδῳ. ἐξ ἧς κλεόβου λος εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. αἱ δὲ λοιπαὶ δύο παραφυτεύονται. ὁ δὲ γεωγράφος, κύρια ὀνόματα αὐτὰ τὴν λίνδον, τὴν ἰάλυσον, καὶ τὴν κάμειρον. ὧν αἱ πόλεις ὁμώνυμαι. κατὰ δέ τινάς φησι, κτίσας ὁ τληπόλεμος τὰς πόλεις, ἔθετο αὐταῖς ὀνόματα ὁμωνύμως ταῖς θυγατράσι τοῦ δαναοῦ. τὴν δὲ λίνδον, ὑπὸ ὅρους ἱδρῦσθαι λέγει, ἔχουσαν ἱερὸν ἐπιφανὲς λινδίας ἀθηνᾶς, δαναΐδων ἵδρυμα. λίνδος, οὐ μόνον ῥοδία πόλις, ἀλλὰ καί τι ἄρωμα ποιὸν εἶδος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, ὀσμὴ λιβανίου. σμύρ νης, καλάμου, στύρακος. λίνδον καὶ τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς, οὕτω γενεαλογοῦσιν οἱ παλαιοί. ἡλίου καὶ ῥόδου νύμφης υἱὸς κέρκαφος, οὗ καὶ λυσιάνασσης λίνδος, οὗ ἰάλυσος καὶ κάμειρος, ὃν καὶ χοιροβοσκὸς κατὰ κανόνα, διὰ διφθόγγου γρά φει ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ. ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος κερκάφου, κερκαφίδες, αἱ ῥόδιαι γυναῖκας ἐκάλουν. Λίνδος, ἰάλυσος, καὶ κάμειρος, πόλεις εἰσὶ ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐγγόνων ἡλίου, καὶ ῥόδης, καὶ ποσειδῶνος. Λινέας ἀσπίδας, καὶ πλεκτὰς, καὶ ἰτέας φασὶ δὲ ἡ ἱστορία. ἀριστοφάνης. ἰτέαν ἐν ὑπομνήμασι. Λίνεος, μίτος. Λίνεον, τὸ λινοῦν. Λινεὺς, ὁ κεστρεὺς ἰχθύς. Λινο θώραξ, λινοθώρακι χρώμενος. Λίνα, ὅτε μὲν λεπτὸν ἄμμα. ὅτε δὲ, λεπτὸν λινοῦν ὕφασμα, διὰ τὸ λίαν καθέζεσθαι. Λινοκάρυκες, αἱ τὰ λινὰ πωλοῦντες. Λῖνον, ᾠδῆς ὄνομα. ἢ λύρας χορδὴν οἱ ἴωνες λέγουσι. Λῖνος, τὴν χορδὴν ἐκ τῶν ἀσὶ καθεὶς εἰς τοὺς ὕστερον καθήκει. πάλαι γὰρ ἐπὶ δοκεῖ λινέας εἶναι τὰς μουσικὰς χορδὰς, ὡς καὶ ἄλλοις δη λοῖ. Λίνον, ἐπὶ τῶν τῆς νεὼς ἱστίων λέγεται, καὶ ἐπὶ δικτύων κυνηγετικῶν. ὅθεν καὶ τὸ διαλινοῦσθαι, τὸ διαζεύγνυσθαι λίνα. καὶ φυλάττεται ἡ ῥητορικὴ ἄλλη λέξις, ἔτι καὶ νῦν παρὰ πολλὰς τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ, ἀεὶ τὰ τοιαῦτα λίνα λινάρια φα σιν. ἔστι δ' ᾠδῶν πολὺ καθ' ἀμέτρου, οὕτω καὶ λίνον, καὶ ἐπὶ μουσικῆς χορδῆς λεγόμενον. Λινοῦν, τὸ ἔριον. ἀπὸ τῆς λειό τητος. ἢ τὸ λεπτὸν ὕφασμα λινοῦν ἔλεγον, ἀπὸ τοῦ λίαν, νεῖσθαι. καὶ λίνεον. ἱμάτιον. Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν, ἢ αὐτὶ τοῦ τὸ καλὸν ἐκεῖνον ὕμνον λίνον ἄειδεν. ἢ καλὸν, ἀντὶ τοῦ καλῶς λίνον ἄειδεν. λίνος δὲ, εἶδος ᾠδῆς καθὰ ἀρ χὰς ἔχον, ἢ ὕμνου, ὡς καὶ ὁ παιὰν, καὶ ὁ διθύραμβος. ὄνομα γὰρ δὲ λίνος, τὸ τοιοῦτον ᾠδικὸν εἶδος ἢ ὡς μετὰ λίνου, ἢ τῆς χορδῆς ᾀδόμενος, ἢ ἀπό τινος λίνου ἀνδρὸς ἥρωος. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ, γραμματικόν τι εἶναι τὸν λίνον εἶναι. ὡς σφαῖρα μὲν καλεῖται, εἰς ὄρφια δὲ ἀναφέρεται. φιλόχορος δὲ ὑπὸ ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν λίνον φησί, διότι πρῶτος τὸ λίνον καταλύσας χορδὴν ἐχρήσατο εἰς μουσικὴν ὄργανον. ἐτάφη δὲ ἐν θήβαις, καὶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῶν ποιητῶν θρηνώδεσιν ἀπαρχαῖς. εἰς ὃν καὶ ἐπίγραμμα λέγει, τοιοῦτον. ὦ λίνε πᾶσι θεοῖς τετιμημένε. σοὶ γὰρ ἔδωκαν ἀθάνατοι πρώτῳ, μέλος ἀνθρώποισιν ἀεῖσαι, ἐν ποδὶ δεξιτερῷ. μοῦσαι δέ σε θρήνεον αὐταὶ, μυρόμεναι μολπῇσιν, ἐπεὶ λίπες ἡλίου αὐγάς. καὶ ἡσίοδος. οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε λίνον πολυήρατον υἱὸν, ὃν δὴ ὅσοι βροτοί εἰσιν ἀοιδοί, καὶ κιθαρισταὶ, πάν τες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις, τε χοροῖσιν. ἀρχόμενοι δὲ λίνον, καὶ λήγοντες καλέουσιν. ὁ μέντοι τὸν ἡρακλέα διδάξας μουσικὸς λίνος, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, ἕτερος παρὰ τοῦτόν ἐστιν, οὗ θεόκριτος μέμνηται. ὁ καὶ ἱστορή σας, ὅτι τὸν ἡρακλέα γράμματα λίνος ἐδίδασκεν υἱὸς ἀπόλλωνος. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, καὶ ὅτι λίνῳ αὐτῇ χορδῇ τῶν παλαιῶν χρωμένων, πρὸς τὴν κιθάραν, ὕστερον μείναντος τοῦ ὀνόματος ἡ χορδὴ λίνον καλεῖται. ὥσπερ φασὶ καὶ λίθος ἡ ἄγκυρα, ἐπεὶ πάλαι πέτρας λίθους ἀντὶ ἀγκυρῶν ἐχρήσαντο. ἀλλὰ δὲ τὰ κατὰ τὸν λίνον, οὕτω συμ μέτερον φράζουσιν. ἄγρακος υἱὸς ὁ λίνος, ὁ δὲ τίνος υἱὸς τῆς οὐρανίας υἱὸς, ὃν ἀνεῖλεν ἀπόλλων, ἐπεὶ τὸ λίνον

ἀορίστου ὄντος, μὴ ζήτει θέμα μή τι ἄλλο τι. σημαίνει δὲ, ἔχουσι. Λιγόκφωνοι, λιγύφωνοι. Λιγότερος, ὀξύτερος. Λιγρὸν, πυρόν. Λιγύμοχθος, ἀηδὼν οὕτω λέγεται. Λιγυρίζει, μελῳδεῖ. Λιγυρὸν, ὀξὺ ἀδέσποτον. Λιγύριον, ὄνομα λίθου. Λιγυρῆ, αὐτὶ τοῦ λιγυφθόγγῳ. ὡς τὸ μάστιγι λιγυρῇ. καὶ λιγὺς ἀγορητὴς, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Λιγυρῶς, ἡδέως. ὀξέως. λαμπρῶς. καλῶς. καὶ τὰ ὅμοια. Λιγὺς οὐ μόνον ἐπὶ εὐφώνου ὡς τὸ λιγὺς ἀγορητὴς, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς ἐπὶ φωνῆς ὀξείας. ὅθεν καὶ λιγέες ἄνεμοι, καὶ μάστιξ λιγυρή. καὶ λιγαίνειν, οὐ μόνον ἐντεχνικῶς ὑμνεῖν, ἀλλὰ τὸ ὀξέως φωνεῖν. ὡς τοῦ δ' ὑπὸ λιγυρῆ κήρυκες ἐλίγαινον. Λιγὺς, ἡδύς. γλυκύς. ὀξύς. Λιγὺς οὖρος, ὀξὺς διὰ τὸν ἦχον. ὅπερ ἐστὶ ζέφυρον κελάδοντα. Λιγυστίδες νῆσοι τρεῖς, καλούμεναι στοιχάδες, διὰ τὸ στοιχηδὸν κεῖσθαι. αἵτινες οἰκοῦνται ὑπὸ τῶν λιγύων. Λιγυστικὸν πέλαγος, καὶ λιγυστικὸς, τόπος ἐν ἰβηρίᾳ. Λιγύφθογγον κήρυκα λέγει ὅμηρος, τὸν ὀξύφωνον. Λιγύφθογγος ἀηδὼν λέγεται ἀριστοφάνης, διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον, τὸν ἥδυνται τῆς ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γενόμενον. γράφεται λιγύμυθος, ἢ λιγύμοχθος. Λιγύφωνος, ἡδύφωνος. Λιδρίον, τρυβλίον. Λίζει, βίζουσι. σπάζει παίζει. Λιζὸν, ὀλίζον, ἔλαττον. Λίζουσι, παίζουσι. Λίθαμος, ψάμαθος. Λίθαργος, λιθοπυργία. Λίθαφος, δεινός. Λιθάδεσι, λίθοις. Λίθακες, χάλικες. πέτραι. Λιθάκεσι, λίθοις. Λίθαξ, ὁ λιθώδης πέτρα. ἡ τραχεῖα, ἡ ψυχρά. Λιθάζω, αἰτιατικῇ, καὶ τὸ ὀπτικὸν ἢ διά τινος εἴδους βάλλω. Λιθάριον, παντοφυλάκιον λέγεται. λιθίδιον δὲ, καθὼς δόκιμον εἶναι φρύνιχος. Λιθείας, πολυτελείας. τὰς λιθείας λεγομένας. Λίθειος, πύλη. λίθιος δὲ, βόθρος. Λιθέσιος, ὁ ἀπὸ ἄλλου. Λιθίνας ὑδρίας διότι τὰ τρίτων προπαροξύνονται. λίθινος λιθίνη, καὶ λίθινον. Λιθοκοπία, ἡ ἐκ λίθων βολή. Λιθόλευστος, ὁ λιθόβλητος. Λιθολόγοι, οἰκοδόμοι. Λιθομόται, δημηγόροι ἐπὶ τοῦ λίθου ὀμνύντες. Λίθον μέλανα, τὴν μυλίτην ὀνομαζόμενον κόχλακα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λίθον ἕψεις. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδύνατα ποιεῖσθαι. ὡς καὶ τὸ πλίνθον πλύνεις. καὶ χύτρας ποικίλλεις. καὶ εἰς ὕδωρ γράφεις. καὶ αἰθίοπα λευκαίνεις. καὶ καθ' θαλάττης σπείρεις. καὶ τὰ τοιαῦτα. Λίθος ἀρσενικῶς, ὁ ἁπλῶς. ἡ λίθος δὲ ἐπὶ τῶν τιμίων, καὶ λαξευομένων οἷον, ἡ σμάραγδος. ἡ ἴασπις. τῶν δὲ λαξευομένων οἷον ἡ παρία. Λίθος, βῶλος. βωμὸς καὶ βάσις. τὸ ἐν τῇ θείᾳ ἐκκλησίᾳ βῆμα. Λιθουλκῆσαι, τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα. Λιθουργὸς, ὁ λιθοκόπος. ἢ ὁ λιθοξύστης. Λίθῳ, τῷ βήματι. Λίθων χοαί, ἄργυρος καὶ χρυσός. Λικερτίζειν, σκιρτᾶν. Λίκνον, ἀγγεῖον ὀστράκινον. Λικμάζειν, περιέχειν. Λικμᾶν, ἴσως παρὰ τὸ λίαν καὶ τὸ καμεῖν. ὀξὺ ὂν συγκεκόφθαι δοκεῖ καματηρὸν γὰρ καὶ τὸ λικμᾶν. εἰ δὲ ἴκμενος οὖρος ἴσως αἰκμὸς παρὰ τὴν ἰκμάδα γίνεται, εἴη ἂν καὶ τὸ λικμᾶν παρὰ τὸ λᾶ ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὴν οὐρίαν ἰκμάδα, ἧς πολλῆς ὁ λικμῶν δέεται, ὡς ἀνέμους αἰτῶν τοῦ ποιοῦ τοῦ ἔργου τὸ τέλος. Λικμᾶν, τὸ σῖτον καθαίρειν. Λικμῆσαι, διασκορπίσαι. Λικμητὴρ, ὁ ἀποχωρίζων τοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἄχυρα. Λικμητὴρ, ὁ τὸ πτύον κατέχων. Λικμήσονται, λήξουσι. Λικμίζει, ἀλοᾷ. Λικμητήριον, πτύον. Λικμὸ, ἐπὶ τῶν καρπῶν, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ πάντων τῶν εἰς ἀέρα χεομένων. ἀφ' οὗ λικμητήριον. Λικμῶ, πτύω τὸ διασκορπίζω. καὶ λικμᾶν. καὶ λικμώντων, ὅ ἐστι διαπτυιζόντων. παρὰ τὸ λίαν καμεῖν. Λικμῶντες, ἀλοῶντες. ἢ τὰ ἄχυρα ἀπὸ τοῦ σίτου διαχωρίζοντες. Λικνίτης, ἐπίθετον διονύσου. ἀπὸ τῶν λίκνων ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται. Λικνοειδὴς, εὔπορος. Λίκνον, τὸ πτύον ἢ τὸ κόσκινον, ἢ κανοῦν. Λικνοστεφὴς, λίκνον στεφανούμενος θρησκεύει. Λικριφὶς, ἐκ πλαγίου καὶ καθ' μεσότητα. ἐλαφρῶς. ὀλισθηρῶς. Λικριφὶς, ἅπαξ μὲν ἐν τῇ ἰλιάδι φασί. καὶ ἅπαξ ἐν ὀδυσσείᾳ εἴρηται. δηλοῖ δὲ, τὸ πλαγίως. καὶ ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς λέχριος, ἢ λίαν χρίμψας καὶ πλησιάσας τῇ γῇ. Λικραὶ, αἱ ὄζαι τῶν ἐλαφείων κεράτων. Λίκυθον, βίοσα ἐλαίου. Λικυμνίας βαλαῖς. τοῦ ἐν τῷ εὐριπίδῃ λικυμνίου μνημονεύοι ἂν ἴσως. κεραυνοῦται γὰρ ὁ ναὸς καθ' τὸν ἐκεῖ λόγον, οὐχ ὡς ἀπὸ τοῦ λικυμνίου τῆς φωκίδος καὶ τεσκεμμένος. Λίλαια, πόλις λέγεται φωκικὴ, ὁμώνυμος λιλαίᾳ τῇ τοῦ κηφισσοῦ. ἱκέτο δὲ παρὰ τὴν παρνασσόν. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ λιλαίω τὸ ἐπιθυμῶ γίνεται, οὐκ ἔστι διαβεβαιώσασθαι. περιέχει δὲ ταύτην ὁμηρικῷ λόγῳ ὁ κηφισσός. μᾶλλον δὲ τὰς πηγὰς αὐτόθεν ἔχει. λέγει καὶ ὁ γεωγράφος, ὅτι ὁ κηφισσὸς ἐκ λιλαίας φωκικῆς πόλεως τὴν ἀρχὴν λαμβάνει. Λιλαίω, ἐκ τοῦ λῶ λαίω, οὕτω κεδῶ, κεδαίω τὸ σκεδάζω. καὶ κλῶ κλαίω, καὶ κῶ καίω, καὶ ἐῶ ἐάω, ἐκ τούτου καὶ ἐραστής. ἐξ οὗ καὶ κυνεραστὴς, καὶ θυμοραιστής. Λιλαίομαι, ποιητικῶς τὸ ἐπιθυμῶ. Λίλαιον, λίλαιον. λιλύβαιον, ὀνόματα τόπων. Λιλεῖ. φθονεῖ. ἐπιθυμεῖ. ὀρέγεται. ᾄδει. Λιλουξ[illegible], ἐν τῷ σώματι ἐξανθήματα. Λίλυρι, ὕδωρ. λίβυες. Λιμαγχονεῖ, πνίγει καὶ λιμάσσει. Λιμακώδεις, αἱ ὑγραὶ καὶ βοτανώδεις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λιμαλέον, ξυστὸν. λεπτόν. Λιμβεύομαι, τὸ κοινὸς λιμβάζομαι. Λιμβὸν, λίχνον ἄπληστον. Λιμβρὸς, ἡ νὺξ ἢ σκοτεινόν. Λιμβὸς, λαίμαργος. Λιμένα κλυτὸν, τὸν ἀεὶ κλυδωνιζόμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης. λιμένα ἐκβεβλημένου τοῦ σ. οἷον λιμένα κλυστόν. καὶ μεγακλέϊδας, ἄκλυτον τὸν ἀνήκουστον. περὶ οὗ μηδεὶς ἤκουσεν. ἢ τὸν εὔδοξον καὶ ὀνομαστὸν, καὶ ἀκουστόν. Λιμενῖται. ἐν ἐπιγράμματι τριτῶνα τὸν ἀνθρακιῆς. καὶ φωκίδα σοι λιμενῖτι, ἄρτεμι δωρούμαι. Λιμενίοχος, ὁ τὸν λιμένα ἔχων. Λιμενιόχον ἀνήρ παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἐὰν μὲν τὴν ὁσίως χομένην προπαροξυτόνως. ἐὰν δὲ τὴν συνέχουσαν τὸν λιμένα, παροξυτόνως. Λιμένος εὐόρμου, ὡς τοῦ λιμένος ὅρμους περιέχοντος. καθ' χρηστικῶς δὲ λέγεται ὅρμος ὁ λιμήν. λιμὴν γὰρ λέγεται τὸ ὅλον πλάτος, καὶ ὁ κόλπος ὅπου καταίρουσιν αἱ ὁλκάδες. ὅρμος δὲ, ἡ σύστασις μιᾶς ἑκάστης ὁλκάδος. Λιμένες, ναύσταθμα, βαρυτόνως. ἢ ὀχαὶ ὀξυτόνως. οἱ φυλακτικοὶ τῶν νεῶν, ὡς συνέχοντες αὐτάς. ἢ ἐφ' ὧν νῆες ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται. Λιμὸς, παρὰ λείπω. ὁ γὰρ λιμὸς. λεῖψίς ἐστι τῶν ἐπιτηδείων. ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ῖ. ὤφειλε δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι καὶ φησὶν ὁ τρύφων, ὅτι συνέπαθεν ἡ φωνὴ τῷ σημαινομένῳ. ἐπειδὴ γὰρ ἔνδειάν τινα σημαίνει, φημὶ δὴ τὴν ἐπιτηδείων, τούτου χάριν καὶ ἐνδείας φωνήεντος ἀνεδέξατο. ὁ δὲ ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ῖ ἐκ ἀφορμῆς τοῦ λιμπάνω. ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ ἀθηναίοις, ἀρσενικῶς λέγεται ὁ λιμός. παρὰ τοῖς δωριεῦσι δὲ, θηλυκῶς ἡ λιμός. πέπρασαι δὲ τῆς λιμοῦ κακῶς. Λιμὴν εὔορμος, ὅλον μὲν εἶναί τι δηλοῖ τὸν λιμένα. μέρος δὲ αὐτοῦ τὸν ὅρμον. ἔνθα μέχρι τὸ ἐλλιμενισθῆναι ἡ ναῦς ὁρμεῖ. Λιμὴν, παρὰ τὸ λίαν μένειν γίνεται. Λιμὴν, ἀγορά. καὶ ἐν διατριβῇ. πα[illegible]

Λιασθείς, τὸ φυγὼν καὶ ἀποδρόμενος ἀπελθὼν ἀλλ' ἀπελθὼν [illegible] καὶ ἔστι [illegible] τοῦ ἀπελθόντα [illegible] κεῖται [illegible] παρὰ τὸ μέρος. καὶ τόποι, [illegible] τὸ διά του τοῦ χωρισθείς, λιασθείς, ἐκκλίνας. Λιασθείς, κεῖται παρὰ μέρος, ἀπὸ τοῦ πεσών. ἔστιν ἀπὸ τοῦ κυλίεσθαι τὴν λέξιν τίθησιν ὁ ποιητής. λιαζόμενον πρὸ γαίῃ. ὅτι οὐκ ἀεὶ λίασθαι τὸ ἐκφαίνεσθαι· ἀλλὰ χοῦ ἀμφὶ δὲ περιλιάζειν κῦμα θαλάσσης. ἔγχος ἀμφὶ τῇ ἴριδι ἐκινεῖτο, ἀλλὰ παρὰ αἰσθητικὸν καὶ νοσοῦν. Λίβα, ὁ ἀπολλώνιος λέγει τὴν σταγόνα. ἡ εὐθεῖα λὶψ ἀρσενικῶς. Λιβάδα, σταγόνα. κρήνην. ἐν ὕδατι ὄρει. ἐν [illegible] γράμματι. καὶ λιβάδες, καὶ ἴασι τὰ βοτα ρικὰ κύπελλα. Λιβάδιον, χωρίον βοτανῶδες. Λιβάδες, λιπαρὸν. πότον. εὐτραφές. Λιβάζω, ἀπὸ τοῦ ὑγρόν. Λιβάζει, ἐκπηγάζει, ἀποφέρει. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆς λιβάδος. Λίβανος, δένδρον ἐστὶ καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον. λίβανος δὲ εἴρηται, ἀσσεὶ, ὁ λειβόμενος ἢ σεβόμενος. δοκοῦσι γὰρ ἄλλοι οἱ ἰουδαῖοι ὅλον εἶναι πνεῦμα ἢ θεὸν ἀναφερὲς γὰρ ἐστι καὶ αὐτὸν σέβονται λίβανον. καὶ σιλουκῶς διρῖται [illegible]. συρίας ὡς λιβάνου καρπός. καὶ [illegible], οὗ τε τὸν χλωρὸν λίβανον, ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶται. Λιβανωτὶς, [illegible]. Λιβανοπῶλαι, λιβανοπωλεῖν. χαλκοπῶλαι. σι δηροπῶλαι, λαχανοπῶλαι λαχανῶν τε. τυροπῶλαι. ἐριοπῶλαι. ῥιζοπῶλαι. καυλοπῶλαι. σκευοπῶλαι. χυτροπῶλαι, φαρμακοπῶλαι, φαρμακοπωλεῖν. βελονοπῶλαι. βελονοπώλιδες. πινακοπῶλαι. βιβλιοπῶλαι. καὶ ἄλλα πολλά. Λίβανος, καὶ λιβανωτὸς, διαφέρουσι. λίβανος μὲν γὰρ, αὐτὸ τὸ δένδρον. λιβανωτὸς δὲ, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. ἔστι δὲ καὶ ὄρος λίβανος καλούμενον. καὶ κατὰ [illegible] ἔθος εἶχον λιβανωτῷ ὑποθεῖναι τοῖς ἀγάλμασι. Λιβὰς, ἡ σταγών. ὅς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. ὅθεν λιβάζω ἀριστοφάνης. οὐκ ἀπολιβάζεις. ἀπείρως δὲ ἀπολιπόντας φησὶν ἀρι στοτέλης, τοὺς τὰ θηρευτικὰ λίνα φυλάττοντας. ὡς καὶ λινοπτας, τοὺς λινοφύλακας τῶν εἰς τὰ λίνα πιπτόντων ἐρνίθων. οἱ δὲ περιεργότεροι, τὸ λίαν καταπεπηχέναι τὸ πῦρ, λιποπτᾶσθαι λέγουσι. Λιβάσεις, σβέσεις. φθοράς. Λιβὰς, ὁ σταλαγμὸς τῶν δακρύων καὶ λιβάδος. Λιβδύμεθα, ἀπὸ τῆς λιβάδος. οἱονεὶ ἐμβυθιζόμεθα. Λιβδύειν, ἀφορίζειν. Λίβει, σπένδει. ἐκχεῖ. Λίβελλος, ἡ αἰτία τῆς [illegible]. Λίβερνα, εἶδος πλοίου ἐκ τοῦ λίβερνοι, ὄνομα ἔθνους τι, καράβια περιζάμενος, δρομάδας τριακοντήρεις, λιβερνίδας τῆς γῆς γέγονε. Λίβος, τὸ δάκρυον. Λίβος, τὸ ἐπίσταγμα τῶν ὀμμάτων. Λιβρὸν, σκοτεινόν. μέλαν. δίυγρον ἢ λιβρὸν σέλας. Λιβύη, ἡ χώρα λέγεται ἀπὸ λιβύ ης τῆς ἐπάφου καὶ μέμφιος θυγατρός. καθὰ σχεδὸν ἅπαντες ἱστορικοί φασιν. ἀλέξανδρος ὁ ἀλικαρνασσεύς. ὠκεανόν φησι γῆμαι δύο γυναῖκας παμφολύγην, καὶ παρθενόπην. ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας φῦναι. τῆς μὲν ἀσίαν καὶ λιβύην. τῆς δὲ, εὐρώπην καὶ θρᾴκην, ἀφ' ὧν λέγει κληθῆναι τὰς χώρας. Λίβυες, οἱ τὴν δύσιν οἰκοῦντες φράγγοι. Λιβρὴ, ἡ σκοτει νὴ νύξ. ἀπὸ τοῦ λίαν ἐρεβεινὴ, ἢ παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. Λιβύη, καὶ ὁ ἀπ' ἐκείνης, λίβυς. ὡς μαγνησία, καὶ ὁ μάγνης. φρυγία, καὶ φρύξ. θρᾴκη, θρᾴξ. καρία. καὶ κάρ. κρήτη, καὶ κρής. Λιβύας, τὰς μέλανας ὑδρίας τὰς περὶ τοὺς τάφους τιθεμένας. Λιβύηθεν, ἀπὸ τῆς λιβύης. Λίβυες τῶν ὄφεων τινὲς οὕτω καλοῦνται. Λιβυκοὶ λόγοι. χαμαιλέων φη σὶ, λίβυν τὸν εὑρόντα τοὺς λόγους τούτους. Λιβυρνικαὶ, νῆες ἦσαν οὐ κατὰ τὸ τριηραρχικὸν σχῆμα τεθεμέλιωμέναι, ἀλλὰ λῃστρικώτεραι. χαλκέμβολαί τε καὶ ἰσχυραὶ καὶ κατάφρακτοι. καὶ τὸ τάχος αὐτῶν ἄπιστον. Λίβυσσα ὄρνις, ἡ στρου θοκάμηλος ἐν μυθικοῖς. ὡς τὸ, ἀλλὰ λίβυσσα στρουθὸς ἁλισκομένη, [illegible] καὶ ἀμφοτέροις. Λιβυσσάτιδες, τινὲς τῶν [illegible] οὕτω καλοῦνται. Λιβυκὸν, ὁ ἀπὸ λιβύης αὐλός. Λιγυστικὸν πέλαγος, καὶ λιγυστικὸς τόπος, ἐν ἰβηρίᾳ. Λιβυστικὸν, καὶ λιγυστικόν. λιβυστικὸν λέγεται ἀπὸ λιβύης τῆς ἐπάφου θυγατρός. λιγυστικὸν δὲ, ἀπὸ λιγύος τοῦ ἀλε βίωνος ἀδελφοῦ. ὃς ἡρακλέα κωλύοντα ἐπερχόμενον περὶ τὰς γηρυόνου βοῦς, ἀνῃρέθη. Λιβυφάτην, τὸν [illegible] λίβυ σιν. ἰόβαν. Λίβυρνον, πλοῖον πολεμικόν. Λιβυκὸν θηρίον, οἷον ἐξηλλαγμένον. φασὶ γὰρ τὴν λιβύην θηρία μὲν πολ λὰ ἔχουσαν, ἄνυδρον δὲ οὖσαν. συνερχομένων δὲ πάντοθεν τῶν εἰς ἕνα τόπον διὰ τὸ ὕδωρ, εἶτα ἀλλήλαις ἐπιβαινόντων, ἐ ξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ποιεῖν ζῶα. καὶ λιβυκὸν ὄρνεον, ἀντὶ τοῦ μέγα. ὡς ἐν λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων, καὶ ἐκ[illegible] λων ὄντων. Λίγα, λιγυρῶς. ἡδέως. λεπτῶς. ὀξέως. προσηνῶς. ταχέως. Λιγαίνει, τέρπει, ᾄδει, μαστιγοῖ. κηρύττει. κλαίει. ἢ ὀξέως ἐφορμᾷ. Λιγαίνειν, ἐν τῷ λ' τῆς ἰλιάδος οὐ τὸ ὑμνεῖν, ἀλλὰ τὸ ὀξὺ βοᾶν. ὅπερ ἀρετὴ κηρύκων ἐστί. Λιγαίνειν, τὸ τύπτειν. ὡς περ ἡμεῖς φαμὲν τὸ ξαίνειν. ἀφ' οὗ κατὰ τὸ ἄλλον λεξικογράφον, ξαίνειν τὸ κτείνειν εἶναι. λιγυρὰ μάστιξ, καὶ τὸ κατὰ αὐτὴν λιγὺ, ὁμοιά τινα πρὸς τὸ ποιοῦν λιγαίνειν. Λιγαίνω, τὸ ὑμνῶ ποιητικῶς. λιγὺς ὁ ὀξεῖαν ἔχων φωνήν. ἐξ οὗ λιγύφθογγος ἀοιδὴν. Λιγαινούσης, τραυλούσης. Λιγαῖον, μέλαν ἢ ἡδὺ ὑμνεῖν. Λίγανρ, εἶδός τι πλοίου λῃστρικοῦ. Λίγδα, ἡ ἀκόνη καὶ ἡ κονία. Λιγδοχρόαι, αἱ ἐν ταῖς λίγδαις τὰς σάρκας ἔχουσαι. τουτέστι, χοανας. Λιγ δύειν, ἀποχεῖν. ὅσον ἐπιψαῦσαι τῆς ἐπιφανείας. Λίγγις, ὄνομα κύριον ἦν δὲ βίαιος. Λίγδην, οὐ κατὰ τὸ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας. Λίγδην βαλεῖν, τὸ ἄκρον δέρμα διελέσθαι. ἵνα ᾖ λίγδην, τὸ ξεστικῶς καὶ ἐπιπολῆς. κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς καὶ ἐπιψαύδην. ὁμηρικῶς δὲ εἰπεῖν, ἐπιγράβδην. ἐπιλίγδην πληγεὶς, ἐπιγράβδην ἐπληγη. γίνεται δὲ τὸ λίγ δην, ἀπὸ τοῦ λίζειν, λέξις ὀνοματοπεποιημένη. ὅθεν καὶ λίστρον ὁ ξυστὴρ ὡς ἐν τῷ, λίστρον διὰ πεδον ὁμοῦ ἔξυον. Λίγδη, αἱ προστετριμμέναι τῶν ἀστραγάλων. Λίγδος, παρὰ αἰλίῳ διονυσίῳ, ὁ χόνος. γράφει, καὶ ὅ πλίνθος, χωνεία ἀλοφὴ καὶ λίγδη, χωνευτήρια, χόανα. τρήματα τῶν διατυπώσεις ἐν ἄλλῳ δὲ, ὁ πλίνθος χόνος τρήματα ἔχων συνεχῆ παρὰ [illegible] τοῖς δι' ὧν χαλκὸς ἐθεῖται. Λίγειαι, ᾠδικαί. Λιγὺς αἷμα λέγεται αὐτὴ, καὶ λιγόφωνος, πρὸς ὁμοιότητα τῶν λιγυφθόγγων κηρύκων. ἔτι δὲ καὶ λιγυρά. Λίγης, ὄνομα ποταμοῦ. Λιγέως, ὀξέως. ἡδέως. ταχέως. Λιγέως, ἐπὶ κλαθμοῦ. καὶ παρὰ μέρος τέθειται. ὡς καὶ ἐν τῷ λίγα κωκύειν. Λιγνυόεντα, τῶν αἰθαλωδῶν. Λιγυπνείς, ἢ ὀλιγυπνε λές, ἀσθενεῖς. ἀσθενεῖς. Λιγνὺ, καλοῦσι τὴν αἰθάλην φασὶν ἀπολλώνιος. Λιγνὺς, ἡ κίσσα. ἢ ἡ ἀναθυμίασις τοῦ πυρός. λέγει δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ξυλωδῶν καιομένων καπνόν. ἀπὸ τοῦ λίαν ἰκνεῖσθαι. αἰθάλη δὲ, ὁ τοῦ ἀσβέστου καπνός. Λιγνὺς, ἡ κατὰ [illegible] ἀναφορὰ ἢ τὸ τοῦ φωτὸς ἄνθος. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. Λὶγξ, πλάγιος καμπτὴρ. ἢ ἐχιστήρ. Λίγξαντα, [illegible] θυμάσαντα, ἠχήσαντα. Λίγξε βιὸς, ὄνομα πεποίηται μίμησις [illegible] τοῦ ἤχου. ὁ γὰρ φησὶ βιὸς [illegible] ἀπὸ τοῦ λίγξε

Ληναΐτην περὶ τοῦ ἀριστοφάνους, ἑορτὴ παρὰ τοῖς ἀθηναίοις τὰ λήναια· ἔστι δὲ εἰς διόνυσον· ἐν ᾗ μέχρι νῦν ἀγωνίζονται ποιηταί, συγγράφοντές τινα ᾄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν. ὅπερ ὁ δημοσθένης εἶπεν ἐξ ἁμάξης· ἀπὸ ἁμαξῶν γὰρ οἱ ᾄδοντες καθήμενοι, λέγουσι καὶ ᾄδουσι τὰ ποιήματα. Ληναιὼν μήν, ὁ ἰανουάριος· ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τῷ διονύσῳ τὴν τῶν ληνῶν ἐπιτελοῦσι ἑορτὴν τῷ μηνὶ τούτῳ· καθὸ δὲ πάντας ληναιῶν, διὰ τὸ τοὺς οἴνους ἐν αὐτῷ κομίζειν. οὗτος δὲ ὁ μήν, ἀρχὴ μηνός ἐστιν· οἱ δὲ ληναιῶνά φασιν, ἐπειδὴ διονύσου ἐν τρίᾳ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ, ἣν ἀμβροσίαν ἐκάλουν. Ληνεῖ, ἐρίῳ. Ληνάζουσι, βακχεύουσι. Λήναι, βάκχαι, τὰς ἱερείας· ὅθεν καὶ λαναρίαι καλοῦνται αἱ κλειστοί. Ληνὶς ληνίδος, ἡ βάκχη παρὰ τὴν ληνόν· ἡ ληνὶς ἡ μέθη. Ληνοβάται, οἱ ἱερεῖς. Ληνοί, σοροί, πύελοι· ἢ τὸ ἅρμα τοῦ δίφρου τὸ κοιλότατον. Ληνός, ὁ ἐν ᾧ αἱ σταφυλαὶ πατοῦνται. Ληνός, παρὰ τὸ λεαίνω τὸ λεπτύνω, λεανῶ, λεανός· ἡ ληνός. Ληνοὺς τὰ κολώνια, αἱ ἐκκλησίαι. Λῆξαι μὴ χεῖρας φόνου, ἐντελὴς εἶρηται τὸ ἔπος, παῦσαι φόνου· παρόμοιον ἐν χ΄ τῆς ὀδυσσείας. Λῆξαι, ἐπαύσατο. Λήξεως, καθ᾽ ὑπόστασιν κληρονομίας. Ληξιαρχικόν, γραμματεῖον εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελευτήσαντες τῶν παίδων, ὡς ἔξω τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν· παρὰ τὸ τύπωμα γίνεται, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν· λήξεις δέ εἰσιν, οἵ τε κλῆροι, καὶ αἱ οὐσίαι. Λῆξις, τὸ ἔγκλημα· καθ᾽ ὃν λόγον φαμέν, ἔλαχεν δίκην. Λῆξις, παῦσις· ἡ μερὶς κληρονομία· ὡς τό, καὶ θάπτει τὸν νεκρόν, τοῖς χθονίοις θεοῖς ἀποδιδοὺς τῆς ἐκείνου λήξεως ἤδη· καὶ αὖθις, παύσις ἐστι κληρονομία· λῆξις δὲ μερίς· ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἃ μένοντα λῆξιν. Λῆοι, ἔθνη καὶ ὄχλοι. Ληπτὲος, ὁ λαμβανόμενος. Ληπτός, κρατητός. Ληπτέος, ἀπὸ τῶν μὴ ἀναλογούντων λέγεται. Ληρεῖν, τοῦ φλυαρεῖν διαφέρει· ληρεῖν μὲν γὰρ λέγεται, ὅταν τις ὑπὸ μέθης λήρους λέγῃ, καί τινα ῥήματα ἀνάρμοστα· ὡς τὸ κοινὸς λεγόμενον παραλαλεῖν· ὅπερ λέγεται παραληρεῖν· φλυαρεῖν δέ, τὸ περισσὰ καὶ μάταια φράζειν· ἤγουν τὸ ἀδολεσχεῖν. Λήρους ἔχων, καὶ παίζεις ἔχων, ἀττικῶς ἐστι· ἡγεμονεύει δὲ τὸ ἔχων. Ληροί, τὰ περὶ τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κεχρυσωμένα. Ληροπλόκος, λῆρον ... Λῆρον ληρεῖς, ὕβριν ὑβρίζεις· φυγὴν φεύγεις, ἀττικὴ φράσις· καὶ μανίαν μαίνῃ· καὶ ζῆν ζῆθι· καὶ δουλείαν δουλεύει· ταῦτα πάντα ἀττικῶς· ἐφ᾽ ὧν τὸ πρᾶγμα ἐπάγεται, τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ῥῆμα· ὡς τὸ ὕβριν ὑβρίζεις, καὶ φυγὴν φεύγεις. Λῆρος, ὁ διαρρέων ἐκ τὴν μνήμην λανθάνων ἢ φλύαρος· μάταιος· ματαιόφημος· ὡς τό, πολλὰ γὰρ μάταια, καὶ ἐχμιθερακίον ἔδοξεν, λῆρα τε, καὶ ... ἔναφα· καὶ αὖθις· ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρᾳ λήροις καταληφθεὶς, οὐκ αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν τὸ πάθος ἀνεδίδαξεν, ἵνα καὶ φθαρτὸς, καὶ θνητὸς λάθηται. Ληρώδεις σανίδες, ἐν αἷς οἱ νόμοι γράφονται. Ληρωδῶ, ληρῳδὸν· ἀοιδός· τὰ εἰς δω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν, περισπᾶται· ἐξέφυγε τοῦτο τὸν κανόνα τὸ ἀοιδὸς καὶ ἐρειδὸς. Λῆς, ἀντὶ τοῦ ἐθέλεις λέγουσι δωριεῖς· λῶ γὰρ τὸ θέλω· ὅθεν καὶ λῷον τὸ ὠφελές, ὃ πάντες θέλομεν. Λήσεις, ἀγνοήσεις· λήσεις σταυρόν, τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας τέλεον ἀπολέσας. Ληστεύων, στρεφόμενος. Λῆσις, βούλησις· αἵρεσις. Λησμένη, διαλελησμένη. Λήσομαι, ἐπιλαθοῦμαι· λήθην ἕξω. Λητός, ὁ ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ σκορπίου λαμπρὸς ἀστήρ. Λησταί, οἱ πειραταί· καὶ ὅμηρος, οἷά τε ληϊστῆρες. Λῄσταρχος, ἀρχηγὸς λῃστῶν· λῃστής· ἀπὸ τοῦ ληΐζω τὸ πραιδεύω, γέγονε ληϊστὴς καὶ κατὰ συναίρεσιν, λῃστής. Λῆστις, ἡ λήθη. Ληστὸν χρῆμα, ὃ κτῆμα· ὡς τό, κροτοῦν τὸ λῃστικὸν, τὴν ἑλλάδα ἐπέδραμον· ὁ δὲ πάντων τῶν μέσων ἀνδρῶν ἀνδρειότατος ὢν, λῃστικὸν ἐν τῇ ἀπουλίᾳ ἑξακοσίων ἀνδρῶν συνέστησε. Λῆται, ἄρμα. Λητὴ, στόμα πόλεως καὶ ἱερόν. Λήτορες, ἱερὰ στεφανοφόρα· ἀθάμαντες. Λήτειραι, ἱέρειαι τῶν σεμνῶν θεῶν. Λῆτο, ἐπελάθετο. Λητρίος, κύριον. Λητοΐδης, ἀπόλλων· ὡς ἀπὸ τῆς λητοῦς. Λητὸν, δημόσιον. Λῆτος, λιμὴν ἢ θάλασσα. Λητοῖ, καὶ σαφῶ, ἀντὶ τοῦ λητὼ, καὶ σαπφὼ ἴωνες λέγουσι· τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς οι παραγωγήν ἴωνες. Λητουργεῖν, διὰ τοῦ η, καὶ λιτουργεῖν διὰ τοῦ ι διαφέρει· λητουργεῖν τὸ τὰ δημόσια ὑπουργεῖν, λῆτον γάρ φασι τὸ δημόσιον· τὸ δὲ λιτουργεῖν, κακὰ λέγειν. Λητώ, ἡ μήτηρ τοῦ ἀπόλλωνος· παρὰ τὸ λήθω τὸ λανθάνω· ἀπὸ λῃστικὴ γὰρ κακῶν ἡ θεός, ὡς ἕλληνες μυθολογοῦσι. Λητώ ὅτι ηὔξησε τὸν ἀπόλλω. Λητώ, οὐ μόνον εἰς λήθην ἀναγορεύεται, ἀλλὰ καὶ εἰς νύκτα· τὴν τῶν ἡμερῶν δὲ προσήκουσαν, ὅτι μὴ φωτὶ κατάλαμπεται οὐκ ἂν εἴη τις τῶν περὶ λόγοις ἀγνοῶν. Ληφθῆναι, κρατηθῆναι. Λῆχμον, λῆξιν. Ληχᾶσι, κατοικοῦσι λοχῶσι. Λήψομαι, ἐπιληφθήσομαι.

ΤΟ Λ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι·

Λιάζω, ἐκκλίνω· παρὰ τὸ ἢ λίαν σπουδάζειν. Λιάζειν, ἡ ἠχοῦντα. Λιαζόμενοι, σκιρτῶντες. Λιάζω, τὸ ἐκκλίνω· καὶ λιασθεὶς τὸ θέμα, λιάζω· τοῦτο παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, καὶ ἐκκλίνω· ἀλοῦν, ἀλίζω· καὶ μεταθέσει τοῦ λ, λιάζω. Λιάζω, ποιητικῶς τὸ ἐκφεύγω. Λιάμαθα, αἱ ὄχλαι· ἀπὸ τοῦ εἶναι λίαν, ἀμαθεῖς.

Λιαμάθω, αἰγιαλοῖ· λίαν ἄμαθοι. Λίαν, σφόδρα· πολύ· πάνυ ἄγαν. Λίαν ἔλαβον, ἰσχυρῶς ἔλαβον· τὸ πραΐδιον· διὰ διφθόγγου. Λίαν, καρτα λέγουσιν ἴωνες. Λίαν ποτὲ δὲ ἐπὶ ἐπίτασις· ὅμοιον λίαν· πάνυ· καὶ τοῖς πρώτοις. Λίαν σοφός, πάνυ τίμιος· καὶ λίαν σοφός· λίαν ποιεῖ· λίαν ἀγανακτεῖ· τὰ ἐπιρρηματικὰ ἐπιρρήματα τοῖς ἀδιθέτοις τῶν ὀνομάτων συντασσόμενα, ὑπερθετικῶν χρείαν ἀναπληροῦσι. Λίαν δύσθυμος, ἤγουν λελυπημένος· ὁ ἐναντίον, τὸ εὔθυμος. Λιανῶ, λεαίνω· καὶ ὁμαλὴν ποιήσω. Λίαξ, παῖς ἀρχιπόλεος. Λιαρᾶσι, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, λαμπροῖς· ἢ καθαροῖς· ὅμηρος δέ, ἀντὶ τοῦ θερμοῖς. Λιαρή, ἡ ὁμαλὴ διὰ τοῦ ι· λέγεται δὲ ὁ ἄνεμος, καθὰ λέγεται ὁ ἥλιος. Λιαρόν, ἐκ τοῦ χλιαρὸν· οὕτω καὶ ὄχημα, αὐχημα· γαῖα, αἶα· σμικρὸν, μικρὸν σῦς ὗς· σκεδάζω, κεδάζω φασὶ δὲ καὶ τὸ πεῖσαν οἱ παλαιοὶ τοιούτῳ λόγῳ, ἤγουν λέγεσθαι· αἱ πᾶσαι λέξεις ἐκπεσοῦσαι ἐκ τοῦ κατ᾽ ἀρχὰς συμφώνου, μένουσι ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας. Λιαρός, ὁ θερμός· θερμαίνει γὰρ τὸ σῶμα, ἢ ὁ εὐθύς· παρὰ τὸ λιαίνω ... ἢ ὁ λαρὸς πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ παντὸς, ἢ λίαν προσηνός. Λιάσθη, χωρίσθη· ἐκκλίνας

τρώμενος δ᾽ ἐς λαοσσόον ἄτρωτος ἦν, πλὴν μόνου τοῦ τόπου κατὰ τὴν τοῦ σκεπομένου γρύτου, τῶν πόρων, ὅτι Ἰάσονι ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς· ἄλλοι δέ φασιν Ἡρακλέα εἶναι τὸν αἴαντα· ταῦτα δὲ λῆρος· οὕτω δὲ ἔχει τὸ ἀληθές· περὶ δὲ ξίφος ὢν στρατιώτης ὁ αἴας, καὶ πολλοῖς πολέμοις πολεμήσας, οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἄριστα τηρεῖν ἑαυτὸν καὶ σκέπεσθαι τῷ σάκει· ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε τὸ ξίφος καθὼς παραπείσας, ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ἐμυθεύετο ὅτι τούτοις τοῖς τόποις εἶχε μόνοις τρωτούς. Λεοντηδόν, φοβερῶς· δίκην λέοντος. Λέοντος ἰδιότης· φασὶ τὸν λέοντα διωκόμενον μὴ φεύγειν προτροπάδην, ἀλλ᾽ ἐν προπαλίζεσθαι, ὅ ἐστι, συχνὰ μεταστρέφεσθαι· ὡς τό, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων· ὁ μεταλαβών τις ἀπὸ σκέλος χωρεῖν λέγει· ὃ φράσας κάλλιον τοῦ ποιητοῦ· ὡς τὸ γόνυ γουνὸς ὀλίγον ἀμείβειν πρὸς τὸ μακρὰ βιβάζειν, ἀπεδίδοσο. Λέοντα παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ε᾿ τῆς Ἰλιάδος οἱ παλαιοὶ τὴν θήλειαν λέγεσθαί φασιν, ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ μὴ εἰδότος θηλείαν λέαιναν, ὡς ἐπὶ τῆς ἀρτέμιδος εἰπόντος που τό, ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶν ἔθηκε Ζεύς· ὅ ἐστι λέαιναν. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες, ἱστοροῦσι καὶ ὅτι λέων ἄρρην ἀσκυμναγωγεῖ· διὸ Ζηνόδοτος οὐ παρεδέχετο τοὺς ἐνταῦθα στίχους. λέοντα μὲν αὐτὸς τὸν ἄρρενα νοῶν, λέγων δὲ σκυμναγωγεῖν τὸν ἄρρενα. καὶ μὴν ἀτίμαχος καὶ ἄλλοι σκυμναγωγεῖν ἱστοροῦσι τὸν ἄρρενα λέοντα. Λέων καθ᾽ Ἴαυρον ἐλιδαδός, ἀντὶ τοῦ κατειλιδαδός· Ἴωνες διαλύουσι τὰ πάθη τὰ ῥήματα καὶ μεταξὺ τιθέασι τὰ ὀνόματα. Λεωπετρία, λεῖος λίθος· δύναται δὲ εἶναι ἀπό τινος λεωπετρίας, ἀπόβασιν ποιησαμένους ἐκ θαλάττης εἰς τὴν χερρόνησον, καθ᾽ ὃ τοῦ φεύγειν τῶν πολεμίων. Λεωργός· αἰσχύλος τὸν δὲ πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι περὶ προμηθέως· τουτέστι τὸν πανοῦργον τὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκοντα· ἢ τὸν λαοῖς παρασχόντα. Λεώς, ὁ λαὸς ἀττικόν· ἔστι δὲ ὄχλος. Λεώς, ἐὰν μὲν ὀξύνηται, ἀττικόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ λαός· ἐὰν δὲ βαρύνηται ἀπὸ βολῆς ἐστι τοῦ τελέως· ὄν γὰρ τρόπον περιέχεται οὖ τι ἐν τῷ τέτρομος ἀφαιρεῖται ἐν τῷ τελεὼς τελέως. Λεῶς, παντελῶς· παρὰ τὸ ἰσοπαρά τεν. Λεωφόρου λεπτότερος, ἢ θουμασιώδης, ἀπὸ τῶν χλωρῶν καὶ λεπτῶν. Λεωφόρος, ὁδὸς δημοσία.

ΤΟ Λ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η˙

λ Ἧβο, ἄχρηστον· ἀφ᾽ οὗ τὸ λαβεῖν· καὶ τὰ λήμματα· ἔστι δὲ λῆμμα, ὃ λαμβάνει τις ἑτέρου διδόντος· ὅ περ ἀπὸ μὲν τοῦ διδόντος λέγεται δόσις, ἀπὸ δὲ τοῦ λαμβάνοντος, λῆμμα. Λῆ, θέλει. Ληβόλε, λιθοβόλε, ἄξιε λιθασθῆναι. Λιθολία, δημοσία κοπρία. Λησουρία, λυδαία· ὄρος. Λήγω καὶ παύω, τῆς γραφῆς, ἢ παύομαι γράφειν· καὶ ἔτι παύομαι γράφων, ἐξ οὗ λῆξις καὶ κατάληξις καὶ ἄληκτον. Ληδάριον, θέριστρον· ἄλλως· εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν· ἀριστοφάνης· καὶ ληδάριον πρίασθαι. Λήδας· ἡ εὐθεῖα ἡ λήδα· τὰ δὲ εἰς δα ὀνόματα καὶ ῥα, καὶ εἰς θα, ὁμοίως καὶ εἰς α καθαρὸν φυλάττει τὸ α ἐπὶ τῆς γενικῆς, καὶ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς· τὰ μὲν εἰς δα, οἷον βασιλίνδα, βασιλίνδας, ὀστρακίνδα, ὀστρακίνδας, διελκυστίνδα, διελκυστίνδας, μυΐνδα· μυΐνδας· χυτρίνδα, χυτρίνδας· φρυγίνδα, φρυγίνδας· κινητρίνδα, κινητρίνδας· χυτροφιλίνδα, χυτροφιλίνδας· ἀποδιδρασκίνδα, διδρασκίνδας· αὗται δὲ πᾶσαι παιδιῶν εἰσὶν εἴδη. τὰ δὲ εἰς ρα, οἷον ἡμέρα, ἡμέρας· ἥρα, ἥρας· τὰ δὲ εἰς θα, οἷον μάρθα, μάρθας· κισσαῖθα, κισσαῖθας· κυμαῖθα· κυμαῖθας· τὰ δὲ εἰς α καθαρόν, οἷον μαῖα, μαίας· φιλία, φιλίας· ἡ δὲ αἰτία, ὅτι τὸ α μακρὸν ἔχουσι, καὶ κανὼν ὁ αὐτὸς λέγοντα, τῶν εἰς α βαρυτόνων θηλυκῶν, ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ α, ἢ μετὰ τοῦ ρ τηρεῖ αὐτὸ ἐπὶ τῆς γενικῆς· ὅσα δὲ πρὸ τοῦ α ἄλλο σύμφωνον ἔχει, εἰ μὲν μακρὸν ἔχει τὸ α φυλάττει πάλιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς γενικῆς, εἰ δὲ βραχὺ τρέπει αὐτὸ εἰς η. Ληδεῖν, κοπιᾶν· κεκμηκέναι. Λήδιον ἔνδυμα, τὸ ψιλλοῦ λαδερὸν λεῖον· ἢ παρὰ τὸ λήδιον ἔνδυμα. Λήδιον τὸ τριβώνιον, ἢ χλανίδα παλαιάν. Λήϊτας, ὑμάλισαν. Λιθαία, λαθραία. Λήθαιον ὕδωρ, ἐπιλησμονικόν· ἢ λήθιον πόμα. Ληθαίνει, λανθάνειν ποιεῖ. Λήθαργος, ἐπιλήσμων· ἐπίβουλος· ἢ κύων ὁ προσσαίνων μέν, λάθρα δὲ δάκνων καὶ τῶν ἵππων ἀβλεμεῖς καὶ νωθροί, καὶ πάθος τὸ ἄνω πυρετοῦ. Λήθαργος, ἡ ληθώδης νόσος, καὶ ὁ ταύτην νοσῶν· ὃς καὶ ἐπιλήσμων λέγεται. Λήθεται, ἐπιλανθάνεται. Ληθεδόνος, ὄνομα πηγῆς ἢ λήθεδον, λύσις. Ληθεδανόν φάρμακον, τὸ λήθην ἐμποιοῦν. Λήθη, ἡ λάθησις καὶ ληθεδών· ληθεδόνος. Λήθη, μνήμης ἔξοδος καὶ ἐκβολή· καὶ ἀμέλεια. Ληθικὸς, εἰς λήθην ἄγον τὸ φάρμακον. Λήθην κινῶν, λήθην ἐμποιούντων φαρμάκων· τῶν τετολμημένων φοῖσι λήθην καθ᾽ ἕκαστες, ἀντὶ τοῦ τολμηταῖς γενόμενοι. Ληθημόνισσι, ληθάργοις. Λήθης πεδίον, ἐπὶ τῶν ἀδικούντων· Λήθιος, λαθραῖος. Λῆθον· βαλιόν. Λήθομαι, ποιητικὸν τὸ ἐπιλανθάνομαι, κοινὸν καὶ λήθω ἕτερον καὶ λανθάνω· καὶ μετὰ μετοχῆς, λανθάνω ποιῶν τόδε· καὶ ἔλαθον κλαπείς, ἀντὶ τοῦ λανθάνω ἐμαυτὸν καὶ ἔλαθον ἐμαυτόν· τὰ γὰρ μεταβατικὰ ὅτε μὴ ἔχει ὄχου μεταβήσεται, εἰς τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον ἐξ ἀνάγκης ἀναστρέφει· οἷον μεθῆκα εἰς τὴν θάλασσαν ἐμαυτὸν δηλονότι. Ληθότης, ἡ ἐπιλησμοσύνη. Λήθω, λανθάνω· μήθω μανθάνω· λείπω λιμπάνω· τὰ διὰ τοῦ ανω παρασχηματισμοῦ συστέλλει τὴν ἄρχουσαν τῶν ῥημάτων ἀφ᾽ ὧν παρῆκται. Λήια, τὰ σιτοφόρα χωρία· καὶ συναιρέσει λῆα· ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ἱέναι λάϊον καὶ λήϊον, παρὰ τὸ λίαν ἱέναι, ἢ αὔξεσθαι τὸ σιτοφόρον πεδίον· ὅθεν καὶ λεία, ἡ τῶν τετραπόδων κτῆσις ἢ νεμομένη τὰ λήια. Ληϊάδας, γυναῖκας ἢ ληϊστάς, αἰχμαλώτους· ἐλευθέρου ἦμαρ ἀπούρας εἶπον. δι᾽ οὗ δηλοῖ ὡς δύναταί τις ληϊάδας γυναῖκας ἑρμηνεῦσαι τὰς δουλίδας· τοιαῦται γὰρ αἱ τὸ ἐλεύθερον ἦμαρ ἀφαιρεθεῖσαι. Ληϊάνειρα, ἡ κτείνουσα τοὺς ἄνδρας γυναικῶν ἱερά. Ληϊάς, αἰχμάλωτος· δορυάλωτος. Ληϊβότειρα σῦς ἡ διαβοσκομένη ἀπὸ τριῶν λήϊον· ἢ ἐξοδεύοντες οἱ δὲ ἀπό τινος τοῦ χωρίου· ὁ νόμος δέ φασι παρὰ τοῖς κυπρίοις ἀπωλεῖ δὲ τοῦ ἱερὸς τῷ ὀδυσσεῖ ὡς ὅμοια δύθεν ἐλαίοντι καὶ τὸ ἀρυθέρος καθὸ ἐσκομένον, τὴν εἰλαπίνην τῶν μνηστήρων. Ληϊβότειρας, ὄνομα ἐπίθετον γέγονε, παρὰ τὸ βοτήρ· βότειρα· ὡς πατὴρ πάτειρα, καὶ μήτηρ, μάτειρα. Ληϊβότης, ὁ ἄγριος χοῖρος. Ληΐδα, μερίδα· ἢ λείαν τὴν ψιλὴν κτῆσιν. Ληΐδα καταχρηστικῶς, τὰ χρήματα· κυρίως δέ, τὰ ἐκ λαφυραγωγίας. Ληϊδάριον, θερίστριον ἢ εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. Ληΐδιον, τριβώνιον εὐτελές· ἢ χλανίδιον παλαιόν. Ληϊδώδεις, τριβωνίδες. Ληϊζόμενος, φυγεριζόμενος· αἰχμαλωτιζόμενος. Ληΐζω, ληΐσω ληϊστής καὶ ληστής· γράφεται ἢ ληϊστὴρ ποιητικῶς· καὶ ληϊστὸς

σμός, ὁ δίκην ἐλέφαντος τινὰ μὲν λευκά, τινὰ δὲ μελάντερα τοῦ σώματος ἔχων· ἢ παρὰ τὸ λέπος, ὅ ἐστι τὸ δέρμα, ἢ διεφθαρμένην σάρξ. Λεπτὰ πλοῖα, τὰ μικρά. Θουκυδίδης ἐν τῷ ὀγδόῳ. Λεπταλέη, ἰσχνόν, λεπτόν. Λεπτὰς καὶ παχείας. Λυκοῦργος ἐν νόμοις, τὰς δραχμάς· λεπτὰς μέν, τὰς ἐξωβόλους· παχείας δέ, τὰς πλεῖον ἐχούσας. Λεπτεῖν, περιέχειν· ἀλλὰ τῶν περιεχθέντων λέγεται. Λεπτή, ἀσθενής, ἰσχνή, λεπτή. Λεπτὴ εἴσοδος, τουτέστιν ἡ φησὶ Διόδωρος παρὰ τὸ στενὸν γινόμενον, ἢ παρὰ τὸν σπασμὸν τοῦ Ἰασμοῦ· σημαίνει ἀραιὰ εἴσοδος. Λεπτύκτα, λεπτῆς ἐργασίας ποιηθέντα. Λεπτὰ ἠλάκατα, στρεφόμενα λεπτὰ μηρύματα· ἀπὸ τῆς ἠλακάτης νέουσα τὸ χεῖρ· ἔτυμον ἐστίν, ἀπὸ ἠλακάτη, ἀπὸ τοῦ ἀνειλεῖσθαι συνεχές· τινὲς δὲ ἠλάκατα τὸν στήμονα. Λεπτόγεια, κακὸς ἀγρός· ἢ λεπτὴ γῆ καὶ μάλιστα παρὰ τὸ λεπτόγειος. Λεπτόμητις, ἡ δειλὴ ψυχή. Λεπτόμιτον φᾶρος, τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. Λεπτομερής, μικρομερής. Λεπτός, παρὰ τὸ λέπω λεπτός, ὁ λέλεπται καὶ ἐκδέδαρται· ἢ λεπτὸ λεπτός, ὁ ἐξ ἐλεπτισμένος· ἢ παρὰ τὸ λέπος· τοῦτο παρὰ τὸ λέπω λεπίζω· ὁ μέλλων λέψω. Λέπτυνιν παρὰ Λυκόφρονι, ἀντὶ μὲν δὲ δεικνύναι τὴν Περσεφόνην, παρόσον ἀπέθανε πάντα· ἢ ἄφης λέπτυνιν οἱ μὲν τὸν Ἅδην· οἱ δέ, τὴν Περσεφόνην φασὶν ἥδεσθαι τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων· ἢ λέπτυνιν τὴν ψυχήν· παρὰ τὸ λεπτισμένην καὶ ἀτροφοῦσαν· ἢ λέπτυνιν τὴν Περσεφόνην· ἔχει τὴν κόρην καὶ τὸν θάνατον. Λεπυρόν, ἔλυτρον· σημαίνει δὲ ἢ τὸ τοῦ ᾠοῦ, ἢ τὸ τῆς ἔξωθεν ἐπικάλυμμα. Λεπυρίδωσαν, ἐξαχυρίδωσαν. Λεπτύνω, ἰσχναίνω. Λεπτυσμός, λεπτυσμός ἐστιν ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῶνται, καὶ ἀντὶ τῶν πεζῶν καθ' ἄνδρας, ἐλάττους γίνωνται. Λερναία, χολή. Λέρνα, κρήνη τοῦ Ἄργους, ἱερὰ Ποσειδῶνος. Λέσχη θεατῶν, ἀντὶ τοῦ καθέδρα θεατῶν. Λεσὸν, τὸ λεῖον. Λεσβιάζειν, πρὸς αἰδοῖον στόμα ἐνδύειν· λεσβιάδας γάρ, τὰς λαικαστρίας ἔλεγον. Λεσβίδας, ἀπὸ Λέσβου τῆς νήσου. Λεσβιεῖν, ἀντὶ αἰσχροῦ ποιεῖν· ἐπειδὴ αἱ Λέσβιαι αἰσχρουργοῦσι τῷ στόματι μολυνόμεναι, καθὰ ἱστορούμενον ὅτι παρὰ Λεσβίοις τοῦτο πρῶτον ἡ γυνὴ ἔπαθε· καὶ παρὰ Θεοπόμπῳ ἐν Ὀδυσσεῖ· ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο καταθρυλλούμενον δι' ὃ μετιόντων στομάτων εἶπω σόφισμα, ὅ φασι παῖδες Λεσβίων εὑρεῖν. Λέσβος, ἡ νῦν Μιτυλήνη ἀπὸ μέρους· ἢ ἀπὸ Λέσβου μιᾶς τῶν ἐν τῇ νήσῳ πόλεων· ὡς καὶ ὕστερον ἡ ὅλη νῆσος Μιτυλήνη καλεῖται, ὡσαύτως ἀπὸ ἑτέρας μιᾶς πόλεως τῶν ἐν αὐτῇ πέντε πόλεων· ἱστέον δὲ ὅτι δοκεῖ οὐκ ἀγαθοὺς ἀνθρώπους ἡ Λέσβος ἐνεγκεῖν· ὅθεν καὶ λεσβιάσαι, τὸ αἰσχρῶς μολῦναι τὸ στόμα, καθὰ Διονύσιος· ὡς καὶ τὸν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾠδόν, τὸν Τέρπανδρόν φασιν· ἢ Εὐαίνετίδην, ἢ Ἀριστοκλείδην· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ, τὸ μετὰ Λέσβιον ᾠδόν, τὸν Τέρπανδρόν φησι δηλοῦν· ἐκάλουν τε δέ φασι καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἐκείνου τιμήν· πρῶτον μὲν ἀπογόνους δι' αὐτοῦ· εἶτα εἴ τις ἄλλος παρείη Λέσβιος· εἶθ' οὕτως ἄλλους μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν τὸν παρὰ Λεσβίων· χρῆσις τοῦ λεσβιάζειν, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. Λεσφία, τὰ περιέχοντα ἀποδιοσκία· τὰ κοῦφα. Λέσπη, μεγάλη ἡ ἰδρυλὴ δίδυμος τὴν καθαδυομένην εἰς πέλαγος πέτραν· αἱ δέ, τὴν ῥοῖν ῥαί· αὐτοὶ δὲ παῖδα βαθεῖαν· αἱ δέ, λόχμην. Λέσχαι, τὰ κοινὰ δειπνητήρια· καὶ αἱ φλυαρολογίαι, καὶ αἱ πολυλογίαι, καὶ αἱ ὕβρεις· οἱ γὰρ καθεζόμενοι χάριν θέρμης ἐν ταῖς οἰκίαις, λόγους συνείρουσι. Λεσχαῖος, ἐξηγητὴς ὁμιλητής. Λεσχέραι, αἱ σχολαί· ἀπὸ τοῦ λέξαι· ἐκεῖ γὰρ ὡμίλουν. Λέσχη, ὁμιλία· καὶ ἡ φλυαρία, καὶ ὁ δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοὶ καὶ διελέγοντο ἀλλήλοις· σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ δειπνητήρια, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λόγους· καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τόπους λέσχας καλοῦσι. Λέσχη, δημόσιον ἄθυρον οἴκημα· ἔνθα οἱ ἐπαῖται συναγόμενοι, ὡς λέχος τι ἄλλο εἶχον· καὶ ἐλέσχαινον δέ, ὅ ἐστιν ὡμίλουν τὰ δοκοῦντα δῆλα δι' αὐτῆς· ἢ καὶ παρὰ τὸ λέχος λέγεται, καὶ παρ' αὐτοῦ τὸ λεσχαίνειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀδολεσχεῖν, καὶ ὁ ἀδόλεσχος. Λεσχηνεία, ὕβρις· καὶ λεσχηνίτης, ὁ ὑβριστής. Λεσχηνεῖ, κοινῇ ὁμιλεῖ. Λευγαλέον ἦτορ, ἡ ἀπειλή. Λευγαλέαις, λυγραῖς, χαλεπαῖς διατριβαῖς. Λευγαλέοι εἰσίν, οἱ προχειροι εἰς λοιγὸν ἢ εἰς τὸ λέγεσθαι, ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι· ἐγρήγορσιν· τινὲς δέ, καὶ τοὺς φάγοντας ἐν ἐρήμοις ἐν ἑσπέρᾳ. Λευγαλέον, ὀλέθριον, χαλεπόν· παρὰ τὸ λοιγόν, ὃ σημαίνει τὸν ὄλεθρον λοιγαλέον, καὶ μεταθέσει τῶν στοιχείων, λευγαλέον. Λεῦγε, μέτρον τι γάλακτος. Λεύειν, λιθοβολεῖν. Λεύσειε, ἐκ τοῦ λεύω λεύσω τὸ λιθάσω· δι' ἑνὸς γράφεται σ· τόνῳ μέλλοντος· λεύσσω δὲ τὸ βλέπω, ἐν δυσὶ προφέρεται σ. Λευιθαί, ἢ Λευταθαί βασιλέα ὑδάτων ἑρμηνεύει. Λευί, ὄνομα κύριον· οὗ ἡ φυλή, ἱερατείας τάξιν ἐπέλαχε· καὶ Λευίτης ὁ ἱερεύς. Λευίτης, ὁ διάκονος καὶ ὁ ἀπὸ φυλῆς τοῦ Λευί· ἢ Λευίτης ἐστίν, ὁ διακονῆσαι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον πρὸς ὠφέλειαν ἄλλοις δυνάμενος. Λευκάδα πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ᾅδῃ τίθησι· ἢ κατ' ἀντίφρασιν· μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότος, ἢ καὶ διὰ τοὺς ἐσχάτους τῆς ἐκεῖ γῆς τόπους, οὓς εἰκὸς τὸν ἥλιον ἔτι διαλαμπεῖν νομίζεσθαι· ὅτι δὲ καθ' ἱστορίαν Λευκὰς τόπος ἐστὶν Ἠπειρωτικός, ἐς οὗ χωρία Λευκάδια, δῆλόν ἐστι. Λευκανία, ὁ λαιμός, ὁ στόμαχος, ὁ βρόγχος· ἢ τὸ ἀπὸ τῆς ἀναπνοῆς μέρος τοῦ γαργαρεῶνος· παρὰ τὸ λευκὸν εἶναι τῇ φύσει· ἢ παρὰ τὸ χάω, χανία, καὶ λευκανία. Λευκανίην, τὸ ἀπὸ τοῦ στήθους μέσον τοῦ γαργαρεῶνος ἀπέδωκεν. Λευκήφρενες, μαινόμεναι· ἢ λαμπραί, ἢ ἀγαθαί, ἢ ἥμεραι. Λευκαίνω, πολιὸν καὶ λευκὴ ἀκτή. Λευκάσπιδα, λευκῇ ἀσπίδι χρώμενον. Λευκὰ ἄλφιτα, τὰ ἐκ κέγχρου, καὶ ἡ λευκὴ κέγχρος. Λευκάς, χιτών. Λευκερινεός, εἶδος συκῆς. Λευκή, ἡ διαφανὴς καὶ λαμπρά, παρὰ τὸ λεύσσω τὸ βλέπω. Λευκὴ ἡμέρα, ἡ ἀγαθή. Λεύκη, πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Λεύκῃ, ἐστεφανωμένοι τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ· ἐπεὶ τὰ Βακχικὰ τελούμενα, τῇ λεύκῃ στέφονται, ἀλλὰ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν· χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον· τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασί, πρὸς τῷ Ἀχέροντι· ὅθεν καὶ ἀχερωίδα καλεῖσθαι παρ' Ὁμήρῳ· ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωίς, ἠὲ πίτυς βλωθρή. Λευκὴ στάθμη, ἀντὶ τοῦ ἄδηλα ἀδήλοις σημειοῦμαι· ἢ ἀντὶ τοῦ μηδὲν νοοῦντος. Λευκὴ ψῆφος, παροιμία ἀντὶ τοῦ ἀθῷος μόνος, ἢ ἄριστος ζωῆς. Λευκή, νήσου ὄνομα ἐν πόντῳ· λευκὴ δὲ λέγεται, διὰ τὸ ἐν διαιτᾶσθαι ἐν αὐτῇ πλῆθος λευκῶν ὀρνέων. Λευκὴ ῥίζα, τὴν τοῦ δρακοντίου. Λευκὴν ἡμέραν διάγειν λέγουσιν, ἤγουν ἡδεῖαν καὶ ἱλαράν. Λεύκωμα, τὸ πλὰξ γυψώδης ἠλειμμένη, πρὸς γράμματα πολιτικὰ γραφόμενα, ἀντὶ τάβλιος. Λευκίτης παρὰ Θεοκρίτῳ, ὁ λευκός. Λευκόπετρα, πέτρα. Λευκοδίφθερα, λευκοδέρματα. Λευκοθέα, ἡ Ἰνώ· ὅτι ἐμμανὴς φερομένη διὰ τοῦ λευκοῦ πεδίου θέουσα, ὅ ἐστι περὶ τὴν Μεγαρίδα, ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψε· μυθεῖται δὲ οὐ μόνον τὴν Λευκοθέαν Ἰνώ φασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν

κονὸν καὶ πώϋδες, λελουμένος ὠκεανοῖο. Λέλοχα, παρὰ τὸ λέγω τὸ κληρῶ· ὁ μέλλων λέξω· ὁ παρακείμενος λέλεχα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, λέλοχα ἀττικῶς. Λελογχώς, τυχών. Λελύθμωται, χωρίον ἀπεξεργός. Λελωβημένα πρόβατα, τὰ λυκόσπαστα. Λελυμασμένος, λυμαίνω μέλλων λυμανῶ· ὁ παρακείμενος ἐνεργητικός, λελύμαγκα· παθητικός λελύμαμμαι· τροπῇ τοῦ μ εἰς σ λελύμασμαι· ἡ μετοχή, λελυμασμένος. Λελυμασμένος, βεβλαμμένος· παρὰ τὸ λύμη· λυμαίνω λελύμαγκα· λελύμαμμαι καὶ λελυμαμμένος· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ, λελυμασμένος. Λέλυνται, λύλυνται· λέλυκα· λέλυμαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, λέλυνται. Λέλυνται, ἀσθενεῖς εἰσι. Λέλυντο γυῖα ἑκάστου παρὰ μένω ἐν τῷ σ, ἰακῶς ἐστι τῷ λυθεῖεν· ὁριστικὸν μὲν οὖν ἐστι, δὲ αὐτὸ τοῦ εὐκτικοῦ· ἴσως δέ, καὶ ἀπὸ τοῦ λελύαν συγκέκοπται. Λελόφηκεν, ἐπέσχηκε. Λελώβηται, βέβλαπται. Λέμβαρχαι, λιπόδερμαι. Λέμβος, τὸ ἐφόλκιον παρὰ τὸ λίαν βαίνειν· ὅ ἐστι πορεύεσθαι διὰ σμικρότητα· οἱ λεμβάρχαι, οἱ ἐν ἐφολκίῳ πλέοντες. Λέμβος, τὸ μικρὸν πλοιάριον. Λέμμα, λέπισμα· φλοιός. Λεμός, λάρυγξ· φάρυγξ. Λέμφαι, αἱ τεταγμέναι μύξαι. Λέμφος, ὁ μυξώδης καὶ μάταιος· δηλοῖ δὲ τὸν ἀνόητον καὶ ἀπόπληκτον. Λέμφος οὐδετέρως, ἡ κόρυζα· καὶ ἀρσενικῶς λέμφος, ὁ κορυζώδης.

Λελασθέν, λεῖμα τῶν πορθέν. Λεόπον, ἐπίζωμα ἱερατικόν. Λέξαι, εἰπεῖν· ἐπιλέξαι, ἐπειπεῖν. Λέξας τύχα τὰ βέλτιστα· σύνταξις ἀττική, ἀντὶ τοῦ λέξον. Λέξασθαι, κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ ἀλόγων· σημαίνει καὶ τὸ ἐπιλέξασθαι, ὅ ἐστι λεχθῆναι, καταριθμηθῆναι· καὶ λέξασθαι, τὸ κοιμηθῆναι. Λέξασθαι παρόμοιον, διὰ ἡ λέξις τὸ ἀριθμηθήτωσαν· ἢ ἐπιλεγέτωσαν· εἰπεῖν γὰρ κοιμηθήτωσαν, ἀνάρμοστον τοῖς νυκτοφυλακοῦσιν· οἱ παλαιοὶ περιφέρουσι λέξεις τοιαύτας· τὴν συνουσίαν ὀπισθοτίλαν· τὸν ἀλεκτρυόνα, ὀρτάλιχον· τὸν ἰατρόν, σάκταν· βλέφαρα τὴν γέφυραν· τῦκα τὰ σῦκα, κωπηλάδας δέ, τὰς χελιδόνας· τὴν εὔθεσιν δὲ ἄκολον· ἔστι δὲ ἐν τούτοις μὲν εὔθεσις ἡ τροφή. Λεξείδιον, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς λέξεως γέγονεν, ἡ μετοχή, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς λέξιος ἰωνικῶς, διὰ τοῦ ι.

Λέξις, μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου· κυρίως δὲ λέξις, ἡ ἔχουσα τὸ λεκτικὸν ἐν αὐτῇ· τοῦτ' ἔστι, σημαντικόν.

Λέξο, προστακτικόν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ λέγω λέξω· οὗ ἀναδραμόντες εἰς ἐνεστῶτα, γίνεται λέξομαι παθητικόν· οὗ ὁ παρατατικός, ἐλεξόμην· τὸ δεύτερον ἐλέξου· καὶ ἰωνικῶς ἐλέξεο· τὸ προστακτικὸν λέξεο· ἤγουν κοιμῶ. Λεσβίδας, ἀπὸ λέσβου τῆς νήσου. Λέοντας ἰδεῖν, δυσμενῶν δηλοῖ μάχας· περὶ λέοντος, ἐν τῷ φρικότριχα· λεοντῆς, καὶ λεόντειον βρύχημα· λεοντῆ, ἡ δορὰ τοῦ λέοντος. Λεόντειος δορά, τὸ δέρμα αὐτοῦ. Λεοντίδιον, ὁ ἰσχυρὸς κατὰ τὸν λέοντα. Λεόντιος πόρος, ὁ ἀλφειός· καθότι ἐπὶ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ, λεόντων εἴδωλα ἀφίδρυται. Λεοντοκόμος, ὁ τὸν λέοντα ἐπιμελούμενος, ἐκ τοῦ κομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ τοῦ λέων· τὸ δὲ λέων, παρὰ τὸ λάω τὸ θεωρῶ, ὀξυδερκέστατον γὰρ τὸ θηρίον, ὥς φησιν ὁ μανεθὼν ἐν τῷ πρὸς ἡρόδοτον. Λεοντόφαλον, ἀμαζονικὸν ὅπλον. Λεοντοφόνον, θηρίδιόν τι, γινόμενον ἐν συρίᾳ. Λεοφόρος, καὶ ἀμαξιτός, καὶ ἁμαξήλατος, ἡ ἱππήλατος λεγομένη, τὰς εὐθυτέρας ὁδούς. Λεπάδες, αἱ ταῖς πέτραις προσεχόμεναι κόγχαι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λέπαδνα, κυρίως μασχαλιστῆρες ἱμάντες, οἷς αὐχὴν δεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν· παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω λέπανον ὡς ξέω ξόανον, κόπτω κόπανον καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ λέπαδνον. Λέπαδνα, συνήθως μὲν οἱ καθειμένοι κατὰ τῶν ἱππείων τραχήλων στήθεσι ἱμάντες, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω· ἱμάντες γάρ εἰσι· τινὲς δὲ ὡς καὶ ἄλλο προείρηται, τοὺς τῶν ἵππων μασχαλιστῆρας οὕτω καλεῖσθαί φασιν· ἄλλος· λέπαδνα οἱ στηθιαῖοι λῶροι ἢ οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. Λέπανος, ὁ λέπαθος, λιπόδερμος· παρανήνα. Λέπαργος, ὁ λευκός, ἢ ὁ λευκοποίκιλος, ἢ ὁ λευκόμαυρος. Λεπάς, κογχύλιον ἐφιζάνον ταῖς πέτραις· ἐπ' ἄλλαις προσπέπυνται, δύναται στάσιν ἔχον· καὶ λεπάς, εἶδος ὀστρέου. Λεπαστή, εἶδος ποτηρίου μείζονος, ἢ κύλιξ· ἢ ὁ πίθος. Λέπαστρον, σκεῦος τι ἁλιευτικόν. Λέπειν, ἐξ οὗ καὶ τὸ λέμμα, καὶ ἡ λεπάς· καὶ ἡ λεπτράς· καὶ ὁ λεπυρός· καὶ ἐν συγκοπῇ, λεπρός· καὶ ἡ λεπίς, καὶ ὁ ἀλέπιστος· καθά τις εἴποι ἰχθύς· καὶ ἡ τὸν καυλὸν ἀπολελεμμένη θρίδαξ· λέπειν, ἤγουν ἐκλεπίζειν· εἰκὸς καὶ τὴν λοπάδα τοιαύτης εἶναι συστοιχίας, διὰ τὸ τῆς γάστρος οὐ παχύ, ἀλλ' ὡς ἂν εἴποι λεπτόν, ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ λέπω γίνεται ἐπίστευον καὶ ὅτι, οὐδὲ τὸ λέπαδνον ἀπήλλακται τοιαύτης παραγωγῆς· καὶ ὅτι τὸ λέπειν, οὐ μόνον αὐτίκα ἐνώθησαν ὡς ἐρρέθη ἔχει τὸ ο ἐν τῷ κινεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ε φυλάσσει· ὡς ἐν τῷ λέπεσιν ἐρινὰ τραχύτας, καὶ λέπος· αἷον οὐδενὸς γὰρ τοῦ πάρ τ' ἀπέβαλεν ἀπορίου λέπος· καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ὁμηρικοῦ λοποῦ, ἐκ τοῦ καὶ λώπιον τὸ ἱμάτιον· ὅθεν λωποδύτης, ὃς καὶ χλαινοδύτης· λοπός, κρομύου λέπυρον· παρὰ τὸ λέπω καὶ τοῦ πυροῦ χλοροῦ· παχὺς γὰρ ὁ τοιοῦτος, ἀλλὰ ἰσχαλέου· τοῦτο δέ φασι πρὸς τὸ ἀντίον ἐρρέθη τοῦ χιτῶνος, καὶ ἰσχνόν, ὁ χλωρὸς λοπός, οὐκ αὔρους ἔχει. Λεπῶν, λυπηθείς. Λεπιδωτοὶ ἰχθύες, παρὰ τὸ τῶν ἰχθύων γένος, πρὸ τῶν σελαχίων. Λεπίζω, ἐκδέρω, λεπισμός, ψιλώσις· καὶ τὰ ὅμοια. Λέπος καὶ λέπυρον, τὸ λέπισμα. Λέπρα ἐστίν, ἀπαστία ψυχῆς· καθ' ἣν ἀπαρεφορεῖται ἡ ἐλαφρότης τοὺς λόγους τοῦ θεοῦ· λέπρα, σπίλος ὁ γινόμενος τῷ σώματι, κατά τι πάθος σβεννυμένου τοῦ αἵματος· καὶ λευκαινομένου· οὐδὲν γὰρ ἕτερόν ἐστι σάρξ, ἢ πεπηγὸς αἷμα. Λεπρὰς τραχεῖα, ἡ λευκή, ἡ ὑπὸ τῶν κυμάτων λευκαινομένη· ἢ ψιλή· ἐπεὶ καὶ λέπας τοῦ ὄρους τὸ ἄκρον φασίν. Λεπρεάτης, ὁ παλαιὸς καὶ ὄρης. Λέπρεον, ἀριστοφάνης· ἐν οὐ τὸ ἠλεῖον λέπρεον· καθ' ὕφεσιν τοῦ ι, τὸ λέπρεον εἶπεν· ἔστι δὲ τῆς τριφυλλίας πλησίον πολὺ τοῦ πυλοτρινίου· δίδυμος δέ φασι λέπρεον ὀνομάζεσθαι, ἢ διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτὸ λεπτόν, διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς· αἱ πέτραι γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας χρώματι καὶ διαλλάκους, ὁμοίας τοῖς τοὺς ὄφεις λεπρῶσι, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὀνομάζεσθαι ἐκ τοῦ πάθους· ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτους οἰκήσαντας τὴν πόλιν ταύτῃ τῇ νόσῳ κατεσχῆσθαι, τοὺς οὖν πλησιοχώρους λεπρεάτας αὐτοὺς καλεῖν· τοὺς δὲ μὴ βουλομένους δοκεῖν ἄχθεσθαι τῷ ὀνόματι, λέπρεον τὴν πόλιν καλέσαι· οὐδέ τι ῥᾳ γὰρ λέγεται ἡ πόλις, τὸ λέπρεον· ὁ δὲ ἀριστοφάνης, ἀρσενικῶς εἶπε. Λεπροθείτης, μισαθέντης. Λεπρός, παρὰ τὸ λέπος λεπυρός· καὶ ἐν συγκοπῇ λεπρός· καὶ λέπρα, σημαίνει τὸν ἐλεφαντιασμόν, παρὰ τὸ λέπος ὃ σημαίνει τὸ δέρμα, γίνεται λέπυρος· καὶ συγκοπῇ λέπρα· ἐπεὶ γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος γίνεται ὁ ἐλεφαντιασμός· ἔστι δὲ ἐλεφαντια-

εἴρηκα. Λέλεγες, ἀπὸ τοῦ λέγω, τὸ συνάγω, παρὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνειλεγμένοι. γάρ φασιν ἦσαν ἀπὸ πολλῶν ἐθνῶν. ἢ ὅτι
καρικὸν ἦσαν ἔθνος· ὅθεν καὶ Λελέγων πόλις, ἡ τῶν Καρῶν μητρόπολις ἐλέγετο. Λέλεγες, οἱ Κᾶρες ἐστὶν ἐπεὶ ἡ
Λελεγίων πόλις καθ' τοὺς παλαιοὺς, ἡ τῆς Καρίας μητρόπολις. καλοῦνται δὲ οὕτω, ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ συνάγω, ὡς ἐκ πολλῶν
συλλεγέντες ἐθνῶν. ὁ ποιητὴς καὶ περὶ τῶν Αἰολέων ἱστορεῖται. ὁ δὲ γεωγράφος, οὐκ αὐτὸ χρῆμα Κᾶρας εἶναι τοὺς Λέλεγας
λέγων, ὅτι Λέλεγες, ἕτεροι μὲν τῶν Καρῶν ὑπῆρξαν· ᾤκουν δὲ περὶ τοὺς καλουμένους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Κίλικας. ἐκπεσ-
θέντες δ' ὑπὸ Ἀχιλλέως, μετέστησαν εἰς Καρίαν καὶ κατέσχον τὰ περὶ Ἁλικαρνασσόν. ἕτεροι δὲ λυτρικοὺς λέγει τοὺς
Λελέγας, οὕς τινές φασι παλαιὰ τῆς Καρίας μίξεσι χίλιξι· καὶ συνέμενον δι' ὁμοστρατείαν. Λελεγηΐς, ἡ Λακεδαίμων
πάλαι. Λελεγίες, κόχλακες ἢ κοχλάδες πέτραι. Περὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. Λέλεγμαι, τέτυμμαι
ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου γίνεται, τροπῇ τοῦ α εἰς μαι, καὶ τοῦ δασέος εἰς τὸ ἴσον τοῦ μέσου. οἷον, τύπτω τέ-
τυφα τέτυφα· τέτυφμαι ὤφειλεν εἶναι· ἀλλὰ διὰ τὴν κακοφωνίαν, τρέπεται τὸ φ εἰς τὸ μ, καὶ γίνεται τέτυμμαι. λέγω
λέξω λέλεχα λέλεγμαι. οὕτως ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συζυγίᾳ. ἐν τῇ τρίτῃ δὲ καὶ τετάρτῃ συζυγίᾳ, ὁμοίως γίνεται
ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μαι, ἐπενθέσει τοῦ σ. οἷον πείθω πείσω πέπεικα πέ-
πεισμαι. φράζω φράσω πέφρακα πέφρασμαι. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ὁ παρακείμενος τῶν βαρυτόνων ῥημάτων
εἰς κα λήγων, προσλαμβάνει τὸ σ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ· χωρὶς τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας, καὶ χω-
ρὶς ὀλίγων τῆς ἕκτης, ἅπερ οὐ προσλαμβάνουσι τὸ σ· ἀλλὰ σημείωσαι ὅτι, τὰ ἔχοντα τὸ ρ, ἢ λ, τηροῦσιν αὐτὸ καὶ ἐν τῷ
ἐνεργητικῷ καὶ παθητικῷ παρακειμένῳ· οἷον σπείρω σπερῶ ἔσπαρκα ἔσπαρμαι. ψάλλω ψαλῶ ἔψαλκα ἔψαλμαι.
τὰ δὲ ἔχοντα τὸ μ εἴτε μόνον, εἴτε μετὰ τοῦ ν, ὁμοίως τηροῦσιν αὐτὸ τὸ μ, ἐπενθέσει τοῦ η διὰ καλλιφωνίαν· ὥσπερ
ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, νέμω νεμῶ νενέμηκα, νενέμημαι. δέμω δεμῶ δεδέμηκα, δεδέμημαι καὶ συγκοπῇ
δέδμηκα, δέδμημαι. ὁμοίως βρέμω, τρέμω, τέμνω, κάμνω, γέμω. τηροῦσι τὸ ν παρακείμενον. τὰ δὲ εἰς νω λήγοντα, ὥσ-
περ τὸ φαίνω, οὐ φυλάττουσι τὸ ν, ἀλλὰ τρέπουσιν αὐτὸ εἰς γ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ διὰ τὸ ἑπόμενον κ. ἐν τῷ
παθητικῷ δὲ τρέπεται εἰς μ. οἷον φαίνω πέφαγκα πέφαμμαι καὶ τοῦτο ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ. ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ καὶ
τρίτῳ φυλάττεται. οἷον, πέφανσαι, πέφανται. ἀλλὰ μεμίασμαι ἢ μεμόλυσμαι ἔθει ἀττικῷ, τρέπουσι τὸ γ εἰς τὸ σ.
Λελειμμένος, λειφθείς, νικηθείς. Λελειτουργημένα, κεκαλλωπισμένα. Λέλεκται, εἴρηται. Περὶ τοῦ δευτέρου
προσώπου. Λέλεξαι, τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἀεὶ ἔχει τὸ σ ἐπὶ πάντων τῶν ῥημάτων,
ἢ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ· δυνάμει, οἷον τέτυψαι λέλεξαι· ἐνεργείᾳ, οἷον πέπεισαι πέφρασαι ἔσπαρσαι ἤκουσαι πεποίη-
σαι βεβόησαι κεχρύσωσαι τέθεισαι ἕστασαι δέδοσαι. Λελεγμένος, ἐκ τῆς προθέσεως, μετὰ δὲ τῆς προθέσεως διειλεγ-
μένος· καὶ καταλελεγμένος· καὶ οὐ διαλελεγμένος. Λελέξεται, λεχθήσεται μετ' ὀλίγον μέλλων. Λελέχαται, ἀντὶ τοῦ λε-
λεγμένοι εἰσί. λέγουσιν οἱ Ἴωνες οὕτω, ποιοῦσι τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἑνι-
κῶν, τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλὸν τρέποντες τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασύ· καὶ ποιοῦσι προσθήκῃ τοῦ α. τέτυπται
τετύφαται· λέλεκται λελέχαται. εἰ μέν τι εἴη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ ται βαρύτονον, τότε ἢ τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ ατα τὸ
χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου. πέφρασται, πεφράδαται. ὅτι πέφραδα. εἰ μὲν ἀπὸ περισπωμένων φύσει μα-
κρὰ ἀμετάβολα, ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν ὀφειλομένην ἀναλογίαν, πεποίηνται πεποιέαται. Λελιστρίς,
ἰχθύς ποιός, ἡ καλουμένη φυκίς. Λεληθότως, λανθανόντως. Λελειμμένοι, λελειμμένοι διασωζόμενοι. ἐν τούτῳ τὸ λεῖμ-
μα ἔχοντες. λεῖμμα [illegible] γάρ, τὸ τῇ διανοίᾳ πρός τι ὁρμητικῶς ἔχειν. Λελαίεσθαι, θέλειν· ὁρμᾶν· σπεύδειν. Λε-
λιασμένη, μεμερισμένη, προθυμουμένη. Λελίηται, τεθέρμανται. Λέλακα, ἀπὸ τοῦ λακῶ λαλήσω λελάληκα, καὶ συγ-
κοπῇ τοῦ λα, λέλακα. Λέλακας, βοᾷς. Ἡσίοδος. τί λέληκας, ἔχει σε πολλὸν ἀμείνων. ἐκ τοῦ λάκω μέσος παρα-
κείμενος. Λεληκώς, κεκραγώς· φθεγγόμενος· κραυγάσας. Λελιῆσθαι, [illegible]. Λελῦσθαι, εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ
λήθω τὸ λανθάνω ἐστὶν, οὐκ ἔχει τὸ ι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ λαΐζω λαΐσω, λελάϊκα, λελαΐσμαι λελάϊσαι λελάϊσται, τὸ ἀπαρέμ-
φατον λελαΐσθαι, καὶ κατὰ συναίρεσιν λελῆσθαι. Λελησμένη, ἀπὸ τοῦ λαΐζω λαΐσω λελάϊκα. ὁ παθητικὸς παρακεί-
μενος λελάϊσμαι, καὶ λέλησμαι· ἡ μετοχὴ ὁ λελησμένος. Λέλησαι, ἐπελάθου. Λελιημένος, καὶ πτοημένος περι-
σκὰ ἄμφω. οὐ μὲν τότε πεζά. Λελιπαρημένος, ἐκ τοῦ λιπαρέω λιπαρῶ, τὸ παρακαλῶ. Λελιημένος, προθυμούμε-
νος· ἢ ἐπιθυμῶν. παρὰ τὸ μένος, ἢ παρὰ τὸ λίαν τεθραμμένος. ἔστι ῥῆμα, λῶ τὸ θέλω, καὶ προθυμοῦμαι· ἐκ τούτου γίνεται
λιλῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, λιλαίω· ἐξ οὗ καὶ τὸ λελίηται λελιημένος. Λελικκός, ἰχθὺς ποιός. Λελικμηθεῖσα, κοσκινι-
θεῖσα· τιναχθεῖσα ἐπ' αἵμα. Λέλιξε, ἑλίσσει. Λέλογας, εἴρηκας. Λέλογχα, ἀπὸ τοῦ λέγω ὁ μέλλων λέξω· ὁ
παρακείμενος λέλεχα· πλεονασμῷ τοῦ ν, λέλεγχα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο λέλογχα. ἐκ τούτου λελογχὼς μετοχή. ἢ οὕ-
τω, λέλογχα· λέγω, ὁ μέλλων λέξω, ὁ παρακείμενος λέλεχα· ὁ μέσος λέλογα· λαμβάνομεν οὖν ἀπὸ τοῦ ἐνεργητι-
κοῦ παρακειμένου τὸ χ· ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου τὸ ο καὶ γ καὶ γίνεται λέλογχα· οὕτω γίνεται τέτροφα, καὶ κέκλοφα, καὶ δέ-
δοικα. Λελόγχασιν, δηλοῖ τὸ ἔλαχον· μᾶλλον δὲ [illegible] ἔχειν ἀπὸ τοῦ λέγω· ἐξ οὗ ὁ ἐπίλεκτος, καὶ τὸ ἐκλέγεσθαι
ῥῆμα· καὶ αἱ λογάδες· οὐ μόνον [illegible], ἀλλὰ καὶ αἱ λίθοι· ἐστὶ δὲ χρόνου ἢ παρακειμένου καθ' ὁμοιότητα τοῦ κέκλοφα·
καὶ κέκοφα· ἵνα ᾖ λέλοχα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν δι' εὐφωνίαν λέλογχα. ἢ μέσος παρακείμενος λέλογα προσλαβὼν καὶ
τὸ χ· ἢ καὶ ἀμφότερα· μῖγμα καὶ τοῦ τε λέλογα καὶ τοῦ λέλοχα. οὕτω δὲ μικτόν τι καὶ τὸ ἐνήνοχα· καὶ τὰ ὡς αὐτοῦ σώ-
ζεται. τὸ μὲν γὰρ μικρὸν ο, μέσου παρακειμένου ἴδιον. ἐνεργητικοῦ δὲ τὸ σύμφωνον τῆς παραληγούσης. καὶ οὕτω μὲν κοινό-
τερον. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐκ τοῦ λάχω τὸ λαγχάνω, παράγων τὸ λέλοχα τροπῇ τοῦ η εἰς ο μικρόν, ὁμοίως τῷ πείθω πέποιθα·
λείπει γὰρ πλεονάζειν ἐν τούτοις ν, ὥσπερ κέχανδα, καὶ ἄλλοι κεχανδότα. Λέλογχεν, ἠξίωται. Λελογχυῖα, λαχοῦ-
σα μοῖραν. Λελοιχώς, λείχων. Λελουμένος οὐ κεῖται, ἐλλείπεται τῆς προθέσεως· ἵνα ᾖ, λελουμένος ἀπὸ Ὠκεανοῖο. τὸ δὲ ἦ

ρω, δέ. Λειπομαρία, ἄνυδρον, τὸ ἐκ τοῦ θαρακίου καὶ τραγός, ἐκ δὲ τῆς ῥίζης φέρον βλαστούς. Λειποτέως, ὁ λιπὼν τὴν ναῦν. Λειποστράτιον, τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύεσθαι· καὶ λειποστράτιος, ὁ τὴν στρατιὰν καταλιπών. Λειποτάκται λέγονται, οἱ τὴν τάξιν λείψαντες. ὡς ὅτι ἄμα τοῦτο ἐδίδοτο· ὥστε λύεσθαι κινδυνεύειν μάλιστα· καὶ ὅρα ὡς ὁ μὲν ποιητής, τὴν κατὰ τῶν λειποτακτῶν ἀπειλὴν, συντόμως τῇ φράσει εἶπεν, ὄφρα γνῶσι ἄμυνθαί τε καὶ ἄτιμοι εἶεν. ἐν τῷ ῥυθμῷ δὲ σαφέστερον ἐν τῷ, οὐ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας, ἠδ' οἰωνούς. Λειποταξία, τὴν τάξιν καταλιμπάνειν· ὅπερ ἐστιν ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν τῶν φυλοκλέμων. Λειποτάκτης, ὁ φεύγων καὶ καταλιμπάνων τὴν τάξιν· κυρίως δὲ, ἐπὶ στρατιωτῶν φυγοπολέμων. Λειπόμεθα, ἡττώμεθα. Λείπουσα μοῦσα, ἀντὶ τοῦ λείπουσα μοῦσα αὐλητικής, ἢ ὀρχηστικὴ τῷ ὀρχεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ χορεύοντι. Λείρια, καθόλου τὰ ἄνθη λείρια λέγεται· ἔστι δὲ κυρίως ἄνθος λεγόμενον λείριον, ὅ φησιν ὁ θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν τὸ ναρκισσὸν εἶναι. οἱ δὲ, τὸ κρίνον· ἀφ' οὗ καὶ φωνὴ λειριόεσσα, ἡ αἰθέρα· καὶ τὸ λείριος, κύριον ὄνομα ἀνθηρότης, ἢ διατρίβουσα τρυφῶν περὶ τὰ λείρια. Λειριόεσσαν ὄπα λέγει ὅμηρος, τὴν αἰθέραν φωνήν. ἄνθους γὰρ εἶδος, τὸ λείριον· ὅθεν καὶ τὸ λείριος κύριον ὄνομα ἀνθηρότης. Λειρός, ὁ ἰσχνός, καὶ ὠχρός. καὶ λειρίας λέγουσι κύνας, τὰς κατεψωμένας καὶ ἀποβαλούσας τὰς τρίχας· ἢ τὸ μικρὸν λαγών. Λειρόφθαλμος· ὁ μὲν σημαίνει τὸν προσηνῆ, διὰ τῆς ει διφθόγγου· παρὰ τὸ λείριον, ὃ σημαίνει τὸ ἄνθος· ὁ δὲ τὸν ἀναιδῆ, διὰ τοῦ ι· παρὰ τὸ λίρος· ὃ σημαίνει τὸν ἀναιδῆ· τοῦτο δὲ, παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν· λέγεται δὲ ὁ ὅρος ὁμιλήσιος, οὐ τῶν ἀνθῶν δεῖ λέγειν, ἀλλὰ τῶν αἰδοίων· διὰ τὴν ἐπίρρημα, ἤγουν τῶν αἰδῶν ἐπίρρημα, ὃ ἀπὸ ἐκ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου γίνεται. Λείρως, ῥαδίως· ἁπλῶς· σφόδρα· τελείως· καλῶς. Λείτειραι, ἱέρειαι. Λειτῖνος, τέμματος εἶδος. Λειτήν, βλάσφημον. Λειτουργεῖν, τὸ κατὰ νόμους διδόναι· χορηγεῖν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ. Λειτουργῶ, διακονῶ· ὑπηρετῶ ὁμοίως καὶ ὑπηρετοῦμαι· καὶ ὑπουργῶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς· τὰ δὲ ἄλλα οὐδὲν διαφέροντα· καὶ ὅτι καὶ ἀττικῶς οὕτως ὀνομάζεται· ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ ὑπουργῶ, καὶ διακονῶ, καὶ ὑπηρετῶ, θηλυκὰ ὀνόματα παράγειν χρή, ὑπουργίαν, διακονίαν, καὶ ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ ἀριστείδης· λέγω συνόλως ἅπασαν πρᾶξιν· καὶ πραγματείαν, ἢ διακονίαν καὶ ὑπηρεσίαν καὶ ὑπουργίαν χρὴ καλεῖν· ὑπούργημα δὲ καὶ ὑπηρέτημα καὶ διακόνημα οὐδὲν, εἰ μὴ ἐν ποιηταῖς· ἀπὸ δὲ τοῦ λειτουργῶ καὶ λειτουργίαν· ἀλλὰ καὶ λειτούργημα· ὃ δὴ καὶ ἀττικώτερον δοκεῖ οὐδέτερον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἶναι, καθ' ὅσον ἐν ἐκείναις τὰ θηλυκά. Λειτουργικόν, κυρίως μὲν ὁ ἱερατικόν· καταχρηστικῶς δὲ ὁ δουλικόν. Λειφαιμήσας, ἐκλείψας τῷ αἵματι. Λείψεται, λείψανα. Λειφαιμεῖ, αἱμορροεῖ. Λειχανός, φθόγγος τῆς κιθάρας ἀπὸ τοῦ φθόγγου. Λειχῆνες, τῆς σαρκὸς κάκωσις καὶ ἐπὶ τῶν πετρῶν ψυχία τινά, καὶ τῶν χωρίων τὰ ψιλά. Λειχὴν λειχῆνος, εἶδος ψώρας. Λειχῶ αἰτιατικῇ· ἀριστοφάνης· τὰ βλέφαρα περιέλειχον· λείχεται, μύζει. Λεῖψαι, καταλιπεῖν. Λείψανα, περισσεύματα. Λειψανδρία, λεῖψις ἀνδρῶν. Λειψύδριον, χωρίον τι ὑπὲρ πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν ἀλκμαιωνίδαι. Λειψυδρία, ἡ λεῖψις τοῦ ὕδατος. Λείψανον, τὸ κατάλειμμα. Λεύσας, διακόψας. Λέκαθος, ὁ ἀπόλεκτος ἰχθύς. Λεκανίδες, κεράμεαι λεκάνιδες· ἐν αἷς ἀναθρυπτά ἔφερον τοῖς νεογάμοις. Λεκάνη, τὸ κοινόν· παρὰ τὸ λᾶ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνω· τὸ δὲ ἀττικὸν λεκάνη. Λεκάνιον, κρατήρ τις σφαιρωμένος τῶν λαιῶν φρεῶν λέγει ἀριστοφάνης· λεκάνια δὲ καὶ λεκανίδας, τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων, καὶ ἐκπέταλα. Λεκανίς ἡ κατὰ ῥωμαίους, ἀμπίστιδα· βασιλικὴ χώρα. Λεκιθόπολις, ἀπὸ τοῦ χλιαίζοντος ὠοῦ, ὠόπωλις· λέκιθος δὲ κυρίως, τὸ ξανθὸν τοῦ ὠοῦ, διὰ τὸ τῷ λέπει κεῖσθαι· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀσπρίου, ὃ καλεῖται πίσον· ὅτι ἐν πίσῃ τῆς ἤλιδος καταχρήσεως φύεται, διὰ τὸ ἐοικέναι τὴν χροιὰν λεκίθῳ ὠοῦ ἀπὸ μέρους οὖν, τὴν ὀσπριόπωλιν δηλοῖ. Λέκιθον φακοῦ, τὸ εἶδος τῆς λέπρας, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λεκίς, παροψίς· λέκκη, χλαῖνα. Λέκκον, δῆμος ἀντιοχίδος φυλῆς. Λεκός, λύχνος λυχνάριον· τρυβλίον· οἱ δὲ λυκάριον. Λεκφαί, ὀξεῖαι τῶν ἐλαφίων. Λέκφαια, ἡ ὀλέκραια τῆς ἀγκάλης. Λεκφικά, στερεά, χαλίον. Λέκτρας, κοίτας· καὶ λέκτρον ἑνικῶς, ἡ κοίτη· κραββάτιον. Λεκτή, χλαῖνα. Λεκτοί, ἀριστεῖς. Λέκτο, ἐκοιμήθη· ἐπελέξατο· ἠρίθμει. Λέκτο ἀριθμόν, ἀντὶ τοῦ ἠρίθμησε· τὸ δὲ λέκτο καὶ αὐτός, ἀντὶ ἐλέγετο· ὡς εἰς ὕπνον. Λεκτόν, ὡς σεμνόν· ἐκλεκτόν· θαυμαστόν. Λεκτρίτη, θρόνω ἀνακλίσεις ἔχοντα. Λεκτὸν δὲ πρᾶγμα, διάνοια παρυφιστάμενον· ὑπόστημα τὸ τῇ λεκτικῇ φαντασίᾳ συνεστηκόμενον. Λέκτρον, ἐκ τοῦ λέγεσθαι παράγεται. Λελάβηκεν, ἀντὶ τοῦ λάβεται λέγουσιν ἴωνες. Λέλαθα, μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ λήθω· παρὰ πινδάρῳ μέλι γλυκὺ μάλα ἐπιφθόνον ὑπελέλαθα, ἤγουν ὑπελαθόμην· παρόμοιον δὲ ἐν τῷ ὁ τῆς ἰλιάδος, κατὰ ἐνέργειαν ἐνταῦθα ἐλέχθη, ἐν τῷ λελάθη ὀδυνάων ἤγουν ὑπολαθέσθαι ποιήσῃ. Λελάθω, λαθεῖν ποιήσῃ· παύσῃ. Λελάθοντο, ἰωνικῶς ἀναδιπλασιάσαντες ἐκ τοῦ λήθω· λήσω μέλλων· ἔλησα, ἀόριστος· ὁ δεύτερος, ἔλαθον, ἐλαθόμην λελαθόμην τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, λελάθοντο, ἰωνικῶς ἀναδιπλασιάσαντες. Λελάθω, ἐνεστώς· ἐκ τοῦ λέλαθα μέσου παρακειμένου· οἱ γὰρ σικελοὶ τὸ τέλος τῶν πρώτων τῶν παρακειμένων εἰς ω μετατιθέμενοι, ἐνεστῶτα ποιοῦσιν· ὡς πεποίηκα πεποιήκω. Λέλακας, ἀντὶ τοῦ κέκραγας κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· λακεῖν δέ ἐστι τὸ ψοφεῖν· καὶ ὁ ποιητὴς λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς· λάκε δ' ὀστέα, καὶ δηλοῖ λελακυῖα· τραγικὴ δὲ λέξις. Λελακυῖα, ἐκ τοῦ λελακυῖα· συστολῇ τοῦ η εἰς α· ἔχει γὰρ ὁριστικὸν παρακείμενον διὰ τοῦ η· λέληκα γάρ· δηλοῖ δὲ φωνὴν ἄναρθρον καθὰ καὶ τὸ λακεῖν ὡς τὸ, ὀστέα λέλακε, ἄντι κιόνα ἔχοντα πελέκεσι θραυσθέντα. Λελακισμένοι, βεβοημένοι. Λελάμπρυνται, τρίτον πρόσωπον τῶν ἑνικῶν ἐστιν· ὁμοφωνεῖ δὲ τῷ τρίτῳ τῶν πληθυντικῶν, διὰ τὸ φυσικῶς ἔχειν ἐγκείμενον τὸ ν ἀμετάβολον. Λελακίσκη, τὸ ἐκ πιττάκων πτιβλίον· ἢ λεκάνη. Λελαπασμένοι, εἰς πένητας. Λελάσθαι, λαθέσθαι· λαβέσθαι. Λελασμένος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος δωρικῶς· ὁ ἐπιλελησμένος. Λέλασται, ἀντὶ τοῦ λέλησται, δωρικῶς. Λελάχασι, τετύχασι. Λελαχέσθαι, λαχεῖν ποιήσωσι. Λελάχητε, δασύνει. Λελάχωσι, θάψωσιν, ἢ ἀντὶ τοῦ σκάψωσι. Λελάχωσιν· ὅμηρος· ὄφρα πυρός με λελάχωσιν ἤγουν ταφῆς ἀξιώσωσι· λάχος πυρὸς δόντες μοι· λαχεῖν γὰρ τρόπος αὐτὸ παθεῖν ἐρρέθη· λαχεῖν δὲ ἄλλοις τινὰ ἔστι τοῦ δὲ πυρός, ἀπολαβεῖν μοῖραν. Λελάχωσιν, ἀντὶ τοῦ λάχωσι· κατὰ ἀναδίπλωσιν· ἢ παιδία εἰσὶ τῶν ἰώνων. Λελιγ-

στιν· οἷον ὄπαθεν· ὄπαθα· ἄτρεα, ἄτρεα· χωρὶς τοῦ ν· ὅτι γὰρ εἰ εἰς ε τὰ ἐπιρρήματα, τὸ τε καὶ τὸ ν· οἷον ὄπαθεν· ὅτε δὲ εἰς α, ἀφίσταται τὸ ν· ὥσπερ καὶ τὸ λεγόμεθα, εἶτα τὸ λεγόμεσθα, ἐπλεόνασε τὸ σ· οὕτως ἐν ἐπιμερισμοῖς περὶ παθῶν· Λεγόμεσθα παρ' ὁμήρῳ μηκέτι νῦν δηθὰ λεγώμεθα· ἤγουν καθήμεθα ἢ ἀσεὶ κείμεθα, ἐκ τοῦ λέγω, ἐξ οὗ καὶ λέκτρον ἡ κοίτη· Λέξασθαι, κυρία λέξις ἐπὶ κοιμωμένων, ἀφ' ἧς καὶ τὸ λέκτρον, καὶ τὸ λέχος, καὶ ἀλέκτωρ τὸ ζῶον· καὶ ἠλέκτωρ ὁ ἥλιος· Λέγεσθαι, μετρεῖν· ἢ ἀπαριθμεῖσθαι· ὡς τὸ ἀδ' αἱρετὴν ἄοσ ἐστί τι στίχου· ταῦτα λέγεσθαι· τὸ γὰρ λέγειν, ἐπὶ τοῦ λαλεῖν οὐ χρῆσθαί φασί τινες τὸν ποιητὴν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ μυθεῖσθαι καὶ τοῦ εἰπεῖν· διό φασιν, οὐδὲ κεῖται λόγος παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ μῦθος· καὶ μὴν πολλαχοῦ ἐφάνη, καὶ ἐπὶ τοῦ διαλέγεσθαι ἡ λέξις κειμένη· Λέγω, τὸ κοιμῶμαι· Λεδδα, ἡ ἐξοχὴ τῶν ἀσεβῶν· Λεδρεῖται, φροντίζει, θέλει, βούλεται· Λεηλατῶ, παρὰ τὸ λεὼς καὶ τὸ αὐτῶ τὸ βλάπτω, γίνεται λεηλατῶ· πλεονασμῷ τοῦ λ· εἶτα τρέπεται τὸ ω εἰς η· ὃ σημαίνει τὸν λαὸν βλάπτω· καὶ ἐληλάτηκε, ἠχμαλώτισεν· ἐλήστευεν, ἥρπαζεν, ἔπερθεν· Λειάδες, αἱ λειμῶνες καὶ κάθυγροι τόποι· Λείαν, κτῆσιν λαφύρων, ἢ πρόθεσιν· Λειανῶ, λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω· Λεῖα, παρὰ θουκυδίδῃ τὰ λιτὰ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑφαντῶν, καὶ ποικιλμένων· Λείας, παῖδας ἀπὸ πολεμίων· καὶ λείας τὰ πρόβατα τὰ βοσκήματα· παρὰ σοφοκλεῖ· Λεία λέγεται, καὶ τὰ ἐκ πολέμου λάφυρα, ἢ τὰ ἀπὸ λῃστείας· καὶ ἡ ὁμαλὴ ὁδός· Λείας, ὁμαλάς· εὐθείας· Λείβω, τὸ στάζω καὶ τὸ σπένδω· Λείβειν, καὶ σπένδειν, ταυτά ἐστι· τοῦ λείβειν οἴνου καιρὸς οὐ μόνον ὁ κατὰ θυσίας, ἀλλὰ καὶ ὁ κατ' ἀρχὴν ὁδοιπορίας, καὶ ἀπὸ τόπου, καὶ ὕπνου, ἢ ξενίας καὶ ὅσα τοιαῦτα· Λείβει δρόσον, ἤγουν στάζει· λείβει, σπένδει· βρέχει· χέει· Λείβει, αὐτατικῶς· βάλλει· στάζει· Λείβεται, τοῖς δακρύοις διάβροχος γίνεται· Λειβήθριοι, ἔθνος μακρὸν ἀπὸ τόπου, λειβήθρα καλουμένου· ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἄνθρωποι ἀσύνετοι· θουκυδίδης· λειβηθρίων ἀσυνετώτεροι· Λείβηθρον, ῥεῖθρον ὀχετὸν κρουνόν· καὶ τὸν ἑλικῶνα· Λειβήθριον, ὄρος μακεδονίας· καὶ λείβηθρα, πόλις μακεδονίας· ὅθεν ἦν ὀρφεὺς, ὥς φησι· τοῦ ἄειδε μοι κούρη λειβηθρίας ἔννεπε μοῦσα· Λεία, ἡ τῶν θρεμμάτων ἀγέλη, ἡ [illegible] ἡ καλὴ, ἡ πολέμου ὠφέλεια· Λέηναν δὲ χῶρον, τὸν τόπον ἐν ᾧ ἔμελλον χορεύειν λεῖον ἐποίησαν· Λείναι, λειαίνω· λειανῶ· ἐλείηνα· ἐλείηναν· καὶ ἰωνικῶς λείηναν· Λειήνας, ὁμαλίσας· Λείκνα, κανᾶ· ἐφ' οἷς τὰ λεῖα ἐπιτίθεσαν, οὕτω δὲ ἔλεγον, τοὺς πρώιμους καρπούς· Λείκνον, κόσμος βακχικὸς· καὶ λεῖκνον τὸ πτύον· Λάερικα, σειραί, χαῖται· πλέγματα· Λειμάδες, τόποι καὶ ποώδεις τόποι· ἔστι δὲ καὶ ζῷον ὅμοιον κοχλίᾳ, ὃ καλοῦσι λείμακα· Λείμακος, λειμῶνος· Λείμαξ, χωρίον ἐν ᾧ λειμὼν ἢ χωρίον ἐπίπεδον· Λεῖμμα, τὸ κατάλειμμα· Λείμαξ λείμακος, ὁ σύμφυτος τόπος· ὁ κῆπος· καὶ λειμακίστεραι, οἱ σύμφυτοι καὶ ἐπάνυδροι τόποι· Λειμὼν, τόπος δίυγρος, ἄνθη καὶ πόαν ἔχων· κῆπος ὁ τῶν λαχάνων καὶ τῶν δένδρων· παράδεισος, ὁ δένδρα ἥμερα ἔχων· ἄλσος δὲ ὁ δρυμὸν καὶ λόχμη, ἐπὶ ἀγρίων δένδρων ἱσταμένων ἐπὶ ξηράν· ἕλος δὲ, τόπος λιμνώδης καὶ καλαμώδης· Λειμωνίαι νύμφαι, ἐπειδὴ αἱ νύμφαι ἐν τοῖς λειμῶσι διατρίβουσι· Λειμὼν, ὁ ὑγρὸς καὶ βοτανώδης τόπος· ἀπὸ τοῦ λείβω, λέλειμμαι· ὃν ἡ κοινὴ γλῶσσα λιβάδιον λέγει, ὡς ἀπὸ τοῦ λίβον δὲ ὑπέρου ἀερίου ἔνθα ὕδωρ συλλείβεται· Λειμῶνες μαλακοί, ἐν αἷς ἐστι μαλακῶς ἐνδιάγειν· Σημειωτέον δὲ ὅτι τῆς γῆς, τὸ μὲν ἐστι χαῦνον, καὶ λέγεται βῶλος θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς· τὸ δὲ στερρὸν, λίθος· ὀνομάζεται δὲ ἀρσενικῶς λίθος, ὁ ἀπλοῦς λίθος· θηλυκῶς δὲ, ἡ λίθος ἐπί τι τῶν τιμίων, καὶ λαξευομένων· καὶ τὰ μὲν σκληρὰ, καὶ πετρώδη ἐστὶ καὶ ὑψηλότερα, ὄρη λέγεται· τὰ δὲ χαμαλὰ, πεδία· τὰ δὲ ἀνάντη, νάπαι καὶ δρυμῶνες· τὰ δὲ κοῖλα, ὑδατώδη· πηγαί· καὶ ἄντρα· καὶ τὰ μὲν ἐπὶ γῆς, μεσόγεια καλεῖται· τὰ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν, ἀκταί καὶ ἠϊόνες· καὶ κρημνοί· καὶ ἀπορρῶγες· τὰ δὲ ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, νῆσοι· πάλιν τῆς γῆς, τὸ μὲν ἀοίκητον, τὸ δὲ, οἰκούμενον καλεῖται· καὶ τὸ μὲν ἔρημος καλεῖται, τῆς δ' οἰκουμένης, τὸ μὲν κῶμαι λέγονται, τὸ δὲ πόλεις· ἡ κώμη μέν ἐστιν ἀνθρώπων συνοικία ἀτείχιστος· πόλις δέ ἐστιν ἀνθρώπων συνοικία τετειχισμένη· διαιρεῖται δὲ ἡ πόλις, εἰς ναοὺς, καὶ εἰς οἴκους· καὶ οἱ τόποι μὲν ἐν οἷς κάθηνται οἱ βουλευταί, βουλευτήρια· ἀγορὰ δὲ ἐν ᾗ πωλεῖται τὰ ὤνια, καὶ ὁδοὶ καὶ τρίοδοι· ναὸς μὲν οὖν καὶ ἱερὸν, καὶ τέμενος, ἐν ᾧ τιμῶνται τὰ θεῖα· οἰκία δὲ, ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ οἴκημα· καὶ κελλίον· καὶ δῶμά ποτε καὶ θάλαμος· ἡ κοιτὼν, ὁ ἔχων πολλὰς κοίτας· ἡ ξενὼν, καὶ νοσοκομεῖα· καὶ ἰατρεῖα· καὶ μουσεῖα· καὶ σχολεῖα· τοῦ δὲ οἴκου τὸ μὲν ἐντὸς, καλεῖται παστάς· καὶ νυμφεῖον τὸ μετ' αὐτό, δόμος· τὸ μετ' αὐτὸ, πρόδομος· τὸ μετὰ ταῦτα, αἴθουσαι ἤγουν τὰ κοινὰ ἐξέδραι· εἶτα αὐλὴ ἢ ἕρκιον· αὐλῆς καὶ διῆρες οἶκος· καὶ ὑπερῷον· καὶ τὰ ἀνέχοντα ξύλα, δοκὸς ἀρσενικῶς· καὶ θηλυκῶς· τειχίον ἐπὶ οἰκιῶν, καὶ τεῖχος ἀρσενικῶς· οὐδετέρως μέντοι τεῖχος, ἐπὶ πόλεως· καὶ ἐπάλξεις αἱ κοινῶς πύργοι· θύραι, ἐπὶ οἰκίας· πύλαι δὲ, ἐπὶ ναοῦ καὶ πόλεως· ὀπὴ δὲ ἡ κοινῶς τρύπα· θυρίδιον δὲ, ἡ μικρὰ θύρα· ὄροφος δὲ, καὶ στέγος, τὸ σκέπασμα τῶν οἰκιῶν· ἡ δὲ ἀκρόπολις λέγεται, ἡ ἄκρα πόλις· καὶ ἄκρα μόνον· καὶ τὰ πρὸ τῆς πόλεως, προάστεια· λέγεται γὰρ ἡ ἄστυ ἡ πόλις ὥσπερ καὶ τὰ πρὸ τῆς αὐλῆς προαύλεια, καὶ τὰ πρὸ τοῦ ναοῦ, πρόναος· Λεῖνα, ἔρια· κύπρια· Λειξοῦρα, τὸ δῶρον, ἐκ τοῦ λείχω· Λειξουρία, ἡ λαιμαργία· ἡ πλεονεξία· Λειόβατος, εἶδος ἰχθύος παρὰ τὸ λεῖον· Λειόβατος, ὁ ὁμαλὸς τόπος· Λειοκόνιτος, ἡ τελείωσις· κόνις διαλελυμένη· Λειοκόρης, ὁ τελείως ἐκκεκαυμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων· Λεῖον ἱππόδρομον λέγουσι, τὸ περὶ τὴν καμπτῆρα χωρίον· Λειοσῖτος, ἡ ὁμαλόν· Λεῖον, τὸ ὁμαλόν· ἐξ οὗ καὶ λεαίνω τὸ ὁμαλίζω· λέγουσι δὲ λειῶσαι κατ' ἰατροὺς, τὸ τῶν εἰδῶν τι, εἰς λεπτότατα τρίψαι, καὶ λεῖον τὸ πρᾶον· Λειόμηρος, παχυδιαῖος· Λειοπετρία, ἔνθα εἰσὶν ὁμαλοὶ λίθοι· Λεῖος πέτραισι, πρὸς διαστολὴν κεῖται τραχείας ἀκτῆς· ἐναντία γὰρ, λειότης καὶ τραχύτης· Λείουρος, αἴλουρος· Λείοις, ὁμαλοῖς· Λειούσματα, ἢ λεγούσματα, εἶδος καθεψημάτων γάλατι·

Λειόφυλλον, φυτὸν ὁμαλόδερμον· Λειπαρῶ, παρακαλῶ· Λείπετο, ἔθλα· ἀπετύγχανε· Λεῖπε φορῆναι, ἔλειπε φέρειν· Λειπογνώμων, ὁ μηκέτι βόλον ἔχων· ὁ δὲ τέλειος ἢ γεγηρακὼς, μὴ ἔχων γνωρίσματα τῆς ἡλικίας· Λειποδρανία, ἀσθένεια· λειποθυμία· Λειποθυμῶ, ἡ λειποψυχῶ· καὶ λειφαιμῶ, τὸ αἷμα τὸ λείπομαι· καὶ λείπομαι παθητικῶς, τὸ δέομαι, καὶ ἐνδεής εἰμι· Λείπῃσι, καθ λείπῃ· Λειπόριζος, ὁ ἰσχνότατος· Λειπὸν, τὸ ἐλλιπὲς ὄν· Λειπ

Λαχνήεις, ὁ δασὺς, καὶ λάχνος, ὁ αὐτός. Λάχνη, ἡ τρίχωσις. ἢ παρὰ τὸ λαχαίνω τὸ σκάπτω, καθ' ὁμοιότητα τῆς ψιλῆς γῆς. καὶ μικρά τινα ἐχούσης φυτάρια λαχαινομένα. ἐξ οὗ παράγεται καὶ τὸ λάχανον. καὶ παρὰ τὸ λα [illegible] καὶ τὸ χνοῦς, ὁ δηλοῖ βραχέα τινὰ ἢ λεπτὰ τρίχια ἀνάφυσιν, ὁ τρία καὶ ἡ τῶν βρεφῶν δῆλον δὲ ὡς ἀπὸ φιαότης λάχνης. ἔτι ὅθεν λαχνήεντες λέγονται. Λάχνην, λέγει ὅμηρος, καὶ τὴν τοῦ συὸς τρίχωσιν. ἀφ' ἧς τὸ λαχνῆεν λέγομεν. καὶ αὐτὸ αὔξει [illegible] δηλοῖ τὸ ψιλὸν. δ' ἐπενήνοθε λάχνη. καὶ ἐπί τινων δὲ ἀλόγων ζώων. οἷον ἄρκτων, ἢ ἀλωπέκων, ἢ ἑτέρων τοιούτων. καὶ μὴν καὶ αὐτὸ δυσάκοον, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ λαχνήεντ' ἔρεφον. ἤδη δὲ καὶ αὐτὸ καλάμου δι' ὁμοιότητα. λαχνῆεν δὲ δέρμα, τὸ ἐπὶ νάκα [illegible] ψιλωθὲν, ἢ χθόνιον ἤ τι χνοῦ. γίνεται δὲ λάχνη, παρὰ τὸ λαχαίνω τὸ διαψάειν διασκάπτειν. εὕρηται δὲ καὶ αὐτὸ φυτὸν. ὅμηρος οὔτε τὸ ὄροφον λεπτὸς δὲ [illegible] δόναξ, ὅ ἐστι καλαμίσκος, δι' οὗ τὰ δώματα ἐρέφονται. λαχνήεντα λέγει, διὰ τὴν ἐν ἄκρῳ τριχοειδῆ δασύτητα. Λαχόντα, κληρωσάμενον τυχόντα. Λαχαίνω. ἔστι λάχω. λάχος, λάχω. ἐκ τούτου γίνεται λαχαίνω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν ἀττικῶς. εἶτα τροπῇ τοῦ ο, λαχάνω καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς τὸ ι, τὸ τρέφω λαχαίνω ὡς [illegible] τύφω τύφης. ὁ τύφω ἐλαττοῦται αἰλεὺς, ἀντιβάλλουσι τὸ ι. καὶ γίνεται λαχαίνω. Λάχος, μέρος κλῆρος. Λάχος, ἡ μοῖρα. ἐν ἄστει ἐν συὸς ἀγρίου μέγα λάχος. λέγεται δὲ καὶ τὸ λάχος ἡ τρυτάνη μερίς. Λαχὼν, κληρωσάμενος ἀριστοφάνης. πρὶν λαχεῖν τὰ κεινὰ καὶ [illegible] πρὶν κληρωθῆναι πρὶν χειροτονηθῆναι πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς θυσίαις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς. Λάψα, γογγυλὶς ἀγρία. Λάψαι, τὸ ἐκπιεῖν, ῥοφῆσαι. Λαψάνη, τῶν ἀγρίων λαχάνων ἐσθιομένων. Λαψάμενοι, τῷ χείλει τρύζοντες [illegible]. Λάψοντες, ἀναῤῥοφήσοντες. [illegible] δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τοῖς κυσὶν ἐκλείψεως, ὅταν πίνωσι· καὶ ἔστι ὄνομα [illegible]. Λάψοντες, αὐθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν. Λάψον, ὑπὸ [illegible] τὴν γλῶσσαν ἀναφέρον τὸ ὕδωρ, μετά τινος ἤχου. Λάωμαι, λάθωμαι. Λέον, ἀρίσταρχος αὐτὸ τὸ ἀπολαύειν ἀφ' οὗ ἢ λαιμὸς καὶ λαυκανίας, καὶ αὐτὸ τὸ ἀπολαύειν, πλεονασμῷ τοῦ υ. [illegible] καὶ τὸ λάειν [illegible] ἄγχιστ' [illegible] τρύφα. [illegible] καὶ κρατὴς, αὐτὶ τοῦ βλέπων οὐ [illegible] φέρουσιν ἀλκάς. ἀπὸ δὲ [illegible] λακτῶν, ὡς ἐν χήματι χάσκοντες ἀφαιρεθέντος τοῦ υ. ὅμηρος ἐν τῷ τ τῆς ὀδυσσείας.

ΤΟ Λ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

λ [illegible] ἐν τοῖς ἱερέως λίθος. λέαινα, ζῶον θηρίον. Λέαινα, ἡ ἐξοχὴ τῶν [illegible]. Λέαινα, [illegible] σχῆμα συνουσίας ἀκόλαστον. λεαίνεται, λειοῦται, ἐξαλείφεται. Λεαίνομαι, θερμαίνομαι. Λεαίνω, τὸ ὁμαλίζω. ἐκ τοῦ λειαίνω, τὸ αὐτὸ ἀποσπογγίζω. καὶ ἐκμάσσω. οὐ μᾶλλον λεαίνω [illegible]. λέγεται δὲ χθονῶν τοῦ ἐκ τοῦ λείου, ὁ σημαίνει τὸ ὁμαλόν. Λεαντικῶς, λεαίνουσι [illegible]. Λεαινῶ, λιτανῶ. Λεαὶ, τὰς ἀπὸ τῶν ἱερῶν [illegible] ἄκρας. Λέβα, πόλις [illegible]. Λεβάδεια, πόλις τῆς βοιωτίας, ἔνθα καὶ μαντεῖον [illegible], τὸ ἱερὸν καταπεσκεύασο. Λεβαδὸν, τόπος ἐν ᾧ ἔθυσια ζον αἱ [illegible] τὴν λιβανωσίαν ἐξαβίαν [illegible]. Λέβηρνα, πλοῖα πολεμικά. τριήρεις. νῆες. Λεβηταῖον, ἱερόν. Λεβηρὶς, τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως. Λεβηρίδα, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας. εἶναι δὲ τοῦτο λέγουσι κόγχον κενὴν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. τινὲς δὲ ἄνδρα λέβηριν [illegible] οἱ δὲ, τὸ λέπος τοῦ κυάμου. λεβηρὸ, ὑγρῷ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λέβης, ἐν α τῆς ὀδυσσείας λέγεται τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χερνίβιον. καθ' οὗ νιπτόμεθα. παρὰ τὴν λαβὴν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ἢ μᾶλλον διότι λείβεται ὕδωρ εἰς αὐτὸ. τοῦτο σημαίνει ἐνταῦθα. ἐν γὰρ ἄλλαις τόποις, ἀγγεῖόν τι σκεῦος οἱ λέβητες λέγονται. Λέβης, σκεῦος μαγειρικόν. λέγεται δὲ καὶ κάδος. Λεβητωνάριον, χιτὼν μοναχικὸς ἐκ τριχῶν [illegible], κατὰ τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν τῶν [illegible]. Λέβια, τὰ λεπίδας ἔχοντα. τὰ ῥύγχη, καὶ ἰχθὺς λιμναῖοι. Λεβίνθιοι, ἐρέβινθοι. Λέγεται, τὸ τι ἀνὴρ καὶ τὸ θαυμαστὸ τῶν λόγων χάριτι. δοτικὴ πρὸς τὴν προλαβοῦσαν δοτικὴν ἐπαγόμενον. λέγεται καὶ τὰ πάντα ἐν τῷ [illegible]. λέγεται ἀττικῶς καὶ τὰ πάντα καὶ τὴν δοτικὴν [illegible], ὡς ἐνταῦθα. τὰ πάντα καὶ τὸ τοῦ κρείττονος [illegible]. Λέγειν, τὸ φθέγγεσθαι, καὶ διαλέγεσθαι, καὶ λαλεῖν, καὶ αὐδᾶν. [illegible] τὸ ἐναρθρως λέγειν, ἤγουν τὸ προφορικῷ λόγῳ χρῆσθαι λέγονται. τὸ τοῦ λέγουσι δωρικῶς. λέγω σοι, καὶ πρός σε, καὶ λέγω ἐκεῖνον [illegible] σοι. καὶ λέγω πρός σε [illegible]. λέγω ἔχειν καλῶς, [illegible] ἡ μετοχὴ ἀττικῶς. Λέγειν, εἰπεῖν ἀκοδομεῖν. ἀριθμεῖν, καὶ ὀνομάζειν ἀττικοὶ ἔτι λέγειν τοῦ [illegible] ἢ μανθάνειν. Λέγεσθαι, συνάγειν. ἀθροίζειν. ἐκλέγεσθαι. Λεγεὼν, τὸ στῖφος τὸ ἐκλεκτὸν, ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ συλλέγω. τὸ δὲ λέγω, σημαίνει ἕξ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, λέγω τὸ λαλῶ, ἐξ οὗ καὶ λόγος. λέγω τὸ μετρῶ, ἐξ οὗ ἔτι ὁρολόγιον, τὸ τὰς ὥρας μετροῦν. λέγω τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ καὶ λέχος ἡ κοίτη. λέγω τὸ φροντίζω, ἐξ οὗ ἔτι ἀλέγω. λέγω τὸ συλλέγω, ὡς τὸ αὐτὸ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο. λέγω τὸ λαγχάνω, ἐξ οὗ ὁ μέσος παρακείμενος λέλογχα. ὡς τὸ τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι. Λέγμα, τὸ εἰπεῖν. Λέγνα, τὰ ἔσχατα. Λέγνα, τὸ παρυφαινόμενον τῷ [illegible]. διότι [illegible] ἐκέκαμμα [illegible]. Λέγνος, ἄνανδρος [illegible]. Λεγνώδεις, ποικίλας. Λέγε, [illegible] τέλεσε. Λεγώμεθα. εἰ γὰρ [illegible] λεγώμεθα. ἀντὶ τοῦ [illegible] εἰς μάχην διαλέγω. συλλέγω. Λέγοντες, ἐκλέγοντες ἢ συνάγοντες, ἢ συναθροίζοντες. Λέγω, ἀγορεύω. ἐρεύγομαι. φημί. φθέγγομαι. φράζω. ἀγγέλλω. ἀπαγγέλλω. [illegible]. Λέγω, ῥῆμα [illegible] καὶ βαρύτονον. διὰ τί; [illegible] τὰ εἰς ω λήγοντα, ῥήματα, ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν εἰς ω θηλυκῶν ὀνομάτων. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα, ὀξύνεται. οἷον κλωθὼ, καλυψὼ, πειθὼ, διδώ. Λέγω σοι τὰ μέλλοντα. ὁμοίως προλέγω. καὶ [illegible] λέγω. ἐκλέγω δὲ καὶ συλλέγω, αἰτιατικῇ μόνῃ συντάσσονται. ἀντιλέγω δοτικῇ μόνῃ συντάσσεται. Λεγώμεθα. οἱ αἰολεῖς τὸ λεγόμεθα, καὶ φερόμεθα. εἰς ν τρέπουσι. λεγόμεθον ἔτι φερόμεθον μετὰ τοῦ ν. ἀλλὰ ἔτι τὰ εἰς θεν λέγοντα [illegible], εἰς α τρέπουσιν

Λάρισα, πόλις θεσσαλική, ἣ ἐκ ποταμοῦ ἀκρισίου, ἢ ὡς ὠνομάσθη, ἀπὸ λαρίσσης τῆς πελασγοῦ, ἀφ᾽ ἧς εἰσιν ἑλλανικοί. εἰσὶ δὲ λάρισσαι τρεῖς· ἀρχαιοτάτη μὲν, ἡ ἀργολικὴ ἥτις ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἀκρόπολις. δευτέρα δὲ, ἡ ἐν τῷ πελασγικῷ τῆς θεσσαλίας, ἣν ὅμηρος ἀργισσόν φησι. τρίτη ἡ ἐπὶ τῆς γυρτῶνος ἐστὶ δὲ καὶ περὶ τρῳάδα, ἧς ὅμηρος μνημονεύει· φῦλα πελασγῶν. Λαρκαία, ἡ θεσσαλία. Λάρκος δημότης καλεῖται, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. πλέγμα τι κοφινῶδες. ἢ ψιαθῶδες ἐν ᾧ φέρουσι τοὺς ἄνθρακας. Λάρναξ, σορὸς ἢ κιβωτός. πρίαμος ὁ κεφάλαιος, ἐς τὴν ἑαυτοῦ ἐνέβαλε. φέρε τιμὰς ἐς λάρνακας. μετὰ τὸν νεκρὸν δι᾽ ἀγγέλων πεσὼν καὶ ἐς ἀρρίχους, ὅπως ἂν ἔχουσας ἢ καλάθους ὀρνιθοτῶν, τὰ γράμματα ἐμβαλόντες. Λάρναξ κυρίως, ἡ διὰ λάον ὅ ἐστι λίθον κατεσκευασθεῖσα θήκη. ἢ παρὰ τὸ λίαν νεκρὸν θεῖναι. Λαρὸν, τὸ ἄγαν ἀρεστὸν ψυχῇ. ἢ ὡς εἰπεῖν, θυμῆρες. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἀλλὰ ἐν τῷ δύο αα εἰς ᾱ μακρὸν ἢ λαρὸν, ὥσπερ ἀπολαυστικόν. παρὰ τὸ λῶ περιττόν, ὃ σημαίνει τὸ θέλω. Λαρὸν, παρὰ τὸ λίαν ἀρεστὸν, ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω περιττόν. ἡσίοδός φησι λαρὰς ἐσθίει κατ᾽ ὄψιν εἰσί. λαρυγγίζειν, τὸ τεταμένην τὴν φωνὴν, καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ᾽ ἐπιτείνειν, περιεργότερον τῷ λαρυγγι χρῆσθαι. Λαρὸν, χλιαρὸν ἢ ἡδύ. καὶ μινάδι πύργος τ᾽ ἐπὶ θρόνος. ὡς ὁ γραμμὸς λαρώτερον μαλακὸν, ἡ πανσονὴ κατὰ στόματων. Λάρος, κεχηνὸς, ἀπὸ τῶν ἁρπακτικῶν, ἢ κλέπτων. ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος, ὀρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν, καὶ ἀδηφάγον. Λαρυγγιῶ τὰς ζέτρας, ἀριστοφάνης. καθ᾽ ὃ βούλομαι φησὶ τῶν ἄλλων ζέτρων. ἢ τὴν φαρυγγίαν ἐκτεμεῖν. τουτέστι κατασπάσω τὰς ζέτρας, ἤμειψας γὰρ τὰς φάρυγας, οὐχ αὐτὴν τὴν φωνὴν ποιεῖσθαι. Λαρυγγίζειν, εἰς τὸ λαχανίζειν. Λάρυγξ, ὁ φάρυγξ λαρυγγός. Λαρύζει, βοᾷ. ἀπὸ τοῦ λάρυγγος. Λάρυμνα, πόλις βοιωτίας. Λαρόπηρος, ἔθνη προσ. Λάσαιοι, ἰσοῦ ἀλλὰ σοὺς τόπους αἴζουσιν. λάσια δὲ, τὰ περὶ τὴν φόρτον. Λᾶας, λᾶας λίθος. Λάσα, τὰ πεῖζα πυκνὴ ἄστη. Λασαγίες, αἱ περὶ τὰς λίμνας χλωρὰ βάτραχοι. Λάσαι, τὴν λαρίσαν. Λάσανα, αἱ χυτρόποδες καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τὸ βουλὴ σκευάζειν μετὰ τὰς θυσίας κρέα. Λασανίαι γραικισταί φρασιαί. Λασιώδης, χλιάζεται. Λάσδη, ἀντὶ τοῦ λαζοῦ λαβρικῶς. ἤγουν λάμβανε. Λάσθαι, παίζειν ὀλιγωρεῖν λοιδορεῖν. Λασθαίνειν, κακολογεῖν. Λάσθας, συμφοράς. Λάσθη, αἶμα λέγουσιν. Λάσθη, χλεύη λάσθη. ὀλιγωρία αἰσχρολογία. αἰσχύνη. Λάσθοι, αἰσχροί. Λάσια στήθη. ἤγουν πυκνὰ τοῖς θριξίν, ὁποῖα πολλὰ τῶν θερμοτέρων ἢ τὰ σώματα, καθὼ μεταλαμβάνει λέξεις λάσιον μὲν τὸ πυκνὸν ἢ τὸ πυκνόν. πυκνὸν δὲ τὸ πυκνὸν τὸ φρόνιμον ἐν πολλοῖς. ἔστι δὲ ὡς, στῆθος λάσιον. ὅθεν τὸ αὐτὸ δίδωσι βουλεύματα λάσια, ἤτοι πυκνά. καὶ τὸ τοῦ αἰσχύλου εἰπεῖν, ἐξ οὗ τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. πατρόκλεος τὸ λαμβάνεις δὲ λάσιον κῆρ. καὶ τοιοῦτο σημαινόμενον οὐ δύναται τι τὴν χυτὴν τὸ κῆρ, ἐξ ἀνάγκης. Λάσια, δασεῖα. Λάσια, πολύτριχα δασέα. ἡ γὰρ θέρμη, αἴτια τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν. λάσιος δὲ, παρὰ τὸ λα καὶ τὸ σῶ ἢ τὸ ὁρμῶ. Λασιόκαρφος, ὁ λίαν καρφός. ἀεὶ λάσια τὰ ὦτα ἔχων. Λασίσες, ἄφρον ἀλλ᾽ αἰσμῶν. Λάσιον τὸ δασύτριχον. ὡς τὸ ἔκ μὲν γὰρ λασίαο δασύτριχος εἶχε τράγοιο κατὰ κεν δέρμα. Λασιόμαλος μῆλος, τὸ ἔχον χιτῶνα. Λάσιον κῆρ. ἢν λέγουσιν οἱ ποιηταὶ λάσια στήθη τοῦ ἀχιλλέως, καὶ ἐν λαμβάνεις λάσιον κῆρ. οὕτω περὶ στρατιωτικὸν πατρόκλου λάσιον κῆρ, αὐτὴ τοῦ αὐτῆς ὁ σῶμα τοῦ πατρόκλου. Λάσιος, ὁ δασύς. ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ σάω τὸ ὁρμῶ. ὀρθῶς γὰρ ὁρμῶσι δι᾽ αὐτοῦ τὰ νοήματα. ἡ γὰρ θέρμη αἴτια τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν. νῦν δὲ περὶ τοῦ θερμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς φησιν. ἀφ᾽ οὗ λέγεται στήθεσι λασίοισι. τουτέστι θερμοῖς. ἡ γὰρ θέρμη, ἐν τοῖς δασέσι καὶ συνετοῖς φρεσί. ὅπου γὰρ τὰ στέρνα καὶ ἡ καρδία, ἐν ᾗ ἐστι τὸ συνετὸν ἢ ξηρῶδες, καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς. λάσια οὖν, αἱ πολύτριχες, ἤτοι συνετοί. Λασιουργίας, ἱερουργίας, δημιουργίας. Λασιτής, κίναιδος. ἢ λασιτὴς τόρυς. Λασιχαίουσα, ταῖς μὲν σικελοί. Λασίων, πόλις. ἢ χωρίον. οἱ δὲ, δρυλασίωνας. Λασκάζει, φλυαρεῖ. ἐκ τοῦ ἐρυγεῖν. Λασκαζεῖ, διαφάγει. Λάσκειν λέγειν, φθέγγεσθαι. Λάσκουσι κύνες, ὑλακτοῦσι. Λάσκω, σημαίνει τὸ λαλῶ. εὐριπίδης. τὴν αὐτὴν λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους, ἐκ τοῦ λῶ, λάσω. ἢ μετὰ σημείου λάσκω. Λάσκω, φωνῶ. βοῶ. ἀριστοφάνης. Λάσαι, ψοφεῖ. ἦχος. Λασάρνη, μάστιγξ. Λάσαυρος, πόρνος. δασὺς τὸ ἰδίαιρον. Λασυγυλίας, λίθος τιτριμμένος. Λάσος, ὁ ἀδελφὰς τὸ παλαιόν, καὶ ἡ μῆλος. Λάσων, λίθον. Λαταγὴ, ἐκ τοῦ λα ἐπιτεταμένου, ἀπὸ τῶν τροπαίων, καὶ ἦχον ἀπὸ τὶ λαοῦ. Λάταξ, ἡ μεγάλη σταγών. Λάτανος, τὸ ἱμάτιον. αὐλολογεῖ γὰρ τὸ λασιώ τὸ δέρμα. Λαταία, παραξιφὶς καὶ ἡ περὶ ζώνην μάχαιρα. Λατρεία, δουλεία. Λάτμιον, λάτμιον ὄρος καρίας, ἐν ᾧ ἐστιν ἄντρον ἐν ᾧ διέτριβεν ἐνδυμίων. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἡ λεγομένη ἡράκλεια. τὸν δὲ ἐνδυμίωνα, ἡσίοδος μὲν αἰθλίου τοῦ διὸς καὶ καλύκης παῖδα λέγων παρὰ διὸς εἰληφότα δῶρον αὐτὸν, ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε μέλλοι ὀλέσθαι. πείσανδρος δὲ τὰ αὐτά φησι, καὶ ἀκουσίλαος, καὶ φερεκύδης, καὶ νίκανδρος, ἐν δευτέρῳ αἰτωλικῶν. καὶ θεόπομπος ὁ ἐποποιός. ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις ἠοίαις, λέγεται τὸν ἐνδυμίωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ διὸς εἰς οὐρανὸν. ἐρασθέντα δὲ ἥρας, εἰδώλῳ παραλογισθῆναι τῷ ἔρωτι νεφέλης, καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν εἰς ᾅδου. Λατομῶ, καὶ λίθον ξέω, καὶ λαξεύω καὶ λαξευτής, λιθουργός τις. Λαταβιάζειν, ἐσπουδασμένως ἀσήμως λαλεῖν. Λαταβός, λαμυρός. Λαταβάς, ἀλαζονικός. Λαταράζειν, βαρβαρίζειν. Λατεραπία, λαμυρία μετὰ ἐρεθισμοῦ. Λάτραψ, ἰατρός. Λατρεία, δουλεία, θεῷ μόνῳ πρέπουσα. καὶ λατρεία, θυσία. Λατρεία ψιλὴ ἐστι, θεοῦ δεξαμένου προσκύνησις, ἀπὸ γνώσεως διαθέσεως συναγομένη αὐτῷ, παρὰ τῶν ὀρθῶς πιστευόντων. Λατρεία γνωστικὴ ἐστι θεοῦ ἀληθινὴ ἀκριβὴς εὐσέβεια, διὰ λόγου καὶ σοφίας ἐκπληρουμένη, παρὰ σοφοῦ καὶ γνωστικοῦ. Λατρεύς, ποσειδῶν λέγεται. ὅτι τῷ λαομέδοντι λάτρευσεν ἅμα τῷ, ὅτι τείχος ἔδειμε τῷ πόλεως ὑψηλὸν τεῖχος, ποσειδῶν καὶ ἀπόλλων μισθωτοί. Λατρεύω, τιμῶ. αἰτιατικῇ. δοτικῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ δύο. ὡς τὸ λατρεύειν ζῶντι θεῷ. Λατρεύειν κυρίως, τὸ δουλεύειν. οἱ ταύτῃ ταξίαν ἀπὸ διαθέσεως καθ᾽ ὃς ὁ ἀράξας ἀφιλοδεσποτοι σιθρος. Λάτρις, ὁ μισθοῦ δουλεύων. λάτρον γὰρ ὁ μισθός. ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, ἢ τὸ τρεῖν ὅ ἐστι φοβεῖσθαι. Λάτρις, θεράπαινα. δούλη. Λάτρις τὰ ἀγαθά, διὰ τοῦ ι. εἰ δὲ λάτρης δὲ διὰ τοῦ η,

δὲ ἱστορία, ἐκ τῶν λάων· ὅ ἐστι λίθων περιάγει τοὺς λαοὺς λέγουσα, ὅτι ὁ κέκροψ πολυανθρωπῆσαι ἰδὼν τὴν ἀττικὴν συγκαλεῖται τὸν ὄχλον· καὶ προσημαίνεται τὸν ἀριθμὸν λάεσσιν, ἤτοι λίθοις, ἑκάστου ἕνα ῥίψαντος· καὶ ταῦτα ἰδεῖν ἐκεῖθεν λαοὶ ἐκλήθησαν· παρὰ τὸ ἐκείνων μόνον τὸ ὄνομα· ὁ δὲ μῦθος μετὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸν, καὶ τὴν ἐκεῖθεν δὲ πύρραν τὴν ... τὸν ὄπισθεν ... ἀπὸ τῆς γῆς λίθους· ἐκ τούτων λίθινον γένος λαοὶ δ' ὀνόμασθεν· ὁ δὲ τοιοῦτος μῦθος, ἀπὸ θαύματός ἐστι πεπλάσθαι δοκεῖ· θαυμάζοντες γὰρ ὡς εἰκὸς ἄρτι τὴν πάλιν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν πολυανθρωπίαν, τοῦτο ἐπηγάσαντο λέγοντες, ὅτι ὁ κατακλυσμὸς πάντα παρέσυρε, πόθεν εἰμὴ ἄρα λίθοι ἐξ ὧν ἡ τῶν ἀνθρώπων γέγονε πολυπλήθεια· ἢ συγχωρητέον τῷ μύθῳ, ὥσπερ ἀπολιθοῦσι διὰ τῆς γοργόνος τοὺς ἀνθρώπους· οὕτω καὶ ἐκ λίθων ἀνθρώπους ποιοῦσι· ὡς καὶ τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἀνθρώπους, ἐκ δρυὸς ἔστι πετρόθεν τινά· ἐκ γῆς δὲ ἄλλους ἀναβλαστάνειν, ὡς τοὺς σπαρτούς, καὶ ἐκ μυρμήκων δὲ μετέβαλεν· ὁ δὲ ἄλλος μῦθος ὁ ἐκ λίθων ἀνθρώπους ποιήσας, ... τε εἰς σκῶμμα σκληρὸν αὐτῶν, ὡς εἰκάσαι τοῖς τοιούτοις τὸν μῦθον τοῦτον ... ὅτι δὲ ἡ σκληρότης εἰς λιθοδίαν λαμβάνεται, δηλοῖ ὁ ποιητὴς λαοὺς δὲ λίθους ποίησε κρονίων· ... σκληρούς. Λαομεδοντιάδης, πατρωνυμικῶς ὁ πρίαμος· υἱὸς γὰρ παῖς λαομέδοντος. Λαόπαις, βοῦπαις. Λαοπάζειν, ἢ λαπάζειν, τοὺς λαοὺς εἰς ὀπίσω ἄγειν καὶ ὑποστροφὴν, διὰ τῆς ἀλαζονείας. Λαοεργός, ... Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ λίθου ὁρμῆς· καὶ ἔστι τὸ μὲν λᾶος κλίσις ἐκ τοῦ λᾶας λάαος, λᾶος· ὡς ἔαρ ἔαρος ἦρος, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἡ δὲ ῥιπή, παρὰ τὸ ῥίπτω. Λαός, καὶ ναός, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν· μενέλαος· φροντισίλαος· καὶ ἀρχέλαος πάντα τὰ διὰ τοῦ αος, διὰ τοῦ εως προφέρουσιν ἀττικοί· οἷον μενέλεως, φροντισίλεως, νεώς, λεώς· κλίνουσι πάντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ· ὡς τιμής, νεὼ, νεῴ. Λαὸς ἐστὶ θεοῦ σύνταγμα, ὡς θεοῦ σέβας. Λαοσσόος, ἀπὸ τοῦ λαός, καὶ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ, τροπῇ τοῦ ε εἰς ο· ἰστέον ὅτι τοῦ σεύω τροπῇ δωρικῇ τοῦ ε εἰς α, σαύω γίνεται· ἀφ' οὗ καὶ σαός, καὶ ὁ σαώτηρος· ἀπὸ τοῦ σαός δὲ, συναιρέσει τοῦ αο εἰς ω μέγα σῶς γίνεται, καὶ σόος· ἔπειτα διαλύσει τοῦ ω μεγάλου εἰς ω μέγα, καὶ ο μικρόν. Λαοσσόος Ἄρης, οὐχὶ ὁ λαοῦ σωστικός, ... ἀλλὰ καθ' ἑτέραν ἔννοιαν λαοσσόον λέγει ἄρην, τὸν τοῦ λαοῦ ὁρματικόν, ἢ τὸν διωκτικὸν λαοῦ· ἀπὸ τοῦ σεύω, ἐξ οὗ σεύω. ἀθηνᾶ μὲν γάρ τοι λαοσσόος λέγεται μὲν ἀπὸ τούτου· καὶ αὐτή, ὡς λαοὺς σεύουσα εἰς πόλεμον καὶ ὡς ... ἀγελεία· ὅ ἐστιν ἄγουσα λαόν· καὶ ἄλλας δὲ λαοσσόους, ἡ αὐτή· ὡς λαὸν σώζουσα· ἐπεὶ καὶ ἐρυσίπτολις ἡ αὐτή· ἔτι λέγει τὴν ἔριν λαοσσόον ὅμηρος, ἤγουν τὴν τοὺς λαοὺς σεύουσαν· ἤτοι κινοῦσαν, καὶ παρορμῶσαν εἰς πόλεμον φησὶ γάρ, ὦρτο δ' ἔρις κρατερὴ λαοσσόος· καὶ ἄλλως· λαοσσόοι εἰσὶν, ἔρις καὶ ἄρης· καὶ ... καὶ ἀθηνᾶ. Λαοσσόος ἡ ἀθηνᾶ· ὅπερ ἐν μιᾷ λέξει δηλοῖ, ὅτι τοὺς λαοὺς σόους τηρεῖ, ἢ ὅτι σεύει ἤτοι σοβεῖ λαούς. Λαοσσόον ἀμφιάραον λέγει ὅμηρος· ὅ ἐστι λαοὺς σώζοντα· ... κατ' ἀνδρείαν ἢ σώζοντα διὰ μαντικῆς. Λαοτρόφος, ὁ λαὸν τρέφων· λαότροφος δὲ προπαροξυτόνως, ὁ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τρεφόμενος. Λαοφόνον, ἀνθρωποκτόνον. Λαοφόρον, δημοσίαν ὁδόν, δι' ἧς οἱ λαοὶ φέρονται, ἣν καὶ ... λεωφόρον. Λαπάξαι, ἀφανίσαι, ἀπαλλάξαι. Λάπαθον, ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· ἢ λάχανον κενωτικὸν γαστρός· ὅθεν ἐστὶ λαπάξαι τὸ κενῶσαι. Λάπαθος, εἶδος βοτάνης· ἀπὸ τοῦ λαπάσσειν· ἔστι γὰρ τὸ λάχανον ... εἰς γαστέρα· ... Λαπάξαι, τὸ κενῶσαι ἢ λαπάσσειν τὸ ἐκκενοῦν· κενωτικὴ γὰρ γαστρός, ἡ λάπαθος βοτάνη. Λαπάρα, δι' ἧς ὁ κενεὼν δηλοῦται, παρὰ τὸ λαπάσσειν τὸ ἐκκενοῦν· ὡς ὁ κενεὼν, ἐκ τοῦ κενός, ... καὶ κενὸς ὤν· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ λαπάσσω γίνεται καὶ τὸ ἀλαπάζω, εἴρηται· ἀπ' αὐτοῦ δὲ λάπαθος, συντείνει γὰρ εἰς γαστρὸς ... Λαπάραι, τὰ πρὸς ταῖς πλευραῖς τῆς ... διοκλῆς δὲ, τὴν ἐκκεκενωμένην κοιλίαν. Λαπάρην, τὴν λαγόνα· παρὰ τὸ λελάφθαι, ὅ ἐστιν ἐκκενῶσαι ... πρὸς σύγκρισιν τῶν πλευρῶν· λαπάξαι γάρ, τὸ κενῶσαι· ὅθεν καὶ λάφυρα ἀπὸ τῆς κενωτικῆς. Λαπάρας, καταφερεῖς πρὸς τὰ ἀφροδίσια· καὶ λαπάρας, λαγόνας· καὶ ... ἡ κοιλίας ἐκκεκενωμένας. Λαπαρός, ἰσχνός· ... Λαπάσσειν, λαπάσσειν κενοῦν. Λαπάτιον, ... Λαπέρσας, λαμπέρσας δίδυμος, τοὺς διοσκούρους· ἀπὸ λαπέρσης πόλεως. Λαπῆναι, λαπαθῆναι. Λάπηνα, ἡ ἄμαξα. Λαπιδέρχας, ὁ μεγάλους ὄρχεις ἔχων. Λαπίζειν, ἀλαζονεύεσθαι· σαυροῦσθαι. Λαπίθαι, ἀπὸ λαπίθου τοῦ ἀπόλλωνος, ἐκ στίλβης νύμφης ὠνομάσθησαν. Λαπίθαι, ἔθνος ἦν ἡρωικὸν ἐν θεσσαλίᾳ, κενταύροις πολέμιον· ἀπό τινος λαπίθου υἱοῦ ἀπόλλωνος, καὶ στίλβης νύμφης ἔχοντες τὴν τοῦ ἔθνους ἀρχήν· ἐοίκασιν οἱ λαπίθαι λέγεσθαι, παρὰ τὸ λαῶν ... καὶ τὸ ἔπαθον χρόνου δευτέρου ἀορίστου· ἐπειδὴ γὰρ οἱ λαοὶ ... οὐκ ἐᾷ τὸ μέτρον ... συστέλλειν τὴν λέξεως ἀρχουσαν. Λαπίθιον ὄρυγμα, τὸ κενωτικὸν· καὶ λάχανον ἄγριον ἐδώδιμον. Λαπιστής, ψεύστης· φρονηματίας· φλύαρος· πρόφερος· μὴ ἔχων φροντίδα. Λαπιστία, μετεωριζομένη· ἐμβομβοῦσα, θέλουσα ἀντέχεσθαι. Λαπιστής, καυχητής, καὶ ἄλλα. Λάπρος, ... δοῦλος. Λάπτας, τοὺς ῥοφοῦντας. Λάπτειν, τὸ ἀναρροφεῖν· κυρίως ἐπὶ τοῦ κυνός, λάπτειν τὸ ῥοφεῖν· ὄνομα πεποιηκέναι καὶ κυριολεκτεῖν, ἐπὶ τῶν κυνῶν, καὶ λύκων, καὶ τοιούτων ζώων. Λάπτειν, ὄνομα πεποίηται καθὰ καὶ τὸ ἐρεύγεσθαι παρ' ὁμήρῳ, καὶ ἔχει τινὰ ἀστειότητα· αἰνεῖ λέγοντες τοῦ ποιητοῦ ὅτι οἱ λύκοι λάπτοντες ὕδωρ, ἀπερεύγονται αἷμα ἐκεῖσε, ὑφ' οὗ τὸ ὕδωρ φοινίσσεται· δῆλον δὲ ὅτι ῥοφήσεως μὲν εἶδος καὶ τὸ λάπτειν· ταχυφαγότερον δὲ τούτου, τὸ ῥοφεῖν· καὶ οὐ δὲ κυριολεκτεῖται ἐπὶ κυνῶν. Λαπτὸς, λαπτὴν ἔλεγον τὸν παχὺν ἀφρόν, τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ πηλώδη· ἀλλὰ βόρβορον ὕλην· ἄλλοι τὸν ἐπὶ τῇ ἅλμῃ ἐφιστάμενον ἐν ταῖς λίμναις· οἱ δὲ, τὸν ἐπὶ τοῦ γάλακτος ὑμενώδη ... Λαπτυνήρ, σφοδρὰς ... Λαρίδιον, ... Λαρισαῖοι χύτροι, οἱ ἁλιεῖς, τοὺς ἐκ λεκάνας, ἢ μείζων. Λαρινός, ... Λάριμος, ἰχθὺς ποιός. Λάρδες, λάραβες, ... Λαρναξίδιον, ... Λαρνάκτης, ἁλιεύς. Λαρινόν, ἀριστοφάνης μέγα ἢ λαρινὸν ὡς ἐπὶ βοός· τοῦ φησίν, ὡς ἐν λαρίσσῃ μεγάλων βοῶν γινομένων· ἔστι δὲ πόλις θεσπρωτίας. Ἄλλως. Λαρινόν, λιπαρόν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν· λέγονται γάρ τινες λαρινοὶ βόες οἱ λιπαροί, ἀπὸ λαρινοῦ τινος ποιμένος ... ἀπὸ γηρυόνου. Λάρος, ποταμὸς ἰταλίας,

φρον. Λαμπάδιον, κατὰ δεσμοῦ εἶδος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Λαμπάδιον, ἡ λαμπάς. Λαμπάδες, ἑορτὰ
σι· τρεῖς ἄγουσιν ἑορτὰς Ἀθηναῖοι λαμπάδας, Παναθηναίας, Ἡφαιστείας, καὶ Προμηθείας. Λαμπάς· παρὰ τὸ λάμπω τὸ
φαίνω, γίνεται λαμπάς. Λαμπαδισταὶ ἀγῶνες, ἤγουν λαμπαδηδρομίαι· γίνονται δὲ τρεῖς ἐν τῷ Κεραμεικῷ Ἀθη
νᾶς, Ἡφαίστου, καὶ Προμηθέως. Κεραμεικὸς δὲ τόπος Ἀθήνησιν, ὅπου συνετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἐνιαυτὸν, λαμπαδοῦ
χοι ἀγῶνα· πρὸς δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ τινὰ ὑπάρχειν φασὶν, ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα, θεωρεῖν τὴν λαμπά
δα· καὶ ὅταν αἱ πρῶται λαμπαδίζοντες ἀφεθῶσι· καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πύργου ἀφεῖναι ἑαυτὸν κάτω. Ἀριστοφάνης ἐν Βα
τράχοις. ὅτι δὲ ἐν τῇ ἀφέσει τῆς λαμπάδος σημεῖον ἦν τοῖς μέλλουσι δραμεῖν, ὡς δεῖ τοῦ δρόμου κατάρξασθαι, δη
λοῦν δὲ πῦρ πρὸ τοῦ αἰρεθῆναι παρὰ Τυρσηνοῖς τὴν σάλπιγγα. Λάμπεια, ὄρος Ἀρκαδίας· ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ἐξ
Ἐρύμανθος. Λαμπετίη, ἡλίου κόρη. Λαμπετόωντι, λάμποντι· καὶ κατὰ παραγωγὴν, λαμπετάω λαμπετῶ· ἀφ' οὗ ἡ
μετοχὴ, ὁ λαμπετῶν· δοτικὴ λαμπετῶντι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, λαμπετόωντι. Λάμπην, τὸν παχὺν ἀφρὸν τὸν ἐπι
πολάζοντα τῷ οἴνῳ φασίν. Λαμπαδὸν, λαμπουρὶς, ἀνθήρ. Λαμπήνη, ἅμαξα βασιλική· ἴδιον περιφανές. ὅ ἐστιν
ἅρμα σκεπαστόν· ἢ ῥαβδίον περὶ κεφαλήν. Λαμπτίας, ὁ ὕλως· λαμπτής, φῶς. Λάμποντα, τὸν φαέθοντα, ἵππους ἡμέ
ρας φασὶν Ὅμηρος· ἵππος δὲ ἡμέρας ἐστὶν, ἡ περιφέρουσα αὐτὴν ὀξεῖα τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ὑφ' ἧς λάμπει καὶ φαίνει.
Λάμπος, παρὰ τῷ Ὁμήρῳ· γίνεται ἐκ τοῦ λάμπω· ὡς ἐκ τοῦ φαίνω, ἡ φαῖδρα· καὶ ἡ αἴθρα ἐκ τοῦ αἴθω. ἔοικε δὲ τοὺς διω
νύμους εἶναι, λαμπρός τι γὰρ καὶ λάμπετος· τὸν γὰρ αὐτοῦ υἱὸν Λαμπετίδην ἐρεῖ ὁ ποιητής. ἐκ δὲ τοῦ λάμπω, λαμπετίη
γίνεται θυγάτηρ ἡλίου. Λαμπουρίς, εἶδος ἀλώπεκος ἐχούσης λευκὴν τὴν οὐράν. Λαμπτραί, δῆμος τῆς Ἐρεχθείδος,
δύο εἰσὶ Λαμπτραί· αἱ μὲν, παράλιοι· αἱ δὲ, καθύπερθεν. Λαμπραὶ ἡμέραι λέγουσιν, οὐ καθαραί. Λαμπρο
μυν, λαμπροφορεῖν, λαμπρὰ ἱμάτια ἔχειν. Λαμπρειμονεῖ, ὡς παρὰ καὶ τὸ λαχειμονεῖ. Λαμπρὸν, λέγεται
τὸ σφοδρὸν ὡς καὶ ἐπιεικέστατος· ἔπειτα δὲ καὶ νότος ἀνεπιλαμβάνει λαμπρὸς, ἀντὶ τοῦ σφοδρός. Λαμπρόψυχος, ἀντὶ τοῦ
μεγαλόψυχος. Λαμπρυνομένων, ἀντὶ τοῦ καυχωμένων καὶ νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι. Λαμπρύνω, ἀγλαΐζω· φαι
δρύνω· αὐγάζω· καταυγάζω· λάμπω· φαίνω· αἴθω. Λαμπρῶς, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ περιφανῶς· λαμβάνεται καὶ
ἀντὶ τοῦ φανερῶς, καὶ ἐναργῶς· ἀπὸ γὰρ τὸ περιφανῶς, καὶ ἀπὸ τὸ λαμπρῶς. τίθεται δὲ τὸ λαμπρῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ φανε
ρῶς· ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· καὶ λελυμένας λαμπρῶς τὰς σπονδάς. λέγεται λαμπρῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείως. λαμ
πρὸς λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξουσίας· ὡς τὸ, λαμπρὰ μανία· ἀντὶ τοῦ ἐξουσία καὶ μεγάλη, καὶ ὡς Ἀριστείδης· καὶ κατὰ
βαίνει ἐλλεποντίας λαμπρὸς, ἀντὶ τοῦ ἐξαίσιος· καὶ μὲν ἔστι οὖν περιφανὲς, πῦρ λαμπρόν· οἱ μὲν παῖ λαμπρὸν καὶ
περιφανές. Λαμπτῆρα, τὰ ἀφροδίσια· λάμπη γὰρ ὁ ἀφρὸς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Λαμπτῆρας λέγει Ὅμηρος, αἱ εἰς τὰ
ἐρωτικὰ λυχνίας φασὶν ἐφ' ὧν δᾶδας κείμεναι κατὰ δόρπον ἢ ξύλα ξηρά, διὰ τὸ ἄκαπνον ἢ ἐν ἀμφοῖν ἀναμίξ· αἱ δὲ πα
λαιαὶ καὶ οὕτω φασί. Λαμπτῆρες, αἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχναι. Λαμπτῆρες, ἐσχάραι μετέωροι· ἢ χυτρόπο
δες, ἐφ' ὧν ἔκαιον. Λαμπουρίς, ζῳύφιον, ἐκφευγάμενον γινόμενον καὶ ἀλώπηξ. Λαμπυρὸν, εὔλαλον, ἀντὶ τάπελον,
κατὰ ἠχητικόν· καὶ λαμπυρός, ὁ φλύαρος. Λάμπω, καὶ ἔκλαμπον, ἀμετάβατος, κατὰ λάμπω δὲ ἕτερον μετάβατι
κῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Λάμπων, χρησμολόγος γέγονεν ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει· ὁμοίως καὶ Διοπείθης. Λαμ
πυρὸν, εὔλαλον· ἀντὶ τάπελον· κατὰ ἠχητικὸν τηρητόν. Λάμυρος, ὁ λάλος· ὁ στωμύλος· καὶ λαμυρία, ἡ στωμυλία, ἡ ἀ
λόγιστος ἀνδρία· καὶ λαμυρὸν τὸ πολὺ καὶ ἄθροον· καὶ λαμυρὴν τὴν θάλασσαν, ἀντὶ πολλήν. Λάμψακος, ὄνομα πό
λεως· τοῖς Λαμψακηνοῖς ἐδόθη χρησμός· ὅπου ἂν αὐτοῖς λάμψῃ, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι· ἀστραπῆς δὲ γενομένης, εἶδον τὸν
τόπον καὶ ἔκτισαν πόλιν, ἐπονομαζομένην Λάμψακον. Λαμώνιον, ὄνομα ὄρους. Λαᾶν, ὁρᾶν· ἢ λίθον. Λανθάς, θυ
πρεῖος οἶνος. Λανθανόντως, κρυφίως. Λανίζει, λαγγάζει· βρέχει. Λαὸν κῆρ, σοφωτάτη ψυχή· ἢ λαιὸν λίθον.
Λὰξ, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ τῷ ὑποκάτω μέρει τῶν τοῦ ποδὸς δακτύλων· καθ' ἑτέρους δὲ, τῷ μόνῳ τῷ μεγάλῳ
δακτύλῳ τοῦ ποδός. Λὰξ ἐνθορεῖ ἰσχίον, ἀντὶ τοῦ, τῷ λέγοντι τοῦ ποδὸς μέρει τῷ πρὸς τοῖς δακτύλοις ἔχουσι· τὸ ἰσχί
ον, πρὸς τῷ γλουτῷ, ἵνα ἡ γυιστικὴ πάσις. Λὰξ ποδὶ κινήσας, τῷ ἄκρῳ τοῦ ποδὸς κινήσας. Λαξευτήριον, ἐργα
λεῖον οἰκοδομικόν· ἢ λιθοξοϊκόν. Λὰξ ἐνδείνων, ἀντὶ τοῦ λακτίσμασι τύπτων. Λάζεσθαι, κληρώσασθαι. Λάξις,
μῖξιν μερισμόν· κλῆρον· πρόσοδον. Λάξις, ὅ ἐστιν οἰκοδόμημα αἱμασιῶν· οἱ δὲ Ἀττικοὶ, λίθους ἐκλέγοντες ἀνῳκοδόμουν.
Λαοβόρον, ἀνθρωποτρόφον. Λαόγονος, τὸ κύριον προπαροξύνεται, ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων, κατὰ τὸ ἀντί
γονος. Δάρδανος δὲ καὶ πρὸς οἱ ἐνθέντες τὸ ἐθνικὸν, καὶ κατὰ εἰς κυριωνυμίαν ἐστὶ διέσαντο, τοῖς βασιλεῦσιν ὀνομα
σάμενοι· ἐξ ὧν τὰ ἐθνικά, Τρῶες καὶ Δάρδανοι. Λαοδάμα, ὥσπερ ἀκάμας, ἀκάμαντος· ἡ κλητικὴ ὦ ἀκάμα δὲ
χα τοῦ ν, οὕτω καὶ Λαοδάμας Λαοδάμαντος, ὦ Λαοδάμα. Λαοδάμεια, ἡ ἑκάστου φίλανδρος παῖς ἐστι μὴ ἀνασχομένη
ζῆν μετὰ τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον· περὶ ἧς λόγος φέρεται τοιοῦτος· Πρωτεσίλαος ὁ μετὰ θάνατον ἐρῶν τῆς γυναικὸς κατὰ μῆ
νιν Ἀφροδίτης, ᾐτήσατο τοὺς κάτω θεοὺς ἀνελθεῖν· καὶ ἀνελθὼν, εὗρεν ἐκείνην ἄγαλμά τι αὐτοῦ περικειμένην· αὐτὸν
τος δέ φασι, μὴ ὑστερεῖν αὐτοῦ, ξίφει διεχρήσατο ἑαυτήν. ἕτεροι δὲ, ἄλλως· φασὶ τὴν Λαοδάμειαν καὶ τεθνειῶτος τοῦ Πρωτε
σιλάου, ἔρωτι ἐκκαίεσθαι, χόλῳ Ἀφροδίτης· ἀγγελθέντος γὰρ τοῦ πάθους, οὐ μόνον χαλεπῶς ἤνεγκε φασι, ἀλλὰ καὶ ἀναγκα
ζομένη πρὸς τοῦ πατρὸς γάμῳ δευτέρῳ ζευχθῆναι, οὐκ ἀπέστη τοῦ ἐρᾶν, ἀλλὰ κατεχομένη ἐν τοῖς τύποις μετὰ τοῦ ἀνδρὸς,
μᾶλλον αἱρεθεῖσα τὴν πρὸς τὸν τεθνεῶτα φασὶ συνουσίαν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁμιλίαν ἢ ἐξέλιπεν ὑπὸ ἀθυμίας.
μεμύθευται δὲ ταῦτα, διὰ τὸ ἐκείνης φίλανδρον ἀνάδελον ἐρουμένης, ὡς εἰκὸς τὸν ἄνδρα καὶ συνεῖναι δοκούσης αὐτῷ καὶ
θανόντι. Λαοδίκη ὄνομα κύριον ἐκ τοῦ λαὸς καὶ τοῦ δίκη· τὰ δὲ εἰς ο ὀκταχῶς αὐτὸ τίθενται· Λαοδίκη δὲ ἀνυπερθέτως
λείπουσι. Λαὰ, παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ αὔω τὸ φωνῶ· ὅ ἐστιν, λααὸς καὶ κατὰ κρᾶσιν λαὸς, ἐκ πεισόντος τοῦ
ω δι' ἀφωνίαν· πολύφωνος γὰρ ὁ λαός· καὶ ἀλαλητὸς, ὅ ἐστι θορύβου αἴτιος· καὶ οὕτω μὲν ἡ κοινὴ ἐτυμολογία· ἡ

ματα περὶ τὴν γῆν ποιοῦντι εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα. οἱ Ἰάονες κοπέντες, ἀντὶ τοῦ ἐκχεῖν καὶ ἐλαυνόντες αὐτά· καὶ Ἰάονες λάκκους ἐκάλουν. Λακκοπεῖν, πιθαίνεσθαι ἢ λακκόπλουτον, πιθίον. Λάκκοι, ἀρχὴ τῆς ὀσφύος ἔνθα ἀκλίνεσθαι φέρονται. Λάκος, ἦχος, ψόφος. Λακπατῆσαι, λακτίσαι καὶ καταπατῆσαι ἀπρίξ. Λακρατίδης, ἀρχαῖος ἄρχων Ἀθήνησιν, ὡς καὶ Φιλόχορος. ἦρξε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου, ἐφ' οὗ μεγίστη χιὼν ἐγένετο, καὶ ἀπέπηξε πάντας μὴ δύνασθαί τινα προϊέναι. διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα, Λακρατίδας ἐκάλουν. Λακρίς, ἡ λάκτις, κύπτρυγος. Λακτίδες, αἱ τῆς Δήμητρος ἱέρειαι, ἀπὸ τόπου. Λάκτιν, τὴν λεγομένην κώπαλιν τορύνην, ὅ ἐστι ζωμήρυσιν ὀλυργὰ λάκτιν. Λακτίζω, σὺν τῇ αἰτιατικῇ. Ἀριστοφάνης· ἀπὸ μερίμνης τὴν θύραν λελάκτικας. Λάκτιμα, λάκτισμα. Λάκυρος, στρεμφυλίας οἶνος. Λάκων, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὄπισθεν τόπον. ὁμοίως δὲ ἀντὶ τοῦ τοῖς ἔμπροσθεν ἀντιφανείας, τὸ ὄπισθεν. Λάκων, εἶδος παρὰ τακτικοῖς ἢ ὁ Σπαρτιάτης, ὁ ἀντίπαις τῶν Ἀθηναίων. Λάκωνες, οἱ Σπαρτιᾶται. εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀνδρεῖοι καὶ Σπαρτιάτας ἡ λόγχη γνωρίζει. Λάκωνες ὅτι αἰσχροκερδεῖς καὶ σμικρολόγοι, δῆλον ἐκ τοῦ χρησμοῦ· ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἦσαν δὲ καὶ περὶ τοὺς ξένους ἀπάνθρωποι, καὶ οὐκ ἐξῆν ξένῳ τινὶ ἀεὶ τῆς Σπάρτης ἐπιβαίνειν, ἀλλὰ ὡρισμένας ἡμέρας. διὸ ξενηλατοῦντες ἐξήλαυνον τοὺς ξένους, καὶ ψευδόμενοι δι' εὐρυσείας καὶ περιφρονήσεως. Λακωνίζειν, τὸ γράφειν περὶ μεγίστων ὀλίγας συλλαβάς. Λακωνίζει, ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν Λακώνων φρονεῖ. Λακωνικαὶ κλεῖδες· περιβόητοι δέ εἰσιν αὗται. Ἀριστοφάνης· οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα, Λακωνικά ἄττα. Λακωνικὴ τάξις, ἡ κατὰ τοὺς ἄνω πολέμους. Λακωνικὸν τρόπον, τὸ παρ' αὐτοῖς ἢ παιδεραστεῖν· τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς ξένοις. ἥκιστα γὰρ φυλάττουσι Λάκωνες τὰς γυναῖκας. Λακωνικός, ὁ στερεὸς καὶ ἀνδρεῖος. Λακωνικῶς ταῦτα, καὶ συντόμως λέγω, ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Λάκωνες. Λακωνικὸς χιτών, λεπτὸς ἐσθής. Λακωνισμός, ὁ πρὸς τοὺς Λάκωνας οἰκειότης, ὥσπερ ἀττικισμός, ὁ πρὸς τοὺς Ἀττικούς. Λακωνικὰς λέγει Ἀριστοφάνης, εἶδος ὑποδήματος. Λάλαγες, χλωροὶ βάτραχοι περὶ τὰς λίμνας· οὓς ἔνιοι κεμβέρους. οἱ δέ, ὀρνέου εἶδός φασι. Λαλαγεῦσαι, λαλοῦσαι, ἀθροιζοῦσαι. Λαλαγεῦσαι, ἐμμελῶς φωνοῦσαι. Λαλάγημα, τὸ ἀναφώνημα· ἤχημα· ἱρήνσοι θαλάμοι ζωάγρια, ἢ λαλάγημα ἀνάθημα. Λαλαγή, ἡ λαλαγής, κομψὸς φθογγός. Λαλαγήτης, ματαιολόγος. Λάλαζε, βόα. Λαλάκρις, ψοφώδης κόνις. Λαλαμίς, λαῖλαψ· ἀντὶ τοῦ λαλαμὶς λαματίμας γράφουσι. Λαλάξαι, τὸν πλεῖστον ὀξὺ λαλεῖν καὶ λαλάξαντες, βοήσαντες. Λαλεῖν ἐστι, τὸ ἀτάκτως ἐκφέρειν τὰ ῥήματα. Λαλεῖν ἄριστος, λέγειν ἀδυνατώτατος. ταύτην τὴν φράσιν παρὰ Εὐπόλιδος Σαλλούστιος μιμούμενος, λόκαξ μάγις, κὰμ φακούνδις. Λαλεῖν, λέγειν· βλέπειν· λαμβάνειν. Λαλέοντες, λαλοῦντες. Λάλαθρον, λάλον.
Λαλητέον, ῥητέον· ἢ τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα, εἰ μὲν ὡς παθητικὰ λαμβάνονται, ὀνόματά εἰσιν· οἷον, λαλητὸν δὲ τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ἄξιον λαληθῆναι ἢ ῥηθῆναι. εἰ δὲ ὡς ἐνεργητικὰ λαμβάνονται, ἐπιρρήματά εἰσιν· οἷον πρακτέον τὴν ἀρετήν, ἀντὶ τοῦ ἄξιον πρᾶξαι. τὸ δὲ πρακτέον εἰ καὶ ἐπίρρημά ἐστιν, ἀλλὰ παθητικῶς λέγεται ἀντὶ τοῦ ἄξιον πραχθῆναι. ἐνεργητικὸν γὰρ οὐκ ἔστιν. εἰσὶ δὲ ταῦτα τριγενῆ πάντα· οἷον λαλητέος, λαλητέα, λαλητέον· ῥητέος, ῥητέα, ῥητέον. Λαλιά, ἡ δημηγορία. Λάλισμα τῶν, τὸ κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐτράπελος, καὶ ἀφυέστατος. Λαλίστερον, ἀδολεσχέστερον· φλυαρώτερον. Λαλίστερα, πολυλογώτερα. Λάλλαι εἰσὶ δὲ αἱ ψῆφοι αἱ παραθαλάσσιαι· αἱ ὑπὸ τοῦ κύματος κινούμεναι καὶ ψόφον τινὰ ἀποτελοῦσαι. Λάλος, φλύαρος· κομπώδης· ὀχληρός· ἀπεραντολόγος· ἀδόλεσχος· κουφολόγος· ἀθυρόγλωσσος. Λαλύσσειν, παίζειν. Λαλῶν, φθεγγόμενος. Λαλῶ, φωνῶ· γηρύω· βοῶ. λαλῶ καὶ ἐκλαλῶ σοι τὰ ἀπόρρητα. καταλαλῶ δέ σου, γενικῇ. Λαμάς, μυῖα. Λάμαχος, ἥρως. ὁ Λάμαχος οὗτος ἄριστος ἦν τὰ πολεμικά. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Αἰσχύλου, καὶ Ἀριστοφάνους, στρατηγὸς Ἀθηναίων. μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι.
Λάμβαι, τὰ χάσματα· ἢ αἱ μόναι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἴχνη. Λαμβανόμενος, περιβαλλόμενος· ἀποστολικὴ ἡ λέξις· πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται. Λαμβάνω, λήψομαι, ἔλαβον, εἴληφα· λαβέ, τὸ ἐνεργητικὸν αἰτιατικῇ. τὸ δὲ παθητικόν, γενικῇ. τὸ λαβοῦ καὶ τυποῦ καὶ παντὸς αἱ μέσοι ἀόριστοι, περισπῶνται. σεσημείωται τὸ τράπου καὶ ἐπιλαθοῦ, καὶ ἀφίκου. καὶ λαμβάνω δίκην, ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι. Λαμβάνω ἀπὸ σοῦ τόδε, ὅ παρὰ κοντός σου λαμβάνω· καὶ λαμβάνω, ὅπερ σύ μοι διδῶς. Λαμβάνω, δέχομαι· κομίζομαι· πορίζομαι· ἐπισπῶμαι· φέρομαι. Λαμβάνω, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται, ὥσπερ λαγχάνω, τυγχάνω, μανθάνω. τὰ γὰρ εἰς άνω λήγοντα ῥήματα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. Λαμία, θηρίον· ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν, λαιμία καὶ λαμία. Δοῦρις δὲ ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν ἱστορεῖ, γυναῖκα καλὴν γενέσθαι Λαμίαν· μιχθέντος δὲ αὐτῇ Διός, ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένην, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι. διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης, δύσμορφον γεγονέναι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν, διαφθείρειν. Λάμια· ὄρχεις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. Δίδυμος δὲ εἰδωλοποιεῖ τινὰς ὄρχεις λαμίας· θῆλυ γὰρ ἐν Πυθοῖ· καὶ Λάμος ἡ πόλις τῶν Λαιστρυγόνων. λέγεται ἡ Λαμία θυγάτηρ Βήλου καὶ Λιβύης. ταύτης ἐρασθῆναι τὸν Δία φασί. μεταγαγόντα δὲ αὐτὴν ἀπὸ Λιβύης εἰς Ἰταλίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ Λαμία προσηγορεύθη. ἔνθεν αὐτῷ συνελθόντος Διός, οὐκ ἔλαθε τὴν Ἥραν. ἡ δὲ ζηλοτυποῦσα τὴν Λαμίαν, τὰ γινόμενα αὐτῆς τέκνα ἀνῄρει. ἡ δὲ ἀποθνῃσκόντων τῶν ἰδίων παιδίων βαρυθυμοῦσα, τὰ τῶν ἄλλων παιδία διὰ φθόνον ὑφαρπάζουσα, ἀνῄρει. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τίτθας ἐκφοβούσας τὰ βρέφη, καλεῖν ἐν τοῖς ... τὴν Λαμίαν. μυθεύεται δὲ ὡς ἄϋπνος αὕτη διατελεῖ βουλήσει Ἥρας, ἵνα καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας ἐν τῷ πένθει ᾖ, ἕως οὗ αὐτὴν ἐλεήσας ὁ Ζεύς, ἀφαιρετοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίησεν, ὅπως ἐν ἄλλῳ ἦ ἐξαιρεῖσθαι, καὶ πάλιν θεῖναι. λέγεται δὲ καὶ ἐσχηκέναι παρὰ Διὸς καὶ τὸ μεταμορφοῦσθαι εἰς ὅ τι ἂν βούλεται. Λάμμαθον, λαλοῦντα. Λαμμοδεῖ, δραπετεύει. Λαμόπης, ὁ ἐπὶ πλείας. Λάμος, πόλις Λαιστρυγόνων. Λαμπάδες, ὀφθαλμοί τινες ἀστέρες.
Λαμπάδια, περὶ τὸ σφυρόν· οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χειρίδιον. οἱ δὲ ἄλλο δή σμου εἶδος. οἱ δέ, τὰ ναρθήκια τῶν ἰατρῶν τὰ ναρθηκίζοντα τὸ σφυρόν. οἱ δέ, τὰ ἔμμοτα. Ἀριστοφάνης· λαμπάδια περὶ τὸ σφυρὸν ἀνὴρ τίτρωται χάρακι, διαπηδῶν τά-

Λαισήια πτερόεντα, οὐ μόνον οἱ στοὶ πτερόεντες, ἀλλὰ καὶ λαισήια πτερόεντα. περὶ ἴτεα τὰ μὲν ὡς κοῦφα ὡς τὰ πτερά,
ἐκεῖνα δὲ ὡς πτερᾶς διακονούμενα πρὸς ἐκπέτασμα. ἔστι δὲ λαισήιον, ἀσπίδος εἶδος θυρσοειδές. οἱ παλαιοὶ ἀσπίδ
σκιον, καὶ μοθβάξιον φασὶ τὸ λαισήιον. Λαίστρος, κίναιδος, πόρνη. Λαὶς, κάπρος. ὁ λάγνος. ἢ λαμυρός. παρὰ τὴν
λαὶ ἐπίτασιν. παρέστασμαι τοῦ ἴεως ἐν τῷ μαστροπὸς, μαστροπός. Λαίσθη, αἰσχύνη. Λαίσκας, βοῦκας. Λαικάδιον
Λαισποδίασθαι τὴν φύσιν, αὐτὴ τὸ ἐκ κνήμης ἔχειν σαθρόν. λαισποδίας γὰρ καὶ δασέας, ὡς κακόκνημα διαβάλλονται.
Λαισποδίας δέ ἐστιν, ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὡς καὶ κινητοπόδης. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον ὃν καὶ στρατηγὸν φασὶ θου
κυδίδης. Λαιστή, ἡ αἰσχύνη. Λαιστὸν, τὸ αἰσχρόν. Λαιστρυγόνες, οἱ λεοντῖνοι. εἰσὶ δὲ ἐν σικελίᾳ ὡς λαβεῖν ἐστὶν παρὰ χει
τες. Λαῖστρον, ξυστῆρα. τὸ ὕον. Λαῖτα, πέλτη. Λαῖτμα, τὸ χάσμα, καὶ μέγα πέλαγος. ἢ τὸ οἶδμα τῆς θαλάσσης.
Λαῖτμα, τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, καὶ διάστημα. οἱονεὶ λαίτμημα. ὃ παρὰ τὸ λαίμνεσθαι ὑπὸ κυμάτων, ὅ ἐστιν ὑπεισθαι
σηλαγὸς δὲ ἐν γλώσσαις, πέλαγος εἶναι, καὶ ἐπιταῖος ἐν τρὶ τῷ ἀπολλωνίου ἀπὸ δὲ δίκασιν. Λαῖτος, ὁ χύτρα πῶς καὶ ὄνο
μα κύριον. Λαίτρυνα, πόλις ἤλιδος. Λαιτῶν, τῶν δημοσίων τόπων. Λαῖφα, ἀσπίς. Λαιφαὶ, ἀναιδεῖς. θρασεῖς.
σφυγιαί. παλμαζαί. Λαιφάρη, ὄνομα πόλεως. Λαιφάσσοντες, ψηλαφοῦντες. Λαιφοθαλικῶς, ἡ χλαμύς. διερρὶς
ἀπεσώσατο λαῖφος. οὐδὲ τέρως δὲ, τὰ ἄρμενα. ἡ εὐθεῖα τὸ λαῖφος. ἤγουν τὸ ἄρμενον ἢ ἱστίον. ἢ ἱμάτιον. Λαίφη, τὰ
χικὰ παχέα ἱμάτια. ὡς καὶ τὰ σπεῖρα. κυρίως δὲ λαίφεα, αἱ τῶν πλοίων φασὶν ὀθόναι ἔθεταί κατά τι παχεῖς ἐκ
τοῦ πάγος, καὶ τὸ λαῖφος, σαγολαίφεα λέγουσιν. Λαίφεσιν, ἄρμενοις. Λαίφεα, ῥάκη. Λαῖφος, τὸ τραχικὸν ἱμάτι
ον, καθὰ τὸ σπεῖρον. διὸ καὶ καθὰ σπεῖρον λέγεται νηὸς, οὕτω καὶ λαῖφος. Λαῖφος, τὸ ἄρμενον, παρὰ τὸ λίαν φαίνεσθαι
Λαίφυρον, τὸ ἀσθενές. Λαιψὶς, διαπαυσιβόρος. Λαιψηρὰ κέλευθα ἀνέμων, τὰς ἀνεμώδεις νεφέλας, καὶ τὰς ἀέλ
λοπόδας, καὶ ὅσα τοιαῦτα παρήγαγον. Λαιψηρὸς, ὁ ταχὺς ἐλαφρός. λακιστής, τὸ ἡμίξηρον. Λακάζει, λέλακε
βοᾷ. ἀπὸ τοῦ λακεῖν. Λάκαινα κύων, σοφοκλῆς. κυνὸς λακαίνης, ὥστις εὔρινος βάσις. Λάκαιν' ὕδωρ, τὸ ἀπὸ λακαί
νης. Λάκαιναν μὲν γυναῖκα ἐρεῖς. λάκαιναν δὲ τὴν χώραν, οὐδαμῶς, ἀλλὰ λακωνικήν. ἐν καὶ εὐριπίδης παραλόγως
φησὶν, ὡς ἡ λάκαινα τὴν φρυγῶν μείων πόλις. Λακάρετι, λακάρι. δένδρον τι. Λάκας, φάραγγας. Λακκατί
σας, πατήσας. Λάκε, ἴδιωμα ἔχον. ἐλλάσθη. συνετρίβη ἦχησε. Λακεδὰς, ἐν ἐπιγράμματι. ἀσπίδα, φησὶν σφη
καὶ λακεδᾶς, περίφαγι. Λακεδάμα, ὕδωρ ἁλμυρὸν ἁλσί τε τριφθὲν. ὃ πίνουσιν αἱ τῶν μακεδόνων ἀγροῖκοι.
Λακέπτον, λαλίστατον εὔλαλον εὔφωνον. Λακεδαίμων, ἀπὸ λακεδαίμονος ὠνόμασται υἱοῦ ἀμυκλέως. ἢ διότι
ἀποθέμενοι κλήρῳ διανείμασθαι τὴν χώραν ἡρακλεῖδαι, ἔκρινον. οὕτω καὶ ὁ λαχὼν πρῶτος λαβὼν ταύτην, ἐκάλε
σεν ἀπὸ τοῦ πράγματος. ὅθεν λακεδαίμων ἢ λαχεδαίμων, διότι ἀγαθῷ δαίμονι, τουτέστι τύχῃ ταύτην ἔλαβεν ὁ λα
βών. ἢ ἔλαχεν ὁ λαχὼν, καὶ τροπῇ τοῦ β' ἢ τοῦ χ' εἰς κ' λακεδαίμων. λέγεται δὲ λακεδαίμων, καὶ ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις. ἡ
ὅτι τις ἀκούσει τὴν λακεδαίμονα ἑκατόμπολιν εἶναι, τὴν χώραν νοήσει. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι ἡ λακωνικὴ τὸ πα
λαιὸν μὲν, ἑκατόμπολις. καὶ τὰ ἑκατόμβαια, διὰ τοῦτο ἔθυον ἐκεῖ κατ' ἔτος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἀχαϊκὸν ἄργος, οὐ μόνον
ἡ πελοπόννησος ὅλη, ἀλλὰ καὶ ἰδίως ἡ λακωνική. ὡς δηλοῖ τὸ ὑπὸ μενέλεως οὐκ ἄργεος ἦεν ἀχαϊκοῦ. ἤγουν οὐκ ἦν ἐν τῇ λα
κωνικῇ. εἰ δὲ καὶ ἀτείχιστος κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν ᾤκειτο ἡ λακεδαίμων, πῶς ἂν πόλις λέγοιτο. κώμη μᾶλλον λέγε
σθαι ὤφειλεν. ἀπείρονα σπάρτης τούτων φασίν. ἱστορεῖται δὲ ὅτι λακεδαιμόνιοι λ' ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπίσημον ἐ
γραφον ἐκ τοῦ κατάρχοντος στοιχείου, χαρακτηρίζοντες ἑαυτούς, ὥσπερ οἱ μεσσήνιοι, ... ὄντες ἄλλως, καὶ πλέ
μα τὸ μ'. εὔπολις. ἐξεπλάγην γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λ'. ἔχον τὰς λακωνικὰς ἀσπίδας. ἔστι καὶ κυπρία λακεδαίμων. τὸ
ἐθνικὸν, λακεδαιμόνιος. καὶ συγκοπῇ, λάκων. οὗ θηλυκὸν λάκαινα. κτητικὸν λακωνικός. ἔστι δὲ καὶ κλεῖς λακωνικὴ
κοπτηρία τις. καὶ εἶδος δὲ ὑποδήματος. καὶ ὀρχήσεως εἶδος. καὶ μάστιγες λακωνικαί. Λακεῖν, οὐχ ἁπλῶς τὸ φωνεῖν ἢ λα
λεῖν, ὡς οἱ τραγικοὶ διθυραμβικώτερον χρῶνται, καὶ ὁ κωμικὸς παίζει ἐν τῷ ὁ φάβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων, ἀλλὰ τὸ ψόφον
τινα ἔχοντα ἀψύχων σωμάτων ἡ λέξις δηλοῖ. ὅθεν καὶ τὰ ἱμάτια ... λακίς, ὄνομα ... καὶ ἐπὶ ... τὴν
λέξιν ὁ ποιητὴς ἔθηκε, καὶ ἐπὶ ξίφους αὐτὴν ἔθηκεν, ἐν τῷ λάκε δὲ περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρής. Λακεῖν, ψοφῆσαι. Λάκιν,
ἢ ψόφησιν ἔχουσιν. ἢ διεκόπην. ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱματίοις λακίδες λέγονται αἱ διακοπαί. Λακερεία, ὄνομα πόλεως. παρὰ
τὸ λαῖ, καὶ τὸ ἔρω. οἱονεὶ μεγάλα ἐπιλεγομένη. Λακερὸν, εἰκαῖον. Λακέρυζαι, αἱ φλύαροι. Λακερύζεσθαι, λοιδο
ρεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι. Λακέρυζα, κορώνη μεγάλα κράζουσα. Λακεταν, ... Λάκη, ῥάκη. ἐρρ
της. Λακηδῆξαι, διαρρῆξαι. Λακημον, ὃν οἱ ἀττικοὶ ... καλοῦσι. Λακιάδαι, δῆμος τῆς ἀττικῆς.
Λακίδας λέγει ἀριστοφάνης, τὰ διερρωγότα ἱμάτια. Λακίδες, σπαθέντες. σπαράγματα ἱματίων καὶ τὰ λεπτὰ τοῦ
ἐρρωγότος ἱματίου. Λακίσαι, πατάξαι. Λακίζει, ... Λακινοειδὲς ... ὑπόδημα.
Λακίνιον, ἀκρωτήριον κρότωνος. περὶ οὗ φησι θεόκριτος, καὶ τὸ τί πλέον τὸ λακίνιον οὕτω ὁ πύκτας αἴγων, ὀγδήκον
τα μόνος κατέδαισε μάζας. λακίνιον δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ λακινίου κροτωνιάτου. Λακὶς, ῥαχὰς ἐμβολή. ῥάγη τραῦ
μα. Λακὶς χθονὸς, χάσμα γῆς. Λακισθῆναι, ῥαγῆναι. Λακίσματα, τὰ σχίσματα τὰ ἀπὸ τῶν ... τῶν σπαργάνων
Λάκκαιον, ὕδωρ καὶ ὄρος. Λακκίμεται, φαγεῖσθαι. Λακκίζω, λάκκους ποιῶ. Λακκόπλουτος, ὁ καλλίας ἀπὸ
τῶν κωμικῶν, διὰ τὸ περιτυχεῖν χρυσοῦ εἰς φρέαρ βεβλημένου. Λακκόπρωκτος, ἀριστοφάνης. ὢ λακκόπρωκτε ἀτ
τι πολλὰς τοῖς ῥόδοις. ἀρ' αὐθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων κακά. Λάκκος, ὁ θάνατος. Λακκοσχέα, τοῦ σκέλους
φασὶ διαχαλασθέντος ὀσχίου, καὶ τῶν διδύμων κρεμασθέντων, καλεῖσθαι λακκοσχέα. τοὺς δὲ διὰ παντὸς καθει
μένον ἔχοντας αὐτὸ, λακκοσχέας. σώφρονος. ὁ γὰρ ὄσχεα λέγεται τὸ ἀγγεῖον ὅπου οἱ δίδυμοι ἐμβάλλονται. ἀπὸ μέρους
τὸ μόριον. οὐκ εὖ. φασὶ γὰρ τοῦ ὀσχίου κατωτέρω καθειμένου, λακκοσχέας προσαγορεύεσθαι τοὺς τοιούτους
Λακκοσχέα δὲ, λακκόπρωκτον. Λάκκοι ἐμπρίων περὶ τοῦ ἀριστοφάνους, ἀθηναῖα καὶ ἀλλὰ τῶν ἑλλήνων, ὅπου

ὁρμῶ. ὃ προθυμητικὸν δηλοῖ. λᾶες, λάεσσι. ὅθεν τὸ λάεσσι, ὅ ἐστι λίθοις. Λάζειν, ἐξυβρίζειν. Λάζεσθαι, ἴσον λαμ-
βάνειν. ὁ ποιητὴς αἰεὶ λέγειν. ἀφ' οὗ τὸ λαζύω λάζυμι, ὡς ζώγνυμι. Λάζεσθαι. οὐ μόνον αἰτιατικῇ συμβιβάζεται, ἀλλ'
ὁ λάζ λαζόαρ γυῖα. καὶ λάζετο δ' ἔγχος, ἀλλὰ καὶ γενικῇ. ἀλλ' αὐτὰ λάζου καὶ τόνου ἐν τῷ μέρει. παρά γε τοῖς δ' ἐξ
αὐτοῦ, τὸ λαζύω λάζυμι. ἐξ οὗ παρ' εὐριπίδῃ, τὸ γηραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι, ἴσον λαμβάνουσαι. Λάζετο, ἐκ τοῦ λάζο-
μαι προστακτικὸς, ἐλαζόμην οὗτος. Λάζετο, ἐκράτησε. λήψῃ τὸ λαμβάνω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔλαβον. καὶ ἐξ αὐτοῦ
λαβάζω. ἐν καθ' συγκοπὴν, λάζω. Λαζίνης, χαραδρίας καὶ λαγίας ἰχθύς. Λαζόαρ, λάζυμαι τὸ λαμβάνω. καὶ λά-
ζομαι. ἀφ' οὗ δεικτικὸν, λαζόμενον τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, λάζωνται. καὶ ἰωνικῶς λαζόαρ, ἀντὶ τοῦ λάβωσιν. ἐνεστὼς ἀντὶ
τοῦ ἀορίστου παρόμενον. Λαζύμεναι, λαμβάνουσαι. Λαζῶν, ἀλαζών. Λαίμβεσαι, φθέγγεσθαι. Λαίνται, βούλον-
ται. Λαθάδην, λάθρα. Λάθαργοι, σκώληκες οἱ τὰ ξύλα ἐσθίοντες, ἀπὸ τῆς βύρσης ὑπὸ τῶν ἀρβύλων, ἢ κύνες κρυφίως
δάκνοντες. Λαθάργω, λαθραίω. Λαθασμοί, λήθη, λησμοσύνη. Λάθει, ἀκηδία. Λαθεῖν, ἔχοντα πρὸ πέμψαι
ἢ ὅλως ἐς τοῦτο οὐκ ἔχειν, διὸ ἔβλαψεν. Λαθεῖν, ἐκ τοῦ λήθω ἀχρήστου ὁμοίως ἔλαθον. λάθε. λάθομι. ἐὰν λάθω τὸ δὲ λά-
θομι. καὶ ἔλαθε. καὶ ἐλάθειν. Λαθίβας, γέροντας. Λαθικήδεα, λανθάνειν ποιοῦντα. λήθην τῶν κακῶν ἐμπο-
ιοῦντα τοῖς πᾶσι. κήδεα γὰρ τὰ κακά. καὶ αἱ θλίψεις. καὶ αἱ λῦπαι. Λαθικηδής, λυσίκακος, παυσίλυπος. ἔστι δὲ
ὅμοιον τῷ κακῶν ἐπίλαθον ἁπάντων καὶ λαθικηδὴς μαζὸς, εὕρηται πρὸ τοῦ μαστοῦ. Λαθινέστος, ὁ βραδέως ἐπι-
σταθεὶς. Λάθιος, κρήνη περὶ τὴν ἄτην, ἥ τις οὕτως ὀνομάζεται, διὰ τὸ τὴν ἡρακλέα πιόντα ἐξ αὐτῆς, ἐπιλαθέσθαι τῶν
ἐν αὐτῷ τρὶς κακῶν. Λαθίποινος, οὐ τιμωρούμενος. Λαθίφρων, ἄφρων ἐπιλήσμων. Λάθρα, κρυφίως, ἠρέμα. ἡσύ-
χως. Λαθραίως, καὶ λαθρηδὰ, καὶ λαθρηδὸν, ἀντὶ τοῦ κρύφα. Λαθρακάζων, χαλιναγωγῶν. σικελοί. Λαθραίας,
ἀγνώστους. Λάθρη, ἀντὶ τοῦ λάθρα δωρικῶς. Λάθρη, ἰωνικὸν ἐστὶ τοῦ λάθρα· ἔστι, ὡς οὐκ αὖ τις οἶσαι. ἀμφοτέ-
ρων δὲ διασαφητικὸν, τὸ, δόλῳ ἀλόχου. ἐπεὶ γὰρ ἡ λάθρα καὶ ἀφανεῖ γίνεται, δόλῳ γίνεται παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ.
Λαθροδῆος, λαιψηρὰ ταχέως. Λαθροῖ, βλάπτει. Λάθυρος, εἶδος ὀσπρίου. Λαθὼν, ἀγνώστως πράξας τι.
Λαιά, ἀριστερά, ἢ κολοβὰ χεῖρ. Λαιαὶ, ἐκκλησίαι. κρῆσιν. δωριεῖς λαίας, ἀπὸ τῆς λείας. Λαιαίου, λεηλατῆσαι. Λαί-
βας, ἀσπίδας κρῆτες. Λαῖγμα, περικεφαλαίας κόσμος. Λαίγγες, τὰ μικρὰ λιθάρια, τὰ πρὸ τῶν χειλέων τοῦ πο-
ταμοῦ. Λαίγματα, τίμματα. αἱ δὲ, σπέρματα ἱερὰ. ἀπάργματα. Λαίγος, λάσταυρος. Λαίδιον, ἀριστερὸν. εὐώνυ-
μον. Λαιδὸς, λῆδος. τριβώνιον. Λαιδρὸς, λαμυρός. ἀναιδὴς. δεινὸς, θρασὺς, ταχύς. ἀριστερός. Λαΐον βλέπειν, ὅ-
θεν ἀλαὸς, ὁ τυφλός. Λαίεται, καταλύεται καὶ λαιεῖν, τὸ ἀρχαῖον. Λαίθαργοι κύνες λέγονται, οἱ λάθρα προσιοῦ-
σαι καὶ δάκνουσαι. ὅθεν παροιμία, σαίνεις δάκνουσα, ἢ κύων λαίθαργος εἶ. Λαίθαργος, ὁ κρυφοδάκτης καὶ ἀργός.
ὁ λαθραίως δάκνων καὶ οἷόν τις κύων λαίθαργος. Λαιθαρύζειν, λαμυρῶσαι. διαπράξασθαι. Λαιθυράζω, χλευάζω.
Λαικάζω, ἀπατῶ. Λαικάσεις, ἀντὶ τοῦ πορνεύσεις. ὅθεν καὶ λαικάστρια ἡ πόρνη. ἀριστοφάνης. δι' ὃν εἰπεῖν σιτήσεις, ἢ
ἐν πρυτανείῳ ἀριστήσεις, παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, λαικάσεις. Λαικαστὰς, τοὺς πόρνους λέγει. ἀριστοφάνης.
Λαικάστρια, ἡ πόρνη. καὶ λαικαστὴς, ὁ πόρνος. Λαιλάξαι, τὴν γλῶσσαν ἐξελεῖν. Λαίλας, ὁ μὴ ἐκ θείου τύραννος.
Λαιλάπτερος, ὁ περισκεπὴς καὶ αὐχμώδης, ὁ ἀήρ ἢ. Λαῖλαψ, σκότος μετὰ συστροφῆς ἀνέμου. Λαῖλαψ, ὁ μὲν ἐν
τῇ διανοίᾳ ἐνδιάθετος λεγόμενος συμπλοκὴ ὀνόματός ἐστι καὶ πράγματος. ἐν ψυχῇ δὲ ἐν τῇ προφορᾷ καὶ χύσει, λόγος δὲ
προφορικὸς. ῥεῦμα ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπόμενον μετὰ φωνῆς. ἢ ἔμφασις διανοίας, μετὰ ῥήματος ἢ ὀνόματος. Λαῖμα,
τὸ αἷμα. καὶ λαῖμα, τὸ ἱερὸν θῦμα. Λαιμὰ, λάμυρα. Λαιμάζουσιν, ἐσθίουσιν ἀμέτρως. Λαιμαλαιὸν, ῥυπῶν.
Λαίμαργος, φάγος. ἄπληστος περὶ τὸ φαγεῖν μανιώδης. Λαιμαργία, λαιμοῦ ἔφεσις οὐκ ἐν πλήθει, ἀλλ' ἐφ' ἡδύτητι βρω-
μάτων μαινομένη. Λαιμαργία, ἡ σύντονος ἐπιθυμία. Λαιμάσσε, ἀμέτρως ἐσθίει. Λαίμεται, εἰς βρῶσιν ὁρμᾷ.
Λαιμοπίδης, δι' ἧς δὲ σημαίνεται ὁ κύων ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ἀνεύρητον λαιμοπίδην σκυλάκων. Λαιμὸς, ὁ φάρυγξ.
ὁ τράχηλος. ὁ λάρυγξ. ὁ βρόγχος. Λαιμὸς, δηλοῦται ἐν τῷ λαιμὸν ὑπ' αἰθερέθων παρ' ὁμήρῳ, ὡς μετὰ τὸ ἐναιθερέθων
ἐθεὶς ὁ λαιμός. ἰστέον δὲ ὅτι λαιμὸς ὁμωνύμως τοῦ μέρους τοῦ σώματος, λέγεται καὶ τὸ πρὸ τοῖς ὕστερον ἰδιωτικῶς φρά-
σει ζωγραφικῇ, λαιμίαν λεγόμενον λέγεται γὰρ ὅτι καθ' τὴν ἐν μέσῃ πελοποννήσῳ μεγάλην πόλιν, ἣν καὶ ἐφέμνοφό-
ρον ἡ ἱστορία αἰεὶ, καθ' τὸν τοῦ ἀπόλλωνος θρόνον ἀναμεμιγμένος διὰ γραφῆς λαιμὸς, ἔχων γυναικὸς μορφήν. δι-
κεῖ δὲ ἐκεῖνος ὁ λαιμὸς, ἐπίσημος γενέσθαι ἐκ τῆς ἱστορίας ἠξίωται. Λαιμοδοῦ, δραπετεύω. Λαιμύρη, ἡ λαμυρίς.
Λαίνιλα, ὄνομα πόλεως. Λαΐνον ἕσσο χιτῶνα, ἤγουν λίθοις ἂν ἐνεδέδυσο ἱμάτιον. λίθοις δηλονότι χωσθείς. ἢ τὸ λιθο-
θέντα λέγει, ὥσπερ τι ἱμάτιον ἀμπέχειν ὁ τῶν λίθων σωρός. Λαῖνος, ὁ στρατηγὸς γῆ. καὶ ἀριστερός. Λαιόχειρ,
σκληρόχειρ. Λαῖον παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ λήϊον. ὡς λαῖον, λήϊον. Λαιὸν, τὸ ἀριστερὸν. καὶ λαιόν. Λαιοτμεῖς
παρὰ θεοκρίτῳ, τὸ λήϊον θερίζεις, καὶ τέμνεις. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λήϊον τὸ χωράφιον, τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ συναιρέ-
σει τοῦ ι λαῖον, καὶ τοῦ τέμνω. καὶ γίνεται λαιοτμεῖ. δηλονότι, τὸ λήϊον τέμνω. Λαῖπος, κίδναιδος. λάσταυρος. Λαι-
ψηρὸν, ἀκατέργαστον ἰσχυρόν. Λαῖτον, τὸ ἀρχεῖον. Λαῖφος, ὄνομα νόσου. Λαΐς, κυρίως, λέαινα. σκύλαξ. τινὲς
ἐν τῇ σικυῶνι ἐπίσημοι ἑταῖραι μνημονεύονται. στράβων δὲ ἐν ὀγδόῳ τῶν γεωγραφουμένων, εἶναί φησιν ἐν κορίνθῳ ἀφρο-
δίτης ἱερὸν ἐν ᾧ τρέφειν, ἢ χιλίας ἑταιρίδας ἀφιερωθείσας τῇ θεᾷ προκεῖσθαι τοῖς βουλομένοις, ἃ κᾶσον τῶν ἀφικνου-
μένων ὑπαγούσας μηδένα μετρεῖ τι τῶν μὴ βίῳ διαφερόντων προστεθείσας. ὅθεν τὸ λεγόμενον τε παροιμιάζεσθαι, οὐ παν-
τὸς ἀνδρὸς ἐς κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. φυλίων δὲ ὁ περιπατητικὸς ἐν τῷ κέρατι τῆς ἀμαλθείας, δημοσθένην ἱστορεῖ λαΐ-
δος αὐτὴν μυρίας δραχμὰς αἰτησαμένης εἰς μισθὸν παννυχίδος, οὐχ ὠνοῦμαι φάναι μυρίων δραχμῶν μεταμέλειαν.
Λαισαιοφόρος, ὁ ἀσπιδοφόρος. Λαισὰς, ἡ πεφθεῖσα κρηπίς. Λαίσασθαι, κτήσασθαι. Λαίσια, μήλη.
Λαισπία, ἀρριδιανός φησι, τὰ πρὸς τὰ καθ' μάχην σκεπαστήρια, λαισήια λέγεσθαι, διὰ τὸ ἐν τῇ λαιᾷ φέρεσθαι.

ἐγρήγορεν. Λαγωΐνης, ὄρνις ποιός. Λαγωὸν, ὁ κενεὼν, τὸ ἰσχίον. Λαγωτεία, λαγωοθηρία. Λαγωὸς πτώξ λέγεται φώγειν· ἔλαφος δὲ, θεῖν· σῦς δὲ μαχόμενος, συῤῥήγνυται· λέων, ἐφορμᾷ· πάρδαλις, πηδᾷ· ἄρκτος, συμπλέκεται. ταῦρος ἐμπίπτει, ἀλλὰ τοῦ παρεῖναι τοῖς μὲν ἔχουσι χηλὰς λέγεται παίειν· τοῖς δὲ κέρατα, κερίττειν· τοῖς δὲ ποσὶ τὴν πλῆξιν ποιοῦσι, λακτίζειν· τοῖς δὲ ὄνυξι, σπαράττειν· τοῖς δὲ ὀδοῦσι, κατεσθίειν. Λαγῶας αἰγοφαγέας ἐν πᾶσι λαγώας ἐν κρέασι λαγῶν ἐν ἀγαθοῖς πᾶσι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐν πᾶσι λαγώας, ἀντὶ τοῦ ἐν τρυφῇ. Λαγωὸς, ὁ μὲν ἐκ τοῦ λαγὼς ἐκτεταμένου, γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο μικροῦ· εἰ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου τοῦ συστέλλοντος τὴν λήγουσαν, ἐπεντίθεται δηλονότι τὸ μέγα ω, πρὸς ἀναλογίαν τοῦ κολωὸς, ἐκ τοῦ ὁμοίου· φασὶ δὲ ἰωνικὸν εἶναι τὸ λαγωὸς δισύλλαβον μακροκατάληκτον· δὲ ἄλλα λαγὸν δηλαδὴ, διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ λάω τὸ βλέπω· καὶ εἰσὶ παράγωγα τούτου, ὡς δηλοῖ ἀθήναιος· ἐκ δὲ τοῦ γενικοῦ λάγος τὸ κύριον, ὁμοίως τὸ ἀργός, ἄργος· ὅμηρος δέ φησι λαγωὸν διὰ τὸ μέτρον. Λαγωὸς, οὐ μόνον ὁ πτὼξ, ὁ δασύπους λέγεται κοινῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ χείλη εὑρίσκεται παρὰ λακεδαιμονίοις, παρ' οἷς ὁ ὅσον πατρωνυμικὸν ὁ λαγίδης, ὡς ὁ πελαγίδης, ὁ τοῦ πελαργοῦ γόνος, καὶ λυκίδης, ὁ τοῦ λύκου, οὕτω καὶ ἀλεκτορίδης φασὶ, καὶ χηνιδὴς, καὶ περδικιδὴς. Λαγώπυρος, ὁ οὕτω καλούμενος βοτάνη παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λαγὼς, ὁ χερσαῖος· λαγὼς δὲ ὁ θαλάσσιος, καὶ παροιμία λαγὼς καθεύδων, παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. Λαγὼς, παρὰ τὸ λᾶν ἐπὶ πλεῖον ἐν τῷ ὦτα ὁ μεγάλα ὦτα ἔχων· γράφεται καὶ λαγωὸς. Λαγὼς, τοῦ λαγὼ ἀττικόν· λαγωὸς τοῦ λαγωοῦ, κοινόν· λαγὼς τὴν περὶ τὸ κρέας τρίχα λέγουσι ὁ δ' ὀττικῶς. Λάδανον, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πώγωνος τῆς αἰγὸς, καὶ τὸ κρέας· τὸ δὲ, ἀπὸ τῆς βοτάνης λιβάδων. Λάδας, ἔλαφος, νεβρίας. Λάδι, κλεῖς. Λαδίαν, λαμβάνων. Λάθηρα, γνώμην τίθημαι. Λαθρίοντα, παρὰ τὸ λαθὲν καὶ τὸ ῥέω λαθρέοντα μεγάλως ῥέοντα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. Λαδων, ποταμὸς ἀρκαδίας, ὅτι παρὰ τοῖς ἐν ἀρκαδίᾳ ποταμὸς λάδων ἐστὶ. Λάδων ὁ ἐν ἀρκαδίᾳ ποταμὸς τῇ γῇ συγγινόμενος, ἐγέννησε δάφνην πάνυ ὡραίαν τὸ εἶδος· ταύτης ἐρασθεὶς ὁ ἀπόλλων, ἐδίωκεν αὐτήν· ἡ δὲ συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα, ηὔξατο τῇ μητρὶ αὐτῆς γῇ· ἡ δὲ, χανοῦσα ὑπεδέξατο αὐτήν, ἡ γῆ δὲ ἀπόλλωνι παραμυθουμένη, ὁμώνυμον τῇ κόρῃ φυτὸν ἀνέδωκεν, ὃ καὶ δάφνη καλεῖται· ἐστὶ δὲ ἀειθαλὲς, καὶ μηδέποτε μαραινόμενον· ἐπειδὴ ἡ κόρη ἄφθαρτος ἐκ τοῦ ἀπόλλωνος ἔμεινεν· ἀπόλλων δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ τῷ φύλλῳ στέφανον ἐφόρεσε, ἐστεφανοῦτο διὰ τὸν τῆς ὁμωνύμου κόρης ἔρωτα· ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος στέμματα, ἀπὸ δάφνης ὄντα κατασκευάζεσθαι· ἔτι λέγουσιν ὅτι οἱ μάντεις διὰ τὸ φιλεῖν ἀπόλλωνος δάφνας ἤσθιον, καὶ ταῦτα μὲν, τὰ λεγόμενα καὶ μυθικά· τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἐστίν· οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντεις δάφνας φοροῦντες στεφάνους, ὡς ἀειθαλοῦς ὄντος τοῦ φυτοῦ καὶ ἀλιξικάκου, καὶ οὕτω χρησμῳδοῦσι τοὺς χρησμοὺς, λέγοντες καὶ λαμβάνοντες τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ οὕτω διατρεφόμενοι, τὸν μῦθον ἐπέθηκαν, ὅτι δαφνηφάγοι εἰσὶν· ἤτοι ἐκ τοῦ στεφανοῦσθαι δάφνῃ, καὶ λέγειν τοὺς χρησμοὺς ἔχουσι τὰς τροφάς. Ἱστορία, περὶ λάδωνος. Λάδων, ἀπολλώνιος· ὁ οὖν λάδων τὸν δράκοντα λάδωνα ἐκάλουν· τοῦτον δὲ πείσανδρος ὑπείληφεν, ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι· ἡσίοδος δὲ, ἐκ τυφῶνος φησὶν· ἀγροίτας δὲ, ἐν τρίτῳ λιβυκῶν φησι, μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ πρόβατα καλλιστα, ἃ χρυσᾶ ὀνομάζεσθαι· ἔχει δὲ ταῦτα ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον δράκοντα ὀνομάζεσθαι φερεκύδης ἐν δὲ κατὰ τοὺς ἥρας γάμους γενομένους φησὶ τὴν γῆν ἀναδοῦναι ἐν τῷ ὠκεανῷ μῆλα χρυσᾶ, ἢ μηλέας χρυσοῦ καρπὸν φερούσας· φυλάττειν δὲ αὐτὰς δράκοντα τὸν τυφῶνος καὶ ἐχίδνης, ἔχοντα κεφαλὰς ἑκατὸν, καὶ φωνὰς παντοίας· καὶ ὅτι αἱ νύμφαι αἱ διὸς καὶ θέμιδος ἀκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ περὶ τὸν ἠριδανὸν, ὑφ' ὧν τὸν ἡρακλῆ ἀπορεῖν, μαθεῖν παρὰ νηρέως ποῦ ἂν εἴη τὰ χρυσᾶ μῆλα, λαβεῖν δὲ αὐτὸν βίᾳ· φεύγειν μὲν μεταμορφούμενον εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ, εἶτα εἰς τὴν παλαιὰν ὄψιν καταστάντα, δηλῶσαι τὸν τρόπον· ὁ δὲ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα· ἀφικόμενος δὲ εἰς ταρτησσὸν, πορεύεται εἰς λιβύην ἔνθα ἀναιρεῖ ἀνταῖον, τὸν ποσειδῶνος ὑβριστὴν ὄντα· εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν νεῖλον εἰς μέμφιν, παρὰ βούσιριν τὸν ποσειδῶνος, ὃν κτείνει καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀμφιδάμαντα, καὶ τὸν κήρυκα χάλβην, καὶ τοὺς ὀπάονας πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ διός, ἔνθα ξένους ἔθυον· ἀφικόμενος δὲ εἰς θήβας, καὶ διὰ τῶν ὀρῶν εἰς τὴν ἔξω λιβύην ἐς ἐν τοῖς ἐρήμοις πολλὰ τῶν θηρίων τοξεύων, ἀναιρεῖ· καθαίρει δὲ τὴν λιβύην, κατέβη ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἔξω κειμένην· καὶ λαβὼν χρυσοῦ δέπας παρὰ ἡλίου, διαβαίνει ἐν αὐτῷ ὡς τὴν περαίαν διά τινος τῆς ἔξω τῆς γῆς θαλάσσης, καὶ διὰ τοῦ ὠκεανοῦ πορεύεται· ἐπελθὼν δὲ παρὰ προμηθέα, καὶ ὄφθεις ὑπ' αὐτοῦ, αἰκιζόμενον αὐτὸν ἱκετεύοντα καὶ κτείνει τὸν ἀετόν, ὃς αὐτοῦ τὸ ἧπαρ ἤσθιε, τοξεύσας προστειλάμενον· αὐτὸ δὲ τοῦτο προμηθεὺς, μὴ ἀπιέναι ἐπὶ τὰ μῆλα παραινεῖ· ἐλθόντα δὲ πρὸς ἄτλαντα κελεύειν ἐνεγκεῖν αὐτῷ, καὶ αὐτὸν ἄτλαντος αὐτὸν ἀνέχειν τὸν οὐρανὸν, ἕως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν ἑσπερίδων· ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας, ἔρχεται πρὸς ἄτλαντα, καὶ κελεύει αὐτὸν ἐνεγκεῖν τὰ μῆλα παρὰ τῶν ἑσπερίδων· τρία λαβόντα διενεγκάμενον τὸν ἆθλον· δοὺς δὲ ἄτλας ἐπὶ τῶν ὤμων ἡρακλεῖ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ' αὐτῶν τὰ μῆλα, ἐλθών τε πρὸς τὸν ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν ἀποίσειν εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ἡρακλῆς ὑπισχόμενος, δόλῳ αὐτὸν ἐπέθηκε τῷ ἄτλαντι· ὑπὸ γὰρ ὑπὸ αὐτοῦ ὁ προμηθεὺς ὑποθέμενος κελεύει δέξασθαι τὸν οὐρανὸν ἕως οὗ σπεῖραν περὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται· ὁ δὲ καταθεὶς τὰ μῆλα ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπεδέχετο τὸν οὐρανόν· ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα χαίρειν εἰπὼν τῷ ἄτλαντι, ἀπέρχεται εἰς μυκήνας παρ' εὐρυσθέα, καὶ διακτείνει αὐτὸν ταῦτα. Λάε, ἐψόφησεν· οἱ δὲ, ἐφθέγξατο· ὁ μὲν λάε νεκρὸν ἐπ' ἔγχος. Λάειν, βλέπειν· καὶ λαὸς ὁ τυφλός. Λάειος φόνος ὁ τοῦ λαΐου. Λαεργάρις, λιθοξόος. Λαερτιάδης, πατρωνυμικὸν, ἐκ τοῦ λαέρτης· τὰ γὰρ εἰς ης ὀνόματα, εἰ μὲν καθαρά, διὰ τοῦ αδης ποιεῖ τὸ πατρωνυμικὸν· αἰνείας, αἰνειάδης· θυέστης, θυεστιάδης· εἰ δὲ μὴ καθαρά, διὰ τοῦ ιδης· κρόνος, κρονίδης· λαγὼς λαγίδης· ἰστέον ὅτι οὐ ποιοῦσιν ἀπὸ προστακτικοῦ τὰ πατρωνυμικά· τὰ γὰρ προστακτικὰ κατὰ λέξιν καὶ κατὰ πολλὰ λέγονται· εἰ σὺ αὐτὸς αἰθέρα πάθης ὄνομα, δηλαδὴ τινὰ ἐκ πολλῶν λέγεσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· μόνον δὲ λέγεται ζεύγνυσθαι τὸν παῖδα, ἐκ πολλῶν· ὅθεν καὶ ἀδύνατον λαβεῖν τὴν ὀνομασίαν. Λαέρτης· ὥσπερ δὲ λέγεται βούσιρις, οὕτω καὶ λαέρτης λαέρτος, παρὰ τὸ δύνασθαι λᾶας αἴρειν, καὶ ζεῖν· ἤγουν κεφίζειν λίθους. Λάϊγγας λίθους· ὁ λᾶϊγξ, ὥσπερ λαῖος· καὶ κατὰ κράσιν λᾶας, ὡς τὸ λᾶας ὑπαὶ ῥιπῆς, ἤγουν ὑπὸ τῆς τοῦ λίθου

κόψῃ· δηλοῖ, ἐν τῷ καὶ λαοῦ ἐξ ὀρέων ὁ δὲ ποιητής, διέλυσέ φασι· κεῖται δὲ ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς· διὸ λᾶν καλεῖται, ὡς
ἀπὸ τοῦ λᾶος ὁ λίθος. Ἰχώ τινές φασι τὴν λᾶν οἱ διόσκουροι ἐκ πολυορκίας εἷλον· διὸ ἐκλήθησαν λαπέρσαι· οἱ δὲ οἰκοῦντες
ἄλλοι ἀντὶ λαοὶ ὀξυτόνως, ἀντὶ λᾶαι προπερισπωμένως. Λάασι, ἐπίσαρσι. Λάας, ὁ λίθος· καὶ κλίνεται λᾶα· ἔστι δὲ
καὶ λᾶος· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ λᾶοι τῶν λάων, καὶ λάοιν ἡ λάας, ὄνομα κύριον. Λαβάβιξ, λακαΐσκει. Λαβαί, ἀντι-
λήψεις. Λαβαῖς, ταῖς ἁφαῖς· ταῖς ἀφορμαῖς· ταῖς μέμψεσι· λαβαὶ δὲ ἀμφιστόμου, τὰ ὦτα τοῦ κρατῆρος· ἔνιοι τὰς ἀμφοτέ-
ρωθεν ἐστομωμένας· ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι, ἢ τὰς πρὸς τὰ ποτήρια θυρίους ἑκατέρωθεν ἐχούσας.
Λαβέ, ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ λάβε, ὥσπερ ἰδέ, ἐλθέ, εἰπέ. Λαβεγοάουν, ὅ ἐστιν ἐψεύσατο καὶ τὸ ἑλεγοάουν πολλαχοῦ τῆς
ποιήσεως κεῖται· ὅτι μὲν γὰρ τὸ ἐλθεῖν σημαίνει τὸ ἅψασθαι, τὴν δὲ εἰς αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν· οἷον καὶ τό, ὅτι μὲν
λεις ἐν ἄλλοις καὶ ζωοῖς ἔλον καὶ ἄλλα μυρία. Λαβεῖν, καὶ δέξασθαι διαφέρει· λαβεῖν μέν ἐστι τὸ κείμενον ἀναιλέσθαι· δέ-
ξασθαι δέ, τὸ διδόμενον ἐκ χειρός. Λαβεῖν τιμωρίαν, ἐκδικῆσαι. Λαβή, ἡ ἀφορμή· καὶ λαβή, δεσμός τις τοῦ ξίφους·
καὶ λαβή, μέμψις· καὶ λαβή, ἐπὶ σημασίᾳ τῆς ἐκπεριόδου παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λαβήραις, προτησίας. Λάβηρος, βόθυ-
ρος. Λαβίς, σκεῦος χρυσοχοϊκόν. Λαβόμενος, δραξάμενος. Λαβοῦ, καὶ ἰστέον ὅτι ὁ μέσος δεύτερος ἀό-
ριστος, ἀποβάλλει τὸ ε σημαίνει τὸ πράγμα, καὶ ἐπιλαβοῦ, καὶ ἀφίκου. Λαβραγόρην, σφοδρῶς δημηγοροῦντα· ὃ προπετῆ ἐν
τῷ λέγειν· ὅσοι λάβρον τὸ θρασύ· ποιῆς, ἄκαιρον ἐν τῷ δημηγορεῖν. Λαβράζειν, λάβρως γίνεται, ἀκολασταίνει προπε-
τεύεται. Λαβράζειν παρὰ λυκόφρονι, ἤγουν ἐχθεῖν τοῖς πέτραις. Λάβραξ, εἶδος ἰχθύος· ἀφ' οὗ ποιοῦνται τὴν προσηγορίαν
πέχυνται γὰρ αὐτοῦ τὸ σῶμα, καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει· ὅθεν καὶ ἀχρεῖς ἁλίσκεται· ἐν μιλήτῳ δὲ τῆς
ἐσιας, μέγιστοι οἱ λάβρακες, διὰ τὴν ἐπιρρέουσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν· χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι,
εἰς τὴν λίμνην ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνατρέχουσι· καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ τοῖς μιλησίοις. Λαβρεία, ἡ τοῦ λόγου ἔκπλη-
ξις. Λαβρεύεται, λάβρως καὶ ἀθρόως λαλεῖ, καὶ προσλαλεῖ. Λαβρεύεσθαι, κυρία λέξις ἐστί· δηλοῦσα τὸ λάβρως
καὶ οὐ μετὰ σκέψεως λαλεῖν, ἢ καὶ ἀλήθως εἰπεῖν, στωμύλλεσθαι καὶ τὸ ἀκούοντα λίαν βαρύνειν τῇ φράσει· ὅθεν καὶ λαβρογό-
ρας, ὁ ἐν τῷ ἀγορεύειν λάβρος· τὸ δέ τις παλαιὸν λαβρεύειν, τὸ προσπλεονάζειν φησί. Λαβρεύονται, ῥέουσι μεγάλα
βουλεύονται· θορυβοῦσι σφόδρα. Λαβρογόρη, στομφάζει· μεγαλορρήμονα· λαβραγόρη, ἀπαιδευτος. Λαβρόν, ἀθρόον·
προπετῆς, ταχύ, μαινόμενον. Λάβρον, σύνηθες διὰ τοῦ β, τὸ λίαν βαρύ· οὕτω καὶ λάβρος ἄνεμος διὰ τοῦ β, ὡς λίαν βα-
ρύνων· εἰ καὶ τινὲς ἐπιθυμοῦσι γράφειν αὐτὸ διὰ τῆς αυ διφθόγγου, παρὰ τὴν αὔραν, καὶ ὁ λαβραγόρας, διὰ τοῦ β· οὐχ
ἧττον δέ τινες ὁ λάβραξ, διὰ τὸ λίαν βορόν· ἡ μέντοι δημοσία ὁδὸς λαύρα λεγομένη ἐν ὀδυσσείᾳ, ἐστέρηται ἀναγκαί-
ως τοῦ β διὰ τὸ ἐπένθεσιν αἰολικὴν ἔχειν τοῦ υ· σύγκειται γὰρ ἐκ τοῦ λαὸς ῥέειν δι' αὐτῆς· τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ καὶ γυναικω-
νιτικῶς λέγεται συνδυαστικῶς λαύρα, ἡ ἐν δημοσίαις λαύραις, ἀναφανδὸν ἐπιτιθεμένη ὡς χαμαιτύπη. Λάβρον ἄνεμον, ἀρέ-
σκει τοῖς ἀκριβεστέροις διὰ τοῦ β γράφεσθαι, διὰ τὸ λίαν βαρύ· ἐπεὶ ζαχρειεῖς ἄνεμοι καθὸ τὸ τοιοῦτον σημαινόμενον λέ-
γονται· οὕτω καὶ ἐπαυγίζοντα ἄνεμοι λεγόμενοι. Λαβρόπιεν, εἶδος ποτηρίου ἐκπατίοις. Λάβρος, πολύς· σφοδρός. Λα-
βροστάων, χορτασμὸν ἀκόσμων. Λαβροστομία, ἡ ἄχιστος λαλιά. Λαβρότατος, σφοδρότατος. Λαβρύσσει, λα-
βρεύει· δειλαίνει. Λαβύρινθος, σπήλαιόν τι φασὶν ὂν ἐν τῇ κρήτῃ, κοῖλον πάνυ ἔνθα οἱ εἰσερχόμενοι ἐξιέναι οὐκ ἐδύ-
ναντο, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ σκολιότητας. Λαβύρινθος, κοχλιώδης, καὶ σκοτεινὸς τόπος· λέγεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῆς φλυα-
ρίας· παρὰ τὸ πολλαῖς κύκλοις λόγων κεχρῆσθαι. Λαβώμεθα, τὸ θέμα λήβω τὸ λαμβάνω ὁ μέλλων, λήψω· ὁ ἀόριστος ἔλη-
ψα· ἄχρηστα πάντα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαβον· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν λάβω· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν λάβωμεν, λά-
βετε, λάβωσι· λάβωσι, τρίτον τῶν ἑνικῶν προσθέσει τοῦ σι· τὸ ἀπαρέμφατον, λαβεῖν. Λάβυρα, εἶδος ὀπώρας. Λα-
γαίνει, ἀφρίζει. Λάγανα, εἶδος πλακουντηρικοῦ ὡς πυράδιον, ἀπὸ σεμιδάλεως, ἐν ἐλαίῳ τηγανιζόμενον, καὶ ἀρτυθέντα
τῷ ἐλαίῳ. Λαγαρίζομαι, σκαλεύοντες· δηλοῖ δέ, τὸ πρὸς τὰς λαγόνας τὰ ἀγκῶνα προσάγειν πυκνὰ διασπείροντα
τὴν χεῖρα. Λαγαρίζεται, μετριάζεται. Λαγαρὸν τὸ μὴ τασσόν· καὶ ὑπόκενον. Λαγαρός, ὡς λαγαρόν· ἐκκεκένωται
γὰρ αὐτοῦ τὸ πάχος, εἰς πλάτος καὶ λιανθεὶς ἀθενέστερον. Λαγάσαι, ἀφεῖναι. Λαγβάπιν, ἀναστρεφόμενον· οἱ δέ,
λαγανον ἐμβάλλοντα. Λάγγα, ἡ τῆς τροφῆς διδομένη μερίς. Λαγγάζει, ὀκνεῖ· οἱ δέ, λαγγεύει. Λαγγαζόμενος, περι-
ισπάμενος· σπαταλώμενος. Λαγγάσαι, ἐκφυγεῖν. Λαγγαρεῖ, ἀποδιδράσκει. Λαγγάδει, φάγει. Λαγγόβαρδος,
κύριον· γράφεται καὶ λαγγίβαρβος. Λαγγών, μεταβολος, ἔμπορος. Λαγεινά, δεινά. Λαγερός, σμίλαξ. Λάγεσις,
θεὸς σικελός. Λάγειον αἷμα καὶ ἐγχύας, τὸ τοῦ λαγωοῦ. Λαγνεῖς, δόρυ. Λάγνης, ὁ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφερής. Λα-
γέτας, ἡγεμόνας, καὶ ἡγουμένους τῶν λαῶν λέγουσι. Λαγέναρχος, ὁ ἐξουσίαν ἔχων τοῦ οἴνου. Λάγκει, ἔοικε. Λά-
για, τὰ ἄκρα τοῦ στομίου τῆς ὑστέρας, παρὰ τῷ ἱπποκράτει· καὶ λάγια, λάμπρα· κίβδηλα. Λαγνεία ἐστίν, ἐπιθυμία
ἀφροδισίων ἄμετρος, καὶ πορνεία. Λάγνος, ἐπὶ αἰδοίων· ἤγουν, λίαν γόνιμος· μαχλάς, ἐπὶ γυναικῶν. Λάγνος, πόρνος,
αἰσχρός· καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια, ὅ ἐστι τῆς συνουσίας. Λάγνης, διὰ τοῦ η, ἀντὶ μὴ λάγνος. Λαγοθήρας, αἱ τοῦ εἶδος.
Λαγόνα, ἃ καὶ κενεῶνα καλοῦμεν, ὑπὸ τῶν ὑπὸ τὰς πλευρὰς τόπον· λαπάρας ὅμηρος καλεῖ· εἴποι, ὄντα καθὸ λαπα-
ρόν· καὶ γίνεται μὲν λαγών, παρὰ τὸ λήγειν ἐνθάδε λήγουσι τὰ ὀστώδη πλευρά· κενεὸν δέ, ὡς κενὸς ὀστέων· λαπάρη δέ, παρὰ
τὸ λαπάζειν, ὅ ἐστι τὸ ἐκκενοῦν· ἀφ' οὗ καὶ λάφυρα τὰ ἐκ τῶν πολεμίων σκυλεύματα καὶ πόλιν ἐκκενούμενα. Ταῦτα δέ τι-
νες, ἀπὸ τοῦ τῷ λαῷ φέρεσθαι συντιθέασι. Λάγονες, χίσμα γῆς. Λαγορεῖς, ἐκκλησίαι. Λαγορία, στόμα τέλε-
ος. Λαγρεύτης, εἶδος πλακοῦντος. Λαγρόν, ὁ λαγρός, κραββάτιον. Λάγυνος, ὁ πάνυ δεκτικός, καὶ λίαν παρὰ τὸ λα-
καὶ τὸ γᾶ τὸ χωρεῖ. Λαγχάνω, ψυχικῇ καὶ αἰτιατικῇ· καὶ ὁπόταν συντάσσεται ψυχικῇ, νοεῖται ἡ αἰτιατικὴ ἐλλειπτικῶς· οἷον, ἔλα-
χον οὐσίας· ἔλαχον ὕπνου· ἀντὶ τοῦ μέρος οὐσίας, καὶ μέρος ὕπνου. Λαγχάνω τὸ κληροῦμαι, αἰτιατικῇ· μετὰ λαγχάνω
δέ, ψυχικῇ· λαγχάνω δίκην τῷ δεῖνι, ἤγουν ἐφίστημι ἀντιπάλῳ ἐγκαλοῦσιν, οὐκ ἐπιφέρω· διὰ κλήρου γὰρ τὰς δίκας ἐκρίνον παρ-
ὅμοιον ἐν τῷ παιδαγωγικῷ· καὶ λαγχάνει τοσοῦτος, ἄρχει τὴν δίκην τοῦ παιδός. Λαγοβολεῖν, δι' οὗ τοὺς λαγωοὺς

τόπος ἐστί· Κωπαΐδας ἐγχέλεις· λίμνη ἐν βοιωτίᾳ κωπαΐς, ἐν ᾗ ἔγχελυς πολλαὶ εἰσί· ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος· Κώπη, ἡ κώπεια, ὁ περὶ τὰ τράχηλον κόσμος· Κῶπαι, πόλις τῆς βοιωτίας· Κώπεις, τὰ εἰς κώπας εὔθετα ξύλα· Κωπέας, σφονδύλους μεγάλους ἰχθύων· Κωπετὸς, θρῆνος· Κωπίεντα, μελανὰ δέ τα, ἢ σιδηρᾶ δέ τα, ἢ μελανὰς βαφὰς ἔχοντα· ἔστι δὲ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους· Κωπηλάται, οἱ ναῦται, οὓς νῦν κωπηλάτας λέγουσιν αἱ ἀττικοί, οὓς δὲ βάναυσ καλοῦσι τοὺς μαχητάς· Κώπη ξίφους, πρὸς διαφορὰν κώπης θαλασσίας ἤγουν λαβὰς τῆς· Κώπη ἐλεφάντος λέγει ὅμηρος τὴν λαβὴν, διὰ τὸ τιμιώτερον· αἱ γὰρ λαιπαὶ ξύλιναι· οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ξίφους μόνον ἡ κώπη, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἐπὶ τῆς δρεπανοειδοῦς κλειδὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἀγκάμπτος· Κῶπαι, ἀπὸ κωπέως ἢ κωπεάνος οὕτω καλοῦνται, υἱοῦ ὀρχομενοῦ· ἰαύτης ὁ πολίτης, κωπαῖος· περὶ αὐτὴν δὲ καὶ λίμνη μεγάλη κωπαΐς· ἐν ᾗ ἐγχέλεις ἀγαθαί· τινὲς δέ φασιν ὅτι κῶπαι καὶ κωπαῒς ἐκλήθησαν, διὰ τὰς κώπας, αἷς ἐχρῶντο αἱ ἐγχώριοι πρὸς ἀλλήλους περῶντες, διὰ τὸ ἀπολιμνοῦσθαί φασι τὰ ἐκεῖ· ὅθεν καὶ ἡ ἐκεῖσε τευκτὴ πόλις, παρὰ τὴν κώπην, ὃ δηλοῖ τὴν κώπην, ὡς φωκὴ φωκαία, νίκη νικαία· Κωτῶρες κωμῶν, ὡς ἐμὸς καὶ θουκυδίδης, ἐν τετάρτῳ καὶ ἑνδεκάτῳ τοῦ κωπητήρων· Κώπας, τὸ ἄνω κώπειον τὸ δὲ κάτω, λαβή τι· Κωπητὴρ, ὁ σκαλμὸς τῆς κώπης· Κώρα, ὕβρεις· Κοράλλιον, παιδάριον κόριον· Κοραλίσκιον, μειράκιον· Κορεία, ἄνθα· ἀρχὴ δέ ἐμα· Κορία, κουρίς, κουρεύτρια· Κωρδάμυας, ἀφρίς· Κωριδοτράξ, ζῶον θαλάσσιον· Κωρίβιον, χόρτον· Κωρίς, ψαλλός· Κῶρος, κοῦρος· νέος· ἀπὸ τῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρης· Κωρυκίδιον, ὅπερ οἱ πεζεύοντες, δέρμα τινὸς κάλυμμα τῶν ἀναγκαίων τῷ ἄχθει περιτιθέασι· Κωρύκιον, κώρυκος· θυλάκιον, τὸ παρ' ἡμῖν βουλγίδιον· ἢ πλέγμα δικτυωτὸν ἄρτων· ἢ κωρύκιον σπήλαιον, ἐν σικελίᾳ· Κωρύκιον, χωρίον τῆς κιλικίας, ἐν ᾧ διάφορος γίνεται κρόκος· Κωρύκιον, ἄντρον ἐν παρνασσῷ, ὅθεν κωρύκιαι νύμφαι· κέκληνται δὲ ἀπὸ νύμφης κωρυκίας, ἧς καὶ ἀπόλλωνος παῖς λυκωρεὺς· ἀφ' οὗ λυκωρεῖς, οἱ δελφοί· Κώρυκον, τὸ θύλακον λέγει ὅμηρος, ὃν καὶ δέρμα τὰ πυκινὰ ἔφη· καὶ δωριεῖα δὲ ἐν τῷ ἀλέξιφάρμακοι δέρασιν· οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ κωρυκίδα τὸ τοιοῦτον σκεῦος καλοῦσι, παράγοντες καὶ ἀριστοφάνους χρῆσιν· ἰαῦτα ἱστουρίς οὐ μακρὰ καὶ κωρυκίς· Κῶς, ἡ νῆσος· ὅθεν ἱπποκράτης ὁ ἰατρός· ἢ τις καὶ μεροπὶς λέγεται· καὶ δέρμα· ἐν κτί· δεσμωτηρίῳ· Κωλιτὰς, ἢ ὡς εἰπεῖν στωμύλα, ἢ καθ' ἡσίοδον εἰπεῖν, αἱμύλα· Κωτίλλος, ἱερεὺς οὕτω καλούμενος· ἀφ' οὗ καὶ οἱ πολλὰ λαλοῦντες καὶ κολακεύοντες, κωτίλλαι καλοῦνται τὴν χελιδόνα· Κωτίλλω, ἡ λόγοις ἀπατῶσα· καὶ κωτίλος, ὁ πανοῦργος, ἢ κόλαξ, ἢ ἀπατηλός· Κωτίλλω, πανουργεύομαι λαλῶ· Κωτίλλω, τὸ ὑβρίζω καὶ λοιδορῶ· ἐξ οὗ κωτίλος ὁ φλύαρος· Κώτιλος, ἡδὺ, τρανὲς· λάλον· εὔστομον· Κωφὰ καὶ παλαιὰ ἔπη, ψυχρὰ καὶ οὐδεμίαν σοφίαν ἔχοντα· ψυθυριζόμενα· Κωφεῖ, κακουργεῖ· βλάπτει· κωλύει· παρεῖ· Κωφάει, μαστορίζει· φέρει· κουφίζει· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κωφάειν· Κωφεῦσαι, ἀναισθητῆσαι, ἡσυχάσαι· σιωπῆσαι· Κωφὴν, ποταμὸς, καὶ κλίνεται κωφῆνος· Κωφεῦσαι, κωλῦσαι· Κωφιτίος, βλαπτεὸς· Κωφίας, ὄφεως εἶδος, ὁ καὶ τυφλίας· Κωφαὶ, αἱ ἀμαυραὶ, καὶ ἀσθενεῖς, παρὰ τὸ ἰσχναὶ γεγράφατε· Κωφὸν, ἄηχον, ἀσθενὲς, ἀμβλύ· Κωφὸν βέλος, τὸ μὴ ἔχον αἴσθησιν· ἢ οὗ οὐκ ἄν τις αἴσθησιν λάβοι ἀπιόντος· γίγνεται γὰρ καθὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ μεταφορὰ, ἐκ τῶν καθὰ τὴν ἀκοὴν, εἰς τὴν ἁφήν· ἢ ἄλλως ὀρθῶς λέγεται αὖ δεξιὰ ἐκείνου βέλος κωφὸν, τὸ ἀναισθήτως ἐπελθὸν, καὶ δίχα ῥοίζου, ὡς μὴ δὲ ἀκουσθῆναι, μὴ δὲ ἀέρα κινῆσαι πολύ· Κωφὸν κῦμα λέγει που ὅμηρος· ἔνθα σημειοῦνται, ὅτι κωφὸν οὐδέ ποτε ὅμηρος ἐπὶ ἐμψύχου τίθησι· Κωφὸν κῦμα, τὸ μὴ πω ὑπαφρον καὶ παφλάζον, ὡς καὶ ἦχον τοιοῦτον ἀκουστὸν, καθά που καὶ κωφὸν βέλος τὸ ἄρραζον· κωφὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, ὡς μὴ ἐνεργοῦντα εἰς ἀκοὴν τὴν καὶ κωφάειν ἀνακοῦσαι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν τῶν τοιούτων αἰσθάνεσθαι· ὥστε καὶ ἴσωθεν τὸ κωφὸν μετάγεται, ὅτι τοι μετίθεται ἀπὸ τοῦ μὴ ἀκούοντος, ἀλλὰ κωφώντος εἰς τὸ ἠρεμοῦν, καὶ μὴ κτυποῦν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀκουόμενον· ἵνα ᾖ κωφὸν κῦμα ὥσπερ καὶ βέλος, ἐφ' ᾧ κωφώσαι ἄν τις οἷα μὴ ἀκούων· δῆλον δὲ ὅτι, ὅμηρος μὲν κωφὸν οὐχ εὕρηται λέγων ἄνθρωπον· οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, οἴδασι καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου τὴν λέξιν· Κωφὸς, παρὰ τὸ κεκόφθαι τὴν ὄπα· ἢ κένωπός τις ὢν, ὁ μάτην φθεγγόμενος, μάτην ἀκούων· Κωφότερος κίχλης, παρ' ἀριβούλῳ ἐν διεστίῳ λέγεται, ἀφωνότερος κίχλης· κωφότερος τοῦ τορωναίου λιμένος· περὶ τορώνην τῆς θρᾴκης, καλεῖταί τις λιμὴν κωφός· εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρόσον ὁ ἐν τορώνῃ τῆς θρᾴκης λιμὴν στενὰ ἔχει καὶ μακρὰς, τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατερρωγυίας μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον· καὶ παρὰ κωφὸν πέρδικα, ἐπὶ τῷ ἀδυνάτῳ· Κωχ, ὄνομα κύριον· Κωχεύει, συνουσιάζει· Κωχάζει, μαστορίζει· αἰσχρῶς·

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Κ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Λ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄·

λ

Λάμβδα τὸ στοιχεῖον, αἰολεῖ, λάβδα τί ὂν, παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέτροις, καὶ ἀσθενὲς εἶναι πρὸς τὸ μηκύνειν τὰς συλλαβάς· Λᾶαν παρ' ὁμήρῳ, ὁ ἐστὶ λίθον, ἐκτείνει μὲν τὴν παραλήγουσαν, καὶ κλίνεται περιττοσυλλάβως, λάαος· κρατεῖν δὲ, γίνεται λᾶς· ἔνθεν λᾶ, πόλις τραχεῖα, ὡς τὸ λαοῦ περὶ σθένος παρὰ λυκόφρονι· καὶ λαπέρσαι, διόσκουροι, οἱ τὴν αὐτὴν λᾶν πέρσαντες· καὶ λαξεύειν, τὸ λίθους ξέειν· καὶ λατύπος, ὁ ὑπ' λατόμος· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ τύπτειν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τέμνειν· καὶ λατύπη θηλυκῶς, τὰ τῶν λίθων ἀποξέσματα· Λᾶ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ λίαν ἐπίτασιν· ὅθεν ἡ λεκαών, ὁ μεγάλως κεχηνώς· Λᾶας, ὅμηρος δισυλλάβως προφέρει· οἱ δὲ παλαιοί φασιν, ὅτι λᾶ μονοσυλλάβως ἐλέγετο ἀρσενικῶς τι καὶ θηλυκῶς· ἴσως ἡ λᾶ· καὶ ὁ λᾶρυς καὶ ὁ λυ-

γαλον· Κέα, ἰσχυρά. Κοΐζειν, ἀστραγαλίζειν, ἰσχυράζειν. Κοαθεὶς, ἐνεχυριασθείς. Κόας, ἡ τοῦ προβάτου δορά. Κόας, κώδιον τὰ ὦτα τὰ ὀφθαλμοί. Κόβαλα, πανουργεύματα. Κόβαλα, κύνταλα. Κόβαξ, ὁ μέγας πτωξ. Κοβάλη, συνουσία καὶ βελόνη. Κοβαλίνη, ἡ πότρια. Κοβῆτις, ἡ λακωνικὴ φυλή. Κοβιὸς, ὁ ἰχθύς. Κοβῖτις, εἶδος ἀφύας· καὶ ἔστι ἐν τῷ ἀφύα. Κοδάλου χοῖνιξ, παροιμία ὡς μείζοσι μέτροις κεχρημένου ἀγρανόμου. Κοδάλουχος, μέτρον γῆς. Κοδεία ἐστὶν, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή· ὅ ἐστιν εἶδος βοτάνης. Κωδία, κώδεια κεφαλὴ χωρὶς σώματος. Κωδίκελλος, δέρμα προβάτου παρὰ ῥωμαίοις. Κώδιον ἐστὶ, τὸ ἅμα τοῖς ἐρίοις δέρμα σκευαζόμενον. Κώδιον, τὸ δέρμα. κώδιον γίνεται καὶ συναφέσει κώδιον καὶ τὸ λαγώδιον ἐν τῷ ι, ὅτι ἀπὸ τοῦ λαγωὸς λαγωοῦ γίγνεται κατὰ συνδρομὴν τοῦ κώδιον καὶ σώδιον σημαίνει δὲ τὴν μικρὰν στολὴν· συνεξέδραμε τούτοις καὶ τὸ καλώδιον, καὶ ἐν τῷ ι γέγραμμένον σημαίνει δὲ τὸ σχοινίον. Κωδωνίσας, πειράσας, ἠχήσας. Κωδύης, λίθος ἰδαῖος. Κώδων, κώδωνα πρὸς τοῖς ἵπποις... Κωδωνίσαι παρ' ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ δοκιμάσαι, ἐξετάσαι, ἐκ μεταφορᾶς, ἢ ἀπὸ τῶν κεραμείων ἀγγείων ἃ δοκιμάζοντες, εἰ ὑγιᾶ καὶ ὑγιᾶ πέφυκε, κρούουσι· καὶ εἰ μὲν ὑγιῆ ἐστιν, ἀπηχοῦσιν, ὡς κώδωνες· ἢ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ἢ ἵππων δοκιμαζομένων, ἢ χυ κωδώνων· τὰ μὲν γὰρ τούτων γενναῖα, γενναίως φέρει τοὺς ἤχους· τὰ δὲ δειλὰ, πεφρίκασιν· ἢ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν κωδώνων δοκιμαζομένων ἐν τῷ κινεῖσθαι, εἰ εὔηχά εἰσιν, εἴτε μή. Κωδωνίσαι, δοκιμάσαι, διαπειράσαι. Κώδων, πρὸς τὸ ἐν τῷ κινεῖν ᾄδειν. Κωδωνίσαι, ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται κωδωνίσαι, καὶ κωδωνίζω, τὸ φιμίζω. Κωδωνοφαλαροπώλοις, κώδωσιν εἰς τὰ φάλαρα χρωμένοις· οὐδ' ἐξεῖναί με τίλαι αὐτοὺς κύκνους τι ἄν, καὶ μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλοις. ἀριστοφάνης. Κώδων, καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. Κωδωνοφορεῖν οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες, καὶ περισκοποῦντες, ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον, καὶ τούτοις ἐψόφουν πειράζοντες τὸν καθεύδοντα· καὶ ἵνα φυλάσσοντες αὐτοὶ φθέγγωνται. ἀριστοφάνης. καὶ διαφορεῖν, περιτρέχειν. Κώδωνας ἐν τοῖς φαλάροις καὶ χαλινοῖς τῶν ἵππων, οἱ στρατηγοὶ πρὸ τοῖς παλαιοῖς εἶχον ὥσπερ καὶ νῦν κωδωνοφαλαροπώλοις λέγει ἀριστοφάνης, τοῖς χρωμένοις κώδωσι· καὶ παρὰ ῥωμαίοις ὁμοίως· ὥσπερ ἐστὶ Βαρῖνος, πολλάκις εὕρηκα. Κωδωνοφορεῖται, ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλάκων φρουρά. ἀριστοφάνης. Κῶα, δέρματα. ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ κεῖσθαι· οὗ ἡ εὐθεῖα οὐ μόνον κῶας, ἀλλὰ καὶ κῶος· ἐξ οὗ κῶεα, ὡς τείχεα βέλεα· οὕτω καὶ ὕδας καὶ ὕδος· καὶ γῆρας καὶ γῆρος· ὅθεν γηροβοσκεῖν, καὶ γηροτροφεῖν. Κῶβιν, κωβιός· εἶδος ἰχθύος. Κῶθυ, κωβιός. Κωθύλος, οἶνος. Κώθωνας, εἶδη ποτηρίων ἃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται. Ἄλλως· Κώθων, εἶδος ἐκπώματος· ἢ εἶδος ποτηρίου λακωνικοῦ, καὶ στρατιωτικοῦ· ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον καὶ κωθωνίσαι, τὸ μεθύσαι ὡς τὸ ἐρεῖν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος, ἀφ' ἡμέρας. ἀριστοφάνης. Κωθωνίζομαι, τὸ μεθύω διὰ κώθωνος. Κώϊον, ἐνέχυρον· καὶ ἱμάτιον. Κώκαλον, παλαιὸν, καὶ εἶδος ἀλεκτρυόνος. Κώκαλος, ὄνομα κύριον. Κωκύω, τὸ θρηνῶ. Κωκύειν ὀξὺ, γυναικεῖόν ἐστι· τὸ δὲ κωκύειν καὶ τὸ οἰμώζειν, κυρίως ἐπὶ θρήνων· ὥσπερ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν· ὁ κωκυτὸς, καὶ ἡ οἰμωγή. Κωκύουσα, θρηνοῦσα. Κώκυσε, μετὰ θρήνου ἀνεβόησε. Κωκυτιρεῖν, θρηνεῖν. Κωκυτὸς, ποταμὸς ἐν ᾅδῃ, μυθικῶς· ἀλληγορικώτερον δὲ κωκυτὸς, ὁ θρῆνος· ὡς ἀχέρων ἡ χεῖσις καὶ ἡ χύσις τῶν ἀχέων, καὶ τῶν θλίψεων, τῶν διὰ τοὺς τεθνηκότας. Κῶλα, κυρίως ἐπὶ τῶν μελοποιιῶν· μεταφορικῶς δὲ, ἐπὶ τῶν πεζῶν τῶν λόγου κώλας μὴ χρωμένων· καὶ κῶλον τὸ ὀστοῦν. Κῶλα, τὰ τῆς σφενδόνης ἑκάτερα μέρη· ὡς τὸ, ξεινοῦ χερμαστῆρος, εὔστροφα κῶλα τιταίνων ἀλκιμένης, σπαδὴ εἰργεῖν ἀπὸ τοιούτων. Κῶλα, τὰ ὀστᾶ. Κῶλα, τοῦ ζεύγματος· συμβαίνει γὰρ τοὺς σεληνιακοὺς κρατεῖν, βαπτίζειν τῶν κώλων τοῦ ζεύγματος. Κωλαβῶλαι, ἰατρόν. Κωλακρέται, οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ, καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων. Κωλακρέτης νόμος ἦν, τὰ περιλειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμβάνειν ἃ εἰσὶ ποιὸν δέρματα καὶ κωλαί. Κωλακρέτην παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, τὸν φραστικὸς τὸν δικαστικὸν μισθὸν παρ' ὑπηρεσίαν διδόν ἐπιτεῖν ζώου τινός. Κωλαιζόμενα, τὰ χοχούμενα, ἀνέμαισι ἴσα. Κωλαρίας, τοὺς ἐκ τῆς ἀγέλης παῖδας. Κωλεὰ, μέρος κρέατος· ἀγκαλίς· δὲ σημαίνει τὸ τοῖς σκέλος ὑὸς ὀπίσθιον· ἡ πορθητικῆς τὸ ἐδώδιμον. Κωλῆνος, τὸ κωλίκιον. Κώληπα, τὸ ὄπισθεν τοῦ γονατίου μέρος· ἡ κόξα· καὶ κωλήψ, ἡ ἰγνύα τὸ ὀστοῦν· κλίνεται δὲ κώληπος. Κώληθρον, τὸ προτιθέμενον ἆθλον τοῖς ἀγωνιζομένοις. Κωλεταῖς, ἀσκαλαβώταις. Κωλῆνες, ἀκροκώλια. Κωλῆς, ἀριστοφάνης· ἅμα δὲ κωλῆς· τοῦ κώληκος λεγομένου· καὶ τὰ δὲ τὰ ἔμπροσθεν μέρη τῶν ἱερείων· ἔστι δὲ ἱερὸν ἑρμοῦ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων· ἄλλως τὰ ἔμπροσθεν μέρη τῶν ἱερείων τὰς ὀσφύας εἰς ἀγκύλας διαβάλλει οὖν ἀριστοφάνης, ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς προσφέροντας. Κωλιάδος κεραμῆες· κωλιὰς τόπος τῆς ἀττικῆς, ἔνθα σκεύη πλάττονται· λέγει οὖν ὅτι ὅσοι ἐπὶ τροχοῖς φέρονται· τροχὸν δὲ τὸν σκωπτικὸν λέγει· φυτίσιν ὅσαι πρὸς σκωπτασίαν ἐπιτήδειαι, τοσοῦτον ἡ κωλιὰς κρείσσων· ὥστε καὶ βαπτίζεσθαι ὑπὸ τῆς μίλτου· ἔστι δὲ ὁ τρόπος ἐγκείμενος· ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ· ἢ αἱ ἐνοικοῦντες κωλιάς. Κωλιάδος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, αἱ μὲν κωλιάδα τὴν θεὸν καλοῦσι· ἢ νεανίου ἀττικοῦ ἀποδράντες ἀπὸ λῃστῶν συμμαχίᾳ τῆς θεοῦ, καὶ οὕτως αὐτὴν ὀνομάσαντος, καθάπερ αὐτὸς δεθεὶς τὸν κῶλον ἀπελύθη ὑπὸ γυναικός· αἱ δὲ, θυγατρὸς τοῦ ἀρχιληστοῦ δι' ἔρωτα· αἱ δὲ, τόπον ἐοικότα κώλοις ἀνδρὸς, ἔνθα ἡ θεὸς τιμᾶται· ἔνιοι δὲ, ἱέντος θύοντος κόρακα ἁρπάσαι κωλῆν, καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἀποθέσθαι· ὅθεν αὐτὸν ὠνομάσθαι. ἄλλως· κωλιὰς, ναός ἐστιν ἀφροδίτης οὕτω καλούμενος· ἀπό τινος νεανίσκου ἀττικοῦ ἁλόντος ὑπὸ τυράννου, καὶ δεθέντος τὰ κῶλα, εἶτα ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ τυράννου καὶ λυσάσης, ἐπανελθὼν εἰς ἀθήνας, χαριστήριον τῇ ἀφροδίτῃ ναὸν ἱδρύσατο κωλιάδος· διὰ τὸ τὰ κῶλα λελύσθαι. Κωλίας, ἰγνύας· τὴν γαστροκνημίαν· τὴν κνήμην. Κωλιὰς, ἀκτὴ εἰς θάλασσαν ἐξέχουσα· καὶ ἴσως, διὰ τὸ κώλῳ ἐμφερὴς εἶναι. Κωλιάς, θεός ἰδιάζουσα· ὥσπερ ἐκ τῆς κωλιάδος. Κωλική, σικελική. Κωλαβάθρου, τῆς λεγομένης κλάπας περὶ τὰ λάας. Κώλασι, ποσί. Κῶλον, μόριον λόγου, ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων μερῶν συνιστάμενον· τὰς συλλαβὰς γὰρ τέμνουσι καὶ τὰ κῶλα. τῶν τομὰς τὸ κῶλον οὖν, ὁ ἀπηρτισμένον ἔχον στίχος· ἢ κῶλον, παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι

σμὸς, ἀλλὰ τῶν τιμωριῶν· αὐτὸ τὸ κακὸς καὶ ὀλέθριος. Κύφερον, τὸ κυφὸν, τὴν κεφαλὴν κρύπτειν. Κῦφοι, τὸ διαγές, τὸ διαφερές, τὸ κυρτοειδὲς, παρὰ τὸ κύπτω. Κυφὸν, κεκυμμένον ἐκ παντὸς ξύλου κυφὸν καὶ φύσει, ἀλλὰ τῶν κατὰ εἶδος ἀν καὶ φροντίζων, ὁ ὑστίμων δέ. Κυφὸς, κυρτός. Κυφὸς γέρα, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ γυρός· ἐκεῖνος γὰρ φύσει τοιοῦτος· ὡς τὸ γυρὸς ἐν τοῖς ὤμοισιν. ἐκ τοῦ κυφός οὐ τρωγοντινες, ὁ κέκυφα παρακείμενος. λέγεται σκοπὸς κατὰ συγγένειαν, τοῦ φ πρὸς τὸ β. κυβάλλης, ὁ ὡς ἐπὶ κυφὸς, ἐκ τοῦ κατὰ κύπτειν συχνῶς· ὃν καὶ ἡμίανδρον, καὶ ἡμιγύναικα, καὶ ἀποδέχων, ἰβλασφήμων. ἐκ τοῦ αὐτοῦ κυφοῦ καὶ κυβέβα διὰ τοῦ α, ἢ κυβέβη διὰ τοῦ η, ἡ βία. ἥ φασιν ὁ κατὰ τὴν χώραν μένος, ὃ καὶ ἀήμου δαίμονι κατὰ χρηστικῶς, κύβηβος ἐλέγετο ὁ καὶ σάβος, καὶ σαβάζιος, καὶ βάκχος. καὶ βαβάκτης, καὶ βάβαξ, καὶ ἐκμανὴς, καὶ φλεδών. ἐκ τοῦ κυφὸς, γίνεται καὶ ὁ κυβός. Κυφὸν, ὃ κυνάγχη τοῦ τελλοῦ· κολαστήριον ἀλλοτρίως πίφοκε, καὶ κυφὸν ὃ κυνάγχη. Κύφωνες, ξύλα εἰσὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τίνοντας τὴν κατὰ δίκην, ἵνα μὴ εὔξωσιν ἀνακύψαι. Κύφωνι, σημαίνει τῷ κυρτώματι. Κύφων, δεσμὸς ἐστὶ ξύλινος· ὃν οἱ μὲν, κλοιὸν ὀνομάζουσιν· οἱ δὲ, καλοῦσιν αὐχένα καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. τάσσεται δὲ κατὰ πανταχοῦ τῶν δυσχερῶν, καὶ ὀλεθρίων. καὶ κυφωνισμὸς, ἀλλὰ τῶν τιμωριῶν. ἀρχίλοχος δὲ, αὐτὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος εἴρηται κύφων, παρὰ τὸ τοὺς δεσμίους ἀναγκάζεσθαι κύφειν, διὰ τὸ δεσμά κολαζομένοις, τῷ τι τοῦ τραχήλου ταῖς σφ, ἡ τῶ μηδαμῶς ἀνακύψαι δύνασθαι. ἢ ἄλλως ξύλα ἐστὶν, ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τίνοντας τὴν κατὰ δίκην, ἵνα μὴ εὔξωσιν ἀνακύψαι. ἢ γὰρ τὸν κρινόμενον τρυπῶσι κύφων. Κύφων, ὁ ξύλινος δεσμὸς, ἐν ᾧ δεσμεύονται οἱ ἐν τῇ φρουρᾷ, ὃν καὶ κυφῶνα προσπαραπεμπόμενος λέγουσι. τινὲς δὲ, κύριόν φασιν ὄνομα τὸν κύφωνα, τοῦ χοῦ πρὸς. οἱ δὲ, εφημνὸ τοῦ τῷ καλούμενον. Κυχραῖος, εἶδος ὀρνίου. Κύψαι, ἀπάγξασθαι. Κυψέλη, κυβέρνησιν μελισσῶν λέγεται δὲ ἢ ὅτι τοῦ ὁ τρος. αἱ δὲ μέλισσαι ἐκ περιφολάκωσαν ὥσπερ ἐν κυψέλῃ. Κυψέλικες, μελισσοφάγοι. Κυψέλη, εἶδος μέτρου, ἓξ χωροῦσα μεδίμνους. ἔστι δὲ εἶδος ἀγγείου, ἢ μέτρου, δεκτικὸν πυρῶν, ἢ κριθῶν. οὕτω δὲ εἴρηται, διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἕλην. ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ὅτι ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος. οὐ μόνον δὲ πλεκταὶ ἦσαν αἱ κυψέλαι, ἀλλὰ καὶ κεραμέαι. Κυψελιδῶν ἀνάθημα, ἐν ὀλυμπίᾳ. Κυψέλη, ὁ τοῦ ἀπιονεξύρου. καὶ κυψελίς. Κυψελόβυστον, τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμμένον. Κυψέλαι, καὶ κυψελίδες, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑποσυνιστάμενος. καὶ τὰ σιτηρὰ ἀγγεῖα καὶ τὰ κενὰ σκεύη, καὶ τοῦ ὠτὸς τὸ ἔγκυλον, καὶ τῆς καμίνου μέρος τι. Κύψελος, ὄρνις ποιὸς ὅμοιος χελιδόνι. Κύω, τὸ φιλῶ. ἤγουν τὸ φιλοφρόνως χείλη συμβάλλειν. δηλοῖ καὶ τὸ ἐγκύμονα εἶναι, ὃ διαφέρει τοῦ τίκτειν καθὸ τὸ αὐτὸ ἀναλλάττεται τῷ κύειν, καὶ φέρεται εἰς τὸ τὴν χύσιν ὕστερον αὐτὸ τίκτειν τὸ κύουσα ἐκ τοῦ, ἤγουν κατὰ γαστρὸς φέρουσα, εἶτα ἔτικτον. οἱ δὲ ὕστερον καὶ αὐτὸ τὸ τίκτειν, κύειν ἔλεγον. Κύειν τὸ τοῖς χείλεσιν ἀσπάζεσθαι. φιλεῖν, ἀγαπᾶν καὶ ξενίζειν. Κύων, ὁ σκύλος. ἀπὸ τοῦ κυνεῖν καὶ σαίνειν. Κύων τὸ κατὰ τοῖς ποσὶ συμπεφυκὸς τῷ δέρματι. παρὰ τὸ κινεῖσθαι, καὶ ἀναδίδοσθαι, ἢ συνδεῖσθαι. κύων λέγεται ἀλλὰ μὲν τοῦ ἀλόγου ζώου, παρὰ τὸ κύειν, καὶ σαίνειν. ἢ παρὰ τοῦ κινεῖν. τὸ γὰρ ζῶον ταχύ ἐστιν ὑπερβιβασμῷ καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου. ἢ παρὰ τὸ ὀξὺ εἶναι τὸ ζῶον. Κύων, ἀπὸ τοῦ κύω τὸ φιλῶ παράγεται. ὤφειλε δὲ τρισύλλαβος κλίνεσθαι κύονος. ἔχει τὴν γενικὴν δισύλλαβον κατὰ πάθος διὰ δύο κανόνων ἐναντιότητα. ὃς μὲν γὰρ κανὼν συστέλλεσθαι θέλει τὸ ω τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ, διὰ τὴν τοῦ ἤθους κοινότητα. ὁ κύων γὰρ καὶ ἡ κύων φαμὲν. ἕτερος δέ τις κανὼν, φυλάττεσθαι θέλει αὐτὸ, διὰ τὸ βραχὺ εἶναι τὸ δίχρονον τῆς παραληγούσης, οἷον τὸ κρίων τι καὶ ἀμφιτρύων. ἀμφιτρύωνος καὶ τὰ ὅμοια. ἤγουν τῶν δύο κανόνων μαχομένων περὶ τὴν τοῦ κύονος παραλήγουσαν διέφθειρον. οἷον καὶ ὀξύνουσι τὸ ὑποκείμενον, καὶ τὴν τρισυλλαβίαν εἰς δισυλλαβίαν περιέστησαν. Κύων, ὁ ἐλαυνομένου τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργοῦ, ὀξαλλόμενος σπινθήρ. οἱ δὲ, τὴν ἐρινύν. οἱ δὲ, τὴν νόσον. τὴν οὕτω λεγομένην κυνάγχην. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον. καὶ ὑλακτοῦν ζῶον. καὶ τὴν αἰσχύνην, καὶ τὸ ἄστρον, καὶ τὸ θαλάσσιον ζῶον, ἢ ὑπὸ τῶν κυβευτῶν βόλον τινά. ὃς χῖος καλεῖται. Κύων ἀλλὰ δεσμὰ, παροιμία ἀλλὰ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἀποδιδόντων. λέγεται δὲ καὶ βοῦς ἀλλὰ δεσμά. Κύων, ἀστήρ. ἰστέον ὡς κύριον μὲν αὐτὸ ὄνομα τὸ ἀστήρ. ἐπίκλησις δὲ τούτου ὥσπερ τὸ κύων ἀστὴρ, οὕτω καὶ τὸ κύων ὠρίωνος. ἔστι δὲ ὠρίων, κυνηγέτης θηρώμενος ἄριστος. καταστερίζεται μετὰ θάνατον. ὑπετίθει δὲ ἄστρα, ἢ ὁ κύων, ὡς ὁ μῦθος ἀλλοῦ πολλαχοῦ λέξειν τολμᾷ. δηλοῖ δὲ ὅτι τοῦ τοιούτου κυνὸς ἀλλὰ τὴν ἄλλων, πολλοὶ γίνονται καύσωνες. διὸ καὶ κυνοκαύματα ἡ πολλὴ ὁμιλία τούτοις φασί. καὶ διὰ τὸ πῦρ κακὸν σῆμα τοῦτον εἶναί φασιν ὁ ποιητής. καὶ πυρετὸν φέρειν πολὺν. ὃν ἀμέλει ἄστρον σείριον ἐκκαύσειν, ὃ καὶ φλέγμα φθάσας εἶπεν ὁ ποιητής, ὁμωνύμως τῷ φυσικῷ χυμῷ. πυροῦται γὰρ καὶ οἷον φλέγεται ὁ ἀήρ, κινὸς ἀλλὰ τὴν ἄλλων.

ΤΟ Κ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ὦ, καὶ τὸν ἄθω. καὶ τὸν λαγώ. καὶ τὴν τίνω. ἀττικοί, δίχα τοῦ ν προφέρουσιν. Ἄλλως. Κῶ, καὶ τὸν ἄθω. δίχα τοῦ ν προφέρουσιν ἀττικοί. ἔκλειδα δὲ εἰς τὸν λαγὼ, ἢ τὸν ταώ. Κῶ νήσου, κῷος τὸ ἐθνικὸν, ὥσπερ δὴ καὶ τῆς ἐν αὐτῇ πόλεως ἣν πόλιν εὐρυπύλου λέγει ὁ ποιητής, ἡ οὗ ἡρακλέους, καὶ χαλκιόπης, ὃν κλειδὲς ἐκεῖ βασιλεύσαντος. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ κῶς αὕτη, μερόπις καὶ μεροπὶς ἐλέγετο, ἀπὸ μερόπων ἔθνους. ἢ θεοῖς, ἀκεσαίων ἀπὸ ἡ ἀπὸ μερόπης, ἧς ἡ θυγάτηρ, κῶς. ἥ φασιν ἡ νῆσος ἐπώνυμος. καὶ ὅτι ἡ δισύλλαβος κῶος λέγεται διὰ δύο μεγάλων ωω, καὶ κόως διὰ μικροῦ καὶ μεγάλου, ἐξ οὗ τὸ κόον ἀνεγνωσμένον παρὰ τῷ ποιητῇ. ἡ κόος δὲ διὰ δύο οο μικρῶν. ὃν ἐσύναψεν ἐκ τοῦ ἔοικε γίνεσθαι ἡ κῶς. κατὰ δέ τινας καὶ ὡς πολυπρόβατος οὕτω καλεῖται. κόον γάρ φασι κατὰ ἐλθοῦσαν τὸ πρόβατα λέγεσθαι. εὕρηται δὲ καὶ κέως λεγομένη, ὡς ἡ τίος. ἧς ἐθνικὸν κεῖος. καὶ ἐκτήσω, κάϊος. ὡς τήϊος, τεῖος. ἢ ἐν συναιρέσει κῷος. τῆς κῶ κτητικὸν εὕρηται παρὰ τρυφιοδώρῳ κῶακόν. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ ἱστορίαν κῶς ἐλέγετο καὶ ὄρυγμά τι ἐν κηρύθρῳ, οὗ καθεῖργνυον φασὶ φῶρας, ἢ δραπέτας. ἡ δὲ τοιαύτη λέξις, δηλοῖ καὶ ἐν τοῖς ὀρεσκώοις ἐγκεῖσθαι. Κωὶ, ἀστρά

πτικὸν πρὸς τὸ κυρεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν. ἔστι δὲ τὸ ὕφασμα παράφασμα τοῦ ἀριστοφάνους, σόφισμα. κύρμα. ἢ κῦρμα, πολλοῖς εἴκεκυφεκὸς
πράγμασι. Κύρβα, κρανία. Κύρβειον, πέλαγος. Κυρβία τα, ἃ οἱ δὲ κύρον ὠκησαν τηρευταί. Κυρηχα, κώδια.
Κύρια, ἡ τόθα. Κύρον, τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυρεῖν ἀσφαλείᾳ ἐπόμενον καὶ συνεχείδον, ὡς τὸ αἰεὶ ἐπ' αὐχένι κύρει. τουτέστι, ἐπ
γίσιν. ἐπὶ ἔτυχε. Κῦρος, ἡ ἐξουσία, ἡ δὲ τυχία. Κυροῖ, βεβαιοῖ, πιστοῖ. Κῦρος, ἀπὸ τοῦ κῦρος κυρίως τιθέμενος ἀπὸ
τοῦ ἡλίου. τὸν γὰρ ἥλιον οἱ πέρσαι, κύρον λέγουσιν ἀλλὰ βέβαιον ἐστὶ προσῆκον. καὶ ὄνομα ποταμοῦ, καὶ κύριον. Κύρου
κυρῶ, τὸ βεβαιῶ. ἐκύρωσεν ἡ ψῆφος τῶν ὀρέστη θάνατον, αὐτὸ τοῦ ἔταξε. Κυρβαίου, ὄνομα γυναικείας θεοῦ. Κυρβάσιν τοῖς
τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν προσόσαντα. Κύρρος, τόπος ἐν συρίᾳ. Κύρσαι ἅρματι, καὶ ἐν ὁδῷ συγκύρσαι τῷ προσερχομένῳ
κατά τινα συγκυρίαν, ὁμοῦ ἐπιόμενοι ἢ εἰς ἐν ἐλθόντα. Κυρσάνιε, νεανία. ἔφηβε. ἢ ἀντὶ τοῦ λέγε τι. κυρσὸς γὰρ ἀντὶ τοῦ λέ
γεσθαι. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ λάκωνες, τὰ μειράκια. καὶ τοὺς ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπους. Κύρσας, κύρω κυρῶ κρινῶ. κύρ
σω αἰολικῶς. ἔκυρσα, καὶ κύρσας. Κύρσεον, τρόχον ἐν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κύρσας, προσκυνήσας. εὐτυχῶς. Κύρ
σειν ἢ κυρεῖν. τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν, εὑρεῖν. Κυρσερίδες, τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. κυψελλίδες. Κύρσιον, μειρά
κιον. Κύρτα, αἰδοῖα. μεμισημένα. ἐστι δὲ, οὐκ ἀγαθά. ἔστι δὲ τῶν παρ' αὐτῶν κόπρος, καὶ τὰ ἐντερα δὲ κυρτὰ κό
προν, καὶ σκύβαλον τῶν βρωμάτων. Κύρτηρον, κυρίως μὲν ἀσαιδεῖον δηλοῖ ὃ τρίας ἔχει αὐτὴ κύρτος ἀλλὰ χοῦ δηλοῦ
ται. Κυρτιεύς, ἁλιεύς. Κυρτίας, κελτοὶ τὰς ἀσπίδας. Κυρτὶς, ὀρνιθοτροφεῖον. Κυρτὸ, καὶ κοίλη, παράταξις. Κυρ
τὸν, τὸ μετέωρον καὶ ὑψηλόν, ἀπὸ τοῦ κύειν εἰς ὕψος. ἔτι ἐπαίρεσθαι. Κυρτοφίλη, ἑταίρα. οὕτως ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ
μέλαν ἔχειν τὸ ἐφίβαιον. διὸ καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις οὐκ ἀνεκαλύπτετο. Κυρτιάδαι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς.
Κυρτὸν, λέγεται καὶ ἐπὶ κυμάτων, ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀψύχων γινόμενον, παρὰ τὸ κύπτειν κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἢ καὶ παρὰ
τὸ κρύπτειν. Κύρτωμα, ἡ λεγομένη καμάρα. Κυρῶ, τὸ τυχοῦμαι, καὶ ἐξουσίαν δίδωμι, καὶ τυγχάνω. Κύρω, τὰ διὰ
τοῦ υρω ῥήματα, βαρυνόμενα μὲν, ἐκτείνει τὸ ῡ. περισπώμενα δὲ, συστέλλει. κύρω, κυρῶ. φύρω, φυρῶ. πύρω, πυρῶ. Κυ
ρέδια, ὀλέκρανα. Κυρῶ, κρατύνω. βεβαιῶ. Κυρωτῆρες, ἄρχοντες. Κῦσα γούνατα, τουτέστιν ἐφίλησα. Κύσας, φιλή
σας. Κῦσαι, τῷ στόματι φιλῆσαι. Κυσαμένη, κύσασα. ἄκυθον γὰρ τὸ ἄτεκνον. Κυσαίζει, ὁμιλεῖ. Κῦσε γούνατα,
μέρος τοῦ γονάζεσθαι. ὡς ἱκέτου μὴ μόνον χειρὶ ἁπτομένου γονάτων, ἀλλά που καὶ φιλοῦντος αὐτά. Κυσέρη, πυ
θμὴν, χάσμα. Κυσίζει, ῥοιά. Κύαθος, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ὕησιν, ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸ ὑγρός. Κυσθοκο
ρώνη, νύμφη. Κυστίαι, παχύπαι. Κῦσε δέ μιν κεφαλὴν, σχῆμα ἐστὶ σύνηθές τὸ ὁμήρῳ καὶ ἔχει αὐτὸ πταί
ξεις τρεῖς. ἢ γὰρ ἔκυσεν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ φάεα, ἢ ἔκυσεν αὐτὸν, κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ φάεα. ἢ ἔκυσεν αὐτὸν
ἤγουν τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ φάη. φιλεῖ δέ τις ὀφθαλμούς. Κυσοδοκνία, ψωρία. Κυσολάκων, ἀρίσταρχός
φησι τὸν κλεινίαν οὕτω λέγεσθαι, τῷ κυσὶ λακωνίζοντα. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι, λακωνίζειν ἔλεγον.
Κυσολαμπὶς, ἡ περιλαμπομένη ταῖς νυξὶ κανθαρίς. Κυσονίται, πόρναι. ἀπὸ τοῦ τοῖς ἀκολουθοῦντες. Κύσον με, φί
λησόν με. ἀριστοφάνης νεφέλαις. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. Κυσὸς, ἐστὶν εἶδος βοτάνης ἀκανθώδης ἐκ
κυάς ῥόδις. Κυσὸς, ἡ πυγὴ, ἢ γυναικεῖον αἰδοῖον. Κυσοχήνη, εἶδος δεσμοῦ. οἱ δὲ, ἀρυστροχ τίαν. οἱ δὲ ξύλον ἐν, ἐν ᾧ
ἁμαρτάνουσαι αἱ πόρναι ἐδεσμεύοντο. Κύστρα, ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν, καὶ πυρίσκοι. Κύστη, ἄρτος σπογγίτης.
Κύστικα, κύστιν μικρὰν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κύστιον, τὸ ἁλικάκκαβον. Κύστις, ἡ καλία. ἢ τὰ ἐργαστήρια, ἢ ἡ φύ
σα. Κύστις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν ἢ κύειν τὸ οὖρον. σημαίνει δὲ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον. Κύστις, ἀπὸ τοῦ κεύθω γενομένη, ἐξέ
ωσε τὸ ε. ὁμοίως πύστις, ἤγουν μάθησις ἐκ τοῦ πεύθω. Κύτα, πόλις κολχίδος. ἔστι δὲ ἡ ἑτέρα πόλις τῆς εὐρώπης κύ
ταια, ὁμώνυμος τῇ σκυθικῇ. ἀφ' ἧς φασι καὶ τὴν κολχικὴν ἐσχηκέναι τὴν ἀρχήν. Κυταῖς, πόλις κολχίδος. ὅθεν αὐ
τὴν μήδειαν κυταικὴν ἔφη λυκόφρων. οἱ δὲ ἰνδικοὶ κόλχοι, σκύθαι εἰσὶν, οἱ ἀλεξοὶ καλούμενοι. ἠπιόνη ἀκούσῃς ἀφε
δῆναι ὑν κόλχον τὰ φάρμακα, αὐθημερὸν ἀφαιροῦσιν. εἰς δὲ κόλχους αὐτῆς ἀφίκετο, μὴ ἀρκεσθεὶς τῇ τῆς κορίν
θου βασιλείᾳ. αἰήτης γὰρ καὶ ἀλωεὺς, ἡλίου παῖδες ἐκ πέρσης τῆς ὠκεανοῦ θυγατρός. διεῖλε δὲ ὁ ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν
βασιλείαν καὶ τὴν ἀρκαδίαν, ἀλωεῖ δέδωκε. τὴν δὲ κόρινθον, αἰήτῃ. αἰήτης δὲ μὴ ἀρκεσθεὶς τῇ κορίνθῳ, παρέθετο
ἰαώτῃ βουνῷ φυλάττειν ἑρμοῦ μὲν καὶ νύμφης υἱῷ. αὐτὸς δὲ, εἰς κόλχους ἀφίκετο. ἐνετείλατο μέντοι φυλάττειν τὴν τῆς
κορίνθου βασιλείαν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς ἢ, τις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἥκοι. ἐν κόλχοις δὲ αὐτὸς γήμας εἰδυῖαν ὠκεανοῦ θυγατέρα, ἐν
κυταίᾳ πόλει μήδειαν, ἄψυρτον ἔτεκε. ἀδελφαὶ δὲ αἰήτου καὶ ἀλωέως. ἤτοι τοῦ ἡλίου θυγατέρες, κίρκη καὶ πασι
φάη καθ' ἑτέρους καὶ καλυψώ. Κύταρον, ζωμάριδις. Κύτη, μεγέθη. Κύτινα, τῆς ῥοιᾶς τὰ πρῶτα ἐξανθήματα.
Κυτίδας ἐκάλουν, τὰς κίστας. Κύτος, ὄγκος, χώρημα, βάθος. τὸ τῆς σῶμα. Κυτταρους, καλοῦσι τὰς τῶν σφηκίων κατα
τρήσεις. μεταφορικῶς δὲ, τὰ κοιλώματα καὶ μυχαίτατον, κύτταρον εἶπεν ἀριστοφάνης τοῦ οὐρανοῦ. Κύτταροι, αἱ τῶν κη
ρίων κοιλότητες. ἀριστοφάνης. ἐστὶ δὲ ὁ ποικίλος ὁ παρακείμενος τοῖς βαλάνοις ἄλλως, καὶ τῶν σφηκίων τὰ κοῖλα. ἐστὶ
τὰ τῆς πεύκης, καὶ τὰ τῆς πίτυος προσαλοῦντα στρόβιλα. καὶ ὁ πυθμὴν, καὶ ἡ κατάτρησις. οἱ δὲ, καὶ τὰ ἐν τοῖς κη
ροῖς τρήματα, ἢ τὰ κοῖλα ἄγειν, καὶ τῶν αἰδοίων τοῖς βαλάνοις. ἄλλως. κύτταρος τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅ φυσικῶς ἐκ
ἡ βάλανος. ἡ τῆς βαλάνου πυελὶς, καὶ κατάτρησις. ἢ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ. λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν,
ὥσπερ τοῦ ᾠοῦ τὴν λεπίδα, τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον. θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει κύτταρον, τὴν προσάρτησιν τῆς
πίτυος, ἣ τίς ἐστιν ὡς στάχυς μικρὸς, ἐκ μεγάλων πυρῶν. ξηραινόμενος δὲ, θυλακοῦται ἀπὸ πτίσεως ὅσον οὐ ἀγίας δέ
φησι κύτταρον οὐρανοῦ ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης, ἐν θεσμοφοριαζούσαις. Κύτμεις, ὄνομα ποταμοῦ. Κυτωρὶς, τόπος πρὸς
θαλάσσης. Κύτωρον, πόλιν παφλαγονίας. Κυψάσαντες, τὸ κύτος περικαλύψαντες. Κυφάλια. ἐπεὶ τὰ χ' αἱ ἱερ
λυκάμπιοι ἐξῆς κεῖσ' αἱ δ' αὖ ἔχει κυφάλια κεκυρτωμένος. Κυφαλίος, ὁ κεκυρτωμένος. Κύφιλλα, τὰ νέφη. ἀστεῖ
κρύφελλα. τὰ ἀποφυσῶντα τὴν σελήνην ἐτρέχει δὲ κρύφελλα. καλλίμαχος, τὰ κοῦφα ἐλαστόμενα. Κυφαι

τι, καὶ ἡ συγκυρία. λέγεται δὲ καὶ περισπωμένως κυρεῖν, ἐξ οὗ τὸ ἔκυρσεν ὡς τὸ ἀτυχία, ὑφείσονεν ἔκυρσεν. Κυρεῦσαι, ἢ γυρεῦσαι, τὸ φυτεῦσαι. Κυρέω, ὃ τὸ ἐπιτυγχάνω ποιητικῶς. τὸ δὲ, καὶ αὐτό που ἐπιτυγχάνω, καὶ ὑπάρχω. ὁ δὲ μέλλων ὑπαρκτικοῦ πάλιν ῥήματος τίθεται ἀντὶ κυρεῖ ὤν, ὥσπερ τυγχάνει ὤν. Κυριβάσεω, μάχεσθαι. λέγεται ἀπὸ τῶν κριῶν. ἐλέγετο τὸ τοιοῦτο καὶ κορύπτειν, ἀπὸ τοῦ κερύπτειν, καὶ κυριβαπτεῖν. Κυριβάσεω, ἀριστοφάνης. κυριβασία λέγεται ἡ διὰ τῶν κεράτων μάχη, ἥπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται. κυριβάσεις γὰρ λέγονται, αἱ μίξεις τῶν προβάτων· καὶ γὰρ ἐκεῖνα ταῖς κεφαλαῖς διαμάχονται. Κυρήβια, πίτυρα μετὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα, τὰ ἄχυρα ἢ τῶν πυρῶν, ἢ ἔνθα αἱ κάγχρυς φρύγονται. κάγχρυς δέ εἰσιν, αἱ ἀλλεσμέναι κριθαί. Κύρητα παρὰ κνιδίοις, ὁ δήμαρχος. παρὰ τὸ κυρία εἶναι τοῦ ζῆν. ὅρος. Κύρηκος. ἔχει τὴν γενικὴν ἐκλείπουσαν τὴν παραλήγουσαν, κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς ξ ἀρσενικὰ, τὰ δισύλλαβα, ὅταν τῷ υ παραδέχηται, ἔχει δὲ τῆς πλαγίας συλλαβῆς ἄρχον ἀμετάβολον, ἢ δι' ὃ ἐν τῇ πρώτῃ συζυγία βαρύτονος λέγεται, διὰ τοῦ κ κλίνεται. κύρηκος, πέλυκος. ἔρυκος. βέβρυκος. ὅσα δὲ τούτων μὴ ἔχει τὸν χαρακτῆρα, διὰ τοῦ γ κλίνεται. ὄρτυγος, κόκκυγος. σημειῶδες τὸ ὄνυξ, ὄνυχος. παρασημειούμενοι μὲν ἀμφιβόλω, μὴ κλινόμενον διὰ τοῦ κ. ζητητέον δ' ἔτι περὶ τοῦ ὄρτυγος, καὶ δίδυκος, παρὰ τῷ κανονιστῇ ἀθηναίῳ. Κύρημα, ἐπίτευγμα, σύγκρημα, ἕρμαιον. Κυρῆναι, κυρηναῖοι. λίβυες. Κυρήνη, ἑταίρα τις ἐπίσημος, δωδεκαμήχανος ἐπικαλουμένη, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσία ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐξ ὑψιπύλης εὐριπίδου ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρον. ἐκ δὲ τοῦ λέγειν ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον κυρήνης, ἤγουν, ἀνὰ τὰς δώδεκα ἐκείνης αἰσχρὰς μηχανὰς, δείκνυσιν αὐτὴν πανυφαυλότατον ὁ ἀριστοφάνης. Κυρήβιον παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἔνθα αἱ κάγχρυς φρύγονται. κάγχρυς δέ εἰσιν αἱ λελεπισμέναι κριθαὶ, ἀφ' ὧν ἡ πτισάνη. Κυρία, σημαίνει τὴν προθεσμίαν. Κυρία, ἡ καθ' φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία ἡ ὁρισμένη, καὶ ἡ προθεσμος ἡμέρα. Κυρία ἐκκλησία, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, αἳ δοκοῦσι μὴ καλῶς ἄρχειν. καὶ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι. Κυριακὸν δεῖπνον, τὸ τοῦ κυρίου. ἢ τὸ ἔγκληρον, ἐν ἐκκλησία ἄριστον. Κυριακὴ μεγάλη, περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, τοῦ χριστοῦ. Κυριακή ἐστι, σύμβολον ἀρχῆς καὶ τελειώσεως τῆς τοῦ κυρίου προνοίας. διὸ καὶ πρώτη καὶ μονὰς καὶ ὀγδοὰς, καὶ ἡ ἀπὸ ἑκάστης τρίτη, ἥτις ἐστὶν ἀναστάσιμος τοῦ πρώτου φωτὸς καὶ λάμψις ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης ἡμέρα κυρίου. κυριακὴ ἀρχὴν λαμβάνουσα καὶ τέλος μὴ ἔχουσα, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ βασιλεῦσαι τὸ ἱερὸν καὶ ἅγιον φῶς τοῦ χριστοῦ, ἐν τοῖς ἐν αὐτῇ θετοῖς ἀστέρας τοῖς ἐν ἡμέρα συμβασιλεύσαντας τῷ χριστῷ τῷ ἡλίῳ τῆς δικαιοσύνης, εἰς ἀπεράντους αἰῶνας. Κυριάζεις, ἀποκαλεῖς. Κυρίβια, τὰ ὑπὸ τῶν κυάμων, σχίσματα. Κυρίβια, τὰ πίτυρα. Κυριβάντης, καὶ κύριβος, ὁ ἀσελγὴς ἐν τῷ λοιδορεῖν. Κυριβάζεσθαι, λοιδορεῖσθαι, διαμάχεσθαι. Κυρίβια, ἄχυρα καὶ πίτυρα, καὶ τὰ τῶν κριθῶν, ἀποβράσματα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κυρίζεσθε, τρίβεσθε. κύριθρα προσωπεῖα. ξύλινα. Κυρίβιον ἡμέρισον, τοὺς τὰ τοιαῦτα κρίνοντας πεπιστευμένους παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κύριθον, τὴν σφαῖραν. Κυρίζειν, ἢ κυρίττειν, κέρασι μάχεσθαι. Κύριον, ἴδιον. αὐθεντικὸν, γραμμάτιον. Κύριος, ὁ ἐξουσιαστὴς. ἢ ὁ ἐν ἀξιώματι ὑπάρχων. καὶ κύριος, ὄνομα δηλωτικὸν τῆς θεότητος. Κύριος κυρίως, ὁ κεκυρωμένος καὶ βέβαιος. Κυριότητες, εἰσὶ δυνάμεις ἀγγελικαὶ λειτουργικαὶ κυρίου. Κυριότης, ἡμέρα ἐν ᾗ τελειοῦται, τὰ συμφωνηθέντα, καὶ εἰσενεχθέντα. Κύριον, λέξις ἀριστοφάνους, ἀντὶ τοῦ κύρου τοῦ ἀρταξέρξου, τοῦ περσῶν βασιλέως. Τὰ ἀπὸ τοῦ υ. Κύριος. κῦμα, κυμαίνει ἡ θάλασσα, αὐτὸ τὸ κύματα ἐγείρει. κυλίω, ἀφ' οὗ κύλινδρος. κύκλος. κυκλέω κυκλῶ, τὸ στρέφω. κυκλόω δὲ κυκλῶ, τὸ περιλαμβάνω. κύτος παρὰ τὸ ἔχειν κοιλότητα, καὶ χωροῦν τι. καὶ αὐτὴ ἡ κοιλότης καὶ διαχώρησις. κύβος, παρὰ τὸ τετράγωνον καθ' πλάτος καὶ καθ' βάθος, ἰσάκις ἴσον. ἐπικράτησε δὲ ἰδίως λέγεσθαι κύβους τὰ ἐξηγμένα ὀστᾶ, ἃς χρῶνται οἱ παίζοντες. κυβιστὴς καὶ κυβιστητὴρ, ὁ ὀρχηστὴς χόρευθος. κυβεύω, κυβεία. κυλλήνη πόλις ἀρκαδίας, ἀφ' ἧς κυλλήνιος ὁ ἑρμῆς. κυλλὸς, ὁ βεβλαμμένος τὸ μέλος. ἀφ' οὗ κυλλοποδίων, καὶ κυλλοποδίων ὁ ἥφαιστος. κύπρος νῆσος. ἀφ' οὗ κυπρογένεια ἡ ἀφροδίτη. κύπρις ἡ αὐτή. κύκνος, ζῶον πτηνόν. κύαμος εἶδος ὀσπρίου. κύω ἡ γυνὴ, ἤγουν ἐγκυμονεῖ. κύω τὸ φιλῶ. ὡς παρὰ ἀριστοφάνει. κυνοῦμαι καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. κύμβαχος ποιητικῶς, ὁ ἐπὶ κεφαλὴν καὶ ὤμοις κείμενος. κύμβαλα, ὄργανα τινὰ κρουστά. κύθηρα πόλις. ἣ καὶ οὐδετέρως λέγεται πληθυντικῶς, τὰ κύθηρα. ἀφ' οὗ κυθέρεια ἡ ἀφροδίτη. κυνῶ ποιητικῶς, τὸ προσκυνῶ. κυρήνη, πόλις. ὁ ἀπὸ ταύτης, κυρηναῖος. κυάνεον, τὸ μέλαν. κύων, ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάττιον, καὶ ἐν οὐρανῷ ἄστρον, ἀπὸ τοῦ κυνὸς τοῦ χερσαίου. κύνες γένος φιλοσόφων. καὶ κυνικοὶ, διὰ τὸ σκώπτειν, καὶ οἱονεὶ διακινεῖν ὥσπερ κύνες. κῦδος ἡ δόξα. κυδαίνω τὸ δοξάζω. κυρόω κυρῶ, τὸ βεβαιῶ. κυρέω δὲ κυρῶ, τὸ ἐπιτυγχάνω. καὶ κυρέω, τὸ ὑπάρχω, καθ' τοὺς τραγικούς. κυδοιμὸς ὁ θόρυβος. κυβιστῶ τὸ κολυμβῶ. κυδώνιον, εἶδος ὀπώρας. κυνῆ ἡ περικεφαλαία. κυνηδὸν τὸ δίκην κυνός. κυαμοτρώξ, ὁ τοὺς κυάμους ἐσθίων. κυναίγειρος, κύριον. κύαθος, τὸ ἀντλητήριον. κύλιξ, τὸ ποτήριον. κυανοχαίτης ὁ ποσειδῶν, ἤγουν μελανόθριξ. κύζικος, πόλις. κύμινον, ἀφ' οὗ κυμινοπρίστης ὁ φειδωλός. κυψέλη, ἀγγεῖόν τι διαπεπλεγμένον ἐκ σπάρτου ὃ καθιᾶσιν οἱ ἁλιεῖς εἰς τὴν θάλατταν δελεάσαντες. κυψελὶς, ὁ ῥύπος τῶν ὤτων. κυνηγὸς ὃς παρὰ ἀττικοῖς λέγεται κυνηγέτης. κυφὸς ὁ κυρτός. κυρίττω τὸ κερατίζω. κυκεὼν, εἶδος πότου. κυλοιδιῶ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκοῦμαι. κύστις, τὸ ὑπογάστριον μέρος τοῦ σώματος. κύθνος, νῆσος μία τῶν κυκλάδων. ὁ ἀπὸ ταύτης κύθνιος. κυνόσαργες ἓν τῶν παρ' ἀθηναίοις γυμνασίων. κύρβεις ἀρσενικῶς ἐστὶν ὅπου καὶ θηλυκῶς. λίθοι οὕτως ἐλέγοντο κυβοειδεῖς, ἑστῶτες ἐν ὕψει τοὺς νόμους ἔχοντες ἐγγεγραμμένους. καὶ ἕτερα. Κυρίττει, καὶ κυριάσει, κέρατι τύπτει. καὶ μάχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ κριῶν. καὶ κυρίττοντες, κερατίζοντες, κέρασι πλήσσοντες. Κύρις, ὁ ἄδωνις. ἢ περίζωμα τι, χιτώνιον, ἢ κυρτός. Κυριττοί, οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα πρόσωπα καθ' ἰταλίαν, καὶ ἑορτάζοντες τῇ κορυθαλλίᾳ γελασταί. Κυρίττολος, κορυβαντιστὴς, πλήκτης. Κυρίττον, ἐν γαστρὶ ὄν. Κυρίως, βεβαίως, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. Κυρκανᾷ, ταράττει, κυκᾷ. Κύρμα, ταὐτόν ἐστι τῷ εὐτυχὲς εὕρημα. ἢ ἀπὸ τῆς εὐτυχίας, καθ' ὁμοιότητα τοῦ καθ' συγκυρίαν. Κύρμα, ἐπὶ

κυνοσούρας, ὡς ἐστὶ μείζων οὖσα. ἡ μὲν γὰρ περὶ τὸν πόλον, ἡ δὲ ἑλίκη περὶ τὸν βορέαν ὅλον κύκλον φασί. ἐστὶ ἑλίκη ὥσπερ τὰς
ἕλικας, ἀπ' αὐτῆς ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ἔχειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀεὶ πλέοντας, τοῦ δὲ ἐν τοῖς ναοῖς ἀγαγεῖν. οὐ
γὰρ δυσοφθάλμους εἶναι τούτους ὅμηρος λέγει, τοῦτο γὰρ παρθένον ἐστί. Κυνόσουρα, φυλὴ λακωνική, καὶ ἄκρα τοῦ μα
ραθῶνος, πρὸς τὴν εὔβοιαν τετραμμένη· καὶ ἡ μικρὰ ἄρκτος, καὶ πᾶς χερσονησώδης τόπος, καὶ αἱ κυνοθυμασταί, οὕτω κα
λοῦνται. Κυνοῦπες, ἄρκτος. μακεδόνες. Κυνοῦραι, ἀστράγαλοι. Κυνουρία, ὅτου μετὰ χειμῶνος κῦμα ἐκβάλλει.
Κυνοῦχος, ὁ τὸν κύνα κρατῶν δεσμός. κόλπας ἀστλέγγισονα χάλκεά τε καὶ κυνοῦχοι. Κυνοῦχος, θυλάκιον. βαλλάντι
ον ὑμαρσίππιον. Κυνοφθαλμίζεται, ἀναιδῶς ἐμβλέπει. Κυνόφαλα, κεβίθαι φυλή. Κύνταται, ἀναιδέστατα. Κύν
τατος, ὁ χείριστος ἢ ἔσχατος, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Κύντερον, ἀναιδέστερον χαλεπώτερον, παρὰ τὴν κυνὸς φωνήν, κυ
νότερον καὶ συγκοπῇ, κύντερον, ὡς μελανότερον μελάντερον, καὶ μελάντερον. Κυνύπισμα, τὸ ἀπὸ σεμφύλων τῶν κύ
πρων. Κυνώ, ἀσφαλεία τις, καὶ ἄσιν ἀποκεχέοιτο. Κυνῶπα, ἀναιδέστατα. Κυνώλης, ὀξώλης. Κυνῶν ἐπίσημα
τῶν παρὰ δ' ἄδονται, ἰνδοί, ὑρκανοί, μολοσσοί. πρὸς δὲ ἄλλαις καὶ λακωνικαί, ὡς πίνδαρος εἶδεν εἰπών, λακωνικαὶ αὐτὴ θηεστὶ
κύνα τρέφειν, πυκινώτατον ἑρπετόν. ὅμως ἡ φύσις, καὶ ἐν ἄλλαις καὶ ἄπασι τόποις, διαφόρει κύνας ἀγαθούς, ὁ τριος
τις καὶ ὁ ἄργος. ὅτι δὲ φιλανθρωπότατον φύσει ζῶον ὁ κύων, διὸ καὶ κλῆσιν ἔχει ἀπὸ τοῦ κυεῖν, ὅ ἐστι φιλεῖν, δῆλοί ἐστι.
Κυνοῦλαγμός, ἐχρηκὸς δηλαδὴ βλάβην. Κυνῶ, τὸ προσκυνῶ. Κυνῶπα, ἀπὸ ἀναιδείας τις ὁ κυνώπης. οὐ θηλυκόν, ὁ
κυνώπης ὡς δηλοῦσι, καὶ αἱ τραγῳδίαι κυνώπιδες, παρακαταῦσι διαλύει τὸ σύνθετον, καὶ κυνὸς ὄμματα ἔχειν ἄλλοι λέ
γει. Κυνώπιδα, ἀναίσχυντον. Κυνώπιδος, ἀναιδέσιν ὄμμασι. Κυνώπιδος, ψόγος ὀφθαλμοῦ, ὥσπερ αὖ παλιντά
τος τὸ κυανώπιδος. Κυος, κύημα. ἔγκυον τὸ ἐν γαστρί. Κύουσαν, ἔμβρυον ἐν τῇ ἔχουσαν. Κυοφοροῦντα, ἐγκυμονοῦσα.
Κύπαι, εἶδος τι νεώς, καὶ αἱ ἐξ ὕλης καὶ χόρτου οἰκήσεις. Κύπαλον, μεμηκασμένον. Κυπάς, τὸ ἱμάτιόν τι λέγεται
κυπαί τις καὶ ἱμάτιον ἐν ἰσομβρία, τῶν χειμάδων ἢ γουαλιθωθεῖσα παρὰ λυκόφρονι. Κύπασσις, αἱ ἀλωσεφαλαια. αἱ δὲ
χιτῶνος εἶδός φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν κύπασσιν. οἱ μὲν γυναικείου, οἱ δὲ ἀνδρείου. Κύπασσις, κόσμος γυναικεῖος, ἐν δὲ
θυμβρος. Κύπαρα, ἡ ἐν σικελίᾳ κρήνη ῥέουσα. Κυπαρισσήεις, πόλις μεσσηνίας. ἐθνικὸν κυπαρισσήεντος. κυ
παρισσαι μέντοι, πόλις ἐν παρνασσῷ. ἧς ὅμηρος ἐμνήσθη. ἐκείνης δὲ ὁ πολίτης, κυπαρισσεύς. ὁ δὲ γεωγράφος ἐστὶ στε
ρον λέγει κυπαρισσήεντα, καὶ ὅτι κυπαρισσία ἐστὶν ἄλλη παρὰ τὴν κυπαρισσήεντα, μεσσηνιακὴ καὶ αὐτή. Κυπαρίς
σια, εἶδος ἀλεκτρυόνων. Κυπαρίσσοι, ἀπὸ κυπαρίσσου φασὶ καλεῖσθαι υἱοῦ μινύου ὀρχομενοῦ. οἱ δὲ, ἀπὸ πλήθους
τῶν ἐκεῖ κυπαρίσσων. ἐκάλουν δὲ αὐτὴν καὶ κυπαρισσοῦντα, ὡς ἀπολλωνία δια. πρότερον δὲ καὶ ἔρανον, ἐν δυσὶ ν πρὸς
διαστολὴν τοῦ ἐράνου ἐν ὀδυσσείᾳ. οὐ χρῆσις, τὸ ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστί. πρὸς ὃ παίζων τις παλαιός, συνέλαβε
καὶ εἶπε γέρανον, καὶ ἠπάτησε τὸν ἀκούσαντα, ὡς δῆθεν περὶ ζώου γεραίου λαλῶν. ἔκειτο δὲ ἐν παρνασσῷ, κατὰ τοὺς
δελφούς. Κύπαρος, κυπάροις τὰ κοῖλα ἔλεγον ἀγγεῖα. καὶ χυρταῖα, διὰ τοῦτο. καὶ τὰς τῶν σφηκῶν κατατρήσεις, ἢ
τὰς τῶν αἰδοίων βαλάνους, ἐκ μεταφορᾶς κυπάροις λέγουσιν. ὁ δὲ θεόφραστος, προσαίθουσί τινα τῆς πόλεως καὶ τοὺς τά
φους, κύπαρον προσαγορεύει. Κυπασίς, περίζωμα καὶ χιτῶνος εἶδος. Κυπαται, κίναιδοι. μαλακοί. Κύπειροι, ἄν
θος ἱππασίας ἐδώδιμον. Κύπειρος, φυτόν, ὃ καὶ ἐρεισκήπτρον. Κύπειρος, καὶ κύπειρον εἶδος βοτάνης. Κύπελλον, πο
τηρίου εἶδος, διὰ τὸ ἴσω κυρτὸν οὕτω λεγόμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐκκυφοῦν δευτέρου ἀορίστου. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἀμφικύπελλον
λέγεται ἀστεῖ, πανταχόθεν διὰ τὸ ἴσω κεκυφός. πολλάκις γὰρ ἡ ἀμφὶ πρόθεσις, τὸ κύκλῳ σημαίνει, ὡς δηλοῖ. τὸ νῆ
σος ἀμφίαλος. ἄλλοι δὲ, κύπελλον τὸ ἄγγειον φασὶ ποτήριον, εἰς ὃ χύεται, ἢ ὅτι εἰς ὃ ἐγχέεται πολὺς οἶνος.
Κύπρα, τὰ χανία ἐκ κυπείρου πεπλεγμένα. Κύπτε, πρωκτέ. Κυπρίς, πόρνη. Κυπρία πάλη, ἣν ἔνιοι πάμμαχον
καλοῦσιν. οἱ δὲ, ἄγροικον, καὶ ἀπάλαιστον, διὰ τὸ τοὺς ἐν κύπρῳ ἀτέχνως παλαίειν. Κυπρίζουσαι, ἀνθοῦσαι, αὐξοῦ
σαι. Κύπριον, τὸ ἀρτάλυτον. Κυπρῖνος, ἰχθύς ποιός. Κύπριος βοῦς, ἀντὶ κοπροφάγου καὶ εἰκαῖ τάσσεται τοῦτο.
ἐπειδὴ αἱ κύπριαι βόες, κοπροφαγοῦσιν. Κυπρίς, ἡ ἀφροδίτη ἢ τὸ κύειν παρέχουσα. ἢ ὅτι ἐν κύπρῳ τιμᾶται. Κύπρος,
παρὰ τὸ κυοφόρον καὶ λιπαρὰν γῆν ἔχει. Κύπρος. μέτρον σιτήριον, ἢ κεφάλαιον ἀριθμοῦ. Κυπτάζεις ἔχων, ἀριστο
φάνης. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; ἀττικῶς περιττεύει τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυπτάζεις στραγγεύῃ, διατρίβεις. Κυπτάζειν,
τὸ κάτω κάμπτεσθαι τῷ σώματι. Κυπτάζειν, τὸ στραγγεύεσθαι. ἀριστοφάνης, τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν, καὶ βραδέ
ως διακείμενος εἰς τὸ εἰσιέναι. Κύπτει, κάμπτει ἑαυτὸν κλίνει. Κυπτόν, ταπεινούμενον. Κυρβάσωμεν, κρύψωμεν.
Κυρβασίη, πῖλον δοκεῖ εἶναι ὀξύ, ὅπερ ἡ τιάρα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κυρβασίαι, κεφαλὴ ἀλέκτορος. Κύρβαν
τες, καὶ κρύβαντες, οἱ τὸν κρόνον φυλάξαντες. βαίνειν γὰρ τὸ φυλάττειν. ὡς χύσαν ἀμφικύβαχας, ἀντὶ τοῦ φυλάττειν
ἐκ οἰς ἡρωδιανός, παρὰ τὸ κρύβειν κρύβαντες. καὶ κύρβαντες. ὅθεν καὶ κυρβασία καὶ κρυβασία. εἶναι δὲ, τὸ τὴν κεφα
λὴν καλύπτειν. ἄλλοι δὲ, τὰς περικεφαλαίας, κυρβασίας φασί. Κύρβις, ἡ σανὶς ἔνθα ἦσαν οἱ νόμοι γεγραμμένοι.
ἀπολλόδωρος δέ φησι, πᾶσαν δημοσίαν γραφήν, καὶ νόμους καλεῖσθαι. ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὰ δόξαν
τα γράφοντες, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς στάσεως, στήλας. κύρβις δὲ, ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀναβάσεως. ὕστερον δὲ τὰ ξύλα λελευκω
μένα γράφοντες, ὁμοίως ἐκάλεσαν κύρβις οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς φύλλα. ἢ ὡς ἐρατοσθένης φησίν, ἄξονα
θηνησιν οὕτω καλούμενος, ἐν ᾧ οἱ νόμοι περιέχονται. Ἄλλως. Κύρβεις χαλκαῖ σανίδες, ἐν αἷς τοὺς νόμους γράφουσι.
καθὸ δὲ ἔνιοι, ἄξονες τρίγωνοι ἐν αἷς ἦσαν, οἱ τῶν πόλεων νόμοι γεγραμμένοι, καὶ αἱ δημόσιαι ἱεροποιίαι, καθάπερ καὶ
ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί, καὶ ἀπολλόδωρος. κύρβεις δὲ, ἤτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνα
τεταμένον. ἢ ἀπὸ τῶν κορυβάντων. ἐκείνων γὰρ εὕρημα ὥς φησι θεόπομπος, ἐν τῷ περὶ τῆς εὐσεβείας. Κυρεῖ, τυγχάνει.
Κυρεία, ἡ ἐξουσία. Κυρεῖον στράτευμα, τὸ μετὰ κύρου συναναβεβηκός, ὅ τι ἐστράτευσεν ἀντὶ τὰ ἀδελφοὶ ἀρταξέρξην,
οὗ μετεῖχεν ὁ ξενοφῶν. Κύρειος θρόνος, ὁ τοῦ κύρου. Κύρεται, δηλαδὴ τὸ ἐντυγχάνει, ἐξ αὐτοῦ δὲ γίνεται καὶ τὸ ἀνικη

τῆς ῥάχεως ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τὰ αἰδοῖα φερόμενος γόνος. Κυνέη παρ' ὁμήρῳ, χρήσεως παλαιᾶς ἐστὶν ὄνομα. ὅσα γὰρ ἐκ
τῶν περιβαλλέων, λεοντῆ, λυκέη, ἐλλείποντος τοῦ δορά, οὕτω καὶ ἐν τῷ κυνέη. δηλοῖ γὰρ κυνείαν δοράν, εἶτα κυνὸς κατὰ τὸ πάλαι ὁ κρ
ύψαι τὰς κεφαλὰς τοῖς παλαιοῖς. οἱ μὲν τοιαύτῃ ὕλῃ τῶν σκεπασμάτων, ἐμέλλοντο. τὸ δὲ ὄνομα οὐκ ἐξελείπετο. ἀλλὰ
καὶ τὸ ἐξ ἄλλης ὕλης ἔρυμα τῆς κεφαλῆς, κυνέη καλεῖται διὰ τὴν παλαιὰν χρῆσιν, καθ' ἣν καὶ ἡ τοῦ ἅιδος περικεφα
λαία, κυνέη λέγεται. Κυνέη ἅιδος, ἡ ἀθηνᾶ ἔλαθε τὸν ἄρην ἐν τῷ τοῦ διομήδους ἅρματι οὖσα. διὸ τὸ δῦναι ἅιδος κυνέ
ην, μή μιν ἴδοι ὄμβριμος ἄρης. ἤτις μέλαινά τις. γὰρ τοῦ μύθου λέξεται εἶναι ὑπὲρ παῖς ὁ ἀεὶ ἔπος τὸ μέλαν. διὸ καὶ τὰς
ἀφανεῖς οἱ ἐν τῷ δολίως τι πράττειν, καὶ αἰεὶ γὰρ ἅδης ἐν τῷ ἐκεῖ σκότῳ τοῦ ἅδου, λέξεται παροιμιωδῶς κυνέην φορεῖν.
Κύνει, ἀντὶ τοῦ ἐφίλει ἢ προσεκύνει. Κυνεῖν, τὸ φιλεῖν. πρωτότυπον ἐστὶ τὸ κύνειν. ἐκ τούτου τὸ προσκυνεῖν. καὶ τὸ κυνεῖ
τὸ φιλεῖ. Κυνέαις, περικεφαλαίαις. πρὸς τὸν ὄμβρον ἔχοντα. καὶ ἐν νεφέλαις ὁ πρεσβύτης τοὺς ὄμβρους φοβούμενος
λέγει. τὸ δὲ μὴ κυνῆν ἀκούσαντα ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμονα ἔχοντα; Κυνέη κατὰ τοὺς παλαιούς ἐστι νέφος τι πυκνότα
τον ἢ τοῦ ἅδου κυνέη, δι' οὗ καὶ αἱ θεαὶ ἀφανεῖς ἀλλήλαις γίνονται. ὡς εἶναι ἴσον τὸ κυνῆν ἅδου δῦναι, ἢ γὰρ παχύτατον νέ
φει ἐνδύεσθαι. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τοῦ γὰρ γῆν ἀΐδου ἤτοι σκότου. εἴρηται τὸ δῦν ἅιδος κυνέην. ἢ περιβαλλόμενός τις, οὐκ ἂν
ὁραθείη. διὸ ἀθηνᾶ ἔδυνεν αὐτήν. Κύνεον θάνατον, ἄγαν φοβερόν. Κύνειος, εὔζωνος, καὶ ἰσχυρός. Κυνέες, ἀναιδεῖς. κυ
νώπας. Κύνειος θάνατος, χαλεπός. ἔστι δὲ, ὁ τοῦ κυνὸς θάνατος. δυσχερὴς γὰρ ἀφίησι τὸ πνεῦμα. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει.
Κυνηλφεῖ, κλύζει. Κύνεον νοῦν λέγει ὁ ἡσίοδος, τὸν κυνὸς ἀναιδίαν ἔχοντα. ἀπὸ κυνὸς, κύνεος. ὡς ἀπὸ τοῦ χρυσὸς χρύ
σεος, καὶ ἀργύριος ἀργύρεος μετουσιαστικῶς. Κυνέπασαν, ὀξυδύσαν. εἶναι κυνέπασαν, τὰ αἰδοῖον περιθέντα τις, ἀσ
επέπασαν. Κυνές, τοῦ ἵππου τῆς ὀπῆς μέρος καὶ ἄλλα. καὶ ἀναιδεῖς, καὶ αἱ δρακαίνης. Κύνεσι, τοῖς κυσί. Κυνῆ
σαι, ἤτοι ἀργεῖος κόρακα ἢ ἀθηνᾶ, ἢ πειθώ. Κυνέουν, ἐφίλουν. Κύνεσι ποιητικῶς, κυσὶ καινῶς. Κυνῆ, θεοῦ τις αὔτη. κυνῆ
δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς ἑρμῆς ἄγγελος ὤν, παρὰ σοφοκλεῖ ἐν ἰνάχῳ περὶ τῆς
ἴριδος. φασὶ δὲ καὶ κυνέαν τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν πελοποννήσῳ. πέτασον γὰρ περὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὁ ἑρμῆς πρὸς ὃν
τὴν κυνῆν εἶπε. οἱ πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνῆν καλοῦσι. Κυνῆ βοωτία. εἶδος τοῦτο γὰρ διαφορὰ ἄλλαι ἐν βοωτίᾳ
καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατὰ τὸν ἀγρὸν ἐφόρουν. Κυνηγέτης λέγε, τετρασυλλάβως. Κυνηγέτης ἐμβοᾷ ταῖς κυσίν. ἐγκε
λεύεται, ἐπανακράγεται, περικεκράγω, ἐνσημαίνεται, περισημαίνεται, ὀξοτρύνεται, τὰς κύνας προσκαλεῖται, προτ
ρέπεται ἐπεγείρεται. ὁρμᾶται. παρορμᾶται καὶ τὰ ὅμοια. Κυνηγῶ, κυνηγετῶ, ἀγρεύω. θηρῶ, θηρεύομαι, θηρῶ. ἁλίσκω.
Κυνηδὸν, δίκην κυνός. Κυνῆν, περικεφαλαίαν λέγουσιν ἀγροικικὸν φόρημα. οὕτω δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ πρότερον ἀπὸ κυνέ
ου δέρματος ἦν. Κυνθαίει, κλύζει. Κύνθιον, προσωπεῖον ξύλινον. Κύνθος, ὄρος δήλου. ὅθεν ὁ ἀπόλλων, κύνθιος κα
λεῖται. Κυνίας, πῖλος ἢ χείρ. Κυνίδαι, γένος ἱερὸν ἀθήνησιν. ἀπὸ κυνίου ἢ κυνίδου ἥρωος. Κυνίδιον, τὸ μικρὸν κυνάρι
ον. Κυνίζει, μετὰ βλακείας περιπατεῖ. Κυνίζω, παρὰ τὸ κίω τὸ κινῶ κυνίζω, τὸ δὲ κίω, παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι. Κυνικοὶ
οἱ φιλόσοφοι, διὰ τὸ αὐθάδες καὶ θρασὺ καὶ ἀναιδές. τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ κύνες. Κυνικός ἐστι νοῦς, ὁ θεωρητικὸς διὰ τῆς
κινήσεως τοῦ θυμοῦ πάντας ἀποδιώκων τοὺς ἐμπαθεῖς λογισμούς. Κυνικός ἐστι νοῦς, ὁ πρακτικὸς, ὁ πάντας τοὺς ἀδι
κους καθυλακτῶν λογισμούς. Κύνιος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον. Κυνίξεις, ἀφροβολισμοί. Κυνίσκας, τὰς κύνας, ὡς φιά
λας καὶ φιαλίσκας λέγομεν. Κυνισμός, εὔτονος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. καὶ κυνίζειν δεῖ τοὺς σπουδαίους. Κυνόβολον, ἀπα
τητικόν. Κυνοβάμων, ἵππος τις, οὕτω προσαγορεύεται. Κυνοβλάστης, κυνῶν ὀρθὴ τις. Κυνόγλωσσον, βοτάνη τις. Κυ
νοδέσμη, δεσμὸς ἀκροποσθίας. Κυνοθαρσεῖς, ἀναιδεῖς. Κυνόκεντρον, βοτάνη τις. Κυνοκέφαλον, βοτάνη τις, ἣν τινες ἀντίρ
ρινον καλοῦσι. Κυνοκέφαλος. ὁ κλέων ἑαυτὸν οὕτω καλεῖ. ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον. Κυνοκοπήσουσι, ἴσως
οἱ καθάπερ κύνα. ἀριστοφάνης. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἔστι γὰρ κύνει, ἰσχυρὸς τοῖος. ἅμα δὲ καὶ κυνέω σε, δέρμα τ
παίσω. ἔστι γὰρ τραχύτατον. Κυνόλφι, σίλφη. Κυνόμαλα, τὰ κοκκύμηλα. Κυνόμυια, ἀναιδὴς ὡς μυῖα. ἐκ δύο αἰσχ
ρῶν πλεῖον. τοῦ τε κυνὸς, καὶ τῆς μυίας, διὰ τὸ ὑπερβάλλειν τῆς ἀναιδείας. Κυνοπρίσις, ζῶόν τι. Κυνοραισταί, οἱ τὸ
κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες. Κυνοραιστής, δι' ἑνὸς μὲν γέγραπται τὸ φυσικῶς, διὰ τὸ μέντοι ὡς δίχα γε αὐτὴ ἡ σύν
θεσις διπλασιάζει τὸ ρ ἀττικῶς. δηλοῖ δὲ ἢ ψεκτικῶς τὸν τοῦ θυμοῦ ῥαιστήν, ὥσπερ καὶ κυνοραισταὶ λέγονται τὰ τῶν κυ
νῶν φθαρτικὰ ζωΰφια. ἢ καὶ ἁπλῶς, δι' οὗ ῥᾳδίως γίνεται ἡ ψυχὴ, λυθεῖσα τοῦ κατὰ σῶμα δεσμοῦ. Κυνοραιστῶν κροτῶ
νων. ἀντὶ φθειρῶν. ῥαίνουσι γὰρ τοὺς κύνας, πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν. ἢ κυνοραιστῶν, κακῶς ἐχόντων. Κυνόροδον, κρίνον
ὅμοιον ὑακίνθῳ. Κυνόρχιας, βόλου ὄνομα. κυνὸς τυφλοῦ, ἢ πόλεως. Κῦνος, ἄκρα τις, πέραν τῆς σῆς πόλεως...
τὸν, ἐπίνειον ὀπούντος πόλεως λοκρῶν περὶ κνημίδιον, τὴν πέραν δ' ἄβαις κατὰ τὸν πορθμὸν ἀφ' ἧς ἦν καὶ ὁ τοῦ ἀχιλλέως
συγγενὴς καὶ ἑταῖρος πάτροκλος. Κυνόσαργες, χωρίον οὕτω κληθὲν, ἀπὸ κυνὸς λευκοῦ θῦμα παρασπάσαντος, καὶ
ἐκδραμόντος ἐκεῖ. ὅθεν οὐδὲ αἴσιον πρόσρημα, τὸ ἐς κυνόσαργες, ἀλλ' ἴσον τῷ ἐς κόρακας. ὅτι δὲ ἀθήνῃσι τὸ κυνόσαργες,
δῆλον ἐκ τῆς ἀττικῆς. ἐν κυνοσάργει γὰρ δέχεται. ἦν δὲ καὶ γυμνάσιον ἔξω τοῦ ἄστεος ἀθήνησιν, ὅ τινες κυνόσαργες ὀξυτό
νως προφέρουσιν. ὁμοίως τῷ περικαλλές. κρατεῖ δὲ ὅμως ἡ τοῦ προπαροξυτόνου ἀνάγνωσις, ὡς δηλοῖ ἐν τῷ κυνοσάργει.
Κυνόσβατον, ἡ κυνὸς βάτον ἐν παραθέσει αἰτιώμενος δέ τις εἶπεν αὐτήν, ὡς ὁ ἀθήναιος. καὶ αὐτὸ ἱστορεῖ ξυλίνην κύ
να διὰ τὸ ἀκανθῶδες τοῦ φυτοῦ καὶ τραχύ. ὁ δ' αὐτὸς προσιστορεῖ καὶ ὅτι χρησμὸν λαβόντες οἰκίζειν πόλιν ἔνθα ἂν ξυ
λίνης κυνὸς δηχθῶσι, καταδηχθεὶς τὴν κνήμην ὑπὸ κυνὸς, βάτου ἔκτισεν ἐκεῖ πόλιν. Κυνόσβατος, φυτάριόν ἐστιν ὅμοιον
ῥόδῳ ἔχον τὸν καρπόν. ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρου παρόμοιον ταῖς ῥοιαῖς, ἢ ταῖς ῥοδέαις, ἀκανθῶδες. Κυνόσση
μα, χωρίον τῆς χερρονήσου ἔνθα λόγος τὴν ἑκάβην μετὰ τὴν ἰλίου ἅλωσιν, ἀγομένην αἰχμάλωτον κατὰ τῆς θαλάττης
ἑαυτὴν ἀφεῖσαν, τελευτῆσαι τὸν βίον. Κυνοσοσία, θεράπαινα. Κυνόσουραν μὲν μικρὰν ἐκάλουν, διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς ὁ
μοιότητα. τὴν δὲ ἑτέραν ἑλίκην, διὰ τὸ ἑλίσσεσθαι καὶ ἑλικοειδῶς ἔχειν τὴν οὐράν. ἢ διὰ τὸ μείζονα ἕλιξιν ἔχειν τῆς

Κύμβαι, ὄρνιθες. Κύμβαι, πλοῖα περιφερῆ παρὰ Ῥωμαίοις. Κυμαίνει, ἡ θάλασσα. ὁ μετὰ βάσεως. μετὰ βακτηρίας αὐτὴ τῆς κρ
ἀάσεως. Κυματολόγη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται διὰ τὸ λήγειν τὰ κύματα. Κυματωγή, ἀκτὴ ἔνθα κύματα ἄγνυται.
Κύμβαχον, ἀκρότατον. Κύμβαλα, ὄργανα ἠχητικά, παρὰ τὸ κύφειν, κύφαλά τινα ὄντα. καὶ κύμβαλα, θυμελικὰ παί
γνια. καὶ κύμβαλ' ὀξύδουπα κοιλοχείλεα. Κύμβαλον, παρὰ τὸ κύπελλον, κύπελλον καὶ κύμβαλον. ἢ παρὰ τὸ περιτετμη
μένον φωνὴν ἔχειν. κύμβαλον γὰρ, ἐκ τῶν περιτετμημένων φωνῶν εἴληπται. αἱ δὲ περιτετμημέναι φωναί εἰσι ταῦται, κυμ. κεφ. κο. ρι. κρι.
κι. τρι. χα. Κυμβαλικὸς τρόπος, τὸ πελέκει κακουργῆσαι. Κύμβαλον, βακύλλιον, βαβούλιον. εἶδος ὀργάνου
μουσικοῦ. Κύμβας, ὄρνιθας καὶ κοίλας, καὶ περιφερεῖς, καὶ εἴδη ποτηρίων. Κυμβαπῦται, ὀρνιθευταί. Κύμβαχος,
ἐστὶ κατὰ τῶν ἐπὶ κεφαλήν. ἔοικε γὰρ οὐ μόνον ἐπὶ ὀστρακοδέρμων κύπτεις ἡ κύμβη λέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κεφαλῆς, κα
τά τινα γλῶσσαν. ὅθεν καὶ κυβιστᾶν τὸ ἐπὶ κεφαλὴν καταβάλλεσθαι. ἔστι δὲ καὶ κυμβαῖον, εἶδός τι ποτηρίου, ὡς Πανσανί
ας φασί. παρὰ τὸ κυφὸν δὲ ἐτυμολογεῖται ἡ κύμβη, ὡς περιφερής. ὁ δέ γε κύμβαχος, ἢ ἔχει τὸ ὄνομα [illegible], διὰ τὸ δι
πλοῦ τὰ ἐγκεῖσθαι ἀλλὰ ἦχον, ἢ ἐκ παραγωγῆς ἔχει τὸ χ. ἵνα ᾖ, ὡς τιμή, τίμαχος. ὅθεν κύριον δωρικόν, ὁ τιμαχίδας.
οὕτω καὶ κύμβη, κύμβαχος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον, ἐν ᾧ ἐνίεται ὁ λόφος, ὡς τὸ κύμβαχον
ἀκρότατον νύξ' ἔγχει. τὸ δὲ ῥηθὲν κυμβαῖον ποτήριον, κυμβίον ἕτεροι γράφουσι. λέγοντες καὶ ὅπερ ἐστὶ κατὰ σχῆμα πλοίου,
καλουμένου κύμβης. Κύμβαχος, ὁ ἐπὶ κεφαλὴν πεσών, καὶ ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. Κύμβαχον κόρυθος. ὅρα πρὸς δια
στολὴν τοῦ τῆς κεφαλῆς εἴρηται Ὅμηρος. κύμβαχον ἀκρότατον νύξεν. ὅπως ἵνα γένηται πρὸς σαφήνειαν, δι' ἀφ' οὗ τοῦ δὲ λόφου
ποῦ δὲ ὁ λόφος δηλαδή, χαμᾶζε κάππεσεν. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως κύμβαχον, τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς διάκενον τῆς περικεφαλαίας.
εἰς ὃ καθίεται ὁ λόφος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἦχον τῆς κύμβης. ὅ ἐστι τῆς κεφαλῆς. ὅθεν καὶ κυμβία, ποτήριά τινα κεφα
λοειδῆ ὡς εἰκός. καὶ κυβιστᾶν, τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτὸν βάλλειν. συμβάλλεται δὲ εἰς τὸν τοιοῦτον νοῦν, καὶ ἡ παρὰ τῷ ὀππια
νῷ ὀστρακόδερμος κύμβη. Κύμβη, πλοίου εἶδος. ἢ ὁμώνυμον ποτήριον κύμβα, καὶ κυμβίον δὲ εἶδός τι ποτηρίων βαθέων
ὀρθῶν, πυθμένα μὴ ἐχόντων μηδὲ ὦτα. Κύμβη, ἡ κεφαλή. Κυμβία, τὰ κύφα ἐκπώματα, διὰ τὸ περιφερῆ εἶναι καὶ
κύφα. Κυμβία, τὰ μαζία τῶν χρυσίων. Κυμβίον, εἶδός τι ἐκπώματος ἐπίμηκες καὶ στενόν, καὶ τῷ σχήματι παρόμοι
ον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβιον. Κύμβαι, τὰ ἐμπολήματα. Κύμβος, κοῖλος μυχός. βυθός. ἢ κεραμίου πυθμήν.
Κύμη, πόλις Ἰταλίας ἀπό τινος Κύμης βασιλίδος, ἢ τῆς ἐκράτει τὸν τόπον. οἱ δὲ, ἀπὸ ἐγκύμονος γυναικὸς οὕτως ὀνομα
σθῆναι τὸν τόπον. οἱ δὲ, διὰ τὸ πολυκύμαντον αὐτὴν εἶναι. Κύμαχα, κύαμον. Κύμινδις, ἔοικε κρύμινδίς τις εἶναι. ἀπὸ τοῦ
κρύψις τοῦ ἰδεῖν. ὅπερ ὕπνου οἰκεῖόν ἐστι. διὸ καὶ τοιούτῳ ζώῳ τὸν ὕπνον Ὅμηρος ἐμόρφωσεν, ὃ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῖς κλά
δοις φασὶ κρύπτειν. ἔτι δὲ ὁ κύμινδις ἢ ἡ κύμινδις. ἑκατέρως γὰρ λέγεται, οἰκεῖος ὕπνῳ ἐστί, καὶ ὡς εἰς ὕπνον φασὶ [illegible]
φορος, καὶ ὡς τὰ πλεῖστα νυκτὸς φαινόμενα. καθὰ καὶ ὁ ὕπνος νυκτὶ πεφίληται μυθικῶς, καὶ ἀλληγορικῶς. καὶ δηλοῖ
τοῦτο ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία λέγουσα, ὅτι κύμινδις ὀλιγάκις φαίνεται. οἰκεῖ γὰρ ὄρη. μέγεθος, ὅσον φασσοφόνος ἱέραξ. τὴν
δὲ ἰδέαν λεπτὸς καὶ μακρός. κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτόν. οὗτος ἡμέρας μὲν οὐ φαίνεται διὰ τὸ μὴ βλέπειν ὀξύ,
τὰς δὲ νύκτας θηρᾷ ὡς οἱ ἀετοί, καὶ μάχεται πρὸς ἀετόν, οὕτω σφοδρῶς ὥστε πολλάκις ἄμφω λαμβάνεσθαι ζῶντας
ὑπὸ τῶν νομέων. νεοττεύει δ' ἐν ταῖς πέτραις, ἢ σπηλαίοις. λέγει δὲ ἡ ἱστορία, καὶ ὡς μέλας ἐστὶ χαλκίζων τὴν χροιάν. ὅθεν καὶ
χαλκὶς λέγεται. ζήτει χαλκίδα λέξιν. Κυμίνδαλα, καταστροφὴ παρανόμου. Κύμινδις, ὁ ἀετὸς καὶ κυμίνδιος. Κύ
μινον, εἶδος βοτάνης. Κυμινοπρίστας, τοὺς φειδωλοὺς καὶ σμικρολόγους ἐκάλουν. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν Ἀριστοφάνης.
κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον. Κυμοδόκη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται ἀπὸ τὸ δεκτικὸν καὶ πραϋντικὸν τῶν κυμάτων.
Κυμοθόη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται, διὰ τὸ ταχὺ τῶν κυμάτων, ἢ τῶν πλεόντων. Κυμορρόοι, οἱ ὑπὸ τῶν κυμάτων ῥέον.
Κύνα, ὄνομα πόρνης. Κύνα δέρειν δεδαρμένην. τὸ τοῦ Φερεκράτους. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ
ἐπὶ τῶν ἄλλο τι πασχόντων, αὖθις ἐφ' ἃς πεπόνθασιν ἡ παροιμία. Κυνάγχη, τί χτεν μηχανὴ ἵνα τὸν διὰ χερῶν δεσμόν.
εἰ δὲ τὸ κυνάγχη, αὐτὶ τοῦ κλέπτα, καὶ νόσημα κυνῶν καὶ ἀνθρώπων πνιγμός, ὡς εἴρηται. Κύναδα, κυνόσβατον. ἡ φυτὸν ὅπερ
τὰς αἶγας νέμεσθαί φασι. Κυνάδας, αὐτὶ τοῦ τὰς κουρὰς λέγουσι Δωριεῖς. Κυνάδες, αἱ ἀπὸ μαγδαλιᾶς. Κυνάδης
προσειδῶν, Ἀθήνησιν ἐτιμᾶτο καὶ κυνα[illegible]ης, ἀλλ' ἄδειρος. Κυνάδρα, κρήνη ἐστὶν ἐς ἣν ἔπινον οἱ ἐλεύθεροι μόνον. ὅθεν καὶ τὸ ἐν
κυνάδρα ἐλευθέριον ὕδωρ, παροιμιακῶς ἐπὶ τῆς κατ' ἐλευθερίαν ζωῆς. Κύναιος, ὁ ἀναιδής. Κυναιδής, λίαν ἀναιδής.
Κυνακίας, ἱμάντες οἱ ἐκ βύρσης τοῦ σφαγιασθέντος τῷ τετραχείρι ἀπόλλωνι βοὸς ἔπαθλα διδόμενοι. Κυναλώπηξ, κυνο
φθόρῳ, οἱ δὲ δηλοῦντες, κύνα ἀδικοῦντα πέδοσαν. Κυναρίου, ἢ κυνουρίου, ἀρτολύκου. Κυναλώπηξ, φιλόστρατον λέγου
σιν οὕτω τὸν Ἀθηναῖον κωμῳδεῖν. ἢ τοὺς ἐξ ἀλώπεκος καὶ κυνὸς λακωνικοὺς κύνας, φασὶ λέγεσθαι. Κυνάμυια, ἡ ἀναι
δὴς καὶ θρασεῖα, παρὰ τὴν κύνα, καὶ τὴν μυῖαν, ἀναιδῆ ζῶα καὶ ἄμφω. κοινότερον δὲ τὸ κυνόμυια, καὶ ἐξ ἐκείνου δοκεῖ γε
γένεσθαι τοῦτο, καθὰ καὶ ἐκ τοῦ μεσοπόλιος ὁ μεσαιπόλιος, καὶ ἐκ τοῦ πεδοβάσσειν, πεδαβάσσειν. ἐξ οὗ καὶ τὸ πεδαβάσσειν
καὶ ὁ μεσαιπόλιος. ἔτι δὲ καὶ καθὰ ἀκρόχολος, ἀκράχολος παρ' Ἀττικοῖς, καὶ σταφὶς ἀσταφίς, καὶ ἀπομείρεται, ἀπα
μείρεται, παρ' Ἡσιόδῳ. τινὲς δὲ κυνάμυιάν φασι, τὴν τῶν κυνῶν μυῖαν ἤτοι τὸν κρότωνα. ἕτεροι δὲ διὰ τοῦ ι γράφουσι τὴν
ἀρχὴν τῆς λέξεως, καὶ νοοῦσι κινάμυιαν τὴν μὴ ἔχουσαν τὸ βλέμμα, ἀλλὰ κινοῦσαν συνεχῶς τοὺς μύας τῶν ὀφθαλμῶν.
Κύναρος, φυτόν τι. καὶ μήποτε ἡ κυνόσβατος, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀκανθῶδες. κύνα γὰρ ξυλίνην τὴν κυνόσβατον Θεόφρα
στος λέγει. Κύνας ἀργούς, λευκούς. ἢ ταχεῖς. Κυνδάλη, παιδιά τις. καὶ οἱ μὲν ἑρμηνευταί, κυνδάλας τὰς σκυ
τάλας ἀπέδοσαν. οἱ δὲ, τὰ γεωμετρούμενα σχήματα, κακῶς. κυνδάλους γὰρ ἔλεγον τοὺς πασσάλους, καὶ κυνδαλοπαί
ζειν τὸν πασσαλισμόν. Κυνδός, ἄπαικτος ἀπαράλλακτος. Κυνέη, ποταμὸς ἐν Ἑλλησπόντῳ. οἱ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ.
Κυνέας, τὰς περικεφαλαίας. ἤτοι τὰς ἀπὸ κυνείων δερμάτων γινομένας, ἢ ἀπὸ κυνός τινος κατασκευάσαντος πρῶτον μέ
μνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας οὕτως. αἱ κυνέαι τὰς στεφάνας ἔχοντες. Κυνάγας, κυνέδων. Κυνοκέφαλος, ὁ

συστέλλεται δὲ τὸ υ. Κυλλαίνει, θυμαίνει. Κύλλαιος, βόστρυχος. Κυλλαραβὶς, δίσκος ἢ γυμνάσιον ἐν ἄργει.
Κύλλαρος, ὁ ἵππος κάστορος, παρὰ τὸ κέλλειν, ὁ ταχύς. στησίχορος φησὶ τὸν ἑρμῆν δεδωκέναι τοῖς διοσκούροις φλό-
γεον καὶ ἅρπαγον ὠκέας τέκνον ποδάργας, καὶ κύλλαρον. Κυλλάς. κυλλὰξ ἐλαία. Κυλλάστις ἄρτος ἐν αἰ-
γύπτῳ, ἀπὸ ζειᾶν ἐξ ὀλύρας. Κυλλαίνει, τοὺς ὀφθαλμούς. Κυλλήβην, κολοβόντα. οἱ δὲ, τὰ κέρατα κολόβια, παρ'
ἴωσι ἀκτί. Κυλλήνη, οὐ μόνον ὄρος ἀρκαδίας, ἀλλὰ καὶ πόλις ὁμώνυμος. ἔνθα δοκεῖ τὸν ἑρμῆν τεκεῖν, ἡ τοῦ ἄτλαν-
τος μαῖα. ὅθεν καὶ κυλλήνιος ἑρμῆς. ἐξ οὗ καὶ κύλλιος κατὰ συγκοπὴν, ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησίν. ἐκλήθη δὲ κυλ-
λήνη, ἀπὸ τῆς κυλλήνης ναΐδος. ἐν τούτῳ φασὶ μόνῳ τῷ ὄρει, τοὺς κοψίχους λευκοὺς γίνεσθαι, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐ-
εσθαι. θηρᾶσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην. τὰς δὲ ἡμέρας δυσθηράτους εἶναι σφόδρα. ἔστι δέ φασι καὶ κύλλης κυλλήνη. ὁ δὲ
γεωγράφος, ὅτι κυλλήνη ἐστὶν ἠλείων ἐπίνειον. ἀφ' ἧς κυλλήνιον ἀρχὸν ἐπειῶν, φησὶ τοῦ ὅμηρος. ἔστι δὲ καὶ κώμη με-
τρία, ἔχουσα τὸν κολώτου ἀσκληπιὸν ξόανον θαυμαστὸν ἰδεῖν ἐλεφάντινον. καὶ ὅπου χ' ὁ διόνυσος κολώτης κατὰ τὴν
ἀπατήριον παράδοσιν, ἀλλὰ τεχνίτης ἀγάλματος διονύσου ὁ κολώτης. Κυλλήνη, πόλις ἐστὶ τῆς ἀρκαδίας. Κυλ-
λήνιος, ὁ ἑρμῆς. μυθικῶς μὲν ἀπὸ κυλλήνης, ἥ τις ὄρος ἐστὶν ἀρκαδίας ὀνομασθὲν ἀπὸ κυλλήνης ἡρωΐδος τινός. ἱστοροῦσι
δὲ διαφερόντως, ἐν τοῖς περὶ τὸ τοιοῦτον ὄρος τιμᾶσθαι τὸν ἑρμῆν, κακεῖθεν ἔχειν τὸ λεχθὲν ἐπίθετον. κατὰ δὲ τοι ἀλληγορί-
αν, κυλλήνιος τοῦ ὕπνου δοτήρ. ὁ τὰς ἡνίας τῶν κύλων ἢ κυλάδων ἔχων, ὃ δηλοῖ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς, ὅθεν καὶ κυλοι-
διᾶν παρὰ ἀττικοῖς, τὸ τὰ κύλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰδεῖν, ἐκ μακροῦ τινὸς τυχὸν, ἢ ἀϋπνίας. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ
ὅτι κύλα κατὰ δίδυμον, τὰ ἐν τῷ κάτω βλεφάρῳ, μακρὰ ἀνατρέχοντα ἐν τῷ μύωπι. τὰ δὲ ἐν τῷ ἄνω, ὑποκύλιον.
Κύλλια, ὑπώπια μελανά. Κύλλοβος, ξηρὰ συκῆ. Κυλλαδιῶ, τοὺς ὑπ' ὄγκῳ. Κυλλαδιᾷ, θεόκριτος. κυλ-
λαδιῶντες. οἰδοῦντες, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκούμενοι. Κυλλὸν, ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔπος τό. ὅρσεο κυλλοπόδιον. τὸ δὲ
χωλὸν, ἐπὶ τῆς χειρὸς ὡς εὔπολις. ὅτι χωλὸς ἐστὶ τὴν ἑτέραν χεῖρα οὐ λέγεις. καὶ εὐφρόνιος μὲν χωλὸν εἶναι τὸν κινη-
σίαν φησίν. ἢ τάχα ἐπεὶ πολλάκις ἐστὶ παρ' αὐλοῖς ποδὶ κούφῳ, ἢ ποδὶ λευκῷ. ἀριστοφάνης. Κυλλοπόδιον, πα-
ροξύτονον, ὡς τὸ ἀγαμέμνον. Κυλλοποδίων, ὁ ἥφαιστος. ὡς ἀπὸ τοῦ οἰδίπους οἰδίποδος οἰδιποδίων, οὕτω καὶ παρὰ
τὸ κυλλόπους κυλλόποδος, κυλλοποδίων διὰ τοῦ ι ὦτα. Κύλλευκ λέξις, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. πρὸς τὴν ἐτυμο-
λογίαν, ἀφαιρέσει δὲ τοῦ κ αμβ. Κυλλὸς, πεπηρωμένος. κυλλοὺς δὲ λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ, ἐπὶ τῶν ἐν καὶ χειρῶν ὁμοίως,
τοὺς χωλοὺς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. Κυλλοῦ πήρα, ἡ πήρα χωρίον πρὸς τῷ ὑμηττῷ ἐν ᾧ ἱερὸν ἀφροδίτης. Κυλώνειον
ἄγος, ἀπὸ κύλωνος ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς, ἀποσπάσαντες οἱ περὶ τὸν μεγακλέα ἀθηναῖοι, ἀπέκτει-
ναν. Κύλων, ἀθηναῖος ἀνὴρ μεγαρίδα γυναῖκα γήμας θεαγένους γυναῖκα θέλων τυραννεῖν, ἔλαβε χρησμὸν τῇ μεγά-
λῃ ἑορτῇ τοῦ διὸς, ἐπιθέσθαι τῇ πόλει. ἐν ὀλυμπίᾳ δὲ ἐπιθέμενος, νομίζων ταύτην εἶναι μεγάλην ἑορτὴν, διάσια μὴ λα-
βὼν παρὰ θεαγένους, μὴ γνοὺς ὅτι τὰ διάσια ἦν ἡ μεγάλη ἑορτὴ, ἐπελθὼν τῇ ἀκροπόλει, ἁλίσκεται. ἐλήφθη δὲ συ-
λῶν τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ κύλων φεύγει, τοὺς δὲ ἄλλους φονεύουσι, τινὰς δὲ καὶ ἱκέτας ἐκ τῶν βωμῶν
ἀπατήσαντες, ἀπέκτειναν. τοὺς οὖν ἁμαρτάνοντας εἰς τοὺς ἱκέτας ἀλιτηρίους ἔφασκον. οὓς καὶ ἐξέβαλον τῆς πό-
λεως, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων νόμων παρέβησαν, τοὺς ἱκέτας φονεύσαντας. ἄλλως. κύλων τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβεν, ἐπὶ
τυραννίδι, καὶ ἐλήφθη ὅτι συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ ἀθηναίων ἐκλήθη. καὶ οὕτως ἐκεῖνος εὑρὼν καιρὸν,
φυγῇ ἐχρήσατο. καὶ οἱ φίλοι ἔφυγον εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν, οὓς οὗτοι ἀποσπάσαντες, ἀπέκτειναν. ὅθεν ἀλιτήριοι ἐ-
κλήθησαν. ἐκλήθησαν δὲ ἐν πυθοῖ οἱ ἀλιτήριοι. λιμὸς κατέλαβε ποτὲ τοὺς ἀθηναίους, οἱ δὲ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευ-
ρα διήρπαζον. ἀπὸ γοῦν ἐκείνου κατὰ χρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἐπὶ
τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων, ἀπὸ τῆς σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παραγωγὸς ἀπὸ
τοῦ ἀλιτραίνειν, ὅ ἐστιν ἁμαρτάνειν. λαμβάνεται δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει τὸ ἀλιτήριον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀστοχησάντων
καὶ ἀποτυχόντων. Κῦμα, παρὰ τὸ κύω τὸ γεννῶ, καὶ κύματα κωφὰ, τὰ ἄνευ ἀνέμου ἠρεμοῦντα. Κῦμα, ὕδατος ἐ-
πιδρομὴ βιαία, καὶ τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ κοιλίᾳ. καὶ τὸ γεννώμενον κύημα. Κυμάδας, ἐγκύους. Κυμάγχη, ἡ εἱρκτή.
Κυμαίνει, ταράσσει. καὶ ἐπὶ τοῦ ζέειν, αὐτὰ δὲ κυμαίνουσα ἀπαίνυτο χυτρίδα κοίλην. ἀλιαιὸς ὅμως ἡ ψυχὴ γὰρ τοῦ
πάθους αὐτοῦ κυμαίνεται. καὶ φλέγεται ἄκρα τοῖς ἑαυτοῦ. Κυμαίνουσα, ταράσσουσα, οἰδοῦσα, ὑπερβλύζουσα. Κύμα-
ρος, κόμαρος. βόστρυχος. Κύματα μακρὰ, τὰ ὑψηλὰ λέγει ὅμηρος, τουτέστι τὰ εἰς ὕψος κορυφούμενα. οὕτω γὰρ
καὶ μακρὸς ὄλυμπος ὁ ὑψηλός. ἔστι δὲ ὅτι ἡ λέξις καὶ τὸ βαθὺ σημαίνει. ὡς ὅτι φρέατα μακρὰ λέγονται ἤγουν βαθέα
καὶ οὐχ ἁπλᾶς, ἀλλὰ πάνυ βαθέα. οὐ γὰρ πᾶν βαθὺ ἤδη καὶ μακρὸν λέγεται. Κυμάτια, τὰ χείλη διὰ τὸ κυμαίνειν.
ἢ αἱ ὑπεροχαὶ, παρὰ τοῖς τέκτοσι καὶ λιθοξόοις. Κύματος ἐξαναδύς, ἀναδύεται εἰς ἤπειρον. κατὰ δὲ σχηματισμόν. ἐχρῆν
γὰρ εἰπεῖν ὃ ἐξαναδύεται. Κύματα μακρὰ παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ βαθέα. καὶ φρέατα μακρὰ ἐν ἄλλαις λέξεσι, ἐπὶ τούτου τοῦ ση-
μαινομένου. Κυμάτια, αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοξόοις. Κύματι κωφῷ, τῷ δίχα ἀνέμου ἐπαιρομένῳ τῷ
ἀψόφῳ, καὶ μηδένα ἦχον ἀποτελοῦντι. ἄλλο γὰρ ἀνέμου τὸ κῦμα ἠρεμεῖ. μηδέπω ἀνέμου οὐρίου ὄντος. Κύματος ἄ-
φρον ἄωτον, ὁ ἀφρός. Κυματοφορητίδες, κόγχαι. Κυματωγὴ, ῥαχία. αἰγιαλοῦ ὑπαγωγή. Κῦμα θαλάσσης λέγε-
ται πρὸς διαστολήν. κυμαίνονται γὰρ καὶ λίμναι, καὶ ποταμοί. ἀλλ' οὐχ οὕτω. κῦμα δὲ παράγεται παρὰ τὸ κυκᾶ-
σθαι, ὡς φαίνεται ἐν τῷ κυκώμενον ἵστατο κῦμα. ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς ἐγγὺς τὸ κυκᾶσθαι τὸ κῦμα θέμενος τρόπον ἐ-
τυμολογικόν. ἐπεὶ τὸ κῦμα ἐκ τοῦ κυκῶ λέγεται τινὸς ἐστὶ κῦμα ἤγουν κύκημα. ὅτι δὲ κῦμα δημέως καὶ τὰ κατὰ
γαστρὸς ἔμβρυα λέγεται συγκοπὲν ἐκ τοῦ κύημα, δηλοῖ εὐριπίδης ἐν τῷ γέμουσαν κύματος θεσπεσίου. ἤγουν ἐγκυμονοῦ-
σαν ἐκ ποσειδῶνος. Κῦμα, ἀντὶ τοῦ κύημα κεῖται, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ κατὰ συγκοπήν. Κυμαίθα, παρὰ θεοκρίτῳ,
ὄνομα βοός. ἢ αἰγός. παρὰ τὸ κύμιθα. ἢ παρὰ τὸ αἴθω ἢ τὸ κόμη ἢ ἴσας κόμας αἴθας ἔχουσα. τουτέστι ξανθάς. ἢ εἰς κῦμα.

τὸ γοῦν κυκλῶσαι δὲ καὶ ἀνακυκλῶσαι, τὸ πολλάκις ἄλλο μεταστρέψαι. Κυκλοστάθμους, ὑψηλάς. Κύκλῳ, ἐπὶ ὄνομα, ὅτι ἐπίρρημα, σὺν τῷ ι γράφεται· ἔστι γὰρ, κύκλος, κύκλου, κύκλῳ· καὶ λοιπὸν αὗται αἱ δοτικαὶ μεταρχόμεναι εἰς ἐπιρρήματα κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς δοτικῆς, τὴν γραφὴν φυλάττει· οἷον ἰδίᾳ, δημοσίᾳ· κύκλῳ· οἷον, κύκλῳ στέφεται. Κύκλωψ, ἐθνικόν ἐστι, τῶν τοῦ ποσειδῶνος υἱῶν· κύριον δὲ τὸ πολύφημος· εἰ μὴ ἄρα ὥσπερ τὸ αἰγύπτιος, ἐν τοῖς ἑξῆς κύριον εὑρίσκεται ὄνομα, οὕτω καὶ τὸ κύκλωψ ἐξ ἐθνικοῦ, εἰς κύριον μετέπεσεν· ἐστὶ ἰδίως ὀνομαζομένου τοῦ πολυφήμου τὸ κοινόν. Κύκλωψ ὅτι ποιμαίνων, καὶ λύραν κατέχων ἤγειρε τοῖς αὐτοῦ θρέμμασι, καὶ ὅτι ἄλλον ὀδυσσεὺς ἐτύφλωσεν, ἄλλα ἡ ἱστορία. Κύκνειον, τὸ τοῦ κύκνου μέλος. Κύκνοι, δύο· ὁ μὲν ἄρεος, ὁ δὲ ποσειδῶνος· καὶ τὸν μὲν ἄρεος, κακῶς τὰ παρὰ θαλασσίαν διατιθέντα, ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν, ὡς ἐν τῇ ἀσπίδι ἡσίοδος δηλοῖ· τὸν δὲ ποσειδῶνος, ἀχιλλεὺς στρατευσάμενος καὶ συμμαχοῦντα τοῖς τρωσίν, ὡς καὶ πίνδαρος ἱστορεῖ. Κύκνος τῷ ἀπόλλωνι, οὐ μόνον διὰ τὸ ᾠδικὸν καὶ μαντικὸν ἀφιέρωται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λευκόν, ὅπερ ἐκ τοῦ λάμπειν καὶ περιβλέπειν παράγεται, οὗπερ ἀπόλλων ἐστὶ παραίτιος· ὅθεν καὶ δήλιος ἐπιθετικῶς ὀνομάζεται, ὡς δῆλα καὶ ὁρατὰ πάντα ποιῶν. Κύκνος, ζῶον ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ φωνῶ, γίνεται κλύω, κλύκνος καὶ καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν καὶ μετάθεσιν τοῦ λ, κύκνος· ἢ ὁ κυκλοτερῆ ἔχων τὸν τράχηλον παρὰ τὸ κύκλος. Κύκνος, ἄτρωτος ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα, πλὴν κεφαλῆς· τοῦτο μῦθός ἐστιν, ὅτι κατὰ τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὁ κύκνος ἀνῃρέθη· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἄξιος ἦν στρατιώτης ὁ κύκνος, καὶ κάλλιστα σκεπόμενος ἐν πολέμοις, ὡς μηδέ ποτε τρωθῆναι, ἐπλάσθη τοῖς μύθοις ὅτι ἄτρωτος ἦν, ἐπειδὴ πληγεὶς ὑπὸ ἀχιλλέως τὴν κεφαλὴν, ἀνῃρέθη. Κύκνος, ὁ σκαμανδροδίκης, καὶ ποσειδῶνος, λαθραίως τεχθεὶς, ἐρρίφη παρὰ τὸν αἰγιαλὸν θαλάσσης· κύκνων δὲ πέριξ αὐτοῦ καθιπταμένων, ἰδόντες ἁλιεῖς ἀνεῖλον τοῦτον, καὶ κύκνον ὠνόμασαν· ὃς ἀνδρωθεὶς, ἔγημε προκλείαν τὴν λαομέδοντος, καὶ γεννᾷ τέννην, καὶ ἡμιθέαν· ἀποθανούσης δὲ τῆς προκλείας, ἐπέγημεν ὁ κύκνος φιλονόμην τὴν τραγασοῦ· ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ τέννου καὶ μὴ τυχοῦσα, κατηγόρησε πρὸς τὸν πατέρα, ἐκβιασθεῖσα ὑπ᾽ αὐτοῦ, συμφωνούσης αὐτοῦ καὶ αὐλητοῦ τινὸς μόλπου· ὁ δὲ ὀργισθεὶς, εἰς λάρνακα λαβὼν τέννην καὶ ἡμιθέαν ἀφῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν· τῆς δὲ λάρνακος προσενεχθείσης τῇ τότε λευκόφρυνι νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ τέννου τένεδος καλουμένῃ, ἰδόντες οἱ τῆς νήσου τὸ συμβὰν καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα, βασιλέα αὐτὸν τὸν τέννην ἐποίησαν· καὶ τὴν νῆσον ἀπ᾽ ἐκείνου, τένεδον προσηγόρευσαν. γνοὺς δὲ ὁ κύκνος, τὸ ἀληθὲς, ἀνεῖλε μὲν φιλονόμην· αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνῴκησε τοῖς παισὶν ἐν τενέδῳ· ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ τροίᾳ, ἀνεῖλε τὸν κύκνον, καὶ τέννην τὸν υἱὸν κύκνου λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἀπόλλωνος· ἡ δὲ ἡμιθέα διωκομένη φεύγουσα τὴν μίξιν, εἰς γῆν κατεπόθη· μετὰ δὲ τὸ ἀνελεῖν ἀχιλλεὺς κύκνον, καὶ τέννην, εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν, ὕστερον ἀνεῖλε καὶ μνήμονα, ὅν τινα ἡ θέτις συνακόλουθον ἀχιλλεῖ δέδωκεν ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν μὴ ἀνελεῖν ἀπόλλωνος παῖδα· εἱμαρμένον γὰρ ἦν ἀχιλλεῖ ἀποθανεῖν, εἰ ἀνέλῃ παῖδα ἀπόλλωνος· ὁ δὲ τέννης ὡς ἔφην, υἱὸς ἀπόλλωνος. Κύκνος, ἀπὸ τοῦ κυκᾷν πλέον τῶν ἄλλων τὴν ἰλὺν χύσει τροφῆς.

Κυνοίας, προγόνοις. Κυκοῦντος, θρηνοῦντος. Κυκύζα, γλυκεῖα κολόκυντα. Κύκυον, τὸ σικύον. Κυαρόν, ἔγκυον, ἁπαλὸν βλαστόν. Κυλαβίς, κολοβή. Κυκῶ, τὸ ταράσσω· καὶ κυκῶσαι. Κυμώμενος, παρὰ ὁμήρῳ. Κυλαίων κάτω, σοφοκλῆς φαίδρα· τὰ ὦτα καταβαλὼν ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν, ἔστι καὶ τὸ οὐραίων· ἤτοι κυλαίνων· καὶ τὸ οἷον οὐρῇ μέν ῥ᾽ ὅ γ᾽ ἔσαινε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω. Κυλιβάνη, ἡ ἄκαρπος κράμβη. Κύλα, τὰ ὑποκάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μῆλα, τὰ ὑπώπια. Κυλίειν, λέγεται ἀπὸ τῶν ἄνω ἐπὶ τὰ κατώτερα· τὸ δὲ ὠθεῖν, ἀνάπαλιν· καὶ κυλίεται μὲν πέτρα· ὠθεῖται δὲ, οὐκ ἄνευ χειρός. Κυλικεῖον, ἡ θήκη τῶν ποτηρίων. Κυλικίας, ἰδιότης ἀπὸ τόπου ἰόβας. Κυλικήρυτον, αἷμα· ὡς τὸ κοτυλήρυτον ἀντὶ πολύ. Κυλίκρανον, πολέμων φησὶν, ὅτι τοὺς ὤμους κεχαραγμένοι ἦσαν κύλικας· οἱ δὲ, τοὺς ὑπὸ ἡρακλέους, ἀπό τινος ὠνομάσθαι. Κυλίνδει, κυλίει, περιφέρει· καὶ κυλίνδεσθαι, ὁμοίως. Κυλίνδεσθαι, τὸ κυλίνδω· ἐξέρχεται βαρυτόνου θέματος· τὸ γὰρ κυλινδεῖσθαι, τῶν μεθ᾽ ὅμηρόν ἐστιν, ὥσπερ καὶ τὸ καλινδεῖσθαι· ὡς ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ ἀλινδεῖσθαι· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ ἀλινδήθρα, ὅπερ ἐστὶ κονίστρα· παρέχει δὲ ἀμφοῖν τὸ ἀλίζειν οὖν χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν τῷ ἀλινδήθρας εἰπεῖν· ἤγουν κονίστρας, παλαίστρας· καὶ ἐν τῷ τὸν ἵππον ἐξαλίσας, ἤγουν κυλισθῆναι ποιήσας. Κυλίνδεται, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται, ἀντὶ τοῦ περιφέρεται. Κυλίνδει τὸ πῆμα, πολλαχοῦ εἶπεν ὁ ποιητής, καὶ δηλοῖ τὸ ἄλλοτε ἐκ διὸς ἐπ᾽ ἄλλῳ. Κυλινδήθρα, κυλίστρα· ἀπὸ τοῦ κυλινδῶ. Κυλίνθιον, προσώπιον ξύλινον. Κυλινδούμενος, κυλιόμενος· περιστρεφόμενος. Κυλινδεῦται, κυλίεται· καὶ καλινδεῦται, ἀντὶ τοῦ κυλίεται. Κύλινδροι, ὄφεις καὶ σφραγίδος εἶδος· καὶ πόλισμα, καὶ λίθοι στρογγύλοι. Κύλινδρος, κιονίσκος λίθινος στρογγύλος, ἑκατέρωθεν ἔχων βάσιν ἐπίπεδον. Κυλίνδω, ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ βαρύνεται· ὅθεν κυλινδόμενος μόνον· οἱ δὲ μετὰ τὸν ποιητήν, ἢ καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον περισπῶνται, ἃ κυλινδεῖσθαί φασι. Κύλιξ, τὸ ποτήριον· ἀπὸ τοῦ κύκλος· κύκλιξ καὶ κύλιξ φιάλη· λέγεται δὲ καὶ κυλίκιον χεῖλος, ἀποκεκρυμμένον, κεκλασμένον καὶ κυλίκιος, ἐστὶν ἴσως, οἷα δὴ ἐν στιβάσι καὶ κύλιξιν ἐς τὸ ἁβρότερον ἀνακεκλιμένας περισσὸν ἐκλέγει· καὶ αὖθις καὶ σταγόνα [illegible] ἀεὶ θύραζε ἐκ τῆς κύλικος βαιὰ πεπωμένοι καὶ [illegible]. Κύλιξ εὐπαλωτή, τὸ παρὰ πολλοῖς διακλυστήριον. Κύλιξ, τὸ ποτήριον· κύκλιξ τις ὤν, ἀπὸ τοῦ κυκλοειδὴς εἶναι, ἢ παρὰ τὸ χύω χύλιξ καὶ κύλιξ. Κυλίσανος, πόλις ἰταλίας· πάλαι δὲ τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο· διὰ δὲ τὸ τὸν ἡρακλέα φονεῦσαι δράκοντά τινα ὑπερμεγέθη, καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτὸν, κυλίσανος ἐκλήθη. Κυλίχναι, λεκανίδες· τρυβλία ἢ φιάλαι· καὶ κυλικνίδες παρὰ ἀθηναίοις, αἱ πυξίδες, ἢ αἱ λιβανωτρίδες, ἢ ἀγγεῖα κεραμεᾶ. Κυλίχνιον, ἔκπωμα· ὅ τινες λέγουσι πυξίδιον· ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς προσβάλλουσι τὰ πάσματα. Κύλλα, πολίχνιον ἦν τρωϊκὸν κείμενον περί που τὴν ἀδραμυττηνὴν χώραν· τὸ δὲ ὄνομα ἔσχεν ἀπό τινος ἡνιοχοῦντος τῷ πέλοπι, ὃς κύλλας ἐκαλεῖτο· ἐκεῖθι δὲ τεθνεὼς καὶ ταφεὶς ἐτιμήθη πρὸς τοῦ πέλοπος κτίσματι πόλεως· ἥτις δὴ ἐκεῖνον κύλλα ἐκλήθη· καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ κυλλαῖος ἀπόλλων ἐκεῖθι, ὁ καὶ ποταμός· ἔοικε δὲ ὁ κύλλας διὰ τὸ ἐγκλίνεσθαι, ὡς τὸ πάλλας τοῦ πάλλαντος· διὸ καὶ ἀ[illegible] τὴν κίλλαν αὐτὴν κίλλαντος ἐκάλουν. Κυλλάδες, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μέρη, ὅθεν καὶ τὸ ἰαῦται [illegible], κυλάδια καλοῦσι.

ἢ παρὰ τὸ κύειν ἐν αὐτῇ τὴν θαλασσίαν· γῆ ἡ πόλις. Κύθηρα ἐν οὐδετέρῳ γένει, νῆσος πρὸς τῇ κρήτῃ, ὥς φησιν ὁ γράψας τὰ ἐθνικά, ἥ ποτε καὶ πορφυροῦσα ἐρρέθη, διὰ τὸ καλλίστας φέρειν πορφύρας. ἐκ ταύτης ἡ ἀφροδίτη κυθέρεια, κατὰ τὸν ἐπιποδυμοῦθον λέγεται· διὸ καὶ ζάθεα κύθηρα ἔφη ὁ ποιητής, διὰ τὴν ἐν αὐταῖς μυθολογουμένην τῆς κυθερείας ἔκφασιν. Κυθηρόθεν, ἀπὸ κυθήρων. Κυθηροδίκης, ἀρχή τις τὰ ξενικὰ διακοῦσα. Κύθηρος, δῆμος τῆς πανδιονίδος φυλῆς. Κυθήρων, ἀφροδίτης ἡ πόλις. Κυθμώλης, σχόλης· ἐνίοι δὲ παραιτοῦνται τὴν λέξιν φασὶν, ἀπὸ κύθμου τῆς νήσου ἀποπλέεσθαι γὰρ αὐτὸν περὶ ἀμφιτρύωνος. Κυθνὸν, τὸ ἄκιον φάρμακον· ἢ πολύκνιδα, πολύσπερμα· κυθνοὶ γὰρ τὸ σπέρμα. Κύθνος, μία τῶν κυκλάδων νήσων. Κυθνώδης συμφορὰ, οὕτω λέγεται ἡ μεγάλη συμφορά. Κύθρα, γένος σκευαστικὸς, ἀπὸ τοῦ κύτος, κύθος καὶ κύθρα. Κυθρίσαι, ἀντὶ τοῦ σκῶψαι, καὶ γελάσαι· πανήγυρις ἐστὶ παρὰ ἀθηναίοις οἱ κύθροι, ἐν αἷς ἀλλήλους ἔσκωπτον. Κυθώδεος, δυσόσμου. Κυθωνύμων, αἰσχρὸν κλέος ἐχόντων, ἢ οὗ αὐτῆς ἀποκρύπτεται τὸ ὄνομα, διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς πράξεις ἀξίου κεκρύφθαι. Κυΐσκει, συλλαμβάνει. Κυΐσκεται, ἔγκυος γίνεται. Κυΐσκω, τὸ κυῶ. Κυκῶ κυρίως, κυκεῶνα ποιῶ· μέλλων κυκήσω· ἀόριστος ἐκύκησα· καὶ ὡς πιστὰ κυκῶ, ταυτὸν ἐκυκῶ, ἀντὶ τοῦ ταράττω καὶ στρέφω καὶ οὐ μόνον κατὰ τὸν κύκλον κυκεῶνι προσαρμόττει, ὃς ἀπὸ τοῦ χύειν κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρῆκται διὰ τὸ ὑγρὸς εἶναι ἢ πότιμος. εἰ δὲ καὶ πρᾶγμά τι κυκᾶν τις λέγεται, καὶ διὰ τοῦ κυκεῶνος σκώπτεται. Κύκαλα, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Κύκαρος, τὸ ἐλάχιστον. Κυκεῶ, ἀποκέκοπται ὁμοίως τῷ ἱδρῶ· τὸν ἱδρῶτα, καὶ ἱδρῶ, ἀντὶ τοῦ κυκεῶνα κατὰ ἀποκοπήν. ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ ἀλφίτων· γίνεται δὲ ἐξ οἴνου καὶ τυροῦ καὶ ἀλφίτων πόμα. Κυῶ κυκῶ, τὸ ἐγκυμονῶ, καὶ συλλαμβάνω καὶ οὐ τὸ τίκτω παρὰ τοῖς ἔξω προσιών· ὅθεν ἡ κύησις, ἡ ἐγκυμόνησις, καὶ ἡ σύλληψις· κυῶ δὲ τὸ φιλῶ. Κυκεὼν, ὁ ταραχὴ, ἢ ποτὸν συγκείμενον ἐκ πολλῶν βοτανῶν, ἢ πόμα δηλητηριῶδες. ἀπὸ τοῦ κυχύσθαι κυχεὼν, ἢ κυκεὼν· ἔστι γὰρ πόμα κατασκευασθέν. Κυκηθῆναι, ταῦτα ἐμφατικῶς ἀντὶ ταραγμοῦ καὶ συγχύσεως ἴσως εἴρηται, ἀπὸ τοῦ κυκῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔδεσμα ὁ κυκεών· λέγεται δέ ποτε καὶ ἀντὶ ταραχῆν πράγματος ἡ κύκησις· ἀπὸ αὐτῆς δὲ καὶ περὶ τῇ κωμῳδίᾳ τὸ κυρκανᾶν· αὐτὸ δὲ ἴσως καὶ ὄνομα πεποίηται, ὡς καὶ ἡ κορκορυγή. Κυκήθρα, συμφορὰ, ταραχή· κυκῶ γὰρ τὸ ταράσσω. Κυκηθέντων, ἐταράχθησαν, καὶ κυκηθρέντων. Κυκήσω, ταράξω. Κύκημα, τάραχος. Κύκλα παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος σ̄· χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν· ἐστι κατὰ τοὺς τροχίσκους, οὓς εἰκὸς ἐνείροντο τοῖς τῶν λεβήτων ποσίν· ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα, τοῦ γὰρ ὁ θεῖος ἀγὼν, καὶ αὖτις δὲ αὖθις εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀπονέονται, δίκην ἐμψύχων· τοιαῦτα γὰρ ὑποτίθεται εἶναι τὰ ἡφαιστότευκτα. Κύκλα κατὰ μεταπλασμὸν ἰδίως, αἱ τροχαί. ὅθεν ἡ κυκλῶσαι τοὺξόν, τὸ ἀντὶ ἁμαξῶν ἄγαγεν· τοιοῦτον δὲ μετάπλασμοῦ σὺν ἄλλαις πολλαῖς, καὶ ὁ θυμός καὶ τὸ θυμόν· καὶ ὁ γαῖρος παρ' αἰσχύλῳ φασὶ καὶ τὸ γαῖρον· οὕτω δὲ καὶ ὀρίγανον καὶ ὁ ὀρίγανος. Κυκλάζει, κύκλῳ περιέρχεται. Κυκλαίνει, στρογγυλοῖ. Κυκλάμινος, εἶδος βοτάνης. Κύκλεια αὐλὰ, οὕτω τινὲς ἐκάλουν τὸ· εἰσὶ δ' αἱ χορικοί. Κύκλευτι, ἡ κέκλυτε, ἀκούσατε. Κύκλαιοι, εἶδος πέμματος ἐξ εἰδῶν συγκείμενον. Κυκλίω κυκλῶ, τὸ συστρέφω. κυκλέω δὲ τὸ περιλαμβάνω· ἢ κυκλοῦμαι, τὸ περιλαμβάνω καὶ τὸ περιλαμβάνομαι. Κυκλήσομεν, ἀντὶ τοῦ τροχαῖς ἀγάγωμεν ἢ μάλιστα ἐφ' ἁμαξῶν κομίσωμεν ὡς ἀπὸ μέρους· τὰ δὲ κύκλα ἤγουν αἱ τροχαὶ, μέρος ἁμάξης. Κυκλήσομεν ἐνθάδε ταῦτα, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἁμαξῶν ἄξομεν· ἀπὸ τοῦ κυκλῶ κυκλέω, κύκλα αἱ τροχαί. Κυκλήσομεν, ἀναξαίξομεν. Κυκλία τε πολλὰ περὶ τοῦ ἀριστοφάνει· τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον· παρθένεια δὲ ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον· κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη, τὰ ἐπεκτεταμένα· ἔστι δὲ διθύραμβικὸν ᾆσμα· ἀντὶ τοῦ κατὰ τάχια· ποικίλα· ἀντὶ ὕμνους, παιᾶνας, προσόδια· καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. Κυκλιοδιδάσκαλον, ἀντὶ τοῦ διθυραμβοποιὸν λέγει ἀριστοφάνης· εἴρηται, ὅτι ἐγκύκλια διδάσκουσιν· ἀντίπατρος δὲ καὶ εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, φασὶ τοὺς κυκλίους χοροὺς στῆσαι πρῶτον λασὸν, ἑρμιονέα· οἱ δὲ ἀρχαιότεροι, ἑλλάνικος ἢ δικαίαρχος, ἀρίονα τὸν μηθυμναῖον· δικαίαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ διονυσιακῶν ἀγώνων· ἑλλάνικος δὲ, ἐν τοῖς καρνεονίκαις. Κυκλογάλων, γλίσχων· σμικρολόγων. Κυκλοβορεῖν, ἢ κατὰ γλωττίζειν, χαριεντίσματα ἐπὶ κωμῳδίας. Κυκλοβόρος, ποταμὸς ἀθηναίων· ὃς οὐκ ἀεὶ οὐδὲ διαπαντὸς ῥεῖ, ἀλλὰ χειμάρροις. ἐνίοι τόπος κυκλοτερὴς, ἐν ᾧ τὰ ὤνια ἐπώλουν, ἃ ἔφη τις ἐξεστὸς κλίσιν. Κύκλοι, ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται, ἐν αἷς ὡς ἐπιπράσκοντο τὰ ἀνδράποδα· ἴσως ἢ τὰ λαιπὰ ὤνια· ἐφ' ὃ δὲ ἀναβαίνοντες οἱ δοῦλοι ἐπιπράσκονται, τοῦτο τράπεζαν ἀριστοφάνης καλεῖ· μονοπώλιον ὑπερίδης. Κύκλοι εἰσὶ παράλληλοι, οἱ περὶ τοὺς αὐτοὺς πόλους στρεφόμενοι. Κύκλοι εἰσὶν ἀρκτικοὶ, οἳ τὸ φαινόμενον ἀεὶ μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἢ τὸ ἀφανὲς, διορίζοντες. Κύκλοι εἰσὶν μεσημβρινοὶ, οἱ διατέμνοντες τὸ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον· κύκλοι εἰσὶν ὁρίζοντες, οἱ διορίζοντες τὸ φαινόμενον μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς. Κλύκλον ποιητικὸν λέγει ὅμηρος συνήθως, τὸν τοῦ ἅρματος τροχὸν, ὡς ἢ ἀλλὸν δὲ περιγινόμενον· ἢ πρὸς διαστολὴν τῶν παρὰ τοῖς σοφοῖς διανοητῶν κύκλων. Κύκλος, σφαῖρα· ἐνιαυτὸς, κόσμος. Κύκλος ἐστὶν ἰσημερινὸς, ὁ μέγιστος τῶν παραλλήλων, ἐφ' οὗ τὰς ἰσημερίας ὁ ἥλιος ποιεῖται. Κύκλος ἐστὶ τροπικὸς, ἐφ' οὗ φερόμενος ὁ ἥλιος τὰς τροπὰς ποιεῖται. Κύκλος, περίβολος· καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος ἔνθα σκεύη καὶ σώματα πιπράσκονται, καὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑποτροχόν τι κατασκεύασμα· καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις ἐπίπεδον σχῆμα, ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, καὶ εἶδος ἱππασίας. Κυκλοτερὲς, περιφερὲς, ἀνακαμπτές. Κύκλοις ἢ τροφοῖς, τὰ τείχη· τροχοὶ δὲ τὸ τεῖχος ὡς σοφοκλῆς ἡρακλεῖ· κυκλώπειον τροχόν. Κυκλοτερὲς τόξον λέγει ὅμηρος, οὐ τοιοῦτον φύσει, σκολιὸν γάρ ἐστι καὶ ἀγκύλον πρὸ τῆς τάσεως· ἀλλ' ὅ ὑπὸ ἑλκυσμοῦ τοιοῦτον γίνεται. Κυκλοφορεῖται, κατὰ κύκλον φέρεται· ἢ κινεῖται. Κύκλωπες, κυκλοῦντες καὶ κατὰ συγκοπὴν, κύκλωπες· ὅτι κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἷς ἐνέκειτο τῷ μετώπῳ. Κύκλωπες, ἄγριοι ἄνθρωποι, ἢ κυκλώπειον κλέμμα· σημαίνει δὲ καὶ ὄρος. Κυκλώπων ἔδος, ἐπειδὴ κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς μυκήνας· ἢ κυκλώπων, χαλκέων. Κυκλῶ, κυκλῶσαι κοινῶς· κυκλῶ κυκλέω παρ' ὁμήρῳ, τὸ ἐφ' ἁμάξης ἄξω· κύκλα γὰρ αἱ τροχαί· καὶ εἰσκυκλέω, καὶ ἐκκυκλέω, ἢ ἀνακυκλέω. Κυκλῶσαι, τὸ περιλαβεῖν καὶ περιοδεῦσαί τινα.

σι. τινὲς δὲ τὰς λυροχτυπίας. Κυβεστῆρες, παιδιάς φασι· τινὲς δὲ ὀρχηστὰς ποικίλους. Κυβευτὸ, φραζμπτέα, κύβευε· Κύβευε, κυβεύτην. Κύβηνα, σχήνωμα. Κυβήνας, πλαξί. Κυβησίαι, πῆραι. Κυβησίνδα ἐπὶ κεφαλὴν, ὃ φασὶν ἐπὶ τὸ στόμα, ἢ κατὰ τοῦ στόμου. Κυβιστᾶν, ἐπὶ κεφαλὴν ῥίπτειν, ἢ τοῖς ἀγκῶσι τρέχειν. Κύβικος, ὁ καπηλεύμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, κυβηλικὸν τρόπον. Κυβίαις, κλάσεσι τοῖς δακτυλικοῖς. Κυβιστᾶν, κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ῥιπτεῖν καὶ κυβιστᾶν, κολυμβᾶν. Κυβίστησις, συστροφή, ὄρχησις. Κυβιστητήρ, ὁ ἀργευτήρ, καὶ αὐτὸ ὁ κολυμβητής, κυβιστητὴρ ἀπὸ τῆς τι γὰρ ὁ ἐπὶ κεφαλὴν εἰς θάλασσαν δυόμενος· καθ' ὁμοιότητα τῆς τῶν ἀγύρτων χρείας· ὁ σκιρτῶν, τις μὲν ἐπ θίας προσίταται, τὴν δὲ κεφαλὴν τῇ γῇ πελάζουσι· διὸ καὶ τὴν ἱπποσύνην ἰχθύων, τὴν ἱππουρίαν διὰ τὸ συνεχῶς ἐξάλλεσθαι, ἀρνευτήν τινες ἐκάλουν, κατὰ τὴν τοῦ Δεινοσοφιστοῦ ἱστορίαν, καὶ κυβιστητὴρ δὲ, ὁ ἐπὶ κύμβην, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἐν τῷ ὕδατι γενόμενος· ἢ ὁ κατὰ κύβου ἄνωθεν κάτω βάλλων ἑαυτόν· ὃς δὴ κύβος, ἀπὸ τοῦ κύπτειν ... σι κάτω κάρα κατὰ τοὺς ἐπικύπτοντας γινόμενος, ἐν τῷ κατὰ κυλίεσθαι, κύπτοντος τοῦ β ἐν ἀλλ, καθὰ καὶ ἐν τῷ καλύπτω καλύβη, βλάπτω βλάβη· ... Κυβιστᾷ, τὸ κολυμβᾷ καὶ κυβιστᾶν· κυβιστᾶν ὁ πάμπας ἐν γῇ κυλιόμενον, στρέφει χεῖρας καὶ πόδας. Κυβιστίς, χελώνη. Κυβιστής, ὁ ὀρχηστής. Κυβιστᾷ, εἰς κεφαλὴν πίπτει. Κυβιστᾷ, κολυμβᾷ κατὰ χειστικῶς. Κυβιστῶσι, πηδῶσι, σκιρτῶσι. Κύβος, πᾶν τετράγωνον ὁ κύκλοθεν ματὴν ἔχον τὸ σχῆμα γεωμετρικόν· καὶ ἀριθμός τις, ... τοῦ βόλου σχῆμα πρὸς τοῖς μετάλλοις κύβος. οἱ δὲ σαλαμίνιοι λέγουσι κύβον, τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον· παφίοι δὲ τὸ τρίβλιον. Κύβιτον, τὸ ὠλέκρανον ὅ τινες ἀγκῶνα. διοσκορίδης δέ, τὸ κόνδυλον τοῦ βραχίονος εἶναι λέγει παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κύβλα, κοῖλα· ... λα ὅτι καὶ ὁ ἐλέφας. Κυγχνίδα, τὴν μακρὰν κύλικα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κυγχρεύς, κυχρεύς, σαλαμίνιος κατὰ ... ὁ βασιλεὺς δὲ σαλαμινίων ὥς φασιν ... λέγεται δὲ ὡς τις πολεὺς πολέως, οὕτω κυχρεύς. τοῦτον δέ τινες τὸν διφυῆ κεκλῆσθαι φασιν· ἄλλοι δὲ καὶ ὅτι ὄφις ἐλυμαίνετο τὴν σαλαμῖνα, ... χρεὺς ἀνεῖλεν· ὅθεν καὶ ἀπαξίωσις ἐκλήθη. Κυδάζεται, λοιδορεῖ, ὑβρίζεται, ... Κυδάγχας, μάχας· ... ας καὶ κυδαγχόμενα, λοιδορούμενα. Κυδαθηναιεύς, ἔνδοξος ἀθηναῖος· καὶ δῆμος τῆς πανδιονίδος φυλῆς ἐν ἄστει. Κυδαίνει, τιμᾷ, ἀξιοῖ, θαυμάζει, ἐγκωμιάζει. Κυδαίνω, τὸ δοξάζω· ἀπὸ τοῦ κῦδος, κυδαίνω· λέγεται καὶ κυδαίνω.

Κυδάλιμος, ὁ ἔνδοξος ἔντιμος· ἐκ τοῦ κῦδος γίνεται κύδιμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς ἀλ συλλαβῆς, κυδάλιμος. Κυδάνας, τὴν γλαῦκα. Κυδαντίδαι, δῆμος τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς. Κυδάρ, τάφος. Κύδαρος, πλοίου εἶδος. Κυδάζειν, λοιδορεῖν. Κύδει γαίων, τῷ καθ' ἑαυτὸν ἀξιώματι. Κύδει, ἀρετῇ. Κύδιος· ἔστι παρ' ὁμήρῳ, ... ἄξιος· γίνεται δέ, παρὰ τὸ κυδίω, ἀποβολῇ τοῦ υ· ἀφ' οὗ καὶ κυδιμόνες αἱ τῆς κυδείας φροντίσαι. ὀξύνεται δὲ φασὶ τὸ κυδιός, διότι τὰ εἰς ος καθαρὸν ... ὀξύνεται ... καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἰσχίος ... ὁ συγκριτικὸς ... οὕτω καὶ κυδίω κυδιός. τινὲς δὲ ... λέγοντες ὅτι πῦς καθαρὸς καθαρεός, ... οὕτω κυδίω κύδειος ... ἀποβολῇ δὲ τοῦ ι, γέγονε κύδιος. Κύδιον, ἔνδοξον ... κατὰ διαίσιν. Κυδιάνειρα, ἡ δοξάζουσα τοὺς ἄνδρας· κῦδος γὰρ ἡ δόξα. Κυδιᾶς, ὁ ἀεὶ τῶν ὀδόντων. Κύδιον, κρεῖττον· ἀμεῖνον. Κυδιόων, σεμνυνόμενος, γαυριῶν, χαίρων, δόξῃ ἐπαιρόμενος. Κυδιόων, ὁ γαυριῶν καὶ ὑψαυχενῶν. Κυδιόων, σημειωτέον ὅτι τὰ διὰ τοῦ ω ... ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ω μικροῦ συλλαβὴν βραχεῖαν, συστέλλονται· εἰ δὲ μακράν, ἐκτείνονται. Κύδιστε, ἐνδοξότατε, σεμνέ, τιμιώτατε. Κυδοιδοπᾷ, θορυβεῖ, ταράττει. τινὲς δὲ ἐξ ἑκατέρου, τὸ ταράττειν· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ κυκᾷν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. Κυδοιμός, ὁ θόρυβος· ... ὁ πόλεμος· ἀπὸ τοῦ κύειν τὸ δέος, ἢ τὸ δεῖμα. Κυδοιδοπᾶν, συνταράττειν· γίνεται δὲ ἐξ ἑκατέρου· ἐὰν μὲν διὰ τοῦ κ, παρὰ τὸ κυκᾶν· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ δ, παρὰ τὸν κυδοιμόν. Κυδοιμός, ἀπὸ τοῦ κύειν ἅμα ταραχάς. Κύδνος, κύκνος. Κῦδος, κύδιμος· ἢ κυδάλιμος· ἢ κύδιστος, ἐκ τοῦ κύω τὸ φιλῶ, τὸ κῦδος. Κῦδος, καὶ ἀγλαΐα λαοῖς παρ' ὁμήρῳ· ὃς ἐν τῷ ἀμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐα καὶ ὄνειαρ. κῦδος, λοιδορία· καὶ κῦδος, ἡ δόξα· ἀρετή, νίκη, τιμή, ἀριστεία. Κυδρός, ἔνδοξος, τίμιος, ἀπὸ τοῦ κῦδος κυδρός. Κύδωνες, κρῆτες ἔθνος· καὶ κυδωνίς, πόλις αὐτόθι, ... Κυδώνιον, εἶδος ὀπώρας. Κυδώνιον, μέγα καὶ ἀξιόλογον ... κατὰ τὸ μῆλον. Κυδωνία πόλις ἐν κρήτῃ, ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ τῶν κρητικῶν, τὴν ἀκακαλλίδα συνελθεῖν φησι τῷ ἑρμῇ καὶ τῷ ἀπόλλωνι· καὶ ἐκ μὲν ἀπόλλωνος, ... ἐκ δὲ ἑρμοῦ, κύδωνα· ἀφ' οὗ ἡ πόλις κυδωνία, καλεῖται ἐν κρήτῃ, τὴν ἀκακαλλίδος ... μιν, καὶ γαράμαντα κληθῆναί φησιν· ἄλλον δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ γαράμαντος τοῦ υἱοῦ ἐν τῇ λιβύῃ γαράμαντες ὠνομάσθησαν· ... ἀπὸ τοῦ ἔθνους· ἔστι δὲ καὶ ναὸς παρ' ἀλλοῖς, καὶ γαράμας. Κύει ἡ γυνὴ ἡ κατὰ γαστρὸς ἔχουσα· καὶ καλλιον κύει, ἡ κατὰ γαστρὸς ἔχει. Κύειν, γράφεται διὰ τοῦ υ κυεῖν, τὸ προσκυνεῖν καὶ κύειν τὸ φυτεύειν. Κυεῖν, διὰ τὸ ἔγκυον εἶναι· ... τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κυεῖν. Κυζηθμός, ὁ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή. Κυζικηνοὶ στατῆρες, διειδό... κεχαραγμένον πρόσωπον δὲ ἐν γυναικὸς ὁ τύπος. Κύζικος ... ἔκτισε ἐν ἑλλησπόντῳ. γήμας δὲ ... βασιλέως τῶν θρᾳκῶν ... ἀφ' οὗ ἡ πόλις κύζικος· ... τῆς κυζίκου, οὗ ὁμώνυμος πόλις ἐν σικελίᾳ. Κύημα, τὸ κατὰ γαστρός, καὶ ἡ προβολὴ τῶν φυτῶν. Κυηθείς, κυέω, ὃ σημαίνει τὸ ἐγκυμονῶ, ἢ συλλαμβάνω, καὶ οὐ τὸ τίκτω, ... ὁ μέλλων κυήσω· ὁ παρακείμενος κεκύηκα, ὁ παθητικός, κεκύημαι· ὁ ἀόριστος ἐκυήθην, ἡ μετοχὴ ὁ κυηθείς. Κύησιν, ἐν γαστρὶ ἴσχει. Κύθε, δεύτερος ἀόριστος, τοῦ κεύθω. Κύθον, ἔκρυψεν, ἐκάλυψε. Κυθέρεια ἡ ἀφροδίτη παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας· ἢ ἡ κεκευθμένον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν ἔρωτα· ἢ ὅτι οἱ ἐρῶντες, ἐν ἀδήλῳ κρύπτουσι τὸ ἐρωτικὸν πάθος. Κυθέρεια λέγεται, ἢ ἡ ἀσαφεῖσα περὶ τῆς τὰ κύθηρα· ἢ ἡ κεύθουσα ἔρωτα. Ἄλλως. Κυθέρεια, ἀπὸ τοῦ κεύθειν ... καὶ λάθρα παραγίνεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸν ἔρωτα. Κυθηρίζουσι, ἀφροδιτίζουσι. Κύθηρα, πόλις κύπρου μικρά· ... δὲ οὕτω παρὰ τὸ κεύθειν, καὶ κρύπτειν τὸ αἰσχρόν.

τῆ τέχνῃ, ἀκροαταὶ τῶν κτιστῶν. Κτίδεα, εἶδος περικεφαλαίας ἐξ ἰκτίδος δέρματος. ἴκτις δὲ ζῶον γαλῇ παραπλήσιον. καὶ κτιδέας τίκτει, ὁ τῆς περικεφαλαίας. τινὲς δέ φασι, δορὰ λύκου. Κτίζω, κτίστης. κτιστόν, τὸ ἐκ τοῦ κτίσματος. κτίσις ἡ πρᾶξις τῶν κτιζόντων. Κτίλος, ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός. Κτιλώσασθαι, ἐκπλαύσασθαι, συλλῆσαι. Κτίλος, ὁ χειροήθης καὶ ἥμερος. ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι ὁ τῇ ἀγέλῃ προπορευόμενος. ἐξ οὗ καὶ ἐκτιλευμένος πρὸς παιδεία, ὁ συνήθης τινὶ. καὶ κτιλῶσαι, ῥῆμα παρὰ ἡροδότῳ ἐν τετάρτῃ, ἐκτιλώσαντο τὰς λαπάδας ἀμαζόνων αἱ γυναῖκες γυναῖκας ἔχον τραύματα τις. πορφύριος δέ, καὶ κύριον ὄνομα οἶδε κτίλον τινά, ὃν διὸς λέγει ἀπόγονον. Κτιμένη, κατασκευασμένη, καὶ πόλις θεσσαλίας. Κτίμενον, τὸ οἰκούμενον. Κτιμένη παρὰ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ὀδυσσέως ἡ ἀδελφή. ὡς αἰήρ, ἀδελφὸς γεγονέναι. ἱφθίμην δὲ αὐτὴν λέγει, καθὰ καὶ τὴν ἄλοχον τοῦ λαέρτου, διαφέρουσα. καὶ τῆς αὐλῆς τὴν περιαλό τον κτίασιν, ἀπὸ τοῦ κτίαρ κτίατος. ἡ ἐστιν εἶδος τι μέτρησμοῦ, πρὸς ὁμαλότητα τοῦ κύκλου καὶ αὐδησι. Κτιτύα, φονέα. Κτιμένη, δολοπικὴ πόλις τῆς θεσσαλίας. δολοπεία δέ, τὴν θεσσαλίαν εἴρηκεν ὁ ἀπολλώνιος, ἡ πεδίον δολοπικόν, ἔθνος θεσσαλίας. Κτιτύα, τὸ φονέα. Κτίσις, ὁ κόσμος. πᾶσα ἡ τοῦ θεοῦ κτίσις, διαιρεῖται εἰς ἕξ. εἰς ἀόρατα λογικά. εἰς σύνθετα λογικά. εἰς σύνθετα ἄλογα. εἰς αὐξητικά, καὶ φυτικά. εἰς ἐκ τριπλῶν καὶ κινητά. εἰς αἰσθητικὰ καὶ ἀκίνητα. Κτίσμα, κτιστόν. Κτίσαι, ἱδρύσαι, οἰκῆσαι, ἄρξασθαι. Κτίσμα, ποίημα, οἰκοδόμημα. Κτίστης, ποιητής, δημιουργός. Κτύπος, ὁ φόνος. ἐξ οὗ καὶ κτιτύα, τὸ φονέα. Κτυποῦσι, βάλλουσι. Κτίστης, κτίστης. Κτῖται, κτίσται. Κτυπεῖν, κτυπῶν, βροντῶν. Κτυπία, ὁ περιθαλάμιος κτύπος. Κτυπεῖν, τῶν περιθρυλουμένων τῷ θαλάμῳ ᾄδειν τῶν φίλων ἔξωθεν, ὅταν συγκατακλίνηται τῷ νυμφίῳ ἡ γαμουμένη. Κτύπος, παρὰ τὸ τύπω τύπος καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κτύπος. τὰ γὰρ τυπτόμενα, ψοφεῖ. Κτυπεῖ, κομπάζει, μεγαλορρημονεῖ, τῇ χειρὶ κρούει. Κτύσαι, ἢ κτίσαι, χερνίψεως ποιητικῶν ἱερείων, ἢ δῆμος μεμερισμένος. Κτυμένας, κεκτημένας. Κτύμβρος, συνάγων. Κτῶ, τὸ κτῶμαι.

ΤΟ Κ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ΄.

Κύαθος, μέτρον ὑγροῦ, συγγενὲς δύο ἢ κοχλιάριον. ὡς ἀριστοφάνης. Κυάμοιν, ἔγγυος ὤν. Κυαμεῦσαι, κυάμῳ ψηφοφορῆσαι, μὴ ἐχθέντος ἡ βουλή ἀπαί. Κυαμοτρώξ, δικαστικὸς. κυάμους ἐσθίων. κυάμους δὲ ἐχόντων αἱ δικασταί, διὰ τὸ μὴ καθαίρειν ἢ ἀντὶ ψήφου. ἄλλη δὲ διὰ τοῦ σ κυαμοτρὼς, ὁ κυάμους δικάζων. ὁ πτωχὸς κυαμοτρώς γὰρ ἐχόντων, ἀντὶ ψήφου ἄλλως. τρεφόμενοι ἀπὸ τοῦ κυάμου, ἐπεὶ ἀντὶ ψήφου κυάμους ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τῶν ψηφιζομένων ἀργύριον λαμβανόντων, καὶ χειροτονούντων τοὺς διδόντας μισθόν, οὕτως ὠνόμασε τὸν δῆμον, τὸν ἀπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενον. Κυαμίτης, ὁ τάγηνος καλούμενος. Κυαμεύεσθαι, κληροῦσθαι. Κυάμου καρπός, τὸν ὕοσκύαμόν φασιν ὁ διοσκουρίδης. Κύαμος, ὄσπριον, ἢ ὁ κλῆρος. καὶ τὸ περὶ τὴν θηλὴν τοῦ μαστοῦ πρὸ τοῦ συνιστάμενον γάλα. καὶ τὸ αἰγύπτιον κιβώριον λεγόμενον, καὶ καλούμενον. Κυανέας ἐπὶ ὀφρύσιν, ἡ ὅλη νοεῖται κεφαλή, ἀπὸ μέρους συνεκδοχικῶς, ἢ κατὰ σύλληψιν, ὡς οἱ τεχνικοί φασι διὰ τὸ συνεκδέχεσθαι καὶ συλλαμβάνεσθαι, καὶ συννοεῖσθαι ταῖς ὀφρύσι, τὴν ὅλην κεφαλήν. ὅπερ ἐστὶν ἴδιον συνεκδοχῆς, ἤτοι συλλήψεως. Κυανέμβολοι τριήρεις, ἤτοι αἱ τὰς ἐμβολὰς ἔχουσαι κυανοβαφεῖς. ὡς μελάμπρῳραι, μεμιλτοπάρῃοι, ἢ αἱ τὰ μέλαιναν τὴν θάλασσαν κυανόν γάρ, τὸ ἴασπις ὕδωρ. Κυανόν, εἶδος χρώματος οὐρανοειδές. Κυανόπεζα, μελανόπεζα. Κυανός, θαλάττιον ὕδωρ, καὶ ὄρνις. Κυάνεον, τὸ μέλαν. ἐνίοτε δὲ οὐράνιον. χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι, τοῦ κυανοῦ ἐν τελεῖ, τὸ κυάνεον εὐλογεῖται. δὲ ἀπὸ τοῦ κῦμα, κυμάλεον, καὶ ἐκβολῇ τοῦ μ κυάνεον. τοιοῦτον γάρ τι δοκεῖ τὸ κῦμα. ἢ ἐκ τοῦ κύανος. χρῶμά τι μέλαν, ἐξ οὗ τὸ κυάνεον μετουσιαστικῶς. ἀφ' οὗ κυάνεον, καὶ κυανοῦ. Κυανοῦ, ἐκ τῆς ἀιτιατικῆς κυάνεον, ὃ παρὰ τοῖς ἴωσι λέγεται, ὡς τὸ χαλκοῦ χάλκεον, καὶ χρυσοῦ χρύσεον. Κυανοχαίτης, ὁ μελανόθριξ. κυανὸν γὰρ τὸ μέλαν. καὶ χαίτη ἡ θρίξ. Κυανόπτερος, μελανόπτερος. ποσειδῶν. Κύαρ, τὸ τῆς βελόνης τρῆμα. παρὰ τὸ ἱπποκράτει. καὶ τὸ τῆς κώπης τρύμαλον. Κυάξη, ἡ ἀθηνᾶ. Κυάξης, ἴβυκος. οὐδὲ κυάξης ὁ μηδῶν στρατηγός. Κύβαβδα, αἷμα ἁμαθούσιοι. Κύβαμος, θεός. Κυβαίζοντα, λάκωνες, τὸν ἐνθουσιῶντα, ἢ τὸν ἑρμοῦ. Κυβάσαι, καθεστάναι. Κυβαρσία, κεφαλὴ ἀλέκτορος. ἄλλοι κυβαρσίας, φασὶ τῆς περικεφαλαίας. Κύβας, σορός. Κύββα, ποτήριον. Κυβεία, πανουργία, ἢ παιδιά. Κύβερος, ἀναιδής. Κυβείου, τόπος, εἰς ὃν συνίεσαν κυβεύσοντες. ὁ τοῦ τόπου ἄξιος. Κύβδα, κύπτοντα. διὰ δὲ τοῦ σχήματος, τὴν αἰσχίστην δείκνυσιν αὐτοῦ, ἀριστοφάνης. Κύβεθρον, θύμον μελισσῶν. Κυβέλην φασὶ τὴν ῥέαν, παρὰ τὰ κύβελα ὄρη. ὀρεία γὰρ θεός. διὸ καὶ ἐπὶ χεῖρας λέοντας ζάγει. Κύβελον, ὄρος ἐν φρυγίᾳ, ἔνθα τῆς μητρὸς τῆς κυβέλης ἱερόν, ἅγιον ἐστι. Κυβέρνησις, φρόνησις. ἡ κυβέρνησίς ἐστι ψυχῆς ἐπιστήμη περὶ τὴν ἄστατον φύσιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, παρὰ τὸ τὰ κύματα ἐλαύνειν καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν. τροπῇ τοῦ μ εἰς β. Κυβερνήτης, ὁ τοῦ πλοίου ἡγεμών. Κυβερνᾷ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀντὶ ὁ βασιλεὺς κυβερνᾷ τὴν πόλιν. κυβερνητικόν τὴν πλείστας, τῇ συντάξει, καὶ τοῖς λοιποῖς. Κύβευσις, ἢ κίβυσις. πήρα. Κυβευτής, καὶ κυβιστὴς λέγεται. Κυβεύειν ἐστι, τὸ διὰ ψήφων παίζειν. ἢ τὸ κύβον ῥίπτειν, ἢ ὡς κίνδυνον προπεσεῖν. Κυβεύω τὸ κύβοις χρῶμαι. Κυβεύειν, δολιεύειν. κυβεύω κύβον ῥίπτω. ὡς κίνδυνον προπεσεῖν μὴ παραβάλλεσθαι κυβεύειν τοῦ βίου. Κυβευτὴν, σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ σκαιόν τυχεῖν τοῖς κύβοις χρώμενον. ἐπιστήμην γάρ τινα ἐδόκουν τὸ δεξιῶς χρῆσθαι, ἐπιστημονικὸν πέρας τὴν πεῖραν, τῆς κυβείας ἐνόμιζον. Κύβηβος, γάλλος, κίναιδος, μανείς. Κυβήβη, ἡ θεῶν μήτηρ. Κυβηβᾶν κυρίως, τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. ὅθεν καὶ κύμβαχος. Κυβηλίσαι, πελεκίσαι. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς, ἢ μάχαιρα κύβηλις ὁ θύτης. Κυβήκοι, θεοφορεῖται, κορυβαντιᾷ. Κυβήκη, ἡ καὶ θρηίκη. βένδις, ἡ ἄρτεμις. μὴ ἐκ τῶν θεῶν, καὶ ἡ ἀφροδίτη, καὶ προδίματα παρὰ ἀρχαῖοι, παρ' ὃ καὶ ἱππώνακτι φησὶ καὶ διὸ σκύθος. Κυβηλιστὰς καὶ κυβάλους, τοὺς κακούργους λέγουσι. Κυβηλίζω, μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκυς, ᾧ τοὺς βοῦς καταβαλλῆς

κλύσαι, ἴσασι τὸ ὅμηρος· οὐδέ τι κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω· οὐδὲ εἴφη διάφορον. Κρυψίνους, πανοῦργος, δόλιος. Κρυώδης, φρικώδης. Κρυβίαλον, πόλις περὶ παφλαγονίαν, ὡς μέμνηται στράβων ἐν γεωγραφουμένοις. Κρώβυλος, πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον· ἐκαλεῖτο δὲ ἐπὶ ἀνδρῶν οὕτω· κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν· σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων· θουκυδίδης· κρωβύλους αὐτὰς ἀναδούμενοι, ἢ ἐν ἔρσει ποικίλον κρώβυλον· ἢ κρώβυλον παρὰ ἀθηναίοις, τὸ προσείλημα. Κρωβύλου ζάλος, παροιμία τις· πεποίηται ἐπὶ τοῖς ὑπερβαλλούσῃ κεχρημένοις πονηρίᾳ· μετενήνεκται δὲ, ἀπὸ πορνοβοσκοῦ τινός. Κρώβον, δρέπανον. Κρώβυλος, ὁ μαλὸς τῶν παίδων· ἢ κατὰ πλοκὰς τῶν αἰδοίων· ἢ ὁ κόρυμβος τῆς ἐκ πλοκῆς· ἢ ἔστιν αὕτη γραμμὴ ἀπὸ μέσου τοῦ μετώπου ἐπὶ τὴν κορυφήν· οὕτω δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ ἡγήσιππος ὃς καὶ δίγγος ἐκαλεῖτο. Κρωγμός, ἡ βοή. Κρωδιτὰς, ὁ δαιτρός. Κρώζει, κράζει ὡς κορώνη, ἢ κόραξ. Κρώζουσιν ἐπὶ ἀψύχων, βοῶσι. Κρωκαλίου, παῦλιον παγοῦργον. Κρωμακόεν, κρημνῶδες. Κρώμαξ, σωρὸς λίθων. Κρώμνα, χωρίον κορίνθου· καὶ πόλις παφλαγονίας οὗ ἡ πόλις προσειδῶν. Κρωπία, τόπος. Κρωπίδαι, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς· οὓς ἀριστοφάνης παίζων ἐναλλάσσει τὸ ῥ στοιχεῖον εἰς τὸ λ, εἴπων κλωπίδαι. Κρωσσὸς, ἡ ὑδρία. Κρωσσοὶ, ὑδρίαι στάμνοι· λήκυθοι κρατῆρες· βαλανεῖα, πλίνθοι· καὶ ὁ κρωσσὸς λεβητώδης ἐστί. Κρωσσὸς, παρὰ σοφοκλεῖ, ὁ κρατήρ· γίνεται φασὶ παρὰ τὸ κιρνῶ, καὶ συγκοπῇ κρῶ, τὸ σταλάσσω καὶ ἐπιχέω· καὶ οἱ παρὰ λυκόφρονι δὲ καὶ ἑτέρας κρωσσοὶ, ἀγγεῖα ἐκπώματα δίζεσθαι ὑδρεύεσθαι· λάγυνοι ἴσως, ἢ ξέσται· καὶ τὰ τοιαῦτά τινα τῷ ω μεγάλῳ παραλήγεται. Κρώτωνας, μαστὸς τῶν κυνῶν. Κρῶφι, καὶ μῶφι, ὄνομα ὀρῶν.

ΤΟ Κ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Κ τὰ, ἢ ἔκτα, ἔκτεινε. Κτὰν, κτεῖναι· φονεῦσαι· ἀνελεῖν. Κτέω ὃ κτῶμι· κτίσω· ἀόριστος δεύτερος, ἔκταν· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔκτασαν· συγκοπῇ, ἔκταν καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε κτάν. Κτάνοι, κτείνοι. Κτανέεσθαι, κτείνω κτενῶ, ἔκτεινα· ἀόριστος δεύτερος, ἔκτανον· ὁ δεύτερος μέλλων, κτανῶ· ὁ μέσος, κτανοῦμαι, κτανῇ, κτανεῖται· τὸ ἀπαρέμφατον, κτανεῖσθαι καὶ διαλύσει τῆς διφθόγγου εἰς δύο ε, κτανέεσθαι, ὡς φιλεῖσθαι, φιλέεσθαι. Κτάσθαι, ἀπολέσθαι. κτάρα, ἰχθὺς βραχύτερος παντῶν. Κτάσθαι, ὁ ἐστι φονεύεσθαι, παροξύνεται· ὅτι μὲν φονικῶς ἔκτεινεν τὴν παραλήγουσαν, καθὸ τὸ κτᾶσθαι ἀφ' οὗ τὰ κτήματα. Κτᾶσθαι, κατορύσσεσθαι ἢ ἀγοράζειν ἢ φυτεύειν. Κτᾶται, ὠνεῖται. Κτᾶτο, ἐκτήσατο ἀπέθανεν. Κτέαρ, τὸ κτῆμα· δῶρον· σκεῦος· καὶ κλίνεται κτέατος. Κτέανον, κτῆμα. Κτεάτεσσι, περισσὸν κτήμασι, κοινόν. Κτεάτεσσι, πλεονασμὸν ἔπαθε τῆς τε συλλαβῆς, καθὰ καὶ τὸ στομάτεσσι, παρὰ τῷ ὀππιανῷ· τὸ κοινὸν γὰρ στόμασι. Κτεατίσαι δηλοῖ ἐν περιφράσει, καὶ τὸ αἰχμαλωτίσαι, ἴσως. Κτεάτισσε λαέρτης ἀγρὸν, τουτέστιν, ἐκτήσατο· οὐ καθὸ λόγιον ὤνησεν, ἀλλ' ἐπειδὴ μάλα πολλὰ ἐμόγησε καθὸ βίον, ἀπραγμονικόν· τὸ δὲ τοιοῦτον μόγημα, καὶ πολυδένδρεον κατέστησε τὸν τοιοῦτον ἀγρόν. Κτεατίσασθαι, κτήσασθαι. Κτείνω, ἀναιρῶ· κτείνω, τὸ φονεύω μέλλων, κτενῶ· παρακείμενος, ἔκτακα. Κτεὶς κτενός, τὸ κτένιον· παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, ἢ τὰς τρίχας· κτεὶς δὲ καὶ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι καὶ ἀνοίγεσθαι· ἢ παρὰ τὸ κτείνειν τὰς φθεῖρας. Κτεὶς, τὸ ἐφήβαιον· τὸ μόριον ἤγουν τὸ αἰδοῖον· καὶ τὸ τῶν τριχῶν κάλλυντρον. Κτένας, τοὺς τῶν χειρῶν καρποὺς καὶ τῶν ποδῶν· καὶ τὰ στήθη· μεταφέροντες ἀπὸ τῶν εἰς τὰς τρίχας ἐπιτηδείων κτενῶν· λέγουσι δὲ καὶ τὰς κυπαρίσσους. Κτένες, τῶν κιθαρῶν, αἱ ὑπερέχουσαι ἀγκῶνες λέγονται. Κτενόμεθα, ἀναιρούμεθα. Κτενωτὴ, ὑφαντή. Κτενωτὴν τρίχα, τὴν ἐφαπλίδα. Κτένιον, ἐν ᾧ κλείνομεν τὰς θύρας, καὶ τὸ τοῦ ποδός. Κτέρας, καθὸ πολυωνυμίαν, ἴσως τὸ ἐστι τὸ κτέαρ, καὶ κτῆμα. Κτέρεα, ἐντάφια. Κτέρεα κτερεΐξαι, οὐ μόνον ἐτυμολογικὸς ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἀπ... χῶμα, ... κατονομαζομένου ... ὀνόματος ... λόγοι λέγει· καὶ ... κτέρεα δὲ κτέατα, ἤτοι κτήματα νεκρικά· ἢ κυρίως, τὰ κτενισμένα προσήκοντα· ἢ πάντα τὰ ἐς τιμὴν τοῖς καταχθονίοις ἀναφερόμενα. Κτερεΐξαι, ἐνταφιάσαι· ὅμηρος· σῆμά τ' ἐπιχεῦαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι. Κτερεΐξαι, τὸ τύμβον ποιῆσαι· καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τύμβῳ τελέσαι· τύμβῳ ἔνι κτερέιξαι, τύμβον ἔτευξαν· καὶ ἴσως χῶσαι, τὸ θάψαι. Κτέρες, νεκροὶ· καὶ ἀκτέριστοι, οἱ ἄταφοι. Κτερίζω, κτῶμαι· σκυλεύω· ἐνταφιάζω. Κτερίσαι, καὶ κτερεΐξαι, θάψαι, ἐνταφιάσαι. Κτεριοῦσι, θάψουσι. Κτέωμεν, ἀντὶ τοῦ φονεύσωμεν· ὅμοιον ἐστι τῷ ἀφέωμεν, καὶ φθέωμεν, καὶ εἰδέωμεν· ἀντὶ τοῦ κτῶμεν, ἀφῶμεν· φθῶμεν· καὶ εἰδῶμεν· ἐξ οὗ δῆλον ὡς πρωτότυπον ἐστι ῥῆμα κτῶ, οὗ τὸ ἐνεστὼς κτέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κτείνω· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι κτείνω· ὁμοίως τὸ εὔω, εὕω, τὸ καλύπτω· οὐ παράγουσι τὸ εἰνύω. Κτηδόνες, τρίχες ὄντες ἰχθύες, καὶ θηρίδια· καὶ αἱ ἐπ' εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις. Κτίλος, κριός· ὁ ἡγεμὼν ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης. Κτῆμα, καὶ ἀπ' αὐτοῦ, πολυκτήμων, ἀκτήμων, ἀκτήμων. Κτήματα λέγει ὅμηρος φανερῶς πολλαχοῦ, πάντα τὰ ἐν ἀγροῖς· ὡς ὑπὸ δὴ καὶ μῆλα, πάντα τὰ θρέμματα. Κτήματα, οὐ μόνον τὰ ἐν οἴκῳ, ἀλλὰ παρ' οἱ μεθ' ὅμηρον καὶ χρήματα, πρὸς τὴν χρῆσιν καλοῦσιν, ἀλλὰ τὸν ἅπαντα βίον. Κτήματα, οἱ μεθ' ὅμηρον ἰδίως, ἐπὶ ἀγρῶν καὶ οἴκων φασίν· ὅμηρος δὲ, ἐπὶ παντὸς ἁπλῶς τῆς ὑπαρχῆς. Κτήνη τὰ τετράποδα κυρίως, ἐπὶ τῶν σφαζομένων εἰς βρῶσιν· κτᾶσθαι γὰρ, τὸ φονεύεσθαι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· κυρίως δὲ τὰ θυόμενα, ὅσα νόμος σφάζειν καὶ κτείνειν· ἢ κτήνη κυρίως, τὰ ἥμερα· θηρία δὲ, τὰ ἄγρια. Κτήνεα, χρήματα. Κτηνωδέστερα, ἀλογώτερα· κτήνη γὰρ, τὰ ἄλογα. Κτηνώδης, ἀλογώτερος. Κτησάμενος, λαβὼν ἔχων. Κτησείδιον, ἡ μικρὰ κτῆσις ἤγουν ὀλίγη περιουσία. Κτῆσις καὶ κτήματα λέγει ἐνίοτε ὁ ποιητὴς τὰ ἀποτίθεται, ... ἑαυτῷ φράζων· περὶ δὲ τῆς λέξεως κτῆσις ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐκ τοῦ κέω κῶ παράγεται· καὶ τὸ κέομαι κεῖμαι κέκμαι, ὅθεν παράγεται κειμήλιον, ἀποτίθεται πάντως ὄντος δηλαδὴ καὶ ῥῆμα· καὶ αὖ πάλιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κέω κῶ, πλεονασμῷ τοῦ τ γίνεται κτῶ, κτήσω· ἀφ' οὗ κτῆσις, ἤτοι κτῆμα, κείμενον εἰς ἀπόθεσιν καὶ αὐτό. Κτήσιος, ξένιος. Κτῆσις, ἡ περιουσία· ὁ πλοῦτος. Κτιδέη, ἀλωπεκῆ· ὅθεν ἐστὶ κτιδέη, ἡ ἰκτιδέη. Κτητικὸς, τὸ ἐπὶ τὴν κτῆσιν τεταγμένος, ἐμπεριειλημμένος τῆς κεκτημένου

κλειπίων κοσμικὰ τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν. διήρηνται γὰρ αἱ κροσσαί, καὶ πάλιν ἑνοῦνται. Κρόσσαλλος, εἶδος ὑέλλου. Κρόσσια καὶ φυλακτήρια. Κρόσσος καλεῖται, τὸ αὐτὸ χεόμενον τοῖς ὑποδήμασι, εἶδος σιδήριον. Κροταλίζειν, ὄνομα [illegible], καθὰ καὶ τὸ κυλινδεῖν, οὗ παράγωγον τὸ κροταλίζειν. ἔστι γὰρ κροτῶ, ἀφ' οὗ κροτίζω καὶ πλεονασμῷ κροταλίζω, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐγγυαλίζω. ἐκ δὲ τοῦ κροταλίζω καὶ τὸ κρόταλον, οὗ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ. σκεύη δέ τινα τὰ κρόταλα, ἐξ ὀστράκου τυχὸν ἢ ξύλου, ἢ χαλκοῦ. ἃ ἐν χερσὶ κροτούμενα θορυβεῖ. ἀπὸ τούτων δὲ ὁ στωμύλος καὶ παρά τισι δὲ οἱ ἐν λαλιαῖς ὀχληρός, ὡς κρόταλον παροιμιάζεται. Κρόταλος, ἀριστοφάνης. δίγλωττος, εὔστομος. ἡ μεταφορὰ ἐκ τοῦ κροτάλου. κρόταλον κυρίως, ὁ σχιζόμενος κάλαμος ὁ κατασκευαζόμενος ἐπίτηδες ὡς [illegible], εἴ τις ἀδιὸν [illegible] ταῖς χερσί, καθάπερ κρότον ἀποτελῶν. τρανὸς οὖν ἐστι φασί, καὶ τὴν φωνὴν διηρθρωμένος καθάπερ κρόταλον. Κρόταφα, κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων. διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ τῶν μερῶν φύεσθαι κέρατα. οἱονεὶ κερατοφυεῖς ὄντες, ἢ ὅτι κρούουσι τὴν γῆν [illegible] πάλλόμενα. Κρόταφος, ἡ κόρση, ἰωνικῶς. κρόταφον δὲ ἐκ τῆς κόρσης ἐτυμολογοῦσί τινες, ἀμεταθέντες τὸ ρ̄, προσουσι κρόσην. εἶτα ἐξ αὐτῆς προσθέντες διὰ τὸ α καὶ φ̄ διεξοδικώτερον τὸ κρόταφον, ἵνα ᾖ κρόσαφος καὶ ἀττικῶς κρόταφος ὅτι ξυλάφιον, ὡς ἔλεγε ἐλάφιον. ἀπὸ δὲ τῆς κόρσης γίνεται καὶ ὁ κορσὸς τροπῇ τοῦ σ̄ εἰς ρ̄, ὁμοίως τῷ πυρσὸς πυρρός. πυρσὸς πυρρός. καὶ τὸ κατὰ κόρρης δὲ τύψαι τινά. τὸ κατὰ κόρσης ἤτοι κροτάφου ἐστί. παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, κόρρη ἡ ἰνίον. ἀριστοτέλης κρόταφόν φησι τὸ μεταξὺ ὀφθαλμοῦ καὶ ὠτὸς καὶ κορυφῆς. ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ κρούεσθαι τάφον ἐτυμολογεῖται, [illegible] λοῦσιν οἱ παλαιοί. Κροτήσατε, ἀλαλάξατε, βοήσατε, ἐπαινέσατε ταῖς χερσί. γεγονότων γὰρ ὁ κρότος. Κροτοθορύβου παλαιὸν ἄναξ φίλον λεοντάριον, ποῦ κροτοθορύβου ἡμᾶς ἐνέπλησας, ἀλλ' ἐγγὺς τῆς σου τὸ ὑπὸ σόλιον. Κρότημα, ἐπὶ δολίου [illegible]. Κρότητα, ἐκπεπατημένα, σύνθλασμα, ἐπὶ τετριμμένα. Κρότοι, εὐφημίαι, ἔπαινοι. Κρότωνες, ὁμοίως. Κρότωνα, κρότωνες. Κροτωνία, ἐπιφανὴς πόλις. Κροτώνων κυνείων φθειρῶν. Κρότων ὁ φθεὶρ ἀπὸ τοῦ κραδαίνειν αὐτὸν εἰ [illegible] φυτὸν δὲ οὗρος βοτάνη; ὄνομα λέγεται διὰ τὸ ὄζειν ἀηδῶς τῆς [illegible] διατριβόμενον ἐν τοῖς δακτύλοις. ὁμοίως τῷ ζώῳ, διὰ τοῦ τὸ κρότωνι ἐκλήθη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. Κροτῶ, κρούω. προσκρούω δέ σοι δοτικῇ. ἀνακρούομαι δὲ μέλος. ἀποκρούομαι δέ σε. ἀριστοφάνης. ἐγὼ δὲ τῷ χεῖρε ἀνεκρότησα ὑφ' ἡδονῆς. Κρότωνος τὰ ἐν τῷ πνεύμονι βραγχία πρὸ τῷ ἱπποκράτει. Κρότων οὕτω καλεῖται, ὅ τινες κίκι αἰγύπτιον. οἱ δὲ σησαμίδα ἀγρίαν, καὶ τὸ ζῷον τὸ ἐν κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον. ἄλλοι δὲ πυρσός. Κρότωνα, τὰ ἐπιγινόμενα τοῖς δένδροις, μάλιστα τῇ ἐλαίᾳ. Κρότωνος, ὑδέστερος. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου δέχεσθαι. τὸ γὰρ εἶναι πλήρει ἐν ὁμοιον, καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπὴν. κρότωνα δὲ [illegible], ζωΰφιον τὸ ἐν τοῖς κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον. Κρούζω, κροβύζω. Κρουνηδόν, δίκην κρουνοῦ. Κρουνοὶ, αἱ τῶν χειμάρρων ἀρχαί. ὡς ὑπὸ πηγαὶ αὐτῶν αἰτιᾶσαι [illegible]. Κρουνοχυτρολήραιον, ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἶ. κρουνὸς τὸ χύδην καὶ ἀκρίτως, ἢ ἀθρόως ῥέον. λῆρον τὸ μάταιον. συνέθηκεν οὖν ἀριστοφάνης ἐκ τοῦ κρουνοῦ ἢ ληρεῖν, ἢ τῆς χύτρας ἀναβλυζούσης. ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸ ἀδιάκριτον, τὸ ἄπειρον, καὶ περιττολόγον. Κρουνεροῦ, τοῦ φοβεροῦ. Κρούμαι, μύξαι. Κροῦναι, τὰ ἄφιξα [illegible] δρα. Κροῦναι, κρῆναι τέλειαι. Κρουνοφόρον, οὕτω καλεῖται τι τῶν ἐν ταῖς ναυσί. Κρούπαλα, ξύλινα ὑποδήματα, ἢ κλεῖς, καὶ κρουπέζια καὶ κρουπεζοφόρος, ὁμοίως. Κρουπαλίας, κλείδας. Κρουπεζούμενος, τὰ ξύλινα σανδάλια, κρουπέζια λέγεται καὶ ὑποδήματα ξύλινα, μεθ' ὧν τὰς ἐλαίας πατοῦσι. θέλει οὖν δηλοῦν τοὺς τραχεῖς πόδας ἔχοντας. Κρούπετα, ὑψηλά, ἢ ξύλινα ὑποδήματα, ἢ [illegible]. Κροῦσαι τὴν θύραν. ἴσως μέν τοι [illegible] χρῆσις. ἄμεινον δὲ, τὸ κόπτειν τὴν θύραν. Κρούσασθαι πρύμναν φασί τινες λέγεσθαι ὅταν μεταθέσαντες οἱ ἐρέται, ἐλαύνωσιν [illegible] τὴν πρύμναν, ὅταν εἰς λιμένα εἰσέρχωνται, ἵνα τὴν πρύμναν εἰς γῆν ἔχωσι νεούσαι, καὶ τὴν πρῷραν ἔξω, ὅπως [illegible] τὰ τροπὰς ἔχῃ εἰς ἔξοδον ἡ ναῦς. Κρουσιδημεῖν, ἀντὶ τοῦ κρούειν τὴν βουλήν, ἐλυμαίνου τὰ δημόσια πάντα, καὶ παρακρουόμενος τὴν βουλήν. ἔστι γὰρ παρακρουόμενον μέτρον, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων. ἢ παρακρούεσθαι, ἀνατρέψαι καὶ παρακρουσιν, ἐξαπατᾶν, ἐμπαιγμόν. Κρουστής, ἐλλιπής. Κρουσίθυρος, μέρος τι οὕτως ἐκαλεῖτο. Κρουσιμετρεῖν, ἐλλειπῶς μετρεῖν καὶ ἐνδεῶς. οἱ γὰρ φαῦλοι μετρονόμοι, σαλεύουσι τὰ μέτρα, ὡς τὸ ἀποπίπτειν τὰ μετρούμενα. ἐντεῦθεν καὶ τὸ παραλογίζεσθαι, παρακρούεσθαί φασι. Κροῦσιν, ἀπάτην. δοκιμασίαν. παραλογισμὸν λέγει ἀριστοφάνης. ἡ μουσικὴ ὄνομα. ἢ τὴν πρὸς τὸ λέγειν ἐν ταῖς ζητήσεσιν ὑποκρουσιν. Κρουστικὸς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν ἱππεῦσι, τὰ ὦτα τῶν ἀκροωμένων κρούων, τῇ σφοδρότητι τῶν λόγων. Κρουτᾶται, κοχλίζει. Κρύω, κυρίως ἐπὶ τῶν κερατοφόρων. κρούειν γάρ, τὸ τοῖς κέρασι παίειν. ὁ μέλλων κρούσω. ὁ παθητικὸς ἀκρούμενος, κέκρουκα. Κρύβδην, καὶ κρύβδα, λαθραίως, κρυφίως. Κρύβεσθαι, καὶ κρύβεται, φεύγε διὰ τοῦ β̄ λέγειν. κρύπτεσθαι δέ, καὶ κρύπτεται. Κρυβηλός, κρυπτὸς πύργος. Κρύβες, νεκροί. Κρυβησία, νεκυσία. Κρυβηναι, [illegible] κότερ. Κρυεροῦ, φοβεροῦ. καὶ κρυόεντος, φοβεροῦ. ψυχροῦ. φρικτοῦ. συμβαίνει γὰρ τοῖς φοβουμένοις, συγκρούειν τοὺς ὀδόντας. Κρύμα, σύρμα. Κρυμοῖ, ῥιγᾷ. πέφρικε. Κρυμός, ἢ κρυμνός, ἄλλο τὸ πάγος. παρὰ τὸ κρύπτω, κρυμνός. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς μ̄ κρυμός. ἐν χειμερίῳ γὰρ καιρῷ ἐπικρυπτόμεθα. Κρυόεσσα, ψυχρά. φοβερά. ἀπὸ τοῦ κρύος κρυόεις, καὶ κρυόεσσα. Κρύος, ψύχος. παγετός. Κρύος, [illegible] τὴν γινομένην κροῦσιν τῶν ὀδόντων ἐν τῷ ψύχει, κρούος ἢ κρύος. Κρυπτάδια, ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ ἐμφαδίᾳ, ὃ δηλοῖ τὰ φανερά. Κρυπτάδια, οἱονεὶ κρυφαῖα. ἐκ τοῦ κρύπτω, κρυπτάδιον. Κρυπτάδιομαι, ἐνεδρεύομαι. Κρυπτάδιος, ἀρχαῖος. Κρύπτω, κεύθω. κρύπτουσι τὴν ἐμὴν βουλήν, ἤγουν καλύπτω. καὶ κρυπτόν, τὸ κεκρυμμένον. κρύφα, ἀντὶ τοῦ κρυφίως. καὶ κρυβείην, τὸ αὐτό. Κρύσταλλος, τὸ πεπηγμένον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους. ὁλοπαγὲς ὕδωρ ὑπὲρ γῆν. Κρύφα, ἤγουν λάθρα τῶν ἄλλων ποιεῖ. τὰ ἐπικρυπτικὰ ἐπιρρήματα, ἐπὶ [illegible] συντάσσεται. οἷον κρύφα τοῦ δεῖνος λέγομεν. καὶ σιγῇ τοῦ δεῖνος. πρόσθεν. σιγῇ τοῦ αἰθίοπος. [illegible] ἐνταῦθα τὸ σιγῇ, ἀντὶ τῆς αἰτίας. καὶ κρυφῇ δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ κρύφα. Κρυφαίως, ἀντὶ τοῦ κρύφα. Κρύφια, αἱ ποιηραὶ λογισμοί. Κρύφαλον, σαβάκανον. Κρυφαδόν, κρυφίως. Κρυφῇ, λάθρα, ἀδήλως, κρυπτῶς. Κρυφίνος, ὕπουλος. Κρύψαι καὶ

χέων. Κροκόπεπλος ἠώς, τὴν πρωΐαν λέγει ὁ ποιητής· διὰ τοῦ κρόκου, τὸ πολὺ μὲν τῆς νυκτὸς ὀλίγον δὲ τοῦ φωτὸς αὐ
νίζεται· ἡ μὲν γὰρ ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ἤγουν πρωΐα, τὸ πλεῖον μὲν τῆς ἡμέρας, ἔλαττον δὲ τῆς νυκτὸς ἀποβάλλουσα· ὡς πάσης
νοεῖς προσνοεῖσθαι μὲν τὴν κροκόπεπλον, μετὰ ταῦτα τὴν ῥοδοδάκτυλον. ἄλλως δὲ μυθικῶς ἢ κατὰ σῶμα κροκόπεπλος
μὲν ἡ κρόκινον, ἤτοι κιῤῥὸν πέπλον φοροῦσα· ῥοδοδάκτυλος δὲ, ἧς οἱ δάκτυλοι ῥόδα· ὡς ῥόδοις ἐοικότες αἵματος φύσει
καὶ χυμῷ καλλωπιζόμενοι· καθὰ καὶ ἡ σαπφὼ τοὺς τῶν μυθικῶν χαρίτων πήχεις γυμνοῦσα, ῥόδοις εἰκάζει· ὡς εἴπω
ἀλλὰ ῥοδοπήχεις. εἰσὶ δ' αὐτοῖς δάκτυλοι κατὰ ἀλληγορίαν, αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες· ὡς καὶ ἐν κατὰ τὸ χεὶρ ἀλληγορικῶς λέγεται·
ὅπου δὲ χεῖρες, οὐκ ἀπεικὸς ἐκεῖ καὶ δακτύλοις τὴν ἀλληγορίαν προσφύειν. Κροκίδες, γνάφαλα. Κρόκος, τὸ κροκὸν,
καὶ ἀλεκτρυόνες οἱ τὸν τράχηλον τοιοῦτον ἔχοντες κρόκον. Κροκόττας, ζῶόν τι τετράπουν αἰθιοπικόν. Κροκυλεγμός,
τὸ κολακευτικῶς τὰς κροκίδας ἀπολέγειν τῶν ἱματίων. Κροκύλεια, καὶ ἑνικῶς εἴρηται τὸ κροκύλειον, νῆσος· ἐθνι
κὸν δὲ αὐτῆς, κροκυλεύς. Κροκύλειον, κροκίδιον. Κροκὶς, ἡ ἐχίδνιος βοτάνη. Κροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται·
οἱ δὲ ἀττικοὶ κεκρύφαλον αὐτὸ καλοῦσιν, ὅτι κρύπτει τὸν φαλὸν, ὅ ἐστιν ἐξοχὴ τῆς κεφαλῆς. Κροκώδης, τινὲς ὡς δια
λυτῶν ὄντων τῶν ἐκ τῆς κρόκης δεσμῶν· ἔνιοι δὲ, ὡς κρόκου φυομένου ἐκεῖ· τινὲς δὲ κροκώδη, ἐκ κροσσῶν συνεστραμμένον.
Κροκώτιον, ὑποκοριστικῶς εἴρηται· ἔνδυμα ἐστὶ διονυσιακὸν ὁ κροκωτός· κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικείου ἐνδύματος.
Κροκωτὸς, εἶδος χιτῶνος. Κροκωτὸν, ἀριστοφάνης· ἀντὶ κροκωτοῦ· διονυσιακὸν φόρημα· κροκωτὸν ἐφόρει λεοντῆν· ἡρα
κλέους γὰρ φόρημα ἡ λεοντῆ, κροκωτὸν δὲ, ἵνα ᾖ φοβερός· ὁ κροκωτὸς γυναικεῖον ἐκ παντὸς ἐνδύματι. Κρολίαζε, προ
σίαζε θᾶττον. Κρόμβος, ὁ κόνδυλος· καὶ ὁ καπυρός. Κρομβότατον, τὸ πυρότατον, καθὰ κεκονδυλωμένον. Κρομμύ
αι, τὰ κρομμυοπώλια. Κρομμυοξυρεγμίας, ἀπεψίας· δριμεῖα γὰρ ἡ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή· ἀπὸ δὲ τῶν κρομμύων
καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς, συνέθηκε τὴν λέξιν ἀριστοφάνης. Κρομμύων ὀσφραίνομαι, παρὰ ἀριστοφάνει, σημαίνει
τὸ δακρύειν ἀκουσίως τοὺς ὀσφραινομένους κρομμύων. Κρόμμυον, παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν τῶν ἐσθιόντων αὐτό· δριμὺ
γάρ ἐστι. Κρόνια, παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἑορτή· τὰ παρὰ τοῖς ῥωμαίοις καλούμενα σατουρνάλια· ἢ ἀπατούρια. Κρονίδας,
πολιτής. Κρονίων ἄλα λέγουσι, τὴν ἀδρίαν· ἐνταῦθα γὰρ τὸν κρόνον κατῳκηκέναι φασί. Κρονικαῖς γνώμαις, ἤγουν
ἀρχαίαις μωρίαις· ἀριστοφάνης· ἀνθ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις· παροιμία ἐστὶν, ἐπὶ τῶν ἀμβλυνοούντων, ἥτις εἴρηται καὶ ἐν
νεφέλαις. Κρονικαὶ λῆμαι, παροιμία· ὥσπερ τὸ χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυνοούντων. Κρονικώ
τερα, ἀρχαιότερα, μωρότερα. Κρόνιον, τὸ ὄμμα τοῦ κρόνου. Κρόνιον, ἀκρωτήριον τῆς πίσης· δεῖ γὰρ τὸν κρόνιον
λόφον ἄγεται τὰ ὀλύμπια. Κρόνιον ἑορτὴν, ἡ παλαιάν. Κρόνιππος, ὑβριστὴς, τρυφητὴς, γέρων. Κρόνιππος, ὁ μέ
γας λῆρος, κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ ἵππου παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Κρονίων ὄζων, ἀριστοφάνης· καὶ πᾶς ὁ μὲν
ρεσοῦ καὶ κρονίων ὄζων· τουτέστιν, ἀρχαϊσμοῦ γέμων καὶ μωρίας· ἢ ὅτι ἑορτή τις παλαιὰ ἦν ἐπὶ τῷ κρόνῳ, ἢ ὅτι τὰ πα
λαιὰ καὶ εὐήθη κρόνια ἐκάλουν, καὶ κρόνους τοὺς λήρους. Κρονίων, ἔνιοι μὲν μακρὸν ἔχειν τὸ ι, ἔνιοι δὲ βραχύ· ἐπεὶ
μὲν οὖν βραχὺ, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνεται ὡς αἰγυπτίωνος· ὅτι δὲ μακρὸν αὐτὸ ἔχει, διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὡς μαχάονος.
Κρονίωνας, παλαιοὺς ἀνθρώπους. Κρόνον μέγαν καλεῖ ὁ ποιητὴς, διὰ τὸ τοῦ ἀστέρος μέγεθος. Κρόνος, ὁ χρόνος τῆς πα
ρούσης ζωῆς ἐστιν οὗτος κόρος ὢν τοῦ νοῦ· μᾶλλον δὲ κόρος νοῦ καὶ καθαρός· ταύτης οὖν οἱ νοερῶς ζῶντες, κρονίαν ἔχουσι πολι
τείαν. ὅθεν καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ κρόνος λέγεται· τὸν κρόνον φασὶν ἐκ τοῦ κρᾶναι καὶ κιρνᾶν ἕκαστα τῶν γεννωμένων
καὶ μίξαντα τὸ θῆλυ τῷ ἄῤῥενι· χρύσιππος δέ φησι, καθύγρου ὄντος τοῦ ὅλου καὶ ὄμβρων καταφερομένων πολλῶν, τὴν ἔκ
κρισιν τούτων, κρόνον ὀνομάσθαι. Κρόνοις, ἀρχαίοις λέγουσι, μωροῖς· λήροις· ἀναισθήτοις. Κρόνου πυγὰ, τὸ ἀρχαῖον
καὶ ἀναίσθητον κέρας ἀπὸ τοῦ κρόνου. Κροντὰ, καθέζεται. Κροντίδαι, μαστίγων εἶδος. Κρὸξ, κρόκος. Κρότιον, ἀ
ξίνη δίστομος, δρέπανον· τινὲς δὲ διὰ τοῦ β, κρόβιον. Κρόβας πύργων, τὰς ἀναβαθμίδας τῶν τειχῶν. Κρόσσαι, κατά
τινας αἱ ἄκραι τῶν πύργων, οἷον κόρσαι καὶ κεφαλαί· διὸ καὶ ἐξοχὰς αὐτὰς καλοῦσι, καὶ κεφαλίδας· μέμνηται δὲ αὐτῶν
ὁ ποιητὴς, ἐν τῷ κροσσάων ἐπέβαινον. ἀρίσταρχος δὲ πολεμικὰς κλίμακας ὑποτρόχους τὰς κρόσσας νοεῖ, ἤτοι μη
χανὰς κλιμακώδεις· τινὲς δέ φασιν, ὅτι κρόσσαι λίθοι ἐπὶ κορυφῇ τοῦ τείχους προνεύοντες, ἐφ' ὧν καὶ ἐπάλξεις ἦσαν.
διὸ καὶ συγκαταπίπτουσιν αἱ ἐπάλξεις ταῖς κρόσσαις· οἱ δὲ τινές φασιν, ὅτι κρόσσαι αἱ τῶν πύργων ἐξοχαὶ, ὡς καὶ κρος
σοὺς ἱματίων φαμέν· ἄλλοι δὲ οὕτω φασί· κρόσσαι ὄργανα πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτήδεια, ἔχοντα εἴσω ἀναβάσεις, καλυ
πτόμενα, ἕως ἂν εἰς τοὺς πύργους ἀνέλθῃ ὁ τειχομαχῶν· οἱ δὲ τοιοῦτοι καὶ τὸ κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, οὕτω νοοῦσιν, ὅ
τι τὰς κρόσσας ὅ ἐστι τὰς τοιαύτας κλίμακας, κατὰ τῶν πύργων ἔρυον, ὅπερ οἱ μὲν ἄλλοι δὲ χέλωναί φασι, μὴ εἶναι τὴν τοι
αύτην τὴν τοιαύτην μηχανήν· προκρόσσας λέγει ὅμηρος, τὰς ὁρμισθείσας νῆας ὡς κλιμακηδὸν ἀνεστημένας, διὰ τὸ ὑ
ψηλὸν τοῦ τόπου. Ἄλλως. Κρόσσαι, τειχομάχοι κλίμακες· οἱ δὲ παλαιοὶ ἢ οὕτω φασί· προκρόσσας τὰς ἑτέρας πρὸ
ἑτέρων ὡς τι θεατροειδὲς φαίνεσθαι τὸ ναύλοχον· ἔτι δὲ καὶ οὕτω· προκρόσσας, ἄλλας ἐπ' ἄλλαις αὐτὸ προύχους· ἡ δὲ λέξις
αὕτη καὶ παρὰ ἡροδότῳ· ὃς καὶ ἑρμηνεύων αὐτήν φησι· προκρόσσας ὥρμουν τὰς ναῦς· αἱ μὲν γὰρ πρὸς τὴν γῆν ὥρμουν, αἱ
δ' ἐπ' ἀγκύρων· καὶ πάλιν, αἱ πρῶται τῶν νεῶν ὥρμουν πρὸς γῆν, ἄλλαι δ' ἐπ' ἐκείναις ἐπ' ἀγκυρῶν· ἅτε γὰρ τοῦ αἰγια
λοῦ ἐόντος οὐ μεγάλου, πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας· καὶ οὕτω μὲν ἡρόδοτος. ἰσὰ παρ' αὐτῷ φράζει
προκρόσσας αἱ μέντοι τῶν ἑλλήνων ἐπὶ ξηρᾶς εἶχον τὰ πρόκροσσοι, καὶ ὑψηλότερον ἵσταντο αἱ πρὸς τῷ τέλει· καὶ ἴσ
ως καὶ τοῦτο ἀποσιμοῦσθαι, ὅ ἐστιν ἀπὸ σιμοῦ καὶ κοίλου τόπου ἀνέχεσθαι ὑψοῦ. κεῖται δὲ ἀποσιμοῦσθαι παρὰ τοῖς πα
λαιοῖς, παρ' ὅσον οὐ μόνον ἀποσίμωσις τὸ ὕψωσις, καὶ πρὸς τὸ λαμπρότατον ἄγαγε κατὰ παυσανίαν, ἀλλὰ καὶ ἀποσιμῶ
σαι, τὸ μετεωρίσαι ναῦς παρὰ θουκυδίδῃ. Κροσσάων, ὑποτρόχων κλιμάκων, πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτηδείων. Κρος
σὸς, τὸ κράσπεδον· κρωσσὸς δὲ ἡ ὑδρία, ἢ τὸ ἄγγος ἀπὸ εἰς τὸ ἐπιχεῖν ὕδωρ, μέγα παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιχέω· τοῦτο δὲ γίνε
ται, παρὰ τὸ κερῶ, κατὰ συγκοπὴν κρῶ. Κροσσὸς, ὁμαλός. Κροσσωτοῖς χιτωνίσκοις, τοῖς διαφόροις χαρίσμασι τῶν τῆς ἐκ

κλησίας

τοῦ κρίνου κατὰ μεταπλασμόν. Κρίνονται ἄρνες, ἀντὶ τοῦ εἰς διάκρισιν ἀπάγονται· ἵνα τοῦ μίγνυσθαι παύσωνται, καθὸ
τὸ παύσασθαι τὸ φιλόπαιδος καρτερεῖς· ἐκ τούτου δὲ κρίνειν, καὶ κριτής· δι' οὗ αἱ πρὶν ἄρνες ἀναμεμιγμέναι διακρί-
νονται. καὶ ἄλλως δὲ κρίνονταί τινες ἄρνες, ἀντὶ τοῦ μεμερισμένως, αἱ μὲν ἔνθεν, αἱ δὲ ἔνθεν μάχονται· ἔνθεν φησὶν ὅμη-
ρος μέσος ἀρνὸς διαπίονται, ἤγουν μερίζουσι. Κρίνον, τὸ ἄνθος ἀπὸ τῆς διακρίσεως· διὸ καὶ τὰ τῆς διακρίσεως λέγεται
κρίνον εὐμάραντον, καὶ ταχὺ διαπίπτον· διὸ καὶ ἡ κολόκυνθα κρίνον λέγεται· καὶ τοὺς πτωχοὺς δὲ κρίνα λέγουσιν· ἀλλὰ
δὲ ἡ κολοκύνθα μηδικόν ἐστιν ὄνομα. Κρίνον, τὸ ξηρὸν τάσσεται καὶ ἐπὶ πτωχοῦ, ἢ πενιχροῦ, καὶ ἐκπεπτωκότος· καὶ σχῆ-
μα χορικῆς ὀρχήσεως. Κρίνω, καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ, ὑποκρίνομαι· ὡς τὸ ἀνάστας ὑπεκρινάμην τὸ ὄναρ· ἤγουν ὑπελογισά-
μην καὶ ἔκρινα. Κρίνω, καὶ διακρίνω τὸ δε· καὶ κρίνω μηδένα δεῖν ἔχθρον ἔχειν. Κρίνω καὶ ἔκρινα μακρόν, κρινῶ δὲ
καὶ κέκρικα κέκριμαι καὶ οἱ ἀπὸ τούτων χρόνοι βραχύνουσι τὸ ι· καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα, οἷον κρίσις κρῖμα, καὶ
ἐπὶ πάντων τῶν διὰ τοῦ ινω, ἡ αὐτὴ ἀκολουθία. Κρίνω, κρινῶ, κέκρικα· ὅσα εἰσὶ ῥήματα ἐπὶ τῆς πέμπτης συζυγίας
τῶν βαρυτόνων σεσημειώμεθα, τὰ καταβάλλοντα τὸ ἀμετάβολον ἐπὶ τοῦ παρακειμένου· ταῦτα· τὸ κρίνω κρινῶ κέ-
κρικα· κλίνω κλινῶ κέκλικα· πλύνω πλυνῶ πέπλυκα· τείνω τενῶ τέτακα· κερδαίνω κερδανῶ, κεκέρδακα. Κρινό-
μεθα ἄρει· ἀπὸ τοῦ δὲ συγκρῶ· κρίνεσθαι ἄρει, ἀντὶ τοῦ συνεῖναι καὶ ὁμοῦ εἶναι τῷ ἄρει· καὶ ὡς ὑπὸ αὐτοῦ κριτὴν μά-
χιμον ἤγουν μετὰ χεῖρα ζεσθαι. ἢ καὶ ἄλλως τὸ κρινώμεθα, ἀντὶ τοῦ συγκρινώμεθα· ἀναμισγώμεθα· συγχεώμεθα· οὗ τὸ ἀνά-
παλιν διακρίνεσθαί ἐστι· ὡς καὶ τὸ ὅτ' αἰπόλοι φησὶ τὰ αἰπόλια διακρίνειν. καὶ ὡς νὺξ ἐλθοῦσα, διακρινέει μένος ἀν-
δρῶν. Κρινωνιά, ὁ τῶν κρίνων λειμών· ὡς παρὰ ῥοδωνιά, ὁ τῶν ῥόδων· καὶ ἰωνιά, ὁ τῶν ἴων. Κρίξαι, κλάγξαι, φωνῆσαι.
Κριοκοπεῖν, τὸ τοῖς κριοῖς τοῖς μηχανικοῖς πολιορκεῖν· ὡς τό, οἱ δὲ τοὺς πύργους, κριοκοπεῖν ἐπεχείρησαν. Κρίον, ἀγγεῖ-
ον. Κριόντων, βασιλευόντων. Κριὸν Διονύσιος ἐν τοῖς ἀργοναυτικοῖς, φησὶ γεγονέναι τροφέα Φρίξου. ὃς αἰσθόμενος
τῆς ἐπιβουλῆς Ἰνοῦς, παραβιάσασθαι τὸν Φρίξον τὴν φυγὴν ποιήσασθαι· ὅθεν καὶ μεμυθεῦσθαι ὡς ὑπὸ κριοῦ διασωθείη. Ἡρόδωρος
δέ φησιν Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας, Σχοινέα, Ἐρύθριον, Λεύκωνα, Πτῷον, Νεφέλης δὲ Φρίξον καὶ Ἕλλην· οὓς
διὰ τὴν Ἰνοῦς ἐπιβουλὴν ἐκχωρῆσαι· τελευτῆσαι δὲ τὴν Ἕλλην ἐν τῇ ἀποχωρήσει. Κριὸς ὅτι ἐκόμιζε τὸν Φρίξον, ὅτε
ἐλάλησε, καὶ Ἑκαταῖός φησιν· ἔνιοι δέ φασιν ἐπὶ κριοπρώρου σκάφους πλεῦσαι. Διονύσιος δὲ ἐν δευτέρᾳ κριόν φησι
Φρίξου τροφέα γενέσθαι, καὶ συμπεπλευκέναι αὐτῷ εἰς Κόλχους· διὸ καὶ μεμύθευται τὰ περὶ τῆς κριοῦ θυσίας ἐπὶ [illegible]
Κριοί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς· καὶ Κριόθεν, ἐπίρρημα· ἢ Κριῆθεν. Κριὸς ἀσελγόκερως, τὸν μεγαλόκερων φησὶ παρὰ τὸ κω-
μικός· τὸ γὰρ ἀσελγὲς, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολάστων ἐλάμβανον οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων. Κριός, ἐστὶ τὸ κά-
ρα ἱέμενος· ὡς ὁ Κορύδων ἐλαυνόμενος· καὶ ἐν ταῖς [illegible] ἀποστάσεσι, κριὸς καλεῖται τὸ κεραμίου τὸ [illegible], ὡς πα-
λαιοὶ ἐπιτηροῦνται. Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας, φα-
σὶ κυρίττειν τοὺς θρεψαμένους, ὅ ἐστι κερατίζειν. Κριὸς ἐστὶ μὲν καὶ τὸ ζῶον, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ζώδιον· ἔστι δὲ καὶ τὸ
τεχνικὸν ὄργανον οὕτω καλούμενον· κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων ἐπεὶ τὰς φάτνας οὗτοι
κερατίζουσι. Κριοφάγος, θεός τις ᾧ κριοὶ θύονται. Κρίουσα, ὄνομα πόλεως, καὶ ἰχθύος. Κρισαῖος κόλπος, Κρισαία δὲ
θάλασσα. Κρίσαν ζαθέην λέγει ὅμηρος, ἐπεὶ Δημήτριός φασι περὶ αὐτῆς ἐπιφανῶς· ἢ ὡς ἀνακειμένη Ἀπόλλωνι, τῆς
[illegible] καὶ πεδίον κρισαῖον, ὁ κόλπος ἐκεῖ κρισαῖος· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ κιρραῖος, διὰ τὸ καὶ τὴν Κρίσαν διαλλάζουσαν κατὰ
τοὺς νεωτέρους τὸ σ, διὰ τὸ Κίρραν λέγεσθαι· ὡς γὰρ τυρσὸς τύρρος, τροπῇ τοῦ ἑνὸς σ εἰς ρ· καὶ τυρσηνὸς τυρρηνός, οὕ-
τω καὶ κρισαῖος κόλπος κιρραῖος. Κρίσαμις, κῶος ἦν πολυθρέμματος, τοῦτο φασὶν ἐγχειρῆσαι ἐπιφανεῖ μηνὶ κατ' ἔτος
τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀφαρπάζειν, καὶ τὸν Κρίσαμιν ἀπελεῖν· φανερῶς δὲ αὐτῷ ὄναρ κελεῦσαι καθ' ἑαυτοῦ [illegible]
τήν· τὴν δὲ μὴ φροντίσαντα, παγγενῆ ἀπολέσθαι. Κρίσεως, δοκιμασίας, ἀκολουθίας. Κρισίαι, τάξεις [illegible].
Κρίσιν, ἀκολουθίαν. Κρίσις, ὄρεξις διαγνωστικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν· κρίσις καὶ ἡ κόλασις· ὡς ἐν τῷ [illegible], καὶ εἰς κρίσιν οὐκ
ἔρχεται, τουτέστιν, οὐ κολάζεται. Κρίσις, ἐξέτασις· ψῆφος· βάσανος. Κρίσις ἐστὶν ἀπόφασις [illegible]
τοῦ, ἕκαστον κατ' ἀξίαν ἀπολύουσα· ἐν ἑτέρῳ γὰρ ὀφθαλμοῦ κατ' ἀξίαν ἕκαστος ἀπολήψεται, [illegible] πρὸς
τὸ μαρτυρῆσαι [illegible] ὅτι δικαίως ἀπέλαβεν. Κριοσός, ἡ ἐν τοῖς δρυσὶ γινομένη διάφυσις, ὅθεν ῥέει ὁ ἰξός· ἡ
ἐν τοῖς ἄρθροις διάφυσις, σκληρὰ καὶ ὀζώδης. Κρίσμιον, φυλακτήριον. Κριταί, κριτήν. Κρίτανες, [illegible]. Κρίτες,
ὀδύνας. Κριτήριον, δοκιμαστήριον, δικαστήριον. Κριτής ἀπὸ τοῦ κρίνω τὸ χωρίζω καὶ διακρίνω· ἔνθεν καὶ ἀκριτόμυθος,
ὁ μὴ διακρίνων τὰ λεγόμενα. Κριτικόν, τὸ κρίσιμον. Κριτικοί εἰσιν, οἱ κατὰ τὴν γραμματικὴν παράδοσιν εἰδότες
κρίνειν τὰ ποιήματα. Κριτικὸς ἐνθυμήσεων, διακρίνων λογισμούς. Κριωθεν, ἀπὸ δήμου· ἔστι γὰρ ὁ Κριωθεύς, δῆμος φυ-
λῆς τῆς Ἀντιοχίδος. Κριτὸς, ὁ κατὰ κρίσεως ὁ κριτόμενος καὶ πάσχων. Κριωεῖς, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, Κριῶα. Κροαίνω,
τοῖς ποσὶ κρούω· καὶ σκιρτῶ· καὶ κροτῶ· καὶ κτυπῶ. Κρόβυζοι, ὄνομα ἔθνους. Κροβαίτιον, πολίον. Κρέβαλος, ὁ ὀμφα-
λὸς τῶν παίδων, καὶ αἱ τρίχες τῶν αἰδοίων. Κρώζει ὁ κόραξ, ἡ δὲ κορώνη κράζει. Κραιός, [illegible]. Κροκάλη,
ὁ αἰγιαλός. Κρόκη, παρὰ τὴν κρούεσθαι μέλλοντα ἀπὸ βολὴν τοῦ [illegible]. Κρόκαλα,
λέγονται, αἱ ψῆφοι τῶν ποταμῶν, ἀπὸ τοῦ κροτεῖν καὶ ψοφεῖν. Κρόκησι παρὰ Λυκόφρονι, κρόκαις αἰγιαλοῖς· κρόκη δὲ
λέγεται ὁ αἰγιαλός, ἀπὸ τοῦ κέρω τὸ κόπτω κερόκη, καὶ κρόκη· πρὸς ἣν θραύονται καὶ κλῶνται τὰ κύματα· κρόκαι καὶ αἱ
ψάμμοι καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης. Κρόκας, παρὰ τὸ ἐν κρυφῇ ἔχειν τὴν χρείαν ὅ ἐστι τὴν αὔξησιν. Κρόκη, σπέρ-
ματός εἶδος, ἢ ἐρέβινθος. Κρόκαλον, τὸ πανοῦργον παιδίον. Κροκόδειλος, παρὰ τὸ δειλὸς καὶ τὸ κρόκος γίνεται κροκό-
δειλος· ὁ γὰρ χερσαῖος κροκόδειλος φοβεῖται τὸν κρόκον, ὅθεν οἱ μελιττουργοί, ἐπειδὰν αὐτὸς ἔρχηται καὶ ἐσθίῃ τὸ μέλι,
ἐπιτιθέασιν ἔξω κρόκον ὃν ὁρῶν φεύγει· ὁ δὲ θαλάσσιος παρὰ τὸ δειλαίνεσθαι τοὺς κρόκας· ὃ σημαίνει τοὺς αἰγιαλούς·
[illegible] ὁ περὶ τὴν γῆν δειλός· ὁ δὲ κροκόδειλος ζῶόν φησιν ἐστὶ μικρόν· γράφεται καὶ κορκόδειλος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοι-

κριθὰς ἀφλαῦ, χυλὸν ὀργάσας τε. τὸ δὲ ἐστὶ τὸ ὀργάσαι, δηλοῦσιν αἱ τοῦ κωμικοῦ ὄρνιθες. Κρεαφαγοῦν, κρέας ἐσθίειν. Ἄλλως. Κρῖ λευκόν, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔπαθεν οὐκ ἐκ τῆς κριθῆς. ἦν γὰρ ἂν θηλυκὸν καὶ αὐτό, καθὰ καὶ κριθή, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ κρίμνου οὐδέτερον. λευκὸν δὲ ἄλλο εἶπεν ὡς μέροπες ἄιονται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν μελαίνης πρὸς τὴν ἀντιφανῆ(?) κριθῆς, ὃ γίνεται πολλαχοῦ γίνονται μάλιστα δὲ πρὸς σύγκρισιν σίτου. ἐκεῖνος γὰρ οὐ τοιοῦτος. ἰστέον δὲ ὅτι οὐχ οὕτω παρόμοιον φαίνεται οὐδέτερον εἶναι τὸ κρῖ ἐκ τοῦ λευκόν, ὡς ἐκ τοῦ εὐρυφυές, ὃ ἐν ὀδυσσείᾳ κρῖ μὲν λευκὸν κατὰ τὸ τιχικόν(?) ἐστι, καὶ ἐν θηλυκῷ ἔδει τοῦσαι(?) ἀττικώτερον. οἷον κρῖ λευκόν, κατὰ τὸ ἀρχὴν ὥσπερ τὸ οὐκ αἴτιον, καὶ κατὰ τὸ κλυτὸς ἱπποδάμεια, καὶ ὅσα τοιαῦτα. κρῖ δὲ εὐρυφυὲς θηλυκῶς εἰπεῖν ἐσχηματίσθαι, οὐκ ἂν ἐξεύροι τις. Κριβανίτας, πλακοῦντάς τινας. Κρίβανον οὐδετέρως, οἱ ἀττικοὶ λέγουσι κριθῶν βαῦνον. τουτέστι κάμινον. ὡς μαρτυρεῖ φερεκράτης τουτί τί ἐστιν ὡς ἂν ἕκαστον τὸ κρίβανον, οὕτω δὲ λέγεται οἱονεὶ κρίβαυνον. ἐν ᾧ αἱ κριθαὶ ὀπτῶνται. βαύνους δὲ ἔλεγον τὰς καμίνους. καὶ κριβανίτης, ἄρτος ἐν κριβάνῳ ὀπτημένος. τὴν δὲ τῶν ἄρτων ἐν κριβάνῳ ὄπτησιν, ἄρτος αἰγύπτιος ἐπινόησεν. ὅθεν καὶ παροιμία. ἄρτος κρίβανον. ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων. Κριβανωτῶν ὁρμαθὸς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ ἄρτων δὲ σῆμα(?), ἐν κριβάνῳ ὠπτημένων, δι᾽ ὃν εἶπεν στεφάνῳ. κρίβανος παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος. γράφεται δὲ καὶ ἐκ κριβανωτῶν ὁρμαθός. Κρίγλανον, πέλτη, ἀσπίς. Κρίγη, ἡ γλαῦξ. οἱ δαίμονες, εἴδωλα. Κριγμός, ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. Κρίδιον, ὁ μικρὸς κριός. Κρέξ, ἡ χελιδών. Κρίζει, ὀξὺ φωνεῖ. Κρίζειν, κεκραγέναι. Κριζόν, ἐπίλεκτον, διάφορον. Κρίζαος, ψύρα, κρίζα. Κριθαί, αἱ δέ που κατ᾽ ἐξαίρετον λέγονται, ἐρωτικῶς ἐκεῖναι ἱπποτροφίας εἰσίν, ἡ δὲ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ. Κριθαὶ ἀχίλλειαι λέγονται, ὁ πρίας ἰάθησαν αἱ ἀχιλλέως ἵπποι. ὥσπερ δὴ καὶ σπόγγος ἀχιλλίειος, λεπτότατός φασι, καὶ πυκνότατος καὶ ἰσχυρότατος. οἱ γὰρ τὰ κράνη καὶ τὰς κνημίδας πιλοῦσιν. ὃς καὶ ἧττον ἠχηγεῖς ποιεῖ φασι ψόφον συναπόφρει(?) δὲ αἱ τοιοῦτοι γίνονται. λέγεται δὲ καὶ ἐν μιλήτῳ κρήνην εἶναι, ἥ τις ἀχιλλίειος ἐκαλεῖτο. ἧς τὸ μὲν ῥεῦμα, γλυκύτατον. τὸ δὲ ἐφεστηκός, ἁλμυρόν. ἀφ᾽ ἧς καὶ περιρραίνεσθαί φασι τὸν ἥρωα αἰλέσιοι(?), ὅτι ἀπέκτεινε τράμβηλον τὸν λελέγων βασιλέα. οὗ μνεία καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν λυκόφρονα. καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ τίτυ(?), κρήνη λέγεται εἶναι ἧς τῷ ὕδατι οἶνος οὐ μίσγεται. Κρίθα. κρίθινον, καὶ ἴστον(?) ἀρρέαστημα(?). Κριθήσονται, ἀντὶ τοῦ καθὼς κριθήσονται. Κριθή, παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν ἀκροδρύων. ἀκρόδρυα γὰρ ἐσθίονται πρὸ τῶν καρπῶν. ἢ παρὰ τὸ διακρίνεσθαι τὰς ἄχνας, ἤγουν διαχωρίζεσθαι. κρινέ, ἐπειγομένων ἀνέμων. Κριθή, τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον. τὸ δὲ γυναικεῖον, μύρτον καὶ κριθίδιον ὑποκοριστικῶς. Κριθή, πυρόν, ἢ τὸ τοῦ ἀνδρὸς μόριον, ἢ ὀφθαλμῶν ἐπανάστασις παρὰ ἰατροῖς. Κριθίασις ἐστί, νόσημά τι ἵππων καὶ ὑπεραίμασις ὑπὸ πλησμονῆς. Κριθόγιτον(?), ἀπόβρεγμα κριθῆς. Κριθόκανον(?), σπέρμα μελανθίῳ ὅμοιον. Κριθοφυλακία, ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς κριθῆς, ἢ σίτου. Κρίθων, ἐπώνυμον ἀνδροκιδάλου(?). Κριθοτράγων. κριθοφάγων. Κρίκε, σύνεχε. Κρίκε ζυγὸν παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ τρίζε κατὰ ὀνοματοποιΐαν. διὸ καὶ τρίγε, τινὲς αὐτὸ ἔγραψαν ὡς δεύτερον ἀόριστον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ταῦθα οὐδετέρως ἐστὶ τὸ ζυγόν, κατὰ συνήθη τοῖς μετασχηματισμόν. Κρίκα, κρίκον. Κρικαδιαῦ(?), τὸ ἐναλλάξαι τοὺς δακτύλους, ὥσπερ κρυβοῖς(?). Κρίκεν, σημαίνει τὸ ἤχησεν. ἐψόφησε, κτυπῆσαι(?) ἀπετέλεσεν. ἀπὸ τοῦ κρίζω ἀόριστος ἡμαρτημένος. ὤφειλεν γὰρ εἶναι, κρίξε. ἢ μιμητικῶς ἐστιν εἰρημένον. Κρίκος, τὸ κρικέλιον, παρὰ τὸ κλείω. ἀποβολῇ τοῦ ε κλίκος, ὁ περιφερεῖ περικεκλεισμένος. καὶ κρίκος τοῦ λ εἰς ρ τραπέντος. ἔστι δὲ κίρκος, καὶ ἐν ὑπερθέσει κρίκος, ὡς κραδία καρδία. Κρίκος, ἐστὶ ὄνομα ποιὸν(?) παρῆκται καὶ αὐτός, καθὰ καὶ ὁ κίρκος ὄρνις. τουτέστιν, ἐκ τοῦ κρίζειν, οὗ χρῆσις παρὰ μενάνδρῳ. ἀλλὰ καὶ χαμαιλύτοι(?) κρίζει τις ὅ ἐστι κιόν(?) τινα ἦχον ἀποτελεῖ. ἐξ οὗ καὶ δεύτερος ἀόριστος κρίγε, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἔρυγε, καὶ τῶν ὁμοίων. Κρίμα, τὸ κατάκριμα, ἢ ἡ καταδίκη. ὡς τὸ εἰς κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει. κρίμα, τὸ δίκαιον. ὡς τὸ κρίμα δίκαιον κρίνετε. καὶ αἱ ἐξετάσεις τοῦ θεοῦ λόγοι. Κρίματα, αἱ οἰκονομίαι, ψῆφοι, δίκαι. Κρίμα ἐστί, τὸ κριθὲν τουτέστιν, ἐκλεχθὲν ὑπὸ πολλῶν βεβαίως. Κριμισσός, ὄνομα ποταμοῦ. Κριμνῆστις, πλακοῦντος εἶδος. Κριμνοῖς, λακαί(?) τινας βοτάνας. Κριμνός, ἡ κριθή. Κρίμνος, ἡ κριθή. Κρίμνον, τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου. Κριμνώδη, ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ παχεῖαν σύστασιν ἔχοντα παρὰ τοὺς κρίμνους. οὗτοι γὰρ παχύτεροι τῶν ἀλεύρων. κρίμνος γὰρ εἶδος ἀλεύρου. Κρίνα, ἄνθη καλλίπνοα εὐωδιάζοντα, ἢ μάζα. ἄμεινον δὲ θυμιάματα, ἢ τὸ μελίφυρατον(?), ἢ διὰ τὸ λευκόν. Κρῖναι, τάξαι, χωρίσαι, δοκιμάσαι, δικάσαι, ἀντιλέξασθαι. Κρῖναι, καὶ λέξασθαι, ταυτὸ γὰρ ἀμφότερα(?) τὸ μὲν ὁ ἔκκριτος, τοῦ δὲ αἱ παρ᾽ εὐριπίδῃ λεκτρινεάνιαι(?), καὶ ὁ ἐπίλεκτος καὶ ὁ λογάς, καὶ ἀντιλογάδην ἐπίρρημα. Κρινάμενος, ἀντιλεξάμενος. Κρίνει καρπὸν καὶ ἄχνας, ἀντὶ τοῦ διαχωρίζει. κατὰ τὸ κρῖνε ἄνδρας κατὰ φῦλα παρ᾽ ὁμήρῳ.

Κρίνειν, τὸ ἐξετάζειν, καὶ δοκιμάζειν, καὶ βασανίζειν. καὶ ἀνακρίνειν ἀττικῶς. ὡς τὸ, ἀνερωτᾶν ἢ ἀναπυνθάνεσθαι. προσκειμένης τῆς ἀπό, ἢ τῆς ἐξ, ἢ τῆς διά προθέσεως, σημαίνει τὸ χωρίζειν, καὶ ἐκλέγειν. μετὰ δὲ τῆς ἐν, δηλοῖ τὸ ἐναριθμεῖν καὶ ἐντάττειν, καὶ ἐγκαταλέγειν. μετὰ δὲ τῆς σύν, τὸ παραβάλλειν, ἢ συνεξετάζειν(?), καὶ παραθεωρεῖν. μετὰ δὲ τῆς πρό, τὸ προτιθέναι ἢ προτιμᾶν. Κρῖνε, ἀντὶ τοῦ χώριζε ἢ δίκαζε. Κρίνειν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δικάζειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποχωρίζειν καὶ ἀντιλέγεσθαι. ὅθεν ἔκκριτοι. Κρῖνε, ἄνδρας κατὰ φῦλα. ἢ κατὰ φρήτρας. ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις. τουτέστι, μὴ συγκεχυμένους ἔα τοὺς ἕλληνας μάχεσθαι, ἀλλὰ πρῶτον μὲν κατὰ φῦλα τούτους δίελε, ὅ ἐστι κατὰ ἔθνη. οἷον κρῆτας, ἰδίᾳ. ἐν μέρει, τοὺς ἀθηναίους. ἑτέρωθι τοὺς σαλαμινίους, καὶ τοὺς ἄλλους ὁμοίως. εἶτα δὲ αὖθις αὐτὰ τὰ φῦλα κρῖνε, τουτέστι διαχώριζε κατὰ φρήτρας ἢ κατὰ τινὰ τμήματα φυλετικὰ ἢ συγγενικά. φρήτρη γάρ φασιν ἐστιν, ἡ τριττύς. ἤγουν τρίτον τῆς φυλῆς. ἵνα μὴ μόνον τὰ ἑτερόφυλα φῦλα ἀλλήλοις ἀρήγῃ. Κρίνθη, διεκρίθη, ἐχωρίσθη. Κρίνε, κνίδη(?). Κρίνις, ἱερεὺς ἀπόλλωνος. Κρινομένοις, ἀναιρουμένοις, ἀποθνήσκουσι. Κρίνεσθαι μέλλοι ἄρηος ἐστιν, ὅτι σύμμιξις πολέμου γίνεται. τι γὰρ διακρίνεται, τὸ τῶν μερῶν μέρος. καί πως διακεκριμένοι οἱ τοιοῦτοι μίγνυνται τὴν ἀρχὴν μέν, συμπεπηγότες(?) τῷ δὲ τέλει τῆς μάχης, διακεκριμένοι, ὅ τι νίκη ἑτεραλκὴς γίνεται. Κρίνουσιν, ὡς ἀπὸ

μοῦ τις αὐτίζεται πέσσεται δὲ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ. Κρεωδαισία, ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. Κρεωδόχον, τὸ δὲ χέρνιβον τὸ κρέα ἀγγεῖον. Κρεωδοσία· κρεωδαισία δὲ ἡ κρεωφαγία μέσα καὶ δίφθογγον. Κρεώδης ἱερουργία, ἡ διὰ κρεῶν θυσία. Κρέων, λέγεται καὶ κρείων· ὅθεν πόντου κρέων, ὁ Ποσειδῶν παρὰ Ἡσιόδῳ· ἐπὶ δὲ καὶ κρέων δὲ κύριον ὡς καὶ ὁ ἄναξ κρείων εὐρὺ κρείων αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος. Κρεωνύμαν, ἀττικῶς ἐστι λέγεται παρὰ Ὁμήρῳ. Κρέος, ἀττικοὶ οὐ κρέατος. Κρεώφυλος ὁ Σάμιος ξενίᾳ ποτὲ δεξάμενος τὸν Ὅμηρον, ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν· τουτέστιν, ἔχει εἰς ἀντίδοσιν ἐξ Ὁμήρου τὸ μὴ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τοῦ φίλου Κρεωφύλου· ὅθεν ὅτι Κρεωφύλου Σαμίου Οἰχαλίας ἅλωσις. τινὲς δὲ ἀνάπαλίν φασι, Κρεώφυλον μὲν γράψαι, Ὁμήρῳ δὲ ἐπιγραφῆναι τὸ βιβλίον διὰ τὴν ξενίαν· διὸ καὶ Καλλίμαχος ἐπιδηλοῖ, ὅτι ὁ Κρεώφυλος Ὁμήρῳ ἐπιγραψάμενος τὸ ποίημα, οὐκ αὐτὸν τὸν Ὅμηρον, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐσεμνύνετο ὡς δῆθεν ὁμηρίζοντα, γράφει ἐν ἐπιγράμματι οὕτως· τοῦ Σαμίου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον δεξαμένου· Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι γράμμα Κρεωφύλου· Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα. τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τὸν Κρεώφυλον εἶπον· ἕτεροι Ἀριστέαν τὸν Προκοννήσιον, ὡς ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ. Κρήγυον, ἀληθές· θυμῆρες· ἀγαθόν, ὑγιές· ὅθεν ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας· παρὰ τὸ κῆρ καὶ τὸ ἡδὺ γίγνεται κηρήδυον, καὶ κατὰ συγκοπὴν κρήδυον, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς γ κρήγυον, τὸ τὴν ψυχὴν ἡδῦνον. Κρήδεμνα Τροίης, τὰ ἄνω τείχους· ὡς καὶ Τροίης κρήδεμνον ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ ἐπικείμενον πῶμα· τοιαύτης δὲ τινὸς σημασίας καὶ τὸ κάρηνα, ἐν τῷ πολίων κατὰ λῦσε κάρηνα· τροπικώτερον μέν τοι κρήδεμνα τροπικῶς λύεσθαι καθότι καὶ αὐτῇ κεῖται τὸ λύειν, ὡς παρὰ τὸ δεσμεῖν οὕτω καὶ τοῦ δέσματι· ἐξ οὗ σύγκειται τὸ κρήδεμνον· λύεται δὲ τὰ τείχος ἐκ τοῦ κατὰ τὴν οἰκοδομίαν, δηλαδὴ δεσμοῦ εἰπεῖν καὶ δέματος· ἐξ οὗ καὶ τὸ δέμειν, ὅθεν ὁ δόμος, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· καὶ κρήδεμνα λιπαρὰ παρ' Ὁμήρῳ, λιπαρὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὰ ἔνδηλα καὶ λαμπρά· κρήδεμνα δὲ μεταφορικῶς καὶ τὰς τῶν πύργων στεφάνας τὰς καὶ λαπὰς ἐξοχάς. Κρήδεμνον ἐστι, κεφαλῆς δεσμός, ἢ δέμνιον· λέγεται δέ που καὶ κεφαλῆς ἐπίσφαιον τραγικώτερον· ὡς καὶ Τροίης κρήδεμνον, τὸ περὶ αὐτὴν πῶμα· ἡ δὲ τραγῳδία καὶ Ἰστιαῖον λέγει κρήδεμνα, τὰς περὶ αὐτὰ στεφάνας· τροπικὰ δὲ ταῦτα· Τροίης τὴν γὰρ κεφαλὴν ὡς παρὰ καὶ χείλη, τὰ ἐκείνου ἄνω καὶ ἄκρα· καὶ τείχους δὲ ὁμοίως, οὕτω δὲ καὶ γυναικός· διὸ προσαρμόττει ταύταις, ἡ τοῦ κρηδέμνου λέξις· τῷ δὲ γε τείχει, καὶ αἱ στεφάναι, ὡς αἱ στέφαναι τῇ γυναικί. Ἄλλως· Κρήδεμνον, κεφαλῆς ἐνφασι ἐγκάλυμμα παρεμβῆμον μέχρι τῶν ὤμων, κατὰ τὸ λεγόμενον πέπλον· παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ δέμα πλεονασμῷ τοῦ ν· καὶ ὁ κεκρύφαλος δέ φασι, κεφαλῆς ἦν δὲ τις κόσμος. Κρῆναι, ἤγουν ἀποτελέσαι· ἀπὸ τοῦ κραίνω κρανῶ ἔκρανα· τὸ ἀπαρέμφατον κρᾶναι καὶ κρῆναι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κρῆναι. Κρήηνον· κραίνω κρανῶ ἔκρηνα· τὸ προστακτικόν, κρῆνον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κρήηνον, ἀντὶ τοῦ τελείωσον. Κρῆθεν παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κατάρηθεν καὶ ἐκ κεφαλῆς· τοιοῦτον ἐνταῦθα μονοσυλλάβως τὸ κρῆς, ἀντὶ κατὰ κάρηθεν ὃς ἐκεῖθεν συγκοπὴν, ἤγουν κατὰ κεφαλῆς· κεφαλὴ δὲ πόλεως, ἡ ἀκρόπολις· τοῦ ὕστερόν φασι κατὰ τὰ ἄκρα. Κρηθεῖν, κακολογεῖν. Κρηθεύς, ὄνομα κύριον· ἡ Κρηθηΐς, νύμφη. Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας ἀδελφοί· Κρηθέως, Αἴσων· Αἴσονος, Ἰάσων· Ἀθάμαντος δέ, Φρίξος· Φρίξου δέ, Ἄργος. Κρηθμόν, λάχανον. Κρῆϊα, ζώδια. Κρήϊον, κρεοθήκη. Κρήϊον ἐπίκοπον, κρεοδόχον λέβητα. Κρημναμέναι νεφέλαι, ἀντὶ τοῦ κρεμάμεναι ἐκ τοῦ ἀέρος, ὥσπερ ἐπικρεμάμεναι ἀλλήλαις καὶ ἐπιβαρούμεναι. Κρημνοβάτης, τοιχοβάτης. Κρήμνησι αὐτὴν ὡς ἀπὸ τοῦ ἵστημι, ὁ παρατατικὸς ἵστην ἵστης ἵστη, τὸ προστακτικὸν ἵστη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κρημνῶ γίνεται κρήμνημι· ὁ παρατατικός, ἐκρήμνην ἐκρήμνης ἐκρήμνη, τὸ προστακτικόν, κρήμνη. Κρήμνα, ἐκρέμματα· ἐκ τοῦ κρήμνημι, κρημνίζω. Κρημνοί, τὰ χείλη τῶν ἑλκῶν, καὶ τὰ πτερύγια τοῦ γυναικείου αἰδοίου παρὰ τῷ Ἱπποκράτει καὶ αἱ ἐξοχαὶ τῆς τριχός. Κρημνίζω, τὸ κατὰ τοῦ κρημνοῦ ὠθῶ. Κρημνοκομπεῖν, κομπάζειν· ἀλαζονεύεσθαι μεγάλας λέξεις λέγειν. Κρημνός, παρὰ τὸ κρεμῶ κρημνός, ἡ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, κρημνός· ἢ παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ νέω καράνεος καὶ κρημνός ὁ ἐπικάρανος· κρημνὸς δέ, ἡ κρηπὶς ἰδίως καὶ κρημνὸς φάραγξ. Κρηνάγος, ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ὕδατος. Κρηναῖον ὕδωρ, καὶ κρηναῖος τόπος. Κρήνη, πηγὴ ἐν ᾗ ῥεῖ ὕδατος. Κρηνίας, τὰς κεφαλῆς ταῖς τινες. Κρηνίδες, χαράδραι. Κρηνοφύλαξ, ὁ τὴν κρήνην φυλάσσων. Κρηπιδούμενος, ἀντὶ τοῦ ὑποδυόμενος τὰς κρηπῖδας. Κρηπίς, θεμέλιον ἢ βάθρα· ἢ εἶδος ὑποδήματος. Κρῆς, δωρικῶς τὸ κρέας. Κρῆσαι κεράσαι, ἐπιχέαι. Κρησίαι, καλλίστας. Κρησέραι τὸ περιβόλαιον Ἀριστοφάνης λέγει κατὰ δέ τινας· δηλοῖ τὸ πῶμα· κυρίως δὲ ἐστιν ἐπιβόλαιόν τι τῆς κεφαλῆς ποιόν· ἔνιοι δέ, περίμετρα χείλιον ποιὸν εἶναί φασι, κακῶς· ἡ γὰρ λέξις ἀπὸ τοῦ κάρα ὠνόμασται. Ἄλλως· Κρησέραι, τὰ περιβόλαια τῶν κοφίνων ἐστὶ δὲ διερρωγός· Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραι προσαιρόμεθα τοῦτο δὲ λέγεται ὡς πρὸς γραῦν.

Κρησίπαιδα, ἐν Σαμιακῇ θυσίᾳ ἡ λέξις φέρεται· δῆλον ὅτι, μέρος ἱερείου λέγεται. Κρής, κρητικός, ἀπὸ Κρήτης. Κρησφύγετα, τὰ πρὸς τῆς χειρὸς στεγνὰ καὶ ὀχυρώματα· σπήλαια· αἱ διαλανθάνουσαι τὰς τόποι. Κρησφύγετον, τὸ καταφύγιον. Κρήτηθεν, ἀπὸ Κρήτης. Κρήτης, παρὰ τὸ ἐπὶ κρέασι βιοτεύειν· κυνηγετικοὶ γάρ· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὖ κεκρᾶσθαι τὸν ἐπὶ τὴν νῆσον ἀέρα, Κρήτη, νῆσος. Κρητῆρα ἐλεύθερον λέγει, τὸν ἐν εἰρήνῃ, παυσαμένου πολέμου. Κρατήρ, ὁ φάρυγξ, καὶ τὸ οἰνοχόον ἀγγεῖον. Κρατῆρας, τοὺς κρατῆρας. Κρατήρειον, ἐπίχυσις· κατὰ κρῆσαι γάρ, τὸ κατὰ χέαι. Κρητίζει, ψεύδεται. Κρητικόν, εἶδος χιτῶνος· ἢ δὲ ἱμάτιον λεπτόν, καὶ βραχύ· τὰ γὰρ τοιαῦτα κρητικὰ ἔλεγον καὶ εἶδος ὀρχήσεως. Κρῖ ἐστὶ ἀποκοπὴ τοῦ κριθή, ἢ ἀπὸ τοῦ κρίμνον τοῦ σημαίνοντος τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου ἀλφιτῶδες. Κρῖ λευκὸν ὁ ποιητὴς ἐν τῷ υ τῆς Ἰλιάδος, πάντα ἐδήλωσε τὰ ἐπιμελῆ ἐν ἀλωῇ ὡς τι τρίβεσθαι· ἀπὸ μέρους τῆς κριθῆς καὶ τἄλλα δηλώσας· τίμιον γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἡ κριθή, ὡς πρῶτον εὑρεθεῖσα· καὶ διὰ τοῦτο ἄλλως ὡς ἐκ μέρους καὶ τἄλλα δηλοῦται σπέρματα· ὅθεν καὶ κρίβανος ὁ ἰπνός, ἐν ᾧ ἄρτοι ὀπτῶνται, οὐ μὲν μόνον οἱ κρίθινοι· διὸ καὶ κρίβανον τὸν ὅρμαθον, οὐ μόνον ἀπὸ κριθίνων ἄρτων, ἀλλ' ὡς εἰκὸς καὶ ἐξ ἑτέρων· ἔτι δὲ τὸ κρῖ ἐκ τοῦ κρίμνου ἀποκέκοπται, οὐ μὴν ἀπὸ τῆς κριθῆς, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, παρ' οἷς κεῖται, καὶ ὅτι κριθὴ οὐδέ πως ἄφλαιος ἡ ὕστερον· ἐφ' ἣ γρῖφος οὗτος

γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, παραζήτεται ὡς τὸ λάαν. Κραταιοῖ, βεβαιοῖ, κρατεῖ. Κραταίει, κρατεῖ. Κρατύνεσθαι, ὀχυροῦσθαι. Κραταιούμενος, ὀχυρούμενος. Κραταιοῦται, κατισχύονται. Κραταιὶς, δοκεῖ κλίνεσθαι ὡς ἰδιὰς· καὶ ἴσως ἐπιλέξει τὸ ἐπίρρημα. Κραταιὶς, κραταιότερος, κρατίων, κράσσων· ἄρχων, ἐξουσιάζων. Κρατῶ, τὸ ἀπαιτῶ μου αἰτιατικῇ· κρατῶ δὲ τὸ νικῶ, γενικῇ· οἷον, ἀμυμόνα ὁ τοῦ δαναοῦ κεκράτηκε τοῦ θεοῦ· ὁ γοῦν εἰς ἔρωτα ἑαυτὸν ἐκβαλὼν τὸν θεὸν καὶ ἐκράτησεν ἐκείνου τῇ μούσῃ. Κρατῶ, ἔχω, ἀνέχω, ἴσχω. Κρατῶ τὸ φέρω, αἰτιατικῇ· κρατῶ δὲ τὸ δυναστεύω, γενικῇ. Κρατὸς δὲ γῆ, σφενδόνην δὲ δεδομένην, τὰ γὰρ ἄκρα τῆς σφενδόνης κεφαλὰς ἐκάλουν. Κράτων γενόμενος, ὁ ἐστι κεφαλῶν· σεσημείωται καθὰ καὶ τὸ πλέον, καὶ δάκου· ἢ τὰ τοιαῦτα ὡς βαρυνόμενόν φασιν οἱ παλαιοί, ὅτι ἐκ τῆς κράας κράατος ἐκλίθη· ὅθεν τῷ κράατι πόσεις· ἀφ' οὗ ἑνικὴ πληθυντική, κράατων, καὶ κατὰ συναίρεσιν κράτων. Κραυγαλίδαι, οἱ κραυγαλίδαι, ὁ ἐν φωκίδι πλησίον κίρρας χώρα. Κραύγασος, ὁ ἰσχυρός. Κραυγή, βοή, ἡ τῷ σώματι τῶν παίδων ἐπιφερόμενον, ὃ καταβλάπτει τοὺς παῖδας· καὶ γὰρ ἡ κραυγὴ ἐπιφορά ἐστιν, ἡ λεγομένη βασκανία. Κραυγάζει, βοᾷ, καλεῖ. Κραυγίας ἵππος, ὁ ἀπὸ κραυγῆς καὶ ψόφου ταρασσόμενος. Κραυγὸς, δρυοκολάπτου εἶδος. Κραυγὸν, τριὸς ὄρνις. Κραυγὴ σοδόμων, ἡ μυσαρωτάτη καὶ δυσωδὴς αὕτη παρὰ φύσιν ἁμαρτία, ἀπὸ σοδόμων τῶν διαπραττομένων· ὥσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας, εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαώθ. Κραυγὴ, ἐπὶ τῶν εὐχομένων, ἡ μετὰ προθυμίας καὶ σπουδαίας διανοίας ἱκετεία. Κραυρότερον, ξηρότερον. Κραῦρα, νόσος περὶ τὰς ὗς γινομένη· τρία δὲ ἐστι πάθη· βράγχη· κραῦρα· διάρροια· καὶ ἔστιν ἐν τῷ διάρροια. Κραῦρον, ξηρόν· κάπυρον· εὔθραυστον. Κραυροὰ, νόσος μελισσῶν, ὅταν σκώληκας ἢ ἀράχνας τρίσσι. Κραῦσον, τὸ πῦρ. Κράφα, αἱ κάτω ῥυμαὶ τοῖς βόλοις ἀπάγουσιν. Κρεαγρίδια, καταχρηστικῶς εἶπεν ἀριστοφάνης ἐπὶ ὀρνέων· ἡ κρεάγρα, εἶδος ἐργαλείου μαγειρικοῦ χειρὶ παρεικός, μόνον εἰς κεκαμμένον τοὺς δακτύλους· αἱ μέσα τὰ ζεστὰ διὰ τὸ τὰς χεῖρας καίεσθαι· κρεάγρα δὲ εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὰ κρέα τὰ ἐπὶ τοῖς λέβησιν ἀγρεύειν καὶ ἀνασπᾶν. Κρέας, τὰ εἰς ας οὐδέτερα εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ τοῦ ας φωνῆεν ἢ τὸ ρ, κλίνονται· εἰ δὲ ἔχουσιν ἄλλο σύμφωνον οὐ κλίνονται. Κρέας, παρὰ τὸ κραταιοῦν, ἢ ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα. Κρέας, καταχρηστικῶς ἐπὶ ὄρνιθος ἐχρήσατο ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· κρεαγρίδια. Κρεαίας, ἐλπίδας. Κρέας καὶ τὸ σῶμα, οἱ ἀττικοὶ ἔλεγον, καὶ τὸ διδόμενον τοῖς ἀρεοπαγίταις· ἡ γὰρ ἐξ ἀρείου πάγου βουλὴ κρέας ἐλάμβανε.

Κρέασι, συμποσίαις. Κρεββάτιον, παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις. Κρεγμὸς, τὸ κρούσιν, ἀπὸ τοῦ κρούματος· κρέκειν γὰρ τὸ κρούειν. Κρεῖον, τὸ κρεοδόχον ἀγγεῖον, οἱ πλείους τῶν παλαιῶν φασίν· εὐφορίων δὲ, κρεῖον τὸ κρέας τοῖς, ὥς φησιν ἀπίων, καὶ ἡρόδωρος, διὰ τὸ τὸν ποιητὴν μηδαμοῦ μεμνῆσθαι κρεῶν ἑφθῶν ἐν ἀγγείῳ, ἀλλὰ μόνον ὀπτῶν· καὶ σύντελεῖ πρὸς τοῦ πῦρ καὶ τὸ ἐν πυρὸς αὐγῇ· οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης πυρὸς αὐγὴ καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ [illegible] αἱ χύτραι τίθενται τῶν ἑφθῶν, ἀλλὰ τὸ ἐγγὺς τοῦ πυρός, ἔνθα ἐστὶν ὀπτᾶσθαί τι· παυσανίας δὲ κανοῦν παραδίδωσι τὸ κρεῖον, ἢ ἄλλο τι ἐφ' οὗ τὰ κρέα κόπτεται· ὡς περ ἀπὸ τοῦ κρέας τὸ κρεῖον, οὕτω καὶ ἡ κρεάγρα, καὶ ὁ κρεανόμος· τὴν δὲ κρεάγραν, καὶ ἅρπαγα καὶ λύκον ὁ παυσανίας καλεῖσθαί φησι. Κρείουσα, σημαίνει τὸ βασιλεύουσα, ἐκ τῆς κρατιοῦσα μετοχῆς κατὰ συγκοπὴν κρείουσα. Κρείων γὰρ βασιλεὺς παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατίστερος· ἢ κρείοντι τὸ γίνεται, περίφρασις τοῦ νικᾶσθαι, ὁμοίως παρ' ὁμήρῳ· ἰστέον ὅτι, τὰ εἰς ων συγκριτικὰ τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται οἷον χερείων· ἀρείων· μείζων· πλὴν τοῦ καλλίων, βελτίων, αἰσχίων, ἡδίων, τῷ ι παραληγόμενων· κλίνεται δὲ ἅπαντα διὰ τοῦ ο μικροῦ· οἷον, βελτίων βελτίονος.

Κρείσσων, ὁ βελτίων· ὡς ἀπὸ τοῦ ταχὺς γίνεται ταχείων, καὶ ὁ τρίτος τύπος θάσσων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κραταιὶς, γίνεται κρατίων· καὶ ὁ τρίτος τύπος κράσσων· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, κρέσσων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κρείσσων· οὐδέποτε γὰρ πρὸ τῶν δύο σσ, εὑρίσκεται δίφθογγον· οἷον φρίσσω· ἀΐσσω· πλὴν τοῦ κρείσσων· καὶ κρέων παρ' εὐριπίδῃ· ὅθεν καὶ τὰ κύρια, ὁ κρέων, καὶ ἀνακρέων· παρ' ὁμήρῳ σὺν δὲ τῷ εὐρυκρείων λέγεται ὁ ἐπὶ πολλῶν ἄρχων. Κρείττονας, τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσι· δοκοῦσι δὲ κακότυχοί τινες εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρῷα, σιγὴν ἔχουσι μή τι βλαβῶσι· καὶ ἀθηναῖοι δὲ· αἰσχύλος αἰτία. Κρειττόνων, ἀρετῶν. Κρεῖττον ἡ ὀδύνας, τὸ τὴν ὀδύνην νικῶν, ἥττον δὲ ἡ ὀδύνας, τὸ ὑπ' αὐτῆς ἡττώμενον· οὕτω καὶ κρείττων τοῦ χρυσοῦ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔρωτος· καὶ ἥττων χρυσοῦ καὶ ἔρωτος· ἡ κρείττων δὲ, ἀεὶ ἐπὶ σώματος λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατίστερος· οἷον τὸ στράτευμα τῶν λακεδαιμονίων, κρεῖττον τοῦ τῶν ἀθηναίων ἐστίν· ἀντὶ τοῦ ἐπικρατίστερον καὶ ἰσχυρότερον. Κρειῶν, ἀντὶ τοῦ κρεῶν πλεονασμῷ τοῦ ι. Κρείων, ὁ βασιλεύς, ἀπὸ τοῦ κρέω. Κρέκα, τὴν τρίχα· παρ' ἐφεσίοις ὕμασι κρέκα· ἀντὶ τοῦ ἔκοψε. Κρεκόντων, καὶ κρεκόντων, κρουόντων τὴν κιθάραν ἐγγιζόντων. Κρέκαντα, κερκύζοντα. Κρέκελος, θρῆνος. Κρέκουσα ὁ αὐλὸς, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λαλοῦσα· κυρίως δὲ, τὸ τὴν κιθάραν κρούειν· κρέκοντες, ὁ χοῦτις· ἀριστοφάνης· ἐπὶ ὄρνισι κρέκοντες. Κρέκω, τὸ ἠχῶ. Κρέμ, ἄρχων βουλγάρων· καὶ ἔστιν ἐν τῷ βούλγαροι. Κρεμάθρα λέγεται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, διὰ τὸ μετέωρον εἶναι ἐπὶ ἣν κρεμαμένην· ἔστι δὲ σκεῦος εἰς ὃ τὰ περιττεύοντα ὄψα εἰώθαμεν ἀποτίθεσθαι ἄλλως· περιεκύκλημα· δι' ἣν γὰρ κρεμᾶσθαι τὸν σωκράτην ἐπὶ κρεμαστῆς καθέδρας κρεμαστὴ δὲ λέγεται, διὰ τὸ οὕτως αὐτὴν ἀεὶ μετέωρον εἶναι κρεμαμένην. Κρεμάσω, μέλλων· οὐκ ἀπὸ τοῦ κρεμῶ, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κρεμάζω, καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ κρεμάω καὶ κράσει κρεμῶ· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα· οὕτως ἀγοράζω· μέλλων, ἀγοράσω· ἀγοράω ἀγορῶ· ταῦτα δὲ κλίνεται μέχρι παρατατικοῦ. Κρεμάσω, κρεμάσω· κρεμάσαι τὴν ἀσπίδα, ἀντὶ τοῦ εἰρηνεύσαι· ἐν γὰρ εἰρήνῃ, κρέμανται αἱ ἀσπίδες. Κρεμβαλιάζειν, κογχύλια καὶ ὄστρακα ἅμα συγκροτοῦντα ἦχον ποιεῖν ἀπὸ τῶν ὀρχουμένων. Κρέμβαλα, ἐφ' αἷς τὰς κρόκας ἐντυλίσσουσιν αἱ γυναῖκες. Κρέμμυον, τὸ κρόμμυον. Κρεμόω, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ο τῆς παραληγούσης· εἴληπται δὲ, ἀντὶ μέλλοντος τοῦ κρεμάσω. Κρεμῶ, αἰωρῶ, [illegible], ἀρτῶ· ἀναδῦναι. Κρεμῶ σε τοῦ ποδὸς, καὶ κρεμόω, ἀπὸ τοῦ κρεμῶ κρεμόω ποιητικῷ πλεονασμῷ τοῦ ο. Κρέξ, ὀρνεόν ἐστι θαλάσσιον ἴβιδι ἐοικός· ἴβις δὲ ἐστι περὶ αἴγυπτον ἐν παροιμίᾳ γον. Κρέξ, εἶδος ὀρνέου, ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ ποικίλας ἔχον. Ἄλλως. Κρέξ, κορυφαῖα· καὶ ὄρνεόν τι, ὃ τοῖς γα

βλάβην, τὸ ὁ καρπάθιος τὸν λαγωόν· ἐπειδὴ τῆς νήσου μὴ ἐχούσης τοιοῦτο ζῷα, κτησάμενοι ἀλλόθεν οἱ νησιῶται, εἰς
πλῆθος ἐκεῖνα ἐπλεόνασαν, κείροντα τὰ σπόριμα. Κραιπαλίας, ἀνεμώδης· καὶ ὁ ἀσθενὴς καὶ αἰσχρὰ λεγό-
μενος δὲ ληρώδης. Κραιπάπαλλα, ἰχθύες τινές. Κραιπάπαλλος, παρὰ τὸ πάλλω ὁ μωρὸς ἢ ἔνεμισμα. Κραιπνά, τα-
χέως. τὴν κεφαλήν. οἱ δὲ, βοῶν πυρετός· καὶ ἀκροστόλια νεῶν. Κρᾶν, κρέας τινὲς δὲ, κεφαλή. Κράσβολα, κόλλα-
βα δερμάτινα. Κράστα, ἀλδευτής. Κράσις ἐστὶ, δύο φωνηέντων ἀμεταβόλων συναλοιφή· οἷον, δημοσθένεια ἢ δημο-
σθένει. κἄλλα, ἀντὶ τοῦ καὶ ἄλλα. κἀγώ, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγώ. ἡ τοὔνεκα, οἷον δημοσθένεος καὶ δημοσθένους. δημοσθενείων καὶ
δημοσθενῶν. Κρᾶσις, σωμάτων παράθεσις ποιοτήτων ἀντιπερίστασις. ἢ σύζευξις σωμάτων, τὰς ἐν αὐτοῖς ἀλλήλας ἀντι-
κειμένων ποιότητας. ἡ κρᾶσις ἐστὶν οὐσιῶν ἀλλήλαις ἑτεροίων συνδρομή, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς ποιοτήτων ἀντιμβολή. Κρᾶ-
σις, μῖξις οἴνου καὶ ὕδατος· καὶ ἡ ἐνέργεια δὲ τοῦ κιρνῶντος. Κραάσπεδα ὄρους, οἱ πρόποδες· τὰ ὁμαλὰ καὶ ἐπίπεδα.
Κράσπεδον, τὸ κρεμάμενον· ἤτοι κεχαλασμένον εἰς τὸ πέδον, παρὰ τὸ ἄκρα ἐς τὸ πέδον, ἡ γῆ· καθ᾽ ἀφαίρεσιν τοῦ α,
καὶ πλεονασμὸν τοῦ σ, κράσπεδον· οἱονεὶ τὸ ἔξω ὄν, καὶ τῇ γῇ πλησιάζον. Κράστις, ὁ ἡμίξηρος χόρτος· ὅθεν καὶ τὰ ζῷα
κραστίζεσθαί φασιν, οἷον ἐμφορεῖσθαι τοῦ τοιούτου χόρτου. Κραστῆναι, διὰ κοναγυναῖκες. Κράστιν, ἀττικοὶ διὰ τοῦ γ.
ἀντὶ τοῦ γράστιν φασίν. ἔστι δὲ ὁ χλωρὸς χόρτος. Κραταιγύαλα, αἱ κραταιοῦντες τὰ γυῖα τὸν ὁπλίτην. ἢ κραταιὰ γύαλα
ἔχοντες, ἤγουν κοιλώματα. ἐτυμολογία δὲ τῆς τοιαύτης συνθέσεως, κατὰ τὸ ἐν ὀδυσσείᾳ κραταίπεδον. Κράατα, καὶ
καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν κάρτα, ἐκ τοῦ κραταιά. Κράατα, τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ κρᾶτος, ὡς ἐνταῦθα τοῦ ἡγεμονικοῦ ἵδρυ-
μένου τοῦ· ἢ παρὰ τὸ κραίνειν καὶ βασιλεύειν τοῦ ὅλου σώματος· ὅθεν καὶ κρανίον, καὶ κέρατα τὰ ἐκ τοῦ κρανίου φυόμενα,
οὕτω ὠραιός. ὁ δὲ χοιροβοσκός, παρὰ τὸ ὁ κρὰς τοῦ κρατὸς τῷ κρατὶ τὸν κρᾶτα. Κραταίγονον, βοτάνη μεθ᾽ ἧς πλέκου-
σι. Κραταιγός, δένδρον. Κραταιὶς ἐπίρρημά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ κραταιῶς, ὡς παλιρριφίς. γράφεται δὲ καὶ ἐν δυσὶ λέ-
ξεσι κραταί ἴς, ἤγουν κραταιὰ ἰσχύς. Κραταιίς, προπαροξυτόνεται τὸ κύριον ὄνομα τῆς μητρὸς τῆς σκύλλης· τὸ δὲ
παροξυνόμενόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ σισύφου προσηγορικόν. Κραταίλεον, ἔδαφος ἐκ σκληροῦ λίθου γεγονός. Κραταίλεον, τὸ
πέδον. Κραταίωμα, ἰσχὺς ἀσφάλεια. Κραταιός, ἰσχυρός. Κραταίπεδον, τὸ στερεὸν πέδον ὡς τὸ λιθόστρωτον· ἢ οὕτω
στερεόν· ἐπεὶ καὶ κραταίποδες, οἱ στερεοὶ καὶ ἰσχυροί· καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ χαλκόποδες. ὅτι δὲ κραταίπεδον τὸ κραταιὸν
πέδον, συντιθέμενον πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κραταιγύαλον οὐκ ἄδηλόν ἐστι καὶ κραταίβιος, κραταίρινος. Κράατι,
δυνάμει, κεφαλῇ. Κράτεια, ὄνομα τέλεος. Κρατεῖν, νικᾶν. τὸν δὲ λαγωὸν κρατεῖν, τῷ δρόμῳ τῶν διωκόντων. κρα-
τεῖν περιγίνεσθαι ὑπερφέρειν. ὑπερθεῖν. καθ᾽ ὑποτίζεσθαι κατὰ κρατεῖν, ἀλλὰ κρατεῖν. Κρατερὰ ἄλγεα, οὐ τὰ κατὰ σῶμα
μόνον, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ τὰ εἰς ψυχήν. Κρατερόδοντες, καρτεροῦμενοι. Κρατερὸν μῦθον λέγει ὁ ποιητής
ἐν τῷ α τῆς ἰλιάδος, ἤγουν τὸ γενναῖον καὶ δυσπαραίτητον, οὐ μὴν ἀπειλητικόν, ὡς ἐν ἄλλαις ἡ λέξις κεῖται. Κρατερὸν
μῦθον, τὸν μετὰ ἀπειλῆς λέγει ὅμηρος λοιδόρως ἀλλαχοῦ δὲ τὸ ἐναντίον, ἀπηνέα φησί, κρατερόν. οἱ δὲ μεθ᾽ ὅμηρον, καὶ κρα-
τερὸν ἱστοροῦσι κύριον ὄνομα. αἰσχίνης δὲ, ἐπὶ νίκης τοῦ τὴν λέξιν τίθησιν. οἷον ὁ δεῖνα κρατερὸς τοῦ δεῖνος γέγονεν. ἰστέ-
ον δὲ ὡς δοκεῖ ταυτόν ἐστι κρατερὸς εἰπεῖν καθ᾽ ὅμηρον, καὶ αὖ πάλιν κραταιός. γίνεται μὲν ὁ κρατερὸς παρὰ τὸ κρά-
τος, καθὰ καὶ ὁ καρτερὸς ἐκ τοῦ κάρτος, ὁ δὲ κραταιός, ἢ παρὰ τὸ κρᾶτα, ὃ δηλοῖ τὴν κεφαλήν, κραταός, καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ι κραταιός, ὁ ἐν αὐτῷ κεφαλαιῶν τὸ πᾶν, ἢ παρὰ τὸ κραταιὶς, οἷον κραταιὶς ἀργειφόντης· οὗ ἡ γενικὴ κραταιός·
καὶ παράγωγον κραταιός· καὶ ὡς εὐθεῖα αὐτὴ, οὕτω κραταιὸς κραταιός. Κρατερόν, ἰσχυρόν. Κρατερόφρος, γενναῖος. Κρα-
τερόφρονος, βουληφόρου. Κρατερώματα, μῖξις χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου. Κρατερώνυχες, ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντες.
Κρατευταί, φασί τινες τῶν παλαιῶν, τοὺς τῶν ὀβελίσκων λαβάς. ἐν τῷ πρώτῳ τύπῳ τὸ κρατεῖν· διὸ δὴ, οὐ τὸ κραταιοῦν, κα-
θὰ ἐκ τοῦ ζητεῖν παρίστασθαι τὸ ζητεῖν. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τοὺς κρατευτὰς λίθους νοοῦσιν, ἐφ᾽ ὧν τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων
ἐτίθεντο ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι τὰ κρέα. παυσανίας δὲ λέγει, ὀβελοὶ ἢ λίθοι ἢ σιδήριά τινα, ἐφ᾽ ὧν οἱ ὀβελίσκοι ἐπιτίθενται.
Κρατήρ, κανόν. ἐκ τοῦ κερῶ κεράσω συγκοπτεῖς. ἰωνικὸν δὲ κρητήρ, ἐκ τοῦ κερῶ κρήσω. ἐξ οὗ καὶ ἐπικρῆσαι τὸ ἐπικερά-
σαι. καὶ ὅτι παρὰ τὸ κέρας αἱ τοιαῦται λέξεις γεγόνασι, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ κρατῆρος καὶ κρατηρίζειν τὸ συμπίνειν, δῆλον
ἐκ τῶν παλαιῶν δόξα δ᾽ ἂν καὶ ἡ κρέατα καὶ ὁ κριὸς, τῷ τοιούτῳ ῥήματι συστοιχεῖν. Κρατήρ, σκεῦός τι, ἐν ᾧ τὸν οἶνον οἱ
παλαιοὶ κιρνῶντες ὕδατι, ἐξ αὐτοῦ ἔπινον λαμβάνοντες· ψυκτὴρ δὲ, ἐν ᾧ τὸν οἶνον ἔψυχον. ἰστέον ὅτι τρεῖς κρατῆρας
ἵστασαν ἐν τῷ δείπνῳ. πρῶτον, ἑρμοῦ· δεύτερον, χαρίσι· τρίτον, διὶ σωτῆρι· καὶ παροιμία κρατὴρ δικῶν, ἀντὶ τοῦ δοχεῖ-
ον κακῶν· καὶ κρατήρ, ἀναπνοὴ τοῦ ἐν γῇ πυρός. Κρατῆρα ἐλευθερίου, εἰώθασι τῷ διὶ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱστάναι, οἱ τοὺς
πολεμίους ἀπωσάμενοι. Κρατηρίαι, τῶν ὑπερλαπτῶν αἱ κεφαλαί, καὶ συμβολαί, καὶ τὰ ἄκρα. Κρατηρίζειν, ἤγουν τὸν οἶνον
ἐν κρατῆρι κιρνᾶν. ἢ ἀπὸ τῶν κρατήρων σπένδειν. Κρατηρίσκοι, οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἱ καὶ μήκωνες λέγονται. Κρατὶ δ᾽
ἐπ᾽ ἰφθίμῳ, ἀττικῶς δοκεῖ λελέχθαι. κατὰ γὰρ ἰφθίμῳ ὤφειλεν εἶναι. τοιοῦτον δὲ ἐστι, καὶ τὸ ψυχὰς ἰφθίμους. Κρατί,
κεφαλῇ. Κράτιστα, ἀντὶ τοῦ ἀρειότερον, ἢ βέλτιον. Κρατιστεύει, δυναστεύει, κυριεύει. Κράτιστον, ἰσχυρότερον. Κρά-
τιστοι, ἢ παρὰ τὸ κάρτα ὃ δηλοῖ τὸ λίαν, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ κράτος, κατὰ μετάθεσιν, ὡς βράδιστοι ἴσως· βάρδιστοι. κρά-
τιστοι, οἱ ἀνδρειότατοι καὶ νικηταί. Κράτος, ὅμηρος φέρησι μέγα κράτος, ἀντὶ τῆς νίκης· ὁ τὸν ὕστερον νικηφόρον καλεῖ-
ται· ἐπεὶ καὶ ταυτόν ἐστι φέρειν κράτος καὶ νικηφορεῖν. Κράτος λιμένος, τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος. Κρατός, ἀπὸ τοῦ κρά-
ατος κατὰ κρᾶσιν, κρατός. διὸ μακρὸν ἔχει τὸ α· ὡς ἄτη, ἀπὸ τοῦ ἀάτη, ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, αὐάτη ἐστίν. ὀξύνε-
ται δὲ ὡς τὸ ὠός. διατί δὲ, τὸ μὲν λᾶος, τὸ ἦρος, τὸ κῆρος, οὐκ ὀξύνεται, ταῦτα δὲ ὀξύνεται, ἴσης μιᾶς ἀκολουθίας ἀπαι-
τούσης ἀλλὰ προπερισπᾶσθαι, διὰ τὸ δυνάμει τρισύλλαβα εἶναι· ἐπίρας δὲ ὀξύνεσθαι, διὰ τὸ ἐνεργείᾳ δισύλλαβα εἶ-
ναι, καὶ εἰς ος λήγοντα. ἐπὶ μὲν τῶν, ἐπεκράτησε τὸ τῆς ἑτέρας ἀκολουθίας. ἐπὶ δὲ τῶν, τὸ τῆς ἑτέρας. τὸ δὲ κρατός,
καὶ ἀμφοτέροις τοῖς λόγοις ἔχει ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν, ὀξύνεται κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὠός. ἐπὶ δὲ τῆς

ἐκ πεπηρωμένης φαρμάκοις, κράδαις καὶ θερίοις ἀθέρα βδιζομένας. Κραδίης τυρός, ὁ ἀπὸ τοῦ ὀποῦ τῆς κράδης πεπηγμένος. Κραδοφάγος, συκοφάγος· κράδη γὰρ ἡ συκῆ· διὰ τὸ οἵως χθὲς κραδαίνεσθαι· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγροῖκον. Κράθις, ποταμὸς σικελίας. Κραίνει, στρατοῦ, ἤγουν βασιλεύει. Κραίνουσι, παραλόγως ἔχει τὸ υ̃ κρᾶ· ἐξ οὗ ὁ κρέων, καὶ ὁ εὐκρείων· ὡς γὰρ χαίνω, βαίνω, ῥαίνω, καίνω· σαίνω, οὕτω καὶ κραίνω. Κραίνουσι, λέγουσι· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κραίνω, πλεονασμῷ· παρὰ τὸ κάρα καραίνω· ὡς χεῖμα χειμαίνω· καὶ συγκοπῇ, κραίνω· κυρίως δὲ ἡ λέξις, ἐπὶ τοῦ πληροῦσθαι καὶ τὴν κεφαλὴν κατανεύειν τὸν ὑπερχόμενον. Κραιπαλᾷ, τὸ μεθύει· ἀριστοφάνης· κραιπαλῶντα, ἤγουν μεθύοντα. Κραιπάλη καλεῖται, ἡ ἐξ ἑωθινοῦ μέθη· ἢ ἡ ἀπὸ χθιζῆς μέθης ἀηδία. Κραιπαλᾷ, ἐπὶ τοῦ ἀλαζονεύεσθαι· τινὲς δὲ σίσυριν ἐπὶ τοιοῦτον κραιπαλᾶν, ὡς παρ' ἅμαξαν συμπλέξασθαι χρυσοκόλλητα λίθοις τιμίοις ταύτην περιβαλεῖν· καὶ ἐφιζάνειν ζῶα γενέσθαι τοὺς ὑπερηφάνους βασιλεῖς. Κραιπάλη, ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός· ἢ κραιπαλῶντα, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα καὶ μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τὸ κάρα πάλλειν τοὺς μεθύοντας· ἢ ἀπὸ τοῦ σφάλλεσθαι τῶν κυρίων. Κραιπαλόκωμος, κατὰ μετωνυμίαν λέγεται ὁ κατὰ μέθην φερόμενος κῶμος· ἀριστοφάνης. Κραιπαλῶντα, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα· μεθύοντα· ἀπὸ τοῦ τῶν κυρίων σφάλλεσθαι. Κραιπνὸν τὸ ταχύ, παρὰ τὸ ἐφ' ὕψους καὶ εἰς κάρα ποιεῖν. Κραιπνός, ὀξύνεται λόγῳ τοιούτῳ· τὰ εἰς νος μετὰ ἄλλου συμφώνου τρισύλλαβα, ὀξύνεται· κραιπνός· συχνός· πυκνός· δρυμνός· τὸ δὲ ὕμνος, οὔτε τρισύλλαβος, οὔτε παραληγόμενον· διὸ οὐδὲ ὀξύνεται· ὡσαύτως καὶ τὸ τέραμνος, καὶ εἴ τι τοιοῦτον· τὸ ἅμνος ὀξύνεται, διὰ τὸ μὴ ἀντιστρέφειν τὸν κανόνα· οὐ γὰρ εἴ τι ὀξύνεται, ἤδη καὶ τρισύλλαβόν ἐστι καὶ ἀπηρτισμένον. κραιπνὸς δέ φασιν ὁ ταχύς, καὶ οἷον ποδώκης· ἢ ἀνεμώκης· ἔστι γὰρ κάπω, τὸ πνέω· ἐξ οὗ κάπος τὸ πνεῦμα· ὅθεν καπνός· ὡς εἰπεῖν φασὶ ταχέως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ ι, κραιπνός· δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ κάρα, καὶ τὸ πνέειν, ἐν συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι γίνεται καραπνός· εἶτα κραπνός, καὶ κραιπνός. Κραῖρα, κεφαλὴ κυρίως ἡ ὀρθία· καὶ ὡς ἂν εἴποι τις, κάρα αἰρόμενον· ἵνα ᾖ κάραιρα, καὶ ἐν συγκοπῇ κραῖρα· ἐξ οὗ ἰσοῦσιν ἀττικοὶ τὸ τῆς κεφαλῆς ἥμισυ, ἡμίκραιραν φασιν, ὡς εὕρηται παρὰ τῷ κωμικῷ· ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὰς μεταφορικῶς τοὺς βόας ὀρθόκραιραι, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Κραῖραι, σόλοικον, μέτωπα, κεφαλαί. Κρακαλίδαι, τῶν κρισίων βασιλεῖς, ἢ διάφορον γένος. Κρᾶμα, μίγμα· κέρασμα. Κράμβατα, κεράσματα. Κραμβατίλος, ξηρὸς καὶ καπυρός. Κράμβαλα, μνημεῖα. Κραμβαλίζουσι, καπυρίζουσι καὶ ἐσθίουσι. Κράμβη, τὸ λάχανον· τινὲς κοράμβην· ἢ ἀμβλύνουσα τὰς κόρας· βέλτιον δέ, ἡ τῷ κόρῳ ἀναβαίνουσα. Κραμβίον, τὸ κύνειον. Κράμβον, καπυρόν τινα γέλωτα καὶ ξηρόν φασιν, ἢ τὴν κράμβην. Κραμβοπάτου στόματος, ἡδυπάτου, ξηροπάτου· ἀπὸ τῆς λαχάνου κράμβης οὕτω καλουμένης· παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς κεράμβλη, διὰ τὸ τὰς κόρας βλάπτειν· φασὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ λυκούργου γεγονέναι· ἡνίκα γὰρ ὁ διόνυσος τοῦτον ἀλαβηθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἔδυ, ὑπὸ τῆς ἀμπέλου δεσμευθέντα δάκρυσι ἀναφανῆναι, κἀκ τοῦ δακρύου τὴν κράμβην· ἢ διὰ τοῦ τὸ ἀλλοπαθῶς ἔχειν ἀλλήλων τὴν κράμβην καὶ τὴν ἄμπελον. τῆς ἄσπορον δὲ τὸν μῦθον γεωργῶν παῖδες· εἰ γάρ τις φασὶ τὴν ῥίζαν αὐτῆς ὀξάψαι ἐν ἀμπέλῳ, οὐκ ἂν αὕτη καρπὸν ἐνέγκαι· ὅθεν καὶ πρὸ τῆς ἐν συμποσίῳ δίδοται· καὶ οἱ αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων, ἑφθὰς κράμβας ἤσθιον, διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἴνῳ· βέλτιον δὲ κράμβη λέγοιτ' ἄν, ἡ τῷ κάρῳ ἀντιβαίνουσα· χαριέντως δὲ ὁ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ χρηστοπάτου, κραμβοπάτου ἔφησεν, ἵνα ἀπὸ μικρᾶς διαφανῇ καὶ τὸ ἀριστίζω ἀκόλουθον τῷ ἑξῆς λέγειν δοκῇ. Κράμβων, ἰχθύος τὸ εἶδος. Κραῖα, κεφαλή. Κράναι, κρῆναι πλείους· καὶ αἱ τῶν ὑδάτων καὶ ἀναπλάσεις. Κραναΐνεφος, μοῖρα τῆς τοῦ ἱερείου. Κραναά, ἀριστοφάνης· ὦ κραναὰ πόλις· αἰσχύλος καὶ σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει· λέγει δὲ κραναὰς τὰς ἀθήνας, ὅτι τὰς τραχείας λεπτογέως· γῆ ἡ ἀττική· ἢ ἀπὸ κραναοῦ τινος, ὃς ἦν τῶν αὐτοχθόνων εἷς. Κραναοὶ ἀθηναῖοι λέγονται, διὰ τὸ τραχὺ ἢ τὸ λεπτόγεων· ἢ ἀπὸ κραναοῦ βασιλέως. Κρανάη ἐν νήσῳ· ἄδηλον δέ φασιν εἴ τι κύριον τῆς νήσου τὸ ὄνομα, διὰ τὸ κραθῆναι, ὅτι πλευθῆναι ἐπ' αὐτῆς τὸν γάμον, εἴ τι τραχεῖα αὕτη [illegible] ἐστιν. Κραναῶν, τῶν ἀθηναίων· διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων· ἢ ἀπὸ κραναοῦ βασιλέως· καὶ κραναὰ [illegible], τὰς τραχείας. Κραναῆς, τραχείας, σκληρᾶς· κάρηνα ἐχούσης· παρὰ τὸ κραναὸν· τοῦτο παρὰ τὸ κρανίον, ὅπερ ἐστὶ τραχὺ καὶ ὀστῶδες. Κράνεια, εἶδος φυτοῦ. Κρανεῖον, φυτὸν ἢ τὸ γυμνάσιον· καὶ κράνειος καρπός· κράνιον δέ, τὸ κρανίον, ἢ κεφαλή. Κρανία, δὲ ἀλάσαντα πλεκτὰ ἐκ χόρτου, ἢ ἀπὸ ἑτέρας τινὸς ὕλης, μαλάκια. Κρανῆ, τὰ προσκεκολλημένα στερίγγια, εἰς ἃ τὰ πτερὰ ἐμβάλλεται. Κράνεια, λεπτοκάρυα. Κρανίσι, περικεφαλαίαις. Κρανία, τόξον· εἶδος δένδρου, περικεφαλαία. Κρανίεσθαι, τὸ λεπτύνεσθαι· κραίνω κρανῶ, κρανοῦμαι, κρανεῖται, κρανεῖσθαι, καὶ διαλύσει κρανίεσθαι. Κρανιάδην παρὰ [illegible], οὐ κατὰ πλεονασμὸν ἔχει τὸ α· ἔστι γὰρ ἡ εὐθεῖα ὁ κρανίας, ἀπὸ τοῦ κρανὶς κατὰ μετασχηματισμόν. Κρανίζειν, ἐπὶ κεφαλὴν ἀπορρίψαι. Κράνια, τῆς κεφαλληνίας αὗται τέσσαρες κρᾶναι. Κρανίον, μέτωπον· ὑψηλόν· σεμνόν· ἰσχυρόν· ὀχυρόν· καὶ ἡ κεφαλή· ἢ γυμνάσιον. Κρανίον, καὶ κεφαλὴ καὶ κόρυφή, μόνοι λογογράφοι [illegible], ἢ κρᾶς, καὶ τὸ κάρα· κεφαλή, ἐπὶ τῶν ζώντων· κρανίον δέ, ἐπὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων. Κρανίον, ἀντὶ τοῦ κρανίον λέγουσι δωριεῖς. Κρανός, καὶ κυνῆ· ἢ πήληξ, ἡ περικεφαλαία γράφεται· τρυφάλεια δέ, [illegible] τὸ αὐτό. Κρανοποιόν, λέγει ἀριστοφάνης, κρανίοις καὶ λόφοις διηγούμενος. Κραντῆρες, ὀδόντες οἱ ὕστεροι φυόμενοι, οἱ λεγόμενοι σωφρονιστῆρες· οἱ δέ, τόπον κεφαλληνίας. Κραντήρια, αἱ κραίνουσαι καὶ ἐπιτελοῦσαι. Κραντῆρες, ἡγεμόνες βουχίλου κρατῆρες ἀρκαδίας. Κρᾶξαι, βοῆσαι ἢ χάσαι. Κράσις, ἐν ᾗ τὴν γῆν σκάλουσι· καὶ ἡ σκαλευομένη ἄμπελος. Κράπαθος, ὁ νῦν τῆς ἐπιμεθέσει τοῦ ρ, διὰ δὲ χρῆσιν μέτρου, ὁμοίως τῷ καρδία κραδία, ὡς ἀπὸ τῆς καρπάθου καρπάθιον πέλαγος, τὸ ἐκεῖ ἀνάπλουν τῷ ἰκαρίῳ, κατὰ τοὺς ἱστοριογράφους· ἔτι δέ φασι τετράπολις ἡ κάρπαθος, καὶ ὄνομα εἶχεν ἀξιόλογον· μία δὲ τῶν αὐτῆς πόλεων, ἐκαλεῖτο νίσυρος, ὁμωνύμως τῇ νήσῳ νισύρῳ· ἡ μία μὲν τῶν κυκλάδων λέγεται· πορφυρὶς δὲ ἔστι, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν ἐκαλεῖτο· ἔβλαστε δὲ καὶ παροιμία ἐκ καρπάθου, ἐπὶ τῶν πραγματευομένων ἑαυτοῖς τι εἰς

Κουρόσθαι, κοῦρος λέγεται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ἡλικία τις, ἐν ᾗ κειροῦσι τὰς τρίχας, ἤγουν ἑαυτοὺς μετὰ τὴν νεότητα. λέγεται δὲ καὶ ὀξυρῶν αὐτοῦ τὸ ἄθειον κοῦριξ, ἐκ τῆς κόρσης, τουτέστι τῆς κεφαλῆς. ὅθεν καὶ ἡ κουρὰ ἐν ὑπομνήματι τῆς ὀδυσσείας. ἀλέξις δὲ κοῦριξ τὰς τρίχας. ἢ νεανίσκος παρὰ τὸν κόρον. Κουρόσυνον, τὸ ὑπὲρ τῆς κουρᾶς θυόμενον. Κουροτέρα, ἤγουν νεωτέρα. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου κεῖται τὸ κουρά. καὶ ἡμεῖς πολλάκις λέγομεν, νεώτεραί εἰσιν, ἀντὶ τοῦ νέαι. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ δεξιτερὴν ἕλε χεῖρα, ἀντὶ τοῦ δεξιάν. Κουροτρόφα ποταμὰ ὀνομάζονται, διὰ τὴν ὑγρότητα. καθὰ καὶ ὁ ἥλιος ἀπόλλων, διὰ θερμότητα. κουροτρόφους δέ φαμεν, τοὺς τὴν νεότητα τρέφοντας. εἰ δὲ καὶ κούριμος θρὶξ παρὰ τῇ τραγῳδίᾳ, καί τις εἰπεῖν τολμήσει τὴν λέξιν, καὶ ἀπὸ ταύτης ἔσονται καὶ οὕτω κουροτρόφα κατὰ θρασύτητα λέξεως. οἱ παλαιοὶ σεμνύνουσι τὸ ποτάμιον ὑγρόν, καὶ ταῦτα λέγοντες. τὸ λουτρὸν ἐκ ποταμοῦ ταῖς νυμφίαις ἐκομίζετο, αἰνιζόμενοι τὸ γόνιμον. διὸ καὶ ἔνορχα μῆλα ἱέρευον, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. οὕτω καὶ τοῖς ποταμοῖς εἰς τὰς πηγάς. γόνιμα γὰρ τὰ ἄρρενα. καὶ τοῖς πρὸ γάμου δὲ τελευτῶσιν ἡ λουτροφόρος φασὶν ἐπετίθετο χαλκῆ, εἰς ἔνδειξιν, ὅτι ἄλουτος τὰ νυμφικὰ καὶ ἄγαμος ἀπεῖσι. καθ' ὃ τινὲς τὸ ἔθος κεχρημένος ὁ ἀχιλλεὺς χαίτην, ἥν ποτε σπερχειῷ ποταμῷ ἔτρεφε τηλεθόωσαν, ἰδὼν δ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον, ὡς ἂν πρὸς τὸν πατρῷον ποταμὸν τρέψας τὰς ὄψεις λέξει, ὥσπερ χεῖ μάτην σοί γε πατὴρ ἠρήσατο πηλεύς, ὃ δεῖν δόξαντι, κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν τ' ἱερὴν ἑκατόμβην. πεντήκοντα δ' ἔνορχα παραυτόθι μῆλα ἱερεύσειν ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις. ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας. Κουροτρόφον, τὸ τρέφον καὶ νέους καὶ γενναίους ἵππους. Κουροτρόφος, παιδοτρόφος. κουροτρόφος γῆ, ὑφ' ἑτέρων ἡ δημήτηρ. Κούροις, νεωτέροις. Κουρεύσιμα, ἡ ἐν ᾗ ἡ κουρεία τῶν παίδων. Κούταρον, τῶν ὀπισθίων τοῦ βοὸς ἡ σὰρξ ὑπὸ τὰ ἄρθρα. Κουτίδες, συκαλλίδες. Κουτίδα, δίκτυα τὰ πρὸς τὰς συκαλλίδας. Κόρυθος φάλον, τὸ προμετωπίδιον ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας. ἔστι δὲ προκόσμημα. γίνονται γὰρ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρότατοί τινες ἧλοι, ἤγουν προκοσμήματα. φάλιον δέ, τὸ λαμπρόν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ φαλακρός, ὁ ἔχων φάλιον τὸ κάρα. καὶ φαληριῶσα πέτρα, καὶ φαληριόωντα κύματα. Κουφίζω, τὸ μετεωρίζω. κουφίζω σε τοῦ βάρους. Κούφη γῆ τῦφον καλύπτοι, ἀντὶ τοῦ μετέωρος. λέγεται δὲ γῆ γῆς κουφοτέρα, οὐκ οὖσα ἁπλῶς κούφη. ἢ πῦρ πυρὸς βαρύτερον, οὐχ ὂν ἁπλῶς βαρύ. κοῦφον δὲ ἐστι, τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἄνω τόπον. λέγεται δὲ κούφη γῆ, τὸ εὐβάστακτον εἶναι καὶ ῥᾷον ἀναβιβάζεσθαι. καὶ τὸ πῦρ βαρύ, τὸ κατὰ ῥᾷον ἧττον. καὶ λέγονται ταῦτα καθ' ὁμοιότητα, ἀλλ' οὐ κυρίως. Κουφικοὶ τρόποι, τὴν κωμικὴν ὄρχησιν. Κουφολογία, φλυαρία. Κοῦφον, κόμπον μετέωρον. Κοῦφος, ἐλαφρός. ταχύς. γοργός. ἄκαρπος. Κουφόσκαλος, ὁ βαστάζων τὴν πανοπλίαν. Κούφαις ἐνδήμασι βόσκου νέαν ψυχὴν ἀπαλλόν, τουτέστι κούφη καὶ ἁπαλῇ ζωῇ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν, ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν οὐδὲ πάσχει [illegible], οὔτε καύσωνα, οὔτε ἀνέμους. Κόφινος, παρὰ τὸ κόπτεσθαι [illegible] τοῖς βαστάζουσιν ἢ παρὰ τὸ κοῦφον, ὁ σημαίνει τὸ βαθὺ καὶ κοῖλον χώρημα. Κόφινος, ἀγγεῖον πλεκτόν. Κουφότερος κονιορτοῦ, ἀντὶ ἀσθενέστερος. Κούχιον, καὶ οὐχί. Κοχλίαι, τὰ αἰσθητήρια χέα. καὶ τὰ ἐν τοῖς ἐργασίαις ξύλινα. Κοχλιάριον. παρὰ τὸ κόχλος, κοχλάριον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κοχλιάριον. Κοχλίδιον, ὥσπερ ἀπὸ τῆς κοιλίας, γίνεται κοιλίδιον. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίας, κοχλίδιον. Κοχλίας, ὁδὸς εἰς ἑκάτερον περιειλιγμένη. Κοχλίας αὐτόματος βαδίζων, προηγεῖτο τῆς πομπῆς, ἀλλὰ σίαλον ἀνα[illegible]ύων. Κοχλίδιον, εἶδος ζωυφίου. Κόχλος, τοῖς θαλαττίοις ἐχρῶντο πρὸ τῆς τῶν σαλπίγγων εὑρέσεως. καὶ ὁ στρόμβος. Κόχλω, τὸ γυρίζω. ἐξ οὗ καὶ κοχλίας. τὸ δὲ κοχλίας, παρὰ τὸ ἕλω, τὸ συστρέφω, γίνεται ἑλίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ χ κοχλίας. Κοχύ, πολὺ πλῆθος. Κοχυδεῖν, ὑπερχέειν. Κοχώνη, τὴν σύζευξιν τῶν ἐν τοῖς ἰσχίοις περὶ τὸ ἱε[illegible]. Κόψα, ὕδρεια. Κόψεια, παράστατις χαλκός. Κόψω, ἐνίοτε ἐπὶ τῆς γῆς παρ' ὁμήρῳ. ἐκ τούτου δὲ καὶ κόπτεσθαι παθητικῶς ἐπὶ θρήνου. ὅθεν κοπετός. ἐκ τοῦ τούτου καὶ τὸ πληκτικὸν κόπανον. ἵνα ἰὼς ξέω ξόανον, οὕτω καὶ κόπτω κόπανον. τὸ μέντοι καὶ κόπτειν ἐπὶ σφαγῆς, ἃ μεθ' ὅμηρον πλείστη [illegible] ἄνακτα κατέκοψαν ἐν πολέμῳ. καὶ ὁ κωμικὸς δὲ ὄρνιθας κατακόπτειν φησί. Κόψε χίξ, ἀντὶ τοῦ ἔπληξεν. ἔκρουσεν. ὡς ἐπὶ συγχύσεως τῆς κεφαλῆς παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. Κόχωνα, ἀριστοφάνης. κοχώνη, τὸ μέσον τοῦ αἰδοίου καὶ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης καὶ τῶν ἰσχίων. μέμνηται δὲ τῆς κοχώνης καὶ ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις. ἀλλὰ συμπαθῶς δεῖ τὰς κοχώνας. αἱ δὲ ἐπὶ τὴν πυγήν, καὶ προσχέεται παρ' ἀρχίππῳ καλοῦνται. οἱ δὲ πέρας δέ ἔφη ἀριστοφάνης τὰ κόχωνα. Κοψία, χύτρα. Κοψεῖσθε, προσχέσθε. Κόψιχος, εἶδος ὀρνέου, ὁ κόσσυφος. παρ' ἕλλησι λέγεται. γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου. Κοῶ, αἰσθάνομαι. Κῶν, εἶδος [illegible]

ΤΟ Κ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ΄.

[illegible]ρα αναν, πλεῖστον. Κρααίρα, κόσκινον. ἢ ὄρυγμα. Κράβος, ὁ λάρος. Κράγιον, σύντριμμα ἐν κεφαλῇ. Κραγγών, κίσσα. Κράγον, βοήθημα. καὶ ὄρος. Κραγόν, κραυγήν. Κράασιν, κεφαλαῖς καὶ κρασίν. Κραγγών, ἔνυδρον ζῶον. καὶ εἶδος καρίδος. Κράγον, τὸ ἐν δίᾳ ὄρος ἐν λυκίᾳ. Κραγὸν κεκράξεται, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἀρίσταρχος ὀξυτόνως. ἀντὶ τοῦ κραυγαστικῶς. καὶ ἡρωδιανὸς ἐν ἀττικῇ προσῳδίᾳ. Κραδάω, πρωτότυπον τοῦ κραδαίνω ἐστί. καὶ κραδάων ἔχει θέμα πρωτότυπον, κραδαίνω, τὸ σείω. Κραδαίνων, καὶ κραδάων, κινῶν σείων. δονῶν σαλεύων. Κράδαι, τῆς συκῆς αἱ ἀκρέμονες παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κράδαλοι, κλάδοι συκῆς. Κράδεμνον, κάλυμμα. στεφάνη. μίτρα. τὸ ἐπὶ κεφαλῆς στεφάνωμα. Κραδεύειν, κραδαίνειν. σείειν. τινάσσειν. Κράδη, συκῆ, κλάδος. καὶ ἀγκυρίς, ἐξ ἧς αἰωροῦνται ἐν ταῖς τραγικαῖς μηχαναῖς ἐπιφαινόμενοι. Κράδη εἶδος συκῆς. ἔστι δὲ καὶ μηχανή. Κραδησίτης, φαρμακός. ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος. Κραδίην, ἀντὶ τοῦ καρδίαν. καὶ ἀτραπητής, ἀπὸ τῆς ἀτραποῦ, ἴσως λέγουσιν. ἡ γὰρ μετάθεσις τῶν στοιχείων αὐτῶν ἐστι. Κραδίης νόμος, νόμον τινὰ ἐπαυλοῦσι τοῖς

Κοτυληδὼν, πόας εἶδος. Κοτύλη ἐστὶν εἶδος μέτρου, ὃ λέγομεν ἡμεῖς ἡμίξεστον. Κοτυλίσκος, κρατηρίσκος, ᾧ χρῶνται
οἱ μύσται. καὶ τὸ κύλωμα. τινὲς τὰ μόνωτα ποτήρια. καὶ πανακοῦντος εἶδος. ὁ βόθρος, εἰς ὃν τὸ αἷμα τῶν τιθεμένων θυμάτων ἐνέβαλ
λον. Κότινα, σκύβαλα. Κοτύεις, ὀργίλος. Κοῦα, ἐνέχυρα. Κούασμα, χῶμα. Κούαμα, μέλαινα λάκωνες. Κυάσαι,
ἐνεχυριάσαι. Κουβαζὸς, στιβεύς. Κουδὲν ἔλεξεν, ἀντὶ τοῦ καὶ οὐδὲν ἔλεξε. Κούθουρον, τὸν κολοῦρον εἴρηται δὲ καὶ οἱ κολοῦ
ρες, κούθουροι παρὰ τὸ κλίθειν τὴν ἑαυτοῦ οὐρὰν. ἢ ὅτι ἄκεντρα. Κουλεὸν, ἰακῶς τὸ κολεόν. Κοῦκα, παλαιὸν ὁ χιχεῖον.
Κουλεὸν, μέγα. κατὰ τὸ κέλαδον, καὶ τὸ ζυγὸν, καὶ τὸ δεσμὸν, καὶ τὰ τοιαῦτα μεταπίπτουσι ὅμοιον καὶ τὰ δάκτυλα καὶ τὰ
χαλινὰ, καὶ τὰ ταρσά. Κουλεὸς, πρὸς κύλεον διαφορὰ ἐστί. κυλεὸς μὲν γὰρ ξίφους θήκη, συνήθως καὶ κολεός. κολεὸς, δὲ
ζώου μέρος. διὸ οἱ δωριεῖς ἐκφώνοντες τὴν τῆς φωνῆς συνέμπτωσιν, οὐκ ἠξίωσαν κατὰ τὸ δοῦλος δῶλος, καὶ κοῦρος κῶ
ρος εἰπεῖν, καὶ τὸν κουλεὸν κωλεόν. περὶ οὗ ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου φέρεται τάδε. αἱ τῶν ζώων κωλῆνες, λέγονται παρ᾽ ἀθη
ναίοις μὲν θηλυκῶς κωλεαί, παρ᾽ ἄλλοις δὲ ἀρσενικῶς. ἐπίχαρμος, χόρδαι τε ἁδὺ, ναὶ μὰ δία χὼ κωλεός. λέγουσι δὲ
καὶ κωλῆν τὴν κωλῆνα οἱ ἀττικοί, συναιροῦντες ἐκ τοῦ κωλέα κωλῆ. ὡς δὲ ὁ στρατιωτικὸς κύλεὸς, συντίθησι τὰ κουλεό
πτερα ζωΰφια, πᾶσι δῆλόν ἐστιν. Κουλιβατίας, κληπίας τὴν σιδηρίτην γέαν ἢ ὑελίζειν ἐστίν. Κρυλιβὸς, ὁ ...
Κουλλούριον, εἶδος μελιτηπούντης. Κουμάσιον, τὸ τῶν ὀρνίθων ἄχημα. Κούνημα, κόκκοι ἢ ὁ χύνη. Κουτοῦνες, κώνωπες.
Κουπεῖον, καμάρα ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν γινομένη. Κουρέας καὶ κουρεωτήρας ἐκάλουν, ὧν τὰ ἐργαλεῖα κτένες, ξυρὸς. ἡ δὲ
θήκη, ξυροθήκη ἢ ξυροδόχη. Κουραῖα, ἐκ μελίτης ἄλφιτα. Κουρὰς, ἡ ἐν τοῖς ὀροφώμασι γραφή. ὀροφικὸς πίναξ.
παρὰ δὲ αἰσχύλῳ ἐν μυρμιδόσιν, ἀμφιβάλλει ἐν κουράδι. ἐστὶ δὲ ἐγκουρὰς, ὀροφικὸς πίναξ. Κουράτωρ, τροφεὺς. παι
δοκράτωρ. Κουράων, παρθένων θυγατέρων. Κουρεὰν, πενάκοντα τὴν ἀκόρτεστιν. Κοῦραι, κατὰ τὸν ποιητὴν αὐξη
θεῖσαι νύμφαι, διὰ τὸ ἀεὶ νεάζειν κατὰ τὴν φύσιν, καὶ μὴ γηρᾶν. διὸ καὶ νύμφαι αἱ αὐταὶ καλοῦνται, διὰ τὸ ἀεὶ νέον ἢ
κατὰ τὸ νῦν φαίνεσθαι. ὃ συμβιβαστέον πρὸς τὸ ἀεὶ νέον ἐρχομέναων τὸ ἐν ἰλιάδι κείμενον. καὶ οἴονται κόρας, οὐχ ὡς παρ
θένους. πῶς γὰρ τὰς ὑπὸ ἀνδράσιν οὔσας; ἀλλὰ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ νέας, ὡς τὸ ἶσον τὴν κούρας τε καὶ νέας ἀλόχους. κρατεῖ δὲ καὶ
μέχρι νῦν παρά τισι τῶν ἐθνῶν τὰς κόρας λέγεσθαι καὶ μετὰ γάμον τὰς νέας ἐν ἡλικίᾳ. Κοῦραι διὸς, τουτέστιν αἰθέρος. νύμ
φαι λέγονται, αἱ κατὰ ἀλληγορίαν, διὰ τὸ ἐξ ἀέρος ἐκδίδοσθαι τῇ γῇ τὸ θρεπτικὸν ἐν φυτοῖς καὶ γόνιμον, εἰς ὃ αἱ νύμφαι
ἀλληγοροῦνται. Κουρεῖα, καὶ κουρεῖον, ὁ τόπος ἐν ᾧ κουρεύονται καὶ κουρεύουσι τὰς τρίχας. Κουρεῦσαι, ἐπιθυμεῖ κουρεύ
θῆναι. Κουρεύς, ὄρνις ποιός. ἀπὸ τοῦ φθέγγεσθαι ἐμφερὲς ἦχον γναφικοῦ μαχαιρίου. Κουρεῶτις, μηνὸς τοῦ πυανεψιῶ
νος ἡμέρα, ἐν ᾗ τὰς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων ἀποκείροντες τρίχας, ἀρτέμιδι θύουσιν. Κουρεώτης, ὁ κουρεύς. καὶ
κουρεὺς πληθυντικῶς. κουρεῶτις δὲ, ἑορτὴ τῶν ἀπατουρίων ἡ τρίτη. ἐν ᾗ οἱ κοῦροι ἀποκειρόμενοι, εἰς τὰς φράτρας ἐγ
γράφονται. Κουρήσασθαι, ἐπιμελήθητι. Κουρῆτας, νέους. Κουρῆτες, οἱ τὴν πλευρῶνα οἰκοῦντες. δῆλον δὲ ὅτι πόλις αἰτω
λικὴ καὶ ἡ πλευρὼν, ἀβοήτην ἦσαν ἄποικοι προσφερόμενοι τῷ τόπῳ καὶ τῇ κλίσει, ὡς τὸ ἀβλὴς ἀβλῆτος. οὕτω γὰρ καὶ
κουρὴς κουρῆτος. ὀξύνεται μέν τοι πρὸς διαστολὴν βαρυτόνου ὀνόματος τοῦ κούρητες ἀχαιῶν, ἀντὶ τοῦ νέοι. Κουρῆτες ἐκλή
θησαν, ἢ διὰ τὸ κούριον ὄρος ὑπερκείμενον πλευρῶνος, ἢ παρὰ τὴν κουράν. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸν γεωγράφον οἱ πολέμιοι τῆς κό
μης αὐτῶν δραττόμενοι τῆς ἔμπροσθεν, κατέπιπτον αὐτοὺς ὄπισθεν. τοῦ λοιποῦ ἐκόμων κειρόμενοι τὰ ἔμπροσθεν. διὸ καὶ
κουρῆτες ἐλέγοντο. Κούρη, ἐπὶ γυναικῶν. ὁ κοῦρος δὲ, ἐπὶ ἀνδρῶν. ἐστὶ δὲ ποιητικόν. ἀπὸ τούτου δὲ κατὰ μετάθεσιν ὁ κου
ροτρόφος, ἐν χρυσοῖς παρὰ τοῖς καιναῖς, ὥσπερ καὶ μῆλον, τὸ πρόβατον ποιητικόν. μηλωτὴ δὲ, κανόν. Κούρητας ἀσσιῶν ἀχιλ
λεῖ τὰ δῶρα, λέγει ὅμηρος τοὺς νέους, ὥσπερ ἡρωδιανὸς ἀναγινώσκει, τοῦ τόνου ὡς πένητας, κλίνοντος ἰαμβικὸν ἀπὸ τοῦ
κόρος ὁ νέος, κόρης κόρητος. τὸ μέν τοι ἔθνος, κουρῆτας, ὡς ἀδμῆτας. εἰσὶ δὲ οὓς λέγει, οἱ δὲ κουρῆτας ἀριστερίδας, καὶ ὁ μέ
γας, καὶ τινὲς ἄλλοι. ἔνθα ὅρα ὡς διὰ τὸ τοῦ ἀχιλλέως ἀξίωμα, ἀχαιοὶ ἄνδρες, οἱ καὶ θεράποντες πρὸ τούτων ἐρεθέντες,
ὑπουργοῦσι τῇ τῶν δώρων κομιδῇ. Κουρῆτισι, κρησίν. Κούρητες, ἔθνος κρητῶν. Κουρήτων στόμα, ἐδόκουν εἶναι μάν
τεις. θεσπεσιῶδον στόμα. Κουριᾶν ἐστι, τὸ κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι, καὶ τὴν κόμην καθικνεῖσθαι. Κουρίας, ὁ ἔσωθεν κεκομμέ
νος τὰς τρίχας. καὶ κουριάω κουριῶ, τὸ κουρεύω. Κουρίας, ὀροφικὸς πίναξ. Κουρίδας, μαχαίρας. εἰ μὲν παρὰ τὴν κου
ρὰν παράγει παρωνύμως κουρὶς, οὐδὲν ζήτημα. Κουρίδες, καρίδες. ἢ τὰς μικρὰς ἐγχλώρους. τὰς δὲ ἐρυθρὰς, καμ
μάρους. Κουρίδιον, λέγεται κυρίως ὁ ἐκ παρθενίας, οὐκ ἀφ᾽ ἑτέρου γεγαμημένης. Κουρίδιον, παρθένιον. καὶ τὸν ἐκ παρ
θενίας ἄνδρα. λάκωνες δὲ κουρίδιον καλοῦσι. παρὰ δὲ ἀλλοῖς, τετράχειρον ἀπόλλωνα. Κουριδίην ἄλοχον, ἥν τις κόρην ἔτι
οὖσαν ἠγάγετο, οὐ μὴν ἑτέρῳ προσυζευχθεῖσαν εἰς γάμον. ἢ καὶ ἄλλως γραῦν. Κουριζομένας, ὑμνουμένας. γαμουμέ
νας. διὰ τὸ λέγειν σὺν κούρους τε καὶ κόρας. ὅπερ νῦν παριστάμενος, ἐκ κόρειν λέγεται. Κουρίζουσα, νεάζουσα. καὶ
κουρίζων, νέος ὑπάρχων. Κουρίζουσιν, ἤγουν ἀνατρέφουσι παρὰ τῷ ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ. ἐκ γὰρ τῆς νεότητος τῶν ὑγρῶν
ἐστιν ἡ τροφὴ τοῦ ἡλίου. καὶ γὰρ ἀπόλλωνι καὶ ποταμοῖς οἱ νέοι ἀποκείρουσι τὰς κόμας, διὰ τὸ αὐξήσεως ἀνατροφῆς αἰτί
ους εἶναι. Κουρίζων, ἀντὶ τοῦ νέος ὢν, κοῦρος. Κουρίζω, νέα φρονῶ. κοῦροι γὰρ, οἱ νέοι. Κουρὶξ, τῶν ἅπαξ παρ᾽ ὁμήρῳ
ῥηθέντων ἐστὶν αὐτό. δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ νεανικῶς. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κουρίζειν. οὗ μέλλων, δωρικῶς κουρίξω. καὶ
ἐξ αὐτοῦ κουρὶξ, τὸ ἀνδρείως. καὶ ὡς πρέπει κούροις. καὶ οὕτω μέν φησιν ὁ κρατῆς. ἀρίσταρχος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπιλαβόμε
νος τῆς κόμης. ἵνα κατὰ αὐτὸν τὸ κουρὶξ, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς κεφαλῆς, ὡς εἴ τις εἴποι ἐκ τῆς κουρᾶς. Κουρὶξ, ἐκ τῶν τριχῶν.
Κουρίξαι, ἀπέκειραν. Κουριῶν, κουρᾶς δεόμενος, καὶ διαφέρειν φασὶ κομᾶν καὶ κουριᾶν. τὸ μὲν γὰρ κομᾶν ἐστιν ἐπιμε
λούμενον τρίχας ἔχειν. κουριᾶν δὲ τὸ κατὰ συμφορὰν ἄλλως καθίεσθαι κόμην. Κουροβάλλα, διὰ φωνὴν ἐλέγχει, διὰ τὸ κουροτρό
φον τῆς ἑρασοῦ ἀπόλλωνος, ὃς λέγεται κουροτρόφος. ἡ δὲ καὶ ἄλλοις πολλοὺς βέλεσι κατακτείνει, ἀλλ᾽ ἔχει κουροτρεφεῖν, ὡς ἂν
ὡς δύναμιν τῶν ἐναντίων ἔχων καὶ αὐτὸς, καθὰ καὶ ὁ ποσειδῶν σεισίχθων τί ἐστι, καὶ τὸ ἐναντίον γαιήοχος, καὶ ἀσφάλιος. καὶ ἄρτε
μις δὲ, ὡς καὶ ἄλλη ἀγανοῖς βελέεσσι κτείνουσα, καὶ αὖθις λοχεία, ὡς ἐπιφανεῖσα ταῖς λεχοῖς. ἔτι δὲ κουροτρέφοι οἱ ποταμοί.

ἐπίρρημα. Κοσυμβωτὸν, κροσσωτόν. Κόσσυφος, ὄνομα ὀρνέου. Κοτεῖ, ὀργίζεται καὶ ὑποπτεύει. Κοτεῖται, ζηλοῦται. ἐπιθυμεῖται. Κοτίνεος στέφανος ἐξ ἐλαίας. ἢ ὀργίλος διακείμενος. Κοτεῖ, φθονεῖ. ζηλοῖ. Κοτεσσάμενος, ὀργισθείς. Κοτέω, κοτέσω, τοῦ ἐγκοτεῖν ἐστὶ τὸ ἀρχαῖον. Κότικας, ἀλέκτωρ. Κοτίλλουσα, τίλλουσα. Κοτίλλιον, αἰδοῖον ἀνδρός. Κότιξις, μέλους τι εἶδος. Κοτινοτράγοι, κότινον ἐσθίοντα. πυτίσιν ἀγριέλαιον. Κότινος, οὐ μόνον ὁ ἀγριέλαιος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄκαρπος ἐλαία. Κότις, κότος. ὀργή. ἔχθρα. χόλος. ἔρις ἔμμονος. καὶ ἡ ἐγκειμένη ὀργὴ εἰς κακὸς τιμωρίαν. Κότιδι, τῷ ἰνίῳ τῷ περὶ κεφαλίδι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κότινος, ὁ ὀλυμπιακὸς στέφανος. Κότος, ὀργὴ ἐπιτηροῦσα καιρὸν εἰς τιμωρίαν. ἢ ἐγκατακειμένη οὖσα ὀργή. παρὰ τὸ κέω, ὃ σημαίνει τὸ κεῖμαι. κέκμαι. ὁ παθητικός, κέκμαι κεῖμαι. τὸ τρίτον, κεῖται. ῥηματικὸν ὄνομα, κότος. ἢ παρὰ τὸ κέεσθαι κεῖσθαι, κότος. Κοτταβίζειν, ἠχεῖν. οἷον τὸ ποτήριον ἀναρριπτεῖν ὃ ἐπιεῖον ἀνταγωνιζόμενοι. καὶ κότταβος, ὁ ἦχος. Κοτταβίζειν, παίζειν. τρυφᾶν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας αἳ καλοῦνται λάταγες, ἀνερρίπτουν ἐμβάλλοντες τὸ πόμα, καὶ εἰ ἦλθε τὸ μείζων ψόφος, ἐδόκουν γὰρ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι ἀξίως. κότταβος, παίγνιον ἦν παρ' ἀθηναίοις τοιοῦτον. ῥάβδος ἦν μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἑτέρα ἐπάνω αὐτῆς κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγοῦ, ἔχει δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρτημένας καὶ κρατῆρας δύο, γὰρ κάτω τῶν πλαστίγγων, καὶ γὰρ τὸ ὕδωρ, ἀνδριὰς ἦν χαλκοῦς κεχρυσωμένος. τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ ἕκαστος τῶν παιζόντων αὐτῶν εἶχε φιάλην γέμουσαν ἀκράτου καὶ μακρόθεν ἱστάμενος, ἔπεμπεν ὅλον τὸν οἶνον γὰρ μίαν σταγόνα εἰς τὴν πλάστιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ, ἢ κατέλθῃ καὶ κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος, γὰρ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου, καὶ πέσῃ ἐν ὕδωρ. καὶ εἰ μὲν χυθῇ τοῦ οἴνου, ἐνίκα, ἢ ἤδει, ὅτι φιλεῖται γὰρ τῆς ἐρωμένης. εἰ δὲ μή, ἐπλανᾶτο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδριὰς γὰρ τὸ κλύτον, μάνης. Κοτταμία, ἐπιθυμία. ἢ λαιροτηρία. ἄμεινον δὲ νοεῖν ἔπαθλον τῷ ἄριστα κοτταβίσαντι. ἔστι γὰρ τὸ καταλειπόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἐκχέοντες, καὶ πειρώμενοι ψόφον ἀποτελεῖν, ὁ δὲ ἐπιτυχὼν μάλιστα τοῦ ψόφου, ἐνίκα. Κοτταβία, ὁ λέβης. Κοττάβιον, ὑπόθεμα λάταγες. ἐν ᾧ κότταβοι ἐγίνοντο. Κοτταβίζειν, ἀποσπογγίζειν. ἢ τὸ ἠχεῖν. Κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαί φασιν οἱ ἀττικοί. ὁ δὲ κότταβος ἦν τοιοῦτόν τι. λεκάνιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον τοῦ συμποσίου, ἔχον ἐπὶ πλάστιγγα ἐπιτρέχον σμικρόν, ὁ ἔδει καταδῦσαι τὸν πέμψαντα τὸ περιττὸν τοῦ πόματος. ἦν δὲ τοῦτο σημεῖον τοῦ ἐρᾶσθαι γὰρ γυναικός, ἢ παιδός. καὶ ἆθλα οἱ νικῶντες ἐλάμβανον πλακοῦντας σχοινίους πυραμοῦντας, ἢ σησαμοῦντας. ἀφ' οὗ κοττάβια ἔλεγον. ὁ ἦχος δὲ ἐκαλεῖτο, λάταξ. καὶ ἀποκοτταβίζειν, τὸ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου τὸ καταλειπόμενον πόμα ἐξαίρειν. Κότταβος, ὁ ἦχος. Κότταβος. ἀθήναιος ἐν πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ φησίν, ὅτι σικελική τις ἐστὶ παιδιά. πρώτων σικελῶν ὥς φησι κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις, κότταβος ἐκ σικελικῆς ἐστὶ χθονὸς ἐκπρεπὲς ἔργον. δικαίαρχος δὲ ὁ μεσσήνιος ἀριστοτέλους μαθητὴς ἐν τῷ περὶ ἀλκαίου, καὶ τὴν λάταγα αὐτὴν εἶναι σικελικὸν ὄνομα. λάταγα δέ ἐστι τὸ καταλειπόμενον ἐκ τοῦ ἐκποθέντος ποτηρίου ὑγρόν, ὃ συνεστραμμένῃ τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐρρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοττάβιον. κότταβος δὲ ἐκαλεῖτο, καὶ τὸ τιθέμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ. καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἐνέβαλλον τὰς λάταγας, ὡς κρατῖνος ἐν νεμέσει δείκνυσιν. ὅτι δὲ χαλκοῦν ἦν, εὔπολις βάπταις λέγει, χαλκῷ περὶ κοττάβου. πλάτων δὲ ἐν διῒ καλουμένῳ, παιδιᾶς εἶδος παρατιθείς, κότταβον εἶναι ἀποδίδωσιν, ἐν ᾧ ἐστίξαντο καὶ τῶν σκαφίων οἱ διακυβεύοντες. ἐκάλουν δὲ ἀγκύλην τὴν τοῦ κοττάβου πρόεσιν, διὰ τὸ ἐπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς. καὶ ἀγκυλητοὺς ἔλεγον κοττάβους. ἐλέγοντο δέ τινες καὶ κατακτοὶ κότταβοι. ἦν δὲ λυχνία ἀγόμενοι πάλιν τι συμπεπηγὸς ὑψηλὸν ἔχον τὸν μάνην καλούμενον. ἐφ' ὃν τὴν κυβαλλομένην ἔδει πεσεῖν πλάστιγγα. ἐντεῦθεν δὲ ἐμπίπτειν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ. καί τις ἦν ἀκριβὴς εὐχέρεια τῆς βολῆς. τοῦ δὲ μάνου πολλοὶ μέμνηνται. ἦν δὲ ἕτερον εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ. αὕτη δὲ ὕδατος πληροῦται. ἐπέκειντο δὲ ἐπ' αὐτῇ ὀξύβαφα κενά, ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχησίων, ἐπειρῶντο καταδύειν. ἀνῃροῦντο δὲ τὰ κοττάβια, ὁ πλείω καταδύσας. ὅτι δὲ τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο, ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοττάβους. καὶ ἄμα τῶν κοτταβων δύο ἦσαν εἴδη. ἓν μέν, τὸ κατακτὸν λεγόμενον ἦν, οἷον λυχνίον ὑψηλὸν ἔχον ἐν αὐτῷ πρόσωπον, ὃ μάνην ἐκάλουν. ἐφ' οὗ ἔδει πεσεῖν καταβαλλομένην τὴν πλάστιγγα. ἕτερον δὲ ἀγγεῖον πλατὺ, κατὰ κόλου τὸ περιέχον ὕδατος, ἐν ᾧ ὀξύβαφον ἦν ἐπιπλέον τι πλῆθος, ὃ ἔδει καταλύειν τοῖς λατάξιν ἐμφοροῦντα. Κόττανα, εἶδος συκῶν μικρῶν καὶ ἡ ταυθείνος παρὰ κλησί κόττανα. Κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρου. Κοττεῖν, τὸ πλεονεκτεῖν. Κόττικαι, αἱ περὶ κεφαλαίων. Κοττίδικα, πλατάγη. κρόταλον. Κοτταίαθρον, ἔνθα οἱ ὄρνιθες κοιμῶνται. Κοττοβολεῖν, τὸ περιτηρεῖν τινα ὄρνιν. Κόττον, ὄρνις. καὶ ἵππον δέ τινες οὕτως ἔλεγον. Κοττυλιαί, κατὰ τινὲς δὲ ὄρνεις. Κοττύβε, τὸ φυόμενον ἐμφερὲς μύκητι. Κοτεσσάμενος, μηνίσας. ὅτι ὅτι τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον εἶχε κοτέσαι, κοτέσσασθαι λίπει ὅμηρος. καὶ ὅτι ἐν τῷ κοτεσσάμενος καὶ μηνίσας, ἴσασι αὐτοὶ χόλον καὶ μῆνιν. Κοττυτώ, θεὰ παρ' ἕλλησιν αἰσχρουργίας ποιητική. ἣν καὶ κότυν ὀνομάζουσι. κοτυτώ, ὁ μὲν εὔπολις κατ' ἴχνος τὸ πρὸς τοὺς κορινθίους, φορτικόν τινα δαίμονα διατίθεται. Κοτυάειον, τόπος. κοτυάειον, μητρόπολις. Κότυ, τὸ παχύ. Κοτύλαι, τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα. Κοτυλαῖον, ὄρος τὸ ἐν εὐβοίᾳ. ἀπὸ κοτύλου καλουμένου τοῦ κατασχόντος αὐτό. Κοτύλη, ποτήριον ὄνομα ἐκπώματος εἶδος. ἔστι δὲ ὅτι καὶ τὸ ἴσον αὐτοῦ ὑγρὸν ὁμωνύμως κοτύλη λέγεται καθὰ καὶ μέδιμνον, καὶ χοῖνιξ, τό τι μέτρον, καὶ τὸ μετρούμενον. ὅτι δὲ κοτύλην καὶ τὸ κοῖλον ὀστοῦν, ᾧ ἐνστρέφεται ὁ μηρός. κοτύλαι δέ, καὶ τὰ περὶ τὰς πλεκτάνας τῶν πολυπόδων πυκνὰ κοῖλα σάρκια, δηλοῦται ἅμα χοῦ. ἐκ δὲ τῆς κοτύλης καὶ κοτυλήρυτον ὕδωρ. ἢ αἷμα τὸ κοτύλῃ ἀρυόμενον. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ κοιλότητος χειρός. ὅθεν μὲν παιδιά τις παίζεται καλουμένη ἐν κοτύλῃ. παρά ἐστι δὲ οὕτω. περιαγαγών τις ὀπίσω τὼ χεῖρε συμπλέκει τοὺς δακτύλους. ἕτερος δέ τις ἐς τὰ κοιλώματα τῶν χειρῶν, ἃ δή εἰσι κοτύλαι, τὰ γόνατα ἐνθείς, καὶ οὕτως ἀναβαλὼν ἑαυτόν, φέρεται ἐποχος. Κοτυληδόνας, τὰ στόματα τῶν ἐς τὰς μήτρας καθηκόντων ἀγγείων παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κοτυληδόνα, τὴν κοτύλην τοῦ ἰσχίου παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κοτυληδόνες, κυρίως τὰ τοῖς πλοκάμοις τῶν πολυπόδων ἐπικείμενα κοιλώματα, δι' ὧν τὴν πέτραν ἐπιλαμβάνονται.

Κόρχορος, ἄγριον λάχανον· εὐτελὲς, καὶ πικρόν. Κορακῖνος, ἀμπέλου ἢ συκῆς εἶδος. Κορώνεον, ὡς φιβάλεων· ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ κεράκειον λέγουσιν· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς, κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα. Κορώνη, διάφορα σημαίνει· καὶ τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου. ἔδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορώνης περιτετρῖφθαι. Κορώνη, τὸ τοῦ τόξου ἄκρον ἔνθα τὸ καλὸν κορώνη, ὁμοίως τί ἐστι τῷ χρυσέῃ κορώνῃ· ἐπεὶ πολλαχοῦ καλὸς, ὁ χρυσός· καὶ καλὰ, τὰ ἐξ αὐτοῦ. σημαίνει καὶ τὸ τῆς θύρας ἐπίσπαστρον. Κορώνη, ἢ τὸ κοράκιον· ἢ μᾶλλον κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ κρίκος, ᾧ ἐστι τὴν θύραν ἐφέλκουσι ἤγουν ἑλκύσαι, ἐπισπάσασθαι· ὅθεν καὶ ὁ ἐπισπαστὴρ, παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν τῷ ἐπιλαβόμενοι τῶν ἐπισπαστήρων, ὃς [illegible] ἐλέγετο. εἰς δὲ τὸ κορώνη φασὶν οἱ παλαιοὶ καὶ ταῦτα· κορώνη, τοῦ τόξου τὸ ἄκρον· καὶ θύρας ἐπίσπαστρον· καὶ ὁ κόραξ· καὶ ἡ αἴθυια· καὶ ὁ λάρος· καὶ στεφάνου εἶδος· καὶ πλοίου ἐμπορικοῦ· καὶ πᾶν τὸ ἐπικεκαμμένον· ὅθεν καὶ κορωνίδες νῆες. Κορώνη τὸν σκορπίον· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων. Κορῶναι, ἅλιαι αἴθυιαι κολυμβίδες· τὰ περιφερῆ σχήματα. Κορωνίδες, καμπυλόπρυμνοι ναῦς· καὶ αἱ ἐκ τῶν ἴων πεπλεγμέναι στέφανοι. κυρίως δὲ, τὰ βλαστήματα. Κορωνιδεὺς, ὁ τῆς κορώνης νεοττός. Κορωνίδι, χρώμεθα ἐν τοῖς δράμασι κατὰ τρόπους τρεῖς. ἤτοι ὅταν τῶν ὑποκριτῶν εἰσιόντων τινὰ, καὶ ἀπαλλαγέντων, καταλείπηται ὁ χορός. ἢ ἔμπαλιν. ἢ ὅταν μετάβασις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον γίνεσθαι δοκῇ τῆς σκηνῆς. τῇ δὲ παραγράφῳ, κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαῖα· ἔν τε τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς χορικοῖς. μεταξὺ τῆς στροφῆς, καὶ τῆς ἀντιστρόφου· ἐὰν μέντοι ἡ στροφὴ ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνῃ συγκειμένη, οὐκ ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ δηλῶσαι ὅτι πεπλήρωται ἡ στροφὴ ἡ παράγραφος, ἐπιφερομένης ἄλλης στροφῆς· ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἑκάστου κώλου οὐδέποτε τίθεται ἀλλὰ κεῖται ἡ ἔσω νενευκυῖα διπλῆ. τοῦτο δὲ, ἐὰν ἀντίστροφος ἐπιφέρηται· ὡς ἐάν γε μεταβολὴ μόνον ἢ στροφῶν, ἡ ἔξω βλέπουσα τίθεται ἐπὶ τέλει ἑκάστου συστήματος παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει πάντων τῶν στίχων κορωνὶς, ἢ ἑξῆς τὸ κομμάτιον τοῦ χοροῦ. Κοράτιος, ματοειδῆ ἔχων κέρατα βοῦς. Κορωνίσι, σὺν ταῖς κορωνίσιν, ἐπικαμπεῖς ἐχούσαις τὰς ἄκρας, ἢ ἐστι τὰς πρύμνας· τουτέστι καμπυλοπρύμναις. Κορωνισταὶ, οἱ τὴν κορώνην ἀγείροντες· καὶ τὰ διδόμενα ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα. Κορωνὶς, τὸ ἄκρον ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα· κυρίως ἡ ἀκρώρεια. Κορωνὸς, ὁ γαῦρος καὶ ὑψαύχην. Κορώνεια ἐκλήθη, ἀπὸ Κορώνου υἱοῦ Θερσάνδρου· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Κορώνειαι· ἱστέον δὲ ὅτι εἰ καὶ παροξύτονόν ἐστιν ἡ Κορώνεια, ἐκ τοῦ Κορώνη, ἀλλ' αὐτὴ τρισύλλαβος λεγομένη Κορώνη, πόλις Μεσσήνης ἐστίν. ἐν δὲ τῷ γεωγράφῳ φέρεται, ὅτι Κορώνεια ἐγγὺς Ἑλικῶνος, ἐφ' ὕψους ἱδρυμένη· παραρρέει δὲ αὐτὴν ποταμὸς Κουάριος· ἔνθα παμβοιώτια συνετέλουν. ταύτης τῆς Κορωνείας φασὶν οἱ πολῖται Κορωνεῖς· οἱ δὲ ἐν τῇ Μεσσηνιακῇ Κορωνεῖς. παμβοιώτια, ἑορτὴ ἡ κατὰ πάντων Βοιωτῶν ὥσπερ καὶ ἡ τῶν Ἰώνων πάντων, πανιώνια· ὁμοίως καὶ τὸ παναθήναια. Κορωνᾷν, γαυριᾷν καὶ ἐκορώνα, ἐγαυρία. Κόρωνος, γυρός. Κορωνόπους, πόα τις· ἣν καὶ κορακόποδα λέγουσι. Κέρωνος, ὀρθόκερως ταῦρος. Κόρυμ, τὸ ἐπικεκαμμένον τοῦ ῥυμοῦ. Κόσα ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ πόσα. Κόσαβος, σκεῦος συμποτικόν· ἐφ' οὗ τὰς λατάγας ἔβαλλον ἐρίζοντες. Κοσάλαιον, τὸ βραχὺ καὶ τὸ δίκροτον. Κοσάλεφα, κόλαφοι. Κόσβατι, αἱ θειώδη πεπηγμένα. Κόσια ἐστὶ μετάληξις ἡ μετὰ τὸ ἑκατὸν ἀριθμοῦ μέχρι τῶν χιλίων· ὃς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικὸς, οἷον διακόσια, τριακόσια, καὶ ἑξῆς. Κόσκικα, αἱ καρικίδια ὄρνιθες. Κοσκιλματίαις, τοῖς περικεκομμένοις καὶ ἀπεξεσμένοις ῥήμασι. βούλεται δὲ λέγειν Ἀριστοφάνης λογαρίοις αἱμύλοις· ἄλλως· κοσκίλματα καλοῦνται, τὰ λεπτὰ τὰ περιτεμνόμενα ἀπὸ τῶν καττυμάτων· καττυματίαις οὖν λέγει, ἐν πλέοσι ῥήμασιν ἢ πράγμασι. Κοσκινηδὸν, δίκην κοσκίνου· καὶ παροιμία κοσκίνῳ ὕδωρ ἐπιφέρειν, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Κοσκινόριτος, εἰς κοσκίνου κατασκευὴν ἐργάτης. Κοσκιλμάτια, τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα. Κοσκυλματίαις ἐθώπευεν, ἐξηπάτα. Κοσμᾶν, ἐρίζειν, ἀξιομονεῖν. Κοσμεῖν, παρ' Ὁμήρῳ ἐστὶ τὸ τάττειν· ὡς τὸ τρίχας δ' ἔπηυθεν ἐκόσμει ἕκτωρ. ἄρχειν δὲ, ἀπὸ τῆς τὸ στρατηγεῖσθαι πρὸ τάξεως. διὸ οἱ βασιλεῖς ἐκόσμεον· καὶ ὁ ἕκτωρ ἐκόσμει. ἀλλ' ὅρα ὅτι τὸ ἄρχειν, εἰς ταυτὸν δοκεῖ ἄγεσθαι τῷ κοσμεῖν· ὅθεν κοσμήτωρ, ὁ παιδεύων καὶ τάττων ἐν κόσμῳ, ἤτοι τάξει, ἤγουν ὁ βασιλεὺς ἢ ὁ ἐγκωμιαστής. κόσμει δὲ, ἐπιμελοῦ. Κοσμείτων, κοσμείτωσαν. Κόσμηθεν, διετάχθησαν· ἐκοσμήθησαν. Κοσμῆσαι, τὸ διατάξαι· ὡς τὸ τοὺς δ' αὖ βασιλεῖς ἐκόσμεον, οὕτω μακρά περ· ἀπὸ τοῦ κοσμῶ, ἵσω, κεκόσμηκα, κεκόσμημαι· ὁ ἀόριστος ἐκοσμήθην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐκοσμήθησαν, εἶτα ἀφαιρέσει τοῦ ι καὶ συγκοπῇ γίνεται κόσμηθεν, ὁμοίως τῷ τράφεν δευτέρου ἀορίστου τρίτον τῶν πληθυντικῶν δωρικῶς, καὶ ἰωνικῶς, καὶ τὰ ὅμοια. Κοσμήτης, κουρεὺς· ἐνταφιαστής. Κοσμήτορας, διατάκτορας ἡγεμόνες. Κοσμήτωρ βασιλεὺς, ποιητικῶς. Κοσμήτορες λέγονται, ὅτι τάσσουσι τὸν στρατὸν διάκοσμος· σημαίνοντες δὲ, ὡς κελεύοντες, εἶτ' οὖν σημαίνοντες. Κοσμήτορας λέγει Ὅμηρος, τοὺς ἡγεμόνας, ὡς κοσμοῦντας ἤτοι καὶ διατάττοντας τὸν λαόν· κόσμος γὰρ, ἡ τάξις ἐκ τοῦ κομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι· ἀφ' οὗ καὶ ὁ πάντων περιεκτικὸς κόσμος· ὅτ' ἀτάκτως ἐπόνησα ἔπραξεν. ἀγαθὴ δὲ, καὶ ἄλλως, εἰς ἔπαινον ἡ λέξις. ἀστεῖος γὰρ κόσμιος ἀνήρ· καὶ πρᾶγμα κατὰ κόσμον πραχθὲν, τὸ εὔκοσμον· οὗ τὸ ἐναντίον πάλιν ἄκοσμος καὶ μάψ, ἀπὸ τοῦ οὐ κατὰ κόσμον γινόμενον. Κοσμιότης ἐστὶν, ὑπεξις ἑκουσία πρὸς τὸ φανὲν βέλτιστον· εὐταξία κινήσεως σώματος. Κοσμιότης, εὐταξία· κοσμιότης, ἡ σωφροσύνη. Κόσμιοι, εὔτακτοι. Κοσμίοις, αὐτοτελέσι. Κοσμίως, σεμνῶς. Κοσμιωτάτη, εὐπρεπεστάτη· εὐκαλλώπιστος. Κοσμοθεσία, ἡ κοσμοποιΐα. Κόσμος, τάξις. Κόσμος, καλλωπισμός· ἢ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τῷ μέσῳ. κόσμος, παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ πάντα κεκοσμημένα καὶ διατεταγμένα· ἢ παρὰ τὸ κάζω, κάσω, κέκασμαι, κασμὸς ῥηματικὸν ὄνομα, καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς ο καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ ῥ κόσμος· οὕτω Φίλων. Κόσμον, τοὺς ἐν ἀπιστίᾳ καὶ ἐν ἁμαρτίᾳ ἀθέους λέγει ὁ ἀπόστολος· ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. Κοσμῶ, τὸ καλλωπίζω αἰτιατικῇ συντάσσεται καὶ δοτικῇ· Ἀριστοφάνης· τοῦτο δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει. Κοσσάβους, κοττάβοις. Κόσσος, ῥωμαϊστὶ, μαξίλλα· γραικιστὶ δὲ, ῥάπισμα. Κοσσύμβη ἢ κόσσυμβος, ἐγκόμβωμα καὶ περίζωμα αἰγύπτιον· ἢ τὸ ἐγκομβοῦσθαι. Κόσται, κριθαί. Κοστὸς, εἶδος ἀρώματος. Κοσίας, καλλίας κόμαρος. Κόσυμβος, κροσσός· ἢ ὁ ἀνάδεσμος. Κόσσυφος, βόθυνος, ἦχος, ἀνάστημα.

πλεονασμῷ τοῦ ο κορύβαντες· ἢ αἱ τὴν κόρην καταβαίνεις ἀναγαγεῖν, ἡ μὴ ὑποστρέφει. κορύβαντες δέ εἰσι, δαίμονες. Κορυβαντιῶ, μαίνομαι· παρ' ὅσον οὗτοι αἱ δαίμονες μανίας καὶ ἐνθειασμοῦ ἐμποιητικοί. καὶ ἐκορυβάντιζεν, ὡς μαινόμενος καὶ κατεχόμενος ὑπὸ θείου, ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν κορυβάντων ἐτέλει αὐτῷ μυστήρια. ἀριστοφάνης. Κορυβαντισμὸν, καθαρισμόν. Κορυβαντιῶν, μέγα κλυδῶν, ὁ ὀρχούμενος ἢ μαινόμενος. Κορύβας, ἐξ ἀρ' ἱερεύς. Κόρυβος, ὁ κηρὸς, ἀπὸ κορύβου πρὸς μετροῦντος τὰ κύματα. Κορυγγεῖν, κερατίζειν. Κορύγας, κῆρυξ ὀλβιεύς. Κορυδαλὸς, εἶδος ὀρνέου καὶ δῆμος τῆς ἀττικῆς. Κορυδαλὶς, ὄνομα κύριον· οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δυσμορφίᾳ, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. Κόρυδοι, ὀρτυξὶν ὅμοια ὄρνιθες. Κορυδὸν, ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι· γῆς δὲ ἱερὸν ὄρνεον νομίζουσιν εἶναι. κορυδὸν δὲ ἀριστοφάνης εἴρηκε θηλυκῶς. πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς ἀρσενικῶς. Κορυδὸς, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κορύδων λέγεται, παρ' ἀριστοτέλει μὲν προσέθηκε ποικίλα γὰρ τὰ ὀνόματα. Κόρυδος, ἡ κορυδαλὸς, τὸ στρουθίον, τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀνεστηκότα πτερὰ, ὥσπερ λόφον. ἐν λάφῳ ὁ τῶν ἑλλήνων μῦθος τὸν τάφον εἶναι βούλεται τοῦ πατρὸς αὐτῶν. φασὶ γὰρ αὐτὴν εἶναι πρὸ τῆς γῆς ὑποστῆναι ἀποθανόντα δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἐπεὶ οὐκ εἶχον ὅπου θάψουσιν, ἐπὶ ταῖς αὐτῶν ἔθαψαν κεφαλαῖς. τοῦτο βούλεται δηλοῦν καὶ παρὰ τῷ θεοκρίτῳ, τὸ ἐπιτυμβίδια κορυδαλλίδες. ἤγουν αἱ ἐπὶ ταῖς ἑαυτῶν κεφαλαῖς τὸν τύμβον τοῦ πατρὸς φέρουσαι. Κόρυζα, κατάρρους· ἀρχὴ ἢ πλεονασμὸς μυξῶν. Κορύζει, ξαίνει. μωραίνει. Κορυθάϊκι, πολεμικῷ· ἀπὸ τῆς κόρυθος, καὶ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, ἀΐξω, ἀΐξ γίνεται κορυθάϊξ. Κορυθαίολον, παροξύνεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. δηλοῖ δὲ τὸν ἔχοντα αἰόλην κόρυθα, ἤγουν ποικίλην περικεφαλαίαν. εἰκὸς γὰρ αὐτῷ παρηλλαχέναι τὸν ὁπλισμὸν, ἢ τὸν δακρύοντα ἐν πολέμοις, παρὰ τὸ αἰόλον τὸ ταχύ. ὅπερ ἀπὸ τοῦ αἰόλλω, τὸ κινῶ γίνεται. ἵνα ᾖ κορυθαίολος. ὡς αἰόλος εἰς μάχην μετὰ ὅπλων, ὡς ἀπὸ τῆς κόρυθος τὸ παῖδα πτοεῖν. ποιοῦ τοῦ δὲ σημαινομένου ἐστὶ, καὶ ὁ κορυθάϊξ. Κορυθάλη, ἡ πρὸ τῶν θυρῶν δάφνη τιθεμένη. εἰσὶν αἱ κλάδοι, οὓς κόροις καλοῦσι. Κορυθαλία, δάφνη ἐστεμμένη. τινὲς τὴν εἰρεσιώνην. ἄλλοι δὲ, ὑπωρόριον θεόν. Κορυθαλλίστριαι, αἱ χορεύουσαι τῇ κορυθαλλία θεᾷ. Κορυθία, αὐλήτρια. Κορύθων, ἀλεκτρυὼν αἱ νεανίδες. Κόρυκος, θυλάκιον ἢ πήρα. Κορυλλίων, ὄρνιθος εἶδος. Κόρυμβά εἰσι καθ' ὅμηρον, ἄκρα. καθὰ δὲ ἕτεροι, ἀκροστόλια. καὶ αἱ κορυφαὶ νεῶν. καὶ ἐοίκασιν οὕτω λέγεσθαι τὰ ὀξέ' ἔχοντα, καὶ μάλιστα ἐν ὅρεσιν ἐρόδοντος γοῦν τὸν τοῦ ὄρους φησί του κόρυμβον, ὅς ἐστιν εἶπεν κορυφὴν, ἀφ' οὗ κατὰ ...ους μετὰ πλεονασμὸν, τὸ κόρυμβον. ὅθεν ἡ κορυφή, καὶ ἡ κόρις, καὶ τὸ κορύσσεσθαι. Κόρυμβα, κλῶνες. ἢ ἄκρα. ἐν ἐπιγράμματι. Κόρυμβος, ὁ καυλὸς τοῦ ἀσπαράγου. Κορύμπια, κόσμος τις γυναικεῖος περιτραχήλιος. Κορύναι, μύξαι. Κορύνη, διὰ τῆς λέξεως κυρίως λέγεται ἁπλῶς μὲν, πᾶσα ῥάβδος κεφαλωτὴ, παρὰ τὴν κάραν λέγεται. ὅθεν καὶ ἡ κόρις. εἰ δὲ τὸ τοῦ ξύλου ἐξ ἄκρου παχὺ σιδηροῦν, ἔτι τότε καὶ σιδηρείη κορύνη λέγεται, ἀπὸ τοῦ κεφαλωτοῦ μέρους κληθεῖσα. ὥσπερ καὶ ῥόπαλον τὸ λέγεται, ἀπὸ τοῦ ἄκρου μὴ ὀρθοῦ ὄντος, ἀλλὰ ῥέποντος. οὕτω καὶ ἡ πολεμικὴ κάμαξ ἀπὸ ξύλου συγκειμένη καὶ σιδήρου, δόρυ μὲν λέγεται, διὰ τὸ ξύλον. αἰχμὴ δὲ, διὰ τὸν σίδηρον. Κορύνη, ῥόπαλον. οἱ δὲ, ξίφος. οἱ δὲ, ξύλον ἐπικαμπές. Κορύνησις, βλάστησις. Κορυνηφόροι, οἱ ξύλων κορύνας ἔχοντες. Κορυνήτης, κορυνομάχος. ῥοπαλομάχος. Κορυνθεύς, κόφινος κάλαθος. ἀλεκτρυών. Κόρυνθος, μάζης ψωμός. Κορυνθίς, ὀξύδης. Κόρυξ, νεανίσκος. Κορύσομαι, τὸ κορυφοῦμαι. ὁ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ κορθύομαι λέγεται. οὐ μᾶλλον κορύσσομαι, κόρις, κορύνη ἀπὸ δὲ τοῦ κόρις, κορύσσομαι, τὸ ὁπλίζομαι. ἀπὸ μέρους τῆς πάσης ὁπλίσεως νοούμενος λέγεται κορύσσομαι, καὶ τὸ ὑψοῦμαι. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ θώρακος, θωρήσσομαι, ἴσον τῷ κορύσσομαι, τῷ δηλοῦντι τὸ ὁπλίζομαι. εἰσὶ δὲ καὶ ἀμφότερα ποιητικά. ὁπλίζομαι δὲ κοινόν. ὃ γίνεται ἀπὸ τῶν ὅπλων. Κορυπτίλος, ὁ τοῖς κέρασι πλήττων. ἀπὸ τοῦ κορύπτω, τὸ κερατίζω. Κορυπτόλεπτον, κερατιστήν. Κορυπτόλας, κεραστής. Κόρις, ἡ περικεφαλαία. καὶ κλίνεται κόρυθος, παρὰ τὸ κάρας, κάρις, καὶ κόρις. ἢ παρὰ τὸ κόρση, γέγονε κόρις. κόρση δὲ, ἡ κεφαλή. καὶ τὸ κορσοῦσθαι, ἐπὶ τοῦ κείρειν ἔλεγον οἱ ἴωνες. καὶ κορσωτῆρα, τὸν κουρέα. Κορύσσειν, ἤγουν ὁπλίζεσθαι. ἀπὸ τοῦ κόρις, ἡ περικεφαλαία. ἢ πῶς ἐτυμολογεῖται, ἀπὸ τοῦ τὸ κάρα ῥύεσθαι. θωρήσσειν δὲ, μέγα καὶ η. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ θώραξ, θώραξ θώρακος. θωρήσσειν δὲ, ἤγουν μεθύσκειν, μικρὸν καὶ ι. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ θόριξ, ὁ ἄκρατος οἶνος. Κορύσσεται κῦμα, μεταφορικῶς, ὅ ἐστιν ὑψοῦται. ὀρθοῦται καὶ κόρυσσε κῦμα, ἑρμηνεὺς ὅμηρος, ἐν τῷ ὑψόσε ἀειρόμενος αὖθις ἀπ' ὀπάγων. Κορύσσεσθαι, ἐπαίρεσθαι. Κορυστὴν, ὁπλίτην. Κορυστὴς, ἀγαθὸς ὁπλίτης. Κορύστια. αἱ νορθέαι. ἢ ὁπλῖται. Κορύσσομαι, τὸ ὁπλίζομαι. ἀφ' οὗ κορυστὴς, ὁ ὁπλίτης. καὶ ἱπποκορυστὴς, ὁ ἐφ' ἵππου ὁπλίτης ὁ μετὰ τοῦ θ' ἐν ἑτέρᾳ συζυγίᾳ, κορθύεσθαι λέγεται, ἀφ' οὗ κεκορθυμένος. Κορύσσεται παρ' ὁμήρῳ, τὸ κορυφοῦται. οὐκ ἄρα ἐπὶ μόνων ὅπλων τὸ κορύσσεσθαι. Κορύσσω. καὶ ἱπποκορυσταὶ, ἀπὸ κόρυθος. καὶ ἀπὸ θώρακος, τὸ θωρήσσω. καὶ ἀπὸ ἀσπίδος, οἱ ἀσπισταί. καὶ ἀπὸ αἰχμῆς, τὸ αἰχμάζειν καὶ αἰχμηταί. καὶ ἀπὸ κνημίδος, οἱ κνήμιδες. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν τῆς ὁπλίσεως. Κορύσαντες πόλεμον ὀδυσσεία, ἐλλειπῶς ἔχει. ἤγουν εἰς τὸν πόλεμον. Κορυτὴν, τὸ ἐπίμεστον. Κορύτη, τῇ κεφαλῇ. Κορυφᾷ, κορυφῇ. ἀκροφορεῖα. Κορύφαινα, ποιός ἰχθύς. Κορυφάδην, τῶν κορυφῶν τῆς πρὸς τῷ ὀμφαλῷ οὔσα γωνίας, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κορυφαῖος, δῖος. καὶ τὸ ἀριδείκετος, διὰ τὴν φύσιν τῆς αὐτῶν σημασίας, θηλυκῶς συντάσσονται, ὡς ἐν ὑποθετικά. φησὶ γοῦν κύων ἀριδείκετος ἀνδρῶν ὥσπερ καὶ δῖα γυναικῶν. Κορυφαιότατον ἐκκαλυψάμενον. εὗρον παρὰ φαβωρίνῳ. λέγει δὲ κορυφαῖον. Κορυφαῖος, ἔνδοξος. μέγας. καὶ κορυφαιότατος, ὁ ἐξοχώτατος. Κορύφαλος, εἶδος ὄρνιθος. Κορυφὴ, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. παρὰ τὸ τῆς κάρας κορυφὴν εἶναι ἢ παρὰ τὸ κεκρύφθαι ὑπὸ τῶν τριχῶν. κρυφή τις οὖσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο κορυφὴ. κορυφὴ, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους. Κορυφιστὴς, κόσμου γυναικείου τὸ [illegible] τὴν κεφαλὴν χρυσίον. καὶ κεκρυφάλου τὸ μέσον ῥάμμα. Κορυφεῖ, καθαρεύει. Κόρυφος, κόρυμβος γυναικεῖος. Κορυφοῦται, ὑψοῦται. ἐπαίρεται. Κορυφώσασαι, ἐκτελέσασαι. Κορφὰς, ἐλαφρὰς. Κορύψη, θεόκριτος μή τυ κορύψη, ἀντὶ τοῦ κερατίσῃ. τὸ γὰρ κορύπτειν, ἀντὶ τοῦ κερατίζειν ἀττικά φασιν. ὡς συντρεχόντων ἀγέλαις τῶν κριῶν, ἐν ταῖς κορυφαῖς πλήττονται, καὶ ἐξ ἐγγυμένων.

Κόρδυλος, ὄρνις· οἱ δὲ βασιλικόν. Κορδύεται, ὑψοῦται, κορυφοῦται, αὔξεται· ἀπὸ τοῦ κορύσσω· ἢ κόρις κόρυφος.
Κορδύεται, βραδύνομεν μέχρις ἂν παραχῦσιν ἐρρόμενον τὸ ὕδωρ δινεῖται. Κορδύεται θάλαττα, ἀπὸ τοῦ κόρυδος
γίνεται· καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ κορύσσεται, ἤτοι κορυφοῦται· καὶ τὸ κορυσσομένας ἀμφιτρίτης. οἱ μικροὶ παρεμπεσεῖν δοκεῖ,
ἀπὸ κόρυδος, καὶ ζωτικῆς κορυφῆς λέγουσι κορδύεσθαι, καὶ κορύσσεσθαι, καὶ κορυσσοῦσθαι, τὸ οὕτω μεγάλα ὑψούμενα
θάλασσαν ἐνθυμητικῶς οὐκ ἐξ ἀνάγκης αἱ τροπαὶ ἀεὶ γίνονται μεγαλεῖα ζητοῦσι καὶ ποιότητας. Κορίαλλαι, πέ
ταλαι, ἰχθύες. Κορίαννον, τὸ κόριον, καὶ γυναικεῖον κοσμάριον χίονος. Κορίαννα, εἶδος βοτάνης· τὸ καὶ κολίανδρον.
Κορίζομαι, ἀποκορίζομαι. Κοριθαλὴς, ἡ δάφνη· καὶ κόρος, ὁ κλάδος· καὶ κορεῖν, τὸ τοῖς κλάδοις σαροῦν. Κορίνθιοι
δοκοῦσι μάλιστα σέβεσθαι ποσειδῶνα, διὰ τὸν ἰσθμόν· ὅθεν καὶ γυμνικὸν ἀγῶνα τὰ ἴσθμια ἐπιτελοῦσι τῷ παλαί
μονι καὶ τῷ ποσειδῶνι. Κορίνθια, τὸ ἵνα, καὶ τὸ αὖ, καὶ τὸ ὅπως, οὐχ ὑποτακτικοῖς ῥήμασι συντάττουσιν, ἀλλ' ὁριστικοῖς·
ὡς τὸ ἵνα μὴ τ' αὐτὸς ὀφθείην πονηρὸς μήτε φαίνῃ δόκιμος· καὶ ὅμηρος, ἵνα εἰδῶμεν ἄμφω, καὶ μὴ ἴσμεν διαφαῖσι
μαχόμενοι· καὶ ἵνα εἴδη τι ταύτης· ὁριστικοῖς γὰρ χρῶνται ἀνθ' ὑποτακτικῶν. Κόρινθος, πόλις πολυώνυμος, καὶ πολ
λοὺς αἰτίας λόγων τοῖς πάλαι σοφοῖς, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ πίνδαρος, ἔσω τοῦ ἐν πελοποννήσῳ ἰσθμοῦ κειμένη ἐκαλεῖτο δὲ ἐφα
σί ποτε καὶ ἐφύρα, ἀπὸ ἐφύρας τινὸς ἡρωΐνης· καὶ ἡλίου πόλις δέ φασιν ἐκλήθη, διὰ τὸ ξηρὰ εἶναι· καὶ παῖς δὲ, ἡ αὐ
τὴ ἀθάνατοι δέ ποτε τῇ τῶν ἑταιρίδων εὐφορίᾳ· ὅθεν καὶ κορινθιάζεσθαι, τὸ μαστροπεύειν ἢ ἑταιρεῖν, ἀπὸ τῶν ἐν κορίν
θῳ ἑταιρῶν. ἦν δέ τι καὶ σχῆμα κιόνων, κορινθιουργὲς λεγόμενον· ἡ δὲ περὶ αὐτὴν ἀκροκόρινθος, ἐκαλεῖτο φασι, καὶ ὑπό
τι διότι σίσυφος ἐκεῖθεν ἀφ' ὑψηλοῦ ἐπώπτευσεν, ὅπως ὑπὸ διὸς ἡ αἴγινα ἡρπάσθη· ἀφνειὸν δὲ κόρινθον ὁ ποιητής φη
σι, διὰ τὸ ἐκεῖ ἐμπόριον κείμενον ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ, καθὰ τὸν γεωγράφον· ὃς καὶ δυοῖν λιμένων κύριον αὐτὴν φησί· δι' ὧν αἱ
ἀμοιβαὶ τῶν φορτίων ῥᾴδιαι ἦσαν, ἔκ τε ἀσίας καὶ ἰταλίας. ὑπὸ δὲ τῇ κορυφῇ τοῦ ἀκροκορίνθου ἔρους, πειρήνη κρήνη· ὁ δὲ
χυδίδης ἐμπόριον τὴν κόρινθον τῆς ἑλλάδος φησί· γεωγράφος δέ φησιν, ἀφροδίτης ἐκεῖ ἱερὸν ὑπάρχειν ποτέ· πλείους
δὲ ἢ χιλίας ἱεροδούλους εἶχεν ἑταίρας, καὶ διὰ ταύτας πολυοχλεῖτο ἡ πόλις καὶ ἐπλούτιζεν, ἐξαναλισκομένων τῶν
ναυκλήρων· ὅθεν παροιμία φησίν, οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς κόρινθον ἐσθ' ὁ πλοῦς· ἔχει δὲ ὄρος ὑψηλόν, ὅπερ εἰς ὀξεῖαν τελευ
τᾷ κορυφήν· καλεῖται δὲ ἀκροκόρινθος· καὶ ἡ μὲν κορυφὴ ναΐδιον ἔχει ἀφροδίτης. Κορίνθιος ξένος, ἐπὶ τῶν τὰ ἀρχαῖα
γῆς ἐκπλουτούντων. Κορικῶς, γυναικῶς ὡς κόραι. Κορινθιάζειν, μαστροπεύειν, ἑταιρεύειν. Κορίνθιαι, αἱ παῖδες καὶ αἱ ἀπὸ
κορίνθου τῆς πόλεως γυναῖκες. Κόριννα· θεσπία λυρική· αἱ δὲ, κορινθίαν εἰρήκασι. Κορίννουσι, καινοτροπεῖ ἐγείρουσι,
ἀπὸ τῆς παρ' εὐριπίδῃ σθενεβοίας τῷ βελλεροφόντῃ ἐπιχεούσης· ὡς δὲ ἄπαλος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν, ἐπὶ τῶν διὰ κάλ
λος, ὡς ὁ βελλεροφόντης. Κοριοειδὲς, κορίῳ ἢ κόρῃ ἐοικός. Κόριον, μικρὸν κοράσιον· ἢ κορίσιον, τὸ λάχανον. Κόριον,
τὸ κορίανδρον· ἢ μᾶλλον κορίαμβλον. Κορὶς, ἰχθὺς ποιός· ἢ ζῷα, ἃ ἐν εὐναῖς χαμαιπετῆ. Κορίσαι, ὑψῶσαι. Κόριψ, νεα
νίσκος. Κοριῶντα, γαστρούμενον. Κορκόδρυα, ὑδρόρυα. Κόρκορα, ὄρνις παρ' γαίοις. Κερκεραῖα, μάστιξ δὲ κεῖ ἐκεῖ
τι χαλεπώτατον εἶναι καὶ παιδαγωγῶν μάστιξ. Κορκορύεται, ἀπονεῖται. Κόρκορος, λάχανόν τι ἄγριον καὶ ἄλ
λες ἐν πελοποννήσῳ· ὡς καὶ ἡ παροιμία· καὶ κέρκορος ἐν λαχάνοις· καὶ εἶδος ἰχθύος. Κορκορυγαὶ, βοαί· ταραχαί· θο
ρύβοι. Κορκορύγημα, καὶ κερκορυγή, ὁ θόρυβος τῆς γαστρός· τοῦ ψελλοῦ κορκορυγή, ὁ θόρυβος· ὁ δῆλιος δὲ, κέρκοψ.
Κορκορυγμοί, παραγμοί. Κορκούτης, αἰδοῖον ἀνδρῶν. Κόρμα, ἡ τοῦ κέρματος καὶ κρίβαντας αἴτια. Κερμάζειν,
τέμνειν· περισσεῖν. Κορμεῖται, κοσμεῖται. Κορμὸς, πλάτη· ἀπὸ τοῦ εἰς ὀλίγον κεκορμᾶσθαι· σημαίνει δὲ, εἶδος πλοίου
καὶ ἕδρα· καὶ κώπη· καὶ τὸ εἰς βραχὺ συντετμημένον ξύλον. Κόρνος, κέντρον· μυρσίνη σικελοί. Κορνύπιδες, κώνω
πες. Κορωνὶς, τὸ ἄκρον τοῦ τόξου· ἢ κροκίον. Κόροιβος, ἠλίθιος· καὶ μωρός· ἐπὶ γὰρ τοῦ μωραίνοντος, ἔπαιζον τὸν κόροι
βον, ἀπὸ κοροίβου τινὸς μωροῦ καὶ ἠλιθίου μετὰ γονῆς· οἴονται τὸν μύγδονος εἶναι παῖδα τοῦ φρυγός. Κοράτης,
ἀλώπηξ. Κοροκοσμία, τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα. Κορωνιόεντα, διφορεῖται· καὶ γὰρ κορωνιόεντα γράφεται, ἤ
γουν μέλανα· καὶ γὰρ τῶν ἀσταχύων, αἱ μὲν λευκαί, αἱ δὲ πυρραί, αἱ δὲ μέλαιναι, ἃ καὶ τῶν ἄλλων διαφέροντα ἢ κορωνιόεν
τα, ἤγουν ῥαβδωτά, καὶ δι' ἀκαρπίαν ὄγκα· κορώνη γὰρ, ἡ ῥάβδος παρ' ἡσιόδῳ. Κοροπλάθοι, αἱ τὰς κόρας πλάτ
τοντες κηρῷ ἢ γύψῳ· τουτέστι τὰ ζῷα πάντα· οἱ κατασκευάζοντες εἴδωλα βραχέα ἐκ πηλοῦ πάντων ζῴων, οἷς ἔξεστι
παίζεσθαι τὰ παιδάρια ἔνθεν, οὕτως κοροπλάθος καλεῖται· κοροπλάθους λέγουσι, τοὺς ἐκ πηλοῦ τινος, ἢ κηροῦ, ἢ γι
της τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρας, ἢ κούρους. Κόρος, ὁ βασιλεὺς τῶν περσῶν ὁ παλαιός· ἡλίου γὰρ ἔχει τὸ ὄνομα· κοῦ
ρον γὰρ καλεῖν εἰώθασιν αἱ πέρσαι τὸν ἥλιον, ὅρος. Κόρις, ἡ περικεφαλαία· παρὰ τὸ κάρη, κάρις καὶ κόρις· ἢ παρὰ τὸ
κόρση γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλήν. Κόρος, πλησμονή· χορτασία· τρυφή· παῖς· κάλυπτρον· καὶ μέτρον τι σιτι
κόν· καὶ πλέγμα μυρσίνης περιειλημένον καὶ πλῆθος ἀθρόων· καὶ τὰ νέα βλαστήματα· καὶ μίτρα. Κόρριον, μικρὸν κα
ράδιον. Κόρσακις, τράγος παρὰ κρατίνῳ· δίδυμος ἔχουσιν ἀπὸ τῆς κόρσης· κόρσαι γὰρ, τῆς κιλικίας. Κορσεύς, κου
ρεύς. Κόρση, ἡ κεφαλὴ, ἀπὸ τοῦ κορυφοῦσθαι· ἢ παρὰ τὸ κείρεσθαι· ὅθεν κορσωτὴρ λέγεται, ὁ τὰς τρίχας κουρεύων· καὶ
κόρσαι, αἱ τρίχες. Κορσίπτον, ῥίζα τις ἢ νόμισμα παρὰ γυναιξίν, τὸ κερσαῖον λεγόμενον. Κορσὶς, πυγή. Κόρσυφος.
ἀφρῶν, τὸ συβωτιάζειν· ὅθεν ὁ θεόκριτός φησιν ἄγ' ὦ ἄνθρωπε φιλᾶσα, τὸ τί μοι σὺ σατυρίσκας ἐγγύθεν, ἢ παῖσον κακο
κνάμασιν ἐρεῖς δεῦ· ἢ τὸ ὡς κόρυν ἀφέμενον τουτέστιν ὀχλούμενον· ἢ παρὰ τὸ τὴν τρίχα ὑφειμένην καὶ ἀπειμένην ἔχει, ἀντ
κέρουφός τις ὤν· κέρας γὰρ, ἡ θρίξ· αἱ δὲ κέρας λέγουσι, τὸ αἰδοῖον· καὶ κέρουφον, τὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα ὑφειμένον καὶ μαλα
κόν. Κορσόν, κορμόν. Κερσοῦν, κείρειν. Κερσωτήριον, κουρεῖον. Κόρταφος, παρὰ τὴν κόρσην εἶναι κόρσαφος, καὶ κόρταφος,
καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ κρόταφος· ἢ ὅτι τῆς κόρσης καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφῄρηται. Κορτεῖν, κροτεῖσθαι. Κορτηρά, κρατηρά· ἰσχυρά.
Κόρται, περίβολοι ἔσθητα καλοῦσιν· ἢ λαμβάνουσι παῖδες εἰς ἄνδρας ἀφικόμενοι. Κέρυς, ὁ ἐν τοῖς κυσὶ κρότος. Κορύθαια
ἡ ἀρκάδος· ἢ γὰρ κόρυς τῆς ἀρκαδίας. Κορύβαντες, ἔθνος βακχικὸν καὶ μανικόν· παρὰ τὸ κρύβειν τὸ ἴδιον, κρύβαντες ὡς

Κόπρος, ἀντὶ ἄλλο τοῦ ζώου, δίχα σοῦ, ὡς δηλοῖ ὁ γράψας ὑπὲρ λέβητος, ὗς ἀπὸ κόπρος. Κοπρόσυρμα, τὰ συρόμενα κόπρια. Κόπριον, βακῶν σκύβαλον. Κόπρον λέγει ὅμηρος, καὶ τὴν τῶν βοῶν ἔπαυλιν, ὡς ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. κόπρος γὰρ πολλὴ τοῖς βουστάθμοις ὡς εἰκὸς ἔγκειται. καὶ μάλιστα ὅπου πολλαὶ βόες. τινὲς δὲ γράφουσι κόπρου μετὰ περισπωμένης διαστολῆς χάριν ὡς ἐν τύπῳ περιεκτικῷ. Κοπροφορήσω, κόπρου σε πληρώσω. ἀριστοφάνης. Κοπροκαθαρθείς, ζημίας ἕξεις τρόπον τινὰ περιφανῶς, τοῦ νοὸς νόσοι βλάβην. ἐκ δηλονότι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. Κόπτει, πλήττει. Κόπτω, θαλάσσιον πράσον. Κοπτομένου, παλαιουμένου. Κοπτός, ἡ πόλις. ἔστιν εἰς τὸ κωφὸς, ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ κόπτω, γίνεται κωφὸς τύπῳ, καὶ συγκοπῇ κόπτω. Κόπτω, καίνω. κείρω. τέμνω. σχίζω. καὶ τὸ κρούω. ὡς τὸ τίς ἔσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν; παρὰ ἀριστοφάνει. ἐξ οὗ καὶ κόμμα, καὶ κομμάτιον. κόπτειν οὖν τὴν θύραν, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν· τὸ δὲ ψοφεῖν, ἀντὶ τοῦ ἔσωθεν λέγομεν. καὶ κόπτω τὰ ῥήματα, ὥσπερ παρὰ τοῖς ῥωμαίοις, ἰγκίδερου οὔερβα. παθητικῶς δὲ τὸ τέμνομαι, καὶ τὸ θρηνῶ. ἐξ οὗ κοπετὸς, ὁ θρῆνος. καὶ κόπτω ἀντὶ ἀνιῶ πράγματος. κόπτεται δὲ ἀντὶ τοῦ θρηνεῖ. καὶ κόπτεται τὸ στῆθος, ἀντὶ τοῦ τύπτει. ὁμοίως καὶ κόπτεται τὴν κεφαλήν. Κοραγεῖν, τὸ ἀπάγειν τὴν κόρην. Κορακεύς, εἶδος ἰχθύος. Κορακίας, ὁ μέλας καὶ κολοιός, καὶ κορακῖνος ὁμοίως. Κορακόνια, εἶδος ὀρνίθος. Κορακοφοροκλείδης. ἔστι γὰρ καθ' ὅτι ἃς ὁ ἱεροκλείδης. Κορακῖνος, εἶδος ἰχθύος. Κόρακος πέτρη, καὶ κρήνη ἀρεθοῦσα παρ' ὁμήρῳ. κόραξ δὲ, οὗτος ἦν ἐγχώριος αὐτῷ. υἱὸς ἀρεθούσης γυναικὸς, ἐκ τῶν ἐκεῖ. ὃς διώκων λαγωὸν ἐν ἰθάκῃ, κατὰ τοῦ κρημνοῦ ἐνέχθη καὶ τέθνηκεν. ἡ δὲ μήτηρ διὰ τὴν λύπην ἐλθοῦσα ἐπί τινα κρήνην, ἀπήγξατο ἔν τινι ὕδατι. ἀπὸ μὲν μητρὸς ἀρέθουσα κρήνη λέγεται. ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ, κόρακος πέτρα. Κοράλλιον, λίθος θαλάσσιος ἐρυθραῖος. Κοράμβην, ἀντὶ τοῦ κράμβην λέγουσιν ἀττικοί. τοῦτο δὲ εἰκότως. φασὶ γὰρ ἐκ ταύτης τὰς κόρας ἀμβλύνεσθαι. Κόρανος, βασιλεὺς μακεδονίας. Κόραξ, τόρβη. Κόραξ, τὸ γινωσκόμενον ζῶον, καὶ ἕτερον στεγανόπουν. καὶ ἰχθὺς ποιός, καὶ τῶν ἀλεκτρυόνων ἄκρα ῥύγχη. Κοράξαι, ἄξας προσλιπαρήσαι πετρίνται πρὸς τοὺς κόρακας. Κοραξοί, σκυθῶν ἔθνος. καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Κόραξ, εἶδος ὀρνίθος. ἔστι δὲ καὶ εἶδος μηχανήματος. Κόραξ ὑδραίνει, ἀντὶ τῶν δυσχερὰς τινὸς τυγχανόντων. Κόραξ, παρὰ τὸ κόρον, ὃ σημαίνει τὸ μέλαν. ἢ παρὰ τὸ κάρα μεγάλην ἔχειν. Κόρας, ὀφθαλμούς. Κορασεῖ, ὀρχεῖται, καὶ ἀκλητὶ ἐλήλυθε. Κορατεῖν, κορακεύεσθαι. Κοράττειν, τὸ ἄγαν προσκαρτερεῖν καὶ λιπαρεῖν. Κοραύλη, ἀπόστημα. Κόραφος, ποιὸς ὄρνις. Κορβᾶ, οὐκ ἔστιν ἡ δωρεὰ καὶ ἡ προῖξ. ἀλλὰ κυρίως ἡ προσφορὰ λέγεται. Κορβωνᾶς, ὁ ἱερὸς θησαυρός. Κόρβους, τοὺς κόρακάς φασιν οἱ ῥωμαῖοι. Κόρδαξ, εἶδος ὀρχήσεως ἀσέμνως κομώσης. Κορδακισμοί, τὰ τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. Κορδαξίας, ὀρχήσεως. Κορδακίζεται, αἰσχρῶς ὀρχεῖται. Κορδακισμὸς, ἡ ὄρχησις. Κορδίνομαι, τὸ καρηβαρεῖν παρ' ἴωσι. γράφεται δὲ καὶ κορδίομαι. Κορδύλη, παρὰ τὸ ὀξὺ χον καὶ σωληνοστραμμένον. καὶ ὁ παρὰ τὸν ὦμον ὄγκος. καὶ παροιμία, κορδύλας οὐκ ἄξιος. Κορδυλισμὸς, ἡ περιβολή. Κορδύλημα, τὸ περίβλημα. Κόρδυλος, ἰχθὺς ποιός. Κόρδις, πανοῦργος. Κορέει, σαροῖ. χρηματίζει. Κορεία, θεραπεία. καλλονή. ἡ θυσία τῇ κόρῃ τελουμένη. Κορεῖον, περιεκφαίνειον. Κόρει, κορυφή. ἔπαλξις καινή. Κορέει. κεῖται παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ μέλλοντος τοῦ κορέσει. οὐ κατὰ ἀνάγκην τινὰ μέτρου τιθεὶς, ἀλλὰ κατ' ἔθος ποιητικόν. Κορεῖν, τὸ κοσμεῖν. ἀφ' οὗ νεωκόρος, ὁ τὸν ναὸν ἐπιμελούμενος καὶ κοσμῶν. Κορέεις, μέλλοντι ἰσοδυναμεῖ τῷ κορέσεις παρ' ὁμήρῳ. Κορεῖν, τὸ σαίρειν καὶ φιλοκαλεῖν, καὶ κοσμεῖν. Κορείας, παρθενίας ἐν ἀντιγράμματι. Κορέννυται, ἐκ τοῦ κορέννυμαι τὸ τρίτον τῶν παθητικῶν, κορέννυται. ἔστι κορέω, κορέσω, κορεννύω, κορέννυμι. Κορέσασθαι μὲν, λέγει ὁ ποιητής. τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ σύνθετον οὐ λέγει ἀκόρεστος, ἀλλὰ ἀκόρητος. ἐκ τοῦ κορῶ κορήσω. καίτοι οὐδὲ τὸ ἀκόρεστος ἐς οὐδὲν τὸ μέτρον λυμαίνεται. φιλεῖ δὲ ὅμως ὅμηρος μὴ οὕτω φράσαι. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ἀττικοὶ ἀκόρητόν φασι, τὸ ἀκαλλώπιστον. καὶ ἀφιλοκάλητον, ὡς δηλοῖ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ, βέος ὁ κεκορημένος. τοῦ δὲ τοιούτου ἀκορήτου θέμα τὸ κορῶ. ἐξ οὗ καὶ ἐκκορεῖν ἑλλάδα ἡ κωμῳδία λέγει, τὸ ἐκκενοῦν καὶ καθαίρειν. ὡς εἰ καὶ ἐσάρου τὸ καθ' ἧς φιλοκαλουμένας οἰκίας. τὸ δὲ πάντων μὲν κόρος, καὶ ἑξῆς πεπόρισται τῷ ποιητῇ, ἐκ τοῦ οὐ δύνανται φιλόπαιδες κορέσασθαι. Κορέσατο γένου, οὐ κοινῶς ἀντὶ βρωμάτων μόνον ὁ κόρος, ἀλλὰ ἀντὶ ἄλλων πραγμάτων. ἔστι γὰρ παρ' ὁμήρῳ, κορέσατο μὲν ὅσος χεῖρας δρυτόμος. Κορεσθῆναι, ὅτι κουροτρόφον, τὴν γῆν καλοῦσι. καὶ τὴν ἐκ ταύτης καρπὸν, κόρην. Κορέων, κορύσκων. ἐξυβρίζων. Κορεσθῆναι, τὸ πληρωθῆναι τῆς τροφῆς. Κορζία, καρδία. παρὰ φρυξί. Κόρη, ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ. οἱονεὶ χόρη τις οὖσα. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ, ἡ παρθένος, ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν, ὃ καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰ καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. κορεῖν γὰρ, τὸ καθαίρειν. ἔνθεν καὶ νεωκόρος. Κόρη, ἡ νέα. ἡ παρθένος. κόρη ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ, κόρη ἡ θυγάτηρ. Κόρημα, τὸ κόσμητρον. μὴ ἐκκορεῖ τὴν ἑλλάδα, ἀντὶ τοῦ ἔρημον ποιεῖν οἰκητόρων διὰ τῶν πολέμων. ἡ δὲ ἀρά τις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις. ὥσπερ καὶ μένανδρός φησιν. ἐκκορηθείης σύ γε, ἀντὶ τοῦ ἄρδην ἀπολεσθείης. Κόρημα, τὸ σάρωμα. Κόρη, ἡ περσεφόνη. δηλοῖ δὲ, ἡ δημήτηρ. Κόρημα χρὴ λέγειν, οὐχὶ σάρον. καὶ κορεῖν, καὶ παρακορεῖν, ἀλλὰ μὴ σαροῦν. Κόρη, κώλυσις τοῦ ῥεῖν ἤτοι πρὸ τοῦ τόκου, ἤτοι πρὸ τῶν αἱμάτων. καὶ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὡς ἐκ τοῦ κοίλου ῥέειν τὸ δάκρυον. λέγεται ἐκ τούτου καὶ κολλούριον, τὸ κωλύον τὸ ῥέειν. Κορήσατε, σύρατε. πλύνατε. κόρημα γὰρ τὸ σάρον. καὶ κορῶ τὸ σαρῶ. καὶ παρακόρημα, τὸ παρασύρημα. Ἄλλως. Κορήσατε δῶμα, ἀντὶ τοῦ σαρώσατε. καλλύνατε. ὅθεν καὶ κόρημα τὸ σάρον. δι' οὗ φιλοκαλεῖται ἡ γῆ. καὶ κόρη, ἡ ἀπ' ἀνδρὸς, καθαρὰ. καὶ τὸ τῆς ὄψεως διειδές. καὶ νεωκόρος. καὶ τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ἐκκορηθείης, ἀντὶ τοῦ ὡς κάθαρμα ἐκβληθείης. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ ἐνθένδε σάρον. ἤτοι σάρωτρον, καὶ ὄφελμα ἐκαλεῖτο καθ' τοῖς παλαιοῖς ἐν ἀσπορᾶ σεισοῦ. γὰρ ὀφέλλονται ἤτοι αὔξονται τὰ σαρούμενα. διὸ καὶ σάρον παρὰ σαροῦ καὶ μειοῖ. τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ σαρῶ. διὰ τὸ προτύπτειν σαίρω. ἐξ οὗ σεσηρέναι ῥῆμα. καὶ χείλη σεσηρότα. ἀφ' ὧν παρ' αὐτῶν σχίσμα τι φαίνεται, καὶ μέσοις ὀλότητος. ἐπεὶ οὐδέν τι τῶν σεσηρότων ἐξ ἴσου συνεχές. Κορήσατε, ἀντὶ καλλύνατε. Κορησσός, ὄνομα τόπου ἢ δήμου. καὶ κορησσία, πόλις. Κορθίλας καὶ κόρθιν, τοὺς σωροὺς, καὶ τὴν συστροφήν. Κορθέλαι, συστροφαί. σωροί.

δες, ἢ ἀθλήματα μαχικά. Κονίσαλος, κεκονιμένος. Κονίσαλα, ἀφροδίσια. Κονίσαλος, κονιορτός, ἢ δαίμων
τριαπώδης· ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν, ἀλλὰ κόνεως μίγνυσθαι. καὶ κονισάλους. Κονίσαλος, ἐκ τοῦ κονίω κονίσω· ὡς ἴσω ἴσαλος. ἢ
ἐκ τοῦ τὴν κόνιν σεσαλεῦσθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ κονίσαλος, ὃ πάρος λέγεται, ὡς δηλοῖ ὁ ποιητής, ὅτι ὁ ἱδρὼς τῶν γυμνα
ζομένων μιχθεὶς τῷ πάτῳ, ἀποτελεῖ πρὸς διαφόρησιν ὄγκον τὸν παρὰ φύσιν ἢ κονιῶ, τὸ ἀσβέστῳ χρίειν. καὶ κονίομαι, τὸ
εἰς μάχην ἑτοιμάζομαι. Κονίοντες, ἤγουν τρέχοντες· ἐν γὰρ τῷ τρέχειν, κόνις ἤγουν χῶμα ἐγείρεται ἢ ἀπὸ τοῦ κονιῶ
τὸ ἐνεργῶ. Κονίοντες πεδίοιο, αὐτὶ τοῦ κόνιν ἐγείροντες διὰ τοῦ πεδίου· ἢ μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ πεδίου. καὶ τῆς πεδιάδος.
καθὸ τὸ ἵππος εἰς πεδίον· ἐκ δὲ τοῦ κονίειν πεδίοιο, καὶ τὸ ἐγκονεῖν ἐποιήθη· ὡς τὸ χορὸν μὲτ ἐγκονέμεν. Κόνις καὶ κο
νία· ὅτι δὲ ἡ μὲν τοιαύτη κόνις διὰ καθαροῦ τοῦ ο κλίνεται, οἷον κόνις κόνιος ὡς τὶς, κόνιος διφθογγιζομένως. ἡ δὲ περὶ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς ἐφθοροποιός, διὰ τοῦ δ· κόνις κόνιδος. δηλοῦσι τὸ μὲν, ἴωνες καὶ ἀττικοί· τὸ δὲ, ἀριστοτέλης· ἐκ
τῆς τῶν φθειρῶν ὀχείας γίνεσθαι τὰς κόνιδας λέγων, ἐν τῇ περὶ ζώων ἱστορίας. σημαίνουσι δὲ καὶ τροπολογικῶς ὁμίχλην
βαθεῖαν τὴν πολλὴν εἰκάσας κόνιν, θαρρεῖν κονίης ὁμίχλην φησὶν ὅμηρος. καὶ κόνις ἐστὶ δ᾽ ὅτι, ἀντὶ ταύτης λέξις τῆς
σημασίας τοῦ κακοπρόσωπου. ἡ κόνις ὥσπερ καὶ κονία ἐφ᾽ ὁμήρου μὲν, τῆς αὐτῆς ἦσαν σημασίας. ὕστερον δὲ, κονία μὲν ἡ
λέγεται καὶ ἡ χρίουσα τὰ ὥς φασιν αἱ ἑταῖραι κεκονισμένα· κόνις δὲ ἰδίᾳ ἀθλητική, ἐξ ἧς καὶ τὸ ἀθλητικῶς κονίεσθαι.
καὶ κονίστρα ἡ παλαίστρα. χρῆσις δὲ τοιαύτης κόνεως, παρὰ ἀθηναίοις ἐν τῷ σκηπτοῦντι, τὴν τῶν ἀθλούντων κόνιν. ἐκ
δὲ τῆς κόνεως πολλὰ παράγεται· ὥσπερ καὶ τὸ ἐγκονεῖν, ὃ καὶ διακονεῖν· καὶ αὖ τὸ διάκονος, ὁ ἀδελφὸς περὶ δούλων. καὶ
διακόνιον δέ φασιν, εἶδος πλακοῦντος, ὥσπερ φοινικοῦς ἄρτος τίς, ἢ πέμμα πλατὺ πρὸ τὴν πλάκα· ἵνα ἡ ὡς ἰτρίοις τυ
ροῖς, σησαμόεις σησαμοῦς· οὕτω καὶ πλακόεις πλακοῦς. ἐκαλεῖτο δὲ πλακοῦς φασι, καὶ κομβοθοβδύ· τὸ πλακοῦντα ἔ
χουσα σταδίους ιζ. Κόνισαι, γυμνάσθητι. Κονίσουσι, κόνιν ἐγείρουσιν· ἢ κονίσουσιν, ἀντὶ τοῦ φεύξονται διὰ κονίσεως
πεδίον· ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ποιεῖται τὸ φεύξονται· οἱ γὰρ φεύγοντες, κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν. Κονίστρα, ὁ ἀ
γὼν· ἡ παλαίστρα ἢ ἡ κυλίστρα. Κόνιπποι, ῥύπος· ἔλουσαν ἡμᾶς αἱ δὲ κονίας ἀριστοφάνης. καὶ οὐδὲ πώποτε κόνιον καὶ κο
νιορτοῦ ται. καὶ κονιομένους, κόνεως πεπληρωμένους. Κονίω, τὸ ἀγωνίζομαι ὥσπερ ἀπὸ τῆς μῆνις μηνίω, καὶ δῆρις δηρίω,
καὶ μῆνις μηνίω, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς κόνις κονίω. Κονίω, τὸ τοῖχον χρίω. Κόννα, σποδός. Κοννάβασαν, ἤχησαν. Κονα
βίζει, ἦχον ἀποτελεῖ· διομαλεῖ. Κόνναρον, καρπὸς δένδρου ὅμοιος παλιούρῳ. Κοννᾶς, αὐλητής ἦν, καὶ μέθυσος· ὃς εἰς
συμπόσια παρέβαινεν ἀεὶ χοὸς ἐστεμμένος· οὗτος ὀλυμπιονίκας πεποίηκε, καὶ πολλάκις στεφανωθείς, πτωχὸς ἦν· μηδὲν ἔ
χων ἀλλ᾽ ἢ κότινον. ἀφ᾽ οὗ κρατῖνος εἶπεν, ἴσθι καὶ σὺ γαστρὶ δίδου χάριν· ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ. κοννᾶς δὲ, πλειστά
κις νικήσει. λέγει δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα, μηδέποτε τιμᾶσθαι. ἡ δὲ παροιμία στέφανον μὲν ἔχων διψῇ δ᾽ ἀπ
ολωλώς. καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ αὐτῇ, στέφανον μὲν ἔχων, διψῇ δ᾽ ἀπολωλώς. πρὸς τὸν κρατῖνον δὲ τοῦτο, ὅτι μέθυσος ἦν.
Κοννεῖν, συνιέναι. ἐπίστασθαι. Κόννις, ἀλείπτης πενίαν ἔχων καὶ παρ᾽ ὀναρίσιος. Κόννος, ὁ πώγων ἢ ὑπήνη ἢ χάρις.
Κόννοις, πολύβιος· ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι τὰ πρέποντα· τοῖς μὲν πᾶσι, κόννους καὶ ψέλλια· τοῖς δὲ νεανίσκοις, δίαμβας
καὶ μαχαίρας. Κοννοῦσι, γινώσκουσι. Κοννοφέρων, σκελλυφέρων. Κοννόφρισιν, ἀρέσκειν. Κόννου ψῆφον, κιθαρῳ
δὸς ἦν νέος. ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων· καλλίστρατος δὲ παροιμίαν φησὶ κόννου θρῖον, παρ᾽ ὃν παίζει. ἀριστο
φάνης δὲ, ὅτι ἐλέγχει διὰ τὸ εὐήθη τινὰ τὸν κόννον εἶναι. οἱ δὲ κόννον λέγουσι τὸν κιθαριστὴν μὴ ἔστι δὲ οὐδὲ ἐπὶ κόννου, ἀλ
λὰ κόννας ὄντως προσηνέκτειον ὡς μήδας. κόννου ψῆφος. ἀντὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίως κόννας δίπλαις. κόννος γὰρ τὰ πάντα κατέ
φαγε καὶ πένης ἦν. ψῆφον δὲ εἶπε, διὰ τὸ περὶ δικαστοῦ λέγειν. Κονόπεδα, τὰ στενὰ σανδάλια λέγουσι. Κονίσα,
τὰ γάδαρα οὕτως ἐκαλεῖτο. Κόνος ἀρτοξύει· παροιμία ἐπὶ τῶν αὐτὰ διδόντων. Κονοσκοκόλερος, ὁ ἑλληνιστὶ ὀνο
μαζόμενος σαρδανάπαλος· ὃς τὰ γυναικεῖα φρονῶν, καὶ περὶ τρυφὰς ἀσχολούμενος, καταλυθεὶς ὑπὸ ἀρβάκου τοῦ ἰδίου
στρατηγοῦ· ἀναγκασθεὶς ἐλθεῖν εἰς ἑκούσιον θάνατον, σὺν τοῖς βασιλείοις κατακαῦσαι ἑαυτόν. ὁ δὲ ἀρβάκης οὗτος,
καὶ τὴν βασιλείαν μετέθηκεν εἰς μήδους. Κονσουλάριος, ὑπατικός. Κονσιστόριοι κατὰ λατίνους, θεῖον συνέδριον.
Κοντὸς μὲν, τὸ μακρὸν δόρυ. ἀκόντιον δὲ, τὸ βραχὺ καὶ ἐπιτήδειον. Κοντός, παρὰ τὸ κεντῶ κεντός· ὡς τρέφω τροφός.
Κόντιλος, εἶδος ὀρνέου, ἢ ὄρτυξ. ἔστι δὲ καὶ ὄφις. Κοντιβερνάλιος, συστρατιώτης παρὰ λατίνοις. Κοντῷ πλεῖν, πα
ροιμία. ἔργον προσηκόντως ζῆν. Κόνυζα, βοτάνη τις. Κονιῶ, τὸ ἀγωνιῶ. Κονεῖν, συνιέναι, ἐπίστασθαι. Κόων, ὄνο
μα κύριον· καὶ κλίνεται κόωνος. Κόξα, τὸ ὀπίσω τοῦ γόνατος μέρος. Κόοι, τὰ χάσματα τῆς γῆς, ἢ τὰ κοιλώματα.
Κοπάδες, τὰ ἀποκεκομμένα δένδρα. Κόπανον, ξύλον ὀξὺ πληκτικόν. Κόπασον, ἡσύχασον. Κόπελλα, αἰδοῖα, καὶ
τὰ ὀστώδη τοῦ σώματος. Κοπετός, κόμμος, θρῆνος μετὰ ψόφου χειρῶν. Κόπαθρον, φιτρὸν λαχανῶδες ἄγριον. Κοπήσον
ται, φονευθήσονται. Κοπετός, ὁ θρῆνος ἀπὸ τοῦ κόπτεσθαι. Κόπρια, τὰ κόπρια. Κοπίαι, ἡσυχίαι. Κόπιες, κέδρα
ὀρνίθια. Κοπίζειν, ψαίδεσθαι. Κοπιῶς, ὑψηλοῦ τόπου. Κοποδέστατον, τρύφος τι. Κοπίς, συντόμως ἐξηγ. τοῦ λόγου
ἤγουν λάλος, ῥήτωρ. Κοπίς, ἡ μάχαιρα. οὐ φονίων ἄγαγε πρὸς κοπίδα αἰδεσθεὶς ἔργον. περὶ βοός, ὁ λόγος. καὶ
αὖθις. ὁ δὲ παίεται κοπίδι τὴν κεφαλήν, ὡς οὐ βιωσόμενος εἶναι. Κόπις, μερίς. δεῖπνον. μάζα. ἄρτος. κρέα. λά
χανον. ζωμός, σῦκον, τράγημα, θερμός. Κοπιῶ, μοχθῶ, ἱδρῶ. Κοπάνην, ξίφος παρὰ ἀρχιλόχῳ. Κόπος,
κοπανισμός. Κοππατίας ἵππους ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάρακτο τὸ κ στοιχεῖον· ὡς σαμφόρας, τοὺς ἐγκεχαραγ
μένους τὸ σ. τὸ γὰρ σ καὶ τὸ ϙ χαρασσόμενον, σὰν ἔλεγον. αἱ δὲ χαράξεις αὗται, καὶ μέχρι τοῦ νῦν σώζονται ἐπὶ
τοῖς ἵπποις. Κοπρεῦσαι, φυτεῦσαι. Κοπρῆσαι, ὅ ἐστι κοπρεῦσαι. ἔτι κόπρον ἐπιβαλεῖν. παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ρ΄ τῆς ὀ
δυσσείας. Κοπρία, ὁ πηλός. καὶ ἀριστοφάνης· κοπροφορήσω σ᾽ ἐπὶ γρύξεις. αὐτὸ τοῦ εἰ λαλήσεις, κόπρον σου κατα
φορήσω· τουτέστι κόπρου πληρώσω. Κοπρίαι, τὴν ἀποπατισθεῖσαν τοῦ καιροῦ κόνιν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει.

πάνυ περὶ τυχὸν ὄνομα φρονήσας ἐστὶν ἰδεῖν δὲ καὶ μεταφοράν, καὶ περὶ φλυαρίας ἀλαζονικῆς ὁ κόμπος. καὶ τὸ κομπάζειν, καὶ τὸ κομπῶν λέγεται. Κομπολακεῖν, ὁ ἀριστοφάνης. ὃς ἐκομπολάκουν, κενοῖς οὐκ ἐπίσημοις ψόφοις. οὐκ ἔλεγον κομπώδη ὡς αἰσχύλος. Κομπορρήμων, ὁ κενόδοξα λέγων. Κόμπος, ἀλαζονεία. ἔπαρσις. καὶ κόμπος ὁ ψόφος. Κόμπος, ἡ διὰ τοῦ λόγου ἔπαρσις, ὄγκος δὲ περὶ σώματος. Κόμπος, ἡ κενοδοξία, παρὰ τὸ κενὸν ὄνομα ἔχειν, ὁ ἐστι φωνήν. Κομποφακελορρήμονα, βαρυρρήμονα σκληρὰ καὶ συνδεδεμένα ἐπιλέγοντα. φάκελα γὰρ τὰ βαρέα, καὶ συνδεδεμένα φορτία τῶν ξύλων. Κομπώδης, ἀλαζονικόν. Κομψά, τὰ στρογγύλα. Κομψεία, ποικιλολαλιά, καὶ πανουργία, ἢ αἱ σκόλυμοι. εἴσι τὰ τῶν κοσύφων κρέα. αἱ δὲ εἶδος λαχάνων, ὃ παρά τισι σποσέλινον ἢ σμυρνίον καλοῦσι. Κομψεία, γλαφυρία, ἀστειότης, πιθανολογία. ἀλαζονεία. σοφιστεία. Κομψεύεται, σεμνύνεται. ἀλαζονεύεται. Κομψευριπιδικῶς, ἀντὶ τοῦ εὐριπιδικῶς, καὶ δεινῶς. ἀντὶ πανούργως. κομψοὶ δέ, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγοντο οἱ πανοῦργοι. Κομψόν, περίτρανον περίλαλον. πανοῦργον. ἀπατητικόν. πιθανόν. τεχνικόν. λέγουσι καὶ κομψεία. γλαφυρία. ἀστειότης. πιθανολογία. ἀλαζονεία. Κομψόν, λέγεται τὸ χαρίεν. λέγεται καὶ τὸ σεμνόν. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ γλαφυρόν. καὶ ἀντὶ τοῦ, κόμπου γέμον, καὶ μεγαλαυχίας. Κομψός, κομψεύω, ἢ κομψεύομαι κομψεία κομψεύει παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ περιλαλεῖν. Κομψός, εὕρηται μὲν ἡ λέξις περὶ τοῦ πανούργου, καὶ περὶ τοῦ μετρίου, καὶ περὶ τοῦ ἐπιεικοῦς. ἀμφότερα οὖν, παρὰ τὸ κάμπτω ῥῆμα. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ πανούργου παρὰ τὸ δυσκάμπυλον, καὶ διεστραμμένον τῇ διανοίᾳ. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιεικοῦς, παρὰ τὸ εὔκαμπτον αὐτὸν εἶναι. ἀντὶ τοῦ εὐπειθῆ καὶ προσηνῆ. οὕτως εἰρηναῖος ὁ ἀττικός. ἢ κομψὸς ὁ πιθανολόγος. ὁ μετὰ ὑπερηφανίας καὶ κόμπου ἑρμηνεύων. Κομόωντες ὄπιθεν, τοὺς ἄβαντας λέγει ὁ ποιητής, κατὰ τὸ ἔθος ἴδιον. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ ὅτι κουρῆτες ἐν χαλκίδι ᾤκησαν. συνεχοῦς δὲ πολέμου ὄντος αὐτοῖς περὶ τοῦ λιλαντίου πεδίου, ἐπεὶ τὰς κόμας οἱ πολέμιοι δραττόμενοι κατέσπων αὐτούς, ὄπισθεν κόμας γεγόνασι τὰ ἔμπροσθεν κειράμενοι, διὸ καὶ κουρῆτες, ἀπὸ τῆς κουρᾶς ἐκλήθησαν. καὶ ἀγάλματά εἰσι παρ' αὐτοῖς οὕτως ἔχοντα. μετοικήσαντες δὲ εἰς αἰτωλίαν, φασὶ τὰ ἀκαρνᾶνας κληθῆναι. διὰ τὸ ἀκείρους φυλάσσειν τὰς κεφαλάς. οἱ δὲ παλαιοὶ λέγουσιν, ὅτι ἴδιον κουρᾶς εὐβοέων τὸ βαθείας ἔχειν τὰς ὄπισθεν κόμας, ἀνδρείας χάριν. Κομῶσα, γέμουσα. Κομῶσι, τρυφῶσι. ἢ τουτέστι, τὸ γὰρ κομᾶν, ἐπὶ τῆς τρυφῆς λέγεται καὶ γαυροῦσθαι, καὶ μεγαλοφρονεῖν. ἐπεὶ ὥς τι καὶ ταῖς θριξὶ κομᾶν εἰς τιμὴν συγκεχώρηται ἀλλ' ὡς. Κόν, εἰδώς. Κονάβησαν, ἤχησαν. Κόναβος, ψόφος. ἦχος. παρὰ τὸ βοὴν κινεῖν. Κόναι, φόναι. Κόναβος, καὶ τὸ κοναβίζειν, καὶ τὸ κοναβεῖν. διαφορεῖται γὰρ καὶ ἄλλο. ἦχος ἐπὶ ξύλων ξηρῶν πεπηγότων. ἢ μᾶλλον κατὰ πρότερον ἐπεῖν, ἦχος σωμάτων ξηρῶν. Κονάριχον, γλαφυρόν. Κοναρόν, ἄτραπον. πίονα. δραστήριον. Κοναρώτερον, δραστικώτερον. Κονᾶς, μέθυσος αὐλητής. Κονάσουσα, κονιορτόν, ἐγείρουσα. Κονδυλίζω, καὶ κονδυλισμός. καὶ κονδύλους. τὸ δὲ κολαφίζω, καὶ κολαφισμός, καὶ κόλαφος, ἀττικά. Κόνδαξ, παρὰ τὸ κῶ τὸ κεῖμαι γίνεται κόαξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σύμφωνου κόνδαξ. Κονδοί, κεραῖαι, ἀστράγαλα. Κονδυλίζει, κολαφίζει. Κονδυλοῦσθαι, οἰδῆσαι, καθαπερεὶ ἐπὶ τῶν βρασσομένων ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὑδάτων. Κόνδυλος, παρὰ τὴν κάμψιν τῶν δακτύλων. οἱονεὶ καμδυλός τις. περὶ αὐτὸν γὰρ ἡ κάμψις τῶν δακτύλων ἐγγίνεται. ἢ κόνδυλός τις ὤν, ὁ εἰς τὰ κενὰ δυόμενος τῶν ἁρμοζομένων κενῶν συνέχων τὰ μέρη ταῦτα. Κονδύ, εἶδος ποτηρίου. Κονδυλίσας, κονδύλους πλήξας. Κόνει, σπεῦδε. τρέχε. Κόνειον, βοτάνη δηλητήριος. Κονεῖν, ἐπείγεσθαι, αἰσθάνεσθαι, ἐνεργεῖν. Κονειδεύς, εἶδος ἰθάκου. Κονειδής, θησέως παιδαγωγός. Κονεῖται, θεραπεύτης. Κονθυλαί, αἱ ἀναδέσεις. Κονθυλεύς, κονθύλη. δῆμος ἀττικῆς τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς, ἢ πανδιονίδος. Κονία καὶ κονίς, ἐκ τοῦ καίω καὶ κατὰ συγκοπὴν κιῶ, τὸ κόνιζω γίνεσθαι λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ κνῆσις, ἡ διὰ κονίων μάχαιρα. Κονία. ἡ ἄσβεστος. ἀφ' οὗ κονιῶ τὸ ἀσβέστω χρίω. καὶ κεκονιασμένος τοῖχος, ὁ ἀσβέστῳ κεχρισμένος. κόνις δέ, ἡ λεπτοτάτη γῆ. ὅμηρος καὶ ἀμφότερα ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς κόνεως τίθεσι. κονίσαλος δὲ τὸ ἄλλο δηλοῦται, παρ' αὐτοῦ τοῦ κονιορτοῦ. παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, δαίμων τίς ἐστιν ὁ κονίσαλος. κονιορτὸς δὲ ἐστι, κόνις αἰρομένη. Κονιᾶς λέγεται, ὁ διὰ ἀσβέστου χρίων τινὰ τοῖχον. τίτανος δὲ λέγεται, ἡ κονία ἄσβεστος. Κονιᾶται, ἀντὶ τοῦ τοίχους παραχρίονται. Κόνις, ἡ κόνις. ἄμμος. μάχη. ἀκαθαρσία. Κονίειν πεδίον, τὸ διὰ τῆς πεδιάδος κόνιν ἐγείρειν, ἐν τῷ σπουδαίως θέειν. ἐκ δὲ τοῦ ποιοῦ πυκνώματος. καὶ τὸ ἐγκονεῖν γίνεται, καὶ τὸ διακονεῖν. Κονίη ἀερομένη, εὕρηται παρ' ὁμήρῳ. ἐξ οὗ ἐποιήσατο τοῖς ὕστερον, ἡ τοῦ κονιορτοῦ σύνθεσις. δῆλον γὰρ ὡς ταυτὸν κονιορτὸς καὶ κόνις καὶ κονίη ἀειρομένη. κονία καὶ κόνις παρὰ τῷ ποιητῇ ταυτὰ δύνανται, ὡς καὶ κονίσαλος. ἡ μὲν κονία ἄλλο σημαίνει. ὡς ἡ ἀπ' αὐτῆς σύνθετος ἐλαιοκονία δηλοῖ. ἡ δὲ κονία καὶ τὸ ζωύφιον μικροφυές ἐστι. καὶ ἄρμον κόνιν, ἀφ' ἧς αἱ φθεῖρες φυτοῦνται. ἧς ἡ κλίσις διὰ τοῦ δ. κόνις γὰρ κονίδος.
Κονίουσι, κονιορτὸν ποιήσουσι. καὶ κονίσουσιν ὁμοίως. Κονίζεσθαι, ἀγωνίζεσθαι ἢ κονιορτοῦσθαι. Κονίζω, τὸ ἀγωνίζομαι, καὶ παρασκευάζομαι πρὸς τὸν πόλεμον. ἀπὸ τοῦ κόνις. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ὅταν ἔμελλον ἀγωνίζεσθαι, εἰς τὰς χεῖρας ἀλείψαντες, κόνιν προσελάμβανον διὰ τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν. Κόνιν λέγει ὅμηρος, τὴν ἀπλῶς κόνιν. οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον τὴν τίτανον, ἐξ ἧς καὶ ἐλαιοκονία σύγκειται, καὶ ῥῆμα γίνεται συζυγίας δευτέρας κονιῶ, κονιάσω, ἐξ οὗ καὶ τάφος καὶ τεῖχος κεκονιασμένον. Κόνιν, τὴν μάχην ἔλεγον οἱ παλαιοί. Κονίστης, αλείπτης. λακωνιστής. Κονίπους, πολυσχιδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸν πόδα. γράφεται δὲ καὶ κονίποδα, ῥυπαρὸν σανδάλιον. Κονιορτόπεδες, ἄγροικοι. ἐργάται. Κονιορτόν, σύνθετον ἐκ τοῦ ὀρνύω κόνιν παρὰ τοῖς ὕστερον. Κονιορτός, ὁ χοῦς. παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω. ὁ μᾶλλον ὄρσω. ἔστιν ὄνομα ῥηματικόν, ὀρτός. ὡς κείρω κορμός. ἢ ἐν συνθέσει μετὰ κόνις κονιορτὸς ὁ τὴν κόνιν ὀρνύων καὶ ὁρμῶν. καὶ διεγείρων. Κονιορτόν, ἀσκοὺς πλήσαντες ἔδοσαν ἑκάστῳ ἀνδρί. καὶ κατὰ τὴν συμπλοκὴν τοὺς ἀσκοὺς τῆς αἰθάλης ἔτυπτον μαχαιρίδιοις.
Κονιορτούμενον, κόνιν περιβαλλόμενον κονιορτούμενοι ἢ ἐκ παρείας καὶ σπουδὴν ἐρχόμενοι περιφαίνοντο. Κονιο-

τα κατ᾽ ἀλλάκτου. λέγεται δὲ καὶ κολυμβιστὴς, καὶ κατ᾽ ἀλλάκτης· ἄμφω ἀδόκιμα. Κολύμβαν, εἶδος νομίσματος. Κολυμβητὰς, τοὺς ἐκ τῶν φρεάτων ἀναπέμποντας τοὺς κάδους. Κολυμβὶς, ὄρνις ποιός. Κολυμβάδες, αἱ κολυμβάδες τὰ ἔρια, ἢ ζούφια ἐν κολυμβήθραις. Κολόμφατος, φλαιός· λεπτόδιον. Κολύοντες, ὑφαίνοντες. Κολυρίζοντες, ἐκκαθαίροντες. Κολυττὸς, ὄνομα δήμου. Κολύφαιον, φλαιὸς λεπτύριον. Κολυφρὸν, ἐλαφρόν. Κόλχοι, λέγονται καὶ σκύθαι, ἀσιανοὶ, καὶ λευκόσυροι. οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς ἀσίας περὶ φάσιν ποταμόν. Κολχικὴ, ἡ λαζική. Κολῶ, κολάσω. Κολῶναι, αἱ πόλεις τρωάδος. Κολωμένοις, κολούσαντες. Κολώνη, ὡς κύριον ὄνομα λαμβάνεται παρ᾽ ὁμήρῳ· διὸ καὶ βαρύνεται ὡς τὸ καλλικολώνη μᾶλλον δὲ ὡς μεθώνη κορώνη μηθώνη· μυκώνη· εἰ δὲ ἦν παρώνυμον ἐκ τοῦ κολωνοῦ ὡς κινοῦν, ὀξύνεται ἄν. ἡ δὲ κολώνη, καὶ λόφος ἂν λέγοιτο. καὶ βουνὸς δὲ, ὅπερ ἡρόδοτος μὲν λιβύων λέξιν εἶναί φησιν. αἴλιος δὲ διονύσιος λέγει, ὅτι φιλήμων ἀποσκώπτει τὸ ὄνομα, ὡς βάρβαρον· λόφον γὰρ καλοῦσιν. ἕτεροι δὲ ὅτι βουνόν. φιλήμων ἐν νόθῳ ὡς σύνηθες τίθησιν ἀηθῶς δὲ ὡς ξένον ἀποσκώπτει. ἐκ δὲ τοῦ κολωνοῦ, παράγωγον καὶ πόλις κολώνεια. κατὰ πάλαι, καὶ κατὰ τὸ θεσσαλονίκη, θεσσαλονίκεια. δηλοῦσι δὲ ὑψηλὸν τόπον αἱ λέξεις. διὸ καὶ αἱ παρὰ ἐρέχθη κολῶναι σημαίνει δὲ ὅτι αὕτη μὲν ἡ πολιτικὴ κολώνη τῶν πυλίων ἦν· καὶ ἑτέρα τις ἦν. Ἄλλως. Κολώνη, καὶ καλλικολώνη· τόπος ὑψηλὸν δηλοῖ. ὅθεν παράγωγον ἡ κολώνεια. ὡς ἀστυόχη, ἀστυόχεια. ἔχει δὲ τι ἀπορίας διὰ τί οὐκ ὀξύνεται ἡ κολώνη, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κολωνὸς ὀξυτόνου ὃ δηλοῖ μέγα ὄρος κατὰ τοὺς παλαιούς; καὶ ἴσως ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι συνεξηκολούθησε καὶ αὐτὸ τοῖς διὰ τοῦ ων θηλυκοῖς ὀνόμασιν. οἷον, τὸ κορώνη, μεθώνη καὶ τοῖς τοιούτοις. οὐχ ὡς ὀξὺ παντελῶς ἡ κολώνη λέγεται. ἔχει δέ τι ὡς εἰκὸς αὐτὸ κολόβωμα τῆς ὀξύτητος. διὸ καὶ κολώνη λέγεται ὡς ἀπὸ τοῦ κολούω, τὸ κολοβῶ. ταυτὸν δὲ παλαιοὶ κολωνὸν καὶ κολώνην εἰπεῖν. νικᾷ δὲ ὅμως τὸ ὁμηρικὸν ὦ καὶ σοφοκλῆς· ἀκολουθεῖ κολώνην ἄκραν τάφου ἔφη. Κολώνεια, κτητικὸς τύπος· εἰς ἰδιότητα ἀναπέμπεται. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν διόνυσον τὸν περὶ παρσικούς ἀπὸ τὸ πόλεμον, τοὺς γεγηρακότας τῶν σειληνῶν μετὰ τῆς ἀχρήστου ἡλικίας, ἐν ἰταλίᾳ καταλιπεῖν. τοὺς δὲ πραγματεύεσθαι περὶ ἀμπέλων ἐπιμέλειαν, καὶ εὐάνθειαν φυτεῦσαι τὴν ἰταλίαν. τοὺς δὲ γεωργοὺς οἱ παλαιοὶ κολώνας ἐκάλουν. Κολωνία, τάφος ἠλείων. Κολωνὸς, ὀψὲ ἦλθες. ἀπ᾽ εἰς τὸν κολωνὸν ἴσσο. παροιμία δὲ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων. Κολωνὸς, γῆς ἀνάστημα· τόπος ὑψηλός. Κολωνὼ, τῇ ὀξυχούσῃ ἀκροσείᾳ. Κολωὸς, ὁ θόρυβος κατὰ μὲν φιλόξενον, ἀπὸ τοῦ κλῶ γίνεται, ὄνομα τοῦ τριμέτρου ῥήματος, κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς. διὸ οὐδὲ προσγέγραπταί φησι τὸ ι. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου κλῶ ἢ τὸ κλάζω γέγονε κατὰ παραγωγήν. κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀπὸ τοῦ κολοιὸς κατὰ ἔκπτωσιν τοῦ ο εἰς ω μείναντος δηλαδὴ τοῦ ι προσγεγραμμένου. κολοιὸς δὲ, τὸ ὄρνεον. Κόλωψ, ἀμφιάταρ. Κολωτία, δένδρον τι. Κολώτης, ὁ πάνυ ἔμπορος λόγιος καὶ πάνυ δόκιμος. κατὰ τοῦτο μαθητής ὁ χειρωνικὸς πολλὰ γέγραφε. καὶ ἄγαλμα τεχνίτης διονύσου ἄριστος γέγονεν. ἴσως δὲ ἀπὸ τούτου παράγεται κολώτιος, ἐπώνυμον τῆς οἰκίας ἀγγέλου τοῦ κολωτίου. ὃς εἰς ἂν τῶν τὰ ἀπορρήτα τοῦ μεγάλου ἀρχιερέως ἐπιστημόνων, πάντων ὅσοι τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ῥώμῃ εἰσί, φιλοξενίᾳ, φιλανθρωπίᾳ τε καὶ ἐλευθεριότητι, καὶ ἐκ πασῶν τῶν ἀρετῶν τὸ ἄνθος δρεψάμενος, ἀσυγκρίτως περιγίνεται. οὗτος δὲ ὁ ἄγγελος κολώτιος ἐν τῇ αἰσίῃ πόλει τῆς ἰταλίας ὑπὸ τῷ πελασγῷ ἀνατραφεὶς τὰ γράμματα ἐν ἰταλίᾳ ἰδίδαξαι κηδευθεὶς, παλαιά τε καὶ ἀληθεῖ τὰ οὖσιν γεγονὼς, ἐμοὶ παιδόθεν φίλτατος ὢν, τὰ ἑλληνικὰ ὅσον ἐς γνῶσιν τῶν παλαιῶν καὶ ποιητῶν ἢ πεζογράφων ἐσπουδακώς. τὰ δὲ λατινικὰ κατὰ πολὺ ἐς ἄκρον παιδευθεὶς, εἰς εὐεργεσίαν παντὸς ἀεὶ πρόθυμος, τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν πᾶσι τοῖς σπουδαίοις ξενοδοχεῖον κατέστησε. Κολοφὼν, πέρας ἔσχατον. τέλος.

Κομᾷ, γαυριᾷ. μέγα φρονεῖ. στεφανοῦται. χλοηφορεῖ. τριχῶν ὑπερβολῇ κοσμεῖται ἢ περιουσίᾳ χρημάτων μεγαλαυχεῖ. Μὴ φθονεῖθ᾽ ὑμῖν κομῶσιν, ἀντὶ τοῦ τρυφῶσι. πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν ἔλεγον ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν. καὶ γαυριοῦσθαι, καὶ μέγα φρονεῖν. ἀπὸ τοῦ τι καὶ τὸ ταῖς θριξὶ κομᾶν. Κομᾷ ἀνὴρ, ἢ γυνὴ, ἀντὶ τοῦ κόμην τρέφει. κομᾷ ἀγαθοῖς, ἀντὶ τοῦ θάλλει. κομᾷ ἀνὴρ ταῖς θριξί. κομᾷ τὸ δένδρον τοῖς κλάδοις. κομᾷ καὶ ὁ πλούσιος τῷ πλούτῳ. καὶ κομᾷ τέχνης, ἤγουν φυτὰ ἔχει. καὶ κομᾷ ἀντὶ τοῦ τρυφᾷ. καὶ ἐπαίρεται. ἀριστοφάνης. ὁ μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ. Κόμαι, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, καὶ χωρίον. Κομαίθα, ἡ τυχοῦσα γυνή. Κομαίονται, καμμυθίσονται. Κομάκτωρ, ἡ λέξις παρὰ ῥίνθωνι ἐν μηδείᾳ. Κόμανα, πόλις. ἔνθα ὁ χρυσόστομος ἐτάφη πρότερον. Κομανίαν, πραγματείαν διὰ ψίλειαν. ἀλκαῖος. Κομαιταρίσιος, ὁ χαρτουλάριος. Κόμαρος, εἶδος φυτοῦ. Κομαὶ, θεραπείας. καὶ τὰ συνφόρβια. Κομάσαι, παρὰ τῷ θεολόγῳ τι. ἀντὶ τοῦ βλαστήσαι. αὐξῆσαι. Κομᾶν δὲ, τὸ ἐπί τινος σεμνύνεσθαι τῶν καλῶς πεπραγμένων καὶ τρέφειν τὴν κόμην, ἤγουν τὸ πλείονα τοῦ συμμέτρου ἔχειν τὴν κόμην. Κομάω κομῶ, τῆς δευτέρας συζυγίας, τὸ εὐφραίνομαι. καὶ ἀγάλλομαι καὶ τὸ τὰς τρίχας τρέφω. μετοχὴ κομῶντες, καὶ ἐπιθέσει τοῦ ο κομόωντες. κομῶ δὲ τῆς τρίτης συζυγίας σημαίνει τὸ ἐπιμελείας ἀξιῶ. ὅθεν καὶ τὸ κομέειν ἐδύκχον, ἀντὶ τοῦ ἐκόμουν, ἐπιμελείας ἠξίουν. Σημείωσαι ὅτι κατὰ τὴν τοῦ ἡροδότου ἱστορίαν πρὶν μὲν οἱ ἀργεῖοι διὰ τὸ πένθος κατεκείροντο τὰς κεφαλὰς πρότερον κομῶντες. λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ νικήσαντες, ἔθεντο μὴ κομῶντες πρότερον. ἀπὸ τούτου κομᾶν. ὡς δὲ καὶ συνήθως ἔχει ὁ καρηκομόων καὶ ἀκερσεκόμης, καὶ ὁ ἀκερσοκόμης, αἱ χρήσεις δηλοῦσι. Κομαρεφάγα, κόμαρον ἐσθίοντα. Κομβαχάνται, κόμπεις λέγει. Κόμβαλα, πράγματά τινα. Κόμβη, κουρεύτων μήτηρ. Κομβεῖν, τὸ σῶμα ὡραΐσαι. Κομβῆσαι, ἀναλαβεῖν. Κομβῶσαν, ποιὸν ἔχοντα ἀποτίλεσαν. Κομβολύτης, βαλαντιοτόμος. Κομβίζων, φυσῶν. Κόμβος, κόσυμβος τὸ ἔκπωμα. Κόμβος, ὁ κόμβος τῶν δύο χειρίδων ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον. Κόμβοις, ἀδόντας γομφίοις. Κομβύματα, τὰ καλλωπίσματα. Κόμβωμα, στόλισμα· σκέπασμα. Κομβώματα, τὰ ἐν τοῖς ῥάβδοις μικρὸν τόρνον ἔχοντα, ὑπὸ πετάλων. Κομβώσασθαι, στολίσασθαι. Κομέειν, κομεῖν ἐπιμελεῖσθαι θεραπεύειν. ὅθεν καὶ κόμη. καὶ ἱπποκόμος. Κομέειν, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας ἠξίουν. ἀπὸ τοῦ κομῶ, ὃ σημαίνει τὸ θεραπεύω. καὶ ἐπιμελοῦμαι. ὁ παρατατικὸς ἐκόμουν. τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἐκομείτην ἐκομείτην καὶ ἰακῶς κομέτην. Κομέεσκεν, ἤγουν ἐπιμελείας ἠξίου. ὅμηρος

ον τοῦ Ἰτύζην τὸν τῷ ὑπὲρ τὴν φορίαν, ἤγουν ὑπὲρ τὸ δέρμα τιμαλφῆ· ἐξ οὗ αἱ κόλλαβαι τοῖς παλαιοῖς. ἄλλοι δὲ γράφουσιν
οὕτω κόλλαβοι, ταύρου ὑποσχέσιον δέρμα· ἐξ οὗ αἱ κόλλαβαι. Κόλλυβα, τρωγάλια. Κολλυβιστὴς, ὁ τραπεζίτης·
κόλλυβος γὰρ εἶδος νομίσματος, ἐστὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βοῦς. Κολλύρα, τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου. τινὲς δὲ τὴν
κολλύραν εἶδος ἄρτου, ὃ τοῖς παιδίοις διδόασι. Κολλύρα, θεόφραστος ἐπὶ τῶν ἐκ τέφρας πιττασμένων, ἤγουν ἑλκοῦ
σι. Κολλυρίων, ὄρνις ποιός. Κολλύχνιον, καρίου λέπισμα. Κολλῶ, ἐκ τοῦ κόλλα· τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ αἱρῶ· ἢ
ἄλλα καὶ ἡ τὰ διῃρημένα, συναφανοῦσα. Κολοβαφινα, τὰ κολλοβαφῆ. Κολοβὸς, ὁ παλαιὸς καὶ ὁ μικρὸς ἐστὶ ὀλί
γος· ἢ ἐστερημένος, καὶ νόμος τις κιθαρῳδικός. Κολοβρὸς, ὁ μικρὸς χοῖρος. Κολοβότης, ὀλιγότης· σμικρότης. Κο
λοβὸν, ἐλλιπές. Κολαὶ, τύποι καιναί. Κολαβάζειν, ἀτάκτως ἐσθίειν. Κολαίδιον, παραξιφίδιον. Κολαίθρον, ξύλον
μάχης ποιοῦντες ἐπισφιρόμενοι. Κολάω, φωνῶ. Κολεαὶ, σκοπιαί· μικραὶ κορωνίαι. Κολαιὸς, παρὰ τὸ κλάζω, μετὰ τοῦ
φωνῶ γίνεται κλὸς καὶ καθ' ἐγκρασμὸν τοῦ ο γίνεται κολιός· ἐκφρακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. Κολαιόπετρα ἐστὶ κολεόπτερα
ζῶα, ὁ κάνθαρος ἢ ἡ μηλολόνθη καὶ τὰ ἄλλα. Κολαιὸς πρὸς κολοιὸν ἵζάνει· φιλάλληλον γὰρ τὸ ζῶον καὶ συναγελαστι
κόν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. Κολοιοὶ, ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν λεγομένων. Κολάστρομα, ἐστὶ
πρῶτον κάθαρμα. Κολάτια, δένδρον τι. Κολάφριξ, τανταγρώϊος ἀλεκτρυὼν ἐστὶ ὄρος βαυπίας. Κολοκασία, ἀμύλας·
καὶ λεπτά. Κολάστρον, ξηρόν. Κολοκτρύων, ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ ἀλεκτρυῶνος μεγάλου, γέγονεν. Κολόκυμα, τὸ κο
λοβὸν κῦμα· ὅπερ τυφλὸν, διὰ τὸ μὴ καχλάζειν λέγουσιν· ἢ τὸ κοῖλον ἐστὶ ἐπιφέρον ὑψηλὸν κῦμα καὶ μέγα ἀποκορυ
φοῦσθαι κυλιόμενον. ἄλλως ὅπερ τινὲς κωφὸν καλοῦσι τὸ μὴ ἐπηχοῦν μὴ δὲ καχλάζον. Κολοκύνας, τὰς βαλβίδας τι
νές. Κολόνδορυ, τὸ κολοβόν· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς ἴωσι κόλα, αἱ κολοβοκέρατοι αἶγες· ἢ ἀπὸ δὲ τὸ κολοβὸς, ἐπὶ κόλου
βοὸς κυριολεκτεῖται· ἐξ οὗ καὶ σύγκειται κεκολουσμένος ὢν, ἐστὶ αὐτοῖς τὰ κέρατα. Κόλον, κενὸν μάταιον. Κόλος,
τὸ μὴ τέλειον, ἀλλὰ κολοβόν. Κολοιὸς, ὁ θόρυβος· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ, ὅ ἐστι θορυβώδης καὶ κραυγαστικὸν ὄρνεον.
Κόλος, λέγεται ὁ τράγος ὁ μὴ ἔχων κέρατα. Κόλος, κολοβός· ἢ μάχη ἄκερος· θόρυβος τοιοῦδε· πεζὸς, κολοβός.
Κολοσσὸς, ὁ ἀνδριάς· καὶ κολοσσὸς, ἄγαλμα. Κολοσσὸς, σημαίνει καὶ τὸ εἴδωλον. Κολοσσιαία, ἀνδριάντος σκιά, ἐστὶ
τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. Κολοσταθμὸς, ἔπαυλις καταβάτην ἔχουσα τὴν πυλῶνα. Κολοσυρτὸς, κυρίως οὖν καὶ παρὰ τῷ
κωμικῷ χρῶνται· κτύπος· ὁ ἀπὸ κάλων ἤγουν ξύλων συρομένων ἐν ὄρει. ἕτεροι δὲ τὴν ἐκφευγόντων συρομένων αἰρομένων κό
νιν οὕτω καλοῦσι· κόλα γάρ φασι τὰ φρύγανα· καὶ ἄλλως· κολοσυρτὸς, ὁ μετὰ κολῳοῦ ὅ ἐστι θορύβου ἐπισυρμὸς, ἤγουν κυ
ρίως ὡς καὶ προείρηται ἐν ὄρει κάλων, ὅ ἐστι ξύλων ἑλκυσμός· καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν θόρυβος, ἢ κτύπος γινόμενος· ἐν τῷ κόλα
σύρεσθαι ξύλα· ἤγουν κολοβωθέντα, ὡς εἰκὸς τομαῖς, καὶ πελεκήμασι. τινὲς δὲ τὸν μέγαν θόρυβον, οὕτω νοοῦσι· κόλον
γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ μέγα· ἐξ οὗ καὶ κολόκυμα, τὸ μέγα κῦμα, καὶ ὁ μεγάλην δέ φασιν, ἀφὴν ἔχων κόλαφος καλεῖ
ται ἀφ' οὗ ῥῆμα κολαφίζειν καλεῖται. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ κόλον, οὐ μόνον ἐπὶ μεγάλου τινὸς λαμβάνεται, ἀλλὰ καὶ τὸ κο
λοβὸν δηλοῖ καὶ μὴ ἔχον ὁλότητα. ὅθεν καὶ κόλος βοῦς· καὶ ἵνα τις εἴπῃ τὸ αὐτὸ οὐδέποτε, ὁ κολοβός· ἢ κόλον δόρυ,
οὗ ἀποτέτμηται καὶ ἡ αἰχμὴ καὶ ὁ καυλός· καὶ κολόκυμα καθ' ἑτέροις, τὸ κωφὸν κῦμα, ὁ ἐκολούθη, ὡς ἀνέμου δὲ
χα κινουμένου· καὶ κολώνη καὶ κολώνεια καὶ κολωνός δὲ, τὰ λέγονται μὲν εἰς ὀξὺ, μὴ ἀκριβὰς δὲ ἀπυξυμμένα, ἀλλ'
ἔχοντα τι καὶ πλάτος ἐν τῇ κορυφῇ. Κολοσσυρτεῖ, θορυβεῖ τὰ θρέμματα. Κολούει, ὅμηρος ἐν τῷ υ τῆς ἰλιάδος μεσσηγὺ κο
λούει αὐτὸ τοῦ κολοβοῖ, καὶ ἀτελὲς ἀφίησι· δῆλον δὲ ὡς αὐτὸ κεῖται ἀλλήλαις, τὸ τελεῖν, ὅ ἐστι τελειοῦν· καὶ τὸ κολούειν·
Κολουᾷ, θορυβεῖ. Κολούει, χειροκοπεῖ· ἐλαττοῖ. Ὁ δ' ἐντρὶ παῖδας ἐκδιαιτωμένοις, τοὺς δὲ σπατούς, πολλὰ κα
κὰ δρῶντας, ἀπῆρε· τοὺς μὲν, ἵνα ἐπιρρέωσι· τοὺς δὲ, κολούοντας. Κολεύεται, ἐμποδίζεται· ὡς τὸ καὶ παρεκάλει τὴν
πατρίδα σώζειν ὅτε λαβόντα πολλά, καὶ ὑβριστὴν δῆμον κολούειν· αὐτὸ τοῦ ὑβρίζειν. Κόλουρα, τὰ μὴ ἔχοντα κέρ
κον, ἢ τὰ κολοβὰ ἔχοντα οὐρὰν, ἅπερ ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται· καθόλου γὰρ οἱ μὴ ὄντες τέλειοι καὶ ὑγιεῖς, οὐκ ἐθύον
το τοῖς θεοῖς. Κολουραία, πέτρα κοίλη κεκαμμένη ἢ στρογγύλη παρὰ καλλιμάχῳ. Κολουρέω, κολοβή· ἰσοπέτη·
Κολουρία, τὸ ἀποτμία. Κολούρια, τὰ κολοβὰς ἔχοντα οὐράς· τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄρτου, καὶ ἐπὶ ἰατρικῶν φαρμάκων
λέγεται. Κολουρίτης, γῆ σικελή. Κόλουρον, κολοβὸν μάστιγα. Κόλον, κώδιον· λάκκεις. Κολουμβᾶ, θορυβεῖ.
Κολοῦσθαι, κολοβοῦσθαι. Κολούσματα, κλάσματα. Κολούσας, ἀτελῆ καὶ ἄπρακτα ποιήσας· ἐκ τοῦ κολοιοῦ
καὶ κολὸν κέρας· καὶ κόλος βοῦς, ὁ κεκολουσμένος τὰ κέρατα· ἐξ οὗ σύντίθεται ὁ κολοβός· καὶ κύκλοι τινὲς καὶ τροπικοὶ περὶ
μαθηματικοὶ κατ' οὐρανὸν καλούμεναι κόλουρα· καὶ ψωμοὶ δὲ ἄκουλα αἱ ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ. Κολοῦον, μειοῦν· ἐλαττοῦν.
Κολόφωνα, τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ μεγάλων κακῶν. Κολοφώνια, ἐπιρρήματα κάλα,
καὶ μεταλλικόν τι. Κολοφωνία, εἶδός τι ὑπερόμαιον πίσσης. Κολοφώνια, τὰ δοτικὴ αὐτὴ φωνικῶς χρῶνται αἱ τὴν κεφα
λὴν τοῦ αὐχένος, αὐτὸ τοῦ αὐχένος· καὶ ὅμηρος ναὶ παρὰ πρύμνην, αὐτὶ τοῦ παρὰ τῇ πρύμνῃ τῆς νεώς· καὶ αὖ ἄνταδε δ' αἰζηοῖ
θυμὸν ὄρινεν· ἀλλ' οὐκ ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ· αὐτὶ τοῦ αἴαντος· καὶ ἀτρείδου. Κολούω, τὸ βλάπτω. Κολό
χειρ, χείραργος. Κόλπος ἐπὶ θεοῦ, ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός· χεὶρ δὲ, ἡ ἐνέργεια· ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου ἐκ μέ
σου τοῦ κόλπου σου. Κόλπος, καθὰ τοῖς παλαιοῖς ἐν ἰλιάδι ἐν τῷ ζ, ὁ ἀγκάλη· σημαίνει δὲ πᾶν τι καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ τῆς ἐσθῆ·
τος δηλαδὴ καὶ ἡρόδοτος εἶπεν, ἐνδὺς χιτῶνα μέγαν, καὶ κόλπον πολὺν καταλιπόμενος τοῦ χιτῶνος. εἴληπται δὲ ἐξ ὁμοιό
τητός τινος ἀπὸ τοῦ θαλασσίου κόλπου, ὅς ἐστι θάλασσα δύο ἀκρωτηρίων. Κόλπος, καθὰ τοῖς παλαιοῖς κυρίως θάλασ
σα ὑπὸ ἀκρωτηρίων περιεχομένη. Κόλσασθαι, ἱκετεῦσαι. Κόλυβα, σῖτος ἑψητός. Κολυβιστὴς, τραπεζίτης. Κόλυ
θρον, εἶδος συκῆς. Κόλυβος, ἔπαυλις. Κολυμβίζοντες, ἐκπλοῦντες. Κολυμβάδες ἐλαῖαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ἁλ
μάδες. Κολυμβᾶν, αἱ δωριεῖς κολυμφᾶν λέγουσιν· ἀπὸ τοῦ κόλοις ὅ ἐστι κολοβοὺς φαίνεσθαι, τοὺς ἐν ὕδατι, καὶ μὴ ὁλο
τελεῖς. Κολυμβήθρα, ὁ κόλυμβος· κόλυμβος δὲ, ὁ τοῦ λουτροῦ. Κόλυμβος, ἀργυραμοιβός· ἀργυρογνώμων ὄνομα

λοβοῦσθαι κόλλαβοι καὶ αἱ πασσαλίσκοι τοῦ ψαλτηρίου, ἢ τῆς κιθάρας. Κολαβρίζειν, σκώπτειν. Κολαβριζόμενοι, κόλαις ἀπωθούμενοι. Κόλαβρον, τὸ χοιρίδιον. Κολαβρισθεῖσαν, περιρραγεῖσαν. χλευασθεῖσαν, ἐκτιναχθεῖσαν. ἀτιμασθεῖσαν, ἐν τῷ ἰωβ ἡ λέξις αὕτη. Κολάζειν, παραινεῖν. ὀγκᾶσθαι. Κολάζω, ἀμύνομαι. αἰτιατικῇ. τιμωροῦμαι. Κολάζω, τὸ τιμωροῦμαι, αἰτιατικῇ. ἀριστοφάνης. οὐ κολάσαι ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας. Κολάζω, ἐπὶ τὸ παιδεύω. ἀφ' οὗ κεκολασμένον ἦθος, τὸ πεπαιδευμένον. καὶ ἀκόλαστον, τὸ ἀπαίδευτον. Κολᾶ τὸν ἄνδρα. ἀριστοφάνης. κολούσεις καὶ παύσεις ἢ παιδεύσεις. ἀπὸ δὲ τῶν κόλων ἤγουν τῶν ἐντέρων τὴν λέξιν ἐποίησεν. ἴσως δὲ αὐτὸν λυπήσουσι. Κολακεία ἐστὶν, ὁμιλία πρὸς ἡδονὴν ἄνευ τοῦ βελτίστου. ἢ ἕξις ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονὴν, ὑπερβαίνουσα τὸ μέτριον. ἢ ἐπαινοῦσα ὑπὲρ τὸ πρέπον καὶ ἀπατῶσα. Κολακεύω, λέγεται τὸ ἀπατῶ. καὶ κόλαξ, ὁ ἀπατεών. Κολαστήρια, καὶ βασανιστήρια, ὄργανα δι' ὧν κολάζουσί τινας. καὶ ἀπὸ τούτων αἱ κολάσεις. Κολακοφωροκλείδης, ἱεροκλείδης, ἐν ἄλλῃ τριλογίᾳ κωμῳδοῦσιν. ἕρμιππος μὲν, ἐν κέρκωψι. φρύνιχος δὲ, ἐν κωμασταῖς. ὁ δὲ ἀσκληπιάδης, κλεώνυμον εἶναι ὑπέλαβεν. οὐ δὲ τὸ πλεῖον τοῦ ὀνόματος ἀληθεύσας. Κολακρέται, αἱ τῶν ἀργυρίων ταμίαι, οἱ τὸ ἡλιαστικὸν ἐπιμελούμενοι. Κολακώνυμος, ὁ κλεώνυμος. λέγεται δὲ, κολακώνυμος, ὅτι κόλαξ ἦν. Κολαινὶς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, παρὰ τὴν τῆς φυλῆς ὁμοιότητα ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἡ κολαινίς. μέμνηνται δὲ ἐν ὥραις. ἡ κολαινὶς ἄρτεμις. ἱερεὺς γὰρ ὢν τις λύχνια τῆς κολαινίδος. φησὶ δὲ ἑλλάνικος, κόλαινον ἑρμοῦ ἀπόγονον ἐκ μαντείου ἱερὸν αὐτῆς ἱδρύσασθαι κολαινίδος. καὶ φανόδημος ἐν τῇ τετάρτῃ. εὐφρόνιος δέ φησιν, ὅτι ἐν ἀμαρύνθῳ ἡ κολαινίς, διὰ τὸ τὸν ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἐκ τοῦ κριοῦ κόλον. μυρρινούσιοι δὲ κολαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν ἄρτεμιν. φιλιάτης δὲ τὴν φαρσαλίαν. Κόλαξ, ὁ ἐπαινῶν ὑπὲρ τὸ πρέπον. ὁ ὡς φίλος ὑποκρινόμενός τινα. ὁ ταπεινῶς θεραπεύων τινὰ, παρὰ τὸ κόλον παράγωγον. κόλαξ. κόλον δὲ τὸ ταπεινὸν καὶ μὴ ὁλόκληρον. τινὲς δέ φασι παρὰ τὸ κολλᾶσθαι, ὅς ἐστι καὶ δύσκολος ὁ δυσχερῶς τισι κολλώμενος. κόλαξ, καὶ ὁ παράσιτος. κόλαξ, καὶ ὁ ἀπατεών. κόλαξ, καὶ ὁ βωμολόχος. Κολάπτει, κλύθει πρὸς τὸ γόνατι. ἢ γλύφει. Κόλασίς ἐστι ψυχῆς θεραπεία, ἐπὶ ἁμαρτήμασι γινομένη. Κολασία, ἀνδριάντος σκιὰ, καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. Κολάκην, κόλακα. Κολαφίζειν, πυγμῇ παίειν. παρὰ τὸ κολούειν τὸ φῶς ἢ τὸ τυφλοπαλίζειν. Κολαφίζω, καὶ κόλαφος. κόλαφος δὲ πληγὴ ἡ διδομένη διὰ τῶν μέσων δακτύλων. Κολαφιζόμενος, ῥαπιζόμενος. Κόλαφος, κόνδυλος. παρὰ δὲ ἐπιχάρμῳ ἐν ἀγρωστίνῳ, καὶ παιδοτρίβαις ὄνομα. Κόλεα, γελοία τις ὄρχησις. Κολεάζοντι, ςὐθεῦντι. Κολεάμος, ματαιόφρων. Κολεασμός, τὸ παραινεῖσθαι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κόλου, καὶ ἀπὸ τοῦ καθιέναι εἰς τὸ κόλον. τοῦτο δὲ κολεάζειν ἔλεγον. Κολέαρχος, κακόσχολον ὄνομα. Κολεῖν, ἐλθεῖν. Κολεκάνα, τοῦτο ἐπὶ μήκους σὺν λεπτότητι ἔταττον. στράττις δὲ ἐν τῷ φορτικῷ δραματίῳ. τοὺς τίς οὐκ ἀξιοῖ. τὶς ἔξω τὴν ἀποῦσαν μητέρα τῶν διδύμων κολέκανα λέγων. Κολεκτάριος, ἀργυραμοιβός. ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος. τραπεζίτης. ὁ ἀργυροπράτης κολεκτάριος. Κολεὸν, ὃ δὲ πέρας εὕρηται ὁ καινότερον, κουλεὸν λέγεται μετὰ τοῦ υ. Κολεόπτερον, εἶδος ζωυφίου πτηνοῦ, παρὰ τὸ ὡς ἐν κολεῷ τὰ πτερὰ συνέχειν τῷ ἐλύτρῳ. Κολεμὶς, ἄρτεμις, ἀπὸ κολέμου τοὔνομα λαβοῦσα. Κολεὸς, καὶ κουλεὸς, ἡ ξιφοθήκη παρὰ τὸ κεχαλάσθαι ἢ παρὰ τὸ τὰ κοῖλα, ὅ ἐστι τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη. κουλεὸς δὲ τὸ μέγα ἔντερον. Κολεὸς, ἡ θήκη τοῦ ξίφους, καὶ λάρναξ, καὶ ὑδρία. Κολερὰ, τόθα. νωθρά. ἔνιοι δὲ πρόβατα τραχέα. Κολετρῶσιν. ἀριστοφάνης κατὰ τοῦ κόλου λυποῦσιν, ἢ καταπατοῦσιν. ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων ἢ τὸ ἐναλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ ἢ τύπτειν εἰς τὴν γαστέρα. κόλον γὰρ τὸ παχὺ ἔντερον. Κολιβάζει, ἐσθίει κατὰ πίνει. Κολία, ὀρχήσεως εἶδος, καὶ ἐπὶ κύδεια, καὶ μέτρον τι, καὶ τὸ ἡμικόλιον, καὶ τὰ ἐκ μέλιτος τρωγάλια. Κολιᾷ, ἐρίζειν. ἀγρομονεῖν. Κολιάσαι, ὀρχήσασθαι. Κωλιὰς, ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς ἀττικῆς. Κολλάβοις λέγει ἀριστοφάνης, τοὺς ἄρτους τοὺς ἐοικότας τὴν θέσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. οἱ δὲ, εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου. ἢ ἄρτου μικροῦ παρὰ τὸ ἐκ μεγάλου κολλαβίζεσθαι. ἄλλως. ἄρτοι νέοι ἐκ νεοπύρων. καὶ αἱ λάσταυραι ὑπὸ σικυωνίων λέγονται. καὶ ἡ νοῦς ἀπὸ τοῦ ὀργάνου. ἄλλως. εἶδος ἄρτων εἰσὶ μικροί. ἀρτίσκοι. ἐκ τῶν μεγάλων κεκολλαβισμένοι οὐ καθάπαξ ἄρτους οὐκ ἀξίουν καλεῖν. καὶ ἐν βατράχοις, μέμνηται ἄρτους, ἐπὶ τὰ κολλάβοις. σχήματος δὲ ἐστὶν ὄνομα ὥσπερ κολλύβους λέγουσί τινες. Οὐδὲ κολλύβου εἶδος ἐν τισὶ νομίσματος, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀβολοῦ. Κόλλα, τοῦ βοὸς τὸ νωτιαῖον δέρμα, ἐξ οὗ τὸ κολλᾶν. Κόλλεα. περιτμήματα δερμάτων, ἀφ' ὧν ἕψεται ἡ κόλλα τοῦ βοός. Κόλλησις, διχῶς κατὰ ἁρμονίαν, καὶ κατὰ πρόσφυσιν, ὡς ἐπὶ ξύλων καὶ μετάλλων. Κολλητὰς σανίδας, τὰς ἀπαχοῦ κλισιὰς λέγει ὅμηρος. Κολλήεντα, κακῶς κεκολλημένα, ἢ τὰ ἐκ συμβλημάτων ἡρμοσμένα. Κολλίδαι, δῆμος ἰδαφθεῖν. Κόλλικας, εἶδος τι ἄρτου ἢ ἔντερα. Κόλλικας, τοὺς τροχισμοὺς ἢ τὰ μικρὰ ἀρτίδια, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κολλικοφάγον, τὸν κόρδακα, κόλλικα λέγουσι, καὶ κορδακίσματα. Κόλλιξ ἐστὶν εἶδος ἄρτου περιφεροῦς. Κόλλοπες λέγονται, οἱ πασσαλίσκοι τῆς κιθάρας, εἰς οὓς ἀποδεσμοῦνται αἱ νευραί. καὶ τείνονται στρεφομένων. Κόλλοπες, τὰ τῶν ὑῶν, ἢ βοῶν σκληρὰ δέρματα περὶ τῶν τραχήλων. ἐξ ὧν καὶ τοὺς νῦν λεγομένους κολλάβους ἐποίουν. κόλλαβοι, δὲ οἱ μικροί. παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ νωτιαῖον δέρμα. Κόλλουπα, κολοβά. Κολλοπίζειν, καθέλκειν. Κολλοπῶσαι, κατακολλῆσαι. Κολλούριον, ἀπὸ τοῦ κολοβόν. κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. Κολλούρια, τὰ κολοβὰς ἔχοντα τὰς οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄρτων ἐνίοτε λέγεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων. Κόλλοψ, τοῦ νώτου ἡ φορίνη, ἢ τῆς λοφιᾶς τὸ ἄκρον. Κόλλοψ, ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον κόλλαβος. δι' οὗ τείνονται αἱ χορδαί. καὶ οὕτω φασὶ, λεγόμενος, διότι τὸ παλαιὸν ἐκ δερμάτων σκληρῶν ἦν, τῶν πρὸς τῷ τραχήλῳ τῶν βοῶν. ἔστι δ' ὅτι καὶ τῶν οἰῶν, ἃ καὶ αὐτὰ κόλλοπες ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν ἀθρόα ποιουμένων κόλλας γίνεσθαι. ὡς δηλοῖ ὁ παυσανίας γράψας, ὅτι ἐκολλώπισε, τὸ κόλλῳ, συνήρμοσε, καὶ ἐκόλλησεν. ἀπὸ γὰρ τοῦ νωτιαίου φησὶ κόλλοπος τῶν βοῶν ἑψομένου ἐγίνετο κόλλα. ὅθεν ὁ κόλλοψ, ἐπιτείνουσι τὰς χορδάς. Κόλλοπες, βοῶν νεῦρα. ὅθεν κόλλα γίνεται. ἀπαχοῦ δὲ οὕτω κόλλοψ τὸ τραχηλιαῖον

δὲ, ἀντὶ τοῦ πλεονεκτεῖν· μεγάλη καὶ θαυμαστή. ἐγὼ δὲ κοινῇ συμφορᾷ πεπληγμένος. Κοινὸν ἐμοὶ καὶ σοί, μετὰ δοτικῆς συντάσσεται. Κοινόν, βδελυκτόν, ἀκάθαρτον. Κοινὸν γραμματεῖον δηλονότι, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τοὺς φράτερας, καὶ γεννήτας. τὸ δὲ ληξιαρχικόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι, ὡς δεικνύουσιν ἄλλοι τε ῥήτορες, καὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου. Κοινὸν γένος, τὸ τὰς μὲν κλίσεις ἔχον τὰς αὐτάς, διακρινόμενον δὲ ἰδίοις ἄρθροις· οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἄνθρωπος· ὁ κύων καὶ ἡ κύων· ὁ ἵππος καὶ ἡ ἵππος. Κοινόν, ἢ τὸ ἐν πολλαῖς θεωρούμενον, ἢ τὸ πολλῶν κατηγορούμενον· κοινόν, καὶ τὸ ἀκάθαρτον· ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλέον τῶν λοιπῶν. Κοινόν, τετραχῶς λέγεται, ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διαιρετόν· ὡς ἡ κληρουχουμένη γῆ· ἢ τὸ ἀδιαίρετον ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον· ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον, εἰς δὲ τὸ κοινὸν αὖθις ἀναπεμπόμενον, ὡς ὁ ἐν θεάτρῳ τόπος, ἢ ἐν βαλανείῳ· ἢ τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος· κατὰ δὲ καὶ ἀμέριστά εἰσιν, ὁ πατήρ, ὁ υἱός, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. Καινός, ἅμα, ὅτι παρὰ τὸ κέω, τὸ κεῖμαι, κεῖνος, καὶ καινός, ὁ πᾶσι προκείμενος, ἢ γινόμενος. ἢ παρὰ τὸ γῶ, τὸ χορῶ, καὶ δέχομαι, γίνεται γαινός, καὶ καινός, ὁ δεκτικὸς καὶ εὐπρόσδεκτος. Κοινός, κυρίως γὰρ ὁ ἐξ αἵματος μεμολυσμένος· σημαίνει καὶ τὸν μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων διαφέροντα· διὰ τὸ εἰς κοινὸν ἰέναι τὰ μέρη· σημαίνει καὶ τὸν ἀναμεμιγμένον τοῖς πᾶσιν. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα, κοινῶ κοινώσω. Κοινὸς Ἑρμῆς· παροιμία ἐπὶ τῶν κοινῇ τι εὑρισκόντων. Κοινοῦ χωρὶς προθέσεως, συνέσεως· κοινοῦσαι λόγον τοῖς Ἕλλησι· καὶ ἀνακοινῶ μετὰ προθέσεως, Λιβάνιος· ἐχρῆν αὐτὸν τοῦ ἀνακοινοῦν τῷ δήμῳ. Κοινῶ, τὸ μολύνω καὶ κοινῶ. Κοινωνεῖται, μεταδίδοται· κοινωνεῖται δὲ ὁ κατηχούμενος, ἀντὶ τοῦ λέγομεν τῷ κατηχουμένῳ ἐν πᾶσιν. Κοινωνία, ἡ τῶν θείων μυστηρίων μετάληψις, διὰ τὸ τὴν πρὸς Χριστὸν ἡμῖν χαρίζεσθαι ἕνωσιν, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς αὐτοῦ βασιλείας ποιεῖν. καὶ κοινωνία, ἡ ἐλεημοσύνη. Κοινωνικούς, τουτέστι πράους· προσηνεῖς· ἀτύφους· συγκαταβατικούς· ἀπὸ τοῦ εὐμεταδότους εἶναι κοινωνίας. Κοινωνῶ σοι τῆς δόξης, κοινωνῶ σοι τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ συμμετέχω σοι· καὶ κοινωνῶ σοι ὧν ἔχω, ἀντὶ τοῦ μεταδίδωμι. Πλάτων, μὴ ἀλλήλοις κοινωνοῦντα πράγματα ἔχειν· καὶ κοινωνῶ ἀγαθῶν, τὸ μετέχω, πρὸς γενικὴν μόνον συντασσόμενον. Κοινωνοῦσί τινες, οἱ μεταδιδόντες ἀλλήλοις, καὶ μεταλαμβάνοντες παρ' ἀλλήλων φιλίας, ἢ γνώσεως, ἢ τινὸς τοιούτου, τῶν παρ' ἑαυτοῖς, ἢ ἑτέρου τινός, ἐξ ἑαυτῶν συμμετέχοντες· οἷον τραπέζης, ἢ χωρίου, ἢ τοιούτων τινῶν. Κοινωνήσειε, καὶ ποιήσειε, καὶ πάντα τὰ εὐκτικὰ δύναται λαμβάνεσθαι ἀντὶ παρεληλυθότων χρόνων, ὅταν ἔχωσιν ὄπισθεν τὸ ὡς ἐκδηλωματικόν. Κοινῶσαι, προσανενεγκεῖν. Κοινωφελής, ὁ πάντας ὠφελῶν. Κοιόλης, ὁ ἱερεύς. Κοῖον, ἐνέχυρον· ἢ κοῖον, ἀντὶ τοῦ ποῖον λέγουσιν Αἰολεῖς. Κοῖος, ὁ πατὴρ Λητοῦς· παρὰ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν καὶ συνιέναι, ἴσως ὁ συνετός. Κοιοφόρος, ἔγκυος· ἐγγαστρωμένη. Κοιτωνιβάτας, σπέρμα· ἀχαιοί. Κοιρανέων, κοιράνους καθιστάς· ἢ τὰ τῶν κοιράνων ἔργα ἐπιτελῶν· κελεύων βασιλικῶς· ἢ βασιλεύων. Κοιρανέουσι, δηλοῖ τὸ βασιλεύουσι καὶ ἐπιτάττουσι· ἢ βασιλικὰ δρῶσιν· ὡς ἐδυνάστευε κοιρανέων δίεπε στρατόν· καὶ κοίρανος λέγεται ὁ ἡγεμών· γίνεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ καιρός, τροπῇ τοῦ α εἰς ο· οἱονεὶ ὁ τοῦ καιροῦ κύριος· ἢ ἐκ τοῦ κόρος, ὁ νέος, πλεονασμῷ τοῦ ι· καὶ ἐξ αὐτοῦ πολυκοιρανία, ἡ πολυαρχία· καὶ κοιρανεῖν, τὸ ἡγεμονεύειν, καὶ τὸ βασιλικὰ ἔργα ἐπιτελεῖν· ὡς τὸ κοιρανέοντα δίεπε στρατόν. Κοίσκη, δίκελλον. Κοισοί, κορμοί. Κοισύρα, γυνὴ Ἀθήνησιν εὐγενής· καὶ πλουσία, μήτηρ Μεγακλέους· καὶ Λαμάχου Ἀλκμαίωνος γαμετή· ἥ τις ἐπὶ βλακείᾳ διεβεβόητο· καὶ κοισυροῦται καὶ κοσμεῖται ἀπὸ τῆς Κοισύρας. Κοισυροῦται, καλλωπίζεται. Κοίταις γυναικείαις, ἐπιθυμίαις. Κοιτίς, τὸ σπυρίδιον, ἢ ἀγγεῖόν τι. Κοιτάσαι, κατακοιμῆσαι. Κοίτη, κίστη· ἐν ᾗ τὰ βρώματα ἔφερον· αἱ δὲ μικραὶ κοιτίδες. Κοίτη, ἡσυχία· στρωμνή· παρὰ τὸ κέω τὸ κεῖμαι· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς ἐν τοῖς ἐσμί, κεῖμαι κεῖται, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικὸν κοῖτος. Κοῖτις, ἀττικῶς ἡ μικρὰ κίστη· τὴν γὰρ κίστην, κοίτην λέγουσιν· ἔστι δὲ ἐν αἷς κοιταζόμεναι αἱ γυναῖκες, ἀποτίθενται τὰ χρήματα. Κοιτώμεσθα, δηλοῖ ὁ κοῖτος μὲν τὴν κοίτην· αὐτὴ δὲ τὴν κατάκλισιν, δι' ἧς ὕπνος περιγίνεται. Κοῖτον, ἰαύειν· εἰς τὴν κοίτην ἐγκοιμᾶται. Κοῖτος, ὁ ἐν τῇ κοίτῃ ὕπνος· καὶ θηλυκῶς ἡ κοίτη. Κοιτῶν, τὸ δωμάτιον. Κοιφόν, κοῖλον. Κοιώσατο, ἀφιερώσατο· καθιερώσατο. Κοκκίδα, αὐγεῖον. Κοκκόαξ, κορώνη. Κοκκοβάρη, γλαύξ. Κοκκοῦσα, συκῆ. Κοκκοθραύστης, ὄρνις ποιός. Κοκκόνοι, αἱ πυρῆνες τῶν ἐλαιῶν. Κόκκος, ἐξ οὗ τὸ φοινικοῦν βάπτεται· καὶ αὐτὸ τὸ χρῶμα· καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον· καὶ ὁ τοῦ σίτου κόκκος. Κοκκόπεν, ὁ δῆμος ἑλληνιστὶ ἁπάσης τῆς οἰκουμένης γῆς. Κόκκου, τὴν τοῦ σύκου κεγχραμίδα· καὶ ἐπίρρημα αἰτιομένου. Κοκκοποιόν, κοκκοβαφές. Κοκκολύζειν, συλλαβίζειν. Κόκκυ, ἀττικοὶ τὸ ταχύ. Κοκκύαι, οἱ πρόγονοι· ἀφ' ὑμέων κοκκύασι καθημένοις ἀρχαίοισι. Κοκκυβίας, ὄνομα κύριον. Κόκκυγες, ἐπὶ ἀποτεθέντων παλαιῶν εἶναι, καὶ ὀλίγων ὄντων. Κοκκυγίας, ἄνεμος ἀκροτηριάται. Κοκκύζειν, παρᾴδειν· φωνεῖν ὀξέως. Κόκκυ, ποιὰ φωνή· καὶ τὸ κόκκυ, ἀντὶ τοῦ ὀλίγον· ἔστι δὲ μόνως παροξυτόνως. Κοκκύζω, τὸ ᾄδω, ἐξ οὗ κόκκυξ παρ' Ἡσιόδῳ· καὶ ἐπίρρημα κόκκυ, παρὰ τῷ κωμικῷ· καὶ κοκκοβόας, ὄρνις· καὶ ὀρθιοκόκκυξ, ἀρτίως ἀλεκτρυών· καὶ ὁ κωμικός, σὲ δὲ κοκκύζων ἀλέκτωρ προσκαλεῖται. Κοκκύμηλα, εἶδος ὀπωρῶν· τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα βερίκοκκα. Κοκκέμηλα, ὁ καρπός. Κόκκυξ, ὄρνεον δειλόν, ὅμοιον ἱέρακι· ὃ καὶ διὰ δειλίας οὐ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις· ὁ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦκκος καλεῖται· ἔστι δὲ δύσφωνος. Κόκκυξ, τὸ ζῶον ἢ τὸ ὄρνεον· καὶ ἡ βοτάνη· καὶ ὁ πρόβολος, καὶ τοῦ ὑγροῦ ὀστέου τὸ πρὸς τοῖς ἰσχίοις· ἢ λόφος· καὶ περικεφαλαία. Κόκκις, λόφος. Κοκκύσδων, ἀντὶ τοῦ κοκκύζων. Θεόκριτος· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ κοκκύσδων, νάρκαισιν ἀνιηρῇσι διδῶτι. ἤγουν ἀπραξίαις ἀλγειναῖς δίδωσι· καὶ κοκκύσω, ἤγουν δίκην ἀλεκτρυόνος βοήσω. Κοκκύσω· σύνθημα δέω. Κοκκύσω, συρίσω, σύνθημα δίκην ἀλεκτρυόνος βοήσω. Ἀριστοφάνης. Κοκκῶ ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ταχύ. Κόκκωνες, οἱ κόκκοι τῆς ῥοιᾶς, καὶ ὅθεν ἰξός. Κοκρύδακοι, κυλλαί. Κοκρύδων, λῃστῶν, κλεπτῶν. Κοκυτός, ποταμὸς ἐν ᾅδου μυθικῶς. Κολαβίζειν ἐστίν, ὅταν ὁ μὲν παλαίων ταῖς χερσὶ τὰς ὄψεις ἐπιλάβῃ τὰς ἑαυτοῦ· ὁ δὲ παίσας ἐρωτᾷ, τίς σε πέπτυχε. Κόλαβοι, αἱ μικραὶ ἑορταί, παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κο

παλεῖξαι τό, τί πλέον ἐστὶ τὸ κροῦειν, ὃ δὴ νοεῖν τὸν νοῦν ἀσύστατα ἐστὶ μάτην κρούοντα, κοάλεμον εἶπεν. Κοάλεμος αἷμα τοῦτό
την ἀριστοφάνης ἱππεῦσι· σημαίνει τὸν μωρόν· παρὰ τὸ κοῦφημα, δηλοῖ τὸν νοῦν. Κοάλεμοι, οἱ ἀλόγιστα κρούοντες, ἢ τοιοῦ
τοι. Κοαλιά, βάρβαρον ἔθνος. Κόαλα, βάρβαρα. Κοάξ, βάτραχος. Κοὰξ κοάξ, ἐπίφθεγμα τῶν βατράχων
ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. Κόαρον, ἐλάχιστον. Κοάσαι, αἰσθέσθαι. Κοάχλιας, ἄρτος.
Κόβακτρα, κολακεύματα· πανουργεύματα. Κόβαλα, κακουργία, ἢ ἀνελεύθερα· δίδυμος κατισομένη ἀπάτε
τικά, ἐν κακοβούλοις τοῖς κοβάλοις λέγει. Κόβαλα, καλοῦσι τὰ πανουργεύματα· σοφίσματα· κλέμματα· ἐν κοβαλείας
ἢ προσφέρων μετὰ ἀπάτης παιδιά. ἐν κόβαλος, ὁ ἰαύτῃ χρώμενος· ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ· φιλόχορος δὲ ὑπὸ
ῥᾳθυμίας· οὐ γὰρ ὡς ἔνιοι λέγουσι· βωμολόχον τινὰ ἢ κόβαλον, νομιστέον τὸν διόνυσον· ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ἱστο
ρίας ζώων· τοῦτο τὸν φασι κόβαλον, ἐν μιμεῖ τὸν ὄντα, ἀντρεχούμενον ἁλίσκεσθαι. Κοβαλεύειν, τὸ μεταστρέφειν τὰ ἀλ
λότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον. Κοβαλεία, λῃστεία· πανουργία. Κόβαλοι, δαίμονές εἰσί τινες σκληροὶ περὶ τὸν διόνυ
σον· ἀριστοφάνης ἐν ἀναχοῦ λέγει ἐκ παραλλήλου κοβάλοις ἢ ποτηροῖς. Κοβαλικεύμασι, τὸ κολακεύειν καὶ πρὸς
χάριν δημηγορεῖν· ἐπεὶ ἐν κλέωνι ἐδόκει παρὰ τοῖς ἀθηναίοις εὐδοκιμεῖν, διὰ τὸ πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν δημηγορεῖν· ἀρι
στοφάνης. Κόβαλος, ἀνελεύθερος· πανοῦργος· λῃστής· ἀπὸ τῆς κοπίδος· ἢ ὁ κακότεχνος. Κόβαρος, ἄνθρωπος. Κόβει
ρα, γελᾶσα· καὶ κόβειρος, γελαστὴς λοιδοριστής. Κοβελίσκον, τρυβλίον. Κόγκαλος, κονιορτός· ῥόμβος· στρόβιλος·
πάλη. Κογκυλεύοντες, κογκύλην ἐκπιέζοντες. Κόγξ, ὄμπαξ· ἐπιφώνημα τετελεσμένης· ἐν τῆς δικαστικῆς ψή
φου ἦχος ὡς ὁ τῆς κλεψύδρας· παρὰ δὲ ἀττικοῖς, βλόψ. Κογχαλίζειν, περισπᾶται ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν κόγχων. Κόγ
χας, καὶ χήμας, καὶ τὸ μέτρον. Κόγχην, τὸ ἐλάχιστον λέγουσι· ἐν κόγχης ἄξιον, τὸ οὐδενὸς ἄξιον. Κογχην διελεῖν,
παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιῆσαι. Κογχίτης, εἶδος λίθου. Κόγχαι, αἱ ὄχναι. Κόγχοι, τὴν χήμην παρὰ τὸ ἰσοσ
κρατεῖν. Κόγχον διελὼν, ἴσον ἐπρίησας. Κόγχος, κοχλίας. Κογχυλαγόνες, γυναῖκες νύμφαι. Κογχύλαι, κο
χίδες. Κογχυλίας, λίθος σκληρός, ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίοις τύπους. Κογχύλια, τὰ ὄστρεα· ἐν κογχύλη, ἢ πορφύρα.
Κόδαλα, ἰχθὺς ὁ κεστρεύς. Κοδαλεύεσθαι, ἐνδον διατρίβειν. Κοδαλεύομαι, ἐν ὀδμυχῶ. Κοδαλευομένη, ἀρισκαλο
μένη ἀπραγοῦσα. Κοδιμάτον, καμινάτικόν. Κοδομεύει, φρύγει τὰς κριθὰς· καὶ ἔργω αἰκοδομεῖ. Κοδομεύειν, τὸ ἐν
ἰπνῷ φρύγειν, ἢ τινὶ ἀγγείω. Κοδομὴ, ὄνομα θεραπαινίς· ἀπὸ τοῦ κοδομεύειν, ὅπερ ἐστὶν ἐν ἰπνῷ φρύγειν. Κοδομία,
ἰπνία· φρυκτρία· ἀλεκτρία. Κοδράντης, τὸ παῖ ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλεως· ἢ λεπτόν· τε δὲ λεπτὸν, ἑξακισχιλιοστὸν τα
λάντου, ὅ ἐστι νόμισμα ἕν· ἢ κόκκοι τρεῖς· τὸ δὲ τάλαντον, λίτραι ἑκατὸν εἰκοσιπέντε· ὁ δὲ κοδράντης, νόμισμα τε
τρία· ὁ δὲ ἔσχατος κοδράντης, τὸ τέταρτον τῆς φόλεως. Κοδρίτης, ἄρτος. Κόδροις, οὓς ἡμεῖς λέγομεν χρονικοὺς τι
νας, τὸ ἀρχαῖον καὶ τῶν ἐμφανιζόντων· ἀθηναῖος, λαμπρὸς τῷ βίῳ. Κοδύμαλον, τὸ στρούθιον μῆλον· οἱ δὲ, κυδώνιον· οἱ
δὲ, ἄνθους εἶδος· οἱ δὲ, κόσμος περιτραχήλιος. Κοδώνια, σῦκα χειμερινά· καὶ καρύων εἶδος περσικῶν. Κοεῖ, αἰσθάνε
ται νοεῖ. Κόθημα, ἐπὶ τοῦ αἰδοίου, καὶ κόπλον ὁμοίως. Κοθοῦριν, ἀλώπηκα. Κόθορνος, ὑπόδημα ἀμφοτέροις τοῖς πο
σὶ περιτιθέμενον· τινὲς δὲ καὶ ἀνδράσι, καὶ γυναιξὶν ἐφαρμόττειν φασὶ τὸ ὑπόδημα τὸν κόθορνον. Κόθουρος, ὁ κυνόδου
ρος· κηφῆνες οἱ κοθούροις ἴκελος ὁρμᾶν παρὰ τὸ κολούειν τὴν οὐρὰν· ἢ ὁ κολοβὴν οὐρὰν ἔχων· κόθουροι, καὶ ὁ κλέπτης· ἐν
ὁ ἐφύπνος. Κόθουρος, ἀργός· ἄκεντρος. Κοθώ, βλάβη. Κοθωκίδαι, δῆμος. Κοὶ κοί, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, αἱ παῖ
δες μιμοῦνται τὴν τῶν χοίρων φωνὴν, κοὶ κοὶ λέγουσαι. Κόϊα, κλέμμα. Κοάς, σφαίρας, ἢ λίθους. Κοάζει, ἐνεχυρά
ζει. Κόϊατον, σύνηθες. Κοᾶται, ἱερᾶται. Κοιγά, κοῖλα. Κόϊλος, τὸ ἐν ταῖς κνήμαις θυρίδιον. Κοίζει τὰ χοιρί
δια, μιμητικῶς λέγεται. Κοίημα, νόημα. Κόης, ἱερεὺς καβείρων, ὁ καθαίρων φονέα· οἱ δὲ κόης. Κόϊκες, ἐν αἰθιο
πίᾳ φοινίκων εἶδος· καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεύη· φορμοί. Κοικύλλειν, περιβλέπειν· κύλα
γὰρ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν· οἱ δὲ τὸ περιστρέφεσθαι καὶ διατρίβειν περιβλεπόμενον· ἀπαιφθονεῖν. Κοῖλα, τὰ ὑποκά
τω τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα. Καλάδες, πεδία· λιβάδες. Καλαῖαι, κοῖλαι πεῖσαι. Καλάς,
τὸ πλῆθος ἢ τὸ βάθος. Κοιλάς, τὸ εὔδιον· καὶ ἡ βαθεῖα γῆ. Καλέμβολον καλεῖται, ἐπειδὰν ὁ δίστομος διφαλαγγία,
τὰ μὲν ἐχόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ. Κοίλησι, βαθείαις. Κοιλία, ὁ χιτὼν ἐν κυρήνῃ· ἐν τὸ ἐκ
ξύλων ἄγγος. Κοιλία, ἀπὸ τοῦ κοῖλον εἶναι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τὴν τροφὴν ἢ χολοῦν· χολία ἢ κοιλία. Κοιλίας, ὅμηρος
διαπαντὸς γαστέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας. Κοιλιδιᾷ, οἷον τὰ κοῖλα τῶν ὀφθαλμῶν ἀλγεῖν. Κοιλίς, δῆμος ἀττικῆς. Κοιλ
σκον, κοῖλον. Κοιλοβοῦρος, στρογκοῦρος· ἀχρεῖος· κακοῦργος· ἀλώπηξ. Κοῖλον λόχον, ἀστείως ἔφη ὅμηρος τὸν δούρειον
ἵππον· καὶ βαθὺν δόλον, προσεῖπεν αὐτόν· λέγεται καὶ ὁ σοφοκλῆς εἰπεῖν, ὑπ' κοῖλον δούρειον ἵππον. Κοῖλον τοῦ ποδὸς
δεῖξαι, ἐπὶ τῶν εἰς φυγὴν τρεπομένων. Κοιλοπίτης, ἔρηίτης· τινὲς δὲ οἰστός. Κοῖλος αἰγιαλός, ὁ μέσος ὁ βαθύς· οὐ γὰρ
οὐ αἰγιαλοῦ ὄφρυς, μὴ βάθους ὑποκειμένου τοῦ κοίλου τὸ ὕδωρ. Κοῖλος θυρεὸν, οὐκ ἔχων θύρας. Κοιλόσυρτος, ὁ χωλός.
Καλότερα, βαθύτερα. Κοιλοῦ κρατῆρος, τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν. Κοιλώμασι, ταπεινώμασι. Κοιλώ
της, βαθεῖα λῆρις. Κοιλῶπαι, ὑπερίζωμα. Κοιλῶπα, δένδρον τι. Κοιμᾶσθαι, μεθύειν· μαίνεσθαι· τρία πάθη αἰσθ
ησίας, τὸ μὲν κοιμᾶσθαι ἐναντίον, τὸ ἐγρηγορέναι τοῦ μεθύειν, τὸ νήφειν· τοῦ δὲ μαίνεσθαι, τὸ σωφρονεῖν. Καμάσιος,
κοιτών. Καμηθέντι, κατακλιθέντι· οὐ πάντως ὑπνώσαντι. Κάμασιν, διὰ τοῦ ἡ γραφὴν αἰολικῶς, ἔστρεψε τὸ ἰ εἰς ἡ
κατὰ τοὺς παλαιούς. Καμίζει, κατακλίνει. Κοιμίσαι τὸν λύχνον, νικησφέρ πανδάρη· καὶ κοιμίσαι, ἐπὶ θανάτου σοφο
κλῆς. Κάμινον ὀδυνάς, ἰαυτὸν παῦσον ὀδύνας. Κᾶμος, ὁ πάντα ἐν αὐτῷ διατεταγμένα ἔχων καὶ κεκοσμημένα.
Κημᾶμαι, δαρθάνω· εὕδω· καθεύδω κοιτάζω· ὑπνῶ πλιν ἰαυῶ. Κοιναχόρτος, κοινή· δημοσία. Κοινεῖ, τρέφει· καὶ πιαλε
μαίνει. Κοινοβούλας, τοὺς συνέδρους. Κοινοδήμιον, τὸ δημόσιον. Κοινοχαθέντας, συνθηκοφύλακας. Κοινολογεῖ
ται, διαλέγεται κοινῇ. Κοινολεχής, ὁ κοινὸν λέχος ἐπὶ μοιχεία ποιούμενος. Κοινολογία, ἡ κατὰ διάλεκτος· κατὰ

σαίνων, λαλιάν τινα ὑπὸ χαρᾶς ἀφίησιν. ἰστέον δὲ ὅτι κνίζομαι, καὶ κνίθω, κοινὸς αὐτὸς β΄ τάσεις, ἵνα ἀκαλύφη ἀϊα πρὰ λέγουσι καὶ κνίσσα, καὶ ἀνὰ πεμπόμενος ἀτμὸς, ἀπὸ καιομένων θυμάτων. καὶ κνισσᾶν, τὸ θυσίας ἐμπιμπλάναι. ὡς παρ' ἀριστοφάνει. ἐφ' ὅ τι κνισσώμεθα, ὅτι ἀγυιὰς, ἤγουν τὰς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς καὶ τοῖς στενωποῖς θεούς. ἡ εὐθεῖα ἀγυιεύς. ἢ κνισμὸς, ἡ ἐρωτικὴ λύπη. Κνίζων ἢ κνιζείειν, λυπῶν. ἢ συκάμινα τέμνων. Κνίζω αἰτιατικῇ, λυπῶ ἢ τέμνω παρὰ τὸ κνῶ, τὸ κόπτω. τοῦτο δὲ, παρὰ τὸ κνῶ, ἐξ οὗ κνίθω καὶ κνίζω, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ὀλυρῶν καὶ ἰσχνῶν ξύω. ἀπ' ἀρότρου βραχὺ βωλον ἐπὶ κνίζοντι χαράσσων. Κνίπα, σμίλη. Κνιπεῖν, σχίειν. ξύειν μέλαθρα καὶ δοκούς. Κνίπες, ὄμματα τὰ βεβρωμένα. καὶ ζωΰφια τῶν ξυλοφάγων. Κνιπίδες, τέρχνωμα δένδρων. Κνὶξ, ζῶον πτηνὸν ὅμοιον κώνωπι. Κνιπεία, ἡ φειδωλία. Κνιπότητα, τὸν κνισμόν. ἔνιοι δέ φασι, τὴν ξηροφθαλμίαν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κνίσα, ἀτμὸς. καπνὸς τῶν θυσιῶν. καὶ τὸ λίπος τοῦ ἱερείου. καὶ ὁ ἐπίπλοος. Κνίσματα, σπαράγματα. καὶ τὰ προθυόμενα κνίσματα, ἢ μυστῶν λύχνων ἀπεσπασμένα. Κνισμὸς ἐστὶ κυρίως, ἡ πρὸς τὴν μίξιν βακχεία καὶ πύρωσις. ὅς καὶ κατὰ κνισμὸς λέγεται. ἢ κατακέκνισμαι, ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἔρωτος πάσχω. Κνίσσα, κοινότερον μὲν διὰ δύο σσ γράφεται. ἡρωδιανὸς δὲ θέλει ἀπὸ μέλλοντος ἀντὶ τοῦ γινομένου τοῦ κνίζω κνίσω, δι' ἑνὸς τι γράφεσθαι σ, καὶ ἔκτασιν λαβεῖν τοῦ ι. δηλαδὴ φασὶν ἡ κνίσα τὴν κατ' ὀλίγην ἀπὸ τοῦ ὀπτωμένου ἀναφορὰν τῇ ὀσφρήσει. καὶ ἄλλως. κνίσσα, λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ λίπους, καὶ ἄλλων τινῶν. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀπὸ κρεάτων ὀπτωμένων ἀνάδοσιν τοῦ καπνοῦ. ὅτι δὲ ἡ κνίσα, καὶ δι' ἑνὸς σ γράφεται καὶ ἐκλείπει τὴν παραλήγουσαν. καὶ ἐκ τοῦ κνῶ κνίζω γίνεται κατὰ τὸν ἡρωδιανόν. κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ, καὶ οὕτω ποιεῖ τὸ αὐτὸ ῥηθὲν, ἀντὶ τοῦ κνίσσαι ἤγαγον περιελισσομένον καπνὸν, εἰς τὸν οὐρανὸν ἐκνίσσωσαν θύμασι. Κνίσσα, ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις. Κνίσσαι, φθεῖραι. ὀλέσαι. λυπῆσαι. Κνισαλέον, ταρικινόν. Κνισῶν, λυπῶν. Κνισμὸς, ζηλοτυπία. ἢ μέλος τι κνισμῷ αὐλούμενον. Κνισολοιχὸς, λίχνος. Κνισά, λάχανα συγκεκομμένα. Κνισάριον, τὸ μικρὸν λίπος. Κνίφεα, κνίδας. Κνὶψ, ζωΰφιον ἡ φωνὴ τοῦ κνιπὸς μετὰ τοῦ δ εἰς εὐθεῖαν, καὶ σημαίνει τὸ ὀλίγα δαπανῶντα. Κνοὺς, ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος. λέγεται δὲ καὶ κνοὴ, καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος. ὡς αἰχίλος σφιγγί. τινὲς δέ φασι, κνοῦν μὲν, ἦχον. χνόην δὲ μέρος τοῦ ἄξονος, ἡ χοινικίς. Κνύσαρ, ὁ ξηρός. Κνύειν, κρούειν. Κνύειν, κνήθειν. ξύειν. Κνῦ, τὸ ἐλάχιστον. Κνύζεσθαι, μοχθεῖν. κλαίειν. ἀφανίζεσθαι. Κνυζηθμοῦ, παρὰ θεοκρίτῳ, ἐν τῷ κοιμᾶσθαι ἄσημον, καὶ ἄναρθρον ἀποτελοῦσι φωνήν. ὑποψιθυρίζουσι γὰρ φαντασιαζόμενα. λέγεται δὲ κυρίως τὸ κνυζᾶσθαι ἐπὶ τῶν ὀρνέων, καὶ ἐπὶ τῆς ἀσήμου καὶ ἡσύχου ὑλακῆς τῶν κυνῶν. παρὰ δὲ θεοκρίτῳ ἀντὶ τῆς ἀνάρθρου φωνῆς, ἣν προΐεται τὰ ὀνειρώττοντα παιδία. Κνυζηθμὸν, ποππυσμόν τινα, ὃν τριοῦνχον οἱ παλαιοὶ λέγουσι. δῆλον δὲ ὡς ἐκ τοῦ κνυζῶ, κνυζήσω κνυζηθμὸν. ὡς ὀρχήσω ὀρχηθμὸν. ἢ ὡς ἀπὸ ῥήματος τοῦ, παρὰ τοῦ κνυζώσω δὲ ὁ ἀοριστός ἐστι τὸ κνυζῶ πολλαῖς μεμερισμέναις συζυγίαις. τριχῶς γὰρ φέρεται. κνυζῶ, κνυζεῖς. κνυζῶ, κνυζᾷς. ὡς ἐν τοῖς ἀθηναίων καὶ κνυζῶ, οῖς. οὐ πολλὰ δὲ τῶν περισπωμένων ῥήματα τοῦ οὕτω τριλογοῦνται. Κνυζηθμὸς, λέγεται ποιά τις ἐπὶ κυνῶν φωνή. Κνυζήματα, ἴωνες λέγουσι τὰ γοερὰ ἀποφθέγματα. Κνυζίσω, ἀπρεπῶς τρίψω. λυπήσω. Κνυζὸν ἀέρα, ἐπινέφελον. καὶ ἀχλυμαῖον. Κνυζοὶ, τὰ ὄμματα τὰ πονοῦντα. Κνυζούμενον, στένοντα φωνὴ κυνῶν. ἢ κνυζούμενον, ἱερὸν φθεγγόμενον. Κνυζώμενος, ἐπὶ κυνός. καὶ κνυζῶσαι, ἀντὶ τοῦ λυπῆσαι. Κνύζαψ, λάχανον ὅμοιον σελίνῳ. Κνυζώσω, κνυζῶ, τὸ διαφθείρω καὶ κακῶ. ὁ μέλλων κνυζώσω. Κνυζώσω, ἀντὶ τοῦ ῥυσώσω. ἀπρεπῶς καὶ ῥυσσῶς τρίψω. ὁ ποιά φησιν, οἱ τῶν καθευδόντων ὀφθαλμοί. κατὰ δέ τινας καὶ οἱ τῶν κυνῶν. διὸ καὶ ἐν τισὶν ὑπεν παρὰ χεῖρα δοκεῖ τὸ κνυζοῦν καὶ κνυζηθμὸς ἐπὶ κυνῶν λέγεται. ἡρωδιανὸς ἐμφαίνει ἀπὸ τοῦ κνύζειν, γίνεσθαι τὸν κνυζηθμόν. Κνυζῶται κύων, ὁ μεταβάτης, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ὅτι προσερχόμενος καὶ σαίνων λαλιάν τινα ὑπὸ χαρᾶς ἀφίησι. γράφεται καὶ κνιζοῦται. Κνύθα, κνυθμός. ἀπὸ τοῦ κνύζεσθαι ἐπὶ τῶν κυνῶν. καὶ ἡ κόνυζα, κατὰ συγκοπήν. Κνύθος. ἄκανθα μικρά. Κνυθὸν, σμικρόν. Κνύμα, ὄνομα πεποίηται τῇ μιμήσει τοῦ ψόφου, δηλαδὴ, καὶ τὸ ἠρέμα στενάζοντα. ἐπὶ δὲ τῶν κυνῶν γίνεται κνυζηθμός. Κνῦμα, ὁ ἠρεμαῖος κνισμός. Κνυπώσω, βριγχώσω. Κνύσσω, παρὰ τὸ ὄσσω, τὸ βλέπω. ἢ παρὰ τὸ κεγοῦσθαι τοῦ βλέπειν. Κνώδακες, οἱ ἐν τοῖς φυσητῆρσιν ἄσκαι. Κνώδαλον, κυρίως ἐπὶ τοῦ θαλαττίου θηρίου. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ χερσαίου. κνώδαλον παρὰ τὸ κυσὶν ἁλίσκεσθαι καὶ κνώδα, τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλουμένην. καὶ ἄλλως. κνώδαλα, κυρίως μὲν τὰ τῆς θαλάττης ζῶα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων ἡ λέξις τίθεται. ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ κνώδαλα ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα. λέγεται παρ' ὁμήρῳ τὸ χερσαῖον παρὰ τὸ ὑπὸ κυνῶν ἁλίσκεσθαι. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ θαλασσίου θηρίου κνώσσοντος ἐν τῇ ἁλὶ, λέγεται ἡ λέξις. Κνώδαξ, κέντρον ἄξονος. γνώμων. ὄργανον χυσοχοϊκὸν ἢ χαλινόν. Κνώδη, χωρία θηρία. Κνώδοντι, παρὰ τῷ λυκόφρονι πέλεκυ. κυρίως δὲ παρὰ τὸ ὀξὺ λῆγον, παρὰ τὸ πρὸς τὸ κναίειν ὀδόντι. Κνώδων, τὸ ξίφος. κνώδαξ δὲ κνώδακος, τὰ σιδήρια τοῦ τόρνου, ἐν οἷς τὸ τορνευόμενον ξύλον ἐμβαλλόμενον στρέφεται. Κνώδων, ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ δόρατος. Κνώζει, βοᾷ. Κνώμενα, γαργαλιζόμενα. ἢ κνηθόμενα. ἢ θελγόμενα. Κνῶος, ἡσυχία πάντων. Κνώπες, τὰ θηρία. νίκανδρος ἵνα κνώπεσσι φέρβεν βόσκονται ὕλην, κνώπεα δὲ καὶ κνώπεα καὶ κνώπεις, τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ πέτρῳ, καὶ τὰ ἀεὶ διακινούμενα. ἢ τὰ χερσαῖα, ὥσπερ τὰ θαλάσσια. κνώδαλα, καὶ τὰ χερσαῖα καὶ ὀρείτροφα. ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν, καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς ὑδαρέσι καὶ δασέσι τόποις. Κνωπεύς, ἄρκτος. οἱ δὲ κνουπεύς. Κνώσσειν, τὸ κοιμᾶσθαι, καὶ ὑπνώττειν. παρὰ τὸ κεῖνα καὶ ἀργὰ εἶναι τὰ ὄσσα εἰς τὸ κοιμᾶσθαι. κνώσσειν, καὶ συγκοπῇ κνώσσειν. Κνωσσὸς, πόλις καὶ κνωσσία. Κνώσσε, τὸ κοιμῶμαι. Κνωσὸς, πόλις. Κνωσίεντα, καθεύδοντι. Κνωσιάκρολα, τὰ ὁρματικά. Κνώψ, ὁ τυφλός.

ΤΟ Κ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο·

Κοᾶ, ἀκούει. αἰσθάνεται. Κοαλδδεῖν, λαιδεῖ τὸν βασιλέα. Κοάλεμον, λέγει ἀριστοφάνης τὸν κολούοντα καὶ παύοντα τὰ κακά. ὅτι καὶ δαίμων ἔμελλε παύσειν τὸν κλέωνα ἢ κοάλεμον, τὸν ἀγοράκριτον οὕτως εἶπεν. ἔγκειται δὲ

τῶν, τὸ κάμπτειν ἐρωτικῶς. Κνᾶσθαι τὸ οὖς, ὑποκνίζειν. Κνάσαι, ὀλέσαι, λυπῆσαι. Κναστήριον, ἐν ᾧ λαμπτῆρα κνάπτεις. Καφεῖον, ἐν ᾧ τὰς ἐσθῆτας κνάπτουσιν, ὅ ἐστι βάπτουσι. Κνάφος, ἄκανθα ὀξεῖά τις, ᾗ ξύουσι τὰ ἱμάτια. Κνάφος, ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον· δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους κτείνουσιν· ὅμοιόν ἐστι κναφικῷ κτενί. κνάφου δίκην, ὅταν ἐν κύκλῳ οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον· ἔστι δὲ τοῦτο φυτὸν ἀκανθῶδες. Κναφεῖα, ξύει τὰ ἱμάτια. Κναφεύει, ἀττικὸν μὲν τὸ διὰ τοῦ κ· κοινὸν δὲ, τὸ διὰ τοῦ γ· οἱ παλαιοὶ δὲ ἀττικοὶ διὰ τοῦ χ. κνάφος· ἔστι δὲ ἀκανθῶδές τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια· οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ, παρὰ τὴν γνάψιν. κναφεὺς δὲ παρὰ τὸ κνῶ, ὃ σημαίνει τὸ ξέω. Ὅμηρος, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν, ἢ κνῆστι χαλκείῃ· παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν, ὅ ἐστι παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. Κναφεύς, ὁ ξαίνων τὰ ἱμάτια. Ἀριστοφάνης σφηξίν· ὀφείλων τῷ κναφεῖ, τριώβολον· ἀττικῶς, διὰ τοῦ χ· κοινῶς δὲ, διὰ τοῦ γ. Κνάω, τὸ κνήθω. Κνῶ, καὶ ξύειν, ταυτόν ἐστιν, ἤγουν κόπτειν· ἐξ οὗ καὶ τὸ κνίζειν γίνεται. παράκειται δὲ χρῆσις τοιαύτη· ξύομαι δ' οὐδὲν ἰσχύων, τουτέστι κνῶμαι. καὶ Σώφρων, βαιὰ δ' ἐξύσμαι ἐκ προσώδεος κεφαλήν, ἴσον κέκνισμαι ξυόμενα ἀνθρώπου ... γίνεται, ἀπὸ τοῖς ἀφροδισιάζουσι. Κνεομένων, ξεομένων. Κνέφας, δηλοῖ ὡς φωτὸς στέρησίς ἐστι τὸ σκότος· διὸ καὶ κνέφας λέγεται, ὡς κενὸν φάους· Ὅμηρος δὲ σαφέστερον δηλοῖ αὐτὸ, εἰπών, ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε. Κνεφαῖος, ἐπισκοτίζοντος, καὶ μήπω φαινομένης ἡμέρας. Κνέφαλον, τύλη. Κνέφας ἱερὸν, τὸ βαθὺ ἢ μέγα σκότος· ἐπεὶ ἐπὶ μεγάλου πολλάκις, τὸ ἱερὸν τίθεται. Κνέφει, σκότει. Κνέφος, σκότωσις. Κνέωρον, φυτόν τι, ὃ τοῖς θεσμοφορίαις ὑποστόρνυται, καὶ εἰς κάθαρσιν χρῆται καὶ γυναικεῖον μόριον. Κνῆ, σκότει. Κνηθόμενοι, τιλλόμενοι· ἀποκνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. Κνηκίας, ὁ λύκος. Κνηκίς, ἡ νεφελώδης ζώνη· τὸ μεθόριον κνέφος. Κνῆκις, κνηκοειδὴς τοῦ ἀέρος κατάστασις· καὶ δέρρις λεπτὴ· καὶ νεφέλιον λεπτὸν καὶ μελανία· καὶ ἔλαφος. Κνῆκις ἐπεγένετο, μελανία τις τῷ σώματι· ἄλλοι ἐπὶ τῶν νεφῶν εἶπον. Κνηκὸν, τὸ ξανθίζον χρῶμα ἐπὶ τῆς ἀνθοις· ὅτι δὲ ἐπὶ καρποῦ τὸ λευκόν. Κνῆκος, λευκὸς, καὶ εἶδός τι σπέρματος, καὶ πυρός. Κνῆμαι, τὰ ἔμπροσθεν τῶν σκελῶν· ὧν τὰ ὄπισθεν ἀντικνήμια λέγεται· ἢ κνημῖδες, τὰ περιτιθέμενα τοῖς σκέλεσιν ὅπλα· ἀφ' οὗ εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ, ἤγουν εὔοπλοι, ἀπὸ μέρους τῆς πάσης ὁπλίσεως νοουμένης. Κνημαίου, τοῦ τῆς κνήμης παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κνήμαργος, κνημώδης· παχύκνημος. Κνήματα, ξύσματα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κνήμη, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ γόνατος· γαστροκνήμη δὲ, τὸ ὄπισθεν παχύ. Κνήμη, ἡ τοῦ σκέλους παχύτης· ἀπὸ τοῦ κινῶ, κινήμη, καὶ κατὰ συγκοπὴν κνήμη· αἴτιον τῆς κινήσεως αἰτία. ἰστέον ὅτι τὰ ἔμπροσθεν, λέγουσιν ἀντικνήμιον· τὰ δὲ ὄπισθεν, γαστροκνήμιον. κυρίως δὲ κνῆμαι λέγονται, τὰ διαιροῦντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ· σημαίνει δὲ, καὶ τὰς ἐξοχάς· καὶ προβάσεις· καὶ καθύγρους τόπους τῶν ὀρῶν. Κνημίαι, φθοραὶ καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα τῶν θρόνων ὅπου ἐστὶν ἐπὶ κλίνην. Κνημῖδας, οὐκ ἀεὶ λέγει πολεμικὰς, ἀλλὰ βύρσας, δι' ὧν κνῆμαι τοῖς ἀγρόταις καλύπτονται· οὕτω δὲ καὶ κυνέην αἰγείην, οὐ τὴν ἐν μάχῃ χρηστὴν, ἀλλὰ τὸ ἁπλῶς ἐξ αἰγὸς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. Κνημῖδες, ὅπλον σκέπον τὰς κνήμας, ἀφ' ὧν καὶ παρονομάζονται. τούτων τὰ ἄκρα, ἐπισφύρια λέγονται· ὡς τοῖς τῶν ποδῶν κάτω σφυροῖς προσαρμόζοντα. Κνημίς, ὅπλον σκέπον τὰς κνήμας τῶν στρατιωτῶν, ἀφ' οὗ εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ, ἀπὸ μέρους οἱ εὔοπλοι· κνημοὶ δὲ ἐπὶ ὀρεινῶν πεδῶν μερῶν λέγονται· οὕτω καὶ αἱ κνημῖδες. Κνημίς, καὶ τὸ εὐκνήμις· βαρύνεται δὲ τὸ εὐκνήμις κατὰ τοιοῦτον· τὰ εἰς ις θηλυκὰ ὀξύτονα, εἰ μὲν ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσει τὸ θηλυκὸν μόνον γένος, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει· οἷον σκελίς, περισκελίς· εἰ δὲ μεταληπτὰ γίνονται, καὶ ἀρσενικοῦ γένους, μεθίστανται εἰς βαρεῖαν τάσιν· οἷον ἐλπίς, δύσελπις· τοῦτο γὰρ κοινόν ἐστι τῷ γένει. ταύτῃ τοι καὶ τὸ καταιγὶς μὲν ὀξύνεται, ὡς μονογενές· τὸ δὲ μελαναίγις βαρύνεται, οὕτω καὶ τὸ κληΐς, εὔκληϊς. κνημίς, εὐκνήμις· ὁμοίως καὶ ψηφίς, πολυψηφίς· ὡς τὸ πολυψηφίδα παρ' Ὁμήρῳ φαίνεται· καὶ οὕτω μὲν τὸ εὐκνήμις βαρύνεται. Κνημίς, ὄρος· ὅθεν οἱ ἐπικνημίδιοι, ἀπὸ ὄρους κνημῖδα. Κνημοὶ ἴδης, οἱ μετὰ τοὺς πρόποδας, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζωϊκῶν, μετὰ πόδας κνημῶν. οἱ δέ τινες δασεῖς τόπους ἑρμηνεύουσι τοὺς κνημούς, καλῶς φασι καὶ αὐτοί, ὡς τῶν πατεινοτέρων τόπων ἐν τοῖς ὄρεσι δασυτέρων ὄντων, διὰ τὸ ἐκεῖ συλλείβεσθαι τὰ ὕδατα. Κνημοὶ, τὰ ὑψηλότερα τῆς ὑπωρείας, ἔνθα συλλειβομένων τῶν ὑδάτων ὕλη πυκνοῦται· τὰ γὰρ κορυφαῖα τοῦ ὄρους δυσάντας ταῖς ὑλοτομίαις, καὶ οὐδὲ λάσιά ἐστι. Κνημοῦμαι, φθείρομαι. Κνημοὺς, δασεῖς τραχεῖς καὶ δυσβάτους τόπους. Κνημωθῆναι, φθαρῆναι. Κνημῶσαι, περιχέσαι· φράξαι κλεῖσαι· ἐλθεῖν. Κνησείοντα, ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι. Κνησθέντα, κνῆσμα ἢ κνησμονὴ καὶ κνησμὸς, ἐκ τοῦ κνήθω. Κνηστὴρ, φονεὺς· ὀλετήρ. Κνῆστις, σιδήριόν τι, ᾧ ξέουσιν οἱ μάγειροι τὸν τυρόν· καὶ κάκος, δι' οὗ βάπτουσι. Κνῆστις, ἰδίως ἡ τυρότομος μάχαιρα, ἣν ὁ κωμικὸς ἐπιθέτως τυροκνῆστιν λέγει· Ὅμηρος διαλελυμένως κατὰ πρότερον ἐτυμολογίας, αἴγειον κνῆ τυρὸν, καὶ κνῆστι χαλκείῃ· καὶ γίνεται ἀπὸ κνάω κνῶ, τὸ κόπτω· ἐξ οὗ καὶ κνάειν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν κνάω, τὸ κνήθω. Κνῆστις, κοπίς· σιδηρᾶ ξυστὴρ, ἐν ᾗ ξύουσι τὸν τυρόν· τινὲς δὲ καὶ τὴν ῥάχιν ἀκούουσιν· ἔνιοι τὸ ὀκνεῖν. Κνηστὸς ἄρτος, ἄρτι μίσδορος. Κνητὸν, τὸ κνηστόν. Κνηστιῶντες τὰς ἀκοάς, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες ἀκούειν. Κνῆστρον, ὅπερ καὶ κνέωρον λέγεται· ἔστι δὲ καὶ μαχαίριον, ὑφ' οὗ ξέεται ὁ τυρὸς παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κνίδαι, σκνῖφαι καὶ πόα τις. Κνίδη, βοτάνη· καὶ κνίδιος καρπός. Κνίδιον, κνώδαλα· κυρίως μὲν, τὰ θαλάσσια θηρία, διὰ τὸ ἐν ἁλὶ κινεῖσθαι, κινώδαλά τινα ὄντα· ποτὲ δὲ, καὶ τὰ χερσαῖα, διὰ τὸ ὑπὸ κυνῶν ἁλίσκεσθαι. Ἡσίοδος, κνώδαλα ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ἠδὲ θάλασσα. Κνίδιος, τοπικόν· κνίδειος δὲ καρπὸς, δίφθογγον τὸ δει. Κνιδᾶται, δάκνεται ἴσως ἀπὸ τῆς πόας. Κνίδος, νῆσος ῥόδου. Κνίδωντες, κνίδῃ μαστιγοῦντες. Κνιδώσεις, κνησμοί τινες ἀπὸ τῆς κνίδης γινόμενοι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κνίζειν, τὸ κατατέμνειν καὶ ἐκθλίβειν· συκάμινα κνίζειν· φασὶ γὰρ τὴν συκάμινον κάθυγρον οὖσαν, κατατέμνεσθαι ξίφεσι τῶν γεωργῶν τὸν φλοιὸν αὐτῆς, ἵν' ὅπως πεπαίνῃ τοὺς καρποὺς αὐτῆς ἔχῃ· καὶ γὰρ εἰ μὴ τοῦτο ἦν ἀπάλλοτρια, οἱ καρποὶ αὐτῆς ἐκ τῆς οὕτω πολλῆς ὑγρότητος, ὡς πλεονάσης σῆψιν ποιοῦσι. Κνίζειν, τὸ ἐρωτικῶς λυπεῖν, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ· κνυζᾶται δὲ κύων, ἀμειβάμενος διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ὅτι προσερχόμενος ἢ

Κλυτὸς ἱπποδάμεια, οἱ βοιωτοὶ θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάσσουσιν ἐπίθετα, ὡς τὸ προφερόμενον· κλυτὸς ἱπποδάμεια· καὶ θερμὸς ἀϋτμή· καὶ αἰγὸς πολιοῖο· καὶ παρὰ στεόδω, διαζομένου πόλεος· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασιν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἐπίθετα, καὶ μετοχὰς ἀρσενικὰς τινὲς καὶ θηλυκὰς ἐπιφέρουσιν· ἀντὶ εὐφυὴς παιδίον· καὶ κόριον καλλίστη· καὶ γύναιον ἐρχομένη· καὶ μειράκιον λέγων· καὶ παιδίον βαδίζων· καὶ ὅμηρος, τέκνον φίλε τοῦτο δίδωμι. Κλυτὸς ἱπποδάμεια· καὶ σοφὸς γυνή· καὶ τὼ χεῖρε· τὼ γυναῖκε· καὶ παρὰ πλάτωνι, διαγόντι καὶ φέροντι· καὶ ὅμηρος ἀλλ' ὥρας καὶ ἀθηνᾶ ἔφη· οὐκ αἰὲν ἐφ' ἡμετέρῳ ὀχέων παρὰ τὸ κεραυνοῦ· καὶ ἔτι ἀθηναίων ἀκέων ἐστι· ἐστι καὶ τῶν ἀττικῶν τὰ ἐπίθετα ἀρσενικά, ἢ ἄρθρα, ἢ μετοχὰς, τοῖς θηλυκοῖς συντάσσειν· ὡς φαίνεται ἐν τοῖς αὐτῶν. Κλυτὸς ὄρνις, ὁ ἀλεκτρυών. Κλυτοτέχνης, ὁ ἥφαιστος· ὁ ἔνδοξον ἔχων τὴν χαλκευτικήν· ὥς που λέξιν τοῦ ὁ αὐτός, καὶ αἰθαλόεις θεός, ὁ χαλκεύς. Κλυτότοξος ἀπόλλων καλεῖται, ὡς ἐπὶ τῆς μαντικῆς καὶ μουσικῆς καὶ ἰατρικῆς ἐπίσταται καὶ τῆς τοξικῆς, κατὰ τὸν μῦθον· ὅρα δὲ ὡς ἰσοδυναμεῖν δοκούντων ἐστὶν ὅτι τοῦ κλύειν καὶ τοῦ κλείειν, ὅ ἐστι κλείζειν καὶ δοξάζειν· ἐκ μὲν τοῦ κλύειν, τὸν κλυτότοξον συνέθετο· ἐκ δὲ τοῦ κλείειν, κλειτὴν ἑκατόμβην φησὶν ὁ ποιητής. Κλύων, ἐπακούων. Κλύω, σημαίνει τὸ δοξάζω, καὶ τὸ ἀκούω· ἐκ τούτου κλῦμι· ἔκλυον· κλυτός· κλῦθι καὶ κέκλυθι. Κλύω, ποιητικὸν τὸ ἀκούω, κοινὸν ἀφ' οὗ κλυτὸς, ὀνομαστός· καὶ περίκλυτος, ὁ περιαδόμενος· καὶ ἀγάκλυτος, ὁ ἄγαν καὶ λίαν ὀνομαστός· καὶ Τηλέκλυτος, ὁ ἐκ προγόνων ὀνομαστὸς ἢ ὁ περιβόητος· καὶ κλύω, τὸ μανθάνω· ἢ κλύω κακῶς πρὸς σέθεν, ἤγουν ἀτιμάζομαι παρὰ σοῦ. Κλῶ, σημαίνει πέντε· τὸ καλῶ· ἐξ οὗ καὶ κλῆρος· τὸ ἐπαινῶ· ἐξ οὗ κλεῶ, τὸ ἐπαινεῖν· τὸ κλαίω, ἐξ οὗ καὶ κλαίω· κλῶ, τὸ φωνῶ· ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν κλύω· κλῶ, τὸ ἐμποδίζω· ἐξ οὗ καὶ κλαῶ, τὸ ἐμποδίζειν. Κλωγμός, ὁ διὰ τῆς γλώττης περὶ τὸν οὐρανίσκον ψόφος· ὃν λάκωσιν τινὲς φασιν· ἀφ' οὗ ὀνελάται κινοῦνται κυρίως. Κλῶδις, κλέπτης. Κλώδωνες, αἱ βάκχαι τοῦ διονύσου παρὰ μακεδόσιν, αἱ κληθεῖσαι ὕστερον μιμαλλόνες, ἀπὸ τῆς μιμήσεως. Κλώζεται, καὶ συρίττεται· ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ λίθοις βάλλεται. Κλώζω, τὸ διὰ ψόφου τινὸς χλευάζω· ἀπὸ τῶν κολοιῶν, τὸ κλώζειν γὰρ ἐπὶ τῆς φωνῆς λέγεται αὐτῶν. Κλώζω, καὶ κλάζω, ἐκ τοῦ κλῶ· κατὰ τὸ κλύζω, λέγονται κλώζεσθαι καὶ ἀποσυρίττεσθαι οἱ ἐν θεάτροις ὑποκρινόμενοι καὶ κλωγμὸν πάσχειν. Κλώθει, κατασπᾷ, ἐπιμερίζει, νήθει· βλαστάνει· καλῶς αὔξεται. Κλώθειν, στρέφειν λέγεται· εὔκλωστος, εὐστρεφής, ἢ εὔστροφος. Κλῶθες, ἢ κατακλῶθες, μετὰ πλεονασμοῦ ἔπαθεν ἐκ τοῦ αἱ κλωθαί, οὗ ἡ εὐθεῖα, ἡ κλωθώ· δηλοῖ δὲ τὰς μοίρας, παρονομασθείσας ἀπὸ μιᾶς αὐτῶν τῆς κλωθοῦς· καὶ οὕτω μέν τινες· ἴσως δὲ μᾶλλον οὐχ ἁπλῶς, μοῖραι, αἱ κατακλῶθες, ἀλλὰ καὶ αἶσα μὲν ἡ ἁπλῶς μοῖρα· κατακλῶθες δὲ, αἱ μὴ εὐτυχεῖς· διὸ καὶ βαρεῖαι λέγονται. Κλωθώ, μία τῶν μοιρῶν· εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ἐπικλώθειν ἑκάστῳ τὸ πεπρωμένον. Κλωκυδᾶ, τὸ καθῆσθαι ἐπὶ ἀμφοτέροις ποσίν. Κλώμακας, τραχεῖς τόπους. Κλωμακόεσσαι, πολλὰ ἀποκλίματα ἔχουσαι· ἀφ' οὗ τὴν τραχεῖαν ἢ ὀρεινὴν σημαίνει, ἢ κρημνώδη, ἢ δύσβατον. Κλωμακόεν, ἐπὶ ὀχυροῦ τίθεται τόπου, ἐν ᾧ εἰσι κλώμακες· ὁ τρίων καὶ ὁ λυκόφρων μέμνηται· ὅ ἐστι τόποι ὑψηλοί· κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὑψηλοί· τραχεῖαι δὲ αὗται, ἢ πετρώδεις· ἢ ἀναβάσεις εἰσὶ κατακλῶσαι τοὺς δι' αὐτῶν βαίνοντας· φυλάττεται δὲ ἡ λέξις εἰσέτι καὶ νῦν, εἰ καὶ μὴ ἀναφανής, ἀλλ' ὑπὸ βαρβάρων περὶ τοὺς παφλαγόνας· οἱ κλωμακώδεις τόπους, τοὺς πετρώδεις, καὶ οὐ ῥᾴστην ἀναβαινομένους φασί. Κλῶν, συντρίβων· κατὰ ποδῶν. Κλώνακα, ῥάβδον, καὶ τὰ κλημακώδη χωρία. Κλώναξ, κλάδος. Κλῶντες, συντρίβοντες. Κλῶνες, αἱ ἐκ φύσεως τῶν δένδρων. Κλῶν κλωνός, τοῦ κλωναρίου τοῦ δένδρου. Κλωὸς σύκινος· οὕτως ἀττικοὶ τὸν κλοιὸν ἔλεγον· σύκινον δὲ διὰ τὸ βραχὺ τοῦ ξύλου· ἄλλως τὸ κολλάριον τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον, ὃ εἰώθασι τοῖς κυσὶν δεσμεύειν ἐν ταῖς ἀγραῖς, ἐστὶ ξύλινον. Κλωπᾶσθαι, ἐπιθυμεῖν· θέλειν καὶ τὸ λάθρα καὶ ἀψοφητὶ ἰέναι· καὶ πράσσειν· καὶ κλέπτεσθαι. Κλώπεια, ὀρχηστής τις, ὡς ἴσβας ἐν τῷ περὶ τῶν θεατρικῶν. Κλῶπες, κλέπται. Κλωπομένη, λάθρα καὶ ἀψόφως περιοῦσα καὶ ἐφιεμένη, παρὰ τὸ κλέπτεσθαι· οὕτως τὸ προθυμεῖσθαι ἔλεγον. Κλωπεύω, κλωπεύειν ἀντὶ τοῦ κλέπτω· κλωποπεύω δὲ, μικρόν. Κλώσκειν, ἐπικλώθειν. Κλωστήρ, τὸ κεκλωσμένον ῥάμμα. Κλωστῆρα, τὸν ἄτρακτον· καὶ τὸ νῆμα. Κλώψ, ὁ κλέπτης· καὶ ὁ λῃστής· παρὰ τὸν κλέψω μέλλοντα γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ω, κλέψ καὶ κλόψ, καὶ κατὰ ἔκτασιν κλώψ· ὡς βλέπω βλέψ καὶ βλώψ, ὁ στραβός.

ΤΟ Κ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ', ΚΑΙ Ν'.

Κμέλεθρα, δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ κ πρὸ τοῦ μ οὐδέποτε εὑρίσκεται ἐν ἀρχῇ λέξεως· τοῦ γὰρ πολύκμητος οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει τὸ ἁπλοῦν αὐτοῦ ἤγουν τὸ κμητός, καὶ τὸ κέκμηκα δηλαδὴ τὸ κεκοπίακα, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κμῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κεκάμηκα· λέγει δὲ ὁ ἡρωδιανὸς τὸν πάμφιλον ἀναγράφειν ἐν ταῖς γλώσσαις τὸ κμέλεθρα· σημαίνει δὲ τὰς δοκούς. Κμητά, πεποιημένα· πεπονημένα. Κναδάλλεται, κνήθεται. Κνάζει, βοᾷ. Κνάθω, πραΰνομαι. Κναιόμενον, κατατρυόμενον. Κναίω, τὸ λυπῶ· κναίω, τὸ κόπτω. Κνᾶκον, ἐν ἐπιγράμματι κνᾶκον ὑπηνήταν τὸν δ' ἀνέθηκε τράγον. Κνακὸν δέρμα παρὰ θεοκρίτῳ, ἤγουν ξανθόν· ἢ λευκόν· λευκὸν μὲν, ἀπὸ τῆς κνήκου· ξανθὸν δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄνθους. Κνάκωνα, τὸν κνήκου χροιὰν ἔχοντα· ἄλλως κνάκωνα, τὸν λευκὸν τράγον, ἀπὸ τῆς κνήκης τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος ἢ λάγνον. Κνάκωνα, λευκὸν ἢ πυρρόν· ἀπὸ κνήκου τοῦ σπέρματος παρὰ θεοκρίτῳ. Κνακός, ψαρὸς ἵππος. Κνακόν, λευκόν· πυρρόν. Κνάμπτει, κάμπτει· καταξαίνει· κατέχει. Κνάμπτομαι, κακοῦμαι· καταπονοῦμαι· καταξύομαι. Κναῦ, κόπτειν ξέειν. Κνάξ, γάλα λευκόν. Κνάπτω, ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται, κνάπτω· ὡς χῶ χάπτω, ἢ ῥηματικὸν ὄνομα, κνάφος· σημαίνει δὲ τὸ ἀκανθῶδες φυτόν, ᾧ τὰ ἄθικτα τῶν ἱματίων ἐπιξέοντες κατεργάζονται· ἀλκαῖος· μὴ μέγαν περὶ κνάφου περιστρέχει ἕνα κύκλον. Κνάπτειν κελεύω πλήττειν, συνέχειν ἐν τῆς τῶν ὀδόντων κελεύω πλήττειν. Κναπτόμενον, ξαινόμενον. Κνάπτω, τὸ ξέω· καὶ καθαίρω· ἐξ οὗ κναφεὺς καὶ κναφεῖον κνά-

ἡ πρόκλησις, παραγγελία εἰς κρίσιν. οὕτω Δημοσθένης. Κλισμοῖς, θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις. παρὰ τὸ κλίνω, τὸ ἀνακλίνω. Κλισμοί, θρόνοι ἢ ἀνάκλιντρα. Κλίσις, ὀνομασία. Κλιταί, σεαί, ἢ ἐλαίας εἰς τὸ κάτω κλίνεσθαι. Κλίτεα, τὰς ἀνακλίσεις τῶν ὀρέων καὶ βάσεις. Κλιτόριον, πόλις Ἀρκαδίας. Κλιτόριον, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ τοῦ κλίνω κλιτόριον τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. ἔστι δὲ καὶ πηγὴ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ἧς ὁ γευόμενος ἀποστρέφεται τὸν οἶνον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός. ὅθεν καὶ κλιτοριάζειν λέγεται, τὸ αἰσχρῶς ἅπτεσθαι. Κλίτος, μέρος πλάγιον. πεποίηται ἐκ τοῦ κλίτρις, ὡς ὁ Ψαλμῳδός φησι. Κλιτός, τόπος κατωφερής. Κλιτὺς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὰ ἀποκλίματα καὶ ὀξέ χοντα τῶν ὀρέων, παρὰ τὸ κεκλίσθαι. ὡς παρὰ τὸ ἀνακεῖσθαι, τὰ ἄγκεα. καὶ ἄλλως δὲ φράσαι, κλιτὺς αἱ προσκλιμέναι καὶ προσνενευκότες ἐν ἄκρᾳ τινὶ τόποι. οὓς αἱ χαράδραι παρατρίβουσαι καταρρέουσιν. ὅτι δὲ καὶ ὀξοχήν τινα αἱ κλιτύες δηλοῦσι, δῆλον καὶ ἐκ τῆς ἀποτεμνόμενοι χαράδραι. τὰ γὰρ ὀξέχοντα καταρρέοντα, χαρασσομένων τῶν ὑπ᾽ αὐτό, ἐξ οὗ ἡ χαράδρα γίνεται. Κλοιός, ὁ δεσμός, ὁ περιτιθέμενος τῷ τραχήλῳ τῶν κυνῶν. καὶ ὁ ζυγός. καὶ ὅσα τοιαῦτα περιτίθεται τῷ τραχήλῳ, διὰ δὲ φθόγγου. καὶ μέρος τι τῆς νεώς. Κλοιὸς καὶ κλοιά, τὰ σίδηρα, ἃ φέρουσιν οἱ καταδίκοι. παρὰ τὸ κλείω κλοιός. κλείει γὰρ περιτιθέμενα. Κλοῖστρον, κλεῖστρον. Κλοιωτά, δεσμὰς διεξευγμένα. κλοιὸς γὰρ, εἶδος δεσμοῦ περιτραχηλίου. Κλοιώτης, ὁ δεσμώτης. Κλονεῖ, ταράσσει, φθείρει, φοβεῖ. Κλονεῖται, φθείρεται, ἔρχεται. Κλονέοντο, ἐθορυβοῦντο, ἐταράττοντο, καὶ τὰ ὅμοια. Κλόνιαν, ἰσχίον, ἐσχίς, ὀσφύς, τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ὅμοια. Κλόνιος, εὐμαλεότατος, ἀπὸ τοῦ ὁ μάχιμος καὶ γενναῖος καὶ κλονῶν, παροξύνεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καθὰ καὶ τὸ σχέδιος, καὶ ὄδιος, ὡς κύριον τρίβραχυ. Κλονέοντα, ταράσσοντα. ἀπὸ τοῦ κλονῶ. Κλόνος, στρόφος, καὶ εἴλιξ. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τὴν γαστέρα καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν. καὶ ἡ ταραχή. καὶ ὁ θόρυβος. Κλονούμενος, ταρασσόμενος. Κλοπαί, παραλογισμοί. καὶ κλαπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθέντες. Κλοπεύειν, παραλογίζεσθαι, ἀπατᾶν, κλεψιγαμεῖν, στρατεύεσθαι. Κλοπιπύειν, κλοπιδεύειν ὑπερθέσει τοῦ λ. Κλονιστήρ, παραμήριος μάχαιρα. παγίσχιον. Κλοποφερές, τὸ ἐν κλοπείᾳ φέρον. Κλοποπώλης, ὁ ἐξαλλάκτης. ἀλαζών. Κλοπεύειν, ἅπαξ εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸ κλοπεύειν, καὶ οἷον παρακλέπτειν τὸν καιρὸν ἢ τὸ κλυτοπεύειν, καὶ οἷον καλλιλογεῖν. καὶ κλυτοῖς ἔπεσιν ἐνδιατρίβειν, καὶ οὕτω κατηγορεῖν ἐν κενοῖς. Κλύδιον, πέλαγος. Κλύδων, χώρα. καὶ ἡ τοῦ ὕδατος φορά. ἢ κυμάτων σφοδρότης. Κλυδωνίζεται, ταράττεται. παρακρούεται. Κλυδώνιον, τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ὅταν παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ἀηδίας οὔσης, ἐπικλύζεται. Κλυδώνιον, πέλαγος. χειμών. καὶ θόρυβος πραγμάτων. Κλῦέ μοι, ἐπάκουσόν μου. Κλύει, ἀκούει. Κλύζει, καταμυρεῖ, ῥέει, βρύει. Κλύζω, τὸ διακλυστῆρος ἰατρεύω. ἀφ᾽ οὗ κλυστήρ, τὸ ἐργαλεῖον, δι᾽ οὗ κλύζουσι. κλύζω, τὸ ὕδατι καλύπτω. ἀφ᾽ οὗ ἐπίκλυσις, ἡ τῶν ὑδάτων ἐπιρροία, ὅταν καλύπτει τὴν ἐπιφάνειαν. καὶ κατακλυσμὸς καὶ κλύδων, ἡ ταραχὴ τῆς θαλάττης. καὶ κλυδώνιον, τὸ κῦμα τῆς θαλάττης, ὅταν παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ἀηδίας οὔσης ἐπικλύζεται. καὶ κλυζόμενα, τὰ ὑπὸ τοῦ ὕδατος καλυπτόμενα. Κλύζεσκον, ἤγουν ἔκλυζον. ἐξ οὗ καὶ ὁ κλύδων παράγεται. Κλῦθι, ἄκουσον. σχηματίζεται ἀπὸ τοῦ ἔκλυε. θέμα γὰρ εἶναι τοῦ κλῦθι, τὸ κλῦμι οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. Κλῦθι, δῦθι, φάθι, μακρὰ παραλήγονται, ἀπὸ τοῦ κλῦε, δῦε κατὰ μετασχηματισμὸν γινόμενα. τὸ δὲ κέκλυθι βραχύνεται, ὁμοίως καὶ τὸ ὄρνυθι. καὶ τὸ ἴθι, βραχύνεται. Κλῦθι, κλύω ποιητικόν. ἀκούω, κοινόν. κλύω ἐνεστώς. ἔκλυον παρατατικός. μέλλων ἀπὸ τούτου οὐκ ἔστι, λέγεται δὲ ὁ τοῦ κοινοῦ ἀκούσω. ἐπεὶ τὸ κοινὴ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ εἴρηται, καὶ ἡ ἀττικὴ γλῶττα, καὶ αἱ ἄλλαι, αἷς μάλιστα χρῶνται οἱ ποιηταί. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ κοινὴ λέγεται, ὅτι μετέχουσιν αἱ ἄλλαι αὐτῆς. κοινὸν γὰρ οὗ μετέχουσι τοὐλάχιστον δύο καὶ προειρημένων ἐκείνων, αὕτη ἐπάγεται, ὄνομα ἔχουσα ἀπὸ τούτου πάντως δηλοῦν, ὅτι αἱ ἠριθμημέναι πᾶσαι χρῶνται αὐτῇ, καὶ αὕτη πάσαις αὐταῖς. ἀόριστος δεύτερος ἔκλυον. ἐξ οὗ προστακτικὸν κλῦε, καὶ κατὰ μετασχηματισμὸν κλῦθι. μετασχηματισμὸς δέ ἐστιν, ὅταν τέλος ὀνόματος, ἢ ῥήματος, ἐφ᾽ ἕτερον τέλος τρέπηται οἰκεῖον τῷ τρεπομένῳ. οἰκεῖον δέ ἐστιν, ὃ δηλοῖ ὅτι ἡ αὐτὴ πτῶσις τοῦ ὀνόματος ἐν ἄλλαις χρῆσθαι, ἢ ὁ αὐτὸς χρόνος τοῦ ῥήματος, ὡς τοῦ ἀορίστου τέλος τὸ ε ἐτράπη εἰς θι, ᾧ τέλει χρῶνται οἱ ἀόριστοι προστακτικοὶ ἐν ἑτέροις. Κλύμενος, οὕτω λέγεται ὁ ᾅδης. ἢ ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτόν. ἢ ὁ ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος. Κλύμενος, ἰατρὸς ἀφυής. ὃν Ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμεμίχθαι τῷ μορσίμῳ, διὰ τὸ καὶ τὸν μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ. ἦν δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ μόρσιμος. λέγεται δὲ καὶ ὁ κισσός, ὡς Αὐτόμαχος, κισσοῦ τε κλυμένοιο καὶ αἰγιπέλης. Κλύσαι λέγεται τι ποτήριον, ἢ ἄλλο τι ἀγγεῖον νίψαι προσώπου, ἢ χεῖρα. σημαίνει δὲ ἐσθῆτας. κατὰ κλύω μετὰ προθέσεως τὸ βρέχω. Κλυστήρ, ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ κλυσταί, κλυστῆρα προσθέμενος, ὑπεξάγει τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς τὰ σκύβαλα. Κλυταί, ἔνδοξοι. ἀγαθαί. καλαί. τίμιαι. πολλαί. ἢ πανταχοῦ κηρυττόμεναι. Κλυτίδης, κλυτοῦ παῖς. Κλυταιμνήστρα, κύριον ἡ γυνὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Κλυτίδην, λέγει Ὅμηρος κατὰ συγκοπήν. τὸ γὰρ ἐντελὲς κλυτιάδης ἐστίν, ἐκ τοῦ κλυτίου, ὁμοίως τῷ Ἀλεξιάδης. Κλυτίος, παρ᾽ Ὁμήρῳ ὡς τρίβραχυ κύριον. παροξύνεται, καθὰ καὶ τὸ Ἴυχίος. καὶ τὸ ὄδιος. καὶ τὸ Δήλιος. Κλυτομογεῖς ἀκουσταὶ θρήνου. Κλυτόπωλος, ἡ ἀντὶ τοῦ δι᾽ ἵππου, διὰ τὸ πανταχοῦ φθάνειν τὸ θᾶσσον. τὸ γοῦν κλυτὴ ἡ ἐπιπόλησις, ἤγουν ἐπέλευσις. διὰ τὸ ὀξάκουστον τῶν θρηνούντων ἐπιθανάτια. καὶ ἡ εὐθεῖα αὐτοῦ ἔοικε προπαροξύνεσθαι κατὰ τὸ εὔπωλος. ἔστι δὲ τοιοῦτος ᾅδης, οὗ κλυτὴ ἡ ἐπιπώλησις, ἤτοι ἔφοδος. μηνύουσι γὰρ τοὺς θανόντας αἱ ἐπ᾽ αὐτοῖς θρῆνοι. ἢ ὁ κλυτοὺς ἔχων ἵππους. Κλυτοπώλω, ἐνδοξοπώλω. ἱππεὺς ἀγαθός. Κλυτός, παρὰ τὸ κλύω, τὸ δοξάζω, γίνεται κλυτός, ὁ ἔνδοξος. καὶ κλυτά, τὰ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξα. Κλυτὸς ἱπποδάμεια, δύο δὲ διαλέκτοις ὑπόκειται. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοί, ὅτι δωρικὴ καὶ ἀττική ἐστιν ἡ τοιαύτη ἐναλλαγὴ τῶν γενῶν. πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα πολλαχοῦ δηλούμενα. ὡς καὶ τὸ ἐν πύλαις ἐκχύται, πυτίστην ἐν τῇ κατὰ νεκροὺς πύλῃ. καὶ τὸ ἀγγελθεῖσα μαιευταῖος. καὶ πλαῖος φρενῶν, ἡ πλαία. καὶ φαῦλος οὖσα. καὶ ὁδὸς λεῖος. καὶ ἡ βέβαιος, παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ καὶ τηλικοῦτος. καὶ δεινὴ θεός. καὶ μάταιος σπουδή. τὸ δὲ ἦμαρ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ τῇ ἡμέρᾳ.

ἐν ᾧ τὰ νέμεα ὁμοῦ πλησίον· καλοῦνται δὲ κλεωναὶ ἀπὸ κλεώνης, τῆς ἀσωποῦ, τοῦ ὠκεανοῦ καὶ μετώπης, τῆς καὶ πα-
ρὰ τῷ πινδάρῳ. καθὰ δέ τινας ἀπὸ τοῦ νεμέου λέοντος, ὃν ἀνεῖλεν ἡρακλῆς, οἱονεὶ λεωναί. τὰ ἐθνικῶς δὲ αἱ τὰ ἀεὶ
λέγεται. ἡ μὲν τοι κλεώνη πόσος, περί που τὴν ἀδομένην χίερνην, ἀλλ᾽ ἡ ἐθνικῶς, καὶ διὰ δύο ν γράφεται. Κλεώνδαι, ἐκ
φανίδαι τὸ γένος, ἀπὸ τοῦ ἐν κλεωνίδαις εἶναι. Κλῆδα, φραγμαί. Κλήδην, κλητικῶς· καλεστικῶς. Κληδὸν, φήμη·
Κληδόνος, μαντείας. ἢ θείας φήμης. παρὰ τὸ κλέος, ὃ σημαίνει τὴν φήμην. ὅμηρος, ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν. ἀπὸ τοῦ
καλῶ, κλῶ, κληδὼν. ἐξ οὗ καὶ κλῆσις, ἡ κάλεσις. Κληδονίζεται, μαντεύεται. ἢ φημίζεται. κλυδονίζεται δὲ, ἀντὶ τοῦ
ταράσσεται, ὑψηλὸν καὶ μέγα. Κληδόσι, φήμαις. Κληδοῦχος, γυνὴ, ἀπὸ τοῦ τὰς κλεῖς τῆς οἰκείας ἔχειν. Κλή-
δην καλῶν ἐξ ὀνόματος. Κλέδων, κλέος· δόξα· φήμη. Κλήζω, τὸ φημίζω· εἴρηται ἐκ τοῦ καλήζω, καὶ κληίζω, τὸ δοξά-
ζω. Κλῆθρα, τὰ κλειδία· ἀπὸ τοῦ κλεὶς, γέγονε κλῆθρα. ἢ ἀπὸ τοῦ κλείω τὸ δὲ κλήω, οἱ ἴωνες διὰ τοῦ η, καὶ ι γράφου-
σιν, ἐξ οὗ καὶ τὸ κλῆθρα, διὰ τοῦ η καὶ ι γράφουσιν. ἡμεῖς δὲ τὸ κλεῖθρα, διὰ διφθόγγου γράφομεν. Κλῆθρα, δένδρου
εἶδος. ἢ μοχλός. Κλῆθρος, δένδρον. καὶ κλήθρη. Κληῗδα ἐπάνυσσεν, ἐν τῷ α τῆς ὀδυσσείας. κληῗδα λέγει, οὐ σκεῦος ἀ-
πὸ σιδήρου, ἀλλὰ καὶ μοχλόν. ἔνδοθεν μὲν τῆς θύρας ἐξημμένον, καὶ ἄλλο τὰ κάτω καθειμένον, ὅτι κεχαλασμένον ἱμάν-
τα δὲ ἔξωθεν πασάμενον, καὶ ἀνελκόμενον, καὶ ἐπιζυγοῦντα τὴν θύραν. Κληῗδα, ἀντὶ τοῦ κλεῖδα καὶ ποσειδάων ἀντὶ τοῦ
ποσειδῶν. Κληῗδας, τὰς κλεῖδας. Κληῗδες, παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ ἐν τῷ σ ὀπαὶ λεγόμεναι καθὰ κλεῖδες, εἰς ἃς
αἱ κῶπαι καθίενται. Κληῗδες, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι καὶ φαίδιμοι υἱοὶ πολυκληῗσι κελεύσει, παρὰ τὴν κλά-
σιν τῶν ἱσταμένων. ὅθεν καὶ τὸ μετακλάζειν, παρὰ τὸ ἐγκλᾶν, καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Κληιζόμενος, φημιζόμενος.
Κληίζω, τὸ καλῶ. Κλῆθρον, ὁ περὶ τὴν κατὰ προστάτης ἀπὸ τοῖς παροιμίαις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κλεὶς ἡ τῶν ἐρε-
σσόντων καθέδρα. κληῗδες τὰ ζυγὰ ἐφ᾽ ὧν οἱ ἐρέται κάθηνται. Κλεὶς, πολλὰ δηλοῖ· ὡς καὶ τὸ κλειδίον, καὶ ἡ κλείς
λέγεται καὶ ἄλλο μέρος θυρῶν, ὡς ἀθήναιος παρασημειοῦται. οἷον κλεῖδες μὲν ὅπαι δυναμένων εἰσχεῖσθαι πρὸς ὃ πα-
ρυθομένου τινὸς, τὸ αἴρει αἷς τὰς θύρας κλείουσιν· ἐπάγεται ἀπόκρισις, τὸ θύινον μὲν οὖν σεμνὸν βρῶμα οὕτω δὲ καὶ
ὀρφῶν κλειδία, οἷον ἐν γαλεῖραις τὰ κλειδία τῶν ὀρφῶν, καθ᾽ αὐτὰ παρὶ χέονται κλειδίων θύρας, χρῆσις παρὰ τῷ κωμι-
κῷ, ἤ τὸ κακοηθέστατα κλειδία, τὰ κρυπτὰ καὶ δυσεπιβούλευτα. Κληίσατε, ὑμνήσατε. Κλῄσαι, οἱ ἀρχαῖοι
λέγουσιν οὕτως, οὐ κλεῖσαι καὶ κληῗδα. Κλῄσι, ταῖς καθὰ κλήσεσι τῶν τρόπων. Κλῃσθέντας, ἀντὶ τοῦ κλεισθέν-
τας ἴωνες λέγουσι· διαλύουσι γὰρ τὴν ει δίφθογγον, εἶτα ἐκτείνουσι τὸ ε εἰς η. Κληϊσταὶ, ἠσφαλισμέναι. ὅμηρος. κληϊσταὶ
δ᾽ ἐπέασαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι. Κλῆμα, ὑπόδημα. Κλημακόεσσαι, τραχεῖαι καὶ ὀρθαί. Κληματίδες, αἱ ἐκ
τῶν κλημάτων δέσμαι. Κληματὶς, ἡ ἄμπελος. Κληπικοὶ, ἰσχυροὶ καὶ ἄστεροι. Κληροδοσία, κλῆρος· μερίς. Κληρο-
δοτεῖται, λαχμῷ δίδοται. Κλῆραι, αἱ δύο διαθῆκαι. Κληρονόμος, παρὰ τὸ κλῆρος καὶ τὸ νόμος· τὸ δὲ κλῆρος, παρὰ
τὸ κλῶ ἢ διὰ τὸ κάλον ἢ τὸ ξύλον, κλῆρος γέγονεν, ἐπειδὴ ἐν ξύλῳ οἱ κλῆροι ἐχαράσσοντο. Κληρονομῶ, ὡς ἄλλο τὸ πλεῖ-
στον μὲν, γενικῇ συντάσσεται. ἅπαξ δὲ, αἰτιατικῇ. ἀριστείδης. πῶς ἀλλοτρίων γε κακῶν ἄξιον κληρονομῆσαι. λυκιανὸς.
ὡς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ. καὶ ἄλλος κληρονομήσει ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα. κληρονομῶ τοῦδε ἡ ἀρ-
χαία χρῆσις οὐ λέγει, ἀλλὰ τοῦδε. Κληρονομῶ, ὅτι σημαίνει τὸ μετέχω ἢ λαμβάνω, γενικῇ. Κλῆρός ἐστι σημεῖον, ὅ-
τις ἐμβάλλει τῷ ἀγγείῳ τοῦ λαχμοῦ, ψηφὶς τυχὸν ἢ δακτύλιος, ἢ βῶλος ἀρούρης, καθὰ σοφοκλῆς, ἤ τι τοιοῦτον. τὸ δ᾽ αὐ-
τὸ, καὶ πάλος λέγεται. ἀλλὰ τοῦτο μὲν παρὰ τὸ πάλλω, τὸ κινῶ. κλῆρος δὲ, ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς κινήσεως. παρὰ τὸ κλῶ,
τὸ καλῶ. δι᾽ οὗ ἐκπεπτωκότος, καλεῖταί τις εἰς ἔργον. ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ κάλον τὸ ξύλον, καθὰ ἡρακλείδης. ὡς ξύλων μά-
λιστα πάλλεσθαι δεδομένων ἐν τοῖς τοιούτοις. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν κλῆρος, καὶ πάλος λέγεται, καθὰ πολυωνυμίαν. παρὰ
δὲ τοῖς ὕστερον, ἀπὸ τοῦ κλήρου, καὶ τὸ κληροῦν, καὶ τὸ κληροῦσθαι λέγεται. οἱ παλαιοὶ κλήρους ἴσασι, καὶ τοὺς ὑπὸ μαν-
τείας μισθούς. ἐν δὲ τῷ δέλτῳ κλήροις ἐν δὲ δεγμένα, κλήροις λέγει, ἢ τὰς μαντείας, ἢ σημεῖά τινα δεδόμενα τῷ μάν-
τει, ἐξ ὧν ὁρώμενος προεφήτευε. Κλῆρος, οὐσία. ἢ λαχμός. λέγεται κλῆρος, καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων, καὶ πρεσβυ-
τέρων. κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία. κλῆρος, μέτρον γῆς. ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς
κατέχοντες. Κλῆρος, τὸ βαλλόμενον εἰς τὸ λαχεῖν. ἢ ψῆφος. ἢ οὐσία. ἢ μέρος, καὶ σκελύδιόν τι σμήνεσι γινόμενον.
Κληροῦται, διαιρεῖται. Κληρουχία, δεσποτεία. Κλήρου σῆμα λέγει ὅμηρος, ἢ περιφραστικῶς τὸν κλῆρον, ἢ κλῆρον
μὲν, τὸ σῶμα τὸ διδόμενον πάλλεσθαι· σῆμα δὲ, τὸ ἐν αὐτῷ τυπωθὲν σημεῖον. διό φησι κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, οὐ
γράμματα δὲ νοητέον ἐξ ἀνάγκης τὰ τοιαῦτα σήματα, εἴδωλα δέ τινα, ἢ ἀπλῶς ἐκτυπώματα ἐν ἐρχομένῳ δὲ πλεῖ-
λιθίδιον τυχὸν, ἢ ξυλιφίῳ, ἢ τοιούτῳ τινί. Κληρουχικὴν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ὡς ἄγροικος γῆν τὴν ἰδιωτικὴν λέγει, τὴν
ἀπὸ κλήρου δεδομένην. τὴν πλοῦσαν ἐπειδὴ οἱ ἀθηναῖοι λαμβάνοντες πόλιν πολεμίαν, καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκβάλλον-
τες. κλήρῳ τὴν γῆν ἄλλοις διένεμον. ἢ κληρουχικὴν λέγει, τὴν γεωργικήν. κληροῦχοι γὰρ οἱ γεωργοὶ, διὰ τὸ τοῖς αἰγυπτί-
οις κλήρῳ μερίζειν τὴν αὐτῶν γεωργίαν. Κληρούχοις, γεωργοῖς. Κληροῦχοι, κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς ἀθηναῖοι ἔπεμ-
πον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον, κληρούχοις ἑκάστοις διανέμοντες. Κληροῦχος, ὁ δεσπότης. καὶ ὁ γεωργός. Κλη-
ρῶν, μερίδων. Κληρώσει, μερίσει. Κληρωτήρια λέγει ἀριστοφάνης, τὰς κληρωτικὰς ἀρχάς. Κλεισιάδας, τὰς θύρας
τῆς σκηνῆς. Κλησίασον, σύναξον. Κλῆσιν, τὴν μαρτυρίαν λέγει ἀριστοφάνης, ἐν ταῖς νεφέλαις. καὶ κλῆσιν, λέγει ὁ
αὐτὸς ἐν ταῖς νεφέλαις, τὴν ἐν ταῖς δίκαις εἰσαγωγὴν, καλοῦνται γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια. κλήσεις δὲ τῶν δικῶν τὰ λ-
φασὶ γίνεσθαι, ὅπως ὁ κληθεὶς εἰς τὴν δίκην, ἔχῃ τὴν τριακοστὴν ὅλην εἰς τὸ σκέψασθαι περὶ αὐτοῦ, ἢ μὴ ἀπαντῶν ζη-
μιωθῇ. κλῆσις μὲν ἐστὶν ἡ εἰς ὁποιονοῦν δικαστήριον. πρόκλησις δὲ, ἡ εἰς ἄρειον πάγον. Κλῆσον, ἀντὶ τοῦ κλεῖσον πα-
ρὰ τῷ κωμικῷ, ἐκ τοῦ κληίζω, καθὰ συναίρεσιν κλῆσον. Κλητεύει, καλεῖ εἰς δικαστήριον. Κλητεύεις, μαρτυ-
ρεῖς. Κλητὴ, νεοσσεία. Κλητῆρα, τὸν καλέσαντα ἰὸν φρουρᾶς. Κλητὴ, ἡ καλεστὴ καὶ ἡ ἐξοχωτάτη. ὡς τὸ

ἔστι δὲ πέρας αὐτῆ, ὡς δίχα τέφους γεγονυῖα, παρὰ φύσιν γὰρ τὸ παρὸ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας υ. Κληηδὼν, ἀπὸ τοῦ κληΐω, τὸ φημίζω. καθάπερ ἀπὸ τοῦ κλήζω δυσυλλάβου, ἡ κληδών. εἰ δὲ καὶ τραπείη κατὰ ἔκτασιν ἡ κληηδὼν ἐν τῷ ἄρχουσι, γίνεται κληηδών. Κλειδοῦχος, ὁ μικρὸς ὁ γηραιότατος βαλανεύς. Κλεῖδα, ἀγωνίσματος εἶδος ἀφῆ τις. Κλεῖδες, ἀκρατεῖς. κύπριοι. Κλεῖθρα, μοχλά. ἀσφάλειαι. πύλαι. Κλείθροις, κλεισμάμασι. Κλεηδόνα, κληδόνα. φήμην. δόξαν. Κλεῖ, ἐπαινεῖ. ὑμνεῖ. Κλείζω, δοξάζω. Κλειμάζειν, παλαίειν σκελίζειν. ἀπατᾶν. Κλείμακες, χωρίον ἀβδίας. Κλειμακτὴρ, κλίμαξ. βαθμός. ἢ χωρίον. Κλεῖμαξ, ἡ κλειματισμὸς, πάλαισμα ποιόν. Κλείματα, ἀγωνίσματα. Κλεῖν, κλεῖδα. λέγειν καὶ φημίζειν. Κλεῖνιος, ἔνδοξος. Κλειναὶ, αἱ εἰς τὰ παιδικὰ καὶ κάλλει ἀρπαζόμεναι παῖδες. Κλεινὸς, ὑραῖος. ἔνδοξος. ὀνομαστός. Κλείομι, ᾄδιμι. Κλείομαι, καὶ καλοῦμαι. Κλείουσαι, ὑμνοῦσαι. Κλειόνη, πυλών. ὃ πυζάϊζεστιν ὁ τόπος εἰς στάσιν. Κλείσκος, κόσμος τις τοῦ καλουμένου γείσου. Κλεῖθρος, κλειδίον. Κλεὶς ἐστὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, χάρισμα πνευματικόν, τοὺς περὶ πρακτικῆς καὶ φυσικῆς καὶ θεολογικῆς μερικῶν λόγους ἀποκαλύπτον. Κλείσατε, εἴπατε. Κλεισθένης, διαβάλλεται καὶ κιναιδία, ὡς γυναικιζόμενος. Κλείσιον, ἐν ᾧ ἵστανται αἱ βόες. κλίσιον δὲ, ἔνθα αἱ θρόναι ἵστανται ἰδία. Κλεῖσις, ἡ σκηνή. Κλεισμὸς, θρόνος. κλίνη. κλιντήρ. Κλεῖσον, κατάκλεισον. Κλεισοῦραι, οὕτω καλοῦνται τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων τῇ πατρίῳ τῶν ῥωμαίων φωνῇ. Κλειταμένη, καὶ ἡ οὐράνιος ἄρκτος. Κλειταγόρα, ᾠδῆς τι εἶδος, ἢ λεσβία τὸ γένος. Κλεῖται, λέγεται. ὑμνεῖται ᾄδεται. Κλείτη, κλίματι, γωνίᾳ. ἢ ἀγαθῇ δόξῃ. ἢ ὀνομαστῇ. κλειτή. Κλειτὴ, ἔνδοξος. σημαίνει καὶ ὄνομα γυναικὸς μιᾶς τῶν ἀμαζόνων. Κλειτόριον ὕδωρ, ποταμὸς ἀρκαδίας. κλειτορίους φασὶν εἶναι ἀφεῖτας. Κλειτόπωλος, ὁ περὶ τοὺς ἵππους ἔνδοξος. Κλειτοριάζειν, τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου. ἤγουν τὸ ψηλαφᾶν. Κλειτὸς, ἔνδοξος. καὶ κλυτὸς, ὀνομαστός. οὐκ ἀντιστρέφει δὲ, οὐ γὰρ εἴ τις κλυτὸς, ὁ ὀνομαστὸς, οὗτος καὶ κλειτὸς ἤγουν ἔνδοξος. πολλοὶ γὰρ καὶ κακίᾳ ὀνομαστοί. Κλειτὺς, ὁ μὲν ἀπίων τὸ κατωφερὲς τῶν ὑδάτων ἀμεινον δὲ τὰ κλίματα καὶ ὀξέχοντα τῶν ὀρέων, παρὰ τὸ κεκλίσθαι. ἢ παρὰ τὸ κλετὸς ὃ σημαίνει τὸ αὐτὸ, γίνεται κλειτὺς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κλειτύς. Κλείω, τὸ δοξάζω παρὰ ποιηταῖς, ἀπὸ τοῦ κλέος. κλείω καὶ τὸ ἀσφαλίζω παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἀφ' οὗ τὸ κεκλίαται παρὸ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ συγκεκλισμέναι εἰσί. παρ' ὁμήρῳ κλείω καθὼς ἀποίησα γαῖαν, χρόνον ἀντὶ χρόνου λαμβάνει. ἀντὶ γὰρ τοῦ δοξάσω μέλλοντος εἴρηται, ἐν ὀδυσσείας ρ. Κλειὼ, ὄνομα μιᾶς τῶν μουσῶν. Κλεώμενον ὀνομάζομεν, παρὰ τὸ κλείω. ἢ παρὰ τὸ κλύειν, ὅ ἐστιν ἀκούειν. Κλέζω, καλῶ. φωνῶ. Κλέθος, κληδόνα. Κλεμμάδες, κλοπαῖον. Κλέμματα, καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, ἀντὶ τοῦ φαρμάκα προτιθέμενος τοῖς ἑαυτοῦ θρέμμασι. Κλέμμιν, δίφρον ἀνακλιτόν. Κλεμμὺς, χελώνη. Κλεμμύειν, κηρύσσειν. Κλεόβιος, ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδώλων. Κλέος, κλείζω, κληίζω, κλήζω. Κλέος ἐσθλὸν, ἡ εὔκλεια. ὡς εἴ τις εἴποι φήμη ἐσθλή. τὸ μέντοι μὴ ἐσθλὸν, δύσκλεια. Κλέος, ἡ δόξα. καὶ ὁ ἔπαινος. κλαῦος δὲ, ὁ θρῆνος, διφθόγγῳ. Κλέος ἐσθλὸν, περίφρασις ἤγουν ἡ εὔκλεια. δῆλον δὲ ὡς ἡ δύσκλεια κλέος ἂν εἴη οὐκ ἐσθλόν. καὶ ὅτι κλέος ἀπολύτως ἡ φήμη, μέση λέξις οὖσα παρὰ τοῖς παλαιοῖς. στυγερὴ ἀοιδὴ καὶ χαλεπὴ φῆμις, ταυτόν. οὕτω καὶ τὸ κλέος ἀρετῆς, καὶ τὸ ἀοιδὴ χαρίεσσα. Κλέομαι, καὶ καλοῦμαι. εὔχομαι. Κλεόπας, ὄνομα κύριον. Κλεοφῶν, στρατηγὸς τῶν ἀθηναίων. καὶ εἰς τοῦτον τὸ δρᾶμα γεγονὸς φέρεται πλάτωνος. καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως αὐτῷ κλεοφῶν. τοῦτον κωμῳδεῖ ἀριστοφάνης, ὡς ξένον, καὶ ἀμαθῆ, καὶ φλύαρον. Κλέπας, πρότερον πηλῶδες. ἢ δασὺ ἢ ὑγρόν. Κλέπει, τρέφεται. [illegible]. ἐξαπατᾶται. Κλέπτειν, τὸ μὲν ἐστι, ταῖς χερσί. τὸ δὲ, τῷ λογισμῷ. φασὶ γοῦν ὁ ποιητὴς μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν κλέπτε νόῳ, ἀντὶ τοῦ παραλογίζου καὶ θέλε ἀπατᾶν. ἐστι μὲν οὗτος ὁ λόγος, κρᾶμα ἐπαίνου, καὶ ψόγου. ἔπαινος μὲν γὰρ, τὸ ἀγαθὸς περ ἐών. ψόγος δὲ, τὸ μὴ κλέπτε νόῳ. Κλέπτεσθαι, θέλειν. καὶ θέλεσθαι. τρέφεσθαι. ζητεῖν καὶ ἐνθυμεῖν. Κλέπτε νόῳ, παραλογίζου τῇ διανοίᾳ. Κλέπτης, ὃς κρυφῇ τὰ ἀλλότρια λαμβάνει τοῦ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ πλησίον ἀπὸ τοῦ καλύπτειν, καλύπτης, καὶ κλέπτης. λάθρα γὰρ ἀφαιρεῖται. Κλέπος, ὑψηλὸν. νοτερόν. δασύ. καὶ φώριον κλέμμα. Κλεπτομένου, χλευαζομένου. Κλέπτον, ἀντὶ τοῦ κλεπτικὸν, ἀριστοφάνης. ὡς δὲ τὸ κλέπτον βλέπει. κλέπτον δὲ βαρέως ἀττικοὶ, καθὰ καὶ εἰρηναῖός φησιν. Κλεπτόμεθα, ἀπατώμεθα. Κλέπτω, συλῶ. λαθροδυτῶ. Κλέπτω σε τὰ χρήματα. σημαίνει δὲ οὐ μόνον τὸ ὑφαιροῦμαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπατῶ. ὅμηρος κλέπτε νόῳ, ἀντὶ τοῦ παραλογίζου, καὶ θέλε ἀπατᾶν. καὶ κλέπτω, τὸ δωροδοκῶ. κλέπτω, ὁ μέλλων. κλέψω. ὁ ἀόριστος ἔκλεψα. ὁ δὲ ὕστερος ἔκλαπον. κλέπτω τῶν θεῶν τὰ ἱερὰ, καὶ τοὺς θεούς. κλέπτειν, τὸ μὲν ἐστι χερσὶν, τὸ δὲ τῷ λογισμῷ. Κλέπτω, τὸ δωροδοκῶ. σωσίστρατος. φοβοῦ τοὺς δικαστὰς, ἂν μὴ κλέπτωσι, ἤγουν ἂν μὴ δωροδοκῶσι. κλέπτον δὲ τοὺς βλέποντας, ὑπερεκόντισεν. Κλέπαι, κλιτύς. ἀκρωτήρια. Κλῶ, τὸ πῦτλον. Κλαίθομαι, ἐστὶ κλαίομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ κλαίθομαι. Κλαίθομαι, κελαίθομαι. παραγλύομαι. ὀδύνῃ. Κλαίσομαι, κελαίομαι. ὀδύνομαι. Κλαισόμεθα, ἀκουσόμεθα. φθεγξόμεθα. Κλέψαι, κλέπτειν. τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐνθυμεῖν. Κλεψίαμβοι, ἀρχαῖοι ξένοι μέλη τινὰ παρὰ ἀλκμᾶνι. Κλεψιποτῶ, τὸ φειδομένως πίνω. καὶ φενακίζω. Κλεψύδρα, ὄργανον ἀστρολογικὸν, ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται. Κλεψίρρυτον, ὕδωρ τὸ τῆς κλεψύδρας. αὕτη δὲ ἐστι κρήνη ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως καὶ σταδίους εἴκοσι ὑπὸ γῆν φερομένη, εἰς ἣν τὰ ἐμβαλλόμενα πάλιν ἀναφαίνεται, ἀρχομένων τῶν ἐτησίων. Κλεψύδρα, ἡ πηγή. διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν, ποτὲ δὲ ἐνδεῖν. Κλεψυδρεῖν, τὸ δικαστήριον. Κλεψύδρα, ἀγγεῖον τετρημένον, ἐν ᾧ ὕδωρ ἔβαλλον καὶ εἶων ῥεῖν ἄχρι τῆς ὀπῆς, καὶ οὕτως εἴπασιν τὸν ῥήτορα. τοῦτο δὲ ἐποίουν, διὰ τὸ φλυαρεῖν τοὺς λέγοντας, καὶ ἐμποδίζειν ἄλλους θέλουσι λέγειν, ἵνα τὰ σπουδαῖα λέξας, ἐξέλθῃ. κλεψύδρα, καὶ κρήνη ἐν τῇ ἀττικῇ, ἥ τις ἐμπεδὼ προσηγορεύετο. Κλεωναὶ, πόλισμά φασιν ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ ἐξ ἄργους εἰς κόρινθον, ἐπὶ λόφου περιοικουμένου πανταχόθεν καὶ τετειχισμένου καλῶς. διέχει δὲ ἄργους μὲν στάδια εἴκοσι. κορίνθου δὲ, ὀγδοήκοντα. ἐνταῦθα καὶ ἡ νεμέα, μεταξὺ κλεωνῶν καὶ φλιοῦντος. καὶ τὸ ἄλσος,

ἔπειν, καὶ τὸ ῥέμφα, καὶ ὁ κόμπος, καὶ ὁ κομψὸς, καὶ τὸ κατὰ τὴν μεσημβρίαν, καὶ ἀὴρ, πλεονασμὸν ὑπάρχει τοῦ γ̄, διὰ σε-
μνότητα φωνῆς· ὡς καὶ ἔκλαγξαν, καὶ τὸ λίγξε δὲ βιὸς, καὶ τὸ λέλογχε καὶ ἄγγελος, καὶ τὸ καγχαλᾷ, φαίνεται ἀλ-
λαχοῦ. Κλάζειν λέγομεν ἀετοὺς, κλαγγάζειν δὲ γεράνους. Κλαζομένιοι, οὗτοι κωμῳδοῦνται, δοκοῦσι γὰρ εἶναι κίναιδοι
τις, προψιλλας. Κλαζομένιος, οὗτος ἡρακλείδης ὁ κλαζομένιός τι καὶ ὁ βασιλεὺς καλούμενος. Κλαζομεναὶ, καὶ κλα-
ζομεναὶ, πόλις. Κλαζομενεῦς, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πεύσομαι εἰς ἀγῶνα, πεύσομαι οἶμαι ἀγωνί φασιν· ὡς καὶ αὐτόφιν, οἶμαι
πατρίδι βαίνω, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα πορεύεσθαι. Κλάζοντες, κραυγάζοντες. Κλαίζων, βοῶν· διαχέζων· καίων· ὁ
κελαίθων, ἀντὶ τοῦ σημαίνων τοῦ ψόφου τὴν χρείαν. Κλαιέσει, κλαιόσεται. Κλαθμάριμαι, ἀμέτβατως. Κλάει,
κλάειν λέγουσιν ἀθηναῖοι· οὕτω δὲ καὶ τὸ κάειν, κάειν αἰεὶ, ἀεί· αἰετὸς, ἀετός· αἰολεῖς δὲ, τὸ παλαιὸς, καὶ ἀχαιὸς, καὶ ἑ-
ταῖρος, παλαός· καὶ ἀχός· καὶ ἕτερος· ἴωνες δὲ οἶμαι ἀττικοὶ, τὸ χρύσειος, ἀργύρειος, χάλκειος, καὶ τὰ ὅμοια, χρύσε-
ός φασι καὶ ἀργύρεος· καὶ χάλκεος· ὡς δὲ οἱ αἰολεῖς πολλάκις ἐν ταῖς διφθόγγοις οὐκ ἀποβάλλουσιν, ἀλλὰ ἀρκοῦν-
ται μόνον διαστάσει· ὡς ἐν τῷ ἀτρείδης, αἰγείδης, ἀργεῖος· δέον τὸ ἀτρεΐδης, αἰγεΐδης, ἀργεῖος· δηλοῦσι καὶ οἱ πα-
λαιοί. Κλαιὸν, τὸ κατακλεῖον καὶ κλαῖς, μοχλός. Κλαίω, διχῶς παραγωγὸν ἐστὶν ἐκ τοῦ κλῶ, τὸ κλάω· διακλᾶται γὰρ
ἡ φωνὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κλαίειν· καὶ ἡ ψυχὴ ἐστὶν ἡ τὸ κλᾶσθαι παρέχουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ κλῶ, κλαίω, τὸ σημαίνοντος
τὸ καλῶ· εἰώθασι γὰρ οἱ ἀνθρώποι καλεῖν τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῷ κλαίειν καὶ θρηνεῖν· ἢ ἐκ τοῦ καλῶ, κλάω· καθ' ὑπέρθε-
σιν· εἰώθασι γὰρ οἱ κλαίοντες ἀνακαλεῖσθαι τοὺς τεθνεῶτας· τὸ παθητικὸν κλαίομαι αἴτιον τῆς τῶν παθητικῶν ῥημάτων
γενέσεως, ἡ τῶν ἐνεργητικῶν παραγίνεται μετάβασις, εἰκότως· τὰ παθητικὰ ἄρα τῶν προκειμένων ἐνεργητικῶν τὸ κλαίω
καὶ θρηνῶ καὶ τῶν ὁμοίων ὑφίσταται. Κλαίω, κλαύσω· καὶ καίω, καύσω· διὰ τί ἐπλεόνασε τὸ ῡ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ
κλαίω καὶ καίω; ἐπὶ δὲ τοῦ παλαίω, παλαίσω· καὶ πταίω, πταίσω· καὶ παίω, παίσω οὐκ ἐπλεόνασε τὸ ῡ; ἐπειδὴ ἐφ' ὧν οἱ
ἀθηναῖοι τὸ ῑ ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα, ἐπὶ τούτων ὁ μέλλων πλεονάζει τὸ ῡ· καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ καίω καὶ τοῦ
κλαίω ἀποβάλλουσι τὸ ῑ, καὶ λέγουσι κλάω καὶ κάω, τούτου χάριν πλεονάζει κατὰ τὸν μέλλοντα τὸ ῡ. Κλαίεσθαι,
δηλοῖ καὶ τοῖς ἀττικοῖς ῥήμασι προσέρχεσθαι τινα ἐπικτασιν. Κλαμαρὰ, μαδαρὰ ἀσθενῆ. Κλαμμὶς, ἀνα-
λιθρας. Κλαμυσίσαι, βοῆσαι καλέσαι. Κλᾶν, κάμπτειν ἐμποδίζειν· τέμνειν ἀμπέλους· ὅπερ ἡμεῖς κλαδεύειν.
Κλᾶν τὰς ἀμπέλους, οὐχὶ κλαδεύειν. Κλᾶν, ὄνομα ποιεῖται, καθὰ καὶ τὸ θλᾶν, καὶ τὸ θραύειν, καὶ ὅσα τοιαῦτα.
Κλασία, ψέλλια βραχιόνων. Κλάξαι, κλεῖσαι. Κλαξῶ, ἀντὶ τοῦ κλείσω λέγουσι δωριεῖς· θεόκριτος· παιδίων ἀπὸ
κλεξον. Κλάοισα, κλάουσα δωρικῶς. Κλαπάζειν, χονίζειν. Κλαραγεῖ, ἐλαφρῶς καθεύδει· σικελοί. Κλάρας,
φοῖνιξ τὸ δένδρον. Κλάρες, αἱ ἐπὶ ἐδάφους ἐσχάραι. Κλαρία, κληρία· κλήματα· ἀμπελόφυλλα· ἢ χωρίον κλῆρα.
Κλάρια, τὰ ψέλλια. Κλάριον, ἀμπελόφυτον καὶ ἐπίθετον ἀπόλλωνος. Κλάρια, κλάδοι ξύλα. Κλαρὰ, ψέλ-
λια. Κλάρος, πεδίον κολοφώνος, ἱερὰ ἀπόλλωνος, καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ, ἀπὸ μαντοῦς τῆς τειρεσίου θυγατρὸς καθιδρυ-
μένον· ἢ ἀπὸ κλάρου τινὸς ἥρωος, ὡς θεόπομπος· τέαρος δὲ φησὶν ὅτι κατὰ κλῆρον ὁ ἀπόλλων ἔλαχε τὴν ὕλην, καὶ ἀπὸ τοῦ
κλήρου οὕτως αὐτὴν ὀνομάζεσθαι· οἱ δὲ τὴν θηβαΐδα γεγραφότες φασὶν, ὅτι ὑπὸ τῶν ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη· μαν-
τὼ ἡ τειρεσίου θυγάτηρ εἰς δελφοὺς πεμφθεῖσα, καὶ κατὰ χρησμὸν ἀπόλλωνος ἐξερχομένη, περιέπεσεν ῥακίῳ τῷ λέβητος
υἱῷ, μυκηναίῳ τὸ γένος· καὶ γαμηθεῖσα αὐτῷ, τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμεῖσθαι ᾧ ἂν συναντήσειεν, συνεπῆλθεν ἐκείνῳ
εἰς κολοφῶνα· κἀκεῖ δυσθυμήσασα, ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν· διόπερ ὀνομάσθη κλάρος, ἀπὸ τῶν δα-
κρύων· συγγενὲς γὰρ τὸ λ̄ τῷ ρ̄· ὡς ὑδρηλαὶ, ἀντὶ τοῦ ὑδρηραί· λέγεται δὲ ἡ κρήνη ἀναβλύσαι ἀπὸ τῶν δακρύων μαντοῦς
κατὰ κλάρον, καὶ μαντεῖον ἐκεῖ ἀπόλλωνος ἀνιδρύσασθαι· οἱ δὲ κλάρον φασὶ κληθῆναι, διὰ τὸ κληρώσασθαι ἐκεῖ τοὺς
σπονδοὺς καὶ ἄρχειν· ὁ δὲ ξάνθιος οὕτως ὀνομάζεσθαι, διὰ τὴν πενιχρότητα καὶ κακοδαιμονίαν. Κλαρῶται, εἵλωτες. Κλά-
θιον, κλεῖθρον. Κλασιβώλακα, τὸ τὰς βώλους λεαίνοντα· χαλκὸν ἀροτῆρα τὴν κλασιβώλακα γειοτόμον. Κλά-
σις, ἐπὶ ὀσπρίων, ἢ τοιούτων τινῶν· ἐν τῷ κλᾶν, ἐπὶ τινῶν· θραύειν δὲ καὶ συντρίβειν, ἐπὶ ξηρῶν· ἔστι δὲ συντρίβειν κυρίως, τὸ εἰς
χοῦν λεπτύνειν. Κλάσματα, συντρίμματα, θρίμματα. Κλάσμα, τὸ ἀκρωτήριον λέγουσιν ἴωνες. Κλαστάσεις, αἱ
μὲν, κλονήσεις· καὶ διασείσεις· αἱ δὲ, κραυγάσεις· βέλτιον δὲ κλάσεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεμνομένων κλημάτων· ἀλλ' ἐκ
ῥίζης ἀναπτύψεις· ἔνθεν κλαστήριον, τὸ δρέπανον, ᾧ κλαδεύουσι καὶ ξύλα καὶ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Κλαστάσεις,
πατήσεις· παλαίσεις κατὰ πτήσεις· ὑποπτάξεις· κλονήσεις. Κλαστήριον, δρέπανον τὸ τῆς ἀμπέλου. Κλάστης, ἀμ-
πελουργός. Κλαυκίθμων, λαμπρυνόμενος τὰς ὄψεις. Κλαυσῶ, κλείω, μέλλων κλείσω, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει·
ἀττικοὶ κλῄσω λέγουσι, διαλύσει τῆς διφθόγγου, καὶ τροπῇ τοῦ ε̄ εἰς η̄· εἶτα τοῦ η̄ εἰς ᾱ καὶ προσγεγραμμένου τοῦ ῑ, κλᾳσῶ δω-
ρικῶς· δοκεῖ δὲ καὶ κλῄζω εἶναι παρ' αὐτοῖς, ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου· ἀφ' οὗ μέλλων δωρικῶς κλᾳξῶ, καὶ τροπῇ τοῦ η̄ εἰς ᾱ
καὶ προσγεγραμμένου τοῦ ῑ, κλᾴξω, κλᾳξῶ· ἀφ' οὗ κλᾴξ καὶ κλείς. Κλαυθμὸν γυναικεῖον φράζει ὅμηρος· τὸ κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λε-
χέεσσι καθεζομένη μαλακοῖσιν· ἕως κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν. Κλαυθμὸς, παρὰ τὸ κλαίω κλαύσω κλαυσμὸς, καὶ
κλαυθμός· ἢ παρὰ τὸ κλῶ, τὸ κλαίω· κλῶνται γὰρ αἱ φωναὶ τῶν θρηνούντων. Κλαυθμυριζομένων, κλαιόντων. Κλαυμαριόμενον,
κλαίοντα· παραντίον. Κλαυμαρεῖται, κλαίει ἢ καίει. Κλαυσίαι, κυρίως τὸ ἐν χεῖρι αὐτόματον τὸ θύριον. Κλαῦσιν, εἴδησιν· ἀν-
θος, τι. Κλαυσταὶ, τρισαὶ φωνῆ. Κλάω, ὡς τὸ πταίω, καὶ ὅσα τῆς ἕκτης συζυγίας ἐστὶν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος λαμβάνουσι τὸ ῡ, ἀντὶ
κλαύσω πλεύσω καύσω. Κλέα, τὰς ἀνδραγαθίας· κλέος γὰρ ἡ δόξα καὶ ἡ φήμη καὶ ὁ λόγος· βοαθήματα· ῥήματα· παρὰ τὸ
κλύεσθαι, ὅ ἐστιν ἀκούεσθαι. Κλεαινὸν, ὀνομαστόν. Κλεαινὴν, ὀνομαστὴν, ἔνδοξον. Κλεαρὶς, φυλή. Κλεηδὼν, λέγουσι φή-
μη, ἡ ἐν κλεηδὼν, καὶ κληδὼν, ἡ τῆς γραὸς ἐστὶν εὐχὴ, μάντευμα οὖσα τοῦ μέλλοντος· καὶ διὰ τοῦτο καὶ φήμη ὀνομασθεῖσα, παρ' ὅ-
μηρος· ἡ δ' ἄλλη καὶ σῆμα, ὡς μᾶλλον τι σημαίνουσα· καθὰ καὶ δηλοῖ τὸ ἕτερον φάτο σῆμα, τουτέστι σημεῖον ἄνακτι, τῷ ὀδυσσεῖ·
καὶ τοιοῦτο μὲν ἡ κλεηδών· ἡ δὲ βροντὴ, τέρας κατὰ τὴν ἐξήγησιν τῆς γραὸς, οὐ μὴν σῆμα, κατὰ τὴν δηλωθεῖσαν φήμην.

δυσαρεστεῖται ἐξ ὧν δ' αὖ ἐσθίει, καὶ πάλιν ἕτερον ἐνθυμεῖ, καὶ μεταβάσεις ποιεῖται εἰς ἕκαστον τῶν εἰδῶν.

Κιχάνει, εὑρίσκει· καταλαμβάνει· ὡς γράψειν. Κιχάνω, ἀπὸ τοῦ κίω, τὸ πορεύομαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, γίνεται κίχω βαρύτονον, καὶ περισπώμενον κιχῶ· καὶ παράγωγον εἰς μι, κίχημι· ὅθεν τὸ ὄντινα μὲν βασιλῆα κιχείη, δυκτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ καταλάβοι· τινὲς κιχάω· γίνεται καὶ κιχῶ κιχείω, ὡς βρύσω βροσείω. ἐκ τοῦ κιχῶ, παράγωγον, κιχάνω· τὰ διὰ τοῦ ανω ῥήματα, μὴ ἔχοντα ὀνόματα αὐτοῖς παρακείμενα, εἰ μὲν βαρύνεται, διὰ τοῦ ι γράφεται· μὴ ἔχοντα ὀνόματα εἶπε, διὰ τὸ λείχω τὸ καταπίνω· ὡς τὸ, καὶ τὸν χοῦν ἔλειξαν· ἐξ οὗ ὁ λαιχὸς, ὁ λαιμαργίας· καὶ τὰ πεζολαιχός· εἰ δὲ περισπᾶται, διὰ τοῦ ι γράφεται, στιχῶ· ἐξ οὗ τὸ ἐπιχέοντο· καὶ αἱ νόμος τιχεῖ διχῶ· ἐξ οὗ, διχόωσι σελήνη· σεσημείωται δύο· βληχῶ, ὃ ἐπὶ προβάτων φωνὴ τῶν προβάτων· καὶ τὸ ἠχῶ, ἐξ οὗ ἤχησαν· ἐν δὲ τοῖς βαρυτόνοις, τὸ πλίχω. Κιχεῖν, κιχάνω· ἀπὸ τοῦ κίω, τὸ πορεύομαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ γίνεται κίχω βαρύτονον· καὶ περισπώμενον κιχῶ, καὶ παράγωγον εἰς μι κίχημι· ὅθεν τὸ ὄντινα μὲν βασιλῆα κιχείη, ὀπτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ καταλάβοι· ἐκ τοῦ κιχῶ παράγωγον. Κιχεῖν, κιχῆσαι καταλαμβάνειν· εὑρεῖν· ἐπιτυχεῖν. Κιχείς, καταλαβών. Κιχεῖτι, ἀττικὸν τὸ πάθος· ἐστὶ κιχῶ, κίχημι, ἐκίχην παρατατικός· ὁ μετοχὴ κιχεὶς κιχέντος· τὸ ὀπτικὸν κιχείην, κιχείημεν κιχεῖμεν, κιχείητε κιχεῖτε, κιχείησαν κιχεῖεν. Κιχῆλαι, αἱ κίχλαι τὰ ὄρνεα. Κιχήμεναι, ἐκ τοῦ κίχημι, ἢ κιχαίνω· ἀφ' οὗ τὸ κιχάνω· ὡς αἰδαίνω, αἰδαίω. Κιχῆναι, κιχήσασθαι λαβεῖν. Κιχῆτον, ἴσως καταλαβεῖν· ὡς ἀπὸ τοῦ κιχαίνω, ἢ κίχημι. Κιχήσαρ, εὗρε· κατέλαβε. Κιχήσεσθαι, καταλήψεσθαι. Κιχῆτην, ἐκ τοῦ κιχῶ συστατικῶς κέκρικαν· τινὲς δὲ διὰ διφθόγγου τὴν τῆς λέξεως ἰαύτης ἔγραψαν παραλήγουσαν, καθὸ τὸ ποιεῖτην, καὶ τὰ ὅμοια. Κίχησις, ἡ λῆψις. Κιχητὸς, ὃ ἐμβάλλεται τῷ λιβανωτῷ, κύπριον. Κίχλα, εἶδος ὀρνέου. Κίχλα, καὶ τρίσλα, καὶ ὀμίχλα· οἱ λέγοντες, ἁμαρτάνουσιν· δέον λέγειν διὰ τοῦ η, τρίσλη, καὶ κίχλη, καὶ ὀμίχλη· οὐδὲν γὰρ ὄνομα θηλυκὸν τῷ λ παραληγόμενον εἰς α, ἀλλ' εἰς η· ὡς παρὰ πύλη πύλης, κηφύλη κηφύλης, ἀρβύλη ἀρβύλης· οὕτως ἐροῦμεν καὶ ταῦτα. Κίχλαι, εἶδος στρουθῶν· δοκοῦσι δὲ πρὸς τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων ὀρνέων περισπούδαστοι εἶναι μᾶλλον. Κίχλαις, καὶ πελείαις, εἰκάζει τὰς δμωὰς ὅμηρος ἐν τῷ χ τῆς ὀδυσσείας· τὸ μὲν ἴσως διὰ τὸν κιχλισμὸν τῶν γελώντων, οὓς εἶχον εὐφροσύνην ἀλλήλαις παρέχουσαι· ὅτι καὶ ἡ τοῦ ὀδυσσέως ὑλάκτει καρδία· τὸ δὲ, διὰ τὸ καταφερές· τιθασσεύονται γὰρ αἱ περιστεραὶ, ὧν τὸ παιδότροφον διὰ τὸ ἀεὶ μίγνυσθαι· ὅτι δὲ τὰς κίχλας, κιχήλας τρισυλλάβως ἔλεγον οἱ δωριεῖς, καὶ ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς φωνῆς κιχλίζειν, καὶ κιχλισμὸς ἐπὶ γυναικείου γέλωτος, οὐκ ἄδηλόν ἐστι· χρῆσις δὲ τῶν κιχηλῶν, οὐ μόνον παρὰ τῷ κωμικῷ, ἀλλὰ καὶ παρὰ ἐπιχάρμῳ· ἐν τῷ τὰς ἑλλάσεφιλοφάγοις κιχήλας, ὁ κεῖται παρὰ τῷ ὀψοποιῷ φιστῷ, ὃς καὶ συρακουσίαν λέξιν τὰς κιχήλας λέγει, ὡς δηλαδὴ καὶ αὐτῶν δωριζόντων· κατονίζει δὲ ὁ αὐτὸς ἔστιν ὅτε, καὶ ὅτι ἀττικοὶ κίχλην διὰ τοῦ η λέγουσι· καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει· τὰ γὰρ εἰς λα λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει, σκίλλα· κίλλα· κόλλα, βδέλλα, ἄμυλλα, τιλέσιλλα· τὰ δὲ εἰς η, οὐκέτι· ὀμίχλη, χύτλη· οὕτω καὶ κίχλη, ἡ πέρδιξ, καὶ ἰχθύς, ποικιλόστικτος αὐτός, ὥσπερ ὁ κόσσυφος, μελανόστικτος· ἄριστοι εἰσὶ τοῦ ποσοῦτο καιροῦ· καὶ ἐρωδιακός. Κιχήλας, κίχλας πλεονασμῷ τοῦ η· ὅσον κρέα προείδια κιχηλῶν. Κίχλη, ἰχθὺς θαλάσσιος καὶ ὄρνις. Κιχλίζουσι, γελῶσι· μειδιῶσιν. Κιχληβάτης, αὐδράχνη. Κιχλισμὸς, γέλως σφοδρός. Κιχλίζειν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λιπαροὺς ὄρτυγας τρώγειν· κίχλας ἐσθίειν· ἢ ἀτάκτως γελᾶν καὶ ἀμέτρως. Κιχλίζειν, λέγεται τὸ σαλεύεσθαι καὶ κινεῖσθαι. Κιχλισμὸς, μικρὸς γέλως· ἢ πολὺς καὶ ἄκοσμος. Κιχόριον, βοτάνη· λέγει δὲ τὸ ἀγριοσέλινον· Κιχώσι, φθάσωσι. Κιχυβεῖν, δυσωπεῖν· νυκτιλλωπεῖν. Κίχω, τὸ καταλαμβάνω· καὶ κιχέω ποιητικῶς, τὸ αὐτό. Κιχῶσιν, τὰ μεσόσκελα. Κιχώρια, λαχανίδια ἄγρια. Κίψει, κακοποιεῖ. Κίω, τὸ πορεύομαι διὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἴω· κείω δὲ, διὰ τῆς ει διφθόγγου τὸ καίω. Κίων, ὁ λίθος, ἀπὸ τοῦ κίειν, καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος· κίων ὁ στύλος, καὶ τὸ ἐν τῷ στόματι, ὃ καλεῖται σταφυλή· κιὼν, ἐλθών· βαδίζων· πορευθείς. Κίων, ἀρσενικῶς ἐν τῷ ἔγχος μὲν στῆσαι πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας, κατὰ τὸ πρὸ ἀλλ' ὅμως μέντοι θηλυκῶς προσέχει, ἐν τῷ ἴχος ἑστὼς φέρον πρὸς κίονα μακρήν. Κίων, ἀρσενικῶς· παρὰ δὲ τοῖς ἴωσιν, ἡ κίων θηλυκῶς· καὶ πολλὰ ἕτερα ἀρσενικῶς γραφόμενα, θηλυκῶς οὗτοι προφέρουσι.

ΤΟ Κ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ΄.

Κ λαγγὴ, πλεονασμὸν ἔχει ἐνταῦθα τοῦ γ πρὸς ὄγκον φωνῆς· ὡς καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν δηλοῦται· φύσει μὲν γὰρ, κλαγὴ ὡς πτερυγή· ἐπενθέσει δὲ τοῦ γ κλαγγή· καθὸ τὸ κλάζω ἔκλαξα· ἔκλαγξα· κλαγγὴ νῦν λέγει ὅμηρος, τὴν ὀξεῖαν βοὴν οὐ μόνον ἐπὶ ὀρνέων, ἀλλὰ καὶ τῶν κυνῶν. Κλαγγηδὸν, μετὰ ἤχου· ἢ μετὰ κραυγῆς. Κλαγγεῖν, κλάγξαι φθέγξασθαι. Κλάγξαντες, κράξαντες. Κλαγγὸς, γάλα κρητικῶς. Κλαδᾶν ἀμπέλους λέγε, ἀλλὰ μὴ κλαδεύειν. Κλάδας, κλάδον ῥάβδον. Κλάδας, ἀντὶ τοῦ κλάδας, λέγουσι δωριεῖς. Κλαδῆ, σείει· κινεῖ. Κλαδαρόμματοι, ὧν σειστοὶ τὰ ὄμματα. Κλαδαρὸν, κλάδον. Κλαδαρόρυγχος, τροχίλου εἶδος. Κλαδᾶσαι, σεῖσαι. Κλαδαράχαι, φραγμοί. Κλάδες, ζυγὰ αὐλαῖς. Κλαδῶνες, κλάδοι. Κλαδῆ, λαθραῖα· φθέγγεται. Κλάδος, ὄζος. Κλάδος, παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν. Κλάδισιν, μετὰ πλεονασμοῦ, ἀντὶ τοῦ κλάδοις ἀπὸ εὐθείας τῆς κλάδος, ὡς τὸ τίκος. Κλάειν ἀττικῶς· κλαίειν, κοινῶς· ὁμοίως κλάουσι, καὶ κλαίουσι. Κλάειν, στενάζειν· ὀδύρεσθαι. Κλάειν ἴδοσι, καταφρονοῦσι· παρ' οὐδὲν λογίζονται. Κλάειν σε μακρὰ κελεύω, τὸ μὲν εἶδος ἀρχαῖον ἀττικὸν τῆς συνθέσεως, ὡς μακρὰ χαίρειν σοι λέγω· καὶ οἰμώζειν μακρά. Κλάζειν, καὶ ἡ κλαγγὴ, οὐκ ἐπὶ μόνων ὀρνέων, καὶ τρίζω, καὶ γραίου, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων λέγεται· ὥστε καὶ ἐπὶ ὀρνέων· ὅτι δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ ἡ ἀμφασία, καὶ τὸ ἄμβροτον, καὶ τὸ χίμ

δὲ καὶ ἐπὶ τὸν ἱερέα εὐχῆς, πολλὰ καὶ δεινά. μάλιστα δὲ ποτὲ περὶ κίρκης, οὐχ ἡ Ὁμηρική δὲ ἐπὶ τῆς. ταῦτα μὲν οὖν πινδαρι-
κοὶ ἔδοσαν. φασὶ τὴν κίρκην τοῦ ἡλίου θυγατέρα εἶναι. Κίρκος, εἶδος ἀετοῦ, ὁ λεγόμενος ἱέραξ. ὁ γὰρ ἀετὸς τὰ μεγάλα φο-
νεύει. Κίρκος, ὁ κρουπαλάτης, ἤ ὁ ἱέραξ. Κιρνᾷ, οἰνοχοεῖ. Κιρνᾶς οἶνον, αὐτὰ τοῦ κιρνῶν ἐπιλέγεται ὡς τὸ πιπκύπιρον.
ὅμως γὰρ οὐκ ἐκώλυεν ἐν τοῖς κιρνᾶν αἴθοπα οἶνον. θέμα δὲ αὐτοῦ τὸ κίρνημι. οὗ παρατατικὸς ἐκίρνην, ὁ μετοχὴ κιρ-
νάς, καὶ συνανακιρνάμενος. Κιρρὰ, ἰχθὺς ποιός. Κίρρα, πόλις ἀρχαία ἐπὶ θαλάσσης ἱδρυμένη. ἀφ᾽ ἧς ἀνάβασις
εἰς δελφοὺς ὁ γυδὲ κοινὰ τοῦ πεδίου, ἀντιπέρα σικυῶνος. πρόσκειται δὲ τῇ κίρρᾳ. ὀνόματα διὰ τοῦ ἰῶτα. Κιρραῖος, ἐ-
θνικόν. καὶ ὁ κιρραίων λιμήν. Κίρρις, ὁ ἰχθύς. ἐπειδὴ κιρρός ἐστι τὴν χροιάν. κιρρὶς δὲ, διὰ τοῦ ψιλοῦ. κίρρις, εἶδος ἱέρα-
κος. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ κυπρίοις κίρρις, ὁ ἄδωνις. παρὰ λάκωσι δὲ, ὁ λύχνος. Κιρρὸν, πυρρόν. καὶ ὁ κιρρὸς οἶ-
νος. Κιρρός, ὁ κίτρινος. Κιρρὸν πῦρ, ἐρυθρόν. ξανθόν. Κιρρὸς, ὀρός. καὶ αἷμα. καὶ πόμα γάλακτος. λάκωνες.
Κίρρυλος, ἰχθὺς ποιός. καὶ ὀρνέου εἶδος. Κιρσὸς, πάθος τὸ περὶ τὸ σῶμα, ὅ τινες ἰξίαν καλοῦσιν. ἄλλοι κρυσσόν.
Κίρων, ἀδύνατος πρὸς συνουσίαν, καὶ αἰδοίου βλάβη, καὶ ἀπεσκολυμμένος. καὶ κυρίως μὲν οἱ σάτυροι. καὶ ἐν τιτανί-
νος ὁ γυναικίας, καὶ μὴ δυνάμενος χρῆσθαι. Κὶς, ζωύφιον ἐν τοῖς ξύλοις, καὶ τῷ σίτῳ γινόμενον. Κισθήνη, ὄρος τῆς
θρᾴκης. κρατῖνος. κἀκεῖ νῦν δ᾽ ἐπὶ τέρματα γῆς ἥξεις, καὶ κισθήνης ὄρος ὄψει. Κίσθος, θάμνος. οὗ τὸ μὲν, ἄρρεν. τὸ δὲ, θῆ-
λυ. Κίσιρις, ὄρνις ποιός. Κίσσα, παρὰ τὸ ἔθος. παλίγκοτος κίσσα. Κίσσα, ζῷον πτηνόν. Κισσὸς, φυτὸν τι ἀνατι-
θέμενον τῷ διονύσῳ. ὃ συμπλέκεται ἀεὶ τοῖς παρακειμένοις, ἢ δένδρεσιν ἢ τοίχοις, ἢ οἰκοδομήμασιν, ἢ τοιούτοις τισί.
ἀπὸ τούτου κισσᾶν ἐπὶ γυναικὸς, τὸ μεθ᾽ ἡδονῆς συλλαμβάνειν. α.

Κίλικες, ἔθνος. κιρρὸν, εἶδος χρώματος, τὸ κοινῶς κίτρινον. κιῶ, τὸ πορεύομαι. ἐκ δὲ τοῦ ἴημι, τὸ ἱστάμενον, οὐκ ἔστιν ἵστασθαι
καὶ τὸ διεγείρω. κινησίας, κύριον. κίναδος, τὸ θηρίον. καὶ κιναδίον, ἰδίως ἡ ἀλώπηξ. ἀπὸ τούτου κίναδος, ὁ πανοῦρ-
γος. κιγκλίδες, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. κίρρα, πόλις ἀπέχουσα δελφῶν σταδίους τριάκοντα. ἐκ κιρραῖον πεδίον
παρὰ αἰγῖνι, τὸ παρακείμενον αὐτῇ. κίδαρις, ἡ ἱερατικὴ κεφαλαία. κίστη, τὸ κιβώτιον. κισσύβιον, ποιμενικὸν ἀγ-
γεῖον. κίχλα, ζῷον πτηνόν. κίον, τὸ κιόνιον. κίμων, ὄνομα κύριον. κιμμέριοι, ἔθνος βορειότατον. κὶς, ὄνομα κύριον, ὁ πα-
τὴρ τοῦ σαούλ. κίρκη, ὄνομα κύριον. κιννάμωμον, ἄρωμα ἐν τῷ περὶ τὰ λέγει οὗ τοὺς ὄρνιθας λέγουσι. ἴσως τὰ τὰ κάρφεα
φέρειν ἃ ἡμεῖς παρὰ φοινίκων μαθόντες, καλοῦμεν κιννάμωμον. κίτρον, εἶδος ὀπώρας. κιχῶ, τὸ δανείζω. κιθάρα,
μουσικὸν ὄργανον. κιθαρῳδὸς, ὁ μετὰ κιθάρας ᾄδων. κιθαριστὴς, ὁ ἴσως τῇ χειρὶ μόνον. κιθαρίζω. κίκονες, ἔθνος. κιθαιρὼν,
ὄνομα ὄρους. κινύρα, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. κιννάβαρι, εἶδος χρώματος. κιρνῶ. κίβδηλον, τὸ φαῦλον νόμισμα. ἀπὸ τού-
του, καὶ κίβδηλος τρόπος, ὁ οὐκ ἄδολος. καὶ ἦθος κίβδηλον, καὶ παρὰ κεκιβδηλευμένη φιλία, καὶ εἴτι τοιοῦτο. κί-
κι, εἶδος ἐλαίου. κίος ὄνομα νήσου. ἀπὸ ἴσως τῆς κίος. κὶς, εἶδος σκώληκος. κιχῶ, τὸ καταλαμβάνω. καὶ κιχεῖν ποιητι-
κῶς. κιοστικὸς, κύριον. κιχώρια, τὰ ἄγρια λάχανα. β. Κιανὴ, πόλις καὶ ὄρος
ἐν θρᾴκῃ. Κίσσαι, ἔθνος περσῶν. Κισσαίθα, ὄνομα αἰγὸς παρὰ θεοκρίτῳ. Κισσᾶν, ἐπὶ γυναικὸς τὸ μεθ᾽ ἡδονῆς συλ-
λαμβάνειν. Κισσήνη, ὄρος τῆς θρᾴκης. Κίσσυρις, βούνευρον ἢ εἶδος ὀμαλιστηρίου. Κίσηρις, τὸ κισήριον, παρὰ τὸ κι-
νεῖσθαι ἐν τῷ σαίρειν. ἢ ὅτι κίσσα λίς ἐστι, καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ λ εἰς ρ κίσηρις. παρὰ τὸ κὶς, καὶ τὸ λὶς, ὁ γὰρ κιὸς λίς.
λίθος γάρ ἐστι διαβεβρωμένος. κὶς γὰρ θηρίον. Κίσσινα, πόλις. Κισσία, χώρα. Κίσσηρις, εἶδος ὀρνέου. Κισσὸς, ἀνά-
κειται τῷ διονύσῳ. κισσωτὸς γὰρ ὁ οἶνος, οὗ δοτὴρ ὁ διόνυσος. ναρκισσὸς ἐριννύσι στέφανωμα. ναρκισσός τι γὰρ ἐκ τοῦ
ναρκᾶν παραγίνεται, καὶ τοῦ ναρκᾶν ἐριννύες τοὺς κακούργους παραιτία. Κισσὸς, ὁ κιρσὸς ἀχαιοί. Κισσεῖται, ἀ-
κούσιον. Κισσὸς, εἶδος φυτοῦ ἢ βλάστημα ἑλισσόμενον. Κισσεὺς, ὄρος ἐν μακεδονίᾳ, καὶ πόλις θρᾴκης. Κισσηῒς,
κισσέως θυγάτηρ. Κισσοπάλλα, κισάλα. κρόμμυα. Κισσοφόρος, ἐπιθετικῶς ὁ διόνυσος. Κισσύβιον, ποιμενικὸν πο-
τήριον, ἐκ κισσίνου φασὶ ξύλου. Κισσᾶν, τὸ μεθ᾽ ἡδονῆς συλλαμβάνειν. παρὰ τὴν κίσσαν, κισσᾶν. λιχνότατον γὰρ ἡ κίσ-
σα ὄρνεον, καὶ πρὸς τὰς συνουσίας καὶ ἡδονὰς καταφερέστατον. ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ κίειν ἐκ μετὰ σφοδρότητος σεύ-
εσθαι πρὸς τὸ συνουσιάζειν. καὶ κίττα λέγεται, ὅταν ἐν γαστρὶ ἔχουσα γυνὴ, περὶ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον μῆνα, ὀρέγεται
ἀτόπων τινῶν, οἷον ὀστράκου, λίθου, ἢ ἄνθρακος ἢ ὄμφακος. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν μοχθηρῶν τῆς μήτρας ἀτμῶν, φερομένων
ἐπὶ τὸ στόμαχον. Κίσαμα, τὸ ζάμα. οἰστός. Κιστέρνα, λάκκος φρέατος. βάραθρα. ἢ βυθός. Κίστας, κιστές. Κίστη,
παρὰ ἀττικοῖς ἡ δισμοθήκη, ὡς ἑρμηνεύουσιν οἱ πολλοί. καὶ σώζεται μέχρι νῦν ἡ τοιαύτη λέξις παρὰ τοῖς πολλοῖς. οὐκ
ἄπειροι δέ φασιν ἐστι, τοῦ ἐγκεῖσθαί τι ἐν αὐτῇ. τουτέστιν ἔοικεν ἡ λέξις ἐτυμολογεῖσθαι παρὰ τὸ κεῖσθαι. Κίστη καὶ
κίστις, ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται ἢ ἱμάτιά τινα. τὸ τ ἀντὶ τοῦ θ, κίσθη γάρ. αἱ δὲ πιστὰ γυναῖκες κίστας ἐπικεί-
μενα, πρὸς ἀδρὰν ὑποδοχήν. Κίτιον, τόπος. Κίτριον, ἡ κέδρος. Κίτριον, φαίης ὁ ἐρέσιος ἐν ἀπαμῖν δίδωσι, μή-
ποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κίτριον ὠνόμασται. καὶ γὰρ τὴν κέδρον φασὶν ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα, ὡς τὸ κίτριον. ἀθη-
ναῖοι δὲ ἀπὸ τοῦ τὸ ποῦ ἄλλο ἐτυμολογοῦσιν. ὅρος. Κίτριον, τὸ ἰνδικὸν μῆλον. Κίτρον, ὁ καρπός. Κίττα, ἡ κίσσα.
τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν τῶν ψυχῶν διάθεσιν, τὴν τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι
διάλεκτον. οἷον, κίτται, καὶ ψιττακοὶ, καὶ τὰ ὅμοια. Κιτταὶ, πρόγονοι. Κιττᾶν, ἐλίχεσθαι. ἐπὶ τῶν γυναικῶν
ἐπιθυμεῖν. Κίτταλος, μυρρίνη. Κιτταίαλον, ἀκρόστιχα. Κίτταος, ὁ κοινακὴ πίτυος. Κίτταρις, διάδημα
ὃ φοροῦσιν αἱ κύπριοι. αἱ δὲ τὰ διαδήματα φοροῦντες, κιττάρα λέγονται. Κίττιρ, ὁ κιττὸς λάκωνες. Κιττὸν, κα-
λὸν λάκωνες. Κίττυλα, τὰ κελύφη τῶν καρπῶν. Κιττῶ, καλῶ. χρηστῶ. ἀγαθῶ. Κιτύμια, σπασχά. Κίτω-
ρα, πόλις. τινὲς δύο ττ γράφουσι. Κιφφὸς, μανικός. Κιττῶ, ἐπιθυμῶ. ἀπὸ τῶν ἀρτίως τικτουσῶν γυναικῶν,
καὶ ἐπιθυμουσῶν τινῶν. εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ ὀρνέου τῆς κίττης, ὃ παρ᾽ ἐπιθυμητικῶς ἔχον, τῶν ἀφροδισίων παχέως

καὶ κράσει τοῦ ᾱ τῷ κινάκῃ· ὥσπερ ὦ ἄπολλον ὤπολλον. ἐὰν δὲ ἔχῃ τὸ ῑ, δηλονότι ἀφαιρέσει τοῦ ᾱ· ὥσπερ ἀστρατί, πε-
ροτὴ ἀστρατί, στρατί· ὥσπερ οὖν τὸ δὲ τῇ στρατιᾷ· ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις ἔχει τὸ ῑ, καὶ δῆλον ὅτι στρατί. Κινάμωμον,
ἄρωμά τι μυρεψικόν. Κινάδρα, ἀλώπηξ. Κίναρχος, ἄψυχος. Κιναρύζεσθαι, θρηνεῖν μετὰ τοῦ γογγύζειν ἢ κινεῖ-
σθαι. Κινασούδες, ἰχθύς. Κιναύρα, ψύχος· τὸ ἅμα ἡμέρα κύπριοι. Κιναφεύειν, πανουργεύεσθαι. Κινάχυρα, ὄνομα
δούλης. Κίνδα, πόρνη ἀσχημοσύνη. Κίνδακας, ἀκινήτους. Κίνδαξ, ἀκίνητος. Κινδαψοί, ὄρνεα· καὶ ὄργανα κιθα-
ριστήρια· καὶ ἰνδοί. Κινδαύει· κινεῖται, κερατίζει. Κινδάφη, ἀλώπηξ. Κινδάφιον, πανοῦργον ἀλωπέκιον. Κιν-
δυνεύει, ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει· ἢ κινδυνεύει, τοῦ πολέμου μετέχει. Κίνδυνος, ὁ ἐν πρύμναις σελίς· αἱ πολέμιαι γὰρ τὴν πρό-
ραν εὐθέως ἐφάλλονται· σελὶς δὲ ἡ καθέδρα. Κίνδυνος, φόβου περισπασμός· καὶ κίνδυνος κινόδυνός τις ὤν, παρὰ τὸ κι-
νεῖν εἰς ὀδύνην, ἢ εἰς δέος. Κινδυνεύω, ἀντὶ τοῦ ἐν κινδύνῳ εἰμί· καὶ κινδυνεύω ποιεῖν τόδε, ὅπερ οὐ θέλω δηλονότι, ἀλλ᾽ ἀ-
πό τινος ἀνάγκης εἰς τοῦτο συνελαύνομαι· καὶ κινδυνεύω πείσεσθαι τόδε, ἀφ᾽ οὗ κίνδυνος τινὰ πείσεσθαι τόδε· ὅπερ
οὐκ αὐτὸ δηλοῖ τὸ δεινόν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ δεινὸν συνελαύνουσαν ἀνάγκην. Κινδυνεύω, ἀντὶ τοῦ εἰς περίστασιν εἰμί· καὶ
κινδυνεύω, ἀντὶ τοῦ βιάζομαι· οἷον κινδυνεύω τἀληθῆ λέγειν. Κίνερμα, αἱ μικραὶ ἰχθύες. Κινέω κινῶ, αἰτιατικῇ συντάσ-
σεται· οἷον παρὰ θεοκρίτῳ, καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον, παροιμίας, ἤγουν πάντα πράττει ποιεῖ τυχεῖν σου· κινῶ, τὸ
ταράττω· καὶ ἀπ᾽ ἧς τὸ ἱστάμενον, οὐκ ἐῶ ἵστασθαι· καὶ τὸ διεγείρω· κινῶ πολλά· νομῶ. Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον, ἐπὶ τῶν
ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. Κίνημα, κίνησις· ταραχή· ὁρμή· χόλος· κότος· ἡ ὀργή. Κίνησις, ἀγών· πόλεμος· σει-
σμός· ἡ κίνησίς ἐστιν ἡ ἐντελέχεια, καὶ ἐντελέχεια τοῦ δυνάμει, καθὸ τοιοῦτόν ἐστιν, ὅθεν κίνησις, θεωρεῖται ἐν τῇ οὐσίᾳ,
καὶ ἐν τῷ ποσῷ, καὶ ἐν τῷ ποιῷ, καὶ ἐν τῇ ποῦ, κατηγορίᾳ· ἐν μὲν τῇ οὐσίᾳ, γένεσις καὶ φθορά· ἐν τῷ ποσῷ, αὔξησις καὶ μείω-
σις· ἐν δὲ τῷ ποιῷ, ἀλλοίωσις· ἐν δὲ τῷ ποῦ, τὸ κυκλοφορούμενον, καὶ τὸ ἐπ᾽ εὐθείας κινούμενον· καὶ καλεῖται τὸ μὲν πρό-
τερον, περιφορά· τὸ δὲ δεύτερον, ἁπλῶς ἡ ἐπ᾽ εὐθείας κίνησις. ἑπτὰ δέ τινές εἰσιν ἐν τῇ ποῦ κατηγορίᾳ κινήσεις· ταύτησιν
αἱ μεταβατικαὶ καὶ τοπικαί, ἡ ἄνωθεν, ἡ κάτωθεν, ἡ ἐντός, ἡ ἐκτός, ἡ δεξιά, ἡ ἀριστερά, καὶ ἡ κυκλοφορουμένη. Κινη-
σίας, διθυραμβοποιός, ὃς ἐποιήσατο πυρρίχην· ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρήσατο. Κίνιφος, ὁ ποικίλος. Κιν-
θιστής, ὀργιαστής. Κιννάβαρι, εἶδος χρώματος ἀληθινοῦ, ὃ λέγομεν κόκκινον, καὶ παρὰ τοῖς ζωγράφοις. Κινναβεύ-
ματα, ἀποκαθάρματα· ὄζοντα. Κίνναβος, τὸ εἴδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέπουσι. Κινναβίδα, σχῆ-
μα γυναικεῖον. Κιννάμωμον, ἐν τῇ λιβανωτῷ ἢ τῶν ἀρωματικῶν· λιβανωτὸν καὶ ὄρνις· ἔστι περὶ ἀνδρὸς τὰ. Κιννυρίδες,
τὰ μικρὰ ὀρνιθάρια. Κινούρας, τοῖς κακούργοις ἵπποις. Κινυράδαι, ἱερεῖς ἀφροδίτης. Κινύρας, ἀπόλλωνος καὶ
φαρνάκης παῖς, βασιλεὺς κυπρίων. Κινύρα, ὄργανον μουσικόν· ἡ κιθάρα· ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα. Κιόκρανα, ἐκ τῆς
κιοκάρανα καθ᾽ συγκοπήν. Κιονόκρανον, τὸ ἄκρον τοῦ κίονος. Κιονίς, μικρὰ κίων ἥ τις λέγεται καὶ γαργαρεών.
Κίος, πόλις μυσίας. Κινούμενος, καθ᾽ ἑαυτὸν κινούμενος καὶ διαλογιζόμενος. ἀπὸ κινῶ κινύω, κίνυμι· οὗ χρῆσις ἐν τῷ κί-
νυτο. Κίνυμαι, ποιητικόν, ἐκ τούτου τὴν ἄρχουσαν μετοχὴν κινύμενος· κινούμενος. Κίνυτο, ἀπὸ τοῦ κινύω, κίνυμι παρῆκται
ῥήματος· ἐξ οὗ καὶ τὸ οὐδὲ σὲ λήθω κινύμενος· τοῦ δὲ κινύω αὖθις παράγωγον, τὸ κινύσσω· ἐξ οὗ παρ᾽ αἰσχύλῳ αἰθέριον κί-
νυγμα, τὸ ἀέριον εἴδωλον, οὐκ ἀπὸ τοῦ αἰθύγματος· ὃ ἀπὸ τοῦ αἰθύσσω γίνεται. Κινύρεται, θρηνεῖ παρὰ ἀπολλωνίῳ·
κυρίως δὲ κινύρεσθαί ἐστιν, ἐπὶ βοός· καὶ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι· καὶ ἀπίων δὲ εὑρὼν τὴν ἐτυμο-
λογίαν παρὰ ἀπολλοδώρῳ ταύτην, ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐράν, μετέθηκε τὴν αἵρεσιν τῆς ἐτυμολογί-
ας· ἀριστοφάνης· τί κινυρόμεθα; τί δακρυόμεθα; καὶ ὀδυρόμεθα; Κινυρή, οἰκτρά· θρηνητική· λεχώ· ἁπαλή. Κινυρόμε-
θα, θρηνοῦμεν· καὶ κινυρόμεναι, μέλπουσαι ᾄδουσαι. Κινυρομένη, ὀδυρομένη· θρηνοῦσα. Κινύπιδος κινυπικός, χάρα-
δρος. Κινύφιον, τὸν αὐτὸν, ἀπὸ κινύφου τοῦ ποταμοῦ. Κινώ, κίνησις δωριεῖς. Κίνωσις, χρυσοφρύς. Κινώπετα,
κνώδαλα· θηρία. Κινυρόν, λεπτόν· καπυρόν· ὀξύ· οἰκτρόν. Κίνυσθαι, κινεῖσθαι· ἐγείρεσθαι· ἄρχεσθαι· ἰδεῖν· διανοεῖ-
σθαι· αἰδεῖσθαι· ὁρμᾶν. Κινώπετον, ὄρνεον· καὶ κινώπετα, τὰ ἑρπετὰ τὰ ἀεὶ κινούμενα ἐν τῷ πεδίῳ, κινώπεδα καὶ κι-
νώπετα· οὕτως ὦρος ὁ μιλήσιος. Κινῶ, ἔστιν ἓν καὶ ἑνδεκατάληκτον ὄνομα, καὶ σημαίνει τὴν δύναμιν, ἐξ οὗ γίνεται
ῥῆμα ἰνῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κινῶ. Κιξάλαι, κλέπται. Κιξάλης, φώρ· κλέπτης· ἀλαζών. Κιξαλλία, πᾶσα κα-
κοτεχνία. Κίξαντες, ἐλθόντες· προσελθόντες. Κίξαν, εὗρεν· ἔλαβεν· ἤνεγκεν. Κίξιος, τὸ πῖλ. Κιοτίδα, σταφυλήν.
Κίουρος, ἐμβολεὺς ἀπύτιος· κόφινος· ὃ τοῖς σίτοις ἀναβάλλουσιν οἱ ναυτικοί· ἢ μέτρον τι. Κίρα, ἀλώπηξ λάκωνες.
Κίραφος, ἀλώπηξ. Κίρβα, πήρα· φθορά. Κιρβιαῖον, ἔθνος ἐχόμενον λυδῶν. Κίρεται, φθείρεται διαπαντὰ. Κίρις
καὶ τελεά, ἀβοῖται ποταμοί· ὧν ἀφ᾽ οὗ μὲν τὰ πίνοντα πρόβατα, λευκὰ γίνονται· ἀφ᾽ οὗ δέ, ὡς ὁ γεωγράφος ἐν τοῖς φη-
σι, μέλανα· ὃ ποιόν τι ἐστὶ περὶ τὸν κράθιν συμβαίνει. Κίρης, ὄνομα ποταμοῦ· καὶ ὄνομα κύριον· καὶ ἰχθὺς ποιός. Κιρίς, λύ-
χνος· ὄρνεον· ἢ ἀηδὼν λάκωνες. Κίρκασμα, τοὺς βότρυας. Κιρκαῖον, τόπος ἐστὶ τῆς κολχίδος, ἀπὸ κίρκης αἰήτου ἀ-
δελφῆς· ἢ πεδίον· τίμαιος δέ φησι, πεδίον ἐν κόλχοις εἶναι κιρκαῖον· καὶ κιρκαῖον πεδίον, ἀπὸ κίρκης. τὴν δὲ κίρκην, τι-
νὲς μέν, αἰήτου ἀδελφήν· τινὲς δέ, θυγατέρα φασὶν εἶναι ταύτην. διονύσιος ὁ μιλήσιος ἐν πρώτῳ τῶν ἀργοναυτικῶν
θυγατέρα αἰήτου καὶ ἑκάτης τῆς πέρσεως, ἀδελφὴν δὲ μηδείας λέγει· ἡλίῳ γάρ φασιν υἱοὺς γενέσθαι δύο ἐν τοῖς τόποις
ἐκείνοις, ὧν ὀνόματα ἦν περσεὺς καὶ αἰήτης· τούτοις δὲ κατασχεῖν τὴν χώραν· καὶ αἰήτην μὲν κολχοὺς ἐ[illegible], πέρ-
σεα δὲ τῆς ταυρικῆς βασιλεῦσαι, καὶ γῆμαι γυναῖκα τῶν ἐγχωρίων τινά, καὶ φύεσθαι αὐτῷ θυγατέρα, ἧ ὄνομα ἑκά-
τη· αὐτὴ δὲ ἐκ νύμφης τινὸς ἐγχωρίας τὴν ἑκάτην φασὶν αὐτῷ φύεσθαι, ἀνδρικὴν περὶ τὰ κυνηγετικά, ἐς πρώτην βασι-
μοὺς ῥίζας εὑρεῖν, ἐς ἐμπειροτάτην γενέσθαι τῶν τε δηλητηρίων, ἐς τῶν ἰᾶσθαι δυναμένων, καὶ τὸν ἑαυτῆς πατέρα φαρ-
μάκοις ἀποκτεῖναι· ταύτην γήμασθαι πεμφθεῖσαν εἰς κόλχους αἰήτῃ τῷ πατραδέλφῳ, ἀφ᾽ ἧς φύεσθαι κίρκην, καὶ
μήδειαν· τὴν δὲ κίρκην πρεσβυτέραν οὖσαν, ὑπερβαλέσθαι τὴν ἑαυτῆς μητέρα· τὰ μὲν διακούσασαν παρ᾽ αὐτῆς τὰ

τὸ πτερόν. λέγεται δὲ καὶ χαλκὶς καὶ κύμινδις. Κικκάβιον, ἐλάχιστον εἶδος. Κικκιδῶσαι, μυθῶσαι. Κικκιδίς, παιδὸς ἀφόδευμα. Κικκός, ἀλεκτρυών. κλέπτης. διαχώρησις. Κίκκος, ὁ νέος τέττιξ. Κικλαίει, καλεῖ. Κίκλην, τὴν ἄρκτον τὸ ἄστρον φρύγες. Κικλισμός, γέλως. Κικλήσκειν, συγχωρεῖ τοῦ συγκαλέσας. οὐχ ὅτι αὐτοῦ δὲ, ἀλλὰ μάλιστα ἐκ τοῦ συγκαλεῖν, παρὰ κτικοῦ σύγκλητος. ἐνεργητικῶς δὲ εἶπε τὸ συγκαλέσας, ὡς καὶ φύξιν ἐκλύουσι, τοὺς μεθ' ὅμηρον συνηθείας παθητικῶς λέγοντες, καὶ συγκαλέσασθαι καὶ βουλεύσασθαι. πολλὰ δὲ καὶ ἔτι πρὸ δὲ λίκτου οὕτω διφορούμενα. ὥστε ἔστι καὶ τὸ αὐδᾶν λεγόμενον ποτὲ παθητικῶς, ἀντὶ ποικίλως αὐδώμενον. ἐπὶ τὸ αἰκτίζειν δὲ κείμενον παρὰ σοφοκλεῖ, παθητικῶς ἡ ἀττικὴ φράζει. καὶ τὸ κικίειν δὲ καθὼς πάθος πέφρασται ἐν τῷ αἱμάδα κεκινημένην. ὁ κήκιον αἷμα ἐρέχθη. οὕτω καὶ ἐνθυμεῖ βαλλέσαι, τί βάλλεις. καὶ γράφου δὲ φροντίσον, καὶ γράφε. καὶ ἐσαυλίζειν, τὸ ἐσαυλίζεσθαι. Κικλήσκουσα, οὐχ ἁπλῶς κλῆσιν δηλοῖ, ἀλλὰ ἱκετικὴν πρὸς τῷ τριττῷ ἐν τῷ ἰῶτα. Κικλήσκω, ἀπὸ τοῦ κλῶ, τὸ καλῶ. γέγονε. κλήσω ὁ μέλλων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κικλήσκω τὸ καλῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ξεῖνα τύραννον ἐς χορὸν πρῶτα μέγαν κικλήσκω. Κικλήσκουσι, καλοῦσι. Κικνία, μικροψυχία. Κίκνωψ, θηρίον. Κίκονες, ἔθνος θρακῶν. Κικοβαυλιπόδες, κογχυλίου τι γένος μέλαν. ἢ τὰ ἐκ στέατος σκολέκια. Κικόνιον, ὄρνεον. Κικονία, χώρα. καὶ κικόνιος οἶνος. Κικόννοσι πέλασσεν ἰσμάρῳ, ὄμμασιν ἐς κύπριν ἐς πάφον. Κικριβιντής, αὐδράχνη. Κικυμᾶς, γλαύξ. Κίκυμος, λαμπτήρ. ἢ γλαυκός. ὁμοίως καὶ κίκυβος. Κικυμώττειν, δυσβλέπειν. Κικυμώσσειν, τυφλώττειν. Κίκυς, δύναμις. Κίκυς, ὁ ὀξύς. ὁ ἰσχυρός. σημαίνει τὴν ἰσχὺν, παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι. ὁ γὰρ ἰσχυρὸς ἐκ τῆς κινήσεως φαίνεται. Κικύω, τὸ ταχύω. τὸ ἰσχύω. καὶ γίνεται παρὰ τὸ κίκυς. ἔχει δὲ ἐν τῷ τὸ ῦ καθὼς τὴν δευτέραν συλλαβήν. Κίκων, ὁ κίκων ἀμυθάονος ἦν οὐδὲ ἀΐστιον προθεσπίζων. Κιλάριος, ὁ ἥλιος. Κιλίας, στρουθὸς ἄφωνος. Κιλιβάντης, τραπεζῶν βάσις. καὶ ἀποθέματα. ἢ τρισκελεῖς τράπεζαι. Κίλικες, οἱ ὑπὸ ταλακίοις θύβας οἰκοῦντες, ἢ δημόται. Κιλικίζεσθαι, κακουθίζεσθαι. Κιλίκεια, ἁδραί. ξυπαροί. μεγάλαι. Κιλίκια λόγοι, οὕτω ἀναφέρονται εἰς κύρβασιν, ἢ κυάρβασιν. ἢ τράγοι δασεῖς. καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντεθέμενα κιλίκια. Κιλίκεσι, ὄλεθρος. πονηρός. πονηροὶ γὰρ οἱ κίλικες. Κιλικίοις, πικραῖς τιμωρίαις. Κίλικι, λοιμῷ. ὀλέθρῳ. ἔλεγον γὰρ κιλίκιον ὄλεθρον. Κιλίκια, τὰ ἐκ τριχῶν συντεθέμενα ὑφάσματα. Κιλίκια, δασεῖς, κιλίκια τράγοι, τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐν κιλικίᾳ γίνονται τράγοι. ὅθεν τὰ ἐκ τριχῶν ἐνυφαινόμενα, κιλίκια λέγουσι. Κίλιξ ἀνὴρ, κίλισσα γυνή, ὁμοίως λίβυς λίβισσα. θρᾷξ θρᾷσσα. μάγνης μάγνησσα, κρὴς κρῆσσα. Κιλίσσης, τῆς τροφοῦ ἀχαιοῦ τοῦ μέροπος. Κίλλα, ἐκάβης ἡ ἀδελφή, θυμοίτου δὲ γυνή. αὐτὴν ὥς λέγουσι θυμοίτῃ συγγενομένην, τεκεῖν μουνίππον κίλλαν. ἔστι δὲ καὶ πολίχνιον τῆς τρῳάδος. Κίλλα, πόλις, ἔνθα ἱερὸν ἀπόλλωνος. Κίλλαι, ἀστράγαλοι. ὄνοι. Κιλλακτήρ, ὀνηλάτης. κινηγός. Κιλλαμαρίζειν, καταλλάσσειν. Κίλλεια, εἶδός τι λαχάνου. ἢ ἀκάνθαι τῶν ἐχίνων, ἢ πηγή. ἢ κρήνη. ἢ ὄρος τῆς ἀττικῆς. χωρίον δασύ. ὅπερ διαφόρως προσαγορεύουσιν, οἱ μὲν, κάλλιον. οἱ δὲ, κυλίαν ἀλλαι κυλύτραν. Κιλλίβαντες, τρισκελῆ τινὰ σκευάσματα, ἐφ' ὧν ἀποτιθέασι τὰς ἀσπίδας, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες. Κιλλικύριοι, οἱ ἐπεισελθόντες γεωμόροι. δοῦλοι δὲ ὄντες οὗτοι καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον. Κιλλικών, προδότης οὕτως ἐπονομάζεται. ἀχαιὸς μὲν τοὔνομα, κιλλικὼν δὲ ἐπικαλούμενος. ὃς μίλητον προέδωκε τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς. Κίλλιξ, στάμνος. ἢ βοῦς τὸ ἓν κέρας ἔχων διεστραμμένον. Κιλλόν, εἶδος τῇ χρώματος φαιοῦ. Κιλλός, ὄνος καὶ τέττιξ προτεινός ὑπὸ κυπρίων. Κίλλιρος, σφόνδυλος. Κίμαι, νυλὸς πύρινος. Κιμαός, χυλὸς μωραίας. Κίμαρα, ὄρος. Κιμβάζει, στραγγεύεται. Κίμβαζε, στράπτει. κίμβαξ γὰρ ὁ ἀπειρίας. Κιμβέριον ἐνδύσομαι, εἶδος ἱματίου. Κιμβερικόν, χιτωνίσκου εἶδος πολυτελοῦς. ὃ λέγεται στατός. Κιμβάλει, ἀδικοῖ. Κιμβεκία, πανουργία, ἐνεασμός. Κίμβας, πορισμός. Κιμβία, σκυφία. μικρολογία. Κίμβικα, σφῆκα. ἢ μέλισσα. ἢ μικρολογία. ἢ διαστροφή. ὅθεν καὶ κίμβιξ, ὁ λίαν μικρολόγος περὶ χρήματα. Κίμβρος, ὁ λῃστής. Κίμβιξ, ὁ φιλοχρήματος. Κίμερος, τοὺς φρύγες. Κιμιλισμός, βραχεῖα συνεχὴς κίνησις ἀπὸ τοῦ κιμίλου τοῦ ζώου περὶ τὸ ἱπποσφάττειν. Κιμμέρια, καθὼς μὲν ὅμηρος περὶ τὸ δυτικὸν ὠκεανὸν κεῖνται. καθὼς δὲ περὶ ταῦτα τὴν κιμμέρια ναίουσιν ὑπὸ ψυχροῦ τοῦ ταύρου. Κιμμερίς, θεὰ ἡ μήτηρ τῶν θεῶν. Κιμμερίοις. φησὶν ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς ὑπάρχειν τοῦ τόπου εἶναι τοὺς κιμμερίους. ἀεὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐν χειμῶνι εἰσίν. ἔνιοι δὲ κιμμερίους. κίμμερον γὰρ λέγουσι, τὴν ὁμίχλην. καὶ σκυθικὸν ἔθνος κιμμέριοι. Κίμμυρος, μικρολόγος. ἢ μακρολόγος. Κιμψάντης, ἐξερίσαντες. στερίξαντες. Κιμωλία, ἡ λευκὴ γῆ. Κίμωστις, φίμωσις. Κιμώνια, ἐρείπια. ἔνθα ἡ χαμόσουν τεθαμμένα. Κιμώνεια, λεόντεια. ἢ κιμώνειον, ἱερὸν τοῦ κίμωνος. Κινάμωμον, ἡρόδοτος λέγει ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη. ἡμεῖς δὲ παρὰ φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω. Κιμωλία, μία τῶν κυκλάδων νήσων. νιτρώδης γῆ, ὡς τὸ νίτρον. ἢ τὸ ἐρυθρὸν τῆς ἰωνίας ἀκρωτήριον. Κινάβαρ, χρῶμα κόκκινον. καὶ κλίνεται κινναβάρεως. Κινάβρα, ἡ δυσωδία τῶν μασχαλῶν. ἢ τῶν αἰγῶν κιναβρώντων, κακὴν δυσωδίαν ἐχόντων. ἢ τῶν δυσοσμίας πνεόντων ἐκ τῶν μασχαλῶν. κινάβρα δὲ κυρίως, ἡ τῶν κινδύνων βρώσις, κινοβόρα τις οὖσα. ἀλλὰ εἰ τοῦτ' ἦν, ἐγράφετ' ἂν διὰ τοῦ ῦ ψιλοῦ. Κιναβεύματα, πανουργεύματα. Κινάβιος, πρυτανεύς. Κιναβίζειν, ἰδιάζειν. ἀποθησαυρίζειν καθὼς μικρὸν συλλέγοντα. ἔνιοι μονιεῖζειν, καὶ νικεῖν. Κίναδος, εἶδός τι θηρίου. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος ταῦθρε τοιόνδε. πᾶν μὲν θηρίον, κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. καὶ σοφοκλῆς ἢ τοῦ τοιαύτη κίναδος ἐξέρου μ' ὁ πανοῦργος οὕτως ἀλώπηξ. τινὲς δὲ, κίναδος ζῶον μικρὸν τὸ αἰδοῖον ἐνσωθὲν καὶ ὀξυθέν. Κίναδος, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει αὐτὶ τοῦ πανούργος φρόνιμος. κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Κιναιδία, καὶ κιναιδία, ἡ ἀσχημοσύνη. Κίναιδος, ἀσελγής. μαλακός. Κίναιδος ἀρσενικῶς ὁ πόρνος. κίναιδος δὲ οὐδετέρως ὁ πανοῦργος. Κιναῖος, ὄνομα τόπου. Κινάθισμα, κίνημα πλήθους παραγόντος, ὅταν πλῆθος παραγίνεται. ὑπακούεται. Κιναίδιον, ὄρνεον ἴυγξ. Κινάκεσθαι, μακρολογεῖν. Κινάκη, ὁ ἀκινάκης παρὰ σοφοκλεῖ. τὸ μὲν γὰρ ἀνακρεόντειον χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται καὶ γίνεται ἔκθλιψις τοῦ ἰῶτα

ἔτι βεβλαμμένα, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. ἀθηναῖοι γὰρ καὶ χῖοι πρὸς ἀλλήλοις ἐμάχοντο. διὸ τὰ χῖα νομίσματα μετὰ
τοῦ χ στοιχείου ἀθηναῖοι ἐγχαράξαντες, ἀπεστρέφοντο. καὶ ἐκάλουν αὐτὰ κίβδηλα, ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄν
τα. παραλαβοῦσα δὲ ἡ συνήθεια τὴν φωνὴν, τὸ δὲ δολούμενον νόμισμα κίβδηλον ὠνόμασεν, ἐναλλάξασα τὰ στοιχεῖα
πρὸς τὸ εὐλαλώτερον. Κιβδηλιᾶν, ὠχριᾶν. Κιβδηλὶς, ἡ ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία. Κιβδηλιῶντας, ὠχρούς, ὑπὸ
τῆς κιβδήλεως ἐνοχλουμένους. ἔστι δὲ κιβδηλὶς ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία, ἀφ' ἧς παμφύλια, κίβδηλον. μοχθηρόν. φαῦ
λον. ψεῦσμα. νόθον. ἀδόκιμον. Κίβδηλον, τὸ ὑπόχαλκον χρυσίον. Κίβδηλος, ἀδόκιμος. ἀπερριμμένος. Κίβδης, κα
κοῦργος. πανοῦργος. χειροτέχνης. Κίβισις, ἡ κιβωτός. ἡ πήρα παρὰ κυπρίοις. Κιβικία, κιβίνδα καλεῖ τοῦτο. Κι
βλεύρας, στοχάσασθαι. Κίβον, ἐνεὸν παράφιαν. Κίβος, τὸ κιβώτιον. Κιβυρραῖον τῆς, τὸ πικρόν. Κιβύσιον, φλασκίον.
Κιβώριον, αἰγύπτιον ὄνομα ἐπὶ ποτηρίου. Κιβωτὸς, λάρναξ ξυλίνη. ἡ σορός. ὤφειλε δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἐπειδὴ διὰ
τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν εἴρηται, ἀλλ' ἡ παράδοσις τὸ ι ἔχει. καὶ λέγει ὦρος ὁ μιλήσιος, ἴσως παρὰ τὸ κίβος γέγονεν, ὃ ση
μαίνει τὴν τροφὴν. καὶ κίβισις, ἡ πήρα. ἢ ἡ κιβωτὸς παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, ἤγουν τὴν τροφήν. ἢ εἰς τὸ κιεῖν καὶ
ἰέναι βόσιν ἔχουσα. Κιγκλὸς, ὁ πτωχός. Κίγκαλος, εἶδος ὀρνέου λεπτοῦ καὶ ἀσάρκου. Κίγκασος, κυβευτικός τις
βόλος. Κιγκλίδας, ἰδίως τὰς δικτυωτὰς θύρας, ἄλλοι τινὲς δικλίδας φασίν. ἡ κιγκλὶς, ἡ ὀπὴ, δι' ἧς ἡ κλεὶς πέμπεται.
Κιγκλίζει, σαλεύει. μοχλεύει. ἦχον ποιεῖ. κινεῖ. Κιγκλὶς, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου. ἣν καὶ καγκελλωτὴν καλοῦσιν. εὕ
ρηται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Κιγκλισμὸς, ἀντὶ τοῦ ταραχος. οὕτως μένανδρος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κιγκλίδος. Κιγκλίσαι
ἢ κιγκλίσαι, τὸ ἀσφαλίσαι, παρὰ τὴν ἀττικὴν κιγκλίδα, ἥ τις ἐστὶ καγκελλόθυρις. ποιοῦνται γὰρ ἡ στασαὶ τοῦ δικαστη
ρίου κιγκλίδες, ἵνα τὰ χεῖρας ἀνοίγονται, καὶ κλείονται. Κιγκλὸς, ὁ πτωχός. ἀπὸ ὀρνέου τινὸς θαλασσίου οὕτω καλου
μένου. ἔστι δὲ ζῶον ἀσθενὲς, ὡς τινὰ δὲ ἰδίαν καλιὰν ποιεῖν. ἐν ταῖς ἑτέρων δὲ τίκτειν, κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά. τι
νὲς δὲ σεισοπυγίδα. Κιγχρᾶ, κινεῖ. Κιγκράμας, ὄρνεον. Κίγκρεται, κνίζεται. ὀδύρεται. Κιγχαίνειν, εἰσπρά
ττειν. λαμβάνειν ἐπείγεται δὲ, αἱ περὶ σόλοικα. Κιγχαίω, λυγχαίω. Κιγχλὶς, ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγκελος. Κιγχλι
σμὸς, αἰσχρὸς γέλως μετὰ ἀταξίας. Κίδαλον, κρόμμυον. Κιδαλὶν, νόσος. Κίδαρις, τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι πε
ριθέμενον πῖλον. ἢ στέφανον. ἢ φακιόλιον. Κίδαρις, περίθεμα κεφαλῆς ἔνκοσμον. δι' οὗ οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιὸν ἐκο
σμοῦντο. ἦν ἐκ τριχῶν καμηλοειδὲς. ἀπὸ παρὰ πέρσαις τὴν κίδαριν ἐνεδύσατο. Κιδαφεύειν, πανουργεῖν. κίδαφος γὰρ
ἀλώπηξ. ἢ ἐσθίειν ἀπὸ τῶν κιδν. Κιδάφιον, πανοῦργον. κίδαφον γὰρ, τὴν ἀλώπεκα λέγουσιν. ἔνιοι δὲ παρὰ τοῖς κί
σφασὶ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν, καὶ δηλοῦν τὸν διαβιβρώσκοντα. Κίδαφος, δόλιος. καὶ ἡ ἀλώπηξ. Κιδνᾶσθαι, σκεδάν
νυσθαι. σκορπίζεσθαι. Κίδναι, αἱ ἐγχώριαι πεφρυγμέναι κριθαί. Κιδνᾶται, σκεδάννυται. σκορπίζεται. Κιδνὸν,
ἐνθάδε πάφιοι. Κιδνοτέροις, ἢ ἀκιδνοτέροις, ἀσθενεστέροις. Κίε, πορεύου. κίω, τὸ πορεύομαι. ὃ παρὰ τοῦ ἴω, τὸ πο
ρεύομαι, πλεονασμῷ τοῦ κ. Κίειν, πορεύεσθαι. Κιέλη, φέγγος. αὐγή. φῶς. πάχνη. ὁμίχλη. Κίεν, ἐπορεύετο. παρε
γένετο. Κίεσαν, ἐπετέλεσαν. Κίες, θυρίδια στεφάγια. Κιθαιρὼν, ὄρος ἐν τῇ βοιωτίᾳ. Κιθάρα, ὄργανον μουσικόν. ἢ
ἡ λύρα. Κιθαραοιδότατος, τῇ λέξει κέχρηται καὶ εὔπολις ἐν χρυσῷ γένει, ὦ καλλαβρὲ κιθαραοιδότατε. καὶ ἀριστοφάνης
τὸν κιθαραοιδότατον, ὦ χάρις ἐφίστατο. Κίθαρις, ἀπὸ τοῦ κιθάρα. ὡς ἀπὸ χαρὰ, χάρις. καὶ δαμάλη, δάμαλις.
καὶ ἄκρη, ἄκρις. ὡς τὸ ἀκρίας ἠνεμοέσσας. ὅτι ἐκ μὲν τοῦ ἄκρη, ἀκραία ἥρα. ἐκ δὲ τοῦ ἄκρις, ἄκριος ζεύς. Κίθαρις,
γίνεται παρὰ τὸ κινεῖν καὶ κλίθειν ἔρωτας κατὰ τοὺς παλαιούς. κιθερείας γὰρ ὑπόκειται εἶναι δῶρον, ὡς ἀφροδίσιον. πα
ρωνόμασται δὲ ἐκ τοῦ κιθάρα, καὶ ἔστιν ἴσως αἰολικόν. διὸ καὶ προπαροξύνεται, καθὰ τὸ ἑορτὴ, ἔορτις. τοιοῦτόν τι καὶ τὸ
αὐλὴ, αὖλις. ἔτι δὲ καὶ τὸ χαρὰ, χάρις. ἔτι δὲ τὸ σπουδαίως κιθαρίζειν ἐφίλει τοῖς παλαιοῖς, δηλοῦσι μύριοι καὶ τὸ
μεθ' ὅμηρον. Κίθαρις, κιθάρα. κιθάρισμα. Κιθαριστήρια, αὐλοί τινες. Κίθαρος, καθ' ὁμοιότητα τῶν ὀστῶν, πρὸς
τὰς χορδάς. ὁ δὲ δίδυμος ἀπὸ τοῦ κιθαιρῶνός φησιν, ὅτι ἀμφίων ἐκεῖσε ἐμουσικεύετο. ὅτι τὸ κιθαρὼν ὀξύνεται τὸ πικνὸν
χον ἐναντίως. ὁμοίως καὶ μαραθὼν, καὶ τὸ ὀργανόν. τὸ μὲν ἰσοσθενὲς, περισπώμενον διαιρεῖται, ἰσοσθενοῦν γάρ. τὸ κολο
φὼν καὶ κατηρὸν ὀξύνεται, ὡς θηλυκὰ σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀλκαίου. Κίθαρον, θώρακα παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Κιθαρὸς, στῆθος. πλευρά. καὶ ἰχθύς. Κίθαρις, ἀντὶ τοῦ κίθαρις. ἔστι δὲ πίλου γένος ἡ κίθαρις. ἅπαξ ῥηθεῖσα τῷ ποιητῇ.
λέγονται καὶ ἄλλα εἶναι ἅπαξ λεγόμενα, παρ' ὁμήρῳ τι καὶ ἄλλοις. ὀνησιανὸς οὖν λαπίσεσθαι περυγίας φησὶ, καὶ ἔλα
φον πλύσσειν ὑλέματον. αἰσχύλος δὲ ὁ βρίκαλα φησὶ, τοὺς λεοντιδεῖς. καὶ βαλῆνα, τὸν βασιλέα, ἐν τῷ βαλὴν ἀρχαῖ
ος βαλήν. γλῶσσας δὲ τοῦτο δ' οὗ καὶ ὄρος βαλήναιον, ὅ ἐστι βασιλικὸν παρὰ λυκόφρονι ἐν τῷ περὶ ποταμῶν. λυκόφρων σί
γυμνον ἢ σίγυνον, τὸ ὁλοσίδηρόν φησιν ἀκόντιον. εὐριπίδης δὲ ἄρρος οὐδὲ τί ρυς, τὸν κάματον ἔφη. καὶ ἐπεζάρει σοὶ γὰρ
ἀντὶ τοῦ ἐπεβάρει. καὶ βέρεθρον, ζέρεθρον. καὶ καθὰ κοινὰ ὀνοματικῶς, τὴν διαφορὰν δωρικώτερον, ἢ καθὸ κοινὰ ῥηματι
κῶς, τὸ καταδύειν. Κίθων, πῶμα πίθου. Κιθωνέα, ἐπίθετον ἀρτέμιδος. Κιθὼν, ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ χιτών. τρέπουσι γὰρ οἱ
ἴωνες τὰ δασέα, εἰς ψιλά. καὶ τὰ ψιλὰ, εἰς δασέα. οἷον ἀκάνθιον, ἀχάντιον. καὶ βάτραχος, βάθρακος. καὶ τὰ ὅμοια. Κι
χαῖος, ἴσον ἐλλύχνιον τὸ τῶν καρπῶν λέγεται. Κιχαμία, τῷ λαχάνῳ καυλίδι ὅμοιόν τι. Κίκελος, τροχός. Κίκι, φυτόν.
Κίκερος, ὁ χερσαῖος κροκόδειλος. Κίκιμον, τῆς κορώνης τὸ κόπριον. Κικίνας, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Κικίν
να, τριχὸς πλόκαμος. Κικιρδὶς, συκῆ. Κίκιρρος, ἀλεκτρυών. Κικὶς, βάμμα τι. ἡ καρπὸς δρυὸς, ἐπιτήδειος εἰς βα
φὴν κλιτάς. Κίκι, εἶδος ἐλαίου. ἐλαίῳ κικίνῳ ἀναμίξαντες. Κίκκα, ἀλεκτορίς. Κικκαβαῦ, τὰς γλαῦκας οὕτω φω
νεῖν λέγουσιν. ὅθεν καὶ κικκάβας αὐτὰς λέγουσιν. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς ἀθηνᾶς. οἱ δὲ, κικυμίδας, ὡς καλλίμαχος. χαρ' τ
ἀγαθὴ κικυμίς. καὶ ὅμηρος δὲ χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί. ἄνδρες δὲ κυμίνδιν. τὴν γλαῦκα. ἀπὸ τῆς μορφῆς χαλκί
δα, ἐπειδὴ χαλκίζει τῷ χρώματι. ἄλλως μίμημα τοῦ τῆς φωνῆς τῆς γλαυκός. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς ἀθηνᾶς. διὸ καὶ εἶδος
ἀλλῆς πολὺ ἐν τῇ ἀττικῇ. καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεοῦ ἐν τοῖς νομίσμασιν ἐγχαράττουσι. γλαῦκα, διὰ τὸ χαλκῶδες δὲ ἔχειν

βασιλικοὶ μὲν γὰρ ἄνδρες, καὶ θεῖον γένος, οἱ κήρυκες· οἱ δὲ θεράποντες, ἃ τάδε ὑπηρέται εἰσὶ φίλοι, οὐ μὴν κατὰ τοὺς παλαιούς· οἱ μὲν γὰρ γλωσσογράφοι, τοὺς κήρυκάς φασι θεράποντα, τὸν ὀπηδὸν καλεῖν· ἰστέον δὲ καὶ ὅτι κήρυκα μὲν ὁ ποιητὴς οὐ λέγει ὁμηρικῶς· θεράποντα δὲ, πολλαχοῦ· παρὰ τὸ τρέω, τὸ δειλιῶ· ἢ παρὰ τὸ ὀτρύνω· Κήρυκες διὸς ἄγγελοι. διὸς ἀγγέλους λέγει τοὺς κήρυκας ὅμηρος φασὶ, διότι ἐμεσολάβουν ἐν ταῖς θυσίαις, καὶ διότι τὰς ἑορτὰς τῶν θεῶν ἤγγελλον· ἢ διότι ἀπὸ τοῦ ἑρμοῦ εἰσὶν, ὃς ἄγγελός ἐστι τοῦ διός· ἑρμῆς φασὶ μιγεὶς πανδρόσῳ τῇ κέκροπος θυγατρὶ, ἔσχε παῖδα ὀνόματι κήρυκα, ἀφ' οὗ τῶν κηρύκων γένος. Κηρυκίνη, ἡ ῥάβδος ἡ τοῦ ἑρμοῦ· Κηρυκίνη, ἡ καθηρημένη· Κηρύκιον, ἡ τοῦ ἑρμοῦ ῥάβδος ἤ. Κηρύκειον, σκῆπτρον· καὶ ἐφ' ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει· Κήρυγμα, ἀχθεινὸν· ἀληθές· Κηρύκειον, ὄρος τῆς ἐφέσου· ἐφ' οὗ μυθεύουσι τὸν ἑρμῆν κηρύξαι τὰς γονὰς ἀρτέμιδος· Κηρύλος ὁ ἄρσην ἀλκυὼν λέγεται· ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει· ἀντίγονος δέ φασι τοὺς ἄρσενας τῶν ἀλκυόνων, κηρύλους λέγεσθαι· οὓς γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς· ἀριστοφάνης, κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις· Κῆρυξ· ὡς παρὰ τὸ πτερὸν, γίνεται πτερὸξ, καὶ πτερύσσω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρῶ, τὸ λέγω, ἐρύσσω, καὶ ἠρύσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κηρύσσω· ὁ μέλλων κηρύξω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω κῆρυξ· Κῆρυξ, ἐν πολέμῳ πρέσβυς, ἐν εἰρήνῃ ὁ κῆρυξ, ὁ ἀλεκτρυὼν, τρίτον δὲ ἄδει· κηρύττει συναπτικῶς· Κῆρυξ, εἶδος ἱέρακος· σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον· Κηρύξαι καὶ ἀποκηρύξαι λέγουσιν, οὐ τοὺς κήρυκα ἀποδίδοσθαί τι· μένανδρος ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγὼν, ἀντὶ τοῦ κήρυκι ἐπώλησεν· Κηρύξας, ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξας· Κηρύσσειν ἀχαιοὺς λέγει ὅμηρος, τῇ βοῇ συγκαλεῖσθαι τοὺς ἀχαιούς· οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον μετὰ δοτικῆς τὸ κηρύσσειν συντάσσουσιν· οἷον κηρύσσειν ἀχαιοῖς.
Κηρύσσω, παρὰ τὸ κῆρυξ, ὃ σημαίνει τὴν φωνὴν ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ, ἐρύσσω, καὶ ἠρύσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κηρύσσω· Κὴς, ὁ σκώληξ· Κῆσος, ὄνομα ποταμοῦ· Κησσὸν, εὔοσμον· Κῆτα, καλαμίνθα· Κῆτι, ταίνι· ἐρημία· στέρησις· Κητεῖν, θυννῶν φορά· Κήτειοι, γένος μυσῶν, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ κήτεος· ἢ μεγάλοι· Κήτινα, πλοῖον μέγα, ὡς κῆτος· Κῆτος, ἀπὸ τοῦ κῆτος τὸ πλάτος· ὡς τὸ μὲν πάλιν ἀπὸ τοῦ ἵστημι, στῆλος καὶ στύλος· Κήπιον, μέγα, ἢ ἐν τοῖς ψήφοις διαθεοῦσιν ἐν τοῖς κληρωτηρίοις· ἢ ἐμπήγειον ἀπὸ λαχάνου ἀγρίου, ὃ ὑπ' αὐτὸ πυρὰν καθίσαντες εἰς τὸ στόμα, ὡς κρατῖνος ἐν ὥραις σημαίνει· ἢ ἥδυσμα· ἢ τὸ γλυκὸν κρόμμυον· ἐν ἰοι μέλος τι· οἱ δὲ τὰ ὀψαρτυτικὰ συνθέντες διὰ τοῦ γ φασὶ γήπιον· Κῆτος, θαλάσσιον θηρίον πολυειδές· ἐστι γὰρ λέων, ζύγαινα, πάρδαλις, φύσαλος, πρῆστις, ἡ λεγομένη μάλλη, ὃ ἐν δυσαντάγωνον ἐστι, καὶ κριὸς ἰδεῖν ἐχθρὸν ζῷον· Κηττοί, δῆμος τῆς λεοντίδος· Κητώεσσαν λακεδαίμονα, μεγάλην παρὰ τὸ κῆτος μείζονα τῆς ἐνύγρου· κοίλην δὲ λέγει αὐτὴν, διὰ τὸ κύκλῳ μακροῖς ὄρεσι περιειλῆφθαι· ζητητέον δὲ μή ποτε ἡ λακεδαίμων κητώεσσα λέγεται, ἢ διὰ τὸ τὴν ζωννῦσαν θάλασσαν τὰ ἐκεῖ κητοτρόφον εἶναι, ἢ οὕτω θηριώδη· καθὸ καὶ ἡρόδοτος θηριώδεστάτην φασὶ θάλασσαν τὴν περὶ τὸν ἄθω· Κῆυξ ὁ φωσφόρου τοῦ ἀστέρος, γήμας ἀλκυόνην τὴν αἰόλου, μεγαφρονήσας ἐφ' ἑαυτῷ, θεὸς ἐβούλετο νομίζεσθαι· διόπερ ἢ τι γαμετὴν δία πάντας αὐτὸν ἐκάλει δία, κἀκεῖνος ἥραν τὴν γυναῖκα· ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας, μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ὄρνεα, χωρὶς ἀλλήλων βιοῦντα· ἐκλήθη δὲ ἡ μὲν ἀλκυὼν· ὁ δὲ κῆυξ· παρὰ δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς ἀλκυόνης τικτούσης, συμβαίνει ἐπελθόντα τὰ κύματα, τὰ ἔγγονα αὐτῆς καθαιρεῖν· ζεὺς δὲ θεασάμενος αὐτὴν κλαίουσαν, κατελεήσας, ἐπέταξε τοῖς ἀνέμοις καθ' ὃν ἂν καιρὸν ἡ ἀλκυὼν τίκτῃ, μὴ πνεῖν μέχρι τεσσάρων καὶ δέκα ἡμερῶν, τοῦ χειμῶνος αὐξανομένου· εἴρηται δὲ ἀλκυὼν, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν· οἱ δὲ συγγενεῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν συμβεβηκότων, οὕτως ἐκάλουν αὐτὴν κλαιοπάτραν, ὡς μέγα πένθος, καὶ ὀδυρμὸν, ἢ νεοπτόλεμον ἔκλαιεν οὗτος τὸν ἄνδρα ἰδὼν, ὅτι αὐτὴν ἥρπασεν ἀπόλλων· Κῆφα, ἀντὶ τοῦ καὶ ἔφη δωρικῶς· θεόκριτος κῆφα δάφνι τάλαν τί τὺ τάκεαι; Κηφεὺς, ὡς εὐριπίδης φησὶν, ἦν αἰθιόπων βασιλεὺς, ἀνδρομέδας δὲ πατήρ· τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κήτει βορὰν, ἣν περσεὺς ὁ διὸς διέσωσε· δι' ὃν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη αἰθέριος γνώμη· ζήτει κασσιεπείαν· Κηφηΐδα γαῖαν, τὴν κασσάνδρας ἀπὸ κηφέως, τὴν αἰθιοπίαν· Κηφηὶς γῆ, ἡ τοῦ κηφέως· Κηφὴν, εἶδος μελίσσης· ἐστι δὲ ἀργόν· τινὲς δὲ τοὺς ὑδροφόρους τῶν μελισσῶν, λέγουσι κηφῆνας· Κηφῆνας, τοὺς ἄρρενας τῶν μελισσῶν ἀπρακτοῦς· Κηφισὶς κηφισίδος, ἡ λίμνη· Κηφισὸς, ποταμός· Κηφιώδεις, τετυφωμένοι καὶ σεσιγασμένοι· Κηφισιεῖς, γένος ἰθαγενές· Κηφισσὸς, ἐκ λιλαίας πόλεως φωκικῆς τὴν ἀρχὴν λαμβάνει· ἐστι δὲ καὶ ἄλλος κηφισσὸς, διὰ φωκέων ῥέων· ἐστι καὶ ἀττικὸς κηφισσός· καὶ σαλαμίνιος· καὶ ἀργεῖος· καὶ σικυώνιος· καὶ λίμνη βοιωτία ἐστὶ κηφισσὶς ἡ λεγομένη· καὶ ὑλικὴ παρωνύμως τῇ βοιωτικῇ ὕλῃ· οἱ παρὰ τὸν κηφισσὸν ποταμὸν, κηφισσιεῖς λέγονται καὶ κηφισιεύς, δῆμός ἐστι τῆς ἐρεχθηΐδος φυλῆς· Κηφὸν, ἀργύριον· Κηχὶ, ῥύπος· Κῆχος, τόπος· καὶ τρίκηχος, τοῦ γῆς· ἀλλὰ κάγχος· Κηχᾶ, δανείζει· Κῆχος, πρὸ ὀλίγου· ἢ τοῦ· Κεὸ, σύνθεσις· Κέω, διὰ τοῦ ε τὸ καίω· Κηώδης, τεθυμιασμένον· εὐώδης· ἄνθους· φυτευτόν· Κηώδης ἢ κηώεις, ὁ εὐώδης καὶ τεθυμιασμένος οἶκος· Κηώεις, ἀπὸ τοῦ θαλάμου· παρὰ τὸ κέω, τὸ κοιμῶμαι· ὅθεν κεῖον ἢ ξείνη· γέγονε κηώδες, καὶ κηώεις, ὁ εἰς τὸ κοιμᾶσθαι εἰργασμένος· σημαίνει δὲ τὸν τεθυμιασμένον θάλαμον καὶ οἶκον, ἀπὸ τοῦ τὰ θυμιάματα εἰς αὐτὸν καίεσθαι· Κηῶν, μέλαν· καθαρόν· εὔοσμον· τεθυμιασμένον· Κηώεντα θάλαμον, ὅ ἐστι τεθυμιασμένον· παρὰ τὸ κέω, ἤγουν καῦσαι, καὶ θυμιᾶσαι κηώεντα γάρ τινα, τὰ εὐωδίαν ἔχοντι· οὐκ ἐξ ἀνθέων ἢ μύρων, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ καιομένων εὐόσμων· κυρίως δὲ ναὸς ἢ βωμὸς, ἐν ᾧ ἐκαίοντο θύματα, ὅθεν ἡ κνίσσα ἐκπίει ὀσφραίνονται ἐκεῖ· ἰστέον ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ τὰ διὰ τοῦ εις ὀνόματα, βραχείᾳ μὲν παραληγόμενα, συστέλλονται, οἷον σκιόεις, ἠερόεις, αἱματόεις· μακρᾷ παραληγόμενα ἐκτείνεται, οἷον κητώεις, ὀτώεις, κηώεις.

ΤΟ Κ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

ια, ἡ μέθη· Κιαθεὶς, ἑταίρα· Κιαὶ, γαλῆ· Κιανὸς, κόλπος· καὶ κιανὶς, ποταμός· Κιάτας, κίναιδος·
κ Κίαρος, ὄνομα πόλεως· Κίασθαι, κεῖσθαι· Κίατ, ἐκινεῖτο· Κίβαλος, διάκονος· ἢ ὁ λῃστής· Κίβδα, πόρνα οἰνόλη· Κιβδηλίαν, τὸν ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπον λέγουσι μοχθηρίαν καὶ ζηλοτυπίαν· ἅμα δὲ καὶ ὅτι τὰ νομίσματα, κίβδηλα λέγεται διὰ τὸ ὑπὸ κιὸς δεδηλῆσθαι· ἀλλ' ὡς κίβδηλα ἔλεγον νομίσματα, τὰ ὑπὸ χίων δεδηλωμένα,

καί τι εἶδος ἁλιευτικόν· καὶ πόα τίς· καὶ ὄργανόν τι περὶ θρίξι, καὶ μηχανικόν τι συμφέρον μὴ χάσμα· καὶ ὁ τοῖς ἵπποις περι-
τιθέμενος, ἐκαλεῖτο κημός, ὁ καλούμενος φιμός· ἔστι πλέγμα τι ἐκ χαλκοῦ γινόμενον, ὅμοιον ἠθμῷ, ᾧ τὰς πορφύρας λαμ-
βάνουσιν, εἰς ὃ αἱ πορφύραι καὶ τὰ κογχύλια εἰσέρχονται· ἐν ἄλλοις δὲ κύρτος ἐστὶ καὶ τὸ δέλεαρ ὅς φησιν Ἡρόδοτος·
αὐχένος ἄγχοι γὰρ κατὰ τοὺς δισμούς, κημοὺς εἴρηκε· διὰ τοῦτ' ἔστι τοῖς δὲ κημοῖς στόματος· ἄλλος· φαεινὸς κημός, ὁ χαλινὸς
ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις, ὁ κημός· τὸ συγκλεῖσαι, οἱ ἰατροὶ κημῶσαι λέγουσι, τὸ τὸν ὀφθαλμὸν μῦσαι· Κημούμενος,
τῷ χαλινῷ ἐμπεσούς· Κημῶ, χαλιναγωγῶ· Κήμωσις, φίμωσις· Κηνάττικῶς, αὐτὴ ἡ ἐν ἐκείνῃ πόλις· Κηναΐδα δωρικῶς
ἡ ἀττικῶς, αὐτὴ ἡ ἐν τόπῳ τοῦ ᾅδου· Κηναῖος, ὁ Ζεύς· Κήναιον, ὄρος· Κήνεον, καθαρόν· Κηνούσι, ἐκεῖ· Κηνσίτας, ὁ
τὴν γῆν μετρῶν· Κῆνσος, τὸ νόμισμα· Κηνσός, βοτάνη τις, τὸ δὲ τέλος κηνσὸς διὰ τοῦ η· Κήνυγμα, τὸ κενὸν τοῦ σώ-
ματος, ἡ σκιά, καὶ εἴδωλον, φάντασμα ἀσθενὲς καὶ ἀχρεῖον· Κηνυσόμενον, εἴδωλον ἐσόμενον· Κηνύει, καλεῖ· Κη-
νῶ, ἐκεῖ· Κηξ εἰναλίη, ὄρνεον δηλαδὴ τὸ θαλάσσιον χελιδόνι παραπλήσιον κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ λάρος· ἢ αἴθυια· ἐστὶ δὲ
τινὰ δοκεῖ εἶναι κακὸς· ὅθεν ἴσως τὸ κηκάζειν, ἀντὶ βλασφημίας, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κακάζειν, ὁ καὶ αὐτὸ φωνὴ ὄρνι-
θός ἐστιν· Κηπαία, ἡ ἐν τῷ κήπῳ κηπαία παρὰ τοῖς ἰσραηλίταις· Κῆπε, αὐτὴ τοῦ ἔστι τις· Κηπεία, ἡ κήπευσις· Κηπαῖο-
ρος, κήπων κηδεμών· Κήπου δὲ σκέλος· παρὰ Μιδείας ἦν τι σκέλος· Κηποκόμος, κηπουρός· Κηπαῖος, ὁ
κῆπος· Κηποχάριτα, αὐτὴ τοῦ ἀντιχαρίεντος· Κῆπος τοῦ Ἀλκινόου εἰς τρία διῄρηται ὁ πρῶτος εἰς δενδροφόρον δηλονό-
τι, καὶ εἰς ἀμπελόφυτον, ἐν ᾧ λωτὸν καὶ κατ' ἐξοχὴν, καὶ εἰς λαχανοφόρον ἐστὶ κῆπος, πόλις δὲ ἐστὶ κατὰ Βόσπορον κα-
λουμένη κῆπος· Κῆπος, ὁ κατὰ τὸν ὄμβρον τόπος πρὸς αἰδοῖον παιδός· τὸ κάππο, τὸ πτέον κάπος, καὶ κῆπος· Κῆπος, εἶ-
δος κουρᾶς· δύο γάρ εἰσι κουραί, σκάφιον καὶ κῆπος· τὸ μὲν οὖν σκάφιον, τὸ ἐν χρῷ· ὁ δὲ κῆπος, τὸ προμετώπιον κεκο-
σμημένον· Κηπαῖ, δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος ὡς Διόδωρος ὁ περιηγητής φησι· Κήρ, ἀντὶ μὲν θανάτου ὀξύνεται, ὡς παρὰ κῆ-
ρας· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ κηρῶ, τὸ στερίσκω, κὴρ καὶ κάρ· κῆρ δὲ ἡ ψυχὴ οὐδετέρως περισπᾶται· ἔστι γὰρ κέαρ, καὶ ἐν συν-
αιρέσει κῆρ· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ καίω, τὸ φλογίζω, ἢ ψιλογραφεῖται· Κῆρ ἀδινόν, ἢ τὸ ἀκροτόνον ἢ πυκινόν, φιλοῦντα γὰρ
τὸ τῆς καρδίας ἀλλάγχιον· Κηραίνει, φθείρει, μεριμνᾷ, φροντίζει, δυσθανατεῖ· Κηραίνοντα, βλάπτοντα· Κηραίνει,
βλάπτει· Κηραπαινύσαντα, παραφρονῶν· Κῆρας, ἀκαθαρσίας μολύσματα· βλάβας· Κῆρας ἀξόντης τοὺς δὲ, τὸ γε-
ἐσδὲ ἢ νοσεῖν ἢ φονεύεσθαι ἢ ἀπομαθεῖν, ἢ ἄλλο τι ποιοῦν παθεῖν, ἐκεῖνος εὑρίσκει τὰς κῆρας· Κῆρας ἀμύ-
νειν, ἐκ τοῦ κῆρας ἀμύνειν, ὁ κεραμεύτης ὕστερον συνετέθη, ὁ αὐτὸς ὢν τῷ ἀλεξικάκῳ· ἵνα ᾖ ἐκ τοῦ ἀμύνειν ἄμινον,
ἢ ἀμύνω τὸ κύριον, οὕτως εἶναι ἐκ τοῦ κῆρας ἀμύνειν ὁ κηραμύντης· ὃν καὶ Σοφοκλῆς καὶ ἀλεξίμορον εἶπον αὐτόν· ὁ δὲ πιαύ-
τα ἀγαγεῖν καὶ τὴν παρὰ ποσὶν ἀλεξιαρὴν νεῖον, καὶ τὴν χειμάμυναν χλαῖναν, καὶ τὴν ἀλεξάνεμον· Κήραφις, κάρα-
βος· Κῆρες, ψυχαί, συμφοραί, μοῖραι θανατηφόροι· Κῆρες θανάτοιο· κὴρ οὐ χαλεπὸς ἢ μοῖρα, ἀλλ' ἡ τοῦ θανάτου ἐστί·
μὲν οὖν τὸ ἐντελὲς κὴρ θανάτου· εἶτα κατὰ παράληψιν καὶ χωρὶς τοῦ θανάτου λέγεται ἀντὶ τοῦ σημαινομένου· τὸ δὲ το-
κὴρ εὕρηται εἶναι ἑκατηβόλου· λέγει γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα ἐντελές· εἶτα κατὰ παράληψιν ἐστὶ κάργη, τὸν ἄλλον λέγει ἑκα-
λον αἴρος ἐντελὲς λέγει εἶτα καὶ μᾶλλον χωρὶς τοῦ αἴρος· καὶ ἀντὶ τοῦ ἄλλου, καὶ φιλόπτη πολέμου· οὐ δὲ δύναται φιλό-
παιδος κορίτσα τι ὁμώνυμον· εἶτα καὶ φιλόπτη χωρὶς πολέμου· Κηρεσιφόρητος, ὁ τὸν θάνατον φέρων· Κηρέσιον, ὀλέθριον,
νοσοποιόν· Κηρεσσιφορεῖς τοὺς ὑπό τινος εἱμαρμένης μεταπίπτοντας· ἢ ἀπωθουμένους ἐκεῖθεν ὑπὸ τῶν μοιρῶν·
Κηρέσεις, ἀντὶ θανάτοις· ἐν τῇ Ἰλιάδι· Κηρί, εἱμαρμένη· Κηρί, ψυχῇ· Κηρίναι, μάστιγες γίνονται πῶς κηρίναι, ὡς
παρὰ αἱ λεγόμεναι κηρίοις· Κήρινθος, ἡ λεγομένη ἐριθάκη· ἐστὶ δὲ τροφή, ἣν παρατίθενται ἑαυταῖς αἱ μέλισσαι· ἔστι πό-
λις Εὐβοίας καὶ ἕλκος ποιόν· Κήρινθος, ἐκλήθη πόλις καί φασι καὶ ἔλλοπα ἀπὸ Ἔλλοπος υἱοῦ Ἴωνος· τὸ τιμῆς δὲ τῆς
ἀλλ' ἐν Βυνδέας, ἢ Βυδόρος φασιν, ὁμώνυμος οὖσι Σαλαμινίῳ· ἔφαλος δὲ Ἴσαιτον ὁ Τρωϊκὸς λέγει, ὡς μιὰ ἐπὶ ἐγχί-
λον, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ὡς ἐπὶ τῶν πεδίος· κατὰ γὰρ τοὺς παλαιοὺς Ἰαῦτης τὰ θεμέλια ὑπὸ θαλάσσης ἁλμύζεται· ὁ δὲ Στρά-
βων πολέμιον ἱστορῶν τὴν Κήρινθον λέγει, ἀντὶ τὸ θαλάσσῃ κείμενον· Κήριον, ἐκ μὲν ... ἢ φαντασία τοῦ νόος· καὶ κη-
ρινος καὶ ἐκηρώθην, αὐτὴ τοῦ ἐσκολύθην· ἢ διὰ τοῦ διὸς κήριος ἐσόμενον· Κηρίον, τὸ σὺν μέλιτι κηρός, ὁ κεχωρισμέ-
νος τοῦ μέλιτος· λαμπάς, ἡ ἐκ τοῦ πυρὸς πρὸς τὸ φαίνειν κατασκευασμένη· Κηρίον, τὸ τῶν μελισσῶν· καὶ εἶδος τραυμά-
τος· Κηριοῦσθαι, ἐκπεπλῆσθαι· Κηρίφατοι, οἱ νόσῳ τεθνήκασιν· Κηρίζομαι, τὸ ἐρείδομαι ἀφ' οὗ σκῆπτρον· τὸ σκη-
πάνιον ἢ ἀντὶ τὸ πλεῖον ξύλον, εἰς ὃ ἐρείδεται καὶ σκῆπτρον βασιλικόν, ἤγουν ῥάβδος, ἐν ᾧ ἐρείδεται ὁ βασιλεύς· Κηρίο-
βάτατα, εἰς τὸ στόμα τῶν παίδων ἐντιθέσθαι κηρίον, ὑπὸ τοῦ μὴ βοᾶν ὅ τι ἐπιβάλλουσιν· Κηριωθῆναι, ὑπὸ σκοτοδί-
νου ληφθῆναι· Κηρίωμα, ὁμίλημα· ἔστι γὰρ τὸ κηρίον ὃ προσεικάζει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν φιλούντων· Κηρόθι, ἐκ ψυχῆς·
εἰ δὲ τι πάντες μὲν ἔπειχε τὸν κηρόθι μᾶλλον· Κηρόν, λεπτόν, νοσηρόν· Κηροπλάζουσα, βασανίζουσα· Κηροπλάσται,
παλαιῶν· Κηροπλάστου, κηροπλαστικῷ, κηρὸν τίκειν, λεαίνειν, λύειν, ἀλείφειν, ὀργάζειν, μαλάττειν· λέγεται δὲ καὶ
πηλὸν ὀργάζειν· Κηρουλκός, ἡ εἰς θάνατον ἕλκουσα· παρὰ τὴν κῆρα τὴν θανατηφόρον μοῖραν· Κηρούει, ἐκεῖ κηρύττει·
Κηρουχίδα, εἶδος ἐν μελῶν ἀπὸ κηρούχου· Κηροφορεῖν, κηρία φέρειν· Κήρυκα, τὰ κέρδη· Κηρύβιον, καθάρματος
δὲ ἐστὶ τὸ ὄνομα· κηρύβια γὰρ κυρίως, τὰ ἀποβράσματα τῶν κυάμων· Κήρυκας, ἀγγέλους τοῦ διὸς ὁ Ἀχιλλεὺς λέγει,
ἐν ἀδρῶν, διὰ τὸ ἐν τι πάσαις θυσίαις αὐτοὺς διακονοῦντας μεσιτεύειν, καὶ μὴν καὶ ἐν ἄθλοις βουλαῖς τε ἀγοραῖς· ἢ
διὸς μέν, διότι καὶ αὐτοὶ γαρύοντες, ἤτοι φωνοῦντες, ἀγγέλλουσιν, ὡς Ἑρμῆς τε καὶ Ἶρις ἀπὸ τοῦ διὰ εἴροντες· διότι καὶ
ἀπὸ Ἑρμοῦ καὶ τοῦ διός εἰσιν, ὡς ἅμα χοῦ ἔφαντο, ἔστι εἰς ἐκείνου ἀναφέροντες ἀνδρῶν, διότι βασιλεῦσιν ὑπηρετοῦσιν· ὅτι δὲ
κήρυκες μὲν ἐκ τοῦ ὡς ἔφαντο, γαρύειν, λέγονται· Ἑρμῆς δὲ καὶ Ἶρις παρὰ τὸ εἴρειν, δῆλόν ἐστιν· Κηρυκεία, ὁ διδόμενος μι-
σθὸς τοῖς κήρυξιν, ἀντὶ ταῖς γινομέναις πράσεσιν· Κηρύκειον, ὅρος ἐφ' ἐστὶν ᾧ ὁ τῶν κηρύκων μισθός· Κηρύκειον, σύμβο-
λον φιλίας· Κηρύκειον, σκῆπτρον ὃ ἐφ' ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει· Κηρύκειος, γραφή· Κήρυκας, ἐν δόξῃ πραθείησαν

ζω· κηδεμονεύω, κηδεμονία. Κήδιστος, φροντιστικώτατος· ὅς μάλιστα κήδιστος εἶπεν ἂν κηδεμόνα τις καὶ ὃς τῷ παρὰ τὸ κάλλος, γίνεται καλλίων, καὶ τὸ ὑπερθετικὸν κάλλιστος, οὕτως παρὰ τὸ κῆδος, κηδίων, κήδιστος. Κῆδος, κηδεία, πένθος, λύπη, φθορά· συγγένεια· ταφεία· θεραπεία· φροντίς. Κῆδος, ἡ ἐπαλλαγὴ τοῦ γάμου. Κήδομαι, τὸ φροντίζω· ἐξ οὗ κηδεμών· καὶ κηδεστής. ἐλέγοντο δὲ κηδεσταὶ παρὰ τοῖς, οἱ διδόντες τὰς κόρας καὶ οἱ λαμβάνοντες, οὓς οἱ κοινοὶ πενθεροὺς καὶ γαμβροὺς λέγουσι· καὶ κηδεύω, τὸ τῆς προσηκούσης τοῖς νεκροῖς κηδεμονίας ἀξιῶ· καὶ ἀπὸ τούτου, καὶ τὸ κηδευτοῦ· κηδεία, ἡ τοῖς τεθνηκόσι προσήκουσα κηδεμονία. Κῆδος, ἡ κατ' ἐπιγαμίαν συγγένεια· καὶ τὸ πένθος· καὶ κῆδος, ἡ θεραπεία· καὶ ἡ λύπη· καὶ ἡ φροντίς· καὶ τὸ κτῆμα· καὶ κηδεύω τὸ ῥῆμα. Κῆδος, λέγεται μὲν τὸ πένθος· καὶ τὸ ἄλγος· ὡς καὶ Ὅμηρος, κήδεα πιστοτάτας τε. λέγεται δὲ κῆδος, ἡ ἡ συγγένεια, ἡ κοινῶς λεγομένη συμπενθερία· ὡς τὸ παρ' Εὐριπίδῃ, ὅδ' εἰς Ἄργος ἐλθών, κῆδος Ἀδράστου λαβών· κηδεστὴς λέγεται, καὶ ὁ τὴν θυγατέρα ἐκδιδούς· καὶ πάλιν αὖ ὁ τὴν κόρην ὁμοίως· καὶ κηδεσταί, πάντες οἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ τε γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης συγγενεῖς ὄντες· ἀνεψιοὶ καὶ θεῖος καὶ ἀδελφαὶ καὶ ἀδελφοί, καὶ πάντες οἱ τῷ αἵματι προσήκοντες. Κήδω ἐνεργητικῶς, τὸ λυπῶ πρὸς αἰτιατικήν· ἀφ' οὗ κήδεα, αἰλίνα ἔστι δὲ ποιητικόν· κήδομαι δὲ τὸ φροντίζω, κοινόν. Κηδωνίδης, αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, ὑπερβαλόντος τοὺς τε τρεῖς ἀγρίους κηδωνίδην, παιδεραστὰς ὑπεσημαίνοντας οὕτω σφοδρά. Κηδαλός, ὁ κηδόμενος καὶ φροντίζων ὅλων. Κῆεν, ἔκαυσε· καὶ κῆαν. Κηθάριον, ἀγγεῖον ἐστὶ κατασκευαστὸν ἐπιτιθέμενον τῷ κλεψύδρᾳ ὑπὸ τὴν ψῆφον· λαγαριζόμενοι δέ, τὰ λάγανα ἐσθίοντα, ὅ ἐστιν ὄξυβαφα, καὶ διὰ τοῦ πιεῖν· ἢ κηθάρια τὰ ὀξύβαφα, ἐξ ὧν τοῖς κύβοις ἀφίεσαν· μικτὰ δὲ ἦν ταῦτα· ἄλλως, ἐκ κυθαρίου τὰ ἐκπέταλα, τρύβλια, ἃ Ἀφρόντιος κήθια· μικρὸν οὖν ῥοφοῦντα ἐκ τρυβλίου ἢ ἰσογαλίζοντα, οἷον κυάμους καὶ ὅσα τοιαῦτα· οὐκ ἔστι δέ, ἀλλὰ ἀγγεῖον πηκτόν, εἰς ὃ τὰς ψήφους καθιᾶσι τὸ κήθιον· οἷον οἱ ἀπὸ τοῦ ψηφοφορεῖν μόνον· καὶ χωρὶς δὲ τὸ κήθιον, τρυβλίου τι εἶδος· καὶ τὸ λαγαρίζειν, τὸ ἐκκενοῦν γοῦν θυλάξειν μάρτυρα· καὶ πρὸς τὴν τῶν κύβων παιδιὰν ἐχρῶντο ἐπιβάλλοντες ἐξ αὐτοῦ· ἢ γὰρ Ἑρμιππος ἐν θεαῖς, καὶ πρὸς κύβους ἔστιν ἔχων κήθιον. Κήθα, τάφος. Κηκὶ, ἡ ὀξύτης. Κηκάζω, τὸ λοιδορῶ· ἐξ οὗ κηκασμός, ἡ λοιδορία· ἢ κηκάς, ὁ λάβρος· καὶ κηκάς, ἡ ἀλώπηξ, ἡ κακωτικὴ καὶ κακοῦργος καὶ ποικίλη. Κήκειδος, ἀρχαῖος διθυραμβοποιός· οὗ μέμνηται Ἀριστοφάνης καὶ Κρατῖνος. Κήθεια, κηθάρια τὰ ὀξύβαφα, ἐν οἷς τοῖς κύβοις ἔβαλλον. Κηθεῖν, βοηθεῖν σωτρέχειν. Κηθείδης, διθυράμβων. Κήθλον, σῶμα τεθνεός. Κηθαί, βοηθαί. Κῆτα, καθάρματα. Κηκαδεῖ, λοιδορεῖ· χλευάζει. Κήκφασον, ἐκκεκράγεισαν. Κηκάς, κακή· πονηρός· κακολόγος· δύσφημος. Κήκες, λοιδορίαι. Κηκίει, πηδᾷ· ἀναβλύζει. Κηκίειν, ἀναφέρεσθαι καὶ διιδροῦν. Κηκὶς, ἀτμίς· στύμμα· καὶ ὁ καρπὸς τῆς δρυός· καρποὶ δέ, ἢ τοῖς ἀκάρποις στάχυας καὶ στυπτικοῖς. Κηκίδιον, τὸ τοῦ μέλανος. Κήκιεν, ἅλμα ἐνεδίδου, ἢ ἀνέπιδα. Κήκιον, ἐφίρειν· κατὰ διάβασιν· ἔρρει· παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι, καὶ κίομαι, ἔκιε καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ̄ καὶ ἐκτάσει κήκιεν· αἷμα δ' ἀνεκήκιε.
Κηκὶς, βάμμα τι καὶ στύμμα· ὁ καρπὸς τῆς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. Κῆλα, βέλη· θεῖα· σημεῖα· ξύλα· ὅθεν καὶ καλόπους καὶ καλώνιον· καὶ ἱερὰ ἀγάλματα· καὶ πυρετός. Κηλάδες, αἶγες αἱ ἐν τῷ μετώπῳ σημεῖον ἔχουσαι τυλοειδές. Κηλάδησαν, ἤχησαν· ἐβόησαν. Κηλαίῳ, καυστικῷ πυρί. Κηλαίνειν, θέλγειν· νοσεῖν. Κηλάς, νεφέλη ἀνυδρος· καὶ χειμερινὴ ἡμέρα· ἢ αἴξ· ἥ τις κατὰ τὸ μέτωπον σημεῖον ἔχει τυλοειδές· ἢ καὶ ἡ ἀλώπηξ. Κηλάστροι, σκαφίδες· ἀγγεῖα ποιμενικά, ἢ ὑδρία. Κήλει, πραΰνει· θέλγει· πείθει· καταμαραίνει. Κήλειον πῦρ, δηλονότι καὶ κήλεον λέγεται ὁμοίως τῷ δαιδάλειον δαιδάλεον, καὶ τοῖς τοιούτοις. Κηλέῳ, καυστικῷ· θερμῷ· λαμπρῷ. Κήλεον πῦρ, ἤγουν καυστικόν· παρὰ τὸ κῆαι κατὰ τὸ δαιδάλεον καὶ τὸ τέλεον παρῴχηται αὐτά· τὸ γὰρ ἐκ τοῦ δαιδαλείου, καὶ τελείου ἐστί· καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ κήλειον· οὐ μόνον παρὰ τὸ κῆαι, ἀλλὰ παρὰ τὸ κᾶλον, ὅ ἐστι ξύλον. Κηλεός, καυστικός. Κηλέστης, ὁ ἀπατητὴς ἀπὸ τοῦ κηλῶ, τὸ θέλγω. Κηλεῖν, παρὰ τὸ κηλεῖν ἢ τέρπειν· οἷον κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα· τὸ δὲ κηληθμός, οἱονεὶ κηληθηθμός, καὶ κατὰ συγκοπὴν κηληθμός· οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι Ὀδυσσείας. Κηληθμός, ἀπάτη. Κηλήτη, μέλαινα. Κηλήτειρα, ἡσυχάστρια. Κηλητηρίοις, τὰς ψυχὰς θεραπευούσαις. Κηλητήρια, ᾄσματα θελκτικά. Κηλῆσαι, θέλξαι. Κήλητρα, φίλτρα· παραμύθια. Κήλη, τὸ πάθος· ἢ κηλήτης ὁ κεχαλασμένος τὰ ἐντός. Κηληθμὸς ἡ μετ' ᾠδῆς τέρψις. Κήλησις, ἡδονὴ καὶ θέλξις μετὰ μέλους. Κηλίδες, μολυσμοί. Κηλὶς, ἕλκος· οὐλή· ὁ ῥύπος· ῥυπος· καὶ εἶδος αἰσχρὸν ἐν ἱματίῳ· κηλὸν· ξηρόν. Κηλοῖ, δυχεῖται θεῷ. Κηλούμενος, ἐν ἱματίῳ τιτρώμενος. Κηλοῦν, δυχεῖσθαι. Κηλούμενος, τιτρώμενος· θελγόμενος. Κηλῶ, τὸ ἀπατῶ· καὶ θέλγω· καὶ βαπτίζω. Κήλων, θερμὸς εἰς συνουσίαν· παρὰ τὸν κύσω μέλλοντα, ὃ δηλοῖ τὸ καύσω. Κηλώνιον, ἵππος ἐπιβατήριος· παρὰ τὸ κήλων, ὃ σημαίνει τὸ θερμόν· κηλώνειον δέ, τὸ γεράνιον μικρὸν καὶ δίφθογγον· παρὰ τὸ κᾶλον τὸ ξύλον, καὶ μετὰ τοῦ νάειν γίνεται καλώνειον, καὶ κηλώνειον, τὸ ἀναπνῦον καὶ κατανεῦον ξύλον. Κῆλον, τὸ βέλος τὸ ξύλινον· παρὰ τὸ κᾶλον, ὃ δηλοῖ τὸ ξύλον· ἢ βέλος θεῖον, φυτῖσιν ἀστραπὰς καὶ βροντάς· ὤχετο κῆλα θεοῖο· παρὰ τὸν κύσω μέλλοντα, τὸν δηλοῦντα τὸ καύσω· ὅθεν καὶ τῷ πυρὶ κηλέῳ, φυτῖσι καυστικῷ. Κηλὶς κηλίδος, ῥύπος· μῶμος· χρῶμα· μορφή· ἕλκος. Κήλυμα, ἀρχεῖον ἀσθενές. Κήλων, ὁ ἐν τοῖς τοιχοῖς λεγόμενος· καὶ ὄχλος τις· πτῶσις· καὶ ἄθλημα. Κήμιψ, φλέψ· γυναικὸς ἐν μήτραις. Κημός, εἶδος χαλινοῦ. Κημός, ἀπὸ τοῦ κάμπτω. Κημός, ὁ κάδος τῶν δικαστικῶν, ἔνθα ἔβαλλον τὰς ψήφους· ἄλλως κημός, ὁ ἐπὶ τοῦ καδίσκου, εἰς ὃν τὰς ψήφους καθίεσαν τοῖς δικαστηρίοις· Κρατῖνος δὲ αὐτὸν ἐν νόμοις χοινικισμὸν καλεῖ· τοιοῦτος γὰρ ἐγίνετο. καὶ ἦν παρόμοιος χώνῳ· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ· ὕστερον δὲ ἀμφότερα δύο ἵσταντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις· ὁ μὲν χαλκοῦς· ὁ δέ, ξύλινος· καὶ ὁ μέν, κύριος ἦν· ὁ δέ, ἄκυρος· ἔχει δὲ καὶ ὁ χαλκοῦς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, διερρινημένον ἐπίθεμα, εἰς τὸ αὐλὸν μόνον τὴν ψῆφον καθίεσθαι· ἄλλως· κημός, ἐκαλεῖτο τὸ πλέγμα, τὸ ἐπιτιθέμενον τῷ κάδῳ, δι' οὗ δικασταὶ καθίεσαν τὰς ψήφους· ἄλλως, κημός, πλέγμα κωνοειδές, δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον· ἢ ἀσκοῦ κατασταίνεν ἐπὶ τοῖς κημοῖς· καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον· καὶ γυναικεῖον προκόσμημα· καὶ αἱ αὐλητικαὶ φορβειαί·

ἀπὸ τοῦ χαρῶ χαρίσω, ἐξ οὗ κεχαρισμένα νίκη. Κεχαρισμένα, ἄριστα, προσφιλῆ. Κεχαρισμένος, ἄριστος, προσφιλέστατος, μετὰ χαρᾶς ἢ τιμῆς τινος. Κεχαριτωμένη, πεφιλημένη, εὐλογημένη. Κεχαρήσεται, χαίρω, χαρῶ, ἔχαρον, ἐχαρόμην, χαρήσομαι τὸ ἀκτικόν, καὶ διπλασιασμῷ κεχαρήσομαι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν κεχαρήσονται, καὶ ἰωνικῶς κεχαρήσεται. Κεχειροτόνηται, προβέβληται. Κεχειρωμένα, ἡττημένα, κεκρατημένα. Κεχήλωμαι τὰς ὁπλάς, δέδεμαι, συνέρραμμαι τὰς ὁπλάς. χηλεύειν γάρ, τὸ ῥάπτειν καὶ χήλευον, τὸ πλεκτόν. ὁ σιδηροῦς καὶ χήλευμα. τὸ ὠτάριον σοφοκλῆς, ποδάγρα ἢ σφυροκόπος. Κέχηνα, ἀντὶ τοῦ προσδέχομαι ἢ δέομαι. Κεχήνατε, ἐξαρτᾶσθε. ἐννεά ἐστι. Κεχήνασι, παρὰ τὸ χαίνω. Κεχήνη, ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεχήνει ἀττικῶς. τὸ γὰρ ε καὶ ἀ εἰς η συναιροῦσιν εἰς τὸ αὐτὸ συναλοιφῇ, ἀντὶ τοῦ κεχήνει. ἔστι δὲ τὸ κεχήνη ἰακόν. οἱ γὰρ ἴωνες ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἄρχονται. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τινι, κεχήνασι. δοκεῖ δὲ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων, τῶν ἔτι νεοττῶν προσδεχομένων τὴν τροφήν, καὶ ἔτι κεχηνότων. Κέχηνε, ἔχασκε τὸ στόμα ἤνοιγε. προσεδόκησεν. ἐέμβετο. Κεχηνότες, αἱ μωραί. τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων λαμβάνεται. Κεχηνότες, χαῦνος ὀρθῶς. Κεχιλιῶσθαι, χίλια ἐζημιῶσθαι. Κέχλαδα, μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ χλάζω, παρὰ τὸ χλιδῶ. Κεχλιδότα, ἀνθοῦντα. Κεχλαδέναι, χάσκειν. Κεχλαδιοῖεν, χάσκοιεν. Κεχληδέναι, ψοφεῖν, προσλαλεῖν. Κεχλίαγκα, πλέγμα γλα. Κέχλαδεν, διέλκεν. Κεχλαδιασμένοις, διελκυσμένοις. Κεχμάζει, ἀθλίζει, αὐξεῖ, ἵσταται. Κεχολωμένον, παροξυσμένον. Κεχολώσεται, χολῶ, χολώσω, κεχόλωκα, κεχόλωμαι κεχόλωσαι ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων κεχολώσομαι. ἢ ἀπαρεργιασθήσεται. Κεχραμαί, εἶδος πορνείας. Κεχραμένη, ἐρυσπασμένη, παραλαπτομένη, πεπλανημένη. Κεχρηματίσθαι, πεπορίσθαι αἰσχύλος. Κεχραμίδες, τῶν σύκων ἢ τῶν ἐλαιῶν αἱ πυρῆνες. Κεχρία, πόλις. ἡ κεχραιαί, τόπος. Κεχρημάτισαι, ἀκήκοεν. Κεχρημένον, ἀντὶ τοῦ χρήζοντα λέγει ὅμηρος, ἢ ψιλικῶς συντακτέον τὴν λέξιν. ἀπὸ τοῦ χρηίζω ἢ χρήζω κινηθεῖσα κατὰ ἔλλειψιν τοῦ σ. Κεχρῆσθαι, ἐπὶ δύο σημαινομένων τίθησιν ἡσίοδος. ἐνίοτε μέν, ἐπὶ τοῦ ἔνδειαν ἔχειν. ἐνίοτε δέ, ἐπὶ τοῦ χρείαν ἔχειν. Κεχρησμοδότηται, πεπροφήτευται. μεμαντευται, ἐκ τοῦ χρησμοδῶ ὁ χρησμοδῶν παρακείμενος. Κεχρημένος, ἐνδεής ὤν, χρήζων ἢ πεμφθείς. Κεχρησμοδημένα, μεμαντευμένα, προφητευθέντα, λεχθέντα μετὰ θείας ἀποφάσεως. Κέχρικεν, εἴληχεν. ἐκονίασεν ἢ εἴληχε. χρίει. Κεχρῆσθαι, πεπείρασθαι. Κεχρισμένα, ἠλειμμένα. Κεχρυσωμένος, τετιμημένος. Κεχρυσῶσθαι, χρυσῶ, χρυσώσω, κεχρύσωκα, κεχρύσωμαι, τὸ ἀκτικὸν κεχρυσῶμαι κεχρυσωσαι κεχρυσωται. Κέω, σκέπτει λάκωνες. Κεάδας, βάραθρόν τι, τόπος βαθύς, οὗ τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον. Κεώδης, καθαρός. Κεῖδαι, ὄζος. ἀβδής. Κεῖν, κοιμησόμενος. Κέον, τὸ ἐκ τῶν θηριδίων ἄθροισμα τῶν τὸν σῖτον διαβιβρωσκόντων ὃ ἕκαστον κικὸν ὀνομάζεται παρὰ τοῖς ἱπποκράτει. Κεορεῖν, παχεῖν. Κέως, ἡ νῆσος. ἀπὸ κέω τοῦ ἀπόλλωνος καὶ ῥοδοέσσης νύμφης. Κεώσαντο, κέραντο.

ΤΟ Κ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η'.

Κηδάζει, καθαίρει, κηδαλίζει. Κηδαίνει, μεριμνᾷ. Κηδαλία, χώρα. Κήδαλον, αἰδοῖον κέρας. σκάλαθρον. Κηδέει, ἀνία. ἔβλαπτεν. Κηδάρ, πένθος. Κηδάρ, χώρα παρακειμένη βαβυλωνίας, ἀνθρώπους ἔχουσα βδελυρούς. σκότος ἑρμηνεύεται. Κηδάρ, σημαίνει τὸ σκοτεινόν. παρὰ τὸ κήδω τὸ κοιμῶμαι. Κήδεα, αἱ βλάβαι. ἀπὸ τοῦ κήδω, τὸ βλάπτω. τοῦ μὲν φραζομένου μὲν πρὸς ἕτερον κήδω, ἐξ οὗ καὶ ὁ κηδεμών, καὶ ὁ κηδεστής. ἔχοντος δὲ καί τινα ὁμοιότητα. καὶ γὰρ ὁ κηδόμενος, φροντίζει τῶν φιλουμένων. ὁ κήδων τῶν μισουμένων. πλὴν ὁ μὲν εἰς καλόν, ὁ δὲ εἰς κακὸν σημαίνει τὸ κήδεται, ἤγουν τὸ βλάπτεται. καὶ κήδιστοι καὶ κεδνοί αἱ τριοῦτοι, ταῦτα λέγονται. Κήδεα, αἱ λῦπαι. κήδεα κακὰ κεῖται παρ' ὁμήρῳ, πρὸς διαστολὴν καλοῦ κήδους. ὁ ἐπὶ ἀγχιστείας λαμβάνεται. Κηδεία, λέγει ὁ ἀπολλώνιος τὸ ἐπὶ νεκρῶν πένθος. Κηδεία, οἰκειότης. Κῆδε δέ, ἐλύπει δέ. Κήδεα, φροντίδες. Κηδεία, ἡ ταφὴ καὶ ἡ συγγαμβρεία. Κηδεῖν, κακοπαθεῖν. ἀνιᾶν. λυπεῖν. Κηδείοις, οἰκείοις, προσφιλέσι. Κήδειος, προσήκων φροντιστέος. Κηδεμόνες, φροντισταί. ἐπιτροπευταὶ ἢ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι ἢ συγγενεῖς. Κηδεμόνες, οἱ τῆς ὑμῶν ἐπιμεληταί. οἱ παρ' ὁμήρῳ φίλοι, ἑταῖροι λέγονται. Κηδεμονία, ἡ μετὰ σπουδῆς συνεχοῦς ἐπιμέλεια. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ κήδομαι, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ φροντίζω, συντασσόμενον γενικῇ. κηδεμὼν δὲ παρὰ ἀττικοῖς, οὐχ εὕρηται. κηδεμόνας δέ, σπανίως. Κῆδεν, ἐνεργητικῶς ἔθεν, ἀντὶ τοῦ ἔβλαπτε καὶ ἐλύπει κεῖται παρ' ὁμήρῳ. ἀφ' οὗ καὶ κῆδος, ἡ βλάβη. Κήδειος, κηδεύσιμος. ὑπὸ κηδεμονίαν πίπτων. καὶ φροντίδος ἄξιος. Κηδεός, νέκυς, ταφῆς ἢ φροντίδος ἄξιος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κηδεύω, ἀποβολῇ τοῦ υ. ἀφ' οὗ καὶ κηδεμόνες, αἱ τῆς κηδείας φροντισταί. ὀξύνεται δέ φασι τὸ κηδεός, διότι τὰ εἰς ος καθαρὰ ὄντα, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα, ὀξύνονται. ὁ χέω, ὁ χεός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ὀχεός. σορεύω, σορεός, καὶ συγκοπῇ σορός. φωλεύω, φωλεός. οὕτω καὶ κηδεύω, κηδεός. τινὲς δὲ προπαροξύνουσι λέγοντες, ὅτι ὡς καθαρεύω, καθάρειος. ἐπιτηδεύω, ἐπιτήδειος. οὕτω κηδεύω, κήδειος. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπικήδειος. ἀποβληθέντος δὲ τοῦ ι ἐμεινε κήδεος. Κήδεται, φροντίζει. ἐπιμελεῖται. βοηθεῖ. Κηδεστής, ὁ πενθερὸς λέγεται καὶ ὁ γαμβρός. ὃς μνηστὴρ λέγεται, πρὸ τοῦ γάμου. καὶ μνηστή, ἡ ὡρισμένη ἀλλ' εἰς γάμον γυνή. καὶ προμνήστρια, ἡ ταῦτα διατιθεῖσα καὶ οἰκονομοῦσα. Κήδισκον ἀνοί, ἤγουν ἔβλαπτεν, παρ' ὁμήρῳ ἐν ψ' τῆς ὀδυσσείας. Κήδεται, γενικῇ φροντίζει. βοηθεῖ. ἐπιμελεῖται. Κηδεύειν, φροντίζειν. θάπτειν. Κηδεύοντα, ἐπιστρέφοντα. κηδόμενον. Κηδεύω, τὸ τοῖς προσηκούσαις τοῖς νεκροῖς κηδεμονίας ἀξιῶ. καὶ κηδεία, ἡ τοῖς τεθνεῶσι προσήκουσα κηδεμονία. Κήδειν, αἰδεῖν. Κηδέσαντες, θεραπεύσαντες. ἢ λυπήσαντες. Κηδέοντες, ἀντὶ τοῦ λυπήσοντες, κεῖται παρ' ὁμήρῳ. Κήδιστοι, φίλτατοι. φροντιστικώτατοι. ἀναγκαιότατοι. Κήδομαι, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ φροντίζω, γενικῇ συντάσσεται. ὅθεν καὶ κηδεμονία, ἡ μετὰ σπουδῆς ἐπιμέλεια. κηδεμὼν δὲ παρ' ἀττικοῖς οὐχ εὑρίσκεται. κηδεμόνας δὲ σπανίως. καὶ κήδιστοι καὶ κεδνοὶ αἱ τριοῦτοι, ταῦτα λέγονται. Κήδεται, βοηθεῖ. φροντίζει.

Κεστρέαι, ἀλλὰ μὲν τὰς μυραίνας ἀξιοῦσι καλεῖν· αἱ δὲ ἀλλό τι διάφορον ἰχθύων γένος. τοὺς μὲν κεστρεῖς καλοῦμεν, τοὺς κεφάλους. Κεστρεὺς, εἶδός ἐστιν ἰχθύος, ὁ λεγόμενος κέφαλος μεγάλην λιπάδα ἔχων, καὶ τὰ χείλεα, ὡς ὑπόσταται ἀλλ' ἢ ἔχειν ἀργυρίου. Κεστὸς, ὁ κεντητὸς καὶ ποικίλος· οὕτω πολύκεστος, ὁ πολυκέντητος καὶ πολυποίκιλτος. ἰστέον ὅτι, τὸ μὲν ἱμὰς, προσηγορικόν ἐστιν ἐπίθετον δὲ αὐτοῦ, τὸ πολύκεστος· παρὰ δὲ τὸ κέντω βαρύτονον, ἢ παρὰ τὸ κεντῶ, διὰ τὸ πολυειδῆ ῥαφὴν εἶναι. Κεστὸς, οὐ κλῆσις ἀλλ' ἐπίθετόν ἐστι τοῦ ἱμάντος τῆς ἀφροδίτης· διὸ καὶ ὁ ποιητὴς ὁμοῦ παραθεὶς κεστὸν ἱμάντα φησί· καὶ καθ' ἑαυτὸ μόνον ἱμάντα λέγει πολλαχοῦ καὶ κεστόν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κέστωι, ὅ ἐστι κεντῆσαι. Κεστρίαι, σιδηραῖ. Κεστρινικοὶ βόες, αἱ ἐν Χαονίᾳ· ἡ γὰρ Χαονία πρότερον κεστρίνη προσηγορεύετο· ἔστι δὲ μέρος τῆς ἠπείρου διαφόροις ἔχουσα βοῦς. Κέστρος, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σπερμάτων· καὶ ἀκόντισμα, ἢ ἐν τῷ γλωττίῳ τραχύτης. Κέστρωσις, βαφικὴ μιμουμένη. Κεστρωτὸν, ξύλον βαρὺ ἔχον τὸ κέντρον· οὐκ ἔχει δὲ σίδηρον, οὐδὲ ἀκμήν· ἐνδιδόασι δὲ οἱ βοτῆρες πυρσοῦ τὰ ἄκρα τῶν ἄλλων ξύλων ἕνεκα τοῦ περιπλέκεσθαι πυρίκαυστον. Κάθεια, κοῖλα κρύφια. Κάθεται, κρύπτεται· κεύθω, τὸ κρύπτω· μέλλων κεύσω· καὶ ἀπὸ τοῦ κεύθω, γίνεται κεύθανω· ἐκεύθανον, ἀντὶ τοῦ ἔκρυπτον. Κεύθμων, φωλεὸν ἀποκρύφων τόπων. Κευθῆνες, οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. Κευθμώνων, κρυπτῶν τόπων· ἐν δὲ τῷ τόπῳ. Κευθμὼν, ἀπὸ εὐθείας ἐστὶ τῆς ὁ κευθμός· ὡς δρυμός· σταθμός· βαθμός. τινὲς δὲ εἰρῆσθαι αὐτὸ συγκεκόφθαι ἐκ τοῦ κευθμόνων, δὲ παρατίθενται οὐχ ἀποδέχονται οἱ παλαιοί. Κευθμῶνα, κοιλάδα, καὶ τὸ κοίλωμα λέγουσι· κευθμὸς, ὁ κρύφιος τόπος. Κευθωνύμου, κλέος ἢ αἶσχος· οἷον τῶν αἴσχιον κλέος ἐχόντων· ἢ ὥς ἄν τις ἀποκρύψειε τὸ ὄνομα· ἢ δυσωνύμου. Κέφαλα, κεφάλαιον ἢ κόσμος τῶν νεῶν· ἢ κεφαλή· ἢ συναρίθμησις· ἢ ζήτημα ἄκρον. Κεφαλαιώσον, συντόμως συνάγαγε, συντέμνον. Κεφαλίδες, γένος ἀκάνθης. Κεφάλαια, τὰ χρήματα. Κεφάλαιον, ἡ ἀρχή· ἢ τὸ ζήτημα. Κεφαλαιωδέστατον, τοῦτο τοὔνομα εὗρον ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου τοῦ ἰωνικοῦ σοφιστοῦ, ἱστοριῶν κατὰ προοίμιον· καὶ θαυμάζω σε πόθεν τοῦ συγγεγραμμένου ἀνδρὸς γραμματικοῦ· πῶς τὰ ἄλλα ἀξιὸς οὐδὲ λέξιν ὧν καὶ ἐπανορθοῦν τὰ συγγράμματα τοῦ σοφιστοῦ, τοῦτο παρεῖδεν, ἀδόκιμον ὄν. Κεφαλαλγίαν, ἀντὶ τοῦ κεφαλαργίαν λέγουσιν ἀττικοί. Κεφαλὴ, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος· ἀφ' οὗ ὁ δημότης λέγεται κεφαλῆθεν. Κεφαλὴ καὶ δέρμα κατὰ τὸ ὑποκείμενον τῇ κόμῃ· τὸ δὲ τοῦ δέρματος γυμνὸν, κρανίον καλεῖται· καὶ τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς, κορυφή· τὸ δὲ ἔμπροσθεν τούτου, μέτωπον· τὸ δὲ μεταξὺ τούτων, βρέγμα λέγεται· τὰ δὲ κατὰ διάμετρον, μήνιγγες καὶ κρόταφοι λέγονται· ἐγκέφαλος δὲ, τὸ ἐντὸς τῆς κεφαλῆς καὶ μυελός. τὸ δὲ ὑπὸ τῷ μετώπῳ, πρόσωπον· ὀφρύες· ὀφθαλμοί· κόραι· ῥῖνες· χείλη· ὀδόντες· γλῶττα· ὦτα. δέρμα βλέφαρον, τὸ τὰ ὄμματα καλύπτον δέρμα· βλεφαρίδες δέ εἰσι, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες· καὶ τὸ μὲν μακρὸν τῆς ῥινὸς, χόνδρος· μυκτῆρες· κυψέλη, ὁ τῶν ὤτων ῥύπος· καὶ κυψελίς· καὶ τὸ ἐγκλινὲς τῶν ὤτων, πτερύγιον· τὸ κάτω, λοβός· αἱ δὲ παρειαὶ καὶ γνάθοι· καὶ μύλαι· καὶ κόρραι· ὑπήνη, ὁ πώγων· ὑπήνη δὲ, τὸ γένειον· οἱ δὲ ὀδόντες, οἱ μὲν καλοῦνται μέσοι, καὶ τομεῖς, καὶ διχαστῆρες, οἱ γόμφιοι ὑπὸ δὲ λέγεται οὖλα, ἡ κιονὶς σταφυλή· ὀνομάζεται δὲ τὰ ὄπισθεν ὀστᾶ, σπόνδυλοι· οἷς ἐπικάθηται ὁ αὐχὴν· τὸ μετ' αὐτὸν, στῆθος· ὧν ἑκατέρωθεν ἠρμοσμέναι εἰσὶν αἱ χεῖρες· ὧν τὸ μὲν αὐτῶν καὶ ὠλένη καὶ ἀγκάλη καλεῖται· τὸ δὲ ὀστοῦν μακρὸν, πῆχυς, καὶ κερκίς· τὸ μετ' αὐτὸ, πρὸς καρπόν καὶ καρπός· ἡ κοινὸς παλάμη· καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, θέναρ· στῆθος δὲ, τὸ μετὰ τὸ κοῖλον· ὀνομάζονται δὲ οἱ δάκτυλοι, μικρός· ὁ μετ' αὐτὸν, παράμεσος, εἶτα μέσος· ὁ μετὰ τοῦτον, λιχανός· εἶτα ὁ ἑξῆς, ἀντίχειρ· ὡς ἀντὶ ὅλης τῆς χειρὸς δυνάμενος· ῥίζονύχια· καὶ ὄνυχες. Κεφαλῆνας, λέγει ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ, οὐ μόνον τοὺς ἐκ τῆς κεφαλληνίας νήσου, ἀλλὰ πάντας τοὺς ἐν τοῖς τόποις τοῖς ὑπὸ τὸν ὀδυσσέα, τούς τε περὶ τὴν ἰθάκην, καὶ τοὺς λοιπούς· ἐν οἷς καὶ οἱ ἀκαρνᾶνες κατὰ τὸν γεωγράφον, οὔπω ἀλλὰ ὁμήρου ὀνομασμένοι οὕτω. Κεφαλῖνος, ἰχθὺς ποιός. Κεφαλῆνες, ἔθνος περὶ τὴν ἰθάκην. Κεφαλῆς, κορυφῆς, καὶ κρανίου, τριῶν τούτων ταυτοδυναμούντων, κεφαλῆς μὲν ῥῆμα, τὸ κεφαλαιώσασθαι κατὸν ἄλλο καὶ γνώριμον· κορυφῆς, τὸ κορυφῶσαι, οὐ χίνσις καὶ παράστοσθαι· κρανίου ἀλλό τι περὶ ταῦτα, τὸ ἀποκρανίζειν, ἤγουν ἀποκόπτειν τὴν κεφαλήν· ἀπεκρανίσε γάρ φησιν ἐκεῖνος, τὸ τῆς κάρας ἀπεχώρισε. Κεφαλῶται, αἱ γωνιαῖαι λίθοι. Κεφαλισμὸς, κεφαλισμοὺς λέγει ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμούς· διὰ γὰρ τῆς περὶ τούτων γυμνασίας, καὶ οἱ τῶν ὑστέρων καὶ μειζόνων καὶ ὁμοίων ἄλλως πολλαπλασιασμοὶ, κατὰ μετάβασιν γνωρίζονται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δὶς δύο τέσσαρα, γνωρίζεται ὁ δὶς κ', μ'· καὶ ὁ εἰκοσάκις κ', υ'· καὶ ὁ διακοσιαπλάκις κ', δ'· καὶ ἑξῆς ὁμοίως. Κέφαλαι, τῶν κεστρέων τινὲς οὕτω καλοῦνται. Κέφαλον, μέρος ἐν τῷ πλοίῳ· ἢ κόσμος· ἢ τὰ ἐρείσματα. Κέφαλος, οὗ οἱ κεφαλλῆνες παρώνυμοι, πρόγονος ἦν ὀδυσσέως· κεφάλου γὰρ καλεὺς, οὗ ἀρκείσιος. Κέφαλος, δημαγωγὸς ἦν ἱερός, ὃ χθὼν λέγει δημοσθένης, ἀλλὰ λάσθρος ἀριστοφάνην. Κεφαλοτομεῖν, ἀπόρρητον τοὔνομα, ὡς θεόφραστον κεχρημένον ἄλλῃ λέξει καρατομεῖν. Κέχαδε, μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ χάζω τὸ χωρῶ· ὡς φράζω πέφραδα· χλάζω κέχλαδα παρὰ πινδάρῳ. Κεχάδοντο, ἐκ τοῦ χάζω· μέλλων χάσω· ἀόριστος πρῶτος ἔχασα· ὁ δεύτερος ἔχαδον· ὁ μέσος ἐχαδόμην, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ κεχαδόμην· τὸ τρίτον κεχάδοντο ἐκ τοῦ ἔχαδον χαδῶ περισπώμενος ἐνεστώς· ὁ μέλλων χαδήσω· τὸ τρίτον χαδήσει καὶ διπλασιασμῷ καὶ τροπῇ κεχαδήσει· ἀπὸ τοῦ ἔχαδον, χαδὼν, διπλασιασμῷ καὶ τροπῇ κεχαδών· σημαίνει δὲ τὸ στερήσας. Κεχανδότα, χωροῦντα· πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ν μετρικῶς, φύσει γὰρ δίχα τοῦ ν ἐστιν, ὡς δηλοῖ τὸ κέχαδε· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ χαίνω, ἀλλ' ἐκ τοῦ χάζω γίνεται· χρῆσις δὲ τοῦ κέχαδεν ἐν τῷ ἥρωι οὐ κέχαδε χόλον θυμός. Κεχαίνια, σῦκα τὰ ἄλλομα τὰ κεχηνότα. Κεχαραγμένος, ὠργισμένος. Κεχαίροντο, ἐχαρίσαντο ἢ ἐχάρισαν. Κεχάρισμαι, χαίρω ἢ χαρῶ. Κεχαρηότα, ἐκ τοῦ χαρῶ χαρήσω κεχάρηκα, ἡ μετοχὴ ὁ κεχαρηκὼς τοῦ κεχαρηκότος, κατὰ ἀφαίρεσιν ἰωνικὴν, κεχαρηὼς· κεχαρηότος. Κεχαρηότα, ἐκ τοῦ χαρῶ χαρήσω· οὗ παρατήρ δεύτερος μέλλων ὁ χαρῶ, ἐκ τοῦ χαίρω· ἀναδραμόντες ἐνεστῶτα, ὡς ἐν πολλοῖς γίνεται· ὁ τρίτόν τε καὶ τὸ δραμῶ, δραμήσω, ἐξ οὗ τὸ συνδεδραμηκέναι καὶ τὸ τυχῶ, τυχήσω· καὶ ἄλλα ὅμοια. Κεχαρισμένον, ἀντὶ τοῦ χαρίεν κεῖται παρώνυμον

τεῖν, αὐτὴ ἡ κερκόλυρα. ἔστι δὲ τοῦτο πάθος· τὸ δὲ κερκόλυρα ἠχητικὴ λύρα. τὸ δὲ κρέκε κρέκε ἦχός ἐστι τῆς κιθάρας. Κέρκον, τὴν οὐρὰν· ἁπαλὸν δὲ καὶ τρυφερὸν τὸ τοῦ λαγοῦ ἔριον λέγουσι. ὥστε αὐτὸ σπόγγου χρῆσθαι, διὰ τὸ ἁπαλὸν εἶναι, ὥστε λήμας περιψῆν. Κέρκος, θηρίδιον τοῖς ἀμπέλοις βλάπτον. καὶ οὐρά. καὶ ἀνδρεῖον αἰδοῖον. ὁ ἀλεκτρυὼν ἐᾶ ρουραῖος μῦς. Κέρκος, δισσῶς αὐτὴ καὶ δικέλλαδος, καὶ διδύσανος. ἔχει δὲ αὐτῇ μᾶλλον ὁ ἐν κῷ πρύτανις. Κέρκος θηλυκῶς σκεῦός τι δεσμοῦ καὶ τρίτης ἡ θύρα χαλκῆ. οὕτως ὁ ἀλκμαίων ἐχρήσατο. Κέρκουρος, εἶδός τι νεώς. διείναρχος Ἰσαυρικόν. Κέρκουρος, τὸ μακρὰν πρύμναν ἔχον σκάφος. Κέρκουρος, εἶδος πλοίου βραχέος καὶ ἰχθύς. Κέρκυρα, πρότερον μὲν δρεπάνη ἐκαλεῖτο, εἶτα σχερία. ἀποδιδόασι δὲ τὴν αἰτίαν ἀριστοτέλης ἐν τῇ κερκυραίων πολιτείᾳ. φασὶ γὰρ τὴν δήμητρα φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς ἠπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἤπειρον αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι ποσειδῶνος, ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα. ἀνασχεθέντων οὖν τούτων, ἀπὸ δρεπάνης σχερίαν ὀνομασθῆναι. δρεπάνη δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ τὴν δήμητρα αἰτησαμένην δρέπανον παρ' ἡφαίστου, τοὺς τιτᾶνας διδάξαι θερίζειν. εἶτα αὐτὸ κρύψαι εἰς τὸ πρὸς θάλασσαν μέρος τῆς νήσου. προσκλυζούσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἐξομοιωθῆναι τὴν θέσιν τῆς γῆς δρεπάνῳ. τιμαῖος δὲ, ἐκ τοῦ δρεπάνου, ᾧ ἐξέτεμε τοῦ οὐρανοῦ τὰ αἰδοῖα ὁ κρόνος. ἢ ἐκ τοῦ κρόνου. τοῦτο γὰρ αὐτοῦ κεκρύφθαι φασί. μάκρις δὲ ὠνομάσθη, ἀπὸ μάκριδος τῆς διονύσου τροφοῦ. κέρκυρα, ἀπὸ τῆς κερκύρας τῆς ἀσωποῦ θυγατρός. Κερκυραία, παρὰ ἀριστοφάνει λέγεταί τις κερκυραία μάστιξ. οἶον χὰς δὲ κερκυραῖαι ἀξίαι γίνονται, διὰ τὸ στασιάζειν οὐ ἐπιπολάσαι παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις καὶ ἐλεφαντοκώποις. Κέρκωπες, οὕτω πρότερον ἐκαλοῦντο οἱ κύκλωπες, ὅθεν καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ κακοὺς ἄνδρας, κέρκωπας φαμέν. Κερκώπων, δολίων. πανοῦργον ἦθος ἐπιδεικνύντων καθάπερ τῇ κέρκῳ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τοῦ δὲ κακοῦ σπεῖραν περιπλεκομένων. ἐφαμίλλως καὶ οὗτοι τοὺς ἀπειροτέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. Κερκωπάζοντες, χλευάζοντες. μωκίζοντες. Κέρκωψι, δηλοῦται ὡς δόξαντά τι τῆς πῆσαν καὶ ψεῦσαι κέρκωπες. ξεναγόρας δὲ ἀνθρώπους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησί. καὶ τὰς πιθηκούσας νήσους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι. αἰσχίνης δὲ ὁ σαρδιανὸς ἐν τοῖς ἰάμβοις, καὶ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφει, ἄνδουλον καὶ ἄτλαντα. Κέρματα, τὰ λεπτότατα. Κερματίζει, εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. καὶ κατακερματισθέντων, εἰς λεπτὰ διακεκομμένων. Κέρμη, ἐστὶ νῆσος ὠκεανῖτις. Κερκυραῖαι ἀμφορεῖς, τὰ ἀδριανὰ κεράμια. Κερκώπη, μικρόν τι πτηνόν, τὸ καλαμαῖον λεγόμενον. γῆν γὰρ πόναν τι πῖγον φασίν. αἱ δὲ, τὶ πῖξ θήλεια μὴ φυσῶσα. Κέρμαλος, ἀφ' οὗ χαλκὸς γίνεται. Κέρνα, ἀξίνη. Κέρνα, τὰ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἀνθυόμενα. Κέρνος, στεφανίς. ἀγγεῖα κεραμεᾶ. Κερνοφόρος, ὁ τὰς θυσίας ἄγων. Κεροσμάστης, λεπτουργὸς ἢ τριχοκοσμητής. Κερύτιαι, ἴαυρίαι. μαντική ἐστι δὲ ἀπὸ τῶν ὑψαυχενούντων ἵππων. Κεροβάτης, πὰν ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων. ἢ ἀλλὰ κέρατος βαίνων. ἢ ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου. διὸ καὶ αἰγοβότην καὶ τραγοβάμονα λέγουσι. δίδυμος δέ φησιν, ἢ ὅτι κέρατα ἔχει. ἢ ὅτι κεροβάτης τὴν βάσιν ἔχει κερατίνην, εἴπερ ἱστορεῖται τὰ κάτω τράγου ἔχειν, ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν κεροβάτης. Κερόεσσα, ἡ συμπηκτική. καὶ κερόεις, ὁ συμπηκτικός. Κεράαξ, τὸ κοινὸς κάβαιον. Κερουλκοί, οἱ τοὺς βόας ἕλκοντες τοῖς κέρασι. καὶ κερουλκούς τινας ἄνδρας οἶδεν ἐγώ. Κερουλκός, ὁ ἀπόλλων. Κερραῖον πεδίον, αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα δελφῶν σταδίοις λ΄. ἔοικεν οὖν κιρραῖον πεδίον καλεῖν ὁ ῥήτωρ, τὸ ἐγγύς τι παρακείμενον τῇ πόλει. Κερρὶς, ὄνομα ἰχθύος. Κέρσαι, κόψαι. τεμεῖν. κεῖραι. γαμῆσαι. καὶ δραστήρια. Κερουχίδες, ἤγουν κερασφόροι κερουχίδες, αἱ κέρατα ἔχουσαι, ἢ κεραΐζομέναι τοῖς κέρασιν. ἢ κερουχίδες, αἱ οὖλα κέρατα ἔχουσαι. κερουλκίδες δὲ, ἀπὸ τῶν κέρατα ἑλκομένων. Κέρσαι, κόψαι. κείρω, κερῶ μέλλων. αἰολικῶς κέρσω. ἀόριστος ἔκερσα. τὸ ἀπαρέμφατον κέρσαι. Κέρσα, ἀσιανὸν νόμισμα. κέρσης, γάμος. Κέρσει, κύψει. Κέρτα, πόλις ἐν ἀρμενίοις. Κερτομέων, ἐρεθίζων. χλευάζων. Κερτόμια, ἤτοι τὰ ὑβριστικὰ καὶ ὀνειδιστικά, ὁ ἐστι μεμπτικά. τέμνοντα δὲ ἀγήρως κέαρ, διὰ τὸ ἐρεθιστικὰ εἶναι εἰς χόλον. κερτομῶν, ὅ ἐστι διὰ πανηρούς μόνον λόγους λέγων. Κέρτομος γὰρ λόγος, ὁ κέαρ τέμνων, ὅ ἐστι δάκνων ψυχὴν καὶ θυμοδακής. ἐξ οὗ καὶ τὸ κερτομίαις δὲ ἀκροάσεσι προσηῦδα. Κερτομεῖ, χλευάζει. σκώπτει. ὑβρίζει. Κερτομίας, ἐρεθιστικός. Κερτομία, παίγνια. προβασκάνια. ἐρεθισμοί. παραλογισμοί. ψεῦσαι. καὶ γελαστοί. Κερτομίαισιν ἔπεσιν, εἰρωνευτικῶς, τὸ κέαρ τέμνουσι καὶ λυπεῖν δυναμένοις. κερτομέεις, εἰρωνεύῃ. Κερτομῶ, τὸ λαιδορῶ. καὶ ὑβρίζω καὶ ἐρεθίζω. Κερχάλαιον, σκληρόν. ξηρόν. διψαλέον. Κερχαλαῖ, οὕτω δὲ ἡ τραχύτης ὀνομάζεται τοῦ φάρυγγος, καὶ ὁ ἐν τῷ πνεύμονι ψόφος, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κέρχνα, ἢ κεχαρμένα, ὀστέα καὶ ῥίζαι ὀδόντων. Κερύχνη, εἶδος ἱερακίσκου. Κερχνεῖ, τραχύνει. Κέρχνη, τὸ ἐκ τῆς μελαίνης ἕψημα. ἢ τὰ ὦτα τῶν ἰχθύων. καὶ ὀρνέου εἶδος. καὶ ἡ μελίχροις. Κερχνώμασι, τραχύσμασι. κυκλώμασι. γαλισμοῖς. καλεῖσθαι δὲ καὶ τὸν περὶ τὰς ἴτυς τῶν ἀσπίδων κόσμον, καὶ ποτήριον ἐπίχειλον. λέγονται δὲ καὶ νικακίδες. Κερχνωτὰ, τὰ τορευόμενα ἀπὸ τοῦ χείλους τῶν ποτηρίων, ὥσπερ κερχνώδη ἢ ποικίλα. τραχέα. πλύνατα. Κερῶ, κεράσω, τελειῶ. Κερατῶ, μιγνύω. Κερωνία, δένδρον. ἡ συκῆ αἰγυπτία. Κερῶνται, κιρνῶνται. Κέρωνται ἐνὶ κρατῆρσι, τρόπου ἐξ ἐτυμολογικοῦ. δῆλον γὰρ ὡς ἐκ τοῦ κερῶ, ὁ κρατήρ. ὡς ἀπὸ τοῦ ὦ κρατήρ. σημειωτέον δὲ τὸ κέρωνται, οὐκ ἀπὸ τοῦ περισπωμένου ἐνεστῶτος κινεῖσθαι, ἀλλ' ἔκ τινος βαρυτόνου, ὅπερ οὐκ ἔστι ῥᾳδίως εὑρεῖν. Κερῶνται αἴθοπα οἶνον, τουτέστιν ἐμβάλλονται εἰς κρατῆρας. οὔπω γὰρ ἀνήρ ἐστιν οὐδεὶς ὅστις αὖ, ὃς τοῖς αὐτοῦ κερᾷ, τὸ διδόναι πιεῖν. Κέρως, κέρωτος. Κέσκετο, ἔκειτο. Κέσκετο ἐνὶ μεγάροις, ἀλλ' ἤχει μὲν γράψαι καὶ κατίθετο ἐνὶ μεγάροις, εἶλεν δὲ ποιητικώτερον, κοινότερον δὲ εἶναι κεῖτο. Κεσκίον, στυππεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λινοῦ. Κέσκος, ἡ πόλις ἐν κιλικίᾳ, καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς αὐτοῦ ὄνομα. διόπερ οἱ ποιηταὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας, κέσκον οὐκ ἔχειν φασί. Κέστρ, μανίας ὀργεῖον. Κέστρα, ἀμυντήριον. ὅπλον. σφύρα. καὶ εἶδος ἰχθύος. Κεστρεῦ τι μάχη. Κεστρεῖ, τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας, κεστρεῖς λέγουσι. καὶ τοὺς ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον, καὶ προσηγόρευον. τὸ γὰρ ζῷον αὐτὸ λίμαργόν τι ἐστὶ καὶ ἄπληστον.

Κέρασος, δένδρον. ὃ φύεται ἐν στρεμμένοις· χαίνει δὲ ποιεῖ ὁ φλοιὸς αὐτοῦ, μεθ' οὗ αὐτὸ τοῖς μυροῖς δὲ σμήχουσιν. Κερασίας, ὁ κύριος· τόπος. Κερασφόρος, κερατοφόρος. Κεράχηλα, αἱ ἀπὸ καμπῆς ἔχοντες τὰ χηλά. Κέρατα, τῆς φάραγγος τὰ ἄκρα· ἢ μείζονος μέρος. καὶ ὁ τῆς κεραίας χόρτος. Κέρατά φασιν ἐν δήλῳ τῇ νήσῳ ἀνακεῖσθαι, ἐκ τῆς κατ' ἐρυθρὰν θάλασσαν τόπον, ἐφ' οὗ μὲν εἶναι πῆχυ, καὶ δακτύλων ὀκτὼ, ἰσάζει μεσάτα κς'· πλάτους δὲ πηχέων δύο, καὶ σπιθαμῆς, σταθμοῦ ἴσου. Κερασταί, οἱ τοῖς ἱερεῦσιν ἕλκοντες ἀπὸ τῆς κεραίας· καλοῦνται δὲ καὶ κερασελκοί. Κερατίζειν, κορύπτειν οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν, ὡς οὖν τρέχοντες ἀπελαύνονται τῆς ἀφίδος, ἢ τὰς κορυφὰς πατοῦντες, καὶ ῥυτινούμενοι. Κεραΐνας πύλας, παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ τ' τῆς ὀδυσσείας, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀπέδωκαν, κατὰ τὴν ἐκ μέρους συνεκδοχὴν, ὅ ἐστι σύλληψις· ἵνα λέγοι συμβολικῶς, ἢ σαφέστερον ἐλέγχει τὸ πρὸς ὃ ταῦτα ἔλεγε, εἶναι τὰ δὲ ἀποπλάσματος ὁρώμενα. διὸ καὶ τοὺς περὶ ὀδυσσέως ὀνειροφανταστικῶς λεγομένους, πιστώσειν δηλαδὴ, ὅτ' ἂν ἴδῃ αὐτά· ἄλλοι δὲ κέρασι μὲν εἴκασαν τοὺς ὡραίους ὀνείρους, οὓς καὶ διοσημείας ἔλεγον ἢ ἀληθεῖς, ἐπεὶ καὶ τὰ κέρατα εἰς ὕψος ἀνέχουσιν· ἐλέφαντι δὲ τοὺς χθονίους· τὰ γὰρ τῶν ἐλεφάντων κέρατα κάτω νεύει. δηλοῖ καὶ ἀλλαχοῦ ὁ ποιητὴς τοὺς μὲν οὐρανίους, ἐν τῷ καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ διός ἐστι· τοὺς δὲ χθονίους, ἐν τῷ λευκάδα πέτρην, καὶ ἠελίου πύλας, καὶ δῆμον ὀνείρων· ἐθέλω οὖν εἰπεῖν ἢ γυνὴ, ὡς ἐμοὶ θεαθεὶς ὄνειρος οὐκ ἦν διός, ἀλλὰ κάτωθεν. εἰσὶ δὲ καὶ οἳ οὕτως ἐνόησαν, ὡς ὅσα μὲν τις ἴδοι πλησάμενος τροφῆς, ἢ καθυπουργοῦσιν αἱ ἐλεφαντοφανεῖς ὀδόντες, ταῦτα ψεύδονται· ὅσα δὲ παύεται θεῖα ὁ νέφων, καὶ ἀναπεπλασμένος ὕψου, καὶ ἄνω νεύων, κατὰ τὸ κέρας τὸ ἀγχιστεύον τῷ τῆς κεφαλῆς ἡγεμονικῷ, ταῦτα ἐστιν ἀληθῆ. Κερατοῦμαι, κατὰ γονιζόμεθα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ τοῖς κέρασι κατὰ παλαίουσι τὸν ἀντίπαλον. Κέρατος φυτὸν, ὃ πρὸς τὰ τέλη ἔχουσιν. Κερατουργός, ὁ ταῖς κιθάραις κερατοποιός. Κερατωνία, συκῆ αἰγύπτου· κερατολογία, τὸ λαγωβόλον. Κεραυνίας, ὁ κεραυνούμενος. Κεραύνιος, ἐμβρόντητος· καὶ ζεὺς ἐν σικελίᾳ· καὶ ἱμάτιον ποιόν. Κεραυνία, ὄρη. Κεραύνιος διὸς, ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ ὑπερβαίνειν διός· ἐπεὶ γὰρ ἀέριος ὁ κεραυνός. Κεραυνὸς, ἀστραπὴ σφοδρὰ κατιοῦσα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ περιτυχόντα φλογίζουσα. Κεραυνὸς, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ζώων τῶν τοῖς κέρασι χρωμένων, καὶ διαφθειρόντων· παρὰ τὸ κεραΐζειν καὶ τὸ αὔειν ὅ ἐστι καίειν. Κεραυνός ἐστι πνεῦμα ἑλικοειδῆ κίνησιν ποιούμενον, ἄνωθεν κάτωθεν φερόμενον διὰ πυρὸς ὡς τὰ πολλά.

Κέραφος, χλευασμός· κακολογία. Κερβαλὰ, ἀσθενῆ· μεγάλα. Κερβέριοι, ἀσθενεῖς· φασὶ δὲ καὶ τοὺς κιμμερίους, κερβερίους· καὶ τὴν πόλιν, οἱ μὲν, κερβερίαν καλοῦσιν· οἱ δὲ, κιμμερίαν· ἄλλοι δὲ κίμμιν. ἔστι δὲ τόπος ἐν ἅδου κερβέριος τρικάρηνος. Κερβεροκίνδυνος, τάρταρος ὑγρός· ἢ κύων μέγας ἅδου. Κερβολοῦσα, λοιδοροῦσα· βλασφημοῦσα· ἀπατῶσα. Κέρβερον, ἡ ἱστορία βασιλέα ἀιδωνέα τινός, τοῦ μολοττικοῦ ἅδην, καὶ κύνα γενναῖον ἐκεῖνον τὸν κέρβερον· ὃν ἡρακλῆς ἕλκων ἐξ ἀδύτων γῆς, καὶ τῷ εὐρυσθεῖ ἐκόμισε. Κέρβερον, τὸν τοῦ ἅδου κύνα, οὗ τὴν κλῆσιν ὅμηρος μὲν σιγᾷ· οἱ δὲ νεώτεροι κέρβερον αὐτὸν καλοῦσι· καὶ κυνὸς μὲν κεφαλὰς αὐτῷ προσπλάττουσι τρεῖς, οὐρὰν δὲ προσπλάττουσι δράκοντος, κατὰ δὲ νώτου προσφύουσιν ὄφεων κεφαλάς· καὶ τὴν τούτου ἐξ ἅδου ἀναγωγὴν, ἕνα φασὶν εἶναι τῶν ἡρακλέους ἄθλων· οἱ ἐν μετὰ καὶ ἔτι πρὸς ὀκτὼ ἐκεῖνο ἀνύσαντες· καὶ ταῦτα μὲν ὁ μῦθος· οἱ δὲ ἱστορικοὶ λέγουσιν, ἀφυκτότατον κύνα τὸν κέρβερον, ἀϊδωνέως θρακῶν βασιλέως· εἶτα σταλέντα τὸν ἡρακλέα ὑπὸ εὐρυσθέως, περιγενέσθαι τοῦ κυνός· καὶ τὸν μῦθον ἐντεῦθεν πλασθῆναι, διὰ τὸν ἀϊδωνέα τὸν θρᾷκα τῷ ὑπὸ γῆν ἅδῃ ὁμωνυμεῖν· ἡ δὲ ἀλληγορία εἰς μάθησιν ἄλλο ὑπονοεῖ, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον κακὸν, παρὰ τὸ κέαρ βαρύνειν, ὅ ἐστι τὴν ψυχήν· οὗ δὴ κερβέρου περιγίνεται ἡρακλῆς, ὁ εἰς τὸν λόγον ἀναγόμενος. Κερδαίνειν, παρὰ τὸ κέρδος· ἢ παρὰ τὸ κέαρ ἰαίνειν, ὅ ἐστιν εὐφραίνειν. Κερδαίνω, ἀποφέρομαι. Κερδαίνω, μέλλων κερδανῶ, παρακείμενος κεκέρδαγκα, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἀριστοφάνης κερδαίνειν τί βούλομαι. Κερδαῖος, ὁ ἐπὶ κέρδει τοῖς πλαύσι καθόσον ἐκβεβλάσαν. Κερδάλη, ἀλώπηξ. Κερδαλέος, ποικίλος· πανοῦργος· κερδὼ γὰρ ἡ ἀλώπηξ, ὅ ἐστι ζῶον πανοῦργον, καὶ κερδαλέος, ὁ συνετός· καὶ παραλογιστικός. Κερδαλεόφρων, ἀπατεών· πανοῦργος· δόλου πλήρης. Κερδαλεόφρων ἐστὶ καὶ ὁ ὕπουλος, δίκην κερδοῦς, ὅ ἐστιν ἀλώπεκος τῆς δολίας. ἢ ὁ τὰ πρὸς κέρδος, ἤτοι δόλον φρονῶν. Κερδάλια, ἐντάφια· ἐνταφία. Κέρδιον, βέλτιον· κρεῖσσον ἀπὸ τοῦ κέρδους. Κερδία, πανουργία. Κέρδεσι, πανουργίαις. Κερδίαν, ἀλωπεκίαν. Κέρδιον, συμφορώτερον· ὠφελιμώτερον. Κέρδιστος, ὅ ἐστιν ἐν τρισχίλιας συνείλεκται μέση λέξις ἐστὶ κέρδιστος. Κέρδιστος, πανουργότατος. Κερδοσύνη, ἐπὶ δόλου καὶ ἀπάτης παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται ἐνίοτε· ἐντεῦθεν καὶ κέρδεα τὰ βουλεύματα· καὶ κερδῷος ἑρμῆς, ὃς καὶ κέρδιστον νόημα περιφραστικῶς εἴρηται παρά τινι τῶν ποιητῶν· καὶ ἡ κερδὼ ἀλώπηξ, ὅ ἐστιν ἀπατητικὴ δολερά· ὡς καὶ τὸ κύριον παρὰ τὸ ἀλαὸς, ὅ ἐστι τὸ τυφλὸν, σύγκειται· ὅτι δὲ κέρδος, εἰ καὶ διάφορόν ἐστι πρὸς τὸ κερδαίνειν, ὅμως ἀπὸ τοῦ τὸ κέαρ ἡδεῖν γίνεται ὥσπερ ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ κέαρ ἰαίνειν. Κερδοσύνη, τὴν ἐπὶ κέρδει λέγει βουλήν· οἱ δὲ ὕστερον τὴν δολιότητα, ὡς ἀπὸ τοῦ κερδοῦς ἥ ἐστιν ἀλώπηξ. Κερδοσύνῃ ὀδυσσεὺς, λέγει ὁ ποιητὴς τὴν φρόνησιν καὶ κερδαλεότητα. Κερδῷα, ἐμπορία. Κέρδος αἰσχρὸν ἀμεινον. Κέρδος, ὄνησις· τὶ χάσμα· ὠφέλεια. Κερδὼ, ἡ ἀλώπηξ παρὰ τὴν κερδοσύνην, τουτέστι πανουργίαν ὡς εἰδυῖα εἰδὼ, καὶ ὑψηπύλη ὕψου. Κερδῷος, θεὸς ὁ ἑρμῆς. Κερέεσιν, ἅδου συμφοραῖς. Κεραία, ἀρχή· γράμματα. Κερία, ξυρεῖ. Κερεῖς, θερίσεις. Κερτίζει, βασανίζει. Κέρκα, ἀκρίς. Κέρκαξ, ἱέραξ. Κερκὰς, κρὶξ τὸ ὄρνεον. Κέρχαρα, ἐγγύη. Κερκέτης, τὸ μικρὸν πηδάλιον ἀπὸ τῶν εὐρόντων. Κερκέται· ἔθνος ἰνδικόν. Κερκίδας, δονακίνας· ἐπεὶ ταῖς αὐλαῖς ἔχουσι τὸ εἰς κερκίδας. Κερκίδας· τοὺς προδότας κατὰ λέγουσι φησὶν ἀρκάδας κερκίδας, ὅτι δι' οὓς τὰ μακεδονικὰ φρονοῦντων ἦν, εἴρηκε καὶ θεόπομπος ἐν τῷ ι' φιλιππικῶν. Κερκιδαλλὶς, ἐρωδιός. Κερκὶς, ἱστουργικὸν ἐργαλεῖον· καὶ εἶδος κυρίως φυτοῦ. Κερκὶς, ἡ τῆς πίτυος κορυφή· ἢ αἰγείρου· ἢ εἶδος ὄρνιθος. Κερκὶς ὠνόμασται παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς κρέκω γὰρ, ὃ δηλοῖ τὸ ἠχῶ, γίνεται κατὰ μετάθεσιν· ἐκ τούτου δὲ καὶ ὄρνεον ἡ κρὶξ· ὡς παρεμφαίνει ὁ κωμικὸς ἐν ταῖς ὄρνισι· ἴσως δὲ καὶ οὕτως καὶ ὁ κέρκος ἀπὸ τοῦ κρίζειν, κατὰ μετάθεσιν πρὸς διαστολὴν τοῦ ὀρθοῦ κρίκου· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα τὸ κρίκω. Κέρχνος, ἱέραξ· ἢ ἀλεκτρυών. Κερκόλυρα, οὕτως ὁ ἀλκμὰν ἔχει

ἤ φασί τινα τῶν ἀντιγράφων, ὀλίγα μέν τοι οὐ δὲ ἀκριβέστερα· ἵνα γίνηται τὸ μὲν κέρασ, ἀπὸ τοῦ κερῶ κεράσω·
καὶ ὅτι μᾶλλον ἐπὶ ἀκράτου τίθεται τὸ ζωρὸν, ὡς παραδηλοῖ ἡρόδοτος, ἐν οἷς φησιν, ἐπεὰν ζωρότερον βούλωνται ἀ-
κρατέστερα πιεῖν, ἐπισκύθισον, ὡς ἀπὸ τῶν σκυθῶν οἷ φασιν εἰς σπάρτην ἀφικόμενοι πρέσβεις, ἐδίδαξαν τὸ πλεῖο-
μένον ἄκρατον πιεῖν· ἱστέον δὲ ὅτι καὶ ἐξ(ῶν) ἀνδράσι χαμοισῖν, ἄκρατον ἐγκεράσθαι διὰ ὅτ(ι)σιν· ὥσπερ καὶ ἐκάθο-
σιόωσι θέλουσι κεκμηκότι τῷ ἥδει ἐκ τοῦ ἄκρατος γὰρ καὶ ἐκεῖ ὁ οἶνος ἦν· Κέραιρε, κίρνα· ἀπὸ τοῦ κεράω κερῶ, κε-
ραίρω· Κεραιέλοντα, ὁ εἰς κέρατα ἐλαύνων ἄγων· Κεραίλεια, τὴν κόμην καλλωπιζομένη· Κέραιε, κεραίνων κέρα-
σον· Κεραυνοῦχοι, διηκόνοι τὸν ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς τριοῖς κεραυνοῦχου· Κέραιος, σταυρός· Κέραιε, κεραύνει· Κεραΐσαι,
διέφθειραν· Κεραΐστης, τόπος μιλήτου ἀπὸ τοῦ τὸν ἀπόλλωνα κέρατα τοῦ ἀρρένος τράγου ἀμελγομένου ὑπ' αὐτοῦ
ποιῆσαι ἐκεῖ, ὡς καλλίμαχος· Κεραστὴς, κωμήτης ἀλιευς· εἶδος ὄφεως· καὶ ὁ κέρατα ἔχων· Κεράμβηλον, κό-
μου προβασκάνιον ἢ θυρίδιόν τι, ὃ περὶ τὰς συκᾶς διασημαινόμενοι ἀποδιώκει τῇ φωνῇ τοὺς κτίνας· εἰσὶ τοὺς κανθάρους,
ὡς κέρατα ἔχοντας τὸν κέραμβον· Κεράμβυξ, ζῶον κανθάρῳ ὅμοιον· Κέραμεα, ὁ πατρόθεν τὸ κέραμος· Κεραμεῖς,
ἔνθα τὰ ὄστρακινα σκεύη πιπράσκεται· Κεραμεικοῦ, ματαίαι πληγαί· ἀγὼν γὰρ ἀθήνησιν ἐπιτελεῖς ἐν τῷ κεραμει-
κῷ, ἐν ᾧ τύπτουσι πλατείαις χερσὶ τοὺς μὴ τρέχοντας, καὶ τοὺς ἀλλοις ἀγωνισαῖς γέλωτος χάριν· Κεραμεικὴ μάστιξ,
τὸν ὀστρακισμὸν λέγουσι· μάστιγα μὲν, διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κολάζειν· κεραμικὴν δὲ, διὰ τὸ
ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι· Κεραμεύς, ὁ πηλοῦ ἀπὸ κεράμου· Κεράμειον, ἀγγεῖον· τὸ δὲ κύριον κεράμιον διὰ
τοῦ ι· Κεραμεικοί, δύο ἀθήνησιν· ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως· ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ πεσόντας ἔθαπτον δη-
μοσίᾳ, καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον· εἰσὶ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχουσαι ἐπιγραφὰς, που
ἕκαστος τέθαπται· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ ἵσταντο καὶ προεστήκεσαν αἱ πόρναι· καὶ ἄλλως κεραμεικὸν, τόπος ἀθήνησιν, διότι τὰ ἀ-
γάλματα ἐκεῖσε ἱδρύμενα· ἀλλως δῆμος ἀττικῆς· Κεραμεὺς, ὁ λυκοῦργος· Κεραμεύειν, κοινῶς αὐτὶ τοῦ καπηλεύ-
εσθαι· ἦν δὲ καὶ κεραμέως πατὴρ ὁ κέφαλος· ἔλεγον δὲ κεραμεύειν, καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κοινά· Κεραμεὺς, παρὰ
τὸ κέραμος, τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος, καὶ κέρα κέραμος· ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν, ἔραν φησίν· οἱ δὲ παρὰ
τὸ κεκάμφθαι τὴν ἔρα· Κεραμεοῦν σκεῦος, βέλτιον λέγειν ἢ ὀστράκινον· Κεραμεικοὶ πληγαί, ἀφρόνιος φησιν, ὅτι ἀπὸ
τοῦ ἐν τῷ κεραμεικῷ ἀγῶνος τῆς λαμπάδος, καὶ τοὺς ὑστάτους τρέχοντας ἀπὸ τῶν ἀγοραίων τύπτεσθαι πλατείαις ταῖς
τῶν παλαιστῶν χερσί· καὶ λέγονται αἱ τοιαῦται κεραμεικοὶ πληγαί· ἐμφαίνεται δὲ ἀπὸ τούτου ὅτι παρὰ τοῖς κεραμεῦσιν
τοῦτο μάλιστα γίνεται· ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· Κεραμίνας, δημοσίους· Κέραμος, πίθος· καὶ πᾶν ὄστρακον· καὶ δε-
σμωτήριον· καὶ ὁ χέραμος· καὶ πόλις καρίας· ἴδε δὲ ἐπὶ χέραμος· Κεραμέως πούς, ὁ σαθρὸς καὶ μὴ βέβαιος· Κερα-
μωτὴν, πακτικὴ διάταξις ὅπερ ἑτέρου ὄμματι ἐν παιδιᾷ μέρει· βαίνει κεράμους ὀνομάζει βλάβας φυγάς· Κερῶ,
ἀπὸ τοῦ κέρατος εἴληπται· οἱ γὰρ παλαιοὶ πρὸ τῆς τῶν ποτηρίων χρήσεως κέρασιν ἐχρῶντο, αὐτὶ ἐκπωμάτων, ὡς δῆλον
τὸ πίνειν, καὶ τοῦ ξενοφῶντος λέγοντος, κέρατα δὲ οἴνου περιέφερον, καὶ πᾶς τις ἔχων· καὶ φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος
ἧκε· καὶ λαβοὺ κέρας μεστόν, εἶπε προπίνω σοι· καὶ ἀναστὰς συνεξέπιεν· καὶ συγκατεδύσατο μετὰ τοῦ κέρας· Κε-
ραίξαι, κολυμβῆσαι· κυβιστῆσαι· Κεραννὶς, ἐκ τοῦ κεραννύμι· καὶ ἡ μετοχὴ κεραννὶς· κεράννυμι δὲ ἐκ τοῦ κεράννω·
Κεράσαι· κεράσωμι· ιςσι· κερῶ· Κεραοὶ, τὰ πλεῖον ἢ κέρατα ἔχοντα· Κεραὸν ἔλαφον, ὁ τρίτης τὴν πλεῖον λέγει· κε-
ραὸς καὶ κερασφόρος ταῦρον· πρὸ ὅτι κεραὸς, ποιητικὸν κερασφόρος, κοινόν· Κέραξ, θρίξ· τόξον· καὶ αἰδοῖον· Κερα-
ξόος, ὁ κερατουργός· ὁ κερατογλύφος· Κερασβόλα, ἄκαρπα· Κερασβόλος, ὁ τοῖς κέρασι βάλλων· Κέρας βοός, ἀ-
μὴν, κυρίως· οἱ δὲ, τὴν τρίχα· ἄμεινον δὲ τοῦ κέρας τὸ προσκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ αἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι
τὴν ὁρμιάν, ἰλιάδος ω· Κέρας, κεφαλή· θρίξ· σάλπιγξ· δύναμις· ἢ πολέμου μέρος· καὶ ἡ ἐξοχή· Κέρας, ἐπὶ ζώου ἀρ-
σενικὸν φυσικῶς, ἐπὶ νεὸς καὶ ἐπὶ πολέμου· Κέρας οὐ μόνον ζωϊκόν ἐστιν, ἀλλά που καὶ φυτικὸν τροπικῶς ὡς δῆλον ἐκ
τοῦ ψευκέρατα τέτρανται καὶ κέρατα προτεμεῖν, ἤτοι καμπαί· καὶ ἐπὶ ἰσχύος δὲ τὸ κέρας· καὶ ἐπὶ πολεμικῆς ἐκπλέξεως, κέ-
ρας δεξιὸν, καὶ ἀριστερόν· καὶ κέρας, τριχὸς ἐμπλοκή· καὶ συμποσίου τὸ σκεῦος· ἐπεὶ κέρασι βοῶν οἱ παλαιοὶ καὶ γράψας
ἔπινον· ὅθεν καὶ διόνυσος φησι, κερατοφυὴς ἐγράφετο, ὁ ταῦρος ἐκαλεῖτο· καὶ ἐν κυζίκῳ ταυρόμορφος ἵδρυται· καὶ ἐκ τοῦ
τοιούτου δὲ κέρατος, ὁ τὸ μίξαι οἶνον ὕδατι, κεράσαι φαμέν· καὶ κρατῆρα, τὸ εἰς τοῦτο δεξιὸν ἀγγεῖον ὅσιον κερατήριον
ἐκαλεῖτο δὲ φασι, τὰ τοιαῦτα κέρατα, ῥυτὰ ὀνομάζεται δὲ τι σιμὲς τοιοῦτο ποτήριον, καὶ κέρας ἀμαλθείας· παρεστ(ι)-
χεὶ, ἀπὸ τοῦ θρυλλουμένου τοῦ κατὰ τὴν μυθικὴν αἶγα· ἄλλω δὲ τοιούτῳ ποτηρίῳ κλῆσις ἦν, ἐνιαυτὸς ἴσως δὲ διὰ τὸ μεῖζο-
λεῖον εἶναί τι, ἢ ἐπὶ τελεστικόν ἐπεὶ καὶ τελεσφόρος, ὁ ἐνιαυτὸς λέγεται· μεγάλα δὲ ὡς εἰκὸς ἦσαν τῶν κεράτων, ὡς
ἐκ μεγάλων βοῶν, ὁποῖα ἐπαρὰ παίοσι καὶ μολοττοῖς· ὀξὺ ἐκπῶμα τε ἐτρίσιν, πελαργικοῦ τις καὶ χρυσοῦ τις τὰ χό-
λι· ὡς ὁ ἀρίστας ἐχώρει φασί, καὶ τέσσαρας χοᾶς, ἤγουν χοέας τοὺς παρ' ἀττικοῖς· χρῆσις δὲ συχνοτάτη κεράτων,
παρὰ ξενοφῶντι, καὶ παρὰ αἰσχύλῳ, ἐν τῷ ἀργυρᾷ τοῖς κέρασι χρυσᾶ στόμια προβεβλημένοις· καὶ παρὰ πινδάρῳ, ἔνθα
λέγει τοὺς φῆρας, ἤγουν θῆρας κενταύρους, ὅτε ἀργυρέοις κέρασιν πίνειν· ἦν δὲ ἄρα ἡ τῶν τοιούτων κεράτων χρῆσις, θ-
ηριώδης πως ἐκπληκτικοί, εἴγε καὶ ἀπλεῖς οὕτως ἔπινον· φίλιππος γοῦν βασιλεύς φασι, κέρατι προὔπινεν, ὡς ἐφιλοφρονεῖτο·
ἔστι δὲ καὶ εἶδος τὸ κέρας ἀδιαλύτου συλλογισμοῦ· Κέρας, ἡ θρὶξ διὰ τὸ τοῖς κέρασιν ὁμοίως ἐκφύεσθαι· οἱ δέ φασιν,
ὅτι ἡ ἐκ βάθους ἰκμὰς ἀπὸ τῆς θερμασίας ἀναφερομένη, κατέπεσεν τῇ τοῦ δέρματος πύσει φριξέσιν, κερατοῦται· ὁ
γυναικὸς κεκαρμένη κέρας, ἢ ὄνομα ποταμοῦ· καὶ τὸ κέρατος· καὶ τὸ κερατήριον· ἢ ἄλλα πολλὰ σημαίνει· Κεράσαι ἐπὶ
τὸ ἐπιχεῖν οἶνον ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους· πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέρατι, αὐτὶ τοῦ προχόου· Κερασβόλα, τὰ σκληρά· Κερασβό-
λα, ἄκαρπα· τὰ ἐψητὰ ὄσπρια· οἱ περὶ τὰ κέρατα τοῦ βοὸς δεσμοί· ἢ αἱ ἐν τοῖς ἀρχαίαις λύραις κόλλαβοι· Κέρασι,
τὰ ἐκ παρ' ὀβελῶν, κρέμασαι, ἀλλ' αὐτὶ τοῦ ἐνέχεις κεῖται· ὡς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρήσεως, καθ' ἣν κέρασι ζωοῖς εἴχοντες ἔπινον·

κεκέντρα διαξικέλλαθα. Κεντρηνεκέας, παρὰ τὸ διηνεκῶς ἢ συχνῶς κεντρίζεσθαι ἢ τοῖς κέντροις εἴκεσθαι καὶ ταῖς ὁρμαῖς. Κέντριον, τὸ βουκέντριον. Κεντριάδαι, τῶν περὶ τὰ μυστήρια. Κεντρίναι φωνή. εἶδος τι ζώου. Κέντρεσι πειστικὸν ἔχει τοῦ ... ὁμοίως στύφω στυφνὸς στρυφνός. ὅπερ εὕρηται διὰ τοῦ στριφνός. τρίτον τριττός. στέγω στιβρός. Κεντρότυπος, ὁ μαχητικός. ἢ ὁ ἡνίοχος. παρὰ τὸ κεντρεῖν τοὺς ἵππους. Κέντρον λέγεται, ᾧ κατάρχονται ἵππων. παρὰ τὸ κεντεῖν. ἀφ' οὗ καὶ κέντρις ἵππων δοκεῖ δὲ κέντρον εἶναι ἄλλως τὸ ἀπαρὰς κεντοῦν. ὡς καὶ βούκεντρον. καὶ τὸ περὶ τὰ θηρία ἐν θηρίοις ᾧ τύπτονται ἵπποι. διὸ καὶ τρυγόνος θαλασσίας κέντρον λέγεται, καὶ σκορπίου δὲ καὶ σφηκὸς καὶ λέοντος καὶ ἑτέρων. τούτου δὲ κέντρου παρώνυμοι καὶ αἱ κεντρωτικαὶ πέρα τοῦ ... καὶ αἱ γραφόμεναι ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐγκεντρίζειν, ἐπὶ φυτῶν. ἵνα ὥσπερ ἐγκεντρίζειν δέῃ, τὸ ἐγκεντιεῖν καὶ ἐμβάλλειν φυτῷ τινι κλαδίσκον ἀλλοίου φυτοῦ ἢ κέντρων ῥαπτός μὲν, ὅπερ ὡσανεὶ παρακεντοῦνται διάφορα χρώματα ὑφασμάτων γραπτὸς δὲ, ὃ περιτίθενται τοιοῦτον πρὸς κέντισμα τος δίκην μέρη χρωμάτων, καὶ στίχων ἀλλήλοις ἄλλα, ὁποῖα καὶ τὰ κληθέντα ὁμηρόκεντρα, τουτέστιν αἱ ὁμηρικαὶ κέντρωνες. ἃ σώματα ἥρμοσται καὶ ὅξ ἑτέρων κεντῶν. ἴδε δὲ που καὶ ἐκ τοῦ ζολογιδῶν, ὁποῖα σκευασθείσονται εἶναι οἱ μὲν φαίνονται ἐντορείας οἰκείας, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν λογοσυλλεκταὶ δ' αὐτῆς, καὶ δι' ὅλου περὶ μολογοῦντες ἐν ἐγκωμίας. ἱστέον ὅτι κυρίως κέντρον τὸ στίζον ἐστί. διὸ καὶ ἰσαυρὸν παρ' ὁμήρῳ κέντρον καὶ μάστιξ, ἐκ τοῦ στίζειν γὰρ ἢ κεντεῖν ἡ μάστιξ. ὡς ἢ ἐμαστιγίας, καὶ τὰ στικτὰ, ὡς καὶ τὸ βαλιὸν ὠκείωται, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, ὅπερ ἐστὶ κεντεῖν καὶ στίζειν. Κέντρων, φανερὸς κλέπτης. ὅτι βασανιζομένας αὐτοῖς κέντρα προσφέρουσιν. ἢ κέντρων τουτέστι χαλεπὸς ἢ φρικτὸς, καθὸ καὶ τοὺς ἡνιόχους κεντροτύπους καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέντροις τύπτοντας. κέντρων δὲ ἐστὶ τὸ ἐπισυστομένον τοῖς ὀ... τας ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων συρράψειν, καὶ ἐπίσαγμα τῶν ὄνων. ἄλλως αἱ ἐκ τῶν ἄλλων συντεθεισμέναι ἐπὶ τοιαῦτα τινα τοῖς ὑποζυγίοις ἐπιτιθέμενα, καλοῦνται κέντρωνες. οἱ δὲ τὸν λάθρον ἀκούουσιν, ὡσεὶ κεντρότυπος ὁ κεκεντρωμένος ἢ φρικτός. Κέντρωνες κυρίως λέγονται τὰ ἐκ διαφόρων χρωμάτων συνερραμμένα εἰς ἓν, ὡς ὁμοιοῦνται πως τὰ ὁμηρόκεντρα. αἱ γὰρ ᾄδοντες τὴν ὁμήρου ποίησιν συνέρραπτον αὐτὴν οἷον τὰ εἰς ἓν ὕφος ᾀδόμενα. ἢ καὶ ἄλλως, διότι κατὰ μέρος φασὶ τῆς ποιήσεως διαδεδομένης, τὴν σύμπασαν ποίησιν ἐποίησαν οἱ ᾄδοντες, καὶ τὰ ὀκτὼ ἐπὶ τέρας ὁμηρικῆς βίβλου συρράπτοντες, ὡς ἐβούλοντο, ῥαψῳδοὶ ἐντεῦθεν προσηγορεύθησαν. τῆς δὲ τοιαύτης ῥαφῆς παράδειγμα σαφὲς, οἱ κέντρωνες, τουτέστι τὰ λεγόμενα ὁμηρόκεντρα. Κεντυρίων, ἑκατόνταρχος. ὅτι τὸ τάγμα τῶν ἀρχῆς ἑκατοντάδος. κέντο γὰρ παρὰ ῥωμαίοις, τὰ ἑκατόν. Κένταυρος, τοῦ τοὺς ἵππους κεντοῦντος. Κενοῦν, ἀντὶ βλάβην καὶ ἐλάττωσιν ἑρμηνεύει. Κενοῦν, μάταιος ἀποφανεῖ. Κενὸν φάσις, τυφλοῦν. Κενώτερος, ἐλαφρότερος. κουφότερος. τὸ κενώσιμον τῆς ἰατρείας ἢ τὸ θεραπευτικόν. Κενοῦν τοῦ προσώπου, ἀντὶ τοῦ κενὸν ποιεῖ. ἀριστοφάνης τὰς παλαίστρας ἐξεκένωσε. Κενῶσαι, ἀντλῆσαι. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τῆξαι. Κενοῦσι, κενοῦσι. λαγόσι. Κέαρ, ὑπάρχει. Κέαρ, ὡσαύτως καὶ τὸ ἀρτηριακὸν ἐὰν κέωμαι ἐὰν κέῃ ἐὰν κέηται. Κέονται, ἀντὶ τοῦ κεῖνται παρὰ θεοκρίτῳ. Κέπφαι, οἱ κοῦφοι, ἀπὸ τῶν ὀρνέων. ὅθεν καὶ τοὺς ἐλαφροὺς ταῖς φρεσὶ, κούφους καλοῦμεν. Κέπφος, εὐήθες ζῶον. οὗ μέμνηται καὶ νίκανδρος, ἢ ἄρατος, καὶ καλλίμαχος. ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης ζῆν αὐτὸν λέγουσιν, ἐσθίοντα τὸν ἀφρόν. εἶναι δὲ αὐτὸν πολὺ μὲν ἐν τοῖς πτεροῖς, ὀλίγον δὲ ἐν τοῖς κρέασι, καὶ κεκραγόσι ὠδίνοντα. ὅθεν ἐλέχθαι τὴν παροιμίαν κέπφος ὠδίνει, ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων μὲν μεγάλα, μηδὲν δὲ ἄξιον τῆς ἐπαγγελίας ποιούντων. Κέπφος, θαλάσσιον ὄρνεον λαροειδές. ὅπερ ἀγρεύουσιν οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων. Κέπφοι, ὡς τινὲς λέγουσι καὶ λάλον φασὶν ὄρνεον. ὅπερ φιλεῖ ἀφρὸν θαλάττιον ἐσθίειν. τοῦτο βουλόμενοι οἱ τῶν ἁλιέων παῖδες χειρώσασθαι, ῥίπτουσιν πρὸ αὐτῶν ... ἀφρὸν εἶτα ἐγγύτατα φέρουσι τοῦτο ἐν ταῖς χερσὶν, καὶ οὕτω κατὰ μικρὸν ἀπατῶντες δι' χειρὸς ἀγρεύουσι τοῦτο ἐμπεσὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. εἴληπται οὖν εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν ἢ ἀνοήτων. καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος. Κεπφωθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἐπαρθεὶς. κέπφος γὰρ εἶδος ὀρνέου κούφου. ἢ κεπφωθεὶς, ἐρεθισθεὶς. ὀξέως ἐλαυνόμενος. Κέρα, κέρατα. τρίχες. Κεραία, ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν ὅθεν καὶ κέρατα. Κέρα ἀγλαὲ, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ τόξοις ἀγλαϊζόμενε. ἵνα λέγῃ κέρατα τοὺς πήχεις τοῦ τόξου. οἵπερ εἰσὶ συμβεβλημένα κέρατα. οἱ δὲ φασὶ τὸ κέρα ἀγλαὲ, ἀντὶ τοῦ καλλίστε τὴν τρίχα. ἢ τοῦτο οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ἐπὶ ἀπάτῃ παρθένων. Κεραβάτης, ὁ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρέων, τουτέστι τὰς κορυφὰς βαίνων. ὡσεὶ ὀρειβάτης. κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα. ὡς φησὶ πίνδαρος ὑψικέρατα πέτραν, ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. Κερασγλαὲ ὕφη, παρθενοπίπα, ἢ γυναικομανὴς ἐπὶ τῷ παρθένους ὑπάγεσθαι. ἕτεροι φασὶν, ὡς κέρας ἐστὶν ἐμπλοκὴ τῶν τριχῶν, καθὰ παρὰ ἀθηναίοις ὁ κρώβυλος. ὡς τῶν δ' ἰνδῶν καὶ ἰθακησίων ὑπόδειγμα. ἡρωδιανὸς δὲ λέγει, ὅτι κέρας ἐπὶ τριχὸς μάλιστα ἐπὶ βοὸς ἢ ἄλλων θηρίων λέγεται. καὶ ἕτεροι ὁμοίως φασὶν ἐπὶ τριχὸς ἀνθρώπου τὸ κέρας λέγεσθαι κυρίως δὲ κόμην ἢ τρίχα ἢ πλοχμὸν ἢ ἔθειραν. οἱ δὲ περὶ ἀπίωνα, καὶ ἡρόδωρον τοιαῦτα φασὶν, ἐμπλοκῆς τι εἶδος ἐς κέρας τελοῦσαν αὐτὴν εἶναι οἱ παλαιοὶ καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκάλουν αὐτό. ἢ ἄλλα ὅσα κοσμήματα τριχῶν. ὁ γοῦν σώφρων φησί που, κόρυνας ἀναδούμενοι καὶ ἀθηναῖοι τέττιγας ἀνεπλέκοντο. καὶ παρ' ὁμήρῳ πλοχμοὶ οἳ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. ἀριστοτέλης δὲ φασὶ κέρα ἀγλαὸν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ αἰδοίου σεμνυνόμενον. ἐπὶ τοιούτου σημαινομένου τὴν λέξιν ἐκεῖνος νοήσας, καὶ ἐντεῦθεν τὴν λέξιν πεποιῆσθαι ἔοικεν ὁ σκεπτικός. τὴν γλῶσσαν ἀρχίλοχος ἁπαλὸν κέρας αἰδοῖον. Κεραία, τὸ κερατάριον, τὸ διὰ μαγγάνου ξύλου τῷ ἱστῷ ἐπικείμενον, οὗ καὶ τὴν ὀθόνην ἐξάπτουσι. Κεραΐδες, τῶν προβάτων τὰ θήλεα, τὰ ἔνδον ὀδόντας ἔχοντα. Κεραΐζειν, κυρίως μὲν ἐπὶ φθορᾶς τῆς ἐκ ζώων κερασφόρων λέγεται. καὶ ἄλλως δὲ ἐπὶ πολιορκίας, καὶ λεηλασίας πολεμικῆς. ἢ καθ' χρηστικῶς εἴρηται ἀπὸ τῶν ζώων βλαπτόντων τοῖς κέρασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ κείρειν, ἐξ οὗ ὁ κόρος. Κεραΐζειν, ἐπὶ κερασφόρων ζώων κυριολεκτεῖται. λέγει δὲ ὅμηρος κεραϊζέμεν πόλιν, τὸ ἁπλῶς ἀφανίζειν, καὶ ὡς εἰπεῖν κείρειν ἐπὶ δὲ ἄλλων οὖν καὶ ὅτι τὸ ἁπλῶς φθείρειν καὶ ἀφανίζειν, ἱκανῶς προδεδήλωται. Κεραΐζοι, διακόπτοι. ἀναιροῖ. διαρπάζοι. πορθοῖ. Κέρας, κέρας

τοῦ κατὰ πλεονασμὸν ὀκέλλω. Κελλωνεῖς, ἔθνος σκυθικόν, ἢ κελχοί. Κελλάριον, παιδίον. Κελλέσαι, τεχνάσαι(?).
Κελμαὶ, δέρμα ἢ νεῦρον ἐλάφου. Κέλμις, παῖς ἢ λέκυθος· καὶ ὄνομα ἑνὸς τῶν ἰδαίων δακτύλων. Κέλομαι, πρακ-
τικὸν κελλῶ, κατὸν κέλσται(?), ἀπὸ τοῦ κελλῶ, δωριεῖς λέγουσι. Κέλομαι καὶ ἄλλα, Ἰωνικὸν δὲ γίνεται ἐκ παραλ-
λήλου. Κελάρυσε, κελάδησα. Κέλσαι, ἐκκεῖλαι, ὁρμῆσαι καὶ λαβεῖν· ἢ προσπέσαι· ἐξοκεῖλαι· συγκλεῖσαι· εἰλῆ-
σαι. Κελτοὶ, ἔθνος ἀπὸ κελτοῦ υἱοῦ ἡρακλέος. Κελτῶ, κελεύω. Κέλτρος, ὄνομα λίμνης, εἰς βάλλουσα περὶ τὸν ἀ-
ξενον πόντον. Κελύφανα, λεπίσματα. Κελύφη, καλύμματα δικτύων, ἢ τῶν ἐγκλημάτων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· κελύ-
φη δὲ, τὰ τῶν ὠῶν καλύμματα· ὅσα ἔλεγον ἀποβλήματα δικτύων. Κέλυφος, τὸ λέπυρον τοῦ ὠοῦ· ὅτι αἱ τὰς βαλάνους
ἐσθίοντες, καὶ καλλύφη ἐκ φηγῶν· καὶ κέλυφος, ὀστέον λεπτόν, κυρίως δὲ καὶ τὸ τῆς ὀπώρας καὶ τῶν ὕδρων. Κελῶ, ὁρ-
μήσω. Κέλωρ, κύριον ὄνομα· καὶ ἱππεύς. Κέλωρ, ἔγγονος, υἱὸς ἐκ τρυμίας· γάλλος· σπάδων. Κέλωρ, σημαίνει τὴν
φωνήν· παρὰ τὸ κέλω, τὸ προστάσσω· ἢ παρὰ τὸ καλῶ, κάλωρ καὶ κέλωρ. Κέλοι πυρὶ, τῷ καυστικῷ. Κελωρύειν, κεκρα-
γέναι βοᾶν. Κελωρύσας, φωνήσας· βοήσας. Κέλως, ὁ κελλάριος· παρὰ τὸ κέλλω. Κεμαστά, καθαρά· ἁγνά. Κεμὰς,
ἡ νέα ἔλαφος ἐστὶ· διαφορὰν δὲ φασὶν εἶναι κεμάδος καὶ νεβροῦ· κεμάδα γὰρ εἶναι, τὴν ἔτι κοιμωμένην ἐν τῷ σπηλαί-
ῳ κοιμάδα τινὰ οὖσαν· νεβρὸν δὲ, τὸν ἤδη μείζονα, καὶ ἤδη βορᾶς δεόμενον, καὶ νεμόμενον. Κεμασίτας, ἰχθύας. Κέ-
μβρινα, ὄνομα ὄρους· ἢ κέμβρινα εἶδος ἐγώ(?). Κέμμερος, ἀχλὺς ὀμίχλη. Κέμμις, ὅριον. Κέμμις, πόλις ἐν αἰγύπτῳ.
Κέμμορ, μέγα κῆτος. Κεμπὸς, κοῦφος· ἐλαφρὸς ἄνθρωπος. Κεμφὰς, ἔλαφος. Κέμον, ὁ πρόφθαλμος. Κέμφος,
εἶδος ὀρνέου κούφου· καὶ κεμφωθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἐπαρθείς. Κεῦ, αὖ. Κενὰ, ἀπόκενα· ἄκυρα. Κένανδρος, κενὸς ἀνδρός.
Κενεά, κενά· μάταια· κύπριοι δὲ ἀνανδρίας. Κενέαρος, κενός· ἐλαφρός. Κενεαυχέες, μάταια καυχώμενοι
καὶ κενὰς αὐχοῦντες. Κενέβας, σπόγγος. Κενεβρεῖον, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει καὶ μεταφορικῶς ... ἀντὶ τοῦ νεκρι-
μαίων· ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν ποικιλοτέρας ... δεομένων· ἄλλως τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν ἐκ τοῦ
κενέβρειον, ὅ ἐστι θνήσειν. Κενεμβατεῖ, διὰ τὰ κενὰ ἐπιβαίνειν ἢ κενὰ ἐπιχειρεῖ. Κενόν τι νέεσθαι, λέγει ὅμηρος αἰσ-
χρόν ἐστι κενόν τινα ὑποχωρῆσαι ἤγουν μὴ πράξαντα τὸ τέλος, οὗ ἕνεκα ἦλθε· μὴ δὲ ἐκπεπληρωκότα, ὅ ἐφ' ὑπέσχετο, μὴ
δὲ ἔχοντα λάφυρα. ἐν τῷ κεινὸν πλεονασμός ἐστι τοῦ ι. ὡς γὰρ κουλεός, κουλεός· οὕτω κενός, κεινός. Κεινὸς, πό-
σον; πλεονασμοῦ ἐπέκτασις· ἢ τί ἐστιν ἐπέκτασις; συλλαβῆς πλεονασμὸς κατὰ τὸ μέσον τὸν οἰκεῖον τόνον φυλάτ-
των· οἷον ἀδελφός, ἀδελφεός. Κεινῶν, ὡς περιεκτικόν ἐστι· καὶ ἔχει πλεονασμὸν τοῦ δευτέρου ε, κατὰ τὸ πηλῶν, ἀκαν-
θεών, χαραδρεών· λέγεται δὲ παρὰ τὸ κενὸς εἶναι ὀστῶν. Κενεῶνα, τὸν περὶ τὰ λαγόνα τόπον. Κενὴ, ἡ ματαία. Κε-
νὴν, μακαρίας εἰς κενόν· καὶ μάταιον μακαριζομένην. Κενήριον, τὸ κενὸν μνημεῖον. Κενῆς, ἐστερημένης· κεκενωμέ-
νης· ματαίας. Κενθίπποι, πρὸς ἀργούς· διὰ τὸ πρῶτον ἐκεῖ κεντῆσαι τὸν πήγασον ἵππον βελλεροφόντης. Κενίσαι,
κεντρίσαι. Κενοδοξία, κενῶν ὄρεξις· ματαία τις περὶ ἑαυτοῦ οἴησις· ἢ κενοδοξία ἐστὶν, ὁ πρὸ τῆς ἀπαθείας θέλων ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων δοξάζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς πεφυκόσι γίνεσθαι δι' ἀπάθειαν, καὶ γνῶσιν θεοῦ. Κενόν ἐστιν, εἴπερ ἐστὶν διάστη-
μα ἀφανές· ἢ ἀνθρώπων ἔρημον σοφοκλῆς. Κενὸν φάος, τυφλόν. Κενοσπουδία, ματαία σπουδή· καὶ κενόσπουδος, ὁ
περὶ ματαίας σπουδάζων. Κενὸς, οἱ μὲν παρὰ τὸ σκενῶ, σκενὸς κενός, ἐν ᾧ ἐστι τι σκευάσασθαι καὶ βάλλειν· ἢ παρὰ
τὸ καίω, καενὸς καὶ κενὸς ὁ κεκαυμένος, καὶ ... ὅτι τὰ κεκαυμένα, κοῦφα καὶ ἐλαφρὰ γίνεται· ἢ παρὰ τὸ κι-
νῶ, κινὸς καὶ κενός· τὰ γὰρ κοῦφα καὶ κενὰ, εὐκίνητα καὶ εὐβάστακτα· ἢ παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ· γενὸς καὶ κενὸς, ὁ χωρῆσαι
δυνάμενός τι, διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν· ἢ παρὰ τὸ χέω, χενὸς καὶ κενός· ἢ παρὰ τὸ ξέω, ξενὸς, ὁ κατεξεσμένος, καὶ κενός, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ι κεινός· σημαίνει τρία· διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, σημαίνει τὸν μάταιον, καὶ κοῦφον· καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου,
σημαίνει τὸν νεωστὶ κατεσκευασμένον· ἐξ οὗ καὶ ἐγκαίνιον· σημαίνει καὶ τὸ παράδοξον, καὶ θαυμαστόν. Κενοτάφια, τινὰ ἐ-
στιν ἐλισσόμενα, ὡς τύμβος νεκροῦ, μὴ ἔχοντα νεκρόν. Κενοῦχος, τὸ βαλάντιον. Κενοφωνία, ἡ ματαιοφωνία· ἀσέβεια·
ἤγουν αἱρετικά. Κέντος, αὖτος(?). Κένσαι, προστακτικὸν μέσου ἀορίστου· ἀπὸ τοῦ κεντῶ ὁ μέλλων δὲ γίνεται καὶ ἀπὸ
τοῦ κεντῶ κεντήσω, ἐκέντησα, κεντῆσαι, καὶ κένσαι συγκοπῇ. Κένσαι, ἀντὶ τοῦ ἄρξαι· κεντρίσαι· κτίσαι· κελεῦσαι. Κέν-
ται, ἐστὶ διαλέκτου· ὡς γὰρ τὸ παρ' ἡμῖν φίλτατον, φίντατον· καὶ βέλτα, βέντα· οὕτω κέλται κένται. Κενταυρικῶς, ἀγροί-
κως· ἀκόσμως· ὑβριστικῶς· ὅτι καὶ οἱ κένταυροι ὑβρισταί· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς· ἠρωτεύετο γὰρ ὁ ἡρακλῆς. Κενταυ-
ρίσκος, ἀγροῖκος· ἄγριος. Κένταυροι, λησταί· καὶ οἱ αἰγιαλεῖς· καὶ οἱ παιδερασταί, ἀπὸ τοῦ ὄρρου. Κένταυρος, ὅτι γυναι-
κεῖον μόριον σημαίνει, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, φέροντες χρῆσιν θεοπόμπου εἰς τοῦτο· πιθανώτερον δὲ τοῦ ... σκῶμμα, τὸ
εἰρῆσθαι κένταυρον· ὅς κεντεῖ ὄρρον τὸν παρὰ τῷ κωμικῷ. Κένταυρος, ὄρρος. Κενταύροις, φηρὰς φασὶ κατὰ λέξιν σώ-
ζειν ἐπιδεικτικῶς· αὐτοὶ φῆρας, τοὺς ἐκ δύο φυσῶν ἡρμοσμένους, ὅ ἐστι διφυεῖς· τὰ μὲν κάτω ἵπποις ὄντας ἄχρι καὶ εἰς αὐ-
χένα, τὸ δὲ ἐν τοῖς ἄνω ἀνθρώποις· ἢ τὸ ὅλον εἰπεῖν, ἵπποις τισὶν ὄντας ἀκεφάλοις καὶ ἀνθρώποις ἄποδας· ὅθεν καὶ ἀστεῖον ἐκεῖ-
νο εἴρηται, ὅτι δηλαδὴ ἐν τῇ τῶν ἱπποκενταύρων φύσει, ἵππος μὲν ἀποδίδεται ἄνδρα· βροτὸς δὲ ἀπεστέρηται ἵππον·
περὶ μὲν κενταύρων ζήτει παλαίφατον. Κεντάπαυτα, χωρίον τι. Κεντεῖ, οὐ κεντᾷ σοφοκλῆς· κεντεῖ τι μὴ φείδε-
σθε πανδήμου στρατοῦ. Κεντέω, συζυγίας ἐστὶ πρώτης τῶν περισπωμένων. Κενταλίου χολῆς, εἶδος ἀξιώματος. Κεν-
τήματα, ζημιώματα. Κεντηνάριον, νομίσματος ποσότης. Κέντορας ἵππων λέγει, τουτέστι τοὺς ἐλατῆρας, ἢ
ἱπποδαμούς· ὡς παρὰ ὅμηρον τι σαφέστερον τὸ ἱπποκένταυρος, ὁ κεντῶν δηλαδὴ ταύρους κυνηγετικῶς· ὅθεν ὁ κωμικὸς βλα-
σφημίᾳ κενταύροις ἔπαιξε τοὺς αἰσχρῶς κεντοῦντας ταῦρον, ὅ ἐστιν ὄρρον· ἀφ' οὗ τὸ ὀρρωδεῖν· ἐπεὶ καὶ λαύρους τοὺς
πάσχοντας, ὡς οἷον λασιοταύρους, ἤγουν δασεῖς τὸν πρωκτὸν ταῦρον. Κέντορας ἵππων, καδμείους λέγει, ὡς πολε-
δαμνοῦντας· ἄλλως γὰρ οὐκ ἔπαινος τὸ κεντεῖσθαι, ἀλλ' ὀκνηρίας ἔνδειξις· ὡς πίνδαρος λέγει, ἀκέντητον ἵππον.
Κέντορες ἵππων, οὐ μόνον εὖ πολοδαμνοῦντες, ἀλλὰ καὶ ἀτεχνικῶς ἡνιοχοῦντες. Κέντρα, τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα.

βασιλεῦ· καὶ πόλις τῆς Φρυγίας. Κελαινεφὲς αἷμα, τὸ κελαινὸν φαινόμενον, καὶ αὐτὸ χρῶμα καθ' Ὅμηρον ἤτοι τὸ μέλαν. Ζεὺς δὲ κελαινεφὴς, ἄλλοι μὲν λέγουσιν οὕτω, διὰ τὸ μέλαν εἶναι καὶ δυσόρατον· μέλας γὰρ ὁ ἀήρ. ὅθεν ἠερόεν, τὸ σκοτεινόν· καὶ ἠέρα, τὴν ἀορασίαν φασὶν ὁ ποιητής. ἐτυμολογεῖται καὶ ἄλλως ἐκεῖνος, παρὰ τὸ τὰ νέφη κελαινεῖν, ἤγουν μελαίνειν. Κελαινεφὴς λέγεται, ὡς τὰ νέφη μελαίνων τῇ πυκνώσει. ἡ λέξις σημαίνει καὶ τὸ κελαινοφαὴς, ἤγουν τὸ μέλαν· καὶ Ζεὺς κελαινεφὴς, κατὰ ἀλληγορίαν ὁ μέλας ἰδεῖν· καὶ οἱονεὶ αὐτὸς κελαινοφαὴς, διὰ τὸ τοῦ δυσόρατον. Κελαινεφὴς, Ζεὺς, παρὰ τὸ κελαινὸς φαίνεσθαι· τοιοῦτος γὰρ ὁ ἀήρ. ἐντίθεται δὲ καὶ αἷμα τοιοῦτον, ἐρεῖ κελαινεφές· ἢ παρὰ τὸ κελαίνεσθαι καὶ νέφεσιν, οἱονεὶ κελαινονεφής· ἢ παρὰ τὸ κελαίνεσθαι νέφεσι, ὡς νεφεληγερέτης Ζεύς· εἰ δὲ εἰς τὸ αἷμα ἀναφέρεται, τό τε καλλιόν ἐστιν εἰπεῖν κελαινὸν μὲν, διὰ τὸ βαθύ· φαεινὸν δὲ, διὰ τὸ φύσει φωσφόρον. Κελαινιόων, μελαινόμενος. Κελαινόλευκα, κεράσια. Κελαινοπάθιμον, τὸ μὴ φανερόν· τὸ δόλιον· καὶ τῇ ψυχῇ δύστονον. Κελαινοὶ, ἦχοι. Κελαινὸν, σκοτεινόν· μέγα. Κελαινὸν, μέλαν· κελὸν γὰρ τὸ μέλαν κατὰ διάλεκτον· αὐτά τε αἷμα κελαινόν. Κελαρύζειν, ὄνομα πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἤχου δηλοῦν ὑγροῦ, ἠρέμα ῥαζοῦντος ἐν τῷ καταρρέειν καθ' ὅμοιον δὲ τὸ ὄνομα πεποίηται καὶ ἡ τῆς ἱστοῦ δυλακέρυζα. Κελαρύζει, μετὰ ἤχου ῥέει. Κελάρυξις, ἰδίωμα ψόφου. Κέλε, πέμπε. Κέλεαι· κέλω σημαίνει τὸ προστάσσω, ἐκ τοῦ κελεύω κατὰ συγκοπὴν τῆς ευ· τὸ παθητικὸν κέλομαι, κέλῃ, κέλεται· καὶ ἰωνικῶς κέλεαι, ἀποβολῇ τοῦ τ. Κέλεαι, κελεύεις. Κελέβη, ἐκ λείβειν παράγεται· ὡς ἂν κελέβη, παρὰ τὸ χέειν λαβὴν εἰς αὐτήν· ἢ ἀπὸ τῆς παρὰ τὸ χέειν καὶ λείβειν· παρὰ θεοκρίτῳ σέψον τὴν κελέβην. Κελέβη, κόγχη· ἢ λεκάνη· ἢ τοιοῦτον σκεῦος, ἐν ᾧ δυνατὸν νίψασθαι πόδας. Κελεβιναί, ἔθνος. Κελεβρά, λεπτὰ καὶ νεκρὰ κτήνη. Κελέβη, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου παρὰ τὸ κᾶλον, ὃ σημαίνει τὸ ξύλον· καὶ τὸ εἶβω, τὸ ῥέω. Κελεζηνὴ, χώρα τῶν ἀρμενίων πλησίον μελιτηνῆς, ἡ παρ' ἡμῖν κελζηνὴ ὀνομαζομένη. Κελεθίζειν, τοὺς ἵππους ἐπιβαίνειν. Κελεὶς, ἀξίνη. Κελένδρινον, δρύϊνον· κελαινόν· λέγεται δὲ καὶ μισκέλανδρον, καὶ τὸ μικρόν. Κελέοντας, εἰς ἱστόποδας· καὶ τὰ ὀπωσοῦν μακρὰ ξύλα δοκοὺς, ἱστοὺς καὶ τὰ ὅμοια, οὕτω φασίν· σκελαὶ γὰρ τὰ ξύλα. Κελέοντές εἰσιν αἱ ἱστόποδες, μεταφορικῶς δὲ λέγει αὐτὰς τὰ ὀρθὰ ξύλα. Κελεὸς, ὄρνεον ταχύπτερον· ἀφ' οὗ καὶ τὸ κέλλειν, ὅ ἐστι ταχέως βαδίζειν· καὶ τὸν ἱστόποδα· κελεὸν λέγει ἀστειζόμενος. Κελεὸς, ἥρως ἀθηναῖος. Κέλερ, ὄνομα κύριον· ἀπὸ δὲ τούτου τοὺς ταχεῖς ῥωμαῖοι καὶ ὀξεῖς κέλερας λέγουσιν. Κελεστικὸς, ὄνομα κύριον. Κέλεται, ἀντὶ τοῦ κελεύεται, δωριεῖς λέγουσι. Κέλετρον, ᾧ τοὺς ἰχθύας θηρῶσιν ἐν τοῖς ποταμοῖς. Κέλευθα, ἡ κέλευθος ἐπὶ τῶν ἑνικῶν, θηλυκῶς· ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν, τὰ κέλευθα οὐδέτερον· ὡς τὰ κύκλα, τὰ δεσμὰ, τὰ χαλινὰ, ὧν τὰ ἑνικὰ ἀρσενικῶς λέγεται. Κελευθείας, τὰς ἐνοδίους δαίμονας. Κελευθειόντης, ὁ δεύοντης. Κελευθιόων, πρὸς ὁδὸν ἔχων τὴν διαίσιαν. Κέλευθοι, αἱ περὶ γῆν ὁδοὶ, εὕρηται παρ' ὁμήρῳ. Κέλευθος, ἐκ τοῦ ἔλευθω γίνεται· κατὰ γὰρ τὸν ἀλεξανδρέα ἡρακλείδην, ὡς πατῶ, πάτος· στείβω, στίβος, οὕτως ἐλεύθω, ἔλευθος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κέλευθος, σημαίνει δὲ τὴν ὁδόν. Κελεύθρας, κελεύσιος. Κέλευθος, ἐπὶ ξηρᾶς λέγεται· τὸ δὲ κέλευθα μετὰ πλεονασμὸν τινές φασιν οἱ παλαιοί· μεταπλασθέντος τῆς ἡ κέλευθος, εἰς τὸ κέλευθον· οὕτω καὶ τοὺς μηρούς, μηρὰ λέγει ὁ ποιητής· καὶ τοὺς ῥύπους, ῥύπα· καὶ ἄλλα πολλά. Κελεύματα, παιδιᾶς εἶδος· καὶ ἀγάλματα. Κελευστὴς, τριήραρχος· πρωρεύς· καὶ ὁ μὲν τριήραρχος, ἄρχει τῆς νεὸς καὶ τοῦ πληρώματος· ἔστι δὲ κατ' ἐκλογὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν· ἄρχει δὲ ὁ πρωρεὺς καὶ τῶν κωπηλατῶν· οἱ δὲ κελευσταὶ τούτων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν. Κελευστιόων, κελευστικῶς ἔχων. Κέλευστρα ἢ κελεύστα, ἅμαξα ἡμιονική. Κελεύω, βουλῇ καὶ μύθοις ἐμφαίνει ὅμηρος, ὅτι ἔστι καὶ ἔργοις κελεύειν, καθὰ καὶ διδάσκειν, οὐ μόνον λόγοις ἀλλὰ καὶ ἔργοις ἐστί. Κελευτιόων, περὶ κελευόμενος. Κελευτιόωντες, αὐτὶ τοῦ ἐγκελευόμενοι. Κελεύω, τὸ προστάττω· καὶ κελεύω, τὸ ἀπαρέσκω· λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ, κελεύοντος ἡ αὐτὰ γινώσκειν, ἢ ὁμολογεῖν ἀδικεῖν· κελεύω, πρὸς ἀπαρέμφατον κατ' ἐνεργητικὴν σύνταξιν ἀποδιδόμενον αἰτιατικῇ συντάσσεται· παρακελεύομαι δὲ, καὶ διακελεύομαι καὶ ἄλλα πρὸς ἀπαρέμφατον ἀποδιδόμενα, δοτικῇ συντάσσεται· οἷον παρακελεύομαί σοι θαρρεῖν. Κελεύω, ἐνεργητικῶς ἀεὶ γράφεται· μετὰ προθέσεως δὲ, παθητικῶς· οἷον ἐγκελεύομαι, παρακελεύομαι, καὶ διακελεύομαι· κέλομαι δὲ, ποιητικόν ἐστι. Κελευσοσύνας, κελεύσεσιν. Κελῆρες, οἱ μὲν ἔφασαν ὑπερβαίνου τοὺς μακροὺς ναυσίν· οἱ δὲ κελῆρες, τοῦ θεοῦ συσκοτάζοντος, ἐπεζήτουν τὸ φῶς. Κέλης, ἵππος ὁ ἄζυγος· καὶ μάλιστα τὸ πλοῖον ὁ κέλητος· ἐπεὶ τὸ κελεύειν, καὶ ἐπὶ πλοίων λέγεται· ὡς τὸ κατακέλευε δὲ παρὰ τῷ κωμικῷ· οἱ δὲ καὶ οἱ κελεύοντες ἐκ τοῦ τοιούτου ῥήματος γίνεται, ἢ ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀκέλλειν κατὰ πλεονασμὸν, οὐκ ἔστιν ἀσφαλῶς ἡ παραγωγή. Χρῆσις δὲ τῶν κελεόντων παρὰ τοῖς ἄλλοις, καὶ παρὰ παυσανίᾳ, ὥς φησιν, ὅτι κελέοντες αἱ ἱστόποδες, καὶ τὰ λεπτὰ καὶ πυκνὰ ἐνόντα τῶν ξύλων· λέγει δὲ καὶ αἴλιος διονύσιος, ὅτι κελέοντες οἱ ἱστόποδες, καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα. Κέλης, εἶδος πλοιαρίου μικροῦ. Κέλητα, ἵππον λέγει ὅμηρος τὸν ἄζυγα, τὸν κατὰ μόνας ἐλαυνόμενον. Κελήσεται, κλίνεται κατὰ τὴν κλῖσιν τοῦ θέλω θελήσω, καὶ μέλω μελήσω, καὶ τῶν ὁμοίων. Κελητεῦ, κελητίζειν· ἱππεύειν. Κελητίζειν, ὡς δ' ὅτε τις ἀνὴρ κελητίζειν εὖ εἰδώς· ἀντὶ τοῦ ἱππεύειν, ἵππον κέλητα ἐλαύνειν· ἐκ τοῦ κέλης κέλητος, γίνεται κελητῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν κελητίζω· κέλης δέ ἐστιν ἵππος ὁ μονάμπυξ καὶ δρομικὸς, ὁ νῦν σελλάριος λεγόμενος καὶ γυμνός. Κελητίζειν, ἀπὸ κέλητος παρῆκται, ὃ δηλοῖ τὸν ἄζυγα ἵππον, καὶ κατά τινας τὸν μονάμπυκα· ὅς νῦν φασι σελλάριος λέγεται· ἄλλος δὲ κέλης, ἢ παρὰ τὸ κέλλειν, ὅ ἐστι τρέχειν, ἢ βαδίζειν, ὅθεν φασὶ κέλευθος· ἢ παρὰ τὸ διεσκελισμένον τινά φασι, καθῆσθαι εἰς αὐτόν· τὸ δὲ λέγειν κελητίζειν ὡς συνθέσει τὸ ἐν κέλητι ἵζειν, ἀδιανόητόν φασιν οἱ παλαιοί· ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τοῖς ἵπποισι κελητίζειν, καὶ πίσυρας συναγείρεται ἵππους· τὸ μὲν ἵπποισι πρὸς διαστολὴν εἴρηται, τοῦ ἐπὶ κελητίζειν ἵππῳ. Κελήτιον, μικρὸν πλοιάριον ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ᾧ εἷς ἀνὴρ ἐπικάθηται. Κέλκας, συνάγρας· καὶ ὁ παῖς. Κελλάς, μονόφθαλμος. Κέλλειν, τὸ εἰς γῆν ἐκπθεῖσαι τὴν ναῦν, καὶ ὀξυκέλλειν. Κέλλεται, προστάττει. Κέλλικας, δημόται. Κελλίον, ἡ τῶν ὅλων φύσις. Κελλὸν, στρεβλὸν πλάγιον. Κέλλω, πρωτότυπόν ἐστι, καὶ ἐξ αὐ-

μέλλων κράξω· παρακείμενος κέκραχα· μέσος κέκραγα· παθητικὸς κέκραγμαι ξαι κται· καὶ ἰωνικῶς κεκράχαται.
Κέκραχθι, ἰστέον ὅτι τὸ κέκλυθι καὶ τὸ κέκραχθι, ὡς οἱ πλεῖστοι καὶ ἡ χρῆσις μαρτυρεῖ παρακείμενοί εἰσι. τῶν γὰρ παρακειμέ
νου τὰ προστακτικὰ ποτὲ μὲν εἰς ε λήγει, οἷον πέτυφε· ποτὲ δὲ εἰς θι, οἷον πέτυφθι· οὕτως οὖν καὶ κέκλυθι καὶ κέκραχθι,
οὕτως ὁ ζηνόδοτος. Κεκραγμένοι, ἢ κεκραγῆναι. Κέκρηνα, πόλις ἐστὶ τῆς τρωάδος. κέκρηνα, κυμαίων ἀποικία. Κέκραν
ται, ἥρμοσται. Κεκριγότα, κεκραγότα. Κεκριγότες, μικρὸν διασαφοῦντες. κριγμὸς γὰρ ὁ τοῦ ἀποθνήσκοντος τρισμὸς
τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. Κεκριγότες ἰλλυριοί, ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ τριαὶ φωνὴν ἀποτελοῦντες. Κέκρικα, τὰ εἰς ω ῥή
ματα ἑνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, ἀποβάλλει τὸ ν κατὰ τὸν παρακείμενον· οἱ ποιηταὶ δὲ προσλαμβάνουσι. Κεκριμέ
ναι κοῦραι, ὅ ἐστιν ἔκκριτοι. Κεκριμένον, ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένον. Κεκριμένος οὖρος ἐκδιὸς, ἤγουν ἀέρος· ὁ αὐτός ἐστι τῷ ὀ
ρθὸν ἰθυτενῆ αὔρα· ὡς ἡ χρῆσις παρὰ ἡσιόδῳ ἐν τῷ εὐκρινέες αὖραι αἵς ἐναντίαι εἰσὶν αἱ συγκεχυμέναι καὶ ἄτακτοι. ἐπεὶ καὶ
ἐναντίον τὸ διακρίνειν καὶ συγχέειν. Κεκροπία λέγεται ἡ ἀττικὴ, ἀπὸ κέκροπος τοῦ βασιλεύσαντος. καὶ ἡ ἀκρόπολις
τῆς ἀττικῆς κεκροπία ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. Κεκροπίδας, ἀθηναίους, τοὺς ἀπογόνους. Κεκροπὶς μία τῶν ἀθήνη
σι δέκα φυλῶν. Κεκροσμένα, ἐν δὲ ἐν καὶ οὐ τηρεῖ. Κέκροψ, ὁ πατὴρ ὁ τιθηνός. Κέκροψ ἐλθὼν ἀπὸ σάεως πόλε
ως αἰγύπτου, τὰς ἀθήνας συνῴκισε· σάις δὲ κατ' αἰγυπτίους, ἡ ἀθηνᾶ λέγεται, ὥς φησι χάραξ. διμόρφοι δὲ λέγουσι, καὶ
διμόρφου γενεᾶς τὸν κέκροπα, διὰ τὸ δύο ἀνδρῶν φυὴν καὶ μέγεθος ἔχειν· ἢ διὰ τὸ δύο φωνὰς ἐπίστασθαι, αἰγυπτίαν
καὶ ἑλληνίδα· ἢ ὡς ληροῦσι, τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος εἶχεν· ὅπερ ἀλληγορεῖν δημοσθένης, ὅτι κατὰ ἀλκὴν ὅ
μοιος τῷ δράκοντι· ἀνθρώπῳ δέ γε τὴν φρόνησιν· ἐγὼ οὕτως ἀλληγορῶ, ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονὼς, τὰ συνθηριώδη
ἔθνη οὕτως ὑπέταξεν, ὡς μίαν σύμπασαν τάξιν ἔχειν αὐτῷ, καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα καὶ αὐστηρὰ γέρα· διὰ ταῦτα δ' ἔλε
γον αὐτὸν διφυῆ· ἢ ὡς εὗρον ἐν ἰδαίᾳ ποχῇ, ὅτι πρότερον αἱ καθ' ἑλλάδος γυναῖκες θηριωδῶς ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ
κατὰ συζυγίαν ἐμίγνυντο· οἱ γοῦν παῖδες ποτὲ μονοφυεῖς ἦσαν, μητέρα γὰρ μόνην, πατέρα δὲ οὐκ ἐπεγίνωσκον· βασιλεὺς
δὲ κέκροψ τῆς ἀττικῆς κατέπαυσε τὸ θηριῶδες τῆς μίξεως, καὶ ἀνδράσι νομίμαις ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι·
ἐπεὶ γοῦν ἐκ τούτου οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν, τοῖς αἰτίοις αὐτοῦ τῆς θεσπίσεως δύο τυγχάνοντας φύσεων,
διφυὴς ὁ κέκροψ ἐκλήθη, ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτοῖς. ἄλλως κέκροψ αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος, ᾤκισε τὰς ἀθήνας· ὅθεν αἱ ἀθη
ναῖαι κεκροπίδαι. τινὲς δέ φασι τοῦτον καὶ διφυῆ λέγεσθαι, ὅτι τὰ ἄνω ἀνδρὸς εἶχε, τὰ δὲ κάτω θηρίου. ἕτεροι δὲ
ὅτι νόμους πολλοὺς ἐφεῦρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. ἄλλοι δὲ ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε
μισγομένων ταῖς γυναιξὶν, καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδὸς, αὐ
τὸς νόμους θέμενος, ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς, καὶ μιᾷ τυχεῖν, καὶ σχεδὸν εὑρὼν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς
καὶ τῆς μητρὸς, τούτου χάριν διφυὴς ἐκλήθη. εἰσί τινες, οἵ φασι τὸν κέκροπα διφυῆ γεγονέναι, καὶ τὰ κάτω ὄφεως
ἐσχηκέναι. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τοὔνομα κεχαριέντισαι. Κεκρυμμένον, ἀδήλως κείμενον. Κεκρυφάλους, τὰς τῶν ἵππων
κορυφαστήρας καὶ κορυφαίας. Κεκρύφαλος, μέρος τῆς γαστρὸς παρὰ τὸ κρύπτεσθαι, ὡς φύλλον δέ ἐστιν. Κεκρύφα
ται ἰωνικῶς. κρύπτω. μέλλων κρύψω· παρακείμενος κέκρυφα· παθητικὸς κέκρυμμαι· τὸ τρίτον κέκρυπται· τρέπει ὕσ
τερον τοῦ π εἰς φ καὶ ἐνθέσει τοῦ α κεκρύφαται. Κεκρύφαλος, σουδάριον κεφαλοδέσμιον· σαβακάθιον. Κεκρυφά
κασιν, ἀχολοῦνται. Κέκρωψ, παιγνιώδης. ἢ εἶδος θηρίου μεγάλην οὐρὰν ἔχοντος. Κεκτημένης, τῆς δεσποίνης. Κέκ
τηκε, τίκτει. Κεκτισμένοι, πεφημισμένοι κατεσφραγισμένοι. Κεκύθωσιν, ἤτοι κρύψωσιν· ἢ δεύτερος ἀόριστος ἐκ
τοῦ κεύθω ἔκυθον. καὶ ἰωνικῶς κέκυθεν· ἢ μέσος παρακείμενος τοῦ αὐτοῦ ῥήματος, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐληλύθωσιν. Κε
κύκε, καμπύλη. Κέκυλται, δέρα τὰ τῇ χειρὶ ἑλκόμενα. Κεκυσθῆσθαι, ἐκτετιμῆσθαι. Κεκυφότα, τεταπεινωμένα.
Κεκωδωνισμένοις, δεδοκιμασμένοις· ἐκλελεγμένοις ἀκριβῶς. Κέκτηκα, μέμνηκα. πέπτωκα, διατί μὴ ἔχοντα ἄφω
νον πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου, ἀνεδιπλασιάσθησαν; ἐπειδὴ ταῦτα τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς ἀνεδιπλασιάσθησαν· πολλάκις γὰρ καὶ
ἐν τῷ μέτρῳ εὑρίσκομεν τὸ μν ἀποτελοῦντα κοινὴν συλλαβὴν, μᾶλλον δὲ κατὰ πλεονασμὸν αἰολικῶς. Κεκύπανται
στρατὸς ὁ ἀλλήκοος. Κεκύπανται ὁ ναῦς, καὶ τὸ ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν τὰ ξίφη. Κελαδεῖ, βοᾷ. Κέκτημαι καὶ ἔκτημαι χω
ρὶς γράφουσιν. αἰσχύλος ἐν προμηθεῖ, κόνον ὅμμ' ἐκτημένοι. φιλόστρατος ἐν τῷ τοῦ ἀπολλωνίου βίῳ, ὁ τὴν ἀρχὴν ἀπο
λωλέναι ἐκτημένος καὶ ἐν πολλοῖς. Κέκτημαι, ἐκ τοῦ ἔκτημαι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ αἰολικῶς. τὰ γὰρ ἀπὸ κτ οὐκ ἀνα
διπλασιάζονται. οὔτε πρότερον οὐδὲ ἀπὸ τοῦ πτ. Κεκτημένον, ἔλεγον μὲν ἁπλῶς πάντα τὸν ἔχοντα· τι ἔλεγον δὲ κεκτη
μένον ἰδίως, καὶ τὴν δεσπότιν. Κεκτημένη, τὸ θέμα κτάω κτῶ· ὁ μέλλων κτήσω· ὁ παρακείμενος κέκτηκα· ὁ παθητι
κὸς κέκτημαι· ἡ μετοχὴ κεκτημένος. ἡ ον. Κεκωδωνισμένος, ἐξετασμένος· ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας διὰ τοῦ κώδωνος
ἐξετάζοντων· καὶ διακωδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι. ἀριστοφάνης ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν. Κεκωφῶσθαι, κωφοὶ γεγονέναι.
Κεκωμῶσθαι, ἐν κώματι εἶναι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κελαδεινὴ ἄρτεμις λέγεται, ὡς αἰτία τοῦ ἐν κυνηγεσίαις κε
λάδου· ἀκαλανθὶς ἄρτεμις, ἡ κύων· παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. ὅθεν κύνα προσα
γορεύει αὐτὴν ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ, ἐπειγομένην τυφλὰ τίκτειν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου ἡ ἀκαλανθίς. Κελαδεινὴ ἄρ
τεμις, ἤτοι κελαδεινὰ ἔχουσα, τουτέστι βέλη· ἢ ὅτι εἰς κέλαδόν τινα συνωρίωνι αὐτῷ λεβιαζόμενοι αὐλεῖν· ἢ διὰ τοὺς κελα
δοὺς ἤτοι θορύβους, οὓς ἡ μὲν μυθικὴ ἄρτεμις κυνηγετοῦσα· ἡ δὲ ἀλληγορουμένη αὔξουσα καὶ φθίνουσα· σελήνης γὰρ πάθη ἢ
αὐξομειώσεις, ὅτι κέλαδοι ὡς ἄλλοι πολὺ περὶ ἀέρα γίνονται. Κελαδεινὸς, ἠχητικὸς ἢ θορυβώδης. παρὰ τὸ κέλαδος, ὃ ση
μαίνει τὴν ταραχήν. τοῦ ῥέος κελάδων· βαρυτονητέον τὴν μετοχὴν, κελάδοντες γὰρ ἡ μετοχὴ δωρικὴ καὶ ἡ αἰτιατικὴ
κελάδοντα οὐ κελαδοῦντος. Κελαδήματα, ἠχήματα. καὶ κελάδησαν, ἐβόησαν, ἀφαιρέσει τοῦ ε. Κελαδοῦσιν, ἠχοῦσι· κελα
ρύζειν, ἠχεῖν κυρίως ἐπὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ῥυμένου ποιοῦ ἦχον καὶ ψόφον ῥεῖν. καὶ ἀμετάβατως συντασσόμενα ἀλλὰ κελάδων κελάδοντος
βαρύτονον εὑρίσκεται λέγομεν γὰρ κελαδῶ, τὸ ἠχῶ καὶ εὐφημῶ, ὡς παρὰ ἀριστοφάνει. ἄιζε ζαθέαις μολπαῖς κελαδοῦντες, ἤγουν
εὐφημοῦντες. Κελάδων ὥσπερ ἀνέμου καὶ ποταμοῦ τε καὶ ποταμοῦ ἐστιν ἐπίθετον. Κελαιναί, πόλις μεθόριος ἀθηναίων καὶ

τὸ κτίδιον κόκκον εἶναί φησι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κεκλαμμένον, γράφεται δωρικῶς ἀπὸ μετοχῆς τῆς κλαπεὶς ὡς τραφείς· ὥσπερ οὖν τεθραμμένον, οὕτω κεκλαμμένον ἔφη Ἀριστοφάνης. Κεκλάγξω καὶ κεκλάγξομαι, ἀντὶ τοῦ ὑλακτήσω ἐπὶ τῶν κυνῶν. Κεκλειμέναι, προπαρακείμενα. Κέκλεικα, ἠσφάλισα. Κεκλασμένον, ἀντὶ τοῦ κεκλασμένον καὶ κλαδευμένον. Κεκλαυμένον, ἀντὶ τοῦ κεκλαυκέναι· ἔστι δὲ ποιητικόν. Κέκλεισμαι καὶ κέκλειμαι λέγεται. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ· καὶ γὰρ τῶν ὀρθῶν συγκέκλειται. Κεκλεῖται, ἐκ τοῦ κλείζω, τὸ δοξάζω· μέλλων κλείσω· ὁ παρακείμενος κεκλεῖκα· ὁ παθητικὸς κεκλεῖσμαι, σαι, σται. Κέκλεο, κάλεσον. Κεκλεῦ, καλεῖ, κελεύει, κέκλεται. Κεκλήατο, συγκεκλημέναι ἦσαν. Κέκλετο, παρεκελεύσατο· ἀπὸ τοῦ κέλετο πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἐκέκλετο, ἀντὶ τοῦ ἐκέλευεν· ἀπὸ τοῦ κέλω, ἐκέλετο, καὶ ἐκέκλετο. Κεκληγώς, κλάζω τὸ θέμα ἢ κλάζω· ὁ μέσος παρακείμενος κέκληγα καὶ κέκλαγα. Κεκληγμός, κεκραγμός, βοή. Κεκλήγοντες, ἀντὶ τοῦ κεκληγότες· καὶ ἄνκαλος, ἀντὶ τοῦ ἄκαλος· καὶ αὐτὰρ, ἀντὶ τοῦ ἀτάρ· τὸ πλεονάζειν ἐν ποιητῶν Αἰολέων ἐστίν. Κεκλήσῃ, φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις. οἱ μὲν λέγουσι σύνδεσμον εἶναι παραπληρωματικὸν τὸν κε· οἱ δὲ ῥῆμα· καὶ οὕτως ἐστὶ ῥῆμα, μέλλοντος μέσου δευτέρου κεκλήσομαι κεκλήσῃ. Κέκληκα, ἐκ τοῦ καλέω καλῶ καὶ συγκοπῇ κλέω κλῶ· ὁ μέλλων κλήσω ἄχρηστος· ὁ παρακείμενος κέκληκα, οὐ κεκάλεκα. Κεκλίαται, κεῖνται. Κεκλίαται, ἰστέον ὅτι αἱ καθαρεύοντες παρακείμενα, τὸ α μόνον προσλαμβάνουσι κατὰ τὸ γ' πρόσωπον τῶν ἑνικῶν, καὶ εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγει, ταύτην συστέλλει, καὶ οὕτω τὸ ἑνικὸν ποιοῦσιν· οἷον ἔρυμαι, ἔρυνται, ἐρύαται· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κλείω, κέκλεισται, κεκλίαται, κατὰ συστολὴν τῆς ει διφθόγγου· οἷον αἷ ἁλὶ κεκλίαται. Κεκλειμέναι, σανίδες ἢ πύλαι αἱ συγκεκλεισμέναι· αἷς ἀνάπαλιν ἔχουσιν αἱ ἀναπεπταμέναι. Κεκλιμένα, ἀντὶ τοῦ κεκαλυμμένα, κεκρυμμένα· ἀπὸ τοῦ κλείω, τὸ ἀσφαλίζω, κατὰ συστολὴν τοῦ ε. Κεκλιμένος, ἀντὶ τοῦ περιεχόμενος· ὡς καὶ ἐν τῷ λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· ἢ ἀντὶ τοῦ κρυπτόμενος. Κεκλιμένος, περιεχόμενος. Κεκλέμενος, παρακελευόμενος. Κέκλου, κάλεσον. Κέκλοφα, κλέπτω, κλέψω, κέκλεφα κοινῶς, κέκλοφα ἀττικῶς· τὸ τί ποιοῦσιν οἱ ἀττικοὶ ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἰδίοις παρακειμένοις; ὅτε ἔχει τὸ ῥῆμα δισύλλαβον καὶ παραλήγεται ὁ κοινὸς παρακείμενος τῷ ε, τότε τρέπουσι τὸ ε εἰς ο μικρόν· οἷον τρέφω τρέψω τέτρεφα κοινῶς τέτροφα ἀττικῶς· ὁμοίως καὶ ἐν τῷ λέγω καὶ πλέκω καὶ τῶν ἄλλων. Κεκλοφέναι, κλέψαι, ὑφελέσθαι. Κεκλυμμένον, ἀπὸ κεκλασμένον. Κέκλυτε, ἀκούσατε· κλῦμι· ὁ παρατατικὸς ἔκλυν· ἡ μετοχὴ κλὺς κλύντος· τὸ προστακτικὸν κλῦθι· τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν κλῦτε· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κέκλυτε. Κέκλω· εἰ παρὰ τὸ κέλλω λάβομεν, πλεονασμός ἐστι τοῦ κ· εἰ δὲ παρὰ τὸ καλῶ κλῶ, οὐ πλεονασμὸς, ἀλλὰ διπλασιασμός. Κεκλωσμένα, τὰ τῆς εἱμαρμένης, ἃ μὲν ἐπικεκλωσμένα. Κεκμᾶται, κεκοπίακε. Κέκμηκα, ἀπὸ τοῦ καμῶ, καμήσω, κεκάμηκα, καὶ ἐν συγκοπῇ κέκμηκα. Κέκμηκα, κεκοπίακα. Κεκμηότι· κάμνω, καμῶ, κέκμηκα· μετοχὴ κεκμηκώς, καὶ συγκοπῇ κεκμηὼς κεκμηότος· ὁμοίως κεκμηότι, ἀλλ' ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω. Κεκμηῶτι· δῆλον ὅτι ἰωνικόν ἐστι ταυτὸν τῷ κεκμηκότι, ἀποβολῇ τοῦ κ, τετρηχὼς ἰωνικῶς, καὶ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ ἐφύλαξεν, ὡς ἀλλαχοῦ ἐρρέθη, τὸ ω τῆς εὐθείας· ὁ λόγος καὶ ὁ γέλως καὶ ὁ ἔρως, καὶ τὰ ὅμοια ὀνόματα. σημείωσαι δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὴν κοινοτέραν παρατήρησιν μόνον τὸ βεβαότος γεγαότος ἑστῶτος καὶ τεθνεῶτος ἐκτείνουσι τὰς παραληγούσας, ἀλλὰ μυρίοις ἑτέροις ὁρμαθὸς τοιοῦτος ἐστι παρὰ τοῖς ποιηταῖς· ὡς πολλαχοῦ φαίνεται. Κεκμηότι, κεκοπιακότι. Κέκνηκε, γὰρ κακῶς ἀπείρηκε. Κεκνημένα, κάρφοι γὰρ ἐρισύβας διεφθαρμένοι ἔχουσι τοὺς ὀφθαλμούς. Κεκοισυρῶσθαι, πεποικίλθαι. Κεκοκκυγωμένον, κεχρισμένον χρῶμα κοκκυγίῳ, ὅ ἐστι πορφυροῦν, ἀπὸ κοκκυγίας δένδρου. Κεκόλαπται, γέγλυπται. Κεκολαμμένον, γεγλυμμένον. Κεκολάσθαι, μώλωπας ἔχειν. Κεκολυμένος, ἐκπεπληγμένος, ἀδυνάτως ἔχων, ἀμηχανῶν. Κεκομψευμένος, κεκαλλωπισμένος· σεμνός, ἀστεῖος ἢ κομπαστικὸς ἢ τεχνικὸς ἢ φαντασιώδης. Κέκονα, ἀπὸ τοῦ κτείνω ὁ μέσος παρακείμενος ἔκτονα· πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ κέκονα. Κεκονιασμένος, σπουδάζων πάνυ, ἐπὶ τὴν κόνιν τοῖς ποσὶ περιφέρων. Κεκονιαμένας, ἀσβέστῳ κεχρισμένας. Κεκονιαμένον, ὃ δεῖται ἔτι τὴν κόνιν τοῖς ποσὶ περιφερόντων. Κεκονιομένος παρ' ὑπόδα, ἤγουν κονιορτοῦ πληρούμενος. Κεκολλισμένον, λείως κεχρισμένον. Κεκονδυλωμένον, διηρθρωμένον. Κέκονε, εἴτουν ὅτι κεκακούργηκεν, ἢ πεφόνευκεν. Κεκόπακεν, ἐπαύσατο. Κέκοπας, ἔκοπας ἢ κονδύλους ἔχων. Κεκορηότε τρίης βόες, σύστασιν βοῶν, ὡς καὶ ἵππων τὸ ἀκοστῆν· κυριολεκτεῖται δὲ πάντων ἄλλων ἀλόγων ζώων τὸ κεκορηότες. Κεκορυθμένα, ἠκονημένα· ἐστομωμένα· καθωπλισμένα· ἀπὸ τῆς κόρυθος κορυθῶ κεκορυθωμένα, καὶ κεκορυθμένα· ἢ ἀπὸ τοῦ κορύσσω, τὸ καθοπλίζω· οἷον τῷ σιδήρῳ ἠμφιεσμένα, ἀπὸ τοῦ τὴν κορυφὴν εὐθύγειν καὶ ἀκονᾶν εἰς ὀξύτητα. Κεκορυθμένος, ἀντὶ τοῦ καθωπλισμένος· ἀπὸ τοῦ κόρυθος· κορυθῶ, κορυθήσω, κεκορύθηκα, κεκορύθημαι, κεκορυθημένος· καὶ κατὰ συγκοπὴν κεκορυθμένος· ὁμοίως κεκορυθμένα. Κεκορυθμένος, τροπῇ τοῦ σ εἰς θ γίνεται, ὥσπερ καὶ μηνιθμὸς, καὶ ἐν ἄλλαις πολλαῖς. Κεκορυσμένα, μετεωρισμένα· ὡπλισμένα. Κεκοσμημένος· κοσμέω, ήσω, κεκόσμηκα, κεκοσμημένος. Κεκόσμηται, τέτακται, κεκάθαρται. Κεκοτηότι· ἀπὸ τοῦ κοτῶ, κοτήσω, κεκότηκα, κεκοτηκώς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ κεκοτηὼς κεκοτηότος· ὠργισμένον· κεχολωμένον. Κεκότηται, ὤργισται. Κεκοσυρῶσθαι, πεποικίλθαι. Κεκράανται, ἀντὶ τοῦ τετέλεσται. Κεκραγέσαι, κεκράγασι. Κεκραγίτης, ἀγριαυθείδακις. Κεκράγμασιν, Ἀριστοφάνης διακραγεῖς ἐν τῷ θεῷ κεκράγμασιν· ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις, καὶ εἶπε κεκράγμασι· τὸ δὲ δίκρους ἀντὶ τοῦ διφυέσι ξύλοις. Κεκραγμὸς, ἡ βοή· κεκραγμόν γάρ τινα σκαιὸν ὁ χάρος ἀφίει. Κεκράγω, ἀπὸ τοῦ μέσου παρακειμένου κέκραγα γίνεται· οὗ ὁ πρῶτος ἀόριστος ἐκέκραξα. Κέκραθι, κράζον. Κεκραμένας, κεχαρμένας ἢ ἀκράτους. Κεκραῖς, παχὺ δορά. Κέκονισαι, ... κέκλυσται. Κεκράανται, τετέλεσται. Κεκραιπαληκὼς, μεθύσας· ἀφρανθεὶς· εὐφρανθείς. Κεκραμένη, ... δὴ ἣν ἔθυον μόνῳ τῷ Ἑρμῇ. Κεκραξιδάμας, ὁ τῇ βοῇ δαμάζων. Κεκράξομαι, οὐχ ὡς ἐπὶ φωνῆς, ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας καὶ σπουδῆς καὶ σπουδαίας δεήσεως· Δαβὶδ· πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι. Κεκράτης, μεγαλόφωνος. Κεκράχαται, κεκρά-

Κέβλη, ἡ κεφαλὴ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ φ εἰς β, γέγονε κέβλη. Κεβλήπυρις, ὄρνις ἄγριος. Κέβλος, κυνοκέφαλος· κῆπος. Κέβρηνα καὶ κέβρην, πόλις τῆς Τρωάδος κυμαίων ἄποικος. Κεβριόνα, ὀρνεόν τι φασὶν Ἀριστοφάνης τὸν κεβριόνην ἔπαιζε δὲ ὡσεὶ ἔλεγε, μὴ θεοὶ σμερδαλέον τὸ πόλισμα· ἀλλ' ὅπως δὲ ἐκ τὸν πορφυρίωνα παρέβαλεν, καὶ ὅτι ὄρνις, καὶ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων ὁμοίως τῷ κεβριόνῃ, ὃν ἐχρύσατο ἡ ἀφροδίτη. ἐπεὶ τοῖς οὖν τῶν θεομάχων ἐμνήσθη, ἐπεὶ καὶ ἄλλοι θεομάχοι εἰσί. Κέγκλος, εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. Κέγχεται, τιτρᾶται. Κεγχᾶσθαι, πιθρᾶσθαι, τιτρᾶσθαι. Κέγχει, ἀντὶ τοῦ λάκχει. Κεγχραμίς, τὸ ἐντὸς τοῦ σύκου σπέρματος. Κεγχραεοπώλης, πραγματοπώλης. Κεγχρεαὶ, ὄνομα τόπου. Κεγχρεῶδες, σπέρμα τὸ ὅμοιον κέγχρῳ. Κέγχρος, ὁ καρπός. Κεγχρίλης, τρίορχης. Κεγχριμίδες, τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν τὰ πυρῆνες. Κεγχρίνη, τὸ ἐκ κέγχρου ἕψημα. Κεγχρίνη, εἶδος ὄφεως· καὶ ὁ ὕδρος· καὶ ὁ κεγχρῖνος ὁμοίως, ὅν τινα ὁ λυκόφρων καὶ κεγχρίνην ὀνόμασεν ὅτι δὲ τοιοῦτα εἴδη ὄφεών εἰσι, νίκανδρος λέγει. Κεγχρίνας, εἶδος ὄρνιθος, ὁ λέγεται μαθ' ὅλους διψάς· ἢ εἶδος ὄφεως. Κεγχρίς, ὀρνέου εἶδος. Κέγχρος, εἶδος βοτάνης· καὶ σπέρμα ποτ μελίνη ἐμφερές. Κεγχρώμασι, ταῖς περιφερίαις τοῖς κατὰ τρήμασιν. Κεδάζω, σκεδάζω, ἐξ οὗ τὸ ἐκέδασε. πρωτότυπον τὸ κεδῶ, οὗ παράγωγον καὶ τὸ κεδαίω. γίνεται δέ φασιν ἀπὸ τοῦ χέω. ἴσως καὶ παρὰ τὸ κιάσαι, ὅ ἐστι διὰ πέδιλα πολλὰ κιάσαι. λέγεται δὲ καὶ σὺν τῷ σ σκεδάζω, καὶ δίχα τοῦ σ κεδάζω· καθ' ὁμοιότητα τοῦ μικρὸς, σμικρός· σῦς, ὗς. Κεδᾶται, σκεδάννυται. Κέδματα, τὰ χρόνια ἀλγήματα λέξει ὁ ἱπποκράτης. γράφει δὲ καὶ ὁ ψελλός· χρόνια δὲ ἀλγήματα, τὰ κέδματα τυγχάνει. Κεδνὴ, ἡ σεμνὴ καὶ κηδεμονική· ἀπὸ τοῦ κῆδος κεδανὴ, καὶ συστολῇ καὶ συγκοπῇ κεδνή· οὕτω καὶ φίλαι κεδνότατοι ἐν ἰλιάδι, αἳ οἱ κήδιστοι λέγονται. καὶ οὐ μόνον ἀμφίπολος κεδνὴ, ἀλλὰ καὶ γυνή· καὶ κεδνὰ ἔεδνα. Κεδνός, σεμνός· σώφρων· φρόνιμος· κηδεμονικὸς πατρός· κεδνὰ βουλεύματα· ἐκ τοῦ ῥήματος κεδῶ, τὸ νοῶ· ὁ μέλλων κεδήσω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κέδρος· ὡς τέρπω τερπνός· καὶ κατὰ συγκοπὴν κεδνός· ἢ κεδανός τις ὤν, οὗ ἄν τις κήδοιτο. Κεδνότατοι, οἱ ἄξιοι μελήσεως· διὰ τὸ καὶ φίλτατοι εἶναι κατὰ τὸν ποιητήν, ἐκ τοῦ κήδεσθαι οἱ δ' ἄλλοι ὁμοίως καὶ κήδιστοι. Κέδρακε, ῥυγοπέφρικεν. Κεδραίτης, τὸ παλαιὸν λευκὰ δύο τὰ χίρταια. Κεδρίδες, ὁ καρπὸς τῆς κέδρου. Κέδριον, εἶδος. Κέδραι, δένδρα ὑψίκομα καὶ ἄκαρπα. Κέδρον, ἀττικοὶ οὐδέτερως, δαίδιον. Κέδρος, ῥάβδος· κιβωτός· λάρναξ· ἢ δένδρον ἄκαρπον. Κέδροωα, τὰ ὅσπρια. Κέδρος, ἀρσενικῶς μὲν, τὸ δένδρον· θηλυκῶς δὲ, ὁ καρπός· ἀλλὰ δύναται κέδρος· κέδρος, παρὰ τὸ κέντρος, κεντρώδης γάρ ἐστι, ἢ παρὰ τὸ καίεσθαι ῥαδίως. Κεδρύστες, αἱ κυδώνια ταῦ. Κεδρουσία, ὄνομα πόλεως. Κεηρός, κοῦφος. Κέθεγος, κύριον. Κεθμάνες, φυλακά. Κεῖα, καθάρματα. Κειάμβοι, διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν ἀρχουσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ κέω κεῶ· οὗ παράγωγον τὸ καίω διὰ διφθόγγου. Κειάστης, καίοντης. Κείαρ γύπισσα πολύφιλτρα, ἣ ἀλόχαισιν· ἐλλιπὲς εἴρηκεν ὁ ποιητής, ἀντὶ τοῦ κεῖνο πολὺ φίλτρον τοῖς ὠσί, ἣ τρισὰλόχαισιν, ὅτε νίκα ἔζων. Κεῖς, τέθνηκεν. Κεῖθεν, ἐκ τοῦ ἐκεῖνος ἐκεῖνοθεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐκεῖθεν, καὶ κεῖθεν· ἢ ἐκ τοῦ κεῖνος, κεινόθεν· ὡς λέσβος, λεσβόθεν· οὐδὲν εἰς θεν λῆγον ἐπίρρημα τὸ ει δίφθογγον παραλήγει, χωρὶς τούτου. Κεῖθι, ἐκεῖσε· εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Κεικύνη, συκάμινος. Κεῖμαι, κείσομαι ἐκείμην πρωτοτυπικός· ἀπαρέμφατον κεῖσθαι καὶ τὸ προστακτικὸν κεῖσο· διαλελυμένον ἔχει τὸ εὐκτικὸν ἀλλοῦ, κεοίμην κέοιο κέοιτο· ὡσαύτως καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν κέωμαι ἐὰν κέῃ ἐὰν κέηται· καὶ ὅσα τούτω παραπλήσια, τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν ἔχει. κεῖμαι, ἐκ τοῦ κέεμαι κεῖμαι· τὰ δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον. Κειμένοις, κατὰ κειμένοις· ἢ κολαζομένοις. Κειμήλια, τὰ κείμενα, ὅ ἐστι τὰ παρ' ἡμῖν ἀκίνητα. Κειμήλια κεῖται, ἀττικόν ἐστιν· ὡς τὰ ἄλλα ὡσαύτως· δῆλον ὡς ἐκ τοῦ κεῖσθαι παρῆκται τὸ κειμήλιον· τὸ δὲ χαλκὸς χρυσός τε, οἷον ἐστὶ γνωσίς ἐστι τοῦ κειμήλια. Κειμήλια, τὰ ἔνδοθεν πράγματα. Κειμήλια ἔφη ὅμηρος, τὰ κείμενα, ὅ ἐστι τὰ παρ' ἡμῖν ἀκίνητα, πρόβασιν δέ· ἅπερ ἡμεῖς φαμὲν ἀλλοκίνητα, τὰ διὰ πολλῶν προβαίνοντα· ἐξ οὗ ἰδίως κατὰ τινα ἐξοχὴν ἐκλήθησαν τὰ πρόβατα. Κεῖνα φυλάζων παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ τῆς ὀδυσσείας, ἤγουν τὰ πράγματα· οὐ ἑρμηνεία τὸ νοσεῖν ἐμὸν βιοτῆν. Κείνη, ἐκείνη· κενή. Κεινῆσι, ματαίαις· κεναῖς. Κεινὸν, ἀντὶ τοῦ κενὸν ἰωνικῶς. Κεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος. Κεῖο, δωρικῶς· κείω γὰρ τὸ κοιμῶμαι. Κεῖον πῦρ ἐν μεταφράσει, ὅ ἐστι καῦσον· ἀπὸ τοῦ κέω πλεονασμῷ τοῦ ι. Κεινόχεα, ὅταν κενὸν ᾖ τὸ αἷμα. Κείοντες, κοιμησόμενοι. Κεῖος, σημαίνει τὸν πολίτην τῆς κέω· κέως δὲ νῆσός ἐστιν, ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ κέω τοῦ ἀπόλλωνος. Κεῖρα, φυσά· ἡ ἡλικία. Κεῖρει λήιον παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ λ τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ εἰς κόρον ἐσθίει· ὅς δὴ κόρος ἐκ τοῦ τοιούτου κεῖρειν γίνεται διὸ ἐπῆκται, τὸ ἐπεὶ κορέσαιτο φορβῆς· ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ κεραΐζειν, ὅπερ ἐπὶ πλάνης, ἐπὶ δὲ τοῦ λέοντος εἴρηται. Κεῖρειν, συνήθης λέξις τοῦ ποιητοῦ, ὅπερ σημαίνει τὸ εἰς κόρον δαπανᾷν. Κεῖρε τι παρ' ὁμήρῳ, τὸν κόρον ποιεῖν· καὶ τὸ κῆρ, ὁ δηλοῖ τὴν θανατηφόρον μοῖραν. Κεῖρειν, ἀντὶ τριχῶν ἢ ἀστραχίων ἢ τοιούτων. Κείρειν, κόπτειν ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ ἀποκόπτειν τὰς τρίχας. Κείρεσθαι κόμην ἀντὶ νεκροῖς, κατὰ τὸ ἔθιμον ὂν καὶ τοῖς πάλαι· ὃ καὶ ἀπολύσεως τι ἔνδειξις, καθὰ καὶ τὸ τίλλειν πενθητικῶς κεφαλῆς τρίχας· ἢ ἀφοσίωσις δὲ τιμῆς. Κειρία, εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρατακὸς ἱμάντι, ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας· ἀριστοφάνης οὐδ' αὖ χαμεύνην πάνυ γε κειρίαν ἔχων. Κειρίαι, αἱ ἀντὶ τάφιοι δεσμαί. Κειρία, ἡ σπαργάνωσις. Κειριάδαι, δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος. Κειρίαι, κειραιαί. Κειρίδες, κειρία ὄρνεα. Κειριόνου, ὁ πικρὸς ἐστὶν ὁ τόπος. Κεῖρις, ὄρνεον ἱέραξ· οἱ δὲ ἀλκυόνα. Κείρομαι ἐνεστώς· ἐκειρόμην παρατατικός· καροῦμαι μέλλων μέσος δεύτερος· ἐκαράμην ἀόριστος μέσος· ἐκάρην ἀντὶ δευτέρου παθητικοῦ τίθεται δὲ ἀντὶ προβάτων. Κείροντες, εὕρηται παρ' ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλήστως ἐσθίοντες· ὅθεν καὶ ὁ κόρος παραγίνεται. Κείρυλος, τοῦτον ἐνιοι κύρυλον λέγουσιν· ἔστι δὲ ὄρνεον· ὁ δὲ ἀντίγονος τῶν ἀλκυόνων τοὺς ἄρρενας κηρύλους φασίν. Κεῖσε, ἐκεῖ· εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Κεῖσθαι, τὸ ἐναντίον ἔχει ἵστασθαι. Κεῖσθαι λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ τεθάφθαι, οἷον ἔνθα μὲν αἴας κεῖται· τάσσεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τεθνηκέναι, οἷον κεῖται πάτροκλος· σημαίνει δὲ καὶ τὸ γεγράφθαι ἐρρῖφθαι, οἷον κεῖται παρ' ἐκείνοις τέχνη· λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπρακτεῖν, οἷον

ἐστὶ καὶ καῦλος, τὸ στῆθος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Καυλὲ, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. Καυλωνία, χώρα. Καυλωνία, ἐκ τοῦ αὐλωνία κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ, σημαίνει δὲ τὸν αὐχένα ἐπὶ χερσαίοις πράγμασι. λυκόφρων δὲ ἐπὶ φαύλων κέχρηται ὥς φησὶ ἀκούοντας αἰσχύνεσθαι. Καῦμα, τὸ κεκαυμένον αἷμα. ἢ θύμα. ἢ πύρωσις. Καυμασία, καυμαλαύκιον. ἢ καυμελαύκιον διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα ἐπιτήδειον. ἐν ἄλλῳ γράμματι καυσία ἔτι παρόθεν μακεδόσιν ἀκολουθεῖ περὶ καὶ σκέπας ἐν ἠπείρῳ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ. Καύματος ἰδαλίμου, τοῦ θερμοποιοῦ. ἱδρωτοποιοῦ. Καυνάκαι, στρώματα. ἢ ἐπιβόλαια ἑτερομαλλῆ. Καυνάκης, χλαῖνα περσικὴ ἀλεεινὴ παρὰ τὸ ἀλεαίνεσθαι. ὁ δὲ παλαμήδης φησὶ, καυνάκας εἶναι περσικὸν ἱμάτιον ἔχον ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μαλλοὺς ἀθρόους. καυνάκες, εἶδος ἱματίου, ὅπερ ἐστὶ περσίδα καλοῦσιν. οἱ δὲ, σισύρας ὑφάσματα πέδια, ὅπερ ἔοικε μονύχῳ σάγματι. σάγμα δὲ, ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. Καυνάκιον, στρῶμα. Καύνιος ἔρως, ἐν καύνῳ τιμᾶται καὶ ὁ σφοδρός. Καυνὸς, κακός. σκληρός. κλῆρος. καὶ πόλις ῥόδου. Καυρὸς, κακός. Καῦρος, ὁ κοῦφος ὥς φησι, οἱονεὶ αὖρος τις ὤν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καῦρος. τὸν γὰρ κατὰ νοῦν ἐλαφρὸν, καῦρον ἐπονομάζουσι. βέλτιον δὲ διὰ τοῦ γ γαῦρον λέγειν. ἵν᾽ ᾖ ὁ σφοδρὸς ἢ ὑπερήφανος, παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς αἴρεσθαι. Καύσαλις. ὁ πυρετός. Καυσία, εἴρηται μὲν καυμαλαύκιον, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸ καῦμα. ἡ γὰρ ἡ καυσία ἔοικε διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα εἶναι ἐπιτήδειον ἐστὶ γάρ τι κάλυμμα κεφαλῆς. Καυσία, εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Καῦσος, ἡ μέλαινα. καὶ ὑπέρυθρος. Καυστειρὰ μάχη. μυρια χοῦ τῆς τρίσεως ἡ θερμὴ ἢ πυρόεσσα, κατὰ τὸ μάχονται δὲ μᾶς πυρός. διὸ καὶ δήιος ὁ τῆς καὶ δαῒς ἡ αὐτή. καὶ δήιος πόλεμος, ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω. Καυστηρὸς, ἀπὸ τοῦ καίω καύσω κέκαυμαι κέκαυσαι καυστηρὸς, κατὰ τροπὴν δωρικὴν τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον. Καυστηρῆς, καυστικῆς. θερμῆς. ὀξείας. δριμείας. διὰ πυρός. Καῦστις, ἡ ἐκφύσις τῶν σταχύων. πυροὶ ἀδρυνόμενοι. καὶ χόρτος. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἀμφίκαυστις. ἢ ἔτυμον δήμητρος. κρατῖνος δὲ ἐπὶ τοῦ μορίου ἔταξεν ἄλλο. καλεῖται δὲ καὶ αὖρα καὶ στρῶμα. Καύστριος, ποταμός. Καύσων καὶ ὁ αἴθων, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνεται. ἐπειδὴ γὰρ ἐκ μετοχῶν εἰς ὀνόματα μετεποιήθησαν, καὶ τὴν διὰ τοῦ ν τ κλίσιν κατὰ περίβολον κλίσιν, εἰς τὴν φυσικὴν ἔκτασιν μετέπεσον. Καύσωνος, θέρμης. Καύτηα, καὶ εἰς τοῦ πίσω. Καυτὴν, θυσία τὶς οὔπω καλουμένη. καὶ ἐσχάρα. καὶ ἑστία, ἔνθα καίουσιν. Καυχᾷ, αἱ λαγοὶ ἐν τέρες ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐνταῦθα αὐχεῖν λέγουσιν. Καυχαλὶς, φλύκταινα. Καυχᾶσθαι, κομπάσειν σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλεῖστα. ἐπὶ καυχήσεως μὲν, ὡς τὸ ἐπὶ δ᾽ αὐχεῖς, ὡς ἐν ἑκάβας, οὐδ᾽ ἡ τάλαινα σὰ ἄνακτι. ἐπὶ δὲ ὀργῆς, ὡς ἐν τῷ ἡ τάλαινα κακεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζειν ἔνθα δ᾽ ἐλαύνεσθαι. Καυχῶ, τῆς δευτέρας συζυγίας. τὸ δὲ αὐχῶ, τῆς πρώτης. Καυχώμενος, μεγαλαυχῶν. Καφὰ, λουτήρ λάκωνες. Καφάζειν, γελᾶν. Καφάζω, καχχάζω. γελῶ. Καφαὶ, κοφὸν. Καφάστιος, μῦν. Καφελεῖν τὰ δέματα, ἤγουν καὶ ἀφελεῖν τοὺς φόβους. Κάφος, τὸ πνεῦμα. ὅθεν καὶ κάπος, ὁ περιωνύμενος τόπος. Καφηρεὺς, ἔχει μὲν ἐν εὐβοίᾳ πρὸς τῇ ἐξῆς θαλάσσῃ καφηρέα. καφηρεὺς δὲ λέγεται τόπος θαλάσσης πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τραχὺς καὶ τενάγεσι, σκοπέλαις διειλημμένος, καὶ ἕρμασι καὶ χοιράσι, καὶ τὰ πρὸς ἀπόβασιν ἄπορα πάντος, ἅτε κρημνοῖς περιτειχιζόμενος, καὶ πρὸς τοῖς ἀήθας κακῶς ἐπὶ διηνεκέσι τοῖς ἀνέμοις καταπνεόμενος, ὡς ὁ παρ᾽ ὁμήρῳ προβλὴς σκόπελος, τὸν οὔποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, καφηρεὺς ὢν καὶ ἄλλος. ἢ ἴσως εἴρηται ἀπὸ τοῦ καταπνεῖσθαι ἀεὶ ἀνέμοις. κάφος γὰρ τὸ πνεῦμα. Κάχαρις, δασύς. καὶ τραχύν. καὶ χιυσαλλὶς τὸ κορκόσμιον. ἢ χαρίζεσθαι μὴ δυνάμενον. ἢ οὐκ εὔχαρις. Καχέζειν, ἀπὸ τοῦ ἀποπατεῖν. Καχεξία καὶ καχεκτοῦντες, κακῶς τὴν ἕξιν διατιθέμενοι. ἀσθενοῦντες. Καχίλα, ἄνθη κύπρια. Καχλάζει, κιχλίζει. ἀθρόως γελᾷ. ταράσσεται. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων ἐπαίρεται. φλεγμαίνει. βράζει. Καχλαίνει, ἐκ θορύβου ταράσσει. Κάχληκες, λίθακες ἐν τοῖς ὕδασιν. Κάχλικος, τοῦ κόχλου. Καχλὶς, συμβολή. Καχνάζει, καχχάζει. Καχυδρίας, ὁ ἐκ κριθῶν ἄρτος. ὃν μάζαν λέγομεν. Κάχρυς, ἀντὶ τοῦ κριθὰς πεφρυγμένας λέγει ἀριστοφάνης ἐν ταῖς νεφέλαις. κατὰ χρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα. καὶ βοτάνη τρία. καὶ τῆς πεύκης ἡ βλάστησις. λέγονται καὶ πυροί τινες. Κάχρυος, ῥίζα τῆς λιβανώτιδος. ὅταν δὲ πληθυντικῶς εἴπῃ τὰς κάχρυας, τὰς πεφρυγμένας κριθὰς λέγει, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Καχρύων, ἐσκίρτα. ἀπεπέρδεν. Καχυποπτεύεσθαι, ἀντὶ τοῦ κακὰ ὑποπτεύειν κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Κάψα, κίστη. ἢ θήκη. Καψάκιον, γλωσσόκομον. Καψάμενος, ἐλάττωμα ἵππου. Καψιδρόκιον, εἶδος χιτωνίσκου. Καψιπέδαλος, ὁ μετὰ τῶν τὰ ἄλφιτα μὴ διδόντων ἀλόμενος. Καψὰ, αἱ τρίχες.

ΤΟ Κ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε·

κ

εάζω, διασχίζω. ἢ κλῶ. Κέαθι, βοηθόν. Κέαρ, ἡ ψυχή. καὶ κῆρ, κατὰ κρᾶσιν. ἡ ἰωνικὴ κέαρος καὶ κατὰ κρᾶσιν κῆρος. ἡ κὴρ τῆς κηρὸς, ἐπὶ τῆς θανασίμου μοίρας. Κέαρ εὐφραίνειν, σαφῶς ἀριστοφάνης τὴν καρδίαν εἶπε κέαρ. ἀλλαχοῦ γὰρ τὴν καρδίαν φησὶν, ὡς τὸ ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. Κέαρνα, σίδηρα τεκτονικά. ἢ σκυτικά. ἢ ἀξίνη. Κέαρος, ὄρτυξ. Κεάσαι καὶ ἐπὶ ξύλα κεσρύνται, ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται. λέγει καὶ κεφαλὴ βληθεῖσα λίθῳ, αὖ δίχα πᾶσα κεάσθη, ἤγουν ἐκλάσθη. ἐσχίσθη. θέμα τὸ κέω κεάσω, ἢ κεάζω, ὅθεν ἢ κέδρος ἡ κεαζομένη ῥᾳδίως, πλεονάσαντος τοῦ δ. Κέασε, σύνέτριψε. διέσχισεν. Κεάσματα, κλάσματα. ῥήγματα. διαῤῥήγματα. Κέαται, ἔτι κεῖνται. δῆλον ὡς ἰωνικόν ἐστι, καθὰ καὶ δεδίαται παρ᾽ ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ δεδίενται. ἢ ἐκ τοῦ κεῖμαι κεῖσαι κεῖται καὶ κέαται. ἢ ἐκ τοῦ κεῖνται τρίτου προσώπου τῶν εἰκῶν, διαλύσει τῆς διφθόγγου ἰωνικῶς εἰς ε καὶ α, κέονται καὶ κέαται, ὡς τετύφαται τετύφαται. Κέατο ἰωνικόν ἐστι. τὸ μὲν γὰρ κοινὸν, ἔκειντο. τὸ δὲ ἰωνικὸν, ἐκέατο. καὶ ἀφαιρέσει κέατο ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν ὥσπερ ἐτετύφατο ἐτετρίατο. οὐ μόνον δὲ προστίθεται τὸ α, ἀλλὰ καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται, χωρὶς τῶν ἀττικῶν τοῦ ἰωνικοῦ καὶ τῶν ὁμοίων. Κέβαλε, κεφαλὴ κύλιξ.

ἐπὶ τῆς δημοσθένους τοῦ ῥήτορος εἰκόνα χαλκῆν ἐν ἀσκληπιοῦ τῆς ἐν τῷ Ἰάματι μυσίῳ ἀναθεὶς, ἐπέγραψεν ἐπίγραμ-
μα τοιόνδε. δημοσθένης παιανιεὺς πολέμων κατ' ὄναρ, ἀδοκιμωτάτου τοῦ κατ' ὄναρ χρησάμενος. ὥσπερ γὰρ καθ' ὕπαρ
οὐ λέγεται ἀλλ' ὕπαρ, οὕτως οὐδὲ κατ' ὄναρ, ἀλλ' ἤτοι ὄναρ ἰδὼν, ἢ ἐξ ὀνείρου ὄψεως. οὕτως ἄρα μέγιστόν ἐστιν ὀνομάτων
γνῶσις, ὅπου γε δὴ ἐν τοῖς ἄκροις τῶν ἑλλήνων σφάλματα ὁρᾶται φρύνιχος. Καταπάζει, ἀπεκδύεται. ἀκολουθεῖ. Καταπά-
ζοι, διώκοι. Κατόπιν, ἀντὶ τοῦ ὄπισθεν. ἀριστοφάνης ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ. λουκιανὸς κατόπιν
δὲ ἠκολούθει. Κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν, ἀντὶ μετὰ τὸ πῦρ. Κατόπτας, κατασκόπους. Κατοπτεύω, ἐποπτεύω. ἐπιβλέπω
ἢ καθορῶ. Κατόπτης, ἐπιτηρητής. Κάτοπτον, κάτοπτις ἢ φανερὸν ἢ αὔτοπτον. Κάτοπτρα, ἔσοπτρα. Κατοπτρίζεται,
ἐν ἀληθείᾳ φαντάζεται ἢ ὁρᾷ. Κάτοπτρον, ὁ κοινὸς λεγόμενος καθρέπτης. ἔσοπτρον δὲ, τὸ κοινὸς φανάριον. Κατορ-
γᾶν, ὑπερακμάζειν. Κατορίαν, πεπαλαιωμένος. Κατορθῶ, τὸ ἀνδραγαθῶ. καὶ κατόρθωμα, ἡ ἀνδραγαθία. Κατόρ-
θωμά ἐστι πρᾶξις ἀκόλουθος ὀρθῷ λόγῳ, ἢ νόμου πρόσταγμα. Κατορθῶσαι, ἐπὶ πολέμου ἐστὶ τῶν τοιούτων. Κατορύβαι,
ἡ ἀγορά. Κατόρρα, ἢ καθόρρα, βωμὸς ἐνόδιος. Κατορρωδεῖ, φοβεῖται. Κατορυγῶσι, παφῶσι. Κατορύττει, ἀντὶ τοῦ
κρύπτει. Κατορυχάς, θυσιαστηρίοις. Κατορφνάται, σκοτεινὰ γίνεται. Κατορχούμενος, καθυβρίζων. Κατορώρυκται,
καταπέχωσται. Κατ' ὄσσων, κατ' ὀφθαλμῶν. Κατουδαίοις ἐστὶν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν ἀκουστής. Καπουλάδα, τὴν τῶν
ἀπολλωνίων σκοτεινὴν νύξ. καπουλάξ καλεῖται παρὰ τὸ ὀλοὸν. σοφοκλῆς ἐν ταύταις τῇ νυκτὶ καπουλάδι. καπουλά-
δα τὴν καπηλεύουσαν καὶ ἐρεύγουσαν. βέλτιον δὲ τὴν κατόλεθρον, ἢ ζοφώδη καὶ συστροφὰς ἔχουσαν ἀνέμων. Κατ' οὐρανὸν,
κατώπισθεν. Κατουρίσας, ἀθρόως πάντα κάλων καθεὶς καὶ μὴ διαμελλήσας. Κατοφρυωμένος, μεγαλοφρονῶν.
Κάτοχα, τοῦ πρυτανείου τὸ κατεχόμενον. Κατόχιμα, κατεχόμενα ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου. Κάτοχος, ὁ ἐνθου-
σιῶν. κατοχὴ, ἐπὶ ψυχῆς. ἐπιληψία, ἐπὶ σώματος. ὅθεν καὶ ἐπίληπτος, ὅπερ γίνεται ἀπὸ νόσου. τὸ δὲ κάτοχος ἀπὸ τοῦ
θείου ἢ θεοῦ. ὅθεν καὶ τοὺς προφήτας κατόχους εἰπεῖν, ὑπὸ τοῦ θείου κινουμένους. Κατράγοντες, αἱ βόαγραι λάκω-
νες. Κατρεὺς, ὄρνις ποιός. Κάτροπον, κάτοπτις. Κατρὸς, κακός. Κάττης κάττου, ὁ κατοικίδιος αἴλουρος. Κατ-
τύει, ἀντιπαίζει συῤῥάπτει. Καττύεσθαι, ὑποδύεσθαι ἐκ τῶν καττυμάτων. Καττύεται, ἀντὶ τοῦ συντίθεται. ῥάπτε-
ται. Κάττυμα, ἀπάτη. δόλος. Καττύματα λέγονται, οἱ μικροὶ ἱμάντες οἱ ἐπὶ τοῦ κόπρου ἐῤῥιμμένοι ἐκ τῶν κατ-
τυμάτων ἐκ συλλογῆς ἀντιπαίζομαι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Καττύω, ἀπότριμμα δέρματος. Καττύω, κατασκευάζω.
καὶ τὸ ὑπόδημα ῥάπτω. ἢ τοιοῦτόν τι. καττύεσθαι, ὑποδύεσθαι ἐκ τῶν καττυμάτων. καττύεται, συντίθεται καὶ ῥάπτεται.
Καττύματα, τὰ ἄκρα δέρματα καὶ εἰς μικρὰ τετμημένα. Κάτω ἐσμὲν, ἀλλ' οὐ κάτω. καὶ κάτω εἰμί. πάντα ἐπιῤῥή-
ματα ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. οἷον ἀνὰ, ἄνω. κατὰ, κάτω. εἰς, εἴσω. ἐξ, ἔξω. καὶ πρὸς,
πρόσω. ὁμοίως καὶ τὰ ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων γινόμενα διὰ τοῦ ω εἰσίν. οἷον ἐγγὺς, ἐγγυτέρω. ἔξω, ἐξωτέρω. κάτω, κατωτέ-
ρω κατωτάτω. κατώτερος, κατώτατος. Κατώγειον, ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἢ ω μεγάλου, ὁ ἀνώ-
γεως καὶ ἡ ἀνώγεως καὶ τὸ ἀνώγεων, καὶ κατώγεων. κατώγειον δὲ λέγουσιν οἱ κοινοί. Κατώδυνος, λυπηρά. Καταβα-
σαντες, καταβάλλοντες. Καταθούμενος, ἀνατρεπόμενος. Κατακαθίσας, ἐπὶ πέριξ ἐκάθισας. Κατωκάρα, κα-
ταφερής. ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν, κατωκάρα ἀττικῶς ὑφ' ἕν. Κατωκάρα, κατὰ κορυφήν. οὕτως οἱ ἀττικοὶ ὑφ'
ἓν λέγουσι. Κατωκοδόμησεν, ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἴκημα. ἀπέκτεινεν. Κατωλιγώρησαν, ἐμικροψύχησαν.
ἐκ ἀντὶ τοῦ κατεφρόνησαν. Κατώλισθον, κατέπεσον. Κατώλυξα, κατέξανα. Κατωμαδὸν ἔλασεν ἵππους παρ'
ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀνατείνας ἕως ὤμων τὴν μάστιγα. ὦμοι δὲ ἢ τῶν ἰσχυρῶν τῶν ἵππων. καὶ κατωμάδιον δίσκον, ὅν τε αἰ-
ζηὸς ἐπὶ τὰ ὀπίσω τις ἀφίησιν. Κατωμαδὸν, κατὰ τῶν ὤμων. Κατωμιστὶς, ὁ ἀπὸ τῶν ὤμων ῥίπτων ἐπὶ τὴν γῆν ἵππος.
Κατώμοσεν, κατεσπάραξεν, κατέσεισεν. Κατωμοτικὸν, τὸ μεθ' ὅρκου βεβαιωτικόν. οἷον τὸ τοῦ τὸ σχῆμα. Κατω-
νάκη, ἱμάτιόν ἐστιν ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος ἔχον. τουτέστι διφθέρα περιεῤῥαμμένον. σημαίνει καὶ δουλικὸν καὶ ἀνελεύθε-
ρον χιτῶνα. Κατωνάκης, δουλικὸς ἢ ἀνελεύθερος χιτών. Κατωνάκη, τὸν χαῖρον ἀπὸ τῆς ἁλμυρᾶς τὰς δούλας φησί.
Κατωπιᾶσαι, κατηφῆσαι. Κατωραΐζεται, σεμνύνεται. Κατωρὶς, κάτω ῥέων. Κατωρυγῶσιν, ταφῶσιν. Κατώ-
ρυχες, κατορωρυγμένοι. Κατώρυχες λίθοι, οἱ κατορωρυγμένοι, ὅ ἐστιν οἱ τεθεμελιωμένοι. ἢ τὸ μὲν κατορώρυκται. τὸ δὲ
ὑπερφαίνεται εὐρεῖ δὲ οἱ ἑλκυστοὶ διὰ τὸ μέγεθος. Κατωρχήσαντο, ἐνέπαιξαν κατεχάρησαν. Κατώτερα μέρη τῆς
γῆς, τὸν θάνατον λέγει ὁ ἀπόστολος. Κατωφαγᾶς, ὅτι βαρύνεται, ἐπίθετον. ὅτι δὲ περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ
κατωφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε. Κατωφερὴς, ὁ κάτω φερόμενος. Κατωτίδες, ἅπερ οἱ νομεῖς κατὰ τῶν ὤμων φοροῦσι
δέρματα. Κατωχαίης, ὁ κάτοχος τοῦ πρυτανείου κυρίως. Κατωχθὲν, τεθέν. ἐπικαθεῖναι. Κατώχευσαν, κατέβησαν
κατέθεντο. Καυάζοντα, ἀποσκάζοντα. Καυαλέον, ἢ καυαλὲς ὑπὸ αἰολέων, τὸ αὖθις ἢ κατακεκαυμένον κατα-
ρὸν. ξηρὸν. θερμόν. Καυαλὸς, μωρολόγος. Καύαξ, λάρος. Καυάζαι, συντρῖψαι. Καυαρὸν, κακόν. πονηρόν. Καυ-
αὶ, νῆσος πλησίον ἐφέσου ἔνθα μάντεις ἔνα γραΐ γίνονται. Καύθανος, τοῦ μαλθακοῦ. Καυκαλίας, ὄρνις ποιός. Καυ-
κιάλης, βοτάνη τις ὁμοία κορίῳ καὶ ὄρνις. Καυκὸν, καυλίον. ἢ ἄγριον λάχανον. Καυλίον, ὁ καταγνέμοντες οἱ ἰχθύ-
ες καὶ τῶν κιόνων μέρος. Καυκίον, παρ' ἡμῖν κύλιξ δὲ, παρὰ σοφοῖς. Καύκωνές εἰσι παφλαγονικὸν ἔθνος. καὶ περὶ
τούτων ὁ γεωγράφος πολλὰ λέγει. Καύηξ, ὁ λάρος διὰ τὸ ἀδηφάγον. καίω γὰρ ἡ τροφή. Καυλὸν λέγει ὅμηρος,
τὸ καθιέμενον ξύλον εἰς τὴν ἐπίδορατίδα, ἤγουν εἰς τὸ κοῖλον αὐτῆς. ὡς τὸ ἐν καυλῷ ἆγε δολιχὸν δόρυ. Καυλὸς, τὸ
ἄκρον ξύλον, ὃ ἐνίεται τῇ αἰχμῇ. Καυλὸς δόρατος, ὁ τοῦ στύρακος τῆς ἐπιδορατίδος ἐνιέμενος. ὡς ἔαξε τὸ δόρυ παρὰ καυ-
λὸν ὄπισθεν τῆς αἰχμῆς. καὶ ἀμήχανον παρὰ τῷ ποιητῇ ὡς τὸ ἀμφὶ δὲ καυλὸν φάσγανον ἐῤῥαίσθη. ὥστε οὐκ αἰχμῆς μό-
νον καυλὸς, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ξίφους. καὶ ἔτι τοιοῦτος καυλὸς τὸ κατὰ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους ἐπίμηκες καὶ στενόν, ἤγουν
κώπη τοῦ ξίφους. ἀφ' οὗ ἐκ τούτου αὐτὸ προσονομάζεται. Καυλὸς, ἡ μὲν ῥίζα τῆς ἐσθίοντες σίλφιον ἰδίως ὀνομάζεται.

ηλημένον, ἐγγεγυμνασμένον. Κατῄκιζον, ὕβριζον εἷλκον. Κατῃκισμένους, βασανισθέντας ὑβρισμένους. Κατῄκι
σαν, ἐβασάνισαν, ἐμάστιξαν. Κατῄκισται, ἀντὶ τοῦ κακῶς ἔπαθεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν αἰκιζομένων σωμάτων. οὐ γὰρ ὁμοίως
καὶ ἐμφερῶς ἔχει τῆς προτέρας καταστάσεως, παρ' ὁμήρῳ. Κατῄνεσε, ἀθρόα τὰ οὐ μέγιστα θεῶν. Κατηκόντισε,
τῆς λυσίου ψυχῆς κατακόντισε. Καταλαζονεύετο, κατεκαυχᾶτο πάλιν. Κατηλέτης, ὁ πένης. Καταλέγοντα,
φροντίδας ποιοῦντα. Κατῆλθον ἐκεῖσε, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὦ τῆς ὀδυσσείας, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐν ἐλλιμενίοις ἦλθεν ὡς πολλαχοῦ ἢ ἀντὶ
τοῦ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν. ἀττικοὶ μέντοι καὶ τὸν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα νοστοῦντα λέγουσιν. ἐπεὶ ἡ πατρὶς ἑκάστοις ὥσπερ τις
λιμήν ἐστι. Κατῆλιψ, μεσόδμη, μεσότοιχον. δοκὸς ἡ ὑπὸ τὸν βαστάζουσα τὸν ὄροφον. οἱ δὲ ἰκρίωμα τὸ ἐν τῷ οἴκῳ. ὃ
καὶ βέλτιον. Κατηλοημένα, συντετριμμένα. Κατηλόχισται, καθυπώπτευσται. Κατήλυσις, ἡ κάθοδος καὶ ἡ ἐπάνοδος.
Κατῆλιξ, κατάλοιπος. Κατηλυχῶσα, κρατηθεῖσα. Κατημαξευμένος, τετριμμένος. Κατημαξευμέ
να, κοινά, κατατετριμμένα. τετριμμένα. γεγυμνασμένα. Κατήμασσον, κατέξαινον. κατεσπάραττον. Κατημελής,
κατήκοος. Κατημέληνσα, ἀντὶ τοῦ ἠμέλησα. Κατήμυσαν, ἐστύψασαν ταῖς λύπαις κατεκλίθησαν πρὸ τοῦ ἀπαλ
λαγῆναι. Κατημύχθη, ἐσπαράχθη. Κατήναξε, κατέκλεισεν. Κατηναγκασμένα, ἀπολελοιπότα ἐκ δέσμου ὁρμώμενα. ἐσκυλευμέ
να. σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ. Κατηνάριζεν, ἐφόνευεν. Κατηνδράποδισαν, κατέκτεινας. Κατήνοχα, κατηνάγκασα.
Κατηντηβόλησα, παρεκάλεσα. Κατήνυσεν, ἀνήλωσεν. Κατηνόουν, κατάντλουν ἐχεῖ τὸ ι, ἀπὸ γὰρ τοῦ κατανοεῖν κα
τανοοῦσι κατανοῶ. Κατηπιάοντο, κατεπραΰνοντο. Κατηργάσατο, κατεδουλώσατο. Κατηργηκέναι, ἀνενεργὴ εἶναι.
Κατηργημένος, κατασεισμένος. κατεστιγμένος. Κατῆρξε, κατεκρίθη. Κατηρειμμένος, πεπλεγμένος. καμπτόμενος.
Κατήρεε, κατέβαλεν. αἱρέω γὰρ σημαίνει τὸ καταβάλλω. πρακτικὸς ἥρεον ἥρεες, ἥρεες ἥρεις, ἥρεε καὶ κατήρεε.
καταλαμβάνει, πρὸ τοῦ αἱρῶ τεριστώμενον, ὃ σημαίνει τὸ καταλαμβάνω. μὴ δὲ σελήνη αἱρεῖται. Κατηρέθετο, παρο
ξύνθη. Κατηρείκοντο, κατεσχίζοντο. Κατηρείψαν, ἀνήλωσαν. Κατήρης, κατηρτισμένον ἐν ἐρήμῳ. Κατηρεφέα, κα
τεστεγασμένα. Κατηρεφής, οὐ μόνον τὸ ὑψηλὸν ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ τὸ καλυπτόμενον δίκην ὀρόφου, ἤτοι ἐσκεπασμένος ὀρόφῳ. Κα
τηρέψασθε, συνεστήσατε χεῖρας ἐσκεπάσατε. Κατήριπε, ἐρημωμένον. Κατήριπες, κατέπεσες. πεπτωκας. Κα
τῆρξε, συνέκλεισε. Κατηρεμαίει, μεγαλοφρονεῖ. Κατήρεσας, ἐφύτευσας. ἐλύπησας. Κατηρξάμην, ἐποίησε. πείθεται
ται. Κατήρτισε, καθεστηκεν. ἐσωφρόνει. παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Κατηρτισμένα, τέλεια. καὶ ὁ ἀπόστολος σκεύη ὀρ
γῆς κατηρτισμένα. Κατηρτίσω, ἐτελείωσας. Κατηρτυκότα γνώμονα ἔλεγον, τὸν βαλλόμενον ὀδόντα τοῦ ὄνου.
Κατήρυθες, αἱ βρίθουσαι καὶ κατηρέουσαι ἄμπελοι. λέγει δὲ τὰς χυσιὰς ἀμπέλους, παρόσον οὐκ ἔκλασεν ὕστερον. Κα
τηρυγμένον, κεκαλυμμένον καὶ κατεχόμενον. Κατῆσαν, κατεκλῆσαν. καθωμίλησαν. Κατησάτην, κατεκλησάτην.
καθωμιλησάτην. Κατῆσαν τὸν λόγον, ἐκ τοῦ ᾄδω. Κατηύχοντο, κατηρῶντο. Κατηφέες, κατηφεῖς διὰ τὴν λύ
πην. Κατηφῆσαι, ἀντὶ τοῦ δυσανασχετῆσαι. Κατήφεια, συννοία. ὄνειδος. αἰσχύνη. αἰδώς. αἰτία. καὶ κατήφεια, σκυ
θρωπότης. Κατηφής, ὁ ὑπὸ αἰσχύνης κάτω νεύων τοὺς ὀφθαλμούς, ἤγουν ὁ αἰσχυνόμενος. παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω γίγνεται
παράγωγον, φάω φάος. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως γίγνεται καταφαής, καὶ ἐν συγκοπῇ κατηφής, ὁ ἔχων
κάτω τὰ φάη, ἤγουν τοὺς ὀφθαλμούς. Κατήφησαν, ἐκ τοῦ κατηφῶ κατηφήσω. τὸ μὲν κατηφιῶ, κοινόν. ὅμοιον δὲ καὶ
τὸ μειδῶ μειδήσω καὶ μειδιῶ. δῆλον δὲ ὅτι ἴσον τῷ ἀχάχοντο καὶ τὸ κατήφησαν. Κατηφιᾷ, ἐκ τοῦ κατηφῶ, τὸ λυ
ποῦμαι. Κατηφίη, αἰσχύνη. συννοία. Κατηφόνες, παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ω τῆς ἰλιάδος, οἱονεὶ αἴτιοι χρῆμα κατηφείας ἤ
λυκὴ γὰρ ἡ προσηγορία κατὰ τὸν ἀρίσταρχον. διασαφητικὸν δὲ πῶς ἐστι τοῦ τὰ κακὰ τέκνα. καὶ ἄλλως δὲ κατηφόνες,
καθ' ὃν φόνος ψιλωτέος. ἵνα ᾖ τὸ μὲν πρῶτον ἀνάλογον τῇ κατηφείᾳ, ὃ εἶναι χρὴ κάτω τὰ φάη ἀπεστραμμένον τὸ
βλέπεσθαι. τὸ δὲ δεύτερον ὡς ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω. ἵνα ὦσι κατηφόνες, οἱ φόνου κατάξιοι. ἢ κατηφόνες, συγγενεῖς αἰσ
χυντοί. Κατηχήσωσιν, ἐδιδάχθησαν. Κατήχθη, ἐς τὴν πατρίδα ἐπανῆκε. Κατηχθημένος, βεβαρυμένος. Κα
τηχίζειν, νουθετεῖν. ἐνηχεῖν. Κατηχήσω, ἀκοδομήσω. Κατηχίζετο, ἐμισεῖτο. Κατηχούμενος, διδασκόμενος.
Κατηχὲς αἰπατικῷ, προτρεπόμενος. παραινῶν. ἢ κατηχὲς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἠχὲς ἰωνικῶς. Κάτθανεν, ἀντὶ τοῦ κατέθανεν.
ὀφείλοντα διὰ δύο γράφεσθαι δασέων. ὡς κάθθανεν. ὅμως διὰ τὸ ἀντιστοίχων αὐτοῖς συμφώνων ψιλῶν γράφεται, ἵνα μὴ
εὑρεθῇ ἐν ἐλλειπτικῇ λέξει δασέος διπλασμός. Κατθέμεν, θεῖναι. Κάτθεο, κατάθου. Καπαλλόμενοι, σαυλούμενοι
παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Κατίασι, τὸ κατέρχονται. κατίει μὲν ὁ βασιλεὺς ἐφ' ἑσπέραν. κατίασι δὲ, τὸ χαλῶσι
κυρίως τῶν ὑγρῶν. οἷον καθιᾶσι τὴν ὁρμιὰν ἢ ἀγκύρας, ὡς ἀπὸ τοῦ καθίημι. καθίημι δὲ δύο σημαίνει. ὧν τὸ μὲν λαμ
βάνεται ἀντὶ ἐνέδρας. οἷον καθῆκα λόχον, ὡς καὶ διονύσιος. καὶ βαρβαρικὸν μὲν δρᾶμα ἐθελῆσαι, τὸν σφογέα δὲ καθεὶς
τῶν στρατολοχιτῶν τὸν ὠμότατον ἤτοι ἐμβαλὼν καὶ εἰς λόχον καθίσας. Κάτιδε, θεώρησον. Κατ' ἰδίαν, ἰδίως. Κατ'
ἰατρεῖον, τὰ κατὰ χειρουργίαν παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Κατικτηρία, ἡ ὁδὸς καθόδου θυσία. Κατιλλαίνει, καταμυκτηρίζει.
Κατιλλωπεῖ, καθορᾷ. Κατιλύσαντες, περικαλύψαντες. Κατίμεν, κατερχόμεθα. Κατίναξ, τιμήσει. Κατισχυ
μένος, κεκαθαρμένος. κατησχυμμένος δὲ, ὁ ἄξιος αἰσχύνης. Κατισχνάνθη, ἐξηράνθη. ἐλεπτύνθη. Κατ' ἴχνος, κατὰ πό
δας. Κατιώθη, ἐρρύπωθη. Κατίωται, ἐρρύπωται. Κατιωμένον, κατερρυπωμένον. Κατιωσίας, κατάχαλκα σκεύη.
Κατ' οἶκον, κατὰ τὸν οἶκον. Κατοικτίζετο, οἴκτου τυχεῖν ἠξίου. ἐλέοις κυρῆσαι. Κατοιμώζοντες, στενάζοντες. Κατοι
μώξας, καταμεμψάμενος. Κατοινῶσαι, καταμεθύσαι. Κατοιόμενος, ὁ νομίζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν καὶ ὑπερη
φανούμενος. Κατοίσεται, καταξεῖ. Κατοιχομένων, ἀπελθόντων. τεθνεώτων. Κατοκωχή, κατοχή. Κατοκώχι
μοι, κάτοχοι ἰσχυροί. Κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν. Κατολισθανόντων, κινουμένων. ἐμπιπτόντων. Κατολοφυρόμενα,
θρηνοῦντες. Κατομασάμενος, ὑπακουστέον πρὸ τῷ ἰσοκράτει. Κατομόσαι, ἀπὸ μόνου γε τοῦ τὸν θεὸν κατομόσαι
ἢ ἀπομόσαι. Κατ' ὄναρ, οὐ δοκιμάζουσι λέγειν, ἀλλ' ὄναρ καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ ἐνύπνιον κατ' ὄναρ δὲ πολέμων ὁ ἰωνικός

ὅτι ἐξελίξομεν τὸ ξίφος. Κατερξύει, ἀφανίζει. Κατερξύηκε, ἐσάπη ἠφανίσθη. Κατερυθραίνει, καταβάπτει ἐρυθρῷ βάμματι. Κατερύκει, κατέχει. Κατέρυκεν, ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν. Κατέρχομαι, ὅταν εἰς τὴν πόλιν, ἀφ᾽ ἧς ἐξῆλθον, ἐπανέλθω· αἰσχύλος ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι. Κατέσθιε, ἐσθίεσθε ἐπαύσατε. Κατεσό μασεν, ἔλεξε. Κατέσθων, κατεσθίων. Κατεσικέλιζε, κατέσθιε σικελικὸν πυρόν. Κατέσκαψεν, κατώρυξεν. Κατεσκέδασέ τινος, ὅταν τί τι καὶ κατέχεεν οὕτως. Κατεσκελετευμένα, λελεπτυσμένα ἐξηρασμένα. Κατε σκήνωσαν εἰς τὸν τόπον στρατόπεδον, ἢ κατέζευξαν ἤδη κατέζευξαν ἐπὶ τὸν ποταμόν τινα. Κατέσκηψε, κατέπεσε. Κατεσκιρωμένα, πεπαλαιωμένα. Κατεσκίρρωται, ἐσκλήρωται· σκίρρος γὰρ ὁ γύψος. Κατεσκληκώς, κατεξηρα μένος. Κατεσκληκυμένος, ἐξίτηλος, πεπαλαιωμένος. Κατέσπακας, ἴδιος ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν καθὸ πᾶν λέγουσι, τὸ ἐφέλκειν τὸ γάλα. Κατεσπᾶσθαι, κατεσπακέναι. Κατέσπερχε, προετρέπετο, παρεκελεύετο, σπουδά ζειν ἐποίει. Κατεσπίλασεν, ἀπροσδοκήτως ἐπεφάνη. Κατεσπόδησεν, κατέκοψεν. Κατεσοφίσατο, ἐπηρέασεν. Κατεστάθμος, καθάδυσας. Κατεστέμμεθα, ἐστεφανώμεθα. Κατέστη, κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν, οἷον ὕδατα καὶ τῶν τοιούτων. Κατέστην εἰς λόγους σοι, ἀντὶ τοῦ ὡμίλησά σοι· ἢ κατέστην εἰς ἀπολογίαν, ἀντὶ τοῦ ἀπελογησάμην. Κατέστησαν ἔτι ρει, καὶ κατέστησαν παθητικῶς· ἀριστείδης ἄγε αὐτοὺς τοὺς ἄλλους ἀντὶ θεὸν κατέστησαν. Κατεστόρεσε, ὑπερχέω τόμον ἀπέδειξεν, ἀπέδωκεν κατεσταλίπυσεν. Κατέστυξεν, ἐσάρκωσεν. Κατεστιγμένον, πεποικιλμένον. Κατέστι κται, πεποίκιλται. Κατεστόρεσεν, κατέστρωσεν ἐπραΰνε. Κατεστόρισε, κατέστρωσε· ἢ καθεστόρεσεν ἐθιάσατο. Κατεστρατοπέδευσαν, κατέδραμον πολεμικῶς. Κατέστυγε, κατεστύγησεν. Κατέστυγον, κατεπλάγησαν, ἐμίση σαν. Κατέστυξαν, ἐφοβήθησαν, ἀπὸ τοῦ στύγω. Κατεσφηκωμένον, περιεχόμενον. Κατεσφήκωνται, καθέλονται. Κατεσφραγίσθη, ἀπεκλείσθη, ἐσφραγίσθη. Κατεσχέθη δὲ πικροῖς οὕτως ἀνέστη, δεινοῖς πολλοὺς κατεσχέθησαν. Κατέσχε σθαι, τὸ κωλύεσθαι ἢ κρατεῖσθαι καὶ ἐμποδίζεσθαι παθητικῶς. Κατέσχημαι, κατέσχημαι δὲ βάρβαρον· οὐ γάρ ἐστιν ἴσχω ἴσχω, ἀλλὰ σχίω σχῶ· ὥσπερ αὐτοὺς καὶ κατεσχημένος, καὶ συνεσχημένος, καὶ αἰσχημένος, ἢ περιεσχημένος. λουκιανὸς τὸ τηλικοῦτο στρατόπεδον περιεσχημένος. Κατεσχημένα, κάτοχα. Κατεσχαρωμένος, πεπαλαιωμένος. Κατέσχες, κα τέλαβες, περιεκράτησας. Κατέσχον, προσεμείνασαν. Κατέσπερχε, κατεκοιμήθησαν. Κατετάχθη, κατέσαθη. Κατετλᾶτο, κατετολμᾶτο. Κατέτεινε, σφοδρῶς ἔτυψε· διήγειρε πρὸς πόνον. Κατέτρεχεν, ἐπόρθει ἐλκίζειν ἐ δίου. Κατετυμβοχόησα, ἔθαψα. Κατεθικτήσας, ἀψάμενος. Κατ᾽ εὐθύ, κατ᾽ εὐθεῖαν. Κατευθυνομένη, διακε μένη. Κατευκατεῖα, ἐξάγει. Κατευκτόν, τὴν ἐπί τινι εὐχῇ ὑπόσχεσιν. Κατευμαρίζοντες, εὐχερίζοντες, καθισῶν τες. Κατεῦρες, ἀττικῶς λείπει τὸ ἔχαρον. Κατέτροξαν, ἐκ τοῦ τρώγω· ὁ μέλλων τρώξω· ὁ ἀόριστος ἔτρωξα, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔτρωξαν, καὶ κατέτρωξαν. Κατάγμα, κατάξα. Κατευκάλησε, κατέπαυσε· εἰς ἡσυχίαν ἤγα γε. Κατευμεγεθήσας, ὑπερβαλὼν νικήσας. Κατευμαρίζων, καταχερίζων. Κατευμεγεθῶν φυσικοῦ, καθὸ δυνα στεύειν. Κατευθενήσαν, εὐοδώθησαν. Κατευδικτήσας, ἐπιτυχών. Κατεύθυνεν, ἐπέτυχε. Κατευνάζω, τὸ κα ταπραΰνω. Κατευνάσαι καὶ κοιμῆσαι. Κατευνάσαιμι, λεχθείη ἂν ἢ κοιμήσαιμι· καθὼς τὸ κοίμασε ἤμαζενὸς ὅσον ἔτι δὲ καὶ λέξαιμι· καθὼς ἔλεξα διὸς νόον. Κατευρύνεται, μεγαλύνεται πλατύνεται. Κατευρίσκει, κωλύει. Κατε χειροῦτο, ἐνίκα· ὑπέταξεν. Κατεύχεσθαι, θεοφορεῖσθαι. Κατεύχεο πρὸς θεὸν εἴπω, ἀντὶ τοῦ εὔχου· καὶ ἐκαυχῶ. Κατεχθραίνοντα, μισοῦντα. Κατεχμάσας, καθὸ χώσ. Κατέχμασεν, καθὼς φόνευσεν. Κατεύχομαι, τὸ καταρῶμαι ἐπὶ προσθέτω δὲ τὸ ἐπὶ τούς εὔχομαι ὡς ἐν τῇ πρώτῃ, πᾶσι πέρσαισι κατεύχεται εὖ γίνεσθαι. Κατεφοίνιξας, κατέ βαψας. Κατεφύγγανον, κατέφαγον. Κατεφύονται, κατέτρεχον. Κατεφοράτο, ἠλέγχετο. Κατέχαιε, θεοποι σίαν αὔρα τοῦ πολεμάρχου χάριν κατέχαιεν, ἀντὶ τοῦ διὰ παντὸς τοῦ σώματος περιέγαι· καὶ ἔστι κακεμφατὸν ἡ λέξις, ὡς ἐπὶ ὑγροῦ περικεχυμένου ῥηθεῖσα· διὰ τὸ χαίρειν τῆς τοῦ νέου ἐπιφανείας, ἐν β τῆς ὀδυσσείας. Κατέχειν λέγεται, τὸ σφοδρῶς κρατεῖν, καὶ φυλάσσειν, αἰτιατικῇ συντάσσεται καὶ ἔχει τὸ ἐναντίον ἀπολύειν. Κατέχει, κατέχειν· ἐ πιέζει. Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. Κατεχλαίνωσε, χλαίναις ἐστόλισεν. Κατεχλεύα ζεν, ὕβριζε. Κατεχέρδησεν, ἀπώλεσεν, ἐξετάριξεν. Κατεχέραιν, ἐπέχαιρεν. Κατεχόντο, ἀπήγονε, ἐφόνευσε. Κα τέψα, τῇ χειρὶ ὡμάλιζε. Κατεψηφίσατο, κατέκρινε, κατεδίκασεν. Κατηβολήσει, περιοδικαῖς ἀρχαῖς παρο ξυσμῶν περὶ τοῦ ἱπποκράτει. Κατηγάσατο, κατηγωνίσατο. Κατηγλαϊσμένα, καθὸ κεκοσμημένα. Κατηγορία, λόγος λέγων τι καθ᾽ τινος ἢ τι ἀπό τινος. Κατηγορηκότα, κατειπόντα. Κατηγορίας ἔχω, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. Κατηγορία ἐστὶ πᾶσα περὶ οἷου δή ποτε πράγματος ὁριστικὴ ἔμφασις· οἷον ὁ θεὸς ἀγαθὸς φύσει· ὁ διάβολος πανοῦρ γος· ὁ δὲ λευκὸς ἢ ἀλλά πως· κατηγορίαι δὲ λέγονται, ἐπειδὴ περὶ τῶν δέκα φυσικωτάτων φωνῶν διέλαβεν· ταῦτα γὰρ καθὼς τῶν μερικῶν μὲν κατηγορεῖται, οὐδενὶ δὲ ὑπόκειται. Κατηγορῶ ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν, οἷον κατηγορῶ σου ἀ μαθίαν. Κατηγορῶ, τὸ κατά τινος λέγω· καὶ κατηγορῶ, τὸ φάσκω παρὰ φιλοσόφοις, γενικῇ συντάσσεται· κατηγορῶ, τὸ παριστῶ, αἰτιατικῇ· ὡς τὸ κατηγορεῖ σε ἡ θλῖψις μικρόψυχον· κατηγορεῖν, τὸ καθ᾽ τινος ἀγορεύειν· οἷον κατηγορῶ σου φόνου καὶ κατηγορῶ σου ἀδικίας. Κατηγορῶ, οὐ μόνον ἐπὶ κακοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ καλοῦ ποτε· φιλόστρατος αἱ μὲν δὲ αἱ κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρὸς, ἤγουν ἐπαινεῖ αὐτοῦ ἀγορεύει· ἐνταῦθα γὰρ ἡ καθὸ ἐπαίνου σχέσιν δηλοῖ· εὕρηται ἅπαξ παθητι κῶς κατηγοροῦμαι, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ· ἰστέον ὅτι τίθεται ἐπὶ κακοῦ ἡ καθὸ, δεῖ καὶ προσθήκης τινὸς ὀνόματος· οἷον τῶν ἐπαίνων τῶν κατά σου· ἀπὸ γὰρ τῶν ἐπαίνων δηλοῦται ἡ δύναμις τῆς καθὸ. Κάτηδα, καταβεβρωμένα. Κατήδεσαν ἀλλόν, αἰσχυνθεῖσαι ἐποίησαν ἀλλόν. Κατήδεσα, αἰσχυνθεῖσαι ἐποίησα. Κατηδολέσχησά του, ἀντὶ τοῦ καθὼς σοῦ ἐμακρολό γησα, ἐφλυάρησα. Κατηθαλωμένη, τεφρωθεῖσα. Κατηθαλωμένον, καὶ καυθῆναι δυνάμενον· ἢ τὸ καταλαμπόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου· τὰ γὰρ ὑπερέχοντα τῶν κτισμάτων πρῶτος καταλάμπονται. Κατηθάτην, καθωμιλησάτην. Κατη

ται ἀπὸ φοινίκων, κολλύβων, τραγαλίων, ἰσχάδων, καὶ καρύων· ἅπερ ἥρπαζον οἱ σύνδουλοι. κυρίως δὲ ἐλέγετο, ὅτε τοὺς δούλους ἠγόραζον. ἔφερον γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἑστίαν, καὶ καθίζοντες, κατὰ τῆς κεφαλῆς κατέχεον κόλλυβα, καὶ ἰσχάδας, καὶ φοίνικας, καὶ τρωγάλια ἄλλα, καὶ τραγήματα. οἱ δὲ σύνδουλοι ταῦτα ἥρπαζον. ἐλέγοντο δὲ ταῦτα καταχύσματα. Κατὰ χώραν μένειν, ἀριστοφάνης· οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς, οὐκ ἐπὶ σαυτοῦ μενεῖς, καὶ ἡσυχίαν χρή σε ἐν ἱππεῦσι. Καταψαίρουσι, κινοῦνται. Καταψεφεῖ, κατασκοτίζει. ψεφας γὰρ τὸ σκότος, παρὰ τὸ ψεφάσθαι τὸ μὴ ἐπιμελεῖσθαι, καὶ οἱ σκότος ἀντιτιθέναι ταῖς λεγομέναις τὸ καταψεφεῖν. ἔστι δὲ ὅτι καὶ τὸ φροντίζειν οὕτω λέγουσι. Καταψηφίζεται, κατακρίνεται. Καταψηφίζομαί σου ζημίαν, καταψηφίζεται κατακρίνει. Καταψήσας, τῇ χειρὶ ὁμαλίσας. Καταψήχων, ἠρέμα κολακεύων ἢ κρατῶν. Καταψήχων, κολακεύων, ἡσυχῇ τρίβων. Καταψιλωθήσεται, ψιλὸν γενέσθαι. Καταψύχω, τρίβω καὶ ὁμαλίζω. Καταψῶν, καταψαύων· ὥσπερ πῶλον καταψῶντες ταῖς χερσὶν ὁμαλίζομεν. Κατεᾶξαι καὶ καταγνῦναι, οὐδὲ κατάξαι, βάρβαρον γάρ. κατέαγα τῆς κεφαλῆς ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ τὴν κεφαλήν. ἔγωγε κατὰ τῆς κεφαλῆς τὴν πυγὴν ἔδοξα μὴν· λουκιανὸς κατεᾶξαι τοῦ κρανίου. Καταγῆ καὶ κατεαγότα, κεκλασμένα. Κατεαγότος, ἐχειθέμεν ἀεί, τὸ κλῶ· παρακείμενος ἔαχα· ὁ μέσος ἔαγα· καὶ ἐν διαλύσει ἔαγα· ὅθεν μετοχὴ ἐαγώς· καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατεαγός. ὁμοίως ἑλληνικῶς ἀττικῶς, ἀντὶ τὸ μέρος τοῦ κρανίου. Κατεαγὼς, κατεθλάσας. Κατεάγη, κατεθλάσθη· κατεβάλλετο, ἔπεσεν. Κατεᾶξαι, κατακλάσαι. Κατεάσας, κατακοιμηθείς. Κατέβαπτε ὑπόχρεα, κοινότερον ἐφράσθη, ἀντὶ τοῦ ὑπόχρεων, καθὰ ἀστεῖοι. Κατέβασκε, κατέβλαψε. Κατεβαυκάλισε, κατεκοίμισε. Κατέβαψε, κατέλαβε. Κατεβιάσατο, ἐσύλησε. Κατεβόα, κατηγόρει, ἐμέμφετο. Κατεβρόχθισε, κατέπιε. Κατεβόρβωσε, ἐμόλυνε. Κατεγγυᾶν, παραδιδόναι. Κατεγήρασαν, ἐχρονοτρίβησαν. Κατέγκλησιν, κατὰ μέμψιν κατὰ πταῖσμα. Κατεγλώττιζε, κατεφλυάρει, κατηγόρει, ἐλοιδόρει, διέβαλλε. Κατεγνωκὼς, ἐπειγόμενος. Κατεγλωττισμένον, πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον. Κατέγνωσαν, ἀντὶ τοῦ κατενόησαν αἰτιατικῇ. κατέγνωσαν δὲ ἐπὶ καταγνώσεως, δοτικῇ. Κατεγνωσμένος, κατακεκριμένος. Κατεγνῶσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑπειλημμένος εἶναι ἢ μεμαθηκώς, ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πίπτειν. Κατ' ἔγωγ' ἐξεγρόμαι, ἀντὶ τοῦ ἔπεται εἶθ' μετὰ ταῦτα ἐξηγέρθην ἐπὶ τῶν ψευδομένων. Κατεγοήτευσεν, ἐπάτησεν, κατεμαγγάνευσεν. Κατέγραψαν, κατέξυσαν. Κατεγυμνάσατο, ἐπὶ γυμνασίαν ἀνέλυσεν. Κατεδάη, κατεκάη. Κατεδάφισε, κατέστησε μέχρις ἐδάφους. Κατεδάρθαι, κατακοιμᾶσθαι. Κατέδαρθε, ἐκαθεύδησεν, ὕπνωσεν. Κατ' ἐδάφους, ἐπὶ γῆς. Κατεδάουσεν, κατέκαυσεν, ἐπολέμησεν. Κατέδει, ἐδέσμει. Κατέδευσε, κατέβρεξε, κατέφυρε· καὶ ὅτι μὲν ἁβρῶς διαιτᾶσθαι καὶ τρυφᾶν, ὅτι δὲ τὸ καταπιεῖν. Κατεδηδεσμένον, καταβεβρωμένον. Κατεδήδοκεν, καταβέβρωκε. Κατεδηδοκώς· ἔδω, τὸ ἐσθίω καὶ ἐδίω, ἐδέσω μέλλων, ἔδεσα· ὁ παρακείμενος ἤδεκα, καὶ ἀττικῶς ἐδήδοκα· καὶ ἡ μετοχὴ ἐδηδοκώς, καὶ κατεδηδοκώς. Κατεδημαγώγησε, κατεστρατήγησε καὶ ἦρξε τοῦ δήμου. Κατεδήσω, κατέκοψε. Κατέδησα, κατεδέσμευσα, κατέσχον. Κατεδίκασεν, κατεψήφισεν, κατεδίκασε. Κατεδικάσθη, ἀντὶ τοῦ κατεκρίθη. Κατεδιείλοντο, κατεμερίσαντο. Κατεδόξαζον, ἀπείκαζον, ἐνόμιζον. Κατέδυσε, ἐπέθνησκεν. Κατεδρύφθη, κατεκόπτετο, κατέξυεν. Κατέδυ, κατέβη, κατεκρύβη. Κατέδων, κατεσθίων. Κατεζάμενη, ἐτύρευεν, ὥσπερ ζωμὸν ἐκροφήσας τὸ γάλα. Κατέθει, κατέτρεχε. Κατέθεον, ὀξέως ὥρμων, ἐλαύνοντο. Κατεθέμην, ἐθεάσατο. Κατεθεάσαντο, ἐθαύμαζον. Κατέθορε, κατεπήδησεν. Κατεθύσθη, κατεκλείσθη. Κατεθύψας, ὑφείμενος. Κατεῖβεν, διεφθείρετο· κατέρρει· καὶ παρὰ ἀπολλωνίῳ ἀντὶ τοῦ κατέτηκεν. Κατειβόμενον, διαφθειρόμενον, κατερρέον. Κατεῖσι, μέσος παρακείμενος οὗτος, εἶμι τὸ πορεύομαι· ὁ μέλλων εἴσω· ὁ παρακείμενος εἶκα· ὁ μέσος οἶδα, ὥσπερ εἶσα· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ᾔει καὶ ἤλυθεν, εἰς τὸ ἀόριστον κατ' ἔκτασιν ἀττικῶν. Κατεικώς, ἐπιεικώς. Κατεικότα, τὸ νεκρὸν καὶ αὐτεξούσιον. Κατεῖλε, κατεῖλεξεν, ἐποίκιλλεν. Κατείλεα, τὰ ἐσώτερα οἰκήματα ἐρυθρᾶς. Κατειλεῖν, κατέχειν καὶ βαλεῖν. Κατειληθέντας, συγχυθέντας καταλυθέντας. Κατειλημμένον, κατεχόμενον, κυκλωθέντα. Κατειλῆφθαι, προκαταλαμβάνεσθαι. Κατείλοχε, κατέλεξε. Κατειλυσπᾶσθαι, εἰλούμενον ἐπιπᾶσθαι. Κατειλυσπωμένην, ὁ μὲν λυκόφρων καταρπωμένην ἐρατοσθένης δὲ συγκεῖσθαι τὴν λέξιν ἐκ τοῦ εἰλεῖν καὶ σπᾶσθαι. Κατείλυται, κεκάλυπται. Κατειλωπτεῖν, καταβλεφαρίζειν. Κατειλυσμένος, κατεδεδουλωμένος. Κατειμένον ὕλην, μεταφορικῶς ἐμπεπρησμένον ἐν ἄλλοις. Κατείνυον, θριξὶ δὲ πάντα τέκνα κατείνυον ἰλιάδος ψ΄. ἀντὶ τοῦ κατεκάλυπτον ἀπὸ τοῦ ἕω ἑνύω καὶ εἰνύω. Κατεῖπε δοτικῇ, κατηγόρησεν. Κατειπὼν, διαβαλών. Κατεῖργε, ἐκώλυεν. Κατειργάσαν, ἐκώλυσε κατηνύσαν. Κατειργμένος, ἐγκεκλεισμένος. Κατεῖρα, ἀσπὶς πέλτη. Κατείρωκεν, λάθρα διαβέβληκεν. Κατειρωνεύεται, ὑποκρίνεται, δουλεύεται, μεγαλοφρονεῖ. Κάτεισι, κατέρχεται. Κατέκαινε, ἐφόνευε. Κατεκαμάρωσεν, κατενέβρισεν. Κατέκανε, ἀνεῖλεν, ἐφόνευσε. Κατεκαλλιέρει, ἐκόσμει, ἐλαμπρύνετο. Κατεκαύθη, ἀττικόν· κατεκάη, ἑλληνικόν. Κατεκείαθεν, κατεκοιμήθη. Κατ' ἐκεῖνο καιροῦ· καὶ ἐγὼ μὲν φυλάττεσθαι παραινῶ οὕτω χρῆσθαι. εἰ δ' ὅτι θουκυδίδης εἴρηκε, θαρρῶν τις χρήσθω, χρήσθω μέν, σὺν δὲ τῷ ἄρθρῳ. πρὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν δοκίμων οὐχ εὗρον, ἡγοῦμαι δὲ καὶ θουκυδίδης ἐν τῷ ἃ μετὰ τοῦ ἄρθρου εἰρῆσθαι, κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ. Κατεκερμάτισεν, συνέθραυσεν. Κατέκηλε, σιωπᾶν ἐποίησεν. Κατεκήλωσα, κατετραύμα. Κατεκλάσθησαν, ἀνεῖλεν. Κατεκλάζετο, κατεκέκλειστο· κατακεκλεισμένως εἶχεν. Κατεκλάσθη, ἐνέδωκε. Κατεκλάσθη φίλον ἦτορ μιν ταχὺ ἀπὸ τοῦ ξύλου, ὅ τινος τούτου, ἃ κατακλώμενα τίθενται τοῦ ἀντιπάλου ἔχειν. Κατεκλάσθης ἐς λάρνακα παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ κατεκλείσθης, ἀπὸ τοῦ κλείω. Κατεκλινόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀνεκλινόμεθα. Κατέκνιζεν, κατέξυεν. Κατέκνισας, ἀντὶ τοῦ ἔτεμες· ἐμέρισας παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Κατεκόπησαν, ἐφονεύθησαν. Κατεκρήμνισαν, κατεκρήμνισαν. Κατέκτα, συστέλλει τὴν λέγουσαν κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς μὲν ὅτι δευτέρας συζυγίας,

Κατατρυφὴ, καταφυγή. Κατατρυφῶ, καταπαιπαλῶ. Καταπτύχειν, ἐλαττοῦν παίζειν. Καταπτύχω ἀδόξως καὶ ἰδίως, οὐ ζημιῶ ἀτιμῶς, ἀλλὰ καταπτύχω, ἐκ τοῦ τρῶ ὁ ὄνομα πεποιημένον, ἐξ οὗ καὶ τὸ τρύζω, καὶ τὸ τρύω, καὶ τρυχῶ, [illegible] γέγονε. καὶ τρύχω ἀναλόγως τῷ ψῶ ψύχω. Καταπτύχει τοῦτ' ἐμὲ, ἀντὶ τοῦ δαπανᾷ. καὶ φθείρει. Εὐριπίδης. τίς σε καταπτύχει. Καταπτύχομαι, καταπτοοῦμαι. Κατατάττομαι παθητικῶς, τὸ ἐν τάξει γίνομαι. ὡσαύτως καὶ τὸ διατάττομαι. Κατατυχεῖν, ἀντὶ τυχεῖν. Καταυαίνει καὶ καυαίνει καταυανεῖ, ξηραίνει. αὔω γὰρ τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται. καταυανεῖ δὲ, ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ. Καταυγάσας, φωτίσας. Κατάπαυλαν, καταπαυλωμένον [illegible] τον. Καταπαυλούμενοι, αἰτιατικῇ, χλευαζόμενοι. Καταῦσαι, καταυλῆσαι καταδῦσαι. Καταυστὲς, καταδυστὲς. Κατ' αὐτὸ, ὅμοιον αὐτῷ. Κάταυχμον, ἦν δὲ τὸ φρούριον τὸ κατάυχμον τῆς ὑδραύσεως ἄλωτον τοῖς πολεμίοις. Καταφάγε, κατεσθίε. Καταφαγεῖν, πολλάκις κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμφατικῶς ἡ κατὰ ὡς [illegible] καὶ τὸ ἐμφαγεῖν. Καταφατὸν, ἢ ἀποφατὸν, ἐν τῷ ἀξίωμα. Κατὰ φάλαρα, κατὰ μετωπίδια. Καταφάω, κατασαφῶ. Κατάφασις, δόξα. ἤγουν κατηγορία περί τινος λεγομένη. οἷον ὁ [illegible] αὐθίρχεται, ὁ ἄρχων εἰσέρχεται. ἢ κατάφασις ἐστὶ λόγος τινὸς ἀποφαντικὸς κατά τινος. οἷον σωκράτης φιλόσοφός ἐστι, καὶ ἰδοὺ ἐπαίνου σωκράτης τὴν φιλοσοφίαν κατηγορεῖ. πᾶσα δὲ κατάφασις, ἢ ἀληθεύει ἢ ψεύδεται συμαίνει, οἷον σωκράτης φιλόσοφός ἐστι, καὶ ἰδοὺ ἀληθεύει. εἰ δὲ σωκράτης ἰδιώτης ἐστὶ ψεύδεται. οὐδὲν δὲ ἕτερόν ἐστιν ἡ ἀπόφασις, εἰ μὴ κατάφασις μετὰ τῆς οὐ ἀρνήσεως. οἷον σωκράτης φιλόσοφός ἐστι. Καταφατικός, προσρήσεις διὰ συγκαταθέσεως. Καταφάσκει, προλέγει, [illegible]. Καταφατικὸν, ἀντιφατικόν. Καταφαγοῦσιν, κατακαυθῶσι, κυρίως δὲ τὸ ἐκ πυρὸς καταλήψεως. Καταφέρειν, ἀφ' οὗ καταφορὰ, ἡ κατηγορία. Καταφερὴς, ὁ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἀκόλαστον λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὅθεν μῦς οὕτω τὴν δοκιμὴν [illegible]. Καταφ[illegible], [illegible] τὰς αἰτήσας. Καταφθορὰ, ἡ παντελὴς ἀπώλεια. διαφθορὰ δὲ, ὅταν ἡ οὐσία διὰ ἑτέρας [illegible] ὡς περὶ τὸ σῶμα [illegible]. Καταφιλοσοφήσαντες, διὰ τῆς σιγῆς νικήσαντες. Καταφλάσαι, κατακόψαι. Καταφλυαρήσω, ψεύσομαι. Καταφοιτῆσαι, καταπλεῦσαι, παραγενέσθαι. Καταφορεῖν, ὑπνοῦν. Καταφορικὸς, [illegible] ἡμῶν. Καταφορτικὸς, σφοδρός. Καταφράζεσθε, ἀντὶ τοῦ φράζεσθε καὶ σκοπεῖτε ὅσ' ὁδοὺς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ τὴν δὲ δίκην. Κατάφρακτος, παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον, ἀπὸ τοῦ φράττω. Καταφράκτους ψυχὰς ταῖς [illegible] πεσκοτισμένας, καὶ μὴ τὸ μᾶλλον δυνάμενος ἰδεῖν ἀλκιμώτερος, καὶ τῷ πολεμικοῦ ὡς κατάφρακτοι. Καταφρέαρ, καταδιαιτᾶν. Κατὰ φρήτρας, κατὰ φατρίας. Καταφρονοῦντα, τὸν ἐν ἑαυτῷ αἰσθανόμενον, ἐν τῷ μείζονι περὶ ἑαυτὸν [illegible] τοῦ [illegible]. Καταφροντίων, καταβουλευόμενος. Καταφρόνησιν, ὑπερφρόνησιν. ἤγουν τὴν ἀφροσύνην. Καταφρονῶ, ἀλογῶ, ἀτιμάζω. ὑπερορῶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν γενικῇ συντάσσεται. ἔστι δὲ ὅπου καὶ αἰτιατικῇ. θουκυδίδης. καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας ἐκ τῶν ἔργων τὸ ἀλκὶ δείκνυσθαι. καταφρονῶ τούτου τοῦ πράγματος. Καταφρύγει, διόλου καίει. ἀριστοφάνης καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς. Καταφρυγεὺς ὁ κεραυνὸς λέγεται, ὅτι πολλάκις ὁ κεραυνὸς ἀψάμενος οὐκ ἀναιρεῖ, ἀλλ' ἐπιφλέγει μόνον. ἢ καταφρύγει, κατακαίει. [illegible] δὲ [illegible] ἀντὶ πολὺς. Καταφρύσσει, καταξηραίνει. Καταφυκὲς, συνηθές. Καταφυλαδὸν, κατὰ ἔθνη. Καταφύξει, κατασβέσει. Κατάφυσιν, τὸ κοινὸς ὁρώμενον ἐν τῷ φύσει συστατικὸν τῆς οὐσίας. Κατάφυρος, [illegible] εἶδος τόπος. Καταφωνεῖ, παραφωνεῖ. Καταφωραθεὶς, καταγνωσθεὶς. Καταφωρᾶ, ἐλέγχειν, ἐρευνᾶν, ἀντὶ ζητεῖν. Κατάφωρον, ἐληλεγμένον, φανερὸν, ὑπαίτιον. ἢ καταφανῆ γενόμενον. Κατάφωρος, φανερός. Καταχαλᾶ, κατὰ βραχύ. Καταχαλκος πύλη, καὶ κατάχαλκος ἀὴρ. [illegible] χαλκοῦ, καὶ ἐν δὲ ῥυθμῷ ὡς χαλκὸν οὕτω καὶ κατάχρυσος, καὶ κατάργυρος. Καταχεῖν, κακολογεῖν. Κατὰ χεῖρα, ἐρείσμα. ὁ χερνιβὸν ὁ [illegible] πρὸς χεῖρα, καὶ εἰς πολλὰ χρήσιμος οἰκέτης. Καταχεῖρας, εὐκόλως. Κατὰ χειρὸς ὕδωρ ἐδίδοσαν, λέξις. οὐ κατὰ χειρῶν. Καταχειροτονία, ἔθος ἦν ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν, προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ τίθεσθαι. εἰ δέ τις καταχειροτονηθείη, οὗτος εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον. ἔστι δὲ πολλάκις τοὔνομα, παρὰ τῷ δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ μειδίου, καὶ ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ χαιριφίλου περὶ τοῦ ταρίχους. διεξῆλθε δὲ, περὶ τῆς καταχειροτονίας καὶ θεόφραστος ἐν δ' τῶν νόμων. Καταχειρύλλιον ἐν τῷ χαλκείῳ. ἀριστοφάνης αὐτὸ τοῦ εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος, ἵνα λαμπρότερος φαίνηται. Καταχὴ, κατάχασμησις. κατάγελως. Καταχήνη, καταγέλασις. μυκτηρισμὸς. ὕβρις. θεινίσας καὶ [illegible] πεπιστευμένη καλαμία ἐμφερὴς ζῶον ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως προβεβλημένον, ὁ πρὶν τὰ πρὸς βασκανίαν. Καταχθονὸς ὄμματα πήξας, ἀττικὸν ἐστιν. ὡς καὶ τὸ τὰ κατὰ γῆς ὁ σοφὸς οὐκ ἀγνοεῖ. χρῆσις δὲ συντάξεως παρὰ δὲ ἄλλοις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. τὸ δὲ πῆξαι κατὰ γῆς τὰς ὄψεις, ἐστὶν ἅμα μελετῶντα ἐμμερίμνως, διὰ σχεδιασμὸν καὶ ἵστασθαι ὑπεστάμενον. Καταχθόνιος, ὁ λιπαρός. ὁ τρόφιμος. Καταχθόνιος, κατὰ γῆς. ὁ ἅδης. Καταχλιδάζουσι. γενικῇ δὲ, καταχλιδάζοντες δὲ τῶν παρακλητικῶν λόγων ἀστασιώδεις. Καταχρεμψαμένη, καταπτύσασα. Κατάχρεως, ὁ παρακρῶν εἰς μαρτυρίαν. Καταχρᾶται, κακῶς χρᾶται. Καταχρήσει, ἀρκέσει. Κατάχρησις ἐστι λέξις μετενηνεγμένη ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ κυρίως ὀνομασθέντος ἐφ' ἕτερον ἀκατονόμαστον, ἕκ τινος συνηθείας λαμβανομένη, ἢ μὴ οὖν κυρίως, οἷον γόνυ καλάμου. ἢ ὀφθαλμὸς ἀμπέλου. καὶ χεῖλος κεραμεοῦ, ἢ τράχηλος. κυρίως γὰρ ταῦτα ἐπὶ ἀνθρώπου λέγεται. ἢ πάλιν, ἀνδριὰς κυρίως μὲν ἀνδρὸς ἀπεικόνισμα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ γυναικός. ἢ πάλιν ὅταν τις τὸν ἐν ποταμῷ ἰχθύας ἀγρεύοντα, ἁλιέα εἴπῃ. κυρίως δὲ ἁλιεὺς, ὁ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. λέγεται ἅλς γὰρ, ἡ θάλασσα. ὁμοίως καὶ τὸ ψηφίζειν, κυρίως μὲν τὸ ταῖς ψήφοις ἀριθμεῖν. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τοῖς δακτύλοις. διαφέρει δὲ τῆς μεταφορᾶς ἡ κατάχρησις ὅτι ἡ μὲν μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ κατονομαζομένου ἐπὶ κατονομαζόμενον λέγεται. ἡ δὲ κατάχρησις, ἀπὸ κατονομαζομένου ἐπὶ ἀκατονόμαστον. Καταχρυσῶσαι, καταπλουτῆσαι. Καταχρῶμαι τῆς λέξεως, ἀττικοὶ τῇ λέξει. Κατάχυσις, ἀήρ. Καταχύματα, τὰ καταχεόμενα, ὕδατα ἐπὶ τῶν λουτρῶν καὶ τῶν ὁμοίων. Κατάχυσμα, ζωμὸν, παρὰ τὸ χεῖσθαι. γλυκεῖ δὲ μέλιτι δεδευμένον ἄρτος οὐδὲν τιμίον, ἢ κατάχυσμα. ὥστε ἀπὸ τούτου, καὶ τὰ καταχύσματα λέγεσθαι. Καταχύσματα σύγκω

[illegible] καὶ τὸ οἰκοδομεῖ, καὶ οἰκοδομεῖσθαι. Κατασκῆψαι, κατασπεῖραι. Κατασκήψαντες, ἐμπεσόντες. Κατεσκίδναται, διασκορπίζεται. Κατάσκιος, ὁ πάντοθεν σκιὰν ἔχων. Κατάσκοποι, κατοπτεύοντες, ἐπίβουλοι [illegible] δόλιοι, δολεροί, δόλιοι. Κατασμύξαι, μαρᾶναι, καῦσαι, ἐμπρῆσαι. Κατασοβεῖται, καταδιώκεται· καὶ κατασοβοῦνται, καταδιώκονται. Κατασοφισόμεθα, τεχνασόμεθα, μηχανῇ τινι κακώσομεν. Κατασπᾷ, ἤγουν καθέλκει. Κατασπατᾷ, χαλᾷ· ὁ σπαλίζει [illegible] ἐσθίοντες· ὁ γὰρ δεῖπνον διαλεγόμενος καταπίνων τὸν σίαλον. Κατασπαταλᾷ, τρυφᾷ. Κατασπέρχον, κατασπεῦδον. Κατασπείρω, τὸ φυτεύω ἰωνικῶς. Κατασπερχόμενος, ἐπειγόμενος, κατασπευδόμενος. Κατασπουδάσαντα, κακῶς βουλευθέντα· ἐχθρὰ βουλευσάμενον. Κατασπιλάζων, μολύνων. Κατ' ἀσπίδα, ἐν ἀσπίδι. Καταστοιβάσαι, καταπλάσαι. Καταστοιβάζων, καταπλάσσων. Κατασπουδήν, μετὰ σπουδῆς [illegible] προθυμίας [illegible], ἐδόκει κατασπουδὴν ἀπὸ Λιβάνου τοῦ ὄρους καταδραμεῖν. Καταστάμενος, καθεζόμενος. Κατεστάθησαν, κατὰ τὸ ὀρθὸν κατέστησαν. Καταστὰς εἰς ἀπολογίαν, ἀντὶ τοῦ ἐλθὼν ἢ καταστάς, προβληθείς. προχειρισθείς. ὁ δὲ [illegible] καταστάς, ἐλέγχεσθαι. Κατάστασις, ἡ ἕξις· ἡ σφοδρότης· ἡ ἀπόδειξις· ὁ κόσμος· ἦθος. Καταστάτης, σοφοκλῆς ἐν ἀρχέλαῳ καὶ καταστάτης δόμων. ἀντὶ τοῦ ἐπιτρέπων. Κατασταλείσας, ἀντὶ τοῦ καταστείλασας. Καταστέλλει, περικαλύπτει. Καταστέλξαι, καταγαγεῖν τὸν βοῦν. Κατὰ στεφάνης, ἐπὶ κορυφῆς, ἀνδρείας. στεφάνη γὰρ εἶδος κόσμου περὶ τὴν κεφαλήν· ἢ περικεφαλαίας. ὡς Ὅμηρος, ἀμφὶ δ' ἄρα στεφάνην δὲ χαλκοῦ. Καταστῆ καταστάσει, ἐν [illegible] ἀριστοφάνης. Κατάστημα, καταστήριγμα παρὰ τῷ [illegible]. Κατάστημα, σχῆμα· στάσις· ὁρμή. Καταστήσονται, ἀποδείξουσιν. Καταστῆρας, ἀποπεμπτήρια· ἐν ἄλλῳ τρόπῳ λεγόμενα· ἀποπέμψαι, καταστῆσαι· ἢ καθαρτήρια· καταστασιν ἔχοντα· ἀποπέμπτα· καθεστώτα. Καταστίζων, βεβαιῶν καὶ ψηφίζων· παρ' ὅσον τῶν ἀτακτούντων τὰ ὀνόματα παρέστιζον, καὶ ἐζημίουν. Κατάστικτον, ποικίλον· ὡς τὸ ὀφρύς κατάστικτος [illegible]. Καταστίλβει, καταυγάζει· καταλάμπει. Κατὰ στίχους, κατὰ τάξεις. Καταστολή, ἡ στολή. Κατὰ στόμα, κατὰ πρόσωπον· κατὰ τὴν ἀρχήν. Καταστομίς, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ· τὸ στόλβιον. Καταστοχάζεται, κατὰ σκοποῦ βάλλει· κατὰ σκοποῦ βλέπει. Καταστοχῶν, περιβολήν. Καταστρέφει, σκαλεύει. Καταστρέφομαι παρ' ἡμῶν, καὶ καταστρέφομαι τὴν δίκην· ὅπερ ὅσα τῇ δημοσίᾳ τι καταστρεφομένου γῆν πολλήν. Καταστροφή, τέλος. Καταστροφῆς, ἐρημώσεως. Καταστρώματα, τὸ ἔσχατον μέρος· ἐν ᾧ ἑστῶτες ναυμαχοῦσιν. Καταστύξαι, κατασῦραι· συλλέξαι μισῆσαι. Καταστυφέλου, καταξήρου. Κατάστυφλον, κατάξηρον· καὶ ὑμεῖς δὲ τὰς ἀεργάστους χώρας καὶ σκληράς, στυφλὰς καλοῦμεν. Καταστυφέρισιν, κατασυμφέρουσαν. Κατὰ συνδυασμὸν κατὰ κοινωνίαν, κατὰ σύμφραξιν. Κατασυγκυρίας, κατὰ τύχης ἐλκύσαι ἀγών. Κατὰ σφᾶς, καθ' ἑαυτούς. Κατασφάττεται, καθέλωνται. Κατασχάσαι, καταστύξαι καὶ τυχεῖν· ἢ ἀμυχὰς ποιῆσαι. Κατασχεῖν, κατακρατεῖν· κατασχεῖν. Κατάσχω, αὐθυπότακτον· ὡς οὐ κατάσχω τῆς χαρᾶς. Κατὰ σχολήν, ἀντὶ τοῦ μόλις· ἢ ἀψοφητί. Κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ, παρόμοιον, ἀλλὰ πάλιν ἔχει πρὸς τὸ ἀνασχομένη· ὃ δηλοῖ τὸ ἀναπέτασα. ἔστι δὲ τὸ κατασχέσθαι ἑανῷ, τὸ προκαλύψασθαι τὴν παρειάν, κατὰ τὴν Πηνελόπην ἐν Ὀδυσσείᾳ ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα· ἵνα ὥσπερ τὸ ἀνασχεῖν ἥλιον, ἀντίκειται πρὸς τὸ κατασχεῖν· οὕτω τὸ ἀνασχέσθαι κρήδεμνον, ἤτοι ἀνακαλύψει οἷον ἀναλάμψει προσώπου, ἀντικείμενον ἔχει πρὸς τὸ κατασχέσθαι, ἤγουν ὑπὸ ζόφου καλύψαι. Κατάσχωμεν, οὐ κατάσχωμεν· ἐπειδὴ πᾶς ὑποτακτικὸς ἀόριστος μονοσύλλαβος εἰς ω λήγων, ἔχων τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, τὸν αὐτὸν τόνον καὶ ἐν τῇ συνθέσει φυλάττει· βῶ, ἀναβῶ· βάς, ἀναβάς· δῶ, ἀποδῶ. εἰ δὲ μὴ εἰς σ ὀξύτονον ἔχει τὴν μετοχήν, μετατίθησι τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει· οἷον σχῶ, κατάσχω, καὶ κατάσχωμεν, καὶ πρόσχωμεν· σχὼν γὰρ ἔστιν ἡ μετοχή. Κατὰ τάξιν, κατὰ κόσμον. Κατὰ ταυτόν, ἀντὶ τοῦ ἅμα. Κατ' αὐτό· οἷον ὁμονοοῦσιν. Καταταχῆσαι, προφθάσαι. Καταταχήσαντα, τῷ τάχει ὑπερβαλόντα. Καταταχούμενοι, καταπειγόμενοι. Κατατείνειν, βιάζεσθαι· βιάζεσθαι, ἐκτείνεσθαι. Κατατείνουσαν, μακρότητι παρέχουσαν. Κατατέλεια, παρὰ ὑπερίδῃ τὰ ἀναλώματα· καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχαῖς· καὶ τὸ συντελεῖν εἰς τάγμα. Κατὰ τεθνεώτων νεκύων, εἴτε ἀνὰ μὲν παρέλκει τὸ κατὰ τεθνεώτων, ἀλλ' ὡς πρὸς διαιρεῖσθαι νεκύων ζώντων· εἴτ' οὖν ἀντὶ τούτου, οἱ ἐν ταλαιπωρίαις βιοῦντες· ὁποῖα καὶ οἱ κατὰ Τροίαν τῷ δεκαετεῖ παραταθέντες πολέμῳ· οἱ δὲ ζῶντες μέν, λογίζοιντο ἂν εἰς νέκυας, διὰ τὸ μὴ καλῶς ζῆν· μὴ ζῶντες δέ, καλοῖντο ἂν νέκυες τεθνειῶτες· τοῦτο δὲ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐν κακοπαθείᾳ τὸν βίον διάγοντας, παρελκυσθήσεται. συντελεῖ δὲ ἐνταῦθα καὶ στρατιωτικὸν τὸ ἔνθα καὶ νεκροὶ περὶ παισί. Κατατειμῶσι τοῖς ἱππεῦσι τὰς κατατύματα, κατατύματα δὲ ἐστι δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρά, ἃ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται. Κατατάττω, τὸ καταλέγω· καὶ καταριθμῶ· καὶ ἐγγράφω· οἷον τοῖς ἀγαθοῖς φίλοις δὲ κατατάττων. κατατάττομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ἐν τάξει γίνομαι. Κατατεθηπότες, ἐκπεπληγμένοι. Κατατεθηπώς, δειλιάσας. Κατατείνει, ὅτι κατεργάζεται, καὶ πιέζει καὶ κατατρίβει· οἷον κατατείνει ὁ νόσος τὸν ἄνθρωπον· καὶ κατατείνει πληγαῖς καὶ μάστιξι τὴν δίκην, καὶ εἰς τὸ μῆκος ἐκτείνει· οἷον κατατείνει λόγον κατατείνει, καὶ τὸ [illegible] καὶ τρέχει· ὡς τὸ κατατείνει δρόμον [illegible]. Κατατομή, καθίεμενος κάτω ὑπὸ τοῦ καταρμοῦ· φιλόχορος δὲ ἐν στ'. οὕτως Αἰσχραῖος Ἀναγυράσιος ἀνέθηκε τὸν ὑπὲρ τοῦ θεάτρου τρίποδα καταγυρώσας, νενικηκὼς τὸ πρότερον ἔτει χορηγῶν παισί· καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς πέτρας. Καταπλᾶ τῶν ἑκατέρων, ἤγουν ὡς εἰθὸς διάκειται περὶ τὰ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματα· ἤγουν κατὰ τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἑκάτης κόπρον ἐκκρίνει διαρρέουσαν, τουτέστιν ὑγράν. Κατατέτεινται, ἐφαρμοῦνται. Κατατίθεσθαι, ἀποκινῆσαι. Κατατεξάμην, κατὰ τὸ ῥῆμα, κατὰ τὴν τάξιν, ἢ κατὰ τὸ πρόσταγμα. Κατατετρίχιον, λεπτόν. Κατὰ τὸ καρτερόν, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς καὶ καρτερῶς. Κατατρίχει, ἐπὶ ἐμψύχου, ἰωνικῶς· ἐπὶ ἀψύχου, αἰτιατικῇ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εὕρηται δὲ καὶ ἰωνικῇ. Κατατριχόντων, λυμαινομένων τῷ θανάτῳ. Κατατρίψειν, καταδαπανήσειν· χρονιεῖν. Κατάτροπον, κάτοπτις· πρόστροπον δέ, τὸ ἐναντίον.

Καταπροΐεσθαι, ἀντὶ τοῦ καταπροδοῦναι· ἀπὸ τοῦ ἵημι, ὁ παθητικὸς παρακείμενος εἷμαι, ὁ ἀόριστος εἵθην, ὁ μέσος δεύτερος εἵμην, τὸ ἀπαρέμφατον ἕσθαι, καὶ προέσθαι, ἐξ οὗ καταπροΐεσθαι. Καταπροδοῦ, καθὼς καὶ βοῦ· κελεύσαντος κύρου, ἵνα καταπροδοῦ ζῆν. Καταπροΐστασθαι, καταπροδώσειν. Καταπροΐξεται, καταφρονήσει, καταπροδώσει. ἐκ καταπροΐξη, τουτέστιν οὐ μὴ καταφρονήσεις. Καταπροΐζεται, οὐκ ὀρθῶς διαιροῦσι· δεῖ καταπροΐζεται. Καταπροῖκα, κατὰ πρεσβυγονίαν εἶναι τὸ κατὰ δαίμονα. Καταπροΐξεσθαι, ἐκ τοῦ ἵκω, τὸ ἔρχομαι μέλλων ἵξω· ὁ μέσος ἀόριστος ἱξάμην ἵξω ἵξατο ἵξασθαι καὶ προΐξασθαι, καὶ καταπροΐξασθαι. Καταπροϊξάμενος, καταφρονήσας καὶ οὐκ ἀλλαβὼν. θεὶς· προῖκα δὲ αὐτὸ ποιήσας. Καταπροΐξεις, καταφρονήσεις ἢ δωρεὰν γελάσεις. Καταπροΐξεσθαι, ἤγουν κατά τινος προαχθέντα καὶ καταφρονήσει. Καταπροΐξεσθαι, ἀντὶ τοῦ προῖκα ποιῆσαι ἴωνες λέγουσι. Καταπροΐξη μου, καταφρονήσεις· παρὰ τὴν προῖκα· δωρεὰν ἐπεγχανῇ μοι καταγελάσεις μου χωρὶς ζημίας· προῖκα γὰρ ἔλεγον τὴν ζημίαν· καὶ ἄμα χοῦ, οὔτοι μὰ τὸν θεὸν σὺ καταπροΐξει λέγουσα τοῦτο· ἡ πρὸ δὲ, ἀντὶ τῆς παρὰ, προῖκα ἵεσθαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵξεσθαι, ὃ δηλοῖ δωρεάν τινα λαβεῖν· οὐ γάρ δ᾽ ἐμὲ γ᾽ οὐδὲ λωβητὸς μῦθος, καταπροΐξεται. ἀρχίλοχος δὲ δ᾽ ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται. καὶ ἄλλα χοῦ προτείνω χεῖρα, καὶ προΐσομαι. Κατὰ πρόκλησιν, καθ᾽ χάριν καθ᾽ προσομιλίαν. Κατὰ πρόσκλησιν, καθ᾽ ἐπιβαρείαν, ἢ ἐπιφερομένειαν. Κατὰ προτιμησιν, καθ᾽ τὸν ὀμφαλόν. Κατὰ πρωτίστης ἡλικίας ὅτε μάλιστα οἱ πρῶτοι περὶ λακεδαιμονίας. Καταπτάμενος, ὃ καταπτάς. Καταπτῆξαι πρὸς γῆν, τὸ διὰ δέος καταπτάκουσαι, ἕως ὅτε εἰς γῆν δὲ διότι ἕκαστον περὶ τὴν περιφέρειαν κεφαλή. Καταπτήσσουσι, δειλιᾷ· φοβεῖται συστέλλεται. Καταπτήτην, συγκύπτουσα ἐκ τῆς καταπτῆξαι τὴν κάθα τὸ κιχήτην ὅμηρος τὸ δ᾽ ἵππω δείσαντε καταπτήτην. Καταπτύω, ἐκ τοῦ πτύω γράφεται, μετὰ τῶν ἀπὸ συσταλόντων. Καταπτύουσι τὸ διὰ πύσεως· ἢ καταπτύουσιν ἐμπτύουσιν, οὐδ᾽ ἰς τὴν φθόνον. Καταπύγους, κιναίδους ἀσελγεῖς. Καταπυγοσύνη, τουτέστι μαλακία. Καταπυγονέστερον, μαλακώτερον· πορνικώτερον. Καταπυγῶ, κατασελγαίνω. Καταπυγὴς ὁ μέσος δάκτυλος, ἢ ὁ καταφερής. Καταπύστις, ὃ καταφέρει τινὶ κατὰ πύστιν ἐγχώρια· κατὰ πύστιν, κατὰ φήμην. Κατὰ πόλιν, κατὰ τὴν πόλιν. Καταπτώσσει, φοβεῖται, δειλιᾷ· καταπτοοῦνται. Καταπύθουσιν, ἀντιλέγεις μισητόν. Καταπτύει, ἐσήπεσει καταπτύει. Καταπύθεται, σήπεται. Κατὰ ῥάβδον ἔφρασε, κατ᾽ ἴχνος λέγουσι διωκόμενον· ἡ κατὰ στίχον διαλθεῖν. Καταρράξαι, καταρρῆξαι καταβαλεῖν ἢ καταλῦσαι. Καταρᾶς, ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος ἀπὸ τοῦ ἄκη, ἢ ὀξύτης, ἄκμα καὶ ἄκρα περισπωμένου· Καταρᾶσθαι, ἀρᾶσθαι ἐπαίτιος. Κατάρατος, καταράσεως ἄξιος. Καταρραψῳδῆσαι, φλυαρῆσαι. Καταράσσειν, καταρρίπτειν. Καταράσσοντες, περικλύζοντες. Κατάρβυλος, χλαίνας ποδήρεις ὥς τινες, ἀλλ᾽ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι· σοφοκλῆς τρωΐλῳ. Καταργήσει, ἰσχύσει παύσει. Καταργῶ, τὸ ἀποπαύω καὶ ἀργῶ. καταργεῖται γὰρ ὁ νόμος, ἀντὶ τοῦ ἀπαύεται· γίνεται ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως, καὶ τοῦ ἀργῶ. Καταρδεύειν, εὐφραίνειν ποτίζειν. Καταρδεῖν, χεῖν καὶ ἀρδεύειν, καὶ καταβρέχειν. Καταρέζειν, ἐστι ῥέζειν, ἤγουν ποιεῖν πρᾶγμα ἀκεῖον, καὶ αὐτὸ τῇ χειρὶ ὁ παρ᾽ ἡμῖν κατα ψᾶν, καὶ ἀπέσθαι ῥῆμα κολακευτικῶς. ἐστι δὲ ὅτε τὸ πράττειν ἀποθέτως λέγεται ῥέζειν, ὥς τὸ τῆς ὑγιεῖ ποιᾷ δὲ ἐρέξε, καὶ ὅσοι κακῶς ῥέζουσαν εἶναι. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἔρξω, κατὰ μετάθεσιν· ἐξ οὗ τὸ ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· τὸ δὲ καταψᾶν ἐπιθέτως, καταρέζειν· καὶ ἐν συνθέσει δὲ ἐστι καρρέζειν, ὅθεν καρρέζουσα. Κατὰ ῥέθος, ὥς ἔστι καλὸν ἀμύξει κατὰ ῥέθος ἀφροδίσια. ἀντὶ τοῦ ἀπαράξειν ἔξεσι. Καταρρέει ὁ λειμὼν, καὶ ἡ χλόη καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπός. Καταρρέκτης, ὁ ματικός. Καταρρεπής, ἐπιρρεπής, ἐπικλινής. Καταρρεῖσθαι, καταλύειν. Καταρρητορίζονται, σκορπίζονται. Καταριστᾶν, ὀρθὸν διαριστᾶν, παρὰ καλλιμάχῳ τὴν χάλαζαν. Καταρίζεσθαι τοῦ ἱερείου, τὰς τρίχας ἀποσπᾶσαι. Καταροίζομαι, ῥεματίζομαι. Κατὰ ῥοῦν, κατὰ τρόπον, κατ᾽ αἴσθησιν. Κατὰ ῥόον, παροιμίας ποιεῖ τὴν λέγουσαν, φέρεσθαι τὰ κατὰ ῥοῦν, ἴσον δ᾽ ἐτύχε περιέσιν, ἀπὸ τῆς τύχης, ὅπου γὰρ τι καὶ τὸ ἔνθα καὶ ἔνθα τὰ κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι ὁ ὅμηρος καὶ τὸ αὐτὰ πέλαγος αὖτμαι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα. Καρράκτη, ὀφθαλμοῦ ἀρρωστικόν. Καταρράκτης, ὀχυρὸς ὀλέθρος· καὶ ὁ αἰετὸς· σοφοκλῆς λακαίναις· καὶ τὰς ἁρπυίας, ἐν φινεῖ. Καταρράκται, αἱ τρεῖαι ἐν τῷ ἄστρῳ τῷ ποταμῷ. Καταρράξαι, καταβάλλειν. Καταρρακτίτης, γοργόνιον τῷ περὶ θυσιῶν. Καταρράσσειν, καταβάλλεσθαι. Καταρρεῖν, ἀναλίσκεσθαι. Καταρρέοντες, ἀντὶ τοῦ ἀθρόως ἐπερχόμενοι, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ῥευμάτων. καὶ ὅμηρος, τὰ δ᾽ ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν. Καταρρεύσις, κατάλυσις. Καταρρήσσειν, ἀμφοτέρων ἀποκοφεῖν. Κατάρρους, τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καταφερόμενον ῥεῦμα διὰ τῶν μυκτήρων ὃ καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ καταστάγμον, ἢ τὴν διάρροιαν ἢ τὸ δυσεντερικόν. Κατάρρυπα, ἀρθύσιμα. Καταρρυθμήσας, ἀναρτήσας. Κάταρσις, κατάπλευσις. Καταρτίζω, ἁρμόζω· ἐκ τοῦ ἄρτω ἀρτίζω· καὶ καταρτίζω, πλέω. Καταρτύειν, παρασκευάσειν ἀρτύσαι. Καταρυθμίσας, καταπαύσας ῥυθμίσας. Καταρυσίαι, καταπεσεῖν. Καταρυθμίζεσθαι, καταδιύνεσθαι κανονίζεσθαι. Κατάρχης, ἀσφαλὴς, τέλειος. Καταρύσια, γῆν τινα προσφυτεύσασα ἀμπέλων δένδρων. Καταρῶμαι, ἀρῶμαι καὶ τάχομαι. Κατὰ σαυτὸν, ἀντὶ σοῦ κατὰ σὲ· ὅμοιος σοι. Κατασείειν, ταράσσειν. Κατασείσαι, καταβαλεῖν. Κατασείεσθαι, καταβλάπτειν. Κατασείσας, σβέσας. Κατασειστισμός, καταβλάψαι. Κατασημαίνεσθαι, κατασημειοῦσθαι. Κατασίνεσθαι, καταβλάπτεσθαι. Κατασκαφής, κατασκαμμένος. Κατασκάφιλος, κατηχῶν τοὺς φίλους. Κατασκάψαι, καταρρῦξαι. Κατασκεδάσαι, καταχέαι. Κατασκελῶν, κατασκελετεύειν τὰς σάρκας καταφαγεῖν. Κατασκευάζω, τὸ ἐργάζομαι καὶ ποιῶ. λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν ποικίλος σπισμέν· ἐξ ὄνομα ἐκ τοῦ κατασκευὴ, ἡ ἐνέργεια τῶν κατασκευαζόντων· καὶ τὸ ἔργον τὸ κατασκευασθέν. λέγεται δὲ κατασκευὴ, τὸ ἐπιτρικὸν προγύμνασμα· οὗ ἐναντίον ἡ ἀνασκευή· καὶ κατασκευή, ἡ αἰτία τοῦ λόγου. Κατασκευάζω, καταμαρτύρομαι, ἐξαρτύομαι. Κατασκευάζω, ἀπὸ τῶν τεκτόνων, τὸ δημιουργῶ καὶ κατασκευή· ἐναντίον ἀνασκευάζω. Κατασκευάζει ὁ ναυπηγὸς τὴν ναῦν· κατασκευάζεται δὲ ὁ ἀπὸ τῆς κατασκευῆς ταύτης τὰ ἀνάλωμα τὰ διδοὺς

Καταπτήσσων, κατέναστη, ἐξέστησας. Καταπτήσσουσι, παραβλέποντα. Καταπτλοῦμαι τῆσδε, καταπτλῶ σου δὲ τάδε. Καταπυγείς, λυπηθείς· μεταφορικῶς· καὶ καταπυγῶ, ἀντὶ τοῦ σιωπῶ. Καταπυγῆς, ἀθυμῆς ταχύ. Καταπύγετε, ἡσυχάσατε λυπηθέντες. Κατάνυξις, ἡσυχία ἢ λύπη. Κατανύουσι, καθισκαλίσκουσιν. Κατανύσαι, ἀποπλέσαι. Καταπιπίσασθαι, ἀντὶ τοῦ καθυπερφέρειν. Καταπύξετε, κολάσατε, τιμωρήσασθε· τύξατε, κατατήξατε. Καταξαίνειν λίθοις, αἱμάσσειν· παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Καταξαινόμενα, μαστιζόμενα πληγαῖς. Καταξαίνων, κατατρίβων. Καταξανῶ, κατατρίψω, βασανίσω. Κατ' ἀξίαν, κατὰ δόξαν. Καταξῆναι, ἐκ τοῦ καταξαίνω· καὶ τέχνη ξαντικὴν λεγομένη· Σοφοκλῆς δὲ ξάσμα· τὸ δὲ κάμνειν ἀπὸ τῆς ἐριουργίας τὰς χεῖρας, ξαναι λέγεται· ἐξαίνουσι, τὴν κλωθὴν στρέφειν· στήμων· κρόκη· στημονικὴ καὶ ὑφαντική· Πλάτων δὲ ἐφύβην καλεῖ, τὴν κρόκην· τὸν δὲ στήμονα, νῆμα, καὶ τὸ ἔργον τοῦ νήματος, νῆσιν, ὥσπερ καὶ τὴν τῆς ἀτράκτου νῆσιν· ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων ἔφη, ἀκλώστους στήμονας· ἢ ἀπεδόνας δὲ τὰ νήματα Ἡρόδοτος· Κριτίας δὲ ἐν Ἀταλάντῃ, ἀπεδόνην τὴν λύσιν ἰσοῦ τραγικώτερον· ἄτρακτος· σφόνδυλος· κλωστήρ· οὕτω δὲ καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου δηλοῖ δυσὶν ὀνόμασι, λίνου κλωστῆρα περιφέρει· λαβὼν πηνίον ἀγαθόν· ὅθεν καὶ παροιμία ἀγαθὰ νάνθιδος· ᾗ πλεῖστα κέχρηνται οἱ κωμικοί· φαίης δ' ἂν καὶ μίτον, καὶ μίσασθαι, τὸ μιτώσασθαι ἢ τολμήματος, ὡς Κρατῖνος ἔφη· καὶ ἀπὸ πηνίου, τὸ πηνίσασθαι· Φιλλύλιος δὲ αὐτὸ εἴρηκε. Κατάξηροι, οἱ ὄνειροι οἱ μὴ ἔχοντες λαβάς. Καταξιοῦντες, τιμῆς ἀξιοῦντες. Καταξόμενα, καταλυόμενα. Κατὰ ξυμφοράν, κατὰ δυστυχίαν. Καταπαρᾶ, καταπίνει. Καταπαίει, μαστίζει, τιμωρεῖται. Καταπάλμενος, καταπηδήσας. Καταπάλτης, βέλος, πολεμικὸν ὄργανον· ἢ τὸ ἀφιέμενον βέλος. Καταπαύσαντα, ὑπὲρ παύσαντα. Καταπάσιον, ἀσαλές, ἄθροι. Καταπάσσω, καταποικίλλω. Κατάπαστος, κατάμεστος, πλήρης, καταποικιλμένος. Καταπατῶ καὶ καταπατῶν, αἰτιατικῇ. Καταπειθής, πειθήνιον· ἀλλ' ἢ τὰ πάντα ἔθελον εἶναι, καὶ οὐδαμῶς καταπειθεῖς τοῖς ἐξηγουμένοις. Καταπαρδεῖν, καταφρονεῖν· ἐκ τοῦ πέρδω, τὸ βδέω. Καταπάσσω, ἀντὶ τοῦ πηρώσω· κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Καταπείγουσι, ἐργάζεσθαι τόδε. Καταπειρατηρίῳ, τῷ τοὺς βυθοὺς πειράζοντι, καὶ ἡ λεγομένη βολίς. Καταπείροντες, καταδύσαντες. Κατὰ πέλλας, κατὰ τὰ γάλακτος ἀγγεῖα. Καταπελτάσονται, κατακοντίσουσι· καταπολεμήσουσι· πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς· ἀφ' ἧς ἀκόντια ἢ ἄλλα τινὰ πέμπουσι· ἢ καταδραμοῦνται· πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρά, μὴ ἔχουσα ἴτυν. Καταπεπτάμενα, καθεῖθρα. Καταπέμπειν λέγεται κυρίως, ἐκ τῶν ὑπερκοσμίων εἰς κόσμον· οἷον τὸ θεῖον ἐπ' εὐεργεσίᾳ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων φύσεως, καταπέμπει τοῦ δεῖνος τὴν ψυχήν· σὺ δέσποτα, ἐμαίσου τὴν δεσποτείαν ψυχὴν ἐπ' ἄλλο τοῦτο καταπεμφθῆναι· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Καταπέμπειν λέγεται, ἐπὶ τὰ ἔγγραφα προστάγματα πέμπειν τοῖς ὑπηκόοις, τοῖς ὑπὸ χεῖρα, ἢ μακρὰν οὖσι, καὶ ἀποδημοῦσι· δοτικῇ συντάσσεται. Καταπέπιθα, κατεῤῥύηκα. Καταπεπολτωμένα, καταπεπαχυμένα. Καταπεπηγυῖας, καταπεπηχός. Καταπέτασμα, καθαπτόμενον. Καταπεπτηυῖα, ἀπὸ τῆς πτήσεως, τὸ μετὰ φόβου κεῖμαι· καὶ ἀπὸ τοῦ πτῶμι, πεπτωμένου τοῦ μεγάλου εἰς ἢ εἰς παρακείμενον, ἀποβολῇ τοῦ κ. Καταπεπτηκὸς δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ λιμοῦ ὁ τὰς σάρκας κοιλανθείς· καὶ ἐντηχθείς. Καταπέπτωκεν, ἐπλύθη. Καταπέφνεν, ἀπέκτεινεν. Καταπεφρικότες, διολισθόντες. Καταπεσεῖν, ἀντὶ τοῦ κλιθῆναι. Καταπέψει, καταδαπανήσει· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν γαστρὶ περιπεσσομένων σιτίων. Καταπεσών, ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. Καταπέτλα, καταπαραπέλ· καταβάλλει. Καταπεφρόντικα, εἰς τὰς φροντίδας ἀνάλωσα· εἰς τὴν παίδευσιν καταδεδαπάνηκα. Καταπέψαι, καταπραῦναι, ἢ ἐν ἑαυτῷ καταχεῖν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πεσσομένων σιτίων. Καταπέψη, μεταπέψη ἀπὸ τῶν σιτίων τῶν μετὰ βρῶσιν ἱκανῶς καταχειθέντων ἕως ἄχρι καὶ πέψεως. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ πέσσω, σεσημειωμένου ἐν τῷ σ ἄρσενος· ἔστι δὲ πέπτω· διφορεῖται γάρ. Καταπέψαι, πέσσω ἐνεστὼς ἀττικῶς, πέσσω δὲ κοινός· ἔπεπτον παρατατικὸς, ἢ ἔπεσσον· πέψω μέλλων, ἔπεψα ἀόριστος· ἀπὸ τοῦ πέσσω ἀχρήστου πέψαιμι ας αι· τὸ εὐκτικόν. Καταπήγας, τὰ πεπηγμένα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασιν. Καταπηδῆσαι τοῦ ἅρματος, καθ' ἵππων ἁλέσθαι χαμᾶζε φησὶν Ὅμηρος. Καταπημαίνει, καταβλάπτει. Κατὰ πῆχυν ἐπιδίδου. Καταπίει, καταπίνει. Καταπίμπρασθαι, κατακαίεσθαι κατὰ Πίνδαρον. Καταπίονα, λιπαρά. Καταπλαγέντα, θαυμάσαντα. Καταπλακὲν, καταπλέξας διαμαρτών. Καταπλαστὸν, τῶν φαρμάκων τὰ μὲν ἐστὶ καταπλαστά, τὰ δὲ χριστά, τὰ δὲ ποτά· τινὲς δὲ προπαροξύνουσι, κατάπλαστα λέγοντες· ἔστιν οὖν πλαστὸν, τὸ πλασσόμενον· πλαστὸν, τὸ πλαττόμενον· ὃ καὶ καταπλαστὸν λέγεται· καὶ πιστὸν, τὸ πινόμενον. Καταπλεκεῖσι, συνδεθεῖσι· περιπεπλεγμένοις. Κατάπληξ, καταπεπληγώς. Καταπλήσσαι, μολῦναι. Καταπλῆγες, καταπεπληχότες. Καταπλήξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Κατάπληξις ἐστὶ φόβος ἐκ μεγάλης φαντασίας. Καταπληκμήσει, τὸ βῆμα καταπλῆκμα λέγουσι, τὸ οὖν καταβῆσαι μετάγοντες ἀπὸ τῶν κυλινδομένων καὶ τοῖς ποσὶ κατατρεχόντων οὕτως φασὶ καταπεφραχθείς. Καταπλήσσει, καταταράσσει· φοβερίζει καταξαντᾷ. Καταπλήττομαι, τὸ φοβοῦμαι. Κατάπλους, ἡ εἰς τὸν λιμένα ἔλευσις· ἀνάπλους τὸ ἀνάπαλιν· ὡς τοῦ θαλαττίου ὕδατος ὑποκειμένου· διὸ καὶ ὁ ποιητὴς λέγει ἐς Τροίην ἀναβαίνομεν, ἤγουν διὰ θαλάσσης ἐκεῖ ἀνελθεῖν· ὅτι δὲ καὶ τὸ τὸν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα ἐλθεῖν, κατελθεῖν λέγεται, δῆλον παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἀττικίζουσι· λέγεται δὲ αὐτὸ κατά τινα κυριολεξίαν, ἐπειδὴ παρ' ἀλιμένι ἢ ἐκείνοις ἡ πατρὶς ὑπόκειται κινδυνεύσασι φθάσασιν. Κατὰ πόδας, παραυτίκα, κατὰ τάξιν. Καταποθῆ, καταναλωθῆ. Καταπολαύω, τὸ καθ' ὑπερβολὴν καὶ ὑπὲρ χρείαν ἐμφοροῦμαί τινος, γενικῇ συντάσσεται· λέγεται δὲ ὡς παρὰ τὸ χρῶμαι, καὶ καταχρῶμαι· ἢ ἀναλίσκω, καὶ καταναλίσκω. Καταπολεμῶ, νικῶ. Καταποντουμένοις, πειραζομένοις. Καταποντίζω, καταδύω, βυθίζω, κλύζω. Καταποντωθῆναι, κινδυνεῦσαι. Καταποντωθῆναι, ἀντὶ τοῦ καταποντισθῆναι· τῶν ἀττικῶν δὲ ἐστί. Καταπορευθέντων, ἐπανόδου τυχόντων τῶν φυγάδων. Κατὰ πορθμὸν, στενὴν θάλασσαν. Καταπρόσσον, πλεονάκις. Καταπότης, λάρυγξ. Καταπραΰνει, καταφέρει. Καταπραΰνεις, ἡμεροτρόπωσεις, σιωπήσεις. Κατάπρημνος, κατάκλαστος. Καταπρηνής, κατὰ πρόσωπον ἢ στόμα, καταφερής.

ψιλὰς ἀναλίσκεις μοι τὸν βίον, ἐκ μεταφορᾶς ἐκ τῶν ἐκχυομένων ὑδάτων ἐν τοῖς βαλανείοις, ἢ ἐν τρυφαῖς. ὡς καὶ τοῦ
βαλανείου διὰ τρυφὴν ὄντος, ἐπεὶ ἔθος ἦν μετὰ τὴν ἐκκομιδὴν τοῦ νεκροῦ, λούεσθαι τοὺς κατ' οἶκον, καθαρμοῦ χάριν.
Καταλοιφὴ, ἀλειφή. Καταλοφάδια, κατὰ τοῦ τραχήλου. Καταλοχίσαι, εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρα
τοῦ. Καταλογίζεται, δὲ σημαίνεται στρέφεται. Καταλύει τις εἰς πανδοχεῖον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καταιρόντων ἀπὸ
πελάγους εἰς λιμένα, τὰ ἵστια. Καταλύει τις τὸν βίον, καὶ ἀναλύει, ἤγουν διαιρεῖ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη. ἡ ἀνὰ, τὴν εἰς
τὸ πάλιν ἀναστροφὴν δηλοῖ, ὡς ἐπανῆλθεν. Καταλύειν, ἀπὸ τοῦ ζεύγη χεῖσθαι λαμβάνουσιν. ἐκ τούτου λέγεται τὸ
κατάλυμα, ἐν ᾧ δηλαδὴ τὰ ὑποζύγια ἢ τὰ φορτία λύονται. Καταλύειν τὸν δῆμον, ἀντὶ τοῦ βλάπτειν. Κατάλυμα,
ἄκημα. καταγώγιον. Καταλύομαι ἐγὼ ὑπό τινος. καταλύομαι τὸν δεῖνα, ἤγουν καταλύω. καὶ καταλύω, ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω
τὸν δὲ τὸ πρᾶγμα. Καταλῦσαι, ἀπολαῦσαι ἀνυχθῆναι. Καταλύσας, καταστρέψας. ἀφανίσας. ἢ ἀνυχθείς. Κα
τάλυσις, ἡ οἰκία. Καταλύτου, ξένου. παρόδου. καθαιρέτου. Καταλυσόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀπαξιώσομεν. καὶ καταλύειν φυ
λακὴν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, οὕτω λέγουσι τὸ ἀπονυστάζειν ἐπὶ τῆς φυλακῆς. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν, ἤγουν
καταλιπεῖν τὴν τάξιν. βούλομαι καὶ μελετῶ καθεύδειν. ἤγουν νυστάζω. Καταλύω βίον, ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκω. καταλύω
τὴν τυραννίδα, καὶ καταλύει ἐν πανδοχείῳ. Καταμαλάσσονται, κατασκληρύνονται. Καταμαλάττω καὶ καταμα
λάσσω, αἰτιατικῇ. Καταμαλθάσσων, καταπραΰνων. Κατ' ἁμαξιτὸν, τὴν καθημαξευμένην ὁδὸν, καθ' ἣν αἱ ἅμαξαι
διέρχονται. Καταμάρψαι, καταλαβεῖν. Καταμειδιῶν, δοτικῇ, ἤγουν καταφρονῶν. Καταμεῖναι, καταβαλεῖν. ἢ τὸν
ἀρξάμενον οὐχὶ δὲ κατὰ τὸ τὰ ἑπόμενα λάχανα ἐκ πάσσαι. Καταμεμυκέναι, ἀπομύξαι κατὰ μέρος. Καταμέμ
φομαι, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον καταμέμφομαί σου, ἤτοι κατά σου μέμφομαι. ὅταν ἔχει ἡ κατὰ πρόθεσις μείζονα ἔμφα
σιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. συνέστιος καθεζομένη γονῇ ἐπ' ἀμφικεφάλου καθέδρας, πολλὰ κατεμέμφετο τὴν ἀκαι
ρίαν τῆς συμφορᾶς. Καταμηλῶσαι, λέγεται τὸ μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμόν. ὡς ἐπιοῦσι καὶ ἐμοῦ
τις τὸν δάκτυλον καθιέντες εἰς τὸν λαιμόν. Καταμήλην, μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ, τὸ μήλην καθεῖναί του. ἡ δὲ
παροιμία τὶς ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων λέγεται δὲ καταμηλοῦν, καὶ τὸ βαπτίζειν ἔρια, ὅταν παίζεται κινούμε
να. Καταμηρυκάν, κατικάν τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. Καταμασώμενος, ἐπιβαλὼν ἐπικαταχέως. Καταμέσας, καθέ
ναξ. Καταμέσαρ, ἐπισύρουσαν. ἐπισπάσαντα. ἀμὶ γὰρ τὸ σκαφίον, ὃ ἐπονόμαζα. καὶ ἀματῆρες, αἱ θερισταί. Κα
ταμηνύειν καταχηρύσσειν. ζητεῖν. Καταμηγγὶς, παρακμὴ σώματος. Καταμισεῖ, κατατείνει, κατεσθίει. μισεῖν γὰρ
τὸ ἐσθίειν. Κατὰ μικρὸν, κατὰ βραχύ. Καταμισθοφορῆσαι, εἰς μισθὸν ἀναλῶσαι. μισθὸν διδόναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ
τοῖς δικαστηρίοις τὸν δραστικὸν, καὶ τὸν ἐκκλησιαστικόν. Κατὰ μίτον, ἀντὶ τοῦ λεπτῶς, προσεκτικῶς. φειδωλῶς ταῖς κατὰ
μίτον τὰ πράγματα ἐκλογίζομαι. Κατὰ μόθον, κατὰ τὸν πόλεμον. Κατὰ μοῖραν, κατὰ τὸ πρέπον. κατὰ τρόπον. κατὰ
καιρόν. ἢ νόμον. Κατὰ μοῖραν εἰπεῖν, τουτέστι προσηκόντως. Καταμόνας, τὰς μισθώσεις τῶν ἐργατῶν εἰς χρόνον.
Καταμόνας, ἐπίρρημα τοπικόν. οἱ δὲ λέγουσι, μοναδικόν. γίνεται δὲ ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ μόνος. Καταμό
νας, ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως. Καταμύουσι, κλείονται. Κατάμυσον, κατάκυψον. καταμῦσαι ἡμῖν ἐπ' ὀλίγον οὐκ
ἐφιᾶσι. Καταμφοτοὶ, αὐλάπηκες οὕτω καλοῦνται. Καταμωκᾶσθαι, καταγελᾶν. Καταμωκώμενος, χλευαζό
μενος. Καταμώσας, καθεὶς ἕνεκα τοῦ ζητῆσαι. γέγονε δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ ματεύειν ὥσπερ καὶ τὸ κατάτυμα τοῦ
μῶμος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Καταναῖ, κατὰ νοῦ. Καταναβρίζεται, καταπαλαίει. Κατανείμας, καταμερίσας.
Κατὰ ναῦν, κατὰ τάξιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας, κατὰ ναῦν τὰ ἅρμενα. Κατανεῖται, ἤγουν ἀνύεται. ὅλλυ
ται πληροῦται ἐκ τοῦ ἀνύω, τὸ ἀνύω. Κατανανισμοῦται, καταναλίσκεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Καταναξία, ἡ κα
ταφερὴς καὶ πόρνη. εἴρηται, ἢ παρὰ τὸ καταχεῖσθαι ἐπὶ παντί. ἢ ἡ τοῦ κατακαυθῆναι ἀξία, διὰ τὴν ἀσέλγειαν αὐ
τῆς. Καταναισχυντεῖται, καταπτύει ἢ καυχᾶται. Καταναλίσκων, ἐσθίων. δαπανῶν. Κατανάξαντες, ὡς τὸ ὑπὸ
ἀναχωρήσαντες. Κατανεμηθείσας, καταλαβούσας. Κατανενυγμένα, ἀμυχὰς ἔχοντα. Κατανεύοντα, καταπειθοῦ
ντα. θεωροῦντα. Κατανεῦσαι τῇ κεφαλῇ τὸν διὰ, μέγιστον ἦν τεκμαρ, ἤτοι τέλος πράξεων διὸ καί φησιν ἐκεῖνος, ὅ
ποὺ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν, οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεφαλῇ κατανεύσω. ὁ δὲ λόγος οἰκεῖος ἐνδόξω
προσώπου, μεγάλα ὑπισχνουμένου. ἀτελεῖ οὐ προσήκει ὁ λόγος ἅπας τριῶν ὄντων, δι' ἅ τις οὐ ποιεῖ τὸ ὑπεσχημένον, ἀπά
της μεταμελείας ἀδυναμίας. ἀπατηλὸς μὲν οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἔσται τοῖς ἀτελέσιν ὁ λόγος τῆς ὑποσχέσεως. ἀλλ' οὐδὲ
παλινάγρετος, ὅ ἐστιν ἐκ μεταμελείας ἀνάπαλιν ἀγρευόμενος, ἀτελεύτητος δὲ κατ' ἀνάγκην πάντως ἔσται, ἤγουν ἀτε
λὴς. ἐὰν μέγα ᾖ τὸ ὑπεσχημένον, καὶ μὴ τελεσθῆναι δυνάμενον τῷ δὲ δυνατωτάτῳ, εἰκὸς ταῦτα πάντα προσεῖναι.
δηλοῖ δὲ ὁ λόγος, δεῖν εἶναι τοὺς ἂν γεγονότας ἐμμένειν ταῖς ὑποσχέσεσιν, ἐφ' αἷς κατανεύσωσι. τίμιον γὰρ ἡ κεφαλή. καὶ
οὔτε τὴν ἀπάτης δεῖ κατανεύσιν ἄπρακτον, οὔτε τοὺς λόγους ψεύδεσθαι, ὡς τῷ βασιλικῷ λογισμῷ ἡ ἐλθοῦσα καθυπερ
γοῦ. Κατανήσει, αὐξηθῇ. Κατανθρακῶσαι, κατακαῦσαι, κατοπτῆσαι. Κατανίπτης, ἡ ἐπώνυμόν τινος, ἡ ἱεροσύνη
ἀθήνησιν. ὁ τὰ κάτω τοῦ πέπλου τῆς ἀθηνᾶς ἐκκαθαιρόμενος ἀπὸ τῶν ῥύπων. Καταξαίνεται, καταφθείρεται, καταχιονίζεται.
Καταξαίνουσι τρίψεσιν, καὶ ἐκεῖνος κατίνευσε μεταφορήσειν. Καταξιομισθώσας, νόμισμα ἐργασάμενος. Καταξιοῦντα,
καταβλέποντα. Κατὰ νοῦ, τουτέστι θυμήρης. ἀόμενος ὁ πρότερον δύστηνος, κατὰ νοῦ ἀπολιάζεσθαι. Καταντᾷ, καταφέρει.
Κάταντες, ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν. Κάταντης, ἔχει τὸ ἐναντίον ἀνάντης. ὥσπερ καταφερὴς καὶ ἀναφερής. ὁδὸς καταν
της, ἤγουν καταφερής. καὶ ἀνάντης ὁδὸς, ἤγουν ἀναφερής. Καταντήσας, λαχών. κληρώσας. Κατατεσσάρων, καθ
τεσσάρων. Κάταντησιν παρὰ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ ἐν ῡ, δηλοῖ τὸ ἀντικρύ φασι τοῦ ἀνδρῶνος. περισπασμὸν δὲ τὸ σ̄ ἐχόμε
νος τῷ προπαροξυτόνῳ, διὰ τὸ καλλιφωνότερον. ἄλλως γὰρ οὐκ ἀναγκαίως ἔχει τὸ σ̄, ὡς δηλοῖ, καὶ τὸ ἀνάντης, ἐνδεὴς
τὸ δυσκάντης. Κατ' ἄντησιν, κατ' ἐναντίον. Κατ' ἀντιβολίαν, κατ' ἀντίβλεψιν. Κατ' ἀντικρὺ, ἐναντίον.

ρουσα περὶ σμύχαι τὸ κατάκρας. τουτέστιν ὡς ἐὰν ἡ πᾶσα πόλις περὶ καίηται διόλου. ἵνα ἢ μέρος ἐν λόγου τὸ κατάκρας ἢ καθ' ἕνα τῆς ἀκροπόλεως, ἐν δυσὶ λόγου μέρεσι. Κατακριδιῶσιν, καταλαλήσουσιν. ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρίδες πολύφωνοί εἰσιν ἢ καταφάγωσιν. ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρίδες αἱ ἀνὰ στόματα γῆς καὶ λόφοι εἰσὶν ἢ καταγελάσει. Κατάκριμα, κατάκρισις. καταδίκη. Κατάκριτος, κατάδικος. Κατακροτεῖ, ἄγαν ἐπαινεῖ. Κατακρούειν, καταχίζειν πρὸς τὸ [illegible]. Κατακτάμεναι, ἀποκτεῖναι. Κατακτενέεσθαι, κτείνω, κτενῶ, ἔκτανον, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔκτανον, ὁ μέλλων κτανῶ, κτανοῦμαι, κτανεῖ, κτανεῖται, τὸ ἀπαρέμφατον κτανεῖσθαι, καὶ διαλύσει τοῦ διφθόγγου εἰς δύο εε, κτανέεσθαι. ἐξ οὗ κατακτανέεσθαι. Κατακρύπτοντες, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑφάλων πετρῶν, αἵτινες ὑπὸ ὕδατος καλυπτόμεναι, τοῖς ἀπροόπτως προσπελάζουσι κίνδυνον ἐπιφέρουσι. Κατακτησόμενα, κατακτησόμεθα. Κατάκτρια, ἱερουργός. Κατακυλίνδει, ἢ κατακυλίει, ὅταν τὸ χαρτίον ἑλίξας τὸν ἄκρον τῆς κατακλείσης. Κατακυριεῦσαι, κατακρατῆσαι. Κατακυρωθείς, καταπεισθείς. Κατακωκύσαι, θρηνῆσαι. Κατὰ κῶλον, κατὰ λέξιν. Κατακωμᾶ, καταγελᾶ. Κατακωχή, ἡ κατάσχεσις, καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον. καὶ ἐμονομάχει. Καταλαβεύς, πάσσαλος. Καταλαβέσθαι, καταπιέσασθαι. φθάσασθαι. ἀφελέσθαι. Καταλαγνευθείς, εἰς ἡδονὰς κατενεχθείς. Καταλαγνώσας, καθυβρίσας. Καταλαζονεύεται, κατεπαίρεται καὶ ἀλαζονεύεται. Καταλαβισταί, λέγονται οἱ ἐκδικοῦντες τὰ δημόσια. Καταλαλάζειν, κατεύχεσθαι ἢ πολιτικῶς βοᾶν. Καταλαλεῖν, τὸ εἰς ἀπόντα ὑπό τινων βλασφημεῖν. Καταλαλιά, καταλγύνεσθαι. λυπεῖσθαι. Καταλαμβάνω, λέγεται τὸ φθάνω, καὶ τὸ ἔχω αἰτιατικῇ. καὶ καταλαμβάνω, ἐστὶ τὸ τὸν φθάνω. καὶ τὸ κατέχω. καταλαμβάνομαι δὲ ἐγώ, ἀντὶ πάθους. Καταλάμπεσθαι, τὴν ὅλην τοῦ ὄψιν δηλοῖ. Καταλαπαριώσει, ἀποκτενεῖ. καταμαλάξεται καταστρυφήσει ἢ καταθηρεύσει. Καταλγύνεσθαι, λυπεῖσθαι. Καταλεαίνει, καταπραΰνει. καταλεαίνει. Καταλεαίνας, κατατρίψας. ὁμαλίσας. Κατάλεγε, τὰ προστακτικὰ βραχυκατάληκτα, ὡς ἀντὶ πολὺ ἀναπέμπει τὸν τόνον, οἷον λέγε, κατάλεγε. ἄγειρε, κατάγειρε. οὕτω καὶ τὸ ἧσο, κάθησο. τὸ μέντοι ἀκέουσα καθῆσο, ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζουσα ἐκάθητο, προπερισπᾶται. διότι τὰ τροχαϊκὰ περισπώμενα, φυλάττει τὴν ἐκφώνησιν. καὶ ἀντὶ περισπῶν καὶ μετὰ σύνθεσιν. οἷον ἔγε, κάτεγε. εὗρεν, ἐφεῦρεν. εἶχε, κατεῖχεν. εἶδε, προεῖδεν. εὗδε, καθεῦδεν. οὕτως οὖν καὶ ἧσο, καθῆσο. ἐν μέντοι μετὰ πρόθεσιν εἰς βραχὺ τοῦ τροχαίου ἄρχουσα, ὅτι δὲ καὶ ὁ τόνος ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζεται, ὡς δηλοῖ τὸ κατάλεγε, ἔτι δὲ καὶ κάτεχε, καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ περισπωμένου προκεῖται τῷ καθῆσο, διὰ τὸ ἧσθα, σύνησθα. ᾖσθα, κάτησθα. καὶ ἔστι τοιοῦτον. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ καθῆσο προπερισπᾶται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕζω ἕσομαι, ἥσομαι, ἧσο, καὶ καθῆσο. Καταλέγειν, τὸ ἀπαριθμεῖσθαι. τὶ δὲ τοὺς παλαιοὺς καταλέγειν ἢ τὸ [illegible], καὶ διηγεῖσθαι, κατάλεγε πολλοὺς κατὰ σοῦ τοὺς ἐπαίνους. καὶ τὸ πάττειν, καὶ ἐγγράφειν, οἷον καταλέγειν δὲ εἶναι εἰς τὸν τῶν ῥητόρων κατάλογον, συντάσσεται ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. Καταλεγείς, καταλεχθείς. Καταλέγεσθαι, ὀδύρεσθαι τὸν τεθνεῶτα. Καταλεγέσθω, καταταττέσθω. Καταλείβει, καταστάζει. Καταλείβε, καταπλήει. Κατάλειμμα, ὑστέρημα. μέρος. Καταλείπειν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς ἐᾶσαι, καὶ μὴ ἐπιστρέψαι αὖθις. Καταλείπω, καταλείψω. καταλέλοιπα. κατέλιπον. καταλείπομαι. καταλέλειμμαι. κατελείφθην. καταλειφθήσομαι. καταλελείψομαι. Καταλειφθέντες, ὑστερηθέντες. Καταλεῖξαι, καταμίξαι. Καταλέξας, καταριθμήσας. Καταλευγαλία, κάθυγρος. καταλειμμένη. Καταλεύει, λιθοβολεῖ. Καταλεῦσαι, ἐγκλεῖσαι. λιθοβολῆσαι. Καταλευσέσθω, λιθασθήτω. Καταλευόμενοι, εἰς τὰ μέταλλα βαλλόμενοι. Καταλεύσιμοι, τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι. Κατάλεξον, ἤγουν ἀγόρευσον. τὸ ῥῆμα μὲν τοῦ λέγειν, οἶδεν ὁ ποιητής. τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα τὸ λόγος, οὐκ οἶδεν. ἀλλὰ μῦθον ἀεὶ τὸν λόγον φησίν. οὐκ ἀληθὲς τοῦτο, ὅτι οἶδεν τὸ λόγοι ἐν α' τῆς ὀδυσσείας. Κατάλεξον, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, τουτέστιν ἀπάγγειλον. Καταλήγει, παύεται. Καταληίζεται, διαρπάζει. Καταληισάμενος, λαφυραγωγήσας. καταπατήσας. Καταληκτικόν, μέτρον ἐστὶ τὸ ἐνδέον συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν. οἷον τὸ ἰὼ μάκαρ, τὸ ἰὼ φεῦ. ταῦτα γὰρ μονόμετρα ἐστὶ καταληκτικά. διὰ τὸ ἔχειν ὅλον πόδα, καὶ μίαν συλλαβήν. ἄρτι [illegible] πόδος, λείπεσθαι δὲ μιᾶς συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν. Καταλήξομεν, καταπαύσομεν. Κατάληξις, παραχώρησις. Κατάληψιν, τὴν γνῶσιν καὶ αἴσθησιν καὶ τὴν τέχνην λέγουσιν. οὕτω γὰρ ὁριζόμεθα τὴν τέχνην, οἷον σύστημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων, καὶ τὰ ἑξῆς. κατάληψιν εἰώθασιν οἱ μουσικοὶ λέγειν, ἐπειδὰν πλήξαντες τοῖς δακτύλοις ἢ τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδάς, καταλάβωσι καὶ ἀποτέμνωσι τὸν φθόγγον. Καταληπτική ἐστι, συγκατάθεσις καταληπτικῆς φαντασίας, ἢ ἕξις καὶ συγκατάθεσις τῆς διανοίας. Καταλιαινούσης, καταπραϋνούσης. Καταλιθοῦν, τὸ λίθοις βάλλειν. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ μύλας τινὰ καταλιθοῦσι, καὶ ἑτέροις πισί. Καταλιμπάνω σε, ἀφίημί σε. Καταλιπαίνειν, λιπαροποιεῖν. Καταλιπόμενον, αὐθυπόστακτον. Κατάλιψ, μεσόδμη. Καταλλάγδην, τὴν ἀντί τινος δεδομένην δωρεάν. Καταλλαγή, εἰρήνη. φιλία. Καταλλαγήν, [illegible], μετάλλαγον. κατάλλαγμα. Καταλλάττειν καὶ διαλλάττειν, τὸ εἰς φιλίαν συνάγειν τινάς. καταλλάττεσθαι καὶ διαλλάττεσθαι, τὸ εἰς φιλίαν συνάγεσθαι. πλὴν τὸ μὲν διαλλάττεσθαι, τὸ καὶ χωρὶς μέσου. ὅθεν καὶ διαλλακτὴς μέν ἐστι, καταλλακτὴς δέ, οὔ. Κατάλληλον, ἁρμόδιον. ὁμαλόν. Κατ' ἀλλοθρόους, κατὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς ἢ πόρρω ὄντας. Κατάλληλος, ἁρμόζων. Καταλλήλως, ἁρμοδίως. ἀκολούθως. ἁρμοζόντως. Καταλογάδην, τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. Καταλογίζεσθαι, καταψηφίζεσθαι. καταγωνίζεσθαι. καταβραβεύεσθαι. Καταλογιεῖται, καταριθμήσει. Καταλογεύς, ὁ συγγραφεύς. ὁ συγγράφων κατ' ὄνομα. Καταλοχισμός, τάξις. Καταλογή, τὸ τὰ ᾄσματα μὴ ὑπὸ μέλη λέγειν. Καταλογισμός, ἀριθμός. Καταλέγων, ἀριθμῶν. Κατάλογος, λέγεται ἡ ἀπαρίθμησις καὶ ἡ ψῆφος. κατάλογος, καὶ αὐτὰ τὰ ὀνόματα κατάλογος, καὶ ἡ τάξις ἐν ὁ χορός, ὡς ἡ [illegible] πρὶν προσγραφῆναι τοῦ καταλόγου. Καταλούει, ἀριστοφάνης. καταλούει μου τὸν βίον, καταναλίσκεις τὴν οὐσίαν. τὸ δὲ καταλούει, καταναλίσκεις εἰς λουτρά. [illegible]

ἢ γεωμετρικὸν· ἢ ῥυθμοῦ καὶ κρούματος, τὸ κατὰ δάκτυλον μὴ ἐχόντων αἱ αὐλοῦντες πρὸ τοῦ νόμου. Καταδάψαι, κατὰ δα
πανῆσαι. Καταδέα, ἐλάχιστα. Καταδεδέσθαι, ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι· καὶ δεδέσθαι φαρμάκοις. Καταδέ
δασται, κατὰ βέβρωται· καταμεμέρισται. Καταδεδίττεσθαι, καταφοβεῖσθαι. Κατάδερμα, κατάδαρμα. Καταδεέ
στερον, τὰ χειρότερον. Καταδεῖ, σύνδεσμοῦ. Καταδείσας, φοβηθείς. Καταδεῖται, καταδεσμεῖται· φοβεῖται. Κα
τὰ δ' ἴσχυϊ, ἐμίσησεν. Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγον, ἐμίσησεν· κατεφρόνησεν. Καταδημαγωγῆσαι τὸν δῆμον, ἀντὶ τοῦ κα
ταδημαλίσαι. Καταδημοβορῆσαι, καταφαγεῖν. Καταδημοσιεῦσαι, ἀντὶ τοῦ καταναλῶσαι. Καταδημομερίσαι, μερί
σαι δήμῳ. Κατὰ δήμους δικασταί, δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους, περὶ τῶν κατὰ δήμους δικαστῶν, οὓς πρότερον μὲν ἦ
σαν λ΄, καὶ κατὰ δήμους περιόντες ἐδίκαζον· εἶτα ἐγένοντο μ΄. εἴρηκεν ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ. Κατὰ δ' ἔνιοι, κατὰ
λάμβανον. Καταδνοῦ, κατὰ κόπτουν κατατραυματιοῦν ἐσομαι σοι. Κατὰ δ' ἔξει πλείονα, κατὰ διάλειν ἔχθος, ἀντὶ τοῦ
καθέξει. Καταδείσας, φοβηθείς. Καταδιώσαντες, πλημμύσαντες· προβῆσαντες· τραυματίσαντες· κατασφάξαντες.
Καταδιαιτῆσαι, καταδικάσαι· κατακρῖναι. Κατὰ διάπασιν, κατ' ἔκπασιν. Κατὰ διάστασιν, κατὰ χωρισμόν. Κατα
διέλεσθαι, καταμερίσασθαι. Καταδιιστᾶσι, κατὰ χωρίζουσι. Καταδικάζω καὶ καταχρίνω, τὸ καταβάλλω τινὰ ἀπὸ κρί
σεως· καταδικάζω συνθάνατον. καὶ καταδικάζω, καταψηφίζομαι· ἀποψηφίζομαι· κατακρίνω· καταδιαιτῶ. Καταδικασά
μενος, ἀντὶ τοῦ νικήσας· καὶ καταδικαστῶν τινα κρίνας. Καταδίκη, κατάκρισις. Κατάδικος, κατακεκριμένος.
Καταδιχμάσαι, καταχεῖν. Καταδίψιον, εἶδος καὶ μάρτυς. Καταδοκιμάσειε, καταψηφίσαι. Κατάδουπος, ἐργίλος·
ὁ κατάκτυπος· δοῦπος γὰρ, ὁ κτύπος· ἢ ὁ κατὰ ζήτησις. Καταδραθάνειν, κοιμᾶσθαι· καταδαρθεῖν ἐν κλίνῃ, ἔγειν κοι
μᾶσθαι. Καταδράθω, καθυπνῶσαι. Καταδρομή, ἁρπαγή. Καταδρύλλει, κατέχει. Καταδύεσθαι, ἐγκαλύ
πτεσθαι· ἀφανίζεσθαι· ἐρυθριᾶν· αἰσχύνεσθαι ἑαυτόν. Καταδύεται, κατακρύπτεται· καταβυθίζεται. Καταδύμεναι,
λάθρᾳ ὑπεισελθεῖν. Καταδυναστεύω, βιάζω. Καταδύοντα, κρύπτοντα. Καταδύτης, βυθισθείς. Καταδύς,
κατακρυβείς· κατακαλυφθείς. Καταδύσασα, εἰσελθοῦσα. Καταδύσαντες τὰς ναῦς παρὰ θουκυδίδῃ, καὶ ἀντὶ τοῦ τρώσαν
τες· οὐχὶ δὲ, ἀντὶ τοῦ βαπτίσαντες. Καταδύσεις, φωλεούς· νεμόμενοι σπήλαια. Καταδυσωπῆσαι, παρακαλέσαι. Κα
ταειμένον ὕλῃ, φυτείᾳ κεκαλυμμένον δένδροις, ἤγουν δασύ· ἀπὸ τοῦ ἕω, τὸ ἐνδύω· ἐξ οὗ εἵω, ἀφ' οὗ ἐνύω, ἢ σκεπάζω·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἰνύω· ὡς τὸ θριξὶ δὲ νέκυν καταείνυον. Καταειμένος ἰσθμός, κατερχόμενος· ἢ καταγεόμενος· ἢ κεκα
λυμμένος φυτοῖς παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Καταείνυον, ἀντὶ τοῦ κατεκάλυπτον· ἀπὸ τοῦ ἕω τοῦ σημαίνοντος, τὸ περιβά
λλω δὲ ἐνίοις τὸ ἐνδύομαι ἕω, ἐνύω, ὃ καὶ εἰνύω λέγεται· ὁ παρατατικὸς εἴνυον, καὶ κατείνυον· καὶ ἄλλως· καταείνυον
γίνεται ἀπὸ τοῦ ἕω, τὸ ἐνδύω· καὶ οὕτω καλύπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ τοῦ ἕνω, καὶ παραγωγῇ εἰνύω· ἐξ οὗ παρα
τατικὸς εἴνυον, καὶ καταείνυον, ἔοικε δὲ εἰνύω προσλαβεῖν τὸ ι πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐνύω, ἀφ' οὗ τὸ ἀμφιεννύω, καὶ τὰ ἐξ
αὐτοῦ. Καταείσατο, κατεπέτετο, καθώρμησε· κατῆλθε. Καταείσατο γαίῃ, κατέδυ καὶ κατεπάγη εἰς τὴν γῆν, ἢ
κατῆλθεν. Καταεύσας, κατακοιμηθείς. Καταέλξαι, κατακλεῖσαι. Καταζείνασκε, κατέξηρανεν. Καταζάσαι, ἢ
μαστίξαι τὰ σκεύη τοῖς ἵπποις καταζωννύντες. Κατὰ ἤθεα, κατὰ συνηθείας. Καταθήσεται, καταπαύσει. Καταθεῖται·
κατα λαλάλεται. Καταθεῖν, κατατρέχειν. Καταθεῖον εἰς ἀγοράν, ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης φανέντων, του
τέστιν ὁ καιρὸς ἐπιφανέντων, κατὰ θεῖον ἔλθον. Καταθέειν, κατατρέχειν. Καταθέλξας, ἐξαπατήσας. Κατα
θεμένοις, ἀποβαλόντας. Καταθεῖναι τὴν τιμήν, ἐκλυτρῶσαι τὴν τιμήν. Καταθείς, λεχθείς· λαληθείς. Καταθελγό
μενα, καταπραϋνόμενα. Καταθέατο, βλέπετο. Καταθεώμενοι, καθορῶντες. Καταθήσει, καταπαύσει· κατα
λήξει. Καταθεᾶτο, βλέποιτο. Καταθεῦξαι, προσκυνῆσαι. Καταθλῆσαι, καταγωνίσασθαι· νικῆσαι. Καταθοινήσασθαι,
καταφαγεῖν· θοίνη γὰρ ἡ εὐωχία. Καταθοινήσαντες, καταφαγόντες. Καταθαρσήσουσι, καταπολμῶσιν. Καταθρέ
ξαι, καταδραμεῖν. Καταθρῆσαι, κατασκοπῆσαι· κατανοῆσαι, κατιδεῖν. Καταθνητὸς ἐπίτυκτος, ἐν ἑνὶ μέρει λό
γου· κατὰ τὸ βοῦν ἀντὶ βουκόλος αἰπόλος καὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Καταθρησόμεθα, θεωρήσομεν· σκοπή
σομεν. Κατάθου θαμά πον, ἀντὶ τοῦ τὸ ἱμάτιον ἀττικῶς καταβαλοῦ. Κατάθου τὸ βέλος, κατάθου θαμά πον, κατάθου τὰρ
γύριον· κατάθου γῆς θεὶς, ἢ ἔχει, ἢ ἄπελθε· ὁμοίως καταβαλοῦ. Καταθρύσκοιτα, καταπηδῶντα. Καταθύμιον, κατὰ νοῦν.
Καταθύμιος θάνατος ἔστω σοι, ὁ ἐστὶν ἐνθυμήσεως καταδιαίσαι. Καταθύμιος παρὰ τῷ ποιητῇ, ὁ κατὰ ψυχὴν λαμβα
νόμενος ὁ ἐνθύμιος· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, ὁ ἐν ψυχῇ ὢν, κατ' ἐπαινῶν, θυμήρης· οὗ τὸ ἀνάπαλιν ἀκαταθύμιος. Καταθύσα
σθαι, μαντεύσασθαι. Καταθῶμαι, καταπαύσωμαι ἀποθέσωμαι. Καταθύσομαι ἄεθλα παρὰ θεοκρίτῳ, ἤγουν καταθυμιά
σω, ἐν πυρὶ καύσω τὰ ἀντὶ τοῦ πυρὸς σώζοντα φάρμακα. ὡς τὸ τὸ λεῖβειν, λέγεται μὲν, καὶ ἀντὶ τοῦ σπένδειν, λέγεται καὶ
ἀντὶ τοῦ χεῖν ἁπλῶς. οὕτω καὶ τὸ θύειν λέγεται μὲν ἀντὶ τοῦ τοῦ παρόντος ἀπάρχεσθαι, κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν· οὐ τοῦ σφάξαι
ἀντὶ τοῦ σφάττειν τοῦ ἱερεύειν, ὡς οἱ νεώτεροι· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι τοῦ παρόντος. τὸ ῥέζειν δὲ ἔλεγον, καὶ ἔρξειν ἀντὶ τοῦ σφαγί
ον. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καίειν ἁπλῶς, καὶ ἐν πυρὶ τιθέναι τι· καθὸ λέγεται ἐνταῦθα, ἵνα καταθύσομαι, ὁριστικὸν ἀντὶ
τοῦ ὑποτακτικοῦ, ὡς ἐν τῷ ἵνα εἴδομεν ἀμφω παζόμενοι. Κατ' αἰανὲς, κατὰ τὸ τρίτον. Καταιβάτης ζεύς· παρὰ
τοῖς ἀρίστοφάνει τιμᾶται ζεὺς, διὰ τὸ καταιγίζειν τοὺς κεραυνούς· ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα τῶν γυναικῶν· παί
ζει δὲ τὸν δία καταιβάτην καλῶν. Καταβολή, ἡ περιοδικὴ νόσος. Καταιγας, καταιγίδας. Κατ' αἶγας ἀγρίας,
παροιμία λεγομένη ἀντὶ κατάρας· κατ' αἶγας ἀγρίας τρέποιτο τὰ κακά. Καταιγίζω, αἰτιατικῇ τὸ βρέχω. Καταιγί
σας, καταχύσας. Καταιγίς, ἀντιφορὰ ἀνέμου σφοδρά· λέγεται δὲ καὶ ἡ τῶν ἀνέμων ζάλη. Κατ' αἰγίλιπος, κατὰ τῆς ὑψη
λῆς, ἧς καὶ αἶξ ἀπολείπεται. Καταιδέσαι, ἀξίοις αἰδοῦς παρασκευάσαι. Καταιδεῖ, καταισχύνει. Καταίγδην, ἀπὸ
τοῦ καταΐσσοντος εἰς τὸ ἔμπροσθεν ὁρμῶσα καὶ ἀΐσσουσα· προκαταίγδην κοίλης ἁλὸς ἠῶθεν. Καταιθαλοῦσα, κατέχουσα.
Καταιθαλωθέν, κατεσποδωμένα. Καταιθαλώσει, κατατρίψει καὶ κατακαύσει. Καταιθομαι, φλέγομαι. Καταιθύξομ

Καταβαίνω, λάκωνες ἐκστάμενοι. Καταβάλλειν, τὸ καταθέσθαι μισθόν. καὶ ἀντὶ τοῦ παρέχειν. καὶ ἀντὶ τοῦ φθείρειν. καὶ ἐπὶ πολυορκίας τῆς πόλεως τίθεται. Καταβάλλειν, καταρρῖψαι ἐστί. ὁ δὲ συγκοπτεὶς, ποιεῖ τὸ καββαλεῖν. καὶ καταβάλλεσθαι δὲ, ἡ καταβολή, ἐπὶ καταβάσεως ἄρτι ἀπὸ βάσεως. Καταβάλλει τις τὸν πολέμιον. καὶ καταβάλλει τὰ σπέρματα, ἡ καταβάλλει τὸ χρέος. ἡ καταβάλλει θεμέλιον. Καταβάλλει τίς τινα, καθαιρεῖ. καταβάλλεται δὲ, θεμέλιον, ἢ ἀρχὴν, ἢ σπόρον, ἢ χρέος, ἢ φόρον, ἢ τίμημα. Καταβάλλεται δὲ καὶ τὸ ἀργύριον αὐτό. βαλλόμενα δὲ τὰ ἀργύρια λέγεται, καὶ καταβάλλεσθαι, ἐπὶ πάθους. Καταβάλλω, ἐρείπω αὐτό. Καταβαλών, ψάλλων βαλών βολαῖς ἀξάμενος. Καταβάπτει, καταρρυπαίνει ἐν ὑγρῷ βάμματι ἢ χρωτίζει. Καταβάτης, ὁ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἀποβάτης. Καταβεβλακευμένως, βραδέως καὶ τρυφερῶς. βλὰξ γάρ ἐστιν ὁ μαλακιζόμενος ἐν ἀργίᾳ τὸ σῶμα. καὶ βλακεία, ἡ μεθ᾽ ὑπνώδους ἀργίας ὁμιλία. Καταβιβάζοντες, καθαιροῦντες. Καταβλακεύουσιν, καταλιγωροῦσι παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Καταβλέψαι, καθορᾶν. Καταβλέπω, εἰς τὴν γῆν. ἀναβλέπω, εἰς τὸν οὐρανόν. ἀντιβλέπω, τῷ ἡλίῳ. Καταβληθείς, καταβαλλόμενος. Κατάβλημα, περίβλημα ἐπὶ ἀμελείας, ἕνεκα τοῦ συγχεῖν τὰ ἐγκείμενα παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Καταβλώσκοντες, κατερχομένους καταμολίσκοντες, τὸ β ἀντὶ τοῦ μ. συγγενὲς γὰρ τὸ β τῷ μ. ὅθεν καὶ ὁ ψωμός, βλωμός, ἀπὸ τοῦ βλώσκειν διὰ τοῦ λαιμοῦ, ὃ ἐστι κατέρχεσθαι. καὶ παρὰ τὸ βλωθρὸν ὅμηρος, τὴν ἄχρι τοῦ αἰθέρος μολίσκουσαν. Καταβολάδας, κλάδους. Καταβοᾷ, κατακράζει. Καταβοή, μέμψις. κατηγορία. Καταβολή, κατασκευή γενέσεως ἐκ καταβολῆς, πεντήκοντα ναῦς ναυπηγεῖσθαι. Καταβολή, θυσία, τελετή. Κατὰ βοὸς ἄξεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἄξεσθαι κατὰ βοός. Καταβόσκονται, τρέφονται νεμόμενοι διαπαντός. Καταβόστρυχος, ταῖς θριξὶ κεκαλυμμένος. Καταβόστρυχος, κομῶν τοὺς βοστρύχους. τὸ γὰρ κατὰ τῇ θέσει ἐμφατικόν ἐστιν. Καταβουκολῶ, καταγελῶ. Καταβοῶ, τὸ κατακραυγάζω δοτικῇ. Καταβραβεύεται, παραλογίζεται. καὶ κατακρίνεται. Καταβραχύ, κατ᾽ ὀλίγον. Καταβρίξας, κατακοιμηθείς. Καταβρόξειεν, ἀντὶ τοῦ καταπίνειν παρὰ τὸ βρόχθον, ὃ ἐστι λαιμός. ὅθεν καὶ καταβροχθίζειν, τὸ καταπίνειν. Καταβροχθίσας, ἐμφορήσας καταπιών. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀθρόως καὶ ἀπλήστως ἐμφορούντων. Καταβρύξασαι, καταφαγοῦσαι ἀπὸ τοῦ βιβρώσκειν κατεσθίειν. Καταβυσσωθείς, περιβυσσωθείς. Καταγαυρίῳ, καταφρονεῖν. Κατάγαιον, οἴκημα. καὶ κατάγειον, ὑπὸ γῆν. αἱ δ᾽ οἰκίαι οὖσαι κατάγειαι. Καταγγελία, κακολογία. μεσοῦσι. κακολογία παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Καταγγέλλεται, κηρύττεται. Κατάγω, τὸ εἰς λιμένα ναῦν ἐνορμίζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται οἷον Δημοσθένης, ἐπὶ θετταλίας τὰς ναῦς κατάγοντες, ἐάν τυχῃ ἡρακλεῖ. ἢ ἀθηναῖοι γράφει παρὰ φανόδημον καταγωγὴ, ὁ προσόρμισις ἐπὶ τὸν λιμένα. Κατάγει, τὸ καταβιβάζει, κυρίως ἀπὸ φυγῆς ἢ ὑπερορίας εἰς τὴν πατρίδα. Κατάγειν τὰ ἱστία, ἀντὶ τοῦ λαγνίζεσθαι. Κατάγελως, ὀνειδισμός. ἐξουθένωσις. Καταγέλων, δάψιλες ἔχων. Καταγελασθείς, τῷ γέλωτι νικηθείς. Καταγελῶται, οἱ διαπλέοντες τοὺς πλέοντας. οἰκοῦσι δὲ, ἔξω τῆς πόλεως. Καταγκωνίσαι, συνουσιάσαι ἢ ἀντὶ τοῦ καθ᾽ ἄνω [illegible] γίγνεσθαι βαλεῖν. καὶ καταμωμίσαι. Καταγινεῖν, καταλύειν. Καταγελῶ, δοτικῇ. Ἀριστοφάνης μὲν οὖν καταγελᾷς ἐμοῦ. Κατάγελως, ὁ πολὺς κατά τινος γέλως. Καταγινώσκω, ἐπὶ κατηγορίας καὶ καταγινώσκω σου ἀμαθίαν. Καταγινώσκω σου τὴν ἀμαθίαν, ἡ καταγινώσκω ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. γενικῇ, δοτικῇ, τοτὲ δὲ αἰτιατικῇ. Καταγλωττίσαι, καταγλωσσῆσαι. Καταγλωττίσματα, εἶδος φιλήματος. Καταγλωττίζειν, βλασφημεῖν. καὶ τὰ ἐρωτικὰ ἢ περίεργα φιλήματα. Καταγλωττίζεσθαι, παράγεται ἐκ τῆς γλώττης. παράγεται καὶ ὁ ἐγγλωττογάστωρ, ἤγουν ἀπὸ γλώσσης διαστρεφόμενος. ἔστι δὲ καὶ ὁ γλώσσαργος, ἤτοι ὁ τῇ γλώσσῃ, ὁ σπερμαίνων τινὶ προβολῇ χρώμενος, διὰ τὸ στομύλλεσθαι αὐτὸν δύστροπον. ὁ δ᾽ αὐτός φασι καὶ κρότημα ἐλέγετο, καὶ κρόταλον, καὶ ἰδίδης, καὶ τορύνη, καὶ βαρβαρόπραξις, καὶ πολυκυλίνδηρος, ἢ τρύπανον. ὅπερ ἐμφαίνει ἢ Ἀριστοφάνης, ὅπου τρύπανον θηλυκῶς λέγει τὸν τοιοῦτον ἄνδρα εἶναι. Καταγλωττίσματα, αἰσχρὰ φιλήματα περιεργότερον ἢ εἶδος αἰσχροῦ φιλήματος τὸ καταγλώττισμα. κυρίως δὲ λέγεται, ὅταν ἐν καιρῷ τῆς συνουσίας, ὁ ἀνὴρ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τῷ τῆς γυναικὸς ἐμβάλλῃ στόματι. Καταγλωττίσματα, περίεργα φιλήματα. κατασπάσματα ἢ περιλαλήματα. ἢ εἶδος φιλήματος περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα ἢ κολάκευμα. Κάταγμα, ἐρίου κατάπασμα. ἢ μέρυσμα. Καταγνύς, κατεάσσειν κατακλᾷ. συντρίβειν. ἀπὸ τοῦ ἄγνυμι. Καταγνὺς τὸ σκέλος, κάλλιον λέγειν ἢ συντρίβων. Καταγνῶναι, ἐπὶ τοῦ μέμψασθαι. Καταγνῶναι καὶ γνῶναι, ταὐτὰ διενηνοχέναι φασίν. ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι, ἴδιος ἐπὶ διαβολῆς ἢ πονηρία λέγουσιν ἀθηναῖοι. γνῶναι δὲ, χωρὶς τῆς κατὰ προθέσεως, τὸ μαθεῖν καθ᾽ ἑαυτούς, ὥστε καταμαθεῖν καὶ ἐνθύμηθηναι. Καταγνώσεσθε, καταψηφιεῖσθε καταδικάσετε. Κατάγνωσις, ἡ καταγνώσει λαβεῖν τοῦ λαοῦ τὴν διαμαρτυρίαν. Καταγογγύζει, ἀπατῶν. Καταγοητεύει, ξενοδοχεῖται ἢ ἐν ἄλλῳ καταγώγιον. καὶ ξενίων τυχόντες ἐπανῆλθον. Καταγογγύζει, καταλαλεῖ. κακολαλεῖ. Κατάγραπτος, ποικίλος. Καταγραφή, καὶ ἡμεῖς λέγομεν ἐν ζωγραφίᾳ. κατάγραψον καὶ καταγραφή. Καταγράφων, προμαθούμενος προξενῶν. Καταγρεῖ, καθαιρεῖ καταλαμβάνει. Κατάγραπτος, ποικίλος. Καταγυιοῖ, εἰς ἔχει πρὸς χρησίας ἢ ἀσθενείας ἄγει παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Κατάγχει, συγκαλύψει. Καταγωγή, παρὰ ἡροδότῳ πανδοχεῖον. Καταγωγῆς, ἀναπαύσεως. διζήσεως. Καταγώγιον, τὸ κατάλυμα. τὸ ἄσκημα. Καταδαγίς, ἱμάτιον ποιὸν περὶ τοῦ χιτωνίσκου. καὶ σκεῦος πεντηρικόν. καὶ κράσπεδον. καὶ παραγάλωμα. Καταδαμάζεσθαι, νικᾶν. Καταδάκρυα λείβεις. καταστάζεις. καταδάκρυον κλαίεις. Καταδακτυλικός, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν ἱππεῦσιν, ἀντὶ τοῦ συνουσιαστικὸς κατὰ τοῦ δακτυλίου τοῦ πρωκτοῦ. Καταδάπτεται, φροντίζει τὸ ἔστι τοῦ δαρδάπτειν ὡς τὸ μαίρειν, τοῦ μαρμαίρειν ἐκ τοῦ δάπτειν, καὶ ὁ δαπανῶν. καὶ δαπταὶ παρὰ Λυκόφρονι, αἱ δακνηραὶ μυῖαι γίνεται δὲ τὸ δάπτειν, ἐκ τοῦ δῶ δάπτω. ὡς ἐρῶ, ἔπτω καὶ βάπτω. Καταδαρθάνουσι, καθεύδουσιν. Καταδαρθέντα, κατακοιμηθέντα. καὶ καταδαρθεῖν, κατακοιμηθῆναι. κυρίως δὲ καταδαρθεῖν, τὸ ἐν ἅρμασι κοιμηθῆναι οἱ Ἀττικοὶ παροξύνουσι, καταδάρθειν λέγοντες. Καταδάκτυλον, εἶδος ὀρχηματικῆς

ἢ γραμματικῆς

τὸ τοῦ ἐν [illegible]. Κασία, καθέδρα. Κασσαλατίσαι, καθίσαι Λάκωνες. Κασάζει, κοιμᾶται. Κασίρατον, κάθελε Λάκωνες. Καθαικία, πόλις Θεσσαλίας. Κασία, φλοιός τις λεπτότατος καὶ εὐώδης, ξυλώδει κάρφει παραπτόμενον. Κασία, εἶδος μύρου. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κάζω, τὸ κοσμῶ· ὁ μέλλων κάσω· ἐξ αὐτοῦ κασία, ἡ κοσμοῦσα διὰ τῆς εὐοσμίας τὰς αἰσθήσεις. Κασίγνητος, ὁ ὁμοπάτριος ἀδελφός· ποιητικὴ ὅμως λέξις ὁ κασίγνητος· εἰδικῶς δὲ ὁ ὁμοπάτριος λέγεται πρὸς διαστολὴν τῶν τοιούτων· ἔστι δὲ ὁ πατρὸς ὁ ὁμοπάτριος, ἀντιδιαιρούμενος τῷ ὁμομητρίῳ. εἰ δὲ ὤφειλεν δασύνεσθαι ἡ ἄρχουσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ, ἀλλὰ ψιλοῦται ἀττικῶς, διότι τὸ ο πρὸ τοῦ π οὕτω πάσχει, ἀλλὰ κατὰ ἀναφορικὴν ἐνταῦθα ἐσημειωμένου τοῦ ὅπη καὶ ὅπου καὶ τῶν παραλλήλων· ἀναφορικὰ δέ εἰσι τὸ ὁποῖος ὁπόσος ὁπηλίκος καὶ τὰ τοιαῦτα. παραλείμματα δὲ τοῦ κανόνος, ὁπότε δὲ ὁπώρα ὀπάων παρὰ τὸ ἕπω τὸ δασυνόμενον, οὕτως ἀπαίων καὶ πρόσθεν. τὸ λέγεσθαι ὡς ἡ συγκοπὴ ἐψίλωσεν αὐτό, οὐ πάνυ ἀσφαλές· οὐ γὰρ πάντα δι' αὐτὴν ψιλοῦται, ἀλλ' ἔστιν ἃ φυλάσσουσι δασυνόμενα, ὡς καὶ τὸ ἐς ἓν καθ' ἓν σταθμῷ. Κασιοβόρος, ἐν κασίᾳ γινόμενος σκώληξ. Κάσις, αἱ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀγέλης, ἀδελφοί τι καὶ ἀνεψιοί· καὶ οἱ θηλειῶν οὕτως ἔλεγον Λάκωνες, καὶ ἄρρενες ὁμοίως ἐκάλουν. Κάσις, ἡλικιώτης. Κασίαλτος, χωρὶς στάλου. Κάσιον, ὄρος πρὸς τῷ εὐφράτῃ· καὶ κάσιος, ζεύς. Κασκαλίζεται, γαργαλίζεται. Κάσκασα, κασσύματα. Κασκανδίξ, ἡ γηθυλλίς. Κασκός, ὁ μικρὸς δάκτυλος. Κάσμορος, δύστηνος. Κάσος, νῆσος περὶ κρήτην. Κασσέλη, γορτύνιοι. Κάσπια ὄρη, καὶ κάσπιαι πύλαι· ἔστιν ἐκεῖ θάλασσα ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τὸ μὲν στόμα τῆς αὐτῆς, κάσπιαι πύλαι καλοῦνται· τὸ δὲ λοιπόν, ὑρκανία θάλασσα· περιοικεῖται δὲ βαρβάροις ἔθνεσιν. Κάσπιον πέλαγος, παρὰ τῷ ὠκεανῷ, παρὰ καὶ ἔθνος κάσπιον, ὅμορον πέρσαις. Κάσποδι, ἐν τῇ γῆ ἐκύλιε· ἀριστοφάνης, κάσποδι κἄπειγε κἀπέτριβεν. Κασπίου λίθου· οἱ κάσπιοι ἔχοντα ἐγχειρίδια χαλκᾶ ... τεθηγμένα λίθῳ κασπίῳ· ὃ ὀξύνει, τοῦτό φασι τρῶσαι, καὶ τινα ἰὸν ἐμποιεῖν τῷ τραύματι ὀλέθριον. Κασπολέω, ἀναστρέφω. Κάσσα καὶ κασσωρίς, ἡ πόρνη. Κάσσαι, κοσμεῖσθαι καὶ παχὺ ὑπὸ ἀχαιῶν. Κασσανδήριος, ἰκτῖνος. Κασσάνδρα, ἀλεξάνδρα ἐν λακεδαιμονίᾳ. Κάσσας, ἀμφιτάπης καὶ παλωτά. Κάσσει, κάθες. Κάσσει, νεοσσεία. Κασσόν, ἱμάτιον παχὺ καὶ τραχὺ περιβόλαιον. Κασσία, ὄνομα πόλεως· σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα θυγατρὸς τοῦ ἰώβ· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀρωματικοῦ· καὶ δαβίδ, σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία. Κασσιέπεια, ἱστορεῖ σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς ἐν ἀνδρομέδᾳ, ἐρίσασαν περὶ κάλλους ταῖς νηρηΐσιν, εἰσελθεῖν εἰς τὸ σύμπτωμα καὶ ποσειδῶνα, καὶ διαφθεῖραι τὴν χώραν τὸ κῆτος, δι' ὃ προέκειτο τῷ κήτει ἡ θυγάτηρ ἀνδρομέδα. Κασσιέπεια, ἡ καλλονή· καὶ ὄνομα κύριον. Κασσίτερος δέ φασι, παρὰ τὸ θᾶσσον τήκεσθαι· καὶ ἄλλως δὲ κασσίτερός τις, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐν τῇ καύσει ἀτήκτου χαλκοῦ. διὸ καὶ ἀναλογώτερον κασσίτερον γράφειν διὰ τοῦ ε ἤπερ διὰ τοῦ η· δῆλον δὲ ὡς καὶ ἀττικῶς λέγεται καττίτερος. Κάσσυμα, δέρμα. Κασσύας, ὄρχησις περσική. Κασύτας, σπερματικὸν βοτάνιον. Κασσωρίς, ἡ καταφερής· ἡ πόρνη· καὶ κασσωρεύουσα, τὸ πορνεύουσα. Κασταλία, πηγὴ ἦν ἐν τῇ καλουμένῃ δάφνῃ, ἐν ᾗ ἐλέγετο παρεδρεύειν τὸν ἀπόλλωνα, καὶ χρησμολογεῖν· αὔρας ἐν ταῖς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδιδομένας· ἐξ ὧν αἱ περὶ τὴν πηγὴν ἔλεγον, ἅπερ οἱ δαίμονες ἔλεγον. Κασταλία, κρήνη ἐν πυθῶνι. Κασταναία, πόλις μαγνησίας. Κάστανα, διὸς βάλανα· εὔβοια· κάρυα. Κάστελλος, ὄνομα τόπου ἀπὸ φέροντος καὶ κάτω φέροντος καὶ μερίζοντος τὸ ὕδωρ· κάστι δὲ καὶ πόλις. Κάστον, ξύλον ἀδάμαντος. Καστόρια, εἶδός τι κυνῶν. Καστορίδες κύνες, ἀπὸ γὰρ καστορίδων ὕλακες καὶ κυνῶν εἶδος. Καστόρειον μέλος, τὸ τοῦ κάστορος τοῦ ζώου. Καστόριον, εἶδος βαφῆς ἀπὸ τῆς κογχύλης. Κάστρον κατὰ ῥωμαίοις, παρεμβολὴ ἀσφαλής. Καστρευοῦσα, καταστρωννύουσα. Καστήριαι, στέριγγες ἐρείσματα. Κάστρωμα, περίστρωμα, κλύσεις. Κάστωρ σημαίνει δύο, ὄνομα κύριον, ὡς τὸ κάστορά θ' ἱππόδαμον· καὶ γίνεται παρὰ τὸ κάζω, τὸ κοσμῶ· σημαίνει καὶ τὸ ζῷον· καὶ γίνεται παρὰ τὸ γαστήρ, γάστωρ, καὶ κάστωρ· ὑπογάστριον γὰρ τὸ ζῷον, καὶ σχεδὸν ὅλον κοιλία. Καστυλός, ὄνομα κύριον. Κασυράσσεται, καταστείρει. Κάσχετε, κατίσχετε. Κάσχεθεν, ἔτι κατίσχεν· ὤφειλεν μὲν συγκοπεὶς τρέψαι τὸ τ εἰς τὸ ἐπαγόμενον σίγμα· οὐκ ἔχει δέ, διότι οὐκ ἐθέλει προσυμφώνου κειμένου διαιροῦσθαι τὸ σ, ἀλλὰ πρὸ φωνήεντος ὡς δηλοῖ σίσυρος καὶ σύστομος, καὶ κατά τινας καὶ τὸ πᾶς συδῆν. Κασωλάβα, οἱ μέν, πόλις· οἱ δέ, κώμη· αἰσχύλος ἱερείαις. Κασωρεῖς, πόρναι. Κασωρεῖον, πορνεῖον. Κάτα, καὶ εἶτα. Κατὰ ἀγυιάς, κατὰ ἀμφόδους. Κατά, ὅτι σημαίνει τὸ ἐπάνω, μετὰ γενικῆς συντάσσεται· οἷον κατὰ ψάμμου ἀθύρουσι τὰ παιδία, καὶ κατὰ γῆς ἵσταται· ὁμοίως μετὰ γενικῆς συντασσόμενον, λόγον ἀναφέρει τινὰ ἢ ὕβρεως καὶ καταφορᾶς ἢ ἐπαίνου· ὅτι αἰτιατικῇ συντάσσεται, στάσιν δηλοῖ καὶ ἔν τινι πράγματι, καὶ κίνησιν ἐνίοτε· σημαίνει δὲ καὶ ἐν τῇ συνθέσει, καὶ ἐπίτασιν ἔμφασιν· οἷον κατέφαγε· καθαίρεσιν πρός τι, κατέβαλε, οἷον καταβάλλω καθαιρῶ. Καταβαδίζομαι, καὶ καταβαίνω, γενικῇ. Κατὰ πρόθεσις γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ· γενικῇ μέν, ἀντὶ καταφορᾶς, καὶ κατηγορίας κατὰ αἰσχίνου λόγος· αἰτιατικῇ δέ, δηλοῖ τὸ παραβαλλόμενον καὶ ὅμοιον· οἷον καθ' ὅμηρον καὶ κατὰ τοὺς προχωρεῖ· ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι, καθ' ὁδὸν ἰσόπατε ἑορίους, καὶ ἐμμέσον κατὰ χώραν ἢ χρόνον, ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς ἀνὴρ ἔνδοξος. Κατά, αἱ δισύλλαβοι προθέσεις ὅταν μετὰ τὰ ὀνόματα τίθενται, τοὺς τόνους ἀναβιβάζουσιν, ὡς τὸ ἀπόρτασσον κάτα. ἢ ἀνθρώπων μέτα, τὴν ἡμετέραν διὰ τοῦ μὴ συνεμπεσεῖν τῇ τοῦ διὸς αἰτιατικῇ· καὶ τὸν ποιητὴν ποιοῦσιν. οἱ δὲ πεζῇ γράφοντες, μόνην τὴν περὶ μετὰ τὸ ὄνομα τιθοῦσιν· καὶ ἔτι ποιηταὶ μὲν μετὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσιν· οἱ δ' ἄλλως γράφοντες οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ κώλου τιθέασι· τὴν μέντοι πρὸς μόνην πρό τι γράφουσιν, ὡς τὸ μικρόν τι πρός. Κατάβα, οὐ κατάβηθι· ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις, κατάβα πανοῦργε· γίνεται ἐκ τοῦ βίβημι, ὁ μέλλων βήσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβην, ἡ μετοχὴ ὁ βὰς τοῦ βάντος, καὶ τὸ προστακτικὸν βῆθι, ὡς στῆθι, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ ἀποκοπῇ τοῦ θι, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως, κατάβα· ἐπεὶ γὰρ ἡ τοιαύτη ἀποκοπὴ δωρική ἐστιν ἀκριβῶς, καὶ ἡ τροπὴ τοῦ η εἰς α δωρικῶς γέγονεν. λέγεται καὶ κατάβηθι, ὡς ἀριστοφάνης. Καταβαίνει τοῦ ὑπερῴου, ἢ καταβαίνει τοῦ οἴκου, ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ καὶ ἐξελάθετο φρεσὶν ἔστιν ἄψορον καταβῆναι, ἰὼν εἰς κλίμακα μακράν· καὶ βῆ δὲ κατ' ὀλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.

του περὶ ἰσθμὸν ποιεῖ τι καὶ διακάτω περὶ ὀμφαλὸν τοῦ· καὶ κάρτα, τὴν βοῦν κρότης· καὶ τὸ ναίκε τοι, ἀλλά· ἢ πάνυ.
Κάρτιστοι, ἰσχυροὶ· κράτιστοι δυνατοὶ ἐνδοξοι· Καρτί, κεκουρευμένα· Καρτομιστὴς, χλευαστής· Καρτύνεσθαι, ἀσφα-
λίζεσθαι· διισχυρίζεσθαι· Καρύαι λέγουσι τὰς ἀμυγδάλας καὶ καστάνους· καὶ τὸ τρις ἀρτίμιδος· καὶ ἑορτὴ καρύα·
Καρύα, τὸ δένδρον· κάρυα δὲ, ὁ καρπός· Καρύανδα, πόλις καρίας· Καρυατέα, θυσία λάκωνες· Καρυάτις, ἑορτὴ
ἀρτέμιδος· καὶ ἱερόν· Καρυβαρεῖ, τὴν κεφαλὴν βαρούμενος· Καρυβοᾶ, τὸ ὑπὸ ἤχου ἢ βοῆς τὴν κεφαλὴν ἀλγεῖν,
καὶ ἰλιγγιᾶν· Καρύκη, λύδιον ἔδεσμα, ἐξ αἵματος σκευαζόμενον πρὸς τῷ ἰσοπυκνεῖ τι· Κάρυδοι, καρύλαλα·
Καρυήματα, κάρυα λάκωνες· Καρυκάζειν, ταράττειν· Καρυκεία, ὁ ἠδύντης τῶν ζωμῶν· Καρυκεύματα, ἀρτύ-
ματα· καὶ καρυκεύουσα, ἡ λέγουσα· γλυκαίνουσα· καρύκη γὰρ, βρῶμα λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συνεστηκός, ἐξ
αἵματος. ἔστι δὲ εἶδος ὑπὸ τρίμματος, ἐκ ποικίλων ἀρτυμάτων συντεθειμένον· καρυκεύειν δὲ, τὸ ταράττειν· Καρύκη, ἔ-
δεσμά τι ἐκ πολυτελοῦς σκευασίας συγκείμενον. ἐγὼ δὲ δι' αἵματος καὶ ἀρτυμάτων παντοίων. ὁ δὲ δίδυμος, λύδιον
βρῶμά φησιν ἐκ πολυτελοῦς. ἐγὼ δὲ αἷμα καρύκην, ἄλλο λέγειν ἐπειδὴ μέλαν ἐστί. φησὶ γὰρ ἐν τῷ κωμικῷ λέγοντος οὕ-
τω, καρύκινον καρυκοβαφές· καὶ κάρυος ῥόος, ὁ μέλανος ῥόος· οὐκοῦν ἐκ τούτου αἷμα λέγει καρύκην· Καρυκίαις, μα-
γειρεύμασιν· ἀρτύμασι· ταραχαῖς· Καρυκοποιεῖν, κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥήματων τὸν λόγον· παραγίνεται δὲ τῇ λέξει,
ὡς μάγειρος ἐχρήσατο ἀριστοφάνης· Καρύκκη, κοιλία· ἣν τινὲς μονθυλευτὴν καλοῦσιν· Καρυκινόν, μέλαν· κάρυξ, κῆ-
ρυξ· ὁ καυλός· Καρύονσι, καρύοισι· Καρυστεῖαι, κεκεφαλισμέναι λάκωνες· Κάρυστος, ὑπὸ τῇ ὄχῃ φασὶ κεῖται· ἔστι
δέ τι ὄρος μέγιστον τῶν ἐν εὐβοίᾳ· ἐξ οὗ καὶ ἡ εὔβοια ὠνομάσθη ποτέ. ἐκλήθη δὲ ὄχη, ἢ διὰ τὸ ὀχεῖν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄχημα
παρῆκται· ἢ καθὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ὀχείας, ἤτοι μίξεως διὸς καὶ ἥρας· ἢ διὰ τὴν αὐτόθι τῶν προβάτων ὀχεί-
αν ἤδη καὶ τροφήν. ἀχαιοὶ γὰρ τὴν τροφὴν ὄχην λέγουσιν ὀξυτόνως, εἰς διαστολὴν τῆς ὀρεινῆς ὄχης. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ἀφ-
θονίας ὀχεῖσθαι καὶ ἡ εὐωχία κατ' ἔκτασιν. ὡς εὖ συνέχουσα τὸ σῶμα. τινὲς δὲ καὶ ἄλλως τὴν εὐωχίαν γίνεσθαί φασιν, ἀπὸ
τοῦ ἔχειν τοὺς ἑστιῶντας ἐν εὐφροσύνῃ, τιμῇ πυθείου, καὶ εἰς αὔξησιν ἐχυροὺς καθιέναι. λέγεται δέ φασιν ἡ ὄχη αὕτη, ἡ
ἀρσενικῶς ὁ ὄχος. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ κάρυστος καὶ αἰγαία, ἀπὸ τοῦ αἰγαίωνος δυνάστου· ἀφ' οὗ καὶ πέλαγος αἰγαῖον· ἣν καὶ
λατόμιον, ἢ μαρμάρειον καρυστίων κιόνων, καθὰ τὸν γεωγράφον περὶ αὐτὴν, ἐν ᾧ ἱερὸν ἀπόλλωνος μαρμαρίνου. καὶ λίθος
δέ φησι περὶ αὐτὴν ἐφύετο, ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὡς τὰ χειρόμακτρα ποιεῖν ἃ ῥυπωθέντα καὶ εἰς φλόγα βληθέν-
τα ἀποκαθαίρονται φησὶ τοῦ πλύνου, παραπλησίως τῇ πλύσει. κεῖται δέ φασι, κάρυστος ἀντικρὺ χίου· παρὰ τὸν περὶ τὸ
μυρτῷον πέλαγος τόπον, ἐκλήθη δὲ ἀπὸ καρύστου υἱοῦ χείρωνος, ἐξ οὗ καὶ χερσονησία ποτὲ ὠνομάσθη· Καρύτιος αἶνος,
ἢ εἶδος λίθου· Καρυτίζεσθαι, εὐφραίνεσθαι· Καρυχθοῖς, καρυοβαρεῖς· Καρύων, τοῖς μακροῖς ἔχων κάρυα· Καρφαμά-
τα, ἐν οἷς θερίζουσι τοὺς ξηροὺς στάχυας· Καρφαλέον αὔειν, ἤγουν ξηρὸν ἢ σαφέστερον αὖον αὔσει· Κάρφει αἴτια πικρᾶ
συνταράσσεται, ξηραίνει παρ' ἡσιόδῳ· Κάρφιος, σκωρία· δύσμη χόρτου· Κάρφη, ξύλα λεπτὰ καὶ ξηρά· Κάρφον, φο-
ρυτόν· Κάρφος, ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος· Καρφηὶς, προβάτου εἶδος· Καρφόμυθος, ξηρανόμυθος· Κάρφος, ἄχυρον·
χόρτος· κεραία ξύλου λεπτή· Κάρφος, ξύλον ξηρόν· καὶ καρφαλέον, ξηρόν· Καρφύκται, φρύγια ῥόδια· Καρφύνεσθαι, ξη-
ραίνεσθαι· φθείρεσθαι· Καρφυλαί, αἱ ἐκ τῶν ξηρῶν ξύλων γινόμεναι κοῖται, ἀριστίδες ἴωνι· Καρφύραι, νεοσσιαὶ θάμνοι·
Κάρφυραι, νεοσσιαί· Κάρχαι, καρκίνοι καὶ ὄχλοι σικελοί· Καρχαλέοι, ἀσπεὶ καρχαλέοι, ὁ ἐστι κατάξηροι τὴν τε πλεο-
νεξίαν ἢ τὰ λεπτὰ τοῦ σώματος· Καρχαρίας, ὁ θαλάσσιος κύων· καὶ ἰχθύος εἶδος· Καρχαρόδοντα, τραχεῖς ὀδόντας ἔ-
χοντα· καρχαρόδοντα δὲ ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι· λέων κύων πάρδαλις, ἀσπίδες, καὶ ἰχθύ-
ες τινὲς, ὅσα σαρκοφάγα εἰσί· Κάρχαρα, οἱ ἔχοντες ὀδόντας τραχεῖς τε καὶ ὀδόντας ὀξεῖς· Καρχαρόδους, τὰ ζῶα τὰ κα-
ραγμώδεις ἔχοντα τοὺς ὀδόντας, τουτέστι στρογγύλους, καὶ ὀξεῖς, ἢ ἐναλλάσσοντας ἀλλήλων, ὡς λύκος λέων πάρδαλις·
εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ χαράσσω ῥῆμα, ὅπερ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ὀδοὺς γίνεται χαρόδους, καὶ καθ' ἀναδιπλασιασμὸν χαρχα-
ρόδους καὶ καρχαρόδους· ἀμφόδοντα δὲ λέγει ζῶα, ὅσα οὐκ ἐναλλαγμένους ἔχει τοὺς ὀδόντας στρογγύλους ἢ ὀξεῖς, ἀλλὰ
παχεῖς καὶ πλατεῖς, ὡς ἄνθρωπος, ἵππος, καὶ τὰ ὅμοια· χαυλιόδοντα δὲ, ὅσα ἔχει τοὺς ὀδόντας ὑπερφυεῖς, ὡς ἐλέφας,
σῦς, ἀσπάλαξ· Κάρχαρον, τραχύ· ἢ ὀξύ· Καρχηδὼν, πόλις γειτνιοῦσα ἰταλοῖς ἐν ἀφροῖς· Καρχήματα, θέλγητρα·
Καρχίδημος, ὁ ἰλάμων· Καρχήσιον, τὸ ἐπάνω τοῦ ἱστίου τοῦ ἔχοντι προχυλαίαν πρὸς τοῦ ἱπποκράτους· Καρχήσι-
ον, εἶδος ποτηρίου, ἢ τὸ ἐπικείμενον τῷ στοῶν ξύλον καὶ ἐργαλεῖον τεκτονικὸν δελφοειδές· Κάρχην, ἄργυρος· Καρχά-
δες, τραχύ· Κάρψαι ἐστὶ τὸ ξηρᾶναι συσπάσαι ἐκ τοῦ κάρφω, ἀφ' οὗ ἢ τὸ κάρφος· κάρφεται δὲ χροῖς ὁ τοῦ γέροντος, ὡς
δηλοῖ τὸ ἀμφὶ δὲ δέρμα πᾶσι μέλλοι παλαιοῦ δὴ καὶ γέροντος· ταυτὸν γὰρ εἰπεῖν, κάρψε χρόα, καὶ δέρμα γέροντος ἔθετο·
ὄνομα τοπικὸν τίθεται δὲ τὸ κάρφω· ἐξ οὗ ἢ καρφαλέον, τὸ ξηρόν· δοκεῖ δὲ τοῦ κάρφω, μέσος παρακείμενος εἶναι κέκαρ-
φα· ἢ ἐξ αὐτοῦ καρπός· Καρωθεὶς τὴν κεφαλὴν, σεισθεὶς ἢ βαρυνθεὶς, ἢ σκοροδίσας· Κάς, κύπριοι ἀπὸ τοῦ καί· ἀ-
δὲ δέρμα· Κάσα αἰγία· καλύβη· οἴκησις παρὰ ῥωμαίοις· Κασαλβὰς, ἡ πόρνη· ἀφ' οὗ ποιεῖ· αἱ γὰρ πόρναι καλοῦσι μὲν
οὐκ ἔχουσαι, τοὺς ἐραστὰς· καὶ σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα τοὺς ἄλλους λάβωσι· παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν· Κασαλβάσω, ἀρι-
στοφάνης λοιδορήσω· ἔστι δὲ ὄνομα ἑταίρας· τινὲς δὲ εἴρηκεν, ἐκ τοῦ διαγόρα λοιδορηθέντων· πρὸς δὲ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου
κασαλβάσω, ὁ στρατηγὸς ἀντίτειχε· καὶ νικίαν περαίνω· νικίας δὲ στρατηγὸς ἀθηναίων· ἄλλως κασαλβάδες, ἑταῖραί ἐ-
στιν· αἱ αὐταὶ ἀλλὰ τῶν οἰκημάτων ἑστῶσαι, ἀλλὰ μισθοῦ παρέχουσι τοῖς βουλομένοις· κασαλβάδες δὲ εἴρηνται, ἀφ' οὗ ποιοῦσι·
καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστὰς, σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσι· Κασάνδρα, λέγεται παρὰ τὸ κάσιν ἀ-
δρεῖν ἤγουν τὸ ἕκτορα· αἰολικῶς δὲ γράφεται, διὰ δύο σ· ἀλεξάνδρα δὲ, ἢ παρὰ τὸ ἀλύξαι καὶ ἐκφυγεῖν τὴν ἀνδρῶν συνου-
σίαν, ἢ παρὰ τὸ ἀλέξειν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ἤτοι τοῖς ἀνθρώποις διὰ τῶν χρησμῶν· Κασαρεῖς, αἰθέρες λάκωνες· Κά-
σαργυ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀναστρέφει· Κασαύρα καὶ κασωρίς, πόρνη· Κασαυρίας, ἀριστοφάνης ἐν κασαυρίαις λόχοι, ἀπὸ

φησὶ πανύασις ἐν ἡρακλείᾳ· θυμωθεὶς ὁ ἡρακλῆς δοκεῖ τῷ ποδὶ συνθλάσαι αὐτόν· ὅθεν μεγάλης τιμῆς ἔτυχε, καθα-
ριθμούμενος ἐν τοῖς ιβ΄ ζῳδίοις. Καρκινοῦται, ὅταν ἐρίζωται ὁ σῖτος, καὶ σκληρύνηται. Καρκώ, λάμια. Κάρμηλος,
ὄρος ἐν τῇ φοινίκῃ· καὶ καρμήλιον. Καρμανίς, πόλις οὕτω καλουμένη. Κάρμανον, τὸν κηρὶ μεμαγμένον. Καρμεντά-
λια, ἑορτὴ ῥωμαϊκή. Κάρνεια, ἑορτὴ ἀπόλλωνος καρνείου· ἀπό τινος κάρνου· οὗτος δὲ ὁ κάρνος μάντις ὤν, εἵπετο τοῖς ἡ-
ρακλείδαις ἄσημα, τούτοις μαντευόμενος· ὅν τινα ἐκ τῶν παίδων εἷς τῶν ἡρακλειδῶν, ἱππότης τοὔνομα, λόγχῃ βαλὼν,
ἀπέκτεινε· δι᾽ ὃν λοιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ πελοποννήσῳ· καὶ ἀπελθόντες ἔλαβον χρησμὸν παρὰ ἀπόλλωνος, κάρνειον τιμῆσαι
ἀπόλλωνα· καὶ τοῦτο ποιήσαντες, ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ· ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν καὶ οὗτοι οἱ μετοικήσαντες ἐκ πελοποννή-
σου εἰς ἑτέρας πόλεις, διὰ τὸν λοιμὸν ἐπετέλουν· ἄλλως· κάρνεια, ἑορτὴ δωρική, τελουμένη καρνείῳ ἀπόλλωνι κατὰ τὴν
πελοπόννησον, ἀπὸ κάρνου μάντεως· ὃς εἵπετο τοῖς ἡρακλείδαις· ἀπ᾽ αὐτοῦ δὲ κάρνειον ἀπόλλωνα προσαγορεύουσιν·
ἡ δὲ ἱστορία παρὰ θεοπόμπῳ· ὅτι τὸν αὐτὸν καὶ δία καὶ ἡγήτορα καλοῦσιν ἀργεῖοι, διὰ τὸ τὸν κάρνον ἡγήσασθαι τοῦ στρατοῦ,
ὃν οἱ ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν, ἀπερχόμενοι εἰς πελοπόννησον, ὑπολαβόντες κατάσκοπον εἶναι τοῦ στρατεύματος·
ὃν ὕστερον ἐτίμησαν, ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι· ἄλλως, πραξίλλας μὲν ἀπὸ καρνέου φησὶν ὀνομάσθαι τοῦ διὸς καὶ εὐρώπης
υἱοῦ· ὃς ἦν ἐρώμενος τοῦ ἀπόλλωνος· ἀλκμαίων δὲ, ἀπὸ καρνέου τινὸς τρωϊκοῦ· δημήτριος δὲ, ἀπὸ τῆς κρανείας, ὃ δὴ τελέσαι·
φησὶ γὰρ, ὡς ὁ μενέλαος στρατεύσας εἰς ἴλιον, ηὔξατο τιμῆσαι αὐτὸν ἐὰν κρατήσῃ· ἄλλως· κάρνεια, ἑορτὴ ἐστὶ διὸς καρνείου
ὀνομαζομένη· παρ᾽ ἄλλοις δὲ, τελεῖται διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον ἐκ κρανείου εἶναι ξύλου. Καρνεᾶται, αἱ ἄγαμοι κα-
κληρωμέναι δὲ, ἐπὶ τὴν τοῦ καρνείου λειτουργίαν· πέντε δὲ ἀφ᾽ ἑκάστης ἐπὶ τετραετίαν ἐλειτούργουν. Κάρνη, ζημία.
Καρνοσσόπολις, λύχνος ἡ κρητικὴ οὕτως ἐκαλεῖτο. Καρνεῖος, ἐπίθετον ἀπόλλωνος· ἴσως ἀπὸ κάρνου τοῦ διὸς καὶ εὐ-
ρώπης υἱοῦ. Κάρνον, τὴν σάλπιγγα γαλάται. Κάρνος, φθείρ· βόσκημα· πρόβατον. Καρνόπαις, ἔπακμος παῖς.
Καρνοστάσιον, στάβλος ὅπου τὸ κάρνον ἵσταται. Κάρος, σκότωσις· ἡ ἐξ οἰνοποσίας ἐγγινομένη μέθη· καὶ παραφορά,
παρὰ τὸ κάρα βλάπτειν· σημαίνει δὲ, καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀπὸ τοῦ κὴρ κηρὸς, συστολῇ τοῦ η, κάρος· διὰ τοῦ κὴρ
τὸ η εἰς α τρέπεται καὶ οὐκ εἰς ε, ὡς παρὰ φρὴν φρενός· ὅτι οὐκ ἔστι τὸ κάρος κατὰ ἀνάλογον κλίσιν, ἀλλὰ συστολῇ ποιητικῇ.
Καρός, κωφός· οἱ δὲ, σκνιπόδιον· βόσκημα· ἐγκέφαλος ὤν· ἢ κηρός· ἢ φθορά. Καρφίς, ὕδρα κρήτης. Κάρου, τοῦ ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν βρισμοῦ τῆς κάρου. Καροῦα, κάρυα λάκωνες. Καρούμενος, ὑπνώμενος. Καροῦσθαι, ὑπνοῦσθαι. Καρου-
χος, εὐχερής· εὔκολος. Καρπάθιος τὸν μάρτυρα, παροιμία· καρπάθιοι δὲ λαγὼν κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ ἐπηγάγοντο· διὰ
γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτούς· καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥς τι τὸν σῖτον αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμπέλους
ὑπ᾽ αὐτῶν βλάπτεσθαι· ὁ γοῦν ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη, καρπάθιος τὸν μάρτυρα. Κάρπαθος,
πόλις ῥόδου· καὶ νῆσος ἐστὶ τῶν σποράδων, πλησίον τῆς κῶ· περὶ ἧς ὅμηρος εἴρηκε, κάρπαθον δὲ νάσον τὶ καὶ κῶν· ἄλλοι πλη-
σίον κρήτης αὐτὴν εἶναι λέγουσι. Καρπαία, εἶδος ὀρχήσεως. Καρπαλίμως, ταχέως. Καρπάλιον, κάρπωμα.
Καρπαθῆναι, σκορπισθῆναι. Καρπασινά, κορτῖναι. Καρπάτινον, ἀγροικικὸν ὑπόδημα μονόδερμον. Καρπεῖν,
τρυγεῖν. Κάρπαια, ὄρχησις μακεδονική. Κάρπεσθαι, καθαίρειν. Κάρπη, τὰ σπέρματα· καὶ τήγανα, ὀβελίσκους
ἔχοντα. Καρπία, κλονία. Καρπίζεσθαι, προσδεύσασθαι. Καρπίζουσι, ῥιζῶσιν εὔκαρπα ποιοῦσιν. Καρπίζω,
τοὺς καρποὺς συνάγω. Καρπινά, δένδρα καρπὸν ἔχοντα. Καρποβόλον, τὸ ἰσοβόλον ἀργεῖοι. Καρπομανής, εἰς κόρον
ἐξυβρίζουσα· σοφοκλῆς πηλεῖ. Καρπός, ὁ τῶν δένδρων· ὅθεν, καὶ ἄκαρπα δένδρα, ὧν ὁ καρπὸς οὐκ ἔστι βρῶσις τοῖς
ἀνθρώποις· καὶ κάρπιμα, τὸ ἐναντίον· ἡ εὔκαρπα τὰ διαφέροντα περὶ τοὺς καρπούς· καὶ εὔκαρπος γῆ ὁμοίως. καρπός, τὸ
μεταξὺ τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς καὶ τοῦ πήχεως· καρπὸς, ὁ τῶν φυτῶν· καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ ἀρετῆς, ἢ τοιούτου· ἀφ᾽ ὧν εἰς
καρπίζω, τὸ καρποὺς συνάγω, καὶ καρποῦμαι δηλοῖ ἤγουν ἐπαυροῦμαί τινος· καὶ παρὰ λουκιανῷ, τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιούμενα
καρποῦται, ἤγουν ἐσθίει καὶ κερδαίνει· καρπὸς, καὶ πέρας τοῦ πήχεως, ἤγουν τῆς ὠλένης, τὸ πρὸς τῇ δρακί, οὐ τὸ πρὸς
τῷ ἀγκῶνι· ἀφ᾽ οὗ ἐπικάρπια κόσμια· καρπὸς, παρὰ τὸ κάρφω, τὸ ξηραίνω, γίνεται ἰωνικῇ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψι-
λὸν ὃς δηλαδὴ πεπανθεὶς ἤδη κάρφεται, μηκέτι αὐξόμενος ὑγροῦ ἐπιρροῇ· ὁμώνυμος δὲ ἡ λέξις· καρπὸς γὰρ καὶ μέ-
ρος, ἤτοι ἄρθρον χειρός, μεταξὺ βραχίονος καὶ θέναρος· ἀφ᾽ οὗ παράγεται, τὸ μετακάρπιον· καρπὸς δὲ, ὁ πρὸς ἄμητον ἡ-
τοιμασμένος στάχυς· σημαίνει καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός· ὡς τὸ κύσε χεῖρ᾽ ἐπὶ καρπῷ· ἔνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηρὸς τόπος
καὶ ἄσαρκος, καρπὸς λέγεται· καρπὸς καὶ περικάρπιον διαφέρει· καρπὸς μὲν γάρ ἐστι κυρίως αἱ κεγχραμίδες τοῦ
σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες· περικάρπιον δὲ τὸ περικεχυμένον τούτοις ὑγρόν. Καρποῦ δίκη, τῷ βλάψαντι καρ-
ποὺς δίκας ἐπετίθουν. Καρποῦμαι, δόξαν ἤγουν τι, καὶ παρὰ λουκιανῷ· τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων καρπούμενα· καὶ καρποῦ-
ται, ἤγουν ἐσθίει· καρπίζουσι, καρποφοροῦσι. Καρποφορήσει, προσφέρει. Καρφύρα, ξύλων ξηρῶν κοπαί. Καρπῶ,
καρποῦμαι. Καρπωθέντα, τὰ ἐπὶ βωμοῦ καθαγισθέντα. Κάρπωμα, θυσία· προσφορά· πρόσοδος· εἶδος· σπέρμα· δῶ-
ρα. Καρπουμένη, καρπῶν μετέχουσα. Κάρπωσις, θυσία ἀφροδίτης ἐν ἀμαθοῦντι. Καρραβάξ, κηκίας. Κάρρα-
ξον, παφίᾳ κρᾶξον. Καρρέζουσα, καταψῶσα· καταψαύουσα. Καρρέξαι, καταρρέξαι· φράξαι· καταψῆσαι. Κάρρον,
βέλτιον. Κάρρόον, κατὰ τὸ ῥεῦμα· κατὰ τὸν ῥόον. Καρρός, φυτὸν ἢ καιρὸν κρεῖττον ἢ ἰσχυρόν. Κάρσιον, πλάγιον.
Κάρτα, αὐτὴ τὴν λίαν λέγουσιν οἱ ἴωνες· κάρτα, καὶ ἐπὶ ἀφροδίτης. Καρταίνειν, κρατεῖν. Κάρταλον, τὸ πλεκτὸν ἀγ-
γεῖον· ἐν τοῖς ὀψαρτυτικοῖς κλάδος. Καρτάζεσθαι, κραταιοῦσθαι· διισχυρίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι. Κάρτει, ἰσχύϊ.
Καρτεμνίδες, αἱ γορτύνια κρῆτες. Καρτερὰ ἔργα, ἰσχυρὰ βίαια παρ᾽ ὁμήρῳ. Καρτερία, ἐπιστήμη· ἔστι δὲ καὶ δύναμις ἐμ-
μενετικὴ πόνοις· καὶ ὑπομονὴ λύπης, ἕνεκα τοῦ καλοῦ. Καρτεραί, παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ο τῆς ὀδυσσείας, ἀλλ᾽ ὑμεῖς καρτεραὶ
αἰεὶ, τουτέστι δυνατοὶ καὶ ἐγκρατεῖς· ὡς καὶ ἀρχίλοχος, ἀσπὶς καρτεροῦ μηλοτρόφου, ὃ ἐστιν ἄρχων. Καρτερός,
ὁ ἐγκρατής· καρτερός, καὶ ὁ δυνάμενος τινὸς κρατεῖν. Καρτερώνυχας, ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας. Κάρτη, εἶδος ἱμα-

πὸν γράφων. Καπνίζω, ἐκ τοῦ καπνὸς τοῦ πῦρ παρὰ τὸ καίω, ἢ τὸ πνοή. κυρίως γὰρ καπνὸς λέγεται ὁ ἐκ τῆς καύσεως ἀτμός· ὅθεν καὶ καπνίζω σημαίνει ἢ τὸ θύω, ὡς δηλοῖ ὅμηρος, ἐν τῷ κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας ἐκ τοῦ καπνίζειν δὲ, καπνισμὰ κρέα παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ. Κάπνισσαν, αὐτὸ τὸ πῦρ ἀνῆψαν, ἀλλὰ θυσία τι καὶ ἀλλ' ἀναίξαιεν δείπνου πρὸ τῆς μάχης, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἐπεὶ παρακολουθεῖ γὰρ τῇ τῶν ξύλων καπνός. πέφρασται οὖν ἐκ τοῦ προφανεστέρου. τὸ μὲν γὰρ ἐγγύτερον παρέδειξεν ἐν τῷ πῦρ ἀνάψασθαι. δηλοῦται δὲ εἶναι τὸ ἐκάπνισαν, ἢ αὐτὸ τοῦ θῦσαι. ἵνα λέγῃ ὅτι θύσαντες, εἶτα ἐδείπνησαν. Καπνοκοσμιάζεται, σκιρτᾷ παρὰ ἐπιχάρμῳ. Καπνός, ἀναθυμίασις ξυλώδης ξηρὰ καὶ θερμή. ὅ ἐστι τροπὸς δριμὺς ἀπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ἀναφορᾶς ἐκ τῶν ἀποτυφομένων ἀναπιμπλάμενος. Καπνοτά, σαπρά. Καπνοῦσι καὶ, ἀλλὰ τὴν λίαν ἰσχνήν. Καπνομιδας, καπνιζομένας. Κάπρις, κάπριος. Κάπτε, ἐπισπουδαχῶς ἀναπνεῖ. Κάπος, τὸ πνεῦμα. Κάπος, ψυχὴ πνεῦμα. καὶ ὁ τοῦ φοίνικος φλοιός, ἐν ᾧ κέκρυπται ὁ καρπὸς, καὶ ὁ πρὸ τῆς ἐκφύσεως. Κάπρου κάζειν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει συκοφαντεῖς. ἐχρήσατο δὲ τῷ ὀνόματι, ἀφ' οὗ καὶ συκοφάντης κέκληται. τὸ γὰρ παλαιὸν τίμια παρὰ τοῖς ἀθηναίοις τὰ σῦκα ἦν. καὶ εἴ τις διεβλήθη κλέπτων, ἐκολάζετο. φαίνεται δὲ ἔλεγον, τὸ κατηγορεῖν αὐτοὺς συκάζειν τὸ ἀποθλίβειν τὰ σῦκα ἢ ὠμὰ ἢ πέπειρα. Κάπφαιε, αὐτὸ τοῦ καὶ ἀπόφαιε ἀποθίξω, ἐκ τοῦ φάω. Κάπυγμος, φάρυγξ. Καπυρόν, ποικίλον. Καπυρία, γυναικεῖα ἱμάτια. Κάπυσι, καταλείπει. Καπυδιον, κατὰ τὸ πεδίον. Κάππεσε, ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. καδδὲ, ἀντὶ τοῦ κατὰ δέ. ὡς κάββαλεν, ἀντὶ τοῦ κατέβαλεν, αἰολεῖς συγκόπτουσι τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων, διπλασιάζοντες τὰ ἄφωνα. Κάππαρις, ὅτι ἡ πολλὴ ἢ καλὴ ἐν κάμπῳ φύεται, οὐχ οὕτως ἐν ἀφημεῖας. ἔστιν αὖ οὖν κάμπαρις, ἢ μεταβολὴ τοῦ μ εἰς π, κάππαρις. οὕτως ὧρος ὁ μιλήσιος. Κάπρα, αἲξ ἰυρεῦτα. Κάπραινα, ἡ καταφερής. ἀπὸ τῶν κάπρων. Καπρᾶν, κυρίως τὸ ὀρέγεσθαι κάπρου τὴν ὗν. ὡς καὶ ταυρᾶν φασί, τὸ ταύρου ἐφίεσθαι τὴν βοῦν. Κάπρας, ἀκολασίας. Καπρίαι, αἱ ἐν τοῖς τοῦ ἐπιζυγώματος τῆς φύσεως. Καπρία, εἶδος ὀρνιθίσκος ἐν ὄρει. Καπρίσκος, ἰχθύς. Κάπροται, ἐκαλοῦντο οὕτως αἱ θρᾶκες. Κάπρος, τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ σύαγρος ὁ ἄγριος. ἢ τὸν φάγρον ἰχθὺν ἢ νόσημά τι, γινόμενον ταῖς μηλίαις. Καπροσύρα, πεῖ κάθαρσις. Καπροφάγος, ἄρτημα ἐν στόματι. Κάπτα, τινὲς δὲ τὸ ἐλάχιστον, οὐκ εὖ γὰρ ἐστὶ παρὰ καλλιμάχῳ γράφεται κόμπα τὸ ἀνεστημένον ἐστὶ ὁ μυκτηρισμός. Καπρῶντας, ὁρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν. Κάπτει, καταπίνει. Κάπτοντες, ἀποδεχόμενοι ἐσθίοντες. Καπυρία, ἀκόλουθον. Κάπος, πνεῦμα. κῆπος. Καπύη, πόλις ἰταλίας. Καπυρός, καπνώσαν, ἐκ ταχέων. Κάπφαιε, κατάφαγε. Κὰρ, θανάτου στέφος. πρόβατον θεός καρικόν. Κάρα, ἐκ τοῦ κάρανον κατὰ ἀποκοπὴν καὶ κάρη, ἐκ τοῦ κάρηνον ὁμοίως κατὰ ἀποκοπήν, ἐξ οὗ τὰ κάρηνα. κάρα δὲ καὶ κρατὸς καὶ τὸ κάρα καὶ τὸ κάρηνον, κεφαλή. ἢ κάρα, τὸ μὲν πρότερον ἔχει βραχύ, οἷον παίσας κάρα, ἀλύξειν ὥς ποι τὰ εἰς α λήγοντα πάντα οὐδέτερα συστέλλει. κρᾶτα δὲ, τὴν κεφαλήν, ἧς ἡ εὐθεῖα ἡ κράς, τὸ μὲν πρότερον, μακρόν. τὸ δὲ δεύτερον, βραχύ. τὸ δὲ κρᾶτα, οὐδέτερος βραχύ. Κάρα, αἲξ ἥμερος. πολλυξένιος ἀπὸ γορτυνίων. ἄλλοι δὲ, ἡ συκῆ. ἴωνες, τὰ πρόβατα καὶ τὴν κεφαλήν. Καραβαία, δίκρουν ξύλον. Καραβίδες, νῆες μεθυμναίων. Κάραβος, παρὰ τὸ τὴν κάραν βαίνειν, τῆς κεφαλῆς προεχούσης. ἢ καὶ τὴν ναῦν ὡσαύτως, κάρα γὰρ ἡ πρότης. Κάραβος, ἔδεσμα, ὥς φασιν ὁ τῶν μεθώρων ἐπὶ ἀνθράκων. ἀπὸ δὲ μακεδόνων, ἡ πύλη. ἔστι τὰ ἐν τοῖς ξηροῖς ξύλοις σκωλήκια. καὶ τὸ θαλάττιον ζῶον. καὶ κάραβος, ὁ θρασὺς ψόφος, ἀκρωτήριον. Καρδάλη, ἀρμοθήκη. Καραδοκῶ, καραδοκεῖν, τὸ τοῦ πράγματος κεφάλαιον ἐπιτηρεῖν, ὅπῃ χωρήσει. παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ δοκῶ, τὸ ἐπιτηρῶ. ἢ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν, καὶ ἐλπίζειν ἐκδέχομαι, μάταιον τὸ κέαρ ἐγκεῖται. τὸ μὲν γὰρ καρηβαρεῖν, ἢ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλήν. ἢ παρὰ τὸ βάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. Καραστάθαι, πλεονάζειν. Καρακκοσσίδα, ὕφασμα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κάραι, συκαῖ. Καραιὸς, ζεὺς παρὰ βοιωτοῖς οὕτω προσαγορεύεται. ὡς μέν τινές φασι, διὰ τὸ ὑψηλὸς εἶναι, ἀπὸ τοῦ κάρα. Κάραμα, πῖλος. καράμα, ἢ ἐπὶ τῆς ἁμάξης σκηνή. Καράμβαι, ῥάβδον ποιμενικήν, ἣν μυσοὶ συκαλόβον. Κάραμβις, ἄκρα ὑψηλή τις καὶ κατὰ τὸ πεδίον τῆς παφλαγονίας, καὶ εἰς τὸ πέλαγος τείνει πρὸς ἄρκτον. Κάρανος, κεκρύφαλος. κράσιμος. ὁ ἔριφος. ἡ ζημία. Καρανοῦσθαι, πλεονάζειν. Καραπαῖ, τὴν αἶγα κρῆτες. Καρανῶσαι, κορυφῶσαι. Καράξω, τρύσω. Καραρά, κεφαλή. Καραρύες, αἱ σκυθικαὶ ἅμαξαι εἰσι δὲ, τὰς κατηρεῖς ἁμάξας. Καράς, ὁ ἀποσπερματισμός. Κάρατα, κεφαλαί. Καρατομῆσαι, ἀποκεφαλίσαι. Καρβάζοντες, βαρβαρίζοντες. Καρβαίζει, καρικῶς λαλεῖ ἐστι βαρβάρως. Καρβάνες, οἱ βάρβαροι οἱ ἔχοντες καρὸς βοὴν. λυκόφρων κάρβανον ὄχον. Καρβανίζει, βαρβαρίζει. Κάρβανα, τὰ τῶν σπονδείων καρφία, ὡς σέλαγος. Κάρβανα, καὶ τὰ ῥοσαῖα, οἱ ἀλφοὶ ἢ λέπραι ἔχοντες. ἕλληνες δὲ τοὺς βαρβάρους. οἱ δὲ τοὺς κάρας. Καρβάριαι, κάραβοι. Καρβάτιναι, εἶδος ὑποδήματος. ἐπειδὴ ἀπέλειπον τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, καρβάτιναι αὐτοῖς ἦσαν, ἃς ἐποιοῦντο ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν. Κάρβις, μάγειρος. Καρβίναι, βαρβαρικαί. Κάρδακες, οἱ στρατιῶται μισθωτοὶ βάρβαροι ἀπὸ περσῶν καὶ εἰς ἀσίαν, οὕτω καλοῦσι τοὺς στρατιώτας, ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου. Κάρδαμα, εἶδος βοτάνης ἀγρίου παρὰ πέρσαις. ἀριστοφάνης λέγει τὴν σκάφην. ἴασι δὲ περὶ αὐτὰ φυσικὸν λαχάνων τὴν δύναμιν ἐπιτείνουσι. καὶ περὶ τὸ ἐν ἰκέσιας ὑγρὸν ἐπιτεινόμενον, αἴτιον τοῦ ξηραίνεσθαι καθίσταται. Καρδαμύττειν, τὸ συνεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν. ἢ εἰς ἓν συνάγειν. εἴρηται ἐκ τοῦ καρδάμου. Κάρδαμα δριμύτατα, τὰ αὐτὰ γὰρ τὰ κάρδαμα. ἀριστοφάνης καὶ βλέποντα δριμύτατα. Καρδαμάλη, μάζα. Καρδαμίνη, τὸ φυτόν, ὃ ἐστιν ἐμφερὲς καρδάμῳ, γίνεται δὲ ἐν ὕδασι. Καρδαμύλη, πόλις. Καρδάμυσσε, κατέπινε. Καρδία, διὰ τὸ ἀπαύστως σαλεύεσθαι. εἰς τὸ καρκίνος. Καρδία, πόλις θρᾴκης. ἢ καρδιανοὶ, οἱ πολῖται καὶ ὄνομα πελάγους. Καρδία τῆς ἀρετῆς ἐστὶν ἡ ἐλεημοσύνη. Καρδία, οἱ παλαιοὶ τὸ στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν, ὅθεν ἐστὶ καρδιωγμός. Καρδιαλγίαι, λῦπαι καρδίας. Καρδίαι, οἱ ἕλληνες περὶ σκύθαις διὰ τὸ πόλιν ἀθλίους ἑλληνίδα καρδίαν διαρπάσαι. Καρδίας, θαλάσσης τοῦ βυθοῦ. Καρδία, ὁ λογισμός. ἐστὶ τὸ στῆθος. Καρδιοβολεῖσθαι, λυπεῖσθαι. Καρδιοῦσθαι, καρδιουργεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἱερείων. Καρδιώττειν, τὴν καρδίαν ἀλγεῖν τινάς

του, ὡς καὶ ὄνοι κανθήλιοι· καὶ πολύβιος· ἐν γὰρ τοῖς ἐπὶ δὲ ἀμάξας φορτίοις τὰ κανθήλια λαβόντας ἐκ τῶν ὅπλων, προ
θέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοὺς πεζούς· οὗ γενομένου συνέβη πρὸς πάντας χάρακας ἀσφαλέστερον γενέσθαι πρόβλη
μα· Κανθίαι, σπυρίδες· Κανθίς, οἰίσκη ὄνος· Κανθὸς, ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ κύκλος, καὶ ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ ἐν τῷ ἰσί
κῳ· τινὲς δὲ, καπνοδόχην· καὶ τοὺς χυτρόποδας σικελοί, καὶ εἰς ὃ τὰ κάγχρυα φρύγουσι· Κανθύλας, τὰς οἰ
δήσεις· αἰσχύλος σαλαμινίαις· Κάνθων, κυρίως ὁ ὄνος· νῦν δὲ παρὰ ἀριστοφάνει ὑποκοριστικῶς· κάνθαρος δὲ εἴρηται, παρὰ
τὸν κάνθωνα, τὸν ὄνον, καὶ τὸν ὄνθον τουτέστι τὸ ἀφόδευμα· φασὶ γὰρ ὅτι κάνθαρος οὐ τίκτεται, ἀλλ' ἐκ τῆς ὄνου κόπρου
στρογγύλου· Κανθῶν, καθαρῷ· Κανίας, κάλαθος· Καν ἴσαι, παροιμία μεταφερομένη ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις
φερομένων ψήφων ἴσων· ἀπολύονται γὰρ τοῦ ἐγκλήματος, ὅταν ἴσαι ὦσι αἱ ψῆφοι· Κανίσκιον, κανίσκιον·
Καννα βιεῖναι, πρὸς τὴν κάνναβον ἐξιδρῶσαι καὶ πυριαθῆναι· Κάνναθρον, δίδυμος τὸν πλίνθον παρεκομίζοντο, λέγε
ται πλίνθον, καὶ καθ' αὑτὴν πλίνθον· τοῦτο δὲ ὑπερεξεικονίζοντες καλεῖσθαι κάνναθρον· ἐπεὶ καὶ κάνναι, αἱ ψίαθοι· οὕτως ὑ
περορόντες ὥρος· Κάνναι, ψίαθοι· καὶ τὰ αἰγύπτια πλέγματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κάνναθρα· καὶ εἶδος γῆς χρυσολίθου· Κάν
νας, καὶ καλάμους, χρῶνται αἱ νομάδες εἰς τὴν σκηνοποιίαν· Κάννακες, πλέγματα περσῶν· Καννώνου παρὰ δικαίου·
Καννώνου ψήφισμα· εἰσήνεγκε γὰρ οὗτος ψήφισμα· ὥστε διειλημμένους τοὺς κρινομένους, ἕκαστον ἀπολογεῖσθαι·
Κανόνας, λέγει ὅμηρος, ὥσπερ οἱ παλαιοί, ῥάβδους τινὰς ἀναφορίας τῆς ἀσπίδος πρὸς τοὺς ἴτυς ὄντας, καὶ ὡς εἰπεῖν
κανονίδας· οὐ πω γὰρ ἐπινενόηντο οἱ νῦν ἐξ ἱμάντων πόρπακες· ἤγουν τὰ ὄχανα· δι' ὧν αἱ ἀσπίδες ἔχονται καὶ ἀνα
βαστάζονται· φασὶ γὰρ ἄλλοις κανῶν ἀπονοήματα εἶναι· ὡς ἀνακρέων καρικοεργέος ὄχανον· Κανοῦν, κανίσκιον δισκάρι
ον· ὁμοίως καὶ κανοῦν παρὰ τὸ χαίνειν, χανοῦν καὶ κανοῦν, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι· Κάνρεις, αἱ κάνθαροι· Κανὼν, λόγος
ἐν τέχνῃ δηλωτικὸς, ἀπάθειαν ὁμοιότητι πρὸς τὸ καθόλου τὸ διεστραμμένον τῶν λέξεων· ἢ κανὼν ἐστὶ νόμος ἀπαρά
βατος, καὶ μέτρον ἀδιάψευστον, πᾶσαν πρόσθεσιν ἢ ἀφαίρεσιν μηδαμῶς ἐπιδεχόμενος· Κανόνας, κυρίως λέγουσι
τὸ ἐπὶ τῆς τριπάτης ὄν, καὶ εἰς ἰσότητα ἄγον· Κανονίαι ὀρθαὶ καὶ προσεσταλμέναι τὰς γαστέρας παρὰ τῷ ἱπποκράτει·
Κανόνιοι, οὕτω καλοῦνται διὰ τῆς [illegible] γραμματεία, καὶ πλείονα τυγχάνει πτυχίων ἢ στίχων ἤτοι γινόμενα· στίχοι δὲ τὸ
καθὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενον ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενον· σελίδιον δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινω
σκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω· Κανοῦν, εἰς ὃ φέρονται ἱερουργικὴ μάχαιρα· σημαίνει κυρίως τὴν μάχαιραν· ὥστε τὸ κανοῦν
ἔχει κείμενον, ὃ δεῖ κόπτειν· ἀπὸ τῶν γινομένων ἐν ταῖς θυσίαις σφαγῶν· Κάνωβος, ὄνομα κύριον· καὶ ὄνομα πόλεως·
Κανωνίς, ἐργαλεῖον καλλιγραφικὸν ἐν τῷ γράμματι· Κάνωπος, τόπος ἐν ἀλεξανδρείᾳ· Καξ ἄλλου, καὶ ἐξ ἄλλου·
Κάξυρες, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐξυρες, ἤγουν ἐπετάσας· Καξίστασθαι, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐξίστασθαι, ἤγουν ἀποχωρεῖν καὶ πόρρω γί
νεσθαι· ἀριστοφάνης χρὴ καξίστασθαι τοῖς ἡμετέραις χορεῖαισιν· Καόμεναι, αἱ σπινθαρίζοντες, αἱ καλούμεναι διὰ πέντε·
αἱ ἐν τῷ λάμπειν τοὺς σπινθῆρας πέμποντες· Καπαλαί, κάπηλοι· φάτναι· Καπαλευτὰς, ὀνηλάτας· Καπαλί
ζει, ξυγηλατεῖ· Καπάνη, τριχίνη κυτῖς· Καπάνα, ἀρμάμαξα· Καπανικώτερα, ἀπὸ τῆς φάτνης χορταστικώτε
ρα· τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ μείζονα· καπάνας γὰρ ἀπήνας λέγουσιν· Κάππα διπλοῦν, ἀντὶ τοῦ κακὸν· τρία κάππα κάκι
στα· καππαδοκία, κρήτη καὶ κιλικία· Καπακλώσαιμεν, ἐφράξαμεν ἐπηρεασάμεν· πακτῶσαι γὰρ τὸ φράξαι· Κα
παρβύσαι, μαστιγῶσαι· Κάπας, μεμβράς ἢ φάττας· Κάπατα, καθεψήσεις σκάφια· Κάπατος, καθαρὸν παρὰ
αἰολεῦ· Κάπετα, κτηνῶν τροφή· Καπεμβαφίζον, ὁ ἐμπεβάπτων· Κάπεσε, κατέπεσεν· Καπέτης, χοῖνιξ·
Κάπετος, ἀπὸ σκάπτειν, γλῶσσα· ἀργεῖον οὖσα καθὰ τοὺς παλαιούς· ἔστι ἡ χρῆσις καὶ παρὰ σοφοκλεῖ, κοίλην εἰς τὴν κά
πετον· Καπετὸς, τάφος· σορός· ὄρυγμα· βόθρος· αἱ δὲ σκαπετόν· Κάπίχυ, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει τὸ στόματι προσάγειν ἢ
ἔμπροσθεν ὄψον ἄσμενοι προτιμῶν καὶ σῖτον ἐπιχύτων· Καπιτώλιον, κεφαλὴ τῆς πόλεως· ὅτι ἐκεῖσε μέλλοντες κτίσαι,
εὗρον κεφαλὴν νεοσφακτον· κάπουτ γὰρ παρὰ ῥωμαίοις ἡ κεφαλή· Κάπος, ὁ φάτνη, παρὰ τὸ κάπτω, τὸ χανδὸν ἐσθίειν,
ὅθεν καὶ τὸ ἐνέκαψε παρὰ τῷ κωμικῷ· ἀφ' οὗ ἔγκαφος, ὁ ψωμὸς, ἢ ψωμός· οἱ δὲ χυδαῖοι τὸ τοιοῦτον κάπηλο, χάπηλο
φασί· Κάπηθα, καὶ καπίστριον· Κάπηλα, ἱερὰ πόλις· ἀγορὰ παρὰ ταραντίνοις· Καπηλείας, ἐμπορίας ἢ καπη
λεῖον· Καπηλεύουσιν, ἀγοράζουσιν, ἢ πιπράσκουσι· Καπηλεῖον οἰνοπωλεῖον συμπόσιον, ὅθεν καπηλεία ἡ ἐμπορία,
καὶ καπηλεύειν· καὶ καπηλικῶς, ἀντὶ τοῦ πανούργικῶς· Καπηλη, ὅπου ὁ κυβερνήτης κάθηται· πάσσαλος περὶ ὃν κατα
λύεται τὰ σχοινία· ἢ τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κάλυμμα, ἔνθα οἱ ναῦται πάντα ἀποτίθενται· Καπηλικῶς, πανουργικῶς· ἐπεὶ οἱ
κάπηλοι χέειν καὶ ἀναστρέφειν τὰ ἱμάτια εἰώθασι· καὶ τὸν οἶνον δὲ νοθεύουσι συμμιγνύντες ἄλλο σπέρμα· Καπηλὶς,
παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος· ἔστι καὶ ἄμπελος ὥσπερ ἡ ἄμπελος οὖσα, ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν· Κά
πηλος, ὁ μεταβολεύς· καὶ οἰνοπώλης· παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλόν ἤγουν τὸν οἶνον· ἢ παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· Καπηλεύ
της, ὁ ἐν τῷ καπηλείῳ ἐρχόμενος· Καπήλτα, γυναικεῖα ἱμάτια· Κάπνεν, ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν· Κάπαξ, ξύλον τὸ
ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ὑπερέχον· Καπηρία, εἶδος πλακοῦντος· τὰ παρ' ἡμῖν καπύρια· Καπετήρια, καθαρτήρια·
Καπίπαι, αἱ πριονεῖς τῆς κυρήνης· Καπνὸν, παράβλημα ἀλόγων· Κάπια, τὰ σκόροδα κερμάτια· Καπίθη, ἀγ
γεῖον χωροῦν ἀττικὰς κοτύλας δύο· Κάπνιοιμεν, ἀντὶ τοῦ τύπτων κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· Καπιδάσσει
μαλακῷ τὸ χεῦμα μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ προσθήκην χύσεων· Καπίστριον ἡ τοῦ ἵππου φορβειὰ, κάπουτ γὰρ ῥωμαϊκῶς ἡ κε
φαλὴ, καὶ ἐξ αὐτοῦ καπίστριον· Κάπιον, κιθαρῳδικοῦ νόμου ὄνομα· Καπιχυρίως, σκωπτικῶς ἢ φλυαρῶς· ἐπιχώριον
γὰρ ἦν αὐτοῖς τοῖς ἀθηναίοις, τὸ σκώπτειν ἢ παίζειν, ἐκ πολλῆς ἐθίσεως τοῦ ἑλληνισμοῦ· Κάπνη, ἡ καπνοδόχη· ἔστι δὲ πο
λυσημαντικὸς ἐπὶ τῆς μαγειρίας, δι' οὗ ὁ καπνὸς ἔξεισιν, καὶ εἶδος ἀμπέλου ξηρότατον, καὶ δριμύτατον οἶνον ποιούσης, ὁμοίως
καπνῷ ποιοῦντα δάκρυα· τινὲς καπνίαν οἶνον ἐν βενεβέντῳ τῆς ἰταλίας γίνεσθαί φασι· καὶ καπνία, ἡ ἄμπελος· Κα
πνίας οἶνος, ὃς γίνεται ἐν βενεβεντῷ τῆς ἰταλίας· καὶ καπνία ἄμπελος, ἡ μέλαινα· Καπνίας πυτίης, ὁ μαδιλαρ.

κοῦσα ἀκάματος, ὁ μὴ κάμνων. Κάμε, λέξις οἰκεία ὁμήρῳ ἐπὶ τεχνιτῶν τίθεται· καὶ ὡς κακοπολεξίαι παρὰ τοῖς δ'
ὑστέροις ἀντὶ ἔκαμεν ἐκ πόνος ὄντα, κατὰ τὸ ἥφαιστος κάμε τεύχων. Κάμνον, ταράττον. Κάμνω, σημαίνει τέσσαρα, τὸ
κοπιῶ· τὸ κατασκευάζω, ὡς τὸ κάμε τεύχων· καὶ τὸ ἀσθενῶ, ὡς τὸ καμόντων αἰχμαλώτων· σημαίνει καὶ τοὺς τεθνεῶτας,
ὡς εἴδωλα καμόντων· καὶ κάμνοντας ἀνθρώπους, ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντας. ἀποθανόντας. κάμνω ὁ μέλλων καμῶ· ὁ μέ
σος παρακείμενος κέκαμα· ὁ δὲ ὕστερος ἀόριστος ἔκαμον· ἡ μετοχὴ ὁ καμών. Καμμονία, οὐχ ἁπλῶς ἡ νίκη, ἀλλ' ἡ τῶν
δρομέων, ἢ τῶν ἵππων· ἀλλ' ἡ ἐκ καταμονῆς, ὡς ἡ τῶν μονομαχούντων, καὶ πυκτευόντων. οὗτοι γὰρ καταμένοντες ὡς τὰ πολ
λὰ, καὶ διακαρτεροῦντες, ἀποκάμνειν τοῖς ἐναντίοις ποιοῦσι, καὶ οὕτω νικῶσι. καὶ τοῦτο μὲν ὀρθῶς. ἕτεροι δὲ ἁπλῶς, οὕτω
καμμονίαν τὴν ἐκ μονομερείας νίκην φασὶν, οὐ σαφῶς λαλοῦντες ἐν τῷ ἐκ μονομερείας, πᾶσα γὰρ νίκη μονομερὴς, ὅτι
γε καὶ ἑτεραλκής. Κάμορος, κλῆθρα τὸ δένδρον. Καμόντων, τῶν νεκρῶν. εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόν
των ὁλκάς. Καμπανοὶ, ὅτι καμπὴν ἔκτισαν πρὸς τὴν κύμην· τὸ πρὸς οὕτω λεγόμενος· οἱ μὲν καὶ καμπανοὶ ἐκλήθη
σαν· οὗτοι σφόδρα ὁμιλήσιοι. Καμπαλέας, καμπύλας. Κάμπειος δρόμος, δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπειοι, οὐχ εὐθεῖς
καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες. Καμπεσίγουνος, ἡ ἐριννύς· ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τὰ γόνατα τῶν ἁμαρτανόντων. Καμ
πεσίγυια, κάμπτουσα τὰ μέλη· γυῖα γὰρ τὰ μέλη. Καμπὴ, συστροφή· καὶ κάμπιος δρόμος, οὐκ εὐθὺς καὶ ἁπλοῦς, ἀλλὰ καμ
πὰς ἔχων. Κάμπη· ὅτι τὰ μὲν πλεῖστα μέσον ἀποτείνει, τὰ δὲ πρὸς τῷ τραχήλῳ κάμπτει, καὶ εἶθ' οὕτως ἀθροίζε
τὰ ὄπισθεν, κάμπτουσα ἑαυτήν. Καμπὴ, ἡ καμπτομένη καὶ κεκαμμένη· καὶ καμπὰς φαμὲν τὰς τοιαύτας κλάσεις τῶν πο
ρευομένων χωρίων· λέγεται δὲ ζωΰφιόν τι. Καμπεσίγυια, ὁμοίως καμπτικὴ πρὸς, παρὰ ἐπιχάρμῳ. Κάμπος, ἱππόδρομος
σικελοί. Καμπύλαι, ἐλαίας εἶδος λάκωνες. Καμπυλόχαις, αἱ πόρνις. Κάμπτειν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ
καταβάλλειν καὶ ἐσθίειν. Κάμπτειν γόνυ, ἐπὶ τοῦ καθεσθῆναι λέγεται, πρὸς διαφορὰν τοῦ ἵστασθαι. οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, ἐπὶ
ἱκεσίας καὶ προσκυνήσεως τιθέντες, λέγοντες τοῦτο καὶ οὐδένας, γονυπετεῖν. Κάμπτω, ὁ δ' ὡς ἔκαμπτεν, ὁ γέρας ὁ γέ
ρων ἐλύγιζέ τι καὶ ἔστρεφε. Κάμψουσι, αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ μαλακίζω τὴν ψυχήν σου. Καμπύλα τόξα, τρόπῳ τοι
οὕτῳ πεποίηται, καθὰ καὶ τὰ ἅρματα, καὶ ὄχεα. ὅθεν καὶ ἀριστείδης λαβών φησιν ὁ χίματα, ἴσον ἅρμα. καμπύλα δὲ
κοινῶς, πάντα τὰ τόξα· οὕτω δὲ καὶ ἀγκύλα. καὶ ῥαιβὰ δὲ, ὡς παρὰ λυκόφρονι, καὶ σκολιὰ, καὶ παλίντονα. τοῦτο δὲ
καὶ παρὰ τῷ ἡροδότῳ σκέψιν ἔχει. λέγων γὰρ ὅτι τόξα παλίντονα ἀράβιοι εἶχον, δίδωσιν ὑπονοεῖν, ὡς οὐ πάντα τόξα ἐ
στὶ παλίντονον εἰπεῖν, ἀλλὰ εἰς τὸ πλέον ὀπίσω τι αὐτοῖς ἐπιρραιβούμενον, καὶ οἷον παμαρούμενον. Καμπυλιάζειν, κάμ
πτειν καὶ στρέφειν. Κάμψα, θήκη· γλωσσοκομεῖον. Καμψικίζουσα, βαρβαρίζουσα. Καμψία, κασσὰ, καὶ ἴσχια. κα
τάβια κινεῖ τινὰ, ὡς γὰρ γαθοῦ ἐνδύματα ποιά. Καμψὸν, καμπύλον. Καμῶ, ἐργάσομαι. Κάναβος κηρός. ᾧ
χρῶνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν. Κάναβοι, τὰ ξύλα· περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν κηρὸν τιθέασιν. ὅθεν καὶ οἱ
λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κάναβοι λέγονται. Κανάδοκα, χελιδόνες τοῦ λάκωνες. Κάναδοι, σιαγόνες· γνάθοι. Κάναθρα, ἀ
στράβη· ἢ ἅμαξα πλέγματα ἔχουσα· ὑφ' ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι, ὅταν εἰς τὸ τῆς ἑλένης ἀπίωσιν. εἶναι δὲ ἔχειν εἴδω
λα ἐλάφων ἢ γυπῶν. Κανακὶς, σκυθικὸν θυμίαμα· ὁ τοιαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε ἐξικμάζειν πάντα τὸν παρεστῶτα.
ἔστι δὲ φυτὸν πιτυώδ' ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ θρᾶσσαι ἱμάτια ποιοῦσιν· ἡ πρόοδος τοῦ πυρὸς ἀντὶ σπέρμα θυμιῶσιν. Κάναξις, ξίφος.
Κανάξας, πράξας. Κἂν, μετὰ ὑποτακτικοῦ ὀφείλει τίθεσθαι, καὶ μετὰ ὁριστικοῦ· ὡς τὸ, κἂν δέῃ με ἀποθανεῖν, καὶ κἂν
ἐπὶ σμικρὸν χρόνον ἀναβλέψῃς, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐάν. Κἂν, μετὰ σφοδροῦ τόνου, καὶ μετὰ εὐκτικοῦ, καὶ μετὰ ὁριστικοῦ παρα
κειμένου, καὶ ἀπαρεμφάτου. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, κἂν προσκαταθείην γ' ὥστε ὀμόσαι τριώβολον. σοφοκλῆς ἐν αἴ
αντι, κἂν ἐξέπραξεν· εἰ κατημέλησ' ἐγώ. Κανάστραια, κοῖλά τινα ἀγγεῖα. Κάναστρα, ἀροτήριον μεθόριον μακεδο
νίας καὶ θράκης· οὗ τηνικαῦτα ἐκινδύνευσαν οἱ γίγαντες. Κάναστρον, ὄστρακον τρυβλίον κανοῦν. Καναχὴ, κτύπος· καὶ καναχί
ζειν, ἀπὸ τοῦ κενὸν ἀχεῖν. Καναχηδὰ, ἠχητικῶς. Καναχίζει, ἀμύζει. Κανάχιζεν, ἐψόφει· ἐφώνει· ἐκραύγαζεν.
Κανάχιζεν, ἦχει. ἐκ τοῦ καναχῶ, καναχήσω, ἐξ οὗ καναχηδὸν, καὶ ἡ καναχὴ, ἡ βοή. Κανάχρυσανθὴ, ἀντὶ τοῦ διαφανὴ
θῦ· χιτὼς γὰρ, ἡ πρότριχ' ἐκ καὶ λεπτὴ, φυτίζειν ἐαν ἀκμάσῃ καὶ ἡβήσῃ. Κανδάκη, ἡ τῶν αἰθιόπων βασίλισσα.
Κάνδαλα, κοιλώματα, βάθρα, καλόβαθρα. Κάνδαρος, ἄνθραξ. Κανδαύλας, ἑρμῆς ἢ ἡρακλῆς. Κανδύω, ὁ πίθη
κος ἄγριος· παρὰ τὸ καίνειν καὶ δαίειν. Κανδοφόρους, μελανειμονοῦντας. Κανδόχα, κάλπη λάκωνες. Κάνδυλος, βρῶ
μα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος σκευαζόμενον ὥστε ἀβυρτάκη, ἐρύκης βρῶμα. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀφρόδρυα. Κανδυτάναι,
ἢ κανδύλαι, ἱματιοθῆκαι· ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔβαλλον. Κάνδωλος, κακοῦργος· ληστής. Κάνδυς, χιτὼν περσι
κός· ἀποδύσαντες δὲ τὸν κάνδυν, καὶ τὰς ἀναξυρίδας ἐξελκύσαντες, καὶ τὸν πῖλον ἀφελόντες. Κανεῖν, κτείνειν· ἀνε
λεῖν. ὅθεν τὸ κανοῦν, ἀπὸ τῶν καινομένων ἱερείων. Κανέασι, κανοῖς· μαγίσι· κανισκίοις. Κάνεον, τὸ κανίσκιον· καὶ κά
νεον, ὁμοίως. Κάνης, ὁ ψίαθος· καὶ κλίνεται κάνητος. Κανηφόροι, ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφό
ρουν, ὡς παρ' καὶ ἐν τοῖς παναθηναίοις· οὐ πάσας δὲ ἐφεῖτο κανηφορεῖν. Κανηφόρος, ἀμφορεὺς τῶν νυμφῶν· ἢ τὸ κανοῦν
φέρουσα. Κανθάδε, ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε. Κανθαρίζειν, λέγουσιν ἀττικοί· τὸ τρέμειν. Κάνθαρα αἶγαι, μεγάλαι ἀπὸ τῆς
αἴτνης. Κανθάριος, ἀμπέλου εἶδος. Κανθαρὶς, χρυσοειδὴς ἰχνεύμων ζωΰφιον λυμαντικὸν σίτου ἀμπέλου καὶ κήπων.
Κάνθαρος, παρὰ τὸ κάνθος, ἡ κόπρος· καὶ τὸ ὀρούω, τὸ ὁρμῶ. Κάνθαρος, ποτηρίου εἶδος· ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος· καὶ πλοῖ
ον ἰχθὺς, καὶ πλοίου εἶδος· ἢ ὁ δακτύλιος τῶν ἱερῶν. Κανθάρου σκιὰ, παροιμία ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μὴ ἄξια φόβου.
Κανθάρου λιμὴν οὕτω καλεῖται ἐν πειραιεῖ. Κάνθη, πόλις. Κανθήλιος, βραδὺς τοῦ σαι· ἢ ἀφυής· ἢ ὄνος μέγας.
Κανθήλια, τὰ ἐν τῷ πρύμνῃ τῆς νεὼς ἐπικαμπῆ ξύλα τιθέμενα πρὸς σκηνοποιίαν· καὶ τὰ σάγματα τῶν ὄνων· καὶ τὰ τού
τοις ἐπιτιθέμενα λύγινα πλέγματα. καὶ τῆς βιθυνίας ὄρη. Κανθήλος, ὠμός· μωρός· ὄνομα. Κανθηλίους, ὄνους μεγάλους
ξυλοφόρους, ὅτι ἐν βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οὐ μεῖον ἢ πελεθριαῖοι τὸ μέγεθος γίνονται. ἐπὶ πιεζόμενοι ἀπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦ

λύριον, ξυλήφιον. Καλύψαι καὶ ἀμφικαλύψαι, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας θ', ἀντὶ τοῦ ἀποδεῖξαι· σκεπάσαι καὶ περιπτύ-
σαι ἀλλὰ καὶ στρέψαι ὡς ἐκ μεταφορᾶς τοῦ νέφους. Καλυψὼ, ὄνομα θεᾶς· ἡ μὴ ἀληθὴς, καλύπτουσα δὲ τὸ διασκούμενον
δολόεσσαν γὰρ λέγει αὐτὴν ὅμηρος. Καλχαίνει, ταράσσει· πορφύρει· στένει· φροντίζει· ἄχεται· κυκᾷ, ἐκ βυθοῦ ταράσ-
σεται. Καλχαίνειν, κατὰ βάθος μεριμνᾶν· καὶ κάλχη, ἡ πορφύρα· ὅθεν καὶ πορφύρειν, τὸ μεριμνᾶν. Κάλχας, στρά-
της, τὸν ποταμόν φησιν, ὅς ἐστι τῆς χαλκίδος. Κάλχη, διφθέρα· πορφύρα· βοτάνιον ἀνθοφόρον· μέρος κεφαλῆς κίονος.
Κάλος, ἡ διδασκαλία. Κάλως, λέγουσι τὰ σχοινία· ἐν οἷς τινας ὁ ἱστὸς ἰσχυρὸς ποιεῖται ἀφ' ἑκατέρου τοῦ ταρσοῦ τῆς
νεώς· καὶ καθόλου δὲ πᾶν σχοινίον, κάλως λέγεται· διὸ καὶ διαφοροῦντες ἄλλοις, οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσουρίας λέ-
γουσιν· οἷς δὲ ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἀλλὰ τὴν πρύμναν, προτόνους· τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας· ἐφε-
ξῆς δὲ τούτων πρόποδας, μεθ' οὓς εἰσὶν αἱ καλούμεναι ὑπέραι· εἶτα οὓς λέγουσι μέσους. Καλώδια, σχοινία. Καλώδιον,
σὺν τῷ ι γράφεται· συνεξακολουθεῖ γὰρ τῷ λαγώδιον· στάδιον· κώδιον· σημαίνει δὲ τὸ σχοινίον τὴν σειράν. Καλώνδας,
ὄνομα κύριον. Κάλως, τοῦ κάλω, οὐχὶ κάλως· γράφεται δὲ καὶ τὸ καλώδιον. Κάλως, σχοινίον. Καλὸς, ἀντὶ τοῦ εὐ-
σεβὴς καὶ φιλάνθρωπος. Κάλω, ἔχει τὴν εὐθεῖαν κάλως· καὶ παροιμία, πάντα κάλων κινεῖν· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῆς πά-
σῃ προθυμίᾳ χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πλεόντων καὶ χειμαζομένων, καὶ τὰ σχοινία ἐφελκόντων σὺν ταῖς ἀγκύ-
ραις ἀπὸ θαλάσσης, ὥστε τοῦ κλύδωνος ῥύσασθαι τὸ πλοῖον· ὁμοία δὲ τῷ πάντα λίθον κίνει· τοῦ γὰρ μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν
πλαταιαῖς, φήμη κατέχει, ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολέλοιπε· πριάμενος οὖν πολυκρά-
της ὁ θηβαῖος τὸν τόπον, πολὺν χρόνον ἐζήτει· ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν εὕροι· τὸν δὲ
ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι, πάντα λίθον κίνει· καὶ ἐν ἄλλῳ γράμματι καλλιμάχου τὸ [illegible]· τὸ δὲ δὴ γάρ
ἐστ' ἄλλο· ὁ νῦν τοὺς μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως· φησὶ γοῦν, πάντα κινεῖ πράγματα. Καμάκασος, ὡσεί τις λέγει
ἐν τῷ βαράθρῳ ἢ τῷ κρημνῷ ἢ τῷ δεσμωτηρίῳ. Καμακὶς, κοσμάριον· ὃ τοῖς πλοκάμοις περιέχει ἐν σμικρᾷ σύριγγι. Κα-
μαὶ, τὸ ἀγρὸν κρῖτις. Κάμαξ, ξύλον ὀρθόν· γίνεται δὲ παρὰ τὸ κάμνειν τῷ βάρει· ἢ καὶ συγκέκοπται ἀπὸ τοῦ κα-
λάμαξ, ὡς καλάμοις ἀνεχομένων τῶν κλημάτων· ἔοικε δὲ καὶ ἡ τῶν καμάκων αὕτη χρῆσις πολλὴ παρὰ τοῖς παλαι-
οῖς εἶναι· διὸ καὶ πρὸς διαφορὰν, ἄμπελος χαμαίτης ἐλέγετο, ἡ χαμαὶ κειμένη· ὅτι δὲ καὶ ἄγγαρος βαρβαρικῶς ἐκα-
λεῖτο ὁ κάμαξ, δῆλον ὁ εἰπὼν, ἄγγαρον τοῖς ἀναδενδράσι ξύλον· εἰ μὴ ἄρα οὐκ ἔστιν ἴσως τοῦτο κάμαξ, ἀλλ' ἐπίκει-
ται κτήμασιν· εἰ δὲ ὁ ἄγγαρος βαρβαρίζεται, καὶ διὰ τοῦτο ἄγνωστός ἐστι τοῖς ἑλληνίζουσι. Κάμαξ, στρατιωτικῶς μὲν ση-
μαίνει τὸ ὄρυγμα· ἢ τοὺς πασσάλους τοὺς ἐν τῇ τάφρῳ πεπηγμένους πρὸς τὴν τῶν πολεμίων εἶρξιν· θηλυκῶς δὲ τὰς ῥά-
βδους, ἢ δόνακας παραπεπηγότας ταῖς ἀμπέλοις· ἡσίοδος, σειόμενος σταφυλῇσι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι. παρὰ τὸ
κάμνειν ἐν τῷ βαστάζειν τὴν ἄμπελον, οἱονεὶ κάμναξ τις οὖσα, ἢ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν κάμαξ. Καμάραι, ζῶναι στρα-
τιωτικαί. Καμαρδίουσα, φιλοπονοῦσα· πρίζουσα. Καμαρδίω, σορδίω· φιλοπονῶ· πρίζω· κακοπαθῶ· [illegible]. Κα-
μάρης, δεσμός. Καμαρίνα καὶ γέλα, πόλεις σικελίας· καὶ καμαριναῖος, ὁ πολίτης· καὶ καμαρῖται, ὄνομα ἔθνους.
Καμαρία, κοῖλον καμάρας ἔχον. Καμαρινᾶς λέγει, παροιμιακῶς, λέγει ἀπότομος· ἀνδρείως. Καμάραι, στῆλαι
ἐν αἷς ἀναγέγραπται ὁ περιορισμὸς τῆς ἀσίας. Καμαρὶς, κοσμάριον γυναικεῖον. Καμάρψαι, καταλαβεῖν. Κάμαρ-
ψις, μέτρον σιτικὸν τὸ ἡμιμέδιμνον αἰολεῖς. Καμάσαι, σεῖσαι. Καμάσσειν, κραδαίνειν· τινάσσειν· σείειν τὰ μέσα.
Καμασῖνες, ἰχθύες. Καμασὸς, βάραθρος. Κάμασος καὶ κάμασον, τὸ πικούτζουλον. Καμασηνὸς, ἐθνικόν. Κα-
μάστυρ, περύσσεται. Καμαστὶς, μέτρον τι ἀμερίας. Καματηροὺς, κεκοπιακότας· μή πως καματηροὺς καὶ πεδο-
στιβέντας, ἀκμῆσι παραδῶ τοῖς βαρβάροις. Κάματος, κόπος· νόσος· μόχθος· πόνος. Καματήριον, ἐπίπονον· ἐπίλυ-
πον. Καματώδης, νοσώδης. Καματῶν, κοπιῶν. Καμβατηθεὶς, καταπονηθεὶς. Κάμβει, παύεται. Καμβολίαι,
κακοβολίαι· λοιδορίαι. Καμβείζοντα, ἀμελοῦντα. Καμὲ πτύχαι, ἀντὶ τοῦ καμὼν κατασκευάσαι· λέγεται δὲ τὸ σχῆ-
μα, ἀλλοίωσις. Κάμε πάντα ὅπλα, ἤγουν καμὼν ἐποίησεν· ἢ παρὰ πάντα ἔκαμε. Καμεῖν, κοπιάσαι· ἢ ὀκνῆσαι· νο-
σῆσαι· ἀποθανεῖν· ἀλλὰ μελῶς κατασκευάσαι. Κάμζα, ὄνομα πόλεως. Καμεῖν, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ποιεῖν μετὰ τό-
νου μέσου τοῖς· ἀντὶ τοῦ πλεῖν κοινότερον. Καμειραία, ἰσχάς. Καμελαύκιον, ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις· ἐνθεῖναι δ' ἂν καὶ ἑλλη-
νικὴ, παρὰ τὸ καῦμα ἐλαύνειν. Κάμηλος, τὸ ἀχθοφόρον ζῷον· κάμηλος, καὶ τὸ παχὺ σχοινίον ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀγ-
κύρας αἱ ναῦται· ὡς τὸ ἐν εὐαγγελίῳ κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν· κάμιλλος δὲ ὁ ῥωμαῖος στρατηγός.
Καμήλου πρωκτὸν, λέγει ἀριστοφάνης· θερμόπρωκτος γὰρ ἡ κάμηλος καὶ λάγνος· κάμιλος δὲ διὰ τοῦ ι τὸ παχὺ σχοι-
νίον. Καμινοῖ γρηΐ, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, οἱ μὲν κατὰ τὸ πολὺ καλόν φασιν· ἕτεροι δὲ τὸ μὲν γρηΐ, διὰ τὸ ῥυσὸν τοῦ προ-
σώπου εἶπε· τὸ δὲ καμινοῖ, διὰ τὸ ἀποφαινόμενον μέλαν, ὡς οἱονεὶ ἐκ πυρὸς ἀσβόλης· ἀρίσταρχος δὲ καὶ ἡρωδιανὸς καμινοῖ
φασι, τὴν καμινεύτριαν, ἥτις φρύγει τὰς κριθὰς πρὸς ἀχερεστέραν ἀλφιτοποιΐαν· αἱ δὲ τοιαῦται κριθαὶ καὶ κάχρυς δι
συλλαβοῦς καὶ ἐκ τῆς πεφρυγμένης ἐλέγοντο κατὰ αἰολεῖς διαιτώσιν θηλυκῶς· ὅθεν καὶ κατακαχρῦσαι παρὰ παυσανίᾳ μεταφορικῶς,
τὸ καταφρύξαι ἢ συντρῖψαι· κρατῖνος δὲ σύνθετον τὴν λέξιν τῆς καμινοῖ γραῒ φησιν, οὕτω καλεῖσθαι διὰ τὸ καμεῖν τὰς
ἶνας ὑπὸ γήρως. Κάμινος, παρὰ τὸ καμεῖν κεκρυμμένην. Κάμιρος, ὄνομα κύριον· καὶ ὄνομα πόλεως. Καμισσὸς, πόλις θράκης
ἀπὸ καμισσοῦ τινός. Κάμινα, ἀνθρώποις ἰσχυρὰ καὶ αἰσχρά. Κάμινος, μέρος τι τῆς νεώς. Κάμιρος, πόλις ῥόδου.
Κάμματα, φύλλα δάφνης, ἐν οἷς σκεπάζουσι τὰ ψαιστά· ὁμοίως καὶ αἱ καμματίδαι. Κάμμει, καθέζει. Καμμήξεν, κατὰ
μέσην λάκησε. Κάμμαρος, ἀχλύς. Καμμονίη, ἡ ἐκ μονομαχίας νίκη. Καμμορίην, κακοπάθειαν. Κάμμορος, ἀντὶ
τοῦ κακόμορος κατὰ συγκοπήν· καὶ ἀντὶ τοῦ ταλαίπωρος. Καμμύω, ἐκ τοῦ καταμύω κατὰ τροπήν. Κάμνειν, ἀντὶ τοῦ πο-
νεῖν καὶ ἐργάζεσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ νοσεῖν· καὶ ἀντὶ τῶν ἀποθανόντων· προσλαμβάνει δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀ-
παγορεῦσαι καὶ ἀπολέσθαι σημαίνει. Κάμνω, τὸ κοπιῶ· ὅθεν κάματος, τὸ πρᾶγμα ἤγουν ὁ κόπος· μετὰ δὲ τοῦ στέρη.

διὰ τὸ ἱματιά. Καλλίπεπλα, εὐειδῆ. Καλλίπορε, ἱππικώτατε. Καλλίπρωρον, εὐπρόσωπον. Καλλίπυργος, καλὰ
τείχη ἔχουσα. Καλλιρόη, κρήνη ἐν ἀθήναις· ἥτις πρότερον ἐννεάκρουνος ἐκαλεῖτο. Καλλίῤῥοον, καλῶς ῥέοντα.
Καλλιστεῖον, τὸ ἐκλεκτόν τι γέρας χάριν τοῦ κάλλους. ἀριστεῖον, τὸ ἕνεκα ἀριστείας γέρας. πρεσβεῖον, τὸ διὰ γῆρας
προτίμησις. καὶ τὸ δι᾽ ἄλλο διδόμενον γέρας, κατὰ προτίμησιν. πρωτεῖα, τὰ τῆς πρώτης τάξεως γέρα. δευτερεῖα, τὰ
τῆς δευτέρας. Καλλιστέφανος, ἡ ἐλαία λέγεται ἀριστοτέλης ἐν τῷ πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλιστέφα
νος. ταύτης δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν. ἀφίησι γὰρ τὰ ὀρθὰ, ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς τοὺς στε
φάνους σύμμετρα. ἀπὸ ταύτης λαβὼν ἡρακλῆς, ἐφύτευσεν ἐν ὀλυμπιάσιν, ἀφ᾽ ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται.
Καλλιστρῶ, ἀπὸ τοῦ καλῶ, καλλίζω, καλλιστεύς καὶ καλλιστρῶ. Καλλιστοῖ, ὥς λυροῦσιν, ἡ λυκάονος θυγάτηρ, σύνθε
ρος ἦν ἀρτέμιδι. ὁ ζεὺς εἰκασθεὶς ἀρτέμιδι, συνουσιάζεται. ἄρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ διὰ τὸ λαθεῖν τὴν ἥραν. ἔστι δὲ ἀρ
κὰς ἐντεῦθεν. Καλλίστη, ἡ θήρα τὸ πρότερον. καὶ ἡ ἐν τῷ κεραμεικῷ ἱδρυμένη ἑκάτη, ἣν ἔνιοι ἄρτεμιν λέγουσιν.
Καλλίσφυρος, ἡ καλοὺς πόδας ἔχουσα. Καλλισφύρου, εὐπρεποῦς. καλῆς. ἀπὸ μέρους τῶν σφυρῶν. Καλλιτόκου,
καλῶς τικτούσης. εὐτόκου. Καλλιτίαν, φυτὸν τιθαμνῶδες. Καλλιφθεγγέες, λαμπραί. Καλλίφυον, τὸ ἀδίαντον.
ὅπερ καὶ καλλίτριχον ὀνομάζεται παρά τοῖς ἀθηναίοις. Καλλιχέλωνος, ὁ ὀβολός. εἶχε γὰρ τὸ νόμισμα χελώ
νην ἐγκεχαραγμένην. Καλλίχορον, ἐν κνωσῷ τοῦ ἀδριανοῦ τόπου. Κάλλιψιν, κατάλιψιν. Καλλιώνυμος, εἶδος
ἰχθύος. μεταφέροντες δέ τινες τὴν λέξιν, καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου ἔταξαν ἀνδρός τε καὶ γυναικός. Κάλλος, παρὰ τὸ καίζω,
τὸ κοσμῶ. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ παιδεύω. κάλλος, ἐπὶ τοῦ ὑμῖν νοουμένου τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ μύρου τῆς ἀφροδίτης. ὀδυσσείας
θ΄, καὶ ἀχαιΐδα καλλιγύναικα, ἀπὸ τῆς καλλιγυναιξ εὐθείας. Κάλλος ἐστὶ σώματος συμμετρία, μετά τινος καὶ με
λῶν μετ᾽ εὐχροίας. Καλλύνει, κοσμεῖ. καὶ καλλύνεσθαι, κοσμεῖσθαι καλλωπίζεσθαι. Καλλυντής, κουρεύς. Κάλ
λυντρον, κόσμιον, παρὰ τὸ κορῶ ὃ σημαίνει, τὸ σαίρω καὶ καλλύνω. Καλλωπίζω, ἀγλαΐζω. κοσμῶ. ἀλείφω. στιλβῶ.
διατρίβω. κοσμῶ. καλλύνω. ὡραΐζω. ὡραΐζω. Κάλοι, χάλαι τινές ὄντες, αἷς χαλᾶται τὰ ἱστία. κάλοι δὲ ὀρέχθου,
χανία δὲ ἐπάνωθεν. Καλόϊς, βασιλεύς. Καλοκαγαθία, ἀγαθότης, καὶ ἕξις προαιρετικὴ τῶν βελτίστων. Καλο
κοπῆσαι, ξυλοκοπῆσαι ἢ σκηνοποιῆσαι. Καλὸν, ὅπερ ἀγαθόν ἐστι καὶ ἡδύ. καλὸν φύσει ἐστὶν, ὃ ἀεὶ καὶ πᾶσι τοιοῦ
τόν ἐστιν ὃ μὴ ἄλλου τινὸς ἕνεκεν αἱρετὸν, ἀλλ᾽ ἄλλο δι᾽ ἄλλο ἐπιθυμητὸν, ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον, καὶ μηδέποτε ἀμβλυνόμενον
κόρῳ. καλὸν, τὸ τελείως σύμμετρον. Καλονέοντες, διώκοντες. θορυβοῦντες. Καλόνης, εἰρηνεύοδια. Καλοπέδιον,
σκυτοτομικὸν ἐργαλεῖον. Καλόπους, κυρίως ὁ ξύλινος πούς. κάλον γὰρ τὸ ξύλον ἢ καὶ ὀφθαλμούς. Καλὸς, ἐπὶ σώ
ματος. οὗ τὸ ἐναντίον, ὁ αἰσχρὸς. ὁ δυσειδὴς. ἀγαθὸς, ἐπὶ ψυχῆς. οὗ τὸ ἐναντίον, κακὸς. ὁμοίως καὶ χρηστός. οὗ τὸ ἐναντίον
φαῦλος. Καλοτίθηνα, καλότροφα. Καλότριχον, τὸ ἀδίαντον. Καλοτύπος, ὁ δρυοκολάπτης. Καλούμεθ᾽ αὐτοῦ,
ἀντὶ τοῦ εἰς δικαστήριον ἄξομεν. Κάλους φασὶν, οἷς τὸ ἱστίον συστέλλεται καὶ αἴρεται. τὸ δὲ σαφέστερον οὕτω κάλοι, τὰ ἐν
μέσῳ τοῦ κέρατος ἀνάγοντα καὶ χαλῶντα τὸ ἱστίον. κληθέντα οὕτω παρὰ τὸ χαλᾶν. καὶ ὅρα ὅτι κάλος οὐκ ἐκτείνει τὴν
λήγουσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εἰ καὶ ἀττικῶς μεγεθύνεται. Καλπάζειν, τὸ ἄκρως καὶ ἁβρῶς βαδίζειν. Κάλπη, ἡ
ὑδρία. κάλπις δὲ ποταμός. Κάλπις, ἵππος βαδιστής. καὶ εἶδος δρόμου. Κάλπος, ποτηρίου εἶδος. Κάλποι, ὑποδή
ματα κοῖλα. ἐν αἷς ἱππεύουσιν. Καλτίκια, τὰ καλλίγια. Καλύβη, σκηνὴ παστάς. Καλυβός, παστός. Καλυ
γὲς, τὰ ἔμβρυα. Καλύβη, οἱονεὶ καλύφη τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς τὸ φ. Καλυδίλα,
γέφυρα. Καλύδνας νήσοις εἶπεν ὁ ποιητὴς, οὐ πρὸς διαστολὴν χερσαίων καλυδνῶν, ἀλλὰ διὰ σαφήνειαν, ἵνα ἐκδη
λωθῇ, ὅτι νῆσοι αἱ καλύδναι εἰσὶν, ἃς ἔτεροι διὰ τοῦ μ γράφουσι καλύμνας. ὅτι δὲ ἀγαθὸν μέλι καλύδνιον, κεῖται
καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς τοῦ περιηγητοῦ. ὁ δὲ γεωγράφος χωρίου τινὸς μέμνηται κατὰ πέτραν καλυδνίου καλουμένου, ὧ λῃστη
ρίῳ ἐχρήσατο κλέων, ὁ τῶν λῃστηρίων ἡγεμὼν. ὃς ἀποστὰς ἀντωνίου, καὶ προσθέμενος καίσαρι, ἐτιμήθη πλείον, ἢ κατ᾽ ἀ
ξίαν. ἡ αὐτὸ λῃστοῦ, δυνάστου περιέχει τὸ σχῆμα. ἱερεὺς δὲ γεγονὼς, ὥς που ὁ γεωγράφος λέγει, ἐν τοῖς ματιαίου χρόνου κα
τέστρεψε τὸν βίον ὀξείᾳ νόσῳ, κατὰ μῆνιν θεοῦ. οὐ γὰρ διετίθει ὡς ἱερεὺς, ἀλλὰ διαφθορεὺς τῶν ἱερῶν. λέγει δὲ ἱστορία γεωγρα
φικὴ, ἡ ὅτι αἱ καλύδναι κατὰ τὸ ἐπὶ λεκτὸν κεῖνται ἀκρωτήριον δὲ ἐστὶ τὸ λεκτόν. καὶ ὅτι καλύδναι νῆσοι κατὰ
τινας αἱ σποράδες, ἢ μία καλύδνα, ἐξ ἧς αἱ περικείμεναι καλοῦνται. οἱ δὲ μίαν νῆσον καλύδνας φασὶ κληθῆναι πληθυν
τικῶς, ὡς ἀθήνας καὶ θήβας. Καλύδραι, ἡ παλαιά. Καλυδναῖοι, ἀρχαῖοι. παλαιοί. Καλυδναῖος, ἀΐδανεύς. καὶ πρεσ
βὺς, ἡ ἀρχαῖος. παλαιός. Καλυδώνιος, αἴξ. Καλυδώνιον, ἐν δεξιοῖς. αἶγα δὲ, διὰ τὸ ὁδαδέ ναι φαῦλον, δασὺν ὄντα.
Καλυδὼν, ἀπὸ καλυδῶνος κληθῆναι λέγεται ὃς ἐνδυμίωνος υἱὸς, ἡ αἰτωλοῦ γέγονε. δοκεῖ δὲ ἐν καλυδῶνι κατῳκηκέναι ὁ
οἰνεὺς, ὡς δηλοῖ ὁ γεωγράφος εἰπὼν, ὅτι τὰ περὶ καλυδῶνα οἰνεὺς ἔσχε. ὁ δὲ ποιητὴς καὶ ἑτέραν ἱστορίαν συνήθως ἐπιλεγό
μενος, φησὶν ὅτι, θόας αἰτωλῶν ἡγεῖτο. οὐ γὰρ ἔτ᾽ οἰνῆος μεγαλήτορος παῖδες ἦσαν, οὐδ᾽ ἄρ ἔτ᾽ αὐτὸς ἦν, ὁ οἰνεὺς δηλαδή.
θάνε δὲ ξανθὸς μελέαγρος. ἐκείνων δὲ ἐπιλιπόντων, τῷ θόαντι πάντα φησὶν ἐπέτελλετο. Καλυδὼν, πόλις. καὶ καλυδῶ
νος ποταμός. Κάλυκας, ὅρμους περιτραχηλίους κόσμους. Κάλυκας, συρίγγας ῥόδα κεκαλυμμένα. Καλύκιος,
λίθος ὁ ἐν ταῖς ἅλμαις γινόμενος. Καλυκίζειν, ἀνθεῖν. Καλυκὸν, μικρὸν ῥόδον. Καλύκιον, τὸ ὄμμα τοῦ φύλλου. Καλύ
κωπις, εὐόφθαλμος. Κάλυμνος, ὁ ἐν αἰγύπτῳ σῖτος, ἀπὸ τῆς καλύμνιος. Καλυντήρια, καὶ πλυντήρια ἑορταὶ β΄ ἀθήνη
σι. Καλύστρα, κόσμητρα. αὐτὴ δὲ τὸ δέρμα τῆς καλύστρου φέρουν, καὶ κόσκινον, ἀντὶ ἀσπίδος καὶ κόφινον, ἀντὶ κράνους. ἐπὶ ὄντος
καθέμενος. Κάλυξ, τὸ ἄνθος τῶν ῥόδων. τὸ μὴ ἐκπεπταμένον ἄνθος. ἡ νύμφη. καὶ τὸ ἐνώτιον. ἡ ἡ χρυσῆ σύριγξ ἡ τοὺς πλοκά
μους περιέχουσα. ἔνια ἔμβρυα, ἀποδιδόασι κάλυκας. οἱ δὲ, βλαστήματα. σημαίνει δὲ ἡ τὴν θαλασσίαν γεφύραν. Κα
λύκες, ῥόδων κάλυκια. Κάλυξις, κόσμος τις ἐκ ῥόδων. Κάλυπτρα, πάθαι φοινίκων σκόλοπες. χάρακες. σταυροί.
Καλύπτρα, κόσμος καὶ σκέπασμα τῆς κεφαλῆς. Καλύπτω καὶ καλύσσω λέγεται. ἀλλὰ καλύσσω συνηθέστερον. Κα

ἀπαγορευμένας πράξεις ποιοῦντας τοὺς παιδεραστάς. Καλαϊνης, ὁ χείρ λάσκων. Καλαρξίγαι, πόλις Ἀμμερίων.
Καλασίριται, τὰ λοχία, ἃ καλοῦσιν οὕτως. καὶ καλάσιρις χιτὼν πλατύς, οὕτως αἰγύπτιοι. καὶ ὄνομα κύριον. Καλαυρεῖ,
τρυφᾷ. ἐμπαίζεται. Καλαυρεῖ, τρυφᾷ. Καλαύρια, νῆσός ἐστι πλησίον τροιζῆνος. ὡς ἱκανῶς ἐν περιόδῳ τῆς γῆς
ἔφη. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον εἰρήνη ἡ καλαύρια, καθά φησιν ἀριστοκλείδης. Καλαύροψ, ξύλον καμπύλον ἐν ᾧ,
οὗ τὸ καλὸν ὅ ἐστι ξύλον, αὔξει ποτέ. ἀπὸ δὲ τῦρ ὅρπηται παρὰ τῷ ποιητῇ. ἴσως δὲ ὅμοιόν τι ἐστὶ καλαύροπι, καὶ τὸ παρὰ
θεοκρίτῳ ῥοπαλον λαγωβόλον ἀπὸ τοῦ ῥέπειν. τινὲς ἐτυμολογοῦσι καὶ τὸ ῥακόν. Καλαυρέφις, βακτηριοφόρος.
Κάλαφος, ἀσκάλαφος μαγγάνης. Καλεάμην, κληθείην. Κάλεσι, ἐκάλουν. Καλεός, ὄνομα καὶ μαχός. Κα-
λεῖν, τὸ ὀνομάζειν. ἀριστοφάνης ὅπως τὴν καρδόπην, ὡς τὸν σκαφάτην καλεῖν, ἀντὶ τοῦ εἰσκαλεῖσθαι. καλεῖ δὲ τὸ τη-
λεκλειτὸν ἀπὸ τὴν παρ' ἑαυτῷ, ἀντὶ τοῦ εἰς καλοῦνται. καλεῖν καὶ τὸ καλεῖσθαι ἀττικῶς, ἤγουν δέχεσθαι ἢ εὔχεσθαι,
αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον καλῶ αὐτὸν τῷ ὀνόματι τούτῳ ἑρμῆν λόγιον, ἢ ἀπόλλω μουσηγέτην, ἀντὶ τοῦ καλοῦμαι.
ἐκαλέσατο ἀττικόν. ἐκάλεσε κοινόν. καλοῦμαι παρὰ τῷ κωμικῷ, οἷον καλοῦμαι στρεψιάδην. ἐκαλέσατο, παρ' ὁμήρῳ
παθητικῶς λέγεται. ὦ ἀκόλουθον τὸ προκαλεσάμενος. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ἀττικοῖς δικαστικὴ λέξις τὸ τοιοῦτον, ὡς δη-
λοῖ καὶ τὸ καλοῦμαι στρεψιάδην. Καλαύειν, λιθοβολεῖν. Καλέχες, κατάκλειστον ταφεῖον. Καλεῦνται, ἀντὶ τοῦ καλοῦν-
ται δωρικῶς. Καλήμεναι, ἢ ἐκ τοῦ καλέω ἐστὶν, ἢ κάλημι. ἵνα ὡς ἐκ τοῦ τιθῶ τίθημι τιθέμεναι, οὕτως εἴη καὶ ἐκ τοῦ κα-
λῶ κάλημι, τὸ καλήμεναι. Κάλεβος, ἀντὶ κολυμβηθρός τὸ αἰδοῖον. Καλέμβρος καὶ κουμβρος, ἀντὶ τοῦ καλουμένος
καὶ κουμένος λέγουσιν αἰολεῖς, μεταθέντες τὴν ου δίφθογγον εἰς υ. Καλημεῖ, καλεῖ σαφῶς. Καλὴν τ' ἀδικά-
στην, ἥν ποτε μετ' ὅμηρον ἰοκάστην καλοῦσιν. Καλήσιος, ὄνομα κύριον. Καλήτωρ, ἰθαῖος κήρυξ. Καλιά, ἡ νεοσσιά. ἢ ὁ [illegible]
κος ξύλινος. Καλιά, κυρίως ἡ νεοττιά. Καλιά, ἡ φωλεά. ἢ ἡ ἐκ κάλων, ὅ ἐστι ξύλων, κατασκευαζομένη οἰκία. μετα-
φερθέντων λίθων πρὸς ἐργασίαν καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὴν λίθων τῶν οἰκιῶν. Καλιά, τίθεται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ οἰκία. κυ-
ρίως δὲ ἡ ἐκ κάλων κατασκευασμένη. κάλα δὲ τὰ ξύλα. ξυλίνας γὰρ εἶχον τὸ παλαιὸν οἰκίας. λίθων μηδέπω εὑρη-
θέντων. Καλίδια, οἰκήματα κύπρια. Καλίδυα, περιβόλαιον βαρβαρικόν. Καλιὸν, τὸ οἶκον. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ ξύλων
οἶκον, κάλα γὰρ τὰ ξύλα. Κάλιθος, οἶνος ἀμερίας. Κάλικον, βόθρον. Καλινδεῖται, ἀντὶ τοῦ κυλίεται καὶ κα-
λινδηθεὶς, ἀντὶ τοῦ κυλισθείς. Καλιναί, σκιάδες. Καλιός, τὰ ὄπλα οἰκήματα. Κάλιον, κυπάρισσον. βακτηρίδιον. Κά-
λιος, τὸ δεσμωτήριον. ἢ ξύλον, ὡς εἴδομεν ἢ αἱ μικραὶ οἶκαι, καλιαὶ ἢ καλίδια. Καλιρρόη, πηγὴ ἡ καλῶς ῥέουσα. Κα-
λίς, σκιστήριον. Καλιστρεῖν, καλεῖν. Καλιῶσαι, πράξαι πατάξαι. Κάλλαιον, αἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες. καὶ
πᾶν πορφυροειδὲς χρῶμα. ἔνιοι δὲ τὰ ποικίλα. ἢ παρ' αἰγυπτίοις χρῶμα καλάϊνον. τίθεται δὲ ἐπὶ μύρου. καλλαί, τὰ
βαπτὰ ἔρια. Καλλαΐς, λίθος ἰσάτιος. Κάλλα ἡ κάννα, κάλαμος. Καλλαροί, βάρβαροι. Κάλλιγος, κάπηλος.
Κάλλει, τῷ μύρῳ τῷ τῆς ἀφροδίτης. Καλλιαυθη, πορφυρᾶ. Καλλάττω, ὁ ἀμειβόμενος. καὶ διαλλάττω, ὁ
διαφέρων κατάλλάττεται δὲ, καὶ διαλλάττεται, ὁ φιλούμενος. Καλλάπης, πόλις. Κάλλαισχρος, ὄνομα κύριον.
Κάλλη, τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια. ἢ κέραμος καλλάϊνος, αἰσχύλος ἐν ποικίλαις κάλλεσιν. Καλλείδης, αἰθούσμιον πρὸς
βαφὴν ἁρμόζον. Κάλλης, καρπίμου. Κάλλικρ, πίθηκος παρὰ λάκωσι. Καλλιβάντης, ὄνομα σμηλίας ἢ ψαλί-
ων, ἐν αἷς τὰς ὀσφῦς κοσμοῦσιν αἱ γυναῖκες. αὕτη ἡ εἶδος ὀρχήσεως, ἀσχημόνως τῶν ἰσχίων κραδαινομένων. Καλλιγένεια,
ἀγαθὴ τὴν δήμητραν γῆν, οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἔφη τὴν γῆν καλλιγένειαν. αἱ μὲν τροφοὶ αὐτῆς, αἱ δὲ γηραιαί, αἱ δὲ ἀκόλουθοι.
Κάλλη, κυρίως τὰ βεβαμμένα ἔρια. ἢ κάλλη, τὰ αἰδοῖα. Καλλιγραφεῖν, διακεκλιμένως λέγουσιν ἐκεῖνα. οὐ δὲ, εἰς καλ-
λος γράφειν. Καλλίαρος, ἀπὸ καλλιάρου φασὶν ὠνομάσθαι, υἱοῦ ὀδοιδόκου ἢ λαονόμης. οἱ δὲ καλλίαρα οὐδέτερως
φασὶ, διὰ τὸ εὔαροτον τῆς ἐκεῖ γῆς. ἐθνικὸν δὲ ἰάονες, οἱ καλλιαρεῖς. Καλλιγύναικα, τὴν καλὰς ἔχουσαν γυναῖ-
κας. Καλλίας τις ἔφη πλούσιος, ὃς εἰς πόρνας τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν κατηνάλωσε, καὶ λακκόπλουτος ἐπεκλήθη.
Καλλιδώρα, καλλιστεύμεθα. Καλλιέπεια, εὐφραδεία. καλλιλεξία. Καλλιερεῖν, θύειν ἱερουργεῖν καλῶς τὰ ἱερὰ
ποιεῖν. Καλλιέρημα, θυσία εὐπρόσδεκτος. Καλλιέρημα, ἡ ἀφιέρωσις. ὥσπερ τὸ τρίτον καὶ μόριον, ἢ τὸ τέταρτον, ἢ
τὸ ἕτερον τῆς ἀκολουθίας ἰάονες. ἐνίοτε δὲ λέγεται μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ μορίου. οἷον τριτημόριον ἢ τε-
ταρτημόριον. οὕτω καὶ τὸ κακὸν καὶ πρόσω. ἐνίοτε μὲν λέγεται μόνον. ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ πρόσω, ἤγουν
κακόπρoσω. Καλλιερούμαι, τὸ θυσιάζω. ἀριστοφάνης ὅτ' αὖ καλλιερεῖ τις, μετακαλεῖ τὴν ἱερεία. Καλλίζωνοι
γυναῖκες, ἰάονες ἐστὶ τῶν εὐζώνων. τὸ μὲν γὰρ βαθύζωνοι, ἐπὶ πρᾶον ἐστί. Καλλικέλαδος, εὔφωνος, εὔθυμος. Καλλικόμος,
σοφὸς ποιητής. Καλλίκων, ὄνομα κύριον. εἶχε δὲ ἀδελφὸν ἐν μπεδοκλεία. Καλλικολώνην, καὶ λεγόμενον δρομαῖον
πεδίον, παρὰ τῷ ποιητῇ φασὶν εἶναι ἰαονικά. φαίνεται δὲ καλός τις εἶναι ὁ δρόμος οὗτος. διὸ κλῆσιν ἔχει καλλικο-
λώνη καὶ θεοὶ εἶναι διατριβή. πίνουσι πάντες ὡς ἄν, καὶ βραχύ τι πρὸς τὸ ὀλυμπίας. περὶ ἰάονες καὶ ὁ γεωγράφος φη-
σί, καλλικολώνη λόφος τὶς πεντεστάδιος. παρ' ὃν ὁ σιμόεις ῥεῖ. ἔστι δὲ ὑπὲρ αὐτὴ τῆς ἰλιέων κώμης, ἐν ᾗ τὸ παλαιὸν
ἴλιον ἵδρυται. ἀπέχει δὲ τοῦ νῦν ἰλίου στάδια μ'. Καλλικολώνη, χωρίον ἱεροπρεπές. Καλλικόμων, εὐτρίχων. Καλ-
λίκυρτα, χελώνην. οἱ δὲ, φώκην. Κάλλιμος, ὁ καλός. κάλλιστος δὲ ἡ λύρας τὸ ἡ χεῖρον. οἱ δὲ, κάλαμος ἢ διὰ τοῦ μεθ-
όδου γονῆ, ἐκ τρίβε γίνεται. οἷον σπόρος, σπόριμος. ἀγωγὴ, ἀγώγιμος. κῦδος, κύδιμος. οὕτω κάλλος, κάλλιμος. γίνε-
ται καὶ ἀπὸ ῥήματος τοῦ προσδοκῶ, προσδόκιμος. Καλλινάοιο, καλλιρρόου. Καλλίνικος, ὁ ἡρακλῆς. καὶ εἶδος ὀρχή-
σεως, καὶ τὸ τοῦ κερβέρου ἀναγωγὴ ἢ νικητής. Καλλινάοντα, καλῶς ῥέουσα. Καλλιόπη, ὄνομα μούσης.
σύγκειται ἐκ τῆς καλῆς ὀπός. Κάλλιος, ὄνομα κύριον. Καλλιπάρθενον, παρὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ παρειά, καλλι-
πάρθενον, κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τῆς ει διφθόγγου εἰς η. τὸ δὲ παρειά διὰ τῆς ει διφθόγγου. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ια τρισύλλα-
βα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, ὅταν ὀξύνηται. οἷον φορβειά. παρειά. πλὴν τοῦ καλιά. πρόσκειται τρισύλλαβα.

ἀς ἐστι ἐκ τοῦ φυ δὲ ἐστὶ κάκχος βαρυτόνως πρὸς διαστολὴν, λέγεται παλαιός· ὅς ἐστιν ἐκ κλιμακος τῆς Γηρυόνου βοῶν ἐπιβουλεύ-
σας· ἐκακώθη πρὸς θάλασσαν. Κακὸς ἐστὶ ἀναλκις, λαυρὸν ἄμφω τοῖσδε· λαυρολογικῶς φαίνεται παρ' ὁμήρῳ. Κακεστιώτε-
ρος, ἐπιβλαβέστερος. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κακόσιτος καὶ ἀπόσιτος, ὁ ἀπεστραμμένος ἀπὸ σιτίων, ὡς ἄν τις ἔχῃ. Κακόσχο-
λος, ὁ χρόνος τιθέμενος ἐπὶ τὸ χεῖρον· ἢ ἐστὶ ὁ πονηρὸς, ἀπὸ τοῦ σχολάζειν τοῖς κακοῖς. Κακοτεχνίας, κακοτέχνης. Κακοτεχνι-
ῶν, δίκης ὄνομα· ἣν ἐλάγχανε τις ἐπὶ ψευδομαρτυρίων κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν. Κακότης, ἀπὸ κακοῦ λέγεται ἐπὶ τοῦ
θεοῦ ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ, δηλοῖ τὴν βλάβην, ἣν αὐτοὶ βλάπτουσιν ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν, τὴν κακουργίαν, καὶ τὴν δειλίαν,
ἣν ἄνθρωποι ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐπιδὲν ἔχουσιν. Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν. Κάκουλα, κακὰ σκληροὶ κίαμα. Κακουργεῖν,
ἐπὶ πάσας κακὰς ἐργασίας λεγόμενον, ἐπεκράτησεν ἐπὶ μόνου τοῦ κλέπτειν. Κακουργία ἐστὶν, ἡ τοῦ πρόχυ διαφόρου.
Κακοῦργοι, αἱ λησταὶ· αἱ ἀνδράποδα. Κακοὶ, πολλάκις ἀντὶ τοῦ δειλοῖς ὅμηρος τίθησι· παρὰ τὸ χάζεσθαι, ἐπεὶ ἡ ἀνα-
χώρησις ἐστὶ τοῦ ἐναντίου κρατήσαντος πρὸς αὐτὸν γὰρ ἔργον ἐστὶ ἀριστέως· οὐ περίφρασις τὸ ὡς ἀριστεύει ἐν τῇ μάχῃ. Κακουχία, κα-
κοτεχνία· ἀμέλεια· ἀθεραπευσία. Κακοφυΐα ἐστὶ κακία ἐν φύσει ἐστὶ ἁμαρτία τοῦ κατὰ φύσιν νόσου. Κακόχαρτος,
ὁ ἐπὶ κακῷ χαίρουσα· ἢ ἐφ' ἣν οἱ κακὰ χαίρουσιν. Κακοχράσμων, ὁ δύστροπος· ὡς παρὰ θεοκρίτῳ καὶ τοῦτο δώριον.
Κακοῦ κακῷ ἔτι πλέον, κακοῦμαι δὲ ἀντὶ τοῦ κακῶς γίνομαι, ἀμετάβατον. Κάκτανε, φόνευε· ἀπέκτεινε, κατέκτεινε, ἐκά-
ἐστάγχετο δύσσυμφονα παντελῶς ἀποβάλλει τὸ τ· κατάκτανε, κάκτανε· κατέχευε, κάχευε. Κάκτος, ἄκαν-
θα· ὑφ' ἧς ἐτρώθη νεβρὸς, ἀχρεῖα ἔχει τὰ ὀστᾶ εἰς αὐλούς. Κάκτου, καὶ ἐκ τούτου. Κακυκία, ὀψοφαγία. Κακυ-
ται, ὀψοφαγῆσαι. Κακύειν, ὑβρίζειν· κακύειν τὸν πηλὸν, ὅ ἐστι τὸ ἄξιον ὕβρεως ὑβρίζειν· καὶ κακύειν, ἀντὶ τοῦ μα-
ραίνειν. Κακχαδίαι, ἰσχνόφωνοι. Καχχάζει, ἀτάκτως γελᾷ· ἀσμένως· ἀθρόως· ἀπαιδεύτως. Κάκχαρτος, κατά-
χαρτος. Κακχεῦσαι, τὸ καταβαλεῖν· καὶ καταχεῦσαι κατὰ συγκοπήν. Κακχότερον, χεῖρον. Κακχυρεῖ, δραπετεύει·
κακουργεῖ. Κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι· παρ' ὁμήρῳ ἐν χ τῆς ὀδυσσείας· οἱ μεθ' ὅμηρον ἐλλειπτικῶς φράζουσιν· ἀπ-
έχεσθαι γὰρ παρ' αὐτοῖς εἰπεῖν, κακῶν ἀπέχεσθαι, κατ' ἔλλειψιν τῆς χεῖρας. Κακῶς ὀρίνετο θυμὸς, πρὸς διαστολὴν εἴρη-
ται παρ' ὁμήρῳ τοῦ καλῶς ὀρίνεσθαι· ὀρίνεται γάρ ποτέ τις καὶ καλῶς κατὰ τὸν εἰς πόλεμον ὀρινόμενον, καὶ ἀνδρείως
μαχόμενον. Κακῶς, δεινῶς· ταπεινῶς. Κακῶς εἰδότες, ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες. Κακώσεως δίκη ἐστὶ ταῖς ἐπικλή-
ροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων, καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν· ἐπίκληρος
δέ ἐστιν ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλελειμμένη, μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ· ἡ δ' αὐτὴ λέγεται καὶ ἐπικληρῖτις.
Κάλα παλαίθετα, ξηρὰ ξύλα, ἐκ πολλοῦ ἀποτιθέμενα χρόνου· κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον. Κᾶλα, τὰ ξύλα· ὅθεν καὶ καλόπους
ὁ ξύλινος πούς. Καλὰ δὴ παταγεῖς, ἀντὶ τοῦ λέγεις. Καλὰ, τὸ καλὰ παρὰ ἀλκμᾶνι ἐστὶν, οἷον καλὰ μελισδόμεναι.
Καλαβάς, καλαβώτης. Καλαβίς, τὸ περισσῶς τὰ ἰσχία καλαβοῦσθαι, ἐν τῷ τῆς ὀρθίας ἀρτέμιδος ἱερῷ ἀρτέμιδος ᾀδόμε-
ναι ὕμνοι. Καλαβρία, νῆσος πλησίον τροιζῆνος· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον εἰρήνη. Καλαβρίαν, τὴν μεσαπίαν χώραν· ῥίθαν.
Καλαβριαθεῖσαν, χλανιαθεῖσαν. Καλαβρὸς, βάρβαρος. Καλαῦροψ, ἡ ποιμενικὴ ῥάβδος· παρὰ τὸ ῥίπτειν τὸ καλὸν
εἰς τὸ ἓν μέρος, ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ παχὺ, καὶ ἡ καλουμένη κορδύλα. Καλαβύσας, τοὺς κολοβὰς ἀρτίας. Καλαβώτης, ἰχθύ-
πτερος· καὶ σταυρὸς. Καλὰ δὴ πατάξας, καλὰ λαλεῖς. Καλαδία, ξυκαῖον. Καλάζει, οἴκου ταῦ ἀχαιά. Κάλαθα, λά-
λαβα· οἱ δὲ αὐτά. Καλάθαρβα, παροιμία. Καλαθηφόροι, οἱ τὰ μαγειρικὰ φέροντες. Καλαθίσκος, εἶδος ὀρχήσεως·
ὡς καὶ σκεῦος γυναικεῖον παρὰ μενάνδρῳ. Κάλαθος, εἰς ὃν τὰ κάλλη ἀποτίθενται· κυρίως δὲ κάλλη, τὰ βεβαμμένα ἔρια·
κατὰ συνθετικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ δεκτικὸς τῶν πυρῶν ἐστὶ σταφυλῶν ἢ γάλαθος, εἰς ὃν τὸ γάλα ἐπιτιθέασι τυρεύοντες. Κάλαις, ὄνο-
μα κύριον· καὶ καλάϊνον χρῶμα, αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι. Κάλαις, τὸ ἱστίον καὶ ὄνομα κύριον. Κάλαμα, ἐγκο-
ἰσχύς. Καλαμαία, εἶδος ἀκρίδος· ἣν καὶ μάντιν καλοῦσιν. Καλαμᾶται, τρυγᾷ τὰ ἀπὸ τίρμα μέρη τοῦ ἐλαιῶν, ἢ κατεσθίει.
Καλάμαι, κυρίως αἱ τοῦ δράγματος ῥίζαι, οὐκέτι καλούμεναι στάχυες μετὰ τὸν θερισμὸν, ὅτι μὲν δὲ σῖτον ἔχουσιν, ὅθεν ὁ
στάχυς ἐτυμολογεῖται, ὡς αἰεὶ σιτάχυς· καλεῖ δὲ τὴν καλάμην ποιητής τις καλαμαίαν, ὡς σελήνην σεληναίαν· ἀπὸ δὲ
τῆς ῥηθείσης καλάμης ἐστὶ καλαμᾶσθαι, τὸ συλλέγειν τὰ λείψανα τοῦ θερισμοῦ· ὁ καλαμαῖον φασὶ τὸ τήγανον, ἐλάχι-
στον· καὶ καλάμιον χρυσοῦν, κοσμάριον· κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ὃ τοὺς πλοκάμους περιέχει· ἄλλο δὲ ἴσως οὐκ ἐκ τῆς κα-
λάμης, ἀλλ' ἐκ καλάμου παρωνόμασται ἐστὶ τὸ ἀμᾶν δέ φασι, θερίζειν, ἀπὸ τῆς ἀθλίας καλάμης καλαμᾶσθαι λέγεται.
Καλαμᾶσθαι, ἀναστάσαι ἀπὸ τοῦ τὴν καλάμην τοῦ σπέρματος τοῦ ἐλαιῶνος, ἕνεκα στέγης τοῦ οἰκήματος· ἢ ἀντὶ τοῦ αἱμᾶν, ὡς
οἱ τοῖς καλάμοις τοὺς ἰχθύας ἀνέλκοντες. Καλαμητὰς, ἀντὶ τοῦ θεριστὰς λέγει θεόκριτος. Καλάμη, ὁ στάχυς τοῦ σίτου
ἐστὶ καλάμη, ἀπὸ κάλου, τοῦ ξύλου· αὐτὸ δὲ ἀπὸ τῆς καύσεως. Καλαμίνθη, δυσώδης βοτάνη· καὶ ὄφεις ἐλαύνει καιομένη.
Καλαμίτης, ὁ ἐπὶ τῆς καλάμης τοῦ σίτου· ἢ κύριον ὄνομα. Κάλαμοι, κυρίως ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείων εἰς τὸ γράφειν, καὶ ὡς αὐ-
λοὺς, καὶ εἰς ἄλλα τινά· δόναξ δὲ, ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείων μόνων εἰς αὐλούς. Κάλαμος, παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶσθαι καλαμίδας,
τὰς τοῦ λίνου, θύρας ὑλίνας· ἐπεὶ ἀπὸ καλάμων γίνεται ἢ τοῖς θηλυκοῖς καλάμοις, τοῖς προσαυλίσμοις. Καλαμο-
φθεγία ταί. ἐξ οὗ ἡ σύριγξ· ὅτι αἱ ἀρχαῖαι καλάμοι, ἀντὶ κεράτου ἔχοντος ἡ ἐπὶ σύριγγι· ἢ δὲ ταῦ ὁ παῖ, ἢ τις ἐστὶν ἐκ
καλάμων. Καλαμῶνται, πλεονεκτοῦσι· ἐστὶ καλαμᾶ, ἐπανατρυγᾷ· ἢ τὰ ἀποθερίσματα συλλέγει. Καλαμητρίδες,
αἱ τὰ δράγματα συλλέγουσαι. Καλάμια, τὰ στελέχια. Καλαμίνδαρ, πλάτανος ἰνδικός. Καλαμὶς, κοσμάριόν τι
περὶ τοὺς πλοκάμους· ἐνία σύριγγα· ἄλλοι, χρυσοῦ περιτραχήλιον ἐστὶ γραφείου θήκην· ἐστὶ τὸν τοῦ γάλακτος ταρσόν· καὶ ὁ ἁλιευ-
τικὸς κάλαμος· κεκρύφαται δὲ, τοὺς μικροὺς πτίλους καλαμίδας καλοῦσιν. Καλαμίτης, ὄρος τῷ ἡλισίῳ πλησίον. Κά-
λαμος, ὄροφος κυρίως ἐστὶ τὸ ἐπιτιθέμενον τῆς λύρας ἐχόμενον· καὶ τοῦ σίτου ὁ καυλὸς ἐστὶ αὐλός. Καλαμοδύτης, ἰξευτὴς λακω-
νικός. Καλαμώμενον, καλαμᾶσθαι λέγουσιν, ὅταν ἐκ τῶν πυρῶν τὰ ἀπολείμματα τὰ πεσόντα συνάγωσιν, ἢ στάχυας. Καλαμῶ-
του, εἶδος ἐσχάρας. Κάλανδαι, ἡμέραι ἢ μηνῶν ἀρχαὶ κατὰ ῥωμαίους. Καλανδίνη, αἶγες ἐπὶ πλουμένους ἀρτίμιοι παρὰ
λάκωσιν. Κάλαον, καλὸν ἐπιπόδιον. Κάλα, ξύλα. Καλαποδιώκτας καὶ ἀγρίους, ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, τοὺς πα-

Κακὰ εἵματα ἐνδιδύσθαι, τοὺς κακοείμονας πτωχοὺς συνέθηκεν. Κακὰ εἵματος, κακοείμονας εἶναι. Κακὰ ἐλέγχεα,
εἶδος ἀγητοί, αὐτῆς τι ἔοικε σχῆμα τι. λέγει γὰρ ὅτι καλὰ μὲν τὸ εἶδος ἐστί, κακὰ δὲ τὰς πράξεις, καὶ ἐλέγχιστοι. Κακὰ κα-
κῶς· παρὰ Ὁμήρῳ ἐπίρρημα, ἀριστοφάνης, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς. Κακκάβη, σκεῦος πρὸς ἕψησιν ἐπιτήδειον, παρὰ τὸ κάμ-
πτω τὸ καλαίνω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, κάβη καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, καὶ πλεονασμὸν τοῦ κ, κάκκαβος· ἀναλογώτε-
ρον δὲ, βέλτιον λέγειν ἡ κάκκαβος θηλυκῶς· τὸ γὰρ ἀρσενικὸν παντελῶς ἀδόκιμον· οὕτως ὦρος ὁ μιλήσιος. Κακκάβη, πέρδιξ
κακκάβη, τρίπους ἢ χύτρα, ἣν ἡμεῖς κάκκαβον. Κάκκαβος, ἡ λοπάς· ἢ πέρδιξ. Κακκάζειν, τὰς ὄρνεις τὰς πρὸς τὸ τί-
κτειν φθεγγομένας, ἀττικά. Κάκαλα, τείχη· αἰσχύλος νιόβῃ. Κακάλεα, κατὰ κακαομένα. Κακαλίς, νάρκισσος. Κα-
κὰ μήσατο, κακὰ ἐβουλεύσατο. Κάκκαλον, κάταξον. Κακανδρία, ἡ δειλία. Κακανδρίας, ἐπὶ κακὰ δυνάμεως. Κά-
κας, ἐπὶ βάθρας τοὺς τῆς κακίας ὑπέρτας ἐπιβεβηκότας. Κακκεῖαι, κατακαῦσαι κοιμηθῆναι. Κακκεῖσαι, κατακόψαι
ταφίον. Κάκκη, κόπρος· ἢ καθόλου λάκωνες. Κακκός, ὁ μικρὸς δάκτυλος. Κακκώνιον, σκαφίον. Κακεξαφίεισι, κα-
κομηχανίας. Κακέφατον, ἄδοξον δυσκλεές. Κακεστοῦν, κακὴν κατάστασιν· ἢ ἀπραγίαν. Κακείους καὶ ἀρείους τῶν ἀττι-
κῶν ἐστί· καὶ τοῦτο παρ' ὁμήρῳ· οἷον αἱ πλείονες κακείους, παῦροι δέ τι πατρὸς ἀρείους. ὁ λέγομεν κακείονες καὶ ἀρείονες.
Κακεκράγει, ἀντὶ τοῦ ἐνεκεκράγει. Κακεντρέχεια, ἡ πονηρία. Κακεργέτησι, κακουργίαις. Κακηρουπίας, τὴν κεφαλὴν
αἰέτινας δίκην τῶν κερατοφόρων ζώων ὅτι αἰειδῆ. Κάκη, τὴν κάκην ἐπὶ τῆς κακίας τάττουσι, παρὰ τῆς μετὰ κακίας τὸ ζῆν
περιποιουμένου, διὰ τὸ ῥιπτεῖν τὰ ὅπλα. Κακικόνις, κακὸς ὄλεθρος. Κακήγορός ἐστιν, ὅς τις πᾶσιν ὀνειδίζει τὸ ἑαυτοῦ στόμα.
Κακηγορῶ, τὰ κακὰ ἀγορεύω· καὶ λοιδοροῦμαι. Κακία, διώνυμός ἐστιν ἡ λέξις· ἡ ὄντως κακία· οἷον μοιχεία· πορνεία· πλεο-
νεξία· λιμὸς δὲ, καὶ λοιμὸς θάνατοι καὶ νόσοι, καὶ τἄλλα, οὐκ ἔστι κακία, διότι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἴτια γίνεται. καὶ περὶ
ταύτης φησὶν ὁ προφήτης, οὐκ ἔστι κακία ἐν πόλει, ἣν ὁ κύριος οὐκ ἐποίησε· κακία, καὶ ἡ παρεκτροπὴ τοῦ ἀγαθοῦ· ἢ ἕξις
διεφθαρμένη τοῦ νοῦ· ἢ τὸ δι' ἑαυτοῦ φευκτὸν ὂν καὶ βλάπτον. Κακία, ἀνάλογον ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακίαι· αἱ μὲν γάρ εἰσι πρῶ-
ται· αἱ δὲ ὑπὸ ταύτας· οἷον ἀφροσύνη· δειλία· ἀδικία· ἀκολασία· ἀκρασία· βραδυνοία· κακοβουλία· εἰσὶ δὲ ἀγνοίας αἱ
κακίαι· τὰ δὲ μετέχοντα τῶν κακιῶν, αἵ τε πράξεις αἱ κατὰ κακίας, καὶ οἱ φαῦλοι· τὰ ἐπιγεννήματα δὲ, δυσθυμία· δυσφροσύνη
καὶ τὰ ὅμοια· κακία δέ ἐστιν ἡ τοῦ κακῶσαι τὸν πέλας σπουδὴ παρὰ τοῦ ἀποστόλου. Κακία ἐστὶ νέκρωσις ψυχῆς ἡ λήθη τῶν κατὰ φύ-
σιν καλῶν· ἢ τις ἐκ τῆς περὶ σάρκα τε καὶ κόσμον ἐμπαθοῦς ἐπιγίνεται χρήσεως· κακία ἐστὶν ἕξις χειρίστη λογικῆς ψυχῆς,
καθ' ἣν δυσκίνητος γίνεται πρὸς ἀρετήν· ἢ διάθεσις ὁμολογουμένη περὶ τὸν βίον ἀσύμφωνος ἑαυτῇ παρεχομένη τὸν πρά-
ττοντα αὐτήν. Κακίζει, ἐπισκώπτει· κακολογεῖ. Κακίζω, τὸ ψέγω. Κακῶ, τὸ βλάπτω. Κακιζομένα, ταπεινούμενα.
Κάκιθος, ὁ κακιζόμενος, παρὰ τὸ κακίζω· κάκιστος καὶ κάκιθος. Κακιθά, λιμηρά. Κακιθής, ἄτροφος· ἄμπελος. Κακι-
θές, χαλεπὸν· λιμηρές. Κακίμητον, τὸ ἀτυχῆ. Κάκιον, ἀπληστότερον. Κακιδσαι, ἱδρούμενοι ἀρχόμεναι λάκωνες. Κακί-
ζω, τὸ κακίαν ἐμποιῶ· κακολογῶ· κακουργῶ. Κακίων κακίονος, χείρονος. Κακκείοντες, κείω ἄχιστον· ἀφ' οὗ κοινῶς μὲν κεῖ-
μαι, καὶ κοιμῶμαι καὶ ὀνόματα, κῶμα καὶ κῶμος· ποιητικῶς δὲ κακκείω, ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ κοιμῶμαι· ἔχει δὲ ἔφεσιν, ὡς
τὸ ἀψείω· ὁμοίως καὶ τἄλλα πάντα ῥήματα, ἃ κατὰ προσθήκην τοῦ ει διφθόγγου γίνεται· ὅσα δὲ ἐνεστῶτος εἰσί, καὶ αὐτὰ
μέλλοντος λαμβάνεται. Κάκκις, κακίας· ἀρχαῖοι τὴν ἀκαθαρσίαν κάκκην, καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον· ἀπὸ ταύτης
ἀριστοφάνης ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων. Κάκλαυε, ἀντὶ τοῦ καὶ ἔκλαυε. Κακόβας, ἐπὶ κακῷ ἰβῶν. Κακοδαιμονεῖν,
οὕτως ἀνόθως ἀττικίζοντες· ἀθηναῖοι γὰρ διὰ τοῦ α κακοδαιμονᾷν λέγουσι· καὶ θαυμάσαι ἄν τις, πῶς εὐδαιμονεῖν μὲν λέγου-
σιν· οὐκέτι δὲ κακοδαιμονεῖν, ἀλλὰ κακοδαιμονᾷν· καὶ πῶς εὐδαιμονοῦσι μὲν λέγουσιν, οὐκέτι δὲ κακοδαιμονοῦσιν, ἀλλὰ κα-
κοδαιμονῶσι· φρύνιχος. Κακοδαίμων, δυστυχής. Κακοδαίμων, ὁ θεοῦ ἐπαχθής· καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ. Κακοδεχο-
ουσα, κακῶς δεχομένη. Κακοδιάβολος, κακοικονόμος λάκωνες. Κακοεργός, ὁ τὰ κακὰ ἐργαζόμενος. Κακοείμονας,
ῥακοδύτας. Κακοέπεια, ἡ βλασφημία. Κακοήθεια, ἡ κακοτροπία. Κακοήθης, κακότροπος· ἢ καὶ ἄλλως κακοήθης αἰτίας
διακληθείς. Κακόθρους, διάβολος· ἢ ζαμενὴς λόγος κακόθρους ἐκ δυσμενῶν ἀκουσθείς. Κακοί, οἱ δειλοί· κακία γὰρ οὐ μόνον ἡ κα-
κία, κατὰ τοὺς περιπατητικούς, ἀλλὰ καὶ ἡ δειλία· ἐξ οὗ κακός, ὁ δειλός· καὶ κακίζεσθαι, τὸ δειλιᾶν· ὡς τὸ ἐπεὶ οὐ κακιζόμε-
νόν γε κατέκτα· ἐξ αὐτοῦ τὸ κακκαῖ συνήθως ἐπὶ παιδίων, ἐπεὶ καὶ δειλιῶσιν ἐπὶ ταῖς τοιούτοις τι πάσχειν· ὁ καὶ ἐξ ἰδίων σε-
μνῶς ἡ κωμῳδία φησίν, ἀρχὴν λαβοῦσα ἐξ ὁμηρικοῦ χωρίου, τοῦ ἰδίου ὡς ἐνόσσα, ἤγουν ἴδρωσα ἐξ ἀγωνίας. Κακοίλιον, οὐκ
ὀνομαστὸν· καὶ ὅρα τὸ οὐκ ὀνομαστὸν ἑρμηνευτικὸν τοῦ κακοίλιον· οὐ γάρ τι φαῦλ᾽ ἔφυτον καὶ δυσπροσήνεκτον, ἡ τῆς ἰλίου κλῆσις ἔ-
χει, ἀλλὰ κακοίλιος, ἢ οὐδὲ πέρυς κακοίλιον, ἡ τροία ἐστίν, ὡς μὴ ἀξία οὖσαν τινί, μηδὲ εἰς μνήμην, διὰ τὰ ἐν αὐτῇ κακά· οὔ-
τω καὶ δύσπαρις, ὁ ἀλέξανδρος· καὶ αἰνελένη, ἡ ἑλένη· οὐ διὰ φαυλότητα κλήσεων, ἀλλ᾽ ὅτι κακῶν ἐγένοντο αἴτιοι· διὸ ἴσως οὐ-
δὲ μνήμης ἄξιοι, οὐδ᾽ ἄχρι κλήσεως· ὅπερ ὕστερον χρόνῳ κατεψηφίσθη, τοῦ τῆς ἐφεσίας ἀρτέμιδος ἐμπρήσαντος τὸν ναόν.
Κακόκνημος, κακόφθαρτος· κακόσιτος. Κακολεῖ, κακοδιεργεῖ. Κακομήτης, κακόβουλος. Κακομήχανος, κακόεθλος.
Κάκονες, κακὸς ὄλεθρος. Κακόνοια, ὕβρις. Κακόνος, κακονοῶν. Κακοπινής, κακὸς μεθυστής. Κακοπρός, κακοθάνατον.
Κακόν, τὸ δι᾽ ἑαυτοῦ φευκτὸν· καὶ πρὸς ἕτερον βλαβερόν. Κακόνοια, ἐχθρά· καὶ κακόνοιαν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. Κακόν
ἐστὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων κατεσφαλμένη κρίσις, ἔτι ἄλλο παρὰ τὸ τέλος ἀλόγιστος κίνησις. Κακόν ἐστι, τὸ δι᾽ ἑαυτοῦ φευ-
κτόν, ὡς βλάπτον. Κακοπάθεια, ἡ ταλαιπωρία. Κακοπινέστατον, τὸ πίνος ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδίας· ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἤθους
λαμβάνεται· κακοπινέστατον δὲ ῥυπαρόν· πινώδες γὰρ ἀδόκιμον τὸ γινόμενον, καὶ οὐ καθαρόν. Κακόπτερ, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐκέπτετο.
Κακοπράγμων, πανοῦργος. Κακοπραγεῖς, κακοεργούς. Κακόρας, κατακόψας παρὰ ἄλλων. Κακόρδαζε, ἀπεχώρει.
Κακορραφία, ἡ δυσπραξία καὶ κακοβουλία καὶ πανουργία· παρὰ τὸ κακὰ ῥάπτειν, ἤγουν συντιθέναι· κατὰ τὸ κακὰ ῥάπτομεν
ἀλλήλοις· οὐ προσδεῖται τὸ ὑφαίνειν, ἀφ᾽ οὗ τὸ μῆτιν ὑφαίνειν· ἢ καὶ ἄλλως κακορραφία, ἡ τοῦ νοῦ κακοσυνθεσία· συρράπτω δὲ πάλιν
φρενήρης, ὁ τὰς φρένας συρραμμένας ἔχων· ἀλλ᾽ ἔοικεν ἡ κακορραφία, διὰ τὰ κατ᾽ αὐτὴν ἄλγη. Κακορροθεῖ, κακῶς ἀγορεύει.
Κακοσοπμένος, δεινῶς ἐμβλεψάμενος. Κακὸς δειλὸς καὶ τὸ ἄγονον, καὶ τὸ ἰδεῖν, καὶ τὸ μὴ ἀριστεῦον, καὶ ὅλως τὸ ἐνδεές

Καίειν τοὺς νεκρούς, ὃ δὴ καὶ εἰσέτι νῦν ποιοῦσι τῶν βορείων βαρβάρων. ἐποίουν δὲ τοῦτο ἐκεῖνοι πρὸς ἔνδειξιν, τοῦ τὸ μὲν θεῖον τοῦ ἀνθρώπου ἀναφερέσθαι, ὥσπερ ἐν ὀχήματι τῷ πυρὶ, προσμίξαι τοῖς οὐρανίοις· τὸ δὲ γήϊνον κάτω μένειν. τὸ μὲν πυρὶ δαπανηθὲν, τὸ δὲ ἐναπομεῖναν λειψάνας ὀστῶν. οἱ δέ φασιν, ὅτι τὸ μὲν νεκρὸν οὐ καθαρὸν ἐδόκει, ἁγνισμὸς δὲ ἐστὶν ὁ διὰ πυρὸς δαπανᾶν τοὺς νεκρωθέντας, ὅτι καὶ τὸ πῦρ ἁγνιστικόν, διὸ καὶ οἱ καθαρμοὶ διὰ πυρὸς ἐγίνοντο. καὶ Εὐριπίδης δὲ τοιοῦτόν τι ἐμφαίνει, ὅπου φησὶν, ὅτι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας δέμας πυρὶ καθαγνίσαι. ὁ δὲ Λυκόφρων τὸ πρότερα ἐν ναῖα παντρέχει, ἐν ᾗ τὴν Σκύλλαν καυθεῖσαν δημευθῆναί φησι, ἵνα μὴ ἀνακτηθῆναι, ἀναζωθῆναι, καὶ ἀνέσθαι κατὰ τὸν [illegible] τὴν, κακὸν ἄθανατον. ἔδοξε δὲ ποιουμένη ἀληθῶς, τὸν ἡρακλέα καταπῆξαι τὰς τῶν νεκρῶν καύσεις. Καίεσθαι, ἄνευ φλογὸς τύφεσθαι, χωρὶς φλογός. Καίεται πῦρ, ἀντὶ τοῦ ἀνάπτεται. ἢ ἐκπυροῦται. καίεται τὸ ὑπὸ πυρὸς, ἀντὶ τοῦ ἀναλίσκεται. Καικίας, ὄνομα ἀνέμου. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ εὖρον καλοῦσί τινες. Καινέα λόγος τι κάλλος περιττὸν ἔχειν, καὶ ἀνδρεῖον εἶναι καὶ ἄτρωτον διαμεῖναι, μέχρι πέρατος τοῦ ζῆν. καθὰ καὶ ὁ Τελαμώνιος Αἴας παρ' Ὁμήρῳ φαίνεται. ὁ δὲ μῦθος φύσει ἄτρωτον αὐτὸν εἶναί φησι παρὰ τῶν, καὶ ὅτι παρθένος οὖσα τρωθεὶς ἀνὴρ ἐγένετο, καὶ Ποσειδῶνος αὐτῷ συμμιγέντος αἰτησαμένη ἀνὴρ γενέσθαι, καὶ ἄτρωτος μεῖναι, ὧν ἤθελεν ἔτυχε. λέγεται δὲ καὶ ὑπερφρονήσαι ἀκόντιον πάρ φησιν, ἐν ἀγορᾷ μέσῃ πήξας ἐς ὀρθὸν, θεὸν τοῦτο προσέταξεν ἀριθμεῖν. ὅθεν ἡ δίκη τοιήνδ' ἀπὸ τῆς ἀσεβείας εἴσπραξιν ἐποιήσατο, ὑπὸ γὰρ τοῖς Κενταύροις ἄρδην τισὶν ἐλάταις, ἀλλ' ὅτε δὴ γῆν ἤρεισαν, ἄρρηκτον καὶ ἀκαμπτὸν δ' ὑπὸ γῆν, θενόμενον στιβαραῖς καταπίδην ἐλάταις, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος. Καινέα, μυθολογοῦσι πρότερον γεγονέναι γυναῖκα, εἶτα Ποσειδῶνος αὐτῇ μιγέντος, μεταβληθῆναι εἰς ἄνδρα. τοῦτο γὰρ ᾔτησε, καὶ ἄτρωτον. ὕβριστὴς δὲ καὶ ἀπόλλυσι, καὶ ἐνίκησεν. οὗτος ἐκέλευε τοὺς παριόντας ὀμνύναι τὸ δόρυ αὐτοῦ, ἔνθα ἡ παροιμία, τὸ Καινέως δόρυ. τινὲς δέ φασι Καινέα συμμαχῆσαι τοῖς Ἀργοναύταις οὐ κόρωνε. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος περὶ τοῦ θανάτου εἴληφε λέγοντος. ὁ δὲ χλωρῇσιν ἐλάτῃσι τυπεὶς, ᾤχετο Καινεὺς, σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γαῖαν. τοῦτον δὲ αὐτὸν τινὲς διὰ τὸ μὴ τιθύειν τοῖς θεοῖς, μηδὲ εὔχεσθαι, ἀλλὰ τῷ ἑαυτοῦ δόρατι. διὸ Ζεὺς ἐφορμᾷ αὐτῷ τοὺς Κενταύρους. αἱ πεῖς κατὰ γῆν αὐτὸν ὤθησαν. Καινίσαι, καινῶ χρήσασθαι καὶ ἐγκαινίσαι. Καίνιτα, ἀδελφή. Καινίται, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί. Καινεὺς, ὁ τρίτος ἀδελφὸς, ὁ καινεύς. τοιοῦτος δὲ παρά γε τοῖς μεθ' Ὅμηρον. καὶ ὁ μέγας Αἴας ἄτρωτος λεγόμενος τἄλλα διεχαγε τῆς παρ' Ἀρχαίῳ, ὡς καὶ ἱστορεῖ ὁ Λυκόφρων. Καινοτρεπής, μηχάνημά τι καινοπρεπές. Καινός, τόπος ἐν τῷ δικαστηρίῳ οὕτω καλούμενος. εἰσὶ δὲ δ', παράβυστος, καινός, τρίγωνος, μέσος. Ἀριστοφάνης ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσοῦνται. ἔστι δὲ καὶ ἐπώνυμον. Καινός, ὁ νέος ἅμα ὅτι ἐκφανὴς τις ὤν, κατ' ἔλλειψιν πῦρ καινός, ἀεὶ ὁ ἄρτι ἐπιτελεσθείς. Καινοταφία, μεθ' ὃν ἐλίσσεται ὁ νεκρός. Καινοτομία, τὸ κατὰ πάντα πρότερον παρηλλαγμένον τοῦ νόμου τῆς κοινῆς φύσεως, καὶ ἐν μηδενὶ τῇ τῶν αὐτῶν συνηθείᾳ ὁμοιούμενον. τοῦτο δὲ τὸν ὅρον ἀναγκαῖον ἐπίστασθαι, διὰ τοὺς κακῶς νοοῦντας τὴν καινοτομίαν ἐν Χριστῷ. Καινοτομοῦνται, ἐνεργοῦνται. Καινουργικότα, νέα πράγματα ἐργασάμενον. Καινουργισμός, ἡ ἀνακαίνισις, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμόρφωσις. Καινόφιλος, καινόφιλον λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον ἀεί. Καινυμένα, διαφθείρουσα. Καίνυσθαι, νικᾶν, ἀφανίζεσθαι, χανδάνεσθαι, μετρεῖν ἀγρόν. Καίνυτο, ποιητικὴ λέξις, ἐκ τοῦ καίνυμι. σύγκειται δὲ ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐνίκα. κυριολεκτεῖται δέ φασι ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ νικώντων, ὡς ἐκ τοῦ καίνειν, ὃ δηλοῖ τὸ κτείνειν, ἐπεὶ ταυτὸν τὸ καίνυσθαι καὶ κτείνειν. Καινῶς, ἀντὶ τοῦ παραδόξως. Καίνω, τὸ φονεύω. Εὐριπίδης καίνει πατέρα παῖς. καίνω, καὶ τὸ κόπτω καὶ θερίζω. Καιόμενα ξύλα, ἤτοι κοπτόμενα. Παυσανίας δὲ δηλοῖ, τὰ τμηθέντα ξύλα δηλοῖ φησὶ γὰρ δανὰ, ἀκέαστα, ξηρά. παρὰ τὸ δαίεσθαι. δῆλον δὲ ὅτι, ἀκέαστα, τὰ ἄσχιστα. κεάσαι γὰρ ἐπὶ ξύλων, τὸ κόψαι. ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ. Καὶ πολλόν, καὶ πάνυ. Καὶ ποτί τοι, καὶ ποτί σοι. Καίπετος, ἀξίνη. Καὶ προκατὰ πόδα, ἀντὶ τοῦ ἄφνω. Καὶ ῥα, καὶ δὴ αὐτίκα. Καιρεσσα [illegible], ἡ διέπλεουσα. Καίραμα, μέρος νεώς, ἢ ἀμφίεσμα. Καιράτια, οἱ κτίσται ἀπὸ ποταμοῦ. Καιραποῦσι, τοῖς κέρασι τρίζουσι. Καιρία, ἡ ἀπειλοῦσα θάνατον πληγή. Καίρια, ἔγκαιρα, ἢ συμφέροντα. τινὶ γὰρ τῷ φιλίᾳ ἀπόφθεγμα πρόσφορον ἀκοῦσαι. Καιρίαι, τὰ μέρη τὰ λεπτά. βέβαια. ὠφέλημα, ἢ ἐπικίνδυνα θανάσιμα, ἢ ἐπιτήδεια. Καίριον, ἢ τὸ θανάσιμον κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρὰ τὴν κῆρα, ἢ τὸ εὔκαιρον εἰς κίνδυνον. Καίριον, εὔκαιρον, εὔστοχον, μέτριον. καὶ καιριοι οἱ ἐν [illegible], ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπιτήδειον τῷ καιρῷ. σημαίνει καὶ τὸ ἐπικίνδυνον. Καιριώτατα, ἐγκαιρότατα, ἐπικινδυνώτατα, θανάσιμα. Καιρίῳ, Ὅμηρος οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἤγουν οὐκ ἐν ἐπιτηδείῳ μέρει, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ γράψας, πληγῆναί τινα τὰ ἐπιτήδεια. ἰστέον δὲ ὅτι, καιρία πληγὴ μὲν εἰς ἣν ὁ πλήξας οὐκ ἀπώλεσε τὸν καιρόν. οὐ καιρία δὲ, ἀνάπαλιν. καὶ καίριος λόγος, καὶ ἄκαιρος, ὅμοιόν τινα νοῦν ἔχει. Καιροθέουσι, κρατιστοι προτρέχουσι. Καιρός, χρόνος ἐπιτήδειος εἰς ἐργασίαν, καὶ ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον, χρόνος ἀγαθοῦ τινὸς συνεργός. Καιρός ἐστιν, ἐν ᾧ ἕκαστον ἐπιτήδειον παθεῖν ἢ ποιῆσαι. Καιροφυλακῆσαι, καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. Καιροσέων ὀθονέων, ἀντὶ τοῦ ὑφαντῶν κεκαιρωμένων, ἤτοι ἀγαθὸν ἐχουσῶν καίρωμα. ὅ ἐστι μίτωμα. καῖρος δέ φασι καὶ καίρωμα, τὸ διάπλεγμα, ὃ οὐκ ἐᾷ τοὺς στήμονας συγκεῖσθαι. ἐξ οὗ καὶ καιροστρίδες, αἱ καιροστρίδες γυναῖκες παρὰ Καλλιμάχῳ, ἀντὶ τοῦ ὑφάντριαι. ὁ δὲ εἰπὼν τὸ καιροσέων, ἀντὶ εὐποιήτων ὑφαντῶν, λέγει καὶ ὅτι καῖρος, σειρὰ, δι' ἧς οἱ στήμονες καθίστανται. καὶ ὅρα ἐν τούτοις τὸ καῖρος βαρυθέν, πρὸς διαστολὴν χρονικοῦ τοῦ καιρός. ἔστι δὲ κατὰ ἄλλους, καὶ ἕτερος καίρωμα ἡ διαπλοκὴ τοῦ διάσματος, ἐν ᾗ οἱ στήμονες καθίστανται. καὶ ἄλλως δὲ τὸ διαπλεκόμενον παρὰ τὸν μίτον, ὡς ἂν οἱ στήμονες μὴ συγχέωνται μίτος, δι' οὗ τοὺς στήμονας ἐναλλάττουσι, εἰς πλοκὴν τῆς κρόκης. οἱ δέ φασιν, ὅτι καῖρος, αὐτὸς ὁ μίτος ἐστίν. ἐξ οὗ παράγωγον, ὁ καιρόεις, οὐ θηλυκὸν, καιρόεσσα. θηλυκὴ πληθυντικῶν καιροεσσῶν, καὶ συγκοπῇ καιροσσῶν, καὶ ἰωνικῶς καιροσέων. ἢ ἄλλως, ὡς εἴρηται καὶ μεταθέσει καιροσέων. ὅ ἐστι διμίτων. ἄλλοι δὲ εὐθεῖαν εἶπον, ἡ καιρόεσσα, μονήρη λέξιν. ὅθεν θηλυκὴ πληθυντικὴ καιροεσσῶν, καὶ καιροσέων ἰωνικῶς. Καιροστρίδες, αἱ ὑφάντριαι. καίρωσις γὰρ, ἡ πλοκὴ τοῦ μίτου. Καιρῶ, εὐκαιρῶ. Καισάρεια, ἡ μητρόπολις ἀπὸ τοῦ Καίσαρος. Καίσαραι, περικεφάλαιαι. Καίτρεαι, ὄρη Ἰβηρικά. οἱ δὲ κυρτίας. Καὶ χερσὶ καὶ ἔργοις, καὶ ὡς καὶ ὅμως. Κάκκαν, αἴθω, δαίω, πιμπρῶ, ἐμπρήθω, σμύχω, τύφω, φλέγω, φλεγίζω. Καίω, ὁ μέλλων καύσω. ἐφ' ὧν γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ι ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα, πλεονάζουσι κατὰ τὸν μέλλοντα, τὸ υ. ἀεὶ κλαίω κλαύσω, καίω καύσω. Κακά, κακία. ἢ ὄρτυγος. Κάκαιν, βολβάς.

μαι, ὁ καθεδοῦμαι ἀόριστος ἐκαθέσθην, παρακείμενος σημαίνει περιπατικῶς, ὑπερσυντέλικος σημαίνει ἄχρηστος. οὐ τὸ ἴδιον τοῦ
καθέζου τὸ προστακτικὸν κάθισο, οὐχὶ κάθου. τὸ ἴδιον καθέσθω. τὸ προστακτικὸν κάθωμαι ὁ μέλλων ὁ καθήμενος. τὸ δὲ
καθεσθήτομαι, ἐκαθέσθην, βάρβαρα. Καθίκεο θυμὸν, τὸ δὲ καθικέσθαι ὅπερ ἐστὶν ἅψασθαι, αἰτιατικῇ συντάξει ὅμη
ρος, ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. ἔνθα φησὶν, ἐπεί με καθίκετο πένθος. οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, γενικῇ συντάσσουσι. Καθίκετο πένθος ἄλη
στον, αὐτὶ τοῦ ἵκετο, καὶ κατέλαβε λέγει. οἱ δὲ ὕστερον ἀντὶ τοῦ καθάψασθαι τὴν λέξιν τιθέασι, καὶ γενικῇ συντάσσουσιν. οὕτω γὰρ
καὶ ῥάβδῳ τὶς καθικέσθαι τινος λέγεται. Καθικνεῖσθαι, καθάπτεσθαι. Καθίκοντο, καθήψαντο. ἐχάλασαν. Καθικόμε
να, καθαψάμενα. ἐλθόντες. Καθίκρμαι, αὐθυπότακτον. Καθιλύσας, ἀθροίσας. Καθιμᾶσθαι, καθιστᾶσθαι. Καθιμᾶσι
κατέντλησι. Καθιμονᾶσι, καθίησι. Καθιμῶσι, χαλῶσι. καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι. Καθίξας καὶ λυγίξων, αὐτὶ τοῦ
καθίσας καὶ λυγίσειν. προφέρουσι δωριεῖς τοὺς μέλλοντας τῶν ῥημάτων εἰς ξω διὰ τοῦ ξ. Καθίξω, γράφεται βαρυτόνως. ὁ
μοίως γὰρ οἱ δωριεῖς ἡμῖν προφέρουσιν. Καθιππάζεσθαι, καταλαύνειν. ἐρίζειν συντρέχειν. Καθίπταται, ἐπάνω πίπτει.
Καθίππαξις, τρματῆς ὄνομα παρὰ λακεδαιμονίοις. Κάθισαν, καθίδρυσαν. Καθίσατο, ἱδρύσατο. Κάθισον, μεταβατικῶς
κεῖται παρ' ὁμήρῳ. καθὰ χρύσιππον, καὶ σωφρόνισον ἀλλήλους. ἔστι δὲ ὅτι, κἀμὲ μεταβατικῶς, οἷον καθίζω, αὐτὶ τοῦ καθίζο
μαι. Κάθισον καὶ κάθισο διαφέρουσι. τὸ μὲν κάθισον, πρός τινα ἱστάμενον λέγεται, ἵνα δηλονότι καθίσῃ. τὸ δὲ καθί
σο, πρὸς καθιζόμενον, ἵνα καθίσῃ, καὶ μὴ ἐξαναστῇ. Καθίστα, ἑτοίμαζε. στῆσαι πρίσον. Καθιστάμενος, πρὸς τὸ βέλ
τιον μεταγῶν. Καθίσταται, αὐτὶ τοῦ γίνεται. Καθίστατο, ἐπεμελεῖτο. ἐφρόντιζεν. Καθιστᾶ, δείκνυμι. τρισ. Καθίστη
προστακτικὸν ἐκ τοῦ ἵστημι, προστακτικὸς ἵστη ὡς. ὁ μετὰ προθέσεως καθίστη. ἰσοκράτης, ἀλλὰ τὴν σαυτοῦ σωφροσύνην
παράδειγμα τοῖς ἄλλοις καθίστη. Καθίστησι, προχειρίζεται. Καθόδοις, ἄγυιαῖς. περιόδοις. Κάθοδος, ἀττικόν. ἐπάνο
δος, ἑλληνικόν. Κάθοδος, ἡ τῶν φυγάδων ἐπάνοδος. πρόοδος, ἡ προέλευσις καὶ προχώρησις. καὶ ἡ ἐπίδοσις. ἔξοδος, ἡ ἐξα
γωγὴ ἧς τὸ ἐναντίον εἴσοδος, ἤτοι εἰσφορά. σύνοδος δὲ, ἡ συνέλευσις. πρόσοδος, ἡ προσφορὰ καὶ ἡ προσένεξις. Καθολικῶς
καθόλου. Καθ' ὁμοίωσιν τὴν τῆς ἀρετῆς, κατὰ τὸ δυνατὸν ὁμοίωσιν. Καθολικὰ, συγγενικὰ λάκωνες. Κάθομον, κατὰ
τὸ αὐτό. Κάθομον, κατὰ λόγον καθ' ὅμοιον. καθ' ὁδὸν τὴν προσήκουσαν. Καθοπλίζει, καθορᾷ. Κάθοπτροι, ἀόρατοι.
Καθορίζει, ὁρίζει. Κάθορμα, τὰ ἔνορμα περιθέματα ἀρραβωνιακά. ἢ κόσμια περιτραχήλια. Κάθος, σωρός. Κα
θουρεῖν, ἀλώπεκα. Καθότι καὶ καθά. τὸ δὲ καθὼς παρὰ τοῖς δοκίμοις οὐκ ἔστι. Κάθου, ἐκ τοῦ ἐκάθισο, ἀποβολῇ τοῦ σ,
καὶ τροπῇ καὶ συναιρέσει ἐκάθου. καὶ τὸ προστακτικὸν κάθου. ἢ κάθου, ἀπὸ τοῦ ἕω, τὸ καθέζομαι. ὁ μέλλων ἕσω. ὁ δὲ ὕστερος
ἀόριστος ἕον. ὁ μέσος ἑόμην ἕου, καὶ κράσει οὗ. τὸ προστακτικὸν μετὰ τῆς προθέσεως κάθου. Καθοσίωσις, δικαίωσις. κατά
κρισις. Καθοσιούμενος, αὐτὶ τοῦ ἱεροφορῶν. Καθοσιωθεῖσαι, ἀνατεθεῖσαι. Καθόσον, ἐπίρρημα ὅσον. Καθυλομα
νοῦντα, ὕλην ἔχοντα πολλήν. Καθ' ὕπαρ, κατ' ὄναρ. Καθ' ὑπερβολὴν, ὑπερβαλλόντως. καθ' ὑπερνικῶντες, ὑπερ
βάλλοντες. ἐνίκησαν. Καθύπερθεν, ἄνωθεν ὑπεράνωθεν. Καθυπέρτερον, μεῖζον. Καθυπερτέρους, πλεονεκτοῦντας.
Καθυποσχεῖτο, ὁμολογεῖτο. Καθυπόστασιν, τὸ ἐκ διαφέρον φύσεων ὑφεστὸς πρᾶγμα. Καθυφαίνειν, ἐνδοῦναι. ὑπο
χωρεῖν. καθυποβάλλειν. Καθυφῆκα μὲν, ἀφῆκα. εἴασα. Καθυφεὶς καὶ καθυφέσθαι, ἡ ἐνδοὺς καὶ ἐνδοῦναι ἀριστοφάνης
ἐν βατράχοις ὑφέσθαι μοι δοκεῖς. Καθυφῆκε τὸν ἀγῶνα, αὐτὶ τοῦ ὕφεσιν ἐποίησε. Καθυφιέντα, αὐταλλάττοντα. προ
δίδοντα τὸ δίκαιον. Καθυφῆκεν, ἐνέδωκεν ὑπερκατίθει. Καθυφῆς, προδοὺς. καταλιπὼν. Καθωμαρμημένα, καθ' ὅ
μαρον εἰρημένα. Καθ' ὥραν, ἐν πάσῃ ὥρᾳ. κατὰ καιρόν. Καθωραΐζεται, σεμνύνεται. Καθὼς, ὥσπερ. καθάπερ. Κα
θοπιύθη τὸ λάαος, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, τοῖς καθήκουσι νόμοις ἀνιερώθη. καθηγιάσθη. ἢ ὁσίως ἀνετέθη. Καθωσιωμέ
νος, ἀνακείμενος. ἐγγεγραμμένος. Καὶ ὁ σύνδεσμος περιττὸς παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. καὶ τοῦτο μυρία παραδείγματα ἔστιν εὑ
ρεῖν. Καὶ σύνδεσμος, ἀεὶ ἐν τῷ λόγῳ διπλασιάζεται. οἷον ὁ σωκράτης, καὶ περιπατεῖ καὶ διαλέγεται. καὶ σωκράτης γράφει
καὶ μετὰ τοῦ διαλέγεται καὶ γράφω καὶ σὺ. καὶ ὁ ἐμὸς δοῦλος καὶ ὁ σός. καὶ ἐγὼ καὶ σὺ γράφομεν. Καὶ, προτάσσεται τῆς λέξεως ὁ
δὲ τι ἐπιφέρεται ἐγκλινόμενος. θεοί τε καὶ ἀνέρες. καὶ οὕτω τοι ἄλλοις συντάσσονται ὥστε τὸν τε προηγεῖσθαι τοῦ καί. ἀρκτι
κὸς δὲ ὑπάρχων ὁ καί, δεῖ πάντως καὶ ἕτερον καί ἐπιφέρεσθαι, ἤτοι ῥῆμα συμπλέκοντα ῥήματι, ἢ ὄνομα ὀνόματι, ὅπως
ἔτυχε συντασσόμενος ὁ προέτος. εἰ γάρ τις λέγοι, καὶ περιπατεῖ σωκράτης, ἐπιφέρει ἐξ ἀνάγκης, καὶ διαλέγεται, ἢ τοιοῦ
τό τι. εἰ δὲ καὶ σωκράτης γράφει λέγοι, ἐποίσει δή που καὶ μετὰ τοῦ, ἢ ἄλλος τις. καθόλου γάρ τοι ὁ γούμενος ὁ συμπλεκτικός,
ἢ ὁ διαζευκτικός, ὅμοιον ἀπαιτεῖ μέρος, ἤτοι ἐπιτακτικὸν, ἢ ἀπαρέμφατον καὶ εἰ μὲν ἐπιτακτικὸν, τὴν αὐτὴν πτῶσιν. εἰ δὲ ἀπαρέμφατον,
τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν. ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης. οἷον καὶ γράφω καὶ τοῦ. ἢ γράφω ἢ τοῦ. καὶ ὁ ἐμὸς δοῦλος καὶ ὁ σός. καὶ ἔξεστι δὲ αὐτῇ τῆς
αὐτῆς συντάξεως συνάπτειν ἀρθρικὰς εὐθείας ταῖς γενικαῖς. οἷον, ἄριστα τὰ ὁμηρικὰ ἔπη καὶ τὰ ἡσιόδου. διαφερούσης
δὲ τῆς ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα φυλάττεσθαί γε ἀνάγκη. οἷον καὶ γράφω καὶ γράφοιμι. καὶ ἔλεγες καὶ λέγε. τῆς αὐτῆς
δὲ οὔσης, διάφορα κεῖται τὰ ῥήματα. καὶ περιπατῶ καὶ διαλέγομαι. καὶ πῶς δὲ τὰς αὐτὰς ἀπαιτεῖ ὅ τι συμπλεκτι
κὰ καὶ διαζευκτικὰ, ἢ ἰσούμενοί τι, καὶ μεταξὺ τιθέμενοι, ἐπεὶ πρὸς τὸ αὐτὸ ἀναφέρονται ῥῆμα. οἷον καὶ ἐγὼ καὶ σὺ γράφομεν
ἢ ἐμοῦ ἢ σοῦ φείδεται. Καιάδας, παρὰ λάκωσι βασιλικὴ φρουρὰ, καὶ σικελιώταις. παρὰ δὲ πέρσαις, ἄκρημα μεσότη
φρας. παρὰ δὲ αἰθίοψιν, οἱ κακοῦργοι χρυσαῖς ἁλύσεσιν ἐδέδεντο. εἰς δὲ τὸν καιάδαν εἰώθασιν οἱ λάκωνες τοὺς κακούρ
γους ῥίπτειν. Καί γε, καί τοι. Καιδὴ, λοιπὸν ἤδη. Καὶ ἄλλως, καὶ ἄνευ τούτου. Καίατα, ὀρύγματα. ἢ τὰ ὑπὸ σεισμῶν καταρ
ραγέντα χωρία. Καὶ αὖθις, καὶ αὖτις καὶ πάλιν. Καὶ αὐτῷ, καὶ ἐμοὶ αὐτῷ. Καὶ ἀχνύμενοί περ, περιλυπούμενοι. Καὶ γὰρ ῥα, καὶ
γὰρ δή. Καὶ δὴ, ἀντὶ τοῦ ἤδη. Καὶ γάρ τοι, τοιγαροῦν. Καὶ δή μοι, καὶ δὴ ἐμοί. Καί ἑ, καὶ αὐτόν. Καίετο, ἐκαίετο. Καιετα, κα
λαμίνθη βοτανή. Καικάσαι, καταγελάσαι. Καικίνας, ὁ καικίας ἄνεμος. ἀπὸ τοῦ καΐκου ποταμοῦ. Καικύλειν, τὴν κεφα
λήν. Καὶ κλαδί, καταπάξει. Καὶ μάλα, καὶ δὴ ἐμοῦ. Καὶ μέντοι, καὶ ἔτι καὶ μήν. Καὶ μὲν τὰ, καὶ τούτων μὲν. Καί με πρὸς μῦθον ἔειπε,
καὶ προσεῖπέ με τῷ λόγῳ. Καὶ μὴν, καὶ ἔτι. Καί μιν, καὶ πρὸς αὐτόν. Καὶ μὲν δὴ, αὐτὶ τοῦ ἀλλὰ μὲν οὖν, αὐτὶ τοῦ μᾶλλον μὲν οὖν.
Καιναὶ πόλεις. Καινὸν, τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον καὶ τὸ παράδοξον κατὰ τὸ δὲ τὸ μάταιον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Καινία, τίκο

κλείουσι πάσης ἀλκῆς καὶ θείας ἀρετῆς, τέσσαρες δὲ τὸν πέντε ἀνδρῶν, οὐδαῖος, χθόνιος, ἐχίονος, πέλωρος, ὑπερήνωρ. ἐξ αὐτῶν Κάδμος τὸ λοιπὸν κατῴκισεν ἐν Θήβαις. λέγει δὲ Ἑλλάνικος ὅτι, Κάδμος ἐξελὼν τοῦ ὄφεως τοὺς ὀδόντας ἔσπειρεν. ἐκ δὲ αὐτῶν πέντε ἄνδρες ἔφυσαν, οὐδαῖος, χθόνιος, πέλωρ, ἐχίων, ὑπερήνωρ. καὶ ὁ μὲν Ἑλλάνικος μόνους φησὶ τούτους βεβλαστηκέναι, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, πολλοὺς καὶ ἄλλους. Κάδος, κεράμιον. Κάδος, παρὰ τὸ χαδῶ, τὸ χωρῶ. περισπωμένως ὁ μέλλων χαδήσω. ἀφ' οὗ τὸ κεχάδηκα κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. ῥηματικὸν ὄνομα χάδος καὶ κάδος, τὸ χωρητικὸν ἀγγεῖον. Κάδυτα, εἶδος σταφυλῆς. Καδρατὶς, κατωφερής. Κάδρισον, κάθισον. Κάδυρος, καὶ πρὸς αἴσχεις. Καθα, καλαμίνθα. Κάειρα γυνὴ, ἡ καρίνη κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡ καρικὴ, ἤγουν ἐκ καρίας. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ κεῖται ἐξ ἑαυτῆς κάειρα. ἔστι δὲ εὑρεῖν παρά τισι τῶν παλαιῶν, καὶ ὅτι διὰ τοῦ ι τινὲς τὸ κάειρα γράφοντες, εἶτα καὶ δισυλλάβως καῖρα συναιρεθέντος, ἔλεγον. κατὰ τὸ ὄνομα δὲ τρόπον καὶ δάειρα κατὰ αἴλιον διονύσιον διὰ τοῦ ι γράφειν πρός τινων, εἶτα συναιρεθὲν δισυλλάβως ὑπὸ ἀττικῶν, δαῖρα ὀνομάζεται. ἣν δὲ φασὶ μητέρα ἐλευσῖνος. Καθὰ, οἱ ἀττικοὶ χιῶνται, καθὼς οὐδέποτε. Καθαγιάσω, καθοσιώσω, καθιερώσω. Καθαγιάζεται, ἀφιεροῦται. Καθαλλόμενος, καταπηδήσας. ὁ δὲ καθαλλόμενος τοῦ ἵππου, καὶ τὸ ξίφος ἑλκύσας, παίει αὐτόν. Καθαίρεσις, ἡ καταστροφή. καὶ κατάλυσις. Καθαιρήσετε, ἀντὶ τοῦ καθελεῖτε. οὕτως θουκυδίδης, καὶ πάντα ἄλλοι οἱ πλεῖστοι. Καθαιρήσονται, καταλήψονται. Καθαίρω, ἁγνίζω. ἁγνιῶ. σμήχω. ἀφοσιῶ. Καθαίρουσι τοῦ ξύπου, καὶ ἀπὸ ῥύπου. Καθαίρω, θεία λέξις παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἐξ οὗ καὶ αἱ θρυλλούμεναι καθαρμοί. τὸ μέντοι κάθαρμα, οὐ σεμνὴ λέξις. ὥσπερ οὐδὲ τὸ λῦμα, ὅθεν ὁ λυμεών. Καθαίρω προπαροξυτόνως, τὸ ἀποσμήχω. Καθαιρῶ περισπωμένως, τὸ καταβάλλω. καθαιροῦμαι, τὸ καταβάλλομαι. Καθαιρήσουσι, ἀντὶ τοῦ καθελοῦσι τὰ βλέφαρα, καὶ οὕτω μύσαι ποιήσουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καλύψαντες. Καθάπαξ, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ παντελές. ἅπαξ εἰρῆσθαι οἱ παλαιοὶ σημειοῦνται παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἐν φ, λέγοντες καὶ ὅτι οὐδὲ κατὰ λέξις ἐστὶν, καὶ ἀρχὴ αὖθις ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἐπιρρήματος ἐστὶ τὸ τῶν ποιητῶν, ἀλλ' οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἐν τῷ καθάπαξ ἐὼν δέχονται. Καθαπτόμενος ἐπέεσσιν, ἀντὶ τοῦ φιλοφρονούμενος. ὅ περ ἐν πλείστοις ἔχει ἐν τῷ μαλακοῖς καθαπτόμενος ἐπέεσσι. Καθάπτεσθαι, τὸ ἀντιποιεῖσθαι καὶ φυσικῶς ἀπτάζεται. Καθάπτεσθαι ἐν β Ὀδυσσείας λέγει Ὅμηρος, τὸ ἀμείβεσθαι, ἢ ἀποτίνεσθαι ἁπλῶς διὰ λόγου πρός τινα. ἐπεὶ καὶ ἅπτεσθαι τινὸς οὐ μόνον σωματικῶς, ἀλλὰ καὶ λόγοις λεγόμεθα. οὕτω καὶ τὸ καθαπτόμενος φίλον ἦτορ, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ λαλῶν. παρὰ μέντοι τοῖς ὕστερον καθάπτεσθαι λέγεται, τὸ τραχύτερον ἐν λόγοις προσφέρεσθαι, καὶ μὴ φιλικῶς. Καθάπτεσθαι παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ λογικῶς ἀποτίνεσθαι. οἷον ἐν στήθεσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ, τουτέστιν πρὸς τὴν καρδίαν ἀποτεινόμενος. Καθάπτεσθαι λόγοις, οὐκ ἀεὶ ἐπὶ χόστερον τινὸς ὕβρεως, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς, ἐπὶ τοῦ ὁμιλεῖν, καὶ λόγον τινὰ ἀξιοῦν. Ὅμηρος ἀλλὰ σύ τὸν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν, ἀντὶ τοῦ καθάπτου. Καθάπτομαι τοῦ δεῖνος, καὶ ἅπτομαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Καθάπτομαι, τὸ σφόδρα λυπῶ, συντάττεται καὶ πρὸς γενικὴν καὶ πρὸς αἰτιατικήν. Καθαπτόμενος, ἐπιπλήττων. Καθαπτόμενοι, αἰσθανόμενοι σφοδρῶς παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Καθαπτὸς, ἐν δὲ Συμμάχος. Ἀριστοφάνης στεβρὰς δορὰς καθαπτός. Κάθαπτος, τῷ τρόπῳ ὡς μόναρχος. λέγει δὲ τὸν καθειμένον ἐξ ὤμων τὰς δορὰς καὶ τοὺς θύρσους ἐξεστοκισμένους φορεῖν. Καθάρβυλος, χλανὶς ποδήρης ἕως τῶν ἀρβυλῶν. Κάθαρμα. παρὰ τὸ καθαίρω, ὁ μέλλων καθαρῶ, κεκάθαρκα, κεκάθαρμαι, ἀντὶ τὸ ἀποκαθάρισμα. ἢ καὶ τὸ χοιρίδιον, ὃ τὴν ἐσίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὁ δὲ ἐπιπλάνων δημοσίως περιστίαρχος ἐλέγετο. Καθαρθῆναι, μαστιγωθῆναι. Καθαρίζων, κομψευόμενος. Καθαρεύω, καθαρός εἰμι. Ἀριστοφάνης τὴν γνώμην μὴ καθαρεύων. Καθάρματα ἐλέγοντο, οἱ ἐπὶ τῷ καθάρσει λοιμοῦ τινὸς, ἤ τινος ἑτέρας νόσου θυόμενοι τοῖς θεοῖς. τοῦτο δὲ τὸ ἔθος καὶ παρὰ Ῥωμαίοις ἐπεκράτησεν. λέγεται δὲ καὶ καθαρισμός. Καθάρματα, ἔτρεφον τινὰς Ἀθηναῖοι λίαν ἀγεννεῖς καὶ ἀχρήστους, καὶ ἐν καιρῷ συμφορᾶς τινὸς ἐπελθούσης τῇ πόλει, λοιμοῦ λέγω ἢ τοιούτου τινὸς, ἔθυον τούτους, ἕνεκα τοῦ καθαρθῆναι τοῦ μιάσματος. οὓς καὶ ἐπωνόμαζον καθάρματα. Κάθαρνα, ἱερεῖς Δήμητρος, ἢ σωρός. Καθαροὶ, οἱ τὴν καθολικὴν αἵρεσιν κεκτημένοι, καὶ μηδὲν ἑαυτοῖς συνειδότες πονηρόν. ἢ οἱ ἐν σωφροσύνῃ διάγοντες, ὡς τὸ μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ. Καθαρὸς τῇ καρδίᾳ ἐστὶν, ὁ μὴ λαμβανόμενος ἑαυτοῦ ἐπὶ ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ, ἀεί τι σοφὸν ἐλλείψει, καθαρίσας ἐστὶν ἡ ἀμέλεια. Καθαρσίς ἐστιν, ἀποκάθαρσις χειρόνων καὶ ἐκτμῆσις μολυσμάτων. Καθαροποιεῖ, σαίρει. Καθάρσιον, αἰχίνης κατὰ τιμάρχου. ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ θέατρα, καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους, μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἃ περ ὠνόμαζον καθάρσια. τούτου δὲ ἐποίουν οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι, ἅπερ ὠνομάσθησαν οὕτως, ἢ ἀπὸ τοῦ περιστοιχεῖν, ἢ ἀπὸ τῆς ἑστίας. Καθαριώτερα, λαμπρότερα. Καθαρῶς, ἀκριβῶς. σαφῶς. Καθ' αὑτό ἐστι τὸ πρώτως κατ' οὐσίαν προσόν τινι, καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς, ὡς τὸ λογικὸν τοῦτο γὰρ οὐσιωδῶς πρόσεστι τῷ ἀνθρώπῳ. Καθαῦσαι, ἀφανίσαι. Καθ' ἑαυτὸν, καὶ κατ' ἐμαυτὸν καὶ καθ' ἑαυτὸν λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ ἰδίᾳ μηδενὸς ἄλλου γινώσκοντος. Καθεδεῖται καὶ καθιεῖται, κάλλιον λέγουσιν ἢ καθίσει. Καθεδοῦμαι μαχοῦμαι ὀμοῦμαι, ἀντὶ ἐνεστῶτος ὄντος, μέλλοντος ἔχουσι σημασίαν. Καθεδοῦμαι, καθεσθήσομαι. Καθέδρα, ἡ ἐπίχισις παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ θυσία ἀδώνιδος. Καθέζομαι, ἐπὶ τὴν καθέδραν καὶ τὸν σκίμποδα. Καθίζομαι, ἐκαθιζόμην, καθεδοῦμαι, καθεζόμενος, καθεσθῆναι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων. καθίζω καὶ καθίζομαι καὶ καθίζω ἕτερον. Καθεικέναι, καθεικὼς πέμψας. Καθεῖλεν, κατέβαλεν. Καθειμένος τὴν πώγωνα, ἢ βαθὺ ἔχων, ἐκ τοῦ εἷσω, μέλλων εἷσα, ὁ παρακείμενος εἷκα, ὁ παθητικὸς εἷμαι, ἡ μετοχὴ ὁ εἱμένος, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως καθειμένος. Καθεῖναι, χαλάσαι καὶ καθείς. Καθειμένην, κεχαλασμένην. Καθεῖλας, κατέλυσας. ἀπέκτεινας. κατέβαλες. Καθεῖναι, ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι. Καθεῖεν, ἐκρέμασεν. Καθείργνυται, συγκλείεται. Καθεῖρκται, ἠσφάλισται. καὶ καθείρκτο, ἐφυλακίσθη παρὰ τὴν εἱρκτήν. Καθείρξεν, ἐγκέκλειστο. Καθ' εἱρμὸν, κατὰ ἡρμοσμένην ἀκολουθίαν. Καθεὶς, ἐμβαλὼν χαλάσας. Καθεστὸν, εἶδος φιλήματος. Καθεῖσαν, ἀπὸ τοῦ ἵω, οἷον τὸ κάθημαι προχωρεῖ ἐν φυλάσσει τὸν τόνον, ὡς τὸ κάθηται, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ εἶχε μὲν εἰ ποιεῖν κάθισον

διὰ τοῦ ι,

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α·

Κάππα τὸ στοιχεῖον, ὅτι κάδμου εὕρημά ἐστιν· ἢ κάππα τὸ ὄν, τὸ ἔχον ὄπα, ὅ ἐστι φωνήν· τὰ γὰρ ψιλὰ παρὰ τὰ ἄλλα τὰ ἡμίφωνα ἐλάττονα ἔχει τὴν προφορὰν τῆς φωνῆς. Κααρτίας, βάτραχος. Κααστώριον, πρυτανεῖον. Κάασκα, πεδίδρομα, πρόχια. Κάβαισος, ἄπληστος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν· καὶ τὸ ὑμάθυσον ὑμᾶς. Κάβαξ, ὁ πανοῦργος. Καβάσι, καταβεβλημένα λάκκοις. Καββαλεῖν, ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν δωριεῖς λέγουσι. κάββαλεν ἐν τῷ ἰῶτα τῆς ἰλιάδος, ὁ ἀττικὸς ἀντὶ τοῦ ἔβαλεν, ὅ ἐστιν ἔθετο· ἢ βαστάξας αὐτὸν, εἶτα κατέθετο· οὕτω καὶ παλαιστὴς καταβάλλει τὸν ἀντίπαλον. Καββαλὶς, ὁ καταβαλών· ὁ ἀπὸ κάπης ἅλις ἐσθίων· ἢ καββάλης, ὁ καταβάλλων, οἷον ὁ ἀπὸ ἀγέλης κάπης ἐσθίων. Καβάλλης, ἐργάτης ἵππος· ἔστι δὲ ἡ χρῶτις τοῦ τρικλίνου πομπὴ διὰ τὸ ἀνάκλιτον. Κάββαρα, ἑορτὴ ἀγομένη. Καβδῦχαι, προσδοκῶνται ἄριστοι. Καβεῖροι ἐν σαμοθράκῃ μυοῦνται, μνασέας φησὶ τὰ ὀνόματα, τέσσαρες εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν, ἀξίερος, ἀξιόκερσα, ἀξιόκερσος. ἀξίερος μὲν οὖν ἐστιν ἡ δημήτηρ· ἀξιόκερσα δὲ, ἡ περσεφόνη· ἀξιόκερσος δὲ, ὁ ἅδης· ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος, κάσμιλος ὁ ἑρμῆς ἐστιν, ὡς ἱστορεῖ διονυσόδωρος. ἀθηνίων δέ φησιν, ὅτι διὸς καὶ ἠλέκτρας ἐγένετο ἰασίων καὶ δάρδανος· καβεῖροι δὲ δοκοῦσι προσαγορεύεσθαι, ἀπὸ καβείρων τῶν κατὰ φρυγίαν ὀρῶν, ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν· οἱ δὲ δύο εἶναι τοὺς καβείρους φασὶ πρότερον, πρεσβύτερον μὲν δία, νεώτερον διόνυσον. Κάβειος, νέος παφίων. Καβειρὼν, πόλις· καὶ κάβειροι, ὄνομα ἔθνους· σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας. Κάβηξ, ὁ λάρος διὰ τὸ ἀδηφάγον· κάβη γὰρ, ἡ τροφή. Κάβηλος, ὁ ἀποκεκαλυμμένος τὸ αἰδοῖον· ὁ δὲ ὄνομα, ἢ ὁ πηλὸς πηκτός. Καβισὸς, πόλις· καὶ καβισόθεν, ἀπὸ καβισοῦ πόλεως. Κάβλημα, περίστρωμα λάκωνες. Κάβλη, μάνδαλος τῶν θυρῶν πάφιοι. Καβλέει, καταπίνει. Κάβος, εἶδος μέτρου κάβου κάβος. Καβύλη, χώρα τῆς θράκης· ἵδρυμα πρὸς τῷ πάξω ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς θράκης. Καγαθῦσαι, κεκραθεῦσαι. Καγκαίνει, θάλπει· ξηραίνει. Καγκάλεα, κατακεκαυμένα. Καγκαλέον, ὅ ἐστι χαῖρον. Κάγκανα, κατάξηρα ξύλα. Καγκὲς, πύελος. Καγκύλας, κηκίδας αἰολεῖς. Κάγρα, καταφυγὰς σαλμαρά. Καγριλαὶ, χειμεριναί. Καγχάζων, ἀσέμνως γελῶν. Καγχαλόωσι, χαίρουσι. Κάγχαμος, κισσὸς παρὰ κρητικῇ τῇ. Κάγχαρμον, τὸ τὴν λόγχην ἄνω ἔχον μακεδόνες. Καγχλάζω, κακοδαιμονῶ· κακοπραγῶ· κάμνω· καταφιλῶ· ἀμεταβάτως συντάσσεται. Κάγχρυς, τὰς κριθάς· καὶ καγχρυδίας ἄρτος. κάγχρυς οὖν, τὰς ἀλεσθείσας κριθάς. Καδαλίων, κολοβαθριστής· ἔστι κάδαλα, κοιλώματα. Κάδαμος, τυφλὸς σαλαμίνιοι. Καδαρὸν, θολερόν. Καδδ' ἔβαλεν, ἀντὶ τοῦ κατέβαλε· κατέρριψεν. Καδδ' ἔλασε, κατήλασεν. Κάδδης, ἁγιασμὸς ἑρμηνεύεται· καὶ συνοίσει κύριος τὴν ἔρημον κάδης καὶ κάδης, ὄνομα τόπου. Καδδίαθε, κάθισον. Καδδ' εἷσε, κατεκάθισε. Κάδδιχον, ἡμίεκτον· ἢ μέτρον· καὶ αἷς θεαῖς θυόμενα ἄρτοι, κάδδιχα. Καδδραθέτην, ἀντὶ τοῦ κατέδραθον αἰολικῶς· ἢ ἀντὶ κατεδραθέτην. Καδδῦσαι, καταδῦσαι. Καδίσκοι, σίπυα, εἰς ἃ τὰ ἱερὰ ἐτίθεσαν· ἢ τὰ ἀγγεῖα, εἰς ἃ τὰς ψήφους ἔφερον. Καδίσκους, τοὺς ἐν τῷ δικαστηρίῳ κάδους, ἐν οἷς τὰς ψήφους καθίεσαν· ὑποκοριστικῶς λέγει ἀριστοφάνης ἀντὶ τοὺς καδίσκους τοὺς κάδους τῆς κλεψύδρας, ὅπου αἱ ψῆφοι· ὑποκοριστικῶς δὲ τὰς κάλπεις, ἔνθα τὰς ψήφους καθίεσαν οἱ δικάζοντες. ἐκ τούτου δηλοῖ τὴν ἀντὶ τοῦ δικαστηρίου ἄφιξιν· δύο καδίσκοι ἦσαν τῶν ψήφων, εἷς μὲν ὁ ἐλέου ὁ ὄπισθεν· ἕτερος δὲ ὁ ἔμπροσθεν θανάτου· ἄλλως ἀμφορεῖς ἦσαν, ὧν ὁ μὲν κύριος λεγόμενος, εἰς ὃν τὴν κυρίαν ψῆφον καθίεσαν οἱ δικασταὶ, ἢ καταδικάζοντες ἢ ἀπολύοντες· ὁ δὲ ἕτερος ξύλινος, εἰς ὃν τὰς ἀκύρους καθίεσαν· ὕστερον δὲ πάντες διεψηφίσαντο, εἰς χαλκοῦν κάδον διηριθμοῦντο αἱ ψῆφοι· κατεδίκαζον μὲν αἱ τετρυπημέναι, ἀπέλυον δὲ αἱ πλήρεις. Καδμῖλος, ὁ ἑρμῆς βοιωτικῶς· οὗ καὶ κλεοβούλης υἱὸς ὁ μυρτίλος, ὁ οἰνομάου ἡνίοχος. Καδμεία νίκη· οἱ μὲν, ἀντὶ τῆς ἀκερδοῦς καὶ ἀνωφελοῦς ἐξελάβοντο ψογεράς· οἱ δὲ, ἀντὶ τῆς ἄκρας καὶ καθ' ὑπερβολὴν· καὶ τὸ ἅλμα δὲ ἔχει· τὸ μὲν, παρὰ τοῦ ἀνθρώπου σκοπεῖσθαι· τὸ δὲ, ἔνδον προδηλοῖ, ἔστι ὅ φασιν ἄντονον· ὁμοίως δὲ λόγῳ καὶ τὸ ἀπὸ δρυὸς ἢ ἀπὸ πέτρας εἶναί τινα, οὐ μόνον ἀρχαιολογίαν παλαιοτάτην σημαίνει ὁμηρικώτερον, ἀλλὰ καὶ ἦθος ἀτίμαμον κατὰ κυρίαν ἐστὶν ὅτι παρέχουσιν. Καδμεῖος, ὁ θηβαῖος. Καδμείωνας· ἔστι πρωτότυπον αἱ καδμεῖαι, καὶ ἔστιν ὡς πατρωνυμικὸν, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀτρείωνος καὶ πηλείωνος καὶ τῶν ὁμοίων· οἱ δὲ καδμεῖοι, ὥσπερ καὶ οἱ καδμείωνες ἐπωνύμως ἔχουσι πρὸς τὴν πατρίδα θήβας, ἐξ ἧς θηβαῖοι καλοῦνται· παρώνυμα δέ ἐστι τοῦ προγόνου κάδμου τοῦ ἐκ φοινίκης· λέγονται δὲ καδμεῖοι μὲν, ἀπὸ τῆς καδμηίδος γῆς, ἵνα ᾖ ἐκεῖθεν καδμεῖος· καδμεῖος γὰρ κατὰ τὸ ἀχαιῒς ἀχαιός· κάδμος δὲ δοκεῖ, ἀπὸ τοῦ κάζω τὸ κοσμῶ, παρῆκται· καὶ τοῦνομα δηλοῖ τὸν κόσμον, τραπέντος καὶ ἐνταῦθα τοῦ ζ εἰς δ' συνήθως, ὡς καὶ ἐν τῷ ὀκλάζω ὀκλαδίας δίφρος· καὶ χειμάζω χειμάδιον. Κάδμος οὐ κύριον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑρμοῦ ἐπίθετον, οὗ παράγωγον ὁ καδμῖλος παρὰ λυκόφρονι· καὶ ὄρους δὲ ὄνομα· φησὶ γοῦν ὁ στράβων ὅτι κάδμος ὄρος, ἐξ οὗ λύκος ῥέει ποταμὸς ἀμεγέθης. Κάδμος, ὡς ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἐν α΄ φορωνίδος, ἔσπειρε τοὺς ὀδόντας τοῦ δράκοντος, κατὰ ἄρεος βούλησιν· καὶ ἐγένοντο πέντε ἄνδρες ἔνοπλοι, οὐδαῖος, χθόνιος, πέλωρ, ὑπερήνωρ, ἐχίων· ὁ δὲ ἀπολλώνιος πολλοὺς ἄνδρας καὶ ἀλλήλοις πολεμίους πεπολεμηκέναι· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τῆς μουσαίου τιτανογραφίας λέγεται, ὡς κάδμος ἐκ τοῦ δελφικοῦ ἐπορεύετο προκαθηγουμένης αὐτῷ τῆς βοός· ἱππίας δὲ ὁ δήλιος ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις φησὶν, ἔθνος τι καλεῖσθαι σπαρτούς· καὶ ὁμοίως ἀπρόματος· φερεκύδης δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ οὕτω φησὶν, ἐπειδὴ κάδμος κατῳκίσθη ἐν θήβαισιν, ἄρης δίδωσιν αὐτῷ καὶ ἀθηναίη τοῦ ὄφιος τοὺς ἡμίσεας ὀδόντας, τοὺς δὲ ἡμίσεας αἰήτῃ· καὶ ὁ κάδμος αὐτίκα σπείρει αὐτοὺς εἰς τὴν ἄρουραν, ἄρεος κελεύσαντος, καὶ αὐτοῦ ἀναφύονται ἄνδρες ὡπλισμένοι· ὁ δὲ κάδμος δείσας, βάλλει αὐτοὺς λίθοισιν· οἱ δὲ δοκέοντες ὑφ' ἑωυτῶν βάλλεσθαι,

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ἴψ, ὁ σκώληξ· καὶ κλίνεται ἰπὸς, ἐπὶ τῷ πληθυντικῷ ἶπες. Ἴψαι, βλάψαι. Ἴψας, ἔβλαψας, ἐμίσησας, ὀδύνησας. Ἴψαο, ἴπτω τὸ βλάπτω· ἀφ' οὗ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α ἰάπτω· ὁ μέλλων ἴψομαι· ὁ ἀόριστος ἰψάμην· τὸ δεύτερον πρόσωπον ἴψω καὶ ἰωνικῶς ἴψαο, ἐκ τοῦ ἴψατο τρίτου προσώπου ἀποβολῇ τοῦ τ. Ἴψας, ἔβλαψας, ἐμίσησας, ὀδύνησας· ὅθεν καὶ ἶψ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ δίψα, ὡς βλαπτική· καὶ πολυδίψιον ἄργος κατά τινας, τὸ πολυβλαβές· ἐν καὶ ἕτεροι τὸ πολυπόθητον φασιν. Ἴψεται, ἀντὶ τοῦ βλάψει· ἰάπτω, ὁ μέλλων ἰάψω· ὁ μέσος ἰάψομαι ἰάψεται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ α ἴψεται. Ἴψομβροι, φθίνονται. Ἴψον, τὸν κισσὸν βοιωτοί. Ἶψοι, δεσμωτήριον. Ἴψω, ἔβλαψας· μέγα δ' ἴψαο λαὸν ἀχαιῶν.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ἰῶ, τὸ πορεύομαι· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἴον· ἐς ι· καὶ τὸ προστακτικὸν ἴθι ἐν μεταθέσει. Ἰῷ ἤματι, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἰώ, σχετλιαστικόν. Ἰὼ φρασταί τρισάθλιοι καὶ πεντάκις καὶ πολλάκις δεκάκις, ἀπολοίατο τὰ μέγαρα· ἔστι δὲ πόλις λακωνική. Ἰὼ, ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἰωβηλαῖος μὲν, παρὰ ἰουδαίοις τιμώμενος· ἱστέον ὅτι τὸ πεντηκοστὸν ἔτος καθ' ἑπτὰ ἐτῶν ἑβδομάδας ἐτιμᾶτο παρὰ ἰουδαίοις· ὁμοίως ταῖς ἑβδομάσιν ἡμέραις. Ἰωγὴ, σκέπη· ἡσυχία· φωνή· πνοή· βοή· αἰγιαλός· καταγωγή. Ἰωδαὲ, οὗτος ἱερεὺς ἦν, ὃς διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐσέβειαν ἐβίωσεν ἔτη ρλ. Ἰωὴ, ἡ φωνὴ, τουτέστιν ὁ προφορικὸς λόγος ὁ τοῦ στόματος προϊών· δοκεῖ δὲ ἡ λέξις κεῖσθαι καὶ ἐπὶ ἀτμὸς ἦχον· ὅθεν ἐν ὀδυσσείᾳ ἰωγὴ, ἔνθα ἡ τοῦ ἀνέμου ἰωὴ ἄγνυται, ἔτι κλάται· ὡς δὲ καὶ ἴαν οἱ παλαιοί φασι τὴν ἐνταῦθα ἰωὴν, δηλοῦσιν αἱ λοξίαι· οὕτω καλεῖσθαι ἡ τρίτις, παρὰ τὸ λοξὴν ἴαν, ὃ ἐστι φωνὴν πέμπειν. Ἰωὴς, ὁ ἐστι πνοῆς. Ἰώθη, ἐχολώθη· ὠξύνθη. Ἰῶκα, ὁ δηλοῖ τὴν ἐν μάχῃ δίωξιν, μεταπλασμὸς· ὡς γὰρ φυγὴν φύγα, ἐξ οὗ τὸ φύγαδε, ὡς τὸ οἴκαδε, οὕτω τὴν ἰωκὴν ἰῶκα· ὅμοια δὲ καὶ τὸ κρίθην κρῖθα, καὶ παρὰ ἡσιόδῳ κρόκην κρόκα. Ἰωκαλλιθύεσσα, ἐκαλεῖτο ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς ἀθηνᾶς. Ἰωκαὶ, ὁρμαὶ· διώξεις. Ἰωκαὶ, ἐκ τοῦ ἡ διωκὴ· ὡς καὶ τοῦ ἰωχμοῦ ὁ διωγμὸς, ἀπελθόντος τοῦ ἐν ἀρχῇ συμφώνου· ὡς ἐν τῷ σῦς ὗς. Ἰῶκά τι δακρυόεσσαν· τινὲς γὰρ ἰδόντα καθὰ δακρυόεσσαν γίνεται δὲ ἐκθεσμον· ὁ γὰρ ὅμηρος ἰῶκα τὴν ἰωκὴν λέγει, ἤγουν τὴν δίωξιν. Ἰωλκὸς, πόλις θεσσαλίας. Ἰῶλκα, αὔλακα. Ἰωλία, φημὴ δ' ἠλέ. Ἰωλον, μέλαν. Ἰῶμαι, τὸ θεραπεύω· ἰάθην δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐθεραπεύθην· καὶ θεῶμαι, τὸ βλέπω· ἐθεάθην δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐθεωρήθην ὑφ' ἑτέρου· καὶ κτῶμαι, τὸ ἔχω· ἐκτήθην δὲ, ὑφ' ἑτέρου· καὶ ἐργάζομαι, τὸ ποιῶ· εἰργάσθην δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐποιήθην· καὶ προσδέχομαι ἀντὶ, προσεδέχθην δὲ, ὑφ' ἑτέρου· ἡ ἀληθὴς μαρία τούτοις παρασημείου, ὅτι ἐνεργητικά εἰσιν ἅπαντα, καὶ τὰ παθητικὰ λαμβάνονται εἰς σημασίαν ἐνεργητικήν· τούτων οἱ παθητικοὶ ἀόριστοι παθητικοὶ ἐάν ὦσιν ἄχρηστοι, εἰς σημασίαν παθητικὴν λαμβάνονται. Ἰῶ ἐμοῦ, τοῦ ἐμοῦ βέλει. Ἰῶμαι, τὸ βδελύττομαι· τὸ βιάζομαι· τὸ μορμολύττομαι· τὸ δεδίττομαι· τὸ σμικρολογοῦμαι· καὶ ἕτερα πολλὰ ῥήματα παθητικῶς γραφόμενα, σημαίνουσιν ἐνέργειαν. Ἰῶμαί σε, τοῦ νοσήματος. Ἰώμεθα, βαδίζωμεν· πορευθῶμεν· ἔλθωμεν. Ἰὼν, βελῶν· ἰὼν δὲ ὀξυτόνως, ἀντὶ τοῦ πορευθείς. Ἰὼν, ἐκ τοῦ ἴω τὸ πορεύομαι· ἰστέον ὅτι τρία εἰσὶ ῥήματα βαρύτονα, ὧν ἴω τὸ πορεύομαι καὶ κίω καὶ ἴω, ὧν αἱ μετοχαὶ ὀξύνονται· οἷον ἰὼν κιὼν ἐὼν, ἤγουν ὑπάρχων. Ἴωνες, τρυφηλοὶ ἐμαλακοὶ εἰσί. Ἴωνες, οἱ ἐπὶ τὴν ἀσίαν. Ἰωνιὰ, λέγεται ἡ φυτεία τῶν ἴων· ὡς ἐν τῶν ῥόδων ῥοδωνιὰ, ὅπου τὰ ῥόδα φύεται· ἄνθος δὲ τὸ ἴον διάφορον μορφὴν ἔχον, ἃ μὲν γὰρ ἄνθη ἐστι πορφυρᾶ, ἃ δὲ λευκὰ, ἃ δὲ μέλανα· ἐν ἐν τούτοις τῶν ἴων θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι τῇ ποικιλίᾳ τῆς ὄψεως ἀλλὰ καθ' ἑαυτὰ δύναται λεγόμενα παρέχουσι. Ἰωνία, χώρα· καθ' ἣν ἡ σμύρνη καὶ ἡ ἔφεσος. Ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ ἐκ δύο βραχέων ἑξάχρονος· οἷον δημήτριος. Ἰωνικὸς ἀπὸ ἐλάσσονος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ ἐκ δύο μακρῶν ἑξάχρονος· οἷον διομήδης. Ἰωνικὸς, ἑλληνικός· ἀθηναῖος ἀρχαῖος· καὶ ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἁβρῶς· ἐμιτροφόρουν τὸ καὶ διεκίνουν ἰωνικῶς· ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. Ἰωνὶς, χώρα. Ἴωξις, ἡ δίωξις. Ἰωνὸς, ἰχθὺς ποιός. Ἰώνιον πέλαγος, ὁ ἀδρίας. Ἰωνάτιρ, τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σημεῖα λάκωνες. Ἰωρὸς, ὁ θυρωρός· ὁ φύλαξ. Ἰωρὸς, κύριον· σημαίνει καὶ τὸν θυρωρὸν, καὶ τὸν φύλακα. Ἰωσκότος ἐμὸν φάος, ἔρεβος ὦ φαεινότατον ἐμοί. Ἰωτάπατα, πόλις· καὶ ἰωταπατηνός, ὁ ἀπ' αὐτῆς. Ἰωχμὸς, θόρυβος. Ἰωχμὸς, κατ' ἔλλειψιν τοῦ δ ἡ δίωξις· ὁ δ' αὐτός ἐστι διωγμός, ὁμοίως τῷ βρέγμα καὶ βρεχμὸς, καὶ ῥεῦμα καὶ ῥοχμός· ὥσπερ δὲ ἰωχμὸς κατ' ἔλλειψιν τοῦ δ, οὕτω καὶ ἰωκὴ ἡ δίωξις. Ἰώψ, ἰχθὺς ποιὸς παρὰ καλλιμάχῳ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ι ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ὅτι αὕτη ἡ ἴυγξ, γυνὴ οὖσα πρότερον, θυγάτηρ πειθοῦς ἢ ἠχοῦς καὶ πανὸς, φαρμακεύουσα δὲ τὸν δία εἰς τὸν τῆς ἰοῦς πόθον ὑφ' ἥρας διωκομένη ἀπωρνεώθη. ἄλλοι κιττώραν πάνυ ἀμελῶ οὖσαν φασὶ τὴν ἴυγγα. Ἰύζειν, τὸ λιγυφωνεῖν. κυρίως ἐπὶ γυναικῶν. δωρικὴ δὲ ἡ λέξις. ὅθεν ἰυγκτὴς, ὁ λιγύφωνος. Ἰύζειν, εἶδος ἐστὶ συριγμοῦ. ἐξ οὗ καὶ ὄνομα ἐστὶ ἰυγμὸς, ὡς τὸ μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ἴυγξ ὄρνεον. ὡς ἀπὸ σαλπίζω, σάλπιγξ. Ἰύζειν παρ' ὁμήρῳ φωνὴ, ἢ ἀπὸ ὀρχηστικῆς, ἀφ' ἧς καὶ ἴυγξ παράγεται, καὶ ὁ ἰυγμός. εἰσὶ δὲ ἰύζοντες αὐλητρίδες ἢ γυναῖκες, αἱ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν μνηστήρων κλαυσόμεναι ἀκαίως. οἱ δὲ μνηστῆρας μισθὸν ὕστερον ἀπαιτήσουσι τοῦ βίου, ἐλθὼν ὁ ἀπὸ τοῦ ὀδυσσέως ἐξ ὄρους κατὰ τὴν ἐσχατιὰν ἀγροῦ. Ἴυρκας, αἶγες ἄγριαι. ὕστριχίδες. Ἰυχμὸς, ἰαχῆ φωνή.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ἰφιὸς, κύριον ἀπὸ τοῦ ἶφι. ἐξ οὗ ἶφις, εὔζωνος. Ἰφθίμη, ἡ ἰσχυρά. μεγάλη. Ἴφθιμος ψυχὴ, γίνεται ἐκ τοῦ ἶφι, τὸ ἰσχυρῶς, πλεονασμῷ τοῦ θ. ἵνα ᾖ, ὥσπερ ὀψὲ ὄψιμος. ἢ καὶ ἄλλως, ὡς αἴθος αἴθιμος, οὕτω καὶ ἶφι ἶφιμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἴφθιμος. ἢ ἐκ τοῦ ἶφι καὶ θυμὸς, ὁ ἴφθιμος, τροπῇ τοῦ διχρόνου. ὡς ἐκ τοῦ δύο, τὸ δισσὲ πρῆγμα. Ἶφι, ἰσχυρῶς. μεγάλως. Ἴφια, ἡ λυχνὶς αἴθος. ἔνιοι λάχανον, ὃ ἡμεῖς λαβατίδα καλοῦμεν. οἱ δὲ αἶγα ἄγρια τῶν σπειρομένων. Ἰφιάλου, τοῦ ἐφιάλτου. Ἴφια μῆλα, τὰ μικρά. ἐνίοτε θρέμματα λέγεται. Ἴφια μῆλα, τὰ ἰσχυροποιὰ θρέμματα. ἐπεὶ κρέας τὸ ἐκ τούτων πρὸς τὸ κραταιοῦν τὰ σώματα λέγεται. ἢ καὶ ἄλλως ἴφια, τὰ μὴ ἀσθενῆ ὑπάρχοντα, ἀλλ' ἀναλόγως ἰσχυρὰ καὶ λιπαρά. Ἰφιάνασσα, ἣν νῦν πρὸ ταύτην ἰφιγένειαν λέγουσιν. Ἰφιάσαι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Ἰφιγένεια, ἡ ἄρτεμις. Ἰφίει, βοᾷ. Ἴφικλος, ὁ ἰσχυρός. Ἴφικλος, υἱὸς φυλάκου καὶ κλυμένης τῆς μινύου. τοῦ δὲ ἡσίοδος ἐπὶ ἀστάχυων ἀθέρων τρέχειν φησί. δημάρετος δὲ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ἐπισημαίνεσθαι δὲ ἄξιον, ὡς οὔτε ἡσίοδος, οὔτε φερεκύδης φησὶ συμπαραλαβεῖν ἐκεῖνον τοῖς ἀργοναύταις ἴφικλον. Ἰφικρατίδες, εἶδος ὑποδήματος. ἢ τὰ συνήθη σάνδαλα. περὶ δὲ δήμου πλείονος. Ἶφιν, καλήν. Ἴφιον, τὸ λιπαρόν. Ἶφις ἰφιδος, ὄνομα κύριον ἢ ὁ ταχύς. Ἰφίστιος, ἥρως τις ἀθηναῖος, ἀφ' οὗ ὁ δῆμος ἰφιστιάδαι. Ἰφίτην, ἀγείτην. Ἴφλωμα, τραῦμα. Ἴφυον, εἶδος ἀγρίου λαχάνου. Ἰφὺς, ὀφρύς.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἰχάλη ὁ ταῦρος, ἐσκευασμένος ἰχὶς, ἡ κίχλη τὸ ὄρνεον. Ἰχανόων, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶν. Ἰχανάω δὲ, καὶ ἰχανόωμαι, ἰχανῶμαι, ἰχανόμενα. ἀπὸ τοῦ ἰχάνας ἀγραύλης. καὶ ἰχανᾷ, ἀπὸ τοῦ ἰχάνας ἀγραύλειν ἐπιθυμεῖ. καὶ ἕτερα ὅσα συζυγίας δευτέρας ὄντα καθ' ἕλληνας εἰς ᾶ, ἐπὶ τοιαύτῃ σημασίᾳ λαμβάνονται. οἷον μαθητᾷ, ἀντὶ τοῦ ὀρέγεται μαθεῖν ἢ μανθάνειν. βασιλειᾷ. γαμησείω. θανατᾷ. πατριαρχιᾷ. καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. Ἰχθύες ἄλλοι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀλλοφυεῖς φασιν οἱ παλαιοί. ἄλλοι μὲν γὰρ φύσει οἱ δελφῖνες, κῆτη ὄντες. ἄλλοι δὲ οἱ ἰχθύες. ἕτεροι δὲ τὸ ἄλλοι νοοῦσι, κατὰ διαφορὰν εἴδους. ὡς τῷ φύσει μὲν ἰχθύων ὄντων καὶ τῶν δελφίνων τῷ εἴδει διαφερόντων. Ἰχθύματα, λεπίσματα φλοιῶν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἰχθύν, ῥῖνας θαλαττίας δέρμα ξηρόν. δηλοῖ δὲ, καὶ τὸν σίδηρον ὄνυχα, ὥσπερ εἰς τὰς ἐμβρυοτομίας χρώμεθα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἰχθυηροὺς πινακίσκους, τοὺς ἐπιτηδείους ἰχθῦς χωρῆσαι. Ἰχθὺν, ἄστρον. ἐγχειρίδιον. ξυλοφάγιον. Ἰχθυοβολεὺς καὶ ἰχθυοβουλκὸς, ἁλιεύς. Ἰχθυόεις πόντος, ὁ πολὺ ἔχων ἰχθύων. τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ ἰχθυόεντα κέλευθα. Ἰχθυόκεντρον, ἡ τρίαινα ἢ πυρὸς καμάκιον. Ἰχθυομένην παρὰ λυκόφρονι, ἰχθύας θηρεύουσαν, καὶ ἀγρεύουσαν, ἢ δίκην ἰχθύος πλέουσαν. μυθικῶς δὲ τῷ λυκόφρονι νοεῖται. Ἰχθυοπέτης, ἐσχάρα. Ἰχθυοπῶλαι καὶ ἰχθυοπωλεῖν καὶ ἰχθύες καὶ ἰχθύδια. ὄψον. καὶ ὀψοποιός. καὶ ὁ ταριχευτής. καὶ ὀψοποιεῖν. καὶ ὄψα διετρίβη. καὶ ἡδύναι καὶ ἀρτῦσαι καὶ ζωμεῦσαι. καὶ ἀριστοφάνης τὴν χύτραν, ἐν ᾗ τὰ κρέα, δεψεῖς ἐζωμευμένα. τὸν δὲ ὀψοποιὸν, καὶ μάγειρον λέγουσιν. Ἰχθὺς, ἔστι ζῷον ἔνυδρον διάπυρον ἄφωνον μὴ ἀναπνευστικόν. Ἰχίταος, ὅπου αἱ λίθοι τρίβονται ἀκόναι. Ἴχλα, ἡ κίχλα. Ἴχματα, ἴχνια. Ἰχναία, ἡ θέμις καὶ ἡλίου θυγάτηρ, ὅτι κατ' ἴχνος καὶ κατὰ πόδας ἕπεται, καὶ λάμπει δίκην ἡλίου. Ἰχνᾶται, ἰχνοσκοπεῖ. Ἰχνεία, ἡ ἴχνευσις. Ἰχνεύει, ἐρευνᾷ. ζητεῖ. Ἰχνεύεσθαι, ἐπὶ τῶν θηρίων. ὁμοίως ἀνιχνεύεσθαι, διώκεσθαι, μεταθεῖσθαι. αἱρεῖσθαι. ζητεῖσθαι. ἀναζητεῖσθαι. εὑρίσκεσθαι. ἀνευρίσκεσθαι. ἐξευρίσκεσθαι. ὑποφεύγειν. περιφεύγειν. ὑπάγειν. ἀποδιδράσκειν. αἱρεῖσθαι. ἁλίσκεσθαι. λαμβάνεσθαι. πτηρύσκεσθαι. ἀποκλείεσθαι. ζωγρεῖσθαι. ἐν τοῖς δ' ἂν ἴχνος. ἰχνηλατία. καὶ ἴχνη καὶ σημεῖα ποδῶν. σύμβολα ἐντετυπωμένα τῇ γῇ. ἰχνεύματα. ἴχνια. ἴχνευσις. καὶ τῆς ἰχνεύσεως φησὶν ὁ ξενοφῶν ἴχνη ὀρθά. ἴδια. συμπεπλεγμένα. ἐναία. εὔσημα. δρομαῖα. ὀξέα. ὄζει τὰ ἴχνη, ἀποζει πολύ. καὶ ἄλλα πολλά. Ἰχνεύμων, εἶδος ζῴου καὶ ἰχθύος. Ἴχναιον, χώραν τὴν μακεδονίαν. ἔνθα τὸ μαντεῖον ὃ ἀπόλλων κατέσχε, καὶ τιμᾶται. Ἰχνηταί, περίφρασις τοῦ ἴχνη ἐρευνῶντες. Ἰχνηταί, οἱ νῦν ἰχνεύμονες λεγόμενοι. Ἴχνη, τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ κυρίου, αἰτὰ λάλημα εἰ ἴχνη ἐκάλεσαν οἱ ἑβδομήκοντα ἑρμηνευταί. Ἰχνηλατῆσαι, διὰ τῶν ἰχνῶν ἀναζητῆσαι τινα. ψηλαφῆσαι. Ἴχνια, ὑποδήματα. σημεῖα. Ἴχνια ἐρευνῶντες, περίφρασις τοῦ ἰχνευταί. ἴχνη γράφεται διὰ τοῦ η, ἀλλ' ἡ κλίσις εἶλε τὸ ἴχνια. Ἴχνια, σημεῖα ποδός. Ἴχνος, ὁ ὁδὸς. πορείας. βῆμα. Ἴχνος, ὁ τύπος τοῦ ποδὸς, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ὁ πούς. ἀφ' οὗ πάλιν ἴχνος ἡ πορεία, ἐπεὶ διὰ ποδῶν αὕτη γίνεται. μεταφορικῶς δὲ, καὶ ἐπ' ἄλλων. ἀσινὲς ἴχνος χειρῶν, καὶ ἴχνος ἀνθρώπου, καὶ ἴχνος παλαιᾶς αἰτίας, καὶ ἴχνη ἀγαλμάτων. καὶ αἰτίας ἐπὶ πάντων τῶν ἀμυδρῶς, καὶ ἀσινῶς ἴσως φαινομένων. Ἰχὼρ, ἰχὼρ, τὸ ἐκ παγὸς αἷμα.

τὸ λεγόμενον ἴσαζον παρ᾽ ἐκείνου, ὁ δὲ ὡς μὲν ἄλλο οὐδὲν ἔπραττε δὲ οὐδὲν, ὥσπερ πρότερον ἐκεῖνος ποιεῖν, καὶ φύσει εἶναι πρακτικόν. Ἴσως ἐγώ, ἴσως φαίης ἄν. τὰ εἰκαστικὰ ἐπιρρήματα δηλονότι τάχα τυχὸν ἴσως, ὁριστικῷ τε δυνητικῷ καὶ ὑποτακτικῷ συντάσσονται· εἰ δὲ εὐκτικῷ καὶ ὑποτακτικῷ, οὐκ ἄνευ χωρὶς ἂν συνδέσμου. κοινὸν δὲ τοῦτο τῶν ῥημάτων συντασσομένων ἃ ἀπαιτοῦντα ἂν ἔχει· γράφω ἂν, τὸ δὲ εὔχομαι ἂν· ἴσως ἂν ἔλθοιμι, ἴσως ἂν ἔλθω. εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ἂν συντάσσοιντο, καθ᾽ ἔλλειψιν πρότερον ἡ σύνταξις γίνεται. τοῖς μὲν προστακτικοῖς οὐ συντάσσονται πᾶσιν· οὐδεὶς γὰρ ἐρεῖ, τάχα γράφε, οὐδὲ τυχὸν γράφε.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ἰταβύριον, ὄρος ἔχον τὴν γῆν μίαν, ὅθεν τὰ θηρία πίνει· ἔστι δὲ ἐς τὴν Γαλιλαίαν ἐν Ἰουδαίᾳ ἐξ ἧς Ἠλίας ὑψηλόν. Ἰτέαι, αἱ ἀσπίδες· διὰ τὸ πρότερον ἐκ ταύτης τῆς ὕλης κατασκευασθῆναι. Ἰταῖος, ὁ ἀδελφός. Ἰταλά, ἱστία· εἰς ἃ τοὺς ἱστοὺς διατείνουσιν. Ἰταλιάζειν, ἐν Ἰταλίᾳ διατρίβειν διαμένειν. Ἰταλία, χώρα ἡ λαγοβαρδία· ἀπὸ Ἰταλοῦ δὲ διφθόγγου. Ἰταλοί, οἱ βάρβαροι· Ἰταλιῶται, οἱ ἐντυχηκότες Ἕλληνες τὴν Ἰταλίαν· οὕτω καὶ Σικελοί φησιν Αἴλιος Διονύσιος καὶ Σικελιῶται διαφέρουσιν. Ἰταλιώτης, ὁ ἀλαζών, ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν· διὰ δὲ τὴν Συβαριτικὸν λάγνος. Ἰταμόν, τὸ ἀναιδές. Ἰταμός, ἀναιδής, σκληρός, ὠμός· παρὰ τὸ ἰέναι, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. Ἴτας, ὅρκος· καὶ ὁ ἀναιδής. Ἴτε, λέγεται παρὰ θεσσαλοῖς, παρακελευσματικὸν ἐπίρρημα τὸ ἴτι, αὐτὸ ἀξίωτον. Ἰτέα, τὸ δένδρον παρὰ τὸ ἰέναι ταχέως· γὰρ αὔξεται. Ἰτέα, πόλις· ἀφ᾽ ἧς ὁ δημότης Ἰτεαῖος. Ἴτη, δ᾽ αὕτη ἡ ἀπόλειπον. Ἰτέαι, εἶδος τι ἀσπίδος καλοῦνται καὶ Ἰτεαί, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. Ἴτειον, τρεάντιον. Ἴτη, συρισμός, ψόφος. Ἴτηλον, τὸ ἔμμονον, καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Ἴτην, εἶμι, τὸ πορεύομαι ὁ παρατατικὸς ἦιν εἷς ἦι· τὸ δυϊκὸν ἦτον ἤτην· ἀφ᾽ οὗ ἴτην, ἴω τὸ πορεύομαι ὁ παρατατικὸς ἴον, τῶν δυϊκῶν τὸ τρίτον ἰέτην, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἴτην. Ἴτης, ἰταμός, σκληρός, τολμηρός· καὶ δι᾽ οὐδὲν χωρῶν τῶν πραγμάτων παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις. Ἴτης, ὁ ἐραστικός· καὶ ὁ ταραχός. Ἰτητέον, Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις, ἰτητέον ἔλαυνε ἔχειν σφραγιδοῦμαι, ἰτητέον πρεάντιον. Ἴτθαι, καθίσαι. Ἰτθέλαι, διεφθέραι. Ἰτλαί, αἷς τείνουσι τὰς ὤας τοῦ ὑφαινομένου μυγιλῶν· οἱ δὲ τοὺς μίτους. Ἴτε, εἶμι· ὁ δηλοῦται καὶ ἀεὶ ἐν ἐνεστῶτι λαμβάνεσθαι καὶ ἀεὶ μέλλοντος, τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἴτον ἴσιθ᾽ ὅδος ἀθανάτων μετὰ φίλον ἴτον πολίτην αἰθέρος, ἀντὶ τοῦ ἐλάσσονται. Ἰτυραία, χώρα. Ἴτρια, πεμματώδη τινὰ σχήματα· τὰ δ᾽ αὖ ἐστὶ περισκελισμένα, ὥσπερ πτίζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, στέφος, μύρον, τραγήματα· αἱ πόρναι παρὰ ἅμυλα σησαμοῦντες, ἴτρια, ὀρχηστρίδες· ἀλλ᾽ ὡς τάχος τοῦ δεῖ τ᾽ ὀρχηστρίδος. Ἦτρον, τὸ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος· ἐξ οὗ, καὶ ἴτρια καὶ μίτρα, ἡ περὶ αὐτὴν ζώνη· ὁ ἴτρον, γάλα. Ἴτιον, οὐσία ἠλεία. Ἴτιον, ἰσχύτης. Ἴτυγα, ἐκ τῆς ἐκτικᾶς Αἰσχύλος. Ἴτυ Ἡρακλῆς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἴθι· ἔχαμον τοὺς ὤμους βαστάζων. Ἰτύκη, ἡ χώρα τῶν Ἰτυκαίων. Ἴτυλος, ὀρφανός, μόνος, νέος ἁπαλός. Ἰτυμονία, τὸ ἰτυμονία. Ἴτυ, λέγει Ὅμηρος τὴν περιφέρειαν, ἀπὸ τοῦ ἰέναι, ὅ ἐστι περιιέναι καὶ περιάγεσθαι. Ἰτύξ, ἔρνον. Ἴτυς, ὁ ταμός· ἀναιδής· ἴτυς, ἀσπὶς γυναλία. Ἴτυς, ἡ περιφέρεια τοῦ ἅρματος, ἤγουν ὁ γύρος ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ πορεύομαι ἡ κύκλῳ διιοῦσα. Ἴτυς, υἱὸς ἦν Τηρέως καὶ Πρόκνης τῆς ἑαυτοῦ γαμετῆς· Πανδίων γὰρ ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεύς, Πρόκνην τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γάμον ἐκδίδωσι τῷ Τηρεῖ Θρᾳκῶν δυναστεύοντι· ὁ δὲ, μετὰ τοὺς γάμους ἀφικνεῖται πρὸς Θρᾴκην μετὰ Πρόκνης, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἴτυν· μετὰ δὲ χρόνον συχνὸν ποθούσης τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλας τῆς Πρόκνης ἰδεῖν, ὁ Τηρεὺς Ἀθήναζε ἀπελθὼν, καὶ λαβὼν καθ᾽ ὁδὸν αὐτὴν διεκόρευσε, καὶ τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέταμεν, μὴ δῆλα θέσθαι τὰ πραχθέντα Πρόκνῃ· οὐ μὴν ἀλλ᾽ ὑφαίνουσα διὰ γραμμάτων ἐδήλωσε τὸ συμβάν· Πρόκνη μὲν οὖν μαθοῦσα τὴν συμφοράν, σφάξασα τὸν υἱὸν Ἴτυν, εἰς βρῶσιν παρέθηκε τῷ Τηρεῖ· ὁ δὲ γνούς, ἐδίωκεν αὐτὰς ξίφει, τοῦ τοῦ φθεγγόμενος· Φιλομήλα μὲν δὴ, Τηρεὺς ἦν βοῶσα τῷ φόβῳ· Πρόκνη δὲ τὸν Ἴτυν θρηνοῦσα, Ἰτυῖ Ἴτυ ἐλεεινῶς ἐφθέγγετο· τοῦ δὲ Διὸς ἐλεήσαντος, ἡ μὲν Πρόκνη, εἰς ἀηδόνα· ἡ δὲ Φιλομήλα, εἰς χελιδόνα μεταβληθεῖσαι, ἔτι γε μὴν καὶ Τηρεὺς εἰς ἔποπα, ἴσα τὰ φθέγγονται μέχρι καὶ νῦν ἕκαστος. Ἴτω, πορευέσθω· ἐκ τοῦ εἶμι· ὁ παρατατικὸς ἦν, ἡ μετοχὴ εἰς ἐντος, ἴθι ἴτω καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, ἴτω· ἢ ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ δεύτερον τῶν προστακτικῶν ἴθι· τὸ προστακτικὸν ἴθι, τὸ τρίτον ἴτω. Ἴτω, ἰέσθω, ἐρχέσθω. Ἴτωνε καὶ Ἰτωνία, ἡ Ἀθηνᾶ τιμῆς. Ἴτων, πόλις· καὶ Ἰτωνὶς Ἀθηνᾶ· ἢ ἀπὸ θεσσαλικῆς Ἰτωνίας, περὶ ἧς Ἑκαταῖος μὲν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἱστοριῶν λέγει· Ἀρμενίδης δὲ ἐν τοῖς θηβαϊκοῖς, Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἴτωνον ἐν Θεσσαλίᾳ γενέσθαι, ἀφ᾽ οὗ Ἴτων πόλις, καὶ Ἰτωνὶς Ἀθηνᾶ· μέμνηται καὶ Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Καρικῶν ὑπομνημάτων. Ἰτωνὶς θεά, ἐν Θεσσαλίᾳ τιμᾶται, καὶ ἐν Κορωνείᾳ πόλει τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ Ἰτώνου ἱερέως. Ἰτωνὶς Ἰτωνίδος, χώρα.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ἴυγγες, λεπτὰ ξύλα καὶ αἱ τέρψεις. Ἴυγγι, ἐπιθυμία. Ἰυγγίας, ὁ Διόνυσος. Ἰυγγοδρομεῖν, ἐκβοηθεῖν βοᾶν. Ἰυγή, φωνή, κραυγή, βοή. Ἰυγμός, τὰ αὐτὰ σημαίνει. Ἰυγκτήν, ἱερόν. Ἴυγξ, κυρίως ὄρνεον ἐστὶν, ὃ σείει τὴν οὐράν, ἀγοραῖον ἐστι· ἔστι δὲ ποικίλον τῷ τριχώσει, μακρὸν τράχηλον, γλῶσσαν ἔχει ἀεὶ πολὺ ἐκτείνομεν, πυκνῶς περιστρεφόμενον καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον, ταῖς φαρμακίσι χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς· λαμβάνουσι γὰρ αὐτὸ οἱ σημαίνοντες τινος τροχοῦ, ὃν ῥομβοῦσιν ἅμα ἐπᾴδουσαι· ἄλλα δέ φασιν ὅτι χαρίτων τροχὸν συντήκουσιν αὐτὸ ἐπ᾽ αἴθρᾳ παρ᾽ ἣν· οἱ δέ φασι τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύουσαι, περιελίσσουσι τῷ τροχῷ· ταύτην οὖν φασι τὴν ἴυγγα πρότερον ἰάσιμον οὖσαν, ἐδίδαξε τοῦτο ὅπως μάλιστα θέλξει· λέγουσι δὲ

ὁ προσδέ[illegible] ἰσοῦ. Ἵστορες, ἐμπείρους μάρτυρας [illegible] φύλακας καὶ ἴστορας. Ἱστορεῖ, μαρτυρεῖ, μανθά[νει]
ἱστορεῖ. [illegible] κρίνεται ἐστὶ. Ἱστορημένοι, προσθέσει ἱστημένοι. οὕτω γὰρ ἔστιν ἱστορημένοι μόνον, ὡς ζωγραφεῖσιν
ἐν γραφαῖς [illegible]. Ἱστορῆσαι, [illegible]. Ἱστόρηται, αὐτὶ τοῦ ἔστηται αἰολεῖς λέγουσιν. Ἵστορι, μάρτυρι. [illegible]
Ἱστορία, ἡ θεία. οὐ γὰρ τί [illegible] ἢ μυστηρίων ἱστορίας, ἢ τὴν [illegible] ἐθελῆσαι [illegible]. Ἐ ἱστορία,
διήγησις. Ἱστορία ἐστὶν, ἡ τὰ γεγονότα πράγματα περιέχουσα. Ἱστορικὸς λόγος ἐστὶν ὁ τῶν γεγονότων πραγμάτων
ἔχων διήγησιν. πάθος δὲ διηγήσεως ἀφορμαὶ γίνονται, πρόσωπον, αἰτία, τόπος, χρόνος, ὄργανον, πρᾶξις, πάθος, τρόπος,
καὶ οὐδὲν τούτων ἔξω ἐν ἱστορίᾳ περιέχει οὐδεμία διήγησις. οὕτως ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ πολλὰ πράγματα ὡς γεγονότα ἢ
ὡς ὄντα διηγουμένῳ. ἔνεστι δὲ καὶ ἐν ἑκάστῳ τούτων διηγήσεων [illegible] μὲν, ὡς τὸ ποιοῦν. ἢν δέ τις ἐν [illegible]
[illegible] ἀμύμων [illegible] δύο δ' [illegible] ἔσαν, φυγεῖν [illegible] τε μάχης [illegible] πάσης. ἢ ἐν ὁ [illegible]
[illegible] διαγράφει, ὡς [illegible] φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα, τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐ
τὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. καὶ ἄλλα πολλά. Ἐν αἷς ὁ [illegible] πράξιν, ἢ τό
[illegible] πολλά [illegible] ὡς ἐν τούτοις [illegible]. ἐ τὰ ἑξῆς. τόπου δὲ
[illegible] διήγησις, ὁ [illegible] τῆς νήσου τῆς γειτνιώσης τῷ [illegible] λέγοι. ἐν αἷς τὸ εἶδος τοῦ τόπου διαγράφει,
καὶ τὸ πηλίκον καὶ ὁποῖον αὐτό, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὰ παρ' αὐτῷ. ἐ [illegible] τὸ ἄντρον τῆς καλυψοῦς.
ὕλη δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθόωσα, κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ μυρία ἄλλα
τοιαῦτα. χρόνου δὲ, ὡς ἐννέα δὴ βεβάασι διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί. καὶ [illegible] ὁ [illegible]
ἐγρέθοντο, κακὰ [illegible] φέρουσαι. αἰτίας δὲ, ἐν αἷς ἐμφαίνει, διὸ γίνεται τι ἢ γέγονεν. οἷα ἐστὶ τὰ ἐν ἀρχῇ
τῆς ἰλιάδος εἰρημένα. τίς γὰρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι. λητοῦς καὶ διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς, νοῦσον ἀνὰ
στρατὸν ὦρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν χρύσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα ἀτρείδης, καὶ τὰ ἑξῆς. ἐν γὰρ τούτοις λέγει
τὰς αἰτίας τῆς μὲν ἀχιλλέως καὶ ἀγαμέμνονος διαφορᾶς, τὸν λοιμόν. τοῦ δὲ λοιμοῦ, τὸν ἀπόλλωνος χόλον. τοῦ δὲ χόλου,
τὴν ὕβριν τὴν εἰς τὸν ἱερέα τοῦ δαίμονος. ὀργάνου δὲ διήγησιν, ὅταν διέξεισι τῆς ἀσπίδος, ἣν ἥφαιστος ἀχιλλεῖ κα
τεσκεύασεν. ἢ ὅταν [illegible] περὶ τοῦ ἕκτορος δόρατος. οἷον ἐν δ' ἕκτωρ εἰσῆλθε φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ ἔγχος ἔχ' ἑνδεκά
πηχυ, πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. Πράξεως δὲ διηγήσεις εἰσὶ πολλαί τε,
καὶ αἱ τοιαῦται. ὁ δ' ὅτι δὴ ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο, σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν χαλκεοθω
ρήκων, ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Πάθους δὲ διήγησίς ἐστιν, ἐν ᾗ τὸ
συμβαῖνον ἔξ αὐτοῦ, ἢ ἐξ ἐνεργείας πρὸς σαφηνίζεται. ὁποῖα φησὶ περὶ τῶν ὑπὸ ὀργῆς ἢ φόβου ἢ λύπης κατεχομένων,
ἢ πτοηθέντων καὶ [illegible]. ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο πασχόντων. ἐξ αὐτοῦ μὲν, ἀχνύμενος. μένεος δὲ μέγα φρένες
ἀμφὶ μέλαιναι πίμπλαντ' ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην. ἐξ ἐνεργείας δὲ, αἷμα τ' αἰ δ' [illegible] κόμαι χαρίτεσσιν
ὁμοῖαι [illegible] χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. ὁ δὲ τρόπος ἐστὶ [illegible] πράξεως, ἢ πάθους, ἢ σχέσεως, πῶς
καθ' ἕν τὸ μὲν ὑφ' ὃ ἐνεργεῖ, τὸ δὲ ὡς πάσχει, καὶ τὰ συνακολουθεῖ τῇ τοιαύτῃ διηγήσει. παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τὸ
τοιόνδ' αἰ εἶπε, τὸν δ' [illegible] λαιμὸν [illegible] βάλε [illegible] δ' ἕτερος, ὁ δὲ [illegible] ἔκπεσε χειρὸς [illegible]
[illegible], αὐτίκα δ' αὐλὸς [illegible] αἷμα τὸ [illegible], καὶ τὰ ἑξῆς. Ἱστορῶ, τὸ πολυχρόνιον διέρχομαι. καὶ
ἱστορῶ, τὸ παλαιὰ πράγματα ἀφηγοῦμαι. καὶ τὸ ἐρωτῶ, [illegible]. Ἱστορῶ, ἀπὸ ἱστορίας. ἱστορῶ κατὰ τοὺς τραγικούς, τὸ
ἐρωτῶ. ἱστορῶ, τὸ διέρχομαι [illegible]. ἱστορῶ, τὸ παλαιὰ πράγματα διηγοῦμαι. καὶ ἱστορῶ, τὸ ζητῶ. [illegible]
[illegible], οὐδ' εἰμὶ ὀρέστης, ὅν τινα ἱστορεῖς, ἤγουν ζητεῖς, ἢ βλέπεις. ἀμφότερα γὰρ ἐπὶ τοῦ τυγχάνει. Ἱστός, τὸ κα
τάρτιον. καὶ ἱστός, τὸ ἱστάριον. παρὰ τὸ ἵστημι. ὅθεν καὶ ὅμηρος, ἱστὸν ἐποιχομένην. τὸ γὰρ παλαιὸν αἱ γυναῖκες ἑστῶσαι ὕ
φαινον. τὸ δὲ ἐποιχομένη, ἀντὶ τὸν ἱστὸν [illegible]. Ἱστός, τὸ ὀρθὸν ξύλον, οὗ τὸ κέρας καὶ τὰ ἱστία ἐξήρτηται, καθ'
ὃ [illegible] λεχθείς. αὐτὸς γὰρ μάλιστα ὀρθῶς ἵσταται. Ἱστός, κυρίως μὲν ἐργαλεῖον ὑφαντικὸν ὁμώνυμον τῷ
[illegible] παρὰ τὸ ἵστασθαι. ἔνεστι ἐπὶ ὑφάσματος ἡ λέξις κεῖσθαι δοκεῖ. ὡς δηλαδὴ τὸ ὑφαίνεσθαι μέγαν ἱστόν, οὐ μέρος
τὸ φᾶρος, εἰ μὴ [illegible] φᾶρος καὶ ἱστός. Ἱστὸς, ἡ ἑτέρα παθεῖς ἐν τῷ [illegible], μέρη [illegible] φησὶν
ἴσου, [illegible] κεραία. ἰκρίον. Ἴσταξ, ὄρνις ποιός. Ἱστρίανα, [illegible] ἐν βαβυ
λωνίας [illegible] τῶν ἱστριάνα φησὶν, ἐπεὶ [illegible] αἱ γὰρ περὶ τὸν ἴστρον [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] διονύσιος δέ φησιν, ἐπειδὴ πρότερος [illegible] λέγεται, ὁ [illegible] ἀντίφρασιν [illegible], ὡς
καθαρὰ καὶ λευκὰ [illegible] ἐξηγημένα. Ἱστριάδες, αἱ σκυθικαὶ στολαί, καὶ περὶ ἀθηναί
ας [illegible] ἱερὰ κακά. Ἰστρίδες, [illegible] λεγόμεναι. Ἴστρος ποταμὸς καθ'
[illegible] τὸ ὕδωρ σχίζεται εἰς δύο. καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν [illegible] βάλλει. τὸ δὲ ἕτερον, εἰς τὴν τυρ
ρηνικὴν θάλασσαν, [illegible]. ἔχει δὲ ὁ ἴστρος τρία στόματα. ὧν ἓν λέγεται καλὸν στόμα, ὡς φησὶ τιμαῖος
ἐν τῷ περὶ λιμένων, ὅ φησι [illegible] τὸν ἀψυρτον. τὸ δὲ ἕτερον καλεῖται νάρηκος. Ἴσως παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ.
Ἰσυάζει, ὀργίζεται. Ἰσυλός, τὸ σοιλάδιν. Ἴσω, γράφει ὁ ἡρακλείδης τοιαῦτα, τὰ διὰ τοῦ σ ἐκφερόμενα προστα
κτικὰ εἰς ω λήγοντα, ἀρκτικὸν ἔχει τὸ ε. τὸ δὲ ἄσε λεγέσθω, [illegible] ἁμαρτάνουσι τὸ ἴσω, καθὰ καὶ τὸ ἴσω, διὰ
τοῦ τ λεγόμενα. Ἴσω, γινωσκέτω. τὸ ἴσω, ἤγουν τὸ ὑπάρχει τῷ. [illegible] κλίσις τοῦ ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε, διὰ
[illegible] ἴσθι, ἴσω, ἴσον ἴσων ἴστε ἴστωσαν καὶ ἴστων. τὸ δὲ ἴσθι, ἀντὶ τοῦ ὕπαρχε, διὰ τοῦ ε, ἔσω [illegible] ἔστε
ἔστωσαν καὶ ἔστων, καὶ συγκοπὴν [illegible] τὸ ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε [illegible] ἴσθι [illegible] τοιοῦτον. [illegible]
[illegible] ἴσθιμα τοιοῦτον [illegible], μόλις δὲ [illegible]. Ἴσυλε γε [illegible] ἁμαρτήσεις γὰρ ὁμοίως τῷ
λέγοντι καλαμίνων ἀνδρῶν ἱππεῖς, διὸς καλάμων ἵππων, φρύγιχος. Ἴσω, ἴσημι τὸ γινώσκω, ὃ παρὰ τοῖς ἴωσι

τοῦ ἱστασθαί τι. Ἴσονται, ἱδρύσονται παραδώσονται. Ἴσοξ, ἰξὺς πρὸς κοιλίας. Ἰσοπαλῆ, ἴσα ἐν κλήρῳ. πάλος
γὰρ ὁ κλῆρος. Ἰσόπεδον, ὁμαλὸς τόπος. καὶ ἰσόπεδον, ἴσον ἔχον τὴν γῆν. Ἰσοπέλεθροι, μέγα. ἰσομάχες.
Ἰσόπεδοι, ἰσότιμοι. Ἰσόῤῥοπον, ἰσοβαρές. ἰσοστάσιον. καὶ ἐν τῷ ἴσον. Ἴσος, ὅμοιος. ἴκελος. δηλοῖ αὐτὸ πᾶσι τοῦ
Ἶσος, ὄνομα κύριον υἱὸς πριάμου. ὅμηρος ἐν τῷ λ΄ τῆς ἰλιάδος. Ἰσὸς, ὄνομα ποταμοῦ. Ἰσοστάσιον, ἴσος χ. ἰσό καθ᾽ ὁλ
κὴν τίμιος. Ἰσοστάσιον, τὸ ἴσον τῷ σταθμῷ. Ἰσοστάσιον, ἰσόσταθμον. Ἰσόστασις, μυρον. ἤσα κτηνῷ σμύρνα. Ἰσοτά
λαντον, ἰσόζυγον. Ἰσοτελὲς, ἰσοτελοῦντες. Ἰσοτελῆ, ἐκάλουν τὸν τῶν ἰσομοίρων πάντων σχῆμα τῶν μετεχόντων
ξένων οἱ παλαιοὶ, παρὰ τὰς ἀρχάς. καὶ ἰσοτελὲς, καὶ ἰσοτέλεια, τιμὴ διδομένη τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων. καθ᾽ ἣν
καὶ μετοικίου ἄφεσις αὐτοῖς ἐγίγνετο. Ἰσότης, φιλότης. αὕτη γνωμικὴ δηλοῦσα, ὡς ἰσότης τὴν φιλίαν ἀπεργάζεται.
Ἰσοῦμαι, αἰτὸ τοῦ ἴσος γίνομαι. Ἰσοῦψεῖς οἰκίαι καὶ παράλληλα τῷ τείχει, ἐν στολαῖς οὖσαι καθ᾽ ὕψματα τοῖς ἐργαζο
μένοις τὰ χρύσεια μέταλλα. ἰσοῦψὴς οὖν ἰσοῦψοῖς κλίνεται. Ἰσουργά, ἴσα ἐν ἔργοις ἐργαζόμενα. Ἰσοῦται, ὁμοιοῦ
ται. Ἰσοφαρίζω, ἐξισάζω. ἰσοφαρίζειν γὰρ, ἐξισοῦσθαι, καὶ ἴσος φαίνεσθαι δηλοῖ, παρὰ τὸ ἴσα φαίνειν καὶ βεβλῆσθαι.
Ἰσοφόροι βόες παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ σ΄ τῆς ὀδυσσείας, οἱ εἰς ἴσον φερόμενοι, καὶ οἷς οὐ πάντη ἰσοφαρίζοντες. οἱ ἴσον ἄχθος φέ
ρειν δυνάμενοι. οἱ ἰσοκινοῦντες καὶ ἴσοι καθὸ τὸ φέρεσθαι. Ἰσοφόροι, ἴσον ἔχοντες κατ᾽ ἴσον ἕλκοντες. Ἰσοχειλεῖς,
μέχρι χείλους πεπληρωμένοι. ἴσον δὲ κρατῆρες αὐτοῦ ἰσοχειλεῖς. Ἰσόω ῶ, ἰσῶ τετρασυλλάβως ἰσοῦμαι, αἰτὸ τοῦ ἴσος γίνομαι.
Ἰσραὴλ, παρὰ τὸ ἴς. ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν. καὶ τὸ δρῶ, τὸ βλέπω. καὶ τὸ ἠλ, ὃ σημαίνει τὸν θεόν. ὁ δυνάμενος βλέπειν
θεόν. ἢ νοῦς ὁρῶν θεόν. ἢ παρὰ τὸ ὁρῶ, ὁ μετὰ δυνάμεως βλέπων τὸν θεόν. Ἴσσα, ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ὅλως δυσπραγούντων.
Ἴσσα, ἡ λέσβος τὸ πρότερον. Ἴσσασθαι, κληροῦσθαι λέσβιοι. Ἰσσέλα, διφθέρα. Ἰσσικὸς, κόλπος. Ἰσσὸς, ἰαλύ
τιν καὶ ἰσσὸς ὄνομα πόλεως. ἴσσος δὲ ὁ ὅμοιος καὶ περισπᾶται. Ἰσσωρία, ἡ ἄρτεμις. καὶ ἑορτὴ καὶ τόπος ἐν σπάρτῃ.
Ἴστα, ἰστάω ἰστῶ, ἴσταον ἴστων, ἴσταες ἴστας, ἴσταε ἴστα. Ἰστάκη, δρέπανον βουπρί. Ἰστάμεθα, δανειζόμεθα. Ἴστα
κεν, ἴστατο ἴστα. Ἰστάμενον μῆνα, ἕως εἰκάδος ἔλεγον. μετὰ δὲ τοῦτο, πρὸ τῆς φθίνοντος, καὶ ἑξῆς. Ἴσταιαι, οὐχ ἵστα
ται. Ἴστασο προστακτικὸν, ἀπὸ τοῦ ἵσταμαι ἵστασο ἵστασο, ἀποβολῇ τοῦ σ. Ἴστασθαι παρ᾽ ὁμήρῳ, δυοδέμι τὸ χρυσοῦ
ὑπερτίθονται ἀχαιοὶ χρέος. οἷον τὸ ψευδόμενοι αὐτοῖς ἐλάττωμα ἐν τῷ μάχεσθαι. αἰτὸ χρεολυτοῦσι καὶ ἀπεστεροῦνται,
ὥσπερ ὀφειλόμενον δάνος. Ἴσταται μίαν ὁδόν, ποιητικόν. αἰτὸ τοῦ πορεύεται τὴν ὁδὸν αὐτήν. ὁ γὰρ βαδίζων μεμετρη
μένην ὁδὸν, καὶ μὴ ἄλλην ἐξ ἄλλης περιερχόμενος, τρόπον τινὰ ἵσταται. Ἴστε, γινώσκετε. ἐκ τοῦ ἴσατε κατὰ συγκοπήν.
Ἴστιον, γνωστέον. ἴστιον τὴν χάριν σοὶ μόνῳ. ἴστιον, δεῖ γινώσκειν. Ἴστε γίνωσκε, ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς ω ῥημάτων,
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι, τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν παρατατικῶν δεύτερα γίνεται τῶν προστακτικῶν. οἷον τόει. φίλει. βοα.
οὕτω καὶ οἱ ἀττικοὶ ἐὰν μὴ γίνονται τὸ θι καταλήξει, χρῶνται τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν παρατατικῶν ἐν τοῖς προστα
κτικοῖς. οἷον ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθει. τίθει. ἐπίμπρην ἐπίμπρης ἐπίμπρη. οὕτως ἵστην ἵστης ἵστη. ἵστη. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὅταν
ἀποκοπὴ γίνεται τῶν εἰς θι προστακτικῶν, ἐπέκτασις ἀκολουθεῖ, οἷον ἵσταθι, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἵστα, καὶ ἐκτάσει
ἵστη. Ἴστημι τὸ δὲ κινούμενον. καὶ ἵστημι τὸ δὲ, αἰτὸ τοῦ ζυγοστατῶ. λουκιανὸς ἐν τῷ τοῦ δημοσθένους βίῳ. στῆσον ἴσα τὸ
σπουδῆ. Ἰστὴρ, σφύρα. Ἴστηται, οὕτω κανονίζεται. ἵστημι. ὁ παρατατικὸς ἵστην. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν ἐὰν
ἱστῶμαι ἱστῇ ἱστῆται. Ἱστία δέ, τὰ ἐπὶ τοῦ κέρως λίνα, ἃς ὅσα καὶ πτερὰ ὁ ναῦς τὸν δρόμον ταχύνει. Ἱστία, ἡ καθέ
δρα. Ἱστία λευκὰ πέτασαν, δηλοῖ μὲν τὸ ἀνεπέτασαν, καὶ ἤπλωσαν. ἀρχὴ δὲ γέγονε τοῦ πτερὰ πῶς λέγεσθαι. διὰ
τὸ πέτονται γὰρ καὶ ὠκύτατος εἶπεν αὐτά. ὥσπερ τὰ πτερὰ τοῖς πτηνοῖς, οὕτω καὶ αὐτὰ ταῖς ναυσί. Ἱστία, ἡ ὑφαί
νουσα γυνή. καὶ οἰκία. καὶ δεῖπνον. Ἑστία, προπαροξυτόνως μὲν κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους. ἀλλὰ γινώσκεται ὁμοίως τῷ
νίκαια φώκαια. πολυσύλλαβος δὲ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ παρατετηρημένως εἴρηται. παρασημειοῦνται γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸν
ποιητὴν, καθὸ μηδέν τι μηδὲ τῶν τοιούτων ψεύδεσθαι, ἢ ἀγνοεῖν. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ἰ κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ διὰ τοῦ
ἰ, ὥσπερ καὶ ἡ κατ᾽ ἀκοὴν ἱστία καὶ ἑστία λέγεται, ἰωνικώτερα δέ φασιν ἡ διὰ τοῦ ἰ γραφή. ὕστερον δέ φασιν ἐκλήθη αὐ
τὴ ὠρεός. ὁ πολίτης ἰαστὶς ἱστιαιεύς. ὁ δὲ τῆς θετταλικῆς ἱστιαίας πολίτης ἱστιαιώτης. ἦν δὲ καὶ γυνὴ σοφὴ ἀλεξανδρί
να κατὰ τὸν γεωγράφον ἱστιαία καὶ ἑστιαία. καὶ ἑτέρα δὲ ἀρχαία ἡρωὶς θυγάτηρ ὑριέως, ἀφ᾽ ἧς ἡ πόλις ὠνομάσθαι καὶ
ταῦτα δὲ ἡ ἱστιαία ἀπὸ ὄρει παρὰ τὸν κάλλαντα ποταμὸν ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς. διὸ καὶ ὠρεὸς ἐκλήθη ἐκ τάσεως δηλαδὴ τοῦ
ὄρους, διὰ τὸ ὀρεινοὺς φασὶν εἶναι τοὺς προκατοικοῦντας. δοκεῖ δέ φασι καὶ ὠρίων ἐνταῦθα τραφεὶς, ἀφεῖναι τὸ ὄνομα τῷ
τόπῳ ἀλλὰ πάλιν, ὅτι καὶ ὁ ὠρίων ἐνταῦθα τραφεὶς οὕτω λέγεται ὀνομασθῆναι. Ἱστιάτορες, οἱ δειπνίζοντες. Ἱστια
τορία, δειπνοτορία. Ἑστίη, τὴν ἐσχάραν λέγει ὅμηρος τὴν καὶ ἑστίαν λεγομένην. τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ ἑστάναι. ἐκεῖνο δὲ
ἐκ τοῦ ἵστασθαι. αἰτία γὰρ αὕτη τοῦ τὸν οἶκον αὐτῶν στάσαι καὶ ἵστασθαι διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ὁσημέραι θυσίας. ὅθεν ὁ ζεὺς ἐφέ
στιος καὶ ἑστιοῦχος. καὶ ἑστία θεὰ παρ᾽ ἀττικοῖς. καὶ ὁ ὅλος οἶκος παρ᾽ αὐτοῖς ἑστία, ὡς κυρίου μέρους, καθὰ καὶ βωμὸς,
ὁ ναὸς ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ βωμοῦ. Ἴστινος, ξύλος. Ἱστίας, ὁ ἱστὸς τοῦ πλοίου λαίφεσιν. Ἱστίον στατηρόν. ἄρμενον παλαιὸν
τρίβακον. ἢ μὴ ἁρμόζον. ἀριστοφάνης. αἰτὸ τοῦ ἱστίον στατηρόν. Ἱστιοῤῥάφος, πανοῦργος. ἐπεὶ μετὰ φορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα
ῥαπτόντων ἐν ἡ αἰγύπτια δὲ λινουργία ἐστιν. ἀριστοφάνης. ὀλίγον λαόντην ἱστιοῤῥάφος. Ἰστοβοεὺς παρὰ τοῖς ἡσιόδῳ, βαρ
βαριζόμενος καὶ παρὰ πολλοῖς, ὅ φασιν αὐτὸν σταβάριον, ὡς οἷον ἰστοβοάριον. ξύλινα δὲ καὶ ἀμφότερα ὁ ῥυμὸς καὶ ὁ
ἱστοβοεύς. τὸ μέντοι ἄμπρον, ὡς οὐ παρὰ λυκόφρονι τὸ ἀμπρεύειν, οὐ ταυτὸν ἐστιν. ἄμπρον γάρ φασι χαινίον, ᾧ ἐχόμενον
αὐτὸ τοῦ ῥυμοῦ, μέσον τεταμένον τῶν ἑλκόντων ζυγόν. Ἰστοδόκη, ξύλον κατὰ πρύμναν ὀξὺ ἔχον, καθ᾽ οὗ κλίνεται ὁ ἱστός.
γράφεται δὲ διὰ τοῦ κ. διατί; τὰ παρὰ τοῦ δέχω οὕτω προάγονται ἰωνικῶς, οἷον ξενοδόκη. δουροδόκη. ἱστοδόκη. ἰστέον δὲ
καὶ ἀττικῶς πανδοκεύτριαν ὁ κωμικός φησι, καὶ ξυροδόκην, κατοπτροδόκην. Ἱστὸν ἐποίχεσθαι, πρόσεστι ἐτυμολογίας.
οὗ τὸ ἱστὸν ἱστάμενον ὑφαίνει. ἑκάτερος γὰρ ἱστὸς, ἐκ τοῦ ἵστασθαι λέγεται. Ἰστοπέδη, ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς πρόπεδος.

τῆς ἀπέστος καὶ τοῦ καὶ ἱεροδρόμου συναλοιφῇ ἐκ τοῦ ἱερός· ὡς τὸ πόλις πτόλις. καὶ λέγουσιν ἄλλοι καὶ κατὰ τὰ αἰολικὰ ... τῆς ψιλώσεως οὐ ... ἀναγκαῖον κάλλιον οὖν λέγειν ἐψιλῶσθαι αὐτό, ὡς ἰωνικόν· ψιλωτικοὶ γὰρ καὶ οἱ ἴωνες. Ἱρὴ πόλις, καὶ ἱρὰ ἱρά, ἐξ αὐτοῦ. Ἱρῆας, τοὺς ἱερέας. Ἵρηκος, ἱέρακος. Ἱρὴν, ἱστορεῖ ὁ ἀβδηρίτης οὐ μόνον πόλιν, ἀλλὰ καὶ ὄρος μεσσηνίας· λέγει καὶ πόλιν λέσβου εἶναι ὁμώνυμον ταύτῃ, καὶ ἑτέραν πόλιν μαλιέων, ἀπὸ ἱεροῦ· νῦν δὲ ψιλοῦσθαι δηλαδὴ τὴν ἀρχουσαν τῆς τοιαύτης πόλεως, ὡς μὴ ἀπὸ ἱεροῦ τινος, ἀλλὰ ἀπὸ ἵρου μετωνομασθεῖσαν. εἰ δὲ καὶ βαρύνεται ἡ πόλις ἱρὰ λεγομένη, μετὰ πολλῶν τῶν ἀντιγράφων οὐκ ἀναγκάζεται. Ἵρηξ, ὁ ἱέραξ. Ἱρήτειρα, ἱέρεια· θύτης. Ἴριγγας, τὰς ἀρτηρίας φασὶν ἱπποκράτης. λέγει καὶ ὁ ψελλὸς τὰς ἀρτηρίας ἴριγγας. Ἴριον, τράγος· κριός. Ἴρι καὶ, ζῶον ... χρώματι ... μελέφηβα. Ἶρις, νέφος ὑγρότης· κατ᾽ ἔμφασιν ἡλίου πεποικιλμένον, οἷον τὸ τόξον ἡ αὐγὴ ἀφ᾽ ὑγρᾶς νεφέλης ἀνακλασθεῖσα· ἡ ἔμφασις ἡλίου τμήματος, ἢ σελήνης ἐν νέφει δεδροσισμένῳ κοίλῳ καὶ συνεχεῖ πρὸς φαντασίαν, ὡς ἐν κατόπτρῳ φανταζομένη κατὰ κύκλου περιφέρειαν. τῆς ἴριδος τὸ χλωρὸν, ἀέρος σημαντικὸν· τὸ πυρρὸν, πράγματος· τὸ δὲ μελανίζον, ὕδατος. Ἶρις ἐλέγετο ἄγγελος ἔλθη· ἶρις, ἐξ εἴρω γίνεται, ὡς καὶ ὁ ἑρμῆς· καὶ ἶρος ὁ ἰθακήσιος, ὃς οὕτως ἐκλήθη, ὥς φησιν ὅμηρος, διὰ τὸ εἴρειν, ὃ ἐστιν ἀπαγγέλλειν. ἡ δὲ πρὸς φύσιν ἀλληγορία ὅτι τὸ κατὰ τὸν ἀέρα γινόμενον φάντασμα τοῦ λεγομένου τόξου, μεταλαμβάνει τὴν ἶριν τὴν λαμπροχίτωνα καὶ αὐτὴν ὁμοίως ἀπὸ τοῦ εἴρειν· ἀγγέλλει γάρ τι μέλλον ὑετοῦ· διὸ δὴ καὶ διὸς ἄγγελος ἐκείνη ἄγγελος λέγεται. ἰστέον δὲ ὅτι ἶρις μὲν ἡ κατὰ μῦθον, καὶ ἡ περὶ τὰ ἔνυδρα νέφη βαρυτονεῖται· ἶρις δὲ μυρεψικὸν εἶδος, κατὰ παλαιὰν παράδοσιν ὀξύνεται πρὸς διαστολήν. ἰαόνων δὲ ἴρινον μύρον, οἱ ἕτεροι ἔγραψαν· γραφικὴ δὲ αὐτῆς ἀναλογία. καὶ ἶρις, εἶδος ὀρνέου· σῖρις, πόλις ἰταλική· ξίρις, φυτὸν ἀρωματικόν· καλάσιρις, λινοῦς χιτὼν ἱερατικός· ὄσιρις, αἰγύπτιος ὁ διόνυσος. Ἶρις, ἰστέον ὅτι ἐξ ἀσαφοῦς περὶ τῆς ἴριδος ἐν ἠρωικοῖς ἔπεσιν οὕτω φράζοντος, ἥν τ᾽ ἶριν καλέουσι νέφος, καὶ πορφύρεόν τε καὶ φοινίκεον καὶ χλωρὸν ἰδέσθαι, αἱ ἀκριβέστεραι ὁρμώμεναι ἐκ τοῦ ἐν νέφει ἱστορεῖξε, φασὶν οὐ νέφος εἶναι τὴν ἶριν ἐστὶ γὰρ ἡ ἶρις κατὰ τοὺς παλαιοὺς πάθος περὶ τὸν ἀέρα ἐξ ἡλιακῶν ἀκτίνων τὴν αὐγὴν ἔχουσαν, ὑγρῷ νέφει ἐμφαινομένη.
Ἴρεσι, ταῖς ἴρισι ταῖς φαινομέναις ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἱρμὸς, ἀκολουθία. Ἱρμοσάμην, ἐσυμφωνησάμην. Ἶρος, ὁ πτωχὸς διὰ μακροῦ τοῦ ι. ἱρὸς δὲ, ὁ ἱερὸς κατὰ κρᾶσιν. χῶρος ὅδ᾽ ἱρὸς ὡς ἀπεικάσαι βρύων, δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου, πυκνόπτεροι δ᾽ εἴσω κατ᾽ αὐτὸν εὐστομοῦσ᾽ ἀηδόνες. Ἶρος, κατὰ τὸν ποιητὴν κατὰ τὸ εἴρω τὸ ἀπαγγέλλω, ὅθεν καὶ ἡ ἶρις καὶ ὁ ἑρμῆς. ὕστερον ἶροι καὶ παράσιτοι ἐπαιτηταί· καθὰ καὶ εἵλωτες οἱ δοῦλοι ἀπὸ τῶν ἐν τῷ κατὰ μεσσήνην ἕλει ἁλόντων, οἳ τοῖς λάκωσι εἶξαν δουλικῶς· καὶ ὡς οἱ τρυφηταὶ, σαρδανάπαλοι, ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου σαρδαναπάλου· οὕτω δὲ καὶ ἀπὸ λικινίου, λικίνιοι καλοῦνται ἰδιωτικῶς, οἱ ἀγρίως κολάζοντες. Ἶρος, τόπος θετταλίας καὶ τραχίνια ὁμοίως. Ἶρος ἄϊρος, ἰαοντὲ ἶρος κακοῖρος, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ κακοίλιον οὐκ ὀνομαστὴν, καὶ τοῦ ὕπνος ἄϋπνος παρὰ σοφοκλεῖ· ἢ καὶ ἄλλως οὐκ ἐπιτιθέμενος ἶρος, ἀλλὰ τιθνηζόμενος. Ἱρῶ, ἱερῶ λέγω. Ἱρὸν, ἀγχοῦ. Ἱρωσύνη, ὑποκόρισις. Ἱρὸς τι, θεοπρεπῶς.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἰ
ΣΙΝΟΣ, ἡ δύναμις μεταφορικῶς· κυρίως γὰρ ἐπὶ νεύρων ἡ λέξις τίθεται καὶ ἐπὶ νευρωδῶν. ἰνίον γοῦν λέγεται τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον, καθῆκον ἀπὸ κεφαλῆς εἰς αὐχένα. οὕτω δὲ κατὰ μεταφορὰν καὶ ἰνᾶσθαι παρὰ αἰλίῳ διονυσίῳ, τὸ καθαίρεσθαι καὶ ἐκκενοῦσθαι· καὶ ὑπέρινος ὁ ὑπερκεκαθαρμένος, διὰ τὸ κατὰ ἶνας λεπτύνεσθαι. λέγονται δὲ που καὶ αἵματος ἶνες κατά τινα ὁμοιότητα. καὶ εἰς ὄνομα ποταμοῦ, ὡς πρόσθεν· αἱ δὲ Ἶνες αὐτοῦ, καταχρηστικῶς ἐρρέθη· κυρίως γὰρ ἐπὶ σωμάτων ἶνες καὶ αἱ ἶνες ἰσι ταῖς δυνάμεσι. Ἶσα, κατ᾽ ἴσον ἐπιρρηματικῶς. Ἶσα βαίνων, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· ἀεὶ δὲ μεταθεὶς ἀριστολόχῳ τῷ παραπαίζοντι, ἶσα βαίνων ἐβάδιζεν. Ἶσα, ἅλες· θάλασσα· αἱ δὲ, ἀγαθὴ καὶ ἴση μοῖρα. Ἶσα, πόλις· ἶσα δὲ, τὰ ὅμοια. Ἰσάγγελος, ἴσον ἀγγέλῳ. Ἰσάζων, ἴσον τρόπον ἐχούμενος. Ἶσαι ψῆφοι, ἀπολύονται οἱ διωκόμενοι ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἴσων γενομένων ψήφων. Ἰσαῖος, εἷς τῶν δέκα ῥητόρων· οὗτος μαθητὴς ἦν ἰσοκράτους μαθηματικῶν· δημήτριος δ᾽ ἐν τοῖς περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν, χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. Ἰσακίω, ἀνδρεῖω. Ἴσακος, ὁ ἰσαὰκ ἑλληνιστί. Ἴσαλον, διφθέραν δέρμα· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἴσαμεν, ἴσασι, γινώσκουσι. Ἴσαμι, ἐπίσταμαι συρακούσιοι. Ἰσάμμορος, δύσμορος. Ἴσαν, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο· ἐκ τοῦ εἶμι· τὰ πληθυντικὰ διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀκόλουθον ἐπεὶ ἐστὶ ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τὸ τρίτον ἴσαν. Ἴσαν, ἰστέον ὅτι δηλαδὴ μετὰ τοῦ καὶ ἴσασιν· ὡς ἐν τῷ τὰ δὲ οὐκ ἴσαν ὡς ἐτετύκοντο· δὲ ἐπορεύθησαν καὶ εἰ μὲν κλίνεται ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι γραφομένου διὰ διφθόγγου, ὑπάγεται κανόνι τῷ βουλομένῳ, τὰ εἰς μι ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συστέλλεσθαι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἶμι γραφομένου ἐν τῷ παραλήγουσι διὰ τοῦ ι· διφορεῖται γὰρ τὸ εἶμι κατὰ τοὺς τεχνικοὺς αὐτὸ ἐνέχει τὸ ι ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἴσαν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθησαν, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. Ἰσαίας, ἰσαίου ἐκ τίνος.
Ἴσαν, πεζῇ μὲν μόνῳ οὐκ ἀναδεχθησομένου· τοῖς δὲ χρησιμεύει· ἐστὶ δὲ αὐτοῦ τὸ θέμα ἴω, οὗ τὸ πληθυντικὸν ἴομεν πολλαχοῦ εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ· τοῦ ω τὸ ιω πλεονασμῷ τοῦ ε γίνεται εἴω, καὶ συνωρίσεν ἐξ οὗ καὶ τὸ ἴομεν ἀνάδρομα ἐν ὀδυσσείᾳ· καὶ ὑποθέσω τηλίκος ἔην, καὶ ἵνα ἰδρυόμενος· δηλαδὴ τότε τὸ ἴσαν καὶ ἴσασίν τινα, ὡς ἐν τῷ τὰ δ᾽ οὐκ ἴσαν ὡς ἐτετύκοντο. Ἴσαν ἐπὶ παρατατικοῦ, ὃ σημαίνει τὸ ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ εἶμι· τούτου γὰρ παρατατικὸς εἶν· τὰ πληθυντικὰ ἴμεν ἴτε ἴσαν· τὰ γὰρ εἰς μι ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν. Ἴσαν, ἰστέον ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ ἴω ἐνεστῶτος γίνεται, οὐ πληθυντικὸν πολλαχοῦ τὸ ἴομεν· ἵνα ἦ, ὡς ἐκ τοῦ τίω τὸ ἔτισαν, οὕτω καὶ τὸ ἴω ἴσαν· ἢ ἐκ τοῦ ἶμι τοῦ παραλήγομένου μόνῳ διχρόνῳ, ἵνα ἦ, ὡς τίθημι τίθεσαν, οὕτω ἴμι, ἴσαν. ὅτι δὲ διττὸν ἐστιν, εἶμι ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι διὰ διφθόγγου, καὶ πάλιν ἶμι διὰ τοῦ ι, παραδιδόασιν οἱ τεχνικοί· κανὼν δὲ οὐδὲν διφορεῖσθαι, ὡς εἴρηται, τὸ εἶμι ὃ πολλὰ διαφορὰς ἔχει, καὶ τὸ γράφειν αὐτό· ἐστὶ γὰρ εἶμι τὸ πορεύομαι διὰ διφθόγγου· οὐ γὰρ ἀόριστος τὸ ἴησι καὶ ἴομεν τὰ αὐθυπότακτα ἐκ τοῦ τοιούτου, ἐν τὸ διὰ δὲ

[illegible]

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ·

ρὰ, αὐτὴ τοῦ ἱερὰ θύματα· καὶ ὁμοίως ἱρὸν, αὐτὴ τοῦ ἱερὸν· ἴρηξ, αὐτὴ τοῦ ἱέραξ. Ἱρὰ ἐκκλησία, καὶ [illegible] [illegible] [illegible] ὅμηρος. Ἱρανες, οἱ ἄρχοντες [illegible] Ἱρᾶται, ὁρίζεται [illegible] ἐκ τοῦ ἱεράω [illegible] ἱέρεια, ἱερᾶται, ἱερᾶται [illegible]

Ἱρεῖον, τὸ θῦμα· ἠρίον, ὁ τάφος· ἐρίον, τὸ μαλλύ. Ἱρεῖς, ἐθνικόν. Ἱρεῖν, λέγειν· καὶ ἶρις δὲ ἀπὸ τούτου. Ἱρες, λόγοι ἱρες [illegible] [illegible] [illegible] Ἱρεῖς καὶ ἴρηξ, αὐτὴ ἱερεὺς καὶ ἱέραξ ἴωνες λέγουσι· καὶ ἴρηξ τροπῇ τοῦ α εἰς η. Ἱρεὺς ψιλοῦται [illegible]

ἰσ πολύ, πολέος· ὀξύ, ὀξέος. διὰ τί τὰς θηλυκὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς υ εὐθειῶν, οὐ προφέρομεν διὰ τοῦ ου· ἀστυδίως. ἡδύς, ἡ-
δέος. ὡς παρὰ βασιλῆος αἰπέος. ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐδὲ ποτὲ ἡ παραλήγουσα τῆς θηλυκῆς μείζων θέλει εἶναι, τῆς ληγούσης τῆς
εὐθείας. ἀλλὰ τὴν περὶ συλλαβὰς κληθεῖσαν εἰσ αἴας αἴαντος· ἡ εὐθεῖα τὸ ας ἔχει φύσει μακρόν, ἡ δὲ αἴαντος θηλυκὴ
θέσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν· ἀλλὰ καὶ ἡ λάχητος φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν· ὤφειλεν ἡ παρα-
λήγουσα τῆς γενικῆς τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας, ἢ ἐλάττων. ὡς ἀλλὰ τοῦ αἴαντος, καὶ χαρίεντος, λέοντος, οὐδὲ ποτὲ δὲ μείζων.
ἐπεὶ τὸ πολὺ, καὶ τὰ ὅμοια εἶχον τὴν λήγουσαν μακράν, εὑρίσκομεν ἴσως τὴν παραλήγουσαν μακρὰν τῆς γενικῆς,
τῇ ἴσῃ τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας, μὴ οὔσης. ἀλλὰ δὲ τοῦ ἡδύ, οὐχ ἐδύναντο τρέψαι τὴν γενικὴν τοῦ ἡδέος εἰς ου. οὕτω
γὰρ εὑρίσκετο μείζων ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας. ἐπεὶ ὁ ἡδὺ, βραχεῖαν ἔχει τὴν λήγουσαν,
ὡς ὀξύ, καὶ τὰ ὅμοια. Ἱππηλασίη ὁδός, ἐν τῇ ἡ δὲ ἐφράσθη. ἁπλῶς δὲ ἱππηλασία ἐπὶ τοῖς ὕστερον ἀπολύτως, τὸ ἐλαύ-
σαι ἵππους. Ἱππήλατος, εὐρύχωρον, πεδινὸν, εὐήλατον. Ἱππημολγούς λέγουσι, τοὺς ἀπὸ γάλακτος τρεφο-
μένους, καὶ γαλακτοπότας, καὶ γαλακτοφάγους ὁμοίως. θρυλλεῖται δὲ ἐν ἱστορίαις ἔθνος ἱππημολγῶν περὶ Σκυθίαν λέ-
γοντες εἶναι τινὰς ἄβιοι, ὅ ἐστι ὀλιγόβιοι. ἀπλεῖς γάρ εἰσι, καὶ ἀτεχνοί τὴν δίαιταν ἅμα τοῦ βίου πορίζονται, ὡς ἁμαξόβιοι.
Ἱππημολγός, ὁ τὰς ἵππους ἀμέλγων. Ἱππία ἐκλήθη οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' ἵππων ἀνα-
πήδησεν, ὡς ὁ εἰς αὐτὴν ὕμνος δηλοῖ. ἢ ὅτι Ποσειδῶνος οὖσα θυγάτηρ καὶ Κορυφῆς τῆς Ὠκεανοῦ, ἔχουσα ἅρμα, οὕτως ἐκλή-
θη. ἢ ὅτι Ἄδραστος θεῖον ἐκ φυγῶν, ἀλλὰ κολωνὸν στήσας τοῖς ἵπποις, Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶν ἱππίους προσηγόρευσεν.
Ἱππίδιον, ἰχθὺς ποιός. Ἱππικὰ ὀνόματα, ἀγέλη ἵππων, ἱπποτρόφος, ἀγελοτρόφος, ἱπποκόμος, ἱππαγωγός,
ἱπποδαμαστής, πωλοδάμνης, ἱπποκόμος, ἵππων ἐπιμελητής, ἱπποφορβός. εἶτα ἱπποφορβεῖαι, ἵπποι ἀγελαῖοι,
ἵπποι ἀθλητικοὶ καὶ ἀγωνισταὶ καὶ ἀθληφόροι, ἁμιλλητήριοι, νικηφόροι, ἀθλοφόροι, κυνηγετικοί, πολεμιστήριοι, ὁδοιπο-
ρικοί, στρατιωτικοί, πομπικοί, καὶ τὰ ὅμοια. Ἱππικὸν τέρμα, ὁ καμπτήρ. Ἱππικὸν χλίδος ἵνα γαμεῖ μένοι, ἀντὶ
τοῦ χλίδημα φόρημα· αἱ γὰρ ἐπιχωρίως τοῖς ἵπποις, ἐχρῶντο κόσμου χάριν περιτιθέντες χιτῶσιν, ἀσκαλάς, ἐπιθέτας καὶ
ζωστῆρας τινὲς λέγουσιν. Ἱππικόν, τὸ στάδιον. Ἱππικὴ βάσις, ἡ πέρα τοῦ τόξου. διὰ τὸ ἐξ ἱππέων γίνεσθαι τὰς
χεῖρας. ἡ δὲ θάμιγγα ταφρόν, ἱππικὸν καλοῦσιν. Ἵππιος, ὁ Ποσειδῶν. Ἱππιοχάρμην, τὸν χαίροντα τῷ ἱππικῷ. ἢ
ἱππομάχον. χάρμη γὰρ ἡ μάχη. Ἱππίσκος, ἐπίθημα κεφαλῆς γυναικεῖον κόσμου. Ἱππίτας, ἱπποφορβός.
Ἱπποβάτης, ἱππικός. Ἱππόβοτος, μεγάλην γῆν ἔχων, δυνάμενος ἵππους τρέφειν. Ἱπποβουκόλοις, τοῖς ἵππους νέ-
μουσι. Ἱππόβοτον Ἄργος, τὴν Πελοπόννησον λέγει. Ἄργος μέν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ Ἄργου. ἱππόβοτον δὲ, διότι εὐφό-
ρως ἐστι τὸ ἵππων πολλῶν καὶ ἀγαθῶν, ὡς ἱστορίαι δηλοῦσι. πρὸς δὲ τὸ ἱππόβοτον, σύγκειται καὶ βούβοτος λειμών. καθὸ ἀλλὰ
δέ πως καὶ τὸ θηρόβοτον συντίθεται, ὃ δηλοῖ τόπον καθὸ τοὺς παλαιούς, ἔχοντα καὶ ἐν θέρει νομάς. Ἱππογνώμων, ἵπ-
πους διαγινώσκων ἐγκύους ἢ μή. Ἱππόγυποι, ἱππεῖς τινες. Ἱπποδάμεια, ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἱπ-
ποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος, τοῦ οἰκοδομήσαντος Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ. Ἱπποδάμεια ἔτικτεν ἐκ τοῦ Πέλοπος,
ὥς φησι Πίνδαρος, λεγέτας ἕξ, υἱοὺς ἡγεμόνας. ἔγουν Ἀτρέα, Θυέστην, Πιτθέα, Ἀλκαθοῦν, Πλεισθένην, Χρύσιππον. ἁπλῶς
Ἀτρεύς, Θυέστης, Ἀλκαθοῦς, Ἵππαλκος, Πιτθεύς, Δίας ἢ Χρύσιππος. Ἱππόδαμοι, ἐφ' ἵππων ἀναστρεφόμενοι. Ἱππό-
δαμος ἐν Πειραιεῖ κατῴκει, καὶ οἰκίαν εἶχεν, ἣν παρ' αὐτὴν δημοσίαν εἶναι, καὶ πρῶτος οὗτος τὸν Πειραιᾶ καθὼς τὰ μάθη-
ματα συνέγραψεν, ἦν δὲ Ἀθηναῖος τὸ γένος. ἁπλῶς Ἱππόδαμος μόνος λείβεται καὶ ἡ πᾶσα διαβάλλεται. ἀλλὰ πολυφαγία
ὁ Ἱππόδαμος. Ἀριστοφάνης· ὃ δὲ Ἱππόδαμος οὐδὲν ὄντα τῇ πόλει, καθ' ἃ λείβεται τοῖς δάκρυσιν, ἀναξίως ὁρῶν τὰ
τῆς πόλεως καρπούμενον. Ἱπποδασείης, ἱππείαις λόφον ἐχούσης τρίχας. Ἱπποδέτης, Ἡρακλῆς ὁ ἐν Ὀγχηστῷ τι-
μώμενος, οἱ δὲ ἐν Θήβαις. Ἱπποδιώκτας, ἡνίοχος. Ἱππόδρομος, ἀγὼν ἐν Ἀθήναις τῷ θεσεῖ ἀγόμενος. Ἱππόζωνα, ἡ τοὺς
ἵππους ἐλαύνουσα. Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, Ἰλιάδι ἤδη τοῦ κοίλου λόχου ἐκ προλιπόντες. Ἱππόθοος, ἱπποδιώκτης.
Ἱππόθορος, ὁ τοὺς ἵππους βιβάζων. Ἱπποθορονίμην, τὴν μεγάλην ὀρχίαν. Ἱπποθοώντειον, τὸ τοῦ Ἱπποθόωντος ἡρῷον.
ἦν δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος. Ἱπποκαμπῖος, στρουθίον τι. Ἱπποκλείδης· οὕτω κακοχόλως τὸ τῆς γυναικὸς μόριον Ἀριστοφά-
νης εἶπεν. Ἱπποκέλαδος, κυριολεκτικῶς ὁ πεζῇ βαδίζειν ὀκνῶν, τὰ σημεῖα δὲ ἀναβάλλων ἑαυτὸν εἰς τὸ ἔφιππος
προϊέναι. ὁ δὲ νόμος ἐν Πέρσαις, ἐπειδὴ ἔμαθον λυσιτελέστερον εἶναι αὐτοῖς τὸ μεθ' ἵππων πολεμεῖν, ἢ πεζομαχεῖν.
ἱπποκέλαδος ὁ κατ' ἐξοχὴν ἡνίοχος. ἴσως δὲ κατὰ τὸ ἐξαίρετον καὶ τὸ μάλιστα δι' ἵππων εἰδότα μάχεσθαι
δηλοῖ. οὐ μὴν οὕτω καὶ πεζομαχεῖν ἢ καὶ τὸν ἁπλῶς [illegible], χαίροντα μεθ' ἵππων βαδίζειν. ὁποῖοι καθὼς ξενο-
φῶν φησιν ὕστερον οἱ Πέρσαι, ὡς νόμος ἐστὶν μηδὲ ποτὲ δεῖν καθ' ἱπποκελαδόρους ἀεὶ ἐφ' ἵππους εἶναι. Ἱπποκέλαδος, ἵπ-
πους κελεύων ἱππικός. ἢ ὁ πολλὴν ὁδὸν πορευόμενος. Ἱπποκένταυρος, ἀναγωγικῶς νοεῖται. φασὶ γὰρ αὐτὸν [illegible]
[illegible] λέγεται δὲ καὶ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ μὲν ἥμισυ ἵππου ἦν, τὸ δὲ ἥμισυ ἀνθρώπου, ἐμφαίνε-
ται, ὅτι διὰ τοῦ ἀλόγου μέρους ἐδήλωσε τὸ πρακτικόν, διὰ δὲ τοῦ ἀνθρωπείου τὸ λογικόν. Ἱππόκομοι, περικεφάλαιαι
ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαι. Ἱπποκόμος, ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελούμενος. Ἱπποκόριος, ἥρως. Ἱπποκορυσταί,
ἐφ' ἵππων ὁπλιζόμενοι ἢ ἵππους κορύσσοντες, τουτέστι πολεμικοί. ἢ ἐφ' ἵππων μαχόμενοι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἵππος καὶ
τοῦ κορυστής, τοῦτο ἐκ τοῦ κορύσσω, τοῦτο ἐκ τοῦ κορύς. [illegible] ἱπποκορυστὴς διὰ τί οὐχ ἀναβιβά-
σει τὸν τόνον; ἐπειδὴ τὰ εἰς ης ὑπὸ μίαν συλλαβὴν ἐν τῷ συνθέσει τὸ ὀξὺ φυλάσσει τὸν τόνον. [illegible]
ζεται ὡς τὸ Ἡρακλῆς. Ἱπποκορυστάς, ἐνόησαν τινὲς τοὺς ἔχοντας ἱππείας τρίχας ἐν τοῖς κόρσοις [illegible] ὤφειλε
ἱπποκορύθας εἰπεῖν [illegible] ὁμοίως τῷ κορυθάϊκι ἢ κορυθαίολος. ἔστιν οὖν ἱπποκορυστής, ὁ καὶ ἱππιοχάρμης, ἐν ἵπ-
ποις [illegible] πολεμιστής. Ἱπποκρατία, τὸ τοῖς ἵπποις νικᾶν. Ἱπποκράτους υἱοί, [illegible] διαβαλ-
λόμενοι [illegible] ἐν Δήμοις, [illegible] τινες, καὶ οὐδαμῶς [illegible]

[illegible]

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

[illegible]

ποῖδης. Ἴννος, ὁ ἐξ ἡμιόνου καὶ θηλείας ἵππου· καὶ τοῦτο μόνον οἶδα μὲν ἔκ τινος παλαιοῦ εἰρηκότος, ὅτι ἴννος ἐξ ἡμιόνου καὶ ἵππου. Ἰννοῦται, ζῶσι. Ἰννύεται, κλαίει, ὀδύρεται. Ἰννύκιος, οἶνος ἀπὸ Ἰνυκοῦ τῆς Σικελίας. ἔστι δὲ πολύχνιον δυσμ. Ἰνοῖα, ἑορτὴ ἐν Λήμνῳ. Ἴυγξ, ὄρνεόν τι ᾧ χρῶνται αἱ φαρμακίδες. Ἰύζειν, ἐμύζειν. Ἰνήσασθαι, κοσμεῖν, ἱδρύεσθαι. Ἴφας, εἰς τὸ φῶς. Ἰνάδες, ἰσχυρὸν σύντονον νευρώδη ἰσχνόν. Ἰνώμενος, ἐξελωννὺς ἐκ κενοῦ μένος, τουτέστι προϊέμενος. ἀφ' οὗ καὶ ὑπέρινος λέγεται. Ἰόσαρ, ἐποίει, ἔδοξα, τὸ κατέσπει κατεκαύθη. Ἰνώ, ἡ δὲ ἀκριβὴς ἱστορία μητρυιὰ εἰδυῖα τὴν Ἰνὼ δύστονον τὸ Φρίξῳ τῇ Ἕλλῃ, [illegible] φασὶν εἶναι τὸν κριόν, ἐκ τύπωμα φέρον κριοῦ ἐν ἄκρῳ, ὁ ποῖόν τι καὶ παρὰ Λυκόφρονι, τὸ ταυρόμορφον τύπωμα, τὸ τὴν ἀνθρώπων ἁρπάσαν καὶ ὅρια [illegible] τὰ [illegible] ἕτεροι δὲ ὀνόμασι, ἐν χιτῶσιν ἐν τοῖς ἄνθεσιν ἔχοντα, ἤγουν τύπους χιτῶνος. καὶ βούλεται διὰ τοιούτου κριοῦ σὺν τῷ ἀδελφῷ [illegible] τὴν Ἕλλην ἐκπεσεῖν, καὶ κινδυνεῦσαι. ἑτέρα δὲ τῆς ἱστορίας ἔννοια ὑπάρχει τὴν φασὶ τὸν κριόν, ὃς τὴν τῆς μητρυιᾶς βουλὴν ἀνακαλύψας, καὶ περισώσασθαι τοὺς δύο τοὺς παῖδας προθέμενος, ἐδυστύχησε κατὰ τὴν Ἑλλήσποντον. λέμβῳ γὰρ βραχυτάτῳ [illegible] σώσας ἀμφοτέρους [illegible], οὐκ ἔχειν ἀμφοτέρους περισώσασθαι. ἀλλ' ὁ μὲν Φρίξος περιεσώθη, ἡ δὲ Ἕλλη κατὰ πάθος ἰλίγγου ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου καταπεσοῦσα, μόνον αὐτῆς ἀφῆκε τοὔνομα φέρεσθαι. αὐτὴ δὲ καταδῦσα εἰς τὸν βυθὸν [illegible] δὲ τῇ Ἕλλῃ τὸ ἀμετάβολον, πρὸς διαφορὰν τῆς Ἕλλης ἡ θερμασία, ὥς καὶ τὰς λαμπάδας ἐλαίας λεχθῆναι [illegible] ἱστορεῖ σοφιστής. καὶ ὁ Ἕλλην δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐν δυσὶ λ γράφεται. τὸ δὲ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλος, πόλις καὶ ἄλλης ἡ ἀντωνυμία. Ἰνωπός, ὄνομα τόπου, ἢ ποταμοῦ. λούσας δ' Ἰνωποῖο καθαρὸν χρόα βάθι δ' ἐς ἄκρον. παρὰ τὴν ἶς ἰνός, ὁ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ τὸ ὀπός, ὁ σημαίνει τὴν φωνήν, γίνεται ἰνωπός, κατ' ἔκθλιψιν τοῦ ο ἔξω μέσα. Ἴνωψ, κύριον. ἶνοψ δέ, ὁ μέλας ἢ καὶ μικρός.

ΤΟ Ἰ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ἴ

ξαι, διαθεῖσαι ἔχειν. Ἰξάλλην, τελείου αἰγὸς δέρμα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἰξάλου, τελείου, ἢ ὁρμητικοῦ, ἢ πηδητικοῦ. παρὰ τὸ ἴξω μέλλοντα γίνεται ἴξαλος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι πολλάκις τὰ παράγωγα [illegible] σουσι τὰ πρωτότυπα, καὶ ἀπὸ δασέων γίνεται ψιλά. ἄστραμμα, ἀμυδίς, ἥλιος, ἀπηλιώτης. οὕτως ἵξω, ἴξαλος.

Ἴξαλον, αἶγα Πορφύριος λέγει τὸν τράγον λέγων, ὡς ἀεὶ πολὺ τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοὺς τελείους διακαθάρσεως κατὰ παράτριψιν ἀποβάλλειν τὰ αἰδοῖα, ὅπερ οἱ κάστορες ἐκκόπτοντες εἰς ἑαυτοὺς καταπράζονται. ὁποῖον δή τι καὶ Ἀριστοτέλης διὰ τὸν χλούνην ἱστορεῖ, ὁ δηλαδὴ σῦν ἄγριον. ἕτεροι δὲ ἴξαλόν φασι τὸν ὀχευτικόν, ἤτοι τὸν κήλωνα, καὶ περὶ τὰς τῶν θηλειῶν ἰξύας ἤτοι ὀσφύας ἁλλόμενον. οἱ δὲ τὸν μετὰ χειμῶνα ἀεὶ ἄλλας ἱκνούμενον τριμηνιαίῳ τόμῳ, ἵνα μὴ ψοφοῖεν· τοῦτο καὶ δασύνεσθαι ἀνάγκη τὴν ἄρχουσαν, εἰ καὶ ψιλοῦται κατὰ ἔθος αἰολικόν. καὶ ἀεὶ ἡμερῶν αἰγῶν λέγονται, οὐ μὴν ἀεὶ ἀγρίων, ὁποῖος ἀρτίως ὁ ὁμηρικός. τοιούτους γὰρ ἁλίζει οὐδείς. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἅλις ἵξεσθαί φασι, πηδητικὸς γὰρ καὶ ὁρμητικὸς ἄγριος αἴξ. ἐν δὲ ῥητορικῷ τινι λεξικῷ φέρεται, καὶ ὅτι ἴξαλος ὁ προπηδῶν καὶ τέλειος. ἐν δὲ ἑτέρῳ, καὶ ὅτι ὥς περ παρδαλῆ καὶ λεοντῆ, οὕτω καὶ ἰξαλῆ αἰγεία [illegible], ἐπεὶ ἴξαλοι αἶγες. Ἰξανῇ, ἐπικάθηται. Ἴξε καὶ ἷξεν, αὐτὶ τοῦ παρεγένετο. ἀφ' ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν. ἀπὸ τοῦ ἵκω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἷκον, καὶ προσθήκῃ βοιωτικῇ τοῦ κ εἰς ξ ἷξον. οὕτως Ἀπολλώνιος. Ἰξευτής, ἰξευτικός. ὁ δι' ἰξοῦ τοὺς ὄρνεις θηρῶν, ἤτοι κόλλης τινός. Ἰξίαι, κιρσοὶ παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἴξιν, ἀθυμορίαν, ἢ ἄφιξιν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἰξιόεν, θανάσιμον φάρμακον ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὰς ἐντεροφὰς κατέχει, ὡς ἰξός, ὁ δὲ μὴν ἔχον παρὰ [illegible] ὤκιμον. ἰξίοεν δὲ σεμνότερον παρὰ Χείλωνι πόμα οὐλοφόνον λέσχειν, ὅτ' ὠκιμοειδὲς ὁδοδί· τὸ ἐπίγραμμα Νικάνδρου. Ἴξιρος, ποταμός. Ἰξίου φύλλα, τῆς λευκοῦ χαμαιλέοντος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἴξις, παρουσία, ἄφιξις, ἱκετεία. Ἰξίας, κιρσὸς ὁ ἐν τοῖς μάλιστα. ὁμωνύμως δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς δένδροις. καὶ πόα τις ἢ καὶ χαμαιλέων. καὶ ἕτερα, ἀφ' ὧν καὶ ἰξός. Ἰξίων ἔοικεν, ὁ καὶ πρῶτος παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἱστορούμενος, [illegible] θαι φονεύς, φανταστικός τις εἶναι, καὶ πράγματος ἐφιέμενος ὑπὲρ ἀξίαν αὐτοῦ, ὁποίους πολλοὺς ὁ μακρὸς χρόνος ἤνεγκε. διό περ ὁ μῦθος ἐρᾷν αὐτὸν λέγει τῆς Ἥρας, ὕψους τινὸς δηλαδὴ ἡγεμονικοῦ. καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ ἐς τοιοῦτόν τι ὡς ἔρωτα τὴν Ἥραν ἐκλαμβάνονται, ζωὴν ἡρῴαν λέγοντες τὴν βασιλικήν. ἧς διεκπεσὼν ὁ Ἰξίων ἐμίγη φασὶ τῇ νεφέλῃ, σκιᾷ τινι δηλαδὴ καὶ φαντάσματι τῆς φιλουμένης ὑψηλῆς ζωῆς, καὶ εἰδώλου τοῦ προσουμένου. καὶ ἀπέτικε κενταύρους, αὐτοῖς τοῖς δηλονότι ἐν τάξει, καὶ ἀεὶ οὐκ ἀεὶ φύσις πλεονεκτεῖν. οὐδὲ γὰρ ἦν ὁ ἱπποκένταυρος, ὥσπερ οὐδὲ ὁ τραγέλαφος. Ἰξαί, ὀλίσχροι καὶ φειδωλοί. Ἴξομαι, παραγενήσομαι. Ἰξόμεθα, ἱκετεύσωμεν. Ἷξον παρατατικός, ἐκ τοῦ ἵκω ἵξω. ἵξω δὲ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. τὸ πληθυντικὸν ἰξόμεθα ἴξετε, ἷξον. ὅτι οὐκ ἔστι δεύτερος ἀόριστος, ἀλλὰ παρατατικός, δῆλον ἐκ τοῦ προστακτικοῦ. βῆσε γὰρ καὶ ἷξε, ὡς τύψε. εἰ δ' ἦν ἀόριστος, βῆσον ἂν ἦν καὶ ἷξον. Ἷξον, ἀπὸ τοῦ ἵκω τοῦ διὰ τοῦ ι γεγραμμένου, λέγει ὁ δεύτερος ἀόριστος ἷκον, καὶ προσθήκῃ βοιωτικῇ τοῦ κ εἰς ξ ἷξον. οὕτως ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τοῦτο καὶ τὰ ὅμοια ἐκ μέλλοντος λέγει μετατίθεσθαι εἰς ἐνεστῶτα. ἵξω, καὶ ὁ παρατατικὸς ἷξον ἷξες ἷξε, τὸ πληθυντικὸν ἰξόμεθα [illegible] ἷξον. Ἷξον, ἦλθον καὶ κατέλαβον, φυσικῶς ἔχει τὴν ἐν τῇ ἀρχούσῃ περισπωμένην, ὡς χρονικῶς ἐκταθέν. ἀλλ' ὅμως γὰρ ὄφειλε τὸ δίχρονον ὀξύνεσθαι, ὡς ἐβίων, μακρὸν διὰ τὸ κεῖσθαι πρὸ συμφώνου διπλοῦ. παρατατικοῦ δὲ χρόνου τὸ ἷξον, ὡς ἀπὸ μέλλοντος τοῦ ἵξω, ἀναβιβασθέντος εἰς ἐνεστῶτα. Ἰξὸς κυρίως ἡ παγὶς τῶν στρουθίων, ἄξος τις ὤν, παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ὄρνεα. ἢ παρὰ τὸ ἵκω ἵξω, ἰξός, ὁ φθάνων μέχρις αὐτοῦ ἱστάμενα τὰ ὄρνεα, μέχρις οὗ ναὶ φθάνουσι τὰ πετεινὰ τόπου, αὐτοῦ ἔνθα ἱκνοῦνται καὶ παραγίνονται. Ἰξός, εἶδος φυτοῦ καὶ κάλαμος ἰξευτικός. Ἰξός, ᾧ χρῶνται εἰς ἄγρευσιν πτηνῶν. Ἰξοφόροις δρύας, ἰσὰ ἰξὸν φερούσας. Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ. Ἰξύας, ἰσχύς τις. Ἰξὺν τὴν ὀσφὺν ἐπ' ὀπίσω ψυχόμενον χαλάς τι καὶ ἰξύας, τουτέστι τὰ νεῦρα. Ἰξύος, τὸ μεταξὺ τῶν ἰσχίων καὶ τῆς ὀσφύος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἴξυς, φῖτον

κυρίως ἐπὶ ἐρωτικῆς ἐπιθυμίας. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης ἁπάσης ἐπιθυμίας ὁ ἵμερος τάττεται, ἀληθὲς τὸ δῆλον, καὶ ἐκ τ εἰδέναι καὶ τέρψιος ἵλεον ἵμερος αἱρεῖ. ἔστι δὲ ἡ παρ' ἀθηναίοις κύριον ὄνομα. ἡ ἥρως ἱμέρα, ὁ ὁμώνυμος πόλις σικελική ἱμέρα. Ἱμερία, ποταμός. Ἱμερτής, ὁ ἐπιθυμητής. καὶ ἱμερτόν, ἐπιθυμητόν. ἐπέραστον. καλὸν ἐράσμιον. Ἱμερτὸν γὰρ πατέρα ποι, αἴθε ποτ' εἴποι καὶ ἔξω μύθου ἀλλ' ὡς γὰρ φυγεῖν ἔστι καὶ φυγεῖν ὡς ἀπορρεῖν τῆς φρικτῆς φυγῆς. Ἱμερθεῖσαι, ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπιθυμίας τυχοῦσαι ἀνδράσι μιγεῖσαι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἵμερος, δίκη σικελή. Ἱμητή, τὸ ἀντλητήρ· ἱμονιὰ γὰρ τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον. οἱ δὲ ἄβαροι ἐχύρουν, ἵνα ὁ δαίαβις ἐρρέει ποταμός. Ἱμίτα ὑ ἀμερα, χοῖνιξ. ὁ κοτύλη. Ἱμίτραον, ὑπόζωστον πάφιοι. Ἱμονιά, ἀντλητήριον, ἀπὸ τοῦ μακρὰ χέζειν. ἀπὸ τοῦ σχοινίου, δι' οὗ τὰ ὕδατα ἀρύονται, ὃ καλοῦσιν ἱμονιά. καὶ ἀριστοφάνης, τέθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη. ἦδον δὲ ᾆσμα οἱ ἀντλοῦντες ἱμαῖον. Ἱμονιά, ἐκ τοῦ ἱμάντος ἐλέχθη τὸ ἀντλητήριον. στρεπτός τις βοεὺς ἐστιν καθ' ὅμηρον. οὕτω καὶ ἐπί, ἐκείνων δὲ καὶ ἀειμάσθαι. κυρίως δὲ τὸ διὰ ταύτης ὕδωρ ἀντλεῖν. Ἱμονιὰ καλεῖται τὸ σχοινίον, ἐν ᾧ ἀρύονται τὸ ὕδωρ. Ἱμορη, πόλεμοι. Ἱμπτάπαιοι, ἐμβλέψον πάφιοι. Ἱμπόλας, λύτας. Ἱμφθείς, βλαφθείς. θαμβηθείς. τυχείς. Ἱμψας, ζεύξας ἢ παλαί. Ἱμψιος, ποσειδῶν ὁ ζύγιος. Ἱμῶσα, ἀντλοῦσα. ἀπὸ τοῦ ἱμᾶς ἱμάντος, ὅθεν ὁ ἀντλητὴρ ἱμαῖος λέγεται. καὶ ἱμῶσα, ἑλκύζουσα.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν·

Ἵν', ἀλλ' ἵνα δῖος κύπριον. Ἵνα ἄζοντι οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἵνα ἀγάγωσιν. φρύνιχος. Ἵνα, σημαίνει τὸ αἰτιολογικὸν σύνδεσμον, ὡς τὸ ἵνα γνῶσι καὶ αἰδεῖ, ἀντὶ τοῦ ὅπως μάθωσι καὶ οὕτω. καὶ τὴν δύναμιν, ὡς τὸ ἵνα τε ῥα τοῦ τρέσ ὤλεσεν θυμοφθόρον. τοῦ δὲ [illegible] ὄνομα [illegible] καὶ τὸ νεῦρον ὡς τὸ ἵνα τέμνεσθαι διὰ πάσας. ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ὅπου, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ. ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐάν, ὡς ἐν ἰλιάδος κ', ἵνα μὴ ῥέζωμεν ὧδε, ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ πράξωμεν οὕτως. Ἵνα, δεικτικῷ συντασσόμενα, ὅτι [illegible] παρεληλυθὼς χρόνος· [illegible] ἵνα [illegible] καὶ παρατατικῷ ὁριστικῷ, [illegible] συγγραφεῦ λαβεῖν, ἵν' εἶχεν ἅπαντες κατὰ νόμους. Ἵνα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. καὶ ἵνα, ἀντὶ τοῦ ὅθεν. ἀριστοφάνης, ἵνα τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα. καὶ ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἐάν. καὶ ἵνα, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο ὅπως ἡ μετὰ τοῦ παρεληλυθότος συντάσσεται. ἡ ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. Ἵνα, πόλις. Ἵνα γνῶσιν, ἵνα ἐπιγνῶσιν. Ἰνία, δύναμις. Ἵνα ἀστιλέγει, οὐχ ἵνα ἔσονται παύει γὰρ ἀμαθὲς μετὰ μέλλοντος ἵνα, ἢ ἐάν, ἢ ἄν, ἢ ὅταν, συντάσσεσθαι. Ἵνα καὶ ἐν τόπος ἡνίκα καὶ ἐάν, καὶ μετὰ ὑποτακτικοῦ καὶ μετὰ εὐκτικοῦ συντάσσονται. [illegible] ἵνα τύχω καὶ τύχοιμι, καὶ ἡνίκα [illegible] τρίψαι τόδε. καὶ ἡνίκα ἂν [illegible] τρίψαι τόδε. καὶ ἡνίκα ἂν κρίνω. καὶ ἡνίκα ἂν κρίνοιμι. ὡς ἐν [illegible] [illegible], καὶ τηνίκα λαμπρὰς αὐχένας, ἡνίκα ἂν εἴπειν καθ' τοῦ τὸν δέα, ἐν τούτοις λαμπρὸς φανέντες. τὸ δὲ ἐάν, ὅτι μὲν ἐπὶ μελλοντικῆς σημασίας λαμβάνεται, εἰς εὐκτικὸν ἀποδίδοται. ὅτι ἐπὶ πράγματος ὁμολογουμένου καὶ φανεροῦ, ὡς ὑποτακτικὸν τὸ δὲ ἐπειδὰν ἢ ὅταν ἀεὶ μετὰ τοῖς ἀττικοῖς ὑποτακτικῷ συντάσσονται. ὁριστικῷ δὲ μέλλοντι ταῦτα παρὰ τοῖς οὐχ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς συνταττόμενα, εἰ μὴ τοῦ σπανίως παρὰ τοῖς [illegible]. ὡς παρ' ὁμήρῳ ἀλλ' εἶμι τελεῖ δέ, ὄφρα πατὴρ ὄψεται, ἀντὶ τοῦ ἵνα με ὁ πατὴρ ὄψεται εἰς ὁριστικὸν τὸ ἵνα ἀποδιδόμενον, ὡς ἐν τῷ θεολόγῳ, ἵν' ἐρῶ. ἡ παρ' ὁμήρῳ, τὸ ἂν ἐπὶ μέλλοντι ὁριστικῷ, ὡς κέν τις ἐρέει, ὅτι μοι εὑρεῖα χθών, ἀντὶ τοῦ οὕτως ἂν ἐρεῖ τις. ταῦτα μὲν ἐν παρὰ ποιηταῖς ἢ παρὰ τοῖς ξένοις σπανίως εὑρίσκονται μέλλοντι ὁριστικῷ ἀποδιδόμενα. τὸ ὅταν δὲ καὶ τὸ ἐπειδὰν ὁμοίως καὶ τὸ ἐὰν οὐχ εὑρέθη. Ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἔνθα. ἢ ἔλεγον τὸ ἵνα, ἀντὶ τοῦ καί. ὅμηρος ἵνα μὴ ῥέζωμεν ὧδε. Ἴνα φι ας, εἰς ἀκρισίαν. Ἵνα μὴ ῥέζωμεν ὧδε, παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ ῥέζωμεν οὕτω. σύνδεσμος γὰρ ἀντὶ συνδέσμου εἴληπται. Ἰναπέλεθρον, δύναμιν ἀμέτρητον. πέλεθρον τὸ καὶ πλέθρον, μέτρον γῆς ἔχον πήχεις ξζ' δίμοιρον. ἶνα δὲ εἴρηται ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ἰς. Ἰνάρει, μαστεύει. Ἰνάρετος, ἱκανός. εὐάρετος. Ἴνας, νεῦρα. Ἰνᾶσθαι, ἐκκενοῦσθαι. καὶ προΐεσθαι. Ἰνάσαι, καταχέαι. καθαρᾶσαι. καταβαλεῖν. Ἰνάσω, ἐχὼ ἀπέχω. Ἰνάτειρον, σύμφυτον. λέγονται δὲ καὶ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες ἰνάτερες. Ἵνα τί, ἀντὶ τοῦ διὰ τί ἢ ἕνεκα τίνος. Ἰνάχειον, ἄστυ τὸ τοῦ ἰνάχου. Ἰναχία, ἑορτὴ λευκοθέας ἐν κρήτῃ ἀπὸ ἰνάχου. Ἴναχος, ὄνομα ποταμοῦ. παρὰ τὸ ἶς ἰνός, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν καὶ τοῦ χέεσθαι, γέγονεν ἴναχος, ὁ μετὰ δυνάμεως χεόμενος. Ἰγγρουσία παρὰ ῥωμαίοις, τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον, ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. Ἰνδάλλεται, ἀπεικάζεται. ὁμοιοῦται καταχρηστικῶς. κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀφθαλμοῦ λέγομεν τὸ ἰνδάλλειν. καὶ ἰνδάλλεται, καθεφαίνεται. Ἰνδάλλομαι, φαντάζομαι. ἰνδάλλετο, ἐφαίνετο. ὁμοιοῦτο. Ἰνδάλματα, φαντάσματα. ὀνείρατα. ἃ τὰ μὴ παρόντα ὑπογραφεῖ τις. ὁμοιώματα. ἀπεικονίσματα. Ἰνδάλλω, γίνεται ἐκ τοῦ εἴδω, τὸ ὁμοιῶ, τραπέντος τοῦ ι εἰς ν, ὡς ἐπὶ τοῦ αἰεὶ αἰέν. καὶ αὐτίκα [illegible] τοῦ ε εἰς ι, ὡς ἐπὶ ἴσχω ἔχω καὶ τὸ ὁμοιῶ. λέγεται δὲ ἡ ἐπὶ εἰκασμοῦ, ἡ ὁμοιώσεως, καὶ δοκήσεως τὸ ἰνδάλλεσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ εἰδώλου τὸ ἴνδαλμα λέγεται. ἰνδάλλεται δέ τις καὶ ἐν ὀνείρασιν. ἀνάκειται δὲ πρὸς τὸ ἰνδάλλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν. Ἰνδία, μεσημβρία μακεδόνες. Ἰνδοί, ἔθνος βάρβαρον. Ἰνδός, ὁ τὸν ἐλέφαντα ἄγων ἀπὸ αἰθιοπίας. Ἴνδυρος, ἀσπάλαξ. Ἴν' εἰδῇς, ἵνα μάθῃς, εἰδῶ [illegible] ἵν' εἰδῶ τι, ὅπως μάθω τι. Ἶνες, τὰ προκολουθοῦντα νεῦρα ταῖς φλεψὶ πρὸς θεωρίαν. λέγεται δὲ πρὸς [illegible] καὶ ὁ υἱὸς ἶνις. ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν μελῶν τὸ σπέρμα συνάγεσθαι δοκεῖ. Ἰνέω, πινῶ. Ἰνηθεῖσα, καθαρθεῖσα. κενωθεῖσα. Ἰνία, λέρα. Ἰνίον, τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον. καὶ ὁ συναγωγὸς τῆς χειρὸς πρὸς ἀγκάλας ὑμέτερον υἱόν. Ἰνιπίας, κνήσματα ῥινά. Ἶνις, υἱός. νέος. παῖς. βρέφος. ἀπόγονος. νέπος. Ἶνις, τις ἐπίροις. ὁ ἶνις, χώρα. Ἰνκατάπασον, εἴκατάβλεψον. Ἰνκαφέτινι, ἐν καταφύτευ. Ἴννα, κόρην μικρὰν καὶ τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. Ἴννος, ἀκαθίζετο. Ἰννοί, οἱ κολοβοὶ τὰ ἴτανει. γύννοι δὲ, οἱ κολοβοὶ τὰ ὦτα. ἱπποφυεῖς. ἰνοὶ κρεμάμενα πρὸ τοῦ δὲ αὖ

ἐλαχίστη τῶν ἄλλων, ἴλλας λεγομένας· κατὰ δὲ τινὰς, τύλας εἶναι ἴλλας τινὰς καὶ ποικίλλουσαν κατὰ τὰς χελιδόνας. Ἰλλάσι, δεσμοῖς· παρὰ Ὁμήρῳ· ἀν' ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσι. Ἰλλάς, οἶος, ὁ ἐπιμυλίδιος ὀδούς. Ἰλλάσι δ' ἄρα, δεσμά. Ἴλλειν, συνέχειν. Ἰλλούμενος, δεσμούμενος παρὰ τὸ εἴλλω· ἰλλούμενος, δεσμούμενος. Ἰλλίζειν, τὸ διαστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς· ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν Ἀχαιοὶ· ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς διαστρέφειν, ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. Ἴλλικον, τὸ τραγίσκον ἐθνικῶς. Ἰλλόμενος, ὁ δεσμούμενος· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰλούμενος, συστρεφόμενος. Ἰλλυριοί, βάρβαροι θρακικοί· ἀμέλει δὲ τοὺς βουλγάρους λέγει Ἀριστοφάνης· ἰλλυριοὶ κἀκφιγόντες, ἀντὶ τοῦ τριβαλλοὶ ἀποπλουτοῦντες. Ἴλλος, κύριον· καὶ ἴλλος, ὁ ὀφθαλμός. Ἰλλόν, στρεβλόν· στραβόν· τυφλόν. Ἀριστοφάνης· ἴλλος γεγένημαι, ὁ δ' οὐδὲ ἕν. Ἰλλυρίς γυνή, ἀντὶ τοῦ Ἰλλυρίς θεά· γράφεται δὲ καὶ γυνή· ὁ δὲ Καλλίστρατος γυνή, ἀπὸ τοῦ γῆ· χρῆται γὰρ οὕτω Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. Ἰλλώπτειν, στραβίζειν ἀπὸ τῶν ἴλλων τῶν ὀφθαλμῶν· ἐμβλέπειν, τὸ καταμύειν. Ἰλλώπτειν, ἐν ἄλλῳ γράμματι τὸ ἀλυκτρὸν καὶ ἔλυκα πλλώπτοντα τρίαινα(?). Ἰλός, ἰλύς· βόρβορος· πηλός. Ἰλούμενος, περιστρεφόμενος. Ἴλου σῆμα, ἴλου μνῆμα. Ἰλύαται, περιειλυμμέναι εἰσίν. Ἰλύαι, ἔνθα τὰ θηρία αὐλίζεται, φωλεαί. Ἰλύει, στρέφει· κρύπτει καὶ μάταιον χλευάζει· διατρίβει. Ἰλύματα, πέταλα. Ἰλύμενοι, ἐρχόμενοι· προβαίνοντα. Ἰλύος, ὑλώδους· ὑποστάθμης ποταμοῦ. Ἰλυόεσι, ταῖς καταδύσεσιν· ἑρπετὰ δ' ἰλυόεσσιν ἐνὶ κρυφθέν. Ἰλὺς ὄπου, οὐκ ὀρθῶς λέγεται· ποταμοῦ μὲν γὰρ ἰλὺς, οἴνου δὲ τρύξ· ἡ ὑπόσταθμη φρύνιχος. Ἰλὺς, ὁ πηλώδης καὶ κάθυγρος τόπος· ἡ ὑπόστασις τῶν ὑδάτων. Ἰλὺς, βόρβορος· καὶ ἰλύσι τὸ πληθυντικόν. Ἰλὺς, ἐκ τοῦ εἰλύω διφορουμένου γίνεται, ἐξ οὗ ὁ φωλεός. περὶ δὲ τοῦ εἰλεῖν ἰστέον ὅτι ἐν λέξεσι παλαιαῖς κατὰ στοιχεῖον ἐκτιθεμένων, φέρεται αὐτὸ ἐν τῷ ι στοιχείῳ οὕτως, ἰλύω τὸ περικαλύω ἰλύι· ὁρμᾶται δὲ ἴσως ἡ τοιαύτη γραφὴ ἐκ τοῦ δοκεῖν παρέχειν ἐν τοῖς ῥηθεῖσι τὸ ἰλύς καὶ τὸ εἰλύω· κἄν τι ὕστερον δόξαι, ἔστω ὀρθογραφεῖσθαι τὸ εἰλύειν καὶ τὴν ἰλύν. Ἰλυσπώμενον, συνειλούμενον· εἰς τέρμα βοῦν ἰλυσπῶντα, καὶ ἰλυσπώμενον ἕως τεθνάναι. Ἰλυσπώμενος, ἐν βορβόρῳ κυλιόμενος· ἢ ἰλυσπᾶσθαι, ἐν τῇ ἰλύϊ σπᾶσθαι, ἤγουν ἐν τῇ ἰλύϊ κυλίεσθαι. Ἰλύω, ἰλύι περικαλύπτω· κρύπτω.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ἱμαῖον, ᾆσμα τὸ ἐπὶ τῷ ἀντλεῖν λεγόμενον, παρὰ τὸ ἱμᾶν· οἱ δὲ τὸ μυλωθρικὸν· καί που τὶς ἀνερύοντα τὸν ἱμαῖον ᾄδει· Καλλίμαχος ἐκάλει, ἱμαῖος ὁ ἀντλητής. Ἱμαῖος, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδή· δηλοῖ δὲ καὶ ὄνομα κύριον καὶ σταφυλῆς εἶδος. Ἱμαλία, πόλις· καὶ τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀλεύρων· ἐπιφώνημα ἀλετρίδος. Ἱμαλίων, ὁ καινὸν· καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀχύρων χνοῦς· καὶ περιουσία. Ἱμάλιον, πολύφορον· καρποφόρον· νόστιμον· καὶ σταφυλῆς εἶδος. Ἱμαλὶς, νόστος· δύναμις· ἐπικαρπία· ἡ δωὴ· ἀπαρχὴ τῶν γινομένων. Ἱμᾶν καὶ ἱμᾶν, ἀντλεῖν· ἀνέλκειν· ἀνασπᾶν. Ἱμαντήρια, ἐν ταῖς ναυσὶν οὕτω καλεῖται τινα· καὶ ἱμάντες, λῶροι· κάλοι ναυτικοί· καὶ ἔθος οὕτω προσαγορευόμενον· καὶ τὰ κύκλῳ τῶν τροχῶν σιδήρια. Ἱμάντιον, τῆς ἐν τῷ στόματι κιονίδος ἔκτασις. Ἱμάντωσις, ἐπίδεσμος τῶν κορυγίων τοῦ ὑποδήματος. Ἱμαοιδὸς, ὁ πρὸς τῷ μύλῳ ἢ τῷ αὐλήματι ᾄδων. Ἱμὰς, σχοινίον ᾧ ὕδωρ ἀντλοῦμεν· καὶ τὸ ἱμᾶν, τὸ ἀντλεῖν· ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ ἀνιμᾶσθαι, κάτωθεν δηλαδὴ ἄνω, ἢ τὸ ἀνάπαλιν καθιμᾶσθαι· οἷον τὴν πολλοὺς διὰ τῶν τειχῶν αὐτοὺς καθιμάσαντες φυγεῖν. Ἱμάσθλη, γίνεται παρὰ τὸν ἱμάντα· ἐξ οὗ ἴσως κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς ἀρχούσης καὶ ὁ μαμαλαγμένος λῶρος· λέγεται δὲ πολυωνυμίας λόγῳ, καὶ μάστιξ ἡ αὐτή· ἔτι δὲ καὶ κέντρον, ἀφ' οὗ ἵππους κεντρηνεκέας. Ἱμάσσει, ὃ ἐστιν ἱμάντι πλήσσει. Ἱμάσσω, τὸ μαστίζω· ἱμάσσω, ἐμάστιξεν ἔπληξεν· ἀπὸ τοῦ ἱμὰς, ὃ σημαίνει τὸ λῶρον. Ἱμάσσω, πλήσσω· πατάσσω· μὴ τρέψης τὸ σ εἰς ξ· σεσημείωται γάρ. Ἱματίδιον, τὸ μικρὸν ἱμάτιον. Ἱμάτιον, χιτὼν· ἀμφίεσμα· ἔνδυμα· ἔνσημα, τὰ ἱμάτια· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα σκεύη. ἀντήριος χιτὼν, ὁ λεπτὸς καὶ ἄνευ ῥαφῆς ἐσθὴς, ἄνωθεν ἕως τὸ ἔνδυμα· στολὴ, ἡ διάφορος· τρίβων, ὁ τῶν φιλοσόφων χιτὼν· τριβώνιον δὲ, τὸ κατατετριμμένον ῥάκος. Ἱματισμὸς, ἡ ἐσθής· καὶ ἱματισμένος, ὁ ἐνδεδυμένος· ἱματισμένον, καὶ σωφρονοῦντα. Ἴμβρασος, ποταμὸς Σάμου· ὃς μετεκλήθη Παρθένιος, διὰ τὸ ἐκεῖ παρθένον οὖσαν τετράφθαι τὴν Ἥραν· ἢ Καλλίμαχος μέμνηται· ὁ δὲ περὶ ἀστοῦ οὕτω, Παρθενία δὲ ἡ Σάμος, ἀπὸ Παρθενίας τῆς Σάμου γυναικὸς ὠνομάσθη. Ἴμβρασος, ποταμὸς Σάμου, πρότερον Παρθένιος λεγόμενος. Ἴμβρος, νῆσός ἐστιν αἰολική, οὐ πολὺ τῆς Λήμνου ἀπέχουσα αὐτῇ περαιτέρω· ἐκ τῆς τοιαύτης Ἴμβρου τοὺς συκοφαντοῦντας ἰμβρίους παροιμιακῶς ἐκάλουν· φησὶ Ἰούλιος ὁ Διονύσιος οὕτως, ἰμβρίαι αἱ τὰς δίκας ὑποφυγοῦσαι· ἐπεί τινες εἰς δίκην καλούμεναι ἐσκήπτοντο ἐν Ἴμβρῳ εἶναι. Ἴμβρος, ποταμός. Ἱμείρομαι τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ ἱμείρω ποιητικῶς τὸ αὐτό. Ἱμείροις, ἔρωτας· πόθους. Ἱμείρεσθαι, τὸ ἐπιθυμεῖν. Ἴμεναι παρέμφατον, ἐκ τοῦ ἰέναι ποιητικῶς ἴμεναι, καὶ ἀποκοπῇ ἴμεν, ἢ συγκοπῇ ἴμεν· τὸ ῥῆμά ἐστιν εἶμι· οὐ γάρ ἐστιν ἐκ τοῦ εἰς τὸ ι καὶ ε τοῦ ἴμεναι ἐκράθη εἰς ι μακρόν, βραχὺ γάρ ἐστιν ὡς ἐν μέτρῳ δακτυλικῷ. Ἴμεν τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐκ τοῦ εἶμι εἰς εἶσι, ἴτον ἴτην, ἴμεν ἴτε ἴσι· ἢ ἴμεν, βαδίζειν· πορευθῆναι. Ἴμερος, πολύσαρκος. Ἵμερα, τὰ πρὸς τοὺς καθαρμοὺς φερόμενα ἄνθη καὶ στεφανώματα. Ἱμέρα, ὄνομα κύριον καὶ πόλις. Ἱμεραία, γραῦς τις ἐν πόλει· ἐκ δὲ φύτων νόσοι καὶ τροφὴν ἀπορίαν τὴν ἱμεραίαν κατέσχον. Ἱμερόεντα ἔργα γάμοιο, ταυτὶ δ' εἴπετο ἐρόεντα καὶ ἱμερτά· ἐκ τοῦ ἱμείρω λέγεται, προσεχέστερον δὲ εἰπεῖν ἐκ τοῦ ἵμερος, ὃν εὗρε τὰ δῆθεν ὡς φάρμακον Ἀφροδίτης παρὰ πειθοῦς. Ἱμερόεντα, ἐράσμιον· λάμποντα. Ἱμερόεις, ὁ ἐπιθυμητικός. Ἵμερος, φασὶν οἱ παλαιοὶ διαφορὰν φιλότητος καὶ ἱμέρου· ὅτι φιλότης μέν ἐστι τῶν παρόντων, ἵμερος δὲ τῶν ἀπόντων· οἱ Ὁμηρικοὶ δὲ οὔ φασι λέγουσι· λέγει γὰρ ὁ γλυκὺς αὐτὸν ἵμερος αἱρεῖ Ἥρας, τῆς παρούσης· ἔοικε δὲ μᾶλλον ἡ μὲν φιλότης, τὴν πρὸς φιλίαν σημαίνειν, καὶ ποτὲ μὲν τὴν ἐπαφρόδιτον, ποτὲ τὴν ἄλλως ὁμονοητικήν, ὡς τὸ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βαλλώμεθα· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔτειν· φίλος, ὁ φιλότης φαμὲν· καὶ φιλοτήσιον κρατῆρα, τὸν φιλικὸν λέγομεν· ἡ τοιαύτη μὲν ἡ φιλότης· ἵμερος δὲ

κυρίως

… σύστημα ἱππέων. Ἰλάειρα, σελήνη. Ἵλαθι, ἵλεως ἔσο, ἱλαθὸς, παρὰ χαρὰς τοῦ ἵλεω. Ἱλάθητι, ἐξιλεώθητι, ἐξευμενίσθητι, ἐξιλεώσασθαι λιταῖς. Ἵλαον, ἵλεων, εὐμενῆ. Ἱλάονται, ἱλάσκονται. Ἵλαος, ἱλαρός. Ἵλαος κοινῶς, ἵλεως ἀττικῶς, ὁ εὐμενής. Ἱλαπινάζω, εὐωχοῦμαι. Ἱλαπίνας, θυσίας, ἑορτὰς, εὐωχίας. Ἵλαρ, ἀσφάλεια, κάλυμμα, φυλακή. Ἱλαρὸς, εὔχαρις, ἀστεῖος, ἡδύς. Ἱλαρώτερος, εὐπροσωπότερος. Ἵλας, ἀγέλας, ἢ τάξεις. καὶ ἰλάρχας, ταξιάρχας. ἴλη γὰρ ἡ συστροφὴ καὶ τάξις ὄχλου ἱππικοῦ. Ἱλάς, τὸ χωρίον. καὶ ἱλάσι, τοῖς δεσμοῖς. Ἱλασσάμενος, ἐξιλεωσάμενος μετοχὴ παθητικὴ. τὸ θέμα ἱλῶ ἱλάω ἱλᾶ, μέλλων ἱλάσω, ἀόριστος ἵλασα, καὶ ἱλασάμην, ἱλασάμενος, πλεονασμῷ τοῦ σ ἱλασσάμενος. Ἱλάσθητι, ἐκ τοῦ ἱλῶ ἵλημι, ἐξ οὗ τὸ ἱλάσθητι, ἱλεώσομαι ἵλαος. Ἱλάσκεσθαι, ἐξιλεοῦσθαι ἀπὸ τοῦ ἱλῶ ἱλάσω, ἱλάσκω ἱλάσκομαι. Ἱλάσκονται, περὶ τὸν αὐτὸν εἰλοῦνται τόπον. ἢ ἐν κύκλῳ περιάγονται. Ἱλάσκω, τὸ ἐξευμενίζω. Ἱλασμὸς, εὐμένεια, πραότης, συγχώρησις, ἔτι διαλλαγή. Ἱλάσονται, ἐξιλεώσονται. Ἱλασσόμεθα, ἱλάσκομαι ἐνεστὼς, ἱλάσομαι μέλλων, ἱλασάμην ἀόριστος, ἢ παρὰ τοῖς κοινοῖς μετὰ τοῦ ξ ἔστιν ἐν χρήσει. ἀπὸ τοῦ ἱλασάμην ὑποτακτικὸν ἱλάσωμαι, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἱλασώμεθα, προσθήκῃ τοῦ ἑτέρου σ διὰ τὸ μέτρον ἱλασσώμεθα. Ἱλαστήριον, θυσιαστήριον, καθάρσιον. Ἱλάων, ἥρως ποσειδῶνος υἱός. ἀφ' οὗ ἀριστοφάνης ἐν τριφάλητι, ἱλάονας ἔφη τοὺς φάλητας μεταφέρων, ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει, ὥσπερ ἴλαξι τὴν υἱοὺς, ἢ τινὰς τοιούτους. ἄλλοι δὲ θεὸν ἄγριον τοῦτόν φασιν. Ἰλεάδαι, αἱ δεσμαί. Ἰλεμὸς, ἀθροισμός. Ἰλεὸν, λέγουσι τὸν φωλεὸν, ἀπὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. Ἴλεξ, ἡ πρῖνος, ὡς ῥωμαῖοι καὶ μακεδόνες. Ἴλεοι, εἴδος σταφυλῆς. Ἰλέοντο, ἐστρέφοντο. Ἰλεὸς, ἡ καταδύσις τοῦ ὄφεως ὁ φωλεός. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα νόσου περὶ τοὺς ἴππους γινόμενον. ἢ ὁ τῶν ἐντέρων συστραγμός. Ἵλεων, πραέων. ἔστι ἵλεως τὸ ἀττικὸν, εὐμενής, ἱλαρός. Ἱλεῶ, ἐξευμενίζομαι. Ἱλέωσιν, ἰσχύουσιν. Ἱλεωτήριον, ἱλαστήριον. Ἴλη, ἐπὶ τοῖς ἵπποις καὶ πεζοῖς λέγεται, παρὰ τὸ εἰλῶ καὶ τὸ ἰλυσπᾶσθαι, ὅ ἐστιν ὁμοίως ὄφει καὶ σκώληκι εἰλεῖσθαι καὶ σπᾶσθαι, ἤγουν κινεῖσθαι. ὅθεν καὶ εἰλύσπωμα ἡ τοιαύτη κίνησις. Ἴλη, σύστημα, συστροφή, τάξις ὄχλου ἱππικοῦ. κυρίως δὲ παρὰ τοῖς Ἴλη, τὴν τάξιν σημαίνει. καὶ πάλαι μὲν ἴλη καὶ τὸ ἰλαδὸν διὰ τῆς ει διφθόγγου εἶχε τὴν ἀρχουσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, τὸ συστρέφω. Ἴλη, ἡ τάξις, καὶ ἡ γράφεται. Ἵληθι λέγεται μὲν καὶ ἵλαθι, πρωτότυπον δὲ τοῦ ἱλάσκεσθαι, τὸ ἱλάσθαι. ἱλάω γὰρ, οὗ μέλλων ἱλάσω, ἐξ οὗ πλεονασμῷ συνήθει τοῦ κ ἱλάσκω. θέμα δὲ λέξεις, ὥς περ τὸ ἱλάω, οὕτω καὶ τὸ ἱλάσκω καὶ τὸ ἵληθι. καὶ ὁ ἵλαος κοινῶς, καὶ ἵλεως ἀττικῶς. καὶ ἐκ τούτου, καὶ τὸ ἱλαρύνειν καὶ ἱλαρός. Ἵληθι καὶ ἵλαθι λέγεται καὶ τούτου οὐκ ἀπέσχε τὸ ἱλήκοις, ἀντὶ τοῦ ἵλεως εἴης. ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ ἵληθι δόξα μὲν ἂν θέμα ἔχειν αὐτὸ τὸ ἵλημι, ὅθεν ἵλατ' ἂν, ὡς παρὰ φὰς φαίνος φᾶθι, βαὸ βαίνος βᾶθι, οὕτω καὶ ἱλὰς ἱλαίνος ἵλαθι, καὶ τροπῇ ἵληθι, ὡς βᾶθι βῆθι. δύναται δὲ καὶ ἄλλως ἀπὸ τοῦ ἱλάω, ἵλαον ἵλαες ἵλαε, ὅθεν καὶ τὸ προστακτικὸν ἵλαε, ἐνεῖσθαι, λόγῳ πλεονασμοῦ ἵλαθι, ὅθεν τὸ ἵληθι. ἵνα ᾖ ὡς κλῦε κλῦθι, οὕτω καὶ ἵλαθι ἵληθι. ἐκ τούτου ἱλαρὸς ἵλαος καὶ τὸ ἱλάσκω. Ἰλήιον λέγει ὅμηρος, ἤγουν ἴλειον, τουτέστι περὶ ὃ τέθαπται ἶλος. ἐξ οὗ παρώνυμος ἡ πόλις τὸ ἴλιον. τινὲς δὲ ἰδήιον πεδίον γράφουσι, τὸ τῇ ἴδῃ παρακείμενον. διὰ τὸ αὖθις ἐπαγαγεῖν τὸν ποιητὴν, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι ἴδης κνημοὺς. Ἱλήκῃσι, χιόνος παρακειμένου, οὐ ἐνεστὼς μὲν οὐχ εὕρηται. προστακτικὸν τὸ ἵλαθι καὶ ἵληθι. Ἱλήκοις, ἵλεως καὶ εὐμενὴς εἴης. ἐν ἄλλῳ γράμματι ἱλήκοις δι' ἑνὸς τοῦ ς ἀμέλει τὰ χορεῖα. Ἴλην, ὄχλου σύνταγμα, στροφὴν ἐν τάξει ἱππικῇ. Ἴλια, δῶρα γυναικεῖα. Ἰλιάδης, ὁ ἰλίου παῖς. Ἰλιάς, ποίημα ὁμήρου καὶ ἰλιὰς κακῶν ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν καὶ ἰλιὰς, τὸ πλῆθος. Ἰλιάς, ἐκ τοῦ ἰλίου ἔσχε τὴν ἐπιγραφήν. ὡς τὰ κακὰ περιέχουσα ὅπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς μήνιδος περὶ τὴν ἴλιον συνέπεσον, οὐ μόνον τοῖς ἰλιεῦσι, ἀλλὰ καὶ μάλιστα τοῖς ἕλλησι. τοῖς μὲ τοιούτοις πρὸ τούτου πεπόνθασιν. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐπισημαίνεται λέγων, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε. ἡ δὲ ὀδύσσεια φανερῶς ἐξωρισμένου προσώπου τοῦ ὀδυσσέως δῆλον ἐπιγέγραπται, ὃς μόνος ὅλην τὴν ποίησιν συνίστη. παρὰ τοῦτο παράγεται δὲ ἡ λέξις, ὁμοίως τῷ ἱερεὺς ἱέρεια. Ἰλιβυταί, ἔθνος. Ἰλιγγιᾶσθαι, στροφοῦσθαι, σκοτοῦσθαι καὶ δοκεῖν περιφέρεσθαι, κύκλῳ συστρέφεσθαι. Ἰλιγγιφθογγα, ἡδύφωνα. Ἰλιγγιῶ, ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γίνηται, ἐπακολουθεῖ σκότος. ὃ ποῦ καλοῦσι τὸ πάθος ἴλιγγον. Ἴλιγγος καὶ ἴλιξ, ὁ τῆς κεφαλῆς σκοτισμός. ὁ γὰρ τῶν ἐντέρων θόρυβος, ἰλεὸς λέγεται, ὡς παροιμία. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὴν τῶν πραγμάτων ταραχήν. Ἰλίεια, ἀθηνᾶ, ἡ παρ' ἰλιεῦσι τιμωμένη. καὶ ἑορτὴ ἐν ἀθήναις ἐν ἰλίῳ ἀθηνᾶς ἰλιάδος. καὶ τιμωροὶ καὶ ἀγών. Ἰλιεύς, ὁ ἀπὸ τοῦ ἰλίου τῆς πόλεως καὶ ἰλιεῖς. Ἰλιεφθινής, ἄμικτοι. Ἴλιξ, συστροφὴ ὑδάτων. Ἰλιόθι, πρὸ τῆς ἰλίου πόλεως. Ἴλιον εἴσω, εἰς ἴλιον εἴσω. ἴλιον, τὸ τῆς γυναικὸς ἐφήβαιον δηλοῖ, καὶ κόσμον γυναικεῖον παρὰ κῴοις. Ἴλιον, παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὅτι ἴλιον μὲν ὁ ποιητὴς πολλαχοῦ τὴν τρῴαν λέγει, ἐθνικὸν δὲ οὐδαμοῦ λέγει τοὺς ἰλιεῖς, ἀλλὰ τρῶας ἁπανταχοῦ. οὕτω καὶ τὴν εὔβοιαν εἰδὼς τοὺς πολίτας οὐ λέγει εὐβοεῖς, ἀλλὰ ἄβαντας. καὶ τοῦτο ἐπὶ ἄλλων εὕρηται. Ἶλος, μύστης. Ἰλισπιάς, ψιλάς. Ἰλισάμενος, ἐγκαλυψάμενος. Ἰλίσαι, κατέχουσαι. Ἰλισσὸς, ὄνομα τόπου καὶ ποταμός. Ἰλισπᾶσθαι, ἐπὶ τῆς τῶν σκωλήκων πορείας λέγεται. Ἰλυσπᾶν, τὸ ἰλυσπᾶσθαι ἐστὶ τὸ παραπλήσιον τοῖς σκώληξι καὶ τοῖς ὄφεσιν ἰέναι, οἱονεὶ τῇ ἰλύϊ σπᾶσθαι, τουτέστιν ἐν τῇ γῇ κυλίεσθαι. Ἰλισπώντης, σπηλαιώτης. Ἰλιτινὸς, κισσὸς ἄκαρπος. Ἴλκα, ἐλαιὸς ξύλον. Ἰλλαίνειν, διαστρέφειν τοὺς ὀφθαλμοὺς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἰλλάδας, τὰς ἀγελαίας καὶ τὰς συστροφάς. εὐριπίδης φρίξῳ καὶ σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. Ἰλλάδες, φασὶ καθ' ἴωνας δεσμοὶ ἐξ ἱμάντων ἢ λύγων, ἀπὸ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω, ὃς ἐν εὐθείᾳ στρεβλώσεως. λέγεται ἐπὶ τῆς σημασίας τὸ εἰλεῖν, ὡς δηλοῖ παυσανίας. εἰλάειν, στρεβλοῦν πιέζειν. μάλιστα δὲ μὲν ἐπὶ ὑγρῶν οἰκεία ἡ λέξις, οἷον σταφυλῶν κατ' αὐτὸ τὸ ἔλαιον. καὶ εἰλεῖν τὸ συνάγειν φασὶν εἰς ταυτό. ἕτερος δὲ τεχνικός φησιν, εἰλεῖν ἐκ τοῦ ἐκπιέζειν ἐλαίας, ἢ στέμφυλα. ἰστέον δὲ ὅτι ἰλλάδες οὐ μόνον αἱ τῶν ὁμηρικῶν εἰρημέναι, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ὕστερον, καί τινες κίχλαι, ἰλλὰς γάρ φησιν εἶδος κίχλης. τρία δὲ εἴδη κιχλῶν, ὧν ἡ πρώτη καὶ μεγίστη κίσση παρίσος, ὡς καὶ παρὰ τῷ ἀθηναίῳ καλεῖται καὶ ἰξοφάγος αὕτη, ἐπεὶ παρ' ἰξὸν ἐσθίει. ἑτέρα δὲ ὀνομαζομένη τριχὰς, ἴση τῷ κοσσύφῳ. τρίτη δὲ

της, ἐλαίας κἀπὶ χοὶ κλάδον. Ἱκέτης, ὁ δουλοπρεπῶς περὶ καλὸν, ἢ δρόμῳ τῷ [illegible]. Ἱκέτης, [illegible]. Ἱκέτης, μέση λέξις· λέγεται γὰρ καὶ ὁ ἱκετεύσας, καὶ ὁ ἱκετευθείς· καθὰ καὶ ὁ ξένος, ὅς καὶ τὸν ξενωθέντα δηλοῖ, καὶ τὸν ξενίσαντα. ξένα γὰρ ἄμφω [illegible] καθὰ καὶ ὁ ἱκετεύσας, καὶ ὁ τὴν ἱκετείαν δεξάμενος, ὃν τινὲς τῶν παλαιῶν [illegible], ἱκετοδόχος. Ἵκετο, παρεγένετο. Ἵκετο, κεῖται παρ' ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ ἱκέτευσεν, ὡς τὸ ἐν ὀδυσσείᾳ ἐν τῷ [illegible], [illegible] ἱκέτου ποτὲ ἄνδρας. Ἱκετήσιος, ὁ ἐπὶ τῶν ἱκετῶν ζεύς. [illegible] ἐλιέν. Ἱκετεύσομεν, ἱκετεύσομεν. Ἱκετήρια, καθαρτήρια· λυτήρια· ἱκέσια. Ἵκη, παραγένου. Ἰκιάδες, αἱ δὲ [illegible]. Ἱκμὰς, [illegible]. Ἱκμός, ὁ ταραντῖνος. Ἱκμάδα, σταγόνα· ὑγρασίαν. Ἱκμάζει, καθυγραίνει, κατασκελετεύει. Ἱκμαζόμενον, ὑγραινόμενον μαλακυνόμενον. Ἱκμάζω, ὑγραίνω· τὸ δὲ ἱκμάζω, τὸ ξηραίνω. ἱκμάζει, καθυγράζει [illegible]. Ἱκμαίνοντα, ὑγραίνοντα. Ἱκμαῖος διός, ἕνεκα τῆς ἱκμάδος. ἐν τῷ κῷ δέ ἐστιν ἱερὸν διὸς ἱκμαίου, τουτέστι τοῦ ὑγροῦ, ἐπεὶ αὐτὸς γίνεται τῆς πνοῆς τῶν ἀνέμων. Ἱκμαλέος, ὁ ὑγρὸς. Ἱκμαλέω, ὑγρῷ [illegible]. Ἱκμαῖς, λιπαρά· [illegible] καθαρόν. Ἱκμάς, ἡ ὑγρασία, παρὰ τὸ ἵκω ἱκμάς. ὅθεν καὶ ἵκμενος οὖρος, παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι, ἢ παρὰ τὴν ἱκμάδα. Ἱκμάσαι, ἐφορμῆσαι.

Ἱκμασία, ὁ ἔνδροσος ἀὴρ ὑγρασία. Ἵκμενος οὖρος, ἢ τὸν ὑγρὸν λέγει παρὰ τὴν ἱκμάδα, ὃ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἀρέσκει, ἢ τὸν φερόμενον εἰς τὸ ἱκέσθαι [illegible], ὡς αἰσεῖ ἵκμενον οὖρον δὲ τὸν εὔδιον, ὡς δι' ἄλλου σύρρου, ὁ δὲ ἐστιν ὁρμαῖ [illegible] ἀφ' οὗ καὶ ὁ δὲ [illegible], ἤγουν ὁ ἐκ πνοῆς εὔδιος [illegible] λέγεται δὲ οὔριον, ἤγουν δὲ εὔδιον τὸ [illegible] κεῖθεν καὶ οὐρίσαι, τὸ ἀποκαθίστασθαι εἰς οὔριον, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ καὶ χαριζόμενα [illegible] γικῶς. ὁ [illegible] οὐρὸς [illegible] ὀξυτόνως. Ἵκμενος, ψιλοῦται ἀπὸ τῆς ἱκμάδος. οἱ δὲ δασύνουσι παρὰ τὸ ἱκέσθαι, ὡς φασὶ

ἱκόμενος τις, [illegible] εἰς τὸ ἱκέσθαι. [illegible] ὁμηρικῶς εἰπεῖν, ὁ [illegible] ἄνεμος [illegible], οὐ πρὸς ὁμαλὰ [illegible] ἀρκεῖ τις καὶ ἀρτὶ [illegible] πάλιν πρὸς τὸν [illegible] φυσιγναθος. Ἱκμ[illegible] παρὰ τὸ ὀρχούμενον. Ἱκμένη, ἐσσεῖον [illegible]. Ἱκνά, προφεῖα· διακόνια. Ἰκνέας, [illegible]. Ἱκνουμένοις, [illegible]. Ἱκνεῖται, ἔρχεται [illegible] δέ [illegible] ἱκετεύει. Ἱκνοῦμαι, [illegible] παρακαλῶ· ἱκετεύω καὶ ἱκνοῦμαι χωρὶς τῆς προθέσεως, τὸ παρακαλῶ· [illegible] ἱκνοῦμαι τὸν δεῖνα, ἢ [illegible] τῶν προθέσεων, ἀντ' ἀφικνοῦμαι, ἀφικνοῦμαι, ἀφίξομαι, ἐάν ἀφίκωμαι, ἀντὶ τοῦ παραγίνομαι, ἢ παραγίνομαι, ἐλεύσομαι, ἐὰν ἔλθω. ὁ [illegible] καὶ τὸ ἱκνοῦμαι, καθικνοῦμαι σου τῶν γονάτων. Ἱκνουμένος, προσήκοντος. Ἴκνυον, κόπον σφόδρα. Ἵκοιτο, φθάσοι· παραγένοιτο. Ἱκόμαν, παρεγενόμην. Ἱκόμαν [illegible], ἀφικόμην [illegible] τοῖς λογογράφοις. Ἰκόνιον, [illegible] φόλεως λυκαονίας. Ἴκοντις, ὑπακούοντες [illegible] χωρεῖντες. Ἵκοντο, παρεγένοντο. Ἵκοσιν, [illegible]. Ἵκου, ἐλθέ. Ἴκρια τὰ παροξυτόνως [illegible] τὰ [illegible] τὰ δὲ, τὰ [illegible] καὶ [illegible] σανιδώματα, ὃ [illegible] τὰς [illegible] σανίδας [illegible] δὲ ἴκρια φασι, τὰ ὀξέχοντα τῶν νεῶν ἄκρα· ὅτι δὲ ἴκριον λέγεται καὶ [illegible] ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται, ὅθεν καὶ ἰκρίσιον τὸ κέρας τοῦ [illegible], ὁ [illegible] λέγεται. [illegible] τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐν ἄκρῳ εἶναι. τὰ δὲ σανιδώματα τὰ ἴκρια, παρὰ τὸ ἱκνῶ, [illegible] ἐν ταῖς ναυσί. Ἰκρίον, τὸ ὀρθὸν ξύλον, ἢ ὁ σταυρός, ἢ ἡ φοῦρκα, ἢ σανιδώματα τῆς νεὼς καὶ τὰ τοῦ θεάτρου. [illegible] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, [illegible] ξύλον γὰρ ἐκάθηντο, πρὶν γένηται τὸ θέατρον ξύλα [illegible] ἴκρια γράφουσιν. [illegible] τὸ εἰς ὕψος ἵκειν, [illegible] ἱκνεῖσθαι καὶ ἀναβαίνειν. Ἰκρίον, οἱ μὲν μέρος τῆς ἱστοῦ λέγουσι. βέλτιον δὲ νοεῖν ἴκριον, τὴν καλουμένην κεραίαν ἐς τὰ ἄκρα, ἀκρότερα λέγουσι. λέγεται δὲ ἰκρία καὶ τὰ σανιδώματα, [illegible] πρόσκειται· [illegible] πασσάλους, [illegible] σανιδώματα [illegible] καλουμένα [illegible] χοιά, ὡς τὰ χατία [illegible]. Ἴκτα, ἐπεὶ [illegible]. Ἴκταιοντο, [illegible]. Ἴκταρ, τοῦ ψελλοῦ, ἴκταρ [illegible] τὸ σύμμετρον. Ἴκταρα, ἐθνικῶς ἴχνος. Ἴκταρ, πλησίον· ἐγγύς. Ἰκτία, ἀκόντιον. Ἴκταρ ἐγγύς, παρὰ γε τοῖς ἀττικοῖς. ἔστι δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον [illegible] τὴν [illegible]. Ἴκτερος, νόσημα· ὃς [illegible] χεῖται ταῖς ὄψεσι τῶν νοσούντων. Ἰκτῆρας, ἱκέτας [illegible] ἰκτῆρας κλάδους. Ἴκτης, ἀκέτης· πτωχός· ἐπαίτης. οἱ δὲ, ἴκταρ. Ἰκτῖνας, [illegible] ὡς αἱ κίσσαι, [illegible] ἔστι δὲ ἰχθυοφάγον. Ἰκτιδέα, τὸ τοῦ αἰλούρου δέρμα. Ἴκτηρος, ἀπὸ [illegible] χολῆς γίνεται [illegible] καὶ [illegible] εἰς τὴν ἐπιφάνειαν [illegible] καὶ [illegible] ἰκτεριώντα χολάσαις.

Ἱκτηρεύσομεν, ἱκετεύσομεν. σοφοκλῆς αἰχμαλώτισι. Ἴκτινα, σημαίνει τὴν λεγομένην λούπην, [illegible] τὸ ἱκνοῦμαι. [illegible] παροξυτόνως λέγει, ὡς [illegible] ὀφθαλμοφάνειαν [illegible]. Ἰκτῖνος, εἶδος ὀρνέου ἁρπακτικοῦ, ἐν ἔαρι φαινομένου. Ἴκτις, ὥς φασιν ἀρμενισταί, [illegible] ζῶον ὅμοιον κυνιδίῳ μελιταίῳ ὀρνιθοφάγον, τοῖς σμήνεσιν ἐπιβουλεύον, ἔχον τὸ αἰδοῖον ἀστοῦν, καὶ ἰᾶται στραγγουριῶντας. τὸ δὲ ὄμαρον ἀφελεῖν φασὶ τὸ ι, δεῖν εἰπεῖν ἰκτίδεν κυνέην. ἰστέον ὅτι ἐν τῷ ἐπὶ κτιδέαν ἀμφίβολόν ἐστιν, εἴ τε μετὰ συναλοιφῆς τῆς προθέσεως ἐστὶν ἰκτίδεν τετρασυλλάβως, εἴ τε τρισυλλάβως κτιδέαν. [illegible] ζῶόν ἐστι [illegible], καὶ μεῖζον μὲν γαλῆς καὶ δασύτερον, [illegible] οἱ δὲ, ἀγρίαν λέγουσιν εἶναι γαλῆν. καὶ ἄλλοι ἄλλα λέγουσι καὶ [illegible].

Ἵκω, ἥλθον. Ἵκω, καταλαμβάνω. Ἵκω, τὸ ἔρχομαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ τοῖς μὲν ἰωσι [illegible] καὶ ἵκομαι [illegible] παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, ἥκω τὸ ἔρχομαι διὰ τοῦ η.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Ι λάγματα, ἱμάτια. Ἰλαδὸν γυμνῶς, [illegible] [illegible]. Ἰλάδες, αἱ δεσμοί. Ἰλαδόν, [illegible] ὁ ἐστὶ φαλαγγηδὸν συστροφὴν γὰρ [illegible] δηλοῖ καὶ τὸ βοτρυδὸν καὶ τὸ ἰλαδὸν, καὶ [illegible] ἐπίρρημα [illegible] καὶ τὸ ἀλὶς καὶ ἀθρασιμένως, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ. Ἰλαδὸν, ἐν ἀθρόᾳ [illegible] τάξει· σημαίνει καὶ τὸ δασὺ παρὰ τὸ ἴλη, ὃ σημαίνει τὴν ἄθροισιν, γίνεται ἰλαδὸν, ὃ τι ὁμοῦ. Ἰλαδὸν, ἀθρόως κατὰ τάξιν

ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ λέγω παράγωγον· καὶ ἶρις, τὸ ἐν οὐρανῷ τόξον· καὶ ἴσχω, ἀντὶ τοῦ ἔχω· καὶ ἰσχάδες καὶ ἰσχάδια, τὰ ξηρὰ σῦκα· καὶ ἰσχία, αἱ μετὰ τὴν ὀσφὺν ἑκατέρωθεν σαρκώδεις περιβολαί· καὶ ἰσχναίνω, ἀντὶ τοῦ κατισχναίνω εἴρηκε, ἤγουν ξηραίνω· καὶ ἰσχύς, ἡ δύναμις· καὶ ἰσχύω, τὸ δύναμαι· καὶ ἴσον καὶ ἰσαῖος, κύριον· καὶ ἰσόω ἰσῶ, τὸ ἴσον ποιῶ· καὶ ἰσοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἴσος γίνομαι· καὶ ἴτυς, ἡ περιφέρεια τοῦ ἅρματος, καὶ ὄνομα κύριον· καὶ ἴτυλος, κύριον· καὶ ἰταμός, ὁ ἀναίσχυντος καὶ ἄγριος· καὶ ἰταμότης, ἡ ἀγριότης· καὶ ἶφι ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ βίᾳ, καὶ ἐν ἰσχύϊ· καὶ ἴφθιμος, ὁ ἀνδρεῖος· καὶ ἰχώρ ἰχῶρος, ἀπὸ συναιρέσεως ὑγρόν· καὶ ἴψ ἰπός, εἶδος σκώληκος. Ἰθυντήρ, κυβερνήτης· χαλινός· πηδάλιον· ὁδηγός· ὁρμαστής· καὶ ἐπὶ ἰθύνων κανονίζων ἢ ἰσότητα παρέχων. Ἰθυντῆται, ἐπ' εὐθείας ἐθύνοντο. Ἰθυντήριον, ὃ φέρει ἐστὶν ὁ μάντις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης. Ἰθύντατα, ὀρθότατα· δικαιότατα. Ἰθύντατα περόμενο, ὃ ἐκ τοῦ ἰθύνω ἔχει τὸ ἀμετάβολον, ὅμως γὰρ ἐκ τοῦ ἰθὺς ἰθύντατα ὤφειλεν εἶναι, καθ' ὁμοιότητα τοῦ εὐθὺς εὐθύντατος, καὶ τῶν ὁμοίων. Ἰθύν, ὅμηρος ἐν τῷ τῆς ὀδυσσείας, γινώσκων τὴν ὁρμὴν ἰθύν, ἤγουν τὴν κατὰ ψυχὴν δηλαδὴ ὁρμήν. Ἰθυσέμεν, ἐπ' εὐθείας ὁρμῆσαι. Ἰθυτίωνα, τὴν ἐπ' εὐθείας πετομένην κατ' ἀντικρύ· καὶ ὀρθόβουλον, κατ' εὐθὺ φερομένην. Ἰθύς, τὸ σιδήριον τοῦ ἄξονος τὸ τριβόμενον. Ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀπηρέα, ἀντὶ τοῦ ἴθυνον μετὰ χαλκοῦ, ἤτοι μετὰ ὅπλων εὐθύ, ἢ ἀντὶ εὐθὺ τῶν πολεμίων τὰ ὅπλα. Ἰθὺς φρονέων, παρὰ μὲν ἰωσήφ ἐστιν εἰπεῖν ἰθὺς φρονεῖν, καὶ προθυμεῖσθαι εἰς ἀντιπρόσωπον μάχην· ὁ γὰρ μὴ φρονῶν ἰθύς, ὅ ἐστιν ἀντικρὺ καὶ πρὸς εὐθύ, ἐκεῖνος ἀναγκάζει, ἢ ὀπίσω τρέπεται. Ἰθὺς τετράφθαι, ἴσον ἐστὶ τῷ ἰθὺς μάχεσθαι, καὶ στῆναι αὐτῷ, καὶ τῷ ἰθὺς βρίσαι, καὶ ταῦτα παρὰ τῷ ποιητῇ· ἰθύς, ὅμηρος πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἄν ἰθύν, ἤγουν κατὰ ῥοῦν ὁρμᾷ ἐπ' εὐθείας. Ἴθυσε, ἐπ' εὐθείας ὥρμησεν. Ἰθύτης, εὐθύτης. Ἴθυντες, εἰς εὐθεῖαν τεταγμένοι. Ἰθύφαλλοι, οἱ ἔφοροι διονύσου ἢ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ γυναικείαν στολὴν ἔχοντες· λέγεται δὲ φαλλός, τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον· καὶ ποιήματα δὲ καλεῖται, ἃ ᾄδει τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ἰθύφαλλοι μετ' ὀρχήσεως. ἰθύφαλλοι, οἱ εἰς τοὺς μηροὺς μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς τραχήλοις ἐπ' εὐθείας δεσμούμενοι ἐξ ἐρυθρῶν δερμάτων εἴρηται ἐν τῷ περὶ φαλλοῦ. Ἰθύω, ἐπιβάλλομαι. Ἰθώμη, θετταλική· καλεῖται καὶ θούμαιον κατὰ τὴν ἀναγραφὴν τῶν ἐθνικῶν, ἀποβολῇ φασὶ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν ου δίφθογγον· ἔστι δὲ καὶ μεσσηνιακὴ ἰθώμη, ἐθνικὸν ἰθωμαῖος καὶ ἰθωμάτης· τὸ δὲ γεωγράφοι ἐμφέρεται, ὅτι τὴν ἰθώμην ὁμωνύμως τῇ μεσσηνιακῇ λεγομένην, οὔ φασι δεῖν οὕτως ἐκφέρειν, ἀλλὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν ὑφαιρεῖν· νῦν δέ φασιν θαμαὶ μετονομάσθησαν. Ἰθών, πηγὴ λάζαρος· καὶ τρωκτός· ἔνιοι δέ, ἀλλαχοῦ· ἡ πόλις θεσσαλίας.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ·

Ι καὶ ι βραχέα εἰσὶ ι μακρὸν κιρνᾶται· οἷον τῷ ὄφι καὶ ὄφι. Ἰκάζει, σχάζει· ἀπολαμβάνει. Ἵκανε, παρεγένετο· κατελάμβανεν· ἤρχετο· ἀφίκετο. Ἱκάνω, λάβω· παραγένηται. Ἱκανήν, ἀρκοῦσαν· πολλήν. Ἱκάνομαι, ἱκετεύω· ἀφῖγμαι. Ἱκανόν, διαρκές· δόκιμον. Ἱκανῶς, λέγει ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀρκούντως· ὁ γὰρ ἱκάνων, ὅ ἐστι παραγινόμενος, ἤρκεσε πρὸς τὴν ὁδόν. Ἱκανότης, ἰσχύς· δύναμις. Ἱκανοῦν, ἱκανόν, ἐπιθυμοῦν. Ἱκάνω ποιητικῶς, τὸ καταλαμβάνω, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἵκω καὶ ἱκανός, ἀντὶ τοῦ ἀρκετός. Ἱκάνω, ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν· τὸ δὲ ἱκανώτερος, ἀπὸ τοῦ ἱκάνω γινόμενον, ἀμφιβόλως ἔχει, εἴτε διὰ τοῦ μεγάλου γραφήσεται, ὃ καὶ μάλιστα τοῖς πλείοσιν ἔδοξεν, εἴτε καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ἱκάνω, σημαίνει τὸ ἱκετεύω· ἡμεῖς ἱκανόμενοι τὰ σὰ γούνατα· σημαίνει καὶ τὸ παραγίνομαι, καὶ τὸ καταλαμβάνω ποιητικῶς. Ἱκανώσας, ἀποδοὺς ἱκανῶς λέγουσι. Ἱκανῶς, ἀρκούντως. Ἴκαρος καὶ ἰκάριος, κύριον, παρὰ τὸ ἱκέσθαι πρὸς τὸν αἰθέρα. Ἰκαριεύς, δῆμος φυλῆς τῆς αἰγηΐδος. Ἴκαρ, πάνυ ἐγγύς· καὶ παρ' ὀλίγον τοῦ ἀφικνεῖσθαι· ἰκάριος πόντος, μέρος τι τοῦ αἰγαίου, εὖρος ἐστὶ τόπος μάλιστα κυμαινόμενος· ἔνθα ὡς καὶ ὁ περιηγητὴς ἱστορεῖ, μεγάλα ἐγείρονται κύματα. Ἰκάριος δὲ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰκάρου τοῦ θρυλλουμένου υἱοῦ δαιδάλου, ὃς αὐτόθι καταπεσὼν ἀπέπνιξε, καὶ ἀφῆκε τῷ πόντῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ κλῆσιν· ἢ ἀπὸ νησίου πρὸς αὐτόθι ὄντος· ἐνταῦθα ἀρέσκει τοσοῦτον εἰπεῖν· ὅτι κατὰ τὸν γεωγράφον πρόκειται τῇ σάμῳ νῆσος ἰκαρία, ἀφ' ἧς τὸ ἰκάριον πέλαγος· αὕτη δὲ ἐπώνυμος ἰκάρου παιδὸς δαιδάλου, ὃς αὐτόθι κατέπεσεν. Ἱκασθεὶς ἢ εἰκασθείς, ὁμοιωθείς. Ἴκατι ἢ εἴκατι, εἴκοσιν. Ἵκατο, ἐλάβετο. Ἵκεν, ἐληλύθειαν. Ἴκελος, ὁ ὅμοιος τὸ ἄνευ τοῦ ι· εἴκελος δὲ καὶ θεοείκελος τὰ σύνθετα, διφθόγγου. Ἷκεν οὐρανόν, ἀντὶ τοῦ κατελάμβανε· ἀεὶ διὰ τοῦ ι παρὰ τῷ ποιητῇ γραφόμενον, ἀπὸ τοῦ ἵκω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἱκάνω, καὶ ἱκνῶ· δῆλον δὲ ὡς πρῶτον τὸ ἐν τῷ ι γραφόμενον ἵκω, τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον διὰ τοῦ η· ἐφ' ᾧ γέγονε σύμβασις τοῖς κριτικοῖς, ἵνα μὴ ἀμφιμάχωνται, γράφεσθαι τοῦ ἵκω τὰ μὲν ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ η, τὰ δὲ παθητικὰ διὰ τοῦ ι· καὶ οὕτω φυλάσσονται παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον ἄμφω αἱ γραφαί· δύναται δὲ καὶ ἁπλῶς τὸ οὐρανὸν ἷκε νοηθῆναι, κατὰ προθέσεως ἔλλειψιν, ἀντὶ τοῦ εἰς οὐρανὸν ἔρχεται· τὸ δὲ περὶ καπνοῦ, κατὰ τὸ ὕστερον σύνταττεται· τὸ γὰρ κοινὸν περὶ καπνοῦ καὶ ὁ ἀττικισμὸς ἐστίν, ἢ κατὰ ἀναστροφὴν κεῖται ἡ πρόθεσις, ἵνα ᾖ περὶ μελισσομένη τῷ καπνῷ. Ἱκεσίας, ὀρχήσεις. Ἱκεσιβολίας, ματαιολογίας. Ἱκέσθαι, παραγίνεσθαι· ἱκετεῦσαι. Ἱκέσθαι ἢ ἀφικέσθαι διαφέρει· ἱκέσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ ἐλθεῖν· ἀφικέσθαι δέ, τὸ ἐπανελθεῖν. Ἱκέσθην, παρεγένοντο.
Ἱκεσίας, πρεσβείας· ἱκετηρίας· παρακλήσεις· δεήσεις. Ἱκεσία, ἡ τοῦτο ἀδόκιμον· ἱκετεία δέ, φρύνιχος. Ἱκεσία, ἡ ἱκέτευσις. Ἱκέσιος, ἱκετικός· ἢ ἀντὶ τοῦ ἱκετήσιος. Ἱκέται, παρακλήτορες. Ἱκετάονα ὄζον ἄρηος λέγει ὅμηρος, ὃς καὶ τὸν πρίαμον δὲ μελίην, καὶ τὸν νέστορα ἱπποτῆν· οὐχ ὅτι νῦν, ἀλλ' ὅτι πάλαι ποτὲ ἦσαν τοιοῦτοι. Ἱκετεία, ἣν ποιεῖται τὶς διὰ λόγων. Ἱκέτευσεν, μετωκίσθη, ἱκέτης ἐγένετο. Ἱκετεύω, τὸ παρακαλῶ· οἷον ἱκετεύω σε· πρὸς ὀλίγον ἀφθέντα· ὅθεν ἱκέτης ὁ παρακλήτωρ, καὶ ἱκετεία. Ἱκετηρία, ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας. Ἱκετηρία, παράκλησις· ἢ τὰ δεόμενα κατατίθεται ποῦ, ἢ μετὰ χεῖρας ἔχουσιν. Ἱκετηρία ἐστὶ κλάδος ἐλαίας ἐρίῳ περιεγμένος· οἱ γὰρ ἱκετεύοντες

διαχέει εὐφραίνει. Ἰοὺς· χαμάρις, τοὺς κατὰ τὸν τόκον, ἐν ᾧ εἰσι φοναὶ διὰ τοὺς τόκους καὶ τὰς ὠδῖνας αἱ ἐκφυσαι· τὰς δὲ τοὺς θρηνητικοὺς τινοὺς ἀπὸ τοῦ ἰαλέμου σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ. Ἰοχέαιρα ὁ ἀπόλλων λέγεται, ἤτοι διὰ τὸ πέμπειν τὰ βέλη, ἢ ὅτι ἰάσεως ὁ θεὸς αἴτιος. Ἰοσι πρὸς δόμον ὑψηλὸν αὐτὶ τοῦ πορεύεται ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ πορεύομαι καὶ ψιλοῦται. Ἰεισι δασυνόμενον, σημαίνει τὸ πέμπει· οἷον ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησι. καὶ ἀριστοφάνης τοῦτο γὰρ κεραυνὸν δὴ φανερῶς ὁ ζεὺς ἵησι. καὶ ὅμηρος κεῖνον μὲν ἐάσομεν ἔκει ἵησιν ἔκει μεθίησι, ἀπέλθοι ἢ παραλύεται.
Ἵησιν· ἀφίησιν σχίζων τὰ ξύλα. Ἵησιν· ἀπέλθοι. Ἰησοῦς· τὸ τοῦ χριστοῦ ὄνομα, παρὰ τὸ ἰέναι εἰς τὸ σώζειν. Ἰητήρ· ἐκ τοῦ ἰῶ ἰῶμαι ἰητήρ, ὁ ἰώμενος. Ἰητῆρα· οἱ μεθ᾽ ὅμηρον ἰατρόν τι λέγουσι, καὶ ὅτι οὐ μόνον κατὰ θῆλυ ἀρσενικὸν ἰατρός, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς· φησὶ γοῦν αἴλιος διονύσιος ἰατρὸν γυναῖκα· ἀλεξὶς ἰατρεύειν ἡ δὲ ἰατρίνα οὐχ ἑλληνικὸν φησὶν εἶναι· παρὰ δὲ τοῖς τεχνικοῖς κεῖται, ἢ ὅτι ὁ μὲν ὅρος οὐχ ἑλληνικὴν λέξιν τὴν ἰατρίναν εἶναί φησιν· ἀλέξανδρος δὲ ὁ κοτυαεὺς πρὸς ἀκρίβειαν λελέχθαι ἀττικὸν εἶναι αὐτὴν λέγει. Ἰητηρίη· ἰατρική. Ἰήτης· τοξότης, ἰοβόλος. Ἰητρὸς ἕκαστος, παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ ἐγκώμιον τῶν αἰγυπτίων, ὡς τοιούτων ὄντων ἰατρὸς ἐκ τοῦ ἰησάμενος ἰωνικοῦ γίνεται· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ κοινοῦ ἰάσασθαι ἰατρός. Ἰὼ, πόλις.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ·

θα· ἡ θήλεια τῶν ὑδάτων φύσις, καὶ ὀρθή, μακρά, στενή, δικαία. Ἰθαγενής· παρὰ ἴωσι οἱ γνήσιοι παῖδες·
ἰθαγενὴς ἤγουν ἐγχώριος. Ἰθαγενέσιν· γνησίοις τέκνοις, καὶ καθαροῖς. Ἰθαίνει· εὐφραίνει, θερμαίνει. Ἰθάκη ἐκλήθη ἀπὸ ἰθακου ἥρωος, οὗ καὶ ὅμηρος μέμνηται· ἔστι δὲ καὶ συρίας πόλις ἰθάκη· τὸ ἐθνικὸν οὐ μόνον ἰθακήσιος, ἀλλὰ καὶ ἴθακος, ὥς φασιν ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ τῆς νήσου. Ἰθακὸς καὶ νήριτος καὶ πολύκτωρ, ὑιοὶ τοῦ πτερελάου. Ἴθαμα, χαρά. Ἶθαρ· εὐθέως, ταχέως. Ἰθαροῖς· ταχίστοις, ἱλαροῖς, καλοῖς, καθαροῖς, κούφοις, λαμπροῖς, ταχέσιν. Ἰθας· ὁ τῶν τιτάνων κῆρυξ, προμηθεὺς δὲ ὑπὸ τινῶν ἰθαξ. Ἰθεῖα· εὐθεῖα, ὀρθή, θαυμαστή. Ἰθεῖα· ἅμαξα βοσπαλά. Ἰθέας· ὀρθάς. Ἰθι· εὐφροσύνη. Ἴθι· εἰ μὲν ἐστὶ ῥῆμα, σύνταξις ἔσται μετὰ τοῦ μέλλοντος· οἷον ἴθι τρέσον πέρι. εἰ δὲ ἐπίρρημα παρακελευσματικόν, ὡς τὸ ἄγε, συντάσσεται μετὰ προστακτικοῦ· οἷον ἴθι φράσον, ἴθι τρέσον πέρι. Ἴθι αὐτὶ τοῦ ἄπιθι· καὶ ἔρχου αὐτὶ τοῦ ἀπέρχου· καὶ ἐλθὲ αὐτὶ τοῦ ἀπελθέ. πολλάκις οἱ ποιηταὶ τιθέασι ῥήματα ἐλλείποντα προθέσει, ὅνπερ φιλομήρους εἶναι. Ἴθι· ὡς ἀπὸ τοῦ τρέχε γὰρ μὲν ἐπὶ παρὰ χοιροβοσκοῦ, αὐτὶ τοῦ ἐλθέ. εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος, αὐτὶ τοῦ ἔρχου. Ἴθι αὐτὶ τοῦ ἐλθέ, προθύμου, καὶ παραγίνου. γίνεται ἀπὸ τοῦ εἶμι· τὸ ὑποτακτικὸν εἶμι ἡ μετοχή, ὡς ἐν τῷ προστακτικὸν ἴθι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι ἴθι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἴε ἀορίστου δευτέρου κατὰ πτῶσιν. Ἴθι· τὸ ἄγε, καὶ φέρε· ἔστι μὲν ῥήματα ἃ εἰσὶ προστακτικά, ἔστι δὲ ἐπιρρήματα παρακελευσματικά. Ἰθίνης, ὁ βλέπων, καὶ μωρός. Ἰθμαίνουσα· ἀσθμαίνουσα. Ἴθματα· πελειάσιν ὁμοῖαι ἴσον κατὰ κίνημα τὰ πελειάσιν· ὅμοιαι, ὧν τὰ ἴχνη ἀφανῆ εἶναι, ἱστοροῦσιν οἱ παλαιοί, καὶ οὐ κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους διορθούμενα. τὸ δὲ ἴθμα οὐ σώζεσθαι, ἐκ τοῦ ἰέναι γίνεται πλεονασμῷ τοῦ θ, ὡς ἐν τῷ μηνιθμός· καὶ παρὰ κεῖνται δὲ ῥυθμός τὸ ἴθμα ὃ διὰ τοῦ σ ἴσμα, ὃ καὶ δασύνεται, ἴθυμα δηλοῖ παρὰ λυκόφρονι, ἀπὸ τοῦ ἴζω ἰζόμενον. Ἴθματα· ἴχνη, βήματα, διαβήματα, ὁρμαί. Ἰθμήν· δεισόμενον, περὶ τὰ χείλη τοῦ στεφάνους. Ἰθμία· ἡ τῶν μελισσῶν ἐν ἐρυθρᾷ κόπρος. Ἴθορος· παροιμιώδης· ἐπὶ τῶν παρακελευομένων. Ἶθρις· ὁ ἐκτομίας εὐνοῦχος ἀπὸ τοῦ θερίζω θερίσω, θερὶς καὶ θρίς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἶθρις. Ἰθυντής· εὐθυντὴς, τιμωρός. Ἰθυδίκην· ὃ ἐστιν εὐθυδίκην φησὶν ὅμηρος· τὸ δὲ εὐθυδικία δηλοῖ ὡς αὐτίκειται ἡ ἀδικία, καὶ σκολιὰ δίκη ἡ μὴ εὐθεῖα. Ἰθὺ καὶ ἰθύς· σημαίνει τὸ ἐπ᾽ εὐθείας, παρὰ τὸ ἰέναι γίνεται ἰθύς· ἀπὸ τοῦ ἰθύ, ἰθεῖα· καὶ ἰθείας δίκας, ἐπ᾽ εὐθείας ὀρθάς. Ἰθύκτιον· τὸ ἰθὺ πεφυκός, καὶ ὀρθὸν δόρυ. Ἴθυμβος· γελοιαστὴς καὶ τὸ σκῶμμα ἀπὸ τῶν ἰθύμβων, ἃ τινα ποιήματα ἦν ἐπὶ χλεύῃ καὶ γέλωτι συγκείμενα, καὶ ᾠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόκωμος. Ἰθὺς· ὀρθόν, φρόνησις, πρόνοια, ὁρμή, βούλησις, διάνοια. Ἰθύειν· ὁμώνυμος ἡ λέξις. Ἰθύειν ἡ ἰθύειν, τουτέστιν ὁρμᾶν· πολλαχοῦ ἰθύειν δίχα τοῦ ι. Ἰθύειν ἴππους εἰς πόλεμον, καὶ ἰθὺς μεμαώς ἤγουν ὁρμῶν, ἰωνικὸν παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἰθύει αἴσιατα· διοικεῖ, κατευθύνει, ὀρθοῖ. Ἰθύνειν οὐ μόνον σταθμάς, ἀλλὰ καὶ πηδαλίου, ὡς δηλοῖ τὸ πηδάλιον ποιήσατο ὄφρα ἰθύνοι, τουτέστιν εἰς ὀρθὸν ἄγοι ἢ ἀπευθύνοι ἐν ὀδυσσείᾳ παρ᾽ ὁμήρῳ. Ἴθυνεν· ἀπευθύνει, ὀξίσοι, διοικεῖ, εὐθύνει, κυβερνᾷ.
Ἰθυνόμενος κατ᾽ εὐθὺ προπεμπόμενος, κατὰ τὸ σχάζω σχάζεται. Ἰθύνω· τὸ εὐθύνω, ἤγουν κατ᾽ εὐθεῖαν ἄγω· ἰθυντὴρ ποιητικῶς, ὁ κυβερνήτης. ἰθύνω αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται· οἷον ἡνίας καὶ μάστιξι τοὺς ἵππους ἰθυνόμενοι. Ἰθύω· τὸ εὐθύω, ἤγουν τὸ κατ᾽ εὐθεῖαν ἄγω· καὶ ἰθύφαλλα τὰ ἐν τοῖς πομποῖς σκῆπτα αἰδοῖα, ἃ οἱ ἕλληνες αἰσχρῶς ἐσχημάτιζον· καὶ ἰθυντὴρ ποιητικῶς ὁ κυβερνήτης· καὶ ἰθάκη ὄνομα νήσου καὶ ἰθάκιος ὁ ἀπὸ ταύτης· καὶ ἰθὶ αὐτὶ τοῦ ἐλθέ, ἢ αὐτὶ τοῦ ἄγε ἐπίρρημα. ἐπὶ ῥήματος· καὶ ἰθαγενὴς ὁ γνήσιος υἱός· καὶ ἱκάνω ποιητικῶς τὸ καταλαμβάνω· καὶ ἱκανὸς αὐτὶ τοῦ ἀρκετός· καὶ ἱκανότατος ἐπὶ ὑπερθετικοῦ· καὶ ἱκνοῦμαι ποιητικῶς τὸ παρακαλῶ· μετὰ δὲ τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀφικνοῦμαι, τὸ ἔρχομαι παρὰ τοῖς κοινοῖς· ἱκετεύω τὸ παρακαλῶ· καὶ ἱκετηρία παρ᾽ ἄλλοις τὸ μετὰ κλάδους ἐλαίας ἐστεμμένου στέμματι ἱκετηρίου, ἀφ᾽ οὗ παρὰ σοφοκλεῖ τὸ ἱκετηρίοις κλάδοισιν αὐτὶ τοῦ ἱκετηρίας· καὶ ἱκετεία καὶ ἱκεσία, ἡ παράκλησις· καὶ ἴκριον, τὸ ὀρθὸν ξύλον· καὶ ἴκαρος, κύριον· καὶ ἰκότιον, πόλις· καὶ ἵκω, τὸ ἔρχομαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ τοῖς μὴ διόλου ἀττικίζουσι ποιηταῖς· καὶ ἵκομαι, ἐπὶ παθητικοῦ· παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, ἥκω μέν, τὸ ἔρχομαι διὰ τοῦ η, ὅθεν καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος ἀφίκομαι δὲ, ἐπὶ παθητικοῦ, τὸ αὐτὸ μετὰ τῆς προθέσεως ἀεὶ καὶ διὰ τοῦ ι. ἴκελος, ὄνομα κύριον· ἴκος, ὄνομα νήσου· ἰκίον, τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ νεῦρον· καὶ ἴναχος, κύριον· καὶ ὑιός ἡ δύναμις· καὶ ἰνώ, κύριον· καὶ ἴξαλος παρὰ ποιηταῖς, ὁ τέλειος· καὶ ἰξύς, ἡ ὀσφύς· καὶ ἰξός, εἶδος σκώληκος· καὶ ἰξίων, κύριον· καὶ ἰξός, δι᾽ οὗ τὰ στρουθία ἀγρεύουσιν, ἀφ᾽ οὗ ἰξευτικὴ, ὡς παρὰ ὑφαντική· καὶ ἰξευτικά· καὶ ἰπνός, τὸ μαγειρεῖον ἢ κάμινος· καὶ ἶρος, ὄνομα κύριον, ὅν ὅμηρος τρισί, καὶ

τὰς πλημμελήσαντας τὸν δὲ καὶ ἐκεῖνον πόλεμον. Ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτούς, βουλομένοις ἀφε-
λέσθαι Φωκέων τὸ μαντεῖον. νικήσαντες δὲ, Φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν. ὁ Φιλόχορος ἐν τῷ δ'. δύο δὲ πόλεμοι γεγόνα-
σιν οὕτω, ἢ ὅτι Φωκεῦσιν ἐπέθεντο Λακεδαιμόνιοι. ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ὑπομνημάτων τοιαῦτα λέγεται. ἱερὸν πόλεμον λέ-
γει, καθὸ πρὸς θεοὺς ἔσονται, ἅμα δὲ τοῦ ἱεροῦ πολέμου μνημονεύει γενομένου Ἀθηναίοις πρὸς Φωκέας, ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς
ἱεροῦ. καλεῖται δὲ ἱερὸς, ὅτι περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. Ἱερὸς ῥόος, ὁ τοῦ Ἀλφειοῦ. ἢ ὅτι ἔχει τὸ ἐξαίρετον ὑπ' αὐτοῦ
Ἀλφειοῦ ἰᾶσθαι. ἢ ἐν τῷ καθόλου, διὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἀρετήν. δι' ἣν καὶ ὁ λυρικὸς ἄριστον τὸ ὕδωρ φησί. δῆλον ὅτι ἔνθα
τὸ σημεῖον, ἐκεῖ ἐστὶ πολὺ καὶ τὸ ἱερὸν ἐκφωνεῖται. τάχα γοῦν ἱερά, καὶ ἄλλως ἱερά, ἢ ἱερὸς ἰχθύς, ἢ ἱερὸν ὀστοῦν. ὁ αὐ-
τοῦ ἱερὸς ὄφις περιεῖον τι ἔχει φρίκης ἢ πρὸς σεμνότητος. Ἱερὸς, ὁ εὐσεβής. Ἱεροπρεπής ἐστιν, οὐχ ὁ τῇ λειτουργίᾳ ἐξη-
σμένος, ἀλλ' ὁ γεγηρακὼς καὶ τῇ σεμνότητι κεκοσμημένος. Ἱεροποιοὶ, κληρωτοὶ ἄρχοντες. εἰσὶ δὲ κατὰ τὸν ἀριθμὸν, οἳ τά
τε μαντεύματα ἱεροθυτοῦσι, κἄν τι καλλιερῆσαι δέῃ, καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων, καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτε-
λοῦσι, καὶ τὰς πεντετηρίδας ἁπάσας διοικοῦσι, πλὴν Παναθηναίων. ταῦτα δὲ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πο-
λιτείᾳ, Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶν τετάρτῳ. Ἱεροσολυμίτης. γῆ. Ἱερόσυλος, κλέπτης τῶν ἱερῶν. Ἱερόσυλος καὶ ἱε-
ροσυλία ἐν συνθέσει, ἐκ τοῦ συλῶ τὸ κλέπτω, ἐξ οὗ κλέπτης μέν τι καὶ φὼρ ἁπλῶς, καὶ λῃστὴς κοινῶς, λωποδύ-
της μέντοι ἐν συνθέσει γράφεται. Ἱεροσκοπεῖ, ἱερᾶται. Ἱερουργεῖν, θύειν, ἁγιάζειν. Ἱερουργοῦντα. προσφέροντα
θυσίαν. Ἱερουσαλήμ. Σαλὴμ ἐλέγετο πρότερον ἡ πόλις, ἐλθὼν δὲ ὁ Χριστὸς εἰς αὐτὴν, ἐκλήθη Ἱερουσαλήμ. Ἱεροφάν-
της. μυσταγωγὸς θείων λογίων, ὁ τὰ μυστήρια δεικνύων. Ἱεροφώνων. μεγαλοφώνων. τὸ γὰρ μέγα, ἱερὸν ἔλεγον οἱ πα-
λαιοί. Ἱερῷ, θείῳ, ἤτοι μεγάλῳ. ἱερώτατος, θειότατος, ἅγιος. Ἱερώνυμος. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει μελανοῦ ἐστι ποιητὴς καὶ
τραγῳδοποιὸς, ἀνώμαλος καὶ ἀνακοτόμητος, διὰ τὸ ἄγαν ἐμπαθεῖς γράφειν ὑποθέσεις, καὶ φοβερὰ προσωπεῖα χρῆ-
σθαι. Ἱερώσατο, καθιέρωσεν, ἀνέθηκε. Ἱερᾶσθαι. ἱερᾶσθαι ἱερῶσαι σημαίνει τὸ ἱερεὺς γενέσθαι. Ἱερώσυνα. τὰ εἰωθότα
δίδοσθαι ἐξαίρετα τοῖς ἱερεῦσιν. Ἱερώματα. θυσίαι, θεῖαι, θαυμασταί. Ἱερωμένη. ἱερατεύουσα. Ἵεσαν. γεγονυῖα ἐν
πλὴν καθ' ὑπόκρισιν. Ἵεσαν. ἔπεμπον, τὸ θέμα ἵημι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἵην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἵεσαν, ἀντὶ
τοῦ ἐπορεύθησαν. Ἵεσα, βαδίζουσα. Ἵεσθαι, προθυμοῦνται, ἐπορεύοντο. Ἱερόται. κατὰ νόμον ὀργιάζεται, καὶ θύεται.
ἐγκάθετος γὰρ ὁ θύτης. Ἵεται. προθυμεῖται, πορεύεται καὶ ἵετο. Ἵετο, τὸ ἔβαλλε, παρὰ τὸ ἵημι, τὸ σημαῖνον τὸ προ-
θυμοῦμαι, ἢ τὸ πέμπω. τὸ παθητικὸν ἵεμαι, ὁ παρατατικὸς ἱέμην ἵεσο ἵετο. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἵεντο, ἐπορεύο-
ντο. Ἱέτιας. πατέρας ἀρετῆς, ἢ τοῖς ἀγρίοις τράγοις.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ἱζάνω. τὸ κάθημαι, καὶ κάθημαι ἐπὶ δίφρου. ἀφ' οὗ προσιζάνει τὸ προκαθέζεσθαι, καὶ συνιζάνει τὸ συγκάθε-
σθαι καὶ συνάγεσθαι. ἀφ' οὗ συνίζησις, ὅταν τὰ ἐξ ἀρχῆς μέρη συνάγηται ἐν μέτροις ἢ ποιήσεσι ποσίν. Ἵζει.
καθίζει. ἵζω ποιητικῶς τὸ καθίζω. ἵζε καθέζου. Ἵζει τὼ ἀμφοτέροις πόδας. ἑρμηνευτικόν ἐστι παρὰ
τῷ ποιητῇ τοῦ μετοκλάζει, ὅ ἐστι κλᾶται, ὃ πάσχει καὶ ὁ καθέζων. Ἰζέλα. ἀγαθὴ τύχη, Μακεδόνες.
Ἰζέλος. ὁ θαλάττιος σκορπίος. Ἵζεο, ἐκαθέζου. Ἵζευ καὶ ἵζεο. ἀντὶ τοῦ καθέζου, χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ
ἵζου, δωρικῶς ἵζευ, καὶ ἵζεο ἰωνικῶς. Ἰζηματίας. ἄνεμος καὶ ὁ κεραυνός, ἢ εἶδος σεισμοῦ. Ἰζήσας. καθίσας. Ἴζι-
νες. αὐταί, ὄρνιθες, προχόοι, λέβητες, τρίποδες. Ἴζουνα. βοόστασις. Ἰζύομεν. ἰώμεθα, καὶ ὑπομένομεν. Ἵζω, τὸ κά-
θημαι. Ὅμηρος τέσσαρα δ' αὐτόθι ἔφιζεν. Ἵζω. κτίζω. Ἰζός. σχῆμα ὀρχήσεως.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἴη. ἐπιμέλλοντος, ἀντὶ τοῦ ἔλθοι. Ἰὴ ἰὴ ἰή. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τὸ μῆκος σημαίνον, τοῦ ὄφεως προσφθέγ-
μα δέ ἐστι καταφρονοῦντος. Ἴη μία, μία φωνή. καὶ ἴη, ἀντὶ τοῦ ἔλθοι ἐπιμέλλοντος. Ἰηγορεῖν, ἐγρηγορέναι
λάσκοντες. Ἰηδόνες. εὐφροσύναι, ἐπιθυμίαι, χαραί. Ἰηνεύουσα. ἐκπεπληγμένη, καὶ ἀποροῦσα. Ἰήθεος. ὁ
ἔφηβος, ἄγαμος. Ἰήϊα. χλευαστικὸν ἐπίρρημα. Ἀριστοφάνης ἰήϊα καλούμεναι. Ἰήϊε. οἷον θρασέως κον
ἐπέστη ἰήϊε κεκληγυῖαι. ἔνθεν δὴ τὸ δὲ καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοίβῳ ἰήϊε, ὅτι φησὶν ἔρξασε τὸν δράκοντα αἱ φω-
ναὶ ἵει ἵει βέλος. ἀφ' οὗ τὸ ἐφύμνιον τοῦτο ἐγένετο ἰὴ παιὰν ἢ τὸ διὰ χοροῦ ἄδομεν. ἰήϊος δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων λέγεται. ὡς
μὲν Δοῦρις, ὅτι ἐν αἰγιαλοῖς βαστάσασα τὸν ἥλιον Λητὼ, ἐκέλευσεν εἰποῦσα, ἰήϊε παιῆον. ἐστὶν οὖν τὸ ἰήϊος ἐπίθετον
Ἀπόλλωνος, ὁ τοξότης. ἀπὸ τοῦ ἵημι, παρὰ τὴν ἕσιν τῶν βελῶν, ἤτοι τὴν ἄφεσιν. τινὲς δὲ ψιλοῦσιν, ἐπεὶ ἰάσεως αἴτιος
ὁ θεός. τὸ δὲ ἰήϊε Φοῖβε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι γέγονεν. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ, ὅτι πανταχοῦ ἵησι τὰς ἀκτῖνας. ὡς ἐρασ-
ἰήϊε Φοῖβε. Ἀρίσταρχος δασύνει, ἐπεὶ παρὰ τὸ ἵημι ἐγένετο. ἀπὸ γὰρ τῆς ἕσεως τῶν βελῶν ἐκλήθη ἰήϊος. οἱ δὲ ψιλοῦσιν,
ἀπὸ τῆς ἰάσεως. ἄμεινον δὲ ψιλοῦσθαι. τὸ γὰρ η πρὸ φωνήεντος ψιλοῦται. ἰήϊος δὲ λέγεται ὁ τοξικὸς, παρὰ τὴν ἄφεσιν
τῶν βελῶν. Ἰήϊος. ὁ τοξότης, ὁ Ἀπόλλων καὶ ἰήϊε Φοῖβε. Ἰήϊον. τῶν μετ' ᾠδῆς γινομένων, ἢ τῶν λοιμικῶν. Ἴηλα. ἀ-
κρόδρυα. Ἴηλα. ἐδέσματα. καὶ ἰῆλαι. ἐπικάμψαι, ἢ κατακλεῖσαι. Ἰηλεμῆσαι. θρηνῆσαι, καὶ ἰηλεμεῖσθαι. τὸ θρηνεῖ-
σθαι. Ἰηλεσίς. πορφυροῦν, μέλαν. Ἰήλεμον. ἀντὶ τοῦ θρῆνος. εἴρηται ἀπὸ Ἰαλέμου τῆς μούσης παιδός. Ἰῆλαι. ἐπιβαλ-
λεῖν. Ἴημα. τὸ ἀκόντιον. Ἴηλεν. ἐπέβαλεν, περιέβαλεν, ἔδησεν, ἔγραψεν, ἔπεμψεν. Ἵημι ἵης ἵησι ψιλούμενον, ση-
μαίνει τὸ πορεύομαι. Ἵημι δασυνόμενον, σημαίνει τὸ πέμπω, καὶ ἀφίημι τὸ πέμπω. καὶ μετὰ τῶν ἄλλων προθέσεων. ἀ-
φίεμαι δὲ παθητικῶς καὶ μεθίεμαι, τὸ ἀπολύομαι. καὶ ἐφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ ἰωνικῶς. Ἵημι, τὸ πέμπω. ποιεῖ τὸ τρίτον τῶν
πληθυντικῶν ἱέασι καὶ ἱᾶσι, καὶ συνιᾶσι, προϊᾶσι, καθιᾶσι, μεθιᾶσι, παριᾶσι, ἐφιᾶσι, ἀφιᾶσι, καὶ ὑφιᾶσι. Ἴεται.

τ' ἱδρῶντας, ἱδροῦντα. Ἱδρὼς, τοῦ ἱδρῶτος, τῷ ἱδρῶτι καὶ ἱδρῷ, τὸν ἱδρῶτα καὶ ἱδρῶ, ὦ ἱδρώς. τὼ ἱδρῶτε, τοῖν ἱδρώτοιν, οἱ ἱδρῶτες, τῶν ἱδρώτων, τοῖς ἱδρῶσι, τοὺς ἱδρῶτας, ὦ ἱδρῶτες. Ἱδρῶσαι, ἢ καθ᾽ διάθεσιν εὕρηται δὲ ὑπὲρ τὰς συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὃ ἐκ τοῦ ἱδρώουσαι, συγκέκοπται, ἱδρὼς δὲ ἡ ἱδρῶσαι κυρίως ἐπὶ ζώων κεῖται, ὁ δέ γε τὰς πηγὰς γῆς ἱδρῶτα εἰπὼν, τροπικῶς εἶπεν· ὡς καὶ ὁ τὸν οἶνον εἰπὼν βρομιάδος ἱδρῶτα, πηγῆς ἀμπέλου δηλαδή. καὶ τὸ ῥιζὸν δὲ δρυὸς ἱδρῶτα, ὡς τὸ δρυὸς ἱδρὼς καὶ θαμνομήκης κλάδος. Ἱδρῶτι, λείπεται ἢ μὴν ἱδρῶτι πολλῷ λούεσθαι, ἱδρῶτι περιρρεόμενοι ὥρᾳ θέρους ἀπὸ τροφῆς ὄντες βραδεῖς καὶ δυσκίνητοι. Ἴδυιοι, μάρτυρες. ἢ οἱ τὰς φονικὰς δίκας κρίνοντες. οἱ δὲ συνίστορας. Ἰδύνοισιν, ἐπιστημονικαῖς. Ἰδύλαμα, μάθημα. Ἰδμαγὶς, μάντις. Ἰδύοις, μάρτυρας συνίστορας. Ἴδωμι, ἐκ τοῦ ἴδοιμι ἐκτείνεται τὴν παραλήγουσαν, ὡς τοῦ τύχωμι ἐκ τοῦ τύχοιμι. δευτέρα δὲ ἀόριστος καὶ τύχω οὐχ εὕρηται, εἰ καὶ τὸ ἀνάλογον ἀπαιτεῖ, ἴσως δὲ οὐ γέγονε συναλοιφὴ διχρόνου, ἐκ τοῦ ἴδωμι, ἀλλὰ διφθόγγου ἐκ τοῦ ἴδωμαι, ἤγουν θεάσωμαι. Ἰδὼν, ὁ θεασάμενος ἐπὶ μετοχῆς, ἐκ τοῦ εἴδω τὸ βλέπω ἔχει σὺν αὐτὶ τούτου γράφεται τὸ ὁρῶ καὶ θεῶμαι, ὁ μέλλων καὶ ἀόριστος οὐκ ἐν χρήσει, ἀντὶ τούτου γράφεται τὸ ὄψομαι, καὶ θεάσομαι, ὁ δὲ ὕστερος ἀόριστος εἶδον, ἡ μετοχὴ, ὁ ἰδών. Ἰδανὸν, ὅμοιον. Ἴδονται, φαίνονται.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ἱ καὶ ε, ὡς ἰ μακρὸν κιρνᾶται· οἷον ὄφιες ὄφις. Ἵε, βάδιζε· πορεύου. Ἱεβοῖς, περιπατημένος· κατακεχυμένος. Ἵζεο, ἐκαθέζου. Ἴεθι, ἴετω, ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῆς μετοχῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν γίνεται, τροπῇ τῆς πλαγίας εἰς θι· οἷον ἱεὶς ἱέντος ἵεθι, ἵεμεν ἵεθι· οὕτως τίθεμεν τίθετι, ἵσταμεν ἵσταθι, δίδομεν δίδοθι, ζεύγνυμεν ζεύγνυθι. Ἵει, καὶ μετὰ τῆς πρὸ προΐει τὸ προέπεμπεν. ἐκ τοῦ ἱέω, ἱῶ. ὁ παρατατικός· ἵεον ἵουν, ἵεες ἵεις, ἵεε ἵει, καὶ προΐει. Ἱεὶν, ἵημι τὸ πέμπω. ὁ παρατατικὸς ἵην, ἡ μετοχὴ ἱεὶς ἱέντος, τὸ οὐδέτερον ἱέν. Ἱεὶν, καθ᾽ λαιμὸν, πορεύεται. Ἱεὶς, ἀφιείς. ῥιζῶν. σοφοκλῆς. Ἱεὶς, βάλλων ἢ πέμπων. Ἱεῖσα, ἀποβάλλουσα. Ἵελος, ὁ τῶν ἐν πίθοις παραγμός. Ἵεμαι, τὸ πορεύομαι λέγομεν, ἀλλ᾽ οὐχ ἵημι. καὶ ἱέμενος ἀρέσκεται ἐν χρήσει. τὸ δὲ ἐνεργητικὸν ἄχρηστον. Ἱέμενοι, πορευόμενοι, ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πορεύομαι· γίνεται δὲ ἀπὸ πρωτοτύπου τοῦ ἴω, ἀφ᾽ οὗ τὸ ἴσαν. ἔστι δὲ καὶ εἶμι διφθογγογραφούμενον, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι. τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἵημι ψιλοῦται, τὸ δὲ ἵημι ὃ σημαίνει τὸ πέμπω, δασύνεται, ἀφ᾽ οὗ δηλαδὴ γίνεται καὶ ὁ ἰὸς τὸ βέλος, καὶ τὸ ἱέν. Ἱέμενοι, ἐπιθυμοῦντες· προθυμούμενοι. Ἱέμενος φιλέειν παρ᾽ ὁμήρῳ· τουτέστιν ἐφιέμενος φιλοφρονεῖσθαι. Ἵεμεν, ἐπορευόμεθα. ἄλλοθι γὰρ ἄλλου κατὰ τὸ ἐνθένδ᾽ ἵεμεν. Ἵεν, εἰ ψιλοῦται, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο λέγεται, ἐκ τοῦ ἴον ἴες ἴε. εἰ δὲ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἔπεμπον, ἀπὸ τοῦ ἱεὶς ἱέντος, ἀποβολῇ τοῦ τος, ὡς καὶ τοῦ βληθέντος ἔβληθεν. Ἱέναι. πορευθῆναι. ἐπαναβῆναι. ἢ ἱέναι, τὸ παραδέχεσθαι. ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, τροπῇ τῆς πλαγίας εἰς ναι, οἷον ἵεμεν ἱέναι, ὥσπερ τίθεμεν, τιθέναι ἀττικῶς· καὶ δωρικῶς ἱέμεναι, καὶ ἰωνικῶς, ἱέμεν. καὶ ἱέναι, ἐλθεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ αὐξεῖν· ἴουλος γὰρ ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν. Ἱεννὰ, πορφυρᾶ. Ἵενται, ὁρμῶσιν· αἱ δὲ γευσάμεναι τῆς νίκης πλέον ἵενται ἐκ ... Ἱέντες, ἀκοντίζοντες· ὅμηρος δίσκοισι τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες. καὶ ἱέντες ἀφιέντες. Ἵεντο, προεθυμοῦντο. ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ ἐπιθυμῶ. τὸ παθητικὸν ἵεμαι, ὅθεν ἱέμενος ὁ ἐπιθυμῶν. καὶ οἴκαδε ἱεμένων. ἐπὶ μὲν τοῦ πέμπω, δασύνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ πορεύομαι, ψιλοῦται. Ἵε, ἐκ τοῦ ἴω τὸ πορεύομαι. ὁ παρατατικὸς, ἴον, ἴες, ἴε. Ἱερὰ νῆσος, αὕτη τῷ ... ἀνάκειται· ἀπὸ γὰρ ἰαόνην γίνεσθαι φασίν. Ἱερὰ συκῆ, οὕτω καλουμένη. Ἱεράγγελοι, ἀγύρται, ἀγγέλοντες τὰς πανηγύρεις. Ἱερὰ, ἀγαθοκλῆς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τῶν χαλκείων τοῦ ἡφαίστου ἱστορῶν φησί. καθ᾽ σικελίαν δύο εἶναι νήσους, ὧν ἡ μὲν καλεῖται ἱερὰ, ἡ δὲ στρογγύλη, αἵ τινες ἡμέρας καὶ νυκτὸς πῦρ ἀφιᾶσι. ὁ δὲ αὐτός φησιν ἐν ἑβδόμῳ, ἐν σικελίᾳ νῆσοι ὑπάρχουσι· τούτων δύο πῦρ ἀφιᾶσι· καλεῖται δὲ ἡ μὲν αἰόλου, ἡ δὲ ἡφαίστου, ἐν ᾗ πυρὸς ... φασὶν ἀκούεσθαι. Ἱερὰ· καλά. τὸ ὕστερον, καλλιερεῖν ἢ τὸ καλλιέρημα συνέθηκε. ἀργεῖος θύεται ποσειδῶνι, διὰ τὸ πρᾶον τῆς θαλάσσης, ὅτι ἠρέμα πορφύρει γαλήνιον. ταῦρος δὲ, διὰ τὸ τῆς καθ᾽ σφοδρότητα κινήσεως, πληκτικὸν ἔτι καὶ διὰ τὸ μυκητικὸν, καὶ διὰ τὰς ἐν τῷ ὕδατι καμπάς, δίκην κεράτων. κάπρος δὲ διὰ τὸ τοῦ ὑγροῦ γόνιμον καὶ σπερματικόν· ὁ γὰρ ἄρρην κάπρος. ὅθεν καπρᾶν, τὸ οὕτως ὀρέγεσθαι, καὶ καπρῶσα γυνὴ, ἡ οὕτως ἐφιεμένη. Ἱερὴν πύλον λέγει ὅμηρος, ἢ ἅπας καθ᾽ κοινὸν ἐπίθετον· ἱεραὶ γὰρ ἅπασαι αἱ πόλεις, ἢ διὰ τὰς ἐκεῖ θυσίας. ἢ ἱερὰ ὁδός· ὁδός τις ἡ εἰς ἐλευσῖνα ἄγουσα, ἣν ἀπίασιν οἱ μύσται ἀλαλαί. Ἱερὰ θέντα, ἅγια. ἐπιθύματα. μηρία. καὶ ὅμοια θυσίαις θύματα.
Ἱεραὶ, ἄρχουσαι. Ἱεραὶ τριήρεις· αἵ τινές εἰσι πάραλος, σαλαμινία, ἀντιγονὶς, δημητριάς. αὗται ἐπέμποντο ἐπὶ στρατηγούς, καὶ τοιαύτας τινὰς χρείας. Ἱερακοθήλειν, ἐξ, ὡς καλλίμαχος ἐν τοῖς περὶ ὀρνέων. ἢ ὅμηρος δὲ, ἔοικε τοῦτο γινώσκειν, οὐδέ κεν ἴρηξ κίρκος ὁμαρτήσειεν ἐλαφρότατος πετεηνῶν. καὶ κίρκος ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος, ὁ δὲ ἱέραξ, ἱερὸς ἐστιν ἀπόλλωνος. Ἱεράμοιβοι, προφῆται θεῶν. Ἱεραὶ, ἅγιαι. Ἱέραξ ἱερὸς τῷ ἡλίῳ ἀπόλλωνι, διὰ τὸ ὀξὺ τῆς κινήσεως· ὠκυπέτης γὰρ ὁ ἱέραξ· καὶ ὁ ἥλιος ὀξυκίνητος. ἢ διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐτυμολογίας συγγένειαν, καὶ γὰρ ἵεται πέρατα ὁ ἥλιος. ἐν τούτῳ δὲ καὶ ὁ ἱέραξ ὀνόμασται· ὅθεν καὶ ἰαπετὸς παρὰ τὸ ἵεσθαι, καὶ πέτασθαι ἡ οὐρανία σφαῖρα λέγεται. ἢ ἱέραξ ἀπόλλωνος ἱερός. καὶ ὤκιστον μόνον ὅμηρος φησὶ τῶν ἀέρων, ἅμα κράτιστον, καὶ ὤκιστόν που λέγει· ὅτι δὲ ἴρηξ ψιλοῖ τὴν ἀρχουσαν ἰωνικῶς· ἡμεῖς δὲ καὶ ἱέρακα εἶναι θεόν φασὶν οἱ παλαιοί. ὡς ἐστὶ καὶ ὁ φασσοφόνος, οὐκ ἄδηλον ἐστὶ καὶ ἱέραξ, εἶδος ὀρνίθος. Ἱεραιδὸς, ...τής. Ἱερὰ παρθένος· ἡ δημήτηρ. Ἱέρας, σημεῖον καὶ ἱερᾶς, ἁγίας. Ἱερᾶσθαι, ἱερουργεῖν, ἢ ἱερᾶσθαι τοῖς ἱεροῖς νενομίσθαι. ἢ ἱερᾶσθαι, ἢ ἱερεύεσθαι· ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων ἱερᾶσθαι, καὶ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς ἱερέας πλουτούντων· ἱερῶσαι μὲν καὶ καθιερῶσαι ἐπὶ τῶν ἀναθημάτων. Ἱερασκίκον, ἀντὶ τοῦ ἀρπαξ... δίδυμος τάχος ὡς ἱέρακος ἵνα ταχέως φύγῃ. Ἱεράτο, καθ᾽ νόμον ὀργιάζετο, καὶ θύεσθαι ἐκ τοῦ ἱεράω ἱερῶ

γα, σιδήρια κύμβαλα. Ἴγγια, εἰς πάφιν. Ἴγγι, ἡ ἐπιθυμία, ἡ ἕλκουσα. Ἴγγρος, ὁ ἐγκέφαλος. Ἴγγες, ἐθνικὸν [illegible]. Ἴγδη, θυεία ἢ τριβαία· ὁ θυεία. καὶ ἴγδις εἶδος μίσγειν τὰ ἀρτύματα. Ἴγδισμα, λύγισμα ὀρχηστικόν, ἐν ᾧ ἐλύγιζον τὴν ὀσφῦν ἐμφερῶς τῷ δοίδυκι. Ἴγδολας, [illegible]. ὁ ἰκμαλός. Ἴγκεφος, ἐγκέφαλος. Ἰγμαλέον, ὑγρόν, δίυγρον. Ἴγμβος, ὁ ἰλλός. Ἴγμα, βοά. Ἴγνητες, οὕτως ὀνομάζονται οἱ μετὰ τοὺς πλείστας ἐποικήσαντες τὴν ῥόδον. Ἴγνυ, ἄρσεν. Ἰγνύα, ψυχή· ὄπισθεν τοῦ γόνατος ὁ καμπτόμενον μέρος. Ἰγνύει καὶ ἰγνύαν, τὸ αὐτό, ἤγουν τὸ αἴτια [illegible]. Ἰγνύη, τὸ κατόπιν, ἤτοι ὀπίσω μέρος τοῦ γόνατος, ὅπερ καὶ ἀγκύλη λέγεται. γίνεται δέ, παρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι ἰκνύη τις οὖσα. ἐπειδὴ καμπτομένας αὐτὰς, ἱκνούμεθα. εἰ δὲ ψιλοῦται ἀρχούσα τῆς ἰγνύας οὐ κατὰ λόγον. γὰρ τὸ κ τὸ γ πρὸς συνεχῶς προκαλούμενον, καθὰ καὶ ἐν τῷ ἴχνει, καὶ ἴχνια, οὕτω καὶ ἰγνύα. Ἴγνυσιν, ἀνάγουσι.

Ἴδα, μάχη. Ἰδαία, ἡ διάδυμα ἀπὸ τῆς ἴδης. Ἰδαῖα, καὶ δάκτυλα, καὶ κούρητες, καὶ κορύβαντες, οἱ αὐτοί εἰσιν. Ἰδαῖον, ἄστρον ἐν κρήτῃ. Ἰδαίοις, ψυχροῖς· ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ Ἰδαῖα ὑπερβολὴν τοὺς δακτύλους διὰ ψυχρὸν ἰδαίοις ἔχω. Ἰδαῖος, [illegible] οὕτως ἐλέγετο ζεύς, ἀπὸ ἴδης τοῦ ὄρους τρωϊκῆς. καὶ κύριον ὄνομα τοῦ τρώων κήρυκος, καὶ τοῦ δάρητος τοῦ ἱερέως, τοῦ ἡφαίστου υἱοῦ. Ἰδάλιμον, [illegible] καὶ ἰδάλιμος, ὁ ἱδρώς. ἢ ἰδάλιμον, τὸ καυστικόν. Ἰδάλιμος, ὄρνις ποιός. Ἰδάλλεται, φαίνεται. Ἴδαλτα, ἴδια πνά. Ἰδ' ἀμφίων πῦρ, παροιμία ἐπὶ τὰ χοίνικα μὴ ἔχοντα ἔργον. Ἰδαῖα, τρυφερὰ [illegible]. Ἰδανόν, [illegible] καὶ τὸ εὔδυσμον, καὶ ἀχίλλειον ἐξίζιον. Ἴδαρ, βρῶμα. Ἰδάρνας, ὁ ἐκ τρωΐας· οἱ δὲ, βάρβαρον· οἱ δὲ, μάντεως ὄνομα· οἱ δέ, πόλιν τῆς καρίας εἶναι ἰδαρίαν, καὶ ἀπὸ ταύτης τοὺς μάντεις λέγεσθαι. Ἴδας, εἶδος. καὶ πάντα τὰ ὑψηλά, καὶ ὄνομα κύριον, ὁ μέγας. Ἴδε, ἐπίρρημα δεικτικὸν θεόκριτος ἴδ' αὖ πάλιν δὲ [illegible]. Ἴδε, ἀντὶ τοῦ καὶ, ζήτει τὸ ἠδέ. Ἴδε, βλέψον· ἰδὲ, σύνδεσμος. εἰ δὲ δέ, ἀντὶ τοῦ ἐθεάσατο, δίφθογγον. Ἴδε, ἀντὶ τοῦ ἰδού· ἐθεάσατο. Ἰδέα, ἡ μορφή. καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδέαι, αἱ ὁδοί, καὶ αἱ τρόποι. καὶ πρὸς τὰ ἄπαντι ἰδέαι, αἱ ὑπεροχαὶ πρὸς τὰς ἑρμηνείας, ἰδέαι αἱ μορφαί, ἤτοι τῶν λόγων. Ἰδέαι μουσικαί, ἐν τῷ σχῆμα. Ἰδέας, τὰς θεωρίας διὰ τοῦ ι, ἡ ἰδέαι τινὶ ἰδέας ὄντα [illegible] εἶδος ὀνομάζει, ἢ φύσις, καὶ [illegible] ἴγμα, καὶ ἀρχήν, καὶ αἴτια· ἰδέα δὲ λόγου, ὁ χαρακτήρ. Ἰδέατος, καλὸς ἀνήρ. σικελός. Ἰδεῖν, ἱδροῦν, κοπιᾶν. Ἰδεῖν, ἀπαρέμφατον ἀορίστου δευτέρου, ἢ μέλλοντος δευτέρου· οἱ ἴωνες ἐπὶ τῶν εἰς ειν ἀπαρεμφάτων [illegible] διὰ τοῦ ε προφέρουσιν· ἀποθανεῖν, θανέειν. Ἴδει, τῷ ἱδρῶτι, ἡ εὐθεῖα τὸ ἴδος· καὶ ἴδειν. σημαίνει δὲ τὸ θέρος, παρ' ἡσιόδῳ. Ἰδέουσι, γράφεται δὲ, δῆλον ὅτι διὰ τοῦ ι γράφεται ἐκ χώς μετοχὴ μέλλοντι. ἀλλ' ὡς ὄνομα μετοχικόν, ἐξ οὗ ἡ ἰδυίας τοὺς ἴδμονας, μάρτυρας φασὶν οἱ παλαιοί. Ἰδεῖσιν, ὅτι ὤφειλεν διὰ διφθόγγου ἔχειν ἀνάλογως τὴν ἀρχουσαν ὡς ἀπὸ τοῦ εἰδῶς, εἰδότος μετοχῆς, ὅμως διὰ τοῦ ι γράφεται οὐχ ὡς μετοχὴ ἀλλ' ὡς μετοχικὸν ὄνομα· ἔθος καὶ ἰδυίους οἱ παλαιοὶ τοὺς μάρτυρας ἔλεγον. Ἰδεῖν, τοῦ δὲ ἰδεῖν, [illegible] διέστησεν ὅμηρος ἐν ε τῆς ἰλιάδος οὐχ ἅπαξ, εἴ γε νοῦς ὁρᾷ, ὥσπερ καὶ ἀκούει, ἀλλὰ διότι [illegible] δίχα τοῦ ἰδεῖν, οὐχ οἷόν τε τὸ ἐξ ἀκοῆς μαθεῖν. Ἰδεῖν, βλέψαι. Ἴδεν, ἀόριστος δεύτερος, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἰδεῖν ἀπαρέμφατον. ἢ ἰδὼν μετοχή. Ἰδενοί, αἱ σύννυμφαι. Ἴδερος, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν. Ἴδεσθαι, ὁρᾶσθαι. ἰδεῖν. Ἴδεσκε, ἴδησκεν. Ἰδεχεῖς, [illegible] ἀπρεπὴς ἀσθενής. Ἰδέω, γινώσκω. Ἴδη, φαινόμενος. καὶ εἶδος ἄστρου. Ἴδη, καθὰ δίδυμον, οὐ μόνον ἡ τρωϊκή, ἀλλὰ καὶ ὄρος, ἐξ οὗ τὰ κύκλα [illegible] ἰδαῖα· ὡς καὶ ἀχελῷος, πᾶν ὕδωρ· ὁμοίως καὶ ὠκεανός. ἔστι δὲ καὶ ἴδη κρηνική, σώζουσα μέχρι καὶ νῦν τοὔνομα. ἴδη γὰρ δωρικώτερον. οὕτω δὲ καὶ τὸ φυτὸν ἐν αἰγείρω, φυλάσσει τὴν κλῆσιν, ἐν αἷς [illegible] καὶ τοὺς ἐκεῖ [illegible].

Ἴδη, οὐ μόνον ὄνομα ὄρους, ὡς μυρία χοῦ [illegible], ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἴδην καὶ τὴν τῶν ξύλων ὕλην, ἴωνές φασιν. ἴδη δὲ [illegible] ἀττικοί. Ἴδη, ὄρος τρωάδος καὶ κρήτης, ἐκ δὲ τούτων, καὶ πᾶν ὄρος, αἱ [illegible] φασιν ἴδην ὁμοίως καὶ ἐρίον ἀλφιτήριον οὐ κατὰ [illegible] κεῖται τὸ [illegible]· ἐκ δὲ τοῦ, πᾶν ἀλφιτήριον αἱ [illegible] φασιν ἐρίον. Ἴδημα, ὅραμα. Ἰδήμων, ἔμπειρος. γνωστικός. Ἴδη, πᾶν ὄρος φασὶν ὑψηλὸν ὡς ἐκ μέρους καὶ κατ' ἐξοχήν τινα. πολλάκις δὲ ὁμοίως, ἅπαν δὲ ἴδρον. ὥσπερ δρῦς ἢ ὁ δρυμών. Ἰδήρατος, καλός. ὡραῖος. Ἴδητε, παρ' ὁμήρῳ οὐ μόνον θεᾶσθε, ἀλλὰ καὶ νοῆτε, ἐπειδὴ καὶ νοῦς ἀκούει. Ἴδια, λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἐν ταὐτῷ ἰδικῶς. ἴδια βούλομαί σε προσφωνεῖν. Ἴδια ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ καθ' μόνας. καὶ ἰδίως, ἀντὶ τοῦ μεμονωμένως, καὶ κεχωρισμένως. καὶ ἰδίας, ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικόν. ἐλέγετο δὲ τὸ ἴδιον, καὶ ἰδιωτικόν, καὶ χωρίς. Ἴδια πράττω, ἴδια πράττε, καὶ τὰ ἴδια πράττεται, μὴ λέγε· ἀλλὰ τὰ ἐμαυτοῦ πράττω, καὶ τὰ σαυτοῦ πράττε, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πράττεται. οὕτω γὰρ οἱ ἀττικοὶ λέγουσι. Ἰδιάζεται, νοσφίζεται, μόνῳ προσφωνεῖ. Ἴδιαζον, κατ' ἰδίαν ὡμίλουν. Ἴδιαι, [illegible] παθητικὸν μέσου ἀορίστου δευτέρου· ὁ χαλόν. οἱ ἴωνες ἀποβάλλοντες τὸ τ τοῦ τρίτου, τὸ δεύτερον ποιοῦσιν. ὡς τὸ κέλεται, κέλεαι· ἴδηται, ἴδηαι. Ἰδιαίτατα, καθ' μόνας καὶ ἰδιαίτατος, ὁ μοναχὸς καὶ ὁ ἴδιος ὑπερθετικῶς. Ἰδιαίτερον, ἰδικώτερον. Ἴδιασαι, κατ' ἰδίαν ὁμιλῆσαι. Ἰδιάτια, ἴδια τινά. Ἴδιον, ἱδροῦν. κοπιᾶν καὶ ἴδιος, καύματος, ἱδρῶτος. ἴδιω, τὸ ἱδρῶ. ἴδιεν ὡς ἐνόσσα ὅλως. Ἴδιος, ἱδρώσας. ἀριστοφάνης μὴ μακρὰς χώρει, πρὶν ἂν ἴδιος, τουτέστιν ἱδρώσῃς. Ἰδικόν, ἰδικόν [illegible] τοῦ αἰθέρου ἡ οὐσία, ἤγουν ἡ φύσις. ἢ ἡ ὑπόστασις, ἤγουν τὸ ἄτομον. Ἰδικῶς, καθ' μόνας. Ἰδιωτικῶς, ἰδίως. Ἴδιοχαρτ, ἰδιόρρυθμον. Ἴδιοι παρ' ὁμήρῳ ἐν υ τῆς ὀδυσσείας, τουτέστιν ἴδρωσα, ἠγωνίασα, ὡς ἐνόσσα, ἤγουν εἰς νοῦν ἔλαβον. ἐκ τοῦ ἴδιον, ὃ δηλοῖ τὸ ἱδροῦν. καὶ ἴδιος λέγεται ὁ ἱδρώς· ἀφ' οὗ ἰδάλιμος. Ἴδιον δὲ τὸ μιᾷ φύσει ἁρμόζον, καὶ αὐτῇ [illegible] πρὸς τὸ ὁριστικόν, ὥσπερ τὸ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἐπὶ ἀνθρώπου· καὶ ἐπὶ τοῦ ἵππου, τὸ χρεμετιστικόν. [illegible] κατὰ τοὺς φιλοσόφους ὁ λόγος, τὸ παντὶ καὶ μόνῳ καὶ ἀεὶ ὑπάρχοντος. [illegible] ἴδιον [illegible]· ἴδιον τοῦ αἰθέρος κυρίως τὸ [illegible] καὶ [illegible] τῆς φύσεως, [illegible] οὐσία μὴ γινομένου. ἴδιον [illegible]

τῶν εὐδαιμόνων ἐστίν, ὅ ἐστι πέμψει καθ' ὅλης τῆς γῆς. ὁ δὲ ἀρριανὸς ἱστορεῖ καὶ ὅτι ἰασίων ἀδελφὸς ἀς ἦν(?) καὶ δαρδάνου πρόγονος πριάμου, ἐκ δήμητρος καὶ κόρης κάτοχος γενόμενος, εἰς σικελίαν ἦλθε, καὶ πολλὴν ἀνῆκε γῆν ἐνταῦθα, τὰ ἐκείνης ὄργια δεικνύων· διὸ λόγον ἔχει, ὡς δήμητρι αὐτῇ μίσγεται. Ἰάσκειν, ἄγειν. Ἰάσκω, ἀφιλόμενος.
Ἴασον ἄργος λέγεται ποιητικῶς τὴν πελοπόννησον, ἀπὸ ἰάσου βασιλέως τοῦ τῆς ἰοῦς, ὅς παρὰ τὸ ἄλλο ἢ ἄργος ταυτό ἐστιν ἄργον. δῆλον δὲ καὶ ὅτι κατὰ πολυωνυμίας λόγον καὶ ἱππιον ἐκλήθη τὸ ἄλλο, καὶ ἱππόβοτον, καὶ ἄργος ἀχαϊκόν. ἰδίως μέν τοι καὶ ἡ λακωνικὴ ἀχαϊκὸν ἄργος ἐκλήθη. Ἴασπις, λίθος πολυτελής. Ἰασπεῖν, θαμοῦσθαι δάκνειν. Ἴασι, ἑλληνιστί. Ἰασώ, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, φησὶ δὲ ἀριστοφάνης καὶ ἀμφιαράου θυγατέρα εἶναι ἰασώ. Ἰᾶται, ἰατὴς ἰατρός. ἰατρός βραχὺ τὸ ἰ παρὰ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει. Ἰατταταὶ καὶ ἰατταταιάξ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἴασον, ἰάμβλιχος, ἰασῆς, καὶ ἰαμβρῆς, ὀνόματα κύρια. Ἰατταταιάξ, χιλιαστικὸν δηλοῖ ὁμοίως καὶ ἰατταταί. Ἴατρα, μισθοὶ θεραπείας. Ἰατρεία, πόνου καὶ κακῶν ἀπαλλαγή. Ἰατρική ἐστι, κατὰ μὲν ἱπποκράτην, πρόσθεσις ἢ ἀφαίρεσις. πρόσθεσις μὲν τῶν ἐλλειπόντων, ἀφαίρεσις δὲ τῶν πλεοναζόντων. κατὰ δὲ γαληνόν, ἐπιστήμη ὑγιεινῶν ἢ νοσερῶν καὶ οὐδετέρων. κατὰ δὲ τοὺς ἐμπειρικούς, τήρησις ἢ μνήμη τῶν πολλάκις καὶ ὡσαύτως ὀφθέντων. κατὰ δὲ τοὺς μεθοδικούς, γνῶσις φαινομένων κοινοτήτων συμφώνων τῷ τῆς ἰατρικῆς τέλει. κατὰ δὲ ἀριστοτέλην, φιλοσοφία σωμάτων. Ἰατρεύω, ἰῶμαι θεραπεύω. ἰατρεύω σε φαρμάκοις. ταῦτα ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, ὧν αἱ ἐνέργειαι ὀργανικαί ποτε γίνονται, ἐὰν παρὰ καὶ τὰ ὄργανα ἔχωσιν ἐν τῇ συντάξει δοτικῇ. ταῦτα ἔχουσι προφερόμενα. μεταβατικὰ μὲν, οἷον βλέπω σε ὀφθαλμοῖς, τύπτω σε τῇ χειρὶ καὶ τῇ ῥάβδῳ. ἀμετάβατα δὲ, οἷον ἀγάλλομαι τῇ ψυχῇ, ἀστράπτω πυρί, μεθύω οἴνῳ. Ἰατραί, νύμφαι τινὲς καλοῦνται ἢ περὶ ἰατρείαν θεράποντες. Ἰατρός, ἀπὸ ἰατρικῆς καὶ ὁμοίως ἰατρεία. ἴασις. ἰᾶσθαι ἰάσασθαι καὶ ὀξιᾶσθαι ὀξιάσασθαι ἰώμενος. ἰάσιμος. ἀνίατος. ἰάματα, καὶ μισθὸς ἰατρεία, καὶ τὸ ἐργαστήριον ἰατρεῖον. θεραπεύειν. θεραπεία. ἀκέσασθαι, ὀξακέσασθαι ὡς ὅμηρος ἀκεστὴ καὶ πανάκη φάρμακα, καὶ ὀξακούμενος, ἐπιμέλεια κομιδῇ, νοσηλεία, νοσηλεῦσαι, ἐκνοσηλεῦσαι, νοσοκομῆσαι. ἀρρωστεῖν ἀρρώστημα. ἀρρωστία. ὑγίεια. ὑγιαίνειν. ὑγιής. δίαιτα. διαίτησις. ὑγιάσαι τάχα δ' ἂν ἰατρὰ προσήκει, καὶ κρίσιμος ἡμέρα. Ἰατροτέχνας λέγει ἀριστοφάνης. ὅτι καὶ ἰατροὶ περὶ ἀέρων καὶ ὑδάτων συγγράφουσιν. ὕδατα δέ ἐστι καὶ αἱ νεφέλαι. σύνταγμα δέ ἐστιν ἱπποκράτους περὶ ἀέρων τόπων καὶ ὑδάτων. Ἰαῦ, θρηνητικὸν ἐπίρρημα. Ἰαῦ, μίμημά ἐστι συριγμοῦ. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἰαυθμοί, αἱ κοιμῆθραι, παρὰ τὸ ἰαύειν. λέγεται καὶ ἐπιαύειν, οὐδ' ἐπιαύει ποσὶ μογερῶ γῆρα τειρόμενος. Ἰαύειν, ποτὲ μὲν ἐπὶ ὕπνου ἢ ἀνακλίσεως τίθεσθαι δοκεῖ, ὡς τὸ περὶ σῶον τίρπεσθαι, ἤγουν παρακοιμώμενος. ὡς ἐπὶ πολὺ δὲ ἡ λέξις ἐπὶ διατριβῆς, ὅ ἐστιν ἀργίας λέγεται, ὅθεν καὶ ἐν αὐτῇ ὁ μακρὸς χρόνος, καὶ πολλὴν ἔχων διατριβήν. διὸ καὶ ἔτι νῦν ἐνιαυτούς, ἀντὶ τοῦ διατριβὰς νοοῦσί τινες. καὶ τὸ νύκτας οὐκ ἀΰπνους ἰαύειν ἀντὶ τοῦ διάγειν. διατρίβειν. πῶς γάρ ἐστι τὸ ἀΰπνους νύκτας ἰαύειν ἤγουν κοιμᾶσθαι.
Ἴαυον ἐν ὦ τῆς ὀδυσσείας, φυσικῶς τὴν περί τι διατριβὴν δηλοῖ. δόξειε δ' ἂν καὶ τοῦ κοιμᾶσθαι, νῦν ὡς ἐκ μέρους εἶναι δηλωτικόν. Ἰαύω. κοίτη, ἀπὸ τοῦ ἰαύειν. Ἴαυχον, ἀντὶ τοῦ ἰαχὴν λέγουσιν αἰολεῖς. Ἰαύω. τὸ ἀγρυπνῶ ἀμετάβατος. Ἰαύων, κοιμώμενος. διάγων. διατρίβων. Ἰαφθείς, φθαρείς. Ἰαφθῆναι, ἀποθανεῖν. πεσεῖν. φθαρῆναι. Ἰαχεῖ, ἠχεῖ, βοῶσιν, ἤχιζεν ἐψόφει. Ἰάχιον, σαλπιστόν. σαπρόν. Ἰαχή, ἐπὶ πολέμου. ἐπὶ μέν τοι θαλάσσης, τὸ ἠχεῖν. ὅθεν καὶ θάλασσα ἠχήεσσα. τὸ δὲ ἰαχή, καὶ βοή, λέγεται ἐν τῷ μείζονι παρὰ πᾶσι βοή. Ἰαχήματα, ᾠδαὶ διονυσιακαὶ καὶ κορυβαντικῶν ἰαχήματα χαλκᾶ κρόταλα. ἰαχήματα δὲ κραυγαί. Ἰαχέω, θρηνέω. Ἰαχόν, ᾠδικόν. Ἰαχώ, τὸ βοῶ, ἐκ τοῦ ἰαχή. Ἰάψαι, καὶ τὸ προϊάψαι. βλάβην τινὰ δηλοῖ. Ἰάψαι, ἐπιβαλεῖν καὶ ἰάψας, ἐπιβαλὼν. ἢ συλλαβὼν. ἡ μὲν ὀρχήματος αὐγὴν πυρὸς δ' ἂν ξυνὸν ἰάψας, σοφοκλῆς. καὶ ἰάψαι φθεῖραι. Ἴαψεν, ἔβλαψεν. ἀόριστος πρῶτος. τὸ θέμα ἰάπτω. ὁ μέλλων ἰάψω. Ἴαψεν, καὶ τὸ ἔπεμψεν σημαίνει ἀπῆς, καὶ μετὰ βλάβης. Ἰάψεται, νικήσει. βλάψει. Ἰαώ, ἡ σωτηρία παρ' ἑβραίοις. Ἰαολκός, ἀπὸ ἰαολκοῦ φασὶ υἱοῦ ἀμύρου, ἀφ' οὗ ἀμυρικὸν πεδίον ἐν λαρίσσῃ. εὑρίσκεται δέ ποτε καὶ τρισυλλάβως ἰωλκός.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β΄.

Ι

Ἴβα, σιώπα. Ἰβαεῖ, αὐτλεῖ. Ἰβαιατρίς, χαιρέτω μάτριον. Ἰβαίη, κάδος αὐτλήριον. Ἴβανον, κάδον. σημεῖον. χαλκίον. Ἰβαρβιον, χαλεπὸν αὐστηρότατον. Ἴβην, σορόν. Ἴβηνα, τὸ ἄγγος κρίτης. αἱ δὲ βῆλα. Ἴβηναι, σοραί. θῆκαι ὀστράκιναι. κιβωτοί. εὔθυμαι νεκροί. Ἴβηνος, πιεσμονή. Ἴβηρ, χερσαῖόν τι θηρίον, ἀφ' οὗ καὶ ἴβηρες. Ἴβηρ, ἐθνικὸν ἐστι καὶ παραγωγὴν οὐκ ἔχει. τινὲς δὲ παράγουσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἵμερος, ὃ σημαίνει τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἰβηρία χώρα. Ἰβηκτήρ, ὁ παρὰ κηρυκείοις ἴβηρες ἐμβατήριον ποιησάμενος, ὅπερ ὁ αὐλὸς οὕτω καλεῖται. Ἴβιβυος, πταρμισμός. Ἴβινος, ἀετός. Ἶβις, ὄρνεον ὀφιοφάγον καὶ κλίνεται ἴβιδος, ἡ αἰτιατικὴ τὰς ἴβιδας. Ἰβρίκαλοι, χοῖροι. Ἴβοι, τινὲς τὸ βοᾶν. οἱ δὲ τὸ πολύ. ἔστι δὲ λυδόν. Ἰβυδίνας, τοὺς εὐφημαστάς. ἶβυ γὰρ ἡ εὐφημία. Ἴβυγχα, σεμνότης. ἢ ἀκρὸς κρέας. Ἰβύει, ἰύζει. βοᾷ. Ἰβύκειον, ἐπιτήδειον. Ἴβυκες, ἐναντία τοῖς κορυνθίαις ποιοῦσιν, ἤγουν ἐκπληκτικῶς, ἀντὶ ὀριστικῶν χρώμενοι. ὡς τὸ λαμπρὸν παμφαίνησιν, ἀντὶ τοῦ παμφαίνει. Ἰβυκινῆσαι, ἐπευφημῆσαι βοῆσαι. Ἰβυκηνήσαντες, ἀπὸ γὰρ τοῦ ἴβυ παρῆκται ἡ λέξις. ὃ ἐστιν ἰωνικὸν ἐπίρρημα, καὶ δηλοῖ τὸ πολύ. καὶ μέγα. τινὲς δὲ, τὸ βοᾶν. οἱ δὲ, ἰύζειν. οἱ δὲ, εὐφημεῖν. οἱ δὲ, δηλοῦν. ἔστι δὲ, καὶ ὅρκος ἰωνικός. Ἰβύκινον, μουσικὸν ὄργανον. Ἰβυκανητῶν, σαλπιγκτῶν, ἀπὸ ἰβύκου εὑρετοῦ, ἐξ οὗ καὶ ἰβύκανον, μουσικὸν ὄργανον.
Ἴβυξ, ὀρνέου εἶδος. καὶ ἶβις. Ἶβις, εὐφημία. σιγμή. Ἰβῦν, εὐφημεῖν στάζειν.

παρὰ τοῖς λατίνοις μετῆρχεται. καὶ ἄλλον τρόπον ἐν τῷ δὲ τῷ ὀνόματι ἰωάννης, ὅπερ ἑλληνιστὶ ἐκφερόμενον τετρασύλ-
λαβον ὑπάρχει, λατινιστὶ δὲ τρισύλλαβον. καταπίζουσι γὰρ αὐτὸ λέγοντες γ̄ῑ, καὶ ὕστερον μετὰ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συλλα-
βῆς, ἑπομένου φωνήεντος αὐτῷ συμφώνου λαμβάνεται. Ἴακχος, ὁ διονυσιακὸς ὕμνος. καὶ ἰακχαίνεις. καὶ ἴακχος βακχευ-
τὰς ἐκαλοῦντο, ὅ ἐστιν ἡ βροντῆς. Ἰάλαι, ἄγειν ἐντυχεῖν πέμψαι. Ἰάλεσι, δεσμάς. Ἰαλεμίζειν, θρηνεῖν. Ἰά-
λεμα, θρῆνα, ὀρφανοὶ στερόμενοι θρηνητικαὶ ἀσαιδραὶ δυστυχεῖς. Ἰάλεμος, υἱὸς καλλιόπης, καὶ ὁ κακοδαίμων, καὶ ὁ κα-
λός, καὶ ὁ στερόμενος, καὶ ὀρφανός. ἔτι δὲ οὐδενὸς ἄξιος. καὶ ἰάλεμος χόα. α δὲ οὐδενὸς ἀξία. Ἰάλεμος, ὕλος βοη-
θεῖτος. ἀπὸ τοῦ ἰάχω, τοῦτο παρὰ τὸ ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν. ἔστι δὲ ἵημι, ἐκ τούτου γίνεται ἶνος, ἐκ τοῦ ἶνος γίνεται
ἴνεμος διὰ τοῦ ε̄ κατὰ τὴν ἔκλειψιν, εἶτα κατὰ τροπὴν τοῦ ε̄ εἰς ᾱ, ἰάεμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ̄ ἰάλεμος καὶ ἰαλεμῶ σαυ-
ἐν ἄλλοις δὲ εὗρον ἐγὼ τὸ ἰάλεμος παρὰ τὸ ᾠδὴ τοῖς ὀλωλόσιν ἐπιφέρειν, ὅ ἐστι φωνὴ ἢ βοή. Ἰαλία, φωνὴ κρῆτις. Ἰα-
λυνός, χόρα. Ἰάλιον, ἐρέβινθον ἢ τὴν θάλασσαν κρῆτις. Ἰαλλίς, χιὼν ἰθυκῶς. Ἰάλλει, παρέχει. ἐκτείνει,
πέμπει. ἐπιβάλλει εὑρίσκει δίδωσι. Ἴαλλος, ὁ σκωπτόλης. καὶ ἴαλλοι, τὰ σκώμματα. Ἰάλλω, τὸ πέμπω.
Ἰάλα, θάλαμον. Ἰαλύσια, τὰ ἐν ἰαλύσῳ νομίσματα. Ἴαμα, θεραπεία. Ἰαμβαυλεῖν, τὸ δι' αὐλοῦ παριαμβίζειν
ἐν τῇ κιθάρᾳ καὶ ᾠδῇ. Ἰαμβεῖος, λόγος. καὶ τὸ οὐδέτερον ἰαμβεῖον. Ἰαμβίζειν, τὸ ὑβρίζειν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, ὅτι
τούτῳ τῷ μέτρῳ ἐχρῶντο, ὑβρίζειν τινὰς βουλόμενοι. Ἰαμβοφάγος, ὁ λοίδορος. ἐπειδὴ ἴαμβος ἔμμετρός ἐστι λοιδο-
ρία. Ἴαμβοι, ῥυθμοί τινες. καὶ μέλη. καὶ διὰ κύκλον ἢ στίχοι. εἶδος ποιήματος. Ἰαμβεῖον, ἀπὸ τῆς ἐκρουσάσης γλαυκὸς
βάκχης τοὺς ἰάμβους καλουμένους. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰαυβάζειν, ἢ γὰρ κατὰ φωνὴ τῶν ἀνθρώπων, ἴα καλεῖται. Ἰαμβίζειν,
τοὺς βέλη βάλλειν τὰ λεγόμενα, ἢ τὸ ὑβρίζειν. Ἴαμβος καλεῖται. ἢ ὅτι οἱ λοιδοροῦντες, τούτῳ τῷ μέτρῳ ἐχρῶντο,
ἰαμβίζειν γάρ ἐστι τὸ ὑβρίζειν. ἢ παρὰ τὸ ἰάμβης κόρης. ἥ τις αἰσχρῶς ὑβρισθεῖσα τῷ μέτρῳ τούτῳ, ἀγχόνῃ τὸν βίον κα-
τέλυσεν. ἢ ὅτι ἡ δημήτηρ περίλυπος οὖσα ἐπὶ τῇ ἁρπαγῇ τῆς κόρης, παρεξενώθη τινὶ γυναικὶ ἰάμβῃ καλουμένῃ κατὰ τὴν
ἀττικήν, ἥτις ἡ θεράπαινα ἰάμβη καλουμένη, παρεμυθήσατο τὴν δήμητρα, ὀρχουμένη τούτῳ τῷ μέτρῳ. Ἴαμβος,
ἰχθὺς χείλας καὶ μακρὰς τρίχας ἔχων, ὅσον πόλιν. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως περὶ θράκην. Ἴαμβος, στίχος ποδὸς εἷς δισύλλα-
βος. Ἰαμβύκαι, ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν αἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. αἱ δὲ σαμβύκαι φασίν. Ἴαμβοι, θάμνοι κάταν-
τομοι. Ἰαμβροί, αἱ ὑλώδεις καὶ ἔνυδροι τόποι καὶ τραχεῖς χῶροι, ἀπὸ τοῦ αἰνέσαι τὴν ὕλην, πηγαί, τέλματα. Ἰάμε-
νας, τὰς πόλεις. Ἰαμβεῦ, καθέδρα τίς. Ἰαμία, ἡ φυτεία ἢ βία. Ἰάμα, ἰβόα. Ἰάμνια, πόλις. εὗρον καὶ διφθογγίαν
τὸ μνεῖ. Ἰαὼ, χιλιαστικὸν ἐπίρρημα. Ἰάνθη, τὸ διεχύθη. εὐφράνθη. ἐχάρη. ἀπὸ τοῦ ἰαίνω ἰανῶ, ἰαμμαι, ἰάνθην. ὡς τὸ
Ἰάνθη, ἤγουν διεχύθη. ἐθερμάνθη. καὶ ὕδωρ ἐν χαλκῷ ἰαίνεται πυρὶ θερμαινόμενον. ἰστέον δὲ ὅτι ἰαίνεσθαι κατὰ τοὺς πα-
λαιοὺς εἰπεῖν τὸ τήκεσθαι. ἢ διαχεῖσθαι διαχέεσθαι μαλάσσεσθαι. Ἰάνθη, θυμὸν τῆς ἰαίνεσθαι κατὰ ψυχήν. Ἴαν-
θος, ἄνθος καὶ χρῶμά τι πορφυροειδές. Ἴανα, τὰ βαλλόμενα, ἀπὸ τοῦ ἱέναι. Ἴανα. ἐν μὲν αἰχμαλωτίσι σοφοκλέ-
ους ἀπὸ δύο ἑλληνική. ἐπεὶ ἰάονας τοὺς ἕλληνας λέγουσι. ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ἐπὶ γυναῖκες, ὡς καὶ ἐν ποιμέσι. τοὺς δὲ
πάντας λέγειν. ἐπιεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς ἕλληνας ἴωνας λέγουσιν. ἐν δὲ τρωίλῳ βαρβαρικὸν θρήνημα τὸ ἰαυ, ἢ ὄνομα
γυναικός. Ἴανον, ἱμάτιον. Ἰαξάρτης, βοτάνη ποταμοῦ. ἔστι δὲ τῆς σκυθίας ἐμπίπτων εἰς μαιῶτιν λίμνην. Ἰάονας
πάντας τοὺς ἕλληνας οἱ βάρβαροι ἐκάλουν. καὶ ὅμηρος ἰάονας ἑλκεχίτωνας λέγει. Ἰαονοκρήδεμνος, ὁ στέμμα ἐξ ἴων
φορῶν. Ἰανόκροκον, τὸ λεπτόν. Ἰανουάριος, ἄγαλμα τετράμορφον διὰ τὰς τέσσαρας τροπάς. οἱ δὲ πλάττουσι αὐ-
τὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα κατέχοντα, ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἀνάξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ θυρέον. ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ τ-
τὸ δὲ ἀριστερᾷ ξέ. κατέχοντα, ὥσπερ τὸν ἐνιαυτόν. ὅθεν καὶ ὁ λογγῖνος ἰανουάριον αὐτὸν ἑρμηνεῦσαι βιάζεται, ὡσανεὶ
αἰῶνος πατέρα. Ἰαπετιονίδης, ἔστιν ἰαπετὸς καὶ ἰαπετίων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἰαπετίων ἰαπετιονίδης. Ἰαπετιονίδη, ἤγουν ὦ υἱὲ
τοῦ ἰαπετοῦ. ἀπὸ τοῦ ἰαπετὸς ἰαπετίων κατὰ παραγωγήν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἰαπετίων ἰαπετιονίδης. Ἰαπετὸς ἐπὶ διασυρμῷ, πρεσβύ-
τερος, ἀρχηγός. Ἰάπτειν. φανερῶς τὸ διαφθείρειν καὶ βλάπτειν λέγεται. οὐ μὴν ὡς ἁπαχοῦ δοκεῖ τισι τὸ προπέμπειν.
Ἰάπτω, τὸ βλάπτω, καὶ σπαράσσω. Ἰάπτειν, σπαράσσειν. αἰκίζεσθαι βοᾶν. βλάπτειν. Ἰαπυγία, ὄνομα τόπου. Ἰά-
πυξ, ἄνεμος ἐλαφρός. ἢ ὄνομα τόπου. Ἴαρ, αἷμα. ἢ μοῖρα. Ἴαραξ, ἰχθὺς ποιὸς δορικὸν τιθρον, διὰ τὸ ἐοικέναι τῷ πι-
νῷ, καὶ λύχνος ὁ πρὸς τὰ ἱερά. Ἰάρδανος, ποταμός ἐστιν ἀρκαδίας. ἐν ἄλλῳ κελάδων ποταμὸς ἀρκαδίας. σημαίνει δὲ
ἡ λέξις ἢ τὸν μέλι ἔχοντα ξέοντα. Ἰαρεῖον, πρόβατον ἢ βοῦς. Ἰαριγμόν, χαράν ἢ θρηνῷ κρῆτις. Ἰαροπότης, αἱμοπότης.
Ἰαροχεῖσαι, τὴν ὀσφύν, ἱπελάν. Ἰαρόχθονος, καθαρός. θύσιμος. Ἰαρπάλαμος, ἀκρόχειρος. Ἰάρυμα, κοσμάριον παι-
δικόν, μηνίσκον, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἰάς, διάλεκτος ἐκλήθη ἀπὸ ἴωνος υἱοῦ τοῦ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυ-
γατρός, ἣν ἔγραψεν ὅμηρος. Ἴασι ψιλούμενον καὶ σημαῖνον τὸ πορεύονται, προπαροξυτόνως λέγεται. Ἴασιν, ὅ ἐστιν
ἔρχονται, προπαροξύνεται πρὸς διαστολὴν τοῦ ἰᾶσι, ὅθεν ἀφιᾶσι. Ἰᾶσι δασυνόμενον καὶ πρὸ μιᾶς ἔχον τὸν τόνον, ση-
μαίνει τὸ πέμπουσι καὶ ἀπολύουσι. Ἰᾶσι, πέμπουσιν. ἴασι δέ, πορεύονται. Ἰάσιμος, ὁ δύναμιν ἔχων ἰᾶσθαι. Ἴα-
σις ἢ ἄρηξις διαφέρει. τῶν γὰρ νοσημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται προσκαίροις θεραπείαις, ὅπερ ἐστὶν ἄρηξις. τὰ δὲ θε-
ραπεύεται παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν ἴασις. φησὶ σοφοκλῆς. Ἰασίων, δήμητρος ἐρασθείς, κεραυνοῦται. Ἰασίωνα,
γεωργόν. ὁ κατὰ τὴν ἑλλανίκου ἱστορίαν ἔχει κρῆτα τὸ γένος διὸς υἱὸν καὶ ἡμέρας, παρ' οὗ μετὰ κατακλυσμὸν εὑρεθῆναί φασι
σπέρματα, ὅθεν ἡ δημήτηρ κατὰ τὸν μῦθον ἐφίλει αὐτόν, ὡς καὶ ἡσίοδος δοκεῖ, καὶ μίγνυται οὐκ ἐν θαλάμῳ ἀλλὰ καὶ ἐν νεῷ
τριπόλῳ, ὃν ὁ ἀδελφὸς ἡσίοδος ἀναιρεῖ ἀλεξιάρην καλέσας, καὶ παῖδας ἀχιλλήτηρας, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης μίξεως ὁ πλοῦ-
τος γεννᾶται, ὁ ὡραῖος δηλαδή. ὁ δὲ τὸν ἰασίωνα τοῦτον ἐνσκήψας κεραυνὸς εἰς πολὺν αὐχμὸν νοεῖται. ὅς ἅμα ὀλέθριος
ἀπορίας ἦγε τοὺς γεωργοὺς ἐπιτιθέντας. τὸ δὲ ὅλον εἰπεῖν, ἐπεὶ γεωργικώτερος ὁ ἰασίων, δόξαν ἔχειν δήμητρι
συνῳκηκέναι, καὶ τὸν πλοῦτον τεκεῖν καθ' ἡσίοδον. δοκεῖ δὲ προσφυῶς κληθῆναι ἰασίων, παρὰ τὸ ἵημι, διὰ τὴν

ται θήτης δ' ἐς βοῦς σου. Θωός, ὀξεῖς ταχύς. Θῶπε, κόλακα· ἰσορρόπως τῷ τύπτοντι ἰσχυροὶ ὑμνοῦσι. Θωπεία, ἡ κολακεία. Θωπεύουσι δέ, τὸ κολακεύω. Θωπεύει, αἰκάλλει ἀπατᾷ. Θῶπες, οἱ μετὰ ψόγου ἐπαινοῦντες· θαυμασμοῦ προσόντες, ἀλλὰ κολακεία λόγου, διὰ τὰς τῆς ἀπατηλοὺς προπίνοντες λόγους· ἡ δὲ θέα διὰ ψόγου. Θωπ καὶ κελευστικοί. Θώραξ, σκώληξ· θύρα παρά. Θωρακεῖον, τὸ τεῖχος. Θωρακίσας, προμαχῶσι, δὲ θωρακικὴς, ὁ λωρικίας, μάχαι μὲν τινὸς ἐπεὶ λοχέτης τοῖς θωρακίαις ὕρεμου. Θωρακοφυλάκια, θωρακοποιὸς θώραξ. Θωρακοφόρος, τὸν θώρακα σφίγγοντος, ἡ μισθαρνία. Θωρακτάιον, ὁ πηγή. Θώραξ, ὅπερ σκέπει τὸ τοῦ ὑπερέχου σώματος θώρακα. Θώραξ, λέγεται παρὰ τὸ στῆθος κείμενος, ὁ πύργος. θώραξ τὸ στῆθος, παρὰ τὸ θεῖον οὖρον, τουτέστι φυλάσσει τὸ διανοητικόν, ὅ ἐστιν ἐν ἡμῖν θεῖον· ἢ παρὰ τὸ θορὸ, τὸ πηδῶ, πηδῶντος γὰρ τῆς καρδίας, ἀπὸ ταύτης κινοῦνται καὶ τὰ λοιπὰ μέλη· γράφεται καὶ θώρηξ. Θώραξ λέγεται ἀπὸ αὐχένος τὸ σύμπαν ἕως ἰσχίων καὶ ὅλμος. Θωρήσσειν, καὶ οὐκ ἐπὶ ὁπλισμοῦ φησὶν ὅμηρος· οἱ δὲ μετ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ μέθης τὴν λέξιν τιθέασιν. ὅθεν ἡ θώρηξις παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οἰνοποσία, ἡ ἀκρατοποσία. ἴσως δὲ ἡ αὐτὴ διὰ μα[illegible] μον τῆς μέθυσις. Θωρήσσεσθαι, θωρήσσειν, θωρῆξαι, θωρηχθείς, καὶ θωρηχθῆναι, τὸ καθοπλισθῆναι· θωρηχθῆναι δὲ, τὸ μεθυσθῆναι καὶ θωρήσσειν, ἡ καὶ ἀκροθώρηκας, τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ ὁ ἀσκληπιὸς, ἐστὶ θωρακισθῆναι, ὅτι τὸν θώρακα πυρῶσαι, θώραξ γὰρ τὸ στῆθος· διὰ τὸ θερμαίνειν οἶνος τὸ στῆθος, θωρήσσειν λέγουσι τὸ μεθύειν. Θωρήσσοντο, καθωπλίζοντο. Θωρήσσοντο παρὰ τοῦ ἀριστοφάνους ἀντὶ τοῦ ἔπινον, παρὰ τὸ εἰς θώρακα πέμπειν τὸν οἶνον. θωρήσσεσθαι ἔλεγον καὶ πίνειν παρὰ τὸν θώρακα, ὅτι αὐτοῦ τὸ ὑγρὸν λέγεται οἶνος. Θωρεξις, οἴνωσις ἤγουν μέθη, παρὰ τὸ ἐπιφέρεσθαι. Θώρηκος γύαλον, περιφραστικῶς τὸν θώρακα· τινὲς δὲ τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος, ἢ τὸ κύτος· γύαλον δὲ λέγεται τὸ ποικίλον. Θωρηκίον, αὐτὸς πλούσιος ὤν. Θωρηχθείς, ὁπλισθείς. Θωρύξαι, ἀπὸ τοῦ θωρύσσομαι ἰωνικοῦ τοῦ κορύσσομαι τοῦ δηλοῦντος τὸ ὁπλίζομαι, καὶ τὸ ὑψοῦμαι, ἐστὶν ἀμφότερα ποιητικά· ὁπλίζομαι δὲ κοινόν, ὅ γίνεται ἀπὸ τοῦ ὅπλον. Θωρύσσομαι ἐγὼ, θωρύσσω ἤπερ θωρύσσω καὶ τὸ καθοπλίζω. Θώς, ὁ λυκοπάνθηρος· ἐκλίνετο θωός· ταχεῖς γάρ εἰσι καὶ ὑπὸ βραχὺ σκελεῖς ὄντες. Θῶσθαι, λέγουσιν οἱ δωριεῖς τὸ εὐωχεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ εὐωχοῦμαι. Θώς, εἶδος θηρίου λύκῳ ὅμοιον. Θωσσθαι, εὐωχεῖσθαι μεθυσθῆναι. Θῶσθαι, δειπνεῖσθαι. Θωτάζει, ἐμπαίζει χλευάζει. Θῶται, ἀθροίζεται θυμᾶται τρέχει. Θωΰκτήρ, ὑλακτικός· ὡς ἀπὸ τῆς κύων θωΰκτήρ. Θωΰξας, κυρίως συρίξας. παρὰ τῷ λυκόφρονι κάθαρσις ἀληθῶς. Θωΰσσειν, τὸ θυμοειδῶς φωνῆσαι. Θωΰσσοντες, ὑλακτοῦντες, καὶ θωΰκτω, ἀντὶ τοῦ ἐβόησεν καὶ θωΰκτήρ κύων, ὁ ὑλακτικός. Θωΰσσουν, ἤγουν βοῶν, ὡς παρὰ εὐριπίδῃ, τὸ δὲ θωΰσσων. Θωχθείς, θωρηχθείς· μεθυσθείς. Θώψ, ὁ κόλαξ· θωπεύω· θωπεία, ἡ κολακεία. Θώον παρ' ἡμῖν σεσημείωται, ὡς ἀπὸ δισυλλάβου ἀρσενικοῦ ὀξυτόνου βαρυνόμενον· θὼς γὰρ θωὸς θῶον, καθάπερ ἡ πρὼν πρῶον· δημώον· λᾶαν· δᾳδῶν παίωνι· ἐστὶ δὲ εἶδος θηρίου, ὡς λύκος. Θωύτης, ὄνομα κήρυκος· ὡς ἐν τῷ ἄγει δὲ εἰς θοὰς ἀσπὶς ἄστυ καλεῖσθαι, ὁ δὲ πρόπος ἐτυμολογίας ἐστὶν ὡς τοῦ θωὸς ὀπὶ ἐκ τοῦ θέειν κληρωθέντες, ὅπερ οἰκεῖον κηρυκικοῖς ὄνομα διὰ τὸ τάχος ὡς τὸ ἄγρα τῆς, διὰ τὴν βοὴν καὶ τὸ θωΰτης, ἢ ὁ συνήθης, παρὰ τὸ θωΰσσειν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Θ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α'·

Ι

ῶτα τὸ στοιχεῖον, κεραία καὶ γράμμα. Ἰ καὶ ἃ, ὡς ἰ μακρὸν κεῖσθαι ἀντὶ τοῦ σφίσι καὶ σφίς. Ἰα, δασυνόμενον τὸ ἄλφα καὶ ὀξυνόμενον τὸ ἐθνὸν σημαίνει καθ' ἑξῆς. Ἰα· ἡ μία, καὶ ἡ φωνή, καὶ μέλη, καὶ αὐτὴ, καὶ βοή, καὶ τὰ ἄνθη τὰ πορφυροειδῆ, ἢ βέλη. Ἰα· τὰ μήρινθα οἱ αἰεί. Ἰαβὶν, ὡς τὸ ἰαβὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ τῶν κισσῶν. Ἰάδα, καθάδειν. Ἰάδμων, ἰάδμονος· ἐν δὲ σάμιος, οὗ τινος καὶ ἑ[illegible] δοῦλη ἦν ἡ ἐπίφρων φυομένη, θρασεῖα τὸ γένος, χαραξος ὁ ἀδελφὸς σαπφοῦς ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἐξ αὐτῆς ἔτεκε· καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἰσώπῳ σάμιος. Ἰάδες, στριβλός. Ἰαθοῖς, αἴθος ἐκπίνει. Ἰαείρι, πρόσειρι. Ἰαζαρτης, ὁ ποταμός. Ἰάζειν, ἵδρυον. Ἰαζίε, ἰαχέ. Ἰαζυγες, ὄνομα ἔθνους. Ἰαθείνειν· διαχρίει ὅπη κεκῶς. Ἰαθμός, κόττα· ὕπνος· καὶ ὁ ποῦ τῆς κτήνη καμάτου, καὶ αὐλὸς· οἱ δὲ αὐθμός. Ἰαθος, πρόθυμος. Ἰαίνει, εὐφραίνει. Ἰαίνεσθαι, εὐφραίνεσθαι· διαχεῖσθαι καὶ ἰαπομένα. Ἰαίνεται, χολοῦται ὅτε θερμαίνεται· λίαται παρὰ τὸν ἰόν, φρένας αἰγυπτίας. Ἰαίνετο ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ ἐχλιαίνετο ἐθερμαίνετο· καὶ ἔστι τοῦ κυρίως ἰαίνεσθαι τὸ μὲν ζέσει ὕδωρ, ἐπιπασίς ἐστί τις τοῦ ἰαίνεσθαι· ἀλλοῦ δὲ ἐπὶ τοῦ τὸ τεκμήριον τὸ ἐπαφλάζειν, ὃ καὶ καχλάζειν. Ἰαίνετο κῆρ, ἀντὶ τοῦ διεχεῖτο, καὶ ἐπὶ τῆς ψυχικῆς διαχύσεως· σημαίνει καὶ τὸ θερμαίνετο, ὡς καὶ τὸ ἰαίνετο δ' ὕδωρ. Ἰαίνω αἰτιατικῇ συντάσσεται ὡς παρὰ θεοκρίτῳ, ἰαίνετο δὲ μάλα θυμὸν ἰαίνει, ἤγουν εὐφραίνει. Ἰακεσος, μιαιφόνος. Ἰακχῆς, βοαῖς. Ἰακὰρ, ὁ κύων ἀστήρ. Ἰακλετή, τηλαρά. Ἰακχασι, φάσματα ἄνθη ἐν σικυῶνι. Ἰακχάζουσι, λίγουσι φυλάττουσιν, ἐρόδεπος. Ἰακχον τὸν διόνυσον, ἢ μίαν ἡμέραν τῶν μυστηρίων, ἐν ᾗ τὸν ἴακχον ἐξάγουσι καὶ ἡ ᾠδὴ, ἣν οἱ μεμυημένοι ᾄδουσι· καὶ ὕμνος καὶ ναὸς ἐν τῇ ἀττικῇ, καὶ ἄγαλμα· τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν διόνυσον οὕτως ἔλεγον.
Ἰάκχιδος, ἀΐδιος ὑπὲρ τοῦ ἰ καὶ τοῦ ὑ εἰώθασι γράφεσθαι δύο στιγμαί, ἐγγραφομένου ἐπὶ τῶν ἠχούντων φωνήεντος, ὅτι ἐν διφθόγγῳ δὲ, ὡς ἐν τοῖς ἄνω· ἐπὶ τοῦ ἰ ἐπιγράφουσιν ἄλλα πάντα σημεῖα, ὁμαλοῦ πως τὸ ὀξεῖα, προηγουμένου ἐπὶ τῶν φωνήεντος, ὅπως οὐ διαγινώσκηται καὶ διακριθείη αὐτὸ ἀλλ' ἵνα τὸ ἰ εἰς μέρος ἔχει τὴν ποιότητα δύναμιν τοῦ συμφώνου, ὥσπερ

θυρωρόν, θυρωρόν. Θυροκοπίτης καὶ θυροκόπος, ὁ τὰς θύρας κόπτων. Θυροκοπεῖν, τὸ [illegible]. Θυρσ[illegible] λεῖν, ἔξωθεν αὐλίζεσθαι. Θυρσομανῆ γες, αἱ ἐν ταῖς βακχείαις ἐνθεαζόμεναι. Θύρσος, ῥάβδος. βακτηρία βακχική. ὁ κλάδος. καὶ λόγχη τις οὕτως ἐκαλεῖτο. Θυρώτας, τὰς σανίδας, ἢ τὰς εἰσόδους. Θυρώματα, τίθεται παρ' ἀττικοῖς [illegible] ἐνεργείας, τίθεται δὲ κοινῶς καὶ ἐπὶ πάθους, ὡς ἐξεκόφθην, θυρώματι ἐπὶ γυναικῶν. Θυρωρός, ὁ φύλαξ τῆς θύρας, λέγεται καὶ θηλυκῶς. Θύρωτρα, θυρώματα. ἢ ἀφαιρέθυρα. Θῦσαι, αὐτὸ τὸ σφάξαι καὶ αὐτὸ τὸ θυμιάσαι. θύω γὰρ τὰ θυμιάματα, ὅθεν ἐκ [illegible] θυόεις, ἐκ [illegible] θυώδης. Θύσαι, τὸ κατῶσαι τὸ [illegible] τῆς πυρὸς τὰς μελίσσας. Θύσανα, παρ' ὁμήρῳ τὰ πτερά. πρὸ δὲ [illegible] θύσανα ἀκροστοιχί, [illegible] ἰδιωτικῶς λεγόμενα κροσσία, [illegible] κυλβία. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ, διὰ τὸ [illegible] θυσανόεσσα [illegible] καλεῖ [illegible] κροσσοῖς. ἀφ' ὧν [illegible] ἀκροστιχί. κροσσὸς [illegible] διὰ τοῦ ω μεγάλου παρὰ [illegible] ὡς κύκλῳ περὶ τὴν ζώνην [illegible] τοιοῦτοι θύσανοι. Θυσανωτὸς χιτών, κροσσωτός. Θύσθαι, ταῖς βάκχαις. πρὸ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ θύσθας λεγομένας. Θύσθλα, ἃ πλεκτικά τινα θύματα, [illegible] ῥάβδοι τινές, ἐν αἷς οἱ νάρθηκες, φορήματα διονυσιακά. ἢ κλάδοι τινές, ὅ [illegible] τὸν διόνυσον βακχικοὶ θύρσοι [illegible] γυμνικὰ [illegible] λαδὶ στέμματα. Θύσθλα, τὰ κλαδία. Θυστάδες, εὐθεῖαι. τὴν τῶν βακχῶν φωνὴν [illegible] φασίν. ἔλεγον δὲ [illegible] ἐπὶ τῷ [illegible]. Θυσία τῶν θυσιῶν αἱ μὲν [illegible] αἱ δὲ ἀπολυτρωτικαί. αἱ δὲ διαλεκτικαί. αἱ δὲ [illegible] Θυσία [illegible] καθαρὸν [illegible] κατάστασιν τοῦ [illegible] θυσιαστήριον κεῖμενον. Θυσιαστήριον, τὸ τὴν θυσίαν τηροῦν. Θυσιαστήριον ἔστι τοῦ καθαρὸς καὶ ἄϋλος, ἐν [illegible] προσευχῆς [illegible] χέριβος [illegible] νόουμα. Θύσκη, ἡ σκάφη καὶ θύσκη κύρια. Θυσπολίαι, θυηπολίαι. Θυσσανόεσσαι [illegible] τοὺς κροσσούς. Θυσσανόεσσαι αἰγίδα λέγει ὅμηρος, ὃ ἐστι κροσσωτήν. θύσανοι γὰρ οἱ διὰ τοῦ ο μικροῦ γραφόμενοι κροσσοί, οἱ μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου, αἱ [illegible] ἀγγεῖα. Θύσσεται, [illegible]. Θυσσόν, θυμώδες ὁρμῶν. Θύσα, θυσία. Θυστάδες, νύμφαι τινές, αἱ [illegible] καὶ βάκχαι. Θύστας, ὁ ἱερεὺς [illegible]. Θυστήριον, τὸ ὁρμητήριον. Θύστηον, τρίχινον. οἱ δὲ μισοτριβοῦν. Θύστιον, πόλις ἐστὶ τῆς αἰτωλίας, καθά φησι δίδυμος. Θύτης, μάντις. ἱεροσκόπος. Θυτηρίας, θυμιατηρίας. Θύψαι, τὸ [illegible] ἀφ' οὗ τὸ [illegible] τυφλῶσαι, κλέψαι. Θύψαστε, τύψαστε. Θύω, τὸ σφάζω, καὶ ἱερουργῶ, καὶ θυσίαν ποιῶ, καὶ τὸ σφόδρα καὶ τὸ [illegible] ὁρμῶ, ὃ καὶ θύνω λέγεται, ὡς ἐν τῷ θύνε διὰ προμάχων. Θύω [illegible] ἔθνους προστακτικός. θύσω μέλλων ἔθυσα ἀόριστος. τέθυκα παρακείμενος. θύομαι, ἐθυόμην παρατατικός. τέθυμαι παρακείμενος. τεθύσομαι μέλλων. ἐτύθην ἀόριστος [illegible] τοῦ θ εἰς τ [illegible] καὶ [illegible] συντάσσεται. Θυώδης, ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ σημαίνει δὲ ὁ εὐθυμιασμένος. Θυώδης θάλαμος, ὁ εὐώδης. καὶ ἔστι τοῦ σαφέστερον τοῦ [illegible] τοῦ θύεσι τὸ θύειν μόνον [illegible] καὶ τὸ θυώδης γίνεται, ἀλλὰ καὶ ῥῆμα θυῶ θυῶ συγκοπῇ [illegible] εἶναι τὸ θυοθύω. ἐξ οὗ τὸ θυωσόμενον μάγειρον. Θυώδινος, ὑπὸ τῶν ἀπολλωνίῳ ἀρώμασι μεμιγμένον [illegible] ἔλαιον. Θυώματα, θύματα μάλα ἀρώματα θυμιάματα. Θυωνυδέοι, [illegible] τοῦ θυώδους [illegible]. Θύων, [illegible] θυσιάζων. Θυωνὴ, ἡ σεμέλη πρὸ τοῦ θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. Θυωνίδας. ὁ διόνυσος παρὰ ῥοδίοις [illegible] συκίνους φάλητας. Θυωρίτης, τραπεζοφύλαξ. θυωρὸς γὰρ κυρίως ἡ τράπεζα, παρὰ τὸ τὰ θύη τιθέναι δέχεσθαι. Θυωρός, ἡ τράπεζα παρὰ λυκόφρονι, ἡ καὶ τὰ θύματα φέρουσα καὶ φυλάττουσα.

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Θῶ, θείω ἀττικοὶ λέγουσι. Θῶ σημαίνει τὸ κατασκευάζω ἐκ τοῦ θῶ, ἐξ οὗ καὶ θειός. τὸ τρέφω, ἐξ οὗ θάνη ἡ [illegible] χία. θῶ τὸ θηλάζω, ἐξ οὗ θηλὴ ὁ μαστός, ἐκ θηλυκὴ ἡ ἔχουσα μαστοὺς ἐκ θηλάζουσα. θῶ τὸ ἑδράζω, ἐξ οὗ τὸ θῶκος ὁ θρόνος. θῶ τὸ τίθημι, ἐξ οὗ θὶς ὁ σωρὸς τῆς χώματος. θῶ τὸ [illegible], ἐξ οὗ ἐκ θύραξ. θῶ τὸ κατὰ βάλλω καὶ ζημιῶ, ἐξ οὗ ἐκ θωή. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω, σημαίνει δὲ καὶ τρέχω ἐκ τὸ βλέπω, ἀφ' οὗ ἔργα θέων. Θῶες. ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω γίνεται θώς, ἡ ἀπὸ τῆς θοός, ταχεῖς. [illegible] εἰσι καί [illegible] βραχυσκελεῖς ὄντες. ἔστι δὲ ὁ θὼς ζῷον ἄλκιμον ἐκ ὠκύτατον. Θωὴ [illegible] φθοῦ, φῶτι ζῷ, ζωῒ ῥοῦ ἐκ [illegible] κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς, οὕτω [illegible] θωὴ ἡ κατὰ τὸ [illegible] ζημία, ἣν ὁ μὲν [illegible] λέγεται. ὁ τινες μὲν [illegible] τῶν παλαιῶν, ἵνα ᾖ [illegible] φωτὶ ἀφοτος, οὕτω καὶ θωὴ ἄθωος. ἔτι [illegible] ὡς καὶ ἡ συνήθεια [illegible] κατὰ [illegible] θωὸς διός, ὃς ἐστιν ὁ ἐν τῷ ἄθῳ ὄρει τιμώμενος, οὗ ὁ τύπος ἀνάλογος. ὡς γὰρ μίνως μινῶος, [illegible] ἄθως ἀθῶος. Θωθέναι, σαγεῖν, γνῶσασθαι. Θώθ, ὁ ἑρμῆς. Θωκῶ, καθέζομαι, ὁμιλῶ. Θώκειον, ὄνομα τόπου. Θῶκος, ὁ θρόνος. παρὰ τὸ θῶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει κατὰ ἀπόφασιν τὸ ἑδράζω. ὁ μέλλων θώσω, γίνεται θῶκος ἡ τοῦ θώσειν ἡμᾶς ἐπέχουσα καθέδρα. τὸ δὲ θῶ γίνεται παρὰ τὸ θοῶ, ἀφ' οὗ τὸ θοάζω, ὡς βοῶ βοάζω. ἡ τὴν τὴν ἑδραίους ἡμᾶς ποιοῦσαν, ἢ ὅ ὑπὸ θοῶν τὸ [illegible] θῶσθαι τὸ ἑδραῖον, ἡ ἀσφαλὲς ἐκ ἰσχυρόν. Θῶμα, θαῦμα. Θωμᾶς, ἄβυσσος. ὁ δίδυμος. Θωμίγγοις, [illegible] χορδαῖς. Θωμιχθῆναι, συμμίξαι, [illegible]. Θώμιγγες, δεσμοί. ὁρμιαί. σχοινία. χορδαί. σπάρτια καλάβινα. Θώμιγξ, τὸ λεπτὸν σχοινίον. Θώμιγξ, τοῦ ψαλλοῦ θώμιγξ, σπάρτος καλάβινος, θεβαιϊκὰ [illegible]. Θωμίζειν, τὸ τῷ κέντρῳ ἐρεθίζειν, ἡ μαστίζειν. Θωμίσσει, νύσσει. [illegible]. Θωμιχθεὶς, μαστιχθείς. Θῶμον, κατὰ [illegible] ἀττικοὶ οὕτω γίνεται, ἀπὸ τοῦ τὸ ὑμισυ ὡς θάτερον, ἀπὸ τοῦ τὸ ἕτερον ἐκ θοιμάτιον, ἀπὸ τοῦ τὸ ἱμάτιον. Θωμοί, αἱ [illegible] σπερμάτων σωροί, ἡ σωροὶ ξύλων. Θωμός, ὁ σωρὸς στάχυος, ἡ κρημνός. Θῶν, [illegible]. Θωνίτης, λίμνη. Θῶνος ἔχει δίθειαν, ὑπὸ [illegible] κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ ἐν συγκοπῇ θῶνος. ἡ μᾶλλον θῶνις θῶνος, ἐκ κατὰ συγκοπὴν [illegible]. φασὶ δὲ αὐτὸν βασιλέα εἶναι τῆς κατὰ κάνωβον [illegible] στόματος. Θωξαμεθύσας [illegible]

βουλὴν ἐπίφερον. Θυμόσοφοι λέγονται, ὅσοι ἀφ' ἑαυτῶν σοφοί εἰσιν. Θυμόσοφος, ἐκ φύσεως ἔχων σοφίαν, ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφὸς οὐκ ἐκ μαθήσεως. Θυμὸς ἐστὶ ψυχῆς παρ' ὁμήρῳ ἐκ παραλλήλου δηλοῖ τὸ αὐτό. Θυμοῦ, ἴδιον ὁρμὴ ψυχῆς ἐν μελέτῃ κακώσεως πρὸς τὸν παροξύναντα. Θυμοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ὀργίζομαι· οἱ καὶ παθητικῶς γράφεται, ἀλλὰ ἐνεργείας σημασίαν παρίστησι. θυμαίνειν δὲ κατ' ἀττικοὺς οὐ γράφεται· πλὴν ἐστὶν αὐτὸ εὑρεῖν παρ' ἀριστοφάνει, εἶτα θυμαίνειν ἔφασκεν· ὅμως δ' οὖν ἐν χρήσει οὐκ ἔστι. Θύμου, τὸ ἀπὸ θύμου· ἔθνος δέ ἐστι θρᾳκικὸν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Θυμοφθόρα, τὰ φθαρτικὰ λογισμοῦ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἢ ἀναιρετικά. Θυμοφθόρα, τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα. Θυμῷ, κοινῶς τούτος, ἀφυῆ ἐστὶ θυμόσοφον εἶναι τὸν τηλέμαχον· ἀκούει γὰρ καὶ οὐκ ἀπὸ διδασκάλου φρονεῖ· καὶ διὸ ἐρρέθη πρὸς αὐτὸν, τηλέμαχ' ἦ μάλα σε διδάσκουσι θεοὶ αὐτοί. Θυάδες, τι μάχη περίχου. Θύνει, ὁρμᾷ· ἄγαν γε. Θυνάσαι, τιμωρεῖν· κόπτειν· ἀφειδῶς ἀπολαῦσαι· ἐνθουσιάσαι. Θύνει, ἐνθύνεται ἐρείπει· τρέχει· χαίρει· ὁρμᾷ. Θυνίδα γαῖαν, λέγει ὁ ἀπολλώνιος χώραν περὶ τὸν βόσπορον, ἣν κατῴκει φινεύς, ὡς εἶναι μέρος τῆς θρᾴκης, ὃ καλεῖται θυνίς. Θύνον κρίνοντες, ἰλιάδος β' ὥρμων διαχωρίζοντες τὸν λαόν· ὁ παρατατικὸς ἐστὶν ἔθυνον ἀπὸ τοῦ θύνω. Θυννάζοντες, κεντροῦντες, ὡς τοὺς θύννους τοῖς τριοδίοις· μεταφορικῶς ἀριστοφάνης θυννάζοντες εἰς τοὺς θαλάκους· θαλάκους φασὶν εἶναι τὰς περὶ τοῖς σκέλεσι καὶ τοῖς μηροῖς σάρκας, εἶδος βραχίονος πρὸς τὰς θύσεις· θυννάζοντες ἐς τοὺς θαλάκους ἀντὶ τοῦ εἰσπηδῶντες εἰς τὰς ἀναξυρίδας, τοῦτο πρὸς τὴν ὁμοιότητα τῶν σφακῶν. Θυννεῖα, θερμὰ καταφαγεῖν, κατὰ τὸ ἔντοσθεν ἄκρα τὸν ἀνὰ χοῦ, κασαλβάσω τοὺς ἐν πύλῳ στρατηγούς. Θυννίζω ἐστὶ ἀποθυννίζω, τὸ ἀποπέμπομαι καὶ παραλογίζομαι. Θύννον, τὸν ὄρκυνον λέγουσι· τὴν δὲ πηλαμίδα, θυννίδα· ἐστὶ θύννον, ἐπιθυμοῦν τρέχον. Θύνος, πόλεμος· ὁρμὴ δρόμος. Θύνων, ὁρμῶν. Θυοδόκα, τὰ δεχόμενα τὰ θυμιάματα· καὶ θυοδόκα σκηνὴ ἐπίφερον. Θυόεις, χωρίον ἐν λιβύῃ. Θυόεις, ὁ τεθυμιασμένος οἶκος. Θυόεις, παρὰ τὸ θύος ἢ τὸ θύειν, ὅθεν καὶ θυοσκόοι φασὶν οἱ ἱεροσκόποι, ὅ ἐστιν οἱ δι' ἐμπύρων τὸ μέλλον σημαίνοντες· καὶ θυηκόοι, ἱερεῖς ὑπὲρ ἄλλων θύοντες· ἐκ δὲ τοῦ θύειν ἐστὶ θυηλαί, αἱ διὰ θυσιῶν φασὶ μαντεῖαι, αἳ παλαιοῖς τινὲς φασὶν ἢ ὀξυτόνως παλαιοῖς. Θυόεν νέφος, καὶ θυόεις βωμός, οὐκ ἐκ τῆς ὁμοίας παραγωγῆς. Θυόεν, ἀιδές· καὶ λυπηρὰ θυόεν ἄσμα παίουσι κόμαι. Θυοκέρεις, μάντεις. Θύον, τὸ ὑπὸ θυομένων εἰς κάθαρσιν ἢ ἀβλαβεῖς ποιοῦν, ἔνθα τὸ πᾶσιν δ' ἁλὸς θεῖον καὶ θείου κνισωμένου φασὶν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, διὰ τὸ τοῦτον ἀπόζειν τὸν οὐρανόν· πῦρ τὸ τοῦ κεραυνοῦ· θεῖα δὲ τὰ οὐράνια· ὁ δὲ δίδυμος ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ λέγει χρητικὸν εἶναι, τοῦ θεοῦ θέειος ἐκβαλὼν τὸ δεύτερον ε, ἐποίησε τὸ θεῖος· ἢ ὁ πατράδελφος, θεῖος· οὕτω σεπτικὸς ὤν, ὅτι καὶ οἱ γονεῖς θεοὶ ἡμῖν εἰσί. Θύον δὲ δένδρον, παρ' ὁμήρῳ καὶ τὴν κέδρον ἢ τὸ θύον ἢ τὴν κυπάρισσον δοκεῖ εἶναι· ἱστορία ἐστὶ περὶ φυτῶν ἐκ τοῦ θύου παράγεται θυόεν. Θύος, ἱερὸν θῦμα. Θυοσκόοι, κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰσὶν οἱ διὰ τῶν ἐπιθυμομένων μαντευόμενοι, οἱ καὶ ἐμπυροσκόποι ἢ λιβανομάντεις· ἱερεῖς δέ, οἱ διὰ σπλάγχνων· θύη μὲν γάρ φασι τὰ θυμιάματα, ἱερὰ γὰρ τὰ σπλάγχνα· μάντις δὲ κοινὸν ὄνομα. Θυοσκόος ἐστὶν, ὁ διὰ τῶν θυμάτων ἱερεύειν μαντευόμενος· θύος μὲν γὰρ τὸ θῦμα, ἤγουν ἱερεῖον, ἢ τὸ θυμίαμα· κοεῖν τὸ νοεῖν, ὅθεν μακκοᾶν τὸ μὴ νοεῖν, ἀλλ' ἀνοηταίνειν· θυοσκόος οὖν, ὁ διὰ θυῶν κοῶν τὰ μέλλοντα· καὶ ἄλλως ὁ θυοσκόος ὁ θύτης, ὁ τὰ θύη κέων, ἀπὸ τοῦ κέω διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γραφομένου. Θυοσκόπος, ὁ διὰ τῶν θυμάτων μαντευόμενος. Θύουσι, παρ' ἡσιόδῳ τὸ σφοδρῶς κινοῦνται. Θύπτης, ὁ τυρός. Θύρ, ἐστι πύλη λέγεται αἱ σανίδες αἱ ἀνοιγόμεναι καὶ κλειόμεναι, ἐστι τὸ διάστημα, ὃ ὑπὸ ἔχουσιν αὗται. Θύρα, παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ· ἢ παρὰ τὸ θέω καὶ τὸ αἴρω, θέαρα καὶ θύρα· καὶ θυρωρὸς ὁ τῆς πύλης φύλαξ. Θυράγματα, ἀφοδεύματα. Θύραζε, ἀντὶ τοῦ ἀπηλιῶς ἔξω· ὥσπερ καὶ ἰχθῦς ἐκ θαλάσσης περιβάλλεται θύραζε, ἤγουν ἔξω. Θύραθεν, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν· ἐγγύς. Θύραθεν, ἐκ τῆς θύρας· θύρασι, ἐν τῇ θύρᾳ· θύραζε, εἰς τὴν θύραν. Θυραία, ἀλλοτρία· ξένη· ἐστὶ ἡ μεταξὺ δύο οἰκιῶν θύρα. Θύραι οὐρανοῦ, ἡ ἄνωθεν χορηγία· δαβὶδ καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ταμιείων. Θυραῖος, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς καὶ δηλοῖ στάσιν· θύραζε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἔξω, καὶ δηλοῖ κίνησιν ἔνδοθεν εἰς τὰ ἔξω· θύραθεν, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν, ἐστὶ δηλοῖ κίνησιν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς εἰς τὰ ἔξω· θυραῖος, ὁ ἐκτὸς τῆς θύρας, ἢ ἐναντίον τὸ ἔναυλος, ὡς παρὰ σοφοκλεῖ ἔναυλος ἢ θυραῖος· ἀλλ' ἐντὸς ἢ ἐκτὸς· θυραῖος, ξένος. Θύρας, τὴν πύλας ἔχουσαν. Θυράζειν, ἔξω τῆς θύρας διατρίβειν. Θύρας ἀνέῳγε, ἀντὶ τοῦ ἤνοιγε κατὰ χρόνον παρατατικόν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἤνοιξεν, ἵνα ᾖ μέσος παρακείμενος. Θύρας πρώτας, τὸ πρόθυρον φησὶν ὅμηρος, διαλύσας τὴν σύνθεσιν ἰωνικῶς. Θυραυλεῖν, τὸ παρὰ ταῖς θύραις πρὸς αὐλίζεσθαι καὶ προσεδρεύειν καὶ περιμένειν. Θύραξ, πύργος· χιτών. Θυραυλεῖν, τὸ παρὰ ταῖς θύραις τινὸς αὐλίζεσθαι καὶ προσεδρεύειν, περιμένειν· καὶ τηρεῖσθαι. Θύραυλοι, τῶν περιμένοντες ἀπόκοιτοι. Θυργανᾷ, κρίνει. Θυργωνίδης, δῆμος τῆς ἀττικῆς. Θύρδα, ἔξω ἀρκάδες. Θυρεὸς καὶ θύρα οὐ ταυτὸν, ὅπλου ἀσπίδος εἶδος παρὰ τοῖς ὕστερον ὁ θυρεός, μεγάλη δηλαδὴ ἀσπὶς ὡς θύρα, ὅθεν καὶ γέγονεν ἐπενθέσει τοῦ ε. Θυρεός, ὅπλον τὸ παρ' ἡμῖν σκουτάριον· καὶ θυρεοφόρος. Θυρεάτικοὶ στέφανοί τινες παρὰ λακεδαιμονίοις. Θύρετρα, θύραι. Θυρεπανοίκτης, σύνθεσιν ὑπὸ συνθέσει ἀεὶ δέξαιτο· ὁ γὰρ ἀνοίκτης, προσελθούσης τῆς ἐπὶ καὶ ἐγένετο ἐπανοίκτης, καὶ οὕτω τὸ θύρα προσετέθη, καὶ ἐγένετο θυρεπανοίκτης· ὁμοίως καὶ τὸ δυοκαιεικοσίπηχυς, πρῶτον τὸ εἰκοσίπηχυς, καὶ οὕτω συνετέθη· καὶ τὸ σφραγιδονυχαργοκομήτης, σύνθεσιν ὑπὸ συνθέσει ἀεὶ δέξαιτο· ὥσπερ γὰρ τόνος οὐ τίθεται ἀνωτέρω τῶν τριῶν συλλαβῶν, οὔτε τοὺς μετρικοὺς ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς, οὕτως οὔτε λέξις σύνθετος θέλει εἶναι ἀνωτέρω τῶν τριῶν λέξεων. Θύρετρα, ἔχει τύπον καθὰ τὸ τέρετρα, ἃ δηλοῖ τὰ τρύπανα. Θυρετριᾷ, φλιᾷ. Θυρηβολεῖν, ὑπὲρ πόλεις· θυρημέλιον τιόν. Θυρηβόλος, ὁ τίκτων. Θυρηβόλιον, τινὲς παίου ἄκασιν. Θύρηθεν, ἔξω ἡμῶν. Θύρηφι, ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς, φυτή ἐστιν ἐκ τῶν θυρῶν· ὅμηρος ὀδυσσείας χ', κτήματα δ' ὅσσα τοί ἐστι κατ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφι. Θύριον, οὐ θύριον· τὰ γὰρ εἰς ον οὐδέτερα ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενα, προπαροξύνεται· ἄνθριον· θύριον· ὅριον· καὶ ἕτερα. Θυρίς, ὁ ἐστι μικρά· θυρίδας ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμματείων πτυχάς· καὶ δίθυρον λέγουσι, οὐ τρίθυρον ἀλλὰ τρίπτυχον.

Θυμάτιον, τὸ μικρὸν θῦμα καὶ εὐτελές. Θύμβρα, τόπος τῆς Ἰλίου ἀπὸ θύμβρας τινός. ἡ θύμβρη ἰσ' ὄνομα τόπου καὶ πε δίον τι, θύμβριον λεγόμενον ὑπὸ ποταμοῦ, οὕτως ὀνομασθέντι, τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀπέχοντα σταδίοις δέκα, ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ ἱερὸν ἀπόλλωνος θυμβραίου. Θυμβραῖος, ἐπίθετον ἀπόλλωνος. Θυμβρεπιδείπνου γαστρός. θύμβρα εἶδος λαχά νου, ἀφ' οὗ δηλοῦται λάχανα μόνον ἤσθιεν εὐτελῆ. καὶ θύμβρα, τόπος ἐστὶ τῆς τροίας. ἔνθα καὶ θυμβραίου ἀπόλλωνος ἱε ρὸν ὠνόμασται. Θύμβρας, ὅμηρος. πρὸς θύμβρης δὲ ἔλαχον λύκιοι. ὁ τὰ ἐθνικὰ συγγράψας, πόλιν τρωάδος φησί, κτι σθεῖσαν ὑπὸ δαρδάνου ἀπὸ θύμβρου τινὸς φίλου αὐτοῦ. εὐθεῖα δὲ ταύτης ἡ θύμβρα. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ποταμὸν θύμβριν, ἀφ' οὗ ἀπόλλωνος θυμβραίου ἱερόν, ἐν ᾧ ἐτρώθη ὁ ἀχιλλεύς. λέγεται δέ φησι καὶ διὰ τοῦ ζ ζυμβραῖος ἡ καθ' ἑλλά νικόν, δύμβριος διὰ τοῦ δ. ὅτι δὲ καὶ ῥώμης ποταμὸς θύμβρις, ὁ καὶ τίβερις, λέγει καὶ ὁ περιηγητής. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πρὸς θύμβρης, ἐλλειπτικῶς ἐρρέθη. ἵνα λέγῃ ὅτι πρὸς τὸ μέρος τῆς ἁλὸς καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς θύμβρης. ἢ ἐγγὺς ἁλός. καὶ ἐγγὺς θύμβρης. Θύμβρον, λάχανον, ὅπερ ἐστὶ δριμὺ καὶ πικρόν. Θυμβροφάγον, ἤγουν ἀγροῖκον καὶ ἐλεεινόν. ὅσον οἱ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντες, ἀφελέστεροι καὶ εὐτελέστεροι. τὸ δὲ θύμβρον, ἐν ἀγρῷ γίνεται. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἄγριον φυτόν, ἢ πικρὸν καὶ δριμὺ καθ' ἑαυτὸν ἐχθρῶν. δριμὺ γὰρ τὸ φυτόν. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ δριμὺ καὶ ἱλαρόν. τινὲς δὲ, τὰ θυ μὸν ταράττοντα. ἢ ἀπαλὸν ἡδύ. κωμικῶς δὲ ἔπαιξεν ἀριστοφάνης. Θυμέλη, ὁ βωμός. Θυμέλη, ἡ τοῦ θεάτρου μέχρι νῦν ἀπὸ τῆς τραπέζης ὠνόμασται, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς τὰ θύη μερίζεσθαι, τουτέστι τὰ θυόμενα ἱερεῖα. τράπεζα δὲ ἦν, ἐφ' ἧς ἑστῶτες ἐν τοῖς ἀγροῖς ᾖδον, μήπω τάξιν λαβούσης τραγῳδίας. Θυμελικοί, οἱ ἐν ὑποκρίσει τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενοι. Θυμηγερέων, σύνθετον ἐστὶ τοῦ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη. δηλοῖ δὲ τὸ συνάγων καὶ ἀνακινούμενος ψυχήν. Θυμη δὲς ἔχει, τὸ ἐναντίον θυμαλγής. Θυμηδέστερον, ἡδύτερον. Θυμηδία, τέρψις. χαρά. τρυφή. εὐφρασία. Θυμήνας, χολωθείς. Θυμήρες, ἐκ τοῦ θυμὸς καὶ τοῦ ἄρω, ὅ ἐστι συγκεῖσθαι. Θυμῆρες, καθ' θύμιον. καὶ θυμηρέστερον, τὸ ἡδύτε ρον. Θυμήρης, ἡδύς. ἀρέσκων. Θυμάτιον, τὸ μικρὸν θῦμα καὶ εὐτελές. Θυμία, προθυμοῦ. ὀργίζου. Θυμίαμα, παρὰ τὸ θύω θυμιῶ. ἢ παρὰ τὸ θύον, ὅπερ ἐστὶν εἶδος ξύλου μυρεψικοῦ. θυμίαμα δὲ, θυμοῦ ἴαμα. ἢ ἀπὸ τοῦ τυφαίως καπνοῦ, ἀφ' οὗ καὶ θῦμα, παρὰ τὸ θύω. ἢ ὅτι διὰ τῶν θυμάτων κεκομισμένων, ἐθυμίαζον οἱ παλαιοί. Θυμιατήριόν ἐστι, νοῦς καθα ρὸς καθ' ὃν καιρὸν τῆς προσευχῆς μὴ ἐφαπτόμενος πράγματος αἰσθητοῦ. Θυμιδία, θυμὸν ἀδάουσα. Θυμικός, ὀργίλος. Θυμοιτάδης, δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος τῆς ἀττικῆς. Θυμὸν ἀλεῖν, ἀντὶ μετὰ θύμου τι τριμμάτιον. Θυμηθείς, πειθαρχείς. Θυμιώμενος, ἀρωματιζόμενος. Θύμιον, τὸ ὑπὸ πυρὸς βεβλημένον καὶ κεκαυμένον, καὶ παρὰ γεωργοῖς αἱ ὑποκεκαυμέναι ἄμπελοι ὑπὸ πάχνης ἐντεθυμμέναι καλοῦνται. Θυμοβόρος, ἡ τὴν ψυχὴν δια φθείρουσα. Θυμοβαρής, τὴν ψυχὴν ἀλγυνόμενος. Θυμοειδής, ὀργίλος. θυμοειδής. Θυμοδακής, ἀψικάρδιος. λυ πῶν τὴν ψυχήν. Θυμοίτης, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι ἐκ τοῦ θυμοῦ, ὡς ἐκ τοῦ δῆμος ἤγουν δῆμος, ὁ δημοίτης παρὰ θεο κρίτῳ. καὶ ἐκ τοῦ μέρος, ὁ μεροίτιος. Θυμολέοντα, γενναῖον. ἤτοι ἀνδρεῖον καθ' τοὺς λέοντας. ἢ λεοντόθυμον. Θυμομα χοῦντες, ἀλγυνόμενοι τὴν ψυχήν. Θυμομάντις, ὁ τὰ ἀποβησόμενα συλλογιζόμενος καὶ προγινώσκων, ψυχομάντις καὶ συνιὼν τῷ προορᾶν τὰ ἀποβησόμενα. Θύμον, ἔστιν εἶδος βοτάνης εὐτελοῦς. οὐδετέρως δὲ τὸ θύμον λέγεται καὶ βρα χυπαραλήκτως καὶ βαρυτόνως. ἐκτεινόμενον καὶ ὀξυνόμενον καὶ ἀρσενικῶς κλινόμενον, δηλοῖ τὴν ψυχήν. Θυμὸν ὀξίνην λέγει ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ δριμεῖαν ὀργήν. ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμόν. ἐντεῦθεν δὲ σύγκειται τὸ θυμαλγές, οὗ ἐναντίον ἡ θυμηδία. Θυμὸν ἀχεύων, τὴν ψυχὴν λυπούμενος. Θυμοφθόρος, θυμοφθόρος. ῥαῖσαι τὸ φθεῖραι ἢ ῥῆξαι. Θυμὸς ὀργῆς διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ θυμός, ὀξὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος. ἡ δὲ ὀργή, βραδυτέρα μὲν, μονιμωτέρα δέ. θυμὸς ἡ ψυ χὴ μακρόθεν, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ γινόμενα. οἷον ἄθυμος. λυπόθυμος. πρόθυμος. μεγάθυμος. θύμος δὲ ἀγριοκρόμμυον βρα χύ. Θυμός ἐστιν, οἷον ἔξαψίς τις καὶ ἀναθυμίασις ὀξεῖα τοῦ πάθους. ὀργὴ δὲ, ἔμμονος λύπη, καὶ ὀργὴ διαρκὴς πρὸς τὴν τοῦ ἀδικήσαντος ἀντίδοσιν. θυμός ἐστιν, ἀθρόως ζέσις φρενός. ὀργὴ δὲ, θυμὸς ἐμμένων. θυμός ἐστι, ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρ δίαν αἵματος. θυμός ἐστιν, ὁρμὴ τοῦ κακῶσαι τὸν παροξύναντα. θυμός ἐστι, τὸ οἱονεὶ θυμίαμα προτυφόμενον τῆς ὀργῆς. τὸν θυμὸν διαιροῦσιν εἰς τρία, εἰς ὀργὴν ἣν τινες ἐκάλεσαν χολὴν καὶ χόλον. καὶ εἰς μῆνιν, καὶ εἰς κότον καὶ τὴν μὲν ὀργὴν, εἶναί φασι θυμὸν πρὸς ἐνέργειαν ἀρχὴν καὶ κίνησιν ἔχοντα, ἢ θυμὸν ἐνεργούμενον. τὴν δὲ χολὴν, τὴν διόλου ἄμυναν τοῦ λυπήσαντος. τὸν δὲ χόλον, τὴν δι' ἑαυτοῦ τοῦ λυπηθέντος ἐπέλευσιν εἰς τὸν λυπήσαντα. τὴν δὲ μῆνιν, θυμὸν εἰς πα λαίωσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μένειν καὶ τῇ μνήμῃ παρακατέχεσθαι. τὸν δὲ κότον, θυμὸν ἐπιτηροῦντα καιρὸν εἰς τιμωρίαν. εἴρηται δὲ καὶ οὗτος παρὰ τὸ κεῖσθαι. Θυμὸς μέγας ἐστὶ βασιλέως. ἐντεῦθεν λαβόντες αὖ ὕστερον σοφοὶ ἀφορμὴν, μεγαθύ μους τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους φασίν, ἀλλ' ὅτι οὕτως παρὰ τοῖς ἐν τῷ ποιητῇ μεγαθύμοις. σημείωσαι δὲ ὅτι ὥσπερ καὶ ἀλλ' ἀλ λων, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ μέγας θυμὸς καὶ μεγάθυμος, πολλή ἐστι διαφορά, τοῦ τε διαλυομένου καὶ τοῦ συνθέτου. μέγας γὰρ θυμός, τὸ πολὺ τοῦ χόλου. μεγάθυμος δὲ, ὁ μεγαλόφρων καὶ μεγαλόψυχος. οὕτω παρ' ἡσιόδῳ διαφέρει ὁ χειροδίκης, ἢ ὁ ἐν χερσὶν ἔχων τὴν δίκην. χειροδίκης μὲν γὰρ συνθέτως, ὁ βίαιος, καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλ' ἐν χερσὶ ταῖς ἑαυτοῦ κεί μενον ἔχων τὸ δίκαιον. δίκην δὲ ἔχων ἐν χερσίν, ὁ δίκαιος ἢ ἀεὶ πρὸ χειρῶν φέρων τὸ δίκαιον. οὕτω καὶ θερμὸν ἔργον, δια λελυμένως, τὸ ἀναιδὲς καὶ θρασύ. θερμουργὸς δὲ ἀνὴρ, ἐν συνθέσει, καθ' λόγον ἐστὶ τοιοῦτον ὁ θαρσαλέος καὶ μὴ ψυχρὸς εἰς ἔργον. Θυμὸς, παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, θυμὸς καὶ θυμός. Θυμός ἐστι ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος, δι' ὀρε ξιν ἀνταλυπήσεως κινούμενος, ἢ ὀργὴ ἐναρχομένη. κότος δὲ, ὀργὴ ἐπιτηροῦσα. μῆνις δὲ, ὀργὴ εἰς παλαίωσιν ἀποτεθει μένη. χόλος δὲ, ὀργὴ διαδύουσα. ὀργὴ δὲ, ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ ἠδικηκέναι δοκοῦντος, ἢ λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλι γωρεῖσθαι. Θύμος, βοτάνη εὐτελής. Θυμὸς, παρὰ τῷ ποιητῇ. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα σημαίνει ζ, τὴν ὀργὴν, ὡς τὸ θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων. τὴν ψυχὴν, ὡς ὅταν εἴπῃ μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. τὴν ἐπιθυμίαν, ὡς τὸ ὦ θυμὲ εἴξας μίξε φιλότητι ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπιλογισμόν, ἕτερος δέ με θυμὸς ἀνῆκεν καὶ τὴν ὁμόνοιαν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ

Θρῦσκα, ἄγρια λάχανα. Θρύψαι, θραῦσαι καὶ ψαῦσαι, κλάσαι καὶ ἀνακλάσαι, μαλάξαι. Θρύψις, ἡ βλακεία, ἡ τρυφή. Θρυπτικός, τρυφερός, μαλακός, αἰσχρός, χαῦνος. Θρυπτικῶς, τρυφερῶς. Θρύπτομαι, κατατρίβομαι, ἢ τρυφῶ καὶ σεμνύνομαι. Ἀριστοφάνης· τί δ' ἐγὼ θρύπτομαι. Θρύπαξ, κουφὶ λάκωνες. Θρύπτω, σκύλλω. Θρύσις, διαίρεσις σπαρτίου στερεά, καὶ ἡ κάτω χαῖος τοῦ δικτύου. Θρώσκειν, οὕτω προσαγορεύουσιν οἱ παλαιοὶ θορόν, ἡ θόρη, θορόντες, τὸ πηδῶ, οὗ παράγωγον, θορίσκω, ὡς ἑρύω ἐρύσκω, πελάω πελίσκω, καὶ ἐν ὑπερθέσει, θροίσκω, καὶ ἐκτάσει καὶ προσγραφῇ ἀναγκαίᾳ τοῦ ι θρώσκω. Θρώσκοντ', κνώδαλα ἐκθορίζων, καὶ σπέρμα τίζων, φονῶν αἰσχύλος ἀμυμώνῃ. Θρώσκω, τὸ πηδῶ, ἢ κθρώσκω, τὸ ἐκπηδῶ. θρώσκειν, πηδᾶν. Θρωσμός, τόπος ἐστὶν ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῆς ἰλίου. ὁ ὄρομα στικῶς καλεῖται θρωσμός. ὡς καὶ ἕτερος καλλικολώνη, ὅ στρατηγεῖ ἀπέχουσι τρεῖς, ὅπερ ἐστὶ τῆς πόλεως ἔξω τέσσαρα. Θρώσσει, δειλιᾶ, φοβεῖται. Θρῶσσον, ἄξεον.

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Θύα, ἀρώματα. κύπριοι εἶναι τὰ ἀρώματα. καλλίμαχος εὔπολις τὰ πέμματα. λέγεται δὲ καὶ τὰ θυόμενα τοῖς θεοῖς. Θύα, ἐφ' ἧς τὰ θύα ἐστί, τὰ θυμιάματα. καθ' ἑτέρους δὲ, καὶ αἱ λαμπάδες θύαι. Θυάδες, ὁρμητικαὶ βάκχαι. Θυάζω, ἁγνίζω, ἱερῶ, ὀργιάζω, θύω. Θυάματα, θυμιάματα. Θυαλοῦντο, θυτῆς δὲ λαβὼν θυμιάσαι. Θύαι, κάπραι θήλειαι ὕες. Θύανον, τὴν θυώνην, πέμμα δὲ ὅ ἐστιν, σὺν βοός. Θυάπαξ, ἱερόσυλος. Θύας, πηδήσας. Θυάς, βάκχη. παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. αἱ βάκχαι γυναῖκες ἦσαν ἱεραὶ τοῦ διονύσου, αἵτινες περὶ τὰ ὄρη σὺν αὐτῷ ἀναστρεφόμεναι, δι' ἑτέρων αἰχμαῖς χερσὶν, λέοντας καὶ ἕτερα θηρία ὁμαλὰ ἔφερον. καὶ νάρθηξι τὴν γῆν καὶ τὰς πέτρας παίουσαι, ὅπου δὴ ψύειν, γάλα καὶ μέλι καὶ οἶνον ἐποίουν ἀναβλύειν. δράκοντας δὲ περὶ τὰς κόμας εἶχον ἐπεστεμμένους. Θυάσιν, ὠμοβόροις, μανιάσιν. ἔνθεν καὶ τὴν σεμέλην, θυώνην καλοῦσιν. ἐπειδὴ αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεισάγει οὖσαν καὶ ἐνθεαζομένην. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς, ἐνθεαζομένας ὡς μανιάσι βάκχαις. καὶ ὡς σεμέλην θυώνην παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν μαινομένας. τὸ δὲ ὠμοβόροις ὅτι πολλάκις τῇ μανίᾳ κατασχεθεῖσαι, καὶ ὠμὰ σπαράσσουσαι ἤσθιον. ὡς καὶ εὐριπίδης ἐν βάκχαις φησίν. Θυάτειρα, ὄνομα τόπου ἢ θυατειρηνός. Θυγάτηρ, τὴν θυγατέρα. ἀναβιβάζει δὲ τὸν τόνον διὰ τὸ πάθος, ὡς τὸ ἕταρος καὶ ἔτι βλήμενος καὶ φθίμενος. τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ βεβλημένος. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφθιμένος. Θυγατριδοῦς, ὁ τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. καὶ θυγατριδοῦς, ὁ τῆς θυγατρὸς υἱός. ὥσπερ υἱωνός, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός. καὶ υἱωνή, ἡ τοῦ υἱοῦ θυγάτηρ. Θυγάτηρ, παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν κατὰ γαστρός. λέγουσι γὰρ ταχέως κινεῖσθαι τὰ θήλεα ἐν τῇ γαστρὶ ὄντα. Θυεῖ, μαίνεται. ἀπάρχεται ἐν θυσίᾳ. Θυεία, ἡ ἴγδις. ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντές τινα ἀρώματα τρίβομεν καὶ λεαίνομεν. ὡς εὕρηται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Θυείδιον, ἡ τριβαία. Θύειν, ἀντὶ τοῦ σφαγιάζειν κρίον. σφάττεσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ τυχόντος ζώου. θύω, τὸ ἁπλῶς θυσίαν ποιῶ. θύω τὸ θεῷ μεταβατικῶς δοτικῇ. ὡς ἔτι θύω τῷ θεῷ βοῦν ἢ θυσίαν. θύω τῷ θεῷ ἑκατόμβην. Θυέεσσιν· ὅμηρος ἔρχεσθαι σὺν θυέεσσιν, ἀντὶ τοῦ σὺν θυμιάμασι. ἡ ἐστὶν ἡ ἀλήθεια τὸ θύος. ἐκ τούτου δὲ παρεχρήσθη ἡ τῶν ζώων θυσία. κληθεῖσα καὶ αὐτὴ οὕτω, διὰ τὴν πρὸς θυμιωμένην κνίσσαν. Θύελλα, ἀνέμου συστροφή. παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ἀφ' οὗ καὶ θυάω παράγωγον, γίνεται θύελλα. ὡς ἀέω τὸ πνέω, ἄελλα. Θύελλαι, αἱ χειμεριναὶ καταιγίδες, ἢ πνοαί. ὅθεν ὅμηρος ἐν συνωνυμίᾳ θυέλλας τε καὶ ἁρπυίας, ἀντὶ τοῦ καταιγίδας πνοάς. ἀπὸ τοῦ ἀνηρπάζειν παραλόγως. ὡς δ' ὅτε πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι. εἶτα ὕστερα δὲ τὰς κούρας ἁρπυίας ἀνερείψαντο. ὡς τῶν αὐτῶν οὐσῶν. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θύειν ὅ ἐστι μετὰ βίας ἄγειν. Θυέστου τορὴν, τὸ ἀπὸ ἀρώματός τινος εὔοδμον. Θύεται, αἴθεται. εὐφραίνεται ἱεροσκοπεῖται. Θύη, θύματα, ἀρώματα. Θυήεντος, εὐόδμου. Θυηλαί, αἱ ἀπαρχαί, ἢ θυσίαι. κυρίως δὲ αἱ θύλακοι εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται. Θυηκόοι, ἱερεῖς. Θυήματα, τὰ ἐπιφερόμενα ἄλφιτα εἰς θυσίαν. Θυητός, θρίαμβος γράφεται κατὰ διαίρεσιν ἢ ἀθάνατός τις αἶνος. Θυηπόλος, ὁ ἱερεύς. ὁ περὶ τὰς θυσίας πολῶν καὶ ἀναστρεφόμενος. Θυηπολοῦσι, περιπολοῦσι διὰ θυσιῶν. ἢ πτωχοὶ γενόμενοι, τὸν βίον ὀξίλας κειρόντων. Θυΐδιον, ἡ ἴγδις. Θυΐσκοι, τάφρες. Θυίσκαι τινές, αἴθουσαι. Θυῖος, ἀπόλλων, ἐν μιλήτῳ. Θύκος, κυρίως εἰς ὃν ἐμβάλλεται τὰ θυμιάματα. Θυλακίζειν, τὸ ἀπαιτεῖν, ἐπὶ τῶν μετὰ θυλάκου περιιόντων. Θυλάκιον δὲ ἐστι, δερμάτινον σακκίον, ἢ βαλλάντιον. Θύλακες, καὶ σφαῖραι καὶ ὑποφάλματα, γυμνασίου εἶδος. Θύλακος, ὁ ἄρτος. ἐκ τοῦ ἀριστοφάνης· ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θυλάκῳ. Θυλακοτρώξ, μῦς. ὁ δὲ ἀκρίς. Θυλακοφόροι, οἱ μετὰ θυλάκων περιφέροντες τὰ ἀρώματα, καὶ πύραις. ὅθεν ἐκαλοῦν καὶ πυροφόρους. Θυλήματα, πέμματα, ἀπαρχάς. ἄλφιτα. ἃ ἐμισγον οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ εἰς θυσίαν ἀναφέροντες. Θύλλα, κλάδοι, ἢ φύλλα. ἢ ἑορτὴ ἀφροδίτης. Θυλλίδες, οἱ θύλακοι. Θύλλις, θύλακος. γυρυτὸς ἔλυτρον. Θύλον, ὀλέθριον, ὥριμον. Θῦμα, ἱερεῖον, σφάγιον. ὁλοκαύτωμα. Θυμαίνω, ὀργίζομαι. ἀριστοφάνης· μηδαμῶς θύμαιν' ἐμοί. Θυμάλαι, οἱ βωμοί. καὶ τὰ ἄλφιτα τὰ ἐπιθυόμενα. Θυμαλγέα, τὰ τὴν ψυχὴν λυποῦντα. Θυμαλέον, εὔθυμον. Θυμαλγέα μῦθον ἄκουσον. ὅμοιόν ἐστι τῷ θυμοδακὴς μῦθος. Θύλαξ, προσκεφάλαιον. Θυμαλῶπες, αἱ ἀπὸ τῆς θυμιάσεως σποδιαί. Θυμάλωψ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ὁ διακεκαυμένος. ὁ ἀπολελειμμένος τῆς θύψεως ἄνθραξ. ὁ ἡμίκαυστος ξύλον κατεσπινθηρ. ἢ διακεκαυμένος ἄνθραξ. Θυμαμόργας, ὁ νότος ἐρετριεῖς. Θυμαρέα ἄλοχον λέγει ὅμηρος, ἣν ἐκ θυμοῦ φιλέομεν. ὡς γλαυκῶπιν εἰπεῖν θυμαρέα. ἢ γυναῖκα ἀρέσκουσαν τῷ θυμῷ. καὶ γὰρ φιλοξενίας ῥηματικὴ λέξις. καὶ τὸ ἀρέσαι. ὃ καὶ ἀρέσασθαι λέγεται. ὅθεν ὁ θυμήρης σύγκειται. ζητητέον δὲ περὶ τοῦ τόνου. μὴ ποτε ὀφείλει προπαροξύνεσθαι τὸ θυμαρέα. ἐπειδὴ γὰρ εὕρηται τὸ θυμῆρες βαρύτονον. ὡς τὸ θυμῆρες κεράσασα. βαρύνεται οὖν ἴσως καὶ ὁ θυμήρης ἀναλόγως, καὶ ἡ θυμήρης. ἀκολούθως δὲ καὶ ἡ θυμηρής. Θυμαρὶς, εὐάρεστον, εὐχαρι. Θυμαρθεῖν, καθυμοῦν. ἐδύ. Θύματα καὶ θυμιάματα, ἀπαρχάς. θυσίας. ἀριστοφάνης καὶ θύματα, σφάγια. ἱερεῖα. ἔργα.

Θυμάτιον,

γογγυσμός. Θρίνακες, τὰ πτύα· ἐργαλεῖον ᾧ ἀποχωρίζουσι τῶν σπερμάτων τὰ ἄχυρα· πτύοις δὲ ἐν ταῖς ἅλωσι πρὸς τὸν ἄνεμον ἐπαίρουσι δὲ τὰ ἄχυρα, ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἀπωθοῦνται· καὶ καθαρεύουσι τὸν πυρὸν καὶ τὰς κριθάς· ἢ ἀπό τινων φυτῶν ἀνέμματα τινά. Θρινακία, ἱερὰ ἡλίου ἡ νῦν σικελία· τρία ἄκρα ἔχουσα λιλύβαιον πάχυνον πελωριάδα· ἐν ᾗ φασὶ τὰς ἡλίου βοῦς εἶναι. Θρινακίαν τιμαῖός φησι καλεῖσθαι τὴν σικελίαν ὅτι τρεῖς ἄκρας ἔχει· οἱ δὲ ἱστορικοί, θρίνακόν φασιν ἄρξαι τῆς σικελίας. Θρίναξ, τὸ τοῦ σίτου πτύον ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντωτόν· ἢ παλιουροφόρου χεῖρα θέρεις θρίνακα· ἢ τρίαινα· καὶ θρίναξ, ἡ σικελία. Θρινία, ἄμπελος ἐν κρήτῃ. Θρίξ, τὴν τρίχα δηλοῖ παρὰ τοῖς ἱπποκράτει· καὶ θρὶξ ὁ σκώληξ· ὃς ἐγγίζει τοῖς ξύλοις, γὰρ θριπσὶ βεβρωμένοις διὰ τὸ αὐτὰ γλυκέα τινὰ εἶναι. Θριοβόλοι, αἱ ἀπὸ ψήφου μάντεις. Θρῖον κυρίως, τὸ τῆς συκῆς φύλλον παρὰ τὸ εἰς τρία διεσχισμένον εἶναι, τρῖον καὶ θρῖον· ἀπ᾽ αὐτοῦ δὲ καὶ θριαμβος· οἱ γὰρ παλαιοί, πρὸ τῶν πυλῶν ἐποίουν τῆς φύλλα συκῆς ἐκρέμων τῇ πομπῇ, καὶ ἐβόων ὦ θρῖον, σκεύασμά τι μετ᾽ ἐγκεφάλου γινόμενον. Ἄλλως· Θρῖον παρ᾽ ἀχαιοῖς, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἐπεὶ δὴ φύλλον τὰ τιμάχη βαλλόμενα βαστάζονται· σαπροῦ δέ, ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ· καὶ μὴ νέου· σκεύασμα δέ τι παρὰ ἀθηναίοις τὸ θρῖον· ὃ παραλαμβάνει ᾠὸν στέαρ, καὶ ἐρίφειον καὶ σεμίδαλιν καὶ γάλα· καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον, ἥδιστον ἀποτελεῖ βρῶμα· οὕτω δίδυμος· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρῖον, ἐγκέφαλος μετὰ ᾠοῦ καὶ τυροῦ καθεψόμενος, καὶ ἑλιττόμενος ἐν φύλλῳ συκῆς καὶ ὀπτώμενος. Θρίοις λέγει ἀριστοφάνης, αἳ ἔχαρι κάλα οἷς ἐκφόροις καλοῦσιν ἀπαῦται, ὅταν ἐκδιδῷ τὸ σπεῦμα, πρώτοις ἐκ τριβῆς καλοῦσιν. Θριοῖς, δῆμος φυλῆς οἰνηΐδος. Θριπήδεστα, βεβρωμένα γὰρ θριπσίν, ἢ σκώληκι ἐπεὶ δὴ εἰς τρία διέσχισται. Θριπήδεστον, ὑπερίδης τὴν ἑλλάδα εἶπεν, ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην ἀπὸ τῶν γὰρ θριπῶν καταδεδηλωμένων ξύλον. Θριπόβρωτος, ἀλάκωνες σφραγῖσιν ἐχρῶντο· ξύλοις γὰρ σεσηπόσι βεβρωμένοις, καθὸ σημαινομένοις ὅ τι βούλονται· φιλοστέφανος δέ φησι πρῶτον ἡρακλέα χρήσασθαι. Θρίσκον, τὸν θρᾶκα. Θρίσσα, εἶδος ἰχθύος, ι. Θριάζειν, τὸ καθὸ ψυχὴν ἐξίστασθαι ἢ τὸ μαίνεσθαι λέγουσιν ἴωνες. Θριττόν, ἀνδρεῖον· θρασύ· ἔστι δὲ ἀμετάφραστον. Θριχοῖς, φραγμοῖς. Θρίψ, ἀλίσχος· φειδωλός. Θριώ, λίγος· ἔστι τὸ ἀπόλλωνος καὶ ἡ σύντροφος αὐτοῦ. Θρίαζε, εἰς θριάσιον πεδίον. Θρόδακα, θρίδακα· κύπριοι. Θροεῖ, αἰτιατικῇ ἐκπλήττει· φρικτικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ λέγει. Θροεῖσθαι, ταράσσεσθαι. Θροεῖ, λαλεῖ· ψοφεῖ· θορυβεῖ· ἠχεῖ· ἐκπλήττεται. Θροέω θροῶ τὸ λέγω, εὐριπίδης τίνα θροεῖς αὐδὴν πότνια. Θρεωθεῖ, τις θορυβηθεὶς τις. Θρόμβος, πῆγμα αἵματος· ἢ ὑψηλὸς τόπος. Θρόνα κυρίως, τὰ ἐκ θηρίων ἢ τὰ ἐκ γῆς ἀναθορόντα ὀνήσιμα φάρμακα· ἐνίοτε καθὸ μεταφορικῶς θρόνα, ἤγουν φάρμακα λέγει ὁ ποιητής τὰ βεβαμμένα λίνα· ἢ ἔρια· ἐπεὶ καὶ φαρμακεῖς, τὰ βαφεῖα ἐκαλοῦντο· καὶ φαρμάσσειν τὸ βάπτειν ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὥστε ὁμωνυμεῖ τοῖς ἐνεργητικοῖς ποιοῦσι θρόνοις, ἤγουν βοτανώδεσι φαρμάκοις· τὰ τὰ ἔχοντα τὴν βαφὴν ἔρια· ἢ ὡς εἰπεῖν θρονωμένα· ἤτοι φαρμακευόμενα. Ἰστέον δὲ ὅτι καθὸ πολυωνυμίας λόγον, τὰ θρόνα φάρμακα καὶ κάλλη ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς· φησὶ γοῦν παυσανίας, κάλλη ἄνθη· βάμματα· ὅθεν καὶ καλλύνειν τὸ κοσμεῖν, καὶ σαροῦν ἴσως δὲ ἐκ τούτου καὶ κάλλεα παρὰ τῷ κωμικῷ· αἱ πώγωνες τῶν ἀλεκτρυόνων· ἢ τὰ ἐν τῇ αὐτῶν δὲ οὐρᾷ πτερά καθὸ αὔλιον διονύσιον· ἐν δὲ καὶ ὁ καλάινος χιτών, ὁ τι ὑδατηρὸς ὀνομάζεται. Θρόνιον, πόλις ἐστὶ τῆς λοκρίδος. Θρονίτης, πρώτιστος. Θρόνοι, δυνάμεις ἅγιαι ἀχώριστοι θεοῦ. Θρόνος, τὸ πρᾶγμα καὶ τὸν ἱερὸν δίφρον καὶ ἐκπεποικιλμένον. Θρόνος, ἀνάκλιτος δίφρος. Θρόνωσις, καθὸ ἀρχὴ περὶ τοῖς μυουμένοις. Θρόον, σκληρὰν φωνὴν· λαλιάν. Θρόος, ἐκ τοῦ θρέω ῥήματος· ἤγουν σὺν θορύβῳ βοῶ ἢ λαλῶ· ἀφ᾽ οὗ τὸ θρεόμενος· ἢ θρεομένη σαυτῇ κακά· ἐκ δὲ τοῦ θρόος, συναιρεῖται ὁ θροῦς· ἐξ αὐτοῦ δὲ ὁ ἄθροος· καὶ ὁ ἄθρους. Θροῦς, θόρυβος· ἄσημος λαλιά· ταραχή· φθόγγος· ψόφος, ἢ τι θραυσμένη φωνή. Θροῶ, τὸ θορυβῶ· θρόησις, ἡ θορύβησις. Θρυαλλεῖ, λαλεῖ· κινεῖ. Θρυαλλίδαι, ἀπὸ τῆς θρύου τὸ παλαιὸν τὰ ἐλλύχνια· τὰ γὰρ παχέα ἐλλύχνια, πολὺ ἔλαιον δαπανῶσι. Θρυαλλίζω, ψιθυρίζω. Θρυαλλίς, τὸ περικείμενον τοῦ ἐλλυχνίου· ἔστι δὲ καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἁρμόζουσα· ἀπὸ τοῦ θέρω καὶ τὸ ἀπὸ θεραλλίς· καὶ ὑπερβιβασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ, θρυαλλίς. Θρυγανᾶ, κνᾶται· ξύει. Θρυγονᾶ, ἡσύχως κνῶσα. Θρυέσσα, ἀπὸ τῆς θρύου πόλεως. Θρυΐνη, ψίαθος· καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα αὐλοῦ, καὶ θρυΐνη πλεκτὰ ψιάθου· καὶ θρυλλούμενοι. Θρυλλεῖ, παρὰ αὐτῷ ὀχλεῖ. Θρύλλημα, ἄσημοι φωναί. Θρυλλίζεσθαι, πλεῖόν τι κακὸν δηλοῖ τοῦ θρύπτεσθαι ὄνομα ποιητικὸν δέ, καθάπερ καὶ τὸ θραύεσθαι ἐξ αὐτοῦ δὲ παρὰ λυκόφρονι τὸ θρύλλιγμα· ἴσως δὲ προσήρχεται τοῦ θρυλλίζειν τὸ θρυλλῶ· ἐξ οὗ ὁ καθὸ φήμαι καὶ ὄχλοι θρύλλος· ἴσως δὲ ἡ πλείων χρῆσις, δι᾽ ἑνὸς λ ἀεὶ προφέρειν. Θρυλλίχθη δὲ μετωποτ, ἰλιάδος ψ· ἐθραύσθη· συνετρίβη· ἐκλάσθη· ἀπὸ τοῦ ἐθραυλίχθη καθὸ ἀποβολὴν τοῦ α, παθητικὸς ἀόριστος ἐστί. Θρύλλος, ψιθυρισμός· ὁμιλία μὴ φανερῶς γινομένη· ἢ γὰρ τῶν βαρβάρων ἐγχείρησις, θρύλλον οὐκ ἐπιτρίψει ἡμῖν. Θρυλοῦντες, ἀπὸ τοῦ θροῦς ἢ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω· ὡσεὶ θροελοῦντες· τουτέστι θόρυβον ἐγείροντες· καὶ ἄλλο θρυλοῦντες, ἐνοχλοῦντες· θορυβοῦντες. Θρύλλω, τὸ διαφημίζω· ἄδω· φημίζω· θρυλλοῦσιν, ἀντὶ τοῦ ᾄδουσι· τὸ ᾄδειν, ἐνίοτε τὸ φημίζειν. Θρυματίς, ἡ ὑφ᾽ ἡμῶν ἐν θρυματίς. Θρυμίς, ἰχθύς ποιός. Θρύμματα, κλάσματα ἄρτου. Θρυμμάτεται, ὑποφαίνεται. Θρύον, εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσις. Θρύον, πόλις ἤλιδος· ἡ καὶ θρυόεσσα· τοῦ θρύου τὸ ἐθνικὸν θρυΐτης· τῆς δὲ θρυοέσσης θρυοέντιος· ἢ θρυούντιος· ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησί, θρύον πόλις μεσσηνίας ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων θρύων· ὁμωνύμως τῷ φυτῷ λεγομένη· ἔτι δὲ καὶ παρωνύμως θρυόεις· καὶ θρυόεσσα· ἀλφειοῦ δὲ πόρος τὸ θρύον· διότι ὡς ὁ γεωγράφος φησίν, ἐνταῦθα πεζῇ περατὸς ὁ ἀλφειός· ἢ θρύον, εἶδος βοτάνης· καὶ ἐξ αὐτοῦ πόλις. Θρυόνιον, πόλις λοκρίδος· ἢ θρόνιον. Θρύπτακον, κλάσμα ἀρτυνθέντος. Θρύπτειν, τὸ εἰς λεπτὰ τέμνειν· ὅθεν ἡ τρυφή. Θρύπτεται, χαυνοῦται μαλακίζεται· ἢ βλακεύεται ἢ ἀνακλᾶται. Θρυπτικῶς, βλακικῶς· χαύνως· μαλακῶς. Θρύπτομαι, τὸ καλλωπίζομαι· τὸ ἀκκίζομαι· καὶ μαλακίζομαι· ἢ βλακεύομαι· καὶ χαυνοῦμαι· ἢ ἀναγκλῶμαι ὅθεν ἡ τρυφή. Θρύπτω, τὸ τρίβω· ἢ εἰς λεπτὰ τέμνω· διαφθείρω· θρύπτομαι δέ, τὸ ἀκκίζομαι.

τε ξίφεσι, καὶ παγίς, κατὰ τὸ δίκης ἔπαισεν ἄδυτον βάθρον. ἀλλὰ καὶ θύρας ἐπίπασσον· καὶ ῥόπαλον δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ ῥέ-
πειν· ὅθεν καὶ ἡ καλαύροψ. Θρεπτήρια ποιητικῶς, τὰ διδόμενα τοῖς τροφεῦσι, χάριν τῆς τροφῆς· ἤγουν τὰ τροφεῖα.
Θρεπτική, θρεπτική. Θρεσκή, ἁγνή· πάντα ἀναλαβουμένη. Θρεσκός, περιττός· δεισιδαίμων. Θρέττειν, τὸ ἀνδρεῖον
ἢ θρασύ. Θρεττανελό, τῆς λύρας ἀπήχημα παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· οἱ δὲ λέγοντες τὸ θρεττανελὸ κύκλωπα. ἴσον τῷ
ᾄδοντα τὸ θρεττανελό· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ λῦ μεγεθύνοντες, ἀμαθεῖς. τοῦτο δὲ ἐκ κύκλωπος φιλοξένου ἐστὶ· τὸ γὰρ ποίημα
γὰρ οὕτως τὸν κύκλωπα κιθαρίζοντα. ἄλλως τε καὶ τὸ μέτρον συστέλλειν θέλει, τὴν λῦ συλλαβήν. διασύρει δὲ ἀριστοφά-
νης φιλόξενον τὸν τραγικόν, ὅς εἰσήγαγε κιθαρίζοντα τὸν πολύφημον· τὸ δὲ θρεττανελό, μέλος καὶ κροῦμά ποιόν ἐστιν·
ἐκ τοῦ κύκλωπος φιλοξένου ἐστὶ θρεττανελό. ἡ γὰρ κιθάρα κρουομένη τοιοῦτο μέλος ποιεῖ θρεττανελό, θρεττανελό. ἄλλως.
φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγῳδοδιδάσκαλον διασύρει ὃς ἔγραψε τὸν ἔρωτα τοῦ κύκλωπος, τὸν ἐπὶ γαλατείᾳ.
εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενος ἐν τῷ συγγράμματι, τοῦτό φησι τὸ ῥῆμα θρεττανελό. Θρέττε βαρβαρισί, ἀντὶ τοῦ
θαρρεῖν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται. παρὰ τὸ θρασὺ καὶ ἀνδρεῖον. Θρεφθῆναι, τραφῆναι παιδευθῆναι. Θρέψας, ἀντὶ
τοῦ πήξας λαμβάνεται ὅθεν ἡ τροφαλὶς τυροῦ· καὶ τρόφι κῦμα· καὶ τροφεῖον ἢ τροφεῖον, τὸ καὶ πηγνύον. ὁ ἄνεμος δηλα-
δὴ ἀναστήσας, οἱονεὶ ἐπήξε. τριχῶς δέ φασι τὸ θρέψαι· δηλοῖ γὰρ τὸ τροφὴν δοῦναι· καὶ τὸ αὐξῆσαι· καὶ τρίτον τὸ πῆξαι.
Θρέψας, τὸ πήξας· ὡς τό, ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος· καὶ τροφαλίς, ἔνθα τὸ πῆγμα τοῦ γάλακτος, ἢ τεθραμ-
μένον ἔνθα ἡ τρέφεται τὸ περιττεύμενον· σημαίνει καὶ τὸ σύνηθες. Τὴν μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσα. Διὰ τί τρέφω
θρέψω, καὶ τρέχω θρέξω, καὶ ἔχω ἕξω· οὐ συνάρχεται τῷ ἐνεστῶτι; ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχω ψιλοῦται· τὸ δὲ ἕξω δασύνεται· τὰ
δὲ λοιπά, ὅτι ἰωνικά, ἔτρεψαν τὸ ψιλὸν τ, εἰς τὸ δασὺ θ· οἱ γὰρ ἴωνες ἔθος ἔχουσι τὰ παρ' ἡμῖν ψιλούμενα εἰς δασὺ
τρέπειν· τὴν γὰρ κύθραν, χύτραν λέγουσιν· ἔστι δὲ καὶ ἄλλως εἰπεῖν· ὅτι θρέφω· καὶ θρέχω ὤφειλεν εἶναι· ἵνα συνάρξη-
ται τῷ μέλλοντι· ἀλλ' ἐπρόσεχεν ἀλλὰ τῶν ἐναντιοῦται ὡς δεῖ τὸν φιλόπονον, ἐν τῷ τοῦ γεωργίου τοῦ χοιροβοσκοῦ ῥήματι
κατὰ ζητεῖν. Θρηνεῖ, πενθεῖ· ὀλολύζει· ὀλοφύρεται. Θρινακία, ἡ σικελία. Θρήϊκες, οἱ θρᾷκες· καὶ θρηϊκία. Θρό-
κηθεν, ἀπὸ θρᾴκης· θρήκηθεν ἄκτον. Θρῆνος ἐστὶ κατὰ τὴν γραφήν, λόγος ἀπαγγέλων τὴν παλαιὰν εὐδαιμονίαν, καὶ
τὴν συμβᾶσαν συμφοράν, τίς ἐστι· τίς τε γέγονεν· ὡς ὁ θρηνῶν τὸν ἄρχοντα τύρου· προσκαλεῖ δὲ τὸ μέλος ἐπὶ συμπάθειαν
καὶ οἶκτον τοὺς ἀκούοντας· εἴρηται δὲ θρῆνος παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν, θραῦος, καὶ θρῆνος· ἢ παρὰ τὸ θέρειν ὅ ἐστι καίειν τὸν νοῦν·
ἢ παρὰ τὸ θρηνεῖς καὶ αὐτὰ τὰ τιμώμενα βοὰν εἶναι· διαφέρει δὲ ἐπικηδείου· ὅτι τὸ μὲν ἐπικήδειον, παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος ἐπὶ τοῦ
σώματος προκειμένου· ὁ δὲ θρῆνος λέγεται, οὐ περιγραφόμενος χρόνῳ. Θρῆνος, παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν θραῦος· καὶ θρῆ-
νος· ἢ παρὰ τὸ θέρειν, ὅ ἐστι καίειν τὸν νοῦν· καὶ θρῆνος γόος. Θρῆνυς, τὸ ὑποπόδιον καλοῦσιν· ἐκ τοῦ θεῖν καὶ τὸν θρόνον ὀνο-
μάσαι· τοῦ θρήσασθαι χάριν ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καθέζεσθαι λέγουσι· καὶ θρῆνυν ἀρσενικῶς λέγει ὅμηρος· ἢ ἡ τὴν καθέδραν
τοῦ κυβερνήτου ἢ τὴν τῶν κωπηλατῶν, ἣν καὶ αὐτὴν ἀττικοὶ θρανίον καλοῦσιν· ὅθεν καὶ θρανῖτας κωπηλάτας. Θρῆ-
νυς, ὁ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῶν καθημένων, κατὰ ἀθηναίους ἀπὸ τοῦ θρῆσαι γίνεται, ὅ ἐστι καθίσαι· ἔοικε δὲ παρὰ τὴν θρῆνυν λέγε-
σθαι· παρωνύμως ἡ τὸ ναυτικὸν θρᾶνος· καὶ θρανίον· ὅθεν ὁ θρανίτης, καὶ κατὰ συνθρανίτιδες, αἱ τῶν θρανιτῶν· γίνεται
δὲ θρῆνυς, ἀπὸ τοῦ θρῆσαι ὅ ἐστι καθίσαι· τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ θορεῖν αὐτὰ ἄδυτου, τοῖς ποσὶ δηλονότι. Θρηνῶ, καὶ κλαίω· καὶ
ὀλοφύρομαί σε τῆς συμφορᾶς· νοεῖται ἕνεκα· καὶ θρηνῶ, γοῶ· κλαίω· καὶ κλάω· δακρύω· κωκύω· μινύρομαι· μύρομαι· ὀδύ-
ρομαι· οἰμώζω· οἰμώττω· ὀλολύζω· ὀλοφύρομαι, καὶ ἀπολοφύρομαι ἀττικῶς. Θρηνῳδία, ὁ κλαυθμός. Θρῆς, ὁ μίονος.
Θρησκεία, ἡ λατρεία· ἢ ζῆλος· σέβασμα. Θρησκεύει, θεοσεβεῖ· ὑπηρετεῖ· τοὺς θεοὺς σέβεται θεραπεύει. Θρησκός,
ὁ ἐπίδοξος· ἀνήλης. Θρησκία ἐστί, δαιμόνων σέβας· εὐσέβεια δὲ πρὸς κίνησις τῆς ἁγίας τριάδος. Θρήσκω, νοῶ.
Θρησσόμενος, θερισσόμενος· θερμαινόμενος. Θρῇσσα, ἡ θρᾳκικὴ γυνή. Θρήπανον, τῆς ἁμάξης ἐφ' ᾧ τὰ ἀγώγιμα ἐπι-
τίθεται. Θρῖα, τὰ φύλλα τῆς συκῆς· καὶ θρῖον ἐστὶ σκεύασμά τι παρ' ἀθηναίοις, ὃ περιλαμβάνει ὕειον στέαρ καὶ ἔρι-
φον καὶ σεμίδαλιν καὶ γάλα, καὶ λεκυθώδεις ὠμὸν πρὸς τὸ πήγνυσθαι, καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον, ἢ
δυστὸν ἀποτελεῖ βρῶμα· οὕτω δίδυμος· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρῖον· ἐγκέφαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ, σκευα-
ζόμενος· καὶ ἑλισσόμενος ἐν φύλλοις συκῆς· καὶ ὁ ἐπίμικτος, ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τά τινα μάχη βαλλόμενα, βαστάζονται·
καὶ ἄλλα πολλά. Θριάζειν, τὸ φυλλολογεῖν· ἐνθουσιᾶν· ἐνθουσιάζειν· εὐριπίδης. Θριαί, αἱ μαντικαὶ ψῆφοι· πολλαὶ
θριοβόλοι· πυρρὰ δὲ τιμῶντες ἄνδρες· οἱονεὶ τρίαι οὖσαι· τρεῖς γάρ εἰσι τὸν ἀριθμόν· ἡ θεαὶ νύμφαι. Θριαλλίς, ἐσχά-
ρα· λύχνος· ἀκτίς· ἡ τῶν φυομένων τι, ἐξ οὗ ἐλλύχνια γίνεται· ἢ σύνδεσμον ἐκβοτάνης· ἤγουν τὸ ἐλλύχνιον. Θρίαμβοι,
πρόσοδοι· θρυασμός· φανή. Θριαμβεύσας, δημοσιεύσας· πομπεύσας. Θριαμβεύοντι, φανεροῦντι· καταδήλον ποιοῦντι.
Θρίαμβος, ἡ ἐπίδειξις· ἡ πομπή, καὶ τὸ σεμνύνεσθαι, ἐν τισι πόλεσι. Θριαμβεῦσαι, θορυβῆσαι· βοῆσαι. Θριάσιαι,
πύλαι· οὕτω καλοῦνται ἀθήνησιν. Θριάσιον, πεδίον. Θριάπον, ἀπαλωτέρα τροφή. Θριγκίον, περίφραγμα.
Θριγκός, ἤγουν ἡ τῶν τριχῶν κόμη· ἡ στεφάνη· ἡ στεφάνωσις. παρὰ τὴν τρίχα γίνεται τριχός· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ν, πρὸς
τὴν καλλιφωνίαν, καὶ διαφορὰν τῆς τριχός, γίνεται τριγχός· ἀνατρέπεται δὲ τῶν ἀφώνων εἰς τὰ ἀντίστοιχα τούτοις, γίνεται
θριγκός· ἤγουν φραγμὸς ὑποκείμενος, καὶ οἱονεὶ τριχῶν δίκην κοσμῶν· ἔχει δὲ ἡ λέξις καὶ ἀναδρομὴν φυσικῆς τῆς τρι-
χὸς· εἰς εὐθεῖαν τὴν ὁ τριχός· ἐξ οὗ ὁ θριγκός. Θριγκῶσαι, ἢ στεφανῶσαι καὶ οἷον τρίχα τινὰ ἐπιθεῖναι οἰκοδομήμασιν,
ἢ ἢ ἄλλως φραγμοῖς κόσμου, ἢ ἀσφαλείας χάριν· ἀπὸ τῆς τριχὸς γὰρ ὁ θριγκός, κατὰ ἀντιστοιχίαν συμφώνων. Θρίδακα,
θρύδρος ἰάζουν· ἡμεῖς δέ, θριδακίνην ὡς ἀττικοί· φρύνιχος. Θριδακίνη, τὸ ματούλιον λέγεται καὶ θρίδαξ. Θρίδα-
κας ἐσθίειν, σωμάτων δηλαδὴ νόσον· τῶν θριδάκων τὰ φύλλα, φυλλεῖα λέγονται. Θρίδαξ, θρίδακος· θριδακίνη· εἶδος
μάζης· καὶ λαχάνου· τινὲς ἀπὸ τῶν τριῶν φύλλων· τρίφυλλος γὰρ κατ' ἀρχὰς ὡς καὶ θρίναξ· τινὲς δὲ ὅτι τρίζει διὰ-
κτομένη· ἢ ὅτι τῷ θέρει γίνεται, θεριδακίνη τίς· τὸ ματούλιον. Θριήλαι, ἱερεῖς. Θριῆσαι, καθαρίσαι. Θριμμός,

φι. καὶ θούριος αἴας, καὶ θούριος ἄρης. Θοῦρις, ὁ ἀσπὶς παρὰ τὸ θύειν, θύρις καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο θοῦρις. Θούριον, ἐνεργόν. Θοῦρος, ὁρμητικός. πολεμικώτατος. οἱονεὶ θοὸς ὁρούων. ἢ παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, γίνεται θόρος καὶ θοῦρος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τοῦ πυρὸς ὁρμῆς. καὶ θορεῖν τὸ πηδᾶν. Θοῦχανα, ἢ θόχανα, ἄρταμα γυς ταινίτης. Θοωθεὶς, παραθείς. θηχθείς. παροξυνθείς. ὀξυνθείς. Θόωκα, αἱ θρόνοι. Θόωκος, συνέδριον. ὥσπερ φὰς φόως κατὰ πλεονασμὸν, οὕτω καὶ θῶκος θόωκος. Θόωσα, φόρκυνος θυγάτηρ, μήτηρ κύκλωπος. Θοῶσαι, ὀξῦναι. λαμπρῦναι. ποιῆσαι. πυρῶσαι.

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Θρανιά, ἀφροδίτη. Θρᾶξ, ὁ θρᾷξ. Θρακτικὸν, τραχύν. Θραμβὸς, καπυρόν. Θραμὶς, κριός. Θρανεύσεται, ἐκταθήσεται. θρανίος γὰρ τὸ ὑποπόδιον ὅπου τὰ δέρματα ἐκτίνεται. ἀριστοφάνης. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται. Θρανύεται, συντρίβεται. Θρανίτιδες, κῶπαι θρανιτῶν. Θρανίδιον, εἶδος δίφρου. Θρανίῳ, θράνοις καὶ θρανία, τὰ δίφρια καὶ ὑποπόδια ἔλεγον. καὶ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ θρῆνυς, ἐφ᾽ ᾧ ναῦται ἀπαγχόμενοι αὐτοῖσιν ἑαυτοὺς ἀπολακτίζοντες. ἀριστοφάνης. ἢ θρανίου, δίφρου. θρανός. ὑποπόδιον. ὃ καὶ θρανίδιον λέγεται. θρανῖται γὰρ, καὶ κλᾶται. Θρανίτης, ὁ πρὸς τὴν πρύμναν καθήμενος. ζυγίτης, ὁ μέσος. θαλάμιος, ὁ πρὸς τῇ πρώρᾳ. καὶ θρανίτης λεὼς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὁ ναυτικός. ἐν ἱππεῦσι δὲ τὸ ναῦ εἶπε. τῶν γὰρ ἐρετῶν οἱ μὲν ἀνωτέρω θρανῖται λέγονται. οἱ δὲ μέσοι, ζυγῖται. οἱ δὲ κάτω, θαλάμιοι. Θρασογράφοις, τοῖς εὐπρεπέσι τειχογράφοις. Θρανίον, τὸ ἀφοδευτικὸν θρόνον. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Θρανός, ὑποπόδιον. ὃ καὶ θρῆνυς. ἴσως παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ναὸς θρανός. ἔνθεν καὶ θρανίτης, ὑποκοριστικῶς ὡς πολίχνης. ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ θορεῖν αὐτῷ, ἢ παρὰ τὸ θρῆσαι ὅ ἐστι καθίσαι. Θρανίτιδες, κῶπαι αἷς οἱ θρανῖται χρῶνται ἐν ταῖς καταφράκτοις ναυσί. Θρανίον, δίφρον. Θρᾶξαι, ταράξαι. λυπῆσαι. εὐριπίδης ὀρέστῃ. Θρᾷξ. θρᾷσσα. κίλιξ, κίλισσα. λίβυς, λίβυσσα. μάγνης, μάγνησσα. κρὴς, κρῆσσα. καὶ πάντα τὰ ὅμοια. Θράττειν, ταράττειν. ἐνοχλεῖν. νύσσειν. κινεῖν. ἀνυποπτεύεσθαι. ὑφορᾶσθαι. Θρασεῖαι, ὀξεῖαι. Θρασείας, τολμηρᾶς. Θράσιον, τόπος. Θρασκίας, ὁ ἄνεμος. Θράσκειν, ἀναμιμνήσκειν. Θράσος, δύναμιν. ἀλαζονεία. φρύαγμα. ὀξύτης. μάχη. καὶ θράσος ἔλαβον οἱ ἄνθρωποι, ἢ θράσος ἔλαβε τοὺς ἀνθρώπους. Θράσσεται, νύσσεται κεντᾶται. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Θρασύβουλος, ἐραστὴς ὢν τῆς δημοκρατίας, καταλαβὼν φυλὴν τῆς ἀττικῆς μετά τινων ἄλλων, κατέλυσε τὴν τῶν τριάκοντα τυραννίδα. Ἄλλως. Θρασύβουλος. οὗτος αὐθάδης. καὶ δωροδόκος. ὑπὸ ὀλίγας τοῦ δήμου. ἐβούλετο δι᾽ αὐτοῦ πάντα πράττεσθαι. ὃς βουλόμενος καταλῦσαι τοὺς τριάκοντα καταλαβὼν φυλὴν τόπον τινά, κἀκεῖσε συμμάχους λαβὼν, κατέλυσε. καὶ ἐπεὶ ἀλαζονικὸν ἐφθέγξατο, ἤκουσε μὴ μνησικακῆσαι, καὶ ἐλθεῖν τὰ ἐρημακόν. φυλὴ δὲ, δῆμος τῆς ἀττικῆς. καὶ οἱ ἐνακοῦντες φυλάσιοι. τὸ δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἐκ σοῦ φυλὴν κατέλαβες, ἀντὶ τοῦ εἰσεποίησας εἰς μέσας γείτονας. φυλὴ γὰρ τόπος οὕτω καλούμενος. Θρασυκάρδιος, αὐθάδης. τολμηρός. Θρασυμέμνονα, θρασὺν κατὰ τὸ μένος. γενναῖον. εὔτολμον. τολμηρόν. ἀλαζόνα. τραχύν. σκληρόν. ἀπειθῆ. φλύαρον. ταραχώδη. ὑβριστήν. Θρασύνομαι κατὰ τοῦδε, καὶ θρασύνομαι τῷδε, ἀριστοφάνης. ἐφ᾽ ὅτῳ θρασύνεται. ἤγουν καυχᾶται. Θρασὺς, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, θέρσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ θερσύς. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς τὸ α καὶ καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν, θρασύς. οἱ γὰρ θρασεῖς, καὶ θερμοί. ἢ θρασὺς ἐν γλώσσῃ ἤγουν, κατὰ τὴν γλῶτταν. ἤτοι θρασυλόγος. Θρασυστομεῖν, τὸ θρασεῖς λόγους λέγειν. Θρασύνειν, τὸ ἀποτολμᾶν τι. θρασύνεσθαι. Θρασύτης ἐστὶν, ὑπερβολὴ θάρσους πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ. Θρασύχειρ, τολμηρός. Θρᾷττα, δούλη θρακική. Θράττειν, ταράσσειν. ἐνοχλεῖν. νύσσειν. κινεῖν. ἀνυποπτεύεσθαι. ὑφορᾶσθαι. τράττειν, καὶ θράττειν. Θράττης, ὁ λίθος ὑπὸ θρακῶν. Θράττομαι, συντρίβομαι. συγκόπτομαι. Θράττον, ὕποπτον. κόλουρον. Θραύειν, καὶ συντρίβειν, διαφέρει. ἔστι δὲ συντρίβειν κυρίως, τὸ εἰς χνοῦν λεπτύνειν. τέμνειν δὲ, ὡς δι᾽ ὀξέος τινὸς διαιρουμένου ἢ ξίφει ἢ ἐγχειριδίῳ, ἢ τοιούτῳ τινί. καὶ τὸ κόπτειν, ὡς διὰ τοῦ. ἔστι δὲ κόπτειν, καὶ τὸ κρούειν. ὡς ἐν τῷ τίς ἔσθ᾽ ὁ κόψας τὴν θύραν. Θραυλίζω, ἀποβολῇ τοῦ α, θρυλίζω. τὸ ψιθυρίζω. Θραυλοπίρας, πῦς ἐν ταῖς πέτραις ὄζος ἐπεξέχιον, θραυλοπίρας ἐκ τούτου κινήσαντες. Θραῦλον, κόλουρον, ὕποπτον. Θραῦρον, ῥάγανον. θραυόμενον. Θραύσει, θραύει. ἀμήσει. ἀπολεῖ. Θραῦσις, φθορά. θάνατος. ἡ πλῆξις. δαβίδ. καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. καὶ θραῦσις, ἀρρωστία. συντριβή. πληγή. θραύματα. νοσοποιήματα. Θραῦσμα, λύπη. πληγή. κατάπτωμα γῆς. καταστολή. παῦσμα. παῦσις. Θραυσθῆς, ἐκπέσῃς. Θραχθεὶς, ταραχθείς. Θρεῖν, θροεῖν. Θρεκτικώτερος, ὀξύτατος. Θρεκτοῖσι νόμοις, ἀντὶ τοῦ ταχέσι. σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. ἐν ... δὲ ἀφεκτοῖς. Θρεκτὸς, δρόμος. ταχύς. ἀπὸ τοῦ θρέξαι, καὶ δραμεῖν. Θρέμματα ποιητικῶς καὶ ἀθηναϊκῶς, τὰ βοσκήματα. ὅθεν καὶ πολυθρέμμων ἄνθρωπος, ὁ πολλὰ ζῷα ἔχων. θρέμμα κατὰ τοὺς ποιητὰς, ὁ ἀνατραφείς. ὦ θρέμμ᾽ ἀναιδές. Θρέξαντες, ἐλαφρῶς ἐπελθόντες. Θρέξας, πηδήσας. δραμών. καὶ θρέξασκον, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον καὶ ἐχόρευον. Θρέξασκον, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον. τρέχω. θρέξω. ἔθρεξα. καὶ ἰωνικῶς θρέξασκον. καὶ θρέξασκον, κυρία λέξις ἐν ποιήσει. πεζολόγων δὲ ῥήτωρ, ἐνεστῶτα μόνον εἰδὼς τοῦ τρέχω ἵσταται μέχρις αὐτοῦ μὴ προβαίνων εἰς μέλλοντα. χρώμενος δὲ ἀντ᾽ αὐτοῦ τῷ δραμοῦμαι καὶ τῇ κινήσει ἄλλου. Θρέξατο, ἐφυλάξατο. ἐσεβάσθη. Θρέξεις. κυρίως θρέξαι τὸ συμπῆξαι γάλα πρὸς τὸ τυροποιῆσαι λέγεται. παρὰ δὲ λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ πηδήσεις ἢ ἕξεις τίθεται. Θρεομένη, θρηνοῦσα. Θρεόμενοι, ὀλοφυρόμενοι. Θρέπτα, ἤγουν θρεπτήρια. ὅ ἐστι τροφεῖα. ὅμηρος. οὐδὲ τοκεῦσι θρέπτα φίλοις ἀπέδωκε. τοῦτο δὲ ἠθικῶς ὁ ποιητὴς παρεσημειώσατο. δηλῶν ὀφειλέτας ἡμᾶς εἶναι τοῦ ἀντιτρέφειν τοὺς γονεῖς. τὸ γὰρ ἀποδιδόναι, χρέους ἐστὶ κυρίως δηλωτικόν. Ἄλλως. Θρέπτα, τὰ τροφεῖα ἐκ τοῦ θρεπτήρια. κατὰ συγκοπὴν, ὡς λυτήρια. λύτρα. σωτήρια, σῶστρα. τοιούτου δέ τινος τύπου καὶ τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ βάκτρον καὶ τὸ ἔσοπτρον καὶ τὸ κάτοπτρον καὶ τὸ πλῆκτρον καὶ τὸ βλῆτρον καὶ τὸ μετὰ τοῦ σ ἀμφίβληστρον καὶ τὸ ξύστρον οὐ χῦσις καὶ παρ᾽ εὐριπίδῃ. ὃ δηλοῖ οὐ μόνον εἶδος

κὸν, τὸ θναθν τὸ θνάτῳ· καὶ τὸ ἀυχμηρὸν τὸ θνᾶναι· ἔστι γοῦν φοινικὸν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τεθνηκέναι, τὸ θναίω· χωρὶς ἴσως ὅτι τὸ θεῖν καλεῖσθαι καὶ τὸ τεθνάναι, καθὸ συγκοπτεῖται ἀπὸ τοῦ τεθνηκέναι· ὥσπερ καὶ τὸ ἑστάναι, ἀπὸ τοῦ ἑστηκέναι. Θνητὸς, οὐ πᾶν τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ τὸ ζῶον ὅ ποιεῖ ἔχει χωρισθῆναι δυνάμενον. Θνητὸς, ὁ φθαρτός.

ΤΟ Θ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο'.

Θοάζει, τρέχει· μαίνεται σκιρτᾷ· κτυπεῖ· σπεύδει· παρὰ τὸ ἐν κάθεται χορεύει· ὅθεν ἔδει ταῖς ταῖς πλέον τὰ περιφοβεῖται τὰ παρὰ τῶν θεοφορήτων. Θοάζετι, καθὸ διαλύσιν αὐτῇ τὸ θάσσειν ὁ θοὰς προκάθηνται· σοφοκλῆς, τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε. Θοαὶ νῆες· αἱ ταχεῖαι· ἢ ὥσπερ θοὸν βέλος τὸ ὀξὺ, οὕτω θοαὶ καὶ αὐταὶ ὡς ὀξεῖαι τὰ περὶ πρώρας ἵνα ταχὺ οὕτω τέμνουσαι τὸ ὕδωρ· καὶ θοαὶ νῆσοι, μεταληπτικῶς αἱ λεγόμεναι ὀξεῖαι· δῆλον δὲ ὅτι τὸ θοὸν καὶ ἐπὶ τοῦ ὀξέος τίθεται, ὅθεν καὶ θοῶσαι τὸ ἀποξῦσαι. Θόαις, αὐτὸ τοῦ θόαις αὐλεῖς λέγουσι. Θοαὶ πας· δύο τύποι εἰσὶ τῶν θηλυκῶν πατρωνυμικῶν· ὁ εἰς ας ἄνευ τελικῶς καὶ ὁ εἰς ις, ἄνευ τελικῶς· καὶ ταῦτα δὲ εἰς ας μεταβάλλει τὴν πλαταῖαν παρεντιθεμένου τοῦ ι· ἵνα μὴ εἴη κακόφωνα. Θόαζε, ἀπόλλων. Θοαὶ, ταχυτάτας, καὶ ὅμηρος· θοαὶ ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἢ θοαὶ, ὀξείας, ταχείας. Θόες, θόον· θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γινόμενα. Θοὸς, σημαίνει πέντε· τὸ μέγα· ἀεὶ θοῦς ἀφροσύναις, αὐτὶ τοῦ μεγάλως· καὶ θοῦ δ' ὑπεδίξατο γαῖα, αὐτὶ τοῦ μεγάλη· εἶτα διΐσχεται θοὸν τὸ ταχὺ, ἢ ὀξὺ ἢ ἰσχυρόν· καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῷ· ἰσχυρῶς· νῆας θοὰς, ταχείας· νῆσοι θοῇσιν, ὀξείαις· ὀξεῖαι γὰρ οὕτω καλοῦνται νῆσοι, περὶ τὴν κεφαλληνίαν. Θοὴ νὺξ, ἡ λέγει ὅμηρος, ἢ τὴν τῶν ζώων καθεκτικὴν ὡς αὐτὰ παύλας, ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τίθημι, ἢ τὴν ταχεῖαν ὡς ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω· ἢ ὅτι πολλάκις γὰρ τρὶς ὑπεσδίδει ἄρ' ὑπερχομένη, διὸ καὶ ταχυτέρα τῆς ἡμέρας εἶναι· ἢ μάλιστα φιλοσόφως τὴν κωνοειδῆ καὶ εἰς θοὸν ὅπερ ἐστὶν εἰς ὀξὺ λήγουσαν· ἐπεὶ γάρ φασιν, ὁ φωτίζων ἥλιος μείζων ἐστὶ τῆς φωτιζομένης γῆς, κωνοειδὴς γίνεται ἡ ἀπὸ τῆς σκιᾶς, ὅ ἐστιν ἡ νύξ· καθόλου γὰρ, εἰ τὸ φωτίζον μεῖζον τοῦ φωτιζομένου κωνοειδὴς ἀποτελεῖται σκιά· ὥσπερ ἐὰν αὐτὸ ἴσον καλαθοειδής· ἐὰν δὲ ἀμφότερα, κυλινδροειδής· ὁ δέ γε περὶ τῆς τοῦ θεοῦ, ἐπὶ ταχέως τίθεσι λέγων ὡς ἡ νὺξ σκιὰ τῆς γῆς οὖσα, ἰσοταχῶς κινεῖται τῷ ἡλίῳ διώκουσα, ὅτι καὶ διωκομένη· διὸ νύκτα θοὴν λέγει. Θοερὸς, ὁ ταραχώδης. Θοίνα, ζεῦγος ἡμιόνων. Θοιμάτιον, αὐτὶ τοῦ τὸ ἱμάτιον, ἀττικῶν ἐστὶ κατὰ συναλοιφήν. Θοίνη, εὐωχία· τροφὴ· καὶ τὸ βρῶμα· ἢ τράπεζα· ἢ θοίνη, τροφὴ· εὐωχία· παρὰ τὸ θέρεμα, ὅ ἐστι τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ὁ μέλλων, θέσω· θέμα, θοίνη· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ι, θοίνη· ὡς αἰκὼ αἰκόνη καὶ ἀγκάλη. Θοινατήριον, κατάβρωμα· τροφή. Θοινοῦμαι, τὸ εὐωχοῦμαι. Θοκὸς, ὄνομα πόλεως περὶ ἰωσίαν. Θολερὸς, ὁ ταραχώδης. Θολερὰς προβαίνειν, ἐπὶ τῶν ἀστάτως καὶ ταραχωδῶς προϊόντων, καὶ μὴ καθισταμένων καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἐχόντων. Θολερὸς, παρὰ τὸ θολὸν θολερός. Θολερόφρων, μέγα. Θολία, τὸ σκιάδιον ὅ ἐπὶ τοῦ μετώπου φορεῖται· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θόλου ἐοικέναι· οἱ δὲ ἀττικοί, τὸ σκιάδιον σκιρρὸν καλοῦσιν. Θολκαζεῖ, χαλινὰ γυναικεῖα. Θόλος, ἄχημα στρογγυλοειδές· ἀπὸ τοῦ θέειν· οὕτως ἀλέξανδρος· θολὸς δὲ, τὸ τῆς συνηθείας μέλαν· ἢ θόλος, ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ δ' ἄνακες, οἱ πρυτάνεις διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν στρογγύλον· ἢ τὸ θόλος, φασὶν ἄχημα κυκλοτερὲς ὡς ὁ τὰ καθ' ἕκαστην χρήσιμα τῶν σκευῶν τίθεται· ἢ ἄνευ πάνυ καὶ κρατῆρες· ἐκπώματα· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ θέειν ὅλον αἰωνεὶ· τὸ περιθεόμενον· κύριον τοῦ θόλου μέχρι τῆς αὐλῆς ἔρκους, ἐν οἴκοις ἀρχαίοις, περὶ ὃ αἱ φυλακαὶ δουλίδες αἱ παρθένοι ἀπῆλλον· ἐν δὲ ἀττικῷ λεξικῷ εὕρηται καὶ τοῦτο· θόλαι, στέγαι· ἱστ' ἀλέξης καμάραι θολία δὲ θηλυκῶς, πῖλος εἰς ὀξὺ ἀπολήγων· οἱ δὲ σκιάδιον. Θολοῦσα, σκοτοῦσα. Θολῶσις, ὁ ταραγμὸς. Θολῶσαι, ταράξαι· στεγάσαι· ταράξαι· σκοτίσαι. Θοσσία, ὀξεῖα. Θοὸν, τὸ ὀξὺ· θοαὶ ὀδόντες, τοὺς ὀξεῖς λέγουσι· καὶ θοὸν, αὐτὶ τοῦ θοὸς· ὄνομα αὐτὶ ἐπιρρήματος τίθεται. Θοὸς ὁ ταχύς, ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, ἐξ οὗ καὶ τὸ θηλυκὸν θοά. Θόρας, ὁ ἔμος τῆς ἀπὸ τοῦ χιτῶνος· καὶ θόρικος ὁ ἔμος τῆς ἀκαμαντίδος. Θοραῖας, τὸ ἔξω τάφιον. Θοράτης ὁ ἀπόλλων, παρὰ λάκωσι. Θόρβος, ζάλη· ταραχή. Θορεῖν, παρὰ τὸ ὁρμᾶν καὶ θορεῖν τις. Θορὴ, ἡ γονὴ τὸ σπέρμα. Θορεντίς, ὁ ζιρίας ἰχθύς. Θορή, ὁ ἀφροδισιακὸς. Θορικίος, ὄνομα κύριον. Θόρισμα, δῆλα ἐρισχύσι. Θορισθῆναι, μεθοδευθεὶς θορισχεῖται δὲ αὐτὶ τοῦ ὁρμᾶσθαι μέγα καὶ. Θορναξ, χωρίδιον ἢ ἱερὸν ἀπόλλωνος ἐν τῇ λακωνικῇ ἀπὸ θόρνακος καὶ θόρναξ ὁ ἀπόλλων. Θόρνυμι· θόρω τὸ πηδῶ· θόρνω· θορνύω· θόρνυμι. Θόρνυσθαι, λυγαῖ μίγνυσθαι· ὀχεύεσθαι· σπερμαίνειν. Θόρον, ὁ χυμὸς. Θοροσβάτης, ἀφροδισιαστὴς· ὀχεία. Θορὸς, ὁ θορὸς, ἡ ἔκθεσις τοῦ σπέρματος· ἀπὸ τοῦ θορῶ τὸ ὁρμῶ· ὁ μετὰ ὁρμῆς ἐκπεμπόμενος. Θορυβέω· θορυβοῦ· ἔπιτεν θορυβήσομαι δὲ, ἐπὶ παθητικῆς σημασίας οὐ θορυβηθήσομαι· ὅθεν θόρυβος, ἡ ταραχή. Θόρυβος, φόβος μετὰ φωνῆς καὶ πτοίας. Θόρυξις, ἡ ἀτοπία. Θοῦ, θὲς ἐπίστησον. Θουκυδίδου, τὶ πρὸς εἶπεν ἄθηναῖον ὁ ἱστοριογράφος· καὶ ὁ γνήσιος καὶ ὁ θετταλός· καὶ οὗτος ἄριστος ἐν ταῖς τυγχάνων· καὶ ὁ μελησίου υἱός, περικλεῖ ἀντιπολιτευσάμενος. Θουλκότατος, βαρύτατος. Θοῦρος, λόγος μόθος· ἱστίασις. Θουρὰ, ἡ ὀρεκτικῶς ἔχουσα· καὶ φερὲς· καὶ θουραί. Θουραίων, αὐδραίων θρασειῶν· ἰσχυρῶν. Θουρητος, λάγνον. Θούρην, βαίνην. Θουριταὶ, οἱ τῶν ζώων μίξεις. Θουρητρα, ὀχεῖα. Θουρίδες, νύμφαι· μοῦσαι· μακεδόνες. Θουρίδος, ἐνθουσιαστικῆς· ὁρμητικῆς· ἐκ θέρμου· θουρίδος μὲν ἀλκῆς. Θούρια ἐκλήθησαν, ἀπὸ κρήνης θουρίας· ὕστερον δὲ ἀπίας λέγεται δὲ θουρία, καὶ θούριον τὸ ἔθνικὸν ὁμωνύμως θούριοι καὶ θουρία καὶ καὶ θουρῖνος ὡς παυσανίας, ἀθηναῖοι αὐτὴν καλοῦσι. Θούριος, ὁρμητικὸν· καὶ ὄνομα ἔθνους ἡ θοῦρος καὶ θούριος ἐπὶ ἄρσενικοῦ· θοῦρος ἄρης ἔθευ ἤτοι, πηδητικός· ταχύς· πολεμικὸς ταπεινὸς· θούριος ἄρης ἴσασιν ἀρίστεις καὶ λακεδαιμονίων. Θουριομάντις λέγει ἀριστοφάνης, ὁ ἐκ τοῦ ἀπὸ θουρίδ μάντεις, ἀπὸ τοὺς εἰς θούριον πεμφθέντας, ἐπὶ τὸ κτίσαι αὐτήν· ἐπέμφθησαν δὲ ἄνδρες ι΄· ὧν καὶ λάμπωνος ὁ μάντις, ὃν ὀξεῖν τινὲς ἐκάλουν. Θούριον λῆμα, ὁρμητικὸν ταχύ· πηδητικὸν πολεμικὸν τὰ

μαστήριον περὶ Ἀθηναίων. Θησεῖον τρίψ, ὁ ἐν τοῖς Θησείοις διατρίψας. Θησεύς, καὶ Πειρίθους· ὁ μὲν ἔκδηλος, ὁ δὲ ἐκ προσηλύτου· οἷς ἔφαμιλλος ἐγένετο τὰ τῆς πράξεως· καὶ ὁ μὲν Θησεὺς τῆς Ἑλένης ἐρασθείς, ἔχει συμπράττοντα ἀλλὰ τὸν Πειρίθουν· ὁ δὲ Πειρίθους τὴν Περσεφόνην ἁρπάσαι βουληθείς, ἀναγκαίως εἶχε τὸν Θησέα ἑπόμενον, καὶ διὰ τοῦτο ταινά ρου εἰς ᾅδου κατηλθόντες, καὶ ἐπί τινος πέτρας καθεσθέντες, αὖθις ἀναστῆναι οὐ δεδύνηνται· Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, τὸν μὲν Θησέα ἀνέσωσεν, ὡς μὴ ἑκόντα κατελθόντα· τὸν δὲ Πειρίθουν εἴασεν, ἐπειδὴ προαιρέσει ἰδίᾳ κατῆλθε. Θήσεται, τρίψεται. Θῆσθαι, θάω θῶ, τὸ θηλάζω· θάομαι θῶμαι· θᾶται θᾶσθαι θῆσθαι καὶ θέσθαι, ὡς χρῆσθαι. Θῆσθαι, οὐ μόνον τὸ θηλάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀμέλγειν ἀμφότερα παρὰ τὴν θηλήν· τοῦ δὲ θάθειν τὸ θηλάζω, παράγωγα καὶ ὁ τίτθη καὶ ὁ τιθός καὶ τὰ θύτια. Θήσομαι, ὀρίσω· τρίψω· ἀναδείξω. Θησόμενον, αἰτούμενον. Θῆσσα, ἡ δούλη· Ἀθηναῖοι δὲ τὰς πενιχρὰς γυναῖκας, θήσσας λέγουσιν ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων· καὶ ὥσπερ παράκειται τὸ κρῆσσα, οὕτω καὶ τὸ θῆς θῆσσα. Θήσω, ἔσω· αἰτήσω· ἀνατιθήσω· τρίψω. Θητικά, βαρμασμά· ψαλτὸν ὄνομα. Θητεία, πενία· ἡ δουλεία. Θῆτες, οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύοντες. Θητεύειν, δουλεύειν· ἐπὶ μισθῷ ἐργάζεσθαι. Θητεῖον, ἡ θητεία, ἡ μισθοφορία· θητικὸν παρ' Ἀθηναίοις τὸ τέλος ὅπερ ἐτέλουν οἱ θῆτες· καὶ τὸ στράτευμα· ὅπερ ἀπὸ τῶν θητῶν ἐποίησαν. Θητικὸν πλῆθος, τὸ ἐπὶ μισθῷ δουλεῦον. Θητῶν, βωμόν. Θῆττα, ἡ ἐπίκληρος οὐκ ἔχουσα φερνήν, πενιχρὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγχιστέων προικιζομένη, κατὰ τὸν νόμον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν. Θητώνιον, πλῆθος τῶν μισθωτῶν· ἢ τὸ τοῖς μισθωτοῖς διδόμενον. Θὴψ, ὁ σκώληξ, καὶ κλίνεται θηπός.

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Θιαγόνες, ἄρτοι οὓς παρετίθεσαν τοῖς θεοῖς. Θιακχά, ἀθήνησι σκυθεῖ. Θιάλλαι, θῶμιγες. Θιάραφε, εὔστρε. Θιᾶσαι, χορεῦσαι. Θιασεῦσαι, ἐπαινέσαι προσενέγκαι. Θίασος, εὐωχία καὶ πλῆθος οὐ μόνον τὸ βακχικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐργατικόν· ὁ θίασος, χοροῦ σύστασις· ὁ σύλλογος· καὶ τὸ ψιλὸν πλῆθος· ἔστι δὲ ὅτι καὶ τὸ βακχικὸν ὁ ἑσμὸς γυναικῶν. Θιασῶται, ἄκαι ἐν αἷς αὐτοῖ ὄντες δειπνοῦσιν οἱ θίασοι. Θιασῶται, χορευταί. Θίασμος, εὐωχία· ἔστι δὲ ὅτι καὶ τὸ βακχεῖόν φασι· κυρίως δὲ τὸ πλῆθος θίασμος ἑσμὸς γυναικῶν. Θίβεις, γυναῖκές τινες. Θίβη, πλεκτόν τι κιβωτοειδὲς ἀγγεῖον ἐκ φύλλων πεπλεγμένον, ὡς κοφινοειδές. Θίβωνος, κιβωτὸς κύπριον. Θιβρόν, φιλόκοσμον, καὶ ἀρρενικὸν ὑπερήφανον· καταφιλῶ· καὶ θεασεῖσαι καὶ παρὰ μὲν τῷ Καλλιμάχῳ, τὴν ἐμπυρον καὶ καυστικήν· τινὲς δὲ χαλεπόν. Θιβρόν, τρυφερόν· καλόν· σεμνόν· ἁπαλόν. Θιγγάνειν, ἐγγίζειν, ἅπτεσθαι. Θίγειν, ψαῦσαι, ἅψασθαι, ἅπτεσθαι. Θιγμάτων, μασμάτων. Θίγον, ἀντὶ τοῦ θίγε λέγουσι δωριεῖς· τὰ γὰρ προστακτικὰ τὰ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἐκφερόμενα, διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσιν οἱ δωριεῖς. Θίγρος, ὄνομα κύριον. Θίγω, τὸ ψαύω· καὶ προσεγγίζω· καὶ θιγγάνω τὸ αὐτό. Θίημι, τιθῶ. Θιδρακίνη, θίδραξ· καὶ θρίδαξ. Θιῆσαι, τὸ ψῶσαι φιλῆσαι. Θικέλιον, τὴν γογγυλίδα λάκωνες. Θίκιον, θεῖον τὸ ὀρεκτὸν κρήτης. Θίλα, ὀλιγηρόν. Θιμάτης, θιμωνιαί. Θίν, ὁ αἰγιαλός, ἀπὸ τοῦ θίνεσθαι καὶ θίνος· πολλάκις τὸ αὐτὸ λέγει καὶ ἀρσενικῶς ὅμηρος, ὁ θὶς καὶ ὁ σωρός· πολλὸς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς καὶ ἡ ἄμμος. Θῖνα, θαλάσσης λέγει ὅμηρος. πρὸς διαστολὴν ἑτέρου θινός· ἔστι γὰρ θὶς κατὰ τοὺς παλαιούς, ὄχθος· βουνός· ἄμμος· θὶς ἐπὶ αἰγιαλοῦ μὲν θηλυκοῦ γένους ἐστίν· ἀρσενικοῦ δέ, ἐπὶ χρημάτων· καὶ λίθων· καὶ λέγεται θὶς καὶ θὶν ὥσπερ δελφὶς καὶ δελφίν. Θιναί, ψάμμοι· ὑψηλοὶ τόποι· καὶ αἱ τῶν καρπῶν συγκομιδαί. Θῖνας, τὰς τῆς ψάμμου σωροὺς λέγουσι. Θινί, αἰγιαλῷ. Θινούμενον, πυργούμενον. Θίξεσθαι, ἅψασθαι. Θίξις, ἡ ἅψις. Θίος, θεός· κρήτης. Θιπόβροτος, κακῶς δίχα τοῦ ε λέγεται· καὶ θειπόβροτος, ὁ ὑπὸ στοῦ βιβρωμένος. Θίς, ὁ χερσόβουνος· ἀμμώδης αἰγιαλὸς θαλάσσης· σωρὸς κυμάτων· τὸ κατὰ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης· ὁ ὀστέων σωρός. Θίσατα, χώματα σωροειδῆ. Θίσβη, πόλις· τινὲς ἔχει τὸν περὶ τοῦτον αὐλῶνα τὴν ἰσμηνίαν, θισβαῖς γὰρ ἦν· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Θίσβης θυγατρὸς ἀσωποῦ· ὁ δὲ λιμὴν τῆς θισβίων ἐπὶ τὸ ἐπίνειον, ἔχει φασὶ πλῆθος περιστερῶν· ὅθεν ὁ ποιητὴς ἐπισημαίνεται· ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ ὁ γεωγράφος λέγων· Θίσβη, ἢ καὶ θίσβαι, οἰκεῖται μικρὸν ὑπὲρ θαλάσσης, χωρίον ὅμορον θεσπιεῦσιν, ἐν τῷ κορωνιακῷ· ὑπὸ τοῖς ὄρεσιν, ἔχον ὑπὸ τῷ ἑλικῶνι ἐπίνειον ἀλλ' ὡς πετρῶδες, περιστερῶν μεστόν. Θιῶσαι, εἰκάσαι.

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ, ΚΑΙ Ν.

Θλαδίας, ὁ εὐνοῦχος· ὑπερβάλλει τίνων ὁ θλαδίας τὴν γυναικωνῖτιν φάλαγγα, κατηγορῆσαι τὸν αἴτιον, καὶ τὸ βασιλέως ἐμμελέστατον. Θλάσαι, ἀποθανεῖν. Θλάσας, κλάσας· συνθλάσας. Θλασπίς, πόα· ὑπνωτικὸν σπόριον. Θλάστις, καὶ θλαστὰ, ἐπὶ τῶν χασμουμένων, καὶ παραλυομένων τῆς ἑαυτῶν συμπνοῆς ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ φλάω αἰολικῶς. Θλάστη, τὸ ἔμβρυον ἀπέστραπται, ὅπερ καὶ τῇ πλείστῃ καλεῖται παρὰ τοῖς γεωργοῖς. Θλίβει, ἀθρεῖ· πιέζει. Θλίβεται, τελεῖται· τοῦτο δὲ ἐπὶ στεφάνου λέγεται· ἢ ὅτι τὸ ὀλιγορεῖ, πιέζεται. Θλιβίας, θλαδίας σπάδων. Θλίβω, μέλλων θλίψω· τέθλιφα· τὸ λυπῶ· ἀποθλίβω, ἐπὶ σταφυλῆς· τὸ ἀποπιέζω· ἀπὸ τύρου, καὶ ἐπὶ ἄλλων. Θλίψεις, φυλακαί· ἀλύσεις ἐξορίαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Θλίψις, στένωσις· λύπη· ἔφεσις ἀπαλλαγῆς τῶν κατεχόντων. Θνητίδια, νεκριμαῖα. Θνησείδιον, τὸ θνησιμαῖον καὶ νεκρόν. Θνησιμαῖον, τὸ νενεκρωμένον. Θνῆσις, ἡ φθορά, παρὰ τὸ θανεῖν γέγονε θανῶ, θανέω· θανατὸς καὶ θνῆσις. Θνήσκω, ἐκ τοῦ ἀποθνήσκω· ὡς ἀπὸ τοῦ μνῶ μνήσκω· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ θνῶ θνήσω, γίνεται θνήσκω· θνήσκει δέ, καὶ θνατοῖσι, δωριεῖς, ἀντὶ τοῦ θνήσκει. Θνήσκω ἐνεστώς· ἔθνησκον παρατατικός· τεθνήξομαι δὲ καὶ θανοῦμαι, μέλλοντα· ἔθανον ἀόριστος· τέθνηκα παρακείμενος· τὸ τρίτον τεθνήκασι καὶ κατὰ συγκοπὴν τεθνᾶσι, τὸ τεθνάναι, οἱ μὲν καινίζουσιν ἀπὸ τοῦ θνῆμι· ὁ δὲ ὕστερος ἀόριστος ἔθνην· ἡ μετοχὴ ὁ θνάς τοῦ θνάντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ, τεθνάναι ἀπὸ ἰάδος γλώττης τῆς μετοχῆς ἐποίησαν καὶ τὸ προστακτικὸν

ῆβαι, ὕστερον εὐφορίαν, ἀνακαλυπτήρια ἔδωκεν ὑπὸ τοῦ διὸς τῇ περσεφόνῃ. εἴρηται δὲ ἐν τῷ τυράννῳ ἀδη-
ρῶ. Θήβας αἰγυπτίας φασὶ παλαιὸν τὸ βασίλειον εἶναι τῶν αἰγυπτίων, καὶ διὸς πόλιν ἐν παραθέσει
λέγεσθαι ἤ ἑκατόμπυλος, διὸς πόλιν. καὶ οὐ μόνον αὕτη, ἀλλὰ καὶ ἡ βαβυλὼν ἑκατόμπυλος ἦν. ὁ δὲ γεωγρά-
φος ἱστορεῖ, ὅτι θῆβαι, ἡ καὶ διὸς πόλις, μητρόπολις αἰγύπτου πάλαι. εἶχε δὲ καὶ ἱερὰ, ὧν τὰ πολλὰ ἠκρωτη-
ρίασε καμβύσης. Θῆβαι εἰσὶν αἱ πᾶσαι τρεῖς. ὧν μέμνηται ὁ ποιητής. καὶ αἱ ὑποπλάκιαι, ὧν μέμνηται ἐν τῷ α καὶ
ζ. καὶ αἰγύπτιαι, περὶ ὧν φησιν ἐν τῷ ι. Θηβαΐς, ἄνεμος. καὶ θηβαΐς, χώρα. Θῆβος, θαῦμα. Θῆβαι, τὸ πιάδρα
μύστειοι καλούμενον. Θήβηθι, χωρὶς προθέσεως ἐπιρρηματικῶς τίθεται. Θηγαίνω, παρὰ τὸ θήγω τὸ ἀκονῶ. θηγάνω,
τὸ αὐτό. θήγω τὸ ὀξὺ ποιῶ. Θηγάνεος, ὀξύνεις ἀκονᾷς. Θήγειν ὀδόντας, τὸ εἰς φόνον ἄγειν. ἤγουν εἰς ὀξύ. Θήγω. θέσις
θέσις. τάξις. Θήγοντες, αἰτιατική. ἀκονῶντες. Θήγω, τὸ ἀκονῶ. παρὰ τὸ θοὸς, θοήγω. καὶ θήγω. τουτέστι, θοὸν καὶ ὀξὺν
ποιῶ. ὅμηρος. ἐγὼ δ' ἐθέουσα παρασταδὸν. θίξω δὲ τὸ ψαύω, καὶ προσεγγίζω, ἰδέ. Θηεῖσθαι ὅμηρος ἀντὶ τοῦ θαυμάζειν τὸ
θεσιν. ὡς τὸ, θηήσαντος ἔλαφον. ὁ δὲ ἀπολλώνιος, ἀντὶ τοῦ βλέπειν. Θηεῦντο, ἐθαύμαζον. ὑπὸ θέσει, θεέοντο, καὶ κατὰ
συναίρεσιν τοῦ ε ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, καὶ ἐκτάσει, θηεῦντο. ἤ θηεῦντο, ἐκ τοῦ θεῶ θεάομαι. ἐξ οὗ θεατόν. καὶ θέας ἄξιον.
καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι καθὰ θεωροῦντες ἔχει κυρίως τὸ βλέπειν οὐ κατὰ τοὺς φιλοσόφους ὀφθαλμοὺς νοεροὺς, ἀλλὰ τοὺς κατὰ σῶ-
μα, οὕτω καὶ θαυμάζειν, ἀπὸ θέας καὶ αὐτὸ ὁμοίως. καὶ θάμβος δὲ ὡσαύτως. ὅπερ κατὰ θέαν βαίνει εἰς ψυχὴν καὶ τὸ τι-
θηνεῖν δὲ τοῦτο εἶναι σύστοιχον ὑπὸ τῶν παλαιῶν λέγεται. Θηεῦντο, τοῦ ἐθαύμαζον ποιητικοῦ ῥήματος, καίτοι μὲν
τὸ θηεῖσθαι κατὰ τὸ ἐποιοῦντο. παράγωγον δὲ τὸ θεατὸν πρωτόθετον δὲ αὐτοῦ, ἡ θέα. καὶ τὸ θεᾶσθαι κατὰ τοῦ θάμβος. θάμ-
βος γὰρ κυρίως, ὃ διὰ θέας εἰς ψυχὴν ἐμβιβάζεται. ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν οὔτι θηεῖσθαι, οὔτι θαμβεῖσθαι λέγαιτ' ἄν τις, εἰ μὴ
θεώμενος ἐκπλήττοιτο. ἡ θηεῦντο, τὸ θέμα θεῶ. ἐξ οὗ τὸ θεατὸν πρόσεστι δὲ τοῦ θεῶ τὸ θεῶ ἤγουν βλέπω. θεαὶ γὰρ ἐμβι-
βάζει τῇ ψυχῇ, ὡς τὸ θάμβος οὕτω καὶ τὸ θαῦμα καὶ τὸ θεᾶσθαι. ἡ δὲ ἐχῖνεν ἐκ τοῦ θεῶ προσλήψει τοῦ ιδε τε θεᾶσθαι θεῶ
τὸ θαυμάζω, ἀλλὰ ἐπεὶ προκατελήφθη ἡ τοιαύτη γραφὴ ἐν τῷ θεῶ τὸ θυμιάζω οὐ χρῆσις ἐν τοῖς μετὰ ἰάωνα, ἐτράπη
τὸ ε τοῦ θεῶ πρὸς διαστολὴν εἰς η. καὶ οὕτω τὸ πρίν τοῦ θεῶ θεάομαι καὶ θηεῦντο μέγα ἔργον, ἐθεῶντο. ἐθαύμαζον. ἤ ἐθεώ-
ρουν. ἐθέοντο. ὑπερθέσει τοῦ ε, θεέοντο, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, θεεῦντο. καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η,
θηεῦντο. ἢ ἐκ τοῦ θεάομαι καὶ θηεῦντο, θάμβησαν τε παρ' ὁμήρῳ κείμενα, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ δηλοῦσιν. ἴσον τὴν ἐκ
θέας ἔκπληξιν. ἴσως δὲ ἐπὶ πάσης ἔξει τοῦ θηεῖσθαι, τὸ ἐθάμβησαν. Θήιμος, ἔθιμος. Θηήσαντο, ἐθαύμασαν ἀπὸ τοῦ θεῶ
θεάομαι. Θηητὴρ, θαυμαστὸς θεατήρ. Θηητὴς, ἀπαπαὶ θεωρός. Θῆκαι, αἱ σοροὶ διὰ δὲ ξύλων ἀπορίαν, τὰς θήκας
τῶν τριῶν τεθαμμένων αἰσχύνοντες, ἐκθάψας ἐς τὰ ἀναγκαῖα ἐχρῶντο. Θήκατο, ἐτίθετο ἀσυνήθης δὲ λόγω παρελθών.
Θηκία, τὰ ἐντάφια. δηλοῖ δὲ καὶ θησαυροὺς καὶ τάφους καὶ μνῆμα. ἐλαιοτοκομεῖον. Θηκτὸν, ὀξὺ. ἠκονημένον. Θηλάζει,
τὸ θηλυμένα βατικῶς ἅ ἔτεκε. καὶ θηλάζουσι τὰ τεχθέντα. Θηλάζειν καλεῖται, τὸ μασθὸν ἐπέχειν. θηλάζεσθαι δὲ,
τὸ ἕλκειν τὸ γάλα ἐκ τῶν μαστῶν. τὸ ἄκρον τῶν μαστῶν, θηλή. ὅθεν καὶ τὸ θηλάζειν. καὶ θηλὴν ἐπέχειν. ὁ δὲ μελανό-
μενος περὶ τὴν θηλὴν κύκλος, φῶς. ἡ δὲ πρώτη τοῦ γάλακτος ὑπ' αὐτῷ πῆξις, κύαμος. τὸ δὲ ὑποπιμπλάμενον τοῦ γάλα-
κτος, κόλπος. καὶ ἄσκωμα. μόνα δὲ ἐν στήθεσιν ἔχει μαστοὺς, ἄνθρωπος καὶ νυκτερίς καὶ ἐλέφας. οὕτω μὲν ὁ πολλὺς. ὁ
δὲ σταγειρίτης τὸν ἐλέφαντα πρὸς τῷ στήθει φησὶν οὐκ ἐν τῷ στήθει τοὺς μαστοὺς ἔχειν. Θηλαί, τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα.
καὶ τῶν χειλῶν τὰ ἐκπτυσσόμενα. Θηλαμινοῦ, νεογνοῦ. Θηλαμόνος, τῆς οἰκίας. Θηλαμὼν, τάφος. ἢ ὁ τροφός.
παρὰ τὸν θύσου μέλλοντα. δηλοῖ τὸ θηλάσω. τὸ γὰρ θύσω, δύο σημαίνει τὸ ποιῶ. καὶ τὸ θηλάζω. Θήλασαν, ἐθήλασαν. Θη-
λάστρια, τροφός. ἐστὶ δὲ ἰαμβικὸν σοφοκλέους ἀλεξάνδρου. Θήλεα, ἱμάντων τὰ τετριμμένα. εἰς ἃ διαθεῖται τὰ ὀξέα. καὶ
τῶν σφονδύλων τὰ κοῖλα. Θήλεια, παρὰ τὸ θάλλειν καὶ θεραπεύειν. ὅθεν καὶ ἡ ὑγρὰ ἡ βρέχουσα νὺξ, θήλεια καλεῖται. Θηλὴ,
ὁ μαστὸς. ἢ ὁ γαλουχός. Θῆλυ, αἰτιατικοῦ ἀδήλως. γυνὴ ἢ θῆλυ, τὸ θηλυκόν. καὶ θηλείας ἵππους, ἀντὶ θηλείας. καὶ θη-
λυτεράων, ἀντὶ τοῦ τῶν θηλειῶν ἐστὶ δὲ θῆλυ, ζῶον τὸ ἐν αὐτῷ κυΐσκον. Θηλυγενὴς, ὁ ἐναντίος τῷ ἀρρενωπῷ. Θηλυ-
δρίας, ὁ τεθηλυμμένος. γυναικοειδὴς. ἢ ἄνανδρος. παρὰ τὸ θῆλυ. τοῦτο παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέφω. Θηλυδριώδης, τὸ κατακεκλα-
σμένον. Θηλυμανὴς, πόρνη. Θηλύματα, μέλιτι βεβρεγμένα ἄλφιτα. Θηλυμήτρις, πόρνος. Θηλύνει, μαλάσ-
σει. Θῆλυς. παρ' ὁμήρῳ ἐχιμάτισαι ὡς τὸ χῖν ἔρσῃ θῆλυς ἐοῦσα. Θῆλυς ἐέρση, τὰ φυτὰ ἢ θάλλειν ποιοῦσα δρόσος,
καὶ θρεπτική. Θηλύτεραι, γυναῖκες. ἢ αἱ παρὰ θήλειαι. καθὰ καὶ νεώτερος νεώτερος, ὁ νέος λέγεται. ἢ κατὰ ζεφύριον συγ-
κριτικῶς, αἱ τῶν ἄλλων θηλειῶν ζώων θηλύτεραι. οὐ γὰρ τίκτουσι τοῖς καιροῖς ἀλλήλαις, καθὰ τοῖς ἄλλοις, ὁμιλίας εἰς τὸ γέ-
νος. δηλοῦται δὲ καὶ κατὰ τὸ παρέλκον κεῖσθαι. πρὸς ὅμοιότητα δὲ τούτου καὶ εὐριπίδης εἶπε. σῶμα ἐν γυναιξὶ θηλείαις
τρέφων. Θηλυτεράων. ὅτι τὰ λοιπὰ ζῶα ὅρον ἔχει τῆς μίξεως τὴν σύλληψιν. αὗται δὲ ἀεί. διὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου οἱ ἄν-
δρες ἀλφησταὶ λέγονται οἱ κατωφερεῖς, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἰχθύων. ἀλφὴ γὰρ, εἶδος ἰχθύος. ἢ ὅσοι κατωφερεῖς, ἢ βαλ-
λουσιν. ἢ ἀνακάρπων. καρπὸς γὰρ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος. οὐ βέλτιον οὐδὲν. ἢ οὐ βελτίων οὐδείς. ὡς ἀντὶ τοῦ νέων θηλυτεράων.
Θηλὼ, τροφὸς τιθήνη. Θῆμα, θήκη. τάφος. ἀνάθημα. σοφοκλῆς σαλμωνεῖ. Θημοσύνη, ἀπόθεσις. Θημὼν, σωρὸς τῶν
δραγμάτων καὶ κλίνεται θημῶνος. παρὰ τὸ θήσω μέλλοντα. καὶ θημὼν, πᾶν τὸ σεσωρευμένον. οἷον, ἀχύρων. ἢ πυρῶν.
Θημῶνες, θυμωνιαί. Θήνα ἀντὶ τοῦ ἀπολύ. ἢ αἰτὶ τοῦ δή. εὕρηται δὲ παρὰ ποιηταῖς. Θὴν σύνδεσμος. ἐγκλίνεται. οἷον
τοὐμὸν θὴν κείνης γε χερείονος εὔχομαι εἶναι. Θήνιον, γάλα. Θῆξαι, ὀξῦναι, ἀκονῆσαι ἐκ τοῦ θήγω. Θῆξις, ῥοπή. στε-
γνὴ πάχος. Θηπάλαιος, βωμολόχος. Θήπει, ψέλλεται. Θηπητὴς, ὁ ἀπατεών. Θηπὼν. κατὰ θύμιον, θαυμαστόν.
Θήπω, τὸ θαυμάζω. τίθεται. ἐπιθήπει. ἀντὶ, ἀντὶ πολὺ ἐπιθήπει προσίσταται. ὁ δὲ πιθανοὺς τῆς σοφίας αὐτοῦ. Θέ

Θεσμοθέτης, ἄρχων τις Ἀθήνησιν, ἓξ ὄντων τὸν ἀριθμὸν καί τοι ἐκ τῶν καλουμένων ἐννέα ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν καθ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἴρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ἢ θεσμοθέτης, ὁ νομοθέτης. Θεσμοφίλητος, ἡ ἐκ θεῶν μεμαθηκυῖα νόσος. Θεσμός, ὁ νόμος. ἀπὸ τῆς θέσεως ὀνομάζεται· ἕκαστος γὰρ νομοθέτης, ὡς ἐβούλετο, ἐτίθει τοὺς νόμους. ὁ θεσμὸς ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός· ἢ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα, οὕτω κέκληκεν ὁ Δημοσθένης, ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Θεσμοφόρον, τὰς μελίσσας φασί, διὰ τὸ ἄτακτον θείως θεσμοφόρου χορὸν ἀπελθεῖν. Θεσμοφορία, τὰ μυστήρια τῆς Δήμητρος· ἢ ὄνομα ἑορτῆς. Θεσμοφόρια, ὄνομα ἑορτῆς, ὡς παρ' ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, ταῖς ἀνθρώποις θυηλῶν Ἀριστοφάνης. Θεσμοφόρος, ὁ τοὺς νόμους ἀναφερόμενος. Θέσπελαι, αἱ κόραι περὶ φιλήματα, καὶ αἱ φαρμακίδες. Θέσπεια ἢ Θεσπιάδαι, ἡ αὐτή, ὡς παρ' ἐθνικῶς, καὶ [illegible]· καὶ μυχῷ ἀν καὶ κρίνεται ἐν θέσει. καὶ ὅτι κτίσμα ἐστὶν ἡ Θέσπεια Θεσπιάδου παῖς δέ τινας Θεσπιείου ἐοῦ πήρας τοῦ παιδίονος. ἱστορεῖται δὲ Θεσπιέα εἶναι τὸν Νάρκισσον, ὃν μὲν υἱὸς Κηφισσοῦ τοῦ ποταμοῦ καὶ Λειριόεσσης νύμφης. κάλλος δὲ ἔχοντα ἀμύητον ἐπικύψας πηγῇ τινὶ καὶ τῆς ἑαυτοῦ σκιᾶς ἐρασθείς, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἐκεῖ καὶ ἐναπεπνίγη τῷ ἐν ὀστέρῳ ὕδατι· καὶ ἡ γῆ ἀνέδωκε φυτὸν ὁμώνυμον τῷ νεανίᾳ. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὁ Πραξιτέλους ἔρως ἐν Θεσπιαῖς εἶναι, ὃν ἐποίησε μὲν ἐκεῖνος, ἀνέθηκε δὲ ἡ ἑταίρα Γλυκέρα ἐκεῖθεν οὖσα, λαβοῦσα δῶρον παρὰ τοῦ τεχνίτου. πολλὰ δὲ ἀνέβαινεν ὀψόμενοι τὸν ἔρωτα. ἐκεῖ δέ φασιν ἡ ἀκρωρεία ἐλικῶνος ἐφ' ὑψηλοῦ καὶ τραχέος τὸν ποταμὸν ἀπέχουσα Θεσπιῶν, ὅσον τεσσαράκοντα στάδια. Θεσπέσια κτήματα, ἄξια πολλά. ἢ θεσπέσια, θεῖα, θαυμαστά. ἀπὸ τοῦ θεσπέσια τινὰ ὄντα. παρὰ τὸ θεσπεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῷ θεῷ. Θεσπεσίᾳ ᾠδῇ, οὐκ ἀργῶς, ἀλλ' ὥσπερ λέγουσιν ὅτι θεοῦ δῶρον οὔσης θεὸς αὖθις ἀφείλετο ἀπὸ τοῦ ἀλαζόνος Θαμύριδος. Θεσπεσίῃ [illegible] μοίρᾳ, τουτέστι θείᾳ βουλῇ. Θεσπέσια, θεῖα. Θεσπέσιος, θεῖος, θαυμαστός. Θεσπεσιώτερον, ἀξιολογώτερον. Θεσπέσιος πλοῦτος, ὁ πολύς. ὅν ἂν ὁ θεὸς αὐξήσῃ, ἢ μᾶλλον ὁ ἐκ θεοῦ πεσὼν ἢ προχυθείς. ὅθεν καὶ Διιπετεῖς γίνονται ποταμοί. Θεσπιδαὲς πῦρ, τὸ μαντικὸν ἢ θεσπιδαές, θείως καιόμενον ἢ δαιόμενον. Θεσπιεύς, ποταμός. καὶ Θεσπιέων, καὶ Θεσπιεῦσι. Θεσπίζει, μαντεύεται, προφητεύει, ἐνθεάζει, νομοθετεῖ. Θέσπιν ἀοιδήν, ἢ περὶ θείων καὶ ὡς ὑπὸ θεοῦ ἐσπομένην, ἢ τὴν λεγομένην. πῦρ δὲ καὶ θεσπιδαὲς οἱ μεθ' Ὅμηρον θεσπιωδεῖν λέγουσιν. δηλοῖ τὸ μαντεύεσθαι θεσπιωδεῖν παρ' ὅτι ἢ δόκειν ἀοιδοί, καθὰ καὶ ὁ αὐτὸς ποιητής. ἀοιδὸς ὕπνε ἀπιὸς. ἢ θέσπιν ἀοιδὸν παρ' Ὁμήρῳ, ὡς σειρῆνες μὲν λέγεις τὸ θέσπις. συγχεῖται δέ, ἐκ τούτων τὸ θεσπιωδεῖν. Θέσπιος, ποταμὸς Βοιωτίας. Θέσπις ἀγορά, ἀληθὴς ἱστορία. ἡ δίκη. ἢ Θέσπις, ὄνομα κιθαρῳδοῦ. Ἀριστοφάνης· ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς ἢ παύεται τὰ ἀρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο. Θέσπισμα, τὸ θεῖον δόγμα. Θεσπίσματα, θεῖα δόγματα. Θεσπιῳδεῖ, μαντεύεται. καθὰ θεὸν λαλεῖ. χρησμῳδεῖ, ἐτυμολογεῖται δὲ ἢ παρὰ τὸ θεσπιωδεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὴν θείαν μαντικὴν ἢ τὰς μαντείας ἄγειν. ἢ θεσπιῳδεῖ, χρησμολογεῖ.

Θεσπρωτίς, Θεσπρωτία χώρα. Θεσπρωτός, λίθος. Θεσσαλία, ὅτι ἔσχεν ἀπὸ λέγεται [illegible] ὥσπερ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. ὅτι δὲ Προμηθέως υἱὸς Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικός φησι, καὶ ὅτι διώδεκα θεῶν βωμὸν ἱδρύσατο. εἰς ἀπὸ δὲ καὶ ἐπ' ἄλλον ποταμὸν εἰσβάλλοντα, τεσσάρων δὲ μάλιστα δοκίμων Πηνειοῦ καὶ Ἀπιδανοῦ ἢ Ἀμφρυσσοῦ. Ἐνιπεύς· τοῦ συμμισγομένου Πηνειὸς τῷ ὀνόματι καθαρεύει, ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ. Θεσσαλοῦ νόμισμα· τοῦτο παροιμιῶδες. τὸ ἐσόμενον ἀξίας τῆς. Θεσσαλιώτης, ἐναγισμός τις περὶ Λάκωσι. Θεσσάμενοι, ὡς αἰτήσαντες ἀναλαβόντες. αἰτήσαντες. θέσσασθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι ἢ ἱκετεῦσαι. Ἡσίοδος· θεσσάμενος Πινδάρου κλισιάδας κυδάλιμος. καὶ Ἀρχίλοχος· θεσσάμενος γλυκερὸν νόστον. Θέσσαντο, ἐζήτησαν, ἐκάθισαν, ἱκέτευσαν, ἐνεδύσαντο. Θέσσεσθαι, αἰτεῖν. καθέζεσθαι. ἱκετεύειν. Θεσσάμενος, δεόμενος, ζητούμενος, ἱκετεύων. Θεστορίδης, Θέστορος παῖς, ὁ Κάλχας. Θέσφατα, θεοῦ ῥήματα· ἀπὸ τοῦ ἐτυμολογικὸς τρόπος. ὁρᾶται δὲ πρὸς διαστολὴν θέσφατα. ἃ παρ' ἐκ ἀδόξως ὁ θεὸς λέγει, ἀπὸ τῆς χειρὸς μαντικῆς. Θέσφατον, τὸ εἱμαρμένον. ἢ Θέσφατον, δίσκελον Θεσπιέων. θεόσδοτον. μονοστόμοις εἰλεῖθυια. ταῦτα ἤχεσι περιστομὸν τοῦ πάντα. ἢ οὕτω καὶ θεσφατολόγον τινὰ ἐπὶ τῆς τοῦ ὁ σίγμα θεοτόκος ἔγραφε, καθ' ὁμοιότητα τοῦ στεφανηφόρος. βοτρυοφόρος, ὑπὸ λατροῦ ἀπὸ λάτρης. ἢ τὸ ὁμαυτῆ ἢ θέσφατον, τὸ ἐκ θεοῦ προειπόμενα, ἢ μάντευμα. Θέσφατος, ἢ θέσφατα. αἱ ἐκ θεοῦ προφητεῖαι ἢ μαντεῖαι. ἢ θέσφατος, πολὺς καθ' ἀφαίρεσιν τοῦ σ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, θεόσφατος. πεσὼν, αὐτὴ τὴν πολὺς. οἶον περὶ γὰρ χυτοῦ θέσφατος ἀήρ. ἢ θέσφατος πολίτη, ἡ θεσπισθεῖσα. Θετή, ποιητὴ θυγάτηρ. καὶ θετός, ὁ προσποιητός. παρὰ τὸ τίθημι. τοὺς γὰρ εἰς ποιητοὺς καὶ θετοὺς ἔλεγον οἱ θέτην, τὴν εἰς ποιησαμένην παῖδας θετούς. ἢ θέτης, ὁ εἰς [illegible] λαβὼν ὁ ποιῶν. Θετήρ, τολμητὴς πράκτης. Θετικόν, τὸ ὀφειλόμενον θεῖναι. Θέτι ἀπὸ τοῦ θέτις· θέτιδος, θέτιδι· θέτιν θέτι. Θέτις ὄνομα Νηρηΐδος. λέγεται ἡ θέσις τοῦ ὕδατος. λέγεται δὲ ὅτι Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντος ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γινομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι εἰ θνητοί εἰσιν. ἕτεροι δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιός φασι. καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα, καὶ κωλῦσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησιν ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν, καταλιπεῖν αὐτόν. Στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίας, ἱστορεῖ Χείρωνα σοφὸν ὄντα, καὶ ἀστρονομίας ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἔνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν Ἄκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος. καὶ λόγους διασπεῖραι, ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν ὁ Πηλεύς, διὸς διδόντος αὐτῷ. οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἥξουσιν εἰς τὸν γάμον. ταῦτα φημίσας παρετήρει τὸν χρόνον ἐν ᾧ ὑδάτων ἔμελλεν ἔσεσθαι ἐπομβρία. καὶ πνεύματα ἐξαίσια. καὶ δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν. καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη ὅτι τὴν Θέτιν ἔγημε. Ἄλλως. φασὶν ὅτι ἡ Θέτις λαμβάνουσα τοὺς παῖδας ἐκ Πηλέως γινομένους, περιέκαιε τὸ θνητὸν αὐτῶν σῶμα, βουλομένη ἀθανάτους ποιεῖν. καὶ πολλοὺς ἔκαυσε. καὶ τὸν Ἀχιλλέα οὖν τεκοῦσα, ἐπέθηκεν εἰς τὸ πῦρ. ἢ γνοὺς ὁ Πηλεὺς ἐβόησεν. ἡ δὲ λυπηθεῖσα, ἐχωρίσθη. Θέτις ἑπτὰ παῖδας ἄρρενας ἐκ Πηλέως τεκοῦσα λέγεται. ἢ τοὺς μὲν ἓξ εἰς πῦρ βάλλουσα ἀπώλεσεν, ὡς ἀνάξια πάσχουσα ἑαυτῆς. αὐτοῦ δὲ τὸν Ἀχιλλέως ἐφώρασεν ἢ ἐκωλύθη. Πίνδαρος δὲ λέγει προσδόξαντα καὶ

θεύματα. καὶ θεείου κεχυμένου φασὶν, ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ. ὁ δὲ δίδυμος παρὰ τὸ θεὸς θέειος καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε θεῖος. ἢ θεῖον λίθος ἡ χείμαρρα, τουτέστι πράσινοι καὶ ὑπέρφυεῖς. Γστέον δὲ, ὡς τὸ τὴν μυθικὴν χείμαιραν θεῖον εἶναι λίθος, οὐδ' ἀνθρώπων, οὐκ ἀκριβὰς εἰρῆσθαι δοκεῖ. οὐ γὰρ εἰμὶ ἀνθρώπων ἡ χείμαιρα διὰ τὸ θεῖον αἰεὶ ἦν λίθος. τοῦτο γὰρ τὸ λόγιον θεῖον λίθος, καὶ πάντα τὰ θηρία. Θεῖος τίθε ἐστὶν, ὁ τοῦ πατρὸς μήτηρ ὡς ἀπὸ ὀρέστου τῷ ὀρέστῃ καὶ ἡ τῆς μητρὸς δὲ μήτηρ, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ἑλλάδα. Ταύτας δὲ μάμμας τινές φασι καὶ μαίας. θεῖος δὲ ὁ καὶ νέννος κατά τινας. πατρὸς ἀδελφὸς. καὶ οὕτω μὲν ἡ τίθη. πῶς δὲ, ἀνάλογόν τι τῷ θείῳ. πατρὸς γὰρ ἀδελφή. ἢ μητρός. τούτους δὲ οἱ μὲν πατραδέλφους καὶ μητραδέλφους. οἱ δὲ πάτρωας καλοῦσι. ἢ μήτρωας. πίνδαρος δὲ οὐκ ἀδελφοὺς, ἀλλὰ γονέας μητρὸς, μάτρωας ἔφη. στησίχορος δὲ πάτρωα, τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον ἔφη. εἶτα παρ' αὐτῷ ἀντίλοχος ἔφη τὸν πάτρωα ἐμὸν, ἀντίθεον μελάμποδα. μελάμποδος γὰρ ἦν ἀντιφάτης. οὗ οἰκλῆς. οὗ ἀμφιάραος. ὅθεν ἀμφίλοχος. ὅρα οὖν, ὡς ὁ μελάμπους ἦν πάτρως τοῦ ἀμφιλόχου, οὗτω τέτακται. ἢ θεῖος ὄνειρος, θεόπεμπτος. θεῖον δ' ἱσοῦν πιαγύνα, τὸ τῶν θεῶν ἄθρασμα, ἐν ᾧ ἀνιδεῖν τὰ ἱερά. Θειοῦται, θείῳ καθαίρεται. Θείου πυρὸς, τοῦ κεραυνίου πυρὸς λέγει. ὀδμὴν γὰρ ἔχει ὁ κεραυνὸς θείου. Θεῖται, ἄδεται κομίζει. Θειῶ θειάσω, τὸ θυμιάσω. Θείωσε, ἐκάθηρε. θειῶ θειώσω. ἐθύωσα. καὶ ἰωνικῶς θείωσα. Θέκλεον, θαυμαστόν. Θέλγειν κυρίως ἐστὶ, τὸ εἰς ὃ θέλει τις ἄγειν τινά. ὅθεν καὶ θελκτήρια τὰ ἄσματα. οἷον θέλγοντα τὰ ἀκοή. ἢ τὸ ᾠδὴ. λέγεται θέλγειν καὶ τὸ ἀπατᾶν. καὶ θέλγει, ἀντὶ τοῦ βάλλει. ἀμαυροῖ. κατασκοτοῖ. ἄγαν μαλάσσει. χαλεποῖ. τέρπει. ἢ θέλγειν παντὸς χοῦ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἐκ τροπῆς τινα δηλοῖ καὶ μετάθεσιν τοῦ κατὰ φύσιν, διὰ φόβον ἢ λύπην ἢ ἡδονὴν ἤ τι πρὸς τι πάθος ὑπερβάλλον, καὶ ὡς ἂν εἰ τὸς μέντοι παθόντι τοιοῦτον, ὁ τοιοῦτος θέλγεσθαι λέγεται καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου θέλγειν, καὶ τὰ λχίνας παρὰ τοῖς οἱ μῦθοι δαίμονάς τινας, κακοποιούς, καὶ οὐκ ἐπὶ καλοῦ θέλγονται. καὶ θέλγειν, ἐπὶ κακοῦ τίθεται ἐνίοτε, ὡς περ εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. ὡς ἐν τῷ, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔθελξε. τουτέστιν, ἐξέστησε. μετεποίησεν. ἐκ τοῦ ἐνεργεῖν. καὶ θέλγειν ὄμματα, ἀντὶ τοῦ καμμύειν λέγεται ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Θέλγω, ἐσκότιζεν. ἢ ταῦτα. ἅπερ ἀχαιοὺς θέλξει νόον. Θέλγητρον, φίλτρον. χαρά. θαυμαστόν. καὶ τὸ ἐφολκὸν μετά τινος ἀνάγκης. Θέλγητρα, τὰ εἰς ἡδονὴν ἕλκοντα. Θελγῖνες, οἱ τελχῖνες. γόητες. πανοῦργοι. φαρμακευταί. Θελγόμενον, ἀπατώμενον. κυρίως δὲ λέγεται, ἐπὶ τῶν ἡδυνομένων, τοῖς ἄσμασι. Θέλγοντι, εὐφραίνοντι ἢ ἀπατῶντι. παρ' ὁμήρῳ δὲ σημαίνει τὸ σκοτίζω. ὡς τὸ, ἀχαιῶν θέλγε νόον. καὶ ἀχαιῶν ὄμματα θέλγω. Θέλγμα, θαῦμα. Θελγόμενον, ἀπατώμενον. λέγεται δὲ, ἐπὶ τῶν ἡδυνομένων, τοῖς ἄσμασι. Θελεφάσκειν, ἤγουν φάσκει. λέγει. Θέλει, ἀντὶ τοῦ δύναται ἀττικόν ἐστιν. ὡς ὁ παρὰ τοῖς τὰ χωρία οὐδὲν μὴ θέλει δὲ διάσκειν. Θέλεμον, ἀκτρὸν. ἥσυχον. Θέλεμνον, ὅλον ἐκ ῥιζῶν. Θελερὸν, θελκτικόν. καὶ τὸ θέλγον τὰ ὄμματα ἐπὶ κακώσει. Θέλημα τῆς νοερᾶς ψυχῆς ἐστὶν, ἡ ἐφ' ἡμῖν λόγος ὡς αὐτεξούσιος ἀεὶ ὑπάρχουσα δύναμις. ἢ τριχῶς θεωρεῖται τὸ θέλημα. τουτέστι, θεϊκὸν καὶ ἀγγελικὸν καὶ ψυχικόν. αἱ τρεῖς γὰρ αὗται φύσεις καὶ μόναι εἰσὶ θελητικαί. τρίχα δὲ πάλιν καὶ τῇ γραφῇ εὑρίσκομεν τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου λεγόμενον. θεϊκὸν. καὶ φυσικὸν ἤγουν μέσον καὶ τρίτον, τὸ σαρκικὸν, ἤγουν τὸ σημαῖνον τὸ διαβολικόν. ἢ θέλημα θελητικὸν. καὶ θελκτόν. θέλημά ἐστιν οὐσίας νοερᾶς, νοερὰ ὄρεξις. θελητικὸν δὲ, αὐτὸ τὸ τὴν θέλησιν ἔχον. θελητὸν δὲ, τὸ ἀγαπώμενον. ἢ θέλημά ἐστιν, ὁρμὴ ἢ κίνησις πρὸς τὸ ποθούμενον. ἢ ὁ ἐν ἡμῖν ἀεικίνητος λόγος. ἢ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀναστρεφόμενος δι' ἐνεργείας καὶ μόνον φανεροῦσθαι δυνάμενος. γίνεται δὲ θέλημα ἀπὸ τοῦ θέλω θελήσω, τεθέληκα, τεθέλημαι. θέλημα. τὸ δὲ θέλω ὁ μέλλων περιεσπάσθη. τὰ γὰρ δι' ἑνὸς λ ἐκφερόμενα βαρύτονα, ἄχρι τοῦ ὁριστικοῦ κλίνεται ὡς βαρύτονα. ἀπὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ὡς περισπώμενα. διότι τὸ ἐν λ χαρακτηριστικόν ἐστι περισπωμένου μέλλοντος. ἢ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ περισπωμένου μέλλοντος, οὐ δύναται εἶναι χαρακτηριστικὰ βαρυτόνου ἐνεστῶτος. ἢ διὰ τὰ φθάσαντα λέγεσθαι βαρύτονα δι' ἑνὸς λ, ἀνεμερίσαντο τὴν κλίσιν. αἱ γὰρ βαρύτονα ἐνεστῶτος, διὰ δύο λλ ἐκφέρονται. οἷον ψάλλω, πάλλω. τὰ γὰρ ἔχοντα δύο λλ ἢ δύο σσ. χαίρουσι τῷ βαρυτόνῳ τάσει. χωρὶς εἰ μὴ ἔχει ὄνομα προϋποκείμενον ὡς τὸ λυσσῶ. τὰ δὲ ἔχοντα ἓν λ ἢ ἓν ς, χαίρουσι περισπᾶσθαι. οὐδέποτε δὲ βαρύτονος ἐνεστὼς ὀφείλει δι' ἑνὸς ἐκφέρεσθαι. διότι ἀεὶ ἡ πέμπτη συζυγία τῶν βαρυτόνων μακρὰ θέλει παραλήγεσθαι ἢ φύσει, ἢ θέσει. θέλω οὖν θελήσω, καὶ μέλω, μελήσω. τὰ διὰ τοῦ ελω ῥήματα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. πέλω, κέλω. φέλω. θέλω. τὸ δὲ θέλω. ζῶ, ἤγουν τῷ ὑπάρχω, οὐδὲ τέρας ἐστὶ διαθέσεως. διότι οὔτε ἐνέργειαν, οὔτε πάθος δηλοῖ. Θελήμονα εἰρεσίην, ἤγουν πρόθυμον καὶ ἀνυστικὴν. Θελήσει, ἀντὶ τοῦ δυνήσεται. ἀριστοφάνης. οὐδὲ θελήσει μαθεῖν. εἴρηται καὶ ἀντιστρόφως. Θέλησίς ἐστιν, ἀποβολὴ ὑπάρξεως τῆς νοερᾶς ψυχῆς. ἢ ὁ ἐφ' ἡμῖν λόγος. ὡς αὐτεξούσιος αὐτῆς ὑπάρχουσα κίνησις. θέλησίς ἐστι, νοῦς ὀρεκτικός, ἢ ἔφεσις διανοητική, ὄρεξις πρὸς τὸ θεληθὲν ἀνυόμενα. θέλησίς ἐστι φυσικὴ δύναμις τοῦ κατὰ φύσιν ὄντος ὀρεκτική. θέλησίς ἐστι φυσικὴ ὄρεξις τῇ τοῦ λογικοῦ φύσει κατάλληλος. θέλησίς ἐστι, φυσικὴ αὐτοκρατορος νοῦ κίνησις, αὐτεξούσιος ἢ νοῦς περί τι κινούμενος. θέλησίς ἐστι φυσική, νοῦς περί τι αὐθαιρέτως κινούμενος. θέλησίς ἐστι, φυσικὴ παντὸς νοεροῦ αὐθαίρετος δύναμις. κίνησις. ὡς μὴ δὲ καθὸ τὴν οὐσίαν ἑκούσιον ἔχοντος. Θελητήριον, θεραπευτικόν. Θελητὸς, ὁ τὴν τοῦ θεοῦ ὀργὴν πρὸς ἑαυτὸν ἱλασκόμενος. θελητὸς καὶ ὁ ἀγαπώμενος. Θελιμὸς, εὔχαρις, ἢ γόνιμος τάτη. Θελκτήριον, θέλγητρον τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον. Θελκτήρια, θεραπευτικά. ἀγοητείας ἀπάτην. Θέλξαι παρὰ ἀπολλωνίῳ, ἀπατῆσαι ἢ τέρψαι ἐκ τοῦ θέλγω. τάσσεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῆς μετὰ βλάβης ἀπάτης. ἢ δὴ καὶ χοῦ παρὰ ἀπολλωνίῳ θέλξον, ἀντὶ τοῦ λῦσον τὴν ψυχὴν, καὶ θέλξαι, τὸ κοιμῆσαι. ἐκ τοῦ θέλγω. Θέλξας, καθυπνώσας. Θελξινία ἥρα, τιμᾶται [illegible] ἀθηναίας. Θέλξιόπα, ἢ θελξινόη μολπή. ἀπλαόφωνος. Ταῦτα ὀνόματα σειρήνων. Θέλω, μέλλων θελήσω. τὰ ἔχοντα ῥήματα ἓν λ, ποιοῦσι τοὺς μέλλοντας ἀπὸ περισπωμένων. οἷον βούλω, βουλήσω. μέλω, μελήσω. ὀφείλω, ὀφειλήσω. καὶ τὰ ὅμοια. ἢ θέλω, χρήζω. βούλομαι, εὐδοκῶ. Θέμα, ἕξις. τὸ τοῦ στάσις. μνῆμα. γίνεται δὲ θέμα, ἀπὸ τοῦ τίθημι, θήσω. τέθεικα. τέθεμαι κατὰ ἔλλειψιν, τίμαι ἐκβολῇ τοῦ ι θέμα.

ἀττικῶς ἐλέγετο· καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ δημοσθένης· ἴωνες δέ φασι τὸ παροξυτόνως· τοῦ δὲ τοιούτου καθαίρειν παράγεται τὸ καθαίρονον· καὶ τὸ κάθαρμα· ἐκεῖνο μὲν οὐ μομητὸν· τοῦτο δὲ ψεκτόν· ἀφ' οὗ καθάρματα τοὺς ἐξωλεῖς ἢ ἀπολέτους φαμέν· καὶ ἔστιν ἄλλο σχῆμα δριμύτερον, τοῦ ἐν ἰλιάδι λύματος· ἤγουν ἀποτίμματος· ἐξ οὗ καὶ ἡ λύμη καὶ ὁ λυμεών· ὡς καὶ αὖ πάλιν τοῦ λύματος ἀφελέστερον, τὸ περίψημα, ἀπόγγισμά τι ὂν ἄλλο· καὶ κατὰ τοῦτο ἰωνικὸς τὸ λύματα· τὸ δὲ θεῖον γίνεται ἀπὸ τοῦ θεὸς θέτον κατὰ παραγωγὴν ἄλλως, καὶ ἐν συναιρέσει θεῖον δισύλλαβος· ἐξ οὗ θειῶσαι τὸ θυμιᾶσαι· ὡς τὸ δὲ διεθείωσε· προλαβὼν δὲ τὸ ε πρὸ τῆς διφθόγγου γίνεται θέειον τρισυλλάβως· ἐξ οὗ ὄφρα θεειώσω· ἄλλως δὲ διαλυθὲν τὸ δισύλλαβον θεῖον, γίνεται θήϊον· καὶ ἔστι δυνατὸν ἀπ' αὐτοῦ γενέσθαι ῥῆμα τὸ θειῶσαι· ὅτι δὲ τὸ ὄνειδος ἐνταῦθα νοῆσαι καὶ τὸ θέαφον τὸ λεγόμενον δηλαδὴ θεῖον ἄπυρον, δηλαδὴ οἱ παλαιοί· καὶ θεῖον μὲν ἴσως διὰ τὸ κοινὸν τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας καὶ περιέργον· ἢ διὰ τὸ ἁγιάζεσθαι ἐν ᾧ τὰ θεῖα· ἢ καὶ διὰ τὸ θεῖόν τι εἶναι· μετὰ προσθήκης δὲ θεῖον ἄπυρον τὸ ὀλιγόπυρον· βραχὺ γὰρ ψαῦσαι πυρός· ἢ ὅτι οὐ χρὴ ἀπηνῶς πυροῦσθαι ἀλλὰ διὰ τὸ δυσώδες. Θήϊον, παρασεσημείωται τοῦ ε λέγεται παρ' ὁμήρῳ· ἀφ' οὗ καὶ ῥῆμα θεειῶσαι ἢ θειῶσαι, τὸ θυμιᾶσαι θείου ὀσμῇ· καὶ θεὰς ἵζει αὐτά· εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. Θεείου καπνιζομένοιο παρ' ὁμήρῳ, ἔνθα πλεονάζει τὸ ε· καὶ λείπει τὸ ι, ὤφειλε γὰρ ἡ ποιητὴ, ὡς θείου καπνιζομένου ἔνθα γὰρ κεραυνὸς πέση, ἐκεῖ ὄζει θείου καπνιζομένου ὀσμή. Θεέομαι, θεῶμαι ἀντὶ τοῦ τὸ θαυμάζω παρὰ ποιηταῖς ἐν χρήσει· καὶ οὐδέποτε παρὰ τοῖς κοιναῖς· οὐ τὸ ε καὶ ο εἰς ου δίφθογγον ἀλλὰ κιρνᾶσι· τὸ δὲ εἰς η τρέπουσι, καὶ ποιοῦσιν ἄλλο, θηεῦμαι· ὁ παρατατικὸς ἐθηεύμην· οὗ τὸ τρίτον, ἐθηεῖτο· ὁ μέλλων θηήσομαι· οὗ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, θηήσονται· ὁ ἀόριστος ἐθηησάμην. Θηέω, θηήσω ποιητικῶς τὸ θαυμάζω. Θειγόρα, θεολόγα. Θεήλατος, ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς. Θειοπλεῖν, θεοὺς εἰκόνας ἔχοντας, περιπλεῖν. Θείσει, τρέχει. Θεῖ, ὁ Λύκολυς ἐν ἀριστοφάνους· νῦν μὲν γὰρ οὔτι θέομεν, οὔτ' ἐλαύνομεν· παρὰ τὴν παροιμίαν, ἐπὶ ὅλας ἀργύριον, ὥστε θεῖ ἢ ἐλαύνειν οὔτ' ἀνέμοις οὔτε κώπαις ἀγόμεθα. Θεία· σημαίνει τὴν μητέρα τῆς σελήνης· καὶ τοῦ ἡλίου· παρὰ τὴν θέαν γέγονεν θεία· ἢ κατὰ συναίρεσιν θεία· ἢ γὰρ αὕτη ἐστὶν αἰτία τῆς θέας καὶ τοῦ θεωρεῖν ἡμᾶς. Θεία, λατρεία· ἢ διὰ τῶν ἔργων ἱερατεία. Θεῖα, θαυμαστά. Θειάζοντες, μαντευόμενοι· ὅτι δὲ θαυμάζοντες, ἢ θεόληπτοι γινόμενοι. Θειάζω, θαυμάζω· ἐπαινῶ· δοξάζω. Θεῖ, ἀντὶ τοῦ τρέχει καὶ θέει. Θεῖα, εὐθεῖα· καὶ ὀρθά· ἢ θαυμαστά. Θειάζω, τὸ ἐνθουσιάζω παρὰ τοῖς θειάζω, μαίνομαι ἢ θεόληπτος γίνομαι. Θειάσας θείω· ὁ πρῶτος ἀόριστος ἐθείασα· θειάσας ἡ μετοχή· ἢ παρασεσημείωται τοῦ ι, θειάσας· ἢ παρὰ τὸ θειάζω τὸ ἐνθουσιῶ. Θείας ἁμαξάμαξ, ὁ βορέας ἄνεμος· ἁμάξαμαξ δὲ ὁ ἀπόγονος· ὡς γὰρ ἡσίοδος λέγει τῆς θείας ἀπόγονοι, οἱ ἄνεμοι θειάσαντες, θεόληπτοι γεγονότες. Θειάσομαι ὅλα, χαρῶ μακρῶς. Θειασμοῦ, εὐχίας ἐνθουσιασμοῦ. Θείει, διὰ τὸ μέτρον οὕτω γράφεται, καθὰ καὶ τὸ πνείει πνείειν λέγεται. Θείειν, δραμεῖν· τρέχειν. Θείης, τρέχεις. Θειητὸν, θαυμαστόν. Θειλόπεδον, ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ σταφυλαὶ ξηραίνονται· ἢ θειλόπεδον εἴλης· βοτρύων τόπος· ψυκτήρ· σταφυλῶν· ἢ ὑπαίθριος ἡλίῳ ἐκκείμενος· ἢ ὡς ἤδη πεδὸν εἴλης· ὁ ἐστὶ θερμότητος ἡλίου· ὡς ἔστιν ὁ ποιητὴς παρετυμολογεῖ, ἐν τῷ τέρσεται ἠελίῳ· ἢ ἔστιν ἄνεμος ἤδη κατὰ ὅμηρον, λευρὸς· ὁ ἐστὶν ὁμαλὸς χῶρος· τερσόμενος ἡλίῳ· σύγκειται δὲ ἡ λέξις κατά τινας καθ' ὁμοιότητα τοῦ στρατοπέδου· παρὰ τὸ ἀρθρον οὐδέτερον, καὶ τὴν εἴλην, καὶ τὸ πέδον· ὡς καὶ ἀριστοθειλόπεδον ἀεὶ ἀπὸ ἄρθρου προφέρειν ὡς ἐγκειμένου τοῦ ἄρθρου συνθέτως τῇ λέξει· διό φασι μὴ δεῖν λέγειν τὸ θειλόπεδον, ἵνα μή τις λέγοι πρότερον τινὰ τὸ εἰλόπεδον, δισταζόμενον τὸ ἄρθρον. Θειμονεῖαι, αἱ σωρεία τῶν δραγμάτων. Θεῖναι, ποιῆσαι· ἢ θεῖναι ἐν φρεσὶν, ὑπέβαλε τὸ ὕστερον λεκτικὸν τίχνα· τὴν τούτεστιν ἐνθεῖσιν· νόθετηθῆναι γὰρ, ἢ ἐν φρεσὶ θεῖναι ταυτὰ δηλοῦσι· ἢ θεῖναι πέπλον ἀθηνᾶς ἐπὶ γούνασι πολλαχοῦ παρ' ὁμήρῳ, ὡς καθεζομένης δηλαδή· ἢ θεῖναι παρὰ γούνασιν, ἔνθα ἵστατο· ὁ δὲ γεωγράφος ὁ που λέγει τὴν μὲν παλαιὸν ἰλιεῦσιν ἱδρῦσθαι· τὴν δὲ νῦν βλεπομένην νεωτέραν εἶναι· μὴ ἀπὸ δὲ χόμενος τοὺς νοοῦντας τὸ ἐπὶ γούνασιν, ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς γόνασι· φησὶν ὅτι τὸ τῆς ἀθηνᾶς ξόανον, νῦν μὲν ἑστηκὸς ὁρᾶται· ὅμηρος δὲ καθήμενον ἐμφαίνει· ἐν τῷ, πέπλον θεῖναι ἐπὶ γούνασιν, ὡς ἔστι τὸ γούνασιν ἐφέζεσθαι φίλον υἱόν· βέλτιον γὰρ οὕτως ἢ παρὰ τοῖς γόνασιν, ὡς τὸ ἕστασαν ἐπὶ πυρὸς αὐτοῦ· κάθηνται δὲ ἀθηνᾶς ξόανα ἢ ἐν φωκαίᾳ· ἢ μασσαλίᾳ· ἢ ῥώμῃ· ἢ χίῳ· λέγει δὲ ὅμηρος, θεῖναι ἀντὶ τοῦ ἀναθεῖναι χωρὶς προθέσεως ὅθεν ἀνάθημα· δῆλον δὲ ὡς οὐχ ἱμάτιον ὁ τοιοῦτος πέπλος, ἀλλὰ ὕφασμα· ἢ ὅτι τὸ θεῖναι ὁμοίως κατὰ τὸ ἔργον τὸ ἀρχέσθαι· ἀντὶ μὲν προστακτικοῦ λαμβάνονται. Θείνει, ποιεῖ· τρέχει· κτείνει· παίει. Θεῖνε, τὸ ἴυζεν ὅμηρος ὅς κέ σε θείνῃ· ἤγουν ὅς ἄν σε ἰύξῃ· ὅθεν ἢ θὶς ὁ αἰγιαλός· παρὸ συνίζεται ὑπὸ τῶν κυμάτων. Θεοδαίμων, ὁ θεοὺς θαυμάζων. Θεοδέστατη, θεοειδής. Θείομεν, ἀπὸ τοῦ θῶ ἀχρήστου· κοινῶς μὲν τίθημι· ποιητικῶς δὲ θείω· παρασεσημείωται τῆς ει διφθόγγου· ἀφ' οὗ τὸ τέθεικα· τὸ θείομεν, τὸ ἐρύσομεν· τὸ ἐγείρομεν· ἢ τὸ βοήσομεν, ἀντὶ ὑποτακτικοῦ παρ' ὁμήρῳ ὡς τὸ εἴδομεν ἀμφω· ἐν τῷ ἵνα ἴδομεν ἀμφω· ἢ θείομεν, ἀπὸ τοῦ θῶ ἀχρήστου· κοινῶς μὲν τίθημι· ποιητικῶς δὲ θείω· κατὰ παρασημείωσιν τῆς ει διφθόγγου· ἀφ' οὗ τὸ τέθεικα ὡς ἀπὸ τοῦ ἵσταμαι κοινόν, στείω δὲ ποιητικόν· στείομεν ἀντὶ τοῦ στῶμεν· ἐρύξομεν ἀναστάντες· ἢ σεύομαι, ὡς δεύομαι, τὸ δέομαι, ἀντὶ τοῦ ὑφίσταμαι ἤγουν ὑπέρχομαι· ἢ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ὑπαντῶ· ἀφ' οὗ τὸ σεύομαι, κατὰ συγκοπήν· καὶ τὸ σεῦτο, ἀλλὰ παρατατικοῦ, ἢ καὶ ἄλλης σημασίας ἀορίστου λαμβάνεται· ἀπὸ δὲ τοῦ θῶ τὸ θῶ τὸ κοινόν· θείω δὲ ποιητικὸν ὁ ἀντὶ τοῦ τίθημι καὶ ζῶ λαμβάνεται· ἢ θείομεν, ἐμβαλοῦμεν. Θεῖον δύνοντες ἁγίως, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὰ ἅγια εἰσιόντες· γίνεται δὲ τὸ θεῖον, ἀπὸ τοῦ θεὸς, θέϊον κατὰ παραγωγὴν· καὶ ἐν συναιρέσει, θεῖον δυοσυλλάβως· ἐξ οὗ καὶ θειῶσαι, τὸ θυμιᾶσαι· ὡς τὸ δὲ διεθείωσε· προλαβὼν δὲ τὸ ε, πρὸ τῆς διφθόγγου γίνεται θέειον τρισυλλάβως· ἐξ οὗ τὸ ὄφρα θεειώσω· ἄλλως δὲ διαλυθὲν τὸ δισύλλαβον θεῖον, γίνεται θήϊον· καὶ ἔστι δυνατὸν καὶ ἀπ' αὐτοῦ γενέσθαι ῥῆμα τὸ θειῶσαι καὶ θεῖον, θαυμαστόν· καὶ τὸ θεάφιον καὶ θεῖον, τὸ ἄλλο θυμιώμενον εἰς κάθαρσιν, καὶ ἀβλαβὲς ποιοῦν· ἔνθα καὶ τὸ πάντοθεν δ' ἀλὲς θεῖον· θεῖος κάλλιστα τὰς ἄλλας, διὰ τὸ ἄσπιλα τηρεῖν τὰ ...

ἔχοντες τὴν [illegible] αἰτιατικῇ δὲ τὸ ἐναντίον θαυμάζω τοῦ οὐ [illegible] φροντίζοντος. Θαλλία, οὐρά· κέρκος. Θαμβέω ... τὸ ὁρᾶν τι μετ᾽ ἐκπλήξεως· διὰ τὸ θεῖον εἶναι ὃς τὸ θάμβησεν ἀχιλλεύς. καὶ θεᾶσθαι τὸ αὐτὸ [illegible]· θαμβῶ ... κυρίως μὲν, τὸ φοβεῖσθαι, καὶ φεύγειν θεὸν ἰδόντα. [illegible] θάμβησαν [illegible] ... δὲ καὶ αὐτὶ τοῦ θείου λόγου· ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει. Θαυμαίνει, θαυμάζει. Θαυμασίας, ... [illegible] θαυμασίας [illegible] ... μόνιμον· οἱ δὲ [illegible] τῆς θαυμασίας, θαυμακοί. Θαυμαλέον, φοβερόν, θαυμαστόν. Θαυμάλωψ, ὁ [illegible] ὁ διακεκαυμένος ἄνθραξ. Θαυματοποιὸς ... θαυματουργός ... θαυμάζειν ... [illegible] ... θαυμαστός. Θαυμάσας ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα ἀττικῶς. Θαυμάσιος, θαυμαστός. Θαυμασταί, [illegible] ἠκολούθουν· οἱ μὲν σοφίας, οἱ δὲ εἴδους· οἱ δὲ διαίτης· οἱ δὲ χρήματος· οἱ δὲ [illegible], ὁμοῦ θαυμασταὶ ὄντες. Θαυματίζομαι, ἐκπλήττομαι. Θαῦμος, ὁ θαῦλος· [illegible]. Θαῦσον, [illegible]. Θαοσῖπος, θεωρεῖον. Θαχμᾶται, [illegible]. Θάψαι, κατορύξαι κάψαι ἀπὸ τοῦ θάλπεσθαι. Θαψία, [illegible] θάψινον. Θάψινον, τὸ ξανθόν· ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς θάψου· ὃ βάπτει· ὃ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς κεφαλάς [illegible], σκυθικὸν λέγουσι· καὶ ὁ ποταμὸς παρ᾽ ὃ φύεται τὸ ξύλον θάψος καλεῖται· ἔστι δὲ καὶ ῥίζα θαψία καλουμένη.

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

θεά, ἡ μοῦσα. Θέα, σκέπτου· θεώρει· ὅρα. καὶ θέα ἡ θεωρία, ἡ ὄψις, παρὰ τὸ θέω τὸ θεῶμαι σημαίνει δὲ τὸ θεωρῶ ... θε·ρεῖται δὲ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς θεᾶς, [illegible] τῆς θεοῦ. ὅπερ ἐκ τοῦ θεὸς γίνεται ὡς [illegible] θόλος τὸ οἰκοδόμημα. θολὸς δὲ, τὸ μέλαν τῆς σηπίας. Θεαγγελεῖς, οἱ τὰς πανηγύρεις ἐπαγγέλλοντες. Θεαδής, ὅσιος· θεοσεβής. Θέαγον, τὸ θεῖον, ᾧ καθαίρουσι σαλαμίνιοι. Θέα [illegible] γείρω, τὸ τὰς αὐγὰς [illegible] ἔχον· [illegible]. Θεαιδέστατος, θεοῦ ἰδέαν ἔχων. Θέαινα, ὡς παρὰ τὸ λάκων λάκαινα· οὕτω καὶ παρὰ τὸ θεός, θέαινα ποιητικῶς. τὸ δὲ θέον, παρὰ τὸ θεός, [illegible] τὸ θηλυκὸν θεὰ ὀξυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ὄψεως. Θέαιναι, δῆλον ὅτι [illegible] τοὺς παλαιούς, οἱ καὶ κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ δράκαινα, καὶ θεράπαινα, ὅμως θεαίνας λέγουσι θεάς κατὰ τὸ λύκαινα· φλύκταινα· γάγγραινα· μύραινα· ὕαινα· φώκαινα· σκίαινα· αἱ δ᾽ αὐταὶ καὶ θεαὶ λέγονται κατὰ τὸ μή τις θήλεια θεός. Θέαμα, θεώρημα. Θεάμονας, θεατάς. Θεανώ, ὁ ποιητὴς τὴν ἐν τῇ [illegible] ψυχῇ γνῶσιν λέγει, [illegible] μὲν γάρ τι ἡ γνῶσις, ὥσπερ καὶ ἡ ψυχή [illegible] μοῦσαι τὸ μὲν παρὰ τὸ θέειν, καὶ τὸ τάχος τῆς γνώσεως, τὸ δὲ παρὰ τὸ [illegible], τὸ ζητεῖν· καὶ γὰρ ζητητική [illegible] ἡ γνῶσις, καὶ ἐκ τῆς ζητήσεως δὲ [illegible] γίνεται· [illegible] ζητητικὴ ἀπορία κατὰ τοὺς σοφούς. [illegible] μοῦσαι [illegible] ... ἐγκελεύεται ὁ ποιητὴς τὴν ἀχιλλέως μῆνιν εἰπεῖν. Θεανὼ νήσος, ἡ ἐκ θεοῦ θεία· σοφοκλῆς [illegible]. Θεανώ, λοκρὶς λυρική· ᾄσματα λυρικὰ καὶ μέλη πολλὰ ἔγραψε. Θεασάμενοι [illegible]. Θεάομαι, θεῶμαι· τὸ βλέπω, [illegible] συζυγίας τῶν περισπωμένων θεῶ ... τρίτης, τὸ θεῶ ... δίδωμι· καὶ ἀμφότερα παρὰ τοῖς κοιναῖς ἐν χρήσει· θεάομαι δὲ θεοῦμαι [illegible] τὸ θαυμάζω παρὰ ποιηταῖς ἐν χρήσει· [illegible] παρὰ τοῖς κοιναῖς· [illegible] ... Θεαρχία, [illegible] ... Θεαρχικώτατος ἐστὶ θεὸς καὶ ἀρχὴν ἐκ τούτου γίνεται θεαρχικὸς κτητικόν, τὸ ὑπερθετικὸν θεαρχικώτατος. Θεαρίον, ὄνομα κύριον. Θεᾶσθαι, τὸ ὁρᾶν τι τῶν τεχνικῶς γινομένων· οἷον πάλαι [illegible] γραφήν. Θεατής, [illegible] θεωρὸς ὁ τὴν θυσίαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀπάγων· θεωρία, ἡ θυσία· θεωρία ἡ ἐς θεὸν [illegible] καὶ ἐν θεάτρῳ θέα· καὶ αὐτὸς ὁ ἀγών· θέα [illegible] θεωρία καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ καθήμενοι θεωροῦντες. Θεατρί, τὸ [illegible] ὁρᾷ τὴν καὶ θεωρεῖ τὴν. Θεατρόν, θέατρον. Θεατρίζειν, αἰτιατικῇ· ἐν τῷ [illegible] καὶ θεάτρου προπέμπειν· τοὺς γὰρ νικήσαντας, καὶ [illegible] τοὺς πολεμίους, ἐστεφανωμένους μετὰ τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν λαφύρων διὰ μέσου ἦγον τῆς πόλεως δορυφοροῦντες καὶ εὐφημοῦντες. Θεατροφασία, ὀχλοφασία. Θέατρον, θέαμα· ἢ παίγνιον. Θεάω θεῶ, ἄχρηστον, ὃ σημαίνει τὸ βλέπω· ὁ μέλλων θεάσω· ὁ παρακείμενος τεθέακα· ὁ παθητικὸς τεθέαμαι καὶ ἐξ αὐτοῦ θέαμα καὶ θαῦμα, ὁ βλέπουσι τοῖς ὀξέσι τοῦ θεῶμαι τὸ βλέπω ... ὁ παθητικὸς [illegible] θεῶμαι, τὸ βλέπω· θεῶ δὲ θεῶ, τὸ θαυμάζω ποιητικῶς· ἀφ᾽ οὗ θαυμάζω, οὗ τὸ ἐν πλεῖστοι [illegible] καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α καὶ τοῦ ε καὶ ο εἰς ου [illegible] καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω δωρικῶς, θεωρῶ. Θέειν, καὶ θεῖν· τρέχειν δραμεῖν. Θέειον, θυμίαμα τι εἶδος, καθαίρειν δοκοῦντες τοὺς μιασμούς, διὸ καὶ διασείσας κακὸν ἄκος οἶσε φησίν, ὁ ποιητής. Ἰστέον ὅτι, οὐ μόνον διὰ θείου ἐγίνετο καθαρμός, ἀλλὰ καὶ φυτοῖς τισιν ὡς τοῦ σχίνου [illegible]· περιστερεῶνος γὰρ φυτὸν κατὰ παυσανίαν, [illegible] καθαρμόν· καὶ σῦς δὲ εἰς τὰ αὐτὰ [illegible] παρειλαμβάνετο ὡς φαίνεται ἐν [illegible] καὶ τὸ διοπομπεῖν δὲ ἑρμηνεύοντες, φασὶν ὅτι δίον ἐκάλουν κώδιον ἱερείου τεθέντος διὶ μειλιχίῳ ἐν τοῖς καθαρμοῖς [illegible] καὶ καθαρμοὶ ἐκβολαὶ εἰς τὰς τριόδους ἐγίνοντο. [illegible] τὰς χεῖρας [illegible] ὅπερ φασι καρύκειον ἐκ τοῦ φονέως [illegible] δίον, τὸ διοπομπεῖν· ὅ τοῦ μὲν [illegible] ἱστορίας ἄξιος δέ, κοινότερον διοπομπεῖν [illegible] διοπομπεῖν [illegible] φαίνεται τὸ διὸς ἀλεξικάκου αὐτὶ [illegible] τὰ φαῦλα. ὅτι δὲ δι᾽ αἵματος ἡ κάθαρσις καὶ ἱστορία [illegible] τοῦ φονέως, αἵματι νιπτόμενα, καθαίρουσιν [illegible] δεῖ τὰς [illegible] μάλιστα [illegible] πόλεις καθαίρει τοῖς φαρμακοῖς

λέγει ὁ ποιητής· ἴσους τάφους χωννύειν διότι πολὺν χοῦν οἱ παλαιοὶ ἐπεφόρουν ταῖς ὁσίαις τῶν τεθνεώτων· ὅθεν καὶ χώματα ἐκάλουν τὰ σήματα· τουτέστιν, ἀνὰ χῶμα τοσμοῖς· σῆμα δὲ ὁ τάφος [illegible] χῶμα ἀφορισμοῦ· διότι σημαίνει [illegible] τοῦ κεῖσθαί τινα ἐκεῖ. Θάπτω· ὥσπερ παρὰ τὸ βῶ βάπτω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θῶ τίθημι γίνεται θάπτω· αἴδιον γὰρ ἔχουσι τὴν [illegible] αἱ θαπτόμενοι. Θαπτίον κοιτάς· θαπτίον ἐστιν, ἀττικῶς· οἱ γὰρ ἀττικοὶ προστιθέασι τὸ ἰσιν· ὁ συντακτικὸς [illegible] παρὰ ταῖς κοίταις· ἵνα κοινότερον τὸν λόγον ἐργάσωνται. Θαργήλια, ἑορτή ἐστι τὰ θαργήλια· λέγεται δὲ θαργήλια [illegible]· ὅς ἐστιν ἱερὸς ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος. Θάργηλος, χύτρα ἱεροῦ ἑψήματος. Θαρβάλιζω, ὀχλεῖ· ὀχλεῖ· ἐπαίρει· φυτεύει. Θάρνυται, μετρονίζεται· θάρνυσθαι γὰρ τὸ κυΐσκεσθαι· πῦρ δὲ [illegible] τὴν διὰ λόγων ἐν τοῖς [illegible] ὁμιλίας. Θαῤῥαλέος, ἀνδρεῖος· ἀκμαῖος· ἰσχυρός· νέος· ἢ ὁ ἁπαλός· καὶ θαλερὸν δάκρυ τὸ χλωρὸν [illegible] ἐκβάλλονται φύλλα ἁπαλά. Θαῤῥαλέον, θράσος· θρασὺς θαῤῥαλέου διαφέρει· ὅτι ὁ μὲν θρασὺς διαβολὴν ἔχει καὶ κακὸς ὤν· ὁ δὲ θαῤῥαλέος, ὡς ἀγαθὸς ἐπαινεῖται ὑπερίδης φησὶν ἐν τῷ χιλιαρχικῷ, οἱ μὲν θρασεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πράττουσιν· οἱ δὲ θαῤῥαλέοι, μετὰ λογισμοῦ τοὺς προσιόντας κινδύνους [illegible]· θαῤῥαλέος ὁ εὔτολμος· καὶ θαῤῥαλεώτατος, εὐτολμότατος· θαρσαλέως δέ, [illegible] διὰ τὸ μαλακῶς, ἀντὶ τοῦ ἀθαρσῶς καὶ ἀνδρείως. Θαῤῥία, τρασία. Θαῤῥος· ἀνδρεία· θάρσος. Θαῤῥῶ, ἐλπίζω· προσδοκῶ· πιστεύω· πέποιθα· ἢ θαῤῥῶ ἀντὶ τοῦ θάῤῥος ἔχω, καθὸ λέγεται θαῤῥεῖ [illegible]· καὶ ἀντιστρόφως θαῤῥῶ [illegible]· ὁ καὶ ἀντὶ τοῦ θαῤῥαλέως [illegible] δύναται λέγεσθαι [illegible] τὴν πρᾶξιν [illegible] τὸ θαῤῥαλέον· καὶ θαῤῥῶ [illegible]· καὶ ἔτι μετὰ [illegible] ἐθάῤῥησα [illegible] πρᾶξαι λέγεται καὶ θαῤῥῶ ἀντὶ τοῦ τολμῶ εἰσελθεῖν εἰς [illegible] θαῤῥῶ τὴν μάχην ἀντὶ τοῦ τολμῶν εἰσέρχομαι τὴν μάχην· καὶ παρὰ φιλοστράτῳ· θαρσεῖ [illegible] ἐκεῖνο τὸ χωρίον· θαῤῥῶ ἀττικοί, οὐ θαρσῶ· καὶ θάῤῥος οὐ θάρσος· καὶ θαῤῥοῦσιν, οὐ θαρσοῦσιν [illegible] θαῤῥῶ· εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐλπίζω [illegible] συντάσσεται· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ τολμῶ, αἰτιατικῇ· διονύσιος ἐν [illegible]· οὐκ ἔδει θαῤῥῆσαι· ἢ θαῤῥῶ, θρασύνομαι· καὶ θαῤῥῶ ἀντὶ τοῦ πιστεύω, ἀμετάβατον· θαῤῥεῖν δὲ ἕτερον. Θαρσαλέον, ῥᾴδιον. Θάρσει, ἴσως κατὰ ἰδίωμα θάρσος. Θαρσεῖ τις τὴν δὲ τὴν πρᾶξιν, καὶ θαρσεῖ [illegible] τὸ χωρίον. Θαρσεῖς· τοὺς καρχηδονίους λέγει τοὺς πρὸς τὸ βόρειον μέρος κειμένους θαρσεῖς, καὶ οἱ ἀνδρεῖοι. Θαρσήσας· θαῤῥῶ ἀντὶ τοῦ θάῤῥος ἔχω· καθὸ λέγεται θαῤῥῶ [illegible]. Θαρσίας κυκῶσι λιπαρὰ μπυκα· διαφέρει δὲ θάρσος θράσους· θάρσος μὲν γὰρ λέγεται, τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς· θράσος δὲ τὸ ἐναντίον, ἀριστοφάνης· οἶον φιάλην θασίου οἴνου [illegible]· ἄμπυξ δὲ λέγεται, τὸ [illegible] τὸ πῶμα τοῦ ἀγγείου λέγει· λιπαρὸν μέν, διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ οἴνου· ἄμπυκα δέ, παρὰ τὸ πυκάζειν καὶ καλύπτειν τὸ στόμα [illegible] δὲ λείπει τὸ λάγυνον· ἐπεὶ [illegible] τὸ στόμα οὐ [illegible]· οὐδέ που γὰρ τὸ τῆ θάσιος οἶνος [illegible] ὡς αἱ δέ, ὅτι θάσιαί τινες ῥαφανίδες λέγονται· λέγει δὲ τὴν [illegible], καὶ βρασσομένην· αἱ δὲ [illegible] θερμότατα. Θάσια, τὰ ἀμύγδαλα· ἀπὸ τοῦ θᾶσσον τὸν καρπὸν προϊέναι· πρώϊμα γὰρ ὑπὲρ τὰ λοιπὰ δένδρα. Θάρσος, ἡ εὐτολμία· θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος αὐθάδεια· ἢ θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε· καὶ ἐκ δίος ἔλλεψε νύκτ' [illegible] δηλοῦσι τὸ αὐτό· ἡ γὰρ τοῦ θάρσους ἔνθεσις, δεινῶς ἐστιν ἐξαίρεσις· καὶ θάρσος ἐστιν, ἀπροσδοκία κακοῦ, [illegible] διὰ κακοῦ παρουσίαν· καὶ θάρσος, καὶ θράσος· καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι [illegible] ἀπαλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται· ἀνδρία [illegible] καὶ ἀνανδρία· τὸ μὲν γάρ, ἐν τοῖς τολμητίαις θαρσεῖν ἀνδρείας ἐστίν· ὥσπερ τὸ ὑφίστασθαι δειλίας· τὸ δὲ [illegible] ὁ κίνδυνος ὁμόσε χωρεῖν, [illegible] ἀλλὰ μὴ κατιχέσθαι, θράσους· ὡς [illegible] χωρεῖν ἀσφαλείας. Θάρσυνος, πεθαῤῥηκώς. Θαρσοὺς, θρασὺς πεθαῤῥηκώς. Θᾶσσαι, ἀντὶ τοῦ θεᾶσαι λέγουσι δωριεῖς· θεόκριτος· θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ἔσθει. Θάσος, νῆσος· ὅθεν θάσιος οἶνος, ἡ θάσιος. Θάσσοιας ἱέρηκος, ἀντὶ τοῦ ταχυτέρους τῶν ἱεράκων· ἰλιάδος ῡ· καὶ θᾶσσον ταχέως ἀπὸ τοῦ ταχὺς [illegible]· ὁ πρῶτος τύπος ταχύτερος· ὁ δεύτερος ταχίων· ὁ τρίτος τάσσων· καὶ [illegible] καὶ θᾶττον· ἀντιστοιχεῖ γὰρ τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς· θ· τ. Θάσιος, παῖς ἀγλαοφῶντος· ἔστι δὲ συμμάχαλις [illegible] ἔργας [illegible] ἀπὸ ἀγλαοῦ τοῦ ἐξ ἀρχῆς [illegible] θασίου, ὀνομασθεῖσα. Θάσσομεν, καθήμεθα. Θάσσοντα, [illegible]. Θαστία, [illegible] ἀπόλυμα ἐβαπτον· καὶ ῥαφανίου εἶδος· οἱ δέ, βάμματος. Θασπάνισθαι, [illegible] βάλλεσθαι. Θάτερον, θατέρου· ἕτερον, ἑτέρου· ἢ θάτερον, τῶν δύο τὸ ἕτερον· ἰστέον ὅτι λέγουσί τινες, ὅτι τὸ ε· [illegible] φερόμενον σύμφωνον, οἱ δωριεῖς εἰς ᾱ συναλείφουσι· τὰ ἕτερα, θάτερα φασί· καὶ πάλιν αὐτοί, [illegible] ἔτρεχον, τράχον, ἄρτιμις ἄρταμις. Θᾶττον ἀττικοί· ταχίον ἕλληνες· ἔστι δὲ οὐ μόνον ἐπίῤῥημα, ἀλλὰ καὶ ὄνομα [illegible]· ὁ θᾶττον, ἡ θᾶττον, τὸ θᾶττον· ὥσπερ [illegible] τοῦ ῥᾷον· ἢ θᾶττον, συντόμως· ταχέως· καὶ θᾶττον ὁ [illegible] ἡρακλεῖ τῷ [illegible] τρέχοντος ἐθαυμάσθη [illegible], εἴρηται οὖν ἡ παροιμία [illegible] δασειζομένον διὰ τὸν τόκον. Θάτοδίω, τοῖς δούλοις κύπριοι. Θάτερα, τὰ ἄλλα, ἑκάτερα, τὰ ἕτερα μέρη. Θατέρας, θεαταί. Θαῦμα, ἔκπληξις· ξένισμα· θαῦμα ἔχω, καὶ θαῦμά με ἔχει, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα· καὶ θαῦμα, τὸ ὑπὲρ φύσιν διὰ θεοῦ τελούμενον· παρὰ τὸ θαυμάζω θαύμασμα, καὶ κατὰ συγκοπήν, καὶ ἀποβολὴν τοῦ σ̄, θαῦμα· οἱ δὲ παρὰ τὸ θεῶ, θεῶμαι, θαῦμα. Θαυλακίζειν, μετὰ βοῆς [illegible]. Θαυλία, ἑορτὴ παρὰ [illegible] ἀχθεῖσα [illegible] παρὸ καὶ θαυλίζειν λέγειν τοὺς δωριεῖς. Θαυλονίδας, [illegible] ἀθήνησι. Θαυμάζω· ἄγαμαι· ἐκπλήττομαι· θαμβοῦμαι· ἢ θαυμάζω, τὸ ἐκπλήττομαι· καὶ τὸ ἐπαινῶ· γράφεται δὲ γενικῶς θαυμάζομαι τὸ ἐπαινοῦμαι· ἐξ οὗ θαυμαστὸς ὁ ἐπαινέτης· τὸ δὲ θαυμάζω σε τῆς σοφίας, λαμβάνει ἔξωθεν τὸ ἕνεκα· ἢ οὕτω· θαυμάζω σε [illegible] τῇ σοφίᾳ καὶ [illegible] ἐστι· λέγεται δὲ θαυμάζειν [illegible] θεάσασθαι· θαυμάζει τὶς ἀρετήν, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ ἐργάζεσθαι ἀρετήν· καὶ θαυμάζει λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ κλᾶσθαι λόγοις· καὶ θαυμάζω τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ [illegible], συντασσόμενον [illegible]· καὶ ὡς φάλαρις· ἐθαύμασά σου πολλάκις· ὅ στοιχεῖ· καὶ θαυμάζω τινὰ δὲ ἵνα τοῦ κάλλους αἰτιατικὴν καὶ [illegible] ἐπαγόμενον, ἀντὶ τοῦ ἐκπλήττομαι [illegible] ἕνεκα τοῦ κάλλους· θαυμάζω σε τῆς συνέσεως· τοῦτ' ἔστιν ἕνεκα· καὶ ἀντιστρόφως· θαυμάζω καὶ ἀποδέχομαι· καὶ θαυμάζω [illegible] συντασσόμενον, σημαίνει τὸ [illegible] καὶ μέμφομαι καὶ αἰτιῶμαι καὶ κατηγορῶ· οἷον θαυμάζω τοῦ [illegible]

ἐχόντων

δὲ ἀλῶνται· ἢ εἰργμένοι ἀλᾶσθαι· ἀλᾶ ἐστι. Θαλύσια, τὰ ὑπὲρ εὐθαλίας διδόμενα. Θαλύσιος, ἄρτος ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω πεπόμενος πρῶτος. Θαλυσσόμενος, φλεγόμενος. Θαλύψαι, θάλψαι, πυρῶσαι. Θαλφθῇ, δόξαν παθεῖν ἢ θερμανθῆ. Θάλψαι, θερμαίναι συντηρῆσαι. Θάλυμβα, βλαστάνομεν· βλαστάνομεν. Θαμὰ, συνεχῶς, πυκνῶς, διηνεκῶς. Θαμάκις, πολλάκις, πολλάκις. Θαμάλωπες, αἱ ἡμίφλεκτοι ἄνθρακες· θάμψαι γὰρ τὸ καῦσαι. Θαμαστροχεῖ, οὐχ ἡσυχάζει. Θαμβαλέον, φοβερὸν, θαυμαστόν. Θαμβεῖν, καὶ θαυμάζειν ἐπὶ θέας, καὶ τῆς ἐν τούτοις ἐκπλήξεως εἴωθε λέγεσθαι· ὡς ὅγε μὴ βλέπων ἐκεῖ ἐν τούτοις πάσχειν λέγεται· τὸ δὲ ἐθάμβησεν, ἐνεργητικὸν ὂν, καὶ τὸ παράχρησις οὐκ ἔχει· θαμβούμενα γὰρ καὶ ἐθαμβήθη, καὶ τεθάμβημαι φασὶν οἱ μεθ' ὅμηρον. Θαμβῆσαι κυρίως μὲν, τὸ φοβηθῆναι καὶ φρίξειν θεὸν ἰδόντα· ὡς θάμβησεν κατὰ θυμὸν ὀΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι. Θάμβησε κατὰ θυμὸν, ἤγουν κατὰ ψυχὴν· πρὸς αὐτὸ διασολικείζεται τῶν θαμβουμένων πρὸς τὰ βλεπόμενα· θάμβος δὲ λέγεται τὸ διὰ τῆς θέας ἐμβιβαζόμενον. Θάμβος, ἔκπληξις, θόρυβος. Θαμέες, πυκνοί· καὶ θαμειαὶ, καὶ θαμειός. Θαμειαὶ, αἱ ἐπιτεταμένως τὸ πολυπληθὲς δηλοῦσι τῶν καλουμένων· σημείωσαι ὅτι κεῖνται οὐ μόνον σώματα, ἀλλὰ καὶ πυραί· πῦρ δὲ ἡ αἰτία τοῦ εἶναι τὰ θαμειαὶ δὲ, αἱ ἀλλήλαις παράλληλα καὶ πυκναί· παρὰ τὸ θαμὰ τὸ πυκνῶς· ὃ καὶ ἐκ τοῦ ἅμα γίγονε· πρόκειται δὲ τὸ θαμέαι, ἀρσενικὸν ὄνομα θαμὸς ὁ πυκνός· ὁ πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου, γέγονε θαμειός· ὡς καὶ φαεινὸς φαεινός, ἀφνειός ἀφνειός· ἀδελφὸς, ἀδελφειός· ἀφνός, ἀφνειός· ὁ δὲ πλεονασμὸς τοῦ θ, διὰ τὴν δασεῖαν τοῦ ἅμα· ὁ τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ θυλοπεδίου φασὶν οἱ παλαιοί· εἰλόπεδον γάρ ἐστιν, εἴλῃ βαλλόμενον τουτέστιν, ἡλίου θερμασία· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, θειλόπεδον· ἢ ῥῆμα θέλω πεδίον. Ἰστέον δὲ ὅτι, οὐ μόνον ἐν τῷ θαμειὸς καὶ τοῖς ὁμοίοις ἡ ει δίφθογγος πλεονάζει, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις· ὡς καὶ ἐν τῷ ἑξῆς, ἑξείης· καὶ πολλοὶ ἐνεστῶτες δὲ καὶ μέλλοντες ἐνεργητικοὶ, τοῦτο πάσχουσιν· οἷον, βρύσω, βρυσείω· πολεμίσω, πολεμησείω· θῶ, θείω· κιχῶ, κιχείω· ἐρῶ, ἐρείω· τὸ ἐρωτῶ· ὡς τὸ καί τινι ἐξερείομεν. Θαμέντεραι, πυκνότεραι. Θαμίζειν, τὸ ἀπὸ ἔργου τινὶ συχνάκις παρεῖναι· διδασκάλοις τισὶ γοῦν θαμίζει τις· θερμοὺς λουτροὺς καὶ τοὺς καὶ ἑταίρας ἔργοις αἷς χαίρει. Θαμίζει περὶ τὴν ἀγοράν, ἤγουν πυκνάζει συνεχῶς ἔρχεται· ἢ θαμίζει πυκνάζει, συχνάζει, συνεχῶς ἔρχεται. Θαυμάζω, ἐπαινῶ· λέγεται καὶ τὸ καταγορῶ· ὃ καὶ μετὰ γενικῆς συντάσσεται. Θαυμάζετε, παράπεισθε, θορυβεῖσθε, ὡς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· ἓν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. Θαμίζεται, ὁμιλεῖ. Θαμινὰ, πυκνὰ, συνεχῶς. Θαμινός, ὁ πυκνός· καὶ θαμινώτατος, ὁ πυκνότατος. Θάμιξ, ἀλώπηξ. Θάμιναις, συμφύτοις τόποις. Θάμινον, ἀποκάλυψον. Θάμνα κυρίως, τὰ ἐξ αὐτῆς ἀναφύσεως πολύκλαδα καὶ πυκνά· παρὰ τὸ θαμὸν ὅ ἐστι πυκνόν· ἀρίσταρχος ἐπὶ τοῦ θάμνος, ἀκμαῖος, ὁ ἤτοι ἀκμὴν ἔχων τοῦ ἀκμάζειν, ὀξυτονήσει ἐν ἰλιάδι· ἐπὶ τοῦ δηλοῦντος τὸν τόπον, ἀναβαρυτονήσει· ἢ θάμνα καλοῦνται, οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι· παρὰ τὸ θαμινόν. Θάμνος, πυθμὴν δένδρου· ἢ ῥίζα πολλοὺς κλάδους ἐκπέμπουσα· ἢ καθ' ἕνα τόπον τῆς ὕλης συστροφή· καὶ ἡ συνεχὴς φυτεία· ἡ ἡ περιοχὴ τῆς ἐλαίας· καὶ ὅρμος καὶ οἱ σύμφυτοι ἢ δενδρώδεις, ἢ βάτος· ἢ ξύλον ἀκανθῶδες· ἢ θάμνος, ἀρσενικῶς, εἶδος χαμαιζήλου φυτοῦ καὶ πολυκλάδου παρὰ τὸ θαμὰ ἐτυμολογούμενος· οὐ γὰρ μονοστέλεχος κατὰ τὸ δένδρον ἀνέστη, ἀλλὰ πυκνὸς ὁ θάμνος καὶ πολυστέλεχος εὐθὺς ἐστιν ἐκ ῥίζης. Θαμυρίζει, ἀθροίζει, συνάγει. Θάμυρις, πανήγυρις, σύνοδος· ἢ πυκνότης τινῶν· καὶ ὁδοὺς θαμίρας, τὰς λεωφόρους· ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα θάμυρις· ἦν δὲ οὗτος, παῖς φιλάμμωνος καὶ ἀργιόπης τῆς νύμφης· τὸ γένος θρᾷξ· ὃς ἔσχεν αἰσχρὸν ἔρωτα πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν ἀρρένων· οὗτος κάλλει πολλοῦ διενεγκὼν, καὶ κιθαρῳδίᾳ περὶ μουσικῆς ἐρίσας ταῖς μούσαις, συνέθετο αὐ μὲν κρείττων εὑρεθῇ, πλησιάσαι πάσαις· αἱ δὲ ἐὰν ἡττηθῇ, στερηθῆναι οὗ ἂν ἐκεῖναι θέλωσι· καθυπέρτεραι δὲ αἱ μοῦσαι γενόμεναι, τῶν ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρῳδίας καὶ τοῦ νοῦ ἐστέρησαν· ἢ θάμυρις μαίνεται, ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογα δοκούντων πράττειν. Θανάσιμον φάρμακον, τὸ θανατηφόρον. Θανατᾷν λέγεται, τὸ ἐπιθυμεῖν ἀποθανεῖν· ὡς καὶ βασιλιᾷν, τὸ ἐπιθυμεῖν βασιλείας καὶ τομᾷν, τὸ ἐπιθυμεῖν τμηθῆναι. Θανατιῶ θανατῶ λέγεται, τὸ θανάτου ἐρᾶν, καὶ ἐφίεσθαι· συνέσιος· ὁ μὲν ναύκληρος ἐθανάτα κατὰ χεῖρας ὤν, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν ἀποθανεῖν· ὡς καὶ τομῶ, τὸ τμηθῆναι δέομαι· σοφοκλῆς· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι τραύματι· ἀντὶ τοῦ ἐφιεμένῳ καὶ ἐπιθυμοῦντι τομῆς. Θανατοῦ θανατῶ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυμι καὶ φθείρω· λιβάνιος· ἀδελφὸν μὲν ὅτι θανατοῦντος ἔργον ἐποίησεν· καὶ ξενοφῶν· θανατοῖ δὲ σὺν ἄλλοις, καὶ τὸν τοῦ ἀρριαίου ἀδελφιδοῦν. Θανατηφόρον μέλαν νέφος, περιφραστικῶς αὐτὸς ὁ θάνατος. Θάνατος, χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος· ἢ στοιχείων διάζευξις, ἢ βίου λύσις· ἢ φροντίδων ἀπαλλαγή. Ἄλλως. Θάνατος ὁ τεθειὸς, καὶ ὁ πάσχομεν· τέλος ἐστὶ τοῦ βίου· ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος· καὶ ὁ σωματοειδὴς θεός, καὶ ἡ δυσωδία· λέγεται δὲ παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω, τάνατος καὶ θάνατος· ὁ τείνει τὰ σώματα τῇ ψύξει· ἢ ὅτι τανυὸς ἐστιν, ὁ ἐπὶ πάντας ἑαυτὸν διατείνων. Θνητῷ· ὅτι μὲν ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἔστι τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· οἷον θανατῶ θανατοῖς, καὶ σημαίνει τὸ φονεύω· ὅτι δὲ δευτέρας, οἷον δυσθανατῶ, δυσθανατᾷς· ὡς καὶ τὸ δοκῶ· ἀπὸ μὲν πρώτης· οἷον δοκῶ δοκεῖς· ἀπὸ δὲ δευτέρας· οἷον προσδοκῶ προσδοκᾷς· ὅτι δὲ τὸ θανατῶ δευτέρας συζυγίας ἐστὶ, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ ἀποθανεῖν. Θανατῶν, ὁ ἐπιθυμῶν θανάτου· λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποκτείνων καὶ θανατᾷ, καὶ θανατοῖ. Θανεῖν, καὶ τὸ ἀποθανεῖν, ὃ πολλαχοῦ λέγεται τὴν αὐτὴν ἔννοιαν παλιλλογεῖ. Θανεῖσθαι, ἀποθανεῖσθαι. Θανῶ, ἀπὸ τοῦ θανῶ μέλλοντος γίνεται καὶ θῶ κατὰ συγκοπήν· ἐξ οὗ θνήσκω τέθνηκα· τέθνημαι ἐτέθνην· τεθνειὼς τεθνειὸν, καὶ τροπῇ διαιρεῖ τοῦ ὧ εἰς ᾶ, τεθνάναι· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐτέθνην γίνεται τεθνάναι· καὶ δωρικῶς τεθνάμεναι· ἀλλὰ δὲ λέγεσθαι οὕτως ἀπὸ τοῦ θανῶ· θῶ, καὶ θνήσκω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔθανεν ἡ μετοχή, ὁ θανὼν καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τεθνεὼς τεθνεῶτος τεθναώς, καὶ τεθνειὼς τὸ ἰωνικόν. Θανοῦμαι μέλλων, ἀπὸ τοῦ θείνω τὸ φονεύω· ὁ μέλλων πρῶτος, θενῶ· ὁ ἀόριστος ἔθεινα· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθανον· ὁ μέλλων δεύτερος θανῶ· καὶ ὁ μέσος μέλλων, θανοῦμαι. Θανὼν καθ' ὕπνους, φροντίδων ἔσω δίχα. Θάξαι, μεθύσαι. Θάσσειν, διδάσκοντα, θεωροῦντα· καὶ θαυμάζοντα ὁμοίως. Θάπαι, φόβοι. Θάπα, μία τῶν τις. Θάπτειν, σῶμα χώσει

ποτε σύες ἀλοφῶ ἤγουν πίονες. ἀλοφὴ δὲ τὸ λίπος, διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι ἀλείφειν. Θαλέθοντες, θάλλοντες. Θαλεία, εὐωχία. παιδεία, εὐθυμία. ἡ ᾠδὴ καὶ ἡ μοῦσα. Θαλείας, τέλους. μάθας. λίπας. πίονας. Θαλέοι, καθαροί. Θαλέοντες, θάλλοντες. βλαστάνοντες. αὐξάνοντες. ἀνατρεφόμενοι. Θαλεραί, ἀκμαῖαι. Θαλεροί, διυγροι [illegible] ταχεῖς. Θαλερὸν γάμον λέγει Ὅμηρος, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι ἀνθρώπους εἰς [illegible] καὶ θάλος τὸ [illegible] λογίζεται ὡς τὸ [illegible] θάλος, χορὸν ἰσοχνόεσσαν ἢ θαλερὸν τὸ δάκρυ, θερμὸν ὡς ἀπὸ ἡλίου [illegible] ἢ θαλερὸν δάκρυ ἢ ἀκμαῖον. ἢ τὸ ἐν ἀκμῇ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν θαλλόντων φυτῶν ἢ θαλερὸν δάκρυ, καθαρὸν καὶ διαφανὲς διὰ τὴν λεπτότητα. διὸ καὶ πίειρα ἄλλο ἐν ἄλλοις λέγει, καὶ ὑγρόν. Θαλερὸς πόσις, ὁ ἐκ παρθενίας ἀνὴρ ἐσχηκότος κατὰ τοὺς παλαιούς. ὡς τὸ κουριδίη ἄλοχος, ὁ δὲ ἐπιχόρως ἢ θαλερός, ταχύς. ἰσχυρός. Θαλέων, τῶν θαλλόντων [illegible] παιδίων. ἢ ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐπιτηδείων. Θαλῆς, τοῦ θαλοῦ οὐ θαλῆς τοῦ θαλῆτος. ὁ θαλῆς, καὶ [illegible] ἔχει τὸ πλεονάζον διὰ καὶ [illegible] ὅτι ἀτελείας, ἀτελῆς. θαλείας θαλῆς. τέλος τέλους, ἑρμέας ἑρμῆς. θαλῆς δὲ, τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων εἷς γέγονεν, ἐπὶ γεωμετρία διαβεβοημένος. ἀθηναῖος [illegible] καὶ τὸ βαρύνειν. ἢ ὅτι μὲν περισπᾶται θαλοῦ [illegible] ὅτι δὲ βαρύνεται θάλητος. Ἄλλος. Θαλῆς εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν εἷς, μιλήσιος. ὃς πρῶτος τὰ περὶ οὐρανοῦ ἐξεῦρε. [illegible] ὅτι ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς ὁ θαλῆς ὡς ἑρμῆς ἑρμοῦ [illegible] ἑρμέας ὡς θαλέας. διχῶς δὲ τοὔνομα ἐκφωνητέον. βαρύτονον μὲν θάλης, ὡς χρέμης. οὗ ἡ γενικὴ θάλητος ὡς χρέμητος. θάλητι, θάλητα. ὡς τὸ θάλητα χρήματα ἐλεύθερον. ἢ δὲ καὶ περισπωμένως θαλῆς, ὡς ἑρμῆς. καὶ θαλοῦ ὡς ἑρμοῦ. [illegible] ὁ θαλῆς οὗτος, μιλήσιος ἦν. εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. οὗτος ἄκρος μηχανικὸς ἦν. στρατεύσαντος γὰρ κροίσου πρὸς κῦρον, καὶ μὴ δυναμένης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ διαβῆναι τὸν ἅλυν ποταμὸν μέγιστον, τρόπον δέ τινα μηχανᾶται ἀπὸ τῆς στρατιᾶς ἰών, τὸ μὲν τὸν ποταμὸν ἐπιρρυέντα οὐ παντῇ, ἀλλὰ τὸ ῥεῖθρον αὐτοῦ σχισθὲν τὸ μὲν ἐν τῷ εἰς τὴν ἀρχαίαν πορείαν ἐχώρει [illegible] δὲ ὑπ᾽ ἀγκάλαις εἶχε τὴν στρατιάν. καὶ οὕτως ἐπεραιώθησαν. ἐποίησε δὲ τὴν εἰς δύο τομὴν ἵνα καὶ ἐπανιόντες περαιωθῶσιν. Θαλία, ὡς καρδία. παροξυτόνως αὐτὴ ἡ εὐωχία, δι᾽ ἣς θάλλει τις ὡς εἰ καὶ τὸ θάλλος, ὀξυτόνως καὶ θαλεία κατά τινας, ἡ ἐπιτραπέζιος ὕβρις. θάλεια μὲν τὸ [illegible] παροξυτόνως, εὐωχίας ἐπίθετον καὶ μούσης, ἐπὶ δὲ ὄνομα. ἡ θαλία, εὐθυμία. εὐωχία. παιδιά. τέρψις. εὐφροσύνη, καὶ θαλία, τὰ ἄλλα. ἡ θαλία ὄνομα παρὰ τὸ θάλλειν ἐρόεσσα. εὐθυμητική. Θαλίας, ἑορτάς. Θαλίη, εὐδαιμονία. εὐθηνία. ἀκμή. εὐφροσύνη. Θαλιστρία, τὰ σκυρούμενα κιβώτια, ἐν τοῖς δέρμασιν ἐργαζόμενοι. Θαλιώοντες, οἱ πολλοῖς καὶ ἐν δόξαις ἔχοντες. ἢ [illegible] ἐν δόξαις, ἐνδόξων. Θαλλέω, τὸ θάλλειν. καὶ θαλλέοντες. Θάλλειν, ἐπὶ φυτῶν λέγεται κυρίως. ἀντίκειται τὸ μαραίνεσθαι καὶ τὸ φθίνειν. φθίνειν τὸ μαραίνεσθαι [illegible] ἡσίοδος. θάλλουσι δ᾽ ἀγαθοῖσι διαμπερές. ἢ θάλλειν, ἐπὶ δένδρων λέγεται τὸ δὲ ἀνθεῖν ἐπὶ μόνων τῶν ἀνθῶν. ὅθεν καὶ εὐθαλεῖς μὲν οἱ κλάδοι. [illegible] δὲ λειμῶνες. εὔκαρπα δὲ δένδρα, ὧν ὁ καρπὸς ἐστὶ χρήσιμος ἀνθρώποις εἰς τροφήν. ἄκαρπα δέ, τὸ ἐναντίον. ἤγουν οἷς καρποῖς οὐ χρῶνται ἄνθρωποι. Θάλλικα, σάκκου εἶδος. Θαλλίς, μάρσιππος μακρός. Θαλλοί, τὰ εἰς [illegible] ἐπιτηδείας. Θαλλοὶ, οὓς ἐσθίουσιν αἱ βόες. Θάλλος, βλάστημα. ἦν δὲ ὁ παῖς, ἐρώτων καὶ χαρίτων ἀμβρόσιον τι θάλλος. θάλλος, καὶ ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος, ὁ παρὰ τὸ θάλλειν. Θαλλός, ἢ παρὰ φασὶ τὰ ἐκ γῆς φυόμενα. ἢ φυλλάς, ἢ κλάδος δένδρου. ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ μόνης ἐλαίας τὴν λέξιν ἰδιάζουσιν. ἐρίφοις δὲ μάλιστα δοκεῖ δρέπεσθαι ὁ θαλλός, φίλος ὢν ἐπὶ τοῖς πλείοσιν αὔξιν. ἐπὶ δὲ θαλλὸς ὁ ἀττικός, [illegible] ἀφ᾽ οὗ στεφάνους ἀθήνησι τοῖς νικῶσιν [illegible] δὲ τοῦ θαλλοῦ καὶ θαλλοφόρος παροιμιακός, ὁ μηδὲν χρήσιμος, ἀλλ᾽ ἢ βοσκήμασι θαλλὸν παρέχων. Θάλλουσα, αὐξάνουσα. Θαλλοφόρα, αὕτη ἡ ὑπεργάτου. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. θαλλὸν τ᾽ ἐρίφοισι φορεῖται. οἱ γὰρ γέροντες, τὰ [illegible] ἐν ἀγρῷ αἰκονομοῦντι. δυσχερεῖς δέ εἰσι, περὶ ὧν μηδὲν ἔχοντες, σαφὲς ἀποσχεδιάζοντες. θαλλοφόρους γὰρ [illegible] λόμενος τοὺς γέροντας δηλῶσαι ἐπειδὴ ἐν τοῖς παναθηναίοις οἱ γέροντες, θαλλοὺς ἔχοντες ἐπόμπευον. ὡς οὐδὲν εἰς ἄλλο ὄντων χρησίμων αὐτῶν, ἔξω τοῦ θαλλοφορεῖν οὕτως αὐτοὺς ἐπέσκωψεν. ὁ μὲν τοι δικαίαρχος ἐν τῷ παναθηναικῷ [illegible] ἔξω τοῦ τὰς γραῦς ἐν τοῖς παναθηναίοις ὑπείληφε θαλλοφορεῖν. ξενοφῶντος μὲν ἐν τῷ συμποσίῳ. φιλοχόρου δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ. ὅς γε καὶ τὸν καταλύσαντα τὸ ἔθος ἐριχθόνιον ὀνομάζουσι. μνημονεύει τοῦ ἔθους καὶ εὐφάντος μὲν ἐν θαλιάσι. φερεκράτης δέ, ἐν [illegible]. Θάλλω, τὸ αὔξω. παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέφω. Θίλπει, ἀκμάζει. αἰθεῖ. Θάλπεσθαι, θέρεσθαι. Θαλπήρια, θάλλειν ποιοῦντα. θερμαντικά. σαίδελα μὲν τὰ πρὸς [illegible] θαλπήρια ἴσθι. Θάλπε, ἐπάλξεις. Θαλπνότερον, θερμότερον. φανερώτερον. λαμπρότερον. φαεινότερον. [illegible] ἢ θαλπνότερον, λαμπρότερον. θερμότερον. Θαλπόμενα, θερμαινόμενα. ἰόστρος τοὺς δὲ [illegible] ἐλπίδι, συνεχῶς εἰ [illegible] προσθήσει, ἐπιλελῆσθαι τῶν ἰδίων πλημμελημάτων. Θάλπος, καῦμα. παραμυθία. Θάλπω, θερμαίνω. παραμυθοῦμαι. Θαλπωρή, παραμυθία. τέρψις. χαρά. διάχυσις. Θαλπωρὴν λέγει Ὅμηρος, τὴν χαροποιὸν ἐλπίδα. ἐπεὶ θάλπει τοὺς πολλοὺς ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς. καὶ θαλπωρή, λέγεται εὐεστὼ [illegible], τὴν [illegible] διαγωγήν, ὅ [illegible]. Θαλύνεσθαι, φλέγεσθαι. Θαλυκρόν, διάπυρον. καὶ τὸ θαλυκρὸν κεῖται κατὰ τῶν μβλυσμένων [illegible]. Θαλυκρόεσται, θάλπονται. Θαλυκρός, θερμόν. λαμπρόν. βλοσυρόν. ἀναιδές. παράφορον. θερμὸν χλωρόν. Θαλύω, θάλπειν ποιῶ. Θαλύσια, αἱ ἀπαρχαὶ ἤγουν αἱ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν διδόμεναι θεῷ, ὑπὲρ τοῦ καὶ εἰς ἔπειτα θάλλειν τὰς ἀρούρας. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ θάλλω θαλύω. θαλύσιον. ἐξ οὗ ἡ θαλύσιος κύριον ὄνομα. ὡς δηλοῖ τὸ θαλύσια δ᾽ εἶχεν ὕπναλον. ἔτι δὲ καὶ θαλύσιος ἄρτος, ὁ ἐκ τῆς τῶν καρπῶν φασὶ συγκομιδῆς πρῶτος γινόμενος. ἰστέον δὲ ὅτι, ἐπὶ συγκομιδῇ καρπῶν ἐθύεν καὶ τὰ θαλύσια ἔθυεν, ἑορτὴ ἤγουν δήμητρος καὶ διονύσου κατὰ παυσανίαν, ἄλωα καλούμενα, διὰ τὸ τοὺς ὑπαρχικοὺς καὶ μάλιστα ἐν ἀθήναις ἀπὸ τῆς ἅλω τότε κατάχεσθαι, φέροντας εἰς ἐλευσῖνα. εἴπερ καθὰ καὶ Ὅμηρος ἐμφαίνει, ἐν ἄλωσιν ἐπαίζον κατὰ τὴν ἑορτὴν ἐν ᾗ καὶ προσωδίαις [illegible] ἀπὸ τοῦ συναλλάξεσθαι

ναι αὐτὰ λέγων ὄνομα ἐστὶ καὶ ἡ ἡμέρα, ὃ καὶ οἱ μυθογράφοι παραδεδώκασιν. Ἢ ὡς λέγει ὅμηρος τὴν ἡμέραν καὶ τὴν θεὰν νομίζει προεστάναι τῆς ἡμέρας ὡς ἀπόλλωνα λέγει, τὸν προεστῶτα τοῦ ἡλίου, καὶ τὸν θεὸν ὃν νομίζει προεστάναι τοῦ ἡλίου. καὶ νύκτα, τὸ νυκτερινὸν σκότος καὶ θεὰν προεστάναι αὐτῆς. ἀρχαιότατα δὲ ταῦτα ἀδιανόητα. οὐδὲ γὰρ ἡμέραν νομίζει χωρὶς τοῦ προεστῶτος αὐτῆς δαίμονος. οὐδὲ ἥλιον, οὐδὲ νύκτα, χωρὶς τῶν θεῶν, οὓς νομίζει προεστάναι αὐτῶν. διὸ δὴ πολλάκις τῷ προεστῶτι θεῷ, τὸν τοῦ προεστωμένου λόγον συμπλέκει. εὔχεται μὲν γὰρ ὁ χρύσης τῷ ἀπόλλωνι καθ᾿ ἡμῶν ἐλλήνων, τῷ θεῷ δηλονότι. καὶ τὰ ἄλλα.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Η΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄.

Θῆτα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ τὴν θέσιν τοῦ πατρὸς μιμεῖσθαι. ἤτοι τοῦ οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερὲς ἔχον. καὶ τὸν διὰ μέσου ἄξονα, τὸν κατὰ τὸ μέσον μακρὰν ἔχει. Θ καὶ τοῦ δ εἰς ἄλληλα τροπὴ αἰολέων ἐπὶ ἀμφάσιν. ἄνευ τοῦ οὐδὲ οὐθὲν οὐδεὶς, οὐθείς. μάθε μάθε. δάσος, θάσος. Θάασεν, ἀντὶ τοῦ ἐτίθετο. ἐκάθητο. ἐξ οὗ θᾶκος ὁ θρόνος ὁ καὶ θῶκος. ἢ θακεῖν, τὸ καθῆσθαι. ἢ θάασεν, ἤγουν ἐκάθητο. ἐξ οὗ θᾶκος ὁ θρόνος λέγεται, ὡς ἀπὸ τοῦ θῶ ὁ θῶκος. θοάζειν μὲν γάρ φασι, τὸ τρέχειν μαίνεσθαι σκιρτᾷν. θάασε δὲ, τὸ ἐκάθητο. καὶ θακεῖ, κάθηται. καὶ θᾶκος, δίφρος, καθέδρα. Θαβακόν, θακὸν ὁμηρον. Θαβὼρ, ὄνομα ὄρους. λέγεται δὲ καὶ θαβώριον ἐστὶ δὲ ἐν συρίᾳ. Θαγῆ, ἐξῆς. Θαιοδεύρει. Θαζόμβρος, σκύφος. Θάημα, ἀπὸ τοῦ θεῶ θεάσω θέαμα. ἡ τροπὴ τοῦ ε εἰς α, θάημα δωρικῶς. Θαί, θυμιάματα ἀρωμάτων παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Θαίδει, ἐλαύνει. Θαιμαὶ, ἡ ἀνατολή. τινὲς δὲ τὸ νότιον μέρος φασίν. Θαιμὸς, οἰκία. σπόρος. φυτεία. Θαιρὸς, στρόφιγξ θύρας παρ᾿ ὁμήρῳ ἐν τῷ μ τῆς ἰλιάδος. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, εὕρηται καὶ ὅτι θαιρὸς ὁ ἄξων παρὰ σοφοκλεῖ. Θαιροδύτης, ὁ δακτύλιος τοῦ ζυγοῦ. Θακάουσι, κάθηνται καὶ θακῶ. Θᾶκος ἀττικὸν θρόνος ἑλληνικόν. θῶκος δὲ ἰωνικόν. ἢ θᾶκος, τόπος ἔνθα πολλοὶ συνήρχοντο σκιὰ τὸ ὄμβρον. Θαλάμαι, σπήλαια ἃ δὴ κέκληνται τοῖς αἰδοίοις τῶν ἀποκόπων. Θαλάμακι, κωπηλατοῦντι ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους. οἱ δὲ θαλάμακες, ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν, διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις πρὸς τὰς ἄλλας τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν, ὅτι μᾶλλον ἐγγὺς εἰσὶ τοῦ ὕδατος. ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν. καὶ ἡ μὲν κάτω θαλαμῖται. ἡ δὲ μέση ζυγῖται. ἡ δὲ ἄνω, θρανῖται. θρανίτης οὖν ὁ πρὸς τὴν πρύμναν. ζυγίτης ὁ μέσος. θαλαμίτης, ὁ πρὸς πρῶραν. καὶ θαλαμία ὀπὴ, δι᾿ ἧς ἐξέρχεται ἡ κώπη. οἷον οὖν πρὸς τῷ συνκαθέδρῳ παρεδρεῖν. Θαλαμηγὸς, ὄνομα νεὼς τῆς κλεοπάτρας. οὗ ὀνόματι χρῆται ὁ σουετώνιος, ἐν τῷ βίῳ τοῦ καίσαρος. Θαλάμη, οἶκος. ἢ κοῖλον καὶ σπήλαιον. θυρίς. κατάδυσις. Θαλαμηπόλος, ἡ ἐπὶ τὸν κοιτῶνα, ἢ ἐπὶ τὸν θάλαμον διατρίβουσα. ἢ ἀναστρέφουσα. ἄττικοι δὲ κοιτωνοφύλαξ. νυμφαγωγὸς. τοῦ θαλάμου ἐπιμελούμενος. Θαλαμιὰ κυρίως, ἡ κάτω τῆς νεὼς τρῆσις λέγεται. εἴρηται δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, διὰ τὸ ἐοικέναι νεὼς τρυπήματι. ἀριστοφάνης διὰ τῆς θαλαμιᾶς. διὰ τῆς ἐκβολῆς τῆς χειρὸς, τῆς ἐν τῷ θώρακι τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα καθιεὶς. Θαλαμίδιοι κῶπαι, αἱ ἠρέμα ἐλαύνουσαι. Θαλάμιος λέγεται, ὁ ἔσχατος. ὁ δὲ μέσος, ζύγιος. ὁ δὲ ἀνώτατος, θρανίτης. ἢ θαλάμιος, ὁ πρὸς τῇ πρώρᾳ καθήμενος. Θαλάμοιο τέαο, τοῦ κατασκευασθέντος νυμφικοῦ. Θάλαμος, ὁ τόπος τοῦ γάμου. ὡς παρὰ τὸ ἵνα στρέφεται παρθένος, παρθενὼν καὶ τὸ ἔργον παρθενεύεσθαι. ἢ θάλαμος, ὁ ἀνδρεῖος οἶκος λέγεται. οἱ δὲ μεθ᾿ ὅμηρον, τὴν γυναικωνῖτιν οὕτω καλοῦσι. ἢ θάλαμος, ἐπὶ λογικῶν. θαλάμαι δὲ, ἐπὶ ἀλόγων λέγεται. ἔτι δὲ θαλάμαι μὲν, ἀεὶ βαρυτόνως ὡς παλάμαι. τὸ δὲ πληθυντικὸν ἄλλως πρὸς διάφορον σημασίαν συντέθη. δηλοῖ δὲ ὁ ἱστορήσας θαλαμὰς ἐν ὀξείᾳ τάσει. καὶ διὰ τοῦ τοῦτο θαλαμὰς, ὡς ἀγαθὰς, διοσκούρων ἱερὸν σημαίνει. θαλάμας δὲ βαρυτόνως ὡς μεγάλας καταδύσεις μηνύει. σημαίνει ἔτι παρ᾿ ὁμήρῳ θάλαμος τὸ ταμεῖον ἐνδοτάτω παντὸς, καὶ ἄλλο θάλαμοι. παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, αἱ γυναικωνίτιδες. παρὰ δὲ ὁμήρῳ, καὶ αἱ ταμιεῖαι ἐνδοτάτω οἰκοι. ἀπὸ τοῦ θάλπειν ἐτυμολογούμεναι. καὶ θάλαμος, ἔνθα κοιμῶνταί τινες. οἰκία ἐν ᾗ οἰκοῦσιν ἢ θάλαμος τὸ κοινὸς κελλίον. ἢ ἀττικῶς δωμάτιον. ἢ καταχρηστικῶς κοῖτον. πρόδομος, ὁ μετὰ τὸν θάλαμον οἶκος. δόμος ὁ μετὰ τὸν πρόδομον. αἴθουσαι, τὰ μετὰ τοὺς δόμους. ἴσως τὰ κοινὰ δεῖ πνεῖν. μεθ᾿ ἃς, ἡ αὐλή. εἶτα, ἑρκίον αὐλῆς. Θαλάμων ἄνασσα. ἀφροδίτη. Θάλασσα δὲ ἐστὶν, ὕδωρ τὸ πλεῖστον ἁλμυρὸν. ἢ ὕδωρ τὸ κύκλῳ περιρρέον τὴν γῆν. Θάλασσα καλή, ἡ χειμέριος. καὶ τὸ θέατρον. Θάλασσαι πᾶσαι. ἢ ὡς ὅμηρος, δηλοῖ πολλὰς εἶναι θαλάσσας. ἀκολούθως τῷ πάντες ποταμοί, καὶ πᾶσαι κρῆναι. ἢ θάλασσα κέκιεν, ἀντὶ τοῦ ὕδωρ θαλάσσιον κατέρρει. ὡς παρὰ ἱδρὼς κέκιεν. Θαλασσινός, ἁλιεύς. Θαλάσσια ἔργα. ναυτικά. ἢ θαλάσσια, τὰ τῆς θαλάσσης. Θαλάσσιος ζεὺς, ἐν σιδῶνι τιμᾶται. Θαλασσωθείς, ἀγνισάμενος. Θαλάττη ἐκ χαράδρας ὕδωρ. ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων. ὁμοίως τῷ, βέλος αἴρουσα. Θαλαττίδιον, τὸ ἐν τῇ θαλάττῃ διαιτώμενον, ὡς τὸ παρθενίδιον, τὸ ἐν παρθενίᾳ διαιτώμενον. Θαλαττοκοπεῖς, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται, ἀντὶ τοῦ ταράττεις. ἔλαβε δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος, ἀπὸ τῆς θαλάσσης. ἐπειδὴ γὰρ ὑπὸ σφοδρῶν ἀνέμων ταράττεται τὰ κύματα, ἀλλήλοις συγκρούονται. ἢ θαλαττοκοπεῖς, ματαιολογεῖς. παρέχεις θόρυβον. Θαλαττοπορῆσαι, πλεῦσαι διὰ θαλάττης. Θάλεα, ὡς καὶ ἀναχοῦ εὕρηται, τὰ τοῦ θάλλειν αἴτια ἀγαθά. κεῖται δέ ποτε ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ φυτοῦ. Θαλέθοντα, τρυφερᾶς. θάλλοντας ποιούσας. τὸ μὲν εἶτο θαλέθοντι αἰέτρεφον. ἦ γὰρ ἔρως τι καὶ χάριτες ἢ παῖς, ἀμβρόσιόν τι θάλος. φυτόν τε, βλάστημα. Θαλέει, θάλλει ἀεὶ θάλλει. Θαλή

τοῦ αὐω τὸ φωτῶ. Ἤυσεν, ἐφώνησεν, ἐβόησεν· ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ φωνῶ· αὔσω· διαλύσει, ἄυσα· ἤυσα· καὶ ἤυσα, ἤυσεν, καὶ ἤυσεν. Ἠύτε, καθά περ· ὥς τε· ὥς περ· ὥς· ὅτε· καθά. Ἠυτμέλησεν, ἀφ' ἑαυτοῦ [illegible] καὶ αὐτὴ τοῦ προσέδραμε τῆς πολεμίας. Ἠυτρέπισα, ἡτοίμασα. Ἠύχει, ἐκαυχᾶτο· ἐκόμπαζεν· ἐκ τοῦ αὐχῶ παραγωγικὸς καὶ εὔχει, ἐλπίζειν. Ἠυχένιζε· τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν· ἐλαιμοτόμει· ὥς περ Ὅμηρος αὐερύειν φησί.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ, Χ, ΚΑΙ Ψ.

Ἡφαίστειον, χαλκεῖον. Ἡφαιστία, ἀθηνᾶ· καὶ πόλις τῆς λήμνου. Ἡφαιστόδαμα, πυρίκαυστα. Ἡφαίστου τοῦ πυρός. Ἥφαιστος ὅτι μὲν ὁ θεός· ἥφαιστος τρίτης κλίσεως [illegible] ὅτι δὲ μετωνυμικῶς, τὸ πῦρ. [illegible] ὁ ἥλιος. Ἡφαίστου, δύο ῥίψεις ὁ μῦθος λέγει· προτέραν μὲν τὴν [illegible] ὅτι καὶ ἐχωλαίνη· δευτέραν δὲ, τὴν ὑπὸ τοῦ διός, ὅτι τῇ μητρὶ ἀλεξῆσαι ἤθελε [illegible] πρὸς τὸν δία.

Ἠφάνισεν αὐτὸν, ἀφανῆ ἑαυτὸν ἐποίησεν. Ἡφατον, ὅρος. Ἠφειδηκέναι καὶ ἐφειδηκότες, [illegible] μὴ φεισάμενοι. Ἠφείδουν, οὐκ ἐποιοῦντο φροντίδα· οὐκ ἐφείδοντο. Ἠφέθη, ἐάθη· συνεχωρήθη. Ἡφενακὼς, καὶ ἀφενακὼς, [illegible] ἀποπτύσας τὸν χαλινόν. Ἠφίαλεν, ἐπεχείρησεν. Ἠφίει, ἐπέμπε· ἀπέλυεν· καὶ ἐφίει· οὐκ ἀφίει.

Ἠφλυσμὸς ἀφρός. Ἤφριζον, αὐτὴ τὸν ἀφρὸν ἐπίμπλων. Ἠφρονήσαντο, ἐμωράνθησαν, ἀχρεῖοι ἐγένοντο. Ἠφρόνησε, κακῶς ἐφρόνησε. Ἠφύσα, ἡ φονεύσασα καὶ ὁ ὄφις, ὁ φονεύσας. Ἠφυσάμην, ἐφειλκυσάμην. Ἤφυσε, διὰ [illegible] ἀπήντλησε· διέχυσεν· [illegible] ἐξεφύσησεν· ἐξήντλησεν. Ἠφωρίσθαι, διακεχωρίσθαι. Ἠχαίνω, ἀποχαίνω.

Ἤχαραξ ἐρεῖς, τὸ τῆς ἀμπέλου στήριγμα· οὐ καθὰ τὸ ἀρσενικὸν, φρύνιχος. Ἤχανε, εἶπεν. Ἠχεῖ· φωνεῖ· ψοφεῖ. Ἠχεῖον, τὸ βούκανον· τὸν χαλκόν· οἱ δὲ μουσικὸν, τὸ πρὸς τῷ μεγάλῳ χάλκωμα. Ἠχεν, ἐγεγάμηκεν· καὶ αὐτὴ τοὺς καρποὺς [illegible] ἤχεν ἀντὶ τοῦ ἀκούειν. Ἠχέτα, ὁ ἠχητικός. Ἠχέταν, ὁ ἄρρην τέττιξ· [illegible] ἠχέτα τέττιξ, παιδὸς ἀπ' ἠιθέου, χειρὶ [illegible]. Ἠχήεσσα, ἠχώδης· ἐνηχος· θορυβώδης. Ἠχῆσαι, κενά· ἀποχαῦ. Ἠχθαιρε [illegible]. Ἤχθαιρεν, ἐμίσει· ἤχθηρεν· ἐμίσησεν. Ἠχίω, ἠχῶ· ἤχουν· ἤχηκα· ἠχήκειν· ἤχησα· ἰζάνω, ἴζανον· ἴζακα· ἰζάκειν· ἴζασα· ὑβρίζω, ὕβριζον· ὕβρικα· ὑβρίκειν· ὕβρισα· ὠφελέω ὠφελῶ· ὠφέλουν· ὠφέληκα· ὠφελήκειν· ὠφέλησα· [illegible] ἀμετάβολον φωνῆεν τοῦ ἀρχομένου ῥήματα, δηλονότι τὸ, ῆ· ῖ· ῦ· ῶ· ἐν τοῖς παρωχημένοις [illegible] φυλάττουσιν· ὡς ἐν τοῖς ἀνωθεν δέδεικται. Ἠχὴ, καὶ ἡ ἠχώ· οὐκ ἦχος· καὶ ἡ ἠχὴ [illegible] ἦχος κοινόν· ἡ ἠχὼ τὸ τῆς κραυγῆς ἀντίφθεγμα· ἡ φωνὴ, ἡ λαλιά· ἡ κραυγή· καὶ ὄνομα θεᾶς. Ἠχήεντα δώματα, τὰ μεγάλα· τοῖς γὰρ μικροῖς οὐκ ἔστι προσαρμόσαι τὸ ἐπίθετον· ὄνομα [illegible] δὲ ὁ ἦχος, καὶ τὸ ἠχεῖν· ἡ ἠχώ· ὅθεν τὸ ἠχεῖν, ὡς δηλοῖ καὶ ἡ ἠχήεσσα θάλασσα· λέγεται δὲ ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ ζώων· ὅθεν καὶ ἠχέτα τέττιξ. Ἠχήεσσα, [illegible] ἦχος γίνεται. Ἤχθεσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖν· καὶ δίχα προθέσεως, ἠχθέσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖν· καὶ [illegible] τοῦ δεῖνος· ἢ ἠχθέσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖνα. Ἤχθετο, ἐλυπεῖτο· ἐθυμοῦτο· [illegible] καὶ αὐτὴ τοῦ ἐμισεῖτο [illegible] ἤχθετο ναῦς, ἀντὶ τοῦ ἐβαρύνετο φορτίῳ· καὶ συγκρίνεται καὶ διὰ τοῦ ὅσσα [illegible] ἄχθος ἀρούρης· [illegible] καὶ ἀντὶ λύπης [illegible] ἀχθεσθαι [illegible].

Ἠχθισμένον, βεβαρημένον. Ἤχθοντο, ἠγανάκτουν· ἤχθοντο τὸ στρατιωτικὸν, κατηγόρουν τι ἀλλήλων. Ἠχῆ [illegible]. Ἤχλαον, τὴν λυπηράν. Ἤχλυσε, συνεσκότασεν. Ἦχος, κραυγή· κτύπος· ἡ φωνή· ἡ λαλιά, ἡ φήμη. Ἠχρείωσαν, ἀχρεῖοι ἐγένοντο· καὶ ἀχρεῖοι [illegible], ὁ μελαγχολῶν, ἐπὶ τὸ μήτε λυπεῖσθαι, μήτε χαίρειν. Ἠχῶ· ἀδῶ· κελαδῶ· κελαρίζω. Ἠχὼ, τὸ τῆς κραυγῆς ἀντίφθεγμα· καὶ ὄνομα θεᾶς· ἦχος δὲ καὶ ἠχὴ [illegible], τὸ ἄλλο· ἐπὶ φωνῆς καὶ βροντῆς· καὶ μέλους, καὶ τοιούτων τινῶν. Ἠχωτερίας, χυτρόπωλιν λέγει· οἱ δὲ τὴν αἴγιναν [illegible] ὄστρακα πολλὰ [illegible] γῆ ἡ αἴγινα. Ἥψατο, ἐλάβετο· προσέφυγε· [illegible] ἥψατο, ἐκράτησεν· καὶ αὐτὴ τὸ [illegible] ἀνήρτησεν. Ἧψεν, ἀνῆψεν· ἥψε δὲ ἀντὶ τοῦ ἔβλαψεν. Ἠψήσατο, ἐν τῷ βάμματι ἐβάψατο. Ἤψησεν, ἐμαγείρευσεν.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ἠὼ, καὶ ἠὼς, ἡ ἡμέρα ἰωνικῶς· καὶ ἕως ἡ ἡμέρα ἀττικῶς· ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ πέμπω. Ἠῶα, ἡ χιδρός, ἐθνικῶς. Ἠὼν, ὄνομα πόλεως· καὶ ἠὼν, ὁμοίως. Ἠῶθεν, ἕωθεν· ὄρθρου. Ἠῶθι πρὸ, ἀντὶ τοῦ πρὸ ἠοῦς· ὅ ἐστι πρωΐας· ἢ ἠῶθι πρὸ, ἤγουν ἐκ πρωΐας· ὁ σχηματισμὸς καθὰ τὸ ἰλιόθι πρὸ, καὶ οὐρανόθι πρό. Ἠὼ χαρτὸς, ὁ πρωϊνὸς ὕπνος. Ἠὼν δισυλλάβως, [illegible] στρυμόνιος· καὶ ἠϊὼν τρισυλλάβως, πόλις ἐν χερρονήσῳ [illegible] θουκυδίδη καὶ [illegible] πρὸς τῷ [illegible] οἱ πολῖται, ἠϊονεῖς, καὶ ἠϊονῖται· ὡς δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ἠώνιξε, ἐβράδυνεν· ἐχρόνισεν· ἀπὸ τῆς αὐγῆς. Ἠὼν, παραθαλάσσιος τόπος. Ἠωρημένον, κρεμάμενον· καὶ ἠώρησεν, ἐκρέμασεν· ἀνῆψεν· ἐν [illegible] γράμματι. Ἠωρῆσθαι, ἠρτῆσθαι· κρέμασθαι· ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ· ὁ παρακείμενος, ἠώρηκα· ὁ παθητικὸς, ἠώρημαι· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἠωρῆσθαι. Ἠώρουν· ἐκρέμαζον. Ἤωρει, ἐβάσταζον ἀνεῖχον· τὴν δὲ κλίνην [illegible] τέσσαρες χρυσοῖ ἥρωες· [illegible] τὸ ῥῆμα. Ἠὼς, ἐξ ἀρχῆς λέγεται καὶ γὰρ ἡ πρωΐα· καὶ αὖθις τὸ ἐξ αὐτῆς μέχρι μέσης ἡμέρας· καὶ πάλιν τὸ ἐκ πρωΐας ἕως ἑσπέρας· καὶ τὸ πρωΐθεν δὲ, ἕως ἑτέρας πρωΐας· ὅ ἐστι νυχθήμερον· λέγεται δὲ ἠὼς, καὶ ἡ ἀνατολή· ἔτι δὲ καὶ ἡ [illegible] θεά· ἣν ὁ μῦθος ἅρματι κελητίζουσαν [illegible] τοῦ [illegible] καὶ λαμπαδηφόρον [illegible] καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἓξ, τῆς ἠοῦς σημαινόμενα· ἃ [illegible] αἱ χρήσεις, παρὰ τῷ ποιητῇ· ὅτι δὲ [illegible] ἐν τῷ ρ ῥαψῳδίᾳ [illegible] ἦμαρ ὁ ποιητής, [illegible] ὅτι καθά περ ἡ πρωΐα ἠὼς λέγεται, οὕτω καὶ τὸ δειλινόν· ὡς [illegible] τούτῳ, ἐπεὶ σημαινόμενα τῆς ἠοῦς [illegible] ὀξύνεται ἡ ἠὼς, δηλαδὴ ὁ γράψας [illegible] ἕως, τὰ μὲν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται· τὰ δὲ μονοσύλλαβα ὀξύνεται [illegible] ἡ δὰς [illegible] τὰ δὲ ἄλλα [illegible] κράς· πόλις· [illegible] ὁμοίως καὶ [illegible] Ἠὼς, σημαίνει [illegible] μέχρι τοῦ γεύματος καιρόν· τὴν ὅλην ἡμέραν· τὸ νυχθήμερον· καὶ τὸ καθόλου [illegible]

[illegible]

ΤΟ Η΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ΄·

[illegible]

ΤΟ Η΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ΄·

[illegible]

[illegible]

σιχὲς, ἀντὶ τοῦ ἐπιπεδωνόμην· ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἐν ταῖς εὔστραις κονδύλοις ἡρμοσάμην. Ἤρυγε, ἐκυβίστα. Ἤρυγεν, ἀπήρυσε. Ἤρξατο, [illegible]. Ἠρακάκοι, τὰ καλύμματα τῆς γῆς. Ἤρεισεν, ἀπεσόβησεν. Ἤρόμην, ὃ μὲν ἔχει τὸ ι, σημαίνει τὸ ἐκουφιζόμην· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αἴρομαι ἠρόμην, ὡς αἰσχύνομαι ᾐσχυνόμην. εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἠρώτησα, οὐκ ἔχει τὸ ι· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἔρομαι ἢ ἔρομαι ἠρόμην, οὐκ ἠρώτησα λέγομεν. Ἤρον, ἔφερον. Ἤρου, ἠρώτησας. Ἠρόπλα, σημαίνει τὸ κόπλα. Ἦρος, [illegible] ἐκεχειρία. ἔαρος. Ἤροσα, ἠροτρίασα. Ἠροσάνθεια, ἀνθολογία· ἑορτὴ γυναικεία λαμπρά· ἀγομένη ἐν πελοποννήσῳ κατὰ τὸ ἔαρ. Ἤροσε, ἐφύτευσεν. Ἠροῦντο, ἐλάμβανον· οἱ δὲ, ὡς οἱ χοῖ, χαμαὶ δὲ ἵεσαν ἠροῦντο. Ἤρου, ἠρώτησας. Ἠροῦ, κατηροῦ. Ἠρούσταζον, ἐσυδράζον. Ἠροῦτο, ἠροτρία τὸ ἐπόρετο. Ἠροφίλη, σιβύλλης ὄνομα. Ἠρόχια, τὰ θεοδαίσια· οἱ δὲ, ἑορτήν· οἱ δὲ, ἔρια. Ἠρπάσθην, οὐχ ἡρπάγην. Ἤρεσε, ἀπέλυσε. Ἤρεικε, ἐκεῖ ἀφίκετο· παρ᾽ ὁμήρῳ δὲ, μετὰ ἐγχειρείας· ἔρεξ᾽ ἐκ τίσσου θάσσον, ἐλέγχιστε πάντων. Ἤρειχθε, ἐρρέχθη. Ἥρμοσε, ἥρμοσεν· ἐπόνησεν. Ἤρτω, ἴγνου ὑφαίνειν. Ἠρπαλίζοντο, ἐμπίζοντο. Ἠρμάμασεν, ἐτάραξε· διέκρουσεν· ἔρλυσεν. Ἠρτάσθω βρόχος, ἄγαν κρίμασθαι τὸ χαλινόν. Ἤρτηται, [illegible] ἀπήρτηται· ὃ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῆς τῶν ἀνθρώπων ἰατρικῆς, καὶ ἐκείνων ἤρτητο. Ἡρπαζόμεθα, ἐπαιζόμεθα ἅρπα, ἢ [illegible]. Ἤρτησαι, ἥρμοσαι· ἀνήρτηται. Ἦρτο, ἀντὶ τοῦ ἐπῆρτο· ἦρτο, ὑψοῦτο· ἠγείρετο· τὸ δὲ χέμα ἀλλὰ τοσοῦτον ἦρτο, ὥστε οὐδὲ ἰσοπέδον ἀλλὰ τὰς ὀφρύας τοῦ ὄρους τὰ βλήματα ἐξικνεῖσθαι. Ἠρυλιμθάος, ἐρετμήθος. Ἠρύκετο, παρεσκεύαζετο· ἡτοιμάζετο· ἡρμόζετο· κατεσκευάζετο. Ἠρύγγανεν, ἐμεγαλαύχει· ἐκαυχᾶτο· ἀλλὰ φράσεις τι· εἰ καὶ περίβλεπτος καὶ δόκιμος ἠρύγγανε φάος· ἠρύγγανε οὐ κυρίως, ἐρεύγεται. Ἠρύγγιον, λεπτόν τι κάρφος ἀκανθῶδες· ὃ καὶ ἀλλὰ τοῖς τοῦ στήθους συνεργεῖ θαυμάσιον [illegible]. Ἠρυγγίτης, ἄρτος· ἢ εἶδος βοτάνης. Ἤρυγε, ἐβόα· ἐμυκᾶτο· ἤπλυεν. Ἠρύγιον, ὄνομα τόπου. Ἠρύμιον, ὁ καμπυλότατος τῶν σκελῶν, καὶ τραχεῖα. Ἠρυγκόμεθα, ἐμπεφορήμεθα· ἐλάφαμεν. Ἠρύγον, μυκώμενος. Ἠρυθρίαζε, ἐφιλονείκει. Ἠρυθροδανωμένον, ἐρυθρὸν βάμμα βεβαμμένον κοκκίνῳ. Ἠρύκαλον, τὸ ἡρακλεία· ὁ ὅρον ὑποκοριστικῶς. Ἤρυκε, ἐκώλυε. Ἤρυλλος ἐν τοῖς σατυρικοῖς· δηλοῦσιν οἱ κατὰ στοιχεῖον τὰ ἱστορικὰ ἐκθέμενοι παρ᾽ ἧς δῆλον· καὶ ὡς ὑποκοριστικὸς ὁ ἤρυλλος ἐκ τοῦ ἡρακλῆς· ὡς ἐκ τοῦ ἀριστοκλῆς ὁ ἀρίστυλλος· παρὰ τοῦ κόμπου· καὶ ἐκ τοῦ βαθυκλῆς, ὁ βάθυλλος. Ἤρυον, ἤντλουν καὶ ἠρύσαντο, ἤντλησεν. Ἤρυτο, ἐρύσατο. Ἤρχατο, καθεῖρκτο. Ἤρχεν, ἐγύμνου κατῆρχεν ὠφέλει. Ἦρχε, ἤρξατο ὅστις, ἦρχε χειρῶν ἀδίκων. Ἥρωα ἀττικοί, οὐχ ἥρωα· καὶ ἥρως ἀλλὰ αἰτιατικὰς τῶν πληθυντικῶν ἢ οὐχ ἥρωας· ἥρως δὲ, οὐχ ἥρως· εἰ καὶ ἅπαξ ὑπὸ τοῦ βιασθεὶς, αἰήρους εἶπεν ὁ ποιητής· τοῦ δ᾽ ἀναγκασθέντος οὐ χρηστέον. Ἦρα, ἢ ἀποκεκομμένου ἐκ τῆς ἦρα ἢ εὐτυχῆς, ἢ ἀπὸ ἰσοσυλλάβου κλίσεως γέγονεν. Ἡρῴας τὰς ὑπολελειμμένας τῶν σπουδαίων ψυχάς. Ἥρωας, ἡ παλαιὰ σοφία μέσος τὸ θεῖον εἶναι δοξάζει, μέσον θεῶν καὶ ἀνθρώπων· καὶ τὸ μὲν θεῖον φῦλον εἰς θεοὺς διαιρεῖται, καὶ δαίμονας· τοὺς δὲ ἀνθρωπικοὺς εἰς τοὺς ἥρωας, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ τῶν ἀνθρώπων· ἢ ὑπερβεβηκέναι μὲν φασὶ θεοὺς δαίμονας· ἀνθρώπους δὲ ἥρωσιν· οὓς καὶ ἐκ θείου καὶ ἀνθρωπίνου σώματος φῦναι λέγουσι· διὸ καὶ ἡσίοδος ἡμιθέους αὐτούς φησιν ὡς ἐκ θεῶν ὄντας καὶ θνητοῦ ἀνδρός, ὁ ποιητὴς ὃ ἀχιλλεὺς ὁ ἐκ θέτιδος καὶ πηλέως, ἢ αὖ πάλιν, ὁ ποιητὸς ὁ λυκόφρων τὸν ἕκτορα παραδίδωσι πατρὸς μὲν, ἀπόλλωνος· θνητῆς δὲ μητρός· οὕτω μέν τινες· ἕτεροι δὲ σαφέστερον φράζοντες φασίν· ἄκρα μὲν θεοὶ καὶ ἄνθρωποι· μέσον δὲ γένος ἀμφοῖν, τὸ ἥρως ὂν θεοὺς μὲν ὑποβεβηκός, ἀνθρώπων δὲ ὑπερκείμενον, διὰ μεγουσίαν ἀρετῆς· ἀφ᾽ ἧς καὶ δοκοῦσι πῶς ὀνομάζεσθαι· καὶ δῆλον ὡς οἱ ποιοῦντοι ἀπὸ τῆς ἀρετῆς βούλονται καλεῖσθαι τοὺς ἥρωας· ἀνθρώπους μὲν ὄντας, διὰ δὲ τὸ θεῖον τῆς ἀρετῆς, ἡμιθέους νομισθέντας· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρωτος· προσθήκῃ τοῦ ι ὡς ἢ παράγουσι τοὺς ἥρωας· καὶ τοῦ τοῦ ἐπαινετοῦ καὶ ἐς κάλλος θεῖον ὁρῶντας καὶ ἀναγόμενου εἰς τὸ ἄκρον ἔρωτος, ἢ τῶν κάτω μὲν ἀπαλλόντας τῶν ἀνθρώπων, τοὺς δὲ αὐτοὺς τοῖς θεοῖς προσπιούντες· ὡς οὕτω κληροῦσθαι ἡμιθέου κλῆσιν αὐτὸν· ἢ καὶ ἄλλως, ἐκ μυθικοῦ ἔρωτος καὶ ἐμπαθοῦς· ἔρως γὰρ κάλλους ἀμυθήτου πολλοὺς μυθικῶς ἐκκαυθεὶς τὰ ἀνόμοιως ἔχοντα γένη συνετάξας, ἀστὸς πρὸς γάμον ἔμιξεν· ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τῆς ἔρας τοὺς ἥρωας εἰρῆσθαι καλεῖσθαι· γηγενεῖς γὰρ ἦσαν, εἰ καὶ δι᾽ ἀρετὴν, ὡς παρ᾽ οὐρανὸν ἦσαν· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀέρος ὡς δηλοῦται καὶ ἐν τινι τῶν παρὰ πορφυρίῳ ἀλλὰ γραμμάτων, ἐν ᾧ κεῖται τὸ, Σῶμα μὲν ἐν τύμβῳ κεῖται· πνεῦμα δ᾽ ἀὴρ ὃ δ᾽ ἔχει· φησὶ δὲ ἢ ἡσίοδος ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ᾽ αἶαν· ἴσως ἐνδυόμενος τὸν ἀέρα, ὡς μετὰ τὸ ἄριστον λυθῆναι τοῦ σώματος μὴ κάτω ἀπιόντες, ἀλλ᾽ ἐν ἀέρι ὄντες, ἢ γέρας ἔχοντες, τὸ πανταχοῦ γῆς φοιτᾶν, ἢ τὰ κατ᾽ ἀνθρώπους ἐπισκέπτεσθαι. Ἡρῴδιον, τόπος. Ἡρωελεγεῖον, μέτρον τι. Ἡρῷον, μνημεῖον. Ἥρωες, οἱ πάλαι καὶ πρῶτοι εἰς ἀνθρώπους· οἱ ἡμίθεοι ἄνδρες· ἥρωας δέ φασι κληθῆναι, ἀπὸ τῆς ἔρας τῆς γῆς· ὅτι ἐκ γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῶν ἡρώων· ἢ ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως· διαλεκτικοὶ γάρ· ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὥς φησιν ἡσίοδος. Ἡρώησαν ὀπίσω παρ᾽ ὁμήρῳ, περιφραστικῶς καὶ διαλελυμένως εἴρηται, δηλοῖ τὸ ἀνεχώρησαν ἀνέστρεψαν· τουτέστι γὰρ τὸ ὀπίσω ὥρμησαν· ὁ παρὰ τὸ δύνασθαι ἀπρόσωπον εἰπεῖν, οἱ παρ᾽ ἤθελεν ὡς παρ᾽ ὧν τὸ ἔκτος ὥρμησαν τῆς ὁδοῦ ἐξηρώησαν, ἐξεῖπεν ἀλλαχοῦ. Ἡρώησεν, ἔπαυσε· καὶ ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν· ἐξέφυγε· παρὰ θεοκρίτῳ. Ἡρώησιν, μεθύσουσιν. Ἡρῶναι, ἀριστοφάνης· ὡς ἡμίθεαι ἠθεῖαι, κατὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ σάνθες ἀλλὰ τρισυλλάβως, προήνεγκε τὸ ἡρῶναι. Ἡρῷον, μνημεῖον· ἢ ἡρῷον, τὸ καλούμενον ἔπος· ὅτι δι᾽ αὐτοῦ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις ὕμνησεν ὁ ὅμηρος. Ἠρόπλει, σκόπλει. Ἡρῶς, ποικίλος· ἀλλὰ τῶν μεμαστιγωμένων· ἢ ὄφις. Ἥρως, ἡμίθεος· δυνατός· γενναῖος· δισυλλάβως δὲ κέχρηται ὅμηρος ἥρω ἅπαξ ἐν ἰλιάδι, ἢ ἅπαξ ἐν ὀδυσσείᾳ· εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ἔραν, ὃ σημαίνει τὴν γῆν· ἐκ τῆς γῆς γὰρ οἱ ἥρωες· ἢ ἀπὸ τῆς ἐρασίας τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμενοι, ἐποίουν τοὺς ἥρωας. Ἡρῶσσαι, προσπεπτωμένως ἡροδιανὸς ἐν δὲ κάτω φησίν, ἐκ συναλοιφῆς τοῦ ἡρωΐσσαι, τοῦ ἥρως τὸ θηλυκὸν, γίνεται ἡρῶσσα· ἢ ἀντὶ τοῦ ἡρωΐναι· ἀπολλώνιος· τιμάοροι δ᾽ ἔχθιστοι καὶ ἔφοροι τῆς λιβύης· ἢ ἐν λιβύῃ τιμώμεναι ἡρωΐναι. Ἡρώτα· παρεκάλει· ἔλισσεν· ηὔχετο· ἱκέτευεν· ἠρώτα. Ἡρώτιζον, ἠρώτων. Ἡρῶον πάντων, τῶν κατ᾽ ἐκεῖνον χρόνον ἀνδρῶν· τίσι δὲ κραταιὰ κεράσατο μούλιος ἥρως.

καὶ λιμπάνει, ὡς τοῦ πατρὸς φιλεκτήτου γενομένου τὸ πλῆθος αὐτοῦ ὑπεργήσαντος. τὰ δὲ τόξα ταῦτα ὁ λυκόφρων
φησὶ παρὰ τευτάρου τινὸς βουκόλου τοῦ ἀμφιτρύωνος ἔχειν ἡρακλῆς. ὅτι τεύταρος ἐν τοξείᾳ τοῦτον ἐδίδαξεν. ἄλλοι
δὲ εὔρυτόν φασι διδάξαι τοῦτον τὴν τοξικήν. ὃ ῥαδάμανθυς τὸν ἐπὶ τὰ πατρῷα τοῦτον φοβούμενος. μετὰ γὰρ τὸν θάνατον
ἀμφιτρύωνος ῥαδάμανθυς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν φυγὼν ἐκ κρήτης, καὶ εἰς ὠκαλέα βοιωτίας ἐλθὼν, γαμεῖ τὴν
ἀλκμήνην καὶ ἡρακλέα διδάσκει τὴν τοξικήν. Ἡρακλῆς μετὰ τὴν τοῦ κερβέρου ἀναγωγὴν, εἰς θήβας ἐλθὼν, λύκον
εὑρὼν βασιλεύοντα καὶ βιαζόμενον μεγάραν τὴν κρέοντος μὲν θυγατέρα, γυναῖκα δὲ ἡρακλέους, τοξεύσας ἀνεῖλε. μα-
νίᾳ δὲ συσχεθεὶς τῷ τῆς ἥρας ἔργῳ, καὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα τὴν μεγάραν καὶ τοὺς τέσσαρας αὐτῆς παῖδας ἔκτεινεν, θεράπα-
ιναν δὲ μισκόντα, ἐν κρίσει παῖδας τοξεύσας, ἀνεῖλεν. ὁ δὲ πίνδαρος ὀκτὼ λέγει παῖδας μεγάρας ἀνελεῖν ἡρακλέα. ἕτε-
ροι δὲ, καὶ δύο υἱοὺς ἰφικλέους τοῦ ἀδελφοῦ, σὺν τοῖς τῆς μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν. Ἡρακλῆς κατὰ τοὺς πα-
λαιοὺς, ἀλκαῖος πρὶν ἐκαλεῖτο. ἡρακλῆς δὲ ὑπὸ τοῦ πυθίου ἐξωνομάσθη, κατὰ τὸ, ἡρακλέην δέ σε φοῖβος ἐπώνυμον
ἐξονομάζει. ἥρᾳ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις. ἡ τοιαύτη δὲ ἐτυμολογία ψιλοῖ τὴν τοῦ ἡρακλέους ἀρ-
χουσαν. ὡς δοκεῖν ἀττικῶς αὐτὴν δασύνεσθαι. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι πορφυρίωνος βιαζομένου τὴν ἥραν, ὁ ἀλκαῖος αὐτῆς
προσκαλεσαμένης, ἐβοήθησε. καὶ ἡ τοιαύτη τῆς ἥρας κλῆσις ἐποίησε τὴν τοῦ ἡρακλέους φερωνυμίαν αὐτῷ κρατησά-
σης. ἀληθῶς ὅπως αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν. ὅτι δὲ ὁ δηλωθεὶς ἡρακλῆς ἐκαλεῖτο ἡρακλείδης, ὡς ἀριστείδης. Ἡρακεν,
ἐνίασεν. Ἡρά. ἥτοι ὅπως ἢ ἔφη. καὶ ἦρα. χάριν βοήθειαν ἐπικουρίαν. πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρων δεῖ. Ἡράβησεν,
ἤχησεν. Ἡραίνει, λαρεῖ. Ἡραιον, ἡρακλία. Ἥραιος, βασιλεὺς ἢ βοηθός. παρὰ τὴν ἦραν τὴν μετ᾽ ἐπικουρίας χά-
ριν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἦρος, ἐραννὰ καὶ ἤρανα. Ἡραιάσθη, ἐρανον συνήγαγον. Ἤραντο, ὤροντο. ἤροντο. Ἡραξεν, ἔχι-
σε. σωμάτων ἔρρηξεν. Ἡράξερεις. ὁ γὰρ ῥώξ, δύο ἔχει ἁμαρτήματα. Ἤραρα. ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων ἀρῶ. παρα-
κείμενος ἦρκα. ὁ μέσος ἦρα. καὶ ἀττικῶς ἄραρα. καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἤραρα. Ἤραρεν, ἀναλογίας ἔχει. αὐμάντιον οὗτος
καὶ τὸ ἀραρώς. οὐ μετοχὴ ἀραρώς. ἐκεῖνο γὰρ ἰωνικώτερον ὄν, δι᾽ ἕβη καὶ εἰς ἀττικισμόν. ἐν ἤραρεν, ἥρμοσεν. εὐφρά-
νθη. ἀνηρέτισεν. Ἤραρε θυμὸν, τὸ θυμῆρες ἐμφαίνει. καὶ ἄλλως δὲ, κατὰ τὸ ἄγγισιν ἀρσεν ἅπαντα, λέγεται καὶ τὸ
ἤραρε θυμὸν, ἀφ᾽ οὗ δὴ ἴσα ἐν αὐτὴν ἀρσενοειδῆ, ὥσπερ ἄγγει τινὶ τῷ σώματι. Ἡρασάμην, κατηρασάμην. ὑπεράσθην.
Ἤρασαν ἐπεθύμησεν. ἠρεμεῖν. ἡσυχάζειν. Ἡράσατο, ἤγουν ἠράσθη. οὐ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἐν τῷ, ὃ δ᾽ ὅτε τ᾽ ἐρασσάμην.
Ἤρασσον, ἔκρουον. ἔτυπτον. ἐβλασφήμουν. Ἡράσθη, ἀπὸ τοῦ ἐράζω γίνεται. ὡς πειράζω ἐπειράσθη, καὶ πελάζω
ἐπελάσθη. Ἡράσιος, μὴν παρὰ λάκωσιν. Ἥρατο, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπήνεγκε καὶ ἐβάστασεν οἱ παλαιοὶ νοοῦ-
σιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπολέμησε. παρὰ τὴν ἄρην φασίν. οἱ δὲ οὐχί. καὶ τὴν ἐν προθέσει, ἵνα ᾖ σαφέστερον δοκοῦν τὸ
τι ἀπὸ τοῦ ἐναίρειν λύεσθαι, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἔναρα. καὶ ἥρατο μέγα κλέος τῷ παιδί, ἀντὶ τοῦ ὕψωσεν ἐν τῇ εὐκλείᾳ
τοῦ υἱοῦ. Ἄλλως Ἥρατο, καὶ ἤρετο, εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. τὸ μὲν τὸ πρῶτον ἠράμην. ὅθεν καὶ τὸ ἠράμεθα μέγα κῦ-
δος. τοῦ δὲ ἤρετο, οὐκ ἔχει πῶς καὶ ἐν τῷ, τὴν ἀρετὴν ἐκίνει ἐδιορθοῦτο πρῶτον πρόσωπον ἠρόμην, ὡς καὶ τὸ εὕρετο, τὸ εὑρόμην. οἷον
ἴασθ᾽ ἅπαντα συνθανόντες ἠρόμην. ἢ ἤρατο τῆς νίκης, καὶ ἤρατο τινὲς πόλεμον πρὸς ἀλλήλους. Ἡρᾶτο, ηὔξατο. ἀπὸ τοῦ
ἀρὰ ἡ εὐχή. καὶ ἀντὶ τοῦ κατηρᾶτο, ἀπὸ τοῦ ἀρὰ ἡ κατάρα. Ἡραχίουχιν, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς καὶ λεπτὰς φλέβι-
ας παρὰ τὸ σπερμάτι. Ἠργάσθη, ἐλαύνεσθαι. ἐπλάσθη. Ἡργμένοι, ἀρξάμενοι. εἰργόμενοι, κωλυόμενοι. Ἠρ-
δαλωμένος, λεπρὸς καὶ μεμιασμένος. καὶ ἠρδάλωσεν, ἐσβόλωσεν. ἐμόλυνεν. Ἤρδιον, ποικίλον, ἅρμα σκεπαστόν.
Ἤρεν, ἐλάμβανεν ἀρχήν. Ἤρειδε κατὰ τὸν ἰωνικὸν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἔφιε καὶ ἔπιπτε κατὰ ἰωνίαν. καὶ ἀντὶ τοῦ
ἐκουμβιζεν. Ἠρειδε, σφοδρῶς κατηγόρει. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐλαυνόντων. Ἤρεικε, ἀντὶ τοῦ ὑπεστήριξεν. κανονίζε-
ται δὲ οὕτως. ἐρείδω τὸ ἐπιστηρίζω. ὁ μέλλων ἐρείσω. ὁ παρακείμενος ἤρεικα. ὁ ὑπερσυντέλικος ἠρείκειν. ἠρείκεις.
ἠρείκει. Ἤρεικον, ἔσχιζον. ὡς τὸ, ἤρεικον χόνδρον. Ἤρεικως, ἀθετώσας, καὶ ὑπακουμβίσας. καὶ ἤρεισεν ἐκούμβι-
σεν. Ἦρειν, ἐπιθυμεῖν ἐλάμβανε. πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἔστιν ἠρεῖν, καὶ ὑπὲρ τῶν
τῶν δείπνων παρασκευὰς τὰ πολυτελῆ τῶν δημοσίων ἀπετρέπετο ἐν ἠρεῖν, ἐξελέγετο. προέκρινεν. ἠρεῖν δὲ ὁ ἔσχατον
κάχλυκος τοῦ ἐμφερομένου τοῖς ἐδάφεσι. ἢ ἠρεῖν ἐτρέφθην. Ἠρέμα λέγει μόγις διώκεται. τὰ αἰτιατικὰ ἐπιρρήματα
τα ὁριστικὰ συντάσσονται ἠρέμα, κατὰ μιμητὸν ἀτρέμα. ἢ ἠρέμα, ἤτοι χὺς κατὰ μιμητόν. χολαίως. ἢ ἠρεμαίως. ἢ ἠρέμα.
Ἠρεμεῖ, ἡσυχάζει. Ἠρεμία, ἀτρεμία τις οὖσα κατὰ στέρησιν τοῦ τρέμειν. ἀσταχήστεια. ἢ ἠρεμία, ἡσυχία. ἢ στέρη-
σις κινήσεως. ἐκ τοῦ ἔρεμος, ἐρεμία. κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, ἠρεμία. Ἤρεν, ἀπῆρεν. Ἤρεον ἀπὸ ὁμηρικῶν τῷ
τῆς ὀδυσσείας, ἤτοι ἀφῃροῦντο. ἀπὸ τοῦ αἱρέω. παρατατικὸς ἤρεον καὶ ἤρουν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἤρεον. ἢ ἤρε-
σι, ὑπὸ δ᾽ ἤρεον, ὑφ᾽ ἤρουν. ἐλάμβανον ἀπὸ τοῦ διαιρουμένου καὶ δασύνεται. Ἠρεσίαι ἄμπελοι καὶ κισσοῖ. εἴδους στέ-
φαν. Ἤρεσεν, ἐπήλυσεν. Ἠρεσίδες, αἱ ἱέρειαι τῆς ἐν ἄργει ἥρας ἀπὸ τῆς ἥρας, ἢ παρὰ τὸ ἀρύσαι μέλλοντα, ἀρυ-
σίπολις αἱ ἀρυόμεναι τὰ λουτρά. Ἤρεσαν, ἀντὶ τοῦ ἐκώπευλα τήσουν. τὸ δὲ συντελικῷ ἔχουσα πατὰ πολλύνιος, ἀντὶ πα-
ρατατικοῦ τοῦ ἤρεσσον. Ἠρεσάμην, αἰτιατικῷ. εἰλόμην ἐξελεξάμην. ἠγάπησα. ἐπεθύμησα. ἠθέλησα. ἐράσθην. Ἤρε-
το, ἔρω τὸ ἐρωτῶ. ἔρομαι παρατατικὸς ἠρόμην. οὕτω. Ἤρετο, ἀντὶ τοῦ ἠρώτησεν ἀττικοὶ διὰ τοῦ η. ἴωνες δὲ διὰ διφθόγ-
γου εἴρετο. Ἠρεύγετο, ἐμυκᾶτο. ἐβρυχεν. Ἠρέχθεται, ταλαιπωρεῖται ἀμηχανεῖ. ἢ ἤρεψεν, ἐστεφάνωσεν. ἐκ τοῦ ἐρέφω
ἐρέψω ἤρεψα. Ἦρεω, ἡμίθεα, δυνατοί. Ἦρι ἰωνικῶς. ἦρα κοινῶς. ἴωνες γὰρ τρέπουσι τὸ α εἰς η. ὡς σφαῖρα σφαίρη. δημο-
σία, δημοσίη. πρᾶγμα, πρῆγμα. Ἠρέκασι, τεθνήκασιν. Ἠρέκει, κανονίζεται οὕτως. αἱρέω, ὁ μέλλων αἱρήσω.
ὁ παρακείμενος ᾕρηκα. ὁ ὑπερσυντέλικος ᾑρήκειν. Ἡρηκέναι, ἑλεῖν νικῆσαι. Ἡρηκώς, νενικηκώς. οὕτως διὰ
τῆς ει διφθόγγου. Ἠρημένη, ἠρήκαμεν ἢ συγκοπὴ ἤρημαι. Ἡρημένον, κεχειροτονημένον. ἐν ἡρημένοι, ἐπιφθόνοι ἐκλελεγ-
μένοι. Ἡρημένος, ὁ βεβαιωμένος. αἱρῶ τὸ ἀρχῶ. ἢ κατὰ βεβαίωσιν τὰ παθητικὰ, ἀπὸ τοῦ βούλεσθαι λαμβάνεται ἐν προσ-

πεπυκνῶσθαι· μετὰ δὲ τὴν νίκην ἐπαποσώμενον τὸν ἆθλον, κατετρίξασθαι· καὶ οὕτω τὸν κέρβερον ἀνήγαγε· καὶ σημείωσαι ὅτι οὐκ αἰδῆ ἐνταῦθα ὅμηρος τὸν ἡρακλέα ῥοπάλῳ χρώμενον, ἀλλὰ τόξοις σφόδρα χαίροντα. Ἥρα, ὁ ἀήρ· ἢ ἐπειδὴ καθαίρει τὸ εἴδωλον αὐτῆς, ἀναβαστάζει ψαλίδα χαλκῆν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κειρούσης ψαλίδος τὰς τρίχας καὶ καθαρὸν ἀποδεικνυούσης τὸ σῶμα. Ἥρα, ἐπεθύμει ἐγλίχετο· ἐρωτικῶς εἶχεν· ὁ δὲ ἀβραάμ, ἤρα ἐρωτικῶς παρατείνας, ἀεὶ πῶς αὐτῷ γελασθῆ τὴν τύχην αἰόμενος· αἰσχρᾶς τινος ἤρα καὶ κακοτρόπου δούλης· βάβριος. ἢ αὖθις ἤρα παρθένοι ἰδεῖν βάρβαροι καὶ ὑπ᾽ ἄλλου πεφοιταμένον. Ἦρα θυμῷ φέροντες, ἀπὸ τοῦ χαρίζομαι. σημειωτέον δὲ ὅτι, ἦρα τὴν χάριν λέγει, καὶ τὸ ἐρασὸν, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἐρῶ χάρις, ἡ τοιαύτη λέξις οὐ γίνεται, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ. ἵνα ἦ, ὥσπερ ἐκ τοῦ κόπτω καὶ ξέω καὶ τρυπῶ, κόπανα, ξόανα, καὶ τρύπανα, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἐρῶ, ἤρανα· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἦρα. Ἄλλως. Ἦρα φέρειν, ὅ ἐστι χάριν· ὅπερ ἐπίηρα φασὶν οἱ ὕστερον. γίνεται δὲ τὸ ἦρα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ ἐρῶ ἤρανον τὸ ἐπιθυμητὸν ὡς κόπτω κόπανον τὸ πληθυντικὸν, ἤρανα καὶ ἀποκοπῇ ἦρα. Ἦρα φέρουσιν ἡμῖν, ἤγουν χάριν ἡμῖν ἔχουσι· κεχαρισμένα εἰσὶν ἡμῖν. Ἤραθεν, παρὰ τὴν ἔραν γίνεται αἴραθεν· καὶ κατ᾽ ἔκτασιν ἤραθεν. Ἡραία· ἄκρα οὕτω λεγομένη κατ᾽ ἀντιπέρας χαλκηδόνος. αὐτὴν δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἱερίαν φασὶ καλεῖσθαι· ἀλλὰ δὲ ἱερὸν μυθοποιοῦντες ὡς ἐκεῖσε ἐρύξαντες τὰς χύτρας εὗρον ἢ ὄστρα. πειστέον δὲ μᾶλλον τῷ βεβαιοῦντι διονυσίῳ ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ. ἔστι δὲ προπάροιθεν κλυτῆς χαλκηδόνος ἄκρη ἡραία· φαίνεις κεν ἰδὼν βαθυδινέα πόντον ἔμπεδον εἰσαμένην δὲ ἡ οὐ βαθείας ἐστὶ θαλάσσης· ἔνθα θοαὶ νῆες [illegible] σκέπας εἰσὶν αὐτοφυοῦς ὅρμου καλεῖται δ᾽ ἐνέκυρσα ἕτοιμος. Ἥραια πόλις, ἣ καὶ ἑκατόμβαια καλεῖται· τιμᾶται καὶ τὸ ἄργος ἑκατόμβαια, παρὰ τὸ ἑκατὸν βοῦς θύεσθαι τῇ θεῷ. τὸ δὲ ἔπαθλον ἀσπὶς χαλκῆ· ὁ δὲ στέφανος, ἐκ μυρσίνης. Ἄλλως. ἐν τῷ ἄργει ἐν τῷ τῶν ἑκατομβαίων ἀγῶνι· χαλκὸς τὸ ἆθλον δίδοται· ὅτι ἀρχῖνος γενόμενος ἀργείων βασιλεὺς, ὃς καὶ ἀγῶνα πρῶτος συνεστήσατο, παχθεὶς ἐπὶ τῆς τῶν ὅπλων κατασκευῆς, ἀπὸ τούτων καὶ τὴν τῶν ὅπλων δόσιν ἐποιήσατο. ἑκατόμβαια δὲ ὁ ἀγὼν λέγεται, ὅτι πομπῆ μεγάλη προηγοῦνται βόες ἑκατόν· οἷς νόμος κρεανομεῖσθαι πᾶσι τοῖς πολίταις. τὸ δὲ σημεῖον, ὅτι ἑκατόμβαια λέγεται τὰ ἐν ἄργει, πίνδαρος νεμέοις ἐνικήσασι μάλιστα τὸν διαγόραν. Ἡραῖον τεῖχος, δημοσθένης φιλιππικοῖς. χωρίον ἐστὶν ἐν θρᾴκῃ οὕτως ὀνομαζόμενον. ἐπὶ σαμίων δὲ ᾠκίσθη ὥς φησι διονύσιος ἐν πέμπτῳ κτίσεως. ἡ ἡραῖον, ὅ ἐστιν ἡραστικός. Ἡρακλέα, ὡσαύτως δὲ καὶ θεμιστοκλέα· καὶ περικλέα· καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἐὰν κτήσηται τὴν πλεονάζουσαν συλλαβὴν λέγε ἡρακλῆ· χωρὶς τοῦ ν· καὶ θεμιστοκλῆ· ἀλλὰ μὴ ἡρακλῆν· θεμιστοκλῆν· περικλῆν. Ἡρακλέα· ὅτι φασὶ μετονομασθῆναι τὸν ἀχελῷον. ἔχει δὲ οὕτως· ἀχελῷος μεταξὺ ῥέων αἰτωλῶν καὶ κουρήτων, πολλὰ τῆς χώρας ἀπετέμνετο· ποτὲ μὲν τούτοις, ποτὲ δὲ ἐκείνοις προστιθείς· ἐφ᾽ ᾧ καὶ νεῖκος ἦν ἑκατέροις. ἡρακλῆς οὖν ἐλθὼν καὶ τὸν ποταμὸν περικλείσας, εἰς ἓν ῥεῖθρον καὶ μίαν ἐκβολὴν ἀπέδωκε τοῖς αἰτωλοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν· καὶ τὴν οἰνέως δηϊάνειραν ἔλαβεν. Ἡρακλεία λίθος, ἡ μαγνῆτις· ἡ ἑλκυστικὴ τοῦ σιδήρου· ἡ δὲ μαγνῆτις, ὁμοία ἀργύρῳ ἐστίν. Ἡράκλεια λουτρά· ἴβυκός φησι τὸν ἥφαιστον κατὰ δωρεὰν ἀναδοῦναι ἡρακλεῖ λουτρὰ θερμὰ ὕδατα· ἐξ ὧν τὰ θερμά τινές φασιν ἡράκλεια γίνεσθαι· οἱ δέ φασιν, ὅτι τῷ ἡρακλεῖ μογήσαντι, ἡ ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἐπαφῆκεν, ὡς πείσανδρος, κατὰ τὴν ἡράκλειαν ἣν ἀχερούσιον καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι· ἡρόδωρος δὲ καὶ εὐφορίων, ἐν τῷ ξενίῳ φασὶ τὸν κέρβερον ἀνάγοντα τὸν ἡρακλέα· καὶ ἐμέσαντα χολὴν, ἐξ ἧς φύεται τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον. Ἡράκλεις, ἐπίφθεγμα θαυμαστικὸν ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ θαύματος. Ἡρακλῆς γήμας δηϊάνειραν τὴν οἰνέως θυγατέρα, καὶ διάγων ἐν καλυδῶνι, ἐν συμποσίῳ κυάθου ἐπιδόντος τοῦ οἰνέως οἰνοχόου, ἀρχιτέλους δὲ παῖδα πλήξας κονδύλῳ, ἀνεῖλεν ὅτι αὐτῷ τὰ πρὸ δείπνου ὕδατα ἀγνοῶν ἀντὶ τῶν χερνίβων ἐπέχεεν· φεύγων οὖν τὸν φόνον καὶ σὺν τῷ γάμῳ τῷ στελλόμενος, ἀνεῖλεν ἐν εὐήνῳ ποταμῷ νέσσον κένταυρον· ὡς ἀρχίλοχος ἱστορεῖ· ἐπεὶ τὰ πρὸς ὧν ἔφερεν καὶ ὕλον τὸν υἱὸν καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν δρυοπίαν, λῃστρικὸν δὲ τὸ ἔθνος ὁμοροῦν τοῖς μαλιεῦσιν ὥς φερεκύδης ἐν τῷ τρίτῳ φησὶ, τοῦ παιδὸς πεινῶντος καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ λίχα ἀπολειπομένου, αἰτήσας τὸν θειοδάμαντα ἐπὶ τὸ ὀλίγον τροφήν· ὁ δὲ οὐκ ἔδωκεν· ὀργισθεὶς ὁ ἡρακλῆς καὶ ἀποσπάσας αὐτοῦ ἕνα τῶν βοῶν, θύσας εὐωχεῖτο· ὁ δὲ θειοδάμας ἐλθὼν εἰς τὴν τῶν δρυόπων πόλιν ἐξῆγεν ἄλλους καθ᾽ ἡρακλέους· καὶ εἰς τοσοῦτον ἀνάγκης κατέστη ὁ ἡρακλῆς, ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα δηϊάνειραν καθοπλίσαι· ὥς τινές φασιν ἀλλὰ καὶ τὸν μαζὸν τρωθῆναι. γενόμενος δὲ αὐτῶν ἐπικρατὴς ἀνεῖλε τὸν θειοδάμαντα, ἀναδέξας τὸν τούτου υἱὸν ὕλαν· καὶ τὸ πᾶν δὲ ἔθνος διὰ τὴν λῃστείαν μετῴκισε περὶ τραχῖνα τὴν θεσσαλικὴν πόλιν, καὶ ἔστιν τὸ ὄρος πρὸς τοῖς ὅροις τῆς φωκίδος· ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξίᾳ, τοῦ λῃστρικοῦ ἤθους ἀπόσχωνται. τούτου δὲ καὶ καλλίμαχος μέμνηται. Ἡρακλῆς ἀχελῷον κατὰ παλαίσας ἐν καλυδῶνι, καὶ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ θραύσας κέρας καὶ δοὺς πάλιν αὐτῷ τοῦτο, ἔλαβε παρ᾽ αὐτοῦ τὸ τῆς ἀμαλθείας κέρας τῆς αἱμονίου θυγατρός· καὶ δηϊάνειραν τὴν οἰνέως αὐτὸς ἀχελῴου λαμβάνει γυναῖκα. τελουμένου δὲ τοῦ γάμου, ἕνα τῶν συνόντων οἰνέως εὔνομον τὸν ἀρχιτέλεος πλήξας κονδύλῳ, ἀναιρεῖ παραπταίσας. φυγὼν δὲ ἦλθεν ἐς τραχῖνα εἰς κήυκα. διαπεραιούμενος δὲ περὶ τὸν εὔηνον ποταμὸν τῷ νέσσῳ κενταύρῳ πρῶτος αὐτὸς διαπεραιοῦται. ὡς δὲ ἐν τῷ διαπεραιοῦσθαι ὁ νέσσος τὴν δηϊάνειραν ἐπιχειρεῖ βιάζειν, ὑφ᾽ ἡρακλέους τοξεύεται. εἰδὼς δὲ νέσσος ὅτι τελευτᾷ, ἀφικνούμενα τὰ βέλη τοῦ ἡρακλέους ὡς κεχρισμένα τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας, λαβὼν εἰς ἀγγεῖον ἐκ τοῦ τραύματος τοῦ αἵματος, δίδωσι τῇ δηϊανείρᾳ ἀπατήσας αὐτήν· καὶ εἰπὼν ὅτι ἐγὼ μὲν διὰ σὲ τελευτῶ· τοῦτο δέ σοι χαρίζομαι φιλίας ὑπόμνημα [illegible]. εἴπερ γὰρ ἡρακλέα γνοίσης ἑτέρας ποθοῦντα καὶ χρίσεις τοῦτο τοῖς ἱματίοις αὐτοῦ, καὶ πρὸς σὲ πάλιν ἀποστρέψει τὸν πόθον. τοῦτο τὸ ἄγος ἡ δηϊάνειρα ἔχουσα, ὡς ὕστερον ἤκουσεν ἡρακλέους τὴν οἰχαλίαν πορθήσαντος καὶ τὴν εὐρύτου θυγατέρα καλὴν οὖσαν ἄγεσθαι, καὶ δείσασα κρατεῖσθαι τῷ ἔρωτι, ἐπιχρίσασα τῷ αἵματι τὰ ἡρακλέους ἱμάτια μετὰ θεράποντος λίχα ἰοῦτι ἀπέστειλε· περὶ δὲ τὸ κήναιον εὐβοίας ὅτε ἀνατιθεὶς ἔθυεν ἡρακλῆς διὰ χαριστήρια, στολίζεται τὸν πεφαρμακευμένον τοῦτον χιτῶνα, ὑφ᾽ οὗ δραστηρίου καὶ πυρώδει κρατηθεὶς τῷ κνισμῷ τελευτᾷ· πρῶτον ἀπὸ τῆς πέτρας, τὸν λίχαν ῥίψας καὶ ἀνελών· τὰ δὲ τέκνα αὐτοῦ ἡρακλῆς τῷ φιλοκτήτῃ

[illegible]

ΤΟ Η΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

[illegible]

[illegible]

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

[illegible]

λυται. Ἡμιόνειον ζεῦγος, καὶ ἡμιονεία, ἡ κόπρος τοῦ ἡμιόνου. Ἡμιόνιον πρᾶγμα εἶδος ἢ ὄρνις ποιός. Ἡμίονος, ὁ μύλ.
Ἡμίοποι, αἱ μὴ τέλειαι αὐλοί· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τελείων. Ἡμίοπον, ἥμισυ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἡμίοπος
αὐλός, ὁ ἐλάττων γινόμενος τοῦ τελείου· μεταφορικῶς δὲ ἡμίοποι θρασύς. Ἡμίοπος, τοῦ ἐλλοῦ ἡμίοπος· μικρὸς αὐλός· ἢ
πρὸς ὀμφαλοῦ μέρος. Ἡμιπαίδευτος, ὁ ἀπαίδευτος. Ἡμιπέλεκα, αἱ μονόστομοι ἀξίναι. Ἡμιπέλεκον, τριώβολ-
ον, ἢ πεντάμναιον· τὸ γὰρ δὲ κάμινον, πέλεκυς καλεῖται παρὰ παφίοις. Ἡμίπολον, τὸ ἥμισυ τοῦ πόλου· ἤγουν τοῦ οὐ-
ρανοῦ. Ἡμισάλευτος, ὁ ἐξ ἡμίσεος σεσαλευμένος· σαλεύονται γὰρ αἱ κινήσεις· τάσσονται δὲ ἐπὶ τῶν μεθυόντων. Ἡμί-
σεα, τὸ ἥμισυ μέρος· οἱ δὲ ἡμίση λέγοντες, καὶ οὐ τὰ ἡμίσεα, ἁμαρτάνουσι· τὰ γὰρ τριγενῆ τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τοῦ οὐδε-
τέρου διῃρημένας ἔχουσι τὰς τρισσὰς ἐκφύσεις· οἷον οἱ γλυκεῖς, αἱ γλυκεῖαι, τὰ γλυκέα· οἱ ὀξεῖς, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα· οὕ-
τως ἄρα καὶ οἱ ἡμίσεις καὶ αἱ ἡμίσειαι τὰ ἡμίσεα, καὶ ἐπὶ τοῦ ἑνικοῦ δὲ ἡμίσεος λέγει, ὡς ὀξέος καὶ γλυκέος ἀλλὰ μὴ ἡμί-
σους· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν καὶ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ, καὶ συνῃρημένας, καὶ ἀσυναιρέτους ἔχο-
μεν. Ἡμισυ ἡσίοδος, ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός· ἤγουν, τὸ ἥμισυ ἀπὸ τοῦ δικαίου δηλονότι τοῦ ὁλοκλήρου τοῦ ἐξ ἀ-
δικίας. Ἡμισύκλιον, νομισμάτιον. Ἡμισύβλαστον, ἡμισύστατον. Ἡμισυς, παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἴσος, γίνεται ἅμ-
ισος· συγκοπῇ, ἅμισος· καὶ κατὰ τροπὴν ἥμισυς, ὁ ἅμα ἴσος τινί· ἢ τοῦ ὅλου διαιρεθέντος, ἢ τὸ ἅμα ἀπὸ ἴσον· ὡς ἴσος,
ἰσαστικὸν παρώνυμον, οὕτως ἴσος ἴσυς, καὶ ἥμισυς· ὅμηρος ἰλιάδος ι. Ἡμισυς ὁ βραχύς· ἥμισυς αὐτῆς, τρουσίας ὁ βα-
σιλεύς· κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀργοὺς καὶ γυναικώδης. Ἡμισύτριτον, δυοῖν ἥμισυ· ἀρχίλο-
χος. Ἡμιτελὴς δόμος παρὰ τῷ ποιητῇ, ὁ ἡμιτελής· ἢ ἀφῃρημένος ἢ ἀτελείωτος. Ἡμιτενής, ἡμισυστατής. Ἡμίτον,
τετράχουν. Ἡμίτομος, ἔκτομα. Ἡμιτύμβιον, μέρος ὀθονίου παχέος, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἡμιτύμβιον, ἀντὶ τοῦ
σουδάριον παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ῥάκος ἡμιτριβὲς λινοῦν τι, ὥστε ἐκμαγεῖον· ἢ σαπφώ· ἡμιτύμβιον φυλάσσον ὁ δὲ
κρύσσοι φακίολον καὶ ἡμιτύμβιον, ὁ μικρὸς τάφος. Ἡμιτύγια, τὰ ἥμισυ ἀλφάδια λάκαινες. Ἡμιτύμπανον, ἡμι-
θανές. Ἡμιφάριον, τουτέστιν ἥμισυ ἱματίου· φάρος γὰρ τὸ ἱμάτιον. Ἡμιφλεγής, ὁ ἡμίκαυστος. Ἡμίφωνα, τὰ ἐξ
ἡμισείας φωνοῦντα· ἢ ἄφωνον. Ἡμιφώσιον, σιτόδοτον ῥάκος. Ἡμίχα, ἡμισταῖρα. Ἡμίχοις, μέτρον μεδίμνου τέταρ-
τον. Ἡμιωβέλιον, τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ. Ἡμμέναι, ἐπιμεμένοι κατέχοντες. Ἡμοιρηκώς, ἀμοιρήσας· μὴ μετέχον
μὴ τυχών. Ἡμονες, ἀκοντισταὶ, ἔμπειροι· ὀρχησταί. Ἡμορίς, κενή· ἐστερημένη· αἰσχύλος νιόβῃ. Ἡμορος, ἄμορος. Ἡμος,
ἡνίκα· ὁπηνίκα· ὅτι, καὶ αὐτὸ τοῦ τῆμος λέγουσι δωριεῖς· ἦμος, ἦδος· ἤγουν, ἡδονὴ· πάντα τὰ τροχαϊκὰ ψιλοῦται. Ἡμο-
σύνη, βλῆσις· ἀκόντισις, ἐμπειρία. Ἡμπέσχετ, ἢ ἀμπέσχετο· ἐνεδύσατο· ἐφόρησε· περιεβάλλετο. Ἡμπλακες,
ἐπέτυχες· ἠδίκησας· ἥμαρτες. Ἡμπόλησεν, ἀπέδοτο. Ἡμυδ᾽ ἀσταχύεσσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπικλίνεται τὸ λήιον τοῖς ἀ-
σταχύεσσιν ἤγουν διὰ τῶν ἀσταχύων· διπλοῦν γὰρ τὸ λήιον· ἀλλ᾽ ὅτι γὰρ τὸ ἐσπαρμένον ἔδαφος λήιον λέγεται, καὶ ἀστάχυς
δὲ λήιον λέγονται καὶ αὐταί· ἐπικλίνεται οὖν τὸ λήιον οὐ κινούμενον ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ ἐδάφει, ἀλλὰ τοῖς ἀσταχύσιν· ἡ γῆ μὲν
γὰρ ἀκινητίζει· αἱ δὲ στάχυες ἐπικλίνονται. Ἡμύνατο, ἐτιμωρήσατο τὸν ἐξαδικήσαντα. Ἡμυεν, ἔμαζεν. Ἡμύοντο, ἐμα-
χοντο. Ἡμυσαν, ἔκλιναν· ἀπολλώνιος· ἤμυσαν λαχνῆσι καρήασιν. Ἡμύσειν, λέξις μὲν ἐστὶ ποιητικὴ φιλουμένη· γί-
νεται δὲ, ἀπὸ τοῦ μύειν πλεονασμῷ τοῦ ἠ· ὁμοίως τῷ βαιόν, ἠβαιόν· καὶ τρὶς τριούρις· δηλοῖ δὲ τὸ κατακλιθέν, σημαί-
νει καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ μυεῖν· ἀντὶ ὄμματος· ἀντὶ πλατέος σώματος. Ἡμύω, καὶ ἤμυσεν ἐστὶ μύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἠ,
ἠμύω· ὁ δὲ ἡσίοδος, ἀμύω εἶπε διὰ τοῦ α· ὥστ᾽ ἀμύοντι χαμᾶζε. Ἡμύω, κλίνω· ἤμυσε τὸ δὲ τὴν καρδίαν, ἀντὶ τοῦ ἐπι-
ρράσσετο ἢ ἐπικαρήασιν. Ἡμφαγνόουν, ἐδίσταζον ἐπιγνῶναι. Ἡμφιάσατο, ἐφόρησεν. Ἡμφίσταντο, περιίσταντο.
Ἡμωδίασαν, ἐναρκήσαν· αἱμωδίασαν. Ἡμωδιᾷ, ἀντὶ τοῦ αἱμωδιᾷ. Ἡμωδόν, ὄρος. Ἡμων, ἐδίκαζεν· ἥμων δὲ ἤ-
γουν ἐμέτω κατέχοντο.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ην, ἀντὶ τοῦ ἐὰν κρᾶσις τοῦ ἐα εἰς η, ἤτοι συντάσσεται ὑποτακτικῷ. Ἡνάντησε, ἀπέναντι ἦλθεν· ἢ νάντηνοχίον, ἀσθενὲς ὄργανον ἀντὶ
τοῦ ὀχεῖν· καὶ βαστάζον τὴν ἑαυτοῦ βλάβην· ὥσπερ τις ἀχθοφορῶν ἱπποκένταυρος· ἐπεὶ καὶ ἐφ᾽ ἵππου λέγε-
ται ὀχεῖν· ὥς γουν ἵππος ὀχεῖ· τουτέστι φέρει τινά, οὕτω καὶ ὁ κένταυρος· εὐρυτίων παρ᾽ ὁμήρῳ τὴν κατ᾽ αὐτοῦ
βλάβην. Ἡνδ᾽ ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ· ἐστρέμμα εἰμί· ὁ παρατατικὸς ἦν· καὶ ἀττικῶς ἐκτείνεται τὸ ε εἰς
η καὶ γίνεται ἦν, χωρὶς τοῦ ι· τούτου δὲ τοῦ ἦν τὸ δεύτερον, ἦς· καὶ κατὰ ἔκτασιν ἦσθα. Ἡνδ᾽ ἐγώ, ἔφην δ᾽ ἐγώ· ἀττική
δὲ ἡ λέξις καὶ ἡ σύνταξις· μάλιστα δὲ αὐτῇ συνεχῶς κέχρηται καὶ κατὰ κόρας ὁ πλάτων· ἢ δ᾽ ὅς, ἀντὶ τοῦ ἔφη ἐκεῖνος.
Ἡν ἀντὶ τοῦ ἤμην· ἀριστοφάνης πλούτῳ· ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ, κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν· καὶ ποσειδῶν κα-
ὶ ὁ γὰρ εἰς ἓν τῶν βοαθοῦντων καὶ ἦν, ὑπῆρχε δόντων. Ἡν· δασυνόμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτι-
κὸν καὶ σύναρθρον αὐτωνυμίαν τρίτου προσώπου· ἢ τὴν ἑαυτοῦ· ἢ τὴν ἑαυτῆς ἀντὶ τοῦ διαιρεῖσθαι, τὴν ἑαυτοῦ ἄρρενα δια-
γνώσεται. Ἡναισχύντησαν, ἀναισχυντήσαντες. Ἡναίνετο, ἀπηρνεῖτο· ἀπεστρέφετο· καὶ ὑπερ οὐκ ἐδέδει ἀκοῦσαι, ἠναίνε-
το. Ἡνάριζε, καὶ ἐνάριξεν, ἐφόνευσεν· ἐσκύλευσεν· οὔτινα γὰρ τοῖόνδε νέον, ὀφιλαίματος ἄρης ἠνάριξε συγεὶς ἐν στρο-
φάλιγγι μάχης. Ἡνάρα καὶ πυρὸς θερμότερος· καὶ λέγει ἐν πόλει τὸ ἀνάλωτος ἀνάπαυσις· στερεὸν ἐπὶ τοῦ καθ᾽ ὑπερβολὴν εἴρηκεν.
Ἡνδανε κατὰ ἐς· ἐνήδανεν ἀττικῶς· ἀπὸ τοῦ ἀνδάνω· ἥνδανεν, ἤρεσκεν· ἐκ τοῦ ἀνδάνω· τὸ δὲ ἀνδάνω ἐκ τοῦ ἅδω κατὰ
παραγωγήν, ἡνδάνω· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνδάνω· οὕτω λήθω λανθάνω· λήχω λαγχάνω· δήκω
δαγκάνω, ἐξ οὗ συγκέκοπται τὸ δάκνω· καὶ ἀεὶ δασύνεται τὸ ἁνδάνω. Ἡνδραποδίσαντο, κεκλόφασι. Ἡνδρίσατο,
ἀνδρικῶς ἐπάλαισεν. Ἡνδρώθησαν, ἀνδράσιν ὡμίλησαν· οὕτω δίων πολλάκις ἐχρήσατο. Ἡνδρωμένος, ὁ ἀκμαῖος.
Ἡνδρωμένη, ἀνδρὸς πεπειραμένη· ἐπαῖς γὰρ ἔμπαις ἐστιν, ὡς ἠνδρωμένη· ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα ἀνδρί. Ἡνίαι ἐστι

Ἡμέραι παρέρεις, τὸ γῆρας. Ἡμερὶς καὶ τὰς πολλούς, ἡ ἥμερος ἄμπελος, πρὸς διαστολὴν τῆς ἀγριάδος λέγεται παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ἡμερὶς ἄμπελος ὥς φησιν Ὅμηρος, ἡμερὶς ἡβώωσα. εἴρηται δὲ, διὰ τὸ ἡμεροῦσθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων φῦλον. Ἡμεροδρόμος, ὁ ἥλιος. λέγονται δὲ καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι. νέοι δ' εἰσὶν ἐφήβων ὀλίγον πρεσβύτεροι. προπολεύειν ἐγγὺς ταῖς τοιαύταις ὑπηρετούμενοι χρείαις. ἔχουσι δὲ βέλη καὶ ἀκόντιον, καὶ πυροβόλον, λίθων ἀλλὰ φερόμενα πλέον οὐδέν. ταῦτα γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν γίνεται χρήσιμα. Ἡμερόδρυς, εἶδος δρυός. Ἡμέριοι, οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμέραν ζῆν. Ἡμεριτὸν σιτίον, ἀντὶ τοῦ ἡμέρᾳ καὶ ὀλιγοῖον. Ἡμερινὰ ζῷα, τὰ πᾶσι φαινόμενα καθ' ἡμέραν. νυκτερινὰ δὲ, γλαῦξ. ἰκτίς. βύας. νυκτικόραξ. ἐγκλιός. σκώψ. θαλάσσια δὲ, ἀλκυὼν, ἀηδὼν. κήρυκες. αἴθυιαι. λάρος. χαραδριός. καταρράκτης. κάγκλος. Ἡμερῶ, πραΰνω. καὶ ἡμερωτής. πρὸς τὴν γῆν ἐξημεροῦν καὶ ἐργάζεσθαι. τιθέασι δὲ καθόλου ἀντὶ τοῦ γεωργεῖν τὴν λέξιν. Ἡμεροκαλὲς, ἄνθος σπειρόμενον ὁ Δίδυμός φησιν. οὐκ ἔστι δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικοῦν ἔριον διαπεποικιλμένον. ὃ χρῶνται πρὸς τὰς ἱερουργίας Ἀθηναῖοι. ὡς Θεόδωρος ὁ πανάγης προσαγορεύει, ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Κηρύκων γένους. λέγεται δὲ ὅτι καλεῖται οὕτω διὰ τὸ πεπλύνθαι καὶ βεβάφθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. καλλεῖ δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη. Ἡμερόκοιτος, ἰχθύς τις. καὶ ὁ κλέπτης. Ἡμερολεκτεῖν, ἀριθμεῖν καθ' ἑκάστην, ἀντὶ τοῦ ψελλοῦ τὸ καθεκάστην ἀριθμεῖν, ἡμερολεκτεῖν καλεῖ. Ἡμερήσιον, τὸ καθ' ἡμέραν διδόμενον. καὶ ἡμερήσιος ἄρτος. Ἡμερολεκτεῖν, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν. Ἡμερολόγιον, μέρος τι τῶν περὶ τὴν κύστιν. Ἡμερος ὕλη, ἐλαιόφυλλος δρῦς. καὶ ὁ πρᾶος. Ἡμεροσκόπους λέγουσι, τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας. Ἤμερσεν, ἐστέρησεν. ἀφαιρεῖται. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἡμάρτησεν. Ἡμερῶ, τιθασσεύω. Ἡμεραυλίας, τοῖς ἐν αὐλῇ διακόνοις. Ἡμεροφεῖν, ἡμεροφυλακτεῖν. οὖρος γὰρ ὁ φυλάσσων. Ἡμετέρειος, κτητικόν ἐστι. σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου. ἐχρῆτο δὲ τῇ λέξει Ἀνακρέων.

Ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. χρώμεθα τούτῳ ἐπὶ πληθυντικῶν μόνον. τὸ γὰρ ἡμέτερος κόσμος, καὶ ἡμετέρα ἐπιστήμη. καὶ ἡμέτερον ἐγκαλλώπισμα, ἀντὶ τοῦ ἡμῶν κόσμος. καὶ ἡμῶν ἐπιστήμη. καὶ ἡμῶν ἐγκαλλώπισμα λεγόμενα. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σφεῖς, σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον γίνεται. δεῖ δὲ χρῆσθαι τούτοις ἐπὶ πληθυντικοῦ. εἰ δὲ καὶ ἐπὶ ἑνικοῦ, ἅπαξ εὕρηται ὡς ὁ δεῖνα τὴν σφετέραν κακίαν ἐνδείκνυται. ἀλλ' οὐ δεῖ τῷ ἅπαξ εἰρημένῳ χρῆσθαι. τὸ δὲ λέγειν ὡς ἀπὸ τοῦ σφὶ, σφέτερος γίνεται, οὔ μοι δοκεῖ καλῶς λέγεσθαι. ὥσπερ δὲ αἱ προτακτικαὶ τούτων ἀντωνυμίαι καὶ ἁπλῶς τίθενται καὶ μετὰ προσθήκης. λεγόμεθα γὰρ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ, καὶ ὑμεῖς αὐτοί. καὶ σφεῖς αὐτοί. οὕτω καὶ παράγωγοι αὗται ἔχουσιν. οὐ μόνον γὰρ ἡμέτερος καὶ σφέτερος, ἀλλὰ ἡμέτερος αὐτοῦ, καὶ σφέτερος αὐτοῦ, ἐκ παραλλήλου. Ἡμημένον, τεθερισμένον. Ἡμὴν, ἀντὶ τοῦ ναὶ μὴν. ἀλλ' οὖν. ἀλλ' ὅμως. οὕτως δι. ὡς τὸ, Ὄμνυμι τοὺς βασιλείους θεοὺς, ἡμὴν ἐγὼ ὑμᾶς σώσω. Ἡμὴν οὐχ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἀλλ' ἦ ἐγώ. Ἧμαι, ὅτι δασύνεται, σημαίνει τὸ καθέζομαι. ἀπὸ τοῦ ἕω, ἕμι, ἕμαι, ἧμαι. ἥμην καὶ ἐκαθήμην. ὅτι δὲ τὸ ὑπάρχω, ψιλοῦται ἀπὸ τοῦ εἰμὶ ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, εἶμαι. ὁ παρατατικὸς ἥμην. Ἡμὶ ἐμπειρία, ἀντὶ τοῦ ἡμὶ ἐμπειρία. τουτέστιν, ἡ ἀπειρία. Ἀριστοφάνης. σημειωτέον ἐστὶν ἡμὶ ἐμπειρία. Ἡμιδάϊκτος, ἡμίκαυτος. Ἡμὶ, φημὶ, λέγω. Ἡμίαρτον, εἶδος ἄρτου ἡμικυκλοειδές. Ἡμιδαής, ἡμίκαυστος. Ἡμιδασάκιον, νόμισμα ποιόν. Ἡμιδαπής, ἡμιτελής. Ἡμιδεᾶ, τὰ οὐχ ὁλόκληρα. Ἡμιδιπλοΐδιον, ἱμάτιον μικρόν. οἱ δὲ, ἀναβόλαιον γυναικεῖον σύμμετρον. ὅπερ ἔνδοθεν ἐφόρουν. Ἡμιδόδεκατον, τὸ ἡμίχουν. Ἡμίεκτον, μέτρον. τουτέστι τεσσάρων χοινίκων. ὁ γὰρ μέδιμνος τεσσαρακοντοκτὼ χοινίκων ἐστί. τούτων οὖν τὸ ἕκτον εἰσὶν ηʹ χοίνικες. τὸ δὲ ἡμίεκτον, τουτέστι τὸ δωδέκατον τῶν μη χοινίκων τέσσαρα. τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας τεσσαρακοντοκτώ. τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι, τὰς εἰκοσιτέσσαρας εἶχεν. ἡμίεκτον δὲ τὸ χωροῦν τέσσαρας χοίνικας. τὸ γὰρ ἕκτον, χοίνικες ὀκτώ. ἡμιεκτίον δὲ, καὶ οὐχ ἡμιεκταῖον. Ἡμίεργον, ἡμιτέλεστον. Ἡμιθνὴς, καὶ ἡμιθάνατος, διαφέρει. ἡμιθνὴς μὲν λέγεται ὁ ψυχορραγῶν καὶ ἤδη τὸ ἥμισυ θανών. ἡμιθάνατος δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον. ἢ οἱ ἡμίθεοι. ἢ οἱ ἡμέραν ὄντες ἐν τοῖς ζῶσι καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι. Ἡμικάδιον, τὸ ἡμίμετρον. Ἡμίκακον. οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡμιλαμβρόν φασι. Φρύνιχος. Ἡμίκαυτος, ἡμίφλεκτος. ἡμιδαής. Ἡμικεφάλαιον μὴ λέγε, ἀλλὰ ἡμίκρανον. Φρύνιχος. Ἡμικλεεῖς, ὡς τὸ, Ἐξαίφνης ἀναίξαντες τὰς ἡμικλεεῖς πύλας, ἐξελαύνουσι τῆς πόλεως αὐτῶν παρθυαίων καὶ μήδων. ὅτι παρ' ὀφειλὰς ἦν τῆς ἱππικῆς δυνάμεως, ἱππικοὺς ἑξακοσίους. Ἡμικόλλιον, μέτρον οἴνου. οἱ δὲ ἡμιχοίνικον. Ἡμίκοπον, ἡμίτμητον. ἡμίκρανον. ἡμικεφάλαιον. σιαγόνος τὸ ἥμισυ. Ἡμίκρανον, τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς. Ἡμικύκλιον, τὸ ἥμισυ τοῦ κύκλου. Ἡμιεκτέου παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τουτέστι τετραχοίνικον. ὁ γὰρ μέδιμνος χοίνικας ἔχει τεσσαρακοντοκτώ. τούτων τὸ ἕκτον ὀκτώ. τὸ ἥμισυ τοῦ ἕκτου, τουτέστι τῶν ὀκτὼ τὰ τέσσαρα, ὃ καλεῖται τετράμετρον. ὁ οὖν ἡμίεκτος, τέσσαρας ἔχει χοίνικας. παρατηρητέον δὲ ὅτι, διὰ τοῦ ε δεῖ γράφειν ἡμιεκτέου, οὐ καθὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν διὰ διφθόγγου, ἡμιεκταίου. Ἡμίκυπρον, ἥμισυ μεδίμνου. Ἡμιλάμιον, μέρος μεσοπτίου. Ἡμιμαλλόνες, μαινάδες νύμφαι, αἱ βάκχαι. Ἡμιμέγιστον, ἡμίμναιον. Ἡμιμέδιμνον, μέτρον χοινίκων εἰκοσιτεσσάρων. Ἡμίμικτρον, ὕφασμα ὃ ἐκάλυπτεν. Ἡμιμόχθηρα, οἱ κακίζοντες δῆθεν τὴν ἁμαρτίαν. Ἡμῖν, ἀντωνυμία ἀντὶ τοῦ τοῖς ἡμετέροις. Ἥμιν, ἀντὶ τοῦ ἡμῖν λέγουσιν Ἴωνες προπερισπωμένως, καὶ συστέλλουσι τὸ ι. Ἡμίνα, κοτύλη. Ἡμιν ἀνάγει, ὅπερ αὐτὸ ἀνάγει. Ἡμὶν ἀπὸ, ἀφ' ἡμῶν. Ἡμιόγδοον, αἱ δύο χοῖρες. Ἡμιολία, εἶδος τῆς ναῦς. ἡ ἡμιολία, λῃστρικόν τι πλοῖον οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος, ψιλὸν ἐρετμῶν ἐστι, πρὸς τὸ ἐπ' αὐτοῦ μάχεσθαι. ὡς τὸ, Ἀλλὰ καὶ ἀσελγαίνοντες, ὥσπερ ἐκ καρικῆς ἡμιολίας ἀποπηδῶντες. ἡ ἡμιολία τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. ὡς τὸ, Δίδοσθαι δὲ ὀψώνιον τοῖς στρατιώταις αἰρουμένας παρ' αὐτοῦ, ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου, καὶ ἡμιολίας ἡμίσεως. Ἡμιολιασμὸς, ἀντὶ τοῦ πολιτικοῦ, διασπασμοῦ. καὶ ἡμιολίσου, ἀντὶ τοῦ ἡμιολίου ἐν τοῖς λογισμοῖς. ἡμιόλιος δέ ἐστιν ἀριθμὸς, ὁ ἔχων ἄλλον τινὰ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. οἷον ὁ τρία πρὸς τὰ δύο. Ἡμιολίαις, πειρατικαῖς ναυσί. Ἡμιόλιον, πλοῖον μικρόν. Ἡμιόλιος, διάφορος. καλεῖται ἀντὶ τοῦ τοῖς δὲ καὶ ἀριθμός τις καὶ λόγος ὁ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἔχων. Ἡμιολισμὸς, ἀντὶ τοῦ τὰ ἡμιόλια

κεδνία· καὶ ἠμαθία τὸ αὐτό. Ἠμαθόεις, ἠμαθόεντος, ψαμμώδης· τραχεῖα· παρὰ τὴν ἄμμον ἀμαθόεις καὶ ἠμαθόεις κέ-
κλημαι· ἢ ἀπὸ ἀμάθου ποταμοῦ παραρρέοντος πύλου ἠμαθόεντος· ἢ ἠμαθόεις πύλος, ὁ γῆν ἀμαθώδη ἔχουσα· ἐριώλη-
ρον ποιοῦντι γὰρ ἡ ἄμαθος· ἢ περὶ ὃν ποταμὸς ἐστὶ καλούμενος ἄμαθος, ὥς φησιν ὁ γεωγράφος λέγων, ἀμαθὴς ποταμὸς
περὶ πύλον ἀφ' οὗ ἠμαθόεις δοκεῖ καλεῖσθαι αὐτός. ἴσως ὁ πύλος. τὸ δὲ ἀμαθῶδες τὴν ὅλην ἐκεῖ χώραν, ἢ τὴν πύλου
..., ψαμμώδης ἐκεῖνός φησιν εἶναι. τρεῖς δὲ καὶ τριῶν πύλων οὐσῶν, περὶ ἑκάστην αὐτῶν ποταμὸν ῥέειν φασὶν ἄμαθον. Ἠμα-
θον, ἠμωβέλιον· διώβολον παρὰ κυζικηνοῖς. Ἠμάθυνε, διέφθειρε· κατέσκαψεν. Ἠμαι, ἐκ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι, ἀφ'
οὗ ἕζω, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ ε καὶ συναιρέσει ἧσθε, ἧμαι παρακείμενον τὸ παθητικὸν ἧμαι· καὶ τὰ τῆς δυνάμεως
ἢ ἧμαι ὥσπερ δημοσθένει δημοσθένης· ἔχει τὸ δεύτερον πρόσωπον ἧσαι· ὥσπερ τίθεσαι ἀπὸ τοῦ τίθεμαι. ἀεὶ ἧμαι ἐν
ἰλιάδος β· ἢ σοι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσι τὸ τρίτον, ἧσται δὲ καὶ ἥμαθον, ἧαθον· ἧαθον· ...ηκα, ἧμαι,
ἧαται. ἔνταῦθα ἰωνικῶς ἕαται. Ἠμάκτιον, καὶ ἠμάκτιον, αἰτία τοῦ ἐδυσφόρουν· ἢ ἠμάκτιον παρὰ ...
... Ἠ μάλα· ὄντως λίαν. Ἠμαλάψαι, κρύψαι ἀφανίσαι σοφοκλῆς, ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. Ἠμάλαψεν, ἔλα-
ψεν· ἐσόφισεν· κατέπιεν. παρὰ τὸ ἀμαλάπτειν ἀμαλάπτω· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν κυνῶν. Ἠμάλαψε κυρίως, τὸ ἐξέ-
...· ἀμάλη γὰρ λέγεται, τὸ χειρόβολον τῶν ἀσταχύων ἀμαλάπτω. ἐξ οὗ ἠμάλαψε· καὶ ἠμάλαψεν, ἐβλαψεν. Ἠμαλ-
δυνε, ἠφάνισεν. Ἠμάλιζα, ... ἠμάλιον, μέγα. Ἠ μάν, ἀληθῶς δέ. Ἠμαστήριον καλαδὴ πηστὶ ...
... Ἠμαρ, ἡμέρα. τὸ ἧμαρ ψιλοῦται. τὰ γὰρ ἀπὸ δασέος μετασχηματιζόμενα, ψι-
λοῦνται· οἷον ... ἅμα ἀμυδις· οὕτως ἡμέρα, ἧμαρ· ὁ δὲ ἡρωδιανὸς φησὶν ὅτι τὰ εἰς ... ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχόμενα ... ψιλοῦνται· οἷον, αὐχος· αὐχος, ἀγρος· ἦθος· οὕτω καὶ ἦμος καὶ ἧμαρ. Ἠμάρταξεν, ἐσύρισεν τὸ μαστίγιον.
Ἠμαρτε, αἰτία τοῦ ἁμαρτάνω ἐστίν. καὶ ἀπέτυχεν δόκιμον· καὶ τὸ ἀμαρτεῖν ἠμάρτησα δέ, ἀδόκιμον· ἢ ἁμαρτάνω
καὶ ἀφιστάναι ... ἐν τῷ περὶ ἐπιρρηματικῶν ... ἁμαρτάνεσθαι. ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος ἐκ τοῦ ἁμαρτῶ·
Ἠμασι, ἀκοντίσμασιν· ἡμέραις. Ἠματα, ἡμέρας· εἵματα δὲ τὰ ἱμάτια, διὰ διφθόγγου καὶ δασύνεται. Ἠματα
δασέως μὲν βλήματα· ἕμματα· ἀκόντια· ψιλῶς δὲ ἡμέρας· ἡμέραι. Ἠματίη, δι' ὅλης ἡμέρας. Ἠμάτιος, ἡμε-
ρινός· κατὰ τὴν ἡμέραν. Ἠμαύρωσε, ἠμβλύνε· ἠφάνισεν. Ἠμαύρωσεν ἄστρα, τὰς λαμπρότητας ἐσίγησεν, ἐσκό-
τισεν. Ἠμβλακε, ἀγνόησεν, ἐτύφλωσεν. Ἠμβλυνεν, ἐτύφλωσεν. Ἠμβροτε, ἁμαρτῶ ἁμαρτήσω ἡμάρτηκα
ἥμαρτε καὶ ὑπερθέσει τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο ἤμβροτε· κυρίως δὲ τὸ ἀποτυχεῖν. Ἠμβροτες, οὐ
δ' ἐπιτύχες ἐκ παραλλήλου ταυτὸ δηλοῖ· ὡς τὸ βάσκ' ἴθι, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ ἤμβροτες οὐδ' ἔτυχες παρ' ὁμήρῳ, παρά
μηδὲ ... ἀλλὰ τῶν ἁμαρτανόντων τῆς πρεσβείας· δηλοῖ δὲ ἄμφω τὰ ῥήματα ἐκ παραλλήλου, τὸ αὐτὸ σημαίνει· γίνε-
ται δὲ τὸ ἤμβροτες, ἐκ τοῦ ἀβροτῶ ... πλεονασμῷ τοῦ ... ὃ καὶ ἀβροτάζω παράγωγον λέγει ὁ ποιητής· ἢ ἀπὸ
τοῦ ἥμαρτες τροπῇ τοῦ α εἰς ο καὶ μεταθέσει τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β διὰ καλλιφωνίαν ὡς αὐτὸ τοῦ γαμβρὸς, καὶ μεσημ-
βρία, καὶ τῶν ὁμοίων γίνεται. Ἠμεδαπῆς γῆς, ἡμετέρας. Ἠμεδαπός, αἰτία τοῦ ἡμέτερος ἀριστοφάνης. ὁ γοῦν χαρα-
κτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων· καὶ αὖθις καί τι καὶ παίσωμεν παρασίτου μιμησάμενος τῆς, ἡμεδαποῦ καὶ ἡμεδα-
πόν, ἴδιον ἐγχώριον αὐτόχθονα· διὰ τὸ πέδον γὰρ τὸ ἔδαφος. ὃ δὲ ἐνὶ τὸ πεδαπὸς αἰτία τοῦ ... λαμβάνει ...
... πῆς πατρίδος. Ἠμέες ἡμεῖς, κατὰ κρᾶσιν κοινῶς. ἄμμες δὲ δωρικῶς, καὶ αἰολικῶς· οὐ κατὰ ἀναλογίαν ...
ὀνόμασι καὶ δοτικὴ ἄμμι· ἡμέων καὶ ἡμᾶς, κοινῶς καὶ ἐπενθέσει τοῦ ε ἡμέων ποιητικῶς, καὶ ἀμμέων αἰολικῶς· ἡμῖν μόνως
καὶ ... πάντα ἀεί, παρὰ τοῖς ἐφέτεροι. δωρικῶς ἄμμιν καὶ αἰολικῶς ἄμμι· ἡμέας ἡμᾶς κοινῶς, καὶ αἰολικῶς ἄμε. Ἠμε-
θα, καθήμεθα. Ἠμείβετο παρατατικὸς, ἐκ τοῦ ἀμείβομαι αἰτία τοῦ ἀποκρίνομαι· ἠμείφθη· ἤλλαξε· ἠμείψατο· ἤλλα-
ξατο. Ἠμείδησε, καὶ ἠμειδίασε, μὴ γελάσας ἀμειδὲς γὰρ τὸ οὐ γελῶ. Ἠμείφθη, ἠλλάγη· ἠλλάχθη. Ἠμείψατο, ἤλλαξεν.
Ἠμεκτίων, αἰτία τοῦ δυσφορεῖν λέγουσιν ἴωνες. Ἠμελημένος, ῥάθυμος. Ἠμελλον ἀττικοί, οὐχ ἔμελλον καὶ ἔσομαι·
οὐκ ὀρθότατα. Ἠμὲν, προτάσσεται τοῦ ἠδ'· οἷον, ἠμὲν ὅσοι ναίουσιν οὐρανόν, ἠδ' ὅσοι κληρώσαντο χθόνα· ἐστὶ δὲ ποιη-
τικὸς σύνδεσμος. Ἠμεν, αἰτία τοῦ εἶναι ἔμμεναι, καὶ ἀποκοπῇ τῆς αι διφθόγγου καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἦμεν· ἦμεν δωρι-
κῶς, αἰτία τοῦ εἶμεν τροπῇ τοῦ ει εἰς η. καὶ καθέζεται οὕτως. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· καὶ ὁ παρατατικὸς ἦν ἀττικῶς διὰ τοῦ η· τὸ
δὲ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἦμεν· ἢ αἰτία τοῦ ἐγελάθημεν· καὶ κατεῖζεται οὕτως. ἔοικε τὸ πορεύομαι ὁ μέλλων εἶσι· ὁ μέ-
σος παρακείμενος, εἶα· καὶ ἐν διαλύσει τῆς διφθόγγου, εἶα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἦια· καὶ κατὰ συγκοπήν, ἦα· ὁ ὑπερσυν-
τέλικος ἦειν· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἤειμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἦμεν. Ἠμῦσαι, ἀνέπεσον· τὰ φύλλα μακεδονικῶς ...
... οὕτως ἐστὶν, ἤτοι ἐπεὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἄπαυστα πίπτει· οὕτω καὶ αἱ ἀλκίνου θεράπαιναι προσέχει τοῖς
ἔργοις ... ἀπαύστως ... ὡς γὰρ πυκνὰ τὰ τῆς αἰγείρου φύλλα, οὕτω κἀκείναι ἐλιβόμεναι ...
Ἠμβρος, ὁ καθημῶνος. ἤμβρος δὲ ὁ ὀξυμηδὴς καὶ αὐστηρὸς. Ἠμμέα, ... αἰτία τοῦ αἱ σεμναὶ ... καθέ-
ζονται ... ὀξυτέρα διὰ μαχαιρᾶς τῶν ... ξίφη διὰ τὸ κατὰ τὰς ... καὶ ... πρὸς
χόρτης παρὰ τοῦ τείχος, αἰσχρολόγησαν. Ἠμέρα, εἰς τρία μέρη· ὥσπερ καὶ ἡ νὺξ τριχῆ διαιρεῖται εἰς ἑσπέραν ...
... καὶ εἰς ... οὕτω καὶ ἡ ἡμέρα παρὰ τῷ λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῷ Φ τῆς ἰλιάδος· ἢ ἡμέρα δύναμις, ὡς δὲ ... τοῦ χρό-
νου ... δαβὶδ μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου· καὶ ἡμέρα ἡ ... παρὰ τὸ ἐπαίσθητας ...
... τῶν ... καὶ ἡμέρα ... ἡ τῆς κρίσεως ἡμέρα· ἡ αἰωνία κόλασις· δαβὶδ ...
... ὁ γὰρ μικρὰ παιδίον ... δὲ χείμαρρος, ... καὶ ἡμέρα, ἡ ... ἀπὸ ...
... ἡμέρα ἐν τῷ ... ἡμέρας διὰ ... ἀπὸ ...
... μέχρι δύσεως ὑπὲρ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος. παρὰ τὸ ἵμερος, ἡμέρα. πρὸς αἰτὴν ... τῆς νυκτὸς, ...
ἡ ἡμέρα, πόλις σικελίας καὶ πηγὴ καὶ ποταμός, ἀπὸ ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν· ὁ ποταμὸς σικελίας, καὶ πόλις ὁμώνυμος.

Ἠμέρα

κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, κληθεῖσα ἀπὸ Ἤλιδος παιδὸς Ταντάλου. κατὰ δὲ τὸν ἡρόδοτον αὐτὸ λέγεται ἦλις. ἔστι δὲ καὶ ἀρκαδικὴ, καὶ ἰωνίας ὁ δὲ πολίτης φησὶν, ἠλίδειος Τύπω κτητικῷ· καὶ ὑφαίρεσει τοῦ δ ἠλίειος· ἢ συναιρέσει ἠλεῖος. τρύφων δὲ φησὶν ἠλίειος καὶ κατὰ μετάθεσιν ἠλέῖος, καὶ ἠλεῖος· ὁ δὲ γεωγράφος λέγει ὅτι, ἠλεῖα καὶ μεσσήνια κλύζονται τῷ σικελικῷ κόλπῳ. ἢ ὅτι ἦλις, οὔπω ἔκτισται καθ' ὅμηρον ἀλλ' ἡ χώρα κωμηδὸν ᾠκεῖτο· ἐκαλεῖτο δὲ κοίλη ἦλις, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· καθ' ὁμοιότητα δηλαδὴ τῆς κοίλης λακεδαίμονος, καὶ τῆς κοίλης συρίας· ὀψὲ δὲ συνελθοῦσα γέγονεν ὕστερον ἡ ἦλις· διὰ τὰ ἐν αὐτῇ τελούμενα ὀλύμπια· διὸ καὶ δῖαν αὐτὴν λέγει ὁ ποιητὴς, εἰδὼς ὡς εἰκὸς καὶ αὐτὸς τὴν πανήγυριν προκαταβληθεῖσαν ὑπὸ ἡρακλέους καθὰ καὶ πίνδαρος ἱστορεῖ. ὅτι δὲ καὶ ψιλοῦται ἡ ἦλις κανονικῶς, ἔτι δὲ καὶ δασύνεται παρὰ τὸ ἁλίζω τὸ συναθροίζω· ἢ καὶ παρὰ τὸν αὐτόν που ἐνθέντα Ταντάλιδην ἦλιν, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν· ὡς δὲ ἢ περὶ γυμνάσια εὐδοκίμουν, δηλοῖ αὐτὸς εἰπὼν, Γυμνικοὺς ἀγῶνας διετίθεσαν ἠλεῖοι· κριτὴν θυμελικοὺς ἀθηναῖοι, σκηνικούς· εἰ δέ τις τούτων πλημμελοίη, μαστιγοῦσθαι λακεδαιμόνιοι· ὅθεν Πόλεμος ἐκεῖνος σκώμματος τὰς παρὰ λάκωσιν ἀγωνίας ἐορταστικὰς μαστιγώσεις. Ἤλιτε, ἀόριστός ἐστι δεύτερος· ἀπὸ τοῦ ἀλείτω τὸ ἁμαρτάνω· τὸ δὲ ἀλείτω, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀλύω τὸ ἐκφεύγω· ἵνα ἢ ἀλύω καὶ ἀλείτω· ἡ γὰρ ἁμαρτία, ἔργα τελεῖ φυγῆς ἄξια· ἢ ἤλιτε, ἥμαρτεν· ἠδίκησεν· ἠσέβησεν. Ἠλιτενὴς πέτρα, ἡ ὑψηλή. Ἠλιτήσας, ἁμαρτήσας. Ἠλιτοεργὸς, ὁ τοῦ ἔργου ἀποτυχὼν ὡς βαιὸς ἠλιτοεργός. Ἠλιτόμηνον, τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν· ἢ τὸ ἁμαρτάνον τῆς γενέσεως τοῦ ἐνδεχομένου καιροῦ· ἢ ἠλιτόμηνον, πρόωρον· ὠμὸν οὐκ ἐν τῷ δέοντι μηνὶ τεχθέντα· λειπόμενον τὸν ἀλιτόντα, καὶ διαμαρτηκότα τῶν μηνῶν, ἐν τῷ κυΐσκειν. Ἠλιτόμηνος, ὁ μάταιος. ἐκαλεῖτο ἠλιτόμηνος παῖς, ὅ ἐστιν ἀλιτήσας· ἤγουν ἁμαρτὼν, ἀποτυχὼν τῶν συνήθων ἐννέα μηνῶν τοῦ τοκετοῦ· καὶ σημείωσαι οὐχ ἡγνόησεν ὁ ποιητὴς ζωογονῆσαι τὰ ἑπτάμηνα. Ἠλὶψ, τὸ ὑπόδημα· παρὰ τὸ εἱλίσσειν τὸν πόδα· ὅθεν αἴγιλιψ. Ἠλιθα κῦμα, ἡ ὑψηλὸν κῦμα. Ἠλκαζον, ἠμύνοντο. Ἤλκησεν, ἑλκοποίησεν· ἕλκωσεν· καὶ ὠδύνησε τὴν ψυχήν· ἢ μετὰ βίας καὶ ὕβρεως εἵλκυσε, καὶ ἐβιάσατο. Ἥλκωσαι, τέτρωσαι· καὶ ἡλκωμένος, τετρωμένος. Ἡλκωμένος, ἀπὸ τοῦ ἕλκος ἑλκῶ· διὰ τοῦ η γράφεται. Ἤλλαξεν, ἄλλον ἐξ ἄλλου ἐποίησεν. Ἠλλοιωμένος, μεταβληθείς· οὐδὲν ἠλλοιωμένος ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων δυστυχημάτων· ἔτι δὲ βεβαιότερον μένων, ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως. Ἠλόα, ἔτυπτε· ἔδραττε· ἔτριβεν. Ἠλογήθησαν, ἠμελήθησαν· κατεφρονήθησαν· οἱ δὲ ἠλογήθησαν εἰς τὴν εἴσοδον, καὶ κατεπατήθησαν· ἢ αὖθις· πάντων ἠλόγησα· τουτέστι κατεφρόνησα. Ἧλα, περόναι· ἐπίβολα. Ἠλοίησεν, ἀλοιῶ τὸ τύπτω· ὁ μέλλων ἀλοιήσω ἐπὶ ῥοκλίτας· ὡς τύπτω τυπτήσω· καὶ οἴομαι δὲ ἀπὸ τούτου παράγεται πατραλοίας· ἢ μητραλοίας· ὅς ἢ μητραλώας λέγεται κατὰ ἔκτασιν. Ἠλοίησεν ἡ μητὴρ ἠλόησεν, ἀντὶ τοῦ ἔτυψεν· οὕτως ἀριστοφάνης, ἐν βατράχοις. Ἡλοκίσατο, ἐξετρίασεν. Ἧλον, καθήκει καυμένον· λαῖτον. Ἧλος, τὸ ἐλάριον. Ἧλος, παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω ὁ μέλλων, ἥσω· ἐξ αὐτοῦ ἧλος ὁ πεμπόμενος. Ἧλος, τόπος οὕτω καλούμενος· ἐν ᾧ οὐδὲν φύεται καὶ τὸ μαινόμενον καὶ ἐπίβουλον· καὶ σύμπτωμα ἐν σώματι γινόμενον. Ἥλοις κρατῶν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπει· ἢ ἥλοις, λόγχας· καρφία· κέντρα. Ἠλύγη, τὸ σκότος τῆς νυκτός· ἢ ἠλυγισμένον, τὸ ἐσκιασμένον βαρύνεται δέ· παρὰ γὰρ τὴν λύγην πλεονάζει τὸ η. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. οὐδὲν ὁρᾶν τις εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην· ἀντὶ τοῦ τὸν ἀθρόον· ἢ ἐξ ἄλλου ἠλυσαίᾳ. Ἠλυγίτην, τοῦ κριτικοῦ ὡς τὸ ἔγγαιον, τίγαιον. Ἠλυγισμένον, τὸ ἐσκιασμένον ἢ τὸ ἐσκοτισμένον· ἀπὸ τοῦ ἠλύγη ἡ νύξ. Ἤλυθον, ὀρέων ἐν σκότῳ κατεχομένων. Ἠλύθεν ἰωὴ φόρμιγγος γλαφυρῆς· τουτέστιν, ἠκούσθη ἡ φόρμιγξ· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ περιελθεῖν αὐτοὺς τὴν φόρμιγγος βολὴν παρόμοιον, ἐν ρ τῆς ὀδυσσείας. Ἤλυθον, ἦλθον· παρεγένοντο. Ἠλυκῆσαι, σπαράξαι· φράξαι. Ἠλύκου δικάς, παροιμία· λύκος ἀθηναῖοι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἥρως, μορφὴν ἔχων θηρίου· δικὰς δὲ τὸ δικάζεσθαι· πρὸς ὃν ἡ παροιμία· καὶ οἱ πρῶτοι δικασταὶ πρὸς τῷ λυκείῳ δὲ ἥρωϊ ἐκλήθησαν. Ἤλυξεν, ἐξέφυγε· ἐξέκλινεν. Ἤλυθεν, ἔπεσεν. Ἠλυσίη, ὁδός. Ἠλύσιον, ἱερὸν περὶ τὸν ᾅδην· οἱ δὲ περὶ αἴγυπτον οἱ δὲ περὶ λέσβον οἱ δὲ τὸ κεκεραυνωμένον χωρίον, ἢ πεδίον· τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστὶν ἄβατα· καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια· πολέμων δὲ ἀθηναίοις φησὶ, τὸ κατασκαφὲν χωρίον καλεῖν. Ἄλλως. Ἠλύσιον πεδίον, περί που τὰ κατὰ δύσιν πέρατα τῆς γῆς· ὃ ἢ νῆσοι μακάρων παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται· νῆσοι μὲν ὅτι περὶ τὴν ἔξω θάλασσαν ἐστὶν· ὃ ἐστι περὶ αὐτὸν τὸν ὠκεανόν· μακάρων δὲ, διὰ τὸ τοῦ τόπου εὔδαιμον καὶ μακάριον· ὃ τοῖς πᾶσι τεθρύλληται· ἢ ἠλύσιον πεδίον, θαυμαστόν τι χωρίον· ἄφθαρτον· ἀκήρατον· θεῖον· ὃ ἢ παράδεισον λέγουσιν οἱ ἕλληνες· ἠλύσιον δὲ ἀπὸ τοῦ λύσιν μὴ ἔχειν. Ἤλυσις, ἔλευσις· ἄφιξις· ἄφοδος· πορεία. Ἠλυσκάζει, ἐκκλίνει· κρύπτεται· περιέρχεται περὶ τὸν αὐτὸν εἰλούμενος τόπον. Ἧλφεν, εὗρε τιμήν· εὗρεν, ἦλφον. Ἧλῳ ἧλον ἐκκρούειν παροιμία ἐστί, λεγομένη ὅταν διὰ τοῦ σφάλματος τὸ σφάλμα συσκιάζωμεν· διὰ μείζονος τὸ ἔλαττον. Ἄλλως. Ἧλῳ τὸν ἧλον ἐκκρούειν, παροιμία· ἀντὶ τοῦ ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα ἀπωθεῖσθαι ἐξελάσαι· τὸ δὲ οὐχ ἅπαν τι ἧλος, ἐλήφθη· ἐφανερώθη· ἐφωράθη. Ἥλωκεν, ἑάλωκεν. Ἠλλώκισεν, ἀπηχθῶς ᾤκισεν. Ἡλωκότες, κρατηθέντες· καὶ ἑαλωκότες. Ἠλώμην, ἐπλανώμην. Ἧλον, ἔλαυνον. Ἠλώνη, πόλις· καὶ ἠλωνιαῖος, ὁ πολίτης ἐν θεσσαλίᾳ· ἡ ἠλώνη τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κορώνη· καθά φασιν οἱ παλαιοί· ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ ἡρακλέους μετὰ τὸν θάνατον τῶν κενταύρων· μετέβαλε δέ φασι τοὔνομα εἰς λειμῶνην, διὰ τὸν ἐν αὐτῇ λειμῶνα· κατεσκάφη δὲ κειμένη ἐπὶ ὑπὸ τῷ ὀλύμπῳ οὐ πολὺ ἄπωθεν τῆς αἰρώνης κατὰ τὸν γεωγράφον· ὃν ὁ ποιητὴς τιταρήσιον λέγει. Ἥλωσαν, ἐνεχύρασαν· ἐλήφθησαν.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ·

ἮΜΑ, τὸ ἀκόντισμα· ἢ ἦμαρ, ὁ ἀκοντιστής· παρὰ τὸ ἵημι, ἥσω τὸ πέμπω· ὅθεν καὶ ὁ ἀφέτης, καὶ ἡ ἀφετηρία. Ἠμάθυνεν, ἀμαθὲς ἐποίησεν· ἄμαθος δὲ δι' ἑνὸς μ γράφεται ἐκ τοῦ ἀμαθὴς, καὶ ἀμέτρητος εἶναι ἐτυμολογούμενον· καὶ ἄμμος κατὰ ἀποκοπὴν γινομένη, δι' ἑνὸς μ γράφεται· μόνοι δὲ τοῦτο οἱ αἰολεῖς διπλασιάζουσιν, ὡς καὶ τὰ λοιπά. Ἠμαθία, ἡ πάλαι ποτὲ παιονία προσαγορευομένη· καὶ ἠμαθίων ἠμαθίωνος, ὄνομα κύριον. Ἠμαθίη μα

ἐχαλέπαινεν. Ἠλάστρεον, ἔξω ἐδίωκον, πάθοντες οὐδὲν ἀλλά [illegible] ἐκ ποδῶν ὑπόκειται· ὅ ἐστιν ἔπηξεν φαίνεται τοῦ πάλαι στορος· καὶ τοῦ ἐπελαστίσασα· ὅπερ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται. τό γε μὴν παρὰ τοῦ ἐλάστρεον ἀροτρίου ἴδιον· ἠυέμενον ἀπὸ τοῦ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω· προσλαβὸν δὲ τὸ ρ̄ πρὸς διαστολὴν ἴσως τοῦ ἐλάστρου. Ἠλάστριον, ἐδίωκον πάθεσι· περιφέροντα. Ἦλαρ, ἐπίδοσιν. ἔλαρ δὲ ἐστὶ μαλαρ καὶ ὁ μὲν τῶν νόμων ὑπὸ μῦθος, ἔλαρ. Ἤλαυνεν ἔλαυνε δ᾽ ἔσχατος ὀξέως, τῷ τέλει πίστιν φέρων· ἀντὶ τοῦ διώκων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου περιελαύνεται. Ἤλαυνε τὸν στρατόν, ἦγεν. Ἠλαύνομεν, ἐκακολογοῦμεν. Ἤλδησεν, ηὔξησεν, ἐλύπησεν. Ἤλδανε, ἀλλάξ· ηὔξανεν. Ἠλδόμεναι, ἐφιέμεναι. Ἤλεγξεν, ἤσχυνε. Ἤλεγχον, ἀντὶ τοῦ δῆλον τὸ ψήφισμα ἐποίησε. καὶ ἤλεγχον, ἀντὶ τοῦ ἀπηγόρευον Ξενοφῶν· τοῖς αἰχμαλώτοις ξυναγαγόντες, ἤλεγχον τὴν πᾶσαν χώραν, τίς ἑκάστου εἴη. Ἠλεῖ, εἰλεῖται ἀντὶ τοῦ ἐλίβει. περισπωμένως τὸ νοῦν ἀντὶ εἰ ἀλεῖ· παρὰ τὴν ἄλην. εὕρηται δὲ καὶ δισύλλαβον, ἐν τῷ φρενὸς ἠλεὶ διέφθοραι. καὶ οὐκ ἔστι διακρῖναι εἴτε προτό τυγχάνει μὲν ὁ ἠλός, ὅξ οὐκ ἐπὶ κατ᾽ ἐπεὶ θεσιν ὁ ἠλεός. ὡς μηνιός, κεινός. εἶτα πάλιν προπερισπᾶται μέν, ὁ ἠλεός, ὅξ αὐτοῦ δὲ συγκέκοπται ὁ ἠλός. Ἠλεὶ, ἱερεὺς Ἰσραήλ. υἱοὶ αὐτοῦ, ὀφνεὶ καὶ φινεές. οἱ τῇ παρανομίᾳ καὶ τῇ ἀταξίᾳ τῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν, μετῆλθεν ἡ θεία δίκη. οἱ μὲν γὰρ ἐν πολέμῳ δεινῶς ἀνῃρέθησαν. ὁ δὲ τῆς θείας ἀκούσας φωνῆς λεγούσης, εἶπον. ὁ οἶκός σου διελεύσονται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν οὐχ οὕτως, ἀλλ᾽ ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω. καὶ ὁ ἐξουθενῶν με, ἀτιμασθήσονται· καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου μου. καὶ πάλιν. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν οἶκον Ἠλεί, ἕως αἰῶνος, ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ. Ἠλεῖος, ὁ πολίτης. καὶ τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἤλιδος. Ἤλεκτρα ἰδίως, τὰ ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενα ἐκάλουν. κέχρηται δὲ ὁ ποιητὴς τῇ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν κλινῶν· αἱ γὰρ ἀρχαῖαι κλίναι, τοὺς πόδας εἶχον ἠσφαλισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις. ὥσπερ νῦν ἀργύρῳ καὶ κασσιτέρῳ. διόπερ βαρυτόνως ἀναγνωστέον ἀπὸ τοῦ αἱ ἤλεκτραι τῶν ἠλέκτρων ἀριστοφάνης ἐκπεπλουσμένων ἠλέκτρων. Ἠλέκτρα, ἡ παρὰ μὲν τῷ λαοδίκη διὰ τὸ πολυχρόνιον τῆς παρθενίας. ἀντὶ ἀλέκτρος τις. ὡς εὐριπίδης. Ἠλέκτρων, πόλεις θηβῶν ἡ ἀπὸ τοῦ ἠλεκτρύωνος τοῦ πατρὸς ἀλκμήνης. ἢ ἀπὸ ἠλέκτρας ταύτης δὲ μήτηρ κατ᾽ ἐνίους ἁρμονία. ἢ τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν ὄμματα. ἢ τῶν ἐν ταῖς κλίναις ποικιλλομένων. Ἤλεκτρον, χάλκωμα καθαρόν. ἢ ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ, οἵας ἦν καθ᾽ σκηνῆς, ἡ τῆς ἁγίας σοφίας τράπεζα. ὁ πανεξαίρετος τοῦ θεοῦ ναός. παρὰ τὸν ἥλιον, ὃς ἠλέκτωρ ὀνομάζεται. ἢ παρὰ τὸ ἕλειν τὰ ἐκτὸς ἕλκτρον καὶ ἤλεκτρον· τριβόμενον δὲ ἁρπάζει τὰ πελάζοντα φρύγανα. Ἤλεκτρος καθ᾽ χρηστικῶς, ὁ χρυσελασμένος χαλκὸς διὰ τὸ λαμπρόν. Ἤλεκτρον λέγεται τῶν ἠλιάδων θρηνουσῶν τὸν φαέθοντα, καὶ εἰς αἰγείρους μεταβεβλημένων, τὸ ἀποστάζον δάκρυον εἶναι ἤλεκτρον. κελτοὶ δὲ ἐφήμισαν τὸ ἤλεκτρον εἶναι μὴ τῶν ἠλιάδων, ἀλλὰ δάκρυον εἶναι ἀπόλλωνος, ἡνίκα διὰ τὸν ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀγανακτήσας, εἰς τοὺς ὑπερβορέους ἀφίκετο, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιτίμησιν ὃ ὅτι ἐκέλευσε θητεύειν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν κυκλώπων. Ἠλέκτωρ, ὁ ἥλιος. δοκεῖ δὲ ἀλέκτωρ εἶναι, ὡς μὴ ἐῶν ἐν λέκτροις κεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ᾽ ἐξεγείρων εἰς ἔργα. Ἄλλως. Ἠλέκτρων, ὁ ἥλιος. ἢ παρὰ τὸ χρυσοφανὲς ἤλεκτρον, ἢ καὶ ὅτι ἀνατέλλων, ἀποστερεῖ λέκτρου. ἤτοι λέχους καὶ κοίτης τοὺς ἐργατικούς, ὡς οἷα τις ἀλέκτωρ ὤν. εἶτα ἠλέκτωρ καθ᾽ τροπὴν ἐκφωνοῦσαι τὴν πρὸς τὸν ἀλέκτορα συνέμφασιν. Ἠλέματος. ὁ μάταιος. Ἠλεμίστρια, θεράπαινα. Ἠλέμια. ὁ φαρμακός. Ἠλεός, ὁ μάταιος. καὶ μωρός. Ἠλεὸς οἶνος, ὁ ἄλλων, ὑπὸ πλειόνων τὸ νοῦ πρὸς μέτρον πινόμενα. καὶ ἄλλως δὲ καθ᾽ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ἢ ὁ ἠλιθιοποιός. καθὰ καὶ δέος χλωρόν, τὸ χλωροὺς ποιοῦν. καὶ ἔρως τυφλός, ὁ τυφλοποιός. καὶ πλοῦτος δειλός, ὁ τοιούτους ποιῶν τοὺς ἔχοντας. δοκεῖ δὲ ἠλὸς εἶναι τὸ πρωτότυπον. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ μανόμενον. φρενὸς ἠλεὶ διέφθορας. καὶ ἔστιν ὡς ἀφνός ἀφνεός, ὅξ οὗ τοῦ ἀφνειοτέραις χερσὶ παρὰ σοφοκλεῖ. καὶ συφὸς συφεός, οὗ δὲ συφοῦ ἐν χρήσει δοτικὴ πληθυντικὴ τὸ συφοῖσιν. ἔτι δὲ καὶ ὡς ἀδελφιός, οὕτω καὶ ἠλός, ἠλεός. Ἠλεύατο, ὀξέκλινεν. ἐξέφυγεν. ἔστιν ἀλέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῡ, ἀλεύω. μέλλων, ἀλεύσω. ἤλευσα. ἀποβολῇ τοῦ σ̄, ἤλευα. ὁ μέσος ἠλευάμην. ἠλεύω ἠλεύατο. καὶ συστολῇ, ἀλεύατο. Ἠλεφαιρώθην. οὐκ ἐρύσθην. Ἠλήλακε. ἐλάω ἐλῶ, τὸ ἐλαύνω. ὁ μέλλων, ἐλάσω. ὁ παρακείμενος, ἤλακα. ὁ παθητικός, ἤλαμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠλάμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἤλαντο. καὶ ἀττικῶς, ἐλήλαντο. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐλήλαντο. ἀλλὰ τὰ ἀττικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα ἐν τῷ παρακειμένῳ, χρονικῶς μεγεθύνονται ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ. Ἠλιθμῷ, κυλισμῷ. Ἠλείμμην, ἐχριόμην. Ἠλέλιζον, ἐτίνασσον. Ἦλθε διὰ μάχης, ἀντὶ τοῦ ἐμαχέσατο θουκυδίδης. Ὥς τι χρὴ καὶ πάνυ ἐλπίζειν, διὰ μάχης ἰέναι αὐτοῖς. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ δι᾽ ἔχθρας ἐλθεῖν. καὶ δι᾽ ἔριδος. καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἦλθεν ὀδυσσεύς, καὶ οἰκονομεῖται. ἡ ταυτολογία δέ ἐστιν, ἡ τὸ ἀκριβῶς σημαίνεται πρὸς σαφήνειαν ἐπῆκται ἐν ὀδυσσείας ψ̄. Ἦλθε τὴν ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν ἑλλάδα. ὁμοίως λαπινοιαῖος, ἰταλίαν εἱμαρμένῃ φυγὰς ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ εἰς ἰταλίαν. Ἦλθε τὰ ὅπλα, ἦλθε τὰ ξύλα. ἀντὶ τοῦ ἐκομίσθη. οὕτω λυσίας καὶ δημοσθένης. καὶ ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐβάδισεν. ἦλθέ τιν᾽ δυϊκόν. Ἦλθεν. ἐλεύθω. μέλλων, ἐλεύσω. ἀόριστος, ἤλευσα. ἀχρηστα πάντα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤλυθον ποιητικόν. καὶ ἦλθον κοινόν. ἡ μετοχή, ἐλθών. ἦλθον ἰασόμενος. ἦλθον γράψόμενος. τὰ κινητικὰ ῥήματα, ἤγουν τὰ ἔχοντα κίνησιν, μετὰ μέλλοντος συντάσσεται. ἦλθον δεύτερος ἀόριστος. εἰς ἄπασαν ἔγκλισιν ἐστὶν εὔχρηστος. ἦλθεν εἰς φῶς, ἀντὶ τοῦ ἐγεννήθη, καὶ ἀνεβίω. ἦλθε καινόν. ἐλήλυθε δέ, ἀττικόν. Ἦλθον εἰς παύσουσα τὸν μῆνος οὐκ ἀπείθεσαι δηλαδὴ φιλοσόφως ὁ ποιητής, τὸ ἐφ᾽ ἡμῖν εἶναι παύσασθαι θυμοῦ, ἔτι καὶ μὴ καὶ ὅλως τὸ μὴ βίᾳ εἶναι ἀλλ᾽ ἑκούσιον τὸ καλόν. Ἤλθοσαν ἐκ τοῦ ἦλθον. ἔστι μὲν χαλκιδικῆς διαλέκτου. παρέσχημα τισὶ δὲ πρὸς τὸ ἔδοσαν, ἐπεὶ καὶ νῦν κἀκεῖνα δευτέρου ἀορίστου τοῖς μὲν τὸ ἀττικίζειν ἐθέλουσιν, οὐ πάνυ καταπάλληλον. Ἡλιαία, μέγα δικαστήριον ἐν τῇ ἀττικῇ. καὶ οἱ δικασταί, ἡλιασταί. ἐκλήθη δὲ οὕτως, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι. ἐκ τούτου καὶ ἡλιαστικὸν μισθὸν λέγομεν, ἀντὶ τοῦ ἐκκλησιαστικόν. καὶ ἡλιασταὶ οἱ δικασταί. ἡ ἡλιαία, μέγιστον δικαστήριον ἀθήνησιν. οἱ δὲ δικασταὶ ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν ἐτρέφοντο, τριώβολον λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ κρίναι. τὸ δὲ τριώβολον, ἡμέρα χρόνον ἐστὶν ἡλιαῖον δὲ καλεῖται, διὰ τὸ ὑπαίθριον αὐτὸ εἶναι. καὶ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ καθίζεσθαι, τοὺς συνελθόντας δὲ

κλίσις· ὁ παρατατικός. Ἥκιστος, γίνεται παρὰ τὸ ἦκα· ὅ ἐστιν ἡσυχῆ ἠρέμα· ἢ τὸ ὀλίγον· ὅθεν καὶ ἥκιστα ἀπεξομαντικῶς, τὸ οὐδ᾽ ὅλως· ἢ οὐχ ἥκιστα ὡς τὸ μάλιστα. εἰ δὲ τὸ μὲν ἦκα ψιλοῦται, κοινότερον τὸ δ᾽ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον τὸ ἥκιστος δασύνεται. ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο δασύνεται ἀττικῶς. δῆλον δ᾽ ὅτι, ἐξ οὗ δὲ τίνος τὸ ὑπερθετικὸν οὐ δίδωσι τὸ ἥκιστον, γίνεται τὸ ἥκιστα ἐπίρρημα. ἔστι δὲ ἥκιστος, ὁ ὀλίγος καὶ οὐδαμινός· ἢ ἥκιστος, ἐλάχιστος· παρὰ τὸ ἦκα, ὅ ἐστιν ἡσυχῆ· καθόσον φέρει δὲ εἰς τὸ ἐλάχιστον, καὶ ψιλῶς προσεκτέον ἔχουσι παρὰ τοῖς ἀττικοῖς δασέως. Ἤκμαζεν, ἔρρωτο· ὁ δὲ παλαιός, τῇ ψυχῇ ἤκμαζεν· ὥστε μήτε ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήτε ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι. Ἥκομεν, παρεγινόμεθα. Ἧκον, ἦλθον. Ἠκόνα, τὴν προθυμίαν. Ἠκόνησεν, ἀπὸ τοῦ ἐγχούσης οὕτως … Ἠκουσιάσθησαν, ἑκουσίως ἠθέλησαν ποιῆσαί τι. Ἠκριβωμένος, ἔμπειρος. Ἠκρίβουν, ἀκριβῶς ᾔδειν. Ἠκροβολίζοντο, ἔβαλλον. Ἠκρωτηριασμένοι, τὰ ἄκρα λελυμασμένοι. Ἦκται, ἦκται· ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω. Ἤκυρον, ἀβέβαια ἐποίουν. ἐκύρωσαν δέ, ἐτύγχανον ἢ ἐβεβαίουν. βωμὰ θύοντες ἐκύρουν. Ἠκύνετο, τὸ φάτνη παροιμία, πρὸς τοὺς μήτε αὐτοὺς χρωμένους, μήτε ἑτέροις ἐῶντας. Ἥκω, τὸ ἔρχομαι οἷον, ἥκω πρὸς τὴν πόλιν καὶ συνίσταται μετὰ τριῶν χρόνων· τοῦ μετοχῆς δηλονότι· ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος καὶ ἀορίστου. οἷον ἥκω πιόντος δέ· ἀλλὰ … οὐκ ἐμοὶ ἀρέσκει· ἥκω ποιήσας τόδε· ἢ ἥκω λιπὼν σκότου πύλας· καὶ ἥκω ποιήσων τόδε· καὶ ἥκω ὀψόμενος τὴν οἰκίαν· καὶ ἥκομεν πολὺ ὀψόμεθα λαόν. καὶ ἥκω, ἀντὶ τοῦ ἦλθον· ὡς τὸ ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα, καὶ σκότου πύλας λιπών· ἢ ἥκω τὸ ἔρχομαι καὶ τὸ ἦλθον, ὃ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διὰ τοῦ ι ἐγράφετο. τὸ παθητικὸν οὐχ εὕρηται ἵκομαι· τὸ ν δὲ προσλαβόν, γέγονεν εὔχρηστον μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως λεγόμενον ἀφικνοῦμαι. ὁ παρατατικὸς ἀφικνούμην. ὁ μέλλων ἀφίξομαι. ὁ ἀόριστος, ἀφικόμην. ὅτι δὲ τὸ ἀφικόμην μέσος ἀόριστος δεύτερός ἐστιν, ἀπό τε τῆς σημασίας καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφικέσθαι ἀπαρεμφάτου δῆλον. τὸ δὲ ἱκνοῦμαι χωρὶς τῆς προθέσεως, τὸ παρακαλῶ δηλοῖ. οἷον ἱκνοῦμαί σε. καὶ ἥκω, ἥξω, ἀφίξομαι. τὸ ἥκω δηλοῖ τὸ ἀρτίως ἦλθον. τὸ δὲ εἶμι τὸ ἀπιέναι· τοῦτο δὲ εἰ καὶ ἐνεστῶτός ἐστιν ἀλλ᾽ αὖ καὶ εἰς σημασίαν μέλλοντος λαμβάνεται ὡς τὸ νῦν δ᾽ εἶμι φθίσεσθαι· ὥστε οὖν ἐστὶ τὸ ἥκω πρὸς τὸ παρεληλυθότα, τοῦτον τὸ εἶμι πρὸς τὸ μέλλοντα.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Ἠλαζονεύετο, ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο, ἀριστοφάνης βατράχοις. ἠλαζονεύεθ᾽ ἵνα φοβηθείην ἐγώ, εἰδώς με μάχιμον ὄντα καὶ φιλοτιμούμενον. Ἠλαθερές· ἠλαθερές τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενον. Ἠλαίνοντο παρὰ … ἀντὶ τοῦ ἐρρέμβοντο περὶ τῆς αὐλῆς πλανῶνται. ἠλαίνω τὸ μαραίνω καὶ ἠλαίνουσα … τὸ μαραίνειν καὶ μαίνεσθαι, καὶ διατρίβειν. Ἠλάθερον, τὸ ἐν ἡλίῳ τεθερμασμένον. Ἠλακάτη, ὅτι πολλὰ σημαίνει, πολλαχοῦ δηλοῦται, ἢ ὅτι στροφαῖς τὸ στρέφειν ἐπὶ κλωθεῖν λέγεται. Ἠλακάτη λέγεται, ἐριουργὸν ἐργαλεῖον· παρὰ τὸ ἐλάσκω τὸ ἐν τῇ αὐτῇ εἰλοῦμαι περὶ ἣν τὸ ἔριον. ἠλάσκει ὁ ἑρμηνεύει τὴν ταλασίαν καὶ τὸ ταλάσιον· κατὰ τὸν εἰπόντα παυσανίαν, ὅτι ταλάσια τὰ ἐριουργικά· καὶ ταλασία ἡ ἐριουργία. ἠλακάτη δὲ οὐδὲ τίς … περὶ τὴν ἠλακάτην ἔρια, καὶ ῥίζα. ὅθεν ἄρτεμις χρυσηλάκατος. ὅτι δὲ ἠλακάτη καὶ ἱστοῦ μέρος ἐστίν, οὐχὶ ὑφαντικῆς, ἀλλὰ τοῦ κατὰ ναῦν, δῆλον ἐντεῦθεν· ἱστοῦ τὸ μὲν κατωτάτω φασί, πτέρνα καλεῖται· τὸ δὲ εἰς μέσον, τράχηλος· τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει, καρχήσιον, ᾧ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον θωράκιον τετράγωνον ὂν ἢ ἐπ᾽ … εἰς ὕψος ὀξέα, ἡ λεγομένη ἠλακάτη. ὁ δὲ ταῦτα γράψας ἀθήναιος, λέγει ὅτι καὶ τὸ ποτήριον ὃν ἐπίμαχες καρχήσιον λεγόμενον, συνηγμένον εἰς μέσον … ὦτα ἔχον μέχρι τοῦ πυθμένος καθήκοντα· καὶ τάχα φασὶ διὰ τὸ ἀνατείνεσθαι πρὸς … τὰ τοῦ κατὰ … καρχησίου ὠνόμασται καὶ αὐτό. οὗ μέμνηται καὶ ὁ κατὰ τὴν ἀλκμήνην μῦθος· φάμενος τοῦτο τὸ καρχήσιον δῶρον … λαβεῖν … ὅτι … εἰς αὐτὴν ἦλθεν· καὶ εἴρηταί φασι κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ ε πρὸς τὸ α, … τοῦ κερχήσιον. Ἤλαλκον, ἀπεσόβουν· ἐστὶ ῥῆμα ἀλκῶ· ὁ μέλλων ἀλξω· ἐξ οὗ ὄνομα ἀλξ· οὗ ἡ δοτικὴ ἀλκί· … ἐκ τοῦ ἀλκῶ ῥήματος· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤλκον, καὶ ἡ μετοχή, ἀλκών· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἄλαλκον καὶ ἠλαλκόν καὶ ἤλαλκον. κάλλιον δὲ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ … θέματος λέγειν αὐτό, ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀλαλκῶ, ἀλαλκέσω· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀλαλκεῖν· καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤλαλκον. Ἠλακάτη, τὸ ξύλον ἐν ᾧ εἰλοῦσι τὸ ἔριον αἱ νήθουσαι. ἠλάκατα δέ, τὰ ἔρια τὰ ἐν τῇ ἠλακάτῃ εἰλούμενα. ἢ ἠλακάτη λέγεται, τὸ λεπτότατον καὶ ἀκρότατον μέρος τοῦ ἱστοῦ … ὑπὲρ ὃ ἐστὶ τὸ καρχήσιον. Ἠλακάτα, ἀγῶνες λακεδαιμονίᾳ … ὥς φησι σωσίβιος. Ἠλακατῆνες, θαλάσσιοι ἰχθύες … Ἠλάλεσα, ἠλάλισις. Ἤλαλκεν, ἤμυνεν· ἐβοήθησεν. Ἠλάμεθα, ἐπηδήσαμεν· ὡρμήσαμεν. Ἤλασε κατ᾽ ἄκρης, ἀντὶ τοῦ ἔπληξε κατὰ κεφαλῆς· οὕτω καὶ ὄλετο πᾶσα πόλις κατ᾽ ἄκρης· ἀντὶ τοῦ κατὰ κεφαλῆς· κεφαλὴ δὲ πόλεως ἡ ἀκρόπολις. ἢ ἤλασεν, ἔσκαψεν· ἀπήλασεν ἢ ἔπληξε. καὶ ἤλασεν, ἐκ χειρὸς ἔτυψεν· ὤρυξεν. Ἤλασε τεύχεα ἥφαιστος, διαφέρουσιν ἤλασε καὶ διήλασεν. ἐλάσαι μὲν γὰρ λέγεται τεύχεα ἥφαιστος, διελάσαι μέντοι, τὸ διαμπερὲς βαλεῖν. Ἠλασκάζον, πλανώμενος· περιερχόμενος καὶ ἠλασκάζω, ἢ ἠλάσκω, τὸ περὶ αὐτὸ πλανᾶσθαι ἢ διατρίβειν. ἔστιν ἀλῶ τὸ πλανῶ, παρὰ τοῦτο ἀλάσκω· ὡς γηρῶ γηράσκω, καὶ ἠλάσκω ὡς ἀλέκτωρ· ἠλέκτωρ … ἐκ δὲ τοῦ ἠλάσκω, ἠλασκάζω ὡς ἐρέπτω, ἐρεπτάζω· … κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἀλάσκουσι· καὶ ἐμὸν μένος ἠλασκάζει. Ἠλάσκειν· γίνεται ἐκ τοῦ ἀλῶ· δηλοῖ δὲ τὸ πλανᾶσθαι· ἢ καλῶς εἴρηται περὶ μυιῶν παρ᾽ ὁμήρῳ· πλανῶνται γὰρ … γίνεται δὲ καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ θνῶ θνήσκω βῶ βάσκω τὸ λάω· λάσω λάσκω· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ἠλάσκω. Ἠλάσκοντο, ἐπλανῶντο. Ἠλάσκουσι, διατρίβουσιν· ἢ ἠλάσκουσι παρ᾽ ὁμήρῳ, πλανώμεναι στρέφονται, ἀπὸ τοῦ ἀλῶμαι τὸ πλανῶμαι κατὰ παραγωγήν, ἠλάσκω· τρέπεται τὸ α εἰς η. Ἠλάσκω, σημαίνει τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου εἰλεῖσθαι· ἢ ἠλασκάζω, ἐκ τοῦ ἠλάσκω, σημαίνει τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου πλανᾶσθαι ἢ εἰλεῖσθαι. Ἠλασαμ…

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

ἠρέμα ἐπεξήλλακται· ἡ μὲν γὰρ τοῦ ἠρεμοῦ τὸ εἶ πεῖ, οὐδ' ὅμοιον τοῦ προς [illegible], ἤγουν [illegible] σκύφει ἐπέφιτο. Ἠὲ πῦ, ἢ πῶς. Ἠὲ τῶ, ἢ τῶ.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ· ΚΑΙ ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ, ΣΥΝΤΕ· Θ· ΚΑΙ Ι·

ζακας, εἶδος σικύου· παρὰ παρθαις. Ἠζάθη, διεφάνη. Ἠὰν, ἠν ἦμαν. Ἠὲρ, ὁμίχλη. Ἠέπιε ἐπίθε
ἰμα. Ἠ ἠκολαῶν, ἡ τῶν κολαιῶν· εἶδος ὀρνέου ἢ ἰχθύος. Ἠ ἢ, αὐτὰ τοῦ σιῶπα· παρὰ ἀριστοφάνει. Ἠ ἢ, λαο
φύθη τῶ ἢ, πλεονασμὸν τοῦ ἢ παθόν. Ἠθάδων, συνήθων· χειμέριον νύκτ' ἐτήρησαν ἐν ᾗ οὐδ' ἄν τις αὐτῶν
τῶν βαρβάρων ἠθάδων, ἀλλὰ πρὸς ἐξουσίου ἀνάγκης, ἔξω τῶν σκηνωμάτων ἔβη. Ἠθαλωμένος, ὁ κεκαυ
μένος. Ἠθαμά, ὄνομα τόπου ἑβραϊστὶ δὲ λέγεται αἷμα· ὁ τόπος ἑρμηνεύεται εἰς τὸ [illegible] γὰρ τῆς ἰουδαίας ἐν ἱεροσόλοις
κεῖται. Ἠθάς, ὁ συνήθης ὄρνις. Ἠθαρ, ἐπεκαίετο· ἐμελαίνετο. Ἠθε, ὤφελον. Ἠθεα διφᾶν, ὅπερ ἀξιῶν καὶ
ἤθεα παρὰ ἡροδότῳ, οἱ τόποι ἐν οἷς ἀναστρέφονται ἢ καὶ διατριβαί. Ἠθεῖε, προσφώνησις παρ' ὁμήρῳ νεωτέρου πρὸς
πρεσβυτέρους· ἄμεινον κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ἢ τὸ ἠθεῖε γεγονέναι ὥσπερ καὶ τὸ βαιός, ἠβαιός· μύω, ἠμύω· σημαίνει δὲ κατὰ
τὸ πρόχειρον, τὸ θεῖε, συγγενές· ἢ τὸ θαυμάσιε· μάλα μάλα θαυμάσιε, ἢ τὸ καλέ. Ἠθεῖος, γεγονὼς ἴσως, ἐκ τοῦ θεῖος πλεο
νασμῷ τοῦ ἢ· καὶ ἔστι προσφώνησις ἔχουσά τινα σεβασμόν· συγχεῖται δὲ παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον ἡ λέξις· ἔστι δὲ τὸ μὲν
τέττα· φίλου· τὸ δὲ, ἄττα τροφέως· τὸ δὲ πάππα, πατρός· τὸ δὲ ἠθεῖε, ἀδελφοῦ· φησὶ γοῦν ὁ πάρις παρ' ἕκτορα, ἠθεῖ'
ἢ, μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω δηθύνων· ἤγουν βραδύνων. Ἠθείη, ὡραία. Ἠθειραι, τρίχες. Ἠθέλεκα ἀτ
τικοὶ λέγουσιν· ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐθελήσω· ἠθέληκα· τὸ δὲ τεθέληκα, ἀπὸ τοῦ θελέω κανονίζεται. Ἠθέμις, ὡς δίκαιον
ὡς νόμος· ὡς προσῆκον· καθὰ ἐστὶ δίκαιον. Ἠθεος, τοῦ ἤθους. Ἠθέσει, αἰθέρι· ἀγνοεῖ· παραφορά. Ἠθη, τὰς πρὸς ἐκεῖνο
ἃς ἀναστρέφονται λέγουσιν ἴωνες. Ἠθὴν· ἀληθῶς δή· ἀλλ' ὅμως, τηνὶ ἀλλ' ὅν. Ἠθημένος, διυλισμένος. Ἠθῆν μὲν, ὄντως
αὐτῇ. Ἠθήνιον, ἠθάνιον. Ἠθησε, ἔφθαρη. Ἠθικά, τὰ εἰς ἤθη ἀνθρώπου λεγόμενα νουθετικὰ ῥήματα. Ἠθικὴ,
ἡ τὰ εἰωθότα τοῖς ἀνθρώποις ἐπιγνῶσις. Ἠθικῶς φιλοσοφίας, διορθωτικῶς ἠθῶν. Ἠθικὸν, κατηχητικόν. Ἠθλί
μαι, ἀκολάστως διάγεσχα. Ἠθλοθέτει, τοὺς ἀγῶνας διετίθει· ἕως ὁ μέγιστος ἑλλανοδίκης γαΐνας, τὸν ῥωμαϊκὸν ὅλε
θρον ἠθλοθέτει· τουτέστι διετίθει. Ἠθμάριον, διυλιστήριον. Ἠθμός, ἀθυμῶνος· ὁ ἠθμὸς, τὸ ἠθεῖον, ἐργαλεῖον διατετρη
μένον πολλαῖς τρώγλαις· δι' οὗ τὸ ὑγρὸν εἴωθε διακρίνειν τῶν παχυτέρων, ὥς φησι μενεκράτης ἐν ἐργάνῃ· ἢ ἠθμός, ὁ
διυλιστής· ἢ μᾶλλον καὶ διακριθὲν πρότερον, ἀπὸ τοῦ λεγομένου ἠθμοῦ. Ἠθμοῖς, καμίνοις. Ἠθολόγος, ἠθοπρεπής.
Ἠθοποιΐα, μίμησις ἤθους ὑποκειμένου προσώπου. Ἠθοποιεῖν, λόγοις ἁρμόζοντα, ἤθη ποιεῖν. Ἠθος, λαμβάνεται
οὐ πρὸς τὸν τροπικὸν δὲ, ἀλλὰ τῆς συνήθους διαίτης· ἢ ἦθος, τὸ ἐν ψυχῇ χρονίσαν ἔθος· ἢ τὸ παρ' ἄλλων ἰδικῶς ἀνθρώπῳ
χρηματιζόμενον παρὰ τὸ ἔθος, ἦθος κατ' ἔκτασιν· ἢ παρὰ τὸ ἵημι ἥσω· ἀφ' οὗ αἱ καθ' μέρος ἐκπέμπονται πράξεις· ἔθος,
γνώριμος τρόπος· ἀναστροφή. Ἠθραζεν, ἐθορύβει· συνήθω. Ἠθυρον, ἔπαιζον. Ἠθυζεν, ἐρύπαιζεν· ἐνύσσεν. Ἠθιῶ,
ἐζημίαν. Ἠθῶν, κατηχήσεων. Ἠϊα, τὰ ἄχυρα· ἢ ὅτι ὁ θημὼν καὶ θημωνία λέγεται, καὶ ὅτι καρφαλέον τὸ καθ'
ξηρὸν ὡς ἀπὸ τοῦ κάρφους ὅ ἐστι ξηρὸν ξυλάφιον, πολλαχοῦ δηλοῦται· σὺ δὲ ὅρα ὅτι οὐδὲ ἄχυρον λέγεται θημών. Ἠϊα,
τὰ ἐφόδια· ὅ ἐστι τὰ εἰς ὁδὸν ἐπιτήδεια βρώματα· παρὰ τὸ ἰέναι κατ' ἔλλειψιν τῆς ἐξ ἀρχῆς ἰᾶτα διὰ τὸ εὐφωνότερον·
κεῖται δὲ που ἡ λέξις καὶ οὐδὲ τῶν ἀπηδὲς βρωμάτων παρὰ τῷ ποιητῇ· ἔτι δὲ καὶ οὐδὲ ἄχυρον· ἃ καὶ ἄλλα λέγεται οὕτως·
ὡς ἀηδὲς βρώματα ζώων δηλαδή· ἢ παρὰ τὸ ἰέναι ὡς κοῦφα, καὶ ἄνω κινεῖσθαι πᾶσι πνοῇ· εἰ δὲ ἢ ἐστι ῥῆμα ἠΐα, δηλοῖ
τὸ ἐπορευόμην ὡς τὸ, ἠΐα γουνούμενος, ἑτέρου τοῦ λόγου· οἱ δὲ παλαιοί φασι τοιαῦτα ἠΐα κυρίως, καθ' ἑξῆς τὸ ἐν
ὀσπρίων καλάμαις ἢ δισύλλαβα ἐν συναιρέσει, ἦα· ὅμηρος, τὰ ἀηδὲς βρώματα· ὁ δὲ ποιητὴς λέγει ἠΐα, παρὰ τὸ ἐπο
ρεύομαι τὰ αἴτια τοῦ ζῆν καὶ προϊέναι, ὡς διικνούμενα ὅλου τοῦ σώματος· ὅθεν καὶ δαὶς εἴση· ἢ ναὸς δὲ ὁμοίως εἴσω·
καθ' πτῶσιν πορευτικὴ καὶ ταχεῖα· καὶ ἄλλως δὲ, ἠΐα τὰ βρώματα· παρὰ τὸ ἔσω τοῦ ὑπάρχειν· ὡς αἴτια τοῦ εἶναι· παρὰ δὲ τῷ
ἀπολλωνίῳ, ἠΐα, τὰ ἐφόδια βρώματα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἄχυρα· ὅμηρος· ἠΐον θημῶνα ταράξῃ. Ἠϊε, τοξικὴ· παρὰ τὴν
ἄφεσιν τῶν βελῶν· ἔστι δὲ ἐπίθετον ἀπόλλωνος· εἴρηται δὲ καθ' ἀφαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς· ἰὴ ἰήϊε· ἰὸς λέ
γεται τὸ βέλος παρὰ τὸ ἱέναι· εἰσὶ δὲ ψιλῶς οἱ ἀναγινώσκοντες, ἀπέδοσαν ἰατρέ, οὐκ ὀρθῶς· ἐπεὶ θεὸς ἰατρὸν παιῶνα
ὅμηρος παραδίδωσι. Ἠϊε, ἐπορεύετο· ἔστιν εἶω τὸ πορεύομαι· εἶσι· εἶκα· ὁ μέσος εἶα· καὶ διαλύσει ἔϊα· καὶ τροπῇ τοῦ
ἐ εἰς ἠ, ἠΐα· ἠΐας ἠΐε. Ἠϊθεα, καὶ παρθένοι· ὅπερ ἐν ἡλικίᾳ γυναικῶν αἱ παρθένοι, τοῦτο ἐν ἀνδράσιν ἠΐθεοι ἀνύμφευ
τοι γάμοι καὶ μηδέπω γεγαμηκότες· ὡς δὲ καὶ τρισυλλάβως, ἤθεος λέγεται ὁ ἠΐθεος προσγραφέντος τοῦ ἰ, αἰολεῖς δὲ
ψιλοῦσι· φησί· καὶ ἔστι φασὶ νάπικόν· λέγεται καὶ οὐδὲ παρθένου τὸ ἠΐθεος. Ἠΐθεος, ὄνομα ἡλικίας· τοῦτο ἐν ἀνδράσιν
αὐτοῖς ὅπερ ἡ παρθένος ἐν γυναιξὶν καὶ ἠΐθεος, οὐδὲ ἀνδρὸς παρθένος, οὐδὲ γυναικός· ἤγουν ὅπερ ἐν ἀνδράσιν ἠΐθεος,
τοῦτο ἐν γυναιξὶ παρθένος ἐστίν· εὐριπίδης ἐν φοινίσσαις λέγει τὸ, αἵμονος μὲν οὖν σφαγὰς ἀπείργουσι γάμοι· οὐ γάρ
ἐστιν ἠΐθεος, τουτέστιν ἄπειρος γάμου· καὶ ὅμηρός που, συνδιάζων αὐτοὺς λέγει· παρθένος ἠΐθεός τε, ὀαρίζετον ἀλλή
λοις· γίνεται δέ φασιν, ἢ παρὰ τὸ αἴτης ὁ ἐρώμενος αἴτιος, καὶ τροπῇ ἠΐθεος· ὁ ἐραστός, ἢ παρὰ τὸ αἴθω, αἴθεος ὁ διαλύ
σει καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ἠ, ἠΐθεος· ὁ διὰ πυρὸς τοῦ νέου· ἴσως δὲ καὶ παρὰ τὸ ἱέναι θεῖος, διὰ τὸ ἐπικαθαρὸν εἶναι ἠΐ
θεος, καὶ καθ' ἀφαίρεσιν ἠΐθεος, καθά που καὶ ἀπολλώνιος, οἷος· ὡς ῥηξικὸς ὑπατικός· ἢ ἠΐθεος, ὁ ἄφθορος τοὺς γυ
ναῖκας, ἐν ἀλλογράμματι ἠϊθέαις οὐκ ἔστι τοσοῦτος, ἐκ τοσοῦτον τῆς ἀπαλοψύχοις· καὶ οἷσος τοῖς θεαῖς. Ἠΐξασιν,
ἐπορεύοντο ἐπιβαίνοντο. Ἠϊσσας, ἐδόξας ἐτύχου. Ἠϊόμην, ἤκουσα. Ἠϊκανός, ὁ ἀλεκτρυών. Ἠϊκτο, ἔστιν ἔοικα
τὸ ὁμοιῶ· εἴκω εἶχα· εἴγμαι εἶγμαι· εἶξο· εἶκτο εἴικτο, καὶ ἤϊκτο ἢ ἡ κατὰ μέσον· ἔστι ῥῆμα εἴκω· ὁ παρακείμενος εἶχα·

Ἡδονὴ, ἡ ἀκάθαρτος καὶ ἡ φιλικὴ κατάστασις τῆς ψυχῆς [illegible] τέλος παντὸς πράγματος [illegible] ἡδονὴν εἶναι τιθέμενος· τουτέστι, τὸ πρώτιστον ἀγαθόν ὅ ἐστι θεός· καὶ ἡ ἡδονὴ ἁπαλότης, τὸ πρὸς λύπην ἀμιγὲς τῆς ἡδονῆς ἐστιν, αἰσθήσεως, ἐν τῷ αἰσθητικῷ διά τινος αἰσθητοῦ μορφουμένης, ἢ πρὸς τὰς αἰσθητικὰς ἐνεργείας, κατ' ἐπιθυμίαν ἄλογον συνισταμένης. Ἡδονή ἐστιν, ἄγκιστρον τοῦ διαβόλου πρὸς ἀπώλειαν ἕλκον. Ἡδονή ἐστι, τροφὴ τοῦ αἰωνίου σκώληκος· ἡ πρὸς καιρὸν μὲν καθηδύνουσα τὸν ἀπολαύοντα, ὕστερον δὲ πικρότερον χολῆς ποιοῦσα τὰς αἰσθήσεις. Ἡδὺς, ἤγουν ἡ ἡδονὴ· καὶ ὄνησις· καὶ ἧδος, ἤγουν ἡ ἡδονὴ παρ' Ὁμήρῳ· ὅτι δὲ μονήρες ἐν ὀνόμασι τὸ ἧδος καθὰ καὶ τὸ ὄφελος καὶ ὅτι ψιλοῦται καθὸ τὴν ἀρχουσαν ὡς τροχαϊκὸν καθὰ καὶ τὸ ἦμαρ, οὐκ ἔστι τὸν περὶ τοὺς λόγους ἀμφιβάλλειν· ἐρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ αὐτοῦ συμποσίῳ δασύνεσθαι αὐτό λέγει πρὸς τινων, ὡς ἀπὸ τοῦ ἥδω ἢ τῆς ἡδονῆς. Ἧδος, ὅ ἐστιν ἥδισμα, ὁ ἡρωδιανός φησιν, ὅτι τὰ εἰς ος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς, ψιλοῦται· οἷον· ἦθος· εἶδος· οὕτως οὖν καὶ ἧδος· τὸ δὲ ἄθμος δασύνεται καθότι τὸ η ἔχον πρὸ τοῦ θ, τὸ ἐναντίον τοῦ ἔσω μέλλοντος δασυνομένου. Ἡδ' ὅς· οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην· ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς· διὸ καὶ δασύνουσι τὸ τέλος. ἔστι τὸ ἦ καὶ [illegible] ὅς καὶ ἤ, ἀντὶ τοῦ ἔφη· ἀλλὰ [illegible] ἡ δ' ὅς· καὶ ἦν δ' ἐγώ· ἀντὶ τοῦ ἔφην δὲ ἐγώ· παρ' ὃ δὴ καὶ Ἑρμιππος ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἤ, ἦν, ἀντὶ τοῦ φησίν ὁ Ζεύς δηλῶσαι· πολύ φησι τοὔνομα· Ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν ἤ δ' ὅς, ἀντὶ τοῦ ἔφη δ' ὅς· τὸ δὲ ἦν δ' ἐγώ, ἔφην ἐγώ· τὸ δὲ ἦ, τῶν ἀρχαίων ἔφη εἶναι λεξίδιον· καὶ Ὅμηρον δ' οὐ καθ' ἅπαντα χρῆσθαι αὐτῷ· οὐδὲ χρήματίζει δὲ ἐπ' αὐτοῦ, τὸ ἀνάλογον μὲν ὡς ὅπαν λόγου τὶ λέγων τὶ σημαίνει· οἷον, ἦ· καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσιν· ἦ καὶ ἐπὶ [illegible] τοὺς δὲ μεθ' Ὅμηρον, ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν. Ἄλλως. Ἡ δ' ὅς, ἐὰν μὲν ᾖ δύο λόγου μέρη, ἔστιν ἔφη δὲ ὅς· τουτέστιν, ἔφη δὲ οὗτος· οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι ἀλλὰ μόνον σημαίνει τὸ ἔφη· ἐὰν δὲ ᾖ ἓν μέρος λόγου ἐστὶ φίλος ὡς ἀθηναῖοι· ὅ φελος οὐ αἰτιῶνται· ἢ ὄζος ὡς χαλκιδεῖς· ὦ πρὸς τὰ ἱερὰ χρῶνται· τὰ ὀνόματα δὲ τῇ ἀλλῃ παντὸς τὸ ἐπὶ τῇ ἀριθμοῦ ὡς τὸ τι.

Ἥδρασα, ἐθεμελίωσα ἐστήριξα ἔπηξα. Ἥδρασεν, ἐστήριξε· καὶ ἑδρασμένος, βέβαιος πάγιος. Ἡδρυμένος, ἱδρυμένος· ἱδρυμένος δὲ, ὁ τεθεμελιωμένος. Ἡδρύθη, ηὐξήθη. Ἡδύ, ἐπίρρημα· ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπίρρημα κατὰ σύνταξιν ὥσπερ καὶ τὸ ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν. Ἡδύγαιον, τὸ καλὴν ἔχον γῆν. Ἡδυεπὴς, ἡδυλόγος· γλυκὺς ἐν τῷ λέγειν. Ἡδύκοσμος, εἶδος τι ὄψου. Ἡδύλειον, ὄρος ἐστὶν ἐν Βοιωτίᾳ τὸ ἡδύλειον. Ἡδυλίσαι, ἀπατῆσαι.

Ἥδυμος, γλυκύς· ἀπὸ τοῦ νήδυμος· ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδύ, ἥδυμος· ὡς παρ' ἀλκμᾶνι· χάρμα ἅμα τὸ λόγον ἀκούσας ἥδυμον τὸ συγκριτικόν, ἡδυώτερος ἡδίστερος, ὡς ἀσπρότερος. Ἡδυνάσθην, ἐκ τοῦ δυνάζω μέλλοντος δυνάσω· προκείμενος δὲ δ' ἕνεκα· ὁ παθητικὸς, δεδύνασμαι ὁ ἀόριστος ἐδυνάσθην καὶ προσθέσει τοῦ ἤ εἰς ἠδυνάσθην, ἀττικῶς. Ἡδυνάει, καλῶς καλεῖν. Ἡδυντὸν, τίπωσαν ἄρωμα τι σημαίνει παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἡδυντὸν, σὰρξ ἐν ὕδατι καὶ ἀρώμασιν ἑψηθέν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἡδυόσμος, σικυός. Ἥδυον, τὸ εὐφραίνω καὶ ἥδυσεν πρὸς τοῦ ἀττικῶς· ἕψω τὸ ἀρτύω, καὶ ἡδύσματα, τὰ ἀρτύματα. Ἡδυπνοῆς, ἀλιεύς, Ἐρατοσθένης. Ἡδύοσμος, ὁ ἀρωματικὸς κάλαμος. Ἡδυπαθὴς, φιλήδονος· πάθει χαίρων καὶ ἡδυπάθεια, ἡ τρυφὴ φιληδονία. Ἡδυπαθεῖν, μικαίνεσθαι ἡδονῇ. Ἥδυσμα, ὁ θάσσος. Ἡδυποιὸς, τέα· καὶ ἡ λιβανωτὶς. Ἡδύπνοια, νεογιὸν κατὰ τὸ παλὸν πρόβατον γαλαθηνὸν, τὸ μήτω τὰς γαυπάμενον· ἡ ὃ ἐρέμαν φησὶ τῶν τοῦ πυθίου κληθῆναι. Ἡδυπότης, ἔκπωμα ποιὸν καὶ τὸ πρόμμιον. Ἡδύρραβδος, χιτάμαμον. Ἡδύς, ὁ ἡδύτερος· καὶ ἥδιον, καὶ ἥδιστος· καὶ ἡδύτατος ὑπερθετικὸν· τὰ δὲ θηλυκά, ἡ ἡδεῖα ἥδιον, ἡδίστη· τὰ δὲ οὐδέτερα, ἡδὺ ἥδιον ἥδιστον. Ἡδὺς ἀϋτμὴ, ὅρα τὸ ἡδὺς θηλυκῶς λεχθέν, ὁμοίως τὸ θῆλυς ἐέρση· καὶ πολλὴ ὑγρὰ ἐέρση, πολλὴ ἐφ' ὑγρὴν παρ' Ὁμήρῳ. Ἡδὺς, ἡδεῖα ἡδύ, ἡδέος ἡδείας ἡδέος· τὰ εἰς υς ψιλὸν διὰ τοῦ εος κλινόμενα, οὐ ἔχουσι θηλυκὰ, διὰ τοῦ εια ἔχουσιν αὐτά. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὅτε παροξύνονται τὰ ἀρσενικὰ ἀλλὰ τῆς ἰωνικῆς, προπαροξύνονται τὰ θηλυκὰ ἀλλὰ τῆς ἀθίδος· οἷον βραχὺς βραχέος βραχεῖα· ἡδὺς ἡδέος ἡδεῖα· ταχὺς ταχέος ταχεῖα. εἰ δὲ προπαροξύνονται ταῦτα ἀλλὰ τῆς ἰωνικῆς, προπαροξύνονται ἀλλὰ τῆς ἀθίδος· οἷον θῆλυς θήλεος, θήλεια· ἥμισυς ἡμίσεος, ἡμίσεια.

Ἡδυγέλωτις, πρὸς διαστολὴν λεχθέν· ἔστι γὰρ καὶ μὴ ἡδὺ γελᾶν, ὅτι τις γελᾷ σαρδόνιον ἢ σαρδάνιον διὰ τοῦτο. Ἡδυοσφραντὸς, ἀνδρὸς ἐκάλεσαν δὲ οὕτω καὶ τοὺς [illegible]. Ἡδύσματα, βρώματα· ἡ εὐοσμίας. Ἡδύσματα, ἀρτύματα· καὶ ὅτι ἡδυσμά ἐστιν, οὐχ ὡς ἐν τισιν ἀντιγραφαῖς τῶν λέξεων αὐθεντικὴ τινὶ ὅμοιον· ἐν πυθοῖ δὲ ἔστιν περὶ αὐτοῦ· ἔστι γὰρ εἶδος βοτάνης παρεικὸς πράσῳ. Ἥδυσται, εὐφρανται. Ἡδύπορι, αἱ τρυγόνες. Ἠδιλύσθαι, ἐνομαι· τέρπου. Ἠδὼ, ἶρις ἤγουν τόξον. Ἠδωνὰ, ἱμάτια θρακικά. Ἠδωνοὶ, ἔθνος θρᾳκικὸν· οὕτω δὲ ψυχρότατον ἐστὶν ἡ θρᾴκη, ὡς πρότερον τὰ ἑσπέρια ἄστρα ἀνέμων κληθῆναι· Ὅμηρος, Βορέης καὶ Ζέφυρος τώ τε θρῄκηθεν ἄητον· ἠδωνοὶ· ἠδωνὸς, ἔθνος θρακικόν· ἐν ᾧ ψῦχος πολὺ γίνεται· διακείμενον γάρ ἐστι παρὰ τοῖς τοῖς ἀνέμοις ἐν αὐτῷ καταρρικνοῦσθαι.

Ἧδω, δασύνεται· ἐπὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ ὡς τὸ αἰδοῦν, καθὰ δηλοῖ, τὸ ἀφανδάνοντα· ἡ ἀφάδιον καὶ ἀπαρεσία, τὸ ἔχον καὶ ἀπαρέσκον· τὸ ἧδος δὲ, τὸ μὲν ὄφελος, ψιλοῦσιν ἀττικοί, ὡς μεμαθηκε ἐκ τῆς ἡδονῆς· εἰς τροχαῖον ἀλλὰ δὲ οὕτως δασύνουσιν ἄλλοι· διονύσιος· ἧδος τὸ ὄζος, δασύνουσιν ἀττικοί, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα· ἀλλ' οὖν τὸ ἡδυλισμὸν, ὅς εἶδός τι κολακείας ἐστὶν ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἡδυλίζεις, παρὰ Ἰμβράσδρα.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ε, σημαίνει τοῦ ὑπάρχειν ἐκ τοῦ εἰμὶ προκείμενος, ἦκα· ὁ μέσος ἦα· ὁ δὲ ὕστερος ἀόριστος, ἦσθα· ἦς, ἦεν. Ἠεί τε, ἦεν. Ἦε, βαρυτόνως, διαζευκτικὸς σύνδεσμος· ἢ διατμῆσαι καλῶς ἔχειν· τὸ διασπώμενος δὲ, ἀποιματικὸς, περισπᾶται ἢ μαχούμενον, ἢ οὐκί. Ἠέα, ἀγαθά. Ἤειδε, εἶδε ἐγίνωσκε· τὸ δὲ ὕστερον εἰδέναι τὸ τρίτον, εἴδη· καὶ περισπαστὸν τοῦ ἤειδε ἢ ἤειδε, τὸ ἀπαρέμφατον· γίνεται ἐκ τοῦ εἰδῶ, εἰδέναι οὐ παροξύνεται, διὰ [illegible] καὶ συγκοπῇ, τοῦ ἢ καὶ κ· ὅθεν ὁμοίως τῷ εἰδυκῶς, εἰδώς· καὶ προσθέσει τοῦ η κατ' ἀρχὴν

ἔχει πρὸ τέλους μακρὸν πρὸ δὲ [illegible] τοῦτο, ἴσθι δὲ ταῦ. Ἤδει, ᾔδει ὑπερσυντέλικος· καὶ ἤδεσαν ὁμοίως. Ἥδει, εὐφραίνει, τέρπει. Ἡδεῖα, εὐφραντική, ἐρασμία, γλυκεῖα. Ἤδειν, ὡς ἐνενοήκειν καὶ ἐπεποιήκειν διαλύσει τὸ ἤδεα καὶ ἐνενοήκεα, καὶ ἐπεποιήκεα. ἀλλὰ τὰ μὲν ἀττικὰ τὰ διὰ τοῦ η. παραδίδωσι γὰρ ἡρακλείδης, ὅτι οἱ ἀττικοὶ τοὺς τρίτους ὑπερσυντελικοὺς ἐν τῷ η μόνῳ παραφέρουσιν· ᾔδη λέγοντες, καὶ ἐνενοήκη· καὶ ἐπεποιήκη· καὶ οὕτω φησὶ πλάτων, ἔχειν τὰς γραφὰς παρά τε πλάτωνι καὶ θουκυδίδῃ, ὃς κέχρηται τῷ τοιούτῳ ἀττικῷ ἔθει· καὶ τὰς τρίτας ἐκ τούτων φησὶν ἴωνες [illegible] προφέρονται ἤδεα λέγοντες, ἀναλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α· οὕτω καὶ ἐνενοήκη, ἐνενοήκεα. ὁμοίως [illegible] ἔτι διαλύσει καὶ ἐπεποιήκη, ἐπεποιήκεα. πολλοὶ δέ φασι καὶ σὺν τῷ ν προφέρουσι τὴν εἰρημένην διὰ τοῦ η ἰωνικὴν γραφὴν τῶν ὑπερσυντελικῶν· ἤδην λέγοντες, καὶ ἐνενοήκην· καὶ ἐπεποιήκην· ἀφ' ὧν καὶ ἀττικοὶ καὶ οἱ [illegible] φασὶν ἤδεα, καὶ ἐνενοήκεα, [illegible] ὥστε κατὰ τοῦτο τὸν λόγον, οὐκ ἐκ τοῦ ἤδεα κέκραται τὸ ἤδη, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἤδη πρώτου προσώπου, ἀναλέλυται τὸ ἤδεα. Ἤδειν, καὶ ἐτετύφειν, ἀντὶ τοῦ ἤδει· καὶ ἐτετύφει λέγουσιν οἱ ἀττικοί· χρῶνται γὰρ ἀντὶ ὑπερσυντελικῶν τοῖς πρώτοις προσώποις, ἀντὶ τρίτων. Ἤδειν ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ᾔδει κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ὡς τό, ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄδειν; καὶ ἤδειν κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ πληθυντικοῦ τοῦ ᾔδεσαν· ὡς καὶ τό, τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. Ἤδειν καὶ ἐπεποιήκειν κοινῶς· ἤδεα καὶ ἐπεποιήκεα ἰωνικῶς· ἤδη καὶ ἐπεποιήκη ἀττικῶς· ὅπερ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ, χρῶνται οἱ ἀττικοί. Ἤδεισθα, ἤδειν ὑπερσυντέλικος· τὸ δεύτερον ἤδεις· καὶ προσχηματισμῷ τῆς θα, ᾔδεισθα. Ἠδέλφισται, [illegible] παρὰ τῷ [illegible]. Ἤδεσαν, ἐπίσταντο, ἐγίνωσκον. Ἠδεσθῆναι σὺν τῷ ι, παρὰ τὸ αἰδῶ [illegible] εὐριπίδης [illegible]· Οὐ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας αἰδέσῃ. Ἡδέσι, γλυκέσι· καὶ ἡδέσιν, εὐφραντοῖς. Ἠδέ[illegible] καὶ τῶν γονέων. Ἥδη, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνη. Ἤδη [illegible]· κατὰ τοὺς παλαιούς, τρισὶ χρόνοις συνεπιπλέκεται· τῷ παρακειμένῳ ὡς τό, τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ ἐφθίατο· τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τό ἤδη γάρ μοι [illegible] ἔτος ἐστί· καὶ τῷ μέλλοντι, ὡς τό, ἤδη λοίγια ἔργα ἔσσεται· ἢ τὸ ἤδη, κοινὸν μέλλοντος καὶ παρόντος· οἷον ἤδη βιβάδικα· ἤδη βαδίσω· λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν πολὺ ἀφεστηκότων ὡς καὶ τὸ πρώην. Ἤδη, ἐνίοτε λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ νῦν, διὸ εὕρηταί που ἐκ παραλλήλου κείμενα, τὸ ἤδη νῦν. Ἤδη χρονικὸν ἐπίρρημα· συντάσσεται παρατατικῷ καὶ ὑπερσυντελικῷ, καὶ ἀορίστῳ μόνον· οἷον ἔγραφον ἤδη· ἐγεγράφειν ἤδη· ἔγραψα ἤδη· τὴν αὐτὴν δὲ σύνταξιν τῷ ἤδη, καὶ πάλαι· ἔγραφον· ἐγεγράφειν· ἔγραψα. Ἤδη, ἀντὶ τοῦ λοιπόν· ἀριστοφάνης· φεύγεις σὺ ἤδη τοὺς πονηρούς· καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸ τούτου· καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρτι· καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν· καὶ ἀντὶ τοῦ ποτέ· ἀριστοφάνης· ἤδη ζωμοῦ παναθηναίοις ἐμπλησθείς. Ἤδη ἀντὶ τοῦ ἠπίστατο διὰ τῶν δύο ει· παρὰ τῷ ποιητῇ γράφεται, δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἔθος τοῖς ἀττικοῖς πολλάκις τὴν διὰ τοῦ ε καὶ ι· δίφθογγον, διὰ τοῦ η καὶ ι προάγειν· καὶ οὐ μόνον ἐν τῷ ἱερῆς καὶ βασιλῆς καὶ ἱππῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ῥημάτων· ὡς ὅτι τοῦ εἴκαζον τὴν ἀρχὴν διὰ τοῦ η προάγουσιν· ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἤειν, ὃ δηλοῖ τὸ ἦλθον· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰκάζω ᾔκαζον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι, τὸ ἤειν προάγεται· τῶν μὲν ἐνεστώτων ἐχόντων τὴν διὰ τοῦ ε καὶ ι γραφήν· τῶν δὲ ἀπ' αὐτῶν παραχθέντων διὰ τοῦ η καὶ ι τὴν τῆς ἀρχούσης ἀπαρτιζόντων δίφθογγον· κατὰ τὸν ὅμοιον δὴ τρόπον καὶ τὸ ᾔδειν, ὃ δηλοῖ τὸ ἠπιστάμην· ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ἐπίσταμαι γεγονός· ὅμως ἐν τῇ παραληγούσῃ κατὰ τὴν παλαιὰν καὶ αὐτὸ ἀτθίδα, τὸ η μετὰ τοῦ ι ἔχει· καὶ οὕτω μὲν καθίσταται ἡ παραλήγουσα· ἡ δὲ λοιπὴ σκευωρία τοῦ ῥήματος, τοιαύτη ἐστίν· ἔθος ἰωνικὸν [illegible] τοῖς ἐνεργητικοῖς ὑπερσυντελικοῖς, διὰ τοῦ ε καὶ α προάγειν· κατὰ τὴν λήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἑνικῶν· τὸ γοῦν ἐπεποιήκειν, πεποιήκεα φασὶν ἴωνες· καὶ τὸ ἐτετύφειν, ἐτετύφεα· καὶ τὸ ᾔειν, ἤεα· οἷον, ἤεα πολλὰ [illegible] ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπά· οὕτω γοῦν καὶ τὸ ᾔδειν διαλύοντες, ᾔδεα λέγουσιν· ὡς τό, ἐγὼ γὰρ εὖ [illegible] ᾔδεα· τούτου δὲ κερασθέντος, γίνεται ᾔδη, ἐν πρώτῳ προσώπῳ· καὶ δηλοῖ τὸ ἠπιστάμην· ἐγὼ γὰρ ᾔδη [illegible]· τουτέστιν, ἐγίνωσκον· καὶ ἐκ τούτου χρήσεις παρά τε [illegible] καὶ σοφοκλεῖ· τοῦ δὲ τρίτου προσώπου τοῦ ᾔδεα, τὸ ε καὶ α εἰς η κεράσαντες, ἐκβαλεῖ καὶ τὸ τρίτον ὁμόφωνον· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει γραφήν· οἱ δὲ ἀθηναῖοι κατὰ τὴν ἀλλὴν διάλεκτον καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ὁμοφωνεῖν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, [illegible] ἐπὶ τῶν ἀσυναιρέτων ῥημάτων [illegible]· τὰ δὲ συναιρεθέντα [illegible] πάσχουσι, καὶ οὕτω τὰς πρωτοτυπίας κατ' ἀνάγκην ἐκπίπτουσιν· οὐδὲ τοῦ κανόνος φυλάττουσι παράδοσιν. Ἤδη, ὄντως δή. Ἠδημόνησεν, ἐξεκάκησεν. Ἠδημόνως, αἰδεσίμως. Ἤδημεν, ἠπιστάμεθα· ᾔδειμεν. Ἤδησαν, ᾔδεσαν. Ἠδίκησεν, ἔβλαψεν· καὶ ἀδικηκότες, ἀδικήσαντες. Ἡδικτόν, [illegible]. Ἥδιον, τὸ γλυκύτερον· ἡδίων δέ, ὁ ἡδύτερος ἀρσενικῶς, διὰ τοῦ μεγάλου· ἡδίονος, τὸ συγκριτικόν. Ἡ διὸς κόρινθος· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ συνεχῶς λεγόντων· τῶν μεγαρέων ἀποστάντων κορινθίων, ἀπέστελλε κῆρυξ πολλάκις λέγων ὅτι οὐκ ἀνέξεται ὁ τοῦ διὸς κόρινθος· ἐπιμόνως τοῦτο λέγων· οἱ δὲ μεγαρεῖς συγχυθέντες, καὶ εἰς ὀργὴν τραπέντες, ἔλεγον παίοντες τὸν διὸς κόρινθον· τουτέστι τὸν κήρυκα· καὶ παροιμία ἐλέχθη ἐπὶ τῶν ταυτολογούντων, καὶ τὰ αὐτὰ πραττόντων· ὁ δὲ διὸς κόρινθος, παῖς διός· βασιλεὺς κορίνθου· μεγαρεῖς δὲ ἀπόπολεις ἦσαν κορινθίας. Ἥδιστά με γελᾷ, ἐπαινεῖ. Ἥδιστα, ἡδέως [illegible]· γλυκέως. Ἤδιψα, τῆς δίψης· τὸ δίψω καὶ τὸ δίψος· τοῦ δίψους τῷ δίψει· γράφεται [illegible] τοῦ [illegible] ἀττική· καὶ δίψει διὰ διφθόγγου· καὶ δίψη, διὰ τοῦ η· [illegible] ἀττικῶς ἀεὶ διὰ διφθόγγου γράφεται κοινῶς δέ, διὰ τοῦ η· ὁμοίως καὶ τὸ δίψος, [illegible] δίψα. Ἡδίων, εὐφραντός. Ἡδόκησις, [illegible]. Ἠδολέσχησε, διελάλουν ἐμαυτῷ προσδιαλεγόμενος. Ἠδολέσχουν, ἐμερίμνουν· ἐμελέτων. Ἥδομαι, τὸ εὐφραίνομαι· δοτικῇ συντάσσεται· [illegible] καὶ ἥδομαι τῷ δὲ τῷ πράγματι, μεταβατικῶς· καὶ ἥδομαι τοῖς σοῖς ῥήμασιν οἷς ἤκουσα, καὶ ἃ ἤκουσα. Ἡδόμενος, ἀρεσκόμενος· εὐφραινόμενος. Ἡδοναί, λύπαι· [illegible]· φόβοι· ἐπιθυμίαι· ἀποστροφαί· καὶ τὸ ἀλγεῖν τινος [illegible]. Ἡδονὴ λεία· κίνησις αἰσθητή, ἡ ἄλογος διάλυσις τῆς ἐντελεχείας τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως, [illegible] τοὺς [illegible]

[illegible]

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

[illegible]

βαιά, καὶ ἠβαιόν, μικρόν· ὀλίγον· ἀπὸ τοῦ βαιόν, ὅ ἐστιν ὀλίγον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η· οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ βαιὸν διὰ σμικρότητα. ἢ ὀλιγοχρόνιον. τὸ δὲ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ βέβαιον. Ἠβαιός, ὁ μικρός. Ἡβᾷ καὶ ἀνηβᾷ, καλλίων, ἢ ἡβάσκει, καὶ ἀνηβάσκει. Ἥβα, ἀκμάζειν ὥρι γᾶ. ἡβήσας, τριχώσας τὰ αἰδοῖα. Ἡβάσκει, ἀκμάζει. Ἡβάσκοντες, ἐκ δευτέρου ἀκμάζοντες. ἢ αὐξάνοντες. Ἥβη, ἡ πρώτη τις τρίχωσις τῶν αἰδοίων, καὶ ὁ τριχούμενος ἐκεῖνος τόπος. ἔτι καὶ ὁ καιρὸς καθ᾽ ὃν γίνεται τοῦτο. ἐξ οὗ παρονομάζεται ὁ ἡβῶν καὶ ὁ πρὸ τούτου ἀπὸ τρίχος κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐτυμολογεῖται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥδη τις οὖσα κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ δ εἰς β, ἥβη. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ κτηνῶν ἡ ἥβη. φησὶ γοῦν Ἡσίοδος, ἥβης μέτρον ἔχοντες. καὶ ἐπὶ φυτῶν δέ. ὁμηρίδης γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἡβώωσαν λέγει. λέγεται δὲ ἥβη οὐ μόνον ἐπὶ ἡλικίας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα τὰ αἰδοῖα. καὶ χρόνος ἥβης, ὅτι τρυχοῦνται. ἡ δὲ ἥβη, ἀπὸ τοῦ ἥδω κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡ δέ ἐστι γὰρ ἡ χαριεστάτη. οἱ δὲ Ἀττικοί, ἐπὶ νεανικῆς ἡλικίας τίθενται. ὅθεν ἐφηβεῖα, ἐπὶ μειρακίσκης κατὰ τὸν κωμικόν. ἡ ἥβη, νεότης ἀκμή. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα θεᾶς. ἡ ἥβη, θυγάτηρ ἥρας ἡρακλεῖ συνοῦσα. ἑτέρως μῦθοι πρὸς ἀλήθειαν, αἰθέρος τῆς ἡλικίας ἡ λέξις σημαίνει, ὅτι τριχοῦνται ἀπὸ δέκα ἐτῶν ἄτριχα. διὸ καὶ ἀπὸ τρίχες αἱ ἄνηβαι. ἐκ τοῦ ἥδω δεῖ τὸ εὐφραίνω ἡ ἥβη. χαρίεσσα γάρ ἡ τοιαύτη ἡλικία καὶ ἡδεῖα. κατὰ τὸ, οὐ παρ χαριεστάτη ἥβη. ἐφ᾽ ἧς καὶ τὰ ἱστορούμενα ἐναβητήρια, καὶ τὸ ἥβα δὸς ἐπίρρημα. καὶ τὸ ἡβῶ, ἡβάσω καὶ ἥβασα. ἐξ οὗ τὸ ἡβάσκω. προσλήψει τοῦ κ. καὶ ἡ ἐν Ὀδυσσείᾳ προθήβη. τὸ δὲ ἐφηβεῖα, παρὰ τῷ κωμικῷ καὶ τὸ ἐφήβαιον οὗ πρόκειται ἡ ἥβη, ἔτι ζώου μέρος ἀπὸ ἡ δηλοῦσα σώματος. Ἡβηδὸν ἡβῶντες. ἡ τῆς στρατιᾶς. ἡ ἀθρόον ὅλας καθ᾽ ἡλικίαν. οἱ δὲ ἡβηδὸν ἀπέσταξαν ὀργῇ ἡττησάμενοι τῷ μέτρῳ τοῦ ὑπάρχειν λόγους. Ἡβήσας, ἡλικιωθείς. καὶ ἡβῆσαι, ὅταν ἐκλαμβάνωσιν ἀγαθὸν τὸν πατρῷον κλῆρον. Ἡβήσαντες, ἀκμάσαντες ὡς τὸ, αἱ δὲ παῖδες ἡβήσαντες, καὶ λυόμεναι θυμοῦ καὶ χειρῶν κύριοι. Ἡβητήρ, καὶ ἥβη, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν ὡς ἐν ἐπιγράμματι, οὐ καλῶν ἡβητῆρες. ἀπεχθαίρει γὰρ τὴν τρίχα, τὴν ταχὺ φυομένην. Ἡβητήριον, τὸ παιδευτήριον. Ἡβήτριον, ἡ καταλύσις. Ἥβητρον, τὸ ξόανον. Ἡβήτης, ἀκμάζων νεανίας ἧλιξ. Ἡβολοῦμαι, καθ᾽ ὃ ἀπαντῶσιν εἰς ταυτὸν ἡ συνάγεσθαι ἱερόν. Ἡβολεῖν, τὸ ἀπαγαγεῖν. Ἡβός, ὁ κυρτὸς ἢ κυρτὸς κυρτός φησιν. Ἡβουλόμην, ὡς Ἀττικώτερον. ἐβουλόμην δὲ, πολλά. Ἠβούλοντο, καθὰ βούλονται. Ἡβρέτας, ἀνδρὸς ἄγαλμα. ξόανον. Ἡβυλλιᾶσαι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἡβᾶσαι. καὶ αἰσχρῶς τιλλουσαι τὸ αἰδοῖον ἡ αὐτὴ τοῦ ἀκμάζουσαι. Ἡβῶμαι, ἡβῶμαι καὶ ἡβώοιμι, αὐξάνοιμι. ἀττικά. Ἡβώουσα, αὐξάνουσα. Ἡβῶ, ἡβάσκω ἀμετάβατος. ἡ βαῖς τὸ ἐν τῷ ἥβη εἶναι. Ἡβάσκω, τὸ τῆς ἥβης ἅπτομαι ἡβῶ, τὸ ἀκμάζω. ἡ ἡβάσκω ἡ ἥβη, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. Ἡβῶμι, ἐκ τοῦ ἡβῶ δισυλλάβου ῥήματος. τὸ δὲ ἡβώοιμι, ἐκ τοῦ ἡβόω τρισυλλάβου. Ἡβῶντι, ἀκμάζοντι. Ἡβώοιμι. ἀκμάζοιμι.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ἠγαγόμην ἐπὶ κτημάτων, ἀντὶ τοῦ ἐφθείρετο. Ἠγάζοντο, ἐθαύμαζον. Ἡγαθέη λῆμνος φυτόν, σὺν Ὠκεανὸς τοῦ Ἡφαίστου ἀνακειμένη. καὶ ἠγάθεον ὄρος, φυτόν ἐστι ἀγαθόν, ἢ ἀγαθεῖον μακάριον. Ἠγαλέσκαλτο ἀθροισθῆναι, τὴν κατιαγεῖσαν ἢ κολοβωθεῖσαν, ἢ καλυφθεῖσαν παρὰ τὸ ἄγος ὃ σημαίνει τὸ θραῦσμα. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ κλάζω, καὶ ἀγαλέος, ὡς τέρβος τερβαλέος. κατεαγός. κοῖλον εὔθλαστον. Ἠγάλλοντο, ἐθεραπεύοντο. Ἠγάλλετο, ἐθεραπευτικῶς. Ἠγάλλοντο, ἐγαυρίων. Ἠγαλλιάσατο, ἐγάθη. ἐθαύμασεν. ἐχάρη. δυσηρεστεῖ. Ἠγάμην, ἀπεδεξάμην. Ἠγανέα τέρματα, τὰ ἀπὸ τηλόθεν. Ἠγανής, καθαρός. νέον. Ἠγανός, νεανίσκος. Ἠγάρμε, οὕτως ἄγαρμι. Ἠγάρ. τὸ δὲ. αὐτὶ γὰρ οὕτως γάρ. Ἦ γάρ, ἐπεὶ ἄν. Ἦ γάρ, ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως. Ἠγάσθη τῆς ὥρας, ἴσως ὀξέως ἤγετο τῆς εὐμορφίας. Ἠγάσθησαν, ἀντὶ τοῦ ἠγάσθησαν. ἐθαύμασαν. Ἠγάσσατο, ἐθαύμασεν. ὀξυτόνως. παρὰ τὸ ἀγαίω, ἄγαζω ὡς λίαν λιάζω. πλεονασμῷ τοῦ σ, διὰ τὸ μέτρον. Ἦγασθε, ὡς μέσον τὸν ἐφθόνησεν ὥργισθη. ἐθαύμασεν ἐν στρατῷ. Ἠγγέλη, ἀπηγγέλη. Ἠγγίστευται, ἐγγίζει τιμῶν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἤγγυα, ἐβεβαίου. Ἠγγυηβολεῖται, ἐγγὺς πέφυκεν ἄγκυρα ὁμοίως, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἡγεῖ καὶ ἔφερεν, ἀντὶ τοῦ ἐχμαλώτιζε. καὶ τὸ τρεχανὸ δὲ ἐκχεῖσθαι ὁρμώμενος ἦγε καὶ ἔφερε τοὺς ὑπ᾽ ἐκείνου οὐκ ὀλίγον. Ἡγέμαχος, πολέμαρχος. Ἤγειρα, παρώξυνα. Ἤγειρεν, ἀνέδειξεν ἀνέστησεν. Ἡγεῖσθαι, δοκιμάζειν δοκεῖν. Ἡγεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ ἡγοῦμαι. Ἡγεῖτο, νοθεύεται. ἦρχεν. Ἡγέλοχος, τραγῳδίας ὑποκριτής. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Ἔξεστι δ᾽ ὥσπερ ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις γαλῆν ὁρῶ. ἐπὶ τῶν διαφυγόντων τὰ λυπηρά. ὁ γὰρ ἡγέλοχος οὗτος, καὶ ἐν τῷ ὀρέστῃ τοῦ Εὐριπίδου προστάτης ἀπὸ τοῦ δράματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ, ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις γαλήνη ὁρῶ. γαλῆν γὰρ τὸ ζῷον ἀφνιδίως ὀφθῆναι συναλοίφην τὴν συναλοιφήν. τοῦτο δὲ καὶ ὡς ἀγνοῶν τὴν φωνὴν τὰ τὰ σκώπτει, ὡς στρατηγὸς, καὶ ἄλλοι. Ἡγεμών, ἄγεσθαι ἀπὸ ἄλλον. Ἡγεμόνη, ἄρτεμις, καὶ ἀφροδίτη καὶ ταύτης οὕτω καλοῦνται. Ἡγεμονικόν, ὁ νοῦς. ἢ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς ἐν ᾧ αἱ φαντασίαι, καὶ αἱ ὁρμαὶ γίνονται καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀναπέμπεται. ὅπερ εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ λέγεται. Ἡγεμόνιος ἑρμῆς, οἱ Ἀθηναῖοι ἱδρύσαντο, παρὰ τὸ τοῖς τυφλοῖς τὰς ὁδοὺς ὑφηγεῖσθαι [illegible]. Ἡγεμών, ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγούμενος. ξενοφῶν. καὶ τὸν ἡγεμόνα δήσαντες, παραδιδόασιν αὐτοῖς. καὶ ἡγεμὼν συμμορίας δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. ὁ προέχων προεστὼς καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύει ἀπεληλυθὼς. παρὰ τὸ ἡγῶ, ἡγέω ἡγεμών, καὶ ἡγεμὼν ἡ ἡγεμόνος. συστέλλεται δὲ ὡς ῥηματικόν. Ἡγεμονεύω, διοικῶ καὶ ἡγεμονῶ, ὑφηγοῦμαι ἄρχοντι, καὶ καθηγεμών. Ἡγεμονία, προστασία. βασιλεία. ἀρχή. δυναστεία. μοναρχία. τυραννίς. ἐπὶ μέλλοντος στρατηγία. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς λέγονται. Ἠγεῖτο πλέον ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν πέρσαις ὤν, ἡγεμονικὰ ὑπὸ [illegible]

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α'·

τα τὸ στοιχεῖον, ἐκ τοῦ ἦτα· ἐπειδὴ ἴσως ἔχει τὸν χαρακτῆρα τοῦ στοιχείου· ἕνεκα γὰρ [illegible] εὑρίσεως [illegible] διὰ τὸ πρὸ τῆς γραμμῆς τοῦ ἦτα βαρείας [illegible] διὰ τῆς ἐν μέσῳ γραμμῆς, τὸ ἦτα [illegible]

Η. Ἤ σύνδεσμος περισπώμενος, τρία· καὶ βαρυνόμενος, τρία σημαίνει· περισπώμενος μὲν γάρ ἐστι [illegible] ματικός· βεβαιωτικός· διαπορητικός· βαρυνόμενος δὲ, διαζευκτικός· παραδιαζευκτικός· διασαφητικός· ὁ μὲν οὖν διαζευκτικός, οὕτως· ἢ ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ· ὁ δὲ παραδιαζευκτικός, κεῖται ἀντὶ τοῦ καὶ· ὡς [illegible] μίνος, ἢ περὶ νόμων· ἀντὶ τοῦ, καὶ περὶ νόμων· τὸ δὲ βούλομαι [illegible] ἢ [illegible], τοῦ διασαφητικοῦ ἐστιν· ἔθος δὲ τοῖς διασαφητικοῖς συνδέσμοις, δύο πραγμάτων τὸ μὲν ἑνὸς [illegible] αἵρεσιν, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀποβολὴν· ἡ ἀποβολὴ μὲν, ὡς τό· Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι· Ἄλλως· Ἤ σύνδεσμος ἢ διαζευκτικός ἐστιν, ἢ διασαφητικός· ἢ παραδιαζευκτικός· ὁ διαζευκτικὸς μὲν, ὁ τὰ [illegible] τῇ συντάξει διιστάνων, ἡμέρα ἢ νύξ· ἢ νέος, εἰ παλαιός· παραδιαζευκτικὸς δέ ἐστιν, ὁ διάφορα πράγματα τιθεὶς, μηδενὸς [illegible] διιστάνων· [illegible] ἢ ἄργυρον, ἢ λίθοις τιμίοις· διασαφητικὸς δὲ, ὅταν δύο προτιθέντων, [illegible] ἢ [illegible] ἐθέλω ψυχὰς [illegible] ἢ φρενὸς [illegible] Ἄλλως· Ἦ, δηλοῖ ἑπτά· λαμβάνεται γὰρ ἀντὶ [illegible], ὡς σύνδεσμος διαζευκτικός· ἀντὶ δὲ, ὡς ἐπίρρημα· ἢ διασαφητικὸν· ἢ διαπορητικὸν· ἢ διαβεβαιωτικὸν· ἢ [illegible] ὁμοιωματικὸν· ἢ ἀντὶ τοῦ καθά· ἀντὶ δὲ, ἄρθρον ἐστὶν ὑποτακτικὸν, φύσεως θηλυκοῦ· [illegible] τριῶν, ψιλοῦται δὲ [illegible] ὅτι δὲ [illegible] βεβαιώσεως κεῖται, ἢ γοῦν ἀντὶ τοῦ ὄντως, ψιλοῦται δὲ [illegible] ὅτι δὲ [illegible] ἐστιν ἐπίρρημα, [illegible] δηλαδὴ, καὶ ὅτε ὁμοιωματικὸν ἀντὶ τοῦ καθά, καὶ ὅτι ἄρθρον ἐστὶν, ἀεὶ δασύνεται [illegible] γράφεται δὲ ἐν ἅπασι [illegible] διὰ τοῦ ι· Ἤ ἢ ἐὲ, διαζευκτικοὶ σύνδεσμοι· [illegible] ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος· ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζευγνύντες, τὴν φράσιν [illegible] ἀρχικὸν ἢ [illegible] τις ἀνὴρ βουληφόρος ἐστὶν ἢ αἰτίας, ἢ ἰδομενεύς· ἢ δῖος ὀδυσσεύς· Ἢ ὀδυσσεῦ, οἱ φασι θεοῖς· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας [illegible] ἀντὶ τὴν πρὸς τὴν ὀδυσσέα· [illegible] μᾶλλον ἐπὶ πᾶσιν [illegible] ὀδυσσέα [illegible] ζεσθαι· Ἤ, τὸ σημαῖνον τὸ [illegible] γράφεται [illegible] καλλίων ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα· [illegible] ἢ καθὼς τὸν δεῖνα· τὸ γὰρ [illegible] βέλτιον ὁ δεῖνα τὸν δεῖνος, πᾶσι δῆλόν ἐστιν· Ἤ ψιλούμενον [illegible] σύνδεσμος δηλαδὴ [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible] ἐπιρρήματος ἄρα· καὶ ῥῆμα ἴσον, τῷ ἔφη· ὅμηρος [illegible] λόγους [illegible] τὸ ἤ, δηλοῦν τὸ ἔφη· Ἤ δασυνόμενον καὶ βαρυνόμενον, ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν [illegible] σύναρθρον τρίτου προσώπου ἀπὸ συζυγίας, τῆς ἐμὰ σὰ, ἡ, δηλαδή· Ἤ σύνδεσμος διαζευκτικός, [illegible] Εἴς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἐστὶν ἢ αἰτίας ἢ ἰδομενεύς, ἢ δῖος ὀδυσσεύς· ὅταν δὲ [illegible] τὸ ἦ, τὸ [illegible] καὶ τὸ ἦ, ἰσοδυναμοῦσιν· [illegible] ἀγαθὸν ἢ φαῦλόν ἐστιν· Ἤ δασυνόμενον καὶ περισπώμενον, ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν, δοτικῆς πτώσεως σημαντικὸν ἐστὶ [illegible] σύναρθρον τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ ᾗ· Ἦ [illegible] ἐν φίλαις [illegible] ἐστὶν [illegible] Ἦ [illegible] ἀντὶ τοῦ ἦμεν, [illegible] ἀντὶ τοῦ ἦν, ἀντὶ τοῦ ἦμεν λαμβάνεται, [illegible] τὸ [illegible] φασὶν [illegible] ἀπὸ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω γίνεται ὁ παρατατικὸς ἦν, διὰ διφθόγγου· καὶ διαλύσει ἰωνικῇ [illegible] γίνεται ἔα· ὡς καὶ τὸ ἦδειν ᾔδεα· καὶ τὸ [illegible] χρῆσις δὲ παρ' ὁμήρῳ· ὡς τὸ οὐ γὰρ ἀμύνειν ἔα· [illegible] Ἡ ἀγάπη [illegible] Ἤ ἀντὶ τοῦ [illegible] ἐστὶν ἐν τῷ [illegible] Ἦ ἀντὶ τοῦ [illegible] τὸ παράγωγον, φημὶ, ἀφαιρέσει τοῦ φ, ἠμὶ τὸ αὐτὸ σημαῖνον· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν, ἧς, ἧ· Ἦ, ἀντὶ τοῦ [illegible] γράφεται [illegible] τὸ [illegible] παρασκευασμένος· Ἤ, ἀντὶ τοῦ ὅπου [illegible] γράφεται [illegible] ἐπίρρημα [illegible] πρὸς [illegible] τοπικόν· [illegible] ἅμα μὲν [illegible] Ἦ ἀντὶ τοῦ ὡς, καθὼς, καθά· Ἦ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει· Ἦ ἀντὶ τοῦ [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible] Ἦ, ἀντὶ τοῦ ἦτοι· Ἦ, [illegible] ὄντως· Ἤ σύνδεσμος, ἰσοδυναμεῖ τῷ δὴ, ὡς [illegible] τὸν δὴ σύνδεσμον [illegible] ἔργα, [illegible] Ἦ ἀντὶ τοῦ ἔφη· ἐκ τοῦ ἠμί· [illegible] φημί· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἔφη τὸ τρίτον· Ἦα, τὸ ἐπορευόμην· ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι ὁ μέσος παρακείμενος, [illegible] διαλύσει, [illegible] προσγραφομένου· οἱ δὲ ἴωνες λέγουσιν, ἤια· [illegible] ἀντὶ τοῦ ἦλθεν· Ἦα Ἴο, ἐκαθέζετο· Ἦ χωρὶς τοῦ ν, ἀντὶ τοῦ ἦν [illegible] πατὴρ ἀντὶ τοῦ ἦα· [illegible] ὅρισται· καὶ ἐν λοιπῷ [illegible] ἀντὶ τοῦ ἦα [illegible] συναιρέσει, ἀντὶ τοῦ ἦμεν χωρὶς τοῦ ν· [illegible] παρασκευασμός· [illegible] τρίτου προσώπου· ὅτι δὲ καὶ [illegible] ὁμηρικῆς διαφέρει [illegible] Ἦα· [illegible] ὁ ὁριστικὸς [illegible] ἰωνικῶς [illegible] μετοχὴ [illegible] ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ ἦ· ἀρχὴ [illegible] ἡ σύλληψις [illegible] λαβεῖν [illegible] ἢ ἑκόντες [illegible] ἐξάρχεται ἀπὸ τοῦ ἦ [illegible] ὁμοίως· Ἦ ἀκοτις, [illegible] ἀπὸ σκυθῶν· [illegible] ἀπὸ [illegible] λεγόντων [illegible] σκύθαι [illegible] Ἦ ἀρίζον, τὸ ἔαρος [illegible] τὸ ἔαρ [illegible] Ἦ ἀρ, αἷμα· ψυχή·

ἐστὶν, ὀρεινὸς τόπος οὕτω καλούμενος καὶ πόλις ὁμώνυμος ὥς φησι νίκανδρος. καὶ ζώνη, περιφορεῖ ἱμάτιον προσθήκης. ἡ ζώ
νη στρατιωτικῶς, ἡ δύναμις. ἐπειδὴ ὁ ἐζωσμένος ἀσφαλέστερός ἐστι πρὸς τὴν πρᾶξιν. ἡ ζώνη τὸ ἀξίωμα. αἱ ζωννύμεναι
τῆς βασιλίδος ἐξωθεῖσθαι, οὐ μόνον ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν ζώνην. καὶ αἰλιανός. καί πως τὴν ζώνην τοῦ χρυσίου ἐνέ
πηγε τοῦ ξένου ὁ πανδοκεὺς ἐθεάσατο. καὶ τὸ χρῶμα ἐν ὀφθαλμίᾳ. καὶ ζώνη κοσμοῦσα, τίνος δὲ ὁ λύει τὸ χέος. Ζώνη
οὐδὲ γυναικὸς μόνον. καὶ ζωνιοπλόκος ὁ ἰάσονα πλέκων. ζώνη δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς κατὰ χρῆσιν ὁμηρικήν. ὁ μέντοι ζω
νοπλόκος ἔοικε γὰρ τὰ τῶν ἀνδρῶν μὴ πλέκεσθαι, ἀλλὰ τὰ τῶν γυναικῶν. Ζώννυσθαι τὸ καθοπλίζεσθαι συνεκδοχικῶς
ἀπὸ μέρους. ζώννυσθαι λέγει ὅμηρος ἐπὶ αὐτῷ τοῦ ὁπλίζεσθαι. οἷον ἀτρείδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν ἀργείους. καὶ ζών
νυσθαι χαλκῷ, ὡς ἀπὸ μέρους τὸ ἅπαν ὁπλίζεσθαι. μέρος γὰρ ἡ ζώνη τοῦ ὅλου ὁπλισμοῦ, ὥσπερ καὶ ὁ θώραξ. ἀφ' οὗ τὸ θωρήσ
σεσθαι. καὶ ἡ αἰχμὴ, ὅθεν τὸ αἰχμάζειν ἡ αἰχμάσσειν, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρυ τὸ δορύσσειν. Ζωννύω καὶ ζώννυμι. Ζωννύσκετο μέ
τρον. ζωννύσκετο τὴν χαλκὴν λεπίδα. Ζωογάστριες. αἱ τὰς γαστέρας ζωννύμεναι. Ζώπιον, κολαστήριον αἰκισμοῦ.
Ζώπνον, τὸν μύλωνα. οἷον ζεόπνον, ὅπου τὰς ζειὰς ἐκόπτον. Ἄλλως. Ζώπνοι προσηγορικῶς τὸν μύλωνα. παρὰ τὰς ζει
ὰς, αἳ καὶ ζειαὶ καλοῦνται, ὅπου αἱ ζειαὶ ἐκόπτοντο ἀεί, ζεόπνοι. ἀλλ' ὁ τόπου ὄνομα, ὅπου ἐκόλαζον τοὺς οἰκέτας. ἀριστο
φάνης. βαβυλωνίοις. Ζωογόνος, ζωοποιός. Ζωόνδε, τὸ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν ἐλήλυθος. ἢ ζῶον ἐστὶν, οὐσία
ἔμψυχος αἰσθητική. Ζωοδότειρα, ἡ ζωὴν παρέχουσα. Ζωοδότης, ὁ ζωὴν πᾶσι διδοὺς ἀγαθὸς θεός. Ζώστης, ζάστης.
Ζωοπώλας, ὁ τὰ ἱερὰ ζῶα πιπράσκων, ἢ ὁ τόπος, ζωόπολις. Ζωὸς λαβεῖν, ἀβλαβὴν μόνον λαβὼν, πρὸς τοὺς
μισθοὺς αἰτίας μεγάλας δόξας καρπουμένους. Ζωοτρόφος, ζωοποιοῦσα. Ζωοφόρος, καὶ σαλαμάνδρα, καὶ ἀγγεῖον
νεκροῦ. Ζώπισσαι. τὴν ξηρανθεῖσαν πίσσαν. Ζωπύρα. βοτάνη παρ' εἴδος καπνοειδοῦς, ἡ ἀνθρακιὰ. φυσητῆρα. Ζώπυρα,
τὸ ζῆν ποιητικά. ἡ ζώπυρα, λείψανα. Ζωπύρας, φυσητῆρας, ζωπυρικὰς, ὅθεν αἱ χαλκαῖ τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν. Ζω
πυρεῖν κυρίως, τὸ τοὺς ἄνθρακας φυσᾶν. καὶ ζωπυρῆσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρὸς λέγεται. καὶ ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀρρωστίας ἀναρ
ρωννυμένους. ζωπυρεῖ τοῦ πυρὸς τὸ ὑπολειφθέν. ἀφ' οὗ καὶ ζώπυρον. λουκιανὸς ἐν τίμωνι. ζώπυρον τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. ἤ
γουν ὑπόλειμμα. ἔλειψε δὲ τὸ πῦρ ἐκ τοῦ παντὸς λείψανον μικρὰ ζώπυρα τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου. Ζωπυρῆσαι, ἀνα
θάλψαι, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός. ἐπεὶ τοὺς ἐξ ἀρρωστίας ἀναρρωννυμένους λέγουσιν ἀττικοί. ἡ ζωπυρῆσαι κυρίως
ἐστὶ, τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φυσῶντα, μεγάλην φλόγα ἀνάψαι. καὶ ἐπὶ πολέμου δὲ λέγεται. Ζωπυρήσας, ἀντὶ τοῦ
ἀνεγείρας. εἰ μὴ τὸ θεοῦ ζωπυρήσεις, λύσει τὴν ἐμαυτῆς ἥττην καὶ πρώην τὴν μεγίστην τοὺς δημότας βοηθεῖν ἐγὼ κατέρρε
ον. Ζωπύρια, φυσητήρια. Ζώπυρον, τὸ πυρακτούμενον. ἔνθερμον. ἡ ζώπυρον, ὃ ἐν τῇ σποδιᾷ μικρὸς σπινθὴρ. ἐμ
πύρευμα δὲ ἀπὸ τοῦ πυρὸς μέρος τι, ἀλλὰ χόνδροι μεταδιδόμενοι ἐς πρόσωπα. Ζώπυρος ὁ πέρσης βασιλεῖ χαριζόμε
νος, μαστιγώσας ἑαυτὸν, τὰς ῥῖνας καὶ τὰ ὦτα ἀφελόμενος εἰσελθὼν εἰς βαβυλῶνα, προὔδωκε τὴν πόλιν. Ζωρὸν,
ἄκρατον οἶνον καὶ ζωρός. Ζωρότατα, ἄκρατα πρόπτα. Ζωρότερον, ἄκρατον τὸ πρὸ κεράσας ἰσοχειλέα. καὶ ὅμηρος ἐπὶ τοῦ
ζωρότερον δὲ κέραιε, διαφορὰς κράσεων λέγει ὡς μῖγμα τοῖς τισὶ στερεμνίοις ποιοῦντες τοῦ πίνοντος. Ζωρός, ἐνερ
γὴς. ταχύς. Ζῶς ἐκ τοῦ ζωὸς γίνεται κατὰ συναίρεσιν. οἷον ζωὸς ἐὼν. καὶ ἄδραστος ζωὸν ἕλε. διὸ ὀξύνεται ὡς ἐκ βαρείας
καὶ ὀξείας συναιρεθέν. εἰ καὶ ὁ ἀσκαλωνίτης αὐτὸ περισπᾷ καθά φησιν ἀπίων καὶ ἡρόδωρος. καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιον τῷ
σῶς ὁ ὑγιής. ἔκειτο γὰρ ἐκ τοῦ σόος περισπᾶται, ὡς ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας κραθέν. Ζῶς, ἀντὶ τοῦ ζῶν. Ζῶσαι, ζώννυσθαι.
καὶ τοῦτο σαφὲς ἐν τῷ ζώσατο μὲν ῥάκεσι περὶ μήδεα ὀδυσσεύς. καὶ τὸν ἶρον δὲ μνηστῆρες ἄγουσι ζώσαντες ἀνάγκῃ.
Ζώσασθαι παρ' ὁμήρῳ ζώννυσθαι ἐκ τοῦ ζῶσαι λέγεται καὶ ζωστήρ. καὶ τὸ παρὰ σοφοκλεῖ ζῶμα δίχα τοῦ σ. οἷον καὶ
ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἐσχημένον ὁ ἰάσων ἐστὶ τὸ ζώνη, δι' ἧς φασὶ τρία τινὰ δηλοῦνται. ζωστὴρ μίτρα. καὶ τὸ τοῦ σώ
ματος καθ' ὃ ζωννύμεθα. δῆλον δὲ ὅτι καθὰ ἐκ τοῦ χέω καὶ ῥέω γίνεται χωννύω καὶ ῥωννύω, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ζῶ, οὗ προστα
κτικὸν τὸ ζῶσαι, τὸ ζωννύω. ἀφ' οὗ ὡς χώννυμι ῥώννυμι οὕτω καὶ ζώννυμι. καθ' ἑτέραν δέ τινα παραγωγὴν, καὶ τὸ ζωννύσκω,
ὡς τὸ, ζωννύσκετο μίτρας. Ζώσας, ἐναργεστέρας οὐκ ἀπολλυμένας. σοφοκλῆς. ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφο
ρὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. ὁρῶ ζώσας καὶ οὐκ ἀπολλυμένας αὐτὸ τοῦ οὐ σφάλλονται, ἀλλὰ τοῦ ἀποβησο
μένου στοχάζονται καλῶς. Ζώσατο ῥάκεσιν παρ' ὁμήρῳ, ἐμφαίνει ζώνῃ χρῆσθαι τοὺς πυγμαχοῦντας. καὶ οὕτως ἀναστέλλειν
τὸ ἱμάτιον ἀλλὰ ἀποδυσαμένους εἶτα ἱματίῳ ζώννυσθαι. ὡς ἐνταῦθα ὀδυσσεὺς ἐζώσατο ῥάκεσιν. ὢν γυμνωθεὶς, μήδεα μὲν
καλύπτει, φαίνει δὲ μηροὺς καὶ στήθεα καὶ βραχίονας, ὃ τὴν εὐθεῖσαν γύμνωσιν φράζει. Ζῶσμα φοινικοῦν, τὸν χι
τῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα. οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶσμα. οἱ ῥωμαίων ψιλοὶ, ἱμαντίδας εἶχον ἕκαστος ἀνθ' ὧν
καὶ ζώσματα πρὸ τῶν μηρῶν. Ζωσάς, ζώνας. Ζωστήρα, ἀθηνᾶς ἐπίθετον ἐν βοιωτίᾳ. Ζωστεία, ὄνομα τόπου. Ζω
στὴρ, ὡς ἐπὶ τοῦ θώρακος χρῶνται ἡ ζωστὴρ, κατὰ πολυωνυμίας λόγον, ὁ αὐτὸς τῇ ζώνῃ, ὃν καὶ θώρακα ζώνην φασί τινες.
Ζῶστρα, τὰ ζώματα. καὶ ζώνας ἢ χιτῶνας ζωστοὺς ἢ χλαίνας ἀνδρείους. τινὲς δὲ καὶ ἐνδύματα. ἢ ζῶστρα, τὰ πρὸς τὴν
ζώνην ὑποτίθεται. οἷς ἔστι ζώσασθαι καὶ ζῶστρα, ἐνδύματά τινα ἀνδρῶν. οἷον χιτῶνες βαθεῖς, οἳ ζώννυνται ἐν ζώνῃ. Ζω
τιάπας ἀπόλλυσιν, ἐν ἀέρι ἐκ τόπου. Ζωτιᾶσθαι, ζωογονεῖσθαι. Ζωτιλισμός, ὁ ἀπόλλων ἐν κορίνθῳ. Ζωτικός,
ζώϊμος μετάλαβε τροφῆς. ὡς τὸ, ψυχὴ μὲν καὶ ζώϊμον. Ζωύφια, τὰ μικρὰ ζῶα. ἢ ἐρικνώδαλα. ἢ πετεινά. Ζωφόρος
πίας, ὁ σκοτεινὸς δύτης. Ζώων, ἀντὶ τοῦ ζῶν ζώων μετὰ σχήματι. Ζωώσας, ζωοποιήσας.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ζ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

τι μεταξὺ τοῦ ἴ ὄντος καὶ τοῦ ῦ· οὐ συμφώνου κρᾶσις γίνεται· ἀλλὰ πρότερον ἀποβαλεῖ αὐτὸ, καὶ οὕτω γίνεται ἡ κρᾶσις, οἷον, βελτίονα, βελτίω· τὸ ἰμάτιον, ἱμάτιον· τοῦ ἀνθρώπου, τἀνθρώπου· τοῦ τυχαρὴ καὶ τὸ ζωγράφος, πρότερον ἀποβαλεῖ τὸ ἴ, καὶ οὕτω ποιεῖ τὴν κρᾶσιν τοῦ ῶ καὶ ὁ εἰς ῶ χωρὶς τοῦ ἴ. Ζωγρίτης, ὁ ὀπὸς τοῦ ὀποβαλσάμου. Ζωγραφῶ, γράφω. Ζωγρεῖ, ζῶντα λαμβάνει καὶ ζώγρει, ζῶντα λάμβανε· γείτονας ἐζώγρει, ἀντὶ τοῦ ἀνεζωπύρει· ἀγείρουσα τὴν ζωήν. Ζωγρεῖν, τὸ ζῶντα ἀγρεύειν τινά· οἷον ζώγρει ἀτρέως υἱέ. καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ λύτρα, ζωάγρια λέγονται· καὶ τὸ τῶν ἰχθύων δὲ ζωγρεῖον, ἐντεῦθεν εἴληφε τὴν ἀρχήν· ὅτι μὴν τὸ σαρπηδόνα βορέου πνοὴ ζωγρεῖ, τὸ τὸ ζωγρεῖν, ἀντὶ τοῦ ζῶν ἀγείρειν λέγεται καὶ τὴν λειποθυμίαν ἀνακαλεῖσθαι. Ζωγρεῖται, ζῶν πιάζεται· λαμβάνεται. Ζωγρίσεται, ζωογονήσεται. Ζωγριαί, ζῶν κατεχομένων. Ζωγρίαι, ζῶντα. Ζῶγρον, ἐγρήγορον. Ζῶγρος, τόπος ἐν ᾧ θηρία ἐκβάλλεται. Ζώδιον, τὸ μικρὸν ζῶον σὺν τῷ ἴ· ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν ζωΐδιον ὡς ἀράτος· ζωΐδιον δὲ ἐ κύκλῳ ἐνὶ κλῆσιν καλέουσιν· ἢ ἐπειδὴ ἀπὸ ζῶον, ζώου, ὅπερ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰῶτα· εὕρηται δὲ τοῦτο κατὰ διάστασιν, παρὰ σιμωνίδῃ· οἷον, Τόδ᾽ ἐμὶν ἐριπεῖν τὸν παρέστα τὸ ζωΐον κάκιστον καὶ διὰ τὸ χαρακτῆρα τῶν διὰ τοῦ δῖον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ δῖον οὐδέτερα μονογενῆ, θέλει ἔχειν τὸ ἴ· οἷον τῷ δῖον, ὄνομα ὄρους ὑπάρδον· οὕτω καὶ ζῶον σὺν τῷ ἴ. Ζωδιωτὸς, χιτὼν τὸ. Ζωὸν καὶ ὁρᾷ φάος παρ᾽ ὁμήρῳ, πρὸς ἀκρίβειαν κεῖται ὡς πολλῶν ζώντων μὲν, μὴ βλεπόντων δέ· ζωρότερον· ἢ ἀπὸ τοῦ σπουδαιότερον ἢ ζωρότερον· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκρατέστερον καὶ ἄλλο παρὰ τὸ ζῆν· ἀχιλλεὺς ἔοικε παρ᾽ ὁμήρῳ ὑβριστότερον ποιεῖν· καὶ εἰκότως ὁ τῷ ἀγαμέμνονι ὀνειδίσας οἰνοφλυγίαν· ποιήσας δὲ εἰ ζωρόν τι τὸ ἄκρατον, ἄψυχον· οἷον λογιστέον τὸ κρᾶμα· διὸ οὐδὲ ἐν παραλείπεσθαι ἐν σπονδαῖς· ζωρότερον ἐκ τοῦ ζωρὸς παρὰ τοῖς ὕστερον εὕρηται καὶ ζωρέστερον, κατὰ τὸ ἀκρατέστερον ὥσπερ καὶ ἀπρεπέστερον, καὶ αἰδοιέστερον· ἐν ὀδυσσείᾳ δὲ κεῖνος αἰδοιέστερος, ὡς παρ᾽ αἰσχύλῳ· ἀφθονέστερον καὶ ἀφωνέστερον παρὰ ἀλχάρμῳ· λέγει δὲ καὶ ὑπερίδης ἀδελφότερον πάλιν· τινὲς δὲ ζωρότερόν φασι τὸ θερμότερον ἀπὸ τῆς ζέσεως· ἄλλοι δὲ εὔκρατον. Ζωὶς, ἡ ζωὸς θώραξ. Ζώσκον, ζῶ κατὰ τὸν ἀφ᾽ οὗ ζώω παρὰ τοῖς ἰωσιν ὡς ὑπὸ ὁμήρῳ· ἀφ᾽ οὗ πάλιν ζώσκω κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ ἀναλίσκω, πιπράσκω, κικλήσκω· ἢ ζώσκον, ἀντὶ τοῦ ἐζώου, ἐγὼ ἐζώσκον. Ζών· τὸ μέλι ἐφιστάμενον τῷ γάλακτι, ὃ καλεῖται γραῦς, καὶ ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία, ἢ χρόνος τοῦ εἶναι. Ζῶν γίνεται ἐκ τοῦ ζάω ζῶ· ὁ μετοχὴ ὁ ζάων, ὁ ζῶν· τοῦ ζάοντος, ζῶντος· τὸ δὲ κτητικὸν ζάω ἤμι ζῶμι· τὸ δεύτερον ζάεις ζῇς· ζάει ζῇ· καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ οἱ ἀττικοὶ προστιθέασι τὸ ν, καὶ γίνεται ζῶν· ἀπὸ δὲ τρίτου ποιοῦσι τὸ δεύτερον προσθέσει τοῦ σ, ζῶς· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, τὸ πρῶτον ζῶν. Ζωὴ ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία. Ζωὴ ἐστὶν, ἡ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι δημιουργία τοῦ κτίσαντος, ἢ ζωὴ ἐστὶν, ἀρετὴ ψυχῆς ἀληθοῦς ἑκούσιος γινομένη· ἢ ζωὴ ἐστὶ, σύστασις τοῦ ζώου, θανάτου ἀπείρατος· ζωὴ δὲ, ἀπὸ τοῦ ζέω ζῶ γίνεται διὰ τὴν τῶν ζώντων θερμότητα· οὐκ ἀναλόγως οὖν διὰ τοῦ ὁ μικροῦ ἔχει γράφεσθαι ὡς ἔχον τὸ ἐ προεγκείμενον ῥήματι· ἵνα ᾖ, ὅμοιον τῷ ῥέω ῥοή· χέω χοή· ἐν τοῖς ὁμοίοις· ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ ζωὴ ἀπὸ ὀνόματι ἐμμεγέθους τὸ ῶ κακῶς ἐκτικέσας, ὁ τῆς προσλήψεως τῆς συλλαβῆς ἐν τῷ ἐν ἑτέρῳ τῶν ζῶ· ὡς γὰρ ῥέω τὸ ῥεῦμα ῥοή· καὶ ἐρῶ ἡ ὁρμή, οὕτω καὶ ζέω ζωή· οὕτω δὲ ἐστὶ ζῶντος λαβὸν προσήρμοσε λαιπὸν τῷ σαυτοῦ τῷ φυσικῷ ὡς ἑτέρα γραφὴ καὶ αὐτὴ τοῦ ῶ τοῦ ἐν τῷ ζέω ζῶ θέματι περισπωμένου ἐγκειμένου, αὐτὴ τίθει ἐν ἰαῦθα τὸ ῶ. Ἄλλως. Ζωή· παρατήρησις καὶ μονὴ τῶν ὄντων ἡ ζωή· καὶ τὸ ζῆν πολλαχῶς λέγεται· φυτικῆς, θρεπτικῆς, ψυχικῆς δυνάμεως καθ᾽ ἃς τὸ ζῆν ἐγγίνεται, ὁμοίως καὶ αἱ δι᾽ αὐτῶν ζωαὶ καὶ τὸ ζῆν· οἷον κατὰ νοῦν κατ᾽ αἴσθησιν καὶ τὰ λοιπά· διὸ καὶ ἐν τούτων ὑπάρχει τινὶ ζῆν λέγεται τὸ μετέχειν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ τὰ φυτὰ θρεπτικὴν ἔχοντα δύναμιν ζῇ, μηδεμίαν τῶν ἄλλων ἔχοντα· μήτε αἰσθητικὴν, μήτε τὴν κατὰ τόπον κινητικὴν, μήτε ἄλλην μηδεμίαν· ζῆν μὲν γὰρ λέγεται τὰ φυτά· οὐ ζῶα δὲ εἶναι· διὸ ὥσπερ δρομικὰς λέγομεν οὐ τοὺς ὁπωσοῦν δρόμου μετέχοντας, ἀλλὰ τοὺς σφοδρότερον καὶ πραότερον μετειληφότας τοῦ τρέχειν, οὕτω καὶ ζῶα λέγονται, οὐ τὰ ὁπωσοῦν μετέχοντα τοῦ ζῆν, καὶ τὰς ζωὰς, ἀλλ᾽ ἐν αἷς τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωὴ τρανότερον καὶ ἐμφανέστερόν ἐστι. Ζωὴν λέγει ἐνίοτε ὅμηρος καὶ τὸν βίον· τουτέστι τὰ εἰς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια· ὁμοίως λέγει οἶκον, τὰ ἐν τῷ οἴκῳ· ἀπὸ τοῦ τρόπου, τὰ ἐν τόπῳ δηλῶν ἤγουν, ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον καὶ ζωὴ, τὴν κτῆσιν· τὴν οὐσίαν διαφέρει δὲ ζωὴ ψυχῆς· ζῇ γὰρ καὶ τὰ φυτά. Ζῶν· ζάω ζῶ· ὁ ζάων ὁ ζῶν· τοῦ ζάοντος τοῦ ζῶντος· ζάειμι, ζῶμι· ὡς βοάω βοῶμι· τὸ δεύτερον ζῇς· τὸ τρίτον ζῇ· καὶ ἴωνες ἐν τοῖς τοιούτοις ἀκτικοῖς εὐθέσιν ἀποτιθέναι τῷ τρίτῳ προσώπῳ τὴν ἤν συλλαβὴν, καὶ μετάγειν αὐτὸ εἰς πρῶτον· ὃ γίνεται κατὰ μετασχηματισμὸν τοῦ μι, εἰς ν ἀττικῶς. Ζωρὸς, ὁ ζῶν καὶ παρέχων ζωήν. Ζωθάλμιον, ζώσιμον· θρέψιμον. Ζώϊλος, σοφιστής. Ζωΐλος ὁ ἐφέσιος, κατηγορεῖ τοῦ τόπου τούτου καὶ μέμφεται τὸν ποιητὴν, ὅτι λίαν γελοίως ποιεῖ ἐκ τῶν ὤμων τὸ διαμένον καὶ ἐκχεόμενον πῦρ· ἐκκαίεσθαι γὰρ καθ᾽ φλεχθῆναι ὁ ἥρως· εἶτα μὲν οὖν παρειλήφθαι φασὶ τὸ ὡς, καθ᾽ ὁμοίωσιν τῷ ποιητῇ, ὡς ἐστὶν ἑτέρας· οἷον, Ὡς ἄμεν μαρμαίροντ᾽ ὄμμα, πυρὸς αἰθομένοιο· ὡς πυρὸς φαντασίαν, οὐχ εἴληφε τὸ πῦρ. Ζῶμα φαεινὸν, τὸν χιτῶνα λέγειν δοκεῖ· ἢ ζῶμα, ἡ ζώνη· σοφοκλῆς δὲ ὅσ᾽ αὐτῷ τὴν δ᾽ ἄλις παρὰ τρίχα καὶ ζῶμα τὸ μόνον· οὐ χλιδαῖς ἐσκευασμένον· τὴν ζώνην λέγων· οὐ τὸ ἔνδυμα. Ζῶμα, θώραξ, χιτών. Ζῶμα φαεινὸν, τὸν χιτῶνα· ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι, ἀλλὰ τὸν θώρακα, οἷον τὸ ζῶμα. Ζωμάλμα, ὄνομα κύριον γυναικός· ἤν δὲ βασίλεια. Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ᾽ ὡς δυνάμεθα· ἀλλὰ τῶν μὴ καθ᾽ προαίρεσιν ζώντων· κέχρηται παρὰ τῶν ἐν ἱππεῦσι. Ζωμάλματα, τὰ τῶν ἱερῶν χειλέα· λέγεται δὲ ξύλα καὶ κρέας, καὶ πίονα· ἀλλὰ τὰ λεγόμενα ἐπιζώματα· εἰσὶ δὲ ξύλα τῶν ἱερῶν ἀντὶ τῆς ὀπῆς· ἀριστοφάνης ἐπιζώματα, εἶπεν ὡς πρὸς μάγειρον παίζων ζωμάλματα· ὡς ἀρτύσιος ἔμπειρον καὶ ζωμαλμάτων. Ζωμεύσις, μαγειρικὸν ἐγγελοῖον ἐν ἀλλ γράμματι· ζωμαρυσίη τι, τὴν λέξιν ἀφιλολόγον. Ζωμίλος, ἀπὸ θεός. Ζωμὸς μέλας, ὁ λεγόμενος αἱματιά· κυρίως δὲ ζωμὸς, τὸ ἀλλοῖς κρέασι τῶν ζώων ἄρτυμα. Ζῶναι ἀλλ γῆς εἰσὶ τι· βόρειος, ὑπὲρ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον ἀοίκητος διὰ ψύχος· εὔκρατος ὁ καλουμένη διακεκαυμένη· ἀντίσκρατος· νότος ἀοίκητος διὰ τὸ καῦμα. Ζώνη, ἡ τοῦ ἀνδρὸς· ζώνη δὲ τὸ τῆς γυναικός· ἡ ζώνη παρὰ ἀπολλωνίῳ

κίας, σκορδοφαγοῦντες λαθροφάγους. Ζοφερὸν δὲ, σκοτεινόν. Ζοφομηνία, ἡ ἔκλειψις τῆς σελήνης. Ζόφον ἠερόεντα, τὸν ἀΐδου τόπον ὁμιχλώδη. λέγει δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὸ σκότος καὶ τὴν δύσιν ζόφον. Ζόφος, σκότος, ἀχλύς. παρὰ τὸ νέφος μετὰ τοῦ ζα, ζανέφος καὶ κατὰ συγκοπὴν, ζόφος. δυσθυμία, δύσμη. Ζοφώδης, ὁ σκοτεινός. καὶ ζοφοειδής.

ΤΟ Ζ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ'.

Ζυγὰ, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς αὐχέσι τῶν ζώων, καὶ αἱ πήχεις τῶν κιθαρῳδικῶν ὀργάνων, ἐς οὓς αἱ κόλλοπες ἐνίενται. Ζυγάδην, κατὰ ζεύγη. Ζύγαινα, βοῦς θήλεια, καὶ ἰχθὺς ποιός. ἔστι τὸ κατὰ μέτωπον τοῖς χορείαις τοῖς στρατιωτικοῖς τάγμασιν. Ζυγάστροις, ξενοφῶν. τὰ ἀγγεῖα χρήματα παρὰ δὲ χορηγοῖς ἐν ζυγάστροις στήσαντας, ἐφ' ἁμάξας κομίζειν. ἵνα ὅπου καιρὸς εἴη διαλαμβάνοιεν ἕκαστοι τὰ ἄξια. ζύγαστρον γὰρ ἡ ξυλίνη σορός. Ζύγαστρον, κιβώτιον. ζύγαστρος, κιβωτός. σορός. ζυγός. Ζυγεῖν, τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. Ζυγείς, ζευχθείς, γαμήσας. ζυγηλεῖ, μέσῳ. ὁρμᾷ. σκυθρωπάζει. Ζυγῆτις, ἡ κλείς. Ζυγία, ἡ ἥρα. ἔστι εἶδος κόμης. Ζυγιαῖος, ὁ ζύγιος. Ζύγιοι ἵπποι καλοῦνται, οἱ ἐμβαινόμενοι τοῦ ἅρματος ζυγῷ. τουτέστιν, ὁ μέσος δεξιός, καὶ ὁ μέσος ἀριστερός. οἱ δὲ ἄκρως, ὁ μὲν παράσειρος, οὕτω λέγεται. Ζύγιος, ὁ ἐνεργῶν ὁμόνοιαν συζυγίας ἀνδρὸς καὶ γυναικός. καὶ ζύγιος, Ζεύς. ἔστι ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἵππος. καὶ ὁ τρίτος ἐρέτης. Ζυγίτης, ὁ καθήμενος ἐν τῷ νηὶ μέσος. Ζυγόδεσμον, ἱμάς ἐστιν. ἢ χαλινόν. ὅπερ ὅμηρος κατὰ παρέργον λόγου ὡς ἐκ παρόδου μετρεῖν ἐννεάπηχυ εἶναί φησι. Ζύγοθρον, ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. Ζυγοκόσης, βίστρις. Ζυγὰ παρὰ προσβόλων, αἱ καθέδραι. Ζυγοτεύκης, ἐργάτας βοῦς λάκωνες. Ζυγομαχεῖν, στασιάζειν. μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχας, τῶν μὴ συμφώνως ἐργαζομένων. ἢ ζυγομαχεῖν κυρίως, ἐπὶ τῶν ἀλόγων τὴν δυσαμιλίαν εἰσιέναι. Ζυγὸν, οὐδέτερος εἴρηται κατὰ τινας μετασχηματισμόν. Ἰστέον δὲ, ὡς πολλαχῶς ὁ ζυγός. διὸ καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ διάφορα. ζυγὸς γὰρ ἵππων. ὅθεν καὶ ἵππος ζύγιος. ζυγὸς βοῶν, καὶ τοιούτων τινῶν. ἀφ' οὗ τροπικῶς οἱ ὁμόζυγοι. καὶ τὸ διαζύγιον. ἔστι τὸ ζυγομαχεῖν, ὃ ἐστὶν ἀντιερίζειν. ζυγὸς ἐπὶ σταθμοῦ. καθ' ὃν ζυγοστατοῦντες λέγονται ἀδικεῖν τινὲς ἐν ζυγοῖς. ζυγὸς ἐπὶ νεὼς ἐξ οὗ ζύγιοι ἐρέται. ἔστι καὶ σανδαλίου ζυγὸς κατὰ παυσανίαν, τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους. ἔστι κιβωτοῦ δὲ ὡς ἀλλὰ τὸ ζύγαστρον, ἡ ξυλίνη σορός. παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι οἷον κάλυ ζυγάστρον. ἐξ οὗ παρέφθαρται τὸ κοινολεκτούμενον σύγαστρον. καὶ θύρας δὲ ζυγὸς, ὁ μοχλός. ὅθεν ἐπὶ ζυγῶσαι θύρας. παυσανίας δὲ οὕτω φησί. ζυγῶσαι αὐτὸ τοῦ καθεῖμαι, διαμέσον. Ζυγὸς παρόμοιος, οὐ συνήθως ἐπὶ σταθμοῦ. ζυγὸν γὰρ ἐκεῖνος οἶδεν ἅρματος καὶ ἁμάξης. καὶ ζυγόδεσμον ἱμάντα, τὸν ζυγὸν τῶν ζώων. τὰ δὲ ζυγῶντα ζυγά. λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὰς καθέδρας τῶν ἐρεσσόντων. ὅθεν ὑψίζυγος ὁ ἐν ὕψει τὴν καθέδραν ἔχων. δύναται δὲ ὑψίζυγος εἶναι, καὶ ὁ ὑψηλὸς εἴτουν ὑψίθρονος βασιλεύς, κατὰ τὸ ἐπὶ ζυγοῖς καθίζειν ἄρχειν, τὸ τοῦ τραγικοῦ. Ζυγὸς τὸ στενὸν τῆς λύρας, ἔνθα κρατεῖ ἡ ἀριστερὰ χείρ. χέλυς δὲ τὸ πλατὺ μεγάλα δὲ, ἔνθα ἡ πληγὴ γίνεται τοῦ πλήκτρου. καὶ ζυγὸς, ὁ τῶν βοῶν ζυγὸν δὲ οὐδέτερος τὸ ζύγιον. Ζυγὸς ἐν τοῖς τακτικοῖς, τὸ ἐκ πλείστων ἀγέλας πλῆθος. ἐρετικὰ καθέδρα. τὰ τοῖς ζώοις ἐπιτιθέμενα. καὶ τὸν ζυγὸν ἐν θαλάμῳ, τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς. τὸ τὰς ἰσότητας διακρῖνον σκεῦος. καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου. ἔστι ἡ ζυγοστατική δὲ στάσιμον, καὶ ὁ περικείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις παραγίας ἐπὶ τῶν σανδαλίων. ἀριστοφάνης. τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸν ζυγόν. καὶ ζυγὸς ὁ νόμος, παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ὡς ὁ χριστός. ἄρατε τὸν ζυγόν μου, ὅτι χρηστός ἐστι, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν. καὶ ζυγὸν τὴν τοῦ νόμου βαρύτητά φησιν ὁ δαβίδ. Ἄλλως. Ζυγὸς, παρὰ τὸ δυοάζειν, δυαγός. καὶ ἐν συγκοπῇ δυγός. καὶ ζυγός. σημαίνει δὲ τρία. τὸ ἅρμα τοῦ ἵππου. ὡς τὸ, Ἵππου δὲ ζυγὸν θεὰ ἧψαν. καὶ τὸν τῆς κιθάρας πῆχυν. ὡς τὸ, Ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν. σημαίνει καὶ τὰς τῶν ἐρεσσόντων καθέδρας. εἴρηται καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν, καὶ ἐπὶ ἁρμάτων. καὶ πλοίων καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν πλάστιγξ. ἤγουν ἡ τρυτάνη. καὶ ὁ τῆς κιθάρας πῆχυς. καὶ ᾗ ἐγκεῖνται οἱ κόλλαβοι. οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι ἐν οἷς ἐξάπτονται αἱ χορδαί. παρὰ τὸ κεκολλῆσθαι ἰλιάδος ι. Ζυγοστάτησον, ἴσωσον. Ζυγοφορούμενα, ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. Ζυγῷ. Γυμνοὺς ὅπλων τοὺς ἄνδρας ζυγῷ, καθ' ἕκαστον ἀποδυομένους, ἐπιτιθέντες ὑπεξελθεῖν προσαναγκάσαντες. Ζυγώθρισον, ἴσωσον. ζυγοστάτησον. ἴασον τὸ ἀπηρεωμένον. ἔπειτα πάλιν ἀνασκόπησον. καὶ οἷον ἀνοίγειν ἀποπειράθητι. τὸ γὰρ ἀναζυγοῦν ἐστι, τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. οἱ δὲ, ζυγώθρισον, συναρμοσον. σύμπηξον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ζυγῶσαι, τὸ συναρμόσαι, παρὰ τῷ λουκιανῷ. καὶ ζυγῶσαι τὸ ζεῦξαι. Ζυγῶσαι, δαμάσαι. κλεῖσαι. καθεῖξαι. αἰσχύλος κίρκη σατυρικῇ. Ζύθιον, ἀλφίτου πόσις. Ζύθος, οἶνος ὁ ἀπὸ κριθῆς γινόμενος. Ζύμη τὸ λεγόμενον προζύμιον. φύραμα δὲ, τὸ μεμιγμένον ἄλευρον. Ζυμίτης ἄρτος. καὶ ἀζυμίταις οἱ ζυμίτας, ἄρτος οὕτω καλεῖται. Ζυμῶ, μαλακοφυρῶ.

ΤΟ Ζ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω'.

Ζωάγρια. λύτρα ζωῆς θανάτου ἀγρεύματα, καὶ ἃς ζωὴ ἀγρεύεται. ὅθεν καὶ κρεάγρα, καὶ πυράγρα ὀδόντες, ἃς λαμβάνεται τὸ πῦρ, ἢ τὰ κρέα. ἢ ζωάγρια τίνειν, τὰ ὑπὲρ ζωῆς παρεχόμενα δῶρα παρέχειν. Ζωαγρεῖς, ἀνὴρ περὶ ζωήν. Ζωαρκῆ, τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα. καὶ ζωαρκεῖς, ὁμοίως. Ζωᾶς, ζωῆς. Ζῶ, βιῶ. βιώσκω. διὰ γὰρ περίειμι. καὶ ζῶ, ζῇς. ζῇ. ζῶμεν. ζῆτε. ζῶσι. ἔζων, ἔζης, ἔζη. ζῶν. ζῶσα. ζῶν. ἐν χρήσει. Ζώγη, εἶδος βοτάνης. Ζωγρεῖον, εἶδος πυξιδίου. Ζῶ, κοινόν. ἀφ' οὗ ζώω παρὰ ποιηταῖς. ὡς ὑπνώω. ὁρώω. ἀφ' οὗ ζώεσκον, κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ ἀλίσκω, πιπράσκω, κυίσκω. Ζῶ, ζωὴν ἀθλίαν, ἀττικῶς. ὥσπερ δουλεύω δουλείαν. Ζωγράφος. θεόκριτος. Γρᾶσαι ζωγράφοι τἀκριβέα γράμματα τ' ἔγραψαν οὐχ ὅτι γράμματα χεῦται, ἀλλ' ὅτι τῇ γραφίδι πρὸς κατὰ ζωήν. γράφεται γὰρ τὸ ξύσαι. οὐκ ἔχει δὲ τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον. ἔστι γὰρ ζῶον ζώου, ζωογράφος. καὶ ἐπειδὴ οὐδέπο

ἢ ζηλοῖ, τὸ σὺν ἐπιθυμίᾳ μιμεῖσθαι ὡς παρ᾽ ἡσιόδῳ. Ζήλου, μίμου. αἰτιατικῇ. Ζηλωτής, ὁ μιμητής. ἀπὸ τοῦ ζηλόω ζηλῶ ζηλώσω. τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ ζῆλος. ἔστι δὲ ζῆλος, διέγερσις τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὰ καλὰ πρὸς παράδειγμα ὁρώσης. σημαίνει δὲ ζῆλος, καὶ τὸν φθόνον. ὅθεν τὸ ζηλότυπος. Ζηλώματα, ζηλοτυπίας. κώμους. καὶ τὰ νέων ζηλώματα. ἐπὶ τὰ πρεσβυτέρων κτίσματα. καὶ μόσχον λύχνον ἀπεστερημένον. Ζηλῶ καὶ ζηλοτυπῶ. ἀλλὰ ζηλῶ μὲν, ἀντὶ τοῦ μιμοῦμαι λέγουσιν ἀττικοί. καὶ ἀντὶ τοῦ μακαρίζω. καὶ ἀντὶ τοῦ φθονῶ. ὡς ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων παρ᾽ ἡσιόδῳ. ζηλοτυπεῖν δέ φασι τὸν ἄνδρα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ τὸν ἐραστὴν τὸν ἐρώμενον. Ζηλῶ, ζηλώσω τὸ μιμοῦμαι, μιμήσομαι. ζηλῶ ζηλώσω, τὸ φθονήσω, ἐξ οὗ παρὰ τῷ ποιητῇ, ζηλήμονες θεοί. Ζηλῶσαι, μιμήσασθαι. ἐρρῶσθαι ἡ εἴ τις παρ᾽ ὑμῖν ζηλῶσαι τὴν δίαιταν ἐπιχειρήσει, οὐ δυνάμενοι διακείσεται, τῶν τὸ κώνειον προσενηνεγμένων ἢ τινὰ κόπτει, ἢ τὸν ἐλλέβορον. Ζηλωταὶ παρὰ ἰουδαίοις, οἱ τοῦ νόμου φύλακες. ἀνανος ἀποκλείσας τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ φρουρὰς αὐτοῖς ἐπιστήσας, παρεκάθητο. Ζηλῶσαι τῆς ἀβουλίας, ἤγουν θαυμάζω τὴν ἀβουλίαν σου. Ζηλῶσι τοῦ νοῦ, ἤγουν μακαρίζω. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. Ζηλωτὴς θεοῦ, ὁ ὑπὲρ θεοῦ κατ᾽ ἐναντίον ἀγωνιζόμενος. Ζηλωτὸς, μακαριστός. ἐπαινετός. Ζηλωτότατον, ὠνόμα χωρίον. ἀριστοφάνης, ζηλωτὸν περὶ βίον ἀνθρώπων διάξει.

Ζημιοῦτης, αὐτός. Ζημία, ἡ στέρησις. καὶ ζημία, ἡ τῶν ὄντων πρὸς τὸ ζῆν μείωσις. ἢ τοῦ κέρδους ἢ τῆς ὠφελείας ἀπουσία πρὸς τὸ ζῆν μειοῦσα. ἢ τὴν ζωὴν μειοῦσα. τουτέστι, τὴν περιουσίαν. παρὰ τὴν ζέσιν τὴν γινομένην ὑπὸ τοῦ θυμοῦ, ἐν τοῖς ἐκτεινομένοις ἐπαιτούμενα. ἢ δημία τις οὖσα, ἡ πολιτική. καὶ ζημία, θυσία τις, ἀποδιδομένη ὑπὲρ τῆς γινομένης ἀθεσμοφορίας. Ζημίαν λαβεῖν, ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι. Ζημιῶ, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν συντάσσεται. οἷον, ζημιῶ σε χρήμασι. καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν μετὰ τῆς εἰς προθέσεως. οἷον χρήματα αὐτὸν ἐζημίωσαν. ἄρεται καὶ μετὰ γενικῆς. οἷον ζημιῶ σε χρημάτων. καὶ ζημιῶ σε χρυσίον, καὶ χρυσίῳ. καὶ εἰς χρυσίον. καὶ ζημιῶ σε θανάτῳ, καὶ χρημάτων.

Ζῆν, ἀντὶ τοῦ ζῇν. καὶ ζωὴν ἔχειν. Ζῆν, οὐ ζῇν ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ. ἀριστοφάνης. τῷ χοῦ μὲν γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις ζῆν οὐδὲ μηδὲν ἔχοντα. τοῦ δὲ πένητος ζῆν, φειδόμενον. Ζηνὶ φόως ἐρέουσα. ἤγουν, ἀναγγελοῦσα, σημαίνουσα, ὑπερτίθεται ἐν τούτοις τὸν ἥλιον, τοῖς θεοῖς ὑποτίθεται. καθάπερ ἡ τιτανίς. Ζηρυνθία, ἡ ἀφροδίτη. καὶ ζηρύνθιον. καὶ ζήρυνθον ἄντρον, ἐν ᾧ τοὺς κύνας ἔθυον. Ζήρυνθον, ἄντρον θρακικὸν σπήλαιον. Ζῆς παρὰ τὸ ζάεις δευτέρου προσώπου τοῦ ζάω συνήθως ἀπὸ δωρικὸν τὸ α εἰς η. ζῆς, ἐκ ζάω, τὸ ταυτὸν. Ζῆσαι δίς λέγουσι ἀναβιῶναι τὸν ἡρακλέα. τὸν τυνδάρεων τὸν γλαῦκον. τινὲς δὲ καὶ τὸν αἴσωνα. Ζήσω. ζάω ζήσω. νικάω νικῶ, νικήσω. πεινάω πεινῶ πεινήσω διψάω διψῶ, διψήσω. τὸ δὲ πεινάσω καὶ διψάσω, κατὰ προσθήκην δωρικὴν γέγονε τοῦ η εἰς α. τὰ δὲ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων ἔχοντα ἐν τῷ ἐνεστῶτι σύμφωνον, χωρὶς τοῦ λ καὶ τοῦ ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. ὁμοίως τὰ τρισύλλαβα παραγωγὰ εἰς μι. κἂν τὸ λ ἔχη, κἂν τι διὰ τοῦ η ἔχη τὸν μέλλοντα. οἷον πλῶ πίμπλημι. πρῶ πίμπρημι. πρήσω. χρῶ κιχρῶ κίχρημι, χρήσω. στῶ, ἵστημι. στήσω.

Ζητεῖν, ἀντὶ τοῦ βουλεύεσθαι τιθέασιν οἱ ἀττικοί. μὴ δὲ σὺ ζήτει τι πυθέσθαι. Ζητέω, ἐπιποθῶ. Ζήτημα, λόγος ἀνθρώπων καὶ διάλεξις, οὐδὲ πράγματα. Ζητὴ, ζειά, ἐν κύπρῳ. Ζητρεῖον, ζητούντων. γράφουσι δὲ ἵνα ζητρεῖον. Ζητητής, ἀρχή τις ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένη. ἐπὶ τῷ τοὺς ὀφείλοντας τὰ δημόσια διαζητεῖν. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. καὶ ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως. οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ, ἐκ ζητητῆς ποτὲ ἐγένετο, ὥς φασι λυσίας καὶ ἰσοκράτης, ἐκ πρυτάνεων κωμικός, πρέσβεσιν. Ζήτης ὁ τοῦ βορέου παῖς. Ζητεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται. Ζήτησις, ὄρεξις λογικὴ τῶν ἐφ᾽ ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ᾽ ἡμῖν. Ζητητήριον, ὄργανα τὰ βασανιστήρια. οἱ δὲ προσάγουσι πῦρ. καὶ τὰ τῶν ζητηρίων ὄργανα. ὁ δὲ τὰ πραχθέντα ἐξεῖπεν. Ζητρεῖον, τὸ τῶν δούλων κολαστήριον ἢ πόλις. Ζητρεῖον προπαροξυτόνως. κατὰ δὲ ἑτέρους ζητρεῖον προπερισπωμένως. ὃ δηλοῖ φασὶ δούλων δεσμωτήριον. ἤγουν μυλῶνα. ἐκεῖ γὰρ ἐδέδεντο οἱ δοῦλοι. αὐτὸ γὰρ κατά τινας, παρὰ τὸ δεῖν ὃ δηλοῖ δεσμεῖν, τὸ τρεῖν. ἤγουν φοβεῖσθαι. οὕτως ὡς δίτρειον, ζήτρειον γέγονε, μεταπεσόντος τοῦ δ εἰς ζ. οὕτω δέ φασι καὶ ζεῖρα ἐξ ὁμοίας τροπῆς ἐγένετο συγχωρηθὲν ἐκ αὐτὸ παρὰ τὸ δεῖν, ἤτοι δεσμεῖν καὶ τὸ εἴρειν. σημαίνει δέ φασι ζώνην καὶ χιτῶνα καὶ χλαμύδα, ἣν μέχρι καὶ ἐς ἄρτι παραθείροντες οἱ λυκιακοὶ ἡμίζαρον λέγουσιν. Ζητρὸν, τὸ δημόκοινον. Ζητῶ, τὸ ἐρευνῶ, καὶ ἐξετάζω. ἀφ᾽ οὗ ζητῶ τὸν ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ ἐξετάζω. καὶ οὐδὲ ζητῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ζητῶν. ζητῶν γὰρ ὄψον ὡς τὸ θαῦμα πολλάκις. ἀλλὰ τῶν ἀτυχεστάτων. Ζυχά, ἔθνος.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ζιβυθίδες, αἱ θρᾷσσαι. ἢ θρᾷκες γυναῖκες. Ζιβύνη, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον. λόγχη. σπάθη. Ζιβύνια. λογχίδια μικρά. Ζιγγίβερ, εἶδος ἀρώματος. Ζίγλος. ὁ τῶν μελισσῶν ἡγεμὼν. ἢ τῶν ὁμοίων. Ζίγλας, κῆλα. Ζίγις. ἡ χαλκῆ σαύρα. Ζιγνῶ, τὸ σκυθρωπάζω. καὶ ζιγνῶσαι, τὸ σκυθρωπάσαι. Ζίζειν, ζητεῖν. Ζιζάνιον, τὸ ἐν τῷ σπορᾷ συμπαραφυόμενον τῷ σίτῳ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ σίνω τὸ βλάπτω, σιτάνιον, καὶ ζιζάνιον, τὸ βλάπτον τὸν σῖτον. ἢ παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ ἵζω, ὃ σημαίνει τὸ κάθημαι, σιτίζανιον τὸ τῷ σίτῳ παρεδρεῦον ἢ συναζόμενον. Ζιζύνη, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον, ἢ σπάθη, τοῦ ψελλοῦ. Ζιζάνιον. ἡ ἐν τῷ σίτῳ αἶρα. Ζικνῶσαι, σκυθρωπάσαι. Ζίλαι, ὁ οἶνος παρὰ θραξίν. Ζιμίχιον. τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος. Ζιραί, χιτῶνες ἀνάκολλοι. Ζίρας, ἡ κλίνεται ζίρα, σκυθικὴ φωνή. Ζίτανα, κατὰ γυμνά. Ζιφαῖοι, ἔθνος. ἢ σκοτεινοί.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ζόαρα, τόπος. Ζοάσεις, σβέσεις. Ζοάσαι, ζέσαι. Ζόη, ζῇ. Ζόη, τὸ ἐπάνω τοῦ μέλιτος. Ζόη, ἰχωρός. ἢ ὁ σφοδρὸς πνέων. Ζοΐδεια, πόλις. Ζοΐδειον, τόπος. Ζοπαδαπίδας. λαθροφάγους. Ζὸρ ἡλικία ἐλάφου ἢ δορκός. Ζούγον ἢ ζοῦον, θηρίον ἢ ἐρυσίπελας. Ζουΐων, ἐρβόεις ἐργάται λάκωνες. Ζοῦσαι, δραχμαί. Ζούαθω, ζωννύσθω. Ζόφιοι, μέλανες σκοτεινοί. Ζοφερὰ, ἡ σκοτεινή. καὶ ζοφερὸν, ὁμοίως. Ζοφοδορκίας,

τέσσαρσι τὸ ζεῦγος καὶ οὐ τρισὶ καὶ τέτρασιν. Ἄλλως. Ζεῦγος, οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ Ἰσοκράτης, τέθριππον ζεῦγος εἶπε. καὶ Αἰσχύλος. ὥστε καὶ ἐκ τεσσάρων καὶ ἐκ πέντε, ζεῦγος αὐτὸ καλεῖται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ζεύγω, ὡς τεύχω τεῦχος. ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοϊκόν. Ζάζαντις τὴν λεγομένην κλινίδα, ἥ ἐστιν ὁμοία δίφρῳ, τὴν τὰς νύμφας μέθοδον ποιοῦνται. Ζευμαντὴν, τὴν γῆν Φρύγες. Ζεῦξαι, τὸ τοὺς βόας εἰς ἅμαξαν ἆξαι ἢ ἡμιόνους εἰς ἅρμα. ἢ εἰς μύλωνα. καὶ τὸ πρᾶγμα, ζεύξεια καλεῖται. λέγεται δὲ καὶ ζεῦξαι, ἀντὶ τοῦ ζεύγμασι περιδῆσαι. Ζευξαντίδαι, γένος ἰθαγενῶν παρὰ Ἀθηναίοις. Ζευξιδία, ἡ Ἥρα. οὕτω τιμᾶται ἐν Ἄργει. φασὶ γὰρ ὅτι ἄρτης μετάστασας ἀπὸ τοῦ Ἄργους, εἰς Αἴγυπτον ἔπεμψε βόας τῷ ἐν Ἄργει βασιλεύοντι. καὶ τὴν τοῦ σπόρου ἐργασίαν ἐδίδαξεν ὁ δὲ, ζεύξας ὑπὸ τῷ σπόρῳ τὰς βοῦς, Ἥρας ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὅτι δὲ τοὺς στάχυς συνέβαινε βλαστάνειν καὶ ἀνθεῖν, ἀνθεία Ἥρας ἐκάλεσεν. Ζευξιλέως, ὁ ὑπεζευγμένα ἔχων τὰ λαά. ἢ ζεύκτης λαός. Ζευξίππη, κατὰ μὲν Ἀλκμαίωνα, ἡ μήτηρ τοῦ Πριάμου ἐκαλεῖτο. κατὰ δὲ Ἑλλάνικον, Στρυμώ. Στάμος δὲ ἐν τῷ περὶ Λέσβου φησὶ, Βόκασαν τὴν πύκρον οὐ δὲ Πριάμου ᾤ, φησὶ Πορφύριος. Ζεὺς, ὁ ἀήρ. ἐξ οὗ ἡ αἰτία. ὅ ἐστιν ἀναστρία. παράγεται δὲ παρὰ τὸ ζῶ. ἢ παρὰ τὸ δεύω. ἔτι δὲ καὶ τὴν Ζηνός. ὁμοίως δὲ καὶ Ζὰν Ζανός. κατὰ τὸ μέγας ζά. καὶ ὁ Ζεὺς, ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν αὐτὴν ἐτυμολογίαν λέγεται. Ζεὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, αἰτίαις ποικίλλεται πολλαῖς. Δὶς γὰρ οὐ θηλυκὴ Διός. καὶ Ζὴν. καὶ Ζάν, καὶ Ζάς. καὶ Ζής. καὶ Βοιωτικῶς Ζεύς. καὶ Δάν. καὶ τοῦ Ζεὺς ἐστὶν αἰτιατικὴ παρὰ Πολυκράτει τῷ σοφιστῇ μονοσύλλαβος Ζεῦν περισπώμενος. Ζεὺς, οὐ μόνον ὁ κατὰ μῦθον πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. οὐδὲ μόνον ὁ καθ' ἱστορίαν Κρητικὸς βασιλεύς, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ ἀλληγορίαν ἀὴρ καὶ αἰθήρ. καὶ ἥλιος καὶ οὐρανός. καὶ ἡ εἱμαρμένη. καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ παντός. ἢ καὶ πρόνοια. καὶ ὁ νοῦς δὲ ὁ κατὰ ἄνθρωπον, καθωμίληται τοῖς πολλοῖς. Ἔστι γὰρ Ζεὺς ἱστορούμενος, μυθευόμενος. ἀλληγορούμενος. τοῦ δὲ ὡς νοῦν εἶναι ψυχὴν τοῦ παντός. ὡς ἀέρα. εἰς ἥλιον. εἰς οὐρανόν. Ζεὺς ἐς ὠκεανὸν ἔρχεται μετ' ἀμύμονας. τινὲς μὲν ἱστορικῶς θηρασάμενοι λέγοντες, ὅτι ἐν Διὸς πόλει μέγιστόν ἐστι Διὸς ἱερὸν, ἀφ' οὗ λαβόντες Αἰθίοπες Διὸς ξόανον, καὶ ἄλλων δαιμόνων σὺν αὐτῷ, κατά τινα καιρὸν τεταγμένον περινοστοῦσι τὰ κατὰ τὴν Λιβύην. καὶ πανηγυρίζουσι πανταχοῦ ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας, ἐπεὶ καὶ τοσοῦτοι παρ' αὐτοῖς οἱ θεοί. τοῦτο γοῦν φασιν εἰδὼς ὁ ποιητὴς, ἅτε ἱστορίας ἔμπειρος, ὃν καὶ Αἰγύπτιον γενεαλογοῦσί τινες, πλάττει ἐνταῦθα Διὸς καὶ μακρὰν ἀποδημίαν Διὸς ἐξ ἱστορικῆς ἀφορμῆς, καὶ νῦν εἰς τὸ πλάσμα ἐλθὼν ὡς περὶ Ζεὺς Διός, παρὰ τὸ ζῶ. ἢ παρὰ τὸ δεύω. ἔτι δὲ καὶ Ζὴν Ζηνός. ὁμοίως δὲ καὶ Ζανός. οὕτω καὶ Ζεὺς ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν αὐτὴν ἐτυμολογίαν, δηλαδὴ ἡ παλαιά. ὡς δὲ καὶ ὀξύνεται ὁ Ζάς, καὶ τὸ νῦν ἔχει ἐν τῇ θηλυκῇ, δῆλον ἐκ τοῦ προδόντος, ὅτι καθὰ Τρωὰς Τρωὸς ὄνομα ποταμοῦ καὶ πόλεως, καὶ φθὰς φθάντος κύριον παροξυνόμενον μετοχικῶς ἐν τῇ θηλυκῇ, κατὰ τὸ φὰς φαντός, οὕτω καὶ Ζὰς Ζαντός, ὃ σημαίνει τὸν Δία. Ζεὺς καταχθόνιος, ὁ ᾅδης. ὡς ἐὰν εἴπῃ ἀὴρ ὑπόγειος. εἰσὶ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν, περί τινα Καρικὸν ποταμὸν Ζηνὸς Ποσειδῶνος ἦν ἱερόν, ἰδοὺ τὸ Ζεύς. ἤγουν τὸ Ζήν, κοινὸν ὄνομα Διὸς καὶ Ποσειδῶνος καὶ ᾍδου τῶν ἀδελφῶν. ἐπαινεῖ δὲ περσεφόνεια περιοχὴ τῆς πάντων τῶν. ὃ σύγκειται ἀπό τε τοῦ φθείρεσθαι ὅ ἐστι φθείρεσθαι ἐκ μέρους σιολικοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ φόνου ὡς τῶν θνησκόντων ἢ κατὰ φύσιν ἀποθνησκόντων. ὃ διὰ τοῦ φθείρεσθαι δηλοῦται ἢ κατὰ βίαν. ὃ διὰ τοῦ φόνου παρασημαίνεται. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἀλληγορίαν. ἄλλως δὲ Ζεὺς καταχθόνιος, ἤγουν ὑποχθόνιος. ὁ τοῦ μύθου πλούτων. περσεφόνη δὲ ἄκοιτις αὐτοῦ. Ζεὺς ἐνταῦθα πατὴρ ἁπλῶς ἐλέχθη, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος ζωογόνον. ἀλλαχοῦ δὲ, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ἤρι καὶ δὴ μόνον. οὐ μόνον στοιχείων καὶ ἄστρων καὶ ὅλως τῶν θειοτέρων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ὡς ἀπὸ μέρους. ἀπὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων τοῦ τιμιωτάτου ζῴου, καὶ εἰς τὰ ἄλλα διαβαίνει τὸ νόημα. ὁ δὲ μῦθος πατέρα θεῶν καὶ ἀνδρῶν, ἄλλως τὸν Δία φασὶ λέγων. ὅτι κατὰ τοὺς Ὁμηρικοὺς μύθους τῶν ἄλλων δαιμόνων οἱ μόνοι θνητῶν πατέρες λέγονται. ὡς Ποσειδῶν, Κύκλωπος, καὶ Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου. Ἀφροδίτη, Αἰνείου. Θέτις, Ἀχιλλέως. καὶ ἄλλοι ἄλλων. οἱ δὲ μόνων ἀθανάτων, ὡς Κρόνος, Διὸς, Ἥρας, ᾍδου, Ποσειδῶνος. Ζεὺς δὲ μόνος καὶ ἀθανάτων πατήρ. οἷον Ἀπόλλωνος. Ἡφαίστου. Ἄρεος. καὶ θνητῶν δὲ, οἷον Σαρπηδόνος. Αἰακοῦ. Μίνωος. Ἡρακλέους. Περσέως. Ζεὺς, καὶ μοῖρα παρ' Ὁμήρῳ. ὡς ἐκ παραλλήλου. ἐν τῇ ταῦτα εἰπεῖν, κατὰ ἀλληγορίαν. Ζώσασθαι, ἀντὶ τοῦ ζώσασθαι Δωρικῶς. Ζεφυρίη πνοιή, ἡ τοῦ ζεφύρου. καὶ ζεφύριον πνεῦμα. ζέφυρος γὰρ, λαῖος ἄνεμος. Ζέφυρος, ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. ζόφος γὰρ καλεῖται ἡ δύσις. καὶ ζέφυρος ἄνεμος ὁ ζωοφόρος. ὁ τὴν ζωὴν πᾶσι φέρων. τῷ γὰρ θέρει πνέοντος αὐτοῦ, οἱ καρποὶ αὔξονται. Ζέφυρον μέγαν λέγει Ὅμηρος, τὸν σφοδρόν. Ζέω τὸ βράζω. καὶ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ ὑδάτων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ θυμοῦ. εἴρηται δὲ κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὴν θερμασίαν τῶν ὑδάτων ἤχου. Ζίω, τὸ γάω Δωρικῶς.

ΤΟ Ζ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ζῆ, ἀντὶ τοῦ ζῆθι. Εὐριπίδης. καὶ ζῇ ἀντὶ τοῦ ζῆν. Ζὴβ, ὄνομα κύριον Ἑβραϊκόν. Ζηβύνη, ὁλοσίδηρος ἀκοντίς. Ζήβυρες ὄνομα ἔθνους. Ζῆ καίω τὸ πῦρ. ἐπὶ τῶν μόλις γινομένων. Ζῆθι, ὁ παρατατικὸς ἔζων, ἔζων ἔζας, ἔζας. ἔζα, καὶ ζῆ. καὶ τὸ προστακτικὸν, ζῆ. Εὐριπίδης ἐστὶ καὶ ζῆ. καὶ δι' ἐλπίδος ζῆ. καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου. τὸ γὰρ ζῆθι, κατ' ἐπέκτασιν ἔχει τὴν θι συλλαβήν. ἡ μετὰ τῆς συνθέσεως πρόθεσις σύζηθι. τὸ αὐτὸ ἡ δίχα τῆς θι συλλαβῆς, ζῆ λέγει ἡ τραγῳδία. ἀντὶ τοῦ ζῆθι κατ' ἄκρον, καὶ ζῆ. ὥσπερ καὶ τὸ δρᾶ μονοσύλλαβος καὶ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ πρᾶττε. ἀντὶ ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς. Ζηλήμονες. φθονεραί. Ζηλήμων, ὁ ζηλούμενος. Ζῆλος, ἡ μίμησις τοῦ κρείττονος. ἔστι δὲ καὶ ἡ λύπη. ζῆλος δὲ καὶ ἡ κίνησις. καὶ εἰ μὴ κατ' ἐπίγνωσιν ὁ ζῆλος. ζῆλος δὲ καὶ ὁ φθόνος. Ζηλῶ, φθονῶ. ἐρίζω. μισῶ. μιμοῦμαι. Ζηλοτυπεῖν, ἀντὶ τοῦ μισεῖν γράφει Αἰσχίνης. ἢ ζηλοτυπεῖν, τὸ εἰς ἀπεχθείας ἐληλυθέναι. Ζηλοτυπία, ἡ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς, εἰς ἕτερον ἀσελγὴς ὑποψία. ἢ ζηλοτυπία ἐστὶ λύπη ἐπὶ τῷ ἕτερον ἐπιτυγχάνειν, ὧν ἄλλος ἐπιθυμεῖ. Ζηλοῦν, δύο σημαίνει τὸ φθονεῖν, καὶ τὸ μακαρίζειν.

γρενώδης. ζαχρέεις δὲ ζαχρέεντες. Ζαχρεῖος τὰ ἄμφω, μεγάλως ἐπιβαρυνούσας, καὶ πιεζούσας. κυρίως δὲ ζαχρεὶς οἱ βιαίως ταῖς χερσὶ χρησάμενοι. παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποίηται ἡ λέξις. καὶ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον.

ΤΟ Ζ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε΄.

Ζέα, ἡ ἑκάτη παρ' ἀθηναίοις, καὶ εἷς τῶν ἐν πειραιεῖ λιμένων οὕτω καλούμενος, ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ζειᾶς. ἔχει δὲ ὁ πειραιεὺς λιμένας τρεῖς κλειστούς. Ζεβεδαῖ, ὄνομα κύριον. Ζέβυται, σίσακτον. Ζεγερίαι, μὸν γένος. Ζεῖ, περάστει ἰσχυρὸς καίεται. Ζεῖ, χύτρα. ζεῖ φιλία, ἐπὶ τῶν ὀξέως καὶ ὀλίγην εἰς φιλίαν ζέει, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει βίαι. Ζειά, εἶδος κριθῆς. Ζειαὶ, κριθαὶ ἄλευρον. χόρτος. χιλός. τροφαί. ἵππων παρὰ δὲ ὁμήρῳ, καὶ πυροί. οἱ δὲ πισφόμεθα καὶ αἶνος πυροὶ καὶ λευκόν, καὶ ἔλειον σέλινον. Ζειάρι, ὁ τί ἐστι, παρὰ σιδίταις. Ζέει, φλέγει. Ζείδωρος, ἡ γῆ. ἡ τὰ πρὸς τὴν ζωὴν δωρουμένη. ἢ ζείδωρός φασιν οἱ παλαιοί, ὅτι κυρίως ἐπὶ ἀττικῆς ἐδόκει λέγεσθαι. ἐκεῖ γὰρ πρῶτον ἀνεδόθη καρπὸς, οὗ μέρος καὶ ἡ ζειά, ὅθεν ζείδωρος. ἐξ οὗ ἀνέκυψε καὶ τὸ βιόδωρος, καὶ βωτιάνειρα, καὶ παμβῶτις. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ζείδωρος, ἡ βιόδωρος. ὡς δωρουμένη τὸ ζῆν, πρὸς τὸ βιωτικοῦ τοῦ ἐστίν εἰ δίφθογγον, ἢ ἐκ τῶν ἀπειρίων ὀλύρα, ὡς ἐκ μέρους τῶν κατὰ λεγομένων ζειῶν. ἡρόδοτος δέ που, αἰγυπτίους φησὶ ἀλέσθαι τὰς ζειὰς ταῖς ὀλύραις. Ζεῖν, ἀντὶ τοῦ βράζειν ἐκ τοῦ ζέω ζῶ. ὁμοίως ζεῖν ἀπὸ τοῦ ζέειν. Ζέοντα, σβέννυται. Ζέουσαν, ἀφρίζουσαν. Ζεπίτης, ὁ περιχύτης. Ζειρά, ἡ περισσεία ἐσθής. ἢ ἔνδυμά τι ὃ ἐπενδύεται μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὥσπερ ἐφαπτίδας. λυσίας ἐν τῷ κατὰ φιλίππου εἰ γνήσιος. ἡ ζειροφόρον ἐν ἑξ τι ἀνάβασις περὶ θρακῶν λέγων, φησί. καὶ ζειρὰς μέχρι ποδῶν, ἐπὶ τῶν ἵππων εἶχον ἀντὶ χλαμύδων. Ζειραί, χιτῶνες ἀνακεκολαμμένοι. ἢ ἀάκολα, ἢ μίτρα. ἡρόδοτος. Ζειρατής, ἱμάντι σύρων. Ζειρεῖν, ἄρωμα περσικόν. Ζείρα, μίτρα. ταινία. διάδημα. πίλοι περσικά. Ζειρήνη, ἀφροδίτη ἐν μακεδονίᾳ. Ζειρόν, ποικίλον. Ζεῖρος, εἶδος σταφυλῆς. Ζειροφόρος, ὁ ἐσθῆτα αἰσιμάχου. Ζειροφόροις, χιτωνοφόροις. Ζέλεια, ὄνομα πόλεως. ἐστὶ δὲ ὁ ἀπὸ τῆς ζελείτης. ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ζέλεια γίνεται. ὡς ἐστὶν ἐκ τοῦ πελλοπεία πελλοπεία. ὁμοίως ἐστὶ τὸ ὑψιπύλη, ὑψιπύλεια. θεσσαλονίκη θεσσαλονίκεια. στέφανος, στεφάνεια. κελώνη, κελώνεια. ἐδόκει δὲ γενοῦ τινὶ εἶναι συνθήκης καὶ τὸ χώνη, χώνεια. εὕρηται καὶ ἐρέμεια, ἐκ τοῦ ἐρημία. ὥσπερ διὰ τοῦ εια γίνεται παρώνυμον. οὕτω καὶ διὰ τοῦ αια. ὡς δηλοῖ τὸ φώκη, φώκαια. ἡ νίκη, νίκαια. Ζιλότης, πτωχόν. Ζέλκια, λάχανα. φρύγες. Ζέλλω, τὸ βάλλω. ἐξ οὗ ζέλλειν, τὸ βάλλειν. Ζέμελον, βάρβαρον ἀνδράποδον φρύγες. Ζέμον, τὸ θερμὸν παρὰ τὸ ζέω. Ζερέθρα, βάραθρα. κοίλα τόποι. Ζέσας θυμῷ, ὀξυφθεὶς τὴν ψυχήν. Ζέσεν, ἐθυμώθη, ὑπερέπλασεν. Ζέσις, θερμότης. Ζεῦ ἄνα πελεμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι. ἀττικὸν τὸ χρῆμα λείπει γὰρ διός. ἢ γρίφον ἢ εὔχομαι ἢ τι τοιοῦτο παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ΄. ἢ ζεῦ πάτερ ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε, ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις, οἱ ποταμοὶ καὶ γαῖα καὶ οἳ ὑπένερθε, καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον ὅστις ἐπίορκον ὀμόσσῃ. καὶ τὰ ἑξῆς, ἐν γ΄ τῆς ἰλιάδος. Ἰστέον δὲ ὡς τὸ ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷ, ἀττικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἥλιε. τὸν δὲ δία πολλῶν πρότερον καὶ μάλιστα τὸν ἰδαῖον, μάρτυρα καλεῖ καὶ ἀθῶον ὡς τοῦ ζῆν αἴτιον. ζωογόνος γὰρ ὁ ζεὺς ἀήρ. οὗ στερηθέντα θέλει τοὺς ἐπιορκήσοντας. τοὺς ποταμοὺς καὶ τὴν γῆν καλεῖ, τοὺς μὲν ὡς τῆς ὑγρᾶς τροφῆς δοτῆρας. τὴν δὲ, ὡς τῆς ξηρᾶς. καὶ οὕτως ἀθῴοις ἐπανιστᾷ τὰ στοιχεῖα. καὶ πάντας δὲ ἐπικαλεῖται τοὺς θεούς, ἢ τοὺς ἅπαντας. τοὺς τε ἐμφανεῖς, καὶ τοὺς ἀφανεῖς. ἤγουν τοὺς αἰθερίους, τοὺς ἐν ὑγροῖς. τοὺς ἐπὶ γῆν. ἢ τοὺς ὑπὸ γῆν. Ζάγκλα, δρέπανα ξύλα, καὶ τῶν βοῶν ἢ ἡμιόνων ζεύκτρα. καὶ τίμαχος, ἐκ τῆς ἁμάξης ἐλισσομένης. Ζευγελάτης, γεωργός. Ζευγηλάτης, ἡνίοχος. Ζευγίσιον, τῆς ἐν ἀθήναις πολιτείας ὄνομα οὕτω καλούμενον. ἦν δὲ διῃρημένη ἡ πολιτεία εἰς τέσσαρα τμήματα. ἢ ζευγίσιον, τὸ τοῦ ζευγίτου τέλος. ζευγίσιον δὲ τόπος, ἰ. Ζευγίτης, μεταβάτης. Ζεύγλη, τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ καθ' ὃ ἐντίθεασι τοῖς τραχήλοις τὰ ζῷα. Ζευγλόδεσμον, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ. Ζεῦγμα, τὸ ζεῦγος καὶ τὸ ζευγνύειν. ἀπὸ τοῦ ἔζευγμαι. οὗ τὸ θέμα, ἄχρηστον ἀντ' αὐτοῦ δὲ, τὸ ζεύγνυμι. ἢ ζεῦγμα ἡ τοῦ ποταμοῦ διάβασις ἡ γέφυρα. ἀττικῶς. ζεύγνυνται δὲ ῥωμαίοις ἀπὸ νεῶν τῶν ποταμῶν τὰ ῥεύματα. καὶ ζεῦγμα, οὗ τὸ χαντίον, ἀπὸ ἐζευγμένου χιλίοις ἐν ποταμῷ. ἢ ἐν θαλάσσῃ. θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ. Τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος. καὶ ζεῦγμα, τὸ ζεῦγος. ὁ ζεῦγμα ἐστιν, ὅταν διάφορα κῶλα μιᾷ συντεθῇ λέξει ἢ μετ' ἄλλα τιθεῖσα. ἢ πρὸ ἀλλήλων οἷον, τῶν μὲν, τὸ λέγειν τῶν δὲ, τὸν γράφειν τῶν δὲ, τὸ γράφειν τῶν δὲ, τὸ ἡσυχάζειν μιμησάμενος, ζευγνύει τὰ κῶλα τὸ μιμησάμενος. Ἄλλως. Ζεῦγμα ἐστὶν ὅταν ἰδιότητες ἀποδόσεις ἐν διαφόροις λέξεσι. καὶ ζεύγνυται, ἐν ἀλλῷ τέσσαρα διάφορα συστάθη ὀνόματα. σύνδεσμος ἢ ἰδιότης. καὶ αὐτὸ ἡ ἰδιότης ἰσάζουσα μετ' ἐκείνου, ὅτι ὡς προτέρῳ ἀποδίδοται, καὶ ἀνισάζουσα ἀπ' ἐκείνου ὅτι ὡς ὑστέρῳ ἀποδίδοται, ἐν τρισὶ παρεμπίπτουσι. γίνεται δὲ τὸ ζεῦγμα, ἐν προσώπῳ. ἐν φύσει. ἐν ἀριθμῷ. τριχῶς οὖν δέδεικται τὸ ζεῦγμα. ἀπὸ τοῦ ἀνω προτέρου. ἀπὸ τοῦ μέσου. ἀπὸ τοῦ κατωτέρου. ἀπὸ τοῦ ἄνω προτέρου ἐν ᾧ ἡ ἰδιότης προτίθεται οἷον λέγω ἐγώ, καὶ σύ. ἀπὸ τοῦ μέσου οἷον, ἐγὼ λέγω καὶ σύ. ἀπὸ τοῦ κατωτέρου. οἷον, ἐγώ, καὶ σὺ λέγω. Ζεύγνυμι, τὸ ζευγνύω. ὁ μέλλων, ζεύξω. ὥσπερ ζευγνύω ζεύγνυμι. οὕτω καὶ ὀλλύω ὄλλυμι, καὶ ῥηγνύω, ῥήγνυμι. καὶ πάντα τὰ οὕτω παρηγμένα. Ἰστέον ὅτι τὸ ζεύγνυμι. δείκνυμι καὶ τὰ ὅμοια τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι, μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται ἐν ὁριστικοῖς τε, καὶ εὐκτικοῖς. καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις, προστακτικοῖς τε, καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς ἀφορίζονται. Ζευγνύασι κάλλιον, ἢ ζευγνῦσι. τὸ δὲ ζευγνύουσι κοινὸν ὥσπερ καὶ κτιννύασιν, ἢ κτιννῦσι. ἢ δεικνύουσιν, ἢ δεικνῦσι. Ζευγνύουσι φησί. καὶ ὅσα τῆς αὐτῆς διαθέσεως οἷον μίγνυμι λίθους ξύλα. ἑνῶ. καὶ συνάπτω καὶ συναρμόζω. κατανεύσω μέν σοι τὴν βουλήν. Ζεῦγοι, βρόχοι ὀρνίθων. Ζεῦγος, καὶ τὸ ἐζευγμένον, καὶ ὄχημα. ἢ ἐπὶ τριῶν καὶ τεσσάρων ἵππων. ἢ ζεῦγος τριπάρθενον ἀεὶ πολλοῖς ἐρεχθεῖ. καὶ σοφοκλῆς σισύφῳ. χαρίτων τρίζυγον. καὶ ἀριστοφάνης ὥραις. καὶ χρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἴθυνε. ζεῦγος τριδούλων παρὰ δὲ ἄλλοις δέ, ὅτι καὶ τρίζυγος ἅρμασι ἔτης ἐχθόνων. καὶ ἐν

τεται δὲ, ὅθι κατηγορία ἀρχαίων πραγμάτων. Εὔωλον, τὸ μάταιον καὶ ἕωλον, τὸ χρηστόν. καὶ ἕωλος ἡμέρας ὁ σιτὸς. ἢ καὶ ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκώς. τριαδικός. Ἑώλπει, ἤλπιζεν. ἔλπω ἔλψω. ὁ μέσος παρακείμενος ἄλπα. τοῖς παραλήγουσι τοῦ ε τρέπεται εἰς ο, ἵνα τρίτην καὶ τὰ δύο φυλαχθῇ. ἔτρεπε τὸ ε εἰς τὸ ο. καὶ ἐκ τοῦ πεπελαλιότης αὔξησις, ἔξωθεν προσθέντος τοῦ ε πρὸ τοῦ ψιλοῦ. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐώλπειν. διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἐπειδὴ μείζων ἀεὶ ἡ τοῦ ὑπερσυντελίκου αὔξησις τῆς τοῦ παρακειμένου. Ἔολμεν, συγχωροῦμεν. ἢ ἔολμεν, ἀντὶ τοῦ ἄδην ἔχομεν, καὶ ἐαλδόμεθα ἀπὸ μέν. Ἑῶμι, ἐάω ἐῶ. ἐάων ἐῶν. ἐάοντος ἐῶντος. ἐάσαιμι ἐῷμι. Ἑανοῦ, ἱματίου γυναικείου. Ἑῷ, ἰόν καὶ χιὼν αὐτὴ μόνα αἱ μετοχαὶ τοῦ ἐνεστῶτος οὖσαι, τὴν τοῦ ἀορίστου δευτέρου ἔχουσι τάσιν. Ἑώνηκα, καὶ ἑώνημαι ἀττικῶς ἐκ τοῦ ὠνῶ. Ἑώνημαι, ἐκ τοῦ ὠνῶ ὠνοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἠγοράσθην παθητικῶς, καὶ ἑώνημαι, ἀντὶ τοῦ ἠγόρασα ἐνεργητικῶς. ἀριστοφάνης. Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον. ἤτοι τὸν ἀγοράσαντα. Ἑωνημένα, ἀγοράσαντες. Ἕον, ἀπαρεμφατικόν. ὀρθότερον εἶναι τὸ ι κτητικὸν ἀπὸ τῆς ἕως. τὸ δὲ ἑωσφόρος οὐκ ἔχει. Ἑῳνοχόει, ἀντὶ τοῦ ᾠνοχόει, ὁ παρατατικὸς ᾠνοχόουν ᾠνοχόεις ᾠνοχόει. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἑῳνοχόει. ἢ ἐῳνοχόει ἀττικὸν ὡς καὶ τὸ ἑώρακα. καὶ τὸ ἑωνημένος. ὁ ὠνησάμενος, καὶ ἄλλα μυρία. οἱ δὲ παλαιοί, καὶ τοιαῦτά τινά φασιν, ὅπως ἑῴκει, καὶ αἰείω. ὡς τὸ καὶ χαλοῦ δὲ ἀπὸ πόμα. αἰείω. καὶ ἕνδαον, καὶ ἑένδαον. καὶ τὸ ἄλλο σῶμα ἔοικεν. ζηνόδοτος δὲ ᾠνοχόει γράφει διὰ προθέσεως. Ἕωνπερ, καὶ περ ὤν. Ἔωξεν, ἀνέωξεν. Ἑῷος, ὀρθρινός. πρωϊνός. Ἑώρα, ἐθεώρει. ἑώρα, ἡ κρεμάθρα. καὶ ἑωρῶ, τὸ κρεμῶ. ἡ ἑώρα, ὕψωσις. ἢ μετέωρος. ἡ ἑώρα, νόσος. Ἑώρακα, μετοχὴ ὁράω ὁρῶ. ὁ βλέπω. ὁ μέλλων ὁράσω, ἄχρηστος, ἀντὶ τούτου γράφεται τὸ ὄψομαι καὶ βιάσομαι. ὁ παρακείμενος, ὤρακα κοινῶς. καὶ ἑώρακα ἀττικῶς. ἡ μετοχὴ ὁ ἑωρακώς. Ἑώργειν, ὑπερσυντέλικος. Ἔοργε, διεπράξατο. ἢ ἀντὶ εἴργασται. Ἑορτή τε, κρέμασθαι. Ἕωρημα. ὁ βελλεροφόντης διὰ τοῦ πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ, ἐπιθυμήσας εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. καὶ φασὶν ὡς μεταθέσει γοῦν φίλον μαι πηγάσου ταχὺ πτερὸν μετέωρος δὲ αἰρεται ὅθι μαχαῖς. τοῦτο δὲ καλεῖται ἑώρημα. ἐν ἄλλῳ δὲ κατηγοροῦσι θεοὺς, καὶ τοὺς ἐν ἀέρι πλανητικούς. Ἑώρησις, κρέμασις. καὶ ἑώρημα, ὁμοίως. Ἑωρίζω, τὸ μετεωρίζω. Ἑωρίαις, ὑψηλοφροσύναις. Ἑωρούμενος, κρεμάμενος. ὑψούμενος. Ἑώρταζον, ἐτέλουν. Ἕωρτο, ἐκρέματο. Ἑωρῶ, παρατατικὸς ἐκ τοῦ ὁρῶ, πλεονασμῷ τοῦ ε ἀττικῶς. ὁρῶ. παρατατικὸς, ὥρων κοινῶς. καὶ ἑώρων ἀττικῶς, παρακείμενος. ὥρακα κοινῶς, καὶ ἑώρακα ἀττικῶς. καὶ ἑώρακεν. Ἕως. ἡ ἕως τῆς ἕω. παρὰ τὸ ἕω τὸ φωτίζω, ἕως. καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, ἕως. σημαίνει δὲ τὴν ἡμέραν, ἢ διὰ τοῦ ἕως λαοὺς τῆς ἡμέρας κατακλίνεσθαι ἢ διὰ τοῦ ἴεσθαι ἡμᾶς ἐν ἄλλῳ. ἀπὸ τῆς ἕω, γίνεται ἑῷος κτητικὸν σὺν τῷ ι. ὅθι κλείοντι τεῷ οὖν ἀπόλλωνα. ἀπολλώνιος ἐκ τῆς ἑῴας φέρεσθαι. ποιητικῶς, ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου. τὸ ἕως, ὁ πρὸ τοῦ ἡλίου ἀπαρεμφάτου ὥρα. Ἕως, ἰσοδυναμεῖ τῷ μέχρι. καὶ ἀχρὶ τὴν ἄλλην σύνταξιν ἔχοντα. Ἕως αἰεὶ, καὶ μέχρις αἰεί, ἀντὶ τοῦ παρατατικοῦ ἀεὶ συντάσσεται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τοῦ στεφάνου δημοσθένους λόγῳ. ἕως αἰεὶ τῆς στρατείας τῆς ὑπὸ τοὺς φωκέας ἀλλὰ τριπλῆν ποιήσαντες. Ἕως ἵκατο, ἀντὶ τοῦ ὅπως καὶ ἵνα. ἀττικῶς. τὸ γὰρ κοινὸν ὡς ἵκατο. ἢ γοῦν ἵνα καθ' ἄλλα βίον. ἀλλὰ χοῦ δὲ τὸ αὐτὸ, καὶ ἕως εὕρητε, ὡς τὸ πίωσιν. Ἕως ὁ λαὸς ὥρμαινε. πάθος ἔχει περὶ τὴν τοῦ στίχου παραχὴν πρὸς κεφαλαίου. ὁ γὰρ μακρὸς κεφαλαίου ὄντος. τὴν γὰρ πρώτην ἔχει τοῦ ἑξαστίχου ἀμφίβραχυς. ἕως ὁ. ὁ δὲ ἀμφίβραχυς, ἀδιάκριος μέτρου δακτυλικοῦ, ἢ μὴ θεραπεύοντα. καθάπερ καὶ ἐν λαοῖς θεραπεία τις τῷ πάθει τῆς τοῦ στίχου κεφαλῆς ἐφεύρεται. τὸ μὲν γὰρ ἕως, καθὰ λόγον συνιζήσεως καθολογίζεται εἰς μίαν συλλαβὴν μακράν. τὸ δὲ ὁ καθὸ τέσσαρας πρὸ τῆς κοινῆς συλλαβῆς. Ἑωσφόρος, ὁ ἥλιος. ἀπαρεμφατικὸς ἀστὴρ πρωϊνός. ὁ αὐτὸς καὶ φωσφόρος καλούμενος. ὅμηρος τοῦτον λέγει φέρειν τὴν ἡμέραν, οὐχὶ τὸν ἥλιον. Ἕωσπερ, οὔπω δή. Ἑωσάμην, καὶ ἀπεωσάμην καὶ διεωσάμην. τὸ δὲ χωρὶς τοῦ ε λέγειν ἰωνικόν, ἀττικόν. Ἑώσαντο, βιαίως εἰσῆλθον. εἰσεπήδησαν. Ἑώσας, τὸ χαλᾶν τὸ αἰδοῖον. Ἑωσιν. ὤθω βαρύτονον. μέλλων ὤσω. ἀόριστος ἔωσα. καὶ ἔωσεν ἢ ἔωσεν, ἀντὶ τοῦ ἀπώσατο. ἐξέβαλεν. Ἑωυτοῦ, ἑαυτοῦ. Ἕων, ἀπαρεμφατικὸν ἢ τῶν ἐκ τῶν ἀπαρεμφάτων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ε΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄·

ζ

ζῆτα τὸ στοιχεῖον, ἀπὸ τοῦ ζέφυρου τοῦ βορέου, οὐ μέμνηται ἀπολλώνιος. ἔστι δὲ ἐν τοῖς διπλοῖς σύμφωνον συγκείμενον ἐκ τοῦ σ καὶ δ. Ζα ἐπιτατικὸν μόριον. ὡς ἐν τῷ ζάθεος, καὶ ζάπλουτος. καὶ ζάκορος. καὶ ἄλλα πολλά. τὸ γὰρ ζα τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ σημαίνει. ἐν δὲ τῷ τοσσάσδ' ἱεροῖς εἰς ἀσυζελείας σημειώσαι ὅτι τὸ διπλοῦν ζ οὐκ ἔχει συνήθως ἐκτείνειν τὸ πρὸ αὐτοῦ βραχὺ φωνῆεν. ὡς οὐδὲ καθὰ τὸ ἐνδέχεσθαι ἐν τῷ ὑλήεντι ζακύνθῳ, ἀλλὰ αὐτὶ βραχείας λαμβάνεται ἀναγκαίως ἡ παραλήγουσα συλλαβὴ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἄλλως τεθῆναι ἐν μέτρῳ. εἰ γὰρ εὑρεθῶμεν ἐν τῷ ζέλεια καὶ ἐν τῷ ζάκυνθος δύνασθαι τὸ ζ διὰ τὴν διπλῆν ποιεῖν χρονικὴν ἔκτασιν, οὐδ' ὅλως εἰς μέτρον δακτυλικὸν ἡ ζέλειά ποτι καὶ ἡ ζάκυνθος παραληφθείσονται. ἡ τοιαύτη δὲ ἀνάγκη βιάζεται καὶ τὴν τοῦ σκαμάνδρου ἀρχουσαν, τὸ πρὸ αὐτῆς βραχὺ ἐκτείνειν. μηδέ ποτε οὐ τῷ μέτρῳ βίαν ὄξιν οὐ ἐπάγει παρατομεῖσθαι, ὥσπερ τὰς ἐκτάσεις οὕτω καὶ τὰς συστολὰς, μὴ ἀναλόγως γίνεσθαι, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. διὸ καὶ τὸ αἰγυπτίη ἐν ὀδυσσείᾳ συστέλλει τὸ υ. Ζαβιχ, λευκόν. Ζαβάλλειν, ὀξὺ πάνυ. Ζαβαρῶσαι, ἐν ᾧ αἱ ζάβαι αἱ εἰσὶν ὅπλα πολεμικὰ ἀπόκεινται. ζάβα γὰρ τὸ λωρίκιον. Ζάβατος, πίναξ ἰχθυηρὸς παρὰ τοῖς

Ἑψιᾶσθαι, ὁμιλεῖν· παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἕψω, ἑψιάω· ὃ δηλοῖ τὸ ἀπαρέμφατον ἑψιᾶσθαι, καὶ ἑψιάασθαι· ἢ ἑψιᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν εὕρηται παρ' ὁμήρῳ. Ἑψία· ὁμιλία· γέλως· παιδιά· χλεύη. Ἑψία τὰ ἀπὸ λόγων παίγνια· καὶ φιλέψιος ὁ φιλοπαίγμων· φιλόλογος δέ ἐστιν ὁ φιλέψιος. Ἑψιά, παίγνιον· ἐψηνὶς πόλις. Ἑψιᾶται, ἀντὶ τοῦ γελᾷ· παίζει· διαλέγεται· καὶ ἑψία παιδιά γέλως χλεύη· καὶ ἑψίαι, ἑορταί. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι γίνεται, ἔστι παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω· καθ' ἀσυμπτωτικόν, ἀπιθανὸν οὐκ ἔστι βεβαίως ἀναδέχεσθαι. Ἑψιάασθαι, ἀντὶ τοῦ ἑψιάασθαι παιζέτωσαν. Ἑψιάτιον, ἀντὶ τοῦ παικτήριον διὰ παίζειν. Ἑψιάτιμον, γνωστικὸν παίγνιον. Ἑψιῶν, ἤκουσεν. Ἑψιουρίσομεν αὐτὸ παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως διαλεγόμεθα καὶ μετὰ ἡδονῆς. Ἑψιλωμένοι, γεγυμνωμένοι. Ἕψιμον, παίγνιον. Ἑψιόωνται· ἀντὶ τοῦ λοιδοροῦνται· ἐμπαίζουσιν· ἐφήδονται τὴν λοιδορίαν· ἡ λέξις δηλοῖ· καὶ ἑψιόωνται, παρὰ τὴν ἑψίαν, ἥ ἐστι διὰ λόγων παιδιά· οἷον ἑψιεσία τίς οὖσα παρὰ τὸ ἔπος, διὸ καὶ ψιλοῦται· ὅτι δὲ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν τίθεται. Ἑψιόωντο παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ὁ χρόνος ἐστὶ παρακείμενος ἀντὶ ἐνεστῶτος, ὃ ἐμφαίνει ἀπολαπτικέναι τὰ γραῶν, ζῆν τὸ ὀδυσσεία· ἡ δὲ λέξις τὸ ἑψιᾶσθαι, κυρία ἐστὶ καθ' ὁμηρικήν· δηλοῦσα διάθεσιν παιζομένην· ἐπεὶ καὶ ἑψίας φασὶ τὰ παίγνια· ὅθεν τὸ ἑψιᾶσθαι· ταυτὸν δὲ ἐφεψιᾶσθαι, καὶ καθεψιᾶσθαι ἐπειδὴ καὶ προσσημειοῦσθαι ἐν πολλοῖς, ἡ δὲ πρόθεσις τὸ καθ' ἰσοδυναμεῖ· ἢ ἑψιόωντο, ἀντὶ τοῦ ἔπαιζον φίλοι δέ, ἀντὶ τοῦ ὡμίλουν παρὰ τὸ ἔπος. Ἕψισαν, ἐψόμισαν. Ἑψίαθι, ἀπέθανεν. Ἕψω τὸ λέγω ἀπὸ τοῦ ἔπω ἕψω ἑψίω· ἀφ' οὗ παρὰ ὁμήρῳ ἑψιόωντο. Ἑψόμενος, ἀκολουθήσων ἕψων. Ἑψόμενον, ἀκολουθήσομενον. Ἕψον, καὶ ἀπέψον· τὸ ἕψον, διὰ τοῦ ὀμικροῦ· τὸ δὲ ἀπεψόμενον, διὰ τοῦ ὦ μεγάλου. Ἕψυσεν, ἐψάσαν. Ἔψυξεν, ἐπίασε, ἀπεδίωξεν. Ἔψυχεν, ἀπεδίωξεν ἐψυχαγώγησεν. Ἐψυχαγώγησε, παρεμυθήσατο, ἔτερπεν. Ἐψύχθη, ἀπεπαύθη· ὑρέμησεν ἄγρια δ' ἀντὶ τοῦ ἐψύχθη χαλεπῶς παρὰ μεταθεωρίας. Ἐψάδι, κηλίδαμενος. Ἐψόμισεν, ἐθρέψεν. Ἐψομένω, παίζοντες.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω·

Ὠ· τὸ ε καὶ ω, εἰς ὦ μέγα κιρνᾶται· οἷον δημοσθενεῖος καὶ δημοσθενείου· ὁμοίως ἐν τοῖς ῥήμασιν, οἷον ποιέω· ὦ· ἑαυ ποιέω ποιῶ. Ἕω, σημαίνει ἕξ· τέσσαρα βαρυνόμενα, καὶ δύο περισπώμενα· ἕω τὸ ἐνδύομαι ἀφ' οὗ καὶ ἱμάτιον· ἕω τὸ πορεύομαι, ἀφ' οὗ καὶ ἕος καὶ ὁδός· ἕω τὸ ὑπάρχω· ἀφ' οὗ, ἔσται καὶ ἔσαν· ἕω, τὸ πλεῶ· ἀφ' οὗ καὶ ἑώς· καὶ ἑσπέρα, ἡ τῆς ἡμέρας τελείωσις· ἑῶ τὸ συγχωρῶ· ἀφ' οὗ καὶ ἐάσας· ἑῶ τὸ καθέζομαι, ἀφ' οὗ τὸ ἕζομαι ἥμαι ἧμαι τὸ κάθημαι. Ἕω τὸ ἐνδύομαι καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔσω· ἐσέω· ἕννυμι· καὶ ἀμφιέννυμι· καὶ ἀμφιέννυμαι. καὶ ἕω, τὸ ὑπάρχω. Ἑωπειπομένους· τὸ καταλιμπανόμενος. Ἑώα, ἡ ἀσπλή, καὶ ἡ τοῖς προβάτοις περιτεθειμένη διφθέρα, καὶ θυσία ἐν κύπρῳ. Ἑώας, ἀσπλῆς. Ἑώμι· ἐστὶ ὅσα μίγνυται τὸ πρῶτον αὐτικόν, ἐάσμι, ἑῶμι· ὡς βοάσμι, βοῶμι· τὸ δὲ ὕστερον, ἑᾷς· καὶ τὸ τρίτον ἑῷ· μετὰ προσγεγραμμένου τοῦ ι, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἑῶ ἐνεστῶτος· ἐκ δὲ τούτου τὸ ἑώην, ἑώῃς· τῆς δὲ ἀκολουθίας, καὶ τὸ ὁράασμι, ὁρῶμι· ὁράοις ὁρῷς· ὁράοι, ὁρῷ· μετὰ προσγραφῆς τοῦ ι· πληθυντικὰ δεύτερα ὁράοιτε ὁρῷτε· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο μικροῦ, ὁρόωτε ἐν ἰλιάδι· οἷον νῦν δὲ φίλος χ' ὁρόωτε, ἴσοις ὀφθαλμοῖς βλέπητε. Ἕωκα, ἐκ τοῦ αἴω· ὁ παρατατικὸς ᾖον· ὁ μέσος παρακείμενος ὦγα· ὥγας· ὦγε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἕωγα. Ἑῶν, συγχωρῶν. Ἕωθεν, ἐξ ἑσπέρας, ἀπὸ τῆς διέμεινα. Ἕωθεν μάλα ἦρι· τουτέστιν ἐν τῷ ὄρθρῳ. Ἕωθεν· Αἰεὶ γάρ μοι ἕωθεν ἐπὶ χθονὶ, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔθος ἔχομαι ἐμπεδίζειν· ἐκ τοῦ ἕωθα· οἱ γὰρ αἰολεῖς τὸ εἴωθα, ἕωθα λέγουσιν. Ἕωθεν, πρωΐθεν. Ἑωθινόν, τὸ πρωϊνόν· καὶ ἑωθινή, ἡ πρωϊνή· ἑώα δ' αὖθις τὸ πρωϊνόν ἡ ἑώα, ἐπὶ ἡ ἑσπέρα λέξις· καὶ αὖθις χρόνου· ὡς αἰσχύλος· παλαιὸς θ' ἑώαν ἥλιος σκεδᾷ. Ἑωθινός, ὀρθρινός. Ἑωθός, χωρὶς τοῦ ι, ἀρχίλοχος καὶ ἀραρὼς εἴωθας καὶ θουκυδίδης, εἰώθεσαν. Ἕωκε, ὅμοιος· ὃν λέγεται δέ, ἐκ τοῦ ἔοικα τὸ ὁμοιῶ· ὁ μέσος παρακείμενος ἔοικα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐώκειν· ὤφειλεν εἶναι ᾠκειν, ἀλλὰ ἐγένετο ὑπερβιβασμὸς τοῦ χρόνου· ἡ μὲν πρώτη συλλαβὴ συνεστάλη· ἡ δὲ δευτέρα, ἐξετάθη, καὶ γέγονεν ἐώκειν· ἢ ἐκ τοῦ εἴκω ὁ μέλλων εἴξω· ὁ παρακείμενος εἶχα· ὁ μέσος οἶκα· τὸ γὰρ ε ἡνίκα εὑρεθῇ ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι, εἰς ο τρέπεται ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ· οἷον λέξω, λέλογα· πείσω· πέποιθα· οὕτως εἴκω, οἶκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα· ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐώκειν· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐοίκειν, ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων ὅτι ὅσαι παρὰ τὰς λέξεις ἐλλειπτικαὶ εὑρίσκεται ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμεναι ἐπιφερομένου τοῦ ο, χωρὶς εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ εἴη, ἢ καθ' διάλεκτον προσκέηται εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ διὰ τὸ τῆς νοός, ἢ α· καθ' διάλεκτον, διὰ τὸ ἕο· οἱ γὰρ ἴωνες διαλύοντες λέγουσιν, νόα· καθ' τοῦτον τὸν κανόνα ἐγένετο ὑπερβιβασμὸς τοῦ χρόνου· καὶ τὸ μὲν ε, ἐφυλάχθη διὰ τὸ ο· τὸ δὲ ο ἠμείφθη εἰς ὦ μέγα, καὶ ἔμεινε τὸ ι προσγεγραμμένον· ἡ γὰρ πρώτη συλλαβὴ συνεστάλη τὸ η εἰς ε· ἡ δὲ δευτέρα, ἐξέτεινε τὸ ο εἰς ὦ μέγα καὶ ἐγένετο ἐώκειν. Ἐώκεσαν, εἴκω τὸ ὁμοιῶ· ὁ παρακείμενος εἶχα· ὁ μέσος εἶχα· εἶτα ἔοικα· ὁ ὑπερσυντέλικος ἐώκειν· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐώκεσαν· καὶ ἀττικῶς ἐώκεσαν· οὕτω καὶ ᾔδεισαν ᾔδεσαν· καὶ ἔπεισαν, ἔπισαν. Ἕωλα, τὰ χθεσινά. ἐξ ἕωλος ὁ μάταιος τὸ ψυχρὸν μάταιον· ἀνωφελές· αἴσχυρον. Ἑωλοκρασία, τὸ χθιζὸν βρῶμα· ἢ ἡ ματαία πόσις· ἢ ἑωλοκρασία, ἡ χθεσινὴ μέθη, ἕωλος κρᾶσις ἢ παρ' ἀθηναίοις κατηχεῖν τοῖς παννυχίζουσι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι στέγειν τὸ παννυχίζειν. Ἄλλως· Ἑωλοκρασία· ἔθος ἦν τοῖς νέοις ἀθηναίοις, καὶ νυκτηρεύουσι, καθεχεῖν τῶν ἕωλον ἐν τοῖς ζωμοῖς πρὸς τὴν παιδικὴν τετραμμένον· ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω περιεῖσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἔτερος, ἀπὸ τῶν ἑώλων ἤ ἐστιν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγορεῖ ὁ αἰσχίνης· ἢ ἑωλοκρασία ἡ χθεσινὴ μέθη· ἕωλον γὰρ τὸ χθεσινόν· ἢ ἕωλον τὸ λιπρόν, ἢ τὸ μὴ πρόσφατον ἀλλὰ χθεσινόν· παρὰ τὸ ἕω σημαίνει τὸ πλεονάζω· ἢ μάταιον· ψυχρόν· ἀνωφελές· αἴσχυρον· ἡνίκα γὰρ συνέπινον ἀλλήλοις, παρὰ ἀθηναίοις οἱ νέοι, αὖθις ἕκαστον κρατῆρα οἴνου ἐτίθεσαν· καὶ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ καθ' τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ὀξεῖς ἐχεῖτο· ἐκαλεῖτο ἑωλοκρασία· λαμβά

Ἔχετον· Ὅμηρος· τάχα γάρ μιν ἀναζόμενος ἤπειρόνδε εἰς Ἔχετον. λέγει δὲ νῦν ἤπειρον χώρας ἰδίας οὕτω καλουμένης ἀντιπέρας κειμένης Ἰθάκης μεγάλης· ἀφ' ἧς ὁ Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης ὕστερον ἄρξας τῶν ἐκεῖ. τῆς μέρος παράλιον. Ἔχετο, ἐΐσαμεν. Ἔχετος, βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρου· υἱὸς Εὐχήνορος καὶ Φλεγέας· ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος. ὃς καὶ τὴν θυγατέρα Μετώπην ἢ καὶ Ἀμφισσαν ὑπό τινος Αἰχμοδίκου φθαρεῖσαν, πηρώσας ἠνάγκασεν ἀλήθειν κριθὰς σιδηρᾶς, πεισθείσας κελεύσει αὐτοῦ εἰπών, τηνικαῦτα τὰς ὄψεις ἀπολήψεσθαι, ὅτε τὰς σιδηρᾶς κριθὰς εἰς ἄλφιτον λεπτυνεῖ· ὥστε τὴν μὲν θυγατέρα οὕτω μετῆλθε· τὸν δὲ Αἰχμόδικον ὡς ἐπὶ ἑστίασιν καλέσας, ἀκρωτηριάσας, ἀποκόψας καὶ τὰ αἰδοῖα. τέλος δὲ ὑπομανεὶς καὶ τῶν ἰδίων σαρκῶν ἐμφορηθεὶς, ἀπέθανε φασὶν, ὃ καὶ Λύσανδρος ἔπαθεν ἐν τοῖς ὕστερον. τινὲς δέ φασιν Ἔχετον ἀπ' ἄλλου λέγεσθαι τοῦ ποιητοῦ καί τι πεπλημμεληκότα εἰς ἄλλον τινὸς τοῦ ὑστερηθέντος ὥσπερ παλαιόν τινα ὄντα ἄδικον· ὃ καὶ ἐπὶ Θερσίτῃ ποιῆσαι λέγεται, κακῶς ἐπὶ προπαύσαντι τῶν αὐτοῦ. ὑπὲρ ἀνάπαλιν περιέχειν ἐπὶ Τυχίου, Φημίου καὶ Μέντορος ἢ Μέντορος. ἄλλον γὰρ ἂν πεποιηκότα ἄλλο, ἐπ' ἀγαθοῖς μέμνηται εἰς παλαιότητα χρόνου ἡρωϊκοῦ ἀναγαγὼν ἄλλοις. ὅρα δὲ καὶ ὅτι τὸν Ἔχετον δὲ οὐ τύραννον εἶπεν, ὁ δὲ βασιλέα εἶπε. ἀγνοεῖται γὰρ ἐπὶ Ὁμήρου ἡ τύραννος λέξις, ἣ καὶ ὕστερον εὑρεθεῖσα ἐπὶ ἀγαθῷ ἐλέγετο. τοῖς γὰρ ἐννόμοις βασιλεῦσι, κλῆσις ἦν καὶ αὕτη· ὡς δηλοῖ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ Οἰδίπους τύραννος. ἡ μέντοι μεταγενεστέρα χρῆσις, διορίσασα τοῖς ἀγαθοῖς μὲν βασιλεῦσιν, ἀπεκλήρωσε τὸ πρεσβεῖον τῆς παλαιᾶς λέξεως τὸ βασιλεύς, καθὰ καὶ μάλιστα τὸ ἄναξ· τὸ δὲ τυραννεῖν ἀποτάξασα τοῖς μὴ κατὰ νόμους ἄρχουσιν, ἐπέρριψε. σημειωτέον οὖν ὅτι, οὐκ ἠξίωσεν ἄνακτα τὸν Ἔχετον εἰπεῖν, ἀλλὰ πρὸς βασιλέα, ὅ ἐστιν ἄρχοντα. ὁ γὰρ ἄναξ θεία λέξις ἀπὸ τοῦ ἀνακῶς ἔχειν τῶν ὑπηκόων γινομένη, ὅ ἐστιν ἐπιμελῶς. Ἔχεον, ἀντὶ τοῦ ἐχέουσαν· καὶ ἐχέτην, ἀντὶ τοῦ εἶχον δυϊκῶς. Ἔχετος ὑβριστής· ὄνομα κύριον τοῦ Ἐχέτου· οὗ Ὅμηρος, ὡς ὠμοτάτου μέμνηται. Ἐχέτω, κρατείτω· Ἀριστοφάνης· ἐχέτω δὲ πᾶσαν ἥνεμος αἰθέρα· χῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω γλαυκόν. Ἐχέφρων, ὁ υἱὸς τοῦ Νέστορος ἐκαλεῖτο παρὰ τὸ ἔχειν φρόνησιν. Ἐχέφρων, φρόνιμος· συνετός. Ἔχευαν, ἔχεαν, κατέχυσαν. Ἐχεύατο, ἐξεχύθη· διεχύθη. Ἔχευε, κατέχυσεν. Ἐχέφροσιν, ἀντὶ τοῦ μνήμοσι. Ἐχέφυζα, ἔφυσα, ἐχεφυζεῖν. Ἔχιον, ἐχίδνιον. Ἔχαρα, ἐχάρην ἰωνικῶς. Ἐχάρην, παθητικῶς ἔφη ὁ ποιητής· ἔφη δέ που καὶ ἐχάρη· ἡ μετοχὴ χαρείς, χαρέντος· χαίρομαι δὲ οὐ λέγει, ἀλλὰ χαίρω. Ἔχης, ὁ πλούσιος· καὶ κλίνεται ἔχητος. Ἐχηρώθησαν, ἀνδρῶν ἐστερήθησαν· ἐχήρωσαν. Ἐχήρωσεν, ἐστέρησεν. Ἔχθεα, ἔχθρας, μίση. Ἐχθαίρει, οὐ δηλοῖ μόνον τὸ μισεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ μισητὸν ποιεῖ· ὅπερ φασὶν οἱ μεθ' Ὅμηρον. Ἐχθαίρω ποιητικόν· μισῶ κοινόν· ἀφ' οὗ μῖσος προσδεξάμενον τὸ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχθος· ἐχθαίρω σοι, ἤγουν ἔχθραν ἔχω σοι· καὶ ἐχθραίνω τινί, ἀντὶ τοῦ ἔχθραν πρὸς ἄλλον ἔχω. ἐχθραίνω δὲ ποιητικῶς τὸ μισῶ. γράφεται δὲ ἄμφω διὰ τῆς αι διφθόγγου. ἐχθρός μοι ἐστὶν οὐδένα· καθὸ ἀπολυτικόν. ἔχθιστος δὲ τῶν ἀνθρώπων καθὸ ὑπερθετικόν, ἰωνικῶς. Ἔχθεται, μισεῖται. Ἐχθεάσας, μεγάλως θαυμάσας. Ἐχθές, ὃ παρὰ τὸ χθὲς μονοσυλλάβως λέγεται, τῷ παρατατικῷ ἢ ἀορίστῳ συντάσσεται. Ἐχθήρεε· ἐχθαίρω, ἐχθαρῶ, ἤχθηρα· αἰολικῶς ἐχθήρεια. Ἐχθήματα, μισήματα, Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. Ἔχθιον, ἐχθρότατον· μισητότατον· Σοφοκλῆς· βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς. Ἔχθιστον, μεμισημένον, μυσαρόν· ἐχθρότατον. Ἐχθοδοπῆσαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἔχθω τὸ μισῶ γίνεται, ἢ ἀπὸ τοῦ ὄπτω τὸ βλέπω, πλεονασμῷ τοῦ δ· ἢ ἐκ τοῦ ἔχθος καὶ ὄψ ὀπὸς ἡ φωνή· ἵνα ᾖ, ἐχθοδοπῆσαι καὶ ὁ τὰ πρὸς ἔχθος φωνῶν. Ἐχθοδοπός, ὁ ἐχθροποιός. Ἐχθά, ἔξω. Ἐχθόμυθος, μισόμυθος. Ἔχθος, τὸ μῖσος, καὶ ἔχθημα, τὸ μίσημα. Ἐχθραίνειν, μισεῖν. Ἐχθρός, ἀντικειμένη πρόθεσις ἐπὶ τὸ βλάπτειν. ἢ ἐχθρὸς κυρίως, ὁ πρώην φίλος ὤν, καὶ ὕστερον καταστὰς εἰς ἔχθος· πολέμιος δὲ ἁπλῶς, ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν· δυσμενὴς δὲ ὁ χρόνιον πρὸς τὸν ποτὲ φίλον τὸ μῖσος διατηρῶν. Ἐχθρᾷ συνιέναι, εἰς καλὰ λαγὼν φέρει. Ἐχθρεῦσαι, ἐχθροὶ γενέσθαι· ἐχθρεῦσαί φασιν, αἰετὸν καὶ κάνθαρον ἐκ τοῦ ἑκάτερον αὐτῶν θατέρου τὰ ὠὰ διασπᾶν. ἢ ἐχθρὸς, πᾶς ὁ ὁπωσδήποτε βλάπτων τινά· ἐχθροῦ γὰρ ἴδιον βλάπτειν καὶ ἐπιβουλεύειν. Ἐχθρωδῶς, ἀπεχθῶς· μισητικῶς, κακῶς. Ἐχθύσαι, ἐξεμέσαι. Ἐχθύσεις, ἐκφυσήσεις· ἐκπνεύσεις. Ἔχθω, τὸ μισῶ· ἔχθος τὸ μῖσος· καὶ ἐχθαίρω, τὸ μισῶ· καὶ ἐχθαίρομαι, τὸ μισοῦμαι· πάντα ἀπὸ τοῦ ἔχθω τὸ μισῶ. Ἔχιγγος, σκόπωσις. Ἔχιδνα, ὄφις. Ἐχιλιώθη, χίλια ἐζημιώθη. Ἐχινάς, ὄνομα νήσου. Ἐχινάων, ἡ εὐθεῖα ἡ Ἐχίνη· τοῖς δὲ μεθ' Ὅμηρον, ἡ εὐθεῖα ἐχινάς· καὶ ἀπ' ἄλλης αἱ καλούμεναι Ἐχινάδες νῆσοι, ἃς θοὰς εἶπεν ὁ ποιητής, ἐν Ὀδυσσείᾳ· οἱ ἀκριβοῦντες δὲ τὰς Ἐχινάδας ὀξεῖαι ἐλέγοντο. Ἐχινόπους, ἀκάνθης εἶδος· παρὰ τὸ ἐπέχειν τοὺς πόδας τῶν βαδιζόντων ἐπ' αὐτῆς. ἢ ὅτι ἐχίνου θαλασσίου προσέοικεν. Ἐχῖνος, ὁ ἀκανθόχοιρος, παρὰ τὸ συνέχειν ἑαυτὸν στρογγυλούμενον. ἐν γὰρ τῷ ἀλέξασθαι τὸν ἐπερχόμενον συνειλούμενος, τὸν τῶν ἀκανθῶν περίβολον προβάλλεται ὡς ἔρυμα. ἐχῖνος ἐστὶ τοῦ βοὸς ἡ γαστὴρ, παρὰ τὸ ἐπέχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν τροφήν. ἐχῖνος καὶ ὁ λέβης ὁμοίως. ἐχῖνος καὶ ἄγγος τι εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο. καὶ πόλις Θεσσαλίας οὕτω καλουμένη, ἀπὸ Ἐχίνου υἱοῦ τοῦ τὴν σπάρτην ἀνακτίσαντος. σημαίνει καὶ μέρος ἀστέρος. εἴρηται δὲ ἐχῖνος ὁ θαλάσσιος καὶ ἄλλος, ἀπὸ τοῦ ἔχειν ἑαυτὸν, τῶν σαρκῶν ἀφανιζουσῶν. ἢ ἐχῖνος κατὰ ἀντίφρασιν, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἔχεσθαι διὰ τὰς ἀκάνθας· ὡς ἀκράτητος. γράφεται διὰ τοῦ ι, ὡς ἀκραγαντῖνος. καὶ ἐχῖνος, πόλις Θεσσαλίας· καὶ ἀγγός τι χαλκοῦν, καὶ ἐκκεράμου, εἰς ὃ καθιᾶσιν οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἅπερ ἐμαρτύρησαν κατασημηνάμενοι. ἐστὶ Ἀριστοφάνης· κατίαξ' ἐχῖνον. Ἐχῖος, κύριον, τρίβραχυ· καὶ διὰ τὸ μέτρον παροξύτονον παρ' Ὁμήρῳ. Ἔχις, ὁ ὄφις. Ἔχλυσεν, ἔκλυσεν. Ἔχμα, τὸ στήριγμα· καὶ ἔχμα ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν ἐστὶ ἐπέχειν· ἔστι ἐχμάσαι, κατέχειν ἑλεῖν. Ἐχμάζει, κωλύει· ἡσυχάζει· στηρίζει· ἀσφαλίζει· δεσμεῖ. Ἔχμασεν, ἐπέσχε, κατέσχε. Ἔχματα, αἱ τοῦ ὀλοοιτρόχου λίθου συνοχαί, ὡς κεῖται ἐν τῷ ν τῆς Ἰλιάδος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ συνέχω· καὶ δηλοῖ συνοχήν. ἐπεὶ ῥήξας ὁ πολὺς ὄμβρος κατέρρηξε τὸν ὀλοοίτροχον. προϋπάρχει δὲ ἄλλου ὁ ἐχμός· ἐξ οὗ τὸ ἔχμα. ὁμοίως τῷ δεσμός, δέσμα· καὶ βρεχμός, βρέχμα. ἔστι δὲ ὁ μὲν ἐχμὸς ἄχρηστος· ὁ δὲ ἐξ αὐτοῦ συνεχμός, χρηστός που τῷ ποιητῇ. ἢ ἔχματα πύργων, οὐ μόνον τὰ ἐξέχοντα, ἀλλὰ καὶ αἱ συνοχαί· ὡς καὶ ἐν τῷ πέτρης αἰπεινῆς ἔχματα, καὶ

Ἔφυρα, ἔθνος. Ἐφύρους, τοὺς ἀχειραίους. Ἔφυ, ἐβλάστησεν, ἐγένετο. Ἔφυσαν, ἐγένοντο. Ἐφυσῆτο, ὠγκοῦτο. Ἐφυσίωσεν, ἀνεπαίδευσεν. Ἐφυσίωσε, ἐπυρρίωσε, ἐφυσιώθη. Ἐφ' ᾧ, συντάσσεται καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου καὶ μετὰ μελλόντων. οἷον, ἐφ' ᾧ ποιῆσαι καὶ ἐφ' ᾧ, ἀντὶ τοῦ διότι. ὡς παρὰ Χαρίτωνι. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ· ἐφ' ᾧ συνεδίδου γράψειν. ἐφ' ᾧ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ, ὡς ἀπαρεμφάτῳ· ἐφ' ᾧ μεμψάσθω. καὶ ἐφ' ᾧ, ἀντὶ τοῦ ἵνα, ὡς μέλλοντι. Θουκυδίδης· ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. ἢ Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ, οὐκ ἐφ' ᾧ στρατεύσομαι μεμισθωμένος. Ἄλλως. Ἐφ' ᾧ, ἀντὶ τοῦ διό. παλαιοὶ ἀττικοὶ μετὰ διαστολῆς ποιοῦνται, οἷον ἐφ' ᾧ τὴν κλοπὴν εἰργάσω. ἔτι καὶ ἐφ' οἷς τὸν νόμον οὐ τηρεῖς, κολασθήσῃ. διότι, ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐφ' ᾧ λέγουσι μετὰ μόνης συναλοιφῆς, καὶ συντάσσουσι μετὰ μελλόντων. οἷον ἐργάζομαι τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ᾧ δεξιωθήσομαι. Ἐφώδευε, ἐπιπλήττει λάκωνες. Ἐφώδευσαν, ἐπέτρεχον. Ἐφοδίζει, ἐφοδίζει. Ἐφοδιασθῶμεν, τὰς χρείας τῆς ὁδοῦ λάβωμεν. Ἐφόδιον, ἱερατικῆς διὰ τοῦ τ, ἐφόδιον ἀναγράφει, μᾶλλον περιοδικόν παραγγέλματα τοῦ πολέμου, διὰ τὸ δ. Ἐφ' ὅ παρέσει, ἀλλὰ ποῖον σκοπὸν παρέσει, ἢ παραγέγονας ἐνταῦθα. Ἐφοπλίζοντο, παρεσκεύαζοντο. Ἐφωράθη, ἠλέγχθη, ἐθριαμβεύθη. Ἐφώρασά τινα κλέπτοντα, ὁ ἐφώρασα ἕτερον ἐπὶ τῷ ἴσον φωραθῆναι ἐποίησα. Ἐφώρμησεν, ἐνέσκηψεν. Ἐφύσια, τὰ νομιζόμενα. Ἐφώτισεν, ἐδίδαξεν. Ἐφώρμησαν, ἐπεπήδησαν, ἐπῆλθον.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἔχαδε, δηλοῖ μὲν τὸ ἐχώρησε. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ καὶ χώρα καὶ χωρίον. ὅθεν καὶ παράγεται τὸ χάζω, καθ' ὁμοιότητα τοῦ χῶ χάζω· ἐξ οὗ τὸ γάρ ἀφθογγίαν χάσας. κλῶ, κλάζω. κρῶ, κράζω. βῶ, βάζω. ἐρῶ, ἐράζω· ἐξ οὗ ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ ἔρασα τὸ ὕδωρ, καὶ ἐρράδαται τριχοῦν, καὶ τὰ ὅμοια μονοσύλλαβα. ὁ καὶ μέσον παρακείμενον ἀνάγεται, κέχαδεν. ὁ καὶ δεύτερος ἀόριστος ἔχαδεν. Ὅμηρος· χόλον οὐκ ἔχαδε. δηλοῖ μὲν τὸ οὐ κεχώρηκε. γίνεται ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ καὶ χώρα καὶ χωρίον. ὅθεν παράγεται τὸ χάζω, καθ' ὁμοιότητα τοῦ χῶ χάζω. ὁ καὶ μέσον παρακείμενον ἀνάγεται κέχαδεν· ὁ καὶ δεύτερος ἀόριστος ἔχαδε. Ἔχαδεν, ἐκ τοῦ χάζω, χάσω, κέχακα, κέχαδα, ἔχαδα, ἔχαδον· ἢ ἀπὸ τοῦ χαδῶ χανδάνω, κεχάδηκα, κέχαδα, καὶ ἔχαδεν δεύτερος ἀόριστος. Ἐχάζετο, ὑπεχώρει, ἀνεχώρει. ἢ ἐχάζετο, κατ' ἀλεξαίνων, ἀνεχώρει τοῦ θανάτου ἐκκλίνων. Ἐχάλασεν, ἐνέδωκεν, ἀφῆκεν. Ἐχαλέπαινον, ὠργίζοντο. παρατατικὸς ἐκ τοῦ χαλεπαίνω. Ἐχαλέφθη, ἐχαλέπηνεν. Ἐχάλεψεν, ἀνέκρουσεν. Ἐχάνδανεν, ἐχώρει. Ἔχανεν, ἤνοιξεν, ἐνάλει, συνεῖχεν. Ἐχαῖνε, σκεῦος ποδὸς γυναικεῖον. Ἐχαράκωσεν, ἐκύκλωσεν, ἐπολιόρκησεν. Ἐχάραξαν, ἤρξαντο. Ἐχάρην, δεύτερος ἀόριστος παθητικός, ἀπὸ τοῦ χαίρω. Ἐχάσαντο, ἀνεχώρησεν, ἀπέστη. Ἔχ' ἀτρέμας, μένε ἐφ' ἡσυχίας. Ἐχάσκεν, ἐχώριζεν. Ἔχε ἡσύχως ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἡσύχαζε. Ἐχεδή, ἀντὶ τοῦ ἔχε δή· ἢ ἄρα δή· πρόσεχε ἢ τὸ τοιοῦτον. Ἐχέγγυος, ὁ ἀσφαλής, ἐγγυητής, ὁ διὰ πίστεως ἄξιος. παρὰ Θουκυδίδῃ· ἰσχυρὸν ἐγγυῆσαι δυνάμενον. Ἔχειν, ἐχοῦσιν. Ἔχει, παρὰ τὸ χέω παρατατικός, ἔχεον, ἔχεες, ἔχεις, ἔχεε, ἔχει, κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον, ἔχει. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἵνα περὶ μὲν κατέχει τὸ χρῆμα τό. Ἔχει μέσος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μέσου ἐλήφθης· τοῦτο δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. τὸ ἔχω δὲ οὕτως ἔχει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔχῃ· ἀπὸ τοῦ ἔχομαι δευτέρου προσώπου. Ἐχείδιον, ὀφείδιον. Ἐχεῖ, ἐπιμελεῖται. καὶ μακρὰ τὰ ἔχω τὸ λυδὸν ὕδριον. Ἔχειν, τὸ ἐλαύνειν ἐστί. καὶ σημείωσαι ὅτι καὶ τὸ ἐπέχει σκοπὸν τόξον, οὕτω νοεῖται· καὶ τὸ ἐς νέας ἔχε ἵππους. Ἐχειρώθη, ἐκρατήθη. Ἐχεῖτο, ἐξεκέχυτο. Ἔχει μοι χάριν, ἀντὶ τοῦ ἀχαριστεῖ μοι· ἢ ἔχω δέ σοι χάριν, ἀντὶ τοῦ ἀχαριστῶ σοι. Ἐχεμυθία, σιωπή, μυστήριον. Ἐχέμυθον, μυστήριον κρυπτόν, ἢ φρόνιμον. ἐν δὲ ἐχέμυθος ὁ τὰ μάλιστα ὁ κρυπτίνοις. καὶ ἐχεμυθότατον τὸ φρονιμώτατον. Ἐχέμυθος, καὶ ἐχεμυθότερος, ὁ φρόνιμος. Ἐχεμυθῶ, τὸ τοὺς λόγους φυλάσσω. ἐχεμυθεῖ, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. Ἔχειν, ἐγεγαμήκει. Ἔχεσθαι, συνέχου. Ἐχεδημία, ἡ ὁμοῦ ἀκαδημία καλουμένη. Ἐχεδώριδες, αἱ νύμφαι. Ἔχει, κατέχει, κρατεῖ· τέμνεται, διεῖργε· τιμαλφεῖ, ἀξιοῖ, βαστάζει, φέρει, ἐπιμέλει. Ἐχεῖς, ἔχεις, ἢ εἶχες. Ἐχειμάσθη, ἐταράχθη· τὴν ζάλην ὑπέμεινεν. Ἐχειμίου, ἐρρίγου, καὶ ἐχείμαζε. Ἔχει τέλος, τετελεύτηκε. λάκωνες. Ἐχειρούργει, ἔπραττεν. Ἐχεκίλευ, κελεύειν. Ἐχέμιθο, ἔχαιρεν. Ἐχενηΐς, ἰχθῦς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχειν καὶ κρατεῖν τὴν ναῦν. ἐχενηΐς ἡ κρατοῦσα τὴν ναῦν ἄγκυρα. ἀγκυρῶσα τὴν δὲ ...ίδα, δισμόνα ἔλλας. Ἐχεπευκές, τὸ ἀεὶ ἔχον πεύκης, δηλαδὴ πικρίας· ἢ γὰρ πικρὸν ἢ τῆς πεύκης τὸ δάκρυον. ὅθεν ἴσως καὶ τὸ πικρὸν πευκέδανον παρωνόμασται προπαροξυτόνως, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἐρυθρόδανον, ἀφ' οὗ βέλος ὀξυτόνως πευκεδανόν, τὸ ἐχεπευκές· ἴσον ἐχέπικρον. τινὲς δὲ ἐχεπευκὲς εἶπον, τὸ θανάσιμον· καὶ ἐκτέμνεσθαι τοὺς βληθέντας, δίκην πεύκης, ἥτις ἐκτμηθεῖσα, οὐκέτι ἀναβλαστάνει. ἐνταῦθα δὲ σκεπτέον τὸ τοῦ Ἡροδότου, εἰρηκὼς ὅτι ἡ πίτυς ἐκκοπεῖσα οὐκ ἀναφύει μόνη πάντων δένδρων, ἀλλὰ πανώλεθρος ἐξαπόλλυται. ὅθεν ἡ παροιμία, τὸ ἐκτρίβεσθαι πίτυος δίκην. εἰ γὰρ καὶ πεύκη καὶ κυπάρισσος καὶ ἕτερα ἐκκοπέντα οὐκ ἔτι ζῇ, πῶς Ἡρόδοτος ἔφη ὅτι πίτυς μόνη πάντων δένδρων ἐκκοπεῖσα οὐκ ἀναφύει; ἢ τάχα ἐς τὴν πίτυν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα θετέον, διά τινα ἑαυτοῖς ὁμοιότητα. διὸ καὶ ὁμοίου πάθους τῇ πίτυι μετέχουσιν. ἡ δὲ σύνθεσις τοῦ ἐχεπευκές, ὁμοία ἐστὶ τῷ ἐχέμυθος. Ἐχεπευκὲς βέλος, ἤτοι ἐχέπικρον. καὶ τοὺς παλαιοὺς ἐχρίειν φασὶ τὰ βέλη πεύκῃ. ἴσως δὲ ἀπὸ τῆς τοιαύτης πεύκης καὶ τὸ πύκα, ὅ ἐστι συνετῶς γίνεται· καὶ τὸ πυκινὸν ἀποβολῇ συνήθει τοῦ ε. Ἐχέπωλος, ὁ ἔχων ἵππους. Ἐχέπωλος, ἱππικὸς ἱπποτρόφος. Ἐχερμαζόμεθα, τὴν γῆν ἐργαζόμεθα. Ἐχεσαμία, ὅτι θέρους ὄντος ἐκαλεῖτο, ἡ βροντὴ ...σει. Ἐχίσκετο, ἀνιᾶται. Ἐχέσκε, κατεῖχεν. Ἐχέσφιν, ἅρμασιν, ἢ μᾶλλον ὄχεσφιν. Ἔχεται, ἕπεται, ἀκολουθεῖται. Ἐχέτλαι, ἀροτριαί. Ἐχέτλαις, ἀροτριάμασιν, αὔλαξιν. Ἐχέτλη καλεῖται, τὸ κατὰ τὸ ξύλον οὗ ἔχεται ὁ ἀρότης. ἄλλως· τὸ ἐμπεπηγὸς ξύλον τῷ γύῃ, ὃ κατέχοντες οἱ ἀροτριῶντες, κινοῦσιν ὅλον τὸ ἄροτρον.

λάκῳ ἐστί. Ἔφισεν, ὥρμησεν. Ἐφιστάμενος, ἀναμένων χαλεπῶς βαδίζων. ὁ δὲ ἐφιστάμενος ἄλλοτε, καὶ ἄλλοτε ἱστάμενος. Ἐφισταίησαν, ἐκζητήσαιεν. Ἐφίσταται, ὁ ἐλθὼν ἐφίσταται μαθητής. παρίσταταί μοι δόξα. καὶ παρίσταται τοῦ ἔδοξε, ἐκ αἰτία τοῦ ἐφεστᾶσι. καὶ ἐφίσταται αὐτοῖς. Ἐφίστη, ἐπέστη. ὥριζεν. ὁ δὲ ἄρχοντας ἐφίστη αὐτοῖς. Ἐφίστησί τις ἀδαὴς ἐπισκοπῶν, μετ' ἐπιστασίας δηλοῖ ἀλλά. Ἐφιστορεῖν, ἐπεμελεῖτο. Ἐφίτυσεν, ἐζήτησεν ἐφύτευσεν. Ἔφλαδεν, σημαίνει τὸ ἐσχίσθη ἀπὸ τοῦ φλάζω. ἀόριστος δεύτερος ἔφλαδεν. Ἔφλα, ἐμάλασσεν συνεμίσγεν, συνῆψεν. Ἔφλαμι, ἔτυπτέ με. Ἔφλεγε, ἔκαιε σφοδρῶς. Ἐφλέγετο, ἐν ἐπιθυμίᾳ ἦν. Ἐφλυάρει, ἐφλυάρει ἐξευτέλιζεν. ἀριστοφάνης ἐκ τῆς μεγαλῆς ἐφλυάρει. Ἔφλιβον, ἔθλιψεν ἔθλιβεν. Ἔφλιδεν, διέζεσεν ἐρρύηκεν. Ἔφλυσεν, ἐχαλάσθησαν παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἔφλυσεν, ἐνέβαλλεν. ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων. Ἐφλυάρει, ἐλήρει ἐμωρολόγει. Ἔφλων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἤσθιον λείπει δὲ, προφέρει φλαῦ δὲ τοῦ τὸ μετὰ ψόφου ἐσθίειν. καὶ γὰρ φλαῦ τὸ θλαῦ ὥς φασιν ὀρισκύλαιοι. Ἐφόβει, εἰς φόβον ἦγε. Ἐφόβηθεν, ἐφοβήθησαν, εὐλαβήθησαν. Ἐφόβησαν, ἐδίωξαν. Ἐφοδεύεται, διοδεύεται. Ἔφοδος θηλυκῶς, ἡ ἐπέλευσις τινός. ἐφόδιον δὲ οὐδετέρως, καὶ ἐφόδια πληθυντικῶς, τὰ ἐν τῇ ὁδῷ κοινῶς γινόμενα ἀναλώματα. Ἐφοδευσάτωσαν, καθ' σκεπτεσάτωσαν. Ἐφόδια, τὰ ἁρμόδια εἰς ὁδόν. Ἐφοδία, τὸ ἐπιδεῖται τὰς φυλακὰς τὸν ἄρχοντα. Ἔφοδος, ὁρμὴ. ἄφιξις. ἐπιδρομή. παρουσία. βλάβη. Ἐφοινίσσετο, ἐρυθραίνετο. τὸ πρόσωπον ἐφοινίσσετο. Ἐφ' οἷς, καὶ αὐτὶ τοῦ διὸ καὶ αὐτὶ τοῦ καθὰ προστικῶς. ὡς τὸ ἐφ' οἷς παρὰ ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι. Ἐφοίτα, εἶχεν συνεχῶς. Ἐφοίτησαν, παρεγένοντο. Ἔφολκα, τὰ ἀγαγεῖν δυνάμενα. Ἐφόλκιον, ἐφολκίδα. πλοιάριον. Ἐφόλκια, τὰ μικρὰ πλοῖα. Ἐφολκίδα, ἐπακτρίαν σκάφος. Ἐφόλκιον διὰ τοῦ ι, τὸ πλοιάριον. ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι. Ἐφολκὶς κυρίως λέγεται, ἡ λέμβος. ἤγουν ἡ μικρὰ ναῦς. ἡ ὑφ' ἑτέρας μεγίστης νεὼς ἑλκομένη. Ἐφ' ὅλου ἀττικοὶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ εἰς ἅπαντα. καὶ ἐφ' ὅλου ὁμοίως. Ἐφομαρτεῖν, ἐν τῷ θ' τῆς ἰλιάδος τὸ διωκτικῶς ἐπακολουθεῖν. Ἐφομαρτεῖτον, ἀντὶ διώκετον. ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ ἐπακολουθεῖτον ὁμοζυγεῖτον. Ἐφονοκτονήθη, ἐμιάνθη. Ἐφοπλίζειν, ἔχει πρωτότυπον ἐφοπλίζειν. καθὰ καὶ τὸ ἀφρίζειν τὸ ἀφρίειν. Ἐφοπλίζω μεταβατικόν. οἷον ἐφοπλίζει μοι τὸν ἐχθρὸν, ἀντὶ τοῦ κατ' ἐμοῦ ὁπλίζει καὶ διεγείρει. ὁπλίζομαι δὲ παθητικῶς, οἷον ὁπλίζομαι τῷδε, ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦδε. Ἐφόπλιες, διὰ τῆς αὐτῆς. Ἐφόρεις, ἐφόρεις. Ἐφορεύειν, ἐπιτηδεύειν. ἀπὸ τῶν ἐν σπάρτῃ ἐφόρων. Ἐφορία, ἡ ἀπὸ τῶν ἐφόρων γινομένη προσαγόρευσις, ὡς δημοσθένης διδάσκει ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. καὶ θεόφραστος ἐν τρίτῳ νόμων. Ἐφόρκιος ζεὺς, ἐν τῷ τετάρτῳ πράγματι. Ἐφορμᾶν, ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεύειν. τὸ μὲν γὰρ κατά τινος ὁρμᾶν, ἀντὶ τηρεῖν τὸν καιρὸν ἐπιθέσεως. οὕτως ἔλεγον δημοσθένης φιλιππικοῖς. Ἐφορμήσαντα, ἐπελθόντα. Ἐφόρμῳ, νεὼς λιμένι. Ἐφορμᾶ, οὐ μόνον ἐπί τινα κατά τινος, ἀλλὰ καὶ ἕτερον κατ' ἄλλου. ὡς δηλοῖ τό· αἳ μὰ ἐφορμήσαι πόλεμον πολύδακρυν ἀχαιοῖς. Ἰασονιδεῖ τῷ ἀρίδακρυν. ὁμοίως καθίζω ἀλλοπαθῶς, ἀντὶ τοῦ κάθημαι. καὶ ἀλλοπαθῶς, ἀντὶ τοῦ καθίζω ἄλλον. Ἔφορος, ὁ φορεύς. ἐφορία. διφορία δὲ, ἡ δύναμις. τρία. ὁ ἔφορος, ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός. καλοῦνται δὲ ἔφοροι καὶ οἱ τὰ τῶν πόλεων ἄγια ἐπισκεπτόμενοι. Ἐφόρουν, ἐκόμιζον. Ἐφορῶ, τὸ ἐπισκέπτομαι. ὁρῶ δὲ τὸ βλέπω. Ἐφ' ὅσον, ἐν ὅσῳ. καὶ ἕως οὗ. καὶ ἐφόσον, ἓν μέρος λόγου. Ἐφεστρίδες, εἶδος ἱματίου. Ἐφ' ὅτῳ, ἐφ' ᾧ τινι, ἐπί τινι. Ἐφραθά, ὁ βηθλεέμ. παρ' ἑβραίοις δὲ μαρία, σημαίνει τὸ ἐφραθά. Ἔφραδεν, ἐδήλωσεν. Ἐφραΐμ, κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ πλατυσμὸς ἢ καρποφορία. Ἐφρασάμην, συνῆκα. ἔγνων. Ἐφράσθη, ἀντὶ τοῦ συνῆκεν. ἔγνω. ἐνόησεν. ἐπεπήγει, ἀνεγνωρίσθη. Ἔφριξεν, ἐπτοήθη. ἔφριξε μάχη ἐγχείῃσι. φρίσσειν γὰρ τὸ ὀρθοῦσθαι πυκνῶς. ἢ ἔφριξεν, ὀρθὰ δόρατα ἔσχεν. ἐδείματο, ὠρρώδησεν. Ἐφρύαξαν, ἐταράχθησαν. ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη. ὁ μὲν ἀκύλας, ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν. ὁ δὲ σύμμαχος, ἠτοχλήθησαν ἡρμηνεύκασιν. Ἐφρύγη, ἐμφλεχθεῖσα ἐξηράνθη. Ἐφρυκτωρήθησαν, ἐπυργάσαντο. Ἔφυ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. ἐγεννήθη. ἐκ τοῦ φῦμι, φύσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφυν, ἔφυς, ἔφυ. ἢ ἔφυ, ἐγένετο. Ἔφυγεν, ἐκ τοῦ φεύγω μέλλων φεύξω. παρακείμενος πέφευχα. ὁ μέσος πέφευγα. ἀόριστος πρῶτος ἔφευξα. δεύτερος ἔφυγον. ὡς τό, ἐκ νύκτα ἔκφυγον. ἐκ σκότος, ἀντὶ τοῦ συνεργοῦ τῇ νυκτὶ καὶ τῷ σκότει χρώμενοι τῆς φυγῆς. ἢ ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. νόμος ἦν ἀθήνησιν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων στεφάνων στέφεσθαι. καὶ τὸ λίκνον ἄρτων ἀνὰ λαμβάνοντα πλήρες, εἶτα ἐπιλέγειν, ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν κρᾶμα, κακὸν ἔλεγον. Ἐφύγοσαν δωρικῶς, παρενθέσει τῆς σα συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ἔφυγον. Ἐφ' ὑγρὴν, κατ' ἔλλειψιν εἴρηται ἴσως δὲ κατὰ τὸ ἐξαίρετον ἐπίθετον. ὡς γὰρ τὸ τραφερὸν καὶ τὸ ξηρὰ ἐπὶ γῆς, οὕτως ἐπὶ θαλάσσης τὸ ὑγρὸν λαμβάνεται παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἐφυδατίη, ὄνομα νύμφης. ἡ ἐφυράθεν, ἀπὸ τοῦ φυρῶ φυρᾶσαι γίνεται. Ἔφυδρος, ὕδωρ ἐπάγον. ἐφύδροις δὲ ἀλύσεσι διατείνας, διὰ τοῦ στόματος τοῦ λιμένος. Ἐφ' ὕδωρ λαχεῖν. λαγχάνει τις ὕδωρ παρατηροῦν, τὸ ἐν ταῖς δίκαις. Ἔφυζα, ἔφυσα. Ἐφυλάξατο, ὀξύκλιτον φασίν. ἐφυλάξατο δὲ τὰ μαλακὰ καὶ ψαμμώδη. Ἐφυμνίον, τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾆσμα. Ἐφυμνεῖς, ἐπάδεις. σοφοκλῆς ἀλεάδαις. Ἔφυτο, ἐνέφυσαν σφόδρα ἐπέβαλλον, ὥστε δοκεῖν συμπεφυκέναι. Ἐφύσηθεν, ὑπερφάνθεν. Ἐφυσιῶσαι, καθάδησαι. Ἐφύραι κατὰ ἱστορίαν διαφέρουσι. μία ἐν πελοποννήσῳ περὶ τὰ τῆς κυλλήνης ὅρια. δευτέρα, κώμη σικυωνίας περὶ ἣν, καὶ ποταμὸς σελλήεις. τρίτη ἐν θεσπρωτίᾳ, ἔχουσα καὶ αὐτὴ σελλήεντα ποταμόν. τετάρτη, ἐν αἰτωλίᾳ. καὶ οἱ ἐκεῖθεν ἔφυροι λέγονται. οὐ μὴν ἐφυραῖοι ὡς οἱ ἐκ τῶν λοιπῶν. πέμπτη, ἔφυρα θετταλική. ἕκτη, κορίνθου. ἐν ᾗ καὶ αὐτῇ σελλήεις ποταμός. ἐκ ταύτης φασί τινες τὸν ὀδυσσέα λαβεῖν ἀνδροφόνα φάρμακα. λέγοντες φαρμακοφόρον τὴν ἔφυραν αὐτὴν, διὰ τὸ ἐκεῖ κατοικῆσαι τὴν μήδειαν. ὅθεν καὶ ἡ τοῦ αὐγέου θυγάτηρ φασὶ τοῦ βασιλέως τῶν ἐπειῶν, ἡ ἐν ἰλιάδι κειμένη ἀγαμήδη, φαρμακὶς ἦν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς θεσπρωτικῆς ἐφύρης φάρμακα λαβεῖν τὸν ὀδυσσέα φασὶ θεσπρωτίας ἢ αὐτῆς ποτε τηλεφαρμάκου διὰ τὴν μήδειαν, οἰκησάσης καὶ ἐκεῖ πρὸς καιρόν. Ἐφύρηθεν, ἐφύρα ἡ κόρινθος ἀπὸ ἐφύρας τῆς ἐπιμηθέως θυγατρός. εὔμηλος δὲ, ἀπὸ ἐφύρας τῆς ὠκεανοῦ καὶ τηθύος. γυναικὸς δὲ ἐπιμηθέως ἐπιμηθέως. Ἔφυσεν, ἐβλάστησεν ἐγεννήθη·

μενος. οὔ μεν ἀποτηλίκος ἔφθιμεν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔφθιντο καὶ ἰωνικῶς, ἐφθίατο. ἐν ἑρμηνείᾳ δὲ, ὀλίγοι δὲ φασὶν ὑλικοὶ παρὰ τὸ πτωκὸς φθίσω, μᾶλλον ἀπὸ τοῦ φθίω ἀορίστου, φθίσει σε τὸ σὸν μένος. ὤλεσα ἀόριστος. Ἄλλως.
Ἐφθίατο. ἐκ τοῦ φθίω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν γίνεται φθίω. ὁ παρακείμενος ἔφθιμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐφθίμην, ἔφθισο, ἔφθιτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἔφθιατο πληθυντικὸν, ἐφθίμεθα. ἐφθίατο. Δύο μὲν σοὶ καὶ μακρῶν αὐτοὶ ἐφθίατο διεφθάρησαν.
Ἐφθίαθη, ἀπέθανεν. Ἐφθιτο, ἐφθάρη. ἐπλάτυνεν. Ἐφθιεν ἔχει τρόπον ἴωτα τὸ φθίω. ἐξ οὗ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μόνου τὸ φθίθω, ἀντὶ τοῦ φθίνω. οὐ γὰρ αὖθις τὸ φθινύθω παράγων. Ἐφθαὶ πεφρώ, διεδείξαντο πρὸς συνουσίαν. Ἐφθοῦ, τὸ ἑψητὸν· ὑπὸ δι' ὕδατος ἕψειν. Ἐφθὸν, τὸ ὠπτημένον. Ἐφίαλλεν, ἐπεχείρησεν. Ἐφιάλτης. οὐ μόνον κύριον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάθους ἡ λέξις κεῖται σομαχικοῦ. ὁ καὶ ἐπιάλτης λέγεται. τοῦτο δὲ ὁ χυδαῖος ἄνθρωπος βαρυχνᾶν λέγει. ἡ δὲ διὰ τοῦ φ γραφὴ τοῦ ἐφιάλτου ἢ διὰ τὸ ἴσως δασύνεσθαι, τὸ ἵαλλω παρά τισι γίνεται. ἢ κατὰ ἐλθοῦσαν τροπὴν τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ. ὃ δὴ καὶ ἐν τῷ κικαφοὺς γίνεται κατὰ ἡροδιανὸν, κικαπιὸς γάρ φησι τὸ ἀνάλογον. οὕτω καὶ μαχὸς τὸ ποιὸν ἔχει τοῦ κ εἰς χ. μαχὸς γὰρ πάντως ὁ μὴ ἀκόπτων ἤγουν ἀκοπτὰ, εἶναι τὰ ὅπλα ἀφείς. καὶ ὁ αὐθέντης δὲ, ψιλοῦ μεταβολὴν εἰς δασὺ ἔπαθεν, ἐκ τοῦ αὐτοέντης γινόμενος. οὕτως ἐκ τοῦ ποιεῖν ὁ φιάλης γέγονεν. κατὰ δέ τινας καὶ ἐκ τοῦ πίνειν ὁ φίλος. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, φέρεται ὅτι ἐφιάλτην ἀττικοί φασι δαίμονά τινα. διὰ δὲ τοῦ φ ἐφιάλτης, ἀνδρὸς ὄνομα. ἢ ἐφιάλτης, ἡ εἰς τὴν κεφαλὴν ἀναπνέουσα ἀναθυμίασις, ἐξ ἀπεψίας καὶ ἀγρυπνίας παρὰ ἰατροῖς. ἐφιάλτης λέγεται, ὁ λεγόμενος παρὰ πολλοῖς, βαβουτζικάριος. Ἐφιᾶσι, τὸ ἀντὶ τοῦ τρίτωσι καὶ συγχωροῦσι. καὶ ἐν διδόασι ἀττικῶς. καὶ ἐφιᾶσιν ὅτι τὸ ἐθέλοντα πιεῖν. καὶ ἐφιεὶς ἀντὶ τοῦ συγχωρῶν. Ἐφιγμένος, ἀντὶ τυχόντος. Ἐφιδόντα, ὁ κτείνων. Ἐφίει, ἐπέτρεπεν. ὁ δὲ καῖσαρ δεινὰ τὰ πρὸ τῆς πόλεως ἐφίει. ἢ ἐφίει, ἀντὶ τοῦ πέμπει. Ἐφιείς. ἐκ τοῦ ἵημι. παρατατικὸς ἵην. μετοχὴ ἱεὶς καὶ ἐφιείς. ἀντὶ τοῦ πέμπων, καὶ συγχωρῶν. Ἐφιείς, ἐπιβάλλων. ἀντὶ πέμπων. συγχωρῶν. Ἐφιέμεναι, ἐνδιδόναι. Ἐφιέμενοι, ἐπιθυμοῦντες. Ἐφίεται, ἐπιθυμεῖται. Ἐφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ ἐφίεμαι τὸ ἐντέλλομαι προστακτικῶς. ἀφ' οὗ ἐφετμὴ, ἡ ἐντολή. ἐφίεμαί σε χαίρειν, ἀντὶ τοῦ δίδωμί σοι καὶ ὑπέχω σοι. Ἐφίεμαί σοι, ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῦμαι ἀπὸ σοῦ. δοτικῇ συντάσσεται. ἢ ἐφίεμαι τὸ ἐπιθυμῶ. ἐφίημι ἕτερον, ἢ τὸ ἐφίεσθαι τινός. καὶ ἐφίεμαι, ἀττικῶς αἰτιατικῇ σοφοκλῆς. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι. Ἐφιέμενος, ὁ λεγόμενος ἢ ὁ ἐντελλόμενος καὶ ὁ πέμπων. ἢ ἐφιέμενος παρὰ τῷ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐντελλόμενος. ὅθεν καὶ ἐφημοσύνη καὶ ἐφετμὴ ἡ ἐντολή. Ἐφίεται, ἀντὶ τοῦ ἀπολύσαι. καὶ ἀντὶ τοῦ μεταγαγεῖν. καὶ ἐφέσιμος ἑορτὴ, ἀντὶ τοῦ μεταγώγιμος. ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις ἡ μεταγωγὴ, καὶ ἡ ἐπιθυμία. ἢ ἐφίεται, κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἀντὶ τοῦ ἐνδιδόναι. ἔστι δὲ ὅτι, τὸ ἐντέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τρέπειν σημαίνει. παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν, ἰδίως τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον μεταβαίνειν. καὶ ἔφεσις ἡ μετάβασις. λουκιανός. ἡ δὲ ἔφεσις ἀντὶ τὴν διαίτησιν. ἐφίεμαι δὲ τὸ ἐπιθυμῶ. Ἐφιέρεια, τὰ ἀντὶ τοῖς ἱεροῖς ἀποθυόμενα.
Ἐφ' ἱερόν. διονύσιος ἐν τῷ περὶ πραγμάτων. ἱερὸν ἐστὶ τῶν δέκα θεῶν ἐν βοσπόρῳ. ὡς δημοσθένης ἐν τοῖς περὶ λιμένων.
Ἐφίετο, ἐνετέλλετο. Ἐφίετο, ἀφίετο. Ἐφιζάνειν, διαλύειν. ἐν τῷ ἀντὶ βλεφάροις ἵζανεν. ἔχαδ' αὖ τις ἐνθάδε κομιζόμενος μεταθεῖναι, τοῦ καθίζω ἀντὶ κάτω. ἤγουν ἅψαι τῆς κώπης. ὥς τι καὶ πελάτην. εἰ γὰρ ἐκεῖνο ἐσκέψαι ἐπὶ δηλωτικὸν ἐδίδου ἂν τοῦ ἀντικαθίσον τῇ κώπῃ, πολλῷ πλεῖον τὸ δείπνου ἐφιζάνειν. ἔστι γάρ τι τὸ δείπνου ἐφιζάνειν, καὶ τὸ ἀνὰ τοῦ δείπνου καθίσασθαι. κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς φράσεως. δῆλος μέντοι σπουδαίως, οὔ τι τὸ ἀντὶ κάτων καθίσασθαι, οὔ τι ἀντὶ δείπνῳ ἐφιζάνειν ἔχει τι παικτικὸν. δηλοῖ γὰρ τὸ καθίσασθαί τι διὰ καπηλασίαν, ἢ διὰ τὸ δειπνῆσαι. Ἐφίημι γὰρ τὸ προτρέπω. καὶ ἐνδίδωμι ὡς τὸ ἐφίημί σοι λέγειν. καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐφίημι, τὸ μεταβαίνω ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε τὸ δικαστήριον. ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις τὸ πρᾶγμα. καὶ ἄλλως. ἐφίημι, ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι. ἐξ οὗ, καὶ ἐφετμὴ ἡ ἐντολὴ προστακτικόν. ἐφίεμαι δὲ τὸ ἐπιθυμῶ, εὐχετικὸν. ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις ἡ ἐπιθυμία. αὐτὴν ἐνεργητικὰ, οὐκ ἔστιν. ἐπὶ ἐφίεσαι ἀντὶ ἄλλης σημασίας τιθέντα τὸ γὰρ ἐφίημι, διπλῆν ἐν ἑαυτῷ περιορίζει τὴν σημασίαν. ἐφίημι γὰρ τὸ προτρέπω καὶ ἐνδίδωμι ὡς τὸ ἐφίημί σοι λέγειν. καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐφίημι, τὸ ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε τὸ δικαστήριον μεταβαίνω. ἐξ οὗ καὶ ἔφεσιν, τὸ πρᾶγμα, ἡ μεταγωγὴ καὶ ἡ μετάβασις, ἀπὸ τῶν διαιτητῶν, εἰς τοὺς δικαστάς. ὡς παρὰ λουκιανῷ. ἡ δὲ ἔφεσις, ἀντὶ τὸ διαίτησιν, καὶ παρὰ τὸ διαιτᾶν. καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ. τὸ ἀπαραλόγιστον ἐφετήριον μεθ' ὃ ἔφεσις οὐκ ἔστι. καὶ ἐφέσιμος ἑορτὴ, ἡ μεταγώγιμος. Ἐφίεσιν, ἀντὶ πέμπειν ἀναστρέπει. Ἐφικέσθαι, καταλαβέσθαι. Ἐφίκεσθε, ἀντὶ τοῦ ἐφάψασθε. καταλάβετε. ἐφίκεσθε, ὡς ἀντὶ τοῦ τυπτέος κεῖται. Ἐφικνεῖσθαι, εἰς κατάληψιν ἐλθεῖν. Ἐφικνεῖται, καταλαμβάνει. Ἐφικνούμενος. τοῦτ' ἐστὶ φθάνων ἐγγίζων παραγινόμενος ἢ ἴτοις. Ἐφίκετο, τούτεστι κατέλαβε. Ἐφίκοιτο, ἐφάψαιτο. Ἐφικτὸν, δυνατὸν καταληφθῆναι. Ἐφίλατο, ἠγάπησεν. ἢ ἐφίλατο, κλίσει φανερὰ ὡς τὸ ἵστατο, ἀφ' οὗ κατά τινας ἐν τοῖς ἑξῆς τὸ ἐμὲ φίλαι ἀθήνη, ἀντὶ τοῦ φίλησον. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐφιλάμην, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐτυψάμην τύψαι. Ἐφίλει, καὶ ἐκόμιζε. ἰωνικά εἰσιν, ὡς δηλαδὴ τὸ ἐν δηκέεσι ἐκόμιζε καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ ἐφίλει. τουτέστιν, ἐφιλοφρονεῖτο. Ἐφίλησεν, ἐφιλήθησαν. Ἐφιλήθησαν ἐκ διὸς ῥόδιοι, πρός τὴν κοινήν φασι δόξαν εἴρηται. οἱ γὰρ πολλοὶ θεοφιλεῖς τοῖς πλουσίοις οἴονται. τοῦτο δὲ ὅτι περιάδονται οἱ ῥόδιοι. περὶ οὗ ὁ μὲν ποιητὴς ἀληθῶς καὶ ἀσφαλῶς λέγει, ὅτι θεσπέσιος πλοῦτος κατεχεύατο αὐτοῖς. ὁ δὲ μῦθος, ὅτι χρυσῆν νεφέλην ὑπὲρ τῆς ῥόδου μετεωρίσας ὁ ζεὺς, χρυσὸν τοῖς ἐκεῖ ἔβρεξεν. ἔπεφασι πρῶτοι ἱδρυσάμενοι τῇ ἀθηνᾷ ἔθυσαν. ὡς καὶ πινδαρικός ἐστι λαλούμενος. ἢ ἄλλως δὲ ἐφιλήθησαν ἐκ διὸς, οἱ περὶ τὸν τληπόλεμον. ὡς βασιλεύσαντες ἐν τῇ ῥόδῳ. διὸ γὰρ φίλοι οἱ βασιλεῖς.
Ἐφιλοτιμεῖτο, ἐνεβρύνετο ἐλαμπρύνετο. Ἐφίνους, τὰς ἀντὶ τοῦ ἰνίου σάρκας. Ἐφιόρκους, τοῦτο διὰ τοῦ π λέγεται [illegible].
Ἐφιππαρχία, δύο ἱππαρχίαι ἱππέων ἀνδρῶν, χιλίων κδ΄. τέλος δύο ἐφιππαρχίαι ἱππέων δισχιλίων μη΄.
Ἐφιππος, ζεὺς ἐν χίῳ. Ἐφίππιον, ἐκλύσαι δὲ τὸν ἵππον τοῦ χαλινοῦ καὶ τοῦ ἐφιππείου. Ἐφίππιον, ἀγώνισμα ἐφ' ἵππου ἔχοντος. Ἐφίππων ὀνόματα, ἵλη ἱππέων ἀνδρῶν ξδ΄. Ἐφ' ἵππου, ἀντὶ τοῦ ἵππου. Ἐφιππος ἀγὼν, γυμναστικὸς περὶ

Ἐφετίνδα, εἶδος παιδιᾶς, ὅταν σφαῖραν λαβὼν προϊδόντα τινὰ, ἄλλῳ ἐπιβάλλῃ, ἢ ἐπιρρίπτῃ πρὸς τὸ φενακίζειν. Ἐφετικός, ἐπιθυμητικός. Ἐφῆλις, παιδίσκη διάκονος. Ἐφιέμενον, τὸ ἐφίεμαι λέγεται μὲν ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῶ ἢ πρὸς τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει· λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι ποιητικῶς· ἀφ' οὗ ἐφετμὴ, ἡ ἐντολή. Ἐφόλξαι, ἕουγον. Ἐφθῆρε τοὺς κακοὺς, τοὺς ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς κακοῖς, ἤτοι καινοτομοῦντας κακά. Ἐφέψειν, ὅ ἐστι καθελεῖν ἀπὸ τοῦ ἕψω· τὸ δὲ ἐφέψειν καὶ συναθροίζεσθαι, καὶ ἀνεῖν ὅθεν τὸ πότμον ἐπισπεῖν. Ἐφέψεος, ἀπὸ τοῦ ἀκολουθήσαι διώξεως· καταλήψεως τοιοῦτον πότμον καὶ τὸ πότμον ἐπισπεῖν· ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐφέψειν ὅ ἐστι μέλλον ἐπὶ τοῦ ἐφέπω ῥήματος, ἴσον τῷ δύναται τῷ ἐπισπεῖν. Ἐφεψιόωντο, ἀντὶ τοῦ λαιδορεῖσθαι ἐμπαίζοντες ἐφείδοντο· ἢ ἐφεψιόωντο, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ· ὁ χρόνος ἐστὶ παρατατικὸς ἀντὶ ἐνεστῶτος· ἢ ἐμφαίνει ἀπαλλακτικῶς τὴν γραφὴν, ζητεῖ ἐν ὀδυσσείᾳ· ἡ δὲ λέξις κυρίως ἐστὶ τὸ ἑψιᾶσθαι καὶ παίζειν δηλοῦσα διάθεσιν παιγνιώδη· ἐπεὶ καὶ ἕψια φασὶ τὰ παίγνια ὅθεν τὸ ἑψιᾶσθαι· ἴσον τῷ δὲ τὸ ἐφεψιᾶσθαι καὶ καθεψιᾶσθαι ἐπιπολῆς καὶ προσεστηρίχθη ἐν πολλαῖς ἡ ἐπὶ πρόθεσις, τὸ καθ' ἴσον δύναμαι. Ἐφιέσθαι, ἐφίεσθαι. Ἐφεῖσαν, ἔδοξαν ἀποπεμφθῆναι. Ἐφηβεία, ἡ νεότης ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. Ἐφηβος παῖς· νέος· μειρακίσκος ὁ ἐν τῇ ἀκμῇ. Ἐφήγησις, δίκη ἐστὶ γινομένη ἀπὸ τῶν παραδεξαμένων τὸν εἰργόμενον παρὰ τὸν νόμον ἐπιβαίνειν τῆς χώρας· οἷον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον ἢ ὅταν τῶν δημοσίων τι κατέχῃ τις κρύφα. Ἐφήδεσθαι, χαίρειν ἐπὶ τῇ ἑτέρου δυστυχίᾳ εὐφραίνεσθαι. Ἐφήδου, εὐφραίνου. Ἐφηδὴς, τὸ τρίτον καὶ ἐφήδησε, ἐπέχαιρον. Ἐφήδομαι, ἐκ τοῦ ἥδομαι, ἐπὶ κακοῦ μόνον. Ἐφήδω, ἐπιχαρίεσθαι. Ἐφηδεὶς, ἐπιχαρεὶς. Ἐφῆκαν, ἐνέβαλον. Ἐφῆκα, ἔπεμψα. Ἐφῆκε, ἐφορμᾷ ἐπέρχεται. Ἐφῆκεν, ἐφῆκαν. Ἐφηλίδες, πρόσωπα καὶ πάθος ἐπὶ προσώπου τραχύτητες, ἐκ τοῦ ἡλίου ἐπικαύσεις, καὶ ἐφηλίς. Ἐφηλὶς, ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσωπον γινομένη ἔκκαυσις καὶ μελανία καὶ πάθος περὶ τὸ πρόσωπον. Ἐφήλλαντο, ἐπεπήδησαν. Ἐφηλος· ἔφηλος ὁ ὑψηλοφόρος, ἢ ἐφήλιδας, ὡς ἧλον ἔχων εἰς τὴν ὄψιν· ἢ ἔφηλος, ὁ ἀπατηλὸς ἐκ τοῦ φηλῶ τὸ ἀπατῶ. ἔφηλος δὲ ὁ ἥλιος. καὶ ἔφηλος ὁ ἀλωμένος. Ἐφήλωσεν, ἡπάτησεν. Ἐφ' ἡμέρας λέγουσιν ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμέραν. Ἐφ' ἡμῖν ξυμβουλεύσειν ἄν, ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς. Ἐφημερία, ἡ πατριὰ· λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία καὶ τῆς ἑβδομάδος. Ἐφημερὶς, ἡ τῶν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας συμπιπτόντων ἀπογραφή. Ἐφήμερα, εὐμετάβολα, εὔφθαρτα. Ἐφήμερον, τὸ κώνειον, καὶ μῦξον τι καὶ ζῶον οὕτω καλούμενον, ὃ ἐφ' ζῇ μίαν ἡμέραν. Ἐφήμερος, ἀντὶ τοῦ ἀριστοφάνης τί με καλεῖς ὦ ἐφήμερε. Ἐφημέρια βροτοὶ, καθημερινὰ εἰδότες, οὐ προορώμενοι τὸ μέλλον. Ἐφημίαι, ἀγροὶ καὶ βέλτιστα φήμης. Ἐφημοσύνη, ἐν τῷ, πρὸ τοῦ εἰς τὸ ἄλλο συμβάλλειν τὸ ἀμφότερον λόγον. Ἐφ' ἡμῖν, ἐπὶ ἡμῖν ἐν τοῖς χήρας ἡμῖν. Ἐφήμως, εὐφήμως. Ἐφῆνεν, ἔδειξε φανερὸν ἐποίησεν. Ἐφῆσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπικεῖσθαι ἐπιτίθεμαι· λέξις παρ' ὁμήρῳ ὥς τινές φασι· λέξεται δὲ ἢ ἐπὶ τοῦ ἐφημᾶσθαι τὸ ἀπέσθαι, ὡς δηλοῖ τὸ βρόχον ἅψατο· σύνταξις τῷ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ ἢ ἐφῆσθαι παρ' ὁμήρῳ· οἷον τοῖσιν κίδε ἐφῆσθαι ἔχει τὸν τρόπον καθόλου ἀντιπάθεος. τινὲς δὲ τὸ ἐφῆσθαι ἀντὶ τοῦ ἐπικεῖσθαι ἐπιθέματα λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐφημᾶσθαι τὸ ἀπέσθαι ὡς δηλοῖ τὸ βρόχον ἅψατο· ἐρεῖ δὲ καὶ ὁ ποιητὴς ἐλεύθερα τί ἐφῆσθαι καθ' ὁμάδον ἐννέα ἢ γὰρ τέλειος ὄλεθρος ἐπίκειται καὶ πολλαῖς κίδια ἐφῆσθαι ἔχει πολλὰ δὲ τὸ ἤπερ ὃ ἔλαβε, καὶ ἤδη αὐτοῖς ἐπέκειτο. Ἐφῆσαι ἐπιθέμενοι ἐπέκειτο. Ἐφθὰς, ἔστι μὲν πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἀντὶ ὀλίγον· τὸ δὲ πάλιον, ἐφθάθαι φρύγανος. Ἐφθίσεις, ἐφίημι τὸ εἰς ἐπιθυμίαν ἐμβάλλω καὶ ἐν ἐφίσει ποιῶ· ὡς τίθημι τὸ τίθεσθαι ποιῶ· ἡ δὲ τὸ ἀφιεμένεσθαι ποιῶ· ἀπὸ τῶν παθητικῶν λαμβάνει τὴν ἑρμηνείαν ἀντιστρόφως τοῖς ἄλλοις· ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τὰ παθητικὰ ἀκολουθεῖ τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ ὑπόπτερα ἐστὶ τὰ ἐνεργητικά· ἐπὶ δὲ τούτων, τὰ παθητικὰ δοκεῖ πρότερον ὑφίστασθαι εἶτα καθ' τὴν σημασίαν ἀλλὰ, ἀνάκυκλεῖν ὕστερον τὰ ἐνεργητικά· πρότερον γὰρ ἐφίεμαι τὸ ἐπιθυμῶ· εἶτα ἐφίημι ὕστερον ὃ ποιεῖ ἐφίεσθαι ποιῶ, καὶ πίτνομαι εἶτα καὶ πίτνω ὕστερον καὶ ἥδομαι εἶτα καὶ ἥδω ὕστερον· καὶ ἄλλως, ὅσα παθητικὰ τῇ φωνῇ, τῇ δυνάμει καθ' μετάβασιν λέγει ἔχει δὲ ἐνεργητικά· τὸ ἀλλὸν τούτοις τρόπον καὶ ταῦτα ἔχει· ἔστι μὲν οὖν ἐφίημι, τὸ ἐφίεσθαι ποιῶ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸ διεγείρω λέγεται τὸ ἐφίημι ἢ ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωμι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλω· ὅτε κεῖνοι ἀαπτοὺς χεῖρας ἐφείω ἀντὶ τοῦ ἐφῆ ἢ τὰς ἀπροσπελάστους χεῖρας ἐφείω, ἤτοι ἐπιβάλλων· ἐν δὲ τῷ πριάμῳ μεγαλήτορι ῥιγεῖν ἐφέω, ἀντὶ τοῦ ἐν πολλαῖς δυοῖν πέμψει λέξεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐφίεμαι τὸ ἐντέλλομαι. Ἐφθέσεις παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀναπείσεις. Ἐφθισεν, ἔδειξεν. Ἐφραθέειν, ἐπιχαρῆναι. Ἐφραθέντες, ἐπιχαρέντες καὶ ἐφραθέειν, ἐπιχαρῆναι. Ἐφράδη, ἐχάρη· αἱ δὲ τοῖς τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφράδησαν. Ἐφράδα καὶ εὖ πιθέσθαι τὸ προσθεῖναι δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ ὑμῶν, τὸ αἰολεῖ ὅτι. Ἐφράσης, ἐχάρης. Ἐφράσομαι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐνηλοῦμαι· καὶ ἔστι παρακειμένου ἐφημοσύνη. Ἐφθα, ἢ ἔφλα ἐμάλαξα· διὰ τὸ καίεσθαι ἐφθαλές. Ἐφθαλέου, ἐφθοῦ ἢ ἐφθοῦ, τὸ ὀπτᾶν ἤτοι τὸ δι' ὕδατος ἕψειν. Ἔφθαρκα, ἐκ τοῦ φθείρω φθερῶ, ἔφθαρκα· ἐφθάρκειν ἐφθάρην. Ἐφθάσαν, ἐκ τοῦ φθάνω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφθην· τὸ τρίτον τοῦ πληθυντικοῦ, ἔφθησαν· ἢ συστολῇ τοῦ ἢ εἰς ἃ, ἔφθασαν· ἐκ τοῦ φθάνω, ἢ τὸ φθάμενος, καὶ φθάνω δυικόν. Ἔφθασας, ἢ ἔφθαξας ἤγουν προέλαβες· παρὰ θεοκρίτῳ· ἔφθασεν ἐκ τοῦ φθάζω, γίνεσθαι δὲ χεῖ καὶ ἔφθασαν, ἀντὶ τοῦ προκατέλαβον. Ἐφθη, προέλαβεν ἢ ἔφθασεν ἢ ἔβλαψεν οἷον, ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος· ἢ ἔφθη ὀρεξάμενος παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ὀρεκτοῦ δόρατι πλήξας εὐρεῖα ἴσαι τὸ δὲ τεῖνεν ὀρεκτῷ μελίῃ τὸ δὲ τὸ ὀρεκτὸν δόρυ, δηλοῦται σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν τῷ ἔφθη ὀρεξάμενος, ὑπακούεται δὲ ἀνάγκης οὐ μόνον τὸ ἔγχος, ἀλλὰ καὶ τὸ μέρος σωματικόν, ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐκλίνας δόρυ καθ' τὸ μέρος τοῦ σώματος. Ἐφθημένη εἰπόντες ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ προέφθημεν. Ἔφθην, ἔφθασεν ἐκ τοῦ φθάω, φθῶ φθέσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφθην, ἔφθης, ἔφθη ἢ ἔφθην ποιήσας, ἀντὶ τοῦ ἐποίησα καὶ μαθὼν ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἔμαθον. Ἐφθίαν, ἰωνικὸν ἐστιν φθίνω τὸ φθείρομαι καὶ φθινύθω τὸ αὐτὸ καὶ φθινυθέσκω· ἀφ' οὗ παρατατικὸς, φθινύθεσκον καὶ φθίομαι μέλλων φθίσομαι ἀόριστος ἐφθίθην ἀφ' οὗ ἐφθίθεν καθ' τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐφάανθεν παρακείμενος ἔφθιμαι ἀφ' οὗ τὸ φθίσθαι καὶ ὁ φθί

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Εὐφράδης, πατρικὸς ἢ πραΰζων. Εὐφραίνειν, τὸ ἡδύνειν· λέγεται δὲ ἐπὶ ψυχῆς· ἀφ' οὗ ὄνομα εὐφροσύνη, ἡ χαρά· καὶ ποιητικῶς, ὁ εὔφρων ἰατρὸς τῷ ἡδύς. Εὐφραίνεσθαι, καὶ ἥδεσθαι διαφέρει· εὐφραίνεσθαι μὲν γάρ ἐστι μανθάνοντα καὶ φρονήσεως μεταλαβόντα, ἄλλο τι διανοίᾳ· ἥδεσθαι δέ, αἰσθανόμενόν τι ἄλλο τῷ σώματι. Εὐφρασία ἐστί, χαρὰ ἐπὶ τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις. Εὐφράτης, ποταμὸς ὃς παρὰ Ἰουδαίας ἐστί, δίχα λ, καὶ ἰχθύς. Εὐφρήτης, ὁ Εὐφράτης ποταμός. Εὐφρονέων, καλῶς φρονῶν. Εὐφρονιῶν, εὖ τὰς φρένας διακείμενος· φρόνιμος· χαίρων. Εὐφρόνη, ἡ νύξ, παρὰ τὸ εὐφραίνειν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ· καὶ γὰρ ὁ λογισμὸς ὅτε ἀσχολεῖται, ἀφ' ἧς γίνεται τῶν πραγμάτων, ἢ παρὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως· παρώνυμόν ἐστιν. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ ἄνακτος γίνεται ἀνάγκη, πλεονασμῷ τοῦ γ· καὶ ἀμύμων, ἀμύμονος, ἀμυμόνη καὶ ἀμυμώνη διὰ τοῦ ω μεγάλου, οὕτω καὶ παρὰ τὸ εὔφρων εὔφρονος, εὐφρόνη. Εὔφρων, τὸ ἡδύ· δύσφρων, τὸ ἐναντίον· εἶτα τὸ ἀλγεινόν. Εὐφρονῶ· διαλυόμενον, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον εὐφρονῶ τὰ σά. ἀντὶ τοῦ εὐφραίνω τοῖς σοῖς· ἢ γοῦν εὐνοῶ σοι. τὸ δὲ εὐφρονῶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ· ἐν δὲ τῷ Ἀριστοφάνης· ὑπό τ' ἐμὲ καὶ τοῖς ἐμοῖς εὐφραίνεσθε ῥήμασιν. Εὐφροσύνη, ἀφορισμὸς λύπης ἐν ἐπιδημίᾳ καλῶν. Εὔφρων, κωμικὸς τῶν δραμάτων· καὶ εὔφρων, ὁ ἡδύς· εὔφρων δέ, ὁ φρόνιμος. Εὐφυεῖς μηροί, οἱ ἐκπεφυκότες καὶ ἐν τῷ ὅλῳ σύμμετροι· οἱ δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον εὐφυεῖς, ψυχικῶς ἐπιτηδείως πως εὖ πεφυκότες εἰς τὸ μαθεῖν· τὸ δὲ παρ' Εὐριπίδῃ εὐφυὲς πρόσωπον, καθὸ τοὺς εὐφυεῖς ἐρρέθη μηρούς· ἐκ τῆς καθ' Ὅμηρον φυῆς. Εὐφυής, ὁ εἰς πάντα δεξιός, καὶ ἐπιτήδειος. Εὐφυΐα, ἀγαθὴ ἀρετὴ ἐν φύσει πρὸς τάχος μαθήσεως· εὐφυΐα ἐστί, τὸ οἰκειοῦσθαι μὲν πρὸς τὸ ἀληθές· ἀποστρέφεσθαι δὲ τὸ ψεῦδος. Εὔφωνοι κήρυκες, τὸ δυνάμενοι μέγα βοῆσαι· εὐφύρασον, φανερόν. Εὐχαί, ὑποσχέσεις· τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω. Εὐχαίτης, ὁ καλόθριξ· εὐχέτης δὲ ὁ εὐχὴν ποιῶν· ψιλόν. Εὐχαριστεῖν, οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἶπεν· ἀλλὰ χάριν εἰδέναι. Εὐχαριστία, δέησις· καὶ προσευχή, διαφέρει· αἰτεῖ γὰρ ἔτι ἐν δέει τινά, τουτέστιν ἡ δέησις· ὅταν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ ποιήσας αἰτῶ τι παρ' αὐτοῦ, τότε προσεύχομαι· ὅτι δὲ φίλος ἐπιτυγχάνομαι, τότε εὐχαριστῶ· φησὶ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος· πρὸ πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας· ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ μείζω προβαίνων. Εὐχαριστῶ, αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται· λέγεται καὶ εὐχαριστῶ τοῦδε. Εὐχάς, τάγματα. Εὐχατίσαι, ἐπικαυχήσασθαι. Εὐχατώτερον, πλουσιώτερον. Εὐχεῖ, καυχᾷ· αὐχεῖς· λέγεις. Εὔχηλον, εὔτροφον· εὔχορτον. Εὐχείμονος, τοῦ καλὰ ἱμάτια ἔχοντος. Εὐχέρεια, εὐκολία· ἀπονία· ἐπιδεξιότης. Εὐχειρία, ἡ διὰ χειρῶν εὐκινησία. Εὔχεο, ἐκαυχῶ εὔχου. Εὐχερὴς κυρίως, ὁ εὐκόλως παλαιστὴς ἢ ὁ εὐκόλως γύμνιος καὶ εὐκαταγώνιστος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν· ἢ τῶν πολεμιστῶν παρὰ τὸ χεῖρα· καταχρηστικῶς δέ, ὁ ἐπιεικὴς καὶ μὴ ἀντιπαλαίων. Εὔχεσθαι, οὐ μόνον θεοκλυτεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ καυχᾶσθαι· ὅθεν καὶ τὸ καύχημα εὐχωλή, καὶ τὸ λέγεσθαι δὲ καὶ φημίζεσθαι εὔχεσθαι λέγεται· ἀφ' οὗ καὶ τὸ τοῖς ἐμ [illegible] εὐχετόωνται, ὅτι ᾄδονται· λέγονται. ἀγχίαλον εὔχομαι εἶναι υἱός· ὅτι λέγομαι· καὶ ξεῖνοι ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι. Εὐχετάασθαι, εὔχεσθαι. Εὔχεται, παρακαλεῖ· καυχᾶται. Εὐχετάαζον, εὔχοντο. Εὐχετόωνται, ἡ κλίσις καθὼς τὸ βοώμενοι βοόωνται· τὸ θέμα εὐχετάω, ἀφ' οὗ εὐχετῶνται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο μικροῦ εὐχετόωνται· τοιοῦτον δέ ἐστι καὶ τό, ὁρᾷ ἀντὶ ὁρέοντι καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο, ὁρόωντι, ἀντὶ τοῦ βλέπουσι. Εὐχή ἐστιν, ἐπαγγελία πρὸς τὸν κατ' εὐσέβειαν ἀφιερουμένων· εὐχή ἐστιν, ὑπόσχεσις· ἐξιλασμός· ἐξίλασμα δέ ἐστι, δῶρον εἰς ψυχὴν φέρον· εὐχή ἐστιν, ὑπόσχεσις ἀγαθῶν ἑκούσιος· εὐχή ἐστι, σύνταξις δώρου πρὸς θεόν, παρὰ τὸν δοῦλον αὐτοῦ γινομένη ἑκούσιος· εὐχή ἐστιν αἴτησις ἀνθρώποις ἀγαθῶν· ἢ δοκοῦν τὸ παρὰ θεῷ. Ἄλλως. Εὐχή· καθόλου ὁ ποιητὴς οὐδεμίαν εὔλογον εὐχὴν ἄπρακτον εἰσάγει ἱερεῖ· ἀλλ' ἐάν τις δίκαια εὔχεται παρ' αὐτῷ, οἱ ἐχθροὶ πίπτουσιν· ἢ σύμβολα δίδονται, ἢ φίλοι ἐπακούουσιν· ἢ ἔργα εὐοδοῦται· ἢ ἄλλως ἀγαθὰ ἕτερα γίνονται· οὕτω παιδευτικὸς καὶ θεοφιλὴς ὁ ποιητής, καὶ ἐν μύθοις καὶ ἐν πλάσμασιν. Εὐχή, ἐπαγγελία καὶ ὑπόσχεσις· ὡς ἐξ ἀνθρώπου θεῷ ἀφιερουμένη· ἢ σύστασις δώρου πρὸς θεὸν παρὰ τὸν δοῦλον αὐτοῦ γινομένη ἑκούσιος εὐχή· ἢ τὸ εὖ ἔχειν αἴτησις. Εὐχήμονα, εὐχῆς ἄξιον. Εὐχίλου κάπης, τῆς εὐτρόφου φάτνης· ἢ τῆς καλὰ χείλη ἐχούσης ἢ καλὰς τροφάς· ὡς κρείττονας ὄντας τοῦ ποιμενικοῦ βίου, τοῦ ἁρπακτικοῦ καὶ μαχίμου. Εὐχολόγιον, βιβλίδιόν τι. Εὔχομαι, προσεύχομαι τῷ θεῷ· καὶ προσεύχομαι τῷ ἀνθρώπῳ· ἀντὶ τοῦ εὐχὴν ποιοῦμαι· κατεύχομαι δέ σου, καὶ ὑπερεύχομαί σου γενικῇ· καὶ ἀπεύχομαι ἢ εὔχομαι, τὸ εὐχὴν ποιῶ· κατεύχομαι δέ, τὸ καταρῶμαι· λέγεται δέ, καὶ εὔχομαι, τὸ καθαρεύω· καὶ εὔχομαι πλούσιος εἶναι, τουτέστιν ἐγὼ ἀμεταβάτως· εὔχομαι δὲ πλούσιον εἶναι ἕτερον, μεταβατικῶς αἰτιατικῇ· καὶ εὔχομαι τὸ καυχῶμαι, παρὰ μόνοις ποιηταῖς· ἔτι, εὔχομαι τὸ ὑπισχνοῦμαι, ἀεὶ πρὸς μέλλοντα· ὅθεν εὐχὴ ἡ ἱκετηρία· καὶ ὑπόσχεσις· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ πρὸς παρῳχημένον· ὡς Δημοσθένης ἐν ἀρχῇ τοῦ περὶ στεφάνου. Εὔχομαι, ηὐχόμην· ἀλλὰ καὶ εὐχόμην· καὶ εὐλαβοῦμαι καὶ εὐλαβούμην· ἀλλὰ καὶ ηὐλαβούμην· καὶ εὐμαρῶ, ηὐμάρουν, καὶ εὐμάρουν. καὶ ἁπλῶς τὰ ῥήματα ὅσα ἀπὸ τῆς ευ διφθόγγου ἀρχόμενον τὸ θέμα ἔχουσι, κατὰ τοὺς παρῳχημένους τὴν δίφθογγον φυλάττουσι μὴ τρεπόμενον, καὶ πάλιν αὖ εἰς ηυ· τοῦτ' αὖ δὲ τρέπουσιν· οἷον εὔχομαι, καὶ ηὐχόμην· ἀττικῶς γὰρ τρέπουσιν· ὅσα δὲ ἀπὸ τῆς αυ πάντα τρέπουσιν· οἷον, αὐξάνω ηὐξανόμην καὶ αὐδῶ, ηὔδων, ποιητικῶς. Εὔχομαι, ἀντὶ τοῦ καθαρεύω παρὰ Ἀριστοφάνει. Εὔχομαι, ὅσα ῥήματα ἀπὸ τῆς ευ διφθόγγου ἄρχεται, ταῦτα τηρεῖ τὴν ευ δίφθογγον καὶ ἐπὶ παρῳχημένου τὸν χρόνον· οὕτως ἄρα καὶ τὸ εὔχομαι φυλάττει τὴν ευ δίφθογγον. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ ἀρχόμενα, τρέπεται τὸ α εἰς η· οἷον αὐλῶ, ηὔλουν· αὐχῶ, ηὔχουν· εὔχομαι δέ, εὐχόμην. Εὐχόμεθα, φαμέν. Εὔχοις, χύτρα· σαλαμίνιοι. Εὖχος, καὶ κῦδος, γαῦρον. διό φησιν Ὅμηρος, εὖχος ἀρέσθαι ὑπέρτερον· ἀλλὰ χοῦ δὲ ἠράμεθα μέγα κῦδος. καὶ εὖχος, καύχημα. Εὐχρηστεῖν, ἀπορεῖν· [illegible] λέγε δέ, [illegible]. Εὐχρηστία, ἡ καλὴ χρῆσις. Εὐχροεῖς, εὐσωματεῖς. Εὔχροος δέρμα, ὑγίειαν ζωῆς δηλοῖ· οὐ τὸ δέρμα [illegible] πυκνόν, καὶ οὕτως εὔχροον, ὡς τὰ δῆλα· ἔοικε δὲ [illegible] εἶναι τὸ τοιοῦτον δέρμα, καὶ [illegible] χροῖς. Εὐχυλότερος, ὁ ταχέως πεπτόμενος. Εὐχωλή, εὐχή· ἢ καύχημα· θυσία· νίκη· τέρψις· χαρά· Ὅμηρος· οὕτω δὲ [illegible] ἐλέγχιστοι [illegible] εὐχωλὴν ἔσαν, καύχημα τοῖς Τρωσὶ [illegible]. Εὐχώλησεν, ἐχώλησεν. Εὐψυχία, ἀνδρία· εὐθυμία. Εὔψυχος, εὔθυμος· καρτερικός· ἱλαρός· ἢ ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων ἀγαθὴν δὲ τὴν ψυχὴν ἔχων ὁ δὲ

ἀντὶ τοῦ εὐτείχεον· διὰ τὰς τῶν πύργων στεφάνας, ἢ ὡς πολλὰ στεφανωσαμένην, ἐν ἀγῶσι πολεμικοῖς καὶ ἐπινικίοις. ὁ κτίσας αὐτὰ καὶ τὴν ἀκρόπολιν ὁ Πελασγός, ὡς ἱστορεῖ. ἴσως δὲ καὶ τὴν κύκλῳ ἀγαθὰς οἷον στεφανουμένην. τάχα δὲ καὶ ἐπωνύμως τῆς ἡρωΐνης Θήβης εὐκόσμου οὔσης, εὐστέφανον Θήβην καὶ τὴν πόλιν καλεῖ. Εὐστέφανος, ὅτι εὔκοσμος. στέφανος γὰρ ἡ στεφάνη, κόσμος γυναικεῖος, καὶ περικεφαλαίας εἶδος. Εὔστιβον, τὸ τετριμμένον, εὔστιβον ὁδὸν πορευόμενοι. στίβος γὰρ ἡ ὁδός. Εὔστιπτον, εὔστρεπτον, εὐπίλητον, παρὰ τὸ στείβω, ὅθεν καὶ στιβὰς καὶ στιβεῖς, οἱ κναφεῖς. Εὔστολον, εὔθετον, εὐσταλές, ἢ εὔσταλον, εὔκοσμον, ὡς τό, ὁ δὲ πρεσβύτης γε ποιήσας εὔστολον τὴν ἀκολουθίαν. Εὐστομεῖν, ἀντὶ τοῦ εὐλαλεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖν. εὔστομα κείσθω παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ εὐφήμως εἰρήσθω. Εὔστομον, ἀπὸ μέρους, εὐπρόσωπον. Εὐστόν, τὸ σειόμενον. Εὖστρα, βόθρος ἐν ᾧ τοὺς ὗς θύουσι. καὶ ὁ στάχυς ὅταν μήπω πέπειρος ὢν ἀποφλογισθῇ. ἡ εὖστρα βόθρος ἐν ᾧ περιφλεύουσι τὰς τῶν ὑῶν τρίχας· ἀπὸ τοῦ εὕειν, καὶ φλογίζειν τοὺς χοίρους. Εὔστρας, ἀντὶ τοῦ φλογίστρας, ὅπου τὰ ἱερὰ θύονται. εὖστρα, ἡ ὀρινὴ κριθή. εἴρηται δὲ καὶ ἀμφίκαυστις παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς, ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι. Εὐστρέπτοισι βοεῦσι· βοείαις ἐν συναιρέσει βοεῦσι, τοῖς ἐκ βοείων ἱμάντων κάλωσιν, οὓς καὶ κάλους οἱ ὕστερον φασίν. εὐστρέπτοις δέ, ἀντὶ τοῦ εὐμαλάκτοις ἢ εὐκλώστοις. οὕτω γὰρ μάλιστα οἱ ἱμάντες χρήσιμοι ἐγίνοντο. ἀφ' οὗ καὶ ἱμονιὰ κατὰ Διονύσιον. Εὔστροφον, καλῶς ἐστραμμένον. Εὔστυλον, καλὴν λαβὴν ἔχουσαν. Εὐσύμβολον, εὐσυνάλλακτον. Εὐσυναλλάκτως, εὐμεταδότως. Εὐσυνείδητος, καλῶς ζῶν. Εὐσύνοπτον, φανερόν, εὐθεώρητον, σαφές. Εὔσφυρος, καλλίσφυρος, ἀπὸ μέρους καλή. Εὐσχήμονες, εὐλαβεῖς. Εὐσχήμων γίνεται ἀπὸ τοῦ εὖ μορίου καὶ τοῦ σχῆμα. οὐχ ὁ πολλὰ κεκτημένος καὶ πλούσιος, ἀλλ' ὁ κόσμιος, καὶ πειθόμενος τοῖς νόμοις καὶ συνιστῶν. Εὐσχημόνως, εὐλαβῶς, σεμνῶς. Εὔσχημος, κωμικὸς ποιητής. Εὔχολος, χολὴ ἀγαθή. Εὐσωπία, ἡσυχία. Εὔσωτρον, εὐκύλιστον· σῶτρον γὰρ ἡ ἐφορμὴ καὶ φορά, ἤγουν ἡ κύλισις. Εὐσώτρου, εὐδρόμου. Εὐτελεῖ, ἀτρεμεῖ. Εὐταξία, εὐκοσμία. Εὖτ' ἄν, χρονικὸν ἐπίρρημα, ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅτι, καὶ ὁ ἡνίκα. Ὅμηρος δὲ Ἰλιάδος γ' καὶ ὁμοιωματικόν, ἀλλ' οὖν ἤτοι παραβολικὸν ἔφηνεν ἐν τῇ περὶ ὀμίχλης παραβολῇ· εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι, καὶ ἑξῆς. Εὐτειχέα, προπαροξύνεται οὐκ ἐκ τοῦ εὐτείχεον, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ τεῖχος εὔτειχος, οὐδετερικῶς, εὐτείχεος. Εὐτειχεῖ, καλῶς τετειχισμένῳ. εὐτειχεῖ πάγῳ καὶ εὐτειχεῖ θαλάμῳ. Εὐτίκειον, ὁ ὄπισθεν τοῦ. Εὐτέκμαρτον, καλῶς τεκμαιρόμενον. Εὐτελές, σύντομον. πολυτελὲς γὰρ ὁ πολλὴν σκευωρίαν ἔχον χρόνου, καὶ ἀνάλωμα. Εὐτελίζω, ἀθερίζω. Εὐτίτης, ὁ ὀρτίτης. Εὐτεχνία, σοφία, σύνεσις. Εὐτμήτοις, εὐκατασκευάστοις. Εὔτμητος, εὔκολος, ἢ μετὰ τέχνης τετμημένος. Εὐτοκία, πολύγονος. Εὔτονος, εὔρωστος, γενναῖος. Εὐτονία, ἀνεξικακία, καρτερία, ἁρμονία. Εὐτόνως, ἰσχυρῶς, ἐλαφρῶς. Εὐτραπελία, ἡ βωμολοχία. ἀπὸ τῶν εὐτραπέλων τῶν παίγνια δι' ὧν κινοῦσι τοὺς ὁρῶντας ἢ ἀκούοντας εἰς γέλωτα. Εὐτραπέλεια δέ, φαιδρότης ἔξω λόγου. Εὐτράπελος, γελοιώδης, ἢ ὁ ἀδιαλείπτως παίζων, ἢ ὁ κοῦφος καὶ μωρὸς καὶ ἀπαίδευτος. κυρίως δὲ ὁ μιμολόγος, ὁ γελωτοποιός, ἢ ὁ εὐχερῶς τρεπόμενος κατὰ τοῦ βίου καὶ πάσας συμφορὰς ὑπομένων. γίνεται δέ, ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ στρέφω, εὐέστρεπτος, εὐστράπελος, καὶ εὐτράπελος. Εὐτρεπῆ, τὰ ἕτοιμα καὶ τέλος ἔχοντα. Εὐτρεπίζω, ἑτοιμάζω, παρασκευάζω, εὐκοσμῶ, εὖ τίθημι. Εὐτρεπισμός, ἑτοιμασία. Εὐτρεφὲς ἔντερον οἰός, περίφρασίς ἐστι τοῦ χορδή. ἤδη δὲ καὶ ὁρισμὸς αὐτῆς. κυρίως γὰρ χορδή, εὐτρεφὲς ἤτοι εὔκλωστον ἔντερον οἰός· ὃ παραφθείροντες κόρδαν οἱ χυδαῖοι φασίν. Εὔτρη, πόλις Ἀρκαδίας. Εὐτρησίους, τοὺς ἀπὸ Εὐτρήσεως πόλεως τῆς Ἀρκαδίας. δωρικῶς δὲ εἴρηκε Τηλεκλείδης· θέλει γὰρ εἰπεῖν, Εὐτρησίους. Εὔτρησις ἕδρα, εὐτρησίτῃ Ἀπόλλωνι· οὗ καὶ μαντεῖον ἐκεῖ ἔνδοξον. ἐκλήθη δὲ οὕτω, διὰ τὸ πολλὰς αὐτὴν εὐρυχωρίας οἱονεὶ συντετρῆσθαι τετμημένην εἰς ἀμφόδους στενωπάς. ἔκτισαν δέ φασι περὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Θεσπιῶν εἰς Πλαταιάς· ἐτείχισαν δὲ αὐτὴν Ζῆθος καὶ Ἀμφίων ἀδελφοί. ὁ δὲ Στράβων λέγει, ὅτι Εὔτρησις κώμιον Θεσπιέων, ἔνθα Ζῆθος καὶ Ἀμφίων ᾤκησαν, πρὶν βασιλεῦσαι Θήβας. Εὐτρήτοισι, καλῶς τετρημένοις. Εὐτρέφεσθαι, ἀντὶ τρέφεσθαι παιδία. Εὐτρόχαλον, εὔκυκλον, ταχινόν. Εὔτυκτα, παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ῥᾴδια, ἕτοιμα, εἰργασμένα, καλῶς κατεσκευασμένα. Εὐτύκως, ῥᾳδίως καὶ τὰ ὅμοια. Εὐτύκαζον, εὔτυκτον εἶχε, ἕτοιμον. Εὐτυχεῖς τοῦ θυμοῦ, εὐδαίμονες τὸν θυμόν. Εὐχερές, εὐπόριστον, ῥᾴδιον. Εὐτυχής, εὐεργής. Εὐτυχήσαι, εὐτυχῆ ποιῆσαι. Εὐτυχέω, ἡ δοτικὴ συντάσσεται· Εὐριπίδης· ἀδελφὸς ὁ ὑμὸς ἠτύχει δορί. Εὐτυχεῖς τυγχάνεις, ἤγουν εὐτυχεῖς καὶ ἐν τύχαις ὑπάρχεις. Εὐτυχία, εὐπραγία, εὐτολμία, εὐπραξία, συγχαίρειν, συνήδεσθαι, συνευτυχεῖν. Εὐφάλαρα, λαμπρά. Εὔφαλον, εὐθαλάσσιον, βραχυθάλασσον, βραχυθάλασσον. Εὐφάμιος, ὁ Ζεύς. Εὐφάρμακον, ἔχιον. Εὔφατον, ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενον. Εὐφεγγέσι, λαμπροῖς. Εὐφεγγίας, ἀπὸ τῶν δύο τειχῶν εὐφεγγίας ποιήσαντος. Εὔφεδρος ἢ ἔφεδρος, ὁ εὐτρεπισμένος δύο τινῶν παλαιόντων, παλαίειν τῷ νικήσαντι. Εὐφερόμενα, εὐδοκιμοῦντες. Εὐφέστιος ἢ ἐφέστιος, ὁ οἰκῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον, ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων. καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ· Τρῶας μὲν λέγεσθαι ἐφέστιοι, ὅσοι ἔασιν. ἐφέστιος, καὶ ὁ ἁπλῶς ἐν οἰκίᾳ ὤν. ὁμέστιος δέ, καὶ συνέστιος, ὁ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ μεθ' ἑτέρου ὤν. Εὔφημα, καλὰ ἐπαινετά. Εὐφημεῖν, παρὰ τῷ ποιητῇ, οὐκ ἄλλο σχῆμα τὸ ἐπαινεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐνθεαστικῶς ἀγαθὰ λέγειν. Εὐφημῆσαι παρὰ τῷ ποιητῇ, οὐ μόνον τὸ ἐπαινέσαι σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθουσιαστικῶς ἀγαθὰ λέγειν. Ἀριστοφάνης· εὐφημεῖ· ἤγουν εὔφημα λέγε. καὶ εὐφημεῖν παρ' Ἀττικοῖς τὸ σιγᾶν. Εὐφημίαν, σιωπήν, εὐλογίαν. Εὐφήμοις γόοις, δυσφήμοις, κατ' ἀντίφρασιν. Εὔφημος, ὁ Ζεὺς ἐν Λέσβῳ. Εὐφημοῦσι, στενάζουσι, κωκύουσι, κατ' ἀντίφρασιν. Εὐφημῶ, οὐ μόνον τὸ ἐπαινῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ καλὰ καὶ πρέποντα λέγω. ὅθεν εὐφημία, οὐ μόνον ὁ ἔπαινος, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν λόγων καλλιρρημοσύνη. καὶ εὐφημῶ, τὸ ὑμνῶ καὶ δοξάζω καὶ ὡς ὑπὲρ τὰ πάντα τιμῶ. Εὔφημος, ἡδύς. Εὔφλεκτα, εὔκαυστα ξύλα. Εὐφορία, εὐθηνία, καλὸς ἐνιαυτός, ἢ εὐκαρπία. ἐφορεία δέ, ἡ ἐπιτήρησις δίφθογγον. Εὔφορος γῆ, ἔγγειος, ἔμπορος, εὔφορος, βαθεῖα, βαθύγειος, πίειρα, πίων, εὔκαρπος, πολύφορος· δίκαια τὰ ἐναντία, λεπτή, πετρώδης, ψαμμώδης, λιθώδης, ὑπόλιθος, ὑπόπετρος, ὕποψαμμος, ἄφορος, ἄπορος, ἄκαρπος. κοῦφος, ἐλαφρός. ὁ δὲ θυρεὸς τῶν Ἰβήρων εὔφορος, καὶ εὔφορος, ὁ εὔθυμος. Εὐφορεῖν, καλῶς φέρειν. Εὐφραδίως, περιφρασμένως καὶ συνετῶς, παρὰ τὸ φράδω, ἢ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, ἀπὸ τοῦ φράζειν συνεχῶς

θεται τὰ λέγοντα εἰς ις, ὡς ταχὺ βραχὺ. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ἢ αἰρὴ, ὁ ταχύς. παρωνύμως καὶ αἰρὴ κατὰ τὸ ὄμοιον, ὁ αἰρύσιτος ποιητικόν. Εὐρυσάκης, ὁ μεγάλην ἔχων ἀσπίδα. Εὐρυμέδων, μεγαλοδυνάμου. Εὐρυσθεὺς, θυμικὴ κίνησις ἱός. Εὐρύστερνος, ὁ μεγάλα στήθη ἔχων καὶ σαυτός. Εὐρύτερον, πλατύτερον. Εὔρυτος, οὗ ὁ πατρὶς ἀχαλία. Πολίχνιον ἀρκαδικὸν, ὁμώνυμον τῷ θετταλικῷ καὶ εὐβοικῷ, διὰ σκαλεν τοῦ τεῖχος ἡρακλέους ἱστορεῖ. Εὔρυτος ὁ ἀχαλίας τῆς ἐν βοιωτία βασιλεὺς, προέθηκε τὴν τῆς θυγατρὸς ἰόλης γάμον τῷ κατὰ τὴν τοξικὴν ἄθλον νικήσαντι. ὡς τινες τοὺς παῖδας αὐτοῦ γὰρ ἀπόλλωνος ἐλάφει τὴν τοξικὴν ἡρακλέους δὲ διαγωνισαμένου ἀνακτήσας ὁ εὔρυτος οὐκ ἀπεδίδου τὴν κόρην. ὀργισθεὶς δὲ ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν ἀχαλίαν, τὴν δὲ ἰόλην αἰχμάλωτον εἶχε. οὐδὲ τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ ἴφιτον τὸν εὐρύτου ἐς τῆρα παρά τε φόρθωσιν ζήτησιν ἵππων, ξενίσας ἀπέκτεινε. φασὶ γοῦν δὲ τὸ τοῦ φόνου μύσος, παρελθεῖν πρὸς νηλέα καθάρσεως τευξόμενος. τῶν δὲ παίδων ἄλλου μὲν βουλομένων προσδέξασθαι, νηλεὺς ὀξέβαλεν αὐτόν. ἡρακλῆς δὲ ἐκεῖθεν χωρισθεὶς, ἐπεξενώθη δηιφόβῳ τῷ τῶν ἀρκάδων βασιλεῖ. καὶ οὕτως ἐκαθάρθη τοῦ φόνου. καὶ ὕστερον αὖθις στρατεύσας νηλεῖ, οὐ μόνον τὴν πύλον ἐπόρθησεν, ἀλλὰ καὶ ἡρακλεῖ συμμαχοῦσαν ἥραν ... αὐτὸν δὲ νηλέα, τοῖς παισὶν ἅμα κτείνει δίχα τοῦ νεωτέρου νέστορος. οὗτος γὰρ ἐν γερηνοῖς αὐτὸς ἐτρέφετο, διὸ καὶ γερήνιος αὐτὸς γεράνιον ὁ ποιητὴς προσαγορεύει. Εὐρύχορος παρὰ μὲν ... συστέλλει τὴν προλήγουσαν ἵνα δηλαδὴ ... εὐρὺ χορεύειν. ἵνα ἢ χώρας εὐδαίμονος ἐπίθετον. ὁ οὕτως εὐρύχορον. τὸ δὲ γε πρὸ τοῖς ὕστερον εὐρύχωρον, πλατείας μόνον χώρας δηλοῖ. Εὐρώπη, ἢ τὰ πλατεῖα, ὡς ἀπὸ τοῦ εὖρος. ἢ τὰ σκοτεινὰ πρὸς τὸ εὐρῶ. ὁ δὲ ἐκ πάσης τοῦ ὃ, κατὰ τὸ κινούσης κελεύσεις, καὶ τὰ ὅμοια. Εὐρυτίας, ἐυξέσας ὑδάτων. Εὐρώεντα, σκοτεινὰ, ζοφώδη. Εὐρώεις, ὁ σκοτεινὸς ἢ ὁ πλατὺς. κλίνεται εὐρώεντος. Εὔρωμον, εὐρύσωμον ἢ εὐρώεν. Εὐρώπη, χώρα τῆς δύσεως ἢ σκοτεινή. ἢ εὐρώπη, τὸ ἀπὸ ξυλ... μέχρι γαδείρων μέχρι τῆς ἀκουομένης. καὶ ὄνομα κύριον. ἣν φασιν ὁ ζεὺς ἁρπάσας ταῦρος γενόμενος, διὰ θαλάσσης ἔφερε ἐπὶ κρήτην. ἔστι δὲ ὅτι, εὐρὺ καὶ μέτωπον, διὰ τὸ μεγάλην ὁρᾶσθαι. λέγεται δὲ καὶ εὐρώπη ἡ καλλίπη, διὰ τὸ ἐμμισθοῦ. Εὐρωπία, ἡ ὥρα. Εὐρωπὸν, σκοτεινὸν πλατύ. Εὐρώτας, ὁ πατρίς. Εὐρὺς, ὑγρότης σποτεινὴ ... πρὸς τὸ αὔρα αὐρώς. καὶ ἔστιν εὐρώς τὸν εὐρῶτος, τὸ εὐρῶτι καὶ εὐρῶτι. καὶ εὐρὼς κυρίως, ὁ γραστισμὸς ὁ μίχλης ... λέγεται δὲ, λευκὸν ... εὐρῶτος. ... ἔλειον, τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλευροῦ, παρὰ τὸ φαλνὶν λέγεται τὸ λεπτὸν. Εὐρυσίας, ἐδέσιν ὑδάτων. Εὐρώστος, ὑγιὴς ἰσχυρός. Εὐρώτας, ὄνομα ποταμοῦ. Εὐρῶπι, σμπεδόνι. Εὐρωπάντες, ἱδρωτισμένοι. Εὐρώεις, αὐτὶ τοῦ ἱδρῶν. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἑρμηνεύει δὲ τοῦ διὰ τοῦ ὕδατος καίμενος. εὐρωπάδεσι γὰρ τὰ ἐκκαύματα. ὡς καὶ γεννάδας αὐτοὺς γινομένους, καὶ στρυφνὸς καὶ εὐρὼς, ὁ σκώληξ ἐπεὶ τοῖς ἀμελέσι κάμνουσι ἱδρὼς προσίζει τοῖς ἰσιμίοις ὃ τοῦ ἀγροικοβίος. ὁ γὰρ αὐτὸς οἶκος, πυρὸς καὶ δέρμα τὸ μεσόδον, οὐδὲ μίαν ἔχειν τὸν τοῦ γραῖμα τῆς ἐνδεσίας. ἀλλ' ἀπὸ ἄλλα χρὴ καὶ πωλοὺς ἐτύχεν. Εὐσεβίαθος, ὡς πρὸς τὸ εὐσθενὴς, ἢ βρίθω βριθὺς, οὐ τὸ παρὰ τὸ τοῦ παρχυεὺς. Εὖσαι, τὸ φλογίσαι ἀπὸ τοῦ εὔω λαμβάνεται καὶ αὐτὸ τὸ θῦσαι. Εὐσέβεια, εὐσέβεια, δικαιοσύνη περὶ θεὸν. δύναμις θεραπευτικὴ θεοῦ ἑκούσιος ὑπόληψις ὀρθὴ τῆς περὶ θεοῦ τιμῆς. Εὐσεβὴς λέγεται ἀνὴρ, ὁ τιμῶν θεούς. λέγεται καὶ εὐπὴς φιλόθεος ὅσιος φιλοθύτης φιλεορταστὴς ἱερουργικὸς θεῶν ἐπιμελὴς θεοῖς ἀνακείμενος θρασμῷ προσκείμενος λατρεύων θεοῖς ἔνθεος καὶ πάθεος θεοσεβὴς θεολογικὸς ἐπιθειασμένος ἱερὸς θεοφιλὴς καὶ καθιερωμένος. Εὔσαμα, ἀναφώνημα ἐνεστικὸν, καὶ βακχικὸν ἐπιφθεῖμα. καὶ γὰρ τὸ βακχεύειν, εὐάζειν. καὶ σαβάζειν βακχεύοντες. Εὐσανὰ, χύτρα, ὄρυγμα. ἐν ᾧ τοὺς βυθίζουσι καὶ τὰ ἐγκαύματα. Εὐσαπίδωτον, εὐσέλμου εὐκαθέδρου. Εὐσεληνίδιον ἄκοτ, ἢ τὸ παρὰ τὸ σέλας, ἢ παρὰ τὴν σελήνην ἵνα ἢ ἀπὸ μέρους, ἔναστρον. Εὐσέληνος, εὐφεγγής. Εὔσελμος νηὸς παρ' ὁμήρῳ. ἔστι δὲ φασὶ σέλμα τὸ μεταξὺ τοῦ τοίχου τῆς νεὼς, ὁ καὶ ζυγὸς καὶ σελὶς καλεῖται. καθέδρα ἐφ' οὗ οἱ ἐρέται κάθηνται. ὅθεν εὔσελμος ναῦς. γίνεται δὲ τὸ ῥῆμα σέλμα, παρὰ τὸ σέλλω τὸ ὁρμῶ. τὸ αἴτιον ὁρμῆς τῇ νηὶ. διὸ καὶ σοφοκλῆς θεὸν ἐρεσίας λέγει ζυγὸν. οὐχ ὡς αὐτὸν ταχὺ, ἀλλὰ ὡς τὸ θεῖν αἴτιον. ἀπὸ δὲ τοῦ σέλλω, στόλος ὁ δίσκος ὁ μετὰ ὁρμῆς βαλλόμενος. ὡς στέλλω, στόλος. οὐδὲ ἐδηλώθη ὡς εὔσελμος ναῦς, καὶ ἡ καλὰ σπάρτα ἔχουσα. σελμὶς γάρ φασι τὸ σπάρτον. Εὔσελμος ναῦς, παρὰ τὸ σέλμα, ὃ δηλοῖ ζυγὰ νῦν καὶ ξύλινον κλίμακος βαθμοὺς κατὰ τοὺς παλαιοὺς. λέγεται ἡ ναῦς εὔσελμος ἢ εὔζυγος καὶ εὐκάθεδρος. σέλμα γὰρ ἡ καθέδρα. ὅθεν καὶ τὸ σέλλιον ἔοικε λέγεσθαι. ἢ εὐέχοντα. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ σελμίδας λέγεσθαι τὰ χαλινά. Εὔσημον, εὔδηλον φανερόν. Εὔσημος, περιφανὴς λαμπρὸς καλὸς ἀγαθός. Εὐσθένεια, δύναμις. Εὔσκαρθμοι ἵπποι, καθάπερ καὶ δύσκαρθμος μύρμηξ, ὁ δυσκίνητος. χεὶς. παρὰ τὸ δὶς καὶ ἔλθω φασὶ γὰρ, τὸ δὲ εἶναι τὸ προσόδημα, εἰς τοῦτο εὔσκαρθμοι φέρον ἵπποι. σκαρθμὸς γὰρ κατὰ διάλεκτον ὁ δρόμος. Εὐσκαλεύμενα, καλῶς περισταλμένα πρὸς θάνατον. οὐ τὸ μὲν τὸ δυσκαλεύμενον. Εὔσκοπος, αἴτιος. Εὔσκοπος ἀλλ' οὐδὲ ἑρμοῦ κεῖται. δηλοῖ γὰρ αἴτιον σκοπῶν. τὸν ἑτέρων δὲ ἐπὶ τῆς τοξικῆς ἀρτέμιδος. ἵνα ἢ εὔσκοπος ἄρτεμις, ἡ εὖ κατὰ στοχαζομένη τοῦ σκοποῦ. Εὐσμαλον, εὔχαρι. Εὐσμαραγδής, λίθος. Εὐσμίλευτα, εὖ κατασκευασμένα. ἀπὸ τῆς λαξευτικῆς σμίλης. δηλοῦται δὲ τὰ σμιλάκινα ὕφασμα. Εὔσοια, εὐθηνία. ζῶντι τῆς εὐσοίας χάριν. Εὔσσοι, ἀσφαλῶς σωζόμενοι. Εὔσσοι, εἶναι δὲ φοιτῶν. Εὔσοος, ὁ διασωζόμενος ὅρος ἐξ χώριος, καὶ δυσκίνητος εὔφερτος. Εὐσόπτου, εὐδρόμου. Εὐσπαλὲς, εὐπλοῖ. Εὔσπλαγχνον, εὔλαλον. Εὐσπάρτιας, ἰσὺς οὐ μέν τι ἀραιὸς μέν τι πυκνὸς ὁ σπάρτων τυγχάνει. Εὐστα... μέγαρον, τὸ ἄλλα χοῦ αὐτοκτονοῦ εὐσταθὲς, ἀπέχον. βεβηκὸς μὴ σειόμενον. Εὐστάθεια, πολιτείας καρτερία. φέρει δὲ εὐστάθεια καὶ εὐσταθὴς ... τὴν τῆς ἑλληνικῆς φωνῆς ἰσοζυγεῖ ἀδοκιμώτατα ὄντα, φροντίδος ἄξια. ἀλλ' οὐ δεῖ λέγειν, ἢ ἐμβριθὴς φρύνιχος. Εὐσταθεῖν, εὐθετεῖν. Εὐσταθέος, καλῶς βεβηκότος ἀπορία. Εὐσταθὴς, βέβαιος. Εὐσταθὴς ποιῶν, ἡσυχάσαι. Εὐσταθὴς, εὔεδρος βεβαίως ἀσφαλῶς καὶ εὐσταθὴς, καλῶς ἑστώς. Εὐσταλὲς, ἀπερίμενον. Εὐσταλέες, καλῶς ἐσταλμένοις. Εὐσταλὴς, καλῶς ἐστολισμένος. Εὔστασιν, εὐσχήμονα γὰρ τὰ ἐστολισμένα. Εὐστεφὴς, καλῶς πεπατημένος πεπειραμένος. Εὐστέρης, εὐτρόπιος. Εὐστέφανοι θέβαι λέγεται ὁ ποιητὴς, ἀντὶ τοῦ

ἐὺρέ δέ τις ἄγαδε, πηλίου χρηματῶν. Εὐρινοπέτην, εὐωφραινομένην. Εὔριπος, ὁ εὐσόφρητος καὶ εὐρινώτερος. Εὐρέ
σκομαι, οὐ μόνον ἐπὶ παθητικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ λέγεται. Εὐρινόπατρος, καλλόρινος· ἢ καλῶς ὀσφραινόμενος.
Εὐρίπιος, ποσειδῶν. Εὔριπος, πέλαγος στενόν· ἢ τὸ ὕδωρ τὸ ὀξέως καὶ μεταξὺ δύο γαιῶν. ἢ εὔριπος ὁ μεταξὺ βοιωτίας καὶ ἀττι
κῆς· ἑπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ἐκεῖσε ὕδωρ τρέπεται. ὁ εὔριπος, θαλάσσιος τόπος πολύχοος· τὸ παρὰ τὸ μεσοστάτος
τοῦ ὕδατος, ἢ ὁ εὐχερῶς μεταβαλλόμενος. Εὐρίπους, ὀχετοὺς ὑδάτων. Εὔρομεν, παρ' ἀττικοῖς, καὶ εὑρόσαμεν. Εὐρό
εις κακῶς τὸ σῶμα διακείμενον, μετὰ μεταχύσεως συντακόντων. Εὐροναίτρις, καλῶς ἐξιόντες. Εὔροος, ἰσχυρῶς ῥέων. Εὐρώ
περος, ὁ πλατύτερος. Εὐρέειος, δηλοῖ μὲν εὐρέοντος· πάνυ δὲ ἐστὶ τραχὺ καὶ πεζολόγῳ δύσχρηστον· λειότερον δὲ αὐτοῦ
εὐρείτης· τραχὺ δὲ ὅμως καὶ αὐτό. Εὐρεῖος, ὁ παρ' ἔστιν εὐρείτου. δοκεῖ ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ῥέω τὸ ῥέω, εἶτα ῥυΐσκω γίνεσθαι
ἵνα ᾖ, εὐρής, εὐρέος, ὡς ἡδύς ἡδέος· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι εὐρεῖος. εἰ δ' ἴσως, ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ῥόος γίνεται, ὃ δηλοῖ τὸ ῥεῦμα,
πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἡρακλῆς ἡρακλῆος, ἔχει ἀπορίαν διὰ τί μὴ τῶν ἄλλων λέγεται τὸ εὐρεῖος κατὰ τὸ ἡρακλῆος. Εὖρος,
κάλλιστος ποταμός· διοκλῆς δὲ, καταφέρεσθαι αὐτὸν ἀπὸ ῥοδόπης, καὶ ἐξερεύγεσθαι κατὰ πόλιν αἶνον λέγει. ἢ εὖρος, τὸ
πλάτος· δι' οὗ ἐστιν εὐρεῖν καὶ φέρεσθαι. σημαίνει καὶ τὸν ἄνεμον τὸν ἀφηλιώτην, παρὰ τὴν αὔραν τὴν ἠώαν. Εὐρρέεν
σιν, αὐτῇ τοῦ πολυπροβάτοις. Εὐρυάγυιαν τροίαν λέγει ὅμηρος· ἔστι δὲ εὐρυάγυια ἡ πλατύρρυμος· γυιὰ γὰρ ἡ κοινῶς λεγο
μένη ῥύμη· ἀφ' ἧς καὶ ἀγυιεὺς κίων, ἱερὸς ἀπόλλωνος πρὸ θυρῶν ἱστὰς λέγουσιν εἰς ὀξύ· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄγειν· ὅθεν καὶ
ἀγών· καὶ ἀγορά· ἐναντία δὲ ἡ εὐρυάγυια ταῖς στενωποῖς. Εὐρυάνασσα, ἡ μήτηρ τοῦ πέλοπος· ἢ εὐρυάνασσα, ἡ ἥβη, καὶ ἡ
πλατεῖα, καὶ ἡ μεγάλη ἐν τῷ πλατύνεσθαι ὁδός. Εὐρύαλος, ὁ ἀπόλλων· πλατὺ ἀμφόδιον. Εὐρύ, μεγάλως· πλατέως.
Εὐρυβάλινδος, ὁ διόνυσος. Εὐρυβάτην δύο οἶδεν ὅμηρος κήρυκας, τὸν βασιλικὸν, καὶ τὸν τοῦ ὀδυσσέως τὸν ἐξ ἰθάκης· καὶ
δύο εὐρυμέδοντας, τὸν τοῦ ἀγαμέμνονος, καὶ τὸν τοῦ νέστορος. Εὐρυβατεύεσθαι, πονηρεύεσθαι. Εὐρυβάτην· ἱστέον ὅτι
πονηρὸν ἄνδρα ἡ παροιμία ὅταν πλείονας εὐρύβατον λέγουσιν· ἀφ' οὗ εὐρυβατεύεσθαι τὸ πονηρεύεσθαι. πρόδοτος δὲ ἱ
στορεῖ στρατηγὸν εὐρυβάτην ἀργεῖον, πένταθλον ἐπασκήσαντα. καὶ μονομαχεῖν ἄριστον. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ταλθυβίου ἱε
ρὸν ἱδρύσασθαί φησιν ἐν σπάρτῃ. καὶ ὅτι ἀπόγονοι ἐκεῖσε ταλθυβιάδαι καλούμενοι. Ἱστέον δὲ ὅτι, ἄσυλοι καὶ ἐς τὸ παν
τελὲς ἦσαν οἱ κήρυκες ἅτε θεῖον γένος νομιζόμενοι· ἐδόκουν γὰρ κατάγεσθαι ἀπὸ κήρυκος υἱοῦ ἑρμοῦ· ὃς ἐκ πανδρόσου ἐ
γεννήθη τῆς θυγατρὸς κέκροπος· διὸ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ στέλλων ὀδυσσεὺς κατασκόπους εἰς ἀλλοδαπὰς χώρας, καὶ κήρυκα
ἐδίδου ἕπεσθαι, διὰ τὸ ἄσυλον καὶ ἴσον μέσον θείου γένους καὶ ἀνθρωπίνου, καὶ οὐκ ἦν θέμις τὸν κακοῦσθαι αὐτούς. περὶ εὐρυ
βάτου, ζήτει εἰς τὸ, ταλθύβιος. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, δεινόν· δεινὸς γάρ τις ἦν ἄνθρωπος ὁ εὐρυβάτης. Εὔρυθμον, εὐ
παγμένον. Εὐρυκακέει, κωλύει· κατέχει. Εὐρύκλεια, χαῖνος πάχεια ἔχουσα τὰ ἄκρα. Εὐρυκλῆς, ὁ ἐγγαστρίμυ
θος· ἦν δὲ καὶ γένος μάντεων, οὓς ὁμωνύμως εὐρυκλεῖς ἔλεγον. Εὐρυχόας, μεγαλόνοις· μέγα ἰσχύων. Εὐρυχόωσα, εὐρυτομέ
νη· ἢ πολυάστερος νὺξ ἢ μεγάλη· ἢ πολλὰ κοιλώματα ἔχουσα· χόους γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ κοιλώματα ἔλεγον. Εὐρυκρεί
ων ἀγαμέμνων· οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἐν τῇ τροίᾳ ἡγεμόνων βασιλεῖς λέγονται, καὶ κρείοντες· ἀγαμέμνων δὲ, καὶ εὐρυκρείων
ἐπιθέτως· ἢ εὐρὺ κρείων ἐν παραθέσει. προϋπάρχει δὲ τὸ κρείων, οὐ θηλυκὸν κρείουσα. κατὰ δὲ τὸ εὐρυκρείων σύγ
κειται καὶ ἁλικρείων· ὁ τῆς ἁλὸς ἄρχων· ἔστι δὲ εὐρυκρείων, ὁ εὐρὺ βασιλεύων, καὶ ὡς εἰπεῖν μέγας βασιλεύς· ἢ βασι
λεὺς βασιλέων καὶ προκατιόντων λέγων στρατὸν εὐρὺν ὁ ποιητής, ἔδειξεν ὡς καλῶς εὐρυκρείοντα τὸν ἀγαμέμνονα λέγει.
οἱ δὲ ἄλλοι καὶ εὐρυμέδοντά φασιν. Εὐρύμας, ὁ λέσβιος τὸ γένος· διάβολος δὲ, ὅθεν ἀνῃρέθη ὑπὸ πολυδεύκους· κεῖται ἡ ἱστο
ρία παρὰ φερεκύδῃ. Εὐρυμέδων· λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ λεωκράτους· τῆς παμφυλίας οὗτος ποταμός ἐστιν· ἔνθα κίμων
ἀθηναίων στρατηγὸς, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐνίκησε τοὺς πέρσας· ὡς καὶ θουκυδίδης ἐν πρώτῳ λέγει. Εὐρυμέ
δων, θεράπων προσφυὴς τῷ εὐρυκρείοντι βασιλεῖ δοθεὶς εἰς ἡνίοχον· ἔστι καὶ τῷ νέστορι εὐρυμέδων ἕτερος. ἢ εὐρυμέδων,
ὁ περσεὺς, ἢ ποσειδῶν· ἢ ὁ ἄρης καὶ ἑρμῆς. Εὐρύμνων, εὐρύχωρον. Εὐρυμνῆσαι, ἐραυνῆσαι. Εὐρύ, πλατὺ, μέγα. Εὐρυ
μέτωπον, πλατυμέτωπον. Εὐρῦναι, πλατῦναι ἐπευρῦναι. Εὐρύνειν, αὔξειν· ἰσχναίνειν. Εὐρύνω, τὸ πλατύνω. Εὐρυο
δείας, μεγάλα τὸ εἶδος ἐχούσης· ὅ ἐστιν εὔδρασμα. ἔστι δὲ ὡς λέγει ὦρος ὁ μιλήσιος, ἐπίθετον τῆς γῆς· ἡ εὐθεῖα εὐρυοδεία
παροξυτόνως· ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα ἀμφόδους. Ὡς τὴν ὠρτυγοδότος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης· τινὲς δὲ εὐρυόδεια λέγου
σι, προπαροξυτόνως. Εὐρυοδείης, ἐκ τοῦ ὁδός, ὁδεία· ἔχει τὴν ἐν τῇ παραληγούσῃ δίφθογγον. Εὐρύοπα, τὸν δία λέγει ὅ
μηρος· ἢ ὡς μεγαλόφθαλμον διὰ τὸ προνοητικὸν, ἢ ὅτι εὐρὺ βλέπομεν διὰ τοῦ ἀέρος· ὅς ἐστι ζεύς· ἢ ὅτι εὐρεῖαν ἔχει ὄπα
βροντητικὸς γὰρ ὁ αὐτὸς ζεὺς καὶ ἐριβρεμέτης, καὶ ἐρισμάραγος· λέγεται δὲ καὶ διχῶς ὑπὸ τῶν φυσικῶν, καὶ διὰ μὲν
οὕτως εὐρύοπα λέγει ὁ ποιητής. Εὐρύοπα κρονίδην. εὐθεῖα κοινὴ μὲν εὐρύοψ· ποιητικὴ δὲ, εὐρύοπα· ἀπὸ τῆς αἰτιατι
κῆς μετασχηματισθεῖσα, ὡς ἡ ἄνακτα· ἄνακας γὰρ ἄνακτος ἄνακτα· ἀφ' οὗ ὁ ἄνακτα· ὁ ἱππότα δὲ, καὶ ὁ κυανοχαῖτα,
καὶ ὁ μητιέτα· καὶ ὁ νεφεληγερέτα· ἀπὸ κλητικῆς πάντα ταῦτα σχηματίζεται, οὐκ ἀπὸ αἰτιατικῆς· διὸ καὶ παροξύνεται
ταῦτα· ἢ προπερισπᾶται κατὰ τὰς κλητικάς, ἀφ' ὧν γίνονται προπαροξύνονται. εὐρύοπα δὲ λέγουσι, τὴν εὐρεῖαν φωνὴν ἔχον
τα. Εὐρυπόροιο, πλατεῖς πόρους ἐχούσης, ἢ μεγάλοις. Εὐρυπυλές, μεγαλόπυλον. Εὐρύπυλος, κύριον παροξυτόνως·
τὸ μέντοι ἐπίθετον ἄλλως· εὐρυπυλὲς γὰρ ὡς δηλονότι τοῦ εὐρυπυλὲς ἄϊδος δῶ· οὕτω τοῦ καὶ ἄπτερος οἶζυς εὑρέθη· ἢ καὶ ἀ
πτερής. Εὐρυπύλου, πλατείας ἔχοντος πύλας. Εὐρυπρωκτίαν, μαλακίαν· ἀριστοφάνης, τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι ἐνα
ποθέσεται· ὅ ἐστιν ἀπομάξει. Εὐρυρέεθρος· ἐνθυμητέον καὶ τὸ εὐρείτης, καὶ εὔροον, καὶ εὐρῆος ποταμοῖο· καὶ τὸ βαθύρ
ροος βαθυρρείτης, ἀκαλαρρείτης, καὶ ὅσοις ἄλλαις ποιοῦντες ἐπίθετα λέγει ὁ ποιητής. Εὐρύς· εῖα· ύ· εὐρέος· είας· έος· εὐρέϊ
καὶ εὐρεῖ· είᾳ· εῖ καὶ εῖ· τὸν εὐρύν· εῖαν· ύ· παρὰ τοῖς κοινοῖς, εὐρέα· παρὰ ποιηταῖς ὦ εὐρύ· κοινῶς καὶ ὦ εὐρὺς ἀττικῶς· δυϊ
κὰ τὼ εὐρέε· εὐρεία· εὐρέε· τοῖν εὐρέοιν· εὐρείαιν· εὐρέοιν· ὦ εὐρέε, εὐρεία, εὐρέε· οἱ εὐρέες καὶ εὐρεῖς· εὐρεῖαι εὐρέα· τῶν εὐρέων·
ειῶν· έων· τοῖς εὐρέσι· εὐρείαις· εὐρέσι· τοὺς εὐρέας εἰς εὐρείας· έα· ὦ εὐρέες εῖς· εὐρεῖαι· έα· οὕτω κλίνεται πάντα τὰ εἰς

τοῖς πολεμιστηρίοις, καὶ τοῖς ἀγωνίοις. Εὐκοῦ, ἀρίστου. Εὐοδεῖν, εὑρίσκειν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Εὐοδία, ἡ καλὴ ὁδός· καὶ ὄνομα κύριον· καὶ ἡ εὐπραξία. Εὔοδμος, ὁ εὐώδης. Εὔοδος, ἀγαθή. Εὐόδως, προθύμως εἰς τὸ παρέχειν. Εὐοδοῦσθαι, ὁδηγεῖσθαι. Εὐοῖ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Διονύσιος ἐν τῷ ὑπὸ κτισθέντος βακχικῷ τῷ ἐπιφθέγματι ἐστι τὸ δι' αι. Εὐάνιον, οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγουσι, τὸν καλούμενον χίμαρον τὸ τῆς νεὼς τρῦμα. Εὐαίνιτον, εὔφημον· καλὰ προσημαίνουσαν. Εὐόμενοι τανύοντο, ἀναστρόφως εἴρηται· ἀπὸ τοῦ τανυόμενοι εὕοντο. Εὕειν τιτυόμενοι ἐφλέγοντο καὶ ἐστιῶντο, τῶν χασάμενος πτολεμίζειν· ἔγουν πτολεμιχθεὶς ἐχάσατο· καὶ ἔστιν παράγωγον ἀπὸ τοῦ χάζω· τὸ γὰρ ὀρθόν, χάσσαι ἀπὸ τοῦ χάζω ἐπάγεται. Εὐόμβρος, ὁ φλογιζόμενος· εὐόμενος δὲ ὁ φωτιζόμενος δασύνεται. Εὐομιλήτως, εὐεργέτως· πρᾶος. Εὔομφα, ὄνομά τι. Εὐόργητος, ὁ τῇ ὀργῇ εὖ χρώμενος. Εὐοργητοτέρα, εὐτροπωτέρα· ὀργαὶ γὰρ οἱ τρόποι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Εὐοργήτως, ἀπὸ τοῦ εὐτρόπως· ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος παρὰ Θουκυδίδῃ. Εὐοργία, ἀπιστία. Εὐόριστον τὸ φυλασσόμενον, καὶ φθειρόμενον· οἷον, ὁ ἄρτος καὶ τὰ ὅμοια. Εὐόρκου, εὐσεβοῦς· Ἡσίοδος ἀνδρὸς εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν. Εὐορκία, τὸ καλῶς ὀμνύειν. Εὐόρμου, ἀπὸ τοῦ ὅρμου. Εὔοπτος ἀνήρ, ἢ κόρη· εὐόφθαλμος· εὐπρεπής· ὡς τό, ἦν δὲ ἡ κόρη εὔοπτος. Εὐόφθαλμον, τὸ εὔοπτον· καὶ εὐοφθάλμως ἀμείνων· ἀπὸ τοῦ εὐπρεπῶς· ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ περὶ πάντων. Εὐοχεῖται, ἀπὸ τοῦ ἐλέφαντος, ἀπὸ τοῦ καλῶς ἐποχεῖται· εὐωχεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ εὐφραίνεται ἐν τραπέζῃ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Εὐοχεῖν, εὖ ἔχειν· εὐθυμεῖν· ἀπὸ τοῦ εὖ τρέφειν· ὀχὴ γὰρ ἡ τροφή. Εὐοχίου, σημαίνει τὸ χαίρειν· Ἡσίοδος εὐοχίου δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ· τουτέστιν εὐθηνῶν τῆς ὀχῆς· ὀχὴ γὰρ ἡ τροφή· εὐοχίου καὶ ὁ καλῶς ἔχων τοῦ κόπου· τουτέστιν, ὁ οὐ κακοπαθῶν· ὄχος γὰρ ὁ κόπος λέγεται· καὶ εὐοχίων δέ, εὖ ἔχων καὶ χαίρων. Εὐοψίας, ἀπὸ τοῦ εὐπροσωπίας. Εὐπάθεια, διάχυσις· καὶ ἄνεσις ψυχῆς· καὶ τρυφή· διαιρεῖται δὲ εἰς χαράν· εὐλάβειαν· καὶ βούλησιν· καὶ φασὶ τὴν μὲν χαρὰν ἐναντίαν εἶναι τῇ λύπῃ· τὴν δὲ εὐλάβειαν, τῷ θυμῷ· τῇ ἐπιθυμίᾳ δέ, τὴν βούλησιν. Εὐπαθεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ τρυφᾶν, καὶ διαχεῖσθαι· καὶ εὐπαθοῦντες, ὑγιαίνοντες· τρυφῶντες. Εὐπαθεῖν, εὐεργετεῖν. Εὐπαθείας, εὐεργεσίας. Εὐπαθοῦντες, εὐεργετοῦντες(?). Εὔπαιδα λέγουσιν, ἢ τὸν καλοὺς ἔχοντα παῖδας, ἢ τὸν καλὸν παῖδα· ἐπαμφοτερίζει γὰρ τὰ τῆς χρήσεως· ἀπὸ τοῦ καλοῦ παιδός, καὶ τοῦ καλοὺς παῖδας ἔχοντος· ἢ τοῦ καλοῦ πατρὸς παῖδα. Εὔπακτος, καλῶς πεπηγμένος. Εὐπαλάμου ὕμνου, ἀπὸ τοῦ εὖ διακεχωρισμένου ἢ συντεταγμένου· ὡς τό, τίκτοντες εὐπαλάμου ὕμνου. Εὐπαλίν, ῥᾴδιον. Εὐπαράγωγος, εὐπειθής· Ἀριστοφάνης· ἀεὶ εὐπαράγωγος εἶ, διὸ καὶ μάλιστα χαίρεις. Εὐπαρακολούθητοι, ὀξεῖς εἰς τὰ πράγματα· καὶ οὐ νωχελεῖς. Εὐπαράφορα, ὀξέως πρόκοπτος· ὅμοιον. Εὐπάρεδρα, τὰ καλῶς παρεδρεύοντα. Εὐπάροισοι, αἱ εὐπαράγωγοι. Εὐπαρύφα, τὰ σῦκα τὰ τέλεια στα ἡ προύσια(?). Εὐπάρυφος, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ ἢ υἱός. Εὐπαρύφου, εὐμεταχειρίστου. Εὐπάσχειν, ἀπὸ τοῦ εὐεργετεῖσθαι· κακῶς πάσχει, ἀπὸ τοῦ δυστυχεῖ· καὶ πόνους ἔχει τοῦ σώματος. Εὐπατέρεια, ἡ καλὸν πατέρα ἔχουσα· καὶ εὐπάτωρ, ὄνομα κύριον. Εὐπατέρειαν, ὁ δηλοῖ τὴν εὐγενῆ· ἀπὸ εὐθείας παρῆκται τῆς εὐπάτης, εὐπάτερος· τὸ μὲν τὸ εὐπάτωρ, τις μετ' Ὅμηρον ἐπὶ χρήσεως. Εὐπατρία, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ. Εὐπατρίδαι, αὐτόχθονες· οὐχὶ ἐπήλυδες. Εὐπατρίδης, καὶ εὐγενοῦς· τὸ δὲ εὐγενές, πρωτότυπον· ἐκάλουν δὲ εὐπατρίδας, τοὺς εὐγενεῖς ὡς αὐτόχθονας. Εὐπείθης βαρυτόνως, ὄνομα κύριον· ὀξυτόνως δέ, τὸ ἐπιθέτικον· ὅμοιον δὲ καὶ Διοπείθης· καὶ ὁ Δημοκλείδης· καὶ ἔτι ἀπὸ τοιούτων ὁμοίως πολυφειδής, ὁ πολλὰ φειδόμενος· Πολυφείδης δὲ κύριον· οὕτω δὲ καὶ τοὺς παλαιούς· καὶ εὐμαθὴς μέν, τὸ ἐπιθετικόν· Εὐμάθης δέ, τὸ κύριον· καὶ εὐαθίνης μέν, κύριον· εὐαθενής δέ, ὁ ῥωμαλέος· καὶ ἄστυρα μὲν πόλις, ἀστήρ δέ, ὁ κατ' οὐρανόν· καὶ ἀφέτη μέν, τὸ ὄνομα· ἀφετὴ δὲ ὀξυτόνως, ἡ ἀπόλυσις· καὶ Βαῖος μέν, κύριον· βαιὸς δέ, μικρός· καὶ Γέλαιος μέν, ὁ κατὰ γέλαστος· γελοῖος δέ, ὁ γελωτοποιός· καὶ Δεῖρα μέν, πόλις Αἰθιόπων· δειρὴ δέ, ὁ τράχηλος. Εὐπειχέσαλος(?), καλῶς τετειχισμένον, καὶ ἐν ὄρει κείμενον. Εὐπετές, εὐχερές· εὐκόλως· ῥᾳδίως, καὶ εὐσταλῶς. Εὐπήκτων, εὐπήκτων(?). Εὐπηλιοτάτην(?), εὐκαταφρόνητον· ἡ ἀπάτη γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχήν, εὐπηλιοτάτην ἐσομένην. Εὐπήριστον, τὴν εὐκόλως περιτρεπομένην ἢ εὐπερίστατον, μωρὸν ταχέως περιτρεπόμενον· καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν. Εὐπέτασον, πλατὺ· εὐρύπετον. Εὐπηγής, εὐπαγής· φασὶν οἱ μεθ' Ὅμηρον. Εὐπήδαξ χῶρος, ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων. Εὐπηκτοι θάλαμοι, οἱ εὐπαγεῖς καὶ στερεοί· κατὰ τὸ εὐσταθέος μεγάροιο, οἱ τεχνικῶς ἐσκευασμένοι ἢ εὔκλειστοι· διὸ ἐπίγαμοι Ὅμηρος σανίδας ἔχει εὖ ἀραρυίας· καὶ ἴσως ἐκ τοῦ πηγνῦναι καὶ τὸ συγκλεῖσαι, πακτῶσαι παρὰ Ἀττικοῖς· ὡς καὶ Σοφοκλῆς δηλοῖ, ἐν τῷ καὶ δῶμα, πάκτου· καὶ ὁ κωμικός, ἐν τῷ ἐπακτώσαμεν. καὶ ἐν Ὀδυσσείας ψ. Εὐπηκτον μέγαρον, τὸ εὐπαγὲς λέγει Ὅμηρος καὶ στερεόν· οὕτω δὲ καὶ τὸ πακτὸν καλεῖται ἄγριον, καὶ τὸ σιβάς(?) ἐπήξε, ἀπὸ τοῦ συνεστῶτος στερεᾶς· ὅθεν παράγει καὶ τὸ συμπαγὲς καὶ τὴν ναῦν πακτοῦν. Εὐπίλακος, καλὴν περικεφαλαίαν ἐχούσης. Εὐπειρίδαι, δῆμος καὶ πόρος(?) Ἀθήνησιν. Εὐπινῆ, πεπινωμένον. Εὔπιστα, τὰ εὔκολα εἰς πίστιν· εὔπιστος λόγος. Εὐπλεῖον πεῖραν, ἀπὸ τοῦ εὖ πεπληρωμένον. Εὐπλεκτον δίφρον λέγει Ὅμηρος, ἐπεὶ εἶχε τὰ πλέγματα τὰ καὶ δι' ἀπλεκέας ὡς μὴ γομφωτοὺς ὄντας, καὶ κολλητούς· ὁ ἐστιν ἡρμοσμένους, οὐκ ἐξ ὕλης βαρυτέρας· ἀλλ' ἐκ ποιοῦ πλέγματος εὐθετισμένους διὰ ἐλαφρότητα. Εὐπλεῦσαι, τὸ καλῶς πλεῦσαι. Εὔπλουν καινουργῆ, εὖ ἔχων πλοῦν· διὰ τὰς ἐν τῷ πλῷ οὐλάς· πλοῦτον γὰρ ἔλεγον τὴν ἐκ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν περιουσίαν, καὶ οὐλοχύτας, τὰ κανᾶ, ἃ οἱ Δωριεῖς ὀλβακεῖα. Εὐπλέοντα(?), καλῶς ἐβάδιζον καὶ διέβαινον· πλεῖν γὰρ τὸ βαδίζειν διαβαίνειν· καὶ πλέγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Εὐπλοια, τοῦ ἐφόδιον καὶ πομπίμου ἀνέμου περὶ τοὺς ναυτικούς· δυσπλοΐα, τὸ ἐναντίους ἀνέμους πρὸς πλοῦν μάχεσθαι, καὶ τὸ κατέχεσθαι μὴ ἐπιπνεόντων ἀνέμων. Εὐπλοΐαν, εὔπλοιαν. Εὐπλόκαμα(?) δηλονότι ὡς πλοῦς παράγει τοῦ πλοκάμου ὁ πλόκος, ὡς καὶ τοῦ ὀρχάμου ὁ ὄρχος· ἐξ οὗ διχῶς νοουμένου, τοῦ μὲν ὄρχαμος, τοῦ δὲ ὄρχατος παραγίνεται· χρῆσις δὲ τοῦ πλόκου καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐν τῷ, ὡς τοῖς δ' ἐγὼ τίμιον πλόκον. Εὐπλόκαμος, καλλιπλόκαμος. Εὐπλοεῖ, τὸ εὐημερεῖν· καὶ εὐπλοῆσαι, τὸ καλῶς πλεῦσαι. Εὐπνεῖν, εὐπνεῖν(?)· καὶ εὔπνοιαν εὐεργετεῖν(?). Εὐποιητικοί, ἐκ τῆς εὐθείας ἡ ποιητικὴ εὐποιητικός, ὡς ἡ ἀσβέστη. Εὐποιοί, εὐποιητικοὶ· δίκαιοι. Εὐποιΐα, ἔλεος

σιαγός. Εὐμέρδις, εὔβρωτος. Εὐμετάβολος ὁ τρόπος κοθόρνου. κόθορνος εἶδος ὑποδήματος. Εὐμετάβολον, ἀμεταφερόμενον. Εὔμηλος, ἔπιθετον χώρας. ὡς παρ' ὁμώνυμον τὸ κύριον, ὁ τοῦ ἀδμήτου παῖς εὔμηλος. Εὐμάρεσι, καλῶς ἐκληρώσατο. Εὐμαρία, ἡ εὐτυχία. ἡ εὐκληρία. Εὔμολα, εὔθετα. εὔσημα. Εὔμολος, ἀγαθὸς πολεμιστής. εὔσημος. Εὐμολπία, ἡ εὐφωνία, καὶ ὁ καλὸς ὕμνος. Εὐμολπίδαι, οὕτως οἱ ἀπὸ εὐμόλπου ἐκαλοῦντο, τοῦ πρώτου ἱεροφαντήσαντος. πολλὰ δὲ ἐγένοντο ὁμώνυμοι εὔμολποι. Εὐμόχθων, τῶν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἱδρώτων. Εὐμολώτατον, ἁπαλὸν νεώτατον. Εὖν, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ εὖ, ὁ τιμήσας τὸ ἐκεῖνο γὰρ ἀπὸ ἐκτάσεως ἔχει ἐν τῇ ἀρχούσῃ τὸ η. Εὐναί, αἱ κοῖται καὶ αἱ διατριβαί, καὶ αἱ τὴν ναῦν εὐνάζουσαι ἄγκυραι, μετεωριζομένην ἐφ' ὕδατος. καὶ εὐναὶ λαγῶν. θάμνοι συνηρεφεῖς. ἴδαι ἀμφιλαφεῖς. μυχοὶ βαθεῖς. Εὐναιομένων, καλῶς οἰκουμένων. Εὔναιος, λαγώς. σοφοκλῆς δόλοψι. κατὰ τύχης. Εὐναστήριον, κοιτών. Εὐνάτειρα, κοιμωμένη. Εὔνεως, ὁ ἰάσονος, καὶ ὑψιπύλης υἱός. Εὐνεῖδαι, γένος ἀπὸ εὐνέου κεκλημένον, τοῦ ἰάσονος υἱοῦ, οἷον γένος ὀρχηστῶν καὶ κιθαριστῶν ἐν ἀθήναις. ᾤκησαν γὰρ οἱ ἀπὸ ἴωνος ἄστου. οἱ δὲ, γένος τι ἀθήνῃσι κιθαριστῶν. Εὐνεῖκα, σαλαμινία. Εὐνή, τὸ παρ' ἡμῖν στρῶμα. διὸ πολλάκις ὅμηρος ἑρμηνεύων, ἐπάγει. κώεα καὶ χλαίνας, καὶ ῥέγεα. ἢ αὐτὴ, ἡ κοίτη. καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν ἡ ἄγκυρα ποιητικῶς. αὗται γὰρ εὐνάζεσθαι ἡ ναῦς. ὡς παρ' αὐταὶ κλίνονται ὁ ἄνθρωπος. διὸ ὡς παρ' αὐταὶ κλίνες κεῖσθαι λέγουσιν, οὕτω καὶ αὐταὶ τῶν ἀγκυρῶν ὁρμίζεσθαι. Εὐνέτης, κοιμητής. καὶ κοιμητής. Εὐνηθῆναι, ἔχει ὡς ἔστω, εὐνῶ. ὅξ οὗ τὸ εὐνάζειν παράγεται. Εὐνὴν, οὐ μόνον τὴν κοίτην δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν συνουσίαν ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γυναικείων, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Εὔνεως, οὐ μόνον τὸ κύριον, ἀλλὰ καὶ εὔνεως. ὅθεν εὐνεῖδαι γένος μουσικὸν ἀπὸ τοῦ εὐνέου δηλαδή φασι τοῦ ἰάσονος, καὶ ὑψιπύλης. Ἱστορία. Ἐν νέῳ πατὴρ ἰάσονι θεσσαλὸς ὢν, συνῆλθε τῇ λημνίᾳ ὑψιπύλῃ, ὅτι τρὶς ἀργοναύταις συμμιχθεῖσαι εἰς κόλχοις τῇ λήμνῳ προσκέλλοντες, εὗρε τὴν νῆσον ἔρημον ἀνδρῶν. πᾶσαι γὰρ παῖδας τοὺς ἑαυτῶν ἀνεῖλον ἄρδην αἱ λημνίαι ὡς καὶ εὐριπίδης φησίν. ὅθεν χηρεύουσαι ἀνδρῶν, ἄλλαι μὲν ἑτέροις, ὑψιπύλη δὲ τῷ ἐξάρχοντι τῶν ἀργοναυτῶν ἰάσονι συνεζύγη, ἐξ οὗ εὔνεως βασιλεὺς τῶν ἐμμελιτῆς ὡς ἡ κλῆσις δηλοῖ. Εὔνασε γόον, ἀντὶ τοῦ ἔπαυσε θρῆνον, καὶ πρὸς ἑρμηνείαν ἐπάγει. χεῖθ' ὅσσοι γόοιο. ἔρις τοῦ μετὰ δακρύων θρήνου. Εὐνέτης, ὁ ἀνήρ. Εὐνητοὶ ὅ ἐστιν εὔνητοι. εὔκλωστοι. θέμα δὲ ὁ τὸ νέω. ὑμάλεστα τὸ νῶ νήσω. οὗ χρῆσις ἐν παρ' ἡσιόδῳ ἐν τῷ νῶ νήματα ἀράχνης. δοκοῦσι δὲ αἱ πολυστάλθαι ταῖς λεπταῖς ὀθόναις εὔνητοι χιτῶνες. ἢ εὔννητοι, οἱ εὖ νενησμένοι κατὰ τοὺς παλαιούς. ὅ ἐστιν, εὔκλωστοι. διαλυθέντος δὲ, εὔννητοι γενόμενοι δὲ προσθέντος τοῦ ν. οὕτω δὲ καὶ εὔδμητοι βωμοί, εὔδμητοι κατὰ διάλυσιν. Εὐνίδαι, γένος ἐστὶ παρὰ θεσσαλίαις οὕτως ὀνομαζόμενοι. ἦσαν δὲ κιθαρωδοὶ, πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρείαν. Εὔνιδες, χῆραι. Εὐνικές, εὐκρινές. Εὐνίκης ἄγαλμα χρυσοῦν ποιήσας, ἀπέστειλε τῷ δήμῳ. ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελές, ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐοίωνον, εἶναι πρὸς δέξασθαι τὴν νίκην. Εὐνίκω, εὐκρινεῖ πολυνίκῳ. Εὖνιν, τὸν ἐστερημένον λέγει ὁ ποιητής, καὶ μεμονωμένον παρὰ τὴν ἑνὸς φωνὴν, πλεονασμῷ τοῦ υ. τινὲς δέ φασιν, ὅτι παρὰ τὴν εὐνὴν ὁ εὖνις γίνεται οἱονεὶ ὁ ἡσυχάζουσι ἐν εὐνῇ καὶ ἀπρακτῶν ὡς εὐναζόμενος. ἀφ' οὗ ὁ ἠρημωμένος καὶ ἐστερημένος. δηλοῖ δὲ ὡς ἐκ τοῦ τοιούτου εὐνίδος, καὶ ὁ εὐνοῦχος. ὁ εὐνὴν τοῦ ὀχεύειν. Εὖνις, ἡ γαμετή. ἡ εὖνις. ὁ ἐστερημένος ὀρφανός. ἐνδεής. Εὔνοια. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος πρὸς μείζονα. καὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα. εὐμένεια δὲ, ἀεὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα. εὕρηται δὲ καὶ τὸ ἐναντίον. ἔστι δὲ, εὔνοια, ἀρετὴ ἤθους. ἐναλογία ψυχῆς πρὸς λόγους ἢ πράξεις. Εὐνοίας, φιλίας. ἐλθεῖν ἀλλ' οὐ παρακαλοῦσι, δι' εὔνοιαν εἶναι τῷ θεῷ. Εὐνοϊκῶς, φιλικῶς. εὐνοϊκῶς διακείμενος, ἀντὶ τοῦ πιστῶς. Εὐνομία, δικαιοσύνη καὶ ἡ καλλοπραγία. καὶ νόμου πειθαρχήσις σπουδαίου, καὶ εἰρήνη. Εὐνομουμένη, εἰρηνεύουσα. καλῶς διακειμένη καὶ ἐν εὐαγγελίῳ. γάρ εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου. ἢ κατὰ δίχου μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ οὕτως δίκασον τῇ δίκῃ, ὡσανεὶ τὴν ἐκείνου πρᾶξιν ἔχων. Εὔνοστος, ἀγαλμάτιον εὐτελὲς ἐν τοῖς μύλωσιν. ὃ δοκεῖ ἐφορᾶν τὸ αὐτὸ μετὰ τῶν ἀλεύρων. ὃ παρὰ λέγεται νόστος. ὡς χέρνιπτον ἀπὸ τοῦ κεράσαι. Εὔνους γίνεται ἀπὸ τοῦ εὖ μορίου καὶ τοῦ νοῦς. ὡς ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ νοῦς γίνεται ἄνους ὁ ἀνόητος ὁ μὴ δ' ὅλως ἔχων νοῦν. καὶ ἀπὸ τοῦ δυς καὶ τοῦ νοῦς γίνεται δύσνους ὁ φρόνιμος. ἀπὸ δὲ τῆς πρό καὶ τοῦ νοῦς γίνεται πρόνους ἀχρηστον ἀφ' οὗ προνούστερος. συγκριτικὸν, ὁ μᾶλλον προνοούμενος. Ἄλλως. Εὔνους. εὔνοια. ὡ ἐναντίον ὁ κακόνους. καὶ δύσνους. καὶ κακόνοια. καὶ δύσνοια. εὔνους οὖν λέγεται, ὁ ἔχων εὔνοιαν πρός τινα. εἴ τι μείζονα, εἴ τι ἴσον. εἴ τι ἐλάττονα. λέγεται γὰρ εὔνοια καὶ ἀπὸ μείζονος εἰς ἐλάττον. καὶ οὐχ ὡς τινες λέγουσιν ἀεὶ ἀπὸ ἐλάττονος εἰς μείζον. καθὰ καὶ δημοσθένης ἐν ὀλυνθιακῷ δευτέρῳ. αὐτὴ πολλῶν μὲν ἴδοι τις ἂν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γινομένην τῇ πόλει. καὶ εὔνους ὁ σφάκτης κυρίως. Εὐνούστατα, φίλια. καὶ ἀντὶ τοῦ φιλίως. Εὐνούχιος, κάλαμος. Εὐνοῦχος, σπάδων. τομίας. κάλαμος. ἀπὸ τοῦ τὴν εὐνὴν ἔχειν ἤγουν φυλάσσειν. ἔχειν γὰρ, τὸ ἐπιμελεῖσθαί φασι καὶ φυλάσσειν. ἔχει δέ τι κίονας ἀμφίς. τινὲς δέ φασι παρὰ τὸ εὖ νοῦν ἔχειν καὶ ἀπηλλάχθαι τῶν ἀφροδισίων. αἱ γὰρ ἀρχαῖαι τὰ ἀφροδίσια ἀνόητα ἐκάλουν. ὡς παρὰ ἀριστοφάνει ὕπνου τι ἀπέχεσθαι, καὶ τῶν ἀνοήτων πάντων. Εὐνοῶ σοι, δοτικῇ. καὶ εὔνους εἰμί σοι. εὐνοεῖν. εὖ φρονεῖν. ὅμηρος λέγει. καὶ ἀριστοφάνης. δίκαιόν ἐστιν ἐμὲ σοὶ εὐνοεῖν. Εὐνοῶς, προσηνῶς. Εὖνιν. ἀκριβῶς δέ. Εὔνως ἔχει μοι μὴ λέγε, ἀλλ' εὐνοϊκῶς. Εὔξαντο, ἐκαυχήσαντο. Εὔξενος, εὐφυής. πέλαγος ἐν δεξιῷ πόντου ἢ πόντος ὁ ἄξενος ὁ πόντος. οὗτος τὸ πρότερον ἄξενος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν οἰκεῖσθαι καὶ μηδένα ἐκεῖ παραβάλλειν τῶν ξένων κατὰ ἀντίφρασιν δὲ εὔξεινος νῦν ἐκλήθη, ὅτι ὁ ἡρακλῆς ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν τοὺς λῃστὰς, φιλοξένοις κατῴκισεν. Ἄλλως. Εὔξεινος ὄνομα πελάγους. ὁ πόντος ὡς λέγει ἡρόδοτος. πελαγέων γὰρ ἁπάντων ἐστὶ θαυμασιώτατος. Εὔξενος οὐ πάνυ σπουδαῖος. οὐδὲ ἐν ἔργῳ τῇ φιλοσοφίᾳ χρώμενος. γαστρός τι γὰρ ἡττων ἦν, καὶ ἀφροδισίων, καὶ κατὰ τὸν ἐπίκουρον ἐσχημάτιστο. Εὐξέστας ἀσαμίνθους, ποιητικὸν ἐστιν. ἦν δὲ ἀσφαλὲς εὐξέστους εἰπεῖν, ὡς καὶ τὰς ἐπιχειροῦσι καὶ τὴν ἄσβεστον φλόγα, ἄσβεστον. Εὐξέστῳ, καλῶς ἐξεσμένῳ. Εὔξοον ἅρμα, οὐ μόνον τὸ εὖ ἐξεσμένον πρὸς κάλλος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄνισον πρὸς τὴν ἀρετὴν ξεσθέν. ἵνα συμμετρίας ἔχῃ πρὸς τὸ καλῶς ὑπὸ τοῦ ζυγοῦ ἕλκεσθαι. χρεία γὰρ συμμετρίας πάντως καὶ ἅμασι

τὰ μὲν γράφεται μετὰ τοῦ αι, ὁ μέλλοντος σημασίαν ἔχοντα· οἷον δικαίως μέμψαιτ' ἄν τις ἀριστοφάνει κατηγοροῦντι σω κράτους. ἀντὶ τοῦ δικαίως μέμψεται· τὰ δὲ δίχα τοῦ αι· καὶ ἀπὸ τούτων τὰ μὲν λαμβάνεται ἀντὶ παρεληλυθότος· ὡς καὶ παρὰ λιβανίῳ· ὡς εἴ τις ζητήσας καρπὸν πολὺν παρὰ τῆς δήμητρος, εἶτα τυχὼν ἄχθοιτο τῇ φορᾷ. ἀντὶ τοῦ ἤχθετο· καὶ δυναίμην τοῦτ' ἀνελεῖν ὅσα βούλει ἄν, ἀντὶ τοῦ ὠφελήθην· τὰ δὲ, τίθεται ὡς κυρίως εὐκτικά· ἢ ἐλλειπτικῶς νοουμένου τοῦ εἴθε, ὡς ἐνταῦθα· καὶ μὲν ἄγε σε· ἀντὶ τοῦ εἴθε μένοι· καὶ παρὰ συνεσίῳ κακῶς ὁ δεῦρό με κομίσας ἀπόλοιτο ναύκλη ρος. ἀντὶ τοῦ εἴθε διαφθαρείη· καὶ διαρραγείης ὡς μόθων εἶ, ἀντὶ τοῦ εἴθε διαρραγείης· ἢ κειμένου καὶ τοῦ εἴθε ὡς πρὸ θεο κρίτῳ· εἴθε γενοίμαν ἁ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τὸ τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν· πολλάκις κειμένου τοῦ εἴθε μετὰ τοῦ εὐκτικοῦ λαμβάνεται τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ τοῦ παρωχημένου· ὡς ἐν τῷ παρ' ὁμήρῳ· εἴθ' ὡς ἡβώοιμι· βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη· εὐκτικὰ δύ ναται λαμβάνεσθαι ἀντὶ ἐπὶ παρεληλυθότων χρόνων, ὅταν ἔχωσιν ἔμπροσθεν τοῦ ὅσοι, οἷον, ὡς τοιόσδε. Εὐκτικὰ λαμβά νονται ἀντὶ ὁριστικῶν, ὅταν τις διηγῆται ὡς ἐξ ἑτέρου προσώπου. οἷον ὅταν τις περὶ πρωτεσιλάου διηγῆται ὡς ὁ πρωτεσίλα ος λέγει, ὅτι ἐγὼ ἀπέθανον μὲν δι' ἑλένην ἐν τροίᾳ, ἐβίουν δὲ ἐν φθίᾳ λαοδαμείας ἐρῶν· γίνεται δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἐνίοτε μὴ πιστὰς ἔχειν τοὺς διηγουμένους πρὸς τὰ λεγόμενα, ἀλλ' οἷον διστάζειν· τὰ μὲν εὐκτικὰ διστακτικὰ προσήκει καὶ ὁ εὐχόμε νος διστάζει. εἰ ἀκουσθήσονται τῶν εὐκτικῶν χρῆσις ἀντὶ τῶν παρεληλυθότων ὁριστικῶν, τῶν ἀττικῶν ἐστιν· ἡ εὐκτικὰ ἀντὶ παρωχημένων, πολλάκις λαλοῦσιν οἱ ἀττικοί· οἷον ἐπεὶ ἔλθοι ὁ δεῖνα· ἀντὶ τοῦ ἦλθε· καὶ ὡς δὲ λαλήσοι ἀντὶ τοῦ ἐλάλησε· καὶ ἄλλα τοιαῦτα· οὕτω καὶ τὸ, ἢ γὰρ ἂν ἀτρείδη ὕστατα λωβήσαιο ἀντὶ τοῦ τὰ ὕστατα ἐλωβήσω· ἤγουν ὕβρισας.

Εὐκτιμένη λιμένος, ἤτοι καλῶς οἰκουμένην λέγει ὁ ποιητὴς καὶ ἠγαθέην· ἡ ἁλωὴ εὐκτιμένη, ἐστὶν εὑρεῖν παρ' αὐ τῷ. Εὐκτόν, ἐπιθυμητικόν. Εὐκτοῖς, μετὰ εὐχῆς· ἢ εὐχερῶς. Εὔκυκλον, στρογγύλον. Εὔκυκλος ἀπήνη, ἡ εὔτροχος ἅμαξα. ἐπεὶ καὶ κύκλα λέγονται αἱ τροχοί· ὅθεν καὶ κυκλήσειν ἐν ἰλιάδι, τὸ ἐφ' ἁμαξῶν ἀγαγεῖν. Εὐλάβεια, φυ λακὴ ἀπὸ κακοῦ· ἢ ἐπιμέλεια φυλακῆς· καὶ εὐλάβεια, εὔνοια· καὶ σκέψις καὶ ἡ καθαρότης· καὶ ὁ φόβος τὸ ἔτυμον κύ ριον. Εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι· καὶ εὐλάβεια ὡσαύτως. εὐλαβὴς μέντοι καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ὁ εὐλητῖος· καὶ εὐλαβὲς ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Εὐλαβὴς, ὁ εὖ τῶν γραμμάτων ἐπιλαβό μενος· ὁ μὴ προχείρως τι ποιῶν, ἢ καὶ ὁ ἐς λαβεῖν ἐπιτήδειος· οἷον εὐλαβὴς μάχαιρα· ἢ ὁ εὖ προσλαμβάνων τὸ μέλλον· δυσλήπτος δὲ, ὁ δυσχερὴς ἀπὸ τῶν χειρῶν. Εὐλαβοῦ, φυλάσσου· ὡς τὸ, εὐλαβοῦ δὲ μὴ ἐκφύγῃ σε. Εὐλάζε, κατεργά σεφαλικιᾷ. Εὐλαὶ, σκώληκες σαρκῶν· παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι προσθέσει τοῦ ι· ἐς ὕ. Εὐλακία, ἡ ἄρτεμις. Εὐλαὶ, ἐγγίνον ται ὅταν ἐγγένωνται εὐλαὶ δὲ ὡς ἐν ἀναχοῦ, αἱ τοῖς πτώμασιν ἐγγινόμεναι σκώληκες. ὡς ὁ ποιητὴς ἑρμηνεύων φησίν. αἱ φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν· ὡς εἶναι σκώληκας νεκροφάγους τὰς εὐλάς. Εὔλαχα, τὸ ἄροτρον παρὰ θουκυδίδῃ. Εὐλέγει· ἢ κακῶς λέγει κρείττω, ἢ εὐλογεῖ· ἢ κακολογεῖ. Εὐλήματι, λήματος καὶ ἀνδρείας εὐέχει. αἰσχύλος κερκυό νι σατυρικῷ. Εὔληρα, ἡνία. ἅπαξ ὅμηρος ἔφη τὴν τοιαύτην λέξιν· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἐλεῖν· ὅθεν καὶ ἡ εὐλή· τροπῇ τοῦ ι· ἐς ὕ· δι' ὧν ἔστι τοὺς ἵππους εἰλεῖσθαι ὅπη στρέφεσθαι· καὶ ἔστι μὲν ταυτὸ ἡνία ἔχειν, καὶ εὔληρα ἔχειν· πλὴν ἐκεῖ θεν μὲν ὁ ἡνίοχος σύγκειται οὔσης τῆς λέξεως· ἀπὸ δὲ τοῦ εὔληρα ἔχειν, πλημμερὸς ἂν εἴη ὁ ἀναδυσάμενος συνθεῖναι ὄ νομα. Εὐλήρης, εὐήριος. Εὐληρισαῖ, ἡνιοχεῖ. Εὐλὴρ, ἱ σίφων ἐπιτάρακτος. Εὐλητῖον, τὸ εὔκολον· ἢ ταχέως λαμβανόμενον. Εὐλητότερον, εὐχερέστερον. Εὐλιμένη, ὄνομα νηρηΐδος· λέγεται, διὰ τὴν τοῦ λιμένος τοῖς ἐκ ζά λης ἐρχομέναις ἡδονήν. Εὐλοῖεῖν, εὐμορεῖν. Εὐλόγηκεν, ὕμνησε· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν. Εὐλόγησεν, ὕμνησε. εὕρηται δὲ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ κατ' ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν. Εὐλογῆσαι, ἐπαινέσαι· ὑμνῆσαι· ἐγ κωμιάσαι. ἀριστοφάνης· εὐλογῆσαι βουλόμεθα τοὺς πατέρας. Εὐλογία, πληθυσμὸς ἀγαθῶν, ἐξ ἑκουσιότητος διδό μενος· εὐλογία δὲ, ἡ εἰρήνη. Εὐλογιστίας, εὐλογίας εὐβουλίας. Εὔλογον, τὸ πιθανὰς ἀφορμὰς ἔχον· ἢ εὔλογον ἀξίωμα. Εὐλογῶ, τὸ ἐπαινῶ. Εὔλοφος, ῥᾴδιος· εὐχερής. Εὔλαγοι, εὐφυεῖς. Εὐλόφως, ἡδέως. Εὐλύτωσον, ἀ πάλλαξον. Εὐμαθία ἐστὶν, εὐφυΐα ψυχῆς πρὸς τάχος μαθήσεως. Εὐμάθεια, τὸ καλῶς μανθάνειν. Εὐμαθὴς ἄνθρω πος, ὁ εὐκόλως μανθάνων· καὶ ὁ ἐς τὸ μαθεῖν ταχύς· καὶ ἔτι εὔγνωστος. Εὔμαιος, ὁ ὀδυσσέως δοῦλος· ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δεσπότην εὐμενείας· ὡς καὶ φιλοίτιος, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας. Εὖ μάλα, καλῶς πάνυ. Εὐμάζεος, εὐφυὴς τοῖς αἰδοίοις. Εὐμαρέην, ἴωνες λέγουσι τὴν ἀπόπατον. Εὐμαρὴς, εὔληπτος· δῆλος· εὐχερής· εὔκολος· παρὰ τὸ μάρω τὸ λάμπω· ἐξ οὗ καὶ τὸ μαρμαίρω, καὶ μάρμαρον· γίνεται μαρὴς καὶ εὐμαρής. Εὐμαρίδες, εἶδος ὑποδήματος. Εὐμά ρεια, ἡ εὐκολία· λέγεται δὲ καὶ ἡ εὐκοσμία· οὐ βαθύπλουτος εὐμαρίς· καὶ ἡ ἡσυχία. Εὐμαρίζω τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ εὐχερῆ ποιῶ καὶ ἐξευμαρίζω. Εὐμαρὸς, ὑγιὴς· εὐχερὸς· εὐκόλως· πρᾶος· ἱλαρός. Εὐμειλὴς, εὐμείλικτον. Εὐμεί λιχα, εὐμείλικτοι· εὐαφεῖς· μείλιχος γὰρ ὁ ἡδύς. Εὐμελίας, ὁ πολεμικός· ἀπὸ τῆς μελίας. Εὐμελίω· ὁ εὐμελί ας· τοῦ εὐμελίου· καὶ ἰωνικῶς εὐμελίεω· ὡς ἀτρείδεω· καὶ συγκοπῇ, εὐμελίω· ὡς αἰνείεω αἰνείω· καὶ ἀσίεω ἀσίω. Εὐμε λίω πρίαμοιο, συγκέκοπται ἀπὸ ἰωνικοῦ τοῦ εὐμελίεω· ὡς καὶ τὸ βορέω ὑπ' ἰωγῆ, ἀπὸ τοῦ βορέεω, καὶ τὸ ἑρμείω, ἀπὸ τοῦ ἑρ μείεω· ἢ εὐμελίω, τῷ καλῶς τῇ μελίᾳ χρωμένου· μελία δὲ εἶδος δένδρου, ἐξ οὗ τὰ δόρατα ποιοῦσι τὰ πολεμικά. ὁ εὐμε λίας· τοῦ εὐμελίαο· τοῦ εὐμελίεω· οὕτω γὰρ τὸ ὁλόκληρον· ἔστι δὲ πάθος ἰωνικόν. Εὐμένεια λέγεται, τὸ ἔλεος ἢ ἡ χάρις ἡ ἀπὸ μείζονος ἐπὶ ἐλάττον γινομένη· καὶ εὐμενὴς ἀπὸ τούτου, ὁ κεχαρισμένην ἔχων πρός τινα τὴν ψυχήν· οἷον εὐμενὴς ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτόν. ὡς ἐναντίον ὁ δυσμενὴς, ὁ τρέφων κακίαν κατά τινος ἐν τῇ ψυχῇ· ἢ ἀπὸ τοῦ μένους τὸ ῥῆ μα δυσμενῶ· ἢ ἀπὸ μὲν τοῦ εὐμενοῦς ῥῆμα εὐμενεαίνω, οὐ λέγεται· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου τοῦ δυσμενοῦς λέγεται ῥῆμα τὸ δυσμεναίνω, ἀντὶ τοῦ μνησικακῶ. Εὐμενέτειρα, εὐμενής. Εὐμενέταις, φίλοις προσηνέσι, τοῖς ἀκεραίους ἔχουσι καὶ ἰδίας. Εὐμενὴς, ἀφροδίτη. Εὐμενίδες, αἱ ἐριννύες· αἱ εἰσὶ κατὰ χθόνια δαίμονες. Εὐμενοῦς, ἐναντίον ὁ δυσμενοῦς· ἔστι δὲ δυ σμενὴς, ὁ ἐχθρός· ἀφ' οὗ δυσμένεια ἡ ἔχθρα· εὐμένεια δὲ, ἡ εὔνοια τὸ ἐναντίον. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ εὐμενοῦς, ἐναντίον ὁ

γόμενος ἢ ὁ πρὸ ἀφόνου ψιλοῦται παρὰ τοῦ ἔσωθεν. Εὔκλεια, ἡ δόξα. ὡς τὸ, Ἡ γένοιτο μὲν ἀγαθὸν οὐδὲν εἶναι τὴν εὔκλειαν αὐτὴν φιλεῖσθαι δὲ αὐτῆς ἱκανῶς, ὠφελείας ἕνεκα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἢ αὖθις ἰώσηπος. θέμενος εὐκλείας ἐν δευτέρῳ τὸ ζῆν. Εὐκλείας, τῆς εὐκλείας λέγει συναιρεθὲν συνήθως. διὸ καὶ προπερισπᾶται. διὰ τὸ συστέλλειν τὴν λήγουσαν. Εὐκλεὲς, ἀραρυῖα. εὐκλεέστατος καὶ ἀσφαλής. Εὐκλεὴς, ὁ αἴδιμος ἢ ὀνομαστὸς καὶ ἔνδοξος. Εὐκλεέστερον, ἀντὶ τοῦ δόξης καὶ εὐκλείας ἀξιώτερον. Πρόφρονα μὲν τήνδε εὐκλεέστερον θεῖσαν. Εὐκλειῶς, ἐνδόξως. Εὐκλεῶς, ἐνδόξως. Εὐκληρίας, εὐτυχίας εὐημερίας. Εὔκληρον δρυὸς, εὔσχιστον εὔξυλον εὔκαυστον. Εὐκλΐζεσθαι, εὐδοξάζεσθαι. Εὔκμητον, εὐλίκμητον εὔσακτον. Εὐκνήμιδες παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ εὔοπλοι. εὐφυῶς ἔχοντες ἐν τοῖς ὅπλοις. ἤτοι τὰς κνημῖδας ἀπὸ μέρους τῆς πάσης ὁπλίσεως νοουμένης. Εὐκολεῖν, ὁ παρὰ τῷ εὐβολεῖν ἀμφισβητεῖ δὲ γυναικομανίας. Εὐκολίδες, αἱ τῆς εὐκολίας τριττυαί. Εὔκολος, ὁ πρᾷος τὸν τρόπον. ἢ ἐλευθέριος. ὑπὸ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ. ὁ δὲ ἀλλοῖος ἦν καὶ μάλα εὔκολος. Εὔκολος, ὁ ἀφελὴς καὶ ἕτοιμος εἴς τι. καὶ εὔκολον τὸ εὐμεταχείριστον. ἢ εὐκολία, ἑτοιμότης καὶ ἡ ἄνεσις. ὡσαύτως λέγεται ἐλευθερία ἡ ἄνεσις καὶ ἡ μεγαλοψυχία. εὐφημία, ὁ ἔπαινος ἢ ὁ τῶν λόγων καλλιρρημοσύνη. Εὐκομιδὴς, εὐκομιδὴς, εὐκόμιστος ἐν ἐπιμελείᾳ. Εὐκόμιστος, ἐπιμελείας εὖ τετυχηκώς. κομιδὴ γὰρ ἡ ἐπιμέλεια. Εὔκομοι, εὔτροφοι, καλλίκομοι. Εὐκοπώτερον, ῥᾷδιον. Εὐκράδιον, εὐστόμαχον παρὰ τὸ ἱπποκράτει. Εὐκραὴς, ἀντὶ τοῦ εὔκρατος. Εὐκράτη, ὄνομα νησίδος. λέγεται διὰ τὸ εὔκατάθετον. ἢ διὰ τὸ εὔκρατος διάθεσις τῆς ἀέρας. Εὔκραξ, εὐκέφαλος, εὔκρατος. Εὐκρίνεια, ἡ καθαρότης. Εὐκρινὲς, εὐχερές. καθαρόν σαφές. εὐδιάλυτον. Εὐκρεκτος κιθάρα, ἤγουν εὔηχος. Εὐκρινὴς, σύνηθες μὲν ὁ ἐξ ἀκριβείας ὑγιαίνας. λέγεται δὲ διὰ τὸ εὐκρινεῖσθαι. οὕτως δὲ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τέθειται κατ᾽ ἀντίφρασιν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εὐχερὲς καὶ καθαρὸν, καὶ σαφές. Εὐκρινῆ, εὔκολα. Εὔκριτος, ὄνομα κύριον. Εὐκρινὲς, σαφῶς. καθαρῶς. Εὐκταῖα λέγεται ἀγαθὰ, ἃ τις εὐχόμενος αἰτεῖ. καὶ τὸ ἀττικὸν τρόπον, εὐκταῖα. λέγουσι δὲ ἢ εὐχωλιμαῖα. Εὐκταῖον, εὐχῆς ἄξιον. πολύτιμον. ὑγιές. Εὔκταξαι, εὔχου. Εὐκτῶς, ὑγιῶς. Εὐκτήμοσος, πλουσίου. Εὐκτημένη, εὐαγκουμένη. Εὔκτητον, καλῶς κατεσκευασμένον εὐκεκτημένον. Εὐκτὸν, εὐχῆς ἄξιον. ἐπιθυμητικόν. Εὐκτικῶν, αἱ καθόλου λέξεις τρεῖς. εἰς μι. εἰς μην. καὶ εἰς ην καθαρόν. καὶ τὰ μὲν εἰς μι ἐνεργητικά εἰσιν. ἢ μέσα, οὐδέποτε παθητικά. τὰ δὲ εἰς μην, ἢ παθητικά εἰσιν, ἢ μέσα. οὐδέποτε ἐνεργητικά. τὰ δὲ εἰς ην καθαρὸν, ἢ ἐνεργητικά εἰσιν ἢ παθητικά, οὐδέποτε μέσα. ἐπιλέγει ἢ παραλήγεται ἀεὶ ἐκ διφθόγγου. αι. ἢ αυ. ἢ ει. ἢ εἰς ω καθυχηστικὴν δίφθογγον. οἷον τύψαιμι. αις. αι. τύψαιμι. αις. αι. τυφθείην. είης. είη. καὶ ἐπὶ τῶν περισπωμένων τιμῷμι. χρυσοῖμι. βοῷμι. ὁμοίως ἐπὶ τῶν παθητικῶν καὶ μέσων ὅπου δυνατὸν ἦν, ἃ ἔχει ἐπὶ ἐνεστῶτος ἢ ἐπὶ παρακειμένου, καὶ ἐπὶ ἀορίστου δευτέρου. καὶ ἐπὶ μέλλοντος πρώτου καὶ δευτέρου. καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος ἢ ἀορίστου τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι ῥημάτων. οἷον τύπτοιμι. οις. οι. τετύφοιμι. οις. οι. τύποιμι. οις. οι. τύψαιμι. αις. αι. τυποῖμι. οῖς. οῖ. διδοίην. οίης. οίη. διδοίην. διδοίης. διδοίη. ὁμοίως ἐπὶ τῶν παθητικῶν χωρὶς τοῦ παρακειμένου. ὃς γίνεται διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. οἷον τετυμμένος εἴην, εἴης. εἴη. αἱ, ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν πρώτων ἀορίστων καὶ μέσων. οἷον τύψαιμι. τυψαίμην. ἢ ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων καὶ ἀορίστων τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι ῥημάτων. ἱσταίην καὶ σταίην. ἢ ἱσταίμην. σταίμην. ει, ἐπὶ τῶν πρώτων ἀορίστων, καὶ δευτέρων παθητικῶν. οἷον τυφθείην. είης. είη. τυπείην. είης. είη. καὶ ἐπὶ ἐνεστώτων καὶ ἀορίστων τῆς πρώτης συζυγίας τῶν εἰς μι ῥημάτων. οἷον τιθείην. είης. είη. θείην. είης. είη. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν παθητικῶν. οἷον, τιθείμην. θείμην. ω καθυχηστικῇ διφθόγγῳ ἐπὶ ἐνεστῶτος, τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἷον βοῷμι. βοῷς. βοῷ. ὁμοίως ἐπὶ τῶν παθητικῶν. οἷον, βοῴμην. Ἰστέον ὅτι, τὰ εὐκτικὰ πάντα τῶν ἐνεργητικῶν βαρυτόνων ῥημάτων καὶ περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, γίνονται ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς τῆς ἰδίας μετοχῆς, τῶν βαρυτόνων καὶ τῶν εἰς μι. τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μι. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν καὶ προσθέσει τοῦ ι. χωρὶς τοῦ δευτέρου μέλλοντος. καὶ τῶν ῥημάτων τῆς πρώτης καὶ τρίτης συζυγίας ἐφ᾽ ὧν τρέπεται τὸ υ εἰς ι. ἐπὶ δὲ τῶν ῥημάτων τῆς δευτέρας, προσγράφεται τὸ ι. οἷον, ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος, τύπτοιμι. ὁ τετυφὼς τοῦ τετυφότος τετύφοιμι. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος τύψαιμι. ὁ τυπὼν τοῦ τυπόντος, τύποιμι. ὁ τύψων τοῦ τύψοντος, τύψαιμι. ὁ τυπῶν τοῦ τυποῦντος, τυποῖμι. ὁ τιμῶν τοῦ τιμῶντος τιμῷμι. ὁ χρυσῶν τοῦ χρυσοῦντος, χρυσοῖμι. ὁ βοῶν τοῦ βοῶντος, βοῷμι. τιθεὶς τιθέντος τιθείην. θεὶς θέντος θείην. ἱστὰς ἱστάντος ἱσταίην. στὰς στάντος σταίην. διδοὺς διδόντος διδοίην. δοὺς δόντος δοίην. ὁμοίως ἐπὶ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου τῶν παθητικῶν. οἷον ὁ τυφθεὶς τοῦ τυφθέντος. τυφθείην. ὁ τυπεὶς τοῦ τυπέντος τυπείην. Τὰ εὐκτικὰ παθητικὰ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων καὶ τῶν εἰς μι, γίνονται ἀπὸ τῶν παθητικῶν ἐνεστώτων τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μην. καὶ προσθέσει τοῦ ι. οἷον τύπτομαι τυπτοίμην. λέγομαι, λεγοίμην. τίθεμαι τιθείμην. ἵσταμαι ἱσταίμην. δίδομαι διδοίμην. τῶν δὲ περισπωμένων τῆς πρώτης ἢ τῆς δευτέρας συζυγίας, ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. καὶ τῆς τελευταίας εἰς μην. οἷον, τιμοῦμαι, τιμῴμην. χρυσοῦμαι, χρυσοίμην. ἢ ἀπὸ βαρυτόνου εὐκτικοῦ συναιρέσει τοῦ ε καὶ οι. τιμεοίμην τιμῴμην. καὶ τοῦ ο καὶ οι. χρυσοοίμην χρυσοίμην. τῶν δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας ῥημάτων, ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μην προσγεγραμμένου τοῦ ι. οἷον βοῶμαι βοῴμην βοῷ, βοῷτο. ἢ ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου εὐκτικοῦ τῇ συναιρέσει τοῦ α καὶ τοῦ ο εἰς ω μέγα, προσγεγραμμένου τοῦ ι. οἷον βοαοίμην βοῴμην. Ὁ παρακείμενος τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, γίνεται διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. οἷον τετυμμένος εἴην, εἴης. εἴη. ὁμοίως ἐπὶ πάντων τῶν βαρυτόνων ῥημάτων. ἐπὶ δὲ τῶν περισπωμένων γίνεται ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μην προσγεγραμμένου τοῦ ι. ἐν τῷ παραλήγουσιν. οἷον πεποίημαι, πεποιῴμην. βεβόημαι, βεβοῴμην. κεχρύσωμαι, κεχρυσῴμην. ὁ μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ μέσος μέλλων πρῶτος πάντων τῶν ῥημάτων, ἀπὸ τῶν ὁριστικῶν μελλόντων γίνονται, τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μην, καὶ προσθέσει τοῦ ι. οἷον τυφθήσομαι τυφθησοίμην. τυπήσομαι, τυπησοίμην. τύψομαι, τυψοίμην. ὁ δὲ μέσος δεύτερος, τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. καὶ τῆς τελευταίας εἰς μην. οἷον τυποῦμαι τυποίμην. λεγοῦμαι, λεγοίμην. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἀορίστων. Εὐκτικῶν

βελλόμεθα ἡμᾶς, οὐ περὶ πράγματος φαύλου εὐθῦναι, ἀλλ' οὐχ ἥκιστα. καὶ Ὅμηρος. ὁ δὲ δύο σκόπελοι. Θουκυδίδης ἐν τρίτῳ. δὲ Ἀθηναῖοι, οὐ πολὺ ὕστερον καθ' ὅσπερ ἐπλεύσαν, ὥς εὗρον ἀπηγγελλας ἀστρατηγίας. αὐτὴ δὲ Ἀθηναίων καθ' ἑαυτοὺς. Εὐθεῖαι πολλαὶ μονάζουσι, σταγόνας μὴ ἔχουσαι ὥστε ὑγρὸν τὸ ὕδωρ. ὁ μαρτύρων δὲ ὅλως. ὁ δηλῶν τὴν εὔθυνον τὸ ὄφελος. τὸ τρίτον εἶναι ἔχειν τὴν αἰτιατικὴν εὐθεῖαν, ὥς λέγουσί τινες τῶν παλαιῶν. ὡς δὲ πολλαὶ τῶν εὐθειῶν, ὡς ἑρμηνεύεται παραγωγὰς οὐκ ἔχουσιν, οὕτω καὶ πολλαὶ τῶν πλαγίων ὀρφαναί εἰσιν ὅς παρ' μάρτυρων τῶν εὐθειῶν αὐτίκα ὁ τῦμα θήλυ γενικὴ εὐθεῖαν οὐκ ἔχει κρινὴν ἀνάλογον λέγουσιν εἰς ρ̄. οὐδὲ γυναικός. οὐδὲ ὕδατος. οὐδὲ φρέατος. οὐδὲ Διός. Εὐθενεῖα, ἡ εὐθηνία. Εὔθετος, εὐόμαλος καὶ ὁ εὔθετος, ὁ εὐτυχής. Εὐθενῶν, εὐθηνῶν. Εὐθενία δὲ οὐ λέγουσιν, οὐδὲ εὐθηνία, ἀλλὰ εὐθηρία. Εὐθέος, φανεροῦ ὀρθοῦ. Εὐθέρα, μέρος τι τῆς νεώς. Εὐθὲς, ἁπλῶς τὸ μὴ εἰλικρινές, μὴ δὲ ἔχον τινὰ σκολιότητα, εὖ τι ἱστάμενον, εὖ τι κείμενον. Εὐθέσθαι, καλῶς διακεῖσθαι. Εὐθεσίην, τὴν εὐγένειαν τοῦ σώματος ἕξιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐναντίος, παρὰ τὸ ἱστασθαί τι. Εὐθετῆσαι, κοσμῆσαι εὐθετίσαι. Εὐθετίζει, εὖ διατίθησιν ὀρθῶς. Εὐθετίζω, ἀληθεύειν λέγω. Εὐθημόνα, μόχθον. Εὐθήμονα, εὔθετον εὐσχήμονα. Εὐθημοσύνη, τάξις. ἱερὸν καὶ πολιτικὸν διάταγμα. Εὐθηνία, ἡ εὐφορία. εὐθηλία τις οὖσα. Εὐθηνῶν, εὐδαιμονῶν πλουτῶν. Εὔθικτον, εὐαφὲς εὐψηλάφητον ἢ εὐθικτως, εὔθικτον δὲ διὰ τοῦ ῑ, τὸ καλῶς ἠκονημένον. Εὔθρασα, ἀθρασεῖς. Εὐθρόασιν, εὐηχαῖς. Εὔθρυπτα, σαθρά. Εὐθὺ, ἐπίρρημα πρὸς τοπικήν. ἤγουν ἐπ' εὐθείας καὶ εὐθὺ Ἀθηνῶν οἱ Ἀττικοὶ, οὐκ ἐπ' εὐθείας καὶ εὐθὺ, ὀρθὸν ἀπὸ τοῦ ἐγγὺς παραχρῆμα. εἰς εὐθεῖαν καὶ εὐθὺ φέρεσθαι, ἐναντίον ὁρμᾷ ἢ εὐθὺ, κατ' ἐναντίον σημαίνει καὶ τὸ ἴσον καὶ ἰσάζον, καὶ εὐθὺ ὁρμᾷ. ἀντὶ τοῦ καλῶς. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, τὸ παραχρῆμα καὶ ταχέως καὶ τὸ ἐξαίφνης, ἢ εὐσκόπως. πολλὰ τὸ εὐθὺ, ἀντὶ τοῦ εὐθὺς λέγουσι. διαφέρει δέ. τὸ μὲν γὰρ τόπου ἐστὶν, εὐθὺ Ἀθηνῶν. τὸ δὲ, χρόνου ἢ λέγεται ἄνευ τοῦ σ̄ καὶ εὐθὺ τοῦ Διός, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν Δία. Εὐθυβόλως, εὐστόχως. εὐσκόπως. Εὐθυβόλῳ ὡς εὐθείας βάλλοντι ἢ πλέοντι ἢ εὐθυβόλῳ, ἀντὶ τοῦ σκοπῷ. Εὐθυγενὴς, ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς τεταγμένως. Εὐθυέλικτος, ὁ δὲ ἡ εὐθυέλικτος παρὰ τὸ ἀστρος. ἀντὶ τοῦ ἀληθὲς. Εὐθυδήμονα, ἀπὸ τοῦ δήμου ὄντα. Ἀριστείδης αὐτὸ τοῦτο. Εὐθυδικία, ὁ Ἰσαῖος ἐπὶ ταύτης κρινόμενος περὶ ὧν μὴ ἀμφισβητεῖ γνώσεις ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου εὐθυδικία καλεῖται. Εὐθυεπείας, ὀρθολογίας. Εὐθυκαίνη, ὁ χοῖνος διὰ τὸ εὐθέως κτείνειν, ἢ δύναται εἶναι εὐθυκτόνα. Εὐθυκρίνει, ταχύ. Εὐθυκτίσας, εὖ πεφυκυῖαν εἰς ὀρθόν. Εὐθυλήπτων, εὖ χερσὶ κρατουμένων ὡς τὸ, οὐκ εὐθυλήπτων ὄντων τῶν ἀθυμουμένων. Εὐθυμία, ἡ ἐν τῇ ψυχῇ τέρψις. καὶ τὸ ῥῆμα, εὐθυμοῦμαι Ἀττικῶς, καθὸ παθητικὴν μὲν κλίσιν φερόμενον, ἐνέργειαν δὲ δηλοῦν. ὁ γὰρ ἐνεργητικὸς εὐθυμῶ, οὐ γράφεται. καὶ ἀπὸ τούτου εὔθυμος ὁ φαιδρὸς, καὶ καθ' ψυχὴν γεγηθώς. ὡς ἐναντίον, ἡ ἀθυμία. καὶ τὸ ῥῆμα, ἀθυμῶ. καὶ οὐκ ἀθυμοῦμαι. ὡς γὰρ τὸ εὐθυμοῦμαι μὲν, εὐθυμῶ δὲ, οὐδαμῶς κατ' Ἀττικούς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀθυμῶ, λέγεται ἄθυμος ὁ δειλός. καὶ ἄνανδρος. λέγεται ἄθυμος καὶ ὁ ἀόργητος. Εὔθυμος, εὔψυχος. περὶ χαρᾶς. Εὐθύμοισι ἀοιδῆς, εὖ διατιθεμένων. εὐρυθμίᾳ εὐτρεπίζονται. θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι. Εὐθεῖα, δικαία. διόρθωσις. ἐξέτασις. Εὔθυναι, τιμωρίαι δίκαι. Εὐθύνη, ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίοις. δέκα τὸν ἀριθμὸν ἦσαν οἱ ἄνδρες. παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ ἄρξαντες ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας. διείλεκται περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης, ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Εὐθυνθῇ, δικασθῇ. Εὐθύνιον, εὔτακτον. εὐπειθές. Εὔθυνοι, δικασταὶ εὐθυνταί. παρὰ τὸ εὐθύνειν, τὸ ἐξετάσαι οὓς ἡμεῖς λογιστὰς λέγομεν νόμον. δέκα δὲ ἦσαν. διὸ δὴ πάντες τοὺς εὐθύνους θαυμαστῶς πᾶσαν εἰς ἣν τὴν μετάνοιαν ἐκ τοῦ ἐντρεπτικοῦ ἡ λέξις. Εὐθύνοντας, ἑρμηνεύοντας. Εὐθύνονται, κρίνονται. ἐρωτῶνται. δίκας ὡς πράττοντα, ἢ ἀπαιτοῦνται ἢ ἐνοχλοῦνται. Εὔθυνος, εὐθυντὴρ δικαστικός. χρεώστης. κυβερνήτης. διορθωτής. ὁμοίως καὶ εὐθυντής. Εὐθυντηρία, τὸ ἐν τῷ ἐδάφει σύμμαγμα παρὰ τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ μέρος τι τῆς νεώς. Εὐθύνω, τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω. καὶ κυβερνῶ ἢ τὸ εὐθὲς ποιῶ. ἔστι δὲ εὐθὲς, τὸ μὴ σκολιότητα ἔχον. εὐθύνω καὶ τὸ κολάζω. ἐξ οὗ καὶ εὐθύνη. καὶ ἀπευθύνω, ὁμοίως. εὐθύνη ἡ ἐξέτασις. δημοσθένης, ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν στρατηγῶν. ὅθεν καὶ εὐθύνη ἡ τιμωρία. διὰ τὸ ἐξεταζομένους κολάζεσθαι, ἀναφανέντας κακούς. καὶ εὐθύνω ῥῆμα, τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγω. καὶ τὸ κολάζω. καὶ τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω. ὃ καὶ ἀπευθύνω λέγεται. καὶ εὐθύνομαι, εἰς ἐξέτασιν ἄγομαι. καὶ κολάζομαι ἢ βασανίζομαι. ἀπὸ τούτου τοῦ ῥήματος, εὔθυνος. λιβανίος. Δικαιοσύνης ἀκριβὴς εὔθυνος ἵδρυται ἔνδον τοῦ δικαίου, ὥσπερ ὀρθότης ἐν σταθμῷ. Εὐθυρρήμος, ἐτυμολόγος. εὐθὺς. αἴτιος. Εὐθὺς, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ. καὶ εὐθέως, παραυτίκα. Εὐθύτριχας, ὀρθότριχας. Εὐθυφερὲς, εἰς ὀρθὸν φερόμενον. Εὐθυωρόν, αὐτόθεν ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν ἢ Ξενοφῶν, αὐτὴ τῇ ὥρᾳ. ἢ δὴ εὐθυωρὸν ἀπεβίω. Εὔια, ἄδηλα. Εὐιάδες, ἄμπελα. Εὐϊλατεύοντα, εὐμενῆ ὄντα. εὐσυμπαθῆ τινι ἐλεοῦντα. καὶ εὐιλατεύειν, ἀντὶ τοῦ εὐμενίζειν. Εὐΐλατον, ἵλεα. Εὐιξία, ἀκριβεῖ εὐφυΐα ἔχων τὸν νοῦν εὐθιξία πρὸς τὴν θεραπείαν εὐθυβολοῦντα. Εὐίοις, διονυσιακοῖς. Εὔιρον, πρόβατον μαλακόν. Εὐισταθία, εὐσταθεία. Εὖ ἴσθι, καλῶς γίνωσκε. Εὔιον, διονυσιακόν. Εὐκαιρεῖν, σχολὴν οὐ λεκτέον ἀλλ' εὐσχολεῖν ἔχειν. Εὐκαιρία χρόνου, ἐπιτηδειότης. ἐν ᾗ χρὴ παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι. εὐκαιρία καὶ ὁ Πλοῦτος. ὁ δὲ θαυμάσας τὴν τῆς ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν. Εὐκαλεῖ, ἀτρεμίζει. Εὐκαλεία, ἡσυχία. εὐκαμία. Εὔκαλον, ὅσιον. Εὐκαρδίως, προθυμότατα. ἡ δὲ κόρη ὑπακούει τι εὐπροθύμως, καὶ εὐκαρδίως. Εὐκαθεξόμενον. Ἀριστοφάνης. οἱ καθ' ξένου λέγοντες, εὐκόλως λέγουσιν. ὡς καθ' ξένων καὶ οὐ πολιτῶν δημαγοροῦντες. Εὐκατάστρεπτος ὕλη, ἡ εὐχερῶς καιομένη, καὶ εὐκατάκαυστος. Εὐκατάτροχος, εὐκαταφορος. Εὐκαταφρόνητος, εὐχερῶς τοῦ εὐδιαλύτου τῆς οἰκονομίας οὔσης εὐκαταγέλαστον. Εὐκέατον κυπαρίσσου, λέγει Ὅμηρος. τὸ δὲ εὐκέατον, ἐτυμολογία κέδρου. ὡς οὕτω λεγομένης, παρὰ τὸ κεάζω σχίσαι κλάσαι ἢ εὐκέατον, τὸ εὔσχιστον, καὶ ξηρόν. Εὐκερμάστειν, ἀνδρὸς πάνυ ἥδιστα δ' ἂν εἴποις εὐπρεπὲς κέρμα τὸν φρύνιχος. Εὔκερως βοῦς, ἡ καλὰ κέρατα ἔχων. εὔκαιρος δὲ ὁ καλὸς καιρός. καὶ εὐκαίρως ἐπίρρημα τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἁρμόζοντος εἰς καιρὸν ὄντα. Εὐκλείστερα, ἡσυχαστήρια ἢ καταπινάστια. Εὐκηλία, ἡσυχία. Εὔκηλος, ἥσυχος. πρᾶος. εὔμηλος. εὐσημος. εὐειδὴς. ὁ καλῶς ἔχων.

Εὐζώνως, εὐστόχως· μὴ ἔχοντος φορτίον. Εὔζωρον, καλὸν κέρασον· ζωρὸν γὰρ τὸ ἄμικτον ποτόν, καὶ ἄδολον. Εὐηθικός, αἱ
τὸ τοῦ εὐήθους· περισπώμενον ἔχει τὸ η· καθὰ καὶ ἀήθης, καὶ τὸ ἐπίβολος, ἢ ἐπισταγὸς καὶ ὑφάντης· καὶ εὐήθειον,
εὐηθῶν, περισπώμενα τοῦ η· ἢ τῶν εὐαρχουμένων· παρὰ τὸ ἄγω ὃ σημαίνει τὸ ἡγεμονεύω. Εὐηγεσία, ἡ εὐαρχία· ἐκ τοῦ
ἡγέομαι· ἐξ οὗ καὶ ὁ ἡγεμών· ὅθεν καὶ εὔαρχος, λέξις βασιλικὴ παρὰ Λυκόφρονι, ἐν τῷ εὐάρχου μύλῳ, ἤγουν χρηστοῦ βα-
σιλέως. ἔοικε γράφειν τινὰς καὶ εὐεργεσίας· διὸ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὅτι καλῶς λέγουσιν οἱ σὺν τῷ η γράφοντες.
Εὐηγεσία, ἡ εὐαρχία· ἐκ τοῦ ἡγῶ ἡγέομαι. Εὐηγορεῖν, εὐλογεῖν. Εὐηγερία, ἡ καλλιερεία. Εὐηθείας, μωρίας ἀνοίας.
Εὔηθες, ἀντὶ τοῦ βελτίστου. Εὐηθίζω, τὸ μωραίνω. Εὐήθης, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου λέγεται· ὡς λεχθείη ἂν ὁ μωρός· ἐμπλη-
κτος· ἀπόπληκτος· ἀνόητος· ληρώδης· ἄνους· ἠλίθιος· ἀναίσθητος· ἀνάλγητος· ἀβέλτερος· ἐπίπληκτος· παραπλήξ· ἔκ-
φρων ἄφρων· τὰ δὲ πράγματα, εὐήθεια ἄνοια μωρία ἐμπληξία ἐμβροντησία ἀφροσύνη ἐκφροσύνη ἀναισθησία
παραπληξία ἀποπληξία· τὰ δὲ ῥήματα, εὐηθίζεσθαι μωραίνειν ἀνοηταίνειν ἐμβεβροντῆσθαι ληρεῖν· παραπλή-
ξαι· καὶ ἐπιρρήματα, εὐήθως ἀνοήτως ἀφρόνως ἐμπλήκτως ἀποπλήκτως ἐκφρόνως ἀναισθήτως· τὸ δὲ μωρός, λίαν ἁ-
πλῶς ἢ εὐήθης γυνή, ἡ καλῶς ὑπ' ἄλλου ἔχουσα διατριβάς. Εὐηκτοῦν, εὐηκτούμενον, ἀκμάζον. Εὐήκει ἐθὼν ὥσπερ
λέγεται καὶ τὸ εὐήκει φρενῶν, ἀντὶ τοῦ φρόνιμός ἐστι· καὶ εὐήκει παιδείας, ἀντὶ τοῦ εὖ ἔχει· καὶ εὖ ἔχει συνέσεως· καὶ
εὖ ἔχει ῥώμης· ἀντὶ τοῦ εὖ πέφυκεν εἰς τόδε. Εὐηκέστατον, εὐήκοόν τι. Εὐήκης αἰχμή, ἡ εὖ ἔχουσα τὰς ἀκάς· ὅ ἐστι
τὰς ἀκμὰς ἢ ὀξύτητας· ἣν ἢ ἀκωκὴν φαμέν· τῷ δὲ τόνῳ, βαρυτόνως φέρεται ὡς ἢ τὸ τανυήκης. Εὐήκοος, σῳζόμενος· εὐ-
δαίμων. Εὐηκοεῖν, ἤγουν τὸ εὖ πράττειν. Εὐηλάκατος, περὶ βέλη, ἢ ἔρια [illegible]. Εὐήλατον, καλῶς ἐλαυνόμενον ἢ ἐ-
λαυνόμενον. Εὐήλατος, ὁ πεδινὸς ἢ εὐάλωτος χῶρος· εὐήλατος. Εὐήλιος, καθαρός. Εὔηλος, διὸς ἱερὸν ἐν μεγάροις·
ἢ ἐν Κορίνθῳ· ἢ εὔειλος, ὁ εὔχωρος. Εὐημερία, εὐδαιμονία. Εὐημεροῦσαν, ἑκάστην ἡμέραν εὖ διάγουσαν. Εὐήμερον, εὐ-
παθές. Εὐημονία, ἐμπειρία. Εὐηνέμοις, εὐωδίνοις· καλοὺς ἔχει μαστούς. Εὐήνιον, καλῶς ἡνιοχούμενον, ἀντὶ μεθοδευ-
όμενον· πρᾶον· ἡνία γὰρ τὰ λῶρα. Εὐηνιώτατα, Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας· εὐήνιός ἐστι πρᾶος, ἢ μέτριος ἢ μὴ ταρα-
χώδης· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων· ἔστι τοὔνομα καὶ παρὰ Πλάτωνι, ἐν τῷ ἐννάτῳ τῶν νόμων. Εὐηνίνη, ἴδιόν ἐστι πατρωνυ-
μικοῦ θηλυκοῦ· ἢ δηλοῖ τὴν θυγατέρα τοῦ Εὐήνου· οὕτω ἢ Ἀδραστίνη, ἡ τοῦ Ἀδράστου· ἢ Ὠκεανίνη, ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ· ἡ δὲ τοιαύτη καὶ
διὰ τοῦ ωνη πατρωνυμοῦνται, ὡς ἡ Ἀκρισιώνη· καθ' ὁμοιότητα τοῦ Διώνη καὶ τῶν τριβῶν, ἑτέρου λόγου φασὶ δὲ περὶ τοῦ τρό-
που Εὐήνου, ὡς γαμβροκτόνος καὶ αὐτὸς ἦν κατὰ τὸν Οἰνόμαον· εἰς ἁρματηλασίαν γὰρ τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς προκα-
λούμενος, καὶ τῷ διαφυγόντι αὐτὸν διώκοντα, εἰς ἀριστεῖον διδοὺς αὐτήν· καὶ τοὺς λειφθέντας ὅ ἐστιν ἡττηθέντας, κα-
ταρμάτ[illegible], καὶ τὰς κεφαλὰς τῆς οἰκίας ἀπαιωρῶν εἰς ἐκφόβησιν, δεινὰ ἐποίει· ἐπεὶ δὲ ὁ Ἴδας ὑπεξήλασεν αὐτόν, ἁρ-
πάσας τὴν Μάρπησσαν, ἢ ἐκεῖνος ἀντιδιώξας οὐ κατέλαβε· κατέσφαξε μὲν τοὺς ἵππους· ἑαυτὸν δὲ ἔρριψεν εἰς τὸν ποτα-
μὸν Λυκόρμαν ποταμόν· ἀπ' ἐκείνου δὲ Εὔηνον· ὅτι δὲ ὁ Ἴδας Λυγγέως ἦν ἀδελφός, ἢ ὡς ἄριστος ἦν τοξότης, φαίνεται
ὅς γε ἢ τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ μῦθον αὐτίκα τι συναρπάζοντι κατὰ ἔρωτα τὴν Μάρπησσαν οὐκ εἴασεν· ὡς ἢ ὁ Λυκόφρων
ἱστορεῖ· καὶ φαίνεται μὲν ἀμυθήτου κάλλους αἴνιγμα εἶναι ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος ἡλίου, εἰς τὴν ἡρωΐδα ταύτην ἔρως ἀξιο-
θεῖσαν καὶ οἷον ἡλιώδη τὸ εἶδος· καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἡλίῳ πρέπουσαν· περιάδεται δὲ ὅμως, ὅπως τὸ φίλανδρον τῆς Μαρπήσ-
σης· ἣν ὁ μῦθος λέγει πολλά τι κλαῦσαι, ὅτι ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἡρπάγη, καὶ αἵρεσιν ἔχουσαν προελέσθαι Ἀπόλλωνος τὸν
ἄνδρα συγγηράσοντα θνητὸν Ἴδαν· οὗ διὰ πάθος καὶ μνήμην ἡ Μάρπησσα [illegible], τὴν δὲ ἄλλως ἢ τοῦ Ἴδου Κλεοπά-
τραν ἀλκυόνην ἐκάλει· ὅτι δὲ ἡ ἀλκυὼν τὸ ὄρνεον πολλὰ καὶ ἄλλα ἔπαθεν εἰς τὸ πένθος αὐτὴν προκαλουμένη λέγει ὁ
μῦθος· φέρεται γὰρ λόγος, ὅτι συζυγία τις ἀνδρὸς καὶ γυναικός· Κῆυξ δὲ ὁ ἀνὴρ ἐκαλεῖτο· ὃς ἐς τοσοῦτον ἦλθε φυσήματος,
ὡς ἐθέλειν τὸν μὲν, Διὸς καλεῖσθαι ὀνόματι· τὴν δὲ, τῆς Ἥρας κλήσει καλλωπίζεσθαι· ἢ ἄλλα μὲν οὕτως ἐποίουν· Ζεὺς δὲ
ἀχθεσθεὶς τῆς ὕβρεως, μεταβάλλει τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄρνεις· καὶ τὸ κακὸν [illegible], ἀναγκάζει χειμῶνός τι νεοττεύειν αὐ-
τοὺς ἢ περὶ αἰγιαλόν· ὅθεν ἢ ἀλκυόνες ἐκλήθησαν διὰ τὸ παρὰ τὴν ἅλα κύειν· ἐπεὶ δὲ τὰ ᾠὰ [illegible] ἐκλύζοντο καὶ
ἦν ὁ τόκος ἀτελεσφόρητος, καὶ οὐκ εἶχε τὸ γένος διαδοχήν· ἦν ἄλλως πολὺ πένθος· ἢ τοῦτο ἀντὶ πολὺ [illegible], ἀλλὰ καὶ αὐ-
τὸν οἶκτος εἰσέρχεται καὶ ἀποστρέφει τοῦ θυμοῦ· ἢ καταλείπει τοῖς [illegible] ὄρνις· καὶ ἀντιτίθει τῷ καιρῷ γαλήνην ἢ γί-
νεται· ἢ ἡ ὄρνις ἐπωάζουσι· ἢ εἰς φῶς ἐκφαίνουσι νεοττούς· καὶ τοῦτο γινόμενον τρὶς εἰς ὀπίσω καὶ ἀντὶ πολλοὺς παραμένει
ἐνιαυτούς, τὰς ἀλκυονίδας ἡμέρας [illegible]. Εὐήνορα χαλκὸν λέγει Ὅμηρος τὸν σίδηρον, ἀνδρείαν παλαιὰ [illegible],
ὅτι εἰς ὁπλοποιίαν χρήσιμος ἦν· οὐκ ἐνεργείᾳ δὲ τοιοῦτος, ἀλλὰ δυνάμει· ἢ εὐήνορα οἶνον λέγει, ποιητικὸν ἀνδρείας περι-
ποιητικὸν, εἰ πίνοιτο συμμέτρως· ὁ γὰρ ἄμετρος ἢ οὐδὲ ἐν καιρῷ προσφερόμενος, [illegible] ἔχει, καὶ ἀνήνορα ἐστιν.
Εὔηνος, ποταμὸς Αἰτωλίας. Εὐήνυστα, εὐκατόρθωτα. Εὐηνίων, εὐπειθεῖς· καλῶς ἡνιοχουμένων. Εὐηπελοῦς, πρᾶ-
ου ἠπίου. Εὐηπελία, εὐθηνία· εὐεξία. Εὐῆραξ, ἱεράκιον. Εὐήρεας ἵππους, εὐαγώγους ἢ εὐηρμοσμένους. Εὐήρες, εὐήλατον
εὖ πεποιημένον πρὸς τὸ ἐρέσσειν. Εὐήρες, εὐάγωγον ἀπὸ τῆς εἰρεσίας. Εὐηρέστησα, ἤρεσα. Εὐηρεμένα, [illegible]
Εὐηρότατον, τὸ καλὴν ἔχον γῆν· τὸ κάλλιστον τῆς γῆς. Εὐήροτον, καλῶς ἀροτριούμενον. Εὐηστηρία, εὐδαιμονία· καλὸς
ἐνιαυτός. Εὐήτριον, εὐκοίλιον ἢ εὐήτριον· ἱμάτιον καλούμενον εὐϋφές. Εὐήτριος χιτών, ὁ λεπτὸς ἢ διαφανής. Εὐη-
φενῶν, εὐπορούντων. Εὐηχής, εὔφωνος εὔφημος. Εὐηχερία, εὐπορία· εὔπλοια. Εὐθαλεῖς, εὐθησαυροφύλακες. Εὐθα-
λέοντι, εὐδαιμονοῦντι. Εὐθαρσὴς [illegible]· δὲ ἕτερος· ὁ δὲ [illegible] τὸν ἀνθιστάμενον τεθεὶς ἐν δευτέρῳ, ἐκ τῆς πείρας εὐθαρσὴς
ἐποίει. Εὐθεῖαν, ἀπρεπῶς· εὐθεῖαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὡς ἀντὶ [illegible] καὶ αὖθις· ὁ δὲ [illegible] μὲν ἄλλο· ἐκ τῆς εὐθείας
ἔδεισεν. Ἄλλως. Εὐθεῖαν τῆς δὲ τριβῆς τὰ αἴτια οὐ δυνατὸς [illegible] εὐθεῖαν παρὰ βασιλέα ἐλάσαι, τῷ δεῖσαι
τὰς φυλακὰς τοῦ [illegible], καὶ περιελθεῖν ἐν κύκλῳ, ἢ οὕτω διὰ μακροῦ ἀφικέσθαι. Εὐθεῖν, ἐλθεῖν. Εὐθεῖ, ἕρπει. Εὐθεῖα
αὐτὸ [illegible] παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει λαμβάνεται ἐν Λυσιστράτῃ· εἰρημένον δ' αὐτοῖς ἀπαλλάσσεσθαι

Εὐδίαιον, τὸ γυναικεῖον μόριον ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ὀπαῖς γινομένου τρήματος διὰ τοὺς ὄμβρους· οἱ δὲ τὸν βρόχον· ὃ τὸν χείμαῤῥον ἐπιφημιζόμενα· Εὐδιάλογος, ὁ εὐόμιλος· Εὐδιάλλακτος, ταχέως καὶ καλῶς διαλλαττόμενος· Εὐδινὸς καιρὸς, ὁ εὐδίαν ἔχων· εὐδιεινὸς δὲ, ὁ ἄνεμος, δίφθογγον· Εὐδικία, δικαιοσύνη· εὐδικία ἐν τῷ τεχνικῷ σημειώσῃ· Εὐδινά, φραιά, κατεσταλμένα· Εὐδίνητα, εὔστροφα· εὐκίνητα· Τρύπανα τὰ εὐδίνητα, καὶ ὀχέυεται τὴν πέτραν· ὅ ἐστι τρύπανα· Εὐδιόδην, βάσιμον, εὐπόρευτον· ὡς τὸ, ἐσοράων δὲ τὰ τεμνόμενα ξύλα, ἐπὶ τὰς μεταξὺ χώρας, ὡς εὐδιόδους ἤν· Εὔδιον, ὅ τινες σκελλινὸν τόπον· Εὐδιάσαι, γαληνιᾶσαι· Εὐδμητον, καλῶς ᾠκοδομημένον· Εὐδόκησαν, ἠβουλήθησαν, ἠθέλησαν, ἠγάπησαν· Εὐδόκησας, τῆς σῆς ἠξίωσας οἰκειότητος· εὐδόκησα καὶ τὸ ἠθέλησα· εὐδόκησα, καὶ τὸ ἀναπαύομαι καὶ τὸ ἀρέσκομαι· ὡς τὸ ἐν ᾧ εὐδόκησα, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· Εὐδοκία, παρὰ τὸ καλῶς καὶ εὖ δεδόχθαι προαιρεῖσθαι· εὐδοκιμεῖν· ἡ εὐδοκία, τὸ ἐπ' ἀγαθοποιΐᾳ τοῦ θεοῦ θέλημα· παρὰ τὸ καλῶς δεδόχθαι· Εὐδοκίας, τὴν ἐν τῇ εὐεργεσίᾳ βούλησιν· ἔθος τῇ θείᾳ γραφῇ καλεῖν· εὐδοκία καὶ ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία· Εὐδοκεῖν, συγκατατίθεσθαι· ὁ δὲ ἔφη εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις· Εὐδοκιμεῖν, τὸ δόκιμον εἶναι· εὐδοκιμεῖν τινες μῦθοι, ἤγουν δόκιμοι φαινόμενοι· ἀφ' οὗ παρ' εὐδοκιμεῖν, τῇ ἐν δοκιμάσει τὸ προδραμεῖν ἤγουν νικῆσαι· ἢ εὐδοκιμεῖν, τὸ δόκιμον εἶναι· λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ δοκιμασίας καὶ πείρας φανέντων καλῶν· καὶ εὐδοκιμεῖν, εὐδοξεῖν· λαμπρύνεσθαι· ἀκμάζειν· δόξῃ εὐθυνεῖν· διωνομάσθαι· ἀποβλέπεσθαι· Εὐδοκιμώτερος, ἐνδοξότερος· Εὐδοκουμένην, καλῶς προσδοκωμένην· ἀρέσκουσαν· πίστιν ἔφην γενέσθαι εὐδοκουμένην· Εὐδοκῶ, ἐπιθυμῶ· εὐφραίνομαι· Εὖδον, ἔλεγον· ἐκοιμῶντο· ἐκάθευδον· Εὕδοντι, δ' αἱρεῖ κύρτος· παροιμία ἀπὸ τῆς εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ· λέγουσι δὲ ὅτι ὅταν τοὺς κύρτους καθῶσιν, αὐτοὶ δὲ καθεύδουσιν· ὁ δὲ κύρτος αἱρεῖ τοὺς ἰχθῦς, κρατῶν τοὺς αὐτῶν λόγους· Εὕδοντι, καθεύδοντι· κοιμωμένῳ· Εὐδραΐσια, ἰσχύς· Εὐδρῶς, εὐθέτως· βεβαίως· Εὐδρᾶσι, καλῶς ποιοῦσιν· Εὐδυκόμενος, εὔστοχος· Εὐδώρου σίλας, ἱερόσυλος ὁ εὔδωρος· Εὔδωρη, ὄνομα νηρηίδος λέγεται· ὡς καλλίδωρος· Εὐδωσὶ, ἡ ἀφροδίτη ἐν συρακούσαις· Εὐέδρα, ἀγλαΐα· Εὔεδρον, ἀσφαλῆ· βεβαίαν· Εὐέθωκεν, εἴωθεν· Εὐειδὴς καὶ θεοειδὴς διαφορὰν ἔχουσιν· εἴπερ ἀνδράσι μὲν τὸ θεοειδὲς· τὸ εὐειδὲς δὲ, γυναιξὶν ἐπιλέγεται· καὶ ὅτι διαφέρει παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εὔμορφος καὶ εὐειδής· εὔμορφος γὰρ, ὁ εὐπρόσωπος· εὐειδὴς δὲ, ὁ καθ' ὅλον τὸ ἐκτὸς καλὸς καὶ ὡς ἂν τὸ εὖ ἔχουσα τῆς φύσεως· ὅπερ ἐστὶ περικαλλὴς ἐν συμμετρίᾳ τῶν μερῶν καὶ μελῶν· Εὐειδότες, καλῶς γινώσκοντες· Εὐείκαστος, εὔκολος εἰς τὸ εἰκασθῆναι· Εὐεκτεῖ, εὐρωστεῖ· ὑγιαίνει· Εὐεκτον, εὐπειθῆ· Εὐεκτῶς, σχετικῶς· ἢ εὐεκτῶς, ἀπειθῶς· καλῶς· Εὐέλος τόπος, ὁ θερμός· Εὐεμένος, εὐαμφισβήτητος· Εὐέρω, εἴπω· Εὐέκτης, ὁ ἐν ὑγείᾳ διάγων· ἐπιμελεῖται καὶ σωμασκίας καὶ ἐστὶν εὐέκτης· Εὐελίδης, αὐθάδης· καὶ ὁ Ζεὺς ἐν κύπρῳ· Εὐελιέστερος, εὐάγωγος· Εὐελιον, ἔλλιπες· ἐν ἱερεῦσι· Εὔελον, εὔηλον· Εὐεμπτωτος, εὐχερῶς πίπτων· Εὐεξία, ἀκρότης ὑγείας· ἐπὶ καχεξία γὰρ γίνεται νόσος· ὡς καὶ ἡ εὐεξία, ἐπὶ τῇ ὑγείᾳ· Εὔεξος, εὐφυής· Εὐέπεια, ἡ καλὴ φράσις· Εὐεπὴς, εὔλαλον· καλὴν ἔχον φράσιν· Εὐεπίβολος, σαφῶς· καὶ ὀρθῶς, καὶ εὐεπίβολος, ὁ καλῶς ἐπιβάλλων· Εὐεπὴς, εὔλαλος· Εὐεπιβούλευτος, ῥᾳδίως καὶ εὐχερῶς ἐπιβουλευόμενος· Εὐεπίγνωστος, εὐκατάληπτος· Εὐεργία, καλῶς κατεσκευασμένα· Εὐεργεσία ἦρα, ἐν ἀέργει· Εὐεργέος, εὖ εἰργασμένου· Εὐεργέτης, ἀγαθοποιός· ὁ διονύσου ἐπίθετον· Εὐεργετικὸς, φιλότιμος· ἀγαθοποιός· Εὐεργετῶ, τὸ εὖ ποιῶ· εὐεργετοῦμαι ὑπὸ σοῦ τὸ εὖ πάσχω ὑπὸ σοῦ· ἀόριστος φανείς· Ὅς τινας εὐεργέτησα διομήδης, ἕξειν φίλους ᾤμην ὄντως βεβαίους εἰ δεηθείην ποτέ· Εὐεργετῶ, δωροῦμαι· ἐκ τούτου ὀνόματα εὐεργέτης, καὶ εὐεργέτημα· καὶ εὐεργεσία· οὐκ ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δωροῦμαι δωρητὸς, ἀλλὰ δῶρον καὶ δωρεά· Εὐεργία, τρυφή· εὐπιστία· Εὔεργος, διαφέρει τοῦ εὐεργοῦς καθότι εὐεργὸς μὲν, ὁ τεχνικῶς εἰργασμένον ἔστι ναὸς ἔστι οἰκία· οὕτω καὶ ἅρμα εὐεργὲς, τὸ καθ' ὅ τι χεῖρ εἰργασμένον· ἔστι εὐεργὴς, καὶ ὁ εὐεργετῶν· ὡς τὸ οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων· εὐεργὸς ὁ ἀγαθουργός· Εὐερκεῖ, καλῶς ἠσφαλισμένως, καὶ πεφραγμένως· Εὐέρκιον μὴ λέγε, ἀλλ' εὐέρκειον ἰωνικῶς, τρισυλλάβως καὶ ἄνευ τοῦ ι· Εὐερκείας, ἀσφαλείας· Εὐερκέος, εὐτείχου· εὐπεριβόλου· Εὐερκὲς, ἀσφαλές· Εὐερμεῖν, σημαίνει τὸ εὐτυχεῖν· καὶ εὐερμία, ἡ εὐτυχία· Εὐερμὴς, εὐτυχής· Εὐερμία· τὸ διὰ τὸν ἑρμῆν ἀγαθὸν ἕρμαιον, ὅ ἐστιν εὕρεμα· οὐ καὶ ἕρμαιά ἐστι τὸ εὐερμεῖν· ἡ εὐερμία ἡ εὐτυχία· ὡς δυσερμία ἡ ἀτυχία· ἐντεῦθεν ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται ἡμῖν, τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὑρήματα, κατὰ τὸν ἑρμῆν ἔλεγον· ὡς αἰλιανός· Μιθριδάτης δὲ τὴν ἀποδημίαν λουκούλλου καὶ ἐπιγράφει εὐερμίαν εἶναι καὶ αὖθις· Ἀσπαζόμενος εὐερμίαν καιροῦ, καὶ ἀνάγκης καλούσης μὴ εἴκων κάκιον· Εὐερνέστατα, εὐθαλέστατα· Εὐερνὴς, εὐθαλής· βλαστὸς ἔρνος γὰρ ὁ κλάδος· Εὐέρνης, εὐμήκης· Εὔερον, δίαιρον· ὥσπερ σισύρας εὐέριον· Εὐεστοῖ, εὐθηνία· κατάστασει· Εὐεστὼ, ἡ εὐθηνία· ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι, καὶ εὐδαιμονία· ἐπὶ τοῦ εὐεστάναι τὸν οἶκον· ἢ ἀπὸ τοῦ διαψιλεῖν τὰ πρὸς τὸ ἐσθίειν· εὐεστηρία· ἢ παρὰ τὸ ἐτὸς, εὐετὸς καὶ εὐεστὼ, πλεονασμῷ τοῦ σ· σημαίνει δὲ καὶ τὴν εὐθένειαν παρὰ τὸ εὐεστάναι· εὐεστὼ δὲ, εὐθυμία· εὐνομία· εἰρήνη· καὶ τὸ καλῶς διακεῖσθαι· εὐεστὼ δὲ, ὅτι τὸ εὐεστὼ εὐδαιμονία καλεῖται· ὥσπερ τὸ ἀειεστὼ, ἐπὶ τῆς ἀϊδιότητος· Εὐεστηρία, εὐθηνία· καλὸς ἐνιαυτὸς ἢ καλῶς διακεῖσθαι· καὶ ἀλοκαιρία· Εὖ ἔχειν στόμα, τὸ εὐφημεῖν· οὕτως εὔπολις· Εὔζηλος, ἐπὶ καλῷ ζηλούμενος· Εὐζωΐα, καλὴ ζωή· Εὐζώϊος, ὄνομα κύριον· Εὔζωνοι, εὔοπλοι ἢ εὔζωνοι· καὶ μονόζωνοι, οἱ εὐσταλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται· καὶ μὴ κατάφρακτοι· οὕτω ξενοφῶν· ἤ τι τινὶ χρώμενοι καὶ διαζωννύμενοι ὅπλῳ· Εὔζωνος γυνὴ, ἡ πλουσία· καὶ πολυτελεῖ ζώνῃ χρωμένη· εὔζωνος δὲ ἀνὴρ, ὁ ἐλαφρὸς καὶ μηδὲν περὶ τὴν ζώνην ἄχθος ἐπιφερόμενος· ἢ εὔζωνος, γυναικὸς ἐπίθετον· καθὰ καὶ τὸ βαθυπεπλος καὶ βαθύζωνος· καὶ τανύπεπλος· οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον καὶ ὁδίτας ἀπεριττοὺς· καὶ οὕτως εὐσταλεῖς, τὴν τοιαύτην λέξιν οἰκειοῦσιν, εὐζώνους ὁδιπόρους λέγοντες τὸν ἀβαρῆ, καὶ ἐπέκεινα τοῦ ἐλαφροῦ ἱματισμοῦ, ζώνῃ μόνῃ σφιγγόμενον· διὸ καὶ μονόζωνος ὁ τοιοῦτος ἐῤῥέθη που· ὡσαύτως δὲ καὶ ἀέζωνος· καὶ εὔζωνος γυνὴ, ἡ πολυτελῶς ἐστολισμένη· ἀπὸ γὰρ τῆς ζώνης, πάντα τὸν στολισμὸν θέλει δηλοῦν· ὡς εὐκνήμιδας ἀχαιοὺς λέγει ὅμηρος, αὐτὶ τοῦ εὐόπλους· ἀπὸ τῶν κνημίδων πᾶσαν τὴν ὁπλισιν δηλῶν· καὶ κορύσσεσθαι, αὐτὶ τοῦ ὁπλίζεσθαι καὶ θωρήσσεσθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· τὸ μὲν ἀπὸ τῆς κόρυθος, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θώρακος·

κεῖται ὁμοίως στενὴ καὶ μακρὰ ἐπὶ τρόπον τινά, μέρος τῆς Βοιωτίας περιέχειν. ὁ Εὔριπος στενός ἐστι· καὶ γέφυρα ἐπιζεύγνυσιν πρὸς αὐτὴν δίπλεθρον· καὶ ὅρα γέφυραν ἴσως δίπλεθρον· ἧς καὶ Στράβων μέμνηται ὁ γεωγράφος εἰπών, ὅτι ἐπὶ τὴν ῥηθεῖσαν δίπλεθρον γέφυραν, πύργος ἑκατέρωθεν ἐφέστηκεν· ὁ μὲν ἐκ τῆς Χαλκίδος, ὁ δ' ἐκ τῆς Βοιωτίας. ὅτι δὲ πολλαὶ Εὔβοιαι, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν· εἰσὶ καὶ τόποι ἐν Σικελίᾳ καὶ ἐν Ἄργει· καὶ ἐν Μακεδονίᾳ δὲ οὕτω κληθῆναί φασι. σημειοῦνται δὲ καὶ ὅτι Εὔβοιαν εἰπών, οὐδέποτε παρωνύμως τοὺς ἀπ' αὐτῆς Εὐβοέας εἶπεν, ἀλλὰ Ἄβαντας. Ἄλλως. Εὔβοιαν οἶδεν ὁ ποιητής· Εὐβοεῖς δὲ οὐ λέγει, ὥσπερ καὶ Ἴλιον λέγων Ἰλιεῖς οὔ φησι, τοὺς δ' ἄλλους· οὕτω καὶ Σικελοὺς μὲν λέγει· Σικελίαν δὲ οὔ· ἀλλὰ Σικανίαν. καὶ ὁ γεωγράφος δέ φησιν οὕτω· καὶ Βαβυλὼν μὲν πόλις· Βαβυλώνιοι δὲ τὸ ἐθνικὸν οὐκ ἀπ' ἄλλης, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας· καὶ Πορφύριος δὲ ἐφίστησιν, ὅτι τὴν ἐκ Ζελείας τὴν χώραν Λυκίαν ἐκάλει ὁμωνύμως τῇ ἐν τῷ Ξάνθῳ· τοὺς δὲ ἀκήρατους οὐ Λυκίους, ἀλλ' ἑτερωνύμως Τρῶας· οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἐξ Ἤλιδος Αἰτωλοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ καλουμένους Ἐπειούς· ὁμοίως αἱ τῆς Ἀτραμυττηνῆς Θῆβας, οὐ Θηβαῖοι, ἀλλ' ἑτερωνύμως ἐλέγοντο Κίλικες. Εὐβοίας, ὄνομα τῆς Ἰλυχίου μητρός. Εὐβοσίας, εὐτροφίας. Εὔβοτα, εὔτραφῆ· καλὰ βοσκήματα ἔχοντα· βοτὰ γὰρ τὰ πρόβατα. Εὔβοτος γῆ, εὔτροφος· καλὰ βοσκήματα ἔχουσα. Εὐβουλεύς, ὁ Πλούτων. παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς, ὁ Ζεὺς ἐν Κυρήνῃ. Εὐβουλία, ἐπιστήμη τοῦ σκοπεῖσθαι τοῖα καὶ πῶς πράττοντες, πράξομεν συμφερόντως. ἡ ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος. Εὐβουλίας, φροντίσεως. Εὔβουλος, φρόνιμος· συνετός. Εὔβλος, δημαγωγὸς ἦν οὗτος ἐπιφανέστατος. Εὐγαίων, ὄνομα κύριον. Εὐγάλακτις, εὔτροφα. Εὔγαμοι, ἐπίθετον Ἀθηναίων. Εὖγε, καλῶς· ὁσίως. λέγεται καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις. Εὖ, σημαίνει τὸ καλῶς· παρὰ τὸ ἐύς, ὃ σημαίνει τὸ ἐνθεράποντα ἢ τὸν ἀγαθόν· ἐὺς γὰρ ἀπὸ τοῦ ταχὺ γίγνεται ἐπίρρημα ταχύ, καὶ ὄνομα ταχὺ παιδίον· εὐρὺς εὐρύ· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐύς εὖ καὶ ἐν συναιρέσει εὖ· ὤφειλε δὲ ὀξύνεσθαι· ἀλλὰ πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. Εὔγειος τόπος, ὁ καλὴν ἔχων γῆν· καὶ οὐδέτερος εὔγειον, τὸ πρὸς τὴν δύσιν κείμενον. Εὐγένεια, δόξα ἐκ γένους ἢ ἡ καλὴ γενεά. Εὐγενεῖς, ὧν ἡ πατρὶς ἐπιφανής, καὶ τὸ γένος· εὐπατρίδαι δὲ παρ' Ἀττικοῖς, οἱ αὐτόχθονες· καὶ καθ' ὅλου περιφανεῖς· οἱ εὖ ἔχοντες ἕνεκα τῆς πατρίδος ὡς εἶναι τοὺς εὐγενεῖς, ἐπὶ πλέον τῶν εὐπατριδῶν· ὥστε εἴ τις εὐπατρίδης, καὶ εὐγενής· οὐ μὴν εἴ τις εὐγενής, μεγαλοπρεπὴς καὶ γενναῖος· καὶ εὐγενὲς ἦθος τὸ ἀστεῖον, καὶ πεπαιδευμένον, καὶ ὄγκον ἔχον· καὶ εὐγενὴς ψυχή, καὶ εὐγενὴς λόγος. Εὐγενέστατος, εὐγενέστερος τῷ γένει. Εὐγενής, ἐπὶ γένους· ἢ ἐπὶ πατρίδος. Εὐγενίζω, ἀπὸ τοῦ εὐγενής. Εὐγένιος, εὐγενής, καὶ εἶδος ἀμπέλου. Εὐγερώτατος, ἔντιμος· καλός· γέρως ἀξιότιμος. Εὐγήρως, τοῦ εὐγήρω· καλλογήρως· καλλογήρω· τὰ παρὰ τὸ γῆρας παραγόμενα ὀνόματα, καθ' ἀποβολὴν τοῦ ς κλίνονται· τὰ δὲ παρὰ τὸ κέρας οἱ μὲν κοινοὶ διὰ τοῦ τος κλίνουσιν· οἷον μονόκερας, μονοκέρωτος· αἰγόκερας, αἰγοκέρωτος· οἱ δὲ Ἀττικοὶ καθ' ἀποβολὴν τοῦ τ· καὶ γίνονται· χρυσόκερας, χρυσόκερω. Εὐγεγονῶς, Ἀττικοί· εὐγεγῶς γράφουσι. Εὐγλωττίας ἕνεκα, περιγίνεται παρὰ τὸ διαγλώσσης, καὶ διὰ λόγων τρέφεσθαι. Εὔγματα, καυχήματα. Εὐγμένος, εὐξάμενος. Εὐγνάθους, καλῶς κατεσκευασμένας. Εὐγνώς, εὐμαθής· εὐγνωμόνως· εὐλαβῶς. Εὔγνωμον μὴ λέγε ὡς εὐδαίμον, ἀλλ' εὐγνῶμον· ἄγνωμον καὶ σύγγνωμον Θουκυδίδης· σύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον· εὐγνῶμον δέ, ἀνθρώπινον ὁ αὐτός φησιν. Εὐγνωμοσύνη, ἡ εὐχαριστία· εὔνοια. Εὔγνωστος, ὁ καλῶς γινωσκόμενος. Εὔγνωτος, φανερός. Εὐδαιμονεῖ, εὐτυχεῖ· καλῶς πράττει. Εὐδαιμονία, εὐροια βίου. ἡ εὐδαιμονία ἐστίν, ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον· δύναμις αὐτάρκης, πρὸς τὸ εὖ ζῆν· τελειότης κατ' ἀρετὴν ὠφέλεια αὐτάρκης ζωῆς. Ἄλλως. Εὐδαιμονία ἐστίν, αὐτάρκεια πάντων τῶν ἀγαθῶν· εὐδαιμονία ἐστὶ καθ' Ἀριστοτέλην, τὸ εὖ τὸν δαίμονα ἔχειν· δαίμονα δὲ λέγει, τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν· καὶ πάλιν τὴν εὐδαιμονίαν τὸ τέλειότατον ἀγαθὸν καὶ ἄριστον λέγει, ὅτι δὲ βίον ὁμολογούμενον, καὶ σύμφυτον αὐτὴν ἀποκαλεῖ· καὶ εἶδος, ὅτι τὸ κατ' ἀρετὴν τελειότατον· τοῦτο δὲ ἐν ἐπιστήμῃ τοῦ ἀγαθοῦ τίθεται, ἐν ἐξομοιώσει τῇ πρὸς θεόν· ὁμοίωσιν δὲ ἀποφαινόμενος δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως εἶναι· Ἀριστοτέλης δὲ τὴν εὐδαιμονίαν ἕξιν εἶναι τελείαν ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἔχουσιν· ἢ λέγει ἕξιν ἀγαθῶν. Εὐδαίμων· ἐστὶ γέρον τὸ γῆρας εὐδαίμον· τιμὴ καὶ μακαριστόν· καὶ εὐδαιμονέστατος, εὐτυχέστατος, μακαριστότατος· εὐδαιμονία δέ ἐστιν, εὔροια βίου· καὶ εὐδαίμων, ὁ κατ' ἀρετὴν ἐνεργῶν. Εὐδαιμονίζω, ἔχει ἐναντίον τὸ κακοδαιμονίζω· φίλον εὐδαιμονιστέον μὲν οἰκίαν καὶ πόλιν καὶ χώραν, ὅταν ἔχει τινὰ σπουδαῖον· κακοδαιμονιστέον δέ, ὅταν ἔρημος ᾖ τοιούτων. Εὐδαιμονῶ ἐγὼ αὐτός, εὐδαιμονίζω δὲ ἕτερον· ἢ εὐδαιμονῶ, εὐδοκιμῶ· καθάπερ εὐθυμῶ, εὐημερῶ· εὐθηνῶ· εὐροῶ· εὐορκῶ· εὐσεβῶ· εὐσωματῶ· εὐφρονῶ· πάντα ἀμετάβατα λέγονται. Εὐδαίμων ὁ κατ' ἀρετὴν ἐνεργῶν· ὁ εὐτυχής· ὁ μακαριστός. Εὐδαλαγίνες, αἱ χάριτες. Εὐδάμιππος, εὐδάμαστος. Εὔδαμος, φαρμακοπώλης· καὶ Ἀμεινίας ὁ χρυσοπώλης· ἐπιπλεῖστον δακτυλίους πωλῶν· φιλόσοφος δὲ ἦν οὗτος ὁ Εὔδαμος, φυσικοὺς δακτυλίους ποιῶν πρὸς δαίμονας, καὶ ὄφεις, καὶ τὰ τοιαῦτα θηρία πολλοὶ γὰρ τοὺς ὀφιοδήκτους· μᾶλλον δὲ τὴν ἀρχὴν οὐκ εἰῶν ὑπ' ὄφεων δάκνεσθαι, καὶ τοῦτον τὸν δακτύλιον, φαρμακίτην καλοῦσιν. Εὐδάνεμος, ἄγγελος παρ' Ἀθηναίοις. Εὐδαρκής, εὐόφθαλμος. Εὕδε, ἐκοιμᾶτο. Εὐδείελον, εὔδηλον· ἢ τὸ πρὸς δείλην κείμενον· οἷον πρὸς δύσιν εὐπερίοπτον. Εὐδείελος Ἰθάκη, καθόσον ἐπίθετον ἢ εὔδηλος· ἤγουν εὐπερίοριστος, καὶ εὐόρατος· ἀπὸ τοῦ δῆλον· ἐξ οὗ, καθ' διάλυσιν δέελον· καὶ καθ' σύνθεσιν εὐδέελον καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι εὐδείελον, τὸ εὐπερίοριστον καὶ εὐκατάληπτον· διὸ καὶ τὴν σεληνιακὴν τριόδον(?) ὁ Λυκόφρων καλεῖ· καὶ ἄλλος δέ, ἰδίως ἡ Ἰθάκη εὐδείελος· ὡς εὖ τῆς ὕλης ἔχουσα· ὅ ἐστιν εὐπρεπής, καὶ αἰσθεὶς εὔκλεος· ἴσως ἐκ τοῦ εὐειλος πλεονασμῷ τοῦ δ', ὃ καὶ ἐν τῷ ἐχθοδοπὸς γίνεται, ἐξ οὐτιδανός· ἢ εὖ πρὸς δείλην κειμένη· ὅ ἐστι πρὸς δύσιν καὶ ζόφον· ὡς τῶν ἄλλων περὶ ξ αὐτῆς κειμένων· πρὸς ἕω τε ἥλιόν τε. Εὕδειν, καθεύδειν· κοιμᾶσθαι. Εὐδείπνιας, θυσία τις Ἀθήνησι· καὶ ἑορτὴ τελεῖς, καὶ αἱ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμεναι σπονδαὶ ἔλεγον πεσαί. Εὔδηλος, φανερός. Εὐδιάσει, ἡσυχάσει. Εὐδία, εἰρηνικά. Εὐδιάβολον, διαβολῆς ἄξιον. Εὐδία, καὶ εὔδιος, ἡ τοῦ ἀέρος ἠρεμία κυρίως, ἡ ἀβροχία· παρὰ τὸ δίω τὸ βρέχω. Εὐδιαῖος, χειμάῤῥους καὶ ῥεῦμα τῆς νεώς, δι' οὗ ἡ ἀντλία ἐκρεῖ.

σεται. Εὖ· ὃ καὶ ἄλλο παραβολῆς ἐστὶν ἐπίρρημα, ὃς δηλοῖ τὸ ἐπὶ τοῦ ὄρεος κορυφαῖς· ἐξ οὗ γίνεται τὸ εὖ· εὖ γὰρ, καὶ κατὰ διάλυσιν, ἐΰ· καὶ κατὰ ἔκτασιν ἠΰ· καὶ μετὰ τῆς παραγωγῆς, εὖ τε· ὥσπερ καὶ εὖ, εὖτε· καθὰ προείρηται. οὐχ ἧττον δὲ τοῦ εὖτε καὶ ἦὖτε χρονικόν ἐπίρρημα παραβολικόν, τὸ ὡσπερ ἀντὶ τοῦ καθὰ κατὰ τοὺς τεχνικούς, καὶ τὸ ὥστε· οἷον, ὅτε χερμάδια, ἀντὶ τοῦ ὡς χερμάδια· ὅ ἐστι τὰ πέτρα κατὰ τὴν ὁμηρικὴν ἔριθον· γίνεται δὲ κατὰ ἡρωδιανὸν οὕτως· ὡσεί τε καὶ ὡσεί περ· ἐν ἀποβολῇ τοῦ σ, ἐν κράσει τοῦ ω καὶ ε εἰς τὴν ω δίφθογγον διὰ τὴν τοῦ ι συναίρεσιν, ὥτε· καὶ ὥσπερ.
Εὖ ἀκούειν, ἐπαινεῖσθαι· εὖ σημαίνει τὸ καλὸν καὶ τὸ ῥᾴδιον· ἰσοσθενῶς· διαφόρως φέρουσιν. Εὖ· αὐτοῦ, ἢ ἀλλῶς· οὕτως εὐακίδης· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἕο κατὰ κρᾶσιν, ὡς τὸ σέο, σεῦ· ἐμέο, ἐμεῦ· καὶ ποτὲ ἐγκλίνεται δίχα τοῦ προφερόμενον. Εὐά, τραγίου φωνῆς μίμημα· ὁ δὲ τράγος ἐκ τοῦ φρέατος ἀπιπηδήσας τὸ ἄλλο φωνήσας εὐά. Εὐά, ἐπευφημισμὸς βακχικὸς, καὶ μυστικὸς καὶ ἔτι. Εὔα, ἡ πρώτη γυνή· ἡ μήτηρ πάντων, ἡ ζωή· καὶ πρώτη παράβασις τοῦ κόσμου· ὁ γὰρ ἀδὰμ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ζωὴν ταύτην κέκληκεν, ὡς ἐσομένην μητέρα τῆς ζωῆς. Εὐάγγελον, εὐβάστακτον εὐπροσάγγελον. Εὐαγγελίζομαί σε, ἐν τῷ περὶ ταύτης τῆς συντάξεως διασκεπτόμενος ἐπὶ συχνὸν δή τινα χρόνον, εἴτε αἰτιατικῇ συντακτέον ἀεὶ ταῦτα, εἴτε ἐν δοτικῇ, εὑρίσκω κατὰ δοτικὴν ἡρμοσμένον· ἀριστοφάνους μὲν οὕτω λέγοντος ἐν τοῖς ἱππεῦσιν· εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι· φερνίχος. Εὐάγγελος, ὁ ἑρμῆς. Εὐαγγελίζομαι, ἡ παρ' ἡμῖν δοτικῇ· ἅπαξ δέ που καὶ αἰτιατικῇ συνταττόμενον εὕρηται· ὡς παρὰ χαρικλείᾳ καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ· σὺ δὲ δοτικῇ ἀεὶ σύνταττε.
Εὐαγγέλιόν ἐστι, κήρυγμα τῆς νέας σωτηρίας, ἢ λόγος περιέχων ἀγαθοῦ παρουσίαν· λέγεται δὲ εὐαγγέλιον, παρὰ τὸ τὰ κάλλιστα ἀπαγγέλλον· τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας φέρον· παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τὸ ἀγγελία. Εὐαγές, ἅγιον· καθαρόν· εὐσεβές· ὅσιον· ἔνοπλον· ἅγιον. Εὐαγὴς, καλῶς περιηγημένος, ἢ μεταφορικὸς κύκλος. Εὐάγεστον, καθαρά· λαμπρά· ἀριστοφάνης· δροσεραὶ εὐαγεῖ φύσιν. Εὐαίκαλον, ἐλαφρὸν εὐμεγέθη· ὁ δὲ αἰνείας τοῖς ὤμοις τὸν πατέρα ἐπιθέμενος, ὀξὺ γε φόρτον ὡς εὐγενῆ φιλοστάτῳ· καὶ τοῦτον εὐαίκαλον. Εὐαγοῦς, θεοστάτης. Εὐαγίζων, εὐχερὲς· καλῶς ἀγαζόμενον· ἢ εὐθήρατον· ἢ εὐληπτὸν. Εὐαΐδων, μεγάλων. Εὖ, ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς· καλῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ χρησίμως. Εὐανακλήτως, συμπαθῶς· καὶ πρὸς τοὺς χαλεπήναντας καὶ πλημμελήσαντας, εὐανακλήτως ἔχειν καὶ εὐανακλήτως, ἐπειδὰν αὐτοὶ ἐπανελθεῖν θέλωσιν. Εὐανδρία, γενναιότης. Εὐανθὴς γλῶσσα, ἡ ἀφθονος ἢ πλεισμένη ὁμιλία· εὐανθὴς γλῶσσα· ἡ πολλῶν γέμουσα χαρίτων· ἐν μουσικῶν ἀποχυμάτων ἀπόζουσα. Εὖ δρῴαιμι, ἀντὶ τοῦ διακονοίην· ὑπηρετοίην· δρᾶν γὰρ τὸ ὑπηρετεῖν. Εὐειμένον· ὅ ἐστιν, ἐνδεδυμένον τὸ εὐειμονεῖν πράττει. Εὖ ἔρξαντα, ἴσον εὖ ἐργασάμενον. Εὖ ζώουσιν· ἐξ οὗ ζωὴ, ἡ τοῦ ζῆν περιουσία· οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον σοφοὶ, ἐκ τούτου συνθέντες εὐζωΐαν, τὴν εὐδαιμονίαν φασίν. Εὖ ἤκει χρημάτων, ἀντὶ τοῦ πλούσιός ἐστιν ἱκανῶς· καὶ εὖ ἥκει κάλλους, ἢ εὖ ἥκει μαθημάτων. Εὖ ἥκει παιδείας, ἀντὶ τοῦ ἄριστα πεπαίδευται. Εὖ καὶ ἐπισταμένως, τῆς αὐτῆς ἐννοίας εἰσίν· ὅθεν οἱ μεθ' ὅμηρον λαβόντες τὸ εὖ, ἑκάστου ἔργου φασίν, ὅτι κατ' ἐπιστήμην γίνεται. Εὔαδε, δηλοῖ τὸ ἤρεσκε· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἅδω, ἧδε· καὶ ἐν διαλύσει, ἔαδε· καὶ αἰολικῶς εὔαδε, διὸ καὶ ψιλοῦται. Ἄλλως. Εὔαδεν, ὅ ἐστιν ἤρεσεν· ἡδὺ ἔδοξε· προηγεῖται τὸ ἅδω, ὅθεν ἧδε· καὶ διαλύσει ἔαδε καὶ αἰολικῇ ἐνθέσει τοῦ υ, εὔαδε· διὸ καὶ ψιλοῦται κατ' ἔθος αἰολικόν· ἢ ἐκ τοῦ ἅδω τὸ ἀρέσκω· τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, ἧδα· ὁ δεύτερος ἧδον· καὶ κατὰ διάλυσιν τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἕαδον· ἐς· ε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, εὔαδον. Εὐαδές, εὐάρεστον. Εὐάδης, εὐήνεμος· οἱ δὲ, εὐαής. Εὐαεῖ, εὐκρατεῖ. Εὐάζει, θρηνεῖ· καλῶς ὑμνεῖ· ἐπιφθέγγεται. Εὐαής, ὁ εὐήνεμος. Εὔαθλος, ῥήτωρ συκοφάντης· οὗ μνημονεύει ἀριστοφάνης καὶ ἐν ἀχαρνεῦσι, καὶ ὁλκάσιν· Οὗτός ἐστιν ἡμῖν πονηρὸς προξένης συνήγορος, ὥσπερ εὔαθλος· μνημονεύει δὲ ἄλλου καὶ πλάτων ἐν πεισάνδρῳ· καὶ κρατῖνος, ἐν θρᾴτταις. Εὐαίων, εὔγηρως· εὔμοιρος. Εὐαλδῆ, εὐαυξῆ. Εὐαλδὲς, εὐχερῶς· θηρώμενος. Εὐαλωσία, δημήτηρ, ὅτι μεγάλας τὰς ἅλως ποιεῖ καὶ πυρῶν. Εὐάλωτον, εὐκόλως χειρούμενον. Εὐαμερία, θεοσημία. Εὐάν, ὁ κισσὸς παρ' ἰνδοῖς. Εὖ ἂν ἔχοι· καλῶς ἂν ἔχοι. Εὐάνασσα, ἡ δημήτηρ. Εὐανδρείας, καλῆς ἰσχύος. Εὐανδρία, πλῆθος νέων. Εὐανδρίας ἀγών· βάραθρον οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν τῇ θεσπρωτίᾳ. Εὐανδρον χώρα, τὴν ὑπὸ ἀρίστων ἀνδρῶν παρῳκημένην λέγομεν. Εὐάνθεμον, ὃ παρ' ἡμῖν καὶ παρθένιον, καὶ χαμαίμηλον λέγεται. Εὐάνθεμον, ἡ ἀνεμώνη. Εὐάνιος, ὁ μηδενὶ ἀνιώμενος, πρᾶος· πεπαίνιος.
Εὐαντία θεόν, τὴν εὐάντητον· ἢ εὐεξίλαστον· ἢ εὐαπάντητον. Εὐάντητος, εὐαπάντητος· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον.
Εὐαντυγία, εὐάξονα. Εὐαπόδεικτος, φανερός. Εὐάρεστον, πάνυ ἀρέσκοντα. Εὐάρμοστος ὄνειρος, εὔτακτος. Εὐάρας, εὔοπλος. Εὐαρίθμητοι, ὀλίγοι. Εὐαρχίσασθαι, ἀπάρξασθαι. Εὐαρχίω, ἄρξομαι. Εὐάς· ὁ διόνυσος. Εὐαθενεῖν, εὐπαθεῖν. Εὐασθενής, εὐπαθοῦσα· ἰσχυρά. Εὐάσκεται, εὐωδεῖται. Εὐαστήρ, ἐπίθετον διονύσου. Εὐαφής, εὐμάλακτον· εὐψηλάφητον. Εὐάφορα, εὐθεώρητα, εὔσκοπα. Κολωνὸν ἐπιλεξάμενος ὑφ' οὗ τὰ τ' ἔμπροσθεν καὶ τὰ κατόπιν εὐάφορα ἦν, λόχον ἐπ' αὐτοῦ ἔστησεν. Εὐαφίδης, ἀφρων τις, ἐν ναύταις ἰσχυρός. Εὐβεβηκότα, εὐσταθῆ. Εὐβοεῦς, ἐθνικόν· ἄτινες τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα· ὡς τὸ παρ' ὁμήρῳ κλυτὸς ἱπποδάμεια· καὶ θερμὸς ἀϋτμὴ καὶ αἰγὸς πολιοῖο· καὶ παρ' ἡσιόδῳ δαιζομένης πόληος· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασιν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἐπίθετα καὶ μετοχὰς ἀρσενικὰς, καὶ θηλυκὰς ἐπιφέρουσιν· οἷον εὐφυὴς παιδίον, καὶ κόριον καλλίστη· καὶ γύναιον ἐρχομένη, καὶ μειράκιον λέγων· καὶ ὅμηρος· τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι. Εὐβοίας μυχόν, τὸ ἐνδότατον τῆς εὐβοίας.
Εὐβοεύς, ὁ παλαμήδης· ὁ πολλῶν ἀρετῆς ἐπίφθονος. Εὐβοΐα, τὰ κασταναῖα. Εὔβοια, ἱερὰ ἐστὶ τῇ ἥρᾳ· ἡ δὲ εὔβοια μάκρις ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον· ὕστερον δὲ εὔβοια, ἀπὸ εὐβοίας τῆς ἀσωποῦ γυναικὸς τὴν κλῆσιν ἔσχε κατά τινας δὲ ἀπὸ τῆς βοὸς ὀνομασθῆναι εἰς βοῦν ἐστὶ ἄλλα γυναι μυθεύονται· οὕτω γάρ φασι καὶ βοὸς αὐλὴν, αὐτὴν παράλιον περί που τὴν ταύτην τόπον, ὅπου τὴν ἰὼ τεκεῖν φασιν ἔπαφον· ὥστε βούλονται οἱ οὕτω λέγοντες τῆς ἀποβουθείσης ἰοῦς παρώνυμον εἶναι ταύτην τὴν εὔβοιαν· περὶ ἧς καὶ ταῦτα ὁ γεωγράφος φησίν· νῆσος ἐλαία τραχεῖα καὶ ἔρημος· καὶ παραμήκης ὅσον στάδια ἑξήκοντα τὸ μῆκος· ἧς ὁ ποιητὴς μέμνηται, ἐν τῷ· Νίσαν τ' εὐκραεα ἢ μίγεν· μετὰ δὲ τὴν ἐλαίαν, ἡ εὔβοια πρό

θοῦν, ἀλλὰ τὸ ἵστημι ῥῆμα τὸ ἐν τοῖς παρατατικοῖς τὰ μὲν ἑνικὰ ἀπὸ τῶν περισπωμένων κανονίζονται· οἷον τιθῶ, ἐτίθουν· διδῶ, ἐδί-
δουν· τὰ δὲ πληθυντικὰ, ἀπὸ τῶν εἰς μι· τίθημι ἐτίθεμεν· δίδωμι, ἐδίδομεν· οὕτως οὖν καὶ ἴω, ἴουν· καὶ εἶμι ἴμεν ἴτε ἴ-
σαν ἐστὶ ἴσαν. Ἐτημὸν, χρονικὸν ἐπίρρημα. Ἐτιμάσασθε, ἀντὶ τοῦ ἠγοράσατε. θουκυδίδης· ἣν ὑμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμή-
σασθε. ἢ ἐτιμήσασθε ξεῖνον ἐν ὀδυσσείας υ· ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐτιμήσατε. παρὰ δὲ τοῖς μεθ' ὅμηρον, ἐμπορική ἐστιν ἡ ἀλ-
λακτικὴ λέξις. τὸ τιμᾶσθαι ἐστὶ καὶ ἐνεργητικῷ συντάσσεται· οἷον τὸ πωλητὴς τιμῶμαι τὴν οἰκίαν τήνδε καὶ τοσοῦδε τινὸς τιμῶμαι τὴν δὲ
τὴν ὕλην. Ἐτιμήσατο, ἐξετιμήσατο· ὡς τὸ, ἐτιμήσατο τὴν ζωὴν ἀλλοῦ ὁ βάρβαρος λιτρῶν τριακοσίων. καὶ ἐτιμήσαντο,
ἀντὶ τοῦ ἐζημίωσαν ἢ κατεδίκασαν· τίμημα γὰρ ἡ ζημία ἐστὶ ἡ καταδίκη. Ἐτίσατο, ἐτιμωρήσατο. Ἔτισε, ἐτιμώρησε· ἐδί-
κασε. Ἐτιμογράφησεν, ἐγγράφως καὶ ὡρισμένως αὐτοὺς ἐζημίωσεν. Ἐτίναξε, διέσεισεν. Ἐτίσθη, ἐτιμήθη. Ἐτι-
σάμην, ἐτιμωρησάμην. Ἔτισαν, ἔδωκαν· ἀφ' οὗ καὶ αἱ φωκεῖς ἔτισαν δίκας βαρυτάτας. Ἐτίταινε τραπέζας· ἐμφαίνει
μὴ στρογγύλας εἶναι, ἀλλὰ προμήκεις εἶναι ἢ καὶ ἄλλως, ἀποδιηρουμένας ἐστὶ οὔτε τετορνευμένας. Ἐτίταλλεν, ἔτρεφεν.
Ἐτίει, ἐτίμα. Ἐτίτυσκον, ἔβαλλον τοῖς τοξεύμασιν· ἤγουν λόγχαις. Ἐτιτυσκόμεθα, ἐνεβαλλόμεθα. Ἔτλη,
ὑπέμεινε· τλῶ, καὶ ἐκ τούτου ῥῆμα εἰς μι, τλῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτλην ὡς ἔστην. Ἔτμαγον, ἐφοβήθησαν· ἐτμήθησαν.
Ἔτμηξεν, διεῖλε· διεσκέδασεν. Ἐτνήρυσις. ἐν πλούτῳ ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ φασὶ τὴν σανίδα, τὴν ἐτνήρυσιν ἀπὸ
παρὰ τὸ ἔτνος. ἔστι δὲ ἐτνήρυσις, ἡ ζωμάρυσις. ἐτνί πως ἄρτος. οὕτως ὁ λεκυθίων ἢ ἐτνήρυσις, τὸ κοχλιάριον, καὶ ἀθά-
ρα μετὰ γάλακτος. Ἔτνος, εἶδος ἀθάρας. οἱ δὲ ἀθηναῖοι καὶ τροφὴν τὴν μαχαιρ... ἔτνος ἐσθίουσιν, ὡς συμπλασθ...
αὐτοῖς πλεῖστα· ὡς οἱ πελιασθέντα λέγουσιν. Ἄλλως. Ἔτνος, ὁ νῦν φάβα οἱ ἰδιῶται καὶ ἄγροικοι λέγουσιν ἢ ἔτνος
τοῦ φακοῦ. ἔτνος δὲ ῥόφημά ἐστιν ἐξ ἀλεύρων ὀσπρίων, καὶ ἔτνος τὸ ὄσπριον. Ἐτοιμάσατο, ἀντητοιμάσατο. Ἑτοιμά-
ζω σοι δεῖπνον. Ἕτοιμον, πρόχειρον. Ἕτοιμος, πρόχειρος· πρόθυμος· ἄοκνος· ταχύς· ὀξύς· εὔτονος· ἐνεργὸς· ἀπροφάσι-
στος· τῷ καιρῷ χρώμενος· ἐγρήγορος· σπουδαῖος· οὐδὲν ὑπερτιθέμενος· οὐδὲν ὑπερβαλλόμενος. τὰ δὲ ἐναντία, βραδὺς· μελ-
λητής· χολαῖος· νωθρὸς· ῥᾳθὺς· ἀμελής· ἀμβλύς· ἀργὸς· διαλείπων· διαμέλλων· ὑπερβαλλόμενος· ὑπερτιθέμενος· τὸν και-
ρὸν παριεὶς καὶ τὰ πράγματα. τὸ μὲν, ἑτοιμότης· ὀξύτης· ἐγρήγορσις· προθυμία· σπουδή· τάχος. τὸ δὲ, χολή, χαλεότης·
μέλλησις· μελλησμός· βραδύτης· ἀναβολή. Ἕτοιμος, ἐμπρόσχεδος. Ἔτολμα τλήμονι θυμῷ· ἤγουν τῷ καρτερικῷ
ὑπέμεινε. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, εἶδός τι θαρσαλεότητος. Ἐτονθόριζον, ἐψιθύριζον. Ἐτόπασεν, ὑπετόπασεν, ἐνόμισεν. Ἔτο-
ρε, δεύτερος ἀόριστός ἐστι συγκοπείς, ἀπὸ τοῦ ἐτόρησε κατὰ τὸ ἐχρησάμην ἐδιδύμησε ... τὸ ἔτο-
ρεν, ὥσπερ ἐστὶ τὸ θέμα ἀλλοῦ· ἐξ οὗ, κατὰ συγκοπὴν, τὸ τρῶ, τρώω· ἀπὸ δὲ τοῦ τρέω καὶ φύτευμα τρὸν καὶ τρεῖν, σκεῦος μα-
γειρικόν ἐστι τόρος· ἐστὶ ὁ τόρος. ὅθεν καὶ ῥῆμα τορῶ· καὶ ἔτορον, τορεῖν· ὡς τὸ, τορεύσαντο δὲ σῶμα. ἴσως δὲ καὶ ἡ τρώνη κύριον
ἡ πόλις θρακική, ὁμώνυμος ... Ἔτρεσεν, ἐτρύπησεν, ἔτρωσεν. Ἐτόρευσεν, ἔτρωσεν· ἐτρύπησεν. Ἐτή-
σιον παρὰ ... χρόνον μιᾶς ὥρας τοῦ χρόνου· ἤγουν τοῦ ἔαρος ἢ ἔτους ... ἔτος δὲ ὁ χρόνος· καὶ ἑνικὸν τὸ ἔτη
καὶ πληθυντικῶς τὰ ἔτη. καὶ ἐτὸς ἀριστοφάνης· οὐχ ἐτὸς, οὐ ματαίως. Ἔτρυσα, σαλαγμός. Ἐτράπετο, παρέτρεψε ἀνε-
χώρει. Ἔτραπεν, ἐνίκα. Ἐτράπετο, ἐτρέπετο. Ἐτράφησαν, ἐστὶ ἐλθόντα· σχῆμά ἐστι κατὰ μέν τινας ὑστερολογίαν
κατὰ δὲ ἄλλους, πρωθύστερον· ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὕστερον τίθησι, καὶ τὸ ὕστερον πρῶτον· τὸ γὰρ ἐλθόντα, πρῶτόν ἐστι τοῦ ἐτράφησαν
ὕστερον γάρ τις τρέφεται, ... φθάσας. Ἐτραχηλίασεν, ἀντὶ τοῦ κατετραχήλισεν ἢ ἐγαυρίασεν. Ἔτρεμε,
ἐφοβεῖτο. Ἔτρεχον· κατεπείγοντο. Ἔτρεψεν, ἐπὶ τρέψιν ἐποίησεν· παρὰ τρέψεν· ἀρχίλοχος. Ἔτρησεν, ἐτρύ-
πησεν. Ἐτρίβετο, ὑπερετίθετο· ἀνεβάλλετο. Μέχρι πολλοῦ διαφερομένων, ἐτρίβετο ἡ προσβολή. Ἐτριακοντίσεν, εἰς
τριακάδας ἀνέγραψε· σικελοί. Ἐτρίψατο, ἐφυγάδευσεν. Ἐτρίβεν, κατατρίβεν. Ἐτρόπωσεν, ἐνίκησεν κατέ-
βαλεν. Ἐτροφοφόρησεν, ἔθρεψεν. Ἐτρύγη, ἐξηράνθη ἡ λίμνη. Ἐτρύφα, ... διέπεσεν. Ἔτρυχεν, ἐδά-
μαζεν. Ἐτρύχοντο, ἐταλαιπωροῦντο· κατεπονοῦντο. Ἐτρύχωσεν, ἐξέτριψεν. Ἐτρώθη, ἐπλήγη· ἔτρωσεν ἔβλαψεν
ἔφθειρεν. Ἔστακαν, ἔστησαν. Ἐσεισμένα, σεσεισμένα. Ἐστία, ἑστία. Ἐτῶν, ἐκ τῶν. Ἐτύγχανεν, ἐπιτύγχα-
νεν. Ἐτύθη, ἐσφάγη. Ἔτυχεν, ἐτύγχανεν. Ἐτύλιξεν, ἐνείλησεν. Ἐτυμαῖαι, στοχάσασθαι. Ἐτυμβολόχησε,
ἔβαψεν. Ἐτυμόδρυς, ἡ τὰς γλυκείας βαλάνους ἔχουσα. Ἔτυμον, ἐτήτυμον· ἀληθές, καὶ ἐτυμώνιον, ἀληθές. Ἔτυ-
μος, ὁ ἀληθής· παρὰ τὸ ἐτὸς, ὃ σημαίνει τὸ ἀληθὲς γίνεται ἔτυμος· ὡς ἔλυμος, ἐλυμός. Ἐτυμολογία, ἀνάπτυξις λέ-
ξεων. Ἐτυμπανίσθησαν, ἐκρεμάσθησαν· ἐσφαιρίσθησαν· ἢ εἰς ῥόπαλα ἀπέθανον· ἀπετυμπανίσθησαν. Ἐτύμως, ἀληθῶς.
Ἐτύπτου, τὸ δεύτερον πρόσωπον γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς ου· οἷον ἐτύπτετο ἐ-
τύπτεο, ἐτύπτου, κοινῶς, ἐτύπτεο ἰωνικῶς· καὶ ἐτύπτευ δωρικῶς ὡς φείδεο φείδευ· καὶ ἐλέγεο, ἐλέγευ. Ἐτύχθη, κα-
τεσκευάσθη. Ἔτυχον, οὐκ ἔστι ταὐτὸ τοῦ ἐπέτυχον· τὸ γὰρ ἐπέτυχον, ἐπὶ καλοῦ μόνου λέγεται· τὸ δὲ ἔτυχον, ἐπὶ
καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ· δηλοῖ δὲ τὸ κατὰ τύχην ἐμπεσεῖν τινά, ἢ εἰς καλὸν ἢ εἰς κακόν. Ἔτυψεν, ἔθιγε. Ἐτώθαζον,
ἔσκωπτον, ἐχλεύαζον· καὶ ἐτώθασαν, ἀντὶ τοῦ ἐκαυχήσαντο. Ἐτώσια μοχλίζοντα, ἀντὶ τοῦ μάταια κάμνοντες.
Ἐτώσιον, τὸ μάταιον.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ἡ εὐ δίφθογγος, διατί μὴ ἔχουσα ἴδιον μέγεθος οὐ τρέπεται; χάριν εὐφωνίας οὐκ ἐτράπη παρ' ἡμῖν· παρὰ δὲ
τοῖς ἀθηναίοις τρέπεται τὸ ε εἰς η, καὶ προσλαμβάνει, καὶ τὸ υ· οἷον εὔχομαι, ηὐχόμην καὶ ηὐφράνθην. Εὖ
σημαίνει τὸ ἰσχυρῶς, καὶ καλῶς παρὰ τὸ ἐΰς, ἐΰ· καὶ ἐν συναιρέσει εὖ· ὡς ἀπὸ τοῦ ταχύς, ταχὺ ἐπίρρημα· καὶ
ἀπὸ τοῦ εὐρὺς ἐπίρρημα εὐρὺ, καὶ ὄνομα ἐπὶ εὐρύ· ὤφειλε δὲ βαρύνεσθαι ὅτι ἡ βαρεῖα εἰς ὀξεῖαν οὐκ ἐστὶ πα-
σχομένων μάλιστα ... ὅτι πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς υ ψιλὸν λήγουσα καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον ...

ῥόσοιχον λέγεται. Ἐπιρρόσομος φάλαγξ, ἡ ἔχουσα τὸ ἐν τοῖς μέτροις ἐν εὐωνύμω παραγωγῆ. τοὺς δὲ ἡγεμόνας, ἐν δεξιᾷ παραγωγῆ. Ἐπιρρότυχα, ἀσύμφωνα. Ἐπιρρουίδα, τρυβλίον κοῖλον. Ἐπιρρόφθαλμος, ὁ καθ' ἓν τυχὸν τῶν ἕνα πηρωθεὶς ὀφθαλμόν. οὐ μονόφθαλμος. μονόφθαλμος γὰρ, ὁ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχων φυσικῶς. Ἐπιρροφυὴς, ἀποφυής. Ἐπιρρόφυλος, ἀπόφυλος. Ἐπίρρεξαν, ἐξετράπη. Ἐπίρρεσε, ἐφόβησεν. Ἐπίρρυθεν, ἀπηχέθη. ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἰς ἐπιρροὴν μέρος. Ἐπιρρώνυμα ἐστιν, ὅσα περὶ τὸ αὐτὸ ὑπερκείμενον, ἐν διαφόροις ὀνόμασιν. οἷον ἀνάβασις καὶ κατάβασις. ὁδὸς γὰρ ἡ αὐτὴ ἤτοι εἰς τὸ ἄνω, ἤ τι εἰς τὸ κάτω. Ἐπίρρεστον, ἐξετράπετο, ἀπὸ τοῦ ἔρρω αἰολικοῦ μέλλοντος, τροπῇ τοῦ θ εἰς τὸ τ, ἐπίρρω ἐπίρρομαι, ἐπιρρεστός. ἀπὸ τοῦ μέλλοντος καὶ κλίνεται μέχρι παρατατικοῦ. Ἐπίρροσε βάλεν ὄμματα, ἀντὶ τοῦ δὲ. μεταβαλόντες αἱ μεθ' ὅμηρον, ἔρριψέ ποι ὄψεις, ἢ ὀφθαλμοὺς λέγουσιν. ὡς τοῦ βάλλειν ταυτὸν τῷ ῥίπτειν δηλοῦντος τῷ ῥίπτειν. δασύνεται δέ. καὶ ἰκλὺ ἀνδρὶ ὅπερ ἐστὶ στραβός, οὐκ ἀφυῶς ἀπεσκῶψαι τὸ ἐπίρροσε βάλλειν ὄμματα. Ἐπίρροσε, ἀπηχόθεν. ἢ εἰς τὸ ἐπιρρον μέρος. Ἐπιστράφησαν, ἔκλιναν. Ἐπιτάχατο, τετραμμέναι ἦσαν. ἢ τεταγμέναι. Ἐπιτάχοντο, ὁμοίως. Ἐπιτύχατο, συντρίβεται. Ἐπίλμεν. ἀρχαῖον μὲν εἰς πεζὴν γραφήν. δηλοῖ δὲ τὸ κατέλαβε. κυρίως μέν τοι τίλμα, τὸ ἐν αὐτῷ ὕμνῳ καὶ συντόμως καταλαμβάνειν. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τίμω, ἴλμα. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τίτμω. Ἄλλως. Ἔπιλμα, ποιητικὴ λέξις ὑπέρδυσκολος, λαμβανομένη ἀντὶ τοῦ κατέλαβε. γίνεται ἀπὸ τοῦ τίμω, ἔτμω. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ἔτιτμε. καὶ συγκοπῇ ἀναγκαίᾳ διὰ τὸ δύσμετρον τοῦ διτροχαίου πρὸς ἔπτμεν ἔτι κατ' αὐτὸ τομὴν καιροῦ. καὶ συντόμως ἢ αὐτὸ τόμως εὗρε. ἢ ἐπίλμεν, ἀπὸ τοῦ τίμω γίνεται ἀφ' οὗ καὶ ἡ συντομία. ἵνα ἢ ὡς καὶ ἐν ἄλλαις δηλοῦται, τιμῶ ἴλμα. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ τίτμω. ὅθεν καὶ ἔπιλμεν, ἤτοι κατέλαβεν. εὗρε κατὰ αὐτομὴν δηλαδὴ ὁδοῦ. ποιηταῖς δὲ μόναις φιλεῖται ἡ λέξις. Ἐπιτρέχει, ἐπιτράχυνε. Ἐπίλυκεν, κατεσκεύασεν. Ἐπιλύκοιεν, ἀπὸ τοῦ τεύχω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτυχον ὁ μέσος, ἐτυχόμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐτύχοντο. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, ἐπιλύκοντο. Ἐπίλυξο, ἐτύγχανες. Ἐπίλυμον, ἀληθές, ἢ ἀληθές. Ἐπιύξατο, ἔτυχε. κατεσκεύασεν. Ἐπιυξε, τὸ αὐτό. Ἐπιλύφεια, ἐπεπτωκεῖα. οἱ ἴωνες τὴν τοῦ ὑπερσυντελίκου εἰ δίφθογγον ἐν μὲν τῷ πρώτῳ προσώπῳ διὰ τοῦ ε καὶ α προφέρουσι, τοῦ ι ἀποβληθέντος. ἐν τῷ τρίτῳ δὲ προσώπῳ, εἰς δύο ε διαλύουσιν. οἷον, ἐπιλύφει, ἐπιλύφεε. ἐπεπτωκει, ἐπεπτωκεε. οἱ ἀθηναῖοι δὲ τὰ διαλυθέντα ἰωνικῶς συναιροῦσιν εἰς η. λέγοντες, ἐπεπτωκεια, ἐπεπτωκη. ἐπιλύφεια, ἐπιλύφη. καὶ ἐπιλύφεε, ἐπιλύφη. Ἐπιυχεν, ἐποίει. Ἐπίφρισεν, ἐπέτρεψεν. Ἐπιχήτινος, ἀπὸ τοῦ μετὰ τέχνης καὶ δόλου ἀνιρῶντα. ἰόστερος ἐπιχήτινι τινὶ τρόπῳ προέχων κατ' ἀρετήν. Ἐπιογεῖ, ἀληθεύει. Ἐπιονία, ἀληθῶς. ἐπιώνιον, ὡσαύτως. Ἐπιών, πόλις βοιωτίας. Ἐπιωνὸς πόλις ἐκλήθη δὲ ὕστερον καὶ σκάρφη. καλουμένη ἀπό τινος ἐπιωνοῦ. ὃς βοιωτοῦ μὲν ἦν ἀπόγονος. πατὴρ δὲ ἐλεῶνος. κεῖται δέ φασιν ἐπὶ λόφου περὶ γουάσαν ἐξέχοντα ἐπὶ τοῦ πρὸ θηβῶν πεδίου. καθὰ καὶ ὁ ἰσμηνός. τὸ δὲ ἐθνικὸν τῆς ἐπιωνοῦ ἐπιώνιος. πολύμνημον δὲ ταύτην λέγει ὡς ὀρεινήν. κρημνοὶ γὰρ τὰ κάτω τοῦ ὄρους. τινὲς δὲ αὐτὴν τὴν πολυκρίγανον κρημνὸν γὰρ ἀκρωνύχιά φασι τὴν ὀρίγανον. Ἔπι, χθόνα. Ἐπίρρει, ἐπεμίαινε. τὸ κ δὲ νεωτέροις ἐπίρρει τῷ θριάμβῳ. Ἔτης, ἢ ἑταῖρος διαφέρουσιν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, σοί τι μάλιστα ἔται καὶ ἑταῖροι. ἐθάδης μὲν οὖν καὶ ὁ ἔτης, ὁ ἑταῖρος ὡς ἡ ἐτυμολογία δηλοῖ. συνηθέστερος δὲ ὁ ἑταῖρος. ὅτι δὲ πλείων χρῆσις ὁ ἔτης δηλοῖ ἀπηχοῦ. διέρχεται καὶ ἔτης ὁ πολίτης. ἀπὸ τοῦ ἔθους. ὡς ξένος, ὁ ἔξω τῆς ἑνότητος ὤν, ἢ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι. Ἐτησίαι ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ἐώας ἐπιτολῆς μέχρι ἀρκτούρου ἐπιτολῆς ὡς ἐπὶ πλῆθος ἑξήκοντα ἡμερῶν πνέουσιν. ὀνομάσθησαν δὲ ἤτοι ὅτι κατ' ἔτος πνέουσι ταῖς ταχταῖς αὐταῖς ἡμέραις, ἢ παρὰ τὸ ἔπιον. διὰ τὸ μαλακώτατα τὸ μεταβάλλειν, ὅταν ὁ καιρὸς αὐτῶν. ἢ καθ' ὅτι ἵνας, αἱ ἐτησίαι ἄρχονται πνεῖν περὶ τὴν ἐσχάτην μοῖραν τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν καρκίνῳ, μέχρις οὗ τὸν λέοντα παρέλθῃ. ὡς καὶ ἄρατός φησιν. Ἐτησίας, τοὺς κατ' ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας πνέοντας ἀνέμους. ἡ εὐθεῖα, ὁ ἐτησίας, τοῦ ἐτησίου. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἐτήσιαι τῶν ἐτησίων, καὶ οὐκ ἐτησιῶν. σεσημείωται γὰρ, τὸ χλουνῶν χρηστῶν ἐτησιῶν, παροξυνόμενα. γίνεται δὲ, παρὰ τὸ ἔθος, ἐθησίας. καὶ ἐτησίας. οἱ ἔθος ἔχοντες καθ' ἓν ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας πνεῖν ἄνεμοι. Ἔτησιν, ἤγουν πολίταις. ὅμηρος ἀμύνεν σοῖσιν ἔτῃσιν. ὅ ἐστι πολίταις. ἢ συγγενέσιν. ὅμηρος. Τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον, πολλοῖσιν ἔτῃσιν. Ιστέον ὅτι, τὸ ἔτης πολλὰ μὲν σημαίνει καθὰ τοὺς παλαιούς. ἐφ' οὗ δ' ἂν τάσσηται σημαινομένου, ψιλοῦται. εἰ γὰρ καὶ ὁ ἀλεξίων φασὶ δασύνει αὐτὸ ὡς ἀπὸ τοῦ ἑταῖρος συγκοπέν, ἀλλ' ἐκ τῆς συναλοιφῆς κλινόμενον, ὡς ὁ ἀπίων φασὶ, καὶ ἡρόδωρος, τὸ ψιλὸν πνεῦμα κεκλήρωται. αἰσχύλος γάρ φησιν, οὔτι δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ. καὶ εὐριπίδης. πόλει μὲν ἄρχων, φαντὶ δ' οὐκ ἔτι πρέπον συγκαθέζεσθαι τὸν οὐ φασὶ τῷ ἀσκαλωνίτῃ, ψιλοῦται αὐτό. Ἐτήσιος, ὁ κατ' ἔτος. Ἐτίμακα ἐκ τοῦ ἐτιμάζω. ἐτίμακα. καὶ ἀττικῶς ἐτήμακα. καὶ ἐτετίμακα. Ἔτυμα, ἤγουν ἀληθῆ. ἀπὸ τοῦ ἔτυμα. κατὰ πλεονασμὸν τῆς τι συλλαβῆς. Ἐτήτυμος, οὕτω παράγεται. εἰμί. ἐτός. καὶ ὡς ἕλος ἔλυμος εἶδος σπέρματος ἕλεσι χαῖρον πως, οὕτως ἐτὸς ἔτυμος ὁ ὂν ἔτυμον ἀληθές. ὅθεν ἐτυμολογία λόγος ἐπαληθιζόμενος. δεικνὺς φασὶ τὴν λέξιν τῇ φύσει τοῦ πράγματος. εἶτα ὥσπερ ἀτηρὸς ἀταρτηρὸς ἐπενθέσει πλεοναστικῇ, οὕτω καὶ ἔτυμος ἐτήτυμος. Ἔτι παρὰ τὰς κοινὰς, ἀντὶ τοῦ ἀκμὴν λέγεται. οἷον ἔτι νέος ἐστί. καὶ ἔτι ποιεῖ τάδε. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ. οἷον ἔτι τόδε. ἐπλεῖστα καὶ τόδε. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἑξῆς. οἷον οὐ μὴ ἔτι ποιήσω τόδε. ἀντὶ τοῦ ἑξῆς οὐ μὴ ἔτι ποιήσω. ἔστι καὶ πλεοναστόν. ὡς παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ ο τῆς ὀδυσσείας. εἴ με ἔτι γνοίη ἀπ' ἀγρόν, ἐκ πλεονασμοῦ κεῖται τὸ ἔτι ἐπίρρημα. Ἔτι καὶ νῦν, τὸ ἀεὶ δηλοῖ τὸ προχρόνιον. καὶ εἰς πεῖραν ἐλθόν. Ἐτίμασεν, ἐτίμησεν. Ἐτίθεις, ἐτίθει. τὰ δεύτερα τοῦ παρατατικοῦ καὶ τρίτα πρόσωπα, διὰ διφθόγγου γράφεται. ὡς ἀπὸ τῶν περισπωμένων τὸ πρῶτον δὲ, διὰ τοῦ η. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐτίθημι. Ἐτίθει σκάνδαλον, ἐποίει. Ἐτίθεμεν, τοῦτο τὸ δεύτερον πρόσωπον τριχῶς ἐκφέρεται. ἐτίθεσο γὰρ λέγεται. καὶ ἐτίθεο. καὶ ἐτίθου. καὶ ἐθέσο, καὶ ἔθεο, καὶ ἔθου. ἀλλὰ τὸ μὲν εἰς σο κοινόν ἐστι, τὸ δὲ εἰς εο, ἰωνικόν. τὸ δὲ εἰς ου, ἀττικόν. Ἐτίθετο, προσέκειτο. προσεῖχεν. ἔτιθεν. Ἐτίθεσαν, ἐτρόφησαν. ἐτίθεντο. Ἐτιθέντο, ἐγαλούχησαν. ἔθρεψαν. Ἐτ

τρίου πυρός. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ἐσχάριον, θυμιατήριον κοῖλον. δῆλον δὲ ὅτι, ἐσχάρας καὶ τὸ γυναικεῖον ἐκάλουν μόριον. ὡς δὲ καὶ ἕλκους ἐσχάρα λέγεται, δῆλόν ἐστι. καὶ ἐσχάρα, ὅπου τὸ πῦρ ἐκαίετο. ἡ ἐσχάρα, τόπος κατὰ τοὺς παλαιούς, ἔνθα πῦρ καίεται βωμὸς ἰσόπεδος, οὐκ ἐκ λίθων ὑψούμενος. Ἐσχάρας, Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι λέγει, τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων. Ἐσχάριον, κοῖλον θυμιατήριον. Ἐσχαρίτης ἄρτος, ἐγκρυφίας. ὁ ἐσχαρίτης ἄρτος, ὁ ἀπὸ κλιβάνου. Ἐσχαρός, ὄνομα ἰχθύος. Ἔσχατα κακά, τὰ μέγιστα παθεῖν. Μὴ τὰ ἔσχατα αὐτὸν περιιδεῖν παθόντα. Ἐσχάτη ἀδικία, ἄκρα καὶ τελεία. Ἐσχάτη γαστήρ, τὸ κόλον ἔντερον λέγει ὁ Ἱπποκράτης, καὶ ὁ Ψελλός. τὸν θώρακα δέ, κέθαρον. κραντῆρας, τοὺς ὀδόντας. τὸ κῶλον δέ, τὸ ἔντερον ἐσχάτην τοῦ γαστέρα. ἐστὶ δ' ὅπου τὸν τράχηλον, στόμαχον τῆς γαστέρας. καὶ ἐσχάτη ἀμαθία. Ἐσχάτης, ὑπεραγόντης. Ἐσχατιά, παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ τὸ ἄκρως ἔσχατον κατά τι μέρος. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ἐρημίαν τινὰ ἡ λέξις δηλοῖ, καὶ οὐ χερσολογεῖται. Ἐσχατιῇ λιμένος, διὰ τὸ λέγεσθαι ἐσχατιὰς εἶναι χωρίου ἐσχατιάς, ὃ γειτνιᾷ φασὶ τὸ πρὸς ἔρημος. ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα τοιοῦτον οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἀκριβῶς ἐσχατιά, τὸ τοῦ λιμένος ἄκρον μεθ' ὃ ἡ θάλασσα. Ἐσχατόωντα, ἐκ τοῦ ἐσχατῶ, ἐσχατόωντα. καὶ ἐσχατόωντα. σημαίνει ἔσχατον ὄντα. καὶ πεπερασμένον. καὶ περὶ τὰ ἔσχατα μέρη διατρίβοντα. Ἔσχατον χρὴ λέγειν, οὐκ ἐσχατώτατον. Ἔσχατος, ὁ τελευταῖος. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔχατος, καὶ ἔσχατος. περὶ γὰρ τὰ τέλη γινόμενοι, ἐνεχόμεθα ἢ βαδίζειν ἢ ἀριθμεῖν. ὅ ἐστι ποιεῖν, οὐκέτι προβαίνειν δυνάμεθα. ἀλλὰ ὕστερος κεῖται τοῦ πρώτου. καὶ ἔσχατος Μυσῶν, παροιμία ἣν ἐξηγοῦνται οὕτω. μετὰ τὰ Τρωϊκὰ λιμοῦ καὶ ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατασχόντων, μαντευομένων περὶ τούτων, χρῆσαι τὴν Πυθίαν, ἀλλὰ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν. Ἐσχάτως ἔχει, ἀντὶ τοῦ μοχθηρῶς ἔχειν ἢ σφαλερῶς, τιθέασιν οἱ σύρφακες. ἡ δὲ τοῦ ἐσχάτως χρῆσις, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀντὶ τοῦ ἄκρου νομίζεται. ἐσχάτως πονηρός. ἐσχάτως φιλόσοφος. διαγράφεται σὺν τῷ τοῦ. Φρύνιχος ὁ ἐσχάτως, ἄκρως. Μένανδρος· φοβοῦμαί σε ἐσχάτως. Ἐσχατῶσαν, ἐσχάτην κειμένην. Ἔσχε, κατέπαυσεν. Ἐσχεδιαζόμεθα, ἐγγίζομεν. Ἐσχεδίαζον, ἐτοίμαζον. ἡ ἐκ τοῦ προστυχόντος ἔλεγον. Ἐσχεδίασε, χωρὶς διασκέψεως ἐξέδοτο. Ἐς χεῖρα, δηλοῖ τὸ πλησίον παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. ἢ ἐς χεῖρα, παραχρῆμα. Ἔσχεθε, κατέσχεν. Ἐσχεθέτην, συνέχον. Ἐσχελίκασιν, ἐφλυάρησαν. Ἐσχεδίασε, δυσχερές τι διέλυσεν ἑτοίμως εἶπεν. Ἔσχεν, ὑπέσχεν ἢ ἔσχεν, ἀντὶ τοῦ ἔλαβε. ἢ ἀντὶ τοῦ κατέπαυσεν. αἱ δὲ τριήρεις, ἔχον κατὰ τὸ μεσαίτατον κέρας. ἢ ἔσχεν ἐν στόματι, ἀντὶ τοῦ ἐλαθρεῖτο ἢ κατελάλει. Ἐσχετλίασεν, ἤλγει. ἐλίασεν. Ἔσχετο, κατεσχέθη. ἐκωλύθη. ἐπεσχέθη. Ἐσχηματισμένος, ὁ προσποιητὸν κόσμον ἔχων, καὶ δοκῶν εἶναι κόσμιος, ὡς παρὰ Λυσίᾳ. Ἐσχολάρχησεν, ἦρξε σχολῆς, καὶ ἐδίδαξεν. Ἔσχον, προέσχον κατέσχεσαν. Ἔσχοντο, κατεσχέθησαν. ἐπαύσαντο. Ἔσχον. Ἀριστοφάνης. κατ' οὐκ ἔχων οὐκ ἔσχαζον ἀλλ' ἐκλέπτον. οὐκ ἐκένουν. οὐκ ἔσχιζον. τρίβουσι δὲ τὸν πυρὸν ἵνα μὴ διαρρέῃ γλεῦκος. οὐκ ἔσχαζον. εἰώθασι δὲ κεντεῖν καὶ σχίζειν, διδόντες χαριζόμενοι τῷ πόματι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ σχάω σχῶ. ἐξ οὗ τὸ σχάζω. ὡς ἀπὸ τοῦ χλοῶ χλοάζω, καὶ χνοῶ χνοάζω. Ἔσω, εἰς τὸ ἔσω. ἔνδον, ἐν τῷ ἐπιστάσει σημαίνει. Ἔσωθεν, ἐκ τοῦ σέσωσμαι ὤφειλεν εἶναι ἐσώσθην. ἀλλὰ ἀπέβαλε τὸ σ. Ἐσωσάτο, ἀντὶ τοῦ ἐκόμισεν ἐρρύσατο ἐκεῖνον. Ἐσωλενάσμεθα, συμπεριφερόμεθα. Ἐσωμάσκει, σωματοποιεῖ τι. εὐτρέπιζεν. ὤδινεν. ἡτοίμαζεν. Ἐσωματοποίει, ἐγέννα τι. καὶ τύχῃ τις ἐσωματοποίει τὰς τοῦ σκοτεινοῦ πράξεις. Ἐσωματοποιήσασθαι, εἰσηγήσασθαι. Ἐσωρεῦσαι, ὑπουργῆσαι. Ἔσωσεν, ἐρρύσατο, ἐλυτρώσατο.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

ε τά, ἀληθῆ ἀγαθά. Ἐτάζεσθαι, ἀριθμίζεσθαι. κρίνεσθαι. βασανίζεσθαι. Ἔταθε, διέτριβε. καὶ ἐτάθη, ἐκρεμάσθη. Ἔται, οἱ πολῖται. τινὲς δὲ οἱ κατ' ἰδίαν συγγενεῖς. Ἐταινίωσε, περιείλησε. σφίγγει. Ὁ δὲ κατεταινίωσε τὸ τραῦμα τῇ ζώνῃ. ἢ ἐταινίωσεν, ἀντὶ τοῦ ἐστεφάνωσε. ταινία γάρ, ὁ στέφανος.

Ἑταίρα, Ἀττικοὶ οὐχ ἑταιρίς. ἑταιρῶ, ἑταιρήσω. καὶ ἑταίρησις τὸ τοὺς ἄνδρας πάσχειν τὰ τῶν ἑταιρῶν. ἑταιρεῖ μὲν οὖν καὶ πορνεύεται ὁ πάσχων ταῦτα. ἀλλ' ἑταιρεῖ μὲν ὑπὸ ἐραστοῦ· πορνεύεται δὲ ὑπὸ τῶν τυχόντων. κυρίως δὲ πορνεύεται ἡ γυνή. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. τῷ μὲν, τὸν πατέρα ἑταιρηκέναι. τοῦ δὲ, τὴν μητέρα πεπορνεῦσθαι. καὶ πορνεῖον ταύτῃ χρώμενος. Ἡρόδοτος δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς πορνείαν ἐκδίδωσι, χρῆται τῷ ὀνόματι ἐν τῷ πρώτῳ. Ὅτι τὰ θήλεα τέκνα κατεπορνεύουσι. καὶ ἑταίρα, ἡ ἑταιρίς, ἡ πόρνη. ἡ προκειμένη πᾶσι τοῖς πορνεύειν βουλομένοις. εἶπον δὲ καινῶς ἐλευθέρα. ἀφ' οὗ καὶ ἑταίρησις, τὸ ἔργον τῶν ἑταιρίδων καὶ ἑταιρικὸς ἀντὶ τῶν θηλυδρίων, εἶτα τῶν πασχόντων τὰ τῶν ἑταιρίδων. Ἑταίρας, ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης Ἀθήνησιν. ἀπὸ τοῦ τὰς ἑταίρας καὶ τοὺς ἑταίρους ἄγειν. Ἑταιρεῖος Ζεύς, ἐν Κρήτῃ, ὁ ἔφορος τῆς ἐν τῇ ἑταιρίᾳ κοινωνίας. Ἑταιρειάρχης, ἀξίωμα. καὶ ἑταιρεία τὸ ἀξίωμα. ἡ ἡ συνήθης ὁμόνοια. ἑταιρία δὲ ἡ φιλία. Ἑταῖρε, συνεργός. Ἑταιρήσας, πορνεύσας. Ἑταιρία ἐστί, φιλία κατὰ συνήθειαν ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν γενομένη. Ἑταιρίδων, πορνῶν. Ἑταιρίζειν, πορνεύειν. συνεργεῖν. Ἑταιριζομένη, ἐρεθιζομένη, προσεταιριζομένη πορνικῶς βλέπουσα. Ἑταιρίζω, καὶ προσεταιρίζομαι. ὅσοι, οἳ καὶ προσεταιρίζονται τὸν ξενοφῶντα. ἤγουν, ἑταῖρον ἢ φίλον προσλαμβάνουσιν. Ἑταιρικῶς, πορνικῶς. Ἑταιρικός, πρὸς ἑταίρας εὐφυής. Ἑταιρίσαιτο, συνεργὸν λάβοι. Ἑταιρῆσαι, φιλιωθῆναι ἢ φιλίαν κατὰ πράξασθαι. ἑταῖρος γὰρ ὁ προσοικειωθεὶς κατὰ φιλίαν. Ἑταιρισάμενος, συνεργήσας. καὶ ἑταιρήσας, πορνεύσας. Ἑταιρίσοιτο, προσλάβοιτο. Ἑταιρίστριαι, αἱ καλούμεναι τριβάδες. Ἑταιρίτης. ἰδίως ἀντὶ τῆς ἑταιρήσεως τοὔνομα τέτακεν [illegible], ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων ἀπολογίᾳ. Ἑταῖραι, αἱ προσοικειωθεῖσαι κατὰ φιλίαν φίλαι. αἱ οἰκεῖαι καὶ κατὰ γένος προσήκουσαι. ἔτι αἱ συνήθεις φίλαι γείτονες. αἱ πλησίον μένουσαι. Ἑταιρουμένη, ἀναιρουμένη. Ἑταῖρον οὖρον, ἤγουν βοηθὸν ἁπλῶς. Ἑταῖροι, συνεργοί. φίλοι. παράνυμφοι. Ἑταῖρος, βοηθός. συνναύτης. φίλος εὔσημος, ἢ καὶ γνώριμος. ἄλλως. παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, διορίζει τοῦ ἑταίρου τὸν γνώριμον. καὶ ἴσως μὲν τιμιώτερον ὁ ἑταῖρος τοῦ ἁπλῶς γνωρίμου. ἴσως δὲ καθολικώτερόν τι ὁ γνώριμος. περιέχοντος, τὸ ἑται-

δὲ καλεῖται συμποσίαρχος, ὁ ἐν ἑστιάσει περὶ κρατηρίας καὶ κλήρου, ἢ κατὰ δόγμα προαιρεθεὶς τοῦ συμποσίου ἐπιμελητής. ἑστιάτωρ δ' αὖ τὸ ἑστιᾶν καὶ ἑστιοῦχον κατὰ Ἀριστοφάνην ὁ ἑστιάτωρ, ὁ Αἰσχύνου ὁ Αἰσχουμένης. ἑστίασι, ἑστίακα, καὶ ἑστιᾶσθαι ὑφ' ἑτέρου. Ἔστιξαν, τὸ μέλαν τὸ ὑπογράψαι. Ἔστι τῆς δίκης ὀφθαλμός· ὅς καὶ τὰ πάντα φρονεῖν ἀνθρώποις ὑπάρχοντας. Ἐστίχατο, ἤρχετο. Ἐστιχόωντο, ἐπορεύοντο, ἠκολούθουν ἐν τῷ στοιχηδὸν βαδίζειν. Ἐστιχόωντο, ἀπὸ τοῦ στίχω, περισπώμενον ῥῆμα κατὰ ἀναλογίαν στιχῶμαι διὰ τοῦ ι, ὡς ἀπὸ τοῦ φειδῶμαι ἀφειδῶμαι ἀχρηστον ἀφ' οὗ πεφιδημένος ἐν χρήσει· ὁ ἐπίρρημα πεφιδημένως. ὁ παρατατικός, ἐστιχώμην τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐστιχῶντο καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἐστιχόωντο. Ἐστιώμενα, ἑστιάτης καὶ ἑστιᾶν, ἀριστᾶν. Ἐστιώμενος, τρυφῶν. Ἐστιᾶν, ἀριστοποιεῖν. Ἔστο, περιβέβλητο. ἐνέδυτο. Ἐστόβεον, ἐλοιδόρουν· ὕβριζον· στοβεῖν τὸ στομεῖν, τρεπομένου τοῦ μ εἰς β. Ἐστοιβασμένη, συγκειμένη, σώρευσις. Ἔστοκα, ἐνίστη παρὰ παραστάτας. Ἐστομάθη, ἐτάχθη· οἱ δὲ ὄρυγες ἐν τε χίος τὸ χωρίον ἐστομώθη. Ἔστον τὸ δυϊκόν, ἐστὸν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἑστόν. Ἐστόμφασε, ἀλαζονεύσατο· στόμφος γὰρ, ἡ ἀλαζονεία. Ἐς τὸν λιμένα, εἰς τὸν λιμένα. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις, παρὰ τὴν παροιμίαν Ἀττικῶς, ἐς λιμένα. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι συντόμως ἔλαυνον κατὰ τῆς ἑορτῆς διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς. Ἔστορα, τὸ κάλυμμα τοῦ ἅρματος, ἢ τοῦ ζυγοῦ ἔνθα ὁ τράχηλος τῶν ἵππων ἐντίθεται, ἢ τὸν γρόμφον κρίκον τοῦ ῥυμοῦ. οἱ δὲ κατὰ Ἀρίσταρχον, τὸν πάσσαλον τὸν ἐμπηγνύμενον περὶ τὸ ἄκρον τῶν ῥυμῶν, περὶ ὃν δεσμεῖται καὶ εἰλεῖται τὸ ζυγόδεσμον. Ἐστορέσθη, κατεκαμήθη, ἐστρώθη, ὡμαλίσθη. Ἐστόρεσεν, ἔστρωσεν. οἱ ἄνεμοι τὰ χεύματα ἐκόπασαν καὶ τὸ κῦμα ἐστορέσθη· πνεῦμα δὲ κεκραμένον κατὰ γνώμην ἐπέρρει καὶ τὰ ἱστία ἐπλήρου. Ἐστός, καὶ μεστός· ἐπὶ τὸ ἐσω τὸ πλήρη· ὁ πλήρης. Ἔστραμμαι, ὤφειλεν εἶναι ἔστρεμμαι· ἀλλὰ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα μετὰ τοῦ ε καὶ τοῦ ρ μετὰ ἀντιστοιχίας συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τρέπουσι τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ· οἷον στρέφω στρέψω ἔστρεφα ἔστραμμαι. τρέπω τρέψω τέτροφα, τέτραμμαι· ὁμοίως καὶ τἄλλα. ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἐστρέφθην ἢ ὤφειλεν εἶναι ἐστράφθην· ὅτι ὁ πρῶτος ἀόριστος φυλάττει ἀεὶ τὴν παραλήγουσαν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου πλὴν τῶν παρὰ τὸ αὐτὸ γινομένου παρακειμένων. οἷον συνήρημαι συνῃρέθην, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πλὴν ἐπίστημαι ἐπιστήθην ἢ εὕρημαι εὑρέθην ἐστὶ ἀπὸ ἔρρημαι ἐρρέθην, καὶ ἔστραμμαι ἐστρέφθην, καὶ ἄλλα τινά. Ἐστρατεύετο, ἐστρατοπεδεύετο. Ἐστρέβλου, ἐκάκου, ἠνάγκαζεν. Ἐστρῆνες, σειρῆνες. Ἐστροβιλάτας, ἀντὶ τοῦ συστρέψας. Ἔστυφε, κατεπράϋνε. Ἔστυγμαι, κατεστύγημαι. Ἔστυξαν, ἐστύγησαν· εὐλαβήθησαν. δεύτερος ἀόριστος, ἢ ἀπὸ τοῦ στύγω στύξω ἔστυξα, μέσος ἔστυγα. ἀόριστος δεύτερος ἔστυγον· ἢ ἀπὸ τοῦ στυγέω στυγήσω ἐστύγησα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔστυγον· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐδούπησα καὶ ἐκτύπησα γίνεται τὸ ἔδουπον καὶ ἔκτυπον. Ἔστυξαν, ἐδύσαν, ἐμίσησαν· κατεστύγησαν. Ἐστυφέλιξε, διέσεισε· προσπελάκισεν. Ἐστω, ἀντὶ τοῦ ὑπαρχέτω· ὡς τό, εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω· καὶ ἔστω, δῆλον ὅτι ἀντὶ ἀποθέσει τῶν λεγομένων, καὶ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ λέγεται τὸ εἶναι. ἔστω δὲ ἐκ τοῦ ἔτω προσθέσει τοῦ σ. Ἐστωμυλάμην, ἐφλυάρησα. Ἔστυσα, καὶ ἐπέστυσα ἀντὶ τοῦ ἔστυσα ἐπέστυσαν Ἀττικῶς. Ἔστωρ, πάσσαλος ὁ τοῦ ζυγοῦ ἐνιέμενος, ἐν ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ ἐμπηγνύς· ἔνθα ὁ κρίκος ἐμβάλλεται· ἢ καὶ τὸ ζυγόδεσμον ἀποδέδεται, ἐς συνοχὴν τοῦ ζυγοῦ. τινὲς δὲ ἔστορα εἶπον, ἐλύμμα ἤτοι κύκλωμα ζυγοῦ, ἐς ὃ τὸ ζυγὸν ἐνίεται, ἤγουν ἐντίθεται ὁ τράχηλος ἑκατέρωθεν. δασύνεται δὲ ὁ ἕστωρ, ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἥσω. καὶ τῆς ἐκεῖθεν τοιμένος ἕσιος· ἤτοι ἐμβολεὺς ὁ ἐνιέμενος ἐπ' ἄκρῳ τοῦ ζυγοῦ περὶ ὃν ὁ κρίκος ἐντίθεται ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, ἕστωρ ἀπὸ τοῦ ἕσω ὅ ἐστιν ἧλος. ἵνα ᾖ ἕστωρ, ὁ ἐνιούμενος τῷ ζυγῷ. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ γράφει οὕτως· ἕστωρ, σφὴν, ἔμβολος· γόμφος ἢ γρόμφος κρίκος τοῦ ῥυμοῦ, ἢ κάλυμμα ζυγοῦ ὑφ' ὃ ὁ τράχηλος. Ἑστῶσα, ἀντὶ τοῦ ἑσταυῖα. μεμαῶσα, ἀντὶ τοῦ μεμαυῖα. βιβῶσα, ἀντὶ τοῦ βεβαυῖα. γεγῶσα, ἀντὶ τοῦ γεγαυῖα. αἱ δὲ χρώμεναι μετοχαὶ τὸ πάθος, ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ ω ἢ τὸ οὐδέτερον διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον μεμαώς· γεγώς· ἑστώς. αἱ δὲ μὴ ἔχουσαι πάθος· τὸ θηλυκὸν διὰ τῆς υια ποιοῦσι· μεμαυῖα· τετυφυῖα. τὸ δὲ οὐδέτερον διὰ τοῦ ο μικροῦ· οἷον μεμαός· τετυφός· καὶ τἄλλα ὁμοίως. Ἑστῶτος κατὰ συναλοιφὴν ἐκ τοῦ ἑσταότος. Ἐσύλησε γράφειν, ἀντὶ τῶν μάτην ποιούντων. Ἔσυλα τόξον εὔξοον, ὁ Πάνδαρος. καὶ αὖθις τὸ σύλα τῶν φαρέτρας, τὸ λάθρα ἀφελεῖν σημαίνει ὥστε τοξεῦσαι· δῆλον δὲ ὅτι ἐστὶ ἀπὸ τοῦ σκυλάω ἡ λέξις τίθεται πολλαχοῦ ἐπεὶ σκῦλον τὸ λάφυρον λέγεται. ἐστὶ ἔσυλα, ἐγύμνου, ἀφῄρει. Ἐσύλων, ἐσκύλων. Ἐσφαδάζετο, διελέγετο ἀνεπίτρεπτον, ἢ ἐλυπεῖτο. Ἐσφάλησαν, ἔσφαλεν ἐδήσαν· σφαλὸς γὰρ ὁ δεσμός. Ἔσφαλεν, ἐκ τοῦ σφάλλω σφαλῶ. ἀόριστος ἔσφηλα, ας, ε. καὶ δωρικῶς ἔσφαλε. Ἔσφαλτο, διημαρτήκει. Ἐσφέρετο κόρυθας ὅμηρος· εἰσφέρειν ἐννέθως λέγει τὸ εἰσκομίζειν ἢ ἐναντίον τὸ ἐκφορεῖν. Ἐσφηκωμένα, συνδεδεμένα· συνεσφιγμένα. παρὰ τὸ ἰσοσφαλίζειν. Ἐσφηκόωντο, καὶ ἐσφήκωντο· ἢ ἐσφηκῶσθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέσθαι. Ἔσφηλε, κατέβαλεν· ἢ σφαλῆναι ἐποίησεν. Ἐσφονικίδα, αἷμα πέρυσι ποιήσαι. Ἐσφράγιζον· ἐδόκουν· μετὰ ψήφου ἦχον. Ἐς φρεάτου, ἐν τι τῶν ἀρχαίων δικαστηρίων Ἀθήνησιν, ἐν φρεάτου λεγόμενον· ἔνθα ἔκρινον τοὺς φυγάδας, οἱ δράσαντες ἐν τῇ φυγῇ ἀκούσιον φόνον, ἐπὶ ἕτερος ἀντιπάθει. Ἐσφυτανεὶς ἐμπίπτεται. Ἐσχαλᾷ, λυπεῖται. Ἐσχάρα, μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. ἢ ἐσχάραι, τὰ χείλη τοῦ γυναικείου αἰδοίου. ἢ ἐσχάραι πυρός, αἱ ἀντὶ ἐδάφους ἀνθρακιαί. ἢ ἐσχάρα κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς ὁμώνυμον σημαίνει. λέγεται γὰρ οὕτω καὶ ὁ βωμὸς· ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ. δηλοῖ δέ φασιν ἡ λέξις ἢ ἐρυθρὸν ἐστὶ καυθὲν ἕλκος. ἢ τὴν κυρίως δὲ λεγομένην ἐσχάραν τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἀντὶ γῆς οὖσαν, ἢ κοίλην· ὅθεν καὶ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη, ἐσχαρωτικὰ καλοῦνται. ἡ δὲ κωμῳδία καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον, οὕτω καλεῖ. γίνεται δὲ ἡ κατ' οἶκον ὁμηρικὴ ἐσχάρα, ἴσως παρὰ τὸ ἔχειν φλέγας. ὁ ἐστι τὰ δι' ὧν αἴρονται τῷ θεῷ αἱ τοῦ οἴκου· ἱερὸν γάρ τι χρῆμα ἡ ἐσχάρα. ἤγουν ἡ ἑστία· ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ δηλοῦται ἐν Ἰλιάδι· ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι ἐστὶ ἑξῆς. ἀντὶ τοῦ ὅσσαι αἱ κέκτηνται ἑστίας· ἑστία γὰρ ἑστία ἐστὶ ἐσχάρα πυρός, Ἰωνικὰ εἰσιν. ὥστε ἔχειν ἐσχάρας Τρωσὶν ἐν τῷ ἔχειν ἑστίας. ἤγουν ὡς ἀπὸ μέρους οἰκίας ἔχοντες αὐτοὶ ἐσχάρας αἱ ἐφέστιοι καὶ διὰ τὸ τοῦ τροφίμου δοκεῖν τυχεῖν, πόλιν πεσοῦσαν ἐκ τῆς ἐναντίου αἰθέρος, ὁ δὲ πόλις ἢ φυγάς ἢ ἐσχάρα, πρὸς ἑτέρου πυρός.

τὰς πολεμιστηρίας, καὶ τὰς ἐναγωνίας. Εὐζοῦν, εὑρίσκειν. Εὐοδεῖν, εὑρίσκειν παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. Εὐοδία, ἡ καλὴ ὁδός· καὶ ὄνομα κύριον· καὶ ἡ εὐπραξία. Εὔοδμος, ὁ εὐώδης. Εὔοδος, ἀγαθή. Εὐοδότως, προθύμως εἰς τὸ παρέχειν. Εὐοδῶσαι, ὁδηγῆσαι. Εὐαὶ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· διονύσου ἐν τῷ ὑπὸ κτισθέντος· βακχικὸν τὸ ἐπιφθεγμα ἐστὶ τὸ εὐαί. Εὐάσιοι, οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγονται, τὸν καλούμενον χίμαρον τὸ τῆς νεὼς πρῶμα. Εὐαύτισον, εὔφημον· καλὰ προσημαίνουσαν. Εὐόμενα πατοῦντες, ἀναστρόφως εἴρηται· ἀπὸ τοῦ πατούμενοι εὖ ὄντες· ἤγουν τιτρωσκόμενοι ἐφλέγοντο καὶ ἐστιῶντο, τῶν χασάμενος πελεμίζειν· ἤγουν πελεμιχθεὶς ἐχάσατο· καὶ ἔστι πλεονασμὸς ἐστὶ τῆς λ· τὸ γὰρ ὀρθὸν, σᾶσα ἐστὶ τῷ τείχει ἐπάπτηνεν. Εὔομβρος, ὁ φλογιζόμενος· εὔομβρος δὲ ὁ φωτιζόμενος δασύνεται. Εὐομιλότατος, εὐόργητος· πρᾶος. Εὔομφα, ὀνόματα. Εὐόργητος, ὁ τῇ ὀργῇ εὖ χρώμενος. Εὐοργητοτέρα, εὐτροπωτέρα· ὀργαὶ γὰρ οἱ τρόποι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Εὐοργήτως, ἀπὸ τοῦ εὐτρόπως· ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος παρὰ θουκυδίδῃ. Εὐοργία, ἀπιστία. Εὐόριστον τὸ ψηλαφώμενον, καὶ φθειρόμενον· οἷον, ὁ κόρος καὶ τὰ ὅμοια. Εὐόρκου, εὐσεβοῦς· ἡσίοδος ἀνδρὸς εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν. Εὐορκία, τὸ καλῶς ὀμνύειν. Εὐόρμου, ἐστὶ πόλεως. Εὔοσσος ἀνὴρ, ἢ κόρη· εὐόφθαλμος· εὐπρεπής· ὡς τὸ, ἐν δὲ ἡ κόρη εὔοσσος. Εὐόφθαλμον, τὸ εὔοσσον· καὶ εὐοφθαλμεῖς ἀμείνων· ἀπὸ τῆς εὐπρεπείας· ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ὤσσειν. Εὐοχεῖται, ἐστὶ τοῦ ἐλέφαντος, ἀπὸ τοῦ καλῶς ἡνιοχεῖται· εὐωχεῖται δὲ ἀπὸ τῆς εὐφραίνεται ἐν τραπέζῃ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Εὐοχεῖν, εὖ ἔχειν· εὐθυμεῖν· σημαίνει ἀπὸ εὐτροφεῖν· ὀχὴ γὰρ ἡ τροφή. Εὐοχθεῖν, σημαίνει τὸ χαίρειν· ἡσίοδος εὐοχθεῖν δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ· τουτέστι πλῆθος τῆς ὀχῆς· ὀχὴ γὰρ ἡ τροφή· εὐοχθεῖν καὶ ὁ καλῶς ἔχων τοῦ κόπου· τουτέστιν, ὁ οὐ κεκοπιακώς· ὄχθος γὰρ ὁ κόπος λέγεται· καὶ εὐοχθεῖν δὲ, εὖ ἔχειν καὶ χαίρειν. Εὐοψίας, ἀπὸ τοῦ εὐπροσωπίας. Εὐπάθεια, διάχυσις· καὶ αἴσθησις ψυχῆς· καὶ τρυφή· διαιρεῖται δὲ εἰς χαρὰν, εὐλάβειαν, καὶ βούλησιν· καί φασι τὴν μὲν χαρὰν ἐναντίαν εἶναι τῇ λύπῃ· τὴν δὲ εὐλάβειαν, τῷ θυμῷ· τῇ ἐπιθυμίᾳ δὲ, τὴν βούλησιν. Εὐπαθεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ τρυφᾶν, καὶ διαχεῖσθαι· καὶ εὐπαθοῦντες, ὑγιαίνοντες· τρυφῶντες. Εὐπαθεῖν, εὐεργετεῖν. Εὐπαθείας, ἐλευθερίας. Εὐπαθοῦντες, εὐφραινόμενοι. Εὔπαιδα λέγουσιν, ἢ τὸν καλοὺς ἔχοντα παῖδας, ἢ τὸν καλὸν παῖδα· ἐπαμφοτερίζει γὰρ τὰ τῆς χρήσεως· ἐστὶ, τι τοῦ καλοῦ παιδὸς, καὶ τοῦ καλοὺς παῖδας ἔχοντος· ἢ τοῦ καλοῦ πατρὸς παῖδα. Εὔπακτος, καλῶς πεπηγμένος. Εὐπαλάμων ὕμνων, ἀπὸ τοῦ εὖ διακεχωρισμένων· ἢ συμπεπηγμένων· ὡς τὸ, τίκτοντες εὐπαλάμων ὕμνων. Εὐπαλὶν, ῥᾴδιον. Εὐπαράγωγος, εὐπειθής· ἀριστοφάνης· ἀπὸ εὐπαράγωγος εἶ, θεοπρόπου μὴ ὄντι χαίρεις. Εὐπαρακολούθητοι, ὀξεῖς εἰς τὰ πράγματα· καὶ οὐ ταχέλεις. Εὐπαράφοροι, ὀξεῖς ἐκστάσεις· ὁμοίως. Εὐπάρεδρα, τὰ καλῶς παρεδρεύοντα. Εὐπάρεισοι, αἱ εὐπάραγοι. Εὐπαρύφα, τὰ εὐκατέργαστα· ἢ περιούσια. Εὐπαρύφος, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ ἢ υἱός. Εὐπαρύφων, εὐμεταχείριστον. Εὐπάχειτος, ἀπὸ τῆς εὐνεξίας· τὸ κακῶς πάσχει, ἀπὸ τῆς δυστυχεῖ· καὶ πόνους ἔχει τοῦ σώματος. Εὐπατέρεια, ἡ καλὸν πατέρα ἔχουσα· καὶ εὐπάτωρ, ὄνομα κύριον. Εὐπατέρειαν, ὁ δηλοῖ τὴν εὐγενῆ· ἀπὸ εὐθείας παρῆκται τῆς εὐπάτης, εὐπάτορος· τὸ μέντοι εὐπάτωρ, τίς μετ' ὅμηρον ἐστὶ χρήσεως. Εὐπατρία, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ. Εὐπατρίδαι, αὐτόχθονες· οὐχὶ ἐπήλυδες. Εὐπατρίδης, καὶ εὐγενής· τὸ δὲ εὐγενὲς, πρώτιστον· ἐκάλουν δὲ εὐπατρίδας, τοὺς εὐγενεῖς ὡς αὐτόχθονας. Εὐπείθης βαρυτόνως, ὄνομα κύριον· ὀξυτόνως δὲ, τὸ ἐπιθετικόν· ὅμοιον δὲ καὶ διοπείθης· καὶ ὁ δημοκλείδης· καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον· ὁμοίως πολυφείδης, ὁ πολλὰ φειδόμενος· πολυφείδης δὲ κύριον· οὕτω δὲ καὶ τοὺς παλαιοὺς· καὶ εὐμαθὴς μὲν, τὸ ἐπίθετον· εὐμάθης δὲ, τὸ κύριον· καὶ εὐθέτης μὲν, κύριον· εὐθετὴς δὲ, ὁ εὐομαλής· καὶ ἄστηρ μὲν πόλις, ἀστὴρ δὲ, ὁ κατ' οὐρανόν· καὶ ἄφετος μὲν, τόπος· ἀφετὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἀπόλυτος· καὶ βαῖος μὲν, κύριον· βαιὸς δὲ, μικρός· καὶ γέλοιος μὲν, ὁ καταγέλαστος· γελοῖος δὲ, ὁ γελωτοποιός· καὶ δεῖρη μὲν, πόλις αἰθιόπων· δειρὴ δὲ, ὁ τράχηλος. Εὐπειχίτωτος, καλῶς τετειχισμένος, καὶ ἐν ὄρει κείμενον. Εὐπετὴς, εὐχερής· εὐκόλως ῥᾴδιος, καὶ εὐσταλής. Εὐπέκτων, εὐπήκτων. Εὐπερίοπτον, εὐκαταφρόνητον· ὁ ἀπὸ γὰρ τὴν τῶν μακεδόνων ἀρχὴν, εὐπερίοπτον ἐσομένην. Εὐπερίστατον, τὴν εὐκόλως περιτρεπομένην ἢ εὐπερίστατον, μωρὸν ταχέως περιτρεπόμενον· καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν. Εὐπέτασον, πλατὺ· εὐρύτατον. Εὐπηγὴς, εὐπαγής· φασὶν οἱ μεθ' ὅμηρον. Εὐπίδαξ χῶρος, ὁ καλὰς πηγὰς ἔχων. Εὐπηκτοι θάλαμοι, οἱ εὐπαγεῖς καὶ στερεοί· κατὰ τὸ εὐσταθέος μεγάροιο, οἱ τεχνικῶς ἐσκευασμένοι ἢ εὐκλειστοι· διὸ ἐπὶ γάμου ὅμηρος σανίδας ἔχει εὖ ἀραρυίας καὶ ἴσως ἐκ τοῦ τὰ καὶ τὸ συγκλεῖσαι, πακτῶσαι παρὰ ἀττικοῖς, ὡς καὶ σοφοκλῆς δηλοῖ, ἐν τῷ καὶ δῶμα, πάκτου· καὶ ὁ κωμικὸς, ἐν τῷ ἐπακλῶσαμεν γε· καὶ ἐν ὀδυσσείας ψ. Εὔπηκτον μέγαρον, τὸ εὐπαγὲς λέγει ὅμηρος καὶ στερεόν· οὕτω δὲ καὶ τὸ πηκτὸν νοεῖται ἄροτρον, καὶ τὸ πῆξας ἔπηξα, ἀπὸ τοῦ συνεστῶτος στερεᾶς· ὅθεν παράγεται καὶ τὸ πάγος· καὶ τὸ ναύπακτον. Εὐπήληκος, καλὴν περικεφαλαίαν ἐχούσης. Εὐπηρίδαι, δῆμος καὶ τόπος ἀθήνησιν. Εὔπιστι, πειθόμενον. Εὔπιστα, τὰ εὔκολα εἰς πίστιν· εὔπιστος λόγος. Εὐπλείην πήραν, ἀπὸ τῆς εὖ πεπληρωμένην. Εὐπλεκτον δίφρον λέγει ὅμηρος, ἐπεὶ εἶχε τὸ πλέγμα τοῦ· καὶ εὐπλεκέας ὡς μὴ γομφωτὰς ὄντας, καὶ καλητούς· ὅ ἐστιν ἡρμοσμένος, οὐκ ἐξ ὕλης βαρυτέρας· ἀλλὰ ἔκ τινων πλεγμάτων εὐθετισμένους διὰ ἐλαφρότητα. Εὐπλοῦσαι, τὸ καλῶς πλεῦσαι. Εὔπλοιον καλοῦσι, τὸ ἔχον πλοῦτον· διὰ τὰς ἐπ' αὐτὸ εὐλαβείας· πλοῦτον γὰρ ἔλεγον τὴν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ τῆς πυρῶν· περιουσίαν, καὶ οὐλοχύτας, τὰ κανᾶ, ἃ οἱ δωριεῖς ὀλβαχεῖα. Εὐπλώσσοντο, καλῶς ἐβάδιζον καὶ διέβαινον· πλώσσεσθαι γάρ τι βάδην διαβαίνειν· καὶ πλίγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Εὔπλοια, τοῦ ἐφόρου καὶ προπέμπει ἀνέμου πλοίων τῆς ναυτικῆς· δηλοῖ ὅσα, τὸ ἐναντίους ἀνέμους πρὸς πλοῦν μάχεσθαι, καὶ τὸ κατέχεσθαι μὴ ὑπηρετούντων ἀνέμων. Εὐπλοΐας, εὐπλοίας. Εὐπλοκαμαῖδαι· δηλονότι ὡς πλοῦ παράγει τοῦ πλοκάμου ὁ πλόκος, ὡς καὶ τοῦ ὀρχάμου ὁ ὄρχος· ἐξ οὗ διχῶς νοουμένου, τὸ μὲν ὄρχαμος, τὸ δὲ ὀρχάτος παράγεται· χρῆσις δὲ τῆς πλόκου παρὰ σοφοκλεῖ, ἐν τῷ, ὡς τοῦδ' ἐγὼ τίμιον πλόκον. Εὐπλόκαμος, καλλίπλοκος. Εὐπλοῦ, τὸ εὐπλοεῖ· καὶ εὐπλεῦσαι, τὸ καλῶς πλεῦσαι. Εὔπνεια, εὐνεξία τις· καὶ εὔπνοια εὐεργεσίαν. Εὐποιητοί, ἐκ τῆς εὐθείας ἡ ποιητὴ, ἢ εὐποιητοὺς ἡ αἰτιατική. Εὐποιοί, εὐεργετικοί· δίκαιοι. Εὐποιία, λίαν

δια γῆς. Εὐμάρδις, εὐρύθμως. Εὐμετάβολον ὁ πρὸς καθάρσιον· καθάρσιος εἶδος ἀφαλμάτος. Εὐμετάβολος, ἀπορρέον ἄλλο. Εὔμηλος, ὁ παῖς τῆς χώρας. ὡς παρ᾽ ὁμώνυμον τὸ κύριον, ὁ τοῦ Ἀδμήτου παῖς Εὔμηλος. Εὐμοίρως, καλῶς, εὐκλήρως. Εὐμοιρία, ἡ εὐτυχία, ἡ εὐκληρία. Εὔμολα, εὔθετα, εὔσημα. Εὔμολος, ἀγαθὸς πολεμιστής, εὔσημος. Εὐμολπία, ἡ εὐφωνία, καὶ ὁ καλὸς ὕμνος. Εὐμολπίδαι, οὕτως οἱ ἀπὸ Εὐμόλπου ἐκαλοῦντο, τοῦ πρώτου ἱεροφαντήσαντος. πολλοὶ δὲ γεγόνασιν ὁμώνυμοι Εὔμολποι. Εὐμόχθων, τῶν εἰς τὰ ἀγαθὰ ἱδρούντων. Εὐμολώτατον, ἁπαλόν, νεώτατον. Εὖ νῦν, πρότερον τὸ ἐπὶ τοῦ νῦν τιμάσαι· τὸ ἐκεῖνο γὰρ ἀπὸ ἐκτάσεως ἔχει ἐν τῇ ἀρχούσῃ τὸ η. Εὐναί, αἱ κοῖται καὶ αἱ διατριβαί, καὶ αἱ τὰς ναῦς εὐνάζουσαι ἄγκυραι, μετεωριζόμεναι ἐφ᾽ ὕδατος. καὶ εὐναὶ λαγῶν θάμνοι συνηρεφεῖς. ἴδαι ἀμφιλαφεῖς, ζυχμοὶ βαθεῖς. Εὐνασμένον, καλῶς ἀναπαυόμενον. Εὔνασος, λαγώς. Σοφοκλῆς δηλοῖ· καθ᾽ ὃ ταχύς. Εὐνάστειρον, πονηρὰ κοιτῶν. Εὐνάτειρα, κοιμωμένη. Εὔνεως, ὁ Ἰάσονος, καὶ Ὑψιπύλης υἱός. Εὐνεῖδαι, γένος ἀπὸ Εὔνεω κεκλημένον, τοῦ Ἰάσονος υἱοῦ, οἷον γένος ὀρχηστῶν καὶ κιθαριστῶν ἐν Ἀθήνῃ· γένος οἱ ἀπόγονοι Εὔνου. οἱ δὲ, γένος τῶν Ἀθήνησι κιθαριστῶν. Εὔνεικα, Σαλαμινία. Εὐνή, τὸ παρ᾽ ἡμῖν στρῶμα. διὸ πολλάκις Ὅμηρος ἑρμηνεύων, ἐπάγει· κώεα καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα. ἡ εὐνή, ἡ κοίτη. καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν ἡ ἄγκυρα ποιητικῶς. οὐδὲ ἄλλως γὰρ εὐνάζεται ἡ ναῦς, ὥσπερ καὶ ὁ ἐν κλίνῃ ὁ ἄνθρωπος. διὸ ὥσπερ ἐπὶ κλίνης κεῖσθαι λέγουσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ὁρμίζεσθαι. Εὐνηθέντης, κοιμηθέντης, κατακοιμηθέντης. Εὐνηθῆναι, ἔχει ἐνεστῶτα, εὐνῶ. ἐξ οὗ τὸ εὐνάζειν παράγεται. Εὐνῆς, οὐ μόνον τὴν κοίτην δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν συνουσίαν, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γυναικείων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Εὔνηος, οὐ μόνον τὸ κύριον, ἀλλὰ καὶ Εὔνεως· ὅθεν Εὐνεῖδαι γένος μουσικὸν ἀπὸ τοῦ Εὔνεω δηλαδή φασι τοῦ Ἰάσονος, καὶ Ὑψιπύλης. Ἱστορία. Εὔνεω πατὴρ Ἰάσων ὁ Θετταλὸς ὤν, συνῆλθε τῇ Λημνίᾳ Ὑψιπύλῃ, ὅτι ταῖς Ἀργοναύταις συμπλεύσας εἰς Κόλχους τῇ Λήμνῳ προσωκείλε· καὶ εὗρε τὴν νῆσον ἔρημον ἀνδρῶν. πᾶσαι γὰρ πάντας τοὺς ἑαυτῶν ἀνεῖλον, ὀργὴν αἱ Λημνίαι ὡς καὶ εὗρ... ταῖς δὴ φασιν. ὅθεν χηρεύουσαι ἀνδρῶν, ἄλλαι μὲν ἑτέροις, Ὑψιπύλη δὲ τῷ ἐξάρχοντι τῶν Ἀργοναυτῶν Ἰάσονι συνεζύγη, ἐξ οὗ Εὔνεως βασιλεὺς ἐγένετο μελιτηνῶν ὡς ἡ κλῆσις δηλοῖ. Εὐνήσει γόον, ἀντὶ τοῦ ἐπαύσει θρῆνον, καὶ πρὸς ἑρμηνείαν ἐπάγει· χεῖ δ᾽ ὅσα γόοισι. ἔτι τοῦ μετὰ δακρύων θρήνου. Εὐνήτης, ὁ ἀνήρ. Εὔνητοι, ὃ ἐστιν εὔνητοι· εὔκλωστοι. θέμα δὲ τὸ νέω, τὸ νήθω. τὸ μάλιστα τὸ ἐκ νήσεως οὐ χρῆσις ἐστι παρ᾽ ἡσιόδῳ ἐν τοῖς νήματα ἀράχνης. δοκοῦσι δὲ ἀνθίστασθαι ταῖς λεπταῖς ὀθόναις οἱ εὔνητοι χιτῶνες. ἢ εὔνητοι, οἱ εὖ νενησμένοι κατὰ τοὺς παλαιούς. ὅ ἐστιν, εὔκλωστοι. διαλυθέντος δὲ, εὔννητοι γινόμενοι δὲ συναφθέντος τοῦ ν. οὕτω δὲ καὶ εὔδμητοι βωμοί, εὔδμητοι κατὰ διάλυσιν. Εὐνίδαι, γένος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομαζόμενον. ἦσαν δὲ κιθαρῳδοί, πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρείαν. Εὔνιδες, χῆραι. Εὐνικές, εὐκρινές. Εὔνικος ἄγαλμα χρυσοῦν ποιήσας, ἀπέστειλε τῷ δήμῳ. ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελές, ἅμα δὲ διὰ τὸ δυνατὸν εἶναι ποιήσασθαι τὴν νίκην. Εὐνίκῳ, εὐχερῶς νικῶν πολυπικῶς. Εὖνιν, τὸν ἐστερημένον λέγει ὁ ποιητής, καὶ μεμονωμένον παρὰ τὴν ἑνὸς φωνήν, πλεονασμῷ τοῦ υ. τινὲς δέ φασιν, ὅτι παρὰ τὴν εὐνὴν ὁ εὖνις γίνεται, οἱονεὶ ὁ ἡσυχάζων ὡς ἐν εὐνῇ καὶ ἀπρακτῶν ὡς εὐναζόμενος. ἀφ᾽ οὗ ὁ ἠρημωμένος καὶ ἐστερημένος δηλοῖ. δεῖ δὲ ὡς ἐκ τοῦ ποιοῦ του εὐνίδος, καὶ ὁ εὐνοῦχος. ὁ εὐνὴν τοῦ ἔχειν. Εὖνις, ἀγαμετή. ἡ εὖνις. ὁ ἐστερημένος ὀρφανός. ἐνδεής. Εὔνοια. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος πρὸς μείζονα. ἡ ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα. εὐμένεια δὲ, ἀεὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα. εὕρηται δὲ καὶ τὸ ἐναντίον. ἔστι δὲ, εὔνοια, ἀρετὴ ἠθική. εὐαγωγία ψυχῆς πρὸς λόγους ἢ πράξεις. Εὐνοίας, φιλίας. ἐλθεῖν αὐτὸν παρακαλοῦσι, δι᾽ εὔνοιαν εἶναι τῶν θεῶν. Εὐνοϊκῶς, φιλικῶς. εὐνοϊκῶς διακείμενος, ἀντὶ τοῦ πιστῶς. Εὐνομία, δικαιοσύνη καὶ ἡ καλλονή γλυκεία. καὶ νόμου πειθαρχήσις σπουδαίου, καὶ εἰρήνη. Εὐνομουμένη, εἰρηνεύουσα. καλῶς διακειμένη καὶ ἐν εὐαγγελίᾳ. Γίνου εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου. ἤγουν κατὰ δέχου μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ οὕτως δίκασον τῇ δίκῃ, ὡσανεὶ τὴν ἐκείνου τάξιν ἔχων.

Εὔνοστος, ἄγαλμά ποιὸν ἐπὶ τελῆς ἐν τοῖς μύλωσιν. ὃ δοκεῖ ἐφορᾶν τὸ ἐπὶ μέτρα τῶν ἀλεύρων. ὃ παραλέγεται νόστος. ὡς κέρας ἀπὸ τοῦ κεράσαι. Εὔνους γίνεται ἀπὸ τοῦ εὖ μορίου καὶ τοῦ νοῦς. ὡς ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ νοῦς γίνεται ἄνους ὁ ἀνόητος, ὁ μὴ δ᾽ ὅλως ἔχων νοῦν. καὶ ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ νοῦς γίνεται εὔνους ὁ φρόνιμος. ἀπὸ δὲ τῆς πρὸ καὶ τοῦ νοῦς γίνεται πρόνους. ἀχ᾽ ὧν ἀφ᾽ οὗ προνούστερος, συγκριτικόν, ὁ μᾶλλον προνοούμενος. Ἄλλως. Εὔνους. εὔνοια. ὡς ἐναντίον ὁ κακόνους. καὶ δύσνους. καὶ κακόνοια. καὶ δύσνοια. εὔνους οὖν λέγεται, ὁ ἔχων εὔνοιαν πρός τινα. εἴτε μείζονα, εἴτε ἴσον, εἴτε ἐλάττονα. λέγεται γὰρ εὔνοια καὶ ἀπὸ μείζονος εἰς ἐλάττονα. καὶ οὐχ ὥς τινες λέγουσιν ὅτι ἀεὶ ἀπὸ ἐλάττονος εἰς μείζονα. καθὰ καὶ Δημοσθένης ἐν Ὀλυνθιακῷ δευτέρῳ. ἐπὶ πολλῶν μὲν ἴδοι τις ἄν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γιγνομένην τῇ πόλει. καὶ εὔνους ὁ σφάκτης κυρίως. Εὐνούστατα, φίλια. καὶ ἀντὶ τοῦ φιλίως. Εὐνούχιος, κάλαμος. Εὐνοῦχος, σπάδων. τομίας. κάλαμος. ἀπὸ τοῦ τὴν εὐνὴν ἔχειν. ἤγουν φυλάσσειν. ἔχειν γάρ, τὸ ἐπιμελεῖσθαί φασι καὶ φυλάσσειν. ἔχει δὲ τι κίονας εἶδος. τινὲς δέ φασι παρὰ τὸ εὖ νοῦν ἔχειν καὶ ἀπηλλάχθαι τῶν ἀφροδισίων. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ ἀφροδίσια ἀνόητα ἐκάλουν. ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει. ὕπνου τι ἀπέχεσθαι, καὶ τῶν ἀνοήτων πάντων. Εὐνοῶ σοι, δοτικῇ. καὶ εὔνους εἰμί σοι. εὐνοεῖν. εὖ φρονέειν Ὅμηρος λέγει καὶ Ἀριστοφάνης. δίκαιόν ἐστιν ἐμὲ σοὶ εὐνοεῖν. Εὐνοῶς, προσηνῶς. Εὖ νῦν ἀκριβῶς δέ. Εὔνως ἔχει μοι μὴ λέγε, ἀλλ᾽ εὐνοϊκῶς. Εὔξατο, ἐκαυχήσατο. Εὔξεινος, εὐφυής. πέλαγος ἐνδότερον τοῦ πόντου ἢ ἄξενος πόντος. οὕτως τὸ πρότερον ἄξεινος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν κατέχεσθαι καὶ μηδένα ἐκεῖ παραβάλλειν τῶν ξένων. κατὰ ἀναφοράν δὲ εὔξεινος νῦν ἐκλήθη, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν τοὺς λῃστάς, φιλοξένους κατῴκισεν. Ἄλλως. Εὔξεινος ὄνομα πελάγους. ὁ πόντος ὥς λέγει Ἡρόδοτος. πελαγέων γὰρ ἁπάντων ἐστὶ θαυμασιώτατος. Εὔξενος οὐ πάνυ σπουδαῖος. οὐδὲ ἐν ἔργῳ τῇ φιλοσοφίᾳ χρώμενος. γαστρός τε γὰρ ἥττων ἦν, καὶ ἀφροδισίων, καὶ κατὰ τὸν ἐπίκουρον ἐσχημάτιστο. Εὐξέστας ἀσαμίνθους, ποιητικόν ἐστιν. ἦν δὲ ἀσφαλὲς εὐξέστοις ἀποθανεῖν, ὡς καὶ τὰς εὐχεῖς τοῖς καὶ τὴν ἄσβεστον φλόγα, ἄσβεστον. Εὐξέστη, καλῶς ἐξεσμένη. Εὔξοον ἅρμα, οὐ μόνον τὸ εὖ ἐξεσμένον πρὸς κάλλος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀλλήλοις πρὸς τέχνης ἀρετὴν ἐξεσθέν· ἵνα συμμέτρως ἔχῃ πρὸς τὸ καλῶς ὑπὸ τῶν ζυγῶν ἕλκεσθαι. χρεία γὰρ συμμετρίας πάσης ἐν ἅρμασι

τὰ μὲν γράφεται μετὰ τοῦ αι, ἢ μέλλοντος σημασίαν ἔχουσιν· οἷον δικαίως μέμψαιντ' ἄν τις ἀριστοφάνει κατηγορῶν τι αὐ-
τοῦ φάσκων· ἀντὶ τοῦ δικαίως μέμψεται. τὰ δὲ δίχα τοῦ αι· καὶ ἀπὸ τούτων τὰ μὲν λαμβάνεται ἀντὶ παρεληλυθότος· ὡς
καὶ παρὰ λιβανίῳ· ὡς εἴ τις ζητήσας καρπὸν πολὺν παρὰ τῆς δήμητρος, εἶτα τυχὼν ἀχθοιτο τῇ φορᾷ· ἀντὶ τοῦ ἤχθετο.
καὶ ὑπάρχοντα τὸν ἀθηνᾶν ὁπόσα βούλει αἰτεῖ, ἀντὶ τοῦ ὠφελήθην. τὰ δὲ, τίθενται ὡς κυρίως εὐκτικά· ὁ ἑλληνισμὸς νοουμένου
τοῦ εἴθε, ὡς ἐνταῦθα· καὶ μὴν ἀγέ σε· ἀντὶ τοῦ εἴθε μὴ ἄγοι. ἐστὶ παρὰ σοφοκλεῖ· κακῶς ὁ δεῦρό με κομίσας ἀπόλοιτο ναύκλη-
ρος. ἀντὶ τοῦ εἴθε διαφθαρείη καὶ διαρραγείης ὡς μόνον σὺ, ἀντὶ τοῦ εἴθε διαρραγείης· ἢ κειμένου καὶ τοῦ εἴθε ὡς τὸ θεο-
κρίτου· εἴθε γενοίμαν ἁ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τὸ σὸν ἄντρον ἱκοίμαν. πολλάκις κειμένου τοῦ εἴθε μετὰ τοῦ εὐκτικοῦ
λαμβάνεται τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ τοῦ παρῳχημένου· ὥσπερ παρ' ὁμήρῳ· εἴθ' ὡς ἡβώοιμι. βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη. εὐκτικὰ δὲ φα-
σιν τινες λαμβάνεσθαι ἀντὶ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, ὅταν ἔχωσιν ἔμπροσθεν τὸ ὡς· οἷον, ὡς ποιήσειεν. Εὐκτικὰ λαμβά-
νονται ἀντὶ ὁριστικῶν, ὅταν τις διηγῆται ὡς ἐξ ἑτέρου προσώπου· οἷον ὅταν τις περὶ πρωτεσιλάου διηγῆται ὡς ὁ πρωτεσίλα-
ος λέγει, ὅτι ἐνταῦθα μὲν δὴ ἐλθεῖν ἐν τροίᾳ, ἀναβιώη δὲ ἐν φθίᾳ λαοδαμείας ἕνεκεν. γίνεται δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἐνίοτε μὴ
πιστὸς ἔχειν τὸν διηγούμενον πρὸς τὰ λεγόμενα, ἀλλ' οἷον διστάζειν. τὰ μὲν εὐκτικὰ διστάζοντι προσήκει καὶ ὁ εὐχόμε-
νος διστάζει. εἰ ἀκουσθήσεται. τῶν εὐκτικῶν χρῆσις ἀντὶ τῶν παρεληλυθότων ὁριστικῶν, τῶν ἀττικῶν ἐστι. ἢ εὐκτικὰ
ἀντὶ παρῳχημένων, πολλάκις λαλοῦσιν οἱ ἀττικοί· οἷον ἐπεὶ ἔλθοι ὁ δεῖνα· ἀντὶ τοῦ ἦλθε. καὶ ὡς δὲ λαλήσοι ἀντὶ τοῦ
ἐλάλησε. καὶ ἄλλα τοιαῦτα. οὕτω καὶ τὸ, ἢ γὰρ ἂν νῦν ὕστατα λωβήσαιο· ἀντὶ τοῦ τὰ ὕστατα ἐλωβήσω· ἤγουν ὕβρισας.
Εὐκτιμένην λιμένα, ἤγουν καλῶς οἰκουμένην λέγει ὁ ποιητὴς καὶ ἀγαθὴν ἢ ἀλωὴν εὐκτιμένην, ἔστιν εὑρεῖν παρ' αὐ-
τῷ. Εὐκτὸν, ἐπιθυμητικόν. Εὐκταῖς, μετὰ εὐχῆς· ἢ εὐχερῶς. Εὐκυκλον, στρογγύλον. Εὔκυκλος ἀπήνη, ἡ εὔτροχος
ἅμαξα. ἐπεὶ καὶ κύκλα λέγονται αἱ τροχαί· ὅθεν καὶ κυκλήσειν ἐν ἰλιάδι, τὸ ἐφ' ἁμαξῶν ἀγαγεῖν. Εὐλάβεια, φυ-
λακὴ ἀπὸ κακοῦ· ἢ ἐπιμέλεια φυλακῆς· καὶ εὐλάβεια, εὔνοια· καὶ σκέψις καὶ ἡ καθαρότης· καὶ ὁ φόβος· καὶ ἔστομα κύ-
ριον. Εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. καὶ εὐλάβεια ὡσαύτως·
εὐλαβὴς μέντοι καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ὁ εὐλαβὴς. καὶ εὐλαβὴς ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Εὐλαβὴς, ὁ εὖ τῶν πραγμάτων ἐπιλαβό-
μενος. ὁ μὴ προχείρως τι ποιῶν, ἢ καὶ ὁ εἰς λαβὴν ἐπιτήδειος· οἷον εὐλαβὴς μάχαιρα· ἢ ὁ εὖ προσλαμβάνων τὸ μέλλον.
δυσλαβὴς δὲ, ὁ δυσχερὴς ἀπὸ τῶν χειρῶν. Εὐλαβοῦ, φυλάσσου· ὡς τὸ, εὐλαβοῦ δὲ μὴ ἐκφύγῃ σε. Εὐλάζει, καταρᾶ-
σθαι λακωνικά. Εὐλαὶ, σκώληκες σαρκῶν· παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι τροπῇ τοῦ ι εἰς υ. Εὐλακία, ἡ ἄρτεμις. Εὐλαὶ, ἐγγίνον-
ται ὅπου ἐστὶν ἐγγένωνται εὐλαὶ δὲ ὡς ἐν ἄλλῳ χοῦ, αἱ τοῖς τεθνεῶσιν ἐγγινόμεναι σκώληκες. ἃς ὁ ποιητὴς ἑρμηνεύων φησίν·
οὐ φέρει ἀριστοφάνης κατὰ τὸ δῖον· ὡς εἶναι σκώληκας νεκροφάγους τὰς εὐλάς. Εὔλαχα, τὸ ἄροτρον παρὰ θουκυδίδῃ.
Εὐλέγει· ἢ κακῶς λέγει κρείττω, ἢ εὐλογεῖ· ἢ κακολογεῖ. Εὐλήματι, λήματος ἐστὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει. αἰσχύλος κερκυό-
νι σατυρικῷ. Εὔληρα, ἡνία. ἅπαξ ὅμηρος ἔφη τὴν τοιαύτην λέξιν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἐλεῖν. ὅθεν καὶ ἡ εὐλή. Ἰροπὴ
τοῦ ι εἰς υ. διὰ ὡν ἔστι τοῖς ἵπποις εἰλεῖσθαι ὅπη στρέφεσθαι. καὶ ἔστι μὲν ταὐτὸ ἡνία ἔχειν, καὶ εὔληρα ἔχειν παρ' ἑκεῖ-
θεν μὲν ὁ ἡνίοχος σύγκειται οὔσης τῆς λέξεως. ἀπὸ δὲ τοῦ εὔληρα ἔχειν, πλημμερὸς ἂν εἴη ὁ ἀπαυθαδισάμενος συντίθεται ὄ-
νομα. Εὐλήρης, εὐήνιος. Εὐληροστιάν, πορευθεῖν. Εὔλαρ, ἐπίφυρτον ἐπιτάρακτον. Εὐληπτον, τὸ εὔκολον· ἢ ταχέως
λαμβανόμενον. Εὐληπτότερον, εὐχερέστερον. Εὐλιμένη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται, διὰ τὴν τοῦ λιμένος τοῖς ἐκ ζά-
λης ἐρχομέναις ἡδονήν. Εὐλογεῖν, εὐμοιρεῖν. Εὐλόγησαν, ὕμνησαν. ἐστὶ ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησαν. Εὐλόγησα, ὕμνησα.
εἴρηται δὲ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν. Εὐλογῆσαι, ἐπαινέσαι ὑμνῆσαι ἐγ-
κωμιάσαι. ἀριστοφάνης εὐλογῆσαι βουλόμεθα τοὺς πατέρας. Εὐλογία, πληθυσμὸς ἀγαθῶν, ἐξ ἑκουσιότητος διδό-
μενος. εὐλογία δὲ, καὶ ἡ εἰρήνη. Εὐλογιστίας, εὐλογίας εὐβουλίας. Εὔλογον, τὸ πειστικὰς ἀφορμὰς ἔχον· ἢ εὐλόγου
ἀξίωμα. Εὐλογῶ, τὸ ἐπαινῶ. Εὔλοφος, ῥᾴδιος· εὐχερής. Εὔλασοι, εὐφυεῖς. Εὐλόφως, ῥᾳδίως. Εὐλύτωσον, ἀ-
πάλλαξον. Εὐμαθία ἐστὶν, εὐφυΐα ψυχῆς πρὸς τάχος μαθήσεως. Εὐμάθεια, τὸ καλῶς μανθάνειν. Εὐμαθὴς ἄνθρω-
πος, ὁ εὐκόλως μανθάνων· καὶ ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς· καὶ ἔτι εὔγνωστος. Εὔμαιος, ὁ ὀδυσσέως δοῦλος. ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν
δεσπότην εὐμενείας· ὡς καὶ φιλοίτιος, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας. Εὖ μάλα, καλῶς πάνυ. Εὐμάξιος, εὐφυὴς τοῖς
αἰδοίοις. Εὐμαρέειν, ἴωνες λέγουσιν τὴν ἀπόπατον. Εὐμαρὴς, εὐληπτος· δῆλος· εὐχερής· εὔκολος. παρὰ τὸ μάρπτω τὸ
λαμβάνω. ἐξ οὗ καὶ τὸ μαρμαίρω, καὶ μάρμαρον. γίνεται μαρὴς καὶ εὐμαρής. Εὐμαρίδες, εἶδος ὑποδήματος. Εὐμά-
ρεια, ἡ εὐκολία. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὐκοσμία. οὐ βαθύτητος εὐμαρίς· καὶ ἡ ἡσυχία. Εὐμαρίζω τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ
εὐχερῆ ποιῶ, ἐξ εὐμαρίζω. Εὐμαρῶς, ὑγιῶς· εὐχερῶς· εὐκόλως· πράως· ἱλαρῶς. Εὐμειλὴς, εὐμείλικτος. Εὐμεί-
λιχα, εὐμείλικτα· εὐαφῆ· μείλιχος γὰρ ὁ ἡδύς. Εὐμελίας, ὁ πολεμικός· ἀπὸ τῆς μελίας. Εὐμελίω ὁ εὐμελί-
ας τοῦ εὐμελίου. καὶ ἰωνικῶς εὐμελίεω· ὡς ἀτρείδεω. καὶ συγκοπῇ, εὐμελίω· ὡς αἰνείεω αἰνείω. ἐστὶ ἀσίεω ἀσίω. Εὐμε-
λίω πριάμοιο, συγκοπὴ ἀπὸ ἰωνικοῦ τοῦ εὐμελίεω· ὡς καὶ τὸ βορέω ὑπὸ ἰωγῆ, ἀπὸ τοῦ βορέεω, καὶ τὸ ἑρμείω, ἀπὸ τοῦ ἑρ-
μείεω· ἢ εὐμελίω, τοῦ καλῶς τῇ μελίᾳ χρωμένου. μελία δὲ εἶδος δένδρου, ἐξ οὗ τὰ δόρατα ποιοῦσι τὰ πολεμικά. ὁ εὐμε-
λίας τοῦ εὐμελίαο τοῦ εὐμελίεω· οὕτω γὰρ τὸ ὁλόκληρον· ἔστι δὲ πάθος ἰωνικόν. Εὐμένεια λέγεται, τὸ ἔλεος ἢ ἡ χάρις
ἡ ἀπὸ μείζονος ἐπὶ ἐλάττον γινομένη. ἐστὶ εὐμενὴς ἀπὸ τούτου, ὁ κεχαρισμένην ἔχων πρός τινα τὴν ψυχήν· οἷον εὐμενὴς ὁ
βασιλεὺς πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτῷ. ὡς ἐναντίον ὁ δυσμενὴς, ὁ τρέφων κακίαν κατά τινος ἐν τῇ ψυχῇ· ἢ ἀπὸ τούτου ἐπίρρη-
μα δυσμενῶς. ἢ ἀπὸ μὲν τοῦ εὐμενοῦς ῥῆμα εὐμενοίνω, οὐ λέγεται· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου τοῦ δυσμενοῦς λέγεται ῥῆμα τὸ
δυσμεναίνω, ἀντὶ τοῦ μνησικακῶ. Εὐμενέστερα, εὐμενῆ. Εὐμενέτησι, φίλοις προσηνέσι, τοῖς οἰκείας ἔχουσι ἐστὶ ἰδίας.
Εὐμενὴς ἀφροδίτη. Εὐμενίδες, αἱ ἐριννύες. αἳ εἰσι καταχθόνιοι δαίμονες. Εὐμενοῦς, ἐναντίον ὁ δυσμενής. ἔστι δὲ δυ-
σμενὴς, ὁ ἐχθρός. ἀφ' οὗ δυσμένεια ἡ ἔχθρα. εὐμένεια δὲ, ἡ εὔνοια τὸ ἐναντίον. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ εὐμενοῦς, ἐναντίον ὁ

γόμενος ἡ ἐκ προαιρέσεως φιλοῦντι περὶ τοῦ ἀγαθοῦ. Εὔκλεια, ἡ δόξα. ἐς τὸ, Ἡ γὰρ δὴ μὲν αἰδεσθεὶς οὐκ ἐθέλει τὴν εὔ-
κλειαν αὐτὴ ποιεῖσθαι δὲ αὐτοὺς ἱκανῶς, ὠφελείας ἕνεκα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· ἢ αὖθις Ἰώσηπος· θέμενος εὐκλείας ἐν
δευτέρῳ τὸ ζῆν. Εὐκλεέας, τοὺς εὐκλεεῖς λέγει συναιρεθέντος αὐτοῦ. διὸ καὶ προπερισπᾶται. διὰ τὸ συνεστάλθαι τὴν
λήγουσαν. Εὐκλεέως, ἀραρότως. εὔκλειστος καὶ ἀσφαλής. Εὐκλέης, ὁ Αἰδήμων, καὶ ὄνομα κύριον καὶ ἔνδοξος. Εὐκλει-
στον, ἀπὸ τοῦ δόξης καὶ εὐκλείας ἄξιον. Πρόφρων ἅμα τοῖσιν εὔκλειστον θυσίαν. Εὐκλεῶς, ἐπιφανῶς. Εὐκλεής, ἔν-
δοξον. Εὐκληρίας, εὐτυχίας εὐημερίας. Εὔκληρον δρυὸς, εὔσχιστον εὔξυλον εὔκαυστον. Εὐκλύζεσθαι, εὐδοξάζεσθαι.
Εὔκμητον, εὐλίκμητον εὐσυνακτόν. Εὐκνήμιδες παρ' Ὁμήρῳ, ἀπὸ τοῦ εὐσχήμονα εὐφυῶς ἔχοντες ἐν τοῖς ὅπλοις· ἤτοι πλεῖ-
σται ἀπὸ μέρους τῆς πάσης ὁπλίσεως νοουμένης. Εὐκολεῖν, ὁ παρὰ τὸ εὐκολεῖν ἀμφισβητεῖν δὲ γυναικομανίαν. Εὐκο-
λίαις, αἱ τῆς εὐκολίας ποιητικαί. Εὔκολος, ὁ πρᾶος τὸν τρόπον ἢ ἐλευθέριος· ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ. ὁ δὲ
ἄγροικος ἔτι καὶ μάλα εὔκολος. Εὔκολος, ὁ ἀφελὴς καὶ ἕτοιμος εἴς τι καὶ εὔκολον τὸ εὐμεταχείριστον· ἡ εὐκολία, ἑτοι-
μότης καὶ ἡ ἄνεσις. ὡσαύτως λέγεται ἐλευθερία ἡ ἄνεσις καὶ ἡ μεγαλοψυχία. εὐφημία, ὁ ἔπαινος ἢ ἡ τῶν λόγων καλ-
λιρρημοσύνη. Εὐκομιδής, εὐεγγύθης, εὐκόμιστος ἐν ἐπιμελείᾳ. Εὐκόμιστος, ἐπιμελείας εὖ τετυχηκώς. κομιδὴ γὰρ
ἡ ἐπιμέλεια. Εὔκομοι, εὔτροφοι, καλλίκομοι. Εὐκοπώτερον, εὐχερέστερον. Εὐκράδιον, εὐστόμαχον. παρὰ τὸ ἱστᾶναι τὴν κρα-
δίαν. Εὐκραής, ἀπὸ τοῦ εὔκρατος. Εὐκράτη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται δὲ διὰ τὸ εὐκρατεῖν ἢ διὰ τὸ εὔκρατος διέπειν
τοὺς ἀέρας. Εὔκραξ, εὐκέφαλος, εὔκρατος. Εὐκρίνεια, ἡ καθαρότης. Εὐκρινής, εὐχερής, καθαρὸν σαφές, εὐδιά-
λυτον. Εὔκρεκτος κιθάρα, ἤγουν εὔηχος. Εὐκρινής, συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρωστίας ὑγιάνας. λέγεται δὲ διὰ τὸ εὐκρι-
νέσθαι· οὕτως δὲ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τέθειται κατ' ἀντίφρασιν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εὐχερὲς καὶ καθαρὸν, καὶ σαφές. Εὐκρι-
νῆ, εὔκολα. Εὔκριτος, ὄνομα κύριον. Εὐκρινῶς, σαφῶς καθαρῶς. Εὐκταῖα λέγεται τὰ ἀγαθὰ, ἅ τις εὐχόμενος αἰ-
τεῖ· καὶ τὸ ἀττικὸν ὅτι εὐκταῖα· λέγουσι δὲ καὶ εὐχωλιμαῖα. Εὐκταῖον, εὐχῆς ἄξιον, πολύτιμον, ὑγιές. Εὔκταια, εὐ-
χου. Εὐκτῶς, ὑγιῶς. Εὐκτήμονος, πλουσίου. Εὐκτημένη, εὐακουομένη. Εὔκτιτον, καλῶς κατεσκευασμένον εὖ
κατεσκευασμένον. Εὐκτὸν, εὐχῆς ἄξιον, ἐπιθυμητικόν. Εὐκτικῶν, αἱ καθόλου λήξεις τρεῖς· εἰς μι· εἰς μην· καὶ εἰς ν καθαρόν·
καὶ τὰ μὲν εἰς μι ἐνεργητικά εἰσιν ἢ μέσα, οὐδέποτε παθητικά· τὰ δὲ εἰς μην, ἢ παθητικά εἰσιν, ἢ μέσα· οὐδέποτε ἐ-
νεργητικά· τὰ δὲ εἰς ν καθαρὸν, ἢ ἐνεργητικά εἰσιν ἢ παθητικά, οὐδέποτε μέσα. ἔτι λέγει ἢ παραλήγεται ἡ εἰς δί-
φθογγον αι ἢ οι ἢ ει· ἢ εἰς ω καθ' ἑαυτὸ στιχικὴν δίφθογγον· οἷον τύψαιμι, αις, αι· τύψαιμι, αις, αι· τυφθείην, ης, η· καὶ ἐπὶ τῶν
περισπωμένων ποιοῖμι· χρυσοῖμι· βοῷμι· ὁμοίως ἐπὶ τῶν παθητικῶν καὶ μέσων ὅσα δύναται τὸ ἔχειν, αἳ ἔχει ἐπὶ ἐνεστῶτος ἢ ἐπὶ
παρακειμένου, καὶ ἐπὶ ἀορίστου δευτέρου· καὶ ἐπὶ μέλλοντος πρώτου καὶ δευτέρου· καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος ἢ ἀορίστου τῆς τρί-
της συζυγίας τῶν εἰς μι ῥημάτων· οἷον τύπτοιμι, οις, οι· τετύφοιμι, οις, οι· τύποιμι, οις, οι· τύψαιμι, αις, αι· τυποῖμι, οῖς, οῖ· δι-
δοίην, οίης, οίη· δοίην· δοίης· δοίη· ὁμοίως ἐπὶ τῶν παθητικῶν χωρὶς τοῦ παρακειμένου· ὃς γίνεται διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρ-
κτικοῦ ῥήματος· οἷον τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη· αι, ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν πρώτων ἀορίστων καὶ μέσων· οἷον τύψαιμι· τυψαί-
μην· ἢ ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων καὶ ἀορίστων τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι ῥημάτων· ἱσταίην καὶ σταίην· ἢ ἱσταίμην· στα-
ίμην· ει, ἐπὶ τῶν πρώτων ἀορίστων, καὶ δευτέρων παθητικῶν· οἷον τυφθείην, είης, είη· τυπείην, είης, είη· καὶ ἐπὶ ἐνεστώ-
των καὶ ἀορίστων τῆς πρώτης συζυγίας τῶν εἰς μι ῥημάτων· οἷον τιθείην, είης, είη· θείην, είης, είη· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πα-
θητικῶν· οἷον, τιθείμην θείμην· ω καθ' ἑαυτὸ στιχικῇ διφθόγγῳ ἐπὶ ἐνεστῶτος, τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· οἷον βοῷ-
μι, βοῷς, βοῷ· ὁμοίως ἐπὶ τῶν παθητικῶν· οἷον, βοῴμην. Ἰστέον ὅτι, τὰ εὐκτικὰ πάντα τῶν ἐνεργητικῶν βαρυτόνων ῥη-
μάτων καὶ περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, γίνονται ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς ἰδίας μετοχῆς, τῶν βαρυτόνων καὶ τῶν εἰς μι· τρο-
πῇ τῆς πλατείας εἰς μι· καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ καὶ προσθήκῃ τοῦ ι· χωρὶς τοῦ δευτέρου μέλλοντος· καὶ τῶν ῥημάτων τῆς
πρώτης καὶ τρίτης συζυγίας ἐφ' ὧν τρέπεται τὸ υ εἰς ι· ἐπὶ δὲ τῶν ῥημάτων τῆς δευτέρας, προσγράφεται τὸ ι· οἷον, ὁ
τύπτων τοῦ τύπτοντος, τύπτοιμι· ὁ τετυφὼς τοῦ τετυφότος τετύφοιμι· ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος τύψαιμι· ὁ τυπὼν τοῦ
τυπόντος, τύποιμι· ὁ τύψων τοῦ τύψοντος, τύψοιμι· ὁ τυπῶν τοῦ τυποῦντος, τυποῖμι· ὁ ποιῶν τοῦ ποιοῦντος ποιοῖμι· ὁ χρυσῶν
τοῦ χρυσοῦντος, χρυσοῖμι· ὁ βοῶν τοῦ βοῶντος, βοῷμι· τιθεὶς τιθέντος τιθείην· θεὶς θέντος θείην· ἱστὰς ἱστάντος ἱσταίην· στὰς στάν-
τος σταίην· διδοὺς διδόντος διδοίην· δοὺς δόντος δοίην· ὁμοίως ἐπὶ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου τῶν παθητικῶν· οἷον ὁ τυ-
φθεὶς τοῦ τυφθέντος τυφθείην· ὁ τυπεὶς τοῦ τυπέντος τυπείην. Τὰ εὐκτικὰ παθητικὰ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ
τῶν βαρυτόνων ῥημάτων καὶ τῶν εἰς μι, γίνονται ἀπὸ τῶν παθητικῶν ἐνεστώτων τροπῇ τῆς πλατείας εἰς μην· καὶ προ-
σθήκῃ τοῦ ι· οἷον τύπτομαι τυπτοίμην· λέγομαι, λεγοίμην· τίθεμαι τιθείμην· ἵσταμαι ἱσταίμην· δίδομαι διδοίμην· τὰ δὲ περισπω-
μένων τῆς πρώτης ἢ τῆς δευτέρας συζυγίας, ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων τροπῇ τοῦ υ εἰς ι· καὶ τῆς πλατείας εἰς μην· οἷον
ποιοῦμαι, ποιοίμην· χρυσοῦμαι, χρυσοίμην· ἢ ἀπὸ βαρυτόνου εὐκτικοῦ συναιρέσει τοῦ ε καὶ ο· ποιεοίμην ποιοίμην· καὶ τοῦ ο καὶ ο·
χρυσοοίμην χρυσοίμην· τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας ῥήματα, ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος τροπῇ τῆς πλατείας εἰς μην προσγεγραμ-
μένου τοῦ ι· οἷον βοῶμαι βοῴμην βοῷο, βοῷτο· ἢ ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου εὐκτικοῦ τῇ συναιρέσει τοῦ α καὶ τοῦ ο εἰς ω μέγα, προσγε-
γραμμένου τοῦ ι· οἷον βοαοίμην βοῴμην. Ὁ παρακείμενος τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, γίνεται διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτι-
κοῦ ῥήματος· οἷον τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη· ὁμοίως ἐπὶ πάντων τῶν βαρυτόνων ῥημάτων· ἐπὶ δὲ τῶν περισπωμένων γίνε-
ται ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου· τροπῇ τῆς πλατείας εἰς μην προσγεγραμμένου τοῦ ι· ἐν τῇ παραληγούσῃ· οἷον πε-
ποίημαι, πεποιῴμην· βεβόημαι, βεβοῴμην· κεχρύσωμαι, κεχρυσῴμην· ὁ μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ μέσος μέλλων
πρῶτος πάντων τῶν ῥημάτων, ἀπὸ τῶν ὁριστικῶν μελλόντων γίνονται, τροπῇ τῆς πλατείας εἰς μην, καὶ προσθήκῃ τοῦ ι·
οἷον τυφθήσομαι τυφθησοίμην· τυπήσομαι, τυπησοίμην· τύψομαι, τυψοίμην· ὁ δὲ μέσος δεύτερος, τροπῇ τοῦ υ εἰς ι·
καὶ τῆς πλατείας εἰς μην· οἷον τυποῦμαι τυποίμην· λεγοῦμαι, λεγοίμην· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων. Εὐκτικῶς,

βελλεροφόντας, οὐ περὶ πραγμάτων φαύλων ἀθυμοῦσι· καὶ οὐχ ἥκιστα· καὶ ὅμηρος, αἱ δὲ δύο σκόπελοι. θουκυδίδης ἐν τρίτῳ· οἱ δὲ ἀθηναῖοι, οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες, ὡς ηὗρον ἀπηγγελμένα τὰ στρατιωτικά· αὐτὴ γὰρ οἱ ἀθηναῖοι καὶ μετὰ τοῦτο.
Εὐθεῖαι πολλαὶ μονάζουσι, παραγίας μὴ ἔχουσαι, οἷον ἡ γυνή· τὸ ὕδωρ· ὁ μάρτυς· τὸ εἶδος· ὁ δηλῶν τὴν ἡδονήν· τὸ ὄφελος· τὸ ὄρος· ἀλλ' ἡ γυνὴ ἔχει τὴν αἰτιατικὴν γυναῖκα, ὥς λέγουσί τινες τῶν παλαιῶν. ὡς δὲ πολλαὶ τῶν εὐθειῶν, αἳ στερεοῦνται παραγώγων, οὐκ ἔχουσιν, οὕτω καὶ πολλαὶ τῶν πλαγίων ἐστερημέναι εἰσὶν εὐθειῶν· μαρτύρων τῶν εὐθειῶν αὐτίκα τὸ ῥῦμα [illegible] γενικὴ εὐθεῖαν οὐκ ἔχει· κοινὴν ἀνάλογον λήγουσαν εἰς ρ̄· οὐδὲ γυναικός· οὐδὲ ὕδατος· οὐδὲ φρέατος· οὐδὲ διός. Εὐθένεια, ἡ εὐθηνία. Εὔθετος, εὔσχημος καὶ ὁ εὔθετος· ὁ εὐτυχής. Εὐθενεῖν, ἡ εὐθηνεῖν. Εὐθετεία δὲ οὐ λέγουσιν, οὐδὲ εὐθηνία· ἀλλὰ εὐθηρία. Εὐθέος, φανεροῦ ὀρθοῦ. Εὐθέρα, μέρος τι τῆς νεώς. Εὐθὺς, ἁπλῶς τὸ μὴ ἑλικοειδὲς, μὴ δὲ ἔχον τινὰ σκολιότητα, ἀλλ' ἐστὶ ἱστάμενον, ἀλλ' εὐθὺ κείμενον. Εὐθέσθαι, καλῶς διακεῖσθαι. Εὐθεσίαν, τὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος ἕξιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς, παρὰ τὸ ἱππικοῖς ἐπί τι. Εὐθετῆσαι, κοσμῆσαι εὐθετίσαι. Εὐθετίζει, εὖ διατίθησιν ὀρθῶς. Εὐθετίζω, ἀληθεύων λέγω. Εὐθημόνως, μόγις. Εὐθήμονα, εὐθετον εὐσχήμονα. Εὐθημοσύνη, τάξις· ἱερὸν καὶ πολιτικὸν διάταγμα. Εὐθηνία, ἡ εὐφορία· εὐθαλία τις οὖσα. Εὐθηνεῖν, εὐδαιμονεῖν πλουτεῖν. Εὔθικτον, εὐαφές· εὐψηλάφητον ἢ εὐθίκτως, εὐδεκτον δὲ διὰ τοῦ ῡ, τὸ καλῶς ἐκτημένον. Εὔθραστα, εὐθεώρητα. Εὐθρόουσιν, εὐήχουσιν. Εὐθρυπτα, σαθρά. Εὐθὺ, ἐπίρρημα πρὸς τοπικήν· ἤγουν ἐπ' εὐθείας· καὶ εὐθὺ ἀθηνῶν οἱ ἀττικοί, οὐκ ἐπ' εὐθείας· καὶ εὐθὺ, ὀρθόν. ἀπὸ τοῦ ἐγγίς· παραχρῆμα· εἰς εὐθεῖαν καὶ εὐθὺ φέρεσθαι, ἐναντίον ὁρμᾶν ἡ εὐθύ, κατ' ἐναντίον σημαίνει καὶ τὸ ἴσον καὶ εἰς ἴσον, καὶ εὐθὺ ὁρμῶ· ἀπὸ τοῦ καλῶς· καὶ παρὰ θουκυδίδῃ, τὸ παραχρῆμα καὶ ταχέως καὶ τὸ ἐξαίφνης, καὶ εὐσκόπως· πολλὰ τὸ εὐθύ, ἀπὸ τοῦ εὐθὺς λέγουσι· διαφέρει δέ· τὸ μὲν γὰρ τόπου ἐστὶν, εὐθὺ ἀθηνῶν· τὸ δὲ, χρόνου ἐστί. λέγεται σὺν τῷ σ̄ καὶ εὐθὺ τοῦ διός, ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν δία. Εὐθυβόλως, εὐστόχως· εὐσκόπως. Εὐθυβόλος ὁ εὐθείας βάλλων ἢ πλέοντα ἢ εὐθυβόλον, ἀπὸ τοῦ σκοποῦ. Εὐθυγενὴς, ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς ἐπαιγμένος. Εὐθύγλωσσος, ὁ δὲ καὶ εὐθύγλωττος παρὰ τῷ δίωνι· ἀπὸ τοῦ ἀληθές. Εὐθυδήμονα, ἀπὸ τοῦ δημότην· εὐριπίδης αὐτόπτην. Εὐθυδικία, ὅταν εἰσάγηται τῆς κρινομένης περὶ ὃν μάλιστα ποιοῦνται ἐπὶ τῷ δικαστηρίου εὐθυδικία καλεῖται. Εὐθυεπίας, ὀρθολογίας. Εὐθυκαίνα, ὁ χοῖρος· διὰ τὸ εὐθέως κλείειν, ἢ διά τι εἶναι εὐθυκταίνα. Εὐθυκρίνες, ταχύ. Εὐθυκτίσαι, εὖ πεφυκίαι εἰς ὀρθόν. Εὐθυλέκτον, ὁ χειρὸς κατὰ φυλάττων ὡς τὸ, οὐκ εὐθυλέκτων ἐστὶ τῶν ἀθυμουμένων. Εὐθυμία, ἡ ἐν τῇ ψυχῇ τέρψις· καὶ τὸ ῥῆμα, εὐθυμοῦμαι ἀττικῶς, καὶ παθητικὴν μὲν κλίσιν φερόμενον, ἐνέργειαν δὲ δηλοῖ. ὁ γὰρ ἐνεργητικῶς εὐθυμῶ, οὐ γράφεται· καὶ ἀπὸ τούτου εὔθυμος ὁ φαιδρὸς, ἐστὶ καὶ ψυχὴν γεγηθώς· ὡς ἐναντίον, ἡ ἀθυμία· καὶ τὸ ῥῆμα, ἀθυμῶ· καὶ οὐκ ἀθυμοῦμαι· ὥς γὰρ τὸ εὐθυμοῦμαι μὲν, εὐθυμῶ δὲ, οὐδαμῶς κατ' ἀττικούς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀθυμῶ, λέγεται ἄθυμος ὁ δειλός· καὶ ἄνανδρος· λέγεται ἄθυμος καὶ ὁ ἀόργητος. Εὔθυμος, εὔψυχος· περιχαρής. Εὐθυμοῦν ἀοιδῇ, εὖ διατιθέμενον· εὐρυθμον· ἐγκείμενον· θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι. Εὐθύνα, δικαία· διευθυνσις· ἐξέτασις. Εὐθύναι, τιμωρίαι δίκαι. Εὐθύνη, ὄνομα ἀρχῆς παρ' ἀθηναίοις· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἦσαν οἱ ἄνδρες· παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ ἄρξαντες ἢ διακονήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας· διείλεκται περὶ αὐτῶν ἀριστοτέλης, ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ. Εὐθυνθῇ, δικασθῇ. Εὐθύνιον, ἔνταμον· ἐντελές. Εὐθυνα, δικαστὰς εὐθυνταί. παρὰ τὸ εὐθύνειν, τὸ ἐξετάσαι· οὓς ἡμεῖς λογιστὰς λέγομεν νόμον· δέκα δὲ ἦσαν· διὸ δὲ ἱ παῖδες τοὺς εὐθύνους θαυμαστοὺς πᾶσαι ὡς ἐν τὴν μεταφορὰν ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις. Εὐθύνοντες, ἑρμηνεύοντες. Εὐθύνονται, κρίνονται· ἢ μετὰ τοῦτο δίκας εἰσπράττονται, ἢ ἀπαιτοῦνται ἢ ἐνέχονται. Εὔθυνος, εὐθυντήρ· δικαστικός· χρεώστης· κυβερνήτης· διορθωτής· ὁμοίως καὶ εὐθυντής. Εὐθυντηρία, τὸ ἐν τῷ ἐδάφει σύμμαγμα ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων· καὶ μέρος τι τῆς νεώς. Εὐθύνω, τὸ κατευθεῖαν ἄγω· καὶ κυβερνῶ ἢ τὸ εὐθὲς ποιῶ. ἔστι δὲ εὐθὲς, τὸ μὴ σκολιότητα ἔχον· εὐθύνω καὶ τὸ κολάζω· ἐξ οὗ καὶ εὐθύνη· καὶ ἀπευθύνω, ὁμοίως· εὐθύνη ἡ ἐξέτασις· δημοσθένης, ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν στρατηγῶν ὅθεν καὶ εὐθύνη ἡ τιμωρία· διὰ τοὺς ἐξεταζομένους κολάζεσθαι, ἀναφανέντας κακούς· καὶ εὐθύνω ῥῆμα, τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγω· καὶ τὸ κολάζω· καὶ τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω· ὃ καὶ ἀπευθύνω λέγεται· καὶ εὐθύνομαι, εἰς ἐξέτασιν ἄγομαι· καὶ κολάζομαι καὶ βασανίζομαι· ἀπὸ τούτου τοῦ ῥήματος, εὔθυνος· λιβανίος· δικαιοσύνης ἀκριβὴς εὔθυνος ἵδρυται ἔσω τοῦ δικαίου, αἰτεῖ ὀρθότητος σταθμόν. Εὐθύπορος, ἐτυμολόγος· εὐθὺς· αἴτιος. Εὐθὺς, ἀπὸ τοῦ ἐν ἀρχῇ· καὶ εὐθέως, παραυτίκα. Εὐθύτριχας, ὀρθότριχας. Εὐθυφερὲς, εἰς ὀρθὸν φερόμενον. Εὐθυωρόν, αὐτόθεν ἀπὸ τῆς κατ' εὐθεῖαν καὶ ξενοφῶν, αὐτίκα τῇ ὥρᾳ· καὶ δὴ εὐθυωρὸν ἀπεβίω.
Εὐΐα, ἴδια. Εὐϊάδες, ἄμπελοι. Εὐϊλατεύοντα, εὐμενῆ ὄντα· εὐσυμπαθῆ τε· ἐλεοῦντα· καὶ εὐϊλατεύειν, ἀπὸ τοῦ εὐμενίζειν. Εὐΐλατον, ἵλεω. Εὐϊξία, ἀκριβεῖ εὐφυΐα ἔχων τὴν ἰσχὺν εὐθιξία πρὸς τὴν θεραπείαν εὐθυβολοῦντα.
Εὐΐους, διονυσιακούς. Εὔϊρον, πρόβατον μαλακόν. Εὐϊστάτα, εὐπαίστως. Εὐΐσθι, καλῶς γίνωσκε. Εὔϊον, διονυσιακόν. Εὐκαιρεῖν, σχολάζειν οὐ λεκτέον ἀλλ' εὐσχολεῖς ἔχειν. Εὐκαιρία χρόνου, ἐπιτυχίᾳ· ἐν ᾗ χρὴ παθεῖν ἢ ποιῆσαι· εὐκαιρία καὶ ὁ καιρὸς· ὁ δὲ θαυμάσας τὴν τῆς ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν. Εὐκαλεῖ, ἀτρεμίζει. Εὐκαλεία, ἡσυχία· εὐκαμία. Εὔκαλον, ὅσιον. Εὐκαρδίως, θαρσετικῶς· ἡ δὲ κόρη ὑπακούει τὸ εὐπροθύμως, καὶ εὐκαρδίως. Εὐκαταξένου ἀριστοφάνης· οἱ καταξένου λέγοντες, εὐκόλως λέγουσιν· ὡς καταξένων καὶ οὐ πολιτῶν δημαγωγοῦντες. Εὐκαταστρεφοῦς ὕλης, ἡ εὐχερῶς καιομένη, καὶ εὐκατάκαυστος. Εὐκατάτροχος, εὐκατάφορος. Εὐκαταφρόνητου, εὐχερῶς τοῦ εὐδιαλύτου τῆς οἰκονομίας οὔσης εὐκαταφρονήτου. Εὐκέατον κυπαρίσσου, λέγει ὅμηρος· τὸ δὲ εὐκέατον, ἐτυμολογία κέδρου· ὡς οὕτω λεγομένης, παρὰ τὸ κεάσαι· ὃ ἐστι σχίσαι κλάσαι ἢ εὐκέατον, τὸ εὔσχιστον, καὶ ξηρόν. Εὐκερμαστοῦν, ἀδῶς πάνυ· ἥδιστα δ' ἂν εἴποις εὐτρεπῆ κέρμα τον ὄρνιχος. Εὔκερως βοῦς, ὁ καλὰ κέρατα ἔχων· εὔκαιρος δὲ ὁ καλὸς καιρός· καὶ εὔκαιρος ἐπιρρηματικῶς, ἀπὸ τοῦ ἁρμόζοντος εἰς καιρὸν δέοντα. Εὐκηλότερα, ἡσυχώτερα· ἢ καταπυκνότερα. Εὐκηλία, ἡσυχία. Εὔκηλος, ἥσυχος· πρᾶος· σῶος· εὔσημος· γαστίμος· εὔδοξος· ὁ καλῶς θαλ

Εὔζωνος, εὐσταλὴς, μὴ ἔχων φορτίον. Εὔζωρον, καλὸν κέρασον· ζωρὸν γὰρ τὸ ἄμικτον ποτὸν, καὶ ἄλλο. Εὐηφένες, αἱ τοῦ Διὸς [illegible] ἐπιτασμὸν ἔχει τοῦ η· καθὰ καὶ ἀπ' αἰῶνος, καὶ τὸ ἠπίβολος, καὶ ἠπιτανὸς καὶ ὑπερήφανος· καὶ εὐηφένες, εὔφενες, πλεονασμῷ τοῦ η· ἢ τῶν εὐαρχουμένων παρὰ τὸν ἄγον, ὃ σημαίνει τὸν ἡγεμόνα. Εὐηγεσία, ἡ εὐαρχία· ἐκ τοῦ εὖ ἡγεῖσθαι· ἐξ οὗ καὶ ὁ ἡγεμὼν εὖ καὶ εὐάρχως, λέξις βασιλικὴ παρὰ Λυκόφρονι, ἐν τῷ διάρχου μήλω, ἤγουν χρόνου βασιλεῖ· ἔοικε γράφειν τινὰς καὶ εὐεργεσίας· διὸ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοὶ, ὅτι καλῶς λέγουσιν οἱ σὺν τῷ η γράφοντες.
Εὐηγεσία, ἡ εὐαρχία· ἐκ τοῦ εὖ ἡγεῖσθαι. Εὐηγορεῖν, εὐλογεῖν. Εὐηγερία, ἡ καλλιέπεια. Εὐηθείας, μωρίας, ἀνοίας. Εὐηθες, ἀντὶ τοῦ βελτίονος. Εὐηθίζω, τὸ μωραίνω. Εὐήθης, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνοήτου λέγεται· ὡς λεχθείσα ἡ μωρός· ἠλίθιος· ἀνόητος· ἀσύνετος· λήρωδης· ἀφρων· ἠλίθιος· ἀσύνετος· ἀβέλτερος· ἐμπληκτος· παρὰ τὸ ἐκφρων ἄφρων· τὰ δὲ πράγματα, εὐήθειαν ἄνοιαν μωρίαν ἐμπληξίαν ἐμβροντησίαν ἀφροσύνην ἐκφροσύνην ἀσυνεσίαν παραπληξίαν ἀποπληξίαν· τὰ δὲ ῥήματα, εὐηθίζεσθαι μωραίνειν ἀνοηταίνειν ἐμβεβροντῆσθαι ληρεῖν· παραπληξίαν καὶ ἀπορρήματα, εὐήθως ἀνοήτως ἀφρόνως ἐμπλήκτως ἀποπλήκτως ἐκφρόνως ἀσυνέτως· τὸ δὲ μωρὸς, λίαν ἁπλοῦς καὶ εὐήθης γυνὴ, ἡ καλλὰς ὑπ' ἄλλο ἔχουσα διατριβάς. Εὐηκτοῦ, εὐηκονημένον, ἀκμάζον. Εὐήκει ἤδη ὡς φαλίγεται καὶ τὸ εὖ ἤκει φρενῶν, ἀντὶ τοῦ φρόνιμός ἐστι· καὶ εὖ ἤκει παιδείας, ἀντὶ τοῦ εὖ ἔχει· καὶ εὖ ἔχει συνέσεως· καὶ εὖ ἔχει ῥώμης· ἀντὶ τοῦ εὖ πέφυκεν εἰς τὸ δε. Εὐηκέστατοι, εὐήκονητοι. Εὐήκης αἰχμὴ, ἡ εὖ ἔχουσα τὰς ἀκάς· ὅ ἐστι τὰς ἀκμὰς καὶ ὀξύτητος· ἢ ἀκονητὴ φαμὲν· τοῦ δὲ τόνου, βαρυτόνως φέρεται ὡς καὶ τὸ τανυήκης. Εὐήκοος, σωζόμενος· ἐπὶ δαίμονος. Εὐηκτῶν, ἤγουν τὸ εὖ πράττον. Εὐηλάκατος, περὶ βέλη, ἔρια εὐπρεπής. Εὐήλατοι, καλῶς ἐληλασμένον ἢ ἐλαυνόμενον. Εὐήλατος, ὁ πεδινὸς καὶ εὐάλωτος χῶρος· εὐήλατος. Εὐήλιος, καθαρός. Εὔηλος, Διὸς ἱερὸν ἐν Μεγάροις· καὶ ἐν Κορίνθῳ· ἢ εὔηλος, ὁ εὔχωρος. Εὐημερία, εὐδαιμονία. Εὐημεροῦσαν, ἑκάστην ἡμέραν εὖ διάγουσαν. Εὐήμικτοι, εὐπαγεῖς. Εὐημονία, ἐμπειρία. Εὐηνέμους, εὐωδίνους· καλοὺς ἔχει μαστούς. Εὐήνιον, καλῶς ἡνιοχούμενον, ἀντὶ μαθητὴ ἀπειθόμενον· πρᾶον ἡνία γὰρ τὰ λῶρα. Εὐηνιώτατα, ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας· εὐήνιός ἐστι πρᾶος, καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων· ἔστι τοὔνομα καὶ παρὰ Πλάτωνι, ἐν τῷ ἐννάτῳ τῶν νόμων. Εὐηνίνη, ἴσως ἐστὶ πατρωνυμικοῦ θηλυκοῦ· καὶ δηλοῖ τὴν θυγατέρα τοῦ Εὐήνου· οὕτω καὶ Ἀδραστίνη, ἡ τοῦ Ἀδράστου· καὶ Ὠκεανίνη, ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ· ἡ δὲ τοιαύτη διὰ τοῦ ινη πατρωνυμοῦνται, ὡς ἡ Ἀκρισιώνη· καθ' ὁμοιότητα τοῦ διώνη καὶ τῶν τριβῶν, ἔτι γοῦν λέγουσι φασὶ δὲ περὶ τοῦ τοιούτου Εὐήνου, ὡς ἱμερόχροος καὶ ἄλλος ἦν καθὰ τὸν Οἰνόμαον· εἰς ἁρματηλασίαν γὰρ τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς προκαλούμενος, καὶ τῷ διεκφυγόντι αὐτὸν διώκοντα, εἰς ἀριστεῖον διδοὺς αὐτήν· καὶ τοὺς λειπομένους ὃ ἐστιν ἡττωμένους, κατεμάρ, καὶ τὰς κεφαλὰς τῆς οἰκίας ἀπαιωρῶν εἰς ἔκφοβησιν, δηλονότι ἑτέρων· ἐπεὶ δὲ ὁ Ἴδας ὑφήρπασεν αὐτὸν, ἁρπάσας τὴν Μάρπησσαν, καὶ ἐκεῖνος διώξας οὐ κατέλαβε· καθ' ὅσα ἔπει μὲν τοὺς ἵππους, ἑαυτὸν δὲ ἔρριψεν εἰς τὸν ποταμὸν Λυκόρμαν· ποταμὸν ἀπ' ἐκείνου δὲ εὔηνον· ὅτι δὲ ὁ Ἴδας Λυγγέως ἦν ἀδελφὸς, καὶ ὡς ἄριστος ἦν τοξότης, φαίνεται ὥς γε καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καθ' μῦθον ἀντικατέστη ἁρπάζοντι καθ' ἔρωτα τὴν Μάρπησσαν οὐκ ἐθέλουσαν· ὥς καὶ ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ· καὶ φαίνεται μὲν ἀμυθήτου κάλλους αἴνιγμα εἶναι ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος ἡλίου, εἰς τὴν ἠρωΐδα ταύτην ἔρως· ἀξιοθέατον καὶ αἰονήλιον τὸ εἶδος· καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἡλίῳ τρέπουσαν· περιεῖ δέ τι δὲ ὅμως, ἀνῆς τὸ φίλανδρον τῆς Μαρπήσσης· ἣν ὁ μῦθος λέγει πολλά τι κλαῦσαι, ὅτι ὑπ' Ἀπόλλωνος ἡρπάγη, καὶ αἵρεσιν ἔχουσαν προελέσθαι Ἀπόλλωνος τὸν αὐτῇ συγγηράσοντα θνητὸν Ἴδαν· οὗ διὰ πάθους καὶ μνήματι ἡ Μάρπησσα κεκμηκυῖα ἐμεμύητο, τὴν ἐξ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἴδου Κλεοπάτραν Ἀλκυόνην ἐκάλει· ὅτι δὲ ἡ ἀλκυὼν τὸ ὄρνεον πολλὰ καὶ αὐτὴ ἔπαθεν εἰς πένθος αὐτὴν προκαλουμένη λέγει ὁ μῦθος· φέρεται γὰρ λόγος, ὅτι συζυγία τις ἀνδρὸς καὶ γυναικός· κύηξ δὲ ὁ ἀνὴρ ἐκαλεῖτο ὃς ἐς τοσοῦτον ἦλθε φυσήματος, ὡς ἐθέλειν τὸν μὲν, Διὸς καλεῖσθαι ὀνόματι· τὴν δὲ, τῆς Ἥρας κλήσει καλλωπίζεσθαι· καὶ οἱ μὲν οὕτως ἔπραττον· Ζεὺς δὲ ἀχθεσθεὶς τῆς ὕβρεως, μεταβάλλει τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄρνις· καὶ τὸ κακὸν προσαύξων, ἀναγκάζει χειμῶνός τι νεοττεύειν αὐτοὺς καὶ περὶ αἰγιαλόν· ὅθεν καὶ ἀλκυόνες ἐκλήθησαν διὰ τὸ παρὰ τὴν ἅλα κύειν· ἐπεὶ δὲ τὰ ὠὰ σεισμοῖς ἐκλύζοντο καὶ ἦν ὁ τόκος ἀτελεσφόρητος, καὶ οὐκ εἶχε τὸ γένος διαδοχὴν ἦν αὐταῖς πολὺ πένθος· καὶ τοῦτο ἀντὶ πολὺ ὀξὺ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄκρον εἰσέρχεται καὶ ἐπανεστρέφει τοῦ θυμοῦ· καὶ καταπλεῖ τοὺς ὑστεροὺς ὄρνις· καὶ ἀντιπαρεῖ τῷ καιρῷ γαλήνη καὶ γίνεται· καὶ οἱ ὄρνις ἐπωάζουσι· καὶ εἰς φῶς ἐκφαίνουσι νεοσσούς· καὶ τοῦτο γινόμενον τρὶς εἰς ὄπισω καὶ ἀντὶ πολλοὺς ὑπομεῖναι ἐνιαυτοὺς, τὰς ἀλκυονίδας ἡμέρας ἐφευρεῖν. Εὐήνορα χαλκὸν λέγει ὅμηρος τὸν εἰς, ἀνδρίαν πάλαι ποιοῦντα ὅτι εἰς ὁπλοποιΐαν χρήσιμος ἦν· οὐκ ἐνεργείᾳ δὲ τοιοῦτος, ἀλλὰ δυνάμει· καὶ εὐήνορα οἶνον λέγει, φυτικόν ἀνδρείας· ἢ περιτικὸν, εἰ πίνοιτο συμμέτρως· ὁ γὰρ ἄμετρος, καὶ οὐδὲ ἐν καιρῷ προσφερόμενος, ἀπολύεσαί τι ἔχει, καὶ εὐήνορα εἶεν. Εὔηνος, ποταμὸς Αἰτωλίας. Εὐηνυστα, εὐκατόρθωτα. Εὐήνιον, εὐπειθὲς· καλῶς ἡνιοχούμενον. Εὐηπελὲς, πραΰ, εὐήνιον. Εὐηπελία, εὐθυνία· εὐεξία. Εὐῆραξ, παίγνιον. Εὐήρεας ἵππους, εὐαγώγους καὶ εὐηρμοσμένους. Εὐήρης, εὐήλατον, εὖ πεποιημένον πρὸς τὸ ἐρέσσειν. Εὐήρες, εὐάγωγον ἀπὸ τῆς εἰρεσίας. Εὐηρέστευσα, ἤρεσα. Εὐηρεμένος, τετηρημένον. Εὐηρόστατον, τὸ καλὸν ἔχον γῆν· τὸ κάλλιστον τῆς γῆς. Εὐήροτον, καλῶς ἀροτριώμενον. Εὐητηρία, εὐδαιμονία· καλὸς ἐνιαυτός. Εὐήτριον, εὐκρίλιον· ἢ εὐήτριον· ἱμάτιον καλούμενον εὐυφές. Εὐήτριος χιτὼν, ὁ λεπτὸς καὶ εὐαφής. Εὐηφενέων, εὐπορουντων. Εὐηχὲς, εὔφωνον, εὔφημον. Εὐηχεία, εὐπορία· εὐπλοΐα. Εὐηλεῖς, ἀθησαυροφύλακες. Εὐθαλέστη, εὐδαιμονεστάτη. Εὐθαρσὴς ἵππος· δεξίτερος· ὁ δὲ πάντα τὸν ἀνθιστάμενον πθεὶς ἐν δευτέρῳ, ἐκ τῆς πείρας εὐθαρσὴς ἦν. Εὐθεῖαν, ἀπρίστως· εὐθεῖαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὡς αὐτὴ στελλομένην καὶ αὖθις· ὁ δὲ κτείνει μὲν αὐτὸν ἐκ τῆς εὐθείας, ἔδεισεν. Ἄλλως. Εὐθεῖαν τῆς δὲ τριβῆς τὰ αἴτια οὐ δύναται τὸ βιάζεσθαι εὐθεῖαν παρὰ βασιλέα ἐλάσαι, τῷ δεῖσαι τὰς φυλακὰς τὰς Ἀξιδάρου, καὶ περιελθεῖν ἐν κύκλῳ, καὶ οὕτω διὰ μακροῦ ἀφικέσθαι. Εὐθεῖν, ἐλθεῖν. Εὐθεῖ, ἔρει. Εὐθεῖα ἀντὶ φιλικῶς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει λαμβάνεται ἐν Λυσιστράτῃ εἰρημένον δ' αὐτοῖς ἀπαλλαγῆναι δὲ

Εὐδιαιον, τὸ γυναικεῖον μόριον ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὀπαῖς γινομένων τρημάτων διὰ τοὺς ὄμβρους. οἱ δὲ τὸν βρόχον. ἢ τὸν χάμαρρον ἐπιφημιζόμενα. Εὐδιάλυτος, ὁ εὐόμιλος. Εὐδιάλλακτος, ταχέως καὶ καλῶς διαλλαττόμενος. Εὐδινὸς καιρὸς, ὁ εὐδίαν ἔχων. εὔδιεινὸς δὲ, ὁ ἄνεμος, δίφθογγον. Εὐδικία, δικαιοσύνη. εὐδικία ἡ τετηρισμένος. Εὐδινά, σεραία, κατεσταλμένα. Εὐδίνητα, εὔστροφα. εὐκίνητα. Τρύπανά τι εὐδίνητα, καὶ ὀκύνητα τέρετρα. ὃ δεῖ τρύπανα. Εὐδίοδον, βάσιμον. εὐπόρευτον. ὡς τὸ, ἰσοῤῥόπα δὲ τὰ τεμνόμενα ξύλα, ἐπὶ τῆς μεταξὺ χώρας, ὡς εὐδίοδος ᾖ. Εὔδιον, ὃ ἡμεῖς σκεπαστικὸν τόπον. Εὐδιάσαι, γαληνιάσαι. Εὐδμητον, καλῶς ᾠκοδομημένον. Εὐδόκησαν, ἐβούλοντο ἠθέλησαν. ἠγάπησαν. Εὐδοκήσας, τοὺς στρατεύσας οἰκειότητος. εὐδόκησα καὶ τὸ ἠθέλησα, εὐδόκησα, καὶ τὸ ἀναπαύομαι, καὶ τὸ ἀρέσκομαι. ὡς τὸ ἐν ᾧ εὐδόκησα, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Εὐδοκία, παρὰ τὸ καλῶς καὶ εὖ δέδοχθαι προσαγορεύεται εὐδοκιμεῖν ἡ εὐδοκία, τὸ ἐπ᾽ ἀγαθοεργίᾳ τοῦ θεοῦ θέλημα. παρὰ τὸ καλῶς δεδόχθαι. Εὐδοκίαν, τὴν ἐπὶ τὸ εὐεργεσίᾳ βούλησιν. ἔθος τῇ θείᾳ γραφῇ καλεῖν. εὐδοκία καὶ ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία. Εὐδοκεῖν, συγκατατίθεσθαι. ὁ δὲ ἔφη εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις. Εὐδοκιμεῖν, τὸ δόκιμον εἶναι. εὐδοκιμοῦντες μῦθοι, ἤγουν δόκιμοι γενόμενοι ἀφ᾽ οὗ παρ᾽ εὐδοκιμεῖν, τῷ ἐν δοκιμάσει τὸ προδραμεῖν. ἤγουν νικῆσαι. ἢ εὐδοκιμεῖν, τὸ δόκιμον εἶναι. λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ δοκιμασίας καὶ πείρας φανέντων καλῶν. καὶ εὐδοκιμεῖν, εὐδοξεῖν. λαμπρύνεσθαι. ἀκμάζειν. δόξῃ εὐθυνεῖν. διωνομάσθαι. ἀποβλέπεσθαι. Εὐδοκιμώτερος, ἐνταῦθα. Εὐδοκουμένην, καλῶς προσδοκωμένην. ἀρέσκουσαν. πίστιν ἔφην τοιαύτην εὐδοκουμένην. Εὐδοκῶ, ἐπιθυμῶ. εὐφραίνομαι. Εὗδον, ἦλθον. ἐκάμμυον. ἐκάθευδον. Εὕδοντι, δ᾽ αἱρεῖ πρῶτος. παροιμία ἀπὸ τῆς εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ. λέγουσι δὲ ὅτι ὅταν τοὺς κύρτους καθῶσιν, αὐτοὶ δὲ καθεύδουσιν. ὁ δὲ κύρτος αἱρεῖ τοὺς ἰχθῦς, ἐπὶ τῶν οὕτως ἀπὸ λόγου. Εὕδοντι, καθεύδοντι. καμμύοντι. Εὐδράνεια, ἰσχύς. Εὐδρὼς, εὐθέτως. βεβαίως. Εὐδρᾶσι, καλῶς ποιοῦσιν. Εὐδυνάμενος, εὔστοχος. Εὐδώρου σίλας, ἱερόσυλος ὁ εὔδωρος. Εὐδώρη, ὄνομα νηρηΐδος λέγεται. ὡς καλλίδωρος. Εὐδωσώ, ἡ ἀφροδίτη ἐν συρακούσαις. Εὐειδία, ἀγλαΐα. Εὔεδρον, ἀσφαλῆ. βεβαίαν. Εὐέθωκεν, εἴωθεν. Εὐειδὴς, καὶ θεοειδὴς διαφορὰν ἔχουσιν. ἐπὶ μὲν ἀνδράσι μὲν τὸ θεοειδές. τὸ εὐειδὲς δὲ, γυναιξὶν ἐπιλέγεται. καὶ ὅτι διαφέρει κατὰ τοὺς παλαιοὺς, εὔμορφος καὶ εὐειδής. εὔμορφος γὰρ, ὁ εὐπρόσωπος. εὐειδὴς δὲ, ὁ καθ᾽ ὅλον τὸ ἐκτὸς καλὸς καὶ ὡς εὖ ἔχουσα τῆς φυῆς. ὅπερ ἐστὶ τὸ καλὸς ἐν συμμετρίᾳ τῶν μερῶν, καὶ μελῶν. Εὐειδότες, καλῶς γινώσκοντες. Εὐείκαστος, εὔκολος εἰς τὸ εἰκασθῆναι. Εὐεκτεῖ, εὐρωστεῖ. ὑγιαίνει. Εὐεκτεῖν, εὐπαθεῖν. Εὐεκτῶς, σχετικῶς. ἢ εὐέκτως, ἀπαθῶς. καλῶς. Εὔειλος τόπος, ὁ θερμός. Εὐειμένος, εὐημφιεσμένος. Εὔειπε, εἶπε. Εὐέκτης, ὁ ἐν ὑγείᾳ διαζῶν ἐπιμελείᾳ καὶ σωμασκίας καὶ ἡ εὐέκτης. Εὐελίδης, αὐθάδης. καὶ ὁ ζεὺς ἐν κύπρῳ. Εὐελιξότερος, εὐαγωγός. Εὔελιν, ἐλλιπὲς ἐν ἱερείῳ. Εὔελον, εὐήλιον. Εὐεμπτώτως, εὐχερῶς πίπτων. Εὐεξία, ἀκρότης ὑγείας. ἐπὶ καχεξία γὰρ γίνεται νόσος. ὡς καὶ ἡ εὐεξία, ἐπὶ τῇ ὑγείᾳ. Εὔεξος, εὐφυής. Εὐεπεία, ἡ καλὴ φράσις. Εὐεπής, εὔλαλον. καλὴν ἔχον φράσιν. Εὐεπηβόλως, σαφῶς. καὶ ὀρθῶς, καὶ εὐεπήβολος, ὁ καλῶς ἐπιβάλλων. Εὐεπής, εὔλαλος. Εὐεπιβούλευτος, ῥᾳδίως καὶ εὐχερῶς ἐπιβουλευόμενος. Εὐεπιχείρητος, εὐκαταγώνιστος. Εὐεργεῖα, καλῶς κατεσκευασμένα. Εὐεργεσία ἦρα, ἐν ἀέργῳ. Εὐεργέος, εὖ εἰργασμένου. Εὐεργέτης, ἀγαθοποιός. ὁ διονύσου ἐπίθετον. Εὐεργετικὸς, φιλότιμος. ἀγαθοποιός. Εὐεργετῶ, τὸ εὖ ποιῶ. εὐεργετοῦμαι ὑπὸ σοῦ. τὸ εὖ πάσχω ὑπὸ σοῦ. ἀριστοφάνης. Ὅς τις ὡς εὐεργέτησα δεομένοις, ἴσθι φιλοσομαντῶς βεβαίως εἰ δὲ θεέντι ποτί. Εὐεργετῶ, δωροῦμαι. ἐκ τούτου ὀνόματα εὐεργέτης, καὶ εὐεργέτημα. καὶ εὐεργεσία. οὐκ ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δωροῦμαι δωρητὸς, ἀλλὰ δῶρον καὶ δωρεά. Εὐεργία, ἐργασία. εὐπαθεία. Εὔεργος, διαφέρει τοῦ εὐεργοῦς. καθότι εὐεργὴς μὲν, ὁ τεχνικῶς εἰργασμένος. εἴτε ναός. εἴτε οἰκία. οὕτω καὶ ἅρμα εὐεργὲς, τὸ κατὰ τέχνην εἰργασμένον. ἔτι εὐεργὴς, καὶ ὁ εὐεργετῶν. ὡς τὸ οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ᾽ εὐεργέων. εὔεργος ὁ ἀγαθοεργός. Εὐερκεῖ, καλῶς ἠσφαλισμένος, καὶ πεφραγμένος. Εὐέρκεα μὴ λέγε, ἀλλ᾽ εὐεργὸν ἱμάτιον, τρισυλλάβως καὶ ἀπὸ τοῦ ι. Εὐερκείας, ἀσφαλείας. Εὐερκέος, εὐτείχου. εὐπεριβόλου. Εὐερκὲς, ἀσφαλές. Εὐερμεῖν, σημαίνει τὸ εὐτυχεῖν. καὶ εὐερμία, ἡ εὐτυχία. Εὐερμὴς, εὐτυχής. Εὐερμία. τὸ διὰ τὸν ἑρμῆν ἀγαθὸν ἕρμαιον, ὅ ἐστιν εὕρεμα. οὗ καὶ ῥῆμά ἐστι τὸ εὐερμεῖν. ἡ εὐερμία ἡ εὐτυχία. ὡς δυσερμία ἡ ἀτυχία. ἐντεῦθεν ὡς καὶ ἀπαρχοῦ ὅρπηται ἡμῖν, τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὑρέματα, κοινὸν ἑρμῆν ἔλεγον. ὡς αἰλιανός. Μιθριδάτης δὲ τὴν ἀποδημίαν λουκούλλου ἑαυτοῦ καταγράφει εὐερμίαν εἶναι καὶ αὖθις. Ἀσπαζόμενος εὐερμίας καιροῦ, καὶ ἀνάγκης καλοῦσης μὴ εἴκειν κακῷ. Εὐερνέστατα, εὐθαλέστατα. Εὐερνὴς, εὐθαλής. βλαστὸς ἔρνος γὰρ ὁ κλάδος. Εὔερνος, εὐμήκης. Εὔερον, εὔερον. ὥσπερ σισύρας εὐέριον. Εὐεστοῖ, εὐθηνία. καθεστάσει. Εὐεστὼ, ἡ εὐθηνία. ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι, καὶ εὐδαιμονία. ἐπὶ τοῦ εὐεσταῖαι τὸν οἶκον ἢ ἀπὸ τοῦ διαψιλεῖν τὰ πρὸς τὸ ἐσθίειν. εὐεστηρία. ὁ παρὰ τὸ ἐστὸς, εὐεστὼ, ἡ εὐεστώ, πλεονασμῷ τοῦ σ. σημαίνει δὲ καὶ τὴν εὐσθένειαν παρὰ τὸ εὖ ἑστάναι. εὐεστὴ δὲ, εὐθυμία. εὐνομία. ἀρετὴ καὶ τὸ καλῶς διακεῖσθαι. εὐεστὼ δὲ, ὅτι τὸ εὐεστὼ εὐδαιμονία καλεῖται. ὥσπερ τὸ ἀειεστὼ, ἐπὶ τῆς ἀϊδιότητος. Εὐεστηρία, εὐθηνία. καλὸς ἐνιαυτὸς. ἢ καλῶς διακεῖσθαι. καὶ μακαρία. Εὖ ἔχειν στόμα, τὸ εὐφημεῖν. οὕτως εὔπολις. Εὔζηλος, ἐπὶ καλῶς ζηλουμένου. Εὐζωΐα, καλὴ ζωή. Εὔζωτος, ὄνομα κύριον. Εὔζωνα, εὔσταλα. ἢ εὔζωνα. καὶ μονόζωνα, οἱ εὐσταλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται. καὶ μὴ κατάφρακτοι. οὕτω ξενοφῶν. ἢ ἐν τῇ πανοπλίᾳ ὄντες καὶ διαζώσμασι μόνον. Εὔζωνος γυνὴ, ἡ πλουσία. καὶ πολυτελεῖ ζώνῃ χρωμένη. εὔζωνος δὲ ἀνὴρ, ὁ ἐλαφρὸς καὶ μηδὲν περὶ τὴν ζώνην ἄχθος ἐπιφερόμενος. ἢ εὔζωνος, γυναικὸς ἐπίθετον. καθὰ καὶ τὸ βαθύπεπλος καὶ βαθύζωνος. καὶ τανύπεπλος. οἱ μὲν τὸ μεθ᾽ ὅμηρον καὶ ὀδίτας ἀπεῖπον. καὶ οὕτως εὐσταλῆ, τὴν ποιαύτην λέξιν οἰκειοῦσιν, εὐζώνους ὁδοιπόρους λέγοντες τοὺς ἀβαρεῖς, καὶ ἐπέκεινα τοῦ ἐλαφροῦ ἱματισμοῦ, ζώνῃ μόνῃ σφιγγομένους. διὸ καὶ μονόζωνος ὁ τοιοῦτος ἐρρέθη που. ὡσαύτως δὲ καὶ ἄζωνος. καὶ εὔζωνος γυνὴ, ἡ πολυτελῶς ἐστολισμένη. ἀπὸ γὰρ τῆς ζώνης, πάντα τὸν στολισμὸν θέλει δηλοῦν. ὡς εὐκνήμιδας ἀχαιοὺς λέγει ὅμηρος, ἀπὸ τοῦ εὐόπλους. ἀπὸ τῶν κνημίδων πᾶσαν τὴν ὅπλισιν δηλῶν. καὶ κορύσσεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὁπλίζεσθαι καὶ θωρήσσεσθαι ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. τὸ μὲν ἀπὸ τῆς κόρυθος, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θώρακος.

κεῖται ὁμοίως στενὴ καὶ μακρὰ ἐπὶ τριακοσίους σταδίους, μέρος τῆς βοιωτίας παρ' ᾗ ἐστιν ὁ εὔριπος στενὸς ὤν. καὶ γεφύρᾳ συνεζευ-
γμένος πρὸς αὐτὴν δίπλεθρον. καὶ ὅρα γέφυραν ἰδ' αὐτὴν δίπλεθρον. ἧς καὶ πρεσβύτης μέμνηται ὁ γεωγράφος εἰπών, ὅτι
περὶ τὴν ἐμβάλλουσαν δίπλεθρον γέφυραν, πύργος ἑκατέρωθεν ἐφέστηκεν. ὁ μὲν ἐκ τῆς χαλκίδος, ὁ δὲ ἐκ τῆς βοιωτίας.
ὅτι δὲ πολλαὶ εὔβοιαι, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. αἳ καὶ τόποι ἐν σικελίᾳ καὶ ἐν ἄργει. καὶ ἐν μακεδονίᾳ δὲ οὕτω κλῆζο-
μαί φασι. σημειοῦνται δὲ καὶ ὅτι εὐβοίας εἰπών, οὐδέ ποτε παρωνύμως τοὺς ἀπ' αὐτῆς εὐβοέας εἶπεν, ἀλλὰ ἄβαντας.
Ἄλλως. Εὔβοιαι αἱ δὲ ὁ ποιητής. εὐβοεῖς δὲ οὐ λέγει ὥσπερ καὶ ἴλιον λέγων ἰλιεῖς οὔ φησι τρῶας δὲ αὐτούς. οὕτω καὶ σι-
κελοὺς μὲν λέγει. σικελίαν δὲ οὔ. ἀλλὰ σικανίαν. καὶ ὁ γεωγράφος δέ φησιν οὕτω. καὶ βαβυλὼν μὲν πόλις. βαβυλώνιοι
δὲ τὸ ἐθνικὸν οὐκ ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ πορφύριος δὲ ἐφιστᾷ, ὅτι τῶν ἐκ ζαλείας τὴν χώραν λυκίαν ἐκάλεσε
παρωνύμως τοὺς ἐν τῇ ζαλείᾳ. τοὺς δὲ ἀκέραιας οὐ λυκίους, ἀλλ' ἐπωνύμως τρῶας. οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἐξ ἄλιδος εὑρίσκομεν
ἐν τῷ καθόλου καλουμένους ἐπειούς. ὁμοίως αἱ τῆς ἀτραμυττινῆς θῆβαι, οὐ θηβαῖοι, ἀλλ' ἐπωνύμως ἐλέγοντο κίλικες.
Εὐβοίας, ὄνομα τῆς Ἰουλίου μητρός. Εὐβοσίης, εὐτροφίας. Εὔβοτα, εὔτραφῆ. καλὰ βοσκήματα ἔχοντα. βοτὰ γὰρ τὰ
πρόβατα. Εὔβοτος γῆ, εὔτροφος. καλὰ βοσκήματα ἔχουσα. Εὐβουλεύς, ὁ πλούτων. παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς, ὁ ζεὺς ἐν
κυρήνῃ. Εὐβουλία, ἐπιστήμη τοῦ σκοπεῖσθαι ποῖα καὶ πῶς πράττοντες, πράξομεν συμφερόντως. ἡ ἀρετὴ λογισμοῦ
σύμφυτος. Εὐβουλίας, φρονήσεως. Εὔβουλος, φρόνιμος. συνετός. Εὔβυλος, δημαγωγὸς ἦν οὗτος ἐπιφανέστατος.
Εὐγαίων, ὄνομα κύριον. Εὐγάλακτες, εὔτροφοι. Εὔγαμοι, ἐπίθετον ἀθηναίων. Εὖγε, καλῶς. ὁσίως. λέγεται καὶ
ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις. Εὖ, σημαίνει τὸ καλῶς. παρὰ τὸ ἐύς, ὃ σημαίνει τὸν θεράποντα ἢ τὸν ἀγαθόν. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ τά-
χα γέγονεν ἐπίρρημα ταχύ, καὶ ὄνομα ταχὺ παιδίον. εὐρὺς εὐρύ. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐὺς εὖ καὶ ἐν συναιρέσει ἐὺ ὤφειλε
δὲ ὀξύνεσθαι. ἀλλὰ πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα. καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. Εὔγειος τόπος, ὁ
καλὴν ἔχων γῆν. καὶ οὐδέτερος εὔγειον, τὸ πρὸς τὴν δύσιν κείμενον. Εὐγένεια, δόξα ἐκ γένους ἢ ἐκ καλῶν ἔργων. Εὐγε-
νεῖς, ὧν ἡ πατρὶς ἐπιφανής, καὶ τὸ γένος. εὐπατρίδαι δὲ παρ' ἀττικοῖς, οἱ αὐτόχθονες. καὶ καθ' οὓς περιφανεῖς. ὅσοι εὖ
ἔχοντες ἕνεκα τῆς πατρίδος. ὡς εἶναι τοὺς εὐγενεῖς, ἐπὶ τῶν εὐπατριδῶν. ὥστε εἴ τις εὐπατρίδης, καὶ εὐγενής. οὐ
μὴν εἴ τις εὐγενής, μεγαλοπρεπὴς καὶ γενναῖος. καὶ εὐγενὲς ἦθος τὸ ἀστεῖον, καὶ πεπαιδευμένον, καὶ ὄγκον ἔχον. καὶ εὐ-
γενὴς ψυχή, καὶ εὐγενὴς λόγος. Εὐγενέστατος, εὐγενέστερος τοῦ γένους. Εὐγενής, ἐπὶ γένους. ἢ ἐπὶ πατρίδος. Εὐγενίζω, ἀπὸ
τοῦ εὐγενής. Εὐγένιος, εὐγενής, καὶ εἶδος ἀμπέλου. Εὐγερώτατος, ἔντιμος. καλός. γέρως ἀξιώτατος. Εὐγήρως, τοῦ εὐγήρω.
καλλογήρως. καλλογήρω. τὰ παρὰ τὸ γῆρας παραγόμενα ὀνόματα, κατ' ἀποβολὴν τοῦ ς κλίνονται. τὰ δὲ παρὰ τὸ κέρας
οἱ μὲν κοινοὶ διὰ τοῦ τος κλίνουσιν. οἷον μονόκερως, μονοκέρωτος. αἰγόκερως, αἰγοκέρωτος. οἱ δὲ ἀττικοὶ κατ' ἀποβολὴν τοῦ
ς καὶ ταῦτα. χρυσόκερως, χρυσόκερω. Εὐγεγονώς, ἀττικοί. εὐγενῶς γεγονώς. Εὐγλωττίας, περιττὸς παρὰ τὸ διὰ
γλώσσης, καὶ διὰ λόγων τρέφεσθαι. Εὔγματα, καυχήματα. Εὐγμένος, εὐξάμενος. Εὐγνάμπτας, καλῶς κατεσκευα-
σμένας. Εὐγνώς, εὐμαθής. εὐγνωμόνως. εὐλαβῶς. Εὔγνωμον μὴ λέγε ὡς εὐδαίμονα, ἀλλ' εὐγνώμονα. ἀγνώμονα καὶ
συγγνώμονα θουκυδίδης. συγγνώμονα δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον. εὔγνωμον δὲ, ἀθρώπινον ὁ αὐτός φησιν. Εὐγνωμοσύνη, εὐχαρι-
στία. ἔννοια. Εὔγνωστος, ὁ καλῶς γινωσκόμενος. Εὔγνωτος, φανερός. Εὐδαιμονεῖ, εὐτυχεῖ. καλῶς πράττει. Εὐ-
δαιμονία, εὐροια βίου. ἡ εὐδαιμονία ἐστίν, ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον. δύναμις αὐτάρκης, πρὸς τὸ εὖ ζῆν.
τελειότης κατ' ἀρετὴν ὠφέλεια αὐτάρκης ζωῆς. Ἄλλως. Εὐδαιμονία ἐστίν, αὐτάρκεια πάντων τῶν ἀγαθῶν. εὐδαιμονία
ἐστὶ κατὰ πλάτωνα, τὸ εὖ τὸν δαίμονα ἔχειν. δαίμονα δὲ λέγει, τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν. καὶ πάλιν τὴν εὐδαιμονίαν τὸ τέ-
λειότατον ἀγαθὸν καὶ ἄριστον λέγει, ὅτι δὲ βίον ὁμολογούμενον, καὶ σύμφωνον αὐτὴν ἀποκαλεῖ. καὶ ἔτι ὅτι τὸ
κατ' ἀρετὴν τέλειότατον. τοῦτο δὲ ἐν ἐπιστήμῃ τοῦ ἀγαθοῦ τίθεται καὶ ἐν ἐξομοιώσει τῇ πρὸς θεόν. ὁμοιοῦσιν δὲ ἀποφαι-
νόμενος δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως εἶναι. ἀριστοτέλης δὲ τὴν εὐδαιμονίαν ἕξιν εἶναι τελείαν ἐν τοῖς κατὰ φύσιν
ἔχουσιν ἢ λέγει ἕξιν ἀγαθήν. Εὐδαίμων ἐστὶ ἱερεὺς τὸ γῆρας. εὐδαίμων τε, καὶ μακαριστόν. καὶ εὐδαιμονέστατος, εὐτυχέστα-
τος. μακαριστότατος. εὐδαιμονία δὲ ἐστίν, εὔροια βίου. καὶ εὐδαίμων, ὁ κατ' ἀρετὴν ἐνεργῶν. Εὐδαιμονίζω, ἔχω
ἐναντίον τὸ κακοδαιμονίζω. φίλον εὐδαιμονιστέον μὲν οἰκίαν καὶ πόλιν καὶ χώραν, ὅταν ἔχῃ τινὰ σπουδαῖον. κακοδαι-
μονιστέον δὲ, ὅταν ἔρημος ᾖ τοιούτου. Εὐδαιμονῶ ἐγὼ αὐτός, εὐδαιμονίζω δὲ ἕτερον. ἡ εὐδαιμονῶ, εὐδῶ. καθάπερ εὐθυ-
κτῶ. εὐημερῶ. εὐθυμῶ. εὐροῶ. εὐρωστῶ. εὐσεβῶ. εὐσωματῶ. εὐφρονῶ. πάντα ἀμετάβατα λέγονται. Εὐδαίμων ὁ κατ'
ἀρετὴν ἐνεργῶν. ὁ εὐτυχής. ὁ μακαριστός. Εὐδαλαγῖνες, αἱ χάριτες. Εὐδάμιππος, εὐδάμαστος. Εὔδαμος, φαρμα-
κοπώλης. καὶ ἀμεινίας ὁ χρυσοπώλης. τετελεσμένους δακτυλίους πωλῶν. φιλόσοφος δὲ ἦν οὗτος ὁ εὔδαμος, φυσικοὺς
δακτυλίους ποιῶν πρὸς δαίμονας, καὶ ὄφεις, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἑτέρα πάλιν γὰρ τοὺς ὀφιοδήκτους. μᾶλλον δὲ τὴν ἀρχὴν οὐκ
ἐῶντας ὑπὸ ὄφεων δάκνεσθαι, καὶ τοῦτο τὸ δακτύλιον, φαρμακίτην καλοῦσιν. Εὐδείεμος, ἄγγελος παρ' ἀθηναίοις.
Εὐδερκής, εὐόφθαλμος. Εὐδέ, ἐκαμάθε. Εὐδείελον, εὔδηλον. εὖ πρὸς δείλην κείμενον. οἷον πρὸς δύσιν εὐπερίστον.
Εὐδείελος ἰθάκη, κατὰ κανόνα ἐπίθετον ἡ εὔδηλος. ἤγουν εὐπερίορισος, καὶ εὐορατος. ἀπὸ τοῦ δῆλον. ἐξ οὗ, καθὰ δείελιον
δείελον. καὶ κατὰ σύνθεσιν εὐδείελον καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι εὐδείελον, τὸ εὐπερίοριστον καὶ εὐκατάληκτον. διὸ καὶ εὐσίταλ-
κτηρίαν ὁ λυκόφρων καλεῖ. καὶ ἄλλως δὲ, ἰδίως ἡ ἰθάκη εὐδείελος. ὡς εὖ τῆς ὕλης ἔχουσα. ὅ ἐστιν εὔκρατος, καὶ αὐτὸ
εὐείλιος. ἡ ἐκ τοῦ εὔειλος πλεονασμῷ τοῦ δ, ὃ καὶ ἐν τῷ ἐχθοδοπὸς γίνεται, καὶ οὐτιδανός. ἢ εὖ πρὸς δείλην κείμενος.
ὅ ἐστι πρὸς δύσιν καὶ ζέφυρον. ὡς τῶν ἄλλων πέριξ αὐτῆς κειμένων. πρὸς νότον ἠέλιόν τε. Εὕδειν, καθεύδειν. χαμάδις.
Εὐδείπνιας, θυσία τις ἀθήνησι. καὶ ἡ τριηκονθής, καὶ αἱ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμεναι σπονδαὶ εἴσω ποιοῦ. Εὔδηλος, φα-
νερός. Εὐδήσειν, ἡσυχάσειν. Εὔδια, εἰρηνικά. Εὐδιάβολον, διαβολῆς ἄξιον. Εὐδία, καὶ εὔδιος, ἡ τοῦ ἀέρος ἠρε-
μία κυρίως, ἡ ἀβροχία. παρὰ τὸ διύω τὸ βρέχω. Εὐδιαῖος, χειμάῤῥοις καὶ τρῆμα τῆς νεώς, δι' οὗ ἡ ἀντλία ἐκρεῖ.

σπᾶται. Εὖ· ὁ καὶ ἠΰ· παραβολῆς ἐστὶν ἐπίρρημα, ὡς δηλοῖ τὸ εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι. ἐξ οὗ γίνεται τὸ ἠΰ· εὖ γάρ, καὶ κατὰ διάλυσιν, ἐΰ· καὶ κατὰ ἔκτασιν ἠΰ· καὶ μέντοι παρὰ πεζοῖς, ἠΰ τι· ὥσπερ καὶ ἐΰ, εὖ τι· καθὰ προείρηται. οὐχ ἧττον δὲ τοῦ εὖ τι καὶ ἠΰ τι ποιητικὸν ἐπίρρημα παραβολικόν, τὸ ὥσπερ ἀντὶ τοῦ καθὰ κατὰ τοὺς τεχνικούς, καὶ τὸ ὥστε· οἷον, ὥστε χείμαρρος, ἀντὶ τοῦ ὡς χειμάρρους· ὅ ἐστι παρατείνει κατὰ τὴν ὁμηρικὴν ἔμφασιν· γίνεται δὲ κατὰ ἡρωδιανὸν οὕτως· ὥσπερ, ὥσπερ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ κράσει τοῦ ω καὶ ε εἰς τὴν ευ δίφθογγον διὰ τὴν τοῦ ι συναίρεσιν, εὖτε καὶ ὥσπερ.
Εὐακούει, ἐπαινεῖται· εὖ σημαίνει τὸ καλὸν καὶ τὸ ῥᾴδιον· ἰσοκράτης· εὐφόρως φέρουσιν. Εὖ· ἀντὶ τοῦ, ἡ αὐτοῦ. οὔ τις εὖ ἀκήδεσε· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἕο κατὰ κρᾶσιν, ὡς τὸ σέο, σεῦ· ἐμέο, ἐμεῦ· καὶ τοῦτο ἐγκλίνεται δίχα τοῦ προφερόμενον. Εὐά, τελείου φωνῆς μίμημα· ὁ δὲ τέλειος ἐκ τοῦ φρίας τις ἀπὸ τοῦ ἄλλο φανείσας αὐτά. Εὐά, ἐπιφώνημα σμὸς βακχικός, καὶ μυστικὸς καὶ ἱερός. Εὔα, ἡ πρώτη γυνή· ἡ μήτηρ πάντων, ἡ ζωή· καὶ πρώτη παράβασις τοῦ κόσμου· ὁ γὰρ ἀδὰμ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ζωὴν ταύτην κέκληκεν, ὡς ἐσομένην μητέρα τῆς ζωῆς. Εὐάγγελον, εὐβάστακτον· εὐπροσάγγελτον· Εὐαγγελίζομαί σε, καὶ περὶ ταύτης τῆς συντάξεως διασκεπτόμενος ἐπὶ συχνὸν δή τινα χρόνον, ἔτι αἰτιατικῇ συντακτὸν αὐτὴν εὗρον, ἔτι καὶ δοτικῇ, εὑρίσκω κατὰ δοτικὴν ἡρμοσμένην· ἀριστοφάνους μὲν οὕτω λέγοντος ἐν τοῖς ἱππεῦσιν· εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι· φερένικος. Εὐάγγελος, ὁ ἑρμῆς. Εὐαγγελίζομαι, ἡ ταύτης δοτικῇ· ἅπαξ δέ που καὶ αἰτιατικῇ συντασσόμενον εὕρηται· ὡς παρὰ χαρικλείᾳ καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ· σὺ δὲ δοτικῇ ἀεὶ σύνταξον.
Εὐαγγέλιόν ἐστι, κήρυγμα τῆς νέας σωτηρίας, ἢ λόγος περιέχων ἀγαθοῦ παρουσίαν· λέγεται δὲ εὐαγγέλιον, παρὰ τὸ τὰ κάλλιστα ἀπαγγέλλειν· τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας φέρον· παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τὰ ἀγγελία. Εὐαγές, ἁγνόν· καθαρόν· εὐσεβές· ὅσιον· εὐοπτον· ἅγιον. Εὐαγές, καλῶς περιλαμπόμενος, ἢ μεταφορικὸς κύκλος. Εὐαγέων, καθαρῶν· λαμπρῶν· ἀριστοφάνης· δροσερὰν εὐαγέων φύσιν. Εὐάγκαλον, ἐλαφρόν· εὐμεγέθη· ὁ δὲ αἰνείας τοῖς ὤμοις τὸν πατέρα ἐπιθέμενος, ὀξὺ γὰρ φόρτιον ἔστιν ἡ φιλοπάτωρ· καὶ τοῦτο εὐάγκαλον. Εὐαγοῦς, θεοπάτης. Εὐαγωγοί, εὐχερεῖς· καλῶς ἀναγόμενοι· ἢ εὐθήρατον· ἢ εὐληπτον. Εὐαδεῖν, μεγάλων. Εὖ, ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς· καλῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ χρησίμως. Εὐανακλήτους, συμπαθῶς· καὶ πρὸς τοὺς χαλεπήναντας καὶ πλημμελήσαντας, εὐανακλήτους ἔχειν· καὶ εὐανακλήτους, ἐπειδὰν αὐτοὶ ἐπανελθεῖν θέλωσιν. Εὐανδρία, θρασύτης. Εὐαδὴς γλῶσσα, ἡ ἄκρως ἡδίστη κεκοσμημένη ὁμιλία· εὐαδὴς γλῶσσα· καὶ πολλῶν γέμουσα χαρίτων· καὶ μουσικῶν ἀπηχημάτων ἀπόζουσα. Εὖ δρῴαιμι, ἀντὶ τοῦ διακονοίην· ὑπηρετοίην· δρᾶν γὰρ τὸ ὑπηρετεῖν. Εὖ εἰμένοι· ὅ ἐστιν, ἐνδεδυμένοι τὸ εὐειμονεῖν πράσσειν. Εὖ ἔρξαντα, ἴσον εὖ ἐργάσαντα. Εὖ ζώουσιν· ὅθεν οὐ ζωὴ ἡ τοῦ ζῆν περιουσία· οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον σοφοί, ἐκ τούτου συνθέντες εὐζωΐαν, τὴν εὐδαιμονίαν φασίν. Εὖ ἥκει χρημάτων, ἀντὶ τοῦ πλούσιός ἐστιν ἱκανῶς· καὶ εὖ ἥκει κάλλους, ἢ εὖ ἥκει μαθημάτων. Εὖ ἥκει παιδείας, ἀντὶ τοῦ ἄριστα πεπαίδευται. Εὖ καὶ ἐπισταμένως, τῆς αὐτῆς ἐννοίας εἰσίν· ὅθεν οἱ μεθ' ὅμηρον λαβόντες τὸ εὖ, ἑκάστου ἔργου φασίν, ὅτι κατ' ἐπιστήμην γίνεται. Εὔαδε, δηλοῖ τὸ ἤρεσκε· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἅδω, ἅδε· καὶ ἐν διαλύσει, ἔαδε· καὶ αἰολικῶς εὔαδε, διὸ καὶ ψιλοῦται. Ἄλλως. Εὔαδεν, ὅ ἐστιν ἤρεσεν· ἡδὺ ἔδοξε· προσῆγεται τὸ ἅδω, ὅθεν ἅδε· καὶ διαλύσει ἔαδε καὶ αἰολικῶς ἐντεθέντος τοῦ υ, εὔαδε· διὸ καὶ ψιλοῦται κατ' ἔθος αἰολικόν· ἢ ἐκ τοῦ ἅδω τὸ ἀρέσκω· τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, ἧδα· ὁ δεύτερος ἧδον· καὶ κατὰ διάλυσιν τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἔαδον· τὸ ε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ εὔαδον. Εὐάδης, εὐάνεμος.
Εὐάδης, εὐήνεμος· οἱ δέ, εὐαής. Εὐαεῖ, εὐκραεῖ. Εὐάζει, θρηνεῖ· καλῶς ὑμνεῖ· ἐπιφθέγγεται. Εὐαής, ὁ εὐήνεμος. Εὔαθλος, ῥήτωρ συκοφάντης· οὗ μνημονεύει ἀριστοφάνης καὶ ἐν ἀχαρνεῦσι, καὶ ὁλκάσιν· Οὗτός ἐστιν ἡμῖν πονηρὸς ῥήτωρ, συνήγορος, ὥσπερ εὔαθλος· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ πλάτων ἐν πεισάνδρῳ· καὶ κρατῖνος, ἐν θρᾴτταις. Εὐαίων, εὔγηρος· εὔμοιρος. Εὐαλδῆ, εὐαυξῆ. Εὐαλδές, εὐχερές· θερμαινόμενος. Εὐαλωσία, δημήτηρ, ὅτι μεγάλας τὰς ἅλως ποιεῖ καὶ τηρεῖ. Εὐάλωτον, εὐκόλως χειρούμενον. Εὐαμερία, θεοσημία. Εὐάν, ὁ κισσὸς παρ' ἰνδοῖς. Εὖ ἂν ἔχοι· καλῶς ἂν ἔχοι. Εὐάνασσα, ἡ δημήτηρ. Εὐανδρείας, καλῆς ἰσχύος. Εὐανδρία, πλῆθος νέων. Εὐανδρίας ἀγών· βάραθρον οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν τῇ θεσπρωτίᾳ. Εὔανδρον χθόνα, τὴν ὑπὸ ἀρίστων ἀνδρῶν παροικουμένην λέγομεν. Εὐάνθεμον, ὅπερ καὶ παρθένιος, καὶ χαμαίμηλον λέγεται. Εὐάνθεμον, ἡ ἀνεμώνη. Εὐάνιος, ὁ μαλθακὸς ἀνιώμενος, πρᾶος· πενθήρης.
Εὐαντία θεόν, τὴν εὐάντητον· καὶ εὐεξίλαστον· ἢ εὐαπάντητον. Εὐάντητος, εὐαπάντητος· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον.
Εὐαντύγα, εὐάξονα. Εὐαπόδεικτος, φανερός. Εὐαρεστον, πάνυ ἀρέσκοντα. Εὐαρεστος ὄνειρος, εὔτακτος. Εὐάρης, εὔοπλος. Εὐαρίθμητοι, ὀλίγοι. Εὐαρχίσασθαι, ἀπάρξασθαι. Εὐαρχῶ, ἄρχομαι. Εὔας· ὁ διόνυσος. Εὐαθενεῖν, εὐπαθεῖν. Εὐασθενής, εὐπάθουσα· ἰσχυρά. Εὐάσκεται, εὐοδοῦται. Εὐαστήρ, ἐπίθετον διονύσου. Εὐαφές, εὐμάλακτον· εὐψηλάφητον. Εὐάφορα, εὐθεώρητα, εὔσκοπα· Κολωτὸν ἐπιλεξάμενος ὑφ' οὗ τὰ τῇ ἐμπροσθεν καὶ τὰ κατόπιν εὐάφορα ἦν, λόχον ἐπ' αὐτοῦ ἔστησεν. Εὐαφίδης, ἀφρονιτής, ἐν ναύταις ἰσχυρός. Εὖ βεβηκότα, εὐσταθῆ. Εὐβοεῖς, ἐθνικόν· οἱ τινες τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα· ὡς τὸ παρ' ὁμήρῳ κλυτὸς ἱπποδάμεια· καὶ θερμὸς ἀϋτή· καὶ αἰγὸς πολιοῖο· καὶ παρ' ἡσιόδῳ δαιζομένης πόληος· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασιν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἐπίθετα· καὶ μετοχὰς ἀρσενικάς, καὶ θηλυκὰς ἐπιφέρουσιν· οἷον εὐφυὴς παιδίον, καὶ κόριον καλλίστη· καὶ τέκνον ἐρχομένη, καὶ μειράκιον λέγων· καὶ ὅμηρος· τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι. Εὐβοίας μυχόν, τὸ ἐνδότατον τῆς εὐβοίας.
Εὐβοεύς, ὁ παλαμήδης· ὁ πολλὸν ἀρετῇ ἐπίφθονος. Εὐβοΐα, τὰ κασταίνα. Εὔβοια, ἱερὰ ἐστὶ τῆς ἥρας· ἡ δὲ εὔβοια μάκρις ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον· ὕστερον δὲ εὔβοια, ἀπὸ εὐβοίας τῆς ἀσωποῦ τὴν κλῆσιν ἔσχε· κατὰ τινὰς δὲ ἀπὸ τῆς ἰοῦς ὠνομάσθη· ἣν εἰς βοῦν ἐξαλλαγῆναι μυθεύονται· οὕτω γάρ φασι καὶ βοὸς αὐλήν, ἄντρον παράλιον περὶ που τὴν νῆσον ταύτην τεθρυλλημένον, ὅπου τὴν ἰὼ τεκεῖν φασὶν ἔπαφον· ὥστε βούλονται οἱ οὕτω λέγοντες τῆς ἀποβοωθείσης ἰοῦς παρώνυμον εἶναι ταύτην τὴν εὔβοιαν· περὶ ἧς καὶ ταῦτα ὁ γεωγράφος φησί· νῆσος ἐλεεινὴ τραχεῖα καὶ ἔρημος· καὶ παραμήκης ὅσον σταδίων ἑξήκοντα τὸ μῆκος· ἧς ὁ ποιητὴς μέμνηται, ἐν τῷ· Νίσαν τ' εὐφράδανῆ μίγνυε· μετὰ δὲ τὴν ἐλέγοντο, ἡ εὔβοια πρό

θεῖν, ὡς ἀπὸ τοῦ θέμι ῥῆμα τῶν ἐν τοῖς περισπωμένοις, τὰ μὲν ἑνικὰ ἀπὸ τῶν περισπωμένων χαρακτηρίζονται, οἷον τιθῶ, ἐτίθουν διδῶ, ἐδί-
δουν· τὰ δὲ πληθυντικὰ, ἀπὸ τῶν εἰς μι· τίθημι ἐτίθεμεν· δίδωμι, ἐδίδομεν· οὕτως οὖν καὶ ἕω, ἧον ἧς· καὶ εἶμι ἦμεν ἦτε ἦ-
σαν καὶ ἔσαν. Ἐτιμὸν, χρονικὸν ἐπίρρημα. Ἐτιμήσασθε, ἀντὶ τοῦ ἠγοράσατε· Θουκυδίδης· ἃ ὑμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμή-
σασθε. ὃ ἐτιμήσασθε ξεῖνον ἐν Ὀδυσσείας υ. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐτιμήσατε· παρὰ δὲ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, ἐμπορικὴ καὶ ἀλλα-
κτικὴ λέξις· τὸ τιμᾶσθαι καὶ [illegible] συντάσσεται· οἷον τῶν πωλητῶν· τιμῶμαι τὴν ἀρετὴν καὶ [illegible] τιμῶμαι τινὸς
τὴν ὕλην. Ἐτιμήσατο, ἐξηριθμήσατο· ὡς τὸ, ἐτιμήσατο τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὁ βάρβαρος λιτρῶν τριακοσίων. καὶ ἐτιμήσατο,
ἀντὶ τοῦ ἐζημίωσαν ἢ κατεδίκασαν· τίμημα γὰρ ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη. Ἐτίσατο, ἐτιμωρήσατο. Ἔτισε, ἐτίμησεν· ἰδό-
κει. Ἐτιμογράφησεν, ἐγγράφως καὶ ὡρισμένως αὐτοὺς ἐζημίωσεν. Ἐτίναξε, διέσεισεν. Ἐτιμήθη, ἐτιμήθη. Ἐτι-
σάμην, ἐτιμωρησάμην. Ἔτισαν, ἔδωκαν ἀνθ' ὧν αἱ φονεῖς ἔτισαν δίκας βαρυτάτας. Ἐτίταινε τραπέζας· ἐμφαίνει
μὴ στρογγύλας εἶναι, ἀλλὰ προμήκεις εἶναι [illegible], ἀπὸ [illegible] καὶ οὕτω τεινομένας. Ἐτίτηλλεν, ἔτιλλον.
Ἔτιε, ἐτίμα. Ἐτίτρωσκον, ἔβαλλον τοῖς [illegible] ἴσοις λόγχαις. Ἐτιτρωσκόμεθα, ἐνεβαλλόμεθα. Ἔτλη,
ὑπέμεινε· τλῶ, καὶ ἐκ τούτου ῥῆμα εἰς μι, τλῆμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτλην ης η. Ἐτμάγον, ἐφοβήθησαν· [illegible]
Ἔτμηξεν, διεῖλε· διεσχίδασεν. Ἐτνήρυσις· [illegible] Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ φασὶ τὴν σανίδα, τὴν ἐτνήρυσιν εἶναι
παρὰ τὸ ἔτνος· ἔστι δὲ ἐτνήρυσις, ἡ ζωμάρυστρις. [illegible] οὕτως ὁ [illegible] ἡ ἐτνήρυσις, τὸ κοχλιάριον, καὶ αἰθά-
ρα μετὰ γάλακτος. Ἔτνος, εἶδος ἀθάρας· αἱ δὲ [illegible] τὰς [illegible], ἔτνος ἐσθίουσιν, ὡς [illegible]
αὐτοῖς [illegible] ὡς αἱ περὶ [illegible] λέγουσιν. Ἄλλως. Ἔτνος, ὁ νῦν φάβα [illegible] λέγουσιν ἔτνος
τοῦ ψελλοῦ· ἔτνος δὲ ῥόφημά ἐστιν ἐξ ἀλεύρων [illegible], καὶ ἔτνος τὸ ὄσπριον. Ἐτριμάσατο, [illegible]. Ἐτριμά-
ζοσι [illegible]. Ἔτριμον, πρόχειρον. Ἔτριμος, πρόχειρος· πρόθυμος· ἄοκνος· ταχύς· ὀξύς· εὔτονος· ἐνεργός· ἀπροφάσι-
στος· τῷ καιρῷ χρώμενος· ἐγρήγορος· σπουδαῖος· οὐδὲν ὑπερτιθέμενος· οὐδὲν ὑπερβαλλόμενος. τὰ δὲ ἐναντία, βραδύς· μελ-
λητής· σχολαῖος· νωθρός· νωθής· ἀμελής· ἀμβλύς· ἀργός· διαίων· διαμέλλων· ὑπερβαλλόμενος· ὑπερτιθέμενος· τὸν και-
ρὸν παριείς· καὶ τὰ πράγματα τῆς μὲν, ἐτριμότης· ὀξύτης· ἐγρήγορσις· προθυμία· σπουδή· τάχος· τῆς δὲ, σχολή, σχολαιότης·
μέλλησις· μελλησμός· βραδύτης· ἀναβολή. Ἔτριμος, [illegible]. Ἔτλημα [illegible] τῷ ἐκαρτέρει καὶ
ὑπέμεινε· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, εἶδός τι θαρσαλεότητος. Ἐτονθόριζον, ἐψιθύριζον. Ἐτόπασεν, ὑπετόπασεν· ἐνόμισεν. Ἔτρ-
ε, δεύτερος ἀόριστός ἐστι συγκοπείς, ἀπὸ τοῦ ἔτρεσε [illegible]
ρεν, ὥσπερ καὶ τὸ θέμα αὐτοῦ· ἐξ οὗ, κατὰ συγκοπήν, τὸ τρῶ, τρέσω· ἀπὸ δὲ τοῦ τρεῖν καὶ φώνημα [illegible] σκεῦος μα-
γειρικόν· καὶ τόρος καὶ ὁ τόρος· ὅθεν καὶ ῥῆμα τορῶ· καὶ ἔτορον, τορεῖς· ὡς τὸ, τορήσαντο δὲ σῆμα· ἴσως δὲ καὶ ἡ Τρώη κύριον
ἡ πόλις Θρᾳκική, ὁμωνύμως [illegible] καὶ νῦν [illegible] ἐτρύπησεν ἔτρησεν. Ἐτρώθησαν, [illegible] ἐτρύπησεν. Ἔτε-
ριον [illegible] χρόνον μετὰ ὥρας τοῦ χρόνου· ἴσον τοῦ ἔαρος· ἢ ἐτός, [illegible] ὁ χρόνος· καὶ [illegible]
καὶ πληθυντικῶς τὰ ἔτη· καὶ ἐτός Ἀριστοφάνης οὐχ ἐτός, οὐ ματαίως. Ἔτρυσα, σαλασμός. Ἐτράπετο, [illegible]
χόσι. Ἔτραπεν, ἐνίκα. Ἐτράπετο, ἐτρέπετο. Ἐτράφησαν, [illegible] σχῆμά ἐστι κατὰ [illegible] ὑστερολογίας
κατὰ δ' ἄλλους, πρωθύστερον· ἐπεὶ τὸ πρότερον ὕστερον τίθησι, καὶ τὸ ὕστερον πρότερον· τὸ γὰρ [illegible] πρότερον τοῦ ἐτράφησαν
ὕστερον [illegible] τρέφεται, [illegible] φθάσας. Ἐτραχηλίασεν, ἀντὶ τοῦ κατισχυρίσατο ἢ ἐγαυρίασεν. Ἔτρεμον,
ἐφοβεῖτο. Ἔτρεφον κατηνάλισκον. Ἔτρεψεν, ἐπὶ τρέψειν [illegible] τρέψειν Ἀρχίλοχος. Ἔτρεσεν, ἐπτό-
ησεν. Ἐτρίβετο, ὑπετίθετο· ἀνέβαλλεν· Μέχρι πολλοῦ διαφερομένων, ἐτρίβετο ἡ προσβολή. Ἐτρήκοντα, ἐς
τριακάδας ἀνέγραψε· σικελά. Ἐτρέψατο, ἐφυγάδευσεν. Ἔτριβεν, [illegible] τρίβων. Ἐτρόπωσεν, ἐνίκησεν· κατέ-
βαλεν. Ἐτροφοφόρησεν, ἔθρεψεν. Ἐτρύφη, ἐξηράνθη ἀπὸ λιμοῦ. Ἐτρύφα, [illegible]. Ἔτρυχεν, ἐδά-
μαζεν. Ἐτρύχοντο, ἐταλαιπώρουν καὶ [illegible]. Ἐτρύχωσεν, ἐξέτριψεν. Ἐτρώθη, [illegible] ἔβλαψεν
ἔφθειρεν. Ἐτάκαν, ἔστησαν. Ἐτεισμένα, σεσεισμένα. Ἐτία, ἑστία. Ἐτεόν, ἐκ τῶν. Ἐτύγχανεν, ἐπετύγχα-
νεν. Ἐτύθη, ἐσφάγη. Ἐτύχθη, ἐτύγχανεν. Ἐτύλιξεν, ἀνείλησεν. Ἐτυμαῖον, [illegible]. Ἐτυμβολόχησεν,
ἔθαψεν. Ἐτυμόδρις, ἡ τὰς γλυκείας βαλάνους ἔχουσα. Ἔτυμον, ἐτήτυμον ἀληθές, καὶ ἐτυμώνιον, ἀληθές. Ἔτυ-
μος, ὁ ἀληθής· παρὰ τὸ ἐτός, ὃ σημαίνει τὸ ἀληθὲς γίνεται ἔτυμος· ὡς ἄλιμος, ἀλιμός. Ἐτυμολογία, ἀνάπτυξις λέ-
ξεων. Ἐτυμπανίσθησαν, [illegible] ἀπέθανον· [illegible]. Ἔτυμος, ἀληθές.
Ἔτυπτον, τὸ δεύτερον πρόσωπον γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς ου· οἷον ἐτύπτετο
ἐτύπτεο, ἐτύπτου, κατὰ [illegible] ἐτύπτεο ἰωνικῶς· καὶ ἐτύπτευ δωρικῶς ὡς φείδεο φείδευ· καὶ ἐλέγεο, ἐλέγευ. Ἐτύχθη, κα-
τεσκευάσθη. Ἔτυχον, οὐκ ἔστι [illegible] τοῦ ἐπέτυχον· τὸ γὰρ ἐπέτυχον, ἐπὶ καλοῦ μόνου λέγεται· τὸ δὲ ἔτυχον, ἐπὶ
καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ· δηλοῖ δὲ τὸ κατὰ τύχην ἐμπεσεῖν τινά· ἢ εἰς καλὸν ἢ εἰς κακόν. Ἔτυψεν, ἔθιγεν. Ἐτώθαζεν,
ἔσκωπτεν, ἐχλεύαζεν· καὶ ἐτώθασαν, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἐτώσια μοχλίζοντι, ἀντὶ τοῦ μάταια κάμνοντι.
Ἐτώσιον, τὸ μάταιον.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ευ δίφθογγος, διατί μὴ ἔχουσα ἴδιον μέγεθος οὐ τρέπεται; χάριν εὐφωνίας οὐκ ἐτράπη παρ' ἡμῖν· παρὰ δὲ
τοῖς Ἀθηναίοις τρέπεται τὸ ε εἰς η, καὶ προσλαμβάνει, καὶ τὸ υ· οἷον εὔχομαι, ηὐχόμην καὶ ηὐφραίνετο. Εὖ
σημαίνει τὸ ἰσχυρῶς, καὶ καλῶς· παρὰ τὸ ἐΰς, ἐΰ· καὶ ἐν συναιρέσει εὖ· ὡς ἀπὸ τοῦ ταχύς, ταχὺ ἐπίρρημα· καὶ
ἀπὸ τοῦ εὐρεῖς ἐπίρρημα εὐρύ, καὶ ὄνομα ἐπὶ εὐρύ· ὤφειλε δὲ βαρύνεσθαι· ὅτι ἡ βαρεῖα εἰς ὀξεῖαν οὐκ ὡς [illegible]
[illegible] μεθίσταται [illegible] ὅτι πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς υ ψιλοῦ λήγουσα καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον [illegible]

ῥόσοιχον λέγεται. Ἑτερόστομος φάλαγξ, ἡ ἔχουσα τοὺς ἡγουμένους ἐν ἀριστερᾷ παραγωγῇ· τοὺς δὲ ἡγεμόνας, ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. Ἑτερότυχα, ἀσύμφωνα. Ἑτερουΐδα, τρυβλίον [illegible]. Ἑτερόφθαλμος, ὁ κατὰ τὴν τύχην τὸν ἕνα πηρωθεὶς ὀφθαλμόν· οὐ μονόφθαλμος· μονόφθαλμος γάρ, ὁ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχων φυσικῶς. Ἑτεροφυής, ἀλλοφυής. Ἑτερόφυλος, ἀλλόφυλος. Ἐτέρξατο, ἐξηράνθη. Ἔτερσεν, ἐφόβησεν. Ἑτέρωθεν, ἀλλαχόθεν· ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἰς ἕτερον μέρος. Ἑτερώνυμά ἐστιν, ὅσα περὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον, ἐν διαφόροις ὀνόμασιν· οἷον ἀνάβασις καὶ κατάβασις· ὁδὸς γὰρ ἡ αὐτή· ἢ τοι εἰς τὸ ἄνω, ἢ τοι εἰς τὸ κάτω. Ἔτερσεν, ἐξήρανεν, ἀπὸ τοῦ θέρω αἰολικοῦ μέλλοντος, τρέψει τοῦ θ εἰς τὸ τ, τέρσω· τέρσομαι, ἐνεστώς· ἀπὸ τοῦ μέλλοντος καὶ κλίνεται μέχρι παρατατικοῦ. Ἑτεροσιβάλλει ὄμματα, ὅ ἐστιν ὧδε κἀκεῖσε μεταβαλόντες αἱ μεθ' Ὅμηρον, ἑρμηνεύετο ὄψεις, ἢ ὀφθαλμοὺς λέγουσιν· ὡς τοῦ βάλλειν ταυτὸν [illegible] τοῦ ἐκβάλλειν· δασύνεται δέ· καὶ [illegible] στραβοῦ, οὐκ ἀφυῶς αὐτὸ σκῶψαι τὸ ἑτεροσιβάλλειν ὄμματα. Ἑτέρωσε, ἀλλαχόθεν· ἢ εἰς τὸ ἕτερον μέρος. Ἐτεσπράφεσαν, ἔκλιναν. Ἐτετάχατο, τετραμμένοι ἦσαν· ἢ τεταγμένοι.
Ἐτετεύχατο, ὁμοίως. Ἐτετεύχατο, πεποίηκεν. Ἐτέτμεν· ἀρχαῖον μὲν εἰς πεζὴν γραφήν· δηλοῖ δὲ τὸ κατέλαβε· κυρίως μὲν τὸ τέμνειν, τὸ ἐν αὐτῷ μῷ καὶ συντόμως καταλαμβάνειν· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τέμω, τεμῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τέτμω. Ἄλλως. Ἐτέτμεν, ποιητικὴ λέξις ὑπερδύσκολος, λαμβανομένη ἀντὶ τοῦ κατέλαβε· ἢ γίνεται ἀπὸ τοῦ τέμω, ἔτεμε· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐτέτεμε· καὶ συγκοπῇ ἀναγκαίᾳ διὰ τὸ δύσμετρον τοῦ διτροχαίου ποδὸς ἐτέτμεν· ἔστι κατὰ τὴν αὐτομὴν καιροῦ· καὶ συντόμως ἢ αὐτόμως εὗρε· ὁ ἐτέτμεν, ἀπὸ τοῦ τέμω γίνεται· ἀφ' οὗ καὶ ἡ συντομία· ἵνα ἢ ὡς καὶ ἐν ἄλλοις δηλοῦται, τεμῶ, τεμῶ· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ τέτμω· ὅθεν καὶ ἐτέτμεν, ἤ τοι κατέλαβεν· εὗρε κατὰ αὐτομὴν δηλαδὴ ὁδοῦ· ποιηταῖς δὲ μόναις φιλεῖται ἡ λέξις. Ἐτετρήχει, ἐτετάρακτο. Ἐτέτυκτο, κατεσκεύαστο. Ἐτέτυκτο, ἀπὸ τοῦ τεύχω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτυχον ὁ μέσος, ἐτυχόμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐτύχοντο· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, ἐτέτυκτο. Ἐτέτυξο, ἐτύγχανες. Ἐτήτυμον, ἀληθές, ἢ ἀληθῶς. Ἐτεύξατο, ἔτευξε, κατεσκεύασεν. Ἔτευξε, τὸ αὐτό. Ἐτεθήπεα, ἐπεποιήκεα· οἱ Ἴωνες τὴν τοῦ ὑπερσυντελίκου ει δίφθογγον ἐν μὲν τῷ πρώτῳ προσώπῳ διὰ τοῦ ε καὶ α προφέρουσι, τοῦ ν ἀποβληθέντος· ἐν τῷ τρίτῳ δὲ προσώπῳ, εἰς δύο ε διαλύουσιν· οἷον, ἐτεθήπει, ἐτεθήπεα· ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκεα· οἱ Ἀθηναῖοι δὲ τὰ διαλυθέντα ἰωνικῶς συναιροῦσιν εἰς η· λέγοντες, ἐπεποιήκεα, ἐπεποιήκη· ἐτεθήπεα, ἐτεθήπη· καὶ ἐτεθήπεε, ἐτεθήπη. Ἔτευχεν, ἐποίει. Ἐτέθρισεν, ἐνέπρησεν. Ἐτεχνήσατο, ἀπὸ τοῦ μετὰ τέχνης καὶ δόλου ἀνύσαι· ἰδίως ἐτεχνήσατο τινι τρόπῳ περιέχειν κατ' ἀρετήν. Ἐτεῇ, ἀληθείᾳ. Ἐτεόν, ἀληθῶς· ἐτεόν, ὁ αὐτός. Ἐτεών, πόλις Βοιωτίας. Ἐτεωνὸς πόλις ἐκλήθη δὲ ὕστερον καὶ Σκάρφη· καλουμένη ἀπὸ τινος Ἐτεωνοῦ· ὃς Βοιωτοῦ μὲν ἦν ἀπόγονος· πατὴρ δὲ Ἐλεῶνος· κεῖται δέ φασιν αὐτὴν λόφου περὶ τὸν Ἀσωπὸν ἔχοντα, αὐτὴ τοῦ πρὸ Θηβῶν πεδίου· καθὰ καὶ ὁ Ἰσμηνός· τὸ δὲ ἐθνικὸν τῆς Ἐτεωνοῦ, Ἐτεώνιος· πολύκνημον δὲ ταύτην λέγει ὡς ὀρεινήν· κνημοὶ γὰρ τὰ κάτω τοῦ ὄρους· τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ πολυορίγανον· κνημὸν γὰρ ἀγροῖκοί φασι τὴν ὀρίγανον. Ἔτη, χρόνοι. Ἐτήρει, ἐταμίευε· τοῖς δὲ νεωτέροις ἐτήρει τὸ θριαμβεῖν. Ἔται καὶ ἑταῖροι διαφέρουσιν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, σοὶ τε μάλιστα ἔται καὶ ἑταῖροι· ἰδιώτης μὲν οὖν καὶ ὁ ἔτης· ἢ ὁ ἑταῖρος ὡς ἡ ἐτυμολογία δηλοῖ· συνηθέστερος δὲ ὁ ἑταῖρος· ὅτι δὲ πλείων χρῆσις ὁ ἔτης δηλοῖ ἀλλαχοῦ· δύναται καὶ ἔτης ὁ πολίτης· ἀπὸ τοῦ ἔθους· ὡς ξένος, ὁ ἔξω τῆς ἑνότητος ὤν, ἢ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι. Ἐτησίαι, ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς μέχρι Ἀρκτούρου ἐπιτολῆς, ὡς αὐτὸ πλῆθος ἐξήκοντα ἡμερῶν πνέουσιν· ὀνομάσθησαν δὲ ἤτοι ὅτι κατ' ἔτος πνέουσι ταῖς τακταῖς αὐτῶν ἡμέραις, ἢ παρὰ τὸ ἐτεόν· διὰ τὸ μὴ δὲ ποτε αὐτοὺς μεταβάλλειν, ὅταν ὁ καιρὸς αὐτῶν· ἢ καθ' τινας, οἱ ἐτησίαι ἄρχονται πνεῖν, περὶ τὴν ἐσχάτην μοῖραν τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν καρκίνῳ, μέχρις οὗ τὸν λέοντα παρέλθῃ· ὡς καὶ Ἀράτος φησίν. Ἐτησίας, τοὺς κατ' ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας πνέοντας ἀνέμους· ἡ εὐθεῖα, ὁ ἐτησίας, τοῦ ἐτησίου· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἐτήσιαι τῶν ἐτησίων, καὶ οὐκ ἐτησιῶν· σεσημείωται γάρ, τὸ χλουνίων χήνων, ἐτησίων, παροξυτονούμενα· γίνεται δέ, παρὰ τὸ ἔθος, ἐθησίας· καὶ ἐτησίας· οἱ ἔθος ἔχοντες κατ' ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας πνεῖν ἄνεμοι. Ἔτησιν, ἤγουν πολίταις· Ὅμηρος· ἀμύνοντα οἷσιν ἔτησιν· ὅ ἐστι πολίταις· ἢ συγγενέσιν· Ὅμηρος· Τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν. Ἰστέον ὅτι, τὸ ἔτης πολλὰ μὲν σημαίνει κατὰ τοὺς παλαιούς· ἐφ' οὗ δ' ἂν τάσσηται σημαινομένου, ψιλοῦται· εἰ γὰρ καὶ ὁ Ἀλεξίων φασὶ δασύνει αὐτὸ ὡς ἀπὸ τοῦ ἑταῖρος συγκοπέν, ἀλλ' ἐκ τῆς συναλοιφῆς κλινόμενον, ὡς ὁ Ἀπίων φησί, καὶ Ἡρόδωρος, τὸ ψιλὸν πνεῦμα κεκλήρωται· Αἰσχύλος γάρ φησιν, οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ· καὶ Εὐριπίδης· πόλει μὲν ἄρχων, φωτὶ δ' οὐκ ἔτι τρέπων συγκαθέτιον· οὐ φησι τῷ ἀσκαλωνίτῃ, ψιλοῦται αὐτό. Ἐτήσιος, ὁ κατ' ἔτος. Ἐτητύμακα, ἐκ τοῦ ἐτυμάζω· ἐτύμακα· καὶ ἀττικῶς ἐτητύμακα· καὶ ἐτητύμακα. Ἐτήτυμα, ἴσως ἀληθῆ· ἀπὸ τοῦ ἔτυμα· κατὰ πλεονασμὸν τῆς τη συλλαβῆς. Ἐτήτυμος, οὕτω παράγεται· εἰμί, ἐτός· καὶ ὡς ἕλος ἕλυμος εἶδος σπέρματος ἕλεσι χαίροντος, οὕτως ἐτὸς ἔτυμος ὁ ὑπάρχων ἀληθής· ὅθεν ἐτυμολογία λόγος ἐξαληθιζόμενος· ἤγουν φασὶ τὴν λέξιν τῇ φύσει τοῦ πράγματος· εἶτα ὥσπερ ἅπαρος ἀπαρτηρὸς ἐπενθέσει πλεοναστικῇ, οὕτω καὶ ἔτυμος ἐτήτυμος.
Ἔτι παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀκμὴν λέγεται· οἷον ἔτι νέος ἐστί· καὶ ἔτι παιδίον τόδε· λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ τούτου· οἷον ἔτι τοῦδε· ἐπὶ λείπω καὶ τόδε· ἀντὶ τοῦ αὐτὸ τοῦτο· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἑξῆς· οἷον οὐ μὴ ἔτι ποιήσω τόδε· ἀντὶ τοῦ ἑξῆς οὐ μὴ ἔτι ποιήσω· ἔστι καὶ παλαιὸν· ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ο τῆς Ὀδυσσείας· εἴ μ' ἔτι γ' οἴει ἀεργὸν ἐκ πολλοῦ κεῖται τὸ ἐπίρρημα. Ἔτι καὶ νῦν, τὸ ἀεὶ δηλοῖ· τὸ προχρόνιον· καὶ εἰς πεῖραν ἦλθον. Ἐτίεσεν, ἐτίμησεν. Ἐτίθεις, ἐτίθει· τὰ δεύτερα τοῦ παρατατικοῦ καὶ τρίτα πρόσωπα, διὰ διφθόγγου γράφεται· ὡς ἀπὸ τῶν περισπωμένων· τὸ πρῶτον δέ, διὰ τοῦ η· ὡς ἀπὸ τοῦ θέμι. Ἐτίθει σκανδάληθρα, ἐποίει. Ἐτιθέμην, τούτου τὸ δεύτερον πρόσωπον τριχῶς ἐκφέρεται· ἐτίθεσο γὰρ λέγεται· καὶ ἐτίθεο· καὶ ἐτίθου· καὶ ἔθεσο, καὶ ἔθεο, καὶ ἔθου· ἀλλὰ τὸ μὲν εἰς σο κανονικόν ἐστι· τὸ δὲ εἰς εο, ἰωνικόν· τὸ δὲ εἰς ου, ἀττικόν. Ἐτίθετο, προσέκειτο· προσεῖχεν· ἢ ἐτίθετο. Ἐτίθεσαν, ἐπρόφασιν· ἐτίθησαν. Ἐτίθησαν, ἐσαλούχησαν· ὕβριζον. Ἐτ

ρον, καὶ τοὺς ἄλλους ὁ ποσοῦν συνήθεις. Ἑταῖρος, ὁ ἴδιος· καὶ ἑταιρεῖος, ὁ ἄλλος. Ἑταῖσιν, ἑταίραις πολίταις.
Ἐταλαίωσα, ἄθλιον ἀπεκάλεσα· ἐθρήνησα. Ἐταλαιπωρήθη, ἐκακοπαθήσεν. Ἐτάλασσα, ὑπέμεινα. Ἐτάλασσε,
ἐτόλμησεν· ὑπέμεινεν. Ἐταμιεῖον, ἐποιησάμην. Ἐτάμνετον, ὁμοίως. Ἐτανηλεγέος, μακροκοιμήτου. Ἐτανθόριζε,
ἔτρεμεν. Ἐτεόν, ἀληθῶς· σφόδρα. Ἐτεταλίχει, ἐσείσθη. Ἐτετάλιζεν, ἔτρεμεν. Ἐτεύχθη, ἐξετεύχθη, ἐ-
ποιήθη. Ἔτεξαν, ἀπὸ τοῦ αἰτῶ ἀφαιρέσει τοῦ τοι τὸν βίον εἵλοντο. Ἐτάραξεν, ἀπὸ τοῦ ἐνόχλησιν· ὃ καὶ ἔθραξεν, ἀπὸ
κῶς γράφεται παρὰ δημοσθένει· ὁμοίως καὶ παρὰ πλάτωνι· ἔθει μοι τι ποιῶ με, καὶ ἔθραξεν, ἀπὸ τῆς ἐνοχλήσεως, ἢ ἐτά-
ραξε· καὶ ἔτυξεν. Ἐτάρβει, ἐδεδίει. Ἐτάρε φίλε, ὦ προσφιλέστατε. Ἐταρίσσατο, ἑταῖρος ἢ συνεργὸς ἐγένετο. Ἐτάρ-
πη, ἐπλήσθη· ἐκορέσθη. Ἔταρον, ἀπὸ τοῦ ἑταῖρον αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι οὐ μόνον τῶν αἰολέων, ἀλλὰ καὶ ἀττικῶν καὶ δω-
ριέων· οἷον ἀπὸ τοῦ κλαίειν, κλάειν· καὶ ἀπὸ τοῦ ποιεῖν, ποεῖν· καὶ ποίημα πόημα. Ἔτας, τοὺς κατ' ἰδίαν γαμίους οἰκοῦντας ἢ
πολίτας. Ἐτάσθη, ἐξητάσθη ἢ ἐβασανίσθη. Ἔτασις, ἡ ἐξέτασις· καθ' ὅσον ἡ τοῦ βίου ἔτασις. Ἐτασμός, ἐξέτασις, ὁ
ἀριθμὸς παρὰ τοῖς πυθαγορικοῖς. Ἔτασον, ἐρεύνησον. Ἐτητύμως, ἀληθῶς. Ἔταφεν, ἐθαύμασεν· ἐθάμβησεν.
Ἐτεά, ἀγαθά· ἀληθῆ. Ἐτεᾷ τύχῃ, ἀγαθῇ τύχῃ· καὶ ἐτεαὶ τύχαι, ἀληθεῖς τύχαι. Ἔτεα, οὐ ταύτῃ τὸ ὄνομα, ἀλλὰ
αὐτὶς καὶ περικεφαλαία· τὰ δὲ δόρατα, κατ' ἐπικράτειαν. Ἐτεθήλει, ἔθαλλεν. Ἐτεθήπει θυμῷ, ἰωνικῶς ἀπὸ τοῦ τέ-
θηπεν δηλοῖ· τὸ καθὰ τὴν ψυχὴν θάμβος· οὐ μὴν τὸ καθὰ λόγου προφορικόν. Ἐτέθησαν, ὑπέκυψαν ἐπείσθησαν· αἱ δὲ τῆς
τοῦ βασιλέως ἐτέθησαν βίβλοι. Ἐτεθρίωται, ἐνεσκεύασται ἢ τὸ ἐν τῇ πυλίχνῃ λέγεται, ἐντεθριῶσθαι ἀπὸ τοῦ σκεύας-
ματος ὃ ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς εἱλεῖται ἃ λέγεται θρία. Ἔτεια, ἐπέτεια· νέα. Ἐτεῖον, χρόνιον ἢ ἐνιαύσιον.
Ἔτειρε, κατεπόνει· κατεπόνησεν· ἐδάμασεν. Ἐτειχεόωντο, τοῖς τείχεσι περιετειχίζοντο· περιεκλείοντο· ἐν τοῖς δὲ τῆς
παρόδου ἐκ τοῦ ἐρύματος ἐτειχεόωντο. Ἐτεκμήραντο, ἀντὶ τέλος ἤγαγον. Ἐτεκμηρίωσεν, ἐβεβαίωσεν. Ἐτεκνώθη,
τέκνον ἔσχεν. Ἐτεκτήναντο, τεκταίνω τὸ καθὰ σκευάζω· ὁ μέλλων τεκτανῶ· ὁ ἀόριστος, ἐτέκτηνα· ὁ μέσος ἐτεκτηνά-
μην· ἐτεκτήναντο. Ἐτέκτηνον, κατεσκεύαζον οἱ τέκτονες. Ἐτελέσθη, ἐθύετο. Ἐτέλει, ἐτελεῖτο ἐν ἀρχῇ. Ἐτέλει, ἐ-
λάμβανεν, ἐπλήρου. Ἐτελείετο, ἐκ τοῦ τελειόομαι ἐτελειόμην· ἐτελείου· ἐτελείετο· ἢ ἐκ τοῦ ἐτελεῖτο πλεονασμῷ
τοῦ ε· ἢ παραγωγὴ ἐκ τοῦ τελῶ τελείω, ὡς χρῶ χρείω· θῶ θείω· ἢ ἐκ τοῦ τελέω τελείω· σέω σείω· καὶ ἐτελείετο, συντελεῖτο.
Ἔτελλεν, ἔπεσεν· ἔλεγε· ἐπέπεσε· προσέταττεν. Ἐτέλεσεν, ἔλαβεν· ἐπλήρωσεν. Ἐτελέσθη, ἔθυεν. Ἐτελέσθη-
σαν, ἐμυήθησαν· μετέσχον τῆς μιαρᾶς θυσίας ἐκοινώνησαν. Ἐτελέστερον, τελειότερον. Ἐτελίς, χρυσόφρυς ὁ ἰχθύς.
Ἐτελόμισθος· ὁ δὲ ἐπεὶ τὴν οἰκείαν ναῦν ταύτας ἔχων ἐτελομίσθοις οἴκοθεν κωπήταις, ἐντελῶς μεμισθωμένους.
Ἔτεμε· λέγεται καὶ ἐπὶ ὁδοῦ· ἀπὸ τοῦ ἀγαθὸς ἀνήρ γεγονώς· χρυσόστομος· Ῥώσας ὁ δεῖνα ἀπωλείας ὁ διάβολος ἔτεμε, τοῖς αὐ-
τὸν θεραπεύειν βουλομένοις. Ἔτεμε, κατέλαβεν· εὗρε· καὶ ἔτεμεν, ἤμελλεν. Ἐτεοβουτάδαι, γένος ἀθηναίων· οἱ
ἀληθῶς ἀπὸ βούτου· ἐτεὸν γὰρ τὸ ἀληθές· ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἱέρεια τῆς πολιάδος ἀθηνᾶς· καθά φησι δράκων περὶ
θεῶν. Ἐτεοδμώων, τῶν γνησίως δουλευόντων. Ἐτεόκρητες, οἱ ἀληθῶς ἢ ἀληθεῖς κρῆτες· ἢ καὶ ἄλλως κρῆτες ἀπὸ ψευ-
σμοὺς προείρηται· αὐτόχθονες οὖν οἱ ἐτεόκρητες· ἰθαγενεῖς· γνήσια τῆς χώρας λεχθέντες· ἐτεόκρητες ὡς πρὸς τοὺς ἐπή-
λυδας· οἱ αὐτόχθονες κρητῶν. Ἐτεὸν ἀληθές, ἐπέτειον· ἴδιον· πρόσφατον. Ἐτεός, καὶ ἐτής· ὁ ἀληθής. Ἐτε-
τάλατο, ἐντεταλμένον ἐπετέτρατο. Ἔτεα, τὰ ἔτη παρ' ὁμήρῳ. Ἑτεραλκέα δῆμον λέγει ὅμηρος, ὡς καὶ νίκην
ἑτεραλκέα· ὅς δηλαδὴ ἀκμῆς καὶ ἐπικουρίας θατέρῳ μέρει ἀλκὴν δίδωσιν· ὁ γὰρ γότερον εἰπεῖν, ὁ θατέρῳ μέρει ἀλκὴν
παρέχων· ἢ ἑτεραλκέα νίκην καλεῖ ὅμηρος, τὴν ἑτεροκλινῆ· καὶ τῷ ἑτέρῳ μέρει τὴν ἀλκὴν προσνέμουσαν· ἢ ἑτεραλκέα
δῆμον, τὸν τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν διδόντα· ἢ τὸν παρερχόμενον ὄχλον εἰς βοήθειαν· καὶ ἑτεραλκέα νίκην, ἑτεροκλινῆ,
ἑτερορρεπῆ, τὴν τοῖς πρότερον νενικημένοις ἀλκὴν παρέχουσαν. Ἑτέρᾳ ἐκτρέπονται ἤγουν ὁδῷ· ἢ ἐκεῖνος ἑτέ-
ραν τὴν πρὸς θάλασσαν καὶ λαγὼς τὴν περὶ τῶν κριθῶν τρέχει, ἤγουν ὁδόν· ὁμοίως λατῖνοι χρῶνται ταύτῃ τῇ φράσει·
οὐ ταύτῃ οὐ συνέβη· ἀλλ' ἐπιχειρήσομεν· ἤγουν ὁδῷ. Ἑτεροσκεφαλᾷ, παραφρονεῖ. Ἑτερήμερα, διηλλαγμένα παρ'
ἡμέραν, ζῶντες. Ἑτερήμεροι, ὁμοίως παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶν. Ἑτερήρεα, ἀμφίβολα. Ἑτερόρυθμος, οἷον μονότροπος.
Ἑτέρηφι, ἀπὸ τοῦ ἑτέρα· κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι· ἡσίοδος ἐν ἔργοις· ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν κρείσσων ἐς τὰ
ἑτέρα ὁδός. Ἑτεροεθνεῖς, ἀλλοεθνεῖς· ἀλλόφυλοι. Ἑτερόγναθος, ἀπαθὴς ἢ ἄπειρος· ἢ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων.
Ἑτεροδοξία, τὸ ἄλλως δοξάζειν ἢ ὡς ἔχει ἡ ἀλήθεια. Ἑτερόδοξος, ὁ αἱρετικός. Ἑτεροζύγια· ἃ μὴ συζυγοῦντες. Ἑτε-
ρόθρουν, ἀλλόφυλον. Ἑτεροιῶ, τὸ μεταβάλλω. Ἑτεροίως, ἄλλως πως. Ἑτεροκλεέος, τῆς ἑτέρου κλέους. Ἑτεροκλινές, παρά-
γιον καθ' ἑξῆς πτῶσις, ἐφ' ἑτέρῳ ἕτερον κείμενον κανόνι· ἐκ κατέρωθεν βεβλημένα, καὶ συνέχοντες. Ἑτερομά-
σχαλος χιτών, ὃν ἐξωμίδα λέγουσιν. Ἑτερομόλιος δίκη, εἰς ἣν αὐτίδικοι οὐκ ἦλθον. Ἕτερον, ἄλλο, ἢ ἄλλοιον ἐν τοῖν
δυοῖν, ἢ ἀριστερόν· νέον· δεύτερον· ἢ ἕτερον, τὸ ἓν τῶν δύο· ἕτερος ἐπὶ δυοῖν· ἄλλος ἐπὶ πολλῶν· ἀττικοὶ δὲ ἀδιαφόρως χρῶν-
ται· δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους φησί· τρίτον δ' ἕτερον δικαστήριον πρὸς τούτοις· οὕτω δὲ καὶ ἄλλος οὐ μόνον ἐπὶ
πολλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δύο καὶ ὅλως ἀδιαφόρως ἀττικοὶ χρῶνται ἀμφοῖν· παρὰ τὸ ἐν πολιτείαις· ἄλλη μὲν ἡ ἀποδοῦσα
χείρ, ἑτέρα δὲ ἡ προσαγομένη. Ἕτερον μετὰ ψιλῆς, οἷον ἕτερον τὸ λευκόν, τοῦ μέλανος. Ἕτερον, τὸ ἐν τοῖν δύο ἀπὸ
τούτου γίνεται καὶ τὸ πότερον, ἐπὶ δύο πλὴν ἔχον τὴν [illegible]· ἑκάτερον καὶ τὰ δύο καθ' ἕν, ἀμφότερα ὁμοῦ καὶ τὰ δύο· τὸ
δὲ ἕκαστος, δηλοῖ ὁμοῦ πολλούς· τὸ δὲ πᾶς, ὁ καθ' ἓν δηλοῖ πάντας, ἀλλὰ ὁμοῦ· τὸ γὰρ πᾶς συγκατηγόρημα ὡς καὶ ἀριστοτέλης ἐν
τῷ περὶ ἑρμηνείας περὶ τοῦ πᾶς οὕτω λέγων τὸ πᾶς οὐ τὸ καθόλου, ἀλλ' ὅτι καθόλου. Ἕτερον πόδα, τὸν ἕνα πόδα· τὸν θαρρῶν.
Ἑτερούσιον, τὸ κατὰ πάντα τρόπον τῆς ἑτέρου οὐσίας ἀνόμοιον· ὡς πῦρ, καὶ ὕδωρ· καὶ ἄγγελος, καὶ λίθος· καὶ πηλός, καὶ ἥλιος πρὸς χλόην.
Ἑτέρωσεν, ἐτρύπησεν, ἐνέλυσεν· ἐτέτμηκεν, ἔφρασεν, ὤξυνεν. Ἑτεροῤῥεπής, ἐπὶ τὸ ἕτερον ῥέπων ἢ θαρρῶν. Ἑτερο-
ζυσμα, αἴσθημα. Ἑτέρωσε, ἀπὸ τοῦ ἄλλοσε αἰολικῶς. Ἑτερόστοιχον, τὸ ἀσύμφωνον τῆς ψιλλοῦ ἢ πάλιν τὸ ἀσύμφωνον ἀπὸ

τίου πυρός. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ἐσχάριον, θυμιατήριον καλεῖν. δῆλον δὲ ὅτι, ἐσχάραι καὶ τὸ γυναικεῖον ἐκαλοῦντο μόριον. ὡς δὲ καὶ ἕλκους ἐσχάρα λέγεται, δῆλον δὲ καὶ ἐσχάρα, ὅπου τὸ πῦρ ἐκαίετο. ἡ ἐσχάρα, τόπος κατὰ τοὺς παλαιούς, ἔνθα πῦρ καίεται βωμὸς ἰσόπεδος, οὐκ ἐκ λίθων ὑψούμενος. Ἐσχάρας, Ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι λέγει, τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων. Ἐσχάριον, κάλον θυμιατήριον. Ἐσχαρίτης ἄρτος, ἐγκρυφίας. ἢ ἐσχαρίτης ἄρτος, ὁ ἀπὸ κλιβάνου. Ἔσχαρος, ὄνομα ἰχθύος. Ἔσχατα κακά, τὰ μεγάλα πάθη. Μὴ τὰ ἔσχατα ἀλλὸν ἀφιδεῖν παθόντα. Ἐσχάτη ἀδικία, ἄκρα καὶ τελεία. Ἐσχάτη γαστὴρ, τὸ κοιλότερον λέγει ὁ Ἱπποκράτης, καὶ ὁ Ψελλός. τὸν θώρακα δὲ, κέδαρον καρδιακά· τοὺς ὀδόντας, τὸ κοῖλον δὲ, τὸ ἔντερον ἐσχάτην τοῦ γαστέρα. ἔστι δ' ὅπου τὸν τράχηλον, στόμαχον τῆς γαστέρας. καὶ ἐσχάτη ἀμαθία. Ἐσχάτης, ὑπεράγαν. Ἐσχατιὰ παρὰ μὲν τοῖς πρώτοις τὰ μέρη ἐσχάτην κατὰ τὸ μέρος. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ἐρημίαν τινὰ ἡ λέξις δηλοῖ, καὶ οὐ χρυσολογεῖται. Ἐσχατιὴ λιμένος, διὰ τὸ λέγονται ἐσχατιαὶ εἶναι χωρίου ἔσχατα, ὁ γειτνιᾷ φασὶ τόπος ἔρημος. ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα τοιοῦτον οὐκ ἐστιν ἀλλὰ ἐσχατιά, τὸ τοῦ λιμένος ἄκρον μεθ' ὃ ἡ θάλασσα. Ἐσχατόωντα, ἐκ τοῦ ἐσχατιά, ἐσχατόωντα. καὶ ἐσχατόωντα. σημαίνει ἐσχατεύοντα. καὶ περιγραφόμενον καὶ περὶ τὰ ἔσχατα μέρη διατρίβοντα. Ἐσχάτην χθὲς λέγειν, οὐκ ἐσχάτην. Ἔσχατος, ὁ τελευταῖος. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔχατος, καὶ ἔσχατος. δεῖ γὰρ τὰ τέλη γινόμενα, ἐχόμεθα. ἢ βαδίζειν ἢ ἀριθμεῖν ἢ ὅτι ποιεῖν, οὐκέτι προβαίνει δυνάμεθα. ἀλλὰ ὕστερος κεῖται τοῦ πρώτου. καὶ ἔσχατος μυσῶν, παροιμία ἐπὶ ἐξουδενουμένου οὕτω. μετὰ τὰ τρωϊκὰ λιμοῦ καὶ ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατασχόντος, μαντευομένων περὶ τούτων, χρῆσαι τὴν πυθίαν, ἀλλὰ τὸν ἔσχατον μυσῶν πλεῖν. Ἐσχάτως ἔχει, ἀλλὰ τοῦ μοχθηρῶς ἔχειν ἢ σφαλερῶς, τάττουσιν οἱ σύρφακες. ἡ δὲ τοῦ ἐσχάτως χρῆσις, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀλλὰ τοῦ ἄκρου νομίζεται. ἐσχάτως πονηρός. ἐσχάτως φιλόσοφος. διαγράψειεν ἂν τὸ τοῦ φρύνιχος ἢ ἐσχάτως, ἄκρως. μένανδρος. φοβοῦμαί σε ἐσχάτως. Ἐσχατῶσαν, ἐσχάτην κειμένην. Ἔσχε, κατέπαυσεν. Ἐσχεδιαζόμεθα, ἐγγίζομεν. Ἐσχεδίαζον, ἡτοίμαζον. ἢ ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἔλεγον. Ἐσχεδίασε, χωρὶς διασκέψεως ἐξέδωκεν. Ἐς χεῖρα, δηλοῖ τὸ πλησίον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. ἢ ἐς χεῖρα, παραχρῆμα. Ἔσχεθε, κατέσχεν. Ἐσχεθέτην, συνέχον. Ἐσχελίασεν, ἐφλυάρησεν. Ἐσχετλίασε, δυσχερές τι διέλυσεν ἑτοίμως εἰπεῖν. Ἔσχεν, ὑπέσχεν ἢ ἔσχεν, ἀντὶ τοῦ ἔλαβε. ἢ ἀντὶ τοῦ κατέπαυσεν. αἱ δὲ τριήρεις, ἔχον κατὰ τὸ μεσόδιον κέρας. ἢ ἔσχεν ἐν στόματι, ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖν ἢ καταλαλεῖν. Ἐσχετλίασεν, ἤλγει. ἠλίαστο. Ἔσχεν, κατέσχεθε. ἠκολούθει. ἐπέσχεθε. Ἐσχηματισμένος, ὁ προσποιούμενος κόσμιον ἔχειν, καὶ δοκεῖν εἶναι κόσμιος, ὡς παρὰ Λυσίᾳ. Ἐσχολάρχησεν, ἦρξε σχολῆς, καὶ ἐδίδαξεν. Ἔσχον, προέσχον, κατέσχεσαν. Ἔσχοντο, κατεσχέθησαν. ἐπαύσαντο. Ἔσχον Ἀριστοφάνης. κατὰ τὸ οὐκ ἔχον οὐκ ἔσχαζον. Ἀττικῶς ἔκλειπεν. οὐκ ἐκίνουν. οὐκ ἔσχισαν. ποιοῦσι δὲ τοῦτο ἵνα μὴ διαρρεῖ γῆ. ἀλλὰ ὡς οὐκ ἔσχαζον. εἰώθασι δὲ κεντεῖν καὶ σχίζειν, διὰ τὸ χαριζόμενοι τῷ σώματι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ σχάω σχῶ. ἐξ οὗ τὸ σχάζω. ὡς ἀπὸ τοῦ χλοῶ χλοάζω, καὶ χνοῶ χνοάζω. Ἔσω, εἰς τὸ ἔσω. εἴσω, ἐν τῷ ἐπὶ στάσιν σημαίνει. Ἔσωθεν, ἐκ τοῦ σέσωσμαι ὤφειλεν εἶναι ἐσώσθεν. ἀλλὰ ἀπέβαλε τὸ σ. Ἐσωκράτιζε, ἀντὶ τοῦ ἐκόμα. ἐρρύπου. ἐπείνων. Ἐσωλητιώμεθα, συμπεριεφερόμεθα. Ἐσωμάσκει, συνεκρότει. ἢ συγκροτεῖν. ὤδινεν. ἡτοίμαζεν. Ἐσωματοποίει, ἐπλάττε. καὶ Λύχος τις ἐσωματοποίει τὰς τοῦ σκιπίωνος πράξεις. Ἐσωματώσαθαι, εἰσηγήσασθαι. Ἐσωρεῦσαι, ὑπουργῆσαι. Ἔσωσεν, ἐρρύσατο. ἐλυτρώσατο.

ΤΟ Ε΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ·

Ἐ

τά, ἀληθῆ. ἀγαθά. Ἐτάζεσθαι, ἀριθμίζεσθαι. κρίνεσθαι. βασανίζεσθαι. Ἔταθε, διέτριβε. καὶ ἐτάθη, ἐκτάθη. ἐνοιμάσθη. Ἔται, οἱ πολῖται. τινὲς δὲ οἱ κατ' ἀδελφ... μίαν συγγενεῖς. Ἐταινίωσε, περιείλησε. ἀποσφίγξεν. Ὁ δὲ καταταινίωσε τὸ τραῦμα τῇ ζώνῃ. ἢ ἐταινίωσεν, ἀντὶ τοῦ ἐστεφάνωσε. ταινία γάρ, ὁ στέφανος.

Ἑταίρα, Ἀττικοὶ οὐχ ἑταιρίς. ἑταιρῶ, ἑταιρήσω. καὶ ἑταίρησις τὸ τοὺς ἄνδρας πάσχειν τὰ τῶν ἑταιρῶν. ἑταιρεῖ μὲν οὖν καὶ πορνεύεται ὁ πάσχων ταῦτα. ἀλλὰ ἑταιρεῖ μὲν ὑπὸ ἐραστοῦ. πορνεύεται δὲ ὑπὸ τῶν τυχόντων. κυρίως δὲ πορνεύεται ἡ γυνή. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. τῷ μὲν, τὸν πατέρα ἐπὶ τῷ ... τὴν μητέρα περιοράν ... καὶ πορνεύειν. ... εἰς πορνείαν ἐκδίδωσι, χρῆται τῷ ὀνόματι ἐν τῷ πρώτῳ. Ὅτι τὰ θήλεα τέκνα καὶ πορνεύουσι. καὶ ἑταίρα, ἢ ἑταιρίς, ἢ πόρνη. ἡ προκειμένη πᾶσι τοῖς πορνεύειν βουλομένοις. ἤγουν ἡ κοινῶς ἐλευθέρα. ἀφ' οὗ καὶ ἑταίρησις, τὸ ἔργον τῶν ἑταιρίδων καὶ ἑταιρικὸς ἀλλὰ τῶν θηλυδρίων, ἤγουν τῶν πασχόντων τὰ τῶν ἑταιρίδων. Ἑταίρας, ἱερὸν τῆς ἀφροδίτης Ἀθήνησιν. ἀπὸ τοῦ τὰς ἑταίρας καὶ τοὺς ἑταίρους ἄγειν. Ἑταιρεῖος Ζεύς ἐν κρήτῃ, ὁ ἔφορος τῆς ἐν τῇ ἑταιρίᾳ κοινωνίας. Ἑταιρειάρχης, ἀξίωμα. καὶ ἑταιρεία τὸ ἀξίωμα. ἢ ἡ συνήθης ὁμόνοια. ἑταιρία δὲ ἡ φιλία. Ἑταῖρε, συνεργός. Ἑταιρήσας, πορνεύσας. Ἑταιρία δὲ, φιλία κατὰ συνήθειαν ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν γινομένη. Ἑταιρίδιον, πορνεῖον. Ἑταιρίζειν, πορνεύειν. συνεργεῖν. Ἑταιριζομένη, ἐρεθιζομένη, προσνενομένη πορνικῶς βλέπουσα. Ἑταιρίζω, καὶ προσεταιρίζομαι ὅσοι, οἱ καὶ προσεταιρίζονται τὸν ξενοφῶντα. ἤγουν, ἑταίρους ἢ φίλους προσλαμβάνουσιν. Ἑταιρικῶς, πορνικῶς. Ἑταιρικός, πρὸς ἑταίρας εὐφυής. Ἑταιρίσαιτο, συνεργὸν λάβοι. Ἑταιρίσαι, φιλιωθῆναι ἢ φιλίαν κατὰ πράξεσθαι. ἑταῖρος γὰρ ὁ προσοικειωθεὶς κατὰ φιλίαν. Ἑταιρισάμενος, συνεργήσας, ἢ ἑταιρίσας, πορνεύσας. Ἑταιρίσοιτο, προσλάβοιτο. Ἑταιρίστριαι, αἱ καλούμεναι τριβάδες. Ἑταιρίτης. ἰδίως ἀλλὰ τῆς ἑταιρήσεως ῥῆμα τίταχιν ἀρχίδης, ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων ἀπολογίᾳ. Ἑταῖραι, αἱ προσοικειωθεῖσαι κατὰ φιλίαν φίλαι. αἱ οἰκεῖαι καὶ κατὰ γένος προσήκουσαι. ἔτι ἡ συνέστιοι. φίλαι γείτονες. αἱ πλησίον μένουσαι. Ἑταιρούμενοι ἀγαπούμενοι. Ἑταῖρον οὖρον. ἤγουν βοηθὸν ἀπλοῦν. Ἑταῖροι, συνεργοί. φίλοι. παράνυμφοι. Ἑταῖρος, βοηθός. συνναύτης. φίλος εὔσημος, ἢ καὶ γνώριμος. ἄλλως. παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, διορίζει τοῦ ἑταίρου τὸν γνώριμον. καὶ ἴσως μὲν τιμιώτερον ὁ ἑταῖρος τοῦ ἁπλῶς γνωρίμου. ἴσως δὲ καθολικώτερόν τι ὁ γνώριμος. περιέχων τὸν, τι ἕτου

δὲ καλεῖται συμποσίαρχος, ὁ ἐν ἑστιάσει περὶ κινητικὰ κατὰ κλῆρον, ἢ κατὰ δόγμα προαιρεθεὶς τοῦ συμποσίου ἐπιμελητής. εἴποις δ' ἂν τὸ ὑδριαφόρα καὶ ἑστιοῦχον κατὰ ἀριστοφάνην ἐξελαύνω, ὁ αἰσχρῶς ἐκλυμαινόμενος αἰσχυνόμενος. ἑστία, ὃ οὐ ἑστίακα, καὶ ἑστιάθην ὑφ' ἑτέρου. Ἐστίξαν, τὸ μελάνωσαι ὑπέγραψαν. Ἐστι τῆς δίκης ὀφθαλμός. ὃς μὴ δὲ τὰ κατὰ φρονεῖν ἀνθρώποις ὑπάρχονται. Ἐστίχατο, ἤρχετο. Ἐστιχόωντο, ἐπορεύοντο, ἠκολούθουν. εἰ στεῖχον οἱ χοροί, ἐβάδιζον. Ἐστιχόωντο, ἀπὸ τοῦ στίχω, περισπώμενον ῥῆμα κατὰ παραγωγήν. στιχῶμαι διὰ τοῦ ι, ὡς ἀπὸ τοῦ φείδομαι ἀφειδόμαι ἄχρηστον ἀφ' οὗ πεφιδημένος ἐν χρήσει ἐπὶ τοῦ ῥήματος πεφιδημένος. ὁ παρατατικός, ἐστιχώμην τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐστιχῶντο καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἐστιχόωντο. Ἐστιώμενοι, ἐστιῶντες καὶ ἐστιαθέντες, ἀριστῶντες. Ἐστιώμενος, τρυφῶν. Ἐστίειν, ἀριστοποιεῖν. Ἐστοιβάσθαι, βέβληνται. Ἐστόβιον, ἐλοιδόρουν. ὕβριζον στοιβὴ τὸ στομα, τροπῇ τοῦ μ εἰς β. Ἐστοιβασμένον, συγκειμένον, σώρευσις. Ἔστοκα, ἑστῶτα παραστάτας. Ἐστομῶθη, ἐστάχθη. οἱ δὲ ὄρνιθες ἐπὶ ταχίας τὰ χωρία ἐστομώθη. Ἔστον τὸ δυικόν, ἐστί. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἔστον. Ἐστόμφασα, ἠλαζονευσάμην. στόμφος γάρ, ἡ ἀλαζονεία. Ἐς τὸν λιμῶνα, εἰς τὸν λιμῶνα. ἀριστοφάνης ἐν βαβυλωνίοις, παρὰ τὴν παροιμίαν ἀττικῶς, ἐς λιμῶνα. ὁ γὰρ ἀθηναίων τόπος ἐλάττων κατὰ τῆς ἐσχατιᾶς διὰ τὸ θεωρεῖσθαι τῶν ἐκ τῆς γῆς. Ἔστορα, τὸ καίλωμα τοῦ ἁρματείου. ἤτοι ζυγοῦ ἔνθα ὁ τράχηλος τῶν ἵππων ἐντίθεται. ἢ τὸν πρῶτον κρίκον τοῦ ῥυμοῦ. οἱ δὲ κατὰ ἀρίσταρχον, τὸν πάσσαλον τὸν πεπηγότα παρὰ τὸ ἄκρον τοῦ ῥυμοῦ, περὶ ὃν δεσμεῖται καὶ εἰλεῖται τὸ ζυγόδεσμον. Ἐστορέσθη, κατηκορίσθη. ἐστρώθη, ὁμαλίσθη. Ἐστόρεσεν, ἔστρωσεν. οἱ ἀέριοι παρὰ χεῦμα ἐκόπασαν καὶ τὸ κῦμα ἐστορέσθη. πνεῦμα δὲ χειμερινὸν κατὰ στρώννυται ἐπέρχεται καὶ τὰ ἱστία ἐπῆρον. Ἐστός, καὶ μεστός. παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ. ὁ πλήρης. Ἔστραμμαι, ὀφείλει εἶναι ἔστρεμμαι. ἀλλὰ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα μετὰ τοῦ ε καὶ τοῦ ρ μετὰ ἀλλ' ἀναλογίας συμφώνου τῆς πρὸ τέλους συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τρέπουσι τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον στρέφω, στρέψω, ἔστροφα, ἔστραμμαι. τρέπω τρέψω τέτροφα, τέτραμμαι. ὁμοίως καὶ τἄλλα. ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἐστρέφθην. ἢ ὀφείλει εἶναι ἐστράφθην. ὅτι ὁ πρῶτος ἀόριστος, φυλάττει ἀεὶ τὴν παραλήγουσαν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου πλὴν τῶν παρὰ τὸ αἱρῶ σεσημειωμένων παρακειμένων. οἷον συνῄρημαι συνῃρέθην, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πλὴν ἐπέτασμαι ἐπετάσθην. ἢ εὕρημαι εὑρέθην. ἔστι τοῦ ἐρῶ εἴρημαι ἐρρέθην, καὶ ἔστραμμαι ἐστρέφθην, καὶ ἄλλα τινά. Ἐστρατόωντο, ἐστρατοπεδεύοντο. Ἐστρίβλου, ἐκάκου. ἐβίαζεν. Ἐστρῆνες, σειρῆνες. Ἐστροβιλώσας, ἀντὶ τοῦ συστρέψας. Ἐστυφε, κατηνάγκασε. Ἔστυγμαι, κατεστύγημαι. Ἔστυξε, ἐστύγησαν. εὐλαβήθησαν. δεύτερος ἀόριστος, ἢ ἀπὸ τοῦ στύγω στύξω ἔστυξα, μέσος ἔστυγα. ἀόριστος δεύτερος ἔστυγον. ἢ ἀπὸ τοῦ στυγέω στυγήσω ἐστύγησα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔστυγον. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐδούπησα καὶ ἐκτύπησα γίνεται τὸ ἔδουπον καὶ ἔκτυπον. Ἔστυγον, ἔδυσαν. ἐμίσησαν. κατεστύγησαν. Ἐστυφέλιξε, διέσεισε. προσεπελάκισεν. Ἐσταλῶται ὑπάρχεται εἰς τό, εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω. καὶ ἔστω, δηλονότι κατὰ ἀποθέσει τῶν λεγομένων, καὶ ἀρχῇ ἐπέκεινα λέγεται τὸ εἶεν. ἔστω δὲ ἐκ τοῦ ἔστω προσθήκῃ τοῦ σ. Ἐστωμυλάμην, ἐφλυάρησα. Ἔστων, καὶ ἔστωσαν. ἀντὶ τοῦ ἔστωσαν ἐκείνωσαν ἀττικῶς. Ἕστωρ, πάσσαλος ὁ τοῦ ζυγοῦ ἐνιέμενος, ἐν ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ πεπηγώς ἔνθα ὁ κρίκος ἐμβάλλεται. ἢ καὶ τὸ ζυγόδεσμον ἀποδέδεται, ὡς συνοχὴ τοῦ ζυγοῦ. τινὲς δὲ ἔστορα εἶπον, καλύμμα. ἤτοι κύκλωμα ζυγοῦ, εἰς ὃ τῶν ζυγῶν ἐνίεται, ἤγουν ἐντίθεται ὁ τράχηλος ἑκατέρωθεν. δασύνεται δὲ ὁ ἕστωρ, ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἥσω. καὶ τῆς ἐκεῖθεν θέσεως, ἐμβολεῖς ὁ ἐνιέμενος εἰς ἄκρον τοῦ ζυγοῦ περὶ ὃν ὁ κρίκος ἐντίθεται. ἢ καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἕστωρ ἀπὸ τοῦ ἐξ οὗ ἡ ὕλη. ἵνα ᾖ ἕστωρ, ὁ ἐνιέμενος τῷ ζυγῷ. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ γράφει οὕτως. ἕστωρ, πάσσαλος, ἔμβολος. γόμφος ἢ πρῶτος κρίκος τοῦ ῥυμοῦ. ἢ καίλωμα ζυγοῦ ὑφ' ὃ ὁ τράχηλος. Ἐστῶσα, ἀντὶ τοῦ ἑσταυῖα. μεμαῶσα, ἀντὶ τοῦ μεμαυῖα. βεβῶσα, ἀντὶ τοῦ βεβαυῖα. γεγῶσα, ἀντὶ τοῦ γεγαυῖα. αἱ δὲ χρώμεναι μετοχαὶ τῷ πάθει, ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ ωσα, ἢ τὸ οὐδέτερον διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον μεμαώς. γεγώς. ἑστώς. αἱ δὲ μὴ ἔχουσαι πάθος, τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ υια ποιοῦσι. μεμαυῖα, τετυφυῖα. τὸ δὲ οὐδέτερον διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἷον μεμαός. τετυφός. καὶ τἄλλα ὁμοίως. Ἑστῶτος κατὰ συναλοιφὴν ἐκ τοῦ ἑσταότος. Ἐς ὕδωρ γράφειν, ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Ἔσυλα τόξον εὔξοον, ὁ πάνδαρος. καὶ αὖθις τὸ σύλα τῶμα φαρέτρας, τὸ λάθρᾳ ψηλαφᾶν σημαίνει ὥστε τεξεῦσαι. δῆλον δὲ ὅτι ἐστὶν ἀπὸ τοῦ σκυλεύειν ἡ λέξις τίθεται πολλαχοῦ ἐπεὶ σκῦλον τὸ λάφυρον λέγεται. ἔστιν ἔσυλα, ἐγύμνου. ἀφῄρει. Ἐσύλευον, ἐσκύλευον. Ἐσφαδάζετο, διεσπάρασσε διηρέθη ἐν τῷ πίμπρασθαι, ἐλυπεῖτο. Ἐσφάλιξε, ἐσφάλισεν. ἔδησε. σφαλὸς γὰρ ὁ δεσμός. Ἔσφαλε, ἐκ τοῦ σφάλλω σφαλῶ. ἀόριστος ἔσφαλα. ἃς ε. καὶ δωρικῶς ἔσφαλε. Ἔσφαλτο, διημαρτήκει. Ἐσφέρετον κόρυθας. ὅμηρος. εἰσφερέτωσαν. ἐκεῖνος λέγει τὸ εἰσκομίζειν ἢ ἐναντίον τὸ ἐκφορεῖν. Ἐσφηκωμένα, συνδεδεμένα. συνεσφιγμένα. παρὰ τὸ ἰσοσφηκοῦσθαι. Ἐσφηκόωντο, καὶ ἐσφήκωντο. ἢ ἐσφηκῶσθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέσθαι. Ἔσφηλε, κατέβαλεν. ἢ σφαλῆναι ἐποίησεν. Ἐσφονιχίδα, αἷμα τῇ ἐντὸς τριῶν. Ἐσφράγιζον. ἐδίδουν. μετὰ ψήφου ἔχειν. Ἐς φρεατοῦ, ἐν τῇ τῶν ἀρχαίων δικαστηρίων ἀθήνησιν, ἐν φρεάτῳ λεγόμενον. ἔνθα ἐκρίνοντο οἱ φυγάδες οἱ δράσαντες ἐν τῇ φυγῇ ἀκούσιον φόνον, ἐστι τις ἐπὶ πολύ. Ἔσφυταν εἰς τέμπεται. Ἐσχαλάα, λυπεῖται. Ἐσχάρα, μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. ἢ ἐσχάραι, τὰ χείλη τοῦ γυναικείου αἰδοίου. ἢ ἐσχάραι πυρός, αἱ ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιαί. ἡ ἐσχάρα κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς ὁμώνυμον σημαίνει. λέγεται γὰρ οὕτω καὶ ὁ βωμός. ὡς παρ' εὐριπίδῃ ἐν ἡρακλεῖ. δηλοῖ δέ φασιν ἡ λέξις ἡ ἑτέρα ἐστὶ καυθὲν ἕλκος. ἡ τὴν κυρίως δὲ λεγομένην ἐσχάραν τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς οὖσαν, ἢ κάλαν. ὅθεν καὶ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη, ἐσχάραι ἰατρικῶς καλοῦνται. ἡ δὲ κωμῳδία ἡ τὸ γυναικεῖον μόριον, οὕτω καλεῖ. γίνεται δὲ ἡ κατ' οἶκον ὁμηρικὴ ἐσχάρα, ἴσως παρὰ τὸ ἐχέαρας. ὅ ἐστι τὰ δι' ὧν αἴρονται τῶν θεῶν αἱ τοῦ οἴκου. ἱερουργίαι τι χρῆμα ἡ ἐσχάρα. ἤγουν ἡ ἑστία. ὡς ἡ ἐν ὀδυσσείᾳ δηλοῦται ἐν ἰλιάδι. ὅσσαι γὰρ τρώων πυρὸς ἐσχάραι ἐστὶν ἑξῆς. ἀντὶ τοῦ ὅσσαι αἰχμητῆρες τρώας. ἑστία γὰρ ἑστία ἐστὶν ἐσχάρα πυρός, ταυτὰ εἰσιν. ὥστε ἔχειν ἐσχάρας ταὐτὸν ἐστὶ τῷ ἔχειν ἑστίας. ἤγουν ὡς ἀπὸ μέρους οἰκίας. ἔχοντες οὖν ἐσχάρας οἱ ἑστιοῦχοι καθὰ ταῦτα τοῦ πυρφυρίου δοκεῖ πυτίσι, τουλίπον ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου αἴθριος, ὁ ἄπολις ἢ φυγάς. ἡ ἐσχάρα, τόπος ἐστὶ ἑστίου πυρός.

ἕσπερος. Ἑσπερῖτις λίμνη, ἡ πρὸς δύσιν οὖσα. Ἑσπερξάμην, ἐπιμέλεια· ὠργίσθην. Ἑσπέριον κέλαδον, ἑσπέριον ἀλλὰ δυσμὰς ᾠδήν. Ἔσπερθ᾽ ὀπίσω, εἰς τὸ μέλλον. Ἕσπερος παρ᾽ Ἴωσιν, ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα· οἷον τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν· ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα. αἱ γὰρ παραλήξεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν, Ἰώνων εἰσί· λέγεται δὲ ἕσπερος καὶ ἑσπέρα, ὡς βίος καὶ βία, καὶ πόθος καὶ ποθή· πύλος καὶ πύλη· κάρτος καὶ κάρτη· ῥόος καὶ ῥοή, γόνος καὶ γονή· βόλος καὶ βολή· διάλογος καὶ διαλογή· δῖνος καὶ δίνη· οἶνος καὶ [illegible]. Ἕσπερος ἀστὴρ, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ· ὁ ἀστὴρ, ἀπὸ τοῦ ἕσω τρέπειν [illegible] τὰ ζῶα ἀναπαυσόμενα· ἢ ὁ πέρας τῆς ἡμέρας φέρων. Ἕσπερχεν, ἐπείχθη· ἤλασεν. Ἕσπετε, εἴπατε· λέγεσθε· ἀκολουθεῖτε· ἱστορεῖτε· ἀκούσατε. Ἕσπετο, ἠκολούθησεν. Ἕσπετε νῦν μοι [illegible] ἐξ οὗ καὶ ἔπος ὁ λόγος· ἐκ τοῦ [illegible] μέλλοντος [illegible] τὸ παθητικὸν [illegible] πλεονασμῷ τοῦ σ, ἕσπετε. Ἔσπευσεν, ἐτάχυνεν. Ἐσπέλθε, ἱκέτευσε, πρὸς πολλὰ ἀφίκετο. Ἐσπιδόεντα, ἐξήροντο. Ἐσπισεν, προσήνεγκεν ἔθυσεν. Ἐς ἱστίον ἀλῆσαι, εἰς ἀλῆσαι τὸ ἐγγύς, πρὸς τὸ ἱστίον. Ἐσπόδοι, κονιορτοῦ ἐμπλέου. Ἐσποδιφαίς, [illegible] ἥκεις· πάφια. Ἐσπούδαζεν, ἠσφάλισεν. Ἐσπόζεται, ἐκτίνουσιν. Ἑσπόμεθα, ἑπόμεθα· ἐν ἑαυτοῖς [illegible] παρὰ τὸ ἕψομαι μέλλοντα ἑσπόμην, δεύτερος ἀόριστος· [illegible] τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἔχον τὸ [illegible] ἑσπόμεθα. Ἑσπόμενος, ἐπακολουθῶν. Ἑσπόμενα, ἀκολουθοῦντες. Ἐσπυμένοι, ἀπεσπασμένοι· ἁρπάζοντες. Ἐσπούδαζεν, ἐσπουδαιολογοῦντο· ἐπιμελοῦντο. Ἐσπυρκοϊζόμην, εἰς πῦρ διεφαινόμην. Ἐς πῦρ ξαίνεις· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἐσσα, τὰ λέγω. Ἐσσάμενος, ἐνδυσάμενος. Ἐσσαῖοι, ἰουδαῖοι ἄσκησιν τοῦ φαρισαίου καὶ γραμματέων τὴν ἄσκησιν διωκόμενοι διαστικώτερος· πρόγονοι ἰωναδάβ υἱοῦ ῥηχὰβ τοῦ δικαίου· φιλάλληλοι, καὶ τῶν ἄλλων εὐλαβεῖς πλεῖον. Ἐσσα, ἔστησα. Ἔσσας, καθίσας. Ἔσσασθαι, περιβαλέσθαι. Ἔσσατο, περιεβάλετο· ἔσσατο δὲ μαρμαρέην θυγάτηρ. Ἐσσεῖται δωρικῶς· οἱ γὰρ δωριεῖς ἐν τοῖς παθητικοῖς, προστιθέασι τὸ ι, καὶ περισπῶσιν· οἷον πλευσεῖται, πλευσεῖται· ἔσσεται, ἐσσεῖται. Ἔσσεν, ἐνέδυσεν· εἷσεν, ἐκάθισεν. Ἕσσεσθαι, ἀντέχεσθαι. Ἔσσεται καὶ θήσεται, δοκεῖ τοῖς φιλοσόφοις διαφορὰν ἔχειν τινά· ἔσσεσθαι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης φασίν· ἐπὶ τοῦ ἐν δὲ χειμῶνι δὲ, τὸ θήσεσθαι· ἀεὶ, ἔσσεται μετὰ χειμῶνα ἔαρ ἀναγκαίως· τὸ δὲ βρέφος τόδε θήσεται γραμματικὸν ἐνδεχομένως· οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τοῦτο γε. Ἐσσεύοντο, ἐδίωκον. Ἐσσεύαντο, ἤρχοντο· ἐσεύαντο, ἔτρεχον· ἐδίωκον· ὥρμων. Ἐσσεῦται, ὥρμηται. Ἐσσῆσαι, ἐκχέαι. Ἐσσῆν, ἐχούσης. Ἐσσήμαντο, ἐλύπησεν. Ἐσσὴν, ὁ βασιλεὺς τῶν μελισσῶν· ἢ [illegible] τοῦ ἑστῶτος. Ἐσσηται, ἔσται. Ἐσσίτπαι, μάντεις. Ἐσσὶ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις· πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι· καὶ ἀποκοπὴν δεῖ· ῥῆμα· οὐδὲν γὰρ εὑρίσκεται ῥῆμα λῆγον εἰς ι δευτέρου προσώπου δίχα τούτου· διὸ οὐδὲ τὸ ἐφελκυστικὸν γίνεται τοῦ ν. καὶ ἐσσὶ, ἀντὶ τοῦ [illegible] τικόν. Ἐσσίμωσεν, ἐσήμανεν. Ἐσσιπαλα, πρόσοδος ἐμπόλη. Ἔσσο, τὸ ἐν δευτέρῳ· δύο τὸ θέμα, εἰμὶ· ὁ μέλλων ἔσω· ὁ παρακείμενος εἶκα· ὁ παθητικὸς, εἶμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος εἵμην, καὶ εἵμην ἰωνικῶς· τὸ δεύτερον ἔσο· καὶ διπλασιασμῷ τοῦ σ, ἔσσο. Ἐσσουμένον, τεθορυβημένον· ὡρμημένον. Ἐσσουμένοις, μετὰ [illegible]. Ἐσσὸν, ἱμάτιον. Ἐσσοῦσθαι, ἐκπέσαι. Ἐσσυμένως, ταχέως. Ἐσσυτο, ἐπορεύετο· ὥρμησεν. Ἔσσυται, καὶ ἐσσυμένος, ἀντὶ τοῦ ἐφορμᾶται· [illegible] ἐκ τοῦ σύω· σύσω· σέσυκα· σέσυμαι· σέσυται· καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔσσυται· ἐξ οὗ ἐσσυμένος μετοχή. Ἐσσυτο, ὥρμησεν ἐλθεῖν. Ἐσσύτερον, ἰσχυρότερον. Ἐσσυφθὲν, βλαστηρὸν· δοκερόν. Ἔστα, ἐνδύματα. Ἔσταζεν, ἔρρεεν. Ἑστάθη ὁ ἄνθρωπος ὑφ᾽ ἑτέρου· ἔστη δὲ ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος δι᾽ ἑαυτοῦ, ἐστάθη δὲ ὁ [illegible] δι᾽ ἑτέρου. Ἕσταθι, ἀπὸ τοῦ ἕστακα· οὐ προστακτικὸν τὸ ἕστακε· ἐξ οὗ τὸ ἕσταθι κατὰ μεταπλασμὸν· ὁμοίως τῷ κλῦθι κλῦθι. Ἑσταθμισμένος, ἠρέμα [illegible] πυρὸς ὁ τεθερμασμένος· θεῦσαι γὰρ, τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιᾶναι, κρέας, ἢ ὅ ποιῶ. Ἐστάθμησεν, ἐμέτρησεν. Ἕσται, θήσεται, ἢ μέχρι τέλους. Ἕσταμεν, ἕσταθι· τετραχῶς δὲ, χρῶνται τούτῳ ὁ μαρός· ἐστεῖλαι ἔστειλαι ἐστεῖται· καὶ ἔσται ἥστε, ἐστεῖλαι, καὶ ἐστεῖται [illegible] τικόν· μᾶλλον δὲ δωρικόν. Ἐσταίην, ἀφεσταίην· ἕσταθι· ἀφίσταθι· καὶ ἀφεσταίην ἀπὸ τοῦ ἵστημι [illegible] ἑσταὼς μετοχή· ἑσταίην· ἕσταθι· ἑστάναι καὶ ἀφεστάναι· καὶ τούτων τῶν ῥημάτων παρ᾽ ὁμήρῳ πολλὴ χρῆσις. Ἕσταμεν, ἔλλειψιν ἔχει· λείπει γὰρ τὸ χρόνος, ἢ ἀνάγκη· ἢ τοιοῦτόν τι. Ἑστακέναι, καὶ ἑστάναι κατὰ συγκοπὴν· καὶ τὸ διδόναι καὶ τιθέναι καὶ ζευγνύναι, ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων· τὸ δὲ θεῖναι, καὶ στῆναι, καὶ δοῦναι· ἀπὸ δευτέρων ἀορίστων. Ἐσταλάδατο, ἐστολισμέναι ἦσαν. Ἐστάλαξεν, ἔσταξεν. Ἐστάλαται, ἀντὶ τοῦ ἀνεζωσμέναι ἦσαν· αἱ γὰρ περὶ ἐργασίαν ἀσχολούμεναι ἀνεζωσμέναι τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων εἰσίν· ἰωνικὸν δὲ τὸ ἐστάλαται, ὡς τὸ τετύφαται· ἀπὸ τοῦ στέλλω τὸ κοσμῶ· ὁ τρίτος προσώπων τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἔσταλται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἐστάλαται. Ἐστάλην, ἔλιπον ἐπράθην· λέγεται δὲ τὸ ἐστάλην κυρίως, ἐπὶ θαλάσσης· ἀπὸ ἐστείλατό τις τὸν δὲ τὸν [illegible]. Ἐσταλκεν, ἐμήνυσεν. Ἐσταλμέναι, ἐσκευασμέναι· ἱκανῶς χωριτικῶς ἐσταλμέναι. Ἐσταλοπία, ἡ τῶν ἱματίων ἀγορὰ [illegible] παρακείμενον. Ἕσταμεν, ἑστήκαμεν. Ἐστάμεναι, ἐστολισμέναι οὖσαι. Ἔσταμεν, περιστελλόμενοι. Ἔστ᾽ ἂν, ἕως οὗ· ὅτι ἂν, ἢ ἔστησαν. Ἕσταν, ἀντὶ τοῦ ἕστασαν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔσταν. Ἐστάναι, τὰ διὰ τοῦ ναι ἀπαρέμφατα, ὅσα μὲν ἐνεστῶτος ἐστι χρόνου· τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ μόνων τῶν εἰς μι, βραχεῖαν τὴν παραλήγουσαν ἔχει· οἷον δεῖ τὸ ἱστάναι καὶ ἱστάναι ζευγνύναι καὶ δεικνύναι· καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ τιθέναι τε, καὶ διδόναι· καὶ ταῦτα γὰρ ἐνεστῶτος ὄντα βραχεῖαν αὐτὴν ἔχει· καὶ τὸ εἶναι ἐνεστῶτος ὂν, οὐ βραχύνεται κατὰ τὴν παραλήγουσαν· μᾶλλον μὲν οὖν ἐκ βραχείας οὔσης δεῖ ἐπιτείνειν δι᾽ ἣν τοῦτον τὸν λόγον· ἐπεὶ γὰρ ἐνεστῶτος μὲν οὐδὲν δεῖ εὑρεῖν δισύλλαβον· ὅσα δὲ τοιαῦτα ἀόριστοι εἰσὶ, ταῦτα μακρὰ παραλήγεται τούτου χάριν· καὶ τὸ εἶναι τοῖς δισυλλάβοις τῶν ἀορίστων ἀκολουθήσαν, δεῖ ἐπιτείνειν τὴν ἑαυτοῦ παραλήγουσαν οὐ μὴν τὸ γε ἱστάναι τοῦτο ἔπαθεν· ἐπειδὴ παρὰ παξὺ ὑπερβέβηκε τὴν δισυλλαβίαν· ὅσα δὲ ἐξ ἀορίστου γίνεται ἐπὶ τῆς πέμπτης τῶν βαρυτόνων καὶ τῶν εἰς μι, πάντων γίνεται ἐκ μακρᾶς αὐτὴν ἔχει τὴν παραλήγουσαν· καὶ τῆς μὲν πέμπτης τὸ σημαῖναι, καὶ ὑφᾶναι· σημῆναί τε καὶ ἐπικλῖναι· καὶ γὰρ ἐπὶ ταύτης τῆς συζυγίας, ἀεὶ φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ὁ ἀόριστος ἔχει· ὡς τὸ φαίνω· καὶ τὸ θνῆσαι καὶ διαδρᾶναι ἐκ φῆναι· ὡς μαρτυρεῖ τὸ θεῖναι καὶ δοῦναι· ἐπὶ ταῦτα γὰρ

δασεν. Ἐσκαφώρησεν, ἐπεβούλευσεν. ἐκ τοῦ σκαφωρία, ἡ ἐπιβουλή. Ἐσκεφαλαιῶσθαι, ἐπιφρόνημα κατ᾽ ἄκρας. Ἐσκη
νημένα, ὠκισμένα. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, κέκλιται τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς τρίτης, ἦν
ἂν διὰ τοῦ ῡ. ὡς κεχυμένα. Ἐσκήνησαν, αὐτὶ τοῦ ᾤκησαν. Ἐσκήνωσεν, ᾤκησεν. Ἐσκέψαντο, ἔγνωσαν. Ἐσκέ
δαμαι, ὅπῃ ἔτυχεν λάκησεν. Ἐσκίδνατο, σκεδάννυμαι καινὸν σκίδνομαι ποιητικόν. ὃ καὶ χωρὶς τοῦ σ λέγεται.
Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ᾽ αἶαν. Ἐσκιμάλισεν, ἐνύβρισε. καταδακτυλίσει. σκιμαλίσαι γὰρ ἐστὶ
κυρίως, τὸν μέσον τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου ἐμβαλεῖν. Ἐσκίμψαντο, ἐσκέψαντο. Ἐσκίμψει ὡς
σκιμψει. Ἐσκιοτροφημένα, ἀπείμαχτρα σκυτάλαι. Ἐσκλήκει, εἰσάγει. Ἐσκλῆναι, διέτριβεν. Ἐσκηνώκει.
προσελιπαρούντα. μεταπέπτωκεν δὲ, ἀπὸ τῶν προσεξηραμμένων. Ἐσκληρὸς, ἡ τῶν ὄξους ἀνάθρωσις, ἐν συρακούσαις.
Ἐσκλοπήρ, ὁ δοκιμαζόμενος. Ἐσκνάσθαι, ξυρῆσαι. Ἐσκολυμμένον, ἀποσεσυρμένον. Ἐσκον, ἦμεν ὑπῆρχον.
Ἐσκοπίαζε, περιέβλεπεν. Ἐς κόρακας, εἰς τὸ σκότος εἰς ὄλεθρον. Ἐσκοράκισεν, ἐλοιδόρησεν. Ἐσκορδινᾶσθαι,
ἐχασμήσατο. Ἐσκορόδισας, κλαῦσαι ἐποίησας. ἀπὸ τοῦ τὰ σκόροδα τριβόντων. ἢ ἀνέδισας. ἐπίκρανας. ἢ ἐδριμυξας.
Ἐσκοροδισμένος μάχην. ἀριστοφάνης μετήνεγκεν ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. ὅταν γὰρ εἰς μάχην συμβάλλωσιν ἀλλήλοις,
σκόροδα διδόασιν αὐτοῖς, ἵνα δριμύτεροι ἐν τῇ μάχῃ ὦσιν. ὡς τὸ, κατάφαγε τὰ σκόροδα ἵνα ὀξύτερος φερόμενος ἦς σκο
ρόδοις τραφείς, ὥσπερ οἱ ἀλεκτρυόνες. Ἐσκόροδε, ῥῆμα. Ἐς κουλεὸν, εἰς τὴν ξιφοθήκην. Ἐσκουτάρια, καθ᾽
ῥωμαίους, στρατιωτικὰ ἐφόδια. Ἐσκύζοντο, ἐμέμφοντο. Ἐσκυθισμένος, κεκαρμένος. Ἐσκύλλησαν, διεσκέδασαν,
μέρισαν. Ἐσκύλατο, διεσπάσατο. Ἐσκύλευσαν, ἐγύμνωσαν τὸν ὅπλον. Ἐσκύλευσεν, ἐγύμνωσεν. Ἐσκυλεῦσθαι,
ἀπὸ τοῦ σκυλεύειν τὸ κεκαλύφθαι. Ἐς κυνόσαργες. εἴρηται, ἀπὸ τοῦ θυσίας γνησίοις θυομένης, ἐπελθόντα κύνα καὶ ἁρ
πάσαντα κρέας τοῦ θύματος, ἀγαγεῖν ἐκεῖσε. ἐν ᾧ καὶ ναὸς ἐκτίσθη, καὶ οἱ νόθοι ἐνταῦθα ἐκρίνοντο εἰ τοῦ δὲ ὄντως γνή
σιοι υἱοί. ἐκάλουν δὲ ἀθηναῖοι καὶ τοὺς ἀπελευθέρους νόθους. Ἐσλὸν, ἀντὶ τοῦ ἐσθλὸν δωριεῖς λέγουσι. πίνδαρος. ἐσλῶν
γὰρ ὑπὸ χαρμάτων, πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν. Ἐσμαρτυρόμενον, ξυρῶντα. ἐραυνῶντα. κατοπτεύοντα.
Ἐσμασσόμενος, ἐμβαλλόμενος. Ἐσμὲν, ὑπάρχομεν. ἀπὸ τοῦ εἰμί. πλεονασμῷ τοῦ σ. Ἐς μέσον, τὸ δίκαιον. καὶ
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι μεσολαβοῦσα τὸ πρᾶγμα. ἢ τὴν δίκην. καὶ ἐς μέσον σαυτὸν, εἰς τὸ φανερὸν ἀλλήλοις ὁμολό
γουσαν. Ἐσμηλευμένος, καθωχειρωμένος. Ἐσμιον, τόσιμον. Ἐσμοιῶ, ἐξελάσομαι. Ἐσμὸς, καὶ σμῆνος. τὸ πλῆ
θος τῶν μελισσῶν. καὶ ὁ ὁδὸς, ἑσμός. ὁ δὲ τόπος, σίμβλα. ἢ σίμβλαι. τὸ ἔργον, μελιττουργεῖν. βλίττειν δὲ, τὸ καπνίζειν
τὰς μελίττας καὶ ποιεῖν ἀναχωρεῖν. ὁ δὲ ἄρχων τοῦ σμήνους, ἡγεμὼν, καὶ βασιλεὺς, ᾧ τὸ πᾶν ἕπεται. τὰ δὲ ἔγγονα, σκώ
ληκες. τὸ δὲ ἀργὸν αὐτῶν ἔθνος, κηφῆνες. τὰ δὲ ἀγγεῖα. κύψαροι. ὁ δὲ ἦχος, βόμβος. ἢ βομβεῖν τὸ ἠχεῖν. τὸ δὲ κέντρον
ἐγκεύφορον. τὰ δὲ ἔργα, κηρία. μέλι. μελίκηρα. Ἐσμυξα, ἔφθαρον. Ἐσμίρισεν, ἔλειψεν. Ἐσμυρισμένον, διασμυ
ρίσαντα. χρίσματα ἔχοντα σμύρνης. ἐνεστυμμένον. Ἐσμυρίχθαι, μεμυρισμένοι. Ἐσμοξεν, ἐπάταξεν. ἔπαισεν.
Ἐσοδην, εἰς ἐμφάνειαν. Ἐσο, γίνου. καὶ ἔσο, ἐν δὲ δυσὶ σημαίνει καὶ τὸ ὑπάρχειν. Ἐς ὄλεθρον, εἰς ᾅδην. Ἐσόμεθα,
βιωσόμεθα. Ἐσομένοις, γενησομένοις. Ἔσονται, γενήσονται. Ἔσοπτρον, κάτοπτρον. ἔσοπτρα ἐνορῶντι. Ἐσόρα, ὅπι
σθεν. ὀπίσω. Ἐσορῆ, ἀντὶ τοῦ ἐσορᾷ καὶ βλέπει. παρὰ θεοκρίτῳ. ἢ ἐσορῆς, ὁμοίως. Ἐς ὁρμὰν ἔγχεος ἐλθεῖν, ἐν τοῖς βέ
λεσιν ἐλθεῖν. Ἐσότι, ἀντὶ τοῦ λίαν, μάλιστα. Ἐς οὗ, ἀντὶ μέχρις ὅτου. Ἐσοφισάμεθα, ἐτεχνασάμεθα. Ἐσοῦμαι δω
ρικῶς, προπερισπᾶται καὶ ἔσεσθαι. Ἐς ὀψιγόνους, τοὺς μεταγενεστέρους. Ἐσπάθα, ἐδαπάνα ἀφειδῶς. παρὰ ἀριστοφάνει.
καταναλίσκει. κατετίθει. σπαθᾶν δὲ, τὸ ἀφειδῶς καταναλίσκειν καὶ παρὰ τοῖς ἐν τρισὶν εἴρηται πολλάκις. οἰκείως δὲ
τῇ λέξει χρῆται ἐπὶ γυναικὸς ὁ ἀριστοφάνης. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων ἱματίων σπαθᾶν, τὸ ἄγαν κρούειν τὴν κρόκην.
λίαν σπαθᾶν, ἴσον ἐργάζῃ. λέγει ἀριστοφάνης εἰρωνικῶς. καὶ τοῦ. Ἐσπαθᾶτο, διογένης ἐν τῷ κατ᾽ αἰσχίνου. δίδυ
μος δέ φησιν, ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο. παρὰ τὴν σπάθην. σπάθη δὲ ἐστὶ ξίφος. μᾶλλον δὲ ἀπὸ τῶν ὑφαινόντων ἡ μεταφορά. σπα
θᾶν γὰρ χρῆται ὁ ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἢ γύναι, λίαν σπαθᾷς. ἐσπαθᾶτο, ἤγουν ἐλέγετο ἢ ἐρρίπτετο. ἢ διεκέχυτο. ἀπὸ τῆς
σπάθης. οὕτω γὰρ τὴν μάχαιραν καλοῦσιν. ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο. ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης ᾗ συντιθέασι τὰ ὑφαινό
μενα. Ἐσπαθημένος, πεπυκνωμένος. ἀπὸ τῶν καταχρουουσῶν σπάθῃ τὴν κρόκην. Ἔσπακα, ἀπὸ τοῦ σπάω σπάσω,
ἔσπακα. ὡσαύτως καὶ τὸ ὀξύρηκα. ἀπὸ τοῦ ξυρῶ ξυρήσω ὀξύρηκα. καὶ τὸ ἔρρωγα, ὡς ἀπὸ τοῦ ῥήσσω ἔρξω. ὁ μέσος παρακεί
μενος ἔρρωγα. τὸ δὲ ἔσπεισμαι, ἔψευσμαι. ἀπὸ τοῦ ψεύδομαι. ὁ μέλλων ψεύσομαι. ὁ παρακείμενος, ἔψευκα. ἄχρηστος.
ὁ παθητικὸς, ἔψευσμαι. Ἐς πανδοκεῖον, εἰς τὸ πανδοχεῖον. Ἐσπάραξαν, διέφθειραν. Ἐσπάρακται, σπα
ρῶ μέλλων σπαρῶ. ὁ παρακείμενος ἔσπαρκα, ὁ μέσος ἔσπορα. ὁ παθητικὸς, ἔσπαρται, ἢ ἐσπάρεται. Ἐσπαργάνωσε,
περιετύλιξεν. ἔδησεν. ἔσφιγξε. πρὸς τὴν ζώνην. Ἐσπάργων, ἐν πλεονάσει ἦσαν. Ἐσπάρθαι, ἀντὶ συγκεκυρῶσθαι.
Ἐσπάρασσεν, ἐρέθιζεν. Ἐσπάρειεν, ἔσπειρεν. Ἐσπάσαντο, εἵλκυσαν. Ἔσπασας, ἔσπεισας. εἵλκυσας. Ἔσπαρ, εἵλ
κυσεν. Ἐσπασμένον, γεγυμνασμένον. Ἐσπεικὼς, πεπυκώς. Ἐσπείσαντο, θυσίας ἐποιήσαντο. Ἐσπείσατο, διηλλά
γη. Ἔσπεισεν, ἀντὶ τοῦ ἔθυσεν. Ἐσπεῖσθαι, σπονδὰς πεποιῆσθαι. Ἔσπετο, ἠκολούθησε. Ἕσπερ, ὄπισθεν. γράφεται
καὶ ὥσπερ ὀπίσω. ἢ ἐκ τοῦ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ἰσοδυναμοῦντος τοῦ ὡς, τὸ ἐς πρόσθεν. Ἕσπερα, συγκέκοπται
ἐκ τοῦ ἑσπερία. δηλοῖ δὲ ἐλλειπτικῶς, τὰ ἕσπερα μέρη. ἢ καθ᾽ ἐσχηματισμένον τι. Ἑσπέρα, ἡ λίαν σέρησις. ἢ ὡς τῆς
ἡμέρας. ἕως γὰρ ἡ ἡμέρα. Ἑσπερεύοντα, ἕσπερον. ἕσπερον. Ἑσπέρια, τὰ δυτικά. Ἑσπερίδες λέγονται, διὰ τὸ ἑσπέ
ρας φαίνεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἑσπερίᾳ κατοικεῖν. ἦσαν δὲ φόρκου καὶ κητοῦς ἑσπερίδες. ἀπὸ μιᾶς δὲ αὐτῶν εἴρηται ἡ
νῆσος. ἣν κατῴκει γηρυονεὺς, ἔχων κύνα ὄρθον ἀδελφὸν κερβέρου, ὃν ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ, ἄτλαντος λέγουσιν
εἶναι τὰς νύμφας. Ἑσπερίδων μῆλα ἐν λακεδαιμονίᾳ, βροτά τινα μῆλα. Ἑσπέριοι, οἱ ἐπὶ τὴν δύσιν οἰκοῦντες. Ἑσπέ
ριον ξένον, τὸν ἑσπέρας ἥκοντα. Ἑσπερινὸς, ὁ τῆς ἑσπέρας. Ἑσπέρας αἱρήσομαι, ἀντὶ τοῦ λήψομαι. ἡ ἑσπέρα ἐρεῖ

λίθον· ἐμβαίνω δὲ καὶ, ἀττικόν. Ἔσβη, ἐσβέσθη, ἐπαύσατο. Ἔσβηκε, πέπαυται, πεπαῦσθαι ἐσβέσθη. Ἐσβήτης, εἶδος ποτηρίου. Ἐσβολὴ, εἶδος παιδιᾶς παρασιτικῆς. Ἐσβολαὶ, τὰς ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων χώραν ἐκδρομὰς, ἐκάλουν ἐσβολάς. Ἐσγημίας, καθὰ τὸ ἄλλο. Ἔσδα, ὥρμησα, ἐπόρισα, ἐδίωξα, διέφυγον ἐν τῷ τρίτῳ. Ἐσδ' ἄγε, εἴσαγε δέ. Ἐς δὲ, εἰς δέ. Ἐς δὲ κάδας, εἰς δὲ καιάδας. Ἐς δ' ἐρί τας εἰς ταὐτὸν δὲ κροταλάται. Ἐς δῆριν, εἰς μάχην. Ἐς δοχὸν, ἐς εἴσδραν. Ἐσδραμύλιξον, εἴσδραμε. Ἔσεαι ἐκ τοῦ ἔσεται τρίτου προσώπου ἀποβολῇ τοῦ τ. Ἐστιβάσατο θυμὸν, καθῆψατο τῆς ψυχῆς, ἐλύπησεν, ἐς τὸ θυμὸν ἐμάστιξεν. Ἐστιβάσθησαν, στιβάσμασι προσεκύνησαν. Ἐστιβὼν, διαλεισμὸς ἢ τραπὸς μακροτέρας, χωρία ἄκαρπα. Ἐστασε, αὐτὸ τὸ ἐλύπησεν, ἐστασέ με τὴν καρδίαν, καὶ αὐτὸ τὸ ἐτάραξεν ἐσασθῆσαι λαόν. Ἐστυμάσατο θυμὸν παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος ε̄, ὅχ' ἅπαξ ἐπὶ πολὺ ἐλύπησεν, ἀλλ' ἐστυμάξατο μάλα τὴν λύπην, καὶ ἀλγηδόνα. οὐ τὸ ἐναντίον ἀπομάσσεσθαι, καὶ ἐκμάσσεσθαι λέγεται. τινὰ δὲ ἡ λέξις ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ λίασμα καθίκετο τῆς ψυχῆς, ἢ καθῆψατο ἀπὸ τοῦ μάσσεσθαι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ χειρὶ ἐπιμασσάμενος. ὅ ἐστιν ἐφαψάμενος. ὅθεν καὶ χειρομάδιον. ὅ ἐστι μάσσεσθαι τῇ χειρί. εἴληπται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν προμασσόντων τὰ ἐν τηκομένῃ κηλῖδα. Ἐστυμάχει, ἐβλάβη, ἐκολάσθη. Ἐς τρεῖς, εἰς τρία ταμιεῖα. Ἐστέρχοντο, ἐναπολαμβάνοντο περὶ τὸ ἐπιστέφανον. Ἐστοργεῖ, ὀργίζεται, ὡς τὸ, λίαν γὰρ ἐς ἄλλον ἡ θεοδώρα ἠγριαίνετο, καὶ ἐστέργει ἐστεστέρει, αὐτὸ τοῦ ἐδυσχέραινε. Ἐστέρησαν, αὐτὸ τοῦ ἐκεχώνισαν ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀργιζομένων κινῶν, ὡς τὸ, εἰς ἀπειλὰς τὴν ἐστερησαν ἐμμανεῖς τι καὶ ἄγριον αἱ σκύθαι. Ἐστίασθαι, θοινᾶσθαι. Ἔσται, ἔσται. Ἔσθα, ἐκ τοῦ σθῶ, ἀρχαῖος ἴσθιον ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔσθαι καὶ ἔσθω αἷμα, ἤγουν ἐκίνησα. Ἔσθαι, ἐκχέειν ἐσπούδαζον. Ἐσθίειν, ὥρμησεν ἐδίωκον. Ἐστίφθη, ἐστιβάσθη, ἐπήμασεν. καὶ αὐτὸ τοῦ ἐθαύμασε, καὶ ἔστι παράγωγον. καὶ αὐτὸ τοῦ ἐμαστίγθη. Ἐσίχυον πύλας. ὅμηρος. ἤγουν ὑγρότερον καὶ σπουδαιότερον ἐσῆλθον. ἵνα δηλοῖ καὶ ἡ λέξις, τὴν ῥᾳδίαν διὰ τῶν πυλῶν εἴσοδον, καὶ οἷον προχυθεῖσιν ὡς τοῦ τεῖχος ἐχόντας τι προσάπτης διὰ τὸ προσίστασθαι τῇ εἰσόδῳ. Ἐσηγάθεον, ἀγαθὸν θαυμαστόν. Ἐσηκάσθησαν, συνεκλείσθησαν καθὸ σηκοὺς ἐλάσθησαν. κυρίως ἐπὶ προβάτων. Ἐσάλατο, εἰσῆλθεν, εἰσέφρησεν, εἰσεπήδησεν. ἢ ἐσάλατο. πορφύριος ἐν τῷ μ̄ τῆς ἰλιάδος, αὐτὸ τοῦ ἐσάλευσε τοῦτο λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰσεπήδησεν, ὡς τὸ τεῖχος ἐσάλατο πρῶτος. ἢ ἐσάλατο τεῖχος παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐσάλευσε κεῖται καθὸ πορφύριον, ὡς ἀπὸ τοῦ σάλου, ἔστιν καὶ τὸ σαλεύω καὶ ὁ σάλος. ἐν δὲ τοῖς ἡροδώρου καὶ ἀπίωνος, φέρεται ὡς οὐ δεῖ πείθεσθαι λυσανίᾳ τῷ ὡς πρῶτος ἐσάλατο λέγοντι καὶ διὰ τοῦ ψιλοῦ τὸ ε̄, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐσάλασθαι, ὃ δηλοῖ τὸ ἀπὸ σαλεύειν. ἔτι δὲ λέγοντι, καὶ ὅτι ὁ μὲν σαλεύσας τὸ τεῖχος σαρπηδών ἐστιν, ὁ δὲ εἰσπηδήσας, ἕκτωρ. ὥστε οὐ τὸ μόνον πορφυρίου ἀλλὰ καὶ λυσανίου ἐστὶν ἡ ῥηθεῖσα ἐξήγησις. καὶ οὐδὲ παύνεται ἀποδεικτικά ἐστι τοῖς παλαιοῖς. οἱ δὲ ἄλλοι, ἤγουν ὁ ἀπίων καὶ ὁ ἡρόδωρος λέγουσιν ὅτι τὸ ἐσάλατο κανονίζεται ἀπὸ τοῦ ἅλλεσθαι καὶ νοεῖται ἀντὶ τοῦ ἐφήλατο. οὕτω γὰρ φασι δοκεῖ ἀρίσταρχον. διὸ καὶ δασύνει ἐκεῖνος τὸ ε̄. Ἐσήμαινε, προσέταττεν. ὁρᾶν τὸ πρόθυμον τῶν ῥωμαίων, ἐσήμαινε τοῖς ἑαυτοῦ ἐπιμόνως ἀναχωρεῖν. Ἐσημανόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐνδεικνύμενος καὶ ἐκφαίνων. Ἐσημειώθη, ἐτυπώθη. Ἐσημάναντο, ἐφανέρωσαν. Ἐσήρεν, ἐν βατραχοῖς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ εἰσέφερεν κεῖται. Ἐσθάτιν, εἰς θεωρίαν. Ἐσθε, πρόηγε. Ἐσθειν παρὰ ποιηταῖς, τὸ ἐσθίειν παρὰ τοῖς κοινοῖς. Ἐσθίειν, ἐσθίοντες καὶ δυνάμεως μετέχειν. ἔστι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐξετάζειν. Ἐσθίειν, ἰσχύειν. Ἐσθήματα καὶ ἐσθήσεις ἐν τῷ ιζ̄ λόγῳ, ἄχρηστα. ἐσθὴς δὲ ἐν χρήσει. Ἐσθημάτων, ἱματίων. Ἐσθής, ἱμάτιον καὶ φάρος, ταῦτα λέγουσιν ὅτι τὰ μέν εἰσι κοινά. τὸ δὲ φάρος ποιητικὸν λέγονται ταῦτα ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς ἐνδύματος. χλαῖνα δὲ, τὸ προβεβλημένον ἔνδυμα. καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων, ἔστι παχεῖα ἐστι καὶ μαλακὴ ἐξ ἐρίων, ἁπλῆ καὶ ἀπὸ λεπτοῦ ἐρίου. χιτὼν δὲ, τὸ ὑπὸ τῇ χλαίνῃ ἱμάτιον. τριβώνιον δὲ, καὶ ῥάκος, τὸ τετριμμένον. ἡ ἐσθὴς, τὸ ἁπλῶς ἱμάτιον. τὸ τοιόνδε σχῆμα τῆς ἐσθῆτος. Ἐσθίειν, καὶ ἀπεσθίειν λέγεται μετὰ προθέσεως. οὐχὶ ἀπὸ τοῦ ἐσθίειν εὕρηται ἀπεσθίειν, καὶ τὸ μὴ ἐσθίειν. Ἐσθίω, αὐτὸ τοῦ τρώγω καὶ φάγω δὲ, αὐτὸ τοῦ συμπόσεως ταῖς. ἐσθίω ἄρτον τρώγω ψωμίον. φάγε βοῦν. Ἐσθλαὶ, ξύλινα παίγνια. ἀμαθούσια. καλά, ἐσθλὰ, ὀρθά. Ἐσθλὸς κυρίως, ὁ ἐθέλοντὴς μαχόμενος. ἤγουν ὁ ἀνδρεῖος. οὗ ἐναντίον τὸ δειλός. καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀγαθὸς τοὺς τρόπους. καὶ ἐσθλὰ τὰ ἀγαθά. ἢ ἐσθλὸς, ὁ ἀγαθὸς ἀπὸ τοῦ ἐθέλω. πᾶς τις γὰρ τὸ ἀγαθὸν ἐθέλομεν καὶ τούτου ἐφιέμεθα. Ἐσθόμενος, ἐσθίων. ἔσθω γὰρ τὸ ῥῆμα. καὶ ἔσθοντες, ἐσθίοντες. Ἔσθοντο, ἔγνωσαν. Ἐσθορεῖν, εἰσεπήδησεν. Ἔσθος, περίβλημα, ἱμάτιον ὅθεν τὸ ἱμάτιον. Ἔσθ' ὅτι, ἔστιν ὅτι ἤγουν, ἐνίοτε, πολλάκις. Ἐσθῆ ἐστι παρώνυμον, ἀπὸ τοῦ ἐνδύομαι πρὸς διαφορὰν τοῦ ἔσθω τὸ ἐσθίω. Ἔσθω, ἢ ἔσθω, ταῦτα δηλαδὴ. ἰστέον ὅτι μετὰ χαρακτῆρα ἐνίοτε εἰς ἀμφότερα τοῦ δ τι καὶ τοῦ θ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔθεν καὶ ἔξοδος. καὶ οὐδέ ποτε, καὶ οὐδέ ποτε καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁμαλόν τι γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσδω καὶ ἔσθω. ἀμφότερα γὰρ ἐν τῷ δηλοῦσι, τοῦ σ πλεονάσαντος ἐν τῷ ἔσθω. Ἔσθων, τρώγων ἐσθίων. Ἐσία, ἡ πρεσβεία. αἰσία δὲ ἡ δικαία καὶ τρίτῃ φωνῇ διὰ τῆς αι διφθόγγου. Ἐσιάλλοντο, ἐκτείνουσιν, ἐκπέμπουσιν. Ἐσιγάθη, ἐσιωπήθη. Ἐσιταμωράνθη, ἐσίτοντο μεμωρημένοι ἦσαν. Ἐσίνετο, ἔβλαπτεν. Ἐσίνασιν, ἐσίνωσαν. Ἐσίοντο, ἐβλάπτοντο. Ἐσιτήριον, τὸ ἐν μέσῳ αὔλημα. Ἐσιτίσκοντο, ἐμάστευον τὸ σῖτον ἤσθιον. Ἐνσίχνου, συγχαράξαι καὶ συμπεκτυῦσαι λάκρεις. Ἐσιώθη, ἐσιώθη. Ἐσίοιπαὶ, εἰς κορράτω. Ἔσκαζεν, ἐνεδοίαζεν ἀμφέβαλλεν. ὁ δὲ ἔσκαζεν, ὁ πρὸς ἔχει γνώμας τὰ ῥωμαίων συντάγματα. Ἐσκαρὸν, δίκαιος. Ἐσκάλλεν, ἐκίνησεν ὄρυσσεν ἀκλογίζετο. Ἔσκαλλεν, ἐσκάλλεν ἐσάλλεν ὀξύνα. αἰάζοντι καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Ἐσκαλλογράφησε, καλλιγραφεῖν. Ἐσκαπίμυζεν, ἐσκάριζεν. Ἔσκε, ὑπῆρχε. γίνονται δὲ ἰωνικῶς. ὡς γὰρ παρὰ τὸ ἔφερον φέρεσκον, ἔστι παρὰ τὸ ἔλεγον λέγεσκον, οὕτως ἔστι παρὰ τὸ ἔσκον, ὤφειλεν εἶναι τὸ ἰωνικὸν, ἔεσκον. ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ε̄, τὸ ἓν ἐξεβλήθη, καὶ γέγονεν ἔσκον, ἔσκες, ἔσκε. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἔσκου. ἔσκε. εἰς ἃ γὰρ δωριεῖς τὰ δεύτερα πρόσωπα τοῦ παρατατικοῦ, καθὰ ἀφαιροῦσι τὸ ι προφέρουσι, προσθέσει τῆς σκω. ἔσκον, ἐφίλει, ἐφίλεσκεν. οὕτως οὖν καὶ ἦσ, ἔσκε. Ἐσκέδασε, διεσκόρπισεν. Ἐσκήνψε, διέφθειρε. διεσκί

τὸ μὲν γὰρ πόθεν, τὸν παρεληλυθότα· ἐρωτῶντες γὰρ πόθεν ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος, ἢ ἔρχεται· δηλοῦμεν καθόλου ἐλευσόμενον αὐτὸν τὸν τόπον ὅθεν καὶ ἐλήλυθεν, ἢ ἔρχεται, ἢ ἐλεύσεται. τὸ δὲ ποῦ, τὸν ἐνεστῶτα· ἐρωτῶντες γὰρ ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα, ἢ ἦν, ἢ ἔσται, τὸν νῦν κατὰ τὸν ἐνεστῶτα ἐν ᾧ κεῖται τὸν τόπον μόνον αὐτὸν δηλοῦμεν ἐν ᾧ ἐστιν· ἢ ἦν, ἢ ἔσται. τὸ δὲ ποῖ καὶ πόσε, τὸν μέλλοντα· ἐρωτῶντες γὰρ ποῖ βαδίζει ὁ ἄνθρωπος, ἢ ἐβάδισεν, ἢ βαδίσει· τὴν ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἄφιξιν σημαίνομεν. Ἐπιστέον ὅτι, ἐν μὲν τῷ τίς, καὶ πότερος, τὴν οὐσίαν δηλοῦμεν· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, τὰ συμβεβηκότα· οἷον ἐν μὲν τῷ ποῖος, λευκός· ἢ θερμός· ἢ τὰ τοιαῦτα· ἐν τῷ πηλίκος δὲ, μέγας· καὶ μικρός· ἐν δὲ τῷ πόσος, πολύς· ἢ ὀλίγος· ἐν δὲ τῷ πόστος, πρῶτος· ἢ δεύτερος· ἢ τρίτος· καὶ ἐφεξῆς· ἐν δὲ τῷ ποσαπλάσιος, ὡρισμένως μὲν, διπλάσιος· τριπλάσιος· καὶ ἐφεξῆς· ἀορίστως δὲ, πολλαπλάσιος· ἐν δὲ τῷ ποδαπὸς, ἢ ὁμοδαπὸς, ἕλλην· ἢ βάρβαρος· ἢ ἀθηναῖος· ἢ θηβαῖος. Ἐπιστέον περὶ ἐπιρρημάτων, ὅτι τὰ ἐπιρρήματα ἀναφέρονται πρὸς τὰς ἀγνοουμένας ἐνεργείας· ἢ τὰς τούτων ποιότητας· εἰ γὰρ ἐρωτῶμεν πῶς ἀναγινώσκει, ἀποδιδόντες ἄλλο τὸ ἐπίρρημα ὃ ἐπὶ τίθεται, τὸ προέχει ἐπὶ τῷ ῥήματι· καὶ ἀποκριθείη ἄν τις καλῶς, ἐντέχνως· σοφῶς· πᾶσα γὰρ κίνησις, πόθεν ἢ ποῖ γίνεται· ἀλλ' ἐπεὶ περὶ τὸ γινόμενον ἐπὶ γίνεται ἡ ἐρώτησις, ὅταν μὲν ἴσμεν τὸν τόπον εἰς ὃν ἡ κίνησις γέγονε, τὸ δὲ ἐκ τίνος. Ἐρωτῶ, ἢ πυνθάνομαι, ἐπὶ ἐρωτήσεως λέγονται καὶ ἐρωτῶ, ἔρομαι, πυνθάνομαι· ἢ ἐρωτῶ, τὸ ἀποκρίσιν ζητῶ· ἐπερωτῶ κυρίως, ὅταν ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει ἑτέρᾳ ἐρωτήσει χρῶμαι· προσεπερωτῶ, τὸ μετὰ τὴν δευτέραν, καὶ τρίτην ποιοῦμαι ἐρώτησιν· ποιοῦσιν καὶ τὸ εἶπον, καὶ ἔσειπον, καὶ προσεῖπον. Ἐρωτῶ, ὁ μέλλων ἐρήσομαι· ὁ ἀόριστος, ἠρώτησα· ὁ δεύτερος ἠρόμην· ἐρέσθαι ἀπαρέμφατον· ἐροῦ προστακτικόν· ἐνεστὼς ἔρομαι, ὥσπερ τακτικόν· τὸ δὲ εἴρετο, ποιητικῶς μὲν διὰ διφθόγγου γράφεται· κοινῶς δὲ, διὰ τοῦ η· οἱ μὲν γὰρ κοινοὶ λέγουσι τὸν ἐνεστῶτα ἔρομαι· οἱ δὲ ποιηταὶ, εἴρομαι προσλήψει τοῦ ι· ὅθεν ἀνάγκης οὔσης, οἱ μὲν τρέπουσι τὸ ε εἰς η ἐπὶ τοῦ παρῳχημένου· οἱ δὲ φυλάττουσι τὴν δίφθογγον ἄτρεπτον. Ἐρωτῶσι τὰ γεγραμμένα· καὶ ἐρωτῶ τὸν διδάσκαλον περὶ τούτων.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἐς πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ εἰς λέγουσιν ἀττικοί· οἷον ἐς χρύσαν· ἐς πατρίδα. Ἕς, εἶμι τὸ πέμπω· μέλλων ἥσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν· ἡ μετοχὴ, εἷς, ἕντος· τὸ προστακτικὸν ἕθι· καὶ ἧς· σεσημείωται τὸ θές, δός· καὶ ἕς· ὅ ἐστιν ἐν συνθέσει· πρόες, καὶ ἄφες· πρόϊε. Ἐσαεὶ, διαπαντός. Ἐσαθύριζεν, ἐκάλλυνεν. Ἐσαθρεῖν, ἀναπτύσσειν. Ἐσάκουσιν, εἰσήκουσιν. Ἐσαλάλαζεν, ἐκορτίαζεν. Ἐσαμβρ[illegible], ἐθεωροῦμεν· λάκωνες. Ἔσαν, ἦσαν· ἐπρ[illegible]. Ἐσαῦθ, εἰς μίαν ἡμέραν. Ἐσαῦθιν, ἔσωθεν. Ἐσαύρας, εἰς καιρούς. Ἐσάωσεν, ἔσωσεν. Ἐσδεῦρο, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ δεῦρο καιροῦ. Ἐσημέτερον, ἑλληνιστικῶς φρασθέν· λείπει γὰρ τὸ δῶμα· ἢ δόμον ἢ μέγαρον· οὕτως ἐς ἡμέτερον δ' ἐλθόντες. Ἐς ἠέλιον καταδύντα, τὸ περὶ δύσιν ἡλίου δηλοῖ· ἢ ἕως ἡλίου δύσεως· ἢ ἐς ἠέλιον καταδύντα εἴρηται παρ' Εὐριπίδῃ ἐν ἱππολύτῳ, τὸ εἰς τόδε· ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ· τοιοῦτον δὲ καὶ ἐς τόδε ὥρας, καὶ ἐς τόδε καιροῦ· τὸ μέντοι ἔς τι, ἀντὶ τοῦ ἕως· μόνον αὐτὸ καθ' αὑτὸ κείμενον· οἷον παρὰ θεοκρίτῳ ἔς τι καταπείσας· ἴσον μέχρις ἂν ἀπαγορεύσῃς· συγκοπὴν ἔπαθεν ἐκ τοῦ ἕως, διὸ καὶ δασύνεται. Ἐς ἦδ, εἰς ἡμέρας. Ἐς θάλαμον βαλέειν, ἢ σανίδας ἐκδῦσαι· καὶ εἰς κίονα ἐρύσαι· ἢ πελάσαι δοκοῖς· ἐν ὀδυσσείας χ, προστακτικῶς πάντα νοοῦνται, ἀντὶ τοῦ βάλετε· ἐκδύσατε· ἐρύσατε· πελάσατε. Ἐσνέωτα, ἐς αὔριον· εἰς τὸ μέλλον. Ἐς κλιτὺν ἀναβάς, ὑψηλὴν πρόσβασιν ὄρους δηλοῖ τὴν κλιτὺν εἶναι· διὰ τοῦ ἀναβάς· κοινῶς δὲ τὰ παρὰ τὸ κλίνω, ὕψος τι δηλοῖ, οἷον ἡ ἐπὶ θρόνου κλισία· καὶ ὁ κλισμός· ἢ ἡ κλίνη, ἢ τὸ ἀνάκλιθρον καὶ ἡ κλίμαξ· ἴσως δὲ καὶ τὸ κλίτος. Ἐς κόρακας ἀττικοὶ, οὐκ εἰς κόρακας· καὶ ἐς μακαρίαν, οὐκ εἰς μακαρίαν· ἐς κόρακας, εἰς τὸ σκότος· εἰς ὄλεθρον· ἔστι δὲ τόπος ἀθήνῃσιν οὕτω καλούμενος· οἱ ἐκεῖσε γὰρ ἐρριπτόμενοι ἐς ἀπώλειαν ἤρχοντο. Ἐς κυνὸς πυγήν· παροιμία τὸ ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷς ἢ τριβώλου ἀλωπεκοῦν· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιώντων. Ἐσνέωτα ἀττικοὶ καὶ εἰς ἔπειτα· ἐς τοῦ νέον δὲ, καινόν. Ἐς ὃ, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ λέγουσιν ἴωνες, ἢ μέχρι τοῦ τοῦ· ὥσπερ, ἐς ὃ ἐξήλασεν αὐτόν. Ἐς ὅτι μάλιστα, ἀντὶ τοῦ λίαν· ὥσπερ, καλάμοις ἐς ὅτι μάλιστα στερροῖς, ἢ παχίστοις. Ἐς πατρίδα πορεύομαι, ἀντὶ τοῦ εἰς, ἀττικῶς. Ἐς πείρινθα δίφρου· ἔνθα ὁ διφρηλάτης ἐκάθητο ὡς ἐκεῖ ὁ ἁμαξηλάτης τὰ βασιλικὰ δῶρα τίθησιν· λέγοι δ' ἄν τις πείρινθα κατὰ τὸ ἐτυμον τῆς λέξεως, τὸ περίθεμα· ὡς ἀπὸ τῆς περιθέσεως, ἢ τοῦ θῶ τὸ τίθημι· ζητητέον δὲ εἴπερ πείρινς πείρινθος ἡ εὐθεῖα τῆς λέξεως ἰαστῆς, εἴτε τὸ πείρινθον. Ἔς τε πιλάξει, ἀντὶ τοῦ μέχρι παύσεται. Ἔστι, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ. Ἐς τ' ἔνηφιν, ἀντὶ τοῦ ἐς ἕνην καθ' ὑπερχῆμα τῆς μόνου τῆς φι συλλαβῆς· ἡσίοδος ἐν ἔργοις· μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔνηφιν. Ἐς τεύχεα ἔδυνον, ἰωνικόν ἐστι τῷ ἐν τεύχεσιν ἐδύοντο. Ἐς τῆμος δὲ, ὅμοιον τῷ ἐς αὔριον, ἢ τοῖς τοιούτοις· ἡ δὲ ἐν τῷ τέλει ἔκτασις, περιττή· ἢ οὐκ ἀντὶ προθέσεως· ὡς ἐν τῷ τῆμος δέ. Ἐσαγείρατο θυμὸν, ἴσον συνέλεξε τὸ πνεῦμα ζωτικόν· ὅθεν σύγκειται τὸ ζωγρεῖν θυμὸν· ὡς ἐκ τοῦ θυμὸν ἀγείρειν· τὸ θυμηγερέειν· οὐ προηγεῖται τὸ ἐλιτεθυμὸς καὶ τὸ ἔσαν, εἰς πρῶτον ἀόριστον, κατὰ συστολήν. Ἐσάλευσεν, ἐκ τοῦ σάλος σαλεύω· τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ νεὼς, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου λέγεται. Ἐσάλπιζε πύλας· ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐσάλπιζε τεῖχος ἀχαιῶν. Ἔσαν, εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· ὁ παρατατικὸς ἦν· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἦσαν· ἔτι ἔσαν· οὐ δασύνεται δὲ, ἀλλὰ ψιλοῦται· δηλοῖ τὸ ἦσαν· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἦσαν κατὰ συστολήν. Ἐσάνας, ἀντὶ τοῦ ἐχάρησαν ἀπὸ τῶν σαινόντων ζώων. Ἐσανδρύσεν, ἀνδρὸς ἀγορεύσειν, παρὰ ἀπολλωνίῳ. Ἔσαν· ἔω τὸ [illegible]· ὁ μέλλων ἕσω· ὁ ἀόριστος ἧσα· καὶ ἕσα κατὰ συστολήν· ὁ μέσος ἑσάμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἕσαντο· ἀπὸ τούτου γίνεται [illegible] κατὰ συγκοπὴν παρ' ὁμήρῳ· ὡς τὸ [illegible]. Ἕσασθαι εἶπεν ὁ ποιητής, ἀντὶ τοῦ ἐνδύσασθαι· ὡς τὸ ἕσσατο δέρμα λέοντος· οὐδεὶς γὰρ λέοντος δέρμα ἢ παρδαλῆν, ἢ λυκέην ἐνδύεται, ἀλλὰ ἀναπτοῦσιν τὰ τοιαῦτα· ὅ ἐστιν ἀμπέχονται. Ἐσαφάσας, εἰς τὸ ἴσω χαλάσας ὥστε μεσάπτεσθαι εἴτ' οὖν ζυγίζεσθαι. Ἐσβαίνω εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν· ἀμφότερα θουκυδίδης.

ἔρος. ἵμερος δὲ, ἐὰν μετὰ τὸ κτήσασθαι ἐπιθυμήσῃς, καὶ ἐκμαθεῖν τὰ γεγραμμένα. οὗτος δὲ ἐπὶ παντὸς φρονήματος.

Ἔρως, ὁ πλοῦτος. δύο οἱ παλαιοὶ τυφλά φασι. τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν πλοῦτον. ὁ γὰρ ἐρῶν ἐστιν ὁ πέρα γυναικὸς δυσειδοῦς, ἥτις δοκεῖ αὐτῷ καλλίστη εἶναι. ὅπερ ἐστὶ τυφλότης. ὥστε ὁ ἔρως τυφλός. ἴσως τυφλοποιός. ποιεῖ γὰρ τοὺς ἐρῶντας τὰ μὴ καλὰ καλὰ ἡγεῖσθαι. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ὁ πλοῦτος τυφλός. παρέρχεται γὰρ τοὺς καλοὺς, καὶ κοσμίους, καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν τοῖς κακίστοις, καὶ βδελυροῖς. ἐκ τοῦ θεοκρίτου. ἐστὶ δὲ ὁ ἔρως, θερμὸς καὶ δυσκάθεκτος πόθος. ἡ ἔρως, ὁ στέφανος τῶν ἐπικειμένων ὁ ἐκ τῆς γῆς ἐρανισμένος. ἢ ἔρως ἐστὶν, ἐπιβολὴ φιλοποιΐας, διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον. Ἔρωσις, ἐρώμενον.

Ἔρωτα, ἀπολλώνιος μὲν ἀφροδίτης γενεαλογεῖ. σαπφὼ δὲ, γῆς καὶ οὐρανοῦ. σιμωνίδης δὲ, ἀφροδίτης καὶ ἄρεος. ἴβυκος καὶ ἡσίοδος, ἐκ χάους λέγει τὸν ἔρωτα. ἐν δὲ τοῖς εἰς ὀρφέα, κρόνου γενεαλογεῖται. Αὐτὰρ ἔρωτα κρόνος καὶ πνεύματα παντ' ἐτίκτυσεν. Ἐρωτηθεὶς, ἐρωτῶ. ἐρωτήσω. ἠρώτηκα. ἠρώτημαι. ἀόριστος ἠρωτήθην ἡ μετοχὴ ὁ ἐρωτηθείς.

Ἐρώτησις, ἔνδοξος πρότασις διαλεκτικὴ, ἀπὸ κρίσεως, ἑκατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως. Ἔρωτι, προθυμίᾳ. Ἐρωτικῶς, ἐπιθυμητικῶς. Ἐρώπιον, ἐρώμενον. παράνητον. Ἐρωτομανὴς, ὁ μανικῶς, ἢ ἐπιθυμητικῶς ἔχων τῆς ἐρωμένης.

Ἐρωτῶ σε, παρακαλῶ σε. ἱκετεύω σε ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν. ἀντὶ τοῦ δέομαί σου ἐρωτῶ, ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ. παρὰ τὴν ἔρωτος γίνεται ἐρωτῶ. οἱ γὰρ ἐρωτῶντες, ὃ εὔχονται μαθεῖν, τοῖς ἐρῶσιν ἐοίκασιν. Ἐρωτύλος, λέγεται τὸ ἐραστὴν. τὸ ἐρωτικὸν ὑποκοριστικῶς. οὐχ ὥς τινες κύριον. παροξύνονται δὲ τὰ τοιαῦτα. πλὴν τοῦ ὀξέως καὶ τοῦ παιδὸς ὀλοφυρομένου. ἐπίτιλον. οἷον ἐρωτύλος. αἰσχύλος. ἑρμύλος. σιμύλος.

Περὶ τῶν ἐρωτηματικῶν

Ἐρωτηματικὰ ὀνόματα, τὸ ὄνομα ζητεῖ. τὰ δὲ ἐπιρρηματικὰ, τὸ ῥῆμα. εὑρίσκονται δὲ ἐν πᾶσι τοῖς ὀνόμασι καὶ ἐπιρρήμασι, διὰ τὸν δὲ τὸν λόγον. ὅτι ἐν τούτοις μόνοις ἡ ἀμφιβολία δύναται γίνεσθαι τῆς οὐσίας. ἡ τῆς ποιότητος. ποιότητα δὲ λέγω κατὰ τὰ τῇ οὐσίᾳ συμβεβηκότα, καὶ ποσότητος ἔσθ', καὶ ὁποῖον ἕτερον. τὴν γὰρ οὐσίαν τοῦ τινὸς ὑποκειμένου ζητοῦντες φαμὲν, τίς κινεῖται, τίς βαδίζει. τίς διαλέγεται. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, σωκράτης. ἢ δημοσθένης. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες, καὶ ἐθέλοντες τὴν ποιότητα μαθεῖν, φαμὲν ποῖος ἐκεῖνος; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, σοφός. ἀγαθός. καλὸς κακός. Ἔτι ἐρωτῶντες, ἢ τὴν ποσότητα ζητοῦντες, λέγομεν πόσος ἐκεῖνός ἐστι; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις. μέγας. ἢ μικρὸς ὁμοίως ζητοῦντες τὴν τακτικὴν ἀπαρίθμησιν, πόσος λέγομεν πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ἢ πρῶτος. ἢ δεύτερος. ἢ τρίτος ἢ τέταρτος. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ ζητοῦντες μαθεῖν τινὰ ἐκ τίνος ἔθνους, ἢ πατρίδος ἐστὶ, λέγομεν ποδαπός. ἢ ἡμεδαπὸς ἐκεῖνός ἐστι; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ἕλλην. ἢ βάρβαρος. ἢ ἀθηναῖος. ἢ θηβαῖος. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὸ τῆς ἡμερῶν μέτρον, ποσταῖος λέγομεν οἷον ποσταῖος ἦλθέ τις θήβηθεν εἰς ἀθήνας; ἢ ἡ σελήνη ποσταία τυγχάνει οὖσα; εἰ δὲ καὶ τὸ τῆς ἐτῶν μέτρον ζητοῦμεν ποσαετής, εἰ δὲ καὶ τὸ τοῦ μεγέθους πλῆθος, ποσάκις ὁ μείζων ἐν ἑαυτῷ τὸν ἐλάττονα ἔχει. ποσαπλάσιος. πολλαπλάσιος. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες, εἰς πόσα μέρη ἢ εἴδη διαιρεῖται ὁ ποιὸς, ἢ πόσοις ὀνόμασιν ὁ ποιὸς προσαγορεύεται. ἢ πόσαις μεθόδοις, ἢ τέχναις. ἢ τρόποις ὁ ποιὸς ποιεῖται, λέγομεν ποσαχῶς. οἷον ποσαχῶς διαιρεῖται τὸ θνητόν. ἢ ποσαχῶς ὀνομάζεται. ἢ ποσαχῶς ὁ ἁλιεὺς τοὺς ἰχθῦς ἀγρεύει. ἀπόκρισις δὲ καὶ πρὸς τοῦτο, μοναχῶς. διχῇ. ἢ δίχα. ἢ διχῶς. ἢ τριχῇ. ἢ τριχῶς. ἢ τετραχῇ. ἢ τετραχῶς. ἢ πενταχῇ. ἢ πενταχῶς. καὶ ἐφεξῆς. καὶ ἔτι ποσαπλαχῶς. ὀλιγαχῶς. πολλαχῶς. πλειοναχῶς. πλεισταχῶς. ἀπειραχῶς. καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν αἰτίαν λέγομεν διατί. ἵνα τί. τί δή. τί ποτε. τοῦ χάριν. ἢ ὅτου χάριν. ἢ τίνος ἕνεκεν. καὶ τὰ τοιαῦτα. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις. διότι. διὰ τόδε. ἢ χάριν τοῦδε. καὶ ἕνεκα τοῦδε. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν οὐσίαν αὐτῆς τῆς πράξεως, καὶ μιᾶς μὲν ἐκ πολλῶν ἀορίστων οὔσης, λέγομεν. τί ποιεῖ ὁ δεῖνα; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ὅτι οὐδὲν ἢ τρέχει ἢ διαλέγεται. μιᾶς δὲ ἐκ δυοῖν ὡρισμένων οὔσης, φαμὲν πότερον, τρέχει, ἢ διαλέγεται. ἢ τὸ πρότερον ἢ τὸ ὕστερον. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν ποσότητα, λέγομεν πόσον ἔδραμεν; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, πολὺ, ἢ ὀλίγον. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ χρόνον ζητοῦντες, ἐν ᾧ γέγονέ τι, οἷον πότε τοῦτο ἐποίησας; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις. χθές. νεωστί. πρότριτα. πρώην. πέρυσι. τότε. καὶ χρονικῶς. ἄρτι, καὶ προσφάτως. ἀντὶ τοῦ προσφάτως, πάλαι. καὶ διὰ ὀνομάτων, πρὸ δέκα ἡμερῶν. μετὰ δύο μῆνας. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ τὸν ἀριθμὸν ζητοῦντες, ὁσάκις καὶ ποσάκις φαμέν. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ἅπαξ. δίς. τρίς. τετράκις. πεντάκις. καὶ ἐφεξῆς. καὶ ἔτι ποσάκις. ποσαπλάκις. ὀλιγάκις. πλεονάκις. πολλάκις. πλειστάκις. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν ποιότητα, ἀλλὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ τι γίνεται, τριχῶς ποιούμεθα τὴν ἐρώτησιν. ποῦ. ἢ πόθι, καὶ ποῖ. ἢ πόσε, καὶ πόθεν. ὧν τὸ μὲν ποῦ, ἢ πόθι, μονὴν καὶ στάσιν δηλοῖ. οἷον ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα. ἢ ποῦ κεῖται. ἢ κάθηται. πρὸς ὅπερ ἐπιρρηματικῶς ἡ ἀπόκρισις, οὕτως. ἐνταῦθα. ἐκεῖ. οἴκοι. πολλαχοῦ. καθὰ μόνον δὲ δοτικὴν, οὕτως. ἀθήνησι. θήβησιν. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ, καθὰ δοτικὴν σὺν τῇ ἐν προθέσει. οἷον ἐν τῇ πόλει. ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἐν τῇ ἑλλάδι. ἐν τῷ ἀγρῷ. Τὸ ποῖ καὶ πόσε, καὶ πόθεν, ἀμφω κίνησιν σημαίνει. ἀλλὰ τὸ μὲν, τὴν εἰς τόπον. τὸ δὲ, τὴν ἐκ τόπου. οἷον ἐρωτῶμεν ποῖ, ἢ πόσε βαδίζει ὁ δεῖνα, ἔστι μὲν ὅτε καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀποκρίνασθαι. δεῦρο. ἐκεῖσε. οἴκαδε. ἀθήναζε. θήβαζε. πολλαχοῦ. πολλαχόσε. πάντη. πανταχοῦ. πανταχῇ. πανταχόσε. οὐδαμῇ. οὐδαμόσε. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ, καθὰ αἰτιατικὴν σὺν τῇ πρὸς προθέσει. οἷον πρὸς τὸν βασιλέα. πρὸς τὴν πόλιν. Ἔτι ἐρωτώμενοι πόθεν ἥκει ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐνταῦθα ἐνίοτε διὰ ἐπιρρήματος ἡ ἀπόκρισις γίνεται. οἷον ἐντεῦθεν. ἐνθένδε. ἐκεῖθεν. οὐρανόθεν. οἴκοθεν. ἀθήνηθεν. θήβηθεν. γῆθεν. πολλαχόθεν. πάντοθεν. πανταχόθεν. οὐδαμόθεν. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ μετὰ γενικῆς σὺν τῇ ἀπὸ προθέσει. οἷον ἀπὸ ῥώμης, ἀπὸ βυζαντίου. ἔστι δ' ὅτε καὶ σὺν τῇ ἐξ προθέσει. καὶ σημειωτέον ἐνταῦθα ὅπως κατά τινα φυσικὴν ἀκολουθίαν αἱ τρεῖς ἐρωτήσεις τὰς τρεῖς πλαγίας πτώσεις ἐκληρώσαντο. οἷον τὸ πόθεν τὴν γενικήν. τὸ ποῦ, τὴν δοτικήν. τὸ δὲ ποῖ, τὴν αἰτιατικήν. ὥσπερ ἐν ταῖς πλαγίαις πτώσεσι. προηγεῖται μὲν ἡ γενική. ἕπεται δὲ ἡ δοτική. καὶ τρίτη τούτων ἐστὶν ἡ αἰτιατική, οὕτω καὶ ἐνταῦθα προηγεῖται τὸ πόθεν. ἕπεται δὲ τὸ ποῦ. καὶ τελευταῖον τὸ ποῖ. ἀκολούθως τοῖς τρισὶ μέρεσι τοῦ χρόνου.

πτωσιν. ἐξ οὗ τὸ κατιδόντες· οὕτω γὰρ αἱ γυναῖκες εἰώθασιν. Ἐρύκακε, ἐκώλυσεν. Ἐρυκομένη, κατεχομένη, κωλυομένη.
Ἐρῦσαι, καθελκύσαι, κατασχεῖν. Ἐρύσασθαι, φυλάξασθαι. Ἐρυσάμενος, ἐκσπάσας, ἑλκύσας. Ἐρύσαντες, ἑλκύσαν
τες, ἐκδείραντες. ἐρύσαντες δέρμα σὺν τῷ χάσματι φυλάττειν. Ἐρυσάρματες, ταχεῖς ταχεῖαι· εἰσὶ οἱ ἕλκοντες τὰ ἅρ
ματα. ἢ ἐρυσάρματις, μετὰ πλεονασμοῦ ἔχει. ἅρμα γὰρ ἅρματος. ὅθεν ἐρυσάρματος καὶ πληθυντικὸν, αἱ ἐρυσάρματοι. ἀφ᾽
οὗ μεταπλασθὲν τὸ ἐρυσάρματις ἵπποι, ῥηθέντες οὕτω πρὸς διαστολὴν τῶν ἔξω ἅρματος. ὅσοι οἱ κέλητες ἵπποι.
Ἐρύσατο, οὐκ αὔξησιν ἔχει ὡς ἀπὸ τοῦ ῥύω, ἀλλὰ φυσικῶς ἐρρέθη. ἐκ τοῦ ἐρύω τὸ φυλάσσω. Ἐρύσατο, ἔσωσεν. Ἐρύσει
ε, ἑλκύσειε. φυλάξειε. Ἔρυσεν, ἔλυσεν. Ἐρύσασθαι χρυσοῦ· δηλοῖ τὸ χρυσοῦ λύσασθαι παρ᾽ Ὁμήρῳ. Ἐρυσίβη, ἡ
ἀράχνη. ἢ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου. ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς ἀράχνης ἐπιγινόμενον. Ἐρύσιμον, κάρδαμον ἄγριον.
Ἐρυσιπέλας, πάθος γινόμενον ἐν σώματι, καὶ τὰ πλησίον ἐπινεμόμενον. Ἐρυσίπολιν, ὥσπερ ὁ ἐφιέμενος λείας ἀ
γελείας ἀθηνᾶ ἐπεκαλεῖτο, οὕτως ἐπὶ σωτηρίας πόλεως χεῖρας ἀνέχοντες ἐρυσίπολιν ἀθηνᾶ ἐπιβοῶντο. ἤγουν
φύλακα πόλεως. ἀπὸ τοῦ ἐρύω τὸ φυλάσσω. Ἐρυσίπτολις, σωσίπολις. Ἐρυσμὸς, πόλεμος. Ἐρύσομαι, ἀγειρόμενο
ι. ἐρυόμενοι. ῥυσόμενοι παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν α τῆς Ἰλιάδος. ἢ αἱ συμβουλευτικαὶ εἰσὶν, ὅμως οὐ μεγεθύνουσι τὴν παραλήγουσαν. ἴσ
τες γὰρ ἀδιαφοροῦσι πρὸς τὰ τοιαῦτα. Ἐρύσονται, περισπάσονται, ἑλκύσουσιν. Ἔρυσος, πυρίς, κάλαθος. Ἐρύσαξεν,
εἷλκεν. Ἔρυτο Ὅμηρος. ἡ δ᾽ οὐκ ἔγχος ἔρυτο τυχὸν συνεκώλυσεν· ἀλλὰ διὰ πρὸ ἦλθε χαλκός. ἢ ἔρυτο ὡς Ὅμηρος, ἢ ἀ
πλεῖστον ἔρυτο τουτέστιν ἐφύλαξεν. ὅθεν καὶ ἔρυμα χροὸς, ἐτυμολογικῶς λέγεται ἢ ἔρυτο, ἐρύσατο. ἔσωσεν. Ἐρύφα
ζε, κατηπάτησεν. ἐγέλασεν. Ἐρύω τὸ ἑλκύω. ποιητικὸν, καὶ ἐρύω τὸ φυλάσσω. ὥσπερ γέγονε τὸ ἀρτύω ἐκ τοῦ ἀρτῶ
κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, καὶ ἀπὸ τοῦ μηνῶ μηνύω καὶ ματύω, πλεονασμῷ τοῦ υ, οὕτως ἐστὶ παρὰ τὸ ἔρω ὃ σημαίνει τὸ ἰσχύω ἐν προσθέσει
τοῦ υ, ἐρύω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐρύω. οἷον, δύναμαι ἑλκύω. Ἐρχατόωντα φυλάττοντα, τὸν περιπυκνούμενον καὶ συνεχόμενον.
Ἔρχαται, ἀπὸ τοῦ εἶρκται παρῴχηται ἰωνικῶς, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, καὶ προσθήκῃ τοῦ α μετὰ καὶ ἀναυξησίας ἰω
νικῶς τῆς ἀπὸ τοῦ εἴργω. Ὅμηρος. ἔνθα φρένες ἔρχαται ἤγουν καθείργνυνται κύρκης ἔρχαται, ἀττικὴν ἔχει ἔλλειψιν. κεῖ
ται γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐν δώμασι κύρκης κατείργμεναι εἰσίν. ἰωνικὸν δὲ τὸ ἔρχαται, καθὰ καὶ πρὸ ὀλίγου τὸ ἐέρχατο. τοῦτο μὲν
ἀπὸ τοῦ εἶρκται, παθητικοῦ παρακειμένου. ἐκεῖνο δὲ, ἀπὸ τοῦ εἶρκτο ὑπερσυντελίκου. Ἔρχατο, ἰωνικόν. ἐκ τοῦ εἶρ
κτο. εἴργω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος εἶργμαι. τὸ τρίτον εἶρκται καὶ ἰωνικῶς ἔρχαται. καὶ ὑπερσυντέλικος εἶρκτο,
καὶ ἔρχατο. ἰωνικῶς, καὶ ἔρχατο. Ἔρχατος, φραγμός. Ἐρχατόωνται, συνέχονται. Ἐρχατόωντο, καινῶς παρῴχηται.
προϋπάρχει μὲν γὰρ ἰωνικὸν τὸ ἔρχατο. ἐξ αὐτοῦ δὲ γίνεται ἐρχατῶ. οὐκ ἀγαθὸν ῥῆμα, εἰς πεζὴν γραφήν. Ἐρχεία,
δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς αἰγηΐδος ὥς φησι Διόδωρος. Ἔρχεο, ἔρχου. προβαίνε. ὡς τὸ, ἔρχεο δειελιήσας. ὃ καλοῦσί τινες δείλι
νὸν βρῶμα. μεταξὺ ὂν τοῦ ὑφ᾽ ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου, καὶ δείπνου. ὅτι δὲ τοῦτο ἦν τὸ δειελιήσας ἀπελέγεται ὡς μὴ
δηλοῦν τετάρτην τροφὴν, ἐπεὶ μηδὲ οἶδεν Ὅμηρος τροφὰς ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας τέσσαρας. ὁ δὲ Ἀθήναιος λέγει καὶ ὡς ἄρι
στον μὲν ἐστὶ τὸ περὶ τὴν ἕω λαμβανόμενον. δεῖπνον. τὸ μεσημβρινὸν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον φαμέν. δόρπον δὲ, τὸ ἑσπερινόν. ἄλλοι
δὲ τοῦτο, ἄλλοι ἕτερον σημαίνουσιν, τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ. Ἐρχείοντα ἐν ὕδασιν, ἀκροασι. Ἐρχιέτης, ἀκροάτης.
Ἔρχομαι, ἥκω. ἀφικνοῦμαι. εἶμι. προβαίνω. βαίνω. βαδίζω. οἴχομαι. παραγίνομαι. ἀφικνοῦμαι. ἢ ἔρχομαι, καὶ πέμπω.
μετὰ μετοχῆς. τοῦ μέλλοντος συντάσσονται. ὅθεν ἔρχομαι ποιήσων τόδε. καὶ πέμπω σε, ποιήσοντα τόδε. καὶ ἔρχομαι ταύ
την τὴν ὁδόν. Ἔρχονται πεδίοιο, ἐνδεῖ ἡ διὰ πρόθεσις. Ἐρωάζει, ἡσυχάζει. Ἐρῶ, ἀντὶ τοῦ λέξω. καὶ ἐρῶ τὸ ἐπιθυ
μῶ. σημειωτέον δὲ, ὅτι τὸ ἐρῶ, καὶ ἔρως, κυρίως ἐπὶ τῶν παρόντων. πόθος δὲ καὶ πόθος, ἐπὶ τῶν ἀπόντων. ἔραμαι τὸ αὐ
τὸ ποιητικῶς. ἢ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ ἔραμαι ποιητικῶς τὸ αὐτό. ἐρῶμαι δὲ, τὸ ὑπ᾽ ἄλλου ἐπιθυμοῦμαι. ὥσπερ ἐραστὴς μὲν ὁ
ἐρῶν, ἐρώμενος δὲ, ὁ ὑπὸ ἐραστοῦ ἐρώμενος. ἐρῶ ἐπὶ μέλλοντος, τὸ λέξω ἐπὶ ἐνεστῶτος τὸ ἐπιθυμῶ. Ἐρωγὰς, ὁ ἐρωδιός.
Ἐρώγασιν, ἐχίασθησαν. Ἐρωδιὰ, ἅμαξα. Ἔρω, δοκεῖ αἰολικὸν εἶναι, ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔρος. οὗ χρῆσις ἅπαξ ἐν Ἰλιά
δι, καὶ ἅπαξ ἐν θεογονίᾳ. ὅθεν καὶ αἰτιατικὴ τὸ ἐξ ἔρον ἐν τῷ ἐδηλώσατο δὲ ἢ ἐκ τοῦ ἔρως ἔρωτος ἔρωτι, ἀποκεκόφθαι καθ᾽
ὁμοιότητα τοῦ γέλω ἔκθανον, ἀλλὰ οὐ δοκεῖ γνήσιον Ὁμήρου εἶναι, τὸ ἔρως ἔρωτος. Ἐρωδιός, οἰωνός. τρία δὲ γένη ἐρωδιοῦ.
πελλὸς, ὃς καὶ ἔστιν ἅρπαξ. πύγαργος, ὃς ἐν συνουσίαις αἱ μορφαὶ γενέσθαι δι᾽ ὀφθαλμῶν καὶ τρίτος ὁ ἀφροδίσιος. καὶ φασὶν
ἐρωδιὸν οἰκεῖον ὄντα τοῖς περὶ σκάμανδρον ἐλώδεσι τόποις. ζήνωνος δὲ ἀντὶ τοῦ παλλὰς, πελλὸν γράφει. Ἐρωεῖ,
ἀντὶ τοῦ ὑποχωρεῖ. τὸ θέμα ἐρωέω, ἐρωῶ. ἢ ἐρωεῖ παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀποχωρεῖ. τὸ θέμα ἐρωέω ἐρωῶ. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ
ἔρα, ὃ τὴν γῆν δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τοῦ χώρου λαμβάνεται κατὰ μετάληψιν. διαφέρει δὲ ἡ γῆ τοῦ χώρου. τῷ τὴν μὲν αὐ
τῶ δηλοῦν ἁπλῶς, τὸ ὑποκείμενον. τὸν δὲ χῶρον, ὡρισμένον τινὰ τόπον ἐπὶ τῆς γῆς ἀφ᾽ οὗ τὸ χωρεῖν. ὃ λέγεται ἐνίοτε μὲν
ἐπὶ τῶν κινουμένων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. ἐνίοτε δὲ, ἐπὶ τῶν ἐχόντων τόπον δυναμένων δέξασθαί τι. Ἐρωὴ, ὁ ἀποχωρῶν,
ἢ ἐστὶ ὁ ἐπιθυμητής. Ἐρωὴ, ὄνομα θηλυκὸν ἡ ὁρμή. ἔστι δ᾽ ὅτι καὶ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ. καὶ ἐκ τούτου ῥῆμα, ἐρω
έω ἐρωῶ. τὸ παθητικὸν ἐρωέομαι ἐρωοῦμαι. καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐρωεόμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐρρώεσαν. καὶ συγκοπῇ
τοῦ ε ἐρρώοντο. αὔξει δὲ χρονικῶς, κατ᾽ ἐπένθεσιν τοῦ ρ. Ἐρωὴν δουρὸς λέγει Ὅμηρος, εἰς ὅσον ἂν ἔλθοι ἀφεθὲν δόρυ. Ἐρωή
σας, ἀντὶ τοῦ μενοίσας. κατατάξας. ἢ ὁρμήσας ἢ ἀποχωρήσας. Ἐρωήσει, ῥαΐσει. Ἐρωὶ, ἔχοντι. Ἐρωΐα, ἐρωμένη. Ἐρωκε,
κώλυε. Ἐρωμανὴς, ὁ ἐν τῷ ἔρωτι μαινόμενος. Ἐρώμεθα, ἐρωτησόμεθα. πευσόμεθα, ἀγαπώμεθα. Ἐρωμένη, ἀγαπω
μένη. αἰτία ποθεῖσα. Ἐρώμενος, ἀγαπώμενος. ἐρόμενος δὲ ὁ ἐρωτήσας, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ἐρωμένω, φίλω. ἐρῶντι.
Ἐρωμένως, ῥωμαλέως βαδίσει. Ἐρῶν, ἐρωτῶν. πυθέσθαι λέγων. καὶ ἐρῶν, ποικίλ. ἐφιέμενος. ἐπιθυμῶν. ἐρώμενος ἐπιθυμού
μενος. Ἐρωτευόμενος, προσπωλούμενος. Ἔρως, πάθος. ἔξωθεν διὰ τῶν ὀμμάτων τῇ ψυχῇ προσγινόμενον. διὰ ταῦτα
φασὶν ὀνομάτων, ἀπὸ τοῦ ἐσρεῖν ἔσροις τό γε παλαιὸν ἐκαλεῖτο. διαφέρουσι δὲ ἔρως καὶ ἵμερος. ἔρως μὲν γὰρ, τὸ δι᾽ ὁ
ράσεως ἐρᾶν. ἵμερος δὲ, ἡ μετὰ τὴν ὅρασιν ἐπιθυμία. οἷον, εἴ τις βιβλίον καλὸν ἐστὶ ἰδὼν ἠράσθη κτήσασθαι αὐτό, ἰδὼν

Ἐρύσομεν, ἑλκύσομεν· φυλάξομεν, σώσομεν. Ἔῤῥω, τὸ φθείρομαι· ἀφ' οὗ τὸ ἔῤῥε κακὴ, λύπη· ἢ ἔῤῥωμαι, ἀντὶ τοῦ φθείρομαι· ἢ ἀντὶ τοῦ ῥώμαλέος εἰμί. Ἐῤῥώγασιν, ἐσχίσθησαν, ὑγιαίνουσιν. Ἐῤῥωγότες, διεσκορπισμένοι, διεστῶτες. Ἔῤῥωμαι, ὑγιαίνω, τάφω. Ἐῤῥωμενέστερον, ὑγιεινότερον, δυνατώτερον. Ἐῤῥωμένος, ὑγιὴς, ἰσχυρὸς, ἀληθινός. Ἐῤῥεῖν, μετὰ φθορᾶς πορευόμενος· ἢ πορευόμενος, ἢ φθειρόμενος. Ἐῤῥύοντο, κίνησιν ἐλάμβανον. Ἐῤῥωπίζομεν, ἰσοῤῥοπάλη· τινὲς ῥωπίζειν ἀποδοῦσαι, τὸ ἀντιχνιάζεσθαι, καὶ ἁμαρτάνεσθαι κακῶς· ἔστι γὰρ ῥῶπος, ὁ λεπτὸς χόρτος· καὶ ποικίλος, καὶ βίβαος, καὶ τὰ ἔσω τῶν ῥωπῶν πράγματα, καιά· καὶ σεῖσρα κυρίως. Ἐῤῥώσαντο, ἐπάχυναν ἐπεῤῥώσθησαν· ἢ ἐῤῥώσαντο γονέα τὰ παρ' Ὁμήρῳ, τουτέστιν ἐῤῥωμένως ἐκινήθησαν. Ἐῤῥῶσθαι φράσας, οἰμώζειν εἰπών, καταγνωκώς· ἢ ἐῤῥῶσθαι φράσας, ἀντὶ τοῦ χαίρειν εἰπών. Ἔῤῥωσο ἐν τῷ θεῷ· ὑγίαινε ἐν θεῷ. ἔῤῥωσο, ὅτι διῃρέθη δι' ὀρθοῦ, τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται· τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται· οἷον ἔῤῥωσο, χωρὶς τῶν αἰολικῶν· οἱ γὰρ αἰολεῖς ψιλωταί ὄντες καὶ τὰ δύο ῥῥ ψιλοῦσιν· οἷον κέῤῥω, φθέῤῥω, σπέῤῥω· ἀντὶ τοῦ κείρω, φθείρω, σπείρω. Ἔῤῥωται, ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνει καὶ ἀντὶ τοῦ ῥωμαλέος ἐστὶν· ἰσχυρός. Ἔρσα, ἡ δρόσος, νοτία, ὁμίχλη. Ἕρσαι, αἱ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμεναι ἔριφοι, καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων· καὶ αἱ δρόσοι. Ἑρσαῖος, δροσώδης· καὶ ἐρσαι, δροσίσαι. Ἕρσηα, ἐαρινὰ, νέα, ἁπαλὰ, δροσώδη. Ἔρσετο, διηγείρου. Ἐρσιφορία, δροσοφορία. Ἔρσει, ὁρμήσει. Ἕρση, ἡ δρόσος· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄρδω, ἄρσω· ὡς τὰ πολλὰ τὴν γῆν ποτίζουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἔαρι σαίνεσθαι· ψιλοῦται καὶ ἀυλὶ καὶ ἡ ἀπ' αὐλῆς κατὰ πλεονασμὸν γινομένη ἕρση. Ἑρσήεντα, δροσώδη· παρὰ καὶ ὁ ἑρσήεις ἀπὸ ἀρσενικοῦ. Ἑρσῆεν, πρόσφατον, ἔνυγρον τε καὶ ἀμόλυντον. Ἕρπης, ἑρπυσμός. Ἐρυγάνει λέγουσιν οἱ τεχνικοὶ, ὅταν τις ἀπόσιτος ᾖ· ἐρεύγεται δὲ μετὰ τὴν τροφὴν ἢ ἐρυγγάνει, ἐρεύγεσθαι ἐγκομιάζειν σπουδαίων. Ἐρυγάστωρ, μεγαλογάστωρ, ἐρυγάτωρ. Ἐρυγεία, ζέον, στάχυς, βοτάνη. Ἐρυγεῖν, φωνεῖν. Ἐρυγὴ, πνεῦμα τὸ ἀναπεμπόμενον ἐκ τοῦ στομάχου· ἔνθεν καὶ τὸ ἐξερεύξατο, ἢ πνεῦμα ὑφύφιον κατὰ τὴν ζέσιν τῆς τροφῆς· ἀπορεόμενον τῶν ὀμφαλυσίων, ἤτοι τὸ ἀέρα διαπνεόμενον· ἐρυγὴ καὶ ἡ κραυγή. Ἐρυγηλὴ, ἐπίθετον ξαφαίς. Ἐρυγμαίνουσα, ὁ βοῦς καὶ ὁ ταῦρος ἐρύγμαινον, ἀπὸ τῆς ἐρυγμῆς. Ἐρύγμηλος, παρὰ τὴν ἐρυγήν· οἱονεὶ ἐρύγηλος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ· ἐρυγεῖν δὲ λέγεται, τὸ μετὰ βίας ἀφιέναι τὸ πνεῦμα· ὡς τὸ ἤρυγεν ἑλκόμενος, ὡς ὅτε ταῦρος· ἢ ἐρύγμηλος, ὁ μεγαλόφωνος ταῦρος ἐρύγμηλον· ἐρύγμηλος ὡς βέβηλος· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηλος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια, προπαροξύνονται· οἷον κάμηλος, φάσηλος· τὰ μέντοι ἐπίθετα ὀξύνονται ὅτε ἔχει παρασχηματισμὸν θηλυκά· οἷον, σιγηλὸς, ὑψηλὸς, μιμηλός· τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, προπαροξύνονται· οἷον, πάσσαλος, βέβηλος· οὕτως οὖν ἐρύγμηλος· ἢ ἐρύγμηλον, ἐρευγόμενον, καὶ μεγάλως μυκώμενον μεγαλόφωνον καὶ μέγα προβατον ἄλλον. Ἐρυγμὸς, πόλεμος. Ἐρύεσθαι, σώζειν σώσαι. Ἐρύειν, ἕλκειν, σώζειν. Ἔρυτο, ἐφύλασσεν. Ἔρυξ, τὸ ἕρκος τῶν πρασιῶν. Ἐρυγόντα, κυρία λέξις ἐπὶ ταύρου σφαζομένου, μιμουμένη ὄνομα τοσαύτας πρὸ τοῦ ταύτην τηνικαῦτα τοῦ ζώου βοὴν παρ' Ὁμήρῳ· καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος· ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος τὸ ἤρυγε· καὶ τὸ ἐρυγόντα, ὡς θέμα, τὸ ἐρεύγω· δηλοῖ δὲ καὶ ὁ ἐρυγὼν ταῦρος τὸ αἷμα ἀπερευγάσαντα· τῷ διακοπῇ τῆς τραχείας ἀρτηρίας· καὶ τῷ διαιρέσει τοῦ στομάχου ἢ τοῦ οἰσοφάγου. Ἐρυθαίνει, πυῤῥὸν ποιεῖ· ἢ κόκκινον ἢ μέλαν· ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα, ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον· ἢ ἐρυθροδανεῖν· καὶ ἐρυθαίνεται. Ἐρυθηλὰ, βαφή. Ἐρύθημα, βάμμα κόκκινον ἢ πυῤῥὸν ἢ μέλαν· ἢ ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθροδανὴ λέγεται καὶ ἐρυθρόδανον. Ἐρυθῖνας, βάψας. Ἐρυθῖνοι, οὕτω λεγόμενοι λόφοι περὶ παφλαγονίαν· οὕτω δὲ λέγονται, διὰ τὴν ἐρυθρότητα τοῦ χρώματος· εἰσὶ γὰρ τοιοῦτοι· καὶ ὅμηρος αὐτῶν μέμνηται καὶ ὑψηλὸς ἐρυθρινός· ἢ ἐρυθιναὶ, πόλις καὶ χώρα ἐν παφλαγονίᾳ· καὶ εἶδος ἰχθύος. Ἐρύθμασεν, ἐκαλλώπισεν. Ἐρυθρὰ, τὰ ματαγώνια· τὰ τῆς μήκωνος φύλλα. Ἐρυθραὶ, πόλις ἐν βοιωτίᾳ. Ἐρυθραὶ, πόλις ἰωνίας. Ἐρυθραὶ βαρυτόνως, αἱ τῆς βοιωτίας ἀπὸ ἐρυθροῦ υἱοῦ ποσειδῶνος, ἢ ἀμφιμεδούσης, θυγατρὸς δαναοῦ· κεῖνται δὲ ὑπὸ τὸν κιθαιρῶνα· ἐρυθραὶ δὲ ὀξυτόνως, αἱ τῆς ἰωνίας ὧν μέμνηται ὁ γεωγράφος. Ἐρυθραῖα, διονύσιος φιλιστικώς· πόλις ἐν ἰωνίᾳ ἐστὶν ἐρυθρά· μία τῶν ὑπὸ τηλέου τοῦ κεκλαυσμένου ἐκπαθεισῶν, ὥς φησιν ἑλλάνικος ἐν ἀτθίσιν· ἢ ἐρυθραῖαι αἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν ἰωνίᾳ, ἐρυθραὶ καλουμένης. Ἐρυθραίνεται, ἐρυθρὰ γίνεται. Ἐρυθριῶ, τὸ αἰδοῦμαι τῶ ἐρυθρῶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρυθριῶ, ἀμετάβατος· ὡς πολὺ ἀρχος· δεῖ γὰρ ἐρυθριᾶν ἐπαινούμενον, οὐκ ἀπερυθριᾶν. Ἐρυθροδανούμενον, κόκκινον, πυῤῥὸν ἢ μέλαν ποιοῦν· γὰρ ἡ ῥίζα τοῦ ἐρυθροδάνου. Ἐρυθρὸν, γίνεται ἐκ τοῦ ἐρεύθω ἐρεύθερον καὶ ἐν συγκοπῇ, ἐρευθρόν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε διὰ εὐφωνίαν, ἐρυθρόν· ὁμοίως τῷ ψεύδω, ψευδηρός· καὶ ψευδρός· καὶ ψυδρός· ὡς τὸ ψυδραῖς φήμαις· ἢ ἐρυθρὸν νέκταρ, καθ' ὁμοιότητα τοῦ οἴνου ἐρυθρός· καὶ ἐρυθρὸν, τὸ βεβαμμένον ὑπὸ κοκκίνου· ἐρυθρόδανον δὲ, εἶδος βοτάνης· δι' οὗ τὰ ἔρια βάπτουσιν· ἔρευθος δὲ τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν. Ἐρυθρόπους, ὀρνέου εἶδος. Ἐρυθροῦ στέαρ, τὸ ἔναιμον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐρύσκετο, ἔῤῥεεν, εἶχεν. Ἐρύκειν, κατέχειν, κωλύειν. Ἐρυκέμεναι, καὶ ἐρυκέμεν, ἀντὶ τοῦ κατέχειν· ἢ κωλύειν. Ἐρύκεσθαι, κωλύειν. Ἐρυκομένοις, κωλυομένοις. Ἐρύκω τὸ κωλύω ψιλόν· ἀφ' οὗ καὶ ἔρυξ ἔρυκος κύριον. Ἔρυμα, φρούριον· καὶ πολύχνιον, τὸ αὐτό· τὸ δὲ πολύχνιον, γράφεται καὶ πολύχνη θηλυκῶς· ἢ ἔρυμα, φύλαγμα· ἀσφάλεια· καὶ ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων εἰληπταῖος ἀπὸ τείχους· ὁ λαοῦ τί ἐστιν ἔρυμα, καὶ ἕρκος πολεμίων· διὸ καὶ ὅμηρος ἕρκος πολέμου εἰπεῖν, καὶ ἕρκος ἀκόντων παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος. Ἐρύμανθος, πόλις ἀρκαδίας, καὶ ποταμὸς, καὶ ὄρος· οὕτω καλούμενα. Ἐρυμβόνα, τὰ ἡμιόνια τὰ εἰς ἀσπίδας ἀφειδεστέρως· ἀπὸ τοῦ ἐρυμβατοῦ ἔρματος. Ἐρυμία, ἀσφάλεια. Ἐρυμνὰ· τὰ ἠσφαλισμένα χωρία· καὶ ἐρυμνᾶσθαι, κατησφαλίσθαι. Ἐρυμνὸν, ἠσφαλισμένον. Ἐρυμνὸν, ἰσχυρὸν, στερεὸν· ἢ σκολιόν. Ἐρυμνῶδες, λύπην καὶ ἀλγηδόνα παρέχον· ἢ ὑψηλόν. Ἐρυμὸς ζεὺς, καὶ ζυγὸς, ἢ ζεύγλη. Ἐρύμυλον, τὸν μεγάλως μυκώμενον ταῦρον. Ἐρυνὸν, σκολιὸν, ἠσφαλισμένον. Ἔρυξ, ὄνομα πόλεως· ἔνθα τιμᾶται ἡ ἀφροδίτη· αἱ δὲ τῆς σικελίας· ἢ ἔρυξ, ὄνομα κύριον· οὗτος ὡς ἄμορφος καὶ ἀηδὴς διαβάλλεται. Ἔρυξαν, ἐκώλυσαν κατέσχον. Ἐρύομαι, τὸ φυλάσσω· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· εἰρύομαι· εἰρύσομαι μέλλων· εἰρυσάμην, ἀόριστος· ἀφ' οὗ τὸ ἐρύσασθαι. Ἐρύουσιν, ἕλκουσιν· κυρίως λύουσιν· ἢ ἐρύουσιν, ἐρύσουσιν ἑλκύ-

Ἐρπετίδιος, τὸ τῇ γαστρὶ εἰλεῖσθαι εἴθισται καὶ ἕρπειν· ἢ ἀπὸ ἑρπύσαι, τὸ ἀπελθεῖν ἀριστοφάνης· ἢ ἑρπετὸν, κυρίως τὸ ὄφεις καὶ σκώληκες, καὶ ἕτερον ἀπὸ δὲ ζώων λέγεται καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν νωθέστερον καὶ ἀσπουδεὶ πορευομένων· Ἑρπετά, τὰ ἄποδα· παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν πεπλοκέναι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ οἱ ἄνθρωποι· γίνεται γὰρ καὶ ἑρπετὰ πάντα. Ἑρπύζειν, ἐν α' τῆς ὀδυσσείας λέγεται ὡς ἐκ μεταφορᾶς, τὸ βραδέως βαδίζειν καὶ διὰ γῆρας, ἢ καὶ διὰ τὴν λύπην τὴν ἐπὶ τῷ φίλῳ υἱῷ. Ἕρπις, ἢ χάλις, ὁ οἶνος· χάλις μὲν παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἔνταν· ἕρπις δὲ, παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμέτρως. Ἑρπυσμός, ἑρπυστής· ἑρπυστικὸς· ὁ ἕρπων. Ἑρπύζω, βαδίζω· καὶ ἑρπυσμός. Ἑρπυλλὶς, τέττιξ. Ἕρπυλλον, εἶδος ἀνθοῦς σαμψύχῳ ὅμοιον· μάλιστα δὲ παρὰ ταῖς ὕδασι θάλλει. Ἑρπύσει, βαδίσει. Ἑρπυσμός, ἡ φωνὴ τῶν χοίρων. Ἕρπω, εἷρπον· τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα ῥήματα, ἃ ποιοῦσι τρέπουσι τὸ ε εἰς ει ἐν τῷ παρατατικῷ, χωρὶς τούτων ἢ τῶν δέκα τεσσάρων· οἷον ἐθίζω, εἴθιζον· ἑστιῶ, εἱστίων· ἐρύω, εἴρυον· ἑλκύω, εἵλκυον· ἑρπύζω, εἵρπυζον· ἐργάζομαι, εἰργαζόμην· τοῦτο δὲ διφορεῖται καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ η, ἑῶ, εἴων· ἑρῶ, εἶρον· ἕλκω, εἷλκον· ἕρπω, εἷρπον τὸ βαδίζω· ἕπω, εἶπον, τὸ λέγω καὶ τὸ ἀκολουθῶ· ἕλω, εἷλον· τὸ φονεύω καὶ τὸ λαμβάνω· ἔθω, εἶθον, τὸ ὀξυτόνως τὸ διαπράττομαι· ἕω, εἶον· τὸ ἐνδύομαι· ἕζω, εἷζον, τὸ καθέζομαι· καὶ ἕρπω καταχρηστικῶς, καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων πόδας. εὐριπίδης· εἰς ὄχλον ἕρπειν, παρθένοισιν οὐ καλόν. Ἔῤῥα, ζιζάνια. Ἐῤῥάγη, ἐσχίσθη· ἐσχίσθη· ἠνοίχθη. Ἐῤῥαγίως, ταχέως. Ἐῤῥάδαται, ἐῤῥαμμέναι εἰσίν· ἢ ἐῤῥάδαται, ἀπὸ τοῦ ῥάζω· παρακείμενος, ἔῤῥακα· μέσος ἔῤῥαδα· ὁ παθητικός, ἔῤῥασμαι· καὶ ἰωνικῶς ἐῤῥάδαται· τὸ ἐῤῥάδαται, ἡρακλείδης λέγει διὰ καθαροῦ ἐκφέρεσθαι τὰ πληθυντικὰ ἰωνικά, καθὸ τὴν παραλήγουσαν· ὡς τὸ, κεκλίαται, κεκοίαται, εἴαται διὰ διφθόγγου· καὶ ἥαται διὰ τοῦ η, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ὅσα δὲ τῇ δ' συλλαβῇ παραλήγονται, σύμφωνον πρὸ τοῦ α ἔχειν φασὶν ἀρκτικὸν τῆς πληθυντικῆς τοῦ ἐνεστῶτος· τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐρείδω ἐρηρέδαται, ὀρθῶς λέγεται· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀνομάζω ὠνομάδαται, καὶ ῥάζω ἐῤῥάδαται, οὐκ ἀληθὲς ἔχει ἀληθεύειν, εἰ μὴ διὰ τὴν τοῦ ζ πρὸς τὸ δ' συγγένειαν, τὴν μεταχοῦ φαινομένην· ἵνα ᾖ ὡς παρὰ τοῦ ὀρθοῦ ἐρείδω ἐρηρέδαται· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ δῆθεν ὀνομάδω καὶ ῥάδω, ὠνομάδαται, καὶ ἐῤῥάδαται. λέγει δὲ ἐκεῖνος καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ῥαίνω γίνεσθαι τὸ ἐῤῥάδαται· ἦν γὰρ ἂν φασιν ἐῤῥάδαται τρίχα, ἵνα ᾖ πρὸ τοῦ ται τὸ ν τὸ ἀρκτικὸν τῆς πληθυντικῆς τοῦ ἐνεστῶτος, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐρηρέδαται. Ἐῤῥάδατο, ἰωνικοῦ ῥήματος θέμα ῥάζω φασὶν οἱ παλαιοί, ὃ παρὰ ῥαίνω δηλοῖ· ἐξ οὗ ἐν ὀδυσσείᾳ τὸ ῥάσσατε δ' ὕδωρ· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ ὑπερσυντελίκου, ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ πλεονασμῷ τῆς δα συλλαβῆς· ὁμοίως τῷ ὠνόμαστο, ὠνομάδατο, καὶ ἐρήρειστο, ἐρηρέδατο. Ἐῤῥαβάϊζε, ἐκρότει. Ἐῤῥαβάμιζεν, ἐῤῥόφει. Ἐῤῥαίσθη, διεφθάρη. Ἐῤῥασιὴν, τὴν καλουμένην λέγει ὅμηρος· τὴν ἐρασιὴν καὶ συγκοπῇ ὥσπερ καὶ τὴν λακεδαίμονα, διὰ τοὺς εὐκόσμους χαρι τῆς χώρας καὶ ἐπήρασον. Ἐῤῥάπισμαι, ἀντὶ τοῦ ἰδὲ λεύομαι. Ἐῤῥαό, κριός. Ἐῤῥαίσθη, ἀντὶ τοῦ ἐθραύσθη. Ἐῤῥάσθαι, ὑγρανεῖν κατιβρέχειν. Ἐῤῥάχιζε, διέκοπτεν. Ἐῤῥαχώθης, ὑβρίσθης· ἐῤῥαπίσθης. Ἔῤῥε, φθεῖρου· ἔῤῥε κακὸν σκυλάκευμα· κακὰ μερίς· ἔῤῥε πολλάκις· ἔῤῥε τὸ οὐ σπάρτας ἄξιον ὃν ἔτικτον. Ἔῤῥεν, ἔῤῥευ· ἔρεε δὲ δι' ἑνὸς ρ, ἤρυγε. Ἔῤῥε· οἱ ἀριστάρχειοι ἑρμηνεύουσι μετὰ φθορᾶς ἄπιθι, ἐξηγούμενοι οὕτω καθ' ἡρακλείδην· ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φθείρω γίνεται τὸ ἔῤῥω παρέσει τοῦ φ καὶ θ· ἴδιον γὰρ ἰώνων καὶ αἰολέων, τὰ τῶν λέξεων πρῶτα σύμφωνα αἴρειν, εἴ τι ἔτυχεν ὂν, οἷον λαιψηρός, αἰψηρός· ἔτι δύο· πτευράξ, εὐράξ· ἐπίρῥημα τοιοῦτον, τὸ παρὰ πλευρᾷ ἤτοι πλάγιον· οὕτω γοῦν καὶ φθείρω· ἔρω· ἐξ οὗ αἰολικῶς ἔῤῥω ὡς κείρω κέῤῥω, δείρω δέῤῥω· αἰολεῖς γάρ φασι τῶν τοιούτων θεμάτων τὴν παρατέλευτον δίφθογγον ἀποβάλλοντες, καὶ μεταθέντες τὸ ι εἰς ρ καὶ ἰδίᾳ ποιοῦσι ῥήματα. Ἐῤῥέθωσιν, ἐῤῥέψαν. Ἐῤῥέθη, ἐλέχθη· ἀπὸ τοῦ ἐῶ ῥῶ, εἴρηκα· εἴρημαι· ἐῤῥέθη. Ἐῤῥέθην, ἐκ τοῦ εἴρημαι παρακειμένου ὤφειλεν εἶναι ἐῤῥέθην· κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι ὁ ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου. Ἐῤῥεῖ, ἀντὶ τοῦ ἔῤῥει, καὶ ἀφθόνως ἐχορήγει τὸ· ἔῤῥει γάρ οἱ, κατὰ πρύμναν τὰ ἐκ τῆς τύχης. Ἔῤῥει κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ ἔῤῥειν στελέχη φέροντας, ἀντὶ τοῦ ἤκουσα ἔρχεσθαι ξύλα φέροντας. Ἐῤῥείδων, τύπτων. Ἐῤῥέειν, ἐπὶ τοῦ χωλεύειν τίθεται· παράγεται δὲ, ἐκ τῆς ἐν προθέσεως, καὶ τοῦ ῥέω τὸ φθείρω, ἔῤῥω. Ἐῤῥέεις, ἀντὶ τοῦ ἐφθάρης καὶ ἔῤῥεις ἀντὶ τοῦ ἔῤῥεες· ἔῤῥει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν. Ἐῤῥέξομαι, φθέγξομαι. Ἐῤῥέται, φθαρεῖται. Ἐῤῥέτω, φευγέτω· οἰμωζέτω· ὀλέσθω. Ἐῤῥεδῶς, ταχέως. Ἐῤῥήγασι, φοβοῦνται· εὐλαβοῦνται. Ἐῤῥήγει, φοβεῖται· φρίττει. Ἐῤῥήθησαν, ἀντὶ τοῦ ἐπηγγέλθησαν. Ἐῤῥήσει, ἔξεισιν· ἐλεύσεται. Ἐῤῥήσετε, ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς βαδίζετε· ἐπὶ κατάρας· οὐκ ἐς κόρακας ἐῤῥήσετε; Ἐῤῥηφόροι, αἱ τὰ ἔρσα ἤτοι πλοῦτος τὰ νομιζόμενα. Ἔῤῥιγα, μέσος παρακείμενός ἐστι συγκοπεὶς, ἐκ τοῦ ἐῤῥίγηκα. Ἐῤῥίγω, ἐφοβήθη· μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ ῥιγέω ῥιγῶ· ῥιγήσω· ἐῤῥίγηκα· καὶ ἔῤῥιγα· μέσος. Ἐῤῥίγασι, μέσος ἐστὶ παρακείμενος, τοῦ ῥιγῶ ῥιγήσω· οὗ τὸ ἔῤῥιγα· ἐξ οὗ τὸ ἐῤῥίγω. Ἐῤῥίγοντα, οὕτω κανονίζεται ῥιγέω ῥιγῶ, πρότυπον ὁ μέσος παρακείμενος ἔῤῥιγα· καὶ ἐκ τούτου θέμα ἐῤῥίγω· ἡ μετοχὴ ὁ ἐῤῥίγων τοῦ ἐῤῥίγοντος· ἤγουν τρέμοντος· ῥιγόω, ῥιγῶ· τὸ ψύχομαι· ῥιγέω δὲ ῥιγῶ, τὸ φρίσσω. Ἐῤῥίζωται, ἵδρυται. Ἔῤῥικεν, ἥκει. Ἐῤῥικνωμένον, τὸ ἔχον ῥυτίδας, ἢ πεπαλαιωμένον· καὶ διεξηρασμένον· ἢ ἐῤῥικνωμένον συνεσπασμένον καμπύλον γινόμενον· ἐῤῥυτιδωμένον. Ἔῤῥιον, εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον. Ἐῤῥίπωνα, ἐκάθηρα ἀττικοί· οὐκ ἐῤῥύπανα· οὐδὲ ἐκάθαρα. Ἐῤῥίπτο, ἔκειτο. Ἐῤῥίφθων, ἀπεῤῥίφθησαν. Ἔῤῥον, ἔῤῥωντο ἀπολώλασιν. Ἔῤῥοντα, ἀντὶ τοῦ ἀτόνως ζῶντα· κατὰ τὸ ἐντεῦθεν ἔῤῥων ὅπερ ἀχιλλεὺς ἐν ἰλιάδι φησὶ περὶ ἑαυτοῦ. Ἔῤῥος, ὁ ζεύς. Ἐῤῥόντων, ἀντὶ τοῦ φθειρέσθωσαν. Ἐῤῥῶσθαι, τὸ φυλάττειν σημαίνει. Ἐῤῥύθμισεν, ἐκανόνισεν· διετύπωσεν. Ἐῤῥύησαν, ἔῤῥευσαν. Ἐρύθημα, ἐρυθρά· πυρά. Ἐρύζει, κράζει. Ἐρυσάμενος, σπασάμενος. Ἐῤῥύσατο, καὶ ἐσώσατο· οὐχ αἱ εἰσὶν ἀπὸ τῆς διαφορᾶς· οὐ τὸ ἐρύω δὲ καὶ νῦν θέμα ἐστὶ τοῦ ἐῤῥύσατο, ἀλλὰ τὸ ῥύω καθὰ δηλοῖ ὁ τοῦ ρ ἐν τῷ ἀρχούσῃ διπλασιασμός, καὶ ἀλλαχοῦ· ὡς τὸ ζεὺς ἐρύσατο, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐρύω γινόμενον καθὰ πρὸ τούτων τὸ, αὐτὰρ ἐμὲ ζεὺς ἐρύσατο, ἀλλ' ἐκ τοῦ ῥύω· οὐ χρῆσις· ἐν τῷ, ἀλλ' ἢ τοῦ σε ῥύεσθαι οἴομαι ἐμέ τε φιλοτεχνῶν ἱερῶν, δι' ἣν ἀλείψας ἢ ἀνθεὶς κεῖσθαι τὸ ἐρύσασθαι.

ἐτυμολογοῦσι δέ τινες τὸν ἑρμῆν, ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ ἀγγέλλω· ἐξ οὗ ἐρέας ὄνομα ὡς ὁ αἰνείας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἑρμέας· ἐξ οὗ ἑρμῆς· πλεονάζειν γάρ φασι πολλαχοῦ τὸ μ ὡς παρὰ καὶ ἐν τῷ μοχλὸς ἀπὸ τοῦ ὀχλῶ· καὶ ἀπὸ τοῦ εἴρω εἶραξ· καὶ μέραξ· καὶ ἐκ τοῦ ἀχύρου ἀχυρμιά· καὶ ἐκ τοῦ τίκω τέκμωρ, τὸ τέλος· οὕτως ἐρέας ἑρμέας· ἐξ οὗ ἑρμῆς· καὶ ἑρμείας ἐπενθέσει τοῦ ι· ἔχει δὲ ὁ ἑρμῆς ἀπὸ φράσεως τὸ περισπᾶσθαι, ὡς δηλοῖ καὶ ἡρωδιανός· παραδίδωσι ὅτι ὡς ἀπελέας ἀπελλῆς· βαλίας, βαλῆς ὁμιλήσιος, πρέας πρῆς, ὁ παρ' ὁμήρῳ, οὕτω καὶ ἑρμέας ἑρμῆς· ἔχει δὲ πολλὰς ἐπωνυμίας πολλάς· οἷον, ἑρμῆς κῆρυξ, καὶ ἑρμῆς ἀμύητος ἀθήνησιν, ἐν τῇ ἀκροπόλει· καὶ ἑρμῆς τρικέφαλος· ἀριστοφάνης· ἐν τριφάλητι, τοῦτ' ἔφη παίζων κωμικῶς· παρόσον τετρακέφαλος ἑρμῆς ἐν τῇ τριόδῳ τῇ ἐν τῷ κεραμεικῷ ἵδρυται· καὶ ἑρμῆς στροφαῖος, ὁ περὶ τῷ στρόφιγγι τῆς θύρας ἱδρυμένος· καὶ ἑρμῆς τρίτος, καὶ τρεῖς κλίνης· ἔλεγον δὲ τὸν ἑρμῆν, καὶ ἐπὶ πλείστους ἰδίας, καθὰ παρ' ἀγαθοῦ δαίμονος, καὶ διὸς σωτῆρος, καὶ ἐν τοῖς κλήροις· οἷον ἀγαθὸς αὐτός· καὶ πόμπατος εἶδος, κηρυκοειδής· Ἑρμηνέας, βασιλέας, ἱερέας καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἀττικοί· τὸ δὲ συνῃρημένος ταῦτα λέξεις, οὐκ ἔστιν ἐκείνων· Ἑρμηνεύω, τὸ τὰ παρ' ἑτέρων γεγραμμένα διασαφῶ· καὶ ἑρμηνεύω, τὸ ἑλληνικῶς φράζω· καὶ ἑρμηνεύω σοι τὸν νοῦν, καὶ ἑρμηνεύω τὸ δηλῶ· ἢ ἑρμηνεύω τὸ διακρίνω· ἰστέον δὲ ὅτι ἑρμηνεία μὲν λέγεται ἐπὶ τῶν τυχόντων· ἐξήγησις δὲ ἐπὶ τῶν θείων· Ἕρματα, σειληνοί· Ἑρμὶς, ὁ τῆς κλίνης πούς· ὡς καὶ ἑρμίν· καθὰ καὶ δελφὶς καὶ δελφίν· ἢ παρὰ τὸ ἕρμα κλίνης εἶναι· ἢ παρὰ τὸν ἑρμῆν ὀνειροπομπὸν ὄντα τοῦ ὕπνου· διό φασι, ἐν ἑρμῆν τοῖς ἑρμῖσιν ἐντυποῦν· ἢ ἑρμὶς, δικατάληκτόν ἐστι, καὶ σημαίνει τοῦ κραββάτου τὸν πόδα· ὅμηρος· ἑρμῖν' ἀσκήσας· παρὰ τὸ εἴρω τὸ ἁρμόζω· ὁ ἐνειρόμενος καὶ ἁρμόζων τῇ κλίνῃ· ἢ παρὰ τὸ ἕρμα εἶναι τοῦ παντός· ὅ ἐστιν ἔρεισμα· ἢ παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι, ἢ παρὰ τὸν ἑρμῆν· ἢ ἑρμὶς, ὁ κλινόπους, ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἔγλυφον ἀγάλματα ἑρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὕπνου, ἢ ὀνειροποιοῦ ἢ φιλοξένου χαρίστου· Ἕρμινα, πόδα κλίνης, ἀπὸ τοῦ ἐνείρεσθαι τῷ ἐνηλάτῳ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἑρμᾶς ἐγγλύφεσθαι· Ἑρμῖνες, οἱ τῆς κλίνης πόδες· Ἑρμιόνη· καλεῖται οὕτω, ἐπειδὴ ζεὺς καὶ ἥρα ἐνταῦθα ὡρμίσθησαν, ἀπὸ τῆς κρήτης ἀφικόμενοι· ἀπὸ γοῦν τοῦ ὁρμίζω τροπῇ τοῦ ο εἰς ε ἑρμιόνη· τὸ δὲ πρωτότυπον αὐτῆς, ὁ ἑρμιών· ἢ θηλυκὸν τοῦ ἑρμιόνος· ὡς παρὰ δέ φασι κάλυκος καλύκη, χιτῶνος χιτώνη· ἡγεμόνος, ἡγεμόνη, οὕτω καὶ ἑρμιόνος, ἑρμιόνη· ἕτεροι δὲ πρωτότυπον μέν φασι τὴν ἑρμιόνην· ἑρμιόνα δὲ εἰπεῖν ὅμοιον, ὡς καὶ σοφοκλῆς δωδῶνα τὴν δωδώνην· ἐθνικὸν ταύτης οἱ ἑρμιονεῖς· ἱερὸν δὲ ἐν αὐτῇ παρθένου ἥρας· ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι ἑρμιόνη οὐκ ἄσημος πόλις· καὶ ὅτι τεθρύλληται παρὰ ἑρμιονεῦσι, τὴν εἰς ᾅδου κατάβασιν σύντομον εἶναι· διὸ οὐκ ἐντιθέασιν ἐνταῦθα τοῖς νεκροῖς ναῦλον, εἰ δὲ καὶ ἐκ τοῦ λακωνικοῦ ταιναρίου σπηλαίου ἐκείνου τοῦ μεγάλου καὶ ἀφεγγοῦς καταβαίνειν εἰς ᾅδην, ἕτερον μῦθον, εἰπεῖν ἐπλάσαντο οὐκ ἀφυῶς· ἢ σκύλλαιον δέ φασι τόπος ἐν αὐτῇ, ἀπὸ σκύλλης ὀνομασθεὶς τῆς νίσου θυγατρός· Ἄλλως· Ἑρμιόνη, καὶ ἡ δημήτηρ καὶ ἡ κόρη ἐν συρακούσαις, καὶ πόλις ἐν ἀργείᾳ· καὶ ἡ θυγάτηρ μενελάου· Ἑρμοκοπίδαι, οἱ περικόψαντες τοὺς ἑρμᾶς ἀθήνησιν, ἐπὶ ἀριμνήστου ἄρχοντος, τοῦ πελοποννησιακοῦ ἐνεστῶτος πολέμου· Ἕρμος, ἢ ἑρμαί· δῆμος ἀττικῆς· καὶ ποταμὸς λυδίας· ἢ ἕρμος ποταμὸς, καὶ δῆμος ἐν ἀθήναις· Ἑρμοῦ κλῆρος· ὁ πρῶτος ἑλκόμενος κλῆρος, ἑρμοῦ νομίζεται· ἢ ἑρμοῦ ψῆφος, τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἕρμαια· Ἑρμοχύμιος γῆ· ἡ αἴγυπτος τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο· Ἑρμωνιείμ, ὄρος μικρόν· ἐγγὺς τοῦ ἰορδάνου· ἐν ᾧ ὁ ἠλίας ἀνελήφθη· ἑρμηνεύεται δὲ καὶ ὁδὸς λύχνου· ὡς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὁδὸν ἀνάγοντος φωτισμοῦ· Ἑρμώνιος χάρις, ἡ κατ' ἀνάγκην διδομένη, οὐκ ἐκ διαθέσεως ψυχῆς· ἀπ' ἀνδρὸς πελάσγου, ἢ καθὸ προσποιεῖσιν φιλίας, οὐ καθ' ἀλήθειαν· ὁ γὰρ ἕρμων ὁ πελασγῶν βασιλεὺς, δαρείου ἐπὶ θρᾴκην ἰόντος, καὶ πάντα χειρουμένου, παρεχώρησεν ἀθηναίοις τῆς λήμνου· τῷ μὲν δοκεῖν χαριζόμενος· τῇ δὲ ἀληθείᾳ, δαρεῖον φοβηθείς· Ἐργάτης, ἀνὰ δὲ ἰωραξ· Ἔρνεα, κρέα· ἢ βλαστήματα· Ἐρνοκόμον, παρὰ διονυσαρίον· Ἔρνος, οὐ μόνον τὸ ἀναθαλὲς φυτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄνθος καθὰ οἱ παλαιοί· ἢ ἔρνος, ὁ κλάδος οὐδέτερος· Ἐρνύτας, ἔρνη, βλαστήματα· κλάδοι· Ἐρνόδασα, ἔργα· Ἐροιάδαι δῆμος τῆς ἱπποθοωντίδος φυλῆς· Ἔρξαι, ἀπὸ τοῦ ἔργω· οὐ τοῦ δηλοῦντος τὸ πράττω, ὃ καὶ τρισυλλάβως ἐέργω λέγεται· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἕοργα, ἀλλὰ τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐγκλείω· ἀφ' οὗ τὸ εἶρξαι τὸ παρ' ἀττικοῖς δασυνόμενον, ὡς ἡ εἱρκτὴ δηλοῖ καὶ ἡ κάθειρξις· Ἔρξας, ῥέζω ἔρεξα· ἐκ τοῦ ῥέζω· καὶ τὸ ἀπαρεμφατικὸν, ἐὰν ῥέξω· καὶ καθ' ὑπερθέσιν τῶν γραμμάτων, ἔρξω· τὸ δὲ ὕστερον ἔρξας· ὁμοίως ἔρξω ἐκ τοῦ ῥέζω τὸ πράττω· Ἐρξον, ἢ ἔδρια· ἢ ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· περιφραστικὴ ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ ἔρδε· ὅρα δὲ τὸ ἔρδε καὶ τὸ ἔρξον διὰ φύσεως ἐξ ἑνὸς θέματος προφερόμενα· προϋποκειμένου γὰρ τοῦ ῥέζω ῥέξω, εἶτα μεταθέσει ἐσχηματισμένως τὸ ἔρξω· τροπῇ μὲν συνήθει τοῦ ζ εἰς δ ἔρδω γέγονος· μόνον ἄκλιτον· καθ' αὐτὸ δὲ ἐν διὰ τοῦ ξ ἔχει τὸν μέλλοντα δωρικώτερον· ἐξ οὗ τὸ ἔρξον· καὶ ἄλλως τὸ ἔρξον δύναται ἀπὸ τοῦ ἔρξω εἶναι ἀφ' οὗ τὸ ἔοργα· ὅρα δὲ ὅτι πρωτοτύπου μὲν ὄντος τοῦ ῥέζω ὅ ἐστιν ἐργαζομένως πράττω· ὡς ἐκ τοῦ ἔρδω μονοσυλλάβου ῥήματος, δευτερεύοντος δὲ τοῦ ἔρδω· Ἐρόγλων, δι' ἑνὸς ρ· σεσημειωμένον· Ἐροέσσα, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικὸν ὡς χαρίεσσα· Ἐροιάδαι· οἱ ἐροιάδαι, δῆμός ἐστι τῆς ἱπποθοωντίδος ὥς φησι διόδωρος· Ἐρόεν, ἀντὶ τοῦ λέξομαι· λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· Ἐρᾶν, ἐρωτήσει· Ἔρομαι, τὸ ἐρωτῶ, καὶ ἐρῶ, ἀντὶ τῆς λέξω· ὃ ποιητικῶς ἐρέω λέγεται· Ἐρόμενος, ἐρωτῶν διὰ τοῦ ο μικροῦ· Ἐρομένω, ἐρωτῶντι· ἐρώμενον δὲ τὸν ἐπιθυμούμενον, μεγάλα ἀπὸ τοῦ ἐράω ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ· Ἔρον αἰολικὸν ἐστὶ· εὕρηται ἀντὶ οὗ εὐθεῖα παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ τῷ ἡσιόδῳ ἐν τῇ θεογονίᾳ· κεῖται δὲ καὶ παρὰ κοΐντῳ· ἔρως διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικόν· Ἔρος αἰολικὸν, ὃ διὰ συστελλομένου τοῦ ο γράφεται· οἱ μέντοι ἀττικοὶ τὸ ἔρως ἐκ τίνουσι· οἱ δὲ μῦθοι ἐκεῖνον αὐτὸν ἀναπλάττονται· πτερὰ αἰρόμενον καὶ τόξα βάλλοντα· ἢ ἔρος ἔρου αἰολεῖς· ἔρως ἔρωτος κοινόν· ὡς καὶ γέλος γέλου, καὶ γέλως γέλωτος· ἐκκλίνουσιν αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ος λήγουσι κυρίοις ὀνόμασιν· Ἐροτὴν, ἑορτήν· Ἐρούτης λέγοντες κύπριοι· Ἐροτήσομαι, τὸ ἐρωτήσω· ἀπὸ ἐνεστῶτος ἀχρήστου· ἔστι δὲ μέσος μέλλων· εὕρηται δὲ οὗτος μόνος, καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ὁ παθητικὸς ἠρόμην· καὶ ὅσοι ἐξ αὐτοῦ προβαίνουσι· καὶ ἐρήσομαι, ἀπὸ τοῦ ἐρωτήσω· Ἔροια, τὸ μόνον ἀναπαύου· Ἐροῦ, ὄρνις ποιός· Ἐρωέουσα, ἐπὶ παιδός· Ἐρπει, βαδίζει τῇ κοιλίᾳ περιπατεῖ· παραγίνεται·

ἐκκαθαίροντας εἰς τιμὴν ἑρμοῦ· τοὺς τῶν τοιούτων λίθων σωροὺς ἕρμαια· ἢ ἑρμαίους λόφους καλεῖν· τινὲς δέ φασιν ἑρμοῦ τοῦ εἰς λόγον ἀνηγορουμένου σύμβολον εἶναι τὸ τοιοῦτον ἔργον· ὡς γὰρ σωρὸς λίθων ἐκ μικρῶν εἰς μεγάλον ὄγκον ἦται κολονὸν, οὕτω καὶ ἑρμῆς ἀπὸ πάντων διεξοδικῶς, ἐκ βραχυτάτων στοιχείων τε καὶ συλλαβῶν, καὶ λέξεων, σεσωρευμένος, εἰς πολὺ κορυφοῦται· ἄλλοι δέ, ὅτι ἐπεὶ ἑρμῆς ἀνελόντι τὸν ἄργον ἐξ οὗ καὶ ἀργειφόντης ἐκλήθη, ἀνάγκην ἔσχε τίσασθαι δίκας τοῦ φόνου· ἐπεὶ δὲ διὰ τὸ πεισθεὶς ἐπλημμέλησε τὸ κακόν, καὶ ὤκνουν αὐτὸν τίσασθαι, προσέρριψαν τὰς ψήφους ὁ καθ' ἕνα τῶν ἀφειτηρίων ἔμπροσθεν τοῦ ἑρμοῦ βάλλοντες, ὡς ἐκείνου λίθους· καὶ οὕτω τὸν τοῦ φόνου [illegible] ἀφωσιώσαντο, καὶ αἱ τῶν ψήφων ἐκεῖνοι λίθοι ἀναβαίνοντες τῇ σωρείᾳ εἰς λόφον, εἰς τιμὴν ὕστερον ἔπεσον τοῦ ἑρμοῦ· ἐνόμιζε γὰρ ἀνευρισκόμενα τοῦ λίθοι τῷ ἑρμῇ, καθὸ τὴν ὁμηρικὴν φράσιν ἐπονομάζοντο ἕρμαιον· ἔστι τὸ ὑπερβατικῶς τεθεῖται, ἔστι δὲ εὕρημα τοῦ τυχηροῦ, προσπροσφαίνετον. Ἕρμακες, αἱ ὕφαλοι πέτραι, ἢ αἱμασιαί. Ἕρμακον, ἔρεισμα. Ἑρμάς, ὕφαλος πέτρα· ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς καλλίαν ἐνδείξιν ἀπολογίᾳ· ἔστι ῥῆμα καὶ παρὰ ἀνακρέοντι· καὶ ἐν γηρυτάδῃ ἀριστοφάνους. Ἑρμάσαι, ἐλαφρῦναι [illegible]. Ἑρμάσει, μαλάσσει, στηρίζει. Ἕρματα, τὰ τοῖς ὠσὶν ἐνειρόμενα κόσμια· παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι. σημαίνεται δὲ ἡ λέξις, ὁ ἀπὸ καὶ ὅτι καὶ τὰ τῶν νεῶν ἕρματα· καὶ ἕρμα, πέτρα ἐν θαλάσσῃ· ὡς λέγει διονύσιος· καὶ ἕρματα πόλεως, ὃ τὸν αἰνεῖ κόσμον ὡς εἴπερ ἡ πόλις καθὰ καὶ τὶς γυνὴ ἐκαλλωπίζετο ὑπ' αὐτῶν· ἀπό τινων ἑρμάτων· καὶ ἕρματα μακρὰ τανύουσαι παρ' ὁμήρῳ· ἕρματα δέχονται, τὰ ὑπερείσματα· οὐκέτι δὲ τόθεν γίνονται λέγουσιν ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐνείρεσθαι καὶ ἐνερηρεῖσθαι τῇ γῇ γίνονται· οὕτω γοῦν καὶ τὰ ἐλλόβια ἕρματα εἴρηνται παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι· ἢ ἑρμῆς ὁ κλυτότοξος τὸ αὐτὸν ἕρμα καὶ ἐρηρεισμένον καθὸ γῆς· ἢ ὑμεῖς δὲ ἕρμα πόλεως ἐστὲ κατα[illegible] τὸ ἔρεισμα καὶ θεμέλιον, ἐκ τοῦ ἐνηρεῖσθαι τῇ γῇ· καὶ ὅρμος δὲ ὁ περιδέραιος κόσμος· ὡς τὸ, χρύσεον ὅρμον ἔχοντ' ἄλλως. Ἕρματα λέγουσι τὰ περὶ τοῖς ὠσὶν ἐνειρόμενα κόσμια· ἔτι ἢ διόπας λαῶτα λέγουσι, καὶ ἐλλόβια· ἐνώπια· ἕλικας ἑλικτῆρας· σιτλας καθὸ τοὺς δωριέας καθὸ δὲ τοὺς αἰολέας ὄρτιαλα· ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς καὶ ἐγκλαστρίδια καὶ στροβύλια, καὶ βοτρύδια καὶ βλάστα· καὶ καρπατίδες· καὶ ὑποκάμπτα· καὶ κυλαιρίδες· καὶ ἔντροφοι· καὶ τρίγοις· δῆλον ὡς ἀπὸ τῶν σχημάτων θεμένων αὐτὸν τοῖς ἐνωτίοις, τὰς προσηγορίας· ὥσπερ καὶ ὅμηρος τρίγλημα ἕρματα ὀνόμασεν, ὡς τρία εἴδωλα κορῶν ἔχοντα· ἢ ταδὲ ἕρματα λέγονται, τὰ ὑποκείμενα ναυσὶ ξύλα ἔξω περὶ τὴν ἄμμον ἐφ' ὧν ὀχούμεναι αἱ νῆες, ἑδράζονται καὶ ἐρείδονται λέγουσιν· ἔτι ἕρματα πόλεως, ὃ τὸν αἰνεῖ κόσμον ὡς εἴπερ ἡ πόλις καθὰ καὶ τὶς γυνὴ ἐκαλλωπίζετο ὑπ' αὐτῶν· ἀπό τινων ἑρμάτων· ἀπὸ δὲ κόσμου γυναικείου εἶδος εἶναι οἱ παλαιοὶ λέγουσιν ἢ τὰ στηρίγματα· ὡς ἀπὸ τῶν καθὸ τὰ ἑρμάτων· ἅπερ αἱ μὴ ἔχουσαι, ἀνερμάτιστοι λέγονται ἢ ἡ ἀλλὰ τὰ καθὸ στύλοις, ἢ κίονας ἑδράσματα. Ἑρμάτων παρὰ τῷ λουκιανῷ, ἀντὶ τοῦ ἑρμάτων· ἤγουν ὑφάλων πετρῶν. Ἑρμαφρόδιτος, κύριον· ὃν ἐξ ἑρμοῦ καὶ κύπριδος ἀνδρόγυνον φασι γεγονέναι ἢ ἑρμαφρόδιτον, τὸ κακῶς καὶ ποιοῦντα καὶ πάσχοντα. Ἑρμέας, ὡς [illegible] ἐπενθέσει μὲν τοῦ ι, ἑρμείας γίνεται κράσει δὲ τοῦ ε καὶ α εἰς η, ἑρμῆς. Ἑρμείαο ἕκητι δρηστοσύνη, οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ· ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν ἑρμῆν, αὐτὸς γὰρ οὐχ ὡς λόγιος οὐδ' ὡς ἐμπολαῖος ἢ στρόφιος ἢ τι τοιοῦτον, ἀλλ' ὡς κερδῷος ἢ καὶ διάκτορος· αὐτὸς γὰρ ἐδόκει ταῖς ὑπουργίαις καὶ χαρίεντα ποιεῖν τὰ κατ' αὐτὸν διακονικὰ βουλεύματα· καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ εἰπεῖν ὡς ἑρμείου ἕκητι, ὑπουργικός εἰμι· ὡς εἰ καὶ ὁ πολεμικός, ἄρεος χάριν τοιοῦτον εἶναι εἴπῃ· καὶ ὁ μουσικός ἀπόλλωνος ἕκητι. Ἑρμείας, ποιητικὸν ἑρμῆς, κοινόν· καὶ ἑρμείας ὄνομα κύριον· εὐνοῦχος· ὁ τύραννος· οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς ἀριστοτέλην· καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέραν ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ· ἢ ἑρμείας, ὁ θεὸς τῶν ἑλλήνων. Ἑρμεῖος, ἀπὸ δήμου· λέγονται γάρ τινες ἑρμεῖοι τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Ἑρμείω· γίνεται ἀπὸ τῆς τετρασυλλάβου ἰωνικοῦ, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἑρμείεω· καθὰ καὶ τὸ βορέω, ἐκ τοῦ βορέεω διὰ εὐφωνίαν. Ἑρμῖν, ἔξοδος. Ἑρμηνεύοντες, φράζοντες. Ἑρμηνεύς· λέγεται καὶ ἑρμηνευτής· γλώττας συμβάλλων· γλώττας ὑποκρινόμενος· γλώττης ὑποκριτής· γλώττης συμβολεύς· γλώττης μηνυτής· γλώττης ἀλλοτρίας ἐπιστήμων· δίγλωττος· πολύγλωττος· δίφωνος· πολύφωνος· διαμηνύων τὴν φωνήν· ἐκμηνύων· διαγγέλλων· ἑρμηνεύων· ἀφερμηνεύων· μεταβάλλων· μεταφέρων· μεταγράφων· ἀφελληνίζων· διαφέρων καὶ τὰ ὅμοια. Ἑρμῆν ἡ ἀλληγορία, τὸν λόγον νοεῖ· καὶ ἐκ τοῦ ἑρμηνεύειν αὐτὸν ἐτυμολογεῖ· ὡς ἑρμηνεύοντα τὰ τῆς ψυχῆς βουλήματα· καὶ ἐξαγγέλλοντα· ὅθεν καὶ διάκτορον αὐτὸν καλεῖ, ὡς τορῶς ὃ θέλει σαφῶς ἀλλὰ προάγοντα· τὸν δ' αὐτὸν ἀργειφόντην ἐπονομάζει, ὡς ἀργὸν φόνου· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ λόγος· ὁ δὲ μῦθος ἀργειφόντην τὸν φονέα τοῦ ἄργου καλεῖ, ὃν [illegible] ἡ ἱστορία παραδίδωσιν· ὀφθαλμοὺς αὐτὸν ἀνοίξασα διὰ παντὸς τοῦ σώματος· οὓς ἄλλοτε ἄλλους ἀνάγων καὶ τοῖς μέν, μύων τοῖς δὲ βλέπων, ἄυπνος ἦν διὰ βίου· ἄστρας μὲν ποικίλα ἀνατέλλουσιν, ἐπανοίγων τοὺς μύοντας ὀφθαλμοὺς ἀνατέλλοντας, ὥσπερ ἡ αὐγή· ἑτέρους δὲ αὖ πάλιν τῶν ἀστέρων δυομένους ἐγκαλυπτόμενον τοὺς βλέποντας ὀφθαλμούς· ἢ ὥσπερ συγκαθεύδειν τὸν ἐν ἄλλοις ὄντα κὸν ἥλιον ὁ ἢ ἀλεξανδρὸς δηλοῖ ἐν οἷς φησίν, ἄργου ὄμματα, τὰ μὲν ἔσω ἄθρουν ἤδη πολλοῖσι βλέποντα· τὰ δὲ κρύπτοντα δύνοντα μέτα· ἢ οὕτω μὲν μῦθος πολυωπὸν πλάττει τὸν ἄργον· ἡ δὲ ἱστορία τὸν ἄργον τοῦτον, ὃς ἢ πανόπτης ἐπεκαλεῖτο, πολυπράγμονα τε εἶναι βούλεται καὶ ὀριγνώμενον πᾶσι παρεῖναι πράγμασι· ἢ ἀεί που, καὶ ὡς ἀεί ποι [illegible] πάντα ὁρᾶν, ἢ μηδὲν τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διαλανθάνειν αὐτόν· ἴσως δὲ ἢ ἀγχίνους ὁ ἄνθρωπος ἦν· καὶ τὰ μὲν ὁρᾶν, τὰ δὲ προορᾶν· ὅπερ ὁ ποιητὴς λέγει τὸν βλέποντα τὰ τε ἔμπροσθεν, καὶ τὰ ὄπισθεν· τυχὸν δὲ καὶ ὀξὺς ἦν τὴν θέαν· ἀλλὰ ἢ ἐγρηγορὼς τὰ πολλά, καὶ ὀλίγου ὕπνου ἑαυτὸν ἤδη τρέπων· διὸ ὁ μῦθος πολλοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῷ ἐφιλοτιμήσατο· εἰκὸς δὲ ἢ [illegible] εἶναι τὸν αἰθέρα τοῦτον· ἢ ἰδὼν καὶ καθὸ τοῦτο ἄυπνος εἶναι, ὡς καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ ἱκανῶς καθορᾶν, διὰ τὴν [illegible] τῶν φαντασιῶν ἔκβασιν· ὥσπερ δὲ τὸν ἄργον ὁ μῦθος αἰνιγματωδῶς ἐσέμνυνε, οὕτω καὶ ἄλλον τινὰ πολλὰ πράττοντα ταῖς χερσὶν, ἑκατόγχειρα ἔπλασε· καί τινι ἀκαμάτῳ ὄντι τὴν πορείαν, ἀπὸ χαλκοῦ τὸ σκέλος ἐσφυρηλάτησε· καὶ ἀκουστικὸν δέ τινα ὄντα, ὅτου φέρειν ὦτα εἶπε· [illegible] πολυτρόπως τὴν φιλοτιμίας τῆς φύσεως·

χθόνιος, ὃς ἐβασίλευσεν ἀθηνῶν. πολλαὶ γὰρ ἀθῆναι καὶ ἀφροδῖται καὶ οὐ μία. οὐδὲ μυθικῶς, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀνο-
μάτων. ἢ ἐριχθόνιος ὁ ἑρμῆς. μέσως τίθεται ἡ λέξις. ὥσπερ λέγεται φθινόπωρον ἢ μετόπωρον, καὶ πάλιν φθινομετό-
πωρον. καὶ σωωμαλικῶς οὕτως ἐριούνιος ἑρμῆς, ἢ χθόνιος. καὶ ἐριχθόνιος ἑρμῆς. Ἐρίψ, σωμάτιον. Ἐρίψαι, ἀφανίσαι,
στεγάσαι. καταρρεῖψαι. Ἐρίψιμα, πλώσιμα. Ἐρωδία, ἅμαξα. Ἐριώδινον, μεγαλώδινον. Ἐριώλη, ἀνέμου συστρο-
φή. ἢ πυρὸς καὶ ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὶν ἐμπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἡ μεγάλη δὲ ποσότης οὕτω λέγεται ἐριώλη.
Ἐρίζειν, ἀφορίζειν. Ἐριώπιδος, εὐώπιδος. Ἐριπτάζομαι, ἢ ἐπιχειροῦμαι, ἢ συμμίκτω χῶμα τῷ τείχει. Ἐριῶπις,
μεγαλόφθαλμος. ἔστι ἀγχίσου γυνή. Ἐριστέφαντης, αὐτὸ τοῦ στέμμα περιθέντης. Ἐρκάζειν, σκεπάζειν. Ἕρκατο,
φυλακή. Ἕρκατος, τεῖχος. ἢ ἕρκατος, φραγμός. Ἕρκει χαλκείῳ, τῷ τῆς ἀσπίδος κυκλώματι. Ἑρκεῖαι, αὐλαί. τὰ
χαὶ φραγμός. σκηναί. Ἑρκεῖαις, τειχίοις. Ἑρκείου διὸς βωμὸς ἔξω τοῦ περὶ τὴν αὐλὴν αἴθριος εἶναι δοκεῖ. ὅτι ἔφυ-
διὶ ἔφορα τοῦ ἕρκους. ὅ ἐστι περὶ τὴν αὐλὴν τοῦ τείχους. ὥσπερ αὖ πάλιν ἐν τῷ κατ᾽ οἶκον ἑστίᾳ διὶ ἐγίνοντο θυσίαι. οἱ
δὲ μὲν ἄλλοι ἐφέστιον. πρόσθε τῆς δὲ ἰωνικῶς λέγει ἐπίστιον, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἑστιούχῳ. καὶ ἔστι τὸ ἑρκεῖος ὄνομα τῷ ἑ-
ταιρεῖος κατὰ τὴν γραφὴν τῆς παραληγούσης, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕρκος ἕρκεος, ἑρκέιος καὶ ἑρκεῖος. καθὰ κέιος κεῖος, ἀπὸ τῆς
κέω τῆς νήσου. χρῆσις δὲ ἑρκείου διὸς καὶ παρὰ σοφοκλεῖ. ἵνα ἑρκεῖον δία ἐκεῖνος πρὸς ἐν ἀκρῷ παίδας δολοῖ. Ἑρκεῖ-
ος ζεύς, ὁ βωμὸς ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. μετὰ δὲ τῆς πολιτείας, ὅς ἐστι ζεὺς ἑρ-
κεῖος. ἑρκεῖον δὲ, τὸ περίφραγμα τῆς αὐλῆς, ἢ ἡ τοῦ δώματος στέγη. σοφοκλῆς αἴαντι. πρὶν αὖ σιθεὶς (?) πρὸς κίονα ἑρ-
κίου στέγης, μάστιγι πρῶτα φοινικέας, θάνῃ. ἢ ἕρκιος, ὁ πολιοῦχος. ὁ φύλαξ. Ἕρκεσι, δικτύοις. σοφοκλῆς ἀθάμαντι
δευτέρῳ. Ἕρκη, δεσμά. σοφοκλῆς τρωίλῳ. Ἕρκη κατὰ αἴλιον διονύσιον, καὶ πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν, ἃ ἕρκη παρὰ
τοῖς κωμικοῖς ἐλέγοντο. ἡ ἑρκάνη κατ᾽ αὐτὸν ὁ φραγμός. ἀπὸ τοῦ ἕρκους. ἴσως δὲ πρὸς διαστολὴν ταύτης ἐρρέθη τὸ ἕρ-
κος ὀδόντων. ἐπεὶ καὶ κύνος ἐστὶν ἕρκος εἰπεῖν. καὶ οἴκου. καὶ ἑτέρων εἴγε καὶ ἀγκίστρου ἕρκος παρὰ ὀππιανῷ, τὸ ἀκ-
ρὸν αὐτοῦ χάλκωμα. μεθ᾽ ὃ ἡ ὁρμιά. ἕρκος ὀδόντων ἢ περιφραστικῶς ὅλα, αἱ ὀδόντες ἢ τὰ χείλη, ἃ δίκην τεῖχος εἰσὶ τειχέ-
πόλεως. ὃ καὶ ἐπιτείχος λέγεται οὕτω ἡ αὐτὰ ἕρκος. ἐπεὶ ἕρκη ὀδόντων εἰσί, σταίσαντα τὸν ἕρποντα ἔσω τὴν ὁδὸς
σαν φραγμόν. ἕρκη ἀλωάων λέγει ὅμηρος, τῶν ἀμπελοφύτων χωρίων τοὺς φραγμούς. εἰσὶ δ᾽ αὖ ἕρκη τὰ εἴργοντα ἢ
ἐέργοντα. ὅθεν καὶ ἐεργμέναι γέφυραι, ἃς διὰ τὸ καταπεφράχθαι, ἢ πυκινάς ἐστιν εἰπεῖν. Ἑρκηνία, ἑορτὴ δήμητρος.
Ἑρκῖται, οἱ ἐν ἀγρῷ οἰκέται. Ἕρκιον αὐλῆς, ὁ τοῖχος ἐστὶν ᾧ ἐπίκειται ὁ θριγκός. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἕρκος ὅμοιος τῷ
τεῖχος, τείχιον. Ἑρκιούδιον, τὸν φύλακα τοῦ οἴκου, ἀθηναῖοι καλοῦσιν. ἕρκιον γὰρ τὸν οἶκον ἐκάλουν. Ἑρκίτης, ὁ φύ-
λαξ. Ἑρκόπεζα, τὰ τῶν νεῶν ἔξωθεν περιτιθέμενα πρὸς τὸ μὴ ὑπόβατα εἶναι, ἀκανθώδη ξύλα. Ἕρκος, περίφραγμα.
τείχισμα. ὡς τὸ ἕρκος περιθέντης. ἢ ἕρκος δίκτυος. ἔστι κυρίως μηχάνημα. παρ᾽ ὁμήρῳ δὲ ἐν ὀδυσσείας χ, φαίνεται χω-
ρὶς εἶναι μακρὰ τὸ ἕρκος. ἢ ἐς βρόχον ἀποκρέμαται πρὸς ἰσόμετρον. δῆλον δὲ ὡς ὁμώνυμος λέξις καὶ τὸ ἕρκος. αὖλις δὲ
ἀπὸ τῆς αὐλῆς αἰολικῶς, ἡ κοίτη καὶ ἡ κατασκήνωσις. ὅθεν καὶ ἔπαυλις. καὶ ἕρκος, ὁ περίβολος. καὶ ἑρκεῖος ζεύς. ἀπὸ
τούτου οἱ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ὅσοι ἱδρυμένοι. οἱ δέ φασι ζεὺς ἦν ἑρκεῖος τοῦ τῆς μετὰ τῆς πολιτείας. ἕρκος
ἀχιλλεὺς ἀχαιῶν. ταὐτὸν ἐνταῦθα ἕρκος καὶ τεῖχος εἰπεῖν. ἵνα νοῆται ἀχιλλεύς, διά τι κατὰ τῶν πολεμίων [illegible]
ἔρυμα ἵστασθαι, ὁ τρίος καὶ ὁ αἴας πολέμοιο ἕρκος, διαστολὴν ἔχει πρὸς τὸ αὐλῆς. καὶ ἀλωῆς ἕρκος. καὶ ἕρκος ἀχαιῶν.
ἑλληνιστικῶς αὐτὸ τοῦ ἕρκος ἑλλήνων ἐν μάχῃ. καὶ ἕρκος ὀδόντων εἰπεῖν τὰ χείλη, ἀσφαλὲς ἔχει. ἐπεὶ καὶ πύλαι στό-
ματος λέγονται. Ἑρκύνιον, ὄρος κελτῶν ἢ δρυμός. Ἕρμα, παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ κόσμος γυναικεῖος ἐνώτιος. φησὶ ἰα-
τροὶ καὶ ἕρμα ὀδυνάων, τὸ ἐπέρεισμα. ἀπλάμβανε δὲ καὶ τινὰ [illegible] ἐνθέσειν ἕρμα λεγομένων. ὥσπερ ἡ μὴ ἔχουσα ναῦς, ἀνερ-
μάτιστος λέγεται. ἕρματα εἰσὶ τὰ ὑποκείμενα ταῖς ναυσὶν ἐκ ξύλων ἐρείσματα. ἐφ᾽ ὧν αἱ νῆες ἐρείδονται. ἃ οἱ πολλοὶ
καλοῦσι φαλάγγια. καὶ ὤφειλεν ἡ λέξις μὲν ψιλοῦσθαι διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐρείσματος συγκοπήν. δασύνεται δὲ ἀλλὰ
καὶ ὅτι τοιοῦτον τὰ βραχυνόμενα φωνήεντα κατὰ λέγοντα δὲ εἰς ρ [illegible] φερομένου τοῦ μ δασύνεται. ὅρμος. ἅρμα. ἕρμα
θεός. οὕτω δή φασι, καὶ τὸ ἕρμα. πλὴν τοῦ ἀρμὴν [illegible] ἁρμόδιον. καὶ πλὴν τοῦ ὅρμενος, κυρίου ὀνόματος. ἢ ἕρμα τὸ στή-
ριγμα. καὶ ἕρματα, οἱ δεσμοί. καὶ ἑρμῆς ὁ λόγος, καὶ ὁ ἐπίτροπος τῶν λόγων θεὸς παρ᾽ ἕλλησιν. ἀφ᾽ οὗ ἑρμηνεύω τὸ δη-
λῶ. καὶ τὸ φράζω. καὶ ἑρμηνεία ἀπὸ τούτου. καὶ ἕρμα ὀδυνῶν, ἐν ᾧ αἱ ὀδύναι οἷον ἐναπόκεινται, καὶ ἐνερείδονται. Ἑρμαῖ,
παραφυάδια ἀνδρῶν ἄχρηστα οἷς παίζοντες ἑρμομάχην λέγουσιν. ἢ ἑρμαῖ, ἀπὸ τῆς ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως
στοᾶς εἰσὶν αἱ ἑρμαῖ καλούμεναι. διὰ γὰρ τὸ πολλὰ κεῖσθαι καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ ἀρχόντων, ταύτην εἰληφέναι τὴν προ-
σηγορίαν συμβέβηκεν. ἐφ᾽ ἑνὸς δὲ αὐτῶν ἐπιγέγραπται γράμμασιν ἀρχαίοις. ἀντ᾽ εὐεργεσίης ἀγαμέμνονα θῆκαν ἀ-
χαιοί. ὅτι δὲ καὶ θρακῶν στοὰ [illegible] λέγεται, δεδήλωκεν αἰσχίνης ἐν τῷ πρὸς νικοκλέα. ὅτι δὲ ἐκαλοῦντό τινες καὶ ἱππαρ-
χειοι ἑρμαῖ ἀπὸ ἱππάρχου τοῦ πεισιστράτου, εἴρηται ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ, καὶ παρὰ πλάτωνι ἐν τῷ ἱππάρχῳ.
Ἕρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος. ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ
ἔθει λεγομένου κοινὸς ἑρμῆς, ἐπὶ τῶν εὑρισκόντων τι κοινόν, κοινὸν τὸ εὕρημα. παρὰ οὖν τὸ ἑρμῆς, ἕρμαιος. καὶ ἕρμαιον τὸ
οὐδέτερον. ἢ ἕρμαιον, τὸ εὕρεμα. ἡ γενικὴ τοῦ ἑρμαίου. τοῦ εὑρεθέντος, διὰ διφθόγγου. ἑρμείου δὲ τοῦ τόπου τοῦ ἑρμιακοῦ,
ψιλόν. ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ι γέγονεν. Ἑρμαῖος, προπερισπώμενον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ αιος ἔχοντα τὴν ἄρχουσαν ὡς ἀμε-
ταβολον [illegible] ἑρμαῖος λόφος. τὸ γὰρ ἕρμαιον, παρὰ κυπρίοις ὄρος τί ἐστι, ἢ ἀπὸ τύχης εὕρεμα. χερσαῖος
ὀρφναῖος. ἢ ἀρχαῖα. εἰσὶ δὲ τινὲς ὅμως οἱ προπαροξυτόνως προφέρουσιν, ἕρμαιον λόφον. ἢ ἑρμαῖος, ὁ [illegible] λίθος. Ἑρμαῖος
λόφος, σωρὸς λίθων ἐστὶν ἐνόδιος. ἢ βωμός. ἢ λόφος ὑποκείμενος ἑρμοῦ ἀνδριάντι. ἄλλοι νοοῦσιν ἑρμαίους κοινοὺς λόφους
σημεῖον ὁδῶν. κατὰ προσὴν τινὰ διὰ στάσιν μιλιασμοῦ τυχὸν ἱσταμένων. ἑρμῆς γάρ φασι πρῶτος ἀνακηρυχθεὶς καὶ διακτο-
ρος, τὰς ὁδοὺς εἴ που λίθους εὗρε, ἐπετίθει ἔξω ὁδοῦ. ὅθεν τοὺς τοιούτους τιμῶντες, καὶ τὰς ὁδοὺς τῷ ἑρμῇ ὡς διακτό-

ται οὐ μόνον δίφορος ἐρινεός, ἀλλὰ καὶ τρίφορος· ὡς ἐν Χίῳ καὶ ὅτι καὶ λευκερινεός, εἶδος ἐστὶ συκῆς, ἥ τινα λευκά φασὶν ἴσως ἐκφέρει σῦκα. Ἐρινεός, τόπος τῆς Τρωϊκῆς ἐρινεώδης· οὐχ ὡς παρὰ τὸ τοῦ Διὸς φηγὸς μία ἦν ἐν Τροίᾳ, οὕτως καὶ εἷς τις ἐρινεὸς περὶ τὸ τεῖχος· οὐ γὰρ ὅτι μὴ δένδρον ἐδόκει ὅλως τοῦτο τοῖς παλαιοῖς· ῥάχη δέ τις ἦν ἐρινεοὺς ἔχουσα ὑψηλὴ πρὸ τῆς Τροίας. Ἐριννύας μητρὸς λεγομένας, τὰς μητρικὰς ἀράς, δι᾽ ὧν ἐριννύες ἐρεθίζονται κατὰ φαύλου παιδός· ἢ ἐριννύας, τὰς ἁμαρτίας. Ἐριννύες μυθικῶς τρεῖς εἰσι, δαίμονες τιμωρητικαί· ὧν τὰ ὀνόματα Τισιφόνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀληκτώ· καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου ἐφύησαν· κατὰ δὲ Αἰσχύλον ἐριννύες, Νυκτὸς αἰωνίας τέκνα, ταύτας φησὶ γενέσθαι. ἀλληγορικῶς δὲ ἐριννύες, αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις· παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ, ὅ ἐστι γῇ, ναίειν· ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν· Τισιφόνη, παρὰ τὸ τίνειν τοὺς φονεῖς· Μέγαιρα, παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ τὸ φθονεῖν τοῖς κακοῖς· Ἀληκτώ, παρὰ τὸ μὴ λήγειν τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους· Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδας, διὰ τὸ ἀφανεῖς καὶ ἀοράτους τὰς ἐνεργητικὰς ταύτας δυνάμεις ὑπάρχεσθαι· αἵ τινες ἐν ταῖς τραγῳδίαις, μετὰ λαμπάδων εἰσάγονται. Ἔρινον, νέφος. Ἔρινος, θεὸς ἢ σῦκον ἄρρεν. Ἐρινόν, ἐν Σικελίᾳ· φασὶ γὰρ οἱ πολλοὶ εἶναι τὴν ἀγρίαν συκῆν· οὐκ ἔστι δὲ οὕτως· ἀλλ᾽ ὁ ἐρινεός, εἶδος ἐστὶ συκῆς ἀπὸ Ἐρινεοῦ πόλεως Δωρικῆς· ἓξ πόλεις εἰσὶν ἡ Δωρίς· ὧν μία πόλις ὁ Ἐρινεός, ἐν ᾗ εἰσι συκαῖ λεγόμεναι ἐρινεαί· ὡς δαμασκηναὶ αἱ ἀσκαλωνικαί, καὶ κυδώνια μῆλα. Ἐριννύς, δαίμων καταχθόνιος, ἢ Ἀφροδίτης εἴδωλον. Ἐρίξει, κωλύσει. Ἐρίξ, εἴρηται μὲν καὶ ἐπὶ τοῦ ἥπατος· γέγραπται δὲ ἐν τοῖς πλείστοις εἶναι ὀρίξ· δηλοῖ δὲ τὸ μέρος τοῦ ἥπατος· τὸ ἄνω καθ᾽ ὃ ἀπ᾽ ἀλλήλων σχίζονται αἱ λοβαί, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐριόδων, ὁ μεγάλους ἔχων ὀδόντας. Ἐριᾷ, ἐργάζεται. Ἔρια, κοπαί. Ἐριούστηρα, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χορίδιον· οἱ δέ, ἐπὶ δεσμοῦ εἶδος· οἱ δέ, τὸν ἐπίδεσμον τῶν ἰατρῶν, τὸν διασφίγγοντα τὸν σφυρόν· οἱ δὲ τὰ ἔμματα· ἐριούστηρα δέ, ξύλου τὰ περιειρημένα. Ἔριον, τὸ μαλλίον· καὶ εἶρος ὁ πόκος· οἷον ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα· παρὰ τὸ ἔρω τὸ φθείρω· περὶ ὃ πλανώμεναι αἱ ἐργαζόμεναι· ἢ ὅτι ἔαρι κείρεται τὰ πρόβατα. Ἐριοπωλικῶς, ὡς οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντες, βρέχουσιν ἀλλ᾽ ἵνα βαρύνωσιν ἐν τῷ σταθμῷ· Ἀριστοφάνης· οὕτως εἰώθασι ποιεῖν καὶ ἄλλοι. Ἐριούνης, μεγάλως ὠφελῶν, ἢ μεγάλην ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις παρέχων. Ἐριούνιον τέκος, τὸν καταχθόνιον. Ἐριούνιος, πολυωφελής, ἀγαθός. Ἐριούνης, ὁ Ἑρμῆς· ἢ παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ὀνῶ ὃ ἀγαθὸν ὀνεῖν καὶ ὀφελεῖν, ἢ ὁ εὑρετικός, παρὰ τὸ εὑρεῖν· ἢ χθόνιος κατὰ τοὺς τραγικούς, παρὰ τὴν ἔραν. Ἐριπεῖν, καταβάλλειν· καὶ ἐριπεῖν, καταπεσεῖν. Ἐριπῆς, δειλαί. Ἐρίπεσθαι, φθονεῖν. Ἐριπιπτοῦσα, πεσοῦσα. Ἐρίπασι, δεύτερος ἀόριστός ἐστιν ἰωνικὸς ἐνεργητικός· οὗ θέμα ἐρείπω· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ποιητικὸν ἐρέριπτο καὶ κυρίως δὲ ἐρείπια. Ἐρίπιον, τὸ ἡμιπεπτωκὸς οἴκημα· ἢ τεῖχος. Ἐριπεῖον πεσὸν τοῦ τείχους. Ἐρίπναι κατά τινας, τὰ ἀπόκρημνα σχήματα τῶν ὀρῶν· κατὰ δὲ τοὺς γλωσσογράφους, τὰ ὄρη ἐρίπναι λέγονται· τινὲς δὲ ἐρίπνας τὰς τραχείας καὶ εἰς ὕψος ἀνεχούσας πέτρας φασίν· ἢ ἐρίπναι, αἱ σπηλαιώδεις καὶ παρὰ τὸ πεπτωκέναι τόποι, δι᾽ ὧν αἱ μεγάλαι πηγαὶ ἐκρέουσιν· ἐρίπνη οὖν, ὑψηλὴ μεγάλη. Ἐρίπνας, ἀπορρῶγας κοιλότητας σπήλαια κρημνώδη· λέγονται δὲ οὕτω, καὶ τὰς ἀκίδας, ἀπὸ τοῦ ἐρείπεσθαι· ἐρίπνη δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου, παρὰ τὸ ἄγαν πίπτεσθαι. Ἐρίπνη, κορυφὴ ἄκρα, κρημνός. Ἐριποῦσα, πεσοῦσα· ἐριπὼν γὰρ τὸ κατὰ τὴν τελευτὴν παρασυμβεβηκός. Ἐριτλασμένον, γεγυμνασμένον· ἀσκημένον· πολλοὺς τῶν ἀγωνιστῶν ἐριτλασμένον. Ἐρίπων, ἀνατρέπων· καταπεσών. Ἐρίσαι, παῖξαι. Ἐρίσῃ, ὑπερνικήσῃ· στερήσῃ· παίξῃ· φιλονεικήσει. Ἔρισεν, ἔπαισεν· ἤριζεν. Ἔρις, ὅταν τις ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐλαττοῦσθαι φαίνεσθαι τινός, σπουδάζῃ ποιεῖν τι· ἢ ἔρις κυρίως, ἡ διὰ λόγων μάχη· πόλεμος, ἡ δι᾽ ὅπλων· μάχη, ἐπ᾽ ἀμφοτέρων· καὶ ἐριστής, ὁ φιλόνεικος· ἐριστικὸς δέ, ὁ ἐπιτήδειον ἔχων πρὸς τὸ ἐρίζειν· ὥσπερ φιλόνεικος φιλικός, ὁ ἐπιτήδειος εἰς φιλίαν· ἐριστὸς δέ, ὁ ἄξιον ἔχων τὴν ἔριν· ὡς παρὰ παικτὸν παίγνιον, τὸ ἄξιον παίζεσθαι· καὶ παικτὴ παιδιά, ἡ ἀξία παίζεσθαι. Ἐρισάρματες ἵπποι, ἀντὶ τοῦ ἐρισάρματοι· τὸ μεταλλάττειν τὴν αι δίφθογγον εἰς τὴν ε συλλαβήν, ἰωνικόν ἐστιν. Ἐρίσδειν, ἀντὶ τοῦ ἐρίζειν· δωρικῶς. Ἐρίσαντες, φιλονεικήσαντες. Ἐρισθενέας, μεγαλοσθενεῖς, μεγαλοδυνάμους. Ἐρισθενής, μέγα ἰσχυρόν. Ἐρίσκηπτα· ἱερὰ βοτάνη· ἐστὶ δὲ ἶρις ἐπισκέψει. Ἔρισμα, στήριγμα. Ἐρίσμασιν, ἐρεσίαις. Ἐρισμάραγδος, ἡ βαρεῖα. Ἐρισμάραγος, βαρύηχος. Ἐριστάφυλος, οὐ μόνον ἄμπελος καλούμενον λέγεται, ἀλλὰ καὶ οἶνος ἐριστάφυλος, ὁ ἀπὸ τῶν μεγάλων σταφυλῶν γινόμενος. Ἐριστήρ, μαρσίππιον· σάκκος, ἢ εἰρκτὴς καὶ πράκτης. Ἐρισύβη· ὁ ὡς κονιορτὸς κατερχόμενος, καὶ ἀφανίζων τὸν σῖτον. Ἐρισφάραγος, μεγαλαύχην, ὑψηλόφορος. Ἐρίχηλος, λάβρος· ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων ἐρίχελος τοῦτο· ὁ ὀξὺ ἐρίζων λεχαίων. Ἐριτάρβης, μεγάλως δειλός. Ἐρίτιμον χρυσὸν λέγει Ὅμηρος, ὡς τῶν ἄλλων μετάλλων τιμιώτερον. Ἐρίτιμος, ὁ μεγαλότιμος, καὶ μεγάλως ἔντιμος· καὶ ἐριτιμώτατος. Ἐρίφειας, χίμαρος. Ἐριφιάματα, ἐρίφια· Λάκωνες. Ἔριφος, μέχρι τριῶν ἢ τεσσάρων μηνῶν· χίμαρα, ἐπὶ θηλυκοῦ, ἕως ἐνιαυτοῦ· τουτέστιν, ἕως ἂν τίκτωσι καὶ ἀμέλγωσιν· ἀφ᾽ οὗ δὲ τίκτεται ὁ χίμαρος οὐκ ἔτι χίμαρος λέγεται, ἀλλὰ χίμαρα ἢ αἴξ· ταὐτὸν γὰρ αἴξ καὶ χίμαρα· ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων ἔριφος καὶ τράγος· οἱ δὲ ποιηταί, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρρενος τὸ θηλυκὸν λέγουσι· καὶ ἔστιν αὐτοῖς κοινὸν ὄνομα τὸ αἴξ· ὡς ἔλαφος, ἄνθρωπος, ἵππος· ὁ δὲ ἐπὶ τούτων ἔριφος, τοῦτο ἐπὶ τῶν προβάτων ἀρνειὸς καὶ ἀμνός· καὶ ὃ αἶγες ἐνταῦθα, τοῦτο ἐπ᾽ ἐκείνων, ὄϊες· ὁ δὲ τράγος ἐπὶ τούτων, τοῦτο ἐπ᾽ ἐκείνων κριός· ἢ ἔριφος, ὁ Διόνυσος· ἔριφος, ὁ μικρὸς αἴξ, ὁ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, ἤγουν ὁ πρώϊμος· χίμαρος δέ, ὁ ἐν τῷ χειμῶνι. Ἐριφύλης, τῆς χρυσίῳ προδεδωκυίας τὸν ἴδιον ἄνδρα. Ἐριφύλλιον, τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ἑρμῆν. Ἐρίφυλλος δρῦς, ἡ πολύφυλλος· καὶ ἡ καλουμένη φελλός. Ἐριχθόνιος, γηγενής· ἐκ τῆς γῆς ὤν· φασὶν Ἀθηνᾶν γὰρ ἐλθοῦσαν πρὸς Ἥφαιστον ἕνεκεν ὅπλων κατασκευῆς, ἐρασθεὶς Ἥφαιστος ἐδίωκε· καταλαμβάνων δὲ ὡς αὐτὴν ἐπείγετο ἡ Ἀθηνᾶ, περὶ τοὺς μηροὺς ἐπεσπέρμηνεν· ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρίῳ ἐς γῆν τὸν γόνον ἀπέρριψεν· αὐτόθεν δὲ ὁ Ἐριχθόνιος, κληθεὶς ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονός· ὅθεν πάντας Ἀθηναίους γηγενεῖς φάσκουσιν ἀπὸ τούτου· ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι λυπρόγεως ἡ Ἀττικὴ καὶ οὐδέποτε ὑφ᾽ ἑτέρων ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ, διὰ τὸ ἄζηλον τῆς αὐτῶν χώρας· ὅθεν αὐτοὺς αὐτόχθονας καὶ γηγενεῖς ἔφασε· τὸ δὲ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου, οὕτως εἶπεν· Ἀθηνᾷ τῇ βασιλίδι τῇ καὶ Βελονίκῃ καλουμένῃ θυγατρὶ Βρεττανοῦ ὑπαρχούσῃ, Ἥφαιστος γάμῳ μιγεὶς τὸν ἐρι

[illegible] ἀόριστος, ἐρέξας· ἡ μετοχὴ, ἐρέξας. Ἐρέω, σημαίνει δύο, βαρυτόνως μὲν, τὸ ἀπαγγέλλω· ὡς τὸ, ἀλλ' ἴκετ' ἐρέω· περισπωμένως δὲ, ἐρεῶ τὸ ἐρωτῶ· καὶ ἀναζητῶ. Ἰστέον ὅτι πανταχοῦ ὁ ποιητὴς τὸ ἐρέω προφέρει· καὶ σημαίνει τρία· τὸ λέγω, ὡς τὸ, ἄλλο δέ τοι ἐρέω· καὶ τὸ ἐρωτῶ, ὡς τὸ [illegible] ἐρέων [illegible] καὶ τὸ ζητῶ· ὡς τὸ, ἵππους [illegible] ἐρέων [illegible] τὸ ῥῆμα, ἔρω· ὁ μέλλων, ἐρῶ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ, ἐρεῶ· ὡς ἡ πλῶ, πλεῶ. Ἐρίον· ὅμηρος· πάντων ἀργείων ἐρίων [illegible] τὸ δὲ ἐρίον καὶ τὸ αὐτοῦ θέμα [illegible] ἐστι τοῦ ἐραννὸν καὶ ἐραννῶ· παραγωγὴ δὲ αὐτοῦ κατὰ τὸ ἰκνῶ καὶ ἀχνῶ· ὡς γὰρ ἴκω ἰκνῶ, ἄχω ἀχνῶ, οὕτως ἐρίω ἐράω καὶ πλεονασμῷ τοῦ [illegible] ἐραννῶ· τὸ ἐρίον, ἔστι μὲν ποιητικὴ λέξις, καὶ ἀπ' αὐτοῦ γίνεται τὸ ἐραννὸν, [illegible] τοῦ ῡ καὶ τοῦ ν· ὁ τρίτος τρόπος καὶ τὸ ἐλαύνειν ἀπὸ τοῦ ἐλάειν γίνεται· ἐρίον δὲ ἐστι, τὸ ἐραννόν· ἢ ἐρίον φάος, [illegible] τὸ ἔαρ φέρειν ἢ φῶς [illegible] ἀγγέλλειν ὡς ἡ ἀλλαχοῦ ἀγγέλλων φάος [illegible] καὶ ζωὴν φέρουσα [illegible] τῷ ἀέρι. Ἐρήτυθεν, ὡς ἔφασαν, ἀπὸ τοῦ ἐρητύθησαν· λέγεται δὲ ἀντὶ τοῦ κατέσχον· τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ· ἐρήτυον δὲ [illegible] ἀντὶ τοῦ κατέστελλον αὐτούς. Ἔρημα [illegible] οἱ παλαιοὶ ὡς [illegible] μον λεγόμενος [illegible] κατὰ ἀρχαϊσμὸν, οὕτω καὶ ἐρῆμον τὸ παρ' ἡμῖν ἔρημον. Ἐρημαῖος, ὁ ἔρημος λόφος. Ἐρημάσιν, ἀντὶ τῆς νομάσιν. Ἐρήμη, μονομερὴς δίκη· ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος, [illegible] τὴν κρίσιν [illegible]. Ἐρήμην, οὐ μόνον ποιητικὸν ἐστι, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἀττικόν, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ γράψας τὸ ἐρήμην αὐτὴν [illegible] οὕτω καὶ ἀττικῶς [illegible] ἐρήμην [illegible] κατεδικάσθη [illegible] ἀπὸ κοινοῦ σχήματος· ὅτι ὁ δὲ τις ἐρήμην δίκην κατεδικάσθη [illegible] καὶ ἐρήμην [illegible] μονομερῶς [illegible] Ἐρημάσιος Ζεύς, ὁ ἐν Λέσβῳ. Ἐρήμαστον, ἀποσκίδναντο. Ἐρημία, ἡ ἐκπύρωσις. Ἐρημία, ἀπορία· [illegible]. Ἐρημικῶς, [illegible] ἐρημικῶς, ἐν ἐρήμοις ἄγονται. Ἐρημίτης, ὁ ἐν ἐρήμῳ διάγων. Ἐρήμματα, τὰ θρέμματα· καὶ ἔρημα ποιητικῶς. Ἐρημοδίκας, ἐρημολόγος. Ἔρημον βλέπειν, ἀκίνητον καὶ νωθρόν. Ἔρημοι, μάταιοι· καὶ τὸ πλανᾶσθαι· [illegible] ἔρημον αἰθέρα λέγουσιν, ὅτι ἡ μὲν θάλασσα ἔχει τοὺς ἰχθῦς· ἡ δὲ γῆ τὰ τετράποδα· καὶ τὰ ἑρπετά· ὁ δὲ ἀὴρ, τὰ πτηνά· ὁ μὲν αἰθὴρ πυρώδης ὢν, οὐδὲν τούτων ἔχει. Ἐρήμοις, ἀπίστοις· [illegible] ἐρήμοις λόγοις· τοῖς ἀπόροις, ἢ ματαίοις. Ἔρημος χώρα, καὶ ἐρήμη δίκη· ἐρήμη δὲ χώρα παρὰ ποιηταῖς· ἡ ἔρημος κυρίως, ἡ μονωθεῖσα τῶν οἰκούντων γῆ· παρὰ τὴν ἔραν [illegible] σημαίνει τὴν γῆν. Ἐρημοσκόποι, οἱ ἐρημοφύλακες· ἔρημον γὰρ [illegible] τὸ ἀκίνητον, καὶ νωθρόν. Ἐρημώτης, [illegible] ἐν [illegible] γράμματι· Ταῦρον τὸν πρὶν ἐρημώταν, [illegible] μακεδονικόν. Ἐρητόμεναι ἐλάται, αἱ τεμνόμεναι ἐν τῷ ἐρήμῳ, ἐλάται. Ἐρηρέδαται· ἐρείδω, ἐρείσω· ἤρεικα· μέσος παρακείμενος ἤρειδα· ὁ παθητικὸς ἤρεισμαι, ἠρείδαται ἰωνικῶς, ἢ ἀττικῶς ἐρηρέδαται, τῆς τρίτης συλλαβῆς συσταλείσης. Ἄλλως. Ἐρηρέδαται ἐστὶ μὲν ἰωνικόν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου ἐνικοῦ τοῦ ἐρήρεισται ἀποβολῇ τοῦ σ τῆς λειπούσης, καὶ πλεονασμῷ τῆς δὲ συλλαβῆς· ὁμοίως τῷ ὠνόμασται ὠνομάδαται καὶ συστολῇ τῆς παραληγούσης· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ πέφρασται πεφράδαται· καὶ ἐσκέδασται, παρὰ [illegible] οἱ τὰ πρόπυλα ἐσκεδάδαται. Ἐρήρεικα, ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, ἐρείσω· ἤρεικα κοινῶς, καὶ ἐρήρεικα ἀττικῶς· οὐκ ἀποβάλλει τὸ ι, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἐρήρικα, ἀπὸ τοῦ ἐρίζω διὰ τοῦ ι· ὁ μέσος παρακείμενος ἤρειδα, ἢ ἐρήρειδα· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἤρεισμαι καὶ ἐρήρεισμαι· ἐρηρέδαται δὲ, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ἰωνικῶς, ἀπὸ τοῦ ἐρήρεισται. Ἐρηρεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ ἑδρᾶσθαι ἐκ τοῦ ἐρείδω τὸ στηρίζω, καὶ ἑδράζω· ὁ μέλλων ἐρείσω· ὁ παρακείμενος ἤρεικα· καὶ ἀττικῶς ἐρήρεικα· ὁ παθητικὸς, ἐρήρεισμαι, ἐρήρεισαι, ἐρήρεισται· ἢ τὸ [illegible] παρέμφατον, ἐρηρεῖσθαι. Ἐρηρεισμένος, ὁ ἑδρασμένος· ἐρηρισμένος δὲ ὁ πεφιλονεικημένος, ἰ. Ἐρήρειστο, ἥρμοστο· καὶ ἐπὶ πηκτοῦ· φυλάττει δὲ τὴν ει δίφθογγον· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐρήρισται· ὅπερ σημαίνει τὸ φιλονεικῶ· ἔστι δὲ ὅτι αἱ [illegible] φυλάττουσι τὴν φύσει μακρὰν· οἷον, ὀρῶ, ὀρύσσω· ὤρυκα, καὶ ὀρώρυκα ἀττικῶς· καὶ φυλάσσεται παρὰ [illegible] ἡ μακρά· ὁμοίως δὲ καὶ ἀκήκοα ἐν ἄλλοις· ὅτε δὲ ἔχει τὴν ει δίφθογγον τὸ θέμα, ἢ τὴν αι ἐν τοῖς ἀττικοῖς παρακειμένοις, ἀποβάλλεται τὸ ι· αἱ δὲ ἔχουσαι τὴν ου, τὸ [illegible] ἀποβάλλουσιν· οἷον, ἀκούω, ἀκήκοα· καὶ ἡ αι δίφθογγος, τὸ [illegible] ἰ ἀποβάλλει· οἷον, ἐρειμάζω, ἐρειμάσω, ἤρειμακα· καὶ ἐρήρμακα. Ἐρητικούς, [illegible] ἐρωτήσας. Ἐρήριπται, [illegible]. Ἐρήριται, ἐρίζει. Ἐρηρότηκα· ἐρωτῶ, ἐρωτήσω· ἠρώτηκα· καὶ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος, ἐρηρότηκα, ὁ [illegible] ἐρωτήκειν· καὶ ἐρηρωτήκειν· συστολῇ τοῦ ω μεγάλου· λέγει γὰρ ὁ κανὼν τὴν τρίτην συλλαβὴν συστέλλειν. Ἐρήρυθεν, ἀντὶ τοῦ κατέσχεν. Ἐρήσεο, ἐρωτήσεις. Ἐρήσομαί σε, ἐρωτήσομαί σε. Ἐρητύειν κριτὰς, τὸ διὰ λόγου κωλύειν· ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρέω ἐρήσω· τὸ ἐρωτῶ· ἤδη δὲ καὶ λέγω· τὴν γὰρ ὁμωνυμίαν, καὶ τὸ εἴρειν ἐστι δι' οὗ [illegible] ἄλλας, καὶ τὸ λέγειν δηλοῦται ἢ τὸ ἐρωτᾶν. Ἐρῆτυν, παρεσκεύαζον. Ἐρήτυθεν, ὡς ἔφασαν, ἀπὸ τοῦ ἐρητύθησαν· λέγεται δὲ παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κατέσχον· τὸ παθητικὸν, ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. Ἐρητύσειε τὸν θυμὸν, ἐπίσχῃ, ἢ παύσῃ τὴν ὀργὴν ἐκ τοῦ [illegible], γέγονεν [illegible] ἐρητύω· ὁ μέλλων ἐρητύσω· ὁ παρακείμενος ἠρήτυκα· ὁ παθητικὸς ἠρήτυμαι· ὁ ἀόριστος ἐρητύθην· ἐρήτυθεν· οἱ [illegible] ἔχοντες τὴν μετοχὴν ὀξύτονον· ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· ἀντὶ τοῦ κατεῖχον ἕκαστος τὰς ἑαυτῶν καθέδρας. Ἐρητύσαι, πραΰναι· ἀνακόψαι· ἀναπαῦσαι· κωλῦσαι. Ἐρητύω, τὸ κωλύω· παύω· πραΰνω· κατέχω. Ἐρεθίζεται, φλέγεται. Ἐρι, πολύ, μέγα, ἰσχυρόν. Ἐριαύχενες ἵπποι, κατά τι ἐξαίρετον· πρὸς διαστολὴν [illegible] οὕτω γὰρ [illegible] δολιχόδειραι [illegible] κύκνους δὲ ἢ [illegible] ὄρνισιν ἀποκέκληκεν [illegible] δὲ ὅμηρος ἵππων [illegible] αὐχένων· ἐριαύχενες, [illegible] ἢ ὑψαύχενες· ἐν [illegible] τὴν χαίτην. Ἔρια, τὰ μαλλία τοῦ ἐρίου· ἀμαλλοῦ [illegible] ἔχουσι τὰς ἀρχαίας κορυφάς. Ἐρίβοα νύξ, ἡ μεγάλως τιμωμένη. Ἐριβρεμέτης, μεγαλοκτύπος· ἀπὸ τοῦ ἐρὶ ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ βρέμω τὸ ἠχῶ. Ἐρίβρομος, μεγαλόηχος. Ἐρίβρυχον, [illegible] ἐρίβρυχον [illegible]. Ἐριβῶλαξ, ὁ ἀγρὸς γῆ ἡ ἐλευθέρα. Ἐριβώλακι, μεγαλοβώλῳ [illegible] τὸ βάλλειν βώλακα· ἢ μετὰ τοῦ ἐρι.

τύπου τρίτου ἑνικοῦ· ἐν γοῦν τῷ ἐρηρεῖσθαι καὶ ὠνόμασται, ὀξύνεται, ἐπλεονάσθη μὲν τὸ σ, αἴτιον σχῆ δὲ μετὰ τοῦ συνήθους τοῖς ἰω-
σιν. καὶ τὸ δ· καὶ γέγονεν ἐρηρείδαται· ἡ δὲ συλλαβὴ πλεονάσασα εἰς τὸ ἐρηρέδαται καὶ ὠνομάδαται, ὡς καὶ ἐν τῷ πε-
φράδαται. Ἐρέριπτο παρῳχημένου, τουτέστιν ἐρέριπτο ἢ μᾶλλον κεχάλαστο ἀπὸ τοῦ ἐρείπω· ὅθεν φησὶ κατερέριπ-
το τεῖχος· ὃ δὴ ἀπὸ τοῦ ἐρείπω μέσος παρακείμενος, συστέλλει καὶ αὐτὸς ἀττικῶς τὴν τρίτην συλλαβήν, ὁμοίως τῷ ἐρή-
ριπτο· καὶ τῷ ἀλήλιφε· καὶ ἐρηρόθηκε· καὶ τοῖς ὁμοίοις. Ἐρέσειος, ἀπόλλων. Ἐρέσθαι, ἐρωτᾶν· πυθέσθαι. Ἐρεσιμέ-
τρας, τὴν γεωμετρίαν. Ἐρεσχελεῖν, σημαίνει τὸ ἀπατᾶν· ἀπὸ τοῦ ἐρεῖν, καὶ τὰς λέσχας· πολὺ γὰρ ἀπατᾷ τοὺς φιλο-
σόφους καὶ παρ᾽ Ἴωσιν. Ἐρεσκίν, θρησκεία. Ἐρεσκλεῖ, ἀηδίζεται ὀχλεῖται. Ἐρεσμεῖ, καθαίρει. Ἐρεσμίονες, αἱ χεῖ-
ρες, ἐρέσσουσαι. Ἐρεσμός, κώπη. Ἐρεσσέμεναι, κωπηλατεῖν. Ἐρέσσειν, κωπηλατεῖν· ἔστιν ἐλῶ τὸ ἐλαύνω γίνε-
ται ἐλάσσω· καὶ ἐρέσσω, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἐρέσσειν. καὶ ἐρέσσειν, τὸ συντόνως ἐσθίειν. Ἐρέσσος, πόλις βοιωτίας. Ἐρέσσου-
σι, κινοῦσι· τρίας ἐρέσσουσι τὰς πειλάς. Ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ· καὶ ἐρέτης ὁ κωπηλάτης· καὶ ἐρετικός, ὁ κωπηλατικός.
καὶ ἐρῶ, καὶ ἔρομαι, τὸ αἰτῶ ποιητικῶς· καὶ ἔρος ἔρωτος, καὶ ὁ ἔρος τοῦ ἔρου. Ἐρεσχελεῖ, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖ· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀ-
τιμάζει καὶ διαπαίζει. Ἐρεσχελεῖται, χλευάζεται διαπαίζεται ἐριστικῶς ἐρωτᾶται φλυαρεῖται. Ἐρεσχελία, ἡ
φλυαρία· παρὰ τὸ ἔριν ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. Ἐρεσχελοῦντα, σκώπτοντα, καὶ χλευάζοντα· καὶ οἷον ἐρίζοντα. Ἐρέται,
κωπηλάται· καὶ σχοῖνοι. Ἐρέτευε, ἔλαυνε τὴν ναῦν. Ἐρετεύτης, ναύτης. Ἐρετή, ἀθυμητή. Ἐρέτης, ὁ κω-
πηλάτης· καὶ ἐρετικός· ἐξ οὗ καὶ πεντηκόντορος ναῦς ἡ ἔχουσα πεντήκοντα ἐρέτας. Ἐρετριέων, ρ, ἐρετριεῖς γὰρ τὸ
ρ, κατὰ χώρους χρῶνται. Ἐρετμά, μεταπλασμῷ· ἔστι γὰρ τὸ ἀρσενικὸν ἐρετμός. Ἐρετμοῖς, κώπαις. Ἐρετμόν, κώ-
πη· καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον. Ἐρετμῶσαι, κώπαις ἁρμόσαι. Ἔρετο, ὡρμᾶτο. Ἐρετριάζει, σκώπτει ἢ παίζει. Ἐρε-
τριακὸς κατάλογος· ἀπὸ διφίλου ψήφισμα ἐξ ἐρετρίας ἐγράφη, κατὰ λέξαι ὁμήρους τοῖς τῶν πλουσιωτάτων υἱοῖς· τοῦτο
οὖν τὸ ψήφισμα ἔχει ἀπογραφήν, ἐρετριακὸς κατάλογος. Ἐρέτρεια· ἐκαλεῖτο μὲν καὶ μελανηίς, ἀπὸ μελανέως πα-
τρὸς εὐρύτου· ἔσχε δὲ τὴν κλῆσιν, ἀπὸ ἐρετριέως υἱοῦ φαέθοντος, ἑνὸς τῶν τιτάνων· ἐθνικὸς ὁ πολίτης ἐρετριεύς· οὗ θηλυκά,
ἐρετριέως· καὶ συναιρέσει, ἐρετριῶς· ὡς στειριεύς στειριῶς· χοεύς χοέως· χοῶς, εἶδος μέτρου· οὗ καὶ αἰτιατικὴ τὸν χοᾶ· ὡς πειρα-
ιεύς, πειραιέως· πειραιῶς, πειραιᾶ· εἰσὶ δὲ αἱ ἐρέτρειαι πολλαί· ἔστι δὲ καὶ θετταλική· καὶ περὶ φάρσαλον· ἴσχυσαν δέ φα-
σί ποτε πολλὰ οἱ ἐρετριεῖς καὶ πόλεις δὲ πολλὰς ἡ ἐρέτρεια ἔχει· καὶ ἐρέτρεια πόλις μεγίστη τῆς βοιωτίας, μετὰ χαλκί-
δα. Ἐρεύγεται, καταρρεῖ, καὶ ἔξεισιν· ἢ ἐρεύγεται, ἀνεκβάλλει. Ἐρεύγεσθαι, ὡς ὁ ποιητής· Ὁ δ᾽ ἐρεύγετο ἀνεβαρυ-
ον· ἀπὸ πολιτικός, ἐρυγγάνειν λέγεται. Ἐρεύγετο, ἐβρύχετο ἢ ἔβρυεν. Ἐρευγματώδης, ἡ ἐρυγμάτων ἀπεργαστική, νόσος
ἢ πνεύματα ποιοῦσα παρὰ τὸ ἰσοσυλλαβεῖν. Ἐρευγομένη, βρέχουσα. Ἐρεύθω, παρὰ τὸ ἔρα· ὃ σημαίνει τὴν γῆν· ἢ παρὰ τὸ ἐρεί-
πω τὸ βλάπτω· ἢ παρὰ τὸ ἐρέσσω· ὃ σημαίνει τὸ ἐλαύνω. Ἔρευ, ἐρεύνα. Ἐρεύθει, ἐρυθρὸν ποιεῖ. Ἐρεύθεται, πίμπραται,
λάμπεται. Ἐρεχθεύς, ὅτι ἱερὸς ἦν ἀνήρ, ἀλλ᾽ ὁ ποιητής· εἰ σὺ τὸ πεὶ κάθισεν ἀθήνῃσιν ἀθηνᾶ ἐν ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ, ὡς ἂν τι-
να ζάκορον· ἢ νεωκόρον, ἢ ἱερέα· ὡς τε ἱερὰ τὸ ἐκεῖνος τῇ ἀθηνᾷ· οὕτω δὲ ἦν περικλυτός, ὡς τι παλαιοὶ χαίρει ἀθηναί-
οι ἐρεχθεΐδαι λεγόμενοι· οὕτω δέ φασι καὶ κοδρίδαι, καὶ κεκροπίδαι, καὶ θησεΐδαι· καὶ ταύτας τὰς κλήσεις τὰς ἀπὸ τῆς πα-
τρίδος ἐν τιμῇ τὸ τίρας ἐνόμιζον. Ἔρευθος, τὸ ἄνθος τῆς παρειᾶς ἐρυθρόν· τὸ κόκκινον. Ἔρευθος, ἐρύθημα· ἔστι δὲ καὶ βολίτης
εἶδος ἐρυθρόν· ἢ τὰ ἔρια βάπτουσι· καὶ ἐρευθήεσσα, ἀντὶ τοῦ πυρρά· ὑπέρυθρος. Ἐρευθιάντης, ἐρυθριάντης. Ἐρεύθων,
ἐρυθρὸν ποιῶν. Ἐρεύμενον, ἀντὶ τοῦ μεταλαμβάνοντα παρὰ σιωπῶ· ἐρῶ, ἐροῦμαι, ἐρούμενος, καὶ ἐρεύμενος. Ἐρεῦνα, παρὰ
τὸ ἐρῶ τὸ ἐρευνῶ· ὅμηρος· ταί, ἐρέων· ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρωτῶ καὶ τὸ αἰτῶ, ὃ σημαίνει τὴν διατριβήν· τὸ γὰρ ἐρευνᾶν, ἀπὸ πολλοῦ
ἐρωτᾶν ἐν διατριβῇ. Ἐρευνῶ, ἰχνεύω· ἀεὶ χνεύω· καὶ ἐρευνῶμαι κάλλιον, ἢ ἐρευνῶ· ἢ ἐρευνῶ, κατὰ χρῆσιν κοινὴν πλεονάζε-
ται· κατὰ δὲ ἡρακλείδην βαρύνεσθαι ὤφειλεν· οὐ μόνον διότι αἰολικὸν τὸ ἐρεύω, ἀλλὰ καὶ ὅτι πάντα τὰ πλεονάζοντα τὸ υ
ὁμοτονεῖ τοῖς πρωτοτύποις· οἷον ἐλάω ἐλαύω αἰολικῶς, καὶ ἐλαύνω κατὰ δωριεῖς· θύω θύω· δύω δύω· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ
ἐρέω τὸ ζητῶ, πλεονασμῷ τοῦ υ· καὶ τοῦ ν, ἐξ οὗ καὶ ἐρεῦνα, ἡ ζήτησις. Ἐρεύζεται, βρύσσεται. Ἐρεῦσαι, ἐρυθρὸν ποιῆσαι
τῷ αἵματι, ἢ βρέξαι. Ἐρεύσομεν, ζητήσομεν. Ἐρεύω, ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω ἐρέω· ἐπεκτάσει τοῦ ε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
υ· ὡς θέω, θεύω· ἢ ἐρῶ τὸ λέγω, ἐρέω· πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐρέω καὶ ἐρεύω. Ἐρέφω, τὸ κοσμῶ· καὶ στεφανῶ. Ἐρέχθειον, κτητι-
κὸν τὸ τοῦ ἐρεχθέως. Ἐρεχθεύς, ποσειδῶν ἐν ἀθήναις· ἢ ἐρεχθεύς, ὁ αὐτόχθονιος καλούμενος, ἀπὸ τοῦ ἐπαφεθέντος τὴν ἔ-
ραν· ἢ ἀπὸ τῆς ὀρέξεως τοῦ ἡφαίστου· ἢ παρὰ τὸ ἐρέχθω, ἐρεχθεύς κύριον· παρὰ τὸ διασχίσαι ἀθηνᾶν τὴν γῆν καὶ ἀναδοθῆναι ἀπὸ
τοῦ σπέρματος ἡφαίστου ἡνίκα ἔσφυξεν ἀθηνᾶν ἐν τῇ γῇ· ὁ αὐτὸς δὲ λέγεται καὶ ἐριχθόνιος· λέγεται δὲ ἐρεχθεύς,
παρὰ τὸ ἐρέχθω τὸ κινῶ. Ἐρέχθεσθαι, κατὰ ὄνομα ποιητικὸν τὸ ἐρεθίζεσθαι ἀπὸ παντὸς ὃν παρὰ τὸ ὀρεχθεῖν. Ἐρεχθομένην,
σαλευομένην· ἐλαυνομένην· βαρυνομένην· ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταρασσομένην. Ἐρεχθόμενος, σαλευόμενος· ἐλαυνόμενος· βαρυνό-
μενος. Ἐρεχμός, καὶ ἐρευγμός παρὰ τὸ ἐρεύγω· ἐρευγμὸς ὃς λέγεται καὶ ἐρεχμός· δοκεῖ δὲ ταῦτα παρὰ τοῖς αἰολεῦ-
σιν, ἐκφέρεσθαι διὰ τοῦ χ· λοχμὸν γὰρ λέγουσι, καὶ λοχμόν, ὡς αὐχμός. Ἐρέχθοντα, ἀλγύνοντα θυμόν, ὃ δὴ διατέμνοντα
διασχίζοντα· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐρείκειν· καὶ φυτὸν ἐρείκη· καὶ ὄσπρια ἐρεικτά· καὶ ἐρέθω, ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζω· πλεονασμῷ τοῦ χ.
Ἐρέψα, ἐστέψασα· ἐστεφάνωσα· ἢ ἐρεψα ἰλιάδος α, ἀντὶ τοῦ ὠρόφωσα· ἐστεφάνωσα· ἐκόσμησα· τὸ θέμα ἐρέφω· οἱ μὲν ὅτι
πρωτότυπον ἢ ἀπὸ τῆς ἔρας· παρὰ τὸ ἐρέφω· ὅθεν καὶ εἰραφιώτης ὁ διόνυσος λέγεται· ἐστέφετο γὰρ κισσῷ· ἢ παρὰ τὸ
τὴν ἐρίφων τροφὸν ἀξιοῦσθαι· ἢ ὅτι ἐν ῥαφίᾳ πόλει τῆς ἀσσυρίας ἐτράφη· ἢ ὁ στεφανηφόρος ἐρεφόμενος· ἐκ τοῦ ἐρέφω· ἢ ἀπὸ
ἐρέφος τροφοῦ ἀξιοῦ· οἷον, Κεῖθι δὲ ἀντίτυπα μαζὸν ἐπέσχ᾽ ἐρίφῳ χωρὶς ἀπ᾽ ἀνθρώπων, καὶ ἐπωνόμασ᾽ εἰραφιώτην.
Ἐρεψάμενοι, στεψάμενοι. Ἐρέψεις, καλύψεις· σκεπάσεις. Ἐρέψιμον, εἶδος [illegible]· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄκαρπον
φυτόν· καὶ ἐρέψιμον, στεγάσιμον· ἢ βόσκημα τοῦ δὲ χωρίου. Ἐρέψομεν πρὸς αὐτόν· στέψομεν πρὸς αὐτόν. Ἐρέω,
τὸ λέγω· ἀπὸ τοῦ ἐρῶ μέλλοντος κατὰ διάλυσιν μέλλων ἐρέσω· εἴρηκα· εἴρημαι· εἴρησαι· εἴρηται· ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων,

εἰρήσομαι

ἔγραψε δι' ἀλλὰ καὶ τὰ ἔχοντα καθαρὰ τοῦ η δίφθογγον παραλήγουσαν. ὁ τύπος ἐστὶ διὰ τοῦ ηω ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ποιοῦ-
τα παράγωγον εἰς μι. οἷον, πηγνύω πήγνυμι. καὶ τὰ ἀττικὰ βαρύτονα ἀλέξω, ἄξω, ἵκω. καὶ τὰ ποιητικὰ ὡς τὸ ὄσσω, ἐκ
τοῦ ὄπτω. καὶ λάσσω, ἐκ τοῦ βλέπω. καὶ πέσσω, ἐκ τοῦ πέπτω. καὶ κορύσσω, ἐκ τοῦ κορύπτω. καὶ τὰ παραγόμενα ἀπὸ
μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα. ὡς τὸ ἔρσω ἐξ οὗ ὕρσει. καὶ ἄξω ἄξατε τριάκοντα βίην. καὶ τὰ εἰς δω κυλίνδω, ἔλδω, μέλδω, ἰσα-
τα πάντα ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. Ἐρέσφι, τέκνοις. Ἔρεξεν, ἔθυσεν, ἔπραξεν. Ἔρεξε δι' ἑνὸς ρ. κοινὸν
ἐστιν. ἀττικὸν μέν ἐστι τὸ ἔρρεξε. Ἐρέθειν, ἐρεθίζειν. Ἐρεθεῖ, ἐρεθίζει, παροξύνει. Ἐρεθέντα, ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα.
Ἐρεθέντα, λειφθέντα. Ἐρεθίζει, παροξύνει, παρορμᾷ, παραθήγει, ἀνάπτει. καὶ παρὰ ποιηταῖς τὸ πῦρ ἐρεθίζει. ἐρεθιζέμεν μύ-
θοις χαλεποῖς. πρὸς διαβολὴν εἴρηται παρ' ὁμήρῳ χαλεπωτέρων ἐρεθισμῶν. ὃ ἐστὶν ἁπλῶς τὸ ἐρεθίζειν, κακολογίαν δηλοῖ παρὰ
τῷ ποιητῇ ὡς καὶ τὸ ἐρέθειν. πᾶς ἐρεθισμός, ἐν χαλεποῖς μύθοις γίνεσθαι δοκεῖ. Ἐρεθίσματα χορῶν παρὰ τῷ ἀρι-
στοφάνει, ἤγουν ἅμιλλαι ἢ ὄργανα μουσικά. τοῖς γὰρ διονυσίοις τοὺς κυκλικοὺς χοροὺς ἵστασαν. ἐν οἷς ἠγωνίζοντο οἱ κωμικοὶ
καὶ οἱ τραγικοὶ ποιηταί, ἀναγορεύοντες τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀθλοῖς πεποιημένα δράματα. Ἐρέθισμα, διέγερσις. καὶ ἡ ὕβρις.
Ὁ δὲ οὐ φέρων ἔτι τὸ ἐρέθισμα, ἀντίλασσε τὸ ἴσον. Ἐρέθωμι, ἐρεθίζωμι, ἐρωτήσοιμι. Ἐρέθονται, κρίνονται. Ἐρε-
θύμιος, ὁ ἀπόλλων παρὰ λυκίοις. καὶ ἑορτὴ ἐρεθυμία. Ἐρέθων, διακόπτων, καταπνέγων, ἀπὸ τοῦ τύπου καὶ ἐρεγμὸς κύα-
μος, ὁ διακεκομμένος. Ἐρεῖ, λέγων ἐρωτᾷ. Ἔρειδε, στήριζε. Ἐρείδειν παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας χ. ἐν τῷ ἀλλήλοισιν
ἐρείδουσαι, ἀντίβασις δηλοῖ τὴν ἀντέρεισιν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀντερειδόντων σωμάτων, ἔτι καὶ ἑτέρων. δῆλον γὰρ ὡς
οἱ ἀντιβαστάζοντές τι καὶ ἀντερείδουσιν. ἰστέον δὲ ὅτι, δύναται εἶναι καὶ ἐπ' ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι, ἵνα δηλοῖ στοιβὴν τῶν
νεκρῶν. ἡ λέξις ἡ ἐρείδειν, λέγεται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ συνουσιάζειν. Ἐρείδειν, ἀκουμβίζειν. καὶ τὸ συνουσι-
άζειν. Ἐρείδω, τὸ ἑδράζω. ἀριστοφάνης. παῖε τὰς ἐρείδουσιν εἰς ὑπερβολὴν ἤγουν ἑδράζουσι. καὶ ἐρείδω τὸ στηρίζω. ἐπὶ τὸ
ἀντιστηρίζω. Ἐρείδω, τὸ ἐπακουμβίζω. Ἐρείκη, εἶδος φυτοῦ σχιστοῦ ἢ ἀγρίας ξύλον, ἀπὸ τοῦ ἐρείκω τὸ σχίζω. ἡσίοδος
ἐν ἀσπίδι. διήρεικον χρόνα δίαν. καὶ ἔρειξις, ἡ διεσχισμένη γῆ. Ἐρεικόμενος, περισχιζόμενος. Ἐρεικτὰ ὄσπρια, τὰ σχιστά.
ὁ ποιεῖ ὁ κύαμος. παυσανίας δὲ ἐρεικτὸν πυρὸν λέγει, τὸν μὴ εἰς ἄλευρον ἀληλεσμένον, ἀλλ' ὡς τι δύο ἐξ ἑνὸς γινόμε-
ναι. ὁ δὲ κοινός, εἴπερ ἂν ἀνδράλεστον. Ἐρείκω τὸ κόπτω, διὰ διφθόγγου. ἀφ' οὗ καὶ ἔτνος ἐρεικτόν. ὡς παρὰ τῷ ἀριστο-
φάνει. ἢ ἐρείκω, τὸ σχίζω δίφθογγον. ἀντιφάσει γὰρ τὸ ε ἐν τῷ ἐρέχθω, τὸ σχίζω. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐρείκη, εἶδος δένδρου εὐχερῶς
σχιζομένου, καὶ ἔρειξις, ἡ ἐσχισμένη γῆ. Ἔρειο, ἀντὶ τοῦ ἐρώτησον. ἐκ τοῦ ἔρεο πλεονασμῷ τοῦ ι διὰ τὸ μέτρον. Ἐρείο-
μέν τινα ἱερῆα. ἢ ὀνειροπόλον. ἤγουν ἐρωτήσωμεν. ὀνειροπόλον λέγει τὸν περὶ ὀνείρους στρεφόμενον. κἀκεῖθεν τὸ μέλλον
προϊδόντα. διὰ τοῦ κρίνειν ὀνείροις. ἱερέα δὲ τὸν τὴν θυτικήν, εἴτουν ἱερατικὴν μετιόντα. καὶ δι' ἐμπύρων μαντευόμενον. ὁ-
ποῖον σοφοκλῆς τὸν τειρεσίαν ἱστορεῖ. Ἐρείπια, τὰ πεπτωκότα καὶ ἐπὶ γῆς κείμενα. Ἐρείπιος, ἡ χέρσος γῆ. καὶ ἐρεί-
πιον, τὸ ἡμίπτωτον οἴκημα. Ἐρειπώσεις, ἡ πτῶσις. Ἔρειπε ποιητικῶς, πίπτω κοινῶς. ἀφ' οὗ ἤριπεν. ἀντὶ τοῦ ἔπεσεν.
ἢ ἐρείπω, τὸ καταβάλλω. καὶ διαφθείρω. ἐκ τοῦ ἐρείπω, καὶ ἐρείπια, σημαίνει τοὺς πεπτωκότας τοίχους. καὶ λέγει ὁ δίδυμος,
ὅτι διὰ τοῦ ι ὤφειλε γράφεσθαι. ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἐρίπνη ἐστίν. ὅπερ σημαίνει τὴν μεγάλως περιπεσομένην. τὸ δὲ ἐρίπνη
διὰ τοῦ ι. παρὰ τὴν ἐρι ἐπίτασιν. ὁ δὲ φιλόξενος λέγει, ὅτι διὰ διφθόγγου γράφεται. τῆς παραδόσεως οὕτως ἐχούσης.
ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔρα ἡ γῆ γέγονεν ἐρέπτω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἐρείπω. Ἐρεῖσαι, ἐπερεῖσαι ἢ στηρίξαι.
Ἐρεισάμενος, ἐπερεισθείς ἢ στηριχθείς. Ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ παθήσας παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ ὤσεν. ὅθεν εἴληπται καὶ
ἡ ἀντέρεισις. καὶ ἀντερείδειν, τὸ ἀντιβαίνειν. καὶ ἔπος πρὸς ἔπος ἐρείδειν. καὶ ὅσα τοιαῦτα. τὸ δὲ ἐρείδεσθαι, καὶ ἐν
λόγοις γίνεται ὡς δηλοῖ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. ἔπος πρὸς ἔπος ἐρειδόμεθα. ὁ ἴσον ἐστὶ τῷ λόγοις ἀλλήλοις ἠμειβόμεθα.
Ἔρεισμα, ἕδρασμα. καὶ τείχισμα. ὅμηρος ἕρκος ἀχαιῶν. καὶ ἔρεισμα, στήριγμα. ἔρισμα δὲ ἡ ἔρις ι. Ἐρεῖται, λέγε-
ται. Ἐρειδοῦσιν, στηρίζουσιν. Ἐρεμβοί, νομάδες. αἰθίοπες. ἄραβες. ἰνδοί. ἀράβιοι. Ἐρεμβοὶ λέγονται, ὅτι ἐν τῇ ἔρᾳ ἤ-
τοι τῇ γῇ βαίνουσιν. ὑπὸ γὰρ τὴν γῆν, καὶ τρώγλας οἰκοῦσιν. ἑλλάνικός φησι τοὺς ἐρεμβοὺς περὶ τὰς νείλου ῥοὰς οἰκεῖν. ἄλλως
δὲ ἄρραβοι εἰσὶν ἐρεμβοί. οἱ καὶ τρωγλοδύται καὶ ἰχθυοφάγοι καλούμενοι. ὧν τὸν βίον ὁ διόδωρος γράφει. Ἐρέμβοντο,
ἀπεπνάσθησαν. Ἐρεμνάς κατὰ συγκοπήν, τὰς ἐρεβεννάς. τουτέστι, κατὰ μετοχικάς. σκοτεινάς. κυρίως γὰρ ἐρεμνὴν γαῖαν
εἰπεῖν, καὶ μέλαιναν γῆν, ἴσον ἐστὶ καὶ ἐρεμνή, σκοτεινή. Ἐρείμασιν, ἀποκλείσμασιν. Ἐρεμάσαι, κρεμάσαι.
Ἔρεξα, ἔπραξα. Ἔρεξεν, οὐκ ἀττικίζεται, ἀλλὰ κοινότερον. ἐν ἀδηλασιασμῷ ἀμφιβόλῳ ἐκφέρεται. Ἔρεξε, δι' ἑνὸς
γράφεται ρ, οὐ κατὰ ἀττικούς, ἀλλὰ φύσει. Ἐρέοι, εἴποι. Ἐρεοῦν, κλῶσμα. τὸ μαλλίον ἐρεοῦν καὶ λινοῦν, πλεῖστα ταῦ-
τα πληθυντικὰ τούτων συστέλλουσι. λινὰ καὶ ἐρεᾶ. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὰ οὐδέτερα πληθυντικά, ὁμοίως τοῖς ἐνικοῖς περισπῶ-
σι. τὰ ἀργυρᾶ, τὰ πορφυρᾶ, τὰ χαλκᾶ, τὰ χρυσᾶ. Ἐρέουσιν, ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶσι. ζητοῦσιν. ὅμηρος. κνημοὺς ἐξερέουσι. καὶ τὰς
ἐρέας, ἐδυσοῦ σαύρην τιν. Ἐρεπτία, τροφεῖα. Ἐρέπτει, τρέφει. Ἐρέπτεσθαι, οἰκεῖον τοῖς ἀλόγοις ζώοις. ἃ ἐκ τῆς ἔρας
ἤγουν τῆς γῆς, ἐσθίουσιν ἅπαντα. λέγεται δὲ καὶ ἡ φορβὴ λέγεται κατ' ὄνομα τροφίας, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων κυρίως ἡ ἐδωδή. καὶ
ἡ ἐδητύς, καὶ ἡ βρῶμα. Ἐρεπτόμενοι, ἐπὶ ἀλόγων κυρίως. ἢ κατ' ὄνομα τροφίαν τινά. ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἔρας, ὅ ἐστι τῆς
γῆς. ἵνα ἐρέπτεσθαι τὸ ἀπὸ τῆς γῆς πάσασθαι ἦ. σημείωσαι δὲ ὅτι, καὶ ἐπ' ἀνθρώπων ἡ λέξις ἐν τῷ ποταμὸς γαίαν ὑπὲρ ἀπὸ
ποδῶν ἔγω ὑπέσπερε τοὺς ἀνυπισθίων τὴν ὑπὸ τοῖς ποσὶν ἔλων. ἐπὶ συμποδισμοῦ ἔρως. Ἐρέπτω, σκέπω. Ἐρερέδα-
ται, ἰωνικὸν μέν ἐστι γίνεται δὲ οὕτως, ἀπὸ τοῦ ἐρέρεισται τρίτου προσώπου τῶν ἰωνικῶν. ἀποβολῇ δύο στοιχείων καὶ προ-
θέσει τῆς δα συλλαβῆς ὃ γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ὀνόμασται, ὀνομάδαται καὶ τῶν ὁμοίων. ἰστέον γὰρ ὅτι οἱ ἴωνες οἰκεῖα
τὰ πληθυντικὰ ῥήματα ἐκ τρίτων κατὰ ἑνικῶν ποιοῦσι. ποτὲ μὲν μόνην ποιούμενοι προσθήκην τοῦ α. οἷον ἔσταλται ἐστά-
λαται, ἔσπαρται, ἐσπάραται. πολλαχοῦ καὶ τὸ ψιλὸν τοῦ τρίτου ἑνικοῦ σύμφωνον εἰς δασὺ τρέποντες. τετύπηται τε-
τύφαται, ἔρχεται, ἔρχαται. ἐνίοτε δὲ τῷ συνήθως πλεονάζοντι α καὶ τὸ δ προσλαμβάνοντες ἀποβαλόντες τὸ τοῦ τρίτου

κακόν, μετὰ αἰτιατικῆς καὶ ποιῶ σε κακόν· καὶ ἐργάζομαι τὴν γῆν, καὶ ἐργάζομαί σοι κακὸν ἀντὶ τοῦ συκοφαντεῖς· καὶ ἃ αὐτὸ
μεῖζον κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώποις· ὅθεν ἔργον ἡ πρᾶξις καὶ ἡ δυσκολία καὶ ἡ χρεία. Ἐργάζομαί σε κακὸν
μετὰ δύο αἰτιατικῶν, καὶ ποιῶ σε κακόν· καὶ μετὰ ἐπιρρήματος, ποιῶ σε κακῶς· καὶ ἐργάζομαί σε κακῶς· ἐργάζομαί σοι
ἀγαθόν· καὶ ἐργάζομαί σε ἀγαθόν· ἀττικῶς ἔξωθεν λαμβανομένης τῆς εἰς· ἢ τῆς πρὸς προθέσεως· λιβάνιος· ἄνθρωπος πολλὰ
μὲν ἀγαθὰ τὸν ἀλέξανδρον εἰργασάμενος. Ἔργαθεν, εἶργον ἀπεῖρξαν· ἀπέλασαν· ἀπεκώλυσαν τὴν ταραχὴν τὴν κατὰ
πόλιν ὅμηρος, ἀπὸ τάφρου χθόνα ἔργαθεν. Ἐργαῖος, ἀέριος ζεύς. Ἐργαλεῖον, ἔργον τι· ἢ ἐργαλεῖον, ἐργαστήριον παρὰ τα
ραντίνοις. Ἔργανα, ἐργαλεῖα· σκεύη χειρῶν. Ἐργάνιον· τὸ πῦρ καὶ ὑπερβολή· δῆλος ἐν τῷ κατ᾽ ἀθηνοκλέους, ὅ σιδήου φησὶν εἶ
ναι παροιμία τις ἔστιν ἣν ἀνέγραψε δὲ ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, οὕτως ἔχουσαν· ἔργα νέων· βουλαὶ δὲ μέσων· εὐχαὶ
δὲ γερόντων. Ἐργάνη, ἡ ἀθηνᾶ· παρόσον ἔφορός ἐστι τῆς τῶν γυναικῶν ἐργασίας· ἴσως τὴν παρὰ ἀθηναίοις καὶ σαμίοις ἐρ
γάνην σημαίνει καὶ τὴν ἐργασίαν· ἐργάνη δέ, ὡς διονύσιος· ἐργασία, ἐργατική, ἔνδρυ, τέχνησις. Ἐργάσασθαι θεόν, ἐστὶ
ποιεῖν καὶ ποιῆσαι· μιμήσασθαι· δεῖξαι· τυπῶσαι· κοιλᾶναι λίθον εἰς θεοῦ μορφὴν καὶ διαπλάσαι καὶ διαρθρῶσαι καὶ δια
τυπῶσαι καὶ διαξέσαι. Ἐργασίμος, γεωργοῦ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἐργαστήρια, οἱ οἶκοι ἔνθα ἐργάζονται οἱ χειρο
τέχναι καὶ ἐργαστῆρας, ἐργάτας. Ἐργαστίναι, αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι. Ἐργάται, οἱ παρ᾽ ἡμῖν ἐργαστικοί· οἱ δὲ ἀττι
κοὶ τοὺς παρ᾽ ἡμῖν ἐργάτας, μισθωτοὺς λέγουσιν. Ἐργάτια, ἑορτὴ ἡρακλεῖ τελουμένη, παρὰ λάκωσιν. Ἐργάτιδες, αἱ
ἐργαζόμεναι γυναῖκες, τὰ τῶν ἀνδρῶν ἔργα. Ἐργατίναι, οἱ γεωργοί· ἐστὶ καὶ ἔρδω τὸ καθαίρω· ἐξ οὗ καὶ ἔρασος, καὶ ἐφ τὸ
Ἐργατίνης, ὁ ἐργάτης· ἢ ὁ γεωργός. Ἐργάτις, παρὰ σαμίοις, ἡ ἀθηνᾶ· ἢ ἐργάτιν, τὴν εὐβουλίαν λέγει, ὡς παχεῖαν.
Ἐργάτωνες, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τόποι· ἔνθα οἱ οἰκέται κοιμῶνται οἱ παρὰ ἀττικοῖς ἐργάσωνες· παρὰ κρησὶν ἐργάτωνες.
Ἔργει, κωλύει. Ἐργεῖται, οἱ ἀπ᾽ ἀγροῦ οἰκέται. Ἔργεσθαι, κωλύεσθαι. Ἐργέτις, ἐργασία. Ἐργεῖος, σφαγμός. Ἐργί
σκη, τῆς θράκης ἐστίν· ἀπὸ ἐργίσκου τοῦ ποσειδῶνος, καὶ ἄβας νύμφης. Ἔργμασι, κωλύμασι· περιφράγμασιν. Ἔργ
ματα, πράγματα. Ἐργνύει, φυλάττει· κατακλείει. Ἐργοδότης, οὐ κεῖται· τὸ δὲ ἐργοδοτεῖν, παρά τισι τῶν νεωτέρων κω
μῳδοποιῶν· ὡς οὐ πιστόν· φερνίχος. Ἐργοκλῆς, καὶ ἐργόφιλος κύρια· ὁ δὲ ἐργοκλῆς, στρατηγὸς ἀθηναῖος. Ἐργολάβος, ὁ
φλαύροις πράγμασι χρώμενος, παρὰ τοῖς ἑτέροις· καὶ οὐχ ὁ ὑπό τινος ἔργον μισθὸν λαμβάνων, καὶ ἔχων τοὺς συνεργα
ζομένους· ὃ καὶ ἡ συνήθεια. Ἐργομυκῶν, ἐμπαίζων. Ἔργον, ἡ πρᾶξις· καὶ ἡ δυσκολία· καὶ ἡ χρεία· καὶ τὸ παράδειγ
μα· ἄλλως· ἔργον ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τελούμενον· ἢ ἔργον παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ζ΄, τινὲς τὴν γεωργίαν
μόνην ἐνόησαν κατ᾽ ἐξοχήν· ἐν τῷ ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκε· περὶ τὴν ἔραν λέγοντες· τὸ πῦρ καὶ τὴν γῆν ἴσως τὸ δυναμέ
νην λέξεις· καὶ ἔργον ἡ φαίνοιο πρὸς ὑπερβολὴν εἴρηται ὡς παρ᾽ ἡμῖν λέγεται ἔργα ἀθηνᾶς τὰ καλά· καὶ ἔργον ἡ παρασκευὴ
τοῦ πολέμου· καὶ ἔργον εἰπεῖν, χαλεπὸν εἰπεῖν· καὶ ἔργον μέγα παρ᾽ ὁμήρῳ, ἴσως ἐστὶ τὸ μέγα βάρος· ἀπὸ τοῦ ἔρα τῆς
τάχα γεγονός· ὡς τῆς γῆς βαρυτάτης οὔσης· ἐν στοιχείοις· μάλιστα δὲ ἔργον λέγουσι, τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον δύσεργον· ἐξ οὗ
καὶ ἐργῶδες, τὸ δυσχερὲς καὶ δυσμεταχείριστον· ἢ ἔργον, λέξις κυρίως ἐπὶ γεωργίας τίθεται· ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐπὶ πολέμου
τὸ ἔργον· καὶ παροιμία, ἔργα νέων· βουλαὶ δὲ μέσων· εὐχαὶ δὲ γερόντων. Ἐργότης, κατάσκοπος ἔργου. Ἐργωδέστερον,
δυσκολώτερον ἢ δυσκαταληπτότερον· σπουδαιότερον. Ἐργῶδες, τὸ μετὰ πόνου γινόμενον δυσχερές. Ἐργύλας, διάφορος
ἀνέγνωσθη· ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ δὲ ἡ βαρεῖα τάσις. Ἔρδω, τὸ ῥέζω· καὶ ἔρζω, διὰ φύσεως ἐξ ἑνὸς θέματος προφερόμενα· προϋπο
κειμένου γὰρ τοῦ ῥέζω, ῥέξω· εἶτα μεταθέσεως γενομένης, τὸ ἔρζω· τροπῇ μὲν συνήθει τοῦ ζ εἰς δ, ἔρδω γέγονε, μέλλει ἄλλο
τι καθ᾽ αὑτὸ ὂν διὰ τοῦ ζ ἔχει τὸν μέλλοντα δωρικώτερον, ἐξ οὗ τὸ ἔρξων· καὶ ὅμως δὲ τὸ ἔρξον, δύναται ἀπὸ τοῦ ἔργου εἶ
ναι· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἔοργα· ὅρα δὲ ὅτι προϋποκειμένου ὄντος τοῦ ῥέζω, ὁ παρ᾽ ἐστὶν ἐρρέζομένως πράττω, ὡς ἐκ τοῦ ἔρδω μονοσυλλάβου
ὄντος, δευτερεύοντος τοῦ ἔρδω. Ἔρδειν, πράττειν. Ἔρδοι, πράττοι· ἐργάζοιτο· ἔρδοι τις· ὃν ἕκαστος εἰδείη τέχνην. Ἔρ
δομαι ἱερά· ἐλλειπῶς ἔχει τὸ ἱερά· λέγουσι γὰρ τὸ ζῶα, ἢ θύματα· ἢ κρέα. Ἔρδον, ἐπετέλουν. Ἐρδόντων, πολυταμίων· ἐπ᾽
ὄντων· τελούντων πρασσόντων. Ἔρδω, πράττω τελῶ· καὶ θύω· ἢ τοῦτο δὲ μετάθεσιν ἔπαθεν ἐκ τοῦ ῥέζω, βαιωτέου ῥή
ματος φασίν· ὅπερ ἐκ τοῦ ῥέζω γέγονε, τὸ πράττω καὶ τὸ θύω· καὶ οἱ παλαιοὶ ποιεῖ ῥέζειν λέγουσιν· τοῦ ἔρδειν προϋποκει
μένου τὸ ῥέζειν ἐξ οὗ μεταθέσει καὶ τροπῇ. Ἐρέανθος, τὸ αἰδοῖον. Ἐρέας, τέκνα· θεσσαλοί. Ἐρεβεννὴ νύξ, ἡ σκοτεινή·
ἀπὸ τοῦ ἔρεβος τὸ σκότος, κατὰ παραγωγήν. Ἐρεβίνθινος διόνυσος, οὐδενὸς ἄξιος· παρά τινα παροιμίαν, ἐρεβίνθινος ζω
μός. Ἐρέβινθος, τὸ αἰδοῖον. Ἐρεβοδιφῶ, ἐρευνῶ· ψηλαφῶ. Ἐρεβοδιφῶσι, τὰ ὑπὸ ἔρεβος διφῶσι τουτέστι τὰ ὑπὸ γῆν
καὶ ὑπὸ τὸν τάρταρον. Ἐρεβόθεν, ἐκ τοῦ σκότους. Ἔρεβος, τὸ ὑπὸ γῆν σκότος· ὁ πρὸ τοῦ ταρτάρου τόπος· παρὰ τὸ ἐρέ
φω· τὸ κατηρεφὲς ὑπάρχον ὑπὸ τῆς γῆς· ἢ παρὰ τὴν ἔραν, τὸ ὑπὸ τὴν ἔραν βαίνειν. Ἐρεγμός, ὁ διασχιζόμενος κύαμος· ἐκ
τούτου δὲ καὶ ἐρείκω, τὸ σχίζω. Ἔρει, ἀνιᾷ· ἀπολύει. Ἐρέειν, καὶ ἐρεείνειν· ὡς δηλοῖ τὸ ἐρέειν ἕκαστον· καὶ ἐρέεινε
ἁπάσας, ἴσως ἐστὶν ὁμοίως ἑκάστην καὶ ἁπάσας ἴσως τι δηλοῖ. Ἐρεείνειν, ἐρωτᾶν· ζητεῖν ἄγειν. Ἐρεείνω, ἐνεργη
τικῶς, τὰ πολλὰ λέγεται. Ἐρεείνω ποιητικῶς, τὸ ἐρωτῶ· καὶ ἐρεείνω, φαεινὸν· ἐλεεινῶ· τὸ ἐκκλίνω· τὰ διὰ τοῦ εινῶ καὶ
τοῦ εινω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τῆς ει διφθόγγου, παραγόμενα ἀπὸ ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος, οἷον κιχῶ, κιχείνω· ἐλῶ ἐλεείνω·
βρύω βρυσείνω, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται· ὁμοίως τὰ διὰ τοῦ αθω βαρύτονα· οἷον λανθάνω, λαμβάνω· μανθάνω, καὶ
τὰ διὰ τοῦ ιθω· οἷον, μινύθω· καὶ τὰ διὰ τοῦ εθω· μετὰ ἐπιμοχθοῦς συμφώνου ὡς τὸ ἐρέχθω, ἄχθω· καὶ τὰ εἰς βω τῷ ε παρα
ληγόμενα· ἢ μόνον ἢ μετὰ ἀφώνου βαρύτονα· οἷον σέβω· φέρβω· καὶ τὰ εἰς νω βαρύτονα τῷ ε παραληγόμενα· ὡς τὸ στένω,
δείνω· τὸ γὰρ μένω, ὡς ἀπὸ πλεονασμοῦ ἔχει τὴν κλίσιν· καὶ τὰ εἰς μνω, οἷον μίμνω· τέμνω· κάμνω· ὁμοίως ἔχει καὶ δέ
μω· τέμω· ὁ γὰρ παρακείμενος ἄλλως, ὡς ἀπὸ πλεονασμοῦ· ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ ἡ πέμπτη συζυγία τῶν βαρυτόνων ἡ τὴν
πρώτην συλλαβὴν διπλασιάζει, καὶ λέγει εἰς ἀμετάβολον· οἷον καρκαίρω· μαρμαίρω· μορμύρω· παμφαίνω· ὁμοίως καὶ
τὰ εἰς ω λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ω δύο σύμφωνα κατὰ ἐπιμοχὴν ὧν τὸ δεύτερόν ἐστιν ἀμετάβολον· οἷον μέμβλω· ὀφλω.

ρα, ἡ γῆ. Ἐρᾷ ἐπιθυμεῖ, ἢ ἐρᾷ τίς τινός, καὶ αὐτ' ἐρᾶται ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου ἢ ἀντερᾷ, ὁ ἐρώμενος. Ἐραδὲς
πρὸς τὸ ἐρίζειν παιδίον· νῖκος· συνδρομή· λοιδορία· ἀλεξικακία. Ἔραζε, χαμαὶ εἰς τὴν γῆν· ἡ ἔραζε παρὰ μέ
ρος φυσικῶς καὶ οὐ κατὰ ἀττικοὺς, ἀδιαμαστίαστον ἔχει τὸ ρ̄· ὁ τόνος ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης· τὰ ἀπὸ στομά
των ἐπιρρήματα τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχουσι τὴν ὀξεῖαν· οἷον ἔραζε· ἄθυραζε· θύραζε· τὸ δὲ χαμᾶζε ὡς ἀπὸ ἐπιρ
ρήματος τοῦ χαμαὶ οὐ περιστέλλει τὸ ᾱ, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ κατ' ἐκεῖνα, καὶ πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον περισπώμενον,
ὡς ἀπὸ τοῦ χαμαὶ φύσει μακρὸν καταλήκτου φυόμενον· φασὶ δὲ καὶ μεταζὲ εἶναι χρονικὸν ἐπίρρημα, ἀπὸ τῆς μετὰ προ
θέσεως. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ ἄθυραζε· θύραζε· χαμᾶζε· καὶ τοῖς ὁμοίοις, ἡ τελευταία συλλαβὴ τροπὴν ἔπαθε τοῦ δ
εἰς ζ· κατὰ συγγένειαν· ὡς γὰρ οἴκαδε, οὕτως ἔδει καὶ ἄθυραδε εἶναι καὶ θύραδε, καὶ χαμᾶδε· ἡ δὲ τροπὴ τοῦ δ εἰς ζ
μετήχθη. Ἐραία, ὁ κλάδος· σημαίνει δὲ καὶ τῆς ἐλαίας τὸ σκυβαλῶδες· ἢ καὶ μαλλίον. Ἐραίσθη, ἀπώλετο· διεσκε
δάσθη· διεχωρίσθη. Ἔραμαι, χρηστὸν ἐστὶ καὶ ἀττικοῖς, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐράω ἐρῶ· καὶ οὐκ ἄν τις ῥᾳδίως δείξει, ὅτι κατὰ τὸ ἵστα
μαι γίνεται· τὸ δὲ καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ, περιφραστικόν ἐστι τοῦ ἔραμαι. Ἐράμενος, ἐπιθυμήσας. Ἐρᾶν, φιλεῖν·
ἐπιθυμεῖν· στέργειν· καὶ τινος ἡττᾶσθαι· ἐσπουδακέναι περί τινα, εὐθέως· κατὰ τάχος· ἐμπύρως ἔχειν· φλέγεσθαι τῷ
πόθῳ ἐκφλέγεσθαι ὑποτύφεσθαι· κεκαῦσθαι· τινὸς ἔχεσθαι καὶ ἄλλα πολλά. Ἔρανα, δῶρα τὰ ἐκ συλλογῆς.
Ἐραναὶ, βωμοί. Ἐρανέμπολα, αἱ ἐξ ἐράνων ἐμπολαὶ δόται. Ἐρανίζειν, τὸ συλλέγειν ἔρανον παρὰ τῶν φίλων· οὐχὶ ἐρανί
ζεσθαι· αἰσχίνης· ἐρανίζων στεφάνοις καὶ κηρύγμασι. Ἐρανίζει, ἀθροίζει· ἐσκύλλει. Ἐρανικαὶ, ὅτι ἔμμηναι δίκαι αὗται
ἐμπορικαί, ἢ ἐρανικαί. Ἐράνιον, τὸ ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον· ἡ ἐντολὴ, ἡ συλλογὴ· ἡ εἰσφορὰ, ἢ σπουδαιότερον ἀπὸ τοῦ συ
νερᾶν, καὶ ἐπιθυμεῖν συνεισφέρειν τι τοῖς φίλοις καὶ εὔχεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ· ὁ μέλλων ἐρανεῖν· ἐξ ἄλλου ἐρα
νος. Ἐρανισάμενος, ἐκ πολλῶν συναγαγών· καὶ ἐρανίσας δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας· ἢ λαβὼν ἢ συλλέξας,
παρά τινων. Ἐρανιστὴς κυρίως ἐστὶν, ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων, ἢ τὴν φορὰν ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρων.
Ἐρανῆς, ἐπεράστου καλῆς· τιμίας ἢ ἀνταπόδοσις. Ἔρανοι εἰσὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων εἰσα
γωγαί· ἀπὸ τοῦ συνερᾶσθαι καὶ συνεισφέρειν ἕκαστον ἐκαλοῦντο δὲ καὶ θίασοι, οἱ ποιοῦντες ἐπὶ τὰ τοιαῦτα ἐρανισταί· καὶ συν
θιασῶται ἐκαλοῦντο δὲ θίασος, καὶ ὁ τῷ διονύσῳ παρεπόμενος ὄχλος· ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ὃν πρότερον ἐκάλουν οἱ λάκωνες· σύνκου
σίασος, ἢ πρὸ τοῦ θίασος. Ἔρανος, ἡ ἐκ κοινοῦ ἑστίασις, ἡ ἐντολὴ· εἰσφορά· ἡ συλλογὴ· ἡ σπουδαιότερον· ἢ ἔρανος, ἡ ἀπὸ
κοινῆς συμβολῆς, ἤγουν καταβολῆς καὶ δαπάνης πολλῶν τινῶν εὐωχία· ὡς ἡσίοδος· ἐκ κοινοῦ, πλείστη τε χάρις, δαπά
νη τ' ὀλιγίστη· ὅθεν αἱ ἐρανισταὶ· ἢ ἔρανος, ἡ συλλογή· ἢ ἐρανίζειν τὸ ἔρανον αἰτεῖν· ὅθεν ἐρανιστής. Ἔρανος· Ἰστέον ὅτι
τὸ ἀπὸ συμβολῆς δειπνεῖν, ἐκ κοινοῦ ἡσίοδος ἔφη· ἔστι δὲ τοιοῦτον ὁ ἔρανος· ἐν ᾧ συνέβαλλον ἕκαστος τὸ πρὸς ἰσχὺν εἰς
χρείαν, συνδείπνου συμβολιμαίου, ὡς οἷς μὴ τοιοῦτος ἀσύμβολος ἐλέγετο, διὰ τὸ δωρεὰν δειπνεῖσθαι, καὶ ἀδάπανος.
λέγει δὲ ὁ ἀθήναιος καὶ ὡς τὴν μὲν ἐπὶ συμποσίᾳ συμβολὴν, χῶν οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν· τὴν δὲ μερίδα, αἶσαν· ἢ ἔστι τὸ
χῶν ἐκ τοῦ χοῦ· ὅ περ ἐστὶν ἀγγεῖον συμποτικὸν, ὃ καὶ χοεὺς ἀττικῶς λέγεται· οὗ κλίσις χοέως· χοᾶ· ὡς πειραιῶς· ανα
λογία δὲ ἄλλου, κατὰ τὸ βοῦν· ὡς γὰρ βοῦς βῶς δωρικῶς, οὕτω καὶ χοῦς χῶς. Ἐραπίδα, ἃ ἡμεῖς ἐλαπίδα. Ἐραπῆς,
θεράπων τις. Ἐράραστον, ἐράσμιον. Ἐρρασόμεθα, ἐβουλευόμεθα. Ἔρας, γῆς. Ἐράσαι, κενῶσαι. Ἐράσθην, ἀπὸ τοῦ ἐρά
ζω· ἐράσω· ἤρακα· ἤρασμαι· ἤρασαι· ἤρασαι· ἠράσθην· ἢ συστολῇ ἐράσθην. Ἐρασιχρημάτοις, φιλαργύροις. Ἐράσμιον,
ἐπίδοξον· ἐπέραστον· ἀγαπητὸν· ἐπιθυμητόν. Ἐραστὴς ὁ ἐρῶν· ἐρώμενος δὲ, ὁ ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ ἐρώμενος· ἢ ἐραστὰς, ἐπι
ἐπιθυμητάς. Ἐραστὸν, καὶ ἐπέραστον· ἀπὸ τοῦ ἐράζω· οὗ παθητικὸς ἀόριστος ἠράσθην· κατὰ τὸ πειρῶ πειράζω, ἐπειρά
σθην· ἐκ τοῦ ἐρῶ ἐρατὸν ὄνομα μούσης· καὶ ἐρατὸν καὶ ἐρατεινὸν, τὸ ἐπιθυμητόν. Ἐραστῶν· ἴδιον ἦν τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνό
ματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ φύλλοις οὕτως· ὁ δεῖνα καλός· καὶ παρὰ καλλιμάχῳ ἀλλ' ἐνὶ δὴ φύλλοισι· κεκομ
μένα τόσσα φέροιτε γράμματα, κυδίππην ὡς ἐρέουσι καλήν· καὶ ἀριστοφάνης ἐν τοῖς σφηξὶν ἰδὼν παρέγραψε κῆμος κα
λὸς· καὶ λιβαῖος· φιλοῦσι γὰρ οἱ σφόδρα περί τι ἐρωτικῶς ἔχοντες, ἡδέως συνεῖναι καὶ τοῖς ὀνόμασι· ταυτὸ τοιοῦτοι καὶ
ῥωμαῖοι. Ἔραται, ἡ ἀπὸ ἐνεστῶτος γίνεται σεσιγημένου τοῦ ἔρημι· ἐξ οὗ ἔραμαι ὡς ἵστημι ἵσταμαι· ἢ παθητικὸς παρα
κείμενός ἐστιν, ἀναυξήτως ἀπὸ τοῦ ἐράω ἐρῶ· οὕτω δὲ διχῶς δύναται καθίστασθαι, καὶ τὸ ἄγαμαι· τὸ τριττὸν οἱ ἢ τοῦ πε
σόντος ῥήματος προπαροξυτόνησις, καὶ παρὰ ἐπέρας ἔκτροσι· καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο προπερισπώμενον· ὡς ἀπὸ τοῦ ἐράω, ἐρῶ.
Ἐρατὰ δῶρα, δηλοῖ μὲν τὸ ἐρωτικά· καὶ ἐράσμια· ἐπεὶ τὸ ἀγαθὸς ἐρατὸν, ἅπασι δοκεῖ ἐρατόν. Ἐρατεινεύειν, στρα
τεύεσθαι· ἢ δυσφορεῖν. Ἐρατεινὸς, ἐπέραστος· ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ φιλῶ γίνεται ἐρατὸς ὁ ἐπιθυμητός· καὶ ἐκ τοῦ ἐρατὸς, ἐρα
τεινός. Ἐρατίζειν, καὶ τὰ τοιουτόσχα ἄλλου, ἢ γενικὸν ἐρατὸς, καὶ ἐρατεινός· ὡς καὶ τοῦ ἰθύειν ὁ ἰθὺς ἢ τὸ ἰθὺ καὶ ἡ ἰθεῖα· καὶ
τὸ ἰθύειν, καὶ ὁ ἰθαγενής· καὶ τὸ κύριον, ὁ ἰθαίνης. Ἐρατίζων, ἐπιθυμῶν· ἐρατίζω κρειῶν· ταυτὸν ἐστι τῷ πεινῶν· ἢ περί
φρασίς ἐστι τοῦ πεινῶ. Ἐρατινοὶ, ἔθνος ὑπεραίου ἀρχῆθεν. Ἐράτωσαν, ἀεὶ παύσασθαι. Ἐρατὸν, ἐράσμιον· ἡδὺ· ποθει
νὸν ἐπιθυμητόν. Ἐρατὼ, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἐρατοὶ ἀττικῶς. Ἐραχέται, οἱ δεσμεύοντες. Ἔραχος, τὸ
δράγμα· βοιωτοί. Ἔρβος, ἄρος. Ἔργα ἐργάζεσθαι, τρόπος ἐτυμολογίας· καὶ ἔργα ἐπίστασθαι δίδασιν ἀθηνᾶ· ἐπεὶ
κατὰ παυσανίαν ἐργάνη λέγεται· ὡς ἔργοις ἐπιστατοῦσα· ἄλλοι γὰρ εὗρε τὰς τέχνας. Ἐργᾶ, ὅτι ἐργᾶ τὴν γῆν· ἔστιν ἐργά
ζω· ἐργάσω· καὶ ἐπειδὴ πᾶς μέλλων βραχεία παραληγόμενος περισπᾶσθαι θέλει· οἷον περῶ, κερῶ· γίνεται ἀποβολῇ
τοῦ σ ἐργᾶ περισπώμενον· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα ἐργῶ· ἐργᾶς ἐργᾶ· ὁ παθητικὸς, ἐργῶμαι ἐργᾶ. Ἐργάζεται πᾶ
σαν τὴν ἡμέραν, καὶ πᾶσαν ὥραν, ἀντὶ τοῦ εἰς πᾶσαν ἡμέραν ἐργάζεται. Ἐργάζομαι, παθητικὴ μὲν φωνὴ· σημασί
αν δὲ ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν ἔχει· οἷον ἐργάζομαι ἐγώ τι, καὶ ἐργάζομαι ἀδόκιμον ὑπό τινος· καὶ ἐργάζομαι δέ σε

χα, ἔξαχα. Ἑπτάχορδα, παλαιὰ μέλη, διὰ τὸ ἑπτὰ χορδῶν τὰ ὄργανα. Ἐπτέρησσεν, ἐπὶ τῆς ἐν τῷ αἰγιαλῷ· ἐσκίασεν. Ἐπτεροῦτο, ἐκουφίζετο. Ἐπτερύγιζεν, ἀνίπτατο. Ἐπτερύξατο, προσετρίψατο. Ἐπτέσσκτες, αἱ βαθεῖαι ἔχουσαι κόμην ἢ ἑπτάκις δυνάμεναι χαρῖται, πέξαι γὰρ τὸ κεῖραι ἢ κτενίσαι. Ἔπτη, ἐπετάσθη. Ἔπτηξεν, ἐφοβήθη, συνεστάλη, ἐπτοήθη. Ἐπτηχότες, δειλιῶντες, φοβούμενοι. Ἐπτοημένος, θαυμάζων ἢ πτοηθείς. Ἐπτοίησε φρένας, παρόμοια· τουτέστιν ἐπτόησεν, ἢ καὶ ἄλλως· τὴν φρένα ἐπτόησαν· τουτέστιν ἐξέπληξαν καὶ ἐπτόησαν εἶτα τὴν γνώμην ἔπτοσαν διὰ παραβολῆς ἑρμηνεύων φησίν, αἳ δ' ἰφθίμων καθ' μέγαρον βόας ὡς ἀγέλαιαι ἐν ὀδυσσείᾳ. Ἐπτάσται παρὰ ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπτόηται, κεῖται· ἤγουν ἐχόλωται. Ἐπτόκασιν, ἐκάλυψεν. Ἐπτόλιωσε, τὸ ὄργανον πρὸς συνουσίαν. Ἐπτύσκιον, ἀνδρεῖον ὑπόδημα. Ἐπτύσατο, ἐβδελύξατο. Ἐπτυχούς, ψαλλοὺς ἢ πτυχούς. Ἐπύθετο, ἤκουσεν· ἠρώτησεν· ἔμαθεν. Ἐπυθόμην μεγακλέα λέγοντα· τὸ δὲ μάχης ἐπύθοντο, ἀντὶ τοῦ ᾔσθοντο. Ἐπύκασεν, ἐσκέπασεν· ἐσκίασεν· ἐσκέπασεν. Ἐπύκλισεν, ἀνεκάλυψεν. Ἐπυλλίασιν, ἀπὸ τοῦ λογίας μικρᾶς· παρὰ τὸ ἀριστοφάνει· ὡς βρέφος βραχύλλιον· οὕτω καὶ ἔπος ἐπύλλιον ὑποκοριστικῶς. Ἐπύρσευσε, πυρκαϊὰν ἐποίησεν. Ἐπυρώθη, ὡς ἐν χωνείᾳ ἐδοκιμάσθη. Ἐπυτιάτο, ἐπυνθάνετο. Ἔπω, τὸ λέγω ψιλοῦται καὶ ἐνεργητικῶς ἀεὶ γράφεται· ἕπομαι δὲ τὸ ἀκολουθῶ δασύνεται καὶ παθητικῶς ἀεὶ γράφεται· ἢ ἔπω τὸ λέγω ἄχρηστον· πλὴν τοῖς ποιηταῖς ἐστὶν ὁ μέλλων ἕψω· ἄχρηστος· ὁ ἀόριστος εἶπα· ἄχρηστος ἐστὶ ὁ μέσος δὲ δεύτερος εἶπας ἄχρηστον· ἡ δὲ ἄλλη κλίσις αὐτοῦ ἄχρηστος· ὁ δεύτερος ἀόριστος εἶπον εὔχρηστον· τὸ δεύτερον ἄλλου ἄχρηστον· ὁ δὲ μέλλων τοῦ αὐτοῦ σημαίνει, εὔχρηστον· οἷον εἴπεις ἀεὶ πᾶσα δὲ κλίσις ἄλλου εὔχρηστος· ὡσαύτως ἡ εἰς ἑτέρας ἐγκλίσεις ἄλλου κλίσις, εὔχρηστος· οἷον, εἰπὼν ἀπαρέμφατον· ἔστι τὸ προστακτικὸν τούτου δὲ ἡ ἄλλη κλίσις, ἄχρηστος· ἀντ' αὐτοῦ γράφεται τὸ εἶπον· προστακτικοῦ ἄχρηστος ἡ ἅπασα κλίσις· ἀπὸ τοῦ εἶπα τοῦ καὶ τὸ ἄλλα· καὶ εἴπομι εὐκτικὸν· καὶ εἴπω ὑποτακτικὸν· καὶ εἰπὼν μετοχή· ὁ μέλλων δὲ εἴπω ἀόριστος, ἐπὶ δὲ μίαν ἔγκλισιν μεταβαίνων οὐκ ἐν χρήσει γίνεται ἐρρῶσθαι· ποιηταῖς δὲ μόνας· καὶ τούτων μάλιστα τοῖς δωρίζειν, καὶ ἰωνίζειν εἰωθόσι, χρήσιμος γέγονεν· ἢ ἕπω· τὸ ἀντρέπω· ἢ ἕπω τὸ διακονῶ. Ἐπωβελίαν, ζημίαν· ὅ ἐστι τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος· ἢ τὸ ἕκτον τίμημα τῆς δίκης· ἢ ἐπωβελία ἐστὶ, τὸ καθ' ἓν ἐγκαλούμενον ἐκτίνειν ὀβολόν· ταύτην δὲ τὴν ζημίαν ἐπέταξαν ἀθηναῖοι· ἢ ἐπωβελία, περιβόλιον τῆς δίκης· ἔστι δὲ τὸ ἀκόλουθον τῆς καθ' δίκης, τίμημα τὸ λῆμμα· ὡς δίδυμος, τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, οἱ δὲ τὸ δέκατον. Ἐπῳδὰς, δυσειδὲς τὸ ὄνομα ὃ ζον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐπῳδὸς, ὁ ἐπάδουσα τοῖς νοσοῦσι πᾶσι, καὶ ἐπῳδὴ, γοητεία. Ἐπώζειν ἐστὶ, τὸ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα πρὸς ζῆν· παρὰ δὲ τῷ ἀριστοφάνει τίθεται ἀντὶ τοῦ κρύπτεσθαι· ὡς τὸ ἔμβας ἐπώζει. Ἐπωκεανοῤῥόας, ἀντὶ πληθυντικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἐπ' ὠκεανοῤῥόας· χρῶνται δὲ τῷ σχήματι τούτῳ μάλιστα καὶ οἱ συγγραφεῖς· οἷον, ἤλασεν αὐτὸν τῆς δ' ἑστίας πόλεως ἢ ἀπήλθεν ἢ ὅτι τοιοῦτον. Ἐπώκειλαν, εἰς λιμένας ἤγαγον· ἐπώκειλαν τὴν ναῦν, ἐπαυσαν. Ἐπώλεσε, διέπρασε. Ἐπωμαδὸν ἠέρταζεν, καθ' τοὺς ὤμους ἐβάσταζεν· ἀντὶ τοῦ ὤμου ἦρεν. Ἐπώμαιος, τοῦ ψελλοῦ ἐπώμαιος ὁ τράχηλος· ἔρσεσον· τὸ δροσῶδες. Ἐπωμίδιον, ὡς λέγουσι· ἱερατικὸν περιβόλαιον. Ἐπωμὶς, εἶδος περιβολαίου· ἐπωμίδες δὲ καὶ ἀναξυρίδες, καὶ τῶν ἐνδυμάτων τὰ ἀγαθά· ἢ ἐπωμὶς, τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχίονος· καὶ εἶδος ἐνδύματος. Ἐπώμοτον, ἐγγύην τὴν τοῦ ὅρκου. Ἐπωνία, τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὠνῇ διδόμενον ὑπὸ αἰσχίνου ἐν τῷ κατὰ τελεσαγόρου καὶ δημοφαΐνοις· καὶ τῇ πρὸς τλητόλεμον ἀντωμοσίᾳ. Ἐπώνυμοι, οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέψαντες ἀστοὶ καὶ ξένοι, χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμᾶτο· ἀφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς φυλαῖς ἐτίθετο ὀνόματα· φασὶ δ' ἐκεῖθεν πρῶτον δόξαι τὰς φυλὰς ἐξονομάσασθαι· ἀπορούντων γὰρ ἄλλων ὄνομα ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο πρᾶξαι· καὶ ἑκάστοι ἑκάτερον ὀνόματα ἴδια γράψαι μέχρι κληρῶσαι· παρὰ γοῦν τὰς εἰκόνας τούτων τῶν ἐπωνύμων, ἐστήλιτο τοὺς νόμους, πρὶν ἢ θέσθαι κυρίοις· ἵν' ἐντυγχάνοντες αὐτοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγορεῖν. Ἄλλως. Ἐπώνυμοι διττοί εἰσιν· οἱ μὲν λεγόμενοι τῶν ἡλικιῶν καὶ εἰσὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα· οἱ καλοῦνται, καὶ λήξεων ἐπώνυμοι οἱ δὲ, δέκα· ἀφ' ὧν αἱ φυλαὶ προσηγορεύθησαν· οἷον, ἐρεχθεὺς· αἰγεὺς· πανδίων· λεώς· ἀκάμας· οἰνεύς· κέκροψ· ἱπποθόων· αἴας· ἀντίοχος· ταῦτα δὲ τὰ δέκα ὀνόματα, ἅπερ ὁ πύθιος εἵλετο. Ἔπωπα, ἀλεκτρυόνα ἄγριον. Ἐπωπᾷ, ἐφορᾷ ἐπιβλέπει ἐπισκοπάζει τὰ αὐτά. Ἐπωπετής, ζεὺς παρὰ ἀθηναίοις. Ἐπώπτα, ἐπώπτευεν ἐφορᾶν. Ἐπώπιδες, ἀκόλουθα· ἐπίσκοποι παρὰ λακεδαιμονίαις. Ἐπωπίς, δημήτηρ παρὰ σικυωνίαις· καὶ ἐπωπίς· ἢ ἐπωπίς δασέως μὲν ἡ ἀκόλουθος δηλοῖς· ψιλῶς δὲ ἡ ἐπισκοποῦσα καὶ βλέπουσα· παρὰ τοῖς ὄψας ἐπωπίδα δὲ ἀκόλουθον φασὶ τῆς ἑκάτης τὴν ἑκάβην· λυκόφρον· ὅτι καθάπερ λέγουσιν ἡ ἑκάβη κύων γέγονε, διὰ τὸ τοῖς λίθοις ἀναιρεθῆναι· καὶ τῇ ἑκάτῃ φησὶ κύνας μέλανας φοβερὰς ἕπεσθαι. Ἐπωπτευκότων, ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ φρύνης· οἱ μυηθέντες ἐν ἐλευσῖνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μυήσει, ἐποπτεύειν λέγονται. Ἐπωρεῖν, πενθεῖν· κλαίειν. Ἐπώρειον, ἐδάφιον. Ἐπωραΐσατο, ὡραΐα συνεπλάκη. Ἐπωριάζειν, μεριμνᾶν. Ἐπωρυδὸν, ἀδιηρέτως. Ἐπωρρίχαται, ἀποκεκλιμένοι ἦσαν. Ἐπώρουσεν, ἐξώρμησεν ἢ ἐφώρμησεν ἐξέδραμεν. Ἐπώρσεν, ὄρσε· ὁ μέλλων ὄρσω, αἰολικῶς· ὁ ἀόριστος ὦρσα· τὸ τρίτον ὦρσεν· ἰστέον ὅτι οἱ δωριεῖς, τοὺς βαρυτόνους μέλλοντας περισπῶσιν· οἷον τυψῶ τυψεῖ· οἱ δὲ αἰολεῖς ἐν τοῖς περισπωμένοις βαρύνουσιν· οἷον σπείρω καὶ ὄρσω· καὶ στέρσω· καὶ ἔρσω· τὸ σπερῶ καὶ ὀρῶ καὶ καρῶ· καὶ ἐρῶ· ἤγουν φθερῶ. Ἐπωρύετο, πένθος ἐποίει θρήνον. Ἐπωρυόμενος, φωνῶν. Ἐπωρώθησαν, ἐτυφλώθησαν ἐσκληρύνθησαν. Ἐπωστρίδες, αἱ καθ' σάμον ταῖς γυναιξὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπέχουσαι καθ' τὴν ὀσφύν. Ἐπωτίδες, τὰ ἑκατέρωθεν πρῴρας ἐξέχοντα ξύλα. Ἐπ' αὐτόν, ἐπ' αὐτόν. Ἐπωφελής, ὁ καλούμενος ἐφιάλτης. Ἐπώχατο, ἀπὸ τοῦ αἴγω ἄξω, ὦχα· ὤγμαι ὦγμεν· ἐπώγμεν· τὸ τρίτον ὦκτο, καὶ ἰακῶς ὤχατο· καὶ ἐπώχατο ἀντὶ τοῦ κεκλιμέναι ἦσαν· ἢ ἐπώχατο ὅμηρος πάσας γὰρ ἐπώχετο ὁ κτύπος δηλαδή· ἢ ἐπώχατο ἴσως ἐπεστράφησαν αἱ θύραι· ἢ μᾶλλον ἐπώχατο ὅ ἐστι διὰ ὀχέων ὑπὸ μοχλῶν ἠσφαλίσθησαν κλεισθεῖσαι καὶ ἀχάν.
Ἐπώχετο, ἐπεπορεύετο.

τῷ λίαν δικῶν. Ἐπιπολάσει, ὑπολάβοι νομίζω. Ἐπιπολάζειν, τὸ ὁρμᾶν· ἀπὸ τοῦ ἐπιπολάζειν δικῶν. Ἐπόπται, οἱ μύσται, διαφέ-
ρει· οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες λέγονται ἐν ἀρχῇ μὲν μύσται· μετὰ δὲ ἐνιαυτὸν, ἐπόπται καὶ ἔφοροι. Ἐπόπτης
ζεὺς, ἤγουν θεατής. Ἐποπτεύσαντες, θεωρήσαντες. Ἐπορβεῖται, φθονεῖ. Ἐπόργε, ἀντὶ τρόπου. Ἐποργῶσα, μαινῶσα· καὶ
αὐτὴ τοῦ ὁρμῶσα. Ἐπ᾽ ὄρει, ἀντὶ τῷ ὄρει. Ἔπορεν, ἔδωκεν ἐχαρίσατο. Ἐπορεξάμεναι, ἐκτεινεῖσαι πρὸς τῷ ἱππο-
κράτει. Ἐπορεξάμενος, ἐφορμήσας προσελθὼν ἀντιλαβόμενος. Ἐπόρησε, διεπόρησεν. Ἐπορθμάνει, ἐπηγε.
Ἐπόρθουν, κατέσκαπτον ἐδίωκον. Ἐπορθρεῦσαι, τοῦ ὄρθρου ἐπεγερθῆναι ἢ ἀφεστηκέναι. Ἐπόρκιον, ἐπορκίσαι
ἐπιορκία. Ἐπ᾽ ὄρνισι καθῆται, οὐκ ὀρνιοσκοπεῖ. Ἐπορούειν, οὐ μόνον τὸ πολεμικῶς ἀφορμᾶν, ἀλλὰ ἐπιτυχοῦ, καὶ προσ-
νοῦς· αἰθέναι γοῦν ἰουδαῖοι δὴ ἐπόρουσεν, ἤγουν ἀπῆλθε εἰς ἀλλοτρίαν. Ἐπορουσον, ἐφόρμησαν ῥεῖσσον. Ἐπορσύνειν, ἑτοιμά-
ζειν. Ἔπος ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε· ὅταν τι λόγιον εἴπῃς καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διεξίῃς. ἔπος γὰρ τὸ λόγιον, ποιητικῶς, καὶ ὁ ἔμμε-
τρος στίχος. ἡμῖν μὲν χρήσιμον μόνον οὕτως ἐκλαβεῖν ἐν γραφῇ· ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν ἢ συντόμως.
τοῦτο γὰρ ὡς ἄν εἴποι τις, ὡς παροιμίαν ἐπισυνέπος, ὁ ἔμμετρος λόγος· ἀφ᾽ οὗ ἐποποιὸς ποιητικῶς, ὁ λόγιος. ἐπὶ τοῦ λό-
γου ἄχρηστον μετὰ δὲ τῆς ἐν προθέσεως, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς. οἷον ἐνέπω. ἔπομαι δὲ, τὸ ἀκολουθῶ. καὶ ἔπος πρὸς ἔ-
πος ἠρεισόμεθα. τουτέστιν, ἀντιβάλλομεν καὶ φιλονεικοῦμεν. Ἐποσόμενος, προσορώμενος. Ἐποστρακίζειν, παιδιά
τις ἣν παίζουσιν οἱ παῖδες, ὄστρακα ἐφιέντες εἰς θάλασσαν. Ἐπόχιον, κλῆμα ἐξ οὗ πέφυκέ τι ὡς ὑπὸ τῆς σικυώνης
παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐπ᾽ ὄπτυ, διατί ἢ ἀντὶ τίνος. Ἐπρηύδιζε, κατέβαλεν ἀντὶ γῆν. Ἐπρηγύειν, παροξύνειν. διεγεί-
ρειν ἐπρηγύειν, καὶ ἀνίκαν εἶπεν ὁ ποιητής. ὅ περ ἐστὶ φασὶ, λέξις κυνηγετική. ὅτι τὰς κύνας τοῦ δεσμοῦ ἀνεὶς, ἀφίησι
κατὰ θηρός. Ἐπου, ἀκολούθει. καὶ ἔπου κατὰ πεῖσον, ἀντὶ τοῦ ἔπου σαυτὸν καταπλάτων. Ἐπ᾽ οὔδας, ἀντὶ τὸ ἔδαφος.
Ἐπουδαῖα, ἀντὶ χθόνια. Ἐπ᾽ οὐδὸν, ἀντὶ τὴν φλιὰν ἀντὶ τὸ πρόθυρον. Ἐπ᾽ οὔρει, ἀντὶ τῷ ὄρει. Ἐπουρίσας, ἐφορμήσας.
Ἐπούρισεν, ὥρμησεν ἀπέπεμψεν. Ἔπουρος, εἶδος ἰχθύος. Ἐπουσα, ἐπ᾽ αἰθάλας ἤγαγον. Ἐπούση, προσουμένῃ φα-
γούσῃ προσουμένῃ. Ἔποψιν, ἐπεργοῦσιν ἀκολουθοῦσιν. Ἐποψιάδης, ὁ οὔ τι παρὸν σῴζει, οὔ τι ἀπὸν φθείρει. ὡς ἀντὶ τοῦ
λαυκοῦ. Ἐποψιώδη, τὰ ἀχώριστα συμβεβηκότα, οἱ φιλόσοφοι καλοῦσιν. Ἐπουτὰς, οὐσία παρὰ ῥοδίοις. Ἐποφθαλ-
μιάουσιν, ἀντὶ τοῦ ἐφ᾽ ἑτέραις ἐρείδουσιν ἐρωτικῶς τοὺς ὀφθαλμούς· τουτέστιν, ἐρασθέσιν ἑτέρων. Ἐποφθαλμίσας, φθονή-
σας, ἢ ἀντὶ θυμητικῶς ἀντιβαλών. Ἐποφρυδῶν μιλτώπων. Ἐποχεῖται, ἀντὶ κάθηται. Ἐπόχεται, ἀντὶ περιέρχεται. Ἐποχε-
τεῦσαι, ἀντὶ ῥεῦσαι. Ἐποχὴ, καὶ ποχὴ. ἢ δίκτυα ἀγρεύοντα τοὺς ἰχθύας. ἐποχὴ ἐστι καὶ ἡμέρα ἐν ᾗ καταλαμβάνεται ὅτι
ἥλιος ἢ ἡ σελήνη, ἢ ἕκαστος τῶν πλανητῶν. Ἐποχαὶ, αἱ ἀντὶ τῶν ὀχημάτων διαβαίνοντες. Ἐποχούμενος, βαστάζόμενος. Ἐπο-
χωτήρα, ἀντὶ μονωτήρα. Ἔποψ, ὁ ἐπόπτης· δυνάστης· καὶ εἶδος ὀρνέου. Ἐπόψεται, θεάσεται. Ἐπόψιος, ἐπόπτης ζεύς, καὶ
ἀπόλλων. Ἐπόψομαι, θεωρήσω. Ἐπράδην, ἐπεὶ παρὰ τὸ ὅ καὶ ἀπὸ παρὰ τὴν λέγεται. Ἐπράθη, ἐπορθήσεν. Ἐπράνω-
σε, κατέβαλεν. Ἔπραξε τὸ χρέος λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνα ἀπήτησε τὸ χρέος. Ἐπράξαντο, ἀπήτησε. τοὺς βυ-
ζαντίοις καί τινας ἄλλοις ἐπράξαντο. Ἔπρασσε, ἐπραγματεύετο. Ἔπρασσον, ἐβουλεύοντο ὥστε, ἀλλήλαις συγγινομένοις
ἔπρασσον. Ἐπράττομεν, ἀπείρων. Ἔπραττον κακῶς, ἀντὶ τοῦ ἐδυστύχουν. ἔπραττον καλῶς ἀντὶ τοῦ ηὐτύχουν. ἢ ἔπρατ-
τον, ἐπιβουλεύοντο προεδίδοσαν ἐπισωθεῖν τοὺς αἰτωλοὺς, καὶ ῥύσεις ἔπραττον τὴν πόλιν. ἀντὶ τοῦ ἠγόραζον. Ἐπρέσβευε,
πρεσβύτατος ἦν. Ἐπρέσβευσεν, ἐτίμα. ὁ δὲ σωκράτης, ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἐπρέσβευσεν. Ἔπρηξας, ἀντὶ τοῦ ἔπρα-
ξας ἢ ἔπρηξας, ἐτέλεσας ἐπέρασας ἐφύσησας ἐκύρτωσας. Ἔπρηξεν, ἔπεσεν ἐκρύβη. Ἔπρησαν, ἔκαυσαν. καὶ
ἔπρησεν, ἔκαυσεν. Ἐπρίατο, ἠγόραζε. παρατατικὸς ἐκ τοῦ πρίαμαι. Ἐπρυτάνευσε, παρέσχε. διωκήσατο. δωρεὰ
πέπομπεν ἀντὶ φιλία, καὶ συμμαχία. ἢν στρυγγαῖος, ἐπρυτάνευσεν. Ἔπρωσεν, ἐμάρανεν. Ἑπτὰ, ἀντὶ ἀριθμοῦ·
ἀφ᾽ οὗ ἕβδομος. τρεπομένου τοῦ π εἰς β καὶ τοῦ τ εἰς δ, ἀκέως ἐπεὶ τὸ β μέσον ἐστὶ τοῦ π καὶ φ. τὸ δὲ δ τοῦ θ καὶ
τ. οὕτω γίνεται καὶ τὸ ὄγδοος, ἀπὸ τοῦ ὀκτώ. Ἑπταβόειον, ὡς ἑπτάβυρσον· βόες γὰρ νῦν τὰ ὠμοβόεια. ἤγουν αἱ βύρσαι
ὅθεν καὶ βόας αὐτὰς, ἤγουν ξηρὰς τὰς ἐκ τούτων τῶν βυρσῶν λέγει που ὁ ποιητής. κληθέντος τοῦ μέρους τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι.
ὡς που καὶ ἐλέφας, τὸ τοῦ ἐλέφαντος ὀστοῦν εἴρηται. Ἑπταβοείοις, ἀντὶ τοῦ μεγάλοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος αἴαντος
ὥς φησιν ἀριστοφάνης. Ἑπταγράμματον, τὸ ὀργίλον ἢ σκληρὸν καὶ σάραπιν. Ἑπτάγυρ, ἑπτάρυτον. Ἑπτάετον, ἑπτα-
ετῆ. Ἑπταικὺς, σφαλεὶς· ὁ δὲ ὑπερβαίνων τὸν οὐδὸν τῆς αὐλῆς, ἔπταισε βιαιότερον, καὶ πρὸς γῆν κατηνέχθη. Ἑπτα-
κέναι, κεκρυφέναι. Ἑπταπέκτος, ἡ βαθείας τρίχας ἔχουσα. Ἑπταπλασίονα, πολυπλασίονα. Ἑπταπέδην,
τηλικοῦτον τῷ μεγέθει, ἑπτὰ ποδῶν ἔχαρτον. Ἑπτάπορος, ποταμὸς ἐν τροίᾳ. Ἑπτάπους σκιά· τοῖς ποσὶ καταμέ-
τρουν τὰς σκιὰς, ὅθεν τὰς ὥρας ἐγίνωσκον. Ἑπτάπυλον θήβην, ἑνικῶς λέγει τὰς βοιωτίας θήβας, πρὸς διαστολὴν τῆς ἑκα-
τομπύλου αἰγυπτίων. σημειωτέον ὅτι πολλὰ ὀνόματα εὕρηνται καὶ ἑνικῶς λεγόμενα, καὶ πληθυντικῶς. ὡς καὶ ὅτι
κρήτην καὶ κρήτας τὴν αὐτὴν νῆσον λέγει ὅμηρος. οὕτως ἐπαμφοτερίζει καὶ τὸ τῆς θήβης ὄνομα, τὸ τῆς μυκήνης. λέ-
γει ὥς που καὶ τὴν μάλειαν μαλέας, καὶ μαλέαν ὄρος αὐτοῦ. τοιοῦτον δὲ τρόπον καὶ ὄρος τὸν ἄτλαντα πληθυντικῶς ἔφη γῆς
ἄτλαντας, καὶ τὸν ἄρειον πάγον, ἀρείους πάγους. Ἑπτάστομον, ἑπτάπυλον. Ἔπταρον· ἀριστοφάνης· κἆτα πῶς οὐκ
ἔπταρον ἤγουν οὐκ ᾐσθόμην. ὁ γὰρ πταρμὸς, κεφαλῆς αἴσθησις. ἢ ἐπειδὴ οἱ θέλοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πταρνύ-
ναι ἢ ἀναφαίνονται προσεντυχόντες. οὕτω φασὶ ἢ ψάμμου ἢ πλεῖον, ὃν τρόπον ἄπτεται κάρφος μυκτῆρος. Ἔπτατο,
ἐκ τοῦ πτῶ πέτομαι. πτήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπτην ὁ μέσος ἐπτάμην ἔπτασο ἔπτατο ἢ ἔπτατο, μέσος ἀόριστος. οὗ χρῆ-
σις παρὰ σοφοκλεῖ, ἐν τῷ τεῖχ᾽ ἀρῆς δ᾽ αἰὲς πτάμην ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ πτέσθαι ἀπαρέμφατον καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ καθ᾽
ὅμιλον ἀντὶ πτέσθαι μενεαίνων ἐκ μέτρου τοῦ ἔπτατο, πτάσθαι εἶπεν εὐριπίδης. οἷον εἴθ᾽ ὤφελ᾽ ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι
σκάφος. καὶ πτέσθαι τὸ πετάσαι. ἐκ δὲ τοῦ ἐπτάμην, ἐμετοχὴ ὁ ἀποπτάμενος. καὶ ἔπτατο, διεφορήθη ἠφανίσθη.
Ἑπτάρριος, ἑπτάχορδος. Ἑπταχα· γίνεται ἐκ τοῦ ἑπταχῇ· ὁμοίως τῷ διχῇ· δίχα, καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· τὶ τριχα· πέντα

δεύτερα. Ἐπιχωρεῖ, ἀντὶ ἑστιᾷ. Ἐπιχώριον, τὸ ἐντόπιον. Ἐπιχώρισον, ὑπαγόρευσον. Ἐπιψαύειν, ἀντὶ τοῦ ἀντι-
θιγγάνειν. Ἐπιψαῦσαι, ἐφάψασθαι. Ἐπιψαύσῃ, ἀντὶ τοῦ ἅψηται. Ἐπιψηφίζω, τὸ ἐπικυρῶ. οἷον ἐπιψηφίζω ἐν
τοῖς παροῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιβεβαιῶ. καὶ ἐπιψηφίζω ἕτερον, ἀντὶ τοῦ μάρτυρα ἐφ' οἷς λέγω καλῶ. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. Μὴ οὖν
μὴ δὲ νῦν με κέλευε ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. καὶ ἕνα ἐπιψηφίζειν ἐπίσταμαι καὶ ἐπιψη-
φιζόμενος ἐπικρίνων. Ἐπιψίσει, ἐπιψεῖ. ἐπιψομιεῖ. Ἐπωδαί, ἐξοχαὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ μάλιστα τὰς αἰγιαλά.
μάλιστα δὲ τὸ περιαυχένιον σκέπας ἔχοντες. ἔνθα ἰωή. τουτέστι, φωνὴ ἀΰτευν μὴ δυναμένη δηλαδὴ προϊέναι. Ἐπωή,
ἐπιτρεπόμενος. Ἐπώψατο, ἀντὶ τοῦ κατέλεξεν. ἐξελέξατο. Ἐραγγέλθη, ἐρραπίσθη. Ἔρανον, ἢ ἔρανον γράφε-
ται. εἰ μὲν σωματικῶς ᾖ, δεῖ λέγειν ἔρανον διὰ τοῦ η. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐρανίζειν. εἰ δὲ ψυχικῶς ᾖ, δεῖ λέγειν ἔρανον. ἐξ οὗ
τὸ ἐρανίζειν. καὶ ἐξερανίζειν ἢ κατερανίζειν. ὁ ποιητὴς δὲ ἐπὶ ψυχικῆς διαθέσεως, κατερανίζειν εἶπεν. Ἐράσδε, κα-
τὰ δῦνε. Ἔρασε τοὺς ὤμους καθ' ὕδατος. ἤγουν εἰς τοὺς ὤμους ἐπέλαζεν. ἢ ἐρασάει καὶ διεσάλευεν ἀλλοῖς. Ἐραζόμην,
ἐρασκόμην. Ἐρανίζειν, τὰς κοιλίας εἶλεν. Ἔρασε, ἀντὶ τοῦ διετύπωσε καὶ διεμόρφωσεν. ὥς φαμὲν αὐδηλάδ-
τε ἔρασεν. ἔρασεν ἄγαλμα. καὶ ἡ ἐραστικὴ ταῦτα δημιουργοῦσα τέχνη. καὶ ἔρασε λόγον, τουτέστι ψευδῆ λόγον
εἶπεν. Ἐρασολόγει, ἐψεύδετο ἐρασάπτερ ὑπεκρίνετο. Ἐραστάγησεν, ἐψόφησεν. ἔνθεν τὸ ἐραστάγιον ξύλινον,
ὃ ψοφοῦσιν. Ἐράπτετο, ὑπεκρίνετο. Ἔρει, ἐτράπετο. καὶ ἔρειο, ἐθέου. Ἔρει, ἔρρεεν. Ἔρειο, πέλω. ὃ οὔτε
πρὸς τὸ ποιητικὸν τὸ ὑψηλὸν ἢ ἡρωϊκὸν καθαρῶς ἀποκλίνει, οὔτε ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ θαρροῦντες αὐτῷ χρήσαιντο.
ἁρμόζει γὰρ τραγικῇ ποιήσει τὸ πέλομαι. ἐστὶν ὅτι χρῶνται ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ πέλω. κυρίως δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ γίνο-
μαι τιθέασιν. ἔρειο, ἀπὸ τοῦ ἐπέλεο κατὰ συγκοπήν. ἀντὶ τοῦ ἐθέου παρατατικῶς. ἀντὶ ἀορίστου. Ἔρεν, ἐθέεν. ἀντὶ
ἐτοῦ ὑπῆρχεν. Ἐρεῦ, ἐθέου ἢ ἔρει. ἐκ τοῦ πέλω κατ' ὑπερβιβασμὸν πέλω. πέομαι παρατατικῶς ἐπεόμην ἐπλεο
καὶ ἔπλου. καὶ κατὰ διάλυσιν ἰωνικὴν ἔπλεο. ἢ πέλω πέλομαι ἐπελόμην. ἢ κατὰ συγκοπὴν, ἐπλόμην. ἔπλου, ἢ
κατὰ συγκοπὴν ἔπλου. καὶ διαλύσει ἔπλεο. Ἔπλην, ἐπλησίαζον. Ἐπλίγην, ἐμάνην. ἐτραυματίσθην. Ἐπλημ-
μέλησαν, ἠτάκτησαν. ἐρραθύμησαν. πλημμελὲς γὰρ, τὸ ῥάθυμον καὶ ἀπαίδευτον. Ἔπλητο, ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πλη-
σιάζω. ὁ παρακείμενος, πέπλεκα. ὁ παθητικὸς πέπλημαι. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλήμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν,
ἐπέπληντο. ἀποβολῇ τοῦ πε ἔπληντο. Ἐπλήντο, ἐπλησίαζον. ἤγγιζον. Ἐπλήσθη, ἐγεμίσθη. Ἐπλήσθησαν, ἐ-
πληρώθησαν. Ἐπλινθεύθησαν, τὸ κατακλεισθῆναι εἰς οἰκοδόμημα μόνον ὥστε ἐξόδου μὴ εἶναι. ἢ οὕτω παντελεῖ ἀπο-
ρίᾳ τροφῆς καὶ τροφῆς τελευτῆσαι, πλινθευθῆναι λέγεται. ἢ τὸ ἐπλινθεύθησαν, τέσσαρα σημαίνει. ἢ ὅτι εἰς πλίνθους μετε-
πλάσθησαν. ἢ ὅτι πλίνθους ἀπετειχίσθησαν. ἢ ὅτι ὑβρίσθησαν. ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι πιπρασκόμενοι, εἰς πλίνθους
ἐβάλλοντο. Ἐπλοίσατο, ἔπλευσεν. Ἐπνεῖ δεινόν, ὠργίζετο. Ἐπνύθη, ἠγέρθη. ἀνεβίωσεν. Ἔπνυσ, ἐφρόνησεν.
Ἐπωβελίαν διώκειν ἐν τῷ κατὰ στεφάνου. ἐπιτίμιόν ἐστιν ἡ ἐπωβελία τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος. ὅπερ ἐδίδοσαν οἱ διώ-
κοντες τοῖς φεύγουσιν, εἰ μὴ ἕλοιεν. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ὅτι καθ' ἑκάστην δραχμήν, ὀβολὸς ἦν. ὃ περ ἕκτον ἐστὶν ἐν ἕξ ὀβο-
λοῖς τῆς δραχμῆς λογιζομένης. ἐκ πολλῶν δέ ἐστι τοῦτο οὕτως ἔχον μαθεῖν. καὶ ἐπωβελία, τόκος. Ἐπόγδοον, τὸ δεδα-
νεισμένον ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος λαβεῖν τὸν δανειστήν. οἷον τριώβολον τῆς τετράδραχμου. Ἐπόγδοον, τό-
νος μουσικός. Ἐποίκια, αἱ τοῦ πλοίου παραθῆκαι. Ἐπολίγει, ὠλίγει. Ἐπόθησεν, ἠθέλησεν. ἐβουλήθη. ἐπόθησε
τοὺς ἱστίας ἀποφῆναι. Ἐποίησά τι ἀγαθοῦ, ἢ τι καλοῦ. Ἐποίησεν, ἀντὶ τοῦ ἔπλασεν. ἀμφοτέροις δὲ ὁ κύριος ἐπέ-
πνευσεν. Ἐποικιδῆ, δημήτηρ ἐν κορίνθῳ. Ἔποικος, μέτοικος. ὁ ἐν πόλει παρὰ θουκυδίδῃ. ἄποικος δὲ ὁ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ
πεμπόμενος οἰκῆσαι. Ἐποικτίσας, οἰκτείρας. Ἐποίμνιον, δεκέτους ἐπιτρέποντο ἔθερα πῶυν εἰρίων. Ἐποίησε,
λύτρον ἀπέδωκε. ποινὴν ἔλαβε τοῦ νεκροῦ. Ἐποίνιος, μέθυσος. Ἔποιμαι, ἀκολουθοῖεν. Ἐποίσαι, ἐπενέγκαι. Ἐποί-
σει, ἐπενέγκει. Ἐποιχήσεται, ἐπενεχθήσεται. Ἔποιτο, ἀκολουθοῖτο. Ἐποίχεται, διαπράττεται. Ἐποιχεῖ, ἐπιφοιτᾷ.
Ἐποιχόμεθα, ἐπερχόμεθα. Ἐποιχόμεναι, διακονοῦσαι. ἐπιτρεπόμεναι. ἐργαζόμεναι. ὑφαίνουσαι. αἱ γὰρ ἀρχαῖαι, ὀρθαὶ
ὕφαινον. Ἐποιχομένην, ἀντὶ τοῦ ἱστουργοῦσαν καὶ ὑφαίνουσαν. οἴχω, οἴχομαι, ἢ ἐποιχομένην ἱστόν. περιφραστικῶς ἀντὶ
τοῦ ὑφαίνουσαν. ἑστῶσαι γὰρ καὶ ἐπιτρεπόμεναι, ὕφαινον αἱ ποιούμεναι τὴν ὑστουργίαν, διὰ τὴν τῶν ὑφαινομένων ἁπλότητα
καὶ ἁπλότητα. πρώτη δὲ τις αἰγυπτία γυνὴ καθεζομένη ὕφαινεν. ἀφ' ἧς ἐστὶν αἰγυπτία ἀθηνᾶς ἄγαλμα καθημένης ἱδρυ-
σαμένη. καὶ ἄλλως δὲ ἱστὸν ἐποιχομένην, ἀντὶ τοῦ ἐπιστατοῦσαν ταῖς ὑφαινούσαις, καὶ πειθούσαις. καὶ ἐπισκεπτομένην αὐ-
τάς τι ἢ ὅσα ἔργα χρήσιμα ταῖς ἱστουργούσαις. Γυναικεῖον δὲ τὸ ἱστουργεῖν παρόμοιον. Ἐποκεῖλαι, ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐλθεῖν.
Ἐποκέλλουσιν, ἐγγίζουσιν. ἐπικαθίζουσιν. Ἐπολιάρχει, τῆς πόλεως ἦρχεν. Ἐπόλιος, εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ.
Ἐπόλισεν, ἔκτισεν. Ἔπολμις, εἶδος μάστιγος. Ἐπολιώρευσαν, ἐφύλαξαν. ἐφρόντισαν. Ἔπομαι, ἐνεστώς. εἵπομαι πα-
ρατατικός. ἕψομαι μέλλων. ἑσπόμην δεύτερος ἀόριστος. κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τὸ ἔχον τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἑσπό-
μεθα. Ἕπομαί σοι. καὶ ἕπομαι μετὰ σοῦ. ὡς τὸ, ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ἐπομβρία λέγεται, ὅταν ἐπάλληλα ὄμ-
βρια ὦσι. τὸ ἐναντίον ἡ αὐχμηρία. αὐχμὸς δὲ, ἡ ἀπὸ τῆς ἀνομβρίας ξηρότης. ἀφ' οὗ αὐχμηρὸς ἢ αὐχμώδης ὁ πλέονος ξη-
ρότητος μετέχων. Ἐπομοσάμενος, ὀμοσάμενος. Ἐπόνουν, ἐκακοπάθουν. Ἐπόπιζε, ἐντρέπου. ἐπιστρέφου. κατασκεύαζε.
φυλάσσου. Ἐποποῖ, ἢ τὰ τοιαῦτα παρὰ τῷ ἀριστοφάνει δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι ὡς τὴν χὴν ὀρνέου προφέρεσθαι κα-
τὰ μίμησιν. Ἐποποῖ. σύμμαχος καὶ δίδυμος, προπαροξύνουσιν. οἱ δὲ περισπῶσιν ἵν' ᾖ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐποπικῶς. οἱ δὲ
παροξύνουσιν, δηλονότι σχῆμά τι σημαίνεσθαι ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. Ἐποποιΐα, ἡ διὰ ἡρωϊκοῦ μέτρου ἱστορία. καὶ γὰρ στιχου-
μένη μέτρου ποίησις, ἐποποιΐα ἐστίν. Ἐποτολύζει, θρηνεῖ. Ἐπόππυσεν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἐσύρισεν. ἵνα οἱ δρά-
κοντες ἐξέλθωσι δηλονότι. Ἐπόπται, θεαταί. Ἐποπτεία, ἡ ἐπίσκεψις. Ἐποπτεύειν, λαμπρόν ἐστι τῷ ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν τί-
θεται ἔτι καὶ ἐπὶ ἔργου τηρήσεως. ὕστερον δὲ παρὰ ἀθηναίοις, ἱερὰ λέξις ἐστὶν ὡς δηλοῖ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, τὸ μάλιστα

Ἐπιφλέγει, ἀντὶ τοῦ ἐπικαίει. Ἐπιφλύειν, μακαρίζειν· παρὰ δὲ Ἀπολλωνίῳ ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν, καὶ λοιδορεῖν. Ἐπιφοιτᾷ, παραγίνεται. Ἐπιφάνησις, ἐπέλευσις· παρουσία. Ἐπιφοραῖς, καθόδοις· ἐπελεύσεσιν. Ἐπιφορήματα, τὰ τραγήματα, παρὰ Ἡροδότῳ. Ἐπιφορῆναι, ἀντὶ δέρμα. Ἐπιφορὴ, τὴν φέρουσαν σύγγονον Λάκωνες, καὶ Ἀμπέλου ὄνομα. Ἐπίφορος, ὁρμητικός· ὁ δὲ πρὸς ἀδικίαν ἢ πλεονεξίαν ἐπίφορος ὤν. ἐπίφορος καὶ ἡ τοῦ τίκτειν ἐγγὺς οὖσα. Ἐπιφράγματα, τὰ ἐπὶ τὸ στόμα. Ἐπιφραδέστερον, συνετώτερον, σαφέστερον. Ἐπιφράδμων, ψευδολόγος. Ἐπιφρασσαίατο, ἀντὶ τοῦ ἐπισκέψαιντο· ἐπινοήσοιεν, μάθοιεν· ἐκ τοῦ φράζω, φράσω· ἔφρασα· ἐφρασάμην, φρασαίμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν φράσαιντο· καὶ ἰωνικῶς φρασσαίατο, ἐν μέσῳ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπιφρασσαίατο. Ἐπιφρασαίμεθα· σκεψαίμεθα. Ἐπιφράσασθαι, γνωρίσαι, ἢ ἐπινοῆσαι. Ἐπιφρασθείς, ἐνθυμηθείς· διαλογισάμενος. Ἐπίφρενα, ὑποχόνδρια. Ἐπιφρεσίν, ἐν ταῖς διανοίαις. Ἐπιφρίξ, ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων· ἢ φρίσσει τις φόβῳ ἢ ψύχει ἢ ὀργῇ· ἀντὶ ἐμψύχων καὶ τὰς φάλαγγας φρίσσειν. ἢ ἐπιφρίξ ἐστιν, ἡ ὀξεῖα πρώτη τοῦ κύματος κίνησις. Ἐπίφρονα, φρόνιμον, συνετόν. Ἐπιφροσύνῃσιν, ἐπικρύψεσιν. Ἐπιφροσύνη, σύνεσις· φρόνησις· σωφροσύνη· ἐπιλογισμός. Ἐπίφρων, συνετός· φρόνιμος. Ἐπιφυέσθω, βλαστανέτω. Ἐπιφυλλίδες, τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοτρύδια· Καλλίστρατος δέ, τὰ καθ' ἑαυτὰ μικρά· κέκληνται δὲ οὕτω, διὰ τὸ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι ἢ τὰ πρὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις. ἄλλως. ἐπιφυλλίδες, εἰσὶ τὰ ἐν τοῖς βότρυσιν ἐν ἀρχῇ περιττώματα· οἱ δέ φασι τὰ ἐν κορυφαῖς τῶν κλημάτων· ταῦτα γὰρ οὐχ ὥσπερ κατὰ τῶν φύλλων οἱ βότρυες, ἀλλ' ἐπάνω φύονται. ἢ ἐπιφυλλίδες, τὰ πρὸς τοὺς βότρυας αἱ καλούμεναι ἐπίτραγα. Ἐπιφυλλίς, βοτρύδιον μικρὸν ἐπὶ τέλει βλαστάνον ἢ ἐν τῷ τρυγητῷ λανθάνουσα σταφυλὴ μικρὰ ἐν τοῖς φύλλοις. Ἐπιφύοιτο, ἐπιθοῖτο. Ἐπιφυόμενος, δοτικῇ· περιπλεκόμενος· τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφυόμενος, ἐδεῖτο βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι. καὶ αὖθις· τυχὼν τῆς δεομένης, ἐπιφύονται τοῖς ὄνυξιν· ἀντὶ τοῦ κατέχοντο· ἐπεχείρουν. Ἐπιφώνημά ἐστιν, ἀπόδοσις τῆς ἰδιότητος τινὶ πράγματι δεικνυμένη, διὰ τοῦ δεικνύοντος· οἷον ἐστὶν ὁ Οὐργίλλος ψάλλει ἐν τῷ ἐπιφωνήματι, τίς ἄρα ζητοῖτο πρᾶγμα ἐπιφωνούμενον, πρότερον δὲ ὑστέρου προσώπου. πρᾶγμα ἐπιφανθὲν ἀπουσία συνδεσμοῦ· ἡ ἰδιότης τοῦ ῥήματος· πρότερον δὲ ὑστέρου προσώπου. Ἐπιχαίρειν, τὸ συνεπιγελᾶν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς· ὁμοίως καὶ συγχαίρειν. Ἐπιχαιρεκακία, ἡ ἡδονὴ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς· οὕτως οἱ φιλόσοφοι. Ἐπιχαλᾶ, τὴν τὸ κανοῦν φέρουσαν εἰς τὰς θυσίας θεράπαιναν. Ἐπιχαλαζᾷ, ῥῆμα· Λουκιανός· ἐπιχαλαζᾷ τὸ ῥεῦθεν αὐτοῖς. Ἐπιχαλκίτης, ὁ λίθος. Ἐπίχαλκον, τὸ στόμα τοῦ αὐλοῦ, διὰ τὴν φορβειάν· οἱονεὶ ἐπιστομίδα. Ἐπίχαλκος ἀσπίς· ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν· ἔνιαι δὲ βόειαί εἰσιν. Ἐπιχανέ, ἐγγελάσαι· εἶτα μὴ τι ζῶντα ἐπελθεῖν καὶ ἐπεγχανεῖν. Ἐπιχάρης, ὄνομα· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· Σικυώνιος προδότης. Ἐπιχαριζόμενος ἐπὶ μυρίους ἢ χαριζόντων διεβεβαιοῦντο, ἀρχαῖα οὖσα· ἔνιοι δὲ καὶ τριήρεις ἐπὶ κῦρ λέγουσιν· ἔστι δὲ καὶ παροιμία· οἷα τὰ ἐπιχαρίζοντος. Ἐπίχαρις, ἐπιτερπής· ὁμιλητικός· ὁ δὲ σεμνὸς ὢν καὶ σπουδαστικός, ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις· καὶ ἡ παρὰ τισὶν ἅβρα. Ἐπιχαρίτως, ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένως· καὶ κεχαρισμένως, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἐπίχαρμα· χάρμα ᾧ τινι χαίρει τις καὶ ὁ ἐπίχαρτος. Ἐπιχαταί, ἐνδεεῖς. Ἐπιχειλῆ, ῥυτὴν χείλη μὴ ἔχουσαν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· ἄλλως· ἐνδεᾶ· ἐπιχειλὴς γὰρ μέτρον λέγεται τὸ μὴ πλῆρες, ἀλλὰ ἀπομεσούμενον. Ἐπιχειμάζει, καὶ ἐγχειμάζει ἰαστί· λέγεται δὲ ἐπιχειμάζειν, τὸ τὸν χειμῶνα διαβιβάζειν· ὁμοίως καὶ ἐνεαρίζειν, τὸ ἔαρ που διάγειν· καὶ ἐνθερίζειν, καὶ ἐνοπωρίζειν. Ἐπίχειρα, τὰ διὰ τῶν χειρῶν κέρδη· κυρίως δὲ οἱ μισθοί. Ἐπιχειρεῖν, τὸ χεῖρας ἐπιβάλλειν· κατὰ τὸ ἐπὶ χεῖρας ἰέναι· καὶ τὸ ἄρξασθαι δειπνεῖν, δέον ἐπιχειρεῖν περιφραστικῶς λέγει Ὅμηρος· ἔνθ' οἱ μὲν δείπνεον ἐπιχείριον, καὶ σίτου ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες· καὶ ἐπιχειρεῖν τὸ ἐρωτᾶν καὶ συλλογίζεσθαι· τὸ γὰρ ἐπιχείρημα, διαλεκτικός ἐστι συλλογισμός. Ἐπιχειρήσειν, ἐπιβαλέσθαι· ἔγραφεν ἐπιχειρήσειν μέλλει τοῖς στρατηγοῖς. Ἐπιχειρία, χάριν ἐπιφέρουσα. Ἐπίχειρον, ἀνταπόδοσις. Ἐπιχειρονομοῦντες, ταῖς χερσὶν αὐτοῖς νόμοις χρώμενοι. Ἐπιχειροτονία, ἡ τῶν χειροτονηθέντων κατάστασις· Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ συμβίου, πρὸς Πυθέαν καὶ Λυκοῦργον. Ἐπιχειρῶ, δοτικῇ συντάσσεται· Λουκιανός· ὃς μεθύσας κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας, ἐτύφλωσέ με καὶ αἰσχραῖς ἐπιχειρήσειν. ἢ ἐπιχειρῶ, τὸ πειρῶμαι εἰς ἀπαρέμφατον τὴν σύνταξιν ἔχον· ἐπιχειρεῖ ὁ δεῖνα ὧδε ἀπελαύνειν τὸν δεῖνα· καὶ Θουκυδίδης· ἐπεχείρουν βιάσασθαι δρόμῳ, ἐς τὴν πόλιν. ἐπιχειρῶ καὶ τὸ ἐγχειρῶ καὶ ἐπιβάλλω, συντασσόμενον δοτικῇ· οἷον, ἐπιχειρῶ τυραννίδι. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, ἀντὶ τοῦ χεῖρα γεγένησαι· προσγεγένησαι ὑπερείσουσί σε ἀθετοῦντα· παρὰ τὸ ἀπὸ ἐπικουρίαν προσδίδουσιν. Ἐπιχεῖς, μῦρον ἐπιβάλλεις· παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἐπιχυτίας, ἐνδεής. Ἐπιχεῖσθαι, βεβαιοῦσθαι. Ἐπιχθονίων, ἐπιγείων· καὶ ἐπίγειον χθὼν χθονὸς χθόνιος· διότι κατὰ φύσιν ἐπὶ τῆς χθονός εἰσι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν οὐρανίων θεῶν. Ἐπιχιλιάδιον, τὸ χιλιοστόν. Ἐπιχιλές, τὸ ἐλλιπές. Ἐπιχιλοῦντες, πληροῦντες. Ἐπιχιονῇ, ἐπιπισμένον ἐπὶ πάγον, χιονίζει· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐπιχιονοῦσαι, ὡς χιόνι ἔχουσαι τὰς λευκὰς φυομένας τρίχας παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἐπιχόα, κατάχυσις. Ἐπιχρίσας, περιχρίσας. Ἐπίχροος, ἐπίχαρτος. Ἐπιχρῆσαι, ἐπιχρώμεναι. Ἐπιχριμφθείς, ἐπικλιθείς. Ἐπιχρίσασα παρειάς, Ὅμηρος· σημαίνει τὸ τοῦ χρίσματος εἶδος σημαῖνον τι ἅμα, καὶ ὅτι μὴ καίριον ἦν ἐν διαρρίψαι ἐν τοῖς τοιούτοις. τὸ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ, ἐν πλείστοις εἴρηται τοῦ ἐπιχρίσασα παρειάς. Ἐπιχρίω, χρίω. Ἐπίχυσις, κονίασις. Ἐπίχυτον, εἶδος πέμματος· καὶ νομίσματος· ἐξ ἀργύρου ἢ μολίβδου κεχυμένον. Ἐπίχυτος, ὁ ἔγχυτος πλακοῦς· χειρογάστορσι, χόλικας· ὀβελίας μελιτοῦττας ἐπιχύτας. Ἐπιχώνια, κάρυα. Ἐπὶ χώρας, ἐπὶ τόπου. Ἐπιχωρήσας, συμπαθήσας· παραχωρήσας. Ἐπιχώρησις, συμπάθεια· παραχώρησις. Ἐπιχωριάζω, ἀντὶ τοῦ ἐνδημῶ· καὶ ἐπιχωριάζω τὸ τὰ ἐπιχώρια ἔθιμα πράττω· ἢ ἐπιχωριάζω, τὸ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου πράττω· οἷον ἐπιχωριάζει ὁ γεωργὸς κομᾶν, ἀντὶ τοῦ ἐπιχώρια πράττων ἐπιχωριάζω, καὶ τὸ ἐμφιλοχωρῶ, καὶ διατρίβω· τὸ μὲν πρότερον ἀεὶ μετοχῇ συντακτικόν· τὸ δὲ δεύτερον, δοτικῇ· οἷον ἐπιχωριάζει ἐκ τοῦ Βυζαντίου τοῖς πολίταις. Ἐπιχώρια, συκοφαντικά· ὡς τότε γὰρ Ἀθηναίων κωμῳ

κήσει αὐτοῦ ἐδόθη. Ἐπιτρέπω σοι ἐμαυτόν. ὅτι θαρρῶ, τὸ λεγόμενον κανὼς ἐμπεσεῖν, ἤ αὐτὶ τοῦ θαρρῶν παρέχω σοι ἐμαυτόν. ἤ ἐπίτριπτος, πονηρός. ἄξιος ἐπιτριβῆναι καὶ ἀπαγχθῆναι. Ἐπιτρέχειν, τοῦ ἐπιδιώκειν διαφέρει. ἐπιτρέχει μὲν γάρ τις τῷ μὴ φεύγοντι. διώκει δὲ τὸν φεύγοντα. ἔστι δὲ τὸ διώκειν, οἷον ἐλαύνειν. ὅθεν καὶ ἀποδιώκειν λέγεται. Ἐπιτρέχας, παντόμος. Ἐπιτρίψεις, ἐπιτρίψῃς. συντελέσεις. Ἐπιτριβείη, ἐκτριβείη. ἤ ἐμπρόσθεν ὑπάρξεν ἢ παρορμηθείη. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀποπιεσθείη. Ἐπιτρίβειν λέγεται, τὸ ἐπαύξειν τὸ γεγονός. ἤ ἐπί τινι τοιοῦτον προγεγονός. ἐπιτρίβειν λέγεται καὶ τὸ ἐπιτίθεσθαι τῷ ἀφανισμῷ, καὶ φθορὰν μὴ οὖσαν πρότερον ἐμποιεῖν. ἤ γὰρ ἐπὶ, ἐπίθεσιν ἐνταῦθα δηλοῖ. ἐπιτρίβομαι δὲ, καὶ προστρίβομαι. τὸ μὲν ἐπιτρίβομαι δηλοῖ πάθος. αὐτὶ τοῦ φθείρομαι. προστρίβομαι δὲ, παθητικῶς μὲν φερόμενον, ἐνέργειαν δὲ σημαῖνον, λαμβάνεται αὐτὶ τοῦ τίθημι καὶ ἐπάγω πληγὰς τῷ δεῖνι, συντασσόμενον δοτικῇ. ὡς καὶ ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι. πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. αὐτὶ τοῦ ἐπάγει. Ἐπιτρίβεται, ἐπιφέρεται. Ἐπιτριβόμενοι, ἐπαιρόμενοι ἐπαχθόμενοι. Ἐπιτρίμματα, κυλίσματα. Ἐπιτριμα, ἀπηνάλληλα. Ἐπιτρίτας, ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ καλλιφῶντος. ἑξακοσίαις δραχμαῖς ἐπιτρίτας. αὐτὶ τοῦ ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς. κατὰ τὸ τρίτον εἶναι μέρος τοὺς ὀκτὼ ὀβολοὺς τοῦ τετραδράχμου. Ἐπίτριτος πρῶτος, ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν ἑπτάχρονος. οἷον ἀριστείδης. Ἐπίτριτος δεύτερος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, ἑπτάχρονος. οἷον δίσχημάδης. Ἐπίτριτος τρίτος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἑπτάχρονος. οἷον δημοσθένης. Ἐπίτριτος τέταρτος, ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχείας, ἑπτάχρονος. οἷον καλλίξενος. Ἐπιτρίψαι, αἰτιατικῇ. ἀπολέσαι. ἐπιτρίψεις, τὸ συντρίψεις. Ἐπὶ ἢ ἐπὶ τρόπις ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε. παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, συνεκδοχικῶς ἀπὸ ἑνὸς πολλὰ σημαίνουσα. οὐ γὰρ μόνος ἀλλὰ σὺν τοῖς ἄλλοις εἷλε τὴν τροίαν ὀδυσσεὺς ἐπόρθησεν. Ἐπιτροπάδην, ἐπιθέτως, οὐκ ἐκ ψυχῆς ἐσπουδασμένως. Ἐπιτροπεύσει, προνοήσει. προστατήσει. Ἐπιτροπεύω τὸν παῖδα καλλίου, ἢ ἐπιτροπεύω τοῦ παιδός. Ἐπιτροπή, ἔφοδος. παρατροπή. Ἐπιτροπήν, δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀφόβου πρώτῳ. οὕτως ἤρξατο. εἰ μὲν ἐβούλετο ἄφοβος ὦ ἄνδρες δικασταὶ δίκαια ποιεῖν περὶ ὧν διαφερόμεθα, τοῖς οἰκείοις ἐπιτρέπειν. αὐτὶ τοῦ διαιτητὰς αὐτοὺς αἱρεῖσθαι. ὅθεν καὶ μενάνδρου δρᾶμα ἐπιτρέποντες. λυσίας δ' ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν βοώτου παίδων, ἐπιτρέψαι εἶπεν ἀνδράσιν, αὐτὶ τοῦ ἐπιτρόπους καταστῆσαι. Ἐπιτροπιάζειν, ὅτι καὶ τοῦτο διέφθαρται. καί τι λέγοντες φανερῶς τῶν ἀρχαίων, ἀπροπιάζειν. Ἐπίτροχον τριβόντων τὸ δὲ τοῦ πράγματος, ἄγου φροντιστὴν. Ἐπιτροχάδην, αὐτὶ τοῦ κεφαλαιωδῶς. ταχέως. ἐσπουδασμένως. ἐν τῷ ἐπιτρέχειν τὰ πολλά. καὶ ὡς τοῦτο ἐπὶ γλώσσης λέγεται οὕτω τὸ μεταδρομάδην, ἐπὶ ποδῶν. ὡς τὸ μεταδρομάδην ἔλασεν ὦμον. καὶ σημείωσαι ὅτι εἰ καὶ ὁμοίαν πως ἔχουσιν αἱ λέξεις ἄμφω τὴν σύνταξιν, ἀλλὰ τὸ σημαινόμενον αὐταῖς διάφορον. τρόχος γὰρ καὶ δρόμος ταυτόν. ἀλλ' ἰδοὺ γλώσσης μὲν τὸ ἐπιτροχάδην. ποδῶν δὲ τὸ ἐπιδρομάδην. οὕτω καὶ πανουργὸς καὶ πανοῦργος. εἰ καὶ λέξις ἡ αὐτὴ ἀμφοῖν ἐγκεῖται τὸ ἔργον δηλαδὴ, ἀλλ' ἔχουσι διαφορὰν πρὸς τοὺς ὕστερον. εἰ καὶ σοφοκλῆς ἄνδρα πανοῦργον τὸν ὀδυσσέα εἰπὼν, εἰς ταυτὸ ἄγειν δοκεῖ ἑκάτερα. Ἐπίτροχαλον, πυκνῶς καὶ ταχέως. ἐπίτροχον. ῥᾴδιον. ἕτοιμον. γοργόν. Ἐπίτροχον τὸ σύντομον. οἷον ἐπίτροχον φθέγγεται. ὅπερ ἐπιρρηματικῶς κεῖται ἐπιτροχάδην. Ἐπὶ τροχοῦ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. ἀριστοφάνης πλούτῳ. παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν. τροχὸς γάρ τις ἦν ἀθήνησιν, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Ἐπιτρύζουσιν, ἐπιγογγύζουσιν. ἐπιλέγουσιν. Ἐπίτριπτον, ἐπίμεστον. λάκωνες. Ἐπὶ τρωσὶ μάχεται, ἤγουν κατὰ τῶν τρώων. καὶ τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν αὐτὶ τοῦ κατὰ τρώων ἱπποδάμων. Ἐπὶ τύπου, ἐντέλου καὶ τὸ φίλου. ἐπὶ τοῦ δὲ ἐστὶ κυρίως, τὸ τὰς τριπτίας ναῦς ἐπιτύπτειν. ἀριστοφάνης. ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπ' αὐτοῦ χρόνου. Ἐπιτυγχάνω, γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπιτυγχάνω ἀγαθοῦ. τὸ ἐναντίον τούτου ἀποτυγχάνω. Ἐπιτυφῇ, ἐπικαῇ. ἐκπυρωθῇ. ἀριστοφάνης. ὅπως ἀνὴρ ἐπιτυφῇ. Ἐπιτυφεῖ, ἐπιτρελύει. συρακούσιοι. Ἐπιτυφῶσα, ἐπιπυριάσασα. Ἐπιτυφοῦντες, ἀντιλέσι. ὡς τὸ, περὶ ὑπάτων μὴ ῥαθύμως σκοπεῖν, ὡς τοῖς ἐπιτυχοῦσι δέον ἐγχειρῆσαι τὴν ἀρχὴν, τοσούτων πειρωμένων τὴν πόλιν κινδυνεῦσαι. Ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει. Ἐπιτωθάζων, ἐπιλοιδορούμενος. ἢ ἐπεμβαίνων ἢ καυχώμενος. ἢ χλευάζων ἐπιγελῶν, ἢ ὀνειδίζων. Ἐπὶ τῶν ὑπερχεομένων, ἐπὶ τῶν φθασάντων λέγεσθαι. Ἐπιφαίνεται, ὑψόθεν. ὑποφαίνεται δὲ, χαμόθεν. Ἐπὶ φαληνίου, τὸν ἀλκιβιάδην φησὶν ἀρίσταρχος, ἐπὶ φαληνίου γεγονέναι, σκώπτων πρὸς τὸν φάλητα. ἐπ' ἀσχημία γὰρ ὁ φάλης. Ἐπιφαίνεσθαι, σύνκαταθέσθαι. Ἐπιφάνεια ἐστὶ τὸ ἔξω μέρος τοῦ σώματος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φαίνεσθαι. αὕτη τοίνυν ἡ ἐπιφάνεια ἡ ἴση ἐστὶ καὶ ὁμαλὴ καὶ λεία, καὶ λέγεται ἐπίπεδος. ἢ καμπύλη καὶ μὴ κατ' εὐθείας κειμένη, καὶ λέγεται ἀπλῶς ἐπιφάνεια. ἡ ἐπιφάνεια πέρας σώματος, ἢ τὸ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχον, βάθος δὲ οὔ. αὕτη δὲ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν καὶ οὐ καθ' ὑπόστασιν λέγεται. Ἐπιφάνεια, ἡ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἔνσαρκος οἰκονομία. Ἐπίφασις, δήλωσις. ἔνδειξις. αἱ δὲ νίκαι μετὰ πολεμισμοῦ, καὶ στεφάνων καὶ τὰς τῶν νικώντων ἐπιφάσεις. Ἐπίφατος, ὁ πρὸς εὐμορφίαν φαινόμενος ἐπιθέτως. Ἐπιφάτνιος, ὁ ἑωσφόρος ἀστήρ. Ἐπιφαύσκοντα, ἀναπάλλοντα. φαίνοντα. Ἐπιφέρειν, καὶ ἐπιφορεῖν, ταυτὸ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. πειθόμενος δὲ ἀττικῶς. ὥσπερ δὴ καὶ τὸ ἐκφορῶ. ἐπιφέρω δὲ ὁμοίως, καὶ ἐπιφορῶ. καὶ ἐπιφέρομαι ταυτόν, καὶ δηλοῖ τὸ ἐπαίρω, καὶ ἐπαυχῶ. Ἐπιφέρειν, κατηγορεῖν. διασύρειν. ἀλλ' ὁ μὲν οὐδὲν ἐπιφέρειν εἶχεν. ὅτι δὲ ἐν τοῖς ῥωμαίοις. Ἐπιφερομένοις, ὁρμηκόσι. Ἐπιφέρει, προσάγει. Ἐπιφέρεται, ἀλαζονεύεται. Ἐπιφημίζεσθαι, μαντικὴ λέξις ἐστὶ, δηλοῦσα προφοράν τινα μαντείας, δι' ἀναμνήσεως ἐνυπνίου. Ἐπιφημίτορες, οἱ εὐφημοῦντες. ἢ ἐπιφωνοῦντες. ὡς συγκατατιθέμενοι. Ἐπιφημίζουσα, ἐφυμνοῦσα. ἐπιφημιζομένη. Ἐπιφημίσμασιν, οἰωνίσμασιν. Ἐπιφημισμοῖς, ὀδυρμοῖς. Ἐπιφθασάμενον λέγουσι τὴν αἶγα τὴν διὸς τροφὸν καταστερίσθαι. καί φασι τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν ἐπιτυγχάνειν, ὅσα ἂν εὔξηται. Ἐπιφθύζειν πρὸς θεοκρίτου, γίνεται ἐκ τοῦ πτύειν. Ἐπὶ ἴφθιμοι, ἐπὶ τοῖς ἰσχυροῖς. Ἐπίφθονον, τὸ ἐπίζηλον. Ἐπιφθύζουσα, ἤγουν ἐπιψιθυρίζουσα. ἡσύχως ἐπᾴδουσα. παρὰ θεοκρίτῳ.

τὸ ἀκλεὲς πληθυντικόν, παρ' ὁμήρῳ ἀκλεὲς λέγεται, ἐκβληθέντος τοῦ ι. οὕτω γέγονε καὶ τὸ ἐπιτηδὲς, ἐκ τοῦ ἐπιτηδέες
ἐκθραμόντος τοῦ ι διὰ χρείαν μετρικήν. Ἐπίτηδες, ἑκούσιον ἐπιμελές· ὃ καὶ ἐξεπίτηδες λέγομεν. Ἐπιτήδευμα,
ἄσκησις, μάθησις, καὶ ἡ τοῦ βίου διαγωγή. ἐπιτήδευμα δὲ, ἐπιτηδεύσεως διαφέρει. ἐπιτήδευμα μὲν γὰρ δηλοῖ οὐσίαν, καὶ
οἷον ὕπαρξίν τινος πράγματος. ἐπιτήδευσις δὲ, σημαίνει τὴν ἀπὸ τέχνης ἐνέργειαν γινομένην. ὁμοίως καὶ ἄκος, καὶ ἄκε-
σμα. καὶ ψόφος καὶ ψόφισμα. Ἐπιτήδευσις, πρᾶξις καὶ σπουδὴ καὶ ἐργασία. Ἐπιτηδεύω τὸ ἀσκῶ, αἰτιατικῇ. ἀρι-
στοφάνης ἐν τοῖς δαιταλεῦσιν ἐπιτηδεῦσαι, καὶ φιμυλίας ἐδίδαξας. καὶ ὑμεῖς τὰ ἄλλα ἐπιτηδεύομεν. Ἐπιτηδὲς, ἀπὸ τοῦ
ἀδεὴς ὁ ἄφοβος, καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως γίνεται ἐπιαδὴς καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ τροπῇ τοῦ α ἐπιτη-
δὴς. ὁ ἄφοβος τὸ ποιεῖν. ἐκ τούτου καὶ ῥῆμα, ἐπιτηδεύω. Ἐπιτηθὴ, ἡ τῆς τηθῆς μήτηρ. ὥστε εἶναι τὴν μὲν τηθὴν μητρὸς,
ἢ πατρὸς μητέρα. τὴν δὲ ἐπιτηθὴν, τῆς τοῦ πατρὸς μητέρα ἢ τῆς μητρὸς μητέρα. ἤγουν ὡς ἐπὶ πάππους. ἀνόμμαστος
παμπόλλη. αὕτη δ' ἐκεῖνο πρότερον ἐξ ἐπιστάτου τῆς ἐπιτηθῆς. ῥητορική. Ἐπίτιμος, καὶ ἐπίτιμον, ἐξούσιον. ἢ τὸν μὴ
ἄτιμον κατὰ νόμους, ἀλλ' ἔχοντα ἐξουσίαν καὶ δημηγορῆσαι καὶ δικάσασθαι. λουκιανός. Ἐπιτίθεσθε, ἐνεδρεύετε. Ἐπιτί-
θημι ἕτερον ἑτέρῳ πράγματι. ἤγουν ἐπάνω αὐτοῦ τοῦτο τίθημι. ἐπιτίθεμαι δ' ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ βαρὺς γίνομαι ἐπιθέσθαι τοῖς ἐχθροῖς.
ἤγουν ἐπιχειρεῖν. ἢ ἐπιτίθημι, τὸ ἐπιβάλλω. οἷον ἐπιτίθημι σφραγίδα, ἢ σήμαντρον. ἐπιτίθημι καὶ τὸ ἐπαγάγω, καὶ ἐπι-
κλείω. ὡς τὸ ἐπιτίθημι θύρας φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστὶ, θύρας δὲ ἐπίθεσθε βέβηλοι. ἐπιτίθημι καὶ τὸ προστίθημι. οἷον ἐπι-
τίθημι τέλος. καὶ κολοφῶνα τοῖς λόγοις ἐπιτίθημι. καὶ τὸ ἐπάγω καὶ προστίθεμαι. οἷον ἐπιτίθημί σοι δίκην καὶ τιμωρίαν. ἐπιτί-
θεμαι τὸ ἐπιχειρῶ καὶ ἐπιβουλεύω. οἷον ἐπιτίθεμαι δυναστείᾳ. ἢ καὶ τυραννίδι. ἐπιτίθεμαι καὶ τὸ ὅλως προστίθεμαι, καὶ προσπα-
θῶ καὶ περιέρχομαι. οἷον ἐπιτίθεμαι σπουδῇ, καὶ ἀναγνώσει περὶ λόγους τε καὶ μαθήματα. Ἐπιτίθης πρὸς αὐτὸν. Ἐπιτίθη-
σιν, ἀποπέμπει. καὶ διὰ γραψάμενος ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἐν καρίᾳ δύο φιλοσόφους, ἐπιτίθησιν. Ἐπιτιμᾶ, τιμωρεῖται.
ἢ τὴν τιμὴν αὔξει. Ἐπιτιμηταὶ, οἱ μὲν πρῶτον τιμώμενοι τιμηταὶ ἐκαλοῦντο. οἱ δὲ τοῖς ἑξῆς ἐπιστίαστα, ἢ τὰ αὐ-
τὰ τιμώμενα, ἐπιτιμηταί. λυσίας ἐν τῷ κατὰ διογείτονος. Ἐπιτίμησις, ἀποστροφή. Ἐπιτιμία, συντομία. ἡ σύντομος τῶν
κεφαλαίων παράδοσις. Ἐπιτιμήτορα, βοηθόν. τιμωρόν. Ἐπιτιμήτωρ, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ ἐπόπτης καὶ βοηθός. εἴη δ'
ἂν κυριώτερον εἰπεῖν τιμωρός. ἐκδικητής. παρὰ τὴν τιμὴν, ἢ δηλοῖ τὴν ποινήν. ἢ ἐπιτιμητικός. ἤγουν τιμῶν. Ἐπιτιμία,
ἡ εὐπορία. ἢ ἡ μὴ ἀτιμία. ἐπιτιμία τὰ ἐπιτιμήματα γινόμενα, καὶ οἱ μισθοί. σοφοκλῆς. Ἐπιτίμιον, ἡ τιμή. ἡ ποινή. ὁ
μισθός. καὶ τὸ ἐπ' ἀμοιβῇ ἀγαθοῦ διδόμενον, ἕνεκα τιμῆς. καὶ πρόστιμον, τιμωρία. Ἐπίτιμον, ἐξούσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον.
τιμωρόν. Ἐπίτιμος, ὁ ἔντιμος. ἐπιτίμιος δὲ, ὁ ἐπὶ τιμωρίας. ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπιτίμησιν, ἐπιτίμιον φαμὲν καὶ ἐπιτίμιος αὐ-
τοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐπιτιμήσει. καὶ ὁ δεσμεύων ἱμὰς, πρὸς τὸν ἱστὸν τὸ κέρας. Ἐπιτιμῶ, τὸ ἐπιπλήττω. τὸ μέμφομαι. καὶ τὸ δοξά-
ζω. καὶ τὸ τιμωρίαν ἐπιτίθημι. ὡσαύτως ἐπιτιμῶμαι, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπιτιμῶ σοι. καὶ ἐπιτιμῶ σε.
Ἐπιτιμῶσιν, οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν, ἐπὶ τοῦ βαρυνόντων τὰς τῶν ὠνίων τιμάς. καὶ ἀνατιμῶσι καὶ ἐπιτείνουσιν. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἐνα-
τίου. ἐπευωνίζουσιν, ἀξίας πιπράσκουσιν. Ἐπίτιτθον, ὑπομάζιον. παρὰ τὴν τροφήν. ἐν δὲ τῷ γένει ὑπότιτθον. Ἐπι-
τιμᾶν γε, ἐπιτιμᾶσθαι σπουδάζειν. Ἐπίτονον, ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι. αὖθ' ἄρ ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον. ἀντὶ τοῦ τὰ κῶλα τῶν ἀστα-
χύων. καὶ ἐπίτονον ἀλοάν, ἀντὶ τοῦ τὴν ἀλωὴν ἐκτηρεῖν. ὑψηλότερον. ὀξύτονον. ἤγουν ἐπὶ τῷ ξηρανθεῖναι. ἔψυχον. ἀπὸ
τοῦ πίσσω πίττω. ἢ τέτω, πίττω. Ἐπιτοαυτὸ, ὁμοῦ. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἔστι δὲ ἐπίρρημα συλλήψεως, ἢ ἀθροίσεως. ἀπὸ
τοῦ μοναδικοῦ ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τῆς αὐτῆς ἀντωνυμίας. Ἐπίτοκος γυνὴ, ἐπὶ τῆς ἀδοκίμως ἀντιφάνης ὁ κωμι-
κός. δέον εἰπεῖν ἐπίτεξ. φρύνιχος. Ἐπιτολαὶ, τῶν ἀνατολῶν ἄστρων, δύο εἰσίν. ἑῴα μὲν ἐστὶν ἐπιτολὴ, ὅταν ἔξω τῶν αὐγῶν
τοῦ ἡλίου πρῶτον ἵσταταί τι ἄστρον. καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀνατέλλον ὀφθῇ. ἑῴα δὲ δύσις, ὅταν ἡλίου πρὸς τὴν ἀνατολὴν ὄντος,
ὁραθῇ τι ἄστρον περὶ τὰς δύσεις. ὕστατον δῦνον, τὸ ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δύνει. ἑσπερία δὲ ἐπιτολὴ, ὅταν δύνοντος
ἡλίου ὁραθῇ τι ἄστρον ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς πρῶτον τὸ ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἀνίσχει. ἑσπερία δὲ δύσις λέγεται, ὅταν
ἡλίου δύνοντος, ἄστρον ὁραθῇ τι πρὸ τῆς ἀκριβοῦς [illegible] αὐτοῦ. ὡς ἂν ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς τοῦ ἡλίου γένηται. ὁ δὲ ὑπὸ ταῖς αὐ-
γαῖς χρόνος ὢν, κρύψις ὀνομάζεται. Ἐπιτολὴ, ἡ ἀνατολή. ἡ φαῦσις τῶν ἀστέρων. Ἐπιτολμῆσαι, ἐπιβουλεύσασθαι.
καὶ ἀναπείθει, ἐπιτολμῆσαι τῷ λυκίδῃ καὶ τῷ σωκράτει. Ἐπίτονος, ὁ δεσμεύων ἱμὰς πρὸς τὸν ἱστὸν τὸ κέρας. ἀριστοφά-
νης. ἐπὶ ἐπιτόνου. γελαῖον δὲ ἐπὶ δέρματος. καὶ ὅμηρος ἐπίτονος βέβλητο. Ἐπιτραπεζίζω, κατρικίζω. Ἐπὶ τοῦ μανδραβού-
λου, ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ χεῖρον προκόπτοντος. ὁ γὰρ μανδράβουλος θησαυρὸν εὑρὼν, τῷ πρώτῳ χρόνῳ πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε
τῇ ἥρᾳ. τῷ δὲ δευτέρῳ ἀργυροῦν. καὶ τῷ τρίτῳ χαλκοῦν. Ἐπὶ τοῦ ἀέρος ὁ αἰθήρ. ἤγουν ὑπὲρ τοῦ ἀέρος. Ἐπὶ τούτοις, πρὸς
τούτοις. ὡς τὸ ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ πολλά σε διδάξω. ἤγουν μετὰ ταῦτα. Ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, ἐπὶ τοῦ παρόντος. ἢ τῶν ἐνισταμένων.
Ἐπιτραπεζίδιος, ὁ παράσιτος. Ἐπιτραπεζώματα, τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα. Ἐπιτραπέουσιν, ἐκ τοῦ
τραπῶ δευτέρου ἐνεργητικοῦ μέλλοντος, ἀνῆκται εἰς ἐνεστῶτα πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ὁμοίως τῷ τραπέουσιν.
ὅπερ δίχα προθέσεως ἐπὶ πατήσεως εἴρηται σταφυλῶν, ἐξ ὧν τὸ γλεῦκος. φοίνικος δὲ ἄλλων ἐνεστὼς τὸ τρέπω. Ἐπι-
τραφερὴν ἐπὶ τὸν ξηρὰν γῆν. Ἐπιτραχήλιος, κόσμος. Ἐπιτρέπειν ἐστὶ, τὸ ἀνατιθέναι. ὅθεν καὶ οἴκου ἐπίτροπος. καὶ
τεθνεῶτος δὲ, οἷς τὸ περὶ ἄλλων οἰκονομεῖν ἀνατίθεται. οὕτω καὶ λαοὶ ἐπιτετράφαται, τῷ βασιλεῖ. ὃ ἐστιν ἀνάκεινται ὡς ἐν
ἐπιτρόπου καὶ ἐπιμελητοῦ. τέταρ δὲ οὐκ ἐπιτρέπεσθαι τὸν γέραι λυγρῷ. ἤγουν οὐ παραχωρεῖ τῷ γήρᾳ ἐξουσιάζειν, καὶ ἐπι-
τροπεύειν αὐτοῦ. Ἐπιτρέπει, χαρίζεται παραδίδωσιν. ὁ δὲ τοῖς ἐμοῖς στρατιώταις φυλάττειν ἐλαύνει, καὶ τούτῳ ἐπιτρέ-
πει. Ἐπιτρέπειν, δημοσθένης ἀντὶ τοῦ δικαστὰς ἄλλους αἱρεῖσθαι. λυσίας δὲ ἐπιτρέψαι ἀνδράσιν εἴπεν, ἀντὶ τοῦ
ἐπιτρέπεις κατέστησαν. Ἐπιτρέπομαι παρὰ σοῦ, ἀντὶ τοῦ ἄδειαν λαμβάνω. καὶ ἐπιτεταμμένον, τὸ συγκεχωρη-
μένον. Ἐπιτρέπω σοι τόδε τὸ πρᾶγμα, ἢ ἐπιτρέπω ποιεῖν σε τόδε. ἢ ἐπιτρέπω δὲ ποιεῖν σε, ἀεὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου.
Ἐπιτρέπω σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῇ σῇ ἐξουσίᾳ δίδωμι τόδε. καὶ ἐπιτρέπεται τινι λαός, ἤγουν ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ δι-

ἐκ τοῦ χῶ δὲ, χώννυμι ἀττικῶς ὁμοίως τῷ πετάννυμι· περὶ τὰ πάντα καὶ τοῖς ὁμοίοις. κοινότερον δὲ ἐπιχεῖν λέγεται τὸ
κρατῆσαι· ὅθεν μεταφορικῶς καὶ στῆσαι· οἷον ἐπέχεις οὕτως· ἀντὶ τοῦ σίγησον· ἀντίκειται δὲ τὸ ἐπιχεῖν τῷ ἀρχεῖν· οἷον
ὑπέχει κεφαλὴν, ἢ χεῖρα, ἀντὶ τοῦ ὑπέθετο. Ἐπὶ σχολῆς ἀπραγμόνως φιλοσοφεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἀνέσεως καὶ ἀργίας.
Ἐπισχόμενος, ἀντὶ τοῦ καταστοχασάμενος· τοῦτο δὲ διὰ τὸ ἐπέχειν τὴν χεῖρα καὶ ἱστᾶν τὸ κατὰ σκοπὸν βάλλοντα. οἱ δὲ
παλαιοὶ, καὶ ἀντὶ τοῦ λαβόμενος φασὶν, ἀστείως λέγοντες· ὡς ἀπὸ χειρὶ κρατοῦντες· ὡς γὰρ ὁ αἴγιχος ἐπέχει πρὸς τὸ λαι-
μοῦ, οὕτω καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἔβαλε τὸν Ἀντίνοον κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος. Ἐπισχύρους, ἐπικούρους. Ἐπισχὼν, προσάγων
τὸ στόματι προσενέγκων ἢ κωλύων· καὶ ἐπισχὼν, κρατήσας. βραδύνας. Ἐπίσσωτρα λέγει ὁ ποιητὴς, τοὺς ἐπικειμένους κύ-
κλους τοῖς τροχοῖς· ἢ αἱ τὴν ἴτυν περιέχοντες κύκλοι ἤτοι καθαί. Ἐπίσσωτρα, τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ ἢ χαλκᾶ·
ἃ καὶ καθαὶ καλοῦνται ὁ ἔξωθεν τὸν τροχὸν κατέχων σίδηρος. οἱ σιδηροῖ ἢ χαλκοῖ κύκλοι τῶν τροχῶν. Ἐπισσωφρονέων,
ἢ ἡ ἀγαθὴ φρόνησις, πλεονάζουσα τῆς προθέσεως ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπιβουκόλος καὶ ἐπίουρος, ἢ ἡ περιττὴ φρόνησις. Ἐπί-
ταγμα κάλλιον, ἢ πρόσταγμα. καὶ ἐπιτάττω, ἢ προστάττω· ὡς ἐπίταγμα, δύο πάλιν ἱππέων ἀνδρῶν ἐννακισχιλίων ἐννε-
νήκοντα ἕξ. Ἐπὶ πᾶσι, τὴν εὐθεῖαν δὲ πᾶσαν. τὴν ἐπὶ πᾶσι πρὸς τοὺς βαρβάρους ἄβατον κατέστησαν. Ἐπιτάδιος, ὁ ἐραστής.
Ἐπιτακτικῶς, προστακτικῶς. τοὺς δὲ πρὸς αὐτὸν πρεσβεύοντας, ἐπιτακτικῶς αὐτοῖς διαστέλλειν περὶ τούτου. Ἐπιτα-
κτοὶ στρατιῶται, οἱ προτεταγμένοι τὴν μάχην ἐφορῶν, καὶ τῷ πονοῦντι μέρει βοηθεῖν. Θουκυδίδης. καὶ τοῖς σκευοφόροις,
ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτακτικῶν ἐποιήσαντο. Ἐπιταλαιπωρεῖν, ἐπικαμμύειν, ἢ ἐπιπονεῖν. Ἐπίταλον, πολυχρόνιον. Ἐπὶ
τὰ μανδραβούλου, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐρχομένων ἀπὸ μανδραβούλου τινός. Ἐπιτάξ παρὰ Καλλιμάχῳ,
ἐπίρρημα παρὰ τὸν ἐπιτάξω μέλλοντα. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν, εὗρον τὴν λέξιν σημαίνουσαν τὸ συντόμως κωμικῶς. ὅσ-
τις τῆς ὁδοῦ ἐγγύς ἐστί σοι τὴν ἐπιτάξ, οὐχ ὡς αἱ τραγικαὶ μακρᾶς. Ἐπιταξίδα, σιδηραῖ τινὲς, ὡς ἄγκυραι. Ἐπὶ τὰ
πρόσω, ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν. Ἐπιτάρροθος, πλεονασμὸν ἔχει τῆς ταρ συλλαβῆς. ἐπίρροθος γὰρ ὁ σπουδαίως ἐπικουρῶν
καὶ μετὰ ῥόθου βοηθῶν. καὶ ἐπιτάρροθος, βοηθὸς ἰσχυρὸς σύμμαχος. Ἐπίταρχον, ἐπιτάφιον. ἐντάφιον. Ἐπίτασις,
καὶ ἄνεσις. ἡ μὲν ἀποτεινομένη σφοδρὸν ἀποτελεῖ ψόφον· ἡ δὲ παρειμένη, ἐλάττονα. οὕτως οὖν οἱ φιλόσοφοι ἐπίτασιν
μὲν λέγουσι τὴν σφοδρὰν αὔξησιν τοῦ πράγματος· ἄνεσιν δὲ, τὴν ἐλάττονα. Ἐπιτάττω, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συν-
τάσσεται· οἷον ἐκέλευσεν ἑκάστῳ συντεθέντι, ἐπέταξε τὰ πρακτέα. Ἐπίταυρον, ἰσχυρόν. Ἐπιτάφιοι λόγοι, ἐπικήδειοι
ἐλεγεῖα. ἐπιγράμματα. Ἐπιτάφιον, αὐτὸ ἐπαγγέλλεται τῆς ἀρετῆς ἆθλον, ἐπιτάφιον ἐγκώμιον. Ἐπιτεθυμμένη, ἐγκε-
καυμένη. Ἐπιτεῖλαι, καὶ ἐπίτειλον· ἀντὶ τοῦ προστάξαι καὶ πρόσταξον. ἴστεον γὰρ ἴδιον τὸ τὰ ἀπαρέμφατα ἀντὶ προστα-
κτικῶν λαμβάνειν. Ἐπίτειλον, ταυτόν ἐστι τῷ ἄγγειλον. Ἐπιτειλάς, ἀνατειλάς. τετυχηκότας ἄθλοις ὁ ἥλιος ἐπιτει-
λας ἴδῃ. Ἐπιτέλλω, ἀντὶ τοῦ τάξω. ἐντέλλομαι. Ἐπιτείνει, ἤγουν αὔξει. καὶ εἰς ἐπίδοσιν ἄγει. οἷον ἐπιτείνει τοὺς περὶ λό-
γους ἱδρῶτας. Ἐπιτείχισμα, τὸ τειχιζόμενον κατά τινος χωρίον· ὅθεν ὁρμώμενοι οἱ τειχίσαντες, κακῶς διατιθέασι
τοὺς ἐπιτειχισθέντας. τὸ πρᾶγμα δὲ, ἐπιτειχισμὸν ὀνομάζουσιν. Ἐπιτείχισμα, ἐποικοδόμημα. Ἐπιτει-
χίσαντες, ἐπελθόντες. Ἐπιτελείωσις, αὔξησις. Ἐπιτελεσμα, καὶ ἐπιτελείωμα. ἀμφότερα πολλάκις ἐστὶ τὰ ὀνόματα, ἐν
τῷ περὶ τῆς ἱερείας Λυκούργου. ἔοικε δὲ ἐπιτελείωμα λέγεσθαι τὰς πρότερον θυσίας. ἀλλ' ὅς γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ φησίν·
ἐπιτρίτην ἔφη παντὸς ὕστατα ταῦτα θύεσθαι, καὶ ἐπιτελειώματα εἶναι τῶν ἀπαρξαμένων. Ἐπιτελὲς, καὶ ἐπιτελείωμα, τὸ
ἐπὶ πᾶσι γινόμενον, ἀπὸ τοῦ τελείας θύεσθαι τὰς πρότερον θυσίας ἐπιτεθυμμένον. Ἐπιτελείωμα, τὸ ἐπὶ θυσίᾳ γινόμε-
νον. Ἐπιτελέσαι, ὅπερ τινὲς ἀφιερῶσαι λέγομεν. Ἐπιτελῆ, τὰ εἰς πέρας ἀγόμενα. ὁ δὲ ὑπέσχετο πάντα ἐπιτελῆ ποιή-
σειν. Ἐπιτελὴς, ὡραία γαμεῖσθαι. Ἐπιτέλλειν, τὸ προστάσσειν καὶ ἐντέλλεσθαι, ὅπερ καὶ παθητικῶς λέγεται ἐν τῷ
ῥήματι ταῦτα ἐπιτέλλεο. ἐξ ἄλλου δὲ προσθέσει τοῦ σ παρ' Αἰσχύλῳ ἐπιστολὴ, ἡ ἐντολή. ὅτι δὲ τὸ τέλλειν καὶ τὸ ἐπιτέλλε-
σθαι καὶ ἐπὶ ἀστέρων λέγεται, ἡ ἐπιτολὴ ἡ τούτων πρὸ τοῦ ἡλίου ἀνατολὴ, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ἐπιτέλλειν ἐστὶ τὸ ἐντέλλε-
σθαι· ὅθεν καὶ ἐπιτολὰς τὰς ἐντολὰς λέγομεν. ὡς Αἰσχύλος Χοηφόροις μέτρου προσεῖπεν, ἐπιστολάς. Ἐπιτέλλεο, τέλλομαι
τὸ προστάσσω· ἐτελλόμην παρατατικός. ἔτελλου τὸ προστακτικὸν, τέλλου καὶ κατὰ διάλυσιν τέλλεο. καὶ ἐπιτέλλεο.
Ἐπιτέλλων, ἀνατέλλων. Ἐπιτεμόμενος, περικόψας· κέλευσόν με ἀποτεμεῖν σχεδόν, ἐπιτεμόμενος τοῦ σταυροῦ τὴν πε-
ρίοδον. Ἐπιτεξεῖν γυνὴ, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀκμῇ τοῦ κύειν. Ἐπίτερα, ἐκπτάσματα ἐλαιῶν. Ἐπιτέρεναι, εἶδος ἄρτου.
Ἐπιτέρμιον, ἀπὸ τοῦ τέρματος· οἷον ἐπὶ τοῦ τέλους. Ἐπιτέρμιος, Ἑρμῆς. Ἐπιτερπνύεσθαι, ἥδεσθαι. Ἐπιτέτραμμαι,
αἰτιατικῇ συντάσσεται Λουκιανὸς τὰ κατὰ τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένος, ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπὴν τῶν κατὰ Φοινίκην ἔχοντα.
Ἐπιτετράφθαι, ἐπ' ἐξουσίας ἐστίν. Ἐπιτετράφαται, τὸ θέμα ἐπιτρέπομαι· ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἐπιτέτραμ-
μαι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰωνικῶς, ἐπιτετράφαται. Ἐπιτέταται, αὔξει. Ἐπιτέταρε, ηὔξανεν. ἤκμαζεν. Ἐπιτέ-
τευκται, ἐν ἐπιτυχίᾳ ἐστίν. Ἐπιτέτραπται, ἀποκέκρυπται. Ἐπιτετράφαται, λέξις ἐστὶν ἰωνικὴ, ὁμοία τῷ τετύφα-
ται· δηλοῖ δὲ παρ' Ὁμήρῳ ἐπιτροπὴν εἶναι βασιλέα τοῦ λαοῦ. καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσίν. Ἐπιτέτροφεν, ἐπιτέτραφεν.
Ἐπιτέτριψαι, ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανίας τάττεται· ποτὲ δὲ ἐπὶ κατάρας. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. Ἐπιτετυφωμένον,
ἐπικεκαυμένον. Ἐπίτευγμα, ἐπιτυχία. οἱ δὲ θαυμάσαντες τὰ πλήθη τῶν κατεχόντων τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ τούτων ἐπι-
τεύγματα. Ἐπιτεχνάζειν, πανουργεύειν. Ἐπιτεχνητῆρες, αἱ παρασχεδιασταί. Ἐπιτεχνήσεως, μηχανῆς. Ἐπιτέ-
χνησις, τὸ ἐπὶ τῷ προϋπάρχοντι παρά τινος τέχνην κατασκευῇ, δεύτερόν τι δημιούργημα μετά τινος ποικιλίας γινόμενον·
ὡς καὶ Ξενοφῶν· ἐπιτέχνησις δ' ἐπιτεθεῖσα τῷ ἀγάλματι, θαυμασιώτερον ἑαυτὸ καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ προτέρας τέχνης ἀπέ-
φαινε. Ἐπὶ τὴν κατὰ πασσάλου, ἤγουν τὴν ἀποθέσθαι· ἐπὶ τὴν κατὰ πασσάλου τῆς κιθάρας. Ἐπιτήδεια, τὰ πρὸς τροφὴν ἁρμόδια.
Ἐπὶ τῷ ἐμῷ αἰτίᾳ. ὁ νοῦς, τῷ ἐμῷ κινδύνῳ. Ἐπὶ τῷ ὀδύνην, ἐπὶ τῷ πόνῳ ἐπιθλίψει. Ἐπιτήδειος, ὁ συνήθης καὶ φί-
λος. ὡς τὸ ἐχρήσατό τινι τῶν ἐπιτηδείων. καὶ ἐπιτήδεος ἀντὶ τοῦ ἐπιτήδειος λέγουσιν Ἴωνες, ἐξαιροῦντες τὸ ι. Ἐπιτη-
δὲς παρ' Ὁμήρῳ, ὀξυτονούμενον, ὄνομα οἱ παλαιοί φασιν εἶναι πληθυντικόν· οὐ γὰρ ἡ εὐθεῖά ἐστιν ὁ ἐπιτηδής ὥσπερ ὀλίγοι

μετρίας παρεσχεδιάσμεθα, καὶ τὴν τῶν ἀριθμῶν τάξιν εἰς ἀριθμητικὴν ἀναγόμεθα· καὶ τὴν τῶν ἄστρων κίνησιν εἰς ἀστρονομί-
αν ἀναφερόμεθα· ἁρμονικῆς τε, καὶ ῥυθμητικῆς, καὶ μετρικῆς· ἁρμονίαν τε, καὶ διμέλειαν θεασάμενοι, μᾶλλον δὲ καθεχό-
μενοι, ἐν τῇ τελείᾳ μουσικῆς καθιστάμεθα. Ἐπιστημονικώτερος, σοφὸς ἀκριβής. Ἐπιστήμονος, τοῦ ἐμπείρου. Ἐπι-
στήμος, ἐπιστατικά, αὐτοῖς ἐφεκτικά· παρὰ τὸ [illegible]. Ἐπιστήμον, εἰδήμον· ἴδρις, ἱστορικὸς, σοφός. Ἐπιστῆναι, φανῆ-
ναι· ἐπελθεῖν. Ἐπιστῦξαι, ἐφορμῆσαι. Ἐπίσταται, γινώσκεται. Ἐπίσιον, ὡσὰν τις εἴποι ἐφοίκιον· Ἰώνων δὲ λέξις·
διὸ καὶ ψιλοῦται· καὶ ἐπίστιος παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ἐφέστιος· καὶ Ἀθηναῖοι ἐπίστια· γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱστίας, ἥ τις ὁμοίως τῇ
ἑστίᾳ διαφέρει· ἀλλὰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι· ἀπὸ τοῦ ἑστάναι δὲ ἡ ἑστία. λέγεται τὸ ἐπίστιον, καὶ νεώριον καὶ ναὸν διαλεκτικῶς,
καὶ νεὼς οἶκοι· καλοῦνται δὲ καὶ αἰγιαλοὶ νεώσοικοι καὶ οἶκοι νεῶν· αἴλιος δὲ διονύσιος λέγει, ὅτι Ἴωνες μὲν νεώσοικας φασὶν ἅ τι-
νὲς δὲ νεωσοίκους καὶ νεώρια· οἱ δὲ ἄλλοι καὶ νεωρεῖν φασι, τὸ ναυφυλακεῖν. Ἐπίστιον, στρατιωτικὸν κατάλυμα· Ἡρόδοτος.
ὁ δὲ ἀγγελατίει τὰ ἐπίστια τῶν Ἀθηναίων. Ἐπίστιος παρὰ Ἡροδότῳ, ὁ ἔνοικος. Ἐπὶ στίχας, κατὰ τάξεις· ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς.
Ἐπιστιχθεῖσαν, ἐπισημειωθεῖσαν. Ἐπιστοβέεσκον ἔπεσι, ἐλοιδόρουν τε· ὕβριζον· Ἀπολλώνιος. Ἐπιστοβέουσι χλευά-
ζουσι· λοιδορέουσι· μωμῶνται. Ἐπιστόδιον, ἐποίκιον. Ἐπισταλάδην, ἀντὶ τοῦ κοσμίως· καὶ ἐπεσταλμένως. Ἐπιστολή,
ἐπίσκεψις· ἐντολή· ὁ δὲ τοῦ ἱερέως ἐπιστολὰς λέγει καθιδρύοντι· καὶ Κρατῖνος· ἄκουε νῦν καὶ τὴν ἐπιστολήν· καὶ ὁ παρὰ τῷ· μεμνη-
μένη, τῆς τοῦ πατρὸς ἐπιστολῆς, ἃς ξυνθέσαι τις ἡμῶν. Ἐπιστολεῖς, γραμματοφόρους· ὁ δὲ Ταρσεὺς, ἐπιστολεῖς πρὸς Ἰωνά-
ταν πέμπει. Ἐπιστομεῖν, ἐμποδίσαι κατέχειν. Ἐπιστομίζειν, καθησυχάζειν, ἐπὶ τοῦ στόματος ἔχειν μηδὲ φωνὴν ἐᾶν
προϊέναι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἐπιστραβής, ὄχημα ἀκινδύνως φέρον. Ἐπίστραπτα, ἀπὸ [illegible] τοῦ στέμματος· κατὰ
ἕρματα. Ἐπὶ στρατόν, ἐπιστρατεῦσαι. Ἐπιστρέφεια, ἡ ἀγχίνοια· ἐπιστρεφὴς οὖν καὶ ἀγχίνους, ὅμως μέν τι ἂν προσῆκον εἴη ἐπι-
δείκνυσιν. Ἐπιστρέφεται, φροντίζει· καὶ ἐπιστροφὴ ἡ ἀντίκτησις. Ἐπιστρεφέως, ἐπιμελῶς· παρὰ τῷ Ἡροδότῳ καὶ
ἀνταττικοῖς. Ἐπιστρέφομαι, ἴδε· ὅς παρὰ τῷ· ἐπιστραφεὶς Κλεινίας ὁρᾷ τινα ἄξιόν του· καὶ ἐπιστρέφω ἕτερον· ἀντὶ τὸ τὰς α-
ὐτοῦ ὄψεις εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέψας. Ἐπιστρέφω· λέγεται μὲν καὶ τὸ ἐπιστρέφομαι καὶ ἐφέλκομαι εἰς ἑαυτὸν ἤτοι διὰ χάριτος
τινὸς, ἢ καὶ πιθανῶν λόγων εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφω· λέγεται δὲ κοινῶς ἐπιστρέφω καὶ τὸ ἀνακαλοῦμαι καὶ διορθοῦμαί τινα πρὸς
τὸ δέον ποιοῦντα, ἢ λέγοντα· οἷον ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα πολλὰ πρὸς ἀρετὴν συντείνοντα παραινέσας, ἐπέστρεψεν· ἀντὶ τοῦ
διορθώσατο. Ἐπιστροφάδην, τὸ ἐπιστρεπτικῶς· ἤγουν δὲ καὶ ἐκεῖ, καὶ ὡς εἰπεῖν κύκλωθεν ἢ πάντοθεν. Ἐπιστροφή, ἀμύ-
νας· καὶ κοινῶς αὐτοῖς ἐπιστροφὴ σφίσι τίθεσθαι· καὶ ἡ συνέλευσις, ἢ τὸ πλῆθος καὶ ἡ συνάθροισις· Ἀριστοφάνης μυρίαι κακῶν
ἐπιστροφαί. Ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων, ἁρμόττει ἀντὶ φιλοξένου· ἢ ἀλλήλοις ἐνδόξου· ἔστι δὲ τὸ ἐπίστροφος μέση λέξις· πάθος τι γὰρ
δηλοῖ καὶ ἐνέργειαν· τὸ γοῦν ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων, ἢ δρᾶσιν δηλοῖ ὡς ἂν ἐπίστροφος ἀνθρώποις ὁ ἐνεργῶν καὶ ποιού-
μενος τὴν εἰς ἄλλους ἐπιστροφήν· ὅ ἐστι φιλόξενος καὶ πολλοὺς ξενοδοχῶν· ἢ παθητικὴν σημαίνει ἔχειν, ὡς πάσχων ἐκ τῶν ἄλλων
ἐπιστροφὴν καὶ αἰτία τοῦ ὄμβρος, ὅπερ κρεῖττον. Ἐπιστρωφῶσι πόληας παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν περιέρχονται καὶ ἐπιστροφέουσιν, ὡς
τὸ ἐπιστροφέουσι πόληας· ἐπιστρωφῶσι δὲ, τὰ δύο μέγα. Ἐπιστροφαί, διατριβαὶ διαίται· Αἰσχύλος Φρυξίν. Ἐπίστροφις,
τρίχες συνεστραμμέναι· ἢ ὅταν ἡ ὀφρὺς ἢ στρεβλή. Ἐπιστωνεῖς, ἐπισωνεῖς· ἢ ἐπιμελητής. Ἐπιστύξαι, ἐπαφῆ. Ἐπί-
στω κάλλιον ἢ ἐπίστασο· ἐπίστω παρὰ τὸ ἵσταμαι προστακτικὸς ἵστασο, ἱστάσο καὶ ἵσταο ἵστω· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως,
ἐπίστω τὸ προστακτικόν, ἐπίστω οἷον, γίνωσκε· εὖ νῦν ἐπίστω· Ἰασὼν ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ ζητεῖς ὄλεθρον. Ἐπιστώθη, ἐπι-
στώθη, ἐπληροφορήθη. Ἐπισυναγωγὴν, τὴν συμφωνίαν ἐκάλεσεν ὁ ἀπόστολος. Ἐπισυνέστησαν, συνηθροίζοντο, οἱ ὄχλοι ἐπιδιελ-
ἐπιλελυμένοι, ἐπισυνέστησαν. Ἐπισυνιέναι, ἐπισυνάγεσθαι ἐγγύτερον καὶ συνέρχεσθαι. Ἐπισύρεται, ἐφέλκεται. Ἐπισυρό-
μενοι, προκυλινδούμενοι. Ἐπισύρων, χλευάζων· γελῶν. Ἐπισύστασις, σύστασις καὶ σύστημα, σημαίνει τὸ πλῆθος· ἢ ἐπι-
σύστασις, ἢ ἐπὶ δ' ὑπὲρ ἐπανόρθωσις. Ἐπισύστηται, ἐπισυνάχθη τι ἐπὶ συνελεύσεως. Ἐπισφαλής, βλαβερός· ἐπικίνδυνος·
ὅθεν ἐπισφαλῶς. Ἐπίσφαρον, ἐπιβρέχον· παρὰ τὸ φημὶ φαρὸς· ὡς βίβημι βαρὸς τὸ ὕδατι ῥεῖ, φαρὸν καὶ ἐπίσφαρον· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ σ· ἢ ἐπίσφαρον, ἐπιμεμαρτυρημένον ἢ συνεπιμεμαρτυρημένον, ἢ ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένον. Ἐπισφελίτης ὁ θεράπων τῆς σφέλας· γὰρ
τὸ ταπεινὸν δίφριον, τὸ ὑποπόδιον· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ θρᾶνος· ἔχει δὲ τὴν ἄνω ἕδραν. Ἐπισφαλής, βλαβερά· ἐπικίνδυνος.
Ἐπισφοραί, δῶρα· ξένια· καθ' δίκην. Ἐπισφραγίζων, βεβαιῶν. Ἐπισφύρια, τὰ καλύπτοντα τὰ σφυρά. Ἐπισφυ-
ρίοις, τοῖς ἐπὶ τῶν κνημίδων περιδεδεμένοις. Ἐπισχεδόν, σύνεγγυς. Ἐπισχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐμποδὼν στῆναι· ἢ ἐπισχεῖν οἷον, τὸ
ἐγγὺς σχεῖν· οὗ ἐναντίον τὸ ἀποσχεῖν· καὶ ἐπέχετε θυμὸν ἐν τοῖς, ἤγουν ἐπέχετε τὴν ψυχὴν τῆς ἐν τοῖς. Ἐπίσχεο, ἐπέχου.
Ἐπισχερώ, ὀξυνεῖται μὲν ὁμοίως τῷ ἰῶ· σημαίνει δὲ τὸ κατὰ τάξιν καὶ ὡς εἰπεῖν ἐχομένως καὶ ἐφεξῆς καὶ συνεχῶς καὶ συνε-
χῶς· ὡς γὰρ ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως καὶ τοῦ ἔχω καὶ ἔξω γίνεται τὸ συνεχῶς καὶ τὸ ἐφεξῆς, οὕτως ἐκ τῆς αὐτῆς προθέσεως καὶ τοῦ
χίω χῶ, σύγκειται τὸ ἐπισχερώ· ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις κεῖται καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ, καὶ ἑτέρας. Ἐπίσχες, ἄνσχου.
Ἐπισχεσίην μύθου παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας φ· οἱ παλαιοὶ ἐνταῦθα ἰδίως τὸν μῦθον τὴν στάσιν λέγουσιν· ἐπεὶ καὶ ἀναιρεῖον
τοὺς ἐν Σάμῳ θέλων εἰπεῖν στασιαστὰς, μυθηταὶ δ' ἐντεῦθεν φασὶ διὰ τοῦ ἱερὸν ἄστυ· ἀντὶ τοῦ στασιασταὶ ἐπίρρησιν· ἄλλως· ἐν
μύθοις καὶ μόνοις ἔχοντες τὸ σημαινόμενον καὶ αἴρεται· βλαβερά· ἐπισχεσίαν δὲ τὴν πρόφασιν· ἐπειδὴ οἱ προφασιζόμενοι ἐπέ-
χουσιν· ὅ ἐστι μέλλουσιν ἐννοούμενοι, τί ἂν εἴποιεν· ὅθεν διὰ τὸ οὕτως ἐπιμελεῖν καὶ μένειν γίνεσθαι τὴν ἐπισχεσίαν μετ' ὀλίγα
ἐρεῖ, ἐν τῷ, ἀλλ' ἄγε μὴ μύθοισι παρέλκετε· ἤγουν προφάσεσιν· ἵνα ἦ, ὡσεὶ τὶς μονή· μονὴ γάρ τινος χρεία τοῖς προφασι-
ζομένοις· καὶ ἐπέχουσιν, ἤτοι ἐπέχουσιν· ἀφ' ἧς λέξεως καὶ αἱ ἐφεκτικαὶ σοφοὶ κατὰ τοὺς παλαιούς· ὅ ἐστι σκεπτικοί· ἐκ δὲ
τοῦ μονὴ γίνεται αἰολικῶς μύνα· κατὰ τὶ συνήθη βαρύτονον, καὶ τροπῇ τοῦ ο· ὁμοίως τῷ ὄνομα, ὄνυμα· ἀνώτεραι, ἀνύτε-
ραι· καὶ τοῖς ὁμοίαις· λέγει δέ φασι καὶ Ἀλκαῖος τὸ προφασίζεσθαι μύνεσθαι· ἀονοῦ δέ τι μυνάμενος· ἕτεροι δέ φασι μύνην,
τὴν πρόφασιν· παρὰ τὸ μύειν τὸ στόμα. Ἐπίσχεσις παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ, ἐπεὶ οὔτι ἐπίσχεσις ὀνειδισμός ἐστιν
ὡς μὴ φειδόμενος τῶν μνηστήρων ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις· τούτῳ δ' ἀκόλουθον καὶ τὸ δ' ἐλεεινῶς ἀλλοτρίων χαρίσασθαι ἤγουν οὐδεμία
φειδὼ δωρεῖσθαι τὰ ἀλλότρια· ὅπερ αὐτὸς μὴ τοιαῦτα ἀγαθὸν τοῖς θεοῖς ἐρρίψεν. Ἐπισχών, ἀντὶ τοῦ ἐπάνω αὐτοῦ ἔχων.

λάουσα. Ἐπίσοχον, ἀκόλουθον. Ἐπίσσωτρον, τὸ ὕστερον γινόμενον. Ἐπισσῶτρα, ὁρματικώτερα. τὰ χεῖρα. φρυτῆρα.
Ἐπίσσωτρα, αἱ ἐκτὸς τῶν τροχῶν σιδήριαι κύκλαι, αἱ ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμεναι. σῶτρον γάρ ἐστιν ἐπίσσωτρον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ. εἴρη-
ται δὲ ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ ὁρμῶ. Ἐπισσώτρους διαπίσσω, ἤτοι ἐμέριζον φυτεῦσι τοῖς τῶν τροχῶν κανθοῖς κατὰ τὴν κοιλίαν διερχό-
μενοι ἀπὸ τῆς γεφυροῦ καὶ νῦν μὲν τὸ διαπίσσωθαι αὐτοῖς ἐστὶν ὡς τῶν αἰονεὶ διαιρεῖν. Ἐπισταδὸν, αἰτιατικῶς,
καὶ ἀμεταβλήτως. κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἢ ἐμπείρως. ἢ κατὰ τάξιν ὡς τὸ ἐπισταδὸν ἐφεστῶτες. Ἐπισταθμευόμενος,
εἰς τοὺς ἑαυτοῦ οἴκους δεχόμενος. Ἐπισταθμία, ὑποδοχὴ ξένων. Ἐπίσταθμοι, ἄρχοντές τινές εἰσι. παρὰ τὸ ἐν σταθμοῖς
εἶναι ὠνομασμένοι. σταθμοὶ δέ εἰσιν, αἱ καταγωγαί. ἁρμοστὰς δὲ τοὺς τοιούτους λακεδαιμόνιοι καλοῦσιν. Ἐπίσταλμα,
ἔνταλμα. ἐν πλάτωνι ἐπιστολῇ. ἐπίσταλμα βάρβαρον, ἐπιχωριάζον ἀλεξανδρεῦσι. καὶ τὸ οὐ μόνον τὸ ἐπιστεῖλαι καὶ ἐπι-
σταλκέναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπεστάλθαι ἐστὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἐπίσταμαι, γινώσκω. εἴδω τὸ γινώσκω. τὸ δεύτερον ἐπί-
στασαι. ὡς δύναμαι δύνασαι. παρίσταμαι παρίστασαι. καὶ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ δύναμαι κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. οὐκ
ἐπίσταμαι. εἴρηται παρὰ τὴν παροιμίαν, πεζῇ βαδίζων σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι. Ἐπιστάμενος φόρμιγγος καὶ ἀοιδῆς,
κατὰ κοινὸν συντακτέον ὁμοίως τῷ εἰδέναι καὶ τὸ γνῶναι. ἃ ἐστὶ ἀλλὰ ἄδουσι παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ τὴν μετὰ μουσικῆς σύνταξιν. τὸ
δὲ ἀοιδῆς, ἀκριβῶς πρόσκειται. ἐπίσταται μὲν γὰρ φόρμιγγος καὶ ὁ τέκτων αὐλῶν. τὸ δὲ καὶ ἀοιδῆς, μόνον ἐστὶ τοῦ ἀοιδοῦ.
Ἐπιστάμενον ἄνδρα, τὸν σπουδαῖον φησιν, ἤτοι ἀγαθόν. ἀφ᾽ οὗ γίγνεται ἀφορμὴ τοῖς ὕστερον, τοῦ λέγειν ἐπιστήμας τὰς ἀρε-
τάς. Ἐπισταμένως, ἐμπείρως. δυνατῶς. ἐπισταμένως. σοφῶς. ἢ ἐπισταμένως καὶ περιφραδέως, ταυτὸν παρ᾽ ὁμήρῳ δηλοῦ-
σιν. Ἐπιστασίαν, προστασίαν. παραμονήν. Ἐπίστασις, γνῶσις. καὶ ἡ προσοχή. καὶ ἡ μίμησις. ὁ δὲ ἀσδρούβας πέφυκεν
ἡμῖν ἄξιος εἶναι ἐπιστάσεως, καὶ ζήλου. καὶ ἐπιστασία. προστασία. Ἐπιστάς, ἐπιστάς. ἐγγὺς ἐλθὼν. δοτικῇ συντάσσεται.
καὶ ἐπιστάς, ὁ προστασίαν ἐγχειρισθείς. ὅθεν καὶ ἐπιστάτης. Ἐπιστάται, οἱ σατράπαι οἱ κατέχοντες βουλὰς τὰς ὑπηκό-
ους πόλεις. δύο ἦσαν ἀθήνῃσιν. ὧν ὁ μὲν ἐκ πρυτανείων ἐκληροῦτο. ὁ δὲ, ἐκ προέδρων. φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς,
ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα ἔκειτο, καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐφεστηκὼς εἰς πρᾶγμα ὁποιονοῦν καταχρηστικῶς.
λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐπιστάμενός τι. καὶ ἐπαίτης παρὰ τὸ ἐφίστασθαι. Ἐπιστάτιον, ἐπανοδευτήριον γυμνάσιον. Ἐπιστάτην
τὸν ἐπαίτην λέγει ὅμηρος, ἐν ὀδυσσείας ρ. παρὰ τὸ ἐφίστασθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ παιδαγωγοῦ καὶ παιδοτρί-
βου ἄδουσι τίθεσθαι. ὁ δὲ τοιοῦτος ἐπιτιμητὴς ἂν λεχθείη ποτὲ καθὸ καὶ ὁ ἐπιτιμητὴς εἴη τῶν ἔργων βαρύς. καὶ γυμνασίου δὲ
φασὶν ἐπιστάτης, ὁ ἐπιμελητής. ἐνταῦθα δὲ μνηστέον τοῦ γραμματικοῦ ἀριστοφάνους εἰπόντος οὕτως ἐν τοῖς. ἐπιστάτης
ἐπὶ μόνου τοῦ χυτρόποδος δοκεῖ τοῖς πολλοῖς τάττεσθαι καὶ τοῦ μεταιτητοῦ ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι καὶ ὁ παιδοτρί-
βης οὕτω καλεῖται. Ἐπιστάριος, ζεὺς ἐν κρήτῃ. Ἐπιστατήρ, τὸ στόμα τῆς νεώς. Ἐπιστατῆρες, ἀγορανόμοι καὶ οἱ τῶν
ἱερείων τομεῖς. Ἐπιστάτην θηλυκῶς, χαλκοῦς τρίποδας χυτρόποδας ἐκ τῶν πλίνθων χρείαν. οἱ δὲ πλίνθινοι ἥφαιστοι πρὸς ταῖς ἑ-
στίαις ἱδρυμένοι. ὡς ἔφοροι τοῦ πυρός. ἔνιοι δὲ καὶ ξύλον ἐπιμηκές τι πασσαλούμενον, ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη.
καλλίστρατος ἐπιστάτην, τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον ἐν ταῖς ἐσχάραις ὥσπερ ἐν ταῖς καμίνοις τὸν ἥφαιστον ἀναπλάτ-
τουσιν. ἄλλως. ὁ ἐπιστάτης ξύλον ἐστὶ κόρακας ἔχον ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ δὲ τρίποδα χαλκοῦν ὃ ἐπι-
τιθέασι λέβητα ὑποκαιόμενον. οἱ δὲ ἀνδριάντα πήλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις. Ἐπιστάτης ἀθήνῃσιν, ἐκ τῶν πρυτανέων
εἷς. ὃς ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν μίαν. πλείω χρόνον οὐκ ἔξεστιν. οὐ δὲ δὶς τὸν αὐτὸν γενέσθαι. τὰς τε κλεῖς ἐν αἷς τὰ χρήμα-
τα ἐστὶ φυλάττει, καὶ γράμματα τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα, κληροῖ. καὶ προέδρους ἐξ ἑκάστης φυλῆς ἕνα
πλὴν τῆς πρυτανευούσης. καὶ πάλιν ἐκ τούτων, ἐπιστάτην ἕνα. ἕτεροι δὲ ἐπιστάτην φασὶ ξύλον τι πασσάλοις πολλοῖς ἔ-
χον. ἐξ οὗ οἱ μάγειροι ἐκρέμων τὰ κρέατα. καὶ τὰ ἐργαλεῖα. ἄλλοι δὲ ἐπιστάτην ἄδουσί τινα πήλινον, πλαττόμενον παρὰ
ταῖς ἐσχάραις. ὥσπερ παρὰ ταῖς καμίνοις, ἡφαίστους πλάττουσιν. ὁ ἐπιστάτης. λέγει ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς, ἐπὶ
μόνου τοῦ χυτρόποδος δοκεῖ τοῖς πολλοῖς τάττεσθαι, καὶ τοῦ μεταιτητοῦ, ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ. ἀγνοοῦσι δὲ, ὅτι καὶ ὁ παιδοτρίβης
οὕτω καλεῖται. παιδαγωγὸς γὰρ λέγεται καὶ ἐπιστάτης. ὁ τοῦ γυμνασίου ἐπιμελητής. Ἐπιστεῖ, ἐφιστᾷ. Ἐπιστείβων,
πατῶν. Ἐπιστεῖλαι, ἀντὶ τοῦ ἐντείλασθαι. ἀριστοφάνης. Ἡ σελήνη ἐντυχοῦσα ἡμῖν, ἐπέστειλε φράσαι, πρῶτα μὲν
χαίρειν ἀθηναίοις. καὶ θουκυδίδης, ἐπιστείλαντες τὰ πρέποντα εἰπεῖν. Ἐπιστείλει, μέμψει. ἢ πέμψει. Ἐπιστέλλει,
ἐντέλλεται. ὑποτίθεται. νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς τοὺς ἀλλοτρίᾳ χειρὶ τιμωρεῖν. Ἐπιστέλλω, καὶ ἀποστέλλω σοι. ἰστέον τὰ
ἐπισταλτικὰ καὶ ἀποσταλτικὰ ῥήματα πάντα μετὰ δοτικῆς συντάσσονται. καὶ τὰ τῆς χάριτος, δοτικῇ συντάσσονται.
οἷον λύσω σοι τὸν ἄνθρωπον καὶ ποιῶ σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ χάριν σου ποιῶ τόδε. Ἐπίστιος, ὁ ἐνοίκιος παρὰ ἡροδότῳ. Ἐπι-
στολίζει, ἐπιτυχής. Ἐπιστέφει, κεραυνῷ οἰκοδομεῖ. Ἐπιστεφέας οἴνοιο ἐπιστεφανουμένους. Ἐπιστεφής, πλήρης. κε-
ράμενον. Ἐπιστέψασθαι κρατῆρας ποτοῦ λέγει ὅμηρος, τὸ μέχρι τοῦ χείλους ἐμπιπλᾶν. ἢ μᾶλλον ὑπερχειλεῖς ποτοῦ
τοὺς κρατῆρας ποιεῖν. ἐκ τούτου δὲ καὶ κρατῆρες ἐπιστεφέες οἴνου, παρὰ τῷ τὴν ἰλιάδα γράψαντι. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀνάπαλιν
τοῦ ἐπιστέψαι, τὸ ἐκστέψαι παυσανίας φησὶν, ἐκεῖνο μὲν γάρ ἐστι πληρῶσαι ποτοῦ. τοῦτο δὲ ἐκκενῶσαι. ἐδήλου δέ φη-
σιν ἐκστέψαι καὶ ἀποθέσθαι τι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ στέμματα ἀποτιθεμένων. Ἐπίστη ἀόριστος δεύτερος, ἀντὶ τοῦ ἐπ-
έστησο. ἢ ἐπίσθι. ἀπὸ τοῦ, ἐπίσταμαι. ἐπίστασαι. ἐπίσταο. τροπῇ τοῦ α εἰς ε. καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α εἰς η, γί-
νεται ἐπίστη. Ἐπιστήγματα, ἐπικελεύσματα. σοφοκλῆς ἀθάμαντι, ἐπισκαλάματα. Ἐπίστηθι, γνῶθι. ἢ ἐπίστη-
θι, ἐπανέχετε. ἐπιτίθει. ὡς ὁ ἀπόστολος. ἐπίστηθι ἀκαίρως εὐκαίρως. Ἐπιστήματα, στῆλαι ἐπιτάφιοι σημεῖά τι καὶ
σοβαρῶς, ἐπιστήματα ἐπέστησαν. Ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη. γνῶσις. ἐπιστημονικὴ γνῶσις. ἀλήθεια. κατανόησις. διά-
σκεψις. θεωρία. ἐμπειρία. τέχνη. εὐτεχνία. ὀρθοδοξία. ἡ ἐπιστήμη ἐστὶ, νοῦ στάσις περὶ τὸ ὄν. ἡ ἐπιστήμη τῶν ὄντων
ἑκάστου ὅλου διηκριβωμένη περίληψις. ἐπιστήμη ἐστὶ, νοερὰ ἐνέργεια ὑπὸ ἀπλοῦ τοῦ λόγου συνεχομένη, καὶ τῶν ὄντων τοὺς
ὅρους περιοδευομένη καὶ κυκλικῶς ὀξὺ ἐλίσσουσα. ἐπιστήμη ἐστὶν, ἕξις ἀρίστη λογικῆς ψυχῆς, βαθέως ἐνορῶσα τὰ πράγ-
ματα, καὶ εἰς ἐπίδοσιν ἀξίας τῆς ἐν ὁρατοῖς κραταιούσης. τίς τι γὰρ τῶν χρημάτων ποικιλίας καὶ ποσότητος, εἰς γν-

αἱ τὴν σελήνην καθέλκουσαι Θετταλίδες, λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν στερίσκεσθαι. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων. Ἐπισαχθείς, χρεωφειλέτης. Ἐπισείειν, ἐκφοβεῖν. ἀναγέγραπται καὶ ἐπισείειν αἰγίδα ἐρεμνὴν παρ' Ὁμήρῳ, σεισὸν Διὸς ὅπλον τὴν αἰγίδα εἶναι δηλοῖ. ὅμως οὐ βλαπτικόν. οὐ γὰρ βάλλει. σειομένη δὲ ἐκφοβεῖ. ἐρεμνὴν δὲ λέγει τὴν σκοτεινὴν ἀπὸ τοῦ ἔρεβος. οὕτω δὲ ἀπὸ τοῦ σέβω γίνεται τὸ σημεῖον τροπῇ τοῦ β εἰς μ. περὶ τῆς αἰγίδος δὲ ἐν Ἰλιάδι προοῦμεν ἐροῦμεν, ὅτι τὸ ἐρεμνὸν τῆς αἰγίδος νέφος, ὑπεμφαίνει αὐτὴν εἶναι πυκνὴν καὶ καταιγιδώδη. Ἐπισεῖσαι, ἐπενεγκεῖν. παρεκάλουν μὴ χαλεπώτερον αὐτοῖς ἐπισεῖσαι τὸν κίνδυνον. Ἐπίσειστος, εἶδος κουρᾶς. Ἐπισέληνα, τρόπαια μηνοειδῆ. Ἐπισέπυλον, ἐπίπαξον. Ἐπίσιγμα, ἐπικέλευμα κυσί. Ἐπίσημα, τὰ ἐπὶ προσώπου σημεῖα καὶ τὰ εὔφυτα ἢ σύμφυτα καὶ τὰ ὑπερέχοντα. Ἐπισημαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν. καὶ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν ἐπιφαίνειν. Ἐπὶ σημείου, ἐπὶ ὕψους. Ἐπισημήνασθαι, βεβαιῶσαι κυρῶσαι. ἐπισημηναμένων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρέσβεων. Ἐπίσημον, τὸ ἔχον σημεῖόν τι, ὃ χωρίζει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἄλλων. καὶ ἐπίσημον ἀργύριον, τὸ κεχαραγμένον καὶ ἄσημον τὸ μὴ κεχαραγμένον καὶ παράσημον τὸ παρακεχαραγμένον. ἀπὸ τούτου δὲ ἐπίσημος, διάδηλος ἅπασι καὶ ἄσημος ὁ ἄδηλος καὶ ἀφανὴς καὶ παράσημος ὁ βεβλαμμένος. Ἐπίσημος, ἔνδοξος, ἐπιφανής. Ἐπίσθιον, σκέπασμα περὶ τὸν τράχηλον. Ἐπισίδιον, ἐπισιτιζόμενον. Ἐπισίζει, Λυκόφρων καὶ οἱ περὶ Ἐρατοσθένην, τὸ ἐπαφιέναι τοὺς κύνας ἐπισίζειν ἀπὸ τῆς ἐπιφθέγξεως σίζ. ἐπισίζειν καὶ τὸ ἐπιρρύξαι ὁμοίως ἐφορμῆσαι τῇ φωνῇ. Ἐπισινές, βλαβερόν. Ἐπισίνιος, ἐπίβουλος. Ἐπίσιον, τὸ ἐφήβαιον καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός τε καὶ τῆς γυναικός. ἀπὸ τοῦ σίω τὰ ἱερά, ἱερὸν γάρ ἐστι. ἢ παρὰ τὸ εἰσιέναι. Ἐπίσιστον, τὸ συρίζοντας ἐποτρύνειν τοὺς κύνας ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν τοῖς κυνηγεσίοις, ἐπίσιστον καλεῖται. Ἐπισίγειν, κυνηγετικῶς παρορμᾶν. Ἐπισιτία, τὰ εἰς τροφήν, καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίοτε καὶ σιτία ἐκάλουν. Ἐπισιτισμός, διάθρεψις, τροφή. Ἐπισιτίσασθαι, φαγεῖν. Ἐπίσιτος, ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος. Ἐπισίφλιον, αἰσχρόν, μωμητόν. Ἐπισκαλμίς, τὸ ὑπὸ τῷ σκαλμῷ σανίδιον. Ἐπισκαφεύς, ὁ μετὰ τὴν ἀροτρίαν ἐπισκάπτων. Ἐπισκαφία, ἑορτὴ παρὰ Ῥοδίοις. Ἐπὶ σκέλος, εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐπισκέπτει, ἐπιβλέπει, ἐφορᾷ. Ἐπισκέπτομαι, τὸ προμηθεύομαι καὶ κήδομαί τινος. ἄνευ δὲ προθέσεως τὸ ἀναλογίζομαι καὶ μελετῶ. Ἐπισκευασάμενοι, αἵ τινες ἐπισκευάσειέ τις. Ἐπισκευάσασθαι, ἐπιφορτίσασθαι. Ἐπίσκηνα, ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι. Ἐπισκήνιον, τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καταγώγιον. Ἐπισκήπτω, ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι καὶ προστάττω. καὶ ἐπιτιμῶ. καὶ ἐπισκήπτω δοτικῇ Ἀττικῶς συντασσόμενα. ἐπισκήπτομαι δέ, οὐχ εὕρηται μετὰ προθέσεως, ἀλλὰ σκήπτομαι μόνον, ἀντὶ τοῦ προβάλλομαι ψευδεῖς προφάσεις. ἢ ἐπισκήπτω, τὸ ἐντέλλομαι καὶ ἐξορκίζω. καὶ μετά τινος ἐπιθειασμοῦ ὑποτίθημι. καὶ ἐπισκήπτω ἀντὶ τοῦ μέμφομαι. προνοοῦμαι. ἐντέλλομαι ἐπιτιμῶ. τίθεται ἡ λέξις καὶ ἐπὶ κεραυνοῦ. οἷον ἐπισκήπτει κεραυνός, ἀντὶ τοῦ καταπίμπρησι. Ἐπισκῆψαι, διὰ λόγων ἐπιστεῖλαι, διὰ γραμμάτων λέγομεν. Ἐπίσκηψις, δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων. καὶ ἡ πρόφασις. Ἐπισκήψω, παραγγελῶ. καὶ ἀντὶ τοῦ σημειώσομαι, καὶ ἐπιστήσω τὸν νοῦν. Ἐπισκιάζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, τὸν ἕκαστον βίον ἐπισκιάζουσα. Ἐπισκιασμόν, κάλυμμα. Ἐπισκλήραις, τοῖς κατεσκληκόσι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐπίσκοος, ἐπίσκοπος. Ἐπίσκοπα, εὔστοχα. τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν κατ' ἴσον βιάζεσθαι καὶ ἐπίσκοπα ἱέναι. Ἐπισκοπή, ἐκδίκησις. Ἐπισκοπήσας, ἐρευνήσας. Ἐπίσκοποι, ἐπέμποντο κατάσκοποι. ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἑκάστοις πεμπόμενοι. οὓς οἱ Λάκωνες ἁρμοστὰς ἔλεγον. Ἐπισκότησις, τὸ ἐπικεῖσθαί τινι καὶ ἀποτειχίζειν τὸ φῶς. Ἐπισκοτῶ, τὸ ἐπιπροσθῶ. ὡς ὅταν ἡ σελήνη ἐν ταῖς ἡλιακαῖς ἐκλείψεσιν ἐπισκοτῇ τὸν ἥλιον. Ἐπισκύζονται, ὀργίζονται. Ἐπισκύνιον, τὸ ἐπικείμενον ταῖς ὀφρύσι δέρμα. ἤτοι τὸ ὀφρύδιον. ὡς τὸ, Γυμνώσαντα βίῃ πατρὸς ἐπισκύνιον. ἢ ἐπισκύνιον, τὸ ἐπικείμενον τῷ μετώπῳ, ἡ αἰδώς. ἢ τὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέρμα τὸ ὑπεράνω τῶν ὀφρύων. ἐπισκύνιον δὲ κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν. σκύλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα. ὅθεν καὶ σκυλοδέψης. Ἐπίσκυρος, ὁ μετὰ πολλῶν σκαρισμός. καὶ ἄρχων βραβευτής. βοηθός. ἐπίσκοπος. ἔφορος. ἐπήκοος. Ἐπισμᾷ, ἐπιχρίει, ἐπιξύει. σμῆξαι δέ ἐστι τὸ τὸν ῥύπον ἀποξύσαι. Ἐπισμυγεῖν, ἐπικόπτειν. ἐπικωλύειν. Ἐπισμήχει, ἐπιτρίβει. ἀπὸ τοῦ σμήχειν, ὃ τρίβειν. ἢ ἐγείρειν. λοιδορεῖ, ἀπειλεῖ. σμῶξαι γὰρ τὸ ὑποπιέξαι ἔνθεν, σμῶδιξ, αἷμα πέσσον. Ἐπισμυγερῶς, ἐπιπόνως. Ἐπισμυκτόν, ἐπιμυκτηρισμόν. Ἐπὶ σοί, κατὰ σοῦ. Ἐπίσομαι, ἐπελεύσομαι. Ἐπισπασάμενος, ἐφελκύσας. ὁ δὲ ἐπισπασάμενος τῆς κώμης, τοῦτον κλείειν ἔμελλεν. Ἐπισπάσειν, ἀντὶ τοῦ ἐπισπάσασθαι. ἤγουν λήψεσθαι. σπῶ γὰρ τὸ μεταλαμβάνω. καὶ συντάσσεται γενικῇ. ἤγουν, ἔσπασε τοῦ ὕδατος. ἐπισπῶμαι δὲ τὸ λαμβάνω, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. Ἐπισπάσθω, τὸ δέρμα ἑλκυέτω. ἀποστολικὴ ἡ λέξις. Ἐπισπαστῆρες, τῶν θυρῶν τὰ προσηλωμένα σιδήρια. δι' ὧν ἀνακλίνεται καὶ ἐπιτίθεται ἡ πύλη. Ἐπίσπαστον κακὸν ὁ ποιητὴς λέγει, τὸ αὐθαίρετον. ὅ, τις καθ' ἑαυτοῦ ἐπισπᾶται. καθ' ὁμοιότητα ὥς φασι ζώων δελεαζομένων. καὶ ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς ὄλεθρον ὅσδη, καὶ οὐ μόνον κατὰ δέλεαρ γίνεται, ἀλλὰ ἔστι καὶ διὰ θυμόν. οὕτω γὰρ καὶ σῦς, καὶ ἄρκτος πίπτει, καὶ λέων καὶ πάρδαλις ἐξὸν οὖν διεκφυγεῖν τὸ κακόν, ἐμμένει ἐπισπᾶται αὐτό. Ἐπίσπαστον, τὸ ἐπὶ τῆς ἀγχόνης καὶ τοῦ βρόχου ἐπισπᾶσθαι. κατὰ χρῆσιν κοινῶς δὲ καὶ τὸ ἑκούσιον ὃ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται. Ἐπίσπαστρον, βρόχον. Ἐπίσπε, εἰπέ. Ἐπισπεῖν, ἐπακολουθεῖν. Ἐπισπεῖρα χοινίον, ἐπὶ τῶν προσφερόντων τοῖς ἔχουσιν ἐπὶ πλείονα. ἐπειδὴ καὶ αἱ σπεῖραι, ἐξ ὧν καὶ τὰ χοινία εἰσίν. Ἐπίσπειρον, χοινίον τὸ ἀναγκαιότατον. ἐν γὰρ χειμῶσι τοῖς χοινίοις πιστεύουσι. δηλοῖ οὖν τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ἐπισπέρχεις, ἤτοι σπεύδεις. ἔστι δὲ καὶ ἀσπερχές, τὸ πολυσπούδαστον. ὁ περὶ σπερχὲς λέγει Σοφοκλῆς. κατὰ ἐπίτασιν. ἀπέχει δὲ ἄλλου ἔθεος, οὐ τὸ σπερχές, ἀλλὰ τὸ σπερχνόν. Ἐπίσπῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπίσπηται ὡς ἐφέσπει, ἀντὶ τοῦ ἐφέπηται. δηλοῖ δὲ τὸ ἐφέπεσθαι, τὸ ἀκολουθεῖν. καὶ τὸ διώκειν καὶ ἀπὸ τούτου, τὸ καταλαμβάνειν. ἐφέπω ἐνεστώς. ἐφέσπον ἀόριστος δεύτερος. ἀφ' οὗ ὑποτακτικόν, ἐπίσπω. τὸ τρίτον ἐπίσπῃ. Ἐπίσπῃ, ἕψεται. Ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ, ἤγουν θεόθεν ὁρμηθέντες. Ἐπισπόμενος, ἐπακολουθῶν. ἐπισπόμενος δὲ ὁ προσλαμβάνων καὶ ἐπίσυρον, μέγα. Ἐπίσπορα, τὰ λάχανα. Ἐπισπουδάζει, ἐπιτάχει, ἐπισπέρχει. Ἔπισσαι, ὕστεροι γενόμενοι νεώτεροι. Ἐπισσεύσας, ἐφορμήσας. Ἐπισσείουσα, παρακι-

ταῖς πασσάλοις καὶ κινδάλοις ἐπὶ τοῖς πασσαλίσκοις· ὅθεν καὶ παιδιά τις διὰ πασσάλων γινομένη, κινδαλισμὸς ἐλέγετο. Ἐπιπάστας, ἑταίρας ἐπωνύμως. Ἐπίπαστα λείξας, Ἀριστοφάνης. τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ ἔτνει ἄλευρα. ἔτνος δέ, ἡ καθαρὰ ἔλεγον. καὶ τὸ πίσινον ἕψημα. τὰ δὲ ἄλφιτα δημοσίᾳ παρέσκευται. ἔθος δὲ εἶχον ποιεῖν τὰ μακωνίας, ἢ ἄρτους καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ καρυκεύματα ἁλμυρά. καὶ διὰ τοῦτο ἔφη τὰ ἐπίπαστα Ἀριστοφάνης. Ἐπίπεδον, τὸ ἰσόπεδον. ἡ ἐπιφάνεια, ἐξ ἴσου ταῖς ἐφ' ἑαυτῆς εὐθείαις κειμένη. Ἐπιπείθεται, πείθει. Ἐπιπεῖραι, ἐπιδιαπεῖραι. ἢ ἐπιλῃστεῦσαι, καὶ πειρατικῇ βλάβῃ. Ἐπιπείρει, μαχλεύεται. ἢ μαχλεύει. Ἐπιπελανίαι, ὀλαί, καὶ πόπανα. Ἐπιπελοίσει, ἐπιτραχεία. Ἐπιπέμπειν, τὸ μετ' ἐπιθέσεως καὶ σὺν ἐπιτιμήσει καὶ σωφρονισμῷ πέμπειν. οἷον φρικώδη μοι τὸ θεῖον ἐπιπέμπει ὀνείρατα. δοτικῇ συντάσσεται. ἐκπέμπειν, προσπέμπειν, καὶ προπέμπειν, ταὐτὸ δηλοῖ κυρίως. ἐπὶ τῶν προαγωγῶν. οἷς οἱ ἐρῶντες ἐπὶ τὰ παιδικὰ χρώμενοι πέμπουσιν ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν. Ἐπιπέμπτον, Λυσίας μὲν αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον, τὸ ἐπὶ πέμπτον εἶπεν. Ἐπιπιεῖν, τὸ ἐπιθέσθαι καὶ τὸ ἐπιπιεῖν θλίψεσιν ἢ τοιούτοις τισίν. Ἐπίπιπτε, σβέννυται καὶ συμπίπτει. Ἐπιπλεῖ, ἐπιπλεῖν τὰ ἄνω. Ἐπιπλάσσειν, ἐπιπλάσσειν. Ἐπιπλα, τὴν μὴ βαθεῖαν κτῆσιν. ἀλλ' ἔστιν ἐπιπολῆς λέγουσιν οἱ Ἴωνες. ἢ ἔπιπλα, τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ σκεύη. ἢ οἷον ἐπιπόλαιος κτῆσις. καὶ μετακομίζεσθαι δυνάμενα. ἢ τὰ δὲ ἐπιπολῆς σκεύη. οἷον ἡ ἐπιπόλαιος κτῆσις. καὶ ὅσα δύναται μετακομίζεσθαι. ἀλλ' οὐκ ἔγγειος. ἢ τὰ σκεύη τὰ ἐν χερσὶ καὶ χρειώδη. οἷον τὰ ἐπιπόλαια. καὶ ἐπιπλάζοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ, διὰ τὸ ἑκάστοτε ἐν χερσὶν εἶναι. ἢ ἔπιπλα, τὰ ἱμάτια. ἀπὸ τοῦ πίπλου, ἔπιπλον καὶ τὰ ἐλαφρότατα τῶν κτημάτων, οὕτω φασὶ παρὰ τὸ ἐπιπλάζειν. Ἐπιπλακός, ἐπιμνήμης πάσης. Ἐπίπλαστρον, πλακοῦντος εἶδος. Ἐπιπλέα, ἀνάμεστος. πεπληρωμένη. πρόεδρος. Καὶ πράττειν ἐπιπλέον αἰσθεῖν πατρίων προθέντης. Ἐπιπλεῖα, ἐπιγίνεται. Ἐπιπλεῖ, ἐπιπλεῖν. Ἐπιπλέον, καὶ ἐπιπλεῖστον, ἐπίρρημα. ἐπὶ τὸ πλεῖστον δέ, ἐπιπλεῖστον. Ἐπίπλευρα. τὰ παρὰ τοῖς μαστοῖς ὑπὸ τὰς μασχάλας. Ἐπιπλήξειν, ἐπελθεῖν ἐπιτιμῆσαι, ὑβρίσαι. Ἐπίπληξις, ἡ ἐπιτίμησις. Ἐπιπλήττω, τὸ λοιδορῶ δοτικῇ. ἐπιπλήττω δὲ τὸ τύπτω, αἰτιατικῇ. Ἐπιπλεόμενα, προσπλεόμεναι καὶ ἐπελθοῦσαι καὶ ἀναχοῦ ἐπιπλεομένην, ἀντὶ τοῦ ἐπελθοῦσαν. ἢ περιισταμένην. Ἐπιπλεκομένων, κυκλουμένων. πληρουμένων. ἐπερχομένων. Ἐπίπλοον, ἐπίπλοον ὁ πιμελώδης ὑμὴν ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τῶν ἐντέρων, ἐπίπλοις λεγόμενος. Ἐπίπλους, ὁ στόλος. ἀπὸ τοῦ ἐπιπλεῖν καὶ ἐξ ἐπιπολῆς εἶναι. ἢ ἐπίπλους ὡς Θουκυδίδης. ἑκατὸν πεντήκοντα νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες οἱ Ἀθηναῖοι, πρὸς τὸν πόλεμον. ἢ ἐπίπλους, ἐπιβάτας. Ἀρριανός. κυβερνήτας δὲ καὶ πρωράτας, μόνους ἐπίπλους εἶχον. Ἐπιπλώς, μετοχή ἐστι κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ἐπιπλώσας. ὡς ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. οὐ γὰρ διδόασιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ πλῶμι ῥήματος γίνεται. Ἐπιπλώσας, ἀντὶ τοῦ ἐπιπλεύσας. ἐκ τοῦ πλέω γίνεται πλώω καὶ ἐπαυξήσει τὸ ὃ πλώω βαρύτονον, οὐ ἀόριστος, ἔπλωσα. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπίπλωσα. καὶ συγκοπῇ ἔπλως. Ἐπιπνείουσι, ζέουσι. πνέουσιν. Ἐπιπνεῦσαι, ἐφορᾶν. ἐπισκοπεῖν. Ἐπιπνείων, ἐπιβλέπων αἰολικῶς. Ἐπιπνοίας, ἐπιπνεούσας. Ἐπίπνοια, αἱ ἀπὸ θεοῦ κατεχόμεναι. Ἐπιπόδα ἀναχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω ἀποτρέχει. Ἐπιπόθησίς ἐστιν, ὄρεξις ἐπιτεταμένη πρὸς τὸ ποθούμενον. Ἐπιποθία, ἡ ἀγάπη. Ἐπιπόλαια, οὐ τὰ φαινόμενα ἔνδοξα, ἀλλ' ἐπιπόλαιον ἔχοντα παντελῶς τὴν φαντασίαν. ἐπιπόλαιον δέ ἐστι πᾶν τὸ ἐκ βραχείας ἐπιστασίας ἐλεγχόμενον. Ἐπιπόλαιον, τὸ ἐπιπλέον ἐστάναι. Ἐπιπόλαιος, ἴσον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἀφ' οὗ ἐπιπολάζειν ἐπὶ τῶν μὴ καταδυομένων ἐν τοῖς ὕδασι. καὶ ἐπιπολάζει ἐν Ἰουδαίᾳ ἀδικία, ἤγουν ἐπικρατεῖ καὶ ἐπιχωριάζει. ἢ ἐπιπόλαιος, ἀντὶ τοῦ οὐ βαθὺς τὸν τρόπον. ὡς τό, ἐπιεικὴς μὲν τὸν τρόπον, ἁπλούστερος δὲ τὰ ἤθη, καὶ ἐπιπόλαιος. Ἐπιπολλά, οὕτως ἐν Λακεδαίμονι ἡ Δημήτηρ ἱδρουμένη τιμᾶται. Ἐπιπολαιότερον, τῶν μὴ βαθέων. Ἐπιπολάς, τὰ ὤνια. τοὺς δὲ Ῥωμαίους θαρρεῖν συνέβαινε κρατοῦντας τοῦ περὶ τὰς ἐπιπολὰς τόπου. Ἐπιπολάσαντες, ἐπάνω τοῦ ὕδατος διαφερόμενα. Ἐπιπολίδες, αἱ περόναι, αἷς αἱ γυναῖκες περονῶνται. Ἐπιπολῆς, οὐκ ἔστιν ἐπιπολῆς, χωρὶς τῆς ἐξ. ἢ ἐπιπολῆς, τὸ ἐπάνω ἐπιπλέον. ἀρρίζον. Ἐπιπολιαῖος Ἑρμῆς ἐν Ῥόδῳ, ὡς Γόργων ἱστορεῖ. Ἐπιπόλισον, ἐπικόσμησον. Ἐπίπολος, ὁ δουλικὸν ὄνομά ἐστι. δηλοῖ γὰρ τὸν μέχρι τέλους πολοῦντα, καὶ παραμένοντά τινι. οἷον σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος. ἴσως δὲ ἔχει ἀναλογίαν διὰ τὸ μὴ ὥσπερ τρυτόροχος ἐν σημασίᾳ παθητικῇ ὁ τροχὸς τιθεὶς προπαροξυτόνως. τροχοτήρικος δὲ ἐν παροξυτόνῳ ἢ τρύτως τικοῦσα, οὕτω κατὰ διαφορὰν σημασίας παθητικῆς τε καὶ ἐνεργητικῆς ἀμφίπολος μὲν τάφος, ὁ ἀμφιπολούμενος προπαροξύνεται δὲ πάθος ἀνάλογος εἰς ὃ ἀναλύεται, ἀμφίπολος δὲ ἡ ἀμφιπολοῦσα προπερισπᾶται ἔχει τὸν τόνον; διὰ τὴν ἐνέργειαν ἣν δηλοῖ. Ἐπιπολλάδην, ἀντὶ τοῦ πολλαπλασίως. Ἐπὶ πολλοῦ ἐστι τοῦ πολυμαθεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐν πολλοῖς. Ἐπίπονον, κάματηρόν. ἢ ζευκτὸν μελέτη. Ἐπιποντία, ἡ Ἀφροδίτη. Ἐπιπόνως, κοπηρῶς. ἢ χαλεπῶς. Ἐπιπόρπημα, πόρπημά ἐστιν ἡ σύνθεσις τῆς χλαμύδος σύνθεσις. ἐπιπόρπημα δέ, τὸ ἐπὶ τῇ πόρπῃ προκόσμημα λίθινον ἢ χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν. Ἐπὶ πότμῳ, ἐπὶ θανάτῳ. Ἐπιπραξάμεναι, ἐπὶ τοῖς προτέροις ἐπιπραξάμεναι σπουδὰς ἀπενεύσαντο. Ἐπιπρεπούσας, στολὰς ἐπιπρεπούσας. ὁ δὲ ἀνίβας κατεσκευάσατο περιθέτους τρίχας, ἁρμοζούσας ταῖς τῶν ἡλικιῶν ἐπιπρεπούσαις. Ἐπιπρέπει, δοτικῇ. οἷον ὁ ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τοῦ προσώπου. Ἐπιπρηνές, ἐπὶ κάτω κατεστραμμένον. Ἐπιπρηνής, ἐπὶ στόμα. λοξός. ἐπικλινής. ἐπὶ ὄψιν. Ἐπιπρίων, τοὺς ὀδόντας τρίζων. Ἐπιπροΐεμαι, δύναται καὶ μιᾷ προθέσει ἀρκεῖσθαι καλὸν οὖν ὑπὸ ἐφεῖναι καὶ τὸ προεῖναι Ἰουδαίων μετὰ λόγον παρὰ μέρος. κρεῖττον μέντοι τὸ ἐπιπροεῖναι ἵνα ἡ μὲν ἐπὶ πρόθεσις, ἰὸν κατὰ τὸ σημαίνῃ καθὰ καὶ ἐν τῷ Δαιμονίῳ τάμα ἐπέχεις. ἡ δὲ πρὸ τὴν πρὸ τοῦ ἀλλήλων δηλώσῃ βουλήν. Ἐπιπροὔλαβεν. ἐξέτεινε. παρέδωκε. Ἐπίπροικα, τὸ δεύτερον ἐπὶ προικὶ δῶρον. Ἐπίπροικος, ἡ ἐπιμοίρα περὶ τοῦ κλήρου καὶ ἡ ἐπὶ προικὶ ἐκδοθεῖσα ἀδελφοὺς ἔχουσα. Ἐπιπρομολοῦσα, περιττεύει ἡ πρόθεσις. ὡς ἐν τῷ ἐπιβουκόλος. Ἐπιπρόρροις, τὰς μὴ κατὰ πρύμναν προσεσχηκυίας. Ἐπιπροσθεῖ, ἐμποδίζει. ἐπίκειται. ἢ ἐπιπροσθεῖ, ἐπισκιάζει. Ἐπιπροσθεῖν, ἐμποδίζειν. Ἐπιπρυμνοῦντες. ἐπὶ πρύμναν ἀνακρούοντες, καὶ ὤκελλον τὰς ναῦς. κατὰ πρύμναν ὑποχωροῦντες ἐκ ἐπιστραφέντες. καὶ ἐξέκλιναν τὸ πολεμίων τὰς ἐπιούσας ναῦς. Ἐπὶ πρυτανείῳ. δικαστήριον. ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναν βέλος ἢ λίθος, ἢ τι τοιοῦτον ᾖ φανερόν, ὁ δὲ δράσας μὴ ἀρχαῖον

ἔρια ἐπιτίμεσι χερί. Ἐπιμηλίδα, διοσκουρίδης μὲν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὕλης, εἶδος μεσπίλου φησὶ καὶ σητάνιον ὀνομα-
ζόμενον. ἔνιοι δὲ τὰ μῆλα τὰ μικρὰ, τὰ ἄγρια ἀπὸ τῆς ἅμα μηλίδας ὀνομάζουσιν, παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Ἐπιμηλὶς,
πόρπη, καὶ ἀπίου γένος. Ἐπιμήνια. λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἔοικεν εἶναι ἐπιμήνια, τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θυό-
μενα. ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γινόμενα θύματα. Ἐπιμήνιοι, αἱ ἱεροποιοί. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ θυσία τις. Ἐπιμί-
γνυμαι, τὸ ὁμιλῶ. ἐξ οὗ συμμεμιχέναι ἀντὶ τοῦ ὁμιλῆσαι. καὶ ἐπιμιξία, ἡ ὁμιλία. καὶ συμμιγνύναι, ὁμιλεῖν. μιγνύω δὲ
καὶ ἐπιμιγνύω, καὶ συμμιγνύω, τὸ μίσγω. Ἐπιμὶξ, ἀναμεμιγμένως. κτείνοντο δ' ἐπιμίξ. καὶ μιγάδα ποιητικῶς τι ῥη-
τὸν δὲ καὶ ἀναμίξ. ὀξύνεται δὲ, διότι τὰ εἰς ιξ ἐπιρρήματα ὀξύνεται. οἷον κουρίξ. ἀπὸ τοῦ ἐκκουρῶ. ἔτι ἀπὸ τριχὸς ἀ-
πρίξ. ἐπιμὶξ σεσημείωται τὸ ἐπίριξ. Ἐπὶ μοίρας, ἐπὶ θανάτῳ. Ἐπιμονεῖ, καρτερεῖ. Ἐπιμόριος, ἀριθμὸς ὑπερέχων
ἑτέρου μέρει. Ἐπίμορτος, ὁ ὅριμος γῆ ἡ ἐπιμερισθεῖσα. λέγεται οὕτω. καὶ ὁ μέρει ἐργαζόμενος. μορτὴ γὰρ τὸ μέρος ἐκα-
λεῖτο. καὶ ἑκτήμοροι, οἱ τὸ ἕκτον τελοῦντες. Ἐπιμορφάζονται, σχηματίζονται. Ἐπιμοχθοῦσι, σὺν μόχθῳ ἐπιτρίβουσι.
Ἐπίμοχθον, ἐπίπονον. Ἐπιμύλας, ἐπιγονατίδας. Ἐπιμυλίδα, τὴν ἐπιγονατίδα. τὴν μύλην. παρὰ τῷ ἰσοκράτει.
Ἐπίμυξις, στεναγμός. Ἐπιμύσας, καμμύσας. κλείσας. Ἐπιμύω, τὸ καμμύω. Ἐπιμωμητὸν, μωμητικὸν. ἐπίψογος,
κοινόν. ἐπιμώμημα τὸ παρ' ἡσιόδῳ, ἴσως πολλοῦ ψόγου ἀξία. ἐπίτασιν γὰρ ἔχει ἡ ἐπί. Ἐπίνακτον, τὸ ἐπιδιδόμενον ἔξω
ναύτην. Ἐπινάξαι, ἐπιπακτῶσαι. Ἐπινάστειος, ξένος. φυγάς. μέτοικος. Ἐπινεμᾶται, ἐπανατείνεται. Ἐπινέ-
μης, αὐθυπότακτον. Ἐπίνειοι, αἱ παρὰ θαλάσσῃ λιμένες. οἱ ἔχοντες ἀκήματα. καὶ ἐπίνειον παραθαλάσσιον χωρίον ὁ
λεγόμενος καταβόλος, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἐπέχεσθαι τὰς ὁλκάδας καὶ ὀκέλλειν. ἢ πόλισμα παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νε-
ώρια τῆς πόλεώς εἰσιν. Ἐπίνειον, μικρὸς λιμήν. λίμναι καὶ αἱ περὶ αὐτοὺς στοαί. Ἐπινείσεται, ἐπελεύσεται. Ἐπι-
νέμεσις, ἐπιμερισμός. ἢ ὁ τοῦ χρόνου μερισμός. Ἐπινενασμέναι, πεπληρωμέναι. Ἐπινένηκται, τὸ πρῶτον ἐπινήξε-
σθαι τὰς φρένας. Ἐπινενασμένον, κεκλασμένον. ὡς τὸ ἐπινενευσθεῖσαν διαλύσαι. Ἐπινενυγμένον, τὸ ἐπίτροπον. Ἐπινε-
ύσαι, παραφρονεῖν. Ἐπινεφρίδιον, τὸ ἐπὶ τῶν νεφρῶν λίπος. Ἐπὶ νέωτα, εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος. Ἐπινέαται, ἐφέλκεται.
Ἐπινεύσαντες, σωρεύσαντες. φρύγανα πρὸ τοῦ τείχους συγκομισάμενοι. Ἐπινηθεῖσαν, ἀντὶ τοῦ ἐπικλωσθεῖσαν. Ἐπί-
νητρον, τὸ ἐπὶ τῶν γονάτων ἀφ' οὗ τὴν κρόκην ἔνηθον. Ἐπινίκια, τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα διδόμενα. καὶ νικητήρια ταῦτα.
Ἐπινίκιον, νικητήριον βασιλέως σύμβολον. Ἐπίνοια, ὅταν τις τὰ ὄντα ἐν τῇ διανοίᾳ θεωρῇ. Ἐπιπνοίας, ἐκπνεύσε-
ως. ἐπιχορηγίας. ἢ ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ δὲ ῥωμαῖοι, θείας τινὸς ἐπιπνοίας ἐπεγερθέντες. Ἐπινομὶς, ἐν τοῖς ναυτικοῖς λέ-
γεται. Ἐπίνομαι, κληρονόμοι. Ἐπινοῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. λουκιανός. Καλῶς ἔχει μὴ πιστεύειν ἀφορμὰς ἐπι-
νοεῖν. Ἐπίνυσσεν, ἤγουν ἐπαίδευσεν. ἀφ' οὗ καὶ πινυτὸς, ὁ συνετός. καὶ πινυτὴ, ἡ φρόνησις. καὶ πινύσσειν τὸ φρονεῖν,
ἢ ἀπινύσσειν τὸ ἀφραίνειν. ποιητικὰ ταῦτα πάντα. καὶ ἐπίνυσσεν, ἐσωφρόνισεν. Ἐπινύσσειν, διδάσκειν. Ἐπινῶς,
λίαν. αἰπεινὰς δὲ ἀντὶ τοῦ ψιλῶς τὰ δύο δίφθογγα. Ἐπίξενα, δίκη ἡ συνηγορικὴ ἐν ᾗ ὁ ἡττηθεὶς ἀπόλλυται. Ἐπί-
ξενος, ἐπιχρόνιος. Ἐπιξενοδοκοῦμαι, ἐπιμαρτυροῦμαι. Ἐπιξενοῦσθαι, μαρτύρεσθαι. προφασίζεσθαι. σοφοκλῆς. ἀχαιῶν
συλλόγῳ. καὶ αἰσχύλος κρήσσαις. Ἐπίξηνος καλεῖται ὁ μαγειρικὸς κορμός. ἐφ' οὗ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. ἀριστοφάνης.
Ἐπὶ ξυροῦ, ἐπὶ κινδύνου. ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ πράγματος τάσει. Ἐπίξυλον, τὸ ἐπὶ παρασπορίδι τοῦ ὑφαινομένου ἱματίου,
καὶ τὸ παρθενίας ἐπίκολπον. Ἐπιξυνά, ἐπὶ κοινά. Ἐπὶ οἴνου. καὶ ἐφαίνετο τοῦ ἀττικοῦ. οὐδὲ ἄνοι οὐδὲ σῖτον. Ἐπι-
όντι, ἐπερχομένῳ. Ἐπιόρα, χωρίου μέρος ἐν σικελίᾳ. Ἐπιοραστὶς, πρασιὸν. ἁρπαλέον. Ἐπιορεξάμενος, ἐπιδών.
Ἐπιορκεῖν, ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται. καὶ δηλοῖ τὸ ὑπεράνω τῶν ὅρκων γίνεσθαι. καὶ ὑπερβαίνειν αὐ-
τούς. Ἐπιορκία, ψεῦσμα. Ἐπίορκον ὅρκον ὤμοσεν. παρ' ἀριστοφάνει, ἤγουν ἐπὶ ψεύδει ὤμοσεν τουτέστιν, ἐπιόρκησεν.
Ἐπίορκος, ὁ τὸν ὅρκον καταφρονῶν. εὔορκος, ὁ ἀντικείμενος τούτῳ. Ἐπιόσσομαι, ἐφορῶ. προσαγορεύω. ἐπισημαίνομαι.
Ἐπιοσσόμενοι θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων. δηλοῖ στυγνότητα καὶ πάνυ γοργὰς περιβλέποντο. Ἐπίουρα, ὅρια. ὁρμή-
ματα. παρὰ τὸ ὁρμῶ. Ἐπίουροι, ἐπίσκοποι. καὶ ἧλοι ξύλινοι. Ἐπίουρος, ὁ ἐφεστηκὼς φύλαξ, παρὰ τὸ ὁρῶ γίνεται
ἐπίορος. καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ ἐπίουρος. ἢ ἐπίουρος, εἰ μὲν προπερισπώμενος, περισσὴ ἡ πρόθεσις. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ. εἰ δὲ
προπαροξυτόνως, πάλιν ὁ φύλαξ, ἀπὸ ξυλίνου ἐπιούρου. Ἐπιοῦσα, ἐπερχομένη. Ἐπιούσιος ἄρτος, ὁ τῇ ἑκάστου οὐ-
σίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων. ἢ ὁ καθημερινός. Ἐπιοψάμενος, ἐπιδών. ἐπιλέξας. Ἐπιόψεσθαι, πάνυ ἀκριβῶς ἐπισκέψασθαι.
Ἐπιόψομαι, ἐπικρινῶ. ἐπιλέξω. καὶ ἐπιόψομαι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πάνυ προσεκτικῶς περιβλέψω. καὶ δηλοῖ ἐπίτα-
σίν τινα ἡ πρόθεσις. ἢ ἐπιόψομαι, ἀκριβέστατα ἐπιτηρήσω. διακρινῶ. ἐπιλέξομαι ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ. τὰ ἐπιόψομαι
ἥ τις ἀρίστη. Ἐπίπαστος, τὸ ἐπὶ τῇ ἑψομένῃ ἡ γραῦς. Ἐπιπαίζειν, τὸ μὴ θύειν φρατρίαν λάκωνες. Ἐπίπταισμα, ἔπται-
σμα. πρόσκομμα. Ἐπιπαιωνίζουσα, ἀλαλάζουσα. Ἐπὶ παλλαδίῳ, δικαστήριόν ἐστιν οὕτω καλούμενον ὡς καὶ ἀρι-
στοτέλης ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ. ἐν ᾧ δικάζουσιν ἀκουσίου φόνου καὶ βουλεύσεως οἱ ἐφέται. ἔσχε δὲ καὶ τὸ δικαστήριον τὴν
τοῦ παλλαδίου ἐπωνυμίαν καὶ οἱ δικασταὶ τὴν τῶν ἐφετῶν ἐντεῦθεν. ἀγαμέμνονος μετὰ τῶν ἀργείων σὺν τῷ παλλαδίῳ προσ-
σχόντος ἀθήναις ἐξ ἰλίου. δημοφῶν ἁρπάζει τὸ παλλάδιον. καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀναιρεῖ. ἀγαμέμνων δὲ δυσχερά-
νας, δίκην τὸν ἁρπάσαντα ἀναιρεῖ. καὶ συνίσταται τὸ κριτήριον ἐπὶ πεντήκοντα μὲν ἀθηναίων. πεντήκοντα δὲ ἀργείων
οὓς ἐφέτας ἐκάλεσαν, παρὰ τὸ ἀμφοτέρων ἀφεθῆναι αὐτοῖς τὰ τῆς κρίσεως. Ἐπίπαν, ἀντὶ τοῦ ὅλως. ἁπλῶς. θουκυδίδης.
προύργου ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδίαν. Ἐπίπαξ, σύντομος. Ἐπίπαππος, ὁ τοῦ πάππου πατήρ. Ἐπὶ παρατάξεως, ἐν πολέ-
μῳ. Ἐπιπαρένησαν, ἀντὶ τοῦ ἐπέσυραν. θουκυδίδης. ταχὺ δὲ ἑτέροις βοηθοῦντων διὰ πολυχειρίαν, ἐπιπαρένησαν. Ἐπὶ
πασσάλου ἀνακρεμάσαι, παροιμία. τὸ ἀμελῆσαι. ἀπὸ πασσάλου δὲ λαβεῖν, τὸ ἐπιμεληθῆναι. ὁποῖον δή τι καὶ ἀριστοφά-
νης τὸ ζυγὸν δ' ἐπὶ πασσάλου. ἔχει δέ τινα πρὸς ταῦτα ὁμοιότητα, καὶ ἡσιόδου τὸ ὑπὲρ καπνοῦ θεῖναι πηδάλιον. ὡς δὲ
καὶ πάσσαξ ὁ πάσσαλος λέγεται κατ' ἀποκορισμὸν, ἡ κωμῳδία αὐτὴ δηλοῖ. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἐλέγετό τις κυνδάλοις λίθο-
ις πασσάλοις

πρὸς τὸ ἐπαλλίζειν. ἃ μὲν ὕστερον ἐπὶ βασκανίας τὸ ἐπαλλίζειν φασί. καὶ ὅτι παρὰ τὸ τοῖς τίλλειν, τοῦ ἐπαλλίζειν
καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἴλλειν γίνεται καὶ τὸ ξίλλειν, ἀφ' οὗ ὀξούλης δίκη, δῆλον. ἔτι καὶ τό σοι δ' ὑπίλλουσι στόμα. ἴλλουσι ὑπο‑
βάλλουσι, κλείουσι. τις. ἀνα ὄλαξ ἐν χείλεσι φυτῆς. Ἐπαλλίζουσα, καταμωκωμένη. Ἐπαλλίζουσιν ἀμιτεστῆρες, ἴλλουσι
ὀφθαλμοῖσιν ἐνταύουσι. καὶ ἔστι κεφαλῇ μὲν κατανεύειν, κατὰ τὸ ὅλον. ἐπαλλίζειν δὲ τὸ ὀφρύσι νεύειν. Ἐπαλλίζων,
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιμωκώμενος. ἴλλοι γὰρ οἱ στραβοί. ἐπαλλίζουσιν, ἐπικαταμωμῶνται. κυρίως δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπι‑
κλίνειν. καταμωκώμενοι. Ἐπαλλίζω, τὸ διανεύω. Οὐκ ἄτες ὥσπερ ἐπαλλίζουσιν Ἀχαιοί. ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς διανεύον‑
τας. ἐξ οὗ καὶ ἰλλάδες, αἱ συνεστραμμέναι ἱμάντες. Ἐπαλλίζουσα, ἀντὶ τοῦ ἐπιγελῶσα, ἢ ἐπιμύουσα τοὺς ὀφθαλμούς. ὅπερ
ἴδιόν ἐστι τῶν γλαυκῶν. διὰ τὸ μὴ βλέπειν δι' ἡμέρας. Ἐπάλλαι, αἱ ψελλαί. Ἐπαλλος, παράστραβος. ὁ συχνῇ διαστροφῇ
παρὰ τοὺς ἴλλους. οἵ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί, διὰ τὸ ἰλλεῖν εἰς ἕκαστον. Ἐπαλόγιον, τὸ μέγα ἄχυρον. Ἐπαλογισάμενος, ὡς ἐφ' ὧν
ἐνόμιζε περιεσεχλίσειν, κατὰ τὴν μάχην ἐπαλογισάμενος πείθει. Ἐπαλοιισμὸς, ὁ κατὰ τὸν πρῶτον λόγον ἐπανελθὼν, ἢ
τοῖς ἔμπροσθεν ὑπερμαχῶν ἢ ἀνθιστάμενος. Ἐπαλύγαιον, ἐπικέφαλον σχοινίον. Ἐπαλύκιοι, ἄρχοντες τῶν πολεμάρ‑
χων Ἀθήνησιν. Ἐπαλυομένου, συγχωροῦντος. Ἐπάλυσις, ἔφοδον. ὁ δὲ πέμπει Ἰωάννην, ὡς αἱ προφυλακαὶ χώσοι τοῖς προ‑
καταμάθοι τὴν ἐπάλυσιν τῶν βαρβάρων. Ἐπαλύτης, ἐπίλυτος. Ἐπαμαίεσθαι, ἐπιζητεῖν. Ἐπαμάλθα, ἀγαθά. προσε‑
νῆ. ἢ μαλθακά. ἢ ἀσθενῆ λίαν. Ἐπὶ μᾶλλον, πλειοτέρως. καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐξῆπτον ἐς ὀργὴν καὶ αὐτὸ τῶν προθυμοτέρων
τῶν δέ τινων τοῖς ὑπερδουλείαις ἐπὶ μᾶλλον ἀχθόντων. καὶ ἀντὶ τοῦ περισσότερα, ἐνδιδόναι σφᾶς. Ἐπίμαρτος, μάρ‑
τυς. Ἐπιμάρτυρος, ἡ πρόθεσις ἐν τούτῳ κεῖται ὥσπερ ἐν τῷ ἐπιβουκόλος. καὶ ἐπίουρος. καὶ ἐπίφριξ. καὶ ἄλλαις πολλαῖς.
Ἐπιμαρτύρομαι, μάρτυρας καλῶ. Ἐπιμάρτυρος, μάρτυς ἐπὶ τοῖς γινομένοις. Ἐπιμαστίδιον, ἐπιμάστιον ἄρτι ἀπὸ
θηλῆς. ἄρτι ἀπὸ μαστοῦ, λέγεται βρέφος ἔτι ἐν γάλακτι. Ἐπιμάσταξ, τὸ στόμα ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ. Ἐπιμαστίδιος, ὁ
θηλάζων. ὁ δὲ νεώτατος παῖς, ἐπιμαστίδιος ὢν. οὗ ἡ μήτηρ αἰτεῖ [illegible]. Ἐπιμαστὸν ἀλήτην, τὸν ἐπιμαστεύοντα τὴν τρο‑
φὴν ἐπαίτην. ἢ τὸν ἐκ παιδὸς, οἷον τὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐπαίτην. Ἐπιμαστάμενος, γίνεται ἐκ τοῦ μαίω, ἐνεστῶτος.
Ἐπιμάσσεσθαι, τὸ ἀποσπογγίζειν. καὶ τὸ ἐκμάσσεσθαι καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ. ἀναμάξας τῇ σῇ κεφαλῇ. καὶ τὸ εἰσιμάσσε‑
σθαι μέν. καὶ ἔπος δὲ ἐπιμάσσεσθαι, τὸ διὰ ἐπαφῆς θεραπεῦσαι. μάσσεσθαι γάρ, ἐν τὸ ἅπτεσθαι. δοκεῖ δὲ οὐ φαῦλον
εἶναι τὸ ἐπιμάσσεσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκμύζησαι. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ μάσσειν, καὶ τὸ ἐκμαγεῖον γίνεται καὶ τὸ χειρό‑
μακτρον καὶ ἡ μαγδαλία. ἥτις ἐστὶ ζύμωμά τι ἐν ᾧ ἀπομάττονται τὰ ἐκ τῶν βρωμάτων λίπη καὶ ῥύπη. οἱ παλαιοὶ ἔρρι‑
πτον κυσίν. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν λίχνων καὶ ἀκρασιῶν, τὸ κυνὸς ζῆν ἀπὸ μαγδαλιᾶς. καὶ ὅτι τὸ μάττειν καὶ ἐπὶ τῶν φυρα‑
μάτων ἄρτους τίθεται ὅθεν καὶ ἡ μάζα. καὶ ἡ μαγίς. καὶ ὁ μάκτος δὲ, ἀπὸ τοῦ τοιούτου γίνεται ῥήματος. καὶ ὅτι τὸ εἰρημένον ἐκμαγεῖ‑
ον, ἔκμαγμα λέγει ὁ κωμικός. καὶ ἐπιμασσάμενος, ἐφαψάμενος. ψηλαφήσας. Ἐπιμάσσεται, ἐπαυξήσεται ἐπιπλέον
ἀπὸ τοῦ μάσσοντος. ὅ ἐστι μακροτέρου. οἱ δὲ ἐφάψεται ψηλαφήσει. ἢ οἷον οὐ λιμώσσει ἀλλὰ καὶ προσεπιμάσσεται. παρὰ
Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν. Ἐπίμαστον, κακὸν ἐπίπαστον ἐφελκυσμένον δι' ἱερόν. Ἐπίμαστος, ἐπίληπτος. ὁ χλωρός.
δραπέτης. ἐπαιτός. τροφὴν ἐπιζητῶν. ἐνδεής. Ἐπιματαίῳ, ἀντὶ τοῦ μάτην. Ἐπιμαχεῖν λέγουσιν, ὅταν τοὺς ἐπιόντας ἀ‑
μύνωνται μόνον. συμμαχεῖν δὲ, τὸ τοὺς ἐπιόντας μετ' ἐκείνων οἷς συμμαχοῦσιν ἀμύνεσθαι. Ἐπιμαχία, ἡ τοῖς ἀμυνομέ‑
νοις βοήθεια. Ἐπίμαχοι, ἐπίκουροι. βοηθοί. Ἐπίμαχος ὁ δυνάμενος πολεμεῖσθαι. οἱ δὲ ἐγχωρίοντο ἐπὶ χωρίον, ὃ ἐδόκει
ἐπίμαχόν τε εἶναι. Ἐπὶ μέγα τύχης, καὶ ἐπὶ μέγα δόξης, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μεγάλην τύχην καὶ δόξαν. καὶ ἐπὶ μέγα δυνάμεως,
ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μεγάλην δύναμιν, λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ἐπιμείλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα. Ἐπιμειλίξαι, [illegible]. Ἐπι‑
μείλιον, τὸ ἐξώπροικον. καὶ ἐπιμειλίδες αἱ νύμφαι. Ἐπιμένης, αὐθυπότακτον. Ἐπιμέλεια, ἡ σπουδή. ἡ φροντίς.
Ἐπιμελείας οἶκος, ἔνθα τὰ δημόσια ἔγγραφα ἔκειτο. Ἐπιμελὲς, φροντίδος ἄξιον. Ἡρόδοτος. ὡς παρεξιέναι [illegible], ἐπι‑
μελέστερον τῷ Δαρείῳ ἐγένετο. Ἐπιμελὴς, ὁ καθαρὸς ἄρτος. καὶ ὁ ἀγωνιστής. καὶ ὁ σπουδαῖος, ὁ ἐπιμέλειαν ἔχων. Ἐπι‑
μεληταὶ τῶν μυστηρίων παρ' Ἀθηναίοις, ὁ λεγόμενος βασιλεύς. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων
πολιτείᾳ, βοᾷ οὕτως. ὁ δὲ βασιλεὺς πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν οὓς ὁ δῆμος ἐχειρο‑
τόνει. δύο μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων. ἕνα δὲ ἐξ Εὐμολπιδῶν. ἕνα δ' ἐκ Κηρύκων. καὶ ἐπιμεληταὶ τῆς ἐμπορίου. Δείναρχος
ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. Ἀριστοτέλης. ἐμπορίου δ' ἐπιμελητὰς δέκα κληροῦσθαι. τούτοις δὲ προστέτακται τῶν τε ἐμπορίων
ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τοῦ σίτου τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον, τὰ δύο μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄ‑
στυ κομίζειν. Ἐπιμελόμενος, καὶ ἐπιμελούμενος, φροντίδος καὶ σπουδῆς ἀξιῶν. Ἐπιμέλομαι κάλλιον, ἢ ἐπιμελοῦ‑
μαι. καὶ μεταμέλομαι, ἢ μεταμελοῦμαι. Ἐπιμελοῦμαι, ἐπιμέλομαι. αἰτιῶμαι καὶ ἐπιμελοῦμαι τοῦ οἴκου γενικῇ,
οὗ τὸ ἐνεργητικὸν οὐκ ἐν χρήσει. οὐ γὰρ γράφεται ἐπιμελῶ, ἀλλὰ ἐπιμελοῦμαι παθητικῶς. ἔτι ἀμελῶ, καὶ ἀμελοῦμαι
ὡσαύτως. καὶ τὸ κήδομαι, γενικῇ. Ἐπιμελούμενος, καὶ ἐπιμελόμενος, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ συντάξεως. ὥσπερ
εἰλούμενος, καὶ εἰλόμενος. Ἐπιμελῶς, συνεχῶς. σπουδαίως. Ἐπιμέμφεαι κασιγνήτοις παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ γενικῆς
κεῖται, ἀντὶ τοῦ κασιγνήτων. ὥσπερ τὸ ἀχολοῦς, ἐπιμέμφεαι ἢ χρῄζεις ἀδελφῶν. ὡς μὴ ὄντων δηλαδή. Ἐπιμέμφο‑
μαί σοι τοῦδε. Ἐπιμέμφεται, ἐγκαλεῖ. ἐπιδέεται ἐπαιτιᾶται. Ἐπιμερὴς, ἀριθμὸς οὕτω λέγεται, ὅταν ὁ μείζων
τοῦ ἐλάττονος ὑπερέχῃ μέρει τινί. Ἐπίμερος, [illegible]. Ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων, τὸ μὲν ἕ‑
τερον καὶ ἄλλος ἐπιδέχεται ἄρθρον. τὸ δὲ ἑκάτερον, καὶ ἕκαστον, οὔ. πάντα δέ τοι πρὸς γενικὴν ἢ κτητικῶς ἢ διαφορικῶς.
οἷον ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τοῦ λίθου ἐστίν. ἐπιθετικῶς μέντοι καὶ ταῦτα ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοιοσχημόνως, συντάσσεται τοῖς
κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς. Ἐπίμεστα, πλήρη. [illegible], ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μὴ ἀπαλλαγμένα. φορτωθέντες βριθόμενα τῇ
θεῷ ἐπὶ τραπέζης. Ἐπιμετρίδα, τὸ ἐπίμετρον, ὃ προστίθεται τῷ χιτῶνι. Ἐπιμετρούσας, ἐπιχαιρούσας. ὥσπερ
ἐπιμετρούσας, καὶ συναγωνιζομένας τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης. Ἐπιμήδεα κεῖσθαι, τὰ βουλεύματα ἐπικοπῆναι, ἢ τὰ

γὰρ τὰ βλέφαρα· ὅθεν καὶ κυλοιδιᾶν λέγεται τὸ ἐπῆρθαι τοὺς ὀφθαλμούς. ἐν Χρυσίππῳ. γράφεται Κυλλήνιος ὁ Ἑρμῆς, ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει· ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πολὺ καθεύδειν τοὺς ὀφθαλμούς. φαίακες δὲ ἔθυον σιν Ἑρμῇ ἑσπέρας οὐ διὰ τὸ καθεύδειν ὡς Ὅμηρος, ὅτι μνησαίατο κοίτου· οὐχ ὅτι ὀνειροπόλος ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς, ἀλλ' ὅτι ὕπνου δότης αἴτιος· ὅθεν ἡ ἐπισκύνιον τὸ περὶ τὸν κύκλον, ἢ τὸ περὶ τοὺς κύκλους τόπον καλούμενον. Ἐπικύψω, Λουκιανός· οὕτως ἀργὸς εἶ ὡς μὴ ἐπικύψας πιεῖν· καὶ οὐδὲν ὄφελος ἐὰν ἐπικύψωμεν· φεύγει γὰρ τὸ ὕδωρ. Ἐπικύρσας, Ὅμηρος· ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας· ἤγουν συγκύρσας· καὶ κατὰ συγκυρίαν ἢ κατὰ τύχην ἀγρόν· ἀλλά τι δηλαδὴ ἑρμηνείαν ἀμφιβολία δὲ ἐνταῦθα τοῖς παλαιοῖς, οἱ γὰρ ἐπὶ ἐμψύχου λαμβάνουσι τὸ σῶμα, καὶ τοῦ ἡ παρατήρησις ἡ πολλὴ ἡ λέγουσα τὸ δέμας μὲν ἐπὶ ἐμψύχου τιθέναι τὸν Ὅμηρον· ἐπὶ ἀψύχου δὲ τὸ σῶμα· ἢ ἄλλως ἐπὶ ἀψύχου εἰλῆφθαι τὸ σῶμα· καὶ μὴν οὐ θέμις, ὡς λόγος, νεκροῦ σώματος ἅπτεσθαι λέοντα· ἡ τοιαύτη μὲν ἡ τοῦ διαλήμματος διχόνοια· οἱ δὲ παλαιοὶ τὸ σῶμα ἐπὶ ἀψύχου· κἀνταῦθα λαμβάνοντες τὴν διαφωνίαν, ἰῶνται διὰ τοῦ πεινάων· ἐπὶ νομοὶ γὰρ λέων πεινῶν. Ἐπικύσας, ἐπικύψας. Ἐπικυφότερος, πλέον κυρτός. Ἐπίκωλος, τὸν πόδα σκάζων. Ἐπικωμάζω, χλευάζω· μυκτηρίζω. Ἐπικωμάσαι, ὀρχεῖσθαι ἢ λαλῆσαι αἰσχρὰ πολλὰ ταῖς ἐκκλησίαις, ἐπικωμάσαν παραχαί. Ἐπικωμάσας, κρατήσας ταῖς ὕβρεσιν. Ἐπίκωμος, ὑβριστής· συγχαίρων μέθυσος. Ἐπίκωπα, ἐπίμεμπτα. Ἐπικωπητήρ, ὁ τρυπητήρ· ἱμάς. Ἐπίκωποι, οἱ ἔχοντες τὰς κώπας, καὶ τὰ πηδάλια· ἐπίκωποι δὲ ἐπίρετμοι Ἰαστί. Ἐπίκωπος, ναυτικός· ἢ ξιφήρης· κώπη γὰρ τοῦ ξίφους ἡ λαβή, ἡ κόπτειν δυναμένη· ἤγουν κωπήεις. Ἐπιλαβέσθαι, ἤγουν ἅψασθαι· ὃ ἐν χωρὶς τῆς ἐπὶ προθέσεως λέγεται, ἐπὶ ταύτης τῆς σημασίας ὡς παρὰ τῷ, ἡ δὲ λεπὰς ὄστρεόν ἐστιν ὃ ἐπειδὰν λάβηται πέτρας, ἀντιχυρίζεται· ἤγουν ἐπειδὰν ἅψηται, λέγεται τοῦτο κυρίως, ἐπὶ τῶν σωμάτων ἁπτομένων· ἔστι δ' ἐπ' ἄλλων· οἷον ἐπιλαβέσθαι μοι τοῦ γράμματος· ἀφ' οὗ ἀεὶ ἐπίληπτος· ὃ οὐχ ἅπτεται μόνον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς λαβέσθαι· ὡς τὸ κύπριος δοὺς ἀμφοτέραις ἐπιλαβέσθαι τοῦ προθουμένου. Ἐπιλαμβάνομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιτιμᾶν τινὸς ἁμαρτόντος γενικῇ· ὡς Ξενοφῶν· καὶ Ἀρσικίου πολλὰ τὸν Κῦρον παρανομήσαντος· οὐδαμῶς ἐπιλαμβάνεται. περιλαμβάνω· καὶ περιλαμβάνομαι. Ἐπιλαμβάνεσθαι, μέμφεσθαι μὴ ὀνειδιστικῶς· ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βαρβάρων· ἢ κώλυον, ἢ ἀντεχίς τι προενεγκαμένων. Ἐπίλαμπον, ἀντὶ τοῦ καθαρῶν, λέγουσιν Ἴωνες. Ἐπιλαμφθέντες, φωτισθέντες. Ἐπιλανθάνομαι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν γενικῇ συντάσσεται καὶ αἰτιατικῇ· ἅπαξ δὲ παρὰ Λουκιανῷ, ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς· ἀλλὰ αὐτὸ μὴ ἐπιλέλησαι τὸν ἄνθρωπον μὴ ἐπιλάθου μου δέομαι. ἐν ἐπιλέλησαι τοῦ τρισίας· μετὰ μετοχῆς συντάσσεται. Ἐπιλανθάνεσθαι, τὸ ἀποβαλεῖν ἐπιστήμην. Ἐπιλάρκισμα· λάρκου βύσμα· λάρκος δέ, ἀγγεῖον ἀνθράκων πλεκτόν. Ἐπιλαρχία, δύο ἶλαι ἱππέων, ἀνδρῶν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. Ἐπιλαχόντα, τυχόντα. Ἐπιλαχών, Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· οὔτε ἐπιλαχὼν· οὔτε ἐπιλαχὼν ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς περιέμενος· ἔοικε τὸ γινόμενον τοιοῦτον εἶναι· ἐκληροῦντο οἱ βουλεύειν ἢ ἄρχειν ἐφιέμενοι· ἔπειτα ἑκάστῳ τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχανεν· ἵν' ἐὰν ὁ πρῶτος λαχὼν ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτὴς ὁ ἐπιλαχὼν αὐτῷ· ἀναφαίνεται δὲ ταῦτα ἐν τῷ κατὰ τοῦ Ὑπερβόλου. Ἐπιλέαι, ἐπιλεαίναι. Ἐπιλέγειν, τὸ ἐπιλέγειν δοτικῇ, συντάσσεται. Ἐπιλεγόμενος, ἐπιλογιζόμενος. Ἐπιλέγει, πρὸς τοῖς προειρημένοις φησίν. Ἐπιλείπει με τόδε· ἢ ἐπιλείπει με τόδε, συνήθως ἐν ἐπιστολῇ· μετὰ ἐπιλείψουσι τὸ θεῖον στρατιώταις Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· ἡ δὲ τόλμα, ἤδη ἄλλοις ἄρχεται ἐπιλείπειν. Ἐπιλειψάσης, καταλειπούσης· παρελθούσης. Ἐπιλείψει με, καταλείψει με διηγούμενον ἡ ἡμέρα· καταλάβοι με. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη· χωρίον ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος· ὃ ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων· ὃν οἱ Ἀλκμαιωνίδαι προσετείχισαν· ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ᾔδετο, αἲ αἲ Λειψύδριον προδοσέταιρον οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι δ' ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας, οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἦσαν. Ἐπίλεκτος, προπαροξυτόνως· ἐκλεκτὸς δὲ ὀξυτόνως· διότι τὸ μὲν ἐκ τοῦ ῥήματος, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὀνόματος συντίθεται. Ἐπιλελεγμένοι, κεκριμένοι· καὶ κρινάμενος λέξαντο· ἤγουν διακρίνας, ἐπιλέξαντο· ἡ παρὰ Εὐριπίδῃ· λεκτοὶ νεανίαι· καὶ ὁ ἐπίλεκτος· καὶ ὁ λογάς· καὶ ἐπιλέγδην, ἐπίρρημα. Ἐπιλελησμένη, ἐπιλανθανομένη. Ἐπιλεξαμένη, ἐπικαλεσαμένη. Ἐπιλεξάμενος, ἀναμετρήσας· ἀναλογισάμενος· ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν βοῶν ἐπιλεξάμενος. Ἐπίληθον, Ἀρίσταρχος μὲν προπαροξυτόνως γράφει, ὡς ὄνομα οὐδέτερον· ὃ δηλοῖ τὸ ἐπιληστικόν· ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης, ὡς μετοχὴν φησὶν οὐκ εὖ προστιθεὶς· ἵνα ἢ τὸ ποιοῦν ἐπιλανθάνεσθαι· ὅρα δὲ ὅτι ἐν μὲν τῷ ἐπίληθον· καθὰ καὶ ἐν τῷ λήθη, ἡ λέξις καὶ ἐπιλησμοσύνη, καὶ λήθω, φυλάττεται τὸ η τοῦ λήθω ἐνεστῶτος. Ἐπιλήιδες, οὕτω τὰς ἑσπερίους τινὲς ἐκάλεσαν. Ἐπιλήκητος, ὁ τυφλωμένος. Ἐπιλημμένος, κατέχων τι τυχικός. Ἐπιλήμιος, προσειδής. Ἐπὶ Ληναίῳ, περίβολός τις μέγας ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶνας ἦγον τοὺς σκηνικούς. Ἐπιληπτικός, παιδικὸς κατεχόμενος· ἐπίληπτος, καταφανής· ὁ καὶ τῇ ἱερᾷ νόσῳ συνεχόμενος. Ἐπίληπτος, ἐπιλήψιμος· καὶ μέμψεως ἄξιος, καὶ ἐπίληπτος ὁ νοσῶν τὴν ἱερὰν νόσον· καὶ λυόμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. Ἐπιλήπτω, ὑπαντῶ· δαιμονιζομένῳ. Ἐπιλησθείη, παρέχοιτο λήθην· ὡς τὸ ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου. Ἐπιλησμονεῖν, ἐπιλαθεῖν. Ἐπιλησμότατον, ἰδίως ἐπιλησμονέστατον· ὡς τὸ ἐπιλησμότατον, καὶ σκαιότατον γερόντιον. Ἐπιλήσονται, ἐπιλανθάνονται. Ἐπιλίγδην, συμψαῦσαι· καὶ ἐφάψασθαι μόνον ὅ παρ' ἡμῖν, ἄνωθεν· ἢ ἐπιλίγδην, ἀντὶ τοῦ ξεστικῶς, καὶ ἐπιπολῆς· καὶ ἔοικεν ἀπὸ τοῦ λίζειν, ὀνοματοπεποιημένου ῥήματος παρῆχθαι· ἀφ' οὗ καὶ λίστρον τὸ ξύστρον ἡ παρὰ τῇ χυδαίᾳ δὲ ὁμιλίᾳ, τὸ ἐκλίστραι· σεσίγηται δὲ τὸ λίζω, καθὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐνεστῶτα· ἡ γοῦν, οὐδὲ τοῦ ἔκλαγξα ὑπάρχει ἐνεστῶτα κλάγγω· οὐδὲ τοῦ λίγξε βιὸς τὸ λίγγω· οὐδὲ μὴν τὸ κρίζω, τοῦ κρίκε ζυγός· ἢ κρίζω. Ἐπιλίμμι, ἐπιτρέπω. Ἐπιλιπᾶν, ἐπιπορεύεσθαι τὰ ἔσθη λιπᾷ· ἢ ἐπιβλέπειν. Ἐπιλιπής, ἐλλιπής. Ἐπίλιτρος, τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ. Ἐπιλλίζειν, ἔοικεν ὁμοιότητα ἔχειν πρὸς τὸ ἰλλώπτειν παρ' οὗ γέγραπται, ἔνθα καὶ ἰλλὸς διείληπται ὁ στραβός, καὶ ἕτερά τινα· ὁμοίως δὲ τὸ καὶ τὸ διιλλάζω

δοθῇ πᾶσα ἡ οὐσία. καλοῦνται δὲ ἐπίκληροι καὶ δύουσι καὶ τρισίν. τινὲς δὲ τὴν ἐπίκληρον καλοῦσιν ἐπιδίκαμα τὸ δὲ. καὶ πατροῦχον. νόμος δὲ ἦν ἀθήνησι γνησίας μὲν οὔσης θυγατρός, νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῷα. Ἐπίκληρος, ἐνούσιος γυνή. δέσποινα. εἰς ἣν κατήντησαν πολλοὶ κλῆροι. Ἐπίκλησις, τὸ παρ' ἡμῖν ἐπίκλην λεγόμενον δηλοῖ. συγκοπεὶς ἐκ τοῦ ἐπικλήδην. ὃ παρονομασία ἐστὶ τοῦ ὀνόματος κλήδην. ἢ ἐπίκλησιν, ἐπωνυμίας. Ἐπήλυτος, ἐπίξενος. ἔξωθεν ἐπεισερχόμενος. διδυμαῖοι καὶ σύμμαχοι. ἢ ἐπήλυτος, ὁ ἐπί τινι καλούμενος προσθέσει, ὃν ἐν ταῖς ἀμηχανίαις ἰουδαῖοι ἐπίκλητον. καὶ ἐπήλυτος, ὁ ἔξωθεν ἐρχόμενος. Ἐπικλινές, ἐπιρρεπές εἰς κακόν. ἢ ἐπικλινὲς δὲ τάλαντον. καλλίμαχος. Ἐπικλίντης, σεισμός. καὶ κλίνεται ἐπικλίντου. Ἐπίκλιντρος, εἶδος κοσμου γυναικείου. τοῦτ' ἐπίκλιντρον ἐπιβάλλεις. Ἐπίκλιντρον ἐνήτιον, οὐκ ἀνάκλιντρον. Ἐπικλόπιος, ζεὺς οὕτω καλεῖται. Ἐπίκλοπος, οὐ τὸν ἁπλῶς μόνον κλέπτην δηλοῖ, ἀλλὰ τὸν πανοῦργον καὶ ἐπίκλοπος μύθων, ὁ ἐπιθυμητὴς τοῦ διὰ λόγων ἀπατᾶν. κλέπτεσθαι γάρ φασιν οἱ παλαιοί, καὶ τὸ ὀριγνώμενος τὸ ἐπίκλοπος τόξων, ἐν ὀδυσσείᾳ. ἢ ἐπίκλοπος μύθοις, ὁ ἢ σκαιῶς λόγοις παραλογίζεσθαι καθ' ὁμοιότητα τοῦ κλέπτειν νόω. ἔστι γὰρ κλέπτειν, οὐ μόνον χερσίν, ἀλλὰ καὶ νόω, καὶ λόγω. Ἐπικλοπώτερος, παραλογιστικώτερος. Ἐπικλύσασα, ἐπιψηλαφήσασα. καταβαλοῦσα. ἡ οὖν κλεοπάτρα πολλοῦ χρυσοῦ ἐπικλύσασα τὸ ἄγαλμα τοῦ διὸς πρίασθαι. Ἐπικλυσθείς, ἐπιρρεῖ. Ἐπικλυτόν, ἐπονείδιστον. ἐπίδοξον. Ἐπικλώσειαν, ἀπὸ τοῦ κλώθω. ἔκλωσα. κλώσειαν τὸ εὐκτικόν. Ἐπικναφεῖς, ἕλκεις. διαφθείρεις. τὸ γὰρ πρότερον αἱ γναφεῖς ἀκάνθας σαρὸν συστρέψαντες, τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοῖς σαροῖς ἔκναπτον. ὁ δὲ σαρὸς ἐλέγετο γνάφος. ὁ οὖν κράτος τὸν ξηρὸν πλεξάμενος ταῖς ἀκάνθαις, καὶ οὕτως ἔφθειρεν. Ἐπικνημίδια. τῶν λοκρῶν οἱ μὲν ἐπικνημίδιοι. οἱ δὲ, ὑποκνημίδιοι ὀνομάζονται. ἀπὸ κνήμιδος τοῦ ὄρους. Ἐπικνίζεται, διακνᾶται. Ἐπικνῶ, ἀντὶ τοῦ ἐπέβαλε. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον. Ἐπικνᾶσιν, ἀντὶ τοῦ κναίειν τὸ διαφθείρειν. Ἐπικαιματηριάσασθαι, ὑπηρετικὸν ὄνομα. Ἐπικαινῆς, αὐτὴ ἡ καινή. Ἐπικοίνιος ζεύς, ἐν σαλαμῖνι. Ἐπίκοινον, ὃ τῷ μὲν εἴδει διαφέρεται οὐ διαλλάττεται δέ. ἢ ἐπίκοινον γένος, τὸ ἐν μιᾷ φωνῇ μετὰ ἑνὸς ἄρθρου, ἢ μόνου ἀρσενικοῦ ἢ μόνου θηλυκοῦ σημαῖνον τὸ γένος. οἷον ὁ κόραξ. ὁ ἀετός. ὁ ἰχθύς. ἡ κορώνη. ἡ χελιδών. Ἐπικόκκουρος, ὁ παρατηρητὴς ἐν σταδίῳ, παρὰ λάκωσιν. Ἐπικομπεῖν, ἐπικαυχώμενος. Ἐπίκοποι, αἱ κακῶς τὸ πρότερον τετυπωμένοι χαρακτῆρες. καὶ διὰ τοῦτο ἐπικοπτόμενοι. Ἐπίκορον, ἐπικόρπιον. τάφιον. Ἐπὶ κόρρης, κόρσαι. ὅτι καὶ κόρρη λέγεται ἰκανῶς ἐγνωσμένη ἄχου. ἀφ' οὗ καὶ καθ' κόρρης. ἢ ἐπὶ κόρρης δὲ καθ' αἴλιον διονύσιον τὴν γνάθον, ἢ ῥάπισμα λέγεται τὸ εἰς σιαγόνα, καὶ κροτάφοις. κόρρην δέ φησι καὶ κόρσην ἀττικοί, τὴν ὅλην κεφαλὴν σὺν τῷ αὐχένι λέγουσι. διὸ καὶ ἐπιρράπισμα κονδυλισμὸς ἰσχυρός φασιν ἐπὶ κόρρης καὶ μείζων τοῦ κονδύλου. ἀπὸ τῆς κόρσης δὲ εὕρηται ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, καὶ δικόρσου. ἀντὶ τοῦ δικορύφου. δικραίς, δικέφαλον εἴρηται δὲ ἴσως τὸ δικραίς, εἰς ὅμοιον τῷ δίκρανον. ἢ ἐπὶ κόρρησιν, ἐπὶ κεφαλαῖς. ἢ γνάθοις. Ἐπὶ κόρρη, ἐπὶ κονδυλίω. Ἐπικορρισμόν, καθ' κονδυλισμόν. Ἐπίκοτα, ἐπίμομφα. ἃ πᾶς ἄν τις μέμψαιτο. σοφοκλῆς ναυπλίῳ. καὶ ἐπίκοτα. Ἐπικότως, ἐπιστρεφῶς. Ἐπικουρεῖν λέγεται κυρίως, τὸ διὰ νέων τοῖς πολεμουμένοις ἐπιβοηθεῖν. καὶ ἐπίκουρος, ὁ νέος βοηθός. τουτέστιν, ὁ σύμμαχος. ἐξ οὗ καὶ ἐπικουρία, ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις ἐπιβολή, λεγομένη καὶ συμμαχία διὰ τῶν νέων. Ἐπικούρειοι, οἱ φιλόσοφοι. Ἐπικούρειος ἑρμοῦ, ὁ παρὰ τῷ λουκιανῷ. Ἐπικουρεῖ, ὁ ἔξωθεν εἰς βοήθειαν ἥκων. συμμαχεῖ δέ, ὁ αὐτός. ὑπερμαχεῖ, ὁ ἀδυνάτου χρηματίζων. ἀμύνει δέ, ὁ ὑπὲρ τοῦ πεπονθότος κακῶς ποιῶν δὲ ταῦτα, καὶ αὐτὸ τοῦ βοηθεῖν ταῖς δὲ λαμβάνεται. Ἐπικούροις, τοὺς ἐξ ἀλλοτρίας βοηθούς. οὓς νῦν στρατιώτας λέγει ὅμηρος. λαοὺς δὲ τοὺς ἐγχωρίους. καὶ τὰ λοιπά. Ἐπικράδιον, ἐπικάρσιον. Ἐπίκρανα, προσκεφάλαια. καλύμματα. ἐπιστύλια. Ἐπικρᾶναι τῇ κεφαλῇ, οἶμαι καταλέγειν, ἢ κατανεῦσαι ἐκ τοῦ κραίνω κρανῶ, ἔκρανα. κρᾶναι καὶ ἐπικρᾶναι. Ἐπικρανεῖς, ἐπιτελεῖς. ἐπιμεληθείς. Ἐπικρανής, ἐπιμελητής. Ἐπίκρανος, ἐπιμελητής. ἐπίχαρις. Ἐπικρατεῖ, ἐξουσιάζει. Ἐπικραταιοῦν, ἐπισχύειν. ὀχυροῦν. Ἐπικράτης. οὗτος ἐστὶν ὁ τῶν ἀθηναίων δημαγωγός, ὁ καὶ κύφορος ἐπικαλούμενος, οὗ μνημονεύει δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἕτερος δ' ἐστὶν ἐπικράτης οὗ μνημονεύει λυκοῦργος, ἐν τῷ περὶ διοικήσεως λέγων, ὡς χαλκοῦς ἐστάθη διὰ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ἐφήβων. ὅν φασι κεκτῆσθαι ταλάντων ἑξακοσίων οὐσίαν. ἄλλος δ' ἐστὶν ἐπικράτης αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής, ὡς δηλοῦται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ περὶ τῆς παραπρεσβείας ἀπολογίᾳ. οὗτος μέντοι ἐπωνύμιον ἦρχε κυρηβίων, ὡς ὁ δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου. Ἐπικρατίδιον, στρατιωτικὸν κάλυμμα, χωρὶς τῆς κεφαλῆς. Ἐπικρεμαμένου, ἐπικειμένου. Ἐπικρεμάσας, ἐπανίσχων. οἷς δ' ἅμα ἀνασταθείς, καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσας. Ἐπικρηναῖ, ἑορτὴ δήμητρος παρὰ λάκωσιν. Ἐπίκρηνον, κεφαλόδεσμον. Ἐπικρήνομεν, ἐπιτελέσομεν. Ἐπὶ κρήτεσσι, ὅμηρος. ἦλθεν ἐπὶ κρήτεσσι. καθ' αὐτὴν φράσιν εἴπεν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κρήτας. ὁμοίως ἦλθεν ἐπὶ αἰσίτησιν. Ἐπικρία, τὰ τῆς νεὼς σανιδώματα. Ἐπικρίδου, ἀντὶ τοῦ ἐπικρίναντος παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐπίκριδον, ἐπίλεκτον. Ἐπικρίνασθαι, ἀριθμῆσαι καθ' ἕνα ἕκαστον. Ἐπικρίνει, δοκιμάζει. Ἐπικρινῶ, τὸ κριθὲν βεβαιῶ. Ἐπ' ἰκριόφιν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἰκρίου. καθ' προσχηματισμὸν ὀδυσσείας γ. νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται. Ἐπικριτής, σύμβουλος. δοκιμαστής. Ἐπίκροκον, ἐπανθηρόν. Ἐπίκρουμα, ἐπίσημα. ἢ ἐπιχάραγμα. διὰ τὸ παρατομάσθαι τῷ ἔργῳ ἐπίκρουμα χρόνος ἀργείας. σοφοκλῆς ἐν ἰνάχῳ. Ἐπικτένιον, ἐπὶ μὲν τῶν γυναικῶν, τὸ ἐπίσιον καλούμενον ἐπωδὴ ὑπὲρ τὸν κτένα ἐστίν. ἐπὶ δὲ τοῦ συμπαντός, ἢ τοῦ λέοντος, τὸν κτένα προσιζάνοντα χρὴ ἐν τῇ ἐργασίᾳ, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐπίκτιντα, τὰς ἐλακάτας, καὶ τοῦ πρὸς τὸ πρὸς τοῖς δακτύλοις μέρος. Ἐπικτιρεία, ἐντάφια. Ἐπίκτιτον, ἔξωθεν εἰσελθόντα. Ἐπικτύλωμα, ἐπικορύφωμα. Ἐπικτόριον, τὸ πῶμα τῆς χύτρας. Ἐπικυδέστερος, νικητικός. ἢ ἐνδοξότερος. ἐπιφανέστερος. κῦδος γὰρ ἡ δόξα. Ἐπικυκλῆσαι, ἐπεισαγαγεῖν. Ἐπικυκλίδιος, ζεύς. Ἐπικύλλυμα, τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάπρασιν περισσεῦον. κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. ὅθεν καὶ κολλούριον ἀπὸ τοῦ κολοβοῦν. Ἐπικυνεῖν, σημαίνει τὸ ἐπὶ τοῦ στόματος φιλεῖν χείλεσι

μένα, ἢ πόθον τῆς καθ' ἡδονὴν ἀπολαύσεως, ἢ λύπην ἐπὶ τῷ μὴ κατ' ἐξουσίαν ὄντι καθ' ἐπιθυμίαν· ἢ ἐπὶ τὰ χείρω, οὐ μὴ παρέ
στιν ἡ ἀπόλαυσις· ἢ ταραχή τις τῶν θείων φύσεων ὀρεκτικὴ κίνησις. Ἐπιθυμιάδες, τὰ ἀνθοῦντα στεφανώματα.
Ἐπιθυμῶ, γλίχομαι, ὀρέγομαι, ἐρῶ, ἱμείρομαι, ἐφίεμαι· ἐπιθυμῶ· ἐπιθυμῶ· ψυχικῆ συντάσσεται· ἐνθυμοῦμαι, αἰτιατικῆ·
ἐπιθυμῶ τούτου, ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ τοῦτον ἐπιθυμῶ. Ἐπιθύνειν, ἐπανορθούμενος· ἀπὸ τοῦ ἰθύνω. Ἐπιθύω, ὥρμημαι.
Ἐπιθύουσι, σπουδάζουσιν, ἐπιθέουσιν. Ἐπιθωΰσσειν, ἐπικελεύεσθαι. Ἐπίδμορα, ἔμπειρον. Ἐπίστορα, ἀντὶ
τοῦ κριτήν· ἐπιμελητήν· ἐπίσκοπον· ὡς ὁ ἀπολλώνιος· ὅταν δὲ ὅμηρος περὶ ἀγαμέμνονος λέγῃ, ἵστορα δ' ἀτρείδην ἀγα
μέμνονα· ἀντὶ δὲ μάρτυρα, συνειδότα, φύλακα. Ἐπίστορας, συνίστορας· συνειδυίας· καὶ μάρτυρας παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ.
Ἐπίστορα, ἔμπειρον. Ἐπικαγχάζειν, σέσηρως γελᾶν. Ἐπικαγχάστρια, ἀντὶ τοῦ εἰωθυῖα γελᾶν, ἡ γελάστρια.
Ἐπικαθέζεσθαι, τὸ βαροῦν λέγομεν καὶ ἐπικαθίζεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ. Ἐπικάθηται, ἐπικείμεναι. Ἐπι
καιρότατα, ἐπικινδυνότατα. Ἐπικαιρότατος, ἐπιτήδειος, ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χωρίων τόποις. Ἐπικαίρου, εὐκαί
ρους· ἁρμοδίους. Ἐπικαίους παραγέοντας, τουτέστι, μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. Ἐπὶ καλάμῃ ἀροῦν· ἔθος δὲ
τοῖς γεωργοῖς παρῄνεσαν τὴν ἀργὴν κατελείπειν τὴν γῆν, ὅπως ἀκεραίους ἐκτρέφῃ τοὺς καρπούς. Ἐπικαλέσας, μεμ
ψάμενος. Ἐπικαλοῦμαι, οὐ μόνον τὸ πρὸς βοήθειάν τινα παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπονομάζομαι. Ἐπικαλούμενοι,
κατηγορούμενοι. Ἐπικάλυμμα, προβλήματος διαφέρει· τὸ γὰρ ἐπικάλυμμα, χάριν στέγης ἐπινενόηται, ὡς τὸ ἱμά
τιον· τὸ δὲ πρόβλημα, χάριν φυλακῆς· ὡς τὰ ὅπλα, καὶ τὰ ἀμυντήρια ὄργανα. Ἐπικαλῶν, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶν, ἐγ
καλῶν. Ἐπικάμπτειν τὰς τάξεις, ἐπειδὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα, ἐκ τῶν ὄπισθεν μερῶν ὀρθὰ ἐφ' ἑαυ
τῶν ἔχει τὰ τάγματα. Ἐπὶ κάρ, ἔστι μὲν ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν κάτω· καὶ οἷον ἐπὶ κάρα κατὰ ἀποκοπήν· κυριολεκτεῖται δὲ
ἐπὶ ζώων· εἰ δὲ τὸ μὲν τῆς παραβολῆς ὕδωρ, ἐπὶ κάρ. Ἐπικαρπία, καρποφορία. Ἐπικαρπίας, τὰ κέρδη. Ἐπι
κάρπιος ζεύς, ἐν εὐβοίᾳ. Ἐπικάρσιον, καρπόν. Ἐπικάρσιαι νῆες, οὐ μόνον πλάγιαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κεφαλὴν διὰ τὴν
ἐκ τοῦ σφοδροῦ πνεύματος τῶν ἱστίων πολλὴν ἔντασιν· καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ ἐπὶ κάρ· ὡς τὸ ὀξ' ὀρέων ἐπὶ κάρ. Ἐπικαρ
κάζεται, ἀλύει. Ἐπικαχλάζεται, διακινεῖται. Ἐπικαταδαρθεῖν, ἐφυπνῶσαι. Ἐπικατασείουσιν, ἐπικαταβά
λῃ. Ἐπίκειμαί τινι, ἀντὶ τοῦ βαρέως πρός τινα διάκειμαι· καὶ ἐπίκειμαι, ἀντὶ τοῦ πλησίον τινὸς κεῖμαι. Ἐπικεί
μενα, ἀντὶ τοῦ ἐπιφερόμενα· ἢ κειμήλια κάλλιστα στέλλουσιν, ἐπικείμενα χρυσίου λίτρας δισχιλίας. Ἐπικειμένου,
φαινομένου· ὁ δὲ ἔτι τιμῶν τοῖς κεκτημένοις, τοῦ ἐπικειμένου καρποῦ. Ἐπικεῖραι, διακόψαι διαφθεῖραι. Ἐπί
κειται, τὸ βαρέως ἐπιτίθεται, καὶ ἐμπίπτει· τὸ ἐπάνω τῆς κλίνης· καὶ τὸ πλησίον ἐστὶν ὁ παράκειται τῷ πρόκειται καὶ
ἀφίσταται· καὶ τὰς ἐπικειμένας νήσους· ἤγουν τὰς πλησίον οὔσας· ἢ ἐπίκειται τῇ κεφαλῇ πῖλον· περίκειται στέφανος·
περίκειμαι σῶμα, καὶ ἐνδύματα. Ἐπικεκηρυχέναι, δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ὁπότε βούλοιτο πό
λις ἢ ἀρχὴν ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὄντων ὑφ' ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα εἴ τις αὐτὸν ἀνέλοι, ὥσπερ καὶ πρόσ
καθάπερ ξέρξην, ἐπεκήρυξαν οἱ ἕλληνες εἴ τις ζῶντα ἢ νεκρὸν κατάγοι ἀθήναζε δώσειν ἑκατὸν τάλαντα. Ἐπικέκλη
ται, ἐπικαλεῖται. Ἐπικεκλιμένας, ἐπικειμένας· ἐπικεκλεισμένας. Ἐπικέκομμαι, ἐξέφθαρμαι· ἀπόλωλα. Ἐπι
κέλαβουσιν, ἐπαλάβῃ. Ἐπικέλια, ἐνδύματα· ἱμάτια. Ἐπικέλσαντες, ὁρμήσαντες· ἢ ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀγαγόντες τὴν
ναῦν. Ἐπίκενος λόγος, ὁ μάταιος. Ἐπινέρας, πύλις· ἔστι δὲ ἄλλην τινὰ βοτάνην, οὕτως ὀνομαζομένην παρὰ τοῖς ἰατρο
κράταις. Ἐπικερτόμησις ἐστὶν, ἀλληγορία μετὰ χλευασμοῦ· ἐφ' ἡδονῇ τοῖς κατορθωθεῖσιν ὑπ' ἄλλων· οἷον, τὸν δ' ἐπικερτο
μέων προσέφης πατρόκλεες ἱππεῦ· ὢ πόποι· ἦ μάλα ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ· ἦ ῥα καὶ ἐν τρώεσσι κυβιστητῆρες.
Ἐπικερτομῶν, ἐπιχλευάζων· ἐπισκώπτων ὑβρίζων. Ἐπικλῶσι, ἐπικρύψῃ. Ἐπὶ κεφαλαίου, ἀντὶ τοῦ κεφαλαιωδῶς.
Ἐπικεφαλαίου, συντόμως ταχέως· μνησθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλαίου τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐλαττωμάτων. Ἐπὶ κεφαλὴν
πεσεῖν, κατάκαρα λέγουσιν οἱ ἀττικοί· οὐ διῃρημένως ἀλλ' ἐφ' ἓν· ὡς πίνδαρος· αἱ μὲν κατάκαρα δὲ σημαίνει δὲ δύνει· ἀν
τὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλὴν· ἢ ἐπὶ κεφαλὴν, ταχέως. Ἐπικέφαλον, τὸ ἐπικεφάλιον. Ἐπικεχήνασιν, προσέχουσιν. Ἐπι
κεχοδὼς, ἀποπατήσας· ἀποπλήσας. Ἐπικήδειον, ἐπιτάφιον· ἐπιθανάτιον· καὶ ἐπικήδειος θρῆνος, ὁμοίως. Ἐπί
κηρα, φθαρτά· θνητά· ἐπιθανάτια· κὴρ γὰρ ὁ θάνατος. Ἐπὶ κῆρας ἵελο, ἀντὶ τοῦ ἐπιβαλοῦ· ἐπιπέμψαι θάνατον. Ἐπι
κηραίνειν, ἐπιδιςμιμνῄσκεσθαι. Ἐπικηρότατοι, ἐπισαθρότατοι. Ἐπίκηρος ὕλη, ἡ πρόσκαιρος. Ἐπικηρυκεία, ἡ ἐκ τῶν
πολεμίων φιλία· ἢ τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλόγων κήρυκας πέμπειν· καὶ ἐπικηρυκεύεται, τὸ διὰ κήρυκος τινὸς, συνθή
κας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται. Ἐπικηρυκεύεται, διὰ κήρυκος τινὸς συνθήκας τινὰς ἢ πρεσβείας· ἐπικεκηρυκέναι
ὁπότε βούλοιτο πόλις, ἢ ἀρχὴν ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὑφ' ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα τῷ ἀνελόντι· ἢ ἐκ ζῶν
τα προσαγαγόντι· καθὰ καὶ ξέρξην ἐπεκήρυξαν οἱ ἕλληνες ἰδὲ καταγαγόντι, ἢ ζῶντα, ἢ τεθνηκότα ἀθήναζε, ἑκατὸν δώσειν
τάλαντα. Ἐπικηρυκεύσασθαι, τὸ ἐπὶ συμβιβάσεως καὶ σπονδῶν, τὰς πόλεις κήρυκα πρὸς ἀλλήλας διαπέμψασθαι.
Ἐπικηρύξαι δεῖ, τὸ ὑπισχνεῖσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι· ἢ ἀποκτείναντι τὸν πολέμιον. Ἐπικίδναται, ἐπι
σκορπίζεται· ἐφορμᾶται· ἐφαπλοῦται. Ἐπικιχάδας, ὁ ζεὺς ἐν κῷ. Ἐπικλασθῆναι, συμπαθῆσαι· ἐλεῆσαι. Ἐπι
κλαύσουσιν, εἰς οἶκτον ἀγάγουσιν. Ἐπίκλαυτον, γοερὸν, θρηνητικόν· ἀριστοφάνης· κελαρύζει ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νό
μον. Ἐπικλείδια, ἑορτὴ δήμητρος ἀθήνησιν. Ἐπικλεύσας, ἐπελθὼν λάθρα. Ἐπικλέπτειν, ἐπιθυμεῖν. Ἐπι
κλεισαμένα, ἐπικλειόμενα. Ἐπίκλημα, ἔγκλημα· ἀγαθίας· ὥσπερ τί σφᾶς τε ὥστε ἀποσείσασθαι τὸ ἐπίκλημα.
Ἐπίκλην, ἡ ἐπίκλησις παρ' ἀττικοῖς· ἢ ἐπίκλην, ἐπωνυμίαν ὀνομασίαν. Ἐπίκληρος λέγεται, ἡ τῷ κληρονόμῳ
καλουμένη· ὅταν δὲ παῖς ὀρφανὴ πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ ἀδελφῶν τε οὖσα ἔρημος καὶ ταύτῃ τύχῃ ὑπαρχούσῃ οὐσία,
ταύτην καλοῦσιν ἐπίκληρον· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἤδη γεγαμημένην ὅταν ἡ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλῃ καταλελειμμένη καλοῦσι
γὰρ ἐπὶ τὴν οὐσίαν κλῆρον· καλεῖται δὲ ἐπίκληρος, καὶ ἡ μηδέπω γεγαμημένη, ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὖσα, καθὸ ἐπὶ κλῆ.

γινομένη παρὰ τῇ κλίσει τῆς ὥρας ἔαρος. Ἐπιάρασα, ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς. ἢ πρὸ δὲ τοῦ ἐπιάρασα, θυμοειδὰ ἄττα.
Ἐπίηρα, ἐπίχαριτα. Ἐπίηρος, ἐπίκουρος. ἐπιθυμητής. Ἐπίηρος, βοηθὸς χάριν ἀποδιδούς. Ἐπιαλθέντες, ἐπι
χαρίεντες. Ἐπίεσεν, ἀντὶ τοῦ ἔθλιβε. Ἐπιθαλαμίτης ἑρμῆς, ἐν λιβύῃ. Ἐπιθαλάμιον. τινὰ μὲν ᾄδεται ἑσπέ
ραια ἃ λέγεται κατακοιμητικά, ἅ τινα ἕως μέσης νυκτὸς ᾄδουσι. τινὰ δὲ ὄρθρια. ἃ καὶ προσαγορεύεται διεγερτικά. τὸ
δὲ ἐπιθαλάμιον ᾄδουσιν αἱ παρθένοι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς παρθένου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ἡ φωνὴ μὴ ἐξα
κούηται. λανθάνῃ δὲ διὰ κρυπτομένη διὰ τῆς τῶν παρθένων φωνῆς. Ἐπιθαλάμοντι, ἐπιφλεγμαίνουσιν. Ἐπιθαλπής,
τερπνόν. Ἐπιθάνατος, προσδόκιμος τοῦ ἀποθανεῖν. Ἐπιθανής, ἐγγίζων τῷ θανάτῳ ἀνὴρ πρεσβύτης. νοσῶν ἢ ἐπι
θανής ὤν. ἐπιθανάτιος δὲ ὁ προσδοκώμενος ἀποθανεῖν. Ἐπιθαρσύνων, προτρεπόμενος. Ἐπιθάτηρα, ἐπὶ τὰ ἔπηρα.
Ἐπιθαυμάζειν, ἀντὶ τοῦ δῶρα τιμᾶν. ἀριστοφάνης. Δεῖ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον. Ἐπιθειάζειν ἔλεγον οἱ
παλαιοί, ἀντὶ τοῦ καθαρὰ θύματα προσφέροντες ἢ χρηστὴν ἐπιφέρειν ὀρθὰ ῥήματα. ὕστερον ἀρᾶται ἐπιθειάζει τῷ πατρί. Ἐπι
θειάσας, κατευξάμενος. Ἐπιθέατα, τὰ πάτρια ἱερὰ τῆς ἀθηναίας. Ἐπιθειασμοί, ἐπικαλέσεις. Ἐπιθειάσας,
ἐπιθαυμάσας. ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἢ τοῦ θειάζειν σύγκειται. Ἐπιθειάσας, τὸ θεῖον εἰς δὲ ὅλους θεοφορούμενος. θουκυδίδης.
Ἐπιθειασμοί, πρὸς θεὸν ἱκεσίαι. Ἐπιθεάσουσι, ἑορτάσουσι. Ἐπιθεῖναι, κλεῖσαι. Ἐπιθεῖτε, ἐκ τοῦ ἐπιθεῖτε, συγκέκο
πται. ἔστι ἀκόλουθον τῷ ἐφοπλίσατε εὐκτικῷ. οἱ δὲ γράφοντες ἐπίθετε διὰ τοῦ ε, ποιοῦσιν οὕτω πρὸς ἀκολουθίαν
τοῦ ἐφοπλίσατε καθ᾽ ἔγκλισιν ὁριστικήν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐπιθεῖναι λέγεται ἢ τὸ προσθεῖναι ἤγουν ἐπιβαλεῖν. ἔξ αὐ
τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιθήκη, ἡ προσθήκη. ἀπὸ ἐπιθήκη θαύματος. ἡ δ᾽ αὐτὴ καὶ ἐπιθήκη. ἡ δὲ λέξις τῆς ἐπιθήσεως
γραμματικοῖς μάλιστα ἔγνωσται. Ἐπιθέμενοι, ἀντὶ τοῦ μαχόμενοι καὶ ἐπιθέμενοι ἀντὶ τοῦ ἐπασμοῖζοντες. σικε(?)
ος. Δρασμοῦ γὰρ ἐπιθέμενον, ἐλπὶς ἀγαθὴ καὶ φόβος χερσὶν ἀεὶ κινεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγχειροῦντες. Ἐπίθεμα, τὸ
ἐπιτιθέμενον. Ἐπιθέντες, ἀποστείλαντες. οἱ δὲ ἀποπέμψαντες τὴν ἐπιθέντες γράμματα πρὸς τὸν πλοῦτον.
Ἐπίθεος, σημεῖον ἐνθουσιαστικόν. Ἐπιθεραπεύων, διορθούμενος. προμηθούμενος. ὁ δὲ ἀλκιβιάδης ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυ
τοῦ κάθοδον, εἰς τὴν πατρίδα εὐθὺς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτὴν, ὅ, τι ἔσται ποτὲ ἄλλο. Ἐπίθες, θέλημα. ὁ μέλλων θήσω. ὁ
δεύτερος ἀόριστος ἔθην. ἡ μετοχὴ ὁ θεὶς τοῦ θέντος. καὶ τὸ προστακτικὸν θές. καὶ ὤφειλεν εἶναι θέτι. τοῦ κανόνος λέγοντος
πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, εἰς θι ποιεῖ τὸ προστακτικόν. ἀλλ᾽ ἡμάρτησε τὸ θές. δύο γάρ εἰσι
κανόνες μαχόμενοι ἀλλήλοις. ὁ μὲν λέγει, ὅτι τὰ εἰς θι προστακτικὰ καὶ τὰ εἰς σαι ἀπαρέμφατα ἀορίστου ὄντα φύσει,
μακρᾷ παραλήγονται. ὁ δὲ ἕτερος τὰ προστακτικὰ θέλει ἔχειν τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεργητικοῦ προσώπου προσώ
που τῶν ὁριστικῶν. τῶν γοῦν δύο κανόνων μαχομένων καὶ τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπαιτοῦντος τὴν παραλήγουσαν μακράν, τοῦ
δὲ ἑτέρου βραχεῖαν, ἀπεκόπη ἡ ἀμφιβαλλομένη συλλαβή, καὶ θὲς γίνεται. Ἐπίθεσις, ὅταν δύο ἀριθμὸς παρὰ τοῖς
πυθαγορικοῖς. Ἐπίθετα, χωρὶς ἄρθρων προφερόμενα, τῷ ὑπαρκτικῷ ῥήματι συντασσόμενα, δύναται ἐπὶ πάσης
πτώσεως καὶ παντὸς ἀριθμοῦ ὁριστικοῦ ἢ ἑνικοῦ μετὰ ἄρθρου προφέρεσθαι. οἷον, ἀντὶ τοῦ εἰ πάντων αἰσχίνης σοφὸς ἦν, λέ
γομεν αἰσχίνης τῶν σοφῶν ἦν. Ἄλλως. Ἐπίθετα, τὰ οὐκ ἐκ τῶν νόμων τῆς βουλῆς προστασσόμενα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ προσ
τεθέντα. ἢ ἐπίθετα τῶν ὀνομάτων, μετὰ προσηγορικοῦ ἢ κυρίου λεγόμενα εἰ δύο, ἢ τρία, εἰ καὶ πλείονα τύχοι ὄντα,
μετὰ ἑνὸς ἄρθρου λέγονται. οἷον τὸν μέλανα, καὶ παλαιὸν καὶ καλὸν οἶνον. οὕτω γὰρ περὶ ἑνὸς ἡ δήλωσις γίνεται. εἰ δέ τι
θείη καθ᾽ ἓν ἄρθρον, περὶ πολλῶν ὁ λόγος γινόμενος φαίνεται. οἷον, τὸν παλαιὸν καὶ τὸν καλὸν καὶ τὸν μέλανα οἶνον.
Ἐπίθετον ὄνομα, τὸ ἐπὶ κυρίων ἢ προσηγορικῶν ὁμωνύμως τιθέμενον. καὶ δηλοῦν ἔπαινον, ἢ ψόγον. λαμβάνεται δὲ τρι
χῶς. ἀπὸ ψυχῆς, ἀπὸ σώματος, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκτός. ἀπὸ μὲν ψυχῆς, ὡς σώφρων ἀκόλαστος. ἀπὸ δὲ σώματος, ὡς ταχύς,
βραδύς. ἀπὸ δὲ τῶν ἐκτός, ὡς πλούσιος. πένης. ἢ ἐπίθετον, ὁ φοῖβος. Ἐπίθετος ἑορτὴ. ἰσοκράτης ἀρεοπαγιτικῷ. τὰς
μὲν πατρίους, ἀλλ᾽ ὡς δ᾽ ἐπιψηφισθείσας ἐπιθέτους ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ᾽ αὐτοῖς καὶ ἐπίθετά τινα, ὅσα μὴ πάτρια
ὄντα ἡ ἐξ ἀρείου πάγου βουλὴ ἐδίκαζεν. ὡς σαφὲς ποιεῖ λυσίας, ἐν τῷ πρὸς τὴν μιξιδήμου γραφήν. ἐπιθέτους δὲ ἐπι
στολὰς λυσίας ἐν τῷ κατὰ θρασυβούλου τινὰς ὀνομάζει. λέγει δ᾽ ἂν τὰς δοθείσας τινὶ, ὥστε διακομίσαι. λέγει γὰρ οὕ
θεισμένον. Ἐπιθέουσαι, ἀπηκέλευσαν. Ἐπιθήκη, φερνή. μείζων δ᾽ ἐπιθήκη. Ἐπίθημα, ἀνάθημα. παρὰ τὸ θεῖν θέ
σθαι. Ἐπιθήματα. ὅμηρος. φοριαγχῶν ἐπιθύματα αἴξ ὠγε. λέγει δὲ ἐπιθήματα τὰ πώματα. ἤτοι τὰ σκεπάσματα
παρὰ τὸ ἐπιθεῖναι, τὸ κλεῖσαι. καθὰ τὸ, ἐπὶ κλῖναι πυκνὸν νέφος, ἢ δ᾽ ἐπιθεῖναι ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἐπιθεῖναι, τὸ ἐπιβα
λεῖν ἤγουν ἐπανθεῖναι. Ἐπιθήξας, παρορμήσας. ἐρεθίσας. Ἐπιθέρα, ἐπὶ ἀπάτη. Ἐπιθήσειν, ἀντὶ τοῦ ἐπιγ
χεῖν. οὐκ εἰς μακρὰν καὶ παντελῶς ἐπιθήσειν ἀλλὰ δικάζειν τοῖς θεοῖς. καὶ αὖθις. ἐπιθεὶς γράμματα δηλοῦντα τὴν
τοῦ ἀνδρὸς ἀρετήν. Ἐπιθι, ἐπίμενε. καὶ ἐπίκεισο, καὶ μὴ ἀπέλθῃς. ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ ἔπιθι καὶ σπούδαζε. Ἐπιθιγγάνει,
ἐφάπτεται. Ἐπιθλάσας, συντόμως εἰπεῖν. Ἐπιθλιβεῖ, ἐκ παρατίθει, σκολιά. Ἐπιθον, ἐκ τοῦ πείθω. μέλλων, πεί
σω. παρακείμενος πέποιθα. ἀόριστος πρῶτος ἔπεισα. δεύτερος ἔπιθον. Ἐπιθορνυμένη, ἐπιθοῦσα. καὶ σπερμαίνουσα. θο
ρὸν γὰρ τὸ σπέρμα ἔλεγον. Ἐπιθράνιον, μέρος τι τῆς νεώς. Ἐπιθράξαι, ἐπιθρύξαι, ἐπινύξαι. Ἐπὶ θρασύλλῳ. δημο
σθένης ἐν τῷ πρὸς πανταίνετον παραγραφῇ φησί, τὸ ἐπὶ τῷ θρασύλλου ἀπηκάντιος, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ θρασύλλου μνήματι.
Ἐπιθρέξαντος, ἐπιδραμόντος. ἐπιξύσαντος. Ἐπιθρεδάκια, ἑορτὴ ἀπόλλωνος. Ἐπιθρώσκει, ἐφάλλεται ἐπιπηδᾷ.
Ἐπιθρώσκων, ἐφαλλόμενος. Ἐπὶ θρασμοῦ πεδίου, ὅ δὲ πεδίου μὴ ἐπιδρόμου. Ἐπιθυμελίας ἀγῶνα, τὸν τῶν δια
φραγμάτων στάσιν. Ἐπιθυμηταί, πρόθυμοι. οἱ δὲ ἐμεγαλοφρόνησαν τότε, καὶ ἐπιθυμηταὶ ἐξέστασαν. Ἐπιθυμητικόν,
τὸ θελητικόν. ἔστι δὲ μέρος ψυχῆς ὀρεκτόν, ἐν ᾧ ἡδοναὶ καὶ λῦπαι. Ἐπιθυμία, καὶ ἵμερος, δηλοῦσι τὴν ὁρμὴν ψυχῆς, καὶ
κίνησιν ἐπί τι. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ θυμός, ἡ τῆς ψυχῆς κίνησις. καὶ ζέσις. ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ θύειν τὸ ὁρμᾶν. ὁ δὲ ἵμερος, ὅτι
ἵεμαι ἐξ ἧς καθάφεσιν ὁ τηλικαῦτα ἐπιθυμία. δύναμις ψυχῆς ἀφανιστική. ἢ ἐμψύχου πρός τι ὁρμὴ πρὸς τι τῶν φιλο

θυγατέρα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ, δείκνυται καὶ ὅτι τὰς ἀπορουμένας κόρας, ἐξεδίδοσαν οἱ ἄγχιστα γένους, πέντε μνᾶς ἐπι-
διδόντες. ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον, τὴν ἐπίκληρον ἐπικλήρειτον κέκληκεν. Ἐπιδινήσας, ἀντὶ δίνας δίνου, ὅ
ἐστι γύρου ἀφεὶς φέρεσθαι. χρῆσις δὲ τοῦ δίνου, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. ἐκεῖθεν δὲ καὶ [illegible] δῖνα. Ἐπιδινήσας, συστρέ-
ψας, συστείσας. Ἐπιδίφρια, τὰ τοῦ ἅρματος ἐπιτιθέμενα. καὶ ὁ ἐπὶ δίφρου ἱζάνων. ἢ καθήμενος. Ἐπιδιφριάδος, ἐκ
τῆς περιφερείας τοῦ ἅρματος. Ἐπιδίφριος, ἀργός. καὶ γυναικώδης. Ἐπιδόαι, παλαιὸν πάλαι. Ἐπιδόκα, προσ-
δοκία. Ἐπιδοκίδες, προσδοκίαν. Ἐπιδοκιμάζω, ἀντὶ τοῦ ὑπομένω [illegible]. Ἐπίδοξα, προσδοκώμενα. Ἐπίδο-
ξος, ὁ προσδόκιμος. ὁ κοινῶς προσδοκάσιμος. καὶ ἐπίδοξος ὁ ἔνδοξος. Ἐπιδορατίς, ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου. Ἐπιδορπί-
σασθαι, ἀντὶ ἐπιδειπνήσασθαι. Ἐπιδορπίσματα, τραγήματα. ἐπιδόρπια. Ἐπίδοσαν, ἀντὶ τοῦ ἔδοσαν. Ἐπίδοσις, ἡ
προῖξ. καὶ ἡ αὔξησις. καὶ προκοπή, καὶ προσθήκη. λέγεται καὶ ἡ χάρις. Ἐπιδουπῆσαι, ἐπικτυπῆσαι καὶ ἐρίγδου-
πος, ὁ μεγαλόηχος. [illegible] Ἐπιδούριον, ἐπὶ παραστρόφιον. Ἐπιδραμεῖν, ἐπιδιώκειν. ἐπέρχονται. Ἐπιδρά-
μοιεν, ἐπιδιώξωμεν. Ἐπιδράττονται, κρατοῦσι. Ἐπιδρομάδην, ἐπίρρημα. σημαίνει δὲ τὸ παρέργως [illegible]
δην. ὑφ' ἓν δὲ ἀναγνωστέον. ἓν γὰρ μέρος λόγου ἐστί, οὐ δύο, ὥσπερ τινὲς ὑπέλαβον λέγοντες δύο εἶναι μέρη λόγου. πρόθεσιν
δηλονότι, καὶ ἐπίρρημα. οὐδέποτε γὰρ τὸ δρομάδην ἄνευ προθέσεως εὑρεθήσεται. Ἐπίδρομον κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ
ἁλώσιμον. ὅθεν ἐστὶν ἐπιδραμεῖν καὶ ἐπιβῆναι. ἵνα καὶ τὸ ἐπίδρομον εἴη πῶς ἀμβατόν. ἀμφίδρομον δέ γε τεῖχος τὸ στρογ-
γύλον φασίν. ὥσπερ ἀμφίδρομον τὸ ἑκατέρωθεν δρόμον ἔχον. ἢ ἐπίδρομον, καὶ ἐπίδρομος, ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος. Ἰλι-
άδος ζ'. ἀντὶ τοῦ ἐπιτρεχόμενον ὁμαλόν. ἔστι ἐπιδρομὴς καθὸ ἔστιν ἐπιδραμεῖν τὴν ὁδὸν κατερχομένην τὴν ἀπὸ τοῦ τεί-
χους. καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐτήν. Ἐπιδρομή, ἔφοδος. ἁρπαγή. ἐπίβασις. Ἐπιδώτας Ζεύς, ἐν Λακεδαίμονι. Ἐπιδυ-
χεῖν, ἐπιβάζειν. Ἐπιδώμεθα, ἐπιδῶμεν, θεοὺς ἴσμεν. Ἐπιδώσει, ἀντὶ τοῦ αὐξήσεται. Ἐπιείξει, ἐπιστήσει.
Ἐπιείκεια. τὸ ἀρχεῖον. ἢ τὸ ψιλόν. ἀλήθεια, τὸ ἐγχωροῦν καὶ πρέποντα. Ἐπιείκεια ἐστὶν ἡ δικαίων καὶ συμφερόντων
ἐλάττωσις. μετριότης ἐν συμβολαίοις. ἀξία ψυχῆς λογιστικῆς, πρὸς τὰ καλὰ καὶ αἰσχρά. Ἐπιείκελον, ὅμοιον.
Ἐπιεικές, ἀντὶ τοῦ πρέπον καὶ εἰκός. οὕτω δὲ ἀεὶ παρ' Ὁμήρῳ ἡ τοιαύτη λέξις λαμβάνεται. παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις
τὸ ἐπιεικές, ἀντὶ πρᾳότητος λέγεται. ἢ ἐπιεικὲς, ὅτι πρέπον. ἔστι δὲ ταυτόν, τῷ ὡς ἐπίπαν. καθὸ τὸ πλεῖστον ἐπίε-
κεν. Ἐπιεικέστατος Ἴωνες. κοινοὶ δὲ μετρίως καὶ καλῶς ἔχον λέγουσιν. Ἐπιεικίσασθαι, [illegible]. Ἐπιεικὴς, πραΰς.
παρὰ τὸ εἴκειν, τὸ ὑποχωρεῖν. καὶ γὰρ οἱ πρᾶοι ὑποχωροῦσι καὶ οὐκ ἀντιτείνουσι. καὶ ἐπιείκεια ἐκ τούτου. Ἐπιεί-
κτα, φορητά. ὑποχωρητά. Ἐπιεικτὸν κυρίως, τὸ εἴκειν ἀφεῖ, ὡς μαλακὸν. οὐκ ἐπιεικτὸν δὲ τὸ ἀνάπαλιν ἢ ἐπιεικτόν
Ὅμηρος [illegible], οὐκ ἐπιεικτόν. ἤγουν δύναμις οὐκ ἀσύγχυτος. οὐ ῥᾳδίως εἴκουσά τινι κατὰ τοὺς παλαιούς. Ἐπιεικῶς,
ἀντὶ τοῦ λίαν καὶ ἀντὶ τοῦ βεβαίως καὶ ἰσχυρῶς λαμβάνεται ὁμοίως τῷ σφόδρα. λέγεται δὲ ἐπιεικῶς καὶ ἀντὶ τοῦ με-
τρίως. ὡς παρὰ Πλάτωνι. ἐγὼ μὲν σὲ πρὸς σὲ ἐπιεικῶς ἔχω φιλικῶς. ἱκανῶς. καὶ τὸ παρ' Ἑλλησι δὲ, καὶ μετ' ἐπιεικείας
καὶ χρηστότητος. Ἐπιειμένε ἀναίδειαν, ἀντὶ τοῦ πρόφασιν ἔχων ἀναίδειαν καθάπερ περίβλημα, ἢ ἐνδεδυμένε αὐτὴν
ἀντὶ ὅπλου. καθὸ, τὸ, ὅπλα εἱμένοι καὶ ἐπιειμένοι ἀλκήν, καὶ ἀντὶ τοῦ περιβεβλημένοι καὶ φανερὰν ἀνδρείαν ἔχοντες, ἢ
οὐχ ὅπλοις ἀλλ' ὀχυρώματι τῇ ἀνδρείᾳ σκεπόμενοι. Ἐπιειμένος, ὁ ἐνδεδυμένος. ἀπὸ τοῦ ἕω καθίζεται εἰς πλεο-
νάζον προκείμενον. τὸ γὰρ ἕω, καὶ τὸ καθέζομαι σημαίνει, καὶ τὸ ἐνδύομαι. ἢ ἐπιειμένος ἀναίδειαν, ὁ ἄγαν καὶ προφανῶς
ἀναιδής. οὕτω καὶ φρεσὶν εἱμένος. ἀλκὴν ὁ ἔχων ἐν αὐταῖς φανερὰν ῥώμην [illegible]. Ἐπιεισαμένη, ἐφορμήσασα. ὁμοιωθεῖ-
σα. Ἐπιέσεται, ἐπελεύσεται. Ἐπιέσομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπενδύσομαι. ἐπελεύσομαι. ἀπὸ [illegible] τοῦ ἕω. κα-
θὰ καὶ ἐκεῖνο ὅθι καθέσσατο γαίης. ἴσον ὅπερ γαίης ἦλθε. ἐκ δὲ τοῦ [illegible], καὶ τὸ ἥειν ἀντὶ τοῦ ἦλθον, μέσος ὑπερσυν-
τέλικος. ἀπὸ τοῦ εἶα, παρακειμένου. Ἐπιείσεται, ἐπιμαρτυρίας. δικαστικῶς ἡ λέξις. Ἐπιέσαι, ἐπελθεῖν. Ἐπίεσαν,
ἐπέρχονται. Ἐπιέπεται, ἀκολουθεῖ. Ἐπιέσασθαι γῆν, ταφῆναι. Ἐπιεσσάμενος, λαβόμενος. Ἐπιέψω, ἐπιτε-
λέσω. Ἐπίεσαι χλαῖναν, καὶ ἐπιβαλεῖν χλαῖναν, ταυτόν ἐστιν. Ἐπιέσαμεν χλαῖναν. ὅρα ὅτι ταυτόν ἐστι παρ' Ὁμήρῳ
χλαῖναν ἐπιβαλεῖν, καὶ χλαῖναν ἐπιέσασθαι. εἰ δὲ χλαῖναν ἐπίβαλε [illegible], τουτέστιν ἐπίθετο. τὸ δ' ἄλλο λέγει ἐ
χλαῖναν ἐπιέσασθαι. οὐκ ἀεὶ ἄρα τὸ ἐπιέσασθαι ἀντὶ τοῦ ἐνδύσασθαι λέγεται. Ἐπίζα, ὄρνεα κύπρια. Ἐπιζάλη,
ἐπὶ τὰ ἀριστερά. καὶ ἐπ' ἀληθείας καὶ ἐπὶ τὴν σύγκρισιν [illegible]. Ἐπιζαφελής,
θυμώδης. ὀργίλος. χαλεπόν. ἰσχυρόν. ἐπίσκοτον. Ἐπιζαφελῶς, πυκνῶς ἄγαν. Ἐπιζάρκηρ, σπειρά καὶ στειρά.
Ἐπίζηλον, τὸ ἐπίφθονον. Ἐπιζευγνύειν, συλλαμβάνειν συνέχον. Ἐπιζύγιον, μέρος τῆς νεώς. Ἐπιζυρικεῖν, ἐπισκαρ-
δαμύττειν, ἐπιστέκειν. ἐπινεύειν. Ἐπιζύγουσα, ἐπικλείουσα. μύουσα. Ἐπίηλεν, ἐπεξέπιπτεν. ἐπεμέτρει
[illegible]. Ἐπιήλυσι. καὶ ἐπίηλεν οὕτως παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας χ. ἢ γὰρ οὗτος αἴτιος τῶν παρόντων κα-
κῶν. Ἐπίηρα, τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἐκ τῆς περιουσίας ὡς Ἀπολλώνιος. Ἐπίηρα θυμῷ παρ' Ὁμήρῳ,
κεχώρισται γράφεσθαι. ἵνα ᾖ ἐπὶ ἦρα, ἀνὰ θυμῷ. ἐπὶ γὰρ ἀνὰ πρόθεσις, ὥσπερ εἴωθεν [illegible] ποιοῦσι [illegible]
[illegible] συντάσσεσθαι. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἦρα τοῦτο, τοῦ ἐπίηρα. ἐν τι [illegible] ἐκεῖνο γίνεται ἀποκοπεὶ. ἐπίηρα παρὰ τοῖς νεωτέροις
τὰ ἐπιθυμητὰ παρὰ τὸ ἔρα, ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς τὸ ἐπίηρον. οἱ δὲ παλαιοὶ ἐπίηρά φασι τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν. καὶ πα-
ράγουσι τὴν λέξιν οὕτως. [illegible] ὄχανον τὸ τῆς ἀσπίδος κράτημα. δρέπω, δρέπανον, [illegible]
[illegible] ἔδανον [illegible] συγκοπὴν φρύγω φρύγανον [illegible] ξέω ξόανον. οὕτως ἔρω τὸ ἐπιθυ-
μῶ. ἔρανον. καὶ ἐκτάσει ἤρανον. καὶ ἐπιήρανον [illegible] ἐπιήρανα. καὶ ἀποκοπῇ, ἐπίηρα. εὕρηται δὲ καὶ [illegible]
[illegible] φέρον. τουτέστι, χάριν. ὁ μέντοι Ἡρωδιανὸς [illegible] φησὶν [illegible] ἐπικουρία
ὀξυτόνως φιλική. πρὸς αἰτιατικὴν [illegible] ἐπίηρα. μήποτε δὲ [illegible] ἀπορηθείη [illegible] ὅρος. ἢ γὰρ
ὀξυτόνως [illegible] ἡ ἐπικουρία, [illegible] φιλική, καὶ [illegible] αὐτὴν [illegible] πρὸς τὸ ὁμοιότατα τοῦ χάρις. καὶ ἵνα

Ἐπίδαμνος, πόλις ἰλλυρική· τὸ νῦν δυρράχιον λεγόμενον. Ἐπίδαυρα, ἔθνος πελοποννήσου. Ἐπίδαυρος, θηλυκῶς λέγεται· καθὸ δὲ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, ἀρσενικῶς εἰπόντα, ἀμπελόεντα ἐπίδαυρον, μετὰ ἀρσενικοῦ ἐπιθέτου· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ψολόεντος ἐχίδνης παρὰ νικάνδρῳ· καὶ τὸ ἠμαθόεντος πύλου· καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον ἀκτή, διὰ δισσοῦ γίου· ὡς λειμῶνας ἔχουσα· ἢ καὶ διὰ τοῦ ἰ, ὡς πολυλίμενος καθὰ ἀρτεμίδωρος. αἰονεὶ λιμενηρά τις οὖσα. ἔστι δέ φασι σαρωνικοῦ κόλπου· ἐκλήθη δὲ ἡ μιλησία, καὶ αἱ μυραί, διὰ τὸ συχνὰ αἱμάσσεσθαι θύμασι τὸν ἐκεῖ βωμὸν τοῦ ἀσκληπιοῦ· ὃς κατ' ἐξαίρετον ἐτιμᾶτο. εἶτα ἐπίταυρος ὠνομάσθη καὶ ἐκεῖθεν· καθὸ δὲ τὴν ἰσογράφει, καὶ ἐπίκαρον αὐτὴν οἴονταί τινες ὡς καρῶν αὐτὴν πρότερον κατεσχόντων· οὐκ ἄσημος δέ φησι πόλις δι' ἐπιφάνειαν ἀσκληπιοῦ μάλιστα ἐν αὐτῇ, ἀσκληπιεῖον καμόντων τινῶν τῇ γῇ· φασὶ καὶ πίνακες ἐκεῖ ἀνακειμένοι ἐν οἷς αἱ θεραπεῖαι ἀναγεγράφαται. ἢ ἐπίδαυρος, πόλις λακωνική· καὶ ἐπίδαυρος, ὄνομα τοπικὸν ἐν ᾧ ὁ ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο. Ἐπιδαψιλευσάμενος, πολυτελῶς διαπραξάμενος· πρόσοδος· τὰς τιμητίρας καὶ ἀδελφάς, ἐπιδαψιλευσόμεθα ὑμῖν. Ἐπιδαψιλεύσει, μεγαλοψυχήσει. Ἐπιδαψιλεύεται, πληθύνεται· ἐπιδαψιλεύομαι τοῖς παραδείγμασιν. Ἐπιδεά, ἐλλιπῆ· ἐνδεά. Ἐπιδεδύκασιν, ἐπεκδύνουσιν· παρέλκει τὸ γ'· καὶ ἐν τῷ ἐριγδουπος, ὁμοίως· δοῦπος γὰρ ὁ κτύπος. Ἐπιδέδρομεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτρέχει· ἐπιπολάζει· ἔχει διαφορὰν πολλὴν πρὸς τὸ ἀναδέδρομεν. Ἐπιδεής, ἐνδεής· ἐλλειπής. Ἐπιδεικνύει τῆς ἑαυτῆς, ἐπὶ φιλοτιμίας. Ἐπιδεικνύειν ἐστὶ τὸ παρρησιάζειν καὶ δεικνύειν τινὰ ἑαυτόν. Ἐπιδεικνύμενος, ἀντὶ τοῦ φιλοτιμούμενος λέγεται ἐνίοτε. Ἐπιδεικτιῶν, κενοδοξῶν. Ἐπίδειξον, ἀντὶ τοῦ εἰπέ· ἀριστοφάνης· ἔχεις τινὰ γνώμην, ἐπίδειξον αὐτήν· καὶ ἀντὶ τοῦ φανέρωσον. Ἐπιδειπνεῖν, τὸ ἐκ δευτέρου δειπνεῖν· ἵν' ἐπιδειπνῇς, κόνισαι ἰσχυρῶς. Ἐπίδειπνις, μακεδονικὸς κῶθων· ἔδυσμα· ἐθισμός. Ἐπιδέκατον, τὸ δέκατον· καὶ ἐπιπέμπτον, ἐνάθασιν λέγεται τὸ πέμπτον. Ἐπιδὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι· τὴν δὲ κληῖδα παρέγαγε τῷ ἱμάντι. Ἐπιδεκτικός, ἐπίδεκτος. Ἐπίδεκτον, ἐπίσημον μᾶλλον. Ἐπιδελφινίῳ, δικαστήριόν ἐστιν οὕτω καλούμενον ἀθήνησι· δικάζονται δὲ ἐν αὐτῷ οἱ ὁμολογοῦντες μὲν ἀπεκτονέναι, δικαίως δὲ πεποιηκέναι τοῦτο λέγοντες. Ἐπιδέξια, προπαροξυτονούμενον, ἀντὶ ἐπιρρήματος λαμβάνεται. Ἐπιδεξιά, καὶ ἀριστερὰ νομῆσαι τὴν βοῦν, ἢ ἀμφιδέξιον. Ἰωνῶν δ' εἰπεῖν ἀμφοτεροδέξιον εἶναι· δηλαδὴ δὲ τὸν ἕκτορα· ὁ ποῖος τῆς ἀστεροπαῖος· ἢ τὸ μὲν νικᾶν ἢ διώκειν, ἐπιδεξιὰ κινεῖν εἴπε τὴν ἀσπίδα διὰ τὸ πρακτικὸν τῶν δεξιῶν. Ἐπιδέξιος, καλὸς ἀγαθός· εὔμορφος. Ἐπιδεξιοπολεῖς, ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν περιστρέψας. Ἐπίδεσμος, ὁ ἐπὶ τῇ πηγῇ δεσμός· ἢ ἐπίδεσμος, καὶ ἐπίδεσμοι ἀρσενικῶς μὴ λέγε, ἀλλ' οὐδετέρως· τὸ ἐπίδεσμον, καὶ τὰ ἐπίδεσμα· ὡς οἱ ἀρχαῖοι· φρύνιχος. Ἐπίδεσον, ἐπίστρεψον. Ἐπιδεύες, ἡμῖν παρόμοιον· ἄλλου ὕστεροι· ἀπὸ τοῦ δεύω· ἐξ οὗ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ δεύτατος· ἐν ἄλλοις δέ· ἡ τὸν ἐπιδεύῃ· ὃ ἐστι χρήζοντα· ἡ λέξις δηλοῖ· ὡς τὸ ταῦτ' ἐνδεῖται ὅσκεν ἐπιδευής. Ἐπιδευεῖς, ἐνδεεῖς· χρήζοντες. Ἐπιδεύεαι, ἐπιδεής, ἢ ἐλλιπὴς εἶ. Ἐπιδεῦσαι, ἐπιστρέψαι. Ἐπιδεύσονται, ἐπακολουθήσουσιν. Ἐπιδεύω, ἐπικρύπτω. Ἐπίδεχα, σκύφον τὸν μὴ κενόν. Ἐπιδεχόμεθα, προσδοκώμεθα. Ἐπιδή, ἐπὶ πολύ. Ἐπιδηλίῳ μάχη, δήλιον χωρίον ἐπὶ τῆς βοιωτίας· ἢ ἐνταῦθα ἀθηναῖοι μαχόμενοι ἐνικήθησαν ὑπὸ βοιωτῶν· καθά φησι θουκυδίδης ἐν τετάρτῃ· ἢ ἐπὶ δηλίῳ μάχη· δήλιον τὸ ἐν βοιωτίᾳ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερόν, ὃ ἐτείχισαν ἀθηναῖοι, καὶ περὶ αὐτοῦ βοιωτοῖς μαχεσθέντες, ἥττηθησαν ἱπποκράτους στρατηγοῦντος.

Ἐπιδημεῖν, τὸ ἐν πόλει διατρίβειν· καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐπὶ τοῦ δήμου εἶναι· καὶ ἐπίδημος εἴη ἂν ὁ τοιοῦτος, ἀπ' ἐναντίας τῷ ἀποδήμῳ· καὶ τῷ ἀποδημοῦντι. γίνεται δέ, ἐκ τοῦ ἐπιδημῶ, πλεονασμῷ τοῦ ῦ· ὁμοίως τῷ χέω χεύω· δισκέω, δισκεύω. Ἐπιδήμια, σέρταν τρίς· καὶ ἐπιδημία, συγκατάβασις. Ἐπιδήμιος, ἐμφύλιος· ἢ κοινὸς δημός, ὃ σημαίνει λίπος. Ἐπιδήμιος· ἀπλῶς μὲν ὁ ἐξ ἀποδημίας εἰς τὴν πατρίδα ἐλθὼν· ἐπὶ ὀδυσσέως πλεῖόν τι ἡ λέξις ἐμφαίνει· ἐπεὶ γὰρ ἐν δήμῳ ἰθάκης ἐστὶ τὸ τοῦ ὀδυσσέως βασίλειον, λέγοιτ' ἂν αὐτὸς ἐπιδήμιος εἶναι· καὶ ὡς εἰς τοῦτον τὸν δῆμον ἐλθών· ἐν δὲ τῇ ἰλιάδι ἐπιδήμιος πόλεμος, ὁ ἐμφύλιος· ὁ ἐνδήμιος. ἐν ὀδυσσείᾳ δὲ τίθεται ἡ λέξις, ἐπὶ ἀνθρώπου διάγοντος ἐν τῇ πατρίδι· ἐν τῇ τελευταίᾳ ῥαψῳδίᾳ τῆς ἰλιάδος, ἑτεροῖόν τι σημαινόμενον κεῖται τῆς τοιαύτης λέξεως· δῆλον δὲ ὅτι, καὶ ἐπιδήμια νοσήματα λέγεται· καὶ ἄλλως δέ, ἐπιδήμιος πόλεμος, ὁ κατὰ δήμου· πολλαχοῦ γὰρ ἡ ἐπὶ πρόθεσις οὕτω νοεῖται. Ἐπιδημίου, ἐνδήμου· ἐμφυλίου· καὶ μὴ πρὸς πολεμίους γινομένου. Ἐπίδημον· ὡς ἐπὶ πολὺ ἥλιον· ὑπὸ δήμου τετιθέμενον· ἢ ἐν τῷ δήμῳ ὄν. Ἐπιδημοῦντας· ἔθος ἦν ἐν τῇ ἀποδημίᾳ θύειν θεοῖς ἐπιχωρίοις καὶ ἥρωσι· τοῦτό φασι καὶ ἀλέξανδρον ποιῆσαι τὸν μακεδόνα, ἐν ἰλίῳ. Ἐπιδήνεον, ἐπίνοιαν· συγκατατίθεσθαι. Ἐπιδηρόν· ἐλλειπτικῶς εἴρηται, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺν χρόνον· ὅτι δὲ ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἀπέστι, ὅτι καὶ ἐπίρρημα τί ἐστι τὸ δηρόν. Ἐπιδιατίθεσθαι, τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι κατατιθεμένους ῥητόν τι ἀργύριον, παρά τινι τῶν μεταξὺ γινομένων· ὃ καὶ ἐγγυᾶται εἰ ἡ πρᾶξις γίνοιτο θατέρου τελέως, τὸ ὁμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι· τὸ δὲ πρᾶγμα αὐτό, λέγεται ἐπιδιαθήκη. Ἐπιδίδωμι, ἀντὶ τοῦ αὐξάνω· καὶ ἐπιδίδωμι, τὸ ἁπλῶς δίδωμι· ἐκ τούτου ἐπίδοσις ἡ αὔξησις καὶ δόσις. Ἐπὶ διετὲς ἡβῆσαι, δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ στεφάνου· δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἑκκαίδεκα ἐτῶν γένωνται, τὸ ἡβῆσαι μέχρι τεσσαρεσκαίδεκα ἐστιν· ἀλλ' οἱ ἔφηβοι παρ' ἀθηναίοις ὀκτωκαίδεκα ἔτη γίνονται· καὶ μένουσιν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο· ἔπειτα τῷ ληξιαρχικῷ ἐγγράφονται γραμματείῳ, καθά φησιν ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς χάρητα ἐπιτροπικῷ· ἐπεὶ δὲ ἐγγράφειν εἶτα καὶ ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν κομιδὴν τῶν καταλειφθέντων τῇ μητρί, ὃς κελεύει κυρίους εἶναι τῆς ἐπικλήρου καὶ τῆς οὐσίας ἁπάσης τοὺς ἀπαῖδας, ἐπειδὰν ἐπὶ διετὲς ἡβῶσιν. Ἐπιδικάζεται, ἀντὶ τοῦ ποιεῖται. Ἐπίδικος καὶ ἐπίκληρος, καὶ ἐπίπροικος, καὶ ἐπικληρῖτις· ἐπίκληρος μέν ἐστιν, ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλελειμμένη· μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ· ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἐπικληρῖτις· ἐπίπροικος δέ, ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου· ὥστε προῖκα ἔχειν ἀδελφῶν αὐτῇ ὄντων· ἐπίδικος δέ, ἡ ἀμφισβητουμένη ἐπίκληρος ὅτῳ χρὴ αὐτὴν γαμηθῆναι. ταῦτα δὲ δηλοῖ ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς σάτυρον ὑπὲρ κλήρου· καὶ δείναρχος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ διαμαρτυρία, περὶ τοῦ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὴν ἀριστοφῶντος

Ἐπιβόλως, φρονίμως. Ἐπιβουλεύει, ὁρμᾷ, ζημιοῖ. Ἐπιβουλεύω, ἐπιτίθεμαι. ἢ ἐπιβουλεύω, τὸ κατά τινος βουλεύομαι, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπιβουλεύω τοῖς πολεμίοις. Ἀριστοφάνης. ἐπιβουλεύουσι τῷ πλήθει. καὶ ἐπιβουλεύω, τὸ ἐπιβουλὴν ποιοῦμαι κατά τινος. ἔστι δὲ ἐπιβουλεύω, τὸ μετά τι βουλεύομαι. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. τί δαὶ ἴσασθ᾽ ἡμᾶς ἐπιβουλεύειν ποιεῖν. καὶ Θουκυδίδης ἐν τρίτῳ. ἐπιβουλεύουσιν ἄλλοι τε καὶ Ἀθηναῖοι ἄξυμ πολιορκούμενοι, πρότερον μὲν πάντες ἐλθεῖν.
Ἐπίβουλος, ἐχθρός. Ἐπιβοῶμαί σε, ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἐπιβοῶμαί σοι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπιφωνῶ, δοτικῇ. Ἐπιβοώμενοι, ἐπικαλούμενοι καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι. Ἐπιβοᾶται, ἐπικαλοῦνται. Ἐπίβρεγμα, ἐπίστομα κεφαλῆς. Ἐπιβρέμοντες, ἐπηχοῦντες. Ἐπιβρέξαι, ἐπαγαγεῖν βρέξαι. Ἐπιβρεμεῖ, ἐπιφωνεῖ. Ἐπιβρίθω, τὸ ἐπιβαρῶ. καὶ ἐπιβρίσει, ἐπιβαρήσει. Ἐπιβρίσειας, ἀντὶ τοῦ ἐπιβαρίσειας παρὰ Ὁμήρῳ. Ἐπιβρίσει, ἐπισχύσει. ἐπιβαρήσει. Ἐπιβρίσουσι τοὺς ὀδόντας, παρόσον οἱ θυμούμενοι τρύζουσι τοὺς ὀδόντας. Ἐπιβρόντητος, ὁ ἐμβρόντητος.
Ἐπιβύσαντες, ἐπικαλύψαντες, σκεπάσαντες. Προκόπιος. ἐπιβύσαντες τοὺς ὀχετοὺς, ὕδατι τὸ ὕδωρ μετοχετεύουσιν.
Ἐπιβύσας, ἐμπλήσας. γεμίσας. νήματος ἀσκήριον βεβυσμένον. Ἐπιβώμιον, τὸ ἐπὶ τὸν βωμόν. Ἐπιβωμίζοντι, θύοντι. Ἐπιβώσομαι, ἐκ τοῦ ἐπιβοήσομαι. ὁμοίως ἐπιβώσεσθαι. ἐκ τοῦ ἐπιβοήσεσθαι. κρᾶσις. ἢ ἐπιβώσομαι, κατὰ κρᾶσιν γέγονεν ἐκ τοῦ βοήσομαι ὡς καὶ ὀγδώκοντα. τὸ νεῦσαι, νῶσαι λέγει. ἔστι πρός τις τὰ ὀγδοήκοντα ὀγδώκοντα. οὕτω δὲ ἔστιν ἐκ τοῦ στιβώσω, γέγονεν ἡ σιωπή. καὶ τὸ δῶμα, ἐκ τοῦ δόμελα. κραθέντος τοῦ ο καὶ η εἰς ω μέγα. πολλὰ ὁμοίως καὶ ἄλλα κέκρατυνται. ὅθεν καὶ τὸ βοτρεῖν, καὶ χλωρὸν, ἐκ τοῦ χλοερόν. ἢ χλοερόν. ἢ ἐπιβωσόμεθα, εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσόμεθα. Ἐπιβώτορι μήλων. βοσκῆτορι τῶν ποιμνίων. ἢ ἐπιστάτῃ. ἢ ἐφίστασθαι. οἱ γὰρ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρότερον ἐπὶ τῶν κριῶν ἱστάμενοι ἐμάνθανον. Ἐπίβωτος, λεῖος. ὁμαλός. Ἐπιβώτωρ, ἀντὶ τοῦ βώτωρ. πλεονάζει ἐν τούτῳ ἡ ἐπὶ πρόθεσις συνήθως. ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπίουρος. ἐκλείπεται δὲ ὁ βώτωρ, καθά ἐστιν ὁ δώτωρ. οὐ μήν τοι ὁ βοτὴρ καὶ ὁ δοτήρ. Ἐπιγαμία, συγγένεια. ἤτοι παρ᾽ ἀλλήλων ἄγεσθαι. Ἐπίγαμος, πατρός. Ἐπιγάνυσθαι, χαίρειν. Ἐπίγαυρον, ἰσχυρόν. Ἐπιγαυρωθεὶς, ἀνδρωθεὶς. θρασυνθεὶς. Ξενοφῶν. καὶ ἐπιγαυρωθεὶς τῇ ἐντολῇ τοῦ Κύρου, ἐφρόντιζε. Ἐπίγεια, τὰ πρόσκαιρα. Ἐπίγειον. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίδην ἀποστασίου εἰ γνήσιος. τὰ πρυμνήσια, ἐπίγεια ἔλεγον. κέχρηνται τῷ ὀνόματι ἔστι ἃ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. Ἀριστοφάνης ὁλκάσιν. Ἐπίγειος, ὁ γήϊος. Ἐπιγελασείρ, ὁ καταγελῶν Λάκωνες. Ἐπιγεννήματα, τὰ ὕστερον τοῖς πράγμασιν ἀναφυόμενα, μηδέν ἐστι τῷ ἐπιγέννημα τῆς ποιεῖσθαι λόγον. Ἐπιγεννωμένοις, ἐπιφυομένοις. Ἐπιγηθεῖ, χαίρει. Ἐπὶ γῆς γυμνὸς ἐπέβην, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ γῆς. Ἐπιγλωσσώμεθα, ἐπιλαλοῦμεν. Ἐπιγλώσσου, ἐπονείδιζε διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. Ἐπιγλωττήσομαι, φλυαρήσω. βλασφημήσω περὶ τῶν Ἀθηναίων. ἐκ ἐπιγλωττήσομαι. Ἐπίγναψον, ἐπικλάσον. Ἐπιγνάψασα, ἤτοι κάμψασα φίλον ἦτορ. ἀντὶ τοῦ κλιθεῖσα τῇ πειθοῖ. οἷον χαλασθεῖσα. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἐκ τῶν καμπτομένων σωμάτων. λέγεται ἴσως καὶ ἄλλον κάμπτειν ἤτοι, πείθειν μεταγνῶναι ὡς τὸ ἐπέγναψε γὰρ ἅπαντας. δοκεῖ δὲ ἐκ τοῦ γόνυ, ῥῆμα εἶναι, ἀφ᾽ οὗ γνάπτω, τὸ εἰς γόνυ κλίνω. ἐξ οὗ γνάπτω. καὶ γνάμπτω. ἢ ἐκ τοῦ κνῶ, ἀφ᾽ οὗ ἐστι τὸ αἴγειον κνεῖ τυρὸν φησὶ ἔσθαι κνάπτω τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ κνάμπτω, καὶ τροπῇ, γνάμπτω. διὸ καὶ κναφεύς. ὁ αὐτὸς καὶ γναφεύς. Ἐπίγνωθι, μάθε, γνώρισον. Ἐπιγνώμη, συγγνώμη. διάγνωσις. Ἐπιγνώμονας, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ σηκοῦ. ἐπιγραφέας τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τοῦ γράφειν ὅσον ὀφείλουσιν εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς εἰσφορᾶς. Ἐπίγνωσις, ἡ μετὰ τὴν πρώτην γνῶσιν τοῦ πράγματος, κατὰ δύναμιν παντελὴς κατανόησις. Ἐπιγονατὶς, τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνωθεν σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἔνιοι τὴν ἐπωμίδα διὰ τὸ ἐπὶ γόνατος κεῖσθαι, ἢ χιτὼν ἀνάκωλος γυναικεῖος. ὃν ἔνδοθεν ἐπενδύονται, περὶ οὖν τὸ γόνυ γίνεται ἐπιγουνίς. καὶ ἐπιγονατὰ, ὁ πρὸς τὰ γόνατα μῦς. ὡς δὲ ἄλλοι φασὶν, ἡ δι᾽ ἀξίαν ἐπιτραφεῖσα σὰρξ, τῷ γόνατι. Ἐπιγόνειον, ὄργανον κέκληται ἀπὸ τοῦ εὑρόντος. ὁ δὲ Ἐπίγονος, ἦν φύσει μὲν Ἀμβρακιώτης. πρῶτος ἐπικρούσας αὐλὸν πλήκτρου. τὸ δὲ ἐπιγόνειον, ἔχει τεσσαράκοντα χορδάς. ὥσπερ καὶ τὸ σιμικὸν, πέντε καὶ τριάκοντα. Ἐπιγονὴ, γέννημα. Ἐπιγουνὶς, ὁ ἀνώτερος τοῦ γόνατος τόπος. ὃν καὶ μύλην φασί τινες. χρῆσις δὲ Ἰσοκράτης. καὶ ἐν τῷ ὅτι ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει. τουτέστιν εὐσαρκίαν ἀξίαν, ὡς ἐκ μέρους τὸ πᾶν δηλοῦσθαι. ἢ ἐπιγουνὶς, τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἔνιοι δὲ τὴν ἐπωμίδα. ἢ ἐπιγράβδην, ἐπίρρημα ἐκ τοῦ γράφειν. καὶ γραπτύες, αἱ τῶν μελῶν γραφαί. τουτέστιν ἀμυχαὶ ξυσμοί. Ἐπιγράβδην, τὸ ἐπιπολῆς. Ὅμηρος πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς δεξιτερῆς. τραχύτερον δὲ τοῦ τροῦ ἐπιλίγδην, ὃ καὶ αὐτὸ δῆλον, τὸ ὅσον ἐπιψαῦσαι ὄνομα πεποιηθὲν ἀπὸ ἀρρήτου ῥήματος τοῦ λίζω. Ἐπιγράμματα καλοῦνται, οἱ πεζοὶ καὶ ἔμμετροι λόγοι. ἢ ἐπιγράμματα, πάντα τὰ ἐπιγραφόμενά τισι, κἂν μὴ ἐν μέτροις εἰρημένα, ἐπιγράμματα λέγονται. Ἐπιγράφει τὶς, ἐπιγράμματα γράφει. ἐπιγράφεται γὰρ δανειστὴν, ἤτοι ὁμολογεῖ.
Ἐπιγραφεῖς, οἱ τὰ δημόσια διαγράφοντες, ὅ ἐστι διὰ σειραῖς ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον τοὺς ἀστούς. ἢ τοὺς μετοίκους. οἱ ταῦτα διαγράφοντες, ἐπιγραφεῖς ἐκαλοῦντο. Ἐπιγράφει τὶς, ἐκ κακίας εἰς ἀρετήν. ἢ ἄλλος, ἢ ἕτερον. ἐπιγράφεται δέ τινος ὁ κηδόμενος ἄλλου. Ἐπιγραφεὺς, ζωγράφος. Ἐπιγράφεται, ξύεται. χαράσσεται. ὀνομάζεται. Ἐπιγραφομένω, ἰδιοποιουμένω. οἰκειουμένω. εἰ καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ᾽ ἄλλων εὑρημένα ἐπιγραφομένω. Ἐπιγράφων, βεβαιῶν. διισχυριζόμενος. Ἐπιγράψαι ἀκρότατον χρόα παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἴσον τῷ δέ τῷ ἐπιπολῆς ξέσαι. γράψαι γὰρ τὸ ἐπιξέσαι. Ἐπιγράψαι, ἐπιτελεῖν ἐπιξύσαι. Ἐπίγυα, τὰ πρυμνήσια. τὴν δ᾽ ἀπὸ τοῦ ῥεύματος πέτραι, ἠσφαλίζοντο τοῖς ἀπὸ γῆς ἐπιγυίοις. Ἐπιγύης, ὄνομα δίκης. ὁδὸς δὲ καὶ τρίβος μεταξὺ δύο γειτόνων. διατέμνουσα τὰ χωρία. ἐξ ἑκατέρου. οἱ οὖν κρίνοντες ξενίας ἑκατέρωθεν, ἐκ τε πατρὸς καὶ μητρὸς δύο γύας ἔχουσιν. αἱ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου ἕνα.
Ἐπιγύων τῶν πρυμνησίων κάλων. ἅ τινὲς πείσματα καλοῦσιν. Ἐπιδαίσιος οἶκος, ὁ ἐπίκοινος καὶ οὐ μεριστός. ὁ εἰς δύο καταλειφθεὶς δύο παισίν. Ἐπίδαιτρον, ὄψον. Ἐπιδαιτήσομαι, ἐπιθοινήσομαι. ἐπευωχηθήσομαι. Ἐπιδακρυθέντα, ἐπιγραφέντα. Ἐπιδακρύω, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπιδακρύοντος, τῇ τῆς ἀκουόντων μνήμῃ. Ἐπίδαλοι, λαμπροί.

Ἐπιβάλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐφίεσθαι, καὶ ἐπιθυμεῖν. διὸ καὶ δοτικῇ παρ' Ὁμήρῳ συντάσσεται. κεῖται δὲ ἡ [illegible] λέξις ὁμοίως καὶ παρ' Ἡροδότῳ(?) ὃν δεῖ καὶ Ἀριστοτέλης. ἔστι δὲ καὶ ἁπλῶς φράσαι περιφραστικώτερον, ὅτι ἐπιβαλλόμενος, ὁ θέλων ἐπιτυχεῖν καθόπτ(?) καὶ νεὸς ἐπίβολος ἐν Ὀδυσσείᾳ. οὕτω καὶ φρενῶν ἐπίβολος. ἐπιβαλλόμενος δὲ παρ' Ὁμήρῳ. Ἐπιβάλλει, [illegible]. Ἐπιβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐγχειρῶν. σωσίστρατος(?) σὺν θεῷ ἐπιβαλλόμενος καὶ ἐπιβαλλόμενος, ἐπιβολὴν κατὰ πρόθεσιν ἔχων ἐπιθυμεῖν. Ἐπιβάλλω ἐπὶ σοί, τὰς χεῖρας ἐπιβεβλήκασι. καὶ ἐπιβάλλω τὸ [illegible], αἰτιατικῇ. ἐπιβάλλω δὲ τὸ προστίθημι, δοτικῇ. ὡς τὸ ἐπιβάλλειν ταῖς ὕβρεσιν ὕβρεις. καὶ ἐπίβαλε μάστιξι, μάστιγας, καὶ τῇ ζημίᾳ ζημίας. Ἐπιβάλλω τὸ ἐπιβλέπω τινί. καὶ τινά. Ἐπίβαλμα, [illegible]. Ἐπίβασιν, ἀνάβασιν, βάσιν. Ἐπιβασκέμεν παρ' Ὁμήρῳ. οὐ μὲν ἔοικε ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν τοὺς ὑπ' αὐτόν. ὁ γὰρ ποιμὴν λαοῦ ὁ βασιλεύς, ἐκ τοῦ κακοῖς ἐμβιβάσαι τὸ ποίμνιον, ἤτοι κακῶσαι. δεῖ δὲ κακά, ὅτε ἐπιβάσκει τοὺς Ἕλληνας ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, ὁ λοιμὸς ὁ δι' αὐτὸν γεγονώς. καὶ ἡ τοῦ Ἀχιλλέως ἀπόστασις. ἢ καὶ ἁπλῶς, οὐ χρὴ ἀρχηγὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβιβάζειν τοὺς ὑπὸ χεῖρα, ἤγουν κακὰ διδάσκειν. ἐπιβάσκειν, ὁμοιοῦται τῷ οὐδέ σε χρὴ νηπιάας ὀχέειν. ὡς γὰρ ὀχοῦμαι ἐγώ, ὀχῶ δὲ ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάζω εἰς ὑποζύγιον, οὕτω καὶ ἐπιβαίνω μὲν ἐγώ, ἐπιβάσκω δὲ ἄλλους. ἤγουν ἐπιβαίνειν ποιῶ κακῶν, ἢ [illegible] ἐνδοῦναι καὶ μανίας ἔρχος(?) λόγος παρ' Εὐριπίδῃ, ὁ μανικὸς ἢ ἐπιβασκέμεν, κακοποιεῖν κακῶν ἐπιβαίνειν. καὶ ἐν κακοῖς ποιεῖν. Ἐπιβάται, συνήθως μὲν οἱ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς τὸν πλοῦν ποιούμενοι διδόντες τὸν ναῦλον. Ἀττικῶς δὲ οἱ ἐν ἀκατίοις(?), ἀργοὶ δὲ ὄντες, καὶ παρεσκευασμένοι ὡς μάχεσθαι(?). Ἐπιβατεύειν, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπιβατεύειν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Διός, οὐ θέμις τὸν ἀεὶ [illegible] ξυνόντα. Λουκιανός. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. ἐπιβατεύων Κλεισθένει συμμάχου τῷ [illegible]. τοῦτο γὰρ δηλοῖ. ποιεῖται δὲ καὶ τὸ αἰσχρόν, ὅτι ἐρώμενος ἦν τοῦ Διονύσου ὁ Κλεισθένης. Ἐπιβατεύειν, λέγεται ἐπὶ νεώς. καὶ ἐπὶ συνουσίας κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀλόγων ἐπιβαινόντων συνουσιάζειν. Ἐπιβαΐδουσα, ἐπιβαίνουσα κατέχειν [illegible] οὐδέν, ἐπιβαΐδουσα διὰ σπουδῆς εἶχεν. Ἐπιβατηνοῖσιν(?), ἀμφισβητοῦσι. ζητοῦσιν. Ἐπιβατήρια, τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν μηχανήματα. ὁ δὲ τὰς μηχανὰς ἐπὶ [illegible] πύργοις ξυλίνοις, καὶ χελώνας καὶ ὅσα τειχῶν ἐπιβατήρια. Ἐπιβάτης. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τριηραρχήματος. οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένους τοὺς μὴ κωπηλατοῦντας ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐπιτηδείους. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. [illegible] κολύμβησεν ἐπιβάτης ὡς δέξαιτο ἐπίγειον(?). καὶ ὁ ἐπὶ νεὼς βαίνων ἢ ὁ ἐπὶ τῆς νεὼς ἄπρακτος. ἐρέτης δὲ ὁ κωπηλατῶν. Ἐπιβάτην, τὴν πτέρναν(?) τοῦ ποδός. Ἐπιβατικά, ἃς ἡμεῖς λέγομεν παρακαθήκας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων. Ἐπιβατόν, [illegible]. Ἐπίβδαι, αἱ μεθέορτοι ἡμέραι. διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν ταῖς προτέραις ἡμέραις [illegible], ἁπλῶς ἐπιβαινούσας. Ἐπιβήματα, εἴδη χορικῆς ὀρχήσεως. Ἐπιβήμιος Ζεύς, ἐν Σίφνῳ. Ἐπιβήσει, ἐπιβαρήσει ἐπιχέσει(?). Ἐπιβήσεο, [illegible] τὸ ἐπίβησον [illegible] ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ἐπιβήσομαι [illegible] τὸ προστακτικόν, ἐπιβήσου. καὶ ἰωνικῶς ἐπιβήσεο. Ἐπιβήσομαι, καταφύγω. Ἐπίβησον, [illegible] καὶ ἐπίβησον εὐκλείας, ἀντὶ τοῦ ἐπιβίβασον. ὅμοιον δ' ἐστὶ τῷ, [illegible] ἐπιβασέμεν. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ δυσσεβείας ἐπιβαίνοντες, ἤγουν δυσσεβοῦντες. Ἐπιβῆτον εὐφροσύνης παρ' Ὁμήρῳ. ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον, ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ. τουτέστιν ἵνα ἄμφω κατὰ τὸ ἦτορ ὑμῶν, εὐφροσύνης ἐπιβαίνητε. ὁ περιφραστικῶς δηλοῖ, τὸ ἵνα χαρείητε. ἐπεὶ κακὰ πέπονθε. ἤγουν ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθε. Ἐπιβιβῶ, ἀναφέρω. Ἐπιβλαί, [illegible]. Ἐπίβλαξ, συνεφὴς [illegible]. Ἐπίβλημα, πῶμα. ἢ ῥάκος. ἢ ἐπίβλημα, τὸ τῷ προτέρῳ ἐπιβαλλόμενον. Ἐπίβλης, συνεφής. Ἐπιβλής, ξύλον συνέχον ἐπικεκλεισμένας τὰς θύρας ἐν τῷ ἀπὸ τοίχου εἰς τοῖχον ἢ ἀπὸ στύλου εἰς στύλον τῇ θύρᾳ. ἢ ταῖς θύραις ἐπιβάλλεσθαι. ὁ δὲ [illegible], ἑρμηνεύων τὴν λέξιν καὶ μεγάλην κλεῖδα θυρῶν αὐλῆς φησι. [illegible] εἶναι κλεῖδα καὶ ἐπιβλῆτα [illegible]. ἀμφότερα δὲ μοχλὸν δηλοῦσιν. ὃς καὶ κλεῖθρον λέγεται, ὁ ποιόν τι καὶ ἡ Ὀδυσσεία δηλοῖ ἐν τῷ ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι. κληῖδα γὰρ ἐκεῖ τὸ κλεῖθρον καλεῖ, μικρὸν ὂν ὡς μὴ χειρὶ καταρρήσσεσθαι, ἀλλ' ἱμάντι ἑλκέσθαι. ὁ δὲ τοιοῦτος μοχλός, καὶ ὀχεὺς λέγεται. ἢ ὀχῆες κατὰ τὸ ὤιξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας. [illegible] τὸ ἔχειν. διὸ [illegible] φησὶν ἐπιβλής. ὡς [illegible] κατὰ πολυωνυμίαν, μοχλός, ὀχεύς, ἐπιβλής, κλείς, καὶ κλεῖθρον. ὁ ἐπιβλής, ὀξύνεται ὡς τὸ προβλής ἡμιθνής. ἀδμής. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα ἀρσενικὰ σύνθετα, ἔχοντα ἐν τῷ τέλει μίαν συλλαβὴν τοῦ ῥήματος, διὰ τοῦ [illegible] κλινόμενα, ὀξύνεται. διὸ παρ' Ἀριστοφάνει τό, ὁ μέγας οὗτος κολακώνυμος, ἀσπίδα προβλής. ὃ δεῖ [illegible] καὶ ἐπιβλής δεῖ, ὡς μὲν Τιμαρχίδας φησίν, δοκός. ὡς δέ φησι Κλείταρχος ὁ γλωσσογράφος, ποιά τις δοκός. Ἐπιβλῆτες, δοκός. μοχλός. ἢ ἐπιβλῆτας, ὁ δόχιμος(?). Ἐπιβοᾶ τὸν [illegible], ὅταν θρηνῶσιν αἱ Μοῦσαι τὸν [illegible], τὸν Ὕλλαν ἀνακαλοῦνται. Ἐπιβόημα, ἐπιφώνημα. Θουκυδίδης. ὁ δὲ εἶπε τὸ ἐπιβόημα. Ἐπιβόητος, ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. καθ' οὗ αἱ βοαὶ δηλαδὴ γίνονται. ὃν ἐπίβωτον Ἀνακρέων φησίν. [illegible] ὁ διαβόητος, ὡς ἐπ' ἀρετῇ [illegible]. ὁμοίως ἐναντιότης τῷ ἐπιβοώντα(?), καὶ ἐν τῷ ἐπίφατος. ὃ κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ ἐν τῷ ἐπάρατος, καθ' οὗ ἀραὶ γίνονται. καὶ ἐν τῷ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, ἥκεις ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ τοιοῦτον ἐπέχειν πρὸς τὸ ἐνέχειν. δηλοῖ δὲ ποτὲ ἡ λέξις καὶ τὸ προσέχειν καὶ ἁπλῶς κατὰ στοχασμὸν σημαίνει ὁμοίως τῷ [illegible]. δηλοῖ ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐναντιότητα, ὡς ἐν τῷ ἐπίρρητος. ἔστι γὰρ ἐπίρρητος, καθ' οὗ [illegible] πολλὰ δεῖ. ἵνα ἢ ὁ ἐπίρρητος ὁ αὐτὸς τῷ ἐπιβοήτῳ καὶ τῷ ἐπιφάτῳ. τὸ μέντοι ἐπιρρέζειν, [illegible] ἐκεῖναι ἤγουν αἱ [illegible] ἐπιρρέζειν καλέονται. οὐ τοιοῦτον δέ τι δηλοῖ ἀλλ' ἐρρέθη ἀντὶ τοῦ [illegible] καὶ ὀνομαστικῶς. Ἐπίβοιον, Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δευτέρᾳ φησὶν οὕτως. ἐὰν δέ τις τῇ Ἀθηνᾷ θύσῃ βοῦν, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ τῇ Πανδρόσῳ θύειν οἶν μετὰ βοός. καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον. καὶ ἐπιβόιον, τὸ ἐπὶ τῷ θυομένῳ βοῒ θυόμενον. ὁμοίως καὶ Στάφυλος, ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν. Ἐπιβόλαια, ἐπιβλήματα. Ἐπιβολή, ὁρμή. ἐγγραφή. ζημία. Ἐπιβολεύς, ὁ Ἡρακλῆς παρὰ [illegible]. Ἐπιβολή, ἡ ζημία. καὶ ἡ ἔννοια. καὶ ἐπιχείρησις, [illegible] τῶν γεωμετρικῶν. καὶ ἡ ἐγχείρησις. καὶ ἡ [illegible]. καὶ ἐπιβολή, ἡ εἰσφορά. Ἐπίβοος, ἡ ἐκ βοὸς θυσία.

ἐπίρρητος ὁ μέντοι παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπίρρητος διὰ τὸ προπαραλήγοντος ἰδικῶς καὶ διπλασιασμοῦ τοῦ ἀμφιβόλου ἀλλὰ τοῦ προσ[illegible]λαμβανόμενος αὐτὸ τὸ πολύψηφος· καθ' οὗ πολλὰ ἐστὶ δηλαδή· ὡς τῆς ἐπὶ προθέσεως καὶ ἰσοῦδα, τὴν κατ-
ηλλοιῶσας ἵνα ᾖ ἐπίρρητος ὁ κατάρρητος. Ἐπήρκεσεν, ἐβοήθησεν. Ἐπηρμένοι, ὑπερηφανευόμενοι. καὶ αὐτὸ τὸ τρόχιμα καὶ διὰ τρεῖς [illegible] οὐ κωλύει [illegible] ἕλληνες ἐπηρμένοι ἦσαν διὰ τὴν τῶν ἀθηναίων κακοπραγίαν. Ἐπήρξε, κατῆρξεν. Ἐπήρσεν, ἐφάρμοσεν, ἐπήρασεν. Ἐπηρτημένην, ἐπικειμένην. καὶ αὐτὸ τὸ κρεμαμένην. Ἐπήρτησεν, ἐπέθηκεν. ἐπέφερεν οἱ μακροὶ φόβοι ἐπήρτηνται τοῖς ἐν τῇ πόλει. Ἐπήρυσεν, ἐφόρμησεν. Ἐπηρώθησαν, ἐσκοτίσθησαν ἐτυφλώθησαν. Ἐπήρωσεν, ἐχάκωσεν. Ἐπηρώτησαν, ἐκέλευσαν [illegible] δαβίδ· ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν. Ἐπῆσαν, συνῄρηται ἐκ τοῦ ἐπῄεσαν. Ἐπιαθεῖσα, ἐπιχαρεῖσα. Ἐπιαθέντες, ἐπιχαρέντες. Ἐπιάσκεται, ἐπικαλλωπίζεται, κεκόσμηται ἐπαίνων. Ἐπιάσθη, ἐλαλήθη. Ἐπιάσταιρε, ἐψυχορράγει. Ἐπιαστα, ἐπιλέλεκται ἐπουδή. Ἐπιαστα, ἐπὶ πολὺ ἀναπιπτομένων. Ἐπιατίς, ἀμαζονίδας λοξίας παρὰ τὸ [illegible] τις ἡ προμαθεῖς ἀλλὰ θρασεῖαι, καὶ ἀπερίσκεπτοι. Ἐπιτία, ἡ ἐπέλευσις καὶ ἡ φρόνησις, ὡς οἶμαι καὶ ἐπίνοια. Ἐπιτείαστιν, ἐπιστήμαις, φροντίσεσιν. καὶ ὅμηρος, ἐπεί τῃ δὲ ἀνδρὶ ἔοικας. Ἐπίτιος, ἀλογίστου ἀνόητος [illegible]. Ἐπίτης, αἴσιον. Ἐπιτής, ὀξυτόνως· ὁ παρὰ τοῖς ὕστεροι βαρύνουσι· δηλοῖ τὸ δεινὸν εἰπεῖν καὶ λόγιον καὶ φρόνιμον. ἐσσὶ ἡ αἴσχιστος· καὶ ἐχέφρων· ἔστι δὲ ἐπιτὴς ὁ λόγιος παρὰ τὸ ἔπος· ἢ ὁ χαίρων τῇ ἀληθείᾳ. παρὰ τὴν ἐπὶ πρόθεσιν καὶ τὸ ἐτόν. ὀξύνεται δέ φασιν ἡ λέξις παρὰ τοῖς παλαιοτέροις· οἱ δὲ ὕστερον παροξύνουσιν αὐτὴν, λέγοντες ἐπίτην ἀγχίνοιαν δὲ, διαφέρει ἐχέφρονος· ὡς ἀγχίνοια φρονήσεως· ἡ μὲν γάρ, σκέψις ἐστὶ τοῦ δέοντος, ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἀγχινοοῦντι τυγχάνουσα, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ· ἡ δὲ φρόνησις, οὐ τοιαύτη, ἀλλ᾽ ἐχεῖ πρὸς πᾶσιν. Ἐπίτριμος, ὁ πυκνός· τὸ διὰ τὸ ἡμᾶς ὑπὸ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται. Ἐπίτριος, λόγιος· πανοῦργος. Ἐπίτριμαι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἐκ πάγιοι, ἢ ὁμοῦ πρὸς ἀλλήλους καθιστάμεναι ἐκατηρώθεν. Ἐπιτύει, τῇ συνέσει. Ἐπιτυές, κατὰ μὲν τινας, ἡ μετὰ τῆς ἐπιεικείας ἑπομένη· ἕτεροι δὲ, ἐπιτυὲν τὸν ἐν λόγοις φασὶ ἐπαινετόν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπιτής. ἢ ἐπιτής· ὀξυτόνως, ὁ δηλοῖ τὸν φρόνιμον καὶ λόγιον. Ἐπιῦδε, ἐπιφώνει. Ἐπιύρου, ἐπίτυχον παρὰ τὸ ἐπαυρεῖν. Ἐπιφύσεν, ἐν ὀδυσσείας [illegible] αὐτὸ τὸ ἐπιπλεῖ· διά τινος δηλαδὴ ἀγγείου· ἐστιᾶν παρ᾽ ὁμήρῳ· οὐ θερμὸν δὲ ψυχρὸν ἐπαφεῖσα· καθὰ τὸ ὕστερον εἶδος, ἀλλ᾽ ὅμως πάλιν. Ἐπὶ ἠῶ, ἢ μέσον ἦμαρ, ἢ δείλετο τ᾽ ἠέλιος· τρίμαρφ τὴν ἡμέραν ἔτεμεν ὁ ποιητὴς ὡς κατὰ ἀναλογίαν [illegible] συμβρίας, καὶ δείλην ἐν δὲ τῷ δείλετο, γράφουσι τινὲς δύσετο, εἴσοι ἔδυνε φασὶν οἱ παλαιοὶ· ὡς ἀρίσταρχος· οὐ γράφει δύσετο, ἀλλὰ δείλετο· ὅ ἐστιν εἰς δύσιν ἀπέκλινεν· καὶ σημαίνει τὴν λέξιν, σύστοιχον τῷ δείλῃ· ἡ δὲ δείλετο, ἀσυνήθης ἐστὶν ἀλλὰ τὸ δειλιάσας, παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται. Ἐπιορεῖν, ἐφέμαρπτ. Ἐπιόρεσαν, ἐφόρμησαν. Ἐπὶ ἡ ἐπὶ πρόθεσις, ἐλάττω? γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· γενικῇ μὲν, χρόνον δηλοῦσα· οἷον, ἐπὶ ἄρχοντος ἀθήνησι [illegible] ἀλεξάνδρου ἰασονικῆ [illegible] ἑλληνικῶς· εἴσοι τῷ κατὰ τοῦ [illegible] καὶ ἀλεξάνδρου ἀττικῶς· ἢ τὸ περί τι, καὶ ἐπὶ πολλὰ μαθοι τὰς αὐτὰ λεγόμενα. ἢ τὸ ἐπάνω τὰ πετραίας ἐπὶ γῆς· δοτικῇ, αἰτία λαλοῦσα τὸ οὗ ἕνεκα· οἷον [illegible] τοῦ [illegible] δύναμιν ἢ ἀδικοῦσι [illegible] δηλοῦσα· ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων ἢ τὸ ὕστερον τι, καὶ δὲ ὑπερέχει τι [illegible] λαὶ ἕτερα δεξιᾷ· ἢ τὸ ἐπάνω· ἐπὶ κρατερῷ τοῖχος ἐστὶν ἐν ἰσχυρᾷ· αἰτιατικῇ δὲ, κίνησίν τινα λέγουσα· ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο· καὶ γενικῇ δὲ, ταυτὸ τοῦτο ἐσθ᾽ ὅτι δηλοῖ ἐπὶ οἴκου· καὶ ἐπὶ τῆς χώρας, ὀρθῶς καὶ ἀττικῶς. Ἄλλως Ἐπὶ, συντασσόμενον αἰτιατικῇ, σημαίνει αἰτίαν· θουκυδίδης· πολλοὶ γὰρ τῶν αὐτονόμων θρακῶν ἀπὸ ἡρακλείας ἐφ᾽ ἅρπαγὴν ἐν ἀκολουθίᾳ ἐπὶ, συντασσόμενον γενικῇ, σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς· ἐπὶ τοὺς ὅρους, ἢ ἐπὶ τῆς οἰκίας διατρίβει· σημαίνει καὶ τὸν τρόπον οἷον, βαδίζει ἐπὶ τῶν ποδῶν συντασσόμενον τῇ δοτικῇ σημαίνει καὶ τὸ ἐντός· εὐριπίδης· τίνα τόνδ᾽ ἐπισκευοῦσιν ὁρῶ πλόκαμον ἐπὶ καλῇ χαίτῃ, καὶ ἀριστοτέλει· ἀριστοφάνης· ἐπὶ ταῖς τοῦ πλούτωνος ἀκούειν θύραις. Ἐπιάλτην, ὅμηρος καὶ ἡσίοδος, καὶ οἱ ἀττικοὶ τὸν δαίμονα· διὰ δὲ τοῦ φ, τὸν ἄνδρα ἐφιάλτην τὸν ῥίψασπιν τὸν λεγόμενον. Ἐπιαλές, ἱερεῖον. Ἐπιαλής, ὁ ἐφιάλτης ὃν αἰολεῖς ἐφέλην ἀλλὰ, ἐπιάλλειν, καὶ ἐπιφέλην, καλοῦσιν. Ἐπιαλμῶ, ἐφαλλομαι. Ἐπὶ[illegible] ἐσχεν. Ἐπιανίω, ἐπιτρέπω. Ἐπὶ ἀρετῇ τινὶ· εἴσοι ἕνεκεν ἀρετῆς. Ἐπιεῖ ἐπισιν ἐνέστιν. Ἐπὶ, κοινῶς μὲν ὅτι τὸ ἐπάνω δηλοῖ, πρὸς δοτικὴν λέγεται ἢ πρὸς γενικήν· ὅτι μετὰ τοῦ ῥήματος κεῖται ἔτι μετὰ δοτικοῦ τόπου κεῖται, τόδε· καὶ ἐπὶ τῇ δὲ τῷ ὕδατι· ποιητικῶς δὲ πρὸς αἰτιατικὴν· ἀλλ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἐστὶ δύο· καὶ ἐπὶ ὑγρὰ κέλευθα· λέγεται γὰρ αὐτὴ τῆς κατά· εἴσοι καθὰ τὴν γῆν δὲ ἐστὶ δύο· καὶ καθὰ τὰς ὑγρὰς τῆς θαλάσσης τροφίας. Ἐπίασι διττὴ ἔχει σημασίαν· οἷον ἐπίασι τὸ ἐπέρχονται, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον πολὺ μῆκος τῆς γῆς ἐπίασι, τὸ ἀπελεύσονται, ὡς περὶ ἔφαμεν τὸ μετίασιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ ἐπίασι, τὸ μετὰ ἐπιθέσεως ἐπίασιν οἱ πολέμιοι τῇ πόλει· αὐτὸ τὸ κατὰ τῆς πόλεως, δοτικῇ συντάσσεται. Ἐπίασσα, δήμητρος ἐπώνυμον. Ἐπίασεν, ἐβόησεν. Ἐπίαχον, ἐπεβόησαν. Ἐπίβαθρα, ἐπιβατήρια· χάριν δὲ μισθὸν τινὶ, ὑπὲρ τοῦ ἐπιβῆναι τῇ πρύμνῃ τῆς νεώς, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐπίβαθρον, τὸ ναῦλον· ἢ ὁ μισθὸς ἐπιβάσεως νεώς. Ἐπιβαίνω, ταυτὸ σημαίνει ἐπιβαίνω ἐπὶ ἵππου· περὶ ὧν τὸ μὲν ἀναβαίνω, συντάσσεται μόνη αἰτιατικῇ· τὸ δὲ ἐπιβαίνω, καὶ γενικῇ καὶ δοτικῇ· λέγεται καὶ ἐπὶ νεὼς ἐπιβαίνειν· ὅθεν καὶ ἐπιβάτης νεὼς λέγεται ἀπὸ ἱστίου· ὅστις ἐπιβαίνει ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸν τὴν κοντὰ· καὶ ἐπιβαίνειν ἵππος τοῖς ἄζυξιν. Ἐπιβαίνει ἵππων λέγει ὅμηρος, τὸ εἰς ἅρμα ἀναβαίνειν· ὡς περὶ ἀποβαίνειν τὸ πεζεύειν. Ἐπιβαίνω μὲν ἐπὶ τῶν, ἐπιβαίνω σκὺ δὲ ἀλόγων· εἴσοι ἐπιβαίνειν ποιεῖ. Ἐπιβαλεῖν, ἐπιθέσθαι, ἐπιρίψαι. Ἐπιβάλλειν, αὐτὸ τὸ ἁρμόττειν· καὶ προσήκειν· δοτικῇ συντάσσεται. Ἐπιβάλλει τις, ἐπιτεθεὶς ἢ τοῦ ἐπιβάλλεται τῷ δέοντι, αὐτὸ τὸ ἐπιχειρεῖν καὶ ἐπιβάλλειν, αὐτὸ τὸ προσήκει λαμβάνεται· ἵνα ἢ ἡ πρόθεσις αὐτὸ τὸ δέον τι τάττεται δὲ, τὸ ἐπιβάλλειν, καὶ ἐπὶ τοῦ ζημιοῦσθαι καὶ ἐπιβολὴ ζημία ὀνόματι. Ἐπιβάλλειν, πρόθεσίν τινα δηλοῖ καὶ πολλάκι ἐπὶ γενικῇ· ἐπιβάλλει οὖν τῆς νοήματος, ἢ ἐρίζει· εἴσοι ἐπιβαλεῖν καὶ ἐπὶ τυχὰς ποιεῖ· ὁ καὶ ἐπιβόλος φαμὲν· λέγεται δὲ ἐπιβάλλεσθαι καὶ τὸ ἐπιθυμεῖν· ὡς τὸ μεγάλοις ἔργοις ἐπιβαλλόμενοι.

Ἐπεσυμβόλους, ἐπελθοῦσι· ἐπιρρούσας· ἐφορμήσας. Ἐπέσσυται, ἐφορμᾶται. Ἐπέσσυτο, ὁρμᾷ· ἐπῆλθεν· ἢ ἐπέσσυτο, ἐκ τοῦ σεύω· τοῦτ᾽ ἔστι διώκω. ὁ μέλλων σεύσω· ὁ παρακείμενος σέσευκα· ὁ παθητικὸς, σέσυμαι σέσυσαι σέσυται, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε, ἐσσυτο· ἀντὶ τοῦ ἐφορμεῖται. ἐπιθυμεῖ. Ἐπεστάτει, ἐπέβλεπεν· καὶ ἐπεστάτει, ἦρχεν. εἰ μὲν οὖν ξενοφῶν ἐνταῦθα οὐκ ἔλεγεν ἄρχοντα καὶ μαθεῖν, ὡς ἐπεστάτει. Ἐπεστενάσθη, ἐπέστενε. καὶ ἦχουν. Ἐπεστέψαντο, ἐστεφάνωσαν. πληρώσαντες ἐπλήρωσαν. Ἐπιστάτης τοῦ ἔργου, ἀντὶ τοῦ ἐπιστάτης γέγονε τοῦ ἔργου· πρόεδρος. ὥσπερ καὶ ἐπέστησαν τοῦ ἔργου· καὶ ἐπέστη τῷ ἔργῳ, ἀντὶ τοῦ πλησίον ἐστὶ τοῦ ἔργου. Ἐπίστροφον. καὶ ἐπιστάσεως ἄξιον τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ἐπιτήρησι. καὶ ἀπορίας ἄξιον τὸ πρᾶγμα. οὕτω χρώμενος τῶν στωϊκῶν φιλοσόφων πολλάκις ἀκήκοα. ἐν δὲ καὶ ἀρχαίοις ἢ δοκίμοις, ἄξιον ἐπισκέψεως. φρύνιχος. Ἔπεστιν, ἀντὶ τοῦ ἐξουσία ἐστί. συντάσσεται δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς ἀπαρέμφατον. ἔπεστί μοι εἰπεῖν τόδε. ἀντὶ τοῦ ἐπ᾽ ἐμοί ἐστι τὸ εἰπεῖν, ἤγουν ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἐξουσίᾳ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχει. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. τὰ ἐνόντα ἐπὶ τοῦ πίνακος. Ἔπεστιν, ἐπέτυχεν. Ἐπεστιασόμεθα, δεχόμεθα. Ἐπέστιμαι, βούλομαι. θέλω. δύναμαι ἢ ἐπίκειταί μοι. Ἐπέστιος, ἀντὶ τοῦ ἐγχώριος λέγουσιν οἱ ἴωνες. Ἐπεστραμμένους λέγουσι, καὶ ἐπεστραφὲς ὡς ἐπεστραμμένως, καὶ εἰδότας. αἰσχίνης καὶ μάλα εἰδότας, διδάξεις ἐπιβλέποντι. Ἐπεστράπτωσαν, σφοδρῶς ἐπῆλθε τοῖς ἡμετέροις μάχεσθαι σώμασιν ἀριστοφάνης. ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστράπτωσαν. Ἐπεστράτευσαν, ἐπολέμησαν. Ἐπεστράφην, καὶ ἀπεστράφην, διαφέρει. ἐπεστράφην μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐπιστρέψαι. καὶ πρὸς τὸ ἐστράφην. ἀπεστράφην δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπεστάλην, καὶ ὑπεχώρησα. ἀποστρέφω οὖν ἔσω, ἀμετάβατως. καὶ ἀποστρέφω ἔτερον. ἤγουν ἐπανορθοῦμαι, καὶ ἐπανάγω εἰς τὸ ὀρθόν. Ἐπεσχάζεν, ἐπενέβη· ἐπέβη· ἐπεχώρει. Ἐπεσφάλακεν· αἱ μὲν ἐπεσφάλθη· αἱ δὲ ἐσφάλθη· ἢ παρὰ καιρὸν ἀπροφάσιστον, ἐμαράνθη. Ἐπεσχαρόφιν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐσχάρᾳ. ὅμηρος ὀδυσσείας ε. πῦρ μὲν ἐπ᾽ ἐσχαρόφιν μέγα καίετο. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐσχάρα. ἐν τῇ ἑστίᾳ. Ἐπέτου, ὁ θεράπων τις. παρὰ τὸ ἕπεσθαι. ἕπεται δὲ, τὸ ἀκολουθεῖ. Ἕπεται, ἀκολουθεῖ. Ἕπεταί μοι, καὶ ἕπεται μετ᾽ ἐμοῦ. τὸ μὲν πρῶτον καὶ τῷ ἰσφλοῦ δῆλον. τὸ δὲ δεύτερον, δύρεις ἂν παρὰ τῷ λουκιανοῦ. ἕπεταί μοι σιγῇ. Ἐπέταξεν, ἐνετείλατο. Ἐπετειλάτο ἀθηνᾶ, ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο. ἐπέτρεψεν. Ἐπέτειον, ἐτήσιον κατάλυμα· ἢ ἐπέτειον, τὸ ἀντὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔργον· ἐπὶ ἔτος γὰρ δεῖ λέγειν τὸ ἐνεστῶτα χρόνον. οὐ διὰ τοῦ φ ἐφέτος. Ἐπέτειος καρπὸς, ὁ κατ᾽ ἔτος. καὶ ἐπέτειος λέγεται ἀντὶ ἀνθρώπου, ψόγον ἔχει. δηλοῖ γὰρ τὸν ἀμετάβολον καὶ οὐ διηνεκῆ τὰ εἰς φιλίαν. ἀλλ᾽ ὡς εἰπεῖν κατ᾽ ἔτος ἤτοι ἐξ ἔτους εἰς ἔτος μεταβαλλόμενον. οὐ χεῖρον ταῦτα ὁ ἐφημέριος. Ἐπέτελλεν, ἐνετέλλετο. Ἐπέτελλεν, παρήγγειλε, παρεκελεύετο. Ἐπετίμησε, παρήγγειλεν· ἐπετίμησεν. Ἐπετίπακτο, ἐν τάξει ὑπόπτου ἠκολούθει. Ἐπετήδευσεν, ἐμηχανήσατο· ἐσπούδασεν. Ἐπέταξεν, ἐλέαινε. λέων ἐτρίβετο· ὡς τῷ Δηλίῳ δίστιχον λαβὼν, τὸν καιρὸν αὐτοῦ ἐπέταξεν. Ἐπετήσιος, ὁ καὶ αὐτὸς ἐπετειακὸς καὶ διηνεκὴς, καὶ ἐξαρκῶν εἰς ὅλον ἔτος. καὶ ὡς ὁ ποιητὴς ἑρμηνεύσει, ὅς οὔ ποτ᾽ ἀπόλλυται οὐδ᾽ ἀπολείπει, τουτέστιν, οὐ θ᾽ ὑπό τινος πάθους φθείρεται, οὐδὲ μὴν διαπανώμενος ἀπολείπει. ἀλλὰ παραμένει ἐξ ἔτους εἰς ἔτος. Ἐπέτια θύειν λέγει ἀπολλώνιος, τὰς ἐνιαυσιαίους θυσίας. Ἐπειλίσσειν, ἐξεκένωσεν. ἀριστοφάνης. ἐπείλισσε συχνὴν τὴν κόπρον. Ἐπετίμα, ἐπηύξει τὴν τιμήν. οἱ δὲ κερδαίνειν οἰόμενοι, ἐπετίμων ὡς λιμώττοντι τῷ σίτῳ. Ἐπετιμήσατο, τιμωρίαν ἐπέθηκεν. Ἐπέτης ἀκόλουθος. παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐπέτετο ὡς τὸ ἀμφὶ βοὸς ἐπετετρίκρεα. ὅ ἐστιν, ἐνεργεῖ τι, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀμφίπετο. Ἐπετρίαζον τοὺς ἀχαιοὺς καὶ οὐ μόνον τοξεύοντες ἰοῖς ἔβαλλον τιτρωσκόμενοι, ἀλλὰ καὶ λάεσσιν ὅ ἐστι λίθοις, παιόμενοι. Ἐπέτρεψεν, ἐπέτρεπεν ὑπεχώρει. Ἐπέτριψαν, ἦραν. Ἐπέτυχον, ἀντὶ καλοῦ μόνον λέγεται. ἀπέτυχον δὲ, τὸ ἐναντίον. Ἕπου, ἕπου. ἀκολούθει. Ἐπευθόμεθα, ἠκούομεν. Ἐπευκτή, ἐπιθυμητή. εὐχῆς ἀξία. Ἐπευλογίαις. μετὰ δαψιλείας, καὶ ἁδρότητος. ὁ σπείρων ἐπ᾽ εὐλογίαις. Ἐπευναταί, οἱ συγκοιμηταί. Ἐπευναίων, ἀντὶ τῶν ἀγκυρῶν. Ἐπεύξατο, ἐκαυχήσατο. Ἐπευρέα, ἀντὶ τὰ πλατέα. Ἐπευρυγίη, ἀγών. μελησαγόρας τὸν ἀνδρόγεων εὐρυγύην ἀρῆσθαί φησι τὸν μίνωος, ἐφ᾽ ᾧ τὸν ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον ἀθήνησιν, ἐν τῷ κεραμεικῷ. καὶ ἡσίοδος. εὐρυγύης δ᾽ ἔτι κοῦρος ἀθηναίων ἱεράων. Ἐπεύχεο, καυχοῦ. Ἐπεύχομαι, ἀντὶ εὐχῆς. ἀπεύχομαι δὲ, τὸ ἀπαγορεύω. κατεύχομαι δὲ, τὸ καταρῶμαι. Ἐπεφανίζων, κερδαίνων. Ἐπεφάνη. διὰ τοῦ ἐπεὶ ἐπεφάνη. ἵνα τὴν ἄναρχον ὕπαρξιν μηνύσῃ. οὐ γὰρ εἶπεν ἐφάνη, ἀρχὴν δηλοῖ τὸ ἀεὶ ὄντος. παῦλος ὁ ἀπόστολος. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος. ἐπειδὴ ἐφάνη. Ἐπευφήμησαν ταφόμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐβόησαν καὶ μετ᾽ εὐφημίας συγκατέθεντο. καὶ ἐπῄνεσαν. Ἐπεφνεν, ἐκ τοῦ φθείρω συγκοπῇ, φνῶ καὶ διπλασιασμῷ πεφνῶ συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. ἢ φένω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφενον. διπλασιασμῷ, ἐπέφενον. καὶ συγκοπῇ, ἔπεφνον. Ἔπεφνον, παρὰ τὸ φῶ τὸ φονεύω, γίνεται φένω. διὰ τοῦ ε. καὶ ὁ ἀόριστος, ἔφενον. καὶ ἐπέφενον. ἐπενθέσει τοῦ πε. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἔπεφνον. Ἐπεφόρησεν, ἐπεσώρευσεν. ἀριστοφάνης ἐν ὥραις. Ἐπέφραδον, ἀπὸ τοῦ φράζω. μέλλων φράσω. ἀόριστος ἔφρασα. ὁ δεύτερος ἔφραδον, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἰωνικῶς, ἐπέφραδον. Ἐπέφραδεν, ἐδήλωσε. διεσάφησε. καὶ ἐπέφραδον, εἶπον. Ἐπέφρασαν, διεσήμαναν. εἶπον. Ἐπεφράσατο, ἐθεώρησεν. Ἐπευφήμησεν, ἐν εὐφήμῳ βοῇ εἶπεν. Ἐπέφησαν, ἐφῆκαν. Ἐπέφλυσεν, βλαστῆσαι ἐποίησεν. Ἐπέφυ, ἐνέφυ. ἀττικοὶ ἐπέφυσιν ἀλλὰ τὸ δὲ λεγόμενον, ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν ἐπέφυ. Ἐπεφύκει, πολλάκις. Ἐπέφυκεν, παρατατικὸς ἐκ τοῦ πεφύκω. πεφύκω δὲ, ἐκ τοῦ πέφυκα παρακειμένου παρὰ ἡσιόδῳ. Ἐπέφυκεν ἀπὸ τοῦ φύω. φύσω. πέφυκα. γίνεται ἕτερος ἐνεστὼς πεφύκω. Ἐπεφύλαττεν, ἐπετήρει. Ἐπεφύοντο, ἐπήρχοντο. Ἐπεφωρᾶτο, ἐφανεροῦτο. εὑρίσκετο. ἠλέγχετο. Ἐπεφώρησεν, ἐπεσώρευσεν. ὅπως ἀνωθεν ἐπεφώρησε τὸν λίθον. Ἐπέχε, ἐπίκεισο. ἐπίμενε. φύλαξον. οὕτω πλάτων. ποιεῖ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχειν. Ἐπέχει τὰ ὦτα ἡ θάλασσα τῷ διονύσῳ. ἤγουν ὑποκείμενα ἔχει. καὶ ἐπέχει τις τινὶ τὴν δίκην, ἤγουν ὑπερχείμενον ἑαυτὸν ἔχει εἰς δίκην. ὁ γὰρ ἐνίοτε μὲν πεπλασμένην ἔχει τὴν σύνταξιν. οἷον ὑπέχω σοι δίκην. ἐνίοτε δὲ ἁπλῆ. οἷον ὑπέχω δίκην, ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἡ δοτικὴ συνυπακούεται. Ἐπέχειν ἐστὶ, ὅτι καὶ ἐχθρὰ δηλοῖ. δημοσθένης, τί μοι ἐπέχεις; ὅ ἐστι κατ᾽ ἐμοῦ ἔχεις. ὁμοίως ἐν τῷ ἐπὶ

[illegible] ἔστι δὲ τῆς ἰάδος, ὁ γὰρ τοιοῦτος ἀναδιπλασιασμὸς [illegible] ἔνθα οὐκ ἔστιν ἀναδιπλασιασμοῦ χρεία, ἀναδιπλασιασμὸν ποιοῦνται. Ἐπέπλησε, ἐπλήρωσεν. Ἐπέπηξα, ἐφόρμησα. Ἐπέπιθμεν, ἐπείθομεν [illegible] πείθομαι [illegible] ὁ μέσος παρακείμενος πέποιθα [illegible] ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπιθον καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐπέπιθον [illegible] πέποιθμεν καὶ συγκοπῇ ἐπέπιθμεν [illegible] καὶ ἀναδιπλασιασμὸν ἰωνικόν [illegible] ἀορίστου. Ἐπέπηγον [illegible] Ἐπέπληξε [illegible] Ἐπέπεσε [illegible] Ἐπέταμε [illegible] Ἐπέτρεψε [illegible]

[illegible]

Ἐπέρδω [illegible] Ἐπέρεισε [illegible] Ἐπέρσε [illegible] Ἐπέρρωσε [illegible] Ἐπεσβολίας, λοιδορίας [illegible] Ἐπέσπασε [illegible] Ἐπεστρέψατο [illegible] Ἐπεύχεται [illegible] Ἐπευφήμησαν [illegible] Ἐπέφνε [illegible] Ἐπέχραον [illegible] Ἐπήβολος [illegible]

[illegible]

ἐκληρώσατο. Ἐπ' ἐλάχιστον, ἐπ' ὀλίγον, πρὸς βραχύ. Ἐπιλέξαντες, ἀντὶ τοῦ ἀναγνόντες. ἡρόδοτος. ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπιλέγει τὰ γράμματα. Ἐπέλειπε, ἐπέλιπεν, ἐφαίνετο. Ἐπέλασις, ὁρμή, ἐπιδρομή, ἔφοδος. Ἐπελάκησεν, ἐπεψόφησεν, ἐψόφησεν. ἴσως ἀπὸ τοῦ λακῶ. ἡ ἐπελάκησεν, δηλοῖ τὸ ἐπιφθόγγον, ὀνοματοποιίας δὲ τρόπος ἐστὶ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ αὐτό, ἀπὸ τὸ λακεῖν ἀπολάκε δ' ὀστέα. οἱ μὲν τραγικοί, καὶ ἐπὶ φωνῆς ἀνθρωπίνης τῇ λέξει ἐχρήσαντο. ὡς ὁ κωμικὸς ἐπισκώπτων φησί. τί δαί ὁ φοῖβος ἔλακεν. Ἐπιλέσθαι, ἐν λήθῃ γενέσθαι. ἢ ἐπιλαθέσθαι, ἐλαθαργῆσαι. Ἐπελάσθη, ἐπήρξατο. ἤδη τι ἐπελάσθη νὺξ τῆς τρίτης φυλακῆς, καὶ ὁ ἡγεμὼν τοὺς λόχους καθίστατο. Ἐπ' ἐλθὼν ἐπ' ἐκεῖνον, περισσὴ ἡ ἐπὶ πρόθεσις. Ἐπήλιξεν, ἐπέδραμεν. Ἐπελπίζω, ἐλπίζειν ποιῶ. ἀλλὰ μάλα διαβουλεύει ἀλλοτε καὶ ἐπελπίζει. Ἐπελπίζων, εἰς ἐλπίδας ἄγων. ὡς τὸ, Τὰ μὲν ἄλλοις ἐπελπίζοντ' ἀρχέουσι, τὰ δ' ὕστερα περὶ ἀλλοις, ὀλίγα κέρδη τοῖς δὲ ἐν ἀξίῳ σε τῇ καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων. Ἐπέλυσας, ἐξέλυσας. Ἐπιλώβευον. ἐπιλώβη ἡ ἐν κοινῷ ὕβρις. ὁ ἐν τῷ λαῷ ἤ μέσον λαοῦ ἐπεμβαίνουσά τινι. ἢ παρὰ τὸ λώβην ἢ μετὰ ἐχθρῶν ἐπαιτουμένη γυμνῷ τινί. Ἐπεμαίετο ἵππους. ὁ δηλοῖ περιφραστικῶς ἐμάστιζεν. ἀριπίδας δ' αὖ ἐν τοῖς κέντροις ἐπιλὼν ἵππους. οὓς διὰ τοῦτο καὶ ταρτενικάς ἡ τρίτη ἔκρισις καλεῖ. ὡς διὰ κέντρων ταχύνοντας τὸν δρόμον. οἱ δὲ ἄλλοι, καὶ χρυσάμπυκας. καὶ ἐπεμαίετο μεγάλων δώρων θυμός. ἤγουν ζητητικῶς ἐπεθύμει. νῦν μὲν αὐτὸ τοῦ ἐφίεσθαι κεῖται καὶ κοινῶς συντάσσεται. οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, μετὰ αἰτιατικῆς ἄλλο τάσσουσι. λαμβάνοντες αὐτὸ τοῦ ζητεῖν. ὡς δηλοῖ τὸ, μαιόμενα βαόρτιο ἀίκεα θύραν. ἢ ἐπεμαίετο, ἐπεζήτει, ἐπεθύμει. παρὰ τὸ μαίω, τὸ ζητῶ. Ἄλλως. Ἐπεμαίετο ἵππους, περιστικῶς περίφρασις, ἀντὶ τοῦ ἠνιόχει. ἔστι δὲ ἐπιμαίεσθαι κοινῶς μὲν τὸ ζητεῖν. ὅθεν καὶ ἡ μαῖα, καὶ μαίομαι τὸ χωρίον. ἰδίως δὲ καὶ τὸ μετὰ χειρίζεσθαι καὶ ἅπτεσθαι. ἐπεὶ καὶ μάσσεσθαι τὸ ἅψασθαι. ἀπὸ τοῦ μάω. ἐξ οὗ τὸ μαίω παράγεται. μαστίζειν οὖν ἐπιμαίεσθαι ἵππους δεῖ. τοῦ ὅσῳ καὶ χειρὶ ἅπτεσθαι. τὸ δὲ δεῖ μαστίζειν. διὸ ἐπάγει μάστιξεν δ' ἵππους. οὓς καὶ κεντρηνεκέας μετ' ὀλίγα φησίν, εἰς ταυτὸν ἄγων τὴν μάστιγα, καὶ τὸ κέντρον. Ἐπεμαρτύραντο, μάρτυσιν ἐχρήσαντο. ἃ δὲ παραδόντες καὶ λαβόντες, ἐπεμαρτύραντο τοὺς θεούς. οὕτω ξενοφῶν. Ἐπέμαρψεν, κατέλαβεν. Ἐπεμάσατο, συνετάραξεν, ἐφήψατο, ἐψηλάφησεν. Ἐπεμάσατο ῥάβδῳ, ἤγουν ἔπληξε. καὶ ἐπιμασσαμένη αἰθύια, ἤγουν ἐφαψαμένη. Ἐπεμβαίνει, ἀναβαίνει. Ἐπεμβαίνων, ἐπιχλευάζων, ἐπικερτομῶν, δοτικῇ. Ὁ δὲ ἐπεμβαίνων τῇ τύχῃ αὐτοῦ, σφόδρα ἀμαθὴς, καὶ ἀνθρωπίνως ἥκιστα. Ἐπεμβάλλεται, τρώγει. Ἐπεμβεβαώς, ἐπιβεβηκώς. Ἐπέμενεν, ἐπεκάθισεν. Ἐπεμάνατο, ἐπεμάνη, ἠράσθη. Ἐπεμήνιεν, ἐπωργίζετο. Ἐπέμυξαν, ἀντὶ τοῦ μεμυκόσι χείλεσι τοιοῦτον ἦχον διὰ τῶν ῥινῶν ἀπετέλεσαν δυσχεραίνουσαι. ἔστι δὲ μύζειν ὡς ὁ κωμικὸς δηλοῖ, τὸ τὴν φωνὴν τοῦ μ στοιχείου ἐκφωνεῖν. ἐκ δὲ τοῦ μύζειν καὶ ὁ μυκτὴρ λέγεται, καὶ ὁ μυγμός. καὶ τὸ μυχθίζειν παρὰ τῷ αἰσχύλῳ, καὶ ἄλλοις. οὕτω δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ρ παρήχηται ὁ ῥάζος, καὶ ἀπὸ τοῦ σ, τὸ σιγμός. Ἐπεμύζατο, ἐπεστέναζεν, ἐπεγόγγυζεν. Ἐπέμυζεν, ἐξεμυκτήρισεν, ἦχον διὰ τῶν ῥινῶν ἐποίησεν. Ἐπεμψά σοι ἵππον δῶρον. Ἐπέμψεν, ἐτραυμάτισεν. Ἐπέναρ, εἰς τὸ πάρ τὴν λάκωνες. Ἐπενάσθην, ἐπωκίσθην. Ἐπενδίεσαν, ἐπιφρίσσαν. Ἐπενδόμενα, ἐπενειδόμενον. Ἐπενδύτης, τὸ ἐσώτατον ἱμάτιον ὃ καὶ ἀρχάμισον λέγεται. Ἐπένεικε, ἀπὸ τοῦ πέμπει. παρὰ ἀριστοφάνει. Ἐπενεγκεῖν δόρυ, ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι. εἰς τοὺς βιαίως ἀποθανόντας ταῦτα ἐπράττετο. καὶ ἴστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἀτθίδων φησίν, ὅτι τινὲς δόρυ ἐπὶ τοῦ τάφου φασὶ καθ' ὑπερτίθεσθαι τῷ ἐριχθέα, τὸ πάθος σημαίνοντα διὰ τὸ νόμον εἶναι τοῖς προσήκουσιν. Ἐπενεγκὼν, κατὰ δικάσας προκόπτοντος. ἐπενεγκὼν τι ἄλλο ὅ τι δή, ὡς ἥκιστα ἀληθίζεται, ἄμφω τὼ χεῖρε ἀπέκοψεν. Ἐπενεγκεῖν, ἐπεισενεγκεῖν. Ἐπενόμαστο, ἐπῆλθεν. Ἐπένιμεν, ἐπέβαλεν. Ἐπενήνεον, ἀπὸ διπλασιασμοῦ γίνεται ὡς καὶ τὸ ἀνεκάκιν. ἔστι γὰρ νέω τὸ σωρεύω. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ νενέω. καὶ τροπῇ νηνέω. ἐξ οὗ τὸ ἐπενήνεον. ἡ δὲ λέξις καὶ παρὰ ἡροδότῳ ἐν τῇ συντάξει τοῦ φρυγάνων φάκελλα. ἢ ἐπενήνεον, συγκατετίθεντο. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεσώρευον. ἀπὸ τοῦ εἷς ἑνός. ἤγουν, τὸ τὰ διῃρημένα εἰς ἓν συνάγειν. ἐνεόν καὶ ἐνένεον. καὶ ἐπενένεον. Ἐπενήνοθε, σημαίνει ἐνίοτε τὸ ἐπικεῖσθαι καὶ ἐπιτρέχειν. καὶ ἐπενήνοθεν, ἀπὸ τοῦ θέω κατὰ μετάθεσιν ἔθω καὶ μετὰ τοῦ ε, ἐνέθω. ὡς ἐνείκω. ἀφ' οὗ μέσος παρακείμενος ἔνοθα. καὶ ἀττικῶς, ἐνήνοθα. γράφεται μετὰ τῆς παρὰ παρενήνοθεν, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ παρελήλυθεν καὶ μετὰ τῆς ἀνα, ἀνήνοθεν ἀντὶ τοῦ ἀνέβραχεν. Ἐπενήνοθεν, ἐπήνθει. ἐπέκειτο. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. ἐκ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω. ἐκ τούτου ἔθω. ὡς φλεγέθω. εἶτα κατὰ συναίρεσιν τῶν δύο ε ε εἰς η. καὶ ἐν συνθέσει, ἐνήθω. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, ἐνῆνθα. καὶ ὁ ἀττικὸς ἐνήνοθα. εἶτα ἐπειδὴ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος τρίτην ἀπὸ τέλους βραχεῖαν ἔχει, ὑπόθεσις γίνεται τοῦ η εἰς ε, καὶ τοῦ η εἰς τὸ ε, καὶ γίνεται ἐνένοθα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο ἐνήνοθα. καὶ ἐπενήνοθα. ἡ γὰρ τὴν ἐψιλωμένην καὶ μαδῶσαν καὶ ὀλιγότριχον σημαίνει μᾶλλον τὸ δασύ. κάλλιον δὲ δεῖ τὸ ἐπενήνοθεν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. Ἐπενήχετο, ἐκολύμβα. ἐπεκολύμβα. ἐπεφέρετο. Ἐπένοντο, ἐνήργουν. Ἐπεντρυφήσαντος, καταπλαύσαντος. Καταγέλαστα διαπραξάμενοί τι, καὶ ἐπεντρυφήσαντος ἄλλοις. Ἐπένυγεν, ἐπέμαξεν. ἀπὸ τοῦ ἔντος, ὃ σημαίνει τὸ ὅπλον. καὶ ἐπένυγεν ἵππους, ὃ δεῖ ὅπλιζε εὐτρέπιζε. καὶ ἔστι πρωτότυπον τοῦ ἐντύνειν. ὡς τὸ δύειν, καὶ θύειν τοῦ δύνειν καὶ θύνειν. Ἐπενώζισεν, ἐφώρμησεν ἀμφιτρίων δὲ ὕπνῳ. Ἐπεξαγούσῃ. ἐ μαστιγοῦν ῥάβδοις εἶτα ἐπεξαγούσῃ ἐπεπράσκετο δειλίας καὶ ἀποδράσεως. τίμημα φερόμενος δοῦλος εἶναι. Ἐπεξέλευσις, ἐκδίκησις. Ἐπεξελευσόμενος φασί τινες. οὐ δὲ ἐπεξιὼν καὶ ἐπέξειμι. ὡς ἀττικός. Ἐπεξελθόμενα, ἀντὶ τοῦ ἐπεξεργαστικῶς διηγησόμεθα, καὶ ἀντὶ τοῦ κολασόμεθα. Ἐπεξενώθη, οὐχ ἐπεξενίσθη. Ἐπεξέρχεται, ἀντὶ τοῦ κολάζει. καὶ ἀντὶ τοῦ λίαν κινεῖται καὶ ἐπεξέρχεται, ἀντὶ τοῦ ἐπεξεργαστικῶς διηγεῖται. Ἐπεξέρχομαι, καὶ ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι, καὶ εἰς εὐθύνην καὶ κρίσιν ἄγω, δοτικῇ συντάσσεται. συνέστιος. ἐπεξελθὼν τοῖς ἐκείνων ἐγκαταλείμμασιν. Ἐπεξῆλθον, ἀντὶ τοῦ κατέφυγον. ἡρόδοτος. κατὰ δὲ τὸν ἐπάνω πύργον τῆς ῥαχίας τοῦ ὄρεος, ἐπεξῆλθον ἅτε ἐπίκουροι καὶ αὐτοῦ σαμίων συχνοί. Ἐπέοικεν. εἴκω, ὁ μέσος παρακείμενος οἶκα. ἔοικα. καὶ ἐπέοικα. Ἐπέοικε, πρέπον ἐστίν. Ἐπεπαίχθη, ἀντὶ τοῦ ἐνεπαίχθη ὑπερσυντέλικος. ἐπεπαίχθη δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐμπαίχθησαν ἐκ τοῦ παίζω τὸ κτυπῶ ψιλόν. Ἐπεπαύντισο, ἐξύμνητο ἐπεφήμιστο. Ἐπεπάμεθα, κεκτήμεθα. πάσθ' ὅσα χ' ἐν ζωοῖς ἐπεπάμεθα. Ἐπέπασεν, ἐπεπόρισεν ἐκτήσατο. Ἐπεπείθετο, πείθομαι ἐπείθομην. ἐκ τοῦ καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἐπεπείθε

σαι ὅ ἐστι φύλαξ· οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ. διὰ τὸ οὖν ὀξυτόνως προσφέρεσθαι ὡς θυρωρός. βέλτιον ἐπίουρος ἀπὸ τοῦ ἐπ᾽ ἔχειν τὴν γῆν· γὰρ οὖραν λέγουσιν. Ἔπαρσις, ὑπερηφανία. Ἐπαρτᾷ, ἀντὶ τοῦ κρεμάζει. Ἐπαρτία δ᾽ αἶψα, ἕτοιμοι ἔμιμεν. Ἐπαρτήσας, ἀντὶ τοῦ κρεμάσας. Ἐπαρτίας, ἑτοίμους ἀπαρτισθέντας. Ἐπαρτίαν, παρασκευήν. Ἐπαρτύειν πῶμα, τὸ συναρμόττειν καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ πώματος τὸ συναρμόζεσθαι. Ἐπαρτύνω, διαρτίζω. Ἐπαρτημένον, ἀντὶ τοῦ ἐκκρεμαμένον· ὥς τι μέγιστον φόβον ἐπαρτημένον. Ἐπαρυστρίδες, αἱ ἀντλητήριαι ἀπὸ τοῦ ἀρύω τὸ ἀντλῶ. εἰσὶ δὲ καὶ μικρὰ τρουλία, ἐν ταῖς λυχναψίαις. ἢ ἐπαρυστρίδες, ἐλαιοχύται ἢ ἀντλητῆρες. Ἐπαρχία, φυλὴ ἢ πατρίς. Ἔπαρχος στρατηγίων, ὁ τῶν ἐθνῶν τῆς φορολογίας τὴν ἐπίστασιν ἔχων, παρὰ Ῥωμαίοις. Ἐπαρώμεθα, καθορώμεθα. Ἐπᾶσαι, ᾆσμα ἐπῶν γοητικόν· ἀντὶ τοῦ λαλῆσαι. Ἐπάσαντο, δαίνυμαι ἐστιῶ. ἀφ᾽ οὗ [illegible] ματος. ἴσως διὰ μέσου τούτου. ὁ γὰρ ἐνεστὼς οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει. παρατατικὸς ἐδαινύμην. μέλλων πάσομαι. ὁ μέσος ἀόριστος, ἐπασάμην. παρακείμενος, πέπασμαι ἀφ᾽ οὗ τὸ πεπᾶσθαι καὶ ἴσως ταῦτα μέν ἐστι ποιητικά. κοινὰ δὲ ταυτὸ δυνάμενα, ἐνεστὼς βιβρώσκω τὸ ἐσθίω. παρατατικὸς ἐβίβρωσκον, ἢ ἤσθιον. μέλλων φάγομαι. ἀόριστος ἔφαγον, παρακείμενος βέβρωκα. ἢ ἐπάσαντο, ἐγεύσαντο. παρὰ τὸ πατῶ, ὃ δηλοῖ τὸ ἐσθίω. ἐξ οὗ πάτνη ἢ φάτνη, ἐν ᾗ ἐσθίουσι τὰ ἄλογα. Ἐπασθμαίνων, πνευστιῶν. Ἐπάσιτα, καθήκοντας. Ἐπασκεῖ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἐπασκῶ τὴν σοφίαν. ἢ ἐπασκεῖν, σέβεσθαι, ἀσκεῖν. Ἐπασκητοί, ἀθληταί. Ἐπάσκιον, ἡ χώρα σικελή. Ἐπάσματα, τὰ [illegible] τῶν γραῶν τοῖς νηπίοις ἀδόμενα. αἵτινες, ἐκ τῶν παίδων τὰ μέτωπα ἀποπτύουσι καὶ ἀναλείχουσι, καὶ πρὸς ἀστέρας καὶ σελήνην βλέπουσιν. Ἐπάσπιδα, ἐκδότυμα. Ἔπασσε, ἐποίκιλλεν ὕφαινε. Ἐπασσύτεροι δ᾽ ἄλλοι κίνυντο φάλαγγες νωλεμέως πόλεμόνδε. αἰολικὴ λέξις. παρὰ τὰς φίλη τὸ ἐπασσύτερον, ἐκ τοῦ ἄσσον γινόμενον. δηλοῖ δὲ τὸ ἐγγύς, καὶ διὰ τοῦ ἐπάλληλα πυκνὸν συνεχὲς δὲ καὶ τὸ νωλεμές, τὸ ὁμοίως λέξει ἐπεὶ καὶ ταυτὸ σημαίνει τὸ ἐγγύς, καὶ τὸ πυκνός, καὶ τὸ ἐπασσυτέρους. καὶ τὸ ἀδιαλείπτως. ὅ ἐστι νωλεμές. Ἐπασσύτεροι παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἐν πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ, κεῖται ἀντὶ τοῦ ἄλλοι ἐπάλληλοι συνεχεῖς. τὸ συγκριτικὸν ἀπὸ τοῦ ἀσσοῦ, ἀπὸ τοῦ ἄσσον τὸ πλησίον. ἢ ἐπασσύτεροι, ἄλλοι ἐπ᾽ ἄλλοις. Ἐπασσύτεροι, πυκνότεροι ἀλλήλοις ἐπάλληλοι. Ἐπ᾽ ἀσφαλοῦς, ἀσφαλῶς. Ἔπασσε, ἐκ τῆς. Αἰσχύλος πρωτεῖ σατυρικῷ. Ἐπάταξα, ἐλύπησα τὸ προσώπον ἐνίκησαν. Ἐπάταξας, ἀπὸ τοῦ πατάξεις. Ἐπάτρεα, ἐπέκεινα. Ἐπάτησε. λέγεται ἀπὸ τοῦ ἐπιπλέον πατεῖν, τὸ ἐφέρχεσθαι πάτον λέγεται, καὶ ἀπὸ βιβλίον, ἀπὸ τοῦ διέρχεσθαι καὶ ἀναγινώσκειν. οἷον πεπάτηκας τὰς ῥαψῳδίας τοῦ Ὁμήρου καὶ πολλὰ δόγματα τῶν φιλοσόφων πεπάτηκεν, ἀπὸ τοῦ διελθεῖν καὶ διέστιψεν. Ἐπαυρα, ἀπῆμα. Ἐπατροκλῆς, εἶδος πλοίου. σύνθετον ἔχον τὴν καθ᾽ ἑαυτὸ σκαφὴν ἐκ [illegible] ἐκ πατρίδος, ἢ κέλητος. ἐπακτρίδες δέ, καὶ κέλητες, εἴδη πλοίων. Ἐπαυγάζει, λάμπει. Ἐπαυδῆσαι, ἐπειπεῖν. Ἐπαύλια, τραγήματα τοῦ [illegible]. ἢ ἐπαύλια, τραγήματα, ἔλαιον, τράπεζά τις. Ἐπαύλειος, ἡ τῆς αὐλῆς θύρα. Ἐπαυλία λέγεται καθ᾽ ὅσον ἐν τῷ τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν τῷ μετὰ τοῦ χρῆμά τι. παῖς γὰρ ἡγεῖται χλανίδα λευκὴν ἔχων καὶ λαμπάδα καιομένην. ἔπειτα μετὰ τοῦτον καὶ κανηφόρος. εἶθ᾽ αἱ λοιπαὶ ἀκόλουθοι ἐφεξῆς φέρουσαι χρυσίου λεκανίδας, σμῆγμα τὰ φορεῖα κτένας κοίτας ἀλαβάστρους σανδάλια θήκας μυραλοιφία. εἶτα δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρουσιν. οἱ δὲ φασὶν ἐπαυλίαν, τὴν δευτέραν μετὰ τοὺς γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι ἐν ᾗ πρώτως ἐπαυλίζεται τῷ νυμφίῳ ἡ νύμφη. Ἐπαύλεις λέγει Ὅμηρος, ἤγουν σταθμοὺς αὐλάς. ἐπαύλεις γράφεται δέ φασι καὶ μεσαύλους. οἱ μέν τοι ἔπαυλα τὸ δηλοῦν, ἔστι δὲ ῥεῖν ἀνὰ χοῦ. δῆλον δὲ ὅτι καὶ λόγοι ἔπαυλα παρὰ τὸ [illegible] αὐλὸν λέγοντα, οἱ πρόσφατα καὶ ἀκοὰς ἐπὶ ἐπαυλόμενοι. Ἐπαύλεις, τὰς μάνδρας ἢ καθ᾽ ἑαυτοὺς χειμερινῶς τὰς οἰκίας παρὰ τὸ ἀπολαύειν. Ἐπαυλίζεται, ἐπισκιάζεται. Ἔπαυλος, ἐπίσκιος ἐναγκὸς χαράδρα. Ἐπαυλόσωος, ὁ δὲς τὴν ἔπαυλιν ὤν. Ἐπαύρασθαι, ἐπαπολαῦσαι. Ἐπαυθρέπτα, ἀντιβάλλεται. Ἐπαυρεῖ ποιητικῶς, ἀπολαύει κοινῶς. Ἡσίοδος. Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ. Ὅμηρος. ἐπαυρήσεσθαι οἴω. τουτέστιν, οἴομαι ἐπαπολαῦσαι καὶ τὸ ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος. Ἐπαυρέμεν, ἀπολαύειν. Ἐπαυρεῖν, ἀπολαῦσαι. Ἐπαυρέσθαι, ἐὰν μὲν παροξυτόνως, ἔσται ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἀπολαῦσαι. ἐὰν δὲ προπαροξυτόνως, παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἀπολαύειν. Ἐπαύρῃ, ἀντὶ τοῦ τύχῃ ἀντὶ ψαύσῃ. Ἐπαύρεσθαι, ἐκ τοῦ ἐπαυρῶ τὸ ἀπολαύω μέλλων, ἐπαυρήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπαῦρον ἐὰν ἐπαύρω ἐὰν ἐπαύρωμαι ἐὰν ἐπαύρηται καὶ ἰωνικῶς ἀποβολῇ τοῦ τ γίνεται τὸ δεύτερον ἐπαύρηαι. Ἐπαυρίζω, τὸ φυσῶ καὶ ἐπαυρίσκω, ὁμοίως. Ἐπαυρίσκονται, ἀντὶ τυγχάνουσιν. Ἐπαύρα, ἀπολάβοι μεταλαμβάνει. Ἐπαύροις, τοῖς χειμάρροις ποταμοῖς. Ἐπαύρηται, ἐπαυρῶ τὸ ἀπολαύω πρὸς φυσικήν. ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. ἀφ᾽ οὗ τὸ ἐπαυρεῖ παρ᾽ Ἡσιόδῳ. μέσον δέ τι [illegible] ἐπαυρεῖ καὶ ἐν ἄλλαις. Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ. ἐπαυρήσομαι μέλλων. τὸ κίνημα ἐπαυρήσεσθαι οἴω. ἐπαυρόμην, μέσος δεύτερος ἀόριστος. ἀφ᾽ οὗ [illegible] ἐπαύρωμαι τὸ τρίτον τῆς ὑποτακτικῆς, ἐπαύρηται. ἐπαυρῶ δέ, τὸ ἀφαιροῦμαι, πρὸς αἰτιατικὴν συζυγίας δευτέρας. παρατατικὸς ἐπαύρων, ὡς ἐβόων. ἀφ᾽ οὗ ἀπαύρα ἀμφοθυμὸν ἀπαύρα. καὶ ἀπαύρων, ἀντὶ τρίτου τῶν πληθυντικῶν. Τεύχεα βίῃ αἴνοντες ἀπηύρων. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αἴρω. ἔστι γὰρ ἀπαυρῶ μέν, τὸ ἀφαιρεῖσθαι τινὸς ἀφαιροῦμαι. ἐπαυρῶ δέ, τὸ ἀπολαύω [illegible] ἀπὸ τούτων ἀπαυρῶ, τὸ ἀφαιροῦμαι ἀπ᾽ ἄλλου. καὶ ἐπαυρῶ, τὸ ἀπολαύω. Ἐπαύσε, λέξω. Ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ, παρ᾽ ἄλλοις. Ἐπ᾽ αὐτόθι, ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ. Ἐπαυτοφωράς, ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ δέ, ὁ φανερὸς καθ᾽ ἑαυτὸν ληφθείς, ὑπ᾽ ἄλλου φωρώμενος. ἢ ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ κλέμματι εὑρεθείς, ἐπὶ καλῇ χειρὶ αὐτοῦ. Ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ, ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖς. ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ κλέμματι. Ἐπαυχεῖν, μεγαλοφρονεῖν. Ἐπαφανδόν, [illegible] ἀριστοφανῆς ὡς τὸ ἐπαφανδὸν [illegible] λεν. Ἐπαφή, ἡ περίεργος ψηλάφησις καὶ πρόσψαυσις. ἢ ἐπαφή ἐστι, δοκιμασία τῶν καθ᾽ αἷμα ψηλαφητῶν. Ἐπαφῆκε, ἐπαπέλυσεν ἐπέδωκεν, ἐξέβαλεν. Ἐπαφησάμενος, ἁψάμενος. Ἐπάφισε, ἐπάφισαν. Ἐπαφίασι, ἐπαφιᾶσι δὲ πέμπουσιν. Ἐπαφίεσιν, ἐπαπολαύειν. Ἐπαφρόδιτος, ἡδὺς ἐπίχαρις. Ἐπαφύσσειν, [illegible]

Ἐπανάληψίς ἐστι, δὶς ἢ καὶ πολλάκις ἐπαλλήλως τιθεμένη φράσις. δὶς μὲν ὡς τὸ, Ἀλλ' ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται. πλεονάκις δὲ, Νιρεὺς αὖ σύμηθεν ἄγε. νιρεὺς, ἀγλαΐης υἱὸς. νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθε. γίνεται δὲ ἐπανάληψις, ὅταν τὸ καθάπαξ ῥηθὲν ὑποδιαιρῆται κατὰ μέρος. Ἐπαναλήψομαι, ἄνωθεν ἄρξομαι. Ἐπαναλύειν, ἐπαναστρέφειν. Ἐπανατείνομεν, ἐπανατείνουσι θέλοντες, καὶ προάγουσιν. Ἐπανατρύεται, μετὰ πρίονος θύειν ἱερεῖα δίδωσι. Ἐπανάστασις, ἐπανέγερσις. Ἐπαναστροφὴ, σχῆμα. Ἐπανατέτεται, ἐπανατείνεται ἐφίσταται. Ἐπαναφορά. ἔστι δὲ ἐπαναφορὰ, τὸ εἰς τὴν αὐτὴν λέξιν ἐπανιέναι, οἷον, πετρόμενοι τετράχα γὰρ ἐν ἀρχῇ στίχων κεῖται τὸ αὐ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἱδρώσει τελαμών. ἱδρώσει δὲ ἵππος. Ἐπαναφορά ἐστιν, ὅταν ἐν ἀρχῇ τῶν ἑξῆς κώλων ταυτὸν μόριον ἐπαναλαμβάνεται, οἷον ἐστὶ, Νιρεὺς δὲ σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐΐσας. νιρεὺς, ἀγλαΐης υἱὸς χαρόποιό τε ἄνακτος. νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθεν. ἡ ἐπαναφορὰ, τὸ ἀναφέρειν καὶ ἀνακοινοῦσθαι τῷ πλήθει. Ἐπαναφορεῖν, ἐπ' ὤμων. Ἐπαναχθέντες, ἐπανακομισθέντες. Ἐπανέβαιν, αἰτιατικῇ. Ἐπανεθήσονται, ἀντὶ τοῦ ἐπαφεθήσονται. Ἐπανεῖπον, ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξαν. θουκυδίδης. ἐπανεῖπον ἀργύρια τῷ ἀποκτείναντι.

Ἐπανέκειν, ἐπαναστρέφειν ἀνακάμπτειν. Ἐπανεῖργον, ἀνεῖργον. Ἐπανελέσθαι, ἐπαναλαβεῖν. Ἐπανελθεῖν, ἀναβῆναι. Ἐπανελθὼν, ὑποστρέψας. δύπερ ἐπελθών. Ἐπανέτης, ἀφέτης. Ἐπανέρεσθαι, ἐπερωτᾶν. Ἐπανῆρι, ἐπανῄει. Ἐπανέρχομαι, ἐπανήκω ἀναστρέφω. ὑποστρέφω καὶ ἐπέρχομαι πρὸς τὸ ἴσαυτοι. Ἐπανέστησαν, παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον ἐριδός ἐστι δηλωτικόν. ὡς ὅτι ὁ ὄχλος ἐπανέστη τῷ ἄρχοντι λέγεται. ὁ μὲν τοι ποιητὴς ἐπαναστῆναι καὶ τὸ λέγει, τὸ καθήμενόν τινα εἶτα εἰς τιμήν τινος ἀναστῆναι οἷον, Οἱ δ' ἐπανέστησαν. πείθοντό τε ποιμένι λαῶν. τινὲς μέντοι, ἐπανέστησαν γράφουσιν. ἤτοι πάντες ὀρθοὶ ἔστησαν, ὡς καὶ πρὸ τούτου πάντες ἀνέστησαν καὶ ἀντὶ τοῦ ἔστησαν πάντες. οὐδὲ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον. ἀλλ' ἀντὶ ἔστησαν πάντες. Ἐπανίστασθαι, οἰκεῖα αὐτῇ σει χρῆσθαι καὶ μὴ ταῖς βίβλοις ἐπανέχειν. Ἐπανίστησαν ἐνταῦθεν τοῖς λάκωσι νόμος ἐπανίστασθαι τοὺς νέους τοῖς πρεσβυτέροις. ὅρα δὲ τὸ ἀρχαϊκὸν τῆς λέξεως τοῦ ἐπανίστασθαι, πάλαι μὲν γάρ ποτε τὸ αὐτὸ τιμῇ ἀνίστασθαι ἐδήλου. ὕστερον δὲ μάχιμος ἡ λέξις τοῦ ἐπανίστασθαι, καὶ τῆς ἐπαναστάσεως, τῆς αὐτῆς προθέσεως τὸ κατὰ δηλούσης. Ἐπανείχετο, ἀντὶ τοῦ ἐπανελάβετο. ὁ δὲ πρὸς τὸν τοὺς γέτας πόλεμον, ὡς μάλιστα ἐπείγοντα ἐπανείχετο. Ἐπανήγειρον, ἐν προσδοκίᾳ ἦσαν. ἢ ἐμεγαλύνοντο. καὶ ηὔξοντο. Ἐπανήχει, ὑψοῦ. Ἐπανῆκε, ὑπόστρεψον. ἐπανῆλθε. Ἐπανήρατο, ἐπανείλαβον παρὰ τὸ ἄρω. Ἐπανήρατο, ἐπῆρε τὸ εἷλετο. Ἐπανηρημένος, προηρημένος. θέλων. Ἐπ' ἀνθεσιν, αὐτῇ τὰ ἄνθη. Ἐπανθέω, τὸ ἀκμάζω.

Ἐπανθρακίδες, τὰ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενα ἰχθύδια. Ἐπανιστέον, αὐτὸ ἐπιστρεπτέον ἐπανοδευτέον. Ἐπανίστω, ἐκ τοῦ ἐπανίστασο καὶ συγκοπῇ ἐπανίστασο καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω ἐπανίστω, ἐπανιστῶ, δοτικῇ. καὶ ἐπανίσταμαι. δοτικῇ ὁμοίως. Ἐπανιτέον, ἐπανοδευτέον ἐπαναστρεπτέον. καὶ ἐπανιτέον, ἐπανακτέον. Ἐπανιὼν, ἐπαναστρέφων. Ἐπάνοδός ἐστιν, ὅταν δύο πράγματα καὶ ὀνόματα προτιθείς τις μέσα τοῦ νοῦ πέρας ἔχοντος ἐπανίῃ, ἐφ' ἑκάτερον τῶν ὀνομάτων ἀποδιδοὺς τὰ τῆς διανοίας ἐλλιπῆ. ὡς ἐν ἐκείνῳ. ἄρης τε βροτολοιγὸς, ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα. ἡ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν, ἀναιδέα δηϊοτῆτος. ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα. Ἐπανορθοῦμαι κάλλιον, ἢ ἐπανορθῶ. ἐπανορθῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. λιβάνιος. ἵνα τι ἀστρατεύτοις τοῖς ἐμοῖς τρόποις τὰς ἐμὰς ἀγρυπνίας ἐν ὅσαις αὐτοὺς ἴσχουσι μελέταις. ὅπως δὲ ἐπ' ἄμεινον τοὺς ἀγαθοὺς, ὅπως δὲ ἐπανόρθωσιν τοὺς μὴ τοιούτους. διορθῶ, ὁμοίως αἰτιατικῇ. Ἐπανιπλλων, ἀναφέρων. ἀνατέλλων. Ἐπανιλῶν, αἰτιατικῇ. Ἐπ' ἀνοπλαῖς, ἐπ' ἀνατολαῖς. Ἐπάνωρις, ὑψηλοῦ. θουκυδίδης. ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάνω ποιοῦντες. Ἐπάνω, γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπάνω πάντων. Ἐπαοιδὴ, πρὸς τῷ γένει ἐστι τῆς ἐπῳδῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἀρχαία ἐστιν ἡ διὰ τῆς ἐπαοιδῆς θεραπεία ὡς ὅμηρος. ἐπαοιδῇ δ' ἐπαοιδῇ, αἷμα κελαινὸν.

Ἐπαοιδὸς, φαρμακὸς. γόης. καὶ θηλυκῶς, ἐπαοιδία. Ἐπάπειρα, διῳκόντα. πολλά. Ἐπαπέναι, τὴν ἅμαξαν.

Ἐπαποδύρομαι, αἰτιατικῇ. Ἐπαποδυόμεθα, ἀντὶ τοῦ αὐτὸ χειρούμεθα. Ἐπαπόρησις, πρότασις ἀπορίαν ἔχουσα.

Ἐπαπορία, ἡ ἐκ διαφόρων λόγων τοιχὸς σύνθεσις. τὸ νῖκος εἰς ἑαυτὴν ἀποδεῖξαι σπουδάζουσα. Ἐπ' ἀραβύστῳ, ἐν μυστηρίῳ. ἐν ἀποκρύφῳ. Ἐπαράμεναι, αἱ πρὸ μοίρας ἀπολλύμεναι. Ἐπαρὰς, πλεονάζει ἡ πρόθεσις. ὡς καὶ ἐν τῷ αὐτῷ βουκόλος. καὶ ἐπίουρος. ἐπαυτὰ πρόσφορον, ἡ αὐτή. τουτέστιν, ἡ δ' ἐπαγ. ἔοικε δὲ ἐπαρὰς, ἐξ ὀρθοῦ τῆς κατάρας ἀπεῖν. ὅθεν καὶ ἐπάρατος. δηλοῖ δὲ αὐτὸ σαφέστατα καὶ τὸ πολλὰ καταρᾶται. ὅτι δὲ πολλαχοῦ ἡ κατὰ πρόθεσις, εἰς τὴν αὐτὴν ἀπαγγέλλεται, ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπίῤῥητος ὁ καθαρὸς στεναξίος. Ἐπάρας, ἀντὶ τοῦ πείσας. θρασυτέροις ἀνδράσιν ἐλπίσιν ἀεργεῖ θεῖ ἐπάρας. ἢ ἐπάρας, κουφίσας. ὑψώσας. Ἐπάρασθαι, κουφίσαι. ἐπαράσασθαι. Ἐπάρξας, ἀπέδυσας. ἐπέλυσας. Ἐπάρατος, ἐπαίτιγος. καὶ ὁ ἄξιος κατάρας καὶ ὁ αὐτὸ κατάρατος. Ἐπάργεμα, ὄμματα τετυφλωμένα.

Ἐπάργεμος, ἀποκεκρυμμένος. ἡ νόσος ὀφθαλμῶν. ἐπάργεμα γὰρ λέγεται τὰ ὄμματα, ὅταν ἢ τετυφλωμένα, ὑπὸ λευκωμάτων. καὶ πάντα δὲ τὰ τυφλὰ καὶ ἀφώτιστα οὕτως λέγονται. Ἐπαργύρων, μισθωτῶν. Ἐπαρὴ, ἐκεῖ τίθει. Ἐπαρήγουσαν, βοηθοῦσαν. Ἐπαρήξει, βοηθήσει. Ἐπαρήρει, ἐφήρμοστο. Ἐπάρισμα, ἀφανῆ. ἄσημα. Ἐπαρίστερα, κακά. ἄσιδα. Ἐπαρίστερον οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ σκαιόν. φρύνιχος. Ἐπάρκεσαι, ἐμπεῖραι. βοηθεῖ. Ἐπαρκὲς, αὔταρκες.

Ἐπαρκῶ, τὸ βοηθῶ. τὸ τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἀρκετὰ δίδωμι. καὶ ἐπαρκῶ, τὸ ἀρκετός εἰμι, καὶ τὸ ἀποσοβῶ. καὶ ἐπαρκῶ, ἐκ τοῦ ἀρκέω ἀρκέσω. ὅθεν ἀρκέσιος, καὶ πλεονασμῷ ἀρκείσιος. κύριον, ὁ τοῦ λαέρτου πατήρ. διὸ ἀρκεισιάδην φησὶν ὁ ποιητής. οὗ ὁ τύπος ὅμοιος τῷ φημιάδης. ὁ τοῦ φημίου. καὶ ἠλιάδης, ὁ τοῦ ἡλίου. Ἐπαρμέναι, αἱ πρὸ μοίρας ἀπολλύμεναι. Ἐπαρμον, σῶμα κάθυγρον. Ἐπαρξάμεναι, σπείσαντες αὐτὸ στάντες. Ἐπαρξάμενος, ἐπαρχαὶ λυψόμενος.

Ἐπάρξασθαι, τὸ αὐτὸ τοῖς φθάσασι πάλιν ἄρξασθαι. Ἐπάριτοι, τάγμα ἀρκαδικὸν μαχιμώτατον. καὶ οἱ παρ' ἀρκάσι δημόσιοι φύλακες. Ἐπαρον, ἠσθόμην. ἔπαρμος γὰρ κεφαλῆς, αἴσθησις. ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτοῦ κάρφει, ἐπαίρονται. Ἐπάρουρος, ἐπίγειος. ἢ καὶ γεωργός. αὐτὸ μίσθιος. ἢ ἐπάρουρος, ὁ δουλεύων, ἀμεῖναι πάρουρος ἀπὸ δ

θεραπαί. ὡς ἀεί τι ἐπαγόμενον οἷον ὅπλα, ὡς καὶ ἐπαγόμενα τὰς θηρίας. ἤγουν πολεμίων δίκην ἐπιόντας. τὸ γὰρ
ἐπάγειν, πολεμικὴ πολλάκις λέξις. ὡς δηλοῖ ὁ κωμικός. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἁλιέων. παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἐπακτῆ-
ρσιν, ἀντὶ παλλήλαις συνεχέσιν. Ἐπάκτιον, μέγα καὶ ὑψηλόν. Ἐπάκτιος Ἀπόλλων, ὁ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμενος. Ἐπά-
κτιος, ὁ ἑρμῆς ἐν σικυῶνι. Ἐπάκτωσαν, ἐπέδραμον. Ἐπακτόν, ξένον ἐπαγόμενον. σφοδρόν. καὶ ἐπακτὸν ὄξυθεν.
Ἐπακτὸς ὅρκος, ὁ μὴ αὐθαίρετος, ἀλλ' ἐφ' ὃν ἕτερος προσάγει. ἢ ὅταν τις αὐτὸς ἑκὼν ἑαυτῷ ἐπάγηται. φησίν, ὅταν αἱρε-
τὸν ἔστι δὲ ὅρκου τρία εἴδη· ἀπώμοτος καὶ ἐξώμοτος καὶ ὁ καλούμενος ἐπακτός· εἶναι δὲ τοῦτον οὐχ ἁπλοῦν. διὰ
γὰρ τὸν προστασσόμενον ὑπὸ τοῦ ὁρκίζοντος, ἀλλ' ἃς ὀνόμασιν ἀντιφῶν τὸν ὁρκιζόμενον. Ἐπακτὸς ὄμβρος, σφοδρός.
Ἐπακτρίδας, τὰς ἁλιάδας. ἐπακτρεῖς γὰρ οἱ ἁλιεῖς καὶ καθόλου οἱ κυνηγοί. Ἐπακτρίς, παροιμία. δύνασαι μὲν εἰς
ἐπακτρέων, λαβεῖν δὲ μή. καὶ οἱ κυνηγοί, ἐπακτρεῖς. καὶ ἐπακτρίς, εἶδος πλοίου, ἐμβάτης γὰρ εἰς τὰς ἐπακτρίδας,
καὶ τὰς δρομάδας ὁλκάδας, τὸν ὅρμον περιεστῶσαν. Ἐπακτροκέλης, πλοῖον λῃστρικὸν μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέ-
λητος. ἅπερ καὶ αὐτὰ πλοιάρια δηλοῖ. Ἐπακτῶν, ἔξωθεν προσγινομένων. ἢ ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν, ἢ τῆς πέτρας. ἀκτὴ γὰρ
ἡ πέτρα καὶ ὁ αἰγιαλός. Ἐπάκτωσαν, ἔκλεισαν, ἐφράξαντο. Ἐπαλαιώθησαν, ἐγήρασαν. Ἐπαλαμᾶτο, ἐμη-
χανᾶτο, ἐτεχνάζετο. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι. καὶ Ἀριστοφάνης. τί οὖν πρὸς ταῦτα ἐπαλαμήσατο; φησίν, ἐπε-
νόησεν. Ἐπαλαστεῖν λέγεται, τὸ δεινοπαθεῖν, ὡς ὑπὸ ἀλάστορος ἢ ἀλαθήτοις κακοῖς. οὐ τὰ πολλὰ ἀλαστήσας. Ἕκτωρ
ἐν Ἰλιάδι, καὶ θεοὶ ἀλάστορες. ἐκ δὲ τούτου, ἀλάστωρ γίνεται οὐ μόνον τὸ κύριον, ἀλλὰ καὶ φθονερὸν δαιμόνιον. καὶ
ζεὺς ἀλάστωρ, οὗ ἡ βλάβη ἄλαστος. ἣν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἢ ὁ ἐπαμύνων τοῖς ἄλαστα παθοῦσι. λέγεται δέ φασιν ἀλάστωρ,
ὁ τιμωρός, καὶ ὁ φυγὰς ἄξια εἰργασμένος. Ἐπαλαστήσασα, χαλεπήνασα, δεινοπαθήσασα. ἢ χαλεπήνασα. Ἐπα-
λάτια, πόλις μεγίστη τῶν ἐν Φωκεῦσι. τοῦ δὲ Πύρρος πάλιν ἐν τῷ ἑβδόμῳ Εὐγένιος, τὰ δὲ ἐν Χαονίᾳ τρεῖς πόλεις
Πανδοσίαν καὶ Βούχεταν καὶ Ἐλάτειαν. ἐν τισὶ ὅτι βίβλοις ἐν ἐνίαις γέγραπται διὰ τοῦ ἐλάτρια. Θεόπομπος οὖν ἐν
τεσσαρακοστῇ καὶ τετάρτῃ, τὰς πόλεις φησὶν εἶναι τῆς Κασσωπαίων ἀλλ' οὐ τρεῖς. ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης. Ἐλάτρειάν τε
καὶ Πανδοσίαν, καὶ Βιτίαν καὶ Βούχεταν λέγει. Ἐπαλεῖναι, ἐπαλεῖψαι. Ἐπαλείφει, διεγείρει. ζυμάζει. καὶ ἀ-
πὸ τοῦ χρίειν. Ἐπαλεξήσαντ, βοηθήσαντ. Ἐπαλετρίβασιν, ἀλέθουσιν. Ἐπ' ἀληθείας, ἐν Ὀδυσσείᾳ παρ' Ὁμήρῳ τινὲς εἰς
δύο μέρη λόγου διαλύσαντες, ποιοῦσιν ἀντὶ τοῦ αἰγυπτίους τοὺς ἀληθεῖς. τοῦτο δὲ διὰ τὴν ἐκείνων νεωτερικήν. ἐφ' ἣν γεγόνα-
σι παρ' αὐτοῖς. Ἐπαληθείς, πλανηθείς. Ἐπαλέλιπτο, ἐχρίετο. κασσιτέρῳ δὲ ἐπαλέλιπτο τὰ κρανία ἀλλά. Ἐπαλ-
λακεῖτο; παλλακὴν ἔχειν. Ἐπαλλάξαντες, ἀντὶ τοῦ συνάξαντες. συνδήσαντες. συνάψαντες. οὕτω φασὶν ὁ μαθηματικὸς
ἀριστέξενος, τῇ τοιαύτῃ λέξει ἐπαλλαγμένα λέγων τὰ συνημμένα. δῆλον δὲ ὅτι, τὸ πέρας καὶ τὸ ἐπαλλάξαι, καὶ τὸ πε-
τύσαι, καὶ τὸ ἄρρηκτον, καὶ τὸ ἄλυτον. ἀλλ' ἁμμάτων κυριολεκτεῖται. καὶ ὅτι ὡς παρ' οὐ μόνον πεῖραρ ποιητικῶς, ἀλλὰ
καὶ πέρας. ἐξ οὗ ἡ κλίσις τοῦ πέρατος καὶ πέρατος. οὕτω τοιαῦτα καὶ ἀλλὰ τοῦ φρέατα μακρὰ γράφει. ἔστι ὅτι ἐπαλλά-
ξαι τὸ συνδῆσαι λέγεται, διὰ τὴν τῶν περάτων ἐπαλλαγήν, ἐν τῷ οὕτω καὶ οὕτω εἰς δεσμὸν κάμπτεσθαι τινὰ τῆς δ' αὖ
ἐντρίγνάμπτεσθαι ὅθεν καὶ ἀναγνάμψαι δεσμὸν ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ ἀναλῦσαι. Ἐπαλλάξεις, ἀντὶ τοῦ συναλλαγάς. ἢ μί-
ξεις. ἀντιφῶν. Ἐπαλλάοντο, κατέπιμπλαντο. Ἐπαλλαχθεῖσα, ἐπαλλάξασα. Σοφοκλῆς Κολχίσιν. Ἐπαλλευ-
ξηστοτέ ἐπαλθομένη. Ἐπάλληλον, συνεχές. ὅμοιον. Ἐπάλλησεν, ἔφθαρεν. Ἐπάλλων, δοῦλος. λάτρις. Ἐπάλ-
μενος, ἐφορμήσας. ἀπὸ τοῦ ἅλλω τὸ πηδῶ, ἅλλομαι παθητικὸν ἁλλόμενος μετοχή. καὶ συγκοπῇ, ἅλμενος. ἢ ψιλοῦται. τὰ
γὰρ συγκοπτόμενα αἰολικῶς, ψιλοῦται καὶ ἐν συνθέσει, ἐπάλμενος. Ἐπαλξάντες, ἀλλ' οἱ ἐπ' ἄλλα ποιήσαντες. διὰ δὲ
τὴν συμπλοκὴν τῶν μαχομένων. Ἔπαλξις, ἀπὸ τοῦ ἀλέξω τὸ βοηθῶ. ἐφ' ἧς ἀλεξήσει τῇ πόλει ὁ μαχόμενος. ἐκ δὲ τοῦ ἐξ-
θέντος ῥήματος, ἢ τὸ ἀλξ. κος. κι. παρήγαγόν τινες. ἢ ἔπαλξις, τὸ ἐπάνω τοῦ τείχους. ἔνθα ἱστάμενοι, ἀποσοβοῦσι τοὺς πο-
λεμίους. Ἐπαλξίτης, ἐπαμησάμενος. ἀνακινήσας. ἠρόδοτος. ἢ ἐπαλξίτης, ὁ λίθος ὁ ἐπάνω τῆς ἐπάλξεως. Ἐπαλα-
γῆς, σπουδῆς. ἀντιπροθέσεως. Ἐπαλουσία, ἡ ἀθηνᾶ. Ἐπάλτεξα, παλτῷ ἔβαλον. Ἔπαλτο, ἐφήλατο. ἐπέδρα-
μεν. Ἐπάλυνεν, ἐλάκανε. ὑγραίνει ἀντὶ δύνειν. ἢ ἐπέπασεν. ἢ ἀπὸ τῆς πάλης ἐλάκανε χιόνι. Ἐπαλύνοι, ἀντὶ πάσ-
σοι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐπαμβλήδην, ἀναβαλλόμενος. ἀνακρουόμενος. Ἐπαμειβόμενον, ἐπαλλαττόμενον.
Ἐπαμείψομεν, ἀνταλλάξομεν. ἀντιδώμεν. Ἐπαμέτραιον, μέτρον τι παρὰ κνιδίοις. Ἐπ' ἀμετροφανίῳ, ἀλλ'
ἡμέρα φίλου φανέντος. Ἐπαμησάμενος, ἀνακινήσας. οὕτως ἠρόδοτος. καὶ ἀντὶ τοῦ θερίσας. Ἐπαμήσατο, ἐπεβάλε-
το. Ἐπαμησόμεθα, ἐπιφορήσομεν. Ἐπ' ἀμνηστείᾳ, ἐπ' ἀμνησικακίᾳ. Ἐπαμοιβαδὸν, ἐναλλάξ. Ἐπαμοιβοὶ χι-
τῶνες, οἱ περιτιθέντες ὥς τι χειμῶνος ἀλλ' ὡς ἐπί τινι χρείᾳ μεταλαμβάνειν ἀλλήλους ὅρια παρὰ φαίαξι, τὰ καθ' ἡμέραν ἐξη-
μοιβὰ εἵματα. Ἐπαμοιβοί, ἐπηλλαγμένοι τὴν σύνθεσιν. Ἐπάμονες, ἀπόγονοι. ἀκόλουθοι. Ἐπαμύνει, βοηθήσαι.
Ἐπαμφαδίως, ἐθαύμασεν. περιεβλέψατο. Ἐπαμφιάζοντες, ἐπενδύοντες. Ἐπαμφιέσας, ἐγκρύψας. Ἐπαμ-
φίσκοντες, ἐνδύοντες. Ἐπ' ἀμφότερα δ' ἐπεὶν ἱκανὸς βέλτιον, ἢ κατ' ἄμφω. Ἐπαμφοτερίσαι, ἐς ἀμφιβολίαν ἀ-
γαγεῖν τὸν λόγον. ὡς καθ' ἑκάτερον ἐλέγχεσθαι. Ἐπ' ἄμφω, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς δυσίν. Ἐπάν, ἔστι ἐπειδάν. εὕρηται δὲ ἀντὶ
τὸ ἐπειδάν. Ἐπαναβαίνω, δοτικῇ συντάσσεται. ὁ δὲ ἐπανέβαινον τῷ ὄρει. καὶ ψυχῇ. ἐπαναβαίνειν δὲ τοιούτοις
τοῖς περωμένοις. Ἐπαναβάλεσθαι, περιστολίσασθαι. ἱμάτια τανδρεῖα ἐπαναβάλεσθαι. Ἐπανάγει, ἐπανῆλθεν ἐπέ-
στρεψε. Ἐπ' ἀνάγκης ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἀνάγκην ἔχω. Ἐπαναγνῶναι, ἐξαναγνωρίσαι. Ἐπανάγω, αἰτιατικῇ. Ἐπανάζω-
σαι, ἐπανελθεῖν. Ἐπαναθεῖναι, μεταθέσθαι. Ἐπανάκρουσαι, ἐπανακάμψαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πρυμνίας ἀνακρουο-
μένων, ἢ τὰς ναῦς. ἀλλ' ὡς ὑπόστρεψον ἐπαναβῆθι. Ἐπανακρούσαι, ἀπὸ τῶν κωπηλατούντων, ὅταν ἀναστρέψαντες τὴν πρύ-
μναν, ἀνακρούονται ἵνα ἐς τοὔπίσω ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον. Ἐπανάκρουσις. ἔστι δὲ κυρίως, τὸ ἀλλ' ἐχεῖν τὴν ἐπερχομέ-
νην ναῦν καὶ μεθορμίσαι ἐς τὸν ὅρμον. ἵνα μὴ προσελθοῦσα θραυσθῇ. Ἐπαναλαζονευόμενοι, καταθρασυνόμενοι.

γὸς λέγεται. Ἐπάγει, ἐκ τῆς πίσσα τὸ πηγύα ὁ κύπρος ἀόριστος ἐπάγει τὸ παθητικὸν, ἐπάγη. Ἐπαγίνησε, ἔπισον. Ἐπαγκονίζεσθαι, ἐπαγάζεσθαι. Ἐπαγλαΐζων, ἄκρατον ἐπιχέων. Ἐπαγλος, καὶ ἔβριζε. Ἐπαγέμενα, τὰ ἐπαχθέντα· ἐφολκά· ἢ ἀπατητικά. Ἐπαγόμενος, αἰχμαλωτιζόμενος· ἢ ἐπιφερόμενος. Ἐπαγορίαν ἔχει, ἐπαινος ἐστιν. Ἐπαγρον, ἀγρευτικὸν ἄγριον· ἐν τῷ ἀγρῷ ἐντυχεῖν. Ἐπαγχάσασθαι, ἐπαναχωρίσασθαι. Ἐπάγω, καὶ ἐπάγομαι ἤτοι ἐπισύρω· καὶ ἐφέλκομαι λέγεται δὲ τὸ ἐπάγω, ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρω ἤγουν· ἐπάγομαι δὲ, ἐπὶ τῶν ἔμπροσθεν ἐρχομένων καὶ ἑλκόντων τὰ διδόμενον ὄπισθεν αὐτῶν. Ἐπαγωγὰ, ἀπατηλά· πιθανά· ἐφολκά. Ἐπαγωγάς, αἰχμαλωσίας. Ἐπαγωγὴ, συμφορά· πειρασμός· ζημία· ἢ αἰχμαλωσία· ἤτοι τὸ ὅρος ἐπαγόμενον κακόν· ἢ ἡ ἀπὸ τῶν μερικῶν ἐπὶ τὰ καθόλου ἔφοδος· ἢ λόγος διὰ τῶν ὁμολογουμένων τὸ ὅμοιον ἀλλ' ὡς ἀληθὲς, οἰκείως ἐπιφέρων. Ἐπαγώγιον, ἀγρευόμενον. Ἐπαγωγὸν, ἐκ τοῦ ἐπάγω· παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται, τὸ ἐφελκυστικὸν καὶ ἡδύ· παθητικῶς οἱ μεθ' ὅμηρον ἐπάγεσθαί φασι, τὸ ἐφέλκεσθαι καὶ πείθειν. Ἐπαγώγη, αἰφνίδιος κασάνδρα. Ἐπαγωνιεῖται, φιλονεικήσει· προσκαρτερήσει· ἐκ τοῦ ἐπαγωνίζω μέλλων ἐπαγωνίσω· ἀττικῶς ἐπαγωνιῶ· καὶ ἐπαγωνιοῦμαι· ἐπαγωνιεῖται. Ἐπάδοντες, φαρμακοῦ· γόητος· δαβὶδ φωνῆς ἐπᾴδοντος. Ἐπάειραι, ἐπάραι. Ἐπαειρόμενον, ἀφαιρούμενον. Ἐπάειραι, προτρέψασθαι. Ἐπαείρας, ἐπάρας. Ἐπαεσονούριον, κατήγορον. Ἐπαθαίνειν, πάσχειν ὥστε δεινά. Ἐπαθλον, νικητικὸν βραβεῖον, τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ διδόμενον. Ἐπαθλα, ἔπαθλα. Ἐπαιγίζειν, τὸ ἐφορμᾶν δηλοῖ καὶ τὸ αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἀνέμων ὅθεν καὶ αἰγίδες, καὶ καταιγίδες· τὸ δ' αὐτὸ καταιγίζειν λέγεται· δηλοῖ δὲ οὐ πάνυ βιαίαν πνοὴν, ἀλλὰ σύντονον. ὅμηρος· λάβρος ἐπαιγίζων· σφοδρῶς ἐπιπνέων. Ἐπαιγίζων, ἐπικαταιγίζων· τουτέστιν, ἀποπνέων. Ἐπαιγίζειν, ὅσον ἐπιψαῦσαι. Ἐπαιδεύσατο τὸν υἱὸν ὁ πατὴρ, ἐπαίδευσε δὲ ὁ διδάσκαλος. Ἐπαΐειν, ἀκούειν· αἰσθάνεσθαι· ἀντιλαμβάνεσθαι· συνιέναι. Ἀρχειν τὸ ἀλλ' ἐν ἐπάξει λοχαγοὺς, καὶ ἀμφοτέρων τῶν διαλέκτων ἐπαΐοντας. Ἐπαίμονες, ἀπογονοι. Ἐπαινεῖ τὴν ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀρετῇ ἐστιν. Ἐπαινεῖν, τὸ διὰ λόγου ἐπαινεῖν· καὶ τὸ ἀποδέχεσθαι οἷον ἐπαινῶ τὴν σιγὴν· καὶ ἐπαινῶ τὴν συμμετρίαν. Ἐπαινεῖσθε, ἀντὶ τοῦ καυχᾶσθε· δαβίδ· ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἐπαινέσας, εὐχαρίστως ἀπὸ ἰάμβου. Ἐπαινὴ περσεφόνη, ἡ αἰνὴ· τουτέστιν, ἡ ἐν σκότῳ διάγουσα· ἢ μᾶλλον ἡ δεινὴ· ἐπιτιμάζουσα καὶ τῷ προθέσει ὡς καὶ ἐν ἄλλαις· περσεφόνεια δὲ ἡ περσεφόνη ἰωνικῶς· ὁμοίως τῷ βερενίκη βερενίκεια. Ἐπ' αἰγύπτου ὁδὸν· αἰγύπτια χωρίον τῆς θρᾴκης· ἀπὸ αἰγύπτου ὀνομασθέν. Ἐπαινος, εὐφημία· εὐλογία· ἐγκώμιον· βίας ἐστὶ δὲ τὸ καλλιλογία, καὶ εὐφημία· τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐπαινεῖν· εὐλογεῖν· εὐφημεῖν· ἐγκωμιάζειν· καλῶς λέγειν· εὐφημεῖν· ὀνόματα δὲ μόνον ὁ ἐπαινέτης, καὶ ἐπίρρημα, τὸ εὐφήμως· τὰ δὲ λαπά, ἔπηρον τὸ δηλοῖ· ἢ ἐπαινός ἐστιν, ἀληθὴς μαρτυρία τῶν ἀπὸ ἀρετῆς ἐπαινουμένων. Ἐπαίνους, τὰς κρίσεις· καὶ τὰς συμβουλίας, καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας. σοφοκλῆς ἐν ἡ σικυωνίῳ, καὶ ἀλκαίῳ τοὺς ἐπαινέτας. Ἐπαινῶ, καὶ ἐγκωμιάζω σε τῆς ἀρετῆς ἕνεκα. Ἐπαινῶ τὴν σιγὴν καὶ ἐπαινῶ σε· τὸ μὲν διὰ τὸ φιλόπονον εἶναι, τὸ δὲ διὰ τὸ γενναιότατον φαίνεσθαι. καὶ ἐπαινῶ, αἰνῶ εὐφημῶ· εὐλογῶ· ἐγκωμιάζω. ἰωνικῶς· ἢ ἐπαινῶ, ἐπαινέσομαι· ἐπῄνεσα. ἢ ἐπαινῶ, τὸ διὰ λόγου ἐπαινῶ· οἷον, ἐπαινῶ τὴν σιγὴν καὶ ἐπαινῶ τὴν συμμετρίαν ἐπαινεῖται δὲ τις ἐφ' οἷς ποιεῖ καλῶς· καὶ ψέγεται ἐφ' οἷς ποιεῖ κακῶς. ὅτι τὸ ἐπαινεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐργάζεσθαι οἷον ἐπαινεῖ τὴν ἀρετὴν ἀντὶ τοῦ ἐργάζεται σημαίνει καὶ τὸ στέργειν οἷον ἐπαινῶ, στέργω, ἀντὶ τοῦ στέργω. ἐπαινεῖται οὕτως εἰς τὸ κάλλος, καὶ ἐπαινεῖταί τις εἰς τὴν ἀρετήν. καὶ ἐπαινέσομαι τὴν ἀρετήν καὶ ἐπαινέσομαί σε ὑπὲρ τοῦ φίλου. καὶ ἐπαινέσαι ἐν σοὶ οὐδὲν ἔχω. Ἐπαινῶ, τὸ εὐλέγω· ἀριστοφάνης εἶτα δ' ἐπαινῶ τον δε. Ἐπαίξαι παρὰ τῷ ἑλληνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπιδιῶξαι. Ἐπαίξας, ἐπιδραμὼν· ἐφορμήσας. Ἐπαΐξασθαι, ἀττικόν· ἀλλ' ὡς γὰρ καὶ ἐπαΐξειν λέγεται. Ἐπαιόμεθα ἐν βαθρῷ· συνουσιάζομεν· ἐλαύνομεν· βαυρον δὲ τὸ πρὸς ἀθήνησιν. Ἐπαίρεσθαι, διὰ διφθόγγου, τὸ φυσιοῦσθαι ἐπαίρεσθαι δὲ διὰ τοῦ ἐ ψιλοῦ, τὸ ἐρωτῆσαι. Ἐπαιρόμενος, ἐπανιστάμενος. Ἐπαίρω, τὸ παρακινῶ καὶ διεγείρω· αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἢ τίς με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα. ἢ ἐπαίρω, τὸ ἀποδημῶ καὶ ἐξέρχομαι μετὰ προθέσεως συντάσσεται· οἷον ἐπῆρε μὲν ἀπαίρων ἀπὸ τὴν ἀρχὴν· ἐπαίρω καὶ ἀναλαμβάνω, καὶ ἀναπίθεμαι. σοφοκλῆς· ἐπαίρει σὺ θύματα ἢ παρουσά μοι. Ἐπαίρων, κουφίζων ὑψῶν. Ἐπαΐσαι, αἰσθέσθαι· ἐπακοῦσαι· πεισθῆναι· ἢ λαβεῖν. Ἐπαίσας, ἐτύψας· ἐπάταξας· ἔπληξας· ἔδειρας· ἔσεισας· ἐψαλας. Ἐπαίσας, μετωρίσας. Ἐπαισε, ἔτυψεν· ἐπάταξεν· ἔπληξεν. Ἐπαισχύνομαι, φεύγω. Ἐπαισοι, καθήκοντες· ἐπιβάλλοντες. Ἐπαΐσσων, ὁρμῶν· ἐφορμώμενος. Ἐπαΐσσον, ἀντὶ τοῦ φανερὸν λέγουσιν ἴωνες. Ἐπαιτης, ὁ πτωχός· ἀπὸ τοῦ αἰτεῖν αἰτήσω ἐπαιτήτης, καὶ ἐπαίτης. Ἐπαίχθη, ὡς παίχθη· ἐκ τοῦ παίζω· ἐπίχθη δὲ τὸ ἐκτείνεσθαι, διὰ τοῦ ἴ. Ἐπαΐων, ἐπακούσας. Ἐπαινίσσω, εὐφήμισω. Ἐπ' ἀκινήτοισιν, ἢ τάφοις, ἢ λίθοις. Ἐπακμόνιος, ποσειδῶν ἐν βοιωτίᾳ. Ἐπακμοσμός, βέλους στόμα. Ἐπακοαί, οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἐπισκοποῦντες τὰς δικαστικὰς ψήφους. Ἐπακούω· ἀττικῶς· αἰτιατικῇ συντάσσεται, σοφοκλῆς· κἀγὼ ἐπακούσας ταῦτα. Ἐπακρα, τὰ εἰς ὕψος πλατύνοντα· ἀπὸ τῆς καὶ ὄξουρα τὰ ἵπτεται καὶ ἐπὶ τοῦ μᾶλλον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐπακρία χώρα, ἀθηναίοις πάλαι κρανὸν ἀκούοντας, ἐπαὶ τῆς κέκροπος συναγαγὼν, κατῴκισεν εἰς πόλεις δυοκαίδεκα· καὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐπωνυμία ἐφ' ἑαυτοῦ κεκροπίαν προσηγόρευσε. δυὸ δὲ τετραπόλεις ἐκάλεσεν, ἐκ τεσσάρων πόλεων ἐκ τετράπολιν καθίστας τρεῖς δὲ λοιπὰς ἐπακρίδας ὀνόμασε· καὶ ἐπιστροχὸς χώρα ταῖς τρισὶν, ὁμωνύμως ἀλλὰς ἐπακρία ἐκαλεῖτο. Ἐπάκριος ζεὺς, ὁ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ὀρῶν ἱδρυμένος· ἐπὶ γὰρ τῶν ὀρῶν τοὺς βωμοὺς αὐτῷ ὕδρυον ὡς ἐπὶ πολύ. Ἐπακτίος ποσειδῶν, ἐν σάμῳ. Ἐπακτή, ἡ ἐκ τῆς λεπτῆς ψήφου τῆς σελήνης ἀριθμουμένη ἡμέρα. Ἐπακτὴρ, αἴθων· διὰ πυρὸς ὀξὺς, κυνηγός. Ἐπακτῆρες, οἱ κυνηγοὶ ἐκ τοῦ ἐπάγειν γίνεται ἡ λέξις· ἢ διὸ ἐπάγονται κύνας ὅθεν καὶ αὐτοὺς, κυναγοὺς λέγονται· ἢ ὅτι τοὺς κύνας ἄγονται εἰς θήρας, διὰ τὸ ἐκείνους προτείνειν, ὡς δηλοῖ τὸ ἱκανοὶ ἐπακτῆρες, παρ' δ' ἄρα αὐτὰν κύνες ἤισαν· ὧν παράφρασις τὸ ἐπάγοντες ἐπῆσαν ἄγουν μετὰ ἐκείνους ἄγοντες· μετ' ἐκείνους ἤισαν· ἢ ἐπακτῆρες, οἱ

ἔοικεν. Ἐακέτω, οὐριαδικές ἐκ παραλλήλου τῆς αὐλῆς ἐπαίας ἐστί. σαφέστερον δέ, τοῦ ἔακε τοι τὸ οὐριαδικές. ἄλλως γὰρ τὸ ἔοικε, λαμβάνεταί ποτε καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦται καὶ φαίνεται. Ἐάκεσσαι, ἰωνικὸν ἐστὶ τὸ ῥῆμα, τὸ ἀττικὸν, ἤδη δὲ κοινὸν ἤκασαι. Ἐακὸς, ἢ τὸ ὁμοιοῦσθαι ἢ τὸ πρέπον ἢ τὸ δοκεῖν. Ἐακότα, πρόσφορα. καθήκοντα. ὁμοιώματα. Ἐακὼς, ἐακότος, ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. ὁ μέσος παρακείμενος εἶκα. καὶ ἐν διαλύσει καὶ ἐπενθέσει τοῦ ε, ἔακα. ἡ μετοχὴ ἐακώς. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴκω, μέσος παρακείμενος οἶκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα. Ἐάμι, ἐκβάλλαμι. Ἐάσπαιδός. ἢ μᾶλλον ἔεος. ἴσαν ἐέος, ὅ ἐστιν ἀγαθοῦ. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐΰς ἐέος, κατὰ μετάθεσιν ἔεος. ἢ καὶ ἰδίου. διὸ καὶ δασύνεται παρὰ πολλοῖς. Ἐάσσα, ἀντὶ τοῦ ἐοῦσα δωρικῶς. Ἔολεν, ἐτετάρακτο, καὶ ἐν ἀγωνίᾳ ἦν. Ἔολον, πρόσφορον. χρήματα στόν. Ἔολπα, παρὰ τὸ ἔλπω ὁ μέλλων ἔλψω. ὁ μέσος παρακείμενος ὄλπα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔολπα. ἢ ἐλπίζω, ὁ μέσος παρακείμενος, ἔλπα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἔολπα. ἢ ἔολπα γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἔλπω ἔλψω μέσος παρακείμενος ὄλπα. ἀντὶ τοῦ ἐλπίζω. κατὰ τὸν κανόνα τρέποντα τὸ ε τοῦ δισυλλάβου μέλλοντος εἰς ο, ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ. εἶτα κατὰ ἀττικὸν πλεονασμὸν, ἔολπα. ὁμοίως καὶ τὸ ἔοργα, ἀπὸ τοῦ ἔργω ἐνεστῶτος. ἀλλ' οἱ παλαιοὶ, ἄλλως κανονίζουσι. ῥέζω γάρ φασι. μέσος παρακείμενος, ἔροργα. καὶ μεταθέσει ἔοργα. ταῦτα μὲν ποιητικά τινα. ὡς τὸ καὶ τὸ ἔκεν. ὅθεν τὸ ξυνέηκε, καὶ ἀφέηκεν. Ἔομεν, γράφεται μάλιστα προπερισπωμένως, καὶ ἀττικίζει συνήθειον ἐν συνιζήσει τοῦ ε καὶ υ. ἐλήφθη δὲ ἀντὶ τοῦ περιῤῥεόμενοι ἢ κορεσθέμενοι. καὶ δασύνεται ὡς δῆλον ἐκ τῆς συναλοιφῆς τοῦ ἐπεὶ χ' ἑόμεν. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου θέματος τὸ ἕω, ἤγουν τὸ πληρῶ. ἐξ οὗ καὶ ὁ ὅλος. ἐκ δὲ τοῦ ἕω παράγωγον ἕημι. ἀφ' οὗ δὲ ὁ ὕπτιος ἀόριστος παθητικὸς ἢ ἐνεργητικός, ἕμεν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἔομεν, ὡς ὁρόμεν καὶ ἑορόμεν. ἀπὸ τοῦ ἑημένου καὶ τὸ ἐϊέν γίνεται. ἀφ' οὗ ἐστὶν ἕνεν. καὶ τὸ εἶναι, ἤτοι πληροῦται. ἀφ' οὗ εἶναι ὡς προείρηται. Ἔον, ἀντὶ τοῦ ἐν ὂν μέρος. ὁ δὲ ποιητὴς ἐπὶ τοῦ δισσοῦ τοι δίχως ἐφράσατο πρὸς ἔνδειξιν πολυτελείας τὸ ἔον ῥῆμα, ἐστὶ τῆς ἐὸν μετοχῆς. ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ ἀρέσαντα δὲ ἔργα. τὸ ἐὸν τὸ ἐν τῷ πλήρει ἐστὶ τοῦ ἐὸν. ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ κοινὸν ὄν, οὐ μόνον ἐὸν καὶ ἐὼν ὁ ποιητὴς γράφει, ἀλλὰ καὶ ἔην, καὶ ἔον. ὡς τὸ ἀγορεύει τι, θέμις τοι ἔην. καὶ νόος γέμα ἐν μπεδος ἦν. λέγεται καὶ ἔα, ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ, φίος ἔα. καὶ ἐν συναιρέσει δὲ ἦ. κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀττικούς. ἐκταθέν δὲ τὸ ἔα, ἦα γίνεται. Ἐὸν, τὸ ἴδιον τὸ ἑαυτοῦ ἑαυτόν. Ἔοος, ἴδιος. Ἐόντα, ὑπάρχοντα. ὄντα. Ἐόντης, ἐξ ἔθους ἀδελφοῦ ἀνεψιός. Ἔοργα, ἀπὸ τοῦ ῥέζω. ῥέξω. ὁ μέσος παρακείμενος ἔῤῥοργα. καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν τῶν στοιχείων, ἔοργα. τοῦ ἑτέρου ῥ ἀποβληθέντος, ἐοργώς. ἢ ἔοργα, εἴργασμαι. Ἔοργα, μέσος παρακείμενός ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἔργω βαρυτόνου ῥήματος. ἢ ἔργω πεποιημένου. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλπω τὸ ἔολπα. εἰ δὲ ἐστὶν ἀκόλουθον ἐκ τοῦ ἔργω δισυλλάβου γίνεσθαι τὸ ἔοργα, ἔξω τὸ ἔοργα, νοητέον ὡς πλεονασμῷ τοῦ ε φυόμενον ἐκεῖνο ἔργω. ἐπεὶ τὸ πλεῖστον μέσον παρακείμενον ὄργα. καὶ ἰωνικῶς ἔοργα. ζητητέον δὲ εἴπερ ὁ ἔοργα τουτέστιν ἐτρύγων, καὶ ἐργίζεται, ἤγουν τρυγᾶται, τὰ παρὰ αἰλίῳ διονυσίῳ καὶ παυσανίᾳ, ἐκ τοῦ τριούτου ἔοργα γίνεται. Ἔοργεν. ἢ ἐκ τοῦ ἔργω. οὐ μέσος παρακείμενος ἔοργα. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέζω ῥέξω. ἔροργα. καὶ μεταθέσει ἔοργα. οὗ τρίτον τὸ ἔοργεν. Ἐοργίζεται, τρυγᾶται. ὄργις γὰρ ἡ τρυγών. Ἐορδία, χώρα. Ἔορες, προσήκοντες. συγγενεῖς. Ἔορ, θυγάτηρ. ἀνεψιός. Ἔορται, ἔδοξε. κρεμᾶται. Ἐορτάζω, τὸ ἀπὸ δὲ ἑορτὴν ἄγω. ἑορτάζω τοὺς τοῦ παιδὸς γάμους μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ πανηγυρίζω. ἑόρταζον. ἐν τῷ παρὰ τῷ κρῷ ὤφειλεν ἑόρταζον. Ἐορτὰς, ἀρεσκούσας. καλάς. Ἑορτὴ, χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους. ἑορτὴ πολλὰ ἔχουσα, διὰ τῶν πολλὰ ἀποτιθεμένων φορτία. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τῶν πρὸς τὰς ἑορτὰς ἐπειγομένων. Ἔορπος, ἢ ἑορδὸς. μακεδὼν. ἀπὸ ἔθνους. Ἐοσσητὴρ, ἐπίκουρος. τιμωρός. ἀντὶ τοῦ ἀοσσητήρ. Ἑοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ ἑαυτόν. Ἐοῦσα, ἰων τοῦ ὑπάρχω. ὁ μέλλων ἔσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔον. ἡ μετοχὴ ἐών. καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὤν. καὶ τὸ θηλυκὸν ἐοῦσα. τῆς ἐούσης.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ἐπάβολος, ἐπιτυχών. Ἐπαγασσομένη, ἐκπλαγεῖσα. Ἐπαγαλλιάζων, ἐπιχαίρων. Ἐπαγγεῖλαι, καὶ ἐπαγγελία. σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα. ἰδίως δὲ λέγεται, ἐπὶ τῶν ἠτιμωμένων, καὶ δημηγορεῖν οὐκ ἐξὸν. καὶ ἐπήγγειλε, παρεκελεύετο. προσεῖπεν. λέγεται δὲ παθητικῶς, καὶ ἐπαγγέλλεσθαι. λέγεται καὶ τὸ κελεύειν, ἢ καὶ ἀγγέλλειν. Ἐπαγγείλαντας, ἐπικαλεσαμένους. Ἐπαγγέλλει, ἀντὶ τοῦ αἰτεῖται. Ἐπαγγέλεται, παρακαλεῖ. ἀξιοῖ. οὕτως ἡρόδοτος. Ἐπαγγελία, ὑπόσχεσις, καὶ ἐπάγγελμα. Ἐπαγγέλλομαι, καὶ ὑπισχνοῦμαι καὶ ὁμολογῶ. καὶ ἀπειλῶ σοι φόνον, καὶ ἀπειλῶ φονεύσειν τὸ ὅδε ἦνα. καὶ ἐπαγγέλλομαί σοι εὐδαιμονίαν. ἢ ἐπαγγέλλομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι καὶ ἐπαγγελία. ἐπαγγέλλω δὲ ἐνεργητικῶς, σημαίνει τὸ ζητῶ. καὶ ἐπαγγέλλεσθαι λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀντὶ τοῦ προστάττειν. ἢ αἰτεῖσθαι, ὡς παρὰ τῷ αἰσχίνῃ, ἐν τῷ περὶ τοῦ λιθίων φόρου, καὶ δημοσθένει, ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἢ ἐπαγγέλλω, τὸ χάριν αἰτῶ. ὡς καὶ λιβάνιος. ἐγὼ δὲ φιλεῖσθαι πιστεύων ὑπὸ σοῦ. καὶ ἐπιστέλλων καὶ ἐπαγγέλλων δεῦ παθεῖν, ἀντὶ τοῦ χάριν ἔχων. ἐπαγγέλλομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι. Ἐπάγε τὴν γνάθον τοῖς δικτύοις παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ διάκει τῇ γνάθῳ τὰ δίκτυα, καὶ διακόπτει ἀλλά. Ἐπάγει, τὸ διαφέρει μετὰ τὸ πρότερον καὶ ἄλλο τι. ἢ λόγον. ἢ ἕτερόν τι δὲ ὑπὲρ αὐτὴν σχέσιν ἐμφαῖνον. ἐπάγει καὶ τὸ ἀντίθεσιν καὶ προστίθεται δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. λουκιανός. ἐπῆγέ μοι πολλὰς ἀγαθὰς ἐν τῷ βίῳ. Ἄλλως. Ἐπάγει λέγεται, ὅταν ἕτερός τις λόγον εἰπὼν, εἶτα ἐπ' ἐκείνῳ ἕτερον ἄγῃ. καὶ ὅταν ἄγῃ τις τι κατά τινος. καὶ ἐπάγεται λόγος ἕτερος ἐφ' ἑτέρῳ. δηλονότι, ἐπάγεταί τις δοῦλον ἀντὶ ἐνεργείας. ἢ ἕτερόν τι, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἑαυτῷ ἄγει ἤγουν μεθ' ἑαυτοῦ. Ἐπαγόρευε, διασαφεῖν. φράζειν. Ἐπάγεσθαι, καὶ ἀντισυρέσθαι, καὶ ἐφέλκεσθαι, ταυτὸ σημαίνουσι. λέγεται γὰρ κυρίως, ἀντὶ τῶν ἐμπροσθεν ἐρχομένων, καὶ ἑλκόντων τὰ δὲ διώμενα ὄπισθεν ἄλλων. Ἐπάγεται κυρίως, ἀντὶ αἰχμαλωσίας καὶ ἀντὶ κατὰ δίκην. ἀντὶ ἐπάγει ἀντὶ βοηθεῖν καὶ ἐπάγει πολέμιον. Ἐπαγνὲ στερεώθη. ἐπήχθη. ἐνεφυτεύθη. συνεπάγη. ἐπήγνυτο. ὅθεν καὶ ἅρματα

μετὰ φορᾶς τῶν ξύλων. ἢ ἔγραψε. μετὰ τοῦ ὑφῆναι. ἢ ἔξυσεν, ὕφηνεν. ἐδημιούργησεν. Ἐξυφάνας, καὶ σχεδιάσας. Ἔξω, καὶ ἐπὶ στάσεως, καὶ ἐπὶ κινήσεως. οἷον ἔξω διατρίβει. καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. τὸ δὲ ἐκτὸς, ἐπὶ κινήσεως ἀεί. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. ἐκτὸς ἄσσει τῶν ἐλαῶν, εὕρηται δὲ ἅπαξ ἐπὶ στάσεως παρὰ πλάτωνι. οἷον, καὶ ὅσα ἐκτὸς ἐστὶν. ἔστι δὲ καὶ ἐκτὸς ἀντὶ τοῦ χωρίς. λουκιανὸς ἐν βίων πράσει. ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸν θάμυριν ἐκεῖνον. ὡσαύτως καὶ τὸ ἔξω. θουκυδίδης. ἔξω τῶν βασιλέων καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει. καὶ αὖθις. ἀγωνίσαντες ἔξω πυλῶν, ἔξω τῆς ἀκροπόλεως. Ἔξω ἀμέλγεται, ἐκθλίβεται. Ἔξω φυγὼν, ἀντὶ τοῦ ἐκφυγών. Ἔξω τοῦ καθεστηκότος ἐστὶν, ἤτοι μαίνεται ἔξω κινδύνων. Ἐξωβάδια, ἐνώπια λάκωνες. Ἔξω βελῶν καθῆσθαι, παροιμία. ἔξω κινδύνου εἶναι. Ἐξώγκωσεν, ὕψωσε. καὶ χῶμα ἐξώγκωσαν αὐτῷ. Ἔξω γλαῦξ. τοὺς χειμαζομένους ἐν θαλάσσῃ φασὶ λέγειν παροιμιωδῶς δέ. ἐπεὶ δοκεῖ ὁ γλαῦκος φανεὶς χειμῶνα σημαίνειν. Ἐξωγύρου, ἀπὸ τοῦ πρίσου. Ἐξώδηκα, οἰδῶ οἰδήσω, ᾤδηκα. καὶ ἐξῴδηκα. Ἐξῳδήκει, ᾤδει. ἐξῳδηκὼς ὁ ὠγκωμένος. Ἐξόδια, ἔξοδος. ἐξόδια. Ἐξωθεῖται, ἤτοι ἐκβάλλει. καὶ ἐξορίζει. ὅθεν καὶ ἐξώστης ἄνεμος. Ἐξώκειλαν, ἐκ τοῦ ὀκέλλω. ὁ μέλλων ὀκελῶ. ὁ ἀόριστος ὤκειλα. ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθεν. ἔπεσεν ἐπὶ ναυσί. ἐξέβαλεν. ἔρριψε. καὶ ἐξώκειλαν ἐξορμῆσαι. καὶ ἐκδραμεῖν. ἀπὸ τῆς τοῦ κύματος φορᾶς. ἢ ἐξώκειλεν ἡ ναῦς, εἰς ξηρὰν ἐξώκειλεν. ἐξέβαλεν ἢ ἔρριψεν. Ἐξωκέλης, τὸ λαστικὸν πλοῖον. ἢ ἄστρωτος ἵππος. Ἐξώκελλεν, ἐξέπεσεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων. Ἐξώκοτος, εἶδος ἰχθύος. καὶ ἄδωνις. καὶ ἔξω κοιταζόμενος. Ἐξώκολον, ἐξῆλθεν. Ἐξωλαίμας, οὐκ αἰσίους. Ἐξώλεια, παντολεθρία. παντελὴς ἀπώλεια. καὶ ἐξώλειαν, ἀλλὰ πρόσεστι παρασύμβολος. Ἐξωλίκει, ἀπώλεσεν. Ἐξωλέστερον, ἐξολοθρευτικώτερον ἢ χεῖρον. Ἐξώλης, ὁ ἄξιος ἀπωλείας. προώλης δὲ, ὁ καὶ πρὸ καιροῦ. ἢ ἐξώλης, ὁ ἀσελγής. ὁ ἀπολλύμενος. ὁ κίναιδος. τὸ αὐτὸ καὶ προώλης καὶ πανώλης. Ἐξώλιγξεν, ὤλισθεν. ἐξώλλυται, ἀπόλλυται. Ἐξώλισθεν, ἐξέρρηφθη. ἐξέπεσεν. Ἐξωλόθρευσας, ἠφάνισας. Ἐξώμβρισεν, ἐπήγασεν ὀξέως. ἢ ἐπέσχεν. Ἐξωμὶς, χιτὼν ἑνὸς ὤμου καὶ ἱμάτιον. τὴν γὰρ ἑκατέρου χρείαν παρεῖχεν. καὶ χιτῶνα μὲν, διὰ τὸ ζώννυσθαι. ἱμάτιον δὲ, ὅτι τὸ ἕτερον μέρος ἐβάλλετο παρὸ καὶ οἰκονομικοί, ὅτι μὲν ἐνδύει. ὅτι δὲ περιβαλοῦ. Ἐξωμισάσαις παρὰ ἀριστοφάνει. ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωθείσαις. Ἐξωμμάτωται, ἐνεργημένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς. ἀριστοφάνης. Ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ ἐξωμμάτωται. Ἔξωμος, καὶ ἐξωμόσατο. ἀπηγόρευσεν. καὶ ἐξωμόσασθαι τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινα διὰ νόσον, ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινά. ἐξωμόσασθαι ἐστὶν οὕτω δημοσθένης. Ἐξωμοσία, ἔνορκος παραίτησις, δι' εὔλογον αἰτίαν. ἐξωμοσία, ὅταν τις φάσκῃ ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλούμενος μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην, εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐκ εἰσαγώγιμος ἡ δίκη. εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξίωσιν ἐδίδοτο ἀλλὰ ἐξωμοσίᾳ χρῆσθαι. καὶ οὕτως διεγράφετο ἡ δίκη. καὶ ἐξωμόσατο, ἀπηγόρευσεν. ἢ ἐξωμόσασθαι, τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινα, διὰ νόσον ἢ πρόφασίν τινα. Ἐξωνεῖλον, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖλον. τὴν ὦ συλλαβὴν πλεονάζοντες, μεταξὺ τῶν προθέσεων αἱ ἴωνες. Ἐξωνίων, ἔξω τῶν πρασίμων πραγμάτων. Ἐξωνήσατο, ἐξηγόρασεν. ἐπρίατο. Ἐξωνόμαζεν, παρ' ὁμήρῳ αἱ ἀκριβέστεραι ἀντὶ τοῦ ἐλάλησεν ἀπ' ἀρχῆς λαμβάνουσιν. ὡς εἶναι ἐκ παραλλήλου ἴαστι. τὸ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε, καὶ τὸ ἐξωνόμαζεν ὡς καὶ ἐν τῇ σ' ῥαψῳδίᾳ, φασὶ διαπέφραδε, καὶ μαίεται. ἐκεῖ γὰρ τὸ φράζειν καὶ τὸ εἰπεῖν τὸ αὐτὸ ἐκ παραλλήλου ἐστίν. Ἐξώπαζεν, ἐξέπεμπεν. Ἐξώπιος, ἐκτὸς ἔξω. Ἐξωπλίσθαι, ὡπλισμένον ὑπάρχειν. Ἐξωραϊσμένον, κεκαλλωπισμένον. κεκοσμημένον. Ἐξώργισα, ἐξεθύμωσα. Ἐξώργισεν, ἐξεθύμωσεν. Ἔξωρος, ὁ γεγηρακώς. ὁ ἄκαιρος. ἢ ἔξωρος ἡ ἡλικία. Ἐξωρχησάμην, ἐξεφαύλισα. κατέπαιξα. πρὸς ὃν ἐξωρχησάμην, καὶ αὖθις. ὁ δὲ μεθυσθεὶς τὰ μυστήρια ἐξωρχήσατο. ἀντὶ τοῦ ἐμυκτήρισε. καὶ ἐκπομπεύσας ἐγέλασεν. Ἐξώσθη, ἐξεβλήθη. Ἐξώσεσι, κατεβλήθη. κατέπεσεν. Ἐξωστεισμένα, ἐξορθρωμένα. Ἐξώστης, ἀπὸ διώκτης. ἢ ὁ τραχὺς ἄνεμος. Ἐξώστρα, τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τὸ ἐκκύκλωμα. Ἐξωστρακίσθη, ἐξωρίσθη. ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον τὴν ἐξορίαν. Ἐξώσω, ἀπώσω. ἐκβαλῶ. ἀποδιώξω. Ἐξωτιλᾶς, ἐκ τοῦ τραύματος. Ἐξώτερος, ὁ ἐξώτατος. Ἐξωτικὰς δίκας, τὰς ξενικάς. Ἐξωτριακάδες, αἱ μὴ μεταλαμβάνοντες παῖδες ἢ ἀγχιστεῖς κλήρου, τελευτήσαντός τινος ἀθάνατοι ἐκαλοῦντο. Ἐξώτρυνεν, ἐξέπεισεν. Ἐξώφελλεν, ἐπὶ πολὺ ηὔξηθησαν. Ἐξωφρυωμένα, ἐξηρμένα. ὑπερηφανευόμενα. καὶ ἐπηρμένα. Ἐξωχέτευται, ἐπὶ πολὺ ηὐξήθη. Ἐξώχευεν, ἐξεγρηγόρευεν.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ὁ. τὸ ε καὶ ὁ εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. οἷον δημοσθένεος καὶ δημοσθένους. παρὰ δωριεῦσι δὲ εἰς ω, ὁμοίως ἐν τοῖς ῥήμασιν. Ἐπὶ ε καὶ οι, εἰς τὴν οι δίφθογγον κιρνᾶται. οἷον δημοσθενέοιν, καὶ δημοσθενοῖν. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἷον ποιέοιμι ποιοῖμι. ποιεοίμην ποιοίμην. Ἔα, δυϊκὸν δευτέρου ἀορίστου ἐκ τῆς ἑὼν ἐόντος μετοχῆς. Ἔα, ἤγουν ὑπάρχον ἐκ τοῦ ἔον παράκειται δευτέρου ἀορίστου.

Ἔο, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ κεῖται παρ' ὁμήρῳ. καὶ οὗ, καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα δείγματα τῆς τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον κρᾶσιν, ἐξ οὗ ἑωνοῦ ὑπάρχων ἔσεσθαι, ἑαυμοῖς. Ἑοῖμος, κατὰ συνδέσμου ὁ τραχηλίζει. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἐχμὸς, καὶ ἑομός. Ἕο ἑαυτοῦ ἔθει. ταῦτα ἰσοδυναμεῖ. ὀρθοτονούμενα, δηλοῖ ἑαυτοῦ, ἢ ἑαυτῆς. ἐγκλινόμενα δὲ, αὐτοῦ. αὐτῆς. Ἐαγμένος, ἐκ τοῦ ἐάγκαμεν κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν. Ἔοικα, εἴκω τὸ ὁμοιῶ, εἶξω. εἶχα. ὁ μέσος παρακείμενος οἶκα. καὶ ἀττικῶς ἔοικα. καὶ ἐοικὼς, καὶ ἐοικυῖα. Ἔοικε, παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὕτως εἴρηται. εἴκω, εἶκα. ἐν διαλύσει ἔϊκα. ἐν ἐπενθέσει τοῦ ο, ἔοικα. οὕτω δέ φασιν εἴδω εἶδα καὶ διαλύσει ἔϊδα. καὶ προσθέσει τοῦ ο, ἔοιδα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἔοδα. οὐδὲ οὕτω κομπότερον κατὰ ποιητάς τινας, καὶ τὸ σύνοιδα αἰολικῶς φασὶ, τὸν βοῦν ἀναβιβάσαι ἐν τ' οὐνεκα τ' ἀπειλὰς ἀναστεῖλαι. Ἔοικεν, ἀντὶ τοῦ φαίνεται, ἀπαρέμφατα συντάσσεται. οἷον ἔοικεν ἀπιέναι τοῖς λεγομένοις. ἔοικε δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁμοιός ἐστιν δοτικῇ. οἷον, ἔοικεν ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι. ἔοικε δὲ ἀντὶ τοῦ πρέπει δοτικῶς, ἀδύνατον τοί ἐστιν ὅμηρος. ἐπεὶ οὐδὲ

Ἐξομολόγησις, ἡ τῶν εὖ πεπονθότων μετ᾽ εὐχαριστίας τῶν θείων εὐεργεσιῶν ἐπαρίθμησις· ἢ ἡ τῶν κακῶς πεπραγμένων πρὸ τῶν ὑπαιτίων ἐξαγόρευσις· ἀμφότερα γὰρ ταπεινώσεως ὑπάρχει ποιητικά. Ἐξομολογοῦμαι, εὐχαριστῶ· ἡ κατὰ συνήθειαν ἀνθρωπίνην, ἀντὶ τοῦ χάριν ὁμολογῶ. ἤγουν δοξάζω σε· ὡς τὸ ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ. Ἐξομόσαιντο, παντελῶς ἀρνήσαιντο. Ἐξομόσασθαι, οἱ μαρτυρεῖν ὀφείλοντες ἐν δικαστηρίῳ ὑπισχνούμενοι, εἰ μὴ εἰδεῖεν τὰ πράγματα, μὴ βούλοιντο καταμαρτυρεῖν, ὤμνυον μὴ εἰδέναι ἐπίστασθαι· καὶ τοῦτό ἐστιν ἐξομόσασθαι. Ἐξομοιοῖ, ἴσον. Ἐξόν, παρόν· ἐνόν· καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικά, οὐδ᾽ ἐνεστῶτα ἀττικοὶ παραγάζουσιν, ὅτι παραγιασμένη ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ. Ἐξονομάζειν, τὸ καλεῖν ἢ τὸ ἐξ ὀνόματος καλεῖν. Ἐξονομακλήδην, ὀνομάζων· πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ πολλαχοῦ λεγομένου παρὰ τῷ ποιητῇ· ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε· καὶ τοῦ ἐκφωνῆς ὀνομάζων· οὐ γὰρ ὥσπερ ἐκεῖ οὕτω κἀνταῦθα τὸ ὀνομάζων, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων καλεῖν. οἷον, χαῖρε ὦ Ἀντήνωρ, καὶ ὦ παῖδες καὶ Θυμοῖτα καὶ Λάμπε· καὶ Κλύτιε. Ἐξονομάσεις, ὀνομάσεις. Ἐξονόματος, ἐξ ὀνόματος εἴπῃς. Ἐξονυχίζειν, ἀντὶ τοῦ συγκεχωρίσθαι ἀκριβολογεῖσθαι· ἐξετάζειν τοῖς ὄνυξιν. Ἐξονύχων, ἤγουν ἐξ ἁπαλῶν· ἐκ βρέφους. Ἐξοπλίσας, ὁπλίσασθαι κελεύσας. Ἐξ ὀπός, ἐκ τῆς φωνῆς. Ἐξόπισθεν. Ἅμα δὲ λαμβάνειν τοὺς πολεμίους, κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Μακεδόνας ἔφοδον. Ἐξοργιεῖν, εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. Ἐξορεγμία, ἡ ἐρυγή· ὀξυρεγμία δέ, ὅταν ἡ τροφὴ ὀξύσῃ. Ἐξορία, καὶ φυγή, ἐναντίον ἡ κάθοδος λέγεται καὶ κατάγεται, ἐναντίον τῷ φεύγειν. λέγεται δὲ κυρίως κάθοδος, ἡ ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐπάνοδος εἰς τὴν πατρίδα. Ἐξ ὁρίου, ἐξ ἐπιτηδίου ἀνέμου. Ἐξορίσας, ἀπὸ τοῦ ὀροῦ τοῦ γάλακτος. Προβατίοις δὲ καὶ συνήθως ὁμιλῶν, οὕτως τὴν ψυχὴν βελτίων ἐγένετο, ἢ δεῖ ἀμέλγειν τοῦ βδάλλειν καὶ ἐξορίσαι τυρὸν ἢ πῆξαι κώδιον. Ἐξόριστον, ἀντὶ τοῦ φυγάδα. Ἐξόριστος, τῶν ὅρων ἐκτός. Ἐξορκιστής ἐστι, δαιμόνων ἐξαιρετής. Ἐξορμᾷ, ἐκπηδᾷ, ἔξεισιν, ἐκτρέχει. Ἐξορμενίζεις, ἐκκεκαύληκας, ἐκκέχυκας. Ἐξορμίζεται, ἐναποτίθεται· ἐναπομάξει. Ἀριστοφάνης· οὐδ᾽ ἐξορμίζεται τρίπτης· ὡς κατὰ πυγὴν δὲ κωμῳδεῖται ὁ τρίπτης. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνέξει τῆς κιναιδίας τρίπτιδος. Ἐξορμήσει, παρορμᾷ. Ἐξοῤῥίζειν, τὸ ὀῤῥὸν ἐκπιέζειν τυροῦ. Ἐξόρους, ἐξορίους· ὑπερορίους λέγομεν, ἔκδημος· ἀπόδημος· διαπόντιος· ἀποπολιμαῖος, ἀλλόφυλος ταυτόν. Ἐξορύττεται τὸν ὀφθαλμόν· λαμβάνεται καὶ χωρὶς προσθήκης τοῦ ὀφθαλμοῦ· καὶ εἰς ὀφθαλμὸν λαμβάνεται. Χρυσόστομος· Μακάριος οὗτός ἐστι, καὶ ἐξορύττεται καὶ καίεται. Ἐξορχησάμενος, ἀντὶ τοῦ φυγών, καὶ ἀποδράς· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Ἀνδροτίωνος· πρὸς παίζοντα ἅμα εἶπε, διὰ τὴν τῶν Διονυσίων πομπήν. Ἐξορχήσομαι, χλευάσω· ὑβρίσω. Ἐξοσιοῦ, δικαιοῦ. Ἐξοσιούσθω, ὅσιος γινέσθω. Ἐξ ὅσου μὲν χρόνου, ἐξ ὅτου, καὶ ἐξ οὗ τινος. Ἐξοστρακισμός, ἐξορισμός· φυγὴ δεκαέτης. ἐγίνετο δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἰσόδους ἔχον δι᾽ ὧν εἰσιὼν πολίτης ἕκαστος ψηφίζεται ὄστρακον τιθεὶς ἐπιγεγραμμένον· τούτων δὲ ὑπὲρ ἑξακισχιλίων γενομένων, φυγὴ δεκαέτης ψηφίζεται τοῦ κρινομένου. Ἔξοπτον, φανερόν. Ἐξ οὗ, οὐ σημαίνει τὴν ὕλην ὡς τοῖς ἔξω δοκεῖ, ἀλλὰ συνηθεστέρα γραφῇ, ἐπὶ τῆς ἀνωτάτω αἰτίας τὴν φωνὴν ταύτην παραλαμβάνει· ὡς ἐπὶ τοῦ, εἷς θεὸς ἐξ οὗ τὰ πάντα. κέχρηται δὲ πολλάκις καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης τῇ λέξει, ὁ τῆς ἀληθείας λόγος· ὡς ὅταν λέγῃ, ἐκ ξύλων ἀσήπτων· καὶ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ἐκ γῆς χοϊκός. Ἐξουδένηται, ἐκ τοῦ οὐδεὶς οὐδενός, γίνεται ῥῆμα [illegible] οὐδενῶ, οὐδενώσω· οὐδένωκα οὐδένωμαι καὶ ἐξουδένωμαι. Ἐξουδενῶ, ἐξουδενώσω· ἐξουδενισμός. Ἐξουδένωσις, ἡ ἐν τῷ ἀγαθῷ ἀνυπαρξία· καὶ ἡ ὕβρις. Ἐξ οὐδέν, ἀφ᾽ οὐδέν. Ἐξουθενῶ, ἐξουδενῶ ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως, καὶ τοῦ τί συνδέσμου καὶ τοῦ εἷς εἷς, ὃς γίνεται οὐδενός· καὶ προσθήκῃ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, οὐθενός, καὶ ἐξουθενῶ. Ἐξούλας, ἐκβολάς. Ἐξούλης, ὄνομα δίκης· ἣν ἐπάγουσιν οἱ φάσκοντες ἐξείργεσθαι τῶν ἰδίων κατὰ τῶν ἐξειργόντων· εἴρηται μὲν τοὔνομα ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὅ ἐστιν ἐξωθεῖν, καὶ ἐκβάλλειν. δικάζονται δὲ ἐξούλης καὶ ἐπὶ τοῖς ἐπιτιμίοις οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες ἐν τῇ προσηκούσῃ προθεσμίᾳ, ὑπερημέρων γινομένων τῶν καταδικασθέντων· οἱ δὲ ἁλόντες ἐξούλης, καὶ τῷ ἑλόντι ἐδίδοσαν ἃ ἀφῃροῦντο αὐτόν· καὶ τῷ δημοσίῳ κατετίθεσαν τὰ τιμηθέντα. Ἐξοῦρα, εἰς στενὸν συνηγμένα· ἅπερ δὴ καὶ μύουρα ὀνομάζουσι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐξουρανόθεν, [illegible] ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ἐξ οὐρανοῦ δείματα, κεραύνια σημεῖα· ἀστραπαί. Ἐξουρίας, τὸ πλέειν ἐπιτηδείως. Ἐξουρίου, ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου· καὶ ἐξουρίου φέρεται τὴν ἀγαθὴν ἔχων εὐημερίαν, παλαίζειν τῇ τύχῃ. Ἐξουσία ἐστιν, ἐπιτροπὴ νόμου. Ἐξουσίαι, εἰσὶ δυνάμεις ἐξουσιαστικαί, κατὰ χάριν θεοῦ. Ἐξουσιότης ἐστιν, αὐτοπροαίρετος κίνησις. Ἐξοφρυωμένοι, ἐπηρμένοι· ὑπερήφανοι. Ἔξοχα φιλεῖν, καὶ ἔξοχα ἐχθαίρειν τὸ μηδὲν ἄγαν προὐτίθησιν Ὅμηρος. Ἐξοχετευόμενα, ἐκρέοντα· ἢ ἐκ τοῦ ἔχοντα τοὺς ἱδρῶτας. Ἔξοχος, Ὅμηρος μέγα ἔξοχος πάντων· ἰωνικὴν ἔχει σύνταξιν διὰ τὴν ἐν λέξει ὑπεροχήν· ὑπερθέσιν γὰρ δηλοῖ, τὸ μέγα ἔξοχος. ποιεῖ δὲ Ὅμηρος τοῦτο καὶ ἐν τῷ δῖος Ἀχαιῶν καὶ ἀριδείκετος ἀνδρῶν· καὶ δῖα γυναικῶν· τοιοῦτον καὶ τὸ κορυφαῖος χοροῦ· αἱ δὲ ὑπερθέσεις, φιλοῦσι τὴν ἰωνικὴν σύνταξιν. Ἐξόχως, ἀντὶ τοῦ πάνυ ὑπερβαλλόντως· καλλίστως. Ἐξπέδιτα, τὰ στρατιωτικὰ πλήθη. Ἐξυβρίζοντα, ἀσχημονοῦντα· παραβαίνοντα τὰς συνθήκας· ἀδικοῦντα. Ἐξύβρισέ τις εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἐξήμαρτε δὲ εἰς τὸν θεόν. Ἐξυδαροῦνται, ἐξυδατοῦνται. Ἐξυδατωθείη, ὡς ὕδωρ. Ἐξυμάλλον, ἰσόμαιον. Ἐξυπανέστη, τὸ αὐτό ἐστι τῷ ὑπανέστη, καὶ ἐξυπανέστη· διὰ τῆς ὑπό, τὴν κατ᾽ ὀλίγον σχέσιν· διὰ τῆς ἐξ τὴν ἔνδοθεν· διὰ τῆς ἀνά, τὴν εἰς ὕψος σχέσιν. Ἐξυπαρχῆς, ἀπ᾽ ἀρχῆς. Ἐξυπερδέξιον, ἐξ ὑψηλοῦ· ἤγουν ἐπὶ τὰ ὑπερδέξια τοῦ πεδίου σκοπιᾶς. Ἐξυπερχίμων, ἐξ ὑπεροχῆς ἐκ κορυφῆς. Ἐξυπίσθα, ἐκ τοῦ ὀπίσω. Ἐξυπνισθῆναι οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ ἀφυπνισθῆναι· Φρύνιχος. Ἐξ ὕπνου, ἐκ ῥαθυμίας, καὶ ὁ ἀπόστολος· Ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· ἐγγύς φησι τὸ τέλος, καὶ δεῖ ἐπεγείρεσθαι ἡμᾶς εἰς τὸν καιρόν. Ἐξυπογύου, ἐξ ἑτοίμου· ἐκ τοῦ πρὸ ὀλίγου· ἐκ τοῦ σύνεγγυς· παρὰ τὰ γυῖα τὰ μέλη· σημαίνει δὲ καὶ παραυτά· καὶ ἀπερισκέπτως· ὑπόγυιον γὰρ σημαίνει πρόσφατον· ἐγγύτατον. Ἐξυπτιάζειν, τὸ ἐπὶ νώτου φέρεσθαι· οἱ μεθυσθέντες οἴνῳ, ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσιν· οἱ δὲ κρίθινον πεπωκότες, ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλήν. Ἐξυπνῶ, ἀφυπνίζω, διυπνίζω. Ἐξυρημένος, τὴν κόμην ἀποβαλλών. Ἐξύσασα, κνήσασα, ὑφάνασα. Ἔξυσε κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀντὶ τοῦ ἐκέρκισε· ξύουσι γάρ φασι τὴν κρόκην, πρὸς τὸ πυκνοῦσθαι· ἢ ἐλέαινε, ἀπὸ

γράψεν ἔδειξε. τὸ ἑξῆς καὶ ἀντὶ τοῦ καθ' εἱρμὸν καὶ κατὰ τάξιν. ὡς τὸ καθ' ἑξῆς λαμβανόμενον. Ἐξησθενηκότας, τοὺς ταλαιπωρηκότας παρειμένους. Ἐξήσκει, ἐπαίδευεν, ἐγύμνα. Ἐξησκηκότας, καμόντας. Ἐξησκημένον, δεινόν. Ἐξησκληκότες, ξηρανθέντες. Ἐξητάζω, τὸ ἐρευνῶ καὶ ἐξετάζω τὸ ἀπαριθμῶ. ἀφ' οὗ καὶ ἐξέτασις ἡ ἀπαρίθμησις. ὡς τὸ ποιουμένη περὶ Πτολεμαΐδα, τὴν τῆς δυνάμεως ἐξέτασιν. Ἐξητάσθης, ἀντὶ τοῦ ὤφθης, ἢ ὡράθης. οὕτω Δημοσθένης. Ἐξητασμένον, ἠκριβωμένον, δεδοκιμασμένον. Ἐξῄτησαν, ἤτησαν, ἐδυσώπησαν, παρεκάλεσαν. Ἐξητριασμένον, τὸ διὰ τοῦ τρίου ἐνθημένον λεπτόν τι ὕφασμα περὶ τοῦ ἱστοῦ ὑφαντοῦ. Ἐξηυλημένα, καὶ παρηυλημένα, αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν καλοῦνται. ἢ κατὰ μεταφορὰν πάντα τὰ παλαιά, καὶ τὰ τετριμμένα. Ἐξηχεῖται, ἐξῆλθεν, ἐκηρύχθη. καὶ ἐξηχεῖτο, ἐξηκούετο. Ἐξῆχει, ἀντὶ τοῦ ἐδόσειν. οὕτω Δημοσθένης. Ἐξήχμησαν, ἠρήμωνται, ἐξηρήμωνται. Ἐξηψάμενος, κατασχὼν περιφανῶς. Ἐξιάλλειν, ἐκβάλλειν. Ἐξίασιν, μετὰ τῆς ἐξ προθέσεως ἐξέρχονται προπαροξυτόνως. ἐξιᾶσι δὲ προπερισπωμένως, ἐκβάλλουσιν. ἀλλὰ τινὲς λέγουσιν ὅτι, οὐ λέγεται ἐξιᾶσιν, ἀλλὰ μόνον ἐξίασιν. Ἐξίατρος, ἐκλυτικός. Ἐξίδισεν, ἐξετάλλησεν, ἀπεπάτησεν. Ἀριστοφάνης. οὐκ αὖ ἐξίδισεν εἰς θοιμάτιον. ὅ ἐστιν ἱμάτιον. Ἐξιερῶ, χρήματα θεοῖς ἐπαγγέλλεσθαι. Ἐξίασιν, ἐξέρχεται καὶ ἐξιέναι μέλλοντος. Ἔξιθι, ἐξέρχου. τοῦ ἀΐου. Ἔξιθυ, ἔξοδος. Ἐξιθύνα, ὀρθά. Ἐξιθύνω, ἐξευθύνω. Ἐξικνεῖσθαι, παραγίνεσθαι ἢ ἐν κατάλληλον ἀφικέσθαι. Ἐξικμάζεται, ἐξαλλύεται, ἐξικνεῖται. Ἐξικμασμένη, ἐξηραμμένη. ἰκμάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ἔχουσα. Ἄλλως τι, ἐν ξηρᾷ χώρα ὑπὸ τοῦ θέρους ἐξικμασμένης δεινῶς, ἐπιλείψει ὕδατος. Ἐξικνεῖσθαι, χωρεῖν. Ἐξικνούμενον, ἐξαρκοῦν. εἰς δυνάμενον προσερχόμενον. Ἐξίκοιτο, παραγένοιτο. Ἔξικορ, ἐκτικός. Ἐξιλάσκεσθαι, ἐξευμενίσασθαι. Ἐξίλασμα, ἀντίλυτρον, ἀνακτικὸν δῶρον ἐστὶ δυσώπησις, καὶ ἡ παράκλησις. Ἐξιλάσομαι, δυσωπήσω. Ἐξιλάσεται, προσοίζεται πραΰνει. Ἐξίλατον, ψιλῶς μὲν ἐξίλασμά τινα, καὶ τῇ ψυχῇ συγκείμενον. δασέως δὲ ἐξάπλου χον. Ἐξιλεοῦ τὸν θεόν. ἐξιλεοῦται ὑφ' ἡμῶν ὁ θεός. Ἐξιλεώσονται, ἐξευμενίσονται. Ἐξίλλειν, οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ κωλύειν, καὶ ἀπελαύνειν ἢ ἐκφάγειν. Ἐξίμεναι, ἐξαφεῖναι. ἐξελθεῖν. Ἐξίνει, ἐπέσβεσεν. Ἐξινώμενον, ἐκκενούμενον ἐκστραγγιζόμενον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν χολῶν καθαιρομένων. Ἐξιονθίζω, ἐξιονθίζω, τρίχα ἐκδίδωμι. ἔστι γὰρ ἴονθος, ῥίζα τριχῶν. ἢ ὑπερέχων. Ἐξιπάζεται, ἐκπιάζεται. Ἐξιπούμενος, καθαιρόμενος χολήν. ἢ ἐξεμῶν. ἢ ἐκκρίνων. Ἕξις, ἦθος. ἢ ἐκ τοῦ ἔχειν φρόνησις. συνήθεια. Ἄλλως. Ἕξις, δυσμετακίνητος τρόπος. ἢ ποιὰ διάθεσις, ἡ διάθεσίς τις βεβαία καὶ ἔμμονος, καθ' ἣν εὖ λέγομεν, ἢ κακῶς διακείμεθα, ἡ ποιότης ἔμμονος. ἡ ἕξις ἐστίν, ἐπίκτητος ποιότης ἐκ μαθήσεως καὶ μελέτης, καὶ ἔθεσι προσγινομένη. ἕξις ἐστὶ ποιότης τις δυσκίνητος καὶ δυσμετάβλητος. ἡ δὲ διάθεσις, ἡ αὐτὴ διαστελλομένη τῇ ἕξει, εὐμετάβλητος καὶ εὐμετακίνητος. ἕξις ἐστὶν ἡ κατὰ φύσιν ἑκάστου ἐνέργεια, καὶ ὁλοκληρία. οἷον, ἐπὶ μὲν ψυχῆς, σωφροσύνη. ἐπὶ δὲ σώματος, τὸ ἐντελὲς τῶν μελῶν. καὶ ἀνάλογον. καὶ ἡ ὑγεία. ἡ δὲ τοῦ αὐτῶν εὐπυξία, καὶ διαμέρτησις. ἕξις τοίνυν λέγεται ἡ καθ' ἓν μὲν τρόπον ἐνέργεια τοῦ ἐχομένου, καὶ τοῦ ἔχοντος. ὡς τοῦ ἀόπλου ἐστὶ τοῦ ὡπλισμοῦ, καὶ τοῦ ἐνδύματος, καὶ τοῦ ἐνδυομένου. ἕξις ἐστὶν ἡ ποιὰ πάσης φύσεως δύναμις. ἡ τῶν λοιπῶν αὐτὴν οὐσιῶν διακρίνουσα, καὶ ἀφορίζουσα, καθά φησιν ὁ θεῖος Διονύσιος. ὅτι φθορὰ ἐστὶ φύσεως ἀσθένεια, καὶ ἔλλειψις τῶν φυσικῶν ἕξεών τε καὶ ἐνεργειῶν, καὶ δυνάμεων. διαιρεῖται δὲ ἡ ἕξις, εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν. ἕξεως δὲ εἴδη, ἀρετὴ καὶ κακία. Ἐξίσης κάλλιον, ἢ ἐπίσης. Ἐξισοστασίου, ἐξ ἴσου. ἐκ τοῦ ὁμαλοῦ. Ἐξισταχεῖσαι, θαυμάσαι. Ἐξίσταμαι, θαυμάζω. ἐκπλήττομαι. Ἐξιστάμενος, παραχωρῶν. ὀνόματος μόνου καὶ χρήματος, τῷ Ἰουλιανῷ ἐξιστάμενος. Ἐξίσταντο, ἐθαύμαζον. Ἐξίστασθαι, διαχωρίζεσθαι. διαφθείρεσθαι. Ἐξίσταται, ἀντὶ τοῦ παραχωρεῖ. Ἐξίστη, ἐξέπληττε. Ἐξίστασιν, ἐκπλήττει. οὔτι δέος ἐξίστησιν αὐτούς. οὔτι δαπάνη, οὔτι πόνοι. Ἐξίστιον, ἐξέστιον. Ἔξιστον, ἱερεῖον. Ἐξιστορήσαντες, ἀναζητήσαντες. διηγησάμενοι. Τούτοις αἱ Ἕλληνες ἐξιστορήσαντες, ἃ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ξέρξου στρατιᾶς, ἀποπέμπουσι δὲ ἀθρόους. Ἐξισῶσαι, τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας. ἴσους ἴσοις, ποιῆσαι πρὸς ἀλλήλους. Ἐξιστής, ἐπὶ τῆς ἀναγραφῆς. Ἐξίτηλα, ἀναλώματα. Ἐξίτηλα, ἀφανῆ. ἄτιλα. χαῦνα. ἄχρηστα. ἀδόκιμα. ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. Ἐξιτηλία, μωρία. Ἐξίτηλον, ἔξαλλον. ἁλμυρόν. ἢ τὸ ἀπολλύμενον. Ἐξίτηλος, ἀμαυρά. ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας ἡ τις μὴ ἔχουσα τὸ δυσέκπλυτον βάμμα τῷ χρόνῳ, ἐξίησι τὸ ἄνθος. καὶ ἐξίτηλον, τὸ ἀσθενές. ἐξίτηλος δέ, ὑπερήφανος. βλάξ. διεφθαρμένος. Ἐξιτηρία, ἡ ἐξαγγελία. κατὰ Ῥωμαίους, τὰ ὑπὲρ τῆς ἐξόδου παρεχόμενα. καὶ ἐξιτηρία ἡμέρα, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἀπετίθεντο Ἀθήνησιν. Ἐξιτήριοι λόγοι, οἱ χαιρέφόδιοι. ἢ πλαυτοῦσι, ἢ ἀποδημητικοὶ λόγοι, ἢ ἀποχαιρετισματικοί. παρὰ τὸ εἶμι. Ἐξιτήριον, ἐκτικόν. Ἐξίτηλος, ἐκτεφρούμενος. Ἐξιχνίασε, ἐξερευνᾷ. ἀναζητεῖ. Ἐξιχνιασάμην, ἐξερεύνησα. ἀνεζήτησα. Ἐξιχορίζεσθαι, ἐκπαίζεσθαι. Ἔξμετρα, ἐξάμετρα. Ἐξόβλητον, ἐξόριστον. ἀπόβλητον. Ἐξοδῆσαι, ἐξοδεῦσαι. Ἐξοδία, ἡ ἔξοδος. Ἐξοδοιπόμαι, δι' ὧν πάντες ἐξελαύνονται καὶ ἔξοδοι, αἱ γενέσεις. ὡς τὸ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ Χριστοῦ, ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. ἡ μὲν γὰρ ἄνω ἀπ' ἀρχῆς. καὶ ἀεὶ ἦν. ἡ δὲ κάτω, ἐξ ἡμερῶν ἤρξατο ἐν χρόνοις ἐστίν. Ἐξόδων, ἀναπλοῦν. Δαβίδ, οὔτε ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν. Ἔξαιος λέγεται, ὁ ἀπηλλαγμένος μέθης. ἐξοινος οὖν καὶ ἡ μικρὰ ἀπαλὸς ὑπὸ τοῦ ὕπνου διακοπτόμενος. Ἐξοίσουσιν, ἐκβάλλουσιν. Ἐξοιστρηθείς, μανείς. παροξυνθείς. ἐρεθισθείς. Ἐξοιστρουμένην, μανεῖσαν. Ἐξοιχνεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐξιέναι. οἰχνῶ. οἰχνεῖν. καὶ ἐξοιχνεῖν δωρικῶς. ἀντὶ τοῦ ἐξοιχνοῦσιν. Ἐξ οὗ ἔχω, ἀφ' οὗ ἔχω. Ἐξοκέλλει, ἐξολισθεῖ, ἐκπίπτει. Ἐξολεῖν, ἐκβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας. Ἐξομηρευσάμενος, καλῶς διακείμενος. Τὴν δὲ πόλιν ἐξομηρευσάμενος. ἠσφαλίσατο φρουρᾷ. καὶ ἀντὶ τοῦ συμφωνήσας καὶ ἐξομηρευσάμενοι, ἀντὶ τοῦ ὁμογνώμονας ποιήσαντες. ἐξομηρευσάμενοι δέ, τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, τοὺς πλείους τῶν δυναστῶν, ἐνέβαινον θαρροῦντες εἰς τὸν πόλεμον. Ἐξόμνυσι, καὶ ἐξόμνυσθαι, ἀρνεῖσθαι. Ἐξομόθεν, ἡ πλεονάζει ἡ πρόθεσις, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀπ' οὐρανόθεν καὶ τῶν τοιούτων, ἢ καὶ προστέμνεται τὸ περιφύντας. ἵνα ᾖ, ὁμόθεν ἐκπεφυκότας. ἤγουν φύντας ἐκ γῆς.

πρὸς τοὺς καταχθονίους ὀνομαζόμενα. ἐξηγοῦντο τοῖς δεομένοις. καὶ Δημοσθένης, ἐν τῷ κατ' Εὐεργοῦ καὶ Μνησιβούλου
δηλοῖ. Πλάτων δὲ πυθοχρήστους τοὺς ἐξηγητὰς πολλάκις ὀνομάζει. Ἐξηγηταί, οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσι διδάσκοντες, καὶ ὑπο-
δεικνύοντες περὶ τοῦ ἀδικήματος, οὗ ἕκαστος γράφεται. ἢ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. ῥητορικὸν ἐξηγητὰς οὖν, ὁ τοὺς νό-
μους ἐξηγούμενος, καὶ παντὸς ὁτιοῦν πρᾶγμα ζητεῖ εἰς τὰς διαφοράς. Ἐξηγόρασας, ἠλευθέρωσας. Ἐξηλεγκτικός, ἐλεγκτικός.
Ἐξηγορία, ἐπαγγελία. Ἐξηγοῦ, καθηγοῦ. Ἐξηγρόμην ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἀντὶ τοῦ ἐξηγειρόμην. κατὰ συγκοπήν, ἐξηγρό-
μην. Ἐξῄεσαν, ἐστράτευον. Ἐξηθεῖον, ἐκ τῶν σανίδων τόπον, ἐν οἷς σκεύη στρέφονται. Ἐξήθυψεν, ἐξέκαυσεν.
Ἐξήια, θυμιάματα. Ἐξηκασμένα, ὁμοιωθέντα. Ἐξήκει, ἀντὶ τοῦ παρῆλθε. συνέσιος. ἔτος ἤδη τοῦτο τρίτον ἐξήκει.
ἢ ἐξήκει μοι ὁ χρόνος, ἀντὶ τοῦ διήνυσται. καὶ προσήκει μοι, ἀντὶ τοῦ πρέπει μοι. καὶ ἐξήκοντ', ἀντὶ τοῦ παρελθόντ'. καὶ
ἐξήκει, παρῴχηκε. Ξενοφῶν. Ἐξηκεστίδης παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. τοῦτον διαβάλλουσιν ὡς μηδὲ τὰς ὁδοὺς γινώσκοντα.
ὁ δὲ δοῦλός ἐστι. καὶ γὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἔχων λύραν, ἔργον ἄδοξον ἐπαίνει. ψάθυρον ἀλλὰ νόμον
μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων λέγων, ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης, κιθαρῳδὸς Πυθιονίκης, νικᾷ καὶ τὸν τῶν Καρνείων ἀγῶνα. ὥσπερ ὁ
Ἐξηκεστίδης ὡς ξένος κωμῳδεῖται καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. μεγάλοις πιθήκοις. οἱ δὲ ἑτέροις τισὶ λέγων, Λυκέᾳ Τε-
λέας Πεισάνδρου Ἐξηκεστίδη. ἀνωμάλοις εἶπας πιθήκοις. ὁ μὲν γε δειλός. ὁ δέ, κόλαξ. ὁ δὲ νόθος ὑπομωρός. Ἐξή-
κεστος, ὄνομα κύριον. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστοκράτους. ἢ ἐξηκεστός, ὁ ἰατρικός. ὅθεν καὶ τοὺς προκοπτικοὺς ὁμωνύμως,
ἐξηκέστους ἔλεγον. Ἐξῆκον, ἀντὶ τοῦ ὑπερέχον. Καὶ ἑώρων φάσμα τὸ μέγεθος ἐξῆκον τάφρα καὶ δευτέρῳ τοῦ ἴσου.
Ἐξήκοντος, παρερχομένου. ἐξήκοντος τοῦ χρόνου, οὐ παρῆν ὡς ἔδει ἐπανιέναι πρὸς τὸν αὐτὸν ἄρχοντα. Ἐξηκόντισεν,
ὑπερέβαλλεν. Ἐξίλασμα, δέησις. ἐξίλασμα δὲ τὸ ἀντίλυτρον. ἢ τὸ προσφερόμενον τῷ θεῷ δῶρον ὑπὲρ σωτηρίας ψυ-
χῆς ἰδίας. Ἐξήλασ', ἐπώλησεν. Ἐξήλατον, διάτορον ἢ ἐξ ἐλάσεως ἔχον. Ἐξήλατος, συντετριμμένος. Ἐξηλέγχθη,
φανερὸς γενόμενος. Ἐξηλευθέρωται ὁ δοῦλος. ὁ δὲ πράγματος ἀπολυθείς, ἠλευθέρωται. Ἐξῆλθεν, ἐξέβη. ἐπὶ πλέον
ἢ τι ζήτημα παρ' ὃ εἶχε δόξαν, ἐξῆλθε τὸ μαρτύρημα. Ἐξηλιθιότης, ἐπίτασις μωρίας. Ἐξῆλθον τῶν σῶν χειρῶν, ἐξέρ-
χομαι τῆς οἰκίας. ἐξῆθι τῶν κινδύνων. καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκ παραλλήλου αἱ δύο προθέσεις. ὥσπερ ἐν τῷ προσέρχο-
μαι πρὸς σέ. καὶ κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω. Ἐξηλιασμένον, κεκαυμένον ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἐξήλικας, ἐξέβαλες.
ἐξέωσας. Ἀριστοφάνης. ἀφ' οὗ μέλλ' ἐξήλικας, ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν. Ἐξηλάσαμεν, ἐξεκαθάραμεν. Ἐξήλασεν, ἐξέφυγε.
Ἐξήλυσις, ἐξέλευσις. Ἐξῆμαρ, ἀντὶ ἐξ ἡμέρας. Ἐξήμαρτεν, ἐπέρασεν. Ἐξήμβλωκας, ἐξέωσας. ἐξέβαλες. ἐξαμ-
βλῶσαι δὲ ἰδίως, ἀπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται. ἀπὸ τῶν τικτουσῶν θᾶττον, ἢ κατὰ τὸν τῶν ὠδίνων καὶ τῆς κυοφορίας νόμον. ἢ
φάρμακον ἀμβλίσκειν τὰς γυναῖκας ποιοῦν. Ἐξήμβλωσεν, ἐξέτρωσε. καὶ ἐξήμβλωκας, ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ ἐποίησας.
Ἐξημερᾷ, πραΰνει. Ἐξημερῶσαι, ἡμεροποιῆσαι. Ἐξημεῦσαι, ἀποκινῆσαι. Ἐξήμεσεν, κάλλιον ἢ ἤμεσεν. Ἐξη-
μμένοι, ἀφῃρημένοι. Ἐξημίωσεν, ἀντὶ τοῦ κατεδίκασεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀβιλλιανός, πολλοὺς τῶν πολιτῶν, βαλὼν τὸ
ἐξημίωσεν. Ἐξημμένοι, ἐκδεδυμένοι. ἢ ἐξαφθέντες. Ἐξημοιβά. ἐξημοιβὰ λέγεται τὰ ἀλλότρια ἀμειβόμενα. Ἐξη-
μοιβαί, ἕτεραι. Ἐξῆν, ἔξεστιν. ἐξῆν σοι ἅμα μετὰ σοῦ φίλου παίζειν παίγνια. Ἐξῆν, ἐδύνατο δυνατὸν ἦν. Ἐξηνδραποδι-
σμένον. πολλὰς δὲ πόλεις ἐξηνδραποδισμένον. ἐν τῷ πραξικοπηκότα. ἀντὶ τοῦ προδόσαντα. Ἐξηνδρωμένοι, ἀκμάζον-
τα. Ἐξηνέγκαμεν, ἐξεβάλομεν. Ἐξηνθεσάμην, διῆλθον. ἀνθῶν ἐξεφόρησα. Ἐξήνθησεν, ἀνεβλάστησεν. ἀνέβαλ-
λεν. ἐξήνθισε δὲ τὸ ἄνθη συνέλεξε. καὶ ἐξανθίζω δέ, τὸ βάπτω. ὡς τὸ ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς βαφάς. Ἐξηνθισμένα,
ἄνθεσι κεκοσμημένα. οὐ καθάπερ ἐξηνθισμέναι. Ἐξήνια, οἱ αὐτόπακτοι. οἱ ἔξω τῶν ἡνίων, καὶ τῶν χαλινῶν. Ἐξή-
νια, ἀπότροπον παρὰ τὸ ἔξω ἡνίων φέρεσθαι. ἡνία δὲ τὰ λῶρα. αὐτόπακτοι. Ἐξηνίριξας, ἐσκύλευσας, ἀφεῖλες. Ἐξηντα-
κέναι, ἐξαπατῆσαι. Ἐξήνυσα, ἐπλείωσα. ἐπλήρωσα. Ἐξῃξάτην, ἀντὶ τοῦ ἐξώρμησαν. ἐκ τοῦ αἴσσω τὸ ὁρμῶ. ὁ μέλ-
λων, ἀΐξω. ὁ ἀόριστος, ἧξα. καὶ κράσει, ἦξα. τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἐξῃξάτην παρὰ Ἀριστοφάνει. ἐξῃξάτην οὐ δύο δρά-
κοντ' ἐκ τοῦ νεώ. Ἐξηόνηθεν, ἀντὶ τοῦ κατηλήθην διὰ τοῦ ι, κατὰ τὴν ἀλήθειαν. ὅθεν καὶ ἀΐονες οἱ αἰγιαλοὶ διὰ τὸ κα-
ταιονᾶσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. ἤγουν καταβρέχεσθαι. αἰονήματα γάρ, τὰ καταντλήματά φασιν. Ἐξηπάτησε τὴν παρ-
θένον, ἐξεπαίδευσεν μονονουχὶ ὑπερχόμενος, ὥσπερ χρυσοῦ. χρῶνται παρὰ τοῖς Λατίνοις ταύτῃ τῇ φράσει, Τερέντιος. Σουετώνι-
ος, καὶ Βαλλέριος λέγοντες μόδονον βελλαντοῦον. ἀλλά τινες οὐχ ἀδόκιμοι ἐξηγηταὶ ἐν κατὰ τὰ πρῶτα ὁ Βεροάλδος, τῶν
ὅλον τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἄπειρος, οὐ συνεὶς τὴν ἑλλάδα φωνήν, λατινικὴν φράσιν διέφθειρεν. Ἐξήπαφε,
ἐξηπάτησεν. Ἐξηπέδου, ἔλυε τὰ ἔμπεδα. Ἐξηπειροῦσθαι, ἤπειρον γενέσθαι. Ἐξηπίτριπται, δεδαπάνηται. Λά-
κωνες. Ἐξήπτετο, ἐξεκάετο. Ἐξῆπται, ἐξήρτηται. κρεμᾶται. ἢ ἐξῆπτο, διεγήγερτο φλόξ. Ἐξήρανται, ἀπὸ τοῦ ξηραί-
νω. παρακείμενος παθητικός. Ἐξῆρεν, ἀπῆρεν. Ἐξῆρετο, ἠρώτα. Ἐξηρύξατο, ἐξήνεγκεν. Ἐξηρύσατο, προέβαλλε-
το. Ἐξηρημένην, ὑπερβάλλουσαν. Ἐξήρηνται, ἐκβέβληνται, ἐξηρέμωνται. Ἐξήρησαν, ἐξώρμησαν. Ἐξήρηται, ὑπερ-
βάλλει. Ἐξήριπεν, ἐξέπεμψεν. Ἐξήρκει, ἐξίσχυσεν. Ἐξηρημένην, ὑψουμένην. Ἐξήρτημαι, ἀντὶ τοῦ ἐκκρέμαμαι.
οὐ μόνον πρὸς γενικήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δοτικήν. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ. ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένον. Ἐξηρτημένα,
κρεμάμενα. ἢ κεκοσμημένα. Ἐξηρτημένος. παρὰ Ἡροδότῳ ἐξηρτημένος λέγεται, κατεσκευασμένος. ἡτοιμασμένος.
Ἐξηρτῆσθαι, τοῦ ἀπηρτῆσθαι διαφέρει. ἐξηρτῆσθαι μὲν γάρ, τὸ ἐξῆφθαι καὶ ἐκκρεμᾶσθαι τινὰ πρός. ἀπηρτῆσθαι δέ, τὸ
κεχωρίσθαι, καὶ ἀφεστηκέναι. καὶ συνέσιος. τοῦ ἀπηρτῆσθαι τοσοῦτον τὴν ναῦν. Ἐξήρτηται ὁ δεῖνα τόδε τὸ πρᾶγμα.
συνέσιος. Τοὺς ἡμετέρους γονέας ἐξήρτητο. ἐξήρτηται δὲ τόδε τοῦδε, ἀντὶ τοῦ ἐξηρτημένον ἐστὶ γενικῇ. Ἐξῆς, γενικῇ συν-
τάσσεται. Λουκιανός. ἐξῆς τριῶν ἡμερῶν. λέγουσι δὲ οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁμοίως, καὶ ἐπίσης. οἷον, κλέπτειν
καὶ ἐξῆς μαχὸν ἀποτροπιάζομαι. καὶ ἐξῆς, ἐφεξῆς. μετὰ ταῦτα. λέγεται δέ, καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. οἷον ἐξῆς πάντων ἀφί-
στικα τῶν κακῶν. ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. ἐξ ἴσου. ὡς καὶ Ἀριστείδης. Καὶ τοῦ μὲν Χυτρέως, οὐ κατηγορεῖς. ὅτι οὐ πάντας ἐξῆς

πύσασι, βαδίσασι. Ἐξεπύσαι, ἐξολισθῆσαι. Ἐξερρῆωσαι, ἐξέρρευσαν ἠφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ φευγόντων. Ἐξερρωγυῖα, διεφθαρμένη. προκόπιος. γυνὴ τὴν πρόσοψιν ἐξερρωγυῖα. Ἐξέρρωσας, ἐπ' ἐμὲ ἀφίξαι. ἢ ἐπὶ τῶν ναύρων. Ἐξερύω, ἐξέλκω. Ἐξερῶ. τὸ ἀκριβῶς λέξω. οὕτω καὶ ἐξερήσομαι, τὸ ἀκριβῶς ἐρωτήσω. ἢ ἐξερῶ, εἴπω. ἢ ἐξόσω. Ἐξέρπεις ἐνίοτε τόσος ἐπὶ συμβαίνει. ὅπερ αἰτίοχος ὁ σιλάνικος παῖς ἔπαθεν. εἶτα ὑπὸ ἰατρῶν ἐφωράθη τὸ πάθος. Ἐξεσάλαξας, μετακινήσας. τὴν δ' ἐνὶ θυμῷ ἐξεσάλαξας ὅλην, ἀνάμβει φαντασίην. Ἐξέσας, ἔξωθεν λάκοντες. Ἐξισία, ἡ δημοσία πρεσβεία, ὡς εἰπεῖν ἔκπεμψις. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔξειμι ἐξέσω. ὅθεν καὶ ἔξεσις παρὰ ἡροδότῳ ἡ ἀπόπεμψις. ἐπειδὴ ἐκπέμπονται οἱ στελλόμενοι πρέσβεις. ὅθεν ἐξεῖναι, τὸ ἐκπέμψαι. ὅπερ ἐξέμεν λέγει ὁ αὐτὸς ποιητὴς κατὰ παραγωγὴν συνεθέτο τοῦτον. ἵημι τὸ πέμπω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν, ἡ μετοχὴ εἷς, ἐνὸς. τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι. μετὰ δασύσεως, ὡς κεῖται παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν βατράχοις. ἐξ οὗ, τὸ ἀφεῖναι καὶ μεθεῖναι, ὅπερ κατὰ ἐπένθεσιν δωρικὴν τῆς μὲ συλλαβῆς, γίνεται εἵμεναι καὶ ἰωνικῇ ἀπλώσει τοῦ ι, ἔμεναι καὶ μετὰ τῆς ἐξ προθέσεως, ἐξέμεναι καὶ κατὰ ἀποκοπὴν αἰολικὴν, ἐξέμεν. Ἐξεσίην. δημοσίαν, ἐκπόμπιμον χρείαν, ἀγορὰν, λῆμμα, πρεσβείαν δημηγορίαν ἀπαίτησιν χρήματα. Ἐξέσμων, ἔσμαχον. καὶ ἔσμων δὲ, τὸ αὐτό. Ἐξέσιοι, ὑπῆρχον. Ἐξεσκληκὸς, τὸ ὑπεξηρανθέν. Ἐξεσκύλαισεν, ἐξέδυσεν. Ἐξεσόβησα, ἐξεδίωξα. ἐκ χυτρῶν ἐκστρέφων ἐξεσόβησα νόον. καὶ τοὺς ἐλέφας πολλάκις ἐξεσόβει. Ἐξέσσυτο, ἐξώρμησεν. ἐξῆρχεν. Ἐξεσπακέναι, κατασπάσαι. Ἐξέσται, ἐπ' ἐξουσίας σοί. Ἐξεστεμμένος, κεκοσμημένος. εἰώθασι γὰρ τὸ στέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα δέ ἐστι τὸ προσειλημμένον ἔριον τῷ θαλλῷ. Ἐξέστηκε, μαίνεται. Ἐξεστηκότα, εἰς δίκην κεκληκότα. Ἐξεστηκὼς λέγεται ἁρμοζόντως ἐπὶ τεταμμένου, οἶνου. ἀριστείδης. οἶον, εἴ τις μετ' εὐθοσμίαν οἶνον τῶν ἐξεστηκότων πίνειν. Ἐξέστην, ἐθαύμασα. ἐξεπλάγην. Ἐξέστησαν, ὑπεχώρησαν. οἱ δὲ βάρβαροι, ἐξέστησαν αὐτοῖς ὡς κρείττοσιν. Ἐξέστησεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέπληξε. καὶ ἀντὶ τοῦ μετήγαγεν. ἡ γὰρ ἀρετὴ τῆς ὕψος εἰς ἀπάθειαν ἐξέστησε τὴν ψυχὴν, ἢ πάθους μέγεθος εἰς ἀναλγησίαν. Ἐξ ἑστίας ἄρχεσθαι, παροιμία. Ἔξεστιν, ἀντὶ τοῦ ἄδειά ἐστιν. οἷον, ἔξεστι φρονεῖν. πυνθάνομαι μεγαλοφρονεῖν. ἢ ἔξεστι, δυνατόν ἐστιν. ἀριστοφάνης. ἔξεστι τοῦτο πυθέσθαι παρὰ σοῦ εἰκάσας. ἤγουν δυνατόν ἐστι μαθεῖν. Ἐξέστρεψεν, μετέβαλλεν. Ἐξέστω, ἤγουν ἄδεια ἔστω. ἐξουσίαν ἐχέτω. Ἐξέσχον ἐκ νεοπαθῆ τὸν δεξιὸν ὦμον διαμπερές. καὶ ἐξέσχε τὸ βέλος, ἀντὶ τοῦ διῆλθε. διήλασεν. Ἐξετάζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὁρᾶσθαι. δημοσθένης κατὰ στεφάνου καὶ ἐν τῷ κατὰ ἀνδροτίωνος. ἐξετάσθης φησὶν, ἀντὶ τοῦ ὤφθης, ἑωράθης. Ἐξεταζόμενοι, ἀριθμούμενοι. ἐξεταζόμενοι πρὸς τοῖς βασιλείοις. καὶ ἐξεταζόμενοι, ἐρευνώμενοι. δοκιμαζόμενοι. Ἐξετάζω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ. καὶ ἐξετάζω τὸ ἀπαριθμῶ. ἐξ οὗ ἐξέτασις, ἡ ἀπαρίθμησις. Ἐξέταμον, ἐξέκοψαν. Ἐξετατύσθη, ἐτάχθη. Ἐξέτασις, βασανισμός. Ἐξετασμὸς, κρίσις. ἐρώτησις. Ἐξετασόμεθα, ἀκριβώσομεν. Ἐξέτεα. οἱ μὲν, προπαροξύνουσιν ὡς ἀσκαλωνίτης. οἱ δὲ, παροξύνουσιν ὡς τὸ ἀθηναῖα. Ἐξέπινεν, ἀντὶ τοῦ ἐπηύρησεν. ὑπέπινεν. ἀντὶ τοῦ κατὰ ποσὸν εἰς ὕψος ἔπινεν. ἢ διαπίνεσθαι, τὸ διισχυρίζεσθαι. Ἐξεπλεύσαμεν, διὰ ποιητικὸν ὄγκον ἔγραψεν. ἁπλῶς γὰρ ἐνῆν ἐκπλεῦσαι εἰπεῖν. Ἐξέπηξας, ἀπήλασας. Ἐξέπηξεν, ἐδάμασεν. ἢ ἠφάνισεν. ἐλέπτυνεν. Ἐξέπι τοῦ, ἤγουν τούτου τοῦ χρόνου. περιττὸν κεῖσθαι δοκεῖ τὸ ἔπι, καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ ἐξ ἔπι πατρῶν. ἢ ὅτι τὸ ἐξ ἔπι τοῦ, ἴσον ἐστὶ τῷ ἐξότου. Ἐξέτμαγεν, διεκόπη. Ἐξετρώξασιν, ἐξέπεσον. Ἐξετράπησαν, ἐξέκλιναν. Ἐξετρίβετο, σφόδρα ἐκοσμεῖτο. Ἐξέτρω, ἐβλάβη. ἐξεκόπη. παρὰ τὸ τρῶ τὸ κόπτω. ὅθεν τρῶσαι, τὸ σιδήρῳ τέμνειν καὶ κόπτειν δηλοῖ. δὲ καὶ τὸ βλάπτω. ἐκ τούτου τρῶμι. ὁ ἀόριστος ἔτρων. καὶ ἐξέτρων ὡς ἔδων. Ἐξέτρωσεν, ἐξήμβλωσεν. ἀπέρριψε τὸ βρέφος. Ἐξευασμένου, τεθνεῶτος θρηνουμένου. Ἐξευθυνόσω, ἐλευθεροποιήσω. Ἐξευδίασεν, εὐδίαν ἐποίησεν. Ἐξευπαθείας, ἐξευδαιμονίας. Ἐξευγενείας, ἐξευδαιμονίας. Ἐξευμαρίσθη, παρεσκευάσθη. Ἐξευμενίζεσθαι, πείθεσθαι. Ἐξευμενίσασθαι, ἐξιλεώσασθαι. ἐξιλάσκεσθαι. Ἐξαίνης, ἐκ κάτης. Ἐξαίνηφι, ἐκ τῆς κάτης. Ἐξαυπατρίδαι, ἐξ εὐγενῶν. Ἐξευρέα, αἰτιατική. ὡς τὸ φέρε τοῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν. Ἐξευωνύμων, ἐξ ἀριστερῶν. Ἐξεφαάνθη. ἴσον τὸν τῷ μάλιστα διαφάνη. ἡ γὰρ ἐξ πρόθεσις, ἐπίτασιν δηλοῖ, ὅπερ ἐστὶ καὶ τὸ μάλιστα. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φαίνω. καὶ ἐξεφαάνθη, ἐφάνη. Ἐξεφαάνθη, ἐδείχθη. ἐγυμνώθη. Ἐξεφάνη, φανερὸς ἐγένετο. Ἐξέφαινον, ὑπέφαινον. Ἐξεφαύλιζον, ἐξευτέλιζον. Ἐξεφαύλισαν, παρ' οὐδὲν ἐλογίσαντο. Ἐξέφερον, νεκρὸν ἐξεφόρει. ἐξέφερε ταυτὸ δηλοῦσιν. Ἐξεφημερίας, ἐκ συνεχοῦς λειτουργίας. ἐφημερία δὲ κυρίως τὸ παρεδρεύειν. Ἐξέφθιτο οἶνος. ἔνθεν ἀντὶ τοῦ ἐδαπανήθη παρόμοιον. Ἐξεφόδου, ἐξ ἐπιδρομῆς. Ἐξεφοίτα, ἐθριάμβευσεν. ὁ δὲ παρὰ τοῖς ἀπλέστοις καὶ βεβήλοις ἐξεφοίτα, τὰ τῶν σαμοθρᾳκῶν ὄργια. Ἐξεφόρουν, ἐξέφερον. Ἐξεφρείομεν, ἐξεφέρομεν. ἀριστοφάνης. οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν. Ἐξέφρηκεν ἀφῆκεν. Ἐξέφυ, ἐξεβλάστησεν. Ἐξεφορύθη, ἐξεμιάνθη. Ἐξεφύσησα, διεσκόρπισα. ἐβδελυξάμην. ἐξεφύσησε δὲ, ἐκίνησεν. ἐτάραξεν. Ἐξεχαρυβδίσθη, ἀνέπεσεν. Ἐξέχεα, διεχύθην, καὶ ἐκινήθην εἰς ὀδυρμούς. Ἐξέχεαν ὅρκια, ἀντὶ τοῦ παρέβησαν τοὺς ὅρκους. Ἐξέχειν, ἀντὶ τοῦ ἐξαίρετον ἐστι. καὶ ἔξοχον, τὸ ἐξαίρετον. καὶ ἔξοχα ὁμοίως. ὁ ποιητικῶς λέγεται, ὄχα. χωρὶς τῆς προθέσεως ἀντὶ τοῦ ἐξόχως. Ἐξέχειν, ὃ δηλοῖ τὸ τῆς ὅλης ἰσότητος αἰονεὶ προκύπτειν. καὶ ἐξέχειν, ἀπὸ τοῦ πλεονάζειν. ἐξέχειν γὰρ τὸν ἥλιον. ἐξέχου φίλος ἥλιε. ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλειν ἥλιον. Ἐξεχίμαναι χαρὶς ἐμοῦ λακέρυζε. Ἐξέχεσθαι, ἐξέχειν. Ἐξέχεται τὸ ἐξαρτᾶσθαι καὶ ἐκκρεμᾶσθαι, πολιχνῶ συντάσσεται. οἷον, ἐξέχεται τῆς φιλίας ἐκείνου. Ἐξεχύθησαν, ἠφανίσθησαν. Ἐξέωσαν, ἐξέβαλον. ἐξώρισαν. κατέβαλον. Ἐξῆ, ἀντὶ τοῦ δυνατὸν ὑπάρχει. Ἐξηβος, ἔξω τῆς ἥβης. ἐτῶν τριακονταπέντε. Ἐξήγειρα, ἀντὶ τοῦ ὕπνου. Ἐξηγεῖσθαι, ἡγεῖσθαι. Ἐξηγητὴς, ἑρμηνευτὴς ἐπὶ θείων. ἐξήγησις ὁμοίως ἐπὶ θείων. ἑρμηνεία δὲ ἐπὶ τῶν τυχόντων. Ἐξηγήσασθαι, τοῦ διηγήσασθαι διαφέρει. διηγήσασθαι μὲν γάρ ἐστιν εἰπεῖν ἅ τῆς ἅ τινα αὐτὸς ἐπίσταται, πρὸς αἰτοῦντας τοὺς ἀκροωμένους λέγειν, ἢ καὶ πρὸς εἰδότας. τὸ δὲ ἐξηγήσασθαι, ἅμα λέγειν τι περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες ἢ διδάσκειν ἄλλους περὶ ὧν συμβαίνουσιν. Ἐξηγήσατο, ἑρμήνευσεν. Ἐξηγητὴς, ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς τὸν σκίρωνος κλήρου. ἢ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά. ἔστι δὲ καὶ ἃ

Ἐξενεγκεῖν λέγεται ἰδίως, ἐπὶ νεκροῦ καὶ ἐπὶ ἄλλων· ἢ ἐξενεγκεῖν, παρὰ τὸ ἁπλῶς ἐκβαλεῖν· ἢ ἀντὶ τοῦ νεκρὸν ἐξα γαγεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκφέρειν· ἐκφέρουσι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπὶ ἡμέρας· οὐκ ἐπὶ νυκτὸς, ἵνα μή τις αὐτὸν ἴδοι, μὴ φαρμάκας, ἢ τοιούτοις τισὶ, καὶ οὐ θανάτῳ φυσικῷ τέθνηκεν· ἐξενεγκεῖ, καὶ ἐξέφερέ τις μέμψιν κατά τινος. Ἐξενετῶν, πόλις παφλαγονίας. Ἐξέωσαν, παρετήσαντο ἀπορρίψαντο· ὡς πρὸς ἀλλήλους πόλεμον ἔχοντες, ἐξέωσαν τὴν βοήθειαν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκολύμβησαν· θουκυδίδης· καὶ πολλοὶ ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξέωσαν ἄλλοθεν. Ἐξήπαφε, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατῆς· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας β'· ὄρνυθ' ἐξ ἀντιφίων· ἐν ἰλιάδος θ', ἢ ῥα ἢ ἄλλην οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν· ἀπὸ τ ἀπὸ νευρᾶς κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς. Ἐξένιζεν, ἀντὶ τοῦ ξένος ὤν· καὶ οὐχ ὡς δίδυμος φησὶ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀττικῶς διελέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς. Ἐξένισεν, ἐξενοδόχησε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν. Ἐξενοπᾶς, ἐκ τῆς μάχης ἡ βοῆς. Ἐξ ἐνὸς τὰ πολλὰ ὁρᾶ· ἐπὶ τῶν παροιμίων. Ἐξονόμαζε παρ' ὁμήρῳ· οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐξ ὀνόματος ἐκάλει φασὶν, ὅπερ ἐν πολλοῖς οὐκ ἀληθὲς εὑρεθήσεται· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ἀντὶ τοῦ ἐλάλησεν ἀπεδέχθη· ὡς εἶναι ἐκ παραλλήλου ταῦτα, τὸ ἔπος τ' ἔφατο, καὶ τὸ ἐξονόμαζεν· ὥσπερ καὶ ἐν τῷ σ' ῥαψῳδίᾳ φησὶ διαπέφραδε, καὶ μάλα ἐστι· ἐκεῖ γὰρ τὸ φράζειν καὶ τὸ εἰπεῖν τὸ αὐτὸ ἐκ παραλλήλου ἐστί· καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐξονομάζειν ἐστὶ τὸ ἐξαδίκως λέγειν, ἤτοι μὴ μετρίαις τισὶ λέξεσιν, ἀλλ' ἐν λόγῳ ἔχεσθαι τῶν ἐξ ὀνομάτων πολλῶν συγκειμένων, ἤτοι ἐκλείπειν ὄνομα γὰρ καὶ ῥῆμα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, πᾶσα μὲν λέξις ἐλέγετο τὸ μὲν τοῖς ὀνόμασι καλεῖν, ὀνομαίνειν καὶ ἐξονομαίνειν λέγεται. Ἐξοπλισμένοι, κεκοσμημένοι. Ἐξ οὗ, παρὰ τὸ εἶπε τὸ περιφ. ἐξ οὗ τὸ ὅλως ἀφ' οὗ παρὰ γαλὸν, εἶμι· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἢ ὁ μέσος ἦμαι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἢ εἶεν καὶ ἰωνικῶς ἔην· ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου εἶμι, ἡ τὸ ἐξέρον εἶναι παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ ἐκπέμψαι τὸν ἔρον διασωμένου ἐκ τῆς ἀρχούσης τοῦ εἶναι· ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ ἐπειχέσθην πολέμοιο· ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ δὴ προεθέμεθα καὶ κορεσθέμεθα μάχης. Ἐξέπαλξεν, ἐκ τῶν προμαχώνων. Ἐξέπαλη, ἐξεπήδησεν. Ἐξεπάτησαν, ἐξεφόνησαν. Ἐξεπατάχθη, ἐξεπλάγη. Ἐξεπαφῆς, ἐκ ψηλαφήσεως. Ἐξέπεφνε, ἐξείλεν ἐπόρθησεν. Ἐξέπισε, πόρρω ἀπέφυγεν· ἢ τῷ πλαστῶν τῆς νόσου ἐξέπεσεν. Ἐξεπετάννυτο, ἐξηνοίγετο· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν ἱππεῦσιν. Ἐξεπέπασεν, ἐμασήσατο αὐτὸ ἔξω. Ἐξεπήδα, κυρίως ἐπὶ ἵππων. Ἐξέπνευσεν, ἐξεψύχησεν. Ἐξ ἐπιδρομῆς, ἐξαίφνης. Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης, ἐξ ἄκρας τῆς ἄντυγος τοῦ δίφρου· ἐκ τῆς ἐπιβάσεως τ ἐπιβάτου γὰρ τοῦ δίφρου καὶ τοῦτο τὸ μέρος. Ἐξ ἐπιμέτρου, ἐκ δι' ἀμέτρου ἢ τῶν ἐσσαίων αἵρεσις, αἳ εἰσὶν ἰουδαῖα τῶν φαρισαίων, καὶ γραμματέων· τὴν δικαιοσύνην ἐξ ἐπιμέτρου διασώζουσιν. Ἐξέπιπτε, προέπιπτεν. Ἐξεπιπολῆς, οὐ δεῖ τὸ δοκίμων εἰπεῖν, ἀλλὰ πάντως χωρὶς τῆς ἐξ· ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγυπτιακῷ· ἐπειδὴ σοι διὰ βραχέων ἐπιπολῆς ἐπιπεδωτάμην καὶ ἐξ ἐπιπολῆς, αἴλυθεν. Ἐξεπίτηδες τοῦ ἐπίτηδες, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ· καὶ ἐξεπίτηδες, ἐπὶ τῇ πιδευμένος· ἐξεπίτηδες, καὶ ἐπίτηδες· ἐκ παρ' ὕλῃ λέγουσιν ἀττικοί· ἀντὶ τοῦ μάτην· ἐξ ἀνάγκης ἀριστείδης· ἐξεπίτηδες ἡ πόλις ἄρχειν καθίστησι δικαστάς. Ἐξεπιόκασι, θλίβουσιν ἢ ἐθλίψαντο· ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τοῦ ὤμου, ἐξεπιόκασι· ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ. Ἐξεπλάγη, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασε καταπλαγεὶς, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθη καταπλαγεὶς, ἀντὶ τοῦ τι πραματίσματα. Ἐξέπλει, ἐξέπλεεν. Ἐξέπλυσεν, ἐξέκλειλε· παρὰ τὸ πάλαι· ὁ δὲ ἐξέπλευσε τῶν φρενῶν πολλὰ καὶ ἐξέπλευσας, ὁμοίως οὐ ταυτὸν πρὸ δὲ τοῦ. Ἐξέπλυσας, ἐξέκειλας, ταῖς ἐπὶ τὰ πέτρας. Ἐξεπολέμωται, ὁ πολέμιος τινὰ ἐποιήσατο· πεπολέμωται ὁ πολεμωθείς. Ἐξεπολέμωσεν, ἀδιαλλάκτως εἰργάσατο. Ἐξεπολέμουν, ὡσαύτως. Ἐξεπράθομεν, ἐστὶ παρὰ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπραθον· καὶ ἐξέπραθον ἐπόρθησαν. Ἐξέπραξεν, ἀντὶ τοῦ ἀπῄτει. οὕτω πορφύριος· ὅτι πυρφόρος θεοῦ κεραυνὸς ἐξέπραξεν· καὶ ἐξέπραξαν, ἐφόνευσεν. Ἐξεπρέμνιζον, ἀντὶ τοῦ καταβάλλον τὰ πρέμνα· τουτέστι, μετὰ ῥιζῶν τὰ στελέχη· δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ἁγνοῦ κλήρου. Ἐξέπτη, ἐκ τοῦ πτῶ, πέτομαι· πτῆσαι ἀόριστος δεύτερος ἔπτην, καὶ ἐξέπτην. Ἐξεπύθετο, ἀντὶ τοῦ ἔμαθεν· οἷον οὐκ ἔκ τινος ἀνθρώπου ἐξεπύθετο πρά γματα δὲ, ἐκ τοῦ πυθέσθαι τὸ ἐρωτῆσαι μαθεῖν. Ἐξεπύρωσεν, ἐξέθλιψεν. Ἐξεράσω, ἔρασος, ἀηχία. Ἐξεράσαντες λίθους, ἐκκενώσαντες, ἐκβάλλοντες, ἀπορρίψαντες· εἴρηται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῆς ἔρας ὃ ἐστὶ τῆς γῆς. Ἐξεργάσει, διαφθερεῖ. Ἐξερέβευς, ἐκ τοῦ σκότους. Ἐξερεβέσφιν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρέβους· ὅμηρος ἰλιάδος ί, ἔκλυεν ἐξ ἐρεβέσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα· ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρέβους. Ἐξερέει, ἐξερεῖ. Ἐξερεοντης, ἐξερευνήτης. Ἐξερεύνηκα, ἐξεύρηκα. Ἐξερέμων, ἐξέριστα ἐλάμβανον. Ἐξερεύγεται, ἐκφέρει ἐξενέγκει. Ἐξερεῦσαι, ἐξαγαγεῖν ἑλκύσαι. Ἐξερέω, λέξω· ἢ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσε· καὶ ἐξερέων, ἐξερευνῶν. Ἐξερεσόμεθα, ἐξερωτήσομεν. Ἐξεριθεύοντες, πρὸς κακίαν ἐκκαλοῦντες· αἱ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι, ἐξεριθεύονται τοὺς νέους, καὶ παρασκευάζουσιν εὔνους συναγωγὰς εἰς τὸ μέλλον. Ἐξερίπη, ἐκπέση. Ἐξέρκετος, κατὰ βωμοὺς τὸ στρατόπεδον. Ἐξέρρατο, ἐζήτει καὶ διηρώτα. Ἐξερον εἶναι καὶ ζεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἐῶ· καὶ ἕημι· τὸ πέμπω· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐξέρον, καὶ ὁ δασύνεται ὡς καὶ τὸ ἐσθον· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κορεσθῆναι· καὶ ἐκπλῆσαι, τὸν τοῦ κόρου ἔρωτα· ἔστι δὲ ἢ παρὰ τῷ κωμικῷ μετὰ τοῦ ἀφερήσεως ἀπὸ τοῦ ἕω· ὅθεν ἦκα· ὁ δεύτερος ἀόριστος ὁ μέσος εἵμην ἐν χρήσει μετὰ προθέσεως ἀφείμην ἀφ' οὗ προείμενος· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀφείμενος· καὶ προεῖμεν καὶ πρόεσθε· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐν τε καὶ μετὰ τῆς ἐξ, ἐξεῖτο ποιητικῶς· ἀντὶ τοῦ ἀφῆκεν ὁ μέσος, ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ· καὶ ἡ ἐξ ἀντὶ τῆς ἀπό· λέγεται μὲν οὖν τὸ ἀφίημι, ἀντὶ τοῦ ἐῶ, ἢ ἀπολύω· οἷον αὖ ἵημι σε ἐλεύθερον· ἢ ἀντὶ τοῦ καταλείπω· οἷον ἀφίεσί τις τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ἐν διαθήκαις τί δέ· ἢ ἀντὶ τοῦ πέμπω· οἷον, ἀφίημι βέλος· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαγινώσκειν τινός, ἐξεργασμένος τινος καταλιμπάνω· αὐτό· οἷον ἀφίημι τὴν τῶν λόγων σπουδὴν ἐγχειρεῖ γὰρ μὴ τὰ πράγματα· καὶ ἀφίημι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς τροφῆς, οὐκ ἐπιθέλων δυλοῦσθαι δηλονότι ἐπίδη, ἃ τὴν μὲν πάθειαν ἔχουσιν λέγεται ἐξεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσαν· ἐν ταῦθα δὲ τὸ ἀφῆκαν, οὐ κατὰ τὸ λαμβάνεται τὸ σημαινόμενον, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσαν λέγεται ποιητικῶς ἐπὶ ταύτην τὴν σημασίαν μεταποιησάμενος εἶγ', κατὰ τὴν προτεροῦσαν. Ἐξέρος, ἐξενεχθέντα. Ἐξερυσεῖν, ἐξεῖναι. Ἐξερ

Ἐξέρανε, ἐξελκύσαντες. ἐξελόντες. Ἀριστοφάνης. τὴν πλεονάζουσαν ἐξέρανε χολήν, ἐκκενούμενα. Ἐξέργειν, ἀπείργειν. κωλύειν. Ἐξεργάσεται, ἐξεργάσεται. Ἐξέρπυσεν, ἐξῆρεν. ἐξῆλθεν. ἡ δὲ ἔχιδνα. ἐξέρπυσεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς αὐτοῦ καθεῖσα. Ἐξέρψειν, ἐκ τοῦ ἕρπω. ἕρψω. εἷρψα. ἐξεῖρψα. καὶ ἐξεῖρψεν, ἐξέβαλεν ἐνέδωκεν. Ἐξερύσας, ἑλκύσας. Ἐξεὶς, ἀφιείς. Ἐξεῖναι, θύραζε. τὸ ἀγαθοῦ πρὸ τούτων. ἐν τῷ βλεπομένῳ εἶναι. Ἔξεισιν, ἀπέρχεται. Ἐξεστήκει, ἐξηλλάττετο. καὶ τρόμον εἶχε. καὶ ἡ χρόα αὐτοῦ ἐξεστήκει. Ἔξεστι, ἐξελαύνεται. Ἐξεκάκισα, ἀπηγόρευσα. Ἐξεκαρυκώθη, ὠψοποιήθη. συνεκόπη. καρύκη γάρ, ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον. Ἐξεκίδνασεν, ἐξεπέτασεν. Ἐξ ἐκείνου, οὐκ ἐκ τότε. οὐδὲ ἀπὸ τότε λέγομεν. οἷον, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ, καὶ ἐξ ἐκείνου ἀντὶ τοῦ καιροῦ. ἢ τοῦ χρόνου ἐλλειπτικῶς λαμβανόμενον. ἐκ τότε δὲ καὶ ἀπὸ τότε, οὐ χρὴ γράφειν. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι τοῖς χρόνον δηλοῦσι, τὰς προθέσεις οὐχ εὑρίσκονται συντάττοντες. οὔτε ἀττικά, οὔτε παρὰ τοῖς κοινοῖς αἰῶνες. Ἐξεκεκλήκει, ἐκ τῆς δίκης ἀπέστη. Νυκτὸς δὲ γενομένης, τοὺς ἀνέμους ἐξεκεκλήκει τοὺς ναυάρχους. Ἐξεκέκλητο, προεκαλεῖτο. ὡς τό, Ταχὺ δὲ ἐξεκεκλήκει αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν. ἀνεπιτηδείους ὄντας τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων. Ἐξεκολάψαντο, ἐξετύλωσεν. ἔθελξεν. Ἐξεκέρασεν, ἐξέφθειρεν. Ἐξεκηρύξαντες, ἐξέστησαν. Ἐξεκίνησεν, ἐξεδίωξε. σοφοκλῆς. Παίζων κατ᾿ ἄλσος ἐξεκίνησε ποδοῖν, στικτὴν κεράστην ἔλαφον. Ἐξεκλησίασε, συνήθροισεν. Ἐξεκλείσθη, ἀντὶ τοῦ ἀπεκλείσθη αὐτὴ ἡ πίστις. οὕτως παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Ἐξεκτυπώθη, ἐξεφθάρη. Ἐξέκλεισεν, ἡρόδοτος. Δελτίον δίπτυχον λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνισεν. ἐξέκοψεν. Ἐξεκόλαψεν, ἐξέχεεν. Ἐξεκόκκισεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέκλασεν. ἐξέβαλεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κόκκων. Ἐξεκόμισεν, ἐτόρνευσεν. Ἐξεκόμπασεν, ἐξέπληξεν. Ἐξεκονώθη, κατεπλάσθη. Ἐξεκόπη τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἀνεκόπη καλλίονες, ἀφῃρέθη. Ἀριστοφάνης. εἴθε ἐξεκόπη τὸν ὀφθαλμὸν πρότερον λίθῳ. φιλόστρατος. τὰς ὄψεις ἀνακοπείς. τὸ δὲ ἐτυφλώθη, κοινόν. Ἐξεκορύφωσεν, ἐξαλλώθη. Ἐξεκύκλησαν, ἐξήνεγκαν. αἰλιανός. ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ θέατρον ἐξεκύκλησαν αὐτὸν, ἐγκαλυψάμενος τὴν κεφαλὴν εἶπε τὸ ἔσω. Ἐξελάσαι, ἐξελάσαι ἀποδιῶξαι. Ἐξέλαθον, λαθεῖν ἐποίησαν. Ἐξελαθείης, ἐκλαθείης. Ἐξελάσαιμι, ῥῆμα αὐτικὸν ἐκ τοῦ ἐλάω, ἐλῶ, ἐλάσω. Ἐξελάσωμεν, ἐκβάλωμεν. Ἐξελατήριος, ἐκδιωκτήριος. Ἐξελέγχειν, φανεροποιεῖν. Ὁ δὲ ἠξίου τὸ πάχος, τὰ πραχθέντα βασάνοις ἐξελέγχειν. Ἐξέλειν, ἐξῆρεν. Ἐξελεῖν, τὸ ἐκβαλεῖν ὅθεν καὶ ἐξούλης δίκη. ἀλλὰ τῶν τὸ κτημάτων ἀποβαλεῖν χωρίον, ἢ οἰκίαν ἢ ἐξελεῖν, καὶ ἐξελέσθαι, παρὰ τῷ ποιητῇ, τὸ ἀπολέξασθαι, ἐκ δυνάμει τὸ ἐξαίρετον. αἱρεῖν δὲ καὶ ἑλεῖν, ἀλλὰ τῆς ἄλλης ἐννοίας λαμβάνονται ὅθεν καὶ συνθέτως ἐξαιρεῖν, καὶ ἐξελεῖν ταυτά. ἐξελεῖν δὲ ποτὲ λέγεται καὶ τὸ ἐκβαλεῖν. καὶ τὸ ἀπολέσθαι, καὶ ὑπεξελεῖν τὸ εἰς μέρος θεῖναι τοῦτο δὲ καὶ ἐξαιρεῖν ὀνομάζεται ὅθεν ἐξαίρεσιν λίθου φησὶ τοῦ ἡρόδοτος. Ἐξέλειπεν, ἐπαύσατο. Ἐξέλεξε, συνήθροισε. χρήματα δὲ παρὰ τῶν λιβύων, πολλὰ μὲν ἐς τὸ κοινὸν ἐξέλεξεν. Ἐξελέσθαι θυμόν, ἀντὶ τοῦ ἀπηνῶς ἐκβαλεῖν, καὶ ἀφελεῖν. ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ τὸ ἐξαίρετον ἐν ἀθρόοις λαβεῖν. εἰ δὲ γράφεται ἐκ θυμὸν ὀλέσαι, συνεφοδεῖ τὴν γραφὴν ἀριστείδης ἐν τῷ, ἐκ τρέος τ᾿ ἀπώλεσε ψυχήν. καὶ ἐξελέσθαι, τὸ σῶσαι. Ἐξελευθέρα, αἱ τῶν ἐλευθερουμένων υἱοί. Ἐξέλεψεν, ἐξέλυψεν. ἐξελέπισεν. Ἐξελέλεκται, καὶ ἐλέλεκται, καὶ ἐλέγχει, ἐξελέγχει, πρὸς μετοχὴν, καὶ ἀπαρέμφατον ἀποδιδόμενα. οἷον ἐλέγχουσι τριέσαντα τάδε. ὁμοίως καὶ ἐξελέγχω. ἀττικῶς δ᾿ ἀποδίδοται πρὸς μετοχήν. οἷον ἐλέγχω, καὶ ἐξελέγχω σε κακουργοῦντα. ὡς καὶ παρὰ δημοσθένει. Ἂν μὲν οὖν ἐλέγξω σαφῶς αἰσχίνην τουτονί, μηδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα. τίθεται τὸ ἐξελέγχειν κυρίως, ὅταν ἀλλὰ πρόδηλον καὶ ἀληθὲς ἔγκλημα τῶν, κατηγορῇ ταῖς τις. Ἐξελήλυθα, ἀττικὸς παρακείμενος ἐκ τοῦ ἐλαύνω. ἐλάσω. ἤλακα. καὶ μέσος, ἤλευθα. καὶ ἀττικῶς, ἐλήλυθα. καὶ ἐξελήλυθα. Ἐξελθεῖναι, ἐκδιωχθῆναι. Ἐξελιγμός, κίνησίς τις παρὰ τοῖς τακτικοῖς ἐν ὅπλοις. Ἐξελίξαντες, εἶτα ὑμεῖς τὰς φάλαγγας ἐξελίξαντες ἀγχίστροφοι γινόμενοι, ἀντιμέτωποι γίνεσθε τοῖς διώκουσιν κατὰ ἐνόπλιοι διαδρομαί τινες ἐγίνοντο, καὶ ἐξελίξεις καὶ περίοδοι. Ἐξέλιπε φυσητήρ. ἐξέλιπε μόλυβδος. φυσητὴρ καὶ τὸ ὄργανον ᾧ ἐμφυσᾷ ὁ χωνευόμενος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ τὸ ὄργανον μεταχειριζόμενος. συγκαίουσι δὲ τῷ ἀργύρῳ μόλυβδον, ἵνα συγκαιόμενος ἀναιμάτωσε καὶ ἀναλαμβάνῃ εἰς αὐτὸν τὸ νόθον. Ἐξέλιπον, ἐξήλιπον. Ἐξελίσσουσι, κινοῦσιν. Ἐξελκόμενος, παραγόμενος. περισυρόμενος. Ἐξελληνίζει, εὐρύθμως ἀπαγγέλλεται. Ἐξελόμην, ὅρα ὅτι διαφέρουσι τὸ ἑλεῖν καὶ ἐξελέσθαι. παρ᾿ ὁμήρῳ, ἐν τῷ ἰ. ἑλεῖν μὲν γάρ, τὸ αἰχμαλωτίσαι. ἐξελέσθαι δέ, τὸ ἁπλῶς ἀπολέξασθαι. τὸ μέντοι χάριν ἑτέρου ἐκλέξασθαι, ἐξελεῖν ἀνάπαλιν λέγεται ἐνεργητικῶς. ἐν τῷ ἐξεῖλον ἀτρείδη τουτέστιν, ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν. Ἐξέλοντο συνήθως, ἀντὶ τοῦ κατ᾿ ἐξαίρετον ἔδωκαν, ὡς ἐξαιρέτου κατὰ τὴν βουλήν. Ἐξελοφίζετο ἡ δὲ γῆ, ἐκ τῶν δικαιαρχιστῶν λόφων ἐξελοφίζετο. Ἐξελύθη, ἐπαύσατο τῆς ὁρμῆς. Ἐξελύπρωσας, ἐγύμνωσας. Ἐξελῶ, ἐκπέμπω. ἀπὸ πέμπω. ἀπὸ πέμψομαι. ἀποσοβῶ. ἀπωθῶ, ὠθῶ. παρωθῶ. διωθοῦμαι. ἀπωθοῦμαι. διώκω. ἐλαύνω. ἐξελαύνω. ἀπελαύνω. ἐλῶ. Ἐξελώπισεν, ἀπέπνευσεν. Ἐξεμαίνοντο, εἰς μανίαν ἐνέπεσον. Ἐξεμέθεν, ἐξ ἐμοῦ. Ἐξεμεῖν, ἐκκενοῦσθαι. Ἀριστοφάνης. Μὴ δὴ θ᾿ ἵκετε πύλας δηλονότι, πρὶν ὅτι μᾶλλον ἐξεμεῖν. Ἐξεμελέτησα, μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ μελέτας γράφειν ἐποίησα. Ἔξιμεν, ἤδη ξυνέξειν. Ἐξέμεν, τὸ ἔμεν δασύνεται. ἐκ γὰρ τοῦ ἵημι ἐστί. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν. τὸ πληθυντικὸν ἕμεν. τὸ ἀπαρέμφατον, ἕμεναι, καὶ ἀποκοπῇ ἕμεν, καὶ ἐξέμεν ὃ ἐκ τοῦ ἧν, εἰς ἕντες εἶναι καὶ πλεονασμὸς τῆς με, ἕμεναι καὶ ἀποκοπῇ ἕμεν. ἐξέμεν. ἤγουν ἐκπέμψαι. καὶ ἐξιέμεν, μὴ δ᾿ ἐξέμεν αὖθις ἀχαιούς, ἀντὶ τοῦ ἐκπέμψαι. καὶ ἀπολῦσαι σημαίνει καὶ τὸ κρατῆσαι καὶ φυλάξαι ἐκ τοῦ ἵημι τὸ ἀπαρέμφατον ἕμεν καὶ εἶναι. ὡς θεῖναι θέμεν. Ἐξεμέτρει, ἀλλ᾿ ἄλλος ἐμέτρει. Ἐξεμέμηκεν, ἀπέρασεν ἐξέχεεν. Ἐξεμορύσατο, διεξῆλθεν. ὁ δὲ ἀννίβας ἐν ὅλῃ τῇ νυκτί, μόλις ἐξεμηρύσατο τὰς χαράδρας. Ἐξέμμορεν, ἔλαχεν. Ἐξέμολεν, ἐξῆλθεν. Ἐξ ἐμοῦ, παρ᾿ ἐμοῦ. Ἐξεμοῦντες, ἀποβάλλοντες. Ἐξεμόρφωσεν, ἐξεπαίδευσεν. Ἐξεμόχλευσεν, ἐκίνησεν ἐκ θεμελίων. Ἐξέμπαλιν, ἐκ παρισώσεως. Ἐξεναντίας, ἀντὶ ῥῆμα. καὶ ἐξεναντίον, ἐξ ἀντικειμένου. Ἐξενάριξας, ἐσκύλευσας. Ἐξενάρων, ἐκ τῶν σκύλων.

θύμος, ἐξαλόθυμος. Ἐξάλος, τινὲς κατὰ συναλοιφὴν ἔξω ἁλός. οἱ δὲ ἐκ τῆς ἀλόφου ὅ ἐστιν ἐκτομὰ δ' ἐκβελέων, ἀπὸ τοῦ ἔξω βελῶν. Ἐξαλόωνται, ἐκπαλίσσουσιν. Ἐξαλύξομαι, φυλάξομαι. σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ. Ἐξάλφεις, εὑρίσκεις. Ἐξαλφήσεις, ἐκτιμήσεις μεγάλως. ἀπὸ τοῦ ἀλφαίνειν. καὶ γὰρ ἀλφηστὴς, ὁ ἔντιμος. τινὲς δὲ, ἐκλάμψεις. Ἐξάμαξος, ἡ λεγομένη ἑορτὴ παρὰ Θεσσαλοῖς λέγεται. ἐν ᾗ ἠγωνίζοντο οἱ ποιηταὶ συγγράφοντες ἄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν. Ἐξαμαρτάνει, πλημμελεῖ. Ἐξαμαρτάνω, τὸ ἀσεβῶ κυρίως εἰς τὸν θεόν. οἷον ἐξήμαρτον εἰς τὸν θεόν. Ἐξαμάχανα, ἐξαίφνης. Ἐξαμβλίσκειν, ἐκτιτρώσκειν. καὶ τὴν τῶν τετραπόδων ἀγέλην ἐξαμβλίσκειν ἔφασαν. Ἐξαμβλοῦν, τὸ διαφθείρειν. καὶ ἐξήμβλωσεν, ἀπὸ τοῦ οὐ διέσωσεν, οὐδὲ συνηύξησε. κυρίως δὲ ἀμπέλου ἀδικηκαμένης τοὺς λεγομένους ὀφθαλμούς φασὶ τὸ ἐξαμβλῶσαι. μεταφορικῶς δὲ καὶ βρέφος διαφθαρῆναι ἐν κοιλίᾳ, ἐξαμβλῶσαι λέγεται. Ἐξαμβλωθεὶς, ἐκτρωθείς. Ἐξαμβλῶσαι, ἐξάμβλωμα. καὶ ἀμβλίσκειν. καὶ ἀμβλωθρίδιον. οὐκ ἐκτρῶσαι οὐδ' ἔκτρωμα. οὐδὲ ἐκτιτρώσκειν. Ἐξαμβρακοῦται, ἐκλύεται ἀπὸ τοῦ ἀμβρακίζειν. ὅ ἐστι καρτερεῖν. Ἐξαμείβειν, τὸ ἐξάγειν, καὶ ἀπέρχεσθαι. Ἐξαμείψει, ἐκπλεύσει. φράσεται, ἐναλλάξει. Ἐξαμελίσκοντα, διαφθείροντα. Ἐξαμάω, [illegible] τὰ ἔντερα καὶ τὸν πνεύμονα ἐξανύσω. καὶ ἐξάσω. Ἐξάμμου χαπίον τηλίκεις, ἀπὸ τῆς ἀδύνατου. Ἐξαμοιβαὶ, ἑτέρας ἐξ ἑτέρας. Ἐξαμοῦ, ἐκθερίζειν. Ἐξαμυστίαι, ἐξαμυστὶ ἢ ἀπνευστί, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀναπνεῖσθαι πίνειν. Ἐξαμφοῖν, ἐξ ἀμφοτέρων. Ἐξαμφοτερίσαι, τὸ τὰ σαφέστερα εἰς ἀμφίβολον περιστῆσαι. Ἐξαμβλοῦμεν, ἐκτιτρώσκομεν. Ἐξανάζει, ἀνάζει πρὸς τὸν ἥλιον. Ἐξανερεῖν, ἴσως φονεῦσαι. τὸ θέμα ἀναιρῶ τὸ φονεύω. Ἐξαναστάς, μετοικήσας. ὁ δὲ Θουκυδίδης ἐξαναστὰς ἐξ Ἀθηνῶν, δέκατον ἐν Βοιωτίᾳ ἔκτισεν. Ἐξαναχωρεῖν, τὸ ὑποχωρεῖσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν. Θουκυδίδης ἐξαναχωρεῖ τὰ εἰρημένα. ἤτοι παρέβαινεν. Ἐξανδράποδον, ἐκ πέρατος. Ἐξανδραποδίζεται, αἰχμαλωτίζεται. Ἐξανδρούμενος, τὴν ἡλικίαν ἔχων εἰς ἄνδρα. Ἐξανεμοῦσθαι, ἐπαίρεσθαι ἢ ἐξεράντεσθαι, ἢ μετεωρίζεσθαι. Ἐξανέσασα, ἀποστρέψασα. Ἐξανεχώρει, λεληθότως ὑπέφευγε. Ἐξανέψιοι, ὧν οἱ πατέρες ἀνεψιοὶ ἦσαν, ἢ αἱ μητέρες. Ἐξανέσας, ἐξαντήσας. Ἐξανθῆσαι, ἐκζέσαι. Ἐξανθήσει, ἀνθήσει. Ἐξανθίζω, τὸ βάπτω. ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς βαφάς. Ἐξανθρωπωθῆναι λέγεται, τὸ ἐξ ἀνθρώπου φύεσθαι. καὶ τὸ τὴν ἀνθρωπίνην μορφὴν μεταβαλεῖν. ἤτοι μεταμειφθῆναι, καθὸ λέγεται ἐν Ἰούδᾳ. Ἐξανθοῦ, ἀναβλαστάνει. ὡς τὸ ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος. Ἐξανίησιν, ἀναπέμπει. Ἐξανίκων, ἀπὸ σπείρας. Ἐξανίσχειν, ἐπὶ μόνου ἡλίου λέγεται. καὶ τὸ ὑπερῆρθαι δὲ εἰς ὕψος. ἐν Πυθίοις ἐξανίσχειν φαμέν. Ἐξανιρῶσαι θύραν, ἐκσφραγῶσαι. Ἐξαξίου ξύλου, καὶ ἀπαξιοῦσθαι. παροιμία ἀπὸ τοῦ βέλτιον τοῦ σεμνῶς δυστυχεῖν, κρείττονα τοῦ ἀγαθοῦ, ἢ φαύλου τυχεῖν. Ἐξανούμεναι, ἐκκενούμεναι. Ἔξαρνος, ἀρνούμενος. Ἐξάντης, ἐξεστηκώς. μαινόμενος. ἢ ἀβλαβὴς καὶ ὑγιής. ὁ ἔξω ἄτης. οἷον ὦ Ζεῦ, λύσασθαί με τῆς δ' ἐξάντην νόσου. τὸ ν ἔγκειται διὰ εὐστομίαν. καὶ ἐξάντης, ὁ τῆς νόσου ἔξω ὤν. Ἐξάντυγος, ἐκ τῶν περιφερειῶν τοῦ ἅρματος. Ἐξαντῶν, ἀπαντῶν τοὺς κόρους καὶ τὸ ὑπόγονον. οἷον ὑποτεμνόμενοι. οὐ πως ἐξάντων, κατὰ τῆς ὑγείας καὶ τοῦ ἐξαρκεῖν τὸν ὑγιαίνοντα γάρ, ἐξάντην ἔλεγον. Ἐξανύω κεῖται παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ μέλλοντος τοῦ πλεύσω. δηλοῖ γὰρ τὸ εἰς τέλος τινὰ ἀγαγεῖν. καὶ ἐξανύω, ἐξανύσω. ἐκπλέσω ἢ ἐξανύω, κατεργάζομαι. ἀπὸ τοῦ ἀνύω. Ἐξάπω, ἄνωθεν. Ἐξάξω, ἐξενέγκω. Ἐξαπαλλαγῆ, ἀποχωρήσει. Ἐξαπαλλάξει, ἐκπορεύσει. ἐκκινήσει. Ἐξαπατᾶν ἔπεισεν ἐάκις μὲν πρὸς τὸ κλέπτειν νοῦν. εἴρηται δὲ πρὸς διαβολὴν ἑτέρας ἀπάτης. ἐξαπάφοιτο γάρ αὖ τις τινὰ, καὶ ἔργοις. δῆλον δὲ ὅτι τοῦ ἀπάφοντο οὐ ἐνεργητικὸς δεύτερος ἀόριστος τὸ ἤπαφον προϋπόκειται τὸ ἀπαφῶ. ἐξ οὗ τὸ ἀπαφίσκειν παράγωγον. ἔστι δὲ κυρίως ἀπάφεσθαι, τὸ δι' ἀφῆς ἀπατᾶσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἡ μυθικὴ ἀπάφια, κατ' ἔλλειψιν τοῦ τῆς προθέσεως ε. ὁμοία τις γίνεται ἐν τῷ νέρτερος καὶ ἐν τῷ σκερβόλλειν ἴσως ἐς κέαρ βάλλειν. καὶ ἐν τῷ σκαρδαμύττειν καὶ σκαρδαμίζειν. καὶ ἐν ἀπάξ. αἰολικὴ δὲ λέξις τὸ ἀπάφαν. Ἐξαπάτηθεν, ἐκ τοῦ ἑτέρου. Ἐξαπάτη, ὄνειρος. Ἐξαπάφοιτο, ἐξαπατήσει. ἐξαπάφοιτο γάρ φασιν οἱ παλαιοὶ εἰς τοῦτο ὅτι τὸ μὲν ἅπαξ ὑπὸ φίλου ἀπατηθῆναι, εὐθείας ἐστὶ, τὸ δὲ δὶς, μωρίας. ἢ ἐξαπάφοιτο, τροπολογικὸν ἐστὶ τῆς ἀπάφιας ἀφροδίτης. ἀπάφια γὰρ ἀλληγορικῶς καὶ ἐκείνη, ὡς ἀπαφίσκουσα, ὅ ἐστιν ἀπατῶσα τῷ ἔρωτι. διὸ καὶ ἡ Ἥρα τῷ κεστῷ ἐκείνης τὸν Δία ἤπαφε. Ἐξαπειρᾶσθαι, πειρᾶσθαι. Ἐξαπείζοντα, ἀπεκαθαίροντα. Ἐξαπίνης, ἐκ τῆς ἀμάξης. ἐξαπίνης δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξαίφνης. Ἐξ ἀπίας γαίης. ἀπίαν γῆν τὴν νοτίαν, ἢ τὴν ἀποδημον καὶ μακρὰν ἐκ τῆς ἀπὸ ὕδος καὶ σοφοκλῆς λέγει, τὴν πελοποννησίαν ἀπὸ ἄπιδος, ἀπία. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφεστῶσα. καὶ ἀποδεδωκότι, καὶ ὡς αἱ ἐντεῦθεν ὁμηρικῶς, τηλοῦ ἀπὸ Τροίας. καθὼς δὲ ἄλλοις φασὶ ποιητὰς, ἡ τηλουρός. αἱ μὲν ἴσα πρὸς τὴν πελοπόννησόν φασιν ἀπό τινος ἄπιδος ἢ ἀπίας. Ἐξάπινα, ἐξαίφνης. καὶ ἐξαπιναίως, ὁμοίως. Ἐξαπλοῦν, διηγηματιάζων. πολυπραγματιάζων. Ἐξαπορίνασθαι, προλογίζεσθαι. Ἐξαπόλωλε, τέλεον ἀφανισμὸν δηλοῖ, διὰ τῆς ἐπιτατικῆς ἐξ προθέσεως. Ἐξαπότου, ἐξ ὑψηλοῦ τόπου ὅθεν ἐστὶ περισκοπεῖν τὰ ὑποκείμενα. Ἐξαπορεῖσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι ἐξαφανισθῆναι. Ἐξαποτροχοῦ, ἐκπεριδρόμου. Ἐξαπροσεξίας, ἐξ ἀμελείας. Ἐξάπτεσθαι, ἅπτεσθαι τοῦ ἐκλαβέσθαι. Ἐξέραι, οὗ τὸ λέγεται ὅταν τι τοῦ ὀρεινοῦ εἰς μετέωρον ὕψος αἴρηται. Ἐξαράντες, ἐξορύσσοντες. Ἐξαράζειν. Καὶ οὐδὲ μᾶλλον ἐξάπτοντο εἰς ὀργήν, καὶ ἐπείλουν τὰς θύρας ἐξαράζειν. τουτέστι συντρίψαι, καθελεῖν. Ἐξάραγμα, σύντριμμα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐξαράξαντες, ψοφήσαντες. κρούσαντες. Ἐξαράσασθαι, τὸ ἐκπλῆσαι τὰς ἀράς. τουτέστι τὰς εὐχὰς, ἃς οἱ ἐπὶ τοῖς ἱδρύσεσι τῶν ναῶν θύουσι ποιεῖσθαι. Ἐξαράττω, τὸ κρούω. ταράττω. βάλλω. καὶ λοιδορῶ. ἐξαράζω, εἰς γῆν καταβάλλω. ἔρα γὰρ ἡ γῆ. Ἐξάργματα, τέμνειν τὰ ἀποθανόντα. οἱ δολοφονοῦντες ἀρχαῖοι ἀκρωτηριάσματα τινα ἐκ τοῦ ἀναιρουμένου καὶ ταῦτα λαβόντες, ἐξῆπτον τοῦ τραχήλου αὐτῶν. ἔπειτα, τὸ αἷμα τοῦ αὐτοῦ λαβόντες, τρὶς εἰς τὸ στόμα ἔπτυον. τοῦτο δὲ ἐποίουν, πρὸς τὸ ἐξιλάσασθαι τὴν δολοφονίαν. Ἐξαργυρῶσαι, οὐκ ἐξαργυρίσαι. Ἐξάρει, ἐκ τῆς ἐστιν. Ἐξαρίσασθαι, διέξαι. Ἐξαρύσαι, ἐκφορῆσαι. Ἔξαρθρος, ἀρθριτικός. ἐκμελής. ἐξωστρισμένος. Ἐξαριθμῶ, καὶ ἐξαριθμοῦμαι. ἀπαριθμῶ, καὶ ἀπαριθμοῦμαι, αἰτιατικῇ συντάσσονται. Ἐξαρκεῖ, ἐπαρκεῖ. Ἐξαρκέσει, ἐκπληρώσει. Ἐξαρκῶ, ἀρκοῦσαν. Ἐξαρκιάν, ἐκφιαλοῦν. Ἔξαρνος, ἀρνούμενος. Ἐξάρξατε, ἄρξατε μελῳδίας ὑμνήσατε. προκατάρξατε. καταλλάξατε. ἐκρήξατε. κρούσατε. Ἐξαρεῖ, ἄρει. ἐξαλείψει. Ἐξαρτάσομαι, ἐξάρω. διασπαράξω. Ἐξάρ

ἐξαίρω, τὸ ὑμνῶ καὶ θαυμάζω. οἷον, ἐξαίρω τὸν δεῖνα τῶν ἄλλων. ἀντὶ τοῦ μέγιστον ἡγοῦμαι τῶν ἄλλων. ταυτὸ δηλοῖ τῷ ἀτιμῶ. καὶ ἐξαίρουσι τοῦ θανάτου. ἢ ἀπὸ τοῦ θανάτου. Ἔξαισια, παντὸς ἐπέκεινα θαύματος ὑπερβαλλόντως. Ἐξαίσιον, δηλοῖ τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου. ἔστι δὲ παρὰ ὁμήρῳ ἐν β τῆς ὀδυσσείας. ἡ αἰτιατικῆς ἀντὶ γενικῆς ἐστιν ἵνα δηλοῖ δείσας τινὰ ἄνδρα ἐξαίσιον. ἢ ἐπίρρημα ποιητικῶς ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ δέοντος. οὕτω καὶ ἐν ἰλιάδι ἐξαίσιον θέ πιδος ἀραὶ λέγει, τὴν ἄδικον. τινὲς δὲ τὸ δείσας ἐξαίσιον, καὶ ἀντὶ τοῦ μέγα φοβηθεὶς εἶπον. Ἄλλως. Ἐξαίσιον τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου. οὕτω δὲ καὶ ἔκδικον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἔξω δικαίου. τὸ μὲν γὰρ τιμῇ ποιοῦν, ἔνδικον λέγεται καὶ ἐναίσιμον. οὕτω καὶ ἔκτιμον, τὸ ἔξω τιμῆς. ἐναντίον ὂν παρὰ τὸ ἔντιμον. καὶ ἐκ τούτου ῥῆμα τὸ ἐντιμᾶσθαι, τιμῆς ἐπίτασιν δηλοῖ. ἢ ἐξαίσιον, οὐ κατὰ τοὺς ὕστερον τὴν ἄγαν αἰσίαν, παρ᾽ ὃ ἡ ἐξ πρόθεσις δηλοῖ ἐπίτασιν, ἀλλὰ κατὰ ἄλλον λόγον, τὴν ἔξω τοῦ αἰσίου. ὥσπερ αὖ πάλιν ἐναίσιμον τὸ καθῆκον. καὶ ἐν τοῖς τοῦ αἰσίου. οὕτω καὶ ἔκδικος καὶ ἐκδικεῖν. νῦν μὲν ἀντὶ τοῦ ἄγαν δικαίου. πάλαι δὲ τοῦτο ἀντὶ ἀδίκου ἢ ἀθέσμου, τὸ ἔκδικον ἔλεγον. οἱονεὶ, τὸ ἔξω δίκης. Ἐξαίσιος οἰωνὸς, ὁ σύμφορος. ἀπίστου γὰρ ὅλως ἀλλότριος. Ἐξαίτης, ἀφαιρέτης. Ἔξαιρον, ἐξαίρετον. κατὰ συγκοπήν. καὶ ἔξαιρος, ὁμοίως. Ἐξαιτοῦμαι, ὅταν ἀπό τινός γε ἐξαιρῶμαι κινδυνεύοντα. καὶ ἐξαιτοῦμαι, ὅταν ἀπαιτῶ παρά τινος αὐτὸν ἢ αὐτόν. τοῦ μὲν πρώτου λιβάνιος. ἐκάθευδον ἀμὰ τὸν ὅστις αὐτὸν ἐξαιτήσεται. τοῦ δευτέρου δὲ δημοσθένης. ἐγὼ δὲ χαίρω ὅς αὐθις ἐξῃτούμην ἀπὸ φιλίππου. Ἐξαίτοις, ἀντὶ τοῦ ἐξαιρέτοις κατὰ συγκοπήν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐξαιτεῖν. Ἐξαίφνης, ἐξαπίνης. Ἐξακαλειρρέταο. ἐκ τοῦ ἡσύχως ῥέοντος διὰ τὸ βαθύ. ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου ὠκεανοῖο. Ἐξακεραίου, ἀντὶ τοῦ ἀκεραίως, καὶ ἀμαρῶς. οὐ δυνάμενος δὲ πείθειν ἐξ ἀκεραίου, διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀπραγίαν τοῦ βασιλέως. Ἐξακέσαι, ἀκῶ. ἀκέσω. ἤκεσα. ἠκεσάμην. ἀκεσάμην. ἀκέσω. ἀκέσαιτο. καὶ μετὰ τῆς ἐξ, ἐξακέσαιο ἰωνικῶς ἀποβολῇ τοῦ τ. ἢ ἐξακέσαιο χόλον. τόσος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ χολοῦσθαι. τὸ δὲ παύσασθαι τοῦ χόλου ἀκέσασθαί ἐστιν. Ἐξακεστήριος ὁ ζεὺς, καὶ ἡ ἥρα. Ἐξακολουθεῖν, θεραπεύοντα. ἐξηγούμενον. Ἐξακεῖσθαι, οὐ μόνον ἀντὶ ἰατρείας λεγόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ξάπτειν. ἔτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ νέας παλαιωθείσας ἀναποιεῖν. Ἐξάκλινον, ἑξάπουν. ἀττικῶς μὲν ἕξπουν, καὶ ἕξκλινον λέγεται. ὥσπερ ἐστὶ παρὰ τῷ σοφοκλεῖ ἐξ πήχυσι. καὶ παρὰ πλάτωνι τῷ κωμικῷ, ἕξπουν. φυλάττει γὰρ τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν ἐν τῇ συνθέσει πεντάμετρον λεγόμενον, ἢ ἐν πεντισυρίγγῳ ξύλῳ. ἡμεῖς δὲ πεντάμετρον. ὀκτώπουν, καὶ ἡμεῖς ὀκτάπουν. εἰ οὖν ἄρα τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν φυλάσσει. ὁ δὲ ἓξ ἀριθμὸς τὸ ξ ἔχει, φυλάσσει ἄρα τὸ τέλος, ἕξκλινον λέγοντες. ἀλλ᾽ ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τοῦτο, ὅτι οὐδὲ μίαν λέξιν ἔχομεν εἰς δίπλουν κατὰ λέγουσαν, ἢ ἐν τῇ συνθέσει φυλασσομένην. εἰσὶ δὲ αἱ φυλασσόμεναι ἐν παραθέσει, οἷον πὺξ μὲν ἐνίκησε, λὰξ ποδὶ κινήσας. εἰ οὖν ἕξπουν ἐν συνθέσει, ὀφείλει τρέπεσθαι καὶ μὴ κατὰ λήγειν εἰς δίπλουν. ἀνάλογον ὅτι πεφύλακται τὸ τέλος τοῦ ἀριθμοῦ. ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. οἷον ἑξέτας. ἐξέτα ἀδμήτην καὶ ἐξάετις ἥτασεν. οὐκ ἔστιν ἐν πλεονασμὸς, ὡς πλανῶνταί τινες. τὰ εἰς ις ἐπιρρήματα ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ κις. οἷον ἑπτάκις ἑπτάμηνος. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ ἀριθμοῦ. τέσσαρες ὁ ἀριθμός. τετράκις τὸ ἐπίρρημα. παρὰ τοῦτο τετράμηνον. οὕτως οὖν ἑξάκις ἑξάκλινον. ἑξάπουν, ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Ἐξακολουθοῦσθαι, ἐκθρούζεσθαι. Ἐξάκουσον, πειθόντων. Ἐξακριβάζει, ἐξιχνιάζει. Ἐξακριβωθέντος, ἐξερευνηθέντος. Ἐξακτῶν, ὁ ἀπαιτῶν τὰ δημόσια. Ἐξαλαπάξαι, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ἐκπορθῆσαι εἴληπται, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκπορθῆσαι. καὶ ἀλαπάξαι. ἔχει πλεονασμὸν τοῦ α. εὕρηται γὰρ λαπάζειν. Ἐξαλάπαξαι, ἐξεπόρθησαν. Ἐξαλδαίνει, ἐκβλαστάνει. Ἐξαλέασθαι, ἀλεύομαι τὸ ἐκφεύγω, μέλλων ἀλεύσομαι. ἀλευάμην ἀόριστος, χωρὶς τοῦ σ. ὡς ἀπὸ τοῦ χέω ἔχεα. καὶ ἐξέχεα. τὸ τρίτον ἀλεύατο. ἀφ᾽ οὗ ἀλεύασθαι καὶ ἀλέασθαι. ἐκβολῇ τοῦ υ. καὶ ἐξαλέασθαι, ὡς παρὰ θεόγνιδι. Οὔτι παθανάτου μῆνιν ἀλευάμενος. Ἐξαλέασθαι, ἐκκλίνειν. Ἐξαλέυνεν, ἐξέκλινεν. Ἐξάλειπτρον, ἡ τοῦ μύρου λήκυθος. τὸ ἀλάβαστρον. ἐξ οὗ ἀλείφονται αἱ δὲ σπονδῆς. Ἐξαλείφθησαν, ἀπώλοντο. Ἐξαληλιμμένος, ἠλειμμένος. ἀπολειφθείς. Ἐξαλίγυρον, σκεῦος ἀργυροῦν φιάλη παραπλήσιον ἐξ οὗ ἐν τοῖς συμποσίοις ἤλειφον τὸ μύρον. Ἐξαλίζεται, συναθροίζεται. Ἐξαλίξατο, ἐκχέασε, παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Ἐξαλίστης, κονιάτης. χρίστης. παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Ἐξαλίσας παρὰ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐκβαλών. Ἄπαις τὸν ἵππον ἐξαλίσας ἄκαδε. καὶ ἐξήλικας, ἐξέβαλες. ἀπὸ τοῦ ἀλίζω τὸ συναθροίζω, ἢ ἐξαλίσας, κυλισθῆναι ποιήσας εἰς τὴν κόνιν. ὥς φασί τινες. καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τιθέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵπποι τοῦτο ποιοῦσιν, ἀλινδήθρας ἐκάλουν ὥσπερ ἐν τοῖς βατράχοις ὁ αὐτὸς ποιητὴς πολλὰς ἀλινδήθρας. εἴσω, ἐγκυλίσματα. Ἐναλλαγὴ ἐν τοῖς ῥήμασι γίνεται παρὰ ποιηταῖς, τῶν μὲν ἐγκλίσεων, ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ καταληφθῇ. οἷον, θαρσῶν νῦν διόμηδες ἐπὶ τρώεσσι μάχεσθαι ἀντὶ τοῦ μάχου. ἢ τὸ ὁριστικὸν ἀντὶ τοῦ εὐκτικοῦ. οἷον, πληθὺν δ᾽ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ᾽ ὀνομήνω ἀντὶ τοῦ μυθησαίμην καὶ ὀνομήναιμι. καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου εὐκτικὸν ἀντὶ ὁριστικοῦ. οἷον, Καί νύ κεν ἔνθ᾽ ἀπόλοιτο ἄρης ἀντὶ τοῦ ἀπώλετο. τῶν δὲ χρόνων, ὅταν ὁ ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τεθῇ, ὡς ἐν τούτῳ, Τὴν δ᾽ ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐπελεύσεται. ἢ ἀντὶ τοῦ παρῳχηκότος. ἔνθ᾽ ἄρα πληγαὶ ἔσαν ἑπτάπεδα, πολὺ δ᾽ ὕδωρ ὑπεκπρορέει. ἀντὶ τοῦ ἔρρεεν. ἢ μέλλων ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος. αἱ μὲν, δυσομένου ὑπερίονος, αἱ δ᾽ ἀνιόντος. ἢ ἀντὶ τοῦ παρῳχηκότος. δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπῃ. ἀντὶ τοῦ εἶπε. Καὶ διαθέσεις δὲ ἐναλλάσσονται παρὰ τῷ ποιητῇ πολλάκις. καὶ τίθεται ἀντὶ ἐνεργητικῶν παθητικὰ ἢ μέσα. οἷον, ἕλκετο δ᾽ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος. ἀντὶ τοῦ εἷλκε. καὶ καθορώμενος, ἀντὶ τοῦ ὁρῶν. καὶ τοὐναντίον τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ. δωρήσω τρίποδα χρυσοῦν, ἀντὶ τοῦ δωρήσομαι. Ἔξαλλα, διάφορα. λαμπρά. ἀλλόφυλα. ἢ ἔξοχα. Ἐξαλλάξαι, ἀντὶ τοῦ τέρψαι. μένανδρος. ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν, κακόν τι σοι δώσοντα. Ἐξαλλάττειν, τὸ ἀμείβειν καὶ ἀλλάσσειν. οἷον ἐξαλλάττει τὶς τὸ χρῶμα. ἤγουν ἀμείβει. Ἐξάλλεσθαι τῆς αὐλῆς, ταυτόν ἐστι τῷ ὑπεράλλεσθαι. ἡ γὰρ ἐξ πρόθεσις, οὐ μόνον τὴν ἔξω δηλοῖ σχέσιν, ἀλλὰ καὶ ὕψωμα πολλάκις σημαίνει. ὡς καὶ ἐν τῷ ἐξοικώθη. καὶ ἐν τῷ ἐκνομίως ἠχεῖτο, καὶ ἄλλαις πολλαῖς. Ἐξαλλόμενος, ἀνασκιρτῶντα. Ἔξαλλος, κατὰ ἄλλον τρόπον παράδοξος. καθ᾽ ὑπεροχήν. Ἔξαλγμα, ὅρμημα. πήδημα. Ἐξαλμένος,

λίθον, ἢ κατὰ κρᾶσιν. ἕνωσις ὡς ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, ἢ κατὰ φύρσιν. ἕνωσις ὡς ἐπὶ τῶν ὑγρῶν καὶ τῶν ξηρῶν, τουτέστιν ὕδατος καὶ ἀλεύρου, ἢ κατὰ σύγχυσιν. ἕνωσις ὡς ἐπὶ τῶν τηκτῶν κηροῦ καὶ πίσσης, καὶ τῶν τοιούτων, ἢ κατὰ σῶμα λαφύν. ἕνωσις ἐπὶ τῶν ἀπεπτωμένων, καὶ αὖθις ἀποκαθισταμένων, οἷον λαμπάδος ἐκ πυρὸς προερχομένης, καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένης. Ἐνώταις, ἐνωτίοις τῇ προσωδίᾳ, ὡς φιλόπαις. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Ἐνώτια, ἀμέλεια. καὶ ἐνώτια κόσμος, περὶ τὰ ὦτα. Ὁ δὲ ἐνωτίοις ἐκ μαργάρων κεκοσμημένοις, φορεῖται ἄλλον. Ἐνωτίζου, ἐν τοῖς ὠτίοις δέχου. Ἐνώπιον, χαλαρίκιον. ἐνώπιον, ἐνέρινι ὑός. Ἐνώπσαι, αὐτὶ τοῦ ἀκοῦσαι καὶ ἐνωτίζω, ἀκούω. Ἐνώπσιν, τὰ ἔθνη πεισκέπασιν. Ἐνωχλέθην, ἠξξύσετο.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ἐξ. ἡ ἐξ πρόθεσις, ἀεὶ ἀττικῶς συντάσσεται. οἷον, ἐξ ἀττικῆς. ἐκ μεγάρων. ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς, καὶ ἀγαθῆς μητρὸς γέγονεν. δηλοῖ δὲ, κίνησιν ἐκ τόπου. οἷον, ἐκ τῆς πόλεως ἔρχεται. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, κίνησιν ἐκτός. οἷον ἐξέρχεται. ἐκ πέμπει. ἔστιν ὅτε καὶ αὐτὶ τοῦ ἔξω τίθεται ὡς τὸ ἐξ ἀνθρώπων ἐλύετο. ἐλαττοῦται καὶ αὐτὶ τῆς μετὰ προθέσεως ἐνίοτε. οἷον, τριμῆνα ἐκ βοτάνης. ἤτοι μετὰ τὴν βοτάνην. καὶ ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, ἤτοι μετὰ τὰς νυκτάς. Ἒξ ὁ ἀριθμὸς, διὰ τὸ ἐξωθεν εἶναι τῶν πέντε. Ἐξαγαγόντες παρ' ὁμήρῳ, αὐτὶ τοῦ ἐξελθόντες ἐκ τραφθέντες. οὐ τὸ ἀνάπαλιν ἐν τῇ λαοδίκῃ εἰσαγαγοῦσα. ἤγουν, εἰς τραφωμένην εἰσιοῦσα. Ἐξαίσιον, ἄξιον θαύματος. Ἐξαγγέλλειν, ἐξαγγέλλεσθαι φησὶ σοφοκλῆς. οἷον, μὴ σὺ δ' ἐξαγγέλλεται. οὕτω καὶ τὸ σώζειν, σώζεσθαι. ἀντὶ ἐσώζετο τὴν εὐλάβειαν. ἤγουν εὐλαβεῖτο. οὕτω καὶ εὐριπίδης τὸ ἔγημε παθητικῶς ἔφη ἐν τῷ, ἣν ἐγήματο. καὶ ταῦτα τῆς παρέσεως τῆς παλαιᾶς διαφορᾶς ἀμφοῖν παραδιδούσης, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ φράσας οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο. τοιοῦτον καὶ τὸ βεβουλευκὼς ἔχει παρὰ σοφοκλεῖ, παρ' ᾧ κεῖται καὶ βεβούλευνται ποιεῖν παρ' ἄλλῳ. καὶ ὁ ὁρῶν ὁρώμενος, ὁμηρικῷ ζήλῳ, καὶ ἄλλα πολλά. Ἐξάγγελος, ἄγγελος, ὁ τὰ ἔσω γεγονότα τοῖς ἔξω ἀγγέλλων. Ἐξαγγέλλω κυρίως, τὸ σαφῶς τι μηνύω, δοτικῇ συντάσσεται. καὶ ἐξαγγελία, ἡ διὰ σαφῶν λέξεων ἑρμηνεία. Ἐξάγειν, παροξύνειν. Ἐξαγκούρειν, ἐξήγαγε τὴν κόρην. Ἐξαγέτη, καλαμίνθη. Ἐξάγιστα, πάντα τὰ ἱερὰ, καὶ ἀφωσιωμένα ἃ οὐχ ὅσιόν τι ἐκκομίζεσθαι τῶν ἱερῶν. ἔνια δὲ, ἅγια ἀπέδοσαν. Ἐξάγιστος, ἀκάθαρτος. ἢ πονηρός. μυσαρός. ἢ ἐξάγιστος, αὐτὶ τοῦ λίαν ἐναγής. καὶ ἔμπαλιν ἅγιος. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. ἐπί τινος λιμένος εἴρηκε τὸ ὄνομα. Ἐξαγκωνιῶ, τοὺς ἀγκῶνας ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιήσω. ἀριστοφάνης. Ἐξαγορᾶσει. ἀριστοφάνης αὐτὶ τοῦ ἀγοραῖος. καὶ θρασύς. Ἐξαγορεύει, φανερεῖ. Ἐξαγόρευσις, ἡ ἐξομολόγησις. Ἐξαγορεύω, αἰτιατικῇ συντάσσεται οἷον ἐκεῖνος τὰ ἀπόρρητα ἐξαγορεύει. Ἐξαγρεῖν, ἐξάγειν ἐξαίρειν. Ἐξάγω, οὗ τὸ ἐναντίον εἰσάγω. ἐξάγει, τὸ ἐκβάλλει. οἷον ἐξάγει τῆς πόλεως τὸν στρατόν. γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἢ ἐξάγω χωλὸν τραγίσκιον, παιδικὸν εἶδος παρὰ ταραντίνοις. Ἐξαγώνιος, ἔξω τοῦ ἀγῶνος. Ἐξάδιος, ὄνομα κύριον. ὁ ἐξοχὴν ἔχων ἐν τῷ διώκειν. τὸ ε πρὸ τοῦ ξ δασύνεται. τὸ δὲ ἐξάδιος, ψιλοῦται. ἐπεὶ διφορεῖται τὸ ὄνομα, λεξάδιος καὶ ἐξάδιος. ὡς ὁ βριάρεως. Ἐξαελπτέως, ἐξ ἀνελπίστου. Ἐξαετής ἵππος, ἑξέτης δὲ. δεκαετής δὲ, δεκέτης. ἀφαιρουμένου γὰρ τοῦ α ἀναβιβάζει τὸν τόνον. τριοῦτον ὁμοίως καὶ ὅταν συναιρεῖται τριακονταετής, τριακοντούτης. τὸ δὲ διετής, καὶ τριετής, οὐκ εἶχε τὸ α ὥστε ἀποβαλεῖν αὐτό. ἀναβιβάζει μὲν τὸν τόνον, ὅταν μὴ ἐπὶ ζώου ἢ πράγματος, ἀλλ' ἐπὶ χρόνου λέγηται. οἷον, διέτης χρόνος. καὶ τριέτης. Ἐξαηριθμένον, ἐξηριθμημένον. Ἐξάπτω, ἐξανήπτο. Ἐξάθω, ἐξάθων δὲ ἐπὶ τόπον ἱδρύσατο. ἐκ δὲ τοῦ ἄθω ὁ ἐστὶν ὄρος ὑψηλὸν τῆς θράκης. ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἱδρύσατο ἰλλάδος ξ. παρατηροῦμαί τινες ἀναγινώσκουσιν ἐξάθω, οὐ γὰρ δύναται τρίτη ἀπὸ τοῦ ὦ τεθεῖσθαι ἡ ὀξεῖα. οὐ γὰρ ἔχει πρὸ τοῦ ω τὸ ε ὡς τὸ πόλεως, ἀμφίβολον. εἰ γὰρ παρὰ τὸ ἄθως ἄθω ἐστὶ, περισπαστέον τοῦ ω. εἰ δὲ εἴρηται ἄθοος ἄθοου ἄθοω. οὐκ ἔτι περισπάζει. ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Ἐξαθριασθέντες, λαμπρυνθέντες. Ἐξαίνυτο. ἐκ θέμα αἴνυμι. ὅ ἐστι ἀπὸ τῆς μὲν ληφθεὶς, αὐτὶ τοῦ ἀφαιρεῖ. λέγεται γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ αἴρω αἴρνω, αἰρνύω, αἴρνυμι. ἐξ οὗ τὸ ἰυρῶν αἰνύμενοι, ἐν ὀδυσσείᾳ. εἰ δὲ φονία λέξις ἐστὶ, πρόκειται φασὶν ἄλλου τὸ κτῶ κταίνω. ἀφ' οὗ ἀπελεύσει τοῦ τ καίνω. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὁμοίως αἰνέθεν καὶ αἰνύω. αἴνυμι. καὶ θυμὸν αἰνύμενος. αἰνύμενοι ἰυρῶν ἀττικῶς, ἐν ὀδυσσείᾳ. οὐ γὰρ πάντας ἐκεῖ τοὺς ἰυροὺς ἦν αἴνυσθαι, ἀλλὰ μέρος αὐτῶν. συντάσσεται ἔτι καὶ αἰτιατικῇ. ὡς τὸ ἐξαίνυτο θυμόν. γίνεται δὲ τὸ ῥῆμα ἢ ἐκ τοῦ αἴω τὸ αἰσθέναι τοῦ πλεονασμῷ. ὡς τὸ ἐθύσω ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀποβολήσας. καὶ ἔστιν αἴω αἰνύω. αἴνυμι. καὶ περισπασμὸς τοῦ ι, αἴνυμι. Ἐξαίξαντες, ἐξορμήσαντες. Ἐξαίρει, ὑπολαμβάνει. Ἐξαιρεῖν, τὸ ἐκβάλλειν. καὶ ἐξέλκειν ἀπλῶς. καὶ τὸ ἐκκαθαίρειν. λέγεται ἐξαιρεῖν, καὶ τὸ ὡς ἐξαίρετον καὶ καλλιστεῖόν τινι ἐκκρίνειν τὸ δὲ πῶς καὶ ὅμηρος. Ἃς ὅτι πλεῖστον ἐϋκτημένον ἔλεν αὐτὸς ἐξέλετο. αὐτὶ τοῦ ἐξαίρετος ἔλαβεν ἐξαιρεῖσθαι δὲ τὸ ἐλευθεροῦν καὶ ἀπαλλάττειν. ὡς ἐν συνέσεως. φυγοῦ βήματος αὐτὸν ἐξειλόμεθα. ἐξαιρεῖσθαι, καὶ τὸ ἐκλέγεσθαι ἀπὸ πολλῶν τὸ διαφέρον. Ἐξαιρεῖσθαι, τὸ ἐλευθεροῦν. οἷον, ἐξαιροῦμαί σε κινδύνου. Ἐξαιρεῖται, ἀφαιρεῖται λαμβάνει. ἢ αὐτὶ τοῦ ῥύσεται καὶ ἐλευθερώσει. ἢ ἐξαιρέσομεν ὁμοίως. Ἐξαιρέσεως δίκη, ὁπότε τις ἄγοι τινὰ ὡς δοῦλον, ἔπειτα τις ἀλλ' ὡς ἐλεύθερον ἐξαίροιτο, ἐξ οὗ τῷ ἀντιποιουμένῳ τοῦ ἀνθρώπου ὡς δούλου, λαγχάνειν ἐξαιρέσεως δίκην· τῷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν αὐτὸν ἐξαιρουμένῳ. ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ εὐμαθοῦς, εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει. Ἐξαίρεσις, τόπος τις ἀθήνησιν, ἔνθα ὑπεξαιρούμεναι τὰ φορτία ἀπετίθεντο. Ἐξαιρέταρ, ἁρπάγη. ἢ ἅρπαξ, ὁ πρὸς τὰ ἀγγλήματα. Ἐξαιρετία, ἄξια τοῦ καταγραφῆναι. Ἐξαίρετον, τὸ ἐπίλεκτον προηγούμενον. ἢ τὸ ἐκβαλλόμενον. Ἐξαιρεύμην, ἐξαίρετα ἐλάμβανον. Ἐξαιρήσονται, ῥυθήσονται καὶ ἐξαιρήσομεν, αὐτὶ τοῦ ἀφαιρήσομεν. Ἐξαίροντες, ἀνατρέποντες. Πρὸς ταῦτα, τί λέγουσιν οἱ τὴν πρόνοιαν ἐξαίροντες. καὶ αὐτὶ τοῦ ἀνυψοῦντες. Ἐξαιρούμενος, ἀποκομιζόμενος. ῥυόμενος. Ἐξαιροῦσιν, ἐκβαλοῦσιν. ἀφανίζουσιν. Ἐξαίρω, τὸ ὑπερβάλλω. γενικῇ. ἀριστείδης. ἐξαίρει πᾶσαν ἀνθρώπων ἀγνοιαν. Ἐξαίρω, ὑπεξαιροῦμαι ὅθεν ἐξαιρέτης καὶ

γε τοῦτ' ἄθλον ὁ Ἄρης τίς ἐστι; πλείοσιν ἐκάλουν τὸν αὐτὸν ἐνυάλιον. Ἐνυλισθὲν, κεκαθαρμένον. Ἐνύξεν, ἔπηξεν. Ἔνυον, ἔφερον. Ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. τὸ ἐνύπνιον ἐνίοτε μὲν ἐπίρρημα τακτικῶς λέγεται καὶ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ κατὰ τοὺς ὕπνους· ἐνίοτε δὲ ὄνομά ἐστι καὶ δηλοῖ τὴν ὄψιν τὴν ἐν τοῖς ὕπνοις φαινομένην, ἤγουν τὸν ὄνειρον. Ἐνύπνιον, ἐφ' οὗ ὄντος ὑπνοῦ· ὄνειρον δὲ παυομένου τοῦ ὕπνου, παρὰ τὸ ἐγείρειν καὶ ἐρεθίζειν τὴν ψυχὴν ἢ παρὰ τὸ εἴρειν, ὅ ἐστι λέγειν. Ἐνυπόστατον, τὸ ἐν ἀληθείᾳ ὂν καὶ ἐν ὑπάρξει ὁρώμενον ἐν ὑποστάσει καὶ τὸ κατὰ τὴν οὐσίαν κοινόν· ἤγουν τὸ εἶδος τὸ ἐν τοῖς ὑπ' αὐτὸ ἀτόμοις πραγματικῶς ὑφιστάμενον, καὶ οὐχ ἁπλῶς ψιλῇ θεωρούμενον. ἐνυπόστατον καὶ τὸ σὺν ἄλλῳ διαφόρῳ κατὰ τὴν οὐσίαν εἰς ἑνὸς σύστασιν προσώπου καὶ μιᾶς ὑπόστασιν [illegible] συγκείμενόν τε καὶ συνυφιστάμενον, οὐδαμῶς καθ' αὑτὸ γνωριζόμενον. ἐνυπόστατόν ἐστι τὸ ὁπωσοῦν ὑπάρχον. ἐνυπόστατον ἴδιόν ἐστιν, ὃ τὸ μετ' ἄλλου διαφόρου κατὰ τὴν οὐσίαν ἐν ὑποστάσει γνωρίζεται καθ' ἕνωσιν ἄλυτον, ἢ τὸ ἐν ἀτόμοις φυσικῶς τυγχάνον καθ' ὕπαρξιν. ἀνυπόστατον (?)· οὐχὶ τὸ μὴ ὂν, ἀλλὰ τὸ μὴ ὑφιστάμενον· ἤτοι τὸ μὴ ὂν οὐσία, ἀλλὰ περὶ οὐσίαν τὸ συμβεβηκὸς καὶ οὐ κατ' οὐσίαν θεωρούμενον, ὡς τὸ σκότος. Ἐνύρισεν (?), ἔπρισεν. Ἐνυρίσεις (?), βρυχήσεις (?). Ἔνυστρον, τὸ κατὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον, τὸ τῶν βρωμάτων δοχεῖον. Ἐνυφήσει, ἐνυλακτήσει (?). Ἐνυὼ, δαιμόνιόν τι πολεμικὸν (?) μάχιμον, ἀπὸ τοῦ ἐνύω, τὸ φονεύω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνανύειν τὸ φονεῖν· ἀφ' οὗ καὶ αὐτὴ ὁ πόλεμος λέγεται, καὶ ὁ ἐνυάλιος παράγεται. Ἐνυὼ, ἀμήτορά φασι ψιλῶς, διότι οὐκ ἔστι κύριον ἀλλὰ τὴν πολεμικὴν θεὰν δηλοῖ· ἀφ' ἧς καὶ ἐνυάλιος· ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐνανύειν γίνεται κατὰ Ἀπολλόδωρον, ὅ ἐστιν ἐμφονεύειν. ὡς ὁ Ἡρακλέων φησὶν, ἀπὸ τοῦ ἐνύω, τὸ φονεύω· ὅθεν καὶ αὐθέντης ὁ αὐτοφόντης. Ἐνυὼ ἐπίθετον [illegible] ρας παρὰ τὸ αὔειν καὶ φονεύειν ὡς πολεμικήν. αὔω καὶ ἐνύω. καὶ μυθικῶς μὲν οὕτως· ἀλληγορικῶς δὲ ἡ πάντα αὔουσα καὶ τρίβουσα καὶ πλήθουσα. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ συμμιγεῖ καὶ ἀκράτῳ ἀέρι. Ἐν φερέτρῳ, ἐν φορείῳ· ἐν κλίνῃ κειμένη (?). Ἐν φιλότητι, εἰς συνουσίαν. Ἐν φρεατοῖ, δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἀκριβῶς διέρχεται περὶ αὐτοῦ. ὀνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν, ἀπό τινος Φρεάτου ἥρωος. ὡς Θεόφραστος ἐν ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν νόμων μαρτυρεῖ. Ἐν φρεσὶν, ἐν τῇ διανοίᾳ, καὶ ἐν ἄφρεσι θυμὸν ἔχοντες, ὁμονοοῦντες. Ἐνυὼ μάχης ἡ θεὸς πολεμική· παρὰ τὸ ἐνανύειν ὅ ἐστιν ἐμφονεύειν. ἢ παρὰ τὸ ἴω ἀπὸ τοῦ ἐνιέναι τοῖς πολεμουμένοις τὴν μάχην. ὅθεν καὶ ὑσμίνη. Ὅμηρος, οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ. Ἐν χείλεσι φύντες· κυριώτερον δὲ εἰπεῖν ἐμφύντες χείλεσιν. Ἐν χρείᾳ, ἐν χρείᾳ (?). Ἐγχριμφθεῖσαν, ἐμπλασθεῖσαν. Ἐν χρῷ, ἐν χρῶτι· [illegible] ὡς καὶ ἐφάπτεσθαι τοῦ χρωτός. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ ἐν χρῷ κεκαρμένος, ἀντὶ γῆς (?) καὶ πλησίον τοῦ δέρματος τὰς τρίχας ἐξυρημένος. καὶ ἐν χρῷ πλησίον, ἀντὶ τοῦ πλησίον. οὕτω Θουκυδίδης. λέγεται δὲ, οὐκ ἐπὶ μόνης κουρᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων πραγμάτων ὅσα, ἐν χρῷ κινδυνεύοντες. Ἐνῷ, ἐν ᾧ τινι ὄντι. Ἐνωδὰς, ἐν ᾧ ὁ ἴουλος ἐπιγίνεται. Ἐνώδια σὺν τῷ ι, τὰ ἐνώτια· ἴσως παρὰ τὸ ἐναδεῖν τὰ περὶ τὴν [illegible] ἀθύρματα ὄντα. οὕτως ὁρίζει ὁ Μελήσιος (?). Ἐνωθεὶς, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ γενόμενος. Ἐνώμα, ἐκίνει, ἐκούφιζεν, ἔστρεφε. Ἐνωμότας μάντεις, οἱ κατὰ τὸ αὐτὸ τῶν σφαγίων μαντευόμενοι [illegible] ἐνωμοτὶ λέγονται μαντεύεσθαι καὶ ἐνωμοτεῖν. Ἐνωμόρξατο, ἀπεμάξατο, ἀπεψήσατο. Ἐνωμοτάρχης, τάξεώς τινος στρατιωτικῆς ἄρχων, παρὰ Λακεδαιμονίοις. Ἐνωμοτία, τὸ ἥμισυ τοῦ λόχου· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ δεκανία. οἱ δὲ, τὸ τέταρτον τοῦ λόχου. καὶ ἐνωμοτάρχης, ὁ αὐτῆς ἄρχων. ἔστι δὲ καὶ ἐνωμοτία, ἡ συνωμοσία. Ἐνωμοτὶς, τάξις τις στρατιωτικὴ, παρὰ Λακεδαιμονίοις. Ἐνώμοτος, τοῖς ὅρκοις ἔνοχος· βέβαιος. Ἐν ὠμῷ γήρᾳ, ἐν χαλεπῷ γήρᾳ. ὠμὸς γὰρ ὁ χαλεπός. Ἐνώμων, ἤγουν [illegible] Ὅμηρος· [illegible] ἀγχία δ' ἄρ' ὁπλίσαντες ἐνώμων. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἡ λέξις καὶ κίνησιν. Ἐνὼν, ἐνυπάρχον. Ἐνωπαδὶς, κατ' ὄψιν· ἐξ ἐναντίας καὶ φανερῶς. Ἐνωπάλιζεν, ἐνέπιπτεν, ἐνεδίδου. Ἐνωπὴ, ἡ πρόσοψις. Ἐνωπὴν λέγει ὁ ποιητὴς, τὴν ὄψιν, καὶ τὴν εἰς φανερὸν ἰδέαν· ὅθεν καὶ τὸ ἐνώπιος. ἀνάλογος δὲ ἡ ἐνωπὴ αὐτῇ [illegible]· ἡ δὲ ἀναλογία τῆς ἐνωπῆς [illegible] κατὰ τὸν μάχιμον ἐνωπὴ [illegible]. Ἐνώπια, [illegible]. Ἐνώπια· αἴθεια (?), τὰ ἔμπροσθεν. ἢ ἐνώπια λέγει Ὅμηρος, τοὺς ἑκατέρωθεν τῆς εἰσόδου τοίχους. ἵν' ἡ θύρα τὰ παμφανόωντα δηλονότι καὶ ἐν τῷ θ', οὕτως· ἅρματα δ' ἔκλινε πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα. πολλοὶ δὲ τοὺς παρόδους τῆς οἰκίας λέγουσι τοίχους· τουτέστι, τοὺς ἀντικρὺ τῆς εἰσόδου οἳ ἐν ὀφθαλμοῖς εἰσὶ τῶν προσιόντων ἔξωθεν. διὸ καὶ παμφανόωντα τὰ τοιαῦτα. Ἐνωπίδες, [illegible]· παρὰ τὸ ἐνίπτεσθαι. Ἐνωπίδιος, ἀντὶ τοῦ κατ' ὄψιν. γράφεται καὶ ἐνωπαδὶς, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἐνῶπα· ἐξ οὗ καὶ κατενῶπα καὶ εἰσῶπα ἰδέσθαι λέγεται. Ἐνώπιον, ἐπίρρημα τοπικόν· παρὰ τὸ ὤψ ὠπὸς ὤπιον καὶ ἐνώπιον. σημαίνει δὲ τὸ ἐναντίον ἢ ἐν ὀφθαλμοῖς ἐν τῷ προσώπῳ. Ἐνώπιος, ἔμπροσθεν. Ἐνωπῶς, ἐμφανῶς. Ἐνώρα, ἔχει τὸ ι· λέγεται δὲ ἐπὶ δοτικῆς μόνης, ἀντὶ τοῦ θᾶττον. Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ. Ἐνωρμίσθη, προσωρμίσθη. Ἔνωρος, ἔννομος (?)· ζῶν. Ἐνώρσεν, διήγειρεν. Ἐνώρτο, ἔστιν ὄρω ὁ μέλλων ὄρσω· αἰολικῶς· ὁ παθητικὸς ὄρομαι· ὁ παρατατικὸς ὠρόμην ὤρου ὤρετο· καὶ συγκοπῇ ὦρτο· καὶ ἐνώρτο, ἀντὶ τοῦ ἠγείρετο. ὦρτο μὲν μέγα κῦμα. Ἐνώσατο, διενοήθη. Ἕνωσις, ἡ διεστώτων πραγμάτων κοινὴ συνδρομή. ἕνωσις δὲ εἴρηται διὰ τρεῖς ἑνώσεων τρόπους [illegible] τὰ πράγματα. [illegible] δὲ εἴρηται ἡ ἕνωσις· συγχυτικῶς, ὡς ἡ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ὕδατος· διαιρετικῶς, ὡς ἡ ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον· σχετικῶς, ὡς τὰ ἔθνη ἐν πίστει· θετικῶς, ὡς χρυσὸς πρὸς χρυσόν. ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἕνωσις, ὑπὲρ πάσας ταύτας καθ' ὑπόστασιν εἴρηται. καθ' ὑπόστασιν δὲ ἕνωσίς ἐστιν, ἡ αὐθυπάρκτως ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἁγίας θεοτόκου, τῶν δύο φύσεων συνδρομή. οὔτε γὰρ τὸ σῶμα πρὸ τοῦ θεοῦ λόγου ὑπέστη ἐκεῖ, οὔτε ἡ ψυχή· ἀλλ' ἅμα σὰρξ, ἅμα θεὸς λόγος, ἅμα σὰρξ ἔμψυχος λογική [illegible] ὑπέστη, ὡς καὶ ἡ ἐν μήτρᾳ σύλληψις, αὐθυπάρκτως συντρέχει ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα. οὔτε γὰρ σῶμα καθ' ἑαυτὸ συνίσταται, οὔτε ἡ ψυχὴ προϋπάρχει τοῦ σώματος, προλύουσα τῆς ἑνώσεως τοῦ Χριστοῦ. ἕνωσις προσωπικὴ, ὅταν τις τὸ ἑτέρου ὑποδυόμενος πρόσωπον, ἀντ' αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ποιῆται λόγους. ἕνωσις ἐπὶ τῶν ὑποστάσεων, τουτέστι τῶν ἀτόμων, ἡ καθ' ὑπόστασιν· ἕνωσις ἐπὶ τῶν οὐσιῶν, ὡς ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος, ἡ κατὰ σχέσιν· ἕνωσις ὡς ἐπὶ τῶν γνωμῶν, ὡς ἐπὶ θελήματι· ἡ κατὰ παράθεσιν ἕνωσις ὡς ἐπὶ τῶν σωμάτων, ἡ κατὰ ἁρμονίαν ἕνωσις ὡς ἐπὶ τῶν

Ἔντο· γίνεται ἐκ τοῦ ἵημι, ὃ σημαίνει τὸ πέμπω· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν· ὁ μέσος ἥμην ἕσο, ἕτο· ἥμεθον ἥμεθον ἥμεθα· ἕσθε, ἕντο. ὅμηρος ἐξ ἔρον ἕντο· τουτέστιν, ἐξέβαλον τὴν τῆς τροφῆς ἔρωτα· ὃ δηλοῖ ἐκορέσθησαν. Ἐντὸς κατωτάτω· κάτω, κατώτατος· ἡ δοτικὴ κατωτάτω, καὶ ἐν τοῖς κατωτάτω, ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπίρρημα. Ἐντολή, παραγγελία τις δεσποτική. Ἔντομα, τὰ τοῖς καταχθονίοις θυόμενα· ἐντέμνεται γὰρ ταῦτα ὁ τράχηλος· τὰ δὲ τοῖς οὐρανίοις θεοῖς, ἀνακλᾶται ἢ ἔντομα, τὰ ἄνω χιασθέντα τῶν προβάτων· τιμῶνται δὲ ἔθνει τοῖς νεκροῖς ἄξοντα, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς εἶναι ἀγόνους· καὶ μὴ κυδαίνοντας ὑπὸ κνίφας ἔντομα μῆλα· καὶ ἤγησαν ἔντομα μήλων. Ἐντομίας, ἄνου χοῖρος· θλασίας δέ, ὁ τεθλασμένος. Ἐντομίδαι, οἱ τοῖς σώμασιν ἐντιμώμενοι· τιμῶνται ἐμβάσει ποιεῖν ὑπὲρ τοῖς νεκροῖς· ὅτι τοῖς νεκροῖς τὰ ἔντομα ἔθυον τῶν τετραπόδων ὡς ἄγονα· τὰ δὲ ἔνορχα, τοῖς θεοῖς· ἔντομα δέ, ἅπερ φοίνικες μύρμηκες· μέλιτται· ἃ οὔτε ἀναπνεῖ, οὔτε πνεύμονα ἔχει. Ἐντομίς, ἡ ἐγχάραξις. Ἔντομα, ἔνορκα. Ἐντονον, τὸ τεταμένον· ἐκ τοῦ ἐκτείνω τὸ τείνω· καὶ ἐκτείνεσθαι, τὸ ἐξαπλοῦσθαι. Ἔντονος, ἰσχυρά. Ἐντοπάζω, ἐντρέπομαι ἤγουν στρέφω. Ἐντὸς αἰκίας ἔχει τὸ ἐναντίον, ἐκτὸς αἰκίας. ἢ ἐντός, οἱ λογισμοὶ καὶ ἐνθυμήσεις· καὶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς κινήματα· Δαβίδ, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου· καὶ ἐντὸς ἔσω· ἔνδον· καὶ ἐντὸς ἑβδόμης· ἀπειράτω αἰθένισι στρατείαν ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης. Ἐντοσαρκίς, ἐντὸς τοῦ σώματος. Ἐντόσθια, παρὰ τὸ ἐντὸς ἐπίρρημα, ὃ σημαίνει τὸ ἐσωτάτω ἔνδον τοῦ σώματος κείμενα· οἱ δὲ λέγουσιν, ἐνδόσθια. Ἐντοσθίδια, τὰ σπλάγχνα. Ἐντοσούτῳ δέ, ἕως ἂν μέχρις ἂν. Ἐντοῦθα, ἀντὶ τοῦ τότε· θουκυδίδης· Καὶ ἐν τούτῳ οἱ κορίνθιοι, τῆς ποτιδαίας ἀφεστηκότης. Ἐντραγεῖ, παρὰ τὸ τρώγω· φαγεῖν, οὕτω τὸ ἀλυκτάζειν καὶ μένανδρος· ἀλλ' ἔσθει, ἐντραγεῖν. Ἐντραγεῖ, ἐντρυφᾷ. Ἐντραγεῖν, ψωμίσαι· ψωμίσασθαι. Ἐντραγήριον, ἰσχυρόν. Ἐντραγούμενα, μασώμενα. Ἐντραγών, φαγών. Ἐντραπεζίτιδος, παρασίτου. Ἐντρέπεσθαι λέγει ὅμηρος, τὸ μεταστρέφεσθαι τοῦτο καὶ ὁ πάζεσθαι λέγεται· ἀφ' οὗ ἐστιν ὅπως ἡ ἐπιστροφή· ἐκ δὲ τούτου, παράγεται τὸ ἐντροπαλίζεσθαι ἐν ἰλιάδι· ἤτοι ἐν τῷ φεύγειν μετὰ τὸ ὀπίσω στρέφεσθαι· δύναται δὲ ἐστιν ἄλλως νοεῖσθαι τὸ ἐντρέπεσθαι, ἀντὶ τοῦ μετατρέπεσθαι μεταβάλλεσθαι· τὸ δὲ ἐντρέπεσθαι, ἤγουν ἐπιστρέφεσθαι· ἀπαχοῦ μετατρέπεσθαι λέγεται· ὅτι οὐ μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις. Ἐντρέπει, ἐπιστρέφει. Ἐντρέπομαι, ἐρυθριῶ· αἰσχύνομαι· αἰδοῦμαι· δυσωποῦμαι· δυσωποῦμαι· ἐγκαλύπτομαι· ἰαυρσάμαι. Ἐντρέπομαι, τὸ φροντίζω, γενικῇ συντάσσεται· ὡς τὸ οὐκ ἐντρέπου σου μελάν. Ἐντρεπομένους, ἐγκλίνοντας. Ἐντρεπτικῶς, ἐλεγκτικῶς. Ἐντρέχειν, ἐναρμόζειν. Ἐντρέχεια, τὸ μετὰ δρόμου καὶ θερμῶς ἐπισπεύδειν τῷ πράγματι. Ἐντρεχής, γοργός· ὀξύς· σπουδαῖος. Ἐντρέψασθαι, τὸ εἴσω τρέψαι τὸ ἱμάτιον. Ἐντριβής, ἔμπειρος· τετριμμένος· συνήθης ἄνθρωπος· ἐντριβὴς τῆς χώρας. Ἐντριβᾶσαι, ἐναντίαι τύψαι. Ἐντριόδιον, ἀντὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων ἔλεγον· ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γινόμενος, οὐκ οἶδε ποία χρήσεται ὁδῷ. Ἐντριτον, τὸ διονυσίου ἔμβρωμα· ὃ γελᾶται, ἐκβρικτὸν φασιν. Ἔντριχον, ἀληνές. Ἐντριχώσεις, αἱ βλεφαρίδες τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐντροπαλιζομένη λέγει ὁ ποιητής, τινὲς δέ ἐστιν ἐκεῖ τὰς ὄψεις ἐκτρέπουσαν, πρὸς τὰς τῆς χειρὸς καταφοράς· ἢ ἐντροπαλιζομένη, ἤτοι συχνὰ ἐπιστρεφομένη· ἔστιν ἐντροπαλιζομένη, ὑποστρεφομένη. Ἐντροπὴ δὲ λύπη κατὰ νοῦν ἐξ ἀτυχίας τινὸς καθαθυμίου συνισταμένη· ἢ ὑπὸ ἐξελέγχου καὶ ἐπιτιμήσεως γινομένη αἰδώς. Ἐντροπίας, ὁ μετάβολος· καὶ ἐντροπίας οἶνος, ὁ ὀξίνης. Ἐντροπίδες, ὑποδήματα. Ἐντροπᾶσαι, ἐνδῦσαι. Ἔντροφος, ὁ ἐντεθραμμένος· ἤγουν παλαιὰ μὲν ἔντροφος ἡμέρα, λαοκόωντι γέρα μάτηρ τίν· ἀντὶ τοῦ ὄντως σου ἡ παλαιὰ ἡμέρα, τουτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ, ἔντροφος μάτηρ. Ἐντρυφάνιον, ὁ δεύτερος οἶνος. Ἐντρυφᾷ τις τῷδε τῷ πράγματι, ἤγουν διατρίβων ἐν ἐκείνῳ τρυφᾷ· καὶ ἐν τῷ ἐμφαγόντες, ἡ ἐν πρόθεσις διατριβὴν δηλοῖ ἐν τῷ πράγματι. Ἐντυγχάνει, προσέρχεται καὶ συντυγχάνει· ταυτὸ δηλοῖ ἐντυγχάνειν ἔρωσιν. Ἔντυε, κατεσκεύασε· ἡ ἔντυεν ἵππους, ὃ δηλοῖ ἡτοίμαζεν· ὥπλιζεν. Ἐντύνει, κελεύει, ἑτοιμάζειν παράδειγμα. Ἔντυνον, ταυτὸν τῷ ὥπλισον· ἐπεί ἐστιν ἔντυε δαιτὸς τὰ εἰς αὐτὴν σκεύη· καθὰ τὸ ἀλλ' ἐπικόσμησον ἔντυε δαιτός· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐντύω ὁμοίως τῷ, δύω, θύω, ἢ τοῖς ὁμοίοις. Ἐντύω, τὸ ἀντρεπίζω. Ἔντυος, κόσμος. Ἐντυπάς, ἀντὶ τοῦ ἐντυπωδῶς, καὶ οἷον ἐντετυπωμένος τῷ ἱματίῳ, ὥστε δι' αὐτοῦ σώματος μόνον τύπον φαίνεσθαι, καὶ διὰ τοῦ σκέποντος ὁρᾶσθαι τὸν τοῦ σκεπομένου τύπον· ἕτεροι οὕτω συντόμως φράζουσιν ἐντυπάς, ἐν χρῷ ἐντετυπωμένος, ἐν ἱματίῳ ὥστε δι' αὐτοῦ βλέπειν· ἔστι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐπίρρημα μεσότητος· τὸ ἐντυπάς, τῷ τόνῳ ὅμοιον τῷ ἑκάς, ἢ ἀνδρακάς. Ἄλλος· Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσιν· ἄγαν περιεσφιγμένος· ὡς πάντα τὰ μέλη ἐκτυποῦσθαι ἐκ τῆς σφίγξεως· ὅμηρος· ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἐντυπὰς δὲ λέγεται, καὶ ὁ περιβεβλημένος κατὰ τῆς ὄψεως· οὕτως ὡς καὶ τὸν τύπον διὰ τοῦ ἱματίου θεωρεῖσθαι. Ἐντυπούμενον, ἐγγραφόμενον. Ἐντυχαλός, ἐντευκτικός. Ἐντύψω, ἐντυπάζω. Ἐν τῷ ἐλλείπειν, ἐν τῷ ἀποθνήσκειν. Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι, ἐν τῷ ἐπαίρεσθαι. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι, ἐν τῷ δέεσθαι. Ἐν τῷ ἑστῶ, ἐν τῷ αὐτῷ· ὁμοῦ. Ἐν τῷ ἄμφι, ἐν τούτῳ δὲ ἀλλάς. Ἐνυαίνει, τρυφᾷ. Ἐνυάλιος, πολεμικός, μαχητής· ἐνυὼ γὰρ δαίμων τις προστάτης τοῦ πολέμου· καὶ ἐνυάλιος ὁ ἄρης· ἢ ὁ τούτου υἱός. Ἐνυβρίζων, ἐκπαίζων. Ἐνυγροθηρευτής, ἁλιεύς. Ἔνυγρον, τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον τῶν βρωμάτων δοχεῖον. Ἐνυδροβίω, βιοῦντι ἐν ὕδατι· ὡς τό, πολιὸν χιτῶνα ζεῦγος ἐνυδροβίων. Ἔνυδρος, ζῷον ποτάμιον· ἀμφίβιον ὅμοιον κάστορι. Ἐνυδρώδη, ὑδρωπικὸς ἐγένετο. Ἐνύει, ἔνδον λάκωνες. Ἐνυκτί, ἡ βουλή· διὰ τὸ τὴν νύκτα καθ' ἡσυχίαν διδόναι λογισμοὺς τοῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων βουλευομένοις. Ἐνύλαις, ὑλικαῖς. Ἐνύλιος, καθὰ μὲν τισὶ δοκεῖ, ὁ πολεμικὸς ἀπὸ τῆς ἐνυοῦς· τινὲς δὲ ὡς ὑπὸ τὴν παλλάδα διὰ τὸ φόνον τὸν παλλάντος, οὕτω δὴ τὸν ἐνυάλιον διά τι τοιοῦτον κεκλῆσθαί φασιν· ἀρχαῖος γοῦν ἱστορεῖ, ὅτι ἐλθὼν ἄρης εἰς τὰ τῆς θράκης χωρία ὅπου τὰ οἰκία ἦν τῷ ἐνυαλίῳ, ἠθέλησε ξενισθῆναι· ὁ δὲ οὐκ ἤθελε δέξασθαι φάμενος οὐκ ἂν ξενίσαι αὐτόν, εἰ ὡς κρείσσονα αὐτοῦ τὰ πολεμικὰ ἔλθοι· ἐστὶν ὡς ἄρα σοι ξενίζειν ἐμὲ καθότι κρείσσονα συμφημὶ τὰ πολεμικὰ εἶναι· τοῦ δὲ ἐνυαλίου ἀποφάσκοντος, ἔρχεται εἰς χεῖρας καὶ μετὰ πολὺ τῆς μάχης ἐκπλαγείσης τέλος ὁ ἐνυάλιος [illegible] ὑπὸ τοῦ ἄρεος [illegible] διὸ καθότι μά

λαι, πρὸς τάξαι ἐντείλας αὐθυπότακτον καὶ ἐντέλλομαι. Ἐντείνει τὴν χορδὴν, καὶ τὴν νευρὰν ἁρμόζει. καὶ ἐντείνει τὸ ξίφος. ἐντείνει μουσικὴν ἢ κιθάραν. ἀριστοφάνης. ἐντείνει, ἤγουν δόξαν ᾄσαι. συντείνει, συνέρχεται. συντείνει προτείνει, προβάλλεται πολλὰ κεφάλαια. ὑπερτείνει, τὸ ὑπερβάλλειν. ἀποτείνει, ἀντὶ τοῦ εἰς μῆκος φέρει λόγον μακρόν. ἀνατείνει, τὸ ἀνέχει καὶ εἰς ὕψος αἴρει. οἷον ἀνατείνει τὰς χεῖρας πρὸς θεόν. κατατείνει, ἀντὶ τοῦ πιέζει καὶ κατατρίβει. κατατείνει πληγαῖς τὸν δοῦλον. κατατείνει καὶ τὸ σπεύδει καὶ τὸ τρέχει. ὡς τὸ κατατείνειν δρόμον κατὰ λιμένα. παρατείνει, τὸ παρατρέχει. παρατείνει τὴν ὁμιλίαν. διατείνει, τὸ διαπληκτίζεσθαι. ὁ ἀράχνης διατείνει τὸ ὕφασμα. ἀντιτείνει, ἀντὶ τοῦ ἀντικρούει ἀντιβαίνει καὶ ἀντερείδει. ἐπιτείνει, τὸ αὔξει ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς ἐπίδοσιν ἄγει. οἷον ἐπιτείνει τοὺς περὶ λόγους ἱδρῶτας. περιτείνει τὸ ἐπαινεῖν τινὸς δόξαν. περιτείνει ὁ σκυτοτόμος τὸ δέρμα τῷ ξύλῳ. ἀποτείνειν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἄλλο τείνειν. οἷον ἀποτείνει διήγησιν, καὶ εἰς μῆκος τὴν ὁμιλίαν ἀποτείνει. ὑποτείνει δὲ, τὸ ὑποβάλλει καὶ ὑποφαίνει. οἷον ἐλπίδας χρηστὰς ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος. ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλει. ὑπερτείνει, ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλει. οἷον ὁ δεῖνα σπουδῇ καὶ προθυμίᾳ τὸν ἀδελφὸν ὑπερτείνει. Ἐνταλμάνι, ἐν τῷ αἰσθητῷ ἀνδράσι. Ἐντελέσασιν, ἐν τοῖς τῶν στρατιωτῶν τάγμασιν. Ἐντελεῖ, ἐν ἀρχῇ. τοῖς ἐντελέσι τιμῶν. Ἐντελεῖς, οἱ ἄρχοντες καὶ ἄρξαντες. καὶ ἐντελεῖς πανοπλίας, ἀντὶ τοῦ ἀρχοντικάς. Ἐντελεσθεὶς, ἐν χορῷ θεὶς. ἐν τάγματι. Ἐντελέστατοι, ἐντιμότατοι. Ἐντελεστέρῳ, τελειοτέρῳ. Ἐντέλλεται, προστάσσει. Ἐντελὲς, τέλειον καὶ ἐντελέστερον. Ἐντελέχεια, ἡ τελειότης. καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὑποκειμένου. τουτέστι τὸ εἶδος τὸ ἐπιγινόμενον ἐκ τῆς τοιᾶσδε συνθέσεως τῶν στοιχείων τῇ ὕλῃ. λέγεται δὲ ἐντελέχεια, τὸ κεχωρισμένον τοῦ σώματος. ὡς ὁ πατὴρ τοῦ πλάτωνος ἐντελέχειαν λέγει ὁ πορφύριος, τὴν ψυχήν. Ἐντελέχειαν ἀντὶ τοῦ ἐνδελέχειαν λέγουσιν ἀττικοί. Ἐντελῆ, τετελεσμένα. Ἐντελὴς, ἀντὶ τοῦ τέλειος. Ἐντέλμασιν, ἐν βορβόροις. τέλμα γὰρ ὁ ὑλώδης καὶ κάθυγρος τόπος. Ἐντελόμισθος, μεμισθωμένος ἐντελῶς. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ οἰκείᾳ, ναύτας ἔχων ἐντελομίσθους ἀκολούθους. Ἐντελομίσθοις, τέλειον μισθὸν λαμβάνοντας. Ἐντέμνουσι, τοῖς ἥρωσιν ἐναγίζουσιν. Ἐντενεῖ, ἐκτενεῖ. Ἐντεομήστωρ, ὅπλων ἔμπειρος. Ἔντερα, οἱονεὶ ἐνδότερα τινὰ ὄντα. ἀπὸ τοῦ διϊδάσειν τὰ ἀπὸ τῆς τροφῆς περιττώματα. ἢ παρὰ τὸ ἐνδὸν εἰλεῖσθαι. Ἐντεριώναι καρπῶν καὶ δένδρων λέγονται, τὰ ἐντὸς τοῦ στερεοῦ ὄντα. ἤγουν αἱ λεγόμεναι ψύχαι. Ἐντεριώνη, τὸ ἐντὸς ἢ τὸ βάθος, ἢ ὁ φλοιός. ἢ εἶδος βοτάνης. Ἐντερόνεια, τὰ ἐγκοίλια. τὰ ἀπὸ τῆς τρόπιδος ἀνερχόμενα ξύλα. ἐντερόνεια καλεῖται ὁμοίως. οἱ μὲν τὸ τῶν νεῶν ἔδαφος. οἱ δὲ τὰ ἐγκοίλια. βέλτιον δὲ τὴν τῶν ἐγκοίλων ξυλῶν λέγειν. ταῦτα δὲ ἡρωδιανὸς ἐν τῷ καθόλου προπαροξύνει. ἡ ἐντερόνεια δὲ τούτου λόγου ὤφειλε συστέλλειν τὸ α, καὶ παροξύνειν. Ἐντερόνειν, ἀριστοφάνης ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἔφη. ὅπερ ἐστὶ τὸ μεσαίτατον τῆς νηός. ὅ ἐστι συνεκτικώτατον ἢ τῆς ἐστὶ τρόπις. ὑπὸ δὲ ἀλλων μήτρα καλεῖται. Ἐντερόνοι, αἱ χορδαί. Ἔντερον, ἕτερον καὶ οὐχ ὅμοιον. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς ῥεῖν. Ἔντεσα, ἔσωθεν. Ἐντεσιμήστωρ, ἔμπειρος ὅπλων. καὶ ἔντεσιν, ὅπλοις σκεύεσιν. Ἐντεσιουργοὶ, ἡμιόνοις λέγουσι τοῖς ἑτοίμοις εἰς ἔργον. ἢ ἐντεσιουργοὶ ἡμίονοι, οἱ ἔντεσιν ἐργαζόμενοι. τουτέστιν, αἱ ἁμάξας ἕλκοντες. καὶ ἀγαθῶς ναυφόροι. ἔντεα γὰρ παρὰ πινδάρῳ, τὰ ἅρματα. ἢ ἡμίονοι εἰς ἔργον ὡπλισμέναι. ἄλλοι συνώνυμα εἶναι τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἔντεα. σιωπηλεῖ ἐνταῦθα τὸ ἀναχοῦ ῥαθεῖ, ἔντυεν ἵππους. ἔζευξεν ἢ ἐπέταξεν. Ἐντεσμένας, κεκοσμημένας. Ἐντέταρ, περιεσφίγχθη. Ἐντέτασαι, τὸ πεῖσαι, ἐντείνασθαι φασίν. Ἐντεταλασμένης, ἀντὶ τοῦ μετὰ τοῦ τλαμένης ἐψηθείσης. ἀριστοφάνης. Ἐντέτηκέ μοι μῖσος παλαιόν. ἀντὶ τοῦ ἐμπέφυκε. καλὴ ἡ λέξις. κυρίως δὲ, ἐπὶ σιδήρου καὶ ἐπὶ φιλίας καὶ ἄλλων τινῶν. ἢ ἐντέτηκεν, ἐγκεκόλληται. πέπηγε. τοῦτο ἀντὶ ἀληθοῦς, ψευδὴς ἐντέτηκε δόξα. Ἐντετριμμένη, ἀντὶ τοῦ συμμιχθεῖσα. ἢ εἰδυῖα. ὁ πᾶς ἐντετριμμένη καὶ πορφυρᾶ, τὰ κακά σκιᾶ ἔχουσα. Ἐντετυλίχθαι, τὸ ἐναντίον γυμνοῦσθαι οὐκ ἐγκεκαλύφθαι. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἐντετύλικται, ἐμπέπλεκται ἐνείλικται. Ἐντετύχηκας, τὸ θέμα αὐτοῦ ἄχρηστον. λέγεται δὲ ἀντ᾽ αὐτοῦ τὸ ἐντυγχάνω. ὅπερ ἐστὶ πάντοτε περιτυγχάνω. λέγεται δὲ ἐντυγχάνω, τὸ ἔντιμος γίνομαι ἱσταμένῳ. μετὰ δὲ τῆς σὺν προθέσεως, συντυγχάνω, τὸ ἐρχόμενος συγκροῦω τινὶ ἐρχομένῳ. ἐπιτυγχάνω δὲ ἀγαθοῦ. ἀποτυγχάνω τὸ ἐναντίον τούτου. ὁ μέλλων ἐντεύξομαι. ἀπὸ ἑτέρου καὶ οὗτος θέματος. καὶ μετὰ τῆς σὺν οὐ λέγεται. ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ λέγεται τὸ συγκύρσω. μετὰ τῆς ἐπὶ, ἐπιτεύξομαι. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποτεύξομαι. ἀφ᾽ οὗ ἀποτεύγματα αἱ ἀποτυχίαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐνέτυχον καὶ συνέτυχον, καὶ ἐπέτυχον καὶ ἀπέτυχον. ὁ παρακείμενος ἐντετύχηκα, καὶ συντετύχηκα. καὶ ἐπιτετύχηκα. καὶ ἀποτετύχηκα. Ἐντετύχηκε κανόνισον. τὸ θέμα αὐτοῦ ἐντυχέω, ἄχρηστον. ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐντυγχάνω. καὶ περιτυγχάνω. καὶ συντυγχάνω. ὁ μέλλων, ἐπιτεύξομαι. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποτεύξομαι. ἀντὶ τοῦ ἀποτυγχάνω. ὅθεν καὶ ἀποτεύγματα αἱ ἀποτυχίαι. ὁ παρακείμενος, ἐντετύχηκα. καὶ ἀποτετύχηκα. καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐνέτυχον ἐπέτυχον συνέτυχον καὶ ἀπέτυχον. Ἐντεύει, παρασκευάζει. Ἐντεῦθεν, παρ᾽ αὐτά. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ τούτου. Ἔντευξις, ἀπάντησις. κατὰ τῶν πλημμελησάντων δέησις εἰς ἐκδίκησιν. ἢ ἔντευξις παράκλησις ὑπέρ τινος προσαγομένη θεῷ περὶ σωτηρίας ἑτέρου. Ἐντευξόμενος, διαλεξόμενος. Ἐντεύχεσι δῦναι εἶπεν ὅμηρος, διὰ καινοτροπίαν φράσεως. ἀναχοῦ δὲ τεύχεα δῦναι ἢ κατὰ τεύχεα δῦναι. Ἐντεύχη, ἐντυγχάνει. ὡπλισμένοι. Ἐντέχνως, πάνυ ἐντεθέντα τοὔνομα. ἢ φασὶ τεχνικῶς δεῖ λέγειν σοφῶς. Ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ, ἐν τῇ λύπῃ. Ἐν τῇ ἑτέρᾳ, ἐν τῇ ἀριστερᾷ. Ἐν τῇ σαρκὶ, ἐν τοῖς πάθεσι τῆς σαρκός. Ἐντίκειν λέγεται κυρίως, τὸ ἐμποιεῖν μαθήματα ἀδιαλείπτως καὶ διηνεκῶς. καὶ ὅτι δή ἐστι μόνιμον. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἐν χηραῖς γινομένων. Ἐντίκειν, ἐμβαλών. ἐνιεὶς, ἢ ἀπὸ τοῦ τῷ σώματι ἐντήκειν χρυσόν. Ἐντήξας, ἐμβαλὼν ἐμφυτεύσας. διδάξας. ὡς τὸ, ἐντήξας τοῖς ἄλλων ψυχαῖς, ἰσχὺν λόγων ἄμαχον, καὶ σφραγῖδα διλογίας ἑφελκυστικήν. Ἐντὶ, ἀντὶ τοῦ εἰσί. καὶ ἐστὶ δωρικῶς. Ἐντίθεσο, νομίζου. Ἐντίθημι, τὸ ἐμβιβάζω τὸ ἐντὸς εἴσω τίθημι. οἷον, ἐν τῷ κηρῷ τὸν τοῦ δακτυλίου τύπον, καὶ τὸ εἶδος ἐντίθημι. Ἐντὶν, ἡμῖν. Ἐντίνι ἐστὶ, τὸ κατὰ δύναμιν ἐνυπάρχον τινί, ἢ κατὰ μαρτυρίαν καὶ ἐνέργειαν. ἢ ἐν τίνι ἐστὶ, τὸ κατὰ ἑκάστην ὑπάρχειν ἄλλο. Ἐντὶν, ἐν δίκῃ. Ἐντίσει, ἐν τίσι.

ἔχοντα τῶν τριῶν, ἐνίους προσουρεῖν τῷ περιφράγματι, καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τῆς ἀκροπόλεως, ὥστε ἐνοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους· διὸ Πεισίστρατος ἔγραψε νόμον, τὸν ἁλόντα περὶ τούτου ἐνέχεσθαι καθ' [illegible] δὲ τοῦ γράμματος, καὶ τοῦ νόμου μᾶλλον τοῦ τριωβόλου, ἔστησε φύλακας· ληφθέντος δέ τινος, ἐκέλευσε δήσαντας αὐτὸν, περὶ τὴν ὁδὸν μαστιγοῦν· κηρύσσοντας, ὁ δ' ἀνὴρ κολασθεὶς ἀποθανεῖται ὅτι ὀλιγωρεῖ τοῦ γράμματος, κληθέντος δὲ, οὕτως ἐνέδυ τὸ θρυλούμενον τοὺς Ἀθηναίους, ὥστε ἔτι καὶ νῦν τοὺς κακοπαθοῦντας, ἢ τιμωρίαις ἐνεχομένους διά τινα ἀμέλειαν, ἀλλὰ λέγειν ἐν Πυθίου κρεῖττον ἦν αὐτὸν ἀποπατῆσαι. Ἐν πύλαις ὀνείρων ὑπνοῦσί τινα, λαθόντες ἤδη τοῦ ζῆν ἐκεῖναι θανόντι τὸν οὕτως ὑπνοῦντα· καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὕπνου θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικὼς τῷ ἀδελφῷ δηλαδή. Ἐν πυρὸς αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ ἔνθα σέλας ἀφίει τὸ πῦρ· οὐ μὴν πρὸς αὐτῷ τῷ κατὰ τὴν ἐσχάραν πυρί· Ὅμηρος ἐν ψ τῆς Ὀδυσσείας. Ἐν πωλικῷ, ἐν παιδικῷ. Ἐν ῥάβδῳ, ἐν ἐπιτιμίου λόγῳ. Ἐνραβὼς, ἐγγράψας. Ἐνριγνισκανεῖν, ἐρίζειν. Ἐνρύπῳ, ἀξυπνώτης. Ἐν Σάμῳ κομῶντες· ἔνθα γέρων τὸν σοφόν φασι τὴν πυκτικὴν ἀσκῆσαι· καὶ ἀπὸ τούτου τὴν παροιμίαν λέγεσθαι ἁμαρτάνοντας. Ἔνσας, αὔριον. Ἐνσείεις, ἐπιλαλεῖς. Ἐνσείσεις, διασείσεις. Ἐνσεισθεὶς, τιναχθείς. Ἔνσαλδι, ἅψαι δή. Ἐνσακοῖς, ἐνταῖς. Ἐνσημαινόμενος, ἀντὶ τοῦ δεικνύμενος καὶ ἐμφαίνων. Ἐνσικύφατο, τέρος σικυδίων. Ἐνσκευάσασθαί με παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ χειρὶ ἀναλαβεῖν ἐσθῆτα· καὶ ἐνσκευάσασθαι, καθοπλίσασθαι. Ἐνσκήπτω, τὸ βαρέως ἐπέρχομαι ὡς τὸ, νόσος ἐπισκήψειε· ἐγκατέσκηψεν ὕστερος, ἀντὶ τοῦ λάβρος ἐπὶ πάνυ πολὺ κατεῖχε. Ἐνσκῆψαι, ἐνερεῖσαι. Ἐνσκήψαντα, ἐφορμήσαντα. Ἐνσκίφθη, ἐνεπάγη. Ἐνσκιρωθείσης, ἐμπαγείσης· σκίρωμα γὰρ λέγεται τὸ ἀνίατον πάθος. Ἐνσκυθεῖν, σπαράττειν. Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σοῦ δ' ἄρξομαι· παρ' Ὁμήρῳ σχῆμα μὲν ὑστερολογίας, πρωτεύει γὰρ λέξεως ἡ ἀρχή· δηλοῖ δὲ προεκπτωτικῶς, ὅτι ἀπὸ σοῦ ἄρξομαι, καὶ εἰς σὲ καταλήξω· ἤγουν σὺ ἀρχὴ καὶ τέλος τοῦ λόγου γενήσῃ. Ἐν σκοτεινοῖς, ἐν ἀποκρύφοις. Ἔνσπονδος, ὁ ἀπὸ πόλεως γενόμενος φίλος ἢ ἀπὸ πολέμου. Ἔνστασις, τὸ ἀνίστασθαι πρὸς τὸν τοῦ κατηγόρου λόγον· ἤγουν μάχεσθαι καὶ ἀντιπίπτειν, καὶ τὸ ταῖς πάσαις κατασχολάζειν· ἀλλὰ καὶ τὸ διατίθεσθαι καὶ οἰκονομεῖν. Αἰσχίνης. Ἡ μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων καὶ ἐνστησάμην τινὰ ἀγῶνα, ἀντὶ τοῦ διέθεικα, καὶ ᾠκονόμησα. ἡ ἔνστασις, ἡ ἐναντιότης, καὶ ἡ οἰκονομία. Ἐνστάτης, ὁ κατὰ πάντα ἐνιστάμενος· ἰδικῶς δὲ, καὶ περὶ τῆς κρίσεως ὁ ἀντίδικος· κυρίως δὲ ἐνστάτης, ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστάς τινι. Ἐνστατικὸς, ἀντὶ τοῦ ἔνστασίν τινα ποιούμενος. Ἐνστέρνοισιν, ἐνστήθεσιν. Ἐνστερνισάμενοι, περιζωσάμενοι. Ἐνστερνομαντίας, ἐν γαστριμύθοις· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν. Ἐνστήθεσιν, ἐν ταῖς διανοίαις. Ἐνστηνὲς, ἰσχυρὸν ἢ σαφές. Ἐνστροβιλήσας, συντρίψας. Ἐνστροφᾶσθαι, ἐνστρέφεσθαι. Ἐνσφηκίῳ, ἐγκλιναρίῳ. Ἔνσον, ἕλκον. Ἐνστακεὶς, ἐμφυείς. Ἐνταλάροισι, τοῖς κοφίνοις· τοῖς καλαθίσκοις τοῦ τυροῦ. Ἐνταλθέντα, [illegible]. Ἐνταμιευόμενον, ἐνθησαυριζόμενον. Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί· ἐν τῇ χειρὶ μετέσχεν· ἢ ἔλαβε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Ἐν Τάραντι, ἐν τόπῳ τῆς Σικελίας· καὶ ἐν πόλει εἰσέρχονται. Ἔντασις, ἡ ἐπίτασις· Καθόσον ἡ τοῦ βίου ἔντασις ἐπὶ δὲ χεῖρον κινητήρια προελθοῦσα. Ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ ἔνθα δὲ· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε· καὶ ἐνταῦθα ὁ Λίβανος· ἐνταῦθα ἐπιγνούς· καὶ ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενος, ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο τὸ μέρος. Σημείωσαι ὅτι τὸ ἐνταῦθα, ἐντεῦθεν· ἐνθάδε· ἐνθένδε· δεῦρο· τῇδε· καὶ ὧδε, πάντα ἐφ' οὗ εὑρίσκεταί τις τόπου τίθενται· τὸ δὲ αὐτόθι, αὐτόθεν, αὐτοῦ, ἐφ' οὗ εὑρίσκεται, ὁ πρὸς ὃν τοὺς λόγους ποιεῖται γράφων. Ἐνταυθοῖ, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· τὸ δὲ ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον· Σοφοκλῆς Ἠλέκτρα· ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μή ποθ' ἡλίου φέγγος κατόψει· τοῦτο γὰρ ἄμφω ἔχει· τοιοῦτον δέ φασι, καὶ τὸ ἐνθάδε· τὸ μὲν γὰρ ἐνθάδε, αὐτοῦ μένων τὸ δῶμα φυλάσσεις, καὶ τόσε δὲ τὸ ἐνθάδε γυναῖκες ἔδονται, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· τὸ δὲ τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς, τὴν εἰς τόπον· καὶ τὸ ἔνδον κυρίως, τὸ ἐν τόπῳ φασὶ δηλοῦν· τὸ δὲ ἔσω, τὸ εἰς τόπον. Ἄλλως. Ἐνταυθοῖ, δωρικὸν εἶναι δοκεῖ, ὡς παρ' Ἀττικοῖς τὸ [illegible] αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ ἐνταῦθα· ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐνταῦθα ὁ δωρισμὸς ἀπηνοῖ· δῆπου δὲ, ὁ τοῦ ἐνταυθοῖ· καὶ δῆλον ἐντεῦθεν ἔθος δωρικώτερον ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φαίνεται, συνταγέν ἐστιν ὅτι τὴν ἐν πρόθεσιν μετὰ αἰτιατικῆς· ἔτι καὶ τὸ ἔνδον λέγειν ἔνδοι, ὡς καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ κεῖται, ἢ τὸ πέδον πέδοι ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν. οὗ χρῆσις παρ' Αἰσχύλῳ· τοῦ οὕτως ἔχοντος, ἐπεὶ ἡ δωρικὴ σύνταξις τὸ ἐνταυθοῖ, ἤγουν εἰς τοῦτον τὸν τόπον· καὶ αὖθις τροπὴ δωρικὴ τῆς λεγούσης, τὸ ἐνταυθοῖ· καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, ἐνταυθοῖ· ὁμοία δὲ συντάξει προθέσεως, καὶ ἐν αὐτῷ μετὰ χωρήσει τοῦ ἀφώνου θ ἀντὶ τ, καὶ τὸ ἐνταῦθα· ἐξ οὗ ἴσως καὶ τὸ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἔνθα, ἔνθεν. Σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ, ὡς τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· τὸ δὲ ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἐν τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον· Σοφοκλῆς Ἠλέκτρα· ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μή ποθ' ἡλίου φέγγος κατόψει· τοῦτο γὰρ ἄμφω ἔχει· τοιοῦτον δέ φασι καὶ τὸ ἐνθάδε· τὸ μὲν γὰρ ἐνθάδε αὐτοῦ μένων τὸ δὲ δῶμα φυλάσσεις, καὶ τόσε δὲ τὸ ἐνθάδε γυναῖκες ἔδονται, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· τὸ δὲ τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς, τὴν εἰς τόπον· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τὸ μὲν ἔνδον κυρίως, τὸ ἐν τόπῳ φασὶ δηλοῦν· τὸ δὲ ἔσω, τὸ εἰς τόπον. Ἐνταυθοῖ, καὶ ἐνταῦθα· καὶ ἐνθάδε· διαφέρει· ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· ἐνταῦθα δὲ, καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον ὁμοίως καὶ τὸ ἐνθάδε· τὸ δὲ ἐνταυθοῖ καὶ ἐνθάδε καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον, καὶ ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος τοῦ τότε. Ἐντάφια, τὰ περὶ τὴν ταφὴν γινόμενα πράγματα. Ἐνταφιάζω, ἐνσοριάζω· θάπτω. Ἐντάχει, καὶ συντάχει· καὶ κατὰ τάχος· καὶ ὅσον τάχος· καὶ διὰ τάχους, καὶ διὰ ταχέως, καὶ διὰ ταχέων, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἔντεα καθ' Ὅμηρον ψιλοῦνται· οἱ ὕστεροι δὲ δασύνουσιν ἢ ἔντεα, ὅπλα· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐντὸς περιέχειν καὶ σκέπειν τὸ σῶμα· λέγεται δὲ καὶ τὰ πρὸς τὴν εὐωχίαν σκεύη· ὡς ἐκεῖ· Μνηστῆρες δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός· καὶ ἔντεα, οὐ πάντα τὰ ὅπλα, ἀλλ' ἀσπὶς· καὶ περικεφαλαία· τὰ δὲ δόρατα, κατ' ἐπιφοράν. Ἐντηγέσιν, ἐν ἀκμάσιν. Ἐντιθαλόντος, θάλλοντος. Ἐντεθριῶσθαι· τὸ ἐντυλίξαι ἀπὸ τοῦ σχήματος, ὃ ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς εἰλεῖται, ἃ λέγεται θρῖα. Ἐντεθρίωται, ἐσχημάτισται ἀπὸ τῶν θρίων. Ἐντεθύρυζον, ἐτόνιζον. Ἐντι-

μῆς. Ἐννοδίῳ, ἀγκυροβολίῳ. Ἔννυ, ἀντὶ τοῦ ἀρχῆθεν. Ἔννοια δὲ, νόησις ἐναποκειμένη τῇ ψυχῇ. ἡ δὲ ἐπίνοια κί-
νησις ἐναποκειμένη τῇ ψυχῇ, καθὰ καθολικὴ φύσεως περιγραφὴ ἔννοια καὶ ἡ βουλὴ ἡ θέλησίς τινος τοῦ νοῦ κίνησις. ἔν-
νοια κοινὴ, ἡ παρὰ πάντων ἐξ ἴσου ἡγησαμένων ἔχουσα τὴν ἀρχὴν ὁμολογουμένην. Ἔννοιαι, ποιαί. Ἐννοοῦσαι, αἳ εἰς
ἑαυτὰς κορύπτουσαι. Ἔννομον, ἔνθεσμον. Ἐννοήσαντα, ἀντὶ τοῦ διανοηθέντα. ἐννοήσαντα λέγουσιν Ἴωνες. ὡς παρ' ἡρο-
δότῳ. Ἐννοσίμβιον, καταπέμπειν. Ἐννοσία, ἀλογία. ἀργία. Ἐννοσίγαιος, ὁ ποσειδῶν. ἀπὸ τοῦ ἔνοσις ἡ κίνησις, καὶ
τοῦ γῆ. ἵνα ᾖ ἐννοσίγαιος, ὁ τὴν γῆν κινῶν. οἱ γὰρ φυσικοὶ ἀπὸ τῶν ὑδάτων γίνεσθαι τοὺς σεισμούς φασι. πλεονάζει δὲ
τὸ ἕτερον ν διὰ τὸ μέτρον καὶ ἐννοσίχθων, ὁ τὴν γῆν σείων. Ἐννοσίφυλλον, κινησίφυλλον. Ἔννους ἀνήρ, ὁ ἔχων
νοῦν. καὶ χρηστικῶς δὲ ὁ συνετὸς καὶ φρόνιμος. Ἐννουστάτως, φρονίμως. Ἐννύειν, ἐνδύειν. Ἔννυθεν, ἐκέχυτο. Ἐν
νύχῳ, ἐν τῷ καμινευτηρίῳ. Ἐννυχον, ἐνδότερον. Ἐννύχιον, διὰ τῆς νυκτὸς. ἢ ἐννύχιοι κρύφιοι, αὐτὶ τοῦ σκοτεινὸς ἢ δόλιος.
τινὲς δὲ ἐμμύχιον, τὸ ἐν τῷ μυχῷ. Ἔννυχος, νύκτιος, αὐτονύχιος. Ἐννυὶ, ἐνθάδε τῆς ὥρας αἰολικῶς. Ἐν ξυνοχῆσι,
ἐν ταῖς συμβολαῖς. Ἐνοδία, ἡ ἑκάτη. ἐπεὶ χωρὶς γῆς. ὁ ἡρακλείδης. Ἐνόδιον, τὸ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. ἐνώδιον δὲ τὸ ἐνώτιον μά-
γα, παρὰ τὸ ᾄδειν τὰ ὦτα. Ἐνόδιος ἑρμῆς, ἐν τριόδῳ. Ἐνοδοῦσαν, ἐν ἔρισι. ἐν βίᾳ. ἐν τάσει. Ἐνοιδεῖς, οἱ ἰθεῖς ὁμαλεῖς.
Ἐνόησε, εἶδε κατὰ νοῦν. Ἐνοῖ, συνάπτει ἐκ δύο ἀποτελεῖ ἕν. Ἔνιστρον, τὸ ἔσωθεν τῆς κοιλίας ἐν ᾧ ἡ κόπρος. Ἐνόλ
μοι ἐκοιμήθη. οἱ μὲν ὅλμοί φασι μαντεῖον. οἱ δὲ τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς γίνεσθαι. ὅτι καὶ αἱ τρίποδες τοῦ
ἀπόλλωνος ὅλμοι καλοῦνται. Ἐνόμιζε. καὶ νόμον ἐτυμολογικῶς ἐρρέθη. τὸ πρότερον δὲ τὸ νομίζειν. νόμος δὲ παρ'
ὁμήρῳ, καὶ τοῖς μετ' αὐτόν, ὁ τῆς νομῆς κύριος τόπος. Ἐνομίλει, ἐν ἀθροίσματι. ἐν μάχῃ. Ἐνομιλήσομαι, προσορμή-
σω. Ἐνομόρξατο, κατήμαξεν. ἐνέβαλεν. Ἐνον, δηλονότι. ἐν δὲ χόρμθυον ἐνυπάρχον. Ἐνόνειρον, ἐν ὕπνῳ. Ἐνοπλί-
ζει, ἀποδέχεται. Ἐνοπαῖς, ταῖς ἐνωπίαις. ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν ὤπων ὀπαῖς κεῖσθαι σοφοκλῆς. Ἐνοπὴ, οὐχ ἁπλῶς ἡ φω-
νὴ, ἐκεῖνοι γὰρ ὅταν λέγει διακοσμοῦσαν. ὅρνις καὶ ἡ καλλιόπη ἐκ τῆς φωνῆς ὀνομάζεται αὐτοῦ ἀπὸ ἕτι ἐνο-
πὴ ἡ ταραχώδης βοή. ἢ ἔνοπτι καὶ φύλοπιν αὐτῷ τὸ τῆς ἐνοπῆς δὲ, πόλεμος. μάχη. ὅμηρος. Τρῶες μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ'
ἴσαν ὄρνιθες ὥς. καὶ ἐνοπαῖς. Ἐνοπλίζειν, ἐμβλέπειν. Ἐνόπτονται, ἐν τῷ μεγάλῳ θαλάσσῃ. Ἐνόπλιον μέτρον
λέγεται, τὸ ἔχον δύο δακτύλους. εἶτα σπονδεῖον καὶ πάλιν δύο δακτύλους. καὶ σπονδεῖον μὲν ἐνόπλιον, ἐνόπλιον.
Ἐνόπτρος, ἐνοπτος. Ἐνοπτρίσαι, ἀστρὶ καθενοπτρίσαι. Ἐνόπτρον, τὸ κάτοπτρον. Ἐνοργείας, τὰς νεοσσοὺς κριτής.
Ἐνόρκιον λόγον λέγει ὁ πίνδαρος, τὸν ἀληθέστατον. πρὸ γὰρ ὅν τις πιστεύει, ὅρκος διϊσχυρίζεται. Ἔνορμος, ὁ ὥρα τῶν
διπλαλῶς. Ἐνόρσας, ἐμβαλών. μίξας. Ἐνορχα, ἄρσενα. ὄρχεις ἔχοντα. ἰλιάδος ψ. πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐ-
τόθι μῆλ' ἱερεύσειν, ὄρχεις ἔχοντα. τοιαῦτα γὰρ ἔθυον τοῖς ποταμοῖς. Ἐνορχηλαιὸν, τὸν ἀδελφὸν ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὀρχίδι-
ον. Ἐνόρχης, ὁ διόνυσος παρὰ λεσβίοις. φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συμμιγέντας θυέστην καὶ δαίτην, ἐξ ὧν τεκεῖν παῖδα
ἐνόρχην καλούμενον, ὃς ναὸν ἱδρυσάμενος διονύσου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὀνόματος τοῦτον ἐκάλεσεν. ἢ ἐνόρχης λέγεται,
ὅτι μετ' ὀρχήσεως αὐτοῦ τὰ μυστήρια ἐτελεῖτο. ἢ ὅτι ἐνόρχας καὶ φαλλοὺς δίδωσι. οἱ δὲ αἰσχράν τινα ἱστορίαν φασί. διόνυ-
σον γὰρ λέγουσι ψιλαφᾶν τὴν μητέρα μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτήν. πολύμνος δέ τις νεανίας, ἔφη δείξειν τὴν πρὸς ἅδου
τὴν ὁδὸν, εἰ συγγένοιτο αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσαι, εἰ πρότερον εὑρήσει τὴν μητέρα. ἐν δὲ βουλαῖς πολυμνοῦ κα-
τελθόντος εἰς τὸν ᾅδην, ἐκ τῆς λέρνης πηγῆς ἀνάγει αὐτήν. τελευτήσαντος δὲ πολυμνου, διόνυσος θέλων πληρῶσαι τὴν
ὑπόσχεσιν, σύκινα αἰδοῖα προσήψεν ἑαυτῷ, καὶ φαλλοὺς δέρματι νεβροῦ ἐλαφίου. ὅθεν ὥς φασι καὶ ἐνόρχης λέγεται. Ἔνος,
ὁ χρόνος καὶ ἐνιαύσιος. Ἐνόσει, ἠρώτησεν. ὁ δὲ ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει. Ἐνοσηλεύετο, ἐθερα-
πεύετο. Ἐνόστησας, ἐπανελθὼν. προσέπεσες. Ἐνουδὲν, ἀντὶ τοῦ πολλοῦ λέγεται. Ἐνουρέω, ἐνουρεῖ λουκιανός. ἐνου-
ρεῖ ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. Ἐνούσιον, ἴδιον. τὸ πραγματικῶς ὑφίστασθαι, καὶ φέρειν ἅπαντα ἴσα
τοῦ τῶν προσωπικῶν ἰδιωμάτων τοὺς ἀληθεῖς χαρακτῆρας. ἢ ἐνούσιον, τὸ μὴ μόνον ἐνθεωρούμενον ἐφ' ἑαυτοῦ, τὸ τῶν ἰδιω-
μάτων ἄθροισμα καθὸ ἄλλος ὑπ' ἄλλου γνωρίζεται, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν τῆς οὐσίας πραγματικῶς κεκτημένον. Ἐνουστ-
ος, συμφυὴς πολυκτήμων. Ἐνοφρίσατο, ἐκλέψεν. Ἐνοφριάσθησαν, ἀπεστράφησαν ἀποχωρισθῆσαν. Ἐνοφρίσω, ἀπαλ-
λοτριώσω. Ἐνοφθαλμισμὸν, διαμαρτ. Ἐνοχλῶ αἰτιατικῶς, συντάσσεται αἰτιατικῇ. κοινὸς δὲ δοτικῇ. ὁ δὲ ἀττικός
ἐνοχλοῦμαι καὶ τὸ δυσχεραίνω. τὰ μὲν τοιαῦτα οὐκ ἐνοχλήσουσι πλουτοῦντι ἢ χρυσὸν αἰτοῦντι. Ἔνοχος, ὑπεύθυνος. χρεώ-
στης. Ἔνοχος, ὑπαίτιος. τίμαιος. Ἐνὸς ἐνὸς, τὸ μιγνύω. καὶ ἐνώσεις ἡ μίξις. Ἐν παλάμαισιν, ἐν ταῖς χερσίν. Ἐν πα-
ραβύστῳ, ἐν γωνίᾳ, ἀντὶ τοῦ κρύφα, καὶ μὴ φανερῶς. ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ ἀρχεστρατίδου. Ἐν παρενθήκης μέρει, ἐν προ-
σθήκης μέρει. Ἐν παύσει, ἐν ἡσυχίᾳ. ἐν χώρᾳ, ἐν πείσμονι. Ἐν πέντε κριταῖς γόνασιν, ἐν ἀνηδιβρίᾳ ἐξουσίᾳ. παρ' ὅσον
τὸ παλαιὸν, πέντε κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικοὺς, ὥς φησιν ἐπίχαρμος. κεῖται δὲ παρ' ὁμήρῳ. θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
ἐπειδὴ οἱ κριταὶ ἐν τοῖς γούνασιν εἶχον, ἃ τοῖς γραμματείοις ἐγγράφεται. Ἐν πέρατι, ἐν τῇ δύσει τῆς γῆς. Ἐν πε-
λέψει, ἐν πεντεστήρα τοίσει. Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μὲν μαθήσεις ὑπερ-
βαινόντων, ἐπιχειρούντων δὲ τῶν μειζόνων. τουτέστι τῶν παριέντων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἐφιεμένων τῶν τελειοτέρων. ὡς
εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν, πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττειν, πίθῳ ἐγχειροῖ. δικαίαρχος δέ φη-
σιν, ἕτερόν τι δηλοῦν τὴν παροιμίαν ὥσπερ τὴν μελέτην ἐν τοῖς οἰκείοις ποιεῖσθαι, ὡς κυβερνήτης ἐπὶ τῆς νεώς, ἢ ἡνίο-
χος ἐπὶ τοῦ ἵππου. Ἐν πίονι, ἐν πιότητι. Ἐν πλάδῳ, ἐν χαλάσματι καὶ ἐν αὐξήσει. Ἐν πλαταγῶσι, ἐν πλαταγείαις τὸ
ψόφημα ταῖς χερσὶν ἢ τρυφερομένων. Ἐν ποδὸς χώρᾳ, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν τοῖς πρὸς ἐνέδραν ἐπιτηδείοις τόποις. Ἐν προχώ-
ματι, ἐν χαρακώματι. Ἐν πρώτῳ ζύμῃ, ἀντὶ τοῦ ἐν σκάφει παρ' ὁμήρῳ. Ἐν πύᾳ, τὴν ἐν χόρτῳ. ἀρίσταρχος ἐν πυροῖς
καὶ κριθῇ. πυὸν γὰρ τὸν πυρὸν δίχα τοῦ ρ. ἄλλοι δὲ ἐν καρπῷ. Ἐν πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι αἴεν, κινδυνεύσαντ
πεισίστρατος γὰρ ὁ κατὰ μὲν τὸ ἐν πυθίῳ ναοῦ τοῦ ἀπόλλωνος. τῶν δὲ ἀθηναίων παριόντων, καὶ μισούντων αὐτὸν, οὐδὲν

ἀντὶ τοῦ εἰς καλόν σοι ἀποβήσεται. Ἐν καρὶ τῷ κινδύνῳ· ἐπὶ τῶν μισθῷ πολεμούντων τὰ οἰκεῖα διὰ χειρῶν. Ἐν καρὸς αἴσῃ· ἐν καρὸς μοίρᾳ· ἐν μοίρᾳ θανάτου περιφραστικῶς. ἄλλοι δὲ ἐν καρὸς, ἵν᾽ ᾖ κατὰ καρὸς ἤγουν κατὰ θανάτου. ἢ ὡς ἴσια, ἐν τάξει μισθοφόρου. πρῶτοι γὰρ Κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μισθῷ, καὶ ἔδοξαν εἶναι ἄτιμοι. Ἐν κατακλείσαντες, ἐνείραντες. Ἐν καταμῖξαι, ἐν πλοκαῖς τρίψαι. Ἐν καταστάψασαι, ἐμπασοῦσαι. Ἐν κατὰ στόματι, ἐν περιβολαίῳ. Ἐν κατασιφράζειν, ἐνυβρίζειν. Ἐν κίστιν, ἐν λύπαις ἐν θλίψεσι. Ἐν κεφαλαίῳ, ἐν συντόμῳ. Ἐν κενῇ τῇ ἡμέρᾳ, παροιμία ἐπὶ τῶν οὐκ εὐγνώτων. οὐδεὶς γὰρ αἰδεῖ ἐν κενῇ τῇ ἡμέρᾳ, ὅπου χ᾽ ἑστᾶσιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ᾽ ὡς εἰκάσοι θέλουσιν ἄγουσιν, ὅθεν λέγεται, τὸ στασιάζειν νουμηνίας κηρύσσειν. Ἐν κομῶ, ἐν κουρικοῦμαι. Ἐν κόριον, ἐπὶ πολλῶν ὁμοφωνούντων, ἢ στασιαστῶν ἢ συνωμοτῶν. Ἐν κλήρῳ, ἐν μερίδι. Ἐν κολάψας, ἐγχαράξας. Ἐν κομβωθεὶς, δεθείς. Ἐν κομβώσασθαι, ἐπιπορπήσασθαι, στολίσασθαι. Ἐν κονίουσι μιγνὺς· ἢ ἀντὶ τοῦ θάττω, ἢ ἀντὶ τοῦ ὅτι αὐτὴ κατὰ σπουδῆς εἰς μάχην τῷ Μενελάῳ. κονίεσθαι γὰρ τὸ ἀγωνίζεσθαι· ὅθεν καὶ κονίστρα, ἡ κατὰ τὴν παλαίστραν μάλιστα πρὸς τοῖς ὕστερον· παρ᾽ ὅσον καὶ τῆς κόνεως τὸ ἐξαίρετον τοῖς παλαίουσι. καὶ ἁλίζειν ἐλέγετο, τὸ ἐν κόνει κυλίεσθαι, ὡς ὁ κωμικὸς δηλοῖ. ἢ ἄλλως, κόνει φύρεσθαι. ὅθεν καὶ ἀλινδήθρα παρ᾽ αὐτοῖς κυρίως μὲν, ἡ κατὰ πάλην κονίστρα. Ἐν κοτίλον, ἐμποδίζων διακωλύων. Ἐν κόσμῳ, ἐν σεμνότητι. Ἐν κοτύλῃ φέρειν, παιδιᾶς εἶδος· ὁ γὰρ φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ, ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἰρόμενος ἐντίθει τὰ γόνατα, καὶ οὕτως ἐβάσταζεν. Ἐν κύτταρον, [illegible]. Ἐν κυνέῃ, ἐν περικεφαλαίᾳ. Ἐν λαπιδάζεσθαι, μαχίσασθαι λαπίθαις ἢ ἐνθυμηθῆναι. Ἐν λαμπτηρίᾳ, ἐν τῇ λυχνίᾳ. Ἐν λέκτροις, ἐν στρώμασιν. Ἐν ληνῷ· ἐν τῷ γυμνικῷ θεάτρῳ. Ἐν λευκώμασιν, ἔθος ἦν τὰ πιπρασκόμενα χωρία ἢ σώματα δημόσια, ἀπογράφεσθαι ἐν σανίσι λευκαῖς. ἐν δὲ πυξίοις κεχρισμέναις λευκῇ γῇ, τὰ ὀνόματα καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν πριαμένων, αὐτά· ἵν᾽ εἴ τις βούλοιτο ἀντιποιήσασθαι, ἐπ᾽ ἀδείας ἔχοι, ἐντυχὼν τῷ λευκώματι. Ἐν λιμενίζειν, πλωΐζειν τὰ ἀπὸ λιμένων καὶ θαλάσσης. Ἐν λίμναις Διονύσιον, τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις Λίμναι· ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος. Ἐνλιτεῖ, διαφυγεῖ. Ἐνλόβια, ἐνώτια. Ἐν μακεύμασιν, ἐν ἀποστασίαις. Ἐν μαχαιρεύειν· ἐγκεκλεῖσθαι παρὰ γείτονι. Ἐν μεγάροισι, τοῖς οἴκοις. Ἐν μέρει, πρὸς μέρος· καὶ ἐκ μέρους λέγομεν. Ἐν μεσάτῳ, ἐν μέσῳ τῷ τόπῳ, κατὰ συγκοπήν. Ἐν μεταιχμίῳ, ἐν μέσῳ· μεταίχμιον γὰρ λέγεται, ὁ μεταξὺ δύο φαλάγγων τόπος· παρωνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς αἰχμῆς. Ἐν μετεώρῳ ἐν ναυσὶ, ἀντὶ τοῦ πελάγιος· καὶ ἐπ᾽ ἀγκυρῶν μὴ ἱσταμένων, ἀλλ᾽ ἀπέχουσα τῆς γῆς. Ἐν μετουσίᾳ, ἐν μεθέξει ἐν χορηγήσει ἐν διαθέσει. Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος κρατήσω· ὁ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐν μυρρίναις εἰλήσαντες τὸ ξίφος, Ἵππαρχον τὸν τύραννον ἀπέκτειναν. Ἐννέα ὁδοὶ, τόπος ἐν Θρᾴκῃ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. Ἐννεάζω λέγεται μὲν τὴν νεότητα διαβιβάζω· Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ· ὁ γὰρ ἐννεάσας, τὴν κατὰ φιλοσοφίαν σχολήν. Ἐννεάκρουνος· Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποδόσεως· κρήνη τις ἐν Ἀθήναις· πρότερον δὲ ἐκαλεῖτο Καλλιρρόη· ἀφ᾽ ἧς τὰ λουτρὰ τοῖς γαμουμένοις μετίασιν. Ἐννεάμυκλος, ἰσχυρός· ἐννεαέτης. Ἐννεαπήχεες ἦσαν, ἐπαινοῦσί τινες τὴν ἀκρίβειαν· τὰ γὰρ σύμμετρα τῶν σωμάτων τοῦ πλάτους, τὸ μῆκος τετραπλάσιον ἔχει. Ἐννεάπον, λαξόν. Ἐννεασμός, ἐμπαιγμός· πανουργία· δόλος. Ἐννεάχιλοι, ἐννακισχίλιοι. Ἐννεάψυχος κύων, παροιμιώδες. Ἔννεεν, ἐξέπιπεν. Ἐννέμῳ, ἐν συμφύτῳ. Ἔννεον δηλοῖ μὲν τὸ ἐκολύμβων· ἔπαθε δὲ καὶ αὐτὸ πλεονασμὸν τοῦ ν διὰ τὸ μέτρον· ὡς καὶ τὸ ἔννεπον. Ἐννεός, ἄφωνος· κωφός· ἐκστατικός· νωθρός· νωχελής· μετέωρος. Ἔννεπε, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ἑνὸς ν· καὶ δῆλον ἐξ ὧν πολλαχοῦ τὸ ἐνέπω δι᾽ ἑνὸς ν ἐκφέρεται, ἀπὸ τῆς ἐν προθέσεως καὶ τοῦ ἔπω· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔπος. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνόθω, ἐνόσω τὸ κινῶ· τὸ μὲν ἐνοσίχθων δι᾽ ἑνὸς ἐκφέρεται ν· τὸ ἐννοσίγαιος, διπλάζει τὸ ἀμετάβολον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ χρονικῶς ἐν ποιήσει τὸ ἄειδε, ἤτοι τὸ ἔννεπε. ἀείδειν μὲν γὰρ τὸ μετὰ μέλους· ὅθεν καὶ ᾠδαὶ τὰ ποιήματα. ἐνέπειν δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς λέγειν. ὅρα δὲ ὅτι τὸ μὲν ἐνέπειν, ἢ ἀντὶ τοῦ ᾄδειν, ἢ ἀντὶ τοῦ λέγειν ἁπλῶς κεῖται· τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἐνένιπεν καὶ ἐνίσσειν, οὐδέτερον ἐκείνων δηλοῖ· ἀλλ᾽ ἐπίπληξιν καὶ ἄμφω δηλοῦσι τὴν διὰ λόγου μέμψιν τοι ἢ τὴν δι᾽ ἔργων ἐπίπληξιν. ἔχει δὲ τοῦ ἐνέπειν, ἀρχὴν ἔχει δὲ ὅτου τοῖς καλουμένοις Τρωϊκοῖς στίχοις, ἔπη· καὶ ἐν τοῖς ποιητικοῖς· νεωτέρων δὲ ἡ ἐν τοῖς χρῆσις ἐπὶ τῶν ποιητικῶς μετρούντων· Ὅμηρος γὰρ ὡς δι᾽ ὅλης τῆς αὐτοῦ ποιήσεως φαίνεται τὸ ἁπλῶς λόγον, ἔπος λέγειν· οἷον ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων· καὶ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. Ἐνίσπετε, ἀντὶ τοῦ εἴπατε· ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ ἀορίστου. σύνηθες δὲ τοῖς ποιηταῖς, τοῖς ἐνεστῶσιν ἀντὶ τῶν ἀορίστων χρῆσθαι. καὶ ἡ λέξις ποιητική· τὸ δὲ ἕτερον ν προστίθεται διὰ τὸ μέτρον· ἓν γὰρ ἔχειν ὀφείλει· ἀπὸ τῆς ἐν προθέσεως, καὶ τοῦ ἔπω, ἐνέπω· καὶ ἐννέπω κατὰ τοὺς Αἰολεῖς· δηλονότι τὸ διπλασιάζειν τὰ σύμφωνα. Ἐννεσίῃσιν, ἤτοι συμβουλαῖς· αἳ γίνονται οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐννέπω, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἔννοια κατὰ τοὺς παλαιούς, πρὸς ὁμοιότητα φάσι τοῦ πηγόμαλος, πηγεσίμαλλος· ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἐνίημι, ἐνήσομαι ἐνεῖσαι, ἐνεῖται· γίνεται ἐνεσία· καὶ διπλασιασμῷ τοῦ ν, ἐννεσία ἡ εἰς νοῦν ἐνιεμένη συμβουλή. Ἐννεώροι σῦες· αἱ ἐνναετεῖς· ἢ ἄλλως ἴσως, αἱ ἐννέα ὡρῶν. Ἐννάδ, ἐνναίω· ἢ εἰς ναούς· ἢ εἰς νεοττούς· ἐνταῦθα Κυρηναῖοι. Ἐννέωρος, δι᾽ ἐννέα ἐτῶν ἀναβαίνων· ὡς ὁ Γεωγράφος φησὶν, ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον· καὶ διατρίβων ἐκεῖ κατέβαινεν ἔχων συντεταγμένα παραγγέλματα, ἃ ἔλεγεν εἶναι τοῦ Διός· ἵνα δηλαδὴ πείθειν οὕτως ἔχῃ τοὺς δαιμονοῦντας τοὺς ὑπηκόους. οἱ καὶ ἄλλως ὡς δικαίῳ ἔχαιρον, ἐπειδὴ τὴν θάλασσαν ἐξεκάθηρε λῃστῶν· ἐξ ὧν καὶ τὰ καταφύγια ὠνόμασαν ὅτου δηλαδὴ ἀθάνατοι τοῦ κρῆται, ἢ τοὺς περὶ αὐτὸν κρῆτας ἐφύλαττεν. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ ἐννέα ἔτη παρὰ τῷ Διὶ ἐπαιδεύθη. ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐννεαετὴς ὢν, βασιλεύειν ἤρξατο. τινὲς δὲ, ὅτι ἐπὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν. Ἐννέεστι, δ, σημαίνει τὸ τίθω· ὁ παρατατικὸς καὶ ἐπὶ τοῦ τῆς συζυγίας καὶ ἐπὶ δευτέρας, ἀντὶ ἕν ὅτι τίθημι, καὶ κλινόμενος δηλονότι, ἐπὶ δευτέρας τοῦ τίθω· ὁ παρατατικὸς, ἔτιθον· ἔτιθες· ἔτιθε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἔννη· οὕτως Ἡρωδιανός. Ἐννὶς, σώφρων· ἀληθής· ἀγαθός· πατρός. Ἐννίσκλα, ἐνδύματα λακωνικὰ ἐφήβων. Ἐννιπεῖν, ἐν ταπεινότητι. Ἐννέσει, φθείρει· ὁμαλεῖ. Ἐννοσιάδες, νύμφαι παρὰ Λεσβίοις. Ἔννος, κώπης μέρος τὸ ἐπὶ τοῦ σκαλμοῦ ἴσθι ἐν τῇ νηΐ. Ἔννος, ἀντὶ χίο ἐφ

Ἐνίγυος, ὃ ἐν μέλος ἔχει· ὁ κυλλός. Ἐνὶ δαιτὸς, τῆς εὐωχίας. Ἐνιδρύσασθαι, ἀσφαλῶς καθίσαι. Ἐνίδρυται, ἐγ
κάθηται. Ἐνίει, ἐμβάλλει. καὶ ἐνιεῖσα, ἐμβάλλουσα. Ἐνιείς, ἐπαφιείς. Ἐνίει, ἔχει. Ἐνιέναι, ἐμβάλλειν ἐα
σθέσθαι. Ἐνίεσαν, ἐνέβαλον. καὶ τοῖς πύργοις πῦρ ἐνίεσαν. Ἐνίεστι, ἤγουν ἐμβάλλετε ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω. καὶ δε
σύτεται ὁ παρατατικός ἵειν. ἡ μετοχὴ ἱείς ἱέντος. τὸ προστακτικὸν ἵεθι ἵε τω. ἵετε καὶ ἐνίετε. Ἐνιζῦσαι, ἐγκαθίσαι.
Ἐνιπλαι, ἐμποδίζειν εἰκότως. ἀπὸ τῶν καθιστανομένων μεταφορικῶς. καὶ ἐνιπλαν κωλῦσαι. Ἐνιπλίζειν, τὴν ἐν ἁλί ἐπι
τὴν ἄγειν. Ἐνίπλος, ἀνόητος. Ἐνίημι, καὶ ἐνίεισι καὶ ἐνιᾶσι, καὶ ἀνίημι· ἀντὶ τοῦ ἀναδίδωμι. ἀνίεισι καὶ ἀνιᾶσι, καὶ συνίη
μι, ἀντὶ τοῦ γινώσκω ἢ συμβάλλω. συνίεισι, συνιᾶσι. καθίημι, καθίεισι, καθιᾶσι. καὶ μεθίημι τὸ ἀπολύω. μεθίεισι, μεθιᾶ
σι. καὶ παρίημι, τὸ ἐῶ. παρίεισι. παριᾶσι. καὶ ἐφίημι, ἐφίεισιν, ἐφιᾶσι. καὶ ὑφίημι, ὑφίεισιν, ὑφιᾶσιν. ἵ ε καὶ ἵ. ἀνεικὼς
δὲ, καὶ καθεικώς, καὶ παρεικώς, ἀντὶ τοῦ ἐνδούς. καὶ ἀφεικὼς καὶ ἀνεικέναι καὶ καθεικέναι καὶ παρεικέναι, καὶ ἀφει
κέναι καὶ ἀνεῖμαι καὶ ἀνεῖται. καὶ καθεῖμαι καὶ καθεῖται καὶ παρεῖμαι καὶ παρεῖται. καὶ ἀφεῖμαι. καὶ ἀφεῖται καὶ
ὑφεῖμαι καὶ ὑφεῖται. καὶ ἀνειμένος. καὶ καθειμένος, καὶ παρειμένος. καὶ ἀφειμένος, καὶ ὑφειμένος. ἀνείθη. καὶ παρείθη.
καὶ ἀφείθη. καὶ ὑφείθη. καὶ παρίκει, ἀντὶ τοῦ συγχωρεῖν. καὶ ἐνδίδωσι. καὶ ἐνεῖναι. ἀντὶ τοῦ δυνατὸν εἶναι. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνυ
πάρχειν. καὶ ἐξεῖναι, ἀντὶ ἄδειαν εἶναι. καὶ συνεῖναι, καὶ προσεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἐφ᾽ ἑτέροις ἕτερον ὑπάρχειν. καὶ προεῖναι,
καὶ ἀνεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀναπέμψαι. καὶ καθεῖναι, ἀντὶ τοῦ καταπέμψαι. καὶ παρεῖναι, ἀντὶ τοῦ παρόντα εἶναι. καὶ ἐπεῖναι
καὶ περιεῖναι, ἀντὶ τοῦ ζῆν. καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν. καὶ ἀπεῖναι, καὶ ὑπεῖναι. καὶ ὑπαρεῖναι διὰ διφθόγγου. Ἐνὶ ἄστει, ἐν κα
τασπόρῳ ἐν ἤχῳ λαμπρῷ. Ἐνίεπε, ἐμβάλλει. ἀπὸ τοῦ πέμπειν. Ἐνικάββαλεν, ἀντὶ τοῦ κατέβαλεν. Ἐνίκασθαι, ἐνίγ
κειν. Ἐνὶ καυλῷ, ἐν τῷ δόρατι. Ἐνίκησεν, ὑπερέβαλλεν. Ἐνικλαῦ, ἐμποδίζειν. Ἐνικμα, τὰ χεῖλα τῶν ποτα
μῶν. ἃ καὶ ἄνυδρα λέγουσι, διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα, καὶ διερά. Ἐνὶ κνωσῷ, πόλει τῆς κρήτης. Ἐνιλλώπτειν, τὸ καταχιλλα
σμένον ὄμματι βλέπειν. καὶ καταμωκᾶσθαι. ὅθεν καὶ ἐνιλλώψας, τὸ καταμωκησάμενος. ἴλλους γάρ φασι, τοὺς ὀφθαλμούς.
Ἐνιλλωπῶ, ἢ ἐνιλλώπτω, τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συστρέφω. Ἐνὶ μεγάροις, ἐν τοῖς οἴκοις. Ἐνὶ ναΐ, ἐν πλοίῳ. Ἐνὶ οἴκῳ, ἀ
ρθοτονεῖται μετὰ τοῦ ὀνόματος. ἵνα μὴ ἀναστρεφομένη σημαίνῃ ῥῆμα. ἔστι δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ῖ. τὸ τί δὲ ἀναστρέφον
ται αἱ προθέσεις, ὅτι λείπει ῥῆμα. γίνεται δὲ ἀντὶ ῥήματος, ὡς τὸ, ἔνι τοι φρένες οὐδ᾽ ἠβαιαί. καὶ πάρα γὰρ θεά ἐστι. καὶ
ὅτι μεταξὺ δύο ὀνομάτων τεθῇ. ξύλοχον κάτα βοσκομένα ἀνζαίθῃ ἔπι δινήεντι. καὶ ὅτι ἀντὶ τάσσεται τινὶ ἀμέσως. ἀος,
ὅ ἐστι, ἀντὶ τοῦ ἐφ᾽ οὗ. καὶ ὅτι διαιρεθῇ ἀπὸ πλοκῆς. ἄνεν ἀρτίμιδι ζύν. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχει, ὀρθοτονεῖται, καὶ φυλάσσει τὸν
ἴδιον τόνον. ἢ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν τῷ οἴκῳ, ἐν τῷ ἄργει. Ἔνιοι, φανερὸν ἀμφοῖν τινές. Ἐνιπεύς, ποσειδῶν, παρὰ μιλησίοις τι
μᾶται. καὶ ἐνιπεύς, ὄνομα ποταμοῦ. παρὰ τὴν ἐνιπήν. καὶ γὰρ ἄγριός ἐστι, καὶ ἀπειλοῦντι ἔοικεν. Ἐνιπὴν λέγει ὅμηρος, τὴν
διὰ λόγων ἐπίπληξιν καὶ κακολογίαν. ἐνίπτω γὰρ τὸ κακολογῶ. ὅθεν ἐνιπή, καθὸ τύπτω τύπτω τυπή, ἡ τύψις. Ἐνι
πῆσαι, ἀπειλῆσαι βοῆσαι. Ἐνιπλήξαντες, ἐμπελάσαντες πλησιάσαντες. ἢ ἀπὸ πλήξαντες. Ἐνὶ προδόμῳ, ἐν τῷ πρὸ
τοῦ οἴκου στοᾷ. Ἐνὶ προμάχοισιν, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν μαχομένοις. Ἐνιπτάζω, κακολογῶ. καὶ μέμφομαι. Ἐνιπτάζον
χρύσην πρὸς ἀπόλλωνα, κακολογοῦν καὶ μεμφόμενος ἐχολοῦτο καὶ ὠργίζετο. καὶ ἐνιπτάζων, ἴυζον. Ἐνίπτει θυμόν, πα
ραλκοῦντας ἔχει τὸν θυμόν. ἀλλὰ χωρὶς αὐτοῦ, ἐν πλάσει χρύσης τῆς ἐννοίας. ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἔνθεν πρόσθεν δ᾽ ἐνίπτε πεπηγυῖα
ἐπίπληξε μύθῳ. ἔνθα πάλιν παρέλκει τὸ μύθῳ ἐπειδὴ αὐτόχρημα ἐνίπτειν ἐστὶ τὸ ἔπεσιν ἀπειλῆσαι. καὶ ἄλλος δὲ εἰπεῖν,
μή με θυμὸν ἐνίπτε. ὅμοιον ἐστὶ τῷ ἰδίως θυμὸν ἵκετο πένθος. Ἐνίπτω, κακολογῶ. ἀπειλῶ. λοιδορῶ. πρὸς τὸ ἐνέπω
τὸ λέγω κατ᾽ ἐπένθεσιν τοῦ τ. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, ἐνίπτω. τὸ γὰρ ἐνίκα πλεονάσαν σύμφωνον τρέπεται εἰς ι. ὥστε ἐστὶν
ἐνίπτω. μή μου γῆρας χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνίπτε. Ἐνισκήψαι, κατενέχειν. Ἐνισκήψωσιν, ἐμπέσωσιν. Ἐνι
σκίμφθη οὐδει δόρυ. ἀντὶ τοῦ ἐπέλασεν. ἀπὸ ῥήματός ἐστι τοῦ σκίμπτω, ὡς χρίμπτω. ἐξ οὗ δοκεῖ εἶναι τὸν παρὰ ἀττικοῖς
σκίμποδα, αἱ πλησίον κλίνονται καὶ χαμαλὴν πελάζουσαν τῇ γῇ. χρῆσις τοῦ σκίμπτω καὶ παρὰ πινδάρῳ. ἔνθα φασίν, ἀγαθὸν
εἶναι ταῖς δύο ἀγκύρας ἀποσκίμφθαι. Ἐνισκίψαντες, ἐνερείσαντες. Ἐνὶ σκοπιῇ, ἐν βουνῷ. Ἐνισσε, ἐνέπω καὶ πλε
ονασμῷ τοῦ σ, ἐνίσσω. ὁ παρατατικὸς, ἐνίσσον εἰς ε. Ἐνισσέσθαι, ὀνειδίζεσθαι κατὰ πάντων. Ἐνισσέσω, καινότερον ἐκ τοῦ
ἐνισσῶ. τὸ μὲν καινότερον ἐνίπτω, ἐνίψω. τὴν τοῦ ρ μὲν ἔχει ἀντὶ καὶ σφοδρότερος. τὸ δὲ ἐνισσέσω, ἀντὶ τοῦ ἀπηνὲς εἶπω.
Ἐνίσσω, ἣν ἀνεμόεσσαν λέγει ὅμηρος, ὡς ἀπὸ ὀρῶν κειμένην. ἐνισσαῖος τὸ ἐθνικὸν λέγεται. Ἐνὶ σπλάγχνοισιν, ἐν τοῖς
ἐντέροις. Ἐνίσσω, ἀπειλήσω. καὶ ἐνίσσε, ἀντὶ τοῦ εἶπε. Ἐνίσσειν, ὡς τὰ πολλὰ ἐνίπτειν λέγεται. ἐξ οὗ καὶ ἐνίψω μέλ
λον. καὶ τὸ ἐνίσπε καὶ ἢ ἐνισπὴ. λέγεται ἐνίσπη ἐνίσσειν καὶ λέξαις καὶ πλήσαις. Ἐνίσσειν, δοτικῇ συνέταξεν ὅμηρος. ἢ ποῦ
θυέστρασι καὶ ὑμᾶς ἐνισσέμεν. ὅ ἐστι κακολογίαν ἐπάγειν. Ἐνισσέμεν, κακολογεῖν ἀπειλήσειν. ἀπὸ τοῦ ἐνίσσω. ὁ μέλ
λων ἐνίξω. Ἐνισσόμενοι κακοῖς ἔπεσιν, ἤγουν ἐκακολογούμενοι. Ἐνίσσω, τὸ κακολογῶ. ἐκ τοῦ ἐνίπτω παράγεται. ἀφ᾽ οὗ
ἐνιπή, ἢ διὰ ἐπίπληξις ὧν προσλεῖπται τὸ ἐνέπω. καὶ ἐνίσσω τὸ ἀπειλητικῶς. Ἐνὶ σταδίῃ, ἐν τῇ συσταδὴν μάχῃ, ἐνιστα
μένοι ἐν ἴσῳ ὁμαλῶς. Ἐνίστασθαι, ἀντιπαρίζεσθαι παρασκευάζεσθαι. μὴ διαμέλλειν. ἀλλ᾽ ἐνίστασθαι τῷ πολέμῳ. καὶ ἀν
ίστασθαι, τὸ διίστασθαι. Ἐνίστησί μοι ὁ διδάσκαλος. καὶ ἐνίστησιν ἐκεῖνος τοῖς πολεμίοις. ἐνίστησι τὴν ἀρχὴν ποιούμενος ἐνί
σταται δὲ τινὶ ὁ ἐναντιούμενος. Ἐνὶ στατῷ, ἐν τῷ σταθμῷ. Ἐνισχημένος, κατεχόμενος. κεκρατημένος. Ἐνὶ φρε
σὶ θῆκε, κατὰ νοῦν ἔχει. Ἐνὶ χηλῷ, ἐν τῷ κιβωτίῳ. ἐν τῷ πλοίῳ. Ἐνὶ χώρῳ, ἐν τῷ χορῷ. Ἐνίψει, κυρίως ἀπειλήσει διὰ
λόγων. παρὰ ὅμηρον, ἀντὶ τοῦ ἐρεῖ. λέξει. ἐνίπτω γὰρ τὸ ἀπειλῶ. λοιδορῶ. παρὰ τὸ ἐνέπω τὸ λέγω. Ἐνίψω, οὐχ ἁπλῶς ἀν
τὶ τοῦ εἴπω, ἀλλὰ μετὰ σφοδρότητος καὶ ἀπειλῆς. ὡς καὶ ὁ ἐνιπὴ δηλοῖ. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ῥέπω γίνεται τὸ ῥίπτω, καὶ ἀπὸ τοῦ σέ
πω τὸ σήπτω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνέπω, τὸ ἐνίπτω. Ἐνίων, ἤμουν. ἢ τινῶν φανερῶν. τινῶν μέν. Ἐγκαθέξει, ἐν κατοχῇ.
Ἐγκάθεται, κατατρέχει. Ἐγκάθετοι, ἐνεδρεύοντες. Ἐγκαλῶ τῆς ὥρας, ἐγκαλῶ τῆς ἐλπίδος. ἐν παραμυθίᾳ τῆς συμ
φορᾶς. καὶ ἕτερα. ὁμοίως ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀπαιτῶ ἐς αὐτὴν ὥραν, ἐς καλὴν ἐλπίδα. οὕτω καὶ ἄλλα. Ἐγκαλοῦσι καίσαρι.

Ἐνῆφθαι, ἐνῆπτθαι. Ἔνηφι, μετὰ τρίτην ἡμέραν· ἢ ἡ νέα ἀρχὴ τοῦ μηνός. Ἐνηχούμενος, κατηχούμενος· ἢ ἐνηχούμενος, ὁ ἔτι ῥυθμὸν ἔχων ἐκ τῆς χήμεσιν. Ἐνηχοῦντος, ἤδη φωνοῦντος ἐκβάλλοντος. Ἔνθα, οὐ μόνον τοπικόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ χρονικόν. Ἔνθα, τότε ὅπου ἢ ἐνταῦθα· ἢ ἤδη τόπου, ἢ ἐκεῖ. Ἔνθα, τίνα πρῶτον, τίνα δ᾽ ὕστατον ἐξενάριξεν, Ἕκτωρ Πριαμίδης χάλκειος Ἄρης. παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ε τῆς Ἰλιάδος· ὡς δέον γὰρ πολυμαθίας, μὴ δὲ ἔχων κατ᾽ ὄνομα φράζειν τοὺς ἀναιρουμένους. Ἐνθαλάμια, πλάσματα ἐκ μήκωνος καὶ σησάμης. Ἐνθαλάμοις, ἐν ἄκροις. Ἐνθαλλῶς, οὐκ ὀρθῶς. Ἐνθαλύξας, σφοδρῶς παίξας. Ἐνθάδε, τότε. Ἐνθαῦτα λέγουσιν Ἴωνες, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐναλλαγμένος. Ἐνθεάζει, ἀναβαίνει, μαίνεται. Ἐνθεαρίζει, ἐγχωρεῖ. Ἐνθεμένω, ἐνθέμενοι δηκτῶς. Ἔνθεν, αὐτόθεν· ἴσωθεν· ἐκεῖθεν· ἢ ἀπὸ τοῦ ὧδε· ἢ ἐκ τούτου. Ἔνθεο, ἔνθου. Ἔνθεος, ἔνδοξος· ἔνθεος· θεῖος. Ἐνθέραι, τὴν χλαῖναν κατὰ τρίβων. Ἐνθερίζω, τὸ θέρους τοῦ διάγειν ἀναβαίνοντος. Ἔνθεσιν, τὴν τροφὴν λέγει Ἀριστοφάνης· ἔνθεσις γὰρ ὁ ἄκολος ψωμός. Ἔνθεσμον, νόμιμον, ἔννομον. Ἐνθετταλίζεσθαι, ἐν κεχλαμυδῶσθαι· σύνηθες γὰρ Θετταλοῖς χλαμυδοφορεῖν. Ἐνθεὶς θυμοῦ παρ᾽ Ὁμήρῳ· ἰστέον ὅτι οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον, ἤδη τροφῆς τὸ ἐσθίεσθαι φασὶν ἀττικῶς· καὶ ἔνθεσιν τὴν τροφήν. λέγεται δὲ καὶ ἤδη δένδρου ἔνθεμα, τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον ἔμφυλλιον. Ἐνθήκη, τὸ μὲν παρενθήκη, ὅπως γὰρ ὕστερον εἴρηται, ὕστερον ὀνόματα· τὸ δὲ ἐνθήκη· ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν ἄρτι που· Φρύνιχος. Ἐνθλάσει, ἐνθλᾷ· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐνθολή, ἰσόρροπον. Ἐνθοριάζει, τονεῖ. Ἐνθορεῖν, ἐνορμῆσαι. Ἐνθορίσκει, ἐνθρύπτει. Ἔνθου, ῥόφησον· παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τῷ στόματι· ἢ ἔνθου παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ψωμοῦ καὶ τοῦ ἀκόλου, οὕτω λεκτέον καὶ ὅλως τοῦ φαγεῖν. Ἔνθους, ἐνθουσιαστής· μαινόμενος· πνευματοφόρος· θεωρητικός· θεόληπτος· θεοφορούμενος· ἐνθουσιῶν· ἐνθεαζόμενος· κατὰ συναλοιφήν, ἔνθεος, ἔνθους. Ἐνθουσία, ἔκπληξις· θεωρία· ἢ ἀπὸ τοῦ θείου πνεύματος καταλάμπεται. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μαίνεται. καὶ ἐνθουσιώσας ἀντὶ τοῦ ἐξανιστάσης· ἐνθουσιώσας, τῇ πυρώσει τῆς μέθης. Ἐνθουσιάζουσι, θαυμάζουσιν. Ἐνθουσιασμός, ὅταν ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Ἐνθουσιῶν, μαινόμενος· ὁρμῶν· ἢ μανίαν ἔχων. Ἐνθραδής, ἐμμανής. Ἐνθράζει, ταράσσει ἀπὸ τοῦ μαντικοῦ θριῶν. Ἐνθράσσει, ἐγκείμενον νύττει· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐνθρεῖν, φυλάσσειν. Ἐνθρία, ζῴδια. Ἐνθριάκτος, ἐνθουσιῶν καὶ ἐνθεαστικός· Σοφοκλῆς· στιβεῖ. Ἐνθρίζειν, ἐνστηρίζειν νύσσειν. Ἐνθρίμματις, οἱ μὲν τηξείοις, διὰ τοῦ ι· ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ υ· ἢ τρὶ ἀπὸ τοῦ θρίξ, ἢ ἀπὸ τοῦ θρίβεσθαι. Ἐνθρυπτά, τὰ ἐκπέμματα· ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώματα. ἔνια δὲ, τοὺς πλακοῦντας ἀλλὰ προσοικειοῦσι· καὶ Ἀπολλᾶς δὲ παρ᾽ Ἀθηναίοις ἐνθρυπτὸς ἐν Λίμναις Διονύσου. ὁ στεφάνους περὶ κύρτους κλήρου τίτλος ἔστιν ἐν Ἀθήναις Λίμναις ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος. Ἔνθρυσκον, λάχανον καρίδι ὅμοιον· φέρει δὲ καὶ ἄνθος· ὥς τι εἶναι καὶ βρωτὸν καὶ στεφανωτόν. Ἐνθυμεῖσθαι, ἐνθυμοῦ βάλλεσθαι, φησὶν ὁ ποιητής, ὡς τὸ ἐν θυμῷ ἀθανάτοισι βάλλεσθαι. Ἐνθύμημα, ἀτελὴς καὶ ἀθενὴς συλλογισμός· καὶ ἡ πρώτη ὁρμὴ τῆς ψυχῆς. οὕτω δὲ λέγονται, οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοί· ἐν ἐκείνοις γὰρ διὰ μιᾶς προτάσεως δοκεῖ γίνεσθαι ὁ συλλογισμός, τῆς τὴν ἑτέραν γνώριμον οὖσαν γὰρ τῶν δικαστῶν ἢ τῶν ἀκροατῶν, προστίθεσθαι· οἷον οὗτος ἄξιός ἐστι κολάσεως· προδότης γάρ ἐστι· προστίθησι γὰρ ὁ δικαστὴς, ὡς ἐναργὲς τὸ πάντα τὸν προδότην κολάσεως ἄξιον εἶναι· ἀφ᾽ οὗ οὖν μὴ γνώριμόν ἐστι τὸ παραλειπόμενον, οὐκ ἔτι ἀλλ᾽ οὐδὲ οἷόν τε τὸν δι᾽ ἐνθυμήματος γίνεσθαι συλλογισμόν· ὁ γὰρ συλλογισμὸς σύνθεσίν τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν. Ἐνθυμάσιον, ἄπορον ἔννομον. Ἐνθυμιαζόμενοι, ἐνθυμούμενοι· λογιζόμενοι. Ἐνθύμιον, ἄτοπον σεμνόν· κατὰ τοῦτο καὶ δι᾽ ἃ πραχθέντα ἔθετο ἐνθύμιον· ἐνθύμιον καὶ βραχὺ τὸ μόριον Δαβίδ. Καὶ εἶχε πλάσμα ἐνθυμίου ἑορτῆς τοῦ ... ἐνθύμιον καὶ ἡ κατὰ διάνοιαν θυσία, καὶ προσφορά· ἤγουν εὐχή. Ἐνθύμιστον, ὑποπτον. Ἐνθυμοῦ, ἐνθυμοῦ. Ἐνθυμοῦ μαθητής, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες. Ἐνθύριον, μέρος τι τῆς νεώς. Ἐνθύσκει, ἐντυγχάνει. Ἐνθύσμος, ὁ ἀσφαλὸς τοῦ ὄρνεον. Ἐνθυχῶσαι, ἐμφωλεῦσαι, ἐγκρύπτεσθαι. Ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ ψυχαῖς θὲς εἰς τὸν νοῦν. δῆλον δὲ ὡς διαφέρει τὸ βαλέσθαι, τοῦ βαλεῖν. Ἔνι, ἔστιν ὑπάρχει· Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν· ἔνι φύσις, ἔνι θράσος. Ἐνιαία, ἡ μοναδική. Ἐνιᾶσι, τὸ ἐμποιοῦσι καὶ ἐμβάλλουσι· καὶ ἐνιᾶσι μετὰ τῆς προθέσεως λεγόμενον ἐνίασιν, οὐχ εὕρηται δὲ μή που παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ σπανίως, καὶ δοτικῇ συντάσσεται. Ἐνίαυεν, ἀντὶ τοῦ ἐνδιέτριβε παρ᾽ Ὁμήρῳ· ὅθεν καὶ ἐνιαυτὸς χρόνος, ὁ ἀθέμελεν ἔχων τριβήν. Ἐνιαυθμός, παρὰ τὸ ἐνιαύω τὸ ἐνδιατρίβω ἐνιαυσμὸς καὶ ἐνιαυθμός· ἐκ δὲ τοῦ ἰαύω καὶ μαλιαυθμός. Ἐνιαυσιαῖον, καὶ τοῦ ὅμοιόν ἐστι τῷ Διονυσιαίῳ κίβδηλον· λέξις οὖν πεντασυλλάβως ἐνιαύσιον ὡς Διονύσιον· Φρύνιχος. Ἐνιαυτίζω, ἐνιαυτὸν τοῦ διατρίβω. Ἐνιαυτοὶ μεγάλου Διὸς, ἀντὶ τοῦ ἡλίου λέγει Ὅμηρος. μέτρον γὰρ κινήσεως ἡλιακῆς ὁ χρόνος ἐστίν· ὁ δὲ τοῦ καὶ χρόνος μέγας εὑρεῖν λεγόμενος, ἀνίσκεται δέ, ἀκεῖ καὶ ἐκεῖ τὸ μέγεθος διὰ τὸ τοῦ ἀστέρος πολὺ μέγεθος. σημειωτέον δὲ ὅτι ἐνιαυτὸς γίνεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἰαύω· δηλοῖ δὲ χρόνον μακρόν. ἰαύειν μὲν γάρ, τὸ διατρίβειν· διατρίβειν δέ, τὸ ἀργεῖν. ἐνιαυτὸς οὖν ὁ χρόνος, ὁ διατριβὴν ἔχων καὶ μὴ σύντομος. διὸ καὶ ἐπίθετον τοῦ ἔτους ἐλαττοῦ παρὰ τῷ κωμικῷ· ἐστί τι, ἐτῶν ἐνιαυτῶν. Ἐνιαυτός, ὁ μακρὸς χρόνος· ἡ διατριβὴν ἔχων πολλήν· παρὰ τὸ ἰαύω τὸ ἐνδιατρίβω· σύνθετον ἐνιαύω· καὶ ὄνομα ἐνιαυτός· διὸ καὶ ὁ κωμικὸς ἐπιθετικῶς αὐτὸ τίθησιν ἐν τῷ ἐτῶν χρονίοις ἐνιαυτοῖς. ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ μὲν ἐνιαυτοῦ, τὸ ἀπενιαυτίζειν γίνεται· ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους, ἀμφιετίζεσθαι, τὸ κατ᾽ ἔτος περιέρχεσθαι. καὶ ἐπίρρημα δὲ ἐντεῦθεν, παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀμφιετῆ. Ἄλλως. Ἐνιαυτός, παρὰ τὴν ἐν πρόθεσιν, καὶ τὸ ἰαύειν, ὅ ἐστι διατρίβειν· ἢ παρὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἕνωσιν τῶν τεσσάρων ὡρῶν· καὶ τῶν κατ᾽ αὐτὰς ἀποτελεσμάτων· ἢ καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἐν τὸ ταυρᾶ· ἤγουν τελειοῦν· ἐξ οὗ καὶ ὅλος καὶ ὁλότης· τελεσφορεῖ γὰρ τὰ καθ᾽ ἡμᾶς ὡς τελεσφόρος ὁ ἐνιαυτός. καὶ ἰστέον ὡς εἰ καὶ ταυτὸ ἐνιαυτὸν καὶ ἔτος εἰπεῖν, ἀλλ᾽ ἡ παραγωγὴ ἐν ἀλλήλοις διάφορος· ἔτος δὲ κατά τινας, παρὰ τὸ ἔνδον καὶ ἀλόγως διασώζεσθαι, καθὰ καὶ ἔτι. δῆλον δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τοῦ ἀφ᾽ ἑνὸς ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐτυμολογοῦσί τινες· ἵνα καὶ ὁ ἔτος κατὰ τὴν ἑνότητα θεωρεῖ ὁ Πρόκλος, ἐν μόχθοις μονόχειρος· τὸ μὲν διὰ τὸ ἀεὶ νεάζειν καὶ ὡς ἀεὶ κατὰ βίον ἐνεργητικὸν ἐν τοῖς περὶ γένεσιν· τὸ δὲ, διὰ τὸ ἑνιαίως δοκεῖν μεμορφῶσθαι τὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἐνεργείας· ὥσπερ οὐδὲ μιᾶς ἑτέρας τῶν ὡρῶν· διασώζειν δ᾽ αὖ καὶ ἄλλος ὁ ἔτος. Ἐνιαχοῦ, πολλαχοῦ· καὶ ἐνιαχῆ. Ἐνιβένθεσιν, ἐν τοῖς βάθεσι.

κολάζω. Πάρειμι, αὐτὸ τοῦ παρών εἰμι. Ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι. Περίειμι, αὐτὶ τοῦ περιέρχομαι. Ἄπειμι, αὐτὶ τοῦ ἀπέρχομαι. θεν. Ἐνέρθεν ἐπίρρημα τοπικόν· γίνεται ἐκ τοῦ ἔνερος ἐνέρου· ὃ σημαίνει τὸν νεκρόν· ἐξ αὐτοῦ ἐνέροθεν· καὶ συγκοπῇ ἔνερθεν. Ὑποκάτωθεν. Ἐνέρκεσι, περιφράγμασι, τείχεσιν. Ἐνέροις ἀνάσσων παρ' Ὁμήρῳ ὁ δηλαδὴ τοῖς ὑπὸ γῆν· ἐξ οὗ τὸ νέρτερον καθ' ἔλλειψιν τοῦ ε. οἷον ἄλλοις ἐκ τοῦ ἐς κόρακας, τὸ σκορακίζειν γίνεται. καὶ ἐκ τοῦ ἐς κέαρ βάλλειν, τὸ σκεραβάλλειν. κωμικὴ αὕτη λέξις. Ἐνέροις, νεκροῖς. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ κεῖσθαι ὅ ἐστιν ἐν τῇ γῇ. ὅθεν καὶ τὸ ἐνταφιάζειν φυτεύειν, ἐν τῇ γῇ ὄντας. Ἐνεροχύτης, νεκροχύτης. νεκροῦ χοὰς ἔχων τις. καὶ ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς, φυτεύει τῶν νεκρῶν. Ἐνέροις, συμπλοκὴ παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. ὡς τὸ, ἐνέρσει κρεάβυλον ἀδαδύμητον. Ἐνέρτερος, κατώτερος. ἀπὸ τοῦ ἔνερθεν ἐνέρθερος, καὶ ἐνέρτερος. Ἔνεσαν, αὐτὶ τοῦ ὑπῆρχον. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. ὁ παρατατικὸς εἶν τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἔμεν ἔτε ἔσαν. καὶ ἐνέσαν. ἤ ἦμεν ἦτε ἦσαν κατὰ συστολὴν τοῦ η εἰς ε, ἔσαν. ἤ ἔνεσαν, ἦσαν ἔνησαν. Ἐνεσίαλλον, ἐπέβαλλον. ἐνέταξαν. Ἐνεσίησι, διανοήσεσιν. ἐννοίαις. βουλήσεσιν. ὥς φησι Διονύσιος, καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ε. Ἐνεσκαρωμένη, ἐρρυπωμένη. Ἐνεσκεδασμένον, τὸ ἄτακτον κεχυμένον. Ἐνεσκευασμένην, αὐτὶ τοῦ ἐσκευασμένην. ἢ πεπλασμένην. οὕτως Ἰσαῖος, καὶ Δημοσθένης. Ἐνεσκευάσατο, καθωπλίσατο. Ἐνέσκηψαν, ἐνώρμησαν ἐνέπαιξαν. Ἐνεσκίμψεν, ἐνεστήρικται. ἐνεσκείρωται. Ἐνεσκίμφθη, ἐνεπάγη. Ἐνέστακται, ἔνεστι κατά τι μέρος. Ἐνεστησάμην, ποιῆσαί τι ἐν ἱματίῳ ἢ ἐν χρυσῷ. καὶ αὐτὶ τοῦ εἰργασάμην ὡς ὁ θεολόγος. Σοὶ γὰρ θαρρῶν τὸν περὶ σοῦ λόγον ἐνεστησάμην. Ἐνεστήσαντο, αὐτὶ τοῦ ἐκρίναντο. κρίναι ὅσοι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐνεστήσαντο, ἢ μετῆλθον. Ἔνεστι, καὶ ἔξεστι, διαφέρει ὁμοίως καὶ μέτεστιν. ἔξεστι γὰρ λέγεται αὐτὶ τοῦ ἐξουσία ἐστί μοι. καὶ δίδοται ἄδεια ἐργάζεσθαι τάδε. ἀπὸ δοτικῆς πρὸς ἀπαρέμφατον ἀποδιδόμενον. οἷον, ἔξεστί μοι πράττειν ἀγαθά. μέτεστι δὲ, αὐτὶ τοῦ μετουσία ἐστί. συντασσόμενον ἀπὸ δοτικῆς πρὸς γενικήν. οἷον μέτεστί μοι τρυφῆς. ἢ μέτεστί μοι ἀπολαύσεως. ἔνεστιν, αὐτὶ τοῦ δυνατόν ἐστι, πρὸς ἀπαρέμφατον ἀποδιδόμενον. καὶ ἔνεστιν, αὐτὶ τοῦ ἐνόν ἐστιν. ἢ ἔνεστιν, αὐτὶ τοῦ ἀπόδεκτόν ἐστιν. Ἄλλως. Ἔνεστιν, αὐτὶ τοῦ ἐνυπάρχει. ὡς ἔνεστί μοι νοῦς. ἢ ἔνεστιν, αὐτὶ τοῦ δυνατόν ἐστιν. ἔξεστιν, αὐτὶ τοῦ ἄδειά ἐστιν. σύνεστιν, αὐτὶ τοῦ συνυπάρχει, καὶ ὁμιλεῖ, καὶ αὐτὶ τοῦ διαλέγεσθαι καὶ συντυγχάνειν. καὶ αὐτὶ τοῦ συνουσιάζει. πρόσεστιν, αὐτὶ τοῦ πρὸς ἀλλήλοις ἔχει, ἔστι μοι καὶ τοῦτο. μέτεστιν, αὐτὶ τῆς μετουσία ἐστίν. ἤγουν, μετοχή. ἢ συντάσσεται ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν. οἷον, μέτεστί μοι νοῦ. ἤγουν, μετουσία ἐστί μοι νοῦ. πάρεστιν, αὐτὶ τοῦ παρών ἐστιν. ἢ παροῦσά ἐστιν. ἢ αὐτὶ οὐδετέρου παρόν ἐστιν. ἔξεστιν, αὐτὶ τῆς ἐξουσία ἐστί. συντάσσεται δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς ἀπαρέμφατον. οἷον ἔξεστί μοι ποιεῖν τόδε. ἤγουν ἐπ' ἐμοί ἐστι τοῦτο ποιεῖν. ἤγουν αὐτὶ τοῦ ἐμὴ ἐξουσία. περίεστιν, αὐτὶ τῆς περιουσία ἐστίν. ἢ πλῆθος. καὶ συντάσσεται ἀπὸ δοτικῆς πρὸς γενικήν. οἷον περίεστί μοι σοφίας. περίεστι καὶ αὐτὶ τοῦ κρείττων ἐστί. καὶ Ὅμηρος. ἀτὰρ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν. περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι ἴσον, περίεστε μὲν καὶ κρείττοις ἐστὲ ἐν τῇ βουλῇ τῶν Δαναῶν. περίεστε δὲ, καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. ἢ περίεστιν, αὐτὶ τοῦ ζῇ. ὡς τὸ, ἔτι γὰρ περίεστιν. καὶ ἄπεστιν, αὐτὶ τοῦ μακράν ἐστιν. Ἐνεστὼς, ἢ μετὰ τοῦ νῦν συντάσσεται, οἷον νῦν γράφω, ἢ μετὰ τοῦ ἀεί. οἷον ἀεὶ γράφω. ὡς τὸ δόξα πρέπει τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Ἐνεστῶτα, παρόντα. προκείμενα. Ἐνεταὶ, περόνης εἶδος, παρὰ τὸ ἐνίεσθαι ὅ ἐστιν, ἐμβάλλεσθαι τῷ ἀναπτυχθέντι ὅπῃ. ὡς παρὰ καὶ τὰ ἕρματα. ὡς ὁ ποιητής ἔφη. ἐνίεται δὲ τρήμασι λοβοῖς. καὶ ἔστι τοῦτο ἐτυμολογικὸν καὶ τὸ ἐνεταῖς ὑπάρχοντα, ὡς εἰ ἔλεγε περόνας ἐχόντων τῶν ἐνεταῖς, ἐνίεντο ταῦτα γὰρ καθ' πολυωνυμίαν περόναι, καὶ ἐνεταί. Ἐνέται, ἔκκεινται. Ἐνέται, τοὺς ἐνοικοῦντας. Ἐνετειλάμην μὴ εἴπῃς, ἐπεστειλάμην δὲ καὶ ἐπέστειλα. Θουκυδίδης. ἔμπαλιν καθ' τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους. καὶ πάντα αὐτοὶ ἐπέσταλται τὸ ἐπέσταλκα ἢ Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσκοπα λέγουσι, καὶ ἐπέστειλα. καὶ ἀντεπλέ, αὐτὶ τοῦ προσταγὴ ὁ δὲ καὶ ἀντιστολὴ παρ' Αἰσχύλῳ διὰ τὸ μέτρον ἐν Προμηθεῖ. ἀντιστολὰς ἀφ' οὗ σοὶ ὁ πατὴρ ἐφεῖτο. Ἐνετείλατο, παρήγγειλε. διετάξατο. ἐσαφήνισατο. Ἐνετῆσι, χρυσείης δ' ἐνετῆσι καθ' στῆθος περονᾶτο, ταῖς περόναις. διὰ τὴν ἀνάγκην. ὅτι καθ' τὸ στῆθος ἐπερονῶντο οὐχ ὡς ἡμεῖς καθ' τὴν κλεῖδα τοῦ ὤμου. δασύνεται δὲ τὸ ἐνέτησιν ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις, ὅ ἐστιν ἐμπορπᾶσθαι καὶ ἐμβάλλεσθαι πρὸς τὸν πέπλον. σημαίνει δὲ τὰς περόνας. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. Ἐνετίδας, πώλους στεφανηφόρους. ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Ἀδρίαν Ἐνετίδος. διαφέρουσι γὰρ ἐκεῖ. Ἐνετιμᾶτο, καὶ ἀπετιμᾶτο, διαφέρει. ὅταν γάρ τις τοσοῦτον ἀργύριον ἀποτίμημα λαμβάνῃ, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται. ὅταν δὲ ἐν ἐνδόσει πάσῃ λογίσηταί τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου, τοῦτο λέγεται ἐνετιμήσατο. Ἐνετοί, Ἐνετῖος παρὰ Παφλαγόσι. τοῖς δ' Ἐνετῖος ἐβασίλευεν. πρῶτα Πυλαιμένης περὶ Παφλαγονίαν δοκεῖ κατῳκηκέναι. ὅθεν καὶ Ἐνετῖον Ἀλώνειον. ἐνετοὶ γὰρ, οἱ Παφλαγόνες. οἱ Λυδοί. Ἐνετολμήσατο, ἀπεθάρρησεν. εἶτα μὴ τι ἐνετολμήσατο τηλικοῦτον τόλμημα. Ἐνετός, εἴκαθετός. Ἐνετρύλισε, κατεπίεσεν. Ἀριστοφάνης. προαγαγὸς οὕτως ἐνετρύλισε τῷ δεσπότῃ. Ἐνετύλιξεν, ἐνείλισσεν. Ἐνετύρευσεν, ἐνετύραξεν. ἐνεσκεύασεν. Ἐνεῦ, πλεόνων ἢ ἀπὸ φύσεως τῶν ἡμιόνων. Ἐνέω, ἀποφώνημα. Ἐνέ(ν)ηκα, τὰ εἴκοσι. Ἐνεναιοί φασιν, εἰκοσίμετρον εἴκοσι ποιοῦν ἐννέα, καὶ ἐνδίδει τις, ἤτοι εἰκοσίμετοι. Ἐνεναίων παρ' Ὁμήρῳ, ἀντιχέτην ἐννεαίων κατὰ ἐχέταρε χρία. αὐτὶ τοῦ στερεμένων τῶν εἰκοσιμορῶν, γέμει ἀραχνίων. ἤγουν ἠμέλητο διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸν Ὀδυσσέα. εἰώθασι γὰρ αἱ ἀράχναι ἐργουργεῖν, ἐν τόποις ἀμελουμένοις. Ἐνεννακτοι, αἱ παρθένοι. Ἐνεννέα, ἀντίδεδαι. Ἐνεδώσαμεν, ἐν ἀγαθῷ. ἐν καλῷ. ἐν φανερῷ. ἐν μεγάλῳ. Ἐνεδίφωμεν, ἐνεβοήθει. Ἐνεύχεσθαι, τὸ δεόμενόν τινος τυχεῖν. Ἐνέφυ, ἐρείδει. Ἐνέφυσεν, ἔλαβεν ἐνεδέξατο. Ἐνεφλεβοτόμει, πολλάκις διεῖλε τὰς φλέβας. Ἐνεφορεῖτο, ἐχορτάζετο. Ἐνεφόρησαν, ἐνεπλήρωσαν. Ἐνέφραξε, συνέκλεισε. περιετείχισεν. Ἐνεχεγγύω, ἐν βεβαίῳ. Ἐνέχεεν, ἐνέλαβεν. Ἐνεχείσει, ἐνεκρίψει. Ἐνέχει, εἰσάγει. ἐπληρώθη, ἐνεπλήσθη. Ἐνέχει, μνησικακεῖ. ἐγκοτεῖ. Ἐνεχείρησεν, προσέθηκεν. Ἐνεχάρισαν, ἐνεπίστωσαν. Ἐνέχεις, αὐτὶ τοῦ ἐκίρνας. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν βάτραχοις ἐνέχεις. ἀπὸ τοῦ χέω. Ἐνεχελιδὼν, ἐν ᾧ ἱππικοὶ ἀγῶνες καὶ ναὸς Ἴλου, καὶ πρὸς Ἀθήναις, σταδίων ὀκτώ. ἐν ᾧ αἱ ἱπποδρομίαι ἀπό τινος Ἐχέλου. Ἐνέχεσθαι, τὸ ὑπόδικον, καὶ ὑπόδικον καθίστασθαι. δοτικῇ συντάσσεται. Ἐνέχεσθαι, ἐγκαλεῖσθαι. κρατεῖσθαι. συνέχεσθαι. Ἐνέχομαι, αὐτὶ τοῦ κρατοῦμαι δοτικῇ. καὶ ἐνέχονται θανάτῳ, ἤγουν

Ἐνδατεῖ, ἀρχαῖοι. Ἐνδιαιτώμεθα, ἐνδιατρίβοντες. Ἐνδιαιτᾶται, ἀντὶ τοῦ διατρίβει. Ἐνδίελω, μεσημβρίας ὥρα. Ἐνδηνεῖς, ἔνυδροι καὶ ἐνδίες ἵπποι, ἐν τῷ Ἀδρίᾳ ἵπποι· καὶ Λυκόφρων δὲ καὶ Λυκόφορα. Ἐνδίεσαν, ποιητικὴ λέξις σημαίνει ἀπὸ τοῦ ἐνδίημι· δηλοῦσα δὲ τὸ διέτριβον· ἐκ δὲ αὐτοῦ ἔοικεν εἶναι καὶ τὰ ἔνδια· ἤγουν, αἱ διατριβαί, παρὰ τῷ ποιητῇ. τινὲς δὲ ἐνδίεσαν φασίν, ἀντὶ τοῦ ἐνέβαλλον πλεονασμῷ τοῦ δ. ἄλλοι δὲ ἐδίωκον φασὶ τὸ ἐνδίεσαν ἐκ τοῦ δίω, δίημι τὸ διώκω· καὶ ἐνδίεσαν, ἐπεδίωξαν ἢ παρώρμησαν ἐσπούδασαν. Ἐνδίκως, ἀντὶ τοῦ δικαίως· ἡμέρας ἢ πολλὰ ἀεὶ ἡ πόλις βασιλεῖς ἐν δίκῃ μέμνηται. Ἐνδικον, δίκης ἄξιον ἢ δίκαιον· Καὶ γὰρ ὁ Μιθριδάτης, τὰ πάλαι ἔνδικος ἦν βασιλεύς. Ἐνδικος, δίκαιος· ἄξιος. Ἐνδινα, τὰ ἔντερα, τὰ ἔνδον τῆς ἰνὸς ὄντα· οἱονεὶ ἔνια τινὰ ὄντα· τὰ ἐντὸς τῆς ἰνός· ἢ ἀπὸ τῆς μελοῦς ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ὡς ἀθρόως. Ἐνδίνωσιν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις· ἔστι δίνη ὃ σημαίνει τὴν συστροφήν· τὸ οὐδέτερον, τὸ δῖνος· τοῦ δίνοις τοῖς δίνεσι· ἐκ τοῦ καθ' ὑπερβιβασμὸν δίνασιν. Ἐνδίωον, τοῦ μελλοῦν ἀπὸ τοῦ ἐνδύσασθαι τῷ δόρατι ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ὅπλοις. Ἐνδιαὸς ὁ γεωγράφος ἑρμηνεύει, ὁ καθ' μεσημβρίαν ὅτι δηλαδὴ ἐνδεῖ ἡ οὐκ ἐπαύξεσθαι δοκεῖ, ἀλλὰ φθίνει ἡ ἡμέρα· ὅθεν ἡ δείλη· ἡ ἐνδίουσα τῆς ἕλης· καὶ κεῖται ἡ λέξις ἐν Ὀδυσσείᾳ. σημειοῦται δὲ οἱ παλαιοὶ ἐνταῦθα, ἐκ τὴν κηρυκικὴν ἀλήθειαν φάμενα τὴν ἐξ Ἀρήνης ὁδὸν ἐς Ἀλφειόν, ἐκ πρωίας ἕως καὶ ἐς μεσημβρίαν εἶναι φησὶ γοῦν ὁ γεωγράφος, ὅτι τυχηρήσαντες ἔνδιοι πρὸς τὸν Ἀλφειὸν ἀφικνοῦνται. τινὲς δὲ τὸ ἔνδια, ἀπὸ τοῦ ἱδρῶτος· ὡς ἀεὶ ἐνίδια παρὰ τὸ ἰδος καὶ τὸ ἰδίειν· καὶ ἐν συνήθειᾳ, ἔνδια· ἴσως δὲ ἐκ παρὰ τὸν ὑγρὸν δία, ὅ ἐστιν ἀέρα· ὅθεν ἐκ τὸ διαίνειν, καὶ τὸ διερὸς δὲ παρὰ τῷ κωμικῷ ἀκολούθως δὲ ἐκ τοῦ τριούρου ἔνδιος, ὁ διερός· ὁμοίως τῷ τρόμος, τρομερός. Ἐνδίας, ὀρθρίας. Ἐνδιομένοις Ἡράκλεια· Ὑπερείδης κατὰ Κόνωνος· τῆς ἐνδιομένοις ἀγομένης ἑορτῆς τῷ Ἡρακλεῖ μνημονεύουσι καὶ οἱ κωμικοί. Ἐνδιος, ποιητικὴ, δηλοῖ τὸ μεσημβρινόν, ἤτοι τὸν ἐλθόντα περὶ μεσημβρίαν ὥραν διὰ τὴν θερμότητα, ὅτι ἐστὶν ἰδ[illegible]· ὅ ἐστιν ἱδρῶσιν ἡλίου καίοντος· ἵνα ᾖ ἔνδιος, οἱονεὶ ἐνίδιος, ὅθεν καὶ ἴδος φασὶ τὸ θερινὸν καταστήματα, ἤγουν ἐν αἴθρᾳ τινὶ καὶ καῦμα ἰσάλεμον ὅτι δὲ ἔνδιοι οὐδέτερος λέγεται καὶ ἡ διατριβή, δηλοῖ ὁ ποιητής, ἔνδια ποιήσας αὐτοὺς τὰς διατριβάς. οὐκ ἀεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνδίου ἑρμηνεύουσι, καὶ τὸ νῦν ὡς εἰπεῖν ἐναέριον· ἵνα ᾖ, ὁ προτικὴ ἐν ἄλλοις μὲν τὰ πρωΐ, ἔνδιος δὲ τὰ περὶ μεσημβρίαν· ὡς τηνικαῦτα ἔνδιος· ἤτοι αἴριος ἐλθὼν Ἀττικῶς φασὶν· διὸ καὶ ἔνδια οὐχ ἁπλῶς αἱ πρωτοδιατριβαί, ἀλλ' αἱ περὶ γῆν καὶ τὸν κατ' αὐτὴν αἴρα. Ἐνδίσματα, ἐναλίσματα. Ἐνδισαγμὸς, ἐν φροντίδι. Ἐνδιάντι, μεσημβριάζοντι. Ἐνδόθρας, τὰς ἀποκοπὰς τοῦ προσδέξειν δέρματος. Ἐνδοῖ, ἀντὶ τοῦ ἐνδώῃ ἐστὶ παρὰ Θεοκρίτῳ· ποιητικὸν ἐπίρρημα· ὡς τό, μεγαρᾷ πυλῶν· ἀντὶ τοῦ δὲ τύρος τὸ οἴκοι. Ἐνδιάζοντες, διστάζοντες ἀμφιβάλλοντες. Ἐνδίαστον, τὸ ἀμφίβολον. Ἐνδιεσμεῖα, ὅσοι ἀπὸ ἑτέρου πατρὸς καὶ μητρός. Ἐνδοῖ δὲ, ἐνδισαγμὸς δέ. Ἐνδιεῖπαι, οἱ ἀπὸ ἄλλων πατέρων καὶ μητέρων ἀγαθὰ καλά φασιν τὸ γένος. Ἐνδόκῃ, ἐν ἐπιβουλῇ. Ἐνδοκία, ἡ μετὰ πρὸς Ἀθηναίους. Ἐνδοκος, ἔδρα. Ἐνδομαρία, ἡ κτίσις ἡ οἰκογαμία. Ἐνδομηδία, κτίσις ἡ ἀποσκευή. Ἐνδόμυχε, ἐν ἀποκρύφῳ τόπῳ. Ἐνδόμυχα, κάτεισι. Ἐνδόμυχος, σκοτεινὸς ἀπόκρυφος· ὁ ἀμάσκιος· οὕτω δὲ ἐνδόμυχος ἐγεγόνει, καὶ σιωπηλὸς ἀλλὰ τύριος ἀκρυφίαν ἐδοκίμαζεν, ὥστε μὴ δὲ ἐρωτῶσι τῇ μητρὶ λέγειν, ὅπως τὰ τοῖα. Ἐνδον, ἐντὸς, ἐκ ἐν τοῖς ποιητικοῖς· τὰ ἄλλα τὰς τινὰ δηλοῦσιν. Ἐνδον ἔσερχομαι, βάρβαρον· ἔνδον γάρ ἐστι, καὶ ἔνδον εἰμί, δόκιμον· δὲ οὖν, εἴσω παρέρχομαι λέγειν. ἴσου δὲ διατρίβω, οὐκ ἐρεῖς· ἀλλ' ἔνδον διατρίβω. Ἐνδοξος, ὁ τίνι· καθολικῶς πάντα τὰ ἐπίθετα ὠφείλεται κατὰ ἐστὶν ἑκατέρου θεοῖς καὶ ἔνδοξος παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ τὴν δόξαν ἔχειν. Ἐνδοθεν, ἔγκατα. Ἐνδόσιμος, κινήσεως καὶ ἀρχῆς αἴτιος· ὁ δὲ ψαλμὸς, ἄσμα ἐνδόσιμος εἶναι τοῦ ᾠδῇ. ἐκ ἐνδόσεις ὁμοίως. Ἐνδυμεθα, καθ' ἐνδύομεθα Ἀριστοφάνης. Ἐνδυόμενα, ἐνδυσάμενοι, ἢ δὲ σημειούμενον. Ἐνδυῶσαι, περὶ ἐνδυσαι ἢ καὶ εἶξαι. Ἐνδυσα, ἐνεπιστατεῖ. Ἐνδυκ, ἐπεραύσαν. Ἐνδρανὸς, τραχηλὸς. Ἐνδραπαι, τὰ ἐκκρέμαμα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῖς ποσίν. Ἐνδρόμες, δρόμος παρθένων, ἐν Λακεδαίμονι. Ἐνδρομίδες, ὑποδήματα Ἀττικῶς εἴρηται πρὸς τὸν δρόμον, τὰ εἰς τὸν δρόμον ἐπιτήδεια. Ἐνδρομὼ, ἡ δημήτηρ ἐν Ἁλικαρνασσῷ. Ἐνδροσον, ἔμμουσον· ἔλλογον· ἔμμετρον· καὶ ὅσα οὕτω παραγίνεται ἐν συνθέσει ὄντα τῆς ἐν προθέσεως, μίαν ἔχουσιν ἀκολουθίαν ἢ ταυτὸν δύνανται τοῖς μετουσιαστικοῖς· ἔνδροσον γὰρ, τῷ ἐν δρόσῳ, ταυτὸν τῷ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐρσόεν, καὶ τὸ ἔμμουσον τῷ ἐν μούσῃ καὶ ῥυθμῷ· καὶ ἔλλογον, τῷ ἐν λόγῳ· καὶ ἔμμετρον, τῷ ἐν μέτρῳ. Ἐνδρυον, καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέσον. Ἐνδυασμός, ἀμφιβολία· δισταγμός· ἐκ ἀπορία. Ἐνδυσαι, ἐνδῦσαι. Ἐνδύεσθαι ὅταν σημαίνει τὸ ἐμβαίνειν, ἤτοι τὸ εἰσδύεσθαι, δοτικῇ συντάσσεται· ὅταν δὲ σημαίνει τὸ ἐνδύσασθαι, τὸ περιβάλλεσθαι, ὁμοίως δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ· οἷον ἐνδύεται τὸν χιτῶνα. Ἐνδυκὲς, περισσὸν τὸ κ, ὥς φησι Τρύφων ἔστι γὰρ ἐνδυὲς, τὸ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας γινόμενον προσηνὲς, καὶ τὸ δὺ ἐκ ἐνδυκέος, ἐξ αὐτοῦ ἢ ἐνδυκὲς, σπουδαίως ἀπὸ τὸ ἀφιλὲς, ἀσφαλὲς· γλυκύ· πρόθυμον· ἀληθινόν· πιστόν· ἐπιμελές. Ἐνδυκέως, ἐπιμελῶς σπουδαίως· ὅπερ οὐ φιλεῖται μὲν πεζολόγοις ἢ ῥήτορσι· δηλοῖ δὲ τὸ ἐπιμελῶς· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ δὺκ· τὸ δεξιοῦμαι τραπέντος τοῦ ι, εἰς ε· καθ' κίνησιν ὀνοματικήν· εἶτα τοῦ ε μεταβληθέντος εἰς υ, αἰολικῶς· ἐκ ἐνδυκέως φιλέειν ἐκ πέμπειν παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ· ὃ σημαίνει φιλοῦντα καὶ τιμᾶν ἐπιμελῶς, ἀπερίμφατον αὐτὸ προστακτικοῦ. Ἐνδύκιον, πιστὸν φίλον· ἐμφερές· βέβαιον· ἀποκρυφίως. Ἐνδύλω, ἔνδοθεν. Ἐνδυμίων κάρ· Ἀριστοφάνης τὸν Ἐνδυμίωνα ὀνκαρά φησι· διὰ τὸ περὶ τὸ λάτμον δοκεῖν αὐτὸν τεθάφθαι ταφῷ δὲ καὶ Νίκανδρος ἱστορεῖ περὶ τοῦ τῆς σελήνης ἔρωτος ἐν δὲ Εὐρώπῃ ἀγρόταις· λέγεται κατάρχεσθαι εἰς τὸ ἀστρον τὴν σελήνην πρὸς Ἐνδυμίωνα· ἀλλ' Ἐπιμενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἐρασθῆναί φησι τῆς Ἥρας· διὸ καὶ Διὸς χαλεπήναντος, αἰτήσασθαι διὰ παντὸς καθεύδειν. Ἴβυκος δὲ ἐν πρώτῳ Ἤλιδος, αὐτὸν βασιλεῦσαί φησι· τινὲς δὲ διὰ πολλὴν δικαιοσύνην ἀποθεωθῆναί φασιν αὐτόν, καὶ αἰτήσασθαι παρὰ Διός, ἀεὶ καθεύδειν. φασὶ δὲ αὐτὸν μὲν, σπαρτιάτην εἶναι δὲ ἐλθεῖν· ἔνιοι δὲ ἀφαυροῦσι τὸν τοῦ Ἐνδυμίωνος ὕπνον μῦθον· φιλοκύνηγον γὰρ αὐτὸν γενόμενον, νύκτωρ πρὸς τὴν σελήνην κυνηγεῖν· διὰ τὸ ἐξιέναι τὰ θηρία καθ' αὐτὴν τὸν καιρὸν ἐπὶ τὰς νομάς, τὰς δὲ ἡμέρας ἐν σπηλαίῳ αὐτὸν ἀναπαύεσθαι· ὥς τινα δοκεῖσθαι πάντοτε αὐτὸν κοιμᾶσθαι· ἄλλοι δὲ ἀλληγοροῦσι τὸν μῦθον λέγοντες, ὡς ἄρα Ἐνδυμίων πρῶτος ἐπεχείρησε περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφία· παρατηρήσας δὲ αὐτὸς τὰς ἀφορμὰς τὴν σελήνην· ἐν

τα. καὶ ἀργαλύθοι ἐπ' ἄρα, ἀντὶ ὁμοίω πάθει. Ἔναυλος θρηνῶ, φωνὴ διὰ τῆς αὐλήσεως γινομένη. ἔστι δὲ ἔναυλος, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἔξω
ἀπὸ τῆς αὐλῆς ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. ἔναυλος ἢ θυραῖος, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἢ ἐκτός. Ἐναυλόχων, κατὰ τὸν αὐτὸν λόχον. Ἐναύ
ον, ἔνθες. Κύπριοι. Ἐναύοντες, ἐναύσοντες ἢ ἱκετεύοντες. ἐναύοντες πρὸς τοὺς ναούς. Ἔναυρος, ὁ Ἀπόλλων. Ἐναβ
ρύεται, ἐντρυφᾷ. ἐγκαυχᾶται. Ἐναύρω, πρωΐ. ὀρθρίως. Ἐναῦσαι, ἐνάψαι ἢ ἐμβαλεῖν. Ἐναύσασθαι, ἐξάψασθαι.
Ἔναυσμα, λείψανον. μιμητάλλευσις. Ἐναύσματα, ἀρχαῖα ἐμπυρεύματα. ὑπεκκαύματα. Ἐναυχῆσαι, ἐλλαμπρύνε
σθαι. σεμνύνεσθαι. καυχᾶσθαι. Ἐναφῆκαν, ἀντὶ τοῦ ἐνέβαλον. ἐναφῆκαν τῇ δρυῒ σφῆνας, ὡς διαστῆναι. Ἐνβένθεσιν,
ἐν βάθεσιν. Ἔνβειος, ὑελλοειδής. Ἐνβουλῇ, ἐν φροντίδι. ἐν συναγωγῇ. ἐν ὁδῷ. Ἐνβραχεῖ, ἐπίρρημα. τὸ ἐναντίον τοῦ
μακροῦ. λείπει καιροῦ. ὁμοίως ἐν ἀκαρεῖ. ἤγουν καιροῦ. εἰ δ' ἄγε πείρησαι. λείπει τὸ βούλει. καὶ τοῦτο ἀττικῶς ἐστι. καὶ ἐνβρα
χεῖ ἀντιφῶν, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς, καὶ ἐν κεφαλαίῳ. Ἐνγε δή, ἐν. πρόσθεσις. γε δή, σύνδεσμοι. Ἐνγείνονται, ἐνγίνονται. Ἐν
γειτόνων, τῶν πλησιαζόντων. Ἐνγῇ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν. Ἐνγήρᾳ πίονι. ἐν πλήθει ἐτῶν ἢ γήρας λιπα
ρόν. Ἐνγηράσασθαι, ἐν γήρᾳ χρήσασθαι. Ἐνγλαυσὶν, ἐν γλαυκῶσιν. Ἐνγούνασι, ταῖς φρεσὶ καὶ μέλεσι. Ἐνγυάλοι
σιν, ἐν τοῖς κοιλώμασιν. Ἐνδαΐει, ἐμμαίνει. Ἐνδαΐς, ἐν διαιτᾷ ἑκάστου. Ἐνδακρύουσα, καταποθοῦσα. Ἐνδαίαι,
ἐν ἐρημίᾳ. Ἐνδαιδάλλει, ἀπτίζει. καθορμᾷ. Ἐνδ' ἄνεμος πρῆσεν, ἐνέπρησε δὲ ὁ ἄνεμος. ἐνεφύσησεν. ἐγέμισεν.
ἐκόλπωσεν. Ἐνδαπέδῳ, ἐν τῷ ἐδάφει. Ἐνδάπιον, ἐγχώριον. Ἐνδ' ἀρέβει, ἄτριβει δέ. Ἐνδαρβύα, οὕτως ἀθή
νησι τιμᾶται παρὰ Μεγαρεῦσιν, ἐπειδὴ εἰς Ἀθήνας ἀπεικασθεῖσα, τῷ τὰ πτερὰ ἐκρύψε τὴν κέκροπα, καὶ διεκόμισεν εἰς
τὰ Μέγαρα. Ἐνδάσαι, μέρισον. Ἐνδατέεσθαι, ταυτόν ἐστι πᾶς, τῷ διαιρεῖν. ἡ δὲ τραγῳδία κατὰ τὸ ἁπλῶς μερίζειν οὕτω
λέγει. Ἐνδατουμένη, ἀντιλαμβανομένη. μερίζουσα. Ἔνδαυλον, ὑλῶδες. δασύ. Ἐνδέ, πρὸς τούτοις δέ. ἐν ἄλλοις δέ. Ἐν
δέδυκώς, ὁ ἐνδεδυμένος. οὐχ ὁ ἐνδύσας. Ἐνδεεῖ, χρείαν ἔχοντι. λειπομένῳ. Ἐνδεέστερος, ἐλλιπέστερος. Ἐνδεια, ἡ
ἐλάττωσις τῶν ἀγαθῶν ἢ πενία. στοχεία. πεῖνα. Ἐνδεικνύναι ἔλεγον, τὸ καθαγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινά.
Ἐνδεικτο, ἐσήμαινε. Ἐνδεῖκται, οἱ κατήγοροι καὶ συκοφάνται. Ἐνδεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐλλείπεσθαι, καὶ χρήματα καὶ στρατιωτῶν.
καὶ ἐνδεῖν, χρῄζειν ἢ καὶ τὸ δεσμεῖν. Ἐνδειξάμενοι, ἀπολογησάμενοι. ἔνδειξις γὰρ ἡ ἀπολογία. Ἐνδείξασθαι, ἀντὶ τοῦ κατη
γορεῖσθαι. ἰώσηπος. Πολλοῖς γὰρ διὰ τὰ οἰκεῖα μίση καὶ διαφορὰς ἰδίας, ἐνδείξασθαι τοὺς ἀναιτίους. Ἔνδειξις, φανέρωσις.
ἀπολογία. ἢ δίκη φησὶν ὁ Παλαμήδης, καθὰ τῶν τὰ δημόσια πωλούντων. Ἄλλως. Ἔνδειξις, εἶδος δίκης δημοσίας, ὑφ' ἣν
τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν, ἢ τόπων ἢ πράξεων εἰμὴ ἀπέχοιντο αὐτῶν, ὑπῆγον. πολλοὶ μὲν οὖν εἰσι λόγοι, ἐνδείξεως.
γνωριμώτατοι δὲ οἱ κατ' ἀριστογείτονος Δημοσθένους. Ἐνδείξομαι, ἀντὶ τοῦ ἀπαρείσω τὸν λόγον. ὅθεν καὶ ἀριδείκετος καθὰ
τοὺς παλαιοὺς, πρὸς ὃν οἱ ἐντυχόντες ἀπερείδονται διὰ τὸ ἀξίωμα. Ἐνδείξω, ἐνστάζω. Ἕνδεκα κύπους, κέλευσμα
ναυτικόν. λέγεται ἐφ' ἕνδεκα κωπηλασίαις ἐκτεινομένων. Ἕνδεκα, ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις, ἐπιμελούμενοι τῶν ἐν τῷ δεσμωτη
ρίῳ κατὰ κριτῶν. ἐφ' ἣν αἱ γυναῖκες οἱ κλέπται, καὶ οἱ ἀνδραποδισταί. Ἐνδεκάζονται, ἀντὶ τοῦ ἐνεορτάζονται. ἐν τῷ αὐτῷ τὴν δε
κάτην ἄγοντας. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου. Ἐνδεκάπηχυ ἔγχος, πρὸς διαστολήν τινα εἴρηται, καὶ σαφήνειαν. ὡς ἐγ
χος δὲ, νῦν μὲν καὶ τὸ ξίφος λέγεσθαι. ὅρα δὲ καὶ ὅτι τὸ ἔγχος μερίσας εἰς δύο, δόρυ μὲν εἶπε τὸ ξύλον αὐτοῦ. αἰχμὴν δὲ, ἀντὶ τοῦ
τὸν προλάμποντα σίδηρον. Ἐνδελεχεῖ, πυκνάζει. λάκωσις. Ἐνδελεχιστάτης, συνεχιστάτης. καὶ ἀδιαλείπτου. Ἐνδε
λεχισμὸς, ἀντὶ μονῆ. ἡ συνήθης θυσία. Ἐνδελεχὲς, ἀντὶ μόνως. συνεχὲς. ἀδιαλείπτως. Ἐνδελιπὲς, παντελές. Ἐνδέ
αι, γνῶναι. Ἐνδενελεῖν, ἐμβλέπειν. Ἔνδενδρος, παρὰ ῥοδίοις Ζεύς. καὶ Διόνυσος ἐν Βοιωτίᾳ. Ἐνδέξασθαι, προσλαβεῖν.
ἀκροάσασθαι. ὁ δὲ φίλον λόγον ἐνδέξασθαι, πρὸ τοῦ τὰ πολέμια ἔργα δρᾶν. Ἐνδέξια, αἴσια. καλά. ἀντιδεξίως παρὰ
ὁμήρῳ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ δεξιοῦ καθίσματος. ἀντὶ ἀγαθοῦ συμβόλου. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπιδεξίως. καὶ ἐνδέξια οἰνοχοεῖν λέγεται, τὸ ἐπιδεξίως.
γεῖον δὲ ὅτι οἰνοχοεῖν οὐ κυριολεκτεῖται ἀντὶ τοῦ νέκταρος, ἀλλὰ πάντως ἀντὶ τοῦ οἴνου. τίθεται δὲ καθ' ἀνάγκην καὶ ἀντὶ νέκταρος.
οἰνοχοεῖν μὲν γὰρ νέκταρ, τὸ ἐγχέειν νέκταρ δίκην οἴνου. ἢ ἐνδέξια πᾶσιν ἔδειξεν ὁ κῆρυξ, ἤγουν δεξιᾷ χειρὶ φέρων αὐτὸς
κλῆρον. ἢ ἐκ δεξιῶν ἱστάμενον τοῖς ἀριστεῦσιν, ἐν τῷ δεικνύειν αὐτόν. ἴσως δὲ καὶ ἀμφότερα εἰς ἓν χρήσιμον σὺν ἑτέροις μυρί
οις, καὶ τὸ ἐνδέξια πᾶσιν ἐκίρνα. καὶ ἡ παρὰ τοῖς παλαιοῖς δεξίωσις, καὶ ὁ γραφικὸς δεξιώτερος ἄρης. Ἄλλως. Ἐνδέξια σήμα
τα. ὅτι δὲ αἱ ἀστραπαὶ καὶ αἱ βρονταὶ σήματα ἐνδέξιά ποτε γίνεται, καὶ ὡς χρηστὰ τὰ ἐνδέξια, πολλαχοῦ δηλοῦται. καὶ ὅτι
ὅθεν ταῦτα λέγεται διὰ τὸ ἐξ ἀέρος εἶναι, ὅς ἐστι Ζεύς. Ἐνδέοι, ἦτορ. ἐν δὲ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἡ ψυχή. Ἐνδέ οἱ κραδίη
στένει ἦτορ ἄλκιμον. ἀντιθεῖσα ἔχει τὸ κραδίη ἵνα λέγῃ, ὅτι στένει αὐτοῦ ἡ καρδία, δηλαδὴ τὸ ἄλκιμον ἦτορ ἢ θυτικόν, ἵνα
νοῆται ἐν τῇ καρδίᾳ στένει τὸ ἦτορ. καὶ προνοεῖται ἀγγεῖον τῆς ψυχῆς εἶναι ἡ καρδία. στένει δὲ διὰ τὸ ὑπόθερμον θερμὸς
γάρ ἐστι φύσει ὁ λέων. Ἐνδέοντι, ἐν τῷ χρησίμῳ. ἐν τῷ πρέποντι. Ἐνδέοντες, δανειζόμενοι. Ἐνδέ ἔπεσον, ταυτόν ἐστι
τῷ ἐπέπεσον, ὡς ἅμα μετά τινος βάρους. ὅθεν καὶ ζαχρηεῖς πολεμισταί, οἱ ἄγαν βαρέως ἐπιπίπτοντες. οὕτω χρῆται τῇ λέξει
ὁ κωμικός. ἐν τῷ Ὀπιμοθέου δὲ πύργος, ἐμπέσοι γείτονι. Ἐνδὲ εὐπόροι, τοῖς λαύραις. Ἐνδεέστερος, ἥσσων, ἔχασον ἑ
ἕνεκεν. Ἐνδευκέα, ἐμφερῆ, ὅμοια. Ἐνδέχεσθαι, παραδέχεσθαι πείθεσθαι. οὐκ ἐῶν τοὺς Βελισαρίου λόγους ἐνδέχε
σθαι. Ἐνδέχεται, ἀντὶ τοῦ ἐνδεχόμενόν ἐστιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀμφιδέχεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπροσδέχεται. καὶ ἐνδέχεται περὶ πα
ροῦντα προστάσσειν ἐνδέχεται αὔριον βρέξαι. τουτέστιν, ἵνα βρέξῃ ἢ οὔ. Ἐνδεχθήσεται, ἐνβραδύνει. Ἐνδεχόμενον
ἐστὶ τὸ γενέσθαι δυνάμενον. καὶ μὴ ἀδύνατον. Ἐνδέες, ἐλλιπεῖς. Ἐνηΐδες, αἱ νύμφαι ἐν Κύπρῳ. Ἔνδηλα, φανερά. Ἐνδη
μεσάντων, ἐλθόντων. Ἐνδημία, παρουσία. Ἔνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν. ἐπίδημος δὲ, ὁ ἐπιδημῶν. Ἐνδήμου, συγγενικοῦ.
Ἐνδημῶ, καὶ ἐπιδημῶ, τὸ αὐτό. καὶ δηλοῖ τὸ ἀφικνοῦμαι καὶ πάρειμι. ὡς ἐναντίον, τὸ ἀποδημῶ, καὶ ἐκδημῶ. καὶ ἀπὸ τούτου ὀνό
ματα, ἔνδημος. καὶ ἐπίδημος. ἔκδημος, καὶ ἀπόδημος καὶ τὸ πρᾶγμα, ἐνδημία. καὶ ἀποδημία. Ἔνδια, ὀδύνη. λεῖψις πράγμα
τος. ἢ ἡ μεσημβρία διατριβή. Ἐνδιαγρος, ἄρτιμις. Ἐνδιάει, ἐνεστὶ διατριβή. Ἐνδιάζεσθαι, σκιάζεσθαι. τοῦ ψελλοῦ
κορύμβοις ἐνδιάζεσθαι, τὸ σκιάζεσθαι φύλλοις. Ἐνδιάθετος, ἐκ ψυχῆς προσκείμενος. καὶ πᾶς λόγος ἐνδιάλαμβα
νόμενος. Ἐνδιαιτητής, ὁ λοψύχος ἢ διαιτικός. Ἐνδιαθρύπτει, ἐμβλακεύει ἀνατελλόμενος τρυφᾷ. ἀπονεῖ. παρὰ Θεοκρίτῳ

Ἔναντα, φανερῶς. Ἐναντίβιος, ἐναντίαν βίαν ἔχων. Ἐναντία ἀλλήλοισιν, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους. Ἐναντίον, τὸ ἐξ ἐναντίας μάχεσθαι, δοτικῇ· ἐναντίον δὲ τὸ ἀντικρύ, γενικῇ· ἢ ἐναντίον, εἰ μὲν σημαίνει ἐναντιοῦσθαι καὶ μάχεσθαι, δοτικῇ συντάσσεται· ὡς τὸ ἐναντίος εἰμὶ ὁ δεῖνα, τῷ δεῖνι· εἰ δὲ τὸ ἔμπροσθεν εἶναι παρὰ τὸ λοιπὸν τὸ δέ τι, ἢ τὸ ἐνώπιον, γενικῇ ἀεί· ὅταν λέγωμεν ἐναντίον ποιεῖς οὗ βούλει· ἢ ἐναντίον τοῦ πατρός τις, τὸν υἱὸν ἔκτεινεν. Ἐναντιότης ἐστὶ, τῶν γὰρ τὸ αὐτὸ γένος κατὰ τὴν διαφορὰν ἀπεχόντων, ἡ πλείστη διάστασις. Ἔναξεν, ἀντὶ τοῦ ἐπίλησεν, ἢ πατήσας ἢ χερσὶ συμπιλήσας· ἀπὸ τοῦ νάσσω δὲ ἡ λέξις γίνεται· ὅθεν καὶ ναστὸς ἄρτος ὁ πυκνός, εἰς ὃ φέρεται καὶ χρῆσις μάζαν ναξάμενος· ὃ τινὲς μαξάμενος γράφουσιν· ὡς εἶναι τὸ μάζαν μαξάμενος· ἐν δὲ τοῖς τοῦ ἀθηναίου δηλοῦται, ὅτι ναστὸς ἄρτου τι πλακοῦντος εἶδος, καὶ οὐχὶ ὀγκωμένου· ἔνιοι δέ φασι καὶ ναστὸς πλακοῦς ἔχων ἔνδον καρυκείας. Ἐναπείλατο, ἐγκατέχετο. Ἐναπερείσασθαι, ἐμπῆξαι, στῆσαι. Ἐναπέσπασται, ἐντέταται· εἴρηται ἀπὸ τοῦ διατεινομένου ἐμπεπλῆσθαι. Ἐναπέψυξε, τέθνηκεν. Ἐναπέρεισται, ἐντέτακται· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ διατεινομένους ἐμπεπλῆσθαι. Ἐναπολλυμένους, διαφθαρέντας. Ἐναποδέχομαι, ἐνδέχομαι. Ἐναπομάξασθαι, τὸν τύπον ἀναλαβεῖν. Ἐναπομαξάμενος, ἐντυπωτής. Ἐναπομάττεσθαι, ἀναλαμβάνειν· μανθάνειν. Ἐναπομόργνυται, ἐναποτίθεται. Ἐναπομόρξεται, ἐναποψήσεται· ἀπομάξει· οὕτως ἀριστοφάνης. Ἐναποψύχειν παρ' ἡσιόδῳ, τὸ χέζειν· καὶ ἀπουρεῖν· ἢ ἐναποψύχειν παρ' αὐτῷ, τὸ ἀποφυσᾶν· τὸ ἀφοδεύειν· παρ' ὁμήρῳ, τὸ λειποθυμεῖν, οἷον ἀλλὰ ἀποψύχοντα, πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς· τὸ μὲν πρῶτον παρὰ τὸ ψύχω, τὸ δὲ δεύτερον, παρὰ τὸ ψυχή. Ἐνάσσοντες, ἐκδισμοῦντες· ἐνσφαλίζοντες δὲ τὰς χιλίας τοῖς ἀπὸ τῆς γῆς ἀναδύσεσιν, εἰς τὰ περὶ τὸ χεῖλος πεφυκότα τῶν ὑδάτων, ἐναπάσσοντες πρὸς τὸ συμμένειν. Ἔναρ, ἐς τὴν τῆνλάκωνες. Ἔναρα, τὰ σκυλεύματα· ἀπὸ τοῦ αἴρειν· καὶ ἐναρίζειν, τὸ σκυλεύειν· καὶ τὸ φονεύειν· τὸ ἐρημοῦν, αἴρουμένου. Ἐνάραι, ὑβρίσαι. Ἐναραίει, ἐντρυφᾷ. Ἐναράξαι, ἤγουν ἐχῦσαι· ἀπὸ τοῦ ἐναράττειν, τὸ κρούειν. Ἐναραφόρος, σκυλοφόρος. Ἐνάργεια, ἡ τῶν λόγων λευκότης· καὶ φανότης· ἐνέργεια δὲ, ἡ ἐν λόγοις ἀθρόα προσβολή.

Ἐναργής· γίνεται ἐκ τοῦ ἀργοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ λεύκασπις βοῦς, ὅτι ὁ λευκὰς πτέρυγας ἔχων λευκάς· καὶ λευκαργός φασιν ἐχῖον, παρὰ τὸ λευκαίνειν τὸ λευκὰς· καὶ ἄργεμος, νόσος ὀμμάτων· ἀφ' οὗ ἄργεμα καταδύουσιν, τὰ περὶ τὸν ὀμμάτων λευκώματα· ἐκεῖθεν καὶ ἀργεννὰς ταῦροι παρὰ πινδάρῳ· καὶ ἀργαίνειν, τὸ λευκαίνειν· ἢ ταῦρος ἀργιμέτης, οἷον λευκός· φασὶ παρὰ φρυνίχῳ, ὁ διακομίσας τὴν εὐρώπην. Ἐναργὲς, φανερός· βέβαιος. Ἐναργῶς, φανερῶς. Ἐνακρεῖν, κνίσκεσθαι· διαλέγεσθαι. Ἐνάρχεσθαι, ἀπολλύειν· φθονεῖν· ἐρείδειν· ἀπολαύειν. Ἐνάρετος, πολὺ παρὰ τοῖς στωϊκοῖς κυκλεῖται τοὔνομα· ἀρχαῖον φρύνιχος. Ἐνάρης, ἐναρμοσμένος. Ἔναρθρον, διάρμοσον· ἢ γὰρ γράμμασι δηλουμένη φωνή. Ἐνάρθρως, ἠκριβωμένως. Ἐνάριες, αἱ ἀπεργαζόμεναι ὀνομάζονται ἴωσιν. Ἐναρίζειν καὶ ἐναίρειν, τὸ σκυλεύειν κυρίως δηλοῖ· ὅθεν καὶ ἔναρα τὰ σκῦλα· ἤτοι τὰ λάφυρα· λέγεται δὲ ποτὲ καταχρηστικῶς καὶ τὸ ἀναιρεῖν καὶ ἐναρίζειν τὸ φονεύειν. Ἐναρίθμια, φίλα· σύνηθη. Ἐναρίθμιος, καὶ ἐνάριθμος λέγομεν, συντασσόμενα ἀμφότερα πρός γενικὴν καὶ πρὸς δοτικήν· πλάτων γὰρ λέγει ἐνάριθμον τῶν πολλῶν· ἢ ἐναρίθμιος ἐν πολέμῳ παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀριθμῷ καὶ λόγῳ κείμενος· ἔστι δὲ ὅτι ἀριθμός, καὶ ἐπὶ οὐδαμινότητι λαμβάνεται· ὡς ὁ κωμικὸς λέγει, ὦ πάθεται, ἀριθμὸς ἄλλως εἰσίν· ἢ τὸ πλῆθος μόνον. Ἐναριθμῶ, ἐγγράφω· καταλέγω. Ἐναρίσασθαι, ὁπλίσασθαι. Ἐναρκεῖ, ἐνδέχεται. Ἐναρκτεύει, φονεύει· κρίνει. Ἐνάρκυσι, δικτύοις. Ἐναρμόνιος φωνὴ, ἡ ἐγγράμματος, ὡς ὁ τῶν ἀνθρώπων στεναγμός, ἐναρμόνιος, ἀγράμματος, ἡ τοῦ ψιττακοῦ· ἐναρμόνιος ἀγράμματος, ἡ τῶν προβάτων βληχή. Ἐναρμόνιον, ἐμμελές. Ἐναρξάρξει, ἐνορμήσει. Ἔναρος, ἔνοχος· ὑπεύθυνος. Ἐναρφόρος, πολεμική· ἀπὸ τοῦ φέρειν τὰ ἔναρα· ἢ τοὺς ἄνδρας φονεύειν. Ἐναργὲς, σαφές· καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν. Ἐνάρων, σκύλων. Ἐνάς, εἰς τρίτην. Ἐνασελγαίνων, πορνεύων. Ἐνᾶσθαι, φθαρῆναι, ἐρασθῆναι. Ἐνάσθη, ᾠκίσθη. Ἐνασπιδώσομαι, ἀντὶ τοῦ καθοπλίσομαι ἀσπίδι περιβαλοῦμαι. Ἐναστειζόμενον, ἐναποκρύπτα. Ἐνάστεσιν, ἐν πόλεσιν. Ἐναστηρίζω τὸ βλέπω, δοτικῇ. Ἐνάτμῳ, ἐν ὀξεῖ· ἐν βραχεῖ· ἐν στιγμῇ· ἐν τάχει. Ἐναυάγησαν, ἐκινδύνευσαν. Ἐναυάζει, ἀμφιβάλλει. Ἔναυδος, ἔμπνους, φωνήεις. Ἐναύει, πυρεία· ἢ ἀγανακτεῖ. Ἐναυλήματα, ἄλφιτα· οἶνος καὶ ἔλαιον δεδευμένα· ἔνιοι δὲ καὶ ἄλλα τὰ ἄλφιτα ἐναυλήματα καλοῦσιν. Ἐναυλίζεσθαι, ἐνδιατρίβειν. Ἐναύλισμα, ἄκημα. Ἐναυλισθῆναι, οἰκισθῆναι. Ἔναυλοι, τὰ ἐν τοῖς πεδίοις κοιλώματα, καὶ αἱ στεναὶ διώρυχες· ἢ αἱ περὶ τὴν τάφρον τόποι· παρὰ τὸ στενὸν καὶ ἐπιμήκη αὐλόν· ἐξ οὗ καὶ ὁ κατὰ τὰ ἀγῶνα δίαυλος· καὶ ἡ αὖλαξ, ἢ ἡ αὐλῶπις, τρυφάλεια. Ἔναυλον, οὐ πρὸ πολλοῦ ἐνηχούμενον· ἢ μνημονευόμενον, ἀλλ' ἔτι ἐνηχούμενον· αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ στενὸν καὶ ἐπίμηκες· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ὤτων πόρος.

Ἔναυλος, ἔνηχος· ἔμπνους· σημαίνει δὲ, καὶ ῥοῦν, καὶ χαράδραν· ἢ ἐναύλοις, τὰ σπήλαια παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ σημαίνεται· ἢ ἔναυλος κατὰ τοὺς παλαιούς, χείμαρρος· στενὴ διώρυξ· ἢ καὶ ἄλλως ἔναυλος, ὁ διὰ στενοῦ καὶ ἐπιμήκους τόπου ῥέων χείμαρρος, παρὰ τὸν αὐλόν· ὅς ἐστιν ἐπιμήκης παράτασις· ἀφ' οὗ καὶ ἡ αὖλαξ· ἢ ὁ μουσικὸς αὐλός· καὶ αἱ πτηνοὶ αὐλῶπες· αἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον, ἔναυλόν φασι καὶ τὸν ἔνδον τῆς αὐλῆς· ὅθεν λόγος ἔναυλος ἀκοῇ, ὁ ἔτι ἐν τοῖς ὠσὶ τῆς ἀκοῆς· αὐτὸ δὲ ἴσως ἢ παρὰ τὸν μουσικὸν αὐλὸν ἐρρέθη· ἵνα ἢ λόγος ἔναυλος, ὁ ἔτι καταυλῶν τὴν ἀκοήν· ἱστέον ὅτι, ἀπὸ αὐλοῦ καὶ συναυλία ἐκαλεῖτο, ἡ συμφωνία· ἀγὼν ἀμοιβαῖος αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ χωρὶς λόγου τοῦ προσμελῳδοῦντος, καὶ ὅτι λίβυς ὁ αὐλὸς ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς ποιηταῖς· ἐπεὶ λίβυς νομεύς τις, τὴν αὐλητικὴν πρῶτος εὗρε· καὶ ὅτι αὐλήσεων ὀνομασίαι ὡς ἀθήναιος ἐκτίθεται, κῶμος· ἐπίφαλος· χορεῖος· καλλίνικος· πολεμικόν· ἡδύκωμος· σικιννοτύρβη· θυροκοπικόν· τὸ καὶ κρουσίθυρον· κνισμός· μόθων· μετ' ὀρχήσεως δέ φησιν αὐτὰ ηὐλεῖτο· καθὰ ἱστορεῖ τρύφων· ὃς καὶ ᾠδὰς ὀνομάσας κατὰ λέγει, ἰουλὼ· ἱμαῖος· ἢ καὶ ἐπιμύλιος· ἢ μυλωθρὸς ἣν περὶ τοὺς ἀλετοὺς ᾖδον· εἶτα ἐτυμολογῶν φησι, κληθῆναι ἴσως ἀπὸ τῆς ἱμαλίδος· ἱμαλὶς δέ φασι παρὰ τὸ ὄνομα, ὡς τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλετῶν, ὡς δὲ ᾠδῆς αἶνον καὶ ὁ αἴλινος, ἢ ὁ λιτυέρσας· ἢ ὑμέναιος· ἢ ἄλλα τινά· ἦν δέ τις καὶ καλύκη ᾠδὴ, στησιχόρου ποίημα· ἐπί τινι καλύκῃ, κατὰ κρημνισθείσῃ διὰ ἔρωτα

τῆς ἐν, ἐναντίον λέγεται κοινὸς· ἀπὸ τούτου πρόσωπος, ὅπερ ἐπὶ δυσκολίας λέγεται· ἀπὸ τῆς περί, περίξ κοινὸς· ἀπὸ τῆς ἀμφὶ ἀμφὶς ποιητικὸν ἰακὸν τῷ περίξ· ἡ ἀλλὴ γὰρ τὸ περὶ ἡ ἀμφί· τηροῦντι ἡ μὲν περί, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει· ἡ δὲ ἀμφί, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ἀπὸ κοινῶς, ὡς τὸ οὐδ᾽ ἀπὸ γνώμης τῷ φαιναι ἐκείνου· καὶ ἀπὸ τούτου ἄποθεν· καὶ ἀπωτάτω διὰ τοῦ ω μεγάλου· ὡς τύπτω ἔχον τὸν διὰ, ὡ τιρῶς καὶ ὡ τατος· ἔχουσι δὲ τινὰ ἄλλα καὶ συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικά· οἷον, ἐνδοτέρω· καὶ ἐνδοτάτω· ἐξωτέρω, καὶ ἐξωτάτω· καὶ προσωτέρω, καὶ προσωτάτω. Ἐναβρύεσθαι, ὡραΐζεσθαι ἢ ἐντρυφᾶν· ἁβρὸς γὰρ ὁ τρυφερός. Ἐναβρύνω, ἐξ οὗ ἐναβρύνεσθαι, μέγα φρονεῖν καὶ καυχᾶσθαι· τοῦτο παρὰ τὸ ἁβρὸς, ὁ κοῦφος. Ἐνάγει, τὸ διώκει ἐπὶ τὸ δικαστήριον· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἐνάγει, τὸ κινεῖ καὶ παροξύνει· καὶ διεγείρει· αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἐνάγω σε πιεῖν ἐς πειραιᾶ, ἤτοι ἐρεθίζω· καὶ ἐνάγω σε ἐς τὴν καθόδου χάριν τοῦ φίλου, τουτέστιν ἐρεθίζω σε καθόδου ζατεῖσθαι ἄλλον καὶ ἐνάγει, ἀντὶ τοῦ εἰσφέρει καὶ ἀντὶ τοῦ ποιεῖ· ἐς τις μαίνεσθαι ἐνάγει τοὺς ἀνθρώπους· ἢ ἐνάγει, ἐμβιβάζει. ἐνάγεται· ἐφέλκεται ἢ προτρέπεται. Ἐναγεῖς, βεβήλους· ἀποτροπαίους· ἀκαθάρτους. Ἐναγὴς, μυσαρὸν κατ᾽ ἀφορισμὸν· ἀκάθαρτον. Ἐναγὴς, τὸ σεβάσμιον καὶ ἅγιον· ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας· εἴθε καὶ τὸ ἄγος μὴ ἔχει κατ᾽ ἀφορισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα ἄγη λέγονται, καὶ οἱ μιαροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται. Ἐναγέστατος, ἀκάθαρτος· μυσαρώτατος. Ἐνάγεται, ἐφέλκεται· ἐμβιβάζεται· προτρέπεται. Ἐναγὲς, μεμισημένον. Ἐναγὸς, σεβάσμιος· ἢ καὶ ὁ βέβηλος· καὶ ὁ ἀποτρόπαιος· καὶ ὁ πονηρός. Ἐναγίζειν, τὸ χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς καταχθονίοις· ἔστι γὰρ ἐναγίζειν ἢ φονεύειν· ἄγος γὰρ τὸ μίασμα· ἢ ἐναγίζειν, τὸ καθαγιάζειν· ἀπὸ τοῦ ἁγίζειν· ἀφ᾽ οὗ ἐναγίσματα, αἱ σπονδαὶ, καὶ χοαί. Ἐναγίζων, φονεύων· καθαγιάζων. Ἐναγισμὸς, ὁλοκαυτώματα, ἢ μιάσματα. Ἐναγκωνιεῖς, ἀποκλινεῖς. Ἐναγοράζειν, ἐνθρύπτεσθαι. Ἔναγρος, ἔπαγρος· καὶ ἀπόλλων ἐν σίφνῳ. Ἔναγχος, ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου· ἀρτίως· πρὸ μικροῦ· πρὸ ὀλίγου· ἐν τῷ ἔγγιστα παρελθόντι χρόνῳ· συντάσσεται παρ᾽ ἀττικοῖς μετὰ παρεληλυθότος· οἷον ἔναγχος διελεγόμην, καὶ ἐδίδασκον. Ἐναγωγὴ, ἡ ἔγκλησις· καὶ ὅταν τις ἄνθρωπον ἀδικηθέντα ὑπὸ ἄλλου, ἀδεῶς καὶ ἀζημίως, ἐναγωγαῖς κεχρῆσθαι. Ἐναδὲν, ἐντυπωθέν. Ἐναγωνία, ἐν μερίμνῃ. Ἐναγώνιος, ὁ ἑρμῆς. Ἐναδὲς, σύστημα. Ἐναδόντες, ἐμπεσόντες. Ἐναερίζει, μετεωρίζει. Ἐναέριον πνεῦμα, ἀκάθαρτον. Ἐνάη, ὄνομα κύριον· καὶ ἡ νόσος. Ἐναθλόει, ἀθλόει. Ἐναθρεῖν, ἀτενίζειν. Ἐναθύροντες, παίζοντες. Ἐναθύρσας, ἐμπαίξας. Ἔναι, ἀρχαῖαι ψηφοι χιλιάδαι· δημοσθένης κατ᾽ ἀριστογείτονος. Ἐναιε, ᾤκει· ἔμενεν. Ἐναιθρία, ἐν εὐδίᾳ ἢ ἐν φανερῷ. Ἐναΐδη, ἐν τῷ σκότῳ. Ἐναίμος ἀὴρ, ζωός· συγγενής· καὶ ὁ ζεύς· καὶ ἔναιμος, πλήρης αἵματος. Ἐναινῇ, ἐν τῇ δεινῇ. Ἐν αἰνίγματι, ἐν παροιμίᾳ· ἐν παραβολῇ. Ἐναίρειν, τὸ σκυλεύειν, καὶ τὸ φονεύειν σημαίνει· καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ εὕρηται ἐν ἑκατέρᾳ σημασίᾳ. Ἐναιρήσει, ἐνθλίψει. Ἐναίρετο παρ᾽ ὁμήρῳ, τρίτον σημαινόμενον τοῦ ἀφαιρεῖν· παθητικῶς δὲ λεχθὲν, καὶ οὐδὲ τὸ φονεύειν ἢ τὸ σκυλεύειν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ ἀφανίζειν· ἢ αἰσχύνειν· οὕτω γὰρ ἐναίρεται χροῦς καλὸς διὰ κνίσσην· αἰσχρὸς δηλαδὴ, ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἤτοι ἀειδὴς γινόμενος. Ἐναίρω τὸ φονεύω, παρὰ τὸν αἴρειν τὸν πόλεμον γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ἕλω τὸ φονεύω· ἐξ οὗ, εἷλε καὶ ἀνεῖλε. Ἐναίσαρι, στερεοῦ· οἱ δὲ, ἐνάσαρι. Ἐναίσασθαι, φθαρῆναι, γηράσαι. Ἐναίσιμα, τὰ τῆς καθ᾽ τὸ μοιρίδιον αἴσης δηλωτικά· δῆλον δὲ ὅτι λέγεται, καὶ ἐπὶ δικαίου καὶ πρέποντος πράγματος· τὸ ἐναίσιμον ὡς δηλοῖ τὸ, ἀτὰρ τοῦτό γ᾽ ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε· λέγει ὁ ποιητὴς ὄρνιθας ἐναισίμους, ἤγουν αἰσαίν τινα δηλοῦντας· ἀφ᾽ ἧς μάντεις αἴσιοι· ἕτεροι δὲ ἀπαίσιοι λέγονται· ἐξ ὧν ὀρνίθων, καὶ ὀρνιθεία καθ᾽ παλαιοὺς παρὰ σοφοκλεῖ τὸ ἀγαθὸν οἰώνισμα. Ἐναίσιμα νοός, τὰ καθήκοντα. Ἐναισιμία, δυσσημία. Ἐναίσιμον, τὸν δίκαιον λέγει ὅμηρος, καὶ τὸν καθ᾽ θέμιν ζῶντα· τούτῳ δὲ ἀντίκειται ὁ ἀθέμιστος. Ἐναίσιμον, ἀντὶ τοῦ καθῆκον φησὶν ὅμηρος· ὡς τὸ οὐδ᾽ ἦλθον ἐναίσιμον ὡς ἐκέλευες μετ᾽ ὀλίγα, ἐν τῷ ἀνὴρ ὃς ἐναίσιμος εἴη· τὸν δίκαιον ἢ συνετὸν ἡ λέξις δηλοῖ· ἐνταῦθα δὲ ὅρα, ὡς ἡ αἶσα τριχῶς λέγεται, ἐπί τε εἱμαρμένης, καὶ ἐπὶ τοῦ καθήκοντος, ἤτοι προσήκοντος, ὡς καὶ πολλαχοῦ παρ᾽ ὁμήρῳ κεῖται· καὶ ἐπὶ μερίδος δὲ ὡς τὸ λαβὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν, ἥτις αἶσα καὶ μοῖρα λέγεται· καθ᾽ ὃ σημαινόμενον καὶ μοῖραν κρεῶν φασιν· εἰ γοῦν καὶ τριχῶς οὕτως ἡ αἶσα νοεῖται, ἀλλὰ τὸ ἀπ᾽ αὐτῆς σύνθετον μονάζειν δοκεῖ· οὔτε γὰρ μόρσιμόν τι δηλοῖ, οὔτε μερίδα· μόνον δὲ τὸ κατ᾽ ἀρετὴν καθῆκον. Ἐναιχμάσαι, ἐμμαχέσασθαι. Ἐνὰκ, ὄνομα κύριον· καὶ ἡ νόσος. Ἐνακαρεῖ, ἐν βραχεῖ ἐν ὀλίγῳ· ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι. Ἐνακμάζων, ἐνισχύων. Ἐνακμῇ, ἐν δυνάμει. Ἐναλάγδην, συμπεπλεγμένως. Ἐναλαλαγμῷ, ἐν εὐφήμῳ βοῇ. Ἐνάλια θαλάσσια· καὶ ἑνικῶς, ἐνάλιον θαλάσσιον. Ἐνάλιαι κορῶναι, αἴθυιαι. Ἐναλίγκιος, ὅμοιος· παραπλήσιος· ὡς παρὰ τὸ πέλω γίνεται πέλιος, καὶ παρὰ τὸ ἁρμόζω ἁρμόδιος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, γίνεται εἴκιος· καὶ προσελθούσης τῆς αλ συλλαβῆς μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ γ, διὰ τὰ ἐπάλληλα βραχέα, ἐναλίγκιος. Ἐναλίσαι, ἐγκυλίσαι. Ἐναλκιτόου, ἀττικῶς λέγεται· ὥσπερ ἐν ᾅδου ἐν κίρκης, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἔναλλα, ἀντὶ τοῦ ἐναλλαγμένα· ὡς παρὰ θεοκρίτῳ· πάντα δ᾽ ἔναλλα γένοιτο. Ἐναλλάγδην, συμπεπλεγμένως· παρήγαγε δὲ τοὺς πρέσβεις εἰς μέσον, ἐναλλάγδην τὼ χεῖρε ἐπὶ τὴν ἰξὺν περιεσφιγμένους. Ἐναλλαγὴ, καὶ ἀλλοίωσις, περὶ τὰς πτώσεις πολλάκις γίνεται παρ᾽ ὁμήρῳ· εὐθείας κλητικῆς ἐναλλασσομένης ἐν τούτοις· Αὐτὰρ ὁ αὖτε θυέστ᾽ ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι· καὶ νεφεληγερέτα ζεύς· καὶ διὸς φίλος· γενικῆς καὶ δοτικῆς ἐν τοῖς τοιούτοις· τρωσὶ μὲν προμάχιζεν, ἀλέξανδρος θεοειδής· ἀντὶ τῶν τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων· ἢ δ᾽ ἄλλου τινὰ ἰυγὸ περὶ σπέος γλαφυροῖο, ἀντὶ τοῦ περὶ σπέσιν. Ἐναλλαγῆναι, τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπηδῆσαί τινος, ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον διαλλαγῆναι δὲ, τὸ διὰ ἄλλου τῶν ἐχθρῶν παρακληθῆναι, καὶ φιλιωθῆναι. Ἐναλλὰξ, ὡς παρὰ τὸ μίξω γίνεται μὶξ, καὶ ἐπιμὶξ, οὕτω καὶ παρὰ τὸν ἀλλάξω μέλλοντα γίνεται, ἀλλὰξ καὶ ἐναλλάξ· ἤγουν ἐναλλαγμένως. Ἐναλλάττειν, τὸ μετατιθέναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως· ἀφ᾽ οὗ ἐναλλὰξ, ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐναντία λέγεται. Ἐναλόντες, ἐμπεσόντες· ἢ ἐμποδίσαντες. Ἐναλυδρακάζεις, τουτέστι κρύπτειν· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λέγεται. Ἐναλόντα, συλληφθέντα· κρατηθέντα. Ἐναμαχανία, ἐν ἀπορίᾳ. Ἐναμμένος, ἐγκεκαλυμμένος. Ἐναμπυκίσαι, ἐγχαλινῶσαι. Ἔνανδρον, κατὸν ἄνδρα·

ἐοικχάνοι. Ἐμυσε, συνέλβεν. Ἐμφαίνειν ἐνδείκνυσθαι σημαίνειν. Ἐμυωπίασεν, ἀπῆρας τοῖς ὀφθαλμοῖς πρόσεχε. μυωπάζω γὰρ τὸ καμμύω. Ἐμφάαρτι, τὰ κοινῇ τεθρυμμένα. Ἐμφαίνων, δεικνύων, σημαίνων. Ἐμφαλκωμέναις, περὶ τὰς ἀγκύλας ἐγμένας· ἱππικὰ καλὰς ἐμφαλκωμένας. Ἐμφανές, φανερόν. Ἐμφανέστατα, ἄγαν φανερώτατα. Ἐμφανίζω σοι, φανερῶς σοι δείκνυμι. Ἐμφανῶν, τηλαυγὲς ἐμφάσει τεκμηρίων. Ἐμφαντικῶς, ἐνδεικτικῶς. ὁ δὲ παρεκάλει βραχέως μέν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου, αὐτὶ τῆς τῇ περὶ τούτους. Ἐμφαντικώτερον, δηλωτικώτερον. Ἐμφαρυγξάμενος, ἐμφαγών. Ἐμφάσεως, ἐνοπτικῆς ἐννοήσεως. Ἐμφασίς ἐστιν, ἥ τις διὰ τροπῆς ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν. οἷον αὐτὰρ ὁ ἵππον κατεβαίνομεν ὃν κάμ' ἐπειός. ἐν γὰρ τῷ κατεβαίνομεν τὸ μέγεθος τοῦ ἵππου ἐμφαίνει. ὅμοιον δὲ κἀκεῖνο, πᾶν δ' ἐθερμάνθη ξίφος αἵματι, καὶ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν. ὡς βαπτισθέντος οὕτω τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι καὶ τὸ ἵππον ἐκχύμενον. Ἔμφασις, τὸ αἴνιγμα. ἢ μέγεθος, ἢ ἐνόρασις. καὶ ἡ προσανάπτασις. ἔμφασις ἐστὶν ἡ ἔνδειξις. Ἰαύτην δὲ τὴν λοιδορίαν, καὶ τὰς ἐμφάσεις, οὐχ ἧσσον αὐτῆς διετίθετο τὰ παιδευμένος ἀνήρ. Ἐμφατόν, αἴνιγμα τρεῖσδες εἰρημένον. Ἐμφάφιον, ὀξύβαφον. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐμφέρεια, ὁμοίωσις. Ἐμφερές, ὅμοιον. παρὰ τῇ νήσιον. Ἐμφέρεται, ἐμφέρεται. φέρεται. περιφέρεται. Ἐμφερής, δοτικῇ συντάσσεται. ἀριστοφάνης. τῷ, τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι. ἤγουν ὅμοιος. Ἐμφῆναι, ἀντὶ τοῦ δεῖξαι. ἐμφαίνω γὰρ τὸ δεικνύω. Ἐμφιλοχωρεῖ, ἐνδιατρίβει. σχολάζει. ἢ τὴν χώραν φιλεῖ. Ἐμφιλοχωροῦντες, ἐνοικοῦντες. ἐν παραμοναῖς. Ἔμφορα, προσβιβλημένα. ἀγέλη προβάτων. Ἐμφορεῖ τις, εἰς ἀγγεῖον οἷον οὐ τὸ ἐναντίον τὸ ἐκφορεῖ. Ἐμφορεῖται τοῦτο, ὃ ἐμπεπλησμένος. λιβάνιος. οἱ δὲ τὸ ἄκρατον ἐμφοροῦντο. τοῦτο οὐ στόματος λέγεται. Ἐμφορηθέντες, κορεσθέντες. χορτασθέντες. πληρωθέντες. Ἐμφοροῦμαι, κορέννυμαι. Ἔμφραξις, τρόπος οὕτω. Ἐμφρεάτοι, δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν ἀθήναις. Ἔμφρονι, ἐχέφρονι. συνετῷ. φρονίμῳ. Ἐμφύλιον, συγγενικόν. ἢ τῆς αὐτῆς φυλῆς. Ἔμφυλος πόλεμος, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. καὶ ἴδιος. καὶ ἔμφυλος ἀνήρ. περὶ τὸ Ἰνδὸν ἐστὶ τοῦ ἐμφύλιος. ὡς γὰρ τῷ οὔλιος προϋπόκειται ὁ οὖλος. καὶ τοῦ ἐλευθέριος ὁ ἐλεύθερος, οὕτω καὶ τῷ δούλιον ἦμαρ, τὸ δοῦλον προϋπόκειται. ἔμφυλον δὲ λέγει ὅμηρος, φυλέτην καὶ ὁμόφυλον. Ἐμφῦναι λέγεται, τὸ ἅψασθαι βιαίως καὶ ἐμπλακῆναι καὶ ὡσεὶ εἰς ἓν ἐνωθῆναι. ὡς ὅτι πῆ πολύτροπα ἐμφῦναι λέγει πέτρα. ἢ παῖδα τραχήλῳ μητρός. οὕτω δὲ καὶ ἐμφῦναι χειρί, τὸ χειρὶ χερὸς ἅψασθαι καὶ ὀδὰξ οὖν ἐν χείλεσι φύντες, ἀντὶ τοῦ ἐμπλακέντες μετὰ δαγμοῦ τοῖς χείλεσιν. ἤγουν ἐνδακόντες τὰ χείλη. καὶ ὅτι ἐμφῦναι χειρὶ τὸ χειρὶ λαβέσθαι καὶ στερεῶς αὐτῆς ἅψασθαι. καὶ ἔστι πῶς ὅμοιον, τῷ ἐμφῦναι χείλεσιν. Ἐμφύομαι, τὸ δυσαποσπάστως προσπλέκομαι ὁ μέλλων. ἐμφύσομαι. ὁ μέσος παρακείμενος ἐμφύα. ἀφ' οὗ ἐμπεφυώς. καὶ ἐμπεφυῖα. Ἐμφύς, ἐμπλακείς. ἐμπεσών. Ὁ δὲ κέλτος προθυμίαν εἶχεν ἐμφὺς τῷ πολεμίῳ καὶ χερσὶ καὶ στόματι, δίκην θηρίου διασπάσαι αὐτόν. Ἐμφύσημα, πάθος περὶ τοὺς ὀφθαλμούς. Ἔμφυτον, ἔγκαρδιον, διὰ τὸ προϋπάρχον αὐτῷ μέρος ἔμφυτον. καὶ τὸ πεφυκὸς τῇ φύσει οὐσιωδῶς. Ἐμφωλεύει, κρύπτεται. Ἐμψηφίσαι, ὅταν δανεισθεὶς ἀποδιδῷ τοῦ χρέους, μὴ αὐθέως ἀναλαμβάνει εἰς ὄφλημα. Ἐμψιοῦσα, ἐρέγματα διδοῦσα. Ἔμψοφον, τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον. ὡς τό, ἔμψοφον φίλημα. Ἔμψυχον, ζῷον. Ἐμῶ, αὐτὶ ἐμέτου. ἐμῶ δὲ τὰ βρωθέντα μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ ἐμῶ τὸ τὴν τροφὴν ἐκβάλλω. ἀριστοφάνης. δότε μοι λεκάνην ἵν' ἐξεμέσω. ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ἀφίημι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἐμῶ. Ἐμῶν μηρίων ἀπορεῖς. τῶν ἐμῶν ἐπιθυμιῶν, ἢ προθυμιῶν ὁ κωλυτής.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ἓν ἐστι, τὸ μὴ ἔχον διαφορὰν ὑποκείμενα πράγματα καθὸ τὸ εἶναι ἢ λόγῳ διαφόρως θεωρούμενον. ἢ ἕν ἐστιν, ὃ παραλαβόν ἢ πάλιν ἕν ἐστι, τὸ μὴ ἐκπίπτον μὲν δὲ ἕνωσιν τὸ εἶναι ἔχον. ἓν λέγεται τὸ ἡνωμένον καθὸ ἥνωται. καὶ τὸ καθὸ μετουσίαν ἓν λέγεται καὶ τὸ κατ' ἐνέργειαν ἓν καὶ τὸ καθὸ συνάφειαν. ἓν καὶ τὸ καθὸ συμπλοκήν καὶ τὸ κατὰ ἀφήν. λέγεται ἕν, καὶ τὸ καθὸ ἁρμονίαν, καὶ τὸ καθὸ σύνοδον. φαμὲν ἕν, καὶ τὸ καθὸ κρᾶσιν καὶ μῖξιν, καὶ φυρμόν, καὶ σύγχυσιν λέγεται ἕν, καὶ τὸ καθὸ ὁμωνυμίαν, καὶ συνωνυμίαν. ἓν λέγεται, καὶ τὸ καθὸ σχέσιν. καὶ τὸ κατ' αὐτοβουλίαν καὶ ἁρμονίαν ἓν καὶ τὸ κατ' ταυτολογίαν καὶ ταυτογνωμίαν καὶ ὁμοφροσύνην. ἓν λέγεται, καὶ τὸ καθὸ σύνθεσιν. ἓν καὶ τὸ καθ' ὑπόστασιν, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ φύσιν λέγεται. Ἐν πρόθεσις, ἀεὶ δοτικῇ συντάσσεται. οἷον, ἐν οἴκῳ. ἐν ἀγορᾷ. τὸ δὲ ἐν ᾅδου, καὶ ἐν διδασκάλου, ἐλλειπτικῶς καὶ ἀττικῶς λέγεται. δεῖ γὰρ κἀνταῦθα ἐπινοεῖν τὴν ἐν τόπῳ καὶ οἴκῳ δοτικήν. Ἐν πρόθεσις ἐν ταῖς συνθέσεσιν ὡς καὶ ἐν ταῖς προθέσεσιν ἑνικῷ συντάσσεται ῥήματι καὶ πληθυντικῷ. οἷον, ἔνεισι καὶ ἔνεστιν. Ἐν πρόθεσις, σημαίνει καὶ τὸ ἐνώπιον. ἀριστοφάνης. πολὺ γὰρ μᾶλλον ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγειν, ἀπορῶ. Ἐν πρόθεσις, δηλοῖ τὸ ἐπάνω, καὶ τὸ ἐντός. οἷον ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο. ἤγουν ἐπάνω λίθων. καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἐστίν, ἤγουν ἐντός. Ἐν, καὶ εἰς παρὰ ἀττικοῖς, μετὰ γενικῆς συντάσσεται. οἷον ἐν ᾅδου. καὶ εἰς ᾅδου. οἶμαι εἶναι ἐνταῦθα ἔλλειψιν τῶν ὀνομάτων. Ἐν, ἔνδον. ἀπὸ τῶν τοιούτων προθέσεων γίνονται ἐπιρρήματα. καθὸ τὴν σημασίαν αὐτῶν καὶ συντάσσονται ἅπαντα αἰτιατικῇ. καὶ εἰσὶν τὰ μὲν κοινά, τὰ δὲ τοπικά. οἷον ἀπὸ τῆς ἐν, ἔνδον, καὶ ἐντὸς κοινόν. καὶ ἀπὸ τούτων ἔνδοθεν κοινόν, καὶ ἔνδοθεν τοπικῶς, ἃ καὶ κίνησιν ἔχουσιν ἀπὸ τῶν ἐντός. ἀπὸ τῆς εἰς κοινῶς, λέγεται ἔσω, καὶ εἴσω, κοινῶς. καὶ ἀπὸ τούτων ἔσωθεν κοινῶς, καὶ εἴσωθεν τοπικῶς. ἀπὸ τῆς ἐξ, καὶ ἐκ, λέγεται ἔξω καὶ ἐκτὸς κοινῶς. καὶ ἀπὸ τούτων ἔξωθεν κοινῶς, καὶ ἔκτοσθεν τοπικῶς. ἃ δηλοῦσι κίνησιν ἀπὸ τῶν ἐκτός. ἀπὸ τῆς πρό, πρόσω κοινῶς. ὃ καὶ πόρρω λέγεται μετὰ ἐπεκτάσεως τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ. δηλοῖ τὸ μακρὰν, καὶ τὸ ἐντός, καὶ τὸ εἰς βάθος. καὶ ἀπὸ τοῦ πρόσωθεν καὶ πόρρωθεν καὶ πρόσθεν, καθὸ συγκοπήν, ὃ καὶ ἔμπροσθεν λέγεται. τοῦ δὲ καὶ εἰς ἑτέραν ἔννοιαν μετέπεσεν. οὐ γὰρ κίνησιν ἔχον φαίνεται. ἀπὸ τῆς ἀνά, ἄνω καὶ ἄνωθεν κοινῶς. ἀπὸ τῆς κατά, κάτω καὶ κάτωθεν κοινῶς. ἀπὸ τῆς αὐτά, αὖτε τοπικῶς. καὶ αὐτόθι ὁ μετὰ

πέμι· καὶ ἐκ τοῦ ἐμπλέκω, ἐμπλοκία. Ἐμπλοκία, ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίαις, ὡς τὸ σὺν ταῖς θριξὶ· πλεκόμεναι γυναῖκες.
Ἐμπνεῖ μου, ζῇ μου· ποθεῖ με. Ἐμπνέοντα θεὸν φησὶν· φιλοσόφως δηλοῖ, τὸ καθὰ ἀνθρώποις θεότεροι γίνεσθαι· ὅμηρος.
Ἔμπνευσεν, ἀνέπνευσεν. Ἐμπνεῦσαι, εἰκόνα θεοῦ καὶ ψυχὴν ἀΐδιον ἡ θεία γραφή. Ἐμπνεύστιος, ἄφρων ἢ ἀφανής.
Ἔμπνοια, ἀναπνοή. Ἔμπνοος ὁ ζῶν καὶ πνοὴν ἔχων ἤγουν ψυχήν ἐμπνόοις, καὶ ὁ ὑπὸ ἀνέμου ἐμπνεόμενος· καὶ ἔστι
τρισυλλαβές, ὁ ἔμπνοος ἢ ἔμπνους, τὸ ἔμπνοον· ἢ ἔμπνους, ἐκ τοῦ ἐμπνέειν· ὁ ἔνθεος καὶ κάτοχος λέγεται ἢ ἔμπνους, αὐτὸς
ὁ ζῶν καὶ ἔμπνοος αὐλός, ὁ ὑφ᾽ ἑτέρου ἐμπνεόμενος. Ἐμπνεύσθη, ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο, καὶ ἐφρόνησεν. Ἔμπνευσε, ἀνέβλε-
ψεν. Ἐμποδαστάτης, ἐμποδίζων. Ἐμποδίζειν, μασᾶσθαι· οἱ δὲ ἰσχάδας μασᾶσθαι ταῖς μελίσσαις, ἢ θλίβειν τοῖς
ποσὶ τὰς ἰσχάδας· τοῦτο δέ φασί τινες, εἶδος εἶναι παιδιᾶς. Ἐμποδίζω, κωλύω· ἀπείργω· ἀντιστομίζω· ἀναστέλλω· ἀντὶ
φράττω· ἐπέχω· ἀντιφέρομαι· ἀντικαθίσταμαι· ἀντιπράττω. Ἐμποδίζω σε καί σοι. Ἐμποδὼν ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι ἐγένε-
το κρεῖττον, ἢ ἐμποδὼν τοῦ δεῖνος· ἢ ἐμποδὼν ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι γίνεται, ἀντὶ τοῦ εἰς ἐμπόδιον· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ποσὶ
κειμένων καθ᾽ ὁδόν, καὶ οὐκ ἐώντων βαδίζειν· καὶ ἕτερον ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐμποσίν, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ πάντων ἐμ-
ποδιζόντων λέγεται. Ἐμποδοῦσθαι, βεβαιοῦσθαι· ἀσφαλίζεσθαι ἢ ἐμποδών, θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ προχείρως. Τὰς ἐμ-
ποδὼν αἰτίας μόνον σκοπεῖν· λυκοῦργος ἀντὶ τοῦ φανερόν· πλάτων ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ· ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ὑπόγυιον· καὶ ἐν χερ-
σίν. Ἐμποιεῖ, κτᾶται. Ἐμποίημα, εἶμα, τὸ ἔνδυμα· ἀπὸ τῆς ἐκ ποίμνης. Ἐμποίνιμος, ἐπιζήμιος· θέσιμος· ἢ ἔνοχος
ποινῆς· οἷον ἐφ᾽ οἷς ἡμαρτον δοὺς τιμωρίαν καὶ ποινὴ λέγεται, ἡ ἐπὶ φόνῳ δραχθεῖσα κόλασις· ὅρκοις οὐκ ἐμποινίμοις εἶτο
σάμενοι εἶναι. Ἐμπολᾷ, ἀντὶ τοῦ πωλεῖ· περιέχεται πραγματεύεται· πολλάκις δέ, ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν, ὡς τὸ ἐμπολή-
σαντες τὸ χρυσὸν εἰς ἀγρόν. Ἐμπολᾶν, ἐμπορικά· πραγματευτικά· ἀριστοφάνης· ἑρμῆ ἐμπολαῖε· τὸ πάρεις, ἑρμᾶ, λέγου-
σι δὲ τὸ ἄγαλμα. Ἐμπολαῖον λέγουσι, τὸν πραγματευτήν· ἢ τὸν ἀγοραῖον, καὶ τῆς καπηλείας προεστῶτα. Ἐμπολᾶ-
σθαι ὅμηρος παθητικῶς ἔφη, ἀντὶ τοῦ ἐξωνεῖσθαι· οἱ δὲ ὕστερον καὶ παθητικῶς λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀγορὰς πραγματεύεσθαι
ὡς δηλοῖ καὶ τὸ κερδαίνει τ᾽ ἐμπολᾶται. Ἐμπολέμια, τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια καὶ εὔχρηστα. Ἐμπολεμῶσαι, τὸ
ἐχθροὺς ποιῆσαι, καὶ ἐπὶ πόλεμόν τινας παροξῦναι· ἐμπολεμῶσαι δὲ ἐστι, τὸ ἐκπορθῆσαι. Ἐμπολή, φορτίον· ἢ τὸ τῆς
πραγματείας κέρδος· ἢ συναγωγὴ τοῦ κέρδους· τὸ δὲ ῥῆμα ἐμπολᾶν. Ἐμπόλημα, τὸ τῆς πραγματείας κέρδος· ἢ τὰ φορ-
τία, καὶ τὴν ἀργυρικὴν ἀγωγήν. Ἐμπολήσαντες, πριάμενοι· ὠνησάμενοι. Ἐμπολησόμεθα, ἐμπορευσόμεθα· συνάξομεν,
πωλήσαντες τὸν καρπόν. Ἔμπολιν, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὄντα· ἄνδρα σοὶ μὲν ἔμπολιν οὐκ ὄντα συγγενῆ δέ. Ἔμπολις,
ὁ πατρίδα ἔχων. Ἐμπολεύοντο, ἐνεπόλευον· περιεπόλουν. Ἐμπολάστο, ἐνέβαλλεν. Ἐμπομπεύων, ἐπιφαίνων· θριαμ-
βεύων καὶ καυχώμενος. Ἐμπόρευμα, πραγματεία· ἐμπορία. Ἐμπορεύεσθαι, τὸ πραγματεύεσθαι· καὶ ἔμπορος παρ᾽ ὁ-
μήρῳ ὁ ἐπ᾽ ἀλλοτρίας νεὼς τὸν πλοῦν ποιούμενος. Ἐμποριδούντας, ἐνοικίου πράκτορας. Ἐμπόριον, ἐπιτήδειον εἰς ἐμ-
πορίαν. Ἐμπορίται, μέτοικοι ἐπιβάται. Ἔμποροι αἱ ὠνούμενοι κάπηλοι· ἀπαλοτης. Ἔμπορος κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ
ὁ ἀλλοτρίας νεὼς ἐπιβάτης· φησὶ γάρ που, Νῦν δ᾽ ἔστηκεν ὅτε ἤγαγεν· ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας νεὸς ἐπ᾽ ἀλλοτρίης, οἱ δ᾽ ἐκ-
βάσαντες ἔβησαν ἔνθα, ὅρα καὶ τὸ αἱ δὲ ἀντὶ τοῦ αἰτοῦνται νοηθέντες, ἀπλῶς ἐκ τῆς νεὼς· καὶ ὅτι βῆναι μὲν τὸ ἀποπηδῆ-
σαι, ἐκβῆσαι δέ, τὸ ἐξαγαγεῖν τῆς νεώς· ἢ ἔμπορος, ὁ πραγματευτὴς ἄνθρωπος· κυρίως δὲ ὁ περῶν θάλασσαν· παρὰ τὸ
πόρος· πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται ἢ ἄπορος ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιρρέοντα πλοῦτον· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου.
Ἐμπορπᾶ, τὸ συμβάλλω· καὶ ἐμπορποῦσθαι τὸ συμβάλλεσθαι. Ἐμπροσθεν, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθε λέγουσι δωριεῖς. Ἐμ-
πουσα, φάντασμα δαιμονιῶδες, ὑπὸ ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον, καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν· ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς
ἀλλάσσειν· καὶ οἱ μὲν φασιν αὐτὴν μονόποδα εἶναι καὶ ἐτυμολογοῦσιν ὥσπερ ἑνὶ ποδί, διὰ τὸ ἑνὶ ποδὶ κεχρῆσθαι· οἱ δέ, ὅτι
ἐξαλλάττει τὴν μορφὴν· δοκεῖ δὲ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι, ὅταν τοῖς κατοιχομένοις ἐναγίζουσιν· ἔνιοι δέ, αὐτὴν
τὴν ἑκάτην ὡς ἀριστοφάνης ἐν ταγηνισταῖς· χθονία θ᾽ ἑκάτης σπεῖρα σοφῶν ἐξελιξαμένη· εἶτα ἐπιφέρει· τί καλεῖς τὴν ἔμ-
πουσαν καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει· ἔνιοι δὲ ὄνου σκέλος λέγουσι· διὸ παρά τισι καλεῖσθαι ὀνόκωλον· τὸ δὲ ὅλον φησὶ
κρατῆς, ἔοικέ τι εἶναι φάντασμα περὶ πόδα τὸ γινόμενον· βολίτινον, δὲ ὄνειον· βόλιτος γὰρ κυρίως τὸ τῶν ὄνων ἀπόπα-
τημα· τὸ ἄλλο δὲ καὶ βόλβιτος. Ἔμπρειον, ἔμπειρον. Ἐμπρέπει τις τινί, ἀντὶ τοῦ περιφανὴς ἐστὶν ἐν ἐκείνῳ. Ἐμ-
πρεποι, ἐκπρεποι· πρέποντες ὅμοιοι. Ἐμπρέποντα, διαπρέποντα. Ἐμπρήσαντες, καύσαντες· ἐμπρίσαντες δὲ ἀν-
τὶ τοῦ συμπήξαντες καὶ προσαρμόσαντες, διὰ τοῦ ι. Οἱ δὲ ἐμπρίσαντες τοὺς ὀδόντας τοῦ εἶξαι τῷ τυράννῳ, γεγόνασι
κρείττονες. Ἐμπρησμός, καῦσις· ἢ διὰ πυρὸς ἀφανισμός. Ἐμπροιέντα, ταχύ. Ἐμπτύει μου, μηδαμῶς λέγε· ἀλ-
λὰ καταπτύει μου· καὶ καταπτύω αὐτοῦ. Ἐμπύλαι, αἱ νύμφαι. Ἔμπυον, τὸ γαλακτῶδες ὑγρὸν καὶ τὸ ἕλκος. Ἐμ-
πυος, ὁ ἐμπυϊκός· παρὰ μενάνδρῳ. Ἐμπύοις, μορίοις τοῖς στερεοῖς· ἢ τοῖς λεμμίσκοις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐμπύ-
ρευμα κυρίως· βραχύ τι λείψανόν ἐστι πυρός, ἀναπτόμενον τῷ σποδιᾷ· εἴρηται δὲ καταχρηστικῶς, καὶ ἐπὶ λειψάνων, ὡς φέ-
ρε εἰπεῖν γνώσεως ἀρετῆς· κακίας· μνήμης· καὶ ἐμπύρευμα ἔναυσμα· σπέρμα πυρός. Ἐμπυρία, ὅρκος ὁ δημόσιος, ἢ
μαντεία· παρὰ βαυρῖς. Ἐμπυριβήτης τρίπους, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἀναθηματικοῦ λέγεται παρ᾽ ὁμήρῳ. Ἐμπυρί-
ζω, ἐκ τοῦ πῦρ, πυρός, πυρίζω· καὶ ἐμπυρίζω. Ἐμπυρισμός, οὕτως ὑπερίδης ἢ μελανθίου· δίσεμπρησμὸς λέγει·
φρύνιχος. Ἐμπύρου, θερμῆς· καὶ ἔμπυρα, τὰ καιόμενα ἱερεῖα. Ἐμπυρόπατος, ὁ καταπυρος. Ἐμυάλαξε, ἐμυ-
κτήρισεν. Ἐμύδανεν, ἔβρεχεν. Ἔμυζεν, ἔστενεν· ἀπελίβαζεν. Ἐμύηθεν, ἐμυσταγωγήθην. Ἐμίθανεν, ἔλεγε.
Ἐμυκᾶτο, ἐβρυχᾶτο ἐμάνιεν· ἐφώνει. Ἔμυκεν, ἐψόφησεν· ἔχανεν. Ἐμυκώθη, διοσκουρίδης μέν φησι τὸ σαθρὰ μυσεο-
ἀρχαῖοι δὲ, τὸ ἐπιφύσεις ἔχει πλαδαράς, ὡς περ καὶ αἱ μύκητες παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐμυλάθη, ἐκατημαράνθη· πα-
ρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐμυλώθη, ἐσκληρύνθη· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐμύξατο, ἔξεστεν· ἔπιεν, ἀνεδίδετο. Ἐμύζουσιν ἐν
λίμνη καὶ ἐν πηγῇ φυόμενον· αἱ δέ, χελῶναι τὰ ἔχουσαι ὕδρα. Ἐμυσάχθητο, ἐβδελύσσετο· ἐμυσάττετο. Ἐμύσαττον,

δὲ καὶ ἡ τριαύτη τοῦ ἐμπεσεῖν σημασία τῷ ποιητῇ. Ἐμπεσεῖν, εἰς δὲ σμῶ τήριον ἀχῶναι. Ἐμπεσεῖται τὸ θέμα,
πέσω· τὸ πέσω ἄχρηστον καὶ πάντα τὰ ἐνεργητικά· ὁ μέλλων πεσῶ· καὶ δωρικῶς πεσῶ· καὶ ὁ μέσος μέλλων, πεσοῦ
μαι· πεσῇ, πεσεῖται· καὶ ἐμπεσεῖται. Ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασιν, ἀντὶ τοῦ ἀρξάμενος τῶν πραγμάτων. Ἐμπε
πελίς, ἔδεσμα διὰ τυροῦ σκευαζόμενον. Ἐμπεφορβειωμένον παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· φορβειά ἐστιν ὁ χαλινός· ἡρωδια
νός ἐν τῷ βιβλίῳ φησὶ τῆς ὀδυσσειακῆς προσῳδίας, τὸ φορβειὰ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι, καὶ ὀξυτόνως. Ἐμπε
φύασι, κατεριζώντο· τὸν δὲ ἐστιν αὐτοὶ τριχῶν ἐκφυομένων κεφαλῆς· ἐξ ἀττικοῦ δὲ προπαροξυτόνως καλεῖται τὸ, ἐν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρί,
καὶ ἄλλα τοιαῦτα· ἀπὸ τοῦ φύμι τὸ προσπελάζω ὁ μέλλων, φύσω· ὁ παρακείμενος, πέφυκα· ἡ μετοχὴ, πεφυκώς· ἀπο
βολῇ τοῦ συμφώνου πεφυώς· καὶ τὸ θηλυκὸν, πεφυῖα. Ἐμπεφυυῖα, ἀντὶ τοῦ ἐμπλέξασα· τὰς χεῖρας ἰσχυρὰς κρατοῦσα· καὶ
ἔχει τὸ ἐμπεφυυῖα. Ἐμπεφυυῖα, ἐμφύομαι τὸ δύνασθαι προσάπτεσθαι καὶ προσπλέκομαι· ὁ μέλλων ἐμφύσομαι· μέσος παρακεί
μενος ἐμπέφυκα· ἀφ᾽ οὗ ἐμπεφυὼς καὶ ἐμπεφυυῖα. Ἐκπεφυκέναι, καὶ ἐμφῦναι· τὸ ἐγκρατῶς καὶ δυνατωτάτως
δράξασθαι οὕτω καὶ πολύποις ἐμφύεσθαι τῇ πέτρᾳ λέγεται· καὶ θέσπις τοῖς γονάσι τοῦ διὸς ἐμπεφυυῖα εἶναι, καὶ χη
σὶ δέ τις ἐμπέφυκεν, ὅταν χειρὸς χειρὶ δράξηται· καὶ τοῖς χείλεσι δ᾽ ὀδὰξ ἐμφύεται, ὅταν τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδάκῃ τὸ χεῖ
λος· ἰστέον δὲ ὅτι μέσος παρακείμενός ἐστι τὸ ἐμπέφυκα κατὰ τὸν κανόνα ὃν ἐκτίθεται ἡρωδιανός· λέγων, καθαρεύοντι τῷ
ἐνεστῶτι, συγκαθαρεύει καὶ τὸν μέσον παρακείμενον· οἷον φύω, πέφυκα· ἀκούω, ἀκήκοα· ἐτυμολογία δὲ τοῦ ἐμφῦναι,
ὁμοία τῷ συμφῦναι· δοκεῖ γὰρ ἐμφῦναι εἶναι, τὸ εἰς ἓν φῦναι καὶ μίαν ἀποφυῆν. Ἐμπάκτης, ὁ τὰ δικαστικὰ γραμμα
τίδια, παρὰ τοῦ θεσμοφόρου λαμβάνων, ὑπηρέτης· καὶ τιθέναι εἰς τὴν καλπίδα· ἢ ἐμπάκτης, ὁ θεσμοθέτης. Ἐμπε
δός, ἦλος. Ἐμπαιρα, πεπειραμένα· αἱ δὲ γυναῖκες ἔτικτον, ἔμπειρα καὶ τέρατα ἢ ἀνέξοχα. Ἐμπύρους, δημήτριος
ἐν σικελίᾳ· λακεδαιμόνιοι μεθ᾽ ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον, καὶ τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμπύρους, ὅπως μηκέτι θαλάττης
κρατοῖεν πελοποννήσιοι· ἐμπύροι οὖν αἱ ἐν ὁμηρείᾳ ὄντες· τοὺς γὰρ ἄλλους συμβιβάσει διδομένους ὥσπερ ἐνέχυρα τῶν ὁμο
λογημένων, ἔνθεν ὁμήρους λέγεσθαι. Ἔμπης, μᾶλλον ἐπιρρήματος εἶδος ἐστὶ, καὶ σημαίνει τὸ ὅμως· πάντως· ὁμοίως· εὑρίσκεται
γὰρ παρ᾽ ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἴσως· καὶ οὐ διαστατικὸν, ἀλλ᾽ ἴσον ὁμοιωματικῶς, τῷ ἐπίσης. Ἐμπίδος, εἶδος κωνώπων. Ἐμ
πίνειν, πίνειν. Ἔμπιστα, μάγια τὰ πύρινα· εἰς ἃ ἐντίθενται τὰ διὰ τυροῦ ῥόδια. Ἐμπίπλαται, πληροῦται· χορ
τάζεται. Ἐμπίπληθι, ἀττικόν· ἦν γὰρ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίμπλημι πίμπλαθι· ὡς ἵσταθι· ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ κύκλωψ τῇ πίε
οἶνον· ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα παρὰ τῷ ποιητῇ· ἀττικοὶ γὰρ οὐ τρέπουσιν ἀλλὰ τὸν εἰς μι τὸ μ εἰς τὸ θ ἐν τοῖς προστα
κτικοῖς· καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν· ὡς ἡ κοινὴ ἵστημι· ἵσταθι· καὶ πίμπλημι πίμπληθι, ἀλλὰ πλείονα ἀποβολὴ
τοῦ μ, ποιούμενοι πίμπλημι· καὶ ἴστε λέγουσιν ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τίμι, τί. Ἐμπίπληθι, ἢ πλεονασμὸν ἔχει τῆς θι συλ
λαβῆς κατὰ τὸ ζῆθι, ἢ ἐκ τοῦ ἐμπίπλημι ἐμπίπλας αὐτὸς γίνεται, κατὰ τὸ στὰς στάντος στῆθι. Ἐμπίπλημι, καὶ ἀπὸ πλη
μι· καὶ ἐκ πίμπλημι· ἰωνικόν. Ἐμπιπρῶ, τὸ πληρῶ· καὶ ἐμπιπρῶ, τὸ καίω. Ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν παρὰ ἀριστοφά
νει, ἀντὶ τοῦ καίειν, ἐκ τοῦ ἐμπίπρημι. Ἐμπιπρᾶται, καίεται· ἐμπυρίζεται· καὶ ἐμπιπλᾶται, πληροῦται· χορτάζε
ται. Ἐμπίπτω· λέγεται καὶ τὸ περιπίπτω· ἤγουν τὸ εἰς πράγματα καλινδοῦμαι· λέγεται ἐμπίπτω, καὶ τὸ περιτίθεμαι
αἰτίᾳ κακῷ τινὶ, ὡς παρὰ σοφοκλεῖ· τί δῆτα ποίμναις τήνδ᾽ ἐπεμπίπτει βάσιν· καὶ ἐμπίπτων, ἐπιτρέχων. Ἐμπὶς, ζῶ
όν ἐστιν ὕδασι φυόμενον ὅμοιον τῷ κώνωπι γινόμενον ἐν τοῖς ὕδασι· μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ καὶ κατὰ τὸ μέσον λευκῷ, περι
εζωσμένον. Ἐμπίστιον, καὶ τὸ βραχὺ καὶ τὸ διὰ ψιλῶς πιεῖν. Ἔμπισον, πίπισον. Ἐμπιστεύω, ἐνεργητικόν· χρυσόστο
μος· οὕτω καὶ ὁ ἡμέτερος δεσπότης πάντα τὰ ὁρώμενα ἐμπιστεύσας τῷ ἀνθρώπῳ· παθητικῶς ὡς ἀεὶ πλεῖστοι γράφε
ται. Ἐμπλακείς, περιχαρατήσας· συλλαβών. Ἐμπλασσόμενοι, προσκρούοντες· προσπελάζοντες· οἱ δὲ καρχηδόνιοι
ἀγέλας ἐμπλασσόμενοι, καὶ περιπίπτοντες τοῖς θηρίοις, ἀπέθνησκον· ἤ ἀντὶ τοῦ ἐπεμβαίνοντες συρρηγνύμενοι αἰλιανός·
Τὰς φίλας καὶ οἰκείας ἐμπλασσόμενοι, ἀπέστρεψαν αὐτοὺς ὡς πολεμίους· καὶ ἐμπλασσόμενα, ἐμπίπτοντες ποταμό·
αἱ δὲ ἐμπλασσόμεναι κατὰ ῥέεον εἰς τὰ ἀλίβατα τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἀντὶ τοῦ μολυνόμεναι, πλάσσω γὰρ τὸ μολύνω·
Ἐμπλατιάσασα, τρυφερευσαμένη. Ἔμπλεια, μεστά· πλήρη. Ἐμπλείμην, κορεσθείην· εὐκτικῆς ἐγκλίσεως πτώ
χικὸς τὸ ἐμπλείμην· ἔστι γὰρ ἐμπίπλημι· ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κέκλιται· ἀφ᾽ οὗ παράγωγον τὸ ἐμπίπλημι· ἀπὸ τούτου
γίνεται, τὸ, πίμπλασι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου· τὸ δὲ, ἑτέρα παραγωγῇ, ἀφ᾽ οὗ τὸ πλήθω· ὡς ἀπὸ τοῦ δέω· ἀπὸ δὲ τοῦ
πλῶ πλείμην, ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλείμην· οὗ τὸ δεύτερον, ἐπεὶ καὶ βλεῖο. Ἐμπλαύρου, ἐναλλον· εἰς τὰς πλαυράς· σοφο
κλῆς αἰχμαλωτίσιν. Ἐμπλήγδην κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸν ἀκρίτως· παρὰ τὸ ἐμπελάζειν, ἢ ἐμπλήσσειν· ἤγουν ἐμπίπτειν
ὅπως ἂν τύχοι τοῖς πράγμασιν· ἢ καὶ ἄλλως, ἐμπλήγδην τὸ δίκην ἐμπλήκτου τινός· ἔμπληκτος δὲ, ὁ ἄστατος, καὶ ἀνοήτως
πεπληγμένος· καὶ οὐ κατὰ φύσιν φρονῶν ὥσπερ ἔκπληκτος ὁ ἔξωθεν πεπληγμένος, κατὰ τοὺς ἐμβροντήτους, καὶ ἐκπεπλη
γμένους· καὶ ἔκθαμβος κατὰ τὴν κοινῶς λεγομένην ἔκπληξιν ὁ μὲν γὰρ παρὰ πλὴξ, ἐπὶ μὲν τὸν ἔμπληκτον δηλοῖ, ἐπὶ δὲ
τὸν παράμουσον καὶ ἀπαίδευτον, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀπαθῶν· καθὰ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ κεῖται. Ἐμπλήκτῳ, κούφῳ· ἀμε
τάβλητῳ. Ἔμπληκτος, ἀπὸ πλήκτος· τὰ ἀπὸ τοῦ πλήττω, εἰ μὲν εἰς ος λήγει, παθητικά εἰσιν, ἃ λέγεται ἀλλὰ τὸ πλη
γέντων τὴν γνώμην, καὶ ἐκτραπέντων· εἰ δὲ εἰς ηξ ἐνίοτε μὲν ἐνεργητικά· οἷον βουπλὴξ, τὸ κέντρον τὸ τὸν βοῦν πλήτ
τον· ἐνίοτε δὲ παθητικά, οἷον παραπλὴξ· ὁ φθαρθεὶς τὰς φρένας· καταπλὴξ ὁ συνεχῶς πεπληγμένος· καὶ καταπλὴξ εἰλό
μενα, ἢ πληγὰς συνεχεῖς ἔχουσα. Ἔμπληκτος, ὁ μετὰ ὁρμῆς καὶ σφοδρότητος μαινόμενος· καὶ ἀπὸ τούτου ἐμπληξία,
ἡ σφοδρὰ μανία, καὶ παραπλὴξ, τὸ αὐτὸ καὶ παραπληξία. Ἐμπλημένος, πεπληρωμένος· ἀριστοφάνης· ἔβαπτε τὴν
τύχην ὅλην, τριχίδα ἐμπλημένος. Ἔμπλην, πλησίον· ἐγγύς· ὅμως· ἢ τὸ ἐμπελαδὸν· ἢ τὸ χωρίς· ὡς καὶ τοῦ φασιν
οἱ παλαιοί. Ἐμπλῆξαι πάφυ, τὸ ἐμπελάσαι· ἢ τὸ ἀκουσίως ἐγγίσαι· καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐμπαῖσαι· ἢ ὥς φασι πολλα
χοῦ ὁ ποιητής, ἐμπεσεῖν. Ἐμπλησόμενοι, πεπλησμένοι. Ἐμπλήσσω, πλήσσω ἀπὸ δ᾽ ἤξον· ἐμπίπλημι· καὶ ἀπὸ τοῦ μ

ἔμμορεν· εὗρε· ἔσχε μοῖραν· Ἔμμορεν, εἵμαρται· Ἔμμορος, ἐπιτυχής· Ἐμμόρμασεν, ἐπενόησεν· Ἐμμορίδαι, μέτοχοι· Ἔμμοτος, τραῦμα πάσ τοσοῦδις· Ἐμνήμυκεν, εἰς ὑπόμνησιν ἐλήλυθεν· Ἔμνησας, ἰωνικῶς συνέσταλται· τὸ ἐμνήσω τὸ δὲ καὶ τὸ ἀνέμνησας· ἤγουν εἰς μνήμην ἤγαγες· δῆλος ὅτι ἐκ τοῦ ἔμνησα γίνεται ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ, τὸ ἐμνησάμην, ὡς μνήσαιτο αἰγίοχοιο· καὶ μετοχὴ μνησάμενος· Ἐμνήσθη, ἐκ τοῦ μέμνημαι παρακειμένου· ὤφειλεν εἶναι ἐμνήσθην κατὰ τὸν κανόνα τῶν παρακειμένων λέγοντα, ὅτι ὁ ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου· ἀλλ' οὗτος προσέλαβε τὸ σ· Ἐμνώοντο, μνήμην ἐποιοῦντο ἢ ἐμνηστεύοντο· Ἐμόγησα, ἔκαμον· ἐκοπίασα· ἐκ τοῦ μογέω· Ἐμοὶ δοκεῖν, κατὰ τὸ δοκοῦν ἐμοί· Ἐμοὶ μέλει φίλον εἶναι ἠθικῶς εἴπεν· οἷον ἐμοί ὅς ἐστι φίλος ἐστίν· ἀντὶ τοῦ οὕτω μοι ἀρέσκει· οὕτως ἐστὶ φίλον· Ἐμοῦ δὲ δύσειν ἄρηος ἀλκτῆρα γενέσθαι παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ σ' τῆς ἰλιάδος, στρεβλὸν ἐστὶ νόημα, καὶ διάφορον τὴν γραφὴν, καὶ δυσπαράδεκτον· καὶ αἱ μὲν οὕτω φασίν· ἐμοῦ δὲ δῦσεν ὁ ἄρης· τουτέστιν, ἔδυσε καὶ ἐκώλυσε τὸ ἀλκτῆρα γενέσθαι ἤγουν ἀμύντορα τοῦ πατρόκλου· ἕτεροι δὲ τῷ ἄρεος ἀρὴν λέγουσιν οὕτως· ἐμοῦ δὲ δέησεν ὅ ἐστιν ἐδέησε, τοῦ πατρόκλου εἰς τὸ ἀρῆς ἐκείνου γενέσθαι· οἱ δὲ παλαιοὶ παραφράζουσιν ἐνταῦθα τὸν ῥηθέντα στίχον καὶ οὕτω παιούργως· ἐμοῦ δέ φησι τὴν πρᾶξιν ἔδησεν ἄρης· ἢ τῆς δ' ἐμοῦ βοηθείας ἐνέδησεν· ἢ τῇ βλάβῃ αὐτοῦ ἐνέδησε· τὸν δὲ ἀρίσταρχόν φασι γράφειν, ἀρέω ἀλκτῆρα· ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐμοῦ ἐδέησεν εἰς τὸ ἀλεξιτῆρα γενέσθαι τῆς ἀρέω· ὡς ἀπὸ τῆς συνήθους εὐθείας τοῦ ἄρεως ὡς μενέλεως· Ἔμολεν, ἦλθεν· Ἐμὸν πρᾶγμα, ἤγουν τὸ πρᾶγμά μου, ὅπερ μόνος ἔχω· ἡμέτερον δὲ πρᾶγμα, ἤγουν τὸ ἐμόν· Ἐμορμολυκτοῦτο, ἐδεδίττετο· Ἐμοῦ, καὶ σοῦ· καὶ οὗ πειστέον χθὲς κινεῖται· τὰ μὲν γὰρ πρωτότυπα ἐμοῦ· σοῦ· οὗ· ἡ δὲ διάλυσις ποιεῖ αὐτὰ ἐμέο· σέο· ἕο· ἐνταῦθα μὲν συναίρεσις ποιητικὴ, συναλοιφὴ εἰς τὸ ἐμεῦ· σεῦ· εὗ· ἐπένθεσις δὲ τοῦ ι, μετάγει αὐτὰ εἰς τὸ ἐμεῖο, σεῖο, εἷο· παραγωγὴ δὲ μετασύρει αὐτὰ εἰς τὸ ἐμέθεν· σέθεν, ἕθεν· καὶ εἰσὶ τούτων πάντων χρήσεις παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ δὲ μοῦ ἀποβαλὸν τὴν ἄρχουσαν ἐγκλίνεται· ἤγουν τὸν οἰκεῖον τόνον ἀποπέμπει εἰς τὴν ὄπισθεν συλλαβήν· οἷον, κλῦθί μευ ἀργυρότοξε· Ἐμόχλιον, πρωτότυπόν ἐστι τῆς ἐμόχλιον· ἑρμηνεία δὲ αὐτοῦ τὸ ἔρυον· Ἔμπα, ἀντὶ τοῦ ἔμπης ὅμως ἢ ἔμπα, σημαίνει τὸ ὅμως· καὶ ἔμπας, τὸ ἄλλο· τὸ δὲ ἔμπης, ποτὲ μὲν σημαίνει ὅμως, ὡς τὸ σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης· ποτὲ δὲ ὁμοίως ἢ ἐπίσης· ὡς τὸ ἔμπης ἐς ἴδμεν τι, ἐξ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή· Ἔμπαιμα, παντρέχω· Ἐμπάζεαι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ δι' ἐπιστροφῆς ἔχεις· ἐν ᾗ σημαίνεται ἀπὸ τοῦ συντάσσεται· ὡς τὰ πολλὰ δὲ μετὰ γενικῆς· οἷον, καὶ τὸ ὅδ' οὐκ ἐμπάζετο ἱερῶν· ἤγουν ἐπιστρέφετο καὶ οὔτι θεοπροπίας ἐμπάζομαι· Ἐμπάζεται, ἀσχάλλεται· ἐνθυμεῖται ἢ ἐντρέπεται· ἢ φροντίζει· ἢ ἐμπάζεται, σέβεται· Ἐμπάζομαι, σημαίνει τὸ ἐπιστρέφομαι· φροντίζω· ἐντίθεμαι· λόγον ποιοῦμαι· Ἐμπαθιρεῖς, ψεῦσμα ἀκρίτως· Ἐμπαιδμάτων, ἐπιθυμίας ἐμπαθοῦς· Ἔμπαιος· ὁ ἔμπειρος· ἢ ἐντριβής· παρὰ τὸ παίω ὁ πολλοῖς δηλαδὴ προσπταίσας πράγμασιν· Ἔμπαις, ἐγκύμων· Ἐμπαίρονται, ἐμπαίζουσιν· Ἐμπαλασσόμενοι, ἐμπίπτοντες εἰς τὸ ὕδωρ· Ἐμπαλάξαι, ἐμπλέξαι· Ἐμπαλινναίουσα, εἰς τοὐπίσω ὁρμῶσα· Ἐμπαλούγματα, αἱ ἐπιπλοκαί· Ἔμπαν, πάντως· ὅμως· Ἐμπαπόλιος, στήριγμα τῆς πόλεως· Ἐμπαρέα, παρεκάλει· Ἐμπαροινέω, ὃ δοτικῇ συντάσσεται· λουκιανός· οἷον μέμνησο ἅμα ἐμπαροινεῖς, διὰ τοῦτο τὸν οἰνοχόον· Ἐμπαροινοῦντες, ἐνυβρίζοντες· Ἔμπαρος, ἔμπορος· Ἔμπας, καὶ ἔμπα ἀττικῶς· ἔμπης δὲ ἰωνικῶς· δηλοῖ δὲ τὸ ὅμως· Ἐμπάσεις, ἐγκέντρις· Ἐμπασσα, ἄρχεῖόν τι ἐν λακεδαίμονι· Ἐμπασταρας, μάρτυρας, τοὺς μάρτυρας· Ἐμπαστήρια, μελίπηκτα· Ἔμπαστι, καταδύμενον· Ἔμπεδα, βέβαια· ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ, ἰσχυρά· καὶ τὰ κτήματα· ὅμηρος πείθεσθαί τι γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν· Ἐμπεδὶς γάμορος μάρψεν ἀΐδης· ἐμπεδὸν ἔλεγον τὸν ἀΐδην, ὡς ἰσοῦνται ξ, αἴτιον· τοῦ οὐκ ἐμπέδου χρόνιος· οἱ δὲ, οὕτως· ὁ ἀΐδης ἀπαραμελής ἐστι γάμορος καὶ ἀσφαλὴς οὐκ ἀμελῶν οὐδενός, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν λαμβάνων τὴν μερίδα· οἷον τὴν γῆν μεριζόμενος· Ἐμπεδοῖ, βεβαιοῖ· ἀσφαλίζεται· διδάσκει· Ἔμπεδον, οὐ τὸ ἐν πέδῳ, τουτέστιν ἐν γῇ, ὡς ἡ κυριολογία ἐθέλει, ἀλλ' ἁπλῶς κατὰ τροπὴν ἀντὶ τοῦ στερεὸς κατὰ ἐναντίαν ἐπίρρημα ποιητικόν· καὶ ἔμπεδον, ἑδραῖον ἰσχυρὸν· ἐκ τοῦ πέδον ἡ γῆ· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ· ὅθεν καὶ ἐμπεδὸς, ἐπίρρημα· Ἐμπεδορκεῖν, ἐμπέδως τηρεῖν τὰ ὅρκια· ἕως ἂν ἐμπεδόρκοι, ἢ ἐλαύνει ἐς τὴν πόλιν· καὶ ἐμπεδορκεῖν, εὐορκεῖν· παίζει δὲ ἀριστοφάνης παρὰ τὰς πέδας· Ἔμπεδος, στερεὸς καὶ βέβαιος σημαίνει· ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ πέδῳ βεβηκότα, τῶν ἐρειδομένων ἀσφαλέστερα, ὅτι καὶ σταθερώτερα· Ἐμπεδῶσαι, ἀντὶ τοῦ βεβαιῶσαι· ἐνισχῦσαι· ἀσφαλίσασθαι· ἑδραιῶσαι, καὶ ἐμπαιδὸν τὸ βέβαιον· Ἐμπειρεῖν· τὸ πεῖραν μὲν πρὸς ἔχειν· φείσας γεγονέναι πολλῷ χρόνῳ ἐν ταῖς σάρδεσιν, καὶ τὸν τόπον ἐμπειρεῖν· Ἐμπειρικά ἐστι, τήρησις καὶ μνήμη τῶν πολλάκις ὀφθέντων· Ἐμπέδρος, ἐπιστήμων· εἰδώς· τρίβων τετριμμένος· ἐνταῦθα ἐντριβής· τὸ γὰρ περίτριμμα λοιδορία· ὁ δὲ εἰδήμων, ἰδιωτικόν· ὁ δὲ ἴδμων, ποιητικόν· βέλτιον δὲ τὸ εἰδώς· Ἐμπέσοιεν, ἐμπέσοιεν· Ἔμπελα, ἐμπέλαζε, πρόσαγε, ἔθιζε· Ἐμπελαδὸν, πλησίον· ἢ τὴν γονήν· Ἐμπέλασα, ἤγγισα· Ἐμπελάσαι, προσεγγίσαι· Ἐμπελάτειρα, ἡ ἑταίρα· ἀπὸ τοῦ ἐμπελάζειν πᾶσι· καλλίμαχος· ποῖ ἄν τῶ σκοπὸς ἐμπελάτειρα τίκτει γυνή· Ἐμπέλορος, ἀγορανόμος· λάκωνες· Ἐμπέπαιχα, ἐνέπαιξα· ἐχλεύασα· Ἐμπέπασθαι, ἐνυπάρχειν· κεκτῆσθαι· Ἐμπεπαρμένοι, ἐμπεφυρμένοι· ἐνειλημμένοι· Ἐμπεπείρακται· ἐμπεπόδισται· Ἐμπέπρησται, ἤγουν κέκαυσται· Ἐμπεπρυσμένης παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυσημένης· πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι· ὅθεν καὶ πρηστήρ· καὶ ὅμηρος ἔπρησεν, ἀϋτμὴν ἐξανεῖσαι· Ἐμπείραμος, παρὰ τὸ πεῖρα ἐμπείραμος· ἐὰν ἐμπείραμος σημαίνει δὲ, τὸν ἔμπειρον· Ἐμπερκάζουσαν, περιβάλλουσαν· μελανίζουσαν· Ἐμπερονατρίς, ἱμάτιον διπλοῦν· Ἐμπερονῆσαι, διατρῆσαι· διατρυπῆσαι· Ἐμπερονήσασθαι, καὶ ἐμπορπώσασθαι, ἀπὸ τῆς περόνης γίνεται περονῶ, ἀντὶ τοῦ πορπῶ, βελόνῃ συλλαβεῖν· Ἐμπέρονται, ἐμποικίλλονται· Ἔμπεσεν· ἐπίρρημα τόπος παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ π' τῆς ἰλιάδος, προστακτικὸν κοινὸν δὲ ἀναλογίας· εἰ καὶ ἄλλως ἔθει συρακουσίων κρατεῖ τὸ ἐμπεσὸν καὶ τὸ πέσον, δὲ ὑπὸ τὸ ἐμπεσόν, καὶ πεσόν φασι γὰρ ἔμπεσ' ἀπίρρατος· τουτέστι, βιαίως πρόσβαλλε τοῖς ἐχθροῖς· συνήθως

ἀορίστου γὰρ χρόνου τὸ ἔμελλε, οὐ παντάπου σύναιτια ἀθεναῖοι δὲ ἤτοι ἐπὶ συστάσει, οἷον ἔμελλον γράφειν. ὁ μέλλοντα ἀντὶ ἔμελλον γράφειν. φρύνιχος. Ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι, εἴρηται παρ᾽ ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἔοικα. καὶ ἔμελλον ποιεῖν, ὁ ποιήσειν ποιῆσαι δὲ οὔ. Ἐμεμηκώς, ἐμέσας. Ἐμέμυχαι, ἐπέξεισαι. Ἔμεν, ἀντὶ τοῦ ἐσμὲν ἀναλογώτερον δὲ τὸ ἐμὲν τὸ ἐσμέν. ἀπὸ τούτου γὰρ γίνεται τὸ ἐσμέν, πλεονασμῷ τοῦ σ. Ἔμεναι, ἴσον τῷ ἐκ τοῦ εἶναί ἐστι δασυνομένου καὶ δηλοῦντος τὸ ἀφιέναι οὐ σύνθετον τὸ ἀφεῖναι. Ἔμετος, ὁ τῶν περὶ στόμα τὸν κένωσις. Ἐμετὸς, ἐξέραμα. Ἐμεῦ, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἐμέων, ἀντὶ τοῦ ἐμῶν. Ἐμήνιον, ἀντιμαίνοντες ἐμήνιον, ὠργίζοντο. Ἐμήνυσε, ἔγραψεν ἔγραψεν. Ἐμῇ πενοίχω, τῇ ἐμῇ χειρί. Ἐμήσατο ποιητικῶς, ἐβουλεύσατο κοινῶς. Ἐμήσατο, ἐτεκτήνατο. ὁ ἀπάτησεν ἐμηχανήσατο, ἐβουλεύσατο. ἐποίησεν. Ἐμηχανήσατο, ἐμηχανήσαντο δυϊκῶς. Ἐμηχανᾶτο, ἐτεχνάζετο αὐτὸν βάτα τὰ ὄρη ἐμηχανᾶτο φαίνεσθαι. Ἔμιαι, ἐμετικὰ ἀττικῶς παρὰ τὸ ἀποκαθάρτη. Ἐμίγνυτο, ὡμίλει. Ἐμίαινε, ἐκηλίδωσε, διέφθειρε. Ἐμιμήσατο, ἐμαιμώσατο. Ἐμίν, ἀντὶ τοῦ ἐμοί. Ἔμισα, πόλις. καὶ ἐμισσαῖος ὁ πολίτης. Ἔμισγον, ἀφαιροῦσιν οἶνον καὶ ὕδωρ. ἀφορμὴ δὲ τῆς τοῦ κρατῆρος ἐτυμολογίας, ὡς οὕτω καλουμένου διὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰ πινόμενα συγκεράσθαι, ἤτοι μίσγεσθαι. Ἐμίσγετο, ἐμίγνυτο. Ἔμισυλεν, εἰς ὀλίγον διῄρει. Ἐμιτρώσατο, ἐζώσατο, καὶ ἐμιτροφόρουν, ἀπὸ τοῦ μίτρας, ἤτοι ζώνας διεζῶσθαι. Ἐμίχθη, ἐμίγησαν πληθυντικῶς. Ἔμμα, ἀπὸ τοῦ εἷμα λέγουσιν αἰολεῖς. ἢ ἔμματα ἀντὶ τοῦ εἵματα. ἡ ἔμμα, ἱμάτιον, ὁ καθαπτόμενον, ἢ ἀπὸ τοῦ σώματος ὄν. Ἐμμακιδεύσαι, χρίσασθαι. Ἐμμαλάξαι, ἐμμεῖναι τῇ χειρὶ ἀντιλαβέσθαι. Ἐμμανής, ὀργίλος. ἐχθυμος. Ἐμματέως, εὕρηται παρ᾽ ὁμήρῳ, λέξις ἐστὶ ποιητικὴ δηλοῦσα τὸ σπουδαίως. αἰσεὶ ἀματέως, ἴσον ἐστὶ καὶ λείαν καθὰ φιλόξενος ἐν καθ᾽ ἐμματέως. ἵνα λέγῃ, ὅτι κατὰ τὸ βάρος τοῦ ἅρματος ὁ ἄνθελος ἅμα τῷ ἐλαύνειν, αἰσθέσθαι τὰς ἀξίας. Ἐμμάσαι, ἐνερεῖσαι. Ἐμματαιάζων, ματαιολογῶν. Ἐμμαίεται, ἐνερείδεται ἐν λαμβάνεται ζυγὸν καθ᾽ μέρος. Ἐμματιδεύω φιλονεικῶν ὁρμῶν. Ἐμμελέσι, τοῖς φροντίζουσιν. Ἐμμέλεια. εἴρηται παρὰ τοῖς ὕστερον, εἶδος τι ὀρχήσεως ἐμμέλεια. φησὶ γοῦν ὁ παυσανίας, ὅτι ὄρχησίς τις ἡ τραγικὴ λεγομένη ἐμμέλεια. αἴλιος δὲ διονύσιός φησι τὸ αὐτό, ὅτι ἡ ἐμμέλεια τραγικὴ ὄρχησις ὥσπερ κωμικὸς κόρδαξ καὶ ἡ σατυρικὴ σίκιννις ἐκαλεῖτο. δὲ φησὶ ἐμμέλεια καὶ τὸ ἐπὶ τὴν τραγικὴν ὄρχησιν ἀδόμενον αὔλημα. ὁ δὲ παυσανίας λέγει καὶ ὅτι ὀρχήσεως εἶδος καὶ ὁ ξιφισμός, καὶ σχῆμα ἐμμελείας. ὅθεν ἐξιφίσαι, τὸ ἐξορχήσασθαι. ὥσπερ ἀποφαίνεσθαι παρὰ λυσίᾳ, τὸ παύσασθαι φασίν. ὁ δὲ μανθάνειν σημείωσαι ὅτι τῆς ὀρχήσεως εἰς δύο εἴδη διῃρημένης, εἰς τι τὸ ἐνόπλιον. ὁ τῇ πυρρίχῃ καὶ κουρητικῇ κινήσει ὑπείκασαν καὶ εἰς τὸ ἵλεων ὃ πρὸς τὸν ἐστὶν εἰρήνην, καθὰ τὰ βακχικὰ σχήματα. ὁ ποιητὴς ἀμφότερα περιδείκνυσιν, φράζων οὕτω. ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις. ἐν τῷ λαπιτᾶν ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος. Ἐμμελές, ἀπὸ μελές. ἔμμετρον ἢ ἐμμελές, τὸ ἐναρμόνιον, καὶ κατ᾽ ἴσον ῥυθμὸν ἐκφερόμενον ἤτοι τὸ εὔρυθμον. ὁ ἐναντίον τὸ ἐκμελές ὅπερ δηλοῖ τὸ ἔξω τοῦ μέλους εἶναι, ὅτι ἡ μουσικὴ χαλαρὰ ἐστὶν ἤτοι τὸ ἄμουσον. Ἐμμελέστατος, κινδύνων. Ἐμμελέστερον, σωφρόνως, εὐρύθμως. Ἐμμελῶς, σωφρόνως, ἢ ἀλλως ἀριθμῶς. Ἐμμελής, καθήκων, προσηνής. Ἐμμεμαώς, πρόθυμος ἐκ μαιμῶν, ὡς καὶ πῦρ. καθὰ τό, ὡς δ᾽ ὅτε μαιμάει ἀκάματον πῦρ. Ἐμμεμηνότα, μανόμενον. Ἐμμέμυκεν, καθ᾽ μέμυκεν ὃ ἐστὶν κέκλειται παρὰ τὸ μεμυκέναι. τινὲς δὲ, ἐμμέμυκεν. Ἔμμεναι δωρικῶς, ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸ ὑπάρχειν. ζητεῖ ἔμμεναι ἢ ἔμμεναι παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν καθὰ τοὺς παλαιούς. ἵνα λέγῃ ὅτι γέλοιον ἂν τρὶς ἄλλας, τὸ παρ᾽ ἐκείνοις δαιὸν ἢ παρέλκον κεῖται καὶ ἀργὸν. τινοῦ δὲ ἐκ τὸ ἐκεῖ εἶναι οὐχ αὐτὸ δὲ ποιεῖσθαι, ὁμοίως παρέλκουσιν ὡς ἢ τὸ ἀεὶ λειαίνοιεν ἢ τὸ ἔχειν ἐν τῷ πιζδ ἔχων, καὶ τὸ γινώσκειν, ἢ τὸ εἶπε ἐν τῷ, ἐὶ σοὶ μαδλι μετὰ. εἴτα πρεχλάνη ἢ τὸ τότε, ἐν τῷ πιδ ἤτοι ἔχεις. καὶ τὸ τι, ἐν τῷ ὅμου τι. σχεδόν τι, μᾶλλόν τι, οὔ τι, οὕτω τι, μά τι, ἐγώ δημι. καὶ ὡς δὲ τότε καὶ ἔμμεναι, μέγιστον τεκμήριον ἐν ἀμφισβητήσει ῥῆμα θεματικῶν, τὸ τεκμαίρεσθαι ῥῆμα. ὅτι τὸ ἀπαρέμφατον διὰ τὸ παραλήγοντα τοῦ ἐλέγετο τὸ γὰρ κυνεῖ περισπᾶται, ὅτι κυνέμεναι, τὸ ἀπαρέμφατον δὲ ἐν κύω, βαρύτονος, κυνέμεναι αὖ ἂν, καθὰ τὸ ἀρέμεναι. οὕτω ἢ φιλεῖ φιλεῖν, φιλήμεναι καὶ τοῦ φορεῖ, φορήμεναι ἐκ τὸ ἀέμεναι δὲ, μαρτυρεῖ τῷ ἀεὶ περισπωμένῳ. δῆλον οὖν φησι καὶ τὸ ἔμμεναι, ἀπὸ τοῦ περισπωμένου, τῆς πρώτης συζυγίας οὐ ἢ μετὰ χυ περισπᾶται, αἰολικοὶ φαμὲν ἔμμεναι καθότι αἰολεῖς ἐν θέμασι τὸ προηγούμενον τοῦ μ, διὰ τῆς διπλασιάζοντες ὡς τὸ μ. ἀντὶ τίθημι, τόθεμμι, φίλημι, φίλεμμι, οὐκοῦν ὁ ἡρακλείδης φαίνεται εἰδὼς τὸ ἔμμεναι, ἀπὸ τοῦ εἶναι κινεῖσθαι, τοῦ παραλαμβανομένου τῷ ἢ οὐ θέμα μὲν τοῦ. ἴσον ὑπάρχω περισπωμένως. παρατατικὸς δὲ ἦν καθὰ τὸ φιλεῖ ἐφίλει τοῦ ὡς καὶ τὰ ὅμοια αἰολικά. Ἐμμένει, προθυμεῖται. Ἐμμενές, αἰεὶ ἀσυνεχές. ἀδιαλείπτως. ἀδιαλείπτως, ἀδιαλείπτως. ἐμμενῶς, ἐμμενής. Ἐμμενέως, προθύμως. βιαίως ἐρρωμένως. Ἐμμενύτερος, μέτριος. Ἔμμετα, ἀντὶ τοῦ εἵματα. ἱμάτιον. ἀπὸ τοῦ ἱμείρου ὁ πίλλας, ἀντὶ τοῦ πίλας. αἰολεῖς ὅσα διὰ τῆς ει διφθόγγου παρ᾽ ἡμῖν λέγεται, διὰ μόνου ε προφέρουσι, διπλασιάζοντες τὰ ἀμετάβολα. Ἔμμεται, ὀρχεῖται. Ἐμμηλάδας αἶγας, τὰς μετὰ τῶν προβάτων βοσκομένας. Ἔμμηνα δίκαια, αἱ ἐμπορικαὶ, καὶ ἐρανικαί. Ἔμμηνον, ὃ καὶ ἐπιμήνιον, τὸ καθὰ μῆνα πλεονάζον αἷμα ταῖς γυναιξί. προφὶ δὲ τὸ αἷμα γίνεται τοῖς βρέφεσιν. Ἔμμηροι, οἱ ἐπὶ ἐνέχυρα διδόμενοι φιλίας ὅμηροι. ἐν σικελίᾳ. Ἐμμήρους, ὁμηρεία ὄντας, παρὰ τοὺς ὁμήρους. τοὺς ἐπὶ συμβιβάσει διδομένους. Ἔμμισθοι, οἱ ὀφείλοντες λαβεῖν μισθὸν. οἱ δὲ ὅταν, ὁ δὲ ἐν τῷ ὅσον ἔμμισθοι ἐγίνοντο, ληϊζόμενοι τὰ ἐμπόρια. Ἐμμόνια, σύνθηκαι. Ἔμμονον, παραμένοντα. ἐμμέριμνον διαιτικόν. Ἔμμονος, ἡ ἐπιμένουσα ἀεὶ ἤτοι ἀδιαλείπτως. Ἐμμόραστι, τετύχασιν. Ἔμμορε, τὸ ἐκ μοίρας ἔτυχον ἐκ τοῦ μείρω τὸ μερίζω. ὁ μέλλων μερῶ. ὁ παρακείμενος μέμαρκα. ὁ μέσος μέμορα. καὶ καθὰ ὑπερβιβασμόν, ἔμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ μορῶ τὸ τυγχάνω, ὁ μέλλων μορέσω. ὁ παρακείμενος μεμόρηκα. ὁ μέσος μέμορα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμμορον. καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου μ, ἔμμορον. ρες. ρε. σημαίνει τὸ ἔτυχεν ἔλαχεν. ἢ ἔμμορεν, ἔλαχεν ἔτυχεν ἐστὶ δὲ δεύτερος ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ μορῶ. ὁ σημαίνει τὸ τυγχάνω. ὅτι δὲ δεύτερος ἀόριστος, δῆλον ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν.

Ἐμβάφιον, ὀξύβαφον. παρὰ Ἱππώνακτι. Ἔμβαχον, ἔμβρυον. Ἐμβεβαῶτα, Ἰασὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιβεβηκότα. ἔστι ἐπὶ κωμῳδίας. οἱ δέ γε μεθ' Ὅμηρον καὶ σπουδῇ τινι τοιαύτην ἀδιάφορον λέξιν ὅτι μετὰ τῆς ἐπὶ ἢ πρὸς προθέσεως σύγκειται ἐπεμβαίνει γοῦν τις ἐχθρῷ κωμῳδεῖν. ναὶ μὴν καὶ προσεμβαίνειν καθὸ, οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή. Ἐμβεβαὼς, βίβημι ὁ μέλλων βήσω. ὁ παρακείμενος βέβηκα. ὁ μέσος, βέβαα. ἡ μετοχὴ ὁ βεβαώς. Ἐμβεβαῶτα, ἐπὶ ἅρματος κυριολεκτεῖται. ἐφ' οὗ ἐμβέβηκέ τις τοῦ δίφρου. ἐξ ἄλλου δὲ ὡς ἐκ μέρους καὶ ἐπὶ ἵππων νοεῖσθαι. ἅμας γὰρ οὐκ ἂν ἐμβαίνειν τις ἵπποις ἐρεῖ. ἀναβαίνειν δὲ ἐπὶ ἵπποις ἢ ἵππων ἐπιβαίνειν. ἔχεται δὲ καὶ τούτου τύπου, καὶ τὸ ἐξ ἵππων βῆσε, καὶ ἔκβαλε δίφρου. Ἐμβεβαῶτας παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, μετοχὴ ἀπὸ τοῦ ῥήματος κεῖται τοῦ ἐμβεβήκαμεν. Ἐμβεβηκὼς, ἐπιβεβηκώς. Ἐμβεβίωκε, τέθνηκεν. Ἐμβεβλημμένα, ἀντὶ τοῦ ἐγκεκεντρισμένα. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον καὶ Ἀριστοτέλης δ' ἐμβολάδας ἀμπέλους λέγει τὰς τοιαύτας. Ἐμβεβροντημένα, μάταια φλυόμενα ἢ ἀναίσθητα, ἢ ἐμβρόντητα. Ἐμβεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐμβῆναι. ἐμποδίσαι. χωρεῖν. Ἐμβηκαλεῖται, ἐμπίπτει. Ἐμβῆν. οὐ μακρὰ μὲν ἐστὶ τοῦ ἐμπέσοι. ὁ ἀγχοῦ ἐρρέθη. δηλοῖ μάλιστα τὸ ἐναλλεσθαι. ὡς καὶ δηλοῖ ὁ σοφὸς ἐν τῷ, καὶ προσεπεμβῆναί σε χρή. ἰσχυρίζεται δὲ τὸ ἔμβην, καθὸ τὸ ἐμβῆναι τοῦ κυρίου ποταμοῦ φύσει ἄθρηλα γοῦν ἔχειν, ἀλλὰ φαιδίμω ὤμω ἐστὶ, ὡς ἐν ὤμοισιν θέσθαι. Ἔμβαθι, ἔμβα λέγει ὁ κωμικός. καθὰ ἐστὶ τὸ κατάβαθι κατάβα. Ἔμβην, ἐμποδίσαι τὴν ἐμποδὼν οὖσαν. Ἐμβήσας, ἐμπήσας. Ἐμβίαι, αἱ εἰς βάθος διήκουσαι ῥίζαι, καὶ ἐμβεβηκυῖαι. Ἐμβίαιος, ἀήρ. Ἐμβιβάζαντες, παρ' Ἱππώνακτι. ὡς τὸ, Ἀλλ' αὐτὴν ἀπήλασιν ἐμβιβάζαντες. ἀπὸ τοῦ ἐμβιβάζω, ἐμβιβάζω, ἐμβιβάξαντες. σημαίνει δὲ, τὸ ἐμβοήσαντες. Ἐμβαλεῖς, εἰσελάσον. ἰδίως δὲ ἐμβαλεῖς, τὸ ταῖς ναυσὶ κρούσαι, ἢ ταῖς χώραις. Ἔμβιον, ἀντὶ τοῦ ζῶντα μὴ ξηρανθέν, μὴ δὲ ἀποθανόν. ὡς τὸ, ἔμβιον τι ψυχῆς πάθος ἐνέσταξέ μοι κομίσαι. Ἔμβιος καλεῖται ἡ σπουδὴ τοῦ ξύλου ἢ δὲ σπουδὴ, ἡ μοιότης ἐστὶν ἡ ἐν αὐτῷ. καὶ εἰ μὲν εὖ ἔχει, τοῦ ἐκφῦσαι αἴτια γίνεται. εἰ δὲ κακῶς, τοῦ κατέαξαι [illegible]. Ἐμβλύει, πέπηγασι παρὰ τὸ ἐμβλύειν ὡς ὕδωρ, καὶ δὲ ζεῖ. Ἐμβλυχῆσαι, ἐν τῷ ἀέρι ἰδεῖν οὔσαν. Ἔμβολα, μοχλοὶ, ἀσφάλειαι. Ἐμβολάδας, ἤγουν ἐγκεντρισμένας. Ἀριστοφάνης ἐμβολάδας ἀμπέλους. Ἐμβολαὶ, ὁρμαί, ἐπιδρομαί. Ἐμβολὴ, κλεισούρα, εἴσοδος στρατιᾶς. ἐμβολὴ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἀξίου, τοῦ μηχανικοῦ ὀργάνου. τῷ ἐπιφερομένῳ ἀξίῳ ἀποκαυλίζειν τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. Ἐμβολὴν, ταχύ. ὀρμὴν. εὐθέως. ἀπόθετον σχῆμα. Ἐμβολίδες, αἱ περίθετοι. Ἐμβόλιμα ἔστι, τὰ παρὰ τῶν γραμματικῶν ὡς ἀλλότρια καὶ νόθα, ἀθετούμενα. Ἐμβόλιμον, τὸν μῆνα, ἢ τὴν ἡμέραν ἐστὶ ἀθρα ποδισμόν. Ἐμβόλιμος, ἀπηλής. παῖδες ἐμβόλιμοί τινες. Ἱπποκράτης. Ἔμβολον, τὸ χάλκωμα τὸ προτιθέμενον καθὸ πρῴραν ταῖς ναυσὶ λέγουσιν Ἴωνες. Ἔμβολος, παρὰ τὸ τὸν λαὸν ἐμβαίνειν ἢ εἴσοδος θηρίου ἐν λαχαίναις. Ἔμβολος ὀξὺ, τὸ τῆς νεὼς ἔμπροσθεν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἔμβολον. καὶ τριέμβολον ἐκεῖθεν, καὶ ὑπόβολον, οὐ μόνον τὸ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποβεβλημένον ἤγουν ὑποκείμενον πρὸς διάθεσιν καὶ τόκον, εἴτ' ἀγρὸς, εἴτ' οἶκος, εἴτ' ἄλλο τι. φερευάτης οὐχ ὁ ρῶν τὴν οἰκίαν τῆς πολιτείας κειμένης ὑπόβολον. ἔμβολον δέ φασι σχῆμα τὸ ἔχον ὀξύ. ἔμβολον καὶ παράταξις ὄνομα. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου. ὀνομάζεται δὲ καὶ σφηνοειδές. ῥομβῶδες δὲ παράταξις, καὶ τῆς νεὼς τὸ πολεμικὸν σιδήριον. Ἐμβραμένη παρὰ Σώφρονι, ἡ εἱμαρμένη. ὑπερθέσει τοῦ ρ καὶ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν ὑπεροπισμὸς τοῦ β. καὶ Λάκωνες οὕτω λέγουσιν. Ἔμβραται, εἵμαρται. Ἔμβραχυ, καθάπαξ. ἢ παντάπασι. τὸ ἔμβραχυ ἀττικὴ συνήθεια, οὐ δὲ πλέον δηλοῦσα, ἢ τὸ βραχύ. ὡς ἔμφαγεῖν τὸ φαγεῖν ἢ ὅλως, συντόμως. ὡς τὸ, Οὐδεὶς ἐς τινα ἔμβραχυ ἀγαθόν, ὁ μὴ ἐκεῖνου κατὰ τὶ πιεῖ τὴν ψυχὴν αὐτὴ τοῦ ἐλαχίστου. Ἐμβρίμεται, ἐμπνεῖ, ἐμφυσᾷ. Ἔμβριος, ἐνεός, μωρός. Ἐμβριθεία, ἀνδρεία καὶ φρόνησις στερεά. Ἐμβριθὲς, στιβαρόν, βαρύ, φοβερόν, παχύ. Ἐμβριθέστατη, στερεωτάτη. Ἐμβριθὴς, στερεός, ἔμφρων. Ἐμβρίμημα, μετ' ὀργῆς λάλημα. Ἐμβριμήματι, κινήματι. Ἐμβριμῆσαι, ἐπιτιμῆσαι κελεῦσαι προστάξαι μετ' ἐξουσίας. Ἐμβρίμησις, ψυχῆς λογικῆς τοῦ θυμικοῦ μέρους ἐνέργεια. Ἐμβριμώμενος, μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτάττων, ἐστὶ ἐπιτιμῶν ἢ μετ' ὀργῆς λαλῶν. καὶ ἐμβριμᾶται. Ἐμβριθεῖον. Ἐμβρόνιον, μιαρὸν ἢ πορφυροῦν ἱμάτιον τιβέρικον. Ἐμβροντηθέντες, ἐνεοὶ φλυόμενοι μωρανθέντες. Ἐμβροντησίας, μανίας, φρενοβλαβίας, θάμβους. Ἐμβρόντητος, ἀθάνατι τραυματίας τὴν γνώμην κοῦφος τὴν διάνοιαν ἀσπερμάτιος. ληρῶν λῆρος. τὸ μαθεῖν καὶ ἐμβρόντητος, καρδιόπληκτος. ἔκφρων. ματαιόμενος. Ἔμβρυον, τὸ κυοφορούμενον ἐστὶ ἐπὶ διαιτᾶσθαι, βρέφος. παρὰ τὸ ἔσω βρύειν, ὃ ἐστιν αὔξεσθαι. Ὅμηρος δὲ λέγει ἔμβρυον, τὸ νεογνόν τι καὶ νεογιλόν, ἢ γαλαθηνόν. ἡ δὲ συνήθεια τὸ ἔσω τῆς γαστρὸς βρύον. ὃ ἐστι ζῶν, καὶ ἄλλον βρέφος δὲ, τὸ ἐκκύψαν τῆς γαστρός. Ἐμβρύσαι, τὸ ἐνθεῖναι τροπῇ τοῦ δ εἰς β. ἀπὸ τοῦ ἐνδῦσαι. Ἔμβυλλαι, ἀγυιαὶ ἡμέραι καὶ γῆς ἐντερα. Ἐμεγαλύνθη, ὑψώθη. Ἐμέθυσεν, ἐφθόνησεν. Ἐμέθεν, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἐμεῖα, πόλις ἐκ τοῦ ἐμεῖν. περὶ ἧς ὁ θυέστης ἥμισυ φαγὼν ἐξ ἐπιβουλῆς Ἀτρέως, τὰ οἰκεῖα τέκνα. ὡς ἡ ἱστορία φησίν. Ἐμειδίασε, ἐγέλασε. Ἔμειον, παρ' Ἐμοίω. Ἐμεῖο καὶ ἐμοῖο διαφέρει. ἐμεῖο μὲν γὰρ ἀσύναρθρον. ὡς Ὅμηρος, ἐμεῖο δ' αὖ δὲ τὸ μῦθον, τὸ δὲ ἐμοῖο συνάρθρον. τοῦ ἐμοῖο παιδός. ἐστὶ μνῆσαι πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιεικελ' Ἀχιλλεῦ. ἀντὶ τοῦ σοῦ πατρός. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἐμοῦ. τὸ δὲ ἐμοῦ ποίου εἴδους, πρωτοτύπου καθὸ τούτοις πρὸς ἃ διαφέρει τοῦ παραγώγου, καθὸ τρεῖς. ὅτι τὸ μὲν ἐμοῦ τὸ πρωτότυπον, γίνεται καθὸ διάλυσιν ἐμεῖο, ἐμοῖο ἐστὶ ἐμεῦ, καὶ ἐμέθεν. τὸ δὲ παράγωγον οὐδ' ὅλως. καὶ ὅτι τὸ μὲν πρωτότυπον ἐγκλίνεται. τὸ κατ' ἀρχὰς φυσιν ἀποβαλὸν ἀνήκουσέ μου. τὸ δὲ παράγωγον οὔτε ἐγκλίνεται, οὔτε τὸ κατ' ἀρχὰς φυσιν ἀποβάλλει. Ἐμείρετο, ἐπεθύμει. Ἐμείωσας, ἠλάττωσας. ἔφθειρας. Ἐμέλησεν, ὑπερθέσει. ἐβράδυνεν. ἐφρόντισεν. ἐφρόντισεν. Ἔμελλεν, ἐφάνετο. ἀπὸ τοῦ κέρδους. ἢ ἔμελλεν, ἀντὶ τοῦ ἐδόκει κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. μέλλε μὲν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων ἔσεσθαι. ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ τοιοῦτο μέλλειν στοχαστικὸν καὶ αὐτὸ ῥῆμα ὂν, οὐ μόνον ἐπὶ μελλουμένου λέγεται πράγματος, ἀεὶ μέλλει ἔσεσθαι τὸ δέ τι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παρῳχημένου μὲν ἀδήλου. Ἔμελλεν γράψαι, ἐχάτως βάρβαρος ἡ σύνταξις αὐτοῦ.

μὰ δάκρυα, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν δακρύων. Ἔμαθον, ἀόριστος β΄, ἐκ τοῦ μαθῶ ἀχρήστου ἐνεστῶτος. ἔμαθον πρὸ τοῦ πολλὰ καὶ ἀπέμαθον πάντα, ἃ ἔμαθον. Ἐμαί, λείπει τὸ αἱ ἄρθρον ἵν᾽ ᾖ αἱ ἐμαὶ πόλεις. Ἐμάμασε, προεθυμήθη, ἐκλονεῖτο ἐπράττετο. Ἐμακάρισαν, ἐμνημόνευσαν. Ἐμαλάχισεν, μαλακὸν ἐποίησεν. Ἐμαλάχθη, ἐνέδωκα. Ἐμάλθαξαν, κατεπράϋναν, καθωμάλισαν· ὡς τό, ἐν δὲ τῇ στρατιᾷ ἢ ὀλισθηρῷ τόπῳ ξύλα στρωννύουσι τῇ καταβάσει, καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐγκαρσίοις στερεφοῦσιν αὐτάς, καὶ φορμοὺς ἐπιβαλόντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ τραχὺ καὶ ὀλισθηρόν. Ἐμαραίνετο, ἐσβέννυτο. Ἐμαράνθη φλόξ, λέγεται ἀπὸ τοῦ σβέσεως φλογός· ἢ σημαίνει ὅτι τὸ μαίρειν, ἐξ οὗ τὸ μαραίνειν καὶ τὸ ἐμαράνθη, ὑφεῖσθαι δοκεῖ πρὸς τὸ φλέγειν, καὶ τὴν φλόγα· εἶτα φλογὸς μαρανθείσης γίνεται ἀνθρακιά· ἐντεῦθεν καὶ ἀπὸ ἀνθρώπων, τὸ μαραίνεσθαι λέγεται ἢ ἀπὸ ἀνθρώπων· τὸ δὲ πυρκαϊά, ἀνάλογον ἔχει τῷ μυρμηκιά· ἀχυρμιά· ἔστι δὲ τύπου περιεκτικοῦ· ὡς γὰρ ἡ ἀχυρμιὰ περιέχει ἄχυρα καὶ μύρμηκας ἡ μυρμηκιά, οὕτω καὶ ἄνθρακας ἡ ἀνθρακιά. Ἐμαργήναντο, ἐπεφέροντο. Ἐμαρναέσθην, ἐμαχέσθην δυνατῶς. Ἐμαρυκᾶτο, ἐμασᾶτο. Ἔμαρψα, ἐκράτησα, κατέλαβον. Ἐμάσμαν, εὗρον. Ἐμάστιε, ἠνώχλει. Ἐμάσταζεν, ἐμασήσατο. Ἐματαίασε, μάταια ἐλάλησεν. Ἐματαιώθησαν, ἐπλανήθησαν τῆς πατρὸς ἐξιππασίας. Ἐμάτησεν. Ὅμηρος· οὐδ᾽ ἐμάτησε Σθένελος. ἐνταῦθα τὸ ματᾶν, σαφῶς δηλοῖ στάσιν καὶ βραδύτητα ματαίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι, δύναται τὸ οὐκ ἐμάτησε, καὶ ἄλλως οὐκ ἀπὸ τοῦ μάτην γίνεσθαι, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ μῶ μάσσω τὸ ζητῶ· ἵνα λέγῃ, ὡς οὐκ ἐζήτησε τὸ ποιητέον, ἀλλ᾽ εὐθὺς ἥψατο τοῦ πράγματος· ὥστε καὶ ματᾶν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, τὸ οἱονεὶ ζητεῖν, καὶ ἐφίστασθαι καὶ μὴ θέλειν ἐγχειρεῖν ἔργῳ· ἢ ἐμάτησεν, ἐμέλλησεν. ἐματαιοπόνησεν. ἐματαιοπράγησεν. Ἐμαυτὸν ὠφελῶ· τοῦτο λέγεται κατὰ τὴν αὐτοπάθειαν ἤγουν ἥτις ἐστὶν, ὅταν τις αὐτὸς ᾖ ὁ ἐνεργῶν καὶ πάσχων· σὺ ὠφελεῖς· ἐκεῖνον αὐτὸ τοῦτο κατὰ τὴν ἐπιποπάθειαν, ἤγουν ἀλλοπάθειαν· ἔστιν ὅταν τις εἰς ἄλλον ἐκπέμπῃ τὴν ἐνέργειαν· σεαυτὸν ὠφελεῖς· ἑαυτὸν ὠφελεῖ· κατὰ τὴν αὐτοπάθειαν ὅτι αὐτοὶ ἐνεργοῦσι καὶ πάσχουσιν. Ἐμαυτοῦ, ἀντωνυμία· καὶ ἡ σαυτοῦ· καὶ ἡ ἑαυτοῦ, εὐθείας οὐκ ἔχουσι· ἢ λέγομεν οὕτω· τύπτω ἐμαυτόν, καὶ κατ᾽ ὀρθὴν ἐμαυτοῦ· καὶ οὐ λέγομεν τύπτω σαυτόν, οὔτε σὺ τύπτεις ἐμαυτὸν ἢ ἑαυτόν, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐμαυτὸν τύπτω· σὺ σαυτὸν τύπτεις· ἐκεῖνος ἑαυτὸν τύπτει· ὁμοίως ἐμαυτοῦ κήδομαι ἐμαυτοῦ δούλου· σαυτοῦ δούλου σὺ κήδῃ· ἑαυτοῦ δούλου ἐκεῖνος κήδεται· ἑαυτῷ χαρίζομαι ἐγώ· σεαυτῷ σὺ χαρίζῃ· ἑαυτῷ ἐκεῖνος χαρίζεται. Ἐμαυτῷ βαλανεύσω· οἱονεὶ ἐμαυτῷ διακονήσω· λέγεται δέ, ὅταν ὁ βαλανεὺς ἀποδράσῃ, καὶ ἑαυτοῖς λαμβάνωσι τὴν ἀρύταιναν διακονεῖν· ἢ ἀπὸ τῶν τοὺς βαλανεῖς ἐγκρυβόντων εἰς πῦρ. Ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἐν ἑαυτῷ ἐπίσταμαι. Ἐμβάδες, καὶ ἐμβάται καὶ ἐμβάδια καὶ ἐμβάται, τὰ τῶν ἀνδρῶν ὑποδήματα. Ἐμβαδόν, ἀντὶ τοῦ βάδην, καὶ πεζῇ· ὅθεν ἄβαρις ὁ μὴ ὑποδούμενος· καθὰ καὶ τὸ πῶς ἔμοιγ᾽ ἂν ὁδὸς ἄβαρις βαροῦ περιεχομένης· ἕτεροι δὲ νοοῦσιν ἐμβαδόν, τὸν λεγόμενον ἐμβατήριον ῥυθμόν, καὶ ὡς εἰπεῖν εἰσιτήριον· πρὸς ὃν Λακεδαιμόνιοι τὴν πατρίδα εἰσβαίνον, ὅτι πολέμου νόμῳ ἐκράτησαν· ἢ ἐμβαδόν, διὰ τοῦ εἰς ναῦν ἐμβῆναι, καὶ αὖθις· ἢ τὸ ἐμβαδὸν ὑπονοοῦντες εἶναι κρυπτήρια, ἔστρεφον τοὺς ἄκους. Ἐμβαθυνοῖς, σεσοφισμένοις· σοφοῖς. Ἐμβαίνω, τὸ εἰσέρχομαι· τῆς ἐν προθέσεως ἀντὶ κινήσεως ἐνταῦθα λαμβανομένης· ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει· ταχέως ἔμβαινε· καὶ ἀντὶ νεὸς, καὶ ἀντὶ ἄκου. Ἐμβαίη, ἐμποδὼν γένηται· ἐναντιωθῇ· κατέλθῃ. Ἐμβαίνοντες, ἀντιβαίνοντες· οἱ δὲ Ἀρράβιοι ἀρετῇ, πολὺ τῶν κρεῖττον διαφέρουσιν· αἱ βέλεσιν αὐδρομίχεσι χρώμενοι, ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες, ἐς τὴν νευρὰν κυκλοῦσι τὸ τόξον. Ἐμβακαίτης, τὸ μετὰ τοῦ ταρίχους καὶ στέατος σκευαζόμενον βρῶμα. Ἐμβαλεῖν ἰδίως, τὸ κροῦσαι ναυσὶ λέγουσι· κυρίως δὲ ἐμβαλεῖν, τὸ ταῖς κώπαις κροῦσαι. Ἐμβάλλειν κυρίως, τὸ εἰς μάχην συμπλέκεσθαι· ὅθεν καὶ στρατοῦ ἐμβολή· ἢ κύματος· καὶ ἡ παρεμβολὴ δὲ καὶ τὸ παρεμβάλλειν, λέξις στρατιωτικαί· ἡ μέντοι ἐπεμβολὴ οὐ τοιοῦτόν τι, ἀλλὰ σχῆμα ῥητορικόν ἐστιν· ἀνάλογον δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἐπεμβάλλειν, ἐξ οὗ γέγονε· δοκεῖ δὲ καὶ ἄλλο τι δηλοῦσθαι διὰ τοῦ ἐπεμβάλλειν, εἴ τις ἐνθυμηθείη Ἀριστοτέλους ἀπίους ἐμβολάδας ἔχοντα, τὰς ὡς οἱ πολλοί φασιν ἐγκεκεντρισμένας· ὡς εἶναι ἐπεμβάλλειν καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ προϋπάρχοντος φυτόν, ἐντιθέναι ἄλλου φυτοῦ κλαδίσκον, οὗ ὁ καρπὸς ἐμβολάς λέγεται· τὸ δὲ τοιοῦτον ἐπεμβάλλειν, ἐμφυλλίζειν ἢ ἐγκεντρίζειν ἡ κοινὴ γλῶσσά φησιν· ἄλλως γε, ἀπὸ τοῦ ἐμβάλλειν καὶ μῆνες ἐμβόλιμοι· καὶ ἐνιαυτοί· καὶ ἔμβολος ὁ ἔκβολος. Ἐμβάλλειν, τὸ ἐντείνειν καὶ ἐμφορεῖν· οἷον ἐμβάλλω πληγὰς τῷ δεῖνι, δοτικῇ· καὶ ἐμβάλλειν τὸ διδόναι· Ἀριστοφάνης· ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν· καὶ τὸ ἀπαντᾶν ἀλλήλοις, καὶ τὸ συμμίγνυσθαι ἀπὸ πολέμου κυρίως. Ἐμβάλλε κύλλαν, οἱ αἰτοῦντες κατὰ παιδιὰν τὴν χεῖρά πως περιάγοντες· καὶ καλοῦντες, παρακαλοῦσιν ἐμβάλλειν. Ἐμβάλλεο θυμῷ, τάσσον τὸ ἔνδον εἰς νοῦν. Ἐμβαλλότοις, βλεσσότοις. Ἐμβάλλουσιν, ἀντὶ τοῦ καταντῶσιν· ἐμβάλλουσι δέ, ὁ μὲν βασιλεὺς εἰς Λυδίαν· περικόπτος δέ, εἰς τὴν ἄνω Φρυγίαν. Ἐμβάλλω εἰς τὸ ἀγγεῖον ὕδωρ· ἢ ἐν τῷ ἀγγείῳ· καὶ ἐμβάλλει τις τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον· καὶ ἐμβάλλει τις εἰς τὴν πολεμίαν γῆν· καὶ ἐμβάλλω τὸ ἐνδάγω, καὶ ἐμβάλλω τὸ εἰσέρχομαι. Ἔμβαρος, ἠλίθιος· μωρός· ἢ νουνεχής· Μένανδρος Φάσματι. Ἔμβαρός εἰμι, νουνεχὴς φρόνιμος. Ἐμβάς, τὰ ὑποδήματα τὰ ἀνδρεῖα· παρὰ τὸ ἐμβαίνειν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ ἐκλυσεῖ τὸ δὲ ἐμβὰς γερόντων ἀρρύθμοις προβήμασιν, ἀντὶ τοῦ πεδίλμασιν· καὶ ἐμβὰς μέρος τι τῆς χελώνης. Ἐμβατεῦσαι, ἐπιβῆναι τὰ ἔνδον ἐξερευνῆσαι ἢ σκοπῆσαι. Ἐμβατεύων, ἐπιβαίνων· καὶ ἐμβατεύσαντες, ἀντὶ τοῦ ἐπιβάντες· οἱ δὲ οὖν ἐς τὴν προκειμένην νησίδα τῆς πόλεως ἐμβατεύσαντες· ἢ ἐμβατεῦσαι, τὸ κατέχειν καὶ καρποῦσθαι χωρίον, ἢ οἰκίαν ἢ ὅλον τὸν κλῆρον· ἢ ζητῆσαι. Ἐμβατεύω, σημαίνει δύο· τὸ περιπατῶ, καὶ τὸ ἐξετάζω. Ἐμβατήρια ἡ ἀρχή· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεῶν· ἐμβατήρια, ἀντὶ νεῶν ἀποβατήρια, ἀντὶ ἐλάσεις ἀνθρώπου. Ἐμβατήρ, παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τύπος. Ἐμβατήριον, εἶδος αὐλήματος. Ἐμβαφίαι, λοπάδες βαθεῖαι· ἀπὸ τοῦ βάπτειν ἐν βάθει.

ἐξετίθη, ἢ ἐσταμένη. Ἐλόχισαν, εἰς λόχους ἔταξαν. Ἐλόχων, ἐνέδραιον. Ἐλόωσι γαλήνην, χρόνος ἐστὶν ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἐλάσουσι. τὸ δὲ γαλήνην, ἀντὶ τοῦ γαληνῶς. ὡς πρὸ ὀλίγου ἐπιρρηματικῶς ἶφι ἀληθείην, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. Ἐλπεῖ, ἐλπιδοποιεῖ. Ἔλπεο, ἀπὸ τοῦ ἔλπω ἔλπομαι ἐλπόμην. ἔλπου τὸ προστακτικὸν ἔλπευ. καὶ κατὰ διάλυσιν ἔλπεο. ἀντὶ τοῦ ἐλπίζε. Ἔλπεται, δοκεῖ. ἐλπίζει. προσδοκᾷ. Ἐλπίζω, οὐ μόνον τὸ προσδοκῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ εἰς ἐλπίδας ἐμβάλλω. λουκιανὸς ἐν τοῖς ἑταιρικοῖς. εὖ μάλα διαβουκολεῖς αὐτοὺς καὶ ἐλπίζεις. ἐλπίζω πείσεσθαι, καὶ ἐλπίδα ἔχω πείσεσθαι. Ἐλπίζειν λέγεται, οὐ τὸ καλὸν φοβεῖσθαι, οὐ τὸ κακὸν προσδοκᾶν, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπὶ ἀγαθῶν, ἔστι δὲ ἐπὶ κακῶν. οἷον ἐλπίζω ἐλευθερώσεσθαι καὶ μετὰ ὀνόματος ἐλπίζω ἐλευθερίαν. φοβοῦμαι τεθνήξεσθαι ἢ φοβοῦμαι θάνατον. προσδοκῶ πείσεσθαι κακά, καὶ προσδοκῶ κίνδυνον. Ἐλπίζω κοινόν. ἔλπομαι παρὰ ποιηταῖς τὸ αὐτό. ἀφ' οὗ ὀνόματα, ἐλπὶς καὶ ἐλπωρή. τὸ μὲν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κοινοῖς. τὸ δὲ ἐλπωρή, παρὰ ποιηταῖς. ἔλπομαι ἐνεστώς. ἔλψομαι μέλλων. ἔολπα, μέσος παρακείμενος. τροπῇ τοῦ ε τοῦ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς ο, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μέσου παρακειμένου, καὶ προσθήκῃ τοῦ ε. δεῖ γὰρ τὸν παρακείμενον αὔξειν κατὰ τὴν ἄρχουσαν ἀφ' οὗ ὑπάρχει τήλικος, ἔολπεν. Ἐλπίζω, καὶ τὸ οἶμαι, μετὰ ἀπαρεμφάτου μέλλοντος συντάσσεται δὲ καὶ μετὰ παρακειμένου ἀπαρεμφάτου, ὅταν ἐλπίσῃς ἢ ὑπολάβῃς τὸ πρᾶγμα ὅτι ἐγένετο. οἷον, οἶμαί σε πεποιηκέναι σὺ τόδε. ἢ ὅτι πεποίηκας. Ἐλπὶς ἐστιν, ἀγόντος πράγματος συνουσία, ἢ προσδοκία ἀγαθῶν. λέγεται δὲ ἐλπὶς, παρὰ τὸ ἔλπω. ἢ παρὰ τὸ ἕλκω. καὶ δασύνεται. ἡ ἕλκουσα ἡμᾶς. ἐκ τοῦ ἐλπὶς γίνεται ἐλπίζω. ὁ μέλλων ἐλπίσω. ἐλπίδος, ὁ κανών. τὰ εἰς ις ὀξυνόμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ δος κλίνεται. ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ις θηλυκὰ δισύλλαβα. εἰ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. πόλις ἀκρόπολις. μῆτις πολύμητις. εἰ δὲ ὀξύνεται, εἰ μὲν θηλυκὰ μονογενῆ ὦσι, φυλάσσουσι τὸν τόνον. οἷον νυχὶς, παννυχίς. αὐγὶς, καταυγίς. εἰ δὲ ἐναλλάσσει τὸ γένος, εἰ μὲν ἐκτείνουσι τὸ ι, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. οἷον, ἀκτὶς χρυσάκτις ἥλιος. κνημὶς, εὐκνήμις. ἐξ οὗ εὐκνήμιδες. εἰ δὲ συστέλλει τὸ ι, προπαροξύνεται. οἷον πατρὶς, εὔπατρις. ἀσπὶς, ῥίψασπις. Ἐλπίσας, οὐ μόνον ἐπὶ ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται παρὰ ἀττικοῖς. Ἔλπομαι, ἐλπίζω. καυχῶμαι. ἐλπιδοποιοῦμαι. Ἔλπος, ἔλαιον. στέαρ, εὐθηνία. Ἐλπιέοντες, ἐλπίζοντες. Ἐλπωρὴ, ἡ ἐλπίς. παρὰ τὸ ἔλπω. ὡς θάλπω, θαλπωρή. Ἔλσαι, ἀλήμεναι καὶ ἔλμεναι, καὶ ἐάλη. καὶ ἀλείς. φίλαι ποιηταῖς λέξεις. γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι, κατὰ συγκοπήν. Ἔλσαν παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ λ τῆς ἰλιάδος. φυτήσιν, ἔλασαν. ἢ εἴλησαν. ὅ ἐστι συνέκλεισαν μέσον τὸν ἥρωα. ὡς μὴ δὲ ἐθέλει ὑποχωρεῖν, ἐξεῖναι ὧδε. Ἐλσοὺ, πάσμιας. Ἐλύγαιον, ὀξὺ ἀναβοῶν. Ἔλυθε, ὠλίσθεν. Ἐλυγεὺς, διόνυσος ἐν σάμῳ. Ἐλύγισεν, ἔκαμψεν. ὡς τὸ, καὶ δαπάνες ἐλύγισεν ὅ δὲ φρένα. τροπήσιν ὁ χρυσός. Ἔλυμα, τὸ κάλυμμα. τὸ σκέπασμα. ἢ ἱμάτιον. ἔστι ἔλυμα, ξύλον τὸ προσηρμοσμένον τῷ γύῃ, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἡ ὕνις. ἢ ἐν ᾧ ὁ ὕνις ἐντίθεται. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ ἐλύματος τεῖνον ἐπὶ τοὺς βόας, γύης καλεῖται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου, ἱστοβοεύς. τὰ δὲ ξυλοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα, αἱ μὲν ζεύγλας. αἱ δὲ μέσαβα λέγονται. Ἐλυμαῖοι, ἔθνος ἀπὸ ἐλύμου υἱοῦ ἀγχίσου νόθου ὄντος, καὶ ἐλθόντος εἰς σικελίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐλύμη ἡ χώρα. ἔστι ἐλυμαῖος. τὸ θηλυκὸν ἐλυμαία. Ἐλύμην. ἰστέον ὅτι τὸ νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσα πορὼν, οὐκ ἔστιν εὐκτικόν, ἀλλ' ὁριστικὸν μέσος ἀόριστος δεύτερος ἀντὶ τοῦ ἐλυτρώθην. ἐκωλύετο γὰρ εὐκτικὸν εἶναι. καὶ ἡ αἰτία πρόδηλος. Ἐλυμήνατο, ἔβλαψεν. αἱ δὲ σύστημα γενόμεναι, ἐλυμαίνοντο πολλαῖς ὁδοῖς ταῖς ἐμπίπτοντες, εἰς τὰ καθαλύματα. Ἐλύμνιαι, λοκροὶ ὀρόφιναι. Ἐλύμνιον. καλλίστρατός φησι τόπον εὐβοίας τὸ ἐλύμνιον. ἀπολλώνιος δὲ, ναόν φησιν εἶναι πλησίον εὐβοίας. νυμφικὸν δέ τινες αὐτό φασιν, ὅτι ὁ ζεὺς ἥρα ἐκεῖ συνεγένετο. μέμνηται καὶ σοφοκλῆς. πρὸς πέτραις ἐλυμνίαις. καὶ ἐν ναυπλίῳ. νυμφικὸν ἐλύμνιον. Ἐλύμνιος ποσειδῶν, ἐν λέσβῳ ἢ νήσοι τῆς εὐβοίας. Ἔλυμοι, τὰ πρόσθια τῶν αὐλῶν. ἀφ' ὧν ἡ γλωσσίς. αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ, καὶ σιτώδες σπέρμα. καὶ ἡ τῆς κιθάρας καὶ τοῦ τόξου θήκη. Ἔλυμος, σπέρμα. ὃ ἕψοντες ἀλάκωνες ἐσθίουσιν. ἀριστοφάνης νήσοις. παρὰ τὸ ἕλος ἔλυμος. χαίρει γὰρ ἐν ὑγροῖς τόποις ἐν ἕλεσι φύεσθαι. Ἐλυσάμην, ἀπέδωκα. Ἐλύσατο, ἐλυτρώσατο. Ἔλυσεν, ἀπελύτρωσεν. Ἐλυσθεὶς, ἐκταθεὶς. συστραφείς. Ἐλύσθη, ἀντὶ τοῦ συνεστράφη. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, εἰλύω. ἀποβολῇ τοῦ ι. Ἐλυσθεὶς, κουφισθεὶς. ἑλιχθείς. Ἐλύσθη ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη. εἰλύσθη, συνετρίβη. ἐξέπεσε. κατεκλίθη. αἱ δὲ, παρειλκύσθη. συνεστράφη μετὰ τῶν ἵππων. παρὰ τὸ ἐλαύνω, ἐλαύσθη. καὶ ἐλύσθη. ὅθεν, ἐλυσθεὶς παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. καὶ ἐλυσθεὶς ἀντὶ τοῦ κατατεχθείς. ἀπὸ τοῦ ἕλω ἐλύω, ὡς ἕλκω ἑλκύω. Ἐλύσσει, εἰλεῖται. Ἔλυσα. ἄμπελος μέλαινα. Ἐλύτροις, καλύμμασι. σκεπάσμασιν. Ἔλυται, ἔρχεται. Ἐλύτιος ποσειδῶν ἐν λέσβῳ. Ἔλυτρον, τὸ σκέπασμα. κυρίως δὲ, ἐπὶ κυκλοτερῶν πιθώδων. οἷον, καρύων. ἢ ὠῶν, ἢ ἄλλων τοιούτων. ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰλύω, τὸ ἐπικρύπτω γίνεται. πᾶν οὖν ἔλυτρον, τοῦτο ὀνομάσεις καὶ σκέπασμα. οὐ μὴν πᾶν σκέπασμα καὶ ἔλυτρον, οὐ γὰρ ἀντιστρέφει. καὶ ἔλυτρον, ὁ τῶν καρπῶν φλοιός. Ἔλφος, βούτυρον, κύπριοι. Ἕλω. σημαίνει δύο. τὸ λαμβάνω. σημαίνει καὶ τὸ φονεύω. Ἑλῶ κατέχω. πιέζω. ἐλάσω. Ἐλωβήσατο, ἔβλαψεν. ὕβρισεν. Ἐλώγιον ἔλειον. Ἐλώδης, ὁ κάθυγρος τόπος. Ἐλωὶ ἑβραϊστὶ, ὁ θεός. Ἔλωμαι, ἀφέλωμαι. λήψομαι. φονεύσομαι. Ἐλωός, ὁ ἥφαιστος παρὰ σιδωνίοις. Ἑλῶτες, μισθωτοὶ οἱ ἐν τῷ ἕλει ἐργαζόμενοι. Ἕλωρ, τὸ ἕλκυσμα καὶ σπάραγμα. παρὰ τὸ ἕλω τὸ ἑλκύω. ἢ παρὰ τὸ λαμβάνω. Ἕλωρα, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ἑλώρια, ὡς καὶ τὸ ἴχνος, τοῦ ἴχνια. καὶ τὸ αἴκελον, αἰκέλια. Ἐλώρη, πελώρη. Ἑλώρια. ὥσπερ τοῦ πελώριον προϋπόκειται τὸ πέλωρ, οὕτω καὶ τοῦ ἑλώριον, τὸ ἕλωρα. γινόμενον, ἢ ἐκ τοῦ ἕλκω, ἢ ἐκ τοῦ ἕλω τὸ φονεύω. Ἐλώριος ἀγὼν, ὁ πλούμενος ἀπὸ ἐλώρου ποταμοῦ. Ἔλωρος, πόλις σικελίας. Ἐλῶσα, ἐλαύνουσα. Ἐλώσθη, ἐφοβήθη. ἐμαλακίσθη. Ἐλῶσι, καταλάβωσιν. Ἐλώφησεν, ἐπαύσατο. ἐγαλήνησεν. ἔληξεν.

ται ὑπὸ τῶν φασὶ λεγόμενον οὕτω, διὰ τὸ παρειλκύσθαι τὴν συνέχειαν· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἕλκω ἕλκος, ὃ διειλκυσμένην σάρκα καὶ μὴ συμμένουσαν, ὅπερ καὶ ἄμπελος προσαγορεύεται, παρὰ τὸ μὴ πελάζειν τὴν σάρκα· ἢ παρὰ τὴν ἀλκὴν, τὸ ἐξ ἀλκῆς γινόμενον. Ἑλκύδριον λέγεται, τὸ κάδιον· ὅτι ἀνέλκει τὸ ὕδωρ. Ἑλκυθμός, ἡ βία· ἀπὸ τοῦ ἕλκω, ἑλκύσω· οὗ παρὰ ὁ χίασις ἐν ὀδυσσεία· λύω γὰρ ὥλκυσεν· ἰστέον γὰρ ὡς οὐ μόνον ἕλκω ἑλκύω, ἀλλὰ καὶ ἕλκω παρὰ ἰωσαμένους· τοῦτο δὲ διχῶς· ὁ μέλλων παρὰ τοῖς ποιηταῖς· διά τι τοῦ ε ἑλκέσω· ἐξ οὗ καὶ ἑλκεσίπεπλοι τρωάδες· καὶ βαθύζωνοι· καὶ διὰ τοῦ η ἑλκήσω, ἐξ οὗ ἑλκηθμός ὁ βίαιος τῶν γυναικῶν ἑλκυσμός· τὸ μέντοι ἑλκῶ ἑλκώσω, ἤγουν ἕλκος ποιήσω, κοινόν τι ἐστὶ καὶ ὕστερον. Ἕλκυσον, σῦρον. Ἑλκυστάζειν, τρεῖς ἔχει παραγωγάς· ἐκ τοῦ ἕλκω ἑλκύω γὰρ, εἶτα ἑλκυστῶ· ἐξ οὗ ἑλκυστάζω. Ἑλκυστάζων, ἕλκων· περισύρων. Ἑλκυστῆρα, φορβίαν ἤτοι καπίστριον. Ἑλκυστῆρι, τῷ ἐμβρυουλκῷ· παρὰ τοῖς ἱπποκράτει. Ἑλκυστοῦ, λείου. Ἑλλά, καθέδρα, καὶ διὸς ἱερὸν ἐν δωδώνῃ· λάκωνες. Ἕλλαβε πορφύρεος θάνατος· καὶ ὁ ποιητὴς τὰ δὲ ἔργα· τὸν διπλασιασμὸν τοῦ συμφώνου, οἱ μὲν δωριεῦσιν, οἱ δὲ αἰολεῦσι προσνέμουσιν. Ἑλλάδα, οἱ μὲν τὴν φθίαν φασὶ συνωνύμως· ἡμεῖς δὲ, χώραν ὑπολαμβανόμεθα εἶναι ἑλλάδα· οὐ μέντοι τὴν αὐτὴν τῇ φθίᾳ· παρὰ ἀπολλωνίῳ ὅλην τὴν ἑλλάδα σημαίνει. ἀρίσταρχος δὲ ὡς παρ' ὁμήρῳ, λέγει θεσσαλίας μόνην τὴν ἑλλάδα εἶναι καὶ ἕλληνας τοὺς θεσσαλούς, παρακολουθῶν θουκυδίδῃ, καὶ ἀθετεῖ τὸν στίχον τοῦτον· ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ ἀχαιούς· καὶ ἐκεῖ δὲ πάλιν τὴν θετταλίαν ἀκούει· φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' ἑλλάδος εὐρυχόροιο. Ἑλλαμψις, φωτισμός. Ἑλλανικός, ἀπὸ τοῦ ἑλλανικός, ὃ ἀπὸ τοῦ ἕλλην ἕλληνος καὶ τοῦ νίκη, γέγονεν ἑλλανόνικος· καὶ συγκοπῇ, ἑλλανικός. Ἑλλάνιος ζεύς, ἀπὸ τοῦ ἐν αἰγίνῃ αὐχμοῦ γενομένου, ὅτι αἰακὸς συναγαγὼν τοὺς πανέλληνας, ἐξιλεώσατο τὸν δία· ζεὺς δὲ ἑλλάνιος, τιμᾶται ἐν αἰγίνῃ. Ἑλλανοδίκαι, ἄρχοντες ἠλεῖοι, οἱ διέποντες τὸν ἀγῶνα τὸν ὀλυμπιακόν· ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, ὅτι παρ' ἕλλησιν ἐδίκαζον· ἐκαθέζοντο δὲ ἐν τῷ ἀγῶνι πορφύραν περιβεβλημένοι· καὶ ἦσαν τὸ μὲν πάλαι ἐννέα· εἶτα δύο· καὶ πάλιν ὀκτώ· οἱ ἑλλανοδίκαι καλοῦνται, οἱ προτιμώμενοι τοῦ ἀγῶνος· οἱ αὐτοὶ μόνας ἕλλησιν ἀγωνίζονται. Ἑλλὰς ἀπὸ ἕλληνος ἐκτίσθη· οὐ τοῦ δευκαλίωνος φασὶν υἱοῦ, ἀλλὰ τοῦ παιδὸς φθίου, ὃν ἔτικτεν ἀχαιός· ἐθνικὸν αὐτῆς ὁ ἕλλην, ὁμωνύμως τῷ κυρίῳ· ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἑλλὰς τῆς κοίλης συρίας· ἑλλάδα οὐ τὴν συνήθως καλουμένην φασὶ παρ' ὁμήρῳ χώραν, ἥτις ἐστὶ συνάπτει τῇ ἀρχῇ τῆς πελοποννήσου· ἕνθεν πελοπόννησον καὶ ἀκρόπολιν οἱ παλαιοὶ τῆς ὡς αὐτῆς ἑλλάδος φασὶν, ἀλλὰ πόλις ἐστὶν αὕτη θετταλική· οὕτω κληθεῖσα, διὰ τὸν ἐκεῖ βασιλεύσαντα ἕλληνα· ἐξ οὗ καὶ τοῖς ὅλοις ἕλλησιν ὕστερον ὄνομα ἐπεκλήθη· ὥσπερ καὶ τῇ μεγάλῃ ἑλλάδι, προσῆλθεν ἡ κλῆσις ἐκ τῆς καθ' τὸν ἕλληνα τοῦτον ταύτης τῆς πόλεως, ἣν καὶ καλλιγύναικα τῷ ποιητῇ ὁ παλαιὸς χρόνος ἐπεμαρτύρατο. Ἑλλάσαι, συγκλεῖσαι· κωλῦσαι. Ἑλλεβοριᾶν, τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι ὡς φαρμάκου· οὕτω καλλίας. Ἑλλέβορος, εἶδος βοτάνης· καὶ ἐλλεβόρου, τὸν λεγόμενον καρπόν· καὶ ἐλλέβορος, φάρμακον θανάσιμον· παρὰ τὸ τῇ βορᾷ ἐλλεῖν ὃν ἐσθίουσιν οἱ ὄργες· ἢ κόσμος γυναικεῖος χρυσοῖς. Ἑλλεδανοί, οἱ μανδάκαι οἷς δεσμοῦνται τὰ δράγματα· καὶ ἄλλως· δεσμοὶ σταχύων· οἳ καὶ οὐλοδέται, ὡς αὐτῆς εἶεν οἱ κριθοδέται· οὐλαὶ γὰρ αἱ κριθαί· γίνεται δὲ ὁ ἑλλεδανός, παρὰ τὸ εἰλῶ· τραπέντος τοῦ ει συνήθως εἰς ε· ὅπερ αὖθις εἰς λλ κανονικῶς μεταπέπτωκεν· ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ ῥιγῶ ῥιγεδανός, οὕτω παρὰ τὸ εἰλῶ ἑλλεδανός. Ἑλλεδανός, ὁ τῶν δραγμάτων δεσμός· παρὰ τὸ συνειλεῖν τὰ δεσμευόμενα. Ἑλλεδανός, ὁ δεσμός· ἀπὸ τοῦ εἰλῶ τὸ κρατῶ· καὶ τοῦ δέω τὸ δεσμῶ δύο ταυτοσημάντων λέξεων. Ἑλλεῖν, ἰλλεῖν κατέχειν. Ἐλλείπειν λέγεται, καὶ ἐλλείπεσθαι καὶ στερίσκεσθαί τινά τινος οἷον, ἐλλείπω πολλοῦ τῆς ἀρετῆς· καὶ ἐλλείπομαι τόδε· καὶ ἐλλείπω τὸ ἐλλείπεσθαι οἷον, ἐλλείπομαι ἐγὼ βιβλίου, ἀντὶ τοῦ ἐνδεής εἰμι· καὶ ἐλλείπει μοι βίβλος· καὶ ἐλλείπειν τὸ παραλείπειν, καὶ ὑπολείπειν. Ἑλλεῖπον, τὸ ἐνδεές· ἐλλιπὲς δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ αὐτό. Ἑλλείπω, αἰτιατικῇ. Ἑλλείχοντα τῶν ἀθηνῶν· οἱ δὲ, ἀττικίζοντα· ὃ καὶ ποιοῦσιν οἱ προσγράφοι, ἵνα φαίνωνται ἀστοί· ἐλλείχοντα δὲ, ἐμφορούμενον· ἀπὸ τῶν τὸ μέλι λειχόντων. Ἐλλείψεως σχῆμα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, μυριαχοῦ ἐστιν εὑρεῖν· ὡς τὸ παρ' ὁμήρῳ· Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοὶ ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· λείπει ἀγαθόν, ἢ δίκαιον· ἢ τι τοιοῦτον· τὸ δηλονότι ἔσται, εἰ δὲ μὴ δώσουσιν ἐγὼ ποιήσω τάδε· καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐὰν μὲν ἀποφήνω ἀγαθῶν πάντων αἴτιον ἐμέ, εἰ δὲ μὴ, ποιεῖτε ὅπερ ἂν δοκῇ ὑμῖν. Ἄλλως. Ἔλλειψίς ἐστι λέξις οὐ κατὰ τὸ πλῆρες ἐκφερομένη, γίνεται δὲ κατ' ἀρχὴν, κατὰ μέσον, καὶ κατὰ τέλος· λέγεται δὲ τὸ κατὰ ἀρχὴν ἀφαίρεσις· οἷον λεῖβεν εἶβεν, τὸ κατὰ μέσον, συγκοπή· οἷον μονόνυχας μώνυχας· τὸ κατὰ τέλος, ἀποκοπή· οἷον, δῶμα δῶ. Ἔλλειψις στοιχείου· οἷον, γαῖα αἶα. Ἔλλειψις συλλαβῆς, ἀστράπτει, στράπτει· ἀμφιφορεύς, ἀμφορεύς· ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. Ἔλλειψις λόγου, κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἔρρου τοῖς θεοῖς ὑπερφρονεῖς ἀλλ' οὐκ ἀπὸ γῆς ὅπερ· ἐλλείπει τὸ ἐβούλου· ἢ εἰ ἐνδυνατὸν ἄνθρωπον ὄντα διαγνῶναι τὰ θεῖα. Ἔλλειψις ὀνομάτων· ῥημάτων, καὶ προθέσεων· πάντα μὲν λόγον ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος ἀνάγκη συνίστασθαι· ἀλλ' οἱ ἀττικοὶ συντομίας χάριν, ἐνίοτε θάτερον τούτων ποιεῖσθαι διδόασιν αὐτὸ ὀνόματος· οἷον, ἐνταῦθα πωλεῖν τι χρὴ καὶ ὠνεῖσθαι· λείπει τὸ τινὰ ἄνθρωπον δηλονότι. Ἄλλως. Ἔλλειψίς ἐστι σχῆμα, ὅταν καὶ ἀπὸ τοῦ ῥηθῆναι τινὰ λέξιν ἐκ τῶν προειρημένων ἡ διάνοια φαίνηται· οἷον ἐστι δώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων, πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι· λείπει γὰρ τὸ ἀλαπάξαι· νοεῖται δὲ ἐκ τῶν προειρημένων· κἀκεῖνο δὲ λέγεται κατὰ ἔλλειψιν· εἷς αὐτὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης· ἐνδεῖ γὰρ τὸ ἐστί· καὶ ὦ πόποι ἢ μάλ' ἄχος μεγαλήτορος αἰνείαο· λείπει γὰρ τὸ πάρεστιν ἢ συμβέβηκεν, ἢ τοιοῦτον. Ἑλλέρα, ἐχθρά· πολεμία· ἀδικία. Ἑλλέρα, φόνια· χαλεπὰ ἔργα· σημαίνει καὶ τὰ βλέφαρα. Ἑλλεσία, ἡ ἀθηνᾶ. Ἕλλη, ὄνομα κύριον· ἀφ' οὗ ἑλλήσποντος. Ἕλλην, φρόνιμος. Ἑλλῆθες, οὐχ αἱ ἄγριαι μέλισσαι, ἀλλὰ φυτὸν ὁ αἰγίλωψ. Ἕλλην, παρὰ τὸ ἑλλάς· ὃ σημαίνει τὴν πόλιν· ἢ παρὰ τὸ ἄλλος, ἄλλην καὶ ἕλλην, πλέον γὰρ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀλλήλους φιλοῦσιν, ἢ διακέκρινται. Ἕλληνες, οἱ αὐτοὶ τῆς ἀστιάδος· τὰ ῥήματα ἃ ὑπὸ συντάττονται δοτικαῖς πτώσεσιν, αἰτιατικαῖς συντάττουσι· φασὶ γὰρ, συνήντησέ μοι, ἀντὶ τοῦ συνήντησέ με· ὅμηρος· καί δ' ἀχιλλῆϊ τοῦτόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι·

παιωνία, ἐς θυσίας ἀπὸ τοῦ μέμψασθαι, καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ, βοῦς ἤρυγεν ἑλκόμενος ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα· τότε
γὰρ νομίζουσι καλλιερεῖν περὶ τὴν θυσίαν Ἴωνες, ὅταν θυόμενος ὁ ταῦρος ἐρύζεται μυκητικῶς. Ἑλίκη τὰς
ἣν καὶ οἱ Ἕλληνες ναυτιλλόμενοι Ἑλλίκωπες δι' αὐτὴν ἐλέγοντο. οὕτω ἡ κυνόσουρα, ἡ ἐγγὺς ἄλλως ἡ μικρά, ἡ μετὰ
Ὅμηρον ὑπὸ θαλοῦ τοῦ μιλησίου εὕρηται· πρὸς ἣν φοίνικες ἔπλεον. Ἕλικι, κλήματι λεπτῷ, καὶ ναρώδει.
Ἑλικοβλέφαρον ἀφροδίτην, καλὴν ἀπὸ μέρους ἑλικοειδῆ· καὶ στρογγύλα καὶ περιφερῆ βλέφαρα ἔχουσαν· ἡ δὲ μετα-
φορὰ, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἀμπέλοις ἑλίκων. Ἑλικοειδὲς, κυκλοειδὲς συνεστραμμένως. Ἑλικοὶ, οἱ ἀσφοδελοί. Ἕλι-
κας βοῦς ἀμφὶ φονῆσι, περὶ βοὸς φόνοις κειμένας. Ἑλικτὰ, στρεβλά· σκαμβά. Ἑλικτῆρες, ἐνώτια. Ἑλικτήρας
πολυπλόκους. Ἑλικὼν, ὄρος τῆς ἀονίων χώρας ἐν τῇ βοιωτίᾳ· ἐν ἑλικῶνι ἱερόν ἐστι διὸς ἑλικωνίου. Ἑλίκων ἀπὸ
χειρὸς νῆμα τὸ φερόμενον ἐν τῷ ἀτράκτῳ ἐπὶ τὴν γῆν. Ἑλικώνιος ποσειδῶν. εἰ καὶ δοκεῖ λέγειν τὸν ἐν ἑλικῶνι τι-
μώμενον ἀλλ' οἱ παλαιοὶ Ἴωνές φασι· τελεῖς ἐν μυκάλῃ ἱερὸν ποσειδῶνος ἑλικωνίου ἱδρύσαντο κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν ἑλίκῃ
τῆς ἀχαΐας· προάγουσι δὲ τὸ τοιοῦτον ἑλικώνιον οὕτως, οἱ αἰολεῖς ἐκ τοῦ πρωτοτύπου φασὶ θηλυκῆς παραγωγικῆς ποιοῦσι τοὺς
κτητικούς· οἷον, ἔτηρ, ἐτήρων, ἐτηρώνιος· ἔτυμον, ἐτυμώνιος· ἀέμον, ἀεμώνιος· καὶ διὰ δ' ἀφωνίας αἰεμώλιος· οὕ-
τω φασὶ καὶ ἑλίκη ἑλικὼν, ὄνομα κτητικοῦ, ἑλικώνιος. ἵνα ἡ φασὶν ἑλικώνιος ὁ ἐν ἑλίκῃ τῆς ἀχαΐας τιμώμενος. ἡ
οὕτω μὲν ἄλλοι· ἡ δὲ ἱστορία βούλεται μάλιστα τὸ τοιοῦτον τίνων ἀστασίαστον εἶναι καὶ περὶ τοὺς ἴωνας· ἴωσι γὰρ εἴρηται ἴδιον,
τὸ αἰσθαι καλλιερεῖν ὅτι ὁ ταῦρος θυόμενος μέγα ἐρύγεται· οἱ δὲ ἴωνες ἀσιανοί. Ἑλίκωπες ἀχαιοὶ, οἱ τοὺς κύκλους
ἑλίσσοντες· ἤγουν ναυτικοί· ἢ πρὸς τὴν ἑλίκην τὸ ἄστρον τὴν μεγάλην ἄρκτον λεγομένην τοὺς ὦπας ἔχοντες, ἢ ἀφο-
ρῶντες, καὶ πρὸς ἐκείνην πλέοντες· ἢ ἀξιοθέατοι, καὶ ἑλίσσοντες τοὺς ὦπας τῶν βλεπόντων εἰς ἑαυτούς. κοῦροι δὲ ἑλί-
κωπες, καὶ διὰ τοῦτο μὲν τὸ ὕστερον ἡ ἀξιοθέατος δηλαδὴ ἢ τοὺς ἐραστὰς ἐφελκομένη· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ αἰδέμων·
ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ἡ οὐκ ἁπλῶς τὴν θέαν, ἀλλὰ εἰς ἑαυτὴν ἑλίσσουσα, ἢ ἡ μελανόφθαλμος· ἢ οὕτως αὖ περὶ τὰς δὲ
τὸ ἑλικοὺς ὅ ἐστι μέλανας ἔχειν τοὺς ὦπας· ἡ δὲ τοιαύτη λέγεται καὶ ἑλικοβλέφαρος, ὅτι τὸ μέλαν ἑλικὸν λέγεται δι-
λὰ καὶ ὁ εἰπὼν τὸν αἴσωπον ποταμὸν ἑλικώπι τὸν ὕδωρ. Ἑλίκωπες, οἱ τοὺς τῶν ὁρώντων ὀφθαλμοὺς ἑλίσσοντες ἐπ' αὐ-
τούς· ὡς καὶ εἶδος ἀγαθοὶ ὄντες, ὅ ἐστι θαυμαστοί· ἀλλὰ καὶ οἱ τὴν ὄψιν γοργοὶ ἢ συχνῶς τοὺς ὦπας ἑλίσσοντες, ὅπερ δὲ
ἐστί· καὶ μὴ νωθροί. Ἑλικώπιδα· ἡ ἀθεία ἡ ἑλικῶπις· ἑλὶ γὰρ κατὰ διάλεκτον, τὸ μέλαν αἰτία τοῦ μελανόφθαλμον·
ἀφ' οὗ ἐμφαίνεται ἡ τὴν ἀξιοθέατον καὶ εὐμορφοτάτην· πρὸς ἣν πᾶς ἑλίσσει τοὺς ὦπας, διὰ τὸ κάλλιστον εἶδος. κλίνεται
δὲ ὡς ἡ προφῆτις. Ἑλικώπετον ὕδωρ, ἑλικοειδῆ ἔχον τὴν ῥεῦσιν ἢ διαρροής. Ἑλίμαρ, κέγχρῳ ὅμοιον. Ἑλιμβάζω,
καταίρω· ὁρμῶ· ἐφορμῶ. Ἑλινύειν, στραγγεύειν διατρίβοντας· ἢ ἐγχρονίζοντας. Ἑλίνη, ἡ μελίνη, ὑπὸ λακώνων.
Ἑλινύειν, ἀργεῖν· χολάζειν· λάγειν· ὀκνεῖν· ἀναπαύεσθαι· στραγγεύεσθαι ἢ διατρίβειν ἢ ἡσυχάζειν· βραδύνειν. Ἕλι-
νος, καρπός. Ἑλινὸς, ἡ ἄμπελος· ὡς ἀπολλόδωρος· φιλίτας δ' ἐν γλώσσαις, τὸν κλάδον τῆς ἀμπέλου· καὶ νίκανδρος·
Ἑλινύεσκον, περὶ τὸ αὐτὸ διέτριβον· ἢ ἐστρέφοντο ἐμποδιζόμενοι τῆς ὁδοῦ· παρὰ ἀπολλωνίῳ. Ἑλινύμενος ζεύς, ἐν κα-
ρήνῃ. Ἑλίνυον, διέτριβον· ἀνεστρέφοντο· περιεφέροντο. Ἑλινύσαι παρὰ θεοκρίτῳ, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἠρεμεῖν· βραδῦναι,
τὸ θέμα ἑλινύω, τὸ βραδύνω. Ἑλινύω, βραδύνω· ἡσυχάζω. Ἑλινυῶ δὲ, τὸ ὑμνῶ. Ἑλινύω, τὸ ἀναπαύομαι· ἐνδίδωμι.
Ἕλιξ ὄνομα κύριον, καὶ τὸ κατὰ κύκλον στρεφόμενον· ἢ ἕλιξ ἐστὶν ἡ λεγομένη τοῦ κλήματος ψαλίς· ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω τὸ συ-
στρέφω γινομένη· συνεστραμμένον γάρ ἐστι καὶ ἐπικαμπές· καὶ ἕλιξ, νέος· καλός· μέλας· καὶ ὁ αἰγίλωψ· καὶ ἡ καταγρα-
φες, καὶ ἡ ἀνάγλυφή παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι, καὶ ὁ καρπός· καὶ ψέλλιον· καὶ τοῦ ὠτὸς ἡ περιοχή· καὶ δεσμὸς περὶ τὸ σύλ-
μα· ἕλιξ λέγεται καὶ τὸ τῆς ἀμπέλου ναρθηκῶδες ἔκφυμα· ὃ ἐπιλαμβάνεται τοῦ χάρακος· τὸ παρ' ἡμῖν βλαστάριον·
Ἑλίξας, περιστρέψας. Ἑλιξόκερως, στρεβλόκερως. Ἑλίπαιναν, πλουσίαν ἢ πίονας· ἤλειψας, ἐφαίδρυνας.
Ἑλιπαρέ, ἠξίου· ἐκολάκευε· παρεκάλει· καὶ ἐλιπάρησε, ὁμοίως. Ἑλλιπεὺς, ὁ ἐν πίσῃ ποταμός. Ἑλίσσει, ἐπι-
θυμητικῶς ἤσθιε. Ἑλισμὸς, ἥσυχος. Ἕλις, μόνος· καὶ ὅλος. Ἑλιχθεὶς, ἑλίξας ἑαυτόν. Ἑλίσθη, ἔπεσεν. Ἑλίσ-
σει, πλέκει. Ἑλίσσετο, παρεκάλει· ἐδέετο. Ἑλισσουμένη, ἡ πλουμένη. Ἑλίσσω, τὸ συστρέφω· καὶ ἀνελιξάμενος
τὴν βίβλον, ἀντὶ τοῦ ἀναπτύξας· καὶ εἰλίσσω ἀττικῶς, καὶ ἀνειλίσσω· ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλίσσω. Ἑλίστρωσεν, ἐστράτευσεν. Ἑλι-
τρόμενος, στρεφόμενος. Ἑλιφαίμισεν, ἔξαιμος ἐγένετο. Ἑλιχάζει, πλανᾶται. Ἑλιχθέντων, συστραφέντων. Ἑλι-
χθησάμην, ἐπὶ πλεῖστον διειλέχθην, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἑλίχρυσος, εἶδος φυτοῦ· ἔχοντος ἄνθος χρυσοειδές. Ἕλκε-
α, τραύματα. Ἑλκηθεῖσα, ἑλκομένη ἢ ἑλκοποιουμένη, ὑπὸ πυρός. Ἕλκει, λαμβάνει· σύρει· κρατεῖ. Ἕλκειν καὶ
νεώτερόν ἐστι τοῦ ἐρύειν· ὃ καὶ ἐρύεσθαι λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ ἐρύονται καὶ τὸ πάσας ἐρυόμενοι· καὶ τὸ ἐρυσσάμεθα νέας
πάσας. Ἕλκεο, ἀπὸ τοῦ ἕλκω· ἕλκομαι· εἱλκόμην· εἵλκου· καὶ τὸ προστακτικὸν ἕλκου· καὶ κατὰ διάλυσιν ἕλκε-
ο· σὺ μὲν δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί. Ἑλκεσίπεπλα, ἐφελκόμεναι τοὺς πέπλους ἐν τῷ φορεῖν. Ἕλκετο, εἵλκυσεν. Ἑλκε-
χίτωνες, ποδήρεις χιτῶνας ἔχοντες· ἄζωστοι. Ἕλκη· λύσιν σοφοκλῆς τριπτολέμῳ. Ἑλκηθμὸς, ἑλκυσμός· σπαρα-
γμός. Ἑλκὴς ἡ λιθάργυρος. Ἑλκήσαντο, ᾐχμαλώτισεν· διήρπασεν· ἀφεῖλεν· ἐλῄσατο. Ἑλκομένας γυναῖ-
κας ὅμοιόν ἐστι τῷ ἑλκηθείσας θύγατρας· πλὴν ὅσον ἐκεῖνο μὲν περισπωμένης ἐστὶ συζυγίας· ἑλκῶ γὰρ ἑλκήσω τὸ βιάζο-
μαι· ἀφ' οὗ καὶ ὁ προειρηθείς που ἑλκηθμὸς· ἢ ἐν ὀδυσσείᾳ, τὸ λιὸ γὰρ εἵλκυσε· τὸ ἕλκω βεβαρύτονται· ὥστε διφορεῖ-
ται καὶ τὸ ἕλκω· οὐ μόνον βαρυτόνως προφερόμενον, ἀλλὰ καὶ περισπώμενον· οὕτω καὶ μέλομαι, καὶ μελοῦμαι,
σὺν ἑτέραις πολλαῖς· καὶ αἴδομαι καὶ αἰδοῦμαι· καὶ ξυροῦμαι ὡς τό, ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ· καὶ ξύρομαι· ἀντὶ ξύρεσθαι τὸ πώ-
γωνα· καὶ ἀποκρυπτόμενον, ἢ ξυρόμενον ἢ ξυρούμενον τὴν ὑπήνην καὶ τὸν ὄρρον· ὁ νόμου ὄντος ἐν ῥόδῳ μὴ ξύρεσθαι. κεῖται δὲ
Ἴωσι ἐν τοῖς τοῦ δι[illegible]. Ἑλκοτειόν, καθαρίς. Ἕλκος, οὐ κατὰ τοὺς ὕστερον ἰδιωτικοὺς τὸ πῦον, ὁ δὲ ὁ ποιη-
τὴς ἄδει, ἀλλὰ τὴν κατὰ τραῦμα λύσιν τῆς συνεχείας αἵματος [illegible] τιτρώσκεται, ὡς ὅθεν ἕλκος [illegible]

ἐλευσίνια ἐδίδοτο ἆθλον· ὠνομάσθη δὲ ἡ πόλις ἐλευσίς, ἀπὸ τοῦ ἐλευσῖνος ἥρωος. Ἐλευσίς, διὰ τὴν ἐπιδημίαν τῆς δήμητρος ἡ ἔλευσιν ἐκεῖ γὰρ εὗρε τὸν καρπὸν ἐλθοῦσα. παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλεύσω ἔλευσις. ἔστι δὲ πολύχωρος δῆμος ἀθηναίων ὡς ὁ θεολόγος. Οἱ δὲ ἐλευσῖς ἰαῦτα· ἢ ὅτι παρ' αὐτῇ κατέλυσεν ἡ δημήτηρ, οὐδὲ ζητοῦσιν πρόφασιν μένη τὴν θυγατέρα πρὸς αὐτοὺς· ἢ ἀπὸ ἐλευσίνου τοῦ ἥρωος· καὶ ἐλευσίνια ἑορτή· καὶ τοῖς νικῶσι τὰ ἐλευσίνια, ἆθλον ἐδίδοτο. Ἐλεύσομαι, ἔρχομαι, ἢ παρὰ τὸ ἐλεύθω. Ἐλεφαίρετο, ἐξηπάτα, τὸ ἔβλαπτεν. ἢ ἀπατᾷ τὸ ἐλεφαίρω κυρίως, τὸ ταῖς ἐλπίσιν ἀπατῶ, ἢ βλάπτω. ὁ ἀόριστος ἐλέφηρα· ὁ μέσος ἐλεφηράμην· τὸ μετοχὴ ἐλεφηράμενος. Ἐλεφαιρόμενοι ὄνειροι, οἱ ψευδεῖς καὶ παραλογιζόμενοι ἢ ἀπατῶντες, καὶ ἐλπίσαι μόνον ποιοῦντες. ἐντεῦθεν γὰρ ἐλεφαίρω· ὡς ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν ἐλπαίρω· οὗ χρῆσις ἐν ἰλιάδι· οὐδ' ἄρ' ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' ἀπόλλων ὁ ἐστιν ἀπατήσας· βλάψας. ἐντεῦθεν ὁ ἐλπήνωρ, καὶ ὁ ἐλεφήνωρ. Ἐλεφαίρω· κεῖται ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, ἐπὶ τοῦ ἐλπίσιν ἀπατᾶν· ὡς ἀπὸ τοῦ ἐλπω ἐλπαίρω. ἐν τῇ ἰλιάδι ἐπὶ τοῦ ἀηδῶς βλάπτειν· ὡς τὸ ἐλεφηράμενος τυδείδην ἀπόλλων οὐ τὴν βλάβην ἢ ἀθηνᾶ θεραπεύει, διδοῦσα ἑτέραν μάστιγα τῷ διομήδει. Ἐλέφαντα λέγει ὅμηρος, τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν· τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι ὀνομάζων τὸ μέρος ὁ τρόπος, ἐν βοιῇ τὸ δέρμα, ἡ βύρσα δηλαδή· καὶ παρὰ σοφοκλεῖ· γέλωτι φαιδρὸν χάρα, ἤγουν πρόσωπον. τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσιν ὀξυτόνως ἐλεφαντά· ὡς τὰ καλά· ἵνα λέγῃ τὰ ἐλεφάντινα. Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνή. οἱ δὲ λευκὰ ἔρια, ἢ ξυτὸν τρεῖς χόας χωροῦν. ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ τὸ σωματικὸν πάθος. Ἐλεφαντίασις, εἶδος λέπρας. Ἐλεφαντίνη, ἡ αἰγυπτία. ἃ φασὶν ἀπὸ ὀνυχίνου χρὴ λέγειν· ὅτι καθάπερ ὄνυξ ἀφαιρεθεὶς ἀναβλαστάνει διόκου αὐξάνει τὴν ἀφαίρεσιν, οὕτως ὁ νεῖλος ἀναλισκόμενος εἰς τὰς ἀρούρας τοῖς ἀντλουμένοις, ἐπαναχεῖται καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναλισκόμενος, καὶ πάλιν αὖθις πελαγίζων· τὸ ἐθνικὸν ἐλεφαντῖνος. Ἐλέφας, εἶδος ζώου· ἢ ἐλέφας ζῶον, καὶ τὸ ὀστοῦν αὐτοῦ. Ἐλεφῆραι, βλάψαι ἀπατῆσαι. Ἐλεφηρία, ἢ βλάψαι, ἢ βλέφαρα. Ἐλέγχει, ἐριδμαίνει. Ἐλεψε, περιλέπισεν· ὅ ἐστιν, ἐλύψε· ἢ ἐκάθηρεν, ἀπὸ τοῦ λέπω. Ἐλεῶ, οἰκτείρω κατοικτείρω· φείδομαι οἰκτίζομαι. ἢ ἐλεῶ κατὰ μὲν τοὺς ἀττικούς, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐλεεῖς· κατὰ δὲ τοὺς κοινούς, δευτέρας· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἔλεος. Ἐλεὼν κατάστασις, ἀπὸ ἐλεῶνος ὠνόμασται υἱοῦ ἐτεωνοῦ παρ' ὁμήρῳ ἐν καταλόγῳ· καὶ ἐλεών, πόλις τῆς βοιωτίας· καὶ ἰάμενος, ἢ ὄφις· ὃν ἔνιοι σκυτάλην καλοῦσιν. Ἐλεώτερον, ἐλεεινότερον. Ἕλη, ἡ θερμασία· καὶ ἑλη, σωματώδη ὕδατα τόποι. Ἐληλυθότα, τὰ ἀπρόσιτα. Ἐλήλατιν συνεν κατὰ ῥωμαίους, ἀπεόμεν· διόρθωσεν ἀναγνούς. Ἐληλεγμένος· οἱ μεθ' ὅμηρον, ἐλήλεγμένους ἐροῦσιν αὖ, φιλόττα ταυτάξει χαίροντι. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐληλεγμένος, ἀντὶ τοῦ ἔπαυσε· τὸ δὲ ἐληλεγμένος, ἀντὶ τοῦ ἐπαύσατο. Ἐλήγαριν δήμητρα λέγουσι, διὰ τὸ ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἕλης γηρεῖν ἤτοι διὰ τὸ ξανθίζειν οὕτω καλεῖται ὁ σιτικὸς ξανθός· ἢ ὅτι ἀφροδίτη πρὸ τῆς κρίσεως ἐν αὐτῷ λουσαμένη, ξανθὰς ἔσχε τρίχας. ἀληθερές, τὸ ὑπὸ τῆς ἡλίου θερμασίας θερμαινόμενον. Ἐλήθετο, ἐπελάθετο. Ἐληΐζοντο, ἐληΐσαντο· ἢ ἠφανίζοντο. Ἐλήϊσαν, διήρπασαν· ἀφεῖλαντο. Ἐλήκτιν συνεν κατὰ ῥωμαίους, ἀναγνοὺς διόρθωσεν. Ἐληλακότες, διαπεράσαντες, διελύσαντες. Ἐλήλακεν, ἐλήλυθεν. Ἐληλάμενον, ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένον· κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐληλάμενος, δεῖ γράφειν προπαροξυτόνως, ὡς οὐτάμενος· ἐπειδὴ γὰρ ἐληλασμένος καὶ οὐτασμένος ἦσαν· ἔπαθον δὲ τὴν τοῦ σ ἀποβολήν· διὰ τοῦτο δὴ καὶ περὶ τὸν τόνον ἐκαινοτόμησαν· ὥσπερ καὶ τὸ ἄσμενος, ἡσμένος ὂν εἶτα παθὸν τὴν τοῦ η εἰς α τροπήν, ἀνεβίβασε τὸν τόνον. Ἐληλάμενος, ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένος· ἀπὸ τοῦ ἐλῶ ἔλακα καὶ ἐλήλακα ἀττικῶς· ὁ παθητικὸς ἐλήλασμαι, ἡ μετοχὴ ἐληλασμένος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἐληλάμενος. Ἐλήλαται, συνέχεται καὶ ἐλήλατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεπάγη. Ἐλήλατο, διεληλύθει· ἐπέπηκτο. Ἐλήλατο ἰσαυτὸν ἐστὶ τῷ διῆλθεν. Ἐλήλατο ἔγχεα ἐπὶ σαυρωτῆρος· δηλοῖ μὲν τὸ ἐπεπήγει· καὶ ἄμως δὲ τὸ ἐλαῦ· ἐνταῦθα τὴν εἰς ὕψος ἀνάτασιν δηλοῖ· ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐλάτης τοῦ φυτοῦ. Ἐλιλευμένον, κατεχυμένον. Ἐληλέδαται· γίνεται ἐκ τοῦ ἐλήλαται παθητικοῦ παρακειμένου· τὸ ἐληλέδαται· ἐπεντεθέντων πρὸ τοῦ α τῆς παραληγούσης τοῦ ε καὶ τοῦ δ· ὁμοίως τῷ ἀκηχέδαται ἤγουν λελύπηνται. Ἔληξεν, ἐπαύσατο. Ἕλιται, τορθήσεται. Ἐλθεῖν, τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι· παρεισελθεῖν δέ, τὸ μετ' ἀπάτου πραγματευσάμενος συνεισελθεῖν. Ἔλθε, ἀντὶ τοῦ ἐλθέτω. Ἔλθοι καὶ ἵκοιτο ἐς πατρίδα γαῖαν, διττολογία ἐστὶν ἐννοίας μιᾶς. Ἐλθοῦσα, ἀπελθοῦσα. Ἐλθωμεν, ἀσύνετακτον. Ἑλικάων, τὸ ε πρὸ τῆς λι συλλαβῆς δασύνεται· τὸ δὲ ἐλικμᾶτο, ψιλοῦται, τὸ δὲ ἑλικάων, κλίνεται ἑλικάονος· τὰ γὰρ εἰς ων βαρύτονα διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ παραληγόμενα, τρέπει τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς· ἑλικάων ἑλικάονος· μαχάων μαχάονος· ἱκετάων ἱκετάονος. Ἕλιται, τορθήσεται. Ἐλίασθεν, ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον· παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐλιάσθεν, ἐξέκλινεν. Ἐλιβότρυς, ἄμπελός τις μέλαινα. Ἐλίγματα, ψέλλια. Ἐλιγρόν, ὑγρόν. Ἐλιγμός, ἡ συστροφή. Ἐλιεῖζει, ἐνθίβαις. Ἐλιθρεῖσθαι, ἠλιοῦσθαι· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες· ἔνεμες ἔβοσκες, ἕλικας δὲ τὰς βοῦς φασὶν ἐπιθετικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται· ἢ τοὺς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας· ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ· ἢ ἕλικας, τὰ περὶ τοὺς καρπούς ψέλια· ἢ ἐνώτια. Ἕλικες, οὐ μόνον βοῶν ἐπίθετον δηλοῖ τοὺς μέλανας, ἀλλὰ καὶ ψέλλια σημαίνει· ἔστιν ὅτι καὶ ἐνώτια· ἢ ἕλικες βόες, οἱ μέλανες· καθότι καὶ ἑλικὸν ὕδωρ τὸ μέλαν· καθὰ καὶ ἀμαχοῦ ἐρρέθη· ἢ εὖ ἑλισσόμενα ἐν τοῖς ὄπισθεν καμπαῖς· ὡς ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω· ἐξ οὗ καὶ ἕλιξ ἡ ἁπλῶς συστροφὴ ἐπὶ ὁδοῦ τυχόν, ἢ ὕδατος, ἢ καμπτῆρος. ἔστι δὲ καὶ ἕλιξ ἀμπέλου, τὸ λεπτότατον αὐτῆς νῆμα, ᾧ δράττεται ὅσα καὶ χειρί, τῶν παραπεφυκότων· λέγεται δὲ ἕλιξ, καὶ τὸ μηχανῆς εἶδος, ὃ πρῶτος εὗρεν ἀρχιμήδης ἐν δοκίμασι φασὶ δι' αὐτό· ἢ ἕλικες, αἱ τῆς ἀμπέλου ψαλίδες καὶ ἁπλῶς αἱ κομὰς περιπλοκάδες. Ἑλίκεσσι, ταῖς τοῦ καπνοῦ συστροφαῖς· παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἑλικώδης, κυκλοειδὴς συστροφή. Ἑλίκη, τόπος περὶ πελοπόννησον· ἀπὸ ἑλίκου υἱοῦ λυκάονος· ἢ ἀπὸ ἑλίκης τῆς ἴωνος μὲν γυναικός, σελινοῦντος δὲ θυγατρός, υἱοῦ ποσειδῶνος· ἠφανίσθη δέ φασιν αὕτη ὑπὸ κύματος· ἐξαρθὲν γὰρ ὑπὸ σεισμοῦ τὸ πέλαγος, κατέκλυσεν αὐτήν, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ ἑλικωνίου ποσειδῶνος, ὃ ἐτίμων ἴωνες, θύοντες ἐκεῖ τὰ

κος· ἐκ τοῦ λέω. Ἐλελιζομένη, σειομένη. Ἐλέλικτο, ἑλίσσω μέλλων ἑλίξω· παρακείμενος, εἷλιχα· παθητικὸς, εἷ-
λιγμαι, καὶ ἐλέλιγμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος εἰλίγμην, καὶ ἐλελίγμην ἐλέλιξο, ἐλέλικτο· τροπῇ τοῦ η εἰς ι, ἐλέλικτο· ση-
μαίνει δὲ, τὸ συνεστράφη. Ἐλελιξάμενος παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ὑγρὸν δηλοῖ τοῦ δράκοντος· καὶ εὐλύγιστον, καὶ εὐπερίστροφον, καὶ
ὃς εἶπεν οὐ δυσέλικτον, ἀλλ' εὐέλικτον· διὸ καὶ διδιπλασιάζει τὸν ἑλιγμόν, ὃ γίνεται ἐπὶ τοῦ μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμ-
πον. Ἐλελιξάμενος, ἐπιστραφεὶς καὶ ἐλελίχθησαν, ἀντὶ τοῦ συνεστράφησαν. Ἐλέλιξεν, διέσεισεν· ἢ ἐλέλιξεν, ἀντὶ
τοῦ ἐκίνησεν· ἔσεισε· παρὰ τὸ ἐλελίζω· ἢ ἑλίσσω, τὸ συστρέφω· μέλλων ἑλίξω· καὶ ἐλέλιξεν Ὄλυμπον· ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ τοι-
αῦτά τινα παραλογεῖν, ἐπὶ τῶν θείων κινήσεων, καὶ ἐν τοῖς σωματικωτέροις· ὡς γὰρ ἐν τοῖς κάτω μέγα σῶμα κινούμε-
νον σαλεύσειεν ἂν τὸ ὑποκείμενον, οὕτω δίδωσι ἐπὶ τῶν αἰωνίων φύσεων· διὸ καὶ ἡ Ἥρα ἐν τοῖς ἑξῆς σεισαμένη ἐν τῷ
θρόνῳ, μέγαν ἐλέλιξεν Ὄλυμπον· ἐλέλιξεν· ἐπανεῖται τῆς ἐκφωνήσεως τῶν συλλαβῶν, δηλοῦν τὸ ταχὺ τῆς ὀλυμπίας
κινήσεως. Ἐλελίζω· ἐλελίσσω τὸ συστρέφω· ἀπὸ τοῦ εἴλω εἰλίσσω· καὶ ἀφαιρέσει, ἢ συστολῇ τοῦ ι, ἑλίσσω· τοῦτο κατὰ ἀνα-
διπλασιασμὸν, γίνεται ἐλελίσσω· ὁ μέλλων ἐλελίξω. Ἐλέλιχθεν ποιητικῶς, ἐλελίχθησαν κοινῶς· οὗ καθ' ὃ φαίνεται συ-
νήθης κίνησις· ὡς γὰρ φάς φάντες φάν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν· οὕτως ἐλελιχθέντες, ἐλέλιχθεν. Ἐλελίχθημα, σεισμός.
Ἐλελίχθησαν, εἰλήθησαν· συνεστράφησαν· ἐπτύχθησαν· ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω· καὶ ἐλέλιχθεν, ἀντὶ τοῦ ἐπεστράφησαν. Ἐλελί-
στροφε, εὔστροφε· ὁλόστροφε. Ἐλελίσφακος, βοτάνης ὁμοία δικτάμνῳ. Ἐλεμοσπέρμα, ὃ περὶ ἑψοῦντες λάκωνες ἐσθίου-
σιν. Ἔλεν, ἔλαβεν· ἀφεῖλεν· ἐνίκησεν. Ἐλεόνειον, βοτάνη· ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γινομένη· εἴρηται ὅτι ἐκ τῶν δακρύων τῆς
Ἑλένης ἀνέφυ· ὅτι ἐπὶ Κανώβου τοῦ κυβερνήτου Μενέλαος ἐδάκρυσεν, ὑπὸ αἱμορροΐδος ἀποθανόντα. Ἐλένια, ἑορτὴ
ἀγομένη ὑπὸ Λακώνων. Ἐλένιαζεν, ἐχλεύαζεν· ὕβριζεν. Ἐλένιος, ἀγγεῖον χορῶν τι παρθένων. Ἑλένη καὶ Ἕλενος,
ὀνόματα κύρια· λέγεται δὲ Ἑλένη, παρὰ τὸ πολλοὺς ἑλεῖν τῷ κάλλει· καὶ ἑλένη· λαμπάς· δὲ τι. Ἐλενοί, κλήματα τὰ
τῶν ἀμπέλων. Ἐλενίη, ἔλαιον. Ἐλεξάτην, ἐκοιμήθησαν δυϊκῶς. Ἔλεξεν, εἶπεν· ἠρίθμησε· κατέκλινεν· ἔταξε
ξεν. Ἐλέξω, διελογίσω. Ἐλεόθρεπτον σέλινον τρόπος ἐστὶν ἐτυμολογίας· σέλινον γὰρ σύγκειται ἀπὸ τοῦ σεύεσθαι
ἐν ἕλει· εἴη ἂν ἀληθῶς ἐλεόθρεπτον ὡς ἐπὶ ἕλεσι τρεφόμενος· ἔστιν οὖν ἐτυμολογία σελίνου τὸ ἐλεόθρεπτον· ἄλλο δέ φα-
σι τὸ ἔλειον σέλινον τοῦτο, παρὰ τὸ πετροσέλινον· στραγγουρίασι δὲ συμβάλλεται, καὶ ὠφελεῖ τοὺς ἀρρωστοῦντας τῶν ἵππων·
ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ μὲν ἕλος δασύνεται ἀφ' οὗ καὶ οἱ εἵλωτες· τὸ μέντοι ἐλεόθρεπτον ψιλοῦται διὰ κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι
τὸ ι πρὸ τοῦ λ τῆς τρίτης συλλαβῆς καθαρευούσης ψιλοῦσθαι θέλει· τὸ δὲ ἐστάχεσαν δασύνεται ὡς συγκοπεὶ ἀπὸ
τοῦ ἑστήκεσαν. Ἐλεόκοποι, οἱ τὰ ἕλη κόπτοντες, τοῦ ε παρεμβεβλημένου, ὡς ἐν τῷ ἐλεόθρεπτο σελίνῳ παρ' Ὁμήρῳ.
Ἐλεαῖς, καὶ εἰλεαῖς· ταῖς μαγειρικαῖς τραπέζαις· καθὸ θέος ἢ ἀρσενικόν, ἢ οὐδέτερον· ὡς δηλοῖ παρὰ τῷ κωμικῷ, τὸ καθε-
λε τοὐλεὸν ἐκ τούτου δὲ ἐλέατρος παρὰ τοῖς ὕστερον, ὁ δαιτρὸς ἐλέατρος μέντοι, διὰ τοῦ δ, ὁ προγεύστης· δῆλον δὲ
ὅτι ὁ ἐλεός, καὶ εἰλεὸς λέγεται, ἐπενθέσει τοῦ ι. Ἐλεόν, τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον· ἔλεος ἡ ἐλεημοσύνη, ἐλεεινὸς καὶ
ἐλεγεῖον, εἶδος μέτρου. Ἐλεός, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἕλος ἐλεός· εὕρηται δὲ καὶ οὐδέτερον· ὡς δηλοῖ τὸ κάθελε τοὐλεὸν παρὰ
τῷ κωμικῷ· πλεονασμῷ δὲ τοῦ ι γίνεται καὶ εἰλεός. Ἔλεος, ἀρσενικῶς ἡ ἐλεημοσύνη· ἢ πάθος ἐπὶ τοῖς παρ' ἀξίαν τι
πεπονθόσι, παρὰ τῶν συμπαθῶς διατεθειμένων γινόμενον· ἢ λύπη ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσιν ἀναξίως κακοπαθεῖν· καὶ ἔλεος,
οἰκτος· ἕλεος δὲ δασυνόμενον, σημαίνει, τοῖς ἕλεσι τόπου καὶ καθύγρου. Ἄλλως. Ἔλεος, συμπάθεια συμφορᾶς· ἢ ἀ-
κούσιος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίαις κακοῖς συνισταμένη· ἢ ἡ ἐπὶ τῶν διαφορούντων ἐπὶ τισιν ἀνιαροῖς ἀγαπητικὴ συμπάθεια,
ἢ συνδιάθεσις. Ἐλέου βωμὸς, Ἀθήνησιν. Ἐλευσῖνα, νῆσος πλησίον Ῥόδου· ὅτι Ἀθηναῖοι βαρεῖς φόρους ἐστρατεύοντο Ῥο-
δίοις, τῶν μὴ διδόντων τὰς θυγατέρας. Ἐλεπόλιον, εἶδός τι βαναύσου. Ἐλέτοκες, ἰχθύς, ὅμοιος φυκίδι. Ἐλεπόλεις,
μηχανήματα· λιθοβόλα ὄργανα· δι' ὧν αἱ πόλεις ἁλίσκονται. Ἐλέπτουν, ἀοινέλεπτιζον, ἔτυπτον. Ἐλερβᾶ ἔργα, φό-
νια· χαλεπά· κακά. Ἑλέσθαι, θελῆσαι· ἐκλέξασθαι. Ἕλεσθε, λάβεσθε· παρασκευάσασθε. Ἑλέσθω· Ὅμηρος αὐτὸς
ἑλέσθω· ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἐκλεξάσθω· ἐπικρινάτω· ἐπιλεξάσθω. Ἐλεσπίδας, τινὲς τὰς ἑλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους λέ-
γουσιν· ἄμεινον δέ, τὰς πετρώδεις παρὰ τὸ λέπεσθαι ὑπό τι τοῦ ἡλίου, καὶ ἀνέμου· καὶ ὑετοῦ· ὅθεν καὶ λέπας· τὰ ἄκρωτή-
ρια τῶν ὀρῶν· Εὐριπίδης· καὶ κιθαιρῶνος λέπας. Ἐλέταιον, ἔπαινον· ἐπαίνεσον. Ἑλετή, αἱρεθῆναι δυναμένη· ὅ ἐστι προ-
κριθῆναι· καὶ ἑλετή, ληπτή· αἱρετή. Ἐλέτην, εἶλον· ἔλαβον· ἀπέκτειναν, δυϊκῶς. Ἔλευ, ἤγουν λάβε· ποιητικῶς λέ-
γεται ὡς τὸ, σύ γε ἔλευ ὄμβριμον ἔγχος· τὸ δὲ εἷλεν, μετὰ προθέσεώς φησιν· εἶπεν, ἀνεῖλεν χάλκεον ἔγχος. Ἐλεύθε-
ρα, ἀδούλωτα. Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρου· παροιμία ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς, ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων. Ἐλευθερία
ἐστὶν, χρημάτων ἀπλὴ δόσις· ἢ ἀρετὴ ψυχῆς ἀδεῶς πάντας εἰς τὰ καλά· ἢ ἐλευθερία ἐστὶν, ἡγεμονία βίου· ἀδιάφορα
τινα ἐπὶ παντί· ἐξουσία τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ ἀφειδία· ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει ἐλευθεριότης. Ἐλευθέριος, Ζεὺς λέ-
γεται, διὰ τὸ τοὺς ἐξελευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ· ὁ δὲ Δίδυμός φησιν ὅτι Ἐλευθέριος ἐκλήθη,
διὰ τὸ τῶν μηδικῶν ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους· ὅτι δὲ ἐπιγέγραπται μὲν σωτήρ, ὀνομάζεται δὲ Ἐλευθέριος, δηλοῖ καὶ
Μένανδρος. Ἐλεύθερόν ἐστι τὸ ἄρχον αὐτοῦ· ἢ ἐλεύθερον ἦμαρ, τὴν ἐλευθερίαν περιφραστικῶς· καὶ ἐλεύθερον ὕδωρ, ἐν
Ἄργει, ἀπὸ τῆς συνεργείας· ἀφ' ἧς κρήνης πίνουσιν οἱ ἐλευθερούμενοι τῶν οἰκετῶν· διὰ τὸ καὶ τὸν Κέρβερον κύνα, ταύτῃ
διαδρᾶναι· καὶ ἐλευθερωθῆναι. Ἐλεύθερος, ὁ μὴ ὑπὸ δουλείας κατεχόμενος· ἀνελεύθερος δὲ, ὁ ἐπὶ φειδωλίᾳ· ὑπεναντίον
ὁ ἐλευθέριος· ἢ ἐλεύθερος, ὁ σπουδαῖος μόνος· οἱ δὲ φαῦλοι δοῦλοι· καὶ ἐλεύθερος, παρὰ τὸ ἐλεύθειν, ὅπου ἐρᾷ. Ἐλευθεροστο-
μῶ, ἀμεριμνῶ· καὶ ἐλευθεροστομῶ, παρρησιάζομαι. Ἐλευθερῶ, ἀπαλλάττομαι· λυτροῦμαι· λύω· ῥύομαι. Ἐλευθερῶ σε
τῆς δουλείας· καὶ ῥύομαι· καὶ λυτροῦμαι· καὶ ἀπαλλάττω. Ἐλεύθω, παραγίνομαι· παρὰ τὸ κέλευθος, ὃ σημαίνει τὴν διαβα-
λάσσης ὁδόν· γίνεται κελεύθω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, ἐλεύθω· ὁ μέλλων, ἐλεύσω· ὁ ἀόριστος ἤλευσα· ὁ δεύτερος ἤλυθον. Ἐλευ-
σίας, τὴν Βρυωνίαν. Ἐλευσίνιον, ἱερόν. Ἐλεύσιος, ἀφίξεως. Ἐλευσίνια, ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίππου τοῖς νικῶσι τὰ

λεῖ· ἐπεί τι γὰρ χώρας ἐπιδέχεται· τὰς μὲν οὖν τρεῖς, συνεχόμεθα ἔχειν δακτύλου, ἢ σπονδείου· ἐνίοτε δὲ καὶ ἀμφίμα-
κρον καὶ παλιμβάκχειον δέχεται, καὶ ἐν πρώτῃ καὶ ἐν δευτέρᾳ μόνῃ χώρᾳ· καθαροὺς μέντοι καὶ τάξει δακτύλου
κειμένους· καθαροὶ δέ εἰσιν, ὅταν ἀπαρτίζωνται εἰς μέρος λόγου, καὶ εἰς φωνῆεν ἢ εἰς συλλαβὴν καθαρὰν λήγωσι,
καὶ τὴν ἑξῆς συλλαβὴν ἔχωσιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην· οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ ἀμφιμάκρου, ὡς τὸ οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί· ἐπὶ
δὲ τοῦ παλιμβάκχου, ὡς τό, πλάγχθη ἐπεὶ Τροίης· ἡ δὲ τρίτη χώρα σπονδεῖον μὲν δέχεται· ἡ δὲ τετάρτη, ἀνάπαι-
στον μόνον δέχεται· ἡ δὲ πέμπτη ἀνάπαιστον, ἢ χορεῖον μόνον· ἐπεὶ παντὸς γὰρ μέτρου ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία συλ-
λαβὴ τοῦ στίχου· ἔστι δὲ οὕτω μετρῆσαι τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον πόδα· χρὴ δάκτυλον ἐπιζητεῖν, ἢ σπονδεῖον· ἢ κα-
θὼς προείρηται, ἀμφίμακρον ἢ παλίμβακχον, ἀπηρτισμένους καὶ καθαροὺς ἐν τάξει δακτύλου κειμένους· ἢ μετὰ τὸν
ἀπαρτισμὸν τῶν δύο τούτων ποδῶν, χρὴ συλλαβὴν μακρὰν ἐπιζητεῖν ἀπαρτισμένην εἰς μέρος λόγου· ἢ μετὰ τὴν συλ-
λαβὴν αὖθις εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐλεγείου στίχου ἢ μακρὰν, ἢ βραχεῖαν ἐπιζητεῖν· καθὼς προείρηται, ἐπεὶ παντὸς μέτρου
ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία τοῦ στίχου συλλαβή. Ἐλεγκτά, ἐπονείδιστα· ἐλέγχου ἄξια· εὐεξέλεγκτα. Ἐλέγμαν,
ἐτάμον. Ἔλεγξις, ὀνείδισις· ἀτιμία· ὕβρις· ἢ φανέρωσις τῶν κεκρυμμένων. Ἐλέγξει, βασανίσει· ἐργάσει. Ἐλέγ-
ξεις, ὀνείδη περιβαλεῖς· ἢ ἐλέγχοις. Ἔλεγος, ἐκ τοῦ περὶ χρηστομαθείας Πρόκλου· ὁ ἐπικὸς κύκλος, ἄρχεται μὲν ἐκ
τῆς μυθολογουμένης οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως· ἀφ' ἧς ἑκατόγχειρες γίνονται καὶ ἑξῆς· διατρέπεται δὲ τὰ πάντα περὶ θεῶν
τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἴ πού τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται· περατοῦται δὲ ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπερα-
ρούμενος, μέχρι Ὀδυσσέως· ὧν καὶ ὀνόματα καὶ πατρίδας φησὶν ὁ αὐτός· σπουδάζεσθαι δὲ τὰ ἐπικοῦ κύκλου ποιήμα-
τα, οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν, ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. Τὴν δὲ ἐλεγείαν συγκεῖσθαι μὲν, ἐξ ἡ-
ρῴου καὶ πενταμέτρου· ἁρμόζειν δὲ, τοῖς κατοιχομένοις· καὶ ἐλογεῖσθαι μὲν ὑπ' ἄλλου τούτοις· αἱ μέντοι μεταγενέστε-
ρα, ἐπεὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν αὐτῷ ἐπιχείρησαν· τὸ δ' ἔπος εὑρεῖν Φημονόην τὴν Ἀπόλλωνος προφῆτιν, ἑξαμέτροις χρη-
σμοῖς· ὡς ἐπεὶ τὰ πράγματα εἶπεν, ἔπος τὸ ἑξάμετρον καλεῖσθαι· ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν ἀγαυὴν ὑπεροχὴν ἐν τοῖς
ἑξαμέτροις θεωρουμένην, τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς λόγου τὸ ἑξάμετρον ἰδιώσατο· καθὰ καὶ Ὅμηρον τὸν ποιητὴν, καὶ Δημο-
σθένην τὸν ῥήτορα· ἐπεὶ καὶ τὰ τρίμετρα ἔπη προσηγόρευσαν· ἢ ὡς Ἀριστοφάνης, τοῖς τοὺς ἐλέγους αὐτὴ τοῦ τοῖς θρήνοις
εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν· Δίδυμος δέ φησιν, ὅτι αἱ πρὸς αὐλὸν ᾀδόμεναι θρῆναι· τὸ γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειλῆφθαι.
Ἐλέγχεα ποιεῖ τὴν τῆς ἐλεγχείης διὰ διφθόγγου γραφὴν, ὡς καὶ ἔγχεα τὴν τῆς ἐγχείης· τὸ δὲ εὐκλείας, τὰς εὐκλε-
ίας δηλαδή, συναιρεθὲν συνήθως· διὸ καὶ προπερισπᾶται διὰ τὸ συνεστάλθαι τὴν λήγουσαν. Ἐλεγχέας παρ' Ὁμήρῳ, τοὺς ἐφυ-
βρίστους καὶ ἀξίους ἐλέγχου δηλαδή· οὐ δεῖ θεῖναι ὁ ἐλεγχής· καὶ κλίνεται ἐλεγχέος· ὀξ. οὐ θηλυκὸν ἐλεγχέη, ὡς τὸ ἔγχος ἔγ-
χος, ἔγχεϊ· παραλαλεῖ δὲ καὶ δειλίαν ὁ ἔλεγχος, εἰκὸς ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τὸ ἔγχος γίνεσθαι· ψόγος γὰρ ἀνδρὶ ἔλλην,
ἢ τοῦ ἔγχους μὲν ἀπέλασις, ἤτοι περιφρόνησις· φροντὶς δὲ, τῶν ἰῶν ἤγουν τῶν ὀϊστῶν· ὅθεν καὶ ἐφ' ὕβρει ἔθηκεν· ἴσως τὸ ἰόμω-
ροι τοξεύειν οὐ παρὸν ἐν πολέμῳ ἤθελον οἱ ἥρωες· διὸ καὶ ἀμφότερα αὐτῇ παρέθηκε, τὸ ἰόμωροι· ὡς μὴ δέον μήτε ἰομώρους εἶναι,
μήτε ἐλεγχέας τοὺς ἥρωας· εἰκὸς δὲ καὶ παρὰ τὸ ἐλεῖν ἔγχος, λύεσθαι τὸ ἐλεγχέη· ὡς πολλάκις ὅταν διακρίνονται τὰ
στασιαζόμενα. Ἐλέγχειν, ἐπὶ ὕβρεως παρ' Ὁμήρῳ τίθεται δῆλον· καθὰ γοῦν ἐλέγχεα ὀνομάζει τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐλεγ-
χέας, καὶ πολυδάμας μοι πρόσθεν ἐλέγχειν ἀναθήσει φησί· καὶ τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλυται· καὶ ἐλέγχειν, ἀντὶ τοῦ ὀνει-
δίζειν. Ἐλεγχιεῖς, ἐπονείδιστοι. Ἐλεγχθεῖσαι, αἰσχυνθεῖσαι. Ἐλέγχιστος, ἐπονείδιστος. Ἐλέγχομεν, κακολογοῦ-
μεν, καὶ ἔλεγχος ἡ αἰσχύνη. Ἔλεγχος δὲ, ἐπὶ αἰσχύνης τίθεται ἐνίοτε· καθὰ καὶ ἡ ἐλεγχεία· καὶ τὸ ἐλέγχειν δὲ, ἀντὶ τοῦ
αἰσχύνειν· ὡς ἐν τῷ μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξῃς· καὶ ἔλεγχος· ἐλέγχω, τὸ κεκρυμμένον ἁμάρτημά τινος εἰς φῶς ἄγω· καὶ ἀπλῶς
τὸ ἀληθὲς φανερῶ· καὶ κακ' ἐλέγχεα, ἤγουν ὀνείδη· γαστέρες· τῆς τροφῆς μόνης φροντίζοντες. Ἐλέγχω καὶ ἐλέγχο-
μαι, ἤλεγμαι καὶ ἐλήλεγμαι. Ἐλεδανός, ὁ δεσμός. Ἐλεδώνη, εἶδος πολύποδος, ἔχουσα μίαν κοτυληδόνα· ἤγουν πόκα-
μον· ἢ ἐστιν ἑτεροπόροις ὥς φησιν Αἰλιανός. Ἐλεεῖ, οἰκτείρει. Ἐλεεινὸν νέκυν, τὸν ταπεινὸν λέγει Ὅμηρος· τὸν ὑπὸ
πάντων οἰκτιζόμενον· σημαίνει δὲ ποτὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μὴ πω μὲν ἠλεημένον, δεόμενον τοῦ ἐλεηθῆναι. Ἐλεεινάς,
οἰκτράς· ἀθλίας. Ἐλεειστὶ, λεπτή. Ἐλεεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς· ὠνόμασται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ἕλους· ἑλώδης γὰρ ὁ τό-
πος· οἱ γὰρ δῆμοι τῶν Ἀθηναίων, ἢ ἀπὸ τοῦ τόπου· ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐλαῖς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐλαῖς φυτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐλαῖς
χειροτεχνῶν· ἢ ἀπὸ τῶν οἰκησάντων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν. Ἐλεηλατοῦν, ἀφανίζον. Ἐλεημοσύνη, ἑκούσιος λύπη ἐπὶ
ἀλλοτρίαις κακοῖς παρισταμένη, ἢ ἕξις ἀρίστη ψυχῆς. Ἐλεήμων, ἐν Κύπρῳ καὶ Χαλκηδονίᾳ, Ἀφροδίτη. Ἐλέησε, ἠλέ-
ησεν. Ἐλεήσατο, ἐξαιχμαλώτισεν. Ἐλείν, τὸ ἔλεον· αἰολικῶς λέγει Ὅμηρος καὶ ὄπιδα τὴν εἰς τὸ μέλλον θείαν
ἐπιστροφὴν· ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ. Ἐλέθη, ὕδωρ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τεθερμασμένον· παρὰ τὴν ἕλην τὴν θερμασίαν, καὶ τὸ θέρω τὸ
θερμαίνω. Ἐλεθαιρομένη, ἀκολασταίνουσα. Ἐλέα, ἡ ἕλα, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή· ἢ πόμα· ἢ ὕδωρ ἅλας ἔχον· καὶ εἶδός τι μέ-
λους καὶ Ἥρα ἐν Κύπρῳ· καὶ Ἄρτεμις ἐν Μεσσήνῃ. Ἐλέας παραυλῶντας παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἐλῶδες τὸ τοὺς σιτοὺς
τοὺς ἐλείοις σιτοὺς τόπους, ἀπὸ τοῦ ὁ ἐλείας. Ἐλέη, ἀγρία νόσος. Ἐλεήτης, ὁ λέων· ἔχαιτην ὑπὸ πῆξαι ἐλεήτης ὁ
λέοντος· εἴρηται παρὰ τὴν ἕλην τὴν θερμότητα· ἢ λέγεται καὶ εἴλη πλεονασμῷ τοῦ ι. Ἐλεθερεῖ, αἰθρία. Ἐλεθερεῖς, ἐν ἡλίῳ
τεθέμενοι, ἢ θερμοί. Ἐλεῖν, λαβεῖν· ἀνελεῖν. Ἐλεινύειν, σπαταλεύεσθαι. Ἐλεοδυτὴς, ὄρυζα. Ἐλεόμενοι, οἱ ἐν τοῖς ἕλεσι
διατρίβοντες· τόπος γὰρ ὁ ἑλώδης τόπος. Ἐλεονόμος, ἐν τοῖς ἕλεσι νεμόμενος. Ἐλεόριζον, κύπειρος. Ἐλεὸς εἶδος
ἱέρακος. Ἔλειος, ὁ κάθυγρος καὶ σύνδενδρος τόπος· καὶ ὄρνις, καὶ ὄνομα ὄρους. Ἐλειοὶ, Ἀρίσταρχός φησι γίνεσθαι ἐν
τοῖς φρυγανίαις, ὡς σαύρας· ὁ δὲ Καλλίστρατος, σκωληκοειδές τι, εἶναι δὲ ἐν ταῖς δρυσίν· οὐκ ἔστι γὰρ ζῶον τετράπουν ὁ
ἐλειὸς καλούμενος μυός· ὁ σκίουρος. Ἐλείψασκον· λείπω· λείψω· ἔλειψα· ἔλειψαν· παρατατικὸν ἐλείψασκον, ἰωνι-
κῶς. Ἐλελεῦ· πολεμικὸν ἐπίφθεγμα· μετά τινος ἐμμελοῦς κινήσεως, καὶ ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἐλελάθει, μέσος ὑπερσυντέλ-

χίς· ἡ δὲ ἀγριελαία, κότινος καλεῖται· αἱ δὲ ἐμφυτεύσασαι τῷ κοτίνῳ ἥμερον, αἱ φυτευθεῖσαι ἐλαῖαι κοτινάδες λέγονται· ἡ
δὲ ἱερὰ ἐλαία, μορία· ἡ δὲ ἐν ὀλυμπίᾳ, καλλιστέφανος· πάντα δὲ τὰ ἐμφυτευόμενα ἥμερα τοῖς ἀγρίοις, ἐμβλήματα
καλεῖται. Ἐλαΐδας, ἐλαίας δένδρα. Ἐλαΐζειν, τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι· γεωργοῖς ἀριστοφάνης. Ἐλαΐζων, ἐλαιώ
χοις. Ἐλαιόδευτον, τὸ ἐλαιόβρεκτον. Ἐλάϊνον, ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλαία γίνεται ἀποθέσει τοῦ ι τῆς διφθόγγου, ἡ ἀπὸ τοῦ
ἐλάα ἀττικοῦ ὡς δηλαδὴ καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ χρῆσις· καὶ ὁ κατὰ διονύσιον ἀστεϊσμός, τοῦ μάστιξ δ' ἐλάας. ἴσον ἀπε
ράπισε, ἀποσάμενος τὴν ἐλαίαν· κρεῖττον δὲ τὸ παρὰ τὸ ἐλάα, οὐ τὸ δένδρον, ἀλλ' ὁ καρπὸς αὐτῆς. Ἐλαιοκομεῖν, τὸ
ἐλαιοκόμων τὰ ἔργα τῶν τὰς ἐλαίας ἐργαζομένων· κομεῖν γὰρ, τὸ ἐπιμελεῖσθαι. Ἐλαιολόγοι, αἰπολεῖς· αἰπολεῖς γὰρ αἱ τὰς
ἐλαίας μισθοῦ συνάγουσαι. Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεούμεθα, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἔλαιον ἄγριον, τὸ ἀγρι
έλαιον καὶ ὁ καρπός. Ἐλαιὸς, φαρμακεύς· παρὰ ῥοδίοις. Ἐλαιοτῶν, ἐλαιοβαφῶν. Ἐλαιότρυγος, ἡ ἀμόργη. Ἐλαιοῦς
ἐν κύπρῳ, ὀξεῖς(?). Ἐλαιοῦται θρίξ· σοφοκλῆς τρωΐλῳ· ἀρίσταρχος δὲ, ῥυπαίνεται· βέλτιον δὲ λαμπρύνεται. Ἐλαΐς,
αἰγίλωψ. Ἐλαΐτη, πόλις. Ἐλαιώμενος, διυγρόμενος(?). Ἔλακε, ἐφθέγξατο· ἐφώνησεν· εἶπεν· ἀριστοφάνης. Τὸ
ἔνθ' ὁ φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐψόφησεν. Ἐλάκισεν, ἐσχίσθη· ἐλάκησε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐβόησε,
καὶ ἐφώνησεν. Ἔλαμαι(?), ὑπόθυρον. Ἐλαμῆται(?), πάρθοι. Ἔλαμος, ὁδός. Ἔλαμψαν, φανερὰ ἐγένοντο· ἔλαμψαν
τὰ καλά σου ἔργα. Ἔλανος, ἴκτινος. Ἐλαναψεῖν(?), ἐλαύνειν. Ἐλαπάζειν, [illegible]. Ἐλάπεδον, πλῆθος.
Ἐλατρὸν(?), ἄρυθμον. Ἔλαρ, βοήθεια. Ἐλάραι, τὰ ἐν τῷ αὐλῷ τῶν δοράτων ἁρμοζόμενα. Ἐλάργει, ἔλαβεν, ἐπό
ρησε· καθεῖλεν. Ἐλάρη, ἡ μήτηρ τιτυοῦ· λέγεται τιτυὸν μετὰ τὴν τελευτὴν τῆς μητρὸς παρὰ τῆς γῆς ἀνατετράφθαι·
καθὰ καὶ ὅμηρος ἱστορεῖ, καὶ τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν· φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι ἐλάρῃ τῇ ὀρχομενοῦ μιγεὶς ὁ
ζεὺς, ἔθηκεν αὐτὴν κατὰ γῆς ἤδη κύουσαν, δεδιὼς τὴν τῆς ἥρας ζηλοτυπίαν· καὶ αὖθις ἀνέδωκεν ἡ γῆ τὸν τιτυόν· διὸ καὶ γηγενὴς
καλεῖται. Ἄλλως. Ἐλάρη μήτηρ τιτυοῦ· ὃν τίκτουσα ἐκ διὸς καὶ ἀδυνατοῦσα [illegible] διὰ τὸ μέγεθος τοῦ παιδὸς,
ἀπώλετο· δοκεῖ δὲ ἡ ἱστορία ἀπίθανος εἶναι καὶ ἄπιστος, ὅτι ἐκ δευτέρου ἡ γῆ ἐγέννησε τὸν τιτυόν· ἀλλ' ἐροῦμεν ὅτι, οἱ
ποιηταὶ τοὺς τερατώδεις κατὰ τὸ σῶμα γῆς εἶναί φασιν, οὕτω γὰρ καὶ καλλίμαχος τὰ δεινὰ τῶν θηρίων, γῆς εἶναι ἔφη.
ὅτι δὲ μέγας ὁ τιτυὸς καὶ ὅμηρός φησιν· Ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα· φαμὲν οὖν ὅτι, ὅτι πρὸς ἐλάρης ἐτέχθη, ἐδόκει
ἄδηλος εἶναι διὰ τὸ βραχὺ τοῦ σώματος· ὡς δὲ αὐξηθεὶς τερατώδης ἐγένετο, εἶπον τὴν γῆν τεκεῖν αὐτὸν καὶ ἀνατετράφθαι πρὸς
τῆς γῆς. Ἐλάσαι, τὸ πολέμου νόμῳ ἀπελάσαι λέγεται καὶ ἐπὶ σιδήρου ἐλάσας· καὶ ἐπὶ κτίσεως τείχους· καὶ ὀρύξε
ως τάφρου· καὶ ἐπ' ἀπελασίας εὕρηται δὲ καὶ κατελάσαι κωμικώτερον ἐπὶ ἀσήμου σημασίας. τὸ δὲ ὅρκους ἐπέλασαν
παρ' ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπήγαγον ἀπὸ ἐναντίας ῥηθὲν παρὰ τὸ ἀπέλασαν, τὸν ἐπακτὸν ὅρκον ὀνομασθῆναι πεποίηκε
παρὰ τοῖς ὕστερον. Ἐλάσαι, φθάσαι· πατάξαι· διῶξαι· ὀρύξαι· ποιῆσαι· ἀγαγεῖν. Ἐλάσαι ῥάβδῳ, τὸ πλῆξαι σημαί
νει. Ἐλασαίατο, ἐλῶ ἐλάσω· ἤλασα· ἐλασάμην· τὸ εὐκτικὸν ἐλασαίμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐλάσαιντο· καὶ
ἰωνικῶς ἐλασαίατο. Ἐλάσαιο· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας ῡ· καί κεν τῶν ἐλάσαιο· ἤγουν ἀπελάσεις· βόας καὶ ἴφια μῆλα.
καὶ ἐν χ̄ ἐλάσω, ἀντὶ τοῦ κεντήσω. Ἐλασθαινόμενοι, ἐκολασταινόμενοι. Ἐλάσασκεν, ἐνέπηξε(?). Ἔλασεν οὖς, ἐν ὀ
δυσσείας τ̄· ἤγουν ἔπληξεν· ἐνεργέστερον τὸ διήλασε· τὸ μέντοι κατήλασε, κωμικὸν σκῶμμα ἐστί· καὶ ἔλασεν, ἐκ
χειρὸς ἔτρωσεν· ἔσκαψεν· ἤλασεν, ἀντὶ τοῦ ἐξήλασε(?)· παρέτεινεν ὃ δὴ ἐπὶ παντὸς νοεῖται τοῦ σημαινομένου τοῦ ἐλαύ
νειν· καὶ ἔλασεν, διέτεμεν. Ἐλασία, δίωξις. Ἐλασίβροντα, ἐλαυνόμενα ὡς αἱ βρονταί· καὶ ἐξελάσαιμι· ἐκ δὲ τοῦ
ἐλῶ γίνεται ἔλημι(?)· ἐπεὶ δοκεῖ ὄχημα τοῦ διὸς ἡ βροντὴ εἶναι. Ἐλασίβροντι, μεγαλήγορι. Ἔλασκεν, ἤλασεν· ἐκά
λεσεν. Ἔλασμα, ὑπόθυρον. Ἐλασμὶν, κυρία. Ἔλασσον, μικρόν. Ἐλάσσων, ὁ βραχύτερος· ἀπὸ τοῦ ἐλαχὺς ἐ
λαχύτερος ἐλαχίων· ὁ τρίτος τύπος τῶν συγκριτικῶν ἐλάσσων· τὸ δὲ ἐλαχὺς, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἀφαιρῶ· ἵν' ᾖ ὁ ἀφαιρεθεὶς·
καὶ ἐκ τούτου μειωθείς· καὶ ἐλαχὺ δόμον καλεῖ, τὸν μικρὸν καὶ πενιχρόν. Ἐλάουσιν, διώξουσι· διάγουσιν. Ἐλα
στρεῖν, δηλοῖ μὲν τὸ ἐλαύνειν· παράγεται δὲ οὕτω· ἔστιν ὄνομα ῥηματικὸν ἐλατός· ὅθεν ῥῆμα ἐλατῶ· ὡς ἄτακτος ἀτα
κτῶ· πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ ρ, ἐλαστρῶ· οὕτω δὲ καὶ τὸ βοστρῶ ἐκ τοῦ βοτῶ γινόμενον, πρόσληψιν ὁμοίαν ἔπαθεν· ὅτι δὲ
καὶ ἐπὶ νηῶν ἐλαυνομένων τὸ ἐλαστρεῖν λέγεται, ἡρόδοτος δηλοῖ ἐν τῷ τριήρεις ἐλαστρεομένας· ὅτι δὲ καὶ ἄλλαι εἰσὶ λέ
ξεις ἐπένθεσιν παθοῦσαι τοῦ ρ̄· ὁμοιοπαθὲς δὲ καὶ τὸ ἀλάβαστρον ἡ μυροθήκη· παρὰ γὰρ μενάνδρῳ ἄνευ τοῦ ρ̄, κατ' αἴλιον
διονύσιον· καὶ παρ' ἀθηναίῳ δὲ κεῖται ἀλέξιδος, τὸ οὐ γὰρ ἐμμυρίζειν ἐξ ἀλαβάστου· παυσανίας δὲ καὶ ἐπὶ ἑτέρου σημαι
νομένου τὴν λέξιν τιθείς φησιν· ἀλάβαστος, ᾧ ἐχρῶντο(?) ἐπὶ τιμωρίᾳ τῶν μοιχῶν, ἀντὶ ῥαφανίδος· καὶ τὸ σκέπτρον δὲ πρόσλη
ψιν ἔχει τοῦ ρ̄· καὶ ἄλλα πολλά· ἐν οἷς καὶ τὸ ἀγανὸς, ἀγαυρός· καὶ τὸ ὄστρεον ὡς ἀπὸ τοῦ ὀστέου· καὶ τὸ ὄστρειον· ἔτι δὲ καὶ ὄστρα
κον· ἀφ' οὗ καὶ ὀστρακίζειν ὃ παρ' ἀθηναίοις ἔθος ἦν, ὡς ἐν εἴδει ἀφορισμοῦ ἢ ἐξορίας· καὶ ὁ ἐποστρακισμός, εἶδος δὲ οὗτος
παιδιᾶς, καθ' ἥν φασιν ὀστράκια πλατέα ἐπὶ τριμμένα(?) ἐπὶ θαλάσσης, ῥιπτοῦντα κατὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑγροῦ· καὶ
ἐπιτρέχοντα ἕως δύωσι κατὰ θαλάσσης, ἥδιστον ποιοῦνται πρόσοψιν· καὶ ἡ παιδιὰ ὀστρακίνδα ἐκαλεῖτο. Ἐλαστρηθεὶς,
βιασθείς· κινηθείς. Ἐλαστρίδην(?), διαγινώσκων. Ἐλαστρῶ, ἀπὸ τοῦ ἐλῶ· ἐλάζω· ἐλαστῶ, καὶ ἐλαστρῶ· οἷον δινεύοντες ἐλα
στρέουν ἔνθα καὶ ἔνθα· ἀντὶ τοῦ ἤλαυνον. Ἐλᾶται, ἐλαιοῦται. Ἐλάτεια ὠνόμασται, ἀπὸ τοῦ ἐλάτου· ἐξ οὗ οἰκισθεῖσα τὸ πα
λαιόν(?)· καὶ ἐλάτεια, πόλις μεγίστη τῶν ἐν φωκεῦσιν. Ἐλάτη οὐρανομήκης· ταυτὸν καὶ πίτυς βλωθρή· ὅ ἐστι μολοῦσα
εἰς αἰθέρα, ὥσπερ ἐκείνη εἰς οὐρανόν· καὶ ἄμφω ὑπερβολικῶς, διὰ τὸ πάνυ πολὺ τοῦ ὕψους. ἡ ἐλάτη, λαχάνου εἶδος· καὶ
κώπη ξέστης· ἐλάτη καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον· ἀφ' οὗ ἡ κώπη, καὶ πόλις τῆς φωκίδος μεγίστη· καὶ τοῦ φοίνικος ἡ πρώτη ἔκφυσις.
Ἐλατὴρ, πέμματος εἶδος· τινὲς μὲν ἄζυμα· ἀριστείδης δὲ πλατέα· ἔπαιξε δὲ τοῖς ὀνόμασι διὰ τὴν περὶ τὰ ναυτικὰ τῶν
ἀθηναίων ἐμπειρίαν. Ἄλλως. Ἐλατὴρ ἐστὶ πλακουντῶδες πέμμα πλατύ· ἐνθένδε ἡ ἐπωνυμία παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐ
λαύνεσθαι εἰς πλάτος· ἐλατῆρος οὖν, τοῦ πέμματος ἐστὶ δὲ ἄρτος πλατύς, ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐτίθεσαν· καὶ προσῆγον τοῖς βω-

γου· καὶ ἐπὶ τῆς ἔξω τοῦ τρέποντος φορᾶς· καὶ ἐπὶ νεκροῦ· καὶ εἰσφέρειν, ἐναντίον ἐκφέρω, ἤγουν ἐκκλίνεις τοῦ προσέχοντος. ἐκτρέπω, ἔξω τοῦ τρέποντος φέρω· ὥσπερ γὰρ ἵππος τὸ ἐκφέρεσθαι κυρίως ἐπὶ νεκροῦ λέγεται, καὶ ὁ παραφέρεται ἵππος βίᾳ ἔξω τῆς εὐθείας ὁδοῦ. καὶ ἐκφέρειν ἐπὶ τοῦ θανάτου, ἔστιν ὅτι λέγεται ὅθεν, καὶ ἐκφορὰ ἡ ταφή. ἐκφέρειν δέ τις μυστήριον ὅπερ ἐχρῆν εἶναι ἀνέκφορον. Ἰωνικὸν δὲ εἰπεῖν, ἀνέξοιστον. ἐκ δὲ τοῦ ἐκφέρειν, ἡ ἐκφορὰ λέγεται ἤγουν, ἡ ταφή. Ἄλλως. Ἐκφέρειν, ἐναντίον τῷ εἰσφέρειν· δῆλον δὲ ὅτι οἱ μεθ᾽ ὅμηρον, ἐπὶ ταφῆς λέγουσι τὸ ἐκφέρειν καὶ τὴν ἐκφοράν. Ἐκφθαρείς, ἐξελθών· οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν. Ἐκφθορᾶς, ἐκ θανάτου. Ἐκφλυδάνει, ἐξορμᾷ· ἐκβράσσει· ἐκφύει. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκφλύξαι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. φλύζειν δὲ κυρίως φαμὲν, τὸ τοὺς λέβητας καιομένους, ἀναβάλλειν τῇ θερμότητι τὸ ὕδωρ. Ἐκφανίξαι, ἀναγνῶσαι. Ἐκφαντῇ, ἐξέρχεται. Ἐκφορά, κατ᾽ οὐδέτερον πληθυντικὸν, ἀλλὰ ἑνικῶς· καθὸ θηλυκὸν ὡς θεόπομπος. εἴσω δραμὼν, αὐτὰ συνάγει οὐκ ἐκφορά· καὶ εἰ μὲν οὐδέτερον εἴη πληθυντικὸν, προπαροξύνουσιν· εἰ δὲ θηλυκὸν, ὀξύνουσιν. Ἐκφοραί, τὰ φέρτι· ἐκ τοῦ φέρεσθαι καὶ ἄγεσθαι ἐπὶ μνημεῖον. Ἐκφορεῖ, ἐπανίζει ὑπάρχοντα. Ἐκφορεῖται, ἐκφέρεται. Ἐκφορίαι, καρποί. Ἔκφορος, παράφορος· μαινόμενος· αἰσθανόμενος γινόμενος· γὰρ τοῦ πάθους ἔκφορος· ῥυπῖσι, παράφορος. Ἐκφορούμενοι, ἐκκενούμενοι. Ἐκφορῶ, τὸ ἐκβάλλω. Ἔκφρασις, ἐπιθυμία· δήλωσις, λόγος. Ἐκφρασθέντων, ἐκβληθέντων· ὅσον, ἐκφρασθέντων δὲ τῶν ἐπικούρων ἐκ τῆς πόλεως. Ἐκφροντίζων, βουλευόμενος. Ἐκφρόντισον, ἀντὶ τοῦ σκέψαι καὶ διανοήθητι· ἀριστοφάνης· ἐκφρόντισόν τι. Ἐκφρόνως, ἀνοήτως. Ἐκφρυασμοῦ, ἐξ ἐπαρμοῦ. Ἔκφρων, ἐξεστηκώς· παρὰ πλάτωνι· ἔξω φρενῶν ὁ δὲ ἑρμηνεὺς ἔκφρον γινόμενος. Ἐκφυῆ, ἐφύη. Ἐκφυλα, ἀπόφυλα· ξένα· ἀλλότρια. Ἐκφυλάσσαι, ἐκσπάσαι. Ἐκφυλλοφορῆσαι, εἰ ἐδόκει τις τῶν βουλευτῶν ἀδικεῖν διεψηφίζετο ἡ βουλὴ περὶ αὐτοῦ, εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι βουλεύειν· ἀντὶ δὲ ψήφοις, φύλλοις ἐχρῶντο δι᾽ ὧν ἕκαστος ἐπεσημαίνετο τὴν αὐτοῦ γνώμην. δείναρχος ἐν τῷ κατὰ πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος. Ἔκφυλος, ξένος· παρηλλαγμένος, ἀλλόφυλος· ἀπόφυλος· ἀθνεῖος, καὶ πάντη ἔκφυλος. Ἔκφυμα, ἐξάνθημα. Ἐκφῦναι, φυτευθῆναι καὶ τὸ ἀναβλαστῆσαι. Ἐκφυράματος, ἐκ σπέρματος. Ἐκφύς, ἐκφυτευθείς. Ἐκφυσήματα, τὰ τραχύτητα ἔχουσαι τῆς γῆς. Ἐκφύσεως, ἀπὸ φυτεύσεως, καὶ οἰκείας γνώμης. Ἔκφυσιν, βλάστησιν· γονήν. Ἔκφυσις, ἐπὶ φυτῶν λέγεται καὶ τριχῶν, καὶ τῶν τοιούτων τινῶν αὐξανομένων· λέγεται καὶ ἐπὶ λίθων, παρὰ τῷ φιλοστράτῳ. Ἐκφύω, τὸ φυτεύω· ὅσον τις ἀπὸ τῶν βροτῶν ἐκφύσει με, ἤγουν ἐφύτευσέ με. Ἐκχαραδρωθέντας, καθελκυσθέντας. Ἐκχαρέων, μαγειρείων. Ἐκχαίνων, μεταίρων. Ἐκχέρημα, πλῆμα. Ἐκ χειρὸς βοηθεῖν, τοῖς πράγμασιν, ἀντὶ τοῦ μετὰ πάσης ἐπιμελείας. Ἐκχεῖν, ἐκχύσειν. Ἐκχέων, ἐκχέων. Ἐκχοΐζω, τὸ σκάπτω. Ἐκχαίρεξες, ἐκχαιρηλωμένοι λάκωνες. Ἐκχυθήσεται, ἀμαθήσεται. Ἐκχυμωθῆναι, ἐκχυμῶσαι. Ἐκχύμωσις, χυμῶν ἔκχυσις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκχυρώματα, αἱ τρισσοὶ συλλογαί. Ἐκχύτριζε, ἐκβάλλε. Ἐκχωνει, ἐκλιπεῖν λάκωνες. Ἐκχώρους, ἐκ τῆς χώρας ἐκ τοῦ τόπου. Ἐκχωρῶ, τὸ ἐκφαίνω· ὡς δημοσθένης. Καὶ οὕτω μὲν τότε παρ᾽ ἡμῖν ἐκκεχωρηκότων· ἀντὶ τοῦ ἐκβάντων. Ἐκψύχουσι, λιποθυμοῦσι. Ἐκψεδνίζοντες, περιβόντες ἐγίνοντο· εἴρηται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπειράσθησαν. Ἐκωδώνισαν, ἐδοκίμασαν. Ἐκωθώνιζον, ἔπινον ἐμέθυον ἐχόρευον. Ἐκώμασε, μεθ᾽ ᾠδῆς ἦλθεν. Ἐκωμῴδησεν, ἐφαύλισεν· ἔπαιξεν· ἐλοιδόρησεν· διεθρύλλησεν. Ἑκὼν ἀέκοντι θυμῷ παρ᾽ ὁμήρῳ· ἔπεσε μὲν εἰς κοινὴν παροιμίαν, τὴν ἑκὼν ἀέκων, τὸ δέ τι περισσὸν. οὐ τὸ τοιοῦτον, οἱ τὰ φορτία ἐν κλύδωνι ἀποβάλλοντες· πῶς μὲν ἄκοντες δρῶσι; τῷ δέει γὰρ τοῦ κινδύνου. πῶς δὲ ἑκόντες, ἵνα γὰρ σωθῶσιν. ἑκόντες μὲν ἀποβάλλουσιν ἄκοντες δὲ ζημιοῦνται. Ἑκὼν εἶναι· καὶ περὶ τοῦ τοιούτου μὲν οὐκ αἰτιάσεις. τὸ δὲ σφόδρα προστιθοῦμεν ἀρχαῖα φωνὴ κεκριμένη χρῆσθαι τὸ δ᾽ ἁμάρτημα ποιοῦντες· οἱ μὲν παλαιοὶ οὕτω συντάττουσι, τὸ ἑκὼν εἶναι, ὥσπερ πάντας ἀναγορεύουσιν, ἢ ἀφαιροῦσιν ἐπιφέρειν, ἢ προστιθέναι ὅσον ἑκὼν εἶναι μὴ ποιήσω οὕτω καὶ ἀττικοὶ εὖ φρονοῦντες· ὅσοι δὲ ἐπὶ καταφάσεως τιθέασι τὸ ἑκὼν εἶναι, ὅσον ἑκὼν εἶναι ἔπραξα, ἑκὼν εἶναι ἐπιβουλεύσαιμι, μέγιστα ἁμαρτάνουσι· φρύνιχος. Ἐκώτει, ἔστρεφεν. Ἐκώπασεν, ἐπαύσατο.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Ἐλάα, ὁ καρπὸς· ἐλαία δὲ, τὸ δένδρον. Ἐλάας, ἐλαύνειν· καὶ ἐλάεις, ὁμοίως. Ἐλᾶ, ἀντὶ τοῦ ἐλάσει, λαμβάνεται ἐνίοτε. Ἔλαβε χειρὶ ἡνίον· ἀλλαχοῦ ὁ ποιητὴς ὑπὸ αἰθερέου ἔλεγεν εἶπε. καὶ περὶ στόμα χεῖρας ὀρέξαι· πολλαχοῦ δὲ τὸ λαβεῖν ψυχῆς σπουδάσασθαι· Ἰωνικὸν ὅτι τὸ ἅψασθαι. Ἔλαβον, ἔτρεχον· ἔλειγον· ἔφαγον· καὶ ἔσπασαν, ἀντὶ τοῦ ἔλαβον· ἔτρεχον· ἔλειγον ἔφαγον· ἔσπασαν. παροξυτονοῦσι γὰρ οἱ δωριεῖς τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ἀορίστων τὰ εἰς ον καὶ εἰς αν λήγοντα. παιδῶν, προδῶν, παντῶν, δωριεῖς. κοινὰ δὲ παίδων πρόδων πάντων. καλῶς σοφῶς· κομψῶς ἅμα, δωριεῖς· κοινὰ δὲ, καλῶς σοφῶς κομψῶς ἅμα. βαρυτονοῦσιν οἱ δωριεῖς τὰ τοιαῦτα τὰ δηλωτικὰ ἐπιρρήματα· οὕτως· πάντως δωριεῖς· κοινὰ δὲ, οὕτως πάντως. τὰ κοινὰ βαρυτονούμενα περισπῶσι· φιλόσοφοι μενελάαι· τροούμενοι δηλούμενοι δωριεῖς· κοινὰ δὲ, φιλόσοφοι μενέλαοι τροούμενοι δηλούμενοι. τὰ γὰρ εἰς αι λήγοντα ὀνόματα προπαροξύτονα καὶ μετοχὰς, ἀλλὰ παροξύνουσιν. Ἐλαγονίβρεα, ἐκ νηγέτη λαγονὸς ἔθειρα. Ἐλαῖος, ἀμπέλου εἶδος. Ἔλαζεν, ἐκαλινδεῖτο. Ἔλαβέ με τοῦτο· καὶ ἔλαβον μάτηρ μαχαίρας ἔλαβον τοῦτο τρίψας· ἐκ τοῦ λήθω λήσω ἔληθα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαθον. Ἐλαθερές, ἐλαιοθαλλές. Ἐλαθρά, ἐλαφρά· ἢ ἐν ἐλαίᾳ ἐσθῆτα. Ἐλαθύσας, διὸς ἱερὸν ἐν κύπρῳ. Ἐλαία, εἶδος φυτοῦ· ἐλάα ὁ καρπὸς ἐπὶ τοῦ ἔλαιον τὸ ἀπὸ τῶν ἐλαιῶν ἐκπιεζόμενον· καταχρηστικῶς δὲ, θάτερον ἀντὶ θατέρου λαμβάνεται. Ἐλαιά, διεγείρει. Ἐλαία, δίφρου κυνηγαικοῦ μέρος. Ἐλαίαισιν, ἐλεήσητε. Ἐλαιάεσσα, νῆσος· σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι· ἤτοι λαιάεσσα, ἀντὶ τοῦ σκηνὰ, ἀγρία, ἢ ἀπὸ τοῦ λαΐζεσθαι, πάντα λαϊζομένη καὶ καταθλοῦσα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, λιπαρά. Ἐλαίας, λίθος ἐρεὺς· λάνιον· πυκνὸν στάσιν.

μητρὶ τὸ χρέος ἐκτίνειν καὶ ἐκτῖσαι καὶ ἐκτίσει. ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς βασιλεύς, ἐκτίσει μοι δίκας ἐν δέοντι. Ἐκτίσαι, ἀποδοῦναι.
Ἔκτισαν καὶ ἐπύργωσαν παρ' Ὁμήρῳ. τὸ μὲν ἔκτισαν, ἀντὶ τοῦ ἀκισθῆναι ἐποίησαν. τὸ δὲ ἐπύργωσαν, ἀντὶ τοῦ ἐπόλισαν
ἴσως, ὡς πόλιν ἐπιτειχίσαι. Ἐκτίσει, ἀποδώσει. Ἔκτοθεν ἀλήων. ὥσπερ ἐκ τοῦ ὄπισθεν ἀπελθόντος τοῦ θ εὕρηται πολ-
λάκις ὄπισθε, οὕτω τὸ ἔκτοθεν ἐκ τοῦ ἔκτοσθεν, ἐκδραμόντος τοῦ σ διὰ ἀνάγκην μετρικήν. Ἐκ τοῖο, ἀπ' ἐκείνου
τοῦ χρόνου. ὡς καλὸς καλοῦ, καλλίω. οὕτως ἐκ τοῖο, ἀντὶ τοῦ ἐκ τούτου. Ἐκτριχωθείς, ἐκφθαρείς· ἐκπιεσθείς. Ἐκ
τόκων, ἐκ τοκετῶν. Ἐκτολυπεύσας, ἐργασάμενος. καὶ ἐκτολυπεῦσαι, τὸ περᾶσαι. Ἐκτομάδια, εἶδος δίφρων(?).
Ἐκτομάς, περικεφαλαίας ἐξ ἧς οἱ ὀφθαλμοὶ διαλάμπουσιν. Ἐκτομεύς, τομεύς· ἱματίς(?). Ἐκτομίας, ὁ εὐνοῦχος· σπά-
δων. Ἐκτόμου, ἐλλεβόρου μέλανος· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἔκτ' ὀνόμαζεν· ὅτι Ἰαστὶ(?) ἐστὶ πολλάκις τὸ ἔφατ' ἀρι-
δηλότητα δηλοῦται ἐν τῷ ἔπος ἔφατ', ἔκτ' ὀνόμαζεν ἐν Ὀδυσσείας ε. Ἔκτοπα, ξένα. Ἐκτοπίσαι, ἀντὶ τοῦ ἀπο-
μακρῦναι. ὁ θεολόγος, καὶ ἐκτοπίσαι εἰς Πέρσας. καὶ Μάξιμος· ἐκτοπίσαι τὸ χωρίον γεωργικῶς μάλα, τῆς καθ' ἡμᾶς
θαλάσσης. Ἔκτοπα, τὰ κεχωρισμένα. ἔκτοπα πολισμάτια, τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων. Ἐκτόπιοι, ἀπὸ ξέ-
νου τόπου. ἐκτόπιοι σταθείς· τουτέστιν ὁρμήσας. Ἐκτοπίζω, πόρρω διάγω. Ἐκτοπισμός, ἡ πόρρω διαγωγή. Ἐκτοπί-
ως, ἀντὶ τοῦ ἐκτόπως. καὶ παραδόξως λέγουσιν Ἴωνες. Ἔκτοπος, παρηλλαγμένοι βίαιοι, μέγα· ξένον· χαλεπόν. Ἔκ-
τοπος· παρηλλαγμένη ἀφόρητος. τοῖς δὲ Κελτοῖς παρέστη ἔκτοπος, ἡλίκη πρὸς τὸ παράδοξον ὀργή. Ἐκτόπως, ἢ ἐκ-
τυπώτερον, ἀντὶ τοῦ φανερωτέρως, δίδου μὴ ἐκτυπώτερον· ὅ ἐστι καθαρώτερον. Ἐκτόπως μεγάλως· ἀτρεπτῶς(?)· πα-
ρηλλαγμένως ἀφορήτως, ὑπερβολικῶς. Ἐκτρωπάτατον(?), ἐξεστραμμένον. Ἐκτρέφειν(?) κομήτην(?), δαφνίαν(?) τε πολυκτέανον(?)
ἔχοντας τὴν ἀπ' ἡλίου τοῖς ὤμοις περικεχυμένην τρίχα. ἐκτόρειον δέ, τὸν τοῦ Ἕκτορος. Ἔκτορες, πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ-
σι πρῷ(?) δέ, τὸν διὰ λεοντίδας(?) τὸν ἐκκεκυφότα(?). Ἐκτρομεῖν, τὸ ἐκ τοῦ καθήκοντος δρόμου πόρρω ἐκβαίνειν. Ἐκτορ-
μεῖν, ἀπὸ τοῦ καμπτῆρος ἢ τοῦ σύμπαντος δρόμου. Ἐκτρόπως(?), ἐκ μύθου· ἐκ τοῦ καθήκοντος. Ἐκτὸς ἐόντας, ἐξερχομέ-
νους. Ἐκτός, δίχα· παρέξ· ἢ ἔξω. ἢ ἐκτός, ἀλλὰ κινήσεως ἀεὶ Ἀριστοφάνης· ἐντὸς ὤσει(?) τῶν ἐλεῶν. εὕρηται δὲ καὶ ἅπαξ
ἀλλὰ στάσεως ἐπὶ πράγματι(?)· οἷον καὶ ὅσα ἐκτός ἐστιν. ἔστι δὲ τὸ ἐκτός, καὶ ἀντὶ τοῦ χωρίς. Λουκιανὸς ἐν βίων πράσει· ἐκτὸς
εἰ μὴ καθὰ τὸν Θάμυριν ἐκεῖνον. ὡσαύτως καὶ τὸ ἔξω. Θουκυδίδης· ἔξω τῶν βασιλέων. καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει. Ἔκτοσε,
ἀπὸ τοῦ ἐκτός· ὅμοιον ὂν τῷ, πάντος πάντοσε· ἄλλος ἄλλοσε. Ἔκτοθεν, ἐπίρρημα τοπικὸν συντάσσεται· ὡς παρὰ Ἡσιό-
δῳ· Κακῶν ἔκτοθεν ἁπάντων. ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς καὶ ἔκτοσθεν λιπαρᾶς παλαίστρας. ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς λιπαρῆς παλαίστρας,
ἐπίρρημα ἀντὶ προθέσεως. Ἔκτοτε, καθ' ὃ μάλιστα πρότερον εἴπομεν(?), ἀπ' ἐκείνου. Ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ κα-
θεν(?). Θουκυδίδης· ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον καὶ τὰ λοιπά. Ἐκ τοὔμπαλιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου. Ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἐκ τοῦ αὐτο-
μάτου. Ἐκ τῶν παρεικόντων· ἐκ τῶν ἐνδιδόντων· ἐκ τοῦ ἐπιτυγχάνοντος. Ἐκτραγῳδεῖ, ἀποιμώζει(?)· ἐπιθρηνεῖ. Ἔκτρα
ὀρδιναρίου, ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. δηλοῖ δὲ ἐπιλέκτους(?). Ἐκτραχηλίζω, καὶ ἐκτραχηλισθῶσι, τοῖς τραχήλοις συγκλασθῶ-
σι. Ἐκτραχηλισθῆναι, ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων· οἷον τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. Ἐκτρέ-
πειν, τὸ παρακλίνειν τῆς ὁδοῦ. ἡ ἐκτροπὴ ἐπάν τις ἣν βαδίζει ὁδὸν ἀφείς, ἑτέραν βαδίσῃ. καὶ ἀπὸ τούτου ἅπασ-(?)
ἀλλὰ τῶν ἀπό τινος, εἴς τι μεταπιπτόντων(?). Ἐκτρεπόμενος, ἀποστρεφόμενος. Ἐκτριβαί, τριβαὶ χωρισμοί. Ἐκτριβῆ-
ναι, ἀφανισθῆναι· ἀπολειφθῆναι· φθαρῆναι. Ἐκτρίβεται, διατρίβει ἐν τοῖς κακοῖς. ἢ ἀπολείπεται ἡ μεταφορὰ ἀπὸ
τῶν σμηχομένων ἀργυρῶν ἢ χαλκῶν ἢ ἄλλων τοιούτων σκευῶν, ἅπερ ἐν τῷ σμήχεσθαι σφόδρα τριβόμενα, ἐλαττοῦται.
Ἐκτριβείσῃ, ἐξαναλωθείσῃ. Ἐκτριταμόρου, ἐκ τετάρτου ἡμιεκτίου(?). Ἐκ τρίτης, λόγος. Ἐκ τριχὸς κρέμαται,
παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων. Ἐκτριχωθείς, ἐκπιασθείς ἐκφθαρείς. Ἔκτριψιν, τὴν εἰς τὰ σπλάγχνα οὖ-
σαν παράλλαξιν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐκτροπαί, ἐκκλίσεις τῶν ὁδῶν. ὅπου τις ἐκτραπῆναι δύναται διὰ τὸ ἐκ-
τρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ. Ἐκτροπαί, τρίβοι· προφάσεις· χωρισμοί· καὶ ὀφθαλμῶν τι πάθος. Ἐκτροφαλίων, ποσοει-(?)
δῶν. Ἐκτρόχαλον, ἔκτροχον. Ἐκτρυπῆσαι, μετὰ βίας ἐξελθεῖν. Ἐκτρύχωσιν, ἐκτρίψοι. Ἔκτρωμα, ἀποβολὴ
γυναικός· ἴσως, ἐξάμβλωμα. καὶ ἀμβλωθρίδιον, ὁ ἐν πᾶσι τέλειος. Ἐκτρῶσαι τὸν φθόγγον, λέγει ἐξαμβλῶσαι
καὶ ἀμβλώσκει. Φρύνιχος. Ἐκτυμπανοθορών, ἐκπηδήσας μεγάλως, ἐκ τοῦ τάφου καὶ τῆς γαστρός. Ἐκτύπει, ἐβρόν-
τα. Ἔκτυποι, ἐξόμοιοι. Ἐκτύπωμα, ὁμοίωμα. Ἐκτυπώτερον, φανερώτερον. Ἐκτυφῆναι· τύφω, ὁ δεύτερος ἀόριστος,
ἔτυφον· ὁ παθητικός, ἐτύφην· τὸ ἀπαρέμφατον τυφῆναι. σημαίνει δὲ παρὰ μικρὸν ἐκτυφλωθῆναι. Ἐκ τῶν παρόντων,
ἐκ τῶν φθασάντων γενέσθαι· ἐκ τῶν παρόντων· ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἐνεστηκότων, καὶ εὐπορουμένων. Ἕκτωρ, παρὰ τὸ ἔχω
τὸ κρατῶ, ὁ μέλλων ἕξω· ἐξ αὐτοῦ ἕκτωρ. ὁ τοὺς Τρῶας ἐπικρατῶν· ἢ ὁ τῆς Τροίας κρατῶν. ἢ παρὰ τὸ ἐκθορεῖν, καὶ ἕκτωρ,
ὁ ἐν ῥυμῷ πάσσαλος. Ἐκυδάσαο, ἐλοιδόρησας. κύδος γὰρ ἀρσενικῶς ἡ λοιδορία παρὰ Συρακουσίοις. κυδάζω, κυδά-
ζομαι. Σοφοκλῆς· Κυδάζεται πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ. ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖται. Ἐκύει, ἐνεκυμόνει· ἐν γαστρὶ εἶχεν. Ἐκύ-
σειν(?), ἐθώπευσεν. Ἐκύκα, ἐτάρασσεν. Ἔκυλος, εἶδος βοτάνης. ἄκυλος δὲ πρίνου ὁ καρπός. Ἑκυρά, ἡ πενθερά.
Ἐκύρησα, εὗρον· ἔτυχον· ἐπέτυχον. Ἑκυρός, ὁ πενθερός. ὁμοίως ἑκυρὰ λέγεται θηλυκῶς. καὶ ἑκυρὸς ὁ αὐτός ἐστι τῷ
πενθερῷ. λέγεται δὲ ἑκυρὸς μέν, ὡς εἷς ὤν(?)· ἤτοι εἰς ἑαυτὸν ἔχων τὴν κόρην· ἢ τὸ τῆς ἀγχιστείας κῦρος. διὸ καὶ δασύνεται
καθὰ τὴν ἀρχοῦσαν(?) παρά γε τοῖς πλείοσιν. Ἐκύρσαν(?), ἐτύγχανον. βαμβαίνων(?) ἐκύρσεν(?). ἀκύρωτα(?) δέ, ἀντὶ τοῦ ἀβέβαια ἐ-
ποίουν(?). Ἔκυσεν, ἐφίλησεν. Ἔκυψεν, ἀπήγξατο. Ἐκφαδήν, φανερῶς. Ἐκφαίνει, δηλοῖ. Ἐκφανέστατα, πάνυ
λαμπρᾶς· ἐκφανέστατα ἔχει τὰς ἀρχάς, ἢ τὰς χαράς. Ἐκφανθέντος, δηλωθέντος. Ἐκφανίζεται, μηνύεται. Ἔκ-
φανσις, φανέρωσις. Ἔκφαντα, πολλά. Ἐκφαντάσματα, τὰ ἐκβαλλόμενα, ὅτι καθαίρουσι τὰς φάτνας. Ἐκφάν-
τορες· κυρίως οἱ τῶν μυστηρίων τὰ ἄρρητα, συμβολικῶς ἀναφαίνοντες. Ἐκφαντορία, θεολογία· δήλωσις. Ἐκφάσθαι,
τὸ ἐξειπεῖν λόγῳ προφορικῷ. Ἐκφαυλίζων, ἀτιμάζων(?) φανερὸν ποιῶν(?). Ἐκφέρειν, λαμβάνεται ἐπὶ προφορᾶς λό-

τονίζεται, καθὸ τὸ ἵστη. Ἔκρηγμα, ἀπόσχισμα ῥάκους, παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Ἐκρήγματα· τὰ ἐκ τῶν χωμάτων ῥηγ-
νύμενα ἐν τοῖς πεδίοις κοιλώματα. Ἐκρήμνισαν, ἐκρήμασαν· κατηκόντισαν. Ἐκρήμνισε, κατέβαλε. Ἔκρηξις,
ἡ ἐκραγή. Ἐκρίζω, αὐαίζω. Ἐκρίθη, ὡρίσθη. Ἔκρινεν, ἐχώρισεν, ἐπελέξατο· ἐδίκασεν. Ἐκρινόμεθα, ἐπὶ πολὺ
χρόνον διεφερόμεθα, καὶ διημφισβητοῦμεν. Ἐκριπισθέντες, ἐξαφθέντες. ἐρρίπιζεν γὰρ τὸ ὅπλον, ἀπὸ τῶν ῥιπιδίων.
Ἐκρόαινον, ἐπεθύμουν. Ἐκρόαινε, ἔκρουσεν. Ἔκρουεν, ὤθει. Ἐκρουσάμην, ἀπέρριψα. Ἐκρούσω, ἐπεκρούσω.
Ἐκρυῆναι, παύσασθαι παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκρέον. Ἐκζώμας, ἡ ἐκ πρόθεσις ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, τρέπει τὸ
ξ εἰς κ. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ μετὰ παρέλκοντος σ, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ διεξωδαῦτος. καὶ πάλιν διεξ-
μύρτου. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ μύρτον. σημαίνει δὲ τὴν μυρσίνην. ἔτι δεῖ προσθεῖναι καὶ χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ ἐν τέλει στίχου. ὥ-
σπερ παρὰ Θεοκρίτῳ. θάμνης πολλαὶ καθ' κλίμακος ἐξ στοιχον, αὔδρες ἔβαινον Ἰωνίης ἀπὸ πρός. καὶ χωρὶς τοῦ παρέλ-
κοντος ταῦτα ἐσημειωσάμεθα, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων τῶν χρήσεων ἐφύλαξε τὸ ξ τῆς προθέσεως, συμφώνου ἐπιφερομένου.
Ἐκσεσοφισμένα, ἐκπεπραγμένα. Ἐκσιφωνισθείη, ἐκκενωθείη· ἐκρυῇ· διασκορπισθείη. Ἔσχαρα, τὰ παραπέτα-
σμα πρόσωπα ἐπὶ σκηνῆς. Ἐκσπείρης, ἐκ πράγματος ἐκνόμου. Ἔκσπονδος, ὁ τὰς σπονδὰς μὴ φυλάττων. ὁ γὰρ
τοῖς ὅρκοις ἔκσπονδος μὴ τρίψας, καλῶς μὲν ἐβιάσεν. ἐπὶ πολὺ δὲ ἤλασε δόξης. Ἔκστασιν, ὕπνον· φόβον. Ἔκστα-
σις, φρενῶν ἀπὸ βολή. καὶ ὁ θαυμασμός. καὶ ἡ ἀηδία. ἔτι δὲ καὶ ἡ ἁμαρτία. Ἐκστέψας λόγον, γυμνώσας ἐκκαλύ-
ψας. Ἐκστῆναι, παραχωρῆσαι. Ἔκστρεψον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μετάβαλε. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥυπουμένων
ἱματίων, καὶ ἐκστρεφομένων. ἐκστρέψαι δὲ ἱμάτιον, τὸ ἀναλαβεῖν τὸ πρὸς τὸ ἔσω μέρος, ἔξω. Ἐκστύψας, ἐκκαύσας. Ἐκσυγ-
κειμένου, προϋπειργμένου. προγεγυμνασμένου. Τότε δὲ καὶ εἰς τάξιν τινὰ ὥσπερ ἐκσυγκειμένου κατέστησαν. Ἐκσυ-
ριγοῦνται, ἐκλακτίζονται, παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Ἐκσφράγισμα, τὸ ἐκτύπωμα. Ἐκτα, βραχυκαταληκτικῶς ἀπο-
κοπὴν ἐκ τοῦ ἔκτανεν. Ἐκτάδην, ἐκτεταμένως. ἐκτεταμένως. ὃ καὶ ἐκταδὸν λέγομεν. Ἐκταδίην, μεγάλην. ὥστε δὲ
περὶ χεῖσθαι. Ἐκταθῆναι, ἀνατεθῆναι. Ἐκταῖον, αἱ δέκα κοτύλαι. Ἐκταῖος, ὁ ἕκτος. Ἐκταίοις, τοῖς ἑξαετικοῖς
ἑξ. Ἔκταλος, ἀκάνθης εἶδος. Ἐκτέμνουσιν, ἐκτάμνει. Ἔκταν, ἐκ τοῦ κτῆμι παράγωγον ἐκ τοῦ κτῶ. ὁ δεύτερος ἀό-
ριστος ἔκταν. ὅπερ γίνεται ἔκτανεν μετοχὴ κτάς. ὥσπερ καθὰ κτάς. ὁ μέσος, ἐκτάμην ἔκτασο. ἔκτατο. ὁ παθητικὸς ἐκ-
τάθην τὸ πρῶτον τῶν παθητικῶν ἐκτάθημεν. καὶ καθὰ συγκοπὴν τοῦ θ καὶ μ, ἔκταθεν. Ἔκτανεν, ἐφόνευσεν ἐκ τοῦ
κτείνω, δεύτερος ἀόριστος. Ἐκταρβαρύω, τρέμω. Ἐκταρβημένον, ἐκπεπληγμένον. Ἐκτάσεις δέ εἰσιν, ὅταν τὰ συστελλόμε-
να δίχρονα ἐκταθῇ. ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν μετατεθῇ. οἷον καλός, καλός. κόρη κούρη. Ἐκτάς-
σοντα, χαράσσοντα. γράφοντα. Ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ. ἐὰν ἀφαιρεθῇ ἔκταν, ἀττικῶς κλίσεως ἐστιν ἀπὸ τοῦ κτῆ-
μι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκτην. ἡ συστολὴ ἔκταν. ἐὰν δὲ κατέκτα, ἐκ τοῦ κτάω κτῶ. Ἐκτεθηλυμμένοι, μαλακισθέντες.
κεκοπιακότες, ἢ ὡς θήλειαι γενόμενοι. Ἐκτεθλιμμένον, ἐκτετηκός. Ἐκτεθνεῶτα, ἀντὶ τοῦ ἐξαγριοῦντα. Ἐκτεθυ-
μένα, ἐκτετυφωμένα. Ἐκτείνω, τὸ ἐξαπλῶ. Ἐκτειχίσαι, τειχοποιῆσαι. Ἐκτεκονίες, ἐκ τῆς κόνεως. Ἐκτελεῖ-
σθαι, λειτουργεῖσθαι. Ἐκτελέουσιν, ἀποτελοῦσιν. Ἐκτεμόντες, προσμένοντες. Ἐκτένεια, ἡ συνέχεια. Ἐκτενής,
ἐπιμελής. ἔργον δ' οὖν ἐπιμελὲς ἐκτενές. Ἐκτενέστερος, ἐνεργητικώτερος. ἐπιμελέστερος. ὡς τὸ, Ὁ δὲ ἔλεγεν ἔσεσθαι αὐτῷ
σύμβουλος, καὶ συναγωνιστὴς ἐκτενέστατος. Ἐκτενῶς, κρεμάσω. ἐπιμελῶς. Ἐκτενῶς, συντόνως. ἐπιμόνως. ἢ ὁλοψύχως. ἢ
προθύμως, καὶ φιλανθρώπως. Ἐκτένον, λευκὸν. Ἐκτεταμένος, ἀνατεταμένως. Ἐκτετάφρευσε, διώρυξε. Ἐκτεθα-
κότες, δεδαμασμένοι, τεταριχευμένοι. Ἐκτετηκυῖα, ἀπερρυηκυῖα. ἐκτετηκυῖα τὰς ὁράσεις ἀπὸ τῶν δακρύων.
Ἐκτετηκότες. ἀποτηκόσαντες. ἀποδεδωκότες. Ἐκτετρῖφθαι βίον, ἤγουν τετελειῶσθαι, καὶ ἀνηλῶσθαι ἐκ μετα-
φορᾶς τῶν τοξευόντων, ὅταν τὴν φαρέτραν κενώσωσιν. Ἐκτετραμμένος, ἀπεστραμμένος. Ἐκτετρυχωμένοις, κα-
τατετρυχωμένοις. ἐκπεπαιδευμένοις. Ἐκτεύς, μέτρον τι, ἕκτον μεδίμνου. οὐ δηλαδὴ ἥμισυ τὸ ἡμίεκτον. Ἐκτεφρῶσαι, ἐκ-
τεφρώσας. Ἕκται, τρίται, τέταρται, νομίσματα ἀργυρίου, καὶ χρυσίου, καὶ χαλκοῦ. Ἑκτήμοροι, οἱ ἕκτον μέρος τῆς
γῆς γεωργοῦντες. Ἐκτῆνες, οὕτως ὀνομάζονται οἱ βοῶνοι. Ἐκ τῆς ἴσης γράφουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἐπίσης. Ἐκ τῆς
ὀσφύος, ἐκ τοῦ σπέρματος. Ἐκτῆσθαι, ἀττικὸν δέ ἐστι καὶ ἰωνικὸν δὲ ἀποβληθέντος τοῦ συμφώνου τῆς αὐξήσεως. τοιοῦτον
καὶ τὸ ἐβουλεύκει, καὶ τὸ ἐξαπατάκει. καὶ τὸ Τυρὸς ὀξεῖα ἐκμένος καὶ ἄλλα μυρία. εὕρηται δὲ ἡ λέξις ἐστι παρὰ ἡροδότῳ, ἐκτῆ-
σθαι εἰρῆσθαι, ἀντὶ τοῦ κεκτῆσθαι. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ κακοφωνία τοῦ ἐν παρακειμένοις ἀναδιπλασιασμοῦ, ἢ δι' ἐναλλα-
γῆς θατέρου τῶν στοιχείων, οἷον φέφραδα πέφραδα. χεχείρικα κεχείρικα, ἢ διὰ παντελοῦς ἀπελεύσεως τοῦ κατ'
ἀρχὴν στοιχείου. οἷον ἔσταλκα, ἔφθακα. ἔζηκα. τοιοῦτον οὖν καὶ τὸ ἐκτῆσθαι, καὶ τὰ καθ' ἄλλο ὡς καὶ τὸ ἐβεβλαμένον. καὶ
τὸ ἐβλάστηκε, καὶ τὸ ἐχάλκωται, κατὰ προφορὰν ἀττικήν. καθ' ὃ ἔστι τὸ ἔβλαμμαι. καὶ ταῦτα τὰ τοιοῦτον σχηματισμὸν
ἤγουν οἱ διπλασιαζόμενοι παρακείμενοι, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ χοντος συμφώνου προφέρονται. τοιαῦτα καὶ τὸ εἴληχα, καὶ εἴλη-
φα. καὶ τὸ εἵμαρται. Ἐκτίθεμαι τὸ, τὸ νεογνὲς σκότους καὶ νόθους ἐπὶ τριόδοις ῥίπτω. ὡς καὶ λιβανίος. καὶ Ἀλέξανδρος
μὲν ἐν ἴδῃ ἐξέθετο, ἀντὶ τοῦ ἔρριψαν. Ἐκτιθέναι τὰ βρέφη, ἀντὶ τοῦ εἰς βορρὰν θηρίοις. ἢ καὶ ἄλλως εἰς διαφθορὰν πα-
ρατιθέναι ἐν τῇ ἐρημίαις. Ἐκτικός, χρονικός. Ἐκτικώσατο, πρᾴως καὶ χειροήθως μετεχειρίσατο. Ἐκτικῶς, χρο-
νικῶς, ἢ καθ' ἕξιν. ἕξις δέ ἐστι, δυσμετακίνητος τρόπος ἤτοι διάθεσις. Ἐκτικῶν, τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων. Ἐκτίλαι, ἐστὶ δέ
ἀποβολὴ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς λ γίνεται τίλαι ῥῆμα. σημαίνει τὸ ξαίνω. Ἐκτίλαι, ἐκτινάξαι. Ἐκτίλλω, ἀπο-
σπάσω. μετοικίσω. Ἐκτιλόμενος, συνήθης. ἐπεὶ κτίλος, ὁ ἡγούμενος τῆς ποίμνης. Ἐκτιμᾶται, ἀντὶ τοῦ ἐπιτιμᾶται
ἢ εὔχεται καθὰ τιμάν. Ἐκτιμήματα, ὕστερα ἀθήνησι τιμήματα ὑπὸ σόλωνος γέγονεν πεντακοσιομεδίμνων, ἱππέων,
ζευγιτῶν, καὶ θητῶν. Ἔκτιμος, καὶ ἐκτίμως, ἔξω καὶ ἐκτὸς τῆς τιμῆς. ἐκτίμοις ἔχουσα πτέρυγας ὀξυτόνως γοῦν. Ἐκ-
τιναγμός, ὅταν ἀνάρριπτῆται μετὰ κινήματος ἡ γῆ. Ἐκτινάξαι, ἀποκινῆσαι. Ἐκλιπτώνων, καὶ ἐκπίνων, ἀποδιδοὺς τὰ

μοῦ τοῦ καὶ τῆς πατρίδος, ἀντὶ τοῦ στερηθῆναι καὶ ἀπαλῶς ἐκφυγεῖν· καὶ παρελθεῖν· ἢ ἔξω τοῦ τρόπου πεσεῖν.
Ἐκπεσὸν, ἐξελθόν· οὐδεὶς χρησμὸς δὲ ἐκπεσών. Ἐκπεπτάσασα, καὶ ἐκπεπταννῦσα γράφεται, κρεῖττον δὲ διὰ τοῦ δεύ
τερον· ἐκπεπτασμένα, τὰ ἡπλωμένα· ἀπὸ τοῦ πετάζω ἀχρήστου. Ἐκπεπτηκασιν, παχύνειν ἱμάτιον· λάκωνες.
Ἐκπεφασμένος, ἀπόπληκτος. Ἐκπέφυκε, καὶ ἀνέχει, καὶ ἀναβλάστησις, Ἰαστί. Ἐκπεφυσημένοι, φιλοτίμως
διατεθειμένοι. Ἐκπέπτυσθαι, ἐκπλήττεσθαι. Ἐκπηνιεῖται, ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· ἀλλ᾽ ἔφα τὸ ῥῆμ᾽ ἀφελκύ
σει· ἀπὸ τῶν τὴν κρόκα μηρυομένων εἰς πηνία· ἄλλως ἐξελκύσει· ἀπὸ τοῦ πηνίου· ὅμηρος· πηνίον ἐξέλκουσα· ἢ ἐξάξει·
ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κατὰ μικρὸν ἐκ τοῦ σκώληκος ἐξαγομένης πήνης. εἰ δὲ διὰ τῆς οι διφθόγγου γράφεται, τιμωρίαν ἀ
ποτίσει. Ἄλλως. Ἐκπηνιεῖται, γράφεται καὶ διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ η· καὶ εἰ μὲν διὰ τῆς ο καὶ ι
διφθόγγου· σημαίνει τὸ μετὰ τιμωρίας ἐξελάσει· εἰ δὲ διὰ τοῦ η, σημαίνει τὸ ἀντὶ τοῦ ἐξάξει ὡς παρ᾽ ἐξάγει ὁ σκώληξ τὴν
μέταξαν· ἔστι γὰρ ἡ μέταξα· ἢ ὅτι πήνιον τὸ νῆμα τῆς ἀράχνης, ὡς ἀπὸ τοῦ πνέω τὸ ἐνεργῶ ὡς παρ᾽ οὖν ἐκεῖνο τὸ πή
νιον ἐκ τῆς πυγῆς ἐκείνης ἐξέρχεται· οὕτω φασὶ καὶ ὁ κλέων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐφέλκων, ἔστασις πήνια τὰ κατα
βρωθέντα· ἔστιν οὖν θέμα, ἐκπηνίζω· ὁ μέλλων ἐκπηνίσω ἀττικῶς, ἐκπηνιῶ· καὶ ὁ μέσος μέλλων ἐκπηνιοῦμαι· ἐκπη
νιῇ, ἐκπηνιεῖται. Ἐκπίαρ, λιπαρόν. Ἐκπίεσαι, τὸ τοῦ ἕλκους αἷμα λέγει ὅμηρος, ἐκμυζῆσαι· ἐγίνετο δέ φασι τοῦτο
ἵνα μὴ πυώσηται, καὶ βλάψῃ τὴν ἀπούλωσιν. Ἐκπιμπλάναι, ἀποπληροῦν. Ἐκπίνειν, προπίνειν. Ἐκπιφαύ
σκειν, ἐνθουσιασμοῦ ἐξορμᾶν. Ἐκπίπτειν, ψυχικῶς ὡς ἐπὶ πλεῖστον τίθεται ἐπὶ βλάβης· οἷον ἐκπίπτει τοῦ ὄρου· ἐκπίπτει
φωτός· ἔστιν ἐκπίπτει, διαλύεται, διακόπτεται· ἀποτυγχάνει. Ἐκπλαγεῖς, ἐκπλήξεως ἔμπλεοι, πολύβιος· ἐκπλαγεῖς
δὲ ποιούμενοι οἱ λίβυες διὰ τὸ παράδοξον, ἐκκλίναντες ἔφυγον. Ἐκπλαγότατα, ἐξαισιώτατα. Ἐκπλαγούμενοι,
ἐκπληττόμενοι· μαινόμενοι. Ἐκπλαγοῦσθαι, θαυμάζειν ἐξοχεῖν. Ἐκπλάσσω, ἐξεπαίδευσεν(?). Ἔκπλεα, πλήρη· ὡς τὸ,
ἐσθίεται δὲ καὶ τὰ ἄλλα τέλεια, ἔκπλεα παρεῖχε. Ἐκπλεῦσαι, ἔξω πλεῦσαι(?). Ἐκπλήγνυ, ποιητικῶς ἐξέφρασαν τὸ γὰρ
κοινὸν ἐξεπλάγη· λέγεται παρὰ τοῖς μεθ᾽ ὅμηρον. Ἐκπλήγδην, ἐκπληκτικῶς. Ἐκπληγῆναι, ἐκπλήττεσθαι φόβῳ.
Ἐκπλήξειν, ἐκπλαγῆναι ποιήσειν ἐκφοβήσειν. Ἐκπλῆξίς ἐστι, φόβος ἐξ ἀσυνήθους φαντασίας. Ἐκπλήσσει, πληρώ
σει. Ἐκπλήττει, λέγεται μὲν καὶ τὸ ἀπαλῶς ἐξίστησι· ἢ τὸ εἰς θαῦμα ἐνάγει· κυρίως δὲ λέγεται, ἐρωτικῶς ἐκπλήττειν,
τὸ εἰς ἔρωτα ἐμβάλλειν· ὡς τὸ ἐξέπληξεν ἡ λαῒς τοὺς κορινθίους· καταπλήττειν δὲ, τὸ εἰς φόβον μετὰ θαύματος ἐμβάλ
λειν. Ἐκπλήττομαι, τὸ θαυμάζω. Ἐκπλήττω, οὐ μόνον τὸ εἰς ἔκπληξιν ἄγω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκπλήττομαι· ἐκπλήττειν, ἐνίοτε
καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible] ποιεῖν· ἔστι δὲ ἐκπλήσσω, καὶ τὸ ἐξίστημι, καὶ ἐκβάλλω· εὐριπίδης ἐν ὀρέστῃ· ὅμως ἐκπλήσσει φόβος. Ἐκπλήττω·
θροῶ· ξενίζω· ἐκφοβῶ· δεδίττομαι· δειματῶ· ἐκδειματῶ· θράττω· μορμολύττομαι. Ἐκπλημμυρον, ἐκπεπληρωκυῖαν ἑαυ
τήν. Ἐκπλινθεύσας, ἀντὶ τοῦ διαλύσας· καὶ ἐξελὼν τὰς πλίνθους· ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ διοκλέους. Ἔκπλυτον, τὸ παρά
πεισιν ἐξίτηλον· καὶ ἀλμυρὸν βάμμα· καὶ ἔκπλυτον, ἐξίτηλον· ἀσθενές. Ἐκπνοὴ, ἔξοδος πνεύματος, ἀπὸ συστολῆς πνεύμα
τος, διὰ ψύξιν τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοῦ. Ἐκποδὸς εἵπετο, κατὰ τὸ πόδ᾽ ἐγγύς(?). Ἐκποδὼν τῷ δ᾽ εἶναι ἐφύετο κρεῖττον, ἢ ἐκ
ποδὼν τὸ δεῖνος· εὐριπίδης· γεραιὰ δὲ, ἐκποδὼν χωρήσομαι ἑκάβη· ἐν τῷ πρὸς ἀχιλλέα πρεσβευτικῷ· ἐξ ἴσου δὲ ἀμ
φοτέρας· ἐκποδὼν ἑστήκας· καὶ ἐκποδὼν, ἐκ μέσου ἀφανές. Ἐκποιεῖται, ἀντὶ τοῦ πιπράσκει. Ἐκποίητος τῷ πα
τρὶ, καὶ ἐκποίητον ποιεῖσθαι(?), ἀποκηρυχθῆναι τοῦ υἱοῦ(?)· ἢ ὁ δοθεὶς ἑτέρῳ εἰς ποίησιν· οἱ δέ φασι διαφέρει ἐκποίητος ἀπο
κηρύκτου· ὅτι ὁ μὲν ἀποκήρυκτος, ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται· ὁ δὲ ἐκποίητος, ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς δίδοται εἰς ἑτέρου
οἶκον πρὸς θέσιν. Ἐκποκιῶ, τὰς τρίχας ἐκσπάσω· ἐκτίλλω· πόκαδες γὰρ αἱ τρίχες. Ἐκπολεμῶσαι, τὸ ἐκπορθῆσαι.
Ἐκπολεμοῦ ἑτέρους(?)· ἀντὶ τοῦ εἰς ἔχθραν καθιστᾷ· ἐκπολεμοῦσι τὸ ἀλλότριον(?)· ἐκπολεμόω, ῶ· τὸ εἰς πόλεμον παρα
κινῶ τινά· τίς ἀπὸ τῶν θεῶν ἐξεπολέμωσεν ἀτρείδην καὶ τὸν ἀχιλλέα, κατ᾽ ἀλλήλων μάχεσθαι. Ἐκπολιορκεῖ, ἐκπορ
θεῖ· πολεμεῖ πόλιν. Ἐκπολίων, ἐκ τῶν πόλεων. Ἐκπολλοῦ, ἐκ παλαιῶν χρόνων. Ἐκπολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν
συνάγαγον(?)· ἀντὶ τοῦ πολλὰ μὲν ποιούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων. Ἐκπομπεύων, ἐκφαίνων· θριαμβεύων. Ἐκπομ
πὴ, ἀποστολή. Ἐκποντόφιν, ἀντὶ τοῦ ἐκπόντου κατὰ μετασχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας υ· ὥς κεν
τηλεφανὴς ἐκποντόφιν ἀνδράσιν εἴη· ἀντὶ τοῦ ἐκπόντου. Ἐκπορθεῖ, αἰχμαλωτεύει. Ἐκπορίζομαι, ἐξευρίσκομαι.
Ἐκπορίσαι, ἐκβαλεῖν· ἐξανύσαι. Ἐκπορίσας, συλλέξας. Ἐκκαρποῦσθαι, ἀμφιβαλοῦσθαι(?). Ἐκπρεπεῖς, ἐπίσημοι.
Ἐκπρεπὴς, λίαν ὡραῖον. Ἐκπρεπὴς, καὶ ἀριπρεπὴς, Ἰαστί· διὰ τὸ καὶ τὴν ἐκ πρόθεσιν ἐπίτασιν ποτὲ δηλοῦν κα
θάπερ καὶ τὸ ἀρι ἐπίρρημα. Ἔκπρησιν(?), ἐκπύρωσιν. Ἐκπρίω, ἐξαγόρασον· ἐλευθέρωσον, καὶ ἐκπρίασθαι. Ἐκ
προνοίας, ἐκ προμηθείας ἑκουσίως. Ἐκ προσαγωγῆς, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην, καὶ οὐκ ἐκ φύσεως, οὐδ᾽ ἁπλοϊκῶς. Ἐκ
πτήσονται, πετασθήσονται. Ἔκπυστον, φανερὸν· εἰς πολλοὺς ἐξάκουστον. Ἔκπλουτος· ὥσπερ λέγεται ἔκβιος ὁ ἐστε
ρημένος τοῦ βίου, καὶ ἐξούσιος ὁ ἐστερημένος τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ ἔκπλουτος, ὁ ἐστερημένος τοῦ πλούτου. Ἐκπυνθάνο
μαι, ἐρωτῶ· ψυχικῶς· ἀριστοφάνης· χαλεπῶς αὐτοῦ ἐκπυνθάνῃ ἤγουν, ἐρωτᾷς. Ἔκπυστα ἐποίησε τὰ πραττόμενα· ἐκ
τοῦ πύθω, ὃ σημαίνει τὸ ἀκούω, γίνεται πυστὰ καὶ ἔκπυστα· σημαίνει δὲ τὰ ἐξάκουστα· καὶ ἐξάγγελτα· καὶ ἔκδηλα.
Ἐκπυλεῖσθαι(?), προγυμνάζεσθαι. Ἔκπωμα, ποτήριον· φιάλη. Ἐκράαινεν, ἐπλήρου· ἐτελείου, ἐκραταίωσεν· ἐδυ
νάμωσεν. Ἔκρανεν(?), ἔτιμον(?). Ἐκρασυνῆσαι(?), διὰ χειρὸς ἀποφῆναι. Ἐκρατηρίσθημεν, ἐμεθύσθημεν. Ἐκραταίωσαν·
ἐκραταίωσαν. Ἐκράανεν, ἐπλήρου. Ἐκ ῥεέθρων(?), ἐκ τῶν μελῶν. Ἔκρεκεν(?), ἀντὶ τοῦ ἦχει. Ἐκρέμω, ἐκ τοῦ κρέ
μω, παράγωγον κρέμαμαι· ὡς ἵστω, ἵστημι· τὸ παθητικὸν, κρέμαμαι· ὡς ἵσταμαι· ὁ παρατατικὸς ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο·
τὸ δεύτερον ἀποβολῇ τοῦ σ ἐκρέμαο· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ο, ἐκρέμω· τὸ δὲ ἐκρέμω, καὶ ἑρώτημα(?) τῆς ἀπορήσεως(?),
καὶ τοῦ ἠρεῖσθαι(?)· πρόσεστι δὲ καὶ αὐτοῦ, τὸ ἐκρέμασο ἐκρέμω· οὐκ ἔστι δὲ Ἰαστὶ κρέμασθαι τὸ ποιεῖν, καὶ κρέμνασθαι
ἀλλὰ γὰρ δηλωτικόν ἐστι τὸ κρεμάζεσθαι· οὐ χρῆσις ἐν τῷ ... κρεμάμενοι· ἐκρέμαντο(?) ... ἔνθα τὸ κρέμαντο καὶ

ἡράκλειον στόλον καλεῖται δὲ ὁ ἐν μελίτῃ ἡρακλῆς, ἀλεξίκακος. Ἔκμηλος, ἀδύναμος. Ἐκ μέσου νυκτὸς λέγουσι, καὶ ἐκ μεσημβρίας. Ἐκ μεταβολῆς, ὅτι ἐκ μεταμελείας· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ μεταβολῆς, ὡς ἐν τῷ ὀλυμπίας. Ἐκμεταποροῦνται, μεταπορίζονται. Ἐκματίων, ὀργιζόμενος. Ἐκμαραινομένοις, ἀναλισκομένοις· δυσχερῶς ἐκμαραινομένοις, ἐκ μακρᾶς τῆς δυσχερείας ἀντὶ τοῦ ἀναλισκομένοις. Ἐκμαρυσάμενος, ἐξελκύσας ἐκπιέσας. Ἐκμαχανώμενος, κατασκευάζων. Ἐκμιαίνομαι, τὸ ἐκσπερματίζω. Ἐκμιαίνεται, ἀποκρίνει τὸ σπέρμα· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκμιμούμενος, ὁμοιούμενος. Ἔκμισθοι, ἄμισθον μὴ λαμβάνοντες. Ἔκμολεν, ἐξῆλθεν. Ἐκμόλῃ, ἐξέλθῃ. Ἐκμυζήσας, ἐκπιέσας ἐκθλίψας. Ἐκμυκτηριεῖ, βδελύσσεται. Ἐκμυκτηρισμός, χλευασμός. Ἐκνάπτειν, ἐξύειν ἰδίως τὰ ἱμάτια. Ἐκνέας μόνον λέγει, οὐκ ἐκ νέας ἡλικίας, καὶ ἐκ νέου, καὶ ἐκ παιδός· καὶ ἐκ μειρακίου· καὶ ἐξ ἀρχῆς. Ἐκνένευκεν· ἀντὶ τοῦ ἐγκάτω φυτίσι, θεοτοκίτω παρὰ θεοκρίτῳ ἐστὶν Ἀπὸ τᾶς χίας ἐκνένευκεν. Ἐκνενεμήκασι, παραδεδώκασιν. Ἐκνενέμηται, διαμεμέρισται, ἐξῆλθεν. Ἐκνενευρισμένων, ἐψιλωμένων δυνάμεως. Ἐκνευρίσας, ἀδυνάτους καταστήσας. Ἐκνήξας, ἐκκολυμβήσας. Ἐκνήσεται παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ διαλύουσι. Ἐκνεφίας· ἄνεμος οὕτω καλούμενος, ὃς λίαν σφοδρὸς πνέει παρὰ τὸ νέφος αἰνεῖν, ὁ νέφη σωρεύων ἢ ἐξ αὐτῶν κινούμενος· ἐκνεφίας καὶ ὁ ἥλιος καλεῖται· καὶ ἐκνεφίας ὄμβρος, ὁ μετὰ ἡλίου γινόμενος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκνῆται, ἐξαπατῆσαι. Ἐκνίζειν, ἔδακνεν· ἀπὸ τῆς κνίδης ὀρόδαπος· καὶ ἐκνίζειν, ἐψόφησε· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκνικοῦντο, ἐφθείροντο. Ἐκνίσσειν, ἐκίνησεν· καθήψατο· ἔρως ἔκνιζε τῆς παιδός. Ἐκνίψις, ἀπόσμηξις· κάθαρσις. Ἐκνόμιον, ἀδιάφορον. Ἐκνομίως, ἀντὶ τοῦ λίαν ἔξω πάσης νομίσεως· ἤγουν ὃ οὐκ ἄν τις νομίσειεν· ἢ ἐκνομίως, ἀντὶ τοῦ ὑπερφυῶς· ὑπερβαλλόντως· μεγάλως· κυρίως δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ νενομισμένον. Ἐκνόμοις, παρανόμοις. Ἔκνοον, ἀνόητον· μωρόν. Ἐκνοσηλεῦσαι, ἀναρρῶσαι ἐκ νόσου ἀναλήψασθαι. Ἐκνοσηλεύων, ἐκθεραπεύων. Ἐκνοσφίσαι, ἐκβαλεῖν. Ἔκνυεν, ἐξένευσε· ῥῆμα· παρὰ τὸ κνῶ· ἀριστοφάνης· οὕτως ἔθυμ' ἔκνυεν, ἐλθὼν τὴν θύραν. Ἐκνύζατο, κατ' ἰσχία ῥύγχος ἔχουσα· παρὰ θεοκρίτῳ· ἁ κύων ἐκνύζατο ἑστῶσα· καὶ κατ' αὐτόθι, τὸ στόμα ἔχουσα ἀνὰ μέσον τῶν ἰσχίων αὐτῆς· κνυζηθμὸς γὰρ λέγεται ἡ τῶν κυνῶν ἀσπασμὸς ὑλακή. Ἐκνώθη, ἐπινώθη· ἐφυγάδε. Ἐκοάμεσθα, ἠκούσαμεν· ἐπυθόμεθα. Ἐκοδομεύειν, ἐφρύγειν, ἐκαίετο. Ἐκόησεν, ἐνόησεν· συνέλαβεν. Ἐκοινοβούλειον, ἐκοινοῦντο. Ἐκολάφισαν, ἐρράπισαν τοῖς ὀφθαλμοῖς παίοντες ἐπέθηκαν. Ἐκολλάβισας, προσέκρουσας· παρὰ τὸ αὐτὸ κόλακας βαίνειν, κόλα δὲ ἡ γαστήρ· ἢ ἔθραυσας· ἀπὸ τοῦ κολλάβου ὃ ἐστι ψωμός. Ἐκολλόπασε, κόλλῃ συνήρμοσεν. Ἐκολῴα· ἐθορύβει· ἡ παραλογή, ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ. Ἐκομῶμεν, ἰδιωμένων ζομεν· ἐπαθόμεθα. Ἐκόμισεν, ἔλαβεν· ἐποίησεν· εἰργάσατο αὐτῷ μελάθρους· ἔθρεψεν. Ἐκομπάσθη, ἐπιστάτουν ἐς ὄγκον ἐπέθη. Ἐκομπολάκουν, κομπολογοῦντες ἐχλεύαζον λόγους. Ἐκονδύλιζον, τοῖς δακτύλοις ἐκόπτον. Ἐκονίετο, ἐπὶ πάσης κόνιν ἢ ἐν κόνει ἔκαμνεν. Ἐκόνισεν, ἔκνισεν. Ἐκὸν τιθήκης, βουλόμενοι. Ἐκόντας, οὐκ ἀλλὰ ἐθέλοντας· αὐτοὶ δὲ αὐτοὶ ἐπιρρήματος ἀμφότερα λέγει· ἐθελοντὶ, ἢ ἑκοντί. Ἑκοντί, θελησεῖ· ἑκουσίως. Ἐκόπασεν, ἔπαυσεν. Ἐκοπία, παρὰ τὸ κόπου τὸ μογῶ. Ἐκορέσατο, ἐκορέσθη· ἐπληρώθη. Ἐκορίζετο, ὑποκορίζετο ἢ ἐκολάκευεν. Ἐκορυβάντιζε, τοῖς κορυβασιν ἐπλήττετο. Ἐκορύνετο, ὑψοῦτο· ἐκορυφοῦτο. Ἐκορυφίας, ἐγαυρίας. Ἐκουρία, ἐδέετο κουρᾶς. Ἑκούσια, τὰ ὑφ' ἡμῶν γινόμενα, μηδενὸς ἔξωθεν ἀναγκάζοντος. Ἑκουσιάζομαι, προτίθεμαι· προαιροῦμαι. Ἑκούσιον ἐστι, τὸ αὐτοπροαίρετον· τὸ καθ' αὑτὸ αἱρετόν· ἢ ἑκούσιον, θελουσῇ διανοίᾳ. Ἔκπαγλα· καινὴ ἐστιν ὁ λέγεται ὅσα ἐν ὁμοφωνίᾳ καθίσταται προθετικῶν οὐδὲ τίποτε ὀνόματα, μετὰ γίνεται εἰς ἐπίρρημα τὴν σύνταξιν. Ἐκπαγλότατε, ἐκ τοῦ ἐξαγαγεῖν δεύτερον ἀορίστου, ἐκπαγλότατε ἀπὸ ἀφελεῖν διὰ τοῦ ο μεγάλου· ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη γραφὴ ἀσυμπλής ἐν δακτυλικῷ μέτρῳ, γίνεται μετάθεσις τοῦ λ αὐτὸ τὰ ἔμπροσθεν ὡς αὖ οὕτω συμπληρωθέντος τοῦ ο διὰ τὴν πρὸ αὐτοῦ μακρὰν συλλαβὴν, γίνεται ἡ λέξις εἰς δάκτυλον χρήσιμος· σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἐκπαγλότατε δόξειεν ἂν μέτριον τι σκῶμμα εἶναι, καί πως ὅμοιον ὡς ἐν εἰρωνείᾳ τοῦ θαυμάσιε· ὃν δηλαδὴ ἐκπαγείς τις θαυμάσειε· ἔχει δὲ πολύ τι βαρύτητος· διὸ καὶ ἐς θυμὸν ἐκμαίνει τὸν ἀχιλλέα· γίνεται δὲ ἡ λέξις ἐκ τοῦ πλήσσω· ἀφ' οὗ καὶ ἐμπληκτος· καὶ ὁ παραπλήξ, καὶ τὸ ἔκπαγλον ἐπίρρημα· καὶ ἐκπαγλότατε, ἐκπεπληκτικώτατε φοβερέ· ἢ ἐξοχώτατε. Ἐκπαγλούμενοι, ἐκπληττόμενοι θαυμάζοντες. Ἐκπαθεῖς, ὑγιεῖς· ἐκτὸς πάθους· ὡς τό, Ἵνα μὴ ὥσπερ ἐκθλίψαι, ἀλλ' ἐκπαθεῖς καὶ καινοποιούμενοι. Ἐκπαθῶς, ἀπὸ πάθους. Ἐκπαίει, ἀντὶ τοῦ ἐξέρχεται συμπαίει, ἀντὶ τοῦ συγχωρεῖ. Ἐκπάλαισμα, δεινά· ὑπερήφανα. Ἐκπάλαιστος, ἀνανδρος. Ἔκπαλαι, καὶ πρόπαλαι, μὴ λέγε· ἀλλὰ ἐκ παλαιοῦ. Ἐκπαλαίει, ἔξω τοῦ νόμου παλαίει. Ἐκ παλαιοῦ, οὐκ ἔκπαλαι οὐδὲ ἀπὸ παλαι οὐδὲ πρόπαλαι. Ἐκπαλαχῆς, ἐξ ἀρχῆς. Ἐκπαλὲς, ἐξάρθρον. Ἐκπάλη, ἐχωρίσθη ἀπίστῳ· ἐξέπεσεν. Ἐκπαλήσαντες, ἐκπεσόντες. Ἐκπαλινῳδεῖν, ἀναπολογεῖν. Ἐκπάλλειν, ἀκληροῦντα. Ἐκπαλλακίδια, αἱ νόθαι. Ἐκπάλτον, ἐξάλλον οὐχ ὅμοιον. Ἐκπαντὸς, διόλου. Ἐκ παραβολῆς, ἐκ παρακινδυνεύματος. Ἐκ παραλλήλου, ἐξ ὁμοίου ἐξ ἰσότητος. Ἐκ παραλίας, ἐκ παραθαλασσίας. Ἐκ παρθενίας λαμβάνει γυναῖκα, ἀντὶ τοῦ παρθένον. Ἐκπασσεῖον, ἐκπασσῶν. Ἐκπάτιον, τὸ ἔξω πάτου. Ἐκπάτου, ἐκ ποδῶν. Ἐκπάτριον, αἰόμαιον. Ἔκπασμα, ἀνάπασμα. Ἐκ πεδίου, ἐκ τοῦ ἠπλωμένου χωρίου. Ἐκπεκτουμένη, κτενιζομένη τίλλουσα. Ἐκπέλει, ἔξεστιν. Ἐκπελάει, ἐξωθεῖ. Ἐκπελαθῆναι, ἐκβληθῆναι. Ἐκπέμπειν, τὸ ἀποστέλλειν τινὰ πρός τινα· καὶ τὸ ἐκβάλλειν καὶ ἀποδιώκειν, καὶ ἔξω πέμπειν. Ἐκπέμψας, ἐκγυμνώσας· ἢ περιβαλλόμενος. Ἐκπεπαταγμένος, ἐκπεπληγμένος ἔκφρων. Ἐκπεπληγμένοι, ἐκτετραμμένοι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκπεπλήρωται, ἐκφροδῶς διάκειται. Ἐκπέπτωμαι, ἐκπέπληγμαι. Ἐκπέρᾳ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τῶν χειλέων αἱ οὐκ αὐτὸ τὸ κῦμα διαπεράσαντα. Ἐκπεφοδικῆσαι, διαδρᾶναι πανούργως· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεφοδικότων· πανοῦργον γὰρ ζῷον, καὶ ἀποδιδράσκει τοὺς θηρῶντας. Ἐκπηδείαις, ἐξ ἀδείας. Ἐκπιθουσίας, ἐκπηδῶσι ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος. Ἐκπίπτωσις, ἐξ ἀποστροφῆς ἐκ νίκης. Ἐκπῆξαι, προβῆσαι ἐλθεῖν. Ἐκπιεσεῖ τοῦ.

ἴον. Ἔκλαγξαν, ἔχει ἐπὶ τὸ θέμα τὸ κλάγγω, ὡς σφίγγω· ἢ κλάζω, ὡς τὸ πλάζω· τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἔχει πλεονασμὸν τοῦ ν διὰ εὐ-
φωνίαν, ὡς καὶ τὸ ἔπλαγξεν καὶ παλιμπλαγχθέντας, ἀπὸ τοῦ πλάζω καὶ ἀπαλλαττόμενα. κυρία δὲ λέξις τὸ ἔκλαγξαν
καὶ ἐξ αὐτοῦ κλαγγὴ, καὶ λειότερον ἡ κλαγγὴ τῆς κραυγῆς· ὡς καὶ τὸ κλάζειν καὶ κλώζειν, τοῦ κράζειν· ἢ κρώζειν προ-
σηνέστερα· διὸ κορώνη μὲν ἢ κόραξ κράζειν ἢ κρώζειν λεχθήσονται διὰ τὸ τραχὺ τῆς τοῦ ζώου φωνῆς. Ἐκλακτισμὸς,
σχῆμα χορικὸν ὀρχήσεως, σύντονον. Ἐκλαμβανέτην, ἐλάμβανον δυϊκῶς. Ἐκλάρτακος, νόθος. Ἐκλαχὼν, διαλα-
χών. Ἐκλαπαθείς, ἐκτριβείς. Ἐκλέγειν, τὸ ἀπαιτεῖν φόρους· ἀφ' οὗ καὶ φορολογεῖς ἐκλογεῖς, ὁ φορολόγος. Ἐκλεγόμε-
νος, προκρίνων προτιμῶν. Ἐκλέκτης, ἀπαιτητής. Ἐκλεκτέα, ἡ συγχώρησις· ἄδικον ἡ γέρων τὴν ἐκλεκτέαν. Ἐκ-
λείπεται, ἀφίεται. Ἐκλείψει, ὑστερεῖ· ἀπολείπεται. Ἐκλεκτοὺς ἔθηκεν, ὁ ἀπὸ τῶν ἄλλων· διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἔργα τινὰ παρὰ
τοῖς ἄλλοις ἐκλελεγμένα. Ἐκλέλαθα, ἐπιλήθω· ὁ μέσος παρακείμενος λέληθα· τραπέντος δὲ τοῦ η εἰς ᾱ βραχὺ λέ-
λαθα, καὶ ἐκλέλαθα. Ἐκλέλαθον κιθαριστὴν, ἑρμηνευτικὸν ἐστὶ τοῦ ἀοιδῆς ἀφείλοντο· ἰωνικὸν γὰρ ἀοιδῆς ἀφαίρε-
σις, καὶ λάθε κιθαριστύος· ἤτοι τῆς κιθαρῳδικῆς· καὶ ὅρα τὸ ἐκλέλαθον αἰτιατικῇ συντασσόμενον, τὸ μὲν ἐστι παθητικὸν, τοῦ γε-
νικῇ συντάσσεται· ἄλλως, ἐκλελάθοντο γάμοιο· ὡς ἐκλελαθόμενος πάντων. Ἐκλελαθόντα ἀοιδῆς, τὸν τῆς λήθης ποιητικὸν· ὡς
ἀπὸ τοῦ ἔλαχον λελάχω ἐστὶ, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔλαθον, λελάθω. Ἐκλελάκτικε, ἀποβέβληκεν ἀπέφυγεν. Ἐκ-
λελαμμένον, ἐξεσπασμένον. Ἐκλελαπισμένον, ἐκπεπεισμένον. Ἐκλελισμένος, ἐξεσπασμένος. Ἐκλεο, ρυτῆσιν
ἐφαρμόζου· ἔχει τὸ θέμα κλέω· ἀφ' οὗ τὸ κλείζω· χρῆσις δὲ αὐτοῦ σὺν τῷ ι ἐν ὀδυσσείᾳ· ἵνα ἢ ὡς θέω θείω τὸ τρέχω ἀοι-
θείειν, ἀλλ' ὁμοίως· οὕτω καὶ κλέω κλείω. Ἐκλεπτεῖ, ἐκτραπεῖται. Ἐκλεχθεῖν, ἐκ τῶν καὶ τῶν. Ἐκλέψαι, ἐκ-
λείπουσα. Ἐκλέψατο, παρελογίσατο ἢ ἀπάτησεν. Ἐκληθονίζετο, ἐμαντεύετο. Ἐκληθαίνειν, πρωτότυπον μὲν ἐστὶ
τὸ ἐκληθαίνειν· ἔστι δὲ ὅμοιον πρὸς τὸ ψαύδειν· ὡς γὰρ τὸ ψαύδειν τὸ ποιεῖν ψαύδεσθαι, οὕτω καὶ ἐκληθαίνειν, τὸ ποιεῖν λαν-
θάνειν. Ἐκλήθης, ἐτράπης. Ἐκλήισαι, πεφήμισαι· γενόμισαι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐκλήμονες, ἐκ τῆς λήμνου.
Ἐκληπτέον, δεῖ λαμβάνειν. Ἐκληροδότει, ἐκλήρωσεν ἐκάκωσεν. Ἐκληροδότησεν, ἐχαρίσατο κληροδοσίαν.
Ἐκλησιθεέσομεν, ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας ω· ὁ δὴ μάλιστα εἰρήνης αἴτιον θεῶν ὁ ἀγαθὸν· καθὸ τὸ ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν,
ὡς εἶ σοφή· ἔκλησις δὲ, ἡ ἀγαθὴ λήθη κατὰ ἐπίτασιν τῆς προθέσεως. Ἐκλήτευσεν, ἐκάλεσεν. Ἐκλιαῖαι, λεπτύναι.
Ἐκλιμίας, ἀχορτασίαν. Ἔκλιναν, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Ἐκλιπεμάχων· ἀρχὴ τῆς μεθ' ὅμηρον, τοῦ ἐπιπροκλινοῦ
φαιακικὸν· ἔνθα τοὺς ἡρακλέα λέγει· ὡς ἐκ διαδοχῆς φησὶν ἑτέρας ἀλκὴν παρεπιοῦσαν· ἢ γὰρ ἐν ἑνὶ τῶν δύο μερῶν
ποιοῦντι γὰρ τὸ ἕτερον· ἀφ' οὗ καὶ ἑτερομόλιος δίκη, ἐν ᾗ μὴ ἄμφω ἦλθον οἱ ἀντίδικοι· ἀλλ' ὁ ἕτερος. ὅ ἐστιν, ἐκ τῶν
δύο ὁ εἷς. Ἐκλίνθη· αἴρεται καὶ δίχα τοῦ ν· ἀλλὰ τάξαντος τοῦ μέτρου ἐκεῖ, τὴν τοῦ ν ἀπόλαυσιν κατὰ κοινοτέραν γρα-
φήν· σημαίνει δὲ τὸ κατεκλίνθη. Ἐκλιπαρεῖ, λίαν προσκαλεῖ. Ἐκλίπει, ἐξέλιπεν, ἐμειώθη. Ἐκλιπὼν, οὐκ ἐλ-
λείψας· ἀδόκιμον γάρ. Ἐκλιπτύειν, τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν ἢ ἐπαναγκές τι μαρτυρεῖν· αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσ-
βείας, ἀπολογία. Ἐκλιχάζει, ἐξορμᾷ ποιεῖν ἐκφοβεῖν. Ἐκλογεῖς, οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ ὀφειλόμενα
τῷ δημοσίῳ· ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ σαμοθρακῶν φόρου. ᾑρέθησαν γὰρ ἐκλογεῖς παρ' ἡμῖν, οἷς πλεῖστα ἐδόκει χρήμα-
τα εἶναι· λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἀρίσταρχον· τινὲς δὲ πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου, ἅπαντα ἀπογραφόμεθα. Ἐκλογεῖον,
ἡ ἐκλογαί. Ἐκλογὴν, κάλαθον λάκωνες. Ἐκλογιστίαν, ἀρίθμησιν· καὶ ἐκλογιζόμενος τὸν στρατὸν, ἀντὶ τοῦ ἀριθ-
μῶν, καὶ ἀντὶ τοῦ διανοούμενος. Ἔκλογον ὄν, τὸ μεταξὺ λόγων. Ἐκλόνησεν, ἐτάραξεν. Ἐκλόπιον, ἔφθειρον. Ἐκ-
λούεσθαι, προσκλυζέσθαι· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκλούεται, ἐκνίπτεται. Ἐκλυθονίζετο, ἐμαθάνετο ὁ ἀπὸ ἀκοῆς
μαντείας δὲ χόνδρος. Ἐκλύει, ἀντὶ τοῦ χαυνοῖ· ὅθεν ἔκλυσις, ἡ πάρεσις καὶ χαύνωσις λέγεται· καὶ ἐκλύει, ἀντὶ τοῦ
ἐλευθεροῖ· ὅθεν ἔκλυσις ἡ ἐλευθερία. Ἔκλυεν, ὑπήκουσεν ἐκέλευσεν. Ἔκλυον, ὑπήκουον. Ἐκλυρὸν, χλωρὸν· δίυ-
γρον· ἢ ποτηρὸν· ἔνικμον ὑγρόν. Ἐκλύσθη, ἐκ τοῦ κλύζω· ἀρίστη λέξις· ἀφ' ἧς καὶ ὁ κλύδων. Ἐκλύσθη θάλασσα, ἀντὶ
ἐκλυδωνίσθη· ἐκκλύζω, καὶ ἐκλύσθη· ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλύω, ἀπολαύσει τοῦ ι· ἀντὶ τοῦ συνεστράφη κεῖται. Ἔκλυτος, ἔν-
δοξος· τίμιος. Ἐκλύτριον, ἐκλύριον· κάλυψον. Ἐκλύζεται, κλυσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον, ὃ
πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἔχθεντο τῶν ἀκροαμάτων οὐχ ἡδέως ἤκουον. Ἐκλώπαιον, ἀντὶ τοῦ ἔκλεπτον. Ἐκλωπίζει,
λωποδυτεῖ. Ἐκλωπίζεται, ἐξαλείζεται· ἀχαιὸς ἀδίπῳ. Ἐκλωπίζω, ἐκδέρω. Ἐκμαγεῖον, σφραγίς· ἐκτύπωμα·
ἐκ τοῦ μάσσω· γίνεται μαγὸς· ὁ ἀπομασσόμενος πάντα τὰ τοῦ μάγοις δεικτικά· μαγεῖον καὶ ἐκμαγεῖον, ὡς διδάσκα-
λος διδασκαλεῖον καὶ πανδοκεὺς πανδοκεῖον· καὶ ἰατρὸς ἰατρεῖον. Ἐκμαγευθεὶς, ἐξομοιωθεὶς· ἐκμάσσεν. Ἐκ-
μαγῆσαι, ἐκτυπῶσαι. Ἔκμαγμα, τὸ συνεστραμμένον φύραμα· καὶ τὸ ἀποκόμαγμα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκμαί-
νει, ἐκβακχεύει· ἢ ἐκμαίνει ἐκεῖνον, ἀντὶ τοῦ εἰς μανίαν ἐμβάλλει· ἐκμαίνομαι δὲ ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ μανίαν ἔχω. Ἐκμαλ-
θακῶσαι, ἐκμαλάξαι χαυνῶσαι. Ἐκμανῶ, εἰς μανίαν ἐμπεσοῦμαι· λουκιανός· πατέρες καθὰ παῖδας ἐξεμάνησαν ἐκ-
μανὲν δὲ, τὸ ἐκταράττω ἢ παροξύνω· ἔστι δὲ ποιητικόν. Ἐκμάξαι, ἐκθλίψαι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκμαρτυρεῖν
φασὶ, τὸ λέγειν οὐχ ἅπερ αὐτὸς οἶδεν, ἀλλ' ἅπερ ἐξ ἑτέρων ἤκουσε λεγόντων· ὅθεν ἐκμαρτυρία. Ἐκμαρτυρία· ἐκμαρτυ-
ρία γεγραμμένη ἀναγινώσκεται, ὅταν τις τελευτήσας ἢ ὑπερόριος· ἡ ἐκμαρτυρία, ὅταν τις παρὰ τοῦ ἰδόντος ἀκούσας,
λέγῃ καθὰ τῶν ψευδῶς μαρτυρούντων ἐν δίκῃ· ὁ γὰρ ἁλισκόμενος ψευδομαρτύριον ἐλέγετο· μαρτυρία δὲ καλεῖται, ὅταν
τις αὐτὸς ἰδὼν μαρτυρεῖ· λέγεται μαρτύριον δὲ καθὰ ἰδόντων μὲν, καὶ μαρτυρήσειν ὁμολογησάντων, ἐν δὲ τῷ καιρῷ τὴν μαρ-
τυρίαν ἐκλειπόντων· ἐκμαρτυρία δὲ διαφέρει τῆς μαρτυρίας· ὅτι ἡ μὲν μαρτυρία τῶν παρόντων ἐστὶν, ἡ δ' ἐκμαρτυρία
τῶν ἀπόντων. Ἐκματεῖσθαι, ἀναζητεῖν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκμειλίσσεσθαι, καθαπραΰνειν. Ἐκμειλιχθεὶς,
ἐξημερωθείς. Ἐκμελάθρων, ἐξ οἴκων. Ἐκμελὲς, ἐμμελημένον. Ἐκμελὲς, ἀνάρμοστον· ἄτακτον ἄρρυθμος. Ἐκμε-
λίτης μαστιγίας· ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις ὑπαλλάξιν· ἀλλ' ἢ τὸ φασιν ἐκμελίτης ἡρακλῆς· μεταμφιέσασθαι γὰρ τὴν

Ἐκκαλούμενοι, προσκαλούμενοι· ἢ προθυμούμενοι· ἔτι τὴν καθ' αὑτῶν ἐκκαλούμενοι διαβολήν. Ἐκκαλύψαι, φανεροποιῆσαι. Ἐκκαλῶ, ὁμοίως μετ' αἰτιατικῆς. ὡς Ἀριστοφάνης, Ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων. Ἐκκαπηλεύειν, δολοῦν, πανουργεῖν. Ἐκκαρπωσάμενοι, προσόδους μεγάλας λαβόντες. Ἐκκαυλῆσαι, ἀποδοῦναι. Ἐκκαυλίζων· Ἀριστοφάνης ἀπὸ τῶν τὰ λάχανα ἀποκλώντων, τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο· οἷον ἀνασπῶν καὶ ἀναιρῶν. Ἐκκαχύσω, ἐκκοκκίσω, ἐκπιάζω ἢ συντρίψω. οἱ δὲ κρίμνα. Ἔκκειται, τὸ ἐλπίζει, ἐν δευτέρᾳ ἐστὶ τῇ δοτικῇ, ὡς λέγει ὁ Σώστρατος· οἷον ἀλλ' ὑμῖν εἰς ἀπόδοσιν ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀγνοεῖσθαι παρὰ σοῦ τὴν ἐνστασιν ἡμῶν, ὅτι μόνῳ σοι τῶν ζώντων ἐκκείμεθα. ἢ ἔκκειται, τὸ ἔξω ἐστί. καὶ προτίθεται, σύγκειται. καὶ συγκείμενα ἀπὸ τούτου αἱ συνθῆκαι. Ἐκκεκαλλιέρηκεν, ἐκκέκλακεν. Ἐκκεκληρωμένη, ἐκπεπτωμένη ἔξω τῆς ψυχῆς γειτονίας. Ἐκκεκολαμμένα, γεγλυμμένα. Ἐκκεκολάπται, ἐγγέγλυπται. Ἐκκεκομμένος, ὁ διὰ τοῦ κυβεύειν τὰ αὑτοῦ ἀπολέσας, ὃ γὰρ νῦν ἐκκεκοπισμένος φαμὲν, ἢ ὁ ἀποκεχωρισμένος. Ἐκκεκονίσθαι, τὸ εἰς κονίαν ἀναλελύσθαι. Ἐκκεκόπτωται, ἐξώρισται. Σοφοκλῆς Συλλόγῳ. Ἐκκεχυρικώς, ἐκκεχαρικώς. Ἐκκεκυμασμένους, ἀπὸ τῶν κυμάτων ἐκβρασθέντας. Ἐκκέχυται, ἀναρρέουσι. Ἐκκεκωφίαται, ἀπὸ τοῦ κωφῶ, κωφώσω, κεκώφηκα, κεκώφημαι, κεκώφωται, καὶ ἰακῶς κεκωφίαται, καὶ ἐν συνθέσει, ἐκκεκωφίαται, καὶ παραβλάπτεται. Ἐκκεκώφηκας, βοῶν ἐπήρωσας τὰς ἀκοάς. Ἐκκεκώφωται, ἐξ ἐκκεκώφωται τὰ ὦτα μεταφορικῶς. Ἐκκέλαδος, κατήγορος. Ἐκκελάζειν, ἐκκελεύσειν ἀπὸ τοῦ κελεῦ θορυβήσειν. Ἐκκηθμῶν, τῶν κοίλων τόπων. Ἐκεχειρία, ἄνεσις, ἀργία, συνθήκη, ἀνοχὴ πολέμου, εἰρήνη. Ἐκκεχιλωμένη, ἐψιλωμένη, ἢ κεχειρωμένη. ὁ γὰρ χιλὸς, ἐν χέρσῳ φύεται. τοῦτο δὲ ἐστι χόρτος. ὅρα δὲ ταύτην ἐκκεχιλωμένην. οἷον, ἐξημελημένην. Ἐκκεχαριλωμένη, οὐ Χαρίλου οὖσα. ἐκφαίνεται γὰρ τοῦ κωμικοῦ, Χαρίλος θεράπων ἦν ὅς συνεποίει τὰς κωμῳδίας. Ἐκκήρυκτος, ἀπόβλητος ὡς τὸ, ἐκκήρυκτον ταύτην πεποιήκασι. καὶ ἐξεκήρυξαν, ἀντὶ τοῦ ἀπεσκοράκισαν. Ἐκκλείεται, ἐμποδίζεται. Ἐκκλείουσι, κωλύουσιν ἐργασίαν. οἷον, ἀλλὰ τὸ φιλεῖν σοι ἐκκλείουσιν οἱ καιροί. Ἐκκλείουσι, τῆς οἰκίας. Ἐκκλεπτεῖ, ἐκτρέπεται. Ἐκκλήσεις, αἱ ἐκκαλέσεις. Ἐκκλησία κυρία λέγεται, ἐν ᾗ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. εἰσὶ δὲ νόμιμαι ἐκκλησίαι, αἱ λεγόμεναι, τρεῖς τοῦ μηνὸς ἀθροίζονται, ἡ πρώτη, καὶ ἡ δεκάτη, καὶ ἡ τριακάς. εἰσὶ δὲ καὶ πρόσκλητοι ἀναγόμεναι, κατά τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμαι καὶ ὡρισμέναι ἐκκλησίαι, κύριαι λέγονται, ὡς ἔφαμεν. αἱ δὲ πρὸς τὰ κατεπείγοντα συναγόμεναι, σύγκλητοι. Ἐκκλησιάζειν, εἰς ἐκκλησίαν συνάγειν. Ἐκκλησίαν, συναγωγὴν ὄχλου. ὡς τὸ, ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτο γίνεται. Ἐκκλητεύειν, τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν ἢ τὸ δικαστήριον, ἐκκλητον λέγουσιν. Ἐκκλητευθῆναι, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων μαρτυρίαν τὰ ὀνόματα, ἐν τῷ δικαστηρίῳ κηρύσσεσθαι ὅπερ ἔλεγον ἐκκλητευθῆναι. Ἐκκλητικός, ἐκκαλούμενος. Ἔκκλητον, τὴν ἀπὸ συνόδου παραίτησιν. Ἔκκλητος πόλις, ἣν ἐκκαλεῖταί τις εἰς τὸ κρίνεσθαι. δῆλον ὅτι τὴν πρώτην ὑστέρων κρίσιν, ὡς πρὸς ἔχθραν κρίνασαν ἢ πρὸς χάριν. ἐξῆν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ἐκκαλεῖσθαι πόλιν ἄλλην. τοῖς δὲ πολίταις, οὐκέτι. Ἔκκλητοι δίκαι, αἱ ἀπὸ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει. Ἐκκλιμακίζει, παράγει, διαστρέφει. ἀπὸ τῆς κλίμακος. ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν, διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. Ἐκκλιμακίζουσιν ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ὁπότε ὁ παιδοτρίβης ἀποδύεται, κλίμακα εἰσφέρει, ὥστε διαστάντας καὶ χώρας λαβόντας μένειν ἐν ταύτῃ, ἕνεκα τοῦ μὴ ἵστασθαι πλέονας ἐφόρους, ἀλλὰ μένοντας ἀπὸ τούτου, τῷ ποιεῖν τῶν χειρῶν ἐκ τάσει φυλάττεσθαι. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ. Ἐκκλύζεται κλυσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον. οἱ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀνθρώπων ὅτου οὐχ εἶδος ἔχουσιν. Ἐκκλώνισον, κλῶνας ἐκκόψειν. Ἐκκοβαλικεύεται, ἀπατᾷ, παραλογίζεται. λῃστεύει. κόβαλοι γὰρ οἱ λῃσταί. τοὺς ἀλλοίους καὶ κορυνηφόρους καλοῦσιν. οἱ δὲ κόβαλον, τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν. Ἐκκαλιστοὶ στέφανοι, μεγάλοι, ἀδροί. Ἐκκοκκίσας, ἐρημώσας. Ἐκκολεάσω, ἐκ τῆς ξιφοθήκης. Ἐκκολλαβίσαντα, ἐκλακτίσαντα, ἐκφροντίσαντα. Ἐκκολύψας, ἀπολεπίσας. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐκκομιδὴ, ἡ ἐκφορά. Ἐκκομίζονται, ἐκτρέπονται. Ἐκκομίσαι, ἐξελάσαι. Ἐκκομιδεύειν, τὸ ἐν ὕπνῳ φρυγεῖν, καὶ καθόλου τὸ φρυγεῖν. Ἐκκονεῖ, ἐγχωρεῖ. Ἔκκοπος, κατάκοπος. ὁ δὲ διανύσας σταδίοις τετρακοσίοις, καὶ ψοφούμενος ἔκκοπος, ἐπέμενεν. Ἐκ κοπάδων, ἐκ τῶν ἀδικιῶν. Ἐκκορακίζειν, ἀποδιώκειν. Ἐκκορηθείς, παντελῶς ἀφανισθείς. Μένανδρος. Ἐκκορηθῆναι, ἐκκαλυνθῆναι· τὸ γὰρ κορεῖν, καλλύνειν. ἐκ σαίρειν εἴρηται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Ἐκ κόρυθος, ἐκ τῆς περικεφαλαίας. Ἐκκορέσοι, φθείρουσιν, ἐκκαλύνουσιν. Ἐκκοχύζειν, ἐκκαπίζειν. Ἐκκόψαι, τρυβῆσαι, νικῆσαι. καὶ ἀπὸ τοῦ πηρῶσαι τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη, ἐπὶ τοῦ ἐπηρώθη. Ἐκκόψαντες, πηρώσαντες, τυφλώσαντες. ἐκκόψαντες αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐκκραγέν, ἐκβοῆσαι. Ἐκκραυγανόμενον, μετὰ κραυγῆς λεγόμενον. Ἐκκρεμάννυμαι, ἀπηρτημένοι. Θουκυδίδης. Ἐκκρίνει, δοκιμάζει. Ἐκκρινεῖ, χωρίσει. Ἐκκρίνεται ἐκρέει. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης γονῆς. ἔτι γε μὴν ἢ τῆς τῶν κτηνῶν. καὶ ἐκκρίνεται, ἐκρίπτεται. Ἔκκρισις, ἔκρευσις. ἱδρὼς, οὖρον, κόπρος. ἢ τὸ φέρεσθαί τινα, διὰ τῶν ἄνω καὶ κάτω. Ἔκκριτον, τὸ ἐκλελεγμένον, καὶ ἐπίλεκτον, καὶ προκεκριμένον. Ἐκκρούει, ἐκβάλλει. Ἐκκρουόμενος, παρεκπίπτων, παρατρέπων. Ἐκκυβιστᾶν, ῥιπτεῖν ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον. Ἐκκυλίεις, ἐρεθίζεις, ἀποσείεις. Ἐκκυκλεῖν, ἐκκορύπτει, καὶ ἐκκυκλούμενον, καὶ ἐκκύκλημα ἔχον. Ἐκκυκλήθητι, στράφηθι. ἐκκύκλημα δὲ λέγεται, μηχάνημα ξύλινον, τροχοὺς ἔχον. ὃ γὰρ περιστρεφόμενον, τὰ δοκοῦντα ἔνδον, ὡς ἐν οἰκίᾳ διαπράττεσθαι καὶ τοῖς ἔξω ἐδείκνυε. λέγω δὲ τοῖς θεαταῖς. Ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐκκυκλήθητι. καὶ ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι. Ἐκκυματωθῆναι, ἐκ τοῦ κύματος τῷ λιμένι προσορμισθῆναι. Ἐκκύματα, ἐξανθήματα. Ἐκκυνά, νόσημά τι κοινόν. Ἐκλαβεῖν, ἀπολαβεῖν. Ἐκλαβεῖσθαι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν. καὶ διΐστασθαι, ἐν Εἰρήνῃ. Ἔκλαγξαν, ποιὰ φωνή, ἀπὸ τῆς τῶν ἱεράκων πεποιημένη φωνῆς. κλάζω ἐνεστώς. μέλλων κλάγξω. ὁ περικλίτικος διὰ τοῦ γ. ἀόριστος, ἔκλαγξα. ὁμοίως καὶ μέσος παρακείμενος κέκλαγγα. δεύτερος ἀόριστος, ἔκλαγον. ὡς ἀπὸ τοῦ φράζω, τὸ ἔφραδον

μαι τὸ δεύτερον, ἐκέατο ἔκειντο· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐκέατο ἔκειντο. Ἐκέατο, ἐκεῖτο δωρικῶς. Ἐκείνως, κατὰ φύσιν τὸν τρόπον. Ἐκεῖρον, ἤσθιον, ἀνήλισκον. Ἐκεῖσε, ἐπὶ κινήσεως ἐπίρρημα· οἷον, ἐκεῖσε ἀπέρχομαι. Ἐκέκαστο, ἐνίκα· ἐδόξαζε τὸ ἐκεκόσμητο. Ἐκέκαδον, εἶχον ἀπέκρυπτον. Ἐκεκάδει, ὑπεχωρήκει. Ἐκέκλετο, ἀπὸ τοῦ κέλλω ἐκέλλετο, καὶ ἐκέκλετο· σημαίνει δὲ τὸ προσέταξεν· ἢ ἐκέκλετο, ὡς ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ κλέω ὅπερ ἀπὸ τοῦ καλέω συγκόπτεται· ἢ ὡς δευτέρου ἀοριστικόν, ἀπὸ τοῦ κέκλω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ κλέω κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀναδιπλασιασμὸν γίνεται. Ἐκέκλασεν, ἐκέλευσεν. Ἐκέκλιτο ἔγχος, ὕπτιον ἔκειτο· ἐκέκλιτο ἵπποι ἔγχεα ἵσταντο ἄμφω· ἄμφω γὰρ δηλοῖ τὸ κεῖσθαι τὰ πιδύτας φερόμενα κεῖσθαι, καὶ ἵστασθαι καὶ ἀλλήλους δὲ ἔγχος μὲν ἐκέκλιτο· ἵπποι δὲ οὐχὶ ἐκέκλιντο, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄλλο γρ' ἵσταντο. Ἐκελαδεῖ, ἀττικοί. Ἐκέλευεν, ἠνάγκαζεν· ἔλεγεν· ἢ ἐκέκλετο, τὸ αὐτό. Ἐκέλσεν, ἔσχισεν, διέλυσεν· κατέβλαψεν. Ἐκελσάμεθα, ὡρμίσαμεν. Ἐκενώθησαν, ἠρημώθησαν, μετεβλήθησαν. Ἐκεράϊζον, ἀπώλλυον κατὰ τὸ τρέχειν· ἐλαύνοντες ἐπόρθουν. Ἐκέρδανε τὴν συμφοράν, ἀντὶ τοῦ ἐξέφυγε· Λιβάνιος. Ῥᾷστα πᾶσι γὰρ αὐτῶν μάλιστα συμφορὰν τὴν πεῖραν ἐκέρδανεν. Ἐκερουτίας, τὴν κεφαλὴν αἴρεις ὑψηλήν, δίκην τῶν κερατοφορούντων ζώων· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ γαυριᾶν· ὡς ἔλαφος φησὶν ὁ γάλλος τοῖς κέρασι καὶ ἀνορτάλιζες, καὶ ἐκερουτίας. Ἐκέρσεν, ἐκέρσε· ἔτεμεν· ἔκοψεν. Ἐκερτόμεον, ἠρέθιζον. Ἐκεύθανον, ἔκρυπτον. Ἐκεύθανον, ἐκ τοῦ κεύθω παράγεται λόγῳ πεζῷ ἀσυντελές· διὰ τὸ λυρικῷ δὲ μέτρῳ, χρηστόν. Ἐκεχάνδει, ἐκεχωρήκει. Ἐκεχειρία, ἡ ἀνοχή· ὅτι δεῖ τὰς χεῖρας ἐπέχειν τῶν ἔργων. Ἄλλως· Ἐκεχειρία, ἄνεσις· ἀργία· σπονδή· ἔνδοσις· ἀνοχὴ πολέμου· ἢ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ἀναβολή, καὶ ἡσυχία· παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας. Ἐκέχερον, τὸ ἀργύριον. Ἐκεχήνεια ἴωνες· ἐκεχήνη ἀθηναῖοι· χαίνοντες τὸ η καὶ α εἰς ει· ἐφύλαξε δὲ ἡ συναίρεσις, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ τῶν δυϊκῶν εἰς ν· ἐπειδὴ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῷ. Ἐκζέσεις, ἐκβράσεις. Ἐκζωπυρῆσαι κυρίως ἐστί, τὸ ἐκ μικροῦ πυρὸς φυσῶντας, μεγάλην φλόγα κινῆσαι. Ἔκηα· καίω, καύσω, ἔκηα· ὡς χέω ἔχεα· παρὰ τὸ τὸ ἔκηα αὔξει τὴν παραλήγουσαν, ὡς τὸ ἔψηλα· ἔκηα ποιητικόν· ἔκαυσα κοινόν. Ἐκηβολίαι, εὔστοχοι τοξίαι· παρὰ τὸ ἑκάς ὢν ἐπιτυγχάνειν· βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυγχάνειν· ὡς τὸ βάλλ' εἰ τἄγρια πάντα· καὶ σὺ δὲ φησὶ βάλε οὕτως, ἀντὶ τοῦ εὔστοχος ἔχει. Ἐκηβόλος, ἀπὸ τοῦ ἑκάς ὃ σημαίνει τὸ μακράν, καὶ τοῦ βάλλω· αἴρει τὴν γὰρ τόξου, τὸ πόρρω βάλλειν. Ἐκηβόλος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον εἶναι θέλει ὁ ποιητής· ἐκ τοῦ ἑκάς βάλλειν συντιθεὶς καθὰ καὶ ἡ ἐκηβολία θηλυκόν. Ἔκηδεν, ἀπώλλυεν. Ἐκήδευσαν, κατ' ἐπιγαμίαν συνήρθησαν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνταφιάζειν. Ἐκήθεον, ἐβοήθουν. Ἐκήκιεν, ἀνεφέρετο. Ἐκήλει, ἔθελγε· σὺν ἡδονῇ ἔτερπεν. Ἐκηλία, φιλοτιμία· εἰρήνη. Ἔκηλος, ὁ ἥσυχος· ὁ πρᾶος. Ἔκηλος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, εὔκηλος· ὁ χωρὶς μὲν τοῦ υ δασύνεται· ὅτε δὲ προσλάβῃ αὐτό, ψιλοῦται. Ἐκκήρυκτον, ἀπόβλητον· καὶ ἐξεκήρυξαν, ἀπεσκοράκισαν. Ἐκηράθην, ἐσκολύθην ἢ διὰ τὸ δέος κήριτος. Ἕκητι, ἕνεκα, καὶ χάριν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ χωρίς. Ἔκθαμβος, ἔκπληκτος. Ἐκθανεῖν, ἀποθανεῖν. Ἐκθεσμία, ἀριστοφάνης· ἔξεισι καὶ πορεύεται μεστὴ καὶ γέμουσα· τῇ τίσιν, ἔξεισιν ἐκ τῆς πολιτείας, [illegible]. Ἐκθειάσαι, θαυμάσαι· θεοποιῆσαι. Ἐκθειάσαι, ἐπαινέσαι καὶ ἔκθεμα. Ἐκθεατρίζουσιν, ἐκπομπεύουσιν· ἐκφαυλίζουσιν· ἐξελέγχουσιν· ἐκθεατρίζει τὴν ἑαυτῶν ἀκρισίαν. Ἐκθεῖναι, τὴν αὐτὴν συλλαβὴν ἔχει τῷ ἐξέθηκα· ἀριστοφάνης λέγων δίδωσι βουκόλοις ἐκθεῖναι βρέφος. Ἔκθεμα, βάρβαρον· σὺ δὲ λέγε, πρόγραμμα· φρύνιχος. Ἐκθέμεν, ἐκτρέχειν. Ἔκθεσις, ὀφειλή· παλαιὰ νομοθεσία· πρόσταξις· δόγμα. Ἔκθεσμα, παράνομα· ἄδικα. Ἔκθετα, ἐκριπτούμενα· ἔκθετα βρέφη. Ἐκθέουσιν, ἐκτρέχουσιν. Ἐκθηλύνει, χαυνοῖ. Ἐκθ' ὑμετέρου, ἐκ τοῦ ὑμετέρου. Ἐκθηριοῖ, μισεῖν ποιεῖ, διεγείρει. Ἔκθιβος, τὸ λῶμα τοῦ χιτῶνος· οἱ δέ, ἔκθραιβος. Ἔκθλιψίς ἐστιν, ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου, ἐκ τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, ἢ τρίτου τῆς συλλαβῆς· οἷον σκῆτρον, ἀντὶ τοῦ σκῆπτρον. Ἐκθόοντας, ἐξερχομένους. Ἐκθοράψει, ἐκδιώξει· ἀπὸ τοῦ ἐκθορεῖν. Ἐκθορεῖν, ἐκδραμεῖν, ἐκφυγεῖν. Ἔκθορεν, ἐξεπήδησεν. Ἐκθορόμενος, ἐκπηδῶν. Ἐκθρώσκει, ἐκπηδᾷ. Ἐκθύεσθαι, ἐξιλάσκεσθαι. Ἐκθύζει, ἐκζεῖ· ἐξεμεῖ. Ἐκθύματα, ἐξανθήματα. Ἐκθύμηθος, λῶμα· κόμβος ταχύ. Ἐκθυμία, προθυμία. Ἐκθυμότελον, δηλοῖ μὲν περιφραστικῶς τὸ θανατῶσαι φονεῦσαι. Ἐκθυμοῦ, ἐκ ψυχῆς· πρόθυμος. ἢ ἐκθυμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐκ ψυχῆς μέσης· ὃ καὶ ἐκθύμως λέγεται, κατ' ἐπίτασιν τῆς προθέσεως· τὸ δὲ ἀπὸ θυμοῦ, ἐναντίον τούτῳ ἐστίν· ἀντὶ τοῦ πόρρω ψυχῆς· ὡς τὸ ἀπὸ θυμοῦ ἐμοὶ ἔσεαι· ἐξ οὗ καὶ ἀποθύμιον τοῦ, τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον ἀκαθύμιον ἤγουν μὴ κατὰ ψυχήν. Ἐκθύμως, προθύμως· κατὰ ψυχήν. Ἐκθύσασθαι, ἐξιλεώσασθαι· ἐκμειλίξασθαι. Ἐκθύουσιν, ἐκζέουσιν· ἐκπίπτουσιν. Ἐκίαθεν, ἐπορεύετο. Ἐκίδνατο, διεσκορπίζετο· ἐσκεδάννυτο. Ἐκίνδαψεν, ἔψαλεν· ἐκινδάψασεν δέ, ὑπέψαλεν· ἀπὸ κινδαψοῦ· ὅπερ ἐστὶν ὄργανον κιθαριστήριον τριόν, κινδαψός. Ἐκίον, ἐπορεύοντο. Ἐκίσσησεν, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν· ἐπιθύμησιν ἔσχε. Ἐκίχανε, κατέλαβεν· εὗρεν· ἔλαβεν· κίχω, καὶ κατὰ παραγωγήν, κιχάνω· ἀφ' οὗ τὸ ἐκίχανεν ἐπὶ παρατατικοῦ· λαμβάνεται δὲ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ ἀορίστου. Ἐκίχεις, ἤγουν κατέλαβες· εὗρες· ἢ ἐκ τοῦ κιχῶ γίνεται, ἢ ἐκ τοῦ κίχημι· ἐξ οὗ τὸ κιχήμεναι. Ἐκίχημεν, παρατατικός ἐστι τοῦ κίχημι· ἐξ οὗ τὸ κιχῆναι. Ἐκκαίας, ἐκκαύσας. Ἑκκαίδεκα, οὐχὶ ἓξ καὶ δέκα· διότι τὸ διπλοῦν μετὰ συμφώνου τιθέμενον, τραχύτητα ποιεῖ τῆς φωνῆς· καὶ δῆλον ἀπὸ τοῦ ἕκτη, τὸ ἕξ· πρόθεσις δὲ συντιθεμένη μετά τινος ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένου, τρέπει τὸ ξ εἰς κ· οἷον ἑκκαιδεκάτης, ἑκκαίδεκα. Ἑκκαιδεκάδωρα, ἑκκαίδεκα παλαιστῶν· δῶρα γὰρ καλεῖται ὁ παλαιστής. Ὅμηρος· Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει. Ἐκκαίομαί σου, ἐρῶ σου. Ἐκκήρυκτος, ἀπόβλητος. Ἐκκακέω δέ. Ἐκκακοῦμεν, ἀμελοῦμεν· ἐκλυόμεθα· καὶ ἐκκακοῦμεν, ἀπαγορεύομεν. Ἐκκαλαμᾶται, ἀποσπᾶται· ἀπὸ τοῦ διὰ καλάμου τοὺς ἰχθύας ἀγρεύοντος. Ἐκκαλάξαι, κλῖναι τὸ ἱστίον. Ἐκκαλεῖται, προσκαλεῖται, βουλόμενος ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἐκκαλέσασθαι, παραθῆξαι· παρορμῆσαι. Ἐκκαλοῦμαι, τὸ διά τινος καλῶ τινα, ἀπὸ τῆς αἰτίας. Ἐκκαλοῦμαι, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμαυτοῦ, καὶ ἐπισπῶμαι τὸν ἀκροατήν· αἰτιατικῇ συντάσσεται.

ἔκγονον· δηλονότι λέγει, τὸ ἔκπαλαι φύσει. ὡς εἴπερ ἔφη ἀπὸ γόνου· ὁ δὲ τοῦ ἐγγόνου γραφὴ, τῶν μεθ' ὅμηρόν ἐστιν. ὁ ἔκγονος, ὁ υἱός. ἔγγονος δὲ, ὁ υἱοῦ υἱὸς, ἢ θυγατρὸς υἱός. καὶ ἐγγόνη ἡ τούτων θυγάτηρ. κυρίως δὲ θυγατριδοῦς μὲν, ὁ θυγατρὸς υἱός. καὶ θυγατριδῆ, ἡ θυγάτηρ. Ἐκγρυπῶσι, ἐξερευνῶσι. Ἐκδάβη, ἐκαύθη. λάκωνες. Ἐκδάϊξαι, ἐξάγαγε, ἐξάγαγε δέ. Ἐκδαίνυτο, ἀφῄρει τὸ δέ. Ἐκδεῖβαν, ἐξέβησαν δέ. Ἐκδεδασύνθαι, τὸ μὴ δασὺ γεγονέναι. Ἐκδεδιῃτημένος, ὁ ἀκόλαστος, καὶ ἔξω διαίτης. Ἐκδεδαρμένον δέρας, ἀντὶ τῶν μάτην προϊέντων. Ἐκδεές, ἀτελές, ἐλλιπές. Ἐκδεια, ἡ κεχρεωστημένη λοιπάς, καὶ ἡ ἑκούσιος στέρησις τῶν χρημάτων. ἔνδεια δὲ ἡ ἀκούσιος. Ἐκδειματοῦται, ἐκφοβοῦνται. Ἐκδέρεται, ἐκδέρματοῦται. Ἐκδεῖλον, ἐξέδωκαν. Ἐκ δὲ καρδίας. καρδία πόλις ἐν χερρονήσῳ, ὀνομασθεῖσα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁρπάσαι κόρακα καρδίαν ἀπὸ θυσίας, καὶ κομίσαι εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ἡ πόλις ἐκτίσθη. Ἐκδεμνίων, ἐκ τῶν στρωμάτων. Ἐκδέξαι, ἀνάμενον. Ἐκδέξεσθαι, ἀντὶ τοῦ παραλαβεῖν καὶ ἀκροάσασθαι. ὡς τὸ οὐδὲ φίλων λόγους ἐκδέξεσθαι τῶν τὰ πολέμια δρώντων. Ἐκδέξιν, διαδοχὴν παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Ἐκδ' εὐνάς, τὰς ἀγκύρας· νῦν λέγει τὰς σιδηρᾶς πρὸς τὸ εὐνάζειν τὴν ναῦν χαλωμένας εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ποιεῖν ἵστασθαι. τρία δὲ σημαίνει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ· τὴν κοίτην ὡς ὅταν λέγῃ, αὐτῇ ἐνὶ μαλακῇ· τὴν ἄγκυραν, ὡς νῦν· ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον. τὴν διατριβὴν ὡς τὸ ὅθι φασὶ τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. Ἐκδέχεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπείργειν, ἀναστέλλειν. Ἐκδέχεται, προσδοκᾷ, ὑπολαμβάνει. Ἐκδέχῃ, τρεῖς ὑπολαμβάνεις. Ἐκ δὲ χρυσῆς ἔβη νηός. ἐξέβη δὲ τῆς νηὸς ἡ χρυσηίς. Ἐκδέψεται, ἐκμαστιγώσεται. Ἐκδήλθεν, ἐξῆλθεν. Ἔκδηλος, φανερός, ὑπερέχων. Ἐκδημεῖ, ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ. Ἐκδημος, οὐκ ἀπόδημος. καὶ ἐκδημῶ, καὶ ἀποδημῶ. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. Γαῖ γῆς ἀποδήμους. Ἐκδῆσαι σανίδας ὄπισθεν, ἐν ὀδυσσείας χ. ὑστερολογικῶς κεῖται ἤγουν καθ' πρότερον τρισεύπρεπον. οὐ γὰρ μετὰ τὸ σανίδας ἐκδῆσαι, τουτέστι θύρας κρεμασθῆναι ὁ μελανθεὺς, ἀλλ' ἐπιστρεφθεὶς χεῖρας καὶ πόδας, καὶ σειρᾷ ἐκδεθεὶς, ἀπαιωρεῖται. ἢ οὕτως αἱ σανίδες ἐκδέονται. διὸ καὶ πρὸς ἑρμηνείαν τὰς ταφρίδας πρόσκειται, τὸ ὄπισθε χρονικῶς. ἐν τῷ σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθεν· ἤγουν, μετὰ τὰ πάντα ὅσα χρὴ ἀντὶ τοῦ μελανθίου ποιῆσαι. διὸ καὶ πάντα ποιήσαντες οἱ δοῦλοι, θύρην ἐπέθεν τρ[illegible] ἔχει δὲ διαφορὰν τὸ ἐπιθεῖναι θύρας, καὶ τὸ ἐκδῆσαι τὸ μὲν γὰρ, ἀντὶ τοῦ κλεῖσαι ὡς εἴρηται κεῖται· ἢ μὴ ἐᾶσαι ἀναπεπταμένας· τὸ δὲ ἐκδῆσαι, καὶ δεσμοῦ ἀντιβληθῆναι, δηλοῖ. ἢ ἔστι τὸ σανίδας ἐκδῆσαι, ὡς ἐκ μέρους δηλωτικὸν, καὶ τοῦ ἐπιθεῖναι. οὐκ ἔστι γὰρ δεσμεῦσαι θύρας, μὴ πρότερον κλεισθείσας. δῆλον δὲ ὅτι, ἰωνικὸν ἐν τούτοις σανίσας ἐπιθεῖ καὶ θύρας. ἡ θύρην. οὕτω καὶ πρὸ ὀλίγων τὸ τόξον τηλέμαχος ἔκλινε, κολλητοῖς ἐξέσαις σανίδεσσι. τουτέστι θύραις. Ἐκδιαιτηθῆναι, διαστραφῆναι, ἢ διαστραφῆναι. Ἐκδιαίτησις, τρυφή. ὁ δὲ, τρυφαῖς μαλακαῖς ἢ ἐκδιαιτήσεσι διαλυθεὶς, ἐπαύσει. Ἐκδιαμέτρου, τὰ πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διεστηκότα· ἢ τὰ ἄκρα καὶ μείζονα διαστήματα. οἷον ὅταν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἀνατολικῷ ὁρίζοντι ὑπάρχῃ, ἢ ἡ σελήνη ἐν τῷ δυτικῷ. Ἐκδιαῶ, ποιῶ κέραμον σαπτῇ τριμμάδιον. Ἐκδιάστρα, κλάσμα, ὁ στῆμον. Ἐκδίδως, προδίδως. Ἐκδιώκησε, κακῶς διώκησε. Ἐκδικάσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀδικον ἐκπράξαι διὰ τὸ δικάζεσθαι. Ἐκδίκησις, ἀνταπόδοσις. Ἐκδικον, ἀντὶ δικαίου ἢ ἀδίκου λέγεται. Ἐκδικος, ὁ τὴν ἀλήθειαν ἐκδικῶν ἔκδικος καὶ ὁ ἔξω τοῦ δικαίου. Ἐκδιόθεν, ποιητικῶς ὡς τὸ ἐξ οὐρανόθεν. ἐκ τοῦ διός. καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ἔκδιος ἔκδοσις, τὸ ναυτικὸν διάσωσμα. οἱονεὶ ἔξω δόσις. καὶ ἐκδιὸς ὕδατα, τὰ ὄμβρια. Ἐκδίφρευσε, ἀντὶ τοῦ ἐκβαλεῖν. ἐξωθήσω ἐκρίψω. Ἐκδοτι, ἰωνικόν ἐστι τῷ ἀπόδοτε ἤγουν χρηστικῶς δότε· τοιοῦτον γάρ τὸ ἀποδοῦναι. Ἐκδοτος, προδεδομένος. ἀποδεδομένος. Ἐκδουπῆσαι, ἐβρόντησαν. Ἐκδοχεῖον, τὸ ταμιεῖον. γράφεται ἢ ταμεῖον. Ἐκδοχὴ, ἀναμονὴ προσδοκία. Ἔκδραχμον, ἑξάδραχμον. Ἐκδύειν, ἐξελθεῖν. Ἐκδύετον, ἐξέδυσαν δυϊκῶς. Ἐκδύεται, ἐξέρχεται. Ἐκδυοῖν, ἐκ δύο. καὶ ἐκδυοῖν τρία βλέπεις. τοῦτο λέγεται ἀντὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο τι πάθος οὐκ ὀξυδερκούντων οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις. Ἐκδύον, καλὸν κομψόν. Ἐκδύσασθαι, καὶ ἀποδύσασθαι, ταυτόν ἐστι. Ἐκδύω καὶ ἀποδύω, ταυτὸν πάντως καὶ ἀποδύσασθαι, καὶ ἐκδύσασθαι. Ἐκδ'οσε, ἐξέωσε δέ. Ἐκίασεν, ἀντὶ τοῦ διέσχισεν. ἴσως δὲ ἢ τὸ ἐκίδασεν, ἐκ τούτου γίνεται πλεονασμῷ τοῦ δ. ἵνα πῶς ἦν ἰωνικὸν, τὸ ἐκίασε ἢ τὸ ἐκίδασε, παρ' ὁμήρῳ. Ἐκέδασεν, διεσκόρπισεν. Ἐκεῖ ἀντὶ στάσεως τίθεται, οἷον ἐκεῖ τυγχάνω, ἐκεῖ εὑρίσκομαι. Ἔκεια, διεσκέδασα. κατέκασσα. Ἐκεῖ, τοπικὸν ἀναφορικὸν ἐστιν ἐπίρρημα. ἀνταποδίδοται δὲ τὸ ἔνθα πρὸς ἀντί τοῦτο δὲ ἀπαντᾷ πρὸς τὸ ἐρωτηματικὸν τὸ ποῦ. λέγεται γὰρ πρὸς μὲν τὴν ἐρώτησιν τοῦ ποῦ, τὸ ἐκεῖ ἀναφορικόν· πρὸς δὲ τὸ ἐκεῖ, τὸ ἔνθα ἀνταποδοτικόν. οἷον ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα; ἐκεῖ ἔνθα ὁ δεῖνα. κεῖται δὲ τὸ ἐκεῖ μετὰ ῥήματος στάσιν δηλοῦντος. τὸ δὲ ἐκεῖσε, ὅτι ἐστὶ ῥῆμα δηλοῦν κίνησιν. Ἔκειεν ἐκεάτησεν. Ἐκεῖνο, ἀντὶ τοῦ ἀλλόθι. ἐπίρρημα. Ἐκεῖθεν. οὐδὲν τῶν εἰς θεν τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται, πλὴν τοῦ ἐκεῖθεν. ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνοθεν γίνεται κατὰ συγκοπήν. καὶ τὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθι. τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνοθι, καὶ τὸ ἐκεῖσε, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνοσε. Ἐκεῖνος, παρὰ τὸ ἑκὰς ἐπίρρημα, ὃ σημαίνει τὸ πόρρωθεν. τὴν γὰρ πόρρω δεῖξιν σημαίνει. καὶ οἱ δωριεῖς κῆνος ἀντὶ τοῦ φασι, ἢ τῆνος ἀντιδιαστέλλοντες αὐτὴν, ἀντὶ τῆς πλησίον δείξεως. εὑρίσκεσθαι μέντοι φασὶν ἀπολλώνιος ἢ τὴν τῆνος, ἀντὶ τῆς πόρρω δείξεως. ἡ ἐκεῖνος ἀντωνυμία, ἀντὶ τοῦ ἀπόντος. οὗτος ἀντὶ τοῦ παρόντος. καὶ ποτὲ μὲν λαμβάνεται, ἡ οὗτος, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος. καὶ ἐκεῖνος ἀντὶ τοῦ οὗτος. τὸ δὲ ἐκεῖνος γράφεται χωρὶς τοῦ ε. ὡς τὸ κεῖνον γὰρ οὐδὲν ἀνῆκεν ἰχνεύειν πάλαι. ἴστέον δὲ ὅτι τὸ ἐξ ἀνάγκης τὸ κεῖνος, ἰωνικὴν ἀφαίρεσιν ἔπαθε τοῦ κατάρχοντος ε. οὐ γὰρ ἀναμφιλέκτως πρότερον τὸ ἐκεῖνος. ἵνα δὲ αὐτοῦ γίνεται τὸ κεῖνος, καὶ τὰ τῆς ἀλλοῦ συστοιχίας, ὁμοίως ἢ τὸ κεῖθι. ἢ τὸ κεῖσε, ἀλλ' ἡ ἀναλογία δυσυλλαβεῖν ἀλλ' ὁ δὲ, καθὰ τὸ αὐτός. οὗτος. ἐγώ. αἱ γὰρ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι, οὐ φιλοῦσιν ὑπερβαίνειν τὴν δυσυλλαβίαν ἀπαθεῖς οὖσαι. τὸ γὰρ οὔτισι οὐκ ἀπαθές. τὸ δὲ σφωΐτερος, ὁ προτοτύπον. ἀλλὰ μέντοι λόγῳ ἀναλογώτερον τὸ ἐκεῖνος, ἐκφωνεῖ τῆς ἀρχόμενον. καθὰ τὰς πρωτοτύπους μονοπροσώπους ἀντωνυμίας, ἃς ἐκτίθενται οἱ παλαιοί. Ἔκειτο· κεῖμαι ἄχρηστον καὶ πάντα τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικόν, κεῖμαι κεῖμαι· ὁ παρατατικὸς ἐκείμην καὶ

Ἑκατόμπολις Κρήτη, ἐν τῷ καταλόγῳ λεγομένη· ἐννενήκοντα πόλεις ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ποιεῖται. καὶ οἱ μέν φασιν, ὅτι ἀλη-
θῶς ἑκατόμπολις ἦν κατὰ τὴν ἱστορίαν. Λεῦκος δὲ, οὗ καὶ ὁ Λυκόφρων μέμνηται, δέκα πόλεις ἐπόρθησεν ἀποστατήσας
καὶ ἐκπεσὼν ὑπὸ τοῦ Ἰδομενέως· ὅθεν ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ἐννενήκοντα πόλεις ἔχειν ἡ Κρήτη λέγεται. ἄλλοι δὲ εἶπον ὅτι ἑκατόμ-
πολιν ὁ ποιητὴς τὴν Κρήτην εἰπὼν, τὸ ἐφ' ἑαυτοῦ εἶπεν. ἴσως τὰ ἄλλα τῶν ὑμετέρων ἐν οἷς ἄλλος ἐλθὼν· ἀλλὰ μέχρι τῶν Τρωϊ-
κῶν ἐννενήκοντα ἦσαν. Ἀλθαιμένης δέ φασιν ἐκπεσὼν Ἄργους ἔκτισε τὰς δέκα. οἱ δὲ ἄλλως ἐποίησαν, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἐπικτίσθη-
σαν δέκα, ὡς ἱστορεῖ Ἔφορος· ὥστε κατὰ τοῦτο πρὸ μὲν τοῦ Ὁμήρου ἐννενήκοντα ἦσαν ἔτι λοιπὰ πολιορκήσαντος τὰς δέκα,
ἔτι καὶ ἄλλως ὧδε· ἀλλὰ δὲ τοῦ Ὁμήρου ἑκατόν. ἱστοροῦνται δὲ καὶ ναυμαχεῖν δεινοί ποτε οἱ Κρῆτες· ὥστε καὶ παροιμία εἰς τοὺς
προσποιουμένους ἀγνοεῖν ἃ μάλα ἀκριβῶς ἴσασιν αὕτη· ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν. ὅπερ ὁ γεωγράφος νοεῖ κατ' ἔλλειψιν τοῦ
ἀγνοεῖ· ἵνα λέγῃ ἡ παροιμία, ὅτι ὁ Κρὴς ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν εἰρωνικοῦ δηλαδὴ ὄντος τοῦ λόγου. ἦσαν δὲ ἔτι κακό-
τροποι, οἳ καὶ ἐν νόμῳ εἶχον ὡς δὲ καὶ πανουργίαι οἱ Κρῆτες καὶ χείρους ἢ παρὰ κατὰ ῥόδον, ἑτέρα παροιμία δηλοῖ, ἡ λέ-
γουσα, πρὸς Κρῆτα κρητίζεις· ἤγουν πρὸς οὐκ ἀπανοῦργον ἄνδρα τοῖς δόλοις χρᾷ ἐπεὶ. Ἑκατοντάρχης. Ἐκκαυλίζων,
ἀποκλῶν, ἀνασπῶν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ λάχανα ἀνασπώντων. Ἑκατόνσεμνον, πολὺ μέγα. Ἑκατόγχειροι, κυρίως
κατὰ τὸ μυθικόν· ἢ ἑκατὸν πῆχυν διὰ τὸ μέγεθος· ἢ ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντες. Ἑκατὸν ὁ ἀριθμὸς, παρὰ τὸ ἔχω ἑκατόν,
καὶ ἑκατὸν ὡς γὰρ οἱ ἐπὶ πέρας ὁδοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται, οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ πέρας ἀριθμοῦ ἐρχόμενοι, ἐπέχονται. ἢ παρὰ
τὸ ἔχειν καὶ φέρειν δέκα τὸν ἀριθμόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἑκάς. Ἑκατόζυγος, ἑκατὸν καθέδρας ἔχουσα. Ἑκατοντακάρανα,
ἑκατὸν αἱ ἀλιζόμεναι τρεπόμεναι. Ἕκατος ὁ ἥλιος, ἐκ τοῦ ἑκὰς ἕκατος· δι' εἰδὼς ἀγορὰν θεοπρεπίας ἑκάτοιο.
Ἑκατοστιαῖος τόκος, ὁ τοκιζόμενος εἰς δώδεκα νομίσματα τὰ ἑκατὸν νομίσματα. Ἑκατοστὸς ὁ ἀριθμός· ὡς χιλιο-
στὸς συγγένεια. Ἔκαχε, ὑπήντησεν. Ἐκβαβάξαι, ἐκσαλεῦσαι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀντηνορίδαις. Ἐκβαίνει, ἀντὶ τοῦ
εἰς τέλος ἔρχεται, καὶ ἀντὶ τοῦ συμβαίνει· οἷον ἐξέβη μοι παραθῆναι δυσκόλου δαίμονος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποβαίνει ἀπὸ
νεὼς Ἀριστοφάνης· οἷον, ἔκβαινε ἀνδρὸς τὸν ναῦλον. καὶ ἐκβαίνει, ἀντὶ τοῦ ἐξέρχεται μετὰ γενικῆς συντάσσεται· οἷον, ἐκ-
βαίνει τῆς νεὼς καὶ ἀνδρὸς τὸν ναῦλον. Ἐκβακτηρίας Ἄρτεμις, ἐν Σίφνῳ. Ἐκβακχεύει, ἐκπαράσσει, ἢ ἀσέμνως
ἑορτάζει. Ἐκβακχευθεὶς, ἐκμανείς. Ἐκβαλεῖν λέγουσιν ἰδίως, τὸ κροῦσαι τοὺς ναυσίν. Ἐκβάλλει, καὶ ἐκδίδω-
σιν ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐξίησιν· οὐκ εἰσβάλλει· οὐδὲ εἰσδίδωσιν· οὐδὲ εἰσίησιν. ἢ ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς
εἰς θάλασσαν, ἤγουν ἐξάγει καὶ ἀποδίδωσιν, ὃν καθάπερ συρφετόν. ἐξ ἄλλου δὲ καὶ ὁ ἔκβλητος παρ' Εὐριπίδῃ· καὶ ὁ ἄλλ-
οξέως ἀκρωτήριον ἔκβολος ὅριον καὶ τὸ ἀντιπρυέσθου, ὃ τριήρεις παραυγάζει σχῆμα τοῖς πόρρωθεν βλέπουσιν· ὡς καὶ
ἔμβολος λέγεται, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐμβόλου τῆς νεώς. Ἐκβάλλεται, ὁ ἔνδον ὢν ἐκκλείεται, ὁ μὴ εἰσελθεῖν συγ-
χωρούμενος. Ἐκβάλλω, ἐκβαλῶ· ἐκβέβληκα· ἐκβάλλομαι, ἐκβληθήσομαι· ἐκβέβλημαι, ἐξεβλήθην. καὶ ἐκβάλ-
λω, τὸ ἐξάγω· ἐξαιροῦμαι· ἀναιρῶ· περιαιρῶ· ἐκπέμπω· ἐκφέρω· ἐκχέω· ἐκβάλλω, τὸ ἀποσείομαι· καὶ ἐκπέμπω καὶ
ἐξορίζω. μετὰ αἰτιατικῆς. ἢ ἐκβάλλω τὸ ἀποκηρύττω· οἷον ἐκβάλλω ἐκ τοῦ κλήρου. μετὰ αἰτιατικῆς καὶ γενικῆς συντάσ-
σεται. Ἀριστοφάνης· σὲ πρῶτον ἐκβάλλοντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος. καὶ ἐκβάλλω, ἐκβαλῶ· ἐξέβαλον· ἐκβέβληκα· ἐκβάλ-
λομαι· ἐκβληθήσομαι· ἐκβέβλημαι, ἐξεβλήθην. Ἔκβαλον ἔπος, ἀντὶ τοῦ ἐξεθέμην· προέρριψα. ἐκ τοῦ τοιούτου δὲ ῥή-
ματος καὶ τὸ ἔκβλητον· ἤτοι ἀπόβλητον. Ἔκβασιν, τὴν πέρωσιν· τὴν παῦσιν· ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ,
καὶ τὴν ἔκβασιν. Ἔκβασις, πέρας τινὸς ὑποθέσεως, ἢ ἐκβλάστησις. Ἐκβατήριον, προσοικῶν. Ἐκβεβοημένος,
παρὰ μὲν τοῖς κοινοῖς, πολλάκις λαμβάνεται καὶ αὐτὸ ἐπὶ καλοῦ· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ. Ἐκβεβό-
λισται, ἐξορώρυκται ἡ φαιστὸς τῶν βελῶν. Ἐκβηλίων, ἐκ τῶν ἑλῶν. Ἐκβῆναι ὄρος· καὶ ποταμὸν διαβῆναι. Ἐκ-
βήσεται, προβήσεται, ἐκβαίνει. Ἐκβιασθῇ, ἐκβληθῇ· ἐκριφῇ. λέγεται δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκριπτο-
μένων. λέγεται δὲ καὶ ἐξεπτύσθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Ἐκβιβάζει, ἀνύει, δοκιμάζει. Ἐκβιβάσας, ἐξαγαγών. Ἐκβο-
άζει, θρηνεῖ μετὰ κραυγῆς. Ἐκβληθῶσιν, διωχθῶσιν. Ἐκβλίσαι, ἐκθλίψαι· ἐκπιέσαι· βλίζειν γὰρ τὸ τὰ κη-
ρία ἐκθλίβειν. Ἐκβλιστέος, ἐκθλιπτέος. Ἐκβολαὶ, ἔνθα ὁ ποταμὸς μίγνυται τῇ θαλάσσῃ. πηγὴ δὲ, ὅθεν ἄρχεται.
Ἐκβολβίσαι, ἐκριζῶσαι ἀνασπάσαι. Ἐκβολὴ σίτου, ὁ σπόρος. καὶ ἐκβολὴ λόγου, παράβασις· μετάβασις. Ἐκβο-
λίζεται, εἰς βασιλέως ἔθη τρέπεται. Ἐκβόσκεται, διεσθίει· ἐκβιβρώσκει. Ἐκβράζειν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης λέγεται,
ὅταν κλύδωνος γινομένου ἡ θάλασσα ἐκρίψῃ καὶ ἐξάγῃ τὰ τῆς νεὼς φορτία. ὅθεν ἐκβράσματα τὰ ναυάγια· ἤτοι τὰ
ἐκβρασθέντα καὶ ἀπερρωγότα ξύλα νεώς. Ἐκβρασθεῖεν, ἐκβληθεῖεν· ἀπορριφεῖεν. Ἐκβρασθέν, ἐκριφέν. λέγεται δὲ
ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς θαλάσσης ἐκριπτουμένων. Ἐκβρασμὸς, ἔκζεσις· ταραχή· θόρυβος· ταραγμός. Ἐκβρύσει, ἐκβάλ-
λει ἐκβράσσει. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐκβυλάς, γῆ χυτή. Ἐκγαμεῖσθαι, ὅταν εἰς ἑτέρου οἶκον ἐκδοθῇ παρθέ-
νος· οἷον τοῖς μὴ προσήκουσι, τοῦτο ἐκγαμεῖσθαι λέγεται. Ἐκγεγάμεν, Ὅμηρος· εὔχεται ἐκγεγάμεν, ἀντὶ τοῦ γεγε-
νῆσθαι. Ἐκγειτονεῖν, ἀντὶ τοῦ γειτνιάσαι· ὡς τὸ ἐκγειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν, τὴν ἀλαζονείαν ἐκφωνεῖ.
Ἐκγελάσαι, ἴσως μὲν τὸ χανδὸν γελάσαι δηλοῖ· ἴσως δὲ, καὶ ἐξ ἀναπολῆς· ἅτε βαρυνομένης τῆς ψυχῆς, διὰ τὸ σκεδᾶσαι
τὸν Τηλέμαχον κατὰ τὸ ἐκ δ' ἐγέλασσε Ζεύς, παρὰ Ἡσιόδῳ. Ἐκγελάσας, ἀντὶ τοῦ λίαν γελάσας. κατὰ ἐπίτασιν τῆς
ἐκ προθέσεως. ἢ οὐ μόνον κατὰ νοῦν γελάσας, ἀλλὰ καὶ ἐκφήνας τὸν γέλωτα. καὶ ἔτι τοῦτο ἐτηρήσατο τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ ἐκγε-
λάσαι τὸν Δία· τὸ μὲν τοι γέλω ἔκβασιν, ὑπερβολὴν δηλοῖ γέλωτος· ἠρεμαιότερον δὲ τὸ ἴσασιν εἴσω ἡδὺ γελόωντες· ὑφει-
μένον δὲ πάντῃ τὸ ἀνῖξαι γελόωντες. Ἐκγελιώσαιμι, ἐκχλευάσαιμι. Ἔκγονος τῆς παρ' Ὁμήρῳ, δῆλον ἐκ τοῦ φυέ-
σθαι μέλλοντος ἀχρήστου φυόμενον· ὅμως ἄλλο χρηστὸν εἰς πᾶσαν γραφήν. τοιοῦτον δέ ἐστιν ὁ φύεσις ἐστὶν ἡ φύσις. καὶ τὸ φυέσιον
καὶ τὸ σύστοιχον ἄλλως φυτάλιον. Ἔκγονον πολέως λέγει Ὅμηρος, τὸν υἱόν. διὰ τοῦ κ· οὗ τὸ ῥῆμα ἐκγεγάασιν ὡς τὸ, τῷ μ' ἐκγε-
γάασι φησίν· ὁ σύστοιχον καὶ τὸ ἐκγεγάμεν. τὸν δὲ ἔγγονον μετὰ τοῦ γ, ὡς φυτευθέντα. Ἔκγονος· Ὅμηρος ἄλλως τὸ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα,

καὶ διαμετρικὴν ἐναντίαν ἐστὶ ταυτὸν, ἕκαστοι καὶ πάντες εἰπεῖν. Ἑκάστοτε, ἀεὶ καὶ καθ' ἡμέραν. Ἑκάστῳ, αὐτὸ τὸ
πρόσωπον τοῦτο προκείμενον. Ἑκαστόρειον, περὶ φόνου ἱστορεῖν. Ἑκάτειον, ἱερὸν Ἑκάτης. ὡς τῶν Ἀθηναίων πανταχοῦ
ἱδρυμένων αὐτὴν, ὡς ἔφορον πάντων καὶ κουροτρόφον. Ἑκάταιον οὐ Ἑκάτης ἄγαλμα, τὸ κατὰ τὰς πόλεις λεγόμενον τὸ προσο-
δία. Καλλίστρατος, ὡς Ἀντίκλειον· ἐν τισὶ γὰρ εὕρηται Ἑκάτειον. Ἑκάτηιον, Ἑκάτης ἄγαλμα. καὶ παροιμία· θεαθεὶς ἑκά-
τηιον, οὐ ἐπυνθάνετο πανταχοῦ ἀπ' αὐτῶν, ὅς κατὰ πρὸς ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ θεαθεῖς ἀλλὰ δύο. ὁ περὶ ὁμήρου γράψας, καὶ ὁ ἐπὶ
μαλακίᾳ διαβεβλημένος. Ἑκατεράκις, δίς. Ἑκάτερθεν, αὐτὸ τοῦ δὲ ἑκατέρου μέρους. γίνεται, ἐκ τοῦ ἑκατέρω-
θεν. Ἑκατερεῖν, πρὸς τὰ ἰσχία πηδῶν, ἑκατέραις ταῖς πτέρναις. Ἑκάτεροι καὶ ἀμφότεροι ἐπὶ δύο· ἕκαστοι ἐπὶ πλειό-
νων ἐπὶ πολλῶν. Ἑκάτερος λέγεις, ὅταν ὦσι δύο μόνα· ἑκάτερα δὲ, ὅταν πολλὰ μὲν ὦσιν, εἰς δύο δὲ μεμερισμένα.
τούτου γὰρ εὕρηται τὰ ἑνικὰ καὶ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ἐκφερόμενα· σημασίαν δὲ ἔχει δυϊκήν. οἷον ἑκάτερα τὰ μέρη,
ἐπεὶ δύο σημαίνει καθ' ἕν. Ἑκατέρωθεν, καὶ ἑκατέρωσε. καὶ ἑτέρωσε. καὶ ἑτέρωθι· ἀμφοτέρωθι. ἴσθι ὅτι τὸ ἑκουσίως οὐχ
εὕρηται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. Ἑκατέρω, τὰ πρόσω τέρω. ἀπὸ τοῦ ἑκάς, ὃ σημαίνει τὸ ἄποθεν. καὶ οὐ παρὰ τὸ ἑκάτερος· ἑκα-
τέρω γὰρ ἦν. οὕτως Ἡρωδιανός. Ἰλιάδος χ. Τῶν γὰρ ἐπεὶ εἴασιν ἑκαστάτω, αὐτὶ τοῦ πορρωτάτω· παρὰ τὸ ἑκάς. Ἑκατηβελέ-
της, ὁ Ἀπόλλων. ὁ αὐτὸς καὶ ἑκατηβόλος. Ἑκατηβόλος, ἀπὸ τοῦ ἑκατὸν καὶ τοῦ βέλος. μυθεύεται γὰρ ὅτι ἑκατὸν
βέλεσι τὸν δράκοντα τὸν ἐν Πυθῶ ἀνεῖλεν. Ἑκάτη, ξύλον ἐν τοῖς φυλακίοις, ᾧ τοὺς κακούργους προσδεσμεύοντες,
ἐμαστίγουν. Καὶ Ἑκάτης ἄγαλμα, τὰς κύνας οὕτω φασὶ, διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι Ἑκάτῃ κύνας. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν κυνοκέφα-
λον πλάττουσιν. Ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις ἐτίμων τὸ παλαιὸν, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν σελήνην καὶ Ἄρτεμιν, καὶ Ἑκάτην
καλεῖσθαι. κατὰ δὲ νουμηνίας, οἱ πλούσιοι ἔπεμπον δεῖπνον ἑσπέρας ὡς θυσίαν τῇ Ἑκάτῃ ἐν ταῖς τριόδοις. οἱ δὲ πένη-
τες ἤρχοντο πεινῶντες καὶ ἤσθιον αὐτά. καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ Ἑκάτη ἔφαγεν αὐτά. Ἄλλως. Ἑκάτην. Ἀριστοφάνης ἐν Πλού-
τῳ. ἀπὸ ταύτης ἐστὶ μαθεῖν, εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν ἐστὶ βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦν-
τας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν. τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καὶ καταθεῖναι. ἔθος γὰρ ἦν, ἄρτους καὶ
ἄλλα τινὰ κατὰ μῆνα τίθεσθαι τῇ Ἑκάτῃ τοὺς πλουσίους, καὶ λαμβάνειν δὲ αὐτὰ τοὺς πένητας. εἴρηται δὲ Ἑκάτη, αἰονεὶ ἑ-
κάστῃ τις οὖσα. ἢ εἰς ἕκαστα παραλαμβανομένη πανταχοῦ βοηθοῦσα. ἢ ὅτι ἑκάστου θεοῦ τιμῶν μετέχει. καὶ Ἑκάτης
νῆσος. Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. πρὸ τῆς Δήλου κεῖταί τι νησύδριον, ὃ παρ' ὑπό τινων καλεῖται Ψαμμήτιχη. ὡς Φανό-
δημος Δηλιακῶν. Ψαμμήτιχην δὲ κεκλῆσθαί φησιν ὁ Σημός, ἐν τῇ πρώτῃ, διὰ τὸ τοῖς ψαμμίτοις τιμᾶσθαι τὴν θεὸν·
ψάμματα δ' ἐστὶ, ψαιστῶν τις ἰδέα. Ἑκατόγχειρ, Βριάρεως, καὶ Αἰγαίων, τριώνυμος. ἡ δὲ ἱστορία, λόφον τινὰ Αἰ-
γαίωνος περὶ τὴν Ἀσίαν. ἐξ οὗ πηγαί τινες ἑκατὸν ἀναπηδῶσαι, ἢ τι πολλαί. ἢ αὐτὸ τοῦτο ἑκατὸν καὶ τὰ ἐκεῖ πεδία
λιπαίνουσαι, τὴν τοῦ ἑκατόγχειρος μυθολογίαν παρήγαγον. φησὶ γὰρ ἡ τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορία, ὅτι Βριάρεως γῆς καὶ οὐρα-
νοῦ παῖς θαλαττοκρατήσας, ὁρμητηρίῳ ἐχρήσατο Εὐβοίᾳ τῇ νήσῳ. κἀκεῖθεν ὁρμώμενος, κατεστρέψατο τὰς Κυκλάδας.
ὃς καὶ Αἰγαίων ὠνόμασται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. οὕτω δὲ καὶ αἰτίαν παρασχεῖν λέγεται τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, εἰς ἐπωνυ-
μίαν. σῆμα δὲ αὐτοῦ δείκνυσθαι κατὰ τὸν Ῥυνδακὸν ποταμὸν οὐ πόρρω θαλάσσης· λόφον τινὰ, καὶ τοῦτον καλεῖσθαι Αἰ-
γαίωνος. καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου τούτου, πίδακας ἐκδιδόναι ἑκατόν. καὶ ταύτας καλεῖσθαι παλάμας Βριάρεω. ἱστέον ὡς
παρ' Ἑκατογκέφαλον τὸν Τυφῶνα ὁ μῦθος, οὕτω καὶ Αἰγαίωνα ἑκατόγχειρον ἔπλασε. καὶ ἔστι καθ' ἱστορίαν ἐκεῖνο μὲν τυ-
ραννίας ἀρχικῆς σύμβολον, καὶ τοῦ πολλὰ δοκεῖν τὸν Τυφῶνα φρονεῖν. τοῦτο δὲ τοῦ πολλὰ πράττειν αἴνιγμά ἐστιν. ὅθεν
καὶ ὁ πολυμήχανος Ἀρχιμήδης, μιᾷ περιβολῇ πολλὰ βέλη ἀφιεὶς, ἑκατόγχειρ πρὸς τῶν βαλλομένων ἐκλήθη. καὶ ἁπλῶς δὲ
φράσαι, εἴη ἂν ἑκατόγχειρ, ὁ πολύχειρ ἢ πράξεσιν. ἢ πλήθει στρατοῦ, ἢ μηχαναῖς. τὸ δὲ ἑκατόγχειρον ἀπὸ Φοινικῆς ἐστι
τῆς τοῦ ἑκατόγχειρος. οὗτος ὁ Βριάρεως φίλα φρονεῖ τῷ πατρί. ἴσως τῷ Κρόνῳ ὄντι κατὰ τὸν Ἀρριανὸν, ἢ Ποσειδῶνι κα-
τά τινας. Ἑκάτοιο, τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ μακρόθεν βάλλοντος. τοῦ τοξικοῦ. ἐκ τοῦ ἑκάς, ἕκαστος ἕκατος. Ἑκατομβαι-
ὼν, ὄνομα μηνός. Ὑπερίδης ὁ τοῦ Ἀμφίωνός φησιν, ἀπὸ τοῦ πλείστας τούτῳ τῷ μηνὶ θύεσθαι ἑκατόμβας κεκλῆσθαι.
Ἑκατόμβη οὐχ ἡ ἁπλῶς θυσία, ἀλλ' ἡ πολυτελής. ἡ δὲ ἑκατὸν δηλονότι κυρίως βοῶν. ἣν δὴ καὶ βουπαρφόνον κατὰ τὴν τρα-
γῳδίαν, ὀρθῶς εἴποι τις ἄν. ὁ ποιῶν καὶ ὁ παρὰ Ἡροδότῳ θύσας Κλυαθέντης, διώχει τοὺς τῆς θυσίας πρὸς μητρὸς, καὶ τοὺς
πολίτας. καθὰ καὶ χιλιόμβη, ἡ ἀπὸ χιλίων κατὰ χρηστικῶς μέντοι καὶ ἡ δὲ ἑκατὸν ζώων. ἢ καὶ μηρίων τινῶν εἰπεῖν, βοσκη-
μάτων τῶν βοῶν μέρους συνεισάγοντος. καὶ τὰ λοιπὰ ἑκατόμβην ἀορίστως φασὶ τὴν ἐκ πολλῶν ζώων ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ ἑ-
κατὸν ἀριθμὸν πολλάκις, καὶ ἐπὶ τοιούτου σημαινομένου εὑρίσκοντες κείμενον, ὡς καὶ ἐν τῷ ἑκατόζυγος ναῦς, ἡ πο-
λύζυγος. καὶ ἑκατὸν δὲ δοῦρατα ἁμάξης. καὶ ἑκατόγχειρ Αἰγαίων, καὶ ἑκατόμπολις Κρήτη. σημείωσαι ὅτι εἰ καὶ πολλὰ
ζῷα ἐν τῇ ἑκατόμβῃ, νικᾷ ὅμως τὸ τοῦ βοὸς ὄνομα. διὰ τὸ τίμιον. Ἑκατόμβοιον, καὶ ἐννεάβοιον. ὥσπερ καὶ δωδεκά-
βοιον. καὶ εἰκοσάβοιον. καὶ εἴ τι τοιοῦτον, οἱ μὲν ἐπὶ νόμισμα τὸ ἀκούουσι βοῦν εἰρῆσθαι τὸ νόμισμα. λέγοντες διὰ τὸν ἐν
αὐτῷ τοῦ βοὸς ἐκτετυπῶσθαι χαρακτῆρα. κατὰ τιμὴν τοῦ ζώου. οἱ σταθμόν τινα τὰ τοιαῦτα νοοῦσι. διὸ βόας ἑκατὸν τυχὸν, ἢ ἐννέα
ἢ δώδεκα. ἢ εἴκοσιν. ἢ ἁπλῶς ποσοὺς δὲ ὠνησάμενός τις, κτήσεται. Ἑκατόμβοιος, ὁ ἑκατὸν, ἤτοι πολλῶν βοῶν ἄξιος. τοῦ-
τό ἐστι ζώων. ἐκ γὰρ τῶν βοῶν μέρος ἑνὸς, πάντα δηλοῖ τὰ τετράποδα. δι' ὧν αἱ συναλλαγαὶ τοῖς παλαιοῖς. τίμιον δὲ ἐκεί-
νοις μάλιστα ὁ βοῦς. διὸ ἐξ αὐτοῦ πολλὰ βιωτικὰ δηλοῦται συναλλάγματα καὶ πράγματα. ὡς ἡ ἑκατόμβη. ὡς καὶ ἀλ-
φεσίβοιαι γυναῖκες. ὡς τετράβοιον. καὶ δωδεκάβοιον καὶ εἰκοσάβοιον. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου ζώου, ἐχάραξάν ποτε βόες καὶ
τὰ νομίσματα. διὸ βοῦν ἐξετύπουν ἐν αὐτοῖς καὶ μάλιστα οἱ Ἀθηναῖοι τιμῶντες τὸ ζῷον. ἐντεῦθεν καὶ παροιμία, βοῦς ἐπὶ
γλώττης φέρειν. ἴσον δῶρα λαβόντι σιωπᾶν. Ἑκατόμβοιος, πλείστου ἄξιος νόμισμα τὸ βοῦς, ἀττικὸν νόμισμα παλαιόν.
ἐλέγετο δὲ οὕτως, ὅτι βοῦν εἶχεν ἐντετυπωμένον. ἢ ἑκατόμπεδον, νεώς ἐστι τῆς Ἀθηνᾶς ποδῶν ἑκατὸν, ἐκ πάσης πλευ-
ρᾶς. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὠνόμασται. καλοῦσι γὰρ ἄλλοι τινὲς παρθενῶνα. ἢ ἑκατόμπεδον, τὸ εἰς τετράγωνον ἴσον, ἑκατὸν ποδῶν.

Ὅμηρος. πὶν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα. ἀντὶ τοῦ πεπνυμένος. Εἵως, καθὰ ἐν τῷ μ τῆς ἰλιάδος. οὐ δυνάμεθα εἴλασθαι, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ τέως. ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι γίνεται εἵως. ὡς καὶ τὸ τέως, τείως. εὕρηται δὲ ποτὲ πρὸ τοῦ χρόνου, ἐν ἀντὶ τοῦ ὡς, ὃ δηλοῖ τὸ ὅπως, πλεονάσαντος τοῦ ι ἀττικῶς. καὶ εἵως, ὅπως. ἵνα. ἐφ' ὃν χρόνον. Εἵωσεν, ἀπώσατο. Εἴδοσι, συγχωροῦσιν. ἐκ τοῦ ἐδῶ. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐῶσι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἰῶσιν ἢ εἰῶσιν, ἐῶσιν.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

κ, καὶ ἀντὶ τοῦ προ. Ἑκάβη, κύων ἐγένετο ὥς φασι μυθικῶς εὐριπίδης. τὸ δὲ ἀληθές, οὕτως ἔχει. μετὰ τὴν πόρθησιν τῆς πόλεως, ὕβριζε καὶ κατηρᾶτο τοὺς ἕλληνας. οἱ δὲ ὀργισθέντες, ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεῖλον. Ἑκάβη, ἡ ἕκαθεν βεβηκυῖα πρὸς τὸν ἄνδρα. ὁ γὰρ πατὴρ δύμας φρύξ, εἰς ἴλιον πριάμῳ ταύτην ἐξέδοτο. ὅθεν καὶ πρίαμος φρυξὶ συμμαχεῖ. ἤδη καὶ φρυγίαν εἰσήλυθον. Ἑκάδευον, ἐπείθοντο. Ἑκάεργος λέγεται ἀπόλλων, ὁ ἕκαθεν εἴργων, ἤγουν κωλύων τοῖς τόξοις. ὃν ἐχρησιμοδότει εἰς ἐκτροφὴν ἡ γυνὴ ἑκαέργη. ἢ ὁ ἕκαθεν ἐργαζόμενος. τουτέστι, μαχόμενος. ἔργον γὰρ τὴν μάχην οἶδεν ὅμηρος καλεῖν. τουτέστιν, ὁ πόρρωθεν ἔργων. ὃ ἐστιν ἐργαζόμενος, καὶ μαχόμενος τοξότης. ἀλληγορικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀπόλλων. ἢ ὁ ἕκαθεν ἐργαζόμενος τὰ περὶ γῆν ὡς ἥλιος. ἢ ἑκάεργος, ὁ ἑκατέρωθεν εἴργων, καὶ κωλύων τοὺς πολεμίους. Ἑκάη. κάω, ἐνεστώς. καὶ καίω. τὸ μὲν κάω, ἀττικόν, τὸ δὲ καίω, κοινόν. ἔκαον παρατατικός. καὶ ἔκηον. καύσω μέλλων. ἔκαυσα ἀόριστος κοινῶς. ἔκηα δέ, ποιητικῶς. ὡς ἔχεια. πρὶν ποτ' ἔκηα. αὔξει τὴν παραλήγουσαν. ὡς τὸ ἔψηλα. παθητικά, κάομαι, καὶ καίομαι, ἐνεστώς. ὃ ἐνίοτε μὲν τὸ ἀναπτεσθαι δηλοῖ, καὶ ἐμπυροῦσθαι καθὸ λέγεται πῦρ καίεσθαι. ἐνίοτε δέ, τὸ ὑπὸ πυρὸς φθείρεσθαι καθὸ λέγεται καὶ πυρὶ καίεσθαι. ἐκαόμην, παρατατικός. ἢ ἐκαιόμην. καυθήσομαι μέλλων, καὶ καύσομαι. ἐκαύθην, ἀόριστος καὶ ἐκάην. κέκαυμαι, παρακείμενος. Ἕκαθεν, πόρρωθεν μακρόθεν. παρὰ τὸ ἑκάς. Ἐκάθαιρεν, ἀντὶ τοῦ ἐμάστιζε δωριεῖς λαμβάνουσιν. Ἐκάθιζον, ὑπάρχον ἐμέμφοντο. Ἐκαθίσατο, ἀττικοί. ὁ πάντης ὠνούμενός τι τῶν ὑπὸ κήρυκι πιπρασκομένων, παρὰ χρῆμα αὐτὸ μὴ ἀπάγῃ, ἵνα δὴ κυρία αὐτῷ μένῃ ἡ ὠνή. καὶ ἱδρύσατο. Ἐκαθέσθη, καθεσθεὶς. καθισθήσομαι. καὶ τὰ παθητικά, καθεσθήσονται ἔκφυλα. λέγεται δέ, καθέζομαι. καθεσθῶμαι. καθεσθῶνται. καθεσθώμενος. φρύνιχος. Ἐκαίνυτο, ἤγουν ἐκαινούργει. ἐν ἐκόσμει. ἀπὸ τοῦ καίνυμι δὲ κανονίζεται. Ἔκηνον, ἐκοπίον. Ἐκαίνυτο, ἐνίκα. ἐκάκωσεν. Ἐκάκωσας, ἠρήμωσας. Ἐκαλαμήσατο, ἀπεθέρισεν ἐκ τῆς τοῦ σπόρου καλάμης. Ἐκάλδος ζεύς, ὃν ἑκάλη ἱδρύσατο. Ἑκάλη, ἡρωΐς. εἰς ἣν καὶ ποίημα ἔγραψε καλλίμαχος. ἡ πρὸς ἑαυτὴν πάντας καλοῦσα. ταύτην ἑκάλην ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ὑποκοριζόμενοι. ἔθυον δὲ αὐτῇ, διὰ τὸ ξενίσαι θησέα. Ἐκαλέομεν, ἀντὶ τοῦ ἐκαλοῦμεν. ἐν ἐνοέομεν, ἀντὶ τοῦ ἐνοοῦμεν λέγουσιν αἰολεῖς. τὴν οὖ δίφθογγον εἰς ἡ μεταθέντες. Ἐκαλία, πόρρωθεν. Ἐκαλίξατο, ἐσχίσατο. Ἑκάλλιθμος, ἱερός. ἀφειμένος. Ἐκαλλίστρουν, ἰσχὺν ἔδειν. Ἐκαμάτευσε, μετὰ κακοπαθείας εἰργάσατο. καὶ ἔφυγεν. Ἐκάμαξεν, ἔσεισεν. Ἔκαμον, ἐπετέλεσεν. ἐποίησεν. ἠργάσατο. ἀπέθανεν. ἐκοπίασεν. Ἐκαμήδη, ἡ νέστορος παλλακή. ἀπὸ τοῦ ἕκαθεν βουλεύεσθαι. ἢ ἡ καθὰ τοῦ νέστορος μηδὲν εἰκαῖον μηδομένη. Ἔκαμον, δεύτερος ἀόριστος. ἀφ' οὗ ὑποτακτικόν, ἐὰν κάμω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κεκάμω. ὡς λελάχω. Ἔκαμον, ἐκοπίασαν. Ἐκάμετο, κατειργάσατο. Ἔκανεν, ἐφόνευσεν. Ἐκανόμος, ἀγελαῖος φιμός. Ἐκαόμην παρατατικός, ἢ ἐκαιόμην. καυθήσομαι, μέλλων καὶ καύσομαι. ἐκαύθην ἀόριστος. καὶ ἐκάην. κέκαυμαι παρακείμενος. Ἔκαον ἀόριστος δεύτερος. ἀπὸ τοῦ καίω. ἰστέον ὅτι ὁ δεύτερος ἀόριστος δίχρονα φιλεῖ παραλήγεσθαι. ὅθεν ἀπὸ τοῦ τρώγω ἔτραγον. τὸ ω μέγα εἰς α ἐτράπη. καὶ ἀπὸ τοῦ λήθω ἔλαθον, τὸ η εἰς α. καὶ ἀπὸ τοῦ μήθω ἔμαθον. καὶ τρέθω ἔτραθον. ὡσαύτως ἐὰν ἐν ῥήμασι δύο δίχρονα ἐν τῷ ἐνεστῶτι, ἀποβάλλεται ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ τὸ δεύτερον, καὶ φυλάττεται τὸ πρῶτον. οἷον καίω ἔκαον. ὅθεν οὗ ἔκαεν. χαίρω ἔχαρον, καὶ ἔχαρεν. χαίνω ἔχανον, καὶ ἔχανεν. παίω ἔπαον, ὅθεν οὗ ἔπαεν, καὶ ἀνέπαεν. λείπω ἔλιπον. πείθω ἔπιθον. λείβω, ἔλιβον. χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πέμπτης συζυγίας. ἐπ' ἐκείνων γὰρ τὸ ι ἀποβάλλεται, καὶ τρέπεται τὸ ε εἰς α κατὰ τὸν δεύτερον ἀόριστον. οἷον κείρω κερῶ, ἔκαρον. ὅθεν οὗ ἔκαρεν. φθείρω φθερῶ, ἔφθαρον. ὅθεν οὗ καὶ ἐφθάρην. σπείρω σπερῶ, ἔσπαρον. ὅθεν οὗ καὶ ἐσπάρην. κτείνω κτενῶ ἔκτανον, ὅθεν οὗ ἐν ἐκτάνην. Ἐκαπήλευσεν, ἐδόλωσεν. Ἐκάπυσεν, ἀπέπνευσε. κάπος γὰρ καλεῖται τὸ πνεῦμα κατὰ διάλεκτον. ὅθεν οὗ καὶ κάπος. Ἐκαραδόκησεν, ἀντὶ τοῦ ἀπέβλεψεν. κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἐκαραδόκει, προσεδόκα. ἐκαρτέρει. ἀπεσκόπει ἀπέβλεπεν. Ἐκαρβάνιζεν, ἐβαρβάριζεν. καρβάνος γὰρ ὁ βάρβαρος. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐβαρβάριζεν. Ἐκαρδίακεν, οὐκ ἀνέπαγε τὴν καρδίαν. Ἐκαρδάνισας, ἀπέκτεινας. Ἐκαρκαίρεν, ἐπλήθυνεν. καὶ ἐκαρκαίρον, ψόφον τινὰ ἀπετέλουν. Ἐκάρπουν, ἐκερδαινεν. Ἐκαρπώσαντο, μετειλήφασιν. ἀνεπλήσθησαν. φυγῇ ἐκαρπώσαντο τὸ εἶναι. Ἐκαρτέρουν, ὑχυρώσαντο. ὀξυναίνοντο. Ἐκάρωσαν, ἐλειποθύμουν. Ἑκάς. ἐκ τοῦ ἑκάς. ὃ δηλοῖ τὸ πόρρω, γίνεται ἕκαστον. τὸ πόρρω ταττόμενον. ἀπ' αὐτοῦ δὲ τὸ ἑκαστάτω, ἀντὶ τοῦ πορρωτάτω. πρωτότυπον μὲν ἐπίρρημα τὸ ἑκάς. παράγωγον δὲ κατὰ σύγκρισιν ὡς εἰκός, ἑκάστερος. ὑπερθετικὸν δέ, ἑκάστατος. ὅθεν οὗ τὸ ἑκαστάτω, ἐπίρρημα. Ἑκαστάτω, πορρωτάτω μακρότατα. Ἑκασταχῇ, ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ. καὶ ἑκασταχόθεν, ἤγουν πανταχόθεν. καὶ ἑκασταχόσε, ἤγουν πανταχόσε. Ἑκασταχῇ, καὶ ἑκασταχοῦ, καὶ ἑκασταχόσε, καὶ ἑκασταχόθεν κάλλιον λέγειν, ἢ πανταχῇ. πανταχοῦ. πανταχόσε. ἐν πανταχόθεν. τίθεται δὲ τὸ ἑκασταχόσε, ἐπὶ κινήσεως. Ἑκάστοις, ἑνίοις. ἑκατέροις. Ἕκαστος καὶ ἕκαστοι, τὸ αὐτό. ὥσπερ τὸ πᾶς καὶ πάντες. καὶ διὰ τοῦτο ὅμηρος, Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος. πᾶς αὐτὸς ἀνατιθεὶς, καὶ πάντες αὐτοὶ ἀνατιθέουσι, τὸ αὐτό. Ἕκαστος, παρὰ τὸ ἕκατος. ὁ μὴ πέλων ἐγγύς. οἷον κεχωρισμένος. καὶ μὴ συλλαμβάνων πρὸς ἕτερον. ἀπομερίζοντες τὸ πλῆθος φασιν, ἑκάτερος ἕκαστος. καὶ ἕκαστος δίδουσιν ἀττικῶς συντάκται ἐπεὶ τὸ ἕκαστος πολλούς τινας δηλοῖ,

Εἰσπράκτωρ, ὁ ἀπαιτητής. Εἴσπραξις, ἀπαίτησις. καὶ εἰσπράττω, αἰτιατικῇ. Εἰσπράττω, τὸ ἀπαιτῶ· ἐπὶ τοῦ ἄλλου σημαινομένου λέγεται καὶ τὸ παθητικὸν, δίχα προθέσεως· οἷον πράττομαι δίκας, ἀντὶ τοῦ ἀπαιτῶ. λέγεται πράττομαι ἐπὶ πάθους ἀντὶ τοῦ δημιουργοῦμαι καὶ ἐνεργοῦμαι· οἷον πράττεται ἔργον. ὁ μετὰ τῆς διὰ προθέσεως ἀντὶ ἐνεργητικοῦ τοῦ πράττω λαμβάνεται· οἷον διαπράττομαί σε δίκην, ἀντὶ τοῦ ἐργάζομαί σε δίκην· ἀντὶ δὲ τοῦ ἀπαιτῶ οὔτε τὸ ἐνεργητικὸν ἄνευ τῆς εἰς προθέσεως λέγεται, οὔτε αὖ πάλιν τὸ παθητικὸν μετὰ προθέσεως. εἰ δέ που εὕρηται τὸ πράττομαι μετὰ προθέσεως, καὶ τὸ πράττω δίχα, σπάνια καὶ οὐκ Ἀττικά. ὡς παρὰ Συνεσίῳ τὸ, ἐφ' ᾧ πράξασθαι τὸ χρυσίον. Εἰς τέλος, ἕως γήμης. Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν· εἴρηται ἡ παροιμία, ἀπὸ τῶν περὶ τὰς Δαναΐδας μύθων· παρ' ὅσον αἱ [illegible] ἔκειτο ὕδωρ, εἰς πίθον ἔβαλλον. πάσχουσι δὲ περὶ τοῦτον τὸν πίθον αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαί. Εἰς τέφραν γράφειν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. εἶπε δὲ τοὺς ὅρκους αὐτοῦ, τὸ τῆς παροιμίας, οἶμαι δεῖν, εἰς τέφραν γράφειν. Εἰστήκει, ἐκ τοῦ ὑπερσυντελίκου γέγονε, πλεονασμῷ τοῦ ι· ὁμοίως ἀφειστήκει, καὶ καθειστήκει· ἢ εἱστήκει· ἢ εἱστήκειν, ὡς ἴσκεν εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ. Εἰστήκομεν, ἀντὶ τοῦ ἑστηκότες ἦμεν· ἢ εἰστήκεισαν. Εἰσιτία, ἐκαλεῖτο οὕτω· ὁ δὲ εἰσιτία τὸ στρατηγὸν ἡμέραν ἐξ εἰς παιδονίαν. Εἰς τὸ ἐνδέδυε, εἰς τὸ ἀπηχές· εἰς χεῖρον· ἢ κακόν. Εἰς τὸ δέον, καὶ ἐς τὸ δέον· Περικλῆς δῶρα δοὺς τοῖς πολεμίοις τοῖς περὶ Κλεανδρίδαν ἵνα μὴ διώσωσι τὴν χώραν, δέκα πέντε τάλαντα ἀνήνεγκε, τὸ ἀνάλωμα τοῖς Ἀθηναίοις· οὕτω πῶς ἀπογράψας, εἰς τὸ δέον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὥσπερ Περικλῆς, εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα. καὶ Ἰθύμανδρος ἐν Ἀπαγγελλομένῳ· μέμνηται δὲ καὶ ἕτεροι. Εἰς τοὔμπαλιν, εἰς τοὐναντίον. Εἰς τραχεῖα ἀποβαδίζειν, ἐπὶ τῶν κακοπραγούντων καὶ σπανοπολούντων εἴρηται· ποῦ συγγεγόνασι λιμένες εἰς τραχεῖα. Εἰστρυπᾶν, τὸ παρεισέρχεσθαι. Εἰς ὕδωρ σπείρειν, ἐπὶ τῶν ματαιοπονούντων· ὡς τὸ καθ' ὕδατος γράφειν, εἰς ὕδωρ γράφειν· ἐπὶ τῶν ματαιοπονούντων. Εἰς σφᾶς, εἰς ἑαυτούς. Εἰσφέρειν ἐστὶ, τὸ κατὰ νόμους διδόναι· χορηγεῖν δὲ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινὰ διδόναι. Εἰσφορὰ, τέλεσμα. Εἰσφέρειν, τὸ εἰσκομίζειν· τὸ ἐναντίον τὸ ἐκφέρειν· φράσις δὲ κωμῳδικὴ ὅμηρον, τὸ εἰσφορεῖν κορυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας ἔγχεά τε ὀξυόεντα. Εἰσφρήσας, εἰσελθών. Εἰσφρήσασθαι, εἰσδέξασθαι. Εἰσφρηθέντα, ἐκδιωχθέντα. Εἰσφρήσειν, εἰσάγειν· εἰσδέξασθαι· αἰτιατικῇ καὶ Δημοσθένης ἐν ὀγδόῳ Φιλιππικῶν· πολὺ δὲ τοὔνομα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ· ἢ εἰσφρήσασθαι, καυχήσασθαι, μετὰ σπουδῆς εἰσενεγκεῖν. Εἰσφρήσουσιν, ἀντὶ τοῦ εἰσδέξονται· εἴσω τῶν ἱερῶν εἰσφρήσουσιν. Εἰ σφῖν, εἰ ὑμῶν. Εἰς χάος, εἰς ἀέρα· ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμωσιν. Εἴσω, καὶ ἐπὶ κινήσεως καὶ ἐπὶ στάσεως εὕρηται· Ἀριστείδης ἐν τῇ πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιστολῇ· εἴσω παρελθόντες· ὁ αὐτὸς ἐν τινι τῶν ἱερῶν· ἔχον μὲν εἰς τὸ εἴσω τετραμμένος ἐπὶ στάσεως. τίθεται καὶ ἀντὶ τῆς εἰς προθέσεως παρ' Ὁμήρῳ· ὡς τὸ Ἴλιον εἴσω· ἐπεὶ ἡ εἰς τὸ εἴσω δηλοῖ, οὐκ ὀκνεῖ Ὅμηρος τὸ εἴσω ἀντὶ τῆς εἰς θεῖναι μετὰ τῆς συντάξεως τῆς εἰς. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ ἕως αὐτὸ ἐνίοτε δηλοῖ· οἷον ἀπὸ κεφαλῆς εἰς πόδας· τουτέστιν ἕως ποδῶν, καὶ τὸ ἕως τίθησιν ἀντὶ τῆς εἰς, τῆς αὐτῆς τοῦτο τὸ ἕως δηλούσης, μετὰ τῆς συντάξεως αὐτῆς· ἕως ὁ Ἰαὼβ ὥρμαινεν. Εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον· ἀντὶ τοῦ εἰς εὐρέα κόλπον· ἐναλλαγή. Εἴσω δόρπον ἔκοσμεν, ἀντὶ τοῦ ἐντός· ἐναλλαγὴ ἐπιρρήματος ἀπὸ προθέσεως· γὰρ πολλὰ γίνονται παράγωγα ἐπιρρήματα κατὰ τὴν σημασίαν αὐτῶν ἀντὶ προθέσεων πρὸς τοῖς τοιούτοις λαμβάνονται· οἷον Ἴλιον εἴσω, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ Ἴλιον· τὸ ἐκ ῥαθιλιπαρῆς παλαίστρας, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς λιπαρῆς παλαίστρας. Εἰσωμιλεῖ, ἐκολάκευεν. Εἰσῶπα, ἄντικρυς, ἢ πρὸς ὄψιν. Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, ἀντὶ πρόσωποι· ἢ ἴσωθεν βλεπόμενοι· ἢ ἐν δὴ τῆς ἀφανείας ὄντες· δηλαδὴ οἱ Ἀχαιοί· ἀντὶ τοῦ ἀντιστείλαντες ἑαυτοὺς ὑπὸ τὰς ναῦς τὰς πλησίον τοῦ τείχους· ἢ ἐν ὄψει ἔχοντες διὰ τὴν ἧτταν· τὰς πρὸς τῷ τείχει ναῦς ἃς εἶχον καθ' ἃ ἀπὸ πρὸ τούτου ἐγγὺς τοῦ τείχους μαχόμενοι. Ὅμηρος Ἰλιάδος τ. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ, εὕρηται εἰσωποὶ, οὕτως ἑρμηνευόμενον· εἰσωποὶ ἰδέσθαι, εἴσω εἰς ὦπα· ἐνώπιον ἐν ὀφθαλμοῖς. Εἰσωχέτευσαν, ἐνδὸν μετήνεγκον. Εἶτα, περιττὸν κατὰ τοὺς Ἀττικούς· Ἀριστοφάνης· εἶτα ἐσίγας τηνοῦτος ὤν; καὶ εἶτα ἀντὶ τοῦ ὥρα· καὶ εἶτα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. Εἰτακεῖν, ἐληλυθέναι. Εἶτε, τουτέστιν εἴητε κατὰ συγκοπήν· ἐξ οὗ τὸ εἶεν τρίτον τῶν πληθυντικῶν· τρία τέτυν εἶτε αὖ ὀδυνᾶσθ' ἀμυνέμεν. Εἶτε παρ' Ὁμήρῳ· τρία κ' εἶτε γράψαντες πλὴν τρία κ' εἶτε ἀντὶ τοῦ ἐστέ· ὡς ἀπὸ τοῦ εἶμι· εἶτε ὅπερ ἐστὶν ἐσμὲν, ἐστέ. Ἡρακλείδης τοὺς οὕτως ἀναγινώσκοντας, ἁμαρτάνειν φησί· καθότι ὁριστικὸν ῥῆμα τῷ κε συνδέσμῳ ὑποτάγουσιν· ὃς ἑκάστοτε τὸ προστακτικὸν παραλαμβάνει· ἢ εὐκτικὸν ἐγκρίνει δὲ τὸ εἶτε ἀντὶ τοῦ εἴητε πλεῖον, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ, τὰ εὐκτικὰ συγκόπτει κατ' ἐξάρσιν μιᾶς συλλαβῆς· τὸ δὲ κοσμηθείημεν, καὶ διακριθείημεν, ἀκολούθως δὲ εἶμεν· κοσμηθεῖμεν, καὶ διακριθεῖμεν καὶ εἶμεν λέγοντες. καὶ τὰ τούτων δεύτερα· κοσμηθεῖτε καὶ διακριθεῖτε εἶτε ἐν οἷς καὶ ταῦτά φησιν ὅτι καὶ τὸ εἴπερ γὰρ κεβλέσο προφάμενος ὅπερ ἐν Ἰλιάδι κεῖται, εὐκτικὸν ἐστὶ συγκοπὲν ἐκ τοῦ βλείω ἐλέγχων κακῶς τοὺς εἰπόντας προστακτικὸν εἶναι τὸ βλεῖο. ἰστέον καὶ ὅτι τρία κ' εἶτε, ταυτόν ἐστι τῷ τρία τοὶ ἂν ἔσεσθε. καὶ ὅτι τῆς ὑστέρας Ἀτθίδος ἐστὶ τὸ τρίειν· ἡ γὰρ ἀρχαία ἔτι ῥάσιν ἐδίδου παράλεξιν τῇ τοιαύτῃ λέξει, ὡς Ἡρακλείδης δηλοῖ· ἔνθα λέγει τοὺς Ἀττικοὺς τὴν ει δίφθογγον εἰς τὴν ει μετὰ ποιεῖν τὸ δυνᾶν λέγοντας δυνεῖν, καὶ τὸ ἄκος, ἄκει· καὶ τὸ τρίος, πεῖος. Εἶτι, καὶ ἔπειτι, ἐχάτως βάρβαρα· εἶτα σὺ, ὦ ἔπειτα λέγε. Εἰπὸς καὶ, πάνυ πρὸς τοὺς χλευαστικούς. Εἶτ' ἔγε, εἰ τοῦτο. Εἶτοι θυμός· ἰαίνουσι ψυχή. Εἴτω, προβαίνεται συγχωρεῖσθαι καὶ εἴτω, ἀντὶ τοῦ ἐαέτην. Εἰφθεῖ, εἰβθῆται. Εἰχέναι, ἐαχέναι. Εἶχε, κατεῖχε· καὶ εἶχεν, ἠκολούθει. Εἰχέσθην, ἐνείχοντο· ἐθαύμαζον. Εἴχεται, ἀντὶ τοῦ ἄχεται. Εἰχόμενος· κατεχόμενος. Εἴψετο, ἠκολούθει. Εἴω, προβάομαι. Εἴωθα καὶ εἰώθειν, καὶ εἰωθώς· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ω μεγάλου ἀπὸ τοῦ ἔθω ἀχρήστου· ἔθομεν λαμπρῶς ἐστιάσαι· ἢ εἴωθα· ἐστὶν ἔθω σημαῖνον τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι· ὁ μέλλων ἔσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ μέσος, εἶθα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, εἴωθα· εἰωθώς, κυρίως μὲν ἐπὶ ἀνθρώπων· ὡς τὸ ἔθος καὶ τὸ ἦθος· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀλόγων· διὸ καὶ θαρρήσας εἶπεν ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἵππου τὸ εἰωθὼς, φησὶ καὶ ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων ὡς τὰ ἤθεσιν καὶ τοῦ ἔθους, συστοίχων ὄντων. Εἰωθότων, ἀντὶ τοῦ ἐθισμένων κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· μετοχὴ ἀντὶ ὀνόματος καὶ

ἴσοις. Ἐΐσης, ἰσομάρου ἴσης. Εἴσηται, παρέσται. Εἰσῆχι, κάλλιον ἢ εἰσαγέοχι· ἀπὸ τοῦ εἰσαΐω· εἰσάξω· ἴσα-
χα. Εἴσθα, ἀπὸ τοῦ ἕξεις· παρὰ τοῖς ἰωσι· ἐλάσω· ἐκ τοῦ εἶμι τὸ δεύτερον εἷς· καὶ εἶσθα. Εἴσθα θύραζε, διὰ διφθόγγου
ἔχει τὴν παραλήγουσαν τοῦ εἶσθα· οὐ γάρ ἐστι ῥῆμα συνήθως ὑπαρκτικόν, ἀλλὰ τὸ πορεύω, ἐξέρχου δηλονότι· γινόμενον ἀπὸ
τοῦ εἶμι· οὗ τὸ δεύτερον εἷς· καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἶσθα· ὁμοίως τῷ ἔφησθα· ἐθέλησθα· καὶ τοῖς τοιούτοις. Εἰσθμὸς, εἴσο-
δος ὕδατος τινά. Εἰσθορόντα, εἰσπηδήσαντα. Ὅταν ἴδωσιν ἄλλον εἰσθορόντα τοῖς πολεμίοις, φονεύοντα καὶ πεφοβημέ-
νων θεάσονται. Ἔισι καὶ τοῦρος, ἀττική ἡ ἐνέχει τὴν σύνταξιν, ὡς καὶ τὸ καθὰ σπλάγχνον ἔβαψε ξίφος· ἢ τὸ ὁρῶν καθὰ
γῆς· καὶ τὸ καθὰ δὲ κεφαλῆς οὔλας ἦκε κόμας· ὅτι δὲ καὶ μετὰ αἰτιατικῆς δύναται ἡ τοιαύτη συντάσσεσθαι πρόθεσις, δῆ-
λον τὸ ἐ καθὰ ταῦγετον, ἢ ἐρύμανθον. Εἰσὶ, τυγχάνουσιν· ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχουσι διὰ διφθόγγου. Ἔισι, πορεύεται· ἢ ἔρ-
χεται. Εἰσίασι, τὸ εἰσέρχονται μετὰ τῆς εἰς προθέσεως λεγόμενον· εἴσιασι δὲ οὐ λέγομεν. Εἰσίτω· καὶ περὶ τούτου οὕ-
τως ἔχει· λολιανὸς ἀκούσας ὅτι χρὴ σὺν τῷ ἰ εἰσιέναι λέγειν, ἐπὶ ὑπέλαβε καὶ τὸ εἴσιτω εἰσίετω δεῖν λέγεσθαι φρύνι-
χος. Εἴσιθι, εἴσελθε. Εἰσίθμη· ἡ εἴσοδος· παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι. Εἰσίμεν, εἰσερχόμεθα. Εἴσιμι, ἔρχομαι. Εἰσίον-
τα, εἰσερχόντα. Εἰσιτήρια, ἡμέρα ἑορτῆς ἐν ᾗ αἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάσης προΐασιν οὕτως ἐκάλουν. Ἰσοτέλη δὲ τὴν ἡμέραν
ταύτην τοῦ ἔτους ἀθηναῖοι νενομίκασιν. Εἰσιτήριος, ὁ εἰσόδιος λόγος. Εἰσιτητός, πορευτός. Ἐσίτω· εἰσελθέτω· δῆ-
λον τὸ εἴσω ἐλθὲ, καὶ ἐλθέτω. Εἰς καλὸν, δικαίρως· καὶ εἰς καιρὸν, ἀπὸ τοῦ δικαίρως. Εἰς καλοῦμαι, τὸ ἐπὶ φιλίαν
τινὰ ἀξιοῦμαι· ὃ καὶ εἰς καλῶ γράφεται κοινῶς· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Εἰς κατεκρημνίσθησαν, ἐπέσαν· καὶ εἰς κριθεὶς
εἰσελθών. Εἰς κεκύκλωκεν, εἰσήνεγκεν, εἰσήγαγεν. Εἰς κηρύττεται, καλεῖται ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Ἔισκομεν, ὁμοιού-
μεθα· δοκοῦμεν· καὶ εἴσκω, τὸ ὁμοιῶ. Εἰσκοτιαῖοι, οἱ ἐφέστιοι ὡς αἰσχύλος. Εἰσκόπτειν, εἰς γῆν. Εἰς κόπρον θυμιᾶσ-
θαι ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· καὶ μὴ ὄντων λέγεται ὑπὸ τῶν ἀττικῶν. Εἰς κόρακας, εἰς τὸ σκότος· εἰς ὄλεθρον. Εἰς κριθεὶς, ἀπὸ
τοῦ εἰσελθών· ὃ δὲ εἰς τὸ αὐτὸν εἰς κριθείς. Εἰς κρίνειν, μερίζειν· εἰς χωρίζειν. Εἰς κρίνοντο, εἰσφέροντο κρίνοντο.
Εἰς κυκλεῖ, εἰσφέρει ἐπιδιώκει. Εἰς κυκλήσας, περιελθών. Εἰσκυνόσαργες, εἴρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ· ἔστι δὲ τό-
πος ἐν τῇ ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἐτέλουν· ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ· ἡ ταχέ-
ος· καὶ γὰρ ἡρακλεῖ θυόντων κύνα λευκὸν, ἢ ταχὺν, ἀετὸν ἁρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία, αὐτοῦ καθεῖναι· καὶ
ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς, λαβεῖν χρησμὸν, ἱερὸν ἡρακλέους ἱδρύσαι τῷ τόπῳ, ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖν·
ὅτι καὶ ἡρακλῆς νόθος ὢν, ἰσοθέοις ἐτιμήθη. Ἔισκω, εἰκάζω· ὁμοιῶ· αἰτιατικῇ. Εἰς λῆξιν, εἰς καταπαῦσιν· εἰς τὸ
λειότατον. Εἰς μελίττας ἐκώμασας, παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν ἀθρόως κακουμένων. Εἰς νέωτα, εἰς τὸ ἐπιόν.
Εἰσόδια, πρόσοδοι· ἀναλώματα. Εἰσοδὸν ὁρμᾶσθαι, ἀπὸ τοῦ μὴ πόρος πρὸς ἀπόπλουν. Εἴσοδος, εἰσφορά. Εἰσοικί-
ζεται, εἰσφέρει· ἢ εἰσφέρεται ἢ ἰδιοποιεῖται. Εἰσοίσει, εἰσενέγκει. Εἰσοιχνεῦσαι, ἄδηλον εἴτε οὐδέτερον ῥῆμα,
εἴτε θηλυκὴ μετοχὴ ἀντὶ τοῦ εἰσοιχνέουσαι· δύναται γὰρ καὶ οὕτω καθὰ σχῆμα ἀττικόν· ἀττικίζει γὰρ πάντας ὁ εἰ-
πὼν ἐν ἰάσι, τοῖσι δὲ θάλος χορὸν ὡς πορευομένην, ταῦτ' ὄν, τῷ τίσαι δὲ θαλεραὶ κόραι χορεύουσαι· τοιοῦτον δέ τι καὶ
τὸ φίλε τέκνον ἀντὶ τοῦ φίλε υἱέ. Ἰστέον δὲ ὡς δυνατὸν ὂν, ἐσοιχνοῦσαι εἰπεῖν κοινότερον· ὅμως ὁ ποιητὴς εἵλετο τὸ
καινότερον, ὡς φίλον αὐτῷ, καθὰ καὶ ἄλλα προαιροῦνται· οὕτω δωριεῖς· ἐν τῷ λεξεῦνται, πραξεῦνται, ἐσσεῦνται, με-
ταθέντες τὴν παρατέλευτον εἰ δίφθογγον ὡς τὴν ου παρενθέσει τοῦ ν ποιοῦντι φασι, καὶ πλεοῦντι, καὶ ἐσσοῦντι·
πᾶς γὰρ μέλλων καθ' ἡρακλείδην τοιοῦτος ἐπὶ τρίτου πληθυντικοῦ δωρικῶς εἰς τὸ ντι λήγει τῆς ου διφθόγγου παραλη-
γούσης· οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦντι, καὶ ὀρθοῦντι, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦσι καὶ τῶν ὁμοίων θεμάτων τῆς πρώτης καὶ τρίτης τῶν
περισπωμένων ἐπὶ τῶν μελλόντων· ποιησοῦντι γὰρ καὶ ὀρθωσοῦντι, καὶ τὰ ὅμοια· ἐπὶ μὲν τοι δευτέρας διὰ τὸ ἀμακρυνομένου
καὶ τοῦ ν· γελασοῦντι γὰρ, καὶ γελαῦντι· καὶ βοασοῦντι, καὶ βοαῦντι· ἐπὶ δὲ βαρυτόνων, ἢ ὀνσυλλαβή, ἐν τούτοις παρατέλευτα-
ιον λέγοντι, ἀντὶ τοῦ λέγουσι· καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα δ' ἐπὶ δωριέων, καὶ τὸ φρονοῦσι· καὶ νοοῦσι, φρονεῦντι, λέγειν καὶ νοεῦντι,
ἐπὶ περισπωμένων δηλαδὴ ἄνευ ἐξάρσεως τοῦ ν λεγόμενα αἰολικὰ ἐστὶν· οἷον, φρονεῦντι· νοεῦντι· ἔτι δὲ καὶ ἐντι, ἀντὶ τοῦ
ἐστὶν, ὅπερ ἄλλως ἐστι λέγεται, δώριον ὁμοῦ ὂν καὶ αἰολικόν· δώριον μὲν φασι, διὰ τοῦ ν καὶ τ· αἰολικὸν δὲ, διὰ τὴν πα-
ράλειψιν τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς σι περατούμενα τρίτα πληθυντικὰ θέματα, τῇ ει διφθόγγῳ παραληγόμενα, μεταποιοῦσι τὸ
μὲν ι, εἰς ν δωρικῶς· τὸ δὲ σ· εἰς τ· τιθεῖσι τιθέντι· ἱεῖσι ἱέντι· οὕτω δὲ καὶ αἰολικῶς αἰνέντι φιλέντι, ἴσον αἰνοῦσι φιλοῦσι·
τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἐστὶν, ὅτι ἐστὶν ἐντί. Εἰσόκε, καὶ τὸ ὄφρα, ταυτά ἐστιν· ἢ εἰσόκεν, ἕως ἂν· οὗ χρῆσις πολλαχοῦ ἀντὶ
τοῦ ἕως, καὶ ἕως ἂν· καὶ ἕως ὅτου τίθεται· σύγκειται δὲ ἐκ προθέσεως καὶ ὑποτακτικοῦ οὐδετέρου ἄρθρου ἑνικοῦ πτώ-
σεως αἰτιατικῆς· καὶ συνδέσμου· ἔχει δὲ ἔλλειψιν λαμβάνει, ἀντὶ τοῦ εἰς ὃ ἂν διάστημα χρόνου· ἴσον ἕως ἂν τόδε γένηται.
Εἴσομαι, ἀντὶ τοῦ γνώσομαι· ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ· εἴσομαι αἴ κεν ὁ τυδείδης κρατερὸς διομήδης. Εἰσομένας, γνωσομέ-
νας ὁμοιωθείσας. Εἰσόμενον, μαθόντα· ὡς τὸ, Τί πράττουσιν οἱ πολέμιοι, καὶ τί διανοοῦνται ἐσόμενον· καὶ ἐσόμενον, ὁ-
μοιωθέντα. Εἴσονται, μαθήσονται· γνώσονται· καὶ εἴσομαι· γνώσομαι. Ἔισον, ἀγαθόν. Εἰσορόων, βλέπων. Εἰς ὅτε
δὴ, ἕως ἂν παροιμία. Εἰς πάγας ὁ λύκος, ἐπὶ τῶν πονηρῶν, ὅταν εἰς προῦπτον ἐμπέσωσι κίνδυνον. Εἰσπαίει, ἀντὶ τοῦ
εἰσέρχεται· ἐκπαίει, ἀντὶ τοῦ ἐξέρχεται· συμπαίει δὲ, ἀντὶ τοῦ συγκρούει. Εἰς παισθῆν, ἀντὶ τοῦ εἰσελθεῖν· ὃ λέγε-
ται ἐπὶ οἰκίας ἢ τοιούτου τινός. Εἰς παραβολὴν, εἰς γέλωτα· εἰς διήγημα. Εἰσπεπαίκασιν· ὡς τὸ ἐπιδίκασιν. Εἰς
ἐπιτριμμένον, ἔξωθεν γενόμενον. Εἰσπνήλας, ὁ ἐρώμενος· καλλίμαχος. Μέμβλετο δ' εἰσπνήλας, ὅτ' ἔτι κοῦρος ἴασπε
λεῖον, ἢ λοετρόν, ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ὡς πνεόμενος· λακεδαιμόνιοι γὰρ εἰσπνεῖν φασι, τὸ ἐρᾶν· ἢ παρὰ τὸ ἐπιπαθεῖν τοῖς ἐρωμέ-
νοις εἰσπνήλης τις ὤν, καὶ ὡς πνήλας. Εἰς ποιημένον, καὶ ὡς ποιητόν, τὸ θετὸν καὶ οὐ καθὰ φύσιν. Εἰς ποίετον, θετόν, οὐ γνή-
σιον· καὶ ἐσποιεῖτο, ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει· καὶ ὡς ποιῶ τὸ καλλωπίζω, δοτικῇ. Εἰς ποιῶ, τὸ οἰκειῶ· ὅθεν ὡς ποιητοὺς φαμὲν
υἱοὺς, τοὺς θετούς. Εἰς πρῶτον, εἰσβολή· περιφέρεται δὲ ὁ ἀόριστος, καὶ δέρκεται ὡς πρῶτον ἐπὶ τοῦ συντόμου βραχίονος.

Εἰσβάλλειν, ἀντὶ τοῦ εἰσρεῖν. ἔνθεν εἰσβάλλουσιν οἱ ποταμοί. Θουκυδίδης· Διὰ δὲ τῆς Θεσπρωτίδος Ἀχέρων ποταμὸς ῥέων εἰσβάλλει εἰς αὐτήν. ἀντὶ τοῦ εἰσχέει. Εἰσβάλλειν καὶ αὖθις πολέμῳ, ὡς ὁ αὐτός· Πελοποννήσιοι καὶ οἱ σύμμαχοι αὖθις τοῦ αὐτοῦ πολέμου, ἐσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικήν. Εἰσβολαί, ἀφορμαί. ἀρχαί. φιλονεικίαι. εἴσοδοι. καὶ εἰσβολαί, ἀλφίτων, τὰ σιτοφυλάκια. αἱ ἀποθῆκαι. Εἰσβολὰς ἔλεγον, τοὺς τόπους δι᾽ ὧν εἰσέβαλλον οἱ πολέμιοι. ἢ τὰς εἰσόδους τῶν πολεμίων στρατῶν. Εἰσβολή. ἐπὶ τοῦ νοός. τρία θεωρεῖται· εἰσβολή, προσοχή. συγκατάθεσις. τοῦτο παρὰ τῷ Δαβίδ, ἐρεῖ τὸ ἐνώπισαι. σύνεσις. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἐνώπισις μὲν ἡ σύνοψις τῶν ῥημάτων. σύνεσις δέ, ἡ ἐπίληψις τῶν πραγμάτων. προσοχὴ δὲ ἡ τελείωσις τῆς ἐφέσεως. Εἰσβόος, ἀθήνησιν ἡμέρα οὕτω καλεῖται, τοῦ βοηδρομιῶνος. Εἷς βροτός, εἷς ἄνθρωπος. Εἰς δέον σε εὗρον, ἤγουν εὐκαίρως. ἡ παροιμία εἰς δέον, ἀπὸ τοῦ Περικλέους, ὅταν τις θέλῃ μὴ φανερῶς εἰπεῖν, ὅπου τι πολλάκις ἀνήλωσεν. ὁ γὰρ Περικλῆς τὰ εἰς προδοσίαν χρήματα εἰς δέον ἀπεγράφετο. Εἰς Διονυσίου, πρὸς Διονύσιον. Εἰσέδρακεν, ἐθεάσατο. Εἰσδύεται, εἰσέρχεται. Εἰσδύς, εἰσελθών. Εἰσελόχα, ἤγουν ἐκάθισε λόχον. καὶ εἴσω ἐπὶ θρόνον. Εἰσέθει, εἰσέτρεχε. θέειν γὰρ τὸ τρέχειν. Εἴσαι αὐτὸς παρ᾽ Ὁμήρῳ. ποιήσει, αὐτὸς γνώσῃ καὶ ποιήσεις. καὶ εἴσατο, ἀντὶ τοῦ ἐνομίσθη. ἀπὸ τοῦ εἴδω ῥήματος. φησὶ γὰρ Ὅμηρος, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός. Εἴσειμι, ἀντὶ τοῦ εἰσέρχομαι. ἔξειμι, ἀντὶ τοῦ ἐξέρχομαι. σύνειμι, ἀντὶ τοῦ συνέρχομαι. καὶ ἀντὶ τοῦ συνυπάρχω τοῦτο. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ὁμιλίας λέγεται καὶ ἔτι ἐπὶ συνουσίας. πρόσειμι, ἀντὶ τοῦ προσέρχομαι. πρόειμι, ἀντὶ τοῦ προέρχομαι. καὶ ἄνειμι, ἀντὶ τοῦ ἀνέρχομαι. κάτειμι, τὸ ἐναντίον τούτου. δίειμι τὸ γράμμα. ἤγουν διέρχομαι. μέτειμι τινά, ἤγουν κολάζω. πάρειμι, ἀντὶ τοῦ παραγίνομαι. ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι. περίειμι, ἀντὶ τοῦ περιέρχομαι. Εἰσεκώμασεν, εἰσῆλθεν. Εἰσελάσαν Παρατυμβέας, ἀπὸ τοῦ ἐλαύνω. Εἰσελαύνοντα, εἰσερχόμενα. Εἰσελάων, εἰστρέχειν μέλλων. Εἰσεμπορεύεσθαι, τὸ εἰς πολέμους ἐμπορείας χάριν ἀπιέναι. Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν, δίκης ἐστὶν ὄνομα. ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητούμενα ἐν φανερῷ ποιῆσαι. Εἶσεν, ἀπὸ τοῦ ἕω ἀχρήστου εἶσα ἀόριστος. Εἶσεν, ἀπὸ τοῦ ἕω ἀχρήστου εἶσα ἀόριστος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρείπω ἤριπα, καθίζω ἕτερον, καὶ καθίζω ἐγώ, ἐκάθιζον παρατατικός. καθίσω μέλλων. ἐκάθισα, ἀόριστος. καὶ εἶσα ποιητικῶς ἐπὶ τῆς μεταβατικῆς τοῦ καθίζω σημασίας. τὸ δὲ καθέζομαι οὔτε πάθος οὔτε ἐνέργειαν δηλοῖ. ὡς τὸ πυρέττω καὶ ὑγιαίνω. καὶ ἔστιν ἐνεστὼς μὲν καθέζομαι, καὶ κάθημαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. παρατατικὸς δέ, ἐκαθεζόμην καὶ ἐκαθήμην, μέλλων καθεσθήσομαι. ἢ καθεδοῦμαι. ἀόριστος ἐκαθέσθην. παρακείμενος ἧσμαι, ποιητικῶς. ὑπερσυντέλικος ἥσμην. οὗ τὸ τρίτον ἧστο. καὶ εἶσεν, ἔκτισεν. Εἰς ἐνιόντα ἐμοῦ πορευόμενον. καὶ εἰς ἐνῆλθον, ἀντὶ τοῦ ὑμετέρου. Εἰσενεγκεῖν, τὸ ἴσον ἀγαγεῖν. οὐ ἀνάπαλιν τὸ ἐξενεγκεῖν. τὸ μέντοι ἀνενεγκεῖν, ἔχει τινὰ διατριβήν. ὅτι μὲν γὰρ ἀνενεγκεῖν λέγεται καὶ τὸ ἀναγαγεῖν τι, καὶ τὸ ἀναβῆναι. ὡς δηλοῖ τὸ εἰς τὸ κηρύκιον ἀνενέγκαντο. ἤγουν ἀνέβησαν. ὅτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνέπαυσε κεῖται κατὰ Παυσανίαν, δηλοῖ Θεόπομπος εἰπών· Ἄφαρος ἐλύετο. ἔπειτα μέντοι πάλιν ἀνήνεγκε. καὶ πάλιν· αὐτίκα τὸ φώνησεν τι οἷον εἰ ἀνέπαυσε καὶ ἀνεστέναξε. λέγεται δέ τις καὶ ἐκ νόσου ἀνενεγκεῖν. καὶ ἐκ παραφροσύνης. ὃ καὶ ἀναφέρειν λέγεται. Εἰσεκάθισεν, ἵδρυσεν. Εἰς ἕνην, εἰς τρίτην. Εἰσέλθῃ, εἰσέρχεται. Εἰσεπόζον, ἀντὶ τοῦ εἰσέβαινον τοὺς πόδας τοῦ χωρίου. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἐργεῖνα. Εἰς ἐπίδοσιν, εἰς αὔξησιν. Εἰσεποιήθη, εἰσεκρίθη ὑπὸ τοῦ πατρός. Εἰσεποίει, ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει. Εἰς ἔρεβον, εἰς δουλείαν. Εἴσεται, ἐκ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι. Εἰς δίνην, εἰς κρίτην. Εἰσέφρηκεν, εἰσεπήδησεν. εἰσαφῆκεν. Εἰσέφρησα, εἰσέδυσα ἑαυτόν. καὶ εἰσέφρησας, εἰσάγαγες. Εἰσέφρησεν, ἐπεισῆλθεν. Εἰσέφρουν, εἰσεδέχοντο. οἱ δὲ τὰς πύλας ἀνοίξαντες, εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. Εἰσέχει λέγεται κυρίως, ἐπὶ οἰκοδομῆς τῆς οἰκίας. οἷον εἰσέχει πρὸς τὴν οἰκοδομὴν ὁ λίθος. καὶ εἰσέχει ὁ κόλπος, ἀντὶ τοῦ ὑφαλίζει. τὸ ἐναντίον ἐξέχει, ἀμετάβατος. Εἰσεχέοντο, εἰσήρχοντο. Εἰσεχόντων, ἀντὶ τοῦ εἰσερχομένων. Ἀριστείδης· Κόλπων οὓς ἴσασιν ἄνθρωποι τῶν εἰσεχόντων. Εἰσέχων, ἀντὶ τοῦ εἰσερχόμενος. ἢ πρόσοδος. Κόλπος θαλάσσης εἰσέχων, ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς καλουμένης θαλάσσης. Εἰς ἕω, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἐρχομένην ἡμέραν. Ἰσαῖος, ἐν τῷ τοῦ Ἥρωος κλήρου. Εἴσεγνώσῃ. μαθήσῃ. λογίσῃ. Εὐριπίδης. καὶ εἰσόμενον. μαθησόμενον. Εἰσῆα ἀντὶ τοῦ εἰσῄειν. καὶ εἰσῆσαν, ἀντὶ τοῦ εἰσῄεσαν. Εἰσηγαγέτην, εἰσήγαγον δυϊκῶς. Εἰσήγγειλεν, ἐσυκοφάντησεν. Εἰσηγεῖται, συμβουλεύει. νουθετεῖ. εἰσηγεῖσθαι τὰ αὐτά. Εἰσηγητήρια, ὅταν ἄρχηται βουλεύειν, ἢ θύειν. Εἰσηγητής, διδάσκαλος. Εἰσηγορία, ἐπηγορία. καὶ κατηγορία. ἀντὶ τοῦ μέμψις, καὶ λοιδορία. Εἰσηγοῦμαι, συμβουλεύω. παραινῶ. διδάσκω. νουθετῶ. Ἐϊσοδαίς, κοινότερον ἡ ἰσόμοιρος. κατὰ δὲ Ζηνόδοτον ἀγαθή. ὡς ἱστορεῖ καὶ Ἀθήναιος. λέγων ὅτι ἐπεὶ ἡ τροφὴ τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθὸν ἀναγκαῖον, ἐπικτητίνας εἴρηκεν ἐΐσην. ἔνθα σημαίνει τὸ ἐπικτήνας ὡς τοῦ Ζηνοδότου ἐπίκτησιν δόξαντος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσην, ἀπὸ τοῦ εἴσην. Εἰσῄει, ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθεν. τὸ ἐναντίον τούτου, ἐξῄει. εἰσῄει με τόδε, καὶ εἰσῄει μοι, Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι. Οὐδὲν πάνυ μοι ἐλεεινὸν εἰσῄει, ὥστε ὡς θανάτῳ παρόντι με ἀνδρὸς ἐπιτηδείου, ἔλεος εἰσῄει. Εἰσῄεσαν, εἰσῆλθον. Εἰσήλασαν, εἰσῆλθον. Εἰσήλατο, εἰσεπήδησεν. Εἰσηλεῖν, εἰσαγαγεῖν εἰσελαύνειν. Εἰσῆλθεν, εἰς τὴν οἰκίαν λέγεται κατὰ λόγον. τὸ δὲ εἰσῆλθε, δηλοῖ μὲν τὸ εἴσω ἦλθεν οὐ μήν, καὶ ὅτι εἰσῆλθεν ὡρισμένως. διὰ τοῦτο εἰσάγεται τὸ εἰς τὴν οἰκίαν ἢ εἰς τὴν πόλιν. ἢ τοιοῦτόν τι. καὶ οὐ δοκεῖ φορτικόν. Εἰσηλούσιον, τίμημα εἰσόδου. ἢ τέλος. Ἐΐσην, οὐ μόνον λέγει ὁ ποιητὴς δαῖτα, ἀλλὰ καὶ νῆας ἐΐσας. ἤγουν, ἴσας. ὥστε μὴ ἀεὶ στοιχίζειν. καὶ μετεωρισμένας τοῖς, ἐΐσας. ἢ προαιρετικάς. καὶ ταχείας παρὰ τὸ ἰέναι. καὶ ἐΐσην δαῖτα λέγει ὁ ποιητής. ἢ τὴν ἴσην. κατὰ μετεωρισμὸν ἰωνικόν. τὴν τοῦ ε. ἰσομοίρως γὰρ δαίνυντο. διὰ τὸ ἀφιλόνεικον. ἢ παρὰ τὸ εἴω τὸ πορεύομαι. ἢ διὰ παντὸς ἱκνουμένην τοῦ σώματος. ἢ τὴν πορευομένην. καὶ εἰς ἅπαν αὐτὸ διϊκνοῦσαν. Εἰσήνεγκεν ὁ δεῖνα ζημίαν, ἀντὶ τοῦ ἐζημιώθη. Εἰσῄρετο, εἰσεφέρετο εἰσήγετο. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Χὴ τράπεζ᾽ εἰσῄρετο. Εἰσήρρησε κάλλιον, ἢ εἰσεφθάρη. καὶ εἰσήρρησεν, ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθεν. εἰσεπήδησεν. κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις. ἐν ἐνίοις δὲ ἀντιγράφοις, εἰσέφρησε γράφεται δηλούσης τῆς λέξεως τὸ ἐπεισεπήδησεν. ἔτι δὲ καὶ τὸ μετὰ φθορᾶς εἰσελθεῖν. Ἐΐσης, εἰς ἴσον ἑκάστῳ μεμερισμένης, δαιτὸς

ἐΐσης

εἰρωνεία· καὶ ἀλαζονεία· καὶ ταῦτα ὡς ἀπὸ τῶν ῥημάτων ἀμφότερα ἐναντία. ἔστι δὲ εἰρωνεία, προσποίησις ἀδυναμίας· οὕτως δύναταί τις ποιεῖν δι' ἀχρείας· οἷον δύναταί τις ἀνεγεῖραι ναὸν κάλλιστον, ἢ δρόμῳ νικῆσαι τοὺς συναγωνιστὰς· εἶτ' ὀξεῖται πολλάκις ἐρωτώμενος μαθεῖν ὅπως ποιῆ δύνασθαι τοιοῦτόν τι ἐργάσασθαι. ἢ τὴν ἀλαζονείαν ἐναντίον εἶναι τῇ εἰρωνείᾳ. ἔστι γὰρ ἀλαζονεία προσποίησις δυνάμεως, ἣν οὐ δύναταί τις ποιεῖν· οἷον οὐ δύναταί τις ἄγαλμα δαιδάλου κατασκευάζειν ἢ δημιουργῆσαι· εἶτ' ἀλαζονεύεται, καὶ λέγει ἐπὶ τὸ κρεῖττον δημιουργῆσαι. Εἰρωνεύεται, καθυποκρίνεται· λέγεται γὰρ ἐπὶ τῶν διὰ πείρας λαμβανόντων. Εἰρωνεύεται, ψευδολογεῖ· χλευάζει· ὑποκρίνεται· παρὰ τὸ εἴρω εἰρωνεύω· ὅθεν ἡ εἰρωνεία. τὸ δὲ εἴρων, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω γίνεται εἴρων, ὁ ἀπατῶν ὁ διὰ λόγων παραλογιζόμενος. Εἰρώτα, ἠρώτα, ἤρετο, διὰ διφθόγγου γράφουσιν οἱ ἴωνες. Εἰρῶντο, διὰ διφθόγγου ἄρχεται ὡς ἀπὸ τοῦ εἰρωτῶ· οὗ χρῆσις παρ' ὁμήρῳ. Εἰς πρόθεσις, δηλοῖ κίνησιν εἰς τόπον· οἷον ἀπέρχομαι εἰς τὸν τόπον· ἐν δὲ τῇ συνθέσει δηλοῖ κίνησιν, ἐπὶ τὸ ἔσω· οἷον, εἰσέρχομαι, εἰσαγω. Εἰς πρόθεσις, καὶ εἷς ἐπὶ ἀριθμοῦ, καὶ εἶς ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, διὰ διφθόγγου γράφεται. Εἰς, ἀντὶ τοῦ ἐν χρῶνται ἀττικοί· ὡς ἀριστοφάνης· καταλιπεῖν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ καὶ ἄπιστον ἐστιν· ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ τοῦ ἀσκληπιοῦ ναῷ δηλονότι. Εἷς· διατί δασύνεται; τὸ ἓν τῶν ἀριθμῶν δασύνεται διατί περισπᾶται; τὰ εἰς εἰς ὀνόματα μὴ κοινολεκτούμενα, ἔχοντα οὐδέτερον σχηματισμὸν, ἀποστρέφεται τὴν ὀξεῖαν τάσιν· ὀνόματα δὲ εἶπε, διὰ τὰς μετοχάς· οἷον λυθείς· κοινολεκτούμενα δὲ, διὰ τὸ ἀγλαεὶς, καὶ δυσβεὶς· αἱ γὰρ βοιωτοὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν· εἷς ἑνός· ὁ κανών; τὰ εἰς εἰς μονοσύλλαβα ὀνόματα ἀρσενικὰ, διὰ τοῦ νος κλίνεται· οἷον κτεὶς, κτενός· δεὶς, δενός· εἷς, ἑνός· ὅπερ ἰσοδυναμοῦται, τῷ τις· ὅπερ μετὰ τοῦ οὐ, οὐδεὶς οὐδενός· καὶ μετὰ τοῦ μὴ, μηδεὶς· πρόσκειται μονοσύλλαβα, διὰ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβάς· οἷον χαρίεις, χαρίεντος· πρόσκειται ὀνόματα, διὰ τὰς μονοσυλλάβους μετοχάς· οἷον θεὶς, θέντος· εἷς, ἕντος. ἔξω οὖν καὶ τὸ ἀφεὶς, ἀφέντος, ὁ ἀπολύσας· πρόσκειται ἀρσενικὰ, διὰ τὸ κλεὶς, κλειδὸς θηλυκόν· γίνεται δὲ εἷς, παρὰ τὴν ἕσιν καὶ ἄφεσιν· ὁ ἀπολελυμένος καὶ μεμονωμένος. Εἰς ἀγαμέμνονα δῖον, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀγαμέμνονα δῖον· ἐναλλαγὴ προθέσεως. Εἰς ἀεὶ αἰτιατικῇ· οἷον εἰς ἐκκλησίαν εἰσαγορεύω· τὸ δὲ εἰς ᾅδου καὶ εἰς διδασκάλου, ἐλλειπτικῶς· ὡς ἐπὶ τῆς ἐν· ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ μὲν ἀψύχων τῇ εἰς· ἐπὶ δὲ ἐμψύχων τῇ πρὸς μάλιστα χρηστέον· οἷον πορεύομαι εἰς ἀγοράν· πέμπω τὸ χρυσίον πρὸς σέ. Εἰς ἄλλα· περιττῶς κεῖται, ἢ τὸ εἰς· ἢ τὸ δέ· διὰ τὸ ἐκ παραλλήλου κεῖσθαι· ὅπερ ὅτι γίνεται καὶ ἐν τῷ, ὅνδε, δόμονδε. Εἰς δεκάτοις παρ' ὁμήρῳ, ἢ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ εἰς δέκα, ἵνα ἢ προάγουσα ἀντὶ ἁπλοῦ, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πολλὰς δεκάδας. Εἰς ἐπίδοσιν, εἰς αὔξησιν. Εἰς διονύσου ἀττικῶς, ἤγουν εἰς τὸν ναὸν τοῦ διονύσου. Εἰς καιρὸν, ἀντὶ τοῦ ἐγκαίρως· εἰς καιρὸν ἐπαγγέλθη. Εἰς μέγα, ἀντὶ τοῦ πάνυ· ἡ εἰς μέγα φθέγγεται, ἤγουν πάνυ. Εἰς τάχος γράφει λέγε, ἡ εἰς κάλλος γράφεται μὴ ταχυγράφος ἐστὶ, μὴ δὲ καλλιγράφος. Εἰς τρίτην λέγουσιν ἀττικοὶ, οὐκ εἰς τρίτης ἡμέραν· συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ· εἰς τρίτην ἥκειν ἐπήγγειλε· καὶ πάλιν ἐν ἑτέρᾳ, τρίτην μὲν ἦν αἰχὶ τῇ κειμένη καὶ ἀριστείδης· ἥκει εἰς τρίτην. Εἰς ὥρας· ἐξ ὁμήρου λαβόντες οἱ ἀττικοί φασιν ἐπὶ ὡραίων, τὸ μὴ ἐς ὥρας ὀλίγα ἄκαιρα, ἀλλὰ δηλαδὴ πρὸ ὥρας ἐκθεριωθέν. Εἰσαγγελία, δηλατορία· εἰσαγγελία δὲ, ἡ γραφὴ διαφέρει· εἰσαγγελία μὲν γὰρ, ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων ἀδικημάτων γίνεται· γραφὴ δὲ, καὶ ἐπὶ μικρῶν· κυρίας γραφὴ, ἐπὶ τῶν τὰ πρόστομα γραφόντων· ἡ εἰσαγγελία, δημοσίας τινὸς δίκης ὄνομά ἐστι· τρία δὲ ἐστιν εἴδη εἰσαγγελιῶν· ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις· καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθέστηκε, μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχουσι καθ' οὓς εἰσάξουσιν· ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ἡ πρώτη κατάστασις ἔστω· ἡ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι ἐὰν ἁλῷ μέγισται ζημίαι ἐπίκεινται· ὁ δὲ διώκων ἐὰν μὴ ἕλῃ οὐδὲν ζημιοῦται· πλὴν ἐὰν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μὴ μεταλάβῃ, τὸ τὰς χιλίας ἐκτίνειν· τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ οὗτοι μειζόνως ἐκολάζοντο· ἑτέρα δὲ εἰσαγγελία λέγεται, ἐπὶ ταῖς κακώσεσιν· αὗται δὲ εἰσὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ τῷ διώκοντι ἀζήμιοι· κἂν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων· ἄλλη δὲ εἰσαγγελία ἐστὶ, κατὰ τῶν διαιτητῶν· εἰ γάρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθείη, ἐξῆν τοῦτον εἰσαγγέλλειν πρὸς τοὺς δικαστὰς· καὶ ἁλοὺς, ἠτιμοῦτο· ἰσαῖος μέντοι περὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὀνομάσει. Εἰσαγείραντο, συνεκτήσαντο. Εἰσαγωγὸς, εἰσενεγκών. Εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν, τὸ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρειν τὰ ὑφαινόμενα· οὕτω μένανδρος. Εἰς ἀγρὸν μανεὶς· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων ἐμφαίνει γὰρ ὡς ἐν ἀγρῷ χρησίμου μᾶλλον ὄντος τοῦ οἰκέτου. Εἰσαγωγὴ, ἀρχὴ ἀθήνησι, τὰ ἐγκλήματα εἰσάγοντες. Εἰσαγωγεὺς, ὁ ὁδηγὸς· καὶ εἰσαγωγὴ, ἡ ἐπὶ τὰ τέλη ὁδήγησις τῶν λόγων. Εἰσαγωγικοὺς, νεκροὺς· ἀρχαρίους. Εἰς ἀΐδαο, εἰς τὸν τόπον τοῦ ᾅδου. Εἰσαίρω θεροί τε· εἴσω δέξαι, ἢ ὁμοία. Εἰς ἅλα, εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰσάμενος, ὁμοιωθείς. Εἴσαν, ὑπέταξαν ἢ συνῆκαν. Εἴσατο, παρὰ ἀπολλωνίῳ ἀντὶ τοῦ διενοήθησαν καὶ ὑπέλαβον. Εἰσάπαξ λέγεται, τὸ εἰς μίαν γεγονός· οἷον εἰσάπαξ συνέβη γενέσθαι χρηστόν· ἅπαξ δὲ, τὸ μίαν καὶ σπανίως συμβάν· οἷον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὰ διάσια ἐπιτελοῦντο. Ἐΐσας· ἰσομεγέθεις ἰσοτοίχους· ἢ ἐΐσας, ναῦς, ἴσας καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐΐσας· εἶδον δὲ εὕρον, παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι· ἴσω, ἴσας, καὶ νῆας ἐΐσας, τὰς πορευτικάς· ἢ φρένας ἀμφοτέροις· ἀγαθὰς ἰσοτάχους. Εἰσάπιδεν, εἰσελθεῖν. Εἰσαρίμεν, δύναται ὁμοιωθῆναι καὶ τὸ, βῆ δ' ἴμεναι, ἵνα ἦ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη· τὸ εἴσατο, καὶ μὴ μόνον ἀντὶ τοῦ ἔδοξεν. Εἴσατο, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη· ὥρμησεν· ἀπὸ τοῦ εἶμι ῥήματος· ταυτὸν δὲ καὶ γένοιαν τῷ διελθεῖν, καὶ τῷ διαιείσατο· πλὴν ὅσον τοῦτο μὲν ποιητικώτερον, ἐκεῖνο δὲ κοινότερον καὶ εἴσατο παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπέλαβε· ἔφασαν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοιώθη λέγεται ἀπὸ τοῦ εἴδω· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη, ἀπὸ τοῦ εἶμι. Εἵσατο ἐν ἐπιγράμματι, ἀντὶ τοῦ ἀνέθηκε Τοῦτό σοι ἀρτεμι δῖα κλεώνυμος εἵσατ' ἄγαλμα· καὶ εἵσατο, κατέθετο ἐν ἐπιγράμματι. Ὅς περὶ καλὰ εἵσατο ὑπαὶ παγίων ὑμμι θεοὶ ξόανα. καὶ ἀντὶ τοῦ περιέθηκε· περιέβαλε. Εἰσαφάσματα, εἰς πλήματα· ἀπὸ τοῦ εἰσαφίεσθαι· ἢ συναράγματα· αἰσχύλος προμηθεῖ λυομένῳ. Εἰσβαίνειν κυρίως ἐπὶ τῶν ὡς λέγεται τοὺς παρὰ θουκυδίδῃ· φαμὲν εἰσβαίνοντες εἰς ναῦς παιδιμεὶ ναυμαχῆσαι μετ' αἰτιατικῆς καὶ προθέσεως συντάσσεται. Εἰσβαλεῖν κυρίως ἐστὶ, τὸ πολεμίους τινὰς εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν· ἢ τὸ εἰσέρχεσθαι ἀπηνῶς, ἢ εἰς δύναμιν

ματος, ἀντὶ τοῦ ἀντιπλοῦς. Εἰρημένος, ὁ λεγόμενος, διφθόγγῳ καὶ ἦ. καὶ ἔστι θέμα ἐρῶ τὸ λέγω· ὁ μέλλων ἐρέσω, ἐρῶ, ὁ
παρακείμενος ἐέρηκα. καὶ ἐκβολῇ τοῦ τρόπου ἔρηκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ εἴρηκα. ὁ παθητικὸς εἴρημαι καὶ ἡ μετο
χὴ εἰρημένος. Εἴρην, ὄνομα ἡλικίας. παρὰ τὸ ἔρειν ὃ λέγεται. ὁ ἤδη λέγων καὶ δημηγορῶν. οἱ γὰρ τὰς ἐκκλησίας εἴρας προ
σηγόρευον εἰ μὲν παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω διὰ διφθόγγου. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἱερὰς εἶναι, διὰ τοῦ ἰῶτα. Εἰρηνάζει, ἐρᾷ τεῖ. Εἰρη
ναῖον, εἰρηνικόν. Εἰρηναῖος, διαλλακτήριος. Εἰρηνεύσομεν, εἰρηνικῶς διαζώμεθα. Εἰρήνη, ἡ ἀγάπη. ἡ πρὸς τὸ ὁμόφυλον
γνησία διάθεσις. ἢ ἡ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας ἐχθροὺς ἡσυχία. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. ἢ παρὰ τὸ εἴρειν ἡμᾶς εἰς τὸ αὐτὸ, ὃ ἐστι
συμπλέκειν. Εἰρηνοποιός, ὁ τὴν εἰρήνην ἐν ἄλλοις κατεργαζόμενος. οὐκ αἰεὶ δέ τις ἑτέροις παρέχει, ὃ μὴ αὐτὸς ἔχει κυρίως
δὲ εἰρηνοποιός, ὁ τὴν ἑαυτοῦ στάσιν τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τὸν ἐμφύλιον τῆς φύσεως πόλεμον, εἰς εἰρήνην
ἄγων. Εἰρήσαντο, ηὔξαντο. Εἰρήσθω, λεγέσθω. Εἰρήσεται, λελέξεται. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. ἐκ τοῦ εἴρημαι, εἴρησομαι
παρακειμένου. Εἰρήσεο, ἐσιφθάρει. Εἰρήσομαι, ἐρωτήσω. Εἴρηται, ἀντὶ τοῦ λέλεκται καὶ εἴρηται, ὠνόμασται. Εἰρη
τής, αἴτιος. Εἴρια, μαλλία. εἰρία τιθέασιν δὲ χά. καὶ εἰροκόπος, ὁ τῶν μαλλίων ἐπιμελητής. καὶ εἰροπόκος, ὁ τὰ ἔρια
πωλῶν. καὶ ἐργαζόμενος. Εἴρκται, ἑάλωκε. κωλύεται. Εἱρκτή, ἀσφάλεια. καὶ εἱρκτὴ, ἡ φυλακή. παρὰ τὸ ἕρκος.
Εἱρμολόγιον, βιβλίον τι. καὶ εἱρμὸς ὁ καθ᾽ εἱρμόν. Εἱρμός, παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. εἱρμὸς δὲ, καὶ εἷρξαι, κωλῦσαι,
καὶ κατακλεῖσαι συγκλεῖσαι. Εἷρξαι, ἐκώλυσαν ἀόριστος πρῶτος, ἐκ τοῦ εἴργω. Εἵρξας ἐν δοῦν παρὰ τὸ ἀριστοφάνει,
ἀποκλείσας. δασέως δὲ εἵρξας ἀττικοί. τὸ μέντοι παρὰ τῷ ὁμήρῳ, ἔρχθεντ᾽ ἐν μεγάλῳ ποταμῷ ψιλῶς. τὸ δὲ εἷρξας, δα
σέως ἀναγινώσκομεν, ὅταν τὸ πρᾶξαι δηλοῖ. Ἡ μὲν ἄρ᾽ ὡς εἷρξασ᾽ ἀπεβήσατο δῖα θεάων. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς εἱρκτῆς, δασέ
ως ἀττικῶς. Εἰροκόμος. τὸ ἔρος πλεονασμῷ τοῦ ἰ, γίνεται εἶρος. ὡς τὸ ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα. σημαίνει δὲ τὸ ἔριον. γίνε
ται ἐκ τοῦ ἔρρω, τὸ κάμνω. Εἰροκόμῳ, ἐριουργῷ ἐπιμελεῖ. Εἰρόμενος. ὅμηρος. ὅ ἐστι τι μὲ φησιν εἰρόμενος. ὁ ἐστιν ἐρωτῶν.
Εἴροντες, λέγοντες. ἀπεῖροντες. Εἰροπόκος, μαλλοὺς πέκων. ἢ κτενίζων παρὰ τὸ ἔριον, καὶ τὸ πέκω τὸ κτενίζω, γίνε
ται εἰροπόκος, καὶ εἰροπόκος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ πέκειν. ὅ ἐστι ξαίνειν. Εἰροπόνος, ὁ περὶ τὰ ἔρια πονῶν. Εἰρόπους εἶς λέ
γει ὅμηρος, κατ᾽ ἐξαίρετον πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ζῶον οὕτω πέκεται εἰς εἶρος ἤγουν ἔριον. αἱ δὲ αἶγες περὶ πλείστας
χώρας ἔχουσιν ἐν ἑτέραις τρίχας φέρουσαι οὐ μὴν ἐριοφοροῦσαι. ὅτι δὲ διαφέρει θρὶξ καὶ ἔριον, οὐκ ἔστιν ἀμφισβητεῖν,
παρά γε τοῖς προειρημένοις ὀρθολεκτεῖν. ἰστέον δὲ ὡς τὸ μὴ ἐριοφορεῖν παροιμία ἐξήνεγκε, τὸ εἰς ὄνου πόκας ἐπὶ τῶν ἀκερδῶν
καὶ ἀλυσιτελῶν. ἣν παρῳδήσας ὁ κωμικὸς ὄνου πόκας παίζων παρέθηκε, ὡς οἷόν τι χωρίον ἐν ᾅδου. Εἶρος, πρωτότυπον
ἐστι τοῦ ἔριον. ὡς τεῖχος τειχίον. ὅθεν ἔριον, ὡς ἴχνιον καὶ εἶρος, ἔριον πτωχός. Εἰροῦντα, ἐρωτῶντα. Εἴρπομεν, τὸ ἕρπειν κυρίως
ἐπὶ τῶν ὄφεων. καὶ σκωλήκων, καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται. ἐνίοτε δὲ, ἡ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν λέγεται. Εἷρπον, μετὰ πο
λῆς ἐβάδιζον. Εἰρύαται, εἰρύομαι ἐνεστώς. ἐρύσομαι μέλλων. εἴρυμαι παρακείμενος. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἴρυνται
καὶ ἰωνικῶς ἐρύαται καὶ εἰρύαται, φυλάττουσιν. ἐρύω. εἴρυμι. τὸ παθητικὸν εἴρυμαι τὸ τρίτον εἴρυνται καὶ ἰωνικῶς, ἐρύ
αται. ἢ ἐρύομαι ἐνεστώς. ἐρύσομαι μέλλων, εἴρυμαι, παρακείμενος. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔρυνται καὶ ἰωνικῶς, ἐρύ
αται. Εἰρύατο ῥῆξις. τουτέστιν, εἱλκυσμέναι ἦσαν. Εἰρύεσθαι, τὸ φυλάττειν. ἀπὸ τοῦ ἐρύω πλεονασμῷ τοῦ ἰ. ὥσπερ
καὶ εἰῶ, καὶ ἐρωτῶ, εἰρωτῶ. Εἴρυντο, ἐφυλάσσοντο. Εἰρυόμεθα, φυλάττομεν. Εἰρύοντο, εἷλκον. καὶ εἰρύσαντο.
Εἰρύσασθαι, ἐρύομαι τὸ φυλάσσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ ἐρύομαι, εἰρύσομαι μέλλων. εἰρυσάμην ἀόριστος. ἀφ᾽ οὗ τὸ εἰρύσα
σθαι, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ, εἰρύσσασθαι. Εἰρύσασθαι, τὸ φυλάξασθαι κατὰ ἐπένθεσιν τοῦ ἰ. τὸ μὲν ῥῖα πολὺ,
ἐρύσασθαι ἐστιν. ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας π. μὴ δὲ φρεσὶν, εἰρύσαιτο. τουτέστι, μὴ οὐ φυλάξαι ἡ καρδία κατὰ νοῦν. Εἰρύσαιν
το, γελᾶν καὶ ἐρύσασθαι, γελᾶν. Εἰρυσαίμεθα, εἱλκύσαιμεν. Εἰρύσαο, ἐφύλαξας. Εἰρύσατο, ἐλκύσατο. ἔλαβεν. ὃς
ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς ἐπικούρου φλυαρίαις. καὶ δὲ ἐκεῖνον κακὰ εἰρύσατο δύο. ἄθεός τε, καὶ ἀκόλαστος εἶναι. Εἰρύσειν, ἀν
τὶ τοῦ μεθελκύσει, ἢ καὶ κωλύσει παρ᾽ ὁμήρῳ. Εἴρυσεν, εἵλκυσεν. Εἴρυσθαι, σημαίνει τὸ φυλάξαι ἐκ τοῦ ἔρυμι τὸ πα
θητικὸν ἔρυμαι καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἔρυσθαι, προπαροξυτόνως καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ, εἴρυσθαι ὡς ζεύγνυσθαι. Εἰρύ
σθαι παροξυτόνως, ἐκ τοῦ ἐρύω ἐρύσω εἴρυκα. εἴρυμαι εἴρυσαι εἴρυται. τὸ ἀπαρέμφατον ἐρύσθαι, ὡς λελύσθαι. Εἰρύ
σθαι θεοῦ δέκα παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἤτοι ἀντὶ τοῦ φυλάξεσθαι, ἤτοι γνῶναι ἀπὸ τοῦ ἐρύω τὸ φυλάσσω. ἢ ἀντὶ τοῦ ἑλκύ
σαι, ὡς καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοί. ἵνα λέγῃ ὅτι οὐ χαλεπὸν ἑλκύσαι εἰς νοῦν, ἢ καὶ ἄλλως μεθελκύσαι εἰς ὃ βούλεται
τις τὴν θείαν βουλήν. τοῦτο δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρύω τὸ ἑλκύω. Εἰρυσμένοις, ἑλκυσμένοις. οἱ δὲ θεράποντες, εὗρον τὰ ξίφη εἰ
ρυσμένους, ὡς ἀλλήλοις διαχρήσαντο. Εἴρυτο προπαροξυτόνως, ὡς τὸ ἐζεύγνυτο. ἐκ τοῦ ἔρυμι. ἄλλοι τινὲς προπερισπῶσιν,
εἰρῦτο. καὶ εἴρυτο θύρας, ἤγουν ἐφύλασσεν ἢ εἴρυτο, κατέχοι. ἀρίσταρχος. Εἴρχαται εἴργω, εἶρχα. εἶργμαι τὸ τρί
τον εἶρκται εἴρχαται, ἰωνικῶς καὶ ἔρχαται. Εἰρχθέντες, πεδηθέντες. Εἴρω τὸ πλέκω, δασύνεται ἀφ᾽ οὗ εἱρμὸς, ὁ περὶ
τραχήλιος κόσμος. εἴρω δὲ τὸ λέγω ψιλοῦται. Εἴρω, τὸ εἰς μάχην συμπλέκω. γίνεται ἀποβολῇ τοῦ ἰ ἔρω. ἐξ οὗ ἐρέθω
ὡς φλέγω, φλεγέθω. τί με, νεμέθω. ἀφ᾽ οὗ τὸ ἐρεθίζω. τὸ δὲ ἐρέθω, χρῆσις ἐν τῷ μή με ἐρέθε ὀνειδείοις ἐπέεσσιν. ὅτι δὲ ἡ
εἴρειν ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλειν λέγεται, πολλαχόθεν δῆλον. ἐξ οὗ καὶ ἶρις ἡ τῶν θεῶν ἄγγελος. καὶ ἶρος, ὃς ἀγγέλλεσι, κού
ὅθεν ἐστέλλετο. Εἴρω, στοιχίζω, ὅθεν εἱρμός. Εἰρωθέντα, κινδυνεύσαντα. σαλεύσαντα. Εἴρων, ὁ ἄλλα μὲν φρονῶν,
ἄλλα δὲ λέγων. ἢ ὁ ἔχων ἢ προσποιούμενος μὴ ἔχειν. ἀλαζὼν δὲ, ὁ μὴ ἔχων ἢ προσποιούμενος ἔχειν. ἢ ὁ πάντα παίζων.
ὑποκριτής. εἰρωνευόμενος. ἀπατῶν κόλαξ. ἢ εἴρων ὁ δυνάμενος μὲν ποιῆσαί τι. λέγων δὲ μὴ δύνασθαι. ἀλαζὼν δὲ ὁ
τούτῳ ἐναντίος. ὁ ὑπερηφανευόμενος. οὐκ ἔχει δὲ αὐτὸν παρεκβαίνοντα τὸ ἀληθὲς ἔργῳ ἢ λόγῳ. ἔτι πρὸς τὸ εἰρωνικώτε
ρον, ἢ ἀλαζονέστερον. Εἰρωνεία, κολακεία. χλεύη. ἢ ὑποκρισις. διαιρεῖται δὲ εἰς πέντε· εἰς χλεύην. μυκτηρισμόν, σαρ
κασμόν, καὶ στεϊσμόν. ἢ εἰρωνεία, λόγος ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δηλῶν μετά τινος ὑποκρίσεως. Εἰρωνεύομαι, τὸ διαλο
γίζω. χλευάζω. ὑποκρίνομαι παρὰ τὸ εἴρων εἴρωνος καὶ εἰρωνεία, ἤγουν τὸ ὡς ἐναντίον τὸ ἀλαζονεύομαι ἀφ᾽ οὗ παράγεται

παρ' Ὁμήρῳ, ἐν δευτέρᾳ ῥαψῳδίᾳ, ἀντὶ τοῦ ὅπως ἂν κεῖται· ἀσυνδέσμως, ἀντὶ συνδέσμου· διαστατικὸς, ἀντὶ βεβαιωτικοῦ· καὶ τὸ αἴκεν πως ὁμοίως ἔχει, ἐν τῷ, Ἀλλ' ἄγετ' αἴκε πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν. Εἵποντο, ἠκολούθουν. Εἶρ, λαῖλαψ, ἡ λαμπάς· ὅθεν τὸ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ. Εἶραι, συνάψαι, συῤῥάψαι. Εἰραφιώτης, ὁ Διόνυσος· παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι τῷ τοῦ Διὸς μηρῷ· ἢ παρὰ τὸ ἐῤῥέφθαι ὃ σημαίνει τὸ στεφανοῦσθαι, γέγονεν ἐραφιώτης καὶ εἰραφιώτης· ἢ παρὰ τὸ ἔριφος εἰραφιώτης· τὸν γὰρ ἔριφόν φασιν αὐτὸν ἀνατραφῆναι. Εἰράων προπάροιθεν, ἐκκλησιῶν μὲν ἀντὶ τῶν ἐκκλησιῶν· ἤγουν τόπων, ἐν οἷς ἐκκλησιάζουσι· καὶ ἔστιν αὐτὸ τῶν ἀγορῶν. Εἴργαθεν, διεῖργεν· ἐκώλυεν· ἔτρεπεν· διεῖλεν. Εἰργάσατο, ἐποίησεν· ἐπράξατο. Εἴργεσθαι, κωλύεσθαι. Εἵργμαι, ἠρξάμην. Εἴργου, φυλάττου· χωρίζου. Εἴργω, τὸ κωλύω ψιλοῦται· εἵργω δὲ τὸ εἰς εἱρκτὴν ἐμβάλλω, ἤγουν εἰς δεσμωτήριον, δασύνεται· ἐξ οὗ τὸ καθειργμένος. Ἀπείργω μὲν, τὸν βουλόμενον ἅψασθαί τινος ἔργου κωλύω· ἀφείργω, τὸν ἁψάμενον ὁντινοῦν τοῦ ἔργου καὶ ἀνύσαντα, ἀποστέλλω. Εἴργω σε τοῦδε, καὶ εἴργω σου τόδε· ἀντὶ τοῦ κωλύω· καὶ εἴργω σοι τόδε, οἷον ἀποσοβῶ σου. Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις· εἴργουσι τεκούσῃ ματρὶ, πόλεμον δόρυ· εἴργω σε πορείας, καὶ ἀπὸ τῆς πορείας· ἢ εἴργω, καὶ κωλύω, ἢ ἀπέχω σε τῆς μάχης· καὶ εἴργω σε μάχεσθαι· εἴργω σε τοῦ ἐγχειρήματος· κωλύω σε τοῦ ἔργου· παύω σε τοῦ ποιήματος. Εἶρε, αἶρε. Εἴρεαι, ἐρωτᾷς· λέγεις· εἴρεις· ἐρεῖς. Εἰρεβάδε, εἰς ἔρεβος. Εἰρεθύρη, ὀρσοθύρα· ὁ στροφεύς. Εἰρεῖς, πλέκεις. Εἴρειν τὸ ἀγγέλλειν· ὅθεν Ἶρος. Εἴρει, λέγει· πλέκει. Εἰρέσθω, λεγέσθω· ἐκ τοῦ εἴρω τὸ λέγω. Εἴρερος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, αἰχμαλωσία, δουλεία· παρὰ τὸ ἐρᾶν εἴρειν· ἐν γὰρ δουλείᾳ, καὶ τοῦ λέγειν στέρονται μὴ παῤῥησιαζόμενοι· ἢ εἴρερος, ἡ δουλεία· ἢ ὁ κόνασος, παρὰ τὸ τὴν ἔραν τὴν γῆν ὑπὲρ τὴν γῆν δουλεία· ἢ παρὰ τὸ ἔριον, ἔρος· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἔρερος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴρερος· ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ τείρερος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, εἴρερος. Εἰρεσία, κωπηλασία· παρὰ τὸ ἐρέτης ἐρεσία· καὶ εἰρεσία. Εἰρέσιον, πόλις Βοιωτίας. Εἰρεσιώνη κλάδος ἐλαίας, ἐρίοις περιπεπλεγμένος· ἢ ἀναδεδεμένος· ἐξήρτητο δὲ αὐτοῦ ὡραῖα πάντα ἀκρόδρυα· πρὸ δὲ τῶν θυρῶν ἱστᾶσιν αὐτὴν ἔτι καὶ νῦν· ποιοῦσι δὲ τοῦτο κατά τι παλαιὸν χρηστήριον· οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι λιμοῦ· οἱ δὲ ὅτι καὶ λοιμοῦ τὴν πᾶσαν κατασχόντος οἰκουμένην, χρωμένων τινῶν, ἂν τρόπον παύσαιτο τὸ δεινὸν, τὴν λύσιν ταύτην ὁ Πύθιος ἐμαντεύσατο· εἰ προηρεσίαν ὑπὲρ ἁπάντων Ἀθηναῖοι θύσουσι· θυσάντων οὖν τῶν Ἀθηναίων, τὸ δεινὸν ἐπαύσατο· καὶ οὕτως ὥσπερ χαριστήριον ἀπανταχόθεν τοῖς Ἀθηναίοις ἐξέπεμπον τῶν καρπῶν ἁπάντων τὰς ἀπαρχάς· ὅτι δὴ καὶ Ἄβαριν φασὶ τὸν Ὑπερβόρειον ἐλθόντα θεωρὸν, εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἀπόλλωνι θητεῦσαι, καὶ οὕτω συγγράψαι τοὺς χρησμοὺς τοὺς νῦν προσαγορευομένους Βάριδας. Ἄλλως. Πυανεψίοις καὶ Θαργηλίοις ἡλίῳ καὶ ὥραις ἑορτάζουσιν Ἀθηναῖοι· φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τοὺς θαλλοὺς ἐρίοις περιειλημμένους, ὅθεν εἰρεσιῶναι λέγονται· καὶ τούτους πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσιν· ἐξήρτητο δὲ τῶν θαλλῶν αἱ ὧραι· ἡ εἰρεσιώνη, θαλλὸς ἐλαίας ἢ καταπτὰς ἢ δάφνης ἐξ ἐρίων συμπεπλεγμένος, ἔχων ἄρτον ἐξηρτημένον, καὶ κοτύλην· ἔστι δὲ μέτρον, ὃ νῦν καλοῦμεν ἡμίξεστον· καὶ σῦκα καὶ πάντα τὰ ἀγαθά· ταύτην δὲ τὴν εἰρεσιώνην πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐτίθεντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἢ κατ' ἔτος ἔλαττον· ᾖδε δὲ παῖς ἀμφιθαλὴς ἀμφ' αὐτὴν ταῦτα λέγειν· Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει, καὶ πίονας ἄρτους· Καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι· Καὶ κύλικ' εὔζωρον ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃ. Ἄλλως. Εἰρεσιώνη, κλάδος ἐστὶν ἐλαίας ἐρίοις περιπεπλεγμένος· ἐξήρτητο δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα πάντα· ἵστασαν δὲ αὐτὸν πρὸ τῶν θυρῶν, κατὰ τὸ παλαιὸν χρηστήριον· οἱ μὲν γάρ φασιν ὡς λιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν κατασχόντος, ὁ θεὸς εἶπε προηρεσίαν, ὑπὲρ ἁπάντων θῦσαι θυσίαν Ἀθηναίοις· οὗ ἕνεκα χαριστήρια πανταχόθεν ἐξέπεμπον εἰς Ἀθήνας, τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς. Ἄλλως. Εἰρεσιώνη· ὡς λέγει Παυσανίας, θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένος ἐρίῳ· προσηρτημένους ἔχων διαφόρους ἐκ γῆς καρπούς· τοῦτο ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλὴς, καὶ τίθησι πρὸ θυρῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ, ἐν τοῖς Πυανεψίοις· λέγεται γάρ φησι Θησέα, ὅτι εἰς Κρήτην ἔπλει, προσχόντα Δήλῳ διὰ χειμῶνα, εὔξασθαι Ἀπόλλωνι καταστέψαι κλάδοις ἐλαίας, εἰ τὸν Μινώταυρον κτείνας σωθῇ, καὶ θυσιάσειν· ὁ γοῦν ἱκετηρίαν ταύτην καταστέψας, ἑψῆσαι λέγεται χύτρας ἀθάρας καὶ ἔτνους· καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι· διὸ καὶ Πυανέψια λέγεσθαι οἷον Κυανέψια, διὰ τὸ τοὺς πυάμους πρότερον τοὺς κυάμους καλεῖσθαι· ἤγουν δὲ ἔθος ὅτι ταῦτα, καὶ ἀποτροπὴ λιμοῦ· ᾖδον δὲ παῖδες οὕτω· Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους, Καὶ μέλιτος κοτύλην καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι, Καὶ κύλικα εὔζωρον ἵνα μεθύουσα καθεύδῃ· μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ὀξὺ ἀγροῦντες τιθέασι παρὰ τὰς θύρας· Κράτης δέ φησιν ἀφορίας ποτὲ κατασχούσης Ἀθήνας, θαλλόν φασι καταστέψαντας ἐρίοις, ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι Ἀπόλλωνι· ἄλλως δὲ λέγεται καὶ ὅτι στέμμα λευκὸν, καὶ φοινικοῦν ἀπήρτητο τοῦ θαλλοῦ· καὶ ὅτι προυνέθετο ἱκεσία τῷ Ἀπόλλωνι· καθ' ἣν ἡμέραν οἱ περὶ Θησέα σωθῆναι δοκοῦσι· καὶ ὅτι καταχύσματα καὶ κύλικα οἴνου κεκραμένου καταχέοντες αὐτῆς, ἐπέλεγον τὴν ῥηθεῖσαν ᾠδήν. Εἴρετο, ἔρομαι κοινῶς, τὸ ἐρωτῶ· εἴρομαι, ἰωνικῶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· ἀπὸ μὲν τοῦ ἔρομαι ἠρόμην· ὁ δεύτερος ἀόριστος, διὰ τοῦ η· ἀπὸ δὲ τοῦ εἴρομαι, εἰρόμην παρατατικὸς, διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἐν σημασίᾳ ἀορίστου, κατὰ τὴν ποιητικὴν συνήθειαν. Εἴρετο, σημαίνει τὸ ἠρώτα· ὡς τὸ εἴρετο δ' ἐξείης, ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· σημαίνει καὶ τὸ ἔλεγεν· εἴρετο δὲ ὑπὸ ... ὑποθετικῶς εἰρόντων, ἀντὶ τοῦ ἐλεγόντων· εἴροντο δὲ κατ' ἕκαστον. Εἰρεῦσαι, λέγουσαι· εἴρω γὰρ τὸ λέγω· οὗ ὁ μέλλων, ἐρῶ· Ἡσίοδος, ἐν τῇ Θεογονίᾳ. Εἶρις, ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου ... ταῖς νεφέλαις χρόα· τὸ καλούμενον τόξον. Εἴρη, ἐρώτησις· φήμη, κληδών. Ἐρίδεται, ἐρίζεται. Εἴρηκα, ἔλεξα· ἐκ τοῦ ἐρῶ, ἐρέω, ἐρήσω, ἔρηκα. Εἰρήκει, ἀντὶ τοῦ ἔλεξε· κανονίζεται οὕτω· ῥῶ τὸ λέγω· ὁ μέλλων ῥήσω· ὁ παρακείμενος ἔρρηκα· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ῥ ἔρηκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἴρηκα· ὁ ὑπερσυντέλικος, εἰρήκειν. Εἰρήκειν· εἰρήκη λέγουσιν Ἴωνες ἀπὸ τοῦ εἰρήκεα· ὥσπερ ᾔδεα ᾔδη· ὡσαύτως δὲ εἱστήκειν, εἱστήκη· ὡς ἀπὸ τοῦ εἱστήκεα· ὅμως τὰ τοιαῦτα πρόσωπα τρίτα, καὶ τὸ ν προσλαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ εἰρήκεεν εἱστήκεεν· καθὰ καὶ τὸ ᾔσκειν ἔρια καλά· ἀπὸ τοῦ ἤσκεεν· τοῦτο δὲ λόγῳ κεῖται, καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς τὸ ᾔειν ὁ δεῖνα, ἀντὶ τοῦ ἦλθεν. Εἰρηκώς, εἰπών. Εἰρημένοι, λελεγμένοι· εἰρημένον ἄλλως ἀπὸ ταύτης ... ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ εἰρημένου ἔρχεσθαι· οὐ περὶ φαύλου πράγ

κατὰ τὸ ἀεί, αἰεί· καὶ κατὰ τὸ ἀζόφορος, αἰζόφορος ἡ ξηρασία· παρὰ τὸ ἄζειν· καὶ ἄζα, αὖζα· καὶ ἀζηός, αἰζηός.
Εἰνατίη, ἐπίθετον τῆς Εἰλειθυίας. Καλλίμαχος· εἰνατίην ὁμόδελφον ἐπ᾽ ὠδῖνεσσιν ἰδοῦσα· εἴρηται δέ, κριτική ἐνάτης
γὰρ τόκος κρίσιμος, εἴθα ἐπὶ μάρτυρι Εἰλείθυια. Εἰνάπηχυ, λοξόν. Εἴνατον, τὸ τῆς λυκίας, ἢ κρίσιμος. Εἴνατος, ἀπὸ τοῦ ἐν-
νέα ὄντος, προσλήψει τοῦ ι· ἀπὸ τοῦ ἐννέα ἔνατος δι᾽ ἑνὸς ν γίγνεται καὶ μὴ ἔννατος, ὡς ἀπὸ τοῦ τέσσαρα τέταρτος· δι᾽ ἑνὸς
ν· τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ νέατος κατὰ μετάθεσιν, ἐτυμολογοῦσιν αὐτό· σχεδὸν γὰρ νέατός ἐστιν· ἤγουν ἔσχατος ὁ ἔνατος ὡς ἀπὸ τῆς
μονάδος ἀρχὰς ὤν. Εἴνατος, ποιητικὸν ἐπένθεσιν ἔχει τοῦ ι· ὡς ἀπὸ τοῦ ἔνατος· ὅθεν αἱ μὲν λόγια δι᾽ ἑνὸς ν γράφου-
σιν, ὡς ἀπὸ τοῦ νέατος ὁ δηλοῖ τὸ ἔσχατον· ἔσχατος γὰρ ὁ ἐννέα ἐν μοναδικοῖς ἀριθμοῖς· ἢ καὶ ἄλλως, διὰ παραζυγῆς
ἀναγνῶσιν· ὡς γὰρ τέσσαρα μὲν ἐνδύουσι Ἰαῶν· ἐξ οὗ ὁ τέταρτος· τέταρτος δὲ ἐν ἑνί, οὕτω καὶ ἐννέα, ἔνατος· οἱ δὲ χυδαΐζον-
τες, διπλασιάζουσιν ἐν τῷ ἔνατος δι᾽ ἀναλογίαν τὸ ἀμετάβολον· ὡς δοκεῖ ἡ τροπὴ τοῦ ἑνὸς ν εἰς ι γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ
ἔνατος τὸ εἴνατος· ὡς καὶ αἰεί, αἰὲν καὶ ἐνείκω, ἐνέγκω. Εἵνεκα εἴσω μοῦνος οὗλος· ἀντὶ τοῦ ἕνεκα ἔσω μόνος ὅλος· ὅτι
ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τοῦ ὀνόματος παρείληφθαι τὸ στοιχεῖον ὥσπερ ἐν τοῖς ἄνω· τοῦτο ἐγὼ παρενθέσεως λέγω, οὐ προσθέ-
σεως· ὡς καὶ ἐκεῖνα ἔνατος εἴνατος· πνέοντες πνείοντες· πρόσθεσις δὲ λέγεται, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἔξωθεν παρα-
ληφθῇ στοιχεῖον· οἷον σταφίς, ἀσταφίς· πᾶς, ἅπας· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀττικόν· παρένθεσις δέ, ἰωνική· πρόσθεσις δὲ ἀττική.
Εἰν ἐλεαῖσιν, ἐν τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις. Εἶνις, νεῦρα. Εἰνοσίαι, ἀποστολαί. Εἰνόμιον, ἀντὶ τοῦ εἰσόδιον σὺν τῷ
ι, Καλλίας πεδήταις· καὶ εἰσῆσαι, ἀντὶ τοῦ εἰσήεσαν, σὺν τῷ ι· ἀγάθωνα τρόπῳ. Εἰνὶ θρόνῳ, ἐν τῷ θρόνῳ. Εἰνοδίοις,
τοὺς ἐν τῇ ὁδῷ κώμας. Εἰνοσίφυλλον κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ κινοσίφυλλον· παρὰ τὸ ἐνόθω, ἐνόσω· ἀφ᾽ οὗ ἔνοσις, ἡ κίνησις·
ἐν τῇ ὕλῃ δέ φασι τὸ κατὰ τὰς ἐνόμενα(?) δηλοῦται· καὶ ὡσανεὶ εἴποι τις ἀνεμόεν· ἢ κινούμενον τοῖς φύλλοις, ὡς δασύ· οὐ δηλαδὴ
διὰ τὴν πυκνότητα, οὐδέν τι τῶν στερεῶν κινεῖται· ὡς μὴ διικνουμένου τοῦ ἀνέμου ἐντός, ἀλλὰ τὰ φύλλα μόνα ὡς ἄλλο-
λάζων ἐντρέχει ὁ ἄνεμος. Εἶνος καὶ εἶαρ, ἀπὸ τοῦ ἔω χαρακτηρίζεται ἀμφότερα, εἰς παθητικὸν ὑπερσυντέλικον· τὸ μὲν
κοινῶς τόδε, ἰωνικῶς. Εἶνον, ἔφερον. Εἶνο, τὸ καλύπτω· ἐξ οὗ εἰνοσίφυλλον ὄρος, τὸ ὑπὸ τῶν φύλλων κατασκιαζόμε-
νον. Εἴξαντες, ὑπακούσαντες· ὑποχωρήσαντες. Εἴξασι, καὶ ἔοικασι λέγουσι ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἐοίκασι· καὶ Ἀριστοφά-
νης νεφέλαις· εἴξασι δ᾽ οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισι· περὶ τῶν νεφελῶν λέγει· ἔοικα τὸ ὁμοιῶ· ὁ μέλλων εἴξω· ὁ παρακείμενος
ἔοικα· ὁ μέσος, εἶκα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐοίκασι καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἔικασι, καὶ εἴξασι. Εἶξε δέ, ὑπεχώ-
ρησε δέ· ἢ εἶξεν, ὑπεῖκεν. Εἷο, σημαίνει τὸ ἑαυτοῦ, ἔστι γὰρ ἐμοῦ, σοῦ· οὗ· καὶ αὗται αἱ δωρικαὶ οὐδέτερα δύο σύμφω-
να ἔχουσι μακρὰ ἢ βραχέα· ἀλλὰ τὸ μὲν εὖ, μακρόν· τὸ δὲ ε τέτρον βραχύ· οἷον Πριαμίδαο, παλαιάδαο, ὠκεανοῖο, τούτου
χάριν ἐπέλαβον τὸ ι ποιητικῶς, καὶ ἐγένετο, σεῖο, μεῖο, εἷο. Εἷο, ἐκ τοῦ οὗ· καθάπερ ἐκ τοῦ σοῦ, σεῖο καὶ ἐκ τοῦ ἐμοῦ,
ἐμεῖο. Εἶα, ὄστρεον τὰ καθάρσια. Εἰάατα, ἀδύνατα. Εἶπα, ἀόριστος πρῶτος· φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ἰδίου μέλ-
λοντος· οἷον τύψω ἔτυψα· λέξω ἔλεξα· πείσω ἔπεισα· οὕτω καὶ οἱ λοιποὶ χωρὶς τοῦ εἶπα, ἤνεγκα, ἔθηκα· ἔδωκα· ἧκα· ἔ-
χεα· ἔακα· οὗτοι οὐ φυλάττουσι τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος. Εἰπάδιον, ἐπίτριον. Εἴπωσαν· εἴπω τὸ λέγω· ὁ μέλλων
εἴψω· ὁ ἀόριστος εἶπα· ἡ μετοχή, εἴπας· καὶ τὸ εὐκτικὸν εἴπαιμι· εἴπαις, εἴπαι· καὶ ἀττικῇ προσθέσει, εἴπαιεν· καὶ προσ-
θέσει τοῦ σ τὸ δεύτερον πρόσωπον ἢ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, τὸ τρίτον· γίνεται γοῦν ἐξ αὐτοῦ εἴπαιεν· τὸ πληθυντικὸν εἴπαιμεν·
τὸ τρίτον εἴπαιεσαν, καὶ συγκοπῇ εἴπαισαν. Εἴπας ἔπος, ἀττικῶς ῥηθέν· ὡς γὰρ ἔλεξας λόγον, ἢ ὕπνωσας ὕπνον,
οὕτω καὶ εἴπας ἔπος. Εἴπατε, λέξατε. Εἰπέ, ἐλθέ, εὑρέ· ὀξύνονται καὶ λαβέ ἀττικῶς. Εἶπε· τὰ τροχαϊκὰ ῥήμα-
τα περισπώμενα, ἐν τῇ συνθέσει οὐκ ἀναβιβάζει τοὺς τόνους· οἷον, εἶπε κατεῖπε· εἶχε κατεῖχεν· πλὴν τοῦ εἶδε, σύνει-
δε· καὶ σύνοιδα· τὰ δὲ ὀνόματα τὰ τροχαϊκὰ καὶ περισπώμενα, τὸ ἐναντίον πάσχουσιν ἐν τῇ συνθέσει· οἷον, δοῦλος· ἔνδου-
λος· ὁμοίως καὶ τὰ παροξύτονα· οἷον πιστός, ἄπιστος· καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Εἰπέμεν, εἰπεῖν. Εἰπερ ὑπάκουσας
εἴπερ τοῦ ἀνθρώπου τινὰ λείπει τοῦ ὑπάκουσας. Εἴπερ ἐκπάλκας γε κἀγώ, ἢ ζύλον ἐπιτύμον Ἀριστοφάνης· ὥστε
τοί ἔλεγον· εἴπερ ἐξ ἀνθρώπων εἰμὶ κἀγώ· σημαίνει γὰρ τὰς ναῦς· καὶ τὰς μὲν παλαιὰς καλεῖ γραῖας· τὰς δὲ μὴ πλεύ-
σας παρθένους· τὸ ψυχρὸν οὖν τὸ ψυχρὸν παρέβαλε, πάνυ χαριέντως. Εἴπερ τινές, ὡς ἄλλα τινές. Εἴπερ γάρ, ἐὰν
γάρ. Εἵπεσκεν, εἶπεν· εἵπετο ἠκολούθει. Εἶπες, αὐθυπότακτον. Εἴπηθα, ἀντὶ τοῦ εἴπῃς· αἱ προσθέσεις τῆς θα συλ-
λαβῆς τῶν αἰολέων εἰσίν. Εἶρον, ἀντὶ τοῦ λέξαι· ὃ συντάσσεται δοτικῇ· ἢ εἶρις, ἀντὶ τοῦ ὀνομάσεις, συντάσσεται αἰτι-
ατικῇ· Ἀριστείδης· τί δ᾽ αὖ εἴποις τὸ φρέαρ τὸ ἱερόν. Εἴποις τὰ τρία· παρὰ τῷ αὐλῷ· τοῖς ἀπὸ θαλάττης ἀγομένοις, ἐξ ἐκεί-
νου καὶ σίτου πληρωθεῖσι, τρία λέγονται βούλαντο μεθ᾽ ἃ φιμωθέντες, ἀπάγοντο τὴν πρὸς θάλασσαν· τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον κα-
λούμενον αὐλὴ ἐκαλεῖτο. Εἱπόμην, ἠκολούθουν. Εἶπον, ῥῆμα προστακτικὸν τὸ θέμα, εἴπω τὸ λέγω· ὁ πρῶτος ἀόρι-
στος, εἶπα· καὶ ἔστι σεσημειωμένον· ὁ δεύτερος, εἶπον· τὸ τρίτον εἴπε· τὸ προστακτικόν, εἰπὸν εἰπάτω. Εἶπον ἢ ἦλθον
διὰ τί ἀπὸ βαρυτόνου ὄντα θέματος, φύσει μακρᾷ παραλήγεται; ἐπειδὴ Ἴωνες λόγου ἀρχούσης, ἐφύλαξαν τὴν μα-
κράν· καὶ γὰρ δισύλλαβα ὄντα, τὴν αὔξησιν ἔχουσιν ἀρχουσαν καὶ παραλήγουσαν· καὶ διὰ τί οὐκ ἀποβάλλει τὸ ι ἐν
ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεσι καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς, διὰ τοῦτο εἰπὼν μετοχή, οὐκ ἀποβάλλει τὸ ι καὶ γίνεται ἐπών, ἵνα
μὴ συνεμπέσῃ τῇ ἐπὼν μετοχῇ, σημαινούσῃ τὸ ὑπάρχον. Εἶπον, καὶ εἶπα, φησὶν Αἴλιος Διονύσιος, ὅτι ἀμφότερα
παρ᾽ ἀττικοῖς· μᾶλλον δὲ τὸ πρῶτον· καὶ τὰ προστακτικὰ δὲ ἀμφοτέρως εἰπέ καὶ εἰπὸν ὀξυτόνως· καὶ αἱ μετοχαὶ ὁ εἰ-
πών τε ὁ εἴπας. Ἰστέον δὲ ὅτι καθάπερ εἶπον ἢ εἶπα, ἢ ἤνεγκα ἢ ἤνεγκον. Εἶπον ὁ εἰπὼν ἢ εἶκον, εἰκὼν παρέβησαν
τὸν κανόνα· ὅτι οἱ ἀόριστοι ἀπὸ τῆς μετοχῆς τὴν αὔξησιν ἀποβάλλειν ὀφείλουσιν, οἷον ἦλθον, ἐλθών· εἶδον, ἰδών.
Εἶπον μὲν ἔπος, καὶ λέγω σοι· ἢ ἀντιπίπτον σοι, ἢ ἀντιλέγω σοι, λέγω δέ σε κακῶς· ἢ ἀντιπίπτον σε κακῶς· μετὰ τῆς παρεμ-
φάσεως αἰτιατικῇ συντάσσονται. Εἶ, τορνίου· ἢ εἶ, ὑπάρχεις. Εἶρος, παγίς· ἢ παῖς βόθρος. Εἶπον ἵνα περιπαθὲς
τὰ λεχθέντα ἢ ἀπὸ διορθώσεως τοῦ πατρὸς δέ μαθεῖν, ὃ ἤδη φθαρθεὶς ὀλέθρῳ λυγρῷ· ἀλλ᾽ ἔτι ζωντί· καὶ εἶπον τῆς αὐτῆς χώρας,

τοῦ δεῖνος. ὁ δὲ ἄρχων ἐπεὶ ὀφείλων ἐπίρρημα ἔχειν ἐπαγόμενον δηλοῦν τῆς ἀρχῆς τὴν ἐνέργειαν, ὅπερ ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα· οἷον, ἄρχει τις δικαίως. ἐν γὰρ τῷ ἄρχειν δικαίως, τὸ δικαίως οὐ πρὸς τὸ ἄρχειν τινὰ, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἔχοντα τὴν ἀρχήν. τοῦτο ἐνίοτε μὲν ἐπίρρημα ἔχει ἐπαγόμενον ὅτε ἐστὶ μετοχή· ἐνίοτε δὲ ὄνομα ἐπίθετον ἐπαγόμενον ἔχει, ὅτι δὲ ἀνάγκης ὄνομα ἐστὶν ὡς ἐν τῷ ἄρχων ἀγαθὸς παρὰ πρὸς τὸ αἰχμητής. τὸ δὲ ἑκὼν ἐπεὶ ὀφεῖλον ἀπαρεμφάτῳ συντάττεσθαι ὡς τὰ τῆς θελήσεως πάντα ῥήματα, οἷον θέλω ἐλθεῖν, τοῦτο οὐδέ ποτε οὕτω συντάσσεται. τὸ δὲ χαύνως ἐπεὶ ὀφεῖλον μετὰ δοτικῆς εἶναι, ὡς τὸ καίω, τοῦτο οὐ μεταβαίνει. ἔστι δὲ χαύνως, τὸ χλυθάλπος. Εἵμασιν, ἱματίοις. Εἵματα ἀγγέσθαι, λαυρὴν τὴν ἐσθῆτα φέρειν. καὶ εἵματα ἑστάμενος, πρὸς ἐτυμολογίας ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ ἕω γὰρ τὸ εἷμα γίνεται· ἀπὸ δὲ αὐτοῦ τὸ ἱμάτιον. γράφεται δὲ διὰ διφθόγγου τὸ εἷμα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἕμα προσλήψει τοῦ ι. ἢ ὡς φυλάξαν τὴν τοῦ προτύπου παρακειμένου αὔξησιν, ὃ καὶ ἡ ἐγρήγορσις ἔχει· καὶ ἡ ἐπιτρίβασις, καὶ ἡ [illegible] σις. Εἱμείρεται, ἐπιθυμεῖ. Εἱμέμεναι, εἰ προθυμεῖ. Εἱμένα καθὼς στόμα ξυστὰ χαλκῷ, ἤγουν ἐνδεδυμένα· κεκαλυμμένα. Εἰμὲν, ῥῆμα πληθυντικὸν ὑπαρκτικὸν ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ ἐσμὲν, καθ' Ἡρακλείδην. φαμὲν οὖν, ὡς οὐδὲν ῥῆμα πληθυντικὸν, ἀλλὰ τοῦ πρώτου σύμφωνον ἔχει πρὸ τοῦ μ· ἀλλ' ἑκάστοτε φωνῆεν. ὡς γοῦν δίδωμι, δίδομεν· φημὶ, φαμέν· ἵστημι, ἵσταμεν. ἡ συνήθεια ἴσμεν, ἐξ οὗ τὸ ἴδμεν, οὕτω καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, εἰμὶ εἰμέν. Δωριεῖς δὲ πλεονάζουσι τὸ ς, ὡς τὸ τῆς ἐσμέν. Ὅμηρος δὲ προστίθησι τὸ ι, ἵνα οὕτω φωνῆεν ᾖ πρὸ τῆς μεν συλλαβῆς. Εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί· σχῆμα ἐλλειπτικὸν ἐνταῦθα. χωλεύει γὰρ ἡ σύνταξις. λείπει γὰρ ἐγὼ πράξω τάδε, ἢ παύσομαι ἢ ἡσυχάσω. εἰσὶ καὶ ἄλλα σχήματα τοιαῦτα ἐλλειπτικῶς, παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὡς παρὰ τῷ κωμικῷ. ἐὰν μὲν ἀποφήνω πάντων αἰτίαν ἐμὲ, εἰ δὲ μὴ ποιεῖτε ὅπερ ἂν δοκῇ ὑμῖν. Εἱμέναι, περικείμεναι· περιβεβλημέναι. Εἱμένος, ἐνδεδυμένος. ἐκ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύομαι. ὁ μέλλων, ἕσω. ὁ παρακείμενος, εἷκα. ὁ παθητικὸς, εἷμαι. ἡ μετοχὴ, εἱμένος καὶ περιειμένος. Εἷμ' Ἀχιλλεῖ. οἱ μεθ' Ὅμηρον λέγοντες, ὅτι μὴ Ἀχιλλεῖ εἴποιεν ἂν ἀσεβὲς οὕτω φράζειν. ἢ τὸ οὐχ ἀλλ' ὅτι [illegible] εἰμὶ τόδε, ὅτι μὴ τόδε φασὶ, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Εἷμέ τι, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Εἰ μὴ ἔρρεσθε, εἰ μὴ ἀναχωρήσετε. Εἶμι, τὸ ὑπάρχω. περίειμι, ἀντὶ τοῦ ἐπιζῶ. ἔνεστι καὶ ἔξεστι, καὶ σύνεστι, καὶ πρόσεστι καὶ πάρεστί μοι μεταβατικῶς δοτικῇ. μέτεστι δέ μοι τοῦδε τοῦ πλούτου, ἀντὶ τοῦ μετέχω. Εἰμὶ ἐν ῥήμασιν ἐγκλίνεται. οἷον ἐγώ εἰμι· ἄνθρωπός εἰμι. ὡς τὸ ἔστιν· ἄνθρωπός ἐστιν. Εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. τὸ δεύτερον εἶ, τὸ τρίτον ἐστί. τὰ δυϊκά, ἐστὸν ἐστόν. τὰ πληθυντικὰ, ἐσμὲν, ἐστέ. εἰσίν. ἔνειμι, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχω. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὁμιλίας λέγεται καὶ ἐπὶ συνουσίας. πρόσειμι, ἀντὶ τοῦ προσέρχομαι. πρόειμι, ἀντὶ τοῦ προέρχομαι. ἄνειμι, τὸ ἀνέρχομαι. κάτειμι, τὸ ἐναντίον τούτου. διέειμι τὸ γράμμα, ἤγουν διέρχομαι. μέτειμι λόγους, ἤγουν μετέρχομαι. μέτειμί τινα, ἤγουν κολάζω. πάρειμι ἀντὶ τοῦ παρών εἰμι. ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι. ἄπειμι τὸ ἀπέρχομαι. τοῦ μὲν οὖν εἰμί, ἴσμεν ὄντας ἐν χρήσει χρόνους, τό τε ἦν, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται. ἀεὶ παρατατικὸς τὸ ἦν καὶ ἐνεστὼς, ἢ μέλλων. τοῦ δὲ γίνομαι, ὅτι καὶ τοῦτο ὑπαρκτικὸν ῥῆμά ἐστι, τέσσαρα. τὸ, [illegible], καὶ ἐγένετο καὶ γίνεται καὶ γενήσεται. ἀεὶ δὲ, ἀόριστός τε εἰσί, καὶ παρατατικὸς καὶ ἐνεστὼς καὶ μέλλων. Εἶμι, ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ πορεύομαι τοῦτο παρὰ τὸ ἴω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴω· καὶ ἐξ αὐτοῦ εἴωμι· καὶ συγκοπῇ εἶμι. σημαίνει δὲ τὸ πορεύομαι καὶ τὰ μὲν ἑνικὰ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. τὰ δὲ πληθυντικὰ, διὰ τοῦ ι. Εἶμι, λαμβάνεται ἀντὶ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος. τὸ δεύτερον εἶς. τὸ τρίτον, εἶσιν. ἀντὶ ἐνεστῶτος ὡς τὸ τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν; ἀντὶ τοῦ ἔρχῃ. ἀντὶ δὲ μέλλοντος. οἷον παρ' Ἡσιόδῳ τῇδ' εἷς ἐσσ' αὖ ἐγώ περ ἄγω· καὶ παρ' Ὁμήρῳ νῦν δ' εἶμι φθίνουσα, ἀντὶ τοῦ πορεύσομαι. ὡς εἶμι ποτὶ γῆς, ἤγουν ἐλεύσομαι ἐνεστώς, ἀντὶ τοῦ μέλλοντος. εἶμι τὸ ἀρτίως πορεύομαι καὶ ἥκω, ἀφίξομαι, πορεύομαι παραγίνομαι. ἀπαντήσομαι ἐπάνειμι· ἐπανήξω. τὸ δὲ ἐλεύσομαι, Ὅμηρος μὲν εἶπεν· οὐδεὶς δὲ τῶν καθ' ἀναλογίαν δόκιμον. πρᾶγμα δὲ ἄφιξις καὶ παρουσία. Εἶμι ἔμπορος· οὐ γὰρ νεὸς ἐπίβολος, οὐδ' ἐρέτης γίνομαι τὸ τοιοῦτον δὲ οἱ μεθ' Ὅμηρον ἐπιβάτην φασὶν, ὡς ἔμπορον παρ' αὐτοῖς λεγομένου τοῦ μεταβολέως. καὶ ὡς εἰπεῖν πραγματευτοῦ, καὶ μάλιστα τὴν διὰ θαλάσσης περῶντος, παρὰ τὸ πορεῖν καὶ ποιοῦντος. ὁ παρ' Ὁμήρῳ ἔμπορος. καὶ ὁ παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἐπιβάτης. Εἶμ' ὑπὸ γαῖαν, τὸ ἀποθανεῖν δηλοῖ. τὸ δὲ γαῖαν ἐρεῦσαι, φόνον σημαίνει. παρακολούθημα μὲν ἀπὸ γῆς ὄν, ἀσαφὲς δὲ ῥηθὲν ὡς ἀνά τι αἴνιγμα διὰ τὸ εὔφημον. ἐρυθραίνει μὲν γὰρ γαῖαν καὶ ὁ μίλτος. ἢ τοιοῦτόν τι καθ' [illegible] εἰς αὐτήν. ἐνταῦθα δὲ ἐρεῦσαι τὸ ἐρυθραίνεσθαι, τῷ ἐκ πληγῆς [illegible] αἵματι. Εἵμορος, ἐστερημένος. Ἐν ἀντωνυμία, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος. Εἰναδίους, σηκοὺς ἑρμήνευσεν Ὅμηρος, διὰ τὸ ὁδοῦ ἐπὶ οἰκία ἔχοντας. ἔνθα ἡ θύρα τῆς οἰκίας, ἐπὶ φυλακοῦ ἀφελῶς λεχθεῖσα. ὃ ἀλλαχοῦ, κοῖλον δόμον εἶπεν. Εἰνάετες, ἐπ' ἐννέα ἔτη. Εἶναι, ἀπαρέμφατον τὸ ὑπάρχειν. ἀπὸ τοῦ εἰμί. ἡ μετοχή, εἷς ἐνὸς ἐν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἶναι. ἢ τὸ ἔναι, δέχεται μὲν κεῖσθαι παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ φ τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἰέναι καὶ νοεῖν ἄλλο. ἀναμεταθέντος τοῦ ι καὶ συναιρεθέντος τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον. καὶ εἶναι, δασυνόμενον, ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι εὕρηται καὶ εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀφιέναι τὸ εἶναι, σημαίνει τὸ κορεσθῆναι ὡς ἐν τῷ ἐξ ἔρον ἕντο. καὶ ἔστι δασυνόμενον ὡς ἀπὸ τοῦ ἕω. καὶ ἵημι τὸ πορεύομαι. σημαίνει καὶ τὸ ἀφεῖναι καὶ τὸ πέμψαι. καὶ τοῦτο δασυνόμενον ὁμοίως ὡς ἐνταῦθα. κλίνεται δὲ οὕτως. ἵημι μέλλων, ἥσω. ὁ ἀόριστος, ἧν. ἡ μετοχὴ εἷς ἕντος. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι. Εἰνάλι παρὰ ποιηταῖς· ἐνάλι παρὰ τοῖς κοινοῖς. Εἰνάλιος, ἀντὶ τοῦ ἐνάλιος ἰωνικῶς. προστιθέασι γὰρ οἱ Ἴωνες τῷ ε τὸ ι. ὡς ξένος ξεῖνος, ξένια ξείνια. καὶ εἵως, ἀντὶ τοῦ ἕως. καὶ κεινὰ ἀντὶ τοῦ κενὰ λέγουσιν Ἴωνες. οἱ γὰρ προσθέσεις τοῦ ι τῷ ε, Αἰολεῖς εἰσι. Εἰνάλιος, θαλάσσιος δαίμων. Εἰναλίω κέπφῳ, παραστατικῶς φωκὴν δηλοῖ. οὐ μὴν τὸ [illegible]. Εἰνάνυχες, ἐπὶ ἐννέα νύκτας ὡς μονώνυχες. Εἶναξ, κάλλος. Εἰνάπηχυ, ἐννέα πηχῶν λέγει ὁ Λυκόφρων μέγεθος ἔχειν τὸν ἔγγονον τοῦ Αἰακοῦ, καὶ [illegible]. Εἰναρίμας· Ἀριμά τινες τὴν κατακεκαυμένην τῆς Φρυγίας χώραν. Εἰνάς, [illegible]. Εἰνάτερες, αἱ τοῖς ἀδελφοῖς γεγαμημέναι σύννυμφοι τινές φασιν. ὥσπερ δὲ εἰνάτερες αἱ τῶν ἀδελφῶν σύννυμφοι, οὕτω καὶ ἀέλλιοι κατὰ τοὺς παλαιούς, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἔχοντες. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι αἰέλλιοι.

σις· ἡ συστροφὴ καὶ εἴλησις ἐν τῷ ἡλίῳ, τὸν γὰρ τοῦ ἡλίου ἐκκαύσιον. Εἰλάπος ζεύς, ἐν κύπρῳ. Εἴληφεν, εἴλη
φεν· ἐδέξατο· ἢ εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν, ἀντὶ τοῦ ἀξίως ἑαλωκότων. Εἰληφὼς, λάβω ἀόριστον ἀπὸ τοῦ ῥυλέγομεν,
τὸ λαμβάνω ὁ μέλλων λήψω, ἀόριστος ἀπὸ τούτου λέγομεν, τὸν μέσον λήψομαι ὁ παρακείμενος λέλειφα, ἢ ἀφαιρέ
σει τοῦ προτοῦ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἴληφα· ἐξ οὗ μετοχὴ, ὁ εἰληφώς· ἐξ ἡ παθητικὴ μετοχὴ, ὁ εἰλημμένος. Εἰλή
χει, εἰλήφει. Εἰλιγγιᾶν, σκοτοῦσθαι συστρέφεσθαι. Εἰλίγγοις, ταῖς εἰλήσεσι καὶ συστροφαῖς τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ.
Εἰλιγγιῶ, σκοτοδινῶ. Εἴλιγγον, σκότωσιν. Εἰλιθερὲς, τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου θερμόν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Εἰλιθιό
της, παντελῶς ἀπὸ γνώσεως. Εἰλικρινὲς, σημαίνει τὸ καθαρὸν καὶ ἀμιγὲς ἑτέρου· ἢ τὸν καθαρὰ καὶ λαμπρὰ ἔχον
τα τὴν ψυχὴν παρὰ τὸ εἴλη ἡ θερμασία καὶ τὸ κρίνω· ὁ ἐν τῇ εἴλῃ κεκριμένος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· δοκεῖ δὲ ἡ παρα
λέγουσα συντίθεσθαι εἰ γὰρ παρὰ τὸ εἴλη γέγονεν, ὤφειλεν ἢ τρέψαι τὸ η εἰς ο, ἢ φυλάττεσθαι εἰλοκρινὴς, ἢ φυλάσσειν τὸ η
καὶ γίνεσθαι εἰληκρινής· τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ, τετραχῶς συντίθεται· ἢ γὰρ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος ὅ ἐστι καὶ τὸ
αὐτὸ γένος φυλάττει, ἀνδρομάχη, αὐτομάχη, ἢ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος ἢ προσλαμβάνει τὸ ς· ὡς γυνὴ, μισογύνης· ἢ τρέ
πουσι τὸ τέλος εἰς ος, ὡς μάχη, πρόμαχος· ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ον· ὡς πύλη, δίπυλον. ἢ καὶ ἄλλως. Τὰ γὰρ εἰς η λή
γοντα θηλυκὰ, ἐν τῇ συνθέσει, ἢ φυλάττει τὸ η, ὡς τὸ ζη ζητητός· βοὴ, βοηθός, ἢ τρέπουσιν αὐτὸ εἰς ο· ὡς νύμφη, νυμφοστόλος·
τιμὴ, τιμόθεος· εἴλη οὖν εἰλοκρινὴς· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ι, εἰλικρινής. Εἰλικοειδὲς, ἢ ἑλικοειδὲς, τὸ κυκλοειδὲς, ἢ
ὁμαλόν. Εἰλιτύων, ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζων. Εἰλίζουσι, στρέφουσιν. Εἴλιον, περιφερόν. Εἰλίποδες βόες, αἱ τοὺς πόδας
καθ' ἣν πορείαν εἰλίσσοντες· παυσανίας δὲ λέγει καὶ γυναῖκας εἰλίποδας. Εἰλίποδες, ἐν τῷ ἑλίγειν τοὺς πόδας ἔχον.
Εἰλισκότωσις, στρόφος. Εἰλίσσω, τὸ στρέφω, καὶ περιφέρω· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Εἰλιτενὴς, ἄγρωστις· θρόκριτος·
ἡ ἐν τοῖς ἕλεσι γινομένη. Εἰλίχατο, ἰωνικῶς ἐκ τοῦ εἴλικτο. Εἰλίχθη, ἐστράφη. Εἵλκεον οὐ κατὰ τὸ τοι τὸ εἵλκον ἀπὸ
τρισυλλάβου ἐνεστῶτος παρῆχθη τοῦ ἑλκέω. Εἵλκετο, ἐπίνετο. Εἷλκον, ἔσυρον καὶ εἵλκυσαν. Εἰλκτής, αἴτιος.
Εἵλλει, εἴργει· κωλύει. Εἰλλόμενοι, εἰργόμενοι αἰσχύλος, βασσάραις. Εἰλόμεθα, ἐπροθέσαμεν. Εἰλόμενοι, συνειλού
μενοι συγκλειόμενοι. Εἰλομένων, ταυτὸν ἐστι τῷ εἰλουμένων· διαφέρεται γὰρ, ὁ μὲν καὶ τὸ στερούμενος, καὶ στερόμενος
καὶ ἀθυμελούμενος, ἀθυμελόμενος· ἢ εἰλομένων, συνεσταλμένων· συγκεκλεισμένων ἢ συναθροισμένων· καὶ συστρεφομένων ἐν πολέ
μῳ. Εἰλόμην, προείλετο· ἐθέλησα. Εἰλὸς, παρὰ τὸ ἐπιτεῖνον βάρος, καὶ τὸ ἐν ταῖς παλαίαις ἐπιτεῖνον ξύλον. Εἰλού
μενος καὶ εἰλόμενος, συστρεφόμενος· ἀμφω ἀπὸ τῆς ἀλλῆς ἐννοίας καὶ σύνταξεως· οὕτως ἀθυμελούμενος, καὶ ἀθυμελόμε
νος· καὶ στερόμενος ἢ στερούμενος. Εἰλτῆρες, ἐντόπια. Εἰλύαται, ἀντὶ τοῦ κεκαλυμμέναι εἰσὶν ὡς ἀπὸ τοῦ εἰλύω· ἀφ' οὗ
καὶ τὸ ἀπιλύω· καὶ εἰλυὸς, ὁ φωλεός· τὸ μέντοι εἰλύω ἐκ τοῦ εἴλω γίνεται κατὰ παραγωγήν· ἔοικε γάρ πως κρύψει ἡ εἴλυ
σις. Εἰλὺ, μέλαν. Εἰλύει, καμάτου. Εἰλύειν, ἢ ἀπιλύειν, ἔχουσι τροπὴν τοῦ ι εἰς τὸ ἑλύειν· ὅθεν μετοχὴ ὁ ἑλυσθείς.
Εἴλυεν, ἐκρύπτετο. Εἰλύεται, εἰλεῖται συστρέφεται κρύπτεται κα κρυς γεῖ· τι τρατοσίζει. Εἰλυθέντες, καλυφθέ
ντες. Εἰλυθμὸς, ἡ καταδύσις· ἀπὸ τοῦ εἰλύω τὸ ἀποκρύπτω. Εἰλυθμὸς, ἕλκος· τρόμος. Εἰλύιος, θηρίον ἀπὸ φρυγά
νων σκωληκοειδὲς, ὃ χρῶνται πρὸς δέλεαρ. Εἴλυμα, παρὰ τὸ εἴλω ἐλύω ἐλύσω· εἴλυμα, τὸ σκέπασμα ἢ τὸ ἱμάτιον.
Εἰλυμένα χαλκῷ, ὅ ἐστι κεκαλυμμένα καὶ οὐκ ἀπέοικε, τοῦ ἐλυμένα, ἐξ ἀπιελυμένα τοῦ ἐλυμένος προσθέσει τοῦ εἴλω· ἐξ οὗ
εἰλύω· ἀφ' οὗ ἐν συνθέσει, τὸ ἀπιλύω· οὕτως ἐκ τοῦ καλῶ καλύω, ὅθεν τὸ κλύω. Εἰλυόμην, ἐκρυπτόμην. Εἰλύος, πλ
ματος. Εἰλυοὺς, τὰς καταδύσεις τῶν θηρίων λέγουσιν. Εἰλύσθαι, ἕλκεσθαι. Εἰλυσπᾶται, συνεσπᾶται. Εἰλὺς, ἰλύος· τὸ
πηλῶδες τοῦ ποταμοῦ. Εἰλυσπᾶσθαι, τὸ ὁμοίως τῷ ὄφει καὶ τῷ σκώληκι κινεῖσθαι· ἐξ εἰλυσπώμενα, τὰ παρὰ ταῖς
τοῖς ὄφεσι καὶ σκώληξι κινούμενα. Εἰλυσπώμενος, ἐλούμενος. Εἰλυσπῶνται, περὶ τὸν αὐτὸν τόπον στρέφονται μετὰ κα
μάτου. Εἰλύσεται, ἐλεῖται. Εἰλύσω, περιβαλῶ· ἢ εἰλύσω, ἐν ἰλύϊ κρύψω. Εἰλῦται, ἤγουν κέκαμπται ἐκ τοῦ ἐλύ
εται καθὰ κρᾶσιν· διὸ καὶ προπερισπᾶται. Εἴλυτο, κατεσκεύαστο, κατεκάλυπτο. Εἰλυφάζει, τρεῖς παραγωγὰς
ἔχει· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐλῶ γίνεται ἐλύω· ἐξ οὗ ἐλυφῶ· εἶτα ἐλυφάζω· λέξις αὕτη πεζῷ λόγῳ ἀπρόσιτος· ἰστέον δὲ ὡς ἐν μὲν
τῷ ἐλυφῶ, συστέλλεται τὸ υ· ἐν δὲ τῷ ἐλυφάζω, ἐκτείνεται· σημαίνει δὲ τὸ ἐλεῖν. Εἰλύφαζεν, ἀπὸ τοῦ ἐλῶ ὁ λαμπρό
της· καὶ τοῦ φῶ, τὸ λάμπω, δύο ταυτόσημα τῶν λέξεων. Εἰλυφάζω· παρὰ τὸ ἐλῶ, ἐλύφω· ἐλυφάζω· τὸ συστρέφω ἢ ἐλῶ.
Εἰλυφόων, καθὰ περὶ γίνεται εἰλεῖν καὶ στρέφων πανταχοῦ· ἢ καθὰ σύνθεσιν, ὁ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ εἰλεῖν· τὸ φαῖνον πῦρ· ὑπὸ
ἀέρος ὁ ἐλῶν καὶ φαίνει τοιὲν· τοῦτο δὲ καὶ εἰλυφάζειν λέγεται. Εἰλυφόωσιν, εἰλοῦσι· συνάγουσιν. Εἴλω τὸ συστρέφω
ὅθεν εἴλω τὸ περιστρέφω. Εἰλῶ, εἰλόμην ἐδεξάμην. Εἵλως, ὁ δοῦλος, καὶ κλίνεται εἵλωτος· καὶ τὸ ἔθνος εἵλωτες παρὰ
λακεδαιμονίοις αἱ νόθαι, καὶ αἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλαι γινόμεναι· ἀπὸ τοῦ ἕλους· ἕλος δὲ ἐστι πόλις ἐν πελοποννήσῳ. Εἱ
λωτεία, ἡ δουλεία. Εἱλωτεύειν, τὸ δουλεύειν· εἵλωτες γάρ εἰσιν, αἱ μὴ γνήσιαι δοῦλαι λακεδαιμονίων, ἀλλὰ πρῶτοι
χειρωθέντες, τὸ ἕλος τὴν πόλιν οἰκοῦντες ὡς πολλοὶ μαρτυροῦσι, ἢ ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ. Εἱλωτὶς, ἡ δούλη. Εἷμα,
τὸ ἱμάτιον καὶ ὅσα παρ' αὐτοῦ· οἷον λευχείμων, μελανείμων, κακοείμων. Εἱμάδες, ποιμένων οἰκίαι. Εἷμαι, ἀπὸ
τοῦ ἐνδύομαι· καὶ ἀπὸ τοῦ κάθημαι ἀπὸ τοῦ ἕω ἀόριστου ἀφ' οὗ εἷμα, τὸ ἱμάτιον. Εἵμαρμαι, ἐκ τοῦ μείρομαι μέμαρ
μαι κατὰ ὁς, καὶ εἵμαρμαι ἀττικῶς· εἵμαρται ἢ πέπρωταί μοι, κακοδαίμονα γενέσθαι καί μοι κακοδαίμονι γενέσθαι.
Εἱμαρμένη, καὶ πεπρωμένη, τὸ αὐτό· καὶ μοῖρα ὡσαύτως· ἐλάμβανεν δὲ αὐτὰ ἀντὶ φυσικῆς καὶ καθολικῆς δυνάμεως
ἐν τῷ κόσμῳ· τύχη δὲ, ἀντὶ τῶν συμβαινόντων καλῶν ἢ κακῶν· μεθ' ἧς βουλομένου περὶ αὐτῶν· τινὲς δὲ τῶν ἑλλήνων τὴν
τύχην τὴν αὐτὴν ἐνόμισαν τῇ εἱμαρμένῃ· πρόνοια δὲ ἀντὶ θεοῦ· ἀπὸ τοῦ προνοεῖσθαι· ἔστι δὲ τὸ εἱμαρμένη, ὄνομα μετοχι
κὸν, οὐ μετοχή· ὥσπερ καὶ τὸ ἐρρωμένη· καὶ τὸ ἄρχων, ἐνίστε καὶ τὸ ἑκὼν, καὶ τὸ κρείσσων καὶ ὅσα ἐστὶ πέσσον τοῦ ἰδιώμα
τος τοῦ ῥήματος· ὅπερ ἔπαθον ταῦτα· τὸ μὲν εἱμαρμένη καὶ ἐρρωμένη ἐπεὶ παθητικὰ ὄντα, ἐξ ὀφείλοντα πρὸς δοτικὴν
συντάττεσθαι ὡς τὰ παθητικὰ ῥήματα, ταῦτα πρὸς γενικὴν λέγονται· ἡ εἱμαρμένη γὰρ τοῦ δεῖνος λέγεται, ἢ ἡ ἐρρωμένη

Εἰκότα, ἐστοχασμένα. Συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων τὰ συμβησόμενα. καὶ ἐοικότων ἀντὶ τοῦ ὁμοίων. Συμπηγάντες ἀπὸ τῶν εἰκότων. Εἴκοσι, ἀντὶ τοῦ εἴκοσι δωρικῶς ἢ εἴκατι. Εἰκοτολογῆσαι, ἐστοχασμένως εἰπεῖν. Εἰκότων, ὁμοίων. Ὁ δὲ ἐπιτύχα πρὸς ἕκαστον τῶν προσιόντων, ἀλαζονεύεται συμπηγνὺς ἀπὸ τῶν εἰκότων τὴν πίστιν. ἡ δὲ δίκη καὶ παροιμία, εἰκῇ τῷ ἡρακλεῖ. ἀλλὰ ταῦτα συκοφαντίαις, πάντα πλειόνων. Εἰκότως, πρεπόντως. καὶ εἰκὸς τὸ πρέπον τὸ ἀκόλουθον. τὸ εὔλογον λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα. ἔστι δὲ μετοχὴ οὐδέτερον, ἀπὸ τοῦ εἴκω, εἰκὼς, καὶ τὸ οὐδέτερον εἰκός. καὶ ἐχρήσατο εἰς ἐπίρρημα σύντονον. Εἰκοὺς, εἰκόνας. ἀριστοφάνης νεφέλαις. τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι τοῦ ῥήτορος δυσχεραίνων ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς. Εἰκτὸν, ὅμοιον. παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. ἐξ οὗ καὶ εἰκὼν, ἐκτὸν ἐν συγκοπῇ, καὶ διαλύσει εἰκτόν. Εἰκυῖα, ὁ γίνεται ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. καθὰ καὶ ἄλλα ὅμοια οὐκ ὤφειλε μὲν ἔχειν τὸ σύμφωνον τοῦ ἐνεστῶτος, ὡς τὸ ἐοικυῖα, ὁ χρόνου μέσου παρακειμένου ἐστίν. ἔχει δὲ ὅμως ἄλλο διὰ τὸ εὐφωνότερον, ὡς ἀπὸ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου τοῦ εἶκα. ὅτι δὲ ἀνάλογώτερον τὸ εἰκυῖα, δῆλον ἐκ τοῦ εἰκός. ἤγουν ἐοικός. ὁ κεῖται παρὰ πεπρόσθαι, καὶ ἄλλοις. Ἄλλως. Εἰκυῖα εἴπερ ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ πρέπω γίνεται, οὐκ ἔχεται ἀναλογίας. ὥσπερ οὐδὲ τὸ εἰκός. μάλιστα δὲ ἀνάλογον κοινῶς ἡ εἰκυῖα. καὶ τὸ εἰκός. ὁ κεῖται παρ' ἡροδότῳ. ἀφ' ὧν ἀττικῶς ἡ ἐοικυῖα, καὶ τὸ ἐοικός. αἱ δὲ ἴσως ὥσπερ φρίσσω πέφριχα, καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν πέφρικα. οὕτω καὶ εἴκω εἶξω εἶχα, καὶ κατὰ τροπὴν εἶκα. εἰσὶ δὲ οὕτως ἀναλογίας ἐχόμενα, καὶ ἡ εἰκυῖα καὶ τὸ εἰκός καὶ ταῦτα μὲν οὕτως εὔλογα. ἡρωδιανὸς δὲ προϋποθεὶς ῥῆμα τὸ εἴδω, παράγει ἐξ αὐτοῦ μέσοις παρακειμένοις. ἀλλὰ μὲν τοῦ δευτέρου ὃ γινώσκω, τὸ οἶδα. ἀλλὰ δὲ τοῦ ὁμοιῶ, τὸ εἶκα. ἐξ οὗ τὸ ἔοικα. οὗ ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐῴκειν κατὰ ἔκτασιν. Εἴκω, τὸ ἐνδίδωμι, καὶ ὑποχωρῶ. καὶ ὑποτάσσομαι. καὶ τὸ ὁμοιῶ ποιητικῶς, δοτικῇ. ἀφ' οὗ εἰκάζω. Εἰκῶ, τὴν εἰκόνα κατὰ ἀποκοπήν. Εἰκὼν, ὁμοίωμα. παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. Ἰστέον δὲ ὅτι φασὶν οἱ ἀκριβέστατοι τῶν ἱστορικῶν ὡς τὸ οὖλον καὶ ὀλιγότριχον, οἰκειότερόν ἐστι γράφειν ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. Εἶλα, ὄστριον καλάμη. Εἰλαδὸν, κατὰ συστροφήν. ἀθρόως. Εἰλαπινάζω, τὸ εὐωχοῦμαι καὶ εἰλαπιναστὴς, ὁ συμπότης. Εἰλαπίνη εὐωχία, ἐκ τοῦ λαπάζειν καὶ πίνειν γίνεται. ἔστι καὶ ἀλλὰ πολυτελὴς ἢ ἡ κατὰ εἴλας ὡς οἱ παλαιοὶ γράφουσιν, ἢ ὁμοῦ εἰλούμεναι πολλοὶ ἔπινον, χαίροντες δηλαδὴ τῇ διαπαρακλήτορος. ἢ εἰλαπίνη ἡ θυσία καὶ παρασκευὴ λαμπροτέρα τις. καὶ εἰλαπιναστὰς, οἱ ταύτης μετέχοντες. ἔρανος δέ ἐστιν ἡ ἀπὸ συμβολῆς συναγωγή. ἐκαλεῖτο δὲ αὐτὸς καὶ θίασος καὶ οἱ συνιόντες, ἐρανισταὶ καὶ θιασῶται. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλάκις καὶ τὸν τῷ διονύσῳ ἑπόμενον ὄχλον θίασον ἐκάλουν. ὅς δὴ θίασος, ἢ παρὰ τὸ θεῖον γίνεται ἀποβολῇ συνήθει τοῦ ε. ὡς θεάζων, ἢ παρὰ τὸν σιόν. ἤγουν θεόν, ἐξ οὗ καὶ ὁ σίπυφος καθὰ προδιείλεκται. θεοῖς γὰρ ὀργιάζον. ταῦτα δὲ εἰ... θιασώτας. ὡς εἶναι τὸν θίασον οἱονεὶ σίασον. τροπῇ τοῦ ἡμιφώνου τοῦ σ, εἰς τὸ ἄφωνον θ. Εἶλαρ, ἀλέξημα. φυλακή. ἀσφάλεια, φραγμός. παρὰ τὸ εἰλεῖν καὶ ἔσω συγκλείειν. οὕτω καὶ κύματος εἶλαρ, τὸ περὶ τοῖς τοίχοις τῆς νεὼς ἀπὸ πλέγματος. Εἰλάρχας, ταξιάρχας. Εἴλας, ἀγέλας ἢ πυκνὰ. ἀγαθά. σκεπαστὰ. ἕρκος. Εἰλαπίδην, πολύφημον τῶν ἐλάτων. Εἰλατίνας, τὰς ὄζας. Εἰλάτινον, ὄρος. καὶ εἰλάτινον, τὸ φυτόν. Εἴλατο, ἐπελέξατο ἢ ἀγαπήσειεν. ἠθέλησεν. Εἴλεα, ἄθλια. χαλινά. δεσμά. φιμά. δέρτρα. Εἰλεδανός, ὁ δεσμός. Εἰλεῖ, περιστρέφει καὶ εἰλεῖ ἀντὶ τοῦ συναθροίζει. καὶ συγκλείει. καὶ εἰλομένων συναθροιζομένων. Εἰλείθυιαι λέγονται, αἱ τόκοι καὶ αἱ ἔφοροι τῶν τοκετῶν θεαί. Εἴλειφα, ἐκ τοῦ λείβω λείψω λέλειφα κοινῶς, καὶ εἴλειφα ἀττικῶς. Εἰλείσθαι, ... χρὴ λέγειν, ἀλλὰ διπλασιάζει τὴν φωνὴν ὥσπερ οἱ ἀθηναῖοι, ἀλλ' ... καὶ κατωρύχθαι λέγουσι. Εἰλεῖσθαι, ἴσον ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις τῷ συγκλείεσθαι. Εἰλεῖται, κρύπτεται. κακουργεῖ. Εἰλεῖται, στρέφεται. Εἷλεν, ἐχειρώσατο. ἐπόρθησεν. Εἷλεν, ἀντὶ τοῦ κατέλαβεν. ὡς τὸ ζωὸν ἑλόν καὶ εἷλέ τις τήνδε τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ παρέλαβε. καὶ εἷλεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλε. ποιητικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε. σημείωσαι δὲ ὅτι τοῦ ἑλῶ τοῦ λαμβάνω ἀχρήστου ῥήματος, μόνος ὁ εἷλον δεύτερος ἀόριστός ἐστιν ἐν χρήσει. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἑλεῖν. ὁ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως σημαίνει τὸ φονεῦσαι. μετὰ δὲ τῆς πρὸ, τὸ ἀποκόψαι. μετὰ τῆς ἀντί, τὸ ἀντὶ τοῦ δὲ προκρίνειν. μετὰ δὲ τῆς περὶ, τὸ ἐξ ἄλλων πολλῶν ἀποσπογγίσαι. μετὰ τῆς ἀπὸ, τὸ ἀπὸ τοῦ παντὸς ἀφαιρεῖσθαι, μετὰ τῆς ὑπὸ, τὸ λαθραίως λαβεῖν. μετὰ τῆς ἐξ, τὸ ἐκβαλεῖν. καὶ μετὰ τῆς σὺν, τὸ ὁμοῦ λαβεῖν. Εἰλενία, πόλις. Εἴλεον ἐν στεινῷ παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. τουτέστι, συνέκλειον αὐτὰς ἐν στενοχωρίᾳ τόπου. ὅθεν οὕπως ἦεν ἀλύξαι στεινὸς γάρ, ὅθεν δυσχερές ἐστιν ἀλύξαι. Εἰλέοντες, στρέφοντες. Εἰλεὸς, ἡ τοῦ θηρίου κατάδυσις, καὶ στρόφος. Εἰλεὸς, ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. παρὰ τὸ ἔλος γέγονεν ἐλεὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰλεός. σημαίνει δὲ καὶ τὴν νόσον. ἅμα δὲ ὅτι ἀρσενικῶς ἐστιν, ὁ εἰλεός. Εἰλεσιάς, εἶδος καλάμου. Εἰλέσιον, τόπος. Εἷλετε, ἐπορθήσατε. Εἰλέτης, βλάσφημος. Εἷλεν, τουτέστιν ἔλαβεν ἐνεργητικῶς εἷλεν. ὡς ἀλλὰ πολὺ λέγεται. Εἷλετο, ἠθέλησεν. Εἰλέωσι συνειλῶσι. συγκλείουσι. ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἐκ τοῦ εἰλῶ καὶ εἰλέωσιν ἄελλαι, πρότος ἐστὶν ἐτυμολογίας. παρὰ τὸ εἰλεῖν γὰρ ἐτυμολογεῖται ἡ ἄελλα. Εἴλη ἡ θερμασία. διὰ διφθόγγου γράφεται καὶ ἡ εἴλη. εἴλει δὲ τὸ συνέστρεφε, διὰ διφθόγγου καὶ τὰ δύο. λέγεται δὲ εἴλη, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ δασέως. ἡλιαία δὲ τὸ δικαστήριον καὶ εἴλη, ἀλλὰ τοῦ τάγματος, καὶ τοῦ πλήθους συστροφή. ξενοφῶν. καὶ εἴλη, ἡ ὀπή ἐξ οὗ καὶ εἰλεὸς, ἡ κατάδυσις. Εἰληδὸν, συνεστραμμένως. Εἰληθερήσαντες, ἐν ἡλίῳ θαλφθέντες. Εἰληθερούμενος, θερμαινόμενος. τὸ ῥῆμα, εἰληθερῶ. Εἰληθερεῖν, ἡλιαζόμενος. Εἰλήθη, ἐστράφη. Εἰλήθι, ἵλεως γίνου. Εἰληθυίας. ἔνιοι μὲν τὰς θεάς. ἔνιοι δὲ, τὰς ὠδῖνας. ὁ ποιητής δὲ ἑνικῶς, ἥρα ἐν ἄργει. Εἰλήϊον, ἐν ἡλίῳ θερμανθέν. Εἰλήλουθα, ἐκ τοῦ ἐλεύθω. ὁ μέσος παρακείμενος ἤλυθα, καὶ τὸ ἀττικὸν, ἐλήλυθα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τοῦ ο βοιωτικῶς, εἰλήλουθα. ἐξ οὗ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰληλούθαμεν. Εἰλήλουθμεν, ἐκ τοῦ ἐλεύθω. οὗ ὁ μέσος παρακείμενος ἤλυθα, καὶ ἀττικῶς ἐλήλυθα καὶ ἰωνικῶς ἐλήλουθα καὶ βοιωτικῶς εἰλήλουθα. οἱ γὰρ βοιωτοὶ προστιθέασι τῷ υ τὸ ο. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰληλούθαμεν καὶ κατὰ συγκοπὴν αἰολικὴν εἰλήλουθμεν. Εἴλυμα, ἐνείλυμα. περίβλημα. σκέπασμα. Εἰλημμένη, συλληφθεῖσα. Εἴλιος ἢ ἴλιος. Εἰλίσσας, συστρέψας. Εἰλίσσω, ...

φρονέεις· καὶ εὐκτικὰ τοῦ τὸν φιλέοντ' ἐᾶς· ἐν τῷ φρονέειν, ἐᾶς· εἰ γοῦν τὸ φαμὲν ἢ τὸ εἴδειν ἀπὸ τῆς εἰδέας τῆς
αἰολικῆς μετοχῆς ἐὰς δηλαδὴ τὸ θέμα, εἰδέω· μάλιστα οὖν τὸ ῥῆμα αἰολικόν ἐστιν, ἀπὸ τῆς εἰς μετοχῆς· ἡ κλίσις πα
ρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐπὶ τὸν φυλάττεσθαι, παραδείγματι ἐστὶν ἀλκμαῖος τὸ ἔστι παρέοντων μνᾶσθαι ἐθέλεσθαι οὐ καθ' ἑλλείψιν
φασὶ τὸ ὁ ἀπὸ τοῦ παριόντων, ἀλλὰ ἐκ τοῦ εἰς ὄντος αἰολικοῦ, καὶ οὕτω μὲν ἀδηλός· οἱ δὲ νεώτεροι οὕτι αἰολικὸν φασὶ τὸ
εἶεν, ἀλλ' ἀττικοὶ ἕτεροι ἄλλο κανονίζουσιν ἐκ τοῦ εἶμι· Εἶεν, ἤγουν ἐκπηδήσαιμι· ὅμηρος ἐπὶ γόου ἐξ ἔρον εἶεν, ἤγουν ἔρω
τα· καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐλθεῖν ἐξ ἔρον ἐν τῷ διὸ καὶ δασύνεται τὸ εἶεν ὡς ἐκεῖ τὸ εἶτα, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ τὸ εἶναι· Εἴ
θαρ, ταυτόν ἐστι τῷ αὐθίς, παραχρῆμα ἐκεῖθεν μετὰ καὶ προσθέσεως τοῦ ῥ ἐστι· ποιηταῖς δὲ μόναις καὶ ἡ λέξις αὕτη φιλεῖται·
Εἴθε, καὶ αἴθε· τὰ εὐχῆς ἐμφαντικὰ ἐπιρρήματα, τοῖς εὐκτικοῖς μόνοις συντάσσεται ῥήμασιν· οἷον αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμὶ
σέθεν, τόσον σεῖο φέρτερος εἴην· ἐὰν δὲ προσλάβῃ τὸ ὄφελον, ὅτι ταῦτα τὸ αὐτοῦ δι' ὅλων τῶν προσώπων καὶ ἀριθμῶν, ὅτι
ἡ τοῦ λόγου σύνταξις δι' ἀπαρεμφάτου τοῦ προστατικοῦ, οἷον, Αἴθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· ὅταν δ' εἴθε
ἢ αἴθε συντάσσηται μετὰ τοῦ ὁριστικοῦ, ἀντὶ τοῦ εὐκτικοῦ λαμβάνεται· Εἴθε, ὤφελε· εὐκτικὸν ἐπίρρημα· ἢ εἶεν ὁμοί
ως· Εἰθεῖα, ὁδηγοῦσα· Εἰθεῖν, μαθεῖν· Εἴθειθον, ἐπείθοντο· Εἴθ' οὕτως, μάταια ταῦτα· Εἰθὺ, ἐπ' εὐθείας· Εἰθύον
τα, ὁρμῶντα· Εἰθυπόμβρος, ἐπίχυτον· Εἰθυπλόνια, ἐπ' εὐθείας φερόμενον· Εἰθύφαλλος, τὸ ἐν τοῖς μέσοις αἰδοῖον· δημο
σθένης δὲ νεανίσκοις τισὶ ἀσελγέσι τοῦ ἰθυφάλλοις εἴρηκε· λέγεται δὲ καὶ ποιήματά τινα, ἅπερ τῷ ἰσαμβικῷ φαλλῷ
ᾄδονται· Εἶκα· παρακείμενος μὲν ὤν, διφθογγίζει τοῦ τὸ πέθεικα· ἀορίστου δὲ ὄν, διὰ τοῦ ι γράφεται ὡς παρὰ τὸ ἧ
κα· εἵθεν, τὸ ἀφεικὼς, ἢ παρεικὼς· ἀφεικέναι, ἢ παρεικέναι· Εἰκαδάρχαι, προστάται τινὸς συστήματος· Εἰ
κάδες, μέρη τινὰ φυλῆς· Εἰκάζειν λέγεται, ἀντὶ τοῦ ὑπολαμβάνειν καὶ πράζειν, ἢ στοχάζεσθαι, καὶ συμβάλλειν·
εἰκάζειν καὶ τὸ παραβάλλειν καὶ συγκρίνειν, καὶ παρεικάζειν, καὶ ἀπεικάζειν, καὶ ἀφομοιοῦν· ἢ τὸ μὲν εἰκάζειν,
ὃ δηλοῖ τὸ ὑπολαμβάνειν καὶ στοχάζεσθαι, συντάσσεται ἀπαρεμφάτῳ, αἰτιατικῇ ἀναφερομένῳ· οἷον, εἰκάζω ἀκοῦσε
ἐλθεῖν τὸν δεῖνα· τὸ δὲ εἰκάζειν ὃ δηλοῖ τὸ ἀφομοιοῦν, καὶ παρεικάζειν, συντάσσεται δοτικῇ· οἷον εἴκαζον τῷ δεῖνι· ἀν
τὶ τοῦ παραβάλλω, καὶ παρεικάζω, καὶ ἀφομοιῶ· Εἰκάζω τὸ ὁμοιῶ· εἰκάζω τὸ ἐξ εἰκότος ἢ στοχασμοῦ νοεῖ· καὶ εἰκά
σαι, τὸ στοχάσασθαι ἢ εἰκὸς, ὡς ἔστιν εἰκάσαι· Εἰκάθειν, καθὸ παραγωγὴν, τὸ ὑποχωρεῖν, ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπείκειν· Εἰ
καῖα, ὀλίγα· ὡς ἔτυχε· καλλίμαχος· τῆς εἰκαίης, οὐδὲν ἀπείθρασι φαῦλον ἀλιτρὶς· τουτέστιν, ἃς τὰ ἀποθράσματα,
ἤγουν τὰ πίτυρα, οὐκ ἀπέκρινεν, οὐδὲ ἀπεκάθηρεν ὁ μυλωθρός· ἀντὶ τοῦ ἄσειστον τὸ ἄλευρον· Εἰκαίως, τῆς τυχούσης·
Εἰκαιοβουλία, ματαιοβουλία· ματαιοφροσύνη· Εἰκαιομαθῆσαι, φλυαρῆσαι· Εἰκαιομυθεῖ, φλυαρεῖ· καὶ εἰκαιομυ
θία· ἡ φλυαρία· Εἰκαιομύθων, ματαιολόγων· Εἰκαῖον, μάταιον· ἀνωφελές· ὡς τὸ, Θεραπεία δὲ τοῦ ἐν ἑκάστῳ ἡμῶν
δαίμονος τοῦτ' καθαρὸν πάθους διατηρεῖν καὶ εἰκαιότητος καὶ δυσαρεστήσεως· Εἰκαιορρημοσύνη, ἡ ματαιολογία·
Εἰκαῖος, μάταιος· ἀργὸς· ἀνωφελής· Εἰκαίως ἄλλος, ὡς οὐδεὶς ἄλλος· Εἴκασαι, ὁμοιῶσαι· εἰκῶ, εἶχα· μέσης εἰ
κα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἴκασαν· ἀριστοφάνης· κενταύροις εἴκασαν αὐτάς· Εἴκασεν, ὡμοίωσεν· Εἰκασία, ὁ
εἰκασμός· Εἰκάσμεθα, παρὰ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐοίκαμεν· Ταυτὶ γὰρ εἰκάσμεθα καθὸ τὸν αἰσχύλον· Εἰκα
σμός, ὅμοιος· Εἰκασμός ἐστιν, ὁμοιότης εἴδους πρὸς ἔνδειαν τὴν φαντασίαν πρὸς τὸ τελειότερον· ὃ δὴ καὶ σκέμμα κα
λεῖται· διαφέρει τῆς εἰκόνος, ὡς τὸ εἶδος εἴδους· ἡ μὲν γὰρ εἰκὼν, ἐστὶν αὐτὸ ὡς εἰκασμός· ὁ δὲ εἰκασμὸς, πάντως εἰκών· τὸ γὰρ
μὴ εἰδέναι ἀκριβῶς, εἰκασμὸν λέγομεν· Εἰκασμὸς, ὁ μετὰ διχασμοῦ εἰκονίζων πρᾶγμα λόγος· ἐν ᾧ κεχρήμεθα ἢ τῷ
ἴσως, ἢ τῷ τάχα, ἢ τῷ τυχόν· Εἶκε, κεῖται παρὰ τῷ ἡσιόδῳ ἀντὶ τοῦ θέλω· ἔστι γὰρ καὶ εἴκω τὸ θέλω· ἀφ' οὗ καὶ
τὸ ἑκών· εἰ δὲ μὴ, σημαίνει μὲν τὸ ὑποχώρει· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ προσημαίνοντος εἰς τὴν σύνταξιν, ἤγουν ὁρμῶν παρεξιέ
ναι, ὡς καὶ παρ' ὅμηρον εὑρίσκεται· Εἴκελοχῆσαι παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ σ' τῆς ἰλιάδος, διὰ διφθόγγου ἢ χρῆσι τὰ τῶν ἀντι
γράφων ἀκριβέστερα· καὶ σημαίνει τὸ ἔοικε, καὶ ἔστι ῥητῶν· εἰ δὲ γράφεται διὰ τοῦ ι, τὸ καθήκει σημαίνει· ἐκ δὲ γε τοῦ
πρώτου εἴκει ἤγουν τοῦ διφθόγγου γίνεται τὸ εἰκὸς, ὡς παρὰ ἐκ τοῦ ἑτέρου ἤγουν τοῦ κοινῶς μέσου παρακειμένου γίνεται
τὸ παρὰ ἡροδότῳ μὲν καὶ τοῖς ὁμαίοις οἰκὸς· παρὰ δὲ ἀττικοῖς, ἐοικὸς· Εἴκειν, ὑποχωρεῖν· Εἴκελος, ὁ ὅμοιος· παρὰ
τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ· Εἶκεν, ἦλθεν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπέπεσε· Εἰκέσθαι, παραλοῦσθαι· Εἶκετο, ἦλθε παρ' ἡσιόδῳ· Εἰκῆ, μά
την, ματαίως, ἢ ἀντὶ τοῦ ψευδῶς· Τοῦτο τὸ εἰκῆ παντοσοῦν, ἐστὶν ἡ παροιμία, μὴ εἰκῆ τὴν ἄβυσσον λείπειν πρὸς μετὰ ἡ
διαφορᾷ λέγεται δὲ ἀντὶ τῶν διακινδυνεύσειν· ἢ εἰκῆ ῥαψωδεῖ, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖ· Ὁ δὲ, σκῆπτεται μανίαν καὶ εἰκῆ
πῶς ἐτύγχανεν ἄλλα ἐπ' ἄλλαις ἐλάλει ἀκόλουθον τῷ τρόπῳ, δι' ὑπορρυέν· Εἰκηλάσι, ἐπὶ ἀπλμήσης· Εἰκλεῖ, εἶχεν·
Εἰκνεῖται, ἄλλος ἄλλοθεν φέρει· Εἰκοβαλεῖν, τὸ εἰκάζειν ἀθηναῖοι λέγουσιν ἢ εἰκῆ καὶ μάτην βάλλειν· Εἴκομεν,
ὑποχωροῦμεν· Εἰκονίζειν, χαρακτηρίζειν, ταὐτόν ἐστιν ἀπὸ γὰρ τοῦ σχήματος, ἀμφιλαμβάνεται αἰτιατικῇ· Εἰκὼν
τῆς φύσεως ἐστὶ, μίμημα τοῦ ἀρχετύπου καὶ οὐ λέγεται· Εἰκὸς, πρέπον· ἀκόλουθον, εὔλογον λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ τά
χα· Εἰκοσάβοιον, εἴκοσι βοῶν ἄξιον· εἰκοσαπλοῦν· Εἰκοσι, ὁ ἀριθμός· ἢ εἰκοσάκις τὰ ἄτεχνα, καὶ εἰκοσάχρημον· καὶ
εἰκοσάριθμον· καὶ εἴκοσι, χαρακτῆρσιν, ὄψει ἐστίν· Εἰκοσινήριτα παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πρὸς εἴκοσι ἐρισθέντα· ἤτοι ἐρίζοντα
ἢ ἰσάζοντα· τουτέστιν, οὐ δεκάκις μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰκοσάκις τοῖς σοῖς κτήμασιν ἐξισούμενα· ἢ καὶ ἄλλα ἄλλως καθὸ τοῖς
παλαιοῖς· ἐρισθὲν μὲν ἐστὶ, τὸ ἀπὸ πλεονάζομενον πρᾶγμα τοῦ νείκους· τὸ ἐρίζειν δὲ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ' ἔριτα· ὅπερ ἦν ἀπὸ
τοῦ γνωσὸς καὶ γνωτὸς γίνεται· ἔστι δὲ ἡ τοῦ εἰκοσινηρίτου σύνθεσις, ὁμοία τῷ εἰκοσίπηχυ· ἢ ἐφαίνεται ἡ τοιαύτη μά
λιστα σύνθεσις, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ γράψας τὸ εἰκοσίκλινον εἶχεν οἶκον, ἅπερ τινές φασι πρὸς τὸ ὑποδοχὰς εἰκοσάπηχυ δὲ
φασιν εἰπεῖν καὶ εἰκοσάκλινον, οὐ χρὴ καθὸ ἔδοξε τοῖς ὕστερον οὕτω λέγειν· Οἱ καὶ πεντάκλινον καὶ τοιαῦτα τινα λέ
γουσιν· Εἰκοσολόγος, ὁ τὰ εἰκοστὰ ἐν τῷ κρίσει εἰσάγων· Εἰκοσός, ὀξύνεται τὰ εἰς σος λέγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔ
χοντα πρὸ τοῦ σ' τὸ σ', τὴν πλείονας εἰς ὅσα ἐπαγόμενα, ἀλλὰ προστάσσεται σοσόμενα, ὀξύνεται· οἷον, πολλοστός· εἰκοστός·

ἐπιτύφει καὶ ἐπιτρίψει. Εἶ, εὐκτικοὶ καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἴθε. Σοφοκλῆς· εἰ γὰρ αὖ τὸ ... ἔσβεστο θράσος.
Εἶ, ἀντὶ τοῦ εἴθε, ἐν χρήσει ἐστὶ καὶ ἐν τῇ ζ' ἀλόισ. Εἶ, σύνδεσμος κατὰ τοὺς ἀττικοὺς ἀντὶ τοῦ ἵνα. Εἶ, σύνδεσμος, παρ'
ὁμήρῳ εὕρηται ληφθεὶς ἀντὶ τοῦ ὅπως· ὡς ἐν τῷ, ἐπεί σ' οἴομαι πολλ' εἰδὼς λούσασθαι· καὶ γέγονε σύνηθες οὕτω γράφειν ἐν τοῖς
μεθ' ὅμηρον· οἷον ἀναδίδου εἴπως αὐλοῦν πόλει. ἐντεῦθεν δὲ οἱ μεθ' ὅμηρον λαβόντες ἐχρήσαντο τῷ εἴπως· οἷον ἀναδίδου εἴπως ἔσ-
ται τὸ δέ τι. Εἶ σύνδεσμος, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἐπειδή· ὅτι δὲ ὡς αἰτιώδης σύνδεσμος λαμβάνεται, ἀντὶ τοῦ ἐάν, οὐχ
ὑποτάσσεται· οἷον, εἰ ὁ ἄνθρωπος ζῶον· τοῦτο δὲ δῆλον ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι ζῶα· καὶ εἰ ὁ θεὸς πάντα οἶδε, τοῦτο φανερὸν ὅ-
τι οἶδε. κεῖται τότε ἀντὶ τοῦ ἐπειδή· ὅτι δὲ κεῖται αἰτιώδης ἐν τῷ ἐνδοιασμῷ, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ ὑποτάσσων· ὡς τό,
Εἰ προσφόροις ἀγοῦσι πρὸς δήμητρος ὥρασι, τίς τούτου αἴτιος· καὶ εἰ ὁ Ζεὺς χρυσὸν ὕει τοῖς ῥοδίοις ὡς οἱ παλαιοί φασι,
τίς τούτου αἴτιος· ἄδηλον γάρ ἐστιν. Εἴα, λέγεται καὶ δισυλλάβως εἶα. ὑποσκεπτέον δὲ εἰ ταυτόν ἐστιν εἶα καὶ εἴα· εἶα γὰρ
τὸ ῥ, γίνεται βρῶμα· εἴα δὲ τὸ ε, οὐ βρώματα ἀλλ' ἢ χόρτος ἢ ἡ ὑπόθεσις. Εἴα τοῦ, ἀντὶ διαχύνου. Εἶα, παρακελεύσεως
ἐπίρρημα. Εἶα δή, ἄγε δή. Εἴα, συνεχώρει. Εἰαδότα, ἀντὶ τοῦ ἀρέσκουσα. Εἰάζον, εἶα ἐπεκελεύοντο· ἐρίζοντες, χρυ-
σίου. Εἰαί, ἀγγέλλει· καὶ ἀλέσαι, τῶν ὀσπρίων τὰ ἀποκαθάρματα. Εἰακεῖν, ἀθετεῖν. Εἴα, χόρτος· εἶα δέ, βρώματα.
Εἰ, ἀντὶ τοῦ ἐάν, μετὰ ὁριστικοῦ καὶ εὐκτικοῦ· ἀλλ' ἔνθα μέν ἐστι τὸ πρᾶγμα ὁμολογούμενον, τότε τὸ ἐὰν καὶ τὸ ἵνα μετὰ ὑπο-
τακτικοῦ· τὸ εἰ μετὰ ὁριστικοῦ καὶ εὐκτικοῦ. Εἰ, μετὰ ὁριστικοῦ καὶ εὐκτικοῦ ἀεί· καὶ ἐπὶ τριῶν χρόνων οὐ μετὰ ὑποτακτι-
κοῦ· πλὴν ἐπὶ τῶν ἀττ. ὑποτακτικῶν· οἷον εἰ λάβωμαι καὶ εἰ πράττωμαι· καὶ Σοφοκλῆς λέγει ἐν ἀντιγόνῃ, κεἴ τις ᾖ σοφός.
Εἶα, ἐπίρρημα παρακελευσματικόν· ὡς παρὰ γὰρ τὸ ῥέω γίνεται ῥέα καὶ ῥεῖα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἴω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐκ-
πέμπω, γίνεται ἔα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἶα. παρατίθεται δὲ τὴν χρῆσιν ὁ τεχνικὸς οὕτως· εἶα δὴ ξύλον, ἄγρει μα-
στιγῶν. Εἰαμενή, ὁ ὑγρὸς τόπος· καὶ σύμφυτος καὶ ἀλσώδης· ὡς μὲν ὑγρός, ἀπὸ τοῦ ῥέειν ἐτυμολογεῖται οἱονεὶ ῥεαμένη
τις οὖσα· ὡς δὲ σύμφυτος, ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ ἀναδίδωμι. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι εἰαμεναὶ λειμῶνες, νομαὶ παρὰ ... ὅ-
θεν αἱ ποταμοὶ ὑποχωροῦσι. Εἰαμένον, νέμεσιν κοῖλον βοτανῶδες. Εἰαμενή, τόπος ὅπου τὰ φύεται ποταμοῦ ἀπο-
βάντος· ἕλος παρὰ ποταμὸν κάθυγρον ἢ ἀναβολὴ ποταμοῦ φυτὰ ἔχουσα. Εἰανὸς ποικίλος, λεπτός· ὡς τό, εἰανὸς πέ-
πλος· ἐπένθεσιν ἔχει τοῦ ι· ὡς γὰρ πίω, καὶ ἕως, καὶ τείως καὶ εἵως καὶ λέαι λείοισιν, οὕτως ἑανοῦ εἰανοῦ παρ' ὁμήρῳ·
ὅμοιον δὲ τούτοις καὶ τὸ κυκεῶ, κυκειῶ· καὶ θύρας συλφειοῦ, ἤγουν συλφίου· γυναικεῖον δὲ καταλοβα ... ἔνδυμα,
ὁ ἑανός. Εἰαρινοῖσιν, ἐαριναῖς. Εἰαρινόν, ἄνθος τὸ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. Εἶαρ, τὸ ἔαρ· παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπω,
γίνεται ἔαρ, καὶ εἶαρ, ὅτι γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί. εἶαρ καὶ τὸ αἷμα· Καλλίμαχος· τὸ δ' ἐκμελανεῖ εἶαρ εἴδατι ... καὶ
ἐαροπότης, ὁ αἱματοπότης· ψυχοπότης. Εἴασκε, συνεχώρει. Εἴασεν, ἀφῆκεν· ἔασεν. Εἴαται· ἐν ἄχρηστον τὸ καθέ-
ζω, ἕτερον τούτου ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἶμαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἶνται, καὶ ἰωνικῶς εἴαται· ἀπὸ τοῦ ἕω
ἀχρήστου τὸ εἶσεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπω τὸ εἶπε. ἀνὰ δέ, χρυσίδα καλλιπάρθενον εἶσεν ἄγων. Εἴατο, ἐν τῷ εἶμι· τὸ τρίτον
τῶν πληθυντικῶν, εἷμαι τὸ παθητικόν, εἶμαι καὶ κράσει ἧμαι· ὁ παρατατικός, εἵμην καὶ ἥμην· τὸ δὲ ὕπερον, ἧσο· τὸ τρί-
τον, ἧτο· καὶ ἰωνικῶς εἴατο καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴατο· ἐκάθητο. Εἴβεσθαι, δακρύειν· στάζειν καὶ εἴβει, στάζει· ὥς τό,
Σπήλυγγες συμφερταὶ ... πίδακες, αἳ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦ δὲ κατὰ φρέατος. Εἴβω, τὸ στάζω· ἀπὸ τοῦ λεί-
βω· ἀποβολῇ τοῦ λ. Εἴ γε, εἴθε γάρ· τὸ δὲ εἴθε, ἀντὶ τοῦ αἴθε. Εἴ γ' ἐθέλεις, εἰ γνώμην ἔχεις· εἰ φρόνιμος εἶ, καὶ συ-
νετός. Εἴ γ' ἔτυμον. Εἶδ' ἄγε νῦν· κελευσματικῶς ἀντὶ τοῦ εἶα δή· ἄγε· εὐθὺ μᾶλλον, ἢ παρ' ἐνδοιαστικῶς· ἀντὶ ... ἐνδοιαστι-
κῶς· ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ βούλει, ἄγε. Εἰδαλίμας, ἃς τὰς Ἀφροδίτης λέγει ὅμηρος, ἤγουν ἥλικας ... καὶ συνετάς· παρὰ τὸ
εἰδέναι· ἵνα εἰ ταυτὸν τὸ ἔργα εἰδυίας, καὶ τὸ εἰδαλίμας· τὸ μέντοι εἰδάλιμον κατωμα, διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν ἄρχουσαν, παρὰ
τὸ ἰδίειν καὶ τὸ ἴδος, ὃ δηλοῖ τὸν ἱδρῶτα. Εἰδάλιμον, τὸ εὐειδές. Εἰδαλίς, ὄρνις ποιός. Εἰδαλίζεται, ἐναλίζεται.
Εἰδάλλεται, φαίνεται. Εἶδαρ ἔδμεναι, τρόπος ἐτυμολογίας ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔδω τὸ εἶδαρ· οὕτω δὲ καὶ ἀμφὶ πο-
σὶ πέδας· ἐκ γὰρ τῶν ποδῶν αἱ πέδαι κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ε. ὅτι δὲ τὸ παραβαλεῖν εἶδαρ ταυτόν ἐστι τὸ παραθεῖναι, καὶ
ὡς ἐξ αὐτοῦ συντίθεται τὸ κοινῶς λεγόμενον πρόβλημα, ἀνωχοῦ ... δηλοῦται καὶ εἶδαρ, ἔδεσμα· καὶ εἴδατα· τὰ βρώματα·
ἢ σιτίον· ὄφελος. Εἴδαυλος, συνετός· λόγιος. Εἰδέα· πολλάκις τὸν διαφόροις ὀνόμασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου χρῶνται·
τὴν γὰρ ἰδέαν εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα· καὶ ἀρχὴν καὶ αἴτιον καὶ οὔτι κινούμενον, οὔτι μένον· καὶ ταυτὸν καὶ ἓν καὶ
πολλά· καὶ πάλιν, ἓν ὄνομα ἐν διαφόροις σημαινομένοις· οἷον τὸ φαῦλον, ὃ σημαίνει τὸ ἁπλοῦν καὶ ἀχρές· ὡς Ἀριστείδης,
ἐν τῷ Λικυμνίῳ φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστα ἀγαθά· ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων· ἔστι δ' ὅτι τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυ-
χόντος· παρὰ τῷ ἐν τῷ περὶ ψυχῆς φαῦλον πρᾶγμα ἔφη κέβης ζητεῖς· τίθεται δ' αὖ καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἷον φαῦλον πρᾶγμα
δ' ἐστὶν ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον δὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς. Εἰδέα ἡ μορφή· ὡς τὸ καλὸς τὴν ἰδέαν εἶπεν ὁ ἀνήρ. Εἴδει, ὁ
λαός· κυλίει· κλείει κατ' ἰχ. ἢ κάλλος, ἡ μορφή. Εἴδειεν, ἐφοβεῖτο· ἠπίστατο. Εἴδη, εἶτα χρή. Εἰδείην, ἀντὶ τοῦ γνοίην.
Εἰδεῖεν, γινώσκοιεν· καὶ εἰδεῖν, γινώσκειν. Εἰδέναι, ἐκ τοῦ εἰδηκέναι ἀχρήστου, κατὰ συγκοπήν. Εἴδεος, θάλπους· καύμα-
τος μεσημβρινοῦ. Εἶδος ἔχε, σέλας μορφῆς ἀφῆκε· φῶς. Εἴδεται ἄρα παρ' ὁμήρῳ, κυρίως μὲν εἴρηται ληφθὲν
ἀντὶ τοῦ φαίνεται κατὰ πολυωνυμίας λόγον· καὶ δηλοῖ εἴδεται ... τοῦ πατρὸς, διὰ τοῦ φωτός· κυριώτερον δέ γε τὸ φαίνε-
σθαι· διὸ ἐκεῖνο μὲν πολλάκις, τοῦτο δὲ ἅπαξ ἐν τῇ παραβολῇ ἐρρέθη. Εἰδ' ἐπεί, εἰδ' ἀληθές. Εἶδέ τι, εἶδέ τι.
Εἰδεχθής, ἄμορφοι· ἀπρεπής· παρὰ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἔχθος τὸ μῖσος· μυσαρός· στυγερός· σικχαρός· καὶ θηλυκῶς, εἰδε-
χθεῖσα. Εἰδεχέστερος, μυσαρώτερος, δυσειδέστερος. Εἰδέω· εἰδῶ· εἰδήσω· ὡς ποιέω, ποιῶ, ποιήσω· ἐκ τούτου καὶ τὸ εἰ-
δήσειν· καὶ ἡ εἴδησις· καὶ ὁ εἰδικός· ἐξ οὗ κατὰ συγκοπὴν ὁ εἰδώς· ὥσπερ καὶ τὸ εἰδέναι, ἐκ τοῦ εἰδηκέναι. Εἰδῶ·
παρατατικός, εἴδουν· τὰ ἀρχόμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ει διφθόγγου, οὐ τρέπονται ἐν τοῖς παρωχημένοις· ὅτι τὸ ἵμεν γί-
νεται διὰ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἴσα. Εἰδὼ χάριν· ῥήματα πάντα· ὅρα τὸ εἴδω ῥῆμα ἴσον μὲν ὅτι τοῦ εἰδῶ, ὡς δοκεῖ ὁ

καὶ ἐθελοπρόξενος, ἑκὼν πρόξενος. Ἐθελουργός, πρόθυμος, ἕτοιμος. Ἐθελυμνοί, πυκνοί. Ἐθελουσίως, ἑκουσίως. Ἐθέμαν, ἔκρινα. ἐνέμισα. Ἐθέμισσεν, ἠνάγκασεν. ἔκρινεν. Ἔθεν, ἐγκλιτόμενον μὲν, ἄλλου. ἄλλος. ὀξυτονούμενον δὲ, ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτῆς. Ἔθεν, ἐκ ἀλλοῦ, ἄλλης. αὐτόθεν. Ἔθεντο, ἔκριναν. Ἐθέομεν, ἐτρέχομεν. Ἐθερμαίνθη, ἐθαλίφθη. Ἐθερόμην, ἐθερμαινόμην. αὔξεται, χαίρεται. σκορπίζεται. Ἐθεσαν, ἔκριναν. Ἐθίασοι, [illegible]. Ἔθετο, ἔκρινεν. Ἐθεωρήθησαν, ἐφάνησαν. Ἔθη, ἀγαθά. Ἐθεώμεθα, ἐθεωροῦμεν. Ἐθεάσατο, ἐθαύμασεν καὶ ἐθήκεν ἐθαύμασεν. Ἔθηκεν, ἀπὸ τοῦ ἐπένεγκεν ὅμηρος. Ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἔκρινεν ἔθηκας ἔκρινας. Ἐθηλύνθη, ἐκλάσθη. Ἔθησαν, ἔψαυσαν ἐθήλυνεν. Ἐθίζοντες, ἔθη ποιοῦντες. Ἐθίζουσι τῇ γεωργίᾳ, καὶ ἐθίζω ἐν τῷ ἀμεταβάτως. Ἔθιμος. συνήθης. ἐθισμός, καὶ ἐθιμοσύνη, ἡ συνήθεια. Ἐθλιβόμην, ἐστενοχωρούμην. Ἐθμὸς, ἀτμός. καπνὸς λεπτὸς ἀτμή. Ἐθμοὶ, πολλοί. δεσμοὶ [illegible]. Ἔθνεα, τὰ πλήθη. τὰ [illegible]. ἔθνεα μάλιστα καὶ χρηστικῶς λέγει ὅμηρος. κυρίως δὲ, ἐπὶ ἀθρόων τίθεται ἡ λέξις. ἐφ' ὧν καὶ τὸ ἔθος κυριολεκτεῖται. ἀφ' οὗ, καὶ τὸ ἔθνος παράγεται. Ἔθνιται, οἱ ἐκ τοῦ ἄλλου ἔθνους. Ἔθνος, οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάριθμον [illegible]ος, ἀλλὰ καὶ ἴδιος μέρος τι προτερότατον νομίζεται τῶν ἐν τῇ πόλει πάντων ἐθνῶν οὔτι τοῖς γεωργοῖς. οὔτι τοῖς ἐμπόροις. ἐν δὲ τῷ ἐνάτῳ τῶν πολιτικῶν φησὶν, ἀλλὰ ἐν ἰταλίᾳ πᾶς ἔχει, ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύωσιν. καὶ ἔθνος, τὸ πλῆθος. ἤγουν, μαχαί. ἔργα. καὶ ἔθνος ἑταίρων, ἀπλῶς τὸ πλῆθος λέγει ὅμηρος. Ἐθόαζεν, ἐκαθίζετο.

Ἐθαμβήσατο, ἀνωχλήθησαν. Ἔθανον, ἔπεσον. θανῶ θανῶ, τὸ ἀνωχοῦμαι καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐθάνασον. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐθάνον. Ἔθοντες παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ π, ἀντὶ τοῦ σύνηθες πράττοντες. ἐξ οὗ παρ' οὐ μόνον τὸ ἐθείρω, καὶ οὐ ἐθεράδες παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐσθίω, τὸ πάνυ ἔθιμον. ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐσθίω. ναὶ μήν, καὶ τὸ ἔθω. κατὰ τροπὴν ἔθω λέγεται, τὸ τὰ συνήθη πράττειν. οἷον ἔθων αἶνος ἀλωήν. οὕτω καὶ ἐθείρειν παράγοντες ἐκεῖθεν, τὸ τὰ ἐξ ἔθους ποιεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι. ἐξ οὗ καὶ ἡ θρὶξ, ἔθειρα. περὶ ἣν σύνηθές ἐστι πονεῖσθαι τοῖς φιλοκόμοις. Ἔθορεν, ἐπήδησεν, ἔθεε. Ἐθόρυβον, ὤχλουν. Ἔθος ὁ τρόπος, καὶ ἡ ἐξ ἔθους διατριβή. καὶ ἔθος ἡ συνήθεια. ἔθος δὲ, ὁ τρόπος. αἰσαμένου ξίφος φέρειν. ἔθος παλαιὸν, τοὺς ἐρασθέντας ὁ προφορεῖν. ὡς καὶ ὁ τηλέμαχος ἐν ἰθάκῃ ποιεῖ. Ἄλλως. Ἔθος, τὸ ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ ἄγραφον δίκαιον. νόμος δὲ ἔγγραφον ἔθος. τὸ ἔθος δὲ, οὐκ ἔστιν εὕρεμα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ βίου καὶ χρόνου. καὶ ὁ μὲν νόμος, εἴκασται τυραννίδι. φόβῳ γὰρ ἕκαστος καὶ μετὰ προστάγματος διαπράττεται. τὸ δὲ ἔθος, μᾶλλον τῇ φιλανθρωπίᾳ τῆς βασιλείας. ἐξ [illegible] γὰρ ἄλλῳ [illegible] δίχα ἀνάγκης ἕπονται. ἔθος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ἐπιὸν τὸ ἀληθές. ὅ παρ' ἡμῖν ἔτος λέγεται. ἢ παρὰ τοῦ ἔθος τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον. ἢ παρὰ τὸ ἔθω τὸ ἐξ ἔθους ἔχω, γίνεται ἔθος. ὡς μύω μῦθος. [illegible]. ἔθος λέγεται, καὶ τὸ σημεῖον. Ἔθου. τίθημι. ὁ μέλλων θήσω. ὁ ἀόριστος πρῶτος, ἔθηκα. ὁ δεύτερος ἔθην. ὁ μέσος ἐθέμην. ἔθεσο. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἔθεο. καὶ κράσει ἔθου. καὶ τὸ προστακτικὸν θοῦ. ὁ ἔθου, δεύτερον πρόσωπον κατὰ ἀττικὴν διάλεκτον. οἱ γὰρ ἴωνες καταβάλλοντες τὸ σ ἐκ τοῦ ἔθεσο ποιοῦσιν ἔθεο. καὶ οἱ ἀττικοὶ συναιροῦντες τὸ ε καὶ ο εἰς ου δίφθογγον, ποιοῦσιν ἔθου, ὡς παρὰ τὸ ἐκδέο, ἐκδου. Ἐθόωσεν, ἀπέζωσεν. Ἔθραξεν, ἐτάραξεν. ἐνύξεν. συνέθηκεν. Ἐθραύσθη, ἐνύπτεν ἐκ [illegible]. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. καὶ ἔθραυσεν ἔπαυσεν. Ἔθρεψεν, ἀντὶ τοῦ ἐπαιδαγώγησε. τὸ γὰρ ἀνέθρεψεν οὐ [illegible], ὅμως εὕρηται λιβάνιος τὸν σπείραντα, τὸν ἀναθρέψαντα, τὸν παιδεύσαντα. Ἔθριξεν, ἐπάλθεν. ἔδραμον. Ἐθρήσκευον, ἐσέβοντο. Ἐθρίγκωσε, περιεσκέπασε. περιετείχισε. θριγκὸς γὰρ ἡ στεφάνη. μεθ' ἣν οὐδὲν ἔστιν. καὶ ἐθρίγκωσεν, περιετρόχωσεν ἐχαράκωσεν. Ἔθρισεν, ἀπέκοψεν ἐκ τοῦ θερίζω. καὶ ἔθρισεν ἔφριξεν. Ἐθρίς, τομίας κριός. Ἐθρυλλίχθη, ἐταράχθη. περιεθρέφθη. ἀπεσύρη. Ἐθρύπτετο, ἐφλυάρει. Ἐθρόσκεν, ἥλλετο ἐπήδα. Ἔθρωσεν, ἐκίνησε. Ἐθύειν, ἄγειν. Ἔθυεν, ὥρμα. ἐκινεῖτο. ἐθύειν, καὶ θυάδες, αἱ βάκχαι. Ἔθυεν, ἐνεμαίνετο. ἔτρεχεν. ἐδίωκεν. Ἔθυσε θεαῖς, ἐν ὀδυσσείᾳ. ἤγουν κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐθυμίασεν. οὐδὲ [illegible] φασι παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ θῦσαι, ἀντὶ τοῦ σφάξαι ἱερεῖον λέγεται. συμφωνεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ γράψας, ὅτι σφάξαι μὲν τὸ ἱερουργῆσαι ζῶον. θῦσαι δὲ, τὸ θυμιᾶσαι. θύη γὰρ τὰ θυμιάματα. ὅθεν καὶ [illegible] θυόεν καὶ κόλπος θυώδης. ὅτι δὲ τὸ θύειν καὶ ἐπὶ τοῦ θυμιᾶν κεῖται, θεόκριτος ἐν ταῖς φαρμακευτρίαις δηλοῖ σαφέστατα. Ἐθώκατι, ἐθάκασιν. Ἐθύκισε, κατέρρεψεν. Ἐθύμιζεν, ἐπήδησεν. Ἐθωνοῖτος ἀλωήν, ἐκ τοῦ ἔθω, τροπῇ τοῦ ο εἰς ω. δωρικὸν ἔθων ἡ ἀντὶ τοῦ ἐξ ἔθους κατατρέχων, καὶ βλάπτων κοινῶς τὴν καρποφόρον χώραν τοῦ αἶνος. ἢ ἔθων αἶνος ἀλωήν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἔθους βλάπτων περικαλυθόντα ἔθοντες, ἤγουν τὰ συνήθη πράττοντες. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ἔθω, παράγονται τὸ ἐθείρω. καὶ ἡ ἔθειρα. καὶ ἐθυράζειν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι τριχῶν. ἀπὸ ἄλλου δὲ καὶ τὸ ἐσθίειν. καὶ τὸ ἔσθειν προσλήψει τοῦ σ. ἡρακλείδης δέ φησιν, ὡς τινὲς τῶν κριτικῶν, ὅ ἐστιν ἀκριβεστέρων γραμματικῶν ὧν ἐστι καὶ ποσίας, ὑπέλαβον ἔλεγον εἶναι τὸ ἰθύν. ἵνα ἡ ἀντὶ τοῦ κατ' ἰθύν, κατατρέχων. ζητητικῶς ὑπέλαβον λέγοντες ἐκεῖνα, τὴν τῶν στοιχείων μετάθεσιν εἰς τὸ θέων, ἔθων γίνεται. καὶ σημειώσαι ὅτι ἄλλος ἐκ τοῦ ἔσθω φησὶ [illegible] κατὰ δωριεῖς τὸ ἔθω. οἱ καὶ τὸν μασθὸν μαστὸν λέγουσι. καὶ τὸ ψάφος, ψῆφος. τὸ δὲ ἔθω πρωτότυπον ὁ ἄλλος εἶναι λέγει τοῦ ἔσθω, τοῦ ὥς φησιν ἡμαρτημένου. ἐχοῦν γὰρ ὡς ἔχω ἴσχω, ἴσω ἴσαω, οὕτως εἶναι καὶ ἔθω, ἴσθω σικελικῶς, κατὰ τὸ ἵζω ἵζω, καὶ καθίζω. Ἔθει, μάθει. φθόρει. Ἐθώπευε, ἐκολάκευε. Ἐθαύμαζον, ἀπὸ τοῦ ἐθαύμαζον.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Εἰ εἰ εἰ εἰ. ἡ ἐπέκτασις τοῦ εἰ λίσσεται, κατὰ μίμησιν εἴρηται τῆς μελῳδίας, παρὰ ἀριστοφάνει ἐν βατράχοις. Ε καὶ Ι, εἰς τὴν ει δίφθογγον συναιρεῖται. οἷον διμοσθένεϊ διμοσθένει. Εἴ, πρᾶον. ἢ ὑπάρχεις. Ει δίφθογγος οὖσα ἐν τῷ ὑπερσυντελίκῳ τοῖς ἴωσι διαλύεται εἰς εα, ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ. οἷον ἐτίψφειν, ἐτίψφεα. ἐπεποιήκειν πεποιήκεα, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ προσώπῳ οἱ ἀττικοὶ τὴν διαλυθεῖσαν ει δίφθογγον εἰς εα, εἰς η κιρνῶσι. καὶ λέγουσιν

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ἐ ζεύχθη, δεσμεύθη. Ἐζάχησεν, ἐμακάρισεν. Ἐζατησάμην, διενοήθην. Ἐζατέθη, ἐζητήθη. Ἔζει, ἔβραζεν. ἔζεσε διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ ζέον ἦν. ζωὴν εἶχεν. Ἐζηκίας, κράτησις θεοῦ. Ἔ ζελεν, ἔβαλεν. ἔλαβεν. Ἐζέσθη, ἐκαθέσθησαν δωρικῶς. Ἕζεται, καθέζεται. Ἐζήλωσεν, ἐπεθύμησεν. ἐφθόνησεν. Ἐζημίωσε, κατεκρίνε, κατεδίκασεν. Ἔζινεν, ἐπισβέννυεν. Ἑζόμενοι, καθεζόμενοι. παρὰ τοῖς ἐπτάσι. Ἐζλόγαπιν, ἐφ' ἑκάστῳ φωνὰς ἐλάμβανεν. ἐξήλασάτε τὸν τῆς ῥωμαίας ὁ πόλεμος. Ἐζυμώθη, ἐφυράθη. ἐσμίχθη. Ἐζώγρει, ἐσώζετο, ἐσώζοντο, σώζουσα. ἀντὶ τοῦ αὐξάνουσα ἐζωπύρει ἀγείρουσα τὴν ζωὴν. ἐσώζετο δὲ, λέγει τὸ ζωγρεῖν τὸ ζῶντας τινὰς ἀγρεῖν ἐν αἰχμαλωσίας νόμῳ. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου, τὸ ζωγρεῖον παρῆκται, λέξις εἰς ἐνεργείαν ἀγαθή. τὸ δὲ ἐζώγρει θυμὸν, ἀπαχοῦ πανταχοῦ τινος, ἐθυμαίνεσθαι τὴν. Ἐζώγρουν, ζῶντας ἐλάμβανον. Ἔζων, οὐκ ἔζησαν ὡς αὐτοῦ τινες. συνεστῶς. Αἰτιατικὴ τῇ γῇ ἕζων, καὶ τοῖς ἄλλοις ἔζης δὲ καὶ ἔζω λέγεται κοινὸς μὲν, ἔζας ἔζα. αἰολικῶς δὲ, τὸ α καὶ ε, εἰς η συναιροῦσιν. ἔζαις, ἔζης λέγοντες, καὶ ἔζας ἔζη. Ἐζωσμένοι, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένοι.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἔη, ὑπάρχει. Ἐή, τῆς αὐτοῦ. Ἕηκα, συνεχώρησα. ἀφῆκα. ἔπεμψα. Ἕηκε. σημαίνει τὸ ἀφῆκεν, ἔπεμψεν. ἔστι ῥῆμα ἴω, τὸ παράγωγον ἵημι. ὁ μέλλων ἥσω. ὁ παρακείμενος ἧκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἕηκα. ἔστι καὶ ἀόριστος, ἧκα, ποιῶκα. καὶ συνέηκε. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀντὶ τοῦ συνῆκε, συνέβαλεν. ἰλιάδος α. Ἑήλακεν, ἐλήλαφεν, ἐστράτευσεν. Ἑῆ μετέρα πρὸς τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τῆς ἡμετέρας κεῖται καὶ ἀπαχοῦ ἐπὶ τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ σοῦ. Ἕησι. ἴω ὁ μέλλων ἥσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧον, ἧες ἧε. καὶ μετὰ τοῦ ἐφελκυστικοῦ ἧεν καὶ κράσει ἧν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς ἕην. Ἑήνδανον, ἐκ τοῦ ἁνδάνω. ὁ παρατατικὸς ἥνδανον, καὶ ἀττικῶς, ἑήνδανον. Ἐΰς, καλοῦ. ἀπὸ τοῦ εὖ, εὐς ὁ καλός. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η, ἠΰς. ἡ δωρικὴ, ἐῆος ἐπεκλίνετο. ἀπὸ τοῦ ἐΰς, ἀγαθοῦ ἐῆος. Ἐῆος, τουτέστιν ἀγαθοῦ. γίνεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἐΰς ἐέος κατὰ μετάθεσιν. ἀφίλητον δέ ἐστι συζωγραφοῦν περιέρχεται. Ἐῆσι, δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. ἐῆσιν. Ἕησιν, ἴω, ἀφ' οὗ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἴω τὸ τρίτον, ἧ, ἐν καὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς, ἕησι. τῶν ἀττικῶν δέ ἐστί φασιν αὕτη ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς ἡ προσθήκη, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν εἰς μι. ἰδέ γεν δὲ ἴδιος ἰβύκειος, ὅτι ὁ ἴβυκος αὐτῇ μάλιστα ἐχρήσατο. Ἔησον, ἴασον. Ἐητὺς, ἀγαθότης.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Ἐθαγενὴς, ἐγχώριος. ὁ ἐν τῷ τόπῳ ἰδίῳ γεγεννημένος. ἢ ἐθαγενὴς, ἐγχώριος. ἐν τῷ τόπῳ. Ἔθα, πάλιν. Ἔθαπτε, ἐκήδευε. Ἐθάδι, ἐγγυς, συνήθει. ἡ ἀήθεια, ἡ ἐθὰς. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔθος. ἔστι δὲ ἔθος, νόμος ἄγραφος. νόμος δὲ ἔθος ἔγγραφον. διαφέρει δὲ ἤθους. τῷ τὸ μὲν ἔθος εἶναι ἀπὸ τοῦ τρόπου περιέρχεται. ἦθος δὲ, λαμβάνεται ἀπὸ τοῦ τρόπου καὶ ποιητικῶς ἀπὸ τῆς εὐηθείας διὰ τῆς ἀφ' οὗ ἠθικοὶ λόγοι, οἱ τὰ ἤθη παιδεύοντες. ὁ σοφοκλῆς ποιητικῶς ἀήθεια, καὶ ἐθὰς λέγει ἀπὸ τῆς σημασίας τοῦ ἐθάς. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἔθος μὲν ἡ συνήθεια. καὶ ἐθίζω τινὰ εἰς τι μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ γυμνάζω, καὶ συνήθη ποιῶ. καὶ ἐθίζομαι ἀμεταβάτως. καὶ ἔθιμον τὸ κατὰ συνήθειαν νόμιμον. καὶ ἔθειρα, ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς. καὶ ἐθειράζειν, τὸ κόμην τρέφειν. Ἔθαλπον, ἐθέρμαινον καὶ ἔκαιον. Ἔθαλψεν, ἐθέρμανεν. Ἐθάμβει, ἐξεπλήττετο. ἐθαμβεῖτο. Ἐθάμιζεν, ἐπύκναζεν. Ἐθαπτε, ἐθάπτετο. ἐν ὄχλοις θανάτου ἐθάφθη. Ἐθὰς, ἠθισμένος. Ἐθάσσατο, ὤκησε, καὶ ἐκάθισεν. Ἐθαυμάσθησαν, περίβλεπτοι καὶ θαυμαστοὶ ἐγένοντο διὰ τῆς νίκης. Ἔθεεν, ἔτρεχεν. ἔθει. Ἔθει, θεῖ, ῥέθει. ἐρεθίζει. ὑπέτρεχεν. ἔπλεεν. ὁ δὲ ἄνεμος τὰ ἱστία ἐπλήρου. ἡ δὲ ναῦς ἔθει καλῶς. Ἐθεῖν, ἐξ ἔθους ἔρχεσθαι. Ἔθειρ, ἡ θρὶξ. ἡ αἰτιατικὴ ἔθειρα. Ἔθειρα, κόμη τῶν μελουμένων. γίνεται ἐκ τοῦ ἔθειρα ῥήματος. ἀφ' οὗ καὶ ἐθειράδες, τὸ θέρειν. Ἐθειράζω, τὸ κόμην τρέφω, καὶ ἔθειρα ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς. ἐθειράζειν ποιητικόν. κομᾷν κοινόν. Ἐθείρω, σημαίνει τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἔθω, τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι. Ἔθελγε, ἠπάτα. κατεπράϋνεν. Ἐθέλγετο, ἀντὶ τοῦ ἐθέλγετο. Ἐθέλειν, κοινῶς μὲν λέγεται τὸ ἁπλῶς ὀρέγεσθαι. οἷον ἐθέλω βαδίσαι καὶ ἐθέλω ἀναγνῶναι. βούλεσθαι δὲ καὶ τὸ μετὰ πόθου ὀρέγεσθαί τινος. οἷον βούλομαι πλουτῆσαι καὶ βούλομαι τὴν γῆν μου ἀποφορεῖσθαι. ὧν δὲ κυριώτερα εὑρίσκονται παρὰ ἀττικοῖς, τὸ γλίχομαι ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῶ. καὶ ἐφίεμαι ἐπὶ θείων, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς λεγόμενα. οἷον γλίχομαι τυχεῖν τῆς σωτηρίας μου. καὶ γλίχομαι νοσῶν ὑγιᾶναι. καὶ ἐφίεμαι τυχεῖν τῆς σωτηρίας μου. καὶ ἐφίεμαι ἅψασθαι ἀρετῆς. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς. οἷον ἐφίεμαι ἰδεῖν τὸν υἱὸν μακρὰν ὄντα τῆς χώρας ἀποδημοῦντα. Ἐθελημά. ὡς τὸ, Οἱ δὲ ἐθελημοὶ ἥσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο. ἡσίοδος. ἐκ παραλλήλου τὸ ἐθελημοὶ, καὶ ἥσυχοι. Ἐθελημὸς, ὁ ἥσυχος. ὁ πρόθυμος. Ἐθελήσαι, ἀντὶ τοῦ ἐθελήσειεν. Ἐθελήσειν, δυνηθείη. ὅμηρος. Οὐδ' ἔθελε προρέειν. καὶ ἀριστοφάνης. Οὐκ ἐθελήσει μαθεῖν, ἀντὶ τοῦ οὐ δυνηθῇ. Ἐθέλησθα, ποιητικὸν ἐστι. παρ' ἡμῖν γὰρ μόνα ταῦτα γράφεται. οἶσθα ἀντὶ τοῦ γινώσκεις, καὶ ἦσθα ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. καὶ ἔφησθα, ἀντὶ τοῦ εἶπας. τὸ δὲ σπανίως. ἐθέλησθα, ὡς τὸ ἔχθα, καὶ ἔφησθα. Ἔθελξεν, εἰς μεταβολὴν ἤγαγεν. Ἐθελοθρησκεῖ, ἰδίῳ θελήματι σέβει τὸ δοκοῦν. Ἐθελοθρησκείας, ἐθελοσεβείας. Ἐθελοκακήσας, ἑκούσιος τὸ κακὸν ἐκλεξάμενος. Ἐθελοκακῶ, καὶ ἐθελοκακῶ, ἀμεταβάτως. Ἐθελοκάκος, ἑκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεγόμενος. Ἐθελοκωφεῖ, οὐ βούλεται ἀκούειν. Ἐθελοντὴρ, φησὶν ὁ ποιητὴς, οὓς οἱ ὕστερον ἑκουσίους καὶ ἐθελουσίους φασί. καὶ μάλιστα ἑκόντας καὶ ἐθελοντὰς, ἀττικῶς. Ἐθελοντὴς, αὐτοβούλητος. αὐτοπροαίρετος. Ἐθελοντὶ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐθελουσίως, ἑκουσίως. Ἐθέλω, ἐθελήσω. ἠθέληκα. οὐ μόνον δὲ, παρὰ τῷ ποιητῇ τρισυλλάβως προφέρεται, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις τὸ πλεῖον μετὰ τοῦ ε. ὡς αὔλιος διονύσιος παρασημειοῦται. ἐθέλουσι καὶ ἐθελοντὴς ὁ αὐθαιρέτως τι ποιῶν. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ἐθελονταὶ διδάσκαλοι, δράματος δηλαδή. ὅτι τις μὴ λαβὼν χορὸν μὴ δὲ χορηγὸν τὴν ἔχουσαν αὐτῷ δαπάνην παρεῖχεν. Ἐθελοπρόξενος, ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως

ε, ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. Ει. τὰ δύο ἰῶτα ει ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ δυϊκῇ, εἰς η κιρνᾶται· οἷον, δημοσθένεε, καὶ δημοσθένη· ὦ δημοσθένεε· καὶ δημοσθένη. ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ, λέγω τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων καὶ τῶν θηλυκῶν, εἰς ει δίφθογγον· οἷον οἱ δημοσθένεες, καὶ δημοσθένεις· τοὺς δημοσθένεας καὶ δημοσθένεις· ὦ δημοσθένεες, καὶ δημοσθένεις. ὁμοίως ἐν τοῖς ῥήμασιν· οἷον, τριήρεε, τριήρη· τριέεσσι, τριήρεσι· ἡ τριήρεες, αἱ τριήρεις· οὕτως καὶ τῶν ἄλλων. Ε͂ἑ δ' αὐτὸν ἐρητύει, ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν. ἀρχαϊκὸν προσφράζει ὁ ποιητής. ἔστι γὰρ ἑαυτόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἀυτόν· ὡς τὸ εἷς ὀφθαλμός, ἕως παρέστιος. καὶ πάλιν θηλυκὸν ἄρθρον ἕς, καὶ πλεονασμῷ ἴης· οἷον ἔρασθ', ἀντὶ τῆς αὐτῆς. ἐκ δὲ τοῦ ἐ αὐτός, τὸ ἑαυτοῦ ὕστερον συνθέτως γίνεται· ὡς τὸ κατ' ἐμαυτόν· τὸ ἐμαυτόν. Ε͂ἕδνα, φανερὸς τὰ ἐκ τοῦ νυμφίου τῇ γαμετῇ διδόμενα· παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. Ε͂ἑδνωτής, ὁ προικιστής, ὁ πενθερός. Ε͂εἴδεσθαι, δοξάζειν. Ε͂εἰδόμενος, ὁμοιούμενος. Ε͂ἐεικοσάβοιον, ὁ σταθμὸς τῆς ὕλης μεταλλικῆς δι' οὗ εἴκοσι βόας ἦν ὠνήσασθαι, ὥσπερ καὶ τὸ τεσσαράβοιον, καὶ δωδεκάβοιον, καὶ ἑκατόμβοιον. ἰστέον δὲ ὅτι κοινῶς ἔχομεν παρὰ τὸ ἐεικοσάβοιον· ὤφειλε γὰρ ἐεικοσίβοιον εἶναι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐείκοσι. Ε͂ἐείκοσι, ἀντὶ τοῦ εἴκοσι. Ε͂ἐεικόσορος ναῦς, εἰκοσάκωπος. Ε͂εἴκται, ὁμοίωται. Ε͂εἴλιον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ κατ' ἀρχὴν ε, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἐέλσαι. Ε͂εἶπεν, εἶπε· καὶ ψιλοῦται· ὅτι τὸ πρὸ φωνήεντος πλεονάζει, ψιλουμένου μὲν ἄλλου συμψιλοῦται, δασυνομένου δέ, δασύνεται· οἷον, ἄκα, ἔακα· ὦρον, ἔωρον· ἥνδανεν, ἑήνδανεν· ἔρσα, ἐέρσα· ὅς, ἑός· εἷς, ἑείς· εἷα, ἕα· ἑ, ἔ. ἐελδόμενοι· ἐελδόμενοι. Ε͂εἷς, ἀντὶ τοῦ εἷς· πλεονασμῷ τοῦ ε ἐπὶ ἀριθμοῦ· οἷον, Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις, ἐνέκειτο μετώπῳ. παρὰ τὸ ἴος, ἰόεις· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς ε, ἔεις· ὡς ἀγχίμαχος, ἀγχέμαχος· ἢ ἀπὸ τοῦ εἷς ἔεις πλεονασμῷ τοῦ ε. Ε͂εισαμένη, ἀντὶ τοῦ ὁμοιώσασα· ἐκ τοῦ εἴδω τὸ ὁμοιῶ, πλεονασμῷ τοῦ ε. τίθεται δὲ καὶ δίχα τοῦ ε· οἷον εἴσατο, ἀντὶ τοῦ ὡμοιώθη· ἢ ὡμοίωσεν· εἴσατο γὰρ φθογγήν φησιν ὅμηρος· καὶ εἰσαμένη φθογγήν, ἤγουν ὁμοιωθεῖσα. Ε͂εισάμενος, ὁμοιώσας. Ε͂εισάμενος, ὁμοιωθείς· εἴδω, εἴσω· εἶσα· εἰσάμην· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐεισάμην· ἐεισάμενος· ἐεισαμένη, ἐεισάμενον· ἢ ἐίσκω ἕτερον· ἤγουν, ὁμοιῶ. εἴδομαι δὲ εἴδω· ἤτοι ὁμοιοῦμαι· εἴσομαι μέλλων· εἰσάμην ἀόριστος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε· ἐεισάμην· ἡ μετοχὴ ὁ ἐεισάμενος· ἐεισαμένη· ἐεισάμενον. Ε͂εισάσθην, ὥρμησαν· ἐπῆλθον. Ε͂είσατο, ἢ ἐείσατο, ἀττικῶς ἔχει ἐν τῷ ἀρχούσῃ τὸ ε. ἄλλως γὰρ εἴσατο ἐστὶν ἰωνικῶς, ἀπὸ τοῦ εἴδω κλιθέν· ὃ δηλοῖ τὸ δοκεῖν καὶ φαίνεσθαι. Ε͂είσατο, ὡμοιώθη. Ε͂εἴσω, ὡμοιώθης. Ε͂εἶκτον ἐστὶ πρῶτον εἰκὸς τούτου, τὸ εἴκα· καὶ κατὰ διάλεκτον εἴκα· ὁ παρακείμενος ἔοικα· ἐεἰκτην· καὶ ἐείκτην κατὰ συγκοπήν. Ε͂ἐίσκεις, εἰκάζεις· ἀφομοιώσαι. Ε͂ἐέλδομαι, ἐπιθυμῶ· παρὰ τὸ θέλω· τοῦ θ τραπέντος εἰς δ· κατὰ μακεδόνας καὶ ὑπερθέσεως γενομένης, οἷον θέλω· δέλω· ἔλδω· καὶ ἐέλδομαι ὑπερθετικῶς. Ε͂ἐέλδωρ, τὸ ἐπιθύμημα ἐστὶν· ἀπὸ τοῦ ἔλδω γινόμενον ῥήματος· πλεονασμῷ ἑτέρου ε ψιλοῦ· φασί που γοῦν ὅμηρος, ἡ ἐέλδεαι ἤματα πάντα. εἰ δὲ καὶ τρισυλλάβως ἐέλδω εὕρηται, εἴη ἂν καὶ ἐκεῖθεν τὸ ἐέλδωρ. προϋπάρχει δὲ ἄλλο τὸ ἔλω. δῆλον γὰρ ὡς ἕλοιτο ἄν τις, τὸ ἐπιθυμητόν. ὡς τὸ καὶ πάλιν ἐπιθυμήσοι ἂν τοῦ αἱρετοῦ. ἐπεὶ δὲ δασύνεται μὲν τὸ ἑλεῖν καὶ ἑλέσθαι· ψιλοῦται δὲ τὸ ἐλδέσθαι· αἴτιον ἡ τοῦ δ ἐπίθεσις. Ἄλλως. Ε͂ἐέλδωρ λέγεται, τὸ ἐπιθύμημα· ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐθέλωρ· καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, ἐέλθωρ· καὶ τροπῇ τῆς δασείας εἰς τὸ μέσον δ, ἐέλδωρ. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ προκρίνω ἄλλο παράγουσι. ψιλοῦσθαι δὲ διισχυρίζονται· ἐπλεόνασε γὰρ τὸ δ. ἢ ἐέλδωρ τὸ ἐπιθύμημα. ἔστιν ἔλδω τὸ ἐπιθυμῶ· ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἕλκω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ κ εἰς δ. ὡς ὅταν τις ἐπιθυμεῖ, ἐκεῖ ἕλκεται. ἐκ δὲ τοῦ ἔλδω, ἔλδωρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐέλδωρ. ἢ παρὰ τὸ ἕλω τὸ ἑλκύω, ἕλωρ, καὶ ἐέλδωρ πλεονασμῷ. τὸ δὲ ἐέλδω, παρὰ τὸ ἔδω· καὶ ἐελδόμενος· καὶ ἐέλδετο· ὡς τό, ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι. ἀντὶ τοῦ ἐπεθύμει· παρὰ τὸ θέλω τοῦ θ τραπέντος εἰς δ κατὰ μακεδόνας· καὶ ὑπερθέσεως γενομένης· οἷον, θέλω, δέλω, ἔλδω καὶ ἐέλδομαι. καὶ ἐκ τοῦ ἐθέλω, ἐδέλω, καὶ ὑπερθέσει, ἐέλδω. Ε͂ἐελμένα, συγκεκλεισμένα· εἰργμένα· ἀποβολῇ τοῦ γ, καὶ τροπῇ τοῦ α μεταβόλου. Ε͂ἐελμένος ἄρης, ἤγουν εἰλόμενος· ὅ ἐστιν ἐγκλειόμενος τοῦ πολεμεῖν· ὅμηρος ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος. Σημείωσαι ὅτι, τὸ εἰλόμενος τὸ ῥῆμα, καὶ τὴν ἐξούλης δίκην, παράγει παρὰ ἀττικοῖς κατωνομασμένην, ἐφ' ὅσης ἐκλείεταί τις ὧν ἔχει. Ε͂ἐέλπετο, ἤλπιζεν ὤετο. Ε͂ἐελπομένη, ἐλπίσασα. Ε͂ἐέδυνεν, ἐνεδύσατο. Ε͂ἔεργαθεν, ἐχώρισεν· ἢ φαίνεται ὡμοιῶσθαι δόξαι, κωλῦσαι, εἶρξαι. Ε͂ἐέργει, τουτέστιν εἴργει· συγκλείει· περιέχει· κατέχει· συνέχει. Ε͂ἐέργω ἀπὸ χθονός, ὑψῶσαι· ἢ ἐέργω, ἤγουν διείργω ἐς ὕψος ἐκ γῆς. Ε͂ἐέργετο, συνείχετο. Ε͂ἐεργμένον, παράγεται μὲν ἀπὸ τοῦ εἴργω τὸ κωλύω· σημαίνει δὲ ὅμως, καὶ τὸ περικυκλούμενον. Ε͂ἐεργμέναι, πεφραγμέναι· ἠσφαλισμέναι. Ε͂ἐέργνυσθαι, ἔχει παραγωγὴν ὁμοίαν τῷ ζεύγνυσθαι. ἔστι δὲ ποιητικὸν μέν, τὸ ἐέργνυσθαι· ἀττικὸν δέ, τὸ εἴργνυσθαι, καὶ καθείργνυσθαι. Ε͂ἐέργω, τὸ κρατῶ καὶ κωλύω. Ε͂ἐέρχατο λέγεται παρ' ὁμήρῳ, ἐν ὀδυσσείας ο, τουτέστι, συνειλημμένον ἢ συγκέκλειστο. Ε͂ἐέρσαι, εὗρον καὶ ἔρξαι· ἐκ τοῦ εἴργω τὸ κωλύω διαλύσει τῆς ει διφθόγγου εἰς δύο εε. ὡς τὸ εἶδον, ἔιδε. Ε͂ἐέρσαι, δρόσοι ψεκάδες· παρὰ τὸ ἔρσαι, ὅ ἐστι ποτίσαι· ποτίζει γὰρ ἡ δρόσος τὰ φυτά. Ε͂ἐερσήεις, καλός, δροσώδης· ἡ λέξις ἀπὸ τῶν δεδροσισμένων ἀνθῶν· ταῦτα γὰρ καλλίστα φαίνεται. Ε͂ἐέρτο, ἐκρέματο. Ε͂ἐέσθην, ἐμαράνθη. Ε͂ἐέσθω, ἀμφιέσθω· καὶ ἐέσσο ἐνεδέδυο. Ε͂ἐέσατο, ἐνεδύσατο· περιεβάλλετο. Ε͂ἔεστο, ἐνεδέδυτο· ἐκ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύομαι ὁ μέλλων ἕσω· ὁ παρακείμενος εἷκα· ὁ παθητικὸς εἷσμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, εἵσμην· καὶ εἷσμαι· εἷσο, εἷσο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔεσο. Ε͂ἔεχαρες, ἐχάρης. Ε͂ἐεχῶς, ἀνέχεσθαι· ἀνεκτικῶς. Ε͂ἐεχμένη, συνεχομένη.

ὅτι ἡ καθέδρα αὐτή, ἀλλ' ἔχει τι ὁ λόγος ἐλλειπτικῶς· ἵνα ᾖ, ὅτι οὐ πάνυ κύριον ἡ καθέδρα· ὅτι δὲ ἕδος λέγεται καὶ τὸ ἵδρυμα καὶ ἄγαλμα, ὁ Παυσανίας φησίν. Ἕδος οὐ μόνον τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ καὶ ἡ καθέδρα· ἐκ τοῦ ἕζω· καὶ ἕδος παρ' Ὁμήρῳ τό, οὐχ ἕδος ἐστὶ γεραιέ· ἀντὶ τοῦ οὐ καθέδρα· ἤγουν οὐκ ἔστιν ἕζεσθαι. Σοφοκλῆς δὲ σαφέστερον φράζει, ἐν τῷ οὐχ ἕδρας ἀκμή. Ἐδός, ὁ φάγος· ὁ λαίμαργος· ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω. Ἐδυώπησεν, ἐκλύπησεν. Ἐδωδοῖεν, ἐσθίοιεν. Ἕδρανον ὕπνον, καὶ κατέδραθον· τουτέστιν ἐκοιμήθην. Ἕδρα, ἡ στάσις ἡ καθέδρα· ἕδρα καὶ ὁ σφιγκτὴρ τῶν ἀνθρώπων. Ἕδραι λέγονται, αἱ σέλλαι καὶ σελλάρια ἐν τηρία· καὶ ἕδραι βουλῆς, αἱ ἐγγίνονται καθ' ἡμέραν. Ἑδραῖον, βάσιμον· στερεόν. Ἑδραῖος, σταθερός· ἀσάλευτος, ἀκλόνητος· καὶ ἑδραίωμα, στήριγμα. Ἔδρακεν, ἐθεάσατο· δέρκω ἔρχεται· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδρακον, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἔδρακον. Ἔδρακεν, εἶδεν· ἐκ τοῦ δέρκω τὸ θεωρῶ· ὡς τό, Ὁ δ' ἄμα πάντα ἔδρακεν. Ἑδράκις, ὀλιγάκις. Ἔδραμα τὸ ἔργον, ἔπραξα. Ἔδραμον, ἀπὸ τοῦ δρέμω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραμον· ἐξ οὗ δρόμος, ὄνομα ῥηματικόν· ὡς βρέμω βρόμος· ὁ δὲ Ἡρωδιανός φησιν, ὅτι δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ δραμῶ περισπωμένου· ἐξ οὗ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ τό, δεδραμηκάσι δρόμον, ἀπ' οὐδενὸς εὑρεῖν ῥηματικὸν ὄνομα, δράμημα. Ἔδραν, δράω δρῶ, τὸ ἐκ φαύλου· δράσω· ἔδρασαν συγκοπῇ ἔδραν· ἢ ἀπὸ τοῦ δρῆμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδρην· ἔδρασαν καὶ συγκοπῇ ἔδραν, ὡς ἔστην. Ἕδραν, τὴν μονὴν εἴρηκεν ὁ Θουκυδίδης· καλοῦσι δὲ καὶ τὸ μέρος ὡς ἡμεῖς, ἕδραν. Ἕδρασον, παρὰ τὸ ἕζω ἕδασον, καὶ ἕδρασον. Ἑδραίων, θρόνων· ἐν ἐπιγράμματι· Νηῶν θ' ἕδρασον ἀσταθέων ἀγκυρῶν· ἀπὸ τοῦ ἕδρασμα. Ἕδρασεν, ἔπραξεν· ἐποίησεν· ἐκάθισεν· ἐκόσμησεν. Ἑδρασθῆναι, παγῆναι καὶ τὰ ὅμοια. Ἑδρασμένη, βεβαιωθεῖσα. Ἐδράσατο, ἦλθεν. Ἐδρέψατο, ἐθέρισεν. Ἑδρεύεται, βεβαιοῦται. Ἔδρην, τὴν προεδρίαν ἐνίοτε δηλοῖ. Ἑδρεστής, ὁ ἑδρίτης· ὁ ἱκέτης· ἀπὸ τοῦ καθέζεσθαι γενομένης ἱκεσίας. Ἑδριόω, καθέζω. Ἑδριάασθαι, καθέζεσθαι· ὡς τὸ ἑδρίας, ἀεὶ τριῶν. Ἕδρια, συνέδρια. Ἑδρίμαζεν, ἐθρήνησεν· ἐστέναζεν. Ἑδριόωντο, καὶ ἱδριόωντο, ἀντὶ τοῦ ἐκαθέζοντο. Ἑδρίς, ἑδραῖος. Ἐδρύπτοντο, κατεσπαράσσοντο. Ἐδρύφθη, ἀπὸ τοῦ δόρυ τὸ ξύλον, δρύπτω καὶ καθ' ὑπερβίβασιν δρύπτω· ἵνα λέγηται καθ' ὁμοιότητα τῶν ἐκδερομένων καὶ ξυομένων δρυῶν· ὁ δ' ἐστὶ, ξύλων. τὸ δὲ θρυλλίζεσθαι, σημεῖόν τι κακὸν δηλοῖ· τοῦ δρύπτεσθαι ὄνομα πεποίηται δὲ καθὰ καὶ τὸ θραύεσθαι· ἐξ αὐτοῦ καὶ παρὰ Λυκόφρονι, τὸ θρύλλιγμα. ἴσως δὲ προϋπόκειται τοῦ θρυλλίζειν, τὸ θρυλλῶ· ἐξ οὗ καὶ ὁ κατὰ φήμην καὶ ὄχλον θρύλλος. Ταῦτα δὲ ἡ παλαιὰ χρῆσις δι' ἑνὸς λ οἶδε προφέρειν. Ἐδρύψατο, κατημύξατο. Ἔδρων, ἔπραττον ἐποίουν. Ἔδυ, εἰσῆλθε· κατῆλθε· κατέδυ. Ἐδύετο, ἐνεδύετο. Ἐδύνησεν, ἤγγισεν· ἐνεδύετο. Ἐδυπύχια, ματικὴ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ εἰς βάθος δυόντων· δύναται δὲ ἴσον εἶναι τῷ ἀμφιέσασθαι, ἀμφιβαλέσθαι, καὶ περιβαλέσθαι· λέγεται δέ τις, καὶ πόλιν δύεσθαι καὶ πόλεμον. Ἰστέον δὲ ὅτι ὡς παρὰ ἐκ τῆς ἐνικῆς μετοχῆς τοῦ λέγοντος ἀποκοπῇ τοῦ τέλους, γίνεται τρίτον πληθυντικὸν παρακειμένου χρόνου μετὰ αὐξήσεως ἔλεγον ἐκεῖνοι· ὁμοίως καὶ τύψαντες, ἔτυψαν· καὶ τρέχοντες, ἔτρεχον· καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὕτως ἐκ τοῦ φὺς ὀξυτόνου, φύντες ἔφυν· καὶ φὰς φάντες, ἔφαν· καὶ βὰς βάντες, ἔβαν· καὶ στὰς στάντες, ἔσταν· μιχθεὶς μιχθέντες, ἔμιχθεν· καὶ δὺς δύντες, ἔδυν· δοὺς δόντες, ἔδον· καθ' ὁμοιότητα δὲ λοιπὸν φανθέντες ἐφάανθεν, αἰολικὸν καὶ τμηθέντες, ἔτμηθεν· καὶ κοσμηθέντες, ἐκόσμηθεν· καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ πολλαχοῦ τὰ τοιαῦτα ἀναύξητα· ὅμοιον τὸ τραφέντες, τράφεν· ἀχθέντες, ἄχθεν· ἀγερθέντες, ἄγερθεν· βλαβέντες, βλάβεν. Ἔδυσεν, ἐδύσατο· ἐνεδύσατο. Ἐδύνη, ἀντὶ τοῦ ὀδύνη πλεονασμὸν Ἴωνες. Ἐδύουσα, ὀδυνῶσα. Ἔδυσεν, ἐνεδύσατο. Ἐδύσκα, ὑπονοοῦσα. Ἐδύτην, κατῆλθον ἢ ἀπέβασαν. Ἔδυψεν, ἐκολύμβησεν· παρὰ Λυκόφρονι. Ἐδωδαὶ, ἡ τροφή. Ἐδωλός, λόχος Λακεδαιμονίων οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἐδωδὴν παντοίην, ποικιλίαν ἄρτων δηλοῖ· καὶ οἴνου τῶν πιεῖν. Ἐδωδή, ἡ τροφή· παρὰ τὸ ἔδω ἐδή, καὶ καθ' ἀναδιπλασιασμόν, ἐδωδή. Ἐδώδιμον, βρώσιμον. Ἔδωκε, παρέσχεν. Ἑδώλια, αἱ τῶν ναυτικῶν καθέδραι κυρίως ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται καθέζονται· γίνεται παρὰ τὸ ἕζω ἑζώλιον καὶ δωρικῶς ἑδώλιον· καὶ ἑδωλιάσαι, ἀντὶ τοῦ συγκαθίσαι, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἑδωλίων· ἐξ αὐτοῦ ἐδυόμην καὶ καθεδοῦμαι ἀττικῶς. ἢ ἑδώλια, τὰ σανιδώματα κυρίως τῶν πλοίων, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται καθίζονται· καὶ ἕδραι, καὶ ἑδράματα. Σοφοκλῆς· ἀρχαιότητα τὰ πρὸς ἑδώλια· ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖα οἰκήματα· καὶ ἑδωλίασι παρὰ Ἡροδότῳ, καταστρώμασι νεός· Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι· Ἄκροις ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις πυρὸς φλέγοντος. Ἑδωλιάσαι, συγκαθίσαι· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ ἀναγραφομένων ἀπολογισμὸς ὧν πεπολίτευται· ἀντὶ τοῦ καθέζεσθαι. Ἑδώλιοι, αἱ ἐν ταῖς ναυσὶ καθέδραι· Ἡρόδοτος ἐν πρώτῳ· κυρίως δὲ τὰ τῆς νεὼς ζυγὰ ἐν αἷς κάθηνται οἱ κωπηλάται, παρὰ τὸ ἕζω δωρικῶς. Ἑδώλιος, ὀρνέου εἶδος. Ἐδώμ, ὄνομα κύριον· καὶ ἑρμηνεύεται θερμασία· ὁμοίως. Ἐζεκίας κύριον ὄνομα· περὶ οὗ συνοπτικῶς εἴρηται ἐν τῇ ε΄ μετὰ τοῦ ζ΄· ἦν δὲ βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ· υἱὸς Ἄχαζ· ἁπάντων δὲ εὐσεβέστερος· οὐ γὰρ μόνον τὰ εἴδωλα κατέσκαψεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καθεῖλε, καὶ τὰ ἄλση κατέκοψε· καὶ τὸν ὄφιν ὃν ἐκρέμασε Μωϋσῆς, ἔτι γε αὐτὸ παύστης ἐθυμίων μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγμάτων ἠφάνισε· τοῖς τε Ἰουδαίοις εἰδωλολατροῦσι τιμωρεῖν, ἐκκόπτων τὰ μνημόσυνα καὶ λείψανα τῆς ἀθεότητος· τοσοῦτον γὰρ θεοσεβείας ἀφεστήκεισαν, ὡς ὄπισθεν τῶν θυρωμάτων ζωγραφεῖν τὰ εἴδωλα καὶ προσκυνεῖν· ἵνα εἴ τινες τῶν παρ' Ἐζεκίου ἐρευνῶεν, ἀναπετασθείσης τῆς θύρας, σκέπῃ τὰ βδελύγματα· καὶ μόνος ἐβασίλευσεν Ἰουδαίας, κατὰ προαίρεσιν θεοῦ· φέρεται δέ τι καὶ τοιοῦτον· ἦν Σολομῶντος βίβλος, ἰαμάτων πάθους παντὸς ἐγκεκολαμμένη, τῷ τοῦ ναοῦ φλιᾷ· ταύτην ἐξεκόλαψεν Ἐζεκίας, οὐ προσέχοντες τοῦ λαοῦ τῷ θεῷ, διὰ τὰς θεραπείας τῶν παθῶν, εὐθὺς δὲ τοὺς πάσχοντας αὐτοὺς κομίζεσθαι, περιορῶντας αἰτεῖν τὸν θεόν· ἐπλήμμησε δὲ μέχρι γαζῆς, τοῖς ἀλλοφύλοις ἀσσυρίοις ἀποστάς, προτιμῶν ὑπήκοος ὤν. Ἔδων, ἐσθίων· ἢ ἔδοσαν. Ἐδωνά, ζυγά· κατάζωμα νεώς. Ἔδονται, φάγονται. Ἐδωρεῖτο, δῶρα ἐτίμα. Ἐδωρήσατο, ἐφιλοφρονήσατο.

Ἐδάφισαν εἰς γῆν, κατέβαλον. Ἐδαφιεῖ, προσεδαφιεῖ, προσαράξει. Ἐδαφίζουσαι, ἃς ἔδαφος ἀπερείδουσαι.
Ἔδαφος ναός, τὸ κατώτατον. δεῖ τὴν γῆν ὃ παρ' ἰδιωτικῶς σημαίνοντα λέγεται, καὶ πάστρα. περὶ ἧς τὸ αὐτὸ λέγειν συμβαίνει· καὶ ἔ-
δαφος μὲν ἡ γῆ· ἔδος δὲ, ὁ ἱερὸς ναός. Ἐδάψας, ἐδαρδάψας, ἐκ τοῦ δάπτω δαρδάπτω. Ἐδάψε, διέκοψε, διέλα-
βεν. Ἔδδεισεν, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθη· ἀπὸ τοῦ δείω τὸ φοβοῦμαι· ὁ μέλλων δείσω· ἔδεισα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἔδδεισα. ἀπὸ τοῦ
ὃς ἀπὸ περισπωμένου τοῦ δειδῶ· δειδίσω, ἐδείδισα· ὑπερβιβασμῷ τοῦ δ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι· ἔδδεισεν. περὶ οὗ ἰστέον, ὅτι οἱ ποι-
ηταὶ διπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα· ἀλλ' οὔτε πανταχοῦ, οὔτε πάντα· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ῥήμασι τοῖς ἀπὸ τοῦ δ ἢ σ ἢ τῶν τεσ-
σάρων ἀρχομένοις ἀμεταβόλων, κατὰ τοὺς παρεληλυθότας αὐτῶν, παρατατικοὺς λέγω καὶ ἀορίστους τοὺς ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομέ-
νους, τὸ κατ' ἀρχὰς τοῦ θέματος διπλασιάζουσι σύμφωνον· ἔστιν ὅτε ἀεί, τὸ ἔδδεισε, καὶ ἔσσυτο, καὶ ἔλλαχε, καὶ ἔμμορε, καὶ
ἔννεπε, καὶ ἔρρεε· τὸ μὲν τοί γε, ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐ ποιηταὶ μόνοι, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ διάλεκτοι διπλοῦν λέγουσι· τὸ κάββαλε
δέ, καὶ κάππεσεν, οὐ διπλασιάζεται ὡς παρ' ἐκείνοις ἕνεκα μέτρου, ἀλλὰ τὸ τ ἦν ἐν ἑκατέραις, ὃ πρὸς τὸ μετ' αὐτὸ
σύμφωνον ἐτράπη, ἀποκοπέντος τοῦ α· οὐ γὰρ ἐνεχώρει τὸ τ τοῦ β ἢ π προηγεῖσθαι. βραχεῖα γὰρ ἐν τούτοις ἡ ἐκφώ-
νησις· καὶ ἑλληνικῇ διαλέκτῳ οὐδόλως προσήκουσα. ἐν δὲ τοῖς εἰς σω λήγουσι μέλλουσι τῶν ῥημάτων τοῖς βραχεῖαν
παραληγομένοις, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἀορίστοις, ἔνθα καὶ τὴν παραλήγουσαν ἐκτείνουσι, τὸ σ μόνον διπλασιάζουσιν, ὡς τὸ
σβέσω, ἔσβεσσα· καὶ γελάσω, ἐγέλασσα· ἐρύσω εἴρυσσα. ἐν δὲ τοῖς ὀνόμασι, μόνον τὰ τέσσαρα διπλασιάζουσιν ἀμε-
τάβολα, καὶ τὸ σ· ὡς παρὰ τὸ ἀλλήκτῳ καὶ δύσμορος· καὶ ἐννοσίγαιος· καὶ αὐτόφιλος· καὶ παρρηλίῳ· καὶ ἀρραβίῳ· καὶ ὅσσον
καὶ μέσσον ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι, ζήτει τὸ ἄδδην. Ἔδαι, ἐσθίεις, ἐδηίζεται, ἐνοχλεῖται. Ἐδάτρος, ὁ ἐπιστάτης τῆς ὅ-
λης διακονίας, καὶ παρασκευῆς. Ἐδέγμην, ἐδεξάμην, προσεδεχόμην. Ἐδέδιει· διώκετο· εὔχετο ἢ ἐξεκέκαστο. Ἐδε-
δίασαι, ἐφοβήθησαν· καὶ ἐδεδίζειν, ὁμοίως. Ἐδεδίξατο, ἐφοβήθη. Ἐδεδίσκετο, ἐξεφόβει. Ἐδέδμητο, ἀντὶ τοῦ κατε-
σκεύαστο· ἀπὸ τοῦ δέμω, δεδέμηκα, καὶ δέδμηται, ἐδέδμητο, ἐλαμάζετο ᾠκοδόμητο. Ἐδεδοίκειν, ἐδεδίειν, πεφρίκειν· ἐπειδὴ
δειν. παρατατικῶν ταῦτα σημασίαν ἔχουσιν· ἐπειδὴ καὶ οἱ τούτων παρακείμενοι, ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται· ὡσαύ-
τως δὲ καὶ ὅσα ἕτερα τοιούτους ἔχει τοὺς παρακειμένους· ὁ δὲ μὴ ἀντὶ παρατατικῶν λαμβάνων ταῦτα ἀλλ' ἀντὶ ὑπερσυν-
τελίκων, ἁμαρτάνει. Ἐδέετο, ἐχρῄζετο, ἰωνικὰ ταῦτα· ἡ δὲ ἀττικὴ συνήθεια συναιρεῖ· ἐδεῖτο ἐχρῇζε· ἐδεῖτο φεί-
χος. Ἐδεσέ μου, χρείαν μου ἔχει. Ἐδέησεν, ἀντὶ τοῦ ἐκινδύνευσεν ἰουλιανός· ἐδέησα μὲν ἀποπνιγῆναι· καὶ αὖθις τοῦ
ἐλλείπειν ἄγει, μικροῦ μὲν ἐδέησε πεσεῖν. Ἔδεθλον, τὸ ἔδρασμα. Ἔδει, ἔπρεπεν· ἐχρῆν, ἢ ἤσθιεν ἢ ἐσθίει. Ἐδειγ-
μάτισεν, ἐδημοσίευσεν. Ἐδείδισαν· δειδίδω καὶ ὁ μέσος παρακείμενος δέδια· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδίειν· τὸ τρίτον
τῶν πληθυντικῶν, ἐδεδίεισαν· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐδείδισαν. δῆλον δὲ ὡς διαφέρει τρέμειν καὶ δεδιέναι· οἱ γὰρ καὶ μὴ
δεδιότες ὅμως τρομέουσι τῷ ῥίγει ἢ καὶ διὰ νόσον· ἰστέον δὲ ὅτι τρομέειν γίνεται ἀπὸ τοῦ τρέμω τρόμος τρομῶ· ὅμως
οὐκ ἔχει τὸ ὀγκῶσαι τὴν ἀρχουσαν καθὰ τὸ τρέχω τρόχος τροχῶ, καὶ στρέφω στρόφος στροφῶ. Ἐδεικανόωντο, ἠσπάζον-
το. Ἐδείματο, ᾠκοδόμησεν· καὶ ἐδείματον, ἐξεφόβουν· ἐδείματο, κατεσκεύασεν. Ἔδειν, ἐσθίειν· ἐδέσθαι ἀπὸ τῶν
ἐδεσμάτων· ὁμοίως καὶ ἐδέμεθα· καὶ οἱ ὀδόντες ἀπὸ τούτων συγκρίνονται, οἱ ἐδοντίσκοι ὄντες· καὶ κατεδέδιεσθαι
Κατεδηδοκὼς τὰ πατρῷα. Ἐδείναζον, δινὰς ἐφέροντο ἐκυκλοῦντο. Ἐδεινολόγουν, ἐσχετλίαζον, ἀντὶ τοῦ δεινὰ πε-
πονθέναι ἔλεγον. Ἔδειξε, ὑπέδειξε· δῆλον ἐποίησε. Ἐδείρας, ἀντὶ τοῦ ἔδειψας, δίφθογγον· ἔδρας δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξέδει-
ρας, καὶ ἐξεδερμάτισας, ἢ. Ἔδεισα, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθην. Ἐδεῖς, ἱερεῖς. Ἐδεῖτο, ἐδέετο καὶ ἐδεῖτο, ἐχρῄζε· χρείαν εἶ-
χε· ἐκ τοῦ δεῖ ἀχρήστου τὸ παθητικόν, δέομαι· καὶ ὁ παθητικὸς ἐδεόμην ἐδέου, ἐδέετο· καὶ κατὰ κρᾶσιν, ἐδεῖτο· καὶ ἐδεῖ-
το, ἐδεομέθα ἐδεῖτο. Ἐδέκαζεν, ἐδωροδόκει. Ἐδελώνη, αἰδώς. Ἔδεμ, τρυφὴ ἑρμηνεύεται. Ἐδέννασεν, ἐχλεύα-
σεν, ὕβρισεν. Ἐδεξιοῦτο, ἐξεναγώγησεν. Ἔδεος, θεσσαλικὸς θρόνος. Ἔδεσα, πόλις· αἰδέσιος δὲ ὁ ἄξιος αἰδοῦς, δίφθογ-
γον. Ἐδεστές, φαγητικόν. Ἔδεσθεν, ἔφαγον. Ἔδεσιν, ἱερεῦσιν. Ἔδεσμα, ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω τὸ παθητικόν, ἔδομαι·
τὸ τρίτον ἔδεται, καὶ ἐξ αὐτοῦ περισπώμενον, ἐδῶ ἐδέσω· ἔδεκα· ἔδεσμαι καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔδεσμα, τὸ εἰς βρῶσιν ἐπιτήδειον.
Ἐδέσματα, βρώματα. Ἔδες, ἰκανῶς. Ἐδεΐζετο, κατηκοντίζετο, ἐμερίζετο. Ἐδέσσαιος, ἡρακλῆς ὁ ἐν ἐδέσσῃ. Ἐδε-
στά, τὰ τρωγόμενα κρέατα. Ἐδεστή, βρωτή. Ἐδεστός, ὁ βρώσει ἐπιτήδειος, καὶ τρυφή. Ἔδεται, ἐσθίει. Ἐδέτμη-
σεν, ἐδείκνυεν. Ἐδέτμητο, ᾠκοδόμητο. Ἔδευες, ἔλιπες. Ἐδεύετο, ἐνδεὴς εἶναι· ἐχρῄζε· παρὰ τὸ δέω, δέομαι, ἐδεόμην,
τὸ τρίτον ἐδέετο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἐδεύετο. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκορέννυτο· καὶ εὐφραίνετο· ἢ καὶ ἐβρέχετο· δεύω γὰρ
τὸ βρέχω, ἢ καὶ τὸ στερίσκω. Ἐδεύησεν, ἀπὸ τοῦ δεύσω περισπωμένου, ἐδέησε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἐδεύησεν. Ἐδέωκα
θη, καθέδραν. Ἔδη, καθέδραι τὰ ἱερὰ ἢ τὰ ἐδάφη. Ἐδήδα· ἐδῶ· μέλλοντος, παρακείμενος, ἦκα· μέσος, ἦδα· καὶ
ἀττικῶς ἐδήδα. Ἐδήδαται, καὶ ἐδήδατο, ἀπὸ τοῦ ἐδῶ· ἐσῶ, ἦκα, ἦσμαι ἦσαι ἦσται· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰα-
κῶς, ἤδαται· καὶ ἀττικῶς, ἐδήδαται· καὶ αὖθις τοῦ ὑπερσυντελίκου, ἤδατο· καὶ ἐδήδατο. λέγει γὰρ ὁ κανών, εἰ μή τι εἴη
τὸ κοινὸν διὰ τοῦ σ βαρυτόνως, τότε τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ α ται τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ μέσου παρακει-
μένου· ἤλασται, ἐλήλαται· πέφρασται, πεφράδαται· ἀπὸ τοῦ ἐδῶ δὲ οὕτως· ἐδέσω· ἦκα· καὶ ἀττικῶς ἐδήδεκα· ἐδέ-
δεσμαι σαι σται· ἀποβολῇ τοῦ σ ἐδήδεται, καὶ ἰωνικῶς ἐδήδαται· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδήδατο. Ἐδήδοκα, ἐκ τοῦ ἔδω
μέσος ἐδέσω· ὁ παρακείμενος ἔδεκα· καὶ ἀττικῶς ἐδήδεκα· ὁ ὑπερσυντέλικος ἠδέκειν· καὶ ἀττικῶς ἐδηδέκειν· ἡ μετο-
χὴ ἐδηκὼς καὶ ἐδηδοκώς· καὶ κατεδηδοκώς· ἢ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔδω καὶ· τὸ θέμα, ἐδῶ· παρακείμενος ἦκα· ἀττικῶς ἐδή-
κα· καὶ ἐκτεθείσει τῆς δύο συλλαβῆς, ἐδήδοκα· καθὸ ἐπέκτασιν ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδηδόκειν, ἀντὶ τοῦ ἠδόκειν.
Ἐδήδοκας, ἀντὶ τοῦ ἔφαγον. Ἐδήδοται τὰ παλαιὰ ὑπομνήματα, ἀττικὸν φασιν εἶναι παρακείμενον, ἐκ τοῦ ἐδῶ ὦ
δοῖς· ὁ ἐσόμενος ὁμοίως, ἵνα γένηται οὕτως· ἐδῶ ἐδώσω ἔδωκα, καὶ ἀττικῶς ἐδήδοκα· ἐξ οὗ τὸ ἐδήδομαι· ἄλλως μὲν ἔγνωσται
παρακείμενος τοῦ ἐδῶ βαρυτόνου, ἦκα· καὶ ἀττικῶς ἐδήκα· εἶτα πλεονασμῷ τῆς δύο συλλαβῆς ὡς αἰ ἔχω τὴν τ
συλλαβικήν

ὡς βελτίονος ὄντος καὶ διὰ τοῦ α λέγεται ἄγχουσα· ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ε· καὶ ἐγχουσίζεται, ἀντὶ τοῦ τῶν γυναικῶν τῶν τῇ ἐγχούσῃ χριόντων τὸ πρόσωπον· ὡς τὸ, Ἄγχουσαν προσίακεν, ἀκαίθει ἐν τῷ τελείῳ καὶ ἀμεινίας, Ἀντικόλλαβίζουσι δυαῖν ὀβολοῖν ἔγχουσαν καὶ ψιμμύθιον· εἴρηται παρὰ τὸ ἐγχεῖν τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ ἐρυθρόν· οἷον ἐγχίουσά τις οὖσα· καὶ πάλιν· Κοσμεῖσθαί τι τὸ ἐμὸν στολῇ, καὶ ψιμμυθιοῦσθαι, καὶ ἐγχουσίζεσθαι τὸ πρόσωπον. Ἐγχρίει, ἰνάπτει ἐγκεντρίζει. Ἐγχριμφθείς, πλησιάσας τῇ ἐν χρῷ φερόμενος· ὥσπερ δὲ ἐκ τοῦ ῥῶ γίνεται τὸ ῥίπτω, οὕτω καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ χείρω χρῶ, χρίπτω· καὶ πλεονασμῷ συνήθει δι' εὐφωνίαν, χρίμπτω· ὁμοίως τῷ σκίμπτω, ὃ παρὰ πινδάρῳ κεῖται· ἀφ' οὗ καὶ ὁ σκίμπους· πολὺ δὲ θράσος δηλοῖ ὅμηρος τοῦ ἕκτορος, τὸ μάλα ἐγχριμφθέντα, τοῖς ἐναντίοις στῆναι. Ἐγχρίμψαι, πλησιάσαι ψαῦσαι ἐγγίσαι παραπλαῦσαι. Ἐγχρίπτω, προσπελάζω πρὸς ἐγγίζω προστρίβω. Ἐγχρίσαι, καὶ ἀναλεῖψαι, διαφέρει· ἐγχρίσαι μὲν γὰρ, ἐπὶ σκορπίου ἢ σφηκῶν ἢ τινος τοιούτου λέγομεν· ἀναλεῖψαι δὲ, ἐπὶ ὀφθαλμῶν. Ἐγχρίψαι, τὸ ἐμπεσεῖν σημαίνει παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐγχρίω, τουτέστι παίω· ὅθεν ἐγχρίσαι, καθὰ τὸ αἴλιον διονύσιον, τὸ παῖσαι κέντρῳ σκορπίον, ἢ σφῆκα, ἤ τι τοιοῦτον. Ἐγχθόνιοι, τῶν οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου συντεθειμένων ἀνταγωνιστῶν· Κατηφρόνουν τῶν ἀστῶν, ἐπεὶ ἐγχθόνιοι οὖσιν. Ἐγχρῶ, ἐγγύς· καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ χρῶτι· ἀποκοπὴ τῆς ου συλλαβῆς, μετὰ τῆς ἐν προθέσεως ἐν χρῷ· γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ν, καὶ μετὰ τοῦ γ· ἐν χρῷ κουρᾷ ἡ ψιλῇ καὶ πρὸς τὸν χρῶτα· καὶ ἀπ' αὐτῆς τὸ ἐν χρῷ τοῦτο, δηλοῖ τὸ ἐγγυτάτω· ταὐτὸν ἐγγύς· ὥς τι ἐφάπτεσθαι τοῦ χρωτός· ἀπὸ τοῦ ὁ χρὼς τοῦ χρῶ ἀττικῶς. Ἐγχύσας, χύσας. Ἐγχύλος, διὰ τοῦ υ, εἶδος ἰχθύος. Ἐγχύματα, πλακούντων εἴδη. Ἐγχυτριεῖς, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ φονεύσεις ἐκ τοῦ παρεμβλέπειν. Ἐγχυτρίζειν, τὸ ἀποκτείνειν ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς χύτραις ἐκτιθεμένων βρεφῶν. Ἐγχύτριαι, αἱ τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσαι· ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι, κατεχυτρίσαι ὡς ἐν τῷ προθεὶ ἀριστοφάνης· ἐγχυτρίας δέ φασι λέγεσθαι, καὶ ὅσαι τὰς ἐναγεῖς καθαίρουσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου· καὶ τὰς θρηνητρίας· ἔτι γε μὴν, καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη. Ἔγχυ· ἡ σεμέλη οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἐγχωρεῖ· λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ, ἀεί τι καὶ δυνατόν ἐστιν· οἷον ἐγχωρεῖ λύεσθαι τὸ δὲ· καὶ ἀριστείδης· ἐπὶ ἐν τῷ τῶν πόλεων ἐγκωμίῳ ὅσον ἐγχωρεῖ ἀντὶ τοῦ δυνατόν ἐστιν ἢ ἐνδέχεται εἶναι. Ἐγχώριος καὶ ἐπιχώριος, τὸ αὐτὸ· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐν τόπῳ τινὶ γεγεννημένων, ἢ μὴ ἀπὸ ξένης ἐλθόντων· ἀφ' οὗ ἐπιχώριος τρόπος, ὁ ἐνεργούμενος ἔν τινι τόπῳ· ὡς τὸ, Ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη, μάλιστα γινώσκουσι· καὶ ἐπιχωριάζει ἐνταῦθα τρυφὴ, ἀντὶ τοῦ πολιτεύεται. Ἐγὼ, κοινῶς· ἔγωγε, ἀττικῶς· ἐγώνγε καὶ ἐγώνη, κάλλιον ἢ ἐγώ· ἓν ἐστιν ἓν μέρος λόγου. Ἐγὼ πρώτου προσώπου, πρωτότυπον· πρώτου φύσει, οὐκ ἔχει διαλεκτικὰ τῶν πρωτοτύπων διὰ μὲν τῆς φωνῆς οὐ διακρίνονται· διὰ δὲ τῆς ὑπ' αὐτῶν δείξεως, οἷον ἐγώ· διατί ὀξύνεται, αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ὀξύνονται. Ἔγωγε, ἀσύναρθρος ἀντωνυμία· διότι τὰ ἄρθρα ἀναφορὰν δηλοῦσιν· ἀναφορὰ δέ ἐστιν, ἐγνωσμένου τινὸς καὶ προτέρου ἀναπόλησις· ἡ δὲ ἀντωνυμία πρώτην δεῖξιν δηλοῖ· ἐναντία δὲ ἡ δεῖξις τῇ ἀναφορᾷ. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἀθηναῖοι τὸ ἐγὼ ἔγωγε λέγουσι, καὶ ἔστιν ἓν μέρος λόγου· εἰ γὰρ ἦσαν δύο μέρη λόγου, ἐγώ γε ἔμελλεν εἶναι· πᾶσα γὰρ λέξις ὀξυνομένη ἐπιφερομένου ἐγκλιτικοῦ μορίου, φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν· οἷον σοφός, σοφός γε· καλός, καλός γε· ψαδίς, ψαδίς γε· οὕτως οὖν καὶ ἐγώ, ἐγώ γε· ἀλλὰ μὴν ἔγωγε ἤδη προπαροξύτονον, καὶ δῆλον ἓν μέρος λόγου ἐστίν. Ἐγύγιον, καὶ ὠγύγιον τὸ ἀρχαῖον. Ἐγῷδα, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶδα. Ἐγῷμαι, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι· ἐπεκτάσει καὶ κράσει, ἐγῷμαι. Ἐγὼν, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ λέγουσι δωριεῖς· καὶ αἰολεῖς προστιθέασι, λέγοντες ἐγὼν ἡ γενικὴ, ἐμοῦ κοινῶς, καὶ μου ἀφαιρέσει τοῦ ε· ὃ καὶ ἐγκλίνεται· οἷον, τοῦτό μου σκέπτου· ἐμέο καὶ ἐμεῖο ἰωνικῶς· καὶ ἀττικῶς ἐμέθεν, καὶ ἔμεθεν, καθ' συγκοπὴν· καὶ δωρικῶς καὶ αἰολικῶς ἐμοῦ· ἡ δοτικὴ ἐμοί· καί μοι, ἀφαιρέσει τοῦ ε· ὃ καὶ αὐτὸ ἐγκλίνεται· οἷον τοῦ μοι λέγε· ἡ αἰτιατικὴ, ἐμὲ καί με· ὃ καὶ ἐγκλίνεται· οἷον τοῦτό με δίδασκε· ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν νῶϊ καὶ νῶ· ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, νῶϊν καὶ νῷν· ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα, ἡμέες καὶ ἡμεῖς· καὶ δωρικῶς, ἁμές· καὶ αἰολικῶς, ἄμμες· καὶ ἄμμε· ἡ γενικὴ, ἡμέων καὶ ἡμῶν, καὶ ἡμείων ἰωνικῶς, καὶ αἰολικῶς ἀμμέων· ἡ δοτικὴ ἡμῖν μόνον· εὕρηται παρὰ ποιηταῖς ὀξυνόμενον ἡμίν· ἴωνες δὲ καὶ ἀττικοὶ προπερισπῶσιν, ἧμιν λέγοντες· καὶ δωρικῶς, ἁμὶν ὀξυτόνως· καὶ αἰολικῶς ἄμμιν· ἡ αἰτιατικὴ, ἡμέας καὶ ἡμᾶς. Ἐγώνγα· πᾶσα συλλαβὴ εἰς ν λήγουσα ἐν μιᾷ λέξει, ἐπιφερομένης ἑτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ γ, κ, ξ, χ, τρέπει τὸ ν εἰς γ· πρόσκειται ἐν μιᾷ λέξει, διὰ τὸ ἐὰν γεώργιον· ἐν κεφαλαίῳ· δύο γὰρ μέρη λόγου ἐστί· δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἐγώνγα καὶ ἰώνγα, δοκοῦσι τούτῳ τῷ κανόνι ἀντικεῖσθαι· ἔστι γὰρ ἐγὼ καὶ τοῦτο οἶμαι δωριεῖς ἐγὼν λέγουσι· οἱ δὲ βοιωτοὶ ἰὼν, εἶτα τούτῳ γίνεται καθ' ἐπέκτασιν, ἐγώνγα· καὶ ἰώνγα· καὶ φέρει τὸ γα ἐν μιᾷ λέξει· καὶ οὐ τρέπει τὸ ν εἰς γ· ἐπεὶ ἔστιν εἰπεῖν τούτων τὴν ἀπολογίαν ὅτι ὡς παρὰ τὸ ναὶ καὶ ναὶ ἐπεκτείνεται καὶ γίνεται ναίχι καὶ οὐχί, ἀνεφύλαξε τὴν αὐτὴν τάσιν ἣν εἶχον καὶ πρὸ τῆς ἐκτάσεως, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἐγὼν καὶ ἰὼν ἐπεκταθέντα καὶ γενόμενα ἐγώνγα καὶ ἰώνγα, τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐφύλαξε· λέγω δὴ τὴν πρὸ τῆς ἐκτάσεως· καὶ τὴν αὐτὴν τάσιν· λέγω δὴ τὴν ὀξεῖαν, τούτου χάριν καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξε· λέγω δὴ, τὸ ν.

ΤΟ Ε΄, ΜΕΤΑ΄ ΤΟΥ Δ΄.

Δάσια, ἐρημία. Ἔδαες, ἐδίδαξας ἔμαθες. Ἐδάην, ἔμαθον ἔγνων συνῆκα ἐνόησα. Ἐδαίνυτο, εὐωχεῖτο. Ἔδαφος, ἀντὶ τοῦ ἔκγονον καὶ ἀπόγονον. Ἐδαίσατο, ἐμέρισεν εὐώχησεν. Ἐδακτύλιζον, ἐδακτυλοδείκτουν.

Ἐδελάχη, ἐδηλήθη ἀπώλετο. Ἐδάμη, ἐδαμάσθη. Ἐδάμνα, ἐδάμαζεν ἀπώλλυεν. Ἐδανή, εἶδος ἀμπέλου. Ἑδανῷ ἐλαίῳ, ἡδεῖ οὐ δι' ὃ δεῖ ἀμβροσίῳ· ἐκ τοῦ ἥδω ἡδανὸς καὶ κατὰ μεταβολὴν, ἑδανὸς καὶ δασύνεται. Ἐδαφίζον ἔδαφος καὶ ἐδαφίσωσι ὁμοίως. Ἔδαρ, βρῶμα. Ἐδάρθη, ἐκοιμήθη. Ἐδαί, ὄνομα τοῦ ἑρμοῦ παρὰ γορτυνίοις· διὰ τὸ ἑαυτοῦ ... παρὰ τὸ ἕα, ἑάς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἐδάς. Ἐδάσατο, διεμερίσατο ἢ κατέφαγεν. Ἔδασσεν, ἐκομίσατο.

ἤγερκα· ὁ μέσος ἤγορα, καὶ ἀττικῶς, ἐγήγορα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἐπενθέσει, ἐγρήγορθα. Ἐγρήγορθαι τὸ πρῶτον αὐτῆς γράφουσι προπαροξυτόνως, ὡς αἰολικόν· ἄλλως γὰρ παροξύνεσθαι ὀφείλει ὡς παθητικὸς παρακείμενος· ὡς γὰρ κέκοπα μέσος παρακείμενος καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς παραληγούσης κέκοφα ἐνεργητικός, ὁμοίως καὶ κέκλοπα· οὕτως οὐ μόνον ἐγρήγορα μέσος παρακείμενος ἀττικῶς, ἀλλ' ὡς εἰκὸς καὶ ἐγρήγορκα· οὗ παθητικὸς, ἐγρήγορμαι· ἐξ οὗ τὸ ἐγρήγορθαι κοινῶς· ἕτεροι δὲ ἐκ τοῦ ἐγρηγορῆσθαι παρακειμένου αὐτὸ συγκεκόφθαι φασίν. ἄλλοι δὲ καὶ ἡρόδωρός φασιν ὡς τὸ ἐγρήγορθαι οὐκ ἔχει προπαροξύνεσθαι, ἐπειδὴ κοπή ὡς εἴρηται, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἔγρω γίνεται· μιᾷ δέ φασιν ἀφορμῇ τοῦ δύνασθαι ποιεῖσθαι οὕτω τὰ εἰς θαι τῇ πρὸ συλλαβῇ παραληγόμενα αἰολικά ἐστι· πέρθαι, μέμορθαι, ἔφθερθαι· ἐπεὶ οὖν ἐγρήγορθαι ἡ παράλεξις αἰολικωτέρα ἐστί, ταύτῃ εἰ καὶ ὁ τόνος ὁμοίως τοῖς προκειμένοις. τὸ δὲ ἐγρήγορθε, γίνεται ἐκ τοῦ ἐγρηγόρατε προστακτικοῦ, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ. Ἐγρήγορα ἀγρυπνῶ, ἀπὸ τοῦ σέσηθα. Ἐγρηγορόων, ἐκ τοῦ ἐγρήγορα μέσου παρακειμένου γινόμενον· ἐγείρω γάρ· μέλλων ἐγερῶ· παρακείμενος μέσος ἤγορα· καὶ ἀττικῶς ἐγήγορα· καὶ πλεονασμῷ, ἐγρήγορα· ὅθεν τὸ ἐγρηγορῶ μετὰ τῆς τρίτου αὐξήσεως, ὁμοίως τῷ πέπιθα, πεπιθῶ· πεπιθέω, ἐξ οὗ ἡ πεπίθησις· ὡς ἐγρηγόρησις· καὶ ὅμηρος μὲν, τετρασυλλάβως ἐγρηγορῶ· οἱ δὲ ὕστεροι, ἐγρηγορῶ τρισυλλάβως, ὅπερ οὐ φιλεῖται τοῖς ἐφ' ὕστερον. Ἐγρηγόρσιον, τὸ ποιοῦν ἐγρηγορέναι. εἴτι βρῶμα, εἴτε ἄλλο τι ποτόν. φερεκράτης· ἐγρηγόρσιον, τουτέστι πιόντι συγγαλον ῥητορικά. Ἐγρηγορῶ, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω ἤγερκα· ὁ μέσος ἤγερα· καὶ ἀττικῶς ἐγήγερα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἐγρήγορα· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγρήγορα, γίνεται ἐγρηγορέω. ὁ ... μέλλων ὁ παρακείμενος, ἐγρηγόρηκα· καὶ ὁ μέσος ἐνδεῖ γὰρ μιᾷ συλλαβῇ ὡς ἀπὸ παρακειμένου, καὶ προσθέσει τοῦ θ, ἐγρήγορθα. Ἐγρηγορώς, ἄγρυπνος διατελῶν. Ἐγρηττων, ἤρεττον. Ἐγρεττε· σεισμός φασι γίνεσθαι, καὶ ἐγρήσσει ἡ γῆ· μελανθιος· ἡ ἐστιν ἐν τῷ γρυπαίῳ. Ἐγρήσσουσα, μαθοῦσα. Ἐγρήσεις, ἡ ἐγρήγορσις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐγρήσσειν γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐγείρω κατὰ συγκοπὴν, ἔγρω· ἐξ οὗ ἐγρήσσω· ὡς παρὰ τὸ πέλω πελῶ, πελήσσω· πέτω πετῶ πετήσσω· ἢ ἐκ τοῦ ἔγρω παράγεται, ὡς ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐρέσσω, αὐτὸ δὲ τὸ ἔγρω ἐκ τοῦ ἐγείρω συγκέκοπται. Ἐγρήσσοντες, ἐγρηγορέντες. Ἐγρήσσων, ἐγρηγόρως φυσῶν· ἀγρυπνῶν. Ἐγρῆται, παρακαταβολὴν, ἢ δίκας, ἢ κρίσεως. Ἐγρόας, στόματος, ἢ πόρου. Ἐγρόμενα, συλλεγόμενα. Ἐγρυπνεῖ, ἀγρυπνεῖ. Ἐγύμνασμαι, ἐγύμνασται. Ἐγύρωσεν, περιετείχισεν ὠχύρωσεν. Ἐγχαδές, τέσσαρα κράτη. Ἐγχαλεῖν, κατὰ χασμᾶσθαι λάκωνες. Ἐγχαλίδες, διὰ τὸ παρηρμένα ὅπλα. Ἐγχαλίνοῦται, χαλινοῦ ἐμφερὴς ἀφίκεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐγχανὼν, ἐγγελάσας ἀριστοφάνης. Ἐγχάσκειν, καταγελᾶν. Ἔγχεα, δόρατα. Ἐγχεσίμωρος, ὁ διὰ τοῦ δόρατος ζῶν. Ἔγχει, ἔμβαλε. Ἐγχείησι, τοῖς δόρασι· ἡ εὐθεῖα ἡ ἐγχεία· καὶ ὤφειλε προπαροξύνεσθαι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εια ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πράγματα σημαίνοντα προπαροξύνεται· οἷον ἀμέλεια· ἔστι δὲ ἡ αἰτία ὅτι ἐπερμηνεύεται διὰ καὶ ὑπουργεία, ὑπουργεῖν· τὸ δὲ ἐγχεία, ποιητικῶς ἐξ ἐναντίων· γίνεται ἐκ τοῦ ἔγχος ἐγχία· ὡς ἴτυς συκία· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐγχεία. Ἐγχέειν, ἐγκεράσαι ἀντὶ τοῦ ποιῆσαι ξενοφῶν. Ἐγχειρίας, ὁ δίας ἢ τὰ χρήματα. Ἐγχείδιον, περὶ τοῦ δανείου. Ἐγχείμαργος, πολεμικὸς· ὁ μαινόμενος τῷ δόρατι. Ἐγχείρημα, τόλμημα· ἐπιτήδευμα. Ἐγχειρίδιον, βιβλίον· ἢ ἕτερόν τι· ἢ ξίφος· ἢ ἰατρικὸν ὄργανον. Ἐγχειρίζω, τὸ εἰς χεῖρας τίθημι ἢ δίδωμι τινὸς τόδε τι· ἐγχειρῶ δὲ τῷδε τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρῶ τὰς χεῖρας ἐπιβάλλω· παρὰ ἀριστοφάνει ἐγχειρῶ τὸν πρεσβύτην, ἤγουν ἀρχὴν ποιῶ. Ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες. Ἐγχειροῦντας, τολμῶντας. Ἔγχειος, ἡ ἀφροδίτη κύπριοι. Ἐγχειρεῖ δὲ, τὸ ἔργου πρὸς ἅπτομαι καὶ συντάσσεται δοτικῇ, ὡς καὶ τὸ ἐπιχειρῶ, ἐγχειρίζω δὲ, τὸ εἰς χεῖρας δίδωμι καὶ συντάσσεται ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. Ἐγχέλεις θηρώμενος· ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος ἴδιον ταραχὰς ποιούντων· ὅταν γὰρ τὸ ὕδωρ καθεστῇ, οὐδὲν λαμβάνουσιν, ὅτε δὲ ἄνω καὶ κάτω τὸ ὕδωρ ταράξωσι καὶ κινήσωσι, λαμβάνουσιν· οὕτω καὶ οὗτοι, ταράττοντες τὴν πόλιν. Ἔγχελυς, παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἐν τῇ ἰλύϊ· ὅθεν ζωογονεῖσθαι· καὶ ἐγχέλυες· ἰστέον ὅτι ὅμηρος μὲν διὰ τοῦ υ κλίνει ἐγχέλυας· φαίνεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ως ἔχειν τὴν κλίσιν, καὶ παροξυτόνως ἐγχέλις· ἢ ἄλλως ἔγχελις προπαροξυτόνως· καὶ δηλοῦται τοῦτο παρὰ τῷ κωμικῷ ἐγχελέων καὶ ἐγχέλεις· καὶ παρὰ ἑτέροις δὲ πολλάκις· φασὶ γοῦν καὶ αἴλιος διονύσιος, ὅτι ἔγχελυς τὸ ἑνικὸν, ἐγχέλεις δὲ τὸ πληθυντικὸν, καὶ ἐγχελέων καὶ ἐγχέλεσιν· ἐγχέλεις δὲ, τὰ τιμάχιον φασὶ τῶν ἐγχελέων· τὰς δὲ ἐγχέλεις φασὶν οἱ παλαιοὶ ζῆν εἰς ἑπτὰ ἔτη καὶ ὀκτώ· καὶ ἄλλη λοφαγεῖν· ἰστέον ὅτι τοῦ ἐγχέλυος ἡ μὲν ἑνικὴ εὐθεῖα ἔγχελις· προπαροξυνομένη παρὰ τὴν ἰλὺν, ἐν ὡς ἀν ἰλύϊ χεομένη· ὅθεν καὶ φυλάττει κατὰ τὸν ὀξυτονισμόν· διὸ καὶ προπαροξύνεται, καὶ δὶς καὶ παρατύπτεται, ὡς καὶ ἀθηναῖος βούλεται. Ἐγχέλυς ἀττικοί, βοιωτοὶ δὲ, ἐγχέλεις λέγουσιν. Ἔγχεον, ἀπαρξάμενοι. Ἐγχεσίμαργος, τοῖς ἔγχεσι μαινόμενος· πολεμικός. Ἐγχεσίμωροι, οἱ αἰχμηταὶ οἱ περὶ ἔγχη μεμοιρασμένοι, ὅθεν κακοπαθεῖν εἰς τῆς ἐκταθέντος τοῦ ο μικροῦ, ἐς ὦ μέγα, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἰόμωρος γίνεται ἢ ἐγχεσίμωροι, ὡς ὥραν ἔχοντες τῶν ἐγχέων, πλεονασμῷ τοῦ μ. Ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι· γυῖον, τὸ ποῦς· ἐξ ἑκατέρου δὲ μέρους κατεστιγμένα τὰ δόρατα. Ἐγχέσπαλοι, πολεμικοί· ἔστι γὰρ τοὺς κοντοὺς πρὸ τῆς ἀφέσεως μὴ πολλὰ ἄρα εἶεν ἐγκλαδεύεις. Ἐγχέσπαλος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ὡς καὶ τὸ θέσπιος, θέσκελος, θέσφατος. Ἐγχέται, δόρατα· λόγχαι. Ἔγχηλος, ἐπίθεμα ἰατρικός. Ἐγχημόμενοι, ἐγχάσκοντες. Ἐγχοριάζει, ἐπιχαίρει. Ἐγχίδιον, ἔγγιον. Ἐγχλίδ, ἐν τρυφῇ. Ἐγχλοᾶσθαι, ἐμφυῆναι. Ἐγχόδια, ἀθρόα. Ἔγχος, οὐ μόνον τὸ δόρυ δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος· ὡς καὶ παρὰ σοφοκλεῖ δῆλόν ἐστιν· ἡ ἔγχος καὶ ἐγχείη λέγεται ὥς περ ἔλεγχον, καὶ ἐλεγχείη· οἷον, ἐλεγχείην κατὰ χεῖν· ἔοικε διαφορά τις εἶναι τῶν δοράτων, τούτων, καὶ τῶν ἐγχειδῶν· ἴσως αὐτοῦ μὲν ὀρεκταί, ἐκεῖνα δὲ ἀφίεται· τυχὸν δὲ καὶ τῷ μάκει διέφερον· διὸ ὅμηρος περὶ τῶν μονομαχούντων φησίν, ὅτι μακραῖς ἐγχείαις μάχονται. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἔγχος, ἀντὶ τοῦ σκήπτρου τίθησιν ὅμηρος, ἐν τῷ ἕκτωρ δ' ἀγορὴν δὲ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ ἔγχος ἔχων· ὡς ἐρείσάμενος ἔφη· ἤγουν τὸ τῆς ἀνδραγαθίας ὄργανον σκόπει ἐνταῦθα, ὅτι ἐρείδεται τῷ ἐνθέντι δόρατι ὁ ἥρως, οὐχ ὡς σκήπτρῳ βασιλεὺς δημηγορῶν, ἀλλὰ ὅσα καὶ βακτηρία, κατὰ κόπρος ἀνήρ. Ἔγχος ἑνδεκάπηχυ· τὸ γὰρ δημάσιον, δύο καὶ εἰκοσίπηχυ. Ἐγχοᾶν, τὸν στεάτει λάκωνες. Ἔγχουσα, ἡ

παρὰ τῷ κότῳ· καὶ ἐγκότου παρὰ σοφοκλεῖ. Ἐγκραγεῖν, ἐμβοᾶν. Ἐγκραμπολεῖν, βοᾶν. Ἐγκρασίχολα, ὀξύχολα· κεκραμένην χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες· καὶ εἶδος ἰχθύος· οἵτινες ἐν τῇ κεφαλῇ τὴν χολὴν ἔχουσιν. Ἐγκράτεια· ἐγκράτειά ἐστι, ἀργυρίου καταφρονεῖν· τροφῆς, κτήσεως, στόματος κρατεῖν, κυριεύειν λογισμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ ἐγκράτεια, ἁμαρτίας ἀναίρεσις· σώματος νέκρωσις· μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν φυσικῶν παθημάτων τε καὶ ἐπιθυμιῶν· ζωῆς πνευματικῆς ἀρχή· τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν πρόξενος· ἐν ἑαυτῇ τὸ κέντρον τῆς ἡδονῆς ἀφανίζουσα· ταύτην ἀσπάζου, σωφροσύνης μητέρα· ὑγείας πρόξενον· ἀσφαλαιότητος, καὶ τοῦ ἀμετεωρίστους ἔχειν πρὸς θεὸν σύμμαχον. ταύτην καὶ δαίμονες φεύγουσιν, αὐτοῦ τοῦ κυρίου διδάξαντος ἡμᾶς. Τὸ γένος τοῦτο οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. ἐγκράτειά ἐστί, τὸ δύνασθαι κρατεῖν τῶν λογισμῶν τὴν ἐπιθυμίαν, ὁρμῶσαν ἐπὶ φαύλας ἀπολαύσεις τῶν ἡδονῶν, καὶ τὸ καρτερικὸν καὶ ὑπομονητικὸν εἶναι, τῆς κατὰ φύσιν ἐνδείας καὶ λύπης. ἐγκράτεια δὲ ὁ πρὸς πᾶσαν ὀξὺ τοῦ λόγου, ἡδοναῖς κατὰ πάσας πολεμῶν, καὶ ἀκλινὴς ἐμμένων τῷ ἀγαθῷ. ἡ ἐγκράτεια, ἡ τῶν κακῶν ἀποχή· ἡ διάθεσις ἀνυπέρβατος τῶν κατ᾽ ὀρθὸν λόγον· ἡ ἕξις ἀήττητος ἡδονῶν. ἐγκράτεια δὲ σωφροσύνης διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ σωφροσύνη, ἠρεμαίας ἔχει τὰς ἐπιθυμίας· ἡ δὲ ἐγκράτεια σφοδράς. ἐγκράτειά ἐστι καταφρόνησις ἡδονῶν, ἡ δύναμις ἀντέχουσα πρὸς ἡμᾶς. ἐγκρατείας δὲ τέλος ἐστὶν, ἡ καταστροφὴ τῶν παθῶν. Ἐγκρατεύομαι ἀπὸ τοῦ αἴνου. Ἐγκρατής, ἀπὸ τοῦ ἡ ἐγκράτεια· τὸ συγγενές, ἀπὸ τοῦ συγγένεια· τὸ ἀληθές, ἀπὸ τοῦ ἀλήθεια· σημείωσαι ὅτι τὸ λαμβάνειν ἀπὸ θηλυκῶν ὀνομάτων οὐδέτερα, ἀττικῶν ἐστιν. Ἐγκρατὴς γυνή, τὸ ἀρσενικὸν ἐγκρατὴς ἀνήρ· καὶ ἐγκρατὴς παιδίον. ἔστι δὲ ἐγκρατής, ὁ ταῖς φαύλαις ἐπιθυμίαις λόγῳ μὴ ἀκολουθῶν. ἐγκρατὴς λέγεται οὐ κατὰ ἀπάθειαν, ἀλλὰ διὰ τὸ πάσχειν μὲν, μὴ ἄγεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν παθῶν· καὶ ἐγκρατής, ὁ ἐπικρατέστερος. Ἐγκρατῆσαι, καρτερῆσαι. Ἐγκρίδες, πέμμα ἐλαίῳ ἑψόμενον, ἐν μελιφύρμενον· ἔνιοι δὲ, ἀμανίται. Ἐγκρικαδία, συναφὴ χειρὸς εἰς τοὐπίσω. Ἐγκρίκια, ξύλα κεκαυμένα. Ἐγκρικοῦ, κοῖλα, καὶ κενά. Ἐγκρῖναι, ἀντὶ τοῦ συναριθμῆσαι. Ἐγκρίνω, τὸ ἔν τινι τάγματι συγκρίνω, τὸ συνάγω· οὗ ἐναντίον, τὸ διακρίνω. Ἐγκρίς, γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑπάρχες. Ἐγκρίνες, ἱερὸς ἀγών. Ἔγκριτος, ἐκλελεγμένος· ἐξειλεγμένος. Ἐγκρούουσι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· βαίνουσι ῥυθμῷ· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλουσιν εἰς τοὺς ἀδαεῖς κόλπους λειμώνων ἐγκρούουσι. Ἔγκρυφαλος, πέμματος εἶδος. Ἐγκρυφιάζων, ἐμφωλεύων καὶ ἀποκρύπτων. ἀπὸ ἐγκρυφίου ἄρτου μετῆκται· οἱ γὰρ λανθάνουσι καὶ ἐγκρύπτουσι. Ἐγκρυφίας, ὁ ἐν σποδιᾷ γινόμενος ἄρτος. Ἐγκρυψάμενα, ἐγκρυψάμενα δυνατῶς. Ἐγκταί, οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους ζωγράφοι. Ἐγκτῆνες· οἱ βοωτροὶ οὕτως ὀνομάζονται, ὡς παρὰ καὶ ὑλαστής, διὰ τὸ κτηνώδεις εἶναι ἢ χαρώδεις. Ἔγκτισις, τὸ εἰς χρέα κεκάρθαι. Ἔγκυα ἢ ἔγκυον, τὸ ἐν γαστρὶ ἔχον. Ἔγκυδον, ἔνδοξον. Ἔγκυκλα, τὰ ἐγκυκλούμενα τοῦ βίου καὶ συνήθη. Ἐγκυκλεῖσθαι· ὡς τὸ, εἰ μὴ χολὴν ἔχεις καταπλεῖν, ἐγκυκλεῖσθαι· τουτέστι, συστρέφεσθαι. Ἐγκύκλημα δὲ λέγεται, μηχάνημα ξύλινον τροχοὺς ἔχον· ὃ περιστρεφόμενον, τὰ δοκοῦντα ἔνδον, ὡς ἐν οἰκίᾳ πράττεσθαι, καὶ τοῖς δικασταῖς ἐδείκνυεν· λέγει οὖν, καταφανερὸς ἐγένου. Ἐγκυκλῶσαι, ἐγκαλύψω. Ἐγκύκλιος παιδεία, διὰ πάσης χωρεῖ καὶ παιδεύσεως, καὶ ῥυθμοῦ παντός, καὶ κινήματος. ἡ ἐγκύκλιος, ἡ γραμματική, ἡ ποιητική, ἡ ῥητορική, ἡ φιλοσοφία, ἡ μαθηματική, καὶ πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη, διὰ τὸ περιιέναι ταῦτα τοὺς σοφοὺς ὡς διά τινος κύκλου. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐτήσιος τῶν χρημάτων δόσις· καὶ ἐγκυκλίας λειτουργίας, τὰς καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτόν· κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ εἰς κυκλεῖσθαι τῇ τῶν ἡμερῶν περιόδῳ. Ἔγκυκλον, ἱμάτιον· ἀριστοφάνης, ἐγὼ γ᾽ ἂν εἵματ᾽ ἐχρῆν, τοὔγκυκλον τουτὶ καθεῖσα. Ἐγκυκῶσαι ἄλφιτα βρότεια, ἀντὶ τοῦ ἐνταράττουσαν· ὡς παρὰ κίρκῃ ἐν τῇ βρώσει τῶν ὀδυσσέως ἑταίρων· τυρὸν ἄλφιτα μέλι, οἶνον συνταράξασα· καὶ δοῦσα πιεῖν, ἐν ῥάβδῳ πλήξασα, εἰς χοίρους αὐτοὺς μετεμόρφωσεν. Ἔγκυκλον, ἐγκαρυλάκωσις. Ἐγκύμονος, ἐγκύου οὔσης. Ἔγκυος γυνή, ἐγγαστρουμένη. Ἐγκυρῆσαι, ἐντυχεῖν· οὕτω κρατῖνος. Ἐγκύρτια, τὰ ἐν τοῖς κύρτοις ἐνυφάσματα. Ἐγκυσίχολος· εἴρηται παρὰ τὸν κύσον ὁ ἀπὸ τοῦ κύσσου χολός, καὶ τῆς κοτύλης· κύσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν, περὶ ὃν ἡ κοτύλη ἐστίν· ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις. Ἐγκυτί, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· οὕτω καλλίμαχος. Ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ, δοξάζω· καὶ ἐγκώμιον· καὶ ἐγκωμιαστής. Ἐγκώμιον· παρὰ τὸ ἐν τῇ κώμῃ ᾄδεσθαι· κώμας γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωποὺς, καὶ τὰ ἀμφόδα· ἤρχοντο γὰρ τῇ νυκτὶ οἵτινες παρά τινων μεγιστάνων ἐβλάβησαν, καὶ εἰς τὰ ἀμφόδια ἱστάμενοι ἐκακολόγουν, καὶ ὕβριζον τοὺς ἀδικοῦντας· καὶ ἐγκώμιον, ἔνδημον· κώμη γὰρ, τὰ τοῦ δήμου συστήματα. Ἐγκομβώσασθαι, στολίσασθαι. Ἐγκώπαια, τὰ περιδέρραια. Ἔγκωπον, ἐμπόδιον. Ἔγλασας, ὑπομείνας. Ἐγλάψειν, ἐσκαλεύσειν. Ἐγλαυκωμένος, ὁ ὑπόγειος· περιαυμένος τοῦ λευκοῦ εἶναι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐγλιξάμην, ἐπεθυμήσα· οὕτω πλάτων. Ἔγμα, ὀχύρωμα· στῦλος. Ἔγματα, λόγχαι. Ἔγμεν, ἔχειν. Ἐγνάμφθη, ἐκάμφθη, ἐκλάσθη. Ἔγναψεν, ἔπεισεν, ἔκαμψεν. Ἐγνυπωμένον, ταλαίπωρον, κατηφές. Ἐγνύπωσαι, τρυφᾷ· καὶ τὸ ἐναντίον. Ἔγνω, ὡμίλησεν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα· καὶ ἀντὶ τοῦ ἔκρινε· καὶ ἔγνωσαν, ἔκριναν. Ἐγνωμάτευεν, ἀντὶ τοῦ βουλὰς ἐδίδου ἢ γνώμας. Ἐγνώσθη, ἐκ τοῦ γνῶ· ὁ μέλλων γνώσω· ὁ παρακείμενος ἔγνωκα· ὁ παθητικὸς ἔγνωσμαι, ἀόριστος ἐγνώσθην· καὶ οὐκ ἐκ τοῦ γνῶμι. Ἐγνωσιμάχησεν, ἑαυτοῦ κατέγνω μὴ δυνάμενος μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντιπάλους. Ἐγνωσμένον, βεβουλευμένον. Ὁ δὲ φράζει, ὡς ἐγνωσμένον αὐτοῖς εἴη, ἔτι νυκτὸς ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς πολεμίους· καὶ ἐγνωσμένον, κεκριμένον· ἀρριανός. ἐγνωσμένον δὲ ἦν σφίσιν, ἐπειδὰν ἐλάσωσιν οἱ μαυρούσιοι εἰς αὐτούς, τοὺς μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν φεύγειν, ὡς πεφοβημένους· τοὺς δὲ ἐφ᾽ ἑκάτερα τεταγμένους ἐς τὰ πλάγια, ἐμβάλλειν τῶν διωκόντων. Ἐγοργώπασκεν, ἀπηνὲς ἔβλεπεν.

Ἐγρεκύδοιμος, ἡ ἐγείρουσα κυδοιμὸν τοῖς ἐναντίοις. Ἐγρεμάχας, ἐγερσιμάχας. Ἔγρεο, ἀνάστα. Ἔγρετο, ἐγήγερτο· ἐγείρομαι καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔγρομαι· ἀφ᾽ οὗ ἐγρόμενος· καὶ ὁ παρατατικὸς ἐγρόμην· τὸ τρίτον, ἔγρετο· λέγεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἐγείρετο. Ἐγρήγορα χρὴ λέγειν, καὶ ἐγρηγόρειν, καὶ ἐγρηγόρεσαν· καὶ ἐγρήγορθε, τὸ προστακτικόν, καὶ αὖ ἐγρήγορε, προστακτικόν. Ἐγρήγορεν, ἐπὶ τοῦ ἐγρήγορα· ἢ ἐγρήγορος, ὁ ἀσφαλής. Ἐγρηγορέω, ἐγείρω· ὁ παρακείμενος

τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ἀντὶ τοῦ περὶ καὶ οὐχ ὅμοιον τῷ πρὸς τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν, ἐγκάτοισι· καὶ ἀποβολὴ τῆς πρὸ συλλαβῆς ἔγκασιν· οὐκ ἔστι δὲ συγκοπή· μάχεται γὰρ ἡ ἐπέκτασις τῇ συγκοπῇ· ἐναντίον γάρ· ὅμως οὖν μεταπλασμὸν λέγουσιν. ἔστι γὰρ ἐγκάτοισι, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἔγκασιν· ὡς ἄστροις ἄστρασιν. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Ἐγκαταδύς, ὑπεισδύς· καὶ διαδύς· χίασμα. Ἐγκαθιζάξας, συνθεὶς συναρμόσας. Νίκας βουλὰς νέοις ἐγκαθιζάξας πόνοις. Σοφοκλῆς. Ἐγκαταδεδεμένῳ, ἐγκαθειργμένῳ δυσκόλῳ. Ἐγκαταλείμματα, τὰ ἐναπομένοντα· ἢ ἐγκατάλειμμα, ἤτοι μεμονωμένον· τοῦτο δὲ διπλόην ἔχει· ἢ ἐν παιδείᾳ, ἢ ἐν ἀγαθοεργίᾳ. Ἐγκαταλέξει, ἐναριθμήσει. Ἐγκαταπίνω, καταπίνομαι· καταπίνω. Ἐγκατασκῆψαι, ἐφορμῆσαι, ἐπιδραμεῖν, ἐπιδράξασθαι. τὰ αἰγύπτια κακὰ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πόλει ἐγκατέσκηψε καὶ τὸ ῥεῦμα· οὕτω φησὶν, οὐάξων. Ἐγκατατινεῖν, τὸ διὰ κενῆς· πρὸς τοῖς ἴσοις. Ἐγκαταπλεγμένος, τεταγμένος. Ἐγκαταπλέξας, ἐγκαθομιλήσας. Ἐγκατειλειγμένος, ἐγκαταπλεγμένος. Ἐγκατέχειν, ἐνέχειν. Ἐγκαταλημφθεῖσα, ληφθεῖσα, κεκρατημένη. Ἐγκαυχᾶ, μεγαλοφρονεῖ. Ἐγκαυχᾶσθαι, δοτικῇ. Ἐγκάφος, τὸ ἐλάχιστον.

Ἐγκεῖσθαι, τιθεῖσθαι. Ἐγκεῖται, τὸ ἐν ἄλλῳ τινὶ κεῖται· οἷον ἐγκεῖται τῷ βιβλίῳ τὰ γράμματα· ἐγκεῖται, καὶ τὸ ἐπίκειται· ἐστὶν ἀμφοτέρων τοῦ τε ῥήματος καὶ τῆς προθέσεως, ἀντὶ στάσεως λαμβανομένων· ἐγκεῖται δὲ, καὶ τὸ ὀξὺ ἐστί· καὶ προστίθεται τῷ ἐγκεῖσθαι, βραχέος ἀντὶ τίθεσθαι. Ἐγκεκάρωται, ἐγκαταβλέπει. Ἐγκεκαυμένον, ἐζωγραφημένον· ἐπεὶ καὶ ἐγκαυσταὶ λέγονται οἱ ζωγράφοι, οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους· ἴσως πρὸς τὸ κατὰ τὸ καλαΐνον. Ἐγκέκλεισται, ἐμπέφρακται· ἔγκειται. Ἐγκεκοισυρωμένον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, περὶ οὗ ὡς κεκοσμημένον· ἔθνος ἡ Κοισύρα πόλις ὀνομάζεται, τὸ αἰσχρὸν καὶ μυσαρόν· ἢ τὰ τῆς Κοισύρας φρονοῦσαν· ἔστι δὲ Ἐρετριακὸν τὸ ὄνομα· οὗτοι δὲ εἰς τρυφὴν διαβάλλονται. Ἐγκεκοισυρωμένος, ὁ ὑπερηφανευόμενος. Ἐγκεκόμβωται, ἐνείληται. Ἐγκεκορδυλημένος, Ἀριστοφάνης· ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος· ἀντὶ τοῦ ἐνειλημένος· ἢ συνεστραμμένος· παρὰ τὴν κορδύλην· κορδύλην γὰρ οἱ Κύπριοι λέγουσι, τὸ ἐνείλημα τῆς κεφαλῆς· ὃ παρ᾽ Ἀθηναίοις μὲν κρωβύλον καλοῦσι· Πέρσαι δὲ, κίδαριν. Ἐγκεκύκλωσαι, ἀνέστρεψαι· Ἀριστοφάνης. Ἐγκέλαδος, ἡ Ἀθηνᾶ· ἢ ὄρος· ἢ αὐχμός· ἤτοι ἡ χαίρουσα τῇ κινήσει τῇ πολεμικῇ ἀποτελοῦσα· ἢ ἐγκελαδομένη· ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐγκελάδου τοῦ γίγαντος. Ἐγκέλευστοι, μετὰ προστάξεως. Οἱ δὲ παρὰ Κύρου ἐγκέλευστοι. Ἐγκενίδας, τὰς ἁγίας σανίδας. Ἐγκεντρωθείς, ἀσφαλισθείς. Ἐγκέχυται, ἐγκεχείρηκα πάντα πωλεῖσθαι. Ἐγκέφαλος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ κεφαλῇ· ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ φάη· ἢ ἔγκεφαλος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ἰδιώτερον τῷ κρανίῳ. καὶ ἐγκέφαλος Διὸς κατὰ Παυσανίαν, ὃ κάλλιστον βρῶμα· θρῖα ἴσως ἐστὶ τὰ παρὰ τῶν κωμικῶν θρῖα, ἤτοι τμῆμα θρῖα τοῦ ἐγκεφάλου. Ἐγκέχοδα, διὰ φόβον τινὰ ἀποπατήσω· μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ χέζω, χέσω· κέχεκα· ἢ κέχηκα, ὁ μέσος κέχοδα· ὡς ἀπὸ τοῦ φράζω φράσω πέφρακα πέφραδα. Ἐγκεχυμένα, σποδιὰς ἔχοντος. Ἐγκέχρικεν, ἐγκεκέντρικεν. Ἔγκηρα, θνητοί. Ἐγκῆρος μοῖρα, ὁ θανάσιμος μοῖρα. Ἐγκιλικίζειν, τὸ πονηρεύεσθαι· ἀπὸ τῆς τῶν Κιλίκων πονηρίας· Κίλικες γὰρ ἔθνος ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλόμενον. Ἐγκιλικίζεται, κακουργεῖ, κακοτεχνεῖ· διεβέβληντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Κίλικες· ἐντεῦθεν λέγεται καὶ Κιλίκιος ὄλεθρος, τὸ ἐγγὺς εἰς χρήματα κεκάρθαι. Ἐγκιλικίστρια, θεία γύστρια. Ἐγκίλλαφος, οὐρά. Ἐγκινούμενος, Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνης· ἀνήρ τις ἡμῖν ἔνδον ἐγκινούμενος, ῥητορικὰ πράττων, καὶ ἐμποδίζων. Ἐγκισσήσουσιν, ἐπιθυμήσουσι συλλαβεῖν· ἐγκίσσησις γὰρ ἡ ὄχευσις. Ἐγκίσσησις, ἡ ὄχευσις· ἡ σύλληψις. Ἐγκίσχρα, ἐκέρτια. Ἐγκλειτίς, ἐπιθυμία. Ἐγκλεφές, ἐπιθυμητικόν. Ἐγκλέφωνος, ἐρεθιστής· διεφθαρμένος. Ἔγκλημα, καὶ ἐπίγκλημα, τὸ αὐτό· ἀλλ᾽ ἢ τὸ μὲν ἔγκλημα, κοινῶς γράφεται· τὸ δὲ ἐπίκλημα, Ἀττικόν· ὁμοίως καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα· ἐγκαλεῖν, καὶ ἐπικαλεῖν· ὧν τὸ μὲν ἐγκαλεῖν γράφεται, ὡς τὸ ἔγκλημα κοινῶς· ἀποκαλεῖν δὲ ὡς ἐπίκλημα Ἀττικῶς. ἢ ἔγκλημα, ἔγκλημα, μέμψις. Ἔγκληρον, ἐπίκληρον· περιούσιον· ἐκούσιον. Ἔγκλητον λέγουσι, δικαστήριον ἢ δίκην· ἔγκλητον δὲ ἐγκαλέσασθαι, οὐ λέγουσιν. Ἔγκλητος, ἡ ἀπὸ συνόδου παραίτησις. Ἐγκλίξε, τὰ ἑτέρου, ἑτέροις ἐδίδου. Ἔγκλισιν, τροπήν· ὡς Ἀναξαγόρας· ὥς τε κατὰ κορυφὴν τῆς γῆς τὸν ἀεὶ φαινόμενον εἶναι πόλον· ὕστερον δὲ τὴν ἔγκλισιν λαβεῖν· τουτέστι τὴν τροπήν. Ἔγκλισις, βούλημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον· οἷον ὁριστική· προστακτική· εὐκτική· ὑποτακτική· ἡ γὰρ ἀπαρέμφατος, οὐκ ἔστι κυρίως ἔγκλισις, ἀλλὰ καταχρηστικῶς, διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρόσωπα. Ἐγκοακίσαι, ἐγχέαι λάθρα. Ἐγκομβωθείς, δεθείς. Ἐγκόμβωμα, ὁ δεσμὸς τῶν χειρίδων· ὃ λέγεται παρ᾽ Ἀθηναίοις ὄχαβος· παρὰ δὲ ἄλλοις κατωμβός· εἴρηται παρὰ τὸ κόμβον· κόμβος γὰρ, ὁ ὑψηλὸς τόπος· ἀφ᾽ οὗ τὸ κομπάζειν τινὲς θέλουσιν εἰρῆσθαι Ἀπολλόδωρος. Τὴν ἐπωμίδα πτύξας διπλῶς αὐτὴν ἐνεκομβώσατο. Ἐγκομβώσασθαι, στολίσασθαι. Ἔγκομμα, τὸ πρόσκομμα. Ἐγκόνει, ἀντὶ τοῦ σπεῦδε· κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· ἐγκονεῖν γὰρ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ σπεύδειν· ἐπεὶ αἱ μετὰ σπουδῆς τρεχόμεναι, κόνιν ἐγείρουσιν· ἢ ὥς τινες, τὸ πονεῖν ἢ ἐνεργεῖν, ἰακῶς ἐγκονεῖν λέγεται· ὡς παρὰ τὸ ὅπως, ὅκως· ἢ τὰ ὄμματα· ἢ ἐγκονεῖτε, ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖτε· ταχύνετε· ἐπεὶ οἱ τρέχοντες κόνεως πληροῦνται· ἢ ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν· ἐν κόνει γὰρ ἐκείνων τὸ ἔργον· ἢ ὅτι πρὸ τοῦ τῆς κόνεως ἅψασθαι νικῶσιν. Ἐγκονέοντες, ἐνεργοῦντες· ὅθεν καὶ γόνυ ἀεὶ κονυῖον, παρὰ τὸ ἐνεργεῖν δι᾽ ἄλλου. Ἐγκονίδες, αἱ ὑπουργοί· ἀπὸ τοῦ κονεῖν τὸ ἐνεργεῖν· τινὲς καὶ τὸ ἐγκόμαι, λέγουσι τὸ αὐτὸ σημαίνειν. Ἐγκοπεύς, τὸ ἐργαλεῖον. Ἐγκοπή, ἔνεδρον· ἐμπόδιον. Ἔγκοποι, δυσχερεῖς. Ἔγκοπρος, ἡ μὴ δεομένη κόπρου χώρα. Ἐγκότει, ἀνακότει. Ἐγκορδυλῆσαι, ἐνειλῆσαι· συμπτύσσεται δοτικῇ. Ἐγκορύψεται παρὰ τῷ Λυκόφρονι, τὸ τοῖς κέρασι πλήσσειν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν· εἰώθασι γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι, τοῖς κέρασι πλήσσειν· τὸ θέμα ἐγκορύπτω. Ἐγκοσμεῖται, ἐντάξει τίθεται. Ἐγκοσμογενεῖς, τοὺς ἅμα τῷ κόσμῳ ἐγκοσμηθέντας. Ἔγκοτημα, ὀργή· μανία. Ἔγκοτον, ἐχθρόν, ἐνδιάθετον· καὶ ἐγκότως, ὀργίλως· ἀστός, Τίς φθόνος αὐτὸν θεοσεῖδας ἀγαθὸν ἔγκοτος αὐτὸν ἔχειν ἔγκοτος οὖν, ὁ ἐπίμονος ὀργή. Ἐγκουλεώσατο, καθεῖκεν εἰς τὸν κουλεὸν τὸ ξίφος. Ἐγκουράδες, τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα, καὶ αἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικαὶ προσωποποιΐαι· ἔστι γὰρ κουρὰς, ἡ κορυφή, καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ. ἐγκουρὰς δὲ, ὁ ἐγγεγραμμένος· Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν· εἰ μὴ ἔρα ἰσοδ-

τοῦ ἱπποκράτη. Ἐγγενὴς, ὁ ἀστὸς ἐξ ἀστῶν, οὕτω καλεῖται. Ἔγγεον, ἰσόγεον. Ἔγγιον, τὸ ἀσφαλές. Ἐγγέγλυπται,
ἐγγράμματον. Ἐγγῆρις, ἡ γῆ παρὰ ἀττικοῖς. Ἔγγεια, τὰ ἐν τῇ γῇ. Ἐγγειάζειν, ἀντιφυτεύειν. Ἐγγίζω, παρὰ τὸ ἐγγὺς
κυρίως τὸ πλησιαίτερος ὑπάρχω. Ἐγγίζω σοι, δοτικῇ. Ἔγγιον, ἐγγύτερον διὰ τοῦ ι. Ἔγγιον, καὶ ἔγγιστα οὐ λέγουσιν ἀτ-
τικοὶ, ἀλλὰ ἐγγύτατος καὶ ἐγγύτατα. καὶ ἔγγιον ἐπὶ συγκριτικοῦ μὴ λέγε, ἀλλ' ἐγγύτερον, ἔγγιον δὲ ἀσφαλές, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.
Ἐγγλαττοῦται, ἐγγλυφοῦται, ἐπὶ τῶν νεοσσῶν κυρίως παρὰ τὸ λέπος. Ἐγγλαυκῶσαι, ἐμβλέψαι. Ἐγγλωττούμενα, ἐνο-
χλα. ἄχθεα. Ἐγγλυμμένος, ἐκ τοῦ γεγλυμμένος. ὅτι ὡς ἄρχεται μὲν γυρὸς ἐξ ἐγγλυμμένος. Ἐγγλύσσει, ἐγγλυκάζει.
Ἐγγλωττογάστωρ, ἐκ τοῦ λέγειν συντρίβεται ἡ λέξις. παρὰ τὸ διὰ γλώσσης καὶ διὰ λόγου τρέφεσθαι. Ἔγγονα, τὰ τέκνα
τῶν τέκνων. Ἐγγονεῖν, ἐνεργεῖν συνάδειν. Ἔγγονος, ὁ υἱὸς υἱοῦ. Ἐγγόργων, φοβερῶς βλέψας. Ἐγγράφω, τὸ καταλέ-
γω, καὶ τὰ ἄλλα. μετὰ αἰτιατικῆς καὶ προθέσεως συντάσσεται λιβάνιος. Τοιγαροῦν αὐτοὺς εἰς τοὺς πάλαι συνθεὶς, τοῖς ἀν-
δρας ἐνέγραψεν. Ἐγχριμᾶσθαι, ἐναγίσματος πλαστικόσιν(?). Ἐγχρισμὸς, παροξυσμός. Ἐγγύαι, αἱ ἀναδοχαί.
Ἐγγυαλίζω, παρέχω. χαρίζομαι. Ἐγγυαλίξαι, τὸ εἰς χεῖρας παρασχεῖν ἐκ τοῦ ἐγγυαλίζω. Ἐγγυαλίξει, ἤγουν εἰς
κοίλην χεῖρα θήσει. ἐξ οὗ ἐγγυαλίζειν, καὶ γύαλα θώρηκος. καὶ κοίλας δὲ πέτρας καθὼς τοὺς τρωγλίτας(?), τὰ κοιλώματα.
Ἐγγυαλίζω, τουτέστιν, ἐν γύαις ὅ ἐστι χερσὶ θήσω. καὶ ὡς εἰπεῖν ἐγχειρίσω. Ἐγγύας, ὁ φονίας(?) λάκωνες. Ἐγγύθεν,
ἐγγύων. πλησίον προσῆκον. Ἐγγύη, ἡ ἀσφαλὴς ἀντίκρισις καὶ σταθερά. ἢ ἡ περί τινος ἀναδοχή. ἀπὸ τοῦ γυίου, καὶ
ἐγγύη. ἢ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων στοιχείων παγιωτέρα ἐστίν. Ἐγγύης καταβολὴν καθὸ δίκαιοῦνται πρὸ δημοσιεύεσθαι τὴν
οὐσίαν, εἰ λέγοι τις ὡς εἴησαν δανεισταὶ τῶν δημευομένων, ἀπογράφεσθαι τούτους ἐκέλευον, τότε καὶ ὅσον ἐδανεί-
σατο ἀργύριον. ὅπερ ἔλεγον ἐνεπίσκημμα. καὶ ἐνεπισκήψασθαι. εἰ μέντοι γε παρίστατο ἐγγυᾶσθαι τοῦ μὴ ἂν διαψεύσα-
σθαι περὶ τοῦ δανείσματος ὁ δανείσας τις, τοῦτο ἐγγύης καταβολὴν ἔλεγον. ἐξῆν δὲ τῇ γυναικὶ πρῶτον τὴν ὀφειλομένην
προῖκα ζητεῖν καὶ τῷ δανειστῇ τὸ ὄφλημα. ἀποδεικνύντες ὃ ἔλεγον, ἀπελάμβανον τὰ ὀφειλόμενα. ἐκαλεῖτο οὖν τοῦ-
το ἐνεπισκήψασθαι. Ἐγγυήσασθαι, μνηστεύσασθαι. Ἐγγυητὴ γυνὴ, ἡ μεμνηστευμένη. προκόπιος. Ἡ δὲ ἐγγυητὴ, ὕ-
στερον βελισαρίου γυνὴ γέγονεν. ἤδη παίδων μήτηρ πολλῶν. Ἐγγυητὴς, ὁ ἀναδεχόμενος δίκην. λέγεται ἐγγυήσασθαι,
καὶ τὸ μνηστεύσασθαι. Ἐγγύθεν ἱστάμενον, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς ἐναλλαγὴ ἐπιρρήματος. Ἐγγύθετος(?), ὁ προσεδρεύων τόπος.
Ἐγγυθήκη. φέρεταί τις λόγος λυσίου ἐπιγραφόμενος, περὶ τῆς ἐγγυθήκης. εἴη δ' ἂν σκεῦός τι, πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέ-
βητας ἤ τι τούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι, ἐπιτήδειον εἶναι. ὡς καλλίξενός τις ἐν τετάρτῳ περὶ ἀλεξανδρείας ὑπομνη-
μάτων, καὶ δαίμαχος ὁ πλαταιεύς, ἐν δευτέρῳ περὶ ἰνδικῆς. Ἐγγύθι ποιητικῶς, ἐγγὺς κοινῶς. Ἔγγυον, τὸ ἀσφαλές. ἔγγυ-
ον δὲ τὸ ἐγγύτερον ἰδίᾳ. Ἔγγυος, ὁ ἐγγυητὴς καὶ ὁ μεσίτης. Ἔγγυος, ἀνάδοχος. Ἐγγὺς ἐγγυτέρω, τὸ ἐπίρρημα. ἐγγύ-
τερος ἐγγύτατος. τὸ ἐπίρρημα, ἐγγύτατα καὶ ἔγγιστα. Ἐγγὺς πλησίον, καὶ ἐγγυτὰ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. οὕτω καλλίμαχος.
Ἐγγὺς τῆς πόλεως. ἐγγὺς τῆς θύρας. πλησίον τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἐγγὺς ἐμοῦ ἐστι λεγόμενα. Ἐγγὺς, ἔγγιστα. σύνεγγυς, ἰωνικῶς.
πλὴν τὸ μὲν σύνεγγυς κοινῶς γράφεται. ἔγγιστα δὲ καὶ ἐγγὺς, ἀττικῶς. ἐγγύθεν δ' ἐπὶ κινήσεως τίθεται ἀττικῶς. ὥσπερ
καὶ τὸ ἐκεῖθεν, καὶ τὸ αὐτόθεν ὡσαύτως καὶ ἐγγυτάτω καὶ ἐγγύτατα. Ἐγγυτέρω, ἐπίρρημα. ἔστι δὲ συγκριτικὸν τοῦ ὑ-
περθετικὸν, ἔγγιστα. Ἐγγυῶ, ἢ κατεγγυῶ, τὸ δίδωμι κυρίως κόρην, ἥν σοι κατεγγύασα ἑταιρείαν(?) στέρξον. ἐγγυῶμαι δὲ πα-
θητικῶς, τὸ ὑπισχνοῦμαι. καὶ ἐγγυᾷ ὁ διδοὺς, ἐγγυᾶται δὲ, ὁ λαμβάνων. Ἐγγύωμαι(?), ἀντὶ ἐν χερσὶ φυλάττω. ὅθεν καὶ ἐγ-
χειρίσαι, τὸ δοῦναι. κυρίως δὲ, ὁ τὸ ἀποκείμενον ἀνέπαφον παρέχοντος. Ἐγγυώμεθα, ἀντιφωνοῦμεν. Ἐγγυώμενοι, ἀσφα-
λιζόμενοι. Νῦν πανσέληνος ἡ σελήνη λάμπει, τῶν χοσρόου λεγόντων. ἐγγυώμενοι τούς σφας πολεμίους, θεωρεῖν τὴν κτῆσιν.
Ἐγγυῶνται, δίδοσιν(?). Ἐγγυῶσι, συμπλακήσονται(?) ἐναγκαλισθήσονται. Ἐγγώνιος, ἡ μὴ στρογγύλη. ἢ μὴ ἄγαν περιφερὴς
τράπεζα. Ἐγδούπησε, δουπέω δουπήσω, ἐδούπησα. ας. ε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ ἐγδούπησε. καὶ ἔχει τὸ γ διὰ βραχύτη-
τα φωνῆς. Ἐγεγήθει, ἔχαιρεν. Ἐγεγώνευν, ἐσήμαινεν. Ἐγείλασαι, συνείλασαι. Ἐγείνατο, ἐγέννησεν. Ἐγείνασο, ἐγέν-
νησας. Ἔγειραι σὺ αὐτὸς. διὰ διφθόγγου. ἀντὶ τοῦ ἐγέρθητι. ἔγειρε δὲ τὸν λίθον, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ἐνέργειαν γὰρ σημαίνει.
Ἐγείρειν καὶ ἀνεγείρειν, καὶ ἀνιστᾶν, ταυτά. καὶ ἐγείρει τις τὸν κείμενον καὶ ἐγείρει τὸν ῥαθυμοῦντα. τοῦτο καὶ τὸ ἀνί-
στησιν. ἀνίστησι γάρ τις τινὰ κείμενον. καὶ ἀνίστησι τὸν ῥαθυμοῦντα. Ἐγείρεται τῆς νυκτὸς παρὰ ἀριστοφάνει, ἐλλειπτι-
κῶς λέγεται, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς νυκτός. Ἐγείρομαι, ἢ ἔγρομαι, λέγουσιν ἀττικοί. καὶ ἐγειρόμην, καὶ ἐγρόμην, ἢ
ἐγειρόμενος, ἢ ἐγρόμενος. καὶ ἔγρετο, ἀντὶ τοῦ ἐγείρετο. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ ἀορίστου. Ἐγείρου χρὴ λέγειν, οὐχὶ ἔγειραι,
εἰ μή τις προσθήσει τὸ σαυτόν. Ἐγείρω, καὶ ἐξεγείρω σε τοῦ ὕπνου, παθητικῶς. ὡς τὸ, Οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ πλαγίας(?), ἐ-
γείρεται τῆς νυκτὸς ἀλλὰ πέρδεται. Ἐγείρει τις τὸν κείμενον, ἢ ἐγείρει τὸν ῥαθυμοῦντα. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶ-
τον αὐτὸν βούλομαι. ὁμοίως ἐπεγείρω. ὡς ὁ αὐτός. πῶς δῆτ' ἂν αὐτὸν ἐπεγειροίμην. Ἐγείρω, αἰτιατικῇ. Ἐγέλα, χλευ-
αι. Ἐγέλαστι(?), ἀστέρες(?). Ἐγένεσθαι(?), γένου(?). ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐγένετο. ὁ μέσος ἐγενόμην τὸ δ'ὑκὸν(?), ἐγένεσθαι τὸ ἀπ-
παρέμφατον(?). Ἐγένετο ὁ δεῖνα τόσου ἔτους. ἀττικῶς ἐγένετο τόσα ἔτη. ... Οὐ μὴν οὐδὲ ... πάλα-
ιὸς(?) ἂν πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονώς. Ἐγεγώνει, ἐγεγόνει. ἐγεγώνει δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀντὶ τοῦ ἐβόησεν. Ἐγένετο καὶ
μανδρουπι(?), συκίνναος. λέγεται ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα καὶ παράξιον διευτυχησάντων. εἶτα θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς παροῦ-
σιν. ὁ γὰρ ναύαρχος οὗτος ἦν ἀνάξιος ὢν τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ συκίννα ἀεὶ(?), τὸ εὐτελὲς δηλοῖ. Ἐγένετο. τὸ ἐγένετο σημαίνει ὀκτὼ
παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. κατὰ δόκησιν. ὡς τὸ, Ἰησοῦς χριστὸς ἐγένετο ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. κατὰ παραγωγήν. ὡς τὸ, Εἶπεν ὁ θεὸς
γενηθήτω φῶς. κατὰ ὑπερβολὴν τοῦ ὑποκειμένου. οἷον, Ἡ γυνὴ τοῦ λὼτ, ἐγένετο στήλη ἁλός. κατὰ αὔξησιν. οἷον, Ὁ κόκκος τοῦ
σινάπεως ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα. κατὰ μόνωσιν. ὡς τὸ, Γέγονα γέρων καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς. κατὰ ἐνέργειαν. ὡς τὸ, Ἐγέ-
νετο ὁ θεὸς ἐλπὶς σωτηρίας τοῦ κόσμου. κατὰ πάθος. ὡς τὸ, Γέγονα ὡσεὶ κωφὸς, ἢ ἄλαλος. κατὰ πρόσληψιν. οἷον, Ὅσοι
δὲ ἔλαβον αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι. Ἐγένετο, ἔλαβεν(?) ἐγένετο. Ἐγενησάμην(?), ἐκ τοῦ γεινάω, γεν-

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Ἔβα, ἐπῆλθε. καὶ ἦλθε. Ἐβαδίασον, μελανόβροχον. Ἔβαζον, ἔλεγε. καὶ ἐκακολόγει. Ἐβάθε, ἐβάθυνε. Ἐβαινόμην, ἐλειπόμην. Ἔβαλλον, ἔβαλον. Ἔβαμε, κατέλαβέ με. ἀριστοφάνης. Τί χρέος ἔβαμε μετὰ τὴν πασίαν. Ἐβάμβαινε, ἔτρεμεν. ἐδίσταζεν. Ἐβάμησεν, ἐπῆλθε. Ἔβαν, ἐπορεύθησαν. ἐβάδισαν. Ἐβάξας, ἐλοιδόρησας. Ἐβαρυθύμησας, ἐλυπήθησαν. Ἐβαρύωσαν, ἀσθενεῖς ἐγένοντο τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐβάσθης, ἐπορεύθης. Ἔβασεν, ἀντὶ τοῦ ἐκίνησε. Ἔβασον, ἀντὶ τοῦ ἔασον. συγχώρησον. οὕτως οἱ συρακούσιοι. ἡ γὰρ ἰσχὺς τοῦ β. τὸ γὰρ ἔασον, ἔβασον φασίν. Ἐβάστασεν, ἀντὶ τοῦ ἐδοκίμασε. Βάσασθ' ἰδίας ὀξύτητος. ταύτα δ' ἐβάστασε φρενί. συχνῶς τι καὶ ποικίλας τοὺς λόγους ἀνεῦρεν. Ἐβδελύττετο, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ, ἐμίσει. χαριέντως τὸ ἐβδελύττετο, πρὸς τὸ ἀπέπαρδεν. Ἐβδελύξατο, ἀπεστράφη. Ἐβδελλάμην, ἀπήμελξα. βδάλλειν γὰρ τὸ ἀμέλγειν. ὅθεν ἡ βδέλλα τὸ ζῶον, διὰ τὸ ἀμέλγειν τὸ αἷμα. Ἐβδομάτη, ἡ ἑβδόμη. Ἐβδομαγενεῖς, ἐβδομαῖοι. τοῖς ἀποτεχθεῖσι παιδίοις, τὰς ἑβδόμας καὶ τὰς δεκάτας ἄγουσι, καὶ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς. οἱ μὲν τῇ ἑβδόμῃ, οἱ δὲ, τῇ δεκάτῃ. ἀλλ' ἐξ σελήνας, βοῦς ἕβδομος ἐπιπλεῖ, κέρατα ἔχοντα. καθὰ μίμησις τῆς τριτοφαοῦς σελήνης. ἡ ἕβδομος βοῦς, ἀλλὰ τῶν ἀναλωμάτων. ἡ σοφὴ παροιμία. Ἐβδομαῖος, ὁ ἕβδομος. Ἕβδομον, ἡμιτάλαντον. τὰ ἓξ ἡμίσεα τάλαντα.

Ἕβδομος βοῦς, εἶδος πέμματος, κέρατα ἔχοντος. Ἕβδομος, ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ, ἕπτομος. ἡ ἕβδομος, καθὸ ἐναλλαγὴ τῶν στοιχείων. ὡς καὶ παρὰ τὸ ὀκτὼ, ὄκτως, καὶ ὄγδοος. ἡ παρὰ τὸ ἑπτὰ ἑπτόματος, καὶ ἑβδόματος. τροπῇ τοῦ π. εἰς βδ. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἕβδομος. Ἐβεβαίωσας, ἐφαιρύσας. Ἐβεβήκει, ἐπεπόρευτο. Ἐβεβήλωσεν, ἐμίανεν. ἐμόλυνεν, ἀκάθαρτον ἐποίησεν. Ἐβίβλις, θήκη ἀργυρίου κακίστη. Ἐβεβρύχει, ἐπήχει πῶς. Ἔβενος, ὄνομα ξύλου. καὶ ἔβελος ὁμοίως. Ἔβη, ἦλθεν. ἀπῆλθεν. ἐπορεύθη. Ἐβῆνα, ἀλωπεκίδες. Ἔβησεν, ἐπέβη. Ἐβίωσαν, ἐβίωσας δικῶς. Ἐβιάσατο, ἀπεστέρησεν. Ἐβινήσατο, ἐβιάσατο. καὶ ἀλλ' ὅτου τίθεται παρὰ τῷ ποιητῇ. δῆλον δὲ ὅτι τὸ βιῶ, οὗ ὁ μέλλων βιώσω, καὶ μέσος ἀόριστος τὸ ἐβιώσατο, τροπῇ τοῦ ι εἰς ἢ ἀπὸ τοῦ βιάζω. οἷον, βιάζειν γὰρ βελτίονι. μυρία καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἐβίσκος κατὰ ἰατρούς, ἡ μαλάχη. ἡ καὶ ἀλθαία λεγομένη. Ἐβίωσας, ἐβίωσας ἔζησας. Ἐβλάστησεν, ἐβλάστησεν, ἐξέφυ. Ἔβλεν, ἀναφύσα. ἀείζει μετὰ ψόφου. Ἐβλημάσθη, ἐμαλάχθη. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐβλίττεν, ἐπιέζεν. Ἐβληχῶντο, ἀλλὰ τῶν προβάτων λέγεται. Ἐβλοί, ἀπόπηκτοι. Ἔβλω, ἔδωκε. διέσπασεν, ἐφάνη. ὁ χρόνος ἐπὶ. ἐβόα. ἐκάλει. Ἐβόησεν, ἐφώνησεν. Ἐβόλοντο, ἐβούλοντο. ἐβουλεύσαντο. Ἐβόμβει, ἤχει. ὅθεν καὶ βομβύλη, εἶδος μελίσσης. καὶ ποτηρίου δὲ εἶδος. ὡς ἀντιπαθῶς παραδίδοται. ἔστι δὲ τοῦ ῥ στενοτράχηλον. Ἐβόμβησεν, ἤχησεν. Ἔβορα, ἐβοριοῦσα. ἔβουρις. καὶ ἐβούδικα, ὀνόματα πόλεων. Ἐβόρισεν ἐσίτισεν. Ἐβουλιμίασας, λίαν ἐπείνασας. καὶ ἔστιν ἐκ τοῦ βουλιμιῶ. Ἐβουλόμην, καὶ ἐβουλήθην πλεονάκις οἱ δοκιμώτατοι λέγουσι. κάλλιον γὰρ, ἢ ἠβουλόμην καὶ ἠβουλήθην. τοῦτο δὲ, ἡ ἀλλὰ τοῦ, ἐδυνάμην ἡ ἐδυνήθην. Ἐβόων, ἔκραζον. Ἔβρα. ἡ διάβασις. Ἐβραχίασεν, ἐκοπίασεν. ἐβρόντησεν. Ἐβραῖοι, ἀπὸ ἔβερ, ἡ ποῦ σαλα. ὅς ἐμέρισε τοῖς ἔθνεσι τὴν γῆν. Ἐβραμμάθωσεν, εἱμαρμένη. Ἐβράσσεν, ἐψύχει ἐσφιγξε. Ἐβράσεν, ἀπέπλυσεν ἔβρεχεν. καὶ ἔβρασεν, ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν ἐξέῤῥιψεν. Ἐβραπάγησεν, ἐψόφησεν. Ἔβραχεν, ἐψόφησε καὶ ἀλλ' ἱππεῦ πίπτοντος παρὰ τῷ ποιητῇ. ἡ ἀλλ' ὅπλων ὡς τὸ, Ὁ ἴσον δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν. ἔθετο δὲ αὐτὸ καὶ ἀλλ' ἅρματος. ὡς τὸ, Μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων. ἐπὶ ἀλλ' ὕδατος. ὡς τὸ, Ὁ ἴσον ἔβραχεν αἰπὰ ῥέεθρα. τὸ δὲ βρέχω ἐνεστὼς, ἀλλ' ὑγροῦ μόνον λαμβάνεται. Ἔβραψε, ἐκρυψεν. ἐπίεσε κατέπρασε. Ἐβρέμον, ἐφώνουν. Ἐβρίθησεν, ἐβάρησεν. Ἐβριάζοντο, εὐφραίνοντο. Ἐβρίξας, μετὰ τροφὴν, ἐκοιμήθησαν. Ἔβρισαν, ὥρμησαν. ἐβάρησαν. ἐπορεύθησαν. ἐπείθοντο. Ἐβρόμησεν, ἤχησεν. ἐβρόντησεν. Ἔβρος, ποταμὸς θρᾳκικός. τὰ ῥεύματα ἔχων ἐκ ῥοδόπης τοῦ θρᾳκικοῦ ὄρους. Ἐβρυάζοντο, ἀφραίνοντο. ἐκαυχῶντο. Ἔβρυεν, ἐπλήθυνεν. ἤνθει. Ἐβρυάσθη, ἐπαισεν. Ἔβρω, ἐφαγεν. ἔδακε. διέσπασεν. Ἐβρώμησε, βρώσεως ἐδεήθη. βρωμήσασθαι γὰρ τὸ βρώσεως, ἢ βρώμης δεηθῆναι. ἢ ἐβρώμησεν, ὠγκήθη. Ἐβύου, ἐπλήρου. ἔφραττον. ἀριστοφάνης. χρυσίῳ τοῦτο ἐβύουν τὸ στόμα. τουτέστι, τὸ ἐμφράττον. Ἐβύβ, πόλις μωαβιτῶν. ἡ καὶ ἡ βύβ καλεῖται. Ἐβύρα, ἐβυρσα. Ἐβυσαν, ἐβόησαν.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ἐγάμει, ἐγάμει. Ἐγαύωσαν, ἐκόσμησαν. χαριέντως ἐποίησαν. Ἐγανώθη, ἀντὶ τοῦ ἐχάρη. ἐφαιδρύνθη. ἀπὸ τοῦ γάνυμαι ὅμηρος. Γανῶται δὲ φρενὸς ποιμὴν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμπρυνομένων χαλκωμάτων. Ἐγαργάλιζον, ὑπέσαινον. ἐρέθιζον. ἐκίνουν πρὸς τρέποντα. Ἔγγαλον, πρόβατον γάλα ἔχον. Ἐγγαμεῖν λεγόμεθα, τὸ ἐπὶ ἀλλοτρίας οἰκίας εἰσέρχεσθαι. Ἐγγαλόται, διέφθαρται. Ἐγγαστριμάχουσαι, τὰς ἐν τῇ γαστρὶ καθέστημένουσαι. Ἐγγαστρίμυθος, ὁ κεκλεισμένου τοῦ στόματος φθεγγόμενος, ἡ δοκοῦσα ἀπὸ γαστρὸς. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἔγγαυροι, τὸ πρὸς ὑγρόν. ἄωρον. πρόσφατον ἐκλελυμένον αἰχμον. Ἔγγαυσον, ἔνσκαμβον. Ἐγγέαβλος, νεωκόρος. Ἐγγεγάασιν, εἰσί. γεγάασιν. Ἐγγέγατε, μέσος παρακείμενος, τρίτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν. ἀπὸ τοῦ γείνω. ὁ μέσος παρακείμενος, γέγονα. ὡς κείρω κέκορα, καὶ τὸ δυϊκὸν γεγόνατον καὶ ἐν συγκοπῇ, γέγατον, καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐγγέγατον. Ἐγγεγαῶτα, γεγενημένα. Ἐγγεγόνεον, δηλοῦται πεπλασμένον ῥῆμα εἶναι τὸ γεγονῶ, ἐξοῦ γεγονὼς μετοχὴ συγκεκομμένη, ἐκ τοῦ γεγονότος, ὁμοίως τῷ εἰδικὼς, ἡ ἐν συγκοπῇ, εἰδώς. Ἐγγεγυμνασμένος, ἀπὸ τοῦ φανερὸν, καὶ δεδοκιμασμένον. Ἐγγεγωνὼς, βοήσας. Ἐγγείνονται, σημαίνει τὸ φυτεύονται. παρὰ τὸ γείνω, γείνομαι. Ἔγγειον, χέρσον ξηρόν. Ἐγγελᾶν, καταγελᾶν. Ἐγγελῶσα, καταγελῶσα. Ἐγγενὴς, συγγεγενημένον οἰκεῖον. παρὰ

ἀγαθά· τὸ πληθυντικὸν, ἐάων· ἐκ τοῦ ἐν διαλύσει ἐάων· ὡς πυλῶν πυλάων· τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων· ἔστι γὰρ οὐδετερικὸν τὸ ἐΰς ὁ ἀγαθός· τὸ θηλυκὸν ἐΰ· καὶ τὸ οὐδέτερον ἐΰ· τὸ δὲ ἐὸν οὐκ ἐκλίθη, ἀλλ' ἐά τὰ ἀγαθά· ἵνα μὴ συμπίπτῃ τῷ ἐὸν μετοχῇ. Ἔα, ἀντὶ τοῦ ἦν· ἰωνικῶς· ὥσπερ ᾔδειν ᾔδεα· τρέπουσι δὲ τὸ ε εἰς η, ἦα· ἀττικοὶ δὲ λέγουσιν ἦν, τῆς τρίτης τὸ ε καὶ α εἰς η· ὡς ᾔδεα ᾔδη· κοινοὶ ἦν λέγουσιν· ἴωνες ἔα καὶ ἦα· ἀττικοὶ ἦν· ποιηταὶ δὲ, ἦεν καὶ ἔσκεν. Ἔα, τὸ ἦν· παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ γ΄ τῆς ἰλιάδος· ἔστι δὲ κατὰ διάλυσιν ἰωνικὴν ἀπὸ τοῦ ἦν, ἔα. Ἐάα, τὸ παραλῆγον α ἐν πλεονασμῷ κεῖται· ὡς ὁρᾷ, ὁράᾳ· βοᾷ, βοάᾳ· οὕτω καὶ ἐᾷ ἐάᾳ. Ἔα, συγχώρει. Ἐάγη· ἐθραύσθη· ἐκλάσθη· ἔστιν ἄγω τὸ κλάω· ὁ μέλλων ἄξω· ὁ ἀόριστος ἦξα· ὁ δεύτερος ἦγον· ὁ παθητικὸς ἤγην ἤγης ἤγη· καὶ κατὰ διάλυσιν ἰωνικῶς, ἐάγη· καὶ ἐάγηναι, συντριβῆναι. Ἔαδε, ἐκ τοῦ ἅδω τὸ ἀρέσκω· ὁ μέσος παρακείμενος ἧδα· διαλύσει, ἕαδα· καὶ ἡ μετοχὴ ἑαδὼς· ἑαδότος· καὶ ἑαδότα θυμὸν, τὸν ἀρέσκοντα· ἢ ἑαδότα, μᾶλλον ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἧσα· ἧδα. Ἔαδεν, ἤρεσεν· ἔδοξεν. Ἔα δή· ἄγε δή· ἢ ἔα, ἀντὶ τοῦ συγχώρησον. Ἑαδότα, ἀρέσκοντα· ἅδω ἅσω ἧδα· διαλύσει ἕαδα· ἑαδὼς ἑαδότος. Ἔασεν, ἐχώρησεν. Ἑαῖς, ἰδίαις. Ἔακεν, ἀλγεῖ. Ἐακότης, παρατεταμένον ἀπὸ τοῦ πεπονηκότος· ἀλγοῦντος. Ἐακῶς, κακῶς ἔχων· παρειμένως· οὐκ ἔστι παρειμένως ἀλγῶν. Ἔαλε· ὁ δὲ συνειλήθη· συνεστράφη· λέξις ποιητική· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἴλω· οὗ παθητικὸς ἀόριστος ἰωνικὸς ἄλην· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε, τὸ ἐάλη· ἡ κοινὸς ἄλην ἄλης ἄλη, καὶ διαλύσει ἐάλη· ὁ συνήθως δὲ τῷ ἐκρύφθη· ἡ μετοχὴ ἁλεὶς, ἁλέντος. Ἐαλὸν, λυπηρὸν· λυπτήριον. Ἐαλὸς, τεθρασσμένος. Ἑάλω· ἔστιν ἁλῶ, ὃ τὸ πορθῶ· παράγωγον, ἅλωμι, ἁλώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἅλων· καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α ἑάλων· ἑάλως· ἑάλω. Ἑάλωκα, καὶ ἑαλωκὼς· καὶ ἑάλων, ἀντὶ παθητικῶν λαμβάνονται. Ἑάλωκεν, ἀττικοὶ· οὐχ ἥλωκεν· καὶ ἑάλω οὐχ ἥλω· τὸ δὲ ἐλήφθη, κοινότερον. Ἑαλωκὼς, καὶ ἑάλω, καὶ ἁλοὺς, μετὰ δοτικῆς συντάσσονται· λουκιανός· τῷ κάλλει ἑάλω. Ἑαλωκυῖα, δεδεσμευθεῖσα. Ἑάλων ἐπὶ ἐγκλήμασιν, ἀντὶ τοῦ κατηγορήθην· ἢ ἑάλων, ἐκρατήθην. Ἑάλωσαν, ἐκρατήθησαν καὶ ἑάλω, ἐκρατήθη. Ἐὰν, τὸ ἤν, τὸ ἂν, τὸ κἂν, καὶ τὸ ὅταν, ἢ τὸ ἐπεὶ, καὶ ἵνα, ἀεὶ μετὰ ὑποτακτικῶν παρὰ τοῖς ἀκριβεστέροις συντάσσονται. Ἐᾶν, ἀφιέναι. Ἐανάξας, οὐδεὶς ἂν φαίη· ἀλλ' ἐὰν ἀγάγῃς· φρύνιχος. Ἑανηφόρος, ἡ ἑανοὺς περὶ σῶμα ἔχουσα. Ἑανὸς, ποικίλον· λεπτόν. Ἀμεγάλα δ' αἰγυπτίης ἑανὸν δὲ τὸ χαίτην. Ἑανὸς, παράγωγον ἔχει ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύομαι· ὃ καὶ σημαίνει τὸ ἑδανὸν ἀπὸ τοῦ ἕδω· ἐλλείπει δὲ, ὁ πέπλος· ἐν τῷ ἑανὸν ἕσσατο· ἔστι δὲ ἡ λέξις αὕτη καὶ κασσιτέρῳ παρακειμένη· λέγει γὰρ ὅμηρος, κασσιτέρος ἑανός· φασὶ δέ τις ἐν ἰλιάδι, οὕτως· ἑανὸς κασσίτερος ὁ διαχυθεὶς, καὶ περιβόλαιον λιτόν· τὸ τὶ δὲ λεπτὸν ὕφασμα· παυσανίας δὲ, ἑανὸς γυναικεῖα ἐσθὴς ποδήρης. Ἰστέον δὲ ὅτι, καθάπερ ὁ ἑανὸς οὕτω καὶ τὸ ἔγκυκλον, ἢ ἔγκυκλον, οὗ καὶ ὁ κωμικὸς μέμνηται, γυναικεῖον ἦν τὶ φόρημα· φησὶ γοῦν παυσανίας, ὅτι ἔγκυκλον, περιπόρφυρον ἱμάτιον· καὶ χιτὼν γυναικεῖος· ὃν ἔνδοθεν ἐνδύονται γυναῖκες· εἶτα τὸ ἔνδυμα· λέγεται δέ φησιν ὑπ' ἐνίων καὶ γυνή τις, διότι μέχρι γόνατος διήκει· διαφέρει δὲ ἐγκυκλώματος· ὅτι τὸ ἐγκύκλημα, ὃ καὶ ἐγκύκλωθρον λέγεται, μηχάνημα ἦν ὑπότροχον ὑφ' οὗ ἐδείκνυτο τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, ἡ σκηνή. Ἑανὸς, κυρίως πέπλου, ἤτοι γυναικείου φορήματος ἐστὶν ἐπίθετον· ἐν οἷς πλείστου κατ' ἔλλειψιν· καὶ ὁ ἑανὸς δὲ ἔχει τὸν πέπλον ἐλλείποντα· οὕτω δὲ καὶ ἐν τῇ ἀττικῇ ποικίλη, ἐλλείπει ἡ στοά· καὶ ἐν τῷ βροτὸς, λείπει ὁ αἰθήρ· καὶ ἐν τῷ χείμαρρος, λείπει ὁ ποταμός· ἑανὸς ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύω· ἐξ οὗ καὶ τὸ εἷμα· ἵνα δηλοῖ τὸ ἄξιον τοῦ ἐνδύεσθαι· ἀλλ' εἰ καὶ ἐπίθετον ἐστὶν, ἀλλ' ὡς τὸ χρῶμα πέπλος λαμβάνεται προσηγορικῶς· οὐδέποτε γὰρ ὁμοῦ δύο ἐπίθετα· πολλῷ δὲ πλέον, οὐδὲ τρία κεῖνται χωρὶς κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ. Ἔανται, κάθηνται. Ἑανήρ, ἔσαν. Ἑανοῦ, διόδεν· ἢ λεπτοῦ ἱματίου. Ἔαξεν, ἔκλασεν· συνέτριψεν. Ἔαρ, ἔαρος, καὶ ἦρος· ἔαρι καὶ ἦρι· ἔαρ σημαίνει ἐν χρόνου· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς καὶ τὸ ἦρ· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις παρ' αὐτοῖς, καὶ τὸ αἷμα. Ἔαρ, χρόνος· ἐν ᾧ τὸ ὑγρὸν, μετὰ τοῦ θερμοῦ ἐπικρατεῖ· ἔαρ δὲ, παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπω· τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί· ἔαρ καὶ τὸ αἷμα, διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν ἢ ἔαρ, ὁ μετὰ χειμῶνα τριμηναῖος καιρός. Ἐαρδάλη, ἐπλεονάσεν. Ἐαρίδας, τὰς καθαρίδας. Ἔαρι, τὸ ῥόδον. Ἐαρινὸν, τὸ κατὰ καιρὸν τοῦ ἔαρος. Ἐαρὸν, λουτῆρα· ἢ πρόχουν. Ἐαρτηρὸς, τοῦ αἰθέρος, ἢ αἰθρινοῦ. Ἔασαι, κοιμηθῆναι. Ἔασαν, ηὐλίσθησαν. Ἐάσαντες, καταλείψαντες. Ἐάσας· ἡνίκα ὁ ἐνεστὼς τῶν περισπωμένων ῥημάτων τῆς δευτέρας συζυγίας καθαρεύει, τότε ὁ μέλλων διὰ μακροῦ τοῦ α ἐκφέρεται· οἷον αἰτιῶ, αἰτιάσω· θεῶ, θεάσω· ἰῶ, ἰάσω· ἢ ἡνίκα ἔχει τὸ ρ ὁμοίως διὰ μακροῦ α ὁ μέλλων ἐκφέρεται· οἷον γηρῶ, γηράσω· φυρῶ, φυράσω· ἡνίκα δὲ ἔχει τὸ λ, τότε ὁ μέλλων διὰ βραχέος τοῦ α ἐκφέρεται· οἷον θλῶ, θλάσω· γελῶ, γελάσω. Ἔασας, ἐχαροποίησας· ἀπὸ τοῦ ἥδω ἥσω ἧσα· ἢ διαλύσει τοῦ ἑάσας. Ἔασεν, ἀφῆκεν. Ἔασιν, ὑπάρχουσι· πέλουσιν· εἰσί· τυγχάνουσι· ἢ ἔασιν, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχουσιν· ἐκ τοῦ εἰσί· ἰωνικὸν ἔασιν. Ἕασις, βρέτας· βάθρον· θεμέλιος· ἀσφάλισμα· ἕδρασμα· καθέδρα. Ἔασκεν, εἴα· ἐῶ· ἔα· ὁ παρατατικὸς εἴων εἴας εἴα· καὶ ἐκ τούτου εἴασκε, ἢ ἔασκεν, ἀποβληθέντος τοῦ ι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐάω, εἶα· ἔαε· πλεονασμῷ τοῦ κ ἔασκε· τὸ α κατὰ συστολήν· τὰ γὰρ διὰ τοῦ σκω παράγωγα ἰωνικὰ, βραχεῖαν ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν. Ἑασφόρος, ἑωσφόρος. Ἔαται, ἀπὸ τοῦ ἧμαι, καὶ φράσει, ἧμαι ἧσαι ἧται· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἧνται· καὶ ἰωνικῶς, ἕαται ἢ ἕω τὸ καθέζομαι, παράγωγον, ἧμαι· τὸ παθητικὸν, ἧμαι καὶ φράσει ἧμαι ἧσαι ἧται· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἧνται καὶ ἰακῶς, ἕαται· ὁμοίως ἕατο καὶ εἵατο, ἐκ τοῦ ἥμην ἧσο ἧτο, παρατατικοῦ· καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἧντο· καὶ διαλύσει ἕατο καὶ εἵατο· πλεονασμῷ τοῦ ι. Ἔαται, αἱ ἀριστάρχειοι τὸ ἦν, ἔα· ἐπὶ ... κατὰ ... ἡ τρία τις γίνεται καὶ ἐν τῷ ἦνται, ἕαται· καὶ ἐν τῷ ἀγνοεῖ, ... διομήδην, διομήδεα· καὶ ἐν τῷ ᾔδη, ᾔδεα· ἐν τοῖς λοιποῖς. Ἑαυτὰς, ἀντὶ τοῦ ἀλλήλας· οὕτως ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἑαυτοῦ, κυρίως τοῦ τρίτου προσώπου ἐστὶν· εὑρίσκεται ὅμως μετὰ πρώτου καὶ δευτέρου συντασσόμενον· ἀντὶ ἑαυτοὺς ὑμᾶς ὠφελεῖτε· ἑαυτοὺς ἡμᾶς βλαπτόμεθα· ἑαυτοὺς ἐκεῖνοι κατηγόρησαν. Ἑαυτοὺς, ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἐάφθη, ἢ παρὰ τὸ ἕδω· ἕαθη καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ ἕφθη· ἦν δὲ ἐπηκολούθη· καὶ ἐν διαιρέσει τῆς αι διφθόγγου εἰς ε καὶ α, ἐάφθη· ἀντὶ τοῦ ἐκάμφθη· ἐβλάβη.

τον. Δωρεὰ δὲ, τὰ παρὰ δωροδοκίᾳ διδόμενα· δωρεὰ δὲ, παρὰ τιμῆς. Δωρεὰ δὲ, ἀνάπαυσις χάριτος ἡ δόσις ἀπὸ τρόπου. Δωρεῖ-
ται, χαρίζεται. Δωρητοὶ καὶ παραρρητοὶ τοῖς ἔπεσι παρὰ μέρος· τουτέστι, δῶρον τὸ ὑπακούοντα, καὶ λοιβαῖς ἐμειλίσσοντο
παραμυθούμενοι· παραρρητοὶ γὰρ, οἱ παραιτητοί. καὶ ἐν τῷ παραρρητοὶ ἔπεσιν, ἀντὶ τοῦ ῥηθέντες κεῖνται τὰ ἔπη. Δωρητὸς, ὁ
δῶρα λαμβάνων. Δωριάς, δωρικαί. Δωριάζειν, τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολὺ τοῦ σώματος τὰς γυναῖκας· διὰ
τὸ τὰς δωριεῖς χρῆσθαι οὕτως· αἱ γὰρ κατὰ πελοπόννησον κόραι, διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες ἱμάτιον μόνον περιβε-
βλημέναι, καὶ παρεμφαίνουσαι πολὺ τοῦ σώματος. Δωριεὺς, ὄνομα [illegible]. Δωρίζειν, ὡς οἱ δωριεῖς,
ᾄδειν. Δωρικὴ, ὁ [illegible] ἐκαλεῖτο [illegible] καὶ δώριος. Δώριον, οὗ ἐθνικὸν δώριος· καὶ δωριεύς· κληθῆναι
οὕτω δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς, διὰ τὸ αὐτόθι εὑρεθῆναι τὴν δώριον ἁρμονίαν, ὑπὸ θαμύριδος· ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι τὸ δώ-
ριον οἱ μὲν ὄρος φασὶν, οἱ δὲ πεδίον. Δώριος, αὔλησις μουσική· ὥσπερ καὶ λύδιος, καὶ φρύγιος. Δωρίτων, ἡ μήτηρ
τῶν [illegible] ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν [illegible] ληφθεῖσαν ἀπὸ θρᾴκης, δοθῆναι [illegible] τῷ ἱερεῖ τοῦ δηλίου ἀπόλλω-
νος, ἀντὶ [illegible] δῶρον. Δωρὶς λέγεται, ὅτι δὲ [illegible] ἐν γαλάτῃ [illegible], καὶ κερδαίνειν. Δωρὶς ὄνομα νηρηΐδος, διὰ
τὴν [illegible] δωρεὰν τοῖς ἀνθρώποις· καὶ δωρὶς διάλεκτος· λέγεται ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος· ὡς ἔγραψε θεόκριτος. Δω-
ριστὶ, τουτέστι δωροδοκιστί· ἀριστοφάνης· τὴν δωριστὶ μόνην ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν· ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλει
λαβεῖν. Δωροδοκεῖ, δῶρα λαμβάνει· καὶ διασείει· τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ διδόντος, καὶ ἐπὶ τοῦ λαμβάνοντος. Δω-
ροδοκῶ, τὸ δῶρα δέχομαι· ἐπὶ δωροδοκεῖ, δῶρα δίδωσιν ἢ δέχεται. Δωροδοκῆσαι, οὐ μόνον τὸ δῶρα διδόναι, ἐπὶ ἀδίκῳ πρά-
ξει, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. Δωροδοκήσας, αἰτιατική· δῶρα λαβών. Δωροδόκος, καὶ ὁ δῶρα διδοὺς, καὶ ὁ λαμβά-
νων· ὅθεν δωροδόκος ῥήτωρ, ὁ δὲ δωροδοκούμενος· ἡ δὲ δεκασμὸς καὶ διαφθαρμός. Δῶρον, ἐπὶ πράγματος· δωρεὰ ἐπὶ
τιμῆς· ὡς τὸ εὔφρανεν ἄλλον δώροις τε καὶ δωρεαῖς· δῶρον τὸ κατὰ χάριν· τὸ γὰρ ἐπὶ κόπῳ, μισθός· δῶρον δωροῦμαι ἀττικῶς·
καὶ δῶρον, ἡ παλαιστή. Δῶρον ἐστὶ δόμα ἑκούσιον, ἀπὸ προαιρέσεως· ὃ δίδωσί τις ἑκών. Δωροξενία· ὅταν τις γρα-
φῇ ξενίας καὶ δῶρα δοὺς, ἐκφύγῃ τὴν συκοφαντίαν, δωροξενία λέγεται· ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν
θεσμοθετῶν λέγων, γράφει ταυτί· Εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτούς, ὧν πρόστασις τίθεται ξενίας, καὶ δωροξενίας· ἄν τις δῶρα
δοὺς, ἀποφύγῃ τὴν συκοφαντίαν. Δωροῦμαί σοι χρυσίον· καὶ ἀντιστρόφως, δωροῦμαί σε χρυσίῳ. Δωροφάγοις, ἐμφα-
τικῶς αὐτοῖς· ἐκ τῶν δώρων τρεφομένοις. Δωροφορεῖ, δῶρα προσφέρει. Δωροφορικὴ, [illegible] οὕτω λέγεται ἣν ὁ βασι-
λεὺς [illegible]. Δορυφόρους, τοὺς [illegible]. Δωρύττομαι, ἀντὶ τοῦ δωροῦμαι λέγουσι δωριεῖς. Δω-
ρυφορεῖται, βαστάζεται. Δώρων γραφή· ὁπότε τις αἰτίαν ἔχει τῶν πολιτευομένων δῶρα λαβεῖν· τὸ ἔγκλημα κατ' αὐτοῦ
διχῶς ἐλέγετο δωροδοκία τε, καὶ δώρων γραφή· δείναρχος οὖν καὶ λόγον μέν τινα ἐπέγραψε κατὰ πολυεύκτου δωροδο-
κίας· ἐν δὲ τῷ κατὰ πυθέου ξενίας πολλάκις ὀνομάζει ταύτην, καὶ δώρων γραφήν. Δὼς, ἡ δόσις· ἡ δωρεά· ὡς τὸ, δὼς
ἀγαθή· ἅρπαξ δὲ κακή· θανάτοιο δότειρα· καὶ ἔστιν ἄκλιτον ἐπειδὴ τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα [illegible] κύρια ὄντα
[illegible] πρός· ἡ κλώς· [illegible] εἰσὶ δὲ ὀνόματα [illegible] ἐπειδὴ δὲ τὸ δὼς θηλυκὸν ἐστὶ καὶ μόνον, οὔτε κύριον οὔτε [illegible]
νον· τούτου γὰρ χάριν ἐστὶν ἄκλιτον. Δῶσιν, ἐκ τοῦ δῷς γέγονε, πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα· ὁμοίως τῷ θῇς θῆσι, καὶ τοῖς
λοιποῖς· τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ δῷ τρίτου προσώπου φασὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς ἰωνικῶς· οὕτω δὲ καὶ τὸ ἔλθῃσιν ἔχῃ-
σι· λάβῃσι· ἐπεὶ τὰ ὅμοια, ἰωνικά. Δώσιν, ἐκ τοῦ δίδωμι· ὁ ἀόριστος δεύτερος ἔδων· τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δῶ· τὸ τρίτον
ὁμοίως ἐὰν δῷ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σι, δῷσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω δώωσι. Δωτάρας, κακὰ διδούσας. [illegible] καὶ
[illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible] λέγουσι δωριεῖς· ὁμοίως καὶ ἐν ἄλλοις. Δωτάδης, δώρου υἱὸς, ὁ λυ-
κάμβας. Δώτειραν, παρεκτικήν. Δωτὴ, [illegible]. Δωτῆρες, ἐκτείνει τὸ ω τῆς ἀρχούσης καθ' ὁμοιότητα τοῦ δοτῆρ
ἐάων· οἱ δὲ γε μεθ' ὅμηρον, συστέλλουσι μὲν τὸ δοτήρ· τὸ δώτωρ δὲ ἐκτείνουσιν ἐν ταῖς παραληγούσαις. Δωτίνη, ἡ δωρεά.
ἐπὶ δωτίνῃσι, δωρεαῖς. Δωτινάζων, ὁ δῶρα προσδεχόμενος. Δωΐς, διάλυσις τῆς τροφῆς. Δώωσι, δίδωμι· [illegible] ἔδων·
δοὺς δόντος· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ, δῷς, δῷ· ἐὰν δῶμεν, δῶτε, δῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, δώωσι. Δῶ, δώσω.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Δ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ε' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α'·

τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὴν ἐπίχυσιν τὴν εἰς μέσον καὶ τὴν κυκλοτερῆ· τὸ μὲν γὰρ κυκλοτερὲς καὶ [illegible],
τοῦ ὄντος αὐτοῦ μιμεῖται τὰ [illegible]· τὸ δὲ ἐς μέσον μακρὸν ἔχον, τὴν ἐπίχυσιν τοῦ αὐτοῦ. Ε δασυνόμε-
νον μὲν καὶ ἐγκλινόμενον, δηλοῖ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, [illegible] αἰτιατικῆς, αὐτόν· ὀρθοτονούμε-
νον δὲ πάλιν, τρίτον δηλοῖ· ἑαυτόν. Ε δασέως ὀρθοτονούμενον ἕ, αὐτὸν ἢ αὐτὴν, ἢ αὐτό. Ε καὶ τὸ ει,
ἐν μὲν αἰτιατικῇ ἑνικῇ, καὶ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ οὐδετέρων συνῃρημένων ὀνομάτων,
ὡς [illegible]· οἷον τὸν δημοσθένεα καὶ δημοσθένη· καὶ τὰ τείχεα καὶ τείχη· ὦ τείχεα καὶ τείχη· ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ ὀνο-
μαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ, καὶ κλητικῇ τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ὀνομάτων τῶν συνῃρημένων, ὡς εἷς· οἷον οἱ καὶ αἱ ἀληθέ-
ες καὶ ἀληθεῖς· τοὺς καὶ τὰς, ἀληθέας καὶ, εἷς· ὦ ἀληθέες καὶ εἷς. Ε ἡνίκα πλεονάζει σύμφωνον τρέπεται εἰς ι· οἷον
ἔχω, ἴσχω· μένω, μίμνω· γένω, γίγνω· πέτω, πίπτω. Ἐά σημαίνει δύο· τὰ ἀγαθά· ὡς τὸ, θεοὶ δωτῆρες ἐάων· καὶ τὰ ἑαυτοῦ·
ὡς τὸ, [illegible] πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος κτλ· εἴρηται ὅτι τὰ ἀγαθὰ ἰδιοποιούμεθα· τὰ δὲ κακὰ, ἀπαλλοτριοῦμεν· ἐὸν γὰρ
τὸ ἴδιον, παρὰ τὸ [illegible]. Ἐὺ [illegible] σημαίνει τὸ ἀγαθὸν, ἀφ' οὗ ἐός τὸ θηλυκὸν, [illegible] ἀγαθός,

εἰς φόβον ἄγω· ἢ εἰς αἰδῶ. Δυσωπῶ, αἰτιατικῇ· ἱκετεύω· δυσωπῶ· καὶ ἀπὸ τοῦ ὦπα καλῶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐντρέπομαι.

Δυσωρεῖν· παρῆκται μὲν ὁμοίως τῷ ἀκυρεῖν· ἔχει δὲ καὶ ὁμοιότητα συνθέσεως, πρὸς τὸ πολυωρεῖν· δηλοῖ δὲ τὸ δυσφυλακτεῖν· ἤγουν κακοπαθεῖν ἐν τῷ φυλάσσειν· ὡς ὁ ποιητικὸς ἑρμηνεύει παραφράσας ἐν τῷ, νύκτα φυλασσόμεναι κακήν· τὸ μὲν γὰρ δὺς ἀντὶ κακοῦ· ὠρεῖν δὲ τὸ φυλάσσειν· ὥστε ἴσον τὸ δυσωρεῖν, τῷ νύκτα κακὴν φυλάσσεσθαι· ἤγουν φυλάσσειν. Δυσωρίσονται, δυσφυλακτήσουσι· κακὴν φυλακὴν ἐν νύκτα διάξουσι. Δυσωχεῖν, δυσχεραίνειν. Δύψας, κώμη ἐπὶ τῷ ἀπολλωνίῳ. Δύω, τὸ ὑπεισέρχομαι κοινῶς· ποιητικῶς δὲ, τὸ φορῶ· ἤγουν τὸ κοινὸν ἐνδύω, ἢ ἐκδύω, καὶ περιδύω, ἐκ τοῦ δύο· ἢ δύω, παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἑτέρῳ ἀριθμῷ· γράφεται καὶ ψιλῶς, καὶ διφθόγγῳ· ὅτε μὲν βαρύνεται, γράφεται διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· ὅτε δὲ ὀξύνεται, διὰ τῆς ωι διφθόγγου. Αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω· ὁ δὲ γὰρ διὰ τὸ μέτρον μέγα· κοινῶς μὲν γὰρ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· ἢ τρίτον ἐστὶν ἀναλογώτερον· τὸ διὰ τοῦ ω μεγάλου· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τρία εἰσὶ στοιχεῖα τελικὰ τῶν δυϊκῶν, α, ε, ω. καὶ δύω, τὸ ἐνδύομαι ἱμάτιον, ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμῶ. Δυωδεκάβοιον, δώδεκα βοῶν ἄξιον.

ΤΟ Δ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Δῶ, ἀντὶ τοῦ δῶμα λέγουσι δωριεῖς κατὰ ἀποκοπήν· καθὰ καὶ ἐκ τοῦ ἄλφι, ἄλφι κατὰ τὸν ζωγράφον· καὶ ἄλλα ὅμοια· καὶ ὡς τὸ παῦσαι παῦ ἔλεγον μονοσυλλάβως, κατὰ ἀπολλώνιον διονύσιον. Δωαί, δικαίως ὁσίως. Δωδεκάδαρχοι, καὶ δεκάρχοι· οὗτοι εἰσὶν οἱ τῶν δωδεκάδων ἢ δεκάδων ἡγεμόνες, δύο πεντηκόνταρχαι. Δωδεκάκρουνος, ἀθήνησι κρήνη ἣν ἐνέα ἐννεάκρουνον φασί· ἄλλοι δὲ, καλλιρρόην καλοῦσι. Δωδεκαμήχανος, πόρνη τις ἐλέγετο· διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ποιεῖν συνουσίας. Δωδεκάποδος· οὕτως ἔλεγον ἐλλειπτικῶς, στοιχείου ἢ σκιᾶς· οὕτω γὰρ συνετίθετο ἀντὶ δὲ ἴσως εἴξειν, τοῦ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος· ὥς νῦν πρὸς ὥρας φασί. Δώδεκα θεοί, οὗτοι· ζεὺς· ἥρα· ποσειδῶν· δημήτηρ· ἑρμῆς· ἥφαιστος· ἀπόλλων· ἄρτεμις· ἑστία· ἄρης· ἀφροδίτη· καὶ ἀθηνᾶ. Δωδεκάδες θυσίαι, ἐκ δώδεκα ζώων ὡς τριττύαι, ἐκ τριῶν. Δωδεκάτη, ἑορτὴ ἀθήνησιν· ἣν χόας ἔλεγον. Δωδεκατημόριον, ἢ δωδεκάτη μοῖρα. Δωδεχεῖς, χοεῖς. Δωδεκηΐδα θυσίαν, τὴν ἐκ δώδεκα ἱερείων· οἱ δὲ, τὴν ἀπὸ τῶν δώδεκα μηνῶν. Δωδωναῖον χαλκεῖον, ἐπὶ τῶν πολυλόγων· χαλκεῖον γὰρ ἦχει ἀδιάλειπτα ἐπὶ πολὺ, ῥεῦμα τεχνικῶς ὑπὸ μάστιγος· ἢ καὶ κατὰ βίαν ἀνέμων. Δωδωναῖος ζεύς, ὁ περὶ δωδώνην ἔχουσαν ἔχων τιμήν· καὶ κατὰ τὴν ποιητικὴν ἑρμηνείαν δωδώνης μεδέων· ἡ ἑλλὰς τότε κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐκαλεῖτο πρότερον· τὴν δὲ δωδώνην καὶ δυσχείμερον λέγει ὁ ποιητής, εἰδὼς τραχεῖαν οὖσαν περὶ ἣν πελασγοί, τὸ ἀδύμβρον ἵδρυσαν ἱερὸν κατὰ τοὺς παλαιούς· ὅθεν καὶ πελασγικὸς ὁ ἄλλος. Ἰστέον δὲ ὅτι, δωδῶναι κατά τινας, ἡ μὲν θεσσαλίας, ἡ δὲ μολοσσίας, ἧς καὶ μεμνῆσθαί φασι τὸν ποιητὴν, διὰ τὸ καὶ δυσχείμερον αὐτὴν ἱστορεῖσθαι καὶ τὸ τοῦ διὸς δὲ ἱερὸν ἐκεῖσε εἶναι τὸ κατὰ τὴν μαντικὴν φηγὸν, ἣν σοφοκλῆς πολύγλωσσον ἐν τραχινίαις φασὶν ὡς πολύφωνον, οἷα καὶ πολλὰς μαντευομένην· ἔτεροι δὲ ἀλληγοροῦντες τὴν δωδώνην, τὴν γῆν φασί, παρὰ τὸ δίδωσιν ὡς δώτειραν καὶ ἀνεσιδώραν ἢ ζείδωρον· οἱ δὲ ἄλλοι φυσιολογικῶς ἅμα καὶ σαφέστερον φασί, ζεῦ ἄνα δωδωναῖε· τουτέστιν, αἰθέριε· καὶ περὶ γῆν· τοῦτο μὲν διὰ τὸ δωδωναῖε ἐκεῖνο δὲ, διὰ τὸ ἄνα. Ἄλλως. Δωδωναῖος ζεύς, ἰλιάδος π· Ζεῦ ἄνα δωδωναῖε. ἐν χωρίῳ τῶν ὑπερβορέων ἡ δωδώνη τιμώμενος ἐν θεσπρωτίᾳ. Ἱστορία. Δευκαλίων γὰρ μετὰ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀυλοῦ φερόμενον κατὰ κλυσμόν, εἰς τὴν ἤπειρον ἐμαντεύετο ἐν τῇ δρυΐ. πελειάδος δὲ ἀυτῷ χρησμὸν δούσης κατοικίζειν τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ διὸς καὶ δωδώνης μιᾶς τῶν ὠκεανίδων· δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν· ὡς θρασύβουλος, καὶ ἀκεστόδωρος ἱστοροῦσι. Δωδώνη, πόλις μολοσσίδος ἐν ἠπείρῳ· ὡς ὁ τῶν ἐθνικῶν καταγραφεὺς δηλοῖ· ὃς οὐδὲ ἀρέσκεται τοῖς εἰποῦσιν αὐτὴν θεσπρωτικὴν, ἢ θετταλικήν· ἡ μὲν ἑτέρα ἐν ὑπερβορέᾳ τῆς θεσπρωτίας αὐτὴν τίθεασιν· ἔνθα ἱερὸν, ἢ τὸ ἐκ δρυὸς μαντεῖον τοῦ δωδωναίου διός· ἣν δρῦν πολύγλωσσον λέγει ὁ σοφοκλῆς· ἤγουν πολύφωνον· ὠνομάσθη δὲ ἡ δωδώνη ἀπὸ δωδώνης ἠρωΐδος, ἢ ὠκεανίδος νύμφης· ἢ ἀπὸ δωδῶνος ποταμοῦ· ἐλέγετο δὲ καὶ δωδὼν δισυλλάβως ἐξ αὐτῆς, τὸ παρονομαζόμενον. Δώη, ἐκ τοῦ δοίη· αὐτοῦ δὲ πρόκειται κοινὸν πρῶτον, τὸ δοίμι ἐξ οὗ τὸ δοίεν· ὡς γνοίεν· ὅτι δὲ ποτὲ τὰ εἰς μι ὀπτικὰ εἰς ῃ μετασχηματίζονται, ἀναγκαίου δὲ δείκνυται· καὶ δηλοῖ αὐτὸ σὺν ἄλλοις ἀριδήλως, καὶ τὸ τραφοίημι, τραφοίην· σοφοκλῆς ἐκ τραφοίην πάθος· ἔτι δὲ, καὶ τὸ εἰδοίην· ἐκ τοῦ εἰδοίημι, μετάγεται δὲ κατὰ συγκοπὴν καὶ ὁμοιότητα, τὴν πρὸς τὸ λυφθείην. Δώῃ ἐκτασις γέγονεν ἐκ τοῦ δοίη, καθὰ καὶ τὸ ἀλόω· οἷον, τὸν ἀστυαλώη· ἢ ἄλλως κατὰ ἄλλην γραμματικὴν δόκησιν, δώῃ· καὶ περισπᾶσθαι τὸ ω δώω· ἀφ' οὗ τὸ δώῃ· ὑποτακτικὸν γὰρ τὸ δώῃ· οὐκ εὐκτικόν· οὐ γὰρ ἐστὶ πρῶτον δοίην· ἀλλ' ἀεὶ δώῃ· τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν, ἐὰν δώσῃ. Δώῃν, ἀπὸ τοῦ δοίην γίνεται· τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, δώην. Δωΐα, ὁμοία. Δῶλα, ὦτα· καὶ ὅτι. Δωλέπτετος, ὕβλητος. Δωλοδομεῖς, οἰκοδομεῖς. Δωλοφονία, καὶ νυκτηρεσία· καθ' ἣν δηλαδὴ ὁ δόλων τεθρόνηται. πολλὰ δὲ τῶν παλαιῶν καὶ δωλώνειαν ταύτην ἐκάλεσαν, ὥσπερ καὶ πατρόκλειαν ἐν τοῖς ἑξῆς ἐν τῷ τ κατὰ πάτροκλον γράφονται· παροξύνονται δὲ ἀμφοῖν τοιαῦται λέξεις, ὥσπερ καὶ τὰ λεγόμενα κατὰ τὴν παλαιὰν ὀρθογραφίαν, ἢ κατά τι λέγουσι πραγματεία· ἡ ἡράκλεια, ἢ κατὰ ἡρακλέα· καὶ ὀδύσσεια, ἢ κατὰ ὀδυσσέα· καὶ ὀρέστεια, ἢ κατὰ τὸν ὀρέστην. Δῶμα, τὸ οἴκημα· καὶ παρ' ὁμήρῳ τὸ δὲ δῶμα· ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν δὲ τὸν οἶκον, ἢ ἐν τῷδε τῷ δώματι· ἵνα ἐκ τοῦ περιέχοντος, δηλοῖ τὰ αὐτοῦ· οἱ ἄλλοι δὲ, ἀστείως ἔχει τὸ φάναι ἀνηρόστερον τὴν γυναῖκα, ὡς αἱ μνηστῆρες, αὐτὸ δὴ ὅλον τὸ δῶμα ἐσθίουσι καὶ ἔχει τι καὶ βαρύτερον, ὁ τοιοῦτος λόγος. Δώμησις, οἰκοδομή· οἰκοδόμημα. Δωμάτις, κατὰ σκεῦος. Δῶν, δεσμῶν. Δῶρα· παρ' ὁμήρῳ ἐπικτητικά δῶρα πεφύκεν ὡς εἶναι κατά τινας ὁμοῦ ἄμφω σταθμὸν περὶ τὸ δῶρον ἑνός· ἀνὰ μέρος δὲ ἑκατέρωθεν, ἀνὰ δύο σπιθαμὲν· ἢ μικρόν τι· πρὸς τρίτον γὰρ σπιθαμῆς τὸ δῶρον· ὃ λέγεται καὶ παλαιστὴ θηλυκῶς· καὶ ὁ παλαιστὴς ἀρσενικῶς· ἔστι δὲ διάστημα τι τεσσάρων δακτύλων. Δῶρα, ξένια. Δώραξ, σπλὴν παρὰ μακεδόσι

ουτον, δύσφημον, δυσόργητον. Δυσόρατον, ἀσεβῆ ἀπαντᾶν. Δύσοργος, ὀξύχολος· κακοεργός· χολός. σοφοκλῆς. Δυσόριστον δέ, τὸ ἐν μὴ σχήματι σωμάτων καὶ οὐ κατ' οὐσίαν ἀληθευόμενον· ὡς ἀλλὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ δαιμόνων, καὶ ψυχῆς· ἀγγέλους μὲν γὰρ ὁρίζονταί τινες, οὐσίας νοερὰς ἐνεργασμένας, ἧς οὐσίας τὸν ὅρον, μόνος ὁ κτίστης ἐπίσταται. ψυχὴν δέ, οὐσίαν ἀσώματον νοεράν, ἐν σώματι πολιτευομένην, ζωῆς παραιτίαν τῆς οὐσίας, τὸ εἶδος καὶ τὸν ὅρον, ὃς καὶ τὸν τῶν ἀγγέλων, μόνος ἐπίσταται ὁ ποιητής. Δυσόρφνια, μέλανα. Δύσοσμον, δυσῶδες. Δύσουρον, δυσφύλακτον. Δυσπαθία, κακοπαθία. Δυσπαθεῖν, πάσχειν κακῶς. Δυσπαίπαλος, τραχεῖα. Δυσπάλαιστος, ἀκαταγώνιστος. Δυσπάλαμον, δυσχερὲς καὶ κακότεχνον. Δυσπαλές, δυσχερές· δυστυχές· σκληρόν, δύσαντες. Δυσπαλὲς ῥίζα, χαλεπή, καὶ κακή, ἢ ἡ ἀλλὰ κακῶν ἀναδιδομένη ἐκ τῆς γῆς. Δυσπέμφελος, δυσπάραχος, δυσκίνητος. Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε· αἰτιατικὸν σχῆμα τὸ δύσπαρι εἶδος ἄριστε· ἀντὶ γάρ φησιν, ὦ πάρις κακὸς μὲν ἄνθρωπος εἶ, τὸ δὲ εἶδος ἄριστος ἤγουν καλὸς τὸ εἶδος· ὅπερ γυναικῶν μάλιστα ἐπαινος. εὐριπίδης δὲ αἰνόπαριν φησίν, ὡς καὶ τὴν ἑλένην αἰνελένην. ἔτι πρός, τὸ φησὶν ἀντὶ τοῦ αἰνὴν ἑλένην. καὶ σημείωσαι ὅτι, εἰώθασι τοῖς παθαινομέναις καὶ κατὰ κυρίων ὀνομάτων χρῆσθαι, καὶ μὴ εἶναι δυσώνυμα. τι γὰρ χρήσιμον εἰς ψόγον ἀλλ' ὡς τὸ δύσπαρι εἰ μὴ ὅτι ἀλλὰ κακῶν ἐπετηδεύθη, ἢ ἐκλήθη πάρις. οὕτω καὶ ἑλένη τὴν ἴλιον. καὶ κακοΐλιον καλεῖ, οὐχ ὅτι δύσφημον, ἢ δυσοιώνιστον τὸ ῥῆμα, ἀλλ' ὅτι φησὶν, ἐμοὶ οὐκ ὀνομαστέα. Δυσπάρευνον, δυσπόρευτον. Δυσπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι· φοβεῖσθαι. Δυσπέμφελος· ἐκ τοῦ πέμπω κατὰ πλεονασμὸν τροπῇ τοῦ π εἰς φ. ὁ δυσάρεστος· χαλεπός. μεμψίμοιρος. οὐ χρεῖττις, παρὰ τῷ ἡσιόδῳ καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. ἡσίοδος· δυσπέμφελος δὲ τρόπος, ὁ δυσχείμερος δι' οὗ δυσχερῶς ναῦς πέμπεται καὶ δυσπέμφελον τὴν ναυτιλίαν φησί. Δυσπετήματων, ἀποτυχημάτων. Δυσπετής, δυσχερής· ὁ δυσκόλως ὑπείκων· προπετὴς δὲ ὁ ἔμπροσθεν κείμενος· προπετὴς παροξυτόνως, ὁ προαρπάζων τὸ πρᾶγμα, καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ παρρησιαζόμενος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν στρουθίων, τῶν πρὸ τοῦ καιροῦ ζητούντων πέτεσθαι. Δυσπετρῶντα, κακῶς πάσχοντα. Δυσπινῆ, τὰ ἐρρυπωμένα· τὰ ῥυπαρά· πίνος γὰρ ὁ ῥύπος· καὶ ἐρρυπωμένα ἱμάτια λέγουσι. Δύσπιστος, δυσπειθόμενος. Δυσριβής, ὁ δυσκόλως τριβόμενος, καὶ ἀτριβώδης, καὶ ἄπιστος μένων. Δυσπόριστον, δυσεύρετον. Δύσπορον, χαλεπὸν, δυσδίβατον. Δυσποτμότερον, ἀθλιώτερον. καὶ δυσποτμία ἀδικοδος, ἡ δυστυχία. Δυσπραγία, ὅταν κακῶς διάγει τις τὸν ἑαυτοῦ βίον. Δυσπραγῶ, δυστοκῶ, δυστυχῶ, δυσπλοῶ, δυσφορῶ, καὶ μετὰ βραχέως. Δυσπρεπῶς, ἀπρεπῶς· δυσμόρφως. Δυσπρόσιτα, δυσχερῆ ἐγγισθῆναι, ἢ εἰς δυσκόλως τις προσέρχεται. Δυσπρόσοδος ὀνομάζεται ἀγρός, ἀφ' οὗ τις δυσκόλως κερδαίνει. καὶ δυσπρόσοδος ἄνθρωπος, ὁ δυσέντευκτος, καὶ ἀνομίλητος. δυσπρόσοδον δὲ χωρίον τὸ περὶ τὴν εἴσοδον δύσκολον. Δυσριγότερος, ὁ φρικωδέστατος. Δυσσεβής, ἀσεβής. Δύσσειστον, δυσχερῶς σειόμενον. Δύσσοος· ὁ κακοδαίμων, ἢ ὁ δυσχερῶς σωζόμενος· πρὸς τὸ σόος. καὶ λαοσσόος ἀθηνᾶ, ἡ λαοὺς διώκουσα· ἢ σώζουσα. Δύστακτον, κακοδάκρυτον, κακότακτον. Δυσταλέος, ἐντηρός. Δυστέκμαρτον, δυσκατανόητον· δυσζήτητον· δυσεύρετον· δυσκαταληπτον· δυσχερὲς τέλος ἔχον· ἢ μὴ ἔχον τέλος. Δύστηνος, ταλαίπωρος, δυστυχής, ἄθλιος. Δυστοκεῖ, κακῶς πάσχει· ἀριστοφάνης, ἡ πόλις δυστοκεῖ· μεταφορὰ ἐκ τῶν γυναικῶν τῶν παρουσῶν αἵ τινες κακῶς πάσχουσι τῷ τίκτειν. Δυστοκία, ἀλλὰ κακῶν τῶν καθαρῶν τετοκυῖα. Δυστόπαστος, κακοῦ προνοητὸς πρὸς τὸ πράττειν. Δυστόπυστα, δυσχερέστατα. Δυστράπελος, ὁ σκληρός· ἢ ἐναντίον εὐτράπελος. ἢ δυστράπελος, δυσκίνητος· ἀμετάτρεπτος· δυσμετάθετος. Δυστροπία, ἡ κακότροπος γνώμη. Δύστροπον, σκολιὸν δυσάρεστον· ὡς τό, Οἴκει τὴν δύστροπον αἰσχύνας, περιβαλὼν ἄγριος ὤν, καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὀργήν. Δύστροπος, ἄμορφος δυσμετάθετος, καὶ ὁ ἄχρηστος μαρμαρίτης. Δύστρος, ὁ μάρτιος μὴν παρὰ μακεδόσιν. Δυστυχούμενα εἰς ἀντὶ τοῦ μή, ὡς ὁ τάνταλος δυστυχεῖ εἰς ἀντὶ τοῦ· ὅθεν δυστυχής· ἢ τὸ ἐναντίον εὐτυχής. Δυστυχῶ, δυσπραγῶ· κακοπραγῶ, κακῶς πράττω. Δυσύποιστος, ὁ δυσυποχώρητος. Δύσφαλτον, δύσμαχον. Δύσφατος, δύσλεκτος. Δυσφερής, δύσακτον· ἀφόρητον. Δυσφημία, ἡ κακὴ ἀγγελία. Δυσφόρατος, ὁ δυσκόλως ἐλεγχόμενος, ἢ ὁ κακῶς ὑφορώμενος, καὶ ὑποπτευθείς. Δυσφορα, χαλεπά, δυσυπόιστα. Δυσφόρητον, δυσβάστακτον. Δυσφορεῖν, βαρύνεσθαι, ἢ δυσκόλως ἔχειν· ἢ ἐναντίον, τὸ εὐφορεῖν· τὸ δὲ δυσφορεῖν κυρίως, ἀλλὰ νοσουλεύεται· ἢ ἐναντίον τὸ εὐφορεῖν, ὡς παρὰ τὸ ἀπουρανίων εὐφόρως φέρουσι. Δυσφορῶ, δυσμεναίνω, δυσανασχετῶ. Δυσφύλακτος ἄνθρωπος ἢ τρόπος λέγεται, ὅς οὐ δύναται ῥᾳδίως φυλαχθῆναι. Δύσφυσιν, κακὴν φύσιν. Δυσφώρατος, ὁ μόλις φωραθῆναι δυνάμενος. Δυσχαλία, ἀκρατὴ, κακοτυχίαν. Δυσχαλέες, βλάσφημοι, χαλεποί. Δυσχάριστος, ἀχάριστος. Δυσχεραίνει, λυπεῖται· ἐπὶ δυσχεραίνει οὕτως πρὸς τοῦτο. Δυσχέρανε, λυπεῖ· καὶ συντάσσεται δοτικῇ. Δυσχεραίνω, συντάσσεται αἰτιατικῇ μετὰ δοτικῆς, ἐπὶ σημαίνει τὸ ἀποστρέφομαι· μισῶ· ἢ βδελύττομαι· κοινῶς δὲ συντάσσεται μετὰ δοτικῆς, ἐπὶ σημαίνει αἰσχύνομαι, ἢ ὀργίζομαι· ἀντὶ βασιλεὺς μὲν ἦν δυσχεραίνων τοῖς τῆς πόλεως στρατηγοῖς. ἢ συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ· ἐπὶ δυσχεραίνει τὴν ἀπορίαν, ἀντὶ τοῦ μισεῖ, ἢ βδελύττεται, ἢ ἀσπάζεται, ἐπὶ ὀργίζεται. Δυσχερασμάτων, ἀτυχημάτων. Δυσχερῆς, τὸ δυσκόλως ὑπὸ τῶν χειρῶν κατεργαζόμενον· ὡς εὐχερὲς τὸ ἐναντίον. Δυσχιδότερον, κακοτροπώτερον. Δυσχραής, δυσχερής, δυσχραής, αἰσχρός, δύσχρηστος, κακός, εἰς οὐδὲν χρήσιμος. Δυσχρηστούμενος, κακῶς διατιθέμενος. Δυσχωρία, στενοχωρία. Δυσχοῦται, δυσχερῶς διακωλύεται. Δυσώδης, κακόοσμος· ἀκάθαρτος. Δυσωδία, ἡ φαύλη ὀσμή, καὶ κακή ποιοῦσα ἀηδία. Δυσωνύμους ἀχαιοὺς λέγει ὁ ποιητής, ἢ κατὰ τὸ δύσπαρι, καὶ τὸ κακοΐλιον, ἢ δυσφήμους, ὡς δῆθεν κακωνύμους, διὰ τὸ δοκεῖν παρέχεσθαι ἄλλοις τὸ ἄχος· διχῶς γὰρ τὸ κακώνυμον· ἢ τὸ οὐδ' ὀνομάζεσθαι ἄξιον, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστόν, ἢ τὸ δυσοιώνιστον, καὶ τῇ προφορᾷ δύσφημον· ὡς καὶ εἴ τις εἴποι κατὰ σοφοκλῆν, δυσώνυμον τὸν αἴαντα· ὡς δοκοῦντα παρὰ τὸ αἶ· ἢ παρὰ τὸ αἰάζειν ὀνομάζεσθαι. Δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι· καὶ ὑποψίας ἔχειν· φοβεῖσθαι μεθ' ὑπονοίας· ἔστι δέ, ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. Δυσωποῦμαι, ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι ῥᾳδίως ἀντιβλέπειν· ἢ δεδοικότι φοβούμενος, ἢ αἰδούμενος. καὶ δυσωπῶ, ἀντὶ τοῦ

ἀλκὴν, παρὰ μὲν τῷ, ἀντὶ μὲν ὁ ἀλκὴν τὸ ἐναντίον δὲ τούτῳ, ἱκανὸς δύνασθαι δοκεῖ. Δυσειδὴς, ὁ ἄμορφος. Δυσείκα
στον, ἀπρεπὲς εἰκασθῆναι. Δυσείμων, ὁ ἄχιτων. Δυσειρεσία, τὸ κακῶς ἐρέττειν. Δυσεκλογίστως, δυσδιάγνωστον
ὡς τὸ, ἄδηλον δὲ ὂν τῆς ἐστι δυσεκλογίστου τῆς κατὰ πόλεμον ἔργον. Δυσέκλυτα, δυσχερῶς λυόμενα. Δυσέκλυτος, δυ
σαίρετος. Δυσεκτῶ, δυσγνώμων. Δυσέμβατος, ἄτριβος ἀπάτητος, τραχύς. Δυσέμβολος, δυσεπιχείρητος. Δυ
σέντακτος, δυσομίλητος. Δυσεξάλλακτα, δυσέκφευκτα. Δυσεξίτητα, δυσκόλως ἐξοδευόμενα. ἢ δυσθεράπευ
τα. Δυσέξιτος τόπος, ἀδιόδευτος. Δυσέξαστον, δυσερμήνευτον. ἢ δυσεκκόμιστον. Δύσεο δ᾽ ἀλκὴν, ἀντὶ τοῦ ἀνάλαβε
τὴν ἀλκὴν. φυτίστι, τὴν δύναμιν. ἀεὶ ἰσχυροποίησον σαυτὸν ἔχει δὲ ἐνεστῶτα τὸ δύσω, ὡς ἄνδρα μοι ἱκμέλλοντος ἐσθί
μα, τὸ δύσω δύσομαι ἐδυσόμην ἐδύσου ἢ προστακτικὸν, δύσου ἢ δύσεο. Δυσεργία, τὰ δύσκολα εἰς ἐργασίαν.
Δύσεργον, δυσχερὲς δύσκολον. Δυσερμία, ἡ δυστυχία. ἡ κακὴ ἀτυχία. δυσερμίαν γὰρ, τὴν ἀτυχίαν καλοῦσι. Δύσε
ριν, φιλόνεικον. παρὰ τὸ δυς μόριον, καὶ τὴν ἔριν. Δύσερμος, ὁ δύσελπις. Δύσερως, κακῶς ἐρῶν. Δύσεο τὸ δύω. δύσω
δύσομαι καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα δύσομαι προστακτικὸς, ἐδυσόμην, ἐδύσου, ἐδύσετο καὶ δύσετο κατὰ ἔλλειψιν. Δυσέφι
κτον, δυσκατάληπτον. Δύζηλα, αἱ ζηλήμονες. ἢ φθονεραὶ παρὰ τὸ εἶδος χέλου, ἀμφω ταῦτα δηλοῖ. Δυσηβόλος, δυσάντη
τον. Δυσηκῆ, δυσηκῆ. δυσίατον. Δυσηλεγὴς θάνατος. δυσηλεγέα θάνατον λέγει ὁ ποιητὴς, τὸν δυσκάματον καὶ
παρατείνεται. ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ κοιμῶμαι θάνατος δυσλεγής. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η δυσηλεγής. ἢ λέξον νῦν μεταχίστα.
ἢ παρὰ τὸ ἔλεγον τὸν θρῆνον ἵν᾽ ᾖ ὁ χαλεποῖς θρήνοις ἐμπεριέχων. ἢ ὁ εἰς κακὸν καὶ ἀνέγερτον ὕπνον κοιμίζων ὃν ὅμηρος
μὲν που, τανηλεγέα λέγει. σοφοκλῆς δὲ, αἰὲν ὕπνον ὡς ἀδελφὸν μὲν ὕπνου. μακρότατον δέ. ὅθεν λαβών τις σοφὸς, αἰώ
νιον νεκρὸν ἔφη τὸν ἄνθρωπον. Δυσήνεμον, τὸ κακοῖς ἀνέμοις ἔχον δυστάραχον. Δυσήνιος, ὁ μὴ εὐκόλως ἀνιώμε
νος. ἢ ὁ δυσχαλίνωτος. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Δυσηνίοις, δυσπειθέσιν αὐτοκράτορσι. δυσαγώγοις, δυσμεταχύτοις. ἐκ μεταφο
ρᾶς τῶν ἵππων. ἡνία γὰρ ὁ χαλινός. ἢ τὰ λῶρα. Δυσήνυκτον, δυσκατόρθωτον. Δυσῆρες, δυσχερές. Δυσήρρος, δυσθύμως.
Δυσηχέα πόλεμον λέγει ὁ ποιητὴς, ὡς καὶ δυσηλεγέα, τὸν θάνατον. οὔτι γὰρ ὁ τῆς μάχης ἦχος ἡδύς, οὔτι τὸ θανατικῶς
λέγεσθαι, ἔτι κοιμᾶσθαι γλυκύ. Δυσηχής. ὁ κακόηχος. ὡς ἐν ἐπιγράμματι. Ῥύσαμένα τὸ θέοντα δυσηχέος ἐκ πολέ
μοιο, ἀπ᾽ ἴσας ἀθηναίᾳ, ἐν τιμῇ δ᾽ ἐθέμεθα. Δυσθαλὴς, δυσαυξὴς. κρατῖνος. Δυσθαλπέος, κακοθαλποῦς. κακοῦ ἐς
τὸ θάλπειν. ψυχροῦ. Δυσθανατοῦντα, βιαίως τὸν βίον καταστρέφοντα. Δύσθεος, ἀσεβής. σοφοκλῆς. Ὦ δύσθεον μί
σημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκε; Δυσθηρέας, δυσαλθήτους. Δυσθήρατος, ὁ δυσεύρετος. Δυσθυμεῖ, ἀθυμεῖ. Δύ
σθυμος, κακόβουλος. σοφοκλῆς. Δυσίατον, ἀθεράπευτον. καὶ δυσιατότερον, ὁμοίως. Δυσὶ μὴ λέγε, ἀλλὰ δυοῖν ὡς
φρύνιχος. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ὅσοι μὲν ἐν μιᾷ φωνῇ τὰ τρία γένη δηλοῦσιν, οὐ κλίνονται. τὰ γὰρ ἄρθρα μετα δια
λαμβάνει. ἐπεὶ τὸ ἀριθμητικὸν πανταχοῦ τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐφύλαξεν. εἰ ἄρα οὖν τὰ δύο ἐν μιᾷ φωνῇ τὰ τρία γένη δη
λοῖ. οἱ δύο γὰρ, καὶ αἱ δύο καὶ τὰ δύο, δῆλον ὅτι οὐχ ὤφειλε κλίνεσθαι τὸ δυσί. Δυσιθάλασσα, τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἐμ
βαλλόμενα. ὡς τὸ, δίκτυα δυσιθάλασσα. Δυσκάθεκτον, δυσνόητον. ἀκατάληπτον. καὶ δυσκάθεκτοι, οἱ δυσκράτητοι
δυσκόλως ἐπεχόμενοι. Δύσκαπνος, ὁ φοῖνιξ παρὰ θεοφράστου. Δυσκάρπωτος, δυσθεώρητος. Δυσκέλαδος, κακόηχος.
δυσκέλαδον δὲ, τὸν φόβον λέγει ὁ ποιητὴς, διὰ τὸ τοῦ φεύγοντος θορυβητικόν. φησὶ γὰρ, Οἱ δὲ φόβοιο δυσκελάδου μνήσαντο.
λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς. δυσκέλαδον φόβον λέγει, ὡς μὴ ὄντος ἀγαθοῦ τινὸς κελάδου. ὁποῖοι καὶ οἱ τῶν μελλόντων ἐστὶ ἀπὸ τῶν
νικώντων. Δύσκεν, ἔδυνεν. ὑπεισήρχετο. Δυσκήδεα. δυσκήδεα νύκτα λέγει, τὴν δυσφύλακτον. ἢ δυσφρόντιδα. πρὸς
διαφυλάξεις τῆς ἀσφαλείας ποιουμένου. Δύσκημον, ἄφρονα. δυσοιώνιστον. Δυσκίνητα, ἀμείλικτα, δυσμετάθετα. Δυσκλέα,
ἄδοξον. μὴ ἔχοντα κλέος. συγκέκοπται δὲ, ἐκ τοῦ δυσκλεέα. ὡς τὸ δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι. Δυσκλεής, ἄδοξος. ἄτιμος
ἀπρεπής. Δυσκληδόνιστον, δυσφήμιστον. δυσκληδόνιστον δὲ, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, τὸ δυσέκβατον. Δυσκολαίνω, τὸ ἀγανα
κτῶ φροντίζων. ἀριστοφάνης. Τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ᾽ ὅλην; Δυσκολία ἐστὶ ψόγος παρὰ τῶν ἀγαθῶν ἢ κατὰ
ἀριστοτέλην. δυσκολία ἐστὶν ἀπόφασις περὶ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις, συλλογισμοῦ φθαρτική. Δυσκολοκάμ
πτοις ὁδοῖς, ταῖς κεκλασμέναις. Δυσκολοχέτου τὶ μερίμνης, δυσκόλως κεῖσθαι ἔχεις. ἀριστοφάνης. Δύσκολον γερόντι
ον, δυστράπελον πρεσβύτερον. Δύσκολος αὖος, ὁ ἀγέλαστος. καὶ ἀνομίλητος. εὔκολος δὲ, ὁ τὸ ἦθος εὐπροσήγορος, καὶ πρὸς
ἅπαντας εὔτιμος. καὶ εὔκολον καὶ δύσκολον πρᾶγμα, τὸ εὐχερῶς καὶ δυσχερῶς γινόμενον. Δύσκωφος, ὁ ἐκ μέρους ἀκούων.
Δύσλεπτα, ἀκαθαίροντα. Δυσλόγιστον, ὅμοιον τῷ πρᾶγος ἄσκοπον. Δύσλοφα, χαλεπῶς φερόμενα. Δυσλόφως,
δυσχερῶς. Δυσλύρητος, ὁ πάνυ δύσλυπος. Δυσμεναίνει, διεχθραίνει, πολεμεῖ. Δυσμαθία ἐστὶ, βραδύτης ἐν μα
θήσει. Δυσμαῖς βίου, τῷ τέλει τῆς ζωῆς. Δυσμένεια, ἡ ἔχθρα, κακόνοια. καὶ δυσμενὴς ὁ πολέμιος. Δυσμενέσι, καὶ
ἀνάρσια, ἴσα τῷ. Δυσμενέεσσι μὲν χάρμα. ὅμηρος ἀποδείκνυσι βαρὺ εἶναι, τὸ ἐφ᾽ ᾧ χαίρουσιν οἱ ἐχθροί. Δυσμενέω
δυσμενῶ, ἀναλόγως ἔχει τῷ ἀμενέω, ὃ ἐστιν οὗ καὶ ἀμενής. ὡς καὶ ἀλχίτης. ἀπὸ σεσιγημένου ῥήματος τοῦ ἀλχῶ. καὶ ναέ
της, ἐκ τοῦ ναῶ. Δυσμὴ, ὡς παρὰ τὸ δέω δεσμός, οὕτω καὶ δύω δυσμή. ὅτι σωματοῦται τῷ φωτὶ τὸ σκότος. καὶ σωματοῦται ὅ
που ἐξέρχεται, καὶ ὑπεισδύνει ὁ ἥλιος. Δυσμὴν, ὁ ἐχθρός. Δύσμηνις, βαρύθυμος. ὀργίλος. μνησίκακος. Δύσμητις,
οὐ κατὰ τὸ δύσπαρις καὶ τὸ κακοίλιον ἐρρέθη, ἀλλὰ θυμικώτερον, ἀπὸ ἐναντίας τῷ, φίλη μήτηρ. Δυσμήτης, κακότεχνος.
Δύσμητις, ὁ κακόβουλος. Δυσμίσητος, ὁ πάνυ ἀπεχθανόμενος. Δύσμορον λέγει ὅμηρος, τὸν δυσψυχῆ. ὡς ἄμμορος
καὶ αὐτόμορος. καὶ κάμμορος. ὅ ἐστι κακόμορος, ἢ κακοθάνατος λέγεται. Δύσνοια, ἐναντίον τῇ εὐνοίᾳ. Δύσνους, ἐχθρός.
Ὁ δ᾽ ἦν δύσνους βασιλεῖ, καὶ ῥωμαίοις. Δυσξύμβολα, δυσνόητα, δυσεπίγνωστα. Δυσξύνετος, ἀσύνετος. Δυσοδία,
ἡ κακὴ ὁδός. Δύσοδος, καὶ δυσοδὴς ὁδὸς, τραχεῖα. φαύλη. δυσχερῆ διάβασιν ἔχουσα. Δυσοίζει, δυσχερεῖ. ὑπο
νοεῖ. καὶ δυσοίζειν, φοβεῖσθαι. ὑποπτεύειν. Δύσοικτος, δυσθρήνητος. Δύσοιμος, ἡ ἀπὸ κακῶν ἔχουσα. ἢ δύσοδος.
Δυσοίμαια, ἀνέμαια. Δύσοιστος, δυσυπομόνητος. δυσφόρητος. Δυσπαίσαντα, δυστυχοῦντα. κακῶς ἔχοντα. Δύ

παρὰ τὸ τοῦ οὐκ ἔχω δύναμιν εἰς τὰ πράγματα. Δυωδεκάτη ἡμέρα, παρὰ τὸ δωδεκάτη. Δύω, ἀντὶ τοῦ δύσω. Δύω καὶ ἐπίσω, κατὰ πάθος εἰσὶν ἀπὸ τοῦ δυάσασθαι, καὶ ἐπίστασθαι ἰωνικῶς, δύεσαι, ἐπίστεαι. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η δύνῃ ἐστὶ ἐπίστῃ. Δυνάσαι, ἀπὸ τοῦ δυνῶ δύναμαι, δυνήσομαι, δυνήσεται, δυνήσεαι ἰωνικῶς. Δύνω ἐδύναο, ὃ μόνον παρ' ἀρχαίοις ἐστὶ σύμφωνον, ἀλλὰ ἐτυμολογία τῆς ὀδύνης, οὕτω λεγομένης διὰ τὸ εἰς βάθος δύειν. Δύνανται, ἐκ τοῦ δύναμαι· οὐ τὸ παθητικὸν, δύναμαι τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν, ἐὰν δύνωμαι τὸ τρίτον, ἐὰν δύνωνται· ὤφειλεν εἶναι δύνωνται, ὡς ἵστανται· ἀλλ' ὁπηνίκα ὁ ἐνεστὼς οὐχ εὑρίσκεται ἐν χρήσει, τότε προπαροξύνεται τὸ ὑποτακτικόν· δύναμαι, ἐὰν δύνωμαι· οὐ γὰρ εὕχρηστον τὸ δύνημι. Δύο· οἱ μὲν παλαιοὶ πληθυντικῶς κλίνοντες διὰ τοῦ ο μικροῦ τὸ δύο, προφέρουσι τὰ δύο τῶν δύο τοῖς δυσί· οἱ δὲ δυϊκῶς, διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὼ δύω τοῖν δυοῖν. Δύο δοῦρε ἅμα πάλλων ἀλέξανδρον· ἀμφοτέροισι δ' ἅμ' ἐπιβάλλει χεῖρας, ὅ τ' ἀστεροπαῖος ἱστορεῖται. Δυοκαίδεκα λέγε· τὸ δὲ δυώδεκα, ποιητικόν. Δύο· ὅμηρος τὸ δύο φησὶν ἀκολούθως δηλαδὴ τῇ ἀτθίδι καὶ τῇ κοινῇ· ἴωνες δὲ πληθυντικὴν μὲν, δυεῖν· δοτικὴν δὲ δυσὶν ἀφ' ἧς τὴν δύσιν αἰολεῖς ἐποίησαν. ὁ ποιητὴς ὅμηρος τὸ ἀττικῶς δύω λέγει, οὐδὲ δυϊκῆς γενικῆς τὴν παραγωγὴν δυοῖν ἀποδιδούς, ἔστι δὲ ὅτε τὸ δυοῖν· ἀλλ' αὐτὸς οὐ μεταβάλλει τὰς πτώσεις, ἐπεὶ μὴ δὲ τῷ δύο δυϊκῶς χρῶνται ἴσως κατὰ ἀναλογίαν δυϊκοῦ τηλικοῦ, ἀλλὰ πληθυντικῶς κατὰ ἐπέκτασιν μέτρου· οὐ γὰρ μόνον ἀτρείδα φησὶ δύω κοσμήτορε λαῶν, καὶ δύο μέροπες· καὶ ἐν δὲ, δύω τρίποδε τελέους· καὶ δύω χρυσοῖο τάλαντα· ἀλλὰ καὶ οὐδὲ πληθυντικῶς χρῆται τῷ δύω· δύω τετραμένη ἑρμηνεύων· καὶ οὐδὲ δοτικῆς· δύο τὴν φορέεσκε· δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν. λέγει δὲ τὸ ἀπολεξικὸν, καὶ ὅτι δυοῖν οὐδὲ δοτικῆς παρὰ ἀττικοῖς· οἷον δυοῖν γλαυκαῖν εἰς αὐτὸν οὐ στέργεται καὶ ὅτι τὸ δύο, κατὰ ἔκτασιν δύω ἀττικοὶ λέγουσι· δυοῖν δὲ οὐδὲ δοτικῆς ἐστὶ πληθυντικῆς· τὸ δὲ δυοῖν, σπάνιον παρὰ τοῖς παλαιοῖς· λέγουσι δὲ καὶ τὸ δύο, καὶ τοῖς δύο· τὸ δὲ δυσὶ βάρβαρον φησὶν ὅμηρος· οὐδὲ μὲν ὀρθῶς δύο λέγει οὕτω, δύο δ' αἰεὶ ἔχον πατρῷα ἔργα· οὐδὲ δὲ πληθυντικῶς, τῶν δύο μοιράων· οὐδὲ δὲ αἰτιατικῆς, τὰς δύο χαλκείας· οὐδὲ δὲ κλητικῆς, κατ' ἔκτασιν, δὲ ὅτι δύω μαὶ ἔπιαθον. Δυοῖν· ὥσπερ παρὰ τὸ ἄμφω ἀμφοῖν, οὕτως ἀπὸ τοῦ δύο δυοῖν. Δύο ὑπὸ θάμνοις, ὁ μὲν φιλίης, ὁ δ' ἐλαίης· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν τὸν μὲν, φυλίης· τὸν δ' ἐλαίης. Δύουσιν, ἐπερχέουσι. Δυοχαί, παρὰ δημοσθένει. ἴσως, σωμάζει· σκεπάζει. Δυόωσι παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας υ, καὶ ὅλως τὸ δυοῦ, ἤτοι κακοποιεῖν διὰ δύης· Δυόωσιν, ἤγουν εἰς δύην καὶ κακοπάθειαν ἄγουσι, πολυπλάγκτους ἀνθρώπους. Δύπτειν, τὸ δύειν ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. δύπται δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι, δύπτοντες κεφαλάς· ἀπὸ τοῦ δύπτης. Δύπτης· δύπται λέγονται, αἱ αἴθυιαι· καὶ δύπτης ὁ κολυμβητής, παρὰ τὸ δύειν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Δύρεσθαι, ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι· κλαίειν· θρηνεῖν. Δυρράχιον, πόλις ἠπείρου· ἡ ὕστερον κληθεῖσα ἐπίδαμνος· νῦν δὲ δυρράχιον· ὅτι κατὰ τὸν τόπον προεχούσης ἄκρας γιαλόφου, τὸ κῦμα προσπίπτον καὶ σχιζόμενον, ῥαχίαν ποιεῖ μεγάλην· ὅθεν διὰ τὸ ῥαχίαν καὶ δύσορμον, δυρράχιον ὠνόμασαν τὸν τόπον. Δυς, κακῶς· ἐπίρρημα. Δυσάγοραι, δυσκόλως φαινόμεναι. Δυσαέος, χαλεπῶς πνέοντος. Δυσαὴς ζέφυρος, ὁ δύσπνοος, ἢ ὁ ἐκ δύσεως πνέων, ἢ καὶ δύσπνοος φασὶ κατὰ τὸ πνεῖν· ἔστι γὰρ καρποτρόφος, ἀλλὰ ψύχει ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις. Δυσαίατο, παρὰ ἡσιόδῳ· καὶ δυσαίακτου, δυσθρηνήτου. Δυσαῆ, δύσπνοα· χειμέρια· τοσοῦδε οἱ δὲ ἄνεμοι δυσαέα ἐκπνέουσιν· ἀλλὰ ψυχρὸν, ἢ ἀπὸ τῆς δύσεως πνέοντα, οὐδὲ τοῦ ζεφύρου. Δυσάλγητος, ἀσυμπαθής. Δυσαλέος, δυσπαθέστου. Δυσάλθητα, ἀθεράπευτα. Δυσαλθής, δυσίατος. Δυσάλωτοι, δυσάλωτοι. Δυσάμμορος, δηλοῖ μὲν τὸν δύσμορον· κατὰ πλεονασμὸν δύο ἐπιρρήματα ἰσοδυναμοῦντα, τοῦ δυς, καὶ τοῦ α, κατὰ αἰολικὸν διπλασιασμὸν τοῦ α μεταβόλου· δηλοῖ δὲ οὐ μόνον τὸν δυστάλανα, ἀλλὰ καὶ τὸν δυσδαίμονα· ἤτοι δυστυχῆ· ὅς ἐστι δύσμορος λέγεται· σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐπεὶ γὰρ τοῦναντίον ἐστὶ μόρος· δύσμορος δὲ, οὐκ ἐξ ἀνάγκης ὁ κακῶς θανὼν, ἀλλ' ὁ κακοτυχής· ἐστὶ ἀκολούθως παρὰ θεοκρίτῳ μεγάλας κεῖται, ὁ πάνυ δυστυχής· ληφθέντος τοῦ ἄμμορος ἀτυχής, ὁμοίως τῷ, μόρῳ· ἢ κατά τινας, τοῦ δυσάμμορος δὲ διπλασιασμοῦ τὸ δυς καὶ τὸ α, πρὸς ἐπίτασιν ἐστὶ πολλῆς δυστυχίας ἔμφασιν· σημειοῦται δὲ παρ' ὁμήρῳ τὸ τοῦτο, ἐκ τριῶν συγκειμένην λέξιν, ὡς καὶ τὸ, δυσαριστοτόκεια. Δυσανάγωγος, δυσχερής· ἀπειθής. Δυσαναχετοῖσι, βαρέως αἰσθανομένοις· παραιτοῦνται. Δυσαναχέτης, ὀκνηρὸς· ἀπειθής. Ὁ δὲ δυσαναχέτης εἶχε. δέξασθαι τὰ βασιλικὰ δῶρα. Δυσαναφορικῶς, δυσκόλως ἀναφερόμενον. Δυσάνιος, ὁ ἐπὶ πᾶσιν ἀνιώμενος, καὶ μικρὸν καὶ ἀνωφελὲς φρονῶν· καὶ ὑπόθεσις ἐχρήσατο τούτῳ τῷ ὀνόματι, καὶ μένανδρος. Δυσάλωτον, τὸ δυσχερῶς ἁλισκόμενον. Δύσαντα, καταδύοντα. Δυσάντια, φοβερά. Δυσάντης, τραχεῖα· χαλεπή· δυσαπάντητος. Δυσάντητον, τὸ δυσχερὲς, δυσαπάντητον, δυσπρόσιτον. Δυσαρεῖ, δυσφρονεῖς. Δυσαρεσκόμενον, ἀπαρεσκόμενον. Δυσαρεστούμενος, μὴ ἀρεσκόμενος. Δυσάρεστος, δυσμέμφελος. Δυσαριστοτόκεια, ἰλιάδος σ· ἡ ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τετοκυῖα· ὡς αὐτὴ ἐγὼ, ἐπὶ δὲ χρησία εὐτυχίου σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ, τὴν ὁμηρικὴν ταύτην λέξιν, ὡς ἐκ τριῶν σύνθετον· λέγοντες σπανίως εὑρίσκεσθαι τὰς τοιαύτας παρὰ τοῖς σπουδαιοτέροις τῶν ποιητῶν πλεονάζειν δ' ἐν ἄλλοις μάλιστα τοῖς κωμικοῖς· φαίνεται δὲ προϋπάρχειν ὁ δυσαριστοτόκος, καὶ ἀπ' ἄλλης παρῆχθαι ἡ δυσαριστοτόκεια· οὕτω γάρ φασιν οἱ τεχνικοὶ εἶναι, ἐστὶ πρωτότοκος καὶ ἡ πρωτοτόκεια. Δυσάριστος, χαλεπὸς μεμψίμοιρος. Δυσαύλητος, δυσεγκλήμων. Δύσαυλος, δυσαύλιστος. Δυσαχθὴς, βαρὺ· ἀβάστακτον. Δυσαχθὴς, πάνυ ἀχθιζόμενος. Δυσαὴς ἀνέμων, τῶν σφοδρῶς πνεόντων ἀνέμων· ἐπελαυνόντων· δυσαὲς, ἐπὶ τῆς ἀνδράσι κατὰ δυσαεῖ. Δύσβατος, δυσχερής· σκολιός· ἄβατος· δυσανάβατος. Δυσβῶρες, οἱ δύσβατοι τόποι. Δυσβουλίαν λέγομεν, τὴν οὐκ ὀρθὰς βουλήν· καὶ φαμὲν ὅτι προσθεὶς ὁ τιθεὶς τῇ ἀθηνᾷ· δυσβουλίαν ἐπέβαλεν ἀθηναίοις· ἀθηναῖοι δὲ τὰ βουλευόμενα κακῶς, μεταβάλλειν· καὶ δυσβουλία κακοβουλία. Δυσβράχανος, δυσκατανόητος· βράκανα γὰρ ἄγρια λάχανα δυσάλυτα. Δυσγάργαλις, δυσυπότακτος· γαργαλίζειν γὰρ, τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν ἐστὶ πείθειν. Δυσηλεὴς, ὁ ἐκ κακοῦ ἤθους ἐστὶ δυσηλεια, ὁμοίως καὶ δυσηλεὴς, ἰσχρός. Δυσγῶ, ἀποδύω. Δυσδήλιος, κακοῦ τινος δηλώσασθαι γὰρ, τὸ κακῶσαι. Δυσδιακόμιστον, δυσβάστακτον. Δυσδιάλλακτον, δυσθεράπευτον. Δυσδιάφευκτον, δυσχερὲς λαθεῖν. Δυσδιάλυτα, δυσδιόδευτα. Δυσδιόρθωτος, ὁ ἀδιόρθωτος. Δύσια, τοῦ τείχους τὰ πρὸς κύπρια. Δύσιαι

πελεκήματα. Δρυφαίνεται, τὸ οὐ μέγα ὑλακτεῖν. Δρύφακτα κυρίως λέγονται, τὰ ἐκ τῶν δρυῶν περιφράγματα. Δρύφακτος, τὸ περιτιθέμενον ξύλον τοῖς δικασταῖς. Δρύφακτοι, ξύλινοι θώρακες. τὰ διαφράγματα. ἢ αἱ ἐκ δρυίνων βάλανοι. αἱ γὰρ ὁδοὶ ἐκ τοῦ ξύλου, γὰρ ἐστίαζουσιν. ἢ τὰ τείχη, χίσματα. ἢ κιγκλίδες, περιφράγματα. τὰ ὑπὸ Ἰωνων καλούμενα. τὰ τοῦ οἰκοδομήματος ἐξέχοντα ξύλα. παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ, τὰ ταυλώματα τοῦ δικαστηρίου, διὰ τὸ ἐκ τοιούτου ξύλου τῆς δρυὸς εἶναι κατεσκευασμένα. λέγεται δὲ ἀπὸ μέρους, τὸ δικαστήριον. Δρυφάκτους, τὰ ὑπὸ Ἰωνων καλούμενα. τὰ τοῦ οἰκοδομήματος ἐξέχοντα ξύλα λέγουσιν, ἢ τὰ κάγκελα. δρυφάκτους πως οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν ὥσπερ καὶ ἀκρόδρυα, τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. τουτέστιν, ὁ ἐκ δρυῶν φραγμός. Δρυφάξαι, δακεῖν. Δρύφειν, ξαίνειν. Δρυφὴ, ἀμυχή. καταξυσμός. Δρύφη, ξέσματα. Δρυφόμεναι, φθειρόμεναι. Δρύψαι, ἀποξέσαι ἀφελεῖν. Δρύψαλα, μέταλλα δρυὸς. Δρύψειεν, ἀποξύσει. Δρύψελλον, τὸ λέμμα. ὁ φλοιός. παρθένιος. Οὐδὲ γεραιῇ ζευς δρύψελλα γεραιάδος. παρὰ τὸ δρύψαι ὅ ἐστι λεπίσαι, ὁ ἀποδρυπτόμενος φλοιός. κατὰ χρηστικῶς δὲ καὶ φύλλον δρύψελλον ἀλλὰ τοῦ σελίνου. Δρυψογέροντας, τοὺς ἄγαν πρεσβύτας καὶ οἱονεὶ ἀτίμους. Δρυψόπαιδα, τὴν λαμύραν. οἱ δὲ ἁπαλόπαιδα ἢ ἐλεεινόν. Δρωμᾷ, τρέχει. Δρώμενα, πραττόμενα. ἐνεργούμενα. καὶ δρώμενος, πραττόμενος. Δρωμιῶσα, τρέχουσα. Δρωπάζειν, ἐμβλέπειν. Δρώπτων, ἀντὶ τοῦ δράττων ἀττικῶς. Δρώσαμι, ὑπηρετεῖν. Δρωπακίζεσθαι διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ τὰς τρίχας τοῦ σώματος μαδαρῶ χρίσματι. ὃ καὶ πιττοῦσθαι ἔλεγον. Δρωπακίζω, σωάγω συντρίβω δρωπακίζω γὰρ τὰ δρέπανα. Δρώπαξ, ὁ καλλωπισμὸς ἀπὸ. Δρώπτης, ῥυπαρός τις, πτωχός. Δρώπτειν, διακύπτειν. ἢ διασκοπεῖν. Δρῶ, τὸ πράττω. ἐξ οὗ δρᾶσις μόνον καὶ δράμα πρᾶγμα τι ἢ ἆσμα ποιητικόν. Δρῶσιν τὸ δὲ ἀττικά. οὐ δρᾶσαι. οὕτως ἐργάζομαί σε τὸ δὲ, καὶ τρίβω. σημαίνει δὲ τὸ δρῶ τέσσαρα. δρῶ τὸ κρατῶ, ἐξ οὗ δράκτυλος, ἢ δάκτυλος. δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ἐξ οὗ καὶ δραπέτης ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας. δρῶ τὸ βλέπω, ἐξ οὗ ὑπόδρα ἰδών. καὶ δράκων, κατὰ ἀντίφρασιν. οἱ γὰρ καμμύοντες οὐ βλέπουσι. δρῶ τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ δράμα. Δρώψ, ὁ ἄνθρωπος. Δρώωσι, διακονοῦσιν. ὑπηρετοῦσιν.

ΤΟ Δ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Δῦ, ἐκ τοῦ δῦμι. ἔδυν, ἔδυς, ἔδυ. ὁ δεύτερος ἀόριστος. δῦ δὲ χιτῶνα. τὸ υ, μακρόν. καὶ ἔχει ἀναλόγως τῷ φῦ. Δυάζειν, τὸ δυστάζειν. παρὰ τὸ ἐν δύο στάσεσιν εἶναι. σημαίνει καὶ τὸ φλυαρεῖν. Δυάζει, φλυαρεῖ. Δύαλος, ὁ διόνυσος. παρὰ παίοσιν. Δύαν, κρήνην. Δυαρχία, ἡ ἐν τοῖς τίμασι δόσις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ διλεία.

Δυάς, παρὰ τὸ δύο τὸ δισμόν. ἢ ὁ ἐκ συνθέσεως πρῶτος ἀριθμός, πρὸς αὐτὴν διασυλλαβὴ τῆς μονάδος. ἢ παρὰ τὸ διῶσθαι ἀλλὰ ἀριθμοῦ, τῷ ἑνί. τὸ γὰρ ἓν, ἀπολελυμένον ἐστὶ παρὰ τὴν ἔστιν, καὶ τὴν ἄφεσιν. ἢ παρὰ τὸ διεῖναι μόνη. γὰρ πρώτη ἡ δυὰς, δίσταται ἀπὸ τῆς μονάδος. ὅθεν οἱ πυθαγόρειοι, τόλμαν αὐτὴν εἶπον. ἢ παρὰ τὸ δύο, δυάς. Δῦ δὲ μιν αἶψα ἄλλα θυμία αὐτὸν εἰσιδὼν, τοῦ πολεμεῖν. Δυεῖν δύο. ἔστι μὲν δόκιμον. τὸ δὲ ἀπηκότως αὐτῷ χρῆσθαί τινας, ἀλλὰ παραιτεῖται. ἀλλὰ γὰρ μόνης ψυχικῆς τίθεται, καὶ δοτικῆς. Δυερὸν, βλαβερόν. ἀλλὰ βλαβερός, τολμηρόν. Δύεσθαι, καὶ κατὰ δύεσθαι λέγεται, τὸ εἰς βάθος ὑγρὸν καταπίνεσθαι ὡς καὶ ἥλιος δύεται εἰς τὸν μυθικὸν ὠκεανόν. τὸ δὲ ἐκεῖθεν ἀνιέναι, ἀναδύεσθαι λέγεται δὲ ἔτι ἀναδύεσθαι, καὶ ἀλλὰ τὸ ὀκνεῖν. ἢ καὶ ἀργεῖν. κατὰ ὁμοιότητα τοῦ ἀναβάλλεσθαι. ὅτι ὀκνεῖν καὶ ἀναδύεσθαι. Δύεται ὁ ἥλιος, εἰσέρχεται. καὶ ἔδυ, καὶ δύει, καὶ δύσει λέγεται. Δύη, δυστυχία ἢ ἔνδεια. πόνος, ταλαιπωρία. καὶ δυσπάθεια. ἢ δύη κακοπάθεια. ὡς τὸ, δύῃ ἀρήμενοι. ἤγουν, βεβλαμμένοι τῇ κακοπαθείᾳ. τοιοῦτο γὰρ ἡ δύη. γινομένη κατὰ μὲν προϋπαρχον, ἀπὸ τοῦ δύο ἀριθμοῦ, ἐπεὶ δυάζει πως τὴν στοιχεῖα καὶ καθ᾽ ὑγείαν ἑνότητα τὸ κακοπαθές, καὶ διαλύει τὴν ἕνωσιν διὰ τῆς φθορᾶς. ἄλλως δὲ, παρὰ τὸ δύω ῥῆμα. ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐνδύη. δύη τις οὖσα φύσει καὶ ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀγγεῖον ἢ καὶ ἄλλως, ἐκ τοῦ δύω κατὰ πλεονασμὸν γίνεται δύη. καὶ ὀδύνη, ἡ κατὰ βάθος δύουσα. Δυθέλαι, θαλάμαι. κατὰ δύσεις. Δῦθι, ἔνδυσαι. Δυθμῆσι, δύσεσι. κατὰ στροφαῖς. Δυϊκὸς ἀριθμὸς, οὐ μόνον ὅτι ἀλλὰ δύο εἶναι λέγεται ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἑκάστην πτῶσιν δύο πτώσεις ἔχειν. Δύμας, ὁ φρὺξ ὁ πατὴρ ἑκάβης. Δύμεναι, δῦναι, ὑπεισελθεῖν. Δύμη ἐν σπάρτῃ φυλὴ καὶ τόπος. Δῦναι καταπλεῦσαι. ἢ εἰς δύσιν ἀπελθεῖν. ἐκ τοῦ δῦμι ἡ μετοχὴ δὺς, δύντος. τὸ ἀπαρέμφατον, δῦναι. καὶ δύμεναι. δεύτερος ἀόριστος, ἐκ τοῦ δῦμι. ἔδυν. ἔδυς. ἔδυ. καὶ δῦ. Δύναμαι, ἰσχύω ἢ ἔχω. μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται. οἷον δύναμαι χρηστὸς εἶναι. συντάσσεται δὲ καὶ χωρὶς ἀπαρεμφάτου. οἷον μεγάλα παρὰ τοῦ βασιλέως δύναται. Δύναμις, ἡ ἰσχὺς, καὶ ἡ στρατεία. παρὰ τὸ δανύω, ἢ παρὰ τὸ δύνω ἡ δύνουσα, καὶ πράττουσα καὶ διαιροῦσα τὸ ἀνθιστάμενον. λέγεται δὲ, ἡ μὲν κατ᾽ ἐπιτηδειότητα. ἡ δὲ, καθ᾽ ἕξιν. ἡ κατ᾽ ἐπιτηδειότητα μὲν, ὡς ὅταν εἴπωμεν, τὸ παιδίον δυνάμει γραμματικὸν εἶναι, καθ᾽ ὃ ἔχει ἐπιτηδειότητα πρὸς τὸ γενέσθαι γραμματικόν. καθ᾽ ἕξιν δὲ, ὡς ὅταν εἴπωμεν, τὸν ἠρεμοῦντα γραμματικὸν δυνάμει γραμματικὸν εἶναι. καθ᾽ ὃ εἰ καὶ μὴ κέχρηται τῇ τέχνῃ, γινώσκει αὐτήν. Δύνασαι τὰ ἔχοντα ῥήματα τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι εἰς σ ὀξύτονον, τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ εἰς σ, τριῶν τὰ δεύτερα. οἷον πιπράσκω, πιπράσαι ὅτι πιπρακὼς. τιθεὶς τίθεσαι, ὅτι τιθεὶς. δύναται δύνασαι, ὅτι δυνάς. ἵστασαι, ὅτι ἱστάς. Δυνάσθη, ἐκ τοῦ δυνάζω ἀχρήστου ῥήματος. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ δύνω ἀφ᾽ οὗ, καὶ τὸ δύναμαι. οὐ παθητικὸν, δύναμαι ἐξ οὗ ὄνομα, δύναμις. δυνάσθην, ἐκ τοῦ δυνάζω δυνάσω. ὁ δὲ πρῶτος ἀόριστος, ἐδυνάσθην ἰωνικῶς, δυνάσθη. Δυνάστης, ὁ τύραννος, καὶ ὁ βασιλεύς. καὶ δυναστεία, ἡ τυραννίς, καὶ ἡ βασιλεία. καὶ δυναστεύω, ὁμοίως. εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ βίας δυναστεία, οὐκ ἐν αὐθεντείᾳ. τὸ γὰρ αὐθεντεία, ἐπὶ φονέως οἱ παλαιοὶ ἔταττον. Δυναστεία, ἡ ἰσχύς. Δυναστεύω τὸ ἄρχω, γενικῇ συντάσσεται. Δύναται, ἰσχύει. βούλεται. ἀριστοφάνης τὸ τριβώνιον τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν. ἤγουν βούλεται. Δυνατὸν ἐστὶ, τὸ δυνάμενον γενέσθαι ἢ λύσιν. Δυνατήματα τὰ πράγματα, ἀντὶ τοῦ δύναμιν ἔχοντα τὰ πράγματα. καὶ ἀδυνατήματα τὰ πράγματα,

δόντες, ἐπεὶ περὶ Λακεδαιμονίοις ἐτιμώρησαν. Δρογγίλον, θρακικὸν χωρίον. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Δροιόν, καλὸν ἐρέτης. Δροίτη, ἡ πύελος. ὁ δὲ Αἰσχύλος φησὶ τὴν σκάφην, ἐν ᾗ τιθηνεῖται τὰ βρέφη. Παρθένιος δέ, τὴν σορόν. καὶ Αἰσχύλος· καὶ ἔστι παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸν ἄρτον τὸ θαύματον τὸ δόρυ τὸ εἰς θάνατον αὐτὸ τίθεσθαι· ἢ ἐκ δρυὸς εἰς ἄρτον πεποιημένον, καὶ εἰς τὸ δέχεσθαι τὸ σκῆνος. κατὰ τὸ ἑρμηνευόμενον, διὰ τοῦ ῡ γράφεται περὶ τὴν δρῦν τὴν ξυλίνην, ἢ ἴσως ὅτι μὲν σημαίνει τὴν πύελον, διὰ τοῦ ῡ. ὅτι δὲ τὴν σορόν, διὰ τῆς οι διφθόγγου. Δροκτάζεις, περιβλέπεις. Δρομάδην, μετὰ δρόμου. Δρομαλός, λαγωός. ὁ ἐν δρόμοις ἁλισκόμενος. Αἰγαῖος δέ, ὁ ἐν κοίτῃ. Δρομάς, ἡ ἑταίρα. Δρομάσσειν, τρέχειν. Δρομιάφιον ἦμαρ, ἀμφιδρομία. ἔστι δὲ ἡμέρα ἑβδόμη ἀπὸ τῆς γενέσεως, ἐν ᾗ τὸ βρέφος βαστάζοντες, περὶ τὴν ἑστίαν γυμνοὶ τρέχουσι. Δρόμοις, τοῖς γυμνασίοις. ὅτι δρόμοι τὸ πρὶν τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι ἐκεῖνοι [illegible] ἐν τοῖς δρόμοις γυμνασίοις, ἀκούοντι ποιαὶ περιπάτοι. Δρομοκήρυκες, οἱ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι. Αἰσχίνης. Δρομοκῆρυξ, ὁ αὐτὸς οὐδὲν πεμπόμενος, τὰς αὐτὰς κηρυκείας ποιήσασθαι ὁ ἡμεροδρόμος. Δρόμος, καὶ αὐτὸ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐπὶ τοῦ ὡρισμένου τόπου τοῖς τρέχουσι. καὶ δρομικός, ὁ αὐτὸ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς τὸν δρόμον. καὶ δρομεύς, ὁ ἐνεργῶν τὸν δρόμον ἤγουν ὁ ταχέως τρέχων. Δρόμος, ἡ ὀρχήστρα τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου παρὰ Ταραντίνοις. Δρόμων, ὁ μικρὸς καρκίνος. Δροοῖς, ἰσχυρὸν ἀργεῖον. Δροπά, δρεπτά. Σοφοκλῆς Παλαμήδει. Δρόπις, τρυγητής. Δροπίσκος, κάλαθος. Δρόσοι, ψεκάδες. Δροσερά, δροσιζόμενα. καὶ ὄνομα πόλεως. Δρόσος ἀήρ, καὶ ἔνδροσον ἀήρ. δρόσος μὲν γάρ, ἡ ψεκάς. ἔνδροσον δέ, σῶμά τι μετέχον δρόσου. τοιοῦτον καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ τοῦ ἐνύλου. ἔνυλον γάρ, φύσις ἄλλη μετέχουσα ὕλης. ὡς ἡ ψυχὴ μετέχουσα τοῦ σώματος. Δρόσοις, ἀχρείοις. Κύπριοι. Δρουῖνα, ἡ ἀρχὴ ὑπὸ Τυρρηνῶν. Δρυάζειν, φλυαρεῖν. Δρύακες, ξύλα τὰ βαστάζοντα τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου. Δρυάσαι, κατακολυμβῆσαι. Δρυαταί, [illegible]. Δρυαχαρνεῦ, δρύϊνε Ἀχαρνεῦ. αἰσχύνεται ἐκκωμῳδοῦνται γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς, ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. πρεσβῦται δέ, ὥσπερ δῖοι δὲ [illegible] τοῖς [illegible]γράφοις. θυμάνδαι, καὶ προσπάλαιοι, καὶ δικαστικοί. Δρύες, αἰνοχίτωνες, αἱ ἄμπελοι, διὰ τὸ τὸν οἶνον ἔχειν. καὶ ὁ χιτὼν δὲ παρὰ τὸ κεχύσθαι ὠνόμασται. Δρύπται, κρύπτεται. Δρυΐδαι παρὰ Γαλάταις, οἱ φιλόσοφοι καὶ σεμνόθεοι. Δρύϊνος, ξύλινος. Δρυΐτις, βοτάνη τις. Δρυκάρπαια, πᾶσαν ὀπώραν λέγουσιν οἱ παλαιοί. λέγεται καὶ τὰ δρυὸς ἄκρα ἤγουν ἀκρόδρυα. Δρυμάξεις. κυρίως μέν, σπαράξεις. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνέσεως, καὶ προσομιλήσεις. Δρύμας, ὁ Ἀπόλλων παρὰ Μιλησίοις. πρόφαντος δὲ ὁ Ποσειδῶν, παρὰ Θουρίοις. Δρυμάσσει, σπαράττει. καὶ δρυμάζαι τὸ [illegible] ξύλοις καὶ τὸ τρέχειν. Δρυμίοις, τοῖς κατὰ τὴν χώραν κακοποιοῦσι. Δρυμός, ὁ σύνδενδρος τόπος. ὁ σύμφυτος. χλοώδης. καὶ εὔξυλος. Δρυμός, πόλις ἐστὶ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. Δρυμύ, ὀξύ. συνεκτικός. παρὰ τὸ τοὺς ἐρίνας μύειν. Δρυοβαφῆ ἱμάτια, τὰ ὑπὸ τῶν κελύφους τοῦ δρυὸς βεβαμμένα. Δρυόεντα, δρυώδη. Δρυοπαγῆ στόλον, τὸν πάσσαλον. Σοφοκλῆς. Δρύοπες, ἔθνος περὶ τὸν Παρνασσὸν ἄδικον ὃ καταπολεμήσας Ἡρακλῆς καὶ μετέστησεν εἰς Πελοπόννησον. ὠνομάσθησαν δέ, ἀπὸ Δρύοπος τοῦ Λυκάονος, ἢ διὰ τῆς Λυκαονίας. Δρυπεπής, ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δένδρων· ἢ ἐπὶ τῶν δένδρων πεπανθεῖσα ἐλαία. Δρυὸς φῦλα, εἰσὶ πέντε. φηγός, ἡμερίς, ἐτυμόδρυς, ἄμυλος, ἁλίφλοιος. ἄμυλον δὲ λέγεται τὸ [illegible] λεγόμενον κατὰ [illegible] τὸ γαλακτῶδες τοῦ σίτου βεβρεγμένου καὶ σεσησμένου, καὶ ἀπὸ τοῦ σηθμοῦ, εἶτα τῷ ἡλίῳ ξηραινόμενον. ἡ δρυὸς πολυανθέος ὕλης, τουτέστι [illegible] καὶ δρυὸς ὑψικόμοιο, τοῦ ἐν Δωδώνῃ μαντείου. Δρυοτόμος, ὑλοτόμος. δενδροτόμος. Δρυοῦσα, ἡ Σάμος τὸ παλαιόν. Δρύοχα κυρίως, πάσσαλοι ἐν οἷς στοιχηδὸν διατιθέμενοι, ἡ τρόπις ἵσταται τῶν κατασκευαζομένων πλοίων, διὰ ἰσότητα. ἢ πάσσαλοι, αἱ ἐντιθέμεναι ναυπηγουμένης νεώς. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, [illegible] δὲ κατὰ δρυόχων [illegible] γόμφαι [illegible] πελέκει, τὸν [illegible] τὸ κύρος. γίνονται δὲ δρύοχα παρὰ τὸ τὴν δρῦν, ὅ ἐστι τὴν τρόπιν συνέχειν ἢ κατέχειν. [illegible] παρὰ τὸ ξύλα συνεκτικὰ εἶναι τρόπεως. Σημείωσαι δὲ ὅτι, Ἰαστὶ μὲν δρῦς καὶ ξύλον. Ἰαστὶ δὲ ὅμως δρύοχα καὶ ξύλοχα. δρύοχα μὲν γάρ, ξύλα ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἵσταται. ξύλοχα δέ, δάσος δένδρων ἐν ὄρει. Δρύοψ, ὀρνεόν τι, διαφέρον τοῦ δρυοκολάπτου. Δρυπεπεῖς, τὰς ἀπὸ δένδρου πεπτωκυίας ὠμάς. Δρυπολεῖ, [illegible] περὶ πόλει. Δρύπτειν κυρίως, ἐπὶ λεπισμοῦ δρυὸς ἢ τοῦ ξύλου. καταχρηστικῶς δέ, καὶ τὸ ἀμύσσειν. κυριολεκτεῖται δὲ μάλιστα ἐπὶ σαρκῶν, τὸ ἀμύσσειν. τὸ μέντοι δρύπτειν βαθύτερόν τι τοῦ ἀμύσσειν ἐστί. ἡ δρύπτειν τὸ ξέειν ἢ ἀπάγειν τῶν σαρκῶν τὸ δέρμα ὄνυξιν ἢ ἑλκυσμῷ. φαίνεται δὲ διαφέρεσθαι καὶ τοῦτο τὸ ῥῆμα. δρύπτω τὸ γὰρ καὶ δρύφω· ὡς εἰπεῖν δὲ αὐτικὸν ἐστι προκειμένου, τὸ δὲ δρύφα τὸ δρύφω [illegible] ἐστιν αἱ γὰρ τῆς προκειμένης διασπασμοὶ [illegible] ἰωνικῶς ἤ μᾶλλον αἰολικῶς κατὰ τὸ [illegible], ὃ μᾶλλον συνεκκόφθαι δοκεῖ ἤ μὴν πάθειν ἀφαίρεσιν. Δρυπτερίς, βοτάνη τις ἐμφερὴς πτέρει. Δρύπτειν, ἀλήτην. Δρύπτω, τὸ σπαράττω ἢ ξύω. ὅμηρος. δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειάς. παρὰ τὰς δρῦς. τὸ γὰρ παλαιὸν ἁρπάζοντες τὰς βαλάνους, περισπαίοντες ἀλλήλους ἐσπάραττον. ὅθεν ἡ δρυμάσσειν ῥῆμα τὸ σπαράττω. ἢ ἀπὸ τῶν περιλεπομένων δρυῶν εἴρηται. Δρῦς κατὰ τοὺς παλαιοὺς πᾶν δένδρον. ἀφ' οὗ ἀκρόδρυα λέγονται αἱ ὀπῶραι πᾶσαι. Δρῦς, ἱερὰ τῆς Ῥέας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ θεῶν. Δρῦς. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστοκράτους πόλις ἐν Ἠπείρῳ. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θρᾴκῃ. Δρυτόμος, ὑλοτόμος. δενδροτόμος. οὐ μόνον δὲ ὁ δρῦν τέμνων, ἀλλὰ ὁ πᾶν δένδρον. ἢ δρυτόμος, ἐκ μέρους τῆς δρυὸς ὁ τόμος ἐδόκει τοῖς παλαιοῖς, διὰ τὰς πρεσβυτέρας καὶ παλαιοτάτους βαλανηφόρους δρύας, τὸν ἁπλῶς ξυλοκόπον καὶ ὑλοτόμον δηλοῖ. ὥσπερ καὶ δρυμὰ καὶ δρυμός, οὐ μόνον ὁ δρῦς ἔχων τόπος, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ δένδρα. καὶ δρυοκολάπτης, ὁ πᾶν ξύλον κολάπτων. ὡς ἐπὶ τοῦ ὅμηρος. τάμνων δένδρεα οὐ μὴν δρῦς μόνας ὡς εἶναι ταυτὸν τὸ τάμνειν δένδρεα καὶ τὸ δρυτομεῖν, καὶ τὸ δενδροτόμον καὶ δρυτόμον. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ δρῦς ἅπαν δένδρον, οὕτω δὲ καὶ πολύκλωνος καὶ ἀριπρεπὴς δηλοῖ, ἐν τῷ πῖνε ἐλάτη ἔχει, οὕτω καὶ δόρυ οὐ μόνον ἰδίως λόγχης μέρος τὸ πολεμικὸν ξύλον, ἀλλὰ καὶ ἅπαν. ὡς δῆλον ἐκ τῆς δόρατα μακρὰ τάμνειν καὶ, ὅτε εἰσὶ δύο δουρὸς ὑπ' ἀέρος. ἢ [illegible] περὶ τὴν ἀφ' ἀλιμένων ἐκ δρυΐνης. Δρυφάδες, ὄνυχες. καὶ ξέματα. καὶ δρυφάδες, λύπαι ὀδύναι ἢ [illegible]

λάξα τὸν παῖδα τοῦ αἴγος, δραγμαῖ αὐτὸν χαλαζεῖ ἐπίσκοπ᾽ ἐστιν. Δραθεῖν, τὸ κοιμᾶσθαι. καὶ δαρθεῖν δὲ τὸ κοιμηθῆναι. ἔδραθεν καθ᾽ ὑπέρθεσιν, ἐκ τοῦ δρέθω, δρέσω, ἔδρεσα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραθεν. ὁ μέλλων δραθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον δραθεῖν. κυρίως τὸ ἀδιάλειμμα τοῦ κοιμᾶσθαι. Δράθω, καὶ δραθεῖν τὸ ἀποτίνειν τὸ δρᾶν, ὅ ἐστι βλέπειν. Δραίνεις, ἀντὶ τοῦ πράττεις. ὡς τὸ ἀλλ᾽ ἔτι δραίνεις. ἤτοι δρᾶν, ἢ δύνασαι δρᾶν. ἐκ τοῦ ῥυαδραίνεις, ὁ μὴ δραίνειν δυνάμενος. ἢ ἀδράνεια, ἡ ἀσθένεια τοῦ δρᾶν. οἱ δὲ παλαιοί, δραίνειν λέγουσι τὸ ἀγρυπνεῖν. ἤγουν ἀργὸν ὕπνου εἶναι. καὶ βλέπειν. δρῶ γάρ, τὸ βλέπω. διὸ εἶπεν ὁ ποιητής, εἴ τι δραίνεις, ἐπάγει. ἐπεὶ οὐδέ σέ γε ὕπνος ἱκάνει. Δραίνεις, δραστικῶς ἔχεις. Δραιόν, μακρόν. πυλεών. Δραίνω, ἐκ τοῦ δρῶ. καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ῥέω, ῥαίνω. Δρακώμη, ὠφέλεια. Δράκαιναι, τὴν μάστιγα. τὴν ὑστριχίδα, ὁ ἀριστοφάνης. Δρακαῖον, ὄρος καρίας. Δρακοντίδης, πονηρός οὗτος, καὶ πλείστας καταδίκας ὀφλών. ὁ χόμηνος ἀριστοφάνης. ἐκφέρεται δρακοντίδης. ἢ δρακοντίδης. εἷς τῶν τριάκοντα. ὑπείδης. καὶ δρακοντίδης τὸν κέκροπα. ἀριστοφάνης. ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχε. Δράκαυλος σοφοκλῆς ἰυμπανισταῖς. ἤ ὅτι σκορπίος, ἢ ὅτι εἰς δράκοντα μετεμορφώθη. Δρακεῖν, ἰδεῖν βλέψαι. Δρακεῖ, ἐνεργεῖ. πράσσει. Δράκια, φύλλα. σικελοί. Δρακίος, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ δράσω. ἰ ὁ δραπετέμενος. ἰσχυρός. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω. ἤτοι ὁ πρακτικός. Δράκοντα, τὸ κηρύκιον. σοφοκλῆς φιλοκτήτῃ. Δρακός, τῆς παλάμης τῆς χειρός. Δρακεῖν, ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω. οὗ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαρκον. γίνεται κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ. ἀντὶ σμερδαλέος καὶ τὸ ὄψει κατὰ πλεκτικός. καὶ δράκων, ὥσπερ ἀργός ἀργαλέος, φατὸς φατειός. Δράκων, ἀθηναῖος νομοθέτης. ὃς αἰσχίνης. ἕτερος δ᾽ ἐστὶ δράκων, οὗ ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ μέμνηται. Δράλαινα, λάμνα. κῶα. Δρᾶμα, ποίημα. πρᾶγμα. ὡς ἡ δρᾶσαι, τὸ πρᾶξαι λέγεται δρᾶμα. καὶ τὸ ἐπὶ τῆς θεατρικῆς μιμηλῶς γινόμενον, ὡς ἐν ἐπιγραφαῖς. Δραματολόγος, ὁ τὰ δράματα συνάγων. Δραματουργεῖν, πανουργεῖν. συντιθέναι. πράττειν. Δραματούργημα, σύνθεμα. Δραμεῖν, δρέμω. δρεμῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραμον. ὁ μέλλων δεύτερος, δραμῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, δραμεῖν. Δρᾶν, πράττειν. θύειν. σοφοκλῆς ἐν αἴαντι. Τί ποτε δρασείεις φρενί. Δρᾶσαι ἐστι δρῶ τὸ πράττω. δρῆμι. καὶ διδρῶ. ἢ διδρημι. δρεμισῶ, δρήσω. ὁ ἀόριστος, ἔδρην. ἡ μετοχή, δρὰς δράντος. τὸ ἀπαρέμφατον δρᾶσαι. Δρανεῖς, δραστικοί. ὅθεν ἡ ἀδρανεῖς. Δραῖος, ἔργον. πρᾶξις. ὄργανον. ἄγαλμα. κατασκεύασμα. δύναμις. Δρὰξ, δράκα. ἢ ἴσον τῇ χειρί. ἀόριστον δράξασθαι. καὶ περιλαβεῖν. παρὰ τὸ δράξω μέλλοντα δρὰξ, ὡς θέω θείς. Δράξαι, κρατῆσαι. καὶ ἕξεσθαι τὸ πτερόν. Δράξασθε παιδείας, ἀντιλάβεσθε παιδείας, καὶ ἀντέχεσθε. Δράξων, ἡ λεγομένη σικελική. σημαίνει δὲ τοὺς κατὰ ἱερὰ τῶν ἀλφίτων, ἢ τοὺς ἄλλους τινὰς δραπετεύοντας. καὶ ἁρπάζοντας οὐ ἱερατεύοντας, κατὰ δάλοις καλεῖ. παρὰ τὸ δράττεσθαι. εἰς δὲ τὸ διονύσου, ἄρτον τὸ δράξων, σημαίνει τὸν ... βοσκόν. Δραπαιδίς, εἶδος ὀρνέου. Δραπετεύειν, φεύγειν. Δραπέτης, ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας. ὁ πετάλω, ὅ ἐστι φεύγων. δραπέτης τὸ δρᾶν. μακρόν. καὶ δραπέτης κλῆρος, ὁ μετὰ πανουργίας γινόμενος. τοῦτο δὲ ἱστορεῖται περὶ κρεσφόντου, καὶ τῶν ἀριστοδήμου παίδων. ὅτι πανοῦργος ὁ κρεσφόντης βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε κληρουμένων περὶ μεσσήνης. σοφοκλῆς. Οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς ἀλλ᾽ ὃς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν. Δραπετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς. ἔστι δὲ τῆς μυΐνδα καλουμένης τρόπος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὸν παῖδα τὸν μὲν τοὺς μύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς βοῶν, τηροῦ. φυλάττου. οἱ δὲ ἀποφεύγουσι, φυλασσόμενοι τοῦ ἀγρευθῆναι. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ δραπετεύειν. Δράσας, ποιήσας. ἢ δρᾶσαι, ποιῆσαι. Δράσεις, θύειν θυσίας. αὐλεῖς. Δρασείοντες, ἐνεργητικῶς ἔχοντες. Δρασείω, τὸ ἐπιθυμῶ δρᾶσαί τι. εὐριπίδης. Τί τ᾽ ἂν τούτοις παῖδ᾽ ἐμὸν δρασείετον; ἤγουν μέλλοιτε δράσειν. Δρασείων, δραστικῶς ἔχων. Δράσις, σημαίνει τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ὅρασιν. ἢ δρατοί, οἱ ὀφθαλμοί. Δρασκάζειν, κρύπτεσθαι. ἀποδιδράσκειν. Δράσκας, δρασμός. Δράσκασις, ἡ διάδρασις. ἡ δραπέτευσις. Δρασμάτων, πανουργημάτων. Δρασμός, ἡ φυγή. Δράσον, ἀριστοφάνης. αὐτὸ ὃ δράσον, ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ δράσεις. Δρασσόμενα, κρατοῦντες. Δραστείας, τὰς θεραπαίνας, καὶ διακόνους. Δράστην, κόφινον. Δραστήρ, ὁ πρακτικός κατ᾽ ἐπιβολήν. Δραστηρά, δραστικά. Δραστῆρας, μαγείρους. διακόνους. Δραστήριον, τὸ κόσμιον καὶ ἡσύχιον. Δραστήριος, ὁ περίεργος. καὶ δραστηρίας πρακτικωτάτης. Δραστικός, κραταιός. ἰσχυρός. δυνατός. Δράστις, ἡ βύστος. καὶ αἱ ἐργαζόμεναι ἀντὶ δραστουργοί. Δρατὰ σώματα, ἐκ τοῦ δαρτὰ. ὡς καὶ τὸ κραδίη καὶ τὸ ἔδρακον, ἐκ τοῦ ἔδαρκον. Δράχμα, τὸν τῆς σταφυλῆς βότρυν, καὶ τῆς φοινικίας βαλάνους. Δράχματα, ἀνθήματα. Δραχμή, σταθμὸς ὡρισμένος. ἢ τὸ συνάθροισμα τῶν ἓξ ὀβολῶν. ἢ τὸ ὄγδοον τῆς οὐγκίας. ἢ χρυσίου ὁλκὴ νομίσματος. ἢ ἀργυρίου λόγον διδράχμων δέκα. Δρέγματες, αἱ ... Δρέμμα, βλέμμα. οἱ δὲ, κλάσμα. Δρεπανηφόρος, ξιφηφόρος. καὶ δρεπανηφόροι. καὶ δρεπάνη ἡ φασκα κία. διὰ τὸ ἐκεῖ κεκρύφθαι τὸ δρέπανον. Δρεπανίς, κέγχος. Δρέπειν, τρυγᾶν. τέμνειν. καὶ δρεπανίς, αἱ τρυγηταί. Δρέπεται, θερίζεται. τρυγᾶται. ἀπανθίζεται. Δρέπομαι τὸν αἰθέρα ποιητικῶς. ἡ δοική χάλλιον. ἢ αἰτιατικῇ. τὸ δὲ ἐνεργητικόν, κάλλιστα ἔχει. Δρεπομένα, λαμβάνοντες ἀπολαύοντες. τρυγῶντες. Δρεπτά, ἐπαρμένα. Δρεπτόν, δικτυκῶς ἀπολαύσιον. τρυγητικόν. καὶ ὅπως τό, παράπασον, καὶ τὸ δρεπτὸν σκέλη, παρὰ τοῦ φίλημα. Δρεφθῆναι, ἀποδρεπανισθῆναι τρυγηθῆναι. Δρέψαι, ἀφελεῖν τρυγῆσαι. ἀποκόψαι. ὅθεν καὶ δρέπανον. Δρῆες, στρουθοὶ μακεδόνες. Δρηλαῖ, φεύγουσιν. Δρῆσαι, δραπετεῦσαι. δρᾶσαί τι. ἢ αἰκίσασθαι. Δρηστῆρες, οἱ ὑπουργοῦντες καὶ διακονοῦντες. Δρημοσύνη, θεραπεία. ὑπηρεσίαι. οἱ θεράποντες. καὶ δρηστῆρα τὸ ὑπουργητικόν. ἢ δρησμοσύνη. καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ πελασμοσύνη. Δρία, ἡσίοδος. Ἀνὰ δρία βησσήεντα φεύγει. ἤγουν, εἶα, τοὺς συνδένδρους τόπους. Δριάεντα, χλωρά. Δριαλεῖν, ... Δριάσσουσι, θάλλουσι. Δριακαί, ὄρνεα ποιά. Δρίλακες, βδέλλαι. ἔλειαι. Δρίμαι, ψύχος. Δριμέα, τὰ δριμύτατα. καὶ δριμεῖα, ἡ θερμότης. καὶ δριμεῖα μάχη, ἡ ἔνθερμος, καὶ ἐνεργός. Δριμύ, ὀξύ. σφοδρόν. θερμόν. ταχύ. Δριμύ, ἐρισμός? ... Δρίος, ὕλη. ὄρος. χόρτος. Δρίς, δύναμις. Δριτά, σκύλος. σκάφη. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. Δρυ-

ὀδίνης, θιά

χοδείροις, τοὺς μακροτραχήλους· παρὰ τὸ δολιχὸν τὸ μακρὸν, καὶ τὸ δειρὴ· λέγει δὲ κατ' ἐξαίρετον ὁ ποιητὴς τοὺς κύκνους· τοῦτο γὰρ ἴδιον παρὰ ἀναλογίαν τοῦ σώματος τὸ δολιχὸν εἶναι μακρὸν τοῦ τραχήλου αὐτοὺς ὁρμιὰς ἔχοντας, ἐν ταῖς ὑγραῖς· δοκεῖ δὲ τὸ ἰωνικῶς μὲν δουλιχὸν, κοινῶς δὲ δολιχὸν, γίνεσθαι παρὰ τὸ διολισθαίνεσθαι· τοιοῦτον γάρ τι τὸ μακρὸν· τραπέντος τοῦ ψιλοῦ κ εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασὺ διὰ τὸ ἄφωνον προτεῖνον· δὲ τῆς λέξεως ταύτης, καὶ δρόμος ἐναγώνιος ὁ δόλιχος, καὶ νῆσος δέ τις τὸ δουλίχιον, σύγκειται ἀπ' αὐτῆς. καὶ τὸ δολιχόσκιον, καὶ δολιχαῦλαι αἰγανέαι, ὅ ἐστι μακροὺς αὐλοὺς ἔχουσαι, ἤγουν κοιλότητας περὶ δόρατι πῶς, αἷς ὁ τοῦ ξύλου καυλὸς ἐνίεται. Δοῦλος, ἡ οἰκία· ἡ τὴν περὶ τὸ ἄλλο συνέλευσιν τῶν γυναικῶν· γίνεται δὲ, παρὰ τὴν δύνει, ὃ σημαίνει τὴν κάκωσιν· δειλός τις ὢν συγκοπῇ ἐκ πλεονασμοῦ, δοῦλος. ἢ παρὰ τὸ δεύω τὸ δεσμῶ, δέλος· καὶ δοῦλος· τοὺς γὰρ αἰχμαλώτους ἐδέσμουν. ἢ παρὰ τὸ δόλος δοῦλος. Δουλοσύνη, τῆς αὐτῆς ἀναλογίας ἐστὶ, τῇ φρεσύνη· ξεινοσύνη· καὶ τὰ λοιπά. Δουλοσύνης αἰσχεσθαι παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι δουλοσύνην αἰσχεσθαι· ἴσως δὲ οὐ καλῶς· τὸ γὰρ πάντας ἀνθρώπους αἰσχεσθαι πρὸς ὃ δοκεῖ φέρεσθαι ἡ γραφὴ, οὐ τοιαύτης σημασίας ἐστί. Δουλοῦμαί σε, ἀπὸ τοῦ δοῦλον ποιῶ· καὶ δουλῶ· ἀνδραποδίζομαι· ἐξανδραποδίζομαι· ὑποτάγομαι αἰχμάλωτον ποιῶ. ταυτοσήμαντα. καὶ δουλοῦμαι τὸν δεῖνα οἱ ἀττικοὶ, οὐ δουλῶ. δημοσθένης· δουλοῦται τὰς πόλεις. καὶ δουλεία, οὐ μόνον αὐτὸ τὸ δουλεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν δούλων. Δουλόω, ὦ· δουλώσω· ἐδούλωσεν ἑαυτὸν, ἤγουν δοῦλον ἐποίησε· καὶ δουλοῦμαι, μεταβατικὸν καὶ δουλωσάμενος τὴν ἑλλάδα. ἤτοι δούλην ποιήσας. καὶ δουλοῦμαί σοι ἀντὶ τοῦ ὑποτάττομαι σοι, ἢ δοῦλος σὸς γίνομαι. Δούλων πόλιν, ἐστὶ δὲ ἐν κρήτῃ, καὶ λιβύῃ. Δούλωνα, τὸν μουσικὸν φιλόξενον· ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ φιλόξενος· ἦν δὲ τὸ γένος, κυθήριος. Δοῦναι, ἐπὶ τῆς ἀπλῆς ἑκουσίου δόσεως· ὅθεν ἐκ τὸ δῶρον· ἀποδοῦναι δὲ, ἀπὸ τοῦ χρεωστικῶς διδομένου. καὶ οὕτω παρ' ὁμήρῳ ἀποδόμεναι ὁ βασιλεὺς λέγεται, τὴν ἑλικώπιδα κούρην ἣν εἶχεν δηλαδὴ, ἀπριάτην ἀνάποινον· ἀποδίδοσθαι δὲ ἐστὶ, τὸ ἐπιπράσκειν τῶν ὑπαρχόντων τι. Δούπησεν, ἐποίησεν ὥστε ψόφον τινὰ ἀποτελέσαι. Δοῦπον, ψόφον· καὶ δοῦπος, βαρέος μετὰ ψόφου. Δούπου ἀκοντῶν, ἐκ μέρους ἡ ἀπλῶς μάχη· μέρους δὲ τοῦ ἐν ὅπλοις κρείττονος· ἐπαινετικὸν γὰρ μάλιστα αἱ αἰχμαί. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν, ἀκοντισταί. ἐστι δὲ δοῦπος ἀκόντων, πόλεμος. πρὸς διαστολὴν ἄλλων δούπων. Δοῦρα, ἐκ τοῦ δόρυα· καθ' ὑπερβιβασμὸν δοῦρα· καὶ δοῦρα σέσηπε, ἀττικὸν ἀθηναῖοι γὰρ πληθυντικοῖς οὐδετέροις ἑνικὰ ἐπάγουσι ῥήματα. τὸ μὲν τοι σπάρτα λέλυνται κοινόν. δοῦρα νεῶν, πρὸς διαστολὴν τῶν τε κατὰ τὴν μάχην, καὶ τῶν ἁπλῶς ξύλων. Γίνεται ὥσπερ τὰ γόνυα, καὶ δόρυα, γίνεται καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ υ, γοῦνα καὶ δοῦρα. ἢ ἀπὸ τοῦ γούνατα, καὶ δούρατα, κατὰ ἀποβολὴν τῆς τα, γοῦνα, καὶ δοῦρα. Δουράτεον ἵππον, τὸν ξύλινον λέγει. τὸν καὶ κοινότερον δούρειον· γίνεται δὲ ὁ δούρειος μὲν, ἐκ τοῦ δουρός· ἐκ τοῦ δούρατος δὲ, ὁ δουράτειος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι δουράτιος, διὰ μέτρου χρησιμότητα. Δούρασι, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ στομάτεσσι ἐκ πιάτεσσι ποιητικῶς. δούρασι δὲ, τὸ κοινόν. Δουρηνεκὲς, δόρατος βολή. δόρατος μῆκος. ἀπόστημα, ὅσον δόρυ διατείνει. Δουρὶ κλυτὸς, καὶ κλυτὸς ἔγχει, τὸ αὐτό. ἐστι δὲ, ὁ κατὰ μάχην εὔδοξος. ἀπὸ μέρους τοῦ δόρατος. Δουρίκτητον, δορίκτητον αἰχμάλωτον. Δορίληπτος, αἰχμάλωτος. Δούρειος ἵππος, ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐστι· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκκύπτουσι δόρατα. Δουρὸς, δόρυ δόρυος· καὶ δουροῖς λέγομεν καὶ δούρατος ἐκ τοῦ δούρας, διθείας συστηγμένης. Δουρὸς ἐρωὴ, ἡ σὺν δόρατι ὁρμή. Δοιὰ, παραχώνω δισμαθεῖς. Δουσάρην, τὸν διόνυσον ναβαταῖοι, ὥς φησιν ἰσίδωρος. Δουχεῖον, δοχεῖον σημαίνει ἐθνικῶς. Δοχὴν, ἄριστον. Δοχμαλὸν, χαμαίζηλον ταπεινόν. Δόχμη, τὸ τετραδάκτυλον. ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς, ἐν τοῖς οὖσι δὲ ἀφεστήκασι περὶ τῶν δύο δοχμά. ἐν μέντοι φασὶ τοῖς ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις, ὀξεῖα ἐπίκειται τῇ πρώτῃ συλλαβῇ κατὰ τὸ λόχμη λόγχη ὄχμη. οἴχνη. ἕτερος δέ τις λέγει καὶ αὐτὸς, ὅτι δόχμη ὡς ὄχμη καὶ στάθμη κατὰ τρύφωνα, εἰ καὶ ἀρίσταρχος ὀξύνει ἀξιοῖ. παυσανίας δὲ εἰπὼν καὶ αὐτὸς ὅτι δόχμη τὸ τετραδάκτυλον, ἐπάγει κύπρια δὲ τὴν παλαιστήν. ἴσως δέ φασι διὰ τὸ πλαγιάζειν τῇ χειρὶ ἐν τῷ μετρεῖν. δόχμιον γὰρ τὸ πλάγιον. ὡς προϋπάρχειν οὕτω, τῆς δόχμης τὸ δόχμιον. Δοχμὴ, σπιθαμή. ἀριστοφάνης. ἢ ἡ παλαιστή. λέγει δὲ πρὸς βορσοδέψην, περὶ τοῦ δέρματος. Δοχμιακὸς, εἶδος μέτρου ἀντισπαστικοῦ. ἐστι δὲ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον οἷον, ἐγὼ δ' οὔ τι σοί. ἐστι δὲ ἀριθμῶν ... πολλὰ ἔχει μὲν ὀνόματα καὶ ἀλλ᾽ ... ἴαμβος, ἰαμβικὸς. δάκτυλος, δακτυλικὸς, παίων ἐπίτριτος. οὗτοι μὲν οὖν ὀρθοί εἰσι ῥυθμοί. ἐν ἰσότητι γὰρ κεῖνται. ἡ γὰρ μονὰς πρὸς δυάδα. ἡ δυὰς πρὸς τριάδα. ἡ τριὰς πρὸς τριάδα. ἡ τριὰς πλεονεκτεῖται μονάδος, ἐν τῷ δοχμιακῷ. τριάς ἐστι πρὸς πεντάδα. ἡ δυὰς ἡ πλεονεκτοῦσα. οὗτος οὖν ὁ ῥυθμὸς, οὐκ ἐδύνατο καλεῖσθαι ὀρθός. ἐκλήθη τοίνυν δοχμιακός, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μεῖζον κατὰ τὴν εὐθεῖαν κρίνεται· καὶ τὸ μέτρον οὖν δοχμιακὸν, ὡς ἐμπεσὸν τῶν ἐν αὐτῷ τῶν ὀκτὼ χρόνων. Δόχμιον, πλάγιον. Δοχμοκόρσοι, οἱ πλαγιαζόμενοι. Δοχμολόφοι, οἱ ἐκ πλαγίους τοὺς λόφους ἔχοντες. Δόχμος παρὰ τὸ δέχω φασὶ γίνεται, ἵνα δηλοῖ τὸν δεχόμενον· τοιοῦτοι γὰρ ἐν ταῖς εἰσόδοις οἱ εἰσιόντες δόχμιοι. δοχμὴ μέντοι θηλυκῶς ἡ παλαιστὴ, ἤγουν τὸ τετραδάκτυλόν φασι τῆς χειρὸς ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι αὐτὴν, ὅτι καὶ βαρύνεται ἡ δόχμη ὁμοίως τῷ στάθμη. λόχμη. ὄχμη. ἀρσενικοῦ δηλοῦται. Δοχοὶ, δοχεῖα λουτῆρας.

ΤΟ Δ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Δραγκάζειν, κρύπτειν. Δραγκαλακτεῖν, θρηνεῖσθαι. Δράγμα, ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων. Δράγματα, τὰ περιρρέοντα τῶν σταχύων τὴν ἀριστερὰν παρὰ τὸ δράττεσθαι· ὅθεν καὶ δραχμὴ ἡ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι. πάμολις δὲ συνέστηκεν, ἐκ δραγμάτων ἑκατὸν ἢ διακοσίων. Δράγματα, ἀπαρχαί. Δραγμαῖαι, ταῖς ἐν ταῖς τοῦ ἐγκεφάλου κοιλότησι. Δραγματεύοντες, ὅ ἐστι τὰ δράγματα συνάγοντες, παρὰ τὸ συνέρχονται φέροντες αὐτὰ τοῖς ἀμαλλοδετῆρσι· δράγμα δέ ἐστιν ὅσον ἂν δράξηταί τις τῷ δρακί, παρὰ τὸ δράσσω. ἐξ οὗ καὶ ἡ δραχμή. Δραγμὸ χαλαζῶντα, ἀλλ' διαφέρει τοῦ ... ἐπεὶ δὲ ἐπὶ χα.

εὐθεῖα συστιγμένη, τὸ δόρας· καὶ κλίνεται τοῦ δόρατος· ἀφίσταται οὖν ἡ εὐθεῖα αὐτοῦ, ὡς ἄχρασος, καὶ λαμβάνεται ἐπὶ προ-
κλίσεως, δόρυ δόρατος· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, δόρασιν· οὕτω καὶ ὕδωρ ὕδατος· ἔστι δὲ ὕδωρ ὕδορος· καὶ ὕδας ὕδατος·
καὶ κλίνεται ὡς ἔφαμεν· ἢ δόρατα, λογχάρια· καὶ δουράτιον, μικρὸν δόρυ. Δορατιζόμεναι, δόρασι μαχόμεναι. Δο-
ρὰς, τὸ δέρμα, καὶ δορὰ ἐστίν. Δόρπ, ἐκ δορᾶν, ἀντὶ τοῦ δόρατα καὶ δοράτων. Δοριάλωτον, αἰχμάλωτον. Δορίδες, μά-
χαιραι μαγειρικαὶ, εἰς τὸ ἐκδέρειν τὰ θύματα ἐπιτήδειαι. Δορίκτητος, αἰχμάλωτος· πολέμῳ κτηθείς. Δοριληπτον,
κατηγορούμενον. Δόριλλος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἐφ' ὕβρει τραγῳδοποιοῦ δορίλλου· ἢ παρὰ τὸ δέρειν· τὰ τιλλόμενα
τὰς τρίχας, καὶ οἱονεὶ ἐκδερόμενον. Δορκαλίδες, ὄργανόν ἐστι κολαστικὸν ἤτοι μάστιγες, ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων.
Δόρκων· ὄνομα τόπου, καὶ ὁ ἔλαφος. Δορὶς, σκεῦος μαγειρικόν. Δορίσκος, χωρίον τῆς θρᾴκης· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κτη-
σιφῶντος καὶ ἡρόδοτος. Δοριτῷ, δόρατι. Δορκάζων, περιβλέπων. Δόρκων, κόνιδες. Δόρκανα, αἰγιβόες· τρῶτες·
Δορκὰς, τὸ τῆς ἐλάφου γέννημα· παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω δέρκας· καὶ δορκάς· ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον, καὶ διόμματον.
Δόρξ, ὄνομα ζώου· εὐθεῖα δορκάς· παρὰ τὸ δέρκω δέρξω, δέρξ· καὶ δόρξ· ὡς σήπω σήψω, σήψ· ὀξυωπὲς γὰρ τὸ ζῶον. Δοροδό-
κος, τὸ ὑποδεχόμενον τῆς οἰκίας τὸν ὄροφον. Δορὰ, θύλακες δερμάτινοι· κώρυκοι· δέρματα καὶ δορούς, κωρύκους δέρ-
ματα. Δόρπα, ἀντὶ τοῦ δεῖπνα· μεταπλασμὸν ἔπαθεν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ κλίνεται· δόρπος γὰρ, καὶ δορπῆσαι, δειπνῆ-
σαι. Δορπεία, ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν ἀπατουρίων· ἡ δ' ἑξῆς, ἀνάρρυσις· κουρεῶτις δὲ ἡ τρίτη· καὶ μάλιστα γοῦν ἐν τῷ ἀπα-
τουρίῳ. Δορπηστὸς, δείπνου ὥρα. Δόρπον τὸ δεῖπνον, φανερῶς ἔδειξεν ὅμηρος εἰπών· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι, τεύξεσθαι
δόρπον· οὐδέ τί πως δὲ εἶπε· φασὶ γὰρ μέγα δόρπον. Δόρπος, ὁ δεῖπνος· ἡ περὶ τὴν ἑσπέραν ἑστίασις· κυρίως ἡ ἑσπερινὴ
τροφή· ἀπὸ τῶν δερμάτων· ὅτι ἐπὶ τῶν δερμάτων καθήμενοι ἐσιτοῦντο· ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὀδοῦσιν· ἢ παρὰ τὸ τοῖς χείλεσι
δρέπειν· ἢ παρὰ τὸ ἕρπειν ἡμᾶς εἰς τὸ ἰαύειν· ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι. Δορσάνης, ὁ ἡρακλῆς παρ' ἰνδοῖς. Δόρυ, σημαίνει δύο·
τὸ ξύλον, καὶ τὸ ἀκόντιον· τὸ ξύλον μὲν, ὡς παρ' ἡσιόδῳ· Ἕκατον δὲ δούρατ' ἁμάξης· καὶ ὅμηρος· Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε
νεῶν· τὸ ἀκόντιον δὲ, ὡς τὸ, Εὐμμελίης δόρυ θήξασθαι· καὶ πάλιν, Αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ
δρῦς δρυός, δόρυ· ἀπὸ παντὸς λεγομένου ξύλου ὑπὸ τῶν παλαιῶν· ὡς μαρτυρεῖ δρυμὸς, καὶ δρύφακτος· ἢ παρὰ τὸ δέρω τὸ
λεπίζω· τοῦ γὰρ φλοιοῦ λεπίζεται τὰ ξύλα· ἢ παρὰ τὸ δρύπτω· ἢ ἐκ τοῦ δρῦς· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐκ δρυίνων κατεσκεύαζον· ἢ ἐκ
τοῦ θερῶ ὃ σημαίνει τὸ πάσχω· θέρυ τι ὂν τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀνασχόν· ὡς ὁ ποιητὴς λέγει παρετυμολογῶν αὐτό· Ἐπεὶ, οὔπο-
τε αὐτὸ λύθεν ἐκ δ' ὀρύγαιος· ἔνιοι καὶ τὸ δέρμα, δόρυ λέγουσι. Ἄλλως. Δόρυ, τὸ ξύλον ἔφη ὁ ποιητής· αἰχμὴν δὲ, τὸ
τοῦ δόρατος σίδηρον· ὅς χαμαὶ πεσὼν ἐβόμβησεν, καὶ κόλον ἀφῆκε· δόρυ τὸ καταλειφθέν. Δορυάλωτον, δοριάλωτον.
Δοριάλωτος, αἰχμάλωτος· ὑπὸ δόρατος ληφθείς. Δορύκνη, δουροδόκη. Δορυκλυτὸς, παρὰ τὸ δόρυ ὁ ἔνδοξος. Δορύ-
κνιον παρὰ νικάνδρῳ, ἐστὶ φάρμακον· γράφεται καὶ δορύχνιον τὸ δορύκνιον· τὸ θανάσιμον ὑπάρχον πινόμενον· ἔστι δὲ
κατὰ τὴν ὀσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν γάλακτι παραπλήσιον· εἰ δέ τις αὐτὸ κλάσειε, γάλακτος ἀποστάζει· ὅθεν δ' ὡς διὰ κυρίου
τοῦ πίνοντι, διὰ τὸ εἶναι γάλακτι παραπλήσιον· δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ οὕτω κεκλῆσθαι, διὰ τὸ δόρατι ἴσον εἶναι,
κατὰ τὴν ἀναίρεσιν. Δορυκτήτην, δοριάλωτον· αἰχμάλωτον. Δορύκτητος πλοῦτος, ὁ ἀπὸ πολέμου. Δορύληπτος
λεία, ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ δόρατος. Δορυμάστορας, τοὺς ἐμπείρους τοῦ πολέμου. Δορύμνιον, εἶδος βοτάνης. Δορυμολ-
πὶς, ὁ προηγούμενος τοῦ θυομένου βοὸς τῷ διΐ. Δορύξενοι κυρίως, οἱ ἐν πολέμῳ γεγονότες φίλοι· ὡς γλαῦκος καὶ διο-
μήδης. Δορυξόος, ἐκ τοῦ δόρυ καὶ τοῦ ξέω· οὐδεὶς δὲ λέγει ἑλληνικῶς δορυξὸς, ἀλλὰ δορυξόος· καὶ κατὰ συγκοπὴν δορυξός·
ἔστι δὲ τόπος ὅπου ξύονται τὰ δόρατα. Δόρυσσα, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ σάμος. Δορυσσόοι, ἀνδρεῖοι· ἢ δόρατα σοβοῦντες· καὶ
σοβοῦντα καὶ ὁρμῶντα. Δορυφορεῖ, τιμὴν περιποιεῖ· αἰτιατική. Δορυφορία, καρποφορία ἀγαθή. Δορυφόροι, φύλακες·
ὑπηρέται βασιλέως· ὁπλοφόροι· ὑπασπισταί. Δορυφόρον, τὸν φύλακα τυράννων καὶ τὸ κωφὸν πρόσωπον. Δορυφόροις,
οἱ βαστάζοντες τὰ ὅπλα. Δορυφοροῦντες, προβαδίζοντες ἔνοπλοι. Δορχαλαὶ, ἀστράγαλοι. Δόρων, τῶν δοράτων.
Δὸς ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ εἰς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν· παρ' ὁμήρῳ σχῆμά ἐστι πρωθύστερον ἤτοι ὑστερολογία· ἔδει γὰρ οὕτω κεῖ-
σθαι· δὸς τὸν πάνδαρον εἰς ὁρμὴν ἐλθεῖν μοι ἔγχεος· καὶ δός μοι φονεῦσαι αὐτόν· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἔβαλεν ἐπαΐσσον-
τα, διὰ δ' ἔλασε παρδάλεος εἶσος, πρὸ ὀλίγου ῥηθέν· καὶ ἐκεῖ γὰρ φύσει πρῶτον τὸ ἔλασε, εἶτα τὸ ἔβαλε. Δόσαν, παρέ-
σχον· ἔδοσαν. Δοσείειν, δοτικῶς ἔχειν. Δόσις· ἰδίως λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσι, συμβόλαιον γραφόμενον ὅταν τις τὰ
αὐτοῦ διδῷ τινί· διὰ τὸ ἄρχοντος, ὡς παρὰ δεινάρχῳ· ἡ δόσις, ἡ ἁπλῶς δόσις· ἡ δωρεά· ἀπόδοσις δὲ, ἡ ἐπὶ χρέους· μετάδο-
σις, ἡ ἐπὶ μετοχῆς. Δόσκον, ὅ ἐστιν ἐδίδουν· ποιηταῖς μόνοις ἀρέσκουσα λέξις· καὶ τὸ διδάσκειν, καὶ τὸ ἔχεσκεν· οὐκ
ἀνάλογον δὲ τὸ δόσκον· ὡς ἐκ τοῦ δῶ δώσω· παρελήγετο γὰρ αὐτῷ τὸ ω μεγάλῳ κατὰ τὸ βιώσκω, τιτρώσκω, καὶ τὰ
ὅμοια. Δοτῆρα, δότην. Δοτὴρ, ὁ διδούς. Δοτικαῖς εἰς ω ληγούσαις, αἰολεῖς οὐ προσγράφουσι τὸ ι· οἷον, ὁμήρω σοφῶ.
Δοτικὴν, ἀντὶ τοῦ αἰτιατικῆς αἰολεῖς παραλαμβάνουσιν, ἐν τοῖς πληθυντικοῖς· οἷον ἀνθρώποις ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπους· τοῦτο
δὲ ποιοῦσι, διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς τῷ ι ἀντὶ τοῦ υ. Δοῦξ, ἡγεμὼν, ἄρχων. Δουλεία· κατὰ τρεῖς τρόπους· τὴν κατὰ τὴν δη-
μιουργίαν· καθά φησιν, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά· τὴν παρὰ τῆς πίστεως, ὡς εἴρηται Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρ-
τίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ· τρίτον, τὴν ἀπὸ τῆς πολιτείας, καθὰ τὸ εἰρημένον· Μωϋσῆς ὁ θεράπων νόμου. Δουλεύω,
λατρεύω· θητεύω· ὑπουργῶ· διακονῶ· διακονοῦμαι ὑπηρετῶ· ταυροσήμαντα. Δούλη, ἡ θεράπαινα παρ' ἡμῖν· παρὰ
δὲ τῷ ποιητῇ, ὄνομα κύριον· διὰ τὸ μὴ δὲ ἐπιλέγειν τὸν ποιητὴν δούλας τὰς θεραπαίνας, ἀλλὰ δμωάς· ἢ δμωΐδας· διὸ
καὶ τὸ εἰσόκε σὴν ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην, ἀθετεῖται κατὰ τοὺς παλαιούς. Δούλιον ἦμαρ, αὐτὴ ἡ δουλεία περι-
φραστικῶς· οὐ πρὸς ὁμαιότητα, καὶ ἦμαρ ἐλεύθερον ἀπηύρας· περίφρασις δὲ ἄμφω· τὸ μὲν δουλείας, τὸ δὲ ἐλευθερίας.
Δουλίχιον, ὃ καὶ δόλιχα καλεῖται, νῆσος μία τῶν ἐχινάδων, τῶν πρὸς τῇ ἐκβολῇ ἀχελώου ποταμοῦ· ἀπὸ δουλιχίου
φασὶν υἱοῦ πτολέμου ὠνόμασται· ἔστι δέ φασι καὶ νῆσος δολιχὴ πρὸς τῇ λυκίᾳ· ἣν καὶ δολιχίστην ἔλεγον. Δουλο-

χοδείροις, τοὺς μακρότερα χείλη ἔχοντας· παρὰ τὸ δολιχὸν τὸ μακρόν, καὶ τὸ δέρος· λέγει δὲ κατ' ἐξαίρετον ὁ ποιητὴς τοὺς κύνας· τούτων γὰρ μᾶλλον παρὰ ἀναλογίαν τοῦ σώματος τὸ δολιχὸν ἤτοι μακρὸν τοῦ τραχήλου ἀπὸ ὁρμῆς ἔχοντες, ἐν τοῖς ὑγροῖς. δοκεῖ δὲ τὸ ἰωνικῶς μὲν δουλιχόν, κοινῶς δὲ δολιχόν, γίνεσθαι παρὰ τὸ διολισθαίνεσθαι· τουτέστιν τὸ μακρὸν παρὰ πέτρας τοῦ ψιλοῦ κ' εἰς τὸ αὐτὸ στοιχεῖον διὰ τὸ ἄφωνον προηγεῖσθαι δὲ τῆς λέξεως ἰάδος, καὶ δρόμος ἐν ἀγῶσιν ὁ δόλιχος, καὶ νῆσος δέ τις τὸ δουλίχιον, συγκείται ἀπὸ αὐτῆς ἡ τὸ δολιχόσκιον ἡ δολιχαυλαι αἰγανέαι, ὅ ἐστι μακροὺς αὐλοὺς ἔχουσαι ἤγουν κοιλότητας ἐν αἷς δόρατα πήσσουσιν, αἷς ὁ τοῦ ξύλου καυλὸς ἐνίεται. Δοῦλος, ἡ οἰκία· ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν τῶν γυναικῶν· γίνεται δέ, παρὰ τὴν δύην, ὃ σημαίνει τὴν κάκωσιν· δύηλος τις ὢν· συγκοπῇ ἐν πλεονασμῷ, δοῦλος· ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ, δέλος· καὶ δοῦλος· τοὺς γὰρ αἰχμαλώτους ἔδεσμουν· ἢ παρὰ τὸ δόλος δοῦλος. Δουλοσύνη, τῆς αὐτῆς ἀναλογίας ἐστί, ὡς πρεσβοσύνη· ξεινοσύνη· καὶ τῶν λοιπῶν. Δουλοσύνης ἀνέχεσθαι παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ· τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι δουλοσύνην ἀνέχεσθαι· ἴσως δὲ οὐ καλῶς· τὸ γὰρ ταύτης ἀνθρώποις ἀνέχεσθαι πρὸς ὃ δοκεῖ φέρεσθαι ἡ γραφή, οὐ τοιαύτης σημασίας ἐστί. Δουλοῦμαί σε, ἀντὶ τοῦ δοῦλον ποιῶ· καὶ δουλῶ· ἀνδραποδίζομαι ἐξ ἀνδραποδίζομαι ὑποτάγομαι αἰχμάλωτον ποιῶ· ἰσοδυναμοῦντα· καὶ δουλοῦμαι τὸν δεῖνα οἱ ἀττικοί, οὐ δουλῶ· δομασθέντες· δουλοῦται τὰς πόλεις· ἡ δουλεία, οὐ μόνον αὐτὸ τὸ δουλεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν δούλων. Δουλόω, ῶ· δουλώσω· ἐδούλωσεν ἑαυτόν, ἤτοι δοῦλον ἐποίησε· καὶ δουλοῦμαι, μεταβατικὸν καὶ δουλωσάμενος τὴν ἑλλάδα· ἤτοι δούλην ποιήσας· καὶ δουλοῦμαί σοι ἀντὶ τοῦ ὑποτάττομαί σοι, ἢ δοῦλος σὸς γίνομαι. Δούλων πόλιν, ἔστι δὲ ἐν κρήτῃ, καὶ λιβύῃ. Δούλωνα, τὸν μουσικὸν φιλόξενον· ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ φιλόξενος· ἦν δὲ τὸ γένος, κυθήριος. Δοῦναι, ἐπὶ τῆς ἁπλῶς ἑκουσίου δόσεως· ὅθεν καὶ τὸ δῶρον· ἀποδοῦναι δέ, ἀπὸ τοῦ χρεωστικῶς διδομένου· ἡ οὕτω παρ' ὁμήρῳ ἀποδόμεναι ὁ βασιλεὺς λέγεται, τὴν ἑλικώπιδα κούρην οὐχ ἑκὼν δηλαδή, ἀπριάτην ἀνάποινον· ἀποδίδοται δέ ἐστι, τὸ ἐπίκεινα τῶν ὑπαρχόντων δοῦναί τι. Δούπησεν, ἐποίησεν ὥστε ψόφον τινὰ ἀποτελέσαι. Δοῦπον, ψόφον· καὶ δοῦπος, βαρέως μετὰ ψόφου. Δοῦπος ἀκοντῶν, ἐκ μέρους ἡ ἁπλῶς μάχη· μέρους δὲ τοῦ ἐν ὅπλοις κρείττονος· ἐπαινετὴν γὰρ μάλιστα οἱ αἰχμηταί· ἴσαιτον δὲ εἰπεῖν, ἀκοντισταί· ἔστι δὲ δοῦπος ἀκόντων, πόλεμος· πρὸς διαστολὴν ἄλλων δούπων. Δοῦρα, ἐκ τῶν δέρμα· καθ' ὑπερβιβασμὸν δοῦρα· καὶ δοῦρα σέσηπε, ἀττικὸν· ἀθηναῖοι γὰρ πληθυντικοῖς οὐδετέροις ἑνικὰ ἐπάγουσι ῥήματα· τὸ μέντοι σεσάπη λέλυται κοινὸν δοῦρα τοῦ, πρὸς διαστολὴν τῶν τι καθ' τὴν μάχην, καὶ τῶν ἁπλῶς ξύλων. Γίνεται τὰ γόνυα, καὶ δέρμα, γίνεται καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ υ, γοῦνα καὶ δοῦρα· ἢ ἀπὸ τοῦ γούνατα, ἡ δούρατα, κατ' ἀποβολὴν τῆς τα, γοῦνα, καὶ δοῦρα. Δουράτεον ἵππον, τὸν ξύλινον λέγει· τὸ καὶ κοινότερον δούρειον· γίνεται δὲ ὁ δούρειος μέν, ἐκ τοῦ δουρός· ἐκ τοῦ δούρατος δέ, ὁ δουράτειος· ἡ ἀποβολῇ τοῦ ι δουράτεος, διὰ μέτρου χρησιμότητα. Δούρεσσι, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ στομάτεσσι· ἐκ τῆς δοτικῶς πληθυντικῶς· δούρασι δέ, τὸ κοινόν. Δουρηνεκές, δόρατος βολήν· δόρατος μῆκος· ἀπόστημα, ὅσον δόρυ διατείνει. Δουρὶ κλυτός, καὶ κλυτὸς ἔγχει, τὸ αὐτό· ἔστι δέ, ὁ κατὰ μάχην εὔδοξος· ἀπὸ μέρους τοῦ δόρατος. Δουρίκτητον, δορίκτητον αἰχμάλωτον. Δορίληπτος, αἰχμάλωτος. Δούριος ἵππος, ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐστὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκκύπτουσι δόρατα. Δουρός, δόρυ δόρυος· καὶ δουροῖς λέγομεν καὶ δούρατος ἐκ τῆς δούρας, αἰτίας συστελλομένης. Δουρὸς ἐρωή, ἡ σὺν δόρατι ὁρμή. Δοιή, ταραχή· ἢ δισταγμός. Δουσάρην, τὸν διόνυσον ναβαταῖοι, ὥς φησιν ἰσίδωρος. Δουχίον, δοχεῖον σημαῖον εὐθυντικόν. Δοχήν, ἄριστον. Δοχμαλόν, χαμαίζηλον ταπεινόν. Δόχμη, τὸ τετραδάκτυλον· ἀρίσταρχος δὲ ἐξ ἀεὶ ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός, ἐν τῷ οὕτω δὲ ἀφιστήκασι μετὰ τοῦ δύο δοχμαί· ἐν μέντοι φασὶ τοῖς ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις, ὀξεῖα ἐπίκειται τῇ πρώτῃ συλλαβῇ κατὰ τὸ λόχμη· λόγχη· ὄχη· οἴχη· ἕτερος δέ τις λέγει καὶ αὐτός, ὅτι δόχμη ὡς ὄχη καὶ σπάθμη κατὰ τρύφωνα, εἰ ἡ ἀρίσταρχος ὀξύνει ἀξιοῖ. παυσανίας δὲ εἶπεν καὶ αὐτὸς ὅτι δόχμη τὸ τετραδάκτυλον, ἐπάγει κύπρια δὲ τὴν παλαιστήν· ἴσως δέ φασι διὰ τὸ πλαγιάζειν τῇ χειρὶ ἐν τῷ μετρεῖν· δόχμιον γὰρ τὸ πλάγιον· ὡς προϋπάρχει οὕτω, τῆς δόχμης τὸ δόχμιον. Δοχμή, σπιθαμή· ἀριστοφάνης· ἢ ἡ παλαιστή· λέγει δὲ πρὸς βορρᾶ δέψειν, περὶ τοῦ δέρματος. Δοχμιακός, εἶδος μέτρου ἀναπαιστικοῦ· ἔστι δὲ μονόμετρον ὑπερκαταληκτικόν, ἐγὼ δ' οὔ τι σοί· ἔστι δὲ ἀριθμὸς δυσφαινόμενος· πολλὰ ῥυθμῶν ὀνόματα καὶ ἄλλα· ἅπερ δὴ καὶ ταῦτα· ἴαμβος, ἰαμβικός· δάκτυλος, δακτυλικός, παίων· ἐπίτριτος· οὗτοι μὲν οὖν ὀρθοί εἰσι ῥυθμοὶ ἐν ἰσότητι γὰρ κεῖνται· ἡ γὰρ μονὰς πρὸς δυάδα· ἡ δυὰς πρὸς τριάδα· ἡ τριὰς πρὸς τριάδα· ἡ τριὰς πλεονεκτεῖται μονάδος, ἐν τῷ δοχμιακῷ· τριὰς ἐστὶ πρὸς πεντάδα· ἡ δυὰς ἡ πλεονεκτοῦσα· οὗτος οὖν ὁ ῥυθμός, οὐκ ἐδύνατο καλεῖσθαι ὀρθός· ἐκλήθη τοίνυν δοχμιακός, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μεῖζον κατὰ τὴν αἰτίαν κρίνεται· καὶ τὸ μέτρον οὖν δοχμιακόν, ὡς ἔμπαλιν τῶν ἐν αὐτῷ τῶν ὀκτὼ χρόνων. Δόχμιον, πλάγιον. Δοχμοκόρσοι, οἱ πλαγιαύχενες. Δοχμολόφοι, οἱ ἐκ πλαγίους τοὺς λόφους ἔχοντες. Δόχμος παρὰ τὸ δέχω φασὶ γίνεται, ἵνα δηλοῖ τὸν ἀγχόρητον· τοῦτο γὰρ ἐν ταῖς εἰσόδοις οἱ εἰσιόντες δόχμιοι· δοχμὴ μέντοι θηλυκῶς ἡ παλαιστή, ἤγουν τὸ τετραδάκτυλόν φασι τῆς χειρὸς ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι ἡ αὐτή, ὅτι καὶ βαρύνεται ἡ δόχμη ὁμοίως τῷ σπάθμη· λόχμη· ὄχη· ἀλλὰ χοῦ [illegible].

Δοχοί, δοχεῖα λουτῆρας.

ΤΟ Δ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ·

Δραγκάζειν, κρύπτειν. Δραγκαλακτεῖν, βριμοῦσθαι. Δράγμα, ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων. Δράγματα, τὰ περιφορούμενα τῶν σταχύων τὴν ἀριστερὰν παρὰ τὸ δράττεσθαι· ὅθεν καὶ δραχμὴ ἡ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι· παμίλαι δ' ἐνέστηκεν, ἐκ δραγμάτων ἑκατὸν ἢ διακοσίων. Δράγματα, ἀπαρχαί. Δραγμεῖς, τοὺς ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου κοιλότητας. Δραγματεύοντες, ὅ ἐστι τὰ δράγματα συνάγοντες, [illegible] φέρουσι αὐτὰ τοῖς ἀμαλλοδετῆρσι· δράγμα δέ ἐστιν ὅσον ἂν δράξαιτό τις τῇ δρακί, παρὰ τὸ δράσσω· ἐξ οὗ καὶ ἡ δραχμή. Δραγμὴ χαλαζῶσα, [illegible] δραγμή· ἔστι δὲ ἐπίχυσις χα-

εὐθεῖα συνεσταλμένη, τὸ δόρας· καὶ κλίνεται τοῦ δόρατος· ἀφίεται οὖν ἡ εὐθεῖα αὐτοῦ, ὡς ἄχρηστος, καὶ λαμβάνεται ἡ τρο
κλίτως, δόρυ δόρατος· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, δόρασιν· οὕτω καὶ ὕδωρ ὕδατος· ἔστι δὲ ὕδωρ ὕδωρος· καὶ ὕδας ὕδατος·
καὶ κλίνεται ὡς ἔφαμεν· ἢ δόρατα, λογχάρια· καὶ δουράτιον, μικρὸν δόρυ. Δορατιζόμενοι, δόρασι μαχόμενοι. Δο
ράς, τὸ δέρμα, καὶ δοράτιον. Δορά, καὶ δερόν, ἀπὸ τοῦ δόρατα καὶ δοράτιον. Δοριάλωτον, αἰχμάλωτον. Δορίδες, μά
χαιραι μαγειρικαί, εἰς τὸ ἐκδέρειν τὰ θύματα ἐπιτήδειαι. Δορίκτητος, αἰχμάλωτος· πολέμῳ κτηθείς. Δορίληπτον,
κατηγορούμενον. Δόριλλος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἐφ᾽ ὕβρει· παρὰ τραγῳδοποιοῦ δορίλλου· ἢ παρὰ τὸ δέρειν· τὸ τιλλόμενον
τὰς τρίχας, καὶ οἱονεὶ ἐκδερόμενον. Δορκαλίδες, ὄργανόν ἐστι κολαστικὸν ἢ μάστιγες, ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων.
Δόρκων· ὄνομα τόπου, καὶ ἔλαφος. Δορίς, σκεῦος μαγειρικόν. Δορίσκος, χωρίον τῆς θράκης· δημοσθένης ὑπὲρ κτη
σιφῶντος· καὶ ἥρως. Δοριτῶ, δόρατι. Δορκάζων, περιβλέπων. Δόρκοι, κόνιδες. Δόρκασα, ἀκριβῶς ὁρᾷ τις.
Δορκάς, τὸ τῆς ἐλάφου γέννημα· παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω δερκάς· καὶ δορκάς· ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον, καὶ εὐόμματον.
Δόρξ, ὄνομα ζώου· εἴρηται δορκάς· παρὰ τὸ δέρκω δέρξω, δέρξ· καὶ δόρξ· ὡς σκέπω σκέψω, σκέψ· ὀξυωπὲς γὰρ τὸ ζῶον. Δοροδό
κος, τὸ περιέχον τῆς οἰκίας τὸν ὄροφον. Δοραί, θύλακες δερμάτινοι· κώρυκοι· δέρματα καὶ δέρρεις, κηρύκειον δέρ
ματα. Δόρπα, ἀντὶ τοῦ δεῖπνα· μεταπλασμὸν ἔπαθεν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσεως· δόρπος γάρ, καὶ δορπῆσαι, δειπνῆ
σαι. Δόρπεια, ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν ἀπατουρίων· ἡ δ᾽ ἑξῆς, ἀνάρρυσις· κουρεῶτις δὲ ἡ τρίτη· καὶ παλαιότερον ἐν τοῖς ἀπα
τουρίοις. Δορπηστός, δείπνου ὥρα. Δόρπον τί ἐστι, φανερῶς ἐδήλωσεν ὅμηρος εἰπών· ἅμα δ᾽ ἠελίῳ καταδύντι, τιθέσθαι
δόρπον· οὐδὲ τίποτε δὲ εἶπε· φησὶ γὰρ μέγα δόρπον. Δόρπος, ὁ δεῖπνος· ἡ περὶ τὴν ἑσπέραν ἑστίασις· κυρίως ἡ ἑσπερινὴ
τροφή· ἀπὸ τῶν δερμάτων· ὅτι ἐπὶ τῶν δερμάτων καθήμενοι ἤσθιον· ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὁδοιπόροις· ἢ παρὰ τὸ τοὺς κύνας [?]
δρέπειν· ἢ παρὰ τὸ ἕρπειν ἡμᾶς εἰς τὸ δαύειν ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι. Δορσάνης, ὁ ἡρακλῆς παρ᾽ ἰνδοῖς. Δόρυ, σημαίνει δύο·
τὸ ξύλον, καὶ τὸ ἀκόντιον· τὸ ξύλον μέν, ὡς παρ᾽ ἡσιόδῳ· Ἕκατον δὲ δοῦρα θ᾽ ἁμάξης· καὶ ὅμηρος· Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε
νεῶν· τὸ ἀκόντιον δέ, ὡς τό, Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω· καὶ πάλιν, Αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ
δρῦς δρυός, δόρυ· ἀπὸ παντὸς λεγόμενον ξύλου ὑπὸ τῶν παλαιῶν· ὡς μάρτυς δρυμές, καὶ δρύφακτος· ἢ παρὰ τὸ δέρω τὸ
λεπίζω· τοῦ γὰρ φλοιοῦ λεπίζεται τὰ ξύλα· ἢ παρὰ τὸ δρύπτω· ἢ ἐκ τοῦ δρῦς· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐκ δρυίνων κατεσκεύαζον· ἢ ἐκ
τοῦ θορῶ ὃ σημαίνει τὸ πηδῶ· θόρυ τι ὂν τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀνασχόν· ὡς ὁ ποιητὴς λέγει παρετυμολογεῖ αὐτό· Ἐπεί, οὔπω
ποτ᾽ ἀνέλυσεν ἐκ δόρυ γαίης· ἔνια καὶ τὸ δέρμα, δόρυ λέγουσι. Ἄλλως. Δόρυ, τὸ ξύλον ἔφη ὁ ποιητής· αἰχμὴν δέ, τὸ
τοῦ δόρατος σίδηρον· ὃς χαμαὶ πεσὼν ἐβόμβησε, καὶ κόλον ἀφῆκε· δόρυ τὸ καταλειφθέν. Δορυαλώτιον, δορυάλωτον.
Δορυάλωτος, αἰχμάλωτος· ὑπὸ δόρατος ληφθείς. Δορύκνη, δουροδόκη. Δορυκλυτός, περὶ τὸ δόρυ ἔνδοξος. Δορύ
κνιον παρὰ νικάνδρῳ, εἶδός τι φάρμακον· γράφεται καὶ δορύχνιον τὸ δορύκνιον· τὸ θανάσιμον ὑπάρχον πινόμενον· ἔστι δὲ
κατὰ τὴν ὀσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν γάλακτι παραπλήσιον· εἰ δέ τις αὐτὸ κλάσειε, γάλακτος ἀποστάζει· ὅθεν δ᾽ ὡς διάφορον [?]
τῷ πίνοντι, διὰ τὸ εἶναι γάλακτι παραπλήσιον· δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ οὕτω κεκλῆσθαι, διὰ τὸ δόρατι ἴσον εἶναι,
κατὰ τὴν ἀναίρεσιν. Δορυκτήτην, δοριάλωτον· αἰχμάλωτον. Δορύκτητος πλοῦτος, ὁ ἀπὸ πολέμου. Δορύληπτος
λεία, ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ δόρατος. Δορομήστορας, τοὺς ἐμπείρους τῶν πολέμων. Δορύμνιον, εἶδος βοτάνης. Δορυμα
στής, ὁ προηγούμενος τοῦ θυομένου βοὸς τῷ διΐ. Δορύξενοι κυρίως, οἱ ἐν πολέμῳ γεγονότες φίλοι· ὡς γλαῦκος καὶ διο
μήδης. Δορυξόος, ἐκ τοῦ δόρυ καὶ τοῦ ξέω· οὐδεὶς δὲ λέγει ἑλληνικῶν δορυξός, ἀλλὰ δορυξόος· καὶ κατὰ συγκοπὴν δορυξός·
ἔστι δὲ τόπος ἐν ᾧ ξύονται τὰ δόρατα. Δόρυσσα, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ σάμος. Δορυσσόοι, ἀνδρεῖοι· ἢ δόρατι φοβοῦντες· ἢ
σοβοῦντες καὶ ὁρμῶντες. Δορυφορεῖ, τιμὴν περιποιεῖ· αἰτιατική. Δορυφορία, καρτεροφορία· ἀγαθή. Δορυφόροι, φύλακες·
ὑπηρέται βασιλέως· ὁπλοφόροι· ὑπασπισταί. Δορυφόρον, τὸν φύλακα τυράννων καὶ τὸν κοῦφον πρόσωπον. Δορυφόρους,
ἀναβαστάζοντας τὰ ὅπλα. Δορυφοροῦντες, προβαδίζοντες ἔνοπλοι. Δορχελαί, ἀστράγαλοι. Δόρων, τῶν δοράτων.
Δὸς ἀνδρὶ ἑλεῖν, καὶ εἰς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν· παρ᾽ ὁμήρῳ σχῆμά ἐστι πρωθύστερον ἤτοι ὑστερολογία· ἔδει γὰρ οὕτω κεῖ
σθαι· δὸς τὸν πάνδαρον εἰς ὁρμὴν ἐλθεῖν μοι ἔγχεος· καὶ δὸς μοι φονεῦσαι αὐτόν· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἔβαλεν ἐπαΐσσον
τα, διὰ δ᾽ ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός· πρὸ ὀλίγου ἐκεῖ· καὶ ἐκεῖ γὰρ φύσει πρῶτον τὸ ἔπτατο, εἶτα τὸ ἔβαλε. Δόσαν, παρέ
σχον· ἔδοσαν. Δοσείειν, δοτικῶς ἔχειν. Δόσις· ἰδίως λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσι, συμβόλαιον γραφόμενον ὅταν τις τὰ
αὐτοῦ διδῷ τινί· διὰ τῶν ἀρχόντων, ὡς παρὰ δεινάρχῳ· ἡ δόσις, ἡ ἅπαξ· δόσις· ἡ δωρεά· ἀπόδοσις δέ, ἡ ἐπὶ χρέους· μετάδο
σις, ἡ ἐπὶ μετοχῆς. Δόσκον, ὅ ἐστιν ἐδίδουν· ποιητικαῖς μόναις ἀρέσκουσα λέξις· καὶ τὸ διδάσκετο, καὶ τὸ ἴσχεσκεν· ἐκ
ἀνάλογον δὲ τὸ δόσκον· ὡς ἐκ τοῦ δῶ δώσω· παρελήγετο γὰρ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος κατὰ τὸ βόσκω, βώσω· πιπράσκω, καὶ τὰ
ὅμοια. Δοτῆρα, δότην. Δοτήρ, ὁ διδούς. Δοτικαῖς εἰς ω ληγούσαις, αἰολεῖς οὐ προσγράφουσι τὸ ι· οἷον, ὁμήρῳ σοφῷ.
Δοτικήν, ἀντὶ τοῦ αἰτιατικῆς αἰολεῖς παραλαμβάνουσιν, ἐν τοῖς πληθυντικοῖς· οἷον ἀνθρώποις, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπους· τοῦτο
δὲ ποιοῦσι, διὰ τὸ χαίρειν αὐτοὺς τῷ ι ἀντὶ τοῦ υ. Δοῦξ, ἡγεμών, ἄρχων. Δουλεία· κατὰ τρεῖς τρόπους· τὸν κατὰ τὴν δη
μιουργίαν· καθά φησιν, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά· τὸν παρὰ τῆς πίστεως, ὡς εἴρηται Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρ
τίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ· τρίτον, τὸν ἀπὸ τῆς πολιτείας, κατὰ τὸ εἰρημένον· Μωϋσῆς ὁ θεράπων νόμου. Δουλεύω,
λατρεύω· θητεύω· ὑπουργῶ· διακονῶ· διακονοῦμαι· ὑπηρετῶ· ταυτοσήμαντα. Δούλη, ἡ θεράπαινα παρ᾽ ἡμῖν· παρὰ
δὲ τῷ ποιητῇ, ὄνομα κύριον· διὰ τὸ μηδέποτε λέγειν τὸν ποιητὴν δούλας τὰς θεραπαίνας, ἀλλὰ δμωάς· ἢ δμωΐδας· διὸ
καὶ τὸ εἰσόκε σ᾽ ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅ γε δούλην, ἀθετεῖται κατὰ τοὺς παλαιούς. Δούλιον ἦμαρ, αὐτὴ ἡ δουλεία περι
φραστικῶς· οὐ πρὸς ὁμοιότητα, καὶ ἦμαρ ἐλεύθερον ἀπηύρας· περίφρασις δὲ ἄμφω· τὸ μὲν δουλείας, τὸ δὲ ἐλευθερίας.
Δουλίχιον, ὃ καὶ δολίχα καλεῖται, νῆσος μία τῶν ἐχινάδων, τῶν πρὸς τῇ ἐκβολῇ ἀχελώου ποταμοῦ· ἀπὸ δουλιχίου
φασὶν υἱοῦ τριπτολέμου ὠνομάσθαι· ἔστι δέ φασι καὶ νῆσος δολιχὴ πρὸς τῇ λυκίᾳ· ἣν καὶ δολιχίστην ἔλεγον. Δουλε

ἀρκτοῦρος ἐν τῷ ἐρέσσειν. Δολιχοδείρους, μακροτραχήλους. Δολιχὸν, μακρὸν ἢ πολύ· ὡς τό, Ἔχετο δὲ δόρυ ἢ κατὰ τὸν ὃς ἵππου μαχόμενον δολιχὸν, ἀλλ' ὥς τι μόνον τὴν ὑπερήφανον ἐκ τοῦ... Δολιχόσκια, μακρά. Δόλιχος, τὸ ὄνομα τοῦ δρόμου προπαροξυτόνως· δολιχὸς δὲ τὸ ἐπίθετον ὁ μακρὸς, ὀξυτόνως. ἔστι δὲ ὁ δόλιχος, εἴκοσι τέσσαρα στάδια. Δολιχόσκιον ἔγχος λέγει ὅμηρος, ἢ τὸ μακρὸν, οὗ δολιχὴ ἡ σκιά· ἢ τὸ δολιχὸν κιόν, ἢ εἰς δολιχὸν διάστημα κινεῖν δυνάμενον· ἤτοι εἰς μακρὸν τρεπόμενον· πλεονασμῷ τοῦ σ· ὡς καὶ ἐν τῷ θεόσδοτος· ἢ ὅτι τὸ δολιχὸν γέγονε, διὰ τὸ ἐν σκιᾷ τραφῆναι· ἢ οὗ ἡ σκιὰ δολιχή, ἵνα ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος δηλοῖ τὸ μακρόν· ὃ καὶ ἠλιβατοτρεφὲς ὅμηρος καλεῖ. Δολόγκοι, ἔθνος θρακικόν· ἀπὸ δολόγκου τοῦ κρόνου, καὶ θρᾴκης παιδός. Δολόεσσαν, τὴν καλυψὼ ἔλεξεν ὁ ποιητής, διὰ τὰς περὶ ἀθανασίας ψευδεῖς ὑποσχέσεις. Δόλοι, κατασκοποι· καὶ δόλοι, οἱ παραλογισμοί· καὶ στρατηγήματα. Δόλοισι κακοῖσι παρ' ὁμήρῳ, πρὸς διαφορὰν κεῖται δόλων ἑτέρων ἀγαθῶν, ὡς ἐπαινεῖ τοὺς αὐτῆς κοσμοῦντα καθὰ καί τις ἀληθῶς κλέπτει ὁσίως θ' ὅρκῳ τε, τοῖς οὐ κακοῖς. Δολομανὲς, μαστροπὸν· λάκωνες. Δολομῆτα, ὦ δόλια βουλευόμενε· τὰ εἰς ης βαρύτονα τὸ η προλεγόμενα καὶ εἰς α τὴν κλητικὴν ἔχοντα, προπερισπῶνται· πεδῆτα· ἀγκυλομῆτα· πλὴν τοῦ ἀκάκητα. Δολόμητις, δολιόβουλος. Δόλον ὕφαινε· ὡς συνήθως τὸ κακὰ ἐργάζεσθαι· φανερῶς δόλου εἶδος λέγει, καὶ τὸ λόχον εἶναι. Δολόπα, κατάσκοπον, μαστροπόν. Δόλοπες, ἔθνος θετταλικὸν ἐν ἐσχατιᾷ τῆς φθίας· οὗτοι μὲν δόλοπες, ἀπό τινος εὐθυάρχου δόλοπος· δολίονες μέν τοι οἱ περὶ κύζικον. Δολοπεύει, ἐπιβουλεύει· ἐνεδρεύει. Δολοπλοκίας, τὰς τῶν λόγων πλοκάς. Δόλος ἐστὶν, ὁ ἤτοι μὲν περί τινος προαιρούμενος, ἕτερον δὲ παρ' ὃ προαιρεῖται, λόγῳ ἢ πράξει ἐμφαίνων ἐπὶ κακοποιΐᾳ τῇ πρὸς ὃν ὁ λόγος, ἢ τὸ ἔργον πράττεται· ἢ δόλος κακοποιΐα λαθραία ἐν προσποιήσει τῶν βελτιόνων, τῷ πλησίον προσφερομένη· ἢ δόλος, ὑποκριτῆς ἦθος ἐπιβουλῆς εἴκει· ἄλλο μὲν λέγουσα, ἄλλο δὲ πράττειν αἰεὶ πείθουσα· ἢ δόλος τὸ ἐκ κακίας πρὸς ἐπιβουλὴν περίεργον· ὅτι, ὅταν τις καλὸν χρῆμα κτησάμενος, καὶ τοῦτο ὥσπερ δέλεαρ τινὶ προθεὶς, δι' αὐτοῦ τὰ τῆς ἐπιβολῆς κατεργάζηται· παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ δόλος, ἡ ἐπὶ λύμῃ τῶν ἀδελφῶν, ἐπιβουλή τε, καὶ μηχανή. Δόλου τράπεζα, ἐπὶ τοῦ ἢ πατρὸς σωματίου ἰθυντικοῦ. Δολοφρονεῖν, ἤγουν τὸ ὑπερορᾶν. Δολοφρονέουσα, δόλια φρονοῦσα· ἀπατῶσα. Δόλπαι, πλακοῦντα μικρά· πόπανα. Δολφὸς, ἡ μήτρα. Δόλωνες, τὰ μικρὰ ἱστία· χαλάσαντες τὰ μεγάλα ἄρμενα, τοῖς μικροῖς ἃ δὴ δόλωνες καλοῦσιν, ἔπλεον καὶ αὖθις· Προβαλόμενοι τοῦ πατρὸς στόλου ναῦς ὀλίγας. Τούτους τοὺς δόλωνας ὁ παράμονος ἔφη· αἱ δὲ ῥωμαῖαι πλησίον γενόμεναι, καθεῖλον τοὺς δόλωνας. Δόλωνα τε παρ' ὁμήρῳ, ὃ ἐστιν ἀπατῆ· ἀόριστος. Δολώσει, ἀπατήσει. Δόμα, τὸ διδόμενον δῶρον· ἢ τειχίον. Δέμεν, ἀντὶ τοῦ δοῦναι· παρὰ χοιροβοσκῷ πολλαχοῦ κεῖται, καὶ παρ' ἡσιόδῳ ἐν τῷ, καὶ δόμεν ὅς κεν δῷ· ἐκεῖνο μὲν προστακτικῶς ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ δός· ἀπὸ τοῦ δίδωμι· ἀόριστος ἔδων· δὶς δόντος· τὸ ἀπαρέμφατον δοῦναι· δόμεναι, δωρικῶς· ὡς θεῖναι θέμεναι καὶ εἶναι, ἔμμεναι· πλεονασμῷ ἑτέρου μ· εἰώθασι γὰρ οἱ δωριεῖς ἐπὶ τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων τοῦ ἀορίστου προστιθέναι τὴν μεν συλλαβήν· καὶ εἰ μὲν προλήγεται τὸ ἀπαρέμφατον δύο φωνήεντα, ἀποβάλλειν τὸ ἓν φωνῆεν· ὡς τὰ ἄνω· εἰ δὲ ἑνὶ φωνήεντι προλήγεται, φυλάττει αὐτό· στῆναι στήμεναι· βῆναι βήμεναι· γραφῆναι, γραφήμεναι· τυφθῆναι, τυφθήμεναι. Δομέοντι, οἰκοδομοῦντι. Δομαίους, οἱ κόπιδα· θεμελίους. Δομὴ, τὸ σῶμα παρὰ λυκόφρονι· σχῆμα μετασχηματισμός, ἀπὸ οὐδετέρου εἰς θηλυκὸν· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέμας, μετασχηματίσας εἶπεν ἡ δομή. Δέμας, τεῖχος· εἶδος· μορφή· πρόσοψις· σῶμα· οἰκοδομή· τρόπον κατασκευή. Δομόρτις, γυνή. Δόμος, οἶκος· παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ· ὡς νέμω νόμος, ὁ οἰκοδομητὸς οἶκος. Δόνακα ὑπολύριον, πάλαι γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο. Δόνακες, εἶδος καλάμου· λεπτοὶ καλαμίσκοι· οὓς οἱ μεθ' ὅμηρον, καλοῦσι δονάκια· παρὰ τὸ ῥᾷον δονεῖσθαι· δι' οὓς καὶ ποταμός του δονακεύς· δῆλον δὲ ὡς οἱ δόνακες καλάμων λεπτότεροί εἰσιν· ἐρέφουσι δὲ ἁδρότεροι· καὶ δοκοῦσιν ἐκ δονάκων μὲν σύριγγες γίνεσθαι· αὐλοὶ δὲ, ἐκ καλάμων. Δονακεῖα, τὰ διάστιχα καλαμῶνα. Δονακήματα, σαλεύματα· καὶ σείσματα. Δόναξ, ὁ ἁλιευτικὸς κάλαμος. Δονησαὶ, τὰ ἀπόλλωνα θεόπομπος. Δονεῖ, παρὰ τὸ δω· κινεῖ· συστρέφει· σείει· σκεδάννυσι. Δονῶ· ἔστι δῶ καὶ σημαίνει τὸ κινῶ· πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς ο, δονῶ· τὸ συστρέφω σημαίνει καὶ τὸ κινεῖν· σείειν· σκεδαννύειν. Δονύρεφον, τὸν ὑπὸ τῷ δόμῳ ἱδρυθέντα. Δόξα· παρὰ τὸ δέχω δέξω· δέξα, καὶ δόξα· ἢ παρὰ τὸ δοκῶ δοκέσω, ἐδόκεσα· ἀποβολῇ τοῦ ε, ἔδοκσα· καὶ τροπῇ τοῦ κ καὶ σ εἰς ξ, δόξα· ἢ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον, δόξω καὶ δόξα· σημαίνει δὲ τρία· τὸ δόγμα· τὴν δόκησιν, καὶ τὴν τιμήν· ἔστι δὲ δόξα, ὁ ἀπὸ τῶν πολλῶν ἔπαινος· κλέος δὲ ὁ ἀπὸ ἀγαθῶν ὁμοίως· τιμὴ λέγεται ἐπὶ τῶν σπουδαίων, καὶ ἔστι γέρας ἀξίωσις· γέρας δὲ, ἆθλον ἀρετῆς· τὸ δὲ ἀγαθὸς οὕτω διδόμενον, ἐπὶ τοῖς οὐ πάνυ ἀπολεκτικοῖς αὐτοῦ δόσις· ἢ δόξα, ὑπόνοια· δόκησις· εἰκασμός· ὑπόληψις· ἢ τὸ λογικὸν, καὶ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς· διαιρεῖται δὲ εἰς τὴν διάνοιαν καὶ δόξαν. Ἄλλως. Δόξα ἐστὶ διττή· λογική τε καὶ ἄλογος· τὴν μὲν οὖν ἄλογον δόξαν εἶναί φασιν ἃ πάλιν γνῶσιν καὶ πρόχειρον, ὡς ὅταν τις προφέρῃ δόξαν ἀθανασίας ψυχῆς καὶ ἀγνοῇ τὴν αὐτῆς αἰτίαν ὅτι ἀθανατεῖ τελείων τὴν ψυχὴν, καὶ μὴ διδοὺς ἀποδεικτικὴν αἰτίαν τῆς ἀθανασίας αὐτῆς· τὴν δὲ λογικὴν δόξαν, γνώμας εἶναι λέγουσι καθ' ἃς ἀπὸ τῶν ρ... τῆς διανοίας συνισταμένας, ὡς ὅταν τις λογισάμενός τι, καὶ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ ἐπιστημονικῶς ἀποδιδόασιν· οἷον προτίθεταί τις δεῖξαι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον. Δοάζει, ἀμφιδοξεῖ· διστάζει· δικάζει. Δοξάζω, τὸ ὑπολαμβάνω· καὶ δοξάζω, τὸ τιμῶ. Δοξαρίας, ὁ πλείοσι δόγμασιν ὑπ' ἐνίων ὑποκοριστικῶς. Δόξας, δοκήσεις. Δοξάσαι, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὑπονοῆσαι· εἰκάσαι. Δοξασταὶ, δικασταί. Δοξαστικόν ἐστι, μέρος ψυχῆς τὸ αἰσθητικόν. Δόξει, ὑπολάβοι. Δοξοκοπεῖ, ἀντὶ τοῦ δόξης ἕνεκα κοπιᾷ. Δοξοκοπία, κενοδοξία. Δοξολογοῦσιν, ὑμνοῦσι. Δοξοῦσθαι, καταπαίζεσθαι· φαντάζεσθαι. Δόξω, ἔδοξα καὶ ἀόρ. ἀπὸ τοῦ δοκέω· δοκῶ· δοκέσω. Δοράζει, κολάζει· λογχάζει.

Δόρατρον, κέρας ἐν ᾧ τὸ ἔλαιον φέρουσιν αἱ ζεύγλαι τὰ ὑπὸ τὴν ἅμαξαν. Δόρατα, τὰ ἀκόντια· δοῦρα δὲ τὰ ἀπλῶς ξύλα· κλίνεται γὰρ τὸ δόρυ τοῦ δόρυος· ἢ κατὰ μετάθεσιν δουρός· ἢ ἐκβολῇ τοῦ υ δορός· ἔστι δὲ ποιητικόν· ἔστι δὲ καὶ ἕτερα

ἔχουσα δεδίωνα ἀποφυόμενα αὐτῇ. Δαΐ, ἐπίρρημα· ἀντὶ τοῦ δίχα· ὃ δηΐα, δίσ. Δαΐζοντο, ἐσχάζοντο. Δαΐ δὲ καὶ, βουλαὶ δύο. Δαΐτιον, πεδίον θερμῶδες· ἀπὸ δηϊάσεως οὕτω κληθέν. Δαΐσαι, διστάσαι· βουλεύσασθαι. Δαΐδες, παῖδες. Δαδυκοκριός, ὁ τὰ κοχλιάρια κτίζων. Δαΐδιξ αὔξει, παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν μικρῶν· ἢ ἐπὶ τῶν αὐξανομένων φησὶν ὁ χρύσιππος· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μικρὸν μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία· ὁ γὰρ δαΐδιξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος· ἢ δάδιξ, ὁ ἀλετρίβανος, ἢ τὸ τριβίδιον τοῦ ὀλβίου ἢ τὸ κοχλιάριον. Δᾶεν, πρὸ ἔχαιεν· ἐκ τοῦ δαίομεν πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· οὐ συγκοπέντος καὶ ἀπελθόντος τοῦ μ, τὸ δαίεν γίνεται. Δαίειν δυϊκόν, ἀπὸ γὰρ τοῦ δαίομεν δαίεν αἰολεῖς λέγουσι· δαίες δαίει· τὸ δὲ δαίειν, ἀπαρεμφατικόν· τὸ γὰρ ἐὰν δὲ αἱ ποιηταί, δαίω φασὶν· ὥσπερ δὲ ἡ τὸ ἵνα ἐξοῦ καὶ τὸ δαίοις καὶ δαίῃ· καὶ μή τις οἰέσθω καὶ αὐτὸ δυϊκὸν εἶναι· οὔτε γὰρ προσγεγραμμένον ἔχει ἐπὶ τοῦ δὲ τὸ ι, οὔτε μὴν τρίτου προσώπου ἔχει δαίειν, ὅτι μὴ τὸ δαίω· ὅπερ δυϊκὸν οὐκ ἂν εἴη· ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν δαίομεν δαίετε δαίουσιν, ὡς δαίομεν δαίετε δαίουσαν λέγεται· ἡ γὰρ ἂν οὕτως ἐγράφετο εἴπερ τὸ δαίειν δυϊκὸν ἦν· νῦν δὲ ἀπαρεμφατικὸν τριτικῶς ὄν, δαίομεν γράφεται δαίετε δαίουσιν· ὡς γνώομεν γνώετε γνώουσι· τὸ δὲ δυϊκόν ἐστιν, ὡς εἴρηται δαίομεν δαίετε δαίειν. Δαί μασιν, ἀποφάσεσι· γνώμαις. Δαίομεν, πρὸ ἔχομεν. Δαίης, δώσεις. Δαίμεν, ἀντὶ τοῦ δαίομεν· ὁμοίως δαίετε, ἀντὶ τοῦ δαίετε καὶ δαίειν, ἀντὶ τοῦ δαίουσαν ἀττικὸν τὸ πάθος· καὶ γίνεται ἡ τοιαύτη συγκοπή, ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου ἐστὶ δὲ τὸ δαίμεν ἀττικόν, τοῦ δαίειν, ἀποβληθέντος τοῦ μ· τοιοῦτον καὶ τὸ ἵσαιεν, καὶ εἶεν· ἡ τὰ τοιαῦτα. Δαΐ, αἱ δύο· ἀφ' οὗ ἐνδοιάζω, τὸ ἀμφιβάλλω· καὶ ἐν τῷ διχῇ γνώμῃ τίθεται. Δοῖτρον, πύελον· σκάφην. Δοκάζει, τηρεῖ· μένει· ἐπιτηρεῖ· φυλάσσει· δοκεῖ· προσδοκᾷ. Δοκάλια, καλά· ἄριστα· ἀγαθά. Δοκάς, ἐνέδραι παρατηρήσεις. Δόκανα, τάφοι τινὲς ἐν λακεδαιμονίᾳ· παρὰ τὸ δέξασθαι τοὺς τυνδαρίδας. Δοκάναι, αἱ στάλικες· αἷς ἵσταται τὰ λίνα· ἢ κάλαμοι. Δοκεύειν, θήκειν. Δοκάσεις δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ νομίσεις. Δοκεῖ, αἰτεῖται· νομίζεται· ὑπολαμβάνει· καὶ δοκεῖ δοῦλος εἶναι, τίνι τρόπος ἀνθρώπου. Δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, πέμψαι πρέσβεις. Δοκεῖν, ἐοικέναι. Δοκεύειν, σημαίνει τὸ ἐπιτηρεῖν· φυλάσσεσθαι· προσδέχεσθαι· καὶ δόκευσις, σκοπή· ἀπαίτησις· ὑπόληψις· παρὰ γὰρ, ἀπὸ τοῦ δόκω βαρυτόνου. Δοκέω, δοκῶ· προσδοκάω, ῶ· εἰσί τινα ῥήματα ἑτέρας συζυγίας ὄντα χωρὶς προθέσεως, εἰς ἑτέραν μεταβαίνοντα, ἐὰν προσλάβωσι πρόθεσιν· οἷον δοκέω ῶ, προσδοκάω, ῶ· ἢ σκοπέω ῶ, ἐπισκοπέω ῶ. Δοκησῶ, ἀντὶ τοῦ δοκῶ· ἔπαιξε δὲ ἕρμιππος ἐν ἀρτοπώλισι. Δόκην, δόκησιν· δοχήν. Δοκήσει, ἀρνήσει· νομίσει· προσδοκήσει· δοκιμάσει· στοχάσεται. Δόκησις ἀληθείας, περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια παρὰ θουκυδίδῃ· ἡ δόκησις, σκοπή· ἀπαίτησις· ὑπόληψις. Δοκησίσοφος, ἀντὶ τοῦ φρόνιμος. Δοκίδες, ἀστέρων ὀνόματα· ἢ δοκίδες, αἳ ἴσα καὶ ἴσοι ἀριθμοί πλεονάκις. Δοκίδιον, δοκῶν. Δοκιμάζω, κρίνω· ἐκκρίνω· βασανίζω· κωδωνίζω· διακωδωνίζω· πείρομαι. Δοκιμάζονται, δοκιμάζουσι. Δοκιμάσας, κρίνας· ἐξετάσας. Δοκιμασθείς, ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφείς· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ὀνήτορος· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων δοκιμασθῆναι, ὡς αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς μειδίαν ἔφησεν· δηλοῦται. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων καὶ μὴ δὲ ἐντιμασάμενοι ἀρχὴν εἶχον ἐξετάζετο γὰρ αὐτῶν ὁ βίος ἐνίοτε· ὡς αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου φησί· λυκοῦργος δ' ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως, τρεῖς δοκιμασίαι κατὰ τὸν νόμον φησὶ γίνονται· μία μὲν, ἣν οἱ ἐννέα ἄρχοντες δοκιμάζονται· ἑτέρα, ἣν οἱ ῥήτορες· τρίτη δὲ, ἣν οἱ στρατηγοί· λέγει μὲν τι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, καὶ ἱππέων δοκιμασίαν. Δοκιμασία, ἡ ἐξέτασις τῶν ἀρχόντων. Δόκιμον, χρήσιμον· τέλειον. Δοκιμοῦ, δοκιμάζειν. Δοκιμῶμαι, δοκῶ· ἢ οἴομαι. Δοκοί, εἶδος ἀστέρων ἐπισημασίαν τινὰ παρεχόντων θεωρεῖσθαι. Δοκοίης, ἀντὶ τοῦ δοκοίης· τὸ ἀφαιρεῖν τὸ ἢ τῶν αὐτικῶν, ἀττικόν ἐστι. Δόκος βαρυτόνως, δόκησις· καὶ ἀγχόνη· δοκὸς δὲ κυρίως στέγης· καὶ αἴθης μὲν κύριον· αἰθαλὴς δὲ, ὁ αἰθαλής· ἡ ἕλης μὲν κύριον· ἑλῆς δὲ τὸ κοινὸν θηλυκόν· καὶ ἴχις μὲν κύριον, ἰχὶς δὲ, τὸ προσηγορικόν· καὶ λῶτος κύριον· λωτὸς δὲ φυτόν· καὶ μάκρων μὲν ἀκρωτήριον σικελικόν, μακρὸν δὲ, τὸ ἐπίθετον· μηδίκη μὲν χόρτος, μηδική δὲ, ἡ περσική· καὶ ὄρθος μὲν κύριον, ἢ κύων ὃν ἀνεῖλεν ἡρακλῆς· ὀρθὸς δὲ τὸ ἐπίθετον· καὶ ὅρμος μὲν λιμήν· ὁρμὸς δὲ περιτραχήλιος κόσμος· ἡ πρασία μὲν πόλις πελοποννήσου· πρασιὰ δὲ, σχῆμα γεωργικόν. Δοκός, τὸ μέγα ξύλον· γίνεται δὲ δοκὸς παρὰ τὸ δέχεσθαι ἰωνικόν· ἢ δὲ χρωμένη δηλαδὴ τὰ ἐπικείμενα, εἴτε κέραμοι ἐκεῖνα εἰσιν, εἴτε λάμματα ὀροφαί· κατὰ τὸ ποιητήν· εἴτε καὶ γῆ ὡς ἐπὶ δωμάτων· γίνεται παρὰ γὰρ δὲ δοκοῦ καὶ τὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς δόκανα, ὡς χρῆσις καὶ παρὰ πλουτάρχῳ· ἢ ἀριστοφάνει Καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν, ἐμβαλεῖν κελεύει τὴν δοκὸν τουτέστι, τὴν ἀντηρίδα τὴν πρὸς τὴν θύραν· αὐτῇ δὲ τῇ δοκῷ, τὸν ὅλμον. Δοκουμένας, δοκιμαζομένας. Δοκοῦντα, ἀντὶ τοῦ ἀρέσκοντα. Δοξάτις, ἡ εὐδοξία. Δοκῶ, καὶ τὸ νομίζω, καὶ τὸ οἴομαι, τοῖς τρισὶ χρόνοις συντάσσονται· θουκυδίδης ἐν τῷ ἑβδόμῳ· ἔδοξε τῷ δήμῳ πρότερον. Δοκῶ, τὸ φαίνομαι καὶ ὑπολαμβάνω· θεωρῶ, τὸ τὰ θεῖα ὁρῶ· καὶ τὸ σκέπτομαι· ὁρῶ μὲν ἐπὶ σώματος, θεωρῶ δὲ ἐπὶ ψυχῆς. Δοκῶ μοι, εὖ δ' ὅτι ἐν τῇ τύχῃ κεῖται σοι. Δοκῶ σε χαίρειν· καὶ ἡγοῦμαι καὶ νομίζω· καὶ λογίζομαι· ἢ ὑποπτεύω. Δόκωσις, στέγη. Δολαιός, μακρόβιος. Δόλαι, ἀντὶ τοῦ δόλου. Δόλαντροι, κέρας πλατὺ ἔχον· αἱ ἀμάξαις χρῶνται ἐπὶ τὰ ἄξονα. Δολβοί, θύματα· οἱ δὲ, μικτὰ πλακούντια. Δολιρός, ἀπατηλὸς· δόλιος. Δολίων, ὁ δολίων. Δόλιος, πανοῦργος. Δολιόφρων, ἀπατόφρων. Δολίφοιτοι, τὸ πουκνὰ παρὰ τὸ δολοφονίου. Δολιχά, μακρά· πολλά. Δόλιχος, τὸ ἱπποδρόμιον· ἀπὸ τοῦ κάμπτειν· στάδιον δὲ, ὁ ὀρθὸς δρόμος. Δολιχαύλους αἰγανέας, τὰς μακροσιδήρους· ἢ δολιχαύλους, τὰς μακροὺς αὐλοὺς ἐχούσας· αὐλὸς δὲ, τὸ κοῖλον τῆς ἐπιδορατίδος εἰς ὃ ἐντίθεται τοῦ ξύλου τὸ ἄκρον· αὐτὸ δὲ τὸ ξύλον, καυλός· αὐλὸς δὲ τοῦ σιδήρου τὸ κοῖλον· καὶ δολιχήρετμοι, μακρόκωποι· καὶ τὰ ὅμοια. Δολιχεγχίας, ἀπὸ δολιχέγχους ἐστὶ τῆς ὁ δολιχεγχής, διὸ καὶ παροξύνεται ὡς τὸ εὐανδρίας. Δολιχεύουσι, περιοδεύουσι· αἰλιανός. Δολιχή, ἀξυτόνως, ἡ μακρά· δολίχη δὲ βαρυτόνως, ὄνομα πόλεως· ὥσπερ καὶ δολιχὸς ὁ μακρός· δόλιχος δὲ προπαροξυτόνως, ὄνομα τόπου. Δολιχηρέτμους, ἡ γαστριλυρικὰ αὔθρας λέγει ὅμηρος, ἀντὶ δολιχὰ ἔχοντας ἐρίπιμα, ἢ μᾶλλον ὡς δὲ δολιχῶν τῶν

ἄνδρα ἐπόλεσεν ἐν, παρὰ τὸ τρισσὸν ὁδὸν. Διωλυγίως, ἀπὸ τοῦ σκοτεινῶς· ἢ ἀπὸ τοῦ πολὺ διακούεσθαι, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Διω̃ικοσι, διακόσιοι. Δίομαι, παρὰ τὸ θέτην τοῦ διώκω ἐστί. Διώμοτοι ἐμνύει. Διωμοσία, ὅρκος ἐστίν, ὃν ὄμνυον οἱ φόνου ἀγῶνα δικάζοντες, ὁ φεύγων τε καὶ ἀμφότεροι γὰρ ὤμνυον, ὁ μὲν ἀληθῆ λέξειν. Διώνη, πατρωνυμικὸν διὸς διώνη. οὕτως ἡ μήτηρ τῆς ἀφροδίτης· μήτηρ ὡς γὰρ ἀριστος ἀριστοτέλης, οὕτω διὸς διώνη· ἣ δὲ ἡ μήτηρ τῆς ἀφροδίτης, ὡς ἄρα ὅμηρος τὴν καθ' ἡσίοδον, ἀλλὰ τὴν ἐκ μαζῶν ἀφροδίτην ἀλλά; καθ' ὃν ἐκεῖνος φησὶν ὅμηρος ἔσχεν αὐτὴν Διώνην, οὐ τὴν ἀφροδίτης μητέρα λέγει ὁ ἡσίοδος ἐν ἀρχῇ τῆς θεογονίας, ἀλλὰ μίαν τῶν ὠκεανίδων. Δίωνται παρ' ὁμήρῳ, ἤγουν διώκουσι. τὸ δὲ ῥῆμα, δίω ἐστὶν οὗ τὸ δίωνται οὕτω μὲν λεγόμενον, σκορακίζεται τοῖς λογογράφοις. ἀλλ' ὅτι δὲ μετὰ τοῦ ο κα, διχῶς εὕρηται. παρ' ἄλλου γὰρ τὸ διώκειν καὶ δίενται, διεχεῖν, καὶ πεπαιδευμένος παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Διώνυμος, περιβόητος ὀνομαστός. Διώξομαι, κατηγορήσω σου δειλίας ἀγῶνα. ἐνστήσομαι κατὰ σοῦ ἀριστοφάνης· διώξομαί σε δειλίας. Διωρίσαμεν, διεζεύξαμεν. διεστήσαμεν. Διωρίας, διαζυγίας ἀνακοχὴν. διακεχωρισμένας ἐχούσας αἱ δόκιμοι. ἀπὸ τοῦ δὲ προθεσμίας ὁρίζεις. Διώρισαν, ἀπὸ τοῦ ὁρισμοῦ ἐβεβαίωσαν. ἢ διώρισαν, ἀπὸ τοῦ μετὰ τοῦ ἀριστείδης· Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν. ἢ διώρισαν, ἀπὸ τοῦ ἀτιμίας ἀνάγκας σοφοκλῆς. Τοιαῦτα φῶμεν μαντικαὶ διώρισαν. Δίωροι, ἀπόμαντοι. οἱ δὲ, ἀκόμιστοι. διάτονοι. Διώροφοι οἴκημα, τὸ δύο ἔχον στέγας. Διώρυγος, διώρυγι. διώρυγα. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἰαῶται διὰ τοῦ χ λέγουσι. διώρυχος. διώρυχι. διώρυχα. Διῶρυξ, τάφρος. Διωσάμενοι, ἀπωθησάμενοι ἐκβαλόντες. Δίωσε, κατέβαλε. Διωσόμεθα, ἀπωσόμεθα. καὶ ἀποπεμψόμεθα. Διωστῆρες, ἀναφορεῖοι τοῖς ἀναβαστάζουσι. Διώκτας, ἐργοδιώκτας. Διωφέλλειν, διαρύσσειν. Διώχες, δίφρος ἅρματος, ὁ δύο ὀχοὺς ἔχων. Διωχθεὶς, τὸ θέμα διώκω. λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ δρόμου, ὅταν ὁ μὲν τρέχει καταλαβεῖν τινα, ὁ δὲ τρέχει ἐκφυγεῖν σπουδάζων. καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν, ἐπὶ τοῦ κατηγοροῦντος ἢ κατηγορουμένου. λέγεται γὰρ τούτων, ὁ μὲν, διώκων· ἤγουν κατηγορῶν. ὁ δὲ, φεύγων, ἤγουν ὁ κατηγορούμενος. ἀφ' ἧς δὴ σημασίας ἢ τὸ διώκειν, καὶ τὸ φεύγειν ἀπὸ αἰτιατικῆς πρὸς γενικὴν ἔχει σύνταξιν, προσυπακουομένου τοῦ ἕνεκα. οἷον διώκω σε τοῦδε, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τοῦδε. καὶ φεύγει φόνου, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα φόνου. κατὰ τοῦτο λέγεται τὸ σημαινόμενον καὶ τὸ, ζήτησιν εὕρατε καὶ δίωξιν αὐτὰ ἤγουν κατὰ.

ΤΟ Δ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ·

Δ ματία, δαμασία. Δμεία, ἡ κελεοῦ θυγάτηρ καὶ δήμητρος. Δμηθέντα, ὑποτάξαντα. Δμηθέντι, δαμασθέντι. Δμηθῆναι, κρατηθῆναι διὰ τὸ πλέον ἀπαρτηθῆναι. Δμηθέντα αἴδης τοι ἀμείλιχος, ἠδ' ἀδάμαστος. τουτέστιν, οὐδὲ ὑπὸ πραϋνθέντα ἀλλὰ καθάπερ ἀχιλλεὺς ἀδὺ γὰρ τὸ ἀμείλικτον. Δμηθέντα, δαμασθέντα. τουτέστι, πρᾶος καὶ ἀπὸ τοῖς ἤθεσι, καὶ δμήτειρα, δαμάστρια. ἡ δημήτηρ. Δμῆτις, ἡ δάμασις. Δμήτειρα, δαμαστικὴ γῆ ἡ πειστρία. Δμητὸν, βεβαιωτὸν ἀναγκαστὸν, οἰκοδομητόν. Δμήτρα, δαμάστρια. Δμήτωρ, ὄνομα κύριον παρ' ὁμήρῳ, κυπρίου βασιλεύς. ἀλλὰ παρὰ τούτου, κινύρας ὡς παρ' κεῖται ἐν ἰλιάδι. ἐβασίλευσε. τούτου δὲ μακέποντος, δμήτωρ δὲ ἐβασίλευσε. Δμὼ, παρὰ τὸ δαμάζω κατὰ συγκοπὴν δμὼ, τὸ ἀσθενὲς καὶ ἀπαλόν. ἀδάμαστος γὰρ, ὁ ἀπαρτηθεὶς μὴ δαμάμενος. Δμῶες, οἰκέται παρὰ τὸ δμῶα μᾶλλον τε. ἀποβολὴ τοῦ ω, δμὼς. ἢ τροπὴ τοῦ ω εἰς ο δμός. ὡς ῥάζω ῥυγμὸς, καὶ ῥυγμός. ἔστι δὲ δμηθέντος καὶ ἀπαρτηγμένος τινί. ὁ θεράπων. Δμῶες ἀναγκαῖοι, οἱ κατὰ ἀνάγκην δουλεύοντες καὶ οὐ κατὰ προαίρεσιν. Δμωΐσι, δούλαις. Δμωὴν, γυνὴ μεγάλη. Δμῶος, ὁ δοῦλος. καὶ δμωός. Δμώων, καὶ ἀμφιπόλων, διαφορά. δμῶες οἱ ἄρρενες δοῦλοι. θατέρου δὲ γένους, αἱ ἀμφίπολοι.

ΤΟ Δ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν·

Δ νοπαλίξεις ῥάκεα, ἀντὶ τοῦ ταῖς χερσὶν ἑλίξεις. ταῖς παλάμαις δονήσεις. ἢ δινήσεις, ἀνασυρράψεις. ἢ ἀνάπτυξεις, μεταχειριζόμενος καὶ καλύψεις, τὰ δὲ ἐκεῖνα τὰ μέρη τοῦ σώματος. τὰ γυμνὰ δηλαδή. διὰ τὸ διερρωγότα εἶναι τὰ ῥάκια. καὶ ἔστι δνοπαλίζεις ὡς εἰπεῖν, τὸ δονοπαλεύειν ἢ δονοπαλαμίζειν. ἅπαξ δὲ ἡ λέξις ἐν ὀδυσσείᾳ ἀπαντᾶ. οὕτω δὲ ἐν ἰλιάδι. ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ γράφεται δνοπαλίζειν, τὸ κατατείνειν. ταράσσειν ἐκτινάσσειν σείειν. ἔστι δὲ ὅτι, καὶ τὸ κτείνειν καὶ πολεμεῖν. Δνοσαὶ, ὁ κακοπαθεῖ. Δνοφεὶν, σκοτεινόν. Δνοφερὸν ὕδωρ, ἤτοι μέλαν ἐκ ὁμοιότητος γνόφου, τραπέντος τοῦ γ εἰς δ' συνήθως, ὡς ἐν σχήματι συνθέτῳ τὸ μετὰ δονήσεως φερόμενον καὶ ψόφου τινὸς, ὡς ἔχουσιν αἱ πρίσκια τοῖς παλαιοῖς ὄμβρια τὰ κελαρίζοντα. Δνόψ, χιτῶνος εἶδος. βαῖος.

ΤΟ Δ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο·

Δ οἶζω, ἀμφιδοξῶ. Δοάσσαι, ἔχει τὸ θέμα δοάζω. σημαίνει δὲ τὸ νομίσαι. Δοάσσατο, ἐνεδοίασε κυρίως. ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον τὸ ἔδοξεν ἐνομίσθη. ὡς ἀπὸ τοῦ δοκῶ δοκάζω κατὰ ἔλλειψιν τοῦ κ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐδιστάσθη ἐστὶ δέ φασι διάσασθαι, τὸ δύο ποιεῖν προκειμένων, ἐκλέξασθαι θάτερον ὡς ἐκ τοῦ διαδιάσασθαι, ἢ δοάσασθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ διάζω. ὁ μέλλων διάσω. ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος, ἐδιασάμην ἐδιάσω ἐδιάσατο καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ αἰολικῶς, ἐδιάσσατο. ἢ ἀφαιρέσει τοῦ ε ἰωνικῶς ἢ ἐκβολῇ τοῦ ι, δοάσσατο. ἢ ἐκ τοῦ δοάζω. Δόγμα, ζήτημα. πρόσταγμα. ἢ δόξα ἐστι, διὰ τὸ δὲ ἀληθείας ὑφ' ἑνὸς, ἢ τὸ παρὰ ὁρισθὲν, ἢ οἷον τῷ οὖν ἔχειν ὅζοντας ἀψευδεῖς διαγνώσεις. εἴρηται δὲ, οὐ παρὰ τὸ δοκῶ δόκημα καὶ κατὰ συγκοπὴν δόγμα, ἀλλὰ παρὰ τὸ δοκῶ δεύτερον ὁ μέλλων δόξω. δέδογμαι, δόγμα. Δογματίζει, θεολογεῖ. φιλοσοφεῖ. ποιοῦσι δὲ ματίζειν ἐστὶ, τὸ δόξαν πλείονας τοῖς μαθηταῖς τὸ νόμους τίθεσθαι δόγματα δὲ ἑκατέρως καλεῖται, ὅτι δοξάζομεν καὶ ἡ δόξα ἄλλη. τούτοις δὲ τὸ μὲν δοξαζόμενον πρὸς τοῖς ἐστὶν ἡ δὲ δόξα, ὑπόληψις. Δοθιὴν, σχεροδίας ἄμπισμα ἀποπλήσσει. Δοθιὴν, φῦμα φλυκταινῶδες.

χαλινά. ταῦτα τὰ ὀνόματα ἐστὶ ἀήθη πως εἰπεῖν, ἑνικῶς εἰσὶν ἀρσενικά· πληθυντικῶς δὲ, οὐδέτερα. καλεῖται δὲ δίφρος, τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ ἡνίοχοι ἐφεστῶτες ἐλαύνουσιν. ὑποκοριστικῶς δὲ, διφρίσκους λέγουσι. Διφροφόρος, τὸ σέλλιον, ἢ τὸ καθιστήριον βαστάζουσα. ἀριστοφάνης. Διφροφορουμένοις, τοῖς φορείοις φερομένοις. Διφυῆ, τὸν δύο φύσεις ἔχοντα. Διφυὴς κέκροψ. ζήτει εἰς τὸ κέκροψ. λέγεται δὲ ὅτι ἐν ἀθήναις ὑπ᾽ αὐτοῦ πρῶτον ἀχθῆναι γάμους. καὶ ὑμεναίους ὅθεν καὶ διφυῆ τὸν κέκροπα λέγεσθαι ὁ χάραξ φησὶ, διότι τὸ νομίμως ἐκ δύο φύεσθαι δι᾽ αὐτοῦ ἐπέγνωσαν οἱ ἄνθρωποι. τῇ τοῦ γάμου εὑρέσει. οὐ παρίσταμαι, ὥσπερ ὁ γαμήλιος λόγος, οὕτω καὶ μὴν ἀττικὸς ὁ γαμηλιὼν, γάμους ἀφορισμένος. ὡς γαμηλία ἥρα ἐπεστάτει. καὶ πέμμα δέ τι ἦν καλούμενον καὶ αὐτὸ γαμήλιον ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, πέπεπται γαμήλιος. καὶ αὐλοὺς δὲ ἐν γάμῳ ἀθηνᾶ φησὶν εὑρεῖν. ἡ ἐπώνυμος αὐτῆς τῶν ἀθηναίων πόλις. καὶ δίκην δὲ φονικὴν λέγουσιν ἐν ἀθήναις πρῶτον συστῆναι, ἐπὶ ἁλιρροθίῳ τῷ τοῦ ποσειδῶνος. ἡ δικαστοὶ δὲ ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνουσιν εἰς τριώβολον ἐχεῖνο. Δίφυον νυκτός, τὰ δύο μέρη τὸ δίμοιρον. Διφῶ, σημαίνει τὸ ψηλαφῶ. ὅμηρος ἰλιάδος π. στῆθεα διφῶν. ζητῶν, ἐρευνῶν. καὶ διφῶ, τὸ τιάφῶ ὑπερβάλλω. Διφύοις, διγλώσσοις. Δίχα, ἀντὶ τοῦ χωρίς. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς δύο μέρη. τὸ δὲ δίχα ἀντὶ τοῦ χωρὶς, καὶ αὐτὸ τῆς ὑστέρας χρήσεώς ἐστι. παρὰ γὰρ τοῖς ἀρχαίοις τὸ δίχα, ἀντὶ τοῦ διχῆ ἐλαμβάνετο. ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον δίχα μετάνεγκται. ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα κατὰ μερισμόν τινα ἔτρεψαν τὴν εἰς α, προφέρεται καὶ δίχα λαλοῦσαι, ἀκατάλληλα λαλοῦσαι. Δίχαλον ζυγὸν, τὸν ἑκατέρωθεν κεκοιλασμένον. χηλαὶ γάρ ἐστι τὰ κύματα, ἔνθεν καὶ ἡ κιβωτὸς παρὰ τῷ ποιητῇ. Δίχαιον, κεχωρισμένον. Δίχα νυκτὸς, τὸ μεσονύκτιον ἐκ τοῦ διχῆ. ὅ πως ἴχα συστολῇ κατὰ τὴν λήγουσαν, μετὰ πάθους καὶ τὸν τόνον καὶ βαρυτόνως λέγεται δίχα. ἐξ οὗ ἐστὶ τὸ διαδίχα. οὕτω καὶ τὸ τριχῆ, τρίχα λέγεται. καὶ ὁμοίως τέτραχα, καὶ πένταχα. Διχῆ, διχῶς. δισσῶς. Διχηλὰ ζῶα, βοῦς. ἔλαφος. δορκάς. οἷς συμβέβηκεν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν ἀστραγάλους ἔχειν. Διχηλοῦν, τὸ δύο ὁπλὰς ἔχον. Διχθὰ, τριχθά. δωριέων τοῦθ᾽ ἐν τούτοις ἐπένθεσις. ὡς καὶ ἐν τῷ τοῦ ποιητοῦ. πέντοικα πένταχα. καὶ πλεονασμῷ, πένταθα. πρός τινα ὁμοιότητα τοῦ πέντεθα. οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ μαλακὸς, μαλθακός. καὶ χαμαλή, χθαμαλή. Διχθαδίας, δισσάς, διπλᾶς. Διχόθεν, ἀπὸ τῶν δύο μερῶν. Διχόθυμος, διάβολος. Δίχολα, διάφορα. ἀρχαιὸς κατὰ πεῖραν δίχολα γίνεται παρὰ τὸ δίχα. ἢ δίτροπα κατὰ μετάληψιν. χόλος γὰρ ἡ ὀργή. καὶ τρόπος. βακχυλίδης. ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων, διακεκριμέναι μυρίαι. Διχομηνία, τοῦ μηνὸς τὸ ἥμισυ. ἐστὶ διχομηνιαία, πέντε καὶ δεκάτη τοῦ μηνὸς, ἡ τῆς σελήνης. Διχόμηνις, ἡ σελήνη. ἐπειδὴ ἐν τῷ πανσελήνῳ ὁ ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ἄγεται. καὶ τῇ ἑκκαιδεκάτῃ γίνεται ἡ κρίσις. καὶ αὐτὴ εἰς δύο καταμερίζεται ἔς, τε τὴν αὔξησιν καὶ λῆξιν τοῦ φωτός. πίνδαρος. Διχόνδις, ἀπόγον. Διχονία, ἡ προγεγενημένη διχοστασία. Διχονοεῖν, διστάζειν. Διχοριάζειν, ἐν δύο χοροῖς ᾄδειν. Διχοστατεῖ, μάχεται. πολεμεῖ. Διχοτομία, ἀφαίρεσις. Διχοτομήματα, τμήματα. Δίψα, θηλυκοῦ γένους ἐστί. τὸ γὰρ δίψος, τὸ ὑστέρως ἐστίν. ὅμηρος δὲ δίψαν αὐτό. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω, ὁ μέλλων ἴψω ἴψα, καὶ δίψα. ἡ βλάπτουσα τὸ σῶμα. ἔστι δὲ, ἐνδείας πάθος. Διψάκυρον, παλαίπυρον. Διψάρα, δίλωτος. αἱ δὲ διφθέρα. Διψὰς, ἔχις. ὕδρα. καὶ σημεῖον εὐθυντικοῦ, ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος. ἡ διψὰς, ὄφις ἐστί. διχθέντι δὲ ὑπ᾽ αὐτῆς δίψος ἄρρητον ἐγγίνεται. ὡς πίνοντα διαρρήγνυσθαι. ὅθεν καὶ ὄφις οὕτως ἐκλήθη διψάς. Διψῶν, οὐ διψαῶν ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ ἀττικῶς. Διψία, κόνις ξηρά. Δίψιον, βλαπτικόν. Δίψιον, ἡ πολυδίψιον ἄργος, ἀπολλόδωρος μὲν τὸ ἄνυδρον. ἀρίσταρχος δὲ, τὸ πολυπόθητον. διψᾶν γὰρ τὸ ἐπιποθεῖν, ἢ ὑπὸ διὸς βεβλαμμένον. ἴψαι γὰρ τὸ βλάψαι. Διψυχία, ἀπορία. Διψῶ ἀμετάβατως ἐπὶ δίψης, ἀντὶ τοῦ, τὸ ἐπιθυμεῖν ἤγουν ἐπιθυμίαν ἔχω ποτοῦ. καὶ ἀπὸ τούτου μεταφορικῶς καὶ ἐπ᾽ ἄλλων. καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ. αἰτιατικῇ μὲν, ὡς τὸ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου. καὶ διψῶ τοὺς λόγους. γενικῇ δὲ, ὡς τὸ αἵδ᾽ ὅτι ἄπου, ἢ θανάτου διψῶσι. Δίω, τῷ ἐντίμῳ τῷ ἀγαθῷ. τῷ ἐνδόξῳ ἐπιστάτῃ. Διωβελία, ὀβελοὶ δύο, οὓς ὁ δῆμος καθήμενος ἐμισθοφόρει. Διώβολον, καὶ τριώβολον καὶ ἡμιωβόλιον, ὁμοίως. Δίωγμα, θυσία τις ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἀπερρέῃ τι πλευμένων ὑπὸ τῶν γυναικῶν, ἐν τοῖς θεσμοφορίοις. τὸ αὐτὸ, καὶ ἀποδίωγμα ὕστερον ἐκλήθη. Διωγκωμένον, πεφυσημένον. Διώδει, ἐφλέγμαινε. Διωδηκότα, ἐξωγκωμένον. ὡς τό, Ὅσοι γὰρ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀγορᾶς ἑῶνται, κάτω τὸν πόδα τὸν δεξιὸν ἔχουσι διωδηκότα. καὶ βαδίζουσιν ἀσθενῶς τι, καὶ νοσοῦσι. καὶ διωδηκὼς ὁμοίως. Διωθεῖται, παθητικῶς ἀττικῶς προφέρεται. καὶ δηλοῖ τὸ διακρούεται καὶ παραγκωνίζεται. ὁ παρὰ πλησίον, τὸ παρωθεῖται. ἔτι παρορᾷ καὶ περιφρονεῖ καὶ ὑπερβαίνει. Διωθεῖται, ἀποστρέφεται. καὶ διωθούμεναι, ἀνατρεπόμεναι. ἐκβαλλόμεναι. Διωκάθειν, διώκειν. Δίωκε ἀρετὴν, ζήλου ἐπιτήδευε. Διώκει ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα, ἀττικῶς κοινῶς, κατηγορεῖ ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος. καὶ διώκειν, ἐνίοτε τὸ ἀπρὸς κατὰ σπουδὴν ἐλαύνειν, ἢ εἰς ἀγορὰν ἄγειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἄγειν εἰς κρίσιν, καὶ κατηγορεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν ἢ ὀρέγεσθαι. διώκειν γὰρ φαμὲν τὴν ἀρετὴν, καὶ ἐπὶ τοῦ διελθεῖν. Διώκετο ἀοδόμαιο, ἀντὶ τοῦ ἐδίωκεν ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου. ἐνεργητικὴν σημασίαν ἔχει, τὸ ἐδιώκετο. Διώκετον. τρία ῥήματά εἰσι παρὰ τῷ ποιητῇ τοῦ παρακειμένου δυϊκοῦ τρίτον εἰς ον λῆγον ἔχοντα παραλόγως. τοῦτο καὶ τὸ αὐδρά(?)σ(?)τε ἤμυσαν τιτύσκετον(?). καὶ τὸ εἴασαν καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον, οὐκ ἔστι μὲν τοι ἀττικὸς δυϊκῆς σημασίας ἀναθεώρησιν γὰρ ἔχει πληθυντικήν. τὸ γὰρ διώκετον ἀντὶ τοῦ ἐδίωκον κεῖται. καὶ τὸ αὐδράσιν ἤμυσαν τιτύσκετον, ἀντὶ τοῦ ἐτύγχανον. ἐστὶ τὸ λαφύσσετον, ἀντὶ τοῦ ἐλάφυσσον. Διωκίσαντο, διεχώρισεν ἀπ᾽ ἀλλήλων. Διωκισμένοι, κεχωρισμένοι. Διωκόμενον, κατηγορούμενον. Διωκτέον τὸ καλὸν, ἀντὶ τοῦ ἄξιον διώκεσθαι. καὶ διωκτέος ὁ ἐχθρός. Διώκω, τὸ κατηγορῶ. φάσκω γὰρ τὸ κατηγορούμενον καὶ διώκω τὸ πρῶτον. φάσκω τὸ μισῶ. ὡς ὁ θεολόγος. φάσκεις διώκοντας ἡμᾶς. καὶ διώκω τὸ ἀποσοβῶ, καὶ ἀπελαύνω. ὡς τὸ διώκω τοὺς πολεμίους, ἢ φάσκω τὸ εἰς ἐξορίαν ἀπάγχομαι ἄλλος. Διώκω ποτὲ, ἀντὶ τοῦ ἀποσοβῶ. καὶ διώκω τὸ καταλαβεῖν ἐπείγομαι, καὶ καταφθάσαι. ὡς τὸ ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. διώκω σε κλοπῆς. καὶ διώκω σε φόνου ἤγουν κατηγορῶ. Διωλύγια πράγματα, τὰ μεγάλα καὶ χαλεπὰ, ὡς πλάτων, καὶ ἰσαῖος. ἢ τὰ ἐπὶ πολὺ διήκοντα.

πόλις, ἔστι γὰρ λῆμνος· εἶχε γὰρ ἐν αὐτῇ ἡφαιστίας καὶ μύριναν. Δίπολα, αἰσχύλος διπλᾶ, ἢ τετραπλᾶ. Διπρόσωπος, ὁ δύο πρόσωπα ἔχων· καὶ τρίπους, ὁ τρεῖς πόδας ἔχων. Διπτύδιξον, δίπηχυον. Δίπτυον, κύπριον μέτρον· οἱ δὲ τὸ ἡμιμέδιμνον. Δίπτυχα ποιήσαντες λέγεται μὲν καὶ ἄλλως· ἀρέσκει γὰρ τοῖς παλαιοῖς μάλιστα νοεῖν, αὐτὰ τοῦ τὰ κνίσῃ φασὶ διπλᾶ θέντες, ἐν αὐτῷ τῶν μηρῶν, καὶ ἐν καὶ τὰ ἐφ' ὑπομηθέντων, τῶν λοιπῶν μηρῶν ἀπαρχόμενοι. Δίπτυχα ποιήσαντες· ἤτοι, διπλώματα τῇ πρὸς ἀλλήλοις ἀνατιθέσει τῶν μηρῶν ἢ μάλιστα διπλοῦντες ἐν ἄλλοις τὴν κνίσαν· ἦν γὰρ σπουδὴ ὁλοκαυτοῦνται τοὺς μηρούς, ἀλλὰ μηροὶ καταφλεχθέντες πυρί· ὡς εἴγε μὴ τοῦτο ἀπέβαινεν, ἀπαίσιον ἦν τοῖς ἕλλησι τὸ γινόμενον, καὶ οὐκ ἐδόκουν καλλιερεῖν· ὁπηνίκα κατὰ τὴν τραγῳδίαν αἱ μηροὶ καταρρυέντες καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς· καὶ οὕτω μὲν τοὺς μηρούς, ὥς τι ἡμιολοκαύτουν, ἐξαιροῦντες ἀπὸ τῶν ἄλλων τοῦ ζῴου μερῶν, διὰ τὸ συντελεῖν τοῖς ζῴοις, εἰς βάδισίν τε καὶ ἄφεσιν τῇ προθέσει τοῦ σπέρματος· τῶν δὲ λοιπῶν τοῦ ζῴου μερῶν, μικρά τινα ἐκτέμνοντες ἀφ' ὧν τινας ἀπαρχὰς τοῦ ὅλου ζῴου, ἐπετίθεσαν αὐτὰ τοῖς διπτύχοις· καὶ τοῦτο ὠμοθετεῖν ἐκάλουν. τὸ τοῖς μηροῖς ὠμὰ ἐπιτιθέναι ἀκρωτηριάζοντας κρέα τὸ ὠμοθετεῖν εἶναι ... ὡς δοκεῖν κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὅλα οὕτω τὰ μέρη τοῦ ἱερείου καρποῦσθαι. τινὲς μέντοι τὸ ὠμοθετεῖν ἄλλως εἶπον ὡς ἀπὸ τοῦ ὤμου· ἐν ... ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηται οὕτως· ὠμοθέτησαν, τὸ ἀφ' ἑκάστου μέλους τοῦ ἱερείου ἀπετέμνοντο, καὶ ἀπήρξαντο ἀπὸ τοῦ ὤμου, καὶ ἐνέβαλλον εἰς τὰ μηρία κατὰ τὴν θυσίαν· καὶ οὕτω μέν πως ὠμοθέτουν θύοντες· κατακαυθέντων δὲ τῶν μηρῶν, τότε δὴ πρὸ τοῦ σπλαγχνεύειν ἐμερίζοντο ἑαυτοῖς εἰς βρῶσιν, τὰ τῶν σπλάγχνων ἀπομειούμενα· τοῦ δὲ δίπτυχα θέμα, τὸ πτύσσω· καθὰ καὶ τοῦ πτύξ πτυχός· καὶ τοῦ πολύπτυχος· φροντιστέον δὲ τοῦ πτύσσω, τὸ κατὰ φόβον συστέλλομαι. Δίπυλον, ὑπερῷον. Δίπυρος ἄρτος, ὁ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμᾶς. Δίργες, στρουθοί. Δίρκη ἡ πηγή, καὶ κύριον ὄνομα. Δίσαλα, ἀκαθαρσία. Δισαλέος, ῥυπαρός. Δίσδημαι, ζητῶ. Δὶς ἡβήσαντα, ῥυτίσιν, ἀνηβήσαντα. Δισκάζεται, διαφέρεται. Δισκέλλα, σπυρίς. Δίσκειν, ἢ δικεῖν, ὑπερβάλλειν. Δισκεύειν, τὸ λίθον ἀφιέναι καὶ ῥίπτειν. Δίσκοι, λίθοι στρογγύλοι· οἷς χειριζόμενοι ἔρριπτον εἰς μῆκος οἱ γυμναζόμενοι· εἰ δὲ ἦν ἐκ σιδήρου, σόλος τὸ τοιοῦτον ἐλέγετο. λέγεται δὲ καὶ δίσκος ἀπὸ τοῦ δικῶ, τὸ βάλλω καὶ ἀφίημι· πλεονασμῷ τοῦ σ'. ἐκ τούτου δὲ καὶ δίκτυον τὸ καθ' ὑγροῦ ἀφιέμενον· ὡς καὶ βόλος ἀπὸ τοῦ βάλλειν. Δίσκοι, λίθινα μεσόθεν ἔχοντες ὀπὰς δίκην καλῳδίου, ἐξ οὗ μετεωρίζοντες ἔρριπτον αὐτόν. Δίσκος, ἐκ τοῦ δικεῖν· ὃ ἔστιν ἀφίεσθαι καὶ βάλλειν· ἢ δίσκος ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος. Δίσκος ἐκ σιδήρου· ὁ τοῖος ὁ ἐν ἰλιάδι σόλος· ἢ ξύλινος· ἴσως δὲ καὶ χαλκοῦς· καί που καὶ λίθινος ἐν ὀδυσσείᾳ· λίθος τετρημένος καὶ ἔχων ἐν μέσῳ καλῴδιον· οὗ ἐχόμενοι οἱ ἀγωνιζόμενοι ἔδικον· ὃ ἔστιν ἔβαλλον· ἔρριπτον. ἐκ τούτου ὁ δίσκος γίνεται· τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο δισκέω· ὡς δηλοῖ τό, ἐδίσκεον ἀλλήλοις· ἐξ οὗ δὲ τὸ δισκεύω. Δίσκουρα, ὅσον ἂν λάβοι δὶς δίσκος. Δισκούρια, ὅσον ἄν τις βάλλοι δισκεύων. Δὶς παῖδες οἱ γέροντες· παῖδές τι γὰρ τὴν ἀρχὴν ἦσαν ἄφρονες καὶ νῦν ὑπὸ τοῦ χρόνου τῷ πλήθει παρατρέποντες αὐτοὺς τοῦ λογισμοῦ, παῖδές εἰσι, τοῦτο δὲ πάλιν ληροῦντες. Δισπονδεῖος, ἐκ τεσσάρων μακρῶν· οἷον ἡρακλείδης καὶ δισποδία, εἶδος ὀρχήσεως. Διστά, διπλᾶ. Διστός, δύο τρόπους ἔχων διπλοῦς. Διστάζει, ἀμφιβάλλει· καὶ δύο στάσεις ἔχει κατὰ διάνοιαν, καὶ διχῶς βουλεύεται. Δίς, τρίς, ἀπὸ τοῦ δίακις, τρίακις γίνεται κατὰ συγκοπήν. Διστάζω, ἐνδοιάζω, ἀμφιρρεπῶ, ἀμφισβητῶ· ἀμφιβάλλω· ἐνδοιάζω· ταλαντεύομαι, τὴν γνώμην. Διστάσιον, τὸ πρὸς διπλοῦν ἑστάμενον τὴν τιμὴν χρυσίον, ἢ ἀργύριον· ὡς ἰσοστάσιον τὸ πρὸς τὴν ἴσην. Δίστομος, οὕτως ἡ ἐπίδαυρος ἐκαλεῖτο· ἐπεὶ ἀμφιστόμοις λιμέσιν ἐκέχρητο συγγραφεῦ. Δὶς τοσαῦτα, καινόν· δὶς ἢ τοσαῦτα ἀττικόν· κύπριος πρὸς ἄλλον μέν· καὶ δὶς ἢ τοσαῦτα ἔχοντες, οὐκ αἰρούμεθα τίμησιν. Διτάλαντον καταθέσαντες· διτάλαντον, ἀντίβολον· τὰ μὲν κατέβαλλον τῶν ἰχθύων, τὰ δὲ διέσωσον. Δίτριχος, ἀναίσθητος. Διτροχαῖος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, ἑξάχρονος· οἷον ἀρχέδημος. Διτταμένον, ἀρνούμενον ἐφύπνης. Διττάχος, διχῶς. Διττολογῶ, ἀμφιβόλως λέγω. Δίυγρος, ὁ ἀδιάντος. Διύλησις, ἡ διήθησις. Διυλίζοντες, διηθμίζοντες· διηθοῦντες. Διυπνίζω, ἐξανιστῶ· καὶ διύπνισεν, ἐξύπνισεν. Διυπνισθείς, ἀναστὰς τοῦ ὕπνου. Διφαδίει, ἐξελεῖται. Διφαλαγγία, ἀντίστομος· ἥτις μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσοις τεταγμένοις· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν, ἐν τοῖς γυναίοις τεταγμένοις· οἱ μὲν ἐν δεξιᾷ, οἱ δὲ ἐν εὐωνύμῳ· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐν μέσῳ τεταγμένοις· καὶ διφαλαγγίαι, αἱ δύο φαλαγγαρχίαι ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι, καὶ ἑκατὸν ἐνενήκοντα καὶ δύο· τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται ἀπὰ καὶ κέρας καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης. Δίφηκος, εἶδος βοτάνης. Διφῶ, ζητεῖν· ψηλαφῶ· ἐρευνῶ. Δίφατον, τὸν ὄφιν κρῆτες· ἢ δίφατον, διφάσιον· διττὸς λεγόμενον. Διφθέρα, ποιμενικὸν περιβόλαιον· ἀττικοὶ δὲ λέγουσιν, ἣν νῦν ἰσάλην καλοῦμεν· ἔστι δὲ ἐκ δέρματος. Διφθεραλοιφός, γραμματοδιδάσκαλος· παρὰ κυπρίοις. Διφρεία, ἡ τοῦ ἅρματος περιφέρεια· καὶ διφρηλατῶ, ἁρματηλατῶ. Δίφορος, ἔφορος κυμαῖος· ὅτι δὶς ἐπλήρωσε τῷ διδασκάλῳ ἰσοκράτει, τοὺς τῆς παιδεύσεως μισθούς. Διφόρου συκῆς, ἢ παρὰ τὴν δίκην τοῦ διφόρου· ἤτοι καὶ δίφοροι εἰσί. Διφοῦρα, γέφυρα· λάκωνες. Διφράγες· τινὲς στρατιωτῶν τῶν παρὰ πορθίας τάγων. Δίφρακτος, κραιβάτος. Δίφραξ, κλιντήρ· θρόνος γυναικεῖος. Διφρεῦσαι, διακαθίσαι. Διφρίας, ἁρματηλασίας. Διφρίς, ὁ ἑδραῖος καὶ καθήμενος ἀεί, οἷον ἀργός. Διφρίσκος, τὸ σκεῦος ἐν ᾧ ἐφιστάντες οἱ ἡνίοχοι ἐλαύνουσιν· ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε, διὰ τὸ κούφους εἶναι καὶ μικροὺς τοὺς ἀγωνιστικούς. Δίφρον ἀεικέλιον λέγει ὅμηρος, πρὸς διαστολὴν ἑτέρου περικαλλέος. Δίφρον, σέλλιον ἅρμα, ἢ καθιστήριον· καὶ διφροφόρος, ἡ τὸ σέλλιον βαστάζουσα· ἀριστοφάνης· δίφρον διφροφόρος· ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἠκολούθει τις ἔχουσα· καὶ διφροφορουμένοις, φορείοις φερομένοις. Δίφρος, τὸ τοῦ ἅρματος λέγεται δὲ δίφρος, ὡς οἱονεὶ δίφορος· καὶ τροπῇ καὶ συγκοπῇ, δίφρος· ἀπὸ ἄλλου δὲ ὡς κοινοτέρου μέρους καὶ τὸ ὅλον ἅρμα δίφρος ἐλέγετο· ὅμηρος δὲ τῷ δὲ μαίω δίφρον ἀεικέλιον, ἤγουν θρόνον παρὰ πόσσι καθεσθῆναι καὶ ἑλένη δὲ τῇ ἀφροδίτῃ, δίφρον παρὰ πόδεσσιν ὥστε δῆλον ὅτι ἡ λέξις πολυσήμαντος. Δίφρος, τὰ δίφρα· ὁ τράχηλος, τὰ τράχηλα· ὁ λύχνος, τὰ λύχνα· ὁ χαλινός, τὰ

φασὶ δὲ ἐν τῷ τῶν ἀθηναίων διαψηφίσει, ὅτε ἠμφισβήτει ἀθηνᾶ καὶ ποσειδῶν, τὴν ἀθηνᾶν διὸς δεηθῆναι ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν, καὶ ὑποσχέσθαι αὐτὴν τούτου τὸ τῆς πολιέως ἱερὸν πρῶτον θύεσθαι ἐπὶ βωμοῦ. Διὸς ἐγκέφαλος, παροιμία ἣν κλέαρχός φησιν εἰρῆσθαι οἷον, ἐπὶ τῶν ἄγαν θέων. ἢ διὸς ἐγκέφαλος, τὸ κάλλιστον βρῶμα. οὕτω λέγουσι πέρσαι ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων. ἢ βασιλέως ἐγκέφαλος. Διὸς μάστιγι, τῷ κεραυνῷ. Διοσδότοις, ὑπὸ διὸς δεδομένοις. Διοσημεῖον, τεράστιον σημεῖον. Διοσημία, τὰ ἐκ τοῦ ἀέρος σημεῖα. διοσημία ἐστὶν ὁ παρὰ καιρὸν χειμών. ἀριστοφάνης. διοσημία ἐστὶ, καὶ ῥανὶς βέβληκέ με. καὶ διοσημία, διομιμία. Διόσκειν, διαβλέπειν συνεχὲς τὴν ὅρασιν μεταβάλλοντα. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαφορεῖσθαι τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ τὸ διασπαράξαι καὶ τὸ διαφθεῖραι. Διόσκουροι, ἐν τῇ λακωνικῇ τραφέντες ἐπιφανείας ἔσχον. φιλαδελφίᾳ δὲ ὑπερβάλλοντες, πάντας οὔτε γὰρ περὶ ἀρχῆς οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς ἤρισαν. μνήμην δὲ αὐτῶν ζεὺς θέσθαι βουλόμενος τῆς κοινότητος, διδύμους ὀνομάσας, εἰς τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρους ἔστησεν ἐν τοῖς ἄστροις. Διόσκουροι. οἱ ἑλένης ἀδελφοί, ζῆθος καὶ ἀμφίων. λευκόπωλοι καλούμενοι. καὶ ἀστέρες οἱ τοῖς ναυτιλλομένοις φαινόμενοι καὶ σημεῖον ἐν θυσίᾳ. Διοσκούλιον, οὕτως ἔλεγον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἐτέθη. ἐφ' οὗ οἱ καθαιρόμενοι ἔστηκεν τῷ ἀριστερῷ ποδί. τινὲς δὲ τὸ μέγα καὶ τέλειον. οἱ δὲ τὸ λοιπὸν, τὸ ἐκ τοῦ διὸς τεθυμένον ἱερεῖον.

Διότιμος, ὄνομα κύριον ναύαρχος ἀθηναίων. Διοτρεφεῖς λέγει τοὺς βασιλεῖς, ὡς μαθητὰς τοῦ διός. καὶ ὑπ' αὐτοῦ πεπαιδευμένους τὴν βασιλικὴν παιδείαν. τὸ τρέφειν γὰρ ἐνταῦθα, ταὐτὸν δύναται τῷ παιδεύειν. ὡς ἐξ ἀναλόγου. τροφὴ γὰρ ἡ παιδεία τῇ ψυχῇ. ὡς τὰ βρώματα τῷ παιδί ἢ τῷ σώματι. Διοτρεφέας αἰζηούς, ταὐτόν ἐστι τῷ βασιλικοὺς ἄνδρας. ὡς δηλαδὴ πόλεις ἀνάκεινται. Δίου πολίεθρον αἴπυ. τὸ δίον λέγει περιφραστικῶς. τὸ ἐφ' ὑψηλοῦ ὡς εἰκὸς ἱδρυμένον. κεῖται δέ φασι τὸ δίον τοῦτο, περὶ τὸ κύκλον τῆς εὐβοίας ἀκρωτήριον ὁ πολίτης αὐτοῦ, διονὺς ἂν καὶ φασὶ μακεδονικὸν φασὶ δίον, ἔνθα καὶ ὁ ὀλυμπικὸς ἀγὼν ἐτελεῖτο. καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις τὴν τούτου τοῦ δίου κλῆσιν ἔχουσιν. ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησίν. ἐν αἷς καὶ κατὰ κοίλην συρίαν ἀλεξάνδρου κτίσμα. ὅτι τὸ ὕδωρ νοσηρόν. ἐφ' ὧ καὶ τὸ ἐπίγραμμα.

Νᾶμα τὸ δίον ἔνι γλυκερὸν ποτόν. ἢν δὲ πίῃς, παύσῃ μὲν δίψης. αὐτὰ δὲ καὶ βιότοιο. ὁ δὲ γεωγράφος, λέγει καὶ ὅτι τὸ δίον ἐν τῷ ἐνθένδε ὄρει. καὶ ἀθήναι διάδος αὐτόθι, κτίσμα ἀθηναίων. Διόφαντος, ὄνομα κύριον. Διοχετεύειν, τὸ δι' αὐλακος ὕδωρ κομίζειν. Διοχλεῖ, ἐκταράττει. Διοχλίζει, ἀνακινεῖ. Δίοψ, ἀκονόμος. Δίοψιν, καθ' ὁ σκοπεῖν τὸ δι' ὅλου ὄψιν γινομένην ἢ διαύγειαν. Δίπαλτος, ἀμφοτέραις ταῖς χερσί. περὶ δὲ ξίφους ἀνθ' ἀττικὴ συνήθεια. σοφοκλῆς. ῥεῖα δὲ στρατὸς δίπαλτος ἂν με χειρὶ φονεύοι. καὶ δίπαλτα δόρατα. Διπλάσιας, τοὺς διδύμους γεγεννημένους. Δίπλακα μαρμαρέην πορφυρέην. κατὰ τὸ ἐλλειπτικὸν λέγεται. λείπει γὰρ τὸ ἱστουργίαν ἢ ὕφην ἢ τι τοιοῦτον. τινὲς δὲ, τὸ χλαῖναν λείπειν φασί. τοιοῦτος δίπλακα τὴν μεγάλην, ἥν ἐστι διπλοῦν ἀμφιέσασθαι. καὶ μὴν, οὐ ταὐτὸν χλαῖνα ἢ ἱστός. ἀλλὰ ἴσως φανικὸν μὲν ἐστὶν ὁ ὅλος ἱστός, εἶδος δὲ ὁ μέρος ἡ πτύξ. μᾶλλον δὲ ὁ μὲν ἱστὸς τὸ ἐργαλεῖον δηλοῖ. δίπλαξ δέ ἐστιν, ἡ ἱστουργουμένη, ὡς ἐρρέθη ὑφή. ἵνα λέγῃ ὅτι περὶ μέγαν ἱστὸν μεγάλην δίπλακα ὕφαινε. μαρμαρέην δὲ, λαμπρὰν ἐκ τοῦ μαρμαίρω. ἐξ οὗ ὁ μάρμαρος λίθος. οὗ κτητικὸν μαρμάρειος. θηλυκὸν, μαρμαρέα. καὶ ἰωνικῶς καὶ ἀττικῶς μαρμαρέη ἐστὶ δὲ καὶ θάλασσα γαλήνιος ἐπίθετον μαρμαρέην. Δίπλακα. ἰλιάδος γ. σημαίνει δὲ διπλοΐδα. διπλοῦν ἱμάτιον. ὁ ἐστι, χλανίδα διπτυχον. διπλῆν ἢ εὐθεῖα, δίπλαξ. Διπλᾶ πᾶσαι, διπλᾶ παῖσαι. Διπλασιασμὸς στοιχείων, περὶ τούτους. Διπλασιάζουσιν, αἱ τριτταὶ τὰ σύμφωνα. ἀλλ' οὐ τι πάντα χοῦ οὔτε πάντα. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ῥήμασι τοῖς ἀπὸ δ' ἢ ι ἢ τῶν τεσσάρων ἀρχομένοις ἀμεταβόλων, καθ' τοὺς παρεληλυθότας αὐτῶν παρατατικοὺς λέγω, καὶ ἀορίστοις τοῖς ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομένοις τὰ κατ' ἀρχὰς τῆς ἐνεστώτος διπλασιάζουσι σύμφωνα. ἔτι ὁ λίαν τὸ ἔδεισεν. ἔδδεισεν. καὶ ἔσσυτο. καὶ ἔλλαχε καὶ ἔμμορε. καὶ ἔννεπε. καὶ ἔρρει. τὸ μὲν τὸ ρ, ἐν τοῖς τοιούτοις ἡ τριτταὶ μόνοι. ἀλλὰ καὶ πᾶσαι διάλεκτοι διπλοῦν λέγουσι. τὸ κάββαλε δὲ καὶ κάππεσεν, ἡ διπλασιάζει πῶς παρὰ ἐκεῖνας, ἕνεκα μέτρου. ἀλλὰ τὸ τ ἐν ἑκατέρας ὁ πρὸς τὸ μετ' αὐτὸ σύμφωνον ἐτράπη. ἀποκοπέντος τοῦ α. οὐ γὰρ ἐνχωρεῖ τὸ τ, τοῦ β ἢ π προηγεῖσθαι. τραχεῖα γὰρ ἐν τούτοις ἦν ἡ ἐκφώνησις. ἢ ἑλληνικῆ οὐδὲ πάρα προσήκουσα. ἐν δὲ τοῖς εἰς ω λήγουσι μέλλουσι τῆς ῥήματος, τοῖς βραχεῖα τὰ παραληγόμενα, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἀορίστοις. ἔνθα χρὴ τὴν παραλήγουσαν ἐκτείνεσθαι, τὸ σ μόνον διπλασιάζουσιν. ὡς τὸ σβέσω ἔσβεσσα. γελάσω ἐγέλασσα. ἐρύσσω, ἔρυσσα. ἐν δὲ τοῖς ὀνόμασι μόνα τὰ τέσσαρα διπλασιάζουσιν ἀμετάβολα καὶ τὸ σ ὡς παρὰ τὸ ἀπηκτον καὶ ψάμμορος. καὶ ἐννοσίγαιος. καὶ ἀγνέφελος. καὶ ἀρρεπίλ. καὶ ἄρραβιν. καὶ ὅσσον. καὶ μέσσον. καὶ ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ταῖς ἀπὸ τῆς ἀθεῖεν τῆς πληθυντικῶν παρεχίματα πεσοῦσαις, μόνον τὸ σ. ὡς τὸ δημοσθένεσσι. καὶ αἰαίεσσι. καὶ γὰρ ἐν τῷ ἄνδρασιν ἐκτείνειν βουληθεὶς τὴν παραλήγουσαν, οὐκ ἐν τούτῳ τὸ σ ἐδιπλασίασεν ἄνδρασσιν λέγοντες, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἄνδρες ἄνδρεσι ποιήσαντες. εἶτα προέντες καὶ ἄνδρεσσι. σπανίως μέν τοι καὶ ταῦτα, καὶ μόνως εἴμοι τοῖς ἑρμηνευομένοις, τὸ π δ, ἐν τῷ ἄδδην, καὶ τὸ κ, ἀκριεῖς, ἐν τῷ ὄκκα. καὶ τὸ π, ἐν τῷ ὅππότε. καὶ ὅππως, καὶ ὅππου. καὶ τὸ τ, ἐν τῷ ὅττι. διπλοῦ μέν τοι δασοῦ, οὐδὲ τὸ τι καθ' τὴν τῶν ἑλλήνων διπλασιάζεται γλῶσσαν. ἐκ δὲ τοῦ τοῦ παντων, καταλαμβάνεται ὥς, ἐπὶ τὸ, τὰ ἀχιλλεὺς καὶ τὸ ὀδυσσεύς. ἐστὶ μὲν οὐ δι' ἑνὸς συμφώνου προφέρει ὁ ποιητής. ἔστι δὲ οὐ διὰ δύο τὸ δι' ἑνὸς μᾶλλον δεῖ λέγειν πρὸς τοῦτον. τὸ δὲ διὰ δύο, προσθέσει τῆς ἑτέρου συμφώνου γίνεσθαι. καὶ οὐκ ἀφαιρέσει τῆς λ λείπομένου κειμένου, καὶ ἕτερον ἐπιφέρουσι καὶ ὡς πολλάκις διά τοῦ διὰ δύο ἐκτείνεται, διὰ δύο οὐκ ἔστιν ὅτι βὰ προσεῖναι ἐπιβάλλουσιν, οὐ τὴν ἀλλὰ ἐπὶ ὁμοίως τὸ πολλὰ ὀνόματα. ἢ τὸ μᾶλλον. οὔτι ἢ θάλασσα ἢ γλῶσσα δι' ἑνὸς συμφώνου προσήνεγκαν. Διπλασμός, ἡ διπλῆ ὡς τόνον. Διπλῆ, ὀρχήσεως εἶδος ἢ κρούματος. Διπλοῦν, διπλασίονα ἢ μεγάλην. Διπλόη, ἡ πανουργία. ἢ ἀπάτη. καὶ διπλόη ἢ ὀξεῖα ἀρετῆ φαινομένη. ἔσωθεν δὲ, γέμουσα κακίας. Διπλοῦν, ἐπὶ μεγέθους. διπλάσιον, ἐπὶ ἀριθμοῦ καὶ μεγέθους. Διπλοΐζειν, διπλασιάζειν. Διπλοῦ κάππα, αὐτὴ τῆς κακά. καὶ διπλῆν ἑορτήν. Διπλοῦς ἄνδρας, τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα. οἱ δὲ, παλιμβόλα. Δίποδα ἀνδράποδα, τὰ διὰ καινὰ ἀνδράποδα. Διποδία, ὀρχήσεως εἶδος. οἱ δὲ διποδισμός. Διπόλια, ἑορτὴ ἀθήνησιν. οἱ δὲ διπολιεῖα, ὡς προδεδήλωται. καὶ εἶδος λακωνικῆς ὀρχήσεως. Δί-

παροιμία. Κλέαρχος μὲν φησὶ Διομήδους θυγατέρας λέγεσθαι, πάνυ μοχθηράς· αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινάς, καὶ αὐτὰς αὐτοὺς φονεύειν. ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας, φησὶν ἐπὶ τῆς τοῦ Παλλαδίου κλοπῆς λέγεσθαι. Διομήδης. Ὅμηρος ἐν τῷ ι φησί· Τῇ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρῃος. ἐφ' ᾗ καὶ αἴνιγμα σύγκειται οὕτως ἔχον· εἰς γυνὴ ὅτι τὴν ἑκατέρα Διομήδης ἐκτανεν ἀνήρ. ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς τῆς Διομήδης ἀνήρ. Διομήδης, μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην Κομήτῃ τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν Τροίᾳ τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τὸ μὲν εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν, σώζεται. ὕστερον δὲ, εἰς τὸ Δαύνιον ὤχετο ἔθνος, οὗ ἐβασίλευσε Δαῦνος· ὃς πολιορκούμενος, ἐδέετο τοῦ Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑπισχνούμενος δώσειν τῆς γῆς μέρος. ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νικήσας τοὺς Δαυνίους, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππαν, ἤτοι Ἵππειον Ἄργος. ὕστερον δὲ Δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου, ἢ ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν πᾶσαν. κριτὴς δὲ αὐτοῖς γίγονεν Ἄλαινος, ἀδελφὸς νόθος τοῦ Διομήδους, ἐρῶν δὲ ἴσως τῆς θυγατρὸς τοῦ Δαύνου. ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου. γνοὺς δὲ ὁ Διομήδης κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπείρειν γῆν· τὴν δὲ σπειρομένην μὴ ἀναδιδόναι καρπὸν, εἰ μή τις αὐτὴν σπείρῃ τῶν αὐτοῦ συμπολιτῶν. ὕστερον δὲ πρὸς Δαύνου ἀναιρεῖται ὁ Διομήδης· οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτὸν, μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις. ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει· φασὶ δὲ παρ' Ἕλλησιν ὥστε καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν ἁρπάζειν τροφάς· καὶ δύνειν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν. οἰκεῖ δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ Διομήδους καλουμένῃ νήσῳ. κεῖται δὲ ἡ νῆσος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τὸν Ἀδρίαν. οἱ γὰρ Ἰάπυγες καὶ Ἄπουλοι περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. Ἀπούλων δὲ ἔθνη κατὰ τὸν Δίωνα, Πευκέτιοι, Ἄπουλοι, καὶ Δαύνιοι. καὶ Ταραντῖνοι. καὶ Κάναι Διομήδους δὲ πεδίον ἐστὶ, περὶ τὴν Ἀπουλίαν τῶν Δαυνίων. ἡ δὲ Μεσσαπία, ἡ Ἰαπυγία, ὕστερον Καλαβρία. εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη. ἡ δὲ Ἀργυρίππου πόλις τοῦ Διομήδους, μετεκλήθη Ἄρπυλις Ἄρπους. Διόμνυται, ὀμνύει. Διομνῦ, ὁ γυναικείας, καὶ παρθενίας. Διομολογεῖ, σαφῶς ὁμολογεῖ. Δῖον, ἔνδοξον· δῖον ἐδίωχον, μέγα. ἢ πολὺ θεῖον, ἢ τῶν ἐκ Διὸς νομιζομένων ἀγαθῶν. Δίονται, διώκονται. Δίοντο, ἀνεχώρουν. Διονύσια, ἑορτὴ Διονύσου ἢ νῦν γενναπάκται. Διονῆς, ὁ θῆλυς λέγεται. Διονυσιάδες ἐν Σπάρτῃ παρθένοι αἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι. Διονυσοφόροι, ἀρχή τις ἐν Συρακούσαις. Διονυσοκουροπυρώνην, Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις, αἰσχρὸν ἀνδροκλέα Διονυσοκουροπυρώνην εἶναί φασιν ἐν τῷ αὐτῷ πένητι κωμῳδεῖσθαι, αἰσχρὸν ἀνδροκλέα Διονύσιον κύρον πυρώνην. ἁμαρτάνοντες· οὐδεὶς γὰρ Ἀθηναίων ἀναγράφεται κῦρος. δεῖ οὖν γράφειν Διονυσοκουροπυρώνην. τὸν γὰρ Διόνυσον κουρέα ὄντα, κωμῳδεῖ. κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς τὰ πάππου, ὡς δηλοῖ ὁ τὰς Ἀπαλλαγὰς συνθείς. Διόνυσος ὁ μυθικὸς, εἰς οἶνον ἀλληγορεῖται. καὶ καθ' ἱστορίαν δὲ τὴν οἴνου ἡ ἐφάνη τῆς λέγεται καὶ ὅτι διάφοροι Διόνυσοι, ἀμαχόθεν ἐστὶ γνῶναι. πρόδρομος δὲ λέγει, καὶ ὅτι Ὄσιρις καθ' Ἑλλάδα γλῶσσαν ὁ Διόνυσος. διὸ ὃν Διόνυσον παρατίθεται Ὅμηρος, καὶ θηλυσφαλοῦντα· ὅθεν καὶ Διονῆς παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, ὁ γυναικεῖα καὶ θηλυκὴ ἐσθὴς, ἢ ἄλλο τι. Διονύσια ἀρχομένου τοῦ ἦρος, ἄρχεται καὶ ἡ πανήγυρις. Διόνυσος. οἱ μὲν διόνυξον αὐτὸν καλοῦσι διὰ τοῦ ξ, ὅτι κέρασι χρώμενος ἔνυξε τὸν Διὸς μηρόν. ἢ Διόνυσος, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθείς, καὶ ἐν Νύσῃ τραφείς. Διόπαι, εἶδος ἐνωτίων· τινὲς δὲ ὑποδήματα. Διοπετὴς, ἐξ οὐρανοῦ ἐρχόμενος. Διοπετὴς, ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρούμενος. Διοπεύειν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι. Διοπεύω, κατασκοπῶ. ἀπὸ τοῦ ὄπω, καὶ διόπτρα, τὸ σκοπῶ. καὶ Διοπετῶν, ἐποπτεύων, ἐφορῶν, ἐπισκοπῶν. καὶ Διοπεμπτίας, τοὺς βασιλεῖς. Διοπήκτα, ἰσχυροπήκτην. Διοπομπεῖσθαι, ἀποπομπάζεσθαι, καὶ ἀποκαθαίρεσθαι, καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι. Δίοπος, ὁ διέπων ἢ ἐποπτεύων. ὁ τῆς νεὼς ἐπιμελητής. καὶ διοποὶ οἱ βασιλεῖς. παρὰ τὸ διοπεύειν, ἢ διοπτεύειν. Διοπτεύσαν, ὁ διοψάμενος, κατασκοπήσας. Διοπτεύων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λακρίτου. δίοπος λέγεται νεὼς, ὁ διέπων ἢ ἐποπτεύων τὰ κατὰ τὴν ναῦν. ὁ καθ' ἡμᾶς λεγόμενος ναύκληρος. Διόπτης, παντεπόπτης. Διόπτρα, κατάσκοπος. οἰκονόμος. διόπτρα. καὶ μηχανικόν τι ἐργαλεῖον, δι' οὗ ἐστοχάζοντο ὕψος ἐπάλξεων, ἡ διόπτρα. Διοπτῆρες, οἱ ἐπιτηρηταί. οἱ προφύλακες. Δίοπτον, τὸ διαφαινόμενον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Διόπτρα, γεωμετρικὸν ὄργανον καὶ σημεῖον εὐθυντικόν. Διοργανώστως, κατασχεθείς. Διορθοῦμαι, ἀνορθῶ. Διορθῶ ἡ κυρίως, ἐπὶ δορατων βολῆς· ἐπανορθοῦν δὲ, ἐπὶ λόγων. Διορθῶ, ἐπὶ τοῦ διαστρόφου· οἷον, διορθῶ τὸν λόγον, ὃς ἡμαρτημένον ἦν. καὶ μὴ κατὰ τὸ προσῆκον τεθέντα. καὶ διορθῶ, τὸ ἐξ εὐθείας ἄγω. Διορίαν, προθεσμίαν. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, καιρὸν σημαίνει. Διορίζει, διακρίνει. Διορίσαι, ὃ καὶ ἐξορίσαι λέγουσι, τὸ φυγαδεῦσαι. Διορισμένα ἐστὶ, τὰ ἔχοντα μέρη κεχωρισμένα. ἢ πάλιν διορισμένον ἐστὶν, ἐφ' οὗ οὐκ ἔστι λαβεῖν κοινὸν ὅρον πρὸς ὃν συνάπτει τὰ μόρια. Διοριστέον, διαχωριστέον. Δίορον, διαστέλλον. Διόροφα, δίστεγα. Διορύττω, τὸ τοῖχον διακόπτω. Ἀριστοφάνης. τοὺς τοίχους διορύττειν. Δῖος, ὁ ἐστὶν ἔνδοξος· ἐπὶ ἀνθρώπων ὑπερεχόντων λέγεται. ἐκ τοῦ δίιος, καὶ κράσει δῖος, ὡς χίος ἡ νῆσος καὶ ἀπ' αὐτῆς, χῖος, καὶ χῖος ἀνήρ. φέρουσι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς οἱ δῖοι τὰς ὑπεροχὰς οὕτως· ὡς ἂν Ἀχιλλεὺς δῖος, χάριν ἀνδρείας. Ὀδυσσεὺς, χάριν συνέσεως. Ἀλέξανδρος, καὶ Κλυταιμνήστρα δῖα, διὰ κάλλος. Εὔμαιος, δι' εὔνοιαν. θάλασσα, διὰ μέγεθος. Ἄλλως. Δῖος, σημαίνει τρία· τὸν ἔνδοξον, ὡς τὸ δῖος Ἀχιλλεὺς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς. τὸν μέγαν. ὡς τὸ, εἰς ἅλα δῖαν, ἤγουν θαυμαστήν. τὸν ἀγαθὸν ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ δῖος συβώτης. τὸ δι ι τέσσαρα γὰρ εἶναι δισύλλαβα κτητικά· θεῖος καὶ κεῖος, διὰ διφθόγγου· δῖος δὲ καὶ χῖος, διὰ τοῦ ἰῶτα. Διὸς, ἐκ τῆς δὶς, ἀντὶ ἐνὸς σεσιγημένης· τὸ δὶς γὰρ, συνεμπίπτει τῷ δὶς ἐπιρρήματι. Διὸς ἐκ τρίτου, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀέρος. οὐ βέλη, ψεκάδες. χάλαζαν καὶ τὰ τοιαῦτα. Διὸς ἄγγελα, ἡ δὲ καὶ ἀνθρώπων τὸ θεὸς ἄγγελα. ἴδιον καὶ ἀνδράσι. Διὸς ἄνθος, φυτὸν ἀκανθῶδες. Διὸς αὐγάς, τὰς ἡμέρας. τὸ φῶς. Διὸς βάλανοι, Ἑρμιππος φορμοφόροις· Τὰς Διὸς βαλάνους, καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα. τὰ κάστανα. τινὲς δὲ ποντικὰ λέγουσιν, ἡρακλεωτικά. Διὸς φήμη, ἡ μαντεία. Διὸς βοῦς, ὁ τῷ Διῒ αἴτιος βοῦς. ὁ ἱερός. ἔστι δὲ ἑορτὴ Μιλησίων. Διὸς θᾶκοι, καὶ πεσσοί. τινὲς γράφουσι ψῆφοι.

Δίλαξ, ἡ ἀγρία τοῦ φυτοῦ λάπαθος. Δίλημμα, τὸ διττῶς λαμβανόμενον φρόνημα. Διλήμματον, διχῶς νοούμενον.

Δίλογχον, τὴν Βένδιν οὕτω Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις ἐκάλεσεν, ἤτοι ὅτι δύο τιμὰς ἐκληρώσατο, οὐρανίαν τε καὶ χθονίαν, λόγχας γὰρ ἐκάλουν τοὺς κλήρους, ἢ ὅτι δύο λόγχας φέρει κυνηγετικὴ οὖσα. οἱ δὲ, ὅτι δύο φῶτα ἔχει, τό τε ἴδιον, καὶ τὸ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ σελήνην Βένδιν, καὶ Ἄρτεμιν νομίζουσι. Διμάχαι, οἱ λεγόμενοι ἡμιππεῖς. οἳ τινὲς ποτὲ μὲν πεζῇ, ποτὲ δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται. Διμέδιμνον, μέτρον χωροῦν δύο μοδίους. Διμήτωρ, ὁ Διόνυσος. Διμαριστής, διμαραῖος. Διμίτριος, ὁ δύο μίτρας ἔχων· ὅ ἐστι πολεμικὰς ζώνας, ὑφαινομένας διὰ μίτου. ἐφόρει δὲ αὐτὰς, ἐσώτερον τῆς λαγόνος, χάριν ἀσφαλείας, ἢ χαλκοῦ λεπίδος. Δῖναι, αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί εἰσι. Δινδυμίνην ῥέαν, τὴν ἐν τῷ Δινδύμῳ ὄρει τιμωμένην λέγουσι. Δίνδυμον, ὄρος Κυζίκου ἱερὸν τῆς ῥέας διὰ τὸ διδύμους μαστοὺς ἐν αὐτῷ ἀνέχειν, ὥς φησι Φιλοστέφανος, οὕτω προσαγορευθέν. σύμπασα δὲ ἡ Φρυγία ἱερὰ τῆς θεοῦ. ἢ διὰ τὸ δύο ἔχειν, οὕτω καλεῖται.

Δινεῖν, τὸ στρέφειν, ἢ δινεύειν ἰωνικόν. Δινεύεσκον, ἀντὶ τοῦ ἔστρεφον· παρὰ τρίβον. Δινεῦσαι, ἀναστρέφεσθαι· ἐκ τοῦ δινῶ δινεύω. Δινεύοντες, στρέφοντες. Δίνη ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται ὅθεν ἡ δινήεις [illegible]· καὶ ἀργυροδίνης ποταμός· καὶ χρυσοδίνης· καὶ βαθυδίνης· ἢ τὸ ῥεῦμα, ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται, καὶ ἐπὶ ὕδατος ῥέοντος· ῥόθιον δὲ καὶ ῥόθος ἐπὶ θαλάττης· κῦμα κυρίως, ἐπὶ θαλάττης· ἐνίοτε δὲ ἡ ἐπὶ ποταμοῦ. Δινήεντα τὸν Ξάνθον λέγει Ὅμηρος· καὶ ἀργυροδίνην τὸν αὐτόν· καὶ βαθυδίνην· ἢ ἐν δίναις βαθείαις καὶ μεγάλας δίνας ἔχοντα· περὶ οὗ ῥηθείη τὸ αὐτοῦ ῥεῖθρα ὅ ἐστιν ὑψηλά, τοῦ ποταμοῦ βάθος ἐστὶ δηλωτικόν· ὥσπερ ἡ τὸ βαθύρροον, ἢ τὸ βαθυδίνην. Δινήεντος, τοῦ συστροφὰς ῥευμάτων ἔχοντος. Δινήσας, στρέψας κυκλώσας. Δινός ἐστιν ἀγγεῖόν τι κεραμεοῦν βάθος οὐκ ἔχον, ἀλλὰ στρογγύλον κάτω. Δῖνος αἰθέριος, δίνησις αἰθερία· ἢ δῖνος, κεραμεοῦν ἐστιν ἀγγεῖον, τουτέστι, βαθὺ ποτήριον ὃ καλεῖται δῖνος, ὅ ἐστιν ἄνω εὐρύτερον ὄν, κάτω εἰς ὀξὺ λῆγον.

Δῖνος, ἡ περιδίνησις· ἡ αἰθερία συστροφή. Δῖνος, σημαίνει εἶδος ὀρχήσεως· ἢ εἶδος ποτηρίου· ἢ συστροφήν· καὶ τόρνον, παρὰ τὸ δινοῦσθαι· λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. Δῖνος, ἡ κύκλῳ στροφή· ἀπὸ τούτου ἡ τὸ κύκλῳ στρεφόμενον σῶμα, δῖνος λέγεται· ἢ τὸ κυκλικὸν μὲν σῶμα οὐ μὴν δινοστρεφόμενον κύκλῳ, δῖνος λέγεται, διὰ τὸ κυκλικῶς τὰ ἄκρα στρέφεσθαι εἰς αὐτῶν. Δινῶ, τὸ συστρέφω· θεόκριτος· Χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ... ἔγω, στρέφεται. δινῶ δινήσω, τὸ συστρέφω· δινῶ δὲ δινώσω, ἀντὶ τοῦ τορνεύσω· ὅθεν καὶ δινωτόν, τὸ τορνευτόν. Δινωτά· ἴσως μὲν καὶ τὰ τορνευτὰ κατά τινα μέρη· μάλιστα δὲ τὰ κύκλῳ κεκοσμημένα ἐλεφαντίνοις ὀστοῖς καὶ ἀργύρῳ· καθά που καὶ κολεὸν ἐλέφαντος, ἀμφιδεδινῆσθαι εἶπεν ὁ ποιητής. Δινωτοῖσι λεχέεσσι κάλλει τε στίλβων καὶ ἅμα τι συμφέρω, ἢ ἀήρας τρυφῶντι ... λεχέεσσι τι· δινωτοῖσι δὲ λέγει, περιτορνευτοῖς. δῖνος γὰρ ὁ τόρνος. ἐξ οὗ μεταφορικῶς καὶ οὐρανοῦ δῖνος παρὰ τῷ κωμικῷ. ὅτι δὲ διχῶς λέγεται καὶ δινῶ δινήσω, καὶ δινῶ δινώσω, δεδήλωται. Διξός, δισσός. Διό, σύνδεσμος. Διόβλητοι, κεραυνόβλητοι· καὶ ἐγένοντο διόβλητοι ἅπαντες. Διοβολίς, διόβολον. Διογενίδαι, γένος ἀθήνησιν ἰθαγενῶν. Διόγνητος, συγκοπὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ διογένητος· ἢ ὁ ἴνατος ἢ ἴγνωτος· τῷ διῒ γίνεται οὖν διόγνητος, ἢ τροπῇ συνήθει τοῦ ε μεγάλου εἰς η· διόγνητος. Διοδεία, ἡ διέλευσις. Διόδευτον, τὸ βατόν. Διοδεύω, τὸ διά τινος ὁδεύω ἔρχομαι. Διόδιος ὁδός, ἀπὸ τοῦ διοδεύειν λέγεται· ἀριστοφάνης. Διαγελῶντες, ἐγγελῶντες. Δίαιδε, λεγ' ἆδε αὐτὴν ἀριστοφάνης ὅς τις διαιδε τὸν τρόπον τῆς ἐμπαιδέας. Διαδύονται, ἐκφυσῶνται. Διαιδοῦσα, ἀντὶ τοῦ ὀγκουμένη. Διακεῖν, ἀντὶ τοῦ διαμερίσαι· ὥς τιμὴ ἐν ἴσαις ... πλέτας οἰκεῖν, ἀλλὰ ... μέσος· δημοσθένης ἐν τῷ μετὰ φιλιππικῶν. Διάκρισις, ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων. Διακίζω, τὸ διαχωρίζω· καὶ διακίζεσθαι, χωρίζεσθαι· διακῶ δὲ τὸ πλεῖον. Δι' ἀκτραῖα ... δι' ἔλεον. Διακῶ, πολιτεύομαι νέμω· διέπω· διαχωρίζω· ἢ ἐμοῦδε διεζάλω. Διαίζας, ἀναίξας. Διίσασα, διασπαράσασα. Διίσει, παραλλάξει ἢ κάλλιον ἔσται, ἢ συμφέρον ἢ διαφέρει. Διάσεται, ἀντὶ τοῦ διαφορεῖσθαι ἔχει· καὶ ἀντὶ τοῦ διαίξειν βιώσεται· σοφοκλῆς· Τροφῆς στερηθεὶς τοῦ διάσεται μόνος. Διοϊστεῦσαι σιδήρου παρὰ μέρος, τῶν πελέκεων δηλαδή, ἐν τῷ τ τῆς ὀδυσσείας. Διάσαι, ἀντὶ τοῦ διακρῖναι καὶ ἐπάξαι· εὐριπίδης· Ψῆφοι διάσσουσιν, ἔνθα νικῆσαί σ' ἐχρῆν· καὶ διάσει, ἀντὶ τοῦ διαφορὰς ἕξει· ἀριστοφάνης· Οὐδὲν διάσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν. Δίαιτο, ἤγουν δίωκον οὗ τὸ ἀπαρέμφατον, δίεσθαι· παρ' ὁμήρῳ ὀδυσσείας ο̄, ἀντὶ τοῦ ἰδίει τε· ἀλλ' ἀρίσταρχος γράφει δίηται· ἵνα λέγῃ ὡς οὐκ ἐκφύγῃ αὐτὸν θηρίον ὅπερ ἂν δίηται, τουτέστι, διώκει· τὸ γὰρ ἴδοι τε, περιττὸν ... τινὶ ... ἔφασαν αἴσθησιν· ὁ γὰρ τοιοῦτος ῥινηλατῶν, ἐρευνᾷ. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ῥινὸς ῥινηλατεῖν, τοῦ ... τοὺς κύνας, δοκεῖ ῥινᾶν λέγεσθαι τὸ δέ ... ὅτι δηλαδὴ αἱ ῥῖνες ἀπατῶσι κύνα. Διάχεεν παρὰ λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ ... διέρχου· ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις ἐστί. Διοκλῆς ἀθήνηθεν φυγὼν εἰς μέγαρα, φιλόπαις ὑπερφυὴς ὤν, ἔν τινι μάχῃ ἠρίστευσε· καὶ ὑπερασπίζων πρὸς ἐρωμένου, ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν· αὐτὸς δ' ἐτελεύτησεν· ὅθεν τοὺς μεγαρεῖς θάψαι αὐτόν, ἢ τιμῆσαι ὡς ἥρωα· ἀγῶνά τε ποιεῖν ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι· τὸν δὲ καλλιφιλήσαντα ἆθλον ὅπλα, τοῦτον ὑπ' ἄλλων ὡς κρείττω στεφανοῦσθαι. Ἄλλως· ὦ μεγαρεῖς, ὦ τὴν νίσαιαν κατοικοῦντες, καὶ τὰ ναυτικὰ ἀριστεύοντες, εὐτυχοίητε ὀλβίως τὴν ἑαυτῶν κατοικοῦντες πατρίδα· ἐπεὶ τὸν ἀθηναῖον διοκλῆν περισσότερον τῶν ἄλλων τετιμήκατε, ἐραστὴν παίδων γενόμενον, καὶ ἐπ' ἆθλον ἀγῶνα φιλημάτων τεθείκατε· ἐν ᾧ ὁ γλυκύτατα φιλήσας καὶ τὰ ἑαυτοῦ χείλη τοῖς τοῦ ἀντιφιλοῦντος χείλεσι προσκολλήσας, βαρεῖ στεφάνῳ στεφανωθεὶς, χαίρων ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. Διόκλος, τόπος. Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀεὶ νενίκα, καὶ ὅλην τὴν νύκτα σπουδάζω, καὶ ἀναγινώσκω. Δι' ὀλίγου, ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον. Διολισθεῖν, ἐκφυγεῖν· ἀριστοφάνης· Καὶ τὰς χρυσᾶς διολισθεῖν ἔγωγε, τὰς δ' ἀσπίδας ἐκφαγεῖν. Διολκός, ὁ ἀπὸ λεχαίου ἕως κεγχρειῶν τόπος. Διολλύει, διαπολλύει· ἀφανίζει· φθείρει. Διολουφεῖν, διατίλλειν ἢ διασυλλαίνειν. Διομανεῖς, ὑπὸ διὸς μανέντες· ἢ τῷ διῒ βουλόμενοι μάχεσθαι διὰ μανίαν. Διομεῖς, δῆμος ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ διόμου τοῦ κολυττοῦ παιδός. Διομήδειος ἀνάγκη, παροιμία· ὅτι διομήδης ὁ θρᾷξ πόρνας ἔχων θυγατέρας, τοὺς παριόντας ξένους ἐβιάζετο αὐταῖς συνεῖναι, ἕως οὗ κόρον σχῶσιν, ἢ ἀναλωθῶσιν αἱ ἄνδρες· ὡς καὶ ὁ μῦθος ἵππους ἀνδροφάγους εἶναι. Ἄλλως· Διομήδειος ἀνάγκη

βανον ἄνδρας πέντε τοὺς ἐπιδημοτέρους καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν πέντε πέντε, τὸν κλήρῳ λαχόντα, ἐποίουν δικάζειν.
Ἄλλως. Δικαστήρια ἀθήνησιν, ἄρειος πάγος· κρίνει τὰ φονικά. εἶτα ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων. ἐπὶ παλλαδίῳ
δὲ, τῶν ἀκουσίων ἐδικάζετο. ἐπὶ δελφινίῳ ἐδικάζετο, τοῖς ὁμολογοῦσιν ἀπεκτονέναι μὲν, λέγουσι δὲ ἐννόμως. καὶ
τὸ ἐν πρυτανείῳ. Δικαστήριον, ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ δίκαι καλοῦνται, καὶ αὐτοὶ οἱ δικάζοντες. καὶ ὁ τῆς πόλεως ἄρχων
ἀπὸ τοῦ τὰς δίκας ἐν αὐτῷ διακρίνειν. Δικαστικὸν, ἀριστοφάνης ἐν ὥραις· τριόβολόν φησιν εἶναι οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἄλ
λο τι ἄλλως ἐδίδοτο. Δικαστικὸς ἐστὶν, ὁ ἐπιστήμων δίκης. Δίκειν, βάλλειν ῥίπτειν. ὅθεν καὶ δίκον, καὶ δίσκον καὶ
δίκελλον. Δίκελλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον ὡς τὸ, Οὐ βουσὶ καὶ δικέλλῃ τριζομένας τὸν βίον, ἀλλ᾽ ἤτοι ἡ μαχαί
ρα ἢ δικελλίτης. Δικέστρων, βέλος τῆς ἀστραγάλου, οὕτως ἐκαλεῖτο. Δικέραιον, δύο κέρατα ἔχουσαν. Δίκη,
ἐπὶ ἀνθρώπων. θέμις δὲ ἐπὶ θεῶν. καὶ δίκη θεοῦ, πρὸς διαστολὴν ἐρρέθη τιμωρουμένῃ, τῆς καθ᾽ ἀνθρώποις. διαφέρει δὲ δί
κη, γραφῆς. δίκη μὲν λέγεται ὅτε ἐπάγει τις κατά τινος ὑπὲρ ἰδίων συναλλαγμάτων. γραφὴ δὲ λέγεται κοινῶς πᾶ
σα κατηγορία. ἰδίως δὲ λέγεται γραφὴ, ἡ ὑπὲρ δημοσίων δικαζομένη κρίσις. καὶ ὅταν μὲν κατηγορῇ τις, ψηφίσματος
ἢ νόμου γραφὴν ἀποφέρει, γράφεσθαι λέγεται. ὅταν δ᾽ ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασιν ἢ ἰδίοις, ἐγκαλεῖν λέγεται. σημαί
νει μὲν καὶ ἄλλα τοὔνομα. ἰδίως δὲ λέγεται, ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων. ὃ σαφὲς ποιεῖ δημοσθένης, ἐν τῷ κατὰ κό
νωνος. ἢ καὶ ἄλλως. Δίκη ἐστὶν, ἀνταπόδοσις τοῦ κατ᾽ ἀξίαν. δίκη ἐστὶν, ἡ τῆς θείας διακρίσεως ἐπιμέλεια εἰς τοὺς κα
τ᾽ ἀξίαν κολαζομένους. ἀδικάστως γινομένη τιμωρία. ἡ δίκη ἐστὶν ἀπόφασις κυρία, περὶ ἀμφισβητουμένου πράγματος.
καὶ δίκη πρόδικος, ἡ πρὸ τοῦ ἀρχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη. Δίκηλα, μιμήματα. εἰκάσματα. ὁμοιώματα. τὸ εἴ
κελα τοῦ δι. κατὰ χρηστικῶς δὲ παρὰ ὁμοίωμα. Δικηλιστὴν, καὶ μιμηλὸν, εἶδός ἐστι κωμῳδίας. ὥς φησι σωσίβιος ὁ λά
κων. Δίκηλον κυρίως, τὸ τοῦ διὸς ἀγαλμα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶν ὁμοίωμα. οἱ δικηλίσται δὲ, τοὺς σκευοποιοὺς,
τοὺς ἐν τῷ σκώπτειν ἄλλους τινὰ μιμουμένους. Δίκην, τετραχῶς τίθησιν ἡσίοδος ἐπὶ τῆς συμπαρεδρευούσης θεᾶς. ἣν καὶ παρ
θένον ὀνομάζει. ἐπὶ τοῦ δικαίου. ἐπὶ τῆς κρίσεως, καὶ ἐπὶ τῆς τιμωρίας. καὶ δίκην τροχοῦ, καθάπερ. ὥσπερ. ὁμοίως. ἢ δί
κην τρόπον, ὁμοίωσιν. ἢ κρίσιν. καὶ δίκης, δικαιοσύνης. ἢ τιμωρίας, καὶ δίκης ἀνάκρισις. Δικιδίας, ὑποκριτικῶς
ταῖς δίκαις. Δίκλειδος, διφυής. ὡς δύνασθαι τοῦ κάτω μέρους κεκλεισμένου ἀνοῖξαι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Δικλί
δες, διχόθεν κλειόμεναι δίθυροι κλεισταὶ σανίδες, αἱ θύραι πρὸς διαστολὴν τῶν ἄνευ σανίδων. ἴσως μὲν καὶ αἱ δὶς
κλειόμεναι ὡς ὑψηλαί. τουτέστιν, ὑπὸ δύο ὀχέων. ὡς δηλοῖ τὸ ὀχῆες ἔχον ἐπήρτυν. μάλιστα δὲ ὥσπερ δίζυγες ἵπποι ἀγόμε
νοι, δύο ὑφ᾽ ἕνα ζυγόν. οὕτω καὶ πύλαι δικλίδες αἱ ἀγόμεναι δύο ὑπὸ μίαν κλεῖδα. ὅ ἐστιν αἱ δίθυροι. διὸ καὶ ὅμηρος
λέγει μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει δῆλον δὲ ὡς εἴη ἐκ τοῦ κλεὶς γίνεται τὸ δικλίς. ἀλλ᾽ ἀποβολῇ τοῦ ι τὴν διὰ τοῦ ε ἔχει γρα
φὴν ὡς καὶ τὸ κιγκλίς. αἱ δὲ ὑψηλαὶ πύλαι, καὶ ἱππήλατοί εἰσιν. οὐ μὴν κατὰ τὰς πυλίδας. Δίκολον φάρος, διπλοῦν.
Δικοτροπεῖ, φυγαδεύει. Δικορραφεῖν, δίκας συρράπτειν. ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀναστρέφεσθαι. Δίκορσον, κόρυ
φον. Δίκουρος, δικέφαλος. Δίκρα, ὄψις. ἢ διπλῆ. αἰσχύλος τροφαῖς. Δικράδιστος, ξένος. δύο κλάδους ἔχων. Δι
κραίς, δικέφαλον. Δικραίρα, ἀλκαία. διπλῆ. φιλαύτη γὰρ ἡ τρίποτος οὐρὰ διῃρημένη εἰς δύο ἀλκαία δὲ τὴν οὐρὰν
σημαίνει. ζήτει τὴν λέξιν παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Δίκρανον, τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι δίκρουν καλοῦσι. Δικραίους, τὰς τριό
δους. διὰ δὲ τοῦ δικραίους τὰς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἐπὶ δύο ἐκνεούσας ὁδοὺς, δύο τέλη ἐχούσας. Δίκρανον, ἢ δίκρανον
νόμισμα. Δίκροα, ξύλα ὁμοίως διχιδῆ. Δικροῖς, διφυέσι ξύλοις. διεκραίαις. ἀριστοφάνης. δικροῖς ὠθοῦν τὴν θεὸν κε
κραίγμασι, τὴν εἰρήνην λέγων. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις καὶ εἶπε κεκράγμασιν, ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες, τῇ κραυ
γῇ ἐπόθουν μὴ ποιῆσαι εἰρήνην. Δίκροτα, δίκρουν. πλοῖα μονήρη. ἔστι γὰρ καὶ δίκροτα κατασκευάσαντες πλοῖα δὲ καὶ ἐκ
τῆς πρύμνης καὶ ἐκ τῆς πρώρας ἑκατέρωθεν πηδαλίοις ἔσκεπον. ὅπως αὐτοὶ τῇ μὴ μεταστρεφόμενοι, καὶ ἐπὶ τὰ ἴσα
καὶ ἀναχωροῦσι, καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐν τῷ πρὸς ἄμφω καὶ ἀπὸ ἄμφω αὐτῶν, σφάλλουσι. Δίκροτος ναῦς, ἡ δύο τοίχοις ἐρε
τῶν ἔχουσα. ὥσπερ τριήρεις, ἡ τρεῖς. Δικροῦν, οὐ δίκρουν ἀπὸ τοῦ δικρόου γέρ. σημαίνει δὲ, τὸ δίκρανον. ἢ διχηλὲς
παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Δικταῖοισι, κρητικοῖς. Δικταῖον σπήλαιον, τὸ κρητικὸν. δίκτη γὰρ ὄρος κρήτης. Δίκτη,
ὄρος κρήτης, καὶ ἄκρα κειμένη κατὰ τὸ λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ οὐδετέρως. ἄρατος. δίκτῳ ἐν εὐώδει, ὄρεος
σχεδὸν ἰδαίου. ἀπὸ τοῦ τὸ δίκτον. εἴρηται παρὰ τὸ τίκω, τίκτω. τικτά τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν δία. ἀγαθο
κλῆς δὲ θηλυκὸν ὄνομα εἶναι τὸ δίκταιον ὄρος. οἱ δὲ, νεσὸν φασὶν εἶναι τὴν δίκτην. ἢ ὄνομα, ἀπὸ τῶν ἁλιευτικῶν δικτύ
ων. ἐνταῦθα δὲ διὸς ἄγαλμα ἀγένειον ἵσταται λέγεται καὶ δίκταιον. Δικταμοειδὲς, φλὴ ἔχον τινές. οὐκ ἔστι γὰρ βοτάνη δί
κταμος. Δικτατωρία, ἀρχὴ αὐτοκράτωρ. Δικτάτωρ, ὁ δημαρχίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων ὁ παρὰ ῥωμαίοις καὶ δισύπατος
καλεῖται. ἀρχὴ δὲ ἦν πρόσκαιρος. οὐ διὰ βίου ἡ ἀεὶ ἴσως. ἢ ὁ μονάρχης, πανταχοῦ κρατῶν. Δίκτυα λέγεται, πάντα
τὰ θηρευτικὰ πλέγματα. φερεκράτης δὲ αὐτὰ, ἢ ἕρκη εἶπε καὶ ἐνόδια. δίκτυα μὲν καλεῖ, τὰ ἐν τοῖς ὁμαλοῖς ἢ ἰσο
πέδοις ἱστάμενα. ἐνόδια δὲ, τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς. λέγονται καὶ ἄρκυς. Δίκτυνα, ἡ ἄρτεμις παρὰ κρησίν. ἢ τῆς ὀρθω
σία, παρὰ ἀρκάσι, ἀπὸ ὄρους ὀρθωσίου ἀρκαδικοῦ. ἢ δίκτυνα λέγουσι τὴν ἄρτεμιν, διὰ τοῦτο. ἐπειδὴ τῶν κυνη
γετῶν ἐστὶ τὸ δίκτυα φέρειν. ἔφορος δὲ κυνησίας ἡ ἄρτεμις. φασὶ δὲ ὅτι, νύμφη τις βριτόμαρτις καλουμένη θηρεύουσα,
περιπεσοῦσα δικτύοις ποτὲ κατὰ τύχην ἐσώθη. καὶ ὑπὸ ἀρτέμιδος ἐρυσθεῖσα, δικτύνης ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο. ἑκάτην δὲ
καὶ ἄρτεμιν οἱ μὲν τὴν αὐτὴν φασίν. οἱ δὲ, ἄλλην καὶ ἄλλην. Δικτυεύς. ὁ ἁλιεύς. Δίκτυον, παρὰ τὸ δίκεσθαι τοὺς
ἰχθύας ἐν αὐτῷ, ὅ ἐστι βάλλεσθαι. δίκω γὰρ τὸ βάλλω. ἐξ οὗ δίκυον, καὶ δίκτυον κατὰ πλεονασμόν. ἢ παρὰ τὸ δίκω
τὸ ῥίπτω, δίκος ὁ ῥιπτούμενος. Δίκτυς, ὁ ἰκτῖνος ὑπὸ λακώνων. Δικτυωτὴ, καγκελωτή. Δικτυωτὸν ὑπερῷον, τὸ
πολλὰς θυρίδας ἔχον. Δικτυωτὸς, πολύτρηκος. Δικύλαττα ἡ χρεία. λέγεται δὲ καὶ ὀξύλαττα. ἀπὸ τῶν κλωσ
θεν τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. Δικῦμα, τὰ διδυμοτόκα πρόβατα. Δίκω, τὸ πτοῶ, σκῶ καὶ βάλλω. Δίκον, βάλλον.

ἀμφιβάλλω. Διίσχυσσου, ἢ διισχύω, ἀττικοὶ τὸ κρατῶ σου, ἢ ἄρχω σου. Διιπετέος, ὁ ποταμὸς ἔχων πτερά, ἢ διιπετέος αὐτὸς πέπτωκε. Διίφιλε, προσφιλέστατε. Διὶ φίλους κήρυκας, ἤγουν αἰεί φησιν ὁ Ὅμηρος· φωνητικοὶ γὰρ οἱ κήρυκες· ὅθεν καὶ ἱερόφωνα, κατὰ τὴν ποίησιν· οἱ καὶ ἀπὸ τοῦ γηρύω τὸ φωνῶ τὴν ἐτυμολογίαν ἔχουσι. Διίχθαι, διέρχεσθαι.

Δικάζειν παροξυτόνως λέγεται, τὸ σεμνὸς καὶ βασιλικῶς ἀπονέμειν, καὶ διακρίνειν. Δικαζέμεν, δικάσαι· δικάζειν. Δικάζομαι, τὸ μετά τινος εἰς δίκην ἔρχομαι. Δικάζω σοι, καὶ ἀντὶ τοῦ κρίνω, καὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ εἰς δικαστήριον ἀπέρχομαι. τὸ δὲ δικάζω σε, οὐ γράφεται· ἀντὶ δὲ τούτου χρώμεθα δικάζω, ἢ δικάζω σε· ἀντὶ τοῦ κρίνω. δικάζομαι δέ σοι, ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ κρίνομαι. Δικάζω φόνον· ἀριστείδης, φόνον δικάζων. Δίκαια, ἔννομα. Δικαιαρχία, ἀρχὴ δικαία. Δικαιογένης, τραγῳδίας οὗτος ποιητής· καὶ διθυράμβους ἔγραψε. Δικαιοδότης, ὁ δικαστής. Δίκαιόν ἐστι, τὸ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ νεμητικὸν δίκαιόν ἐστι, νόμου πρᾶγμα, ποιητικὸν δικαιοσύνης· καὶ δίκαιον, τὸ ἄλογον· ἴσον ὄνομα· παρὰ ἰσαίῳ καὶ ὑπερείδῃ. Δικαιόπολις, λυσίας ἐν τῷ κατὰ θρασυβούλου εἰ γνήσιος, πόλις ἐν τῇ θρᾴκῃ πλησίον αὐδήρων· τυχὸν δέ, καὶ ἑτέρα τίς ἐστι δικαιόπολις. Δικαιοπραγεῖν, δίκαια πράττειν. Δίκαιος, ὁ πᾶσαν ἰσότητα τοῖς ὁμοίοις δίδωσι παρέχων· ἢ ὁ πᾶσαν ἀρετὴν ἔχων· φησὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος, δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται. δίκαιος κατὰ τὸν αἰσχύλον, ὁ οὐ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλων· βαθεῖαν τὴν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος· ἡ κωμῳδία τὸν δίκαιον, οὐ πολιτικόν, οὐδ' ἥμερον καλεῖ. Δικαιοσύνη ἐστίν, ἕξις ἀπονεμητικὴ ἰσότητος· ἢ ἕξις ἀπονεμητικὴ τῶν κατ' ἀξίαν· ἡ δικαιοσύνη ἐστὶ τὸ πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ νεμητικόν· ἢ τὸ μὴ πλέον αὐτὴν ἔχειν, ἀλλὰ τοῖς ὁμοίοις δίδωσι φυλάττειν ἰσότητα· ἡ δικαιοσύνη ἐστίν, ἡ μέν τις ἐν ἡμῖν στρεφομένη· ἡ τοῦ ἴσου διανομή· ἣν γὰρ καὶ μὴ τυγχάνωμεν αὐτοῦ κατὰ ἀκρίβειαν, ἀλλὰ γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ποιοῦντες, οὐκ ἀποπίπτομεν τοῦ σκοποῦ· ἡ δέ τις, οὐρανόθεν ἐπαγομένη, παρὰ τοῦ δικαίου κριτοῦ· ἡ τε ἐπανορθωτικὴ καὶ ἀνταποδοτική· ἧς πολὺ τὸ δυσθεώρητον, διὰ τῶν ἀποκειμένων αὐτῇ δογμάτων· τοῦτο γὰρ ἆμα λέγειν τὸν ψαλμόν· ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ. διαφέρει δὲ ὅσιος δικαίου· καὶ γὰρ δίκαιος μὲν λέγεται, ὁ τὴν ἰσότητα τοῖς ὁμοίοις δίδωσι φυλάττων· ὅσιος δέ, ὁ περὶ τὰ θεῖα ἐσπουδακώς· ἢ κατά τινας δικαιοσύνη ἐστί, καθ' ἣν μένουσιν αἱρετικόν, καὶ ἀλαβητικόν, καὶ οὐδέτερον· δικαιοσύνη οὖν ἡ κοινὴ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀποδιαφορουμένη ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ὁμωνύμως· διαφέρει δὲ ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη, ὁμογενεῖς οὖσαι· ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος τὴν ἀρετήν· ὅτι, ἄλλως μὲν ἡ ἀνδρία μεσότης, ἄλλως δὲ ἡ δικαιοσύνη· ἡ μὲν γὰρ δύο κακῶν· θρασύτητος, καὶ δειλίας· ἡ δέ, πλεονεξίας καὶ μειονεξίας· ἐστὶν ἡ ἀδικία· ἐν γὰρ τούτοις τὸ ἀδικεῖν τὸ εἶναι· καὶ περὶ ἄλλα μὲν ἡ ἀνδρία· περὶ γὰρ τὰς τῶν κινδύνων ὑπομονάς· περὶ ἄλλα δὲ ἡ δικαιοσύνη· περὶ γὰρ τὸ ἴσον τό, τε ἐν τῇ διανομῇ, καὶ ἐν τοῖς συναλλάγμασι· καὶ οὕτω μὲν τὰ ὁμογενῆ· ἡ δικαιοσύνη, οὐχ ἡ πολιτικὴ ἀρετή, ἀλλ' ἡ μείζων· δικαιοσύνη καὶ ἡ τελεία ἀρετή, καὶ ἡ δικαία ἄντησις. Δικαιοτάτην, δικαιοσύνην. Δικαιότατος κενταύρων, ἀντὶ τοῦ ὁ ἐν τοῖς κενταύροις δίκαιος. Δικαιότερος σταχύος, μετὰ τῶν τὰ δίκαια πινόντων· σταχὺν γὰρ οἱ δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν· ἴσως παρὰ τὴν στάσιν· ἡ ἑτέρα παροιμία, δικαιότερος τρυτάνης. Δικαιούμενος, κολαζόμενος· δίκης τυγχάνων. Δικαιοῦν, δύο δηλοῖ· τό, τε κολάζειν, καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν· οὕτως ἡρόδοτος· καὶ δικαιοῦν, ἀντὶ τοῦ μαστιγοῦν· ἰουδαῖοι. Δικαιοῦσαι, αἰτιατικῇ· κατὰ δικάζουσαι. Δικαιῶ, τὸ ἀξιῶ, καὶ δικαιῶ, τὸ κατὰ δικάζω· καὶ τὸ ἀθωῶ. Δικαιώματα θεοῦ εἰσιν, οἱ περὶ τῆς γνώσεως τῶν θείων μυστηρίων καὶ τῆς δικαίας αὐτῶν προνοίας αὐτοῦ λόγοι. Δικαιώσεις, λυσίας τὰς δικαιολογίας· θουκυδίδης δέ, τὰς κολάσεις λέγει.

Δικαιώτης, κατάδικος. Δικαιωτήρια, ἤγουν δικαστήρια. Δικαμπτάς αἶνος, ὁ δύο τροπὰς ὑφιεμένας. Δίκασσα, ποικίλα ἱμάτια. Δικανική, δικαστικὴ ἀδικουμένων τι, καὶ μή. Δικανικοί, τοὺς περὶ τὰς δίκας διατρίβοντας. Δικανοῦντα, ἐν δέοντι λέγουσι. Δίκαρπος, κριθαί, ἐλαῖαι. Δικάσιμοι μῆνες οὕτως ἐλέγοντο, ἐν οἷς ἐδίκαζον.

Δικασπόλοι λέγονται, οἱ περὶ δίκας πολοῦντες· ὡς αἰπόλοι καὶ οἰοπόλοι, οἱ περὶ αἶγας καὶ ὄϊας. δίκη δὲ καὶ θέμις, ταὐτόν ἐστι· διὸ καὶ ὁ ποιητὴς ἑρμηνεύων φησί, δικασπόλοι οἵ τε θέμιστας, πρὸς διός, εἰρύαται· φυλάσσουσι· θεσμοφύλακες οὖν οἱ δικασπόλοι· ἄμφω δὲ ταῦτα ἦσαν οἱ βασιλεῖς, ὡς τὸ σκῆπτρον ἦν σύμβολον δίκης, ὡς παρ' αἰθιόπας δόρυ· σκοπητέον δὲ ὡς τὸ μὲν δικασπόλος, καὶ τὰ κατ' αὐτὸ παροξύνεται· ἀμφίπολοι δὲ καὶ πρόσπολοι, τὰ μετὰ προθέσεων προπαροξύνονται. Δικαστήρια, ἔνθα δικάζουσιν οἱ κριταί· ἐν ταῖς ἀθήναις πολλὰ ἦν δικαστήρια· καὶ ἐν τισὶ μὲν ἐδικάζοντο περὶ φονικῶν πραγμάτων· ἐν τισὶ δέ, περὶ δημοτικῶν· καὶ ἕκαστον τούτων εἶχεν ἕν τι τῶν στοιχείων, εἰς ἴδιον ὄνομα· οἷον ἕν τι τῶν δικαστηρίων λεγόμενον ἄλφα· ὁμοίως ἄλλο λεγόμενον βῆτα, ἄλλο γάμμα· καὶ ἑξῆς τὸ δ· καὶ τὸ ε· καὶ ἕως τοῦ κ· δέκα γὰρ ἦν δικαστήρια τὰ ἐν ἀθήναις· καὶ πρὸ θυρῶν δὲ ἑκάστου δικαστηρίου ἐγέγραπτο πυρρὸν βάμμα τι, τὸ στοιχεῖον ᾧ τινι τὸ δικαστήριον ὠνομάζετο· ὅσοι δὲ δικασταὶ ἦσαν ἐν ἀθήναις, ἕκαστος καθ' ἕκαστον δικαστήριον εἶχε δὲ λευκὸν τοῦτ' ἐστι πινακίδιον, ἐν ᾧ ἐγεγραμμένον ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἢ τοῦ δικαστηρίου· εἶχε δὲ καὶ ῥάβδον ἅμα τῷ πινακιδίῳ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ῥάβδῳ ἦν τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου ἐγεγραμμένον· ὅτι οὖν συνέβαινε καιρὸς τοῦ δικάζειν, ἤρχοντο πάντες οἱ δικασταὶ εἰς τὴν ἀγοράν, κἀκεῖ κλήρους ἔβαλλον· καὶ ὅστις ἂν ἐκληροῦτο κλῆρον ἔχοντα τὸ α, ἀπήρχετο εἰς τὸ α δικαστήριον· ὁμοίως εἰς τὸ β· καὶ τὰ ἑξῆς· ἢ πρότερον μὲν ἐδείκνυε τῷ κήρυκι τοῦ δικαστηρίου τὸν κλῆρον τοῦ στοιχείου· ὁ δὲ κῆρυξ λαβών, ἐδίδου αὐτῷ τὸ πινάκιον αὐτοῦ, καὶ τὴν ῥάβδον, εἶτα οὕτως ἐδίκαζεν· εἰ δέ τις δικαστὴς εἰσίει μὴ κληρωθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον, διαφόρως ἐζημιοῦτο· ἄλλως· εἶχεν ἕκαστος εἰς τὸ πινάκιον ἐγγεγραμμένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ πατρόθεν, καὶ τὸ τοῦ δήμου καὶ γράμμα ἕν τι μέχρι τοῦ κ· διὰ τὸ πάλαι δέκα φυλὰς εἶναι ἀθήνησι, διῃρεῖτο γὰρ κατὰ φυλάς· εἶτα οἱ θεσμοθέται κατὰ φυλὴν ἕκαστος, καὶ ὁ δέκατος ὁ γραμματεὺς ἐκλήρου τὰ γράμματα μέχρι τοῦ κ· καὶ οἱ λαχόντες ἴσα τὸν ἀριθμὸν τοῖς μέλλουσι κληροῦσθαι δικαστηρίοις, ὑπηρέτης φέρων ἐτίθει καθ' ἕκαστον δικαστήριον ἕν· εἶτα πάλιν ἀπεκληροῦντο οἱ εἰληχότες γράμματα ἔχοντες τίνες δικάσουσι καὶ τίνες οὐ· παρὰ τοῖς ἀθηναίοις δέκα ἦσαν φυλαί· ἴσος οὖν ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν δικαστὰς καθίζειν· εἶτα ἀπὸ μιᾶς ἑκάστης ἐλάμ-

δικῶς. Διήλυσις, ἡ διέξελευσις καὶ ἔξοδος· καὶ ὁ χωρισμός· καὶ ἡ ἐκδρομή. Διημερεύειν, τὸ διαβιβάζειν τὴν ἡμέραν πᾶσαν· καὶ διανυκτερεύειν, τὸ τὴν νύκτα διαβιβάζειν. Διημερεύω, ἀντὶ τοῦ ὅλην πᾶσαν τὴν ἡμέραν ἔν τινι τόπῳ, ἢ ἐξ ἕω ἀλώμενον. Διήνεγκαν, ποιητικῶς· ὑπέμειναν· ἐκαρτέρησαν· ἢ διήνυσαν· διέπρεψαν. Διηνεκέες ῥίζαι, αἱ διὰ πολλοῦ τόπου ἐνειλλιγμέναι καὶ τεταμέναι, καὶ οὕτως αἴτιαι ταῖς δρυσὶ τοῦ μίμνειν. Διηνεκέεσσι νώτοισιν, ἀντὶ τοῦ γέρας· φησὶν Ἡρόδοτος γέρα εἶναι τοῖς ἐν Σπάρτῃ βασιλεῦσι, τῶν θυομένων τὰ δέρματα, καὶ τὰ νῶτα λαμβάνειν· καὶ προέδρους ἵζειν ἀπὸ τοῦ δείπνου· καὶ διπλάσια νέμειν αὐτοῖς τὰ πάντα. ὅρα δὲ καὶ τὰ ὅμοια διπλᾶ τὰ τῆς ἀνδραγαθίας ἆθλα τοῖς ἥρωσιν ὅπου γε καὶ τοῖς ὕστερον πολλάκις, καὶ σέλινον ἢ κότινος, ἀγώνων μεγάλων ὄντων ἆθλα. ὅλως δὲ πολλαχοῦ παρά τε ἄλλοις καὶ ἱστορικοῖς καὶ ποιηταῖς, καθὰ τὰ δεῖπνα τιμαὶ ἦσαν τοῖς ἀρίστοις· καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ. δῆλον δὲ ἐκ Πολυπέρχοντος, ὃς παρὰ Λυκίας ἐδρ... καὶ κρέασι τιμᾶται· καὶ ἐκ τοῦ κρέασι τὸν Ἰουδαίων, καὶ πλείοσι δὲ πάλαι δεξιοῦσθαι· καὶ ἐκ τοῦ τὸ μηρίον λαιόν, τὰ τοῦ βοὸς χαρίζεσθαί τινι. Τὰ δ᾽ ἄρα παρέθεντο ἄλλῳ· ἐπεχωρίαζε δὲ τοῖς τότε τιμῆς χάριν, καὶ ὁ διὰ προπόσεως ἀσπασμός· καὶ διηνεκέσι δὲ πάλαι· ἀντὶ τοῦ διόλου· ἢ καθ᾽ ὅλον τὸν τοῦ συμποσίου καιρόν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκεραίοις, ἢ ἄλλο μήκιστον ὡς λοιπὸν καὶ διηνεκεῖς πουλεῖσθαι ἀτραποί. Διηνεκές, τὸ ἐπὶ μήκιστον καὶ ἀδιάλειπτον. παρὰ τὸ ἓν τὸ ἀριθμητικόν, ἐνεκές τὸ ἡνωμένον καὶ ἀδιάστατον· μετὰ ἐκτάσεως καὶ συνθέσεως διηνεκές. ἢ παρὰ τὸ ἐνέκω, ἐνεκές· καὶ διανεκές· καὶ μετάθέσει τοῦ α εἰς η, διηνεκές. ἢ παρὰ τὸ διίκω, τὸ ἐκτείνω, διηκής, καὶ πλεονασμῷ τῆς νε συλλαβῆς. Διηνεκῶς, ἀεί· διὰ παντός· τουτέστι διόλου, διὰ βίου· καὶ διηνεκῶς ἀγορεύεις, ἀντὶ τοῦ μακρηγορεῖς. Διηνέχθη, ἐμαχέσατο. Διήνυτον, διάζευκτον. Διήνυσαν, διῆλθον. Διηρέθην, ἐκ τοῦ διαιρῶ· μᾶλλον ὤφειλεν εἶναι διῃρέθην, ἀλλὰ ζήτει τὸν κανόνα ἐν τῷ καθηρέθην. Διηρέθιζεν, ἀνεκίνει· ἀνεπτέρου· ἀνερρίπιζε. Διήρει, διέτεμε· διεμέριζε. Διήρεσα χερσὶ νέεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω γίνεται, ἐρέσω μέλλων, καὶ ὤφειλεν εἶναι ἔρεξα· τὰ γὰρ διὰ δύο σσ ἐκφερόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα, διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα. ἀλλ᾽ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, τοῦτο ἐν ὕλῃ τῶν σεσημειωμένων. Διήρεσαι, διενήξατο. Διήρη· διπλᾶ· τὰ ἐπαμπεχόμενα ζωστά ἐστιν· οἷον τὰ δι᾽ ὅλου τοῦ σώματος ἡρμοσμένα· ἀνάλογος τῷ ποδήρει.

Διήρηκε, διεχώρισε. Διήρης, ὁ ὑπερῷος οἶκος· ὁ δίστεγος. Εὐριπίδης· μελάθρων ἐς διήρες ἔσχατον. παρὰ τὸ δίς, διήρης· ἵν᾽ ᾖ ὁ δίστεγος. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο καὶ τρεῖς στοίχους, διήρεις λέγει. ἢ τὰς ὑπὸ δύο ἐρετῶν ἐλαυνομένας. Διήρησαι, δέδησαι· διῃρημένος εἶ. Διηρθρωμένον, δεδηλωμένον· ἠκριβωμένον. Διήρικον, διήρεσαν τὸ ἐρείκω. Διήρκεσε, διέμεινε· παρέμεινεν· ἀντέσχε. Διῆρξα, ἀντὶ τοῦ διὰ τέλους ἦρξα· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὴν Μαζίμου γραφήν, ἀπολογία. Διήρτησαι, δέδεσαι. Διήρτησεν, ὀξέως ἐτάνυσεν· ἐπλάνησε. Διήρχθη, ἐκωλύθη. Διῆσαι, διασεῖσαι. Διαπλυκυθεῖσα, διαχυθεῖσα· διυγρανθεῖσα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Διῆσαι, διήρησαι. Διήσειν, διαφήσειν.

Δίηται, διωχθείη· καὶ πεταχθείη· παρὰ Ἀπολλωνίῳ καὶ Ὅμηρος· Πεδίοιο δίηται ἵσω, διώκη κατὰ τὸ πεδίον. Διηταθεῖς, λιτόν· διατεταμένον. Διιδίλα, ἡμιμέδιμνον. Διιθύνει, ἐκώλυσε. Διιλυάσθη, διεφθάρη. Διιτυχίζειν, ὑψευχέειν. Εὖ τηρα δὲ οὐ πολύ τι μέσον ἀνορθοῦν καὶ διευχετίζειν· ἀλλὰ τοῦτον βαρύτηρα, καὶ κεραυνοῦ προσεμφερῆ. Διϊφυσε, διέκοψεν· ἀπὸ τοῦ διὰ καὶ φύσειν, ὅ ἐστιν αὐλεῖν· ὁ γὰρ αὐλούμενος, ἢ αὐλῶν, διακόπτει τὸ αὐλούμενον. Διαχῶ, ἢ τῶν ἤχων διὰ πορθμευτικὴ δύναμις· ἢ διὰ τῶν μηνίγγων καὶ τοῦ ἔνδοθεν ἀσθματος ἐνεργεῖται. Διιχίτας, ἄρτου εἶδος.

Διίχθη, ἐκ τοῦ διάγω· διάζω· δίχα διήγμαι· διήχθην ὡς. Διθυμία, διχοστασία. Διθύραμβος, ὁ Διόνυσος· ὅτι ἐν διθύρῳ ἄντρῳ τῆς Νύσσης ἐτράφη. Διθυρίτης, ὄνομα ἄντρου. διὰ τοῦτο Διθύραμβος ὁ Διόνυσος ἐκλήθη· διὰ τὸ δύο θύρας ἔχειν τὸ ἄντρον. Διθύραις, διπτύχαις· διπλαῖς θύραις. Δίθυρον· γραμματίδιον, δίπτυχον. Διίαμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἑξάχρονος· οἷον ἀνακρέων. Διίασι, τὸ συγχωροῦσι καὶ ἀφιᾶσι τοῖς διελθεῖν, ἔτι διαβῆναι· αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ διίασι, διέρχονται. Διίειλεν, ἐμέρισε. Διιέντα, διαπέμποντα. Διίεται, διέρχεται. Διιεὶς, διαπέμψας. Διίημι, διέρχομαι καὶ διίησι. Διιθυνόμενα, διοικούμενα· κυβερνώμενα.

Διιθύντης, ὁ διιθύνων. Διικαδία, ἀδηδόμων καὶ ἀπαραλλάκτων ἐστὶ τοῦτο. Διίκεο, ταὐτόν ἐστι τῷ διῆλθες.

Διικνεῖσθαι, ποιητικῶς· φθάσαι. Διικνούμενος, διερχόμενος· διαδυόμενος. Διικνεῖται, διήκει· χωρεῖ διὰ πάντων, διὰ καθαρότητα. Δῖος ὀργὴ, καὶ δῖος βωμός. Διιπετεῖς ποταμοί, οἱ χείμαρροι· ὅτι ἐκ Διὸς πίπτον τὸ ὕδωρ, πληροῖ τούτους· καὶ πεδίον δὲ διιπετὲς, τὸ ἔνυγρον καὶ δροσῶδες· οἱ δὲ τὸ διηνεκές· ἄλλοι διαυγές· καὶ ὁ κεραυνὸς διιπετής· ὡς ἀπὸ Διὸς πίπτων, ἢ πεμπόμενος· ὅθεν καὶ διιπετεῖς συμφοραί, καὶ διιπετὴς ἀντὶ διαυγής. Διιπέτιος, τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου.

Διιπετὴς κυρίως μὲν, ὁ χείμαρρος· ὁ αὐτόθεν ἐκ Διὸς ἀέρος πίπτων, ἤτοι ὑόμενος· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ ἀέναος· ἀέναοι γὰρ ἠρεμαιότεροι. Διιπετὴς, ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Ξάνθος· παρὰ τὴν διὸ δοτικὴν γέγονε, καὶ τὸ πεσεῖν· ὡσανεὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Διὸς πεπτωκώς· καὶ διιπετίος ποταμοῖο, τοῦ διαφανοῦς καὶ μεγάλου, ἢ καταφερομένου· ἢ ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου· ἐπειδὴ διαυγέστερον τὸ ὕδωρ ἔχει· καὶ τὸν ἀέρα διιπετῆ καλοῦσιν· Εὐριπίδης· Λαμπρότερος ἦ, πρὶν καὶ διιπετέστερος, ἀντὶ τοῦ διαυγέστερος.

Διιπόλια ἑορτὴ Ἀθήνησι, τῆς ἀρχαιοτάτης ἦν, πολιεῖ Διὶ θύουσι· τὰ καὶ Διάσια λέγονται. Διιπόλια, τῷ Διὶ τελεταί· Ἀδώνια δὲ, τὰ τῷ Ἀδώνιδι, καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ· Ἀριστοφάνης· μυστήρια, ἑρμαῖ· Διιπόλια Ἀδώνιδι. Διιππασία, καὶ ἀντιππασία, ἡ τῶν ἵππων ἅμιλλα· ὡς παρὰ διωμοσία, καὶ ἀντωμοσία, τὸ αὐτὸ ἀμφοδιλᾶ. Διισθμίσαντα, τὸν ἰσθμὸν διαβιβάσαντα. Διισθμίσαι, τὸ διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἕλκειν τὴν ναῦν, ὃ παρ᾽ ἔποιουν ἐν τῷ ἰσθμῷ οἱ Κορίνθιοι. Διΐσταμαι, τὸ διαχωρίζω· ὅθεν διάστασις· καὶ διαστάδην ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐκ διαστάσεως. Διαστάντε φησὶν Ὅμηρος, ἐν τῷ διαστήτην ἐρίσαντε· τοῦτο καὶ διατμήγειν φασίν, ὅ ἐστι διακόπτειν· διαιρεῖν καὶ διέτμαγον, ἤτοι διεχωρίσθησαν. Διιστάναι, διιστάναι· διαχωρῆσαι. Διίσταται, ἀντὶ τοῦ χωρίζεται. Διίστημί σου, τὸν φίλον. Διιστῶ τόδε τοῦδε, καὶ τόδε πρὸς τόδε, ἀττικῶς· Μάξιμος· διαστήσαντες αὐτῶν τὰς φύσεις, καθάπερ ἡμέρας πρὸς νύκτα, καὶ φωτὸς πρὸς ζόφον. Διισυκασίω, παραπείθεται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν. Διισχυρίζομαι ταῦτα οὕτως ἔχειν· καὶ διισχυρίζομαι, τὸ ἀνθίσταμαι.

ἀττικοί. ταὐτὸν δυνάμενα, τῷ διαμπερὲς ἐλθεῖν οὕτω καὶ τὸ, ἅμαξα διαχοῦσα λαὸν ἔρχεται καὶ τὸ βέλος αὐτοῦ διέχει.
Διεχαριεσμένα, διεσκορπισμένα. Δίεισι, διέρχεται διόλου. Διετάκη, διέτριβε διῆγε. Διεταρίστριαι γυναῖκες αἱ τετραμμέναι πρὸς τὰς ἑταίρας ἀλλὰ κοινά, ὡς αἱ ἄνδρες. οἷον τριβάδες. Διεῖδεν, διέγνω διέκρινε. Διεῖδεν, διαρρήδην εἶπε. Διείσωρον, ἰδίως αὐτοῦ τοῦτ' ἔπραξεν, ἐν τῷ περὶ τῆς ὑπὸ δορυφόρου, αὐτὶ τοῦ διὰ σωτῆρος οὐδὲν ἀπορήσαντι. Διεκπεπτάναι, διεμηχανήσατο. Διεπλέομεν, διέπλευσαν. Διεπομόμην, διέκοψα. διεῖλον. Δι' ἔτους, δι' ὅλου τοῦ ἔτους. Διεπτάς, ὁ αἰρετὸς κριτής. Διετέτρα, διετρύπα. ὥς τό, Τὰ λιβύων τὰ σκάφη μικρὰ ὄντα, τοῖς ῥωμαίοις ναυσὶν ἐπεξέχοντα, διετέτρα τὰς πρύμνας, καὶ τὰ πηδάλια ἐξέκοπτεν. Διέτμαγεν, τμάγω τὸ κόπτω. ὁ μέλλων, τμήξω. ἔτμαξα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτμαγον. ὁ παθητικός, ἐτμάγην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν κατὰ συγκοπήν, ἔτμαγεν διὰ τοῦ ε. καὶ ἐν συνθέσει, διέτμαγεν, αὐτὶ τοῦ διεχωρίσθη. διεχίσθη. λέγεται δὲ παρ' ὅμηρον κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωμάτων. τμάγω γὰρ καὶ τέμνω, ταὐτόν. πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἐστὶ ποιητικόν, τὸ δὲ τέμνω κοινόν. Δι' ἔτους, αὐτὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ χρόνου. οὕτω καὶ διὰ χειμῶνος καὶ διὰ θέρους, καὶ τὰ ὅμοια. Διέτρεσαν, τὴν μετὰ δέους φυγὴν δηλοῖ. ἰστέον δὲ ὅτι ἐμφαντικώτερον δειλίας τὸ διέτρεσαν, ἤπερ τὸ ἔτρεσαν. ἡ γὰρ διὰ πρόθεσις, καὶ σκεδασμὸν δηλοῖ τῶν τρεσάντων. φύσις γὰρ αὕτη τῆς προθέσεως ταύτης πολλαχοῦ, διχασμὸν παραδηλοῦσης καὶ σκεδασμὸν καὶ διαίρεσιν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ διαχεῖν τὴν κεφαλήν. καὶ ἐκ τοῦ διαφωνεῖν. ὃ παρ' ὁμήρῳ ἐναντιοῦσθαι κατὰ φωνήν, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀπλοεῖν. ἢ ἀμφιλογεῖν. ὅμοιον δέ τι καὶ τὸ διέπασθαι, καὶ τὸ δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω. ἤγουν εἰς τρόπους λάλησον, ὡς διαιρεῖσθαι τὸ ἔπος εἰς πολλὰ μέρη λόγου. οὕτω καὶ τὸ διακρίνειν, μερισμὸν δηλοῖ σαφέστερον, ἤπερ τὸ κρίνειν. καὶ τὸ διατέμνειν, τοῦ τέμνειν. Διέτριψε, κατεῖχε. Διαθέσθαι, τὸ καλῶς διατίθεσθαι. Διαθύνεται, κυβερνᾶται. Διαθύνω, κυβερνῶ. Διακρινῶ, σαφηνιῶ. καὶ διακρίνησις ὁ σαφήνεια.
Διακρινήσας, σαφηνίσας καὶ διαχωρίσας. Διακρινησάμενοι, διαλυσάμενοι. ἀπὸ τοῦ δῶ καὶ τοῦ διακρῖναι. Διαλαβοῦντο, ἐφοβοῦντο. Δι' ὀρφνήν, διὰ τῆς νυκτός. Διεφαίνετο. ὅμηρος. ἔνθα διεφαίνετο νεκύων ὁ χῶρος. ἤγουν ἔνθα καθαρὰ νεκρῶν ἦν ἡ γῆ. ἢ ἔνθα ὁ τόπος ἦν καθαρὸς νεκρῶν. συντάσσεται δὲ καθ' ὑπερβατὸν οἷον ἐν καθαρῷ νεκύων. ὅπου διεφαίνετο χῶρος. ἤτοι διαφανὴς ἦν. ἕτεροι δὲ οὕτως. ὅθι νεκύων ἤγουν ἔνθα τῆς τῶν νεκρῶν πλήσεως ὢν διαφαινόμενος γῆ. ὁ παρ' ὁμήρῳ ἑρμηνεία τοῦ ἐν καθαρῷ. σημείωσαι ὅτι πολλαὶ κοιναὶ συντάξεις καινοτομοῦνται πρόθεσιν. ἀττικοὶ γοῦν τὸ ὑπερορᾶν, αἰτιατικῇ ἀσυνήθως συντάσσουσιν. οὕτω καὶ τὸ ἀπέχεσθαι. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τὸ ἀρέσκειν δοτικῇ φιλοῦσι συνεῖναι, καὶ αἰτιατικῇ προσάγουσι. Διέφερε, διῆγε. Διέφερον παρὰ θουκυδίδῃ, αὐτὶ τοῦ διέτεινον ἢ ὑπέμενον ἢ ἀντιμελλὼς ἐξέτεινον. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, τὸν πόλεμον διέφερον. Διεφέροντο, διεμάχοντο. Διεφθαρμένος, ὁ τοῦ πρέποντος παρατραπεὶς τόνου. ὡς τό, Ἢ δὴ γὰρ αὐτῷ τινος τοῦ κλεοπάτρας ἔρωτι διεφθαρμένος, ἢ πλεῖον ἦν ἐν πᾶσι, τῆς ἀθυμίας. Διέφθαρταί τις ὑφ' ἑτέρου. διέφθορε δ' ἕτερον. Διέφθερε, διῆγεν. ὑγιεινὰ δίκας αὐτῶν. Διέφθορα τὸν νοῦν, ἤτοι κατὰ τὸν νοῦν διεφθάρην.
Διέφθορας. ἀπὸ τοῦ φθείρω φθερῶ. ἔφθαρκα. ὁ μέσος παρακείμενος, ἔφθορα. καὶ αὐτὶ τοῦ διέφθαρσαι ἀττικῶς δέ, καὶ αὐτὶ τοῦ διέφθειρας ἐνεργητικῶς. Διεφθορὸς ἔθος, τὸ διαφθεῖρον. ἢ τὸ διεφθαρμένον. ἀριστοφάνης ἐν κόραις. διέφθορας τὸν ὅρκον ἐμόν. μένανδρος ἀδελφαῖς. εἰ δέ τις τὴν κόρην διεφθορώς. Διεφοβεῖτο, ἐδεδοίκει. Διεφόρησαν, μετεκόμισαν. διεσκόρπισαν. Διέφρασαι, παρὰ ἰβύκῳ ἐστὶν αὐτὶ τοῦ ἔφθαρσαι καὶ κατὰ πάθος ἔφαρσαι καὶ καθ' ὑπόθεσιν ἔφρασαι καὶ διέφρασαι. Διεφύγγανον, διέφυγον. Διεφύλαξας, διετήρησας. ἐσκέπασας. Διέφυλλε, διέπαλλε. διέτεμε. Διέχει δοκιμώτερον, ἢ ἀπέχει. οἷον δέκα σταδίοις διέχει. θουκυδίδης. διεῖχον δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων καὶ διέχω τὸ διίστημι. Διέχει, παρακλίνει διέλκει. Διέχειν, τὸ διασαλεύειν καὶ διαλείπειν καὶ ἀφίστασθαι. Διεχεῖν, διεχεῖ τοῦ ἔχαιρε.
Διέχεαν τὴν βοῦν, αὐτὶ τοῦ εἰς μέλη ἀδρὰ τὴν βοῦν διέταμον, συνεχῆ οὖσαν. οἱονεὶ ἔχεον τὸ εἰς πολλὰ τεμεῖν. Διεχής, διμερής. Διεχύθησαν, ἀπῳκισμένην οὖσαν. Ἐς σελάχεαν πόλιν αὐθαλασσίαν ἀφικνοῦνται ἀποχείας ἑκατὸν τριάκοντα σταδίοις διέχουσαν. Διεχεύσαντο, αὐτὶ τοῦ ἐφείσαντο. καὶ αὐτὶ τοῦ ἀπηλέγχθησαν. Διεχύλωσεν, διώδευεν. Διεψευσμένοι, ἐψευσμένοι. Διέψευσται, διεφθάρη. διεσφάλη. Διεψήσατο, διεκάθαρε. διεψώμισε. Δίζα, αἲξ. λάκωνες. Δίζειν, φροντίζειν. ἐρευνᾶν. ζητεῖν. Δίζετο, ἐπεζήτει. Δίζεαι, ἐκ τοῦ δίζεαι κατὰ ἔκτασιν τοῦ ε εἰς η. Διζημένη, ζητοῦσα. Διζήμενος, ζητῶν. ἀπὸ τοῦ διζῶ δίζημι παράγωγον ἐξ οὗ παρὰ ἡροδότῳ δίζηνται, ἤτοι ψηλαφῶσι. Δίζομαι ποιητικῶς, τὸ ζητῶ. Δίζυγες, ἐζευγμένοι. Δίζω, καὶ δίζομαι τὸ ζητῶ. καὶ διζημένη, ζητοῦσα παρὰ τὸ δὶς ἐπίρρημα. ἀφ' οὗ τὸ διστάζειν καὶ ἀπὸ τοῦ δοιός, δοιάζειν ὀρθῶς οὖν τὸ δίζω παρὰ τὸ δίς. ὁ γὰρ ζητῶν, ἐν διχονοίᾳ ὢν ζητεῖ. ὁ γὰρ εἰδώς, οὐ διχονοεῖ. διὸ καὶ ... χρῆται γνώμῃ. Διηγανές, λαμπρόν. Διῆγε, παρεξέτεινε. Διηγέομαι. οἶμαι, δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, ... οἱ πελᾶσιν διηγέομαι. Διήγημα, ἱστορία. Διήγησις, ἰύπωσις ἔργου, καὶ λόγου, ἀλλὰ μίμησιν ἄγουσα. ἢ ἐξήγησις τοῦ γεγονότος. ἢ διδασκαλία τοῦ ἀμφισβητουμένου. Διηγκυλωμένοι, τὸ ἀκόντιον μετὰ χειριζόμενοι. ἢ αὐτὶ τοῦ ἐν μαχαίρᾳ ... τὸ δόρυ, ξενοφῶν. Διηγκυλίσθαι, τὸ ἐνεῖραι τοὺς δακτύλους τῇ ἀγκύλῃ τοῦ ἀκοντίου. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐντιμοτεῖναι. Διηγορασμένας, παραγγελθείσας. Διηγοῦ. ὁ μέλλων διηγέσω. ἐκ τῆς διὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἄγω. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄγω συντιθέμενα, διὰ τοῦ η γράφεται. ξεναγῶ. στρατηγῶ. ὁδηγῶ. διηγῶ. Διήει τὴν ὁδόν. ἤγουν, διὰ τέλους ἐπεραίνετο. καὶ διῆλθεν καὶ διήει τὸ πλεῖον, διεξήει δέ, τὸ μέχρι τέλους δηλοῖ. Διηθεῖν, διυλίζειν. καὶ διηθεῖται, ἀφ' οὗ λέγεται διήθησις καὶ ἡ διύλισις. Διηθήσεως, συρρύσεως ἐκ τοίχους. Διηθῶ, ἐκθλίβω. Διῆκαν, διέπεμψαν. Διήκει, διέρχεται. Διήκειν, φθάνειν. Διήκουσαν, διελθοῦσαν. διερχομένην. Διήκουσεν, ἀκροάσατο. Διήλαξεν, αὐτὶ τοῦ μετήλλαξεν. ἐπλανήθησαν. λυκοῦργος, ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. καὶ αὐτὶ τοῦ ἠμείψατο. Διήλασε, διεπέρασε. διεῖλεν.
Διηλασίην, δίοδον. Διῆλθεν, αὐτὶ τοῦ ἐπεξῆλθεν. ὥς τό, Καὶ ταῦτα μὲν τινὰ τοσαῦτα, καὶ τοιαῦτα διῆλθε. ἄλλως ... δ' ὅμως ἐν ἀπομνήμασι τῶν ἑλλήνων. Διηλλαγὴ δοκιμώτερον, ἢ κατηλλάγη. καὶ διηλλάγαι πληθυντικῶς ἢ διηλλαγέν.
Διηλίσθη, διεφθάρη. διῆλθεν. διέβη. διεπέρασε. Διηλίτης, κακοῦργος. ἀπατητής. Διηλκύσθη, διετρίβη...

τὴν κατονομάζειν ἐκ παραλλήλου. γὰρ καὶ ἐκεῖ καὶ ὧδε ἰαστὶ αἱ λέξεις δηλοῦσιν. Διεπέφραδεν, ἐνετείλατο· διεσήμηνε. Διεπυκτάζετο, διεμάχετο· ἐφιλονείκει. Διέπταισεν, διεσύγχασε· διερράπισθη. Διεπέρασε, διὰ σκαφιδίου ἔπλευσε. Διέπρεπον, ὑπερεῖχον· καταφαίνονται· διαπρεπεῖ. Διεπράθομεν, ἐπορθήσαμεν. Διέπρησσον πεδίοιο, ἴσον τῷ ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. ἢ διέπρησσον, διεπεραίοντο· διήνυον· διεπέρων. Διεπρίοντο, ἐθυμοῦντο· ἔτριζον τοὺς ὀδόντας. Διέπτατο οἰστὸς παρ᾽ Ὁμήρῳ, τὸ τάχος δηλοῖ τοῦ πτερόεντος οἰστοῦ· τὸ μετὰ τὴν ἐκ τόξου ὁρμὴν, ἐκεῖθεν πτάμενος. τῆς δὲ ἀναλογίας τοῦ διέπτατο, καὶ τὸ, πολιὸν αἰθέρ᾽ ἀμπτάμενος, καὶ τὸ διαπτάσθαι σκάφος. ἔστι δὲ καὶ ὁ τύπος ἐν τούτοις μέσος ἀόριστος· ἀντὶ, περιχαρὴς δ᾽ ἀνεπτόμην. ἐξ οὗ καὶ τὸ πτέσθαι ὡς τὸ μεθίπτασθαι Θουκυδίδης. καθὰ δὲ τὸ διέπτατο, ἔστι καὶ τὸ, Τίς γάρ σε τὴν ἀρχὴν τοῦ κακοῦ προσέπτατο. Διεπτόησε, εἰς φόβον ἐνέβαλε. Διεπτόασε, ἐθορύβησεν· ὡς τὸ φθόγγον Ἀπολλώνιος. Διέπτυξε, διεσαφήνισε. Διεπυνθάνετο, ἠρώτα. Διέπω, τὸ διατελῶ, ἢ ἐνεργῶ· κατορθῶ· διαπρῶ· ὁ μέσος προκείμενος, διέπεται. Δίερα, τὰ χείλη τῶν ποταμῶν· ἃ καὶ ἄνθηρα λέγονται, διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διερά. ἢ διερά, τὰ ὑγρὰ καὶ σεσηπότα. Διεργάζεται, ἀφαιρεῖ· κτείνει. Διεργάθει, διαλύσει. Διέργασαι, φόνευσον. Διερειδόμεθα, στηριζόμεθα. Διερεισάμενοι, διαταξάμενοι· ἀσφαλισάμενοι. Ἀριστοφάνης. Διερέσσοντες, διασείοντας· διασχίζοντας· διαφθείροντας. Διερέπτοντα, διακαπηλεύοντα. Διερευνάσομαι διερευνήσομαι, τὸ ἐξετάζω· καὶ ἀναζητῶ. Διερὴ κυρίως ἡ ἐκ Διὸς γινομένη καὶ ὑγρὸς γῆ· ἐξ οὗ καὶ διαίνω τὸ βρέχω. Διερρικνοῦτο, διεκαμπυλοῦτο· ἐκαμπτόντο. ἡ γὰρ ῥικνότης, καμπυλότης ἐστί. διὸ καὶ τὸ γῆρας, ῥικνὸν λέγεται. Διερμηνεύων, σαφηνίζων. Διερᾶς, διύγρας. Διερὸν, ὑγρόν· χλωρὸν ζῶον· ἔναιμον. Διερὸν, ποδὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ, τὸ ταχεῖ σημαίνει· καταπτήσσας καὶ ἅλος ἵππον, ἐκάλεσε τὸ ταχεῖ. Διερὸς, ὁ ὑγρός. Καλλίμαχος· διερὴν δ᾽ ἀπεσείσατο λαῖφος. λέγεται διερὸς ἐκ μεταλήψεως καὶ ὁ ζῶν. Ὅμηρος· Οὐκ ἔστ᾽ οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς· τουτέστι ζῶν καὶ ἐρρωμένος. Ὀδυσσείας ζ´. οἱ γὰρ ζῶντες ὑγροὶ, αὖοι δ᾽ οἱ τεθνεῶτες. παρὰ τὸ διαίνω τὸ ὑγραίνω, γίνεται διαρὸς, ὡς μιαίνω μιαρὸς καὶ λιπαίνω λιπαρός· καὶ τροπῇ, διερός. διερῷ ποδὶ, Ὀδυσσείας τ´. μεταφορικῶς ταχεῖ. καὶ γὰρ ἅλος ἵππους, τὰς ναῦς καλεῖ τροπικῶς. οἱ δὲ τῷ ὀξεῖ καὶ ταχεῖ. ἢ τῷ θαλασσίῳ. διερὸν γὰρ, χλωρόν· βεβρεγμένον. Ἄλλως. Διερὸς βροτὸς, ὁ ζῶν, καὶ ἐρρωμένος· λαμπρὸς περιφανής. τὴν μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμότης συνέχει· τὸν δὲ θάνατον, τὰ ἐναντία ποιεῖ. ὅθεν ἀλίβαντες οἱ νεκροί. αἱ ζωτικῆς λιβάδος ἄμοιροι. καὶ ὁ κωμικὸς παίζων αὐάνου λίθον ἐν ᾅδου εἶναι φησί· ἀπὸ τῆς αὐάνσεως, τοὔνομα. Πλούταρχος ἐν τοῖς συμποσιακοῖς οὕτω φησίν· ὑγρότητι καὶ θερμότητι, τεθήλασι τὰ ζῶα· ἡ δὲ ψυχρότης καὶ ξηρότης, ὀλεθρία. διὸ χαριέντως Ὅμηρος διερὸν βροτὸν καλεῖ. καὶ τὸ μὲν χαίρειν ἰαίνεσθαι λέγει· ὡς καὶ χαλκὸς ἰαίνεται πυρί. Διέρπει, διέρχεται. Διέρρει, δύο σημαίνει· τὸ διεφθείρετο καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεφήμιστο. Διερρίπισε, διεσκέδασεν· ὡς ἐκ τῆς ῥιπῆς ἤτοι τὸ ἄνεμον δηλοῖ. Διερρύη, διέδραμε· διῆλθε.

Διερρυηκόσι χείλεσιν, ἀντὶ τοῦ, κεχαλασμένοις, καὶ κεχηνόσι, καὶ οὐ συνεσταλμένοις. Διερρωγὼς, διεσχισμένος· καὶ διερρωγότα. Διερυμβονάσατε, διεφορήσατε. Διέρχεσθον, ἀντὶ τοῦ διέρχεσθε δυϊκῶς. Ἰσοκράτης ἀναγινώσκετε. Διερχόμενος, περιερχόμενος· περιάγων. Διερῷ ποδὶ, ὑγρῷ ἤτοι ἀπὸ τῆς βάσεως· οἱ δὲ ζῶντος ἐνεργὲς. Διεσαρδάνισε, διεγέλασεν· οὐχ ὡς διαχύσει, ἀλλ᾽ οἱονεὶ σαρδόνιον γελῶντα. Διεσάρωσε, διέσυρε· κατέσεισεν· οἱ δὲ, διέχανε. Διεσάφησαν, ἑρμήνευσαν. Διέσεισε, διήγειρε· διεσάλευσε. Διεσήμηνε, διεχλεύασε. Δίεσθαι, τουτέστι διώξαι· Ὅμηρος. πρὸ τοῦ ἄστυ δίεσθαι. ἀπὸ τοῦ δίω τὸ διώκω, δίημι παραγωγῇ· τὸ παθητικὸν δίεμαι, τὸ τρίτον δίεται. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δίεσθαι.

Δίεσις, διαχωρισμός· ἄνεσις. καὶ μέρος τι τόνου παρὰ τοῖς μουσικοῖς. ἢ καὶ ἡ παρὰ μουσικῆς ᾠδῆς κίνησις. δίεσις λέγεται, καὶ τὸ ἐλάχιστον μέτρον τοῦ ἐναρμονίου διαστήματος. Διεσκαριφησάμεθα, ἀντὶ τοῦ διελυσάμεθα· σκάριφον γάρ ἐστι τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα, εὐδιάλυτα καὶ ἀφύσητα. Διεσκεδασμένοι, διαπεπτωμένοι· καὶ διεσκέδασε, διεσκόρπισε. Διεσκέδασεν, ἀπέρριψεν. Διεσκευασμένην, μετὰ δόλου γεγραμμένην. Πολύβιος· Ἐκπέμψαντι τῶν κριτῶν τινας ὡς ἐπὶ λῃστείαν, δόντες ἐπιστολὴν διεσκευασμένην. Διεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι· ὡς τὸ διεσκευασμέναι ἑτοιμάζει φέρειν εἰς πόλεμον. Διεσκήριπτε, ἐπεστήριζε· ὡς τὸ, Ἦλθέ ποθ᾽ ἑρπύζουσα ἀνδρυὸς ξύλα τέμνειν διεσκήριπτε τὴν τετρομένην. Διεσκίασαι, ἀποκέκρυψαι. Διεσμιλευμένον, διεσχισμένον· ἠκριβωμένον· ἐξεσμένον· περικεκαθαρμένον. Διεσοῦτο, διήρχετο. Διεσπαθηκότα, διερριφότα. Διεσπάρησαν, διεσκορπίσθησαν. Διεσπάσθησαν, διεχωρίσθησαν. Διεσπουδασάμην, ἀντὶ τοῦ διὰ σπουδῆς ἐποιησάμην· ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην. Διεσπεκλωμένη παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἐν Πλούτῳ. Οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένη ὑπὸ μυρίων ἐτῶν, καὶ τρισχιλίων. ἀντὶ τοῦ ἐξηραμμένη γεγαμηθεῖσα· ἐν τῇ συνουσίᾳ καθὰ τετριμμένη ἢ ἄχρηστος πρὸς συνουσίαν, διὰ τὸ γῆρας. σπεκλοῦν γὰρ τὸ συνουσιάζειν παρὰ τὸ πλέκεσθαι. σπέκλωμα γὰρ ὁ ἦχος τῆς συνουσίας. ἢ διαλελυμένη· κυρίως ὡς ἐπὶ χιτῶνος τοῦ παχέος, εἶτα διαλυθέντος ἐν χρόνῳ. ἢ ὑπὸ πεσσαρευσμένη· καθὰ διεσπεκλωμένη πρὸς συνουσίαν καὶ ἄχρηστος γενομένη. καὶ πεπαλαιωμένη, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐν συνουσίᾳ τετριμμένη. τὸ δὲ σπεκλοῦν, ἐπὶ τὸ συνουσιάζειν τάττουσι. Διεσποδημένη, διακεκρουμένη. Διεσποδήσατε, διεσείσατε· διεπράξατε. Διεσσύετο, διήρχετο. Διέσσυτο, διεπεραίετο· τὸ θέμα σεύομαι. ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ σεύεσθαι τὸ ἐσπουδασμένως ὁρμᾶν. Διεσταλμένα, διεσχισμένα. Διεστείλατο, διεσαφήσατο. Διέστη, διεχωρίσθη.

Διέστησε, διεχώρισε. Διεστοιχίζετο, διετίθετο ἐν στοίχῳ καὶ τάξει διήρει ἀπὸ τῶν ὡς τοῖς σκηνικοῖς εἰσάγεται τὰ ποίμνια, καὶ διακρινόντων ἐκ τῆς νομῆς ἕκαστα τὰ ἴδια. Διεστομάλιζεν, ἐλοιδόρησε· κακῶς εἶπε. Διεστῶτα, κεχωρισμένα· πόρρω ὄντα. Διεσφαιρίσθη, ὥσπερ σφαῖρα κατετέθη. Διεσφηκωμένοι, εἰς σφῆκας διεσκευασμένοι· διαδεδεμένοι. Διέσχεν ἀντικρὺ παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ διέστησε· διέσχισε· διῆλθε· διήλασε. τινὲς δὲ καὶ τὸ διαχεῖν τὴν νεφέλην. καὶ κεῖται ἡ λέξις παρὰ πολλοῖς. ὁ δὲ κωμικὸς, δίχα προθέσεώς φησιν οὐκ ἔσχον τὴν γαστέρα ὀπτωμένην, εἶτ᾽ οὐκ ἴσχασα. διέρρηξα. καὶ ἔστι τοῦτο παρὰ τὸ ἴσχω τὸ χάζω. ἔχει δὲ πολλὴν διαφορὰν τὸ ἔσχον, καὶ διέσχον. τὸ μὲν γὰρ, ἀντὶ τοῦ διελὼν χάσμα. τὸ δὲ διαχεῖν, ταὐτόν τι σημαίνει τὸ διαμπερὲς γάρ. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς φησιν ἀντικρὺ δὲ διέσχε. καὶ ἔστι λέξις κωμικωτάτη

διηρέθησαν ἢ λέγονται ἀπ' ἀλλήλων. Διέκρουσι, τὸ ἀπέβαλλον. Διείρυσαι, διασπάσαι διελκύσαι. Διειρωνεύσα-
το, ἡ δὲ ταῦτα ποιοῦσα τοὺς ξένους καὶ ψευσαμένη, δι' εἰρωνείας καὶ ὑποκρίσεως. Διείς, ἐκτείνας ἀνοίξας αὐτό. διεὶς τὰς
πτέρυγας ἀθλίου, ἐδέξατο αὐτούς. Δίεισι, διέρχεται προέρχεται. Διεισόμεθα, διαπερασόμεθα· διαγνωσόμεθα. Διεῖ-
χον, ἀντὶ τοῦ διέστασαν. θουκυδίδης· διεῖχον πολὺ ἀπ' ἀλλήλων. Διεκάνισε, διέσεισε· διεσάλευσε. Διεκαρανώσατο
καρανῶ, καὶ διακαρανῶ. δοκεῖ γὰρ τῶν πίθων ἡ ἀλοιφὴ, κάρα εἶναι. Διεκβάδην, δίοδον. Διεκδικεῖ, διεξέρχεται.
τιμωρεῖται. Διέκδυσιν, ἀπόδρασιν· διεξέλευσιν τῶν δεσμωτῶν. Διεκπλέστερον, ἀκριβέστερον. Διεκθυρεῖ, τοὺς τε
μοιχοὺς οὕτω φασὶν ἐδράζεσθαι, ἔξω τοὺς πόδας ἔχοντας, πρὸς τὰς αὐλίους θύρας. Διεκλήσθη, ἀπώλετο. Διεκπομά-
σατο, διέφθειρε. Διεκομισάτην δυϊκῶς, ἀντὶ τοῦ διεκόμισαν. Διεκορήσατό τις παρθένον, ἀντὶ τοῦ διέφθειρε. Διε-
κορκορύγησε παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἤχησε. κορκορυγεῖν γάρ ἐστι, τὸ τὴν γαστέρα λαλεῖν μόνον. ἢ ἐμιμήσατο
τῇ φωνῇ, τὸν ἐν πίθῳ τὸν ἦχον. Διεκοσμήθησαν, διετάχθησαν. Διεκωδώνισεν, ἀντὶ τοῦ διεπείρασε, ἐξήτασε.
Διεκπατῆσαι, τὸ πάτου παρεξελθεῖν. Διεκπυδικίσαι, διαδρᾶναι. ἐκφυγεῖν. ἐξαπατῆσαι. Διεκπαίσαντες,
διεκτυπήσαντες· διεκδραμόντες. Διέκπλοα, τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν. Διεκπροαλές, κατωφερές· κατωφε-
ρές. Διεκρανώσατο, σημαίνει τὸ ἀνοῖξαι παρὰ τὸ κάρα. διεκρανώσατο κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἐκεράσατο ἢ μᾶλ-
λον ἐμεθύσατο ἢ ἀποκαλυφθῆναι ἐποιήσατο θεόκριτος. Διεκρίθη, ἐμερίσθη. ἐδίσταξεν, διελάβετο. Διεκρινάμην,
διέγνων· διεχώρισα, ἐδοκίμασα. Διεκρίθησαν, διεκρίθησαν ἀπελύθησαν ἐπαύσαντο. Διεκρουσάμεθα, ἐξεβάλο-
μεν. Διεκτελέστερον, ἀκριβέστερον. Διεκύλλαινε, τὰ χείλη διέστρεφεν ὡς χλευάζων. Διεκωδώνισεν, ἀντὶ τοῦ διε-
πείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν περιπολούντων οἳ κώδωσι νυκτὸς τὰς φυλακάς. ἀριστείδης, παλαμήδει.
ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας, τῷ ἤχῳ τοῦ κώδωνος ὡς ἀρίσταρχος. Διελαφύξας, διεφόρησας· ἀπο-
λέσας. λαφυγμὸς γὰρ, ἡ διαφόρησις ἢ διακένωσις. Διελέγχοντες, αἰσχύνοντες. μεμφόμενοι. Διελεγχώμεθα, εἰς ἔ-
λεγχον ἀλλήλων ἔλθωμεν. Διελεῖ, μερίζει, διακρίνει. Διέλιπεν, ἐπαύσατο. διελέξατο. ἀφῆκεν. Διελέτην, διεῖλον
δυϊκῶς. Διελέσθαι, διαμερίσαι. Διελευσόμεθα, παρελευσόμεθα. Διελέχθη κάλλιον, ἢ διελέξατο. Διέλθατε,
κυκλώσατε. Διελθεῖν οὐκ ἔχουσι πάντα, ὅπως διηγήσασθαι. Διέλθῃ, διαπεράσῃ. Διέλθυσις, διάμφοδος. Διελ-
κυστίνδα, παιδιά τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν παίδων, ἐν τῇ παλαίστρᾳ. Διελκύω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὡς παρὰ
ἀριστοφάνει. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. Διελομένου, διακρίνοντος. διαχωρισαμένου. Διελών, δια-
μερίσας· διανείμας. Δίεμαι, τὸ βρέχω· ὑγραίνω. ἀριστοφάνης· ὄζει διέμβρος [illegible]. Διέμβρος, διυγραίνων ὁ τῷ χύμα-
τι ἕξειν φασί. Διεμοιράσαντο, διεμερίσαντο. Διέμπειρον, ἐνεφόρουν. Διεμπολᾷ, τὰ πρὸς πραγματείαν ἐπιτήδεια
ἀγοράζει. Διεμύλλαινε, τὰ χείλη διεκίνει καὶ διέστρεφε μυσαττόμενος. Δι' ἐναντίας, δι' ἔχθρας. Δι' ἔνδειαν φρενῶν,
διὰ μωρίαν. Διενεγκεῖν, τὸ διαφέρειν. Διενεχυρασάμεθα, ἐνεχυρισάμεθα. Διενηνοχότα, κρείττονα φανέντα, ἢ διαφέ-
ροντα. Διενειμάμην, καὶ ἐνειμάμην, τὸ διειλόμην. ἀριστείδης ἐν τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ἐπιστολῇ. Πρὸς δὲ τοὺς στρα-
τιώτας τοὺς χιτῶνας ἐνείματο. Διενειμάτην, διενείμαντο δυϊκῶς. Διένειμα, διεμέρισα. καὶ διένειμε τὸν χρυσὸν, ἀντὶ
τοῦ πρὸς πολλοὺς τοῦτον ἐξέχεε. καὶ διένειμε τὸν πλοῦτον, καὶ τὸν κλῆρον τοῖς πτωχοῖς, ἀντὶ διασκορπίσας ἔδωκε. Διενή-
νοχε, διαφέρει. ἐνίκα, ὁ μέλλων ἐνέγξω. ὁ παρακείμενος ἤνεχα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο ἀττικῶς, ἤνοχα. ὡς κέκλοφα καὶ ἀνα-
διπλασιασμῷ τοῦ ε ἐνήνοχα καὶ μετὰ τῆς διὰ προθέσεως κατὰ συγκοπὴν διενήνοχε. Διενηνοχώς, ὑπερέχων. Διενήξατο,
ἐξέφυγε. Δι' ἐνιαυτοῦ, ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου ἐνιαυτοῦ. ἀντιφῶν περὶ τοῦ λινδίων φόρου. τηλεκλείδης δ' ἐν τῷ πρυτανείῳ δι' ἡμέρας
εἶπεν, ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Δίεννος, διετής. Διέντο, ὅ ἐστι διήκοντο. τὸ θέμα δίημι. ἐκ τοῦ διὰ δίημι δίεμαι.
τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τοῦ παρατατικοῦ ἐδίεντο. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, δίεντο. Διεντέρευμα, τὸ ἐρώτημα. Δι' ἐντεύ-
ξεως, διὰ παρακλήσεως. Διεξαγάγῃ, διεξενέγκῃ. Διεξάγονται, διοικοῦνται. Διεξάγω, ὁδηγῶ. Διεξάσθην, διετά-
ξαντο, δυϊκῶς. Διεξᾷξεν, ἀνέσειεν. οὕτω γὰρ διῇξεν τὰς χεῖρας, καὶ φροντὶς οὐ τοῦ μηδὲν ἀδίκημα ποιῆσαι, τὴν περιουσίαν εἰς
αὐτούς. Διέξεισι, διέρχεται. Διεξελθόντες διὰ πάντων, ἀντὶ τοῦ πλεύσαντες πάντα. ἡρόδοτος. καθ' ἓν ἕκαστον τῶν
πάντων ἔσφαζον εἰς τὸν κρατῆρα, διὰ πάντων διεξελθόντες τῶν παίδων. Διεξέπεσεν· ὡς τό, τὰ ὅπλα ἀφελόμενος διε-
ξέπεσε διὰ τῶν πολεμίων τουτέστι, διήλασε διῆλθε. διέφυγε. Διεξερέσθαι, διερωτᾶσθαι. Διεξέρχομαι, τὸ διη-
γοῦμαι. ὁμοίως ἐπεξέρχομαι, τὸ διηγοῦμαι τὸ μὲν πρόσωπον, δοτικῇ. τὸ δὲ πρᾶγμα αἰτιατικῇ συντάσσεται. Διεξιέναι,
τὸ μέχρι τέλους ἐλθεῖν· καὶ ἔξω τέλους προελθεῖν. Διεξιέμεναι, διεξελθεῖν. ἀπὸ τοῦ διέξειμι. ἡ μετοχὴ ὁ διεξιείς διεξιέν-
τος. διεξιέναι ὡς τιθέναι. προσθέσει τοῦ μαι, διεξιέμεναι. Διεξίοιμεν, ἤγουν διερχοίμεθα. ἐκφραζοίμεθα. Διεξιφίσω, τοῖς
ξίφεσιν ἐχρήσω. ἢ διεμαχέσω περὶ τῆς χώρας. Διεξιών, λέγων διηγούμενος. Διεξοδικῶς, πλατέως· λεπτομερῶς. καὶ διε-
ξοδικώτερον, λεπτομερέστερον. Διέξοδον, διεξέλευσιν ἐκ ποιῶν ἔκβασιν. ὅθεν ἐκπορεύονται. Διέπαυσέ τις τινα,
καὶ διεπαύσατο αὐτός. καὶ ἔπαυσε. καὶ ἐπαύσατο. καὶ ἀνέπαυσε, καὶ ἀνεπαύσατο. Διεπαλαμήσατο, διεπράξατο.
Δίεπε, διέτασσεν. ἐδίωκεν. ἢ διεκόσμει. Διέπειν παρὰ ὁμήρῳ, τὸ ἐνεργεῖν. ὅθεν καὶ δίοπος ὁ οἰκονόμος παρ' αἰσχύλῳ.
ἢ τὸ διοικεῖν. διαδέχεσθαι. περιέπειν δὲ, τὸ φίλον τινὰ κυβερνᾶν καὶ θάλπειν. ἢ διέπειν, τὸ πάσσειν. ἀπὸ τοῦ ἕπω τὸ λέγω.
ἢ καὶ ἐκ τοῦ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ. ἀκολουθίᾳ γὰρ πη χρώμενος, πρέποντας ἐπιτελεῖ τῷ λαῷ. ἐκ δὲ τούτου, οὐ μόνοι δίο-
ποι οἱ ἄρχοντες, ἀλλὰ καὶ ἀδίοποι, οἱ μὴ ἀρχόμενοι. ἀδίοπον γάρ φησιν ὁ αἰσχύλος, τὸν ἄναρχον, καὶ ἀφύλακτον. ἔτι
δὲ δίοποι οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ διέποντες. αἴλιος δὲ ὁ διονύσιός φησιν, ὅτι δίοπος ὁ ναυφύλαξ, ὡς ἐπισκοπῶν αὐτὴν ἐφο-
ρῶν ὥσπερ αὐτὸς οὐκ ἐκ τοῦ διέπειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὀπτῶ τὸ βλέπω δοκεῖ ἐτυμολογεῖν τὸ δίοπον. Διεπέφραχτο, διέ-
φθαρτο. Διεπειρᾶτο ξίφει, ἀντὶ τοῦ ἐγυμνοῦτο. Διεπέρασας, ἐπορεύσας. Διεπεραίνετο, εἰς πέρας ἤρχετο· ἠνύετο.
Διέπεσον, ἀπέτυχον ἀπέθανον. Διέπεφραδε, καὶ μὰ ἐγένετο κατὰ τοὺς παλαιούς, ἰωνικόν ἐστι τὸ ε πρὸς τὸ ἐφα

τίκτ.

δυμάον τὴν παρελκύουσαν ἀναγκαίως διὰ μέτρου χρείαν. διὸ καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνεται, ὁμοίως τῷ μαχάων.

Δίδυμον ξύλον, ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φούρκα. Δίδυμος, ὁ μεθ' ἑτέρου τεχθεὶς, ἐκ μιᾶς συλλήψεως. Διδυμίου ῥίζα, βοτάνης εἶδος. καὶ ὁ ὄρχις δὲ οὕτω λέγεται. Διδῶ, διδοῖς, διδοῖ, ἀττικῶς. δίδωμι. δίδως. δίδωσι. κοινῶς. Διδὼ, ἡ ἐρασθεῖσα Αἰνείου ἥρωος. φασὶ δὲ αὐτὴν, Ἐλίσσαν πρὶν Ἐλίσσαν ὀνομαζομένην. κληθῆναι ὕστερον τῇ Τυρίων φωνῇ διδὼ, διὰ τὸ πολλὰ πλανηθῆναι ἀπὸ Φοινίκης ἀπάρασαν ἤδη Καρχηδόνα. τῇ γὰρ φοινίκων φωνῇ τὴν πλανῆτιν διδὼ προσαγορεύουσι. πυρὰν γὰρ αὐτὴν ἀνάψασαν καὶ ἑαυτὴν τῷ πυρὶ ἐμβαλοῦσαν, αἱ Τύριαι κλαίουσαι, καὶ τὴν πυρὰν περιερχόμεναι, διδὼ ἐκάλουν. ὅ ἐστι, πλανῆτιν. Διδοίη, καὶ δοίη εὐκτικῶς, φησὶ Φρύνιχος οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν. ἀλλὰ διδοίην καὶ δοίην. τὸ μέντοι διδῴη καὶ δῴη, ἀπὸ ὑποτακτικοῦ τεθέασι. τεκμαίρεται δὲ Ὅμηρος. ἐὰν μὲν ὑποτακτικῷ χρῆται διὰ τοῦ ω μεγάλου ἐκφέρων. οἷον εἰ δέ κεν αὐτὸς δώῃ κῦδος ἀρέσθαι. ἔστι γὰρ, εἰ δ' αὖ σοι δῷ αὐτὸς, ἤγουν ὁ Ζεύς. εἰ δὲ εὐκτικῷ οὕτω. σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς. οὐ καλῶς δέ φησι ταῦτα ὁ Φρύνιχος. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ βιῶ βιοῦντος οὐ βιῴη φαμὲν ἀλλὰ βιῴη ἰωνικῷ ἔθει, ἐκεῖνοι γὰρ τὴν οι δίφθογγον εἰς ω μεταστρέφουσιν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δοῶ δοῦντος δοίη καὶ δῴη. ὡς ἀλοῶ ἀλόντος, ἀλοίη καὶ ἀλῴη. Δίδοθι, τὰ εἰς θι προστακτικὰ, φυλάττουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου. οἷον τίθετι, ὅτι τίθεμεν. ἵσταθι, ὅτι ἵσταμεν. δίδοθι, ὅτι δίδομεν. ζεύγνυθι, ὅτι ζεύγνυμεν.

Δίδοθί μοι κλέος, διατί μακρᾷ παραλήγεται τὸ δίδωθι, λέγων ὁ κανὼν τοῦ ἰδίου ὁριστικοῦ βραχείᾳ παραληγομένου, ὀφείλει καὶ τὸ προστακτικὸν βραχείᾳ παραλήγεσθαι. λέγομεν ὅτι ποιητικῶς ἐστι πάθος συνήθως τὸ ο εἰς ω, διὰ τὸ μέτρον. Δίδωμι. βραβεύω. καταβάλλω. παρέχω. ὑπέχω. πορίζω. νέμω. ἐκπορίζω, προΐεμαι, τελῶ. Δίδωμί σοι, τὸ αὐτὸ μόνον. δίδωμι δίκην, ἀντὶ τοῦ κολάζομαι. καὶ δοῦναι ποιήσω δίκην. ὡς Ἀριστοφάνης. ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην. μετὰ δίδωμί σου τοῦ παιδός του, ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν. παθητικῶς δὲ ἀποδίδομαί σε τὸν ἵππον, ἀντὶ τοῦ πιπράσκω. ὁμοίως καὶ ὅσα τὸ δίδωμι, ἢ δωροῦμαι σημαίνει, οἷον ἀφίημί σοι τὴν οὐσίαν. ἀφίημι δέ σε τοῦ χρέους, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν. Δίδωμί σοι θάρρος, καὶ δίδωμί σοι θαρρεῖν. Δίδωμι, τὴν σύνταξιν ἔχει, ἣν τὸ δῶ δοῖς παρὰ τοῖς λακωνικοῖς. οἷον μὴ ἔδωκα τὴν πρὸς σὲ ἐπιστολὴν, ἄγγελος ὁ κολώνιος ὀνομάζεται. Δίδωμι. προσσύλλαβα θέλει εἶναι τὰ εἰς μι ῥήματα, τρισύλλαβα. οἷον, τίθημι. ἵστημι. ζεύγνυμι. δίδωμι. χωρὶς τῶν τεσσάρων δισυλλάβων. οἷον, εἰμί. τὸ ὑπάρχω. φημὶ, τὸ λέγω. καὶ κατὰ ἀποβολὴν, τοῦ φ, ἠμί. καὶ εἶμι, τὸ πορεύομαι. καὶ ὅσα ῥήματα εἰς μι εἰσὶ τὰ ὑπερβαίνοντα τὴν τρισυλλαβίαν ἐστὶ ζ. κεράννυμι. πετάννυμι. ὀμόργνυμι. ὀρέγνυμι. ὀνίνημι. καὶ δοκίμημι, ὅ ἐστιν αἰολικὸν, σημαῖνον τὸ δοκιμάζω. Διδώσειν, ἤγουν δοῦναι ἀπὸ τοῦ διδῶ. διδώσω. μέλλοντος ἐστὶν οὐ τὸ δίδωμι. Διδώσομεν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. μέλλοντά ἐστι τοῦ δίδωμι. δῆλον γὰρ ὡς ἐκ τοῦ διδῶ διδώσω, τὸ δίδωμι. Δίε. δίω τὸ φοβοῦμαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδιον. ἔδιες. ἔδιε. καὶ δίε. περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν. καὶ δίε περὶ νηυσὶν, ὅ ἐστιν ἐφοβεῖτο. ἐνεστὼς τὸ δίω, διὰ μόνου τοῦ ι, χρόνου ἐστὶν οὗ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τὸ δεδιέναι καὶ ἡ δειδία. καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἰ δὲ ἐπὶ τρέχειν, τῷ κατὰ δέος φεύγοντι διώκειν, λέγεται παρὰ τὸ δίειν ὕκα. ὁμώνυμον ἄρα τὸ δίειν, δηλοῖ καὶ τὸ φεύγειν, καὶ τὸ κατατρέχειν τῶν ἐλαυνομένων. δοκεῖ δὲ διαφορεῖσθαι τὸ δίειν, καθὰ καὶ τὸ φθίειν. καὶ τὸ μὲν γραφομένου ἐν μόνῳ διχρόνῳ, ἰδοὺ ἡ χρῆσις πέφηνεν. ὡς ἐν διφθόγγῳ γράφεται δείω, φαίνεται ἐκ τοῦ δέος. ἐν ᾧ ἀπὸ διφθόγγου ἀφαίρεσις τὸ ε καθὰ ἐκ τοῦ νέφω, τὸ νέφος. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τοῦ δίδω. πλεονασμῷ τοῦ δ, ἐκ τοῦ δίω. καὶ ἀπὸ τοῦ δείμου δὲ τοῦ δηλοῦντος τὸν φόβον. Διέβαλεν, ἐξηπάτησε. Διέβη, παρῆλθεν. ἐπέρασε. Διεβίβασεν, καὶ διεβίβαζον, Ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. Καὶ διεβίβαζεν εἰς τὴν Ἀσίαν, τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποικίας. Διεβίω, ἐκ τοῦ βιόω βιῶ. παράγεται ῥῆμα εἰς μι βίωμι. καὶ μετὰ τῆς διὰ προθέσεως ἐν συνθέσει, διαβίωμι. ὁ μέλλων βιώσω. ὁ ἀόριστος, ἐβίωσα. ὁ δεύτερος, ἐβίων. ως. ω. καὶ διεβίω, ἐν συγκοπῇ, ἀντὶ τοῦ ἔζη. Διεβλήθη, ἐξηπατήθη. Διεβλήθησαν, ἐξηπατήθησαν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Διεβοήθη, ἐπεφημίσθη. Διεγαλήνισε πρόσωπα. προσηνῆ καὶ πρᾶα καὶ ἥμερα ἐποίησε. Ἀριστοφάνης. Διεγείρω, ἐξυπνίζω. Διεγείρομεν, παροτρύνομεν. Διεγγύησιν, ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἐγγυητῶν Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας εἰ γνήσιος ὁ λόγος, φησὶν ἐγγυηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Στεφάνου. Διέγνωκα, κέκρικα. διέγνων. Διεγχειρισάμενοι, διακρίνοντες. Διέγραψε, διέξυσε. Διεδίδετο. λαμβάνουσιν οἱ ἀττικοὶ ῥήματά τινα μετὰ τῆς διὰ προθέσεως, ἀργῆς οὔσης. ὡς τὸ διεδίδετο. διαφεύγειν. ἐκπεσεῖν. διαφῦναι. Διέδυν, ἀντὶ τοῦ διαπίπλοις. Διεδικήκασε, διέγραψε τῇ χειρὶ, στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας, ὡς διδίδυκα. ἢ διέτριψε. Διέδρα, ὅταν ἐν φυλακῇ τίς ᾖ. ἀπέδρα, ὅταν ἀφύλακτος ᾖ. Διέδριον, τὸ καθέδριον. Διεδρος, ὁ διαφανὴς παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Διεζευγμένον ἐστὶ, πρότασις ἐκ μαχομένων. ὧν καὶ τὰ ἀντικείμενα μάχεται. ὡς τὸ ἤτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ. Διέζευξε, διεχώρισε. καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς διεζευγμένον λέγεται, τὸ τετράχορδον. καὶ συνεζεῦχθαι λέγουσι, τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι. Διεθάψαλλε, διέφθειρε. Διέθεε, διέτρεχε. Διέθει, διέτρεχε. Διέθηκεν, ἐτιμωρήσατο. Διεθρόησαν, ἀντὶ τοῦ διελάλησαν. διεθορύβησαν. Διέθρυψε, ἔκλασεν. διέτριψε. Δίει, διελαύνει. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. χλαῖναν δὲ φανεῖν ἔχων, δίει κοῦζην τυχὼν ὑπέρβολος. Διειδέναι, τὸ ἀκριβῶς γινώσκειν. Ἀριστοφάνης. ὥστ' ἤδη νοεῖν ἅπαντα καὶ διειδέναι. Διειδὲς, λαμπρόν. διαυγές. καὶ καθαρὸν ὕδωρ. Διείδεται, διαλύεται. Διεῖλεν, ἐχώρισε. Διειληφότες, ἀντὶ τοῦ νομίσαντες. Διειλοκομπάσας, σκιάσας καὶ κόμπῳ ἐξαπατήσας. Διειλυσθεῖσα, λάθρα διεξελθοῦσα τοῦ δρόμου. ἀποδράσασα. φυγοῦσα. Δίειμι, διεξέρχομαι καὶ διέρχομαι αἰτιατικῇ, καὶ δίειμί σοι, τὴν ἐμὴν γνώμην. Διεῖναι ἐλαίῳ, ἢ ὄξει ἢ ἄλλῳ τῷ, ἐκ ἀνεῖναι, ὡς ἰατροὶ λέγουσι. καὶ διεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι. Διεῖξις, διάστασις. Διεῖπε, διώκει. περιείρχετο, περιεῖπε. μετήρχετο. διέπει.

Διειπεῖν, κατὰ περιττὸν τῆς προθέσεως τὸ διασαφῆσαι, διαγνῶναι, διαλεχθῆναι εἰς μάθησιν. φασὶ γὰρ δίειπέ μοι ὄφρα δαείω. Διειπετέος χειμάῤῥου, πληροῦντος, διὰ τοῦ διὸς ὄμβρου. Διείργασαν, ἐφόνευσαν. ἀπέκτειναν. Ὁ δὲ καὶ τὸν ἀπ' ἀντὶ ἑκάτερον διειργάσατο. Διείργειν, κωλύειν. Διείργω, ἐρύκω. Διείρηται, διήγγελται. Διειρημένασι,

λιτὰ ἀμαχοῦ. διεχειρίσατο ἑαυτὸν εὐριπίδης ἐν ἑκάβῃ. Ἄγ' οὖν ὁ δύστηνε καὶ διαχείρισαι μᾶλλον. ὡσαύτως καὶ διαχεί-ρισις. διεργασία μέντοι καὶ διεργασμὸς, οὐχ εὕρηται. ἔστι δὲ καὶ διαχείρησις, ἡ διάκρισις. ἀπὸ τοῦ διαχειρίζω, τὸ διεξάγω καὶ καταχρῶμαι αὐτὶ τοῦ φονεύω λέγει ἐν πρώτῃ ἡρόδοτος. οἷος καταχρήσασθαι ἑωυτόν. ὁ αὐτὸς καὶ διαχρῶμαι πρὸς τοῦτο κὶν λέγει. Διαχύμβροι, ἀσαφοῦντες. Διαχύσει, ἀτιμώσει. Διάχυσις λέγεται, τὸ διαχεῖσθαι ὑπὸ ψυχῆς. ὅ ἐστιν ἐλευθεριάζειν. ἀπὸ χαίρειν. ἡ χαρά. τέρψις. καὶ ἔκστασις ὕδατος. Διαχύτλαζε, διακίνει. τινὰ ἔτι. ἢ διάχει. ἢ διακάθαιρε. ἢ διάκρινε. ἢ διύγραινε. Διαχωρήματα, τὰ διαλείποντα. Διαχωρήσαντι. διαχωρήσαντος δῆλον. Διαχωρίου, ἀπὸ διαστήματος. Διαχώροις, τὰ διαστήματα τῶν λόχων. Οὕτω, τὶ αὐτὸς ἐμύρωσε τῇ πυκνότητι τοῦ στρατοῦ, τοὺς διαχώρους. Διαχωρῶ, τὸ διέρχομαι καὶ δίειμι. τὸ διαπορεύομαι τὰς διὰ ὑπὸ μέσου τινὸς λαμβανομένας. ὡς καὶ παρὰ ἡροδότῳ. οἱ μὲν πέρσαι, οἷς κῦρος διεχώρησε κατὰ τὴν βαβυλωνίην μὴ πολεμέοντες. Διαψαθάλλειν, διαστέλλεσθαι πρὸς ἔρωτα. Διαψαίρουσιν, ἡσυχῇ διακινοῦνται. κινοῦνται ἢ διαπνέουσι. ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν, ὅθεν καὶ λέγουσι καὶ διαψαίρουσα, διασύρουσα. εὐριπίδης, ὑπὸ τοῦ καθαίρειν λαμβάνει. οἷον, Γλῶσσα διαψαίρουσα μυκτήρων τρίχας. καὶ ψαίρειν ἱστίον λέγομεν. Διάψαλμα, μέλους ἐναλλαγή. Διαψᾷ, διορύττει. διασκαλεύει. ὡς τό, Κελεύσαι παίδας διαψᾶν τὴν ἄμμον, καὶ ποιεῖν βοθύνους εὐμεγέθεις. Διαψηφίζεσθαι, τὸ ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις.

Διαψεύδονται, ἐκ παντὸς ἀποτυγχάνουσι. Διαψήφισις ἰδίως λέγεται, ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων γίνονται περὶ ἑκάστου τῶν δημοτευομένων, εἰ τῷ ὄντι πολίτης καὶ δημότης ἐστὶν, ἢ παρεγγέγραπται ξένος ὤν. αἰσχίνης κατὰ τιμάρχου. ἐντελέστατα δὲ διείλεκται περὶ τῆς διαψηφίσεως ὡς γεγόνασιν ἐπὶ ἀρχίου ἄρχοντος, ἀνδροτίων ἐν τῇ ἀτθίδι. καὶ φιλόχορος, ἐν τῇ τῆς ἀτθίδος. Δίβαν, τὸν ὄφιν κρῆτες. Διβατίσια, διαβίκια. Διβόλους χλαίνας. αἱ μὲν διμίτους. αἱ δὲ διπλᾶς. Δίγαμμα, στοιχεῖόν τι. Διγῆρες, οἱ λαμπροί. ἢ αἱ στρουθοί. Δίγλωσσον, διχόθυμον. Δίγλωσσος, ὁ δύο γλώσσας ἐπιστάμενος. Δίγνωμος, ὁ ἐπαμφοτερίζων τῇ γνώμῃ. Δίγονος μάσθλης, διπλοῦς ἱμάς. ἢ ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὴν βαφὴν ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκέχρωστο. σοφοκλῆς ἀνδρομέδᾳ. Γοδὺ δὲ φοινὸν μάσθλητα δίγονον ἐκ τοῦ ἐρυθρικοῦ, ὁ δύο χρώμασι κεχρωσμένος. Δίγονος, ἡ περιστερά. Διδασκαλεῖον, τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ, αὐτὸ τὸ μάθημα. Διδασκαλία ἐστὶ, τύπωσις ἔργου καὶ λόγου, [illegible] μίμησιν ἄγουσα τοῖς διδασκομένοις.

Διδάσκαλος, οὐ καθόλου τὴν λέξιν. ἰδίως δὲ διδασκάλους λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων, ἢ τῶν κωμῳδιῶν, ἢ τῶν τραγῳδιῶν, ἢ τοὺς μουσικούς. ἐκ τοῦ δάω δαίσω, δαίσκω τὸ μανθάνω. ὡς ὀλέσω, ὀλέσκω. καὶ ὅτι τὰ εἰς κω ῥήματα οὐ θέλουσι παραλήγεσθαι τινι σὺν ἐκφωνήτῳ, γίνεται δάσκω. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. ἢ διπλασιασμῷ, διδάσκω. Διδασκέτωσαν, διδαξάτωσαν. Διδασκῆσαι, διδάξαι. Διδάσκομαι παθητικοῦ ἢ διδάσκομαι ἤγουν ἀντὶ τοῦ διδάσκω. Διδασκόμενος πολέμοιο, ἀπειρέθως τοῖς πολλοῖς. ὁ ποιόν τι καὶ τὸ ἐπειγόμενος ὁδοῖο. γίνεται δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις ἢ κατὰ ἔλλειψιν, ἵνα ᾖ διδασκόμενος περὶ πολέμου. ὡς ἐπὶ καὶ ἐπειγόμενος ὑπὸ ὁδοῦ, ἢ καὶ ἄλλως καθ' ὁμοιότητα τοῦ εἰδώς. ὡς γὰρ ἐκεῖνο γενικὴν ἔχει σύνταξιν, ὅτι ληφθὲν ἀντὶ τοῦ εἴδησιν ἔχων, οὕτω καὶ τὸ διδασκόμενος συντάσσεται γενικῇ. ἀναλυθὲν, εἰς τὸ διδασκαλίαν ἔχων. Διδάσκω, εἰσηγοῦμαι. ὑφηγοῦμαι. παιδεύω. μυῶ. καὶ διδάσκω. καὶ νουθετῶ σε τὴν παντελῆ σωφροσύνην. καὶ διδάσκω σε τὰ πάντα φρονεῖν. ἢ διδάξω σε καλῶς. μετὰ διδάσκω δὲ τὸ ἀναπείθω. ἔχει διδάσκω ὁμοίως, αἰτιατικῇ. διδάξω δι' ἐμαυτοῦ. διδάξομαι δὲ, δι' ἑτέρου. Διδάσκω, καὶ διδάσκομαι, διαφέρει. διδάσκω μὲν, τὸ ἐκ τοῦ ἀπ' ἄλλον περί τι ἤτοι παιδεύω. καὶ ἀνάγω. διδάσκομαι δὲ, κατὰ τὴν ἰδίαν παθητικὴν σημασίαν, προφερόμενον λαμβάνεται. σημαίνει δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἐνέργειαν ἀντὶ τοῦ, εἰς διδασκάλου πέμπω διδαχθησόμενον. ὡς ἀριστοφάνης. Ἐδιδαξάμην μέν σ' ὦ μέλε, τοῖσι δικαίοις ἀπολέγειν. Διδαχὴ, ἀντὶ τοῦ διδασκαλία. ἡρόδοτος ἐν τρίτῃ. Διδέασι, δεσμεύουσι. Διδεῖσαι, ἔδεισαν. Δίδη, δηλοῖ τὸ ἐδέσμευεν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ ἵστη. ὡς γὰρ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱστῶ ἵστημι, οὕτω τὸ δίδη, ἀπὸ τοῦ διδῶ δίδημι. ὃ παρ' οὕτω φράζεται, πρὸς διαστολὴν τοῦ διδῶ δίδωμι. ὃ δηλοῖ τὸ δωροῦμαι. Ἰστέον γὰρ ὅτι, ὥσπερ ἐκ τοῦ δῶ δώσω ἐξ οὗ τὸ δῶρον γίνεται τὸ δίδωμι, οὕτως ἐκ τοῦ δῶ δήσω, καὶ δήσω, παρῆκται τὸ δίδημι. Διδημόχλοισι λύγοισι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ δίδει. ὅ ἐστιν, ἐδέσμει. τὰ τρίτα πρόσωπα τὰ λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν ει δίφθογγον, διὰ τοῦ η παρὰ τοῖς αἰολεῦσιν ἐκφέρεται. ὡς ἐν τῷ ἐφίλη, ἐνόει. ἢ ἀπὸ τοῦ δέω, διδῶ. παράγωγον εἰς μι, δίδημι. τὸ δεσμῶ. ὁ παρατατικὸς, ἐδίδην, ης, η. ὅθεν καὶ διδημόχλοισι λύγοισιν, ἀντὶ τοῦ ἔδησε ταῖς ἁπαλαῖς λύγοις. Δίδημι, τὸ δεσμεύω. Διδίμονες, δειλαί· ἄθλιοι. Διδίσκειν, ἱστάζειν. Διδίσσεται, φοβεῖ. Διδόαμεν, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ α, ἀντὶ τοῦ δίδομεν. Διδόασι λέγε, οὐ διδοῦσιν. ὡς φαβωρῖνος ἐν τῷ περὶ εὐχῆς. τὸ γὰρ διδοῦσι λέγει τὸ δεῖν σημαίνει. Διδοῖ, ποιητικόν. διδασκε τὸν συζυγίας τρίτης τῶν περισπωμένων, πρωτότυπον τοῦ δίδωμι. Διδοῖσθα, ἐκ τοῦ διδῶ. διδοῖς, κατὰ πλεονασμὸν ὁ ποιός ἐστι καὶ ἐν τῷ ἔφησθα, καὶ οἶσθα. καὶ τοῖς ὁμοίοις. Διδόναι τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα, τῶν εἰς μι ῥημάτων, φυλάττουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου τῶν παθητικῶν. οἷον, τίθημι τιθέναι, ὅτι τίθεμαι. δίδωμι διδόναι, ὅτι δίδομαι. ἵστημι ἱστάναι, ὅτι ἵσταμαι. ζεύγνυμι ζευγνύναι, ὅτι ζεύγνυμαι. συνεσταλμένως, χωρὶς τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου. Δίδοται, ὑπό τινος ἀπὸς. ἀποδίδοται δὲ, τὸ χρεωστούμενον. καὶ ἀποδίδομαι τὸν ἵππον, ἀντὶ ἐνεργητικῆς σημασίας, ἤγουν πιπράσκω. Διδοὺς διδόντος. ἢ δοὺς δόντος. τῶν μετοχῶν πασῶν, τῶν εἰς ους ληγουσῶν ὀξυνομένων, τὰ ὀνόματα οὐδέποτε ὀξύνονται. διὰ τοῦτο παράλογα, τὸ ποὺς, ὀδούς. Διδοῦσι, περισπωμένως. ὅτι ἐκ τοῦ διδόω διδῶ. Διδράσκει τὶς φυλακήν. ἀποδιδράσκει δὲ, ὅ ἐστιν ἀφύλακτος ὤν. Δίδραχμον, συντέλεσις. εἰσφορά. λειτουργία. ἔχει δὲ τὸ δίδραχμον οὐγγίας ἕξ. εἴκοσι ὀβολούς. γράμματα ἕξ. Διδυμάονες διδύμοι, διαφέρουσι καθότι οὗτοι μὲν ἀδελφοὺς δηλοῦσιν. οἱ δὲ δίδυμοι, οὐκ ἐξ ἀνάγκης. κεῖται γὰρ ἡ λέξις ἀπὸ ἐπὶ ἀμφοῖν δυάδος. διδύμοις γοῦν ἀδελφοῖς ἡ τραγῳδία. οἱ δὲ τινὲς ἀπλῶς οὕτω δύο. τινὲς δὲ τὸ διδύμαιεν ἔλεγον. καὶ οἱ ὄρχεις δίδυμοι. ἐκτείνει δὲ ὁ δὲ

τὸ ἁρμόζειν ὁ μὲν τοῖς οὖν λέγεται, καὶ δηλοῖ μετά τινος ἁρμόζειν, καὶ τὸ ἐπιτηδείως ἔχειν καὶ φιλικῶς πρός τινα· οἷον, ὁ σπουδαῖος ὀφείλει προνοεῖσθαι καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν διαφερόντων αὐτῷ· ἀπὸ τούτου διαφορὰ καὶ διάφορος. ἐπὶ τοῦ χρηματικῶς διακεῖσθαι. Διαφέρεις οὐδὲν τῶν τυφλῶν, ἀντὶ τοῦ διαλλάσσεις. καὶ κατ' οὐδὲν ἀλλήλων διαφερόμεθα· μηδὲν διαφέρω, τοῦ πλησίον. Διαφέρεσθαι, ἐρίζειν· φιλονεικεῖν· βαστάζειν· ἀμφιβάλλειν. Διαφέρεται παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ μάχεται καὶ ἀντὶ τοῦ διά τινος φέρεται· δημοσθένης. διεφέρετο καθ' ἑτέρους. καὶ ἀντὶ τοῦ αἴτιόν ἐστιν. ἀριστείδης, ἅμα αἱ τρυφαὶ διαφέρουσιν· ὅθεν διαφορὰ ἡ μάχη· ἐξ οὗ διάφορος ὁ ἐχθρός· καὶ διάφορον τὸ διαφορὰν ἔχον· διαφορὰ φρονεῖ, ἀντὶ τοῦ μάχεται· ὡς ἔχει τι, τῶν πατέρων τῶν φαύλων ἕτερα μὲν τὰ ἐνθυμήματα, ἕτεραι δὲ αἱ πράξεις· διαφορὰ δὲ πάντα καὶ μαχόμενα· διαφέρει τοῖς κινδυνεύουσι, ἀντὶ ἁρμόζει. καὶ διαφέρει τὰς ἐκκλησίας καὶ φροντίδας. καὶ διαφέρει μοι ὁ δεῖνα, ἤγουν ἐπιτήδειός ἐστιν ἐμοί· ἢ προσήκει μοι. ἀφ' οὗ ἀδιάφορος, ὁ μὴ προσήκων, μὴ δὲ οἰκειότητά τινα ἔχων. καὶ διαφέρει ἥλιος σελήνης· διαφέρεται δέ τις πρὸς ἀδελφόν, περὶ πατρῴου κλήρου. Διαφέρονται, μάχονται. Διαφερόντως, ἐξαιρέτως. Διαφερούσῃ, πληθυούσῃ. Διαφέρω τὸ ὑπερφέρω, γενικῇ· διαφέρω δὲ τὸ ὑπερέχω, αἰτιατικῇ· διαφέρομαί σοι, ἀντὶ τοῦ διαμάχομαί σοι, δοτικῇ. Διαφερόμεθα, φιλονεικοῦμεν. Διαφέρων, παρασκευάζων. Γαρέριος τὰ πρότερα τὸν πόλεμον διαφέρων. Διαφθάνει τι, ὅταν παραδράμῃ διωκόμενον. ἢ ὅταν προφθάσας λαβόντος ἢ ὅταν κρατηθεὶς διαλισθήσῃ. Διαφθίσω, αἰτιατικῇ· ἐκ φθίνω, γενικῇ ἀπαντᾶται. Διαφῆκε δοκιμώτερον, ἢ ἀφῆκε· ἢ διακούει, ἢ ἀκούει. Διαφημίζω, διασαλπίζω. Διαφθείρομαι, ὁ μέλλων διαφθαροῦμαι· ὁ παρακείμενος, διέφθορα· ἀλλὰ καὶ διέφθαρμαι· διαφθείρεται ὁ δεῖνα μετὰ τοῦ δεῖνος· χρυσόστομος· Μή τι διαφθείρονταί με τῷ αὐτῷ. τὸ γὰρ κοινόν, διαφθείρεται ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι λέγεται. Διαφθείρω· μέλλων διαφθερῶ· παρακείμενος διέφθαρκα· ἀριστοφάνης· Τοὺς προλόγους διαφθερῶ ἀπὸ ληκυθίου σου. Διαφθέρσει, διαφθερεῖ. Διαφθορά, θάνατος· διάλυσις τοῦ σωματικοῦ συστήματος. Διάφλασθαι, τεταράχθαι. Διαφαγομόρ, ἐπὶ λακώνων ἐπὶ πᾶσαν ἡμέραν, τῆς τῶν φιτιδίων σιτήσεως. Διαφορά ἐστι λόγος, καθ' ὃν ἢ πρὸς ἄλληλα τῶν σημαινομένων ἕτερά τις σώζεσθαι πέφυκε. καὶ τοῦ πῶς εἶναι δηλωτικός· διαφορά ἐστι λόγος καθ' ὃν ἀλλήλων διαφέρει τὰ ὑποκείμενα, καὶ τοῦ πῶς εἶναι δηλωτικός· τουτέστι, τὸ εἶναι τὴν σάρκα τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ ὅπερ ἐστὶ καὶ τοῦ εἶναι πάλιν τὸν θεὸν λόγον τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ, ὅπερ ἐστί. διαφορά ἐστιν ἡ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις καλουμένη ἰδιαίτατα. ἥτις καὶ οὐσιώδης ὑπάρχει διαφορὰ ἡ τινι παρ' ὁτιοῦν τι εἶδος τοῦ γένους· καὶ πάλιν διαφορά ἐστι τὸ καθ' ὃ πλείονα καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει, ἐν τῷ ὅ ποῖον τί ἐστι κατηγορουμένη· ὁμοίως διαφορά ἐστι, τὸ χωρίζεσθαι πεφυκός, τὰ γὰρ ὑπὸ ταὐτὸ γένος οὐσιωδῶς· διαφορά ἐστιν, ᾧ τῷ διαφέρειν ἕκαστον οὐσιωδῶς· διαφορά ἐστιν ἡ ἕτερον ποιοῦσα εἶδος, καὶ ἐν τῷ ὅρῳ παραλαμβανομένη· αὗται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς ἰδιαίτατα διαφορᾶς· διαφορά ἐστιν, ἡ λεγομένη κοινῶς, τὸ χωριστὸν συμβεβηκός· διαφορά ἐστιν, ἑτερότης πρὸς ἄλληλα πραγμάτων· τριχῶς δὲ αὕτη λέγεται κοινῶς, καὶ ἰδίως, καὶ ἰδιαίτατα· καὶ ἔστι κοινῶς, διαφορά, τὸ καθέζεσθαι τὸ ἵστασθαι· τὸ λούεσθαι· καὶ μὴ λούεσθαι· κάμνειν, καὶ μὴ κάμνειν· ἰδίως δὲ διαφορά ἐστιν, ὥσπερ τὸ γλαυκόν, τὸ σιμόν, τὸ γρυπόν, καὶ ἁπλῶς ὅσα χαρακτηρίζονται τὸ ἄτομον· ἰδιαίτατα δὲ διαφορά ἐστιν, ὡς λογικὸν θνητόν, τοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν τὸν ἄνθρωπον· τὸ χρεμετιστικὸν, τὸν ἵππον· τὸ ὑλακτικὸν, τὸν κύνα· ἡ διαφορά, ἔχθρα· βδελλυρία. Διάφορα, ἀναλώματα. Διαφορέουσι κλέος, ἀντὶ τοῦ διαφέρουσι· διακομίζουσι πανταχοῦ· ὅθεν καὶ σπουδιαφορεῖν, τὸ σπουδῇ ἀπονεμεῖν· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν φερτιδίων. Διαφορηθῶ, διασπασθῶ· καὶ διαφορηθῆναι, ἀντὶ τοῦ διασπασθῆναι· ἀριστοφάνης· διαφορηθεὶς αὐθ' ὑφ' ἡμῶν. Διαφόρημα, τὸ παίγνιον. Διαφορήσω σ' ἔπη γρύξεις, ἀριστοφάνης· διασπάσω· διαλέσω· χίσω· ἐκφορήσω καλῶς, ὡς ἐπὶ μαγείρου. Διαφρύσσετε. διαφορήσετε διατεμνέτε. Διάφοραι, ἔχθραι· καὶ διάφορον πρᾶγμα, τὸ τίμιον· καὶ διάφορον καθ' ἕκαστον σκεύασμα, ἢ ἄλλο τι, τῶν πλείονος ἄξιον. Διάφορον, ἀμφίλεκτον· καὶ ἀνάλωμα. Διαφορεῖτε; σε, παίζοντες σε. Διαφορώτερον, κρεῖττον ὑψηλότερον. Διαφράγιον, ἄπειρον· καὶ διάφορον.

Διαφροντίων, διανοούμενος. Διὰ φροντίδος ἦν αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύετο· ἐσκέπτετο. Διάφρυκτος κλῆρος. κύαμος· ὁ γὰρ κύαμος παρὰ ἀθηναίοις φρυκτός. ἐλάμβανον δὲ οἱ δικάζοντες τοῦτον ἀντὶ ψήφου. Διαφρυκτοῦν, τὸ διαψηφίζειν· ἢ διακληροῦν· εἴρηται ἀπὸ τῶν κυάμων δι' ὧν τὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο· τοὺς γὰρ κυάμους φρυκτοὺς ἐκάλουν. Διαφρυξίαι, ὑπερφλοισμοὶ ὑγροί. Διαφρῶ, σημαίνει τὸ διακομίζω· σημαίνει καὶ τὸ, εἰσιέναι, καὶ ἀφιέναι γενικῇ· εἴρηται παρὰ τὸ ὦ, τὸ ἀφίημι ὅπερ καὶ ἀφῶ λέγεται, καὶ προῶ· εἶτα κατὰ συγκοπὴν πρῶ, φρῶ· καὶ κατὰ δὲ ὑπέραν σύνθεσιν διαφρῶ· καὶ εἰσφρῶ· ἀριστοφάνης· Τὸν μυρίων τὴν κηρύκειον διαφρήσεται. Διαφυγεῖν, παρ' ἐλπίδα σωθῆναι. Διὰ φυλακῆς ἔχοντες, ἀντὶ τοῦ φυλάσσοντες· θουκυδίδης· Καὶ οἱ μὲν ἕλληνες τεταγμένοι τε προσῄεσαν, καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες·

Διαφυλλαί, διακοπαί· διαλογαί. Διαφῦσαι, διελεῖν. Διάφυσις, φασκίς. Διαφύσσειν, διαιρεῖν· καὶ χωρίζειν. Διαφυεῖν λέγεται, τὸ μὴ ὁμονοεῖν, μὴ δὲ συμφυεῖν· καὶ δηλοῖ ἡ διὰ ἐνταῦθα, τὸν χωρισμόν· ὡς ἐν τῷ διεγράφεις, ἀντὶ τοῦ διεχωρίσθης· διαφυεῖν λέγεται, καὶ ὅταν ἐπὶ χειρῶν τις ὑπὲρ δύναμιν βιώσαι, εἶτα μείνῃ ἀχανής· ἅμα πάσχουσιν οἱ πρὸς τὴν δύναμιν ἐπιχειροῦντες βοηθεῖν· καὶ δηλοῖ ἐνταῦθα ἡ διά, πλείονα ἔμφασιν. Διαχασκεύουσιν ἁρμονιῶν, κεχηνυῖαι· διεσκορπισμένων· καὶ μὴ ἐχουσῶν συνέπειαν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Διαχέαι, διαμελίσαι· διαχεῖν· διαχεῖσθαι. Διαχειρήσας, δεξάμενος. Διαχειρίζω τὰ πράγματα, τουτέστι διὰ χειρὸς ἔχω· ἢ οἰκονομῶ· ἢ διοικῶ· παθητικῶς δὲ διαχειρίζομαι, τὸ φονεύω· μεταχειρίζομαι πρὸς ταῦτα, τὸ οἰκονομῶ. Διὰ χειρὸς ἔχειν, τὸ φυλάττειν. Διαχειροτονία, ἡ τῆς χειροτονίας διάκρισις, ἐν πλήθει γινομένης. Διαχεῖται, ὑπὸ ὄμβρου βρέχεται. Διαχέομαι, ἢ ἥδομαι εὐφραίνομαι· ὅθεν διάχυσις, ἡ τέρψις. Διαχάζειν, τὸ μελίζειν· ὅμηρος· Καί μιν διέχευαν ἅπαντα. Διαχοῦ, διαχώννυε. Διαχλοόν, χλιαρόν. Διὰ χρόνου, ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον· ἀρ' αἱ βλαβῆναι διὰ πολλοῦ χρόνου. Διαχρῶμαι τὸν δεῖνα, καὶ διαχειρίζομαι, καὶ διεργάζομαι, κρεῖττον ἢ φονεύω· λιβάνιος· διαχρησάμενος τὸν δεσπότην· καὶ πα-

διατετριφώς. Διαπύονται, μερίζονται. Διατίθεμαι παθητικῶς, διάκειμαι. καὶ τὸ πωλῶ. διατίθημι δὲ ἐνεργητικῶς,
τὸ καθιστῶ καὶ οἰκονομῶ. καὶ διαθέτης ὡσαύτως, ὁ καθιστῶν καὶ οἰκονομῶν. Διατίθεμαι τὸ, ὑπισχνοῦμαι. συντίθεμαι.
Διατίθημι, τὸ καλῶς τίθημι καὶ διακοσμῶ, καὶ οἰκονομῶ. καὶ ἐπὶ λόγων καὶ πραγμάτων ἑτέρων. Διατιμητικός, δοκιμα-
στικός. Διατινθαλέω, διαθέρμω. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Διατιτρᾷ, διατιτρᾷ. Διατλάς, ὑπομείνας, καρτερή-
σας, κακοπαθήσας. Διατμῆξαι, διατεμεῖν, διακόψαι. Διάτονον, ὀξύτονον. Διάτοροι, ὀξὺ ἀκουστοί. ἐξύτονοι. μεγα-
λόφωνοι. Διάτορος, ὁ διασαφηνίζων. παρὰ τὸ τορῶ τὸ σαφηνίζω. Ἀριστοφάνης· Εἰ μή τι τορὸν σοι ταῦτα καὶ λαλήσομαι.
Διατορώτατον, τρανότατον. Διὰ τοὺς χιτῶνας, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἰστέον ὅτι ἡ διὰ πρόθεσις οὐ μόνον γενικῇ συν-
τάσσεται ὅταν δηλοῖ ἐνέργειαν, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ ὡς ἐνταῦθα. εὑρήσεις δὲ τοῦτο καὶ ἐν πολλαῖς τῶν λογογράφων. καὶ μέντοι
ὅταν δηλοῖ αἰτίαν, αἰτιατικῇ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συντάσσεται, ἀλλὰ πρὸς γενικὴν εὑρίσκεται σπανίως. Διατοῦτο, δεικτικὴ ἀν-
τωνυμία. ἢ μᾶλλον, ἐπίρρημα δεικτικόν. Διατράμις, διερρωγὼς τὴν τράμιν. τὸν ἀπὸ ὄρχεως ἐπὶ τὰ ἰσχία τόπον.
τράμις γὰρ τὰ ἰσχία. καὶ φησὶ δέ τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν φυσιολόγων. Διατρανοῦν, σαφηνίζειν. Διατρέχοντες, οἱ
διαπίνοντες. οἱ ἀποσπινθηρίζοντες. Διατρίβειν, τὸ ὑπερτίθεσθαι, καὶ μέλλειν. ἢ τὸ διατρίβειν, ἐπὶ ἀργίας κεῖται ὡς παρ'
Ὁμήρῳ· μή τι διατρίβειν ἐμὸν χόλον. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, διατρίβειν τὸν τῆς Πηνελόπης γάμον. καὶ διατρίβειν, τὸ παρα-
τείνειν καὶ ὑπερβιβάζειν. οὕτω καὶ Πηνελόπη διατρίβειν λέγεται τοῖς μνηστῆρσι τὸν γάμον. Διατρίβειν, παρασύ-
ρειν. παρέλκειν. ἀναβάλλεσθαι. ἐμποδίζειν. κωλύειν. καὶ διατρίβειν γάμον, σημαίνει τὸ χρονοτριβεῖν καὶ ἀναβάλλεσθαι.
καὶ Ὅμηρος τὰ δὲ πάντα, διατρίβουσιν Ἀχαιοί. καὶ γενικῇ συντάσσει τὸ ῥῆμα. ὡς ἐκεῖνο, Ἀλλ' ἄγε δὴ μὴ διατρίβωμεν ὁ-
δοῖο. καὶ ὡς παρὰ λέγομεν χρονοτριβεῖν, οὕτω καὶ τριψημερεῖν τὸ στραγγεύεσθαι, καὶ παρέλκειν τὴν ὥραν. Διατριβή, ἐπὶ
τὸ δῆμα. ἀσχόλημα. δίαιτα. διαγωγή. πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. Διατρίβεσθαι, ἀ-
πολέσθαι. Διατρίβαι τι, παῖξαι τι. Διατρίβω, τὸ βραδύνω. Ἀριστοφάνης· μὴ διατρίβωμεν. καὶ διατρίβω εἰς τόνδε τὸν
τόπον, μετὰ προθέσεως. καὶ διατρίβω, τὸ κοινῶς παίζω ἀμεταβάτως. ὅθεν διατριβή, τὸ παίγνιον. ἐν διατρίβω, δοτικῇ συντάσ-
σεται. Δίατριχα, κοσμηθέντες παρ' Ὁμήρῳ ἐν καταλόγῳ, οὐ βούλονται οἱ παλαιοὶ προπαροξύνεσθαι τὸ δίατριχα. ὑπερ-
βαίνουσα γὰρ ἡ πρόθεσις εἰς τὴν μετοχήν, καθιστᾷ τὴν ἀνάγνωσιν. οὕτω διακοσμηθέντες τρίχα, ἤγουν τριχῇ, φυλετικῶς, εἰς
μέρη τρία. πῶς δὲ τρίχα; εἰς Λίνδον, εἰς Ἰήλυσον, καὶ εἰς Κάμιρον, τὸ δὲ τρίχα διακοσμηθῆναι ὁ ποιητής, τριχθὰ ᾤκησαί φη-
σι. Διατροπή, συμπάθεια, οἶκτος. Διατροφάς, βρώματα. Διατροχάδες, εἶδος κτήματος. ὡς ἱστορεῖ Πραξιφάνης.
Διατρύγιος, ἅπαξ μὲν εἴρηται τῷ ποιητῇ. σημαίνει δὲ ἄμπελον, ἧς οἱ καρποὶ ἐν διαφόροις καιροῖς πεπαίνονται. διὸ
ἔφη ἔνθα σταφυλαὶ παντοῖαι. ἕτεροι δὲ διατρυγίους φασὶν ὄρχους, οὐ μόνον ἀμπελικούς, ἀλλὰ καὶ δενδρικούς. τοὺς μὴ πυ-
κνούς, ἀλλὰ ἀραιούς, ὡς μεταξὺ τῶν κατὰ τὰ φυτὰ στοίχων παρεσπάρθαι τι, τῶν σπορίμων καὶ δεῖν τρυγᾶσθαι. Διατρυ-
φέν, κλασθέν. ἀνατριφθέν. ἐκ τοῦ θρύπτω γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν. καὶ ἔστι μετοχὴ δευτέρου παθητικοῦ ἀο-
ρίστου. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ τρύφος παρῆκται. ἔτι δὲ καὶ ἡ τρυφὴ ὡς τὸν σῶμα παλαίοντα θρύπτουσα. Διαττᾷ, σεύθει. Διάτ-
τειν, ὁρμᾶν. διατρέχειν. ἢ διάττειν ἀντὶ διαθεῖν. ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, τροπῇ τοῦ θ εἰς τ, καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου τ. Διατ-
τρίσαι, διαδρᾶναι. Διαττᾶσι τρίβον, ὁρμῶσι τὴν ὁδόν. Διάττουσι, διατρέχουσι. Διαττᾶν, βαδίζειν. Διαττός,
ἡ ἀλευρότησις. τὸ κόσκινον. Διαττῶ λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, παρὰ τὸ τῶ, ἤγουν σῶ, σήθω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, διάτ-
τω. ζήτει ἐν τῷ, σῶσι. Διάττοντες, πυρὸς διάχυσις ἐν τῷ μετεώρῳ, καὶ σκέδασις. Διατυποῦν, διατιθέμενος ἐπὶ
τὸ βέλτιον. καὶ διατυποῦν τὸ ἄτυπωτον, καὶ μετασχηματίζειν πρὸς εὐσχημοσύνην, τὸ ἄτακτον. Διατύψαι, διὰ στενοῦ διελ-
θεῖν. Διαυανθῆναι, ξηρανθῆναι. Διαυγάσαι, φωτίσαι. Διαύγεια, ἔλλαμψις. Διαυγεῖσθαι, διορᾶσθαι. Διαυ-
γές, λαμπρόν, φωτεινόν. Διαυλία, ὅταν δύο ᾄδωσι. Διαυλίζων, βαθύνων ἢ μηκύνων. Διαύλιον, ὅταν ἐν τοῖς μέ-
λεσι μεταξὺ παραβάλλῃ μέλος τι ὁ ποιητής, παρασιωπήσαντος τοῦ χοροῦ. παρὰ δὲ τοῖς μουσικοῖς τὰ τοιαῦτα, μεσαύ-
λια. Δίαυλος. διαυλοδρομοῦντες μεθ' ὅπλων τρέχουσιν ἔχοντες λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἄλλως. Δίαυλος ὁ διπ-
λοῦν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ. τὸ περάσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι. δολιχόδρομοι δὲ, οἱ ἑπτὰ τρέχοντες. διὸ καὶ δο-
λιχοδρόμοι. οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι, δίαυλον ποιοῦνται τὸν δρόμον. ἄλλως. ὁ ἐπὶ τὴν δρόμον μεθ' ὅπλων γὰρ ἠγωνίζοντο. ἄλλως. δί-
αυλος ὁ δισταδιος τόπος. ἢ μέτρον πηχῶν διακοσίων. δίαυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος. ὀκτὼ δὲ εἰσὶν ἀγωνίσματα. στάδι-
ον. δίαυλος. δόλιχος. ὁπλίτης. πυγμή. παγκράτιον. πάλη. καὶ ἅλμα. Διαυλωνίζειν λέγουσι τοὺς ἀνέμους, ὅταν διά τι-
νος ὁμαλοῦ καὶ στενοῦ διαπνέωσι. Δίαυρος, διαλὸς διάπυρος. Διαύχην, δεξιάν. Διαφαύσκειν, διαφαίνειν. Δια-
φαύσειν, διαστιλβάνειν. Διαφαίνει, διαδείκνυσι. Διαφανές, λαμπρὸν διάπυρον. τάττεται ἐπὶ τοῦ ὕδατος καὶ ἐπὶ
τοῦ ὑέλου, δι' ὧν ἡ ὄψις δίεισι. Διαφανῆ χιτώνια, οὐ τὰ λαμπρά, ἀλλὰ τὰ ἰσχνά, δι' ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυ-
ναικῶν. Διαφανής, ἐπιφανής, ἐπίσημος. Διαφανῶς, σαφῶς. ἢ συμφανῶς. Διαφεῖναι, διαλῦσαι καὶ διαφείς, ἀν-
τὶ τοῦ ἀπολύσας, ὁρίσας. Διαφέρει ἥλιος σελήνης. διαφέρεται δέ τις, πρὸς τὸν ἀδελφόν, περὶ πατρῴου κλήρου. καὶ διαφέ-
ρει τὸ δὲ τοῦδε, ἤγουν διάφορόν ἐστιν. ὁ ἐχθρὸς διαφέρεται, ἀντὶ τοῦ μάχεται. διάφορα φρονεῖ, ἀντὶ τοῦ μάχεται. καὶ διαφέρει
τοὺς κινδύνους τις, ἤγουν ὑπομένει. καὶ διαφέρεμαι ὁ δεῖνα, ἤγουν ἐπὶ τὸ δέος ἐστί μοι. καὶ προσήκει μοι, ἀφ' οὗ ἀδιάφορος, ὁ μὴ
προσήκων. μὴ δὲ οἰκειότητά τινα ἔχων. καὶ διαφέρει, ἀντὶ τοῦ διαλλάσσει. ἐπὶ τῶν μὴ σφόδρα κατὰ πολὺ διεστώτων πραγ-
μάτων λεγόμενον. καὶ διαφέρει, ἀντὶ τοῦ συντελεῖ. συνοίσεται. Ἐμοὶ δὲ καὶ ἰδίᾳ διαφέρει τὸ παραυτά σε πράττειν δι' ἃ
βασιλέα. καὶ ἡρωδιανός. Ἐπεὶ μὴ δὲ ἄλλως διέφερε ταῦτα εἰδέναι. καὶ διαφέρειν, ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται. ὡς ὁ θεολόγος. ὅσα περ
αἰεὶ καὶ τῶν τεχνῶν ἀπείρξει ἡμᾶς ὅσαι παρ' ἄλλοις εὕρηνται, καὶ τοῦτο διαφέρειν αὐτάς, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἐνόμι-
σε. καὶ διαφέρει, ἀντὶ τοῦ οἰκονομεῖ. ὁ αὐτός· Μικρὸν ὅσον τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν διαφέρειν, καὶ τὴν τῶν αἱρετικῶν δυνα-
στείαν. καὶ διαφέρει, ἀντὶ τοῦ διέρχεται. καὶ διαφέρειν, τὸ διαφορὰν ἔχειν. καὶ συντάσσεται ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν καὶ

ρεῖ· διαμερίζει. Διασπεύσας, διεγείρας· παρορμήσας. Δι' ἀσπίδος· κράτης λέγει, ὅτι τινὲς μὲν ἀπὸ τοῦ ἀ ποιοῦνται τὴν διαστολήν, ἵν' ᾖ δι' ἀσπίδος πεδίον ἀσπίδα τὸ πεδίον εἰρηκότες· ῥυτίσιν, ὡς μήκεις καὶ μακροῦ· ἢ πλατέος ἢ περιφεροῦς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος, διὰ τὸ τὰ μακρὰ τῶν πεδίων καὶ εὐρέα, περιφερῆ φαίνεσθαι μηδενὸς ἄλλου ὁρωμένου τέρματος, ἀλλὰ τοῦ ὁρίζοντος ἀέρος· ἄλλοι δέ, ἐκδέχονται οἱονεὶ τοῦ ἔχοντος πολλὰς ἀσπίδας ἐκ τῶν νεκρῶν· καθότι ἀποφέρει, Ἀνάντεις πεδία λείων ἐν ᾧ τῶν αἰρημένων αἱ ἀσπίδες ἔκειντο· οἱ δέ φασι σπιδέος, ἀντὶ τοῦ πολλοῦ, καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ αἰσχύλος πολλάκις οὕτως ἔχει τὴν λέξιν τίθεται· οἷον, σπίδιον μῆκος ὁδοῦ· καὶ αὐτόμαχος· οὐδὲ σπιδόθεν προνοῆσαι, ἀντὶ τοῦ μακρόθεν· καὶ ταῦτα μὲν ὁ ἀρίσταρχος· κράτης δὲ προκρίνει τὴν δίχα τοῦ ἀ γραφήν, καὶ ζητόντος· καὶ φησὶ σπιδέος, τουτέστιν ἀπείρου καὶ πλατέος καὶ μεγάλου· κἀγὼ γὰρ συγκατατίθεμαι τοῖς ἀνδράσιν· ὁρῶ γὰρ πολλὴν τὴν χρῆσιν παρὰ ἀρχαίοις. Διὰ σπουδῆς ἔχω τόδε λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ σπουδάζω περὶ τόδε· ὁμοίως διὰ μελέτης ἔχω τὸν δεῖνα, ἀντὶ τοῦ μελέτην ἔχω περὶ τοῦ δεῖνος. Διασπώμενος, συντρίβων καὶ κατακλῶν. Διασταδόν, ἐν τῇ διαστάσει· ἢ διασταδόν, ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως· πόρρω· μακράν. Διασταθμῆσαι, διελεῖν. Διασταλήσονται, ἀφορισθήσονται. Διαστάτης, κεῖται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ διαχωρισθέντος· καὶ οὐ δὲ καὶ ἐκεῖσε στάτης· διὸ ἐν τῇ [illegible] τὸ διαστάτην οὐχ ἀπ' ἐδήλου φιλονεικίας, εἰ μὴ τὸ ἐρίσαντι προσέκειτο. Διάστασις, ἀντίφασις, ἀντὶ τοῦ διακόσμησις. Διαστείχειν, διέρχεσθαι. Διαστείχονται, διαπορεύονται. Διαστέλλειν, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλειν· οἷον ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα. Διαστελλόμενα, διαμεριζόμενα· χωριζόμενα. Διαστῆσαι, ἀντὶ τοῦ διαπράξαι καὶ οἷον ἀδύνατον ποιῆσαι· ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· μένανδρος· [illegible] ποιεῖτω, τὴν πόλιν διαστατῶν.

Διαστησαμένω, διαχωρίσαντες δυϊκῶς. Διαστήκοντι, διαστήσαντι. Διάστασις, ἡ μὲν ἐπὶ φιλούντων· ὡς ὅτι ἀλλήλοις συνταξάμενοι ἄλλος ἄλλος ἐτράποντο· ἡ δέ, ἐπὶ ἔχθρας· ὡς ὅτι τὸν τῆς φιλίας ζυγὸν τινὲς ἀποφορτισάμενοι, καὶ τὸν σύνδεσμον διαλύσαντες, διεστᾶσιν. οὕτω δὲ καὶ συμπλοκή, ἡ μὲν ἐπὶ φιλίᾳ καὶ ἑνώσει· ὅπερ καὶ εἰρήνη λέγεται παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρεσθαι· ἡ δέ, ἐπὶ ἐχθραινόντων, ὅπερ καὶ ἐρίζειν ἐστί· καὶ σημείωσαι ὅπως ἐκ τοῦ εἴρειν καὶ τοῦ ἐρίζειν, καὶ ἡ εἰρήνη λέγεται ὥσπερ καὶ τὸ συμβάλλειν· ποτὲ μὲν ποιεῖ τὴν ἐπὶ κακῷ συμβολήν· ποτὲ δὲ τὸ ἀνάπαλιν. Ταῦτα δ' ὅθεν ὁ ποιητής φησι διαστῆναι τοὺς βασιλεῖς ἐρίσαντας, πρὸς διαστολὴν εἰπὼν τοῦ τῆς φιλικῆς διαστάσεως. Διαστήτην ἐρίσαντε, ἀνάπαλιν εἴρηται, πρὸς τὸ ἔριδι ξυνιόντας· σημαίνει δέ, τὸ διεχωρίσθησαν ἀπὸ τοῦ ἵστημι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστησαν, τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν, ἐστήτην ἡ χρῆσις ἀττικοῖς. Διαστοιχισάμενος, διαταξάμενος· ἀκολούθως διαθέμενος. Διαστολή, διαχώρησις· ὑπεροχή· διάκρισις· διαίρεσις. Διὰ στόμα, ὅτι καθ' ὃ τὸ στόμα, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπιθετικῶς διὰ στόματος ἄγειν· δηλοῖ μὲν τὸ προάγοιτο, καὶ προφέροιτο, παρ' ὁμήρῳ. Διαστομωτρίδα μέλαν, τὴν διαστέλλουσαν διάφυξις, ὑπερβλυσις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Διὰ στρεπτοῦ, ἁλυσιδωτοῦ ἐκ συνεστραμμένων πεπλεγμένος τοῦ ὑφαντοῦ. Διαστρεφόμενα, διαστρεβλούμενα. Διάστροφοι ὀφθαλμοί, οἱ τοῦ μαινομένου· καὶ οἱ ἐπ' ἄλλο βλέποντες εἶτα ἐπ' ἄλλο δοκοῦντες βλέπειν· ἀπόστροφοι δέ, οἱ ὄπισθεν ἐστραμμένοι. Διάστυρακοι, οἱ τὴν μὲν κόρην καὶ τὴν ἅλω, μέλαιναν ἔχοντες· τὴν δὲ ἶριν ὕπωχρον. Διασυκάσαι, διασκεδάσαι. Διασύρω, διαπαίζω· αἰτιατικῇ συντάσσεται λιβάνιος. Τὸ μὲν τοὺς σοφιστὰς διασύρειν, εἰωθός σοι καὶ παλαιόν· καὶ τὸ κατηγορεῖν καὶ περισύρειν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑλκόντων βίᾳ τινάς· καὶ διασύροντες, χλευάζοντες. Διασφάξ, ὁ διεστὼς τόπος· διατομὴ ὄρους· καὶ διασφάγες, αἱ διεστῶσαι πέτραι τῶν ὀρῶν. Διασφόγγον, στραβόν. Διασφυδῶσαι, αὐξῆσαι ἀπὸ τοῦ σφύζειν. Διασχών, διελθὼν διαστήσας· πολύβιος. Ὁ δὲ διασχὼν τῶν πολεμίων ὡς τρία στάδια, κατεστρατοπέδευσε, μεταξὺ λαβὼν τὸν ποταμόν. Διασώζομαι ὑπὸ σοῦ, καὶ διασώζομαί σοι· θουκυδίδης· Εὐδαιμονίαν διασώζονται. Διαταξαμένω, διαθέμενοι δυϊκῶς. Διατάξειν, διακρίσειν. Διατάττω, τὸ διαθήκας γράφω τοῖς παισὶ θνήσκων· ἀφ' οὗ κοινῶς λέγεται διάταξις, ἡ διαθήκη. Διατάττομαι δέ, τὸ διορίζομαι καὶ προστάττω· οἷον ὁ βασιλεὺς διατάττεται τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ ὑπηκόοις, φυλακὴν ἔχειν· ἐξ οὗ κυρίως καὶ διάταγμα, ἡ τοῦ βασιλέως προσταγή. Διατάττει, διακοσμεῖ· καθηγεῖται. Διαταφρεύει, διασκάπτει. Διὰ τάχους, ἐπίρρημα ἀπὸ ταχέως· καὶ διὰ τάχους, συντόμως. Διατίθεσθαι, εἰς συνήθειαν ἄγει. Διατεθρυλλημένος τὰ ὦτα, κατηδολεσχημένος· διὰ τὸ πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν ἀκηκοώς. Διατεθρυμμένος, διακεκλασμένος. Διατετείχισται, τειχίσαι διακεχώρισται. Διατείνει, τὸ διικνεῖται ὡς τὸ διατείνει ὁ ἀράχνης τὸ ἴδιον ὕφασμα. Διατείνεσθαι, διαρρήδην λέγειν· λογίζεσθαι. Διατείνεται, διαβεβαιοῦται. Διατειχίζειν, ὅταν πολέμου ὄντος συγκλεισθῶσι, τὰς ῥύμας διατειχίζουσιν, ἵνα μὴ ἂν καταληφθῶσι. Διατεκμαίρεται, στοχάζεται· σημειοῦται. Διατέλους, διαπαντός. Διατελῶ ποιῶν τὰ δέοντα, καὶ διατελῶ ἐργαζόμενος ἀρετήν, καὶ διατελῶ ἀπεργαζόμενος· ὁμοίως καὶ τὸ ἔφθην ποιήσας, ἀντὶ τοῦ ἐποίησα· καὶ μαθὼν ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἔμαθον· καὶ ὅσα ἕτερα τοιαῦτα ἀττικὰ μετὰ μετοχῆς ἐκφερόμενα, ἀντὶ τοῦ ῥήματος τῆς ἰδίας μετοχῆς τίθεται· οἷον διατελῶ ἐργαζόμενος ἀρετήν, ἀντὶ τοῦ ἐργάζομαι ἀρετήν· καὶ θαυμάσας εἰμί, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα. τὸ δὲ διατελῶ καὶ τυγχάνω, ἔστι μὲν καὶ μετὰ μετοχῆς, ἔστι δὲ καὶ ἀναπόλυτον· μετὰ μετοχῆς μέν, ὡς ὁ δημοσθένης· Ὃν εὔνουν ἔχων ἐγὼ διατελῶ, τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν· ἀναπόλυτον δέ, παρὰ ξενοφῶντι· Σὺ δὲ ὦ σώκρατες αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ ἀχίτων διατελεῖς· ἀντὶ τοῦ διάγεις. καὶ διατρίβεις. τὸ τυγχάνω μετὰ μετοχῆς μέν, ὡς παρὰ πλάτωνι· Ἔτυχον δὲ οὐ φαῦλοι τινὲς ὄντες ἀσπασόμενοι τῶν γνωρίμων, ἢ τῶν ἐκείνων· ἀναπόλυτον δέ, ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ· Καὶ δύστηνοις μὲν τοῖς ἐκείνου, δύστηνοις δέ, τοῖς ξυμμάχων πράγμασι διὰ τοῦτο τυγχάνειν· καὶ παρὰ πλάτωνι, ἀντὶ τοῦ ἀληθές ἐστι μετὰ δοτικῆς λεγόμενον· εἰς τοῦτο μόνον ἀπαιτεῖ καὶ οὐδέποτε τυγχάνει τῷ ἀνθρώπῳ· πλὴν ἀλλ' εἰ καὶ ἀναπόλυτα ταῦτα δοκοῖεν, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια, τὴν τῆς μετοχῆς δύναμιν ἐνταῦθα ἔχει· οἷον διατελεῖς ἀχίτων, ἀντὶ τοῦ μὴ χιτῶνα ἔχων· καὶ διατελεῖς δύστηνος τῇ πόλει, ἀντὶ τοῦ δύστηνος ὢν τῇ πόλει. Διατέμνεται, διασπᾶται· διακόπτεται. Διατερσαίνω, ξηραίνω. Διατετριφώς, ἀντὶ τοῦ διατρίψας. Ἐνταῦθα τ

μέγας διαβάντος· Διαπλαίτης, πεπλακότες· Διαπνεῖν, ὁρμᾶν. Διαπιέσαι, ἀθροῖσαι διαστῆσαι. Διάπυον, διάπυσον· Διὰ πυλῶν, τέλος τι παρ᾽ Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο· Διαπυνθάνεται, ἐρωτᾷ. Διαπυρωθέντα, διοργισθέντα· Διάπυρος, θερμός· καὶ διάπυρος ἐραστής· Διὰ ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας ὁ μιλεῖ, ἀντὶ τοῦ ῥάθυμος καὶ ἀμελής.

Διάρας, τὸ ὄμμα εἰς οὐρανόν, ἀντὶ τοῦ διατείνας· Διάργεμοι, τῶν μὲν λευκοί, τῶν δὲ μέλανες· ἀλλὰ μὲν ὑμεῖς, μέλανες· αἱ δέ, ποφρόδιες· ἔτι παιξάσθαι καὶ διάργεμα στέθη. Διαρθρούμενοι, ἀκριβούμενοι· Διαρθροῖ, διαδηλοῖ· ὁμολογεῖν· Διαρθρώσας, διατυπώσας· Διαριθμουμένων, διαλογιζομένων· Διάρινον, τὸ σίνηπι· Διαριστίζεσθαι, διακονίζεσθαι· Διαρκεῖ μοι, τὸ δέ τι, ἀντὶ τοῦ ἐν χρείᾳ παρ᾽ ἐμοὶ κεῖται ἔτι, μένει καὶ διαρκὲς ἀπὸ τούτου, τὸ μόνιμον ἀπὸ τοῦ ἐξαρκεῖ μοι δέ, τὸ ἱκανόν, καὶ πλέον ἀρκεῖ· Διαρκεῖς, ἀρκέσαι μὴ δυνάμενοι· Διαρκέοντα, οὐδὲ πολὺ ἀρίστοντες· Διαρκέστατοι, πλήρεις αἰσθαρεῖς· Διαρκῆ, ὠφελοῦσαν ἢ ἐξαρκοῦσαν· Διαρκέσαι, βοηθῆσαι· Διαρκῶς, ἀσφαλῶς· δι᾽ ὅλου ἀρκούντως· δαψιλῶς· ἱκανῶς· Δίαρμα, πολύβιος· ἅμα δὲ πρὸς τὴν ἀπὸ λιβύης πορείαν, καὶ πελαγίου δίαρμα λίαν εὐφυῶς· καὶ δίαρμα, κούφισμα· Διάρματος, τόπος ἐν παρνηθι τῆς ἀττικῆς· Διαρόγχας, τὰ μεταξὺ τῶν ὀδόντων διαστήματα· Διαροθεῦντα, διασοβοῦντα· Διαῤῥαγείης, ἐκ τοῦ διαῤῥήγνυμι· ἡ μετοχή, διαῤῥαγείς, διαῤῥαγέντος· τὸ εὐκτικὸν διαῤῥαγείην· είης· είη· Διαῤῥαῖσαι· ἔστι ῥαίω τὸ φθείρω· μέλλων διαῤῥαίσω· τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ ἀορίστου, διαῤῥαῖσαι· γίνεται δέ, ἀπὸ τοῦ φθαίρω δωρικοῦ· τοῦτο, ἀπὸ τοῦ φθείρω· οἱ γὰρ δωριεῖς τὴν ει δίφθογγον εἰς αι τρέπουσι· Διαρῥήσειν, διαχρήσειν· Διαῤῥεῖν, διαχύεσθαι χαυνοῦσθαι· Διαῤῥέουσα, τρυφηλή· Διαῤῥέοντες, χαῦνα, καὶ διαλελυμένα· Διαῤῥήγνυνται, ἐκ τοῦ ῥηγνύω ῥήγνυμι· τὸ παθητικὸν ῥήγνυμαι ῥήγνυσαι ῥήγνυται· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ῥήγνυνται καὶ μετὰ τῆς διὰ προθέσεως, διαῤῥήγνυνται· Διαῤῥήδην, φανερῶς· σαφῶς· διαῤῥήδην ἀπειπών μὴ πιμάχην συνάπτειν, μὴ τι τραυματίαν ἰέναι, μή τι ἄλλο πράττειν μηδέν· Διαῤῥήκτης, ἐπίβουλος· Διαῤῥήξωμεν, ἀποῤῥίψωμεν· διακόψωμεν· συντρίψωμεν· Διαῤῥικνοῦσθαι, τὸ τὴν ὀσφὺν φορτικῶς περιάγειν· Διάῤῥοια, πάθος περὶ τὰς κοιλίας γινόμενον· τρία δέ εἰσι πάθη· βράγχη, κραῦρα, διάῤῥοια· ἡ μὲν οὖν βράγχη, μέρους τινὸς τοῦ σώματος· ἡ δὲ κραῦρα, περὶ τὸ τῆς κεφαλῆς πόνῳ· σημειοῦται δὲ τοῦτο, τὸ καταβεβλῆσθαι τὰ ὦτα, καὶ κατηφῆ εἶναι τὰ ὄμματα· ἡ μὲν οὖν διάῤῥοια, ἐστιν ἀθεράπευτος· τὴν δὲ κραῦραν αἱ τομεῖς ἐγχυματίζουσι· τὰς δὲ βράγχας, περιτέμνουσι τὰ στόματα τῶν σαρκιδίων· Διαῤῥυῆναι, διαφθαρῆναι· ἀφανισθῆναι· Δίαρσις, ἔπαρσις εἰς ὕψος· πολύβιος· Διαρτᾷ, κρεμᾷ· διαρμογεῖ· Διαρταμῆσαι, διελεῖν· κατακόψαι· Διαρταῦ, διασείειν καὶ ἀπαρτᾶν κυρίως, ἀντὶ τοῦ διαίρειν καὶ τὸ ἀρτῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνακρεμάσαι· Διάρτασον, διάστειλον· Διαρτῆσαι, ἀναπτῆσαι πληθῦσαι, ἐξαρτῆσαι, οὕτω μένανδρος·

Διαρτία, ἡ διάπτασις ὡς τό, Εὐπλοίας διαρτίας χρηστὴ γέγονας· Διαρτίζεται, ὁρμᾷ· Διαρτίζω, ὁ μέλλων διαρτίσω· ὁ ἀόριστος διήρτισα· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄρτιον τὸ ὁλόκληρον· Διαρτίζων, ἄρτια καὶ σαφῆ τὰ φθεγγόμενος· Διαρτώμενον, καταρτιζόμενον· Διαρύτειν, διαρύειν· διαντλεῖν· ὡς ἀρύτειν, τὸ ἀντλεῖν· Δίαρχα, αἱ ἑλλανοδίκαι· Διὰ ῥωπία πυκνά· διὰ χωρίων ἐν οἷς ῥῶπες φύονται πολλά· οἱ δὲ ῥῶπες, εἶδος φυτοῦ ἱμαντώδες· διὰ τῶν συμφύτων φυτῶν ἢ τὰ παρ᾽ ἐμὶ τοῦ ῥωπάκια· Διαρωχμίας, διαστάσεις· Δίας, ὁ ἥρως· εἷς τῶν τιτάνων· παρὰ τὴν διὸς κλίσιν, δίας· ἢ εἷς τῶν πελοπιδῶν· γίνεται παρὰ τὸ δῖος, δίας καὶ ἐν συναλοιφῇ δίας, διὰ τῆς ει διφθόγγου· ὁ δῖος ἐμπεσών· Διασαλακώνισον, ἀντὶ τοῦ διάθρυψαι· διαγαυρίασον· ἀριστοφάνης· Τρυφερόν τι διασαλακώνισον· σαλάκωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτομένους· ἀπὸ τοῦ σαλοῦσθαι, ὅ ἐστιν ἀκριβῶς διαβαίνειν, ἢ αἰτεῖ σείεσθαι περὶ τὸν σάλον· Διασαλπίζω τὰ πεπραγμένα, ἀντὶ τοῦ διαφημίζω· Διασαρκάνισμα, ἀσελγές τι σχῆμα· Διασαρκῶσαι, τὸ προσωπείοις γελάσαι· τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ σαρκάσαι· Διασάττειν, διαπαίζειν· Διασαυλούμενος, ἁβρυνόμενος· ἢ διαθρυπτόμενος· ἢ διακινούμενος· ἢ διασειόμενος· Διασαφεῖ, διασαφηνίζει· ἀγγέλλει· Διασαφηνίζειν, τὸ πιστῶς ἀκριβοῦν· Διασαφῆσαι, ἑρμηνεῦσαι· Διασαφούσης, ἀντὶ τοῦ φωτιζούσης· Σελήνης τὸν ζόφον διασαφούσης· καὶ διασαφῶσαι τὰ γεγραμμένα·

Διασείστους, αἰσχίνης κατὰ τιμάρχου ἐοίκασιν ὀνομάζεσθαι, παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασείεσθαι τρόπον, εἴ τι βάλλεσθαι ἵν᾽ ἀκακουργήσοι μᾶλλον ὥστε· μένανδρος πωλουμένοις· Διασεσοβημένος, τεταραγμένος· ἄτακτος· τεθορυβημένος· σοβεῖν γάρ τὸ τρέχειν, παρὰ τὸ σκύω ῥῆμα ἢ σοῶ· ὃ σημαίνει τὸ ὁρμῶ· Διασμήχειν, διαξύειν· ἀπαλείφειν· παρατίλλεσθαι· Διασηκῶσαι, βαστάσαι· οὐ τὸ ἀραιῶσαι ἀλλὰ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι καὶ διασηκῶσαι, τὸ διασκέψασθαι τῇ χειρί, τὴν ὁλκήν· Διάσημος, ὁ λαμπρός· καὶ διασημότατος· Διάσια, ἑορτὴ διὸς ἀθήνησιν, ἐν ᾗ πανδημεὶ ἔξω τείχους συνόντες, ἑορτάζουσι· Διασιλλοῦν, διασύρειν· Διασιμοῦσι, διακωμῳδοῦνται· Διασκαιδῶν, διὰ τῶν ἀριστερῶν· ἢ τῶν πυλῶν τῶν οὕτω καλουμένων· Διασκανδικίσας, τὸ δι᾽ εὐριπιδίσας· σκάνδιξ γὰρ λάχανον ἡ δὲ μήτηρ εὐριπίδου σκάνδικας ἐπίπρασκεν· ἢ διασκανδικίσης, δι᾽ εὐριπιδίσης· ἀλλως· μὴ ἀποθεραπεύσῃς μὴ μελλήσῃς· σκώπτει δὲ τὸν εὐριπίδην, ὡς λαχανοπώλιδος υἱόν· σκάνδιξ γὰρ εἶδος λαχάνου· Διασκαριφῆσαι, ἀπὸ ὀρνίθων τῶν τοῖς ὄνυξι σκαλευόντων τὴν γῆν, κυρίως λέγεται· Διασκεδαννύουσι, διασκορπίζουσι· λέγεται γὰρ καὶ διασκίδνησις· Διασκελίδα, σπυρίδα· ἢ ἐν εἰ διασκάλοι· Διασκέπτεται, διαλογίζεται· Διασκευάζω, τὸ λεπτομερῶς διηγοῦμαι· ἢ διασκευή, καὶ ἐν διασκευῇ λόγος· Διασκευάσασθαι, συσκευάσασθαι, κατασκευάσασθαι· Διάσκεψις, λογισμός· Διασκηνίτιον, καταλυτήριον· Διασκηνῆσαι, διαφορῆσαι· διασπεῖραι· διεσκηνώθη δέ, διεσωματίσθη· Διασκίδναται, σκορπίζεται· διασκεδάννυται· Διασκοπιᾶσθαι, σκοπεῖται ἐκ τοῦ σκοπιᾶσθαι· Δίασμα, ἡ πρώτη τοῦ ἱματίου ἐργασία· Διασμηχθεὶς ἁλσί· οἱ σμηχόμενοι ἁλσί, βελτίονες γίνονται· ἅμα καὶ ὅτι τοὺς παραφρονοῦντας, ἁλσὶ καὶ ἐλαίῳ διέβρεχον· καὶ ὠφελοῦντο· φασὶν οὖν ὠφεληθείης διαβρεχθεὶς ἁλσίν· ἀριστοφάνης· Διασμύχειν, διαξύειν· διακαίειν διαζέειν· Διασπώμενος, ἑλκόμενος· Διασπαθᾶν, ἀφειδῶς διασπαθᾶν ἢ ἀσελγῶς ἀναλίσκειν·

Διασπάσαι, διαιρεῖν· διασπαράξαι· διασχίσαι· σπαλῦναι, καὶ διασπᾶσθαι ὁμοίως· Διασπαράττει, διασπᾷ· διαι

ἐνθύμησις διάνοιά τις οὖσα, ἢ διανοουμένη. ἢ ἕξις λογικὴ ψυχῆς ἀπὸ ἀρχῆς τινὸς ὁδῷ προϊοῦσα καὶ ἀποδείξεις, μετὰ τὸ συμπέρασμα συλλογιστικῶς ποιουμένη. οἷον, ὁ νοῦς ἁπλῇ προσβολῇ ἐπιβάλλων τοῖς πράγμασιν, ἀδιανόητά τινα εἶναι ψυχῇ. ἡ διάνοια δέ ἐστι δύναμις τῆς ψυχῆς, καθ' ἣν μετὰ συλλογισμοῦ δύναται γινώσκειν τὰ πράγματα. διὸ λέγεται διάνοια, παρὰ τὸ ὁδόν τινα διανύειν. Διάνοια ἐστι, νοῦ ἀχρεία κίνησις. ἢ διάνοια ὅρος, ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε μεταβαλλομένων, καὶ ἀστάθμητον ἀνθρώπων. Διανοεῖσθαι, τὸ ἐνέργεια ἐστὶ καὶ διέξοδος τῆς ψυχῆς. Διανοηθείς, μεταμεληθείς. ἐνθυμηθείς. Διανοοῦμαι, λογίζομαι. Διαναπαῦσαι, πλευσθῆναι. Διάπνοον, πεδίον θερμὸν ἔχον. Διανυκτερεύειν, ἢ διαγρυπνεῖν. ἢ διαμαρτάνει περί τι λέγουσιν ἀττικοί. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πᾶσαν τὴν νύκτα ἀναλίσκει, ἢ πᾶσαν τὴν ἡμέραν. ἢ διαβιβάζειν ἀμετάβατως. Διανυσθῆναι, πλευσθῆναι. Διαξαίνειν, ἀναιρεῖν. διακόπτειν. Διαξῆναι, διαλῦσαι. Διαξιφίσασθαι, ξίφεσι διαγωνίσασθαι κυρίως. ἤδη καὶ τὸ μάχεσθαι. Διαπαίζει, οὐ κατὰ παίζει. Διαπαντὸς ἀεὶ τασσόμενον λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν περὶ παντὸς φημίζεται. καὶ διαπαντὸς, ἐπίρρημα τοπικόν. Διαπαρατριβαί, ἐντελέχειαι.

Διαπαρθένια δῶρα, τὰ ὑπὸ τοῦ τὴν παρθενίαν ἀφελέσθαι νόμασιν, ἀγίας ὁ κωμικός. ἢ διαπαρθενεύεται, τὴν παρθενίαν ἀπολλύειν. πρόδρος, Ἡ δὲ γὰρ τούτου διαπαρθενεύεται. Διαπασσαλευθῆσαι, ἐκταθεῖσα χαμαί. τὰς γὰρ βύρσας ἐκτείνοντες ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα μὴ συνάγωνται καὶ συστέλλωνται, ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου καύσεως κατὰ τὰ ἄκρα πασσάλοις καταπηγνύοντες ἐκτείνουσιν αὐτάς. χαμαὶ ἐπὶ τῶν πασσάλων ἐξέδερον τὰ δέρματα. ἀριστοφάνης. διαπασσαλευθεῖσα ἀντὶ τοῦ πρὸ τῆς βύρσης διαπαθεῖσα πασσάλοις. Διαπασσαλεύει, τὸ διερανιοῦ καὶ ζῶντι ἐπιμελῶς. ἢ τὸ διατείνεσθαι πρὸ τῆς βύρσης, ἀπὸ τοῦ τὰς βύρσας διατείνοντα. Διάπειρα κρεῖττον, ἢ πεῖρα. πίνδαρος. διάπειρα τοι βροτῶν, ἔλεγχος. Διαπειράσαντες, διακωδωνίσαντες. Διαπεπαρμένον, τοῖς ἥλοις πεπαρμένον. Διαπεπλέχθαι, διηλλάχθαι τὰ σκέλη καὶ ἀντιβαίνειν. Διαπεπηχυῖος, διεστῶς κεχηνώς. Διαπέπηχε, διαβεβηκε. τὰ βήματα γὰρ τὰ βήματα. Διαπεπονημένης, καταρρυθείσης. Διαπεπρᾶσθαι, πλεῦσαι. Διαπερασαντες, διακωδωνίσαντες. Διαπερδικίσαι, διαλαλῆσαι, διαφυγεῖν. Διὰ περιόδου, διὰ κύκλου. Διαπεριτριβαί, ἐνδελεχισμοί. ἐνδελέχεια. Διαπεσεῖν, τὸ ἐκ πολεμίων διασωθῆναι. Διαπέσοιμι, οἷον διαμαρτήσοιμι τῆς ἐλπίδος. ἀριστοφάνης. Διαπεπλεῖσθαι, τὸ πεπλεῖν ἀποπαῖξαι. ἤδη δὲ καὶ τὸ συντελέσαι. Διαπεπλών, μεταφέρων μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ πεπλῶν. Διαπεφλαδεῖν, διακέχυται.

Διαπεφρούρηται βίος, αἰσχύλος φρυξίν. οἷον ἡ διὰ τοῦ βίου φθορά, συντετέλεσται. ἢ διελήλυθεν ὁ χρόνος. Διαπεφρυδεῖν, ἔγκειται. διακέχυται. Διαπεφρυγμένας, διεσκάφθαι. καὶ καθεωρακέναι. Διαπεφυτευκεν, ἀντὶ τοῦ ἐσχάτην καὶ τελευταίαν φωνὴν ἀφῆκε. τουτέστιν ἀπέθανεν. Διαπηδύει, διαπηδᾷ. Διαπησσεῖσθαι, δὶς πηδᾶν ἐγεῖσθαι. ἀριστοφάνης. Διαπηνικίζω, ἀπατῶ. εἴρηται ἀπὸ τῆς πηνίκης. ἢ ἐστὶ περίθετος κόμη. καὶ περικεφαλαία ἐκ τριχῶν. οὐ μόνον γυναιξίν, ἀλλὰ καὶ γυναικιζομένοις ἀνδράσι χρησίμη. ὡς ἡ φενάκη. ἢ τοὺς ἐρῶντας ἀπατᾷ. Διαπιθηκίσαι, τὸ διαπαῖξαι ἀπὸ τῶν πιθήκων φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. Διαπίνειν, προπίνειν περὶ φιλίας. Διαπλέκειν, ἢ διαποικίλλειν, ἢ διάγειν. ἀριστοφάνης. Διαπληκτίζονται, διαμάχονται. Διαπλήσσειν, διέλκειν. διαπλέκειν. ἢ τὸ εἰς μικρὰ τέμνειν, φησὶν ὅμηρος. ὁ δὲ ὁ παυσανίας κατὰ κορμίσαι λέγει. ἕτεροι δέ, ἀντὶ τοῦ διαπλήσσοντες, διαρρήσσοντες γράφουσι. Διαπλώσας, διαπλεύσας. διελθών. Διαπνεῖ, ἀντὶ τοῦ ῥυθμίσκει, καὶ τὰ λοιπὰ πνεῖ. καὶ διαπνεῖ ὁ ζέφυρος τὸν λιμένα.

Διαποιεῖν, τὸ ἀποποιεῖν καὶ περιέρχεσθαι. αἴσχιμον ἕτερον τοῦ ἀποψοφεῖν. Διαπονήσας, περιλογιστικός. Διαπορθαρίζει, διαπαραβάλλεται. διασυρίζεται. Διαπορίζων, βασανίζων καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάζων. Διαπορισμός, εἶδος ὀρχήσεως, ἢ ψαλμοῦ. Διαπορεῖσθαι ἐστι, τὸ περί τι γίνεσθαι καὶ ἐνεργεῖν. ἢ ἀρκεῖσθαι. Διαπορηθείς, λυπηθείς. Διαπορεία, ἢ διαπόρευσις. διαπορία δέ, ἡ ἀμφιβολία. Διαπορηθέντες. διαποροῦντες. ἀμφιβάλλοντες. Διαπόρησις, ἀμφιβολία. ἀπορία. Διαπορθμεύει ναῦς ἀπὸ τῆς εὐρώπης εἰς τὴν ἀσίαν ἄγουσι, διαπεραιοῖ καὶ χάρων ἀλλ' ὁ νῦν ἀποθανόντα διεπόρθμευεν. αἰτιατική. Διαπορθμεύεται, διακομίζεται. διαπερᾷ. Διαπορπακίσασθαι, τὸ διὰ τοῦ πόρπακος τῆς λαβῆς διενεῖραι τὴν χεῖρα. Διαπραθέειν, διαπραθεῖν. τὸ θέμα πέρθω. οἷον ἐκπέρσαι πόλιν. ὁ μέλλων πέρσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπαρθον. ὡς ἔτραφον καθ' ὑπέρθεσιν ἔπραθον. ὁ μέλλων πραθῶ. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πραθέειν καὶ διαπραθέειν. Διαπραξάμενοι, ἐλευθερίας κατασκευασάμενοι. Διαπράττομαι, τὸ φονεύω. καὶ διαπράττομαι, τὸ ἐνεργῶ. ἀριστοφάνης. Καὶ δεῖ μ' ἀποθανεῖν, αὐτὸς ταῦτα διαπράξομαι. καὶ τό, τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο. καὶ γὰρ ἦν οὐδὲ παντελῶς ἐργώδη. διαπεπραγμένον, καὶ τὸ τετελειωμένον. καὶ τὸ ἠφανισμένον. αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ θήβας, διαπεπραγμένου στρατοῦ. Διαπρέπει, ἀντὶ τοῦ διαλάμπει, ἐμπρέπει τις τινί, ἀντὶ τοῦ περιφανής ἐστιν ἐν ἐκείνῳ. Διαπρεπής, ἐν ἀρετῇ. καὶ διαπρεπής, ἐν κακίᾳ. ἐπίσημος, ἔκδηλος. Διαπρεπέστατος, ἀντὶ τοῦ κάλλιστα καὶ πρεπόντως διάγω. ὡς τὸ διεπρεψε τῇ ἀρχῇ. καὶ διαπρέπει τὴν ῥῖνα, ἢ τὴν καλλωπίζει. πλάτων ἐν γοργίᾳ. φύσιν ψυχῆς οὐδὲ γενναίαν, μειρακιώδει τινὶ διαπρεπεῖ μορφώματι. Διαπρέψας, λαμπρὸς φανείς. εὐδοκιμήσας. Διαπρήσσειν, κυρίως μὲν ἐπὶ πράγματος θαλάσσης. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ γῆς. οἷον διέπρησσον πεδίοιο λέγει καὶ ὅμηρος. τὸ ἀνύειν. διαπεραίνει. καὶ οἷον διεξοδεύειν. Διαπρήσσουσα κέλευθα παρ' ὁμήρῳ, περῶ, περάσω. καὶ πρήσσω. καὶ ἀπὸ τούτου ἐπεσχημένος, πρήσσω. διὰ δύο σσ. ὡς βύσσομαι. ἀφ' οὗ τὸ διαπρήσσουσα. λέγεται μὲν οὖν τοῦτο ἐπὶ θαλάττης κυρίως. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ἐπὶ ξηρᾶς. διέπρησσον πεδίον. καὶ ἔτι ἐπὶ χρόνου. ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον. ἀντὶ τοῦ διετέλουν. Διαπρίεται, διαγοράζει. μαίνεται. Διαπρισθέντες, εἰς μέρη λαοτομηθέντες. Διὰ πρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς, ἔγχους προῦλθεν ἐντὸς καὶ διέλασε. Διὰ πρὸ δέ, διαμπερὲς. δι' ὅλου. Διαπρύσιον, ἢ τὸ φανερὸν καὶ διαδηλον. ὡς ἐκ τοῦ πυρσοῦ. ἢ φανοῦ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ. ἢ τὸ εἰς μακρὸν διῆκον, καὶ διαπεράσιμον. ἐκ τοῦ περῶ πρύω, πρύσω. κατὰ συγκοπήν. δῆλον δὲ ὅτι, ἀΰσε διαπρύσιον. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος ρ, οὐκ ἐπὶ φωνῆς, ἀλλὰ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ διόλου. καὶ οἷον διαπεράσιον, καὶ ἀπό τινος ἀρχομένης, ἕως τοῦ πέρας. Διαπρύσιος,

Διάληξις· διαλαγχάνειν μέν ἐστι, τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ· διάληξις δὲ τὸ πρᾶγμα. Διάληψις, ἐνθύμησις· ἢ γνῶσις· Πολύβιος. Διάλληλος δεῖξίς ἐστιν, ὅταν δύο τινῶν ἀμφιβαλλομένων πραγμάτων, ἑκάτερον διὰ τοῦ λοιποῦ θελήσωμεν πιστώσασθαι· οἷον ἐρωτηθεὶς τοῦ μὲν εἰ Παῦλος, εἴποις ὅτι Πέτρος. Διάλλακος, ὁ ἀντὶ ἄλλου διακονῶν. Διαλογή, διάλεξις· ὁμιλία. Διαλογισμοί, ἀδολεσχίαι. Διάλογος, λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενος. Διαλοιδορεῖται, καὶ λοιδορεῖται κάλλιον, ἢ λοιδορεῖ· συντάσσεται δὲ ἀεὶ τὸ παθητικὸν πρὸς δοτικήν· εἰ καί τινες αἰτιατικήν· ἀλλ' οὐ δόκιμος. Δίαλον, φανερόν. Διαλουφᾶν, διατίλλειν· ὀλούφειν γὰρ Ἀττικοί, τὸ τίλλειν· οἱ δὲ τὸ ἐκλέγειν τῶν σπορίμων τὴν γῆν. Διαλύγισμα, διαπλοκή. Διαλυμαίνεται, καὶ λυμαίνεται, αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ συντάσσεται· Ἀριστοφάνης· Ἢ τὰς κοτύλας ἀεί μοι διαλυμαίνεται· ἤγουν βλάπτει καὶ ζημιοῖ. Διάλυσις στοιχείου, οἷον ἦγε, ἔαγε· διάλυσις συλλαβῆς, οἷον πλειάδων, πληιάδων· διάλυσις λέξεως, οἷον κατὰ ταῦρον ἰδὼν, ἤγουν κατιδὼν ταῦρον. Διάλυσις, διάκρισις· φθορά· διαχωρισμός. Διαλυτήσαντες, κάμψαντες· ἀνακλάσαντες. Διαλύομαι ἐπί τι φιλίας καὶ ἐπ' ἀλλήλων, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Διαλφιτώσω σου, παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ, τοῖς ἀλφίτοις περιπάσω. Διαμαδόντες, διαβρέχοντες. Διαμαρτάνω, ἀποτυγχάνω· μετὰ τῆς διὰ προθέσεως ἀποτυχεῖν σημαίνει· καὶ γενικῇ συντάσσεται· ὡς τὸ, δοκοῦσιν ἔμοιγε διαμαρτάνειν τοῦ σκοποῦ. Διαμαρτύρασθαι, βεβαιῶσαι· καὶ διαμαρτυρεῖν, τὸ προλέγειν τῆς ἀπειθείας τὴν τιμωρίαν καὶ τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν. Διαμαρτυρία, δίκη τις, ὁμοία τῇ παραγραφῇ· ταύτῃ δὲ ἐναντία, ἡ εὐθυδικία. Διαμαρτυρόμενοι, προλέγοντες ἀπὸ [illegible]. Διάμαστος, θεός· καὶ διάμαστος. Διαμάττειν, διαφυρᾶν τὰ ἄλφιτα, πρὸς τὸ ποιῆσαι μάζας. Διαμάχη, μάχη. Διαμαψαμένη, διασμηξαμένη· διαψησαμένη. Διαμέσης, αὐθυπότακτον. Διαμέλλει, ἀναβολῇ χρῆται. Διαμελεῖ, οἰκέται. Διαμέλλω, τὸ βραδύνω· ὡς τὸ, Τί διαμέλλομεν καὶ οὐκ ἄπιμεν ἐς τὴν πόλιν. Διὰ μέσου τοῖς κακοῖς, καὶ ἐν τοῖς κακοῖς. Διάμεσοι· οὕτως ἐλέγοντο παρὰ Ἀθηναίοις, οἱ μέσοι τῶν πλουσίων καὶ πενήτων. Διαμέσασα, ἀλλάζοντα· ἐξαλλάκτην. Διαμετρητῷ, διαμεμετρημένῳ. Διαμεμετρημένη ἡμέρα· μέτρον τὸ ὕδωρ τοῖς ἔστι πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον· ἐμετρεῖτο δὲ τῷ ποσειδεῶνι μηνί· ὡς δὴ τότε ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες· διενέμετο δὲ ἐς τρία μέρη τὸ ὕδωρ· τὸ μὲν τῷ διώκοντι· τὸ δὲ, τῷ φεύγοντι· τὸ δὲ τρίτον, τοῖς δικάζουσι. ταῦτα δὲ σαφέστατα ἄλλοι οἱ ῥήτορες δεδηλώκασιν· ὥσπερ καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, διδάσκει περὶ τούτου· σκεπτέον δ' ἐν τῷ παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρα καὶ Δημοφάνους· πῶς μεμετρημένης τῆς ἡμέρας ὅτι μὲν χωρὶς ὕδατός φησι γίγνεσθαι τοὺς ἀγῶνας· ὅτι δὲ, πρὸς ὕδωρ. Διάμετρος, ἡ τὸ ἐν τῷ κύκλῳ κέντρον, τέμνουσα μέσον γραμμή, καὶ ὄργανον γεωμετρικόν· καὶ τὸ διδόμενον εἰς ἀπουσίας λόγον, τοῖς τοὺς στρατιωτικοὺς καρποὺς μετροῦσι· καὶ διάμετρον, τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος, Δείναρχος ἐν τῷ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. Διαμέτης, ψεύστης· ἀπατεών. Διαμάστας, ἀλαζόνας. Διαμηρίσαι, τοῦτο καὶ ἐπὶ παίδων ἀρρένων, καὶ θηλειῶν ἔλεγον. Διαμησάμενος, διορύξας. Διάμησι χιτῶνα ἔλεγον, ἢ τὸ ῥάκος διέκοψε· καὶ οἷον ἐθέρισε· κυρίως γὰρ ἐπὶ θέρους τὸ ἀμᾶν· ὅθεν ἀμᾶσθαι προσηκόντως καὶ τὸ δρακὶ συναγείρειν· ὡς τὸ, κόνιν ἀπαμησαμένη. Διὰ μνήμης ἔχω τὸν δεῖνα Ἀττικῶς· κοινῶς, μνημονεύω τοῦ δεῖνος. ὁμοίως διὰ φροντίδος ἔχω τὸν δεῖνα· καὶ διὰ ἀγάπης, καὶ διὰ ἀμελείας· καὶ διὰ ἐπαίνου· καὶ διὰ ψόγου· ἀντὶ τοῦ φροντίζω, καὶ ἀγαπῶ· καὶ ἀμελῶ· καὶ ψέγω· καὶ ἐπαινῶ. Διαμνημονεύει, ἀντὶ τοῦ διὰ λόγου μνημονεύει· τὸ μνημονεύειν δὲ, χωρὶς τῆς διά· ἔστι καὶ χωρὶς τοῦ προφορικοῦ λόγου ἐνθυμεῖσθαι. Διάμονος, ὁ ἀντ' ἄλλου διακονῶν. Διαμοιρᾶσαι, διαμερίσαι. Διαμοιρωμένη, διαιροῦσα καὶ μερίζουσα, ἢ τὰς μοίρας μεμφομένη. Διαμπάξ, δι' ὅλου· διαπαντός· διηνεκῶς· ἐξεναντίας· ἀπὸ τοῦ διαρπάζω διαρπάξω, ἀποβολῇ τοῦ ω, καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς μ. Διαμπεράσας, διακεντήσας. Διαμπερές, διαπαντός· διατελοῦς, ἀπὸ τοῦ πέρας, τὸ τέλος· πλεονάζει δὲ ἐν αὐτῷ τὸ μ· διαμπερὲς ἤματα πάντα, ἐκ παραλλήλου κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. Διαμπερέως, σαφῶς· τελείως. Διαμπερονήσει, διατρήσει· διατμήσει· διακόψει. Διαμπραθέειν, διαπορθῆσαι. Διαμυδαίνεται, διαπηδᾷ· καὶ διαρρεῖ· καὶ διυγραίνεται. Διαμύθησις, παραλογισμός. Διαμυλλαίνειν, διαμωκᾶσθαι τοῖς χείλεσιν· ἀπὸ τῶν μύλλων· μύλλα γὰρ τὰ χείλη· καὶ διαμυλλαίνω, αἰσχρῶς πράττεις, ἢ τὸ ἐσθίειν καὶ διακόπτειν· καὶ διαστρέφειν τὰ χείλη. Διαμφάδιον, ἀμφαδόν. Διαμφίδιον, μέλος ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον· ἀμφὶς γὰρ, τὸ χωρίς· Αἰσχύλος, Προμηθεῖ δεσμώτῃ. Διαμφοδῆσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀντὶ τοῦ τῇδε καὶ ἐκεῖσε πλανᾶσθαι· καὶ ἀποστοχῆσαι τῆς ὀρθῆς ἀμφόδου· καὶ ἔοικε συμφέρεσθαι τὸ διαμφοδεῖν, ὁμοίως τῷ διαφυτεύειν. Διαμῶσαι, ξηρῦσαι. Διαμῶ, τὸ θερίζω· χείμαρρος σύνθετον ἐκ τῆς διὰ προθέσεως, καὶ τοῦ ἀμῶ τὸ θερίζω· μέλλων διαμήσω· διάμησι. Δίαινα, ἢ τὴν μεγάλην κατὰ τοὺς παλαιούς, ἢ ὑγρά τινα· παρὰ τὸ διαίνειν· ἢ φοβερά, παρὰ τὸ δέος· ἢ παρὰ τὸ δέειν τὸ φοβοῦμαι· ὡς καὶ δῖά φασι Χάρυβδις, ἡ δεινή. Διᾶναι, σμῆξαι· πλῦναι. Διανασῶσαι, διαπηγνῦσαι. Διανθής, πολυχρόνιος.

Διάνδιχα ποιητικόν, δίχα κοινόν, ἴσον διχῇ· γίνεται δὲ ἐκ τῆς διά, καὶ ἀνά προθέσεων· ὧν ἡ μὲν διὰ διασμόν τινα σημαίνει· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ διαιρεῖσθαι, καὶ διαφυτεύειν καὶ διΐστασθαι· ἢ ἐκ τοῦ διαζυγῆς καὶ τῆς διαφορᾶς· ἡ δὲ ἀνὰ πρόθεσις, δευτέρωμά τι δηλοῖ· ὡς ἐν τῷ ἀναβαπτίζειν φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ἀνακρίνειν καὶ ἐπαναφέρειν καὶ τοῖς τοιούτοις· ἵνα ᾖ, διάνδιχα βούλεσθαι, τὸ διάζειν βουλήν, οὕτως ἀναβουλεύεσθαι. Διανέμαντι, διανείμαντες· δωρικῶς. Διανεῖμαι, διαδοῦναι, μερίσαι. Διανεκές, διαπαντός. Διανεμηθῇ, διαδοθῇ. Διανέμω, διαμερίζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· Ἀριστοφάνης· διανέμει τ' ἴσον ἴσῳ τέρ. Διανενέμηται, ἀντὶ τοῦ διαμεμέρισται. Διανεύειν, στρέφειν κυκλῷ. Διανενοήκαμεν, ἀντὶ τοῦ ἐπινενοήκαμεν. Διανεῦσαι, διακολυμβῆσαι· ὡς τὸ, διανεῦσαι ἐθελήσαντες, ἐβαπτίζοντο ὑπὸ τῆς ναυαγίας. Διανηξάμενοι, διακολυμβήσαντες· διαπεράσαντες. Διανθίζω, τὸ τὰ ἄνθη συλλέγω· καὶ διηνθισμένας. Διανίζει, ἀφανίζει· διακλύζει· πλύνει. Διανίζεται, διανίπτεται· καθαρίζεται. Διάνιον, κοιλία· διανοητικόν. Διάνοια,

σαι δὲ ὅτι τὸ διακριθεῖτε διὰ διφθόγγου ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων, φέρει τὴν παραλήγουσαν διὰ συνήθειαν, ἀπὸ ἀττικοῦ τοῦ διακριθείημεν· ἵνα τὸ ἀκόλουθον τῆς συγκοπῆς ἀποσώζηται· διακριθείημεν διακριθεῖτε, διακριθεῖεν. Διακρινομένω, διακρινομένα δυϊκῶς. καὶ διακρινομένων, μαχομένων. Διακρίνουσι, διαχωρίζουσι· μεσιτεύουσι. Διάκρισίς ἐστιν, ἐπιστήμη διακριτικὴ τῶν καθ' διαφόρων συμβαινόντων, ἀληθῶν ἢ ψευδῶν νοημάτων· καὶ διάκρισις, διαίρεσις· φθορά· διάλυσις. Διακρότως, σκληρῶς· ἀποκρότως. Διακρούεσθαι, ἐξωθεῖν ἢ ὑπερτίθεσθαι ἢ ἀποπλανῆσαι διασαβάλλεσθαι καὶ συνίστασθαι αἰτιατικῇ. Διακρουόμενα, διαψάλλοντες. Διακρούοντες, ἐκ μεταφορᾶς τῶν διακωδωνιζόντων τὰ κεράμια εἰ ἀκέραιά εἰσιν· ἔμπειροι· ἀφ' οὐκ ἐπιστήμονες· διὰ τὸ ἄστατον τῶν ἀεὶ κινουμένων. Διακρούσασθαι, ἀπορρῖψαι. Διακτῶσι, δαπανῶντο· τὴν θυσίαν διεμερίζοντο. Διάκτορος, ὁ Ἑρμῆς, ὁ διάγων τὰς ἀγγελίας, καὶ ἐναργὰς καὶ σαφεῖς φαίνων τὰ ἐξαγγελλόμενα· ὥσπερ φύλαξ φύλακος, καὶ ἐξ ἄλλου εὐθεῖα ὁ φύλακος, ἀπὸ τῆς χρήσεως εἰς εὐθεῖαν τῆς γενικῆς, καὶ τρωὸς τρωὸς ὁ τρωός, καὶ δμωὸς δμωὸς ὁ δμωός· οὕτω καὶ διάκτωρ διάκτορος, ὁ διάκτορος. ἕτεροι δὲ, διὰ τὸ τορὸν φασὶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ' διάκτορον· ἤγουν πρὸς τὸ σαφῆ ἄγγελον. ἢ διάκτορος, ὁ διάτορος ὅ ἐστι σαφὴς ἐν ταῖς ἀγγελίαις, τορὸν γὰρ τὸ τρανὲς καὶ σαφές, ἢ ὁ ἄλλο τοῦ τὸ ἄγγελος, ἀπὸ τοῦ ἄγω ἐξ οὗ καὶ ὁ ἄγγελος· ἄγγελός τις γὰρ, ἀπὸ τοῦ ἄγειν φαίνεται γίνεσθαι, ἢ διάκτωρ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ἄγω· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ λέγω λέκτωρ, καὶ ἀλέκτωρ. Διακτόρεσιν, ἡγεμόσι· βασιλεῦσι. Διακτόρας, εἰρηνικῶς. Διακυθόμενοι, διαχεόμενοι. Διακυνοφθαλμίζεται, διυποβλέπεται· διαπαίει· ἀναιδῶς ἀνθίσταται. Διακυκῶσι, διαταράττουσι. Διακυρίττεσθαι, ἀντιμάχεσθαι· κυρίως δὲ ἐπὶ κριῶν. Διακωδωνίζω, τὸ δοκιμάζω· καὶ διαφημίζω· καὶ διακωδωνισθέντες· ὡς ἐπὶ τῶν ἵππων δὲ, ἐπὶ τῶν ἐμπαιζομένων λαμβάνεται. Διακωδωνίσαντες, δοκιμάσαντες. Διακωδωνίσαι, οἷον δοκιμάσαι. Διακωλύω, αἰτιατικῇ. Διακωμῳδῶ, διατραγῳδῶ. Διακωχή, διάστασις χρόνου τινός, ἢ διάλειψις.

Διαλ, τὴν ἔλαφον Χαλδαῖοι. Διαλαβεῖν, παλαιστρικόν, τι. Διαλαβών, προκατασχών· ὥσπερ, Ὁ δὲ διαλαβὼν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς· ἢ διαλαβὼν ζάμενος· διαγινώσκων. Διαλαγχάνειν, διαμερίζεσθαι· διακληροῦσθαι τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ· διάληξις δὲ, τὸ πρᾶγμα. Διαλακήσασα, διαρραγεῖσα· λακὶς γὰρ τὸ σχίσμα. Διαλαμβάνεται ἡ ὑπόθεσις, καὶ περιλαμβάνεται ὁ λειμών, ἑκάτερον ἐπὶ πάθους· καὶ αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται· ἡ διαλαμβάνει, ἀντὶ τοῦ νοεῖται· καὶ διαλαμβάνων, ὑπομνηματίζων συγγράφων. Διαλαμβάνω, τὸ περιλαμβάνω· οἷον διαλαμβάνει τὸ βιβλίον τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ὑπόθεσιν, ἀντὶ τοῦ περιέχει· καὶ διέλαβε τὸν λειμῶνα τῷ περιβόλῳ, ἀντὶ τοῦ περιέφραξε. Διαλλαγαί, μεταβολαί· καὶ διαλέξεις. Διαλλαγῆναι, τὸ διὰ λόγου τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι· ἀπαλλαγῆναι δὲ, τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἀπὸ μεταπτώσεώς τινος, ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. Διαλλαγή, εἰρήνη· Ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ, καὶ χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε διαλλαγή. Διαλλαγῶ, διαχωρισθῶ. Διαλλάκτης, συμβιβαστής· φιλιωτής. Διάλλασσε, διάλυε. Διαλλάττεσθαι μέν ἐστι, τὸ ἀπὸ μέσου τινὸς πρὸς τὴν προτέραν ἐπανιέναι φιλίαν· καταλλάττεσθαι δὲ, τὸ χωρὶς μέσου· ὅθεν καὶ διαλλακτὴς μέν ἐστι· καταλλακτὴς δὲ οὔ. Διαλλάττω τὸ διαφέρω γενικῇ· διαλλάττω δὲ τὸ φιλιοῦμαι, δοτικῇ· ὡς τὸ διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου· καὶ διαλλάττομαι τοῖς φίλοις. Διαλλαχθήσομαι κάλλιον, ἢ διαλλαγήσομαι· ὡς ἐπὶ πολὺ γὰρ οἱ πρότεροι μέλλοντες, προτιμῶνται τῶν δευτέρων μελλόντων. Διαλάμπει, ὡραΐζεται. Διαλαός, οἱ μὲν ἐπιμυλίδιον δαίμονα· ἄλλοι δὲ παιδιᾶς εἶδος, ἐν ᾗ διαλέγουσι τὰς ψήφους· βούλεται δὲ λέγειν ὁ Κρατῖνος, τὸν ἔσχατον τῶν πόρνων. Διάλας, τὰς δήλας ἢ φανεράς. Διάλαυρος οἰκία, μεγάλη πανταχόθεν λαύραις διειλημμένη· ἢ λεγομένη περιάμφοδος. Διαλαχεῖν, τὸ διανεμεῖσθαι, οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν· ἀπολαχεῖν δὲ, τὸ διανείμασθαι τὰ πατρῷα· ὅ ἐστιν, ἐν τῷ ἀπολαχεῖν. Διαλαχόντα, κληρωσάμενα. Διαλείδον, διαφερόντως. Διαλέγεσθαί ἐστι, τὸ ἀμείβεσθαι καὶ λόγον ἀντὶ λόγου ἀποδιδόναι πρὸς τὸν ἀντιλέγοντα· καὶ τοῖς λόγοις κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν χρῆσθαι· καὶ διαλέγεσθαι, τὸ συνουσιάζειν. Διαλέγεσθαι, ἢ τὸ χρηματίζειν· ὥσπερ τὸ χρηματίζειν λέγεται ἐπὶ θεοῦ, τὸ δὲ διαλέγεσθαι ἐπὶ ἀνθρώπων, οὕτω καὶ δίκη μὲν ἐπὶ ἀνθρώπων· θέμις δὲ, ἐπὶ θεῶν· δίκη γάρ ἐστι κρίσις ἣν οἱ ἄνθρωποι κρίνουσι· θέμις δὲ δίκη, ἣν οἱ θεοὶ δικάζουσιν· ἔστιν οὖν τὸ μὲν δίκαιον ἐπὶ ἀνθρώπων· τὸ δὲ θεμιτὸν, ἐπὶ θεοῦ· τὸ δὲ ὅσιον ἐπὶ ἀνθρώπων ἅγιον. Διαλέγοιτο γυναιξὶν, ὁμιλοίη· ἢ συνουσιάζοιτο· οὕτως Ἱεροκλῆς. Διαλέγομαι, διαλέξομαι διείλεγμαι διηλέχθην· διαλέγομαι ὁμιλῶ· σύνειμι· αὐτοσχεδιάζω· χρηματίζω· τοῦτο δὲ, ἐπὶ ὑπερέχοντος. Διαλέγουσαν διοικοδομοῦσαν· λέγειν γὰρ, τὸ οἰκοδομεῖν· καὶ διαλέγου· διορύττου· Θουκυδίδης. Διάλειμμα, διάστημα· καὶ διαλείποντα, τὰ διαχωρήματα· καὶ διαλείμματος· διαχωρισμοῦ. Διαλείπειν, ἀντὶ τοῦ παύσασθαι τοῦ ἔργου καὶ καιροῦ· ὅσον οὐ διαβιβάσαντες αὖθις τοῦ ἔργου ἅψασθαι. Διαλείπουσαι, ἀπολείπουσαι. Διαλειπούση, διακοπτομένη· ὑφειμένη. Διαλεκμᾶσθαι, διασύρειν· διαμωκᾶσθαι. Διαλεκτική, ἡ ἀποδεικτική· ἐπιστήμη ἐστὶν, ἀληθῶν τι καὶ ψευδῶν ἢ ἐπιστήμη ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως. Διαλεκτικός, πολύλαλος. Διάλεκτος, ὅτι καθ' ἣν ἕκαστοι ἄνθρωποι διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ἰδίαν συνήθειαν, ἢ ἀπὸ τοῦ διαλελέχθαι, καὶ διακεκρίσθαι ἀπὸ τῶν ἄλλων· ἑκάστη γὰρ ἀλλήλων διακέκριται τῆς ἑτέρας. Διάλεκτός ἐστι, φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος· καὶ σημεῖόν τι κοινὸν ἑρμηνευτικόν, ἀπὸ μέλους. Διαλελημμένον, διαδεδεμένον ἢ διακεκρυμμένον κατὰ τὴν πόλιν. Διαλελάπασιν, ἐπαύσαντο. Διαλέξαι, διορύξαι. Διάλεξις, λόγων ἐμπειρία· νοῦς· σύνεσις· ὥστε τὰ τεθέντα δύνασθαι ἑρμηνεύειν· διαφέρει δὲ διάλεκτος, καὶ διάλεξις· διάλεκτος μὲν γάρ ἐστιν ἰδίωμα γλώττης· ἢ φωνῆς χαρακτὴρ ἐθνικός· διάλεξις δὲ, τῆς συνήθους φωνῆς ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἐκτροπή· καὶ ἐπὶ τὸ ἀγροικότερον· ἢ διάλεξίς ἐστι λόγος κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν γινόμενος· διάλεξίς ἐστιν ἤτοι διαλεκτική ἐστιν ἡ δι' ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως κατορθουμένη ζήτησις· ἢ ἐξεταστικὴ διὰ πεύσεως καὶ ἀποκρίσεως ἀπὸ δύο προσώπων γινομένη. Διαλεπτολογοῦμαι παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λεπτά τινα φροντίζω καὶ διαλέγομαι. Διαληλιμμένη, ἠλιμμένη κεχρισμένη. Διάλειμμα, διάστημα.

ἰατρούς, τὸ τοῖς ἀσθενοῦσι σιτία παρακελεύω προσφέρειν, ξηρὰ δὲ, ἢ ὑγρὰ δέ· δηλαδὴ, θερμὰ ἢ ψυχρά. καὶ διαιτῶ, τὸ διαι-
τητὴς κρίνω. καὶ διαιτῶ δέ σου, ἀντὶ τοῦ καταψηφίζομαί σου. Διαιτῶν, δικάζων καὶ διαιτῶν, τὸ ἴσον νέμων, δίκαιος.
Διακονεῖ, δι' αἰδοῦς ποιούμενος. Διακαλαμάσαρκες· παρὰ ῥοδίοις οἱ ἔριφοι, οὕτως εἴρηνται ἐν νόμῳ τινί, οἱ τὴν καλά-
μην τῶν σπερμάτων ἐπιβεβοσκημένοι. Διακαυνιάσαι, ἤγουν διακληρώσασθαι· ἄλλως, καυνιάσαι, κληρωθῆναι.
Διακαυνιεῦσαι, διακληρώσασθαι· καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος. Διακεισομένων, διακειμένων. Διάκειται, τὸ διάθε-
σιν ἔχει· καὶ ἀντὶ τοῦ συμβαίνει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρέσκει πρὸς ἐκείνους. ἀριστοφάνης. Ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος διάκειται. καὶ τὸ
πρόσκειται. καὶ καλῶς διάκειμαι, καὶ κακῶς διάκειμαι λέγομεν. Διακεκναισμένος τὸ χρῶμα, γινόμενος διεφθαρ-
μένος λογογράφοι. Διακέκοπται, ἀντὶ ἀδόκιμόν ἐστι· διέκοπτον γὰρ τὸ ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί. Διακεκρῦ-
σθαι, διὰ τὸ παρασκευάσθαι τὸ μιμεῖσθαι τὸ μίζειν. Διακεκριμένως, διακεχωρισμένως. Διακεκρίσθω, ἀφοριζέσθω.
Διακέκοπται, ἀπὸ τοῦ ἀδοκιμάζεσθαι· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ διακοπτομένου ἀδοκίμου νομίσματος. Διακενῆς, ματαίως.
Διάκενος, ὁ κενός. Διακεντήσει, προσηλώσει. Διακενῶ, κούφως. Διακέρσαι, διακόψαι, παραβῆναι. Διακεχαρα-
γμένος, ξίφεσι τετρωμένος· Ὁ δὲ διεσώθη εἰς τὴν ταρσὸν, διακεχαραγμένος τὸ σῶμα. Διακεχειρέσθαι, τεθεῖσθαι.
Διακεχλιδὼς, διαρρέων ὑπὸ τρυφῆς. Διακεχλιδέναι, θρύπτεσθαι. Διακεχωρισμένον, ἀντὶ τοῦ καθ' ἓν μέρος διακεκρι-
μένον. δημοσθένης. Διακεχυμένοι, ἐκλελυμένοι τὴν ψυχὴν ἀπὸ χαρᾶς. Διακέχυται, ἤγουν ἀνέστηκε· ἐν ὕψει
ἐσκέδασται. ὅθεν χώματα πανταχόσε σαρώσαντες, τὴν γῆν ἀνέστησεν ἐγκέχυται ἐπὶ τοὺς νεκροὺς, ἐπὶ τοὺς ἄνδρας ποτέ.
Διακηρυκεύεται, διὰ κηρύκων σπονδὰς, ἢ πρεσβείας ποιεῖται παρὰ τὸ κῆρυξ κήρυκος, κηρυκεύω· καὶ διακηρυκεύω.
Διακίγκλισον, διάσεισον· κίγκλος δὲ ὄρνεον· ἢ καὶ σεισοπυγίς. Διακίνει τὸν νοῦν παρ' ἀριστοφάνει, ἤγουν γύμναζε.
Διάκινον, διακίνησον. κρῆτες. Διακλάσας παρ' ὁμήρῳ, ὄνομα ποιητικὸν καὶ ἐστι λειότερον ὅπερ ἡ θραῦσις. οὕτω
δὴ καὶ τὸ λακεῖν καὶ λακίζειν, ἀφ' οὗ ἐστι τῆς θραύσεως. καὶ τὸ φλᾶν δὲ καὶ θλᾶν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ θλάσμα καθὰ τὸ κλά-
σμα. καὶ θλασίας βοῦς. ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ κλῶ κλάζω καὶ πλεονασμῷ, ὁ χλάζω· καὶ δίφρος ὁ χλαδίας. Διακλεισθέντες,
ἤγουν κωλυθέντες. εἰρχθέντες. Καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ἐκινδύνευον
διαφθαρῆναι. Διακλιμακίσας, διαπαλαίσας· κλίμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμὸς, πάλαισμα ποιόν. Διακλονεῖν,
διασείειν δονεῖν. Διακλῶν, διαθρύπτων. Διακναίει, ἀποκναίει παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Διακναιόμενον, διαπο-
νούμενον· φθειρόμενον. Διακναιόμενος, ξεόμενος· καὶ διακεκναισμένη, διεφθαρμένη. Διακναισθήσεται, διαφθα-
ρήσεται· ὡς ἐπὶ τυροῦ τοῦτο λέγει ἀριστοφάνης. ὅμηρος· Ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν. κναίειν γάρ ἐστι κυρίως, τὸ τὸν τυρὸν ξύ-
ειν τῇ κνήστει. Διακανόνισον, διάσεισον ἐν τῇ τροφείᾳ. ἔνιοι, τόνισον. Διακρανέοντα, βασιλικῶς ἐπερχόμενον·
ὡς κοίρανον διακραινόμενον διέποντα. Διακομισθεὶς, διελθὼν βασταχθείς. Διακονῆσαι, κατεργάσασθαι·
ἀπολέσαι· βλάψαι. Διακονὶς, ἐπὶ ὑφῆς ἱματίου λέγεται· ὃ φαμὲν κονίζειν. καὶ ἄνθρωπος ὁ μὴ πυκνός. ἡ διακο-
νὶς, διακόσμησις. Διακονίσαι, διακαῦσαι ἀπὸ τοῦ κονίσαι ὃ ποιεῖ ἐστι, πίσση χρῖσαι. Διακόνιον, αἱ μὲν τὴν τοῦ
διακονοῦντος κρηπῖδα· ἡ μάζα ζυμωτή. Διάκονος, παρὰ τὸ ἐνέγκω, τὸ προσενέγκω· καὶ ἐν συνθέσει διενέγκω. διαένο-
κος· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν διάεκονος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α εἰς ᾱ μακρὸν, διάκονος· ὁ διαφέρων τὰ κελευόμενα·
τινὲς παρὰ τὸ κονεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν. Διακονοῦμαι λέγομεν, οὐ διακονῶ· καὶ συντάσσεται δοτικῇ. Διακονουμένων,
ὑπηρετουμένων· ἢ ἀποκρίσεις τινὰς ἐκπληρούντων. Διακοπὴ, διαίρεσις· διαχωρισμός. Διακορεῖς, πεπληρωμένους·
ὡς τὸ, Ἰδὼν αὐτοὺς διακορεῖς μέθης ὄντας. καὶ διακορεῖς, μεμεστωμένοι. Διακορεῦσαι, διαπαρθενεῦσαι· οἰστεῖ δια-
πημεῖν. Διακορής εἰμι, ἀντὶ τοῦ ὑπερκορής· εἰς κόρον ἦλθον· διάκορός εἰμι πάρεξ κόρου προελήλυθα· κατακορής εἰμι.
Διακορίζεσθαι, βλέπειν ἀτενίσαι. Διακορῶ, κόρην διαφθείρω. Διακοσμηθεῖμεν, ἐκ τοῦ κοσμηθείημεν κατὰ συγ-
κοπήν. Διακόσμησις, τοῦ παντὸς ἡ διάθεσις· μέση ἡ γῆ, κέντρου λόγον ἔχουσα· μεθ' ἣν, τὸ ὕδωρ σφαιροειδὲς, ἔχον τὸ
αὐτὸ σχῆμα τῇ γῇ· ὥστε τὴν γῆν ἐν ὕδατι εἶναι· μετὰ τὸ ὕδωρ δὲ ἀέρα ἐσφαιρωμένον· κύκλους δὲ εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ, πέντε.
Διακωχὴ, ὁ μεταξὺ χρόνος, καὶ διάστημα χρόνου. Διακραδαίνοιτο, κινοῖτο· κραδαίνειν γὰρ τὸ κινεῖν. Διακριεῖς,
οὐ μόνον εὐβοεῖς τινὲς, ἀλλὰ καὶ ἀθῆναι, καὶ τόπος τῆς ἀττικῆς· καὶ ἡ χώρα. Διακρία, ἡ εὔβοια, καὶ διακριεῖς, οἱ εὐ-
βοεῖς· ἀπὸ ὄρους τῆς εὐβοίας· εἴρηται ὅτι ἐν τινι ὄρει τῆς εὐβοίας, διεκρίθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ καλλίστου τῶν γεγο-
νότων, ἥφαιστος καὶ ἑρμῆς· καὶ ἀθηνᾶ· καὶ ἥφαιστος μὲν, ὅτι ἄνθρωπος θαυμάσιον θεῶν ἔργον· ἑρμῆς δὲ, αἶγα χρησιμώτα-
τον· ἀθηνᾶ δὲ, βοῦν· ἀπὸ τῆς διακρίσεως οὖν, τὸ τὸ χωρίον, καὶ οἱ εὐβοεῖς, ἀπὸ μέρους ὠνομάσθησαν· καὶ διακρία, ἡ ἀπὸ
πάρνηθος εἰς βαβυλῶνα. Διακριβοῖ, ἀκριβῶς ἐξετάζει. Διακριδὸν, ἤγουν καθ' ἐπίκρισιν· καὶ ἐπὶ λέγεται· καὶ
ὡς ἐξαίρετον μετὰ διακρίσεως· ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παρακλίνειν τὸ παρακλιδὸν, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ διακρίνειν, τὸ διακρι-
δόν· ἢ διακριδὸν, ἤγουν ἐκκρίτως· ἀναλογίας ἐστὶ, τῆς τοῦ παρακλιδὸν, ὃ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται· καὶ τῆς τοῦ ποσσιδὸν·
διακριδὸν παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ διωρισμένως, καὶ ἐκτεταμένως κεῖται. Διακριθεὶς, διαχωρισθεὶς διελ-
θών. Διακριθήμεναι, χωρισθῆναι καὶ διακριθῆναι, ὁμοίως. Διακρίνασθαι, διαχωρίζεσθαι. Διακρίνειν ἐστὶ, τὸ
πρᾶγμα τοῦ πράγματος διιστᾶν, καὶ χωρίζειν. Διακρίνεται, ἀμφιβάλλει, ἀπιστεῖ. Διακρινθείη, ἀντὶ τοῦ δια-
χωρισθείη. τὸ θέμα διακρίνω διακρινῶ· διακέκρικα· διακέκριμαι· διεκρίθην· ὁ ποιητικὸς, διεκρίνθην· ἡ μετοχὴ
ὁ διακρινθείς. ἔντος τὸ εὐκτικὸν, διακρινθείην· τὸ ὑποτακτικὸν, διακρινθείημεν· διακρινθείητε καὶ συγκοπῇ, διακρι-
θεῖτε. ἔχει τὸ ι καθ' ἠλεονασμὸν ποιητικόν· ὁμοίως δὲ καὶ διακρινθεῖεν, τὸ τρίτον πρόσωπον. Διακρινθῆναι, τὸ λυθῆναι καὶ
χωρισθῆναι. καὶ κεῖται ἡ λέξις αὕτη πολλαχοῦ παρὰ τῷ ὁμήρῳ, καὶ ἑτέροις· ὡς τὸ, Φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη ἡμέας. καὶ μετ'
ὀλίγα· ἀλλὰ δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα. ἔστι δὲ τὸ μὲν διὰ τοῦ ν ὀρθότερον, ὃ καὶ ποιητικώτερον· ὡς καὶ τὸ κλινθῆναι, καὶ τὸ ἀνα-
κλινθῆναι. τὸ δὲ δίχα τοῦ ν, κοινότερον καὶ ἀττικώτερον. ἐναντίον δὲ τὸ διακρίνειν πρὸς τὸ συγκρίνειν· ὅ ἐστι συγχεῖν. Σημαίνει

βαλόντες, καὶ καθεσθέντες. ἔνια δὲ ἀντὶ τοῦ διά. παρὰ πεζοῖς ἀριθμήσαντες, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Διάγω, τὸ διατρίβω, καὶ διάγω τὸ διεξάγω. ὅσοι διῆγε τὰς βασιλείους φροντίδας. καὶ διάγω σε τούτου, ἀντὶ τοῦ ἀφιστῶ. διάγω καὶ τὸ βραδύνω. Θουκυδίδης· διῆγε καὶ προυφασίζετο. καὶ διάγω, τὸ διαβιβάζω. ὡς Αἴλιος· διάγων ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν. καὶ διάγω τὸ διαζῶ. καὶ διάγω ἑτέρῳ, καὶ διάγω ἕτερον. Διαγωγαί, διαιρέσεις. διασκέψεις. διελεύσεις. Διαγωγή, ἀναστροφή. Διαγωνιάσαντες, διαθυμωθέντες. Διαδάλλειν, διασπᾶν. Διαδέχομαι, τὸ διὰ πολλῶν ἐρχόμενον ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον εἰς ἐμὲ ἧκον, δέχομαι. καθὸ διαδέχεταί τις τινα τὸν πατριάρχην, ἀντὶ τοῦ, τὸ ἀξίωμα τοῦ πατριάρχου, ὃ τὸν ἄλλος ἔχει· τὸ γὰρ ἀξίωμα διάδοσιμον, οὐχ ὁ τὸ ἀξίωμα ἔχων. παραδέχομαι, τὸ ὑπὲρ πάσας δέχομαι. ἀποδέχομαι, καὶ ἀποδέχομαι, τὸ ἀσπασίως δέχομαι. Διαδεῖ, δι' ἄλλου διαδέχεται. Διάδηλον, καὶ φανερώτατον, ὅμοια. καθότι συγγενῆ ἀλλήλοις. καὶ τὸ δαίειν, καὶ τὸ φαίνειν. ὧν ἐκ μὲν τοῦ δαίειν, ὁ δῆλος· ἐκ δὲ τοῦ φαίνειν, ὁ φανερός. ὁ καὶ καλὸς διὰ τὴν φαῦσιν. ὡς Ἰωνίζεσθαι οὕτω τὸ καλὸς ἀστέρα καθ' Ὅμηρον καὶ φανερώτατον ἀστέρα. Διάδημα, τὸ βασιλικὸν ἔνδυμα. πάλαι δὲ καὶ ἔνδυμα τὸ στέμμα τοῦ βασιλέως κεφαλῆς κόσμος. ἤγουν, στέφανος. ἢ βασιλέως σύμβολον. Διαδιδράσκει τοὺς φυλακάς· ἀποδιδράσκει, ὅταν ἀφύλακτος ᾖ. καὶ διαδιδράσκει, αἰτιατικῇ. διαφεύγειν, καὶ διαδρᾶναι. Διαδικασάμενος, ἐνδοιάσας διελέγξας. Ὃς διαδικασάμενος ἄλλοις περὶ τῆς ἀποστασίας, ἀπέκτεινε. Διαδικασίου, φανερῶς ἀποφέρεσθαι. Διαδικασία, οὐχ ἁπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ' ἐν αἷς περί τινος ἀμφισβήτησίς ἐστιν ἡ διαδικασία ἐστίν. ἣν ποιοῦνταί τινες, τοῖς μέλλουσι χορηγεῖν, οἷς ἂν ὁμαλῶς τούτου βούλωνται, ὅτι χρὴ λειτουργεῖν ἄλλους. Διαδιδικίζειν, ὀρχεῖσθαι ἀγχομόνως. Διαδοχίς, οἱ μὲν ὑπόθεμα τῶν δοκῶν παράγιον. ἢ τὰς ἄλλας δοκοὺς ἀναδεχομένην. οἱ δέ, δοκῶν παράγιον ὑπόθεμα. Διαδόσεις, τὰς ἐκ δημοσίων ἴσας ἐπιβαλούσας δόσεις. Λυσίας. Διαδοῦναι δίκας, τὸ τοῖς ἀδικουμένοις ἀποδοῦναι τὸ δίκαιον, ὑπὲρ τοῦ ἀδικήσαντος. Διὰ δουρός, διὰ ξύλου, καὶ δέρματος. Διαδράκοι, θεάσοιτο. Διαδρᾶσα· ἀπὸ τοῦ δρῶμι· δρὰς δρᾶσα· δρᾶσα, δρᾶν. Διαδρασιπολίτας, ἀντὶ τοῦ δειλούς· ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν. Διαδρᾶναι, διαφυγεῖν. Διὰ δρυμά, δι' ὕλην. Διαδύει, διαφθείρεται. Διαδύειν, διαφυγεῖν. Διὰ δώματα, διὰ τὰ οἰκήματα. Διὰ ἐπαίνου ἔρχεται ὁ δεῖνα Ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖται. καὶ διὰ ψόγου ἥκει, ἀντὶ τοῦ ψέγεται. Διαείδεται, γνωρίζεται, φαίνεται. Διαεσπέμεν, διαλεχθῆναι. Διαείσεται, ὡς ἀοριστοῦται· τὸ εἴσεται τὸ μὲν τρίτον πρόσωπον τοῦ κείσομαι· τοῦτο δὲ πρόθεσιν ἔχει καθὰ τὸ ἄπει. διέπει. Διαείσεται, γνωρίσει, διαγνώσεται. γνώσεται μαθήσεται. Διαζεῖ, φλυαρεῖ, ἀλογεῖ. Διαζευγνύω, τὸ διαζεύγνυμι. Διάζευξις, διαχώρησις. Διαζηλοτυπούμενα, φθονερῶς διακείμενα. Διάζωμα, τὸ περὶ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. Διαζωννύω, διαζώννυμι. Διαήσει, διαπνεῖ· καὶ διαήσει, διαπέμψει. διάησι δέ, διέρχεται παρ' Ἡσιόδῳ. Διαθεάων, ἀντὶ τοῦ διοπτάτη. Διαθέει, διαφεύγει, διατρέχει. Διαθεῖν, διαπράξαι. Διαθλούμεθα, διαγωνιζόμεθα. κάμνομεν. ἐργαζόμεθα. ἆθλος δὲ τὸ ἔργον. καὶ τὸ ἀγώνισμα. καὶ τὸ ἔπαθλον. Διαθέουσα, διατρέχουσα. Διαθέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποδόσθαι. Διαθήσει, διακοσμήσει. καὶ διαθήσει, τιμωρήσεται. κολάσεται, ἢ πράξει. Διάθεσίς ἐστιν, ἡ καθὸ συμβεβηκὸς ποιὰ δὴ ἑκάστου ποιότης. ἢ ποιότης δυσκίνητος. ἀγάπη. Διαθέτης, διακοσμητής. ἐπιμελητής. Διαθεῶ, ἀντὶ τοῦ ὅρα προστακτικόν, ἐκ τοῦ θεάομαι θεῶμαι. Διαθέων, διατρέχων. Διαθήκας γράφειν τίς λέγεται, οὐ διαθήκην. καὶ διαθήκη, ὁ νόμος Δαβίδ. Διαθήκη, συνωμοσία, ἑνικῶς· οὐ πληθυντικῶς. τὰς διαθήκας ἔλεγον. δηλοῦσι δὲ καὶ διάστασιν. διαίρεσιν. διάκρισιν. διάθεσιν. Διαθήσομαι, συμπλέξω. Διαθλίβειν, ἐστὶν ἐν τῷ βλιμάζειν. Διαθλοσύτης, τοιοῦτος. Διαθρύπτοντα, διαθρύψαντα. διδόντα. Διαθρυλλῶ, διαομιλῶ. διαψιθυρίζω. Διαθρύπτει ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ τὸν ἄρτον διαμερίζει. ὡς ὁ θεολόγος· Καὶ διαθρύπτει πεινῶσι πνευματικὸν ἄρτον. Διαθρύπτεται παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἑταιρικῶς σχηματίζεται. καὶ διαθρύπτεται, διαρρεῖται. ὑπὸ τρυφερότητος. Διαθρύψεις, συγκόψεις. Διαθῶ, ἀντὶ τοῦ διέλθω ἐκφράσω. Δίαιθρον, διαφανές. καθαρὸν δίυγρον. Διαίνεσθαι, βρέχεσθαι. διαίνω γὰρ τὸ ὑγραίνω. καὶ διαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ διαιολλᾶν. ἐξαπατᾶν, ποικίλλειν. Διαίνω, τὸ βρέχω παρὰ τὸν Δία. κυρίως γὰρ τὸ ἐκ Διὸς βρέχεσθαι. Διός Διῶ, διαίνω. ἤγουν ὑγραίνω. καὶ διαίνω, τὸ ὑγραίνω. οὕτω καὶ Ζεύς. καὶ δεύω. τὸ μὲν δεύω τὸ ἐλλεῖπον, ἄλλως ἔχει ἐκ τοῦ δέω· γὰρ ἐκεῖνο αἰολικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ γίνεται. ἀπ' ἄλλου δὲ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ δεύτατος. Διαίρεσίς ἐστι συλλαβῆς δίφθογγον ἐχούσης ἀνάλυσις. ἢ διάλυσις εἰς δύο συλλαβάς. τὸ δὲ πάθος ἰώνων, καὶ θετταλῶν. οἷον κοῖλον κόϊλον, οἰωνὸς ὀϊωνός, παῖς πάϊς. καὶ βέλεος, ἀντὶ τοῦ βέλους. τινὲς δὲ καὶ τὸ Διομήδεος, καὶ τὸ Δημοσθένεος, διαίρεσιν λέγουσι. Διαίρω, τὸ διανοίγω ἐπὶ χειλέων ἢ ἐπὶ ὀφθαλμῶν λεγόμενον. ὡς Δημοσθένης· διάρας τὰ χείλη. καὶ ὁ θεολόγος· καὶ διάρας τοὺς ὀφθαλμούς, ἀντὶ τοῦ διανοίξας, καὶ ἀναπετάσας. διαίρω ἐπὶ τοῦ στόματος ὡς τὸ διάραι στόμα. Διαιρῶ, τὸ τὰ ἡνωμένα χωρίζω καὶ διακρίνω. Ἀριστοφάνης· χαλεπὸν τὸ ἔργον διαιρεῖν. Διαιρεῖται, διαμερίζεται τὰ διὰ τοῦ αἱρῶ ῥήματα καθόλου περισπᾶται. οἷον, διαιρῶ. ἢ διαιρῶ μέν, τὸ τιμῶ, καὶ διαιρεῖσθαι τὸ παθητικόν. καὶ διαιρῶν, αἰτιατικῇ. ἀναπτύσσων δοκιμάζων. καὶ διακρίνων τὰ πράγματα, καὶ οἷον διαίρεσιν ἄλλου ποιῶν. καὶ διαιρῶν ἀκριβῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καθαιρῶν μερίζων. Δίαιτα τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν. Δίαιτα, ἡ ἀναστροφή. καὶ ἡ παρὰ τῶν ἰατρῶν ὁριζομένη τροφή. ἐκδιαιτώμενος δὲ λέγεται, ὁ ἀκόλαστος. καὶ ἔξω διαίτης. καὶ συνδιαιτῶμαι, τὸ συνδιάγω τινί. καὶ συναναστρέφομαι. ἢ δίαιτα κοινῶς, ἡ διατριβὴ καὶ διαγωγή. καὶ διαιτῶμαι ῥῆμα, τὸ μετὰ διαίτης ζῶ. δίαιτα Ἀττικῶς, καὶ ἡ καθ' αἵρεσιν κρίσις. καὶ διαιτῶ ῥῆμα, τὸ καθ' αἵρεσιν κρίνω. ἐξ οὗ καὶ διαιτητής. δίαιτα, καὶ αὐτὴ ἡ ψῆφος καὶ ἀπόφασις, ἡ παρὰ τῶν δικαστῶν. δίαιτα καὶ ἡ καταγωγή, καὶ ἡ ἀναστροφή. Διαιτητής, κριτής. βασανιστής. Διαΐσσειν, διαττειν. διαπνεῖν. Διαιτηταί, οἱ ὑπὲρ δέκα τῶν πεντήκοντα νομισμάτων δίκας κρίνοντες. ὡς εἶναι τοῖς διαιτηταῖς μεγίστας κρίσεις. ἢ οἱ ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες, καὶ καθαροὶ πάσης αἰτίας ὑπειλημμένοι. Διαιτητήριον, ἐν ᾧ διαιτῶνται. Διαιτητός, ὁ μὴ κατὰ κλῆρον δικαστής. Δίαυγρον, δίυγρον. διαφανές. Διαιτῶ, τὸ τρέφω. καὶ διαιτῶμαι, τὸ τρέφομαι. καὶ ἐνδιαιτῶμαι τῷδε τῷ τόπῳ, ἤγουν διάγω. καὶ ἐνδιατρίβω. καὶ διαιτῶ καθ-

μένος ἔχω πρὸς σε. Δημοσθένης. χαριεῖται μὲν δὴ τοῖς διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους. Φιλόστρατος. διαβέβλη-
ται πρὸς τὸν υἱόν, ἀντὶ τοῦ κακὸς αὐτῷ νενόμισται. καὶ διαβόλως, ἀντὶ τοῦ κακῶς, καὶ μετὰ διαβολῆς. Διαβεβλημένος, ἀν-
τὶ τοῦ καθ' οὗ ψευδεῖς ἐγκλήσεις λέγουσιν Ἴωνες. Διαβιβῶν, διὰ τοῦ θρύλλου διὰ μέσου πάντων. Διαβήματα, πο-
ρείας περιπατήματα. Διαβησείοντες, ἐρωτικῶς ἔχοντες διαβῆναι. Διαβιασάμενος, προσαναγκασθείς. Διὰ βίου,
διὰ παντὸς ἀεί. Διαβήτης, ἐργαλεῖον πολλαῖς εὔχρηστον τέχναις τῷ λ στοιχείῳ παρεικασμένος. τούτου τὸ ἓν ἑστὼς
μέρος, καὶ τὸ ἕτερον περιάγοντες καὶ χαράσσοντες, τὸ ὑποκείμενον ἴσον ποιοῦσι διάστημα τοῦ κύκλου, ἐκ τοῦ κέν-
τρου. Διαβιῶσαι, ζῆσαι. Διαβόητος, ὁ ἐπὶ κακίᾳ ἁπλῶς φημιζόμενος. ἐπιβόητος ἐφ' ἑνί τινι κακῷ. περιβόητος, ὁ ἐπ'
ἀρετῇ ἐγνωσμένος. Διαβολή ἐστιν, ἡ λαθραίως κατηγορία. Διαβολίαν, διαβολήν. Διάβολος, ὁ τοῦ σατανᾶ.
καὶ διάβολος διὰ τοῦτο ὡς διαμάχους βάλλειν καὶ ἐχθροὺς ποιεῖν τοὺς φίλους. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀδάμ. Διαβούλια, τὰ
ἐκλογισμένα ἀτόπων βουλεύματα. Διαβούλιον, ὁ διαλογισμός. Διάβουλοι, δισταγμοὶ. δίβουλοι. Διαβυλία, ἀμφι-
βολία. ἐνθυμήματα. διαλογισμοί. Διαβουλεῖν, ὁ ἐν τοῖς ἴσοις πρόβολος. Λάκωνες. Διαβούλομαι, ἀναπείθω. Θου-
κυδίδης. Διαβουνεῖν, τὸ ἐν τοῖς τοίχοις πρᾶγμα, ὃ μεταξὺ ἐσθίομεν. Διὰ βραχέος, ἀντὶ τοῦ συντόμως. Θουκυδίδης.
Καὶ πέντε ναῦς τὰς ἄριστα πλεούσας ὅπως ἐκπλεύσειαν, διὰ βραχέος περαιούμεναι. Διαβρίθει, βαρύνει. Διαβριθοῦς,
ἰσχυρᾶς. Διάβροχος, οἰνωμένος. Ὡς δὲ ἐμέθυεν ὁ χορτοβοσκὸς καὶ διάβροχος ἦν πάνυ, τὰ μέλλοντα ἔφη. Διαβρό-
χοις, βεβρεγμένοις. Διαβύνοντι, διακαμύοντι. Διάγγαρον, διακέφαλον. Διαγγελθῇ, κηρυχθῇ. διαδράμῃ. Διαγ-
γελλομένοις, ἀντὶ τοῦ κελευομένοις. Ξενοφῶν. Ἐγίνωσκον ἀλλήλοις ἀπιέναι βουλομένοις, καὶ διαγγελλομένοις. Διαγ-
γέλλει, ἀπαγγέλλει. διαδραμεῖν. Διαγγέλλω, ὥσπερ καὶ τὸ διακούω. καὶ διαλέγω. ἢ διὰ τὸ δι' ὅλου καὶ μέχρι τέ-
λους δηλοῦν. Διαγεγονότος, παρελθόντος. Διαγέγραπται, ἀντὶ τοῦ ἀνῄρηται ἀπὸ τῆς τοῦ γραμματέως δέλτου, ὅπου
αἱ δίκαι ἐγράφοντο. Ἀριστοφάνης. Ὡς οἶδα μέν, ὅτι πέντε τάλαντά μοι δίκη διαγέγραπται, ἀντὶ τοῦ κατέλυσεν, ἀνῄρη-
ται. Διάγει, τὸ διατρίβει ἀμετάβατον. καὶ παρὰ Ξενοφῶντι. Μετὰ δὲ τὴν μάχην ἐς Ἰταλίαν ἐλθὼν διῆγεν ἡσυχῇ.
διάγει καὶ τὸ διαβιβάζει μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον διάγει τὸ στράτευμα ὁ στρατηγός. καὶ Λιβάνιος.
δῆτα γε μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοὺς Πέρσας τὸ στράτευμα διάγειν, παρήλκεν καὶ ἄξια ταῦτα. Διαθεὶς, διθείς.
Διαγίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ διάγειν, καὶ ἁπλῶς διατρίβειν. καὶ μετὰ προθέσεως συντάσσεται. οἷον διαγίνεται ἐς τὸν δεῖνα τό-
πον. καὶ λέγεται τὸ διέρχεσθαι, καὶ παρέρχεσθαι, ἀμεταβάτως. ὡς τὸ διαγινομένης ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ παρελθούσης. διαγί-
νεσθαι, καὶ τὸ διατελεῖν καρτερεῖν, ἢ ἀνέχεσθαι. καὶ διαγέγονεν, ἀντὶ τοῦ διατελεῖ ὑπομένων. ὡς παρ' Ἀριστείδῃ.
Μόνον γὰρ ὡς εἰπεῖν διαγέγονε πρὸς τὴν ἅπασαν τύχην διαγωνιζόμενος. ἀντὶ τοῦ ἐκαρτέρησε διατελῶν. Διαγινώσκειν,
τὸ διακρίνειν. οἷον διαγινώσκειν ἕκαστον οὐ πάνυ ῥᾴδιον. Διαγκωνισάμενος, ἐπ' ἀγκῶνος καθίσας. Ὁ δὲ διαγκωνισά-
μενος, ἐπὶ τοῦ σκίμποδος καὶ ἀποβλεψάμενος εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ, εἶπεν ὦ δέσποτα τί ἐκέλευσας. Δια-
γλαίνειν, διαλυμαίνεσθαι. Διαγλαύσσουσιν, ἀντὶ τοῦ φωτίζουσιν. ἢ διαλάμπουσιν. ὅθεν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ γλαυκῶπις. καὶ
γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ παρὰ τὸ γλαύσσειν, ὅ ἐστι λάμπειν. ἢ Εὐριπίδης, ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο. Γλαυκῶπίς τε
στρέφεται μήνη. Διαγλάψας, διαγλύψας. διασκαλεύσας. Διάγματα, διασκευάσματα. Διαγνοὺς, διακρίνας.
αἰσθόμενος. ἐπιγνούς. συνιείς. νοήσας. Διάγνωθι, νόησον. Διαγνώμη Ἀττικοί, οὐ διάγνωσις λέγουσι. Διαγνῶναι, ἐπι-
γνῶναι. Διαγόρας μετὰ τὴν ἅλωσιν Μήλου, ἐν Ἀθήναις ᾤκει. τὰ δὲ μυστήρια ηὐτέλιζεν. ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τε-
λετῆς. τοῦτον ἐκήρυξαν Ἀθηναῖοι κατ' αὐτοῦ καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὥς φησι Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. καὶ ἄλ-
λοι οὕτω μὲν ἐκήρυξαν. τὸν μὲν ἀποκτείναντα αὐτόν, τάλαντον λαμβάνειν. τὸν δὲ ἀγαγόντα δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο
διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο, κοινοποιῶν αὐτά, καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων, κα-
θάπερ Κράτερος ἱστορεῖ. ἐκκεκήρυκται δὲ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἅλωσιν τῆς Μήλου. οὐδὲν γὰρ κωλύει πρότερον. Μελάνθιος
δὲ ἐν τῷ περὶ μυστηρίων, προφέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ ἐπεκήρυξαν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκδιδόντας Πελ-
ληνεῖς. ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα. Ἐὰν δέ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον. ἐὰν δέ τις
ἀγάγῃ, λαβεῖν δύο. ἢ Διαγόρας, Μήλιος ποιητὴς ἄθεος. ὃς καὶ κατὰ δαιμόνια εἰσηγεῖτο. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος λέ-
γει, Ἀριστοφάνην αὐτοῦ μνημονεύειν, ὡς ἐν Ἐρετρίᾳ κωμῳδοῦντα καὶ χλευάζοντος. ἄλλως. διθυραμβοποιὸς ὁ Διαγόρας γεγο-
νώς, συνεχῶς ἰακχεάζων. ἢ κωμικός, διθυραμβικά, τουτέστι διονυσιακὰ δράματα ποιῶν. Διαγορεύει, ὁρίζει. θεσπί-
ζει. διαγγέλλει. δημηγορεῖ. διάφορα λέγει. Διάγραμμα, διάταγμα. ψήφισμα. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀθηναίους. τὸ ταττ-
όμενον ἐν ταῖς συμμορίαις, ὃ ἔδει ἕκαστον ἄνδρα εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάττετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τίμη-
σιν τῆς οὐσίας. περὶ δὲ τούτων σαφέστατα δεδήλωκεν Ὑπερίδης, ἐν τῷ κατὰ χειροτονίας ἐν [illegible]. Δημοσθένης
ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, καὶ κατὰ Ἀνδροτίωνος. Διαγραμμισμός, παιδιά τις ἑξήκοντα ψήφων λευκῶν, καὶ μελανῶν,
ἐν χώραις ἑλκομένων. τὸ δὲ αὐτό, καὶ γραμμὰς ἐκάλουν. Διάγραπτος δίκη, ἥτις καὶ ἐξεσμένη ἐλέγετο. Διαγραφάριος,
ὁ ἀπαιτῶν τὰ δημόσια. Διαγράφει, ἀφανίζει. παρὰ τῷ Φιλοστράτῳ. Διαγραφεύς, ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμο-
ρίαις, ἐπὶ τῷ διακρῖναι πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. Διαγραφή, ἡ συνθήκη, καὶ ἐπὶ ζωγραφικοῦ πίνακος.
Διαγραφὴ δίκης, ἡ διατύπωσις, ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων. ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ
κατὰ διάγνωσιν τῶν τυχόντων, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται, διαγραφὴ δίκης λέγεται. Διαγράφων, ἀντὶ
τοῦ σημειούμενος, καὶ ἀντὶ τοῦ προλογιζόμενος. Ἀριστείδης. οὐκ ἂν φθάνοι διαγράφων, πάσας ἀρχάς τε, καὶ δυνά-
μεις τὰς ἐμάς. Διαγράφω, τὸ ἐξαλείφω λεγόμενον, οὐκ ἀπαλείφω. διαγράφω τὸ περιλαμβάνω, αἰτιατικῇ συντάσσε-
ται. οἷον τοὺς νομιζομένους θεούς, πάντας ὁμαλῶς διαγράφων. Διαγράψαι, ἀντὶ τοῦ ἀφελέσθαι τὸ ἔγκλημα. λέγε-
ται δὲ διαγράψαι, καὶ τὸ διεξῦσαι [illegible] τὸ περιγεγραμμένον καὶ παρανομούμενον. Διαγράψαντος τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ καθ-

Δυζίδυμος, ἄλμη· δυζίδυμος, ἴσως ἀπὸ τοῦ δακέθυμος· οἷον, δακέθυμος ἄλμη. Δύζω, λυπέω· διὰ τοῦ υ. δείζω δὲ ἀντὶ τοῦ φανερόω, δίφθογγον. Δύναμεν, εὕραμεν. Δῦος, βυθός· κρῆτες. Δυουμένη, ἀπολλυμένη· ἐρημουμένη· καταστρεφομένη· πορθουμένη. Δυουμένων, ἀφαιρουμένων. Δὴ οὖν, χρὴ δή· ἢ χρὴ οὖν. Δηοῦν, πορθεῖν· καταστρέφειν· κόπτειν· ἐκ τοῦ δηΐω. Δηοῦς, δήμητρος. Δυσόρταιος, ἐξορισμαῖος. Δήπου, βεβαιωτικὸν ἐπίρρημα. Δήπου, τοπικῶς παρ' ὁμήρῳ ἐν α' ὀδυσσείας κεῖται· ἄλλως δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον ἀττικοῖς, καὶ αὐτὸ καὶ τὸ δήπουθεν βεβαιωτικά εἰσιν, ὥσπερ δηλαδὴ καὶ τὸ πάντως· καὶ τὸ ἀμέλει. Δήπουθεν, καὶ δῆτα· ἔστι μὲν ἀργά· λαμβάνεται δὲ παρὰ ἀττικοῖς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀληθὲς καὶ φανερῶς. Δὴ ἔα, ἄρα δὴ ἤδη. Δηράδες, βουνοί. Δῆρι, ἡ μάχη· καὶ δειρή, ὁ τράχηλος. Δηρήσασθαι, μαχέσασθαι. Δηριθόεσα, ἡ ἡμέρα. Δηριγενόμενος, ὁ νικώμενος· ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαική. Δηρινθῆναι, ἀπὸ τοῦ δηρίνομαι. Δηριόωντες, ἀγωνιζόμενοι. Δῆρις, ἡ μάχη· ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ κόπτω· ὡς τό, δῆριν ἀπειρέσιον. Δηριάειν, ἐρίζειν. Δηρόν, ἀντὶ τοῦ διὰ μακροῦ· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολύ· ὥς τό, αὐτὰρ ἀχαιοὶ δηρὸν ἐμοῖο, καὶ σῆς ἔριδος μνήσασθαι οἴω· ἡ δηρὸν ἐπίρρημα χρονικόν, τίθεται κατ' ἔλλειψιν τοῦ χρόνου· τὸ δὲ ἐντελὲς παρ' εὐριπίδῃ ἐν τῷ, δηρὸν ἐκ τροίας χρόνον περιαχθείς· καί, πολύν με δηρόν ποδί, κατά τι χρόνον· ἄλλως δὲ πρὸς διαστολὴν ἐρρέθη, τοῦ ἐπ' ὀλίγου χρόνου· ὃς καὶ ἐπὶ ὀλίγου λαμβάνεται ὡς δηλοῖ ἐν τῇ β' ῥαψῳδίᾳ τό, Μείνατ' ἐπὶ χρόνον· φαίνεται γὰρ ἐκεῖ χρόνον, τὸ ὀλίγον λέγειν. Δηρότης, κακουργία. Δῆσαι, ῥῖψαι· βασανίσαι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. Δησάντων, ἀντὶ τοῦ δεσμευσάντων. Δήσας, ἀντὶ τοῦ δεσμεύσας· ἐκ τοῦ δέω, τὸ δεσμεύω· ὁ μέλλων δήσω, ὁ ἀόριστος, ἔδησα· ἡ μετοχή, ὁ δήσας. Δῆτα, λοιπόν· ἢ οὕτως. Δητός, ὕστερος. Δηταί, αἱ ἐπισεσημασμέναι κριθαί. Δηώ, δηοῦς, ἡ γῆ· ἡ δημήτηρ· καὶ διφορεῖται ὥς φησιν ὁ τεχνικός· αἱ δὲ γάρ, ἡ παράδοσις· τὸ ω μετὰ τοῦ ι καὶ χωρίς· εἰ μὲν μὴ ἔχῃ τὸ ι, λέγει ὅτι ἐστὶ παρὰ τὸ δηῶ, τὸ εὑρίσκω· καὶ γὰρ ἡνίκα περιήρχετο ἡ δημήτηρ ἐπιζητοῦσα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς κατ' εὐφημισμὸν ἔλεγον πάντες, δήεις· τουτέστιν, εὑρήσεις· ἢ ἐπειδὴ αὕτη ἐφεῦρε τὸν σῖτον καθ' ἕλληνας· εἰ δὲ ἔχει τὸ ι, λέγει ὅτι γέγονε παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, κατὰ τροπὴν ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η· καὶ γὰρ ἡ δημήτηρ γῆ ἐστιν· ἡ δὲ γῆ, διακόπτεται ἐν τῷ ἀροτριοῦσθαι· ἢ ὅτι πολλὴν ἐδῄωσε γῆν· τουτέστι, διέκοψε ζητοῦσα τὴν θυγατέρα αὐτῆς· ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· ὅτι μετὰ λαμπάδων περιήρχετο ζητοῦσα τὴν θυγατέρα. τινὲς δέ φασιν ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ὑποκοριστικόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ δημήτηρ δηώ, ἀγνοοῦντες τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν τοιούτων ὑποκοριστικῶν· τὰ γὰρ τοιαῦτα ὑποκοριστικά, θέλει φυλάττειν τὸ σύμφωνον τῆς δευτέρας συλλαβῆς τῶν ἰδίων πρωτοτύπων· οἷον ὑψιπύλη, ὑψώ· θεοδότεια, εἰδώ· ἡ οὖν δημήτηρ, δημὼ ὤφειλεν εἶναι· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑποκοριστικόν, ἡ δηώ· ἢ δηὼ ἡ γῆ ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ γ', εἰς δ'· ἢ ὅτι λυπουμένη διὰ τὴν θυγατέρα ἐδαΐετο τὴν ψυχὴν ἡ δηώ, παρὰ τὰς δηάς· οὕτω γὰρ δηαί, προσαγορεύονται ὑπὸ κρητῶν, αἱ κριθαί. Δηῶ, τὸ τοὺς ἀγροὺς ἀφανίζω. Δηωθέντων, ἀφαιρεθέντων· καυθέντων. Δηώσειαν, συμπλέξειαν· πολεμήσειαν· καταστρέψειαν· παρὰ ἀπολλωνίῳ. Δηώσουσι, κατακόψουσι· φονεύσουσι· καταπολεμήσουσιν.

ΤΟ Δ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ια, ἔγνων τὸν ἀέρα· ζωῆς εἶναι αἴτιον· τοιοῦτον δὲ καὶ τὴν δρῦν παλαιότεροι χρηματίσαι, ὅτι οἱ ἄνθρωποι δρυκάρποις ἀπετρέφοντο· διὸ καὶ φηγός, ἡ δρῦς λέγεται, παρὰ τὸ φαγεῖν· διὰ τοίνυν ταῦτα τῷ διῒ τὴν δρῦν ἀνιέρωσαν, τὸ ζωοτρόφον φυτόν, τῷ ζωογόνῳ· ἣν τοίνυν καὶ πρὸ τροίας, ἱερὰ τοῦ διός. Διά, πρόθεσις· ὅτι μὲν συντάσσεται γενικῇ, δηλοῖ μεσιτείαν· οἷον, διὰ σοῦ ἐποίησα τόδε· μεσιτεύοντός σου δηλονότι· ὅτι δὲ αἰτιατικῇ, αἰτίαν· οἷον διὰ σέ, ἐποίησα τόδε· σημαίνει δὲ ἐν τῇ συνθέσει μερισμόν, καὶ πλείονα ἔμφασιν· οἷον, διαγίνομαι διΐσταμαι· καὶ ἐπὶ ἄλλης ἐννοίας, διῆλθον τὸ γράμμα· διέρχομαι τόνδε τὸν τόπον· διὰ τέλους, καὶ εἰς τέλος, ἀντὶ τοῦ μέχρι τέλους ἀττικοί· τὸ δὲ μέχρι καὶ εἰς τέλος, βάρβαρον. Δία, ἡ νάξος οὕτω πρότερον καλουμένη· ὅμηρος· δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ· ἀπὸ τῆς διὸς γονικῆς· διότι ἐν αὐτῇ ἐτράφη ὁ ζεύς· καλλίμαχος· ἐν δίᾳ· τὸ γὰρ ἔσχε παλαιότερον οὔνομα νάξω· καὶ δία ἡ ἔνδοξος. Δι' ἅλα, διὰ τῆς θαλάσσης· καὶ δίαλα, πορφυροειδῆ· ἢ διὰ τῆς μελαίνης θαλάσσης. Διὰ ἁμαρτίας, πυρὶ ἐμπέπρησο· διὰ σέ, οὐδεὶς ἡμῶν βούλεται ἀφημεῖν· διὰ σοῦ ταῦτα πέπονθα· διὰ πόλεως πορεύομαι. Διαβάθρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. Διαβαίνει, κυρίως ἐπὶ ποταμοῦ· οἷον διαβαίνω τὸ ὕδωρ τοῖς ποσί· καὶ ποταμούς· καὶ ἀπὸ τούτου διάβασις· καὶ παρὰ ἀριστείδῃ· οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἕλληνες καὶ πάλαι τὴν διάβασιν, καὶ τὸν πορθμὸν ... Διαβαίνει, τὸ ἁπλῶς ἔρχεται· τὸ μεθίσταται, καὶ μεταβαίνει, τὸ μετατίθεσθαι μεταβάντες· καὶ διαβαίνει, διαπερᾷ· καὶ διαβάς, ἐλθών. Διαβάλλει τινά τις, ἤγουν ὡς κακὸν ἀποδείκνυσιν· οὐ μόνον δὲ τοῦ συκοφαντικὸν ἔχει νοῦν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι τίθεται παρὰ θουκυδίδῃ· καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ δέ, ἐν τῷ διέβαλλέ με γραῦς· καὶ διαβάλλειν, τὸ διασύρειν καὶ ψέγειν, καὶ καθαιρεῖν, τινὸς μὴ παρόντος, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὅθεν διαβολὴ ὁ διασυρμός· καὶ οἱ διάβολοι παρὰ πλάτωνι, τὸ εὐκόλως διαβαλλόμενον· διαβάλλω καθ' ἕτερον σημαινόμενον, τὸ διατρέφω· καὶ μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ κρείττονος πρὸς τὸ χεῖρον· καὶ συκοφαντῶ· ὅθεν διάβολος. Διαβάλανα, κάρυα ποντικά. Διάβαλον, μέλι καὶ μελίκηρα. Διαβάλλεται, χρῆται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν· καὶ διαβάλλειν, ἐξαπατᾶν· καὶ παραλογίζεσθαι. Διαβάλλω, βασκαίνω, προσαγγέλλω· συκοφαντῶ· ὅθεν διαβολή· καὶ παρὰ πινδάρῳ, διάβολος αἶνος· ὁμοίως παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ· Οἱ πολλοὶ τῶν πλάτωνος μαθητῶν, διάβολοι γεγόνασι, καὶ ἐν τῷ ὑγιεῖς ἐβασίλευε, φαῦλος ὢν καὶ διάβολος· καὶ διαβάλλω, ἀντὶ τοῦ ψευδῶς κατηγορῶ· καὶ διαβάλλω, ἀντὶ τοῦ ἀναγγέλλω· ἀριστείδης· τοῦτο δ' ἔτι μὲν οὐδὲ τολμῶ φήσαιμι· ἄλλος δ' αὐτῆς εἶπε διαβάλλων. Διαβάλλω, τὸ διαβαίνω· καὶ διαπερῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὡς τὸ μακρὰ πέλαγη διαβαλόντες, ὥσπερ ὑπερβάλλω, τὸ ὑπερβαίνω. Διάβασις, πορεία· γέφυρα· πέραμα. Διαβάσκει, διέρχεται περιπατεῖ. Διαβασιλίζεται, τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται· διαβάς, διελθών. Διαβασταχθείς, διακομισθείς. Διαβεβαιοῦται οὐδέν, ἀντὶ τοῦ ἀσύμφωνον. Διαβέβλημαι ὑπὸ σοῦ, καὶ διαβέβλημαί σοι, καὶ πρὸς σέ, ἀντὶ τοῦ διεβλήθην ὑπὸ σοῦ· καὶ ἀντὶ τοῦ διαβεβλη-

γαι αὐτὶ τοῦ ἐν τοῖς ἰθακησίοις. ὥσπερ πρόσω ἐνὶ δήμῳ, ἴσου ἐν τοῖς πρωσίν. ὁ δῆμος, ὄχλος. πλῆθος. χορός. τὰ συλληπτι-
κὰ ὀνόματα ὡς μὲν ἑνικὰ ἑνικοῖς συντάσσονται ῥήμασιν. ὡς δὲ πλῆθος δηλοῦντα, δύνανται καὶ πληθυντικοῖς τοῖς ῥήμασι συν-
άπτεσθαι. ὁ δῆμος ἐστασίασαν. ὁ ὄχλος ἐξεβόησαν. τὸ πλῆθος ἠλάλαξαν. ὁ χορὸς ἔμελψαν. ὡς παρ' ὁμήρῳ. Ὢς φάσαν ἡ πλη-
θύς. καὶ ἔστιν ἀττικὸν σχῆμα, καίτοι εἶχεν ὁ ποιητὴς εἰπεῖν, ὡς ἔφατ' ἡ πληθὺς ἀλλ' οὐκ ἠθέλησεν. ἐκ δὲ τοῦ, δῆμος,
πάνδημος. ἀπόδημος. συνέκδημος. παρεπίδημος. ἐπίδημος. Ἰστέον ὅτι, ὁ τῶν ἀθηναίων δῆμος τὸ παλαιόν, εἰς τρία
μέρη διῄρητο, εἰς τοὺς πεντακοσιομεδίμνους καὶ λιμβρόνους. οὓς διὰ τὸ γεωργεῖν τοσαῦτα μέτρα, οὕτως ὠνόμαζον. καὶ τοὺς
ἱππέας καὶ τοὺς θῆτας. οἱ μὲν οὖν πεντακοσιομέδιμνοι ἦσαν εὔποροι. οἱ δὲ ἱππεῖς, ἧττον μὲν πεντακοσιομεδίμνων μέχρι
δὲ τῶν τριακοσίων ἐγεώργουν μέτρων. ἱππεῖς δὲ αὐτοὺς ὠνόμαζον, διὰ τὸ δύνασθαι εἰς τὸ τὰς αὐτὰς χρεία λύεσθαι ἵππον, ἕκα-
στος ἵππον τρέφειν. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρότερον ἑξακόσιοι τὸν ἀριθμὸν οὗτοι. μετὰ δὲ ταῦτα τῆς πόλεως πληθυνθείσης,
ἐγένοντο διακόσιοι πρὸς τοῖς χιλίοις. ὅθεν καὶ τὰς θυσίας ας αὐτοὶ ἐπιτελοῦσι τοὺς πομπαῖς, ἐκάλουν ἱππάδας. ἐξῆν δὲ
αὐτοῖς καὶ κομᾶν. ἡ δὲ τρίτη τάξις, ἦσαν οἱ θῆτες παρ' αὐτοῖς. οἷς οὐδὲ ἀρχεῖν ἐφεῖτο, ἢ δικάζειν ἢ ἐκκλησιάζειν. μόνον
ἵνα ἐκ τοῦ δικαστικοῦ, καὶ ἐκκλησιαστικοῦ τρέφωνται. Δημὸς, τὸ λίπος. ὀξύνεται μὲν πρὸς διαστολὴν τοῦ κατὰ αὐ-
θρώπους δήμου. πρὸς ὃ καὶ παίζει που ὁ κωμικὸς δημὸν βόειον, ὡς ἐν παρῳδίᾳ φράσας τὸν ἀττικὸν δῆμον. οὐ διά τι ἔξω
γαῖον, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀπηνὲς ἀλόγιστον. καὶ οὕτω μὲν ὀξύνεται. γίνεται δέ, παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. εὐέξαπτον γὰρ τὸ λίπος.
Δημοσθένης, σοφὸς ἦν. καὶ δημοσθένης τῶν σοφῶν ἦν. τὰ ἐπίθετα τὰ χωρὶς ἄρθρων προφερόμενα καὶ τῷ ὑπαρκτικῷ
ῥήματι συντασσόμενα, δύνανται ἀπὸ πάσης πτώσεως καὶ παντὸς ἀριθμοῦ πληθυντικῇ γενικῇ μετὰ ἄρθρου προφέρεσθαι.
οἷον αὐτὶ τοῦ εἰπεῖν δημοσθένης σοφὸς ἦν, λέγομεν δημοσθένης τῶν σοφῶν ἦν. τουτέστιν, εἷς ἀπὸ τῶν σοφῶν ἦν. καὶ αὐτὶ
τοῦ εἰπεῖν. δημοσθένους δὲ σοφοῦ ὄντος, δημοσθένους δὲ τῶν σοφῶν ὄντος. ὁμοίως δὲ τὰ ῥήματα ἀναλύονται πρότερον εἰς τὸ
ὄνομα ἐπίθετον, καὶ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. εἶτα τῇ αὐτῇ συντάξει δυνάμεθα χρῆσθαι. οἷον οἱ λύκιοι συνεμάχουν τοῖς τρωσί,
πρότερον γὰρ ἐροῦμεν κατὰ ἀνάλυσιν ὅτι οἱ λύκιοι σύμμαχοι τοῖς τρωσὶν ἦσαν. εἶθ' ὅτι οἱ λύκιοι τῶν συμμάχων ἦσαν, ἢ καὶ
μετοχὴ τῶν συμμαχούντων τοῖς τρωσὶν ἦσαν. Δημοσθένης, ἢ αὐτισθένης. τὰ παρὰ τὸ σθένος καὶ ἄλλος ὀνόματα σύνθετα κύ-
ρια μὲν ὄντα, παροξύνεται. οἷον δημοσθένης. αὐτισθένης. διογένης. θεαγένης. ἐπίθετα δέ, ὀξύνεται. οἷον μεγασθενής. ἀσθε-
νής. μονογενής. αὐθιγενής. κατὰ ταῦτα καὶ ἀριστοφάνης καὶ μητροφάνης, παροξύνεται κύρια ὄντα. ἀφανὴς δέ, καὶ προφανής,
καὶ διοφανής, ὀξύνεται ἐπιθετικῶς λεγόμενα. Δημοσθένην, ἀριστοφάνην τὸν ἀληθῆ. τὸν ψευδῆ. τῶν ἐπιθέτων τὰς εἰς
ην αἰτιατικὰς δίχα τοῦ ν ἀττικοὶ καὶ πάντες ἕλληνες προφέρουσι. τὰς δὲ τῶν κυρίων, μόνοι οἱ ἀττικοὶ διὰ τοῦ ν
προφέρουσι. καὶ ἐν αὐτοῖς μόνοις τὸν κανόνα ἐφύλαξαν τὸν λέγοντα, δεῖν τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσυλλαβοῦσαν τῇ εὐθείᾳ,
διὰ τοῦ ν ἐκφέρεσθαι. Δημοσιεύων, δωρεὰν ἐργάζομαι. ἀριστοφάνης. Ἀλλ' ὦ πόνηρε, οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. αἰτιατι-
κῇ συντάσσεται. Δημόσιον, δεσμωτήριον. Δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δοῦλος. ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοι-
νὰ ἐργοις. παρὰ τὸ δῆμος, δημότης καὶ δημόσιος. Δημοσίων πραγμάτων διοικητής. οἷον φροντιστής. Δημοσιώνης, τε-
λώνης. Δημοστροφεῖν, ἐν δήμῳ ἀναστρέφειν. Δημοσώσας, ὁ τὸν δῆμον σώζων ἢ δημοδίωκτος. Δημοτελής, ἡ δημοσία
τελετή. καὶ ἡ δημοσία φορολογία. Δημοτελῆ, καὶ δημοτικὰ ἱερά, διέφερον ἀλλήλων. καὶ ἐργαστικῶς ὡς δείναρχος
δηλοῖ ἐν τῷ κατὰ στεφάνου. Δημοτελὲς, παντὶ τῷ δήμῳ. καὶ δημοτευόμενος, ὁ μετὰ τῶν δημοτῶν. Δημοτευόμενοι. δημο-
τεύεσθαι δέ, τὸ τοῦ δέ τινος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ. ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς φίλιππον ἀπολογίᾳ, εἰ γνή-
σιος. Δημότης, ὁ εἷς τοῦ δήμου. δημοτικός, ὁ φροντίζων ὑπὲρ τοῦ δήμου. δημόσιος, ὁ τὸν φόρον ἔχων ἐς δῆμον. δήμιος ὁ
τοῖς προσταττομένοις ὑπὸ τῶν νόμων ὑπηρετῶν. καὶ δήμιος ὁ ὑπηρέτης τοῦ δήμου. δημότης δέ, ὁ μετέχων τοῦ δήμου.
Δημότης. ἀττικοὶ αὐτὸ τῆς σύν. ὡσαύτως καὶ πολίτης. καὶ ἡλικιώτης. καὶ στασιώτης. ὁ δημότης δηλοῖ ἀττικῶς, τὸν
τοῦ αὐτοῦ δήμου μετέχοντα. καὶ ἴωνες δὲ δημότας φασὶ τοὺς δημοτικούς. ἐπεὶ δὲ ἀπελλάς τις τῷ δήμῳ συνυπακούεται,
ἤγουν τῷ ῥηθέντι δημότῃ ἀνδρί, δοκεῖ ἐν τισὶν ἐν δημοῦσθαι ῥηθῆναι παρὰ τῷ φιλοσόφῳ πλάτωνι τὸ παίζειν, ὡς ἑρμηνεύει
αἴλιος διονύσιος. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ δημότης γίνεται δωρικῇ τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι ἐν τῇ παραληγού-
σῃ, ὁ δαμοίτης τὸ κύριον, παρὰ θεοκρίτῳ. καὶ δημότης, οὐ συνδημότης. ἤγουν ὁ τοῦ αὐτοῦ τόπου καὶ δήμου ὤν. ὡσαύτως
καὶ πολίτης, οὐ συμπολίτης. ἀλλὰ γὰρ τῆς σὺν δόκιμον. ὡσαύτως καὶ ἡλικιώτης, καὶ στασιώτης. συμπότης δέ, οὐ χωρὶς τῆς
σὺν ἀλλὰ μόνως τὸ πότης, λέγεται ἐπὶ μεθύσου, καὶ ἐπὶ λύχνου τοῦ ἀναλίσκοντος πολὺ τὸ ἔλαιον. Δημοτικὰ τὰ τοῖς
πολλοῖς ἁρμόζοντα. Δημοτικῶς, πολιτικῶς. Δημοῦσθαι, παίζειν. εὐφραίνεσθαι δημοσίᾳ. οὕτω πλάτων. καὶ δημω-
θέντα παίγνια. Δήμου ἄνδρα, δημότην ἄνδρα. Δήμου, πόλεως. Δημουμένοι, δημοκοπούντα. παίζοντα. θωπεύοντα.
Δημοφάλιον, ἔπιπον. ἀηδές. Δημόφαντον, δημόσιον. Δημωφελεῖν, δῆμον ὠφελεῖν. Δημώδης, παιδιώδης. Δή-
μω, δημοσίᾳ. Δημωδέστερος, ἀσχημονέστερος. Δήμω ἀρίστω, αὐτὶ τοῦ δημόταις ἀρίστοις, δυϊκῶς. Δὴν, ἐπίρρημα ση-
μαῖνον, τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον. καὶ δὴν ἦν, αὐτὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ ἔζη ἐπίρρημα. συντάσσει τὸ δὴν, μετὰ ῥήματος ὑπαρκτικοῦ. καὶ
οὕτως ἐμφαίνει δυνατὸν εἶναι καὶ ἐν τῷ ἤτοι ἀθανάτοις ἀκεύων ἦν, νοεῖται τὸ ἀκέων αὐτὶ ἐπιρρήματος. τοιοῦτον δὲ ἔστι, καὶ τὸ
τόφρα δὲ κουρήτεσσι κακῶς ἦν. Δὴν δ' ἄνεω, ἐπὶ πολὺ ἀχανεῖς. ἥσυχοι. ἄφωνοι. Δὴν ἧστο, ἐπὶ πολὺ ἐκαθέζετο. Δη-
νάριον, εἶδος ἀργυρίου. ὁλοκοτίνου ἴσον ἐχον ἰχνή. Δηναδῖπρα κατὰ ῥωμαίους, δωρεὰ βασιλική, στρατιώταις διδό-
μενη. Δηναιά, ἀρχαῖα. καὶ ἄφορα δένδρα. Δηναιὰν θάλασσαν, τὴν πολυχρόνιον. καὶ ἐξ αὐτοῦ δηναιὸς καὶ δηναιά. πο-
λυχρονίαν καὶ παλαιὰν τὴν θάλασσαν λέγει, διὰ τὸ πρῶτον εἶναι στοιχεῖον, κατὰ φερεκύδην, καὶ θαλῆν. Δηνάσας,
διεξελθὼν. διεξῆλθες. Δήνεα, τὰ βουλεύματα. παρὰ τὸ δὴν, ὃ σημαίνει τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον. ἀφ' οὗ καὶ δηναιός, ὁ
πολυχρόνιος. χρόνου γὰρ χρεία τοῖς ὀρθὰ βουλευομένοις. κατὰ γὰρ τὴν τραγῳδίαν, φρονεῖν οἱ ταχεῖς, οὐκ ἀσφαλεῖς

ἄρχει τοῦ δήμου. Δημαγωγίας, ὀχλοτριβείας. Δημαγωγός, ὁ ἄρχων τοῦ δήμου. ὃς καθ᾽ χώρας δήμου πρὸς τοῖς τεταγμένος, ἀπέγραφε τὰς οὐσίας ἑκάστου πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα. οὕτω χρύσιππος. Δημαγωγοῦνται, στασιάζουσι. Δημαγωγῶ, τὸ καθομαλίζω. ἐξ οὗ δεινὸς ῥήτωρ ἐς τὸ δημαγωγῆσαι τὸν δῆμον καὶ τὸν δῆμον διοικεῖν σημαίνει. Δημαίνετος, ὄνομα κύριον. Δημαρέτειον νόμισμα ἐν σικελίᾳ, ὑπὸ γέλωνος κοπέν. ἐπιδούσης αὐτῷ δημαρέτης τῆς γυναικὸς εἰς αὐτὸ τὸν κόσμον. Δημαρχία, ὅτι ὁ δῆμος ἄρχει, καὶ ὄνομα ἀξιώματος. Δήμαρχος. δήμαρχος ἐν τῷ καθ᾽ μόσχου ἄρχων τις ἦν ὁ δήμαρχος. οὗτοι δὲ τὰς ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο τῶν ἐν ἑκάστῳ δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα πρὸ τούτων ἦν. καὶ συνῆγον τοὺς δήμους ὁπότε δεήσειεν, καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν. τούτους δέ φησιν ἀριστοτέλης ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ, ὑπὸ κλεισθένους καθεσταθῆναι τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις. ὅτι δὲ ἐνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι, δηλοῖ ἀριστοφάνης, ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις. καὶ δήμαρχος, ὁ ἐνεχυριαστής. Δημαρτεῖσθαι, ἀντὶ πολὺ ὑποτίθεσθαι. Δημεῖαι, αἱ τῶν δήμων συστάσεις. Δημελέητος, ἐλεεινός. Δημεύσας, δημοσιεύσας. Δήμευσις, ἡ ἁρπαγή. Δημεύειν, τὸ πᾶσαν οὐσίαν δημοσιεῦσαι καὶ τὸ ἐνδημεῖν εἶναι τὸ δημαγωγεῖν. Δημοχηλός, μισούμενος ὑπὸ τοῦ δήμου. Δημήτηρ, ἡ γῆ ἀναγορεύεται. ὡς ἂν εἰ γῆ μήτηρ οὖσά τις. ὅθεν καὶ πιθανῶς ὁ ζεὺς αὐτῆς ἐρᾷ. ὃν τρόπον καὶ ὁ οὐρανὸς γῆς, καθ᾽ ἕτερον μῦθον. καὶ ὅτι καλλιπλόκαμος λέγεται, διὰ τὰς τῶν φυτῶν τροπικῶς λεγομένας κόμας. Δημηγορεῖν ἀμετάβατος, τὸ εἰς μέσον τοῦ δήμου ἀγορεύειν. καὶ δημηγόρος, ὁ ῥήτωρ. καὶ δημαγωγὸς αὐτός, καὶ καθ᾽ δημαγωγῆσαι τὸν δῆμον, ἀντὶ τοῦ καθομαλίσαι. Δημητριάς, κριθὴ ἑξάστιχος. Δημήτερος ἀκτή, τὸ ἄλφιτον καὶ ἐξοχώτατον τῶν δημητριακῶν καρπῶν τὸ πυρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων, καὶ τῶν ἐξεχόντων τόπων, τῶν παραθαλασσίων. ἢ ἄλευρον. Δημήτριος, ὁ πύκτης. τούτῳ δὲ εἴσι καὶ οἱ πύκται. ἢ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀμφισβητήσεσιν ἔτυπτον τοὺς ἀμφισβητοῦντας. Δημιάσι πύλαις, κοιναῖς. ἐπεὶ προεστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρναι. ὁ δὲ ἀστήπατρος τὸ γυναικεῖον μόριον δημόσιον ἔφη. οἱ δὲ τὰς κεραμικὰς πύλας. πρὸς γὰρ αὐταῖς φασιν ἑστάναι τὰς πόρνας. μάρτυς αὐτοῦ ἐν τῷ διομῆσι πύλαις, δημιάσιν εἶπε διὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ὀνομάτων. Δημίνη, πόρνη. κύπριοι. Δήμιον, κοινὸν δημόσιον. πολιτικόν. Δήμιος οἶκος ὁ δημόσιος, ὁ μὴ ἴδιος. ἢ δήμιος, ὁ τοὺς καθ᾽ γνωσθέντας ἀναιρῶν. ἢ ὁ ὑπηρέτης τῶν βασάνων, καὶ κολαστὴς καθ᾽ ὅμηρον. Δημιόπρατα, ἃ ὁ δῆμος ἐπιπράσκετο. Δημιουργέω. μέλλων δημιουργήσω. ὅθεν δημιουργός. Δημιουργεῖον, ἐργαστήριον. Δημιουργός, οὐ μόνον μάντις καὶ ἰατρὸς καὶ τέκτων ἀλλὰ καὶ κῆρυξ παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας τ΄. καὶ ἰστέον ὅτι δημιουργοὶ οὐ μόνον οἱ ῥηθέντες ἐλέγοντο, ἀλλ᾽ ὕστερον καὶ οἱ τὰ πέμματα καὶ τοὺς πλακοῦντας ποιοῦντες καὶ δηλοῖ αὐτὸ ἀθήναιος ἐν τῷ, περὶ ποσοῦ τῶν πεμμάτων αἱ δημιουργοὶ γυναῖκες. καὶ ἐν τῷ δημιουργὰ μέλιτος. Δημιουργοὶ ἢ οἱ καθ᾽ τὸ δημόσιον χειροτέχναι. οἳ καὶ κλυτοὶ εἰσὶ διότι καλοῦνται ποτὲ ἀοιδοὶ ὡς ἐτυμολογεῖ ὁ ποιητής, ἢ τι χρῆται δημόσια ἐργαζόμενα. οἷς ὁ ποιητὴς καὶ πρὸς ὄνομα λέγων φησί. Μάντιν ἢ ἰητῆρα κακῶν. ἢ τέκτονα δούρων. ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδόν. αἴλιος δὲ ὁ διονύσιός φησιν. ὅτι δημιουργὸν ἀττικοὶ λέγουσιν, οὔτε τὸν δημόσια μισθαρνοῦντα ὡς ὅμηρος, οὔτε τὸν δήμου προεστῶτα ὡς οἱ δωριεῖς, ἀλλὰ γυναῖκα πέττουσαν πέμματα. [illegible] δὲ λέγει, ὅτι δημιουργοὶ αἱ τοῖς γάμοις τὰ συμφορὰ πράττουσαι αἳ τοὺς νυμφίους φασὶν ἔλουον, καὶ ἱερουργίας ἐν γάμοις ἐποίουν. καὶ τὰ πάντα [illegible] καὶ ἄρτους ἔπεττον καὶ τὰς κόμας διέπλεκον. ὅτι δὲ καὶ ἀττικὴ λέξις ὁ δημιουργός, δηλοῖ καὶ ἡρωδιανός. Δημιουργοί, σκληρότεροι τῶν κεραμέων. δημιουργοὺς δὲ ἐκάλουν, καὶ τὰς νῦν καλουμένας ὑπὸ νυμφίδας. τουτέστι, τὰς παριστώσας τῷ νυμφίῳ γυναῖκας. ὅθεν ἔστι καὶ μενάνδρῳ δημιουργός. κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργούς, τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους. ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας, ὡς ἐν εἰρήνῃ. καὶ δημιουργικῶς, ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς. Δημιουργός, ὁ ἥλιος. ὅτι πάντα τίκτει καὶ ἱερεῖ. Δημιῶν, τὸν δῆμον διακονῶν. Δημοαλῆ, [illegible]. Δημοβόρον τὸν ἀγαμέμνονα λέγει ἀχιλλεύς, ὡς αὐτὸν ἑαυτῷ, τὰ κοινὰ δαπανῶντα. Δημοβόρος, ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων. Δημογέροντες, οἱ τοῦ δήμου ἐντιμότατοι. Δημοδέστερος, ἀχρηστότερος. Δημοδόκος, ἀοιδός. Δημοειδέος, δημώδους. ὀχλικοῦ. Δημοθεῖς, θεωρούς. Δημόθυσα, ἡ τοῦ δήμου θυσία. Δημοθοινία, ἡ τοῦ δήμου εὐωχία, ἢ θυσία. Δημόκοινον, δημόσιον. βασανιστὴς πόρνος καὶ δήμιος. Δημόκομπος, στωμύλος. Δημοκοπεῖν, ἀντὶ τοῦ παίζειν. Δημοκάλλικας, τοὺς περὶ τὰ δημόσια ἀναστρέφοντας. Δημοκλείδας, ξένος καὶ μαχός. τοιοῦτος γὰρ ὁ δημοκλῆς. Δημοκόπτης, ἀθρήνητος. ἀπολειφθείς. Δημοκόμπος, δημηγόρος. δήμῳ ἐπαιρόμενος. Δημόκοινος, ὁ βασανιστὴς καὶ δημόσιος. ὁ στρεβλῶν καὶ βασανίζων. ἔνιοι δέ φασι βασανιστήν, τὸν ἐνεργοῦντα πρὸς τὴν βάσανον. Δημολάλητος, περιβόητος. Δημόν, λίπος ἢ ὄχλον. Δῆμον ὀνείρων, ὡς ἐπὶ ἐμψύχων καὶ σωματοειδῶν εἶπεν ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας ω. νύκτωρ ἐμίνε κεῖθεν δῆθεν ἀποφυλάττων ἀκεῖον δὲ καὶ αὐτὰς αἱ δυσμαί. οὐ μὴν αἱ ἀστραλαί. τῆς γὰρ νυκτός, καὶ ἁπλῶς τοῦ σκοτοφανομένος, πεσομοῦς καὶ τὸ νυκτῶδες τοῦ τόπου. δοκεῖ δὲ ὁ μῦθος ἀπάκτως τοπογραφεῖν, πάλιν μετὰ τὸν ὠκεανὸν τὴν λευκάδα πέτραν, μεθ᾽ ἣν τὰς ἡλίου πύλας. εἶτα τοὺς ὀνείρους, καὶ μετὰ αὐτούς, τὸν ἀσφοδελὸν λειμῶνα. περὶ ὃν αἱ ψυχαὶ ὁμοιότατα τοὺς καθ᾽ τὸν μῦθον σώζουσαι τοῖς ὀνείροις. καθ᾽ τό, Ψυχὴ δ᾽ ἠΰτ᾽ ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται. Δημονέοντα ὀξυφωνος, δημοτεύοντα καὶ ἕνα τῶν πολλῶν. Δημονέστερον, ἀχρηστότερον. διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον. Δῆμον ἐρεχθῆος, τὰς ἀθήνας περιφραστικῶς. Δημονήσιος χαλκός, δύο εἰσὶ πρὸς τῷ βυζαντίῳ νῆσοι, κοινῇ μὲν δημόνησοι λεγόμεναι. ἰδίᾳ δέ, διαλλάττουσαι. ἡ μὲν γὰρ χαλκῖτις, ἡ δὲ [illegible]. Δημοσιεύειν, τὸ δημοσίᾳ ὑπηρετεῖν ἐπὶ μισθῷ. Δημοποίητος, ὁ ξένος μὲν ὢν τῇ φύσει, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολίτης γενόμενος. ὃν δὲ τρόπον γίνονταί τινες δημοποίητοι, διδάσκει δημοσθένης ἐν τῷ καθ᾽ νεαίρας, εἰ γνήσιος. Δῆμος, τριχῶς παρὰ τοῖς παλαιοῖς. πλῆθός τι χώρας ἁπλῶς, καὶ πολιτικὸν σύστημα, ἐξ οὗ τὸ δημοκρατεῖσθαι εἴρηται. καὶ τόπος τις ἐν ἰθάκῃ οὕτω καλούμενος. ἔνθα τὰ τοῦ ὀδυσσέως βασίλεια. τό, ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ παρὰ ὁμήρῳ, δύναται νοεῖσθαι

δεῖ αὐτὸ τοῦ τρέπειν, μετὰ ἀπαρεμφάτου τὸ δὲ δεῖ αὐτὸ τοῦ λείπει, ταυμετὰ γενικῆς. ἀεὶ πολλοῦ δεῖ. καὶ ἐν δειάμεταβάτως καὶ ἐν δεῖ μεταβατικῶς, ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν.

ΤΟ Δ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η΄.

Δή, καὶ δήπουθεν. δῆτα. τὸ μὲν δῆτα, καὶ δήπουθεν, ἔστι μὲν καὶ ἀργά. λαμβάνεται δὲ παρὰ ἀττικοῖς, ἡ αὐτὸ τοῦ ὡς, ἀληθῶς. καὶ φανερῶς. τὸ δὲ δὴ, λαμβάνεται ἡ ἀργόν. κυρίως δὲ, καὶ αὐτὸ τοῦ ἰδού. ὡς παρ' ἀριστοφάνει. Καὶ δὴ βαδίζω. τουτέστι δὲ τὸ ἠρεμῶ δή. Δή, κεῖται ἐνίοτε συμπαραπληρωματικός, ἡ αὔξησιν δηλοῖ. ἐχρήσατο ἀριστοφάνης ὥστε, Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. καὶ θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ. Δή, αὐτὶ τοῦ νῦν. Δηϊοτής, φόνος. Δηαπάχα, φθορὰ τῶν δένδρων. Δήβαλα, κιθαρωδοί. Δὴ γάρ, ἤδη γάρ. Δηγῆ, ἴσως σιωπῆ. Δῆγμα, παράδειγμα. καὶ σπάραγμα ὀδόντων. Δήγρεις, αἱ στιβάδες. Δηγοῖ, πηροῖ. Δηεῖν, πολεμεῖν. φονεύειν. Δήεις, εὑρίσκεις, ἡ δήεις εὑρίσκεις. γίνεται παρὰ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω. ἐξ οὗ, τινὲς ἡ τὴν δήμητρα δηὼ λέγουσι. διὰ τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτὴν ζητοῦσι τὴν θυγατέρα λέγειν, δήεις. ὅ ἐστιν εὑρήσεις. Δηιφόντης, ὁ ἐκ δίκης. χαρίεις. Δηθά, ἤγουν ἐπὶ πολὺ χρόνον καὶ συχνά. ἢ καὶ αἰεί. Δηθαγόρων, ἐπὶ πολὺ λέγουσαν. Δηθὰ μαλ' ἐσόμεθα, ἐπὶ πολὺ ζητήσομεν. Δηθαιῶνες, οἱ μακρόβιοι. μακραίωνες. Δηθάκις, πλειστάκις. πυκνῶς. Δῆθεν, ὡς δή. φασὶν ἢ ἐν ἰσχύι. Δῆθεν, ὡς μάλιστα. ὡς δῆλον ἐξ ἐπιτάσεως. Δηθύνειν, ἐγχρονίζειν. Δηθύνω, τὸ βραδύνω, παρὰ τὸ δηθὰ ἐπίρρημα, δηθύνω. καὶ δηθύνω. ὅμηρος. Οὐδὲ πάρις δήθυνεν. ἤγουν, δηθὰ ἢ ἐπὶ πολὺ διέτριψε. καὶ ὡς εἰ τεῖν ἑβραΐζειν. Δηΐα, πεπορθημένα. κατὰ πολεμουμένην. κατακεκαυμένην. πολεμία. δύστηνε. Δηϊάλωτοι, αἰχμάλωτοι. Δηϊάσθαι, δηώσασθαι. Δηΐοισι, τοῖς πολεμίοις. Δήϊον πῦρ λέγει, πρὸς διαστολὴν τοῦ θυτικοῦ καὶ θείου. καὶ τοῦ ἑστιαλίου καὶ τῶν ἱερῶν. Δήϊον, μάχης ἐπίθετον, ἐν τῷ δηΐου ἐκ πολέμου, εἰς ὄνομα γέγονεν ἀντί. ἐν τῷ ἡ αὐτῆς δηϊοτῆτος. Δήϊος πόλεμος, ἡ ἡ αὐτὴ δηϊότης, ταὐτὸ σημαίνουσι. Δηϊοτῆτος, μάχης. Δηϊόω, ἐμάχοντο. ἐπορθοῦντο. Δηϊόωντες χαλκῷ, ἤτοι δαίοντες. μαρίζοντες. κτείνοντες. Δηΐς, ἡ μάχη. Δηϊώσας, ἔστι δαίω τὸ καίω. καὶ κτείνω. ἐκ τούτου γίνεται δάϊος, καὶ δήϊος, καὶ ῥῆμα δηϊόω, καὶ συναιρέσει δηῶ. μέλλων, δηώσω. ἀόριστος ἐδήωσα. ἡ μετοχή, ὁ δηώσας. ὃ καὶ δηώσας γράφεται καὶ δηωθῆναι, τὸ φθαρῆναι καὶ διατεθῆναι αἰκιαθέντα. Δήκω, τὸ δάκνω. καὶ λυπῶ. αἰτιατικῇ συντάσσεται ἀριστοφάνης. Τί τὸ θέκλιον δάκνει ζηλεῖς. ὁ μέλλων δήξω. ὁ παρακείμενος, δέδηχα. ὁ παθητικὸς, δέδηγμαι. ὁ ἀόριστος, ἐδήχθην. ἡ μετοχή, ὁ δηχθείς. Δηλαδή, τὰ τῆς βεβαιώσεως ἐπιρρήματα, τοῖς ὁριστικοῖς συντάσσονται. οἷον, δηλαδή. τοῦτο ποιήσω. καὶ αὐτὸ τοῦ φανερῶς. Δηλαινομένην, βλαπτομένην. Δηλαίνουσι, παίζουσι. Δηλαιστή, ἀθλία ἐλεεινή. Δηλάτωρ, ὁ κατήγορος. Δηλατορίαι, αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου φόβου. παρὰ ῥωμαίοις, αἱ ἐσαγγελίαι. Δηλαυγῶς, ἄγαν φανερῶς. Δήλεσθαι, θέλειν. βούλεσθαι. Δηλή, βουλή. Δηλητάτη, ἀφορίζων. Δηλιγάτιον, κατὰ ῥωμαίους, ἡ ἐκταγὴ τοῦ στρατοπέδου καὶ ἡ ἀννῶνα, μετακομιδή. Δηληθήσονται, θεωρηθήσονται. Δήλημα, βλάβη. Δηλήμων, βλαπτικός. καὶ δηλήμων, κακοῦργος. λυμαντήρ. λυμεών. κακῶς διαπραττόμενος. Δηλήσασθαι ὅρκια, ψεύσασθαι. βλάψαι. περιφραστικῶς τὸ ἐπιορκῆσαι. ἐπεὶ ἐστι βλάβη ὅρκου. καὶ δηλήσασθαι, ἤγουν βλάψαι οὐ χρυσοῖς ἐστι καὶ παρ' ἡροδότῳ. δηλέοντο γάρ φησιν, αὐτὶ τοῦ ἔβλαπτον. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ δηλητήριον. Σημείωσαι δὲ ὅτι, ἡρωδιανὸς συζυγίας τῶν ῥημάτων διαφόροις πολλάκις σημασίας ποιεῖ. δηλῶ μὲν γὰρ δηλώσω, τὸ φανερὸν ποιήσω. δηλῶ δὲ δηλήσω, τὸ βλάψω. οὕτω καὶ νοῶ νοήσω τὸ εἰς νοῦν λήψομαι. νοώσω δὲ, τὸ ἐμβάλω νοῦν. καὶ πολεμήσω μὲν τὸ μαχήσομαι. καὶ πολεμώσω δὲ, τὸ κινήσω ἕτερον εἰς πόλεμον, καὶ εἰς μάχην. καὶ σταθμήσω, τὸ ζυγοστατήσαι. σταθμώσασθαι δὲ, παρὰ ἡροδότῳ, τὸ στοχάσασθαι. καὶ κηλήσω μὲν, τὸ θέλξω. ἐξ οὗ ἐν ὀδυσσείᾳ κηληθμός. κηλώσω δὲ, ῥῆμα ἐστι μόνον. ἐξ οὗ κηλωτά, τὰ φρυκτωρεῖα παρὰ λυκόφρονι. καὶ βοήσω μὲν, τὸ μεγάλως φωνήσω. βοώσω δὲ, τὸ μεταμορφώσω εἰς βοῦν. καὶ τὸ σκηνῶ δὲ, σκηνώσω. ἐξ οὗ σκήνωμα. καὶ τὸ σκηνῶ δὲ σκηνήσω, ἀφ' οὗ οἱ σκηνῖται. διαφορὰς ἔχουσι φανεράς. ὁμοίως καὶ τὸ ζηλῶ. ζηλώσω, τὸ πρωτότυπον τοῦ ζηλῶ. τοῦ καὶ ζηλῶ, ζηλήσω. τὸ τοῦ ζηλήμονος, ὃ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται καὶ τὸ κυκλῶ, κυκλώσω, καὶ κυκλήσω. καὶ ῥῶ, ῥήσω. ὅθεν ῥῆμα. καὶ ῥῶ, ῥώσω, ἀφ' οὗ ῥῶσις. εἰ δὲ καὶ τὸ φιλῶ, φιλήσω. ἡ φιλώσω, ὡς τὸ φιλώσας πρόμοι, παρὰ λυκόφρονι ἔδωκα διαφοράν, χρὴ ζητῆσαι γίνεται δὲ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω, ὅθεν καὶ ὁ δηλός. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ πρήθω, τὸ καίω μεταθέσει τοῦ ρ ἡ προσθέσει τοῦ η εἰς ω γίνεται πέρθω, διὰ τοὺς ἐπομένους ἐμπρησμοὺς ταῖς πορθήσεσι, καὶ ὡς παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω δῆρις ἡ μάχη, ἔτι δὲ καὶ δηΐς, οὕτω παρὰ τὸ δαίω δηλεῖσθαι, τὸ καυστικῶς βλάπτειν ὥσπερ καὶ δαλοῦ καίοντος. Δηλήσας, κημών. διαπραξάμενος. Δηλήσεις, στάσεις. Δήλησις, ὀργή. λώβησις. κακουργία. φθορά. Δηλητήριον, φάρμακον ὀλέθριον. Δηλιάς, ἡ ναῦς. καὶ ἡ δημήτηρ. καὶ ὄνομα κύριον. Δηλιασταί, οἱ εἰς δῆλον ἐξελθόντες θεωροί. Δήλιος, ὁ ἀπὸ τῆς δήλου. δῆλος γὰρ, ἡ νῆσος τοῦ ἀπόλλωνος. Δηλίου, δήλιον. χωρίον τῆς βοιωτίας. Δήλια, αἱ ἀδελφαὶ γεγαμηκότες. Δηλονότι. παρὰ τὸ δῆλον τὸ φανερόν, καὶ τὸ ὅτι ἀντὶ τοῦ ὡς. συμπληρωματικῶς. σημαίνει τὸ πάνυ. δηλονότι γὰρ, τὸ πάνυ φανερόν. Δήλονται, θέλουσι. Δῆλον, ὁρατόν. φανερόν. ἡ τὸ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερόν. Δῆλος, νῆσος ἱερὰ τοῦ ἀπόλλωνος. ὅ ἐστιν ἡλίου. δι' οὗ δῆλα γίνεται τὰ περὶ γῆν. ἀπὸ χοῦ ἐγράφη ἡ δῆλος, μία τῶν κυκλάδων νήσων. ἱερὰ ἀπόλλωνος. ἡ πρὶν μὲν δῆλος, ὕστερον δὲ ἀστερία, διὰ τὸ σχῆμα. πάλαι δὲ ὀρτυγία, ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς λητοῦς. Δήλου κακὸς βωμὸς, τὸ περιτρέχειν κύκλῳ τὸν ἐν δήλῳ βωμόν. καὶ τύπτεσθαι ἦρξατο τοῦ θησεὺς, ἀ χαριστήρια τῆς ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου φυγῆς. Δηλῶ δηλήσω, τὸ βλάψω. ἐξ οὗ δηλήσονται καὶ ἐδηλήσαντο. δηλῶ δὲ δηλώσω, τὸ ἑρμηνεύω καὶ σαφηνίζω. δηλῶ σοι τοῦτο. ἀριστοφάνης. Τούτω δήπου δηλοῖ τιμᾶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος. Δήλων, ὁράσεων. ἡ δῆλα, ὁράσεις. ἐνύπνια. Δηλῶσαι, φράσαι. σαφηνίσαι. δεῖξαι. σημᾶναι. ἐκ τοῦ δηλῶ. Δήλως, ἀπαρακαλύπτως. Δῆμα, διὰ τοῦ η, τὸν δεσμὸν σημαίνει. τὸ δὲ διὰ διφθόγγου, τὸν φόβον. Δημαγωγεῖ, στρατηγεῖ.

ἄρχει

Δεῦρ' ἴθι· ἀριστοφάνης· δεῦρ' ἐλθέ ἵνα κλάῃς. τὴν παῖδά φησιν ἐλθεῖν πλησίον τῆς κλίνης, ἐφ' ἧς ἀνέκειτο ὁ δεσπότης Τύψειν αὐτὸν ἀπειλῶν· δεῦρο ἐνθάδε, ἀντὶ τοῦ παρόντος. καὶ δεῦρο ἀεί, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ παρόντος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐλθέ· δεῦρο νῦν πρόσελθε· ἀντὶ τοῦ πλησίον ἐγγὺς ἐλθέ· καὶ παρ' ὁμήρῳ, δεῦρ' ἴθι. λέγεται δὲ καὶ δευρὶ παρὰ ἀριστοφάνει. Ταχέως ἥκειν ὡς ἐμὲ δευρί, καὶ μὴ μέλλειν καὶ μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἴτω μὰ τὸν ἀπόλλωνα, καθ' ὑμᾶς ἀποπέμψω. Δεῦρο ἄγε· ἄγε τι φέρε· εἶα· ἀντὶ ἐπιρρήματος λαμβανόντων αὐτὸ ἄγε λέγομεν· φέρε εἰπέ. δεῦρο σημαίνει καὶ τὸ ἄγε· ὥσπερ τὸ ἴθι ἀντὶ τοῦ ἄγε εὕρηται. ἡ δεῦρο, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἄγε· οἷον δεῦρο ποιήσωμεν τόδε· ἤγουν ἄγε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα· οἷον δεῦρ' ἴθι. λέγεται καὶ μόνον· καὶ νοεῖται ἔξωθεν τὸ ἐλθέ· οἷον δεῦρο ποιήσωμεν τόδε· ἀντὶ τοῦ ἐλθὲ δεῦρο ἵνα ποιήσωμεν τόδε. δεῦρο ἀμυνία, ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. δεῦρο δηλοῖ κίνησιν καὶ στάσιν. δεῦρο ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε· ἀριστοφάνης· φράσαι δέ μοι τί τηλικαδὶ ὑμῖν, ὅτου χάριν ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς δεῦρο. καὶ δεῦρο παρακελευσματικόν, ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. Δευρόλαος, ὁ ἐξ ἐφήβων ἀθηναίων. Δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα παρ' ὁμήρῳ, ἐν γ̄ τῆς ἰλιάδος, τὸ ἐλθὲ δηλοῖ ἀπαχοῦ δέ ποτε τὸ ἐνθάδε· ὡς καὶ αἴλιος διονύσιός φησι. Δεῦρο ἄγε· τὰ παρακελευσματικὰ ἐπιρρήματα πρὸς τὰ προστακτικὰ συντάσσονται ὅμηρος· δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα φίλον τέκος ἵζευ ἐμεῖο· καὶ πρὸς ὑποτακτικά· καὶ καθ' ἔλλειψιν αἰτιολογικῶν συνδέσμων· οἷον δεῦτε πείσομεν· ἄγε εἴπωμεν· τὸ ἵνα ἔξωθεν ὑπακούεται. λέγεται δὲ τὸ ἄγε, καὶ τὸ φέρε καθ' ἐπίκτασιν τοῦ, τὸ ἄγετε, καὶ φέρετε. Δεύς, ζεύς. Δεύσας, βρέξας· ὡς τό, Ὁ δὲ δεύσας τοῦ αἵματος τοῖς δακτύλοις, προσέγραψεν. Δευσοποιός, κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορφύρας λέγεται τὸ χρῶμα· καὶ τῆς ἔμμονον καὶ ἀνέκλυτον ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς· ἐκ μεταφορᾶς δέ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμονον, καὶ πολυχρόνιον, τὸ δευσοποιὸν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὡς καὶ παρὰ τῷ διασαφεῖ ἐν δεκάτῳ πολιτείας. Δεύτατος, τουτέστιν ὕστατος. γίνεται ἀπὸ τοῦ δεύω τὸ ἐλλείπω ἐξ οὗ συγκριτικὸν δεύτερος ὁ ἐλλιπέστερος. καὶ ὑπερθετικὸν δεύτατος ὁ ἐλλιπέστατος, ὥσπερ βασιλεύτερος βασιλεύτατος· καὶ ὁ ἔσχατος. Δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν, ἤγουν ὁ μὴ δεύτερος ἀλλὰ πάντων ὕστερος. ἐκ τοῦ δεύω, καθ' ὁμοιότητα τοῦ βασιλεύτατος. Δεῦτε, ἐπίρρημα παρακελευσματικόν, ἀντὶ τοῦ ἄγετε. Δευτέρα ἄλφιτα, τὰ δευτερεῖα καὶ εὐτελῆ. Δευτεραγωνιστής, δεύτερος ἀγωνιζόμενος. Δευτέρα φθίνοντος, ἀπὸ τῆς τριακάδος. Δευτερεῖα, κάλλιστος οἶνος εὐτελής. Δευτεριάζειν, τὸ ὕστερον διαπράττεσθαι. ἐγὼ ἤδη διαπραξάμενος, παρασχὼν σοι δευτεριάζειν. Δευτερίας, ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχεθῆναι εἰς τὰ στέμφυλλα, οἶνος. Δεύτερον, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως λέγεται· ἐνίοτε ἐπὶ ἀριθμήσεως· καθὰ καὶ τὸ πρῶτον· καὶ τὸ τρίτον, καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης. Δευτερόποτμος, ὁ ὑπό τινων ὑστερόποτμος· οὕτω δὲ ἐλέγοντο ὁπόταν τινὶ ὡς τεθνεῶτι τὰ νομιζόμενα ἐγένετο· καὶ ὕστερον ἀνεφάνη ζῶν. οἱ δὲ πολέμοις καὶ ἀπειρηκέναι τοῖς τοιούτοις εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν τῶν σεμνῶν φασὶ θεῶν. ἢ ὁ φημισθεὶς ἐπὶ ξένης τετελευτηκώς, ἔπειτα ἐπανελθών· ἢ ὁ δεύτερον διὰ γυναικείου κόλπου διαδύς, ὡς ἔθος ἦν παρὰ ἀθηναίοις, ἐκ δευτέρου γεννᾶσθαι. Δεύτερος πλοῦς, ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πραττόντων· καθόσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν ἀσφαλῶς παρασκευάζονται κατὰ τὸν δεύτερον. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἠθικῶν. Δευτέρων ἀμεινόνων, παροιμία ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καλὰ ὀφθῇ· καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσι· λέγοντες δευτέρων ἀμεινόνων. Δεύω τὸ βρέχω· ὡς τὸ δεῦον τὸ δάκρυσι κόλπον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνδεοῦμαι, ὡς τὸ ἐδεύησεν δὲ οἰκείων ἄκρων ἱκέσθαι· ἐκ τοῦ δέω τὸ χρῄζω καὶ ποιητικῶς πλεονασμῷ τοῦ υ, δεύω. Δεφόμενοι, οἱ ταῖς χερσὶν ἀσελγαίνοντες· αὕτη ἡ ἀσέλγεια καὶ χειρουργία λέγεται. Δεφόμενος, ἀντὶ τοῦ ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον. ἀριστοφάνης· οἱ γὰρ ἀποδεφόμενοι τῶν αἰδοίων, οὐχ ὡς ἤρξαντο ἀλλὰ σπουδαιότερον κινοῦσιν, ἐκπυρούμενοι τῇ συνεχείᾳ τῆς κινήσεως, πρὸς τὴν τῆς γονῆς ἔκκρισιν. Δέχαται ἰωνικῶς, ἀπὸ τοῦ δέδεκται δέδεχαται καὶ συγκοπῇ δέχαται· ἢ ἀφαιρέσει, ὡς δέδεγμένος δέγμενος. Δέχεσθαι, τὸ λαμβάνειν, καὶ ἀσπάζεσθαι καὶ δέχεσθαι μύθους, ταυτὸν πάντως τῷ ἐφημεῖν καὶ εὐλογεῖν. Δέχθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέχθαι ἰωνικῶς· ἐκ τοῦ δέδεκται τρίτου προσώπου· ἢ δέχθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέχθαι. ἔστι δὲ τῶν ἰώνων παρ' αὐτοῖς γὰρ οὐδὲ ῥῆμα ἐπὶ τῶν παρακειμένων τὴν ἀρχὴν συναύξει. Δεχνύμεναι, ἐκ τοῦ δέχω δέχνω· δεχνύω· δέχνυμι δέχνυμαι· καὶ δεχνύμενος ὡς ὀρνύμενος· καὶ ἀχνύμενος. Δέχμενος, προσδιαδεχόμενος. Δέχομαι, ὁμολογῶ· καὶ δέχομαι ἀγαθός, τὸ ἐρχόμενον εἰς ἐμὲ λαμβάνω· εἰσδέχομαι δέ, ἐπὶ οἰκίας ἢ λιμένος· ἢ τοιούτου τινός. ἢ δέχομαι ἀγαθός, τὸ διδόμενόν μοι λαμβάνω· μετὰ δὲ προθέσεως, ἐνδέχεται, τὸ δὲ δέχεσθαι ἤγουν ἐγχωρεῖ· καθ' ὃ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν διακένων ἀγγείων, καὶ δυναμένων δέξασθαί τι· εἰσδέχομαι, τὸ ἐντός τινος δέχομαι· καὶ εἰσδέχεται οἰκία τινά, ἢ λιμήν· ἢ τοιοῦτό τι. ἐκδέχομαι δέ, ἐπὶ πλειόνων. λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ τόπου μήπω ἀφιγμένου, προσδοκωμένου δὲ ἀφίξεσθαι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη παραγινομένου· ἐκδέχομαι γάρ τινα, ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος τόπου προσδοκῶ δέξασθαι αὐτὸν παραγενόμενον. ἐκδέχομαι ἀπό τινος βοήθειαν, ἤγουν προσδοκῶ βοήθειαν ἐξ ἐκείνου δέξασθαι. Δέχομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται διαδέχομαι, ὁμοίως αἰτιατικῇ· καὶ ἀποδέχομαί σε, τῆς σπουδῆς· καὶ ἀποδέχομαί σου τὴν σπουδήν. Δέχομαι θεῶμαι λυτροῦμαι ῥύομαι. ῥήματα παθητικῶς προφερόμενα, ἐνεργητικὴν σημασίαν ἔχοντα, ἐν μόνοις ἀορίστοις, παθητικὴν ἔχουσι σημασίαν· οἷον, ἐδέχθην· ἐθεάθην· ἐλυτρώθην· ἐρρύσθην. Δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ· ἤγουν τὸ μαντικὸν σύμβολον. ἔτι δὲ σὺν ἄλλοις καὶ σοφοκλῆς, ἐν τῷ ὄρνιθι αἰσίῳ τὴν τότε τύχην· ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἐναισίμως καθ' ὃ τὸ ἐναίσιμα σήματα φαίνων ἤγουν αἰσίοις οἰωνοῖς· ἤτοι ὄρνιθας. ἴσον γὰρ οἰωνὸν τοιοῦτον εἰπεῖν, καὶ ὄρνιν· καὶ σῆμα καὶ σύμβολον. καὶ συμβόλαιον δέ τι τρισυλλάβως, ὡς καὶ αἱ σύμβολα, ἀρσενικῷ φύσει αἱ ἐν συναντήμασιν οἰωνοί, τοιοῦτοί εἰσι. Δέψα, ἡ βύρσα. Δεψῆσαι κηρόν, τὸ μαλάξαι· ἀπὸ τοῦ δέφω, δέψω· ἐξ οὗ καὶ βυρσοδέψης. Δεψοποιός, βαφεύς· ἀπελυτής. Δέω, τὸ δεσμεύω· σημαίνει καὶ τὸ φοβοῦμαι τὸ πρῶτον ἐξ οὗ ἔδεισεν· καὶ φράσει, ἔδεν τὸ ἔπρεπε· τὸ ἱκετεύω· ἐξ οὗ καὶ δέησις. Δέω· ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου προσώπου, σημαίνει τὸ ἐλλείπομαι· ὡς τὸ πολλοῦ δέω καὶ τὸ δεσμεύω· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, τὸ δεσμεῖς· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, τὸ ἐλλείπει· καὶ τὸ δεσμεῖ· καὶ τὸ πρέπει· καὶ τὸ χρεία ἐστί· καὶ τὸ μὲν

ρος δὲ αἱ ἴσον ὀνείρῳ αἱ παραστασεῖς ἀληθεῖαι, ἤ ἰωνικαί εἰσιν, ἤ δωρικαί· οἷον δέρος· κῶος· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέρας, καὶ τὸ κῶας, περί-
νεται ἤ παρὰ τὸ δείρω, δέρος· ὡς μείρω, μέρος· φθείρω, φθόρος· Δερρίδιον, σκιάδιον· δέρμα ποιόν καὶ δέρρις δέρμα· βύρσα·
ἤ τρίχινον παραπέτασμα· Δερρισδόγομφα πύλαι, δέρρεις, ἔχουσαι παραπετάσματα· Δέρριον, τρίχινον σάκκιον·
Δέρρις, ἱμάτιον παχύ· Δερριστήρ, περιδέρραιον ἵππου· Δερριστὴς, κυνάγχης περιαυχένιος· Δέρρω· αἰολεῖς φασί
τὰ εἰς ρω βαρύτονα ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον παρὰ τι λάγρω, μετατιθέντες τὸ ι εἰς ἕτερον ρ προφέρονται· τὸ κείρω κέρρω
λέγοντες· καὶ τὸ δείρω δέρρω· οὕτω καὶ τὸ φθείρω, φθέρρω· ἢ ἄρσει τοῦ δύο τρόπου τῶν συμφώνων ἔρρω· Δέρτρα, λύματα·
Δέρτρον, τὸ δέρμα· οἷον δέρτρον ἔσω δύνοντες· παρὰ τὸ δέρω, δέρτρον· ὡς φέρω, φέρτρον· μέτρω, μέτρον ἄλλα χοῦ σημαί-
νει ἡ λέξις, τὸν ἐπίπλοον· ὁ δὲ ἀρίσταρχος, τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χιτῶνα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος· ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος,
ἀπὸ τοῦ δέρρειν ὅ ἐστι κρούειν· γῦπες δὲ διαρπάσασιν, ἃ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γῦπες, τῷ κρούσει τοῦ ῥάμφους· καὶ ἔστιν ὄνομα ῥη-
ματικὸν· ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλῆκτρον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δέρω, δέρτρον· Δέρτρον, τοῦ ἐντέρου τὸ λεπτὸν λέγει ὁ ἱπ-
ποκράτης· φησὶ καὶ ὁ ψελλὸς, τοῦ δὲ ἐντέρου τὸ λεπτὸν, καὶ ὀνομάζει δέρτρον· τὸ δὲ ἀνδρεῖον μόριον, καρτάτην καλοῦσι·
Δέρω τὸ λύπω, καὶ δέρω, τὸ ἐκδέρω· ἀφ' οὗ δέρμα, καὶ δερματικὸν παρ' ἀθηναίοις, τὸ ἐκ τῶν δερμάτων τῶν πιπρα-
σκομένων περιγινόμενον ἀργύριον· καὶ δειρὴ, ὁ τράχηλος· Δερῶσι θύλακον ἀριστοφάνης ἐκ δερῶσι· τὸ γὰρ ἐκδέρειν
μᾶλλον τῶν μαγείρων τέχνη· ἐκ δερῶσι φησιν, ὥστε ἀπὸ τοῦ σώματος σου θύλακον ποιῆσαι, εἰς ὑποδοχὴν κλεμμάτων·
Δεσαυχένες, ἀσκοί· διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεδέσθαι· Δέσιος, ὁ ἰούνιος μήν· Δεσμὰ, πέδαι· καὶ δεσμὰ τῆς ψυ-
χῆς, καθὸ μὲν τὸ προχειρον, αἱ φλέβες· αἱ ἀρτηρίαι· τὰ νεῦρα· καθὸ δὲ τὸ νοούμενον, τὰ ἔργα πρὸ τοῦ λόγου· καὶ δεσμὰ
κάλλιον, ἢ δεσμοί· εὕρηται δεσμὸς καὶ δέσμα· καὶ δέσμη δεσμαί, πιτεσθυμοῦ ἀλέξιδος· Δέσμα σιδήρεον, ταυρί ἐστι
τὸ σιδηροπέδην· Δέσματα, ἀπὸ δέσμα· Δεσμάω, δεσμῶ· τὸ πιεζῶ· δεσμόω, ὠ· τὸ εἰς εἱρκτὴν εἰσάγω· δεσμὸς ἑνι-
κῶς· τὰ δεσμὰ πληθυντικῶς· ὁμοίως ὁ μοχλὸς ἑνικῶς, τὰ μοχλὰ πληθυντικῶς· ὁμοίως κύκλος, τὰ κύκλα· ὁ χαλινός,
τὰ χαλινά· ὁ ζυγός, τὰ ζυγά· ὁ σταθμὸς, τὰ σταθμά· ἐστὶ πολλὰ ὀνόματα ἃ ἐν τοῖς ἑνικοῖς ἀρσενικῶς προφέρονται
ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς οὐδετέρως· Δεσμεῖν, τὸ τὰς δεσμὰς τῶν σταχύων δεῖν· Δεσμὴ, ὁδός· Δέσμην, ἀμάλλην·
Δεσμίης, μάστιγας· ἄξιος ἐστι δεσμῶν· Δεσμοὶ, ἧλοι· καὶ δεσμαί, λυγῶν κοιναί, ἃς ἔχουσα τὸ ἀθηναίων· Δεσμὸν, οὐδε-
τέρως ἀττικοί· ἢ σημεῖον παρὰ τοῖς θύταις· Δεσμὸς, σῶμα· μορφή· ἧλος· εἶδος· Δεσμωτήριον, ἡ φυλακή· Δεσμώ-
της· παρ' ῥῆμα, τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἡ διὰ τοῦ ω ὀξέως ἐκφέρεται, οἷον χρυσῶ χρυ-
σωτής· μισθῶ, μισθωτής· ἢ τοῦ ο βαρέως· οἷον, ὀμόσω, ὀμότης· ἀρόσω, ἀρότης· οὐκ ἄρα οὖν τὸ δεσμώτης, ἀπὸ τοῦ δε-
σμώσω μέλλοντος· ἐπεὶ ὤφειλεν εἶναι δεσμωτής, διὰ τοῦ ω μεγάλου· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δεσμὸς ὅθεν καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ
γράφεται· ἡ δὲ συνήθεια· διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει τὸ δεσμώτης· καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος, καὶ ὁ προμηθεύς· Δεσπόζω κυ-
ριεύω· οἷον γυναῖκες δεσπόζουσι τῶν ἀνδρῶν ὅθεν δεσπότης· δεσποτεύω· δεσποτεία· Δέσποινα· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀρύω, γί-
νεται ἀρύταινα· καὶ τοῦ βαίνω ἀμφίσβαινα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δεσπόζω, δεσπόζαινα· καὶ καθὰ συγκοπὴν τοῦ ζα καὶ συ-
ναιρέσει τοῦ ο καὶ ι εἰς τὴν οι δίφθογγον, δέσποινα· οὐ γὰρ παρεσχημάτισται ἀπὸ τοῦ δεσπότης ἀρσενικοῦ· ἐπεὶ δεσπό-
τις ἔμελλεν εἶναι, καὶ οὐ δέσποινα· δέσποινα δὲ, σύνθετον δεσποτεία ἢ δέος ἐμποιοῦσα· ἀπὸ τοῦ δεσποιὸς ἀρσενικοῦ καθὰ
συγκοπὴν, δέσποινα· ὡς θεόφατον, θέσφατον· καὶ πλεονασμὸς τοῦ ν, δέσποινα· ὅτι γὰρ πέπονθε· δηλοῖ ἡ παραλήγουσα·
καὶ γὰρ τὸ ἄγκαινα οὐ φύσει τὸ αι ἔχει, ἀλλ' ἐκ τροπῆς τοῦ ω ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἀγκώνη· καὶ ἀγκαίνη· λέγεται δὲ, οὐ μόνον
ἡ βασιλὶς δέσποινα, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ οἴκου δεσπότις· ἢ ἰδιωτικῶς, κυρίαν φαμέν· Δεσποτεία ἐστὶν, ἀρχὴ ἀνυπεύθυ-
νος· δικαία· καὶ δεσποτεία, ἡ κυρίευσις· Δεσπότης, οἷον δεσπόστης ὤν τις· ὁ δέος ἐμποιῶν· ἢ ὁ δέος ἔχων ὅπα· καὶ δε-
σπότης μὲν, λέγεται πρὸς δοῦλον· κύριος δὲ, πρὸς ἐλεύθερον· Δεσπόσυνος παῖς, ὁ τοῦ δεσπότου· Δεταὶ, δεσμοὶ δᾴδων·
τουτέστι λαμπάδων, ἃς ὁ λέων πτοεῖται· οὐχ ἁπλῶς δὲ αἱ λαμπάδες δεταὶ, ἀλλὰ ὁμοῦ αἱ καιόμεναι δεταί· ἄλλως
γὰρ καθὰ τοὺς παλαιούς, δεταὶ αἱ συνδεδεμέναι φρυγάδες, αἱ ῥᾳδίως ἐξαπτόμεναι, καὶ ἀναρριπτόμεναι, φοβοῦσι τὸν λέ-
οντα· Δετὰς, τὰς λαμπάδας λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ δέω γὰρ τὸ δεσμῶ δεστὴρ ῥηματικῶς· ἡ συνδεδεμένη ἐκ παπύρου·
καὶ ὅμηρος, δαιόμεναί τε δεταί· Δετὴ, ἡ ἐκ δεδεμένων δᾴδων λαμπάς· οἷον καιόμεναί τε δεταί· Δετὸς δοτός· ἀπὸ τοῦ
δίδωμι ῥήματος, δετός· καὶ δετή· ὡς ἀπὸ τοῦ τίθημι θετός· καὶ εὔθετος σύνθετον καὶ ἑτὸς καὶ ἄφετος· ὡς τὸ ἑτὸς εἰμί· καὶ δί-
δωμι δοτός· ὡς καὶ ὅμηρος, ἀπὸ τοῦ δίδωμι ῥήματος· εἴπε τὸν προστακτικὸν, δίδη, μόσχοισι λύγοισι· Δέτρον, τὸ δέρμα
τοῦ ἥπατος· ἢ διὰ πυρὸν· διαφανές· Δευάδαι, οἱ σάτυροι παρὰ ἰλλυριοῖς· Δευάς, τοὺς ἀχαιοὺς· θεοὺς μεγάλους· Δεύα-
σθαι, γεύσασθαι· Δεύειν, μαλάττειν· λύπτειν· Δεύει, βρέχει· φυρεῖ· ἐνδεῖ· Δεύεσθαι δάκρυσι κόλπους· δεψί-
λειαν δακρύων δηλοῖ· καὶ δεύεσθαι, βρέχεσθαι ἐνδεῖσθαι· Δευθέντα, βραχέντα· καὶ δευόμενος βρεχόμενος· Δευκα-
λίδης, ἀντὶ τοῦ δευκαλιωνίδης· δευκαλίωνος γὰρ οὐ μὴν δευκάλου υἱὸς, ὁ ἰδομενεύς· συγκοπὴ δύο συλλαβῶν· ταύτῃ δὲ
τῇ συγκοπῇ, χρῶνται οἱ αἰολεῖς· Δευκαλίδαι, οἱ σάτυροι· Δευκαλίων ὅτι προμηθέως καὶ πανδώρας υἱὸς, ἡσίοδος ἐν
πρώτῳ καταλόγων φησί· καὶ ὅτι προμηθέως καὶ πύρρας ἕλλην· ὅτι δὲ καὶ ὁ δευκαλίων ἐβασίλευσε θεσσαλίας, ἑλλά-
νικος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς δευκαλιωνίας· καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμοὺς ὁ δευκαλίων ἱδρύσατο, ἑλλάνικος ἐν τῷ αὐτῷ φησι
συγγράμματι· Δεύκει, φροντίζει· Δευκὲς, λαμπρόν· ὅμοιον· Δεύνυσος, ὁ διόνυσος· ἀπὸ τοῦ διόνυσος τοῦ ι τραπέν-
τος εἰς ε δεόνυσος· οὕτω γὰρ σάμιοι προφέρονται· συναιρέσει δὲ ἰωνικῇ, δεύνυσος· ὡς θεόδωρος, θεύδωρος· ἔνιοι δὲ αὐτὸν δεύ-
νυσον ὀνομάζεσθαί φασιν, ἐπειδὴ ἐβασίλευσε νύσσης· καθὰ γὰρ τὴν τῶν ἰνδῶν φωνὴν, δεῦνος ὁ βασιλεύς· Δευοίατο, ἀπὸ
τοῦ δέατο δεόατο ἰωνικῶς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, δευοίατο· ἢ ἐκ τοῦ δεύομαι τὸ εὐκτικὸν, δευοίμην· τὸ τρίτον τῶν πλη-
θυντικῶν, δεύοιντο· καὶ δευοίατο ἰωνικῶς· Δευόμενα, δεόμενα· Δευόμενον, χρῄζοντα· Δεύοντο, ἐδέοντο· ἔχρῃζον· ἢ
βρέχοντο· Δεῦρ' ἀεὶ, ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου· Δεῦρ' ἴξα θάσσον ἢ καθ' ὁδὸν ἦν ποδός, ἀντὶ τοῦ ταχύτερον, ἢ ὡς ἔδει βαδίζειν·

δεῖ, ἀντὶ τοῦ λείπεται, μετὰ γενικῆς· ἄλλον, πολλοῦ γε καὶ δεῖ· δέομαι δὲ παθητικῶς, τὸ χρῄζω, καὶ ἱκετεύω· καὶ κανονί-
ζεται οὕτω· δέω δῶ, τὸ δεσμῶ· ἐνεστώς· ἔδεον, παρατατικός· δήσω, μέλλων· ἔδησα, ἀόριστος· δέομαι δεῦμαι, παθητικὸς
ἐνεστώς· ἐδεόμην ἐδεύμην, παρατατικός· δεθήσομαι, μέλλων· ἐδέθην, ἀόριστος· δέδεμαι, παρακείμενος· τὸ δὲ δέομαι τὸ
παρακαλῶ, οὕτω· δέομαι, ἐνεστώς· ἐδεόμην· δεήσομαι· δεδέημαι, καὶ ἐδεήθην· Δέομαι, ἀξιῶ· ἱκετεύω· λίσσομαι, γουνοῦ-
μαι· πρεσβεύω· προτρέπομαι· παρακαλῶ· ἀντιβολῶ· λιπαρῶ· προσλιπαρῶ· λιταινῶ· Δεόμενος, νόμος· δεσμός·
Δέον καὶ δοκοῦν καὶ πάντα τὰ μετοχικὰ οὐδέτερα, δύνανται ἐν τῇ συντάξει λαμβάνεσθαι, ἀντὶ γενικῆς· ὡς τὸ, ὂν δέον
γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ δέοντος ὄντος· Δέοντος, δέοντος· δέον οὕτω Περικλέα φασὶ λογιζόμενον, εἰς τὸ δέον προσγράφειν ὃ
σημαίνει, τὸ εἰς προδοσίαν δεδομένον χρῆμα· ἤγουν πρέπον· καὶ ἀναγκαῖον· Δέον, ὂν καὶ ἐξὸν, καὶ παρὸν, καὶ ἐνόν
καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικὰ, οὐδέποτε παραγιάζονται· κατὰ γενικὴν κατ᾽ ἀττικούς, εἰ καὶ παραγιασμὸν ἡ σύντα-
ξις ἀπαιτεῖ· οἷον οὐκ ἐρεῖς δέοντος ὄντος γενέσθαι τόδε, ἐποίουν τοὐναντίον· ἀλλὰ δέον ὄν· ἢ δέον χωρὶς τοῦ ὄν· ὡς καὶ λιβά-
νιος· Καὶ δέον τὴν Ἀθηνοκράτους ζηλῶσαι προαίρεσιν, ἐμισοῦμεν· καὶ δέον πρὸς τὴν ἑταιρείαν ποιήσασθαι συμβολὴν τοῦ πολέ-
μου, ἔπεισα ὑμᾶς· ὡσαύτως καὶ τὸ δέησαν, καὶ τὸ οὐδέποτε συμβαῖνον δυσχερές· καὶ παρὰ ἀριστοφάνει· ἐν τῷ σορῷ τυ-
νηλαχὸν τὸ γράμμα σου· ἀντὶ τοῦ λαχόντος τοῦ γράμματος· Δέον, τὸ πρέπον, ἀντὶ τοῦ δεόντως, ἢ πρεπόντως· ἀττι-
κοὶ τὰ εἰς ως ἐπιρρήματα, εἰς ον τρέπουσι· Δέον, τὸ πρέπον καλόν· συμφέρον· ἀναγκαῖον· Δέοντο, ἐδεσμεύοντο·
Δεόντων, δεσμευέτωσαν· Δεόντως, προσηκόντως· Δέος, ὁ φόβος· παρὰ τὸ δίω τὸ φοβοῦμαι δέος· ὡς νείφω, νέφος·
λέγεται καὶ δείδω τὸ φοβοῦμαι ἄνευ, δείδω μή τι πάθησι μετὰ τρώεσσιν ἐξ οὗ καὶ δίω· ἐπεὶ γὰρ δίε νηυσὶν ἀχαιῶν· ἢ παρὰ
τὸ δέω τὸ δεσμεύω· ὁ γὰρ φόβος δεσμεῖ τοὺς πόδας, καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος· ἢ δέος· ἀπὸ τοῦ δέος καὶ σπέος, γίνεται
κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, δεῖος καὶ σπεῖος· καὶ δέος χλωρὸν, τὸ χλωροποιόν· Δέουσι, δεσμεύουσιν· ἀπέχουσι· Δέ-
πας· οἱ μὲν οὕτως ἐκλῆσθαί φασιν, ὅτι δίδοται πᾶσι σπένδειν ἔτι ἢ πίνειν· οἱ δὲ, ὅτι δύο ὦπας ἢ ὦτας εἶχεν ὡς ἀμφω-
τον· οὗ δὴ ἀμφώτου παρώνυμον ἡ ἀμφωτίς· ξύλινον φασὶν οὕτω ποτήριον, ᾧ χρῆσθαι τοὺς ἀμέλγοντας εἰς αὐτό· ἢ οὕτω
πίνοντας ἀνάπαλιν δὲ τῷ ἀμφώτῳ, τὸ ἄωτον ποτήριον· ὅμοιον καὶ τὸ ἀμφικύπελλον· ἢ δέπας, ποτήριον· παρὰ δὲ τοῖς
ὕστερον εὕρηται, ὅτι δέπας οἰνηρύσις· κοτύλη· οἰνοχόη· καὶ ὅτι οἰνιαστήρια, σπονδή τις λεγομένη τῷ ἡρακλεῖ ὑπὸ τῶν ἐφήβων,
πρὶν ἀποκείρασθαι· ἢ δέπας ἔκπωμα· οἱ μεθ᾽ ὅμηρον ἔλεγον μᾶλλον, ἢ ποτήριον· τραγικοὶ δέ φασι, καὶ οἱ ἴωνες, ἢ πῶ-
μα τὸ αὐτό· Δεπίφρονα, κοῦφοι ταῖς φρεσί· Δέψω, τὸ κνάπτω· ἐξ οὗ βυρσοδέψης· Δέρα, ὑπερβολὴ ὄρους· οἱ δὲ, τὰ
σιμὰ τῶν ὀρέων· Δεραγχέας, τὰς τὴν δέρην ἀγχούσας ἢ πνιγούσας· δεραγχέας παγίδας· Δέραια, περιτραχήλιος
κόσμος· Δεραὶ, αἱ συνάσκιοι λάκκοι· Δεραιοπέδη, ῥίζα ποικὸν λίνον· Δέρας τοῦ κριοῦ, πολλοὶ χρυσοῦν εἰρήκα-
σιν ᾗ ἀπολλώνιος ἠκολούθησεν· ὁ δὲ σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκὸν, ποτὲ δὲ πορφυροῦν· διονύσιος δὲ ὁ μιτυληναῖος, ἄνθρω-
πόν φησι γενέσθαι παιδαγωγὸν τοῦ φρίξου, ὀνόματι κριόν· τὸ δὲ δέρας χρυσόμαλλον, οὐχ ὡς ποιητικῶς φέρεται, ἀλλὰ βι-
βλίον ἦν ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χυμείας χρυσόν· εἰκότως οὖν οἱ τότε, χρυσοῦν ὠνόμα-
ζον αὐτὸ δέρας, διὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξ αὐτοῦ· Δερβιστὴρ, τὸ δέρμα· παρὰ τὸ δέρος δεριστὴρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β
δερβιστήρ· πλεονάζουσι δὲ τὸ β οἱ συρρακούσιοι, ὡς καὶ αὐτοὶ τοῦ ὀλβάχνιον, ὀλάχνιον, τὸ τὰς οὐλὰς ἔχον· σημαίνει δὲ τὸ
κανοῦν ἐν ᾧ ἀπετίθεσαν τὰς οὐλάς· Δέργμα, τὸ βλέμμα· ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω· καὶ δέργματα, τὰ ὄμματα· Δερ-
γμάτων, ὄψεων· ὀμμάτων· καὶ δεργμῶν· Δέρεθρον, λίμνη ἀποχώρησιν ἔχουσα· Δέρη, ὁ τράχηλος· ὃς καὶ δειρὴ λέ-
γεται· ἀφ᾽ οὗ καὶ περιδέραιος κόσμος, ὁ περιτραχήλιος· Δερηστὴρ, ὁ συνέχων περιτραχήλιος· Δερίαι, λοιδορίαι· Δε-
ρίπιον, φλοιόν· Δέρις, τράχηλος· δέρμα· ἢ τρίχινον παραπέτασμα· Δέρκειν, βλέπειν· Δερκευνέος, ἐπίθετον τοῦ
λαγωοῦ· ἐπειδὴ δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν· νίκανδρος εἰς τὰ ἀντιφάρμακα· ἢ σκίνακος δερκευνέος· Δέρκομαι ποιη-
τικῶς, τὸ βλέπω· καὶ ἐνεργητικῶς, καὶ παθητικῶς λέγεται ὥσπερ τὸ βιάζομαι τὸ λοιδοροῦμαι τὸ τιμωροῦμαι· ἢ τὸ δε-
δίσσομαι· Δέρκομαι ποιητικῶς, τὸ βλέπω· ἐξ οὗ δέδορκα· καὶ δράκων λέγεται, ὡς τῇ ὄψει καταπλήττων· ἴσως δὲ καὶ
ὀξὺ βλέπων· ὁ λόγος καὶ δορκάς· ἣ ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε· ἡ δ᾽ αὐτὴ καὶ δόρκων καὶ ζόρκων δὲ, μετὰ χα-
ρίσει ἐθίμῳ τοῦ δ εἰς ζ· Δερκύλλειν, αἱμοπτεῖν· ἀλλὰ δερμύλλειν διὰ τοῦ μ· Δερκυλλίδας, λακεδαιμονίων
βασιλεύς· Δέρκυλος, κωμικὸς ὑποκριτής· Δέρκω τὸ ὁρῶ, παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω δρέκω· καὶ καθ᾽ ὑπέρθεσιν δέρκω·
Δέρμα τίμιον, σημαίνει τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον, τὸ σκυτοτομεῖν· δῆλον δὲ ὅτι, ἄλλο δέρμα καὶ ἄλλο κῶας, ἢ κῶος· δέρμα μὲν τὸ
ἁπλῶς ἐκδερόμενον· κῶας δὲ, ἐν ᾧ καὶ κεῖταί τις, ἢ κοιμᾶται ἀπὸ τοῦ κοιμήματος· ὅθεν οὐ μόνον συνάγεις καὶ ὁ κῶμος·
καὶ τὸ κωμάζειν, ἀλλὰ καὶ ἡ κώμη καὶ ὁ κωμήτης, καὶ ὁ κώμαξ· ὃς δηλοῖ φλύαρον· τὴν δὲ κόττιν κατὰ τοὺς παλαιούς,
καὶ βωμολόχον· Δέρμα τὸ φυλαττόμενον ἐν κολχίᾳ, οὐκ ἦν χρυσοῦν ἀληθῶς· τοῦτο γὰρ ποιητικῶς ὀνομαζόμενον ἐστιν, ἀλλὰ βι-
βλίον ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χυμείας χρυσόν· Δέρμα, πήρα· ἢ δεσμός· Δέρμα,
δορά· Δέρμη, ὁδός· Δέρματα πυκινὰ λέγει ὅμηρος, ἢ ἁπλῶς τὰ στερεά· ἢ τὰ συνερραμμένα καλῶς· κακορραφία
μὲν γὰρ, τὸ μὴ πυκινὸν δηλοῖ· πυκινὸν δὲ, τὸ εὐρραφές· διὸ εὐρραφία δέρματα λέγει τὰ διάρμοστα· ἢ δέρμασι πυκι-
νοῖς λέγει, εὐρραφέσι δορᾶσιν· ἅπερ ἐν μιᾷ λέξει κωρυκὸς λέγεται παρὰ τὸ χωρεῖν· Δερματικόν· λυκοῦργος ἐν τῷ ὑπὸ
γραφομένῳ ἀπολογισμός· ὧν πεπολίτευται· δερματικὸν δὲ εἶναι λέγων ὁ ῥήτωρ τὸ ἐκ δερμάτων τῶν πιπρασκομένων
περιγινόμενον ἀργύριον· Δερματοφορεῖν, σύνηθες τοῖς ἥρωσι· Δέρματις, αἱ ἐξ ἱμάντων περιζωσταί· Δερμηστὴς, λυσίας ὁ
ῥήτωρ, τὸν σκώληκά φησιν· ἀρίσταρχος δὲ, τὸν ὄφιν· δερμηστὴς δὲ εἴρηται, ὁ ἐσθίων τὰ ὠμὰ δέρματα· παρὰ τὸ ἔδω· ἔσω·
ὁ παρακείμενος, ἦσμαι τὸ τρίτον, ἦσται καὶ ὄνομα ἠστὴς, ὁ ἐσθίων· ἀφ᾽ οὗ νῆστις· ὁ ἐστερημένος τῶν σιτίων, καὶ τοῦ ἐσθίειν
καὶ ὠμηστὴς, καὶ δερμηστής· Δερμοπτέρα, ἡ νυκτερίς· ἥτις μόνη τῶν πτηνῶν ζώων ζωοτοκεῖ· καὶ ἐν μαστοῖς γάλα
ἔχει, καὶ θηλάζει τὸ γεννώμενον· Δερμύλλειν, αἱμοπτεῖν, ἢ ἐκδέρειν· Δέρξιος, ὄψεως· Δέρος, τὸ κώδιον ἀπὸ τοῦ δέ-

δρεσιν ἐφεζόμενοι προυκέφαλός ἐστι, καθὰ καὶ τὸ χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Ἰστέον δὲ, ἐν τῷ αἰλίου διονυσίου λεξικῷ φέρεται, ὅτι λέγεται οὐ μόνον δένδρον, ἀλλὰ καὶ δένδρεον καὶ δένδρος· φησὶ γοῦν ὅτι δένδρον μᾶλλον, ἢ δένδρος· καὶ δένδρα μᾶλλον, ἢ δένδρη· καὶ αἱ κλίσεις, δένδρου· καὶ δένδρῳ μᾶλλον, ἢ δένδρει· καὶ δένδροις· ξενοφῶν δέ φησιν ἐκείνους μᾶλλον ὀνομάζειν δένδρος καὶ δένδρει καὶ δένδρεσι, καὶ δένδρη, καὶ δένδρεα· ὅμηρος δὲ ἔνθα μὲν, δένδρεα λέγει· ἔνθα δὲ, δενδρέῳ ἐφεζόμενοι· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ δένδρου καὶ τὸ δενδρυάζειν τὸ δρυσὶ σκέπεσθαι, καὶ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι, τὰ ἔντριμα λεξικὰ δηλοῦσιν· ὁ δὲ ῥυθεὶς διονύσιός φησιν, ὅτι φωνήν τινα καλοῦσιν αἱ φωνάσκαι δενδρίζουσαν. Δενδρίτης, κροκόδειλος. Δένδρου τὸ μὲν, λέγεται ῥίζα· τὸ δὲ ἐξ αὐτῆς, στέλεχος· τὸ δὲ τεμνόμενον ἐκ τούτου εἰς πλεῖστα, ἀκρέμονες· καὶ κλάδες· καὶ φύλλα, καὶ καρποί. Δένδρεις, γράφεται κοινῶς· τοῖς δένδρεσι δὲ ἀττικῶς· ὡς δένδρων μὲν ἀττικῶς, δένδρων δὲ κοινῶς. Δενδροκόμοις, τὰς κομώσας τοῖς δένδρεσι· ἀριστοφάνης νεφέλαις· δενδροκόμους κορυφάς. Δενδρότης, ἡ τῶν δένδρων αὔξησις. Δενδρυάζειν, τὸ καταδύνειν καὶ κρύπτεσθαι· κυρίως δὲ εἰς δρῦν καταδύεσθαι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς καταδύνειν, καὶ κρύπτεσθαι· ἀπὸ τῶν παλαιῶν τοῖς δρυσὶ σκέπειν χειμῶνα· πρινὰ γὰρ τὰς οἰκήσεις εὑρεθῆναι, ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν δένδρων καταδύοντες ᾤκουν· εἴρηται δὲ καὶ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι, ἢ ἀποκρύπτειν ἑαυτόν. Δενέρμορ, γῆ τις πετρώδης, εὔθρυπτος, παρὰ λάκωσιν. Δένθις, σῖτος· λάκωνες. Δεννάζει, ὑβρίζει· βλασφημεῖ. Δενναζόν, παρὰ τῷ σοφοκλεῖ, τὸ δεινοπαθεῖν· ἀπὸ τοῦ δεινὸν δεινάζειν, καὶ δεννάζειν· καὶ δεννάζων, ἤγουν μετὰ δεινοπαθείας λέγων· ὡς φάος φαεινός· δένδρον, δεξιὰ χείρ· καὶ ἀπὸ τούτου δεξιόν, τὸ ἐπὶ τὰ δεξιά καὶ τὸ συμφέρον καὶ δεξαμενὴ ἡ λεκάνη. Δεννάζων, λοιδορῶν. Δενναστόν, καταγέλαστον· λοιδορούμενον μετὰ καταγέλωτος. Δέννος μέγιστος, ἤγουν ὕβρις· ἐξ οὗ, τὸ δεννάζειν παρὰ σοφοκλεῖ. Δέννοις κολασθεὶς παρὰ λυκόφρονι, ἤγουν λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι. Δεννόν, κακολόγον. Δεντὴ, δέλεαρ. Δεξαμεναί, ὑδάτων δοχεῖα· ἢ ἐν τῷ σώματι φλέβες δημιουργικαί, καὶ ἐπὶ σκιᾶς. Δεξαμενὴν φασὶ παρὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς κολυμβήθρας εἰρῆσθαι· ἐγὼ δὲ οὔ φημι, ἀλλὰ δεξαμενὴν τῷ ῥυεῖσθαι ὡς ποιουμένην· χρὴ οὖν καὶ ἡμᾶς κολυμβήθραν λέγειν· φρύνιχος. Δεξάμενος, ἀντὶ τοῦ λαβὼν ἐρόθεντος. Δέξασθαι, οὐ μόνον τὸ λαβεῖν παρ' ὁμήρῳ· ἄον μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα δέξαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαντῆσαι καὶ ἀντιστῆναι· οἱ δ' ἐπὶ τρωσὶ δέδεξο· μελήσουσί μοι ἵπποι· καὶ τὸν δ' ἐγὼ ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί. ἡνία σιγαλόεντα, τὰ τεχνικῶς καὶ εἰς κάλλος εἰργασμένα· ἐφ' οἷς οὐκ ἔχοι ἄν τις εἰπεῖν ἀλλ' ἐσιώπα ἐξεστηκὼς ἄφωνος, σιγῇ ἀφασιούμενος τὰ τοῦ θαύματος· οἱ δὲ σιγαλόεντά φασι κατ' ἔλλειψιν τοῦ τ, τὰ κατεστιγμένα ποικίλμασιν· ἢ τὰ ἀμάλακτα, καθὸ τοῖς λεγομένοις μάσθληται, καὶ διὰ τοῦτο σιγηλὰ καὶ μὴ θορυβοῦντα ψόφῳ ἔχουσι, καθὰ καὶ ἀδεψήτους ἱμάντας· ὅθεν ἀστείως καὶ ἀμύγδαλά τις ἔφη σιγαλόεντα, τὰ μὴ ψοφητικὰ ἐν τῷ κλᾶσθαι, ἀλλὰ τοῖς μέσοις δακτύλων ἐνδιδόντα τὰς θρύψεις. Δεξιάδης, ἢ δεξίου τινὸς υἱὸν δηλοῖ πατρωνυμικῶς, ἢ ἐπίρρημά ἐστι τὸ δεξιάδης, ἀντὶ τοῦ κατὰ δεξιὰ ἢ δεξιῶς. Δεξιά, τὰ συνετὰ ἔλεγον οἱ παλαιοί· ἀριστερὰ δὲ, τὰ μωρά. Δεξιὰ κυρίου, ἡ αὐθεντεία αὐτοῦ· καὶ ἀγαθὴ ἐνέργεια παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Δεξιά, ἡ χεὶρ· καὶ ποιητικῶς δεξιτερή· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα· ἢ δεξιά τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ τὰς πλείονας δι' αὐτῆς ὀξεῖς πράξεις· καὶ ἀπὸ τοῦ δέκτης δεξιά· ὡς ἀνόρεκτος ἀνορεξία. Δεξιάς, σπονδάς. Ὁ δὲ πέμπει χιλίαρχον, δεξιὰς τῷ ἰουστίνῳ δοῦναι κελεύσας. Δεξιὰς πεποιθέναι λέγει ὅμηρος, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὅρκοις οὐδὲν ἔλαττον εἰς πίστιν ἐλογίζετο, καὶ τὸ τῶν δεξιῶν χειρῶν ἅπτεσθαι· ἦν γὰρ ἡ δεξίωσις αὕτη, καὶ τὸ δεξιοῦσθαι, σημεῖον φιλονεικίας καὶ εἰς ἓν ἀποκαταστάσεως, καὶ οἷον ἑνώσεως· προφέρουσι δὲ τῆς τοιαύτης ἐννοίας, τὸ δέχω· ἐξ οὗ καὶ τὸ δέχομαι καὶ τὸ δέχεσθαι καὶ τὸ δειδέχαται· ἔτι καὶ τὰ τῆς δεξιώσεως· δέχω γὰρ, οὗ μέλλων δέξω· ὅθεν δέξα, ὡς δόξα· καὶ πλεῖστα σημαίνει τὸ δεξιά· ὡς ἄχυρμα, καὶ πυρκαϊά, καὶ ἀντὶ τοῦ ῥῆμα δεξιά. Δεξιμήλας, ἐπηκόους καὶ ἱλαρὰς θεάς· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα, καὶ δεξίμηλον ἐσχάραν. Δεξίδωροι, δωροδόκοι. Δεξιοὶ ὄρνιθες εἰπεῖν καὶ ἐσθλοί, ταυτόν ἐστι· καὶ δεξιοὶ οἱ ἀπαίδευτοι. Δεξιοί, ἀντὶ τοῦ ἀσπληνοί· ὡς αἴσιοι ἐν β' ὀδυσσείας. Δεξιόν, δῆλον ὅτι πανταχοῦ χρηστόν ἐστι καὶ αἴσιον· διὸ καὶ χεῖρα δεξιτερήν, τὸ δέπας ἐκάθει ἔχει· καὶ οἰωνὸν δεξιὸν λέγει ὅμηρος. Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδονίπτραν· ἀριστοφάνης. Δεξιότερον, δεξιόν. Δεξιοστοῖχοι ἐρέται, οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χορευτῶν. Δεξιόλαβος, παραφύλαξ. Δεξιός, συνετὸς· ἀγαθός· ἐπὶ τὰ δεξιά· ἀπαίδευτος· καὶ ὁ ἀχρεῖος. Δεξιοῦμαι, προσδέχομαι· φιλοφρονοῦμαι· ἀμείβομαι· ξενίζω· καὶ δεξιοῦμαί σε τραπέζῃ. Δεξιοῦται, προσάγεται· ξενοδοχεῖται· φιλοφρονεῖται· καὶ τὰς χεῖρας ἀναβάλλω· ἀριστοφάνης· καὶ ἐδεξίωτο ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. Δεξιοῦται, προσάγεται· φιλοφρονεῖ. Δεξιοὺς ἔλεγον οἱ παλαιοί, καὶ τοῖς ἐστρατευμένοις καὶ ἐπαίνου ἀξίοις· τοὺς δὲ διαδιδράσκοντας στρατιώτας, φιλοδίκους· καὶ συκοφάντας. Δέξιππος, κῷος ἰατρός· ἱπποκράτους μαθητής. Δεξίς, τῶν ἐν τῷ ἐπιτεταμένῳ παρὰ τοῖς θύταις καλουμένη δοχή. Δεξιτερός, τοῦτο ὄνομα συγκριτικὸν ὡς τοῖς λοιποῖς, βαρύνεται· ζητητέον δὲ περὶ τῆς δεξιοτερότητος μᾶζον· εἰ γάρ ἐστι δεξιός, ὤφειλεν εἶναι δεξιώτερος· ὡς λογιώτερος· ἔστιν οὖν παρώνυμος ὁ χαρακτὴρ· παρὰ τὸ δεξιός, γίνεται δεξιτερός· ὡς ἄριστος, ἀριστερός· φθόνος, φθονερός· μόγος, μογερός· καὶ πλεῖστα σημαίνει τοῦ τ, δεξιτερός. Δεξιώσασθαι, ἐγγίσασθαι γυναικί. Δεξιάς, ἀπαιδεύτους. Δεξίωσις κυρίως, ὅταν ὑποδέχηταί τις τινὰ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα προτείνων καὶ ἀπὸ τούτου ἁπλῶς, ἐπὶ τῶν χάριν ποιούντων πρός τινας. Δέξο, ἀντὶ τοῦ δεδέξο, παρὰ τῷ ποιητῇ προκέκριται τοῦ δέξαι, ὡς ποιητικώτερον. Δεξώ, ὁ κρατῖνος ὄνομα ποιεῖ σοι, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δῶρα. Δέον, χρῆζον. Δέομαι, τὸ χρῄζω· καὶ ἱκετεύω, ἀττικῇ συντάσσεται· ἀριστοφάνης· Ἔπειτα τοῦ δεῖ ἤγουν, τίνος χρῄζεις· δέομαι ὑμῶν, τουτέστι πάνυ σμικρόν ἤγουν, παρακαλῶ· καὶ ἱκετεύω· δέομαι τοι τοῦ δεξιοῦ, ἤγουν χρείαν ἔχω· δέομαι τὸ παρακαλῶ, καὶ δέομαι, δεῦμαι· ἀντὶ τοῦ δεσμοῦμαι· καὶ δέω ἀντὶ τοῦ λείπομαι· οἷον πολλοῦ δέω χιάσαι· τὸ δὲ δέω, ἐπὶ μὲν τούτου προσώπου, σημαίνει τὸ ἐλλείπομαι· καὶ τὸ δεσμῶ· ἐπὶ δὲ δευτέρου, τὸ δεσμεῖς· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου τὸ ἐλλείπει· καὶ τὸ δεσμεῖ· καὶ τὸ πρέπει· καὶ τὸ χρεία ἐστί· καὶ τὸ μὲν δεῖ ἀντὶ τοῦ πρέπει, μετὰ ἀπαρεμφάτου· τὸ δὲ

ὅπερ ἐν πολλαῖς εὑρίσκομεν πλείστης εὐχαῖς γινόμενον. Δέλτος, πινακίδιον, χαρτοφόριον, πιττάκιον. Δελτωτὸν, ἐν τῷ ἐμβόλῳ ζήτει. σημαίνει δὲ, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Δελφάκια, αἱ μικραὶ χοῖροι· αἱ γαλαθηνοί. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Δελφακοῦσθαι, πλειοῦσθαι τὰς ἡλικίας. Δέλφαξ, ὁ γαλαθηνὸς χοῖρος. ἐπίχαρμος. δέλφακα τὴν γείτονα τοῖς ἐλευσινίαις φύλασσε. παρὰ τὴν δελφὺν. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θηλείας λέγεται δέλφαξ ἡ δελφὺν ἔχουσα. τινὲς δὲ, τοῖς μεγάλοις χοίροις δέλφακας λέγουσιν· οἱ δὲ καὶ τοῖς μικροῖς. Δέλφικα, τὸν τρίποδα ῥωμαῖοι. ἐπεὶ πρῶτον ἐν δελφοῖς γέγονεν ὁ τρίποδα τὸν διόνυσον· οἷον ἀδελφικὸν, καὶ δελφικὸν καὶ δελφὶς, παρὰ τὸ δέλφω. Δελφικὴ μάχαιρα, ἀπὸ κατασκευῆς. λαμβανούσα ἔμπροσθεν μέρος σιδηροῦν, ὡς ἀριστοτέλης. Δελφικὸν τρίποδα, τὸν τοῦ ἀπόλλωνος τὸν ἐν δελφοῖς. Δελφὶν, σιδηροῦν κατασκεύασμα, ἢ μολύβδινον. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις, ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδοτριβούντων. Δελφίνης, παρὰ τὸ δελφὺς, ὃ σημαίνει τὴν μήτραν. ἐξ οὗ καὶ ἀδελφός. ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος ἤγουν μήτρας. Δελφίνιον, ἱερὸν ἀπόλλωνος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον. ἔνθα ἦν τὸ ἐν δελφινίῳ δικαστήριον. καὶ χωρίον ἐν χίῳ. Δελφίνιος καὶ κερδῷος θεὸς, ὁ ἀπόλλων. δελφίνιος μὲν, ἢ ὅτι τὸν ἐν πυθῶνι δελφῖνα δράκοντα τοξεύσας ἀνεῖλε, λητὼ βιάζουσαν ὥς φησιν ἡλιόδωρος. Ὅς ποτε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι δελφῖνα τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν. ἢ ὅτι ἐπὶ δελφῖνος. ὁ χρόνος. ἢ δελφίνιος ὁ μονωθείς· κερδῷος, ὅτι διὰ χρησμῶν τὰ συμφέροντα ἐπὶ κέρδει δείκνυσι. καὶ δελφίνιος εἶδος βοτάνης. Ἄλλως. Δελφίνιος ὁ ἀπόλλων, ὅτι κασταλίῳ τῷ κρητὶ ἀποικίαν στελλομένῳ, ὁ ἀπόλλων ὁμοιωθεὶς δελφῖνι, προηγήσατο τῆς νεὼς, ἕως τοῦ κρισσαίου κόλπου. καὶ ἐκεῖ καταγκάσας, ἔκτισε τὸν τόπον. καὶ ἀπ' αὐτοῦ δελφοὺς ἐκάλουν τοὺς ἐνοικοῦντας, καὶ δελφινίου ἀπόλλωνος ἱερὸν ἱδρύσαντο. τινὲς δέ φασιν ὅτι ὁ δελφὶς, εἰς τὴν ναῦν ἦλθε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον ἐπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ δελφῖνες οἱ ἰχθύες, καὶ μέρος νεώς. διὰ τοῦτο δελφινοφόρους λέγουσι ναῦς, ὡς σχῆμα ἐχούσας δελφῖνος. Δελφινόσημον, σιστὸν χορὸς φησὶν ὁ δυνατία, ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον, καὶ διφορίων ὁμοίως. Δελφὶς, ὄργανον ναυτικόν. ἀριστοφάνης τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου. τουτέστιν, εἰς ὕψος αἶρε. ἢ δελφὶς, ἐξάρτημα. τὰ τῶν νεῶν ἀγκυρώματα. ἢ σιδηροῦν κατασκεύασμα. ἢ μολίβδινον, ὡς δελφῖνα ἔχαμα πεποιημένον. τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας τῆς ἱστοῦ αἱ ναυμαχοῦσαι ἀφίεσαν, εἰς τὰς τῶν πολεμίων καὶ κατέδυον. δηλοῦται δὲ ὑπὸ φερεκράτους ἐν τοῖς ἀγραῖς, ὅταν λέγῃ. ὁ δὲ δὴ δελφὶς ἐστὶ μολιβδοῦς, δελφινοφόρος τε, κέρδος διακόψει τοῦ δάφος αὐτῶν, ἐμπίπτων καὶ καταδύων. καὶ θουκυδίδης, δελφινοφόρον εἴρηκε τὴν ναῦν ἐξηρτῆσθαι, τὴν ἐξηρτημένον ἔχουσαν δελφῖνα τοιοῦτον. παρὰ δὲ τῷ παυσανίᾳ, δελφὶς φέρεται ὄργανον πολεμιστήριον πρὸς ναυμαχίαν. ὅθεν καὶ δελφινοφόρος ναῦς παρὰ θουκυδίδῃ. καὶ δελφῖνα δὲ ναύτην φασὶν, ὃς πρὸς τοῖς ἱστοῖς ἐκρέματο τοῖς μὲν, σιδηροῖς. τοῖς δὲ μολιβδοῖς καταράκτης ἐς τὰ λῃστρικὰ πλοῖα. μνεία δὲ τοιούτου δελφῖνος, τῷ κωμικῷ. καὶ ἐπὶ πειρατικῶν ἄλλα χοῦ δὲ περὶ αὐτοῦ γράφει ὁ ῥηθεὶς, ὅτι ὁ δελφὶς ὁ καλούμενος κερκέτης, ἐστὶ μηχάνημα σιδηροῦν, ὃ ἐξαρτᾶται τῆς νεὼς ὅταν ὁ ἄνεμος πρὸς τὸ ἀντέχειν. ἄλλοι δέ φασιν. ὄργανον μολυβδοῦν πρὸς ναυμαχίαν. τοῦ δελφῖνος δὲ παρώνυμον, καὶ δελφίνιον δικαστήριον ἀθήνησιν. ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων φασὶ δεδρακέναι μὲν φόνον, κατὰ νόμους δὲ, ὃ καὶ ἐπὶ δελφινίῳ ἐκαλεῖτο. ὁμωνύμως τῷ ἐπὶ δελφινίῳ δικάσασθαι. Δελφίσι βάκχαις, ταῖς τὴν δελφικὴν χώραν κατοικούσαις. κἀκεῖ γὰρ ἐτιμᾶτο ὁ διόνυσος. Δελφύνην παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ τὸ ὄνομα τοῦ δράκοντος. οἱ μὲν ἀρσενικῶς. οἱ δὲ θηλυκῶς εἶπον. ὃ καὶ βέλτιον. ἄλλως. οἱ μὲν, ὁ δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς. οἱ δὲ, ἡ δελφύνη θηλυκῶς. ὅτι δὲ δελφύνης ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν δελφοῖς χρηστήριον, λέανδρος καὶ καλλίμαχος εἶπον. δράκαιναν δὲ αὐτήν φησιν εἶναι, θηλυκῶς καλουμένην δελφύνην, αὐτὸς ὁ καλλίμαχος. Δελφὺς, ἡ μήτρα. ἡ γαστὴρ, ἡ ἀδελφὰ ποιοῦσα τὰ τικτόμενα. ὅθεν εἴρηται ὁμόδελφος, ὁ ἀδελφός. Δέμας. Ἰστέον ὅτι σεσημείωται παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ δέμας. τὸν μὲν ποιητὴν ἐπὶ ἐμψύχου ἀεὶ τιθέναι σώματος, ὡς συνδεδεμένου τῇ ψυχῇ, καὶ δι' αὐτῆς συνεστῶτος. τὸ δὲ σῶμα, ἐπὶ ἀψύχου. τουτέστιν, ἐστερημένου τῆς ψυχῆς. διὰ τὸ σῶμα καὶ ὡς αὐτῆς εἶναι μνῆμα λέγεσθαι τοῦ ζῶντος ποτέ. τοὺς δὲ μετὰ τὸν ποιητὴν ἐν οἷς καὶ ὁ εὐριπίδης, ἀδιαφόρως χρῆσθαι τῇ λέξει φασί. δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ ποιητὴς, τὸ δέμας ἐπὶ ἀψύχου ποτὲ τίθησι. καὶ δέμας, χαλκίον. καὶ δέμας πυρὸς αἰθομένοιο, ἀντὶ τοῦ τρόπον πυρὸς αἰθομένου. Δεμβλεῖς, βδέλλαι. Δεμεῖ, οἰκοδομεῖ. Δέμα, ὁδός. Δεμθεαί, χώρα τῆς σικελίας, ὅτι ἐν αὐτῇ δέδεται ὁ τυφῶν, ὑπὸ τὴν αἴτνην. Δέμνια, τὰ ἐγκοίτια στρώματα ἀπὸ τοῦ τὸ σῶμα ἐν αὐτοῖς μένειν ἢ παρὰ τὸ δέω ῥῆμα. ὡς παίζω παίγνιον οὕτω δέμω δέμνιον τὸ εἰς σώματος ἀνάπαυσιν οἰκοδομηθέν, ἢ συνδεθέν. Δέμνιον, ἡ κοίτη. Δεμνιοτήρην, ἔγκοιτον, τὰ δέμνια τηροῦντα. Δεμνιοτήρη πόνον αἰσχύλος ἀγαμέμνονι, καθόσον οἱ νοσσοὶ ἔτι τοιοῦτοί εἰσιν ὡς τὰ δέμνια τηρεῖν καὶ κατέχειν μηδέπω πέτεσθαι δυναμένοι. πόνοι δὲ, τὰ περὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν. Δέμω τὸ οἰκοδομῶ. μέλλων δεμῶ. παρακείμενος, δεδέμηκα. Δεμὸν, χιόνος. Δενάζειν, λοιδορεῖν. βλασφημεῖν. Δενδαλίδες, ἱεραὶ κριθαί. Δενδαλίδας, οἱ μὲν ἄνθος τι. ἄλλοι τὰς λευκὰς κάχρυς. οἱ δὲ, τὰς ἐπὶ θυσίας κριθὰς, πρὸ τοῦ φρυγῆναι. οἱ δὲ τὰς ἐκ κριθῶν μάζας γινομένας. Δενδίλλει, σκαρδαμύττει. διανεύει σημαίνει καὶ ἀτιμάζει. σκώπτει. Δενδίλλων ὀξέα παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ συστρέψας ἑαυτὸν, καὶ ἀποκαλύψας ὀξέως περιεπιστρεφόμενος. καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. ὅμηρος δὲ, ἐπὶ τοῦ στρέφειν τέθεικε τὴν λέξιν. τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρακλίνοντα, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν. καθάπερ ἀπολλόδωρος. σοφοκλῆς δὲ, ἐπὶ τοῦ βλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν. Δένδρεον καὶ δένδρον γράφεται παρὰ τῷ αἰλίῳ διονυσίῳ. ἐξ οὗ καὶ τὸ δενδριάζειν, τὸ δρυσὶ σκέπεσθαι. τὸ δένδρον τοῦ δένδρου. καὶ τὸ δένδρος τοῦ δένδρεος, ὡς τὸ ἀνδράποδον, καὶ τὸ ἀνδράποδος. καὶ τὸ κτῆνον, καὶ τὸ κτῆνος. ταῦτα τὰ ὀνόματα καὶ ἄλλα πλείω διττὴν ἔχουσι κλίσιν. ὡς παρ' ὁμήρῳ καὶ ἄλλοις, ἔστιν εὑρεῖν. Δένδρεσιν, ὡς θουκυδίδης. καὶ ἕτεροι, οὐ δένδροις. Δενδρέῳ ἐφεζόμεναι, τὸ δενδρέῳ, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε. καὶ πάθος πάσχει συνιζήσεως. ὡς τὸ χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. πάθος οὕτω καὶ αὐτὸ, διὰ πλείω χασμῳδίαν καὶ σημειότητα φωνῆς. ἐνεχώρει γὰρ ἄλλος εἰπεῖν δένδρει ἐφεζόμεναι. ὥσπερ καὶ τὸ πηληϊάδεω ἀχιλλῆος. ἢ μὲν καὶ πηληϊάδου εἰπεῖν ἀχιλλῆος. τὸ δέν

πνοσοφισταί. Δειπνοφόροι, αἱ φέρουσαι ταῖς κατακεκλεισμέναις ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ, τὰ δεῖπνα. Δειρά, δίμοιρα·
τράχηλος. διαίρεσις. Δειράζειν, κλέπτειν. Δειράδες· αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρέων ἢ τῶν πετρῶν· ἢ τῶν φαράγγων. Δειρα-
διώτης, δῆμος τῆς λεοντίδος. δειράς, ἀφ' οὗ ὁ δημότης, δειραδιώτης. Δείραστις, ἐκδείραστις. Δειραχθείς, τὸ τὴν
δειρὴν ἀλγοῦν καὶ λυπούμενον· ὡς τό, δειραχθεὶς εὔβροχον ἅμμα, τελευταῖον ἅμμα δέ, τὸ σχοινίον λέγει. Δειρή, ὁ τράχη-
λος. παρὰ τὸ ἐκδέρεσθαι καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. Δειριᾶν, λοιδορεῖσθαι Λάκωνες. Δειρὸς λόφος, ὁ αὐχέ-
νος τόπος. Δειροτομήσουσι, τὸν τράχηλον διατεμεῖν διατεμοῦσι. Δεῖσα, ὁ ὑγρὸς καὶ βορβορώδης τόπος. παρὰ τὸ διαί-
νω μᾶλλον· ὃ σημαίνει τὸ βρέχω, δίυσα καὶ δεῖσα. Δεισαλέα, δίυγρος· βορβορώδης ἢ κοπρώδης. δεῖσα γὰρ ἡ κόπρος.
Δείσαντες, φοβηθέντες. Δείσας, φοβηθείς. δήσας δὲ διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ δεσμεύσας. Δεισιάδα, τὴν μοῖραν αἱ δὲ
δημοιρίαν. Δεισιδαιμονία ἐστίν, φόβος θεοῦ, ἢ δαιμόνων, ἢ δεισιδαιμονία ἐστί, τὸ πάντα σέβειν, καὶ τὰ μὴ σεβάσμια.
ἢ δεισιδαιμονία, εὐλάβεια· περὶ τὸ θεῖον δειλία· ἢ ὁ ἄλογος φόβος τῶν θεῶν. Δεισιδαίμων, ὁ εὐσεβής· ὡς ὁ θεῖος Παῦ-
λος· δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. λέγεται καὶ ὁ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν ἢ καὶ ὁ δεδιὼς τοὺς δαίμονας. Δειε-
λός, δῆλος. Δεῖ σοι, πρέπει σοι. Δεῖται, προσδεῖται σημαίνεται ἢ χρήζει ἢ δέεται. Δειφήσαντες, ψηλαφήσαντες.
Δίφᾶν, ζητεῖν δίχα τοῦ προσήκοντος. Δειχθείς, ἀντὶ τοῦ φανείς. ἐκ τοῦ δείκω τὸ δεικνύω. ὁ μέλλων, δείξω. ὁ παρακεί-
μενος δέδειχα. ὁ παθητικός, δέδειγμαι. ὁ ἀόριστος, ἐδείχθην. ἡ μετοχή, ὁ δειχθείς. Δέκα, καὶ δεκαδοῦχοι. ἦρχον μὲν
οἱ δέκα οἱ μετὰ τοὺς τριάκοντα καταστάντες, μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν λ', Ἀθήνησι χειροτονηθέντων ἀνδρῶν δέκα. καὶ τὸ
ἑξῆς· ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων, δεκαδοῦχος· ὡς δῆλον ποιεῖ Λυσίας, ἐν τῷ περὶ τῆς Διογένους κλήρου.
Δεκαβαῖον, ἀριθμὸς ποσός. ἐφ' οὗ πλήθους βοῶν. ἐστὶ δέ, δεκάλιτρον, βοῦν νόμισμα εἶναί φασι. Δεκάδες, ἃς δεκάδας
διαιρεῖ τοὺς δαιτυμόνας ὁ βασιλεὺς παρ' Ὁμήρῳ. ἐπεί φασιν, ἔθος ἦν μὴ πλείονας τῶν δέκα συνεσθίειν. ἱστορεῖ γοῦν καὶ
ὁ σοφώτατος Ἰάμβλιχος, τὰ πυθαγορικὰ συσσίτια, μὴ ἔχειν πλείους ἢ δέκα ἀνθρώπους συγχουμένους. Δεκάδρομοι,
οἱ δέκα ἐν τοῖς ἀνδράσιν ἐσχηκότες ὑπερκρατῶν. Δεκαδώρῳ ἁμάξῃ, ἧς ἡ διάμετρος τῶν τροχῶν δεκάδωρος. δῶρον δὲ
ὡς μέν τινες ἡ παλαιστή· ὡς δὲ ἕτεροι, ὅταν τοὺς τέσσαρας δακτύλους συστρέψας, ἐγείρῃς τὸν αὐτὸν χεῖρα, ὡς Πλούταρ-
χος. Δεκαετί; παιδίον κάλλιον εἰπεῖν, ἢ δεκέτις· καὶ δεκέτης, πόλεμος, ἢ δεκαέτης. δεκαετὴς μέντοι διαστήματος
χρόνου, οὐ δεκετίς. καὶ δεκαετὴς χρόνος, οὐ δεκέτης. Δεκάζειν, τὸ ἀπὸ τῶν δέκα λαμβάνειν· καὶ τὸ παρακρίνειν·
δεκάζω γάρ, τὸ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνω, καὶ διαφθείρω τοὺς δικάζοντας χρήμασι καὶ δώροις. Δεκάζεσθαι, δωροδοκεῖσθαι·
καὶ δεκάζειν διαφθείρειν. Δεκασᾶται, ἀσπάζεται. Δεκάπαλαι, τὸ πρὸ πολλοῦ παλαιοῦ, λέγουσιν Ἀττικοί. Δεκά-
πουν σκιάν. Ἀριστοφάνης. Σοὶ δὲ μελήσει, ὅταν ἦ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον λιπαρὸς χωρεῖν εἰς δεῖπνον. περὶ ἡλίου προσεμ-
φαίνουσι τροπῆς, ὅταν ἡ τοῦ ἡλίου σκιὰ ἦ, δέκα ποδῶν ἔχουσα, ὅτι γίνεται ὀψινόν. καὶ δεκάπους σκιά· τὸ παλαιὸν ἐκάλουν
τοὺς ἐπὶ δεῖπνον καλουμένους, παρασημαίνοντες τὴν σκιάν· καὶ οὕτως οἱ μὲν ἔμελλον τοὺς κληθέντας. οἱ δὲ ἀπήεσαν
ἐπὶ τὰς ἑστιάσεις. οὐδ' ὑπερηφάνους οὔσης αἰτίας ἐφ' ἃς αἰὲν ἔστι τεκμήρασθαι, εἰς πόσας ὥρας προήκει. Δεκάσαι,
τὸ διαφθείρειν. Δεκασθείς, δωροδοκηθείς ἐπὶ πεμφθεὶς ἐν στρατιαῖς. Δεκάσκαλμος, ναῦς. Δεκάς, ὁ ἀριθμός· παρὰ
τὸ δέχομαι, δεχάς. Δεκασμός, δωροδοκία. Δεκάτα, τάξις. ἄθροισμα· καὶ ἡ τῶν ὀκτὼ ἁρμάτων τάξις. Δεκατεύ-
ται, πληθυντικὰ τὴν δεκάδα ἢ δεκάτην ἐκλέγοντες· ὡς τὸ δεκάζειν δεκατεύειν. Δεκατεύειν, τὸ τὴν δεκάτην ἐκλέ-
γειν· καὶ δεκατευτής, καὶ δεκατηλόγος, ὁ τελώνης· ὁ τὴν δεκάτην εἰσπραττόμενος. Δεκατευτήριον, τὸ ἐν τῇ Ἀβύ-
δῳ τελωνεῖον. Δεκάτῃ προτέρᾳ, ἡ πρὸ εἰκάδος· ὡς ὑστέρᾳ, ἡ μετ' εἰκάδα. Δεκάτην θύομεν, τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τὰ
ὀνόματα τοῖς βρέφεσιν ἐτίθεσαν. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης, τῇ ἑβδόμῃ φησί. καὶ δεκάτη, τὸ δέκατον μέρος τῆς οὐσίας. καὶ
δεκάτη, ἀντί. Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς. ἀπὸ τοῦ δέκατος, δεκάτη. τὸ δὲ παρὰ τὸ δεκάς· τοῦτο
παρὰ τὸ δέχομαι, δεχάς καὶ δεκάς. ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ πάντα ἀριθμόν. Δεκατηλόγος, ὁ αὐτὸς τῷ δεκατευτῇ. καὶ
δεκατηλόγοι, τελῶναι. Δεκάτου ὀβολοῦ, οὐδενὸς ἄξιον. βέλτιον δὲ εἰς μικρότητα τίθεσθαι ἀλλ' ὅ. Δεκαφυΐα, τὰ
δεκαπλάσια. Δεκαδάρχαι, οἱ τῶν δεκάδων ἡγεμόνες· οὓς καὶ δεκαδάρχους ἔλεγον. ἦσαν γὰρ σὺν τῷ δεκαδάρχῳ δέ-
κα. Δεκάχιλα, δεκακισχίλια. Δεκάχειλον, τὸ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδειον. Δεκάχοα, δεκαπλάσια. Δε-
καχόρδω, παρὰ τὸ δέκα ἀριθμὸν καὶ τὸ χορδή. τοῦτο παρὰ τὸ χέω· σημαίνει τὸ κενῶ. χορδή, τὸ χέον ᾠδήν. Δεκελει-
κὸς πόλεμος ὁ Πελοποννησιακός. ἀπὸ μέρους τοῦ πλείστου. Δεκετίς, δεκαετίς. Δέκευ, ἀντὶ τοῦ δέχου· ἰωνικῶς,
καὶ δωρικῶς. Δεκτίον, δεῖ δέχεσθαι. Δεκτὴ χλαῖνα· χλανίς. Δεκτῆρες, ὑποδοχεῖς. Δέκτης, ὁ δεκαετής· θη-
λυκῶς δέ, διὰ τοῦ ἰῶτα. Δέκτης, πτωχὸς ἐπαίτης· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι. Δέκτο, ἐκ τοῦ δέχω, δέξω. δέδεχα· ὁ παρα-
κείμενος δέδεγμαι· ζεύγνυται τὸ ἀπαρέμφατον δεδέχθαι· ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδεδέγμην. τὸ τρίτον ἐδέδεκτο· καὶ δέκτο
ἀφαιρέσει. Δεκτόν, διὰ τὸ δεκτὸν ἀπρόσιτον. Δεκτός, ἀρεστός. Δεκών, ὁ δικαζόμενος. Δελεάζοντες, ὑποκρύ-
πτοντες· οἱ δὲ σκυθοπολῖται ἠρέμησαν, δελεάζοντες τὴν πίστιν αὐτῶν. Δελεάζω, τὸ ἀγκιστρεύω. ἀπὸ τοῦ δέλεαρ αὐτὸ ἐπι-
τίθημι. καὶ δελεάζω τοὺς ἰχθῦς, ἀντὶ τοῦ ἀπατῶ. δελεασθείς, ἀπατηθείς, πλανηθείς. Δελεάσει, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατή-
σει. καὶ δελεάσει, ἀντὶ τοῦ δελεαρθήσει. Δελίαστρα, παγίδες. Δελεδώνη, ὁ μαλακὸς ἰχθύς. Δέλετρον καλεῖ,
τὸν φανόν· ὃν αἱ νυκτιπλανώμεναι τῶν νέων, ἔχουσι· παῖδες δέ φασιν ἐλαίας τὰς λαμπάδας. παρὰ τὴν ἕλην· ἢ τῆς ἕλης
εἵλη, ἀφ' ἧς πολλὰ γίνεται· ὅθεν καὶ τὸ εἱλικρινές, ἢ εἵλοπεδον. Δέλεστραι, βατάδες. Δέλετρον, φανός· ὃν αἱ νυκτι-
πλανώμενοι φαίνουσι. Δελέφατ, ὁ τῆς ἀφροδίτης ἀστὴρ ὑπὸ Χαλδαίων. Δελήτιον, τὸ δέλεαρ· καὶ δέλητα, δελέατα.
Δελία, δάφνη. Δέλιθες, τὰ σφηκία. Δέλιχα, τὰ ἡμίχοιρα. Δέλκος, λίμνη ἰχθυοφόρος περὶ τὴν Θρᾴκην. Δελλά
καλεῖ. Δέλλαθες, σφῆκες· ἢ ζῶον ὅμοιον μελίσσῃ. Δελλίθια, δενδρίτικα· οἱ δὲ κηρία. Δέλτον λέγουσι, διὰ τὸ κατὰ
σχῆμα τοῦ δ' γράμματος, καὶ τῶν λεγομένων δέλτων τῶν ἐστιν ὅτι τὰ πρῶτα σχηματίζεσθαι, τὰ νῦν ὀνομαζόμενα τριγωνοειδῆ.

παύεται πρὸς τοὺς ἀρίας, καὶ ὁ θρασύδειλος· καὶ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος· ὃς κρόκον δέδιε, δι' αὐτοῦ ἀποσοβεῖται τῶν σίμβλων, ὥς φασιν οἱ εἰδότες· ἔτι δὲ καὶ ὁ ἔνυδρος κροκόδειλος, ὁ τὰς κρόκας δειλιῶν· ὅ ἐστι τὰς αἰγιαλίτιδας ἄμμους· αἳ λέγονται καὶ κροκάλαι· χαίρει γὰρ τῇ καθύγρῳ διαίτῃ μάλιστα· εἰ δὲ καὶ κροκόδειλος προπαροξυτόνως ἢ κροκοδειλὸς ὀξυτόνως, μικρὸν ἀλλ' ὅσος ζωύφιον παρ' ἴωσι(?)· ταύτην τινὰ ἐτυμολογίαν ἔχειν, εἰδέναι δεῖ· οἱ παλαιοὶ τὸν δειλὸν, ὁ ἐναντίος τῷ ἀνδρείῳ ποιητικῶς· ὁ μὲν ἀνδρεῖος λέγεται ἐσθλός· ὁ δὲ δειλὸς, κακός· δειλός ἐστιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ πράττειν· Δειλὸν ἑταῖρον παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ δειλαίων· Δεῖμα ἐστὶ, φόβος ἐκ λόγου· φόβητρον· Δεῖμαι, οἰκοδομῆσαι· Δειμαίνω, φοβοῦμαι· Δειμαλέος, κατάφοβος· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ τάρβος γίνεται ταρβαλέος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δεῖμος, δειμαλέος· δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ διὰ τοῦ αλεος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχουσιν· οἷον ἀργαλέος· νιφαλέος· σεσημείωται τὸ δαιδάλεος ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι· καὶ κονισάλεος, ἀπὸ τοῦ κονισάλειος· αἰθάλεος· τοῦτο διαφέρει· πρὸ μιᾶς γὰρ ἔχει τὸν τόνον καὶ πρὸ δύο· πρὸ μιᾶς γὰρ ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ αἴθω· ὡς νίφω, νιφαλέος· ἡνίκα δὲ πρὸ δύο ἔχει τὸν τόνον, ἀπὸ τοῦ αἰθάλειος γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι· ὥσπερ ἀπολλώνιος· αἰθαλέαι πρηστῆρες· ἀπαθάλεος· ἀπὸ τοῦ ἀπαθάλιος κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς ε· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπαθάλειος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι· Δειμαλέος, εὐλαβὴς καὶ ὁ δειλίας καὶ φόβου ἐμποιητικός· Δειμάλεια(?), τὰ λεπτὰ τῶν βοσκημάτων· οἱ δὲ λάκωνες, νεκρά· Δειμάμενοι, οἰκοδομήσαντες· καὶ δείμασθαι οἰκοδομεῖσθαι· Δείμασι, φόβοις· Δειματοῦται, φοβερὰ λέγει ἢ ἀκούει, ἢ φοβεῖται· Δειματῶ, ἐκφοβῶ· ἀπὸ τοῦ δεῖμα δείματος καὶ δειματώδης, ὁ φοβερός· Δεῖμος, ὁ φόβος· ὡς ἀπὸ τοῦ αἶθος γίνεται αἴθιμος, καὶ ἀπὸ τοῦ κῦδος κύδιμος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέος δέϊμος, καὶ δεῖμος· Δειμόμεθα, οἰκοδομοῦμεν· Δεινὰ, κατὰ τεκτικά(?)· φοβερά· ὡς τὸ, Οὐχὶ δεινὰ ταῦτα ἰύζειν τυφεῖ(?), ἀντὶ τοῦ μεγάλα· Δεινάζειν, λοιδορεῖν· Δεῖν, δεσμεύειν, καὶ δεῖν ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ δεῖσθαι· δεῖν δ' ἔοικε καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλειν, καὶ μικροῦ δεῖν, ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον· Δεῖν, χρή· ἀναγκαῖον· πρέπον ἢ προσῆκον· Δεῖναι, αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί· Δινεύει, κυκλεύει· Δεινάζειν, βλάπτεσθαι κακά· Δεινὴ θεός· παρ' ὁμήρῳ, ἴσως φοβερά· μάλιστα δὲ ἡ δεξιὰ κατὰ φρόνησιν· καὶ διὰ τοῦτο δολόεσσα ἐπίτηδες· δῆλον γὰρ ὡς φρονήσεως μήτηρ ἡ δεινότης οὖσα, ὑποτίθησιν ἐν καιρῷ καὶ τὸ λόγοις τι, καὶ ἔργοις δολιεύεσθαι· Δεινιάδης(?), ὑπόδημά τι εἶδος ἀνδρείων· Δείνη, συστροφή· κίνησις· Δεινήεντα, περιστρεφόμενα· φοβερά· Δεινῆς ἀνάγκης, οὐδὲν ἰσχυρότερον· ἀνάγκη γὰρ, καὶ θεοὶ βιάζεται· Δεινοὶ, σπουδαῖοι περὶ τὰ πράγματα· Δεινάο, ποταμοῖο· διὰ τοῦ ι γράφουσι· λέγοντες δινήεντα ποταμὸν, τὸν δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντα· Δείναις, κινήσεσι· Δεινὸν σάκος, τινὲς διὰ τοῦ ι γράφουσιν· ἵνα λέγῃ δινὸν σάκος, τὸ δινωτόν· ὡς τὸ, δινωτὴν φορέσκε κατάκοσμον(?)· ἐκ τοῦ δίνου δὲ ἀρσενικοῦ ὀνόματος ὃ τόρνον δηλοῖ· ἐκ τοῦ δινῶ δινώσω γίνεται δῖνος δὲ οὐ μόνον τόρνος, ἀλλὰ καὶ ποδονιπτήρ, κατὰ κυρηναίοις· παρὰ δὲ τοῖς πλείστοις ἄλλα καὶ ἡ ἅλως· ὥς φησιν ἀθήναιος τὸ ποτήριον, ὃ καὶ δεινίας λέγεται ἀπὸ τοῦ σκευάσαντος δεινίου· καθὰ καὶ θηρίκλειον, ἀπὸ θηρικλέους· διαφέρεται γὰρ τὰ τῇδε διὰ διφθόγγου· καὶ δεινὸν μὲν, τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ὃ ἐξεῖναι ἐπεγείρειν καὶ ἀνακινεῖν δεῖ· Δεινοπαθεῖ, δεινῶς ἔχει· χαλεπὰ πάσχει· Δεινόπους ἀρά, ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα· Δεινὸς, ὁ χαλεπός· ἀπὸ τοῦ δέος ὁ φόβος· δεινός, ὁ ἐπί τι δέος· ἀπὸ τοῦ δέον τὸ πρέπον· καὶ δεινὸς εἰσωπᾶ ἰδέσθαι(?)· δοκεῖ τοῖς ὕστερον γράφειν τὸ δεινὸς ἰδεῖν· καὶ φοβερὸς ἰδέσθαι· λέγεται δὲ ὁ πανοῦργος· καὶ ὁ ἱκανός· καὶ ὁ ἀκολάκευτος(?), καὶ ὁ σοφὸς, καὶ ὁ ἔμπειρος· λέγεται δεινὸς, καὶ κατὰ τὴν τῶν λόγων δύναμιν· Δεῖνος, προπερισπωμένως τὸ παρ' ἡμῖν ψυκτήριον· Δεινότητα, τήν τι τῶν λόγων δύναμιν δηλοῖ, καὶ τὴν πανουργίαν· Δεινότατος, πάνυ φρόνιμος· Δεινότης ἐστὶ διάθεσις καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστι τοῦ ἰδίου τέλους· Δεινότης ἐστὶ, τὸ παρ' ὃ δεῖ νοεῖν ὡς φρονήσεως ἕνεκα τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως τι, καὶ νοήσεις· Δινούμενοι, ταρυμένοι(?)· δινούμενοι, ὑπὸ βουσὶν ἐμὰν φυλάσσετε ἀλωά· Δεινοῦσι, φοβεροῦσι· Δεινῶ, ἀντὶ τοῦ δεινώσει ἀντιφῶν ἀληθείας δευτέρῳ· Δεινῶ ἦν, δεινὸν ὑπέλαβον· ἀναγκαῖον ἐνόμισα· Δεινωποί, δειματώδεις· φοβεραί· ἔμπειροι· Δείνωσις, δεινότης· σκότωσις· Δεινωτὴν, περικεκλασμένην ἐν κύκλῳ ἢ τετορνευμένην ἢ τοῖς ἱμᾶσι διειλημμένην· Δεῖξαι, δηλῶσαι· φανερῶσαι· Δειομένη, δεισομένη· Δειπνάτυρος, θεὸς παρὰ συμφρασίαις(?)· Δειπνηστὸς, ἢ δείπνηστος ἐστὶ δὲ δειπνηστὸς ἢ δείπνηστος, ὁ τοῦ δείπνου καιρός· ἄλλως δὲ σαφέστερον εἰπεῖν, δειπνηστὸς ὀξυτόνως αὐτό φασι τὸ δεῖπνον· βαρυτόνως δὲ, ἡ ὥρα τοῦ δείπνου· ὁ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμητὸς, καὶ ἄμητος παρατετήρηται· Δείπνημι, καὶ ἀρίστημι· ἐκ τοῦ δειπνῶ, ὦ· καὶ ἀριστάω, ῶ· καθὰ ἐκ τοῦ διζῶ, διζήσω· δίζημι· καὶ φιλῶ, φίλημι· καὶ αἰτῶ, αἴτημι· καὶ αἰνῶ, αἴνημι· ἐκ τοῦ δείπνημι· δειπνάμενοι καὶ δειπνάσαι· καὶ ἀριστάμενοι, καὶ ἀριστάμενοι παρ' ἀθηναίοις· Δειπνήεντα, δειπνοφόρα· οὐ δυνάμενα φέρειν ἡμᾶς· Δειπνίζω ἔτι ρον· λιβάνιος· ὅταν μὲν ἀπολείπωσι μὲν οἱ δειπνίζοντες· ἢ γοῦν οἱ τὸ δεῖπνον παρέχοντες· Δειπνολογία, οἱ περὶ δείπνου λόγοι· Δειπνολόχου· κλεψιτρόφου· τῆς λαθραίως ἐσθιούσης, καὶ μὴ φανερῶς· ἡσίοδος· Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς, οὐ ῥίγιον ἄλλο δειπνολόχου· Δεῖπνον, τὸ ἑωθινὸν ἄριστον· ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ὃ κατὰ ἀνάγκην πρὸ τοῦ δέοντος ποιοῦνται καιροῦ, ὡς ἂν ἐν τῷ πονεῖν στηρίζωνται τῇ τροφῇ· ὅθεν καὶ δεῖπνον, τὸ ποιοῦν τὸ πρωϊνὸν, ἔμβρωμα λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς τὸ ἔρχεσθαι ἐπὶ δεῖπνον καὶ ἐπὶ ἀλόγων ὡς τὸ, εὖ δέ τις ἵπποισι δεῖπνον δότω· παρὰ τὸ δεῖ πονεῖν· δῆλον δὲ ὅτι δεῖπνον καὶ τὸ πρὸς ἑσπέρας ἐλέγετο· καὶ ἁπλῶς δὲ πᾶσα τροφὴ ἡ δεῖπνον, τὸ ἑωθινόν· ἐπεί τοι τὸ δεῖ ὅ ἐστι χρεία ἐστὶ πόνου, ἐργαστικοῖς καὶ δεῖπνον ἱερεύσαντι, ἀντὶ τοῦ διὰ δεῖπνον σφάζοντι· ἐν ὀδυσσείας ψ'· οὐ γὰρ ἄλλως ἐνταῦθα ἱερεύσεται κατὰ θυσίαν ὁ σῦς· ἢ δεῖπνον, ὡς ἐκ μέρους τοῦ πρωϊνοῦ ἐμβρώματος, καὶ τὸν δόρπον φησὶν ὅμηρος· Δεῖπνον καὶ ἄριστον, ταὐτὸν ἐνίοτε συνωνυμίας λόγῳ φαινόμενα· τὸ μὲν, παρὰ τὸ δεῖ πονεῖν· τὸ δὲ, παρὰ τὸ ἄρην(?), τηνικαῦτα ἀνίστασθαι· ὥσπερ αὖ πάλιν, ἑσπέρας δόρυ παύεται, τουτέστι πόλεμος· καθὸ τὸ ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πείθεσθαι· σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἅπαξ ἡ τοῦ ἀρίστου λέξις ἐν ὀδυσσείᾳ· καὶ ἅπαξ ἐν ἰλιάδι εἴρηται· Δειπνοσοφισταί, βιβλίον ἐστὶν οὕτως ἐπιγραφόμενον· ἀθήναιος δὲ ὁ γεγραφὼς ὄνομα· ὅ ἐστιν ἐπωφελές· ἀλυπαρός(?), ὡς τῶν δια-

Δείδια, φοβοῦ, δειλαίνου. Δειδία, ἡ σκελετὴ νύξ· παρὰ τὸ δέος, ἡ φόβου ἐμποιητική. Δείδιθι, εὐλαβοῦ, φοβοῦ. Δείδιμεν· εἰ μὲν ἔστιν ὑπερσυντέλικος, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δείδω· οὗ ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδεδείδειν, ἐδεδείδειμεν καὶ κατὰ συστολὴν δείδιμεν· εἰ δ' ἔστι μέσος παρακείμενος, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δεδίαμεν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ συγκοπῇ, δείδιμεν. Δειδίξασθαι, ἐκφοβῆσαι· δειδίω καὶ δειδίσσω· καὶ δειδίξω μέλλων· ἢ ἐκ τοῦ δεδίσσω, πλεονασμῷ τοῦ ι· ὁ μέλλων δειδίξω· ἐδείδιξα· ἐδειδιξάμην, ἐδειδίξω· αὐτὸ τὸ α' παρέμφατον, δειδίξασθαι. Δειδιότες, δίω θέμα· ἀφ' οὗ γίνεται καὶ τὸ διώκω, δίσω· δέδικα, ὁ μέσος δέδια· ἡ μετοχή, ὁ δεδιώς· καὶ δειδιώς. Δειδίσκετο, ἐδεξιοῦτο. Δειδισκόμενος, δεξιούμενος. Δειδίσκω, δεικνύω. Δειδίσσεσθαι, Ὅμηρος ἐνίοτε μέν, ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν τίθησιν· ἐνίοτε δέ, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι· οἱ δὲ μετ' αὐτὸν λογογράφοι καὶ ῥήτορες, ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν αὐτὸ τάττουσι. Δειδίσσω, ἐκφοβῶ. Δειδιώς, φοβούμενος· καὶ δείδω, τὸ φοβοῦμαι. Δεῖσμα, βρῶμα. Δειδυῖα, τοῦ δείδω ῥήματος παρακείμενος δέδια· ἀφ' οὗ μετοχὴ κατὰ συγκοπήν, δεδιώς· τὸ θηλυκὸν δειδυῖα. Δειελιήσας, ἀντὶ τοῦ ἕως δείλης διατρίψας· ἐν Κεῖται παρ' Ὁμήρῳ ἐν ρ̄ τῆς Ὀδυσσείας τὸ δειελιήσας, ἀντὶ τοῦ βρῶμα πασάμενος τροφὴν δειλινήν· ἀλλ' οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς· ἢ δειελιήσας, ἀντὶ τοῦ πρὸς δειλινὴν ὥραν γενόμενος, κατὰ τοὺς παλαιούς· ἤγουν βαθείας μεσημβρίας ἰδών· οἱ δέ, ἀντὶ τροφῆς δειλινῆς τὴν λέξιν νοοῦντες, προφέρουσι Καλλιμάχου τό, δειελινὴν αἰτίζουσιν· ἄγουσι δὲ χεῖρας ἀπ' ἔργου· τὴν πρὸς δείλην δηλαδὴ τροφὴν αἰτοῦντες. Δειελήσας, τὴν δείλην διεξαγαγών· δειπνήσας. Δειελινόν, τὸ δειλινόν· συνήθεια Ἰώνων, τὸ ε πλεονάζειν· ἥλιος ἠέλιος· οἷον δειελινόν, κλίνοντος γὰρ ζόφον ἠελίοιο. Δειελίτην, δόλιον· κακοῦργον· καὶ πανταχοῦ διερχόμενον. Δείελος, ὅτε δύων ὁ ἑσπέριος ἀστήρ, ἀπὸ τοῦ ὑστερεῖν καὶ δεῖσθαι αὐτόν, τοῦ ἡλίου ἀπολειπόμενον ἐν τῇ δύσει· οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἑσπέρα, δειλινὴ καὶ δείλη ὀνομάζεται· ἢ δείελος, δείλη ὀψία. Δείδιτε, φοβεῖσθε· ἔστι δείδω τὸ φοβοῦμαι· καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου, δειδῶ· ὁ μέλλων δειδήσω· ἐξ οὗ καὶ τὸ δειδίμεν. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδίμονες· ἐκ τοῦ δειδῶ δείδημι, ὁ παρατατικὸς ἐδείδην· τὸ πληθυντικὸν ἐδείδημεν· τὸ προστακτικόν, δείδιθι. Δεικανᾶται, προσαυδᾷ· προσασπάζεται· φιλανθρωπεύεται. Δείκανα, τὰ ποικίλα ὑφάσματα· καὶ μορφὰς ἔχοντα· καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα, δείκανα καὶ δείκελα λέγεται. Δεικανόωντο, ἐκ τοῦ δείκω ῥήματος ἰωνικῶς· καὶ δεικῶ καὶ δεικανᾶσθαι γίνεται· οἷον δεικανόωντ' ἐπέεσσιν· ἤγουν ἐδεξιοῦντο. Δεικελισταί, μιμηταί· παρὰ Λάκωσι. Δεικές, λαμπρόν· περιφανές· ὅμοιον. Δεικεῖν, ἀφεῖναι· ῥῖψαι. Δείκελα, εἴδωλα· φαντάσματα· Ἀπολλώνιος· καὶ μιμήματα· εἰκάσματα. Δείκηλον, ἄγαλμα, ἢ ὁμοίωμα. Δεῖκνυ· δεικνύω, δείκνυμι· ὁ παρατατικὸς ἐδείκνυν· τὸ ν καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, δεῖκνυ· ἔστι δὲ καὶ προστακτικόν, δείκνυ ὡς παρ' ἴστη. Δεικνύμενος, ἀντὶ τοῦ δεξιούμενος· φιλοφρονούμενος· ξενοδοχῶν· ἀπὸ τοῦ δείκω ἰωνικοῦ ῥήματος· ἐξ οὗ δείκω, δεικνύω, δείκνυμι· καὶ πλεονασμῷ, δείκνυμι· ἀφ' οὗ δείκνυσθαι λέγεται καὶ τῷ δακτύλῳ· ἢ ἀμῶς γέ πως, γνώριμόν τι ποιεῖν· ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος δείκω καὶ δεικῶ, καὶ τὸ δεικανᾶσθαι γίνεται· οἷον δεικανόωντ' ἐπέεσσιν· ἤγουν ἐδεξιοῦντο. Δεικνύμενος, δεξιούμενος λόγοις. Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· καὶ ἀντὶ τοῦ φιλοφρονούμενος· ξενοδοχῶν· ἐκ τοῦ δείκω, δείκνω· δεικνύω· δείκνυμι· καὶ πλεονασμῷ, δείκνυμι· ἀφ' οὗ μεταφορικῶς δείκνυσθαι λέγεται καὶ τῷ δακτύλῳ, ἢ ἀμῶς γέ πως γνώριμόν τι ποιεῖν. Δείκνυμί σοι τὸν αὐτόν, ὁμοίως τῷ δηλῶ· καὶ παραδηλῶ, καὶ ἐμφανίζω, καὶ φανερῶ· καὶ σημαίνω· σημαίνω δὲ παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἄρχω σημαίνει, μόνῃ ψιλῇ συντάσσεται· ὁμοίως καὶ φαίνω καὶ ἐκφαίνω σοι τὰ κεκρυμμένα· ἀποφαίνομαι δὲ τόδε, αἰτιατικῇ μόνῃ. Δείκνυμι, καὶ δεικνύω· μίγνυμι, καὶ μιγνύω· καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα, κατὰ διαφόρους συζυγίας γράφεται· ὅσα δὲ κατὰ τὰς εἰς μι συζυγίας ἐκφέρεται, ταῦτα καὶ παρ' Ἀττικοῖς μᾶλλον χρησιμεύουσιν· οἷον, δείκνυμι κατ' Ἀττικούς· δεικνύω δὲ κοινῶς· μίγνυμι, μιγνύω· ὁμοίως καὶ τὸ σβέννυμι μᾶλλον, ἢ σβεννύω. Δείκνυμι μὲν οὖν τὸ πρᾶγμα· δείκνυμαι δὲ αὐτός, ἀντὶ τοῦ φανερὸς καθίσταμαι· ἐνδείκνυμαι δέ, καὶ ἀντὶ δείκνυμαι, λαμβάνεται· ὅταν ἀντί τι ἑαυτοῦ ἀρετῆς τις, ἢ λόγῳ φιλοτιμούμενος δῆλος ᾖ γινόμενος· ἔστι δ' ὅτι καὶ τὸ δείκνυμαι λαμβάνεται, ἀντὶ τοῦ ἐνδείκνυμαι ἀττικῶς. Δείκνυμι· καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐνδείκνυμι· ἤγουν ἐν ἐμαυτῷ τὴν δεῖξιν ἐργάζομαι, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν φανερὸν καθιστῶ· εἰσί τινα ῥήματα ἐνεργητικά, ἃ λαμβάνουσι προθέσεις καὶ μεταφέρονται εἰς παθητικά· ἔχοντα μέντοι δύναμιν ἐνεργητικήν, ἐπαναστρεφομένην δὲ εἰς τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον, κατὰ τὴν τῶν προθέσεων δύναμιν. Δείκνυσθαι, ἀντὶ τοῦ δεξιοῦσθαι· ἀπὸ τοῦ δείκω δείξω, ὅθεν καὶ ἡ δεξιά· φησὶ γάρ, Τὼ καὶ δεικνύμενος, προσέφη Μενέλαος. Δεικνύω, δείκνυμι· φαίνω· ἑρμηνεύω· φαύζω, δηλῶ· σημαίνω. Δεικτήριον, τὸ τῆς Σάμου· ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ διέγραψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος· δεικνύουσα τῷ Περσεῖ, ὅτι αὐτὴν ἀπέστειλεν ἀντὶ τὴν Γοργονίαν. Γείκω, τὸ δεικνύω· ὁ παραθέσει τοῦ ν, γέγονε δεικνύω· καὶ κατὰ παραγωγήν, δεικνύω δεύτερον· καὶ καθ' ἑτέραν αὖθις παραγωγὴν εἰς μι, δείκνυμι· δεύτερον ἔστι καὶ δίκω, τὸ βάλλω· καὶ δικῶ, τὸ δακεῖν. Δείλαιοι, μάταιοι· ἄθλιοι. Δειλαίνω, δειλιῶ. Δείλαιος· ὁ ἄθλιος· μάταιος· αἰσχρός· δειλός· ἄναλκις. Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι, ἀντὶ τοῦ τῶν κακῶν καὶ ἐγγύαι κακαί, ὥς τε ἐγγυᾶσθαι ὡς οὐ δέον ὂν οὐδὲ νῦν ἐγγύας δοθῆναι, ὑπὲρ τοῦ φαυλοτάτου ἄρεος. Δειλακρίων, ὁ ἄκρως δειλός· ὁ ἄθλιος· ὁ ἐλεεινός· ὁ ταλαίπωρος· ἢ ὁ ἐπίπονος· καὶ ὁ Ἑρμῆς οὕτως ἐλέγετο· ἢ δειλακρίων, ἀπὸ τῶν κρεῶν σύνθετον τὸ ὄνομα· ἄκρως δειλέ, ἢ ὦ πένης. Δειλανθείς, κλεφθείς· ἀπατηθείς. Δειλάσαι, δειλιάσαι. Δείλη κατὰ τοὺς παλαιούς, διττή ἐστιν· ἡ μὲν ὀψία δείλη, ἑτέρα δὲ δείλη πρωΐα. Δείλης ἑώας, καὶ δείλης μεσημβρίας· καὶ δείλης ὀψίας, Ἀττικοί· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δείλης ὀψίας, δείλης μόνον λέγειν ἀμῶς, ἑλληνικόν. Δειλήμονες, εἰδήμονες· εὐλαβεῖς· ἢ δειλοί, καὶ ἄτολμοι. Δειλία ἐστίν, ἀπαλλακτικὴ ὁρμῆς, πρώτη τοῦ εἶναι αἰτία· ἢ συστολὴ τόλμης· καὶ προσδοκία πρὸς πράγματος, οὐκ ἀγαπωμένου· ἢ ἐνδεὲς ἦθος, καὶ ἐκ τροπῆς πίστεως. Δειλίην, δειλότητα. Δειλινήσας, δεκτίον καὶ δείλης τὸ πρίν σας. Δειλιῶ, ὁμοίως καὶ δειλαίνω· καὶ δειματῶ· καὶ ἐκδειματῶ· τὸ ἐκφοβῶ. Δειλοκοπήσας, ἐξαπατήσας· ἐκφοβήσας. Δειλός, ὁ δεδιὼς τὰς ἴλας· ὁ καὶ φύξηλις· ἐξ οὗ καὶ ἡ δειλία· καὶ τὸ δειλαίνεσθαι παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, μάλιστα ἐν φράσει· παρὰ τὸ δέος, δεελός· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ βέω μέλλοντος γίνεται βέλος, οὕτως ἀπὸ τοῦ δείσω γίνεται δειλός· ἀφ' οὗ

τος δὲ διὰ τοῦ ρ δὲ γίνεται διὰ τὸ κακόφωνον· τὰ γὰρ τρία δ ἐφεξῆς κακόφωνον ἐποίει τὴν λέξιν ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος κεῖται, τὸ δὲ λαμβάνεται ἀκαίως· καὶ τοῦτο γὰρ παρακείμενον. Δέδοικα νυκτὸς βαδίζειν, ἤγουν φοβοῦμαι ἢ εὐλαβοῦμαι καὶ ὀκνῶ· καὶ φρίττω καὶ φυλάττομαι ἐν ταὐτῷ, ἤγουν δέδοικα· καὶ φυλάττομαι τὴν θάλασσαν. Δεδοίκω, ἐκ τοῦ δέδοικα· δωριεῖς χρῶνται τοῖς ὑποτακτικοῖς ἀντὶ τῶν ὁριστικῶν· θεόκριτος· ἴτωσαν ἢ τὸν ψυχρὸν ὄφιν μάλιστα δεδοίκω· ἀντὶ τοῦ δέδοικα. Δεδοκημένος, παθητικὸς παρακείμενος· ἀπὸ τοῦ δοκῶ, ἀντὶ τοῦ δοκεύω καὶ παρατηρῶ· ἢ τὸ δεδοχημένος, κυριωτέρα κυρίως λέξις· ὅτι ζῶον αὐτὸν δέχονταί τινες· ὅθεν ἢ προσδόκα, στεινὸς τόπος· τοιοῦτο ἔργον παρατηρεῖν δέος· ἀφ᾽ οὗ, τὸ δειδέχαται ὀξέϊ χαλκῷ· καὶ δεδοκημένος, ἐνεδρεύων ἐκδεχόμενος· παρατηρῶν· ἀπὸ τοῦ δοκῶ, ἔστι δὲ παρακείμενος παθητικός. Δεδόκηται, ἐπιθυμεῖ· προσδόκα· ἐσκοπεῖτο. Δεδοκιμασμένα, κεκριμένα. Δέδοκται, ἔδοξε· ἐφάνη· ἐψηφίσατο, διέγνωσται. Δεδοξοπεποιημένοι, δόξῃ κοσμούμενοι. Δέδορκα, δέρκω δέρξω δέδορχα· καὶ ὁ μέσος δέδορκα παρὰ πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ λαμβάνεται· ὁρᾶται· βλέπεται. Δεδουπώς, πεπτωκώς· πεσών. Δεδραγμένος, πεπραγμένος. Δέδρακας, ἐποίησας. Δεδράμηκα, εἰσδρομῆ· ἐκ τοῦ δραμῶ περισπωμένου γίνεται. Δέδραται, ἀντὶ τοῦ δέδαρται· καὶ ὅμηρος· πεδέδρακται τὰ σώματα. Δεδρακώς, ἀδικῶν. Δεδρυφμένοι παρὰ λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ ἐσπιλωμένοι. Δέδυκα, ὑπεισῆλθον· δέδυκε δὲ εἰσῆλθε. Δεδύκει δὲ ἀφῆς παρὰ θεοκρίτῳ, ἤγουν ἐκλείπει καὶ ἀποσβέννυται. Δεδυκημένοι, κεκακωμένοι. Δέει, φόβῳ· χρεία. Δεεινός, ὁ δεινός. Δέεις, ἀπέχεις. Δέελον, τὸ δῆλον κατὰ διάλυσιν· ἐξ αὐτοῦ δὲ ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ τὸ εὐδείελον, ἐν προσθέσει τοῦ ι. Δέελος, δεσμός· ἅμμα. Δέετιδ ὅ ἐστιν εὑρήσεις τι τέκμαρ· ἤγουν τέλος· τὸ δὲ δίεται παράγωγον τοῦ μύθου δηώ· ἐπεὶ ἁρπασθεῖσαν φασὶ τὴν θυγατέρα κόρην, ζητοῦσα ἧκεν πρὸς τὸν ἐντυγχάνοντα παραμυθία, τὸ δίεις· ὅ ἐστιν εὑρήσεις. Δεηβοὺν, ῥύσις ἑρμηνεύεται· ἔστι δὲ τόπος ἔνθα ἵδρυται ἱερὸν μωαβιτῶν.

Δεήλαδες, φύλακες. Δέημα, ἐρώτημα· ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι. Δέημος, νόμος· ἢ δεσμός. Δεήσει, ἀντὶ τοῦ χρεία γενήσεται. Δέησις, ἡ παράκλησις καὶ παραίνεσις, ἡ ἔνδεια· καὶ δέηρα, τόπος· καὶ δέκα· καὶ λύκου δεκάς, ὃ εἴρηται ἀπὸ λύκου τινὸς ἥρωος, ὃς ἦν πρὸ τοῦ ἐν ἀθήναις δικαστηρίου, τοῦ θηρίου μορφὴν ἔχων· πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες, κατὰ δέκα σφόμενοι συνεστρέφοντο· καὶ δεκάζω ἀπὸ τούτου, τὸ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνειν· καὶ δεκαρχία, παρὰ λακεδαιμονίοις· οὕτω γὰρ φασὶν ἑκάστης πόλεως ἄνδρες δέκα κυρίους ἐποίουν· καὶ δεκάτη πλώνιον, παρὰ ἀθηναίοις· καὶ δεκατεύειν, τὸ τὴν δεκάτην ἐκλέγειν· καὶ δεκατευτὰς καὶ δεκατηλόγος ὁ τὴν δεκάτην εἰσπραττόμενος· ἐδεκάτευον δέ φασι τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα· οἱ δὲ, ἔθος ἦν φασὶν ἑλληνικόν, τὰς δεκάτας τῶν περιγινομένων, καθιεροῦν τοῖς θεοῖς· ἔστι δὲ ὄνομα ῥηματικόν· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ δέω δέσω· δέδεκα, δέδεμαι, δέδεσαι, δέσις· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα ὀνόματα, συναρχεῖσθαι θέλει. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ δέω, οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει· ἀλλ᾽ οὐδὲ τὸ δέω βαρύτονον· ἀλλὰ τὰ παθητικὰ μόνον· δέομαι, ἐδεόμην· καὶ κλίνεται δέησιος· ὁ κανών, τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου δευτέρου προσώπου γινόμενα ὀνόματα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται καὶ τὰ ἀττικόν, δέησεως· ὁ κανών, οἱ ἀττικοὶ τῆς γενικῆς ταύτης, τρέπουσι τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα· καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων, εἰς ε μεταβάλλουσι. Δέησίς ἐστιν, ἡ ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς τινὸς λυπηροῦ ἱκετηρία προσαγομένη· δέησίς ἐστιν, ὁμιλία νοῦ· πρὸς θεὸν μεθ᾽ ἱκεσίας βοήθειαν ἢ αἴτησιν ἀγαθῶν περιέχουσα· δέησίς ἐστιν ἐλλείποντός τινος μεθ᾽ ἱκεσίας πρὸς τὸ ἐκείνου τυχεῖν ἀναπεμπομένη εὐχή· δέησίς ἐστι, φόβος δεινοῦ· ἢ ἀναπεμπομένη εὐχή· ἢ αἴτησις δεομένου, ὧν δεῖται ἀξιοῦντος δωρηθῆναι αὐτῷ, ὧν ἐνδεής ἐστι. Δεθέντα, δεσμευθέντα. Δεία, ἔνδεια. Δείαθεν, ἔδοξαν. Δεῖ, μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται· τινὲς δεῖ γράφειν, δεῖ ἐργάζεσθαι καὶ μετὰ γενικῆς· δεῖ χρημάτων· ἀντὶ τοῦ χρεία ἐστί· καὶ πολλοῦ γε δεῖ φαίνεσθαι τοῦτο· ἤγουν ἐλλείπεται. Δεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐνδέχεται· καὶ δεῖ, ἀντὶ τοῦ πρέπει· καὶ δεῖ ῥῆμα ἀντὶ τοῦ ἐλλείπεται ὡς τὸ πολλοῦ γε· καὶ δεῖ· καὶ δεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται. Δεῖ, ἀντὶ τοῦ πρέπει μετὰ ἀπαρεμφάτου. Δεῖ τῷ φίλῳ βοηθεῖν· δεῖ βαδίζειν· ἢ χρὴ ποιεῖν, ὁμοίως. Δεῖ μοι τοῦδε, ἤτοι χρεία ἐμοί τοῦδε· ἐνδεῖ μοι τοῦδε, ἤγουν ἐνδεά μοι τοῦδε ἐστί· καὶ ἔδει· ἢ ἐνέδει με ποιῆσαι· μετὰ ἀπαρεμφάτου. Δεῖ, χρή· προσήκει, καὶ πρέπει· ῥήματα ἐστὶν ἃ μηδαμῶς ἐμφαίνει τὶ πρόσωπον· ἃ καὶ ἀπρόσωπα εἰώθαμεν ὀνομάζειν· ἐστὶ δὲ ἢ ταῦτα· δηλονότι, τὸ ἐνδέχεται· τὸ δοκεῖ, τὸ συμφέρει· τὸ ἐπέχεται· τὸ ἔνεστι· τὸ ἔξεστι· τὸ μέτεστι· τὸ πάρεστι· καὶ ἕτερα τούτοις ὅμοια ἐστίν· οὐ γὰρ πολὺς ἀριθμὸς τούτων· ταῦτα πάντα ἀπρόσωπα καλεῖν εἰώθαμεν· ἔχοντα μὲν χαρακτῆρα καὶ τύπον τρίτου προσώπου ὄντα δὲ, οὐδενός· τοῦτο δὲ δῆλον πᾶσιν· ὅτι μηδὲ πρῶτα ἢ δεύτερα ἔχει· ἐκεῖνον γὰρ ὄντα, καὶ ταῦτα ἐνέφαινε τρίτου προσώπου· ἀπολειπόντων δὲ, καὶ ταῦτα ἐστερήθη τῆς οἰκείας τοῦ παρὰ τῷ προσώπῳ μέρος δυνάμεως· ὃ δὴ καὶ αὐτὸ μέγα πρὸς παράστασιν τῆς ἀσθενείας τοῦ τρίτου προσώπου. Δεῖγμα κυρίως· τὸ δεικνύμενον· ἀφ᾽ ἑκάστου τῶν πωλουμένων· ἤδη δὲ καὶ τόπος τὶς ἐν τῷ ἀθήνῃσιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκόμιζον, οὕτως ἐκάλεσαν· ἔστι δὲ τὸ ἔθος ἀττικὸν τὸ σημαίνειν ἀπὸ τῶν ἐν τόπῳ τοῖς τόποις αὐτοῖς· δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος, ἢ λυσίας· καὶ δεῖγμα, σύμβολον μαρτύριον, σημεῖον· τεκμήριον· ἡ διαφορὰ δοκεῖ ποιὰ εἶναι, ἀλλ᾽ οὖν παρὰ ἀττικοῖς ταυτά, καὶ παρὰ ταυτοῦ λαμβάνεται. Δείδεκτο, ἐδεξιοῦτο· δέδεκτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δείδεκτο· ὡς τὸ δείδεκτ᾽ ἀχιλλῆα. Δεῖν, ἀντὶ τοῦ δεσμεῖν. Δεῖν οὐδὲν γράψαι λέγεται, καθὰ δεῖν οὐδὲν γράψαι. Δεῖν καὶ δοκεῖν, ἀντὶ τοῦ δεῖν ἢ δοκεῖν γράφεται παρὰ ἀττικοῖς.

Δειδέχαται, τοῦ δέδεκται παθητικοῦ παρακειμένου ἐστί, τρίτον ἰωνικὸν πληθυντικὸν κατ᾽ ἐπένθεσιν τοῦ ι αἰτίᾳ καὶ τοῦ μέτρου· ἐκ τοῦ δέχω δέξω, δέδεχα δέδεγμαι· ξαι· κται· καὶ ἰωνικῶς, δεδέχαται. Δειδέχατο, ἤγουν ἐδεξιοῦντο· ῥῆμα σύνηθες ἰωνικόν· τὴν παρὰ τοῖς ὕστερον πρόποσιν δηλοῖ· προπίνουσι γὰρ ἀλλήλοις καθὰ παρὰ ῥωμαίοις ἔθος· οἱ ἀλλήλοις δὲ πίεσαι δεξιούμενοι ἢ δειδέχατο, ἐδεξιοῦντο· προσεδέχοντο ἀπὸ τοῦ δέχομαι δέξομαι· δέδεγμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδεδέγμην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰωνικῶς, ἐδεδέχατο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ ἀφαιρέσει, δειδέχατο. Δείδιθι, ἔστι δείδω ὁ μέλλων δειδίσω· ἐκ τούτου δείδημι· ὁ παρατατικὸς ἐδείδην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐδείδιμεν· τὸ προστακτικὸν δείδιθι· Δειδίμονες τρέεις, ἤτοι εὐλαβεῖς τὸ ἦθος. Δειδίμων, ἀπὸ τοῦ δειδῶ· δειδίσσω τὸ φοβοῦμαι, ὡς τὸ φιλῶ φιλέω, φιλήμων.

χαται· ὡς τὸ δειδέχαται μύθοισι. Δεδέχατο, ἐδεξιοῦντο, ἐφιλοφρονοῦντο. Δέδηγμαι, ἠνίαμαι, λελύπημαι· ἀριζο-
φανής. ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. λείπει ἡ κατὰ πρόθεσις. ἴσον κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. καλῶς δὲ δέ-
δηγμαι τὴν καρδίαν, παρόσον περὶ τὴν καρδίαν συνίσταται τὰ τοῦ θυμοῦ, καὶ τὰ τῆς ὀδύνης. ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ῥήματος ἄχρη-
στος· καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ χρόνοι λεγόμενοι, ὁ ἄχρηστος μόνος ὁ παθητικὸς παρακείμενος· καὶ ὁ ἀόριστος, ἐδήχθην· καὶ ὁ μετ' ὀλίγον
μέλλων, δεδήξομαι. Δεδηλημένος, βεβλαμμένος. Δέδηε, φλέγει. ὅμηρος· ἀμφὶ γὰρ δέδηε. τὸν ἐκ πολέμου δηλαδὴ θράσος, ἀπὸ
τοῦ δαίω γὰρ τὸ δέδηεν· ὅθεν καὶ δαῒς καὶ δηΐς, ὁ καυστηρὸς πόλεμος. εἴρηται πυρόεις· ἤδη καὶ πύρινος· κατὰ τὸ, πύρινος πό-
λεμος σφοδρὸς παίζομαι πρὸς κελτίβηρας, καὶ ἀδιάλειπτος. Δεδήει, ἐξῆπτε, διεγήγερτο. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυ-
ρός. δαίω τὸ ἀνάπτω καὶ φλέγω. ὁ μέσος παρακείμενος, δέδαια· ὡς εἶα, ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πορεύομαι· καὶ τροπῇ τοῦ ᾱ εἰς η̄,
καὶ προσγραφομένου τοῦ ῑ δέδηα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδήειν· ὡς ᾔειν ἢ δεδήει, ἀντὶ τοῦ ἐμερίζετο· κανονίζεται δὲ οὕ-
τω· δαίω τὸ μερίζω· ὁ μέλλων, δαίσω· ὁ παρακείμενος δέδαικα· ὁ μέσος δέδαια· καὶ δέδηα κατὰ τροπὴν τοῦ ᾱ εἰς η̄·
ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδεδήειν· εἰς ει. Ὅστε δεδήει, ἀντὶ τοῦ ἔλαμπε καθ' ὁμοιότητα φρασθεὶς τοῦ ἐνεστῶτος. ὁ δὲ ἱμάχη δε-
δήει· ὡς ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω. ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μερίζω, πολλαὶ γὰρ αἱ βοῶντες· ἢ ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω· ἀφ'
οὗ ὁ διδασκόμενος. ἵνα δηλοῖ τὴν διδάσκουσαν τοὺς ἀκούοντας τὸ ποιητικόν· ποιηταῖς δὲ μόναις ἡ λέξις αὕτη χρησι-
μεύει· ὡς δὲ θεία λέξις παρὰ ποιηταῖς ὅσσα, δηλοῦσά ποτε καὶ μαντείαν, πολλαχοῦ φαίνεται. Δέδηε, ἐκκαίεται. ἐκ
δὲ τοῦ δέδηε, ἡ δηΐς γίνεται· δῆλον γὰρ ὅτι δηΐς ἐστι, διεγηγερμένη ἔρις πολέμου. Δέδηε, ἀντὶ τοῦ περιεκύκλωσεν· ἢ ἐδέ-
σμευσε. Γαῖαν ἵσορ σε πέρι στέφανος πολέμοιο δέδηε. Δεδημευμένοι, ἀπεσφραγισμένοι· ἡμέραι δὲ ἦσαν αἱ δεδημευμέ-
ναι. Δεδήμνατο, δεδαμνασμένοι ἦσαν κατεσκευασμένοι. Δεδηνῶσθαι, ἐνεχυράσασθαι ἐκδῶσασθαι ἐνέχυρας. Δε-
διόμεθα, ἐξέωθεν. Δεδίασθε, δεδεμένοι ἐστέ. Δεδήσομαι, οὐ δεθήσομαι. Ἀρρήξεις δ' αὖ τις. παθὸς ἀπὸ τοῦ δέδεμαι δέ-
δεσαι τὸ δεδήσομαι γινόμενον, οὐ δεδέσομαι γράφεται. φαμὲν οὖν ὅτι τοῦ δέω δῶ τὸ δεσμῶ οἱ μέλλοντες, διὰ τοῦ η̄ ἐκ-
φέρονται. δήσω γὰρ, καὶ δήσομαι, διὰ τοῦτο καὶ δεδήσομαι. οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι διὰ τοῦ ε̄. δέδεκα. δέδεμαι. ἐδέθην. καὶ οἱ
ἐξ αὐτοῦ, πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀορίστου τοῦ ἔδησα· καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τὸ τὴν πρώτην συζυγίαν τοὺς
μέλλοντας ἔχειν τὸ η̄ ἢ τὸ ε̄. Δεδηχότας, δακόντας. δεδειχότας δὲ ἀντὶ τοῦ δείξαντας, δίφθογγον. Δεδήνται, πεπλη-
θυνται. Δέδια· ας· ε· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν οὐ δεδίαμεν, ἀλλὰ δέδιμεν· ὡσαύτως καὶ τὸ δεύτερον. τὸ δὲ τρίτον
δεδίασιν. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδίειν· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, οὐκ ἐδεδίειμεν, ἀλλ' ἐδέδιμεν· ἐδέδιτε· τὸ τρίτον ὁμοί-
ως ἐδέδισαν. ἢ δέδια καὶ δεδιώς· ἔστι δείω τὸ φοβοῦμαι. ὁ μέλλων δείσω. ὁ παρακείμενος δέδεικα· ἀποβολῇ τοῦ κ̄
δέδεια· καὶ τροπῇ τοῦ ε̄ εἰς ῑ, δέδια· καὶ δεδιὼς μετοχή· ἢ δέδια, ὁ παρακείμενος· δέδοικα ὁ μέσος· δέδιας δέδιε·
τὰ δυϊκὰ, δέδιτον δέδιτον· οὐχ ὡς τὰ τοῦ μέσου κατὰ τετρασυλλαβίαν γραφόμενα· οἷον, δεδοίκατον, δεδοίκατον· δέ-
διμεν· δέδιτε· οὐχ ὡς τὰ τοῦ μέσου καὶ αὐτὰ οἷον· δεδοίκαμεν· δεδοίκατε· δεδίασι δὲ τὸ τρίτον· παρακείμενα μὲν ὄντα
οὕτω, μετάγονται εἰς ἐνεστῶτα· καθὰ καὶ τὸ γέγηθα, καὶ εἴωθα· καὶ οἶδα· συμβαίνει δὲ ἐναντίον ἐν τῷ δέδια· τῶν μὲν
ἄλλων ῥημάτων, ὅσα τε ἀπὸ βαρυτόνων καὶ περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι συζυγιῶν κανονίζεται παραγόμενα, τοῖς μὲν
μέσοις παρακειμένοις καὶ τοῖς δευτέροις ἀορίστοις, κατ' ἀττικὴν συνήθειαν γράφουσιν ἀεί· τοῖς δὲ πρώτοις ἔδοσαν ἢ καὶ
τύχαιεν δίχρονον ἔχοντα τοὺς τοῖς· οἷον πέπηγα, καὶ κατέπηγεν· καὶ κατὰ λέλοιπα, καὶ ἀπολέλοιπα, καὶ κατέλιπον,
καὶ ἀπέλιπον· ἐνταῦθα δ' ἐναντίον· δέδια μὲν γὰρ καὶ δέδιμεν, καὶ δεδίασι γράφεται ἀττικῶς· δέδοικα δὲ καὶ δε-
δοίκαμεν, καὶ δεδοίκασι κοινῶς. Δεδιαλμένον, κεκοσμημένον· διαπεπλεγμένον. Δεδιηκότες, διώκοντες· διηκόντες.
Δέδιθι, φοβήθητι. δείσω· ὁ μέλλων δείσω· ὁ παρακείμενος δέδεικα· ὁ μέσος δέδοικα· δέδια· ας· ε· τὸ προστακτικὸν,
δέδιθι· κατὰ μεταπλασμὸν τροπῇ τοῦ ε̄ εἰς θι. Δεδικαίωται, ἀντὶ τοῦ δίκαιον ἐκρίθη, καὶ ἔδοξε· ἢ δεδικαίωται, ἀπήλ-
λακται· ἐλευθέρωται· οὕτως ὁ ἀπόστολος, Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. τινὲς τοῦτο περὶ τοῦ βα-
πτίσματος ἐδέξαντο ἐν ᾧ συνετάφημεν τῷ χριστῷ. Δεδικὼς, δείσας. Δεδίνηται, εἴληται. Δεδιξάμενοι, φοβηθέντες·
καὶ δεδίξεσθαι, ἐκφοβῆσαι· δειξαι. Δεδίσκετο, δίδωσιν ἐκφοβεῖν. Δεδίσκεσθαι, ἐρεθίζεσθαι. Δεδισκόμενος, λέξις
ποιητική· ὁ δεξιούμενος· ὁ ἐνάγαις δειδισκόμενος ἔφη ὁ ποιητής· ὡς ἀπὸ τοῦ δείχω δείκω δίσκω, δείδισκω· καὶ δειδί-
σκω, κατὰ διχρόνου ἐπένθεσιν. Δεδίσσεσθαι, εὐλαβεῖσθαι φοβεῖσθαι. Δεδίττομαι τὸν δεῖνα, ἤγουν ἐκφοβῶ· καὶ παρὰ
ποιηταῖς καὶ παρὰ λογογράφοις. ἀντὶ δὲ τοῦ ἐκφοβοῦμαι, παρὰ ποιηταῖς μόνοις. Δεδίττω, φοβοῦμαι. Δεδιὼς, φοβού-
μενος· καὶ δειδιώς, πλεονασμῷ τοῦ ῑ· ἢ δειλός· ὁ φοβούμενος· καὶ δειλότης. Δεδμᾶον, ὑπὸς ἢ γημόν(?). Δεδμήατο,
ἐκρατοῦντο. Δεδμήατο, δμάω δμῶ· δμήσω· δέδμηκα· δέδμημαι· ἐδεδμήμην, ἐδέδμητο· καὶ ἰωνικῶς δεδμήατο· ὡς
πεποιέατο· καὶ ἐκτάσει τοῦ ε̄ εἰς η̄ δεδμήατο· ὡς πεφοβέατο· καὶ δεδμήατο· ὑποτεταγμένοι εἰσί. Δεδμήμεθα, ὑπο-
τετάγμεθα. Δεδμημένοι, δεδαμασμένοι καὶ δέδμηνται. Δεδμηκότες, δαμάσαντες. Δεδμῆσθαι, κρατεῖσθαι, καὶ
δαμεῖσθαι ὑποτετάχθαι. Δέδμηταί σοι κοῦραι ζαξίλεως, εὕρηται παρὰ Τοῖς μεθ' ὅμηρον ὁ βασιλεὺς ὑπεζευκται λεώς.
Ἰωνικὸν δὲ ἀπεῖν(?), δέδμηται κοῦρα. Δέδοιγμεν, ἐκ τοῦ δεδοίκαμεν κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ κ̄ εἰς γ̄· δέδοιγμεν· δέ-
δοικα, ἐκ τοῦ δείδω τὸ δειλιῶ· ἔχει ἀπορίαν πῶς διὰ τοῦ κ̄ ἐκφέρεται, καὶ μὴ διὰ τοῦ θεματικοῦ δ̄, διὰ τὸν κανόνα δι' οὗ
ὁρίζεται καθολικῶς, ὅτι ἐπὶ τῶν βαρυτόνων δι' οὗ συμφώνου ἐκφέρεται ὁ ἐνεστὼς, δι' αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος· οἷον λείβω
λέλοιβα· λέγω λέλογα· κατὰ τὸν ἡρωδιανὸν καθ' ὃν ἔδει ἀπὸ τοῦ δείδω δέδοιδα εἶναι τὸν μέσον παρακείμενον. Ταύτης δὲ
τῆς ἀπορίας λύσις, τὸ μὴ χρῆναι τρία παράλληλα δ̄ παραλαμβάνεσθαι· τὸ γὰρ ἴσον τῷ ψελλισμῷ φησιν ὑπάρχειν· διὸ
ἀντ' ἰσοῦλθε τοῦ ... τοῦ δ̄ τὸ κ̄, τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου· τοῦ δείδω δείσω δέδεικα· ὡς ἐστρέφθη, διὰ τὸ τοῦ μέσου παρακειμένου
πολύχρηστον· τὸ δὲ δέδοικα, πέφρικα· δέδορκα· ἀντὶ ἐνεστῶτος λαμβάνονται. καὶ περ ἰῶμαί τινα φίλον, ἀντὶ τοῦ ποιοῦμαι
ἢ ἐποιησάμην· ἢ δέδοικα, ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι· δέδοικά σε· καὶ δέδοικα περὶ σοῦ· καὶ περὶ σοί, καὶ ὀφείλει τὸ δ' ἔχειν ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶ-

ῥάφνη ὁμωνύμως. λαβὼν δὲ κλάδον αὐτῆς ἐστέψατο. Δάφνη. ἱστέον ὅτι ὁ σίδηρος ἄρης καὶ αἷμα τι τρίτον ἀστεῖον ἐτυμολογικὸν τοιοῦτον ὑπόκειταί τις δρυτόμος τέμνων δάφνινον θάλλον. ἐπεὶ δὲ ἡ δάφνη τὸ φυτὸν ὁμωνυμεῖ κόρῃ ἐρωμένῃ ἀπόλλωνος, ἐκ δὲ δοκεῖ τις αἰνίγματι ποιεῖ τι, περὶ φοῖβος πεπόρθηται, ὅτι ἄρει μίγνυται δάφνη. καὶ ἔστι πάλιν ἀστεῖον ἐνταῦθα ἐν τῷ μίγνυται. τὸ γὰρ ὁμοῦ εἶναι ἡ λέξις δηλοῖ. ὁ καὶ σίδηρος ἔχει κοπτῶν ξύλον καὶ ὁ σμικρὸν σώματι. Δάφνη ἐστεφανωμένος. αἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μάντεις, δάφνῃ ἐστεφανοῦντο εἰς γνώρισμα τῆς τέχνης. Δαφνηφάγον, ἢ μάντιν ἢ μαντικῶν ἐκλαμβάνουσι δὲ ὅτι οἱ μάντεις δάφνας ἐσθίοντες ἐμαντεύοντο, ἵνα τῇ ὀσμῇ αὐτῇ καὶ τῇ ὀσφρήσει γανύμενος ὁ θεὸς αὐτοῖς δῷ τὴν αὐτῆς καὶ τὰς θεοπροπίας. Δαφνίνην φορῶ, βακτηρίαν τοῦτο λέγει. Δαφνίτης, ὁ ἀπόλλων παρὰ συρακουσίοις. Δαφοινεόν, ὀξυνέται ὁμοίως τῷ ἀδελφειός. καὶ τοῖς τρισὶ πλεονασμὸν γὰρ ἔχει τοῦ ε κατ᾽ ἐκεῖνα.

Δαφοινόν, τὸ παμφοινίσσον. ἢ τὸ φοινικόν, ἢ τὸ πυρρόν. Δαφοινός, ὁ αἱματοφόνος. ἢ πυρρὸς κατὰ τὰ νῶτα. δαφοινὰ ἀσπίδα. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ἢ παρὰ τὸ δα καὶ τὸ φόνος ἢ δαφοινὸς τὰ νῶτα, ὁ μέλας. παρὰ τὸ δα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ φόνον, ὃ δηλοῖ τὸ αἷμα. μέλαν δὲ τὸ αἷμα. Δαφνοπώλην, τὸν ἀπόλλωνα λέγουσιν. ὡς ἀριστοφάνης. Δαφνών, παρὰ τὸ δάφνη. τὸ δὲ δάφνη, παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ἡ φωνοῦσα ἐν τῷ δαίεσθαι ὅτε καίεσθαι. Δάψαι, σπαράξαι καταφαγεῖν μετὰ σπαραγμοῦ. τὸ δὲ αὐτό, καὶ δαρδάπτει, καὶ διακόπτει, καὶ ῥῆξαι. Δάψει, ἐξ οὗ καὶ δαψιλὴς. παρὰ λυκόφρονι αἱ μυῖαι καὶ τὸ δαρδάπτειν. Δαψίλεια, περιουσιότης. ἡ πολυτέλεια. καὶ δαψιλής, ὁ πολυτελής. ἢ δαψίλεια, λαμπρότης. ἀφειδωλία. μεγαλοπρέπεια. φιλοτιμία. φιλοδωρία. μεγαλοδωρία. πολυδωρία. ἐλευθεριότης. καὶ τὰ ἀδελφὰ ῥήματα, δαψιλῶς, ἐκ τινὸς ἀφθόνως. μεγαλοπρεπῶς. ἀνέδην. χύδην. ἐλευθεροπρεπῶς. ἐλευθερίως. φιλοτίμως. φιλανθρώπως. φιλοδώρως. μεγαλοδώρως. λαμπρῶς. ῥήματα, λαμπρύνεσθαι, ἀδεῶς δαψιλεύεσθαι. φιλανθρωπεύεσθαι. ἀδεῶς διδόναι τοῖς χρήζουσιν. ἀδεῶς κουφεῖν τοῖς δεομένοις. φιλοτιμεῖσθαι. Δαψιλέστατος, πολυτελέστατος. περιουσιώτατος λέγεται δὲ καὶ ἀπὸ ῥημάτων, καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλοψυχίας. Δαψιλῶς, ἀφθόνως. Δάωμεν, μάθωμεν. Δαῶμεν, δαίω. μέλλων δαίσω. ἀόριστος, ἔδαισα. δεύτερος, ἔδαον. ὁ παθητικός, ἐδάην. ὑποτακτικόν, ἐὰν δαῶ. ῇς. ῇ. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐὰν δαῶμεν. ταυτὸν τῷ γνῶμεν. μάθωμεν. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ τυφθῶ, τυφθῶμεν.

ΤΟ Δ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ, καὶ ἀντὶ τοῦ δή. πολλάκις χρῶνται οἱ ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ γὰρ παρ᾽ ὁμήρῳ. οἷον, δῖα δ᾽ οὐκ ἔχεν νήδυμος ὕπνος. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει. τρίος ζεύς οὐ μὴ λυρήσῃς οὐδ᾽ ἔστι ζεύς. δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ λαμβάνεται. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ πολλάκις. ὡς καὶ ἐν τῷ, Μηδ᾽ οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν κλέπτε νόῳ. εἰς γὰρ ἐν ἐκλείπεται ἀντὶ τοῦ δή. ὁμοίως ἦλθε δ᾽ ἀθήνη. ἢ γὰρ ἐν τῷ ἕλκετο δέ, ἢ ἐν τῷ ἦλθε δέ, ἀναγκαίως ἀντὶ τοῦ δὴ ληφθήσεται. καὶ ἐν τῷ ἔνθα δὲ σίσυφος. Δέα, ἔα. ἀντὶ τοῦ τυρρηνῶν, καὶ δείματα. φόβοι. Δέαται, φαίνεται. δοκεῖ. Δέαμεν, ἐδοκήμαζον. ἐδόξαζον. Δέαρος, δέους. σοφοκλῆς. Δεβιστήρ, τὸ δέρμα παρὰ τὸ δέρος δεριστήρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ β. πλεονάζουσι δὲ τὸ β συρακούσιοι, ὡς ἀντὶ τοῦ ὀλβάχιον ὀλάχιον γὰρ ἐστὶ τὸ ἀγγεῖον τὸ τὰς οὐλὰς ἔχον. σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν, ἐν ᾧ ἀπετίθεσαν τὰς οὐλάς. ἢ τὰς ὀλάς. Δεβρωτήν, δεῖπνον. Δέγμα, νόμιμον. Δέγμενος, ἀντὶ τοῦ δεδεγμένος. κατὰ ἀφαίρεσιν. ἢ κατὰ συγκοπήν. ἢ δέγμενος, προσδεχόμενος προσμένων. Δεγμόν, ὁδόν. Δεγμών, χρόνος. Δεδαε, ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξεν. ὥσπερ γὰρ δέδαε, οὐ μόνον τὸ ἐδιδάχθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐδίδαξεν, οὕτω καὶ τὸ μανθάνειν ἄμφω ταῦτα δηλοῖ. Δεδάεσθαι, τὸ μανθάνειν. ἐξ οὗ ἀόριστος, τὸ δεδάασθαι. γίνεται δὲ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ ἀπέλευσιν δὲ χρόνου, ἐκ τοῦ δάεσθαι. ὅ ἐστι μανθάνειν. Δεδαημένος, ἐκ τοῦ δαέω. δαήσω, δεδάημαι. Δεδαηκέναι ἀλκήν, τὸ ἔχειν ἐκ μαθήσεως. διδακταὶ γὰρ αἱ ἀρεταί. ὑμῖν. καὶ ἡ ἀλκὴ ὅ ἐστιν, ἡ ἀνδρεία. Δεδαηκότες, μαθόντες. ὅμηρος λευγαλέοι τ᾽ ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν. τὸ λευγαλέοι ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖς. Δεδαίαται, δαίω. μέλλων δαίσω. παρακείμενος δέδαικα. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, δέδαιμαι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, δέδαινται. καὶ ἰωνικῶς δεδαίαται. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδαίμην. καὶ δεδαίατο ἰωνικῶς. Δεδαιγμένος, ἀνῃρημένος. Δέδαλοι, πρόμαχοι.

Δεδάλας, δεσμάς. Δεδάμασαι, ὑποτέτακται. Δεδάμασται, ἀπέστειλυται. Δέδαον, ἔδειξαν. ἐδίδαξαν.

Δεδάρδαφε, καταβέβρωκε. Δέδασαι, δάζω ἐνεστὼς ἄχρηστος. ἀντὶ τοῦ οὐ λέγεται, τὸ δαπτράω. τὰ δ᾽ ἄλλα ἐς δημοσίδακεν δαιτρεύειν. καὶ τὸ δατέομαι ὃ διὰ τὸ ἐφεξῆς ἔχειν τρία βραχέα, δατοῦμαι λέγεται. ἀφ᾽ οὗ, τὸ δατεόμεθα λέγουσ᾽ ἀχαιοί. δάσομαι μέλλων. ἐδασάμην ἀόριστος. δέδασαι, παθητικὸς παρακείμενος. τὸ τρίτον δέδασται. ἢ δέδασαι, μεμέρισαι. διῄρηται. Δεδαυμένον, περικεκαυμένον. Δέδε, τὸ δέ. Δέδεκαται, δέω. δέσω, δέδεκα. δέδεμαι. ἐδεδέμην. ἐδέδεντο τὸ πληθυντικόν. καὶ ἰακῶς, δεδέαται. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου δεδέαται γίνεται. Δέδεγμαι, τὴν σὴν ἀποστολὴν τελειοτέραν μὴ φθασθέντα. ὅτι ταῖς ἡμετέραις χερσὶν ἐγράφθη. ἐκ τοῦ δεχαδίζω δέδεχα ἄχρηστα. δέδεγμαι, οὐ χρηστόν. ἀντὶ τοῦ ἔλαβον. καὶ δεδεγμένος, μετοχή. Δεδεγμένος, διακεκομμένος. ἀπηρτισμένος. ἐκδεχόμενος. Δεδεγμένος, ἐν προσδοκίαις. τρόπος ἐτυμολογικός. προσδοκῶν γάρ ἐστι τὸ πρὸς στάσιν, εἰ οὖν δοκεῖ τις ὁ σωτὴρ οὐ δίκην. καὶ δέδεκται τὸ θαρρούμενον. Δεδέεσθαι, εὐλαβεῖσθαι. φοβεῖσθαι. Δεδέημαι, δέομαι. ἔστι δὲ καὶ δεδέζομαι ἐνιδρύω. Δεδέηται, ἐν χρείᾳ καὶ ἐν ἐνδείᾳ γεγένηται. Δεδείαι, δειλίαι. Δέδειε. φοβοῦ. Δεδειχότας, δείξαντας. δεδειχότας δέ, διακονίσας. Δεδείκελον, ἀεὶ φοβούμενον δειλόν. Δέδειχα, ἔδειξα. Δεδειμένος καὶ λλιον, ἢ δειλὸς καὶ δεινόν, ἢ δεσμόν. Δεδείξεται, ἀντὶ τοῦ δείξεται λέγουσιν οἱ ἴωνες, οἳ διπλασιάζουσι ῥήματα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς φωνῆς. Δέδεξο, ἀντὶ τοῦ ἀντίστηθι. καὶ δέδεξο, ὑπόμενον. Δεδίδομαι, δίδομαι. Δέδεικε, πέφηνε. Δεδέχαται, ἐκ τοῦ δέχω. δέξω, δέδεχα. δέδεγμαι, δέδεκται. καὶ ἰακῶς. δεδέχαται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, δειδέ-

ψιλῆς· παρ' αἰσχύλῳ, ἡ τὸ κευρῆ τις ἐμάχοντο περὶ τοῦ τριπτοῦ, καὶ τὸ κριτῆς, ἔχουσιν αὐτὴν λόγῳ· οὐ ζῆ τὸ πίου, περὶ τοὺς παλαιούς. Δάρατα, παρὰ λίσιν ὅμηρος ἱερέα· καὶ υἱὸν αὐτοῦ, ἱστορεῖ φηγέα· ἐκ δέρειν γὰρ δὴ ἴτα θυόμενα ἡ φυγὰς καίει, ὅ ἐστι ξύλας. Δαρθάνω, τὸ ἀποκοιμῶμαι. Δαρθεῖν, τὸ κοιμηθῆναι καὶ κατὰ ὑπέρθεσιν δραθεῖν κυρίως, τὸ αὐτὸ δὲ ῥῆμα τῶν καθευδῆσαι· ἐκ τοῦ δρέθω, δρέσω, ἔδρεσα· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραθον ὁ μέλλων δραθῶ· τὸ ἀπαρέμφατον, δραθεῖν.

Δαρόν, μακρὸν χρόνον· καὶ αὐτὸ πολύ. καὶ ἑορτὴν ἄρτον τινὲς πινάζυμον. Δάρεσος, τὸ βουλύτιον. Δαρπάκες, θαυμαλῶπες. Δάρτον, σαργάνη· κόφινος. Δάρρων, μακεδονικὸς δαίμων ᾧ ὑπὲρ τῶν νοσούντων εὔχονται. Δάρτον, πέπηγον λιτοῦ. Δάρυλλος, ἡ δρῦς ὑπὸ μακεδόνων. Δαρχμάς, δραχμάς. Δᾷς, λαμπάς ἢ λαμπράς. Δασάσκετο, ἐμερίζετο· ἐκ τοῦ δάζω δάσω, δασάσκω· ὅθεν δασμός. Δάσαντο, ἐμερίσαντο· ἀπὸ τοῦ δαίω δαίσω δάσω· ὅθεν καὶ δάξ. Δάσασθαι παρ' ὁμήρῳ, αὐτὸν δὲ ἦν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι, τὸν σπαραγμὸν δηλοῖ τῶν κυνῶν· δάσασθαι δὲ εἶπεν, ἐπεὶ τὸ μέτρον οὐκ ἐπιδέχεται εἰπεῖν δαίσασθαι· δῆλον δὲ ὅτι, ἀπὸ τοῦ τριούρου δάσασθαι καὶ ὁ δασμός· καὶ δάσασθαι, τὸ σπεῖραι παρ' ἡσιόδῳ· σπέρμα τε δάσασθαι φυτὰ δ' ἐν θρέψασθαι ἄριστα· καὶ δάσασθαι, συμμερίσασθαι. Δασάσκετο, διενείματο· ἔτρυχεν· ἔφασι. Δασεῖα, προσῳδία τῆς συλλαβῆς, ἐκ τοῦ θώρακος πεμπομένη· ἢ παρὰ τὸ δᾶ αὐξητικὸν μόριον, καὶ τὸ σκληρὸν ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ ὁρμῶ· ἢ παρὰ τὸ μεγίστην καὶ σφοδρὰν εἶναι, πρὸς σύγκρισιν τῆς ψιλῆς.

Δασεῖται, νεμεῖ· διαιρήσει. Δάσιος, ὁ δασύς. Δασκάζει, ὑποφαίνει. Δάσκιον, μεγάλως σκιάζον· διὰ τὸ σύνδενδρον ἢ δασύ. Δάσκιος ὕλη, ἡ πολύσκιος· ἢ κατὰ συγκοπὴν ἡ δασύσκιος. Δασκόν, δασύ. Δασκύλειον, τόπος ἐν τῷ κόλπῳ νικομηδίας. Δάσλυρα, ὄνομά ἐστι λίμνης ἢ βρυσμός· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα βασιλέως. Δασμολογία, φορολογία· ἀπαιτητικόν. Δασμολογῶ, συνάγω· σὺ δὲ δασμολογεῖς, ἢ παρ' ἑκόντων, ἢ ἀκόντων λαμβάνεις. Δασμός, ὁ φόρος· καὶ ἀπὸ τούτου δασμοφορία, τὸ αὐτό· καὶ ὁ δασμός, ἡ ἀναμέτρησις· ἢ δασμός, ὁ μερισμός· παρὰ τὸ δάζω· ὡς σκεδάζω, σκεδασμός. Δασμοφορεῖν, συμμερίζειν. Δάσονται, διασπάσονται· κατὰ μέρη φαγοῦνται· καὶ μερισοῦνται. Δάσος, σύνδενδρος τόπος· ὑλώδης· δασύτης. Δασοφόροι, μερισταί. Δασυπέταλον, πολύφυλλον. Δασπλῆτα, πολυμιγῆ· καὶ πλημμυρόν. Δασπλῆτις ἐρινύς, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἡ ἄγαν πελάζουσα· ἢ ἡ πίπτουσα· ἢ δασπλῆτις, ἡ μεγάλων κακῶν αἰτία παμμεγέθους· πολλοῖς πλησιάζουσα· οἱ δὲ, ἄπλησος· τιμωρητική, ἢ χαλεπή· αὐτὴ τῆς ἐρινύος· ἢ δασπλῆτις, δυσχερὴς τοῖς προσπελάζουσι· δυσπρόσπελαστος· πολλοῖς μισοῦσα· ἢ μετιοῦσα· πλημμελῆ· θρασεῖα. Δάσσα, λάχανα. Δασύ, τραχύ· πυκνόν· συνεχές. Δασυλίδες, αἱ δασεῖαι. Δασύλλιος, ὁ διόνυσος· παρὰ τὸ δασύνειν τὰς ἀμπέλους. Δασύπους, λαγωός. Δασύς, παραγωγός. Δατέεσθαι, δατεῖσθαι· ὅ ἐστι μερίζειν· παρὰ πολλοῖς κεῖται.

Δατεῖσθαι χθόνα ποσίν, ἐν τῷ ἀτάκτως βαδίζειν· καὶ ὡς ἐν μερισμῷ, τοῖς μὲν τῇδε, τοῖς δὲ, ἑτέρως βαίνειν· καὶ δατεῖσθαι, τὸ μερίζεσθαι· οἱ δὲ δατηταί, αἱρετοὶ μερισταί· τὸ δὲ εἰς δατητῶν αἵρεσιν, εἶδός τι δίκης ἐστίν· ὅτε τι γὰρ κοινωνοῖέν τινες ἀλλήλοις, καὶ οἱ μὲν βούλοιντο διανέμεσθαι τὰ κοινά, οἱ δὲ μή, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς βουλομένοις προσκαλούμενοι εἰς δατητῶν αἵρεσιν· λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἀλεξίδημον· ἀριστοτέλης εἰ γνήσιος, ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ. Δατιλίζοντες. Δατεῦντο, τουτέστι δατέοντο· ἐμερίζοντο· ἀφ' οὗ ὁ δαιτρός. Δατεύμεθα, ἐκ τοῦ δατεῦμαι· ὡς τό, Ὄντινα κεν δατεύμεθα λῃίδ' ἀχαιοί. Δατηταί, οἱ διανεμηταί· ἐκ τοῦ δατῶ· ἢ δατούμεθα· ὃ σημαίνει τὸ μεριζόμεθα· οἷον χθόνα ποσὶ δατεῦντο· καὶ δατεύμεθα λῃίδ' ἀχαιοί, ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μερίζω· ἀφ' οὗ τὸ δάζω, καὶ δάσω, γίνεται δαστός· δαστῶ· καὶ ἐνδείᾳ τοῦ σ δατῶ, καὶ ἐκ τοῦ δατῶ, δατήσω· δεδάτηκα· δεδάτημαι· δεδάτηται· δατητής· καὶ κλίνεται δατητοῦ. Δάτις, σατράπης τοῦ δαρείου βασιλέως διαδοκιμάσας κατά τινα χρόνον πολεμῶν. Δατοῖς, δόλοις· πανουργεύμασι. Δατὴρ· παρὰ ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας τοῦ καιροῦ, ὅτι τις ἐκ πόλεως· ἢ ἔκ τινος τόπου ἀποστελεῖ.

Δατός, πόλις ἐστὶ θρᾴκης, σφόδρα εὐδαίμων· ἀπὸ ταύτης γοῦν ἐλέγετό τις καὶ παροιμία. Δάτριον, ἄνθος ὅμοιον κισσῷ. Δατύλλου ἡμέρα· αὐτὴ παυσανίας φησί. Δατίς, κουράλλιον· νύμφη· λευκόχηρος. Δατύσσειν, λαφύσσειν· ἐσθίειν. Δατῶ, τὸ μερίζω· καὶ δατούμεθα, τὸ μεριζόμεθα· οἷον δατεύμεθα λῃίδ' ἀχαιοί, ἢ χθόνα ποσί. Δατῦναι, ξεναί.

Δαῦκος, ὁ θρασύς, ἢ βοτάνη τις. Δαυλία, δασεῖα· καὶ δαυλία, κορώνη καὶ ἀηδών. Δαυλίς, ὀξύνεται· καθὰ καὶ ἡ αὐλίς, τὸ τοπικόν· ἡ γὰρ αὖλις αἰολικῶς βαρύνεται· δασεῖα δὲ, πόλις ἡ σύμφυτος· ὅθεν ἢ τὴν κλῆσιν ἔλαχε· δαυλὸν γὰρ τὸ δασὺ ἔλεγον οἱ παλαιούμενοι· ὡς δηλοῖ παυσανίας ἐπ' αὐτόν, δαυλὸν τὸ δασύ· ἡ προτέρα μέμνηται αἰσχύλος. Δαυλίς, ἑορτὴ ἐν ἄργει· μίμημα τῆς προίτου πρὸς ἀκρίσιον μάχης· ἡ δαῦλος δ' ὑπαίνει· κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀπὸ δαυλιέως τυράννου ἐκλήθη οὕτως· οἱ δὲ ὕστερον, δαύλειαν αὐτήν φασι προπαροξυτόνως, καὶ διὰ διφθόγγου ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας λέγει· παυσανίας δὲ φησὶν ἐν τῇ δεκάτῃ· διὸ ὁ πολίτης αὐτῆς, δαυλιεύς· καὶ δαύλιος· ἢ δαυλίδιος· ὁ δὲ γεωγράφος, παρ' ὃ κεῖται καὶ ὅτι δαῦλα τὰ δάση, ἱστορεῖ ὅτι δαυλός, ἐν μεσογαίᾳ μετὰ δελφούς, ὡς πρὸς ἕω, πολίχνιον· ὅπου τὴν ἔρια τὸν θρᾷκα φασί τινες δυναστεῦσαι, καὶ τὰ περὶ φιλομήλαν καὶ πρόκνην, ἐκεῖ μυθεύονται γενέσθαι· ἢ ἐν μεγάροις, κατὰ θουκυδίδην. Δαῦλος, ὁ δασύς· παρὰ τὸ δάσος γίνεται δασοῦ ῥῆμα· ὡς τεῖχος, τειχῶ· ἀφ' οὗ πίνδαρος, τετείχεται· καὶ κατὰ παραγωγήν, δασαύω· ὡς χρῶ, χραύω· καὶ ψῶ ψαύω· εἶτα κατὰ συγκοπήν, δαύω· ὁ μέλλων δαύσω· καὶ ὡς παύω γίνεται παῦλος, οὕτω καὶ δαύω δαῦλος, ὁ δασύς. Δαυλός, ἀντὶ τοῦ δαλός αἰολικῶς· αἰολεῖς γὰρ προστιθέασι τῷ α τὸ υ, λέγουσι δαυλός· ἀντὶ τοῦ δαλός· ὁμοίως αὐάρ, ἀντὶ τοῦ ἀήρ. Δαυμάσαι, ἐκκαῦσαι. Δαῦτα, λάχανα· οἱ δὲ, χλωρά. Δαυχμόν, εὔκαυστον ξύλον δάφνης. Δαύω, τὸ κοιμῶμαι· ἅπαξ ἡ λέξις παρὰ σαπφοῖ εὕρηται· λέγει ἡρωδιανός, κυρίως τὸ δὲ σημαινόμενον· εἴρηται καὶ αὐτὸ τοῦ καθεύδειν· δαύω παρὰ σιμωνίδῃ, τὸ καίω. Ἱστορία. Δάφνη· λάδωνος τοῦ ἐν ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ ὑπῆρχε θυγάτηρ εὐπρεπεστάτη· ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς ἀπόλλων, ἢ βουλόμενος συγγενέσθαι, ἐδίωκε· καταλαμβανομένης δὲ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, εὔξασθαι τῇ μητρὶ γῇ, χάσματι αὐτὴν δὲ χεῦναι· γενομένου δὲ τούτου, ἐκ τῆς γῆς ἀναδοῦσης ὅμώνυμον φυτόν, ἀπόλλων θεασάμενος ἐξεπλάγη· καὶ τὸ μὲν δένδρον ἀπὸ τῆς παρθένου, δάφνην προσηγό

κουργεῖν· οἱ δὲ δανείζειν. Δαπανᾶν, παρὰ τὸ δάπτω· ὃ σημαίνει τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω. Δανιὴλ, ὄνομα κύριον· καὶ ἑρμηνεύεται ἑβραϊστὶ, κρίσις θεοῦ. Δανόν, ξηρόν· τὸ δᾶ, μακρόν· καλλίμαχος· δανὰ ξύλα κεάσσατο φιτροὺς σχίσαι. Δάος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα· τινὶ, τῇ δαείρᾳ· ἢ τῇ κορυτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ· τῇ περσεφόνῃ· καὶ τῶν ἐρινύων ἀπό τινος ᾄδῃ, τὸ δαὸς θύσει παρὰ λυκόφρονι. Δαίρα, ξυλά. Δαξ λαζόαντο γαῖαν, τοὺς ὀδοῦσι τὴν γῆν δάκνειν· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δάκω· δάξω, δάξ· τοῦτο δὲ συμβαίνει ἀπὸ τῆς δυσμενείας· τὸ δὲ γαίας, ἀντὶ τοῦ γαίας. Δάξα, θάλασσα· ὑπερβάτως Δαξισμός, γ' ἀπὸ δὲ τόπου πρὸς δαξισμοῦ τῆς καρδίας παύσασθαι ἱστάμενον. Δαόνιον, πόλις θρᾴκης. Δάον, πολυχρόνιον. Δάος, λαμπάς· παρὰ τὸ δαίω· ὃ σημαίνει τὸ καίω· δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα· τὰ εἰς ος οὐδέτερα ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ ā συστέλλει· ἄλλο· φάος· χάος· πλὴν τοῦ φᾶρος, ὅπερ ἐστί· δάος, φῶς· δᾶδα· πῦρ· φλόξ· φέγγος· αὐγή· παρὰ φρυξὶ δὲ, λύκος· καὶ δάος, ὁ ἀγγάριος· δούλου ὄνομά τι· ἢ καὶ ἐλεύθερος, καὶ εἰς κωμῳδίαν εἰσαγόμενος. Δάοχος, μαχός. Δαπανᾷ, ἀναλωτικὰ, ἢ τὰ δαπανώμενα. Δαπανᾶσθαι, ἀναλίσκεσθαι· ἀριστοφάνης· Βουλόμενος τὸ μηδὲν δαπανᾶσθαι. Δαπάνη, τροφή. Δάπεδον, τὸ τοῦ μεγάρου ἔδαφος· ἢ τόπος ἐγγὺς οἰκημάτων, αὐτὸς μὴ ἔχων οἰκήματα· ἢ τόπος ἐν πόλει ψιλὸς οἰκημάτων, ὡς δηλοῦται παρά τινι· Καὶ περιφέρων τὴν ἀσπίδα ἐπίχαλκον οὖσαν, προσεῖχε τῷ δαπέδῳ ἐν τοῖς τοῦ τείχους· ἢ χωρίον ὁμαλὸν εἰς διατριβὴν ἐπιτήδειον· ὅπερ ἐν ὀδυσσείᾳ ὅμηρος λέγει, Τυκτὸν δάπεδον· ἐν ᾧ μνηστῆρες γυμνάζονται. δύναται καὶ τὸ ἐντὸς οἰκίας ἐμβαδὸν, δάπεδον λέγεσθαι· ὡς μὴ μόνον αἴθριον, ἀλλὰ καὶ ὑπωρόφιον εἶναι δάπεδον· γίνεται δὲ παρὰ τὸ δᾶ, ὃ δηλοῖ δωρικῶς τὴν γῆν· καὶ τὸ πέδον· γάπεδον μέν τοι τὸ ἐν πόλει προκείμενον οἰκέως· οἷον κηπίδιον· οἰκόπεδον δὲ, οἰκίας καταρριφθείσης ἔδαφος· ὅπερ κοινότερον, καὶ ἐρείπιον οἱ ὕστερον φασι. Δάπις, τάπης. Δάπιδας, τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλωτὰς δάπιδας λέγουσι· καὶ δάπισι, τοῖς τάπησιν· ἐν δὲ τισὶ τῶν ἀντιγράφων, δάπισιν εὕρηται ὡς ἐν τῷ οὕτω· οὐδ' ἐν δάπισιν ἔσται καταδαρθεῖν, ἀντὶ τοῦ τάπησι· καὶ δαπίδων, τῶν ταπήτων. Δαρδάπτειν, τροπῇ τοῦ β εἰς δ τοῦ βαρδάπτειν· ὡς καὶ τὸ μέρμειν τοῦ μαρμαίρειν· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ δάπται αἱ μυῖαι παρὰ λυκόφρονι· καὶ τίθεται τὸ δάπτειν, ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων. Δάπτης, δεινός. Δάπτω, τὸ κόπτω· καὶ τέμνω· καὶ τὸ διὰ στόματος σπαράττειν· ἐξ οὗ δαρδάπτειν, καὶ δάπται αἱ μυῖαι· τροπὴν ἔχει τὸ δ εἰς θ· ἐξ οὗ τὸ δαίω· καθ' ἣν αὐτῆς ἐρεῖ σημαινόμενον· ὡς γὰρ βάπτω, βαθὺς· βάθω, κνάπτω, οὕτω καὶ δάπτω· καὶ τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω. Δαρὰς, παρὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ συλληφθῆναι δαρεῖον, ὑπὸ ἀλεξάνδρου· ὑπὸ δὲ ἀναστασίου κτισθεῖσα ἐκλήθη ἀναστασιούπολις. Δὰρ, δὶ. Δάρα, θυμός. Δάρδα, μέλισσα. Δαρδάνει, μολύνει. Δαρδανία ἠνεμόεσσα, ἢ γῆ ὑψηλὴ· ὡς ἀπὸ μέρους τῆς ὑψηλῆς δαρδανίας· ἢ καὶ ὡς ἐπὶ γεωλόφου τινὸς ἱδρυμένη. Ὁ ποιητὴς δὲ ἐν τῷ υ τῆς ἰλιάδος, σαφῶς δηλοῖ, διαφορὰν τῶν πολλαχοῦ λεγομένων· καὶ δαρδανίων, ὡς δαρδανίων μὲν ὄντων κυρίως τῶν ἀρχόθεν ἐν τῇ ὑψηλοτέρᾳ δαρδανίᾳ· περὶ που τὰς ὑπωρείας τῆς ἴδης· τρώων δὲ Ἰαόνων δ' εἰπεῖν ἰλιέων, τῶν ἐν τῷ πεδινῷ ἰλίῳ· περὶ δὲ δαρδάνου φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐν τῷ κατὰ κλυσμὸν κατὰ τὸν δευκαλίωνα, ἐκ τῆς σαμοθρᾴκης ἀσκὸν ἢ σχεδίαν μετὰ δέρματων σκευάσας, καθὰ καὶ τῷ λυκόφρονι δοκεῖ· καὶ ὑπὸ δίνης, καὶ τοῖς ὕδασιν ἑαυτὸν ἐπιδοὺς, προσοκείλας τῇ τροίᾳ μετὰ τὸ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ, τὴν δαρδανίαν ἔκτισεν ὑψηλοτέραν κειμένην τῆς ὕστερον ἰλίου· φόβῳ τῆς ἐξ ὑετῶν κατακλύσεως, ἧς αὐτὸς ἐπειράθη· καὶ σημείωσαι εἰ καὶ ἐν πεδίῳ πεπόλιστο ἡ ἴλιος, οὐδὲν κωλύει καὶ ἀνεμόεσσαν αὐτὴν λέγειν, ἴσως ὑψηλὴν· ὡς ἀπὸ μέρους τῆς ὑψηλῆς δαρδανίας· ἢ καὶ ὡς ἐπὶ γεωλόφου τινὸς ἱδρυμένην. Δάρδανος, ὁ διὸς υἱὸς καὶ ἠλέκτρας τῆς ἄτλαντος θυγατρὸς, ἐκ σαμοθρᾴκης ἐν τῷ κατακλυσμῷ, εἰς τὰ κατὰ τροίαν μέρη ἐλθὼν, κτίζει τὴν δαρδανίαν κἀκεῖ τελευτᾷ· καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ κεῖται περὶ τὴν τροίαν, ἐν τῷ μέρει τῆς δαρδανίας· ὕστερον ἡ δαρδανία καὶ ἴλιος, μία πόλις γεγόνασιν. Ἄλλως. Δάρδανος ἀνὴρ, πρὸς διαστολὴν τρωϊκοῦ κεῖται ἐπειδὴ οἱ ἰλιεῖς εἰς τρῶας καὶ δαρδανίους διῄρηνται· γενεαλογίαν ὁ ποιητὴς τῶν τρωϊκῶν ἐκτιθέμενος βασιλέων, φησί· Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα ζεὺς, Κτίσσε δὲ δαρδανίην· ἐπεὶ οὔπω ἴλιος ἱρὴ, Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο· πόλις μερόπων ἀνθρώπων. Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν ἐριχθόνιον βασιλῆα· Τρῶα δ' ἐριχθόνιος τέκετο τρώεσσιν ἄνακτα· Τρωὸς δ' αὖ, τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο· Ἶλός τ' ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος γανυμήδης· Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ διὶ οἰνοχοεύειν, Κάλλεος εἵνεκα οἷο ἵν' ἀθανάτοισι μετείη· Ἶλος δ' αὖ, τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα λαομέδοντα· Λαομέδων δ' ἄρα τιθωνὸν τέκετο πρίαμόν τε, Λάμπον τε κλυτίον θ' ἱκετάονα ὄζον ἄρηος· τοὺς ἐν τῇ γ ῥαψῳδίᾳ, δημογέροντας. Ἀσσάρακος δὲ κάπυν· ὁ δ' ἀγχίσην τέκε παῖδα· Αὐτὰρ ἔμ' ἀγχίσης· πρίαμος δ' ἔτεχ' ἕκτορα δῖον· ὡς ἐνταῦθα πέμπτον τὸν αἰνείαν ἀπὸ τοῦ τρωὸς, καθὰ καὶ τὸν ἕκτορα· καὶ σημείωσαι ὡς ἐνταῦθα ἐπλεόνασε τοῖς ῥήμασι τοῦ τίκτειν, διὰ τὸ τῆς λέξεως καίριον· δὶς μὲν εἰπὼν ἐνεργητικῶς τὸ τίκε· πεντάκις δὲ παθητικῶς τὸ τέκετο· ἅπαξ δὲ περιφράσας αὐτὰ, ἐν τῷ τρωὸς δὲ παῖδες ἐξεγένοντο. Δαρδάπτω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· Ταῦτα τοίνυν με δαρδάπτει πόθος ἀνδρὶ πιθοῦ· ἀριστοφάνης, βατράχοις· ἤγουν κατεσθίει· ἀφανίζει. Δαρδάπτω, ἀπὸ τοῦ δάπτω· κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, δαδάπτω· ἐν πλεονασμῷ τοῦ ρ, δαρδάπτω· τὸ κατεσθίω. Δαρδᾶσαι, ῥίψαι· σπαράξαι· ταράξαι. Δαρεικοὺς· ἀριστοφάνης· εἰσὶ μὲν χρυσοῖ στατῆρες οἱ δαρεικοί· ἐδύνατο δὲ ἕκαστος αὐτῶν, ὅπερ ὁ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος χρυσοῦς, οὐκ ἀπὸ δαρείου τοῦ ξέρξου πατρὸς, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τινὸς βασιλέως ὠνομάσθησαν· λέγουσι δέ τινες δύνασθαι τὸν δαρεικὸν, δραχμὰς ἀργυρίου εἴκοσιν· ὡς τοὺς πέντε δαρεικοὺς δύνασθαι μνᾶν ἀργυρίου. Δαρεῖος, βασιλεὺς ἦν· καὶ δαρεῖος, ὑπὸ περσῶν, ὁ φρόνιμος· ὑπὸ δὲ φρυγῶν, ἕκτωρ· καὶ ἀστραγάλων δέ τινων βόλος, οὕτω καλεῖται. Δάρειχ, τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου, ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα. Δαρειλίου· ὡς τὸ, Τὸν τρίποδα δ' ἀνθέμενοι, ἐξ ἱκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα παλαιστῶν, δαρειλίου χρυσοῦ τὴν δεκάτην. Δάρης, δέσμαι. Δάρης, σπιθαμή· ἀρκάδες. Δάρης, κύριον ὄνομα κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐστὶ ὀξύτονον, ὥς τινες οἴονται, εἰς οὓς ἂν εἶχε τὴν φοινικήν· τὰ γὰρ εἰς ης φασὶ δισύλλαβα ὀξύτονα ἐν ἔχοντα πρὸ τοῦ η σύμφωνον, εἰς οὓς ἀναφέρεται κατὰ τὴν φοινικήν· σαφεὺς· τρητοὺς· τρυλλοὺς· φραδοὺς· ἀοιδὸς, φραδέος νόου ἔργα τετύκται· τὸ ψιλὸς,

ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς φονευθέντος. Ζεὺς δὲ ὡς λέγουσιν εἰς χρυσὸν μεταστρέψας, ἀχθεὶς διά τινος ὀπῆς, ἐμίγη αὐτῇ. ἡ δὲ ἔγκυος ἔχουσα τὸν Περσέα, ὃν ὁ πρόγονος ὁ ταύτης πατὴρ αἰσθόμενος αὐτὴν τεκεῖν, καὶ τεκοῦσαν σὺν τῷ βρέφει ἐμβάλλει λάρνακι ξυλίνῃ, ἣν ὑποκαταβὰς ἔρριψε θάλασσαν· ἥτις περὶ Σέριφον νῆσον ἐξενεχθεῖσα μίαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε Πολυδέκτης υἱὸς Ποσειδῶνος· καὶ κρεμάσας ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν· ὃς Δίκτυς ὡς ἴδιον παῖδα τὸν Περσέα ἐπαιδαγώγει. καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο. ὁ δὲ Πολυδέκτης, ἐβιάζετο τὴν Δανάην. μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλαύνοντος, μεταπέμπεται ὡς ἐδόκει χρείαν ἔχειν πρὸς γάμον Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου· καὶ ἄλλων ἀνθρώπων φίλον αἰτεῖ· Περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ γοργόνας, διαπορθῆσαι τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἱπποδαμείᾳ δῶρον. τοῦτο δὲ ἔπραττε μηχανώμενος, ὅπως τοῦ Περσέως ὑπὸ γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς τῇ Δανάῃ συγγένηται. ταῦτα δὲ λαρος Πολυδέκτης· γὰρ τρεῖς θυγατέρας πρότερον ἦν Ἱπποδαμείας. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. τίνος μυθικώτερον εἴπομεν κατ' ἀρχάς. ὅτι μὲν ἐβιάζετο Πολυδέκτης Δανάην, ἴδιε καὶ Περσεύς. ἐπεὶ ἡ Μέδουσα θυγάτηρ οὖσα Φόρκυος, τῇ Ἀθηνᾷ πρὸς κάλλος ἀντήριζεν. Ἀθηνᾶ δὲ τὸν Περσέα κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν, ὑπογράψασα καὶ ὑποδείξασα τοῦτο ἐν ζωγραφίαις τὴν γοργόνα, περὶ πόλιν τῆς Σάμου Δεικτήριον κληθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι ταῦτα αὐτῷ. ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας, πρῶτον τὴν τι Πεφρηδώ, καὶ τὴν Ἐνυὼ τὰς ἐκ Φόρκυος γραῖας, ἀδελφὰς δὲ τῶν γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβήν. καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως ὡδήγησαν αὐτὸν εἰς νύμφας. καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν νυμφῶν πέδιλα, καὶ κίβισιν, ἤτοι πήραν καὶ κυνῆν καὶ τὴν κυνέαν τοῦ Ἅδου, καὶ παρ' Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἅρπην, ἔχων παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπὶ γοργόνας αὐτάς, ἐπ' ὠκεανὸν οὔσας περὶ πόλιν Ἰβηρίας τὴν Ταρτησσόν. αἵτινες δρακοντοφολίδας εἶχον κεφαλὰς σὺν μεγάλοις ὀδόντας. χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας, αἷς ἐπέτοντο. οὕτω γοῦν πετόμενος ἐπ' αὐτὰς ἐλθών, καὶ κοιμωμένας εὑρών, καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων ἐς πρὸς αὐτήν. ὁ γὰρ ἀπελιθώθη ταύτην ἰδών. αἱ δὲ λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ θρῆνον μὲν ἐκίνουν ἐκ τῶν πολλῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν, ἐκπέμπουσαι συριγμόν. ἐξ ὧν ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ Πίνδαρον τὸν αὐλητικὸν καλούμενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Περσεὺς δὲ τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θείς, καὶ κατὰ νώτων φέρων αὐτήν, ἐπορεύετο. ἐλθὼν δὲ καὶ πρὸς Αἰθιοπίαν ὡς ἔφην τὴν Ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἐρρύσατο. καὶ λαβὼν γυναῖκα, ἐξ αὐτῆς ἔσχε παῖδα τὸν Πέρσην. καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεῖ. τὸν δὲ Κηφέως ἀδελφὸν Φινέα, προμνηστευόμενον Ἀνδρομέδαν καὶ αὐτοῦ ἐπιβουλεύοντα ἀπελίθωσε, δείξας τὴν γοργόνα. αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ ἦλθεν εἰς Σέριφον. εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος προσπεφευγυῖαν ἐν τῷ ναῷ διὰ Πολυδέκτην, ἐλθὼν περὶ τὴν Γοργόνα, πάντας ἐλίθωσε. τὴν δὲ βασιλείαν Δίκτυι δίδωσι. τὰ δὲ τῶν νυμφῶν πέδιλα καὶ τὴν Ἅδου κυνῆν Ἑρμῆς παρ' αὐτοῦ λαβών, ταῖς ἰδίαις δεσπόταις παρέδωκε. τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς γοργόνος, Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ. ἡ δέ, πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. ἄλλοι δέ φασιν, ἐπὶ τοῦ κόσμου· οὗ περὶ τὸ στῆθος εἶχε ταύτην ἐνέπηξεν. ὅθεν ἀπὸ τῆς Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖ τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος, Γοργόνειον ἐκλήθη. Περσεὺς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ, ἔσπευδεν εἰς Ἄργος ἐλθεῖν, πρὸς θέαν Ἀκρισίου. Ἀκρίσιος δὲ τὸν χρησμὸν δεδοικώς, εἰς Πελασγίαν ἀνεχώρησε. Τευταμίδου δὲ τοῦ βασιλέως Λαρισσαίων τιθέντος ἐπὶ τῷ τοῦ πατρὸς τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος, δίσκῳ βαλὼν τὸν Ἀκρισίου πόδα ἄκρον, αὐτὸν ἀναιρεῖ. καὶ πενθήσας ἔθαψεν ἔξω τῆς πόλεως. πρὸς δὲ μέγα πένθος τὸν Προῖτον ἐλθών, αὐτῷ μὲν ἔδωκε τὴν ἰδίαν βασιλείαν τὴν Ἄργους ἄρχειν. αὐτὸς δὲ ὁ Περσεύς, τὴν Τίρυνθα κατέσχε, καὶ τὴν ἐκείνου βασιλείαν προσέκτισε, Μίδειαν καὶ Μυκήνας. ἔνθα καὶ ἑτέροις παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας, Ἀλκαῖον καὶ Σθένελον, Ἕλειον, Μήστορα, Ἠλεκτρύωνα. καὶ Γοργοφόνην, τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρσου καταλειφθέντος ὡς εἴπομεν ἐν Αἰθιοπίᾳ, παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ τὸν χρυσόπατρον, εἶχον τὴν ἱστορίαν. Δάναι, δύνασθαι ὅσοι εἰς τὴν χρείαν τοῦ σώματος μεριζόμενοι καθαπτέσθαι. Δαναΐδαι, αἱ δοῦλαι παρὰ τίνι. Δάνακες, θαυμαλῶπες. Δανάκη, ὄνομα νομίσματος, ὃ ἐδίδοσαν τοῖς νεκροῖς πάλαι, λόγῳ πορθμίων. ἐν Ἀχερουσίᾳ ἤτοι τῇ ἐν λίμνῃ ᾅδου. Δανάας, μερίδας. Δανάς, μέλαινα καὶ πονηρά. Δαιδαλίδες, κάγχρυες. κριθαὶ ἢ σῖτος πεφρυγμένος.

Δαίδαλος, ὁ ἐριθακὸς τὸ ὄρνεον. Δαιδαρίκαι, αἱ βολίται. Δαιδάλλειν, ἀπτίζειν φροντίζειν, μεριμνᾶν. Δανὰ ξύλα κεάσαι, τουτέστι ξηρά. καὶ ἐπὶ τῶν δαΐδων εἰς τὸ δαίεσθαι γράφεται καὶ ξύλα πολλὰ κεάσαι. Δαναοὶ οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ Δαναοῦ ἀδελφοῦ Αἰγύπτου. δίδυμοι δὲ οὗτοι παῖδες Βήλου τοῦ Λιβύης. πολλοὶ παῖδες ἐκ διαφόρων γυναικῶν. Αἴγυπτος μὲν υἱοὺς πεντήκοντα. Δαναὸς δὲ θυγατέρας τοσαύτας. τούτων Δαναὸς μὲν θανόντος τοῦ πατρός, ἦρξε Λιβύης· Αἴγυπτος δέ, Ἀραβίας· ἔνθα καὶ καταστρεψάμενος τὴν τῶν Μελαμπόδων φασὶ χώραν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. ἐπεὶ δὲ χρησμὸς ὑπέπεσε τὸν Δαναὸν ἐπὶ τοῖς τοῦ Αἰγύπτου παισὶ φεύγειν ἐκεῖθεν, πρῶτος ναῦν κατασκευάσας Ἀθηνᾶς ὑποθήκῃ· κληθεῖσαν πεντηκόντορον, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐτοῦ θυγατέρων· ἃς καὶ ἐνθέμενος τῇ νηΐ, ἔφυγε. καὶ εἰς Ἄργος ἐλθών, βασιλεύει. καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Ἕλληνες Δαναοί. ἃ δὲ ὕστερον ἔπαθεν ὁ Αἴγυπτος ἐλθὼν καὶ αὐτός, καὶ ὡς αἱ Δαναΐδες πάσαι πάντας τοὺς ἐκείνου κατέσφαξαν ἀφυλάκτως, ὡς ἐν γάμῳ νυμφίους ἔχουσαι, δίχα μιᾶς ἢ δύο τινῶν, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι, οὐχ ἅμα ὅσον οὕτω Δαναὸς κατέσχε τοῦ Ἄργους ἀπάντως, ὑποχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ τότε κρατοῦντος Γελάνορος. ἀλλὰ διότι μετὰ τὴν τοῦ Ἄργους ἀνέκαθεν, διὰ τὴν τοῦ Ἰνάχου θυγατέρα Ἰώ. ὡς πέμπτη γένεα. πεντήκοντα παῖδας κατὰ τὸν Αἰσχύλον ἦν ὁ Δαναός, καθὰ καὶ ὁ Αἴγυπτος. Δανείζει, μεταδίδωσι τοῖς ἐνδεέσιν ἢ κιχρᾷ. Δανειζόμενοι, οὐ μόνον οἱ λαμβάνοντες, ἀλλὰ καὶ οἱ δανείσαντες. Δανείζω σοι τὰ χρήματα. ὁμοίως καὶ παρέχω. καὶ προτείνω. καὶ ὑποτείνω. καὶ ἐγχειρίζω καὶ ὑπέχω σοι δίκην. Δανεῖν, κοιμᾶσθαι. Δάνειον, ὄφλημα, χρέος, δῶρον. ἢ δάνειον, παρὰ τὸ δάνος ὃ σημαίνει τὸ δῶρον ὡς τέλος, τέλειον, δίδυμος, τὸ χρονίζον λέγεται χρέος. ὡς παρὰ τὸ δήν, δάνος καὶ δάνειον. Δανεισταί, οἱ τὸ δανεισάμενοι, καὶ τὸ δανείζοντες. Δανός, ἀληθές. ἢ δῶρον. ἢ μερίδα. ἢ ἰσχύν ἢ γέρας ἢ δάνειον. Δαπλόθα, μακροτράχηλα. ἐκ τῶν μερῶν ἔχοντα τοὺς λόφους. ἢ ὑψηλοτράχηλα. μετεώρους ἔχοντα τοὺς λόφους. ἢ τένοντας. Δαπέδῳ, κα

θεὸν ἐστὶ τῶν σῶν τῆς ἡ φασὶ πρὸς δὲ μνασέας ἐν πρώτῳ περὶ ἀσίας, ἰδαῖοι δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ τοῦ πατρὸς δακτύλου, καὶ τῆς μητρὸς ἴδης, ὁ δὲ τὴν φορωνίδα συνθεὶς, γράφει οὕτως· Ἔνθα, γόητες ἰδαῖοι φρύγες ἄνδρες ὀρέστεροι οἰκί᾽ ἔναιον, κέλμις δαμναμενεύς τε μέγας, καὶ ὑπέρβιος ἄκμων, εὐπάλαμοι θεράποντες ὀρείης ἀδραστείης· οἳ πρῶτοι τέχνην πολυμήτιος ἡφαίστοιο εὗρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις, ἰόεντα σίδηρον. καὶ δάκτυλοι, αἱ βάλανοι τοῦ φοίνικος. Δάκτυλος· ἐστὶ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ δάκτυλος· ἐστὶ δακτυλίδια, τὰ γυναικεῖα. Δακτυλιογλύφος, ἐστὶ δακτυλιογλυφίσ, παρὰ πλάτωνι. καὶ δακτυλοδεικτεῖται, ὡς δημοσθένης. δακτυλήθρα, ὡς ξενοφῶν ἐστὶ δὲ δακτυλοθεῖναι, τὸ λογίσασθαι. καὶ δάκτυλος ὁ ἀριθμός. καὶ τοὺς δακτύλους ἰδαίους κεκλῆσθαι λέγουσιν οἱ μὲν κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ὅτι πέντε. οἱ δὲ κατὰ τὸ τὰ ἔργα πάνυ ὑπουργεῖν, ὡς τῆς χειρὸς δάκτυλοι τεχνῖται τινὲς καὶ πάντων ἐργάται. τὰ δ᾽ ἐν τοῖς δακτύλοις, δακτύλιον. δακτυλίδιον. σφραγίδιον. σφραγίδας. οὕτω γὰρ τοὺς ἀσήμους δακτυλίους ὀνομάζουσι τοὺς τὰ σήμαντρα, ἢ λίθους ἐν αὐταῖς ἔχοντας. περὶ δὲ τῶν σμικρῶν δακτύλων ἐφόρουν, ὃ οἱ κᾶρες ἐκάλουν διὰ σμικρότητα. καὶ ἕτερον κορίαννον, τὸ λιχανὸν περιαρτημένον. καὶ δάκτυλος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, τετράχρονος. αἴτιον δὲ, καὶ δάκτυλος καλεῖται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁρμονιῶν τῶν δακτύλων· ἀπὸ γὰρ μακρᾶς εἰς τὰς βραχείας κατέρχεται ὁ δάκτυλος, ὁ μικρὸς. ὁ μετ᾽ αὐτὸν παράμεσος. εἶτα μέσος. ὁ μετὰ τοῦτον, λιχανός. εἶτα ἑξῆς, ὁ αὐτὴ χείρ. ὡς αὐτὴ ὅλης τῆς χειρὸς δυνάμενος. καὶ δάκτυλος, παρὰ τὸ δράσσω. δράκτυλός τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ δέχω δέξω, δέδεχα. δέδεγμαι, δέδεκται, δάκτυλος. οἱ δεκτικοὶ ὄντες τῶν διδομένων. ἢ παρὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω, δείκτυλοι, καὶ δάκτυλοι. δι᾽ αὐτῶν γὰρ ἡ δεῖξις γίνεται. Δάλα, ἄμπελος. Δαλαῖχαι, θάλασσαι. Δάλαι, λίμνη. Δάλεσον, ὄνον κρῖνε. Δαλεῖ, κακουργεῖ. Δαλέσασθαι, λυμήνασθαι. ἀδικῆσαι. Δαλίδας, τὰς μεμυστευμένας. Δάλιον, δαλὸν ἐν ταῖς ἱεροποιίαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν χέρνιβα. καὶ περιρραίνειν τὸν βωμόν. Δαλιοχεῖν, τὸ παιδὶ συνεῖναι ἀμπρακιῶται. τινὲς δὲ τὸ μαχλᾶν. Δαλιοχὸς, μοιχός. Δαλὶς, μωρός. Δάλκιον, πινάκιον. οἷον γραμματίδιον. Δάλλει, κακουργεῖ. Δαλλὼ, ἡ ἀπὸ μικρᾶς. οἱ δὲ, τὴν ἔξωρον παρθένον, ἢ γυναῖκα. καὶ πρεσβυτέραν, ὅτι ἴασον συμπαίζει ταῖς παρθένοις. ὑπερῆλιξ. Δαλμάσαι, εἰκάσαι. Δαλὸς, λαμπάς. ἢ ξύλον καιόμενον. παρὰ τὸ δαίω δαλός. καὶ δαυλός, ἢ παρὰ τὸ δαίω δαίσω, δαυλός. ὡς αὔω, αὔσω, αὐλός, καὶ δαλός. ὁ ἐπιπυρακτωμένος ἄνθραξ. δαλὸς καὶ ὁ μελάνουρος ἰχθύς. Δαλοῦν, σύρμοι. Δαλὼ, ὑπερῆλιξ. νεώτερος. Δαμᾷ, δαμάζει. δαμάζειν κυρίως, τὸ τὰς γυναῖκας μαλάσσειν. καὶ δαμάζει, καταπονεῖ. ἢ δαμάζειν, παρὰ τὸ δέμας ἀζειν. ὅ ἐστι ξηραίνειν. Δαμάζω, τήκω. τείρω. τρύχω. πιέζω. προνομεύω. Δαμὰλ, τὸ νέρωτα. ἤτοι τὸν δαμάζοντα. ἢ ἀγέρωχον. Δαμάλεις, καὶ πόρτιες, αἱ μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι. μηδὲ ὀχευθεῖσαι. αἱ πόρτιες δὲ, καὶ ἔτι ἀτελέστεραι τῶν δαμάλεων. ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων, μόσχοι τὰ νεογνά. ἐστὶ τὰ ὑπὸ ταῖς μητράσιν ἔτι. ταῦραι δὲ, αἱ τέλειαι. ἔστι δὲ ἡ δάμαλις τῆς δαμάλεως. ποιηταὶ δὲ καὶ ἡ δαμάλη τῆς δαμάλης λέγουσιν. ἀφ᾽ οὗ παρὰ θεοκρίτῳ, αἱ δαμάλαι. Δαμάλη, ὁ ἄρρην μόσχος. δάμαλις ἡ θήλεια. μόσχος δὲ ἐπὶ ἀμφοῖν. ταῦρος δὲ, ὁ ἄγριος βοῦς. Δάμαλις, τὸ νεογνὸν τῆς βοὸς θρέμμα. πόρις τι λέγεται. οἷον αὔγραυλαι πόριες. παρὰ τὴν πορείαν σκιρτητικὴ γὰρ ἡ δάμαλις. ἡ δ᾽ αὐτὴ καὶ πόρτις πλεονασμῷ τοῦ τ. ἀφ᾽ ἧς παρὰ ἡσιόδῳ ὑπὸ πόρτις ἔριθος. ἤγουν πόρτιος ἢ βοός. ἔτι δὲ καὶ πόρταξ ὑποκοριστικῶς κατὰ ὁμοιότητα τοῦ λεῖμαξ, καὶ μύλαξ. ἐστὶ λίθαξ. ἐστὶ πίδαξ. καὶ σκύλαξ. Δαμάλλοντις, δαρδάπτοντις. Δάμαρ ἱππεῖος, εἶδος ἰσχάδων. ἄμπολις. Δάμαρ, γυνή. γαμετή. παρὰ τὸν γάμον γάμαρ, καὶ δάμαρ. λέγεται καὶ δάμαρις. ἔνθεν ἐστὶ ἡ δάμαρτος θηλυκὴ εἰ μὴ ἄρα πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀπὸ τῆς εἰς ρ εὐθείας. Δαμάρης, ὀχετός. Δαμαρούσιος ὀχετὸς, δημόσιος. Δάμαρτι, γυναικὶ γαμετῇ. Δαμάσδει, ἀντὶ τοῦ δαμάζει δωρικῶς. Δαμασικόνδυλον αὔπολις, ὡς αἱ τὸν δαμασίστρατον ὀπτάχιον παλαιστὴν, οὕτω λέγει. Δαμασίφρων, ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος. πίνδαρος. δαμασίφρονα χρυσόν. Δαμάσκιος, στωϊκὸς φιλόσοφος σύρος. Δαμασκὸς, ἄμμα σάκου. Δαμάσσει, ἀπειλεῖ. Δαμάσσειε, ἐδάμασε. Δαμάσσαι, ἀποκτεῖναι. Δαμαστὴς, οὕτως ὁ προσκρούστης ἐκαλεῖτο. Δαμάστωρ, ἐκ τοῦ δεδάμασται ὡς πέπλεσται πλέστωρ. Δαματρίζειν. τὸ συνάγειν τὸν δημητριακὸν καρπόν. Δάμεια, ἑορτὴ παρὰ ταραντίνοις. Δαμεῖεν. δαμῶ, τὸ ὑποτάσσω. ὁ μέλλων, δαμάσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδαμον ὁ παθητικὸς, ἐδάμην ἡ μετοχὴ, ὁ δαμείς. τοῦ δαμέντος. τὸ εὐκτικὸν δαμείην. τὸ πληθυντικὸν δαμείημεν. ἐστὶ κατὰ συγκοπὴν δαμεῖεν. Δαμεῖσα, δαμασθεῖσα. Δαμεὶς, δαμασθεὶς, ἐν πολέμῳ ἀναιρεθείς. Δάμεν, ἀντὶ τοῦ ἐδαμάσθησαν. Δαμέντες, φονευθέντες. δαμασθέντες. Δαμεῦσαι, αἰχμαλωτίσαι κοινοποιῆσαι. Δαμῆναι, δαμασθῆναι. ἐπὶ γυναικὸς. ἀναιρεθῆναι ἐπὶ ἀνδρός. Δαμήμεναι, ὑποταγῆναι. Δαμιουργοὶ, αἱ πόρναι. Δάμις, ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ παρώνυμον δωρίδι διαλέκτῳ. παρὰ τὸ δῆμος γίνεται δῆμις, καὶ δᾶμις δωρικῶς. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δῆρος γίνεται δῆρις, ὄνομα κύριον. Δάμνα, ἐδάμαζε. Δαμναίμαν, δαμνάζοιμι. Δαμνάμενοι, δαμαζόμενοι. βιαζόμενοι. Δαμνᾶται, ἕλκεται. βιάζεται. φθείρεται. Δαμνεῖ, δαμάζει. Δάμνημι, δαμάζω. Δάμνησι, δαμάζει. ἀνακεῖ, ὑποτάσσει. ἀπὸ τοῦ δάμνημι. νησι. Δαμνῆτις, δαμάζουσα. τιμωρός. Δάμνια, θύματα. σφάγια. Δαμνόν, δεινόν. Δάμνος, ἵππος τυρρηνοί. Δαμνῶ, καὶ δάμνημι. δαμάω δαμῶ. ἐστὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δαμνῶ. καὶ εἰς μι. δάμνημι. Δαμνῶμαι, δαμνᾷ. οἷον ὅτι σὺ πάντας δαμνᾷ ἀθανάτους. ἴσον δαμάζεις. περὶ τὸ λυπὸν ἐστὶ τοῦ δάμνημι. ἀφ᾽ οὗ τὸ δάμναται καὶ τὸ δάμνασθαι, καὶ τὰ ὅμοια. Δαμοσόνιος, εἶδος βοτάνης. Δαμοῦαι, αἱ ἐπὶ μελαμπαγοῦς πεμπόμεναι λάκωνες. Δαμοῦχοι, οἱ τὸν δῆμον ἔχοντες. εἰσὶ δὲ κατά τινας πόλεις αὗται, ἀπὸ δὲ δεῖ, δῆμον δημοῦχον. Δαμοφανὴς, τὸ ἱμάτιον οἱ λάκωνες. Δαμηλὸν, ὁ πυρίεφθον λάκωνες κρῖνος. Δαμώματα, τὰ δημόσια ᾄσματα. ἢ δαμώματα, κοινώματα. δημοσιώματα. Δαμώμενος, ἀγαλλόμενος. οἱ δὲ, παίζων. Δάμων, ὄνομα. διδάσκαλος τοῦ περικλέους. Δαμώσιοι, οἱ δοκιμασθέντες. λάκωνες. Δαμώσεις, δημόται. ἢ οἱ ἐν τέλει. παρὰ λάκωσι. Δανάη, θυγάτηρ ἀκρισίου ἀργείων βασιλέως καὶ εὐρυδίκης, τῆς εὐρώπης θυγατρὸς γίνεται. ἣν ἀκρίσιος ὁ πατὴρ ὑπόγειον ποιήσας θάλαμον ἐνέκλεισεν, ὅπως τούτῳ τῷ τρόπῳ μείνῃ παρθένος. ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἦν κακόν εἰ ἀναιρεθῆναι,

δὸν τὸν κάπηλον τὸν αὐτόθι καπηλεύσαντα, παρέχειν τὰ πρὸς δαῖτα τοῖς ἐπερχομένοις. ἦν δὲ τὸ κύριον αὐτοῦ ὄνομα, ἔφεσος· ἀφ' οὗ ἐστὶν ἡ πόλις. Δαιτρεύειν, τὸ διαμερίζειν καὶ δαΐζειν, ἐξ οὗ καὶ ὁ δαιτρός. παρὰ τὸ δαίω γίνεται δαιτρεύειν· τὸ μερίζειν, λόγῳ δασμοῦ. καὶ δαιτρὸς ὁ μερίζων. καὶ δαιτρὸν πίνειν ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ μεμερισμένως. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἐκ τοῦ τὰ κρέα μερίζοντος δαιτροῦ. Δαιτροπόνος, σιτοπόνος· σιτοποιός. Δαιτυμόνες ἐν ὀδυσσείας φ, οἱ ἀπ' αὐτῆς δαινύμενοι ἐν μέρει τῇ δ ῥαψῳδίᾳ, ἐπὶ τῶν τὴν δαῖτα παρασκευαζόντων· ἤγουν οἱ δαιτυμόνες. οἱ εὐωχηταί οἱ ἀρισταί. Δαίτωρ, ὄνομα κύριον καὶ ὁ εὐωχητὴς, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, δαίτωρ· ὡς πράξω πράκτωρ. Δαΐφρονι δαίεται ἦτορ· τρόπος ἐτυμολογίας ἐστὶν, ἵνα καὶ ἀπαρτίσηται τὸ δαΐφρων, διὰ τοῦ δαίεται ἦτορ, καὶ εἰς ταὐτὸν ἄγεται ἡ φρόνησις ἀθηνᾶ, τῷ φρονίμῳ ἀνδρί. καὶ γὰρ ὀδυσσεὺς ὅταν τις δαίεται, τὸ φρονοῦν τῆς ψυχῆς μερμηρίζον καὶ μεριμνῶν. καὶ ἀθηνᾶ ὁμοίως δαίεται ἦτορ, πολύβουλος οὖσα. Δαΐφρων, παρὰ τὴν δαῒ δοτικὴν, καὶ τὸ φρὴν, ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων, ἢ ὁ τὰ περὶ πόλεμον φρονῶν. σημαίνει καὶ τὸν συνετὸν, παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω. ἵνα ᾖ, ὁ δεδαηκὼς φρονήσει. ἢ παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν, ὁ μεγάλως φρονῶν. τὰ δὲ ἐκ δύο τελείων συγκείμενα ὀνόματα, ἢ ἀπὸ εὐθείας συντίθεται, ὡς τὸ ἕως, ἑωσφόρος. ἢ ἀπὸ γενικῆς, ὡς τὸ οὐδεὶς οὐδενός, καὶ τὸ ὥρα ἡ φροντὶς, οὐδενόσωρα. ἔστι ἕλλη ἕλλης, ἑλλήσποντος. ἢ ἀπὸ δοτικῆς, ὡς ἄρει, ἀρηΐφιλος. καὶ δουρὶ, δουρικλυτός. ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ, νοῦν, νουνεχὴς, καὶ πόδα, ποδαλείριος. ἀπὸ δὲ κλητικῆς μόνον οὐ συντίθεται. ἐπὶ δὲ τοῦ δαΐφρονος πηνελοπείας, οὐ σημαίνει τὴν πολεμικὴν, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετήν. παρὰ τὸ δαῶ τὸ μανθάνω, δαΐων. καὶ ἐξ αὐτοῦ δαΐφρων. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα ὀνόματα, ἢ τῷ ε παραλήγονται, ὡς τὸ ἁμαρτῶ, ἁμαρτοεπής, ἢ τῷ υ ψιλῷ, ὡς τὸ μισῶ, μισούνης. ἢ τῷ ἰῶτα, ὡς τὸ, εἰλῶ, εἰλίπους· αἰδῶ αἰδίπος. ἢ τῷ ο, ὡς τὸ ἁμαρτῶ, ἁμαρτίνοος. οὕτω καὶ τὸ δαῶ, δαΐων, δαΐφρων. ἢ παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ φρὴν διάφρων, σημαινούσης ἐπίτασιν. ἔστι ἐν ὑπερβιβασμῷ, δαΐφρων. σώφρων ἔχεφρων δὲ, πολέμιος. Δαΐω, τὸ ἐπίσταμαι τὸ μανθάνω. καὶ τὸ καίω καὶ ἐξάπτω. ἀφ' οὗ, δαίμων ἡ τύχη. καὶ δαίμονες οἱ παρ' ἕλλησι θεοί. καὶ δαίω, τὸ μερίζω. ἀφ' οὗ δαῒς τὸ φῶς. καὶ δάδες, αἱ δεκτικαὶ τοῦ φωτός. καὶ δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, ἀφ' οὗ δαῒς ἡ εὐωχία. καὶ δαίνυμαι, τὸ εὐωχοῦμαι. καὶ δαιτυμόνες οἱ εὐωχούμενοι. καὶ δαίδαλος, ὄνομα κύριον. ἦν δὲ μηχανικός. καὶ ἀπὸ τούτου δαιδάλεον τὸ ποικίλον. καὶ δαιτρὸς, ὁ μάγειρος. καὶ δαιτρεύω. δαιτρεία. καὶ ἕτερα, διὰ διφθόγγου. Δακέθυμον, λυποῦντα τὴν ψυχήν. Δάκες, αἱ νῦν πατζινακῖται λεγόμεναι. Δάκετον, θηρίον ἑρπετόν. παρὰ τὸ δάκνω, δάκνετον. καὶ δάκετον. καὶ δάκετος. καὶ δάκια, τὰ μικρὰ θηρία. Δάκια, τὰ ἄγρια ὀρνιθάρια. Δακνά, λυπεῖ. Δακνὶς, ὀρνέου εἶδος. Δάκνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, οὔτι ὥσπερ κύνες δάκνουσιν ἀλλήλους. δάκνω δήξομαι ἔδακον. δάκνομαι δηχθήσομαι δέδηγμαι, ἐδήχθην. Δάκνω, παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνω, γίνεται δαχαίνω. ἐξ οὗ καὶ δαικάνω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι καὶ πλεονασμὸν τοῦ γ. Δάκος, καὶ δάκετα, θηρία ἰοβόλα. ἑρπετά. ἡ εὐθεία, τὸ δάκος. Ἐμὲ δεῖ φαίνειν δάκος ἀδινὸν, ἔστι κατηγορίαν. τὸ δὲ δάκετον, παρὰ τὸ δάκνω δάκνετον, ἔστι δάκετον. σημαίνει δὲ τὸ δάκος καὶ δῆγμα. οἷον, Σῆμα δέ τι δάκεος αἱμορρόου. Δακόωσαι, πορθοῦσαι. Δάκρυ, ἀποκοπὴν παθὸν ἐκ τοῦ δάκρυον, οὐκέτι κινεῖται εἰς κλίσιν. καὶ δάκρυσι λέξις, μὴ δακρύοις. ποιητικὸν γάρ. Δάκρυα, γίνεται παρὰ τὸ δάκνω. δακνομένης γὰρ οὔσης τῆς ψυχῆς, πρόεισι δάκρυον. Δακρυόεσσα· ἀπὸ τοῦ δάκρυον ἤγουν, μετὰ δακρύων. Δάκρυον γίνεται, ὅταν τὰ κοῖλα τοῦ ἐγκεφάλου τῶν ἐκ τῆς λύπης ἀναθυμιάσεων πληρωθέντα, δι' ὀχετῶν τινῶν τῶν κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς πόρων, τοῦ ὑγροῦ τὸ βάρος ἀποσκευάζεται. Δάκρυον θαλερὸν, ἢ ἀκμαῖον, ἢ τὸ ἔνικμον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν θαλλόντων φυτῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἐπεὶ τὰ κυρίως θάλλοντα καὶ ἁπαλά εἰσι, καὶ διὰ τοῦτο ἔστι τέρεν δάκρυον ὅπου λέγεται τὸ ἁπαλόν. ἐπεὶ δὲ χλωρά εἰσι τὰ θάλλοντα καὶ ὑγρότητα ἔχει πλείω, διὰ τοῦτο καὶ ὑγρὸν δάκρυον καὶ χλωρὸν ὁ εὐριπίδης φησί. σοφοκλῆς δὲ ἐν τραχινίαις, χλωρὰν ἄχνην δακρύων ἔφη. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ δάκρυ ἀποκοπὴν παθὸν ἐκ τοῦ δάκρυον, οὐκ ἔτι κινεῖται εἰς κλίσιν ὡς εἴρηται. ὡς οὐδὲ τὸ δῶ, ἤτοι δῶμα. οὐδὲ τὸ κρῖ, ὅ ἐστι κρῖμνον. οὐδὲ τὸ ἧλ, ὅ ἐστιν ἧλος. Ἄλλως. Δάκρυον, φθαρτῆς φύσεως ἰδίωμα. ὃ παρ' ἀδὰμ πρὸ τῆς παραβάσεως, οὐκ ἐκέκτητο. παρὰ τὸ δάκνω δάκνυον, καὶ δάκρυον. δακνομένης γὰρ τῆς ψυχῆς, ἐξέρχεται τὸ δάκρυον. ἢ ἀπὸ τοῦ δήκω, ἔνθεν ἔδακον. θυμοδακὴς γὰρ μῦθος. τὸ δάκρυον τὸ πληθυντικὸν δάκρυα. ἡ δοτικὴ δακρύοις. πόθεν οὖν τὸ δάκρυσι; ἐπὶ τῇ λήγουσι συλλαβῇ, εἰς σι τρέπεται ὥσπερ καὶ ἐν τῷ προβάτοις, προβάσι. εἰκάτοις εἴκασι. πετάλοις, πέταλσι κατὰ μεταπλασμόν. Δακρυόφιν, κατὰ μεταπλασμὸν, ἀντὶ τοῦ δακρύοις. ὅμηρος ὀδυσσείας ε, οὐδέ ποτε ὄσσε δακρυόφιν τέρσοντο. ἀντὶ τοῦ δακρύοις. ἔστι ἰλιάδος η. δαρδανίδης πρίαμος θεόφιν ἀτάλαντος. ἀντὶ τοῦ θεοῖς. Δακρυπλώειν βεβαρηότα με, φρένας οἴνῳ παρ' ὁμήρῳ, ἐν ὀδυσσείας τ, τουτέστι, τοῖς δάκρυσι πλέειν, διὰ τὸ ἐξ οἴνου βάρος. ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν ἀστειότερον, μή τις εἴποι διὰ δακρύων πλώειν ἔμφορτον ὄντα οἴνου βάρει, ὡς καὶ ναῦς οἰνοφόρος. ἔστιν οὖν οἰνοβαρὴς, πλώει διὰ ὕδατος. Δακρυρροεῖν, δάκρυα ῥέειν. Δάκρυσι πεφυρμένη, ἀντὶ τοῦ ἠχθεσμένη. ἔστι ἔχεταί πως ἡ λέξις τοῦ χίλεα φύρσω αἵματος. Δακρύω σε, τῆς ἀναισθησίας νοεῖται ἕνεκα. καὶ ἀντιστρόφως. δακρύω σου τὴν ἀναισθησίαν. Δακρυόπετρον, ἀτυχέστατον. Δακρύω τὸν ἀποθανόντα μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Δακρύω ἐπὶ τοῖσδε, καὶ ἐπιδακρύω τοῖσδε. ἤγουν διὰ ταῦτα. Δακτυλήθρα, ἡ τοῦ δακτύλου σφενδόνη. καὶ δακτυλήθρας ἔχων, ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον. Δακτύλιος, ἡ σφραγὶς, ὡς τὸ τὸν δακτύλιον σοῦ περιελὼν, ἐτύπωσεν ἐπὶ στολήν. ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν δάκτυλον ἰέναι. δακτύλια, καὶ οἱ τετρημμένοι λίθοι, ἀφ' ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἀνάπτουσι. καὶ δακτύλιος, τροχίσκος περὶ τὸν ἱπποκράτην. Δάκτυλοι ἰδαῖοι, ἓξ καὶ πέντε φασὶν εἶναι. δεξιοὺς μὲν τοὺς ἄρσενας, ἀριστεροὺς δὲ τὰς θηλείας. φερεκύδης δὲ τοὺς μὲν δεξιοὺς εἴκοσι λέγει. τοὺς δὲ εὐωνύμους τριάκοντα δύο. γόητες δὲ ἦσαν, καὶ φαρμακεῖς. καὶ δημιουργοὶ σιδήρου λέγονται πρῶτοι, καὶ μεταλλεῖς γενέσθαι. ὀνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἴδης. ἀριστεροὶ μὲν ὥς φησι φερεκύδης, οἱ γόητες αὐτῶν. οἱ δὲ ἀναλύοντες δεξιοί. ὡς ἑλλάνικος. οἱ δέ φασιν, ὅτι ἰδαῖοι δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐντὸς ἴδης ἐντυχόντες τῇ ῥέᾳ, ἐδεξιώσαντο τὴν

θεόν

διαμερίζει. Δαίεται ἤγουν πυρὶ, ἀντὶ τοῦ μερίζεται. ὅθεν καὶ μερμερίζειν λέγεται. Κρέα δαίετο παρὰ ὁμήρῳ, καὶ τέμε μοίρας. τὸ μὲν τέμε, τὸν ὕστερον τομὸν ὑποβάλλει νοεῖν. τὸ δὲ δαίετο, τὸν δαιτρὸν παρετυμολογεῖ. συστέλλει δὲ τὸ πυρὶ α, τὴν λέγουσαν ἐνταῦθα, ὡς ἀποκοπεὶς πάθος ἐκ τῶν κρέατα. διὸ καὶ δάκτυλον ἀπαρτίζει. Δαιζόμενος, καθὸ κοπτόμενος. καθὸ κτεινόμενος. Δαΐζων, διακόπτων. παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω. ἢ παρὰ τὴν δαΐδα, ὃ σημαίνει τὴν μάχην. Δαισμὸς, διαίρεσις. μερισμός. Δαῖσαι, διδάξαι. Δαιτυμόνες, ἀσκυρῶ μένοις. Δαῖμα, σπιθαμὴν, ἢ τὸ ἔγκολον τοῦ χανίου. στόμονα δὲ παραπτέα. Δαιμαὶ, αἱ καθ' ἕκαστα διανεμηθεῖσαι τῆς οὐσίας, εἰς βασιλέως. Δαίμονας, καὶ θεοὺς κριτικούς. τὰ μὲν ἄλλα σημαίνει ἡ κρίσις, αἰεὶ ἐόντας ἀποκαλοῦσα. καὶ αἰειζωὶ τῆς, ἢ ἄφθιτοι. ἢ ἀθάνατοι. καὶ πάντα δυναμένους, δίχα τοῦ τὴν εἱμαρμένην ἀναλύειν. ἢ μὴ δὲ ὁρωμένους, εἰ μὴ ἄρα ἐν μεταμορφώσει διὰ ἐνέργειαν. τὰ δ' ἄλλα σωματώδεις αὐτοὺς παράγει. ἢ ἀνθρωποπαθεῖς. εἴ γε καὶ τιτρώσκονται, ὡς ἀφροδίτη καὶ ἄρης. καὶ ἅδης. ἢ κεραυνῷ βληθέντες. οὐδὲ εἷς δὲ καὶ τοῖς ἑαυτοῖς τὰ ἕλκη θεραπεύονται. βάλλονται καὶ ὑπὸ ἔρωτος ἀθανάτοις δίχα, καὶ ἀρτέμιδος. αὗται γὰρ παρθένοι παράγονται. καὶ δέος πάσχουσιν ὡς οἱ δήσαντες ὑπὸ τοῦ βριαρέω. καὶ τρόμον ὡς ἡ δέ εἰς ἀφροδίτη. καὶ φθονοῦσιν, ὡς ἡ καλυψὼ αὐτοὺς αἰτιωμένη λέγει. καὶ ἐσθίουσι. ἢ πίνουσι. καὶ ὑπνοῦσι. καὶ ὅλως πάντα πάσχουσιν, ὅσα περ οἱ ἄνθρωποι.

Δαιμοδία, ἡ τῶν χριστῶν ἐπιβολή. Δαιμονᾶν, ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι, καὶ μαίνεσθαι. Δαιμονίζειν, τὸ δαιμονᾶν γενέσθαι, καὶ ἀποθεοῦσθαι. Δαιμονίη παρ' ὁμήρῳ ἐν πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ, ἀντὶ τοῦ δαιμονίως, ἤγουν σφόδρα περίεργε λαμβάνεται. ἐν δὲ τῷ δαιμόνιε φθίσει σε τὸ σὸν μένος, τὸ ἔνθεον τῆς ὁρμῆς καὶ ἀνδρείας, τοῦ ἕκτορος θέλει δηλοῦν τοῦτο μα. ἐν δὲ τῷ, δαιμόνιε, οὕτω που μάλα εἴλπεαι υἷας ἀχαιῶν ἀπτολέμους τ' ἔμμεναι, καὶ ἀναλκίδας ὡς ἀγορεύεις, τὸ βασιλικὸν, καὶ ἔνθεον τοῦ ἀγαμέμνονος. ἐν δὲ τῷ δαιμόνιε τὸ λέληκας, τὸ μουσικὸν καὶ ἱερὸν τῆς ἀηδόνος. ἐν δὲ τῷ δαιμόνιοι χλοῦναι μὲν ὀρίτροφον, τὸ καρτερικὸν καὶ ἔμμονον τῶν ἀλιέων ὃ πρόσεστιν αὐτοῖς ὡς ἀπὸ μοίρας δαίμονος. ἔστι δὲ εὔφημον ὄνομα τὸ δαιμόνιε, διὰ καρτερίαν ἢ ἀνδρείαν, ἢ κράτος βασιλικὸν ἢ ἔνθεον. ἢ ἄλλην τινὰ ἀρετὴν λεγόμενον. ἐνίοτε δὲ, καὶ μετρίως καθάπτεταί τις εἰς περιεργίαν, ἢ τοιοῦτόν τι σκώπτων. ἐνίοτε δὲ καὶ εἰρωνικῶς λέγεται, ὡς τοῦ νομίζοντος ἔνθεον ἑαυτὸν ἢ ἀνδρείας μετέχον. ὡς ἐν τοῖς· δαιμόνι' ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐπισταμένως ἴσασι ἡμεῖς. καὶ δαιμόνιε, ἤγουν μακάριε. Δαιμονιστὰ, δαιμονίζει. κρῆτες. Δαιμονίως, παραδόξως. ὑπερφυῶς. μακαρίως. Δαιμόνιε ξείνων σὺ ταχέως, ὡς οἶον ὑπερθετικὸν καθὰ καὶ τὸ, ἀνδρὶ λοξείνων. Δαιμόνιον, θεῖον. καὶ θαυμαστόν. Δαιμόνιος, μέση λέξις. διὸ καὶ τὸν βασιλέα δαιμόνιον καλεῖ. καὶ τὸν δημότην ὁμοίως δαιμόνιον. ἐκεῖνον μὲν γὰρ, ὡς εὐδαίμονα. τοῦτον δὲ, ὡς δυσδαίμονα. τῶν μέσων γάρ ἐστι, καὶ ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη. καὶ ἀμφιρρεπῶς ἔχουσιν αἱ λέξεις, πρὸς ἐναντία ἀγαθόν, τι καὶ μὴ τοιοῦτον. ὅτι μέν, ὅτι τὸ εὖ, ἢ τὸ δὶς προσλαβοῦσι, τὸ σαφὲς διακρίνονται. ἀεὶ γίνη παρὰ τῷ ποιητῇ ἐπαμφοτερίζει τὸ δαιμόνιος, ἀναλόγως τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις. ποτὲ μὲν οὕτως, ποτὲ δὲ ἄλλως λαμβανόμενον. οὕτω καὶ συμφορὰ, καὶ ὁ αἰνός. Δαίμνιος, τοῦ δαίμονος. Δαίμων, ἡ ἑκάστου τύχη. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον. ἢ δαίμων ἐστι, φύσις λογικὴ δι' ἀέρος ἔχουσα θυμοῦ πρακτικῆς ἐκπίπτουσα. καὶ δαήμων, δαήμων. θερμόφρων. ἢ θεός. Δαινὸν, πυκνὸν καύσιμον. Δαίνυ, δαίνυε. ὁ παρατατικὸς, ἐδαίνυον. ες. ε. καὶ τὸ προστακτικὸν, δαίνυε. ἢ ἀποκοπῇ τοῦ ε, δαίνυ. ἢ οὕτως· δαίνυμι, ὁ παρατατικὸς, ἐδαίνυν. υς. υ. ἡ μετοχὴ ὁ δαινὺς. τοῦ δαινύντος. τὸ προστακτικὸν, δαίνυθι. ἢ ἀποκοπῇ τοῦ θι, δαίνυ. δαίνυμαι, τὸ εὐωχοῦμαι.

Δαίνυντο, εὐωχοῦντο. ἀπὸ τοῦ δαίνυμι. τὸ παθητικὸν, δαίνυμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδαινύμην. σο. το. τὸ πληθυντικὸν ἐδαίνυντο. Δαινῦσθαι, ἐκ τοῦ δαίνυε, κέκραται ἢ καὶ τρίτον ἐστὶ πρόσωπον παρατατικοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ δαίνυμι. δαίνυ δαῖτα γέρουσιν, ἀντὶ τοῦ ἴσα κρατῆρα. καὶ τίθει δαῖτα γέρουσι. Δαίνυνται, ἑστιῶνται. θερμαίνονται. Δαίνυσθαι, εὐωχεῖσθαι. τρέφεσθαι. ἢ δαίνυσθαι παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ω, τὸν τάφον δηλοῖ τουτέστι, τὸ ἐπὶ νεκρῷ περίδειπνον. ὃ καὶ αὐτὸ δαῖτα ἐστὶ λέγειν ἀττικῶς. Δαΐξας, διακόψας. καὶ δαΐ, τῇ μάχῃ. Δαιόμενος, διακοπτόμενος. μεριζόμενος. Δαῖον, τέρας πολεμικὸν σημεῖον. Δάϊον, ἰσχυρόν. ἀγαθόν. Δαῖρα, ἡ αὐτὴ τῇ δαείρᾳ. Δαῖραν μουνογένειαν λέγει ἀπολλώνιος, τὴν περσεφόνην. ὡς δηλοῖ διὰ τὸ μουνογένειαν νυχίαν δὲ εἶπεν, ἤτοι διὰ τὸ χθονίων βασιλεύειν. νύκτα γὰρ τὸν ἀφώτιστον τόπον φασίν. ἢ ὅτι νυκτὸς οὔσης ἐξιλάσκονται. εὔλογον γὰρ τὴν τῶν νυχίων τόπων κρατοῦσαν, καθ' ἣν τῆς νυκτὸς ὥραν ἱλάσκεσθαι. ὅτι δὲ τὴν δαῖραν περσεφόνην καλοῦσι, διμαθὲς ἐστὶ, καὶ αἰσχύλος μαρτυροῦσι. Δαῖρα, θάσιοι.

Δαίρω, τὸ τύπτω. δέρω δὲ τὸ ἐκδέρω, ψιλόν. Δαὶς δαιτὸς, ἡ εὐωχία. ποιητικόν ἐστι. καὶ δαίτη δαίτης. ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. ἢ δαὶς, ἡ ἁπλῶς εὐωχία. ὡς ὄνομα κοινὸν καὶ γενικόν, ἡ δὲ εἰλαπίνη καὶ ὁ γάμος, καὶ ὁ ἔρανος, εἴδη εἰσὶ τῆς δαιτός. διὸ καὶ ἡ ἐρώτησις παρ' ὁμήρῳ οὕτω προάγεται. τίς ἡ παροῦσα δαὶς, ἆρά γε εἰλαπίνη, ἢ γάμος, ἢ ἔρανος. Δαὶς, ἤτοι ἡ εὐωχία. ἀφ' ἧς καὶ δαιτυμὼν, ὁ ἑστιώμενος. καὶ δαιτρὸς, ὁ μάγειρος. καὶ δαιτρεῦσαι παρ' ὁμήρῳ. καὶ κατὰ δαίσαντο παρ' ἰωσί. καὶ πανδαισία. καὶ δαὶς ἡ λαμπὰς, παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ἔστι καὶ δαὶς, ἡ μάχη παρὰ τὸ δαίω τὸ διακόπτω. Δαΐς, ἡ μάχη. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ὁ μέλλων δαίσω. ἀποβολῇ τοῦ ω, δαίς. καὶ καθ' διάλυσιν δαΐς. ἐν δαΐ λυγρῇ. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, καθ' διάλυσιν δαΐω. πλεονασμῷ τοῦ ζ, δαΐζω. ὁ μέλλων δαΐσω. ἀποβολῇ τοῦ ω. δαΐς. Δαισαία, ἡ πτισσάνη. ἀπὸ σίτου ἐπτισμένου ἑψηθεῖσα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ δαίσασθαι τὴν γὰρ πρώτην τροφὴν πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν ἄρτων, οὕτως ἐποιοῦντο. Δαίσιμον, τὸ ἐδώδιμον. Δαισιαιὸς, δρομεύς ἐστιν ὡς βραδυτῆτι, ἢ πενίᾳ κωμῳδούμενος.

Δαιταὶ, λαμπάδες. Δαιταλεὺς, ὁ εὐωχητής. Δαιταλεῖς, οἱ δαιτυμόνες. καὶ θιασῶται. ἀριστοφάνης. ὡς δ' εἰ ποιοῖθ' ἴσα τοῖς δαιταλεῦσιν, ὁ βασιλεὺς χαριζόμενος. Δαιταλουργία, ἡ μαγειρικὴ τέχνη. Δαιτήριον, μεριστήριον. ἀπὸ τοῦ δαίσαι τὸ μερίσαι. Δαίτης ἦν τίς ἀνὴρ, ὃ ἐστιν, ἐτύχετο αὐτὴν ἦλθε τεριοῦ τοῦ ἢ τὸ ἦν τινας ὁ ποιητής. ἦν τινος, ὥς τινι συντίθεσθαι εἰωθὸς μετὰ γενικῆς συνέταξε. δαίτην συνήθως. καὶ βαρυτόνως δαῖτα φασί. Δαλίδα, μικρὰν λαμπάδα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν τοῦ σκορόδου κεφαλὴν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Δαλὶς, τόπος ἐν ἐφέσῳ. εἴρηται ἀπὸ τοῦ λα

Γωνασμοῖς, ἀπορυγαῖς· ἀπαγωγαῖς. ἴδια δὲ τοῦτό φασι, λειπὸν καλοῦντες ὀβολούς. ἔστι δὲ ἢ τι γωνασμοῖς, ἢ γωνιασμοῖς, ἢ γαλιασμοῖς· ἀπάταις. Γῶνορ, γωνία. λάκωνες. Γωνορίσματα, γνωρίσματα. ἰταλιῶται. Γῶος, γυιός· εἶδος. ἢ παιδιὲ τῆς παλαιστρικῆς· οἱ δὲ, κόπτει. Γώνυμος, ὁ φερώνυμος. Γῶος, μνημεῖον. Γῶπας, κολοιούς. μακεδόνες. Γυροῦται, ταρχῶ. λάκωνες. Γωρυτὸς, ἡ τοῦ τόξου θήκη, ὡς χωροῦντα τὸ ῥυτὸν ὅ ἐστιν ἑλκυστὸν τόξον· ἵνα ᾖ χωρυτός· καὶ μετακλίνει τοῦ γ γωρυτός. ἢ γωρυτὸς καλεῖται τὸ ὅπλον, ἐν ᾧ ἐμβάλλεται τὸ τόξον ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ χωρῶ καὶ τοῦ ῥυτὸν τὸ ἑλκυστόν· τὸ χωροῦν δηλαδὴ τὸ ἑλκυστόν. ἤγουν τὸ τόξον.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Γ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Δ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄.

Δαβαντίτης, ἀπὸ δαβαντίνης, τόπου. Δαβεῖ, κάθευδε. λάκωνες. Δάβελος, δαλός. λάκωνες. Δαβὶρ, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὀνομάζεται. Δαβὶδ, ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ, ὁ προφήτης, ὁ προπάτωρ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ θεοῦ· ὃς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι, ἐτράφη μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος ὁ παντοκράτωρ, ἦν μετ᾽ αὐτοῦ. Δαβίδειος σορὸς, καὶ δαβίδειον μέλος, τὸ τοῦ δαβίδ. Δαβουλὴ, ἄρκτος χαλδαία. Δαγκόνω, ἐκ τοῦ δάκνω παράγεται. Δάγκολον, δρέπανον. Δάγμος, αἰκτρός. πικρὸς. ἐλεεινός. Δαγνὸν, πυκνόν. Δαγυμένον, ἐρευμένον. Δαγύδι παρὰ θεοκρίτῳ· ὡς τὸ, Ἀλλ᾽ ἐπάγων δαγύδι, αὐτὶ τῆς ἀφανοῦς γέγονα. ὁμοία δαγύδι. ᾧ αἱ παρθένοι κοσμοῦνται. δαγὺς γάρ ἐστι, κοροκόσμιόν τι. καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην· οἱ δὲ πλαγόνα, ὡς αἱ ἀττικοί. ἀπὸ τοῦ πεπλάσθαι ἐκ κηροῦ. οἱ δὲ, κόσμον ἐγχέροστον γυναικῶν τὴν δαγύδα φασί. καὶ στέφανον περιφέρουσα τὴν κεφαλήν. ἢ δαγύδι, ἀντὶ τοῦ κρυστάλλῳ ὁμοία. ἢ στήλῃ· ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ· ἀλλ᾽ ὥς τε στήλη ἔμπεδος μένει. λέγεται καὶ δαγὺς, ἀπεικόνισμά τι ἀφροδίτης· ἢ εἴδωλον. Δᾶδα, λαμπάδα. Δᾶδας, λαμπάδας. Δαδαίνειν, αὐτὶ χέρα ἀπτίζειν. μεριμνᾶν. φροντίζειν. ἀθῆναι. Δᾶδες, λαμπάδες. ἔχει τὸ ι, ἐπειδὴ εὕρηται καθ᾽ διάστασιν δαΐδων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δαίω τὸ διακόπτω καὶ καίω. ὁ μέλλων δαίσω, ἡ λαμπὰς, ἐκ τοῦ δαὶς, καὶ δὰς κατὰ συναίρεσιν. ἔμεινε δὲ τὸ ι ἀνεκφώνητον. καὶ δᾶδες, λαμπραί. Δαδεύουσι, διαιροῦσι, δέχονται. Δαδουχεῖ, ἤγουν φαίνει λάμπει. φέγγει. φωτίζει. φαείνει. Δαδοῦχος, λυχνάπτης. λαμπαδηφόρος. Δαδουχοῦνται, φαίνονται. Δαδύσσεται, ἕλκεσθαι σπαράσσεσθαι. Δαδύσσω, τὸ ταράσσω. Δαείω, οἶδα. ἐπίσταμαι. Δάειν, κακουργεῖν. Δάειον, κλαύσιμον.

Δάειρα, δάειρα γὰρ εἶναι τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὴν δηλοῖ καὶ δαήμων. ἔμπειρος. ἡ δάειρα, ἡ περσεφόνη, παρὰ ἀθηναίοις. παρὰ τὴν δᾶδα. ἐπειδὴ μετὰ δᾴδων, ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια. ἢ ὅτι δᾶδα φορεῖ. Δαεὶς, καεὶς. ἢ αὐτὶ τοῦ μαθὼν. Δάελον, διάδηλον. Δάε, ἐδίδαξε. δαείω δαῶ, τὸ κόπτω. Δαὴρ, ἀνδράδελφος. Δαερὸν, μέλαν καὶ τὸ καιόμενον. Δάζω, τὸ μερίζω καὶ δάσσω, ἐξ οὗ δαστός. ἄδαστος καὶ κατ᾽ ἔλλειψιν, ἄδατος. καὶ ἄδαστα παρὰ σοφοκλεῖ ἐν αἴαντι, τὰ μὴ μεριζόμενα. Δάη, ἐλύπησε. Δαηθμὸν, ἐμπρισμόν. Δαήλης, ἱερεὺς ἀρτέμιδος. Δαήμων, ἐπιστήμων, ἔμπειρος. παρὰ τὸ δάω δαῶ. δαήσω. δεδάηκα δεδάημαι, δαήμων. ἡ δαημονέστερος, ἐμπειρότερος. δαημονέστατος, ἐμπειρότατος. Δαῆναι, μαθεῖν. Δαὴρ ἐστὶν, ὁ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφός. καὶ παράγεται ἀπὸ τοῦ δάω τὸ μανθάνω. ὃν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀγχιστέων δεδάεν ἢ ἐμεμαθήκει ἡ γυνή. δαὴρ, συγκοινὸς λέξις δηλοῖ δὲ, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφόν. οὐ γάλως τὸ θηλυκόν. Δαηρὸν, λαμπρὸν ξηρόν. καυματηρὸν θερμόν. Δάης, μάχης μεγάλης. Δαῖσαι, χορτάσαι σιτίων. Δαήσεται ἐμοὶ, κηδεὸς συνέταξε φοινικὶ. ποιεῖ δὲ τὸ ῥῦ καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ εἰδέναι ὃ καὶ αὐτὸ φοινικῶ ποτὶ συντάσσεται. Δαῆται, καίεται. Δάθα, ἄρπη. φρέατα. τραπεζῖναι. Δαὶ, σύνδεσμος παρεγκείμενος τῶν ἐπιρρηματικῶν μορίων. ὃς καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. Δαιάζω, ἀναβοῶ στενάζω. Δαΐας, ὁδόν. ἀριστοφάνης. ἀγωνιστικὴν ἔμπειρον. ἀπὸ τοῦ δαῆναι, ἡ σύνταξις δὲ δαΐας ὁδόν, ἔμπειρον ἢ αἰτὶ τοῦ φιλόνεικον. Δαὶ δαὶ, τί δέ. Δαίδαλα, ἀπὸ τοῦ δαιδάλλεια συγκέκοπται ἀπὸ τοῦ κρητὸς δαιδάλου, ἢ γυναικὸς δαιδάλης, αἱ τοιαῦται λέξεις εἰσί. καὶ ὅτι πλεονάζει ἐν τοῖς τοιούτοις τὸ δεύτερον δ. ἐκ τοῦ δαίω γὰρ τὸ μανθάνω, καὶ ὁ δαίδαλος, καὶ τὰ καθ᾽ αὐτόν. Δαίδαλα, συγκόπτει ἐκ τοῦ δαιδάλλεια. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, τὰ καλά. δαιδάλου γὰρ ἐκάλουν ἔργον, πᾶν καλόν. διὸ καὶ ἄλεξις φησὶν, ὡς εἴ τοι τινες παρῆσαν δαιδάλειοί τινες. ἤγουν καλοί. Δαιδάλειον, τὸ ὑπὸ δαιδάλου κατασκευασθέν τι ἀνδριάντα. καὶ δαιδάλεον, τὸ ποικίλον τι κατασκεῦ. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος, κατ᾽ ἀποβολὴν τοῦ ι. Δαίδαλον, τὸ δὲ δάλμα. τὸ ποίκιλμα. συγκοπεὶς, ἐκ τοῦ δαιδάλεον. δαίδαλον ποίημα, καὶ τὸ κοσμούμενον ὑπό τινος ξύλον. Δαίδαλος, τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἥρωος. παρὰ τὸ δαίω. σημαίνει τὸ ἐπίσταμαι δάελος ὁ ἐπιστήμων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ δαίδαλος. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω. καὶ δαίδαλα, ποικίλα κατασκευάσματα. τὰ ἐκ διανοίας καὶ ἐμπειρίας ὄντα. ἢ παρὰ τὸ δαῆναι, τὰ ἐκ μαθήσεως γενόμενα. ἢ ἀπὸ τοῦ δαιδάλου, τοῦ ποικίλλοντος τὰ ἴδια ἔργα. ἢ ἀπὸ δαιδάλης ἀθηνᾶς, μάμμης ἢ τροφοῦ. πᾶν δὲ τὸ ὑπὸ τῆς παρθένου δημιουργούμενον, εἰς αὐτὴν ἀναφέρεται. Δαιδαλόχειρ, ὁ ποικίλα καὶ ἐξαίσια ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενος. Δαιδαλωσέμεν, κοσμήσειν. παρὰ τῷ πινδάρῳ. Δαΐδες, λαμπάδες. λύχνοι. Δαιδίσσουσι, βασανίζουσι. Δαιδύσσεσθαι, ἕλκεσθαι. Δαΐδων, ἐντελὲς ἐστὶ τοῦ δᾴδων ἀπὸ γὰρ τοῦ δαίω τὸ καίω, δαὶς, καὶ δαὶς. ἐξύνεται δὲ τὸ δὰς, ὅτι τὰ ὀξυνόμενα ἐν τῇ συναιρέσει, πάλιν ὀξύνεται ἢ φαὸς, φῶς. δαὶς, δὰς ἐν τὰ τοιαῦτα. Δαῒ πῦρ τουτέστιν αἰθαλεῖ. Δαίειν, κνάειν. φλέγειν. Δάιλε μῦθον, δίελε σαφήνισον. Δαιελεξις, τὸ περιρακτωμένας ξύλας. κατὰ τὸ ἀρχαῖον, μετὰ προσβολῆς πυρσοῦ, παρὰ ἀργείοις. Δαιμῶν, δαιμόνων. Δαίμος,

κλίσις, οἷον τῆς γυναικὸς καὶ τὰ ἄλλα εἰσὶν ἄχρηστα. ἡ γύναιξ δὲ πάλιν αὐθεία ἄχρηστος. ἡ δὲ ἀπ' αὐτῆς κλίσις, οἷον τῆς γυναικὸς, καὶ τὰ ἄλλα, εἰσὶν εὔχρηστα. πλὴν μόνης τῆς κλητικῆς. γράφεται γὰρ ὦ γύναι. Γυνὴ λέγεται, καὶ ἐπὶ τοῦ θήλεος ἀπηθῶς. λέγεται δὲ, καὶ ἐπὶ τῆς ἐχούσης ἄνδρα. ἰστέον δὲ ὅτι, γυνὴ μὲν ἡ γαμετή. καὶ γυναικοφίτης, ὁ εἰς ὑποδοχὴν γυναικῶν τὸ πάθος ἀκρός. ἡ κλίνεται γυναικοφίτιδος. ὅπερ δὲ ἐπὶ γυναικῶν ἡ γυναικοφίτης, τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν ὁ ἀνδρών, ὃς κλίνεται ἀνδρῶνος. καὶ γυνὴ, ἡλικία τις παρὰ πυθαγόρα. ἢ ἄνθρωπος γύννις. δειλὸς. ἄνανδρος. γυναικώδης. ἀριστοφάνης. γύννιδας μαλακούς. Γύννις, μαλακὸς. γυναικώδης. ἀνδρόγυνος. παρὰ τὸ γυνὴ παρωνύμως. ὡς δάφνη, δαφνίς. νύμφη, νυμφίς. οὕτω καὶ γυνὴ γύννις. Γυιοκόροις, τὰς καταπονούσας τὰ μέλη μέχρι κόρου. ἡσίοδος. Καὶ γυιοκόροις μελεδῶνας.

Γυπαίειν, τὸ συμπτύσσεσθαι, καὶ φρίττειν. καὶ τρομαίνειν. καὶ ἀπιέσθαι τὴν γῆν παλλομένην, καὶ ὡς παρ' ἄλλεσθαι ὑπὸ τρόμου. Γυπαρίοις παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, εἶδος ὀρνέου. ἔπαιξε δὲ τὸ ὄνομα διὰ τὸ ἐπιφερόμενον. ἐδόκει γάρ τισι παρόμοια τὰ ὀνόματα τεύχειν τὰ γυπάρια, καὶ πυργίδια. ἢ διὰ τὸ τοὺς ὄρνεις τοὺς μάλιστα τοῖς πύργοις ἐπικαθέζεσθαι, καὶ τοῖς τείχεσιν. εἰς οὓς οἱ ἀθηναῖοι ἐκάθευδον διὰ τὸν πόλεμον, φρουροῦντες τὴν πόλιν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν φωλεοῖς, καὶ καλιαῖς, ἢ στεναῖς χωρίαις. Γύπας, καλύβας, ἢ θαλάμας. οἱ δὲ γυπῶν νεοσσιάς. ἄλλοι ὁδοὺς εἰς ὁδούς. οἱ δὲ, τὰς κατὰ γῆν οἰκήσεις. οἱ δὲ, σπήλαια. καὶ οἱ παρὰ τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἀζώστους. ἀπεστοιχισμένας. Γύπες καὶ κόρακες, περὶ νεκροὺς νέμονται. οἱ δὲ λάροι τὴν θάλασσαν. Γύπη, κοίλωμα γῆς. θαλάμη. γωνία. Γυρὸν, μακρόν. Γυπὸς σκιά, ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων, ὑπὲρ φθόνου πραττόντων. Γυραὶ πέτραι, ἐν τῷ ἰκαρίῳ πελάγει. Γύρας, ὄρος ἐν τήνῳ. Γύργαθον, σκεῦος πλεκτὸν, ἐν ᾧ βάλλουσι τὸν ἄρτον οἱ ἀρτοκόποι. Γύργαθος, τὸ δίκτυον. Γυρῆσι, πέτραισιν. οὕτω καλοῦνται. Γυρία, πάλη. ἡ σολίς. Γυρῖται, οἱ πιτυρώδεις ἄρτοι. Γυρῖνος, περιφερής. Ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦλθον γυρῖνος. Γυρῖνοι, οἱ μικροὶ βάτραχοι. ἀριστοφάνης. οἷον πατέρες ἦσαν γυρίνων. Γύρα, βόθρα. Γυρὸν, κατακεκλιμένον. κυρτόν. Γῦρος, ὁ κατὰ κύκλον στροφή. Γυρὸς, ὁ στρογγύλους ἔχων ὤμους. ὁ τὸ κυρτὸς. οὐκ εὐμήκης. οἱ δὲ παλαιοί φασιν, ὅτι γυροὶ λέγονται, εἰς οὓς τὰ φυτὰ ἐμβάλλουσι. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ γυρὸς ὀξυτόνου, ἢ γυροὶν βάτραχον. γυρὰ τὸ σχῆμα παρὰ ἀττικοῖς, οἱ μὴ πόδας ἔχοντες. ἴωνες δὲ κατὰ παυσανίαν, γερυόνους τοὺς φρουροὺς φασίν. ὅτι δὲ γῦρος βαρυτόνως οὐ μόνον κοινότερον ὁ κύκλος, ἀλλὰ καὶ τετραγώνου τις εἶδος, δηλοῖ καὶ ἰθύναιος. ἐν τῷ γῦρος τετραγωνικῷ τῷ σχήματι μαστοειδής, (ἢ τετραγωνοειδής) ὃ ἔχει φλάκιας, πρὸς γυναικῶν ἐκπλάσεις. Γυρῶ, γυρῶ, γυρώσω, τὸ κατὰ κύκλον στρέφω. Γυρτιὸς, αἰσχροπρεπὴς. Γυρτὸν, σκύφον. Γυρτὼν, ἣν γυρτώνην φησὶν ὅμηρος. ἔστι πόλις θεσσαλίας. ἢ περραιβίας. ὠνομάσθη δὲ, ἀπὸ γυρτώνης τῆς φλεγύου.

Γυρτώνη. παρὰ μὲν τῷ ῥιανῷ, τρισυλλάβως. παρὰ δὲ τῷ γεωγράφῳ εὕρηται δισυλλάβως. ἔνθα φησὶ τοὺς περραιβοὺς κατῴκισται, μέχρις ἐκβολῆς πηνειοῦ, καὶ γυρτῶνος πόλεως περραιβίδος. καὶ ὁ τῶν ἐθνικῶν δὲ συναγωγεὺς φησί, γυρτὼν πόλις θεσσαλίας, ἡ περραιβίας ἀπὸ τοῦ κτίσαντος αὐτὴν γύρτωνος, ὃς ἦν ἀδελφὸς φλεγύου. ὅτι δὲ τοὺς γυρτωνίους φλεγύας ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ ὀνομασθέντος φλεγύου ἀδελφοῦ ἰξίονος, ἱστορίαι δηλοῦσι συχναί. Γυρὸν, περιφερῆ. Γυρῶσαι, σημαίνει τὸ κατὰ κύκλον στρέψαι καὶ περιφράξαι. ἢ βόθρον ὀρύξαι. ἐν ᾧ τὰ φυτὰ κατατίθεται. παρὰ τὸ γῦρον ποιεῖν ἐν τῷ περιφράσσειν. καὶ γυρῶσαι, περιῶσαι φιλῶσαι. Γὺψ, γυπὸς ὄρνεον. παρὰ τὸ γυρεύειν τὰ ἐν ὕλῃ. Γύψος, οἱονεὶ γύψος τις οὖσα. ὅ ἐστιν, ἡ ἑψηθεῖσα γῆ. Γυῶσαι, τὸ χωλῶσαι λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ γυιὸς ὀξυτόνως, τὸ χωλόν. ὡς παρὰ λυκόφρονι, γυιαὶ μάρψαι, αἱ χωλαὶ. καὶ ἥφαιστος ἀμφιγυήεις, ὁ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας χωλός. Γυώσω, βλάψω. χωλώσω κυρίως τὸ πατάξαι, τουτέστι τὰ μέλη βλάψαι. Γυῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ γειώσειν μὲν ἄρα.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ῶ, σημαίνει τέσσαρα. τὸ χωρῶ. ἐξ οὗ γῆ, ἡ χωρητικὴ πάντων. τὸ λαμβάνω, ἢ δέχομαι. τὸ γεννῶ. ἐξ οὗ ἡ γυνή. τὸ φονεύω. ὅθεν γεγωνὸς. καὶ ἔτι σημαίνει, ἑαυτῶ. ἴδιον, ἢ σοῦ. Γωγάμη, ἐν ᾗ οἱ ἁλιεῖς συνάγουσι τὰ ὄστρεα. εἴρηται καὶ γαγγάμη. Γωδώνη, φάρυγξ. Γαλειός, φωλεός. σπήλαιον. ἢ αἱ πρὸς θάλασσαν κατὰ δύσεις. Γωλεία, ἢ φόρκυνος, αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν κατὰ δύσεις. φόρκυνος οἰκητήριον, ἡ θάλασσα. Γωνία, τὸ νι, ἰῶτα. διατί; Κανών. Τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ μονογενῆ, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, μὴ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς ευς ὀνομάτων, ἢ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω ῥημάτων, μήτε σύνθετα ἀφ' ἀρσενικοῦ ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, μήτε λειπόμενα ἢ εἰς ον οὐδέτερα, μήτε ἀπὸ παροξυτόνου κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, μήτε κατὰ διάστασιν εὑρισκόμενα, μήτε ἀττικῶς ἐκλείποντα τὸ α ἢ παροξυνθέντα, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον αἰτία. ἀξία. μανία. ἠρεμία. πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ κλυταιμνήστρα χείρ. ἀγαμεμνονεία. ὁ ἀγαμεμνόνειος γὰρ, καὶ τὸ ἀγαμεμνόνειον. πρόσκειται πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τὸ εὐσέβεια. πρόσκειται ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τὸ μνεία, καὶ χρεία. πρόσκειται μὴ ἀπὸ τῶν εἰς ευς. μήτε ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω ῥημάτων, διὰ τὸ ταχυτὰ χεία. δουλεύω, δουλεία. πρόσκειται μὴ σύνθετα ἀφ' ἀρσενικοῦ ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ὁδεία τοῦ σημαίνοντος τὴν εὐθεῖαν, γέγονε στροδεία. πρόσκειται μὴ λειπόμενα εἰς ον οὐδέτερα, διὰ τὸ ἐλεγεῖον, ἐλεγεία. πρόσκειται μὴ κατὰ διάστασιν, διὰ τὸ ἀνδρεία. ἢ ἀνδρία, τὸ ἐπὶ ἀρετῆς. ὅπερ ὁ μὲν ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι γράφει. ὁ δὲ ὧρος, διὰ διφθόγγου. εὕρηται γὰρ κατὰ διάστασιν ἀνδρεία. πρόσκειται μὴ ἀττικῶς ἐκτείνοντα τὸ α ἢ παροξυνθέντα, ἐπειδὴ τὸ ἱέρεια, καὶ εὔκλεια, ἀττικῶς καταβιβάζουσι τὸν τόνον καὶ τὸ α ἐκτείνουσι. τοιοῦτον καὶ τὸ θυεία, ὃ σημαίνει τὴν ἴγδην. ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἐκτείνοντες τὸ α καὶ καταβιβάσαντες τὸν τόνον, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξαν. τὸ δὲ νοθεία ἢ ἀεργία, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ νοθεύω. ἐχρῆν γὰρ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τοῦ νοθρός. νωθρεία. νωθρεία. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ, νωθεία. ἢ γωνία, ἡ τοῦ οἴκου. ἢ γωνιασμός. Γωνία τετμῆσθαι, τὸ ἐν γωνίᾳ ὑπό τινος περιτεθῆναι. γωνία παρὰ τὸ γόνυ. τὸ κτητικὸν, γονία. κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο, εἰς ω. ὅπερ ἐπικαμπές τι, καὶ κεκλασμένῳ σχήματι μέρος ἐστίν.

φοινικοῦν· ἢ γύλιον, σκεῦός τι στρατιωτικὸν πλεκτόν· εἰς ὃ ἐνετίθετο τὰ περὶ τὴν δίαιταν. καὶ Γύλων, ὄνομα κύριον. καὶ Γυλίππος· οὗτος δὲ ἦν Λακεδαιμόνιος. καὶ γύλιον, χοῖρον. ἢ λέοντα· σημαίνει δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα. Γύλιος, σπυριδῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον ἐπὶ πόλεμον. Ἄλλως· Γύλιος πλέγμα ἐστὶ στρατιωτικόν, ἐπιμηκές, φυτίσιν, εἰς ὃ ξύλα ἔβαλον. ἢ γύλιος πλεκτόν τι σκεῦος, στρατιωτικὸν στενόστομον, ἐν ᾧ τὰ σιτία ἐμβάλλουσι. Γύλιππος, ὄνομα Λακεδαιμόνιος. Γυλλάς, εἶδος ποτηρίου παρὰ Μακεδόσι. Γύλλινα, ἐρείσματα. γαυσοί. Γυλλίσκοι, ἰχθύες ποιοί. Γύλων, ὄνομα κύριον. Γυλός, μῦθος. Γύμναζε, ἀντὶ τοῦ ἔθιζε. ὡς ὁ ἀπόστολος· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. Γυμνάζω, καὶ γυμνάζομαι, ἐπὶ τῶν ἀγωνιζομένων γυμνῶν. καὶ γυμνάσιον, ὁ τόπος ἐν ᾧ γυμνοὶ ἠγωνίζοντο. καὶ ἀπὸ τούτου γυμνάζεσθαι, ἐπὶ παντὸς τὸ ἀσκεῖν καὶ παιδεύεσθαι. Γυμνάζω, καὶ διδάσκω τὰ τοῦ πολέμου. Γυμνασθῆναι, τὸ ὑφ' ἑτέρου· γυμνάσασθαι δέ, τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ. Γυμνάσια, κινήσια. ἀλειπτήρια. λουτήρια. ἢ ἱππικόν. τρία γυμνάσια τῆς Ἀττικῆς· Ἀκαδημία. Λύκειον. Κυνόσαργες. Γυμνάσιον, ἀποδυτήριον. παλαίστρα. κονίστρα. λέγονται τὰ χωρία τῆς ἀσκήσεως. καὶ ὁ ἐφεστηκώς, παιδοτρίβης τε, καὶ γυμναστής. παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ Ξενοφῶντι, προγυμναστής. συγγυμναστής. ὁ δὲ ἀλείπτης ἀδόκιμον. παιδοτριβικὴν δὲ τέχνην Ἰσοκράτης εἴρηκε. τὴν δὲ παιδοτριβίαν, Ἀρχίππος ὁ κωμικός. εἴη δ' αὖ ἐκ τούτων, ξηραλοιφεῖν. σωμασκεῖν. σωμασκίας. σωμασκικῶς. ἀσκητής. ἀσκήματα. ἄσκησις. παρὰ τοῖς δέ, ἡ ἀσκητὴν εἴρηκε φαῦλον ὄνομα. καὶ λήκυθον αὖ εἴποις, καὶ στλεγγίδα. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ξυστρίς, καὶ ξύστρα, καὶ σπαθίς. καὶ τὸν παῖδα ἐρεῖς, ληκυθοφόρον. πονηρὸν γάρ, ὁ στλεγγιδολήκυθος. τὸν δὲ θύλακον τῶν ἀσκητῶν, σάκκον καλοῦσιν. καὶ ἀθληταῖς δ' αὖ προσήκει καὶ ἐνδρομίδες· οὕτω δὲ ἐκαλοῦντο, τὰ τῶν δρομέων ὑποδήματα. κρατῆσαι δ' ἴσφ ῥυσι, ἀλείπτησι θυλακοῖσι χρῆται. ἄγχειν, στρέφειν. ἀπάγειν. λυγίζειν. ἀγκωνίζειν. ἀγκυρίζειν, ἀνατρέπειν. δρᾶσθαι. ὑποσκελίζειν. καὶ τραχηλίζειν δὲ, καὶ κλιμακίζειν παλαισμάτων ὀνόματα. μοχθηρὸν δὲ, τὸ μέσον λαβεῖν ἐν τῷ κωμῳδίᾳ. σχῆμα παλαίσματος, τὸ λαβεῖν. ἤδη δέ τινες τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας σεμνότερον, ἡρακλείους ἀγῶνας ἐκάλεσαν.

Γυμνασταί, νόμος ἦν γυμνοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα εἰσέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦτο λέγονται γυμνασταί. Γυμναστικὴ ἐστι, τὶ χρηστικὴ, σωματικῆς εὐεξίας. Γυμνῆλαι, οἱ ἀκτήμονες. πένητες. Γυμνῆται καὶ γυμνῆτες, τάξις πεζῶν. ἢ γυμνῆτες, οἱ μὴ ἔχοντες ὅπλα. οἱ δὲ, τοὺς σφενδονήτας. οἱ δὲ, τοὺς γυμνοὺς μαχομένους. Γυμνῆτις, γυνή. Γυμνητεία, γυμνασία. τριβή. Γυμνητεύω, γυμνάσαι τὸ εἰς φῶς ἀγαγεῖν. Γυμνόν, ἀπόδυτον. ἢ ἀπεσκυλισμένον. ὡς Ἀρχίλοχος. Γυμνοπαιδία. ἑορτὴν μέν φασι σπαρτιατικήν, ἐν ᾗ τοὺς ἐφήβους κύκλῳ περιθεῖν, τὸν ἐν Ἀμυκλαίῳ βωμὸν τύπτοντας ἀλλήλων τὰ νῶτα. ταῦτα δέ ἐστι ψευδῆ. ἐν γὰρ ἀγορᾷ ἑορτάζουσι. πληγαὶ δὲ οὐ γίνονται, ἀλλὰ πρόσοδοι χορῶν γε γυμνῶν μέν.

Γυμνοπαιδεία, ἡ παλαίστρα. καὶ γυμνοπόδης, ὁ ἀνυπόδητος καὶ γυμνοποδῶ, γυμνὸς βαίνω. Γυμνὸς τῇ κεφαλῇ, ὁ γυμνὴν τὴν κεφαλὴν λεγόμενος. Γυμνός, ὁ ἄνευ ἱματίου. ὡς γὰρ παρὰ τὸ σκύζω τὸ ὀργίζομαι γίνεται σκυμνός, καὶ παρὰ τὸ σίβω σιμνός, οὕτω καὶ κύπτω κυπτός, καὶ γυμνός. ὁ γὰρ τοιοῦτος, κύπτει κρύπτων τὰ αἰδοῖα ὑπὸ αἰδοῦς. ἢ παρὰ τὸ τὰ γυῖα μόνα ἔχειν. τουτέστι τὰ μέλη. Γυμνὸς τριχῶν, ὀξύνεται τὸ γυμνός, ἐπὶ τῆς τοῦ Ἀδὰμ γυμνότητος. γυμνὸς καθὰ τὴν ἁπλότητα τοῦ τρόπου· οὔπω γὰρ ἡ διαβολὴ ἐπεισῆλθε καὶ ἡ πονηρία. γυμνὸς καθὰ τὴν ἄτεχνον ζωήν· ὕστερον γὰρ αἱ τέχναι εὑρέθησαν. γυμνὸς καὶ καθὰ τὰ ἀμφία· ὕστερον γὰρ καὶ ταῦτα ἐπενοήθησαν. Γυμνοσοφισταί, οἱ φιλόσοφοι παρὰ Βαβυλωνίοις.

Γυμνότερος λεβηρίδος, Ἀριστοφάνης φησί, τυφλότερος λεβηρίδος. ἔστι δὲ λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας, διὰ τὸ λεπτὸν εἶναι. κενὸν δὲ τελείως ἐστὶ τοῦτο καὶ τυφλόν· τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τάττουσι δὲ τὴν λέξιν, ἐπὶ τῶν πτωχῶν, καὶ σαπρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδυομένων τὸ γῆρας. τριχῶς δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν· καὶ οἱ μὲν τυφλότερον λεβηρίδος· οἱ δὲ, κενότερος· οἱ δὲ, γυμνότερος. Γυμνότερος πασσάλου, ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπορωτάτων. Γυμνοφυλακεῖν ἐπὶ τὸ ἴσον, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δεομένων προστάξεως, διὰ τὸ ἀναγκαίως καὶ χωρὶς ἐπικελεύσεως, τοῦτο πράττειν. Γυμνωθεὶς τὸν βραχίονα ὁ Γλαῦκος. καὶ γυμνωθεὶς ῥακέων ὁ Ὀδυσσεύς, ἐκ τοῦ γυμνὸς γυμνῶσαι. Γυμνοῦσαι τῆς ἀρχῆς, ἀντὶ τοῦ γυμνὸν ποιῶ. Γύμνωσις, ἡ τῆς γυμνότητος. Γυναικίσκοι, παιδίσκοι. Γυναικεία φύσις, καὶ τὰ ἔμμηνα, καὶ αἱ γυναικεῖαι ἵπποι. Γυναῖκες εἰλίποδες, διὰ τὴν θέσιν τῶν σκελῶν, καὶ περὶ κοινὴν τὴν καθὰ τὴν συνουσίαν καὶ ἀφροδίσιον. βλέψας τὰς μυρίας παρὰ Ὁμήρῳ. Γυναικίας, καὶ γυναικιζομένους, τοὺς ἐν πολέμῳ ἀτόλμους φασὶν οἱ μεθ' Ὅμηρον, παρὰ τοῦτο τὸ δὲ, ἐκ τῆς γυναικός. ἢ γυναικίας, ὁ θηλυμανὴς ἀνήρ. Γυναικιζόμενος, θηλυνόμενος. Γυναίκισις, ἡ γυναικεία μίμησις· ὡς τό, Ῥεῖν τῆς ἑτέρας γυναικίσεως δίκην δοῦναι. Γυναικοϊέρακες, οἱ περὶ ἔρωτα ἐπτοημένοι. Γυναικός, ἀρὰν τιτικό, ἀντὶ γυναικὸς ἀρά, γελοῖον. Γυναικώδεις, οἱ εὐνοῦχοι. Γυναικωνῖτις, οἰκία τῶν γυναικῶν. Γυναικοφίλης, φάλαγγα, τῶν εὐνούχων οὐδ' ἄλεντος. Γυναιμανής. ἢ ἐκ τοῦ γυναικομανὴς συγκέκοπται, ἢ ἐκ τοῦ γυνομανὴς γίνεται, ὁμοίως τὸ μεσαιπόλιος. δῆλον δὲ ὅτι ὁ ἄκρατος ἔρως, μανία ἔοικε. διὸ τὸν τοῦτο πάσχοντα, γυναιμανῆ λέγει. ὁμοίως τῷ, ἱππομανής. χρυσομανής. ἢ πρὸς ὁμοιότητα, καὶ ἡ ἑρμηνεία εἴρηται. δῆλον δὲ ὅτι γαῦρον γυναιμανῆ τινα, καὶ θηλυδρίαν, καὶ λάγνον, καὶ γύννιν προσειπεῖν. καθολικώτερος δὲ τὸ γυναιμανής, τοῦ παρθενοπίπος, ὃς ἐν ἄλλοις κεῖται. καὶ τοῦ πυῤῥοπίπης ὁ παιδοφίλης. οἱ σκώπτονται σφοδρότερον. καθὰ καὶ ὑπὸ Πριάμου, οἱ τῶν ἀρνῶν, καὶ τῶν ἐρίφων ἁρπακτῆρες. Ἐκ μὲν γυναικὸς ῥήματα, τὸ γυναικίζω καὶ ὄνομα ὁ γυναικίας. ἐκ δὲ τοῦ γυνή, δηλοῖ δὲ αὐτὸς οὐ μόνον τὸν λάγνον, ἔτι δὲ καὶ τὸν θῆλυν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἱκανὸν δι' ἀνδρείαν γυναικὶ συνεῖναι. ὅρα δι' ἀνδρείαν ἐῤῥέθη, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐντείνειν τὸν κωλόν. λέγεται ἔτι, οὐ δύναμαι παύσαι. Γυναιμανεῖς, ἀκόλαστοι. Γύναι. γύναι. Γύναιον, γυνή. Γυναίου εἵνεκα δώρων, διὰ γυναικῶν δωροδοκίαν. Γυνή, παρὰ τὸ γῦ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται γυνή. ἡ δεκτικὴ τοῦ σπέρματος. ἢ παρὰ τὸ γείνω τὸ τίκτω, γίνεται γονή. καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ αἰολικῶς, γυνή. ὡς ὄμοσον ὄμυμον. τὸ δὲ γυνή, ἄκλιτον ἐστι, συστέλλει δὲ τὸ υ. εἰκότως οὖν ὡς μονήρες ἄκλιτον ἔμεινεν. εὕρηται δὲ καὶ τὴν γυνὴν ἀντὶ τοῦ ἄρσεν ἐστι, καὶ μητέρα εἶναι καὶ γυναῖκα. γυνὴ ἐστιν, ἀφροσύνη λογικὰς ψυχὰς ἐπὶ ἀκαθαρσίαν προσκαλουμένη. γυνή, δίχρονος ἡ εὐθεῖα. πᾶσα δὲ ἡ ἀπ' αὐτῆς·

ὃ γὰρ οὐκ ἔφη τις παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἀντὶ τοῦ γρύτου, γρυτοπώλης καὶ γρυτάρης. κέχρηται δὲ τῇ λέξει, ἐπιτεῖνον τὸ σημαντικὸν τῆς ἀποχρήσεως· ἀπὸ τοῦ πρὸς τοὺς ὄνυχας ῥύπου, ὅς μικρὸς καὶ εὐτελής. ὅταν δὲ βουλώμεθα ἐκφαυλίσαι τινά, φαμὲν, οὐ γρὺ φθέγγεσθαι· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸ τυχόν. Γρυλλός, γρύξ. Γρύζειν κυρίως ἐστὶ, τὸ τοὺς μικροὺς χοίρους φωνὴν προΐεσθαι. ἀριστοφάνης· μὴ γρύζε· μὴ γρῦ, μὴ φθέγγου. Γρύζειν, τὸ θρηνεῖν καὶ τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλέπτειν καὶ λαλεῖν. Γρύλιον, ἐρισμὸν δρυός. Γρυλίζειν, καὶ γρυλισμὸς συνδ, δι' ἑνὸς λ'· οὐ γρυλλισμὸς διὰ δύο ὡς φρύνιχος. Γρυλλάζειν, γρύζειν. Γρύλλη, ὑὸς φωνή. Γρυλίζειν ἐπὶ χοίρου ἀττικοὶ δι' ἑνὸς λ'. ἀριστοφάνης· ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας. Γρυλλίζειν, δισσὴν ἔχει τὴν ἁμαρτίαν ἔν τε τῇ προφορᾷ, καὶ τῷ σημαινομένῳ· ἐν μὲν τῇ προφορᾷ, διὰ τὸ γράφεσθαι διὰ δύο λλ'· ἐν δὲ τῷ σημαινομένῳ, ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὸ γρυλλίζειν, ἔστι τεθειμένον ἐπὶ τῆς τῶν ὑῶν φωνῆς· οἱ δὲ νῦν, τάττουσιν ἐπὶ τῶν φορτικῶς καὶ ἀσχημόνως ὀρχουμένων. Γρυλλίων, ὁ χοῖρος. Γρυμαία, ἡ σκευοθήκη. Γρυμεία, ἐσθὴς καὶ ἀγγεῖον· σκευοθήκη· ἐν ᾧ ἡ γρύτη. ἤδη δὲ καὶ τὰ λεπτὰ σκευάρια ἃ καὶ γρύτην λέγομεν. Γρύμνα, ἄνικος. Γρυμπάνειν, γρυποῦσθαι συγκάμπτειν. Γρυμαί, κορμοὶ δρύινοι, καθ' ἐναλλαγὴν τοῦ δ' εἰς γ'· ἢ τὰ τῶν γεραιῶν δρύων ξύλα. Γρῦπος, ὁ γρύψ. Γρύξ, ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος. Γρύξαι, ἀντὶ τοῦ κρᾶξαι. Γρυπαί, αἱ νεοσσιαὶ τῶν γυπῶν· οἱ δὲ γυπαί. Γρυπαίνειν, τὸ γρυποῦσθαι· οἷον ἐπὶ τῶν ἀμφιξυλοφίων, ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. Γρυπάλιον, γεροντικὸν ἢ γρυπάνιον. Γρύπες, μέρος τῶν τῆς νεὼς σκευῶν καὶ ἄγκυραι· καὶ εἶδος ζώου πτερωτοῦ, ὁ καλοῦσι γῦπες. Γρυπαλίζειν, σείεσθαι τὴν γῆν βαλλομένην· καὶ ὥσπερ εἰ γρυποῦσθαι ὑπὸ σεισμοῦ. Γρυποῦσθαι, συγκάμπτεσθαι· γρυπαίνειν γὰρ τὸ γρυποῦσθαι λέγεται. Γρυκνόν, στυγνὸν κατηφές. Γρυπόν, καμπυλόρρινον· ὀξύρρινον. Γρυπὸν καὶ γρυπός, τὸ ἐπικαμπὲς παρὰ αἰολεῦσιν· ἢ γρυβὸς, καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς π καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γρυπός. ἢ παρὰ τὸ ἑρπετὸς ἑρπὸς καὶ γρυπὸς, ὁ ἐφ' ἑνὶ μέρει ἐπιρρεπὴς ταρσοῖς. Γρυπὸς λέγεται, ὅς τις ἔχει τὴν ῥῖνα ἐκκεκαμμένην. Γρυποῦσθαι, συγκάμπτεσθαι καὶ γρύπτειν ὁμοίως. Γρῦται, σκεύη. Γρυτεύεται, παρασκευάζεται. Γρύτη, ἐκ τοῦ ῥύπου τῶν παραπεποιημένων· τὸ γὰρ τοιοῦτον ἅπαν, γρυμέαν συμβέβηκε καλεῖσθαι. Γρύψαι ἢ μικρὰ κρᾶξαι, ἢ ἠρέμα φθέγξασθαι ἢ ὑλακτῆσαι. Γρύτην ἐκβαλεῖν τὰς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ τὸ τυχὸν τῆς πορνείας ἐκβαλεῖν τὰς· παρὰ τὸν ἐν τοῖς ὄνυξι ῥύπον ὃν λέγουσι γρῦ· οἱ δὲ, γρύττον τινὰ ἐπὶ κιναιδίᾳ διαβάλλουσι· τὴν ἐπὶ μαλακίᾳ γὰρ διαβαλλομένην ἢ ὁ γρύττος. Γρυξ, προφωνή. Γρῶ, τὸ ἐσθίω. Γρωθύλαι, παλαιαὶ ἐλαῖαι. Γρωθώνη, γραῦς· οἱ δὲ τὴν παλαιὰν οἶνον. Γρωτάδες, θηλυμανεῖς. Γρώνας, κοίλας πέτρας· παρὰ τὸ γρῶ τὸ ξέω καὶ ἐσθίω, γρώνη καὶ γρώνη. Γρώνοις, τοὺς ἀκούοντας καὶ μελαλωπας καὶ παλαιὸν ἀγγεῖον σκύτινον· καὶ τὸ κενὸν τοῦ δίφρου, οὗ αἱ λόγχαι κεῖνται· ἄλλοι δὲ, τὴν ὀπὴν τῆς πέτρας, δι' ἧς τὰ σχοινία πρὸς τὴν τῶν νεῶν στάσιν, ἠσφαλίζοντο.

ΤΟ Γ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ'.

Γύαλα, ἢ τὰ μέλη λέγονται, ὅθεν καὶ ἐγγυαλίζειν τὸ εἰς χεῖρας διδόναι, ἢ τὰ κοιλώματα τοῦ θώρακος· ἢ γύαλα, τὰ ἄκρα καὶ τὰ τέρματα· ζῶνας, τιμήματα· πτερύγια· ποτήρια· πτυχάς· στολισμούς· περιβόλους· καὶ γύαλα, θησαυροὶ· ταμεῖα. Γυάλας, εἶδος ποτηρίου παρὰ μακεδόσι. Γύαλον θώρακος λέγει ὅμηρος, τὸ περὶ τοὺς ὤμους καὶ τὰ στήθη κοίλωμα, πρὸς αὐτὴν διαστολὴν τῆς τῶν χειρίδων στενότητος. οὐ θώρακι δὲ μόνον ὑπάρχει τὸ γύαλον, ἀλλὰ καί τισιν ἄλλοις, ὡς δῆλον καὶ ἐκ τοῦ κοίλας πέτρας γύαλον. ἀπίων δὲ καὶ ἡρόδωρος φασὶ γύαλον μὲν θώρακος, προπαροξύνεσθαι· γυαλὸν δὲ λίθον, ὀξυτόνως λέγεσθαι· οἷον γυαλὸν λίθον ἀγκάσασθαι. Γύαλος, κύβος· τετράγωνος λίθος. Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν· προσυπακουστέον δὲ εἰς τὸ πόδας, τὸ ἔνερθεν· ἐλλιπὲς γάρ ἐστι διὰ συντομίαν. δῆλον δὲ ὅτι παρὰ τὰ γυῖα, ὃ τὰς χεῖρας ἰδίᾳ δηλοῖ, πολλαχοῦ γίνεται καὶ ἐγγύη, ἡ ὡσανεὶ ἐν χερσὶ τεθεῖσα τὸ κατεγγυηθέν· καὶ τὸ ἐγγυαλίζω, ἐγγύη ἐν χερσὶ τίθημι· ἐκ γὰρ ὑποτύπου ὁ καὶ ὀξὺ ἐγγύου λέγεται, τὸ ἐγγύς φασι προσιδέσιμον ἢ παραυτίκα γεγονός· καὶ ὡς εἰπεῖν, πρόχειρον μᾶλλον ἢ ὑποχείριον. ὁ γὰρ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται ἡ γυῖα ἐπ' ἀνθρώπων, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες· ἀφ' οὗ παρ' ὁμήρῳ ἀμφιγυήεις, ὁ περὶ τοὺς πόδας βεβλαμμένος· ἐπὶ δὲ τετραπόδων οἱ πόδες. Ἄλλως. Γυῖα παρ' ὁμήρῳ, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες, καὶ ἀπὸ τοῦ γυιά, τὰ μέλη· ἀφ' οὗ γυιοκόροι μελεδῶνες παρ' ἡσιόδῳ· ἤγουν αἱ κοσμοῦσαι τὰ μέλη· κορεῖν γὰρ, τὸ κοσμεῖν· ἀφ' οὗ νεωκόρος ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν· ἢ γυῖα κυρίως, αἱ χεῖρες· παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ ὑποδέχομαι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, γυῖα καλοῦνται. Γυαὶ μάζαι, αἱ χωλαὶ καὶ κατ' ἐμὲ χωλοποιοί, καὶ βλαπτικαί. Γυλοῦν, τὸ τὰ σκέλη βλάπτειν ἀπὸ τοῦ γυῖα. Γύαι, ὁδοί· πλέθρα· ἀπὸ γυῖα· χωνία τὰ πρυμνήσια· πρίγια· ποτήρια· πτυχαί. Γύαλον θώρακος, τὸ κατ' αὐλὸ κύτος λέγεται· καθὰ τὰ κεκοιλωμένα τῆς πέτρας, γύαλα καλοῦνται ὡς παρὰ σοφοκλεῖ· ὑπὸ κοίλας πέτρας γύαλον· καὶ φασί τινες τὴν πολλὴν τοῦ θώρακος εὐρυχωρίαν κοιλότητα οὕτω καλεῖσθαι, πρὸς διαστολὴν τῆς ἐν ταῖς χερσὶ καὶ τῷ τραχήλῳ στενότητος. Γύαρος, νῆσος μία τῶν σποράδων· λέγεται δὲ ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μύες, καθ' ἃ τρώγουσι τὸν σίδηρον. Γύας, γῆς. Γυβέ, κολυμβᾷ. Γυγαῖα θυτά, ἐγχώριος. Γυγαί, πάμπαι. Γυγαίη, λίμνη ἐν λυδίᾳ· καὶ γυγαίη νύξ, ἡ σκοτεινή νύξ. Γύγης, κύριον ὄνομα· ὃν οἱ ἕλληνες ἐμυθολόγουν τῇ στροφῇ τῆς σφενδόνης ἢν ἐφόρει, ἀφανίζεσθαι καὶ μὴ ὁρᾶσθαι παρόντα, καὶ εἰς ὄψιν ἔρχεσθαι ὁ κλίνεται γύγου. Γύγου δακτύλιος, ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. Γύελλον, κόλπον. Γύη, ἔρυξ· ὄργυια· χωλή· ἀσθενὴς· καὶ γύη, μέτρον πλέθρου. Γύης, τὸ γονάτιον τοῦ ἀρότρου· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ γῇ χώννυσθαι· καὶ γράφεται διὰ τοῦ υ. Γυήτης, χωλός. Γύης, τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἐν τῷ ἀρότρῳ ἱστοβοέως· αὐτόγυον δέ, τὸ μὴ σύνθετον ἀλλ' ἐξ ἑνὸς ξύλου· δηλοῖ δὲ καὶ μέτρον γῆς· δίγυον, καὶ πεντηκοντάγυον, καὶ ἄλλα τὴν γῆν ... ἡ τῶν ἀστέων ἀνασύνθεσις. τὴν αὐτὴν δὲ γύην διονύσιος, ἰσόπλεθρον εἴρηκε. Γυθίασαν, διερύσσουν. Γυλιαύχενας, μακροτραχήλους. Γύλιος, ἀγγεῖον πλεκτὸν ἀπὸ

νόμων καὶ ψηφισμάτων, οὐχ ὅτι πλέον εἰσκομίζεσθαι δοκούντων αἱ τοιαῦται, γραφαὶ παρανόμων καλοῦνται. καὶ γραφὴ
ἡ ζωγραφία. ἡ κατηγορία. καὶ ἡ ἐν γράμμασι γραφή, καὶ ἐγκλήματα. κατηγορία, καὶ ἐγκλήματα, καὶ γράφω τὸ ἐπι-
στέλλω, δοτικῇ. Γράφομαι ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ παθητικῶς προφερόμενον, ἔχει ἐνεργητικὴν σημασίαν. καὶ αἰτιατικῇ
συντάσσεται οἷον γράφομαί σε γραφὴν ἀσεβείας. καὶ γράφομαί σε τοῦ φόνου. Γραφύρας, βαρύνουσιν οἱ ἀκριβέστε-
ροι. πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου κληθείσας ἀπὸ τοῦ γραφύρα ὡς ὁ ἐθνικογράφος ἱστορεῖ. παραφέρεται, ὅτι καὶ κῶμαι
Κιλικίας εἰσὶ Γλαφύραι καλούμεναι. ἀπέχουσαι Ταρσοῦ τριάκοντα σταδίοις εἰς δύσιν. ἐν ᾗ πηγὴ ἀπὸ ῥαγάδος καθαρ-
ρέουσα, καὶ σωζουσα τῷ εἰς Ταρσὸν εἰσβάλλοντι ποταμῷ. περὶ ἧς Παρθένιος γράφων, ἀλλὰ πλέξει. καὶ ὅτι Παρθένιος
Κιλίκων ἀνὰ κρηνὴν ἔχουσα, ἀγχίγαμος πέλε. καθαρὸν δ' ἐπεμαίνετο Κύδνω Κύπριδος. ἐξ ἀδύτων πυρσὸν ἀναψαμέ-
νη εἰς ὃ κέν μιν Κύπρις ἐπογάνθετο μίξε δ' ἔρωτι Κύδνου, καὶ νύμφης ὕδατι ἔσπετο γάμον. Γράφω. ἰστέον ὅτι τὸ γράφω
πρὸς διάφορον σημασίαν, διάφορον ἔχει καὶ τὴν σύνταξιν. καὶ εἰ μὲν γράφω σοι ἐστί. δοκεῖ σημαίνειν τό, τὸ ἐκτύπω-
μά σου ποιῶ. ὡς τὸ αἱ τὰς μορφὰς γράψαντες, καὶ τὰ γράμματα. εἰ δὲ γράφομαί σε, σημαίνει τὸ κατὰ σοῦ ἐγγραφὰς ποιῶ.
εἰς δικαστήρια ἐκτίθεμαι. ὡς τὸ γράφομαί σε φόνου, καὶ παρανόμων, ἀλλὰ τοῦ ῥᾳδαμάνθυος. Γράφω, τὸ τύποις γραμ-
μάτων χαράσσω. καὶ τὸ ζωγραφῶ. καὶ τὸ ἐπιστέλλω ἀφ' οὗ καὶ γράμματα αἱ ἐπιστολαί. γράφω τὸ ξέω. γράφομαι δὲ σου
παθητικῶς τὸ κατηγορῶ. καὶ γράφομαί σε τοῦ δεῖνος. παραγράφει τις, ὡς ἐν βιβλίῳ πρὸς τὴν σελλίδα γράφων. πα-
ραγράφεται δὲ μάρτυρα, ἀντὶ τοῦ παρακρούεται. ἐπιγράφει τις, ἐπιγράμματα γράφων. ἐπιγράφεται δὲ τὸν διαιτη-
την, ἤγουν ὁμιλεῖ. συγγράφει τις τινί, κοινωνεῖ αὐτῷ τοῦ γράφειν. συγγράφεται, ὁ τὰ καθ' ἑαυτὸν γινόμενα γραφὴν ἐκ-
διδούς. διαγράφω δὲ, τὸ διαχωρίζω. περιγράφω, τὸ περιορίζω. Γράφω σοι τὰ πραχθέντα. καὶ ἀντιστρόφως, γράφω σε τοῖς πο-
λίταις. Γράφω τὸ ποικίλλω, αἰτιατικῇ συντάσσεται οἷον αἱ ὧραι τοὺς λειμῶνας γράφουσι. Γράφω τὸ ἐπιστέλλω ἀλλὰ
πρόσωπον χωρὶς προθέσεως, δοτικῇ. μετὰ δὲ προθέσεως τῆς πρὸς, ἀεὶ αἰτιατικῇ. ἀλλὰ δὲ τόπον μετὰ τῆς πρὸς. ἢ μετὰ τῆς ἐς.
καὶ τότε ἀεὶ αἰτιατικῇ. γράφω εἰς τόνδε τὸν τόπον. ἢ πρὸς τόνδε τὸν τόπον. μετὰ δὲ τῆς ἀλλὰ, ἀεὶ γενικῇ. σωνέστιος. ριγαροῦ,
ὅμου ἀλλ' ὀλιγάκις γράφω. Γραψάμενος, ἀντὶ μέσου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ κατηγορήσας. παυσανίας. εἰ γράψαιτό τις αὐτόν. καὶ πά-
λιν, γράφω παρώνυμον, τὸ ξύω. Γράψαι κολάψαι διασκάψαι. ξύσαι χαράξαι ἀμύξαι. καὶ γράψαι μὲν, παρώνυμον εὑ-
ρηται, τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα τὸ γράμμα, οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής. οὕτω καὶ λέγειν μὲν, εἰ καὶ σπανίως, τοῦ φασὶν ὁ ποιητής.
λόγον δέ φασι τὸ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα, οὐδαμοῦ. Γράψομαι, κατηγορήσω. ἀριστοφάνης. γράψομαι μὴ δίδοσιν αὐτὸν προδιδό-
ναι τὴν ἑλλάδα. Γρηγορῶ, παρὰ τὸ ἐγείρω, οὗ ὁ μέλλων ἐγερῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο. ἐγορῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ ρ
γρεγορῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, γρηγορῶ. Γρηῒ ἐν ὀδυσσείας σ. καμινοῖ ἴσος, οἱ μὲν κατὰ τὸ πολύλαλον φασίν. ἕτεροι δέ,
τὸ μὲν γρηῒ διὰ τὸ ῥυσὸν τοῦ προσώπου. τὸ δὲ καμινοῖ, διὰ τὸ ἀλλ' φαινόμενον μέλαν ὡς ἀπό τινος ἀσβόλης. ἀρίσταρ-
χος καὶ ἡρωδιανὸς καμινώ φασι τὴν καμινεύτριαν. ἤτοι τὴν φρύγουσαν κριθὰς πρὸς ἀλχρεστέραν ἀλφιτοποιΐαν. αἱ
δὲ τοιαῦται κριθαί, καὶ κάγχρυς δισυλλάβως καὶ ἐκτεταμένως ἐλέγοντο κατὰ αἴλιον διονύσιον θηλυκῶς. ὅθεν καὶ κα-
ταχύσαι παρὰ παυσανία μεταφορικῶς, τὸ καταφρύξαι καὶ συντρῖψαι. σύνθετον τὴν λέξιν τῆς καμινοῦς νοοῦν, φασὶν οὕτω
καλεῖσθαι, διὰ τὸ καμεῖν τὰς ἶνας ὑπὸ γήρως. ἐν δὲ τῷ κότῳ, ἤτοι τῇ τιγωτ ἀμφοτέραις, λείπει τὸ χερσίν. ὡς ἐν τῷ
ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο. Γρήϊον, παλαιόν. Γρύνη, ἄνθη σύμμικτα. Γρήνικος, ποταμός. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ποταμῷ οἱ
γραικοὶ τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν. Γρύτης, ὁ βυρσεύς. Γρηΐς. ἰωνικὴ μὲν ἐστὶ τῶν γραῦς, γρηύς. κατὰ τὴν προφορὰν καὶ τὴν κλί-
σιν. οὐ πάντα δὲ ἔχει ὡς ἐκεῖνο. τὸ μὲν γὰρ διαλύεται ὡς καὶ ἐνταῦθα παρώνυμον. οἷον γρηὶς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσετο.
ἡ δὲ νηῦς οὐ διαλύεται καὶ ἡ ναῦς, ἔχει καὶ ἀττικόν. τῆς νεώς γάρ. ἡ δὲ γρηῦς οὔ. τὰ δὲ λοιπὰ ὁμοιοῦνται. ναῦς γὰρ καὶ ναὸς
καὶ νηός. καὶ γραῦς, γραός, καὶ γρηός. Γρῖνος, τὸ δέρμα. Γρίντης, ὁ ὑβριστής. Γριπεύς, ὁ ἔχων ἁλιευτικὰ δίκτυα.
καὶ γρῖφος, δύσκολον ζήτημα. ὃ ἐν συμποσίοις ἔλεγέ τις, προκειμένης φιάλης οἴνου γεμούσης, καὶ ὁ ἐπιλυσάμενος τὸ
προτεθέν, ἐξέπινε. εἰ δὲ μή, ὁ ἀπορήσας ἐνεφόρει τὸ τῆς φιάλης. Γριπεῦσαι, ἰχθὺς θηρεῦσαι. καὶ γριπεύς, ὁ ἁλιεύς. καὶ
γρῖφος τὸ δίκτυον. λέγεται δέ, καὶ ὁ δύσκολος καὶ συμπεπλεγμένος λόγος, ὁ ἔχων πάθος ἐν ἑαυτῷ μὴ φαινόμενον. Γριπί-
ζω, τὸ κερδαίνω. Γρίπισμα, ποιητικὸν ζήτημα, ἢ ἄλλο τραπέζιον ᾆσμα. Γρῖπος, τὸ δίκτυον. παρὰ τὸ ἀγρεύειν. ἐνδείᾳ
τοῦ α. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ γρῖφος καλεῖται παρὰ τὸ γράφειν, ὅ ἐστι ξύειν. ὁ τὴν γῆν ξύων. γράφος, καὶ γρῖφος. Γριπούμενα, συ-
ελκόμενα. καὶ ἀνασμωδῶς συμπαθοῦντα. οἱ δὲ σαυλίζοντα. Γρίσων, ὁ χοῖρος. Γρισῶν, καὶ. ἀριστοφάνης δὲ ὄνομα δρομέ-
ως, νενικηκότος ἐν ὀλυμπίᾳ στάδιον. Γριφᾶσθαι, γράφειν. οἱ δὲ ξύειν. καὶ ἀμύσσειν λάκωνες. Γριφώδη, αἰνίττεσθαι.
Γριφοειδές, δυσάρεστον. Γρῖφοι λέγονται, τὰ ἐν τοῖς συμποσίοις προβαλλόμενα αἰνιγματώδη ζητήματα. ἱστᾶ δὲ ἀ-
ναγράφει αὐτὰ φησὶν ὁ κλέαρχος, ἐν τῷ περὶ γρίφων συντάγματι. ἐν τοῖς συμποσίοις δὲ προσέβαλλον τοὺς γρίφους, πρὸς λύ-
σιν. Γριφώμενα, γραφόμενα. ἢ ἐπαπειλούμενα. Γρῖφον, δύσκολον ἢ ζήτημα αἴνιγμα τοιόνδε, ἔνθεν καὶ τὸ κέρδος γρί-
πισμά φασι, παρὰ τὸ ἀγρεύειν ὅ ἐστι ζητεῖν. ὁ ὑπὸ παρακολουθεῖ τὸ α γρα. λέγεται οὖν καὶ γρῖφος ἀρσενικῶς, τὸ δύσκο-
λον αἴνιγμα. ἵστων γὰρ φιάλην γέμουσαν οἴνου. καὶ ἔλεγον αἰνίγματα ἐν τοῖς συμποσίοις ἀλλήλοις. καὶ εἰ ἐπιλύσαιτο ὁ ἀ-
ποριθεὶς ἔπινε τὴν φιάλην. καὶ γρῖφος, ὁ ἀσαφὴς λόγος. καὶ γριφώμενα, ἐπαπειλούμενα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Γρομ-
φάς, ἡ ζωγράφα. Γρέμφις, ἡ γρομφίς, ὡς ἡ παλαιὰ σκρόφα. τὰς ὗς δὲ πληθυντικῶς. Γρονθονίζεται, θυμοῦται. Γρόν-
θων, ἀναφύσησις ἣν πρὸ τῶν μανθάνουσιν αὐληταί. καὶ κιθαρισταί. Γροῦμος, στρόβιλος. Γρουνοί, κορμοὶ δρύϊνοί τινες
ὅ τι κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ δ εἰς γ. ἀον, γρουνοὶ μὲν δαίοντο. μέγας δ' ἥφαιστος ἀνέστη. ἢ γρουνοὶ τὰ τῶν ἱεροδρύων ξύλα.
ὡς τὸ γέροντα γέρυνα. κλίνεται γέρυνος. Γρυνός, στέλεχος ἰδαλός. Γρούσεται, μηρύεται. ἢ γογγύζεται. Γρόσφον,
παράζον. Γρῦ, ἀριστοφάνης. οὐδὲ γρῦ βραχύ. ἔστι δὲ ὄνυχος ῥύπος. τινὲς δὲ παρὰ τὸν γρυλισμόν, τουτέστι τὴν φωνὴν τοῦ
χοίρου. ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος. γρὺ γάρ, τὸ μικρὸν καὶ βραχύτατον. ὅθεν καὶ γρύτη, τὰ λεπτὰ σκεύη. καὶ γρυτοπώλης.

μα· καὶ ἡ τῶν παίδων ἀγωγὴ ἡ περὶ ψήφους καὶ χαρακτῆρας τῶν στοιχείων γινομένη· γράμματα πεζὰ, τὸ ἰουδαϊκὸν καὶ σχέδος· ὡς μὴ ἐπαγγελλόμενοι βασιλείαν οὐρανῶν. Γραμματεῖα, βραβεῖα. Γραμματικός, πεπαιδευμένος.

Γράμματα, οἱ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων παρὰ τὸ γράφεσθαι, ὅ ἐστι ξύεσθαι. γράμματα δὲ ὅτι γράφονται διὰ τὸ ἐντυποῦσθαι γραμμαῖς καὶ ξυσμαῖς· στοιχεῖα δὲ, ἐπεὶ ἀναγινώσκονται. Γραμματεῖας, ἐξαριθμήσεως· γραμματεῖας δὲ, τοὺς γραμματίας, ἤ. Γραμματίδιον καὶ γραμματεῖον, τὸ συμβόλαιον. Γραμματεὺς, ὁ διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἀναγνώσεως τῶν γραφῶν, θησαυρὸν γνώσεως ἑαυτῷ ἀποθέμενος· καὶ γραμματεὺς, ὁ νοτάριος· τὸν τῶν ἀπορρήτων γραμματέα. οὗτος δὲ ἴσως οἱ γραμματεῖς κύριοι οὗτοι, ἀλλ' ἢ τοῦ γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν. Γραμματική, λέξις διδάσκουσα ἡμᾶς, τὰ νοούμενα γράφειν· καὶ τὰ ὡς πρός τινα ἐμμέτρως ἢ ἀρρύθμως πραγματευθέντα, μετὰ κρίσεως διαιρουμένη· ἡ τέχνη θεωρητικὴ καὶ λογικὴ, τὸ εὖ λέγειν, καὶ τὸ εὖ γράφειν· ἤγουν γράφειν, διδάσκουσα ἡμᾶς· οὐ γὰρ πᾶς ὁ γράφων, ἢ ὁ ἀναγινώσκων λέγεται γραμματικὸς, ἀλλ' ὁ τὸν κανόνα καὶ τὸν ὅρον ἀποδιδούς· ἡ τέχνη λογική, περὶ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου καταγινομένη· ὀκτὼ δὲ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ, ταῦτα· ὄνομα· ῥῆμα· μετοχή· ἄρθρον· ἀντωνυμία· πρόθεσις· ἐπίρρημα· καὶ σύνδεσμος. ἡ τέχνη τεχνῶν, καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν ἡ ἐμπειρία, τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένων. τέλος δὲ τῆς γραμματικῆς, τὸ μηδέποτε ἁμαρτάνειν, μήτε περὶ μίαν λέξιν, μήτε περὶ πλείονας· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν, βαρβαρισμός ἐστι· τὸ δὲ περὶ πλείονας, σολοικισμός. Γραμμάτιον, τὸ μικρὸν γράμμα, ἰῶτα. Γραμματεῖς, οἳ ἱεράσι διά τινα ἔχουσι σημαντικὰ τῆς αὐτῶν πολιτείας, ῥοΐσκους τινὰς ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια τοῦ τρίβωνος ἔχοντες αὐτοῦ τοῦ στήμονος καθυφαινομένους ἐν ᾧ χρόνῳ ἐπεγράφοντο τῆς παρθενίας ἴσχειν. ἐπετήδευον δὲ ταῦτα, ὥς τι ἐμφαίνειν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ παρ' αὐτῶν ἐπαγγελλόμενα· ἵνα μηδεὶς ἅψηται δῆθεν τῶν ἡγιασμένων· φυλάττουσι δὲ καὶ ξεστῶν βαπτισμοὺς καὶ ποτηρίων καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν, τῆς ὑπηρεσίας καὶ ῥύμματά εἰσι δευτερωταὶ, ὡς γραμματικήν τινα ἐπιστήμην ὑφηγούμενοι καὶ περὶ τὴν δίαιταν, σοφιστικὴν εἰσηγούμενοι. Γραμματιστὴς, ὁ τὰ πρῶτα στοιχεῖα διδάσκων.

Γραμματοφόρος, ὁ βιβλιαφόρος· καὶ οὐχὶ ὁ βιβλιοφόρος. Γραμματοκύφων. εἶδος τοῦ πταίειν γραμματεῦσι διότι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν· ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ γραμματεύς· αἱ γὰρ ἀγραῖαι, τῷ κύφωνι μαστιγοῦνται· κυρίως δὲ κύφων, τὸ ξύλον καλεῖται. Γραμμὴ, ἐφ' ἧς εἱστήκεισαν οἱ σταδιοδρομοῦντες, ἕως ἂν ἀποσημανθῇ ὁ δρόμος αὐτῶν· ἡ γραμμὴ, μῆκος ἀπλατές· καὶ ἡ λεγομένη βαλβίς· ἀριστοφάνης· Πρόβαινε δὴ νῦν ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὕτη ἡ· ἀντὶ τοῦ ἀρχή. Γραΐδια, γέροντα. Γραΐς· γραῦς, γυνὴ γηράσασα. Γραῖαν, γῆρας τὸ λέπος τοῦ ὄφεως· καὶ τῶν ἐκδυομένων· καὶ εἶδος ὀρνέου· καὶ ἑρπυστόν, ἀπὸ τοῦ γραμμὰς ἔχειν τὰς ῥυτίδας· ὅθεν καὶ ἡ γραῦς ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ εἰς γῆν ῥέπειν.

Γραπαῖος ἄνος, τραχύς. Γραπτὺς, ἡ ἐρρυτιδωμένη· ἀπὸ τοῦ καταγεγράφθαι ταῖς ῥυτίσι. Γραπτέον, ἡμῖν· καὶ ἢ μᾶλλον λεκτέον καὶ ἀναγνωστέον ἡμῖν, καὶ ἅπαντα τὰ ἐπιρρήματα· τὰ θετικὰ ἐπιρρήματα πρὸς δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσονται· ἔσθ' ὅτε καὶ χωρὶς διαφορᾶς συντάσσεται λεγόμενα ἀπολύτως· οἷον ἰστέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ εἰδέναι. Γραπτύας, ἐν συναιρέσει γραπτῦς· λέγει Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ· τὰς ἐξ ἀκανθῶν, ἢ ἀκανθωδῶν πετρῶν γραφάς· ἤγουν ξέσεις· καὶ ἀμυχάς· ἀπὸ τοῦ γράφω τὸ ξέω· ὃ καὶ ἀμύσσειν λέγεται· ὅθεν καὶ ἀμυχὴ, πολλῶν δὲ παραγομένων ἐκ τοῦ γράφειν, ὡς τὸ γράμμα, ὃ καὶ στοιχεῖον σημαίνει συνήθως· ἔτι δὲ καὶ σύγγραμμα· ἐξ οὗ καὶ πολλὰ γράμματα εἰδέναι φαμὲν, καὶ γραμματικὸν εἶναι, τὸν τῶν πολλῶν συγγραμμάτων ἔμπειρον. Γραῦς καλεῖται, ὁ ἀφρὸς ὁ ἀνιστάμενος ἢ τὸ πηγνύμενον ἐλαιῶδες τοῦ ζωμοῦ· ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἀθάρας ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἐν τῷ τέλει τοῦ πλούτου καὶ γραῦς, ἡ τῶν μασχαλῶν δυσωδία· λέγεται καὶ ἡ γράσος. Γράσος, τὸ λιπαρὸν καὶ πιμελῶδες, παρὰ ῥωμαίοις. Γραστὶς, χλωρὰ κριθή· παρὰ τὸ γράω τὸ ἐσθίω· τούτου ὁ μέλλων γράσω. Γράσων, μωρέ· ἀΐουσα τε καὶ γράσος, δυσοσμία. Γραυδὶς, λαμπὰς κατηχισμένη καὶ κατεξυσμένη· παρὰ τὸ γράφω, ὃ σημαίνει τὸ ξύω. Γραύκαλος, ὄρνις ποφρός. Γραῦς καὶ κλίνεται γραός, ἔστι καὶ ἡ γραῖα τῆς γραίας· εὐριπίδης γραῖα μὲν τρέσης τόδε· εἴρηται παρὰ τὸ ῥαίω ῥαῦς· καὶ γραῦς, ἡ κατεξυσμένη τὸ σῶμα· ἀπὸ δὲ τοῦ γραῖα γίνεται γραΐς· γραΐδος· γραΐδιον· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῶν δύο ιι γράδιον· ἀπὸ τοῦ γραίω. Γραῦς, τὸ ἄνω γινόμενον καὶ ἐπὶ πηγνύμενον ἐπάνω, ὅταν γάλα ἕψηται ἢ τι τοιοῦτον ὑγρόν· καὶ ἡ ἐν τοῖς χείλεσι τῶν ποταμῶν γραμμή, καὶ βόλος τῆς ἀστραγάλων. Γραῦς ἔριφος· ἀπολλόδωρός φησιν ὅτι ἐστὶ τῆς παροιμιώδης λεγομένη ἐριφία· γραῦς εἶναι δὲ τὴν αἶγα γραῦν ἔριφον, τὴν ἐν παρθενίᾳ καταγεγηρακυῖαν· οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς ἀκρίδος· τὴν γὰρ ἀρουραίαν ἀκρίδα, ὑπό τινων μάντιν λέγομεν. Γράφειν, τὸ συγγράφειν λόγον καὶ ἄλλην τινὰ ἱστορίαν αἰτιατικῇ συντάσσεται· γράφειν καὶ λέγειν Ὅμηρος φησί· γράμματα καὶ λόγον οὐχί· ἡ γράφειν τὸ διὰ δόνακος γράφειν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ γράφειν τὸ νύσσειν ποιητικῶς· αἰτιατικῇ ὁμοίως· γράφειν καὶ τὸ χαράσσειν, ἐξ ὀνομάτων τριττῆς παρεισάγεται ἐπὶ σημασίας ὁμοίας· ὡς τὸ τόδε μοι χαράσσου, ἀντὶ τοῦ ἐπίγραφε· ἑρμηνεύουσιν οἱ παλαιοί· καὶ ἔοικεν ἀπὸ ἄλλου καὶ ὁ χάρτης εἶναι· καὶ ὁ κατὰ πρόσωπον δὲ χαρακτὴρ, ἐκεῖθεν μετῆκται· φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, καὶ ἐκ τοῦ γρῶ τὸ ἐσθίω καὶ φθείρω εἶναι τὸ γράφειν· καὶ ἐκ τοῦ γρῶ, τὸ γράφειν καὶ γλύφειν· οἱ δ' ἄλλοι, καὶ τὸ δίκτυον τὸν γρῖπον τὸν καὶ γρῖφον ἐκ τοῦ ἄλλου παραγωγοῦ γρῶ· ἑλκόμενος γὰρ καὶ ἄλλος ξύει τὰ ὑπ' ἄλλον· ἐκ δὲ τοῦ ἄλλου γρῶ, καὶ ἡ παρὰ Λυκόφρονι γρῶνα πέτρα, καὶ ἡ χρόνῳ διεφθαρμένη γραῦς, καὶ ἡ τοῖς ἀλόγοις φίλη γρῶστις· ἣν καὶ κράστιν γράφουσιν οἱ παλαιοὶ φάμενοι τὸν ἡμίξηρον χόρτον οὕτω καλεῖσθαι· ὅθεν καὶ ῥῆμα κραστίζεσθαι· ἔτι δὲ τοῦ γρῶ προϋπάρχει τὸ ῥῶ, ῥαίω, τὸ φθείρω, καὶ ὅτι κατὰ τὸ δυνατὸν πλεονασμὸν τοῦ γ, γδουπῶ· ὡς τὸ ἐγδούπησαν ἀθηναίη καὶ ἥρη· οὕτω καὶ ῥῶ γρῶ· οὕτω καὶ τοῦ γραικὸς, προϋπάρχει τὸ ῥαικὸς κατὰ τοὺς παλαιούς. Γραφεὺς κάλλιον, ἢ ζωγράφος. Γραφὴ ἡ κατηγορία· ὅθεν καὶ γράφομαι παθητικῶς, τὸ κατηγορῶ· εἴρηται δὲ παρ' ἐγγράφεσθαι τοὺς κατηγοροῦντας κατηγορεῖν· φαῦλον τὸ κατηγοροῦμαι· καὶ συντάσσεται γενικῇ· οἷον φαύλου φόνου· ἤγουν κατηγοροῦμαι ἕνεκα φόνου· οἷον, ὡς φονεύσας· καὶ γράφομαί σε ἀδικίας, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ· καὶ γράφομαί σε φόνου. Ἄλλως. Γραφὴ, ἡ περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁμαρτημάτων· γίνονται δὲ γραφαὶ καὶ

Γοργωπὸν, φοβερὸν τὴν βλέψιν αὐστηρόν. καὶ γοργίλλίζειν, ἀδολεσχεῖν. Γοργωπὸς, ὁ γοργόφθαλμος. καὶ γοργωπὸς θαλακὸν, ἕδρα. ἡ καθέδρα. ἡ φοβερά. καὶ γοργῶπις λίμνη ἐν κορίνθῳ, ὥς τινός φασιν. Γορπιαῖος, ὁ σεπτέμβριος μὴν, κατὰ μακεδόνας. Γοῤῥός, ὁ κυρτός. Γόρτυνα τειχιόεσσαν λέγει ὁ ποιητής. ὥσπερ πέτρινα διὰ τὸ ἐρυμνὸν κατὰ τὸν γεωγράφον ἐν πεδίῳ ἡ τῶν γορτυνίων ἦν παραῤῥέει ὁ ληθαῖος ποταμός. Γόρτυξ, ὄρτυξ. Γωρυτὸς, ἡ τόξου θήκη. ὡς χωροῦντα τὸ ῥυτὸν, ὅ ἐστιν ἑλκυστὸν τόξον. ἵνα ἡ, χωρυτὸς. καὶ μεταλήψει τοῦ γ, γωρυτός. δῆλον δὲ ὡς προϋπόκειται, τὸ ἐρύσαι τόξον, τὸ ἐρύσαι ὡς ἀτάσθαλίας. Κραταιοὶ ἀλλὰ, ἐρύσαι τόξον χεῖρες. οὕτω καὶ τὸ ῥυτοῦ, τὸ ἐρυστόν. ὅθεν ἀφαιρέσει μὲν ῥυστὸν, ἀποβολῇ δὲ τοῦ σ ῥυτόν. Γοῦ, καὶ αἰτιατικὴ τοῦ οἶ, καὶ αἰτιατικὴ τοῦ καί, καὶ αἰτιατικὴ τοῦ γάρ. ὡς ἀριστοφάνης ἐν τούτῳ, ὥσπερ τοῦ γοῦν χαὶ τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε. καὶ χρυσὸν δὲ τοῦ χάριν κοσμοῦ τιθέασιν οἱ ποιηταί. Γουνὰ, γόνυ. γόνυος. τὸ πληθυντικὸν, γόνυα. ἐν ὑπερθέσει τοῦ υ γουνά. ἡ γούνατα. πλεονασμῷ τοῦ υ, ἡ κατὰ ἀποκοπὴν, γουνὰ. καὶ γουνάζω ἀπὸ τοῦ γουνάτων. ἡ ἀπὸ τοῦ γονύων. ἐν ὑπερθέσει τοῦ υ, ἡ ἐκ τοῦ γνάματα, ἀποκέκοπται. ἡ ἐκ τῆς γονῆς κλίνεται. καὶ ἔστι τοιοῦτον, καὶ τὸ δοῦρα. ἡ ἐκ τοῦ δουρὸς, ἡ ἐκ τοῦ δούρατα. Γουνάσομαι μιν, ἔθος τοῖς παλαιοῖς ἦν, ὁπηνίκα ἱκέτευον, κεφαλῆς τε λαμβάνεσθαι τῆς τοῦ ἱκετευομένου, καὶ χειρὸς δεξιᾶς, ἢ καὶ γονάτων. κεφαλῆς μὲν, διὰ μέσης γενειάδος κατὰ ἀριστάρχην, ἢ ἀνθερεῶνος. καθ' ὅμηρον. διὰ τὸ ἡγεμονικὸν ἐν αὐτῷ γὰρ τὸ λογιστικόν. δεξιᾶς δὲ, διὰ τὸ πρακτικόν. γονάτων δὲ, διὰ τὸ κινητικὸν, καὶ βαδιστικόν. καὶ ἤθελον τοῖς ἱκετευομένοις συμβολικῶς παρακαλεῖν. διὰ μὲν τῆς κεφαλῆς, εἰς τὸ συνθέσθαι καὶ κατανεῦσαι. διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς, εἰς τὸ πρᾶξαι. διὰ δὲ γονάτων, εἰς τὸ κινηθῆναι πρὸς ἃ ζητοῦνται ἢ καὶ ἀνακλιθῆναι τὴν ψυχὴν καὶ καμφθῆναι, οἷς ἱκετεύονται. καὶ γὰρ ἐν τοῖς γόνασι μάλιστα κλᾶται τὸ σῶμα. καὶ ἦσαν ταῦτα σύμβολά τινα καὶ οἰωνισμοὶ, τοῦ τῆς ἱκετείας τέλους. σκαιᾶς μέντοι ἤτοι ἀριστερᾶς χειρὸς οὐ προσήπτοντο, διὰ τὸ δυσοιώνιστον. οὐ γὰρ προσεῖχον τοῖς ἀριστεροῖς. ὅπου γε καὶ τὰ μὴ αἴσια, σκαιὰ καὶ ἐπαρίστερα ἔλεγον. ὥσπερ τὰ δεξιὰ, ἀγαθὰ τύχην λέγοντες δεξιὰν, καὶ νόημα δεξιόν. καὶ δεξιοῦσθαι, τὸ φιλοφρονεῖσθαι. κεφαλῆς δὲ, οὐ τῆς ὅλης ἥπτοντο, ἀλλὰ τοῦ ἀνθερεῶνος, καὶ τοῦ γενείου. ὡς καὶ εὐριπίδης δηλοῖ λέγων. Ὀρέγει δεξιὰς κρύπτοντα, καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν, στρέφοντα, ὥς μή σου προθίγω γενειάδος. τοῦτο δὲ δηλωτικὸν, τὸ, Μὴ πρὸς γενειάδος μὴ ἐξέλῃς τὰ φίλτατα, καὶ τό, Ἀλλ' ὦ φίλον γένειον αἰδέσθητί με. Ἰστέον δὲ ὅτι, εἰ καὶ κεφαλῆς καὶ χειρὸς καὶ γονάτων οἱ ἱκέται ἥπτοντο, τὴν ὅλην ἱκετείαν γονάζεσθαί φασιν ἐκ μέρους οἱ παλαιοί. διότι τοῖς ἱκετεύουσιν εἰ καὶ μὴ κεφαλῆς ἢ χειρὸς ἔστι λαβέσθαι, τῆς μὲν ἔμπαλιν τυχὸν στρεφομένης, τῆς δὲ κρυπτομένης. ἀλλὰ γούνατος γοῦν, οὐ πάνυ δυσχερὲς ἅπτεσθαι. οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, τὴν τοῦ γονυπετεῖν λέξιν, ἐντεῦθεν ἐφεῦρον. συνθέντες ἐκ τοῦ γόνυ καὶ τοῦ πετεῖν ἐξ οὗ τὸ πίπτειν παράγεται ὡς τὸ ῥίπτειν ἀπὸ τοῦ ἐρίπειν. Γούνατα ἔλυσε, περίφρασίς ἐστι τοῦ ἐθανάτωσεν. ὅλον δὲ τὸ, Πολλῶν δ' ἀνδρῶν ὑπέλυσε γούνατα. ὁμοίως τὸ, Πολλέων κατέλυσε κάρηνα, ἠδ' ἔτι λύσει. Γουνεύς, οὗτος εἴ περ ὅς ἐστι παρὰ τῷ ἐν τῷ λυκόφρονι ἐργάτην. Τῆς δίκης γουνέα. ἤτοι τὸν δίκαιον. ἐκεῖνος γὰρ ἀράψ τὸ ἦθος, προσηγορίαν ἔχων τὸ δίκαιος. ὡς καὶ ὁ ἀριστείδης παρ' ἕλλησι, τοῦ ὁμηρικοῦ γουνέως. Γουνοῖσιν ἐλευθῆρος. ἤγουν, τοῖς γονιμωτάτοις τόποις τοῦ ἐλευθῆρος. ὁ δὲ ἐλευθὴρ, ὄνομα πόλεώς ἐστι τῆς βοιωτίας, ἀπό τινος βασιλέως αὐτῆς τῆς πόλεως οὕτως ὀνομασθείσης, υἱοῦ ἀπόλλωνος, καὶ αἰθούσης τῆς ποσειδῶνος. ἔστι καὶ ὄρος ὥς φασιν ἀπὸ ὀνόματι τοῦ ἥρωος. οὕτω δὲ λέγεται, ὅτι ἐκεῖ ὁ διόνυσος τῆς μανίας ἐπαύσατο, καὶ ἐλευθερώθη. Γουνὸς, ὁ γόνιμος τόπος καὶ κάρπιμος. ἀπὸ τοῦ γονὸς ὀξυτόνου ὀνόματος, ἰωνικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ. γόνος μὲν γὰρ βαρυτόνως, ὁ γεννώμενος. γονὸς δὲ πρὸς διάφορον σημασίαν ὀξυτόνως, ὁ γόνιμος. Γουνοῦμαι, καὶ γουνάζω, κυρίως τὸ γονάτων ἅπτομαι καὶ γουνάζω, τὸ ἱκετεύω. καί μιν γουνάσομαι. ἤγουν γονυπετήσω. λιτανεύσω αὐτόν. λαβεῖν γούνων ὅμηρος λέγει, τὸ ἅψασθαι, ἢ ἔχεσθαι. Γουνοκνία, σάμψυχος. Γοῦθος, ὁ ἄρχων σκυθῶν τῶν καλουμένων γούθων. ἔοικε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν κληθῆναι. πολλὰ γὰρ ἔθνη, ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων καλοῦνται οὕτως ὥρος. Γοῦπος, λήκυθος εἶδος. παρὰ τὸ γαστὴρ, ὅ ἐστι ἔντος. Γουναλοῖς, ἐν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ καρπίμῳ χωρίῳ τῆς γῆς. λέγεται δὲ γουνὸς, ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ σώματι γονάτων, ἃ ἐξέχει. ὡς δέ τινες, ὁ τραχύτατος τόπος. ὁμοίως ἀπὸ τῶν γονάτων, ὀστώδη καὶ τραχέων ὄντων. πλέον γὰρ ἐν τοῖς ὀρεινοῖς καὶ πετρώδεσι τόποις, τὰ φυτὰ αὔξεται παρὰ τὸ θέρμα, γίνεται γόνος βαρύτονον. ὡς λέγω λόγος. ὅπερ σημαίνει τὸ γεγεννημένον. ὁ δὲ γεννητικὸς, γονὸς ὀξυτόνως. πλεονασμῷ τοῦ υ γουνός. ὁ γεννητικὸς τόπος. ὁ γόνιμος καὶ κάρπιμος. ἡρωδιανός. Γοῶ, τὸ θρηνῶ ἀμεταβάτως. καὶ γογγύζω ἀμεταβάτως.

ΤΟ Γ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ'.

Γραφαί. κύπριοι. Γραβαὶ, σκαφίον βόθρον. Γράβδην, ἐπίῤῥημα ἀπὸ τοῦ γράφειν. καὶ γραπτύες αἱ τῶν μελῶν γραφαί. ῥυτίστι, ἀμυχαί. ξεσμαί. Γραβδὶς, ἡ λαμπὰς παρὰ τὸ γράφω τὸ ξύω. ἡ κατεξυσμένη καὶ διεσχισμένη, ἢ παρὰ τὸ γράφεσθαι τὸ ξέεσθαι γράβδις, ἡ κατεξεσμένη λαμπάς. Γραῖα ἐστι κατά τινας, ἡ καὶ τάναγρα. αἱ πολῖται, γραῖος καὶ ταναγραῖος, κατά τινας οὐκ εἰσὶν αἱ αὐταί. ὅτι τάναγρα πόλις βοιωτίας, ἣν ὅμηρος γραῖαν καλεῖ, διὰ τὸ πλησίον εἶναι. στράβων δέ φησιν ὅτι γραῖα τόπος πλησίον ὠρωποῦ. ἔνθα ἱερὸν ἀμφιαράου. καὶ μνῆμα ναρκίσσου τοῦ ἐρετριέως ὃ καλεῖται σιγηλοῦ. ἐπεὶ σιγῶσιν οἱ παριόντες ἐκεῖ. τὴν δὲ αἰτίαν οὐ λέγει. Γραῖα, ἡ παλαιά, καὶ πόλις. γῆ. καὶ δημήτηρ. γραῖαν κάρδοπον. Γραβία, ἡ γραῖα. πανήγυρις. παραγίνου. Γραικῶν ἄριστος, ὁ πρωτοστάτης, παρὰ λυκόφρονι. γραικοὶ γὰρ πρότερον αἱ τῆς ἑλλάδος ἐκαλοῦντο. ὕστερον δὲ ἀφ' ἕλληνος, ἐκλήθησαν ἕλληνες. Γραίνειν, ἐσθίειν. Γραιολέτας, πονηρὰς ἢ ὀλεθρίας γραίας. Γραιοσόβαι, οἱ ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραίας, ὥς μὴ ἀγράζειν. ἢ αἱ γραίσι συγκαιόμεναι πόρναις. σοβαὶ γὰρ ἡ πόρνη. Γραιούδια, αἱ παρ' ἡμῖν ἑφθαὶ ὄμφακες. Γραιωπίας, γραίᾳ ἐμφερής. Γράμμα, ὁ τύπος. ὁ χαρακτὴρ ἢ ἐπιστολή. αὐτὸ τὸ γράμμα. τὸ σύγγραμμα. τὸ ζωγράφημα

τῶν νεκρῶν γινομένων, ἀπὸ τοῦ γόος ὁ θρῆνος· ὥσπερ καὶ μαγγανεία, ἡ ἐπίκλησις δαιμόνων πρὸς ἀγαθοποιΐαν, πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. Γοητεύω, τὸ ἀπατῶμαι καὶ ἀπατῶ καὶ φενακίζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἡ γοητεία τὸ διὰ μαγγανείας ἐπαοιδικῇ συντάσσεται. Γοαῶπις, ἀνοχόη. Γοαστὸ φάρυξ. Γοῖδα, οὐκ οἶδα. Γοίδημι, ἐπίσταμαι. Γοιδύες, εὐτῆρες. Γοίτακες, βλαισοί. Γοιτεῖς, κόρακες. Γοῖνος, οἶνος. Γοῖτος, μέλαν ἐλαῖον. Γοσοῦται, μαίνεται, ἐλαύνεται, χαλκεύεται, κάμπτεται, κοιλαίνεται, μελαίνεται. Γοῖτα, οἶς. Γοιταί, κριθαὶ γλαστίς. Γοῖτος, ἔγχος, πάθος. Γοιτόσυρον, τὸν ἀπόλλωνα σκύθαι. Γόλαμος, διωγμός. Γόλανα, ἀγκύλη· ἀντιλαβή. Γόλασις, κακοδαιμονία. Γόλλακα, λάκκον. Γόλμις, ψάρ, τὸ ὄρνεον. Γολμοί, στολμοί. Γολοινά, χῶρα· ἢ γολονά. Γολομβὰς, βοτάνη. Γολύριον, κέλυφος· οἰκεῖον παρωνύμιας. Γόμη, ὀρίγανον. Γόμος, ζωμός. Γομόρ, εἶδος μέτρου ἑβραϊκοῦ. Γομφιασμός, συγκλασμός. Γομφίους, ὀδόντας, κλειδώσεις· οἱ ἐμπροσθεν δὲ ὀδόντες εἰσί. Γόμφαις, ταῖς τῶν ξύλων ἁρμογαῖς. Γομφοπαγῆ ῥήματα παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀκριβέστατα· πολυσύνθετα· σκληρά· ἢ ἦχον ποιοῦντα· ὥσπερ αἱ κεκαρφωμέναι σανίδες. Γόμφος κυρίως, τὸ ξύλινον καρφίον. Γομφούμενα, σφηνούμενα· γόμφοι γὰρ οἱ σφῆνες, οἱ συνείροντες τὰς σανίδας, καὶ συναρμονίζοντες, καὶ συνέχοντες. Γομφῶσαι, συμπῆξαι. Γομφωτήρια, ἧλα. Γονᾶ, κύει· φυτᾶ· φύει· καὶ γυναικεῖον αἰδοῖον. Γονάδες, μητέρες. Γόναρ, μητέρα· λάκωνες. Γοναί, τέκνα. Γονὰς, νάρκισσος τὸ φυτόν. Γονιαγμὸν, γονοπύλη· τὸ πυλωμένον τῷ γόνατι· πύλας γὰρ λέγουσιν, ἃ ἡμεῖς πυλώματα. Γονίας, δυσχερής· αἰσχύλος ἀγαμέμνονι. Γονίμη ἡμέρα, ἡ περιττὴ καὶ μὴ ἄρτιος. Γόνιμον ποιητὴν λέγουσι, φυσικόν τινα καὶ μὴ βεβιασμένον ἢ μιμητικόν. Γόνιμον, εὔκαρπον. Γονυάζεσθαι, ἐλιτανεύειν. Γόννος, ἧς ὁ λυκόφρων μέμνηται, πρὸς τῷ ὀλύμπῳ κειμένη· ὡς ἡ πλώνη. ὁ ῥιγὸς ἐθνικοῖς ἐν διατριβαῖς, μαγνησίας πόλιν λέγει αὐτήν. Γονοειδὲς, γόνῳ ἐοικός. Γονόεσσα, ἀκρωτήριον πελλήνης αἰπεινὴν δὲ αὐτὴν ὁ ποιητὴς καλεῖ, διὰ τὸ τὸν ἀκρωτήρεον ὑψηλόν· ὡς αὐτὴ πολὺ γονοῦσα μέντοι τρισυλλάβως πόλις περραιβίας· ὥσπερ ἡ γόννος ἐν δυσὶ ν̄, ὁ ἡ παρὰ λυκόφρονι· αἱ δὲ γονεῖς, οὐ δὲ αὐταὶ ὁμηρικαί εἰσιν, ἀλλὰ πόλις θράκης κατὰ τοὺς παλαιούς. Γόνον δ' ἐμοῦ πριάμην αἰτεῖ τῆς γονῆς στοργήν, ὅς ἀπάγεται τῷ θεῷ· ὃν ποιεῖταί τις κατὰ τὸν ποιητὴν εἰπεῖν· κατὰ δὲ τοὺς ὕστερον, ἡ εἰς ποιεῖται καθ' ὃ συμβαινόμενον κεῖται, ἐν τῇ γ̄ ῥαψωδίᾳ τὸ, Εἰσόκε σ' ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅ γε δούλην. Γονορρία ἐστὶ, ῥαθυμία λογικῆς ψυχῆς· καθ' ἣν ἀποβάλλειν τοὺς τῆς πνευματικῆς διδασκαλίας εἴωθε λόγους. Γονορρύα, πάθος περὶ τὴν γονήν. Γονορρέης· οὗ ἡ γονὴ φέρεται ἀκουσίως. Γόνος ἡ γονὴ, τὸ σπέρμα τοῦ ἀνδρός· ὃ λαβοῦσα ἡ γυνὴ, καὶ θάλψασα ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ, ἀποτίκτει· ἐκ δὲ τούτου, ἔμβρυον, κύημα· ἀμβλωθρίδιον τὸ ἀτελὲς ἐκπεσὸν τῆς μήτρας· ἐκ δὲ τούτου, βρέφος ἄρρεν καὶ θῆλυ· ὀνομάζεται δὲ γυνὴ, ὅτι θῆλυς ἄνθρωπος, καὶ ἡ ἔχουσα ἄνδρα· ὡσαύτως ἀνὴρ, καλεῖται ὁ ἀνδριζόμενος πρὸς τὴν γυναῖκα ἢ ὁ ἀνδρικὸν ἔχων φρόνημα· καὶ ὁ ἐν τῇ μέσῃ ὢν ἡλικίᾳ· ἧς μόνης μέχρις αὔξεται ἄνθρωπος, ἀνήρ· καὶ ὁ λαβὼν γυναῖκα, ὅταν συγγένηται αὐτῇ· ἀφ' οὗ, ἀνδρεῖος ὁ γενναῖος· καὶ ὁ ἀνδρικὸν ἔχων φρόνημα· ἀνδρία δὲ ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετή· καὶ ἀνδρία γυνὴ, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ἄνδριος, ὁ ἀπὸ ταύτης ἀνήρ. Γονοῦσά ἐστι, πόλις θετταλική· παρὰ δὲ λυκόφρονι, λίμνη σικελίας. Γόνος ἡ λεγομένη γονοῦσα· ἔστι δὲ καὶ πόλις περραιβίας· οἱ δὲ περραιβοὶ, ἔθνος ἠπειρωτικόν. Γόνυγρα, τὰ ἄκαρπα καὶ ξηρὰ πεδία· ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν γερόντων, τῶν μηκέτι ἀνατείνειν δυναμένων τοῖς γόνασι. Γονυκάμψαι, ἀναπαύεσθαι. Γονυκλινὴς, αὐτὴ γονυπετοῦν. Γονύκροτοι, ἤγουν βλαισοὶ, ἢ αἱ τὰ γόνατα συγκρούουσι δηλαδή· ἔστι γὰρ δὲ οἷς ἐσθ' ὅτι συγκρούουσι τὰ γόνατα. Γόνυ, παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ· οἱονεὶ, κόνυ ὄν· ἢ παρὰ τὸ εἰς γῆν νεύειν. Γονυπετεῖ, παρακαλεῖ· ἱκετεύει· προσκυνεῖ τοῖς γόνασι· κυρίως δὲ, τὸ τῶν γονάτων ἁπτόμενον, προσπίπτειν· ἀπὸ τοῦ γουνῶ, τὸ γονοῦμαι· ἀπὸ δὲ τοῦ γονάζομαι, τὸ γονάσομαι. Γονύων, γόνατα· τὸ ἐν νόσαν δὲ ἡ κάλαμοι, γόνυα οὐκ ἔχοντες. Γονώνη, ὀρίγανος. Γόος, ὁ θρῆνος· παρὰ τὸ βοῶ βόος, καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς γ, γόος. Γοράπτες, ῥάφανοι. Γοργάδων, ἀλιάδων σοφοκλῆς δαιδάλῳ. Γοργεῖα, τὰ τραγικὰ προσωπεῖα· ἐνίοι μορμολύκεια. Γοργίδων, τὰ χεῖρον· σπεῦδον. Γοργίνη, δεσμωτήριον ὑπόγειον· ἢ ἀπὸ δήμου τῆς ἀττικῆς κακοπραγμονος. Γόργια, τὰ τῶν ἀγρίων προσωπεῖα. Γοργίας λέγεται ὁ λεοντῖνος ἐν βαθεῖ γήρᾳ ζήσας μετὰ αἰσθήσεως, ἴσως ἐν τῷ καὶ τὴν αἴσθησιν ὑγιᾶ ἔχειν, ἢ ἐρωτηθεὶς τίνι διαίτῃ χρώμενος, οὕτω βιώσοι· φάναι, ὡς οὐδὲν πώποτε ἡδονῆς ἕνεκα πράξας. πάντος μέντοι ἐπιθυμίαις οὕτω ἐμπεφλεγμένος, ὡς ἀπὸ τῆς ἕω μὲν καμμᾶσθαι μέχρι δύσεων· πρὸς ἑσπέραν δὲ τῇ ἐπιθυμίᾳ ἐπεγείρεσθαι λόγον εὑρὼν ἢ ἀσυγκαμμᾶσθαι. Γοργολόφασα, ἡ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς γοργοῦς, τὴν περὶ κεφαλαίαν ἔχουσα. Γοργόλοφος, ἐπιθετικός. Γοργολόφας, ἀπὸ τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας, καὶ τῆς ἀσπίδος. Γοργόνα, ἣν ἐπ' αὐτῆς εἶχεν ὁ λάμαχος· ἵνα τὸν λάμαχον εἴπῃ. Γοργὸν, δεινόν· οἱ δὲ, φαιὸν ἱμάτιον. Γοργόνες, τρεῖς γυναῖκες· αἳ τοσοῦτον εἶχον τὰ πρόσωπα φρικτὰ καὶ φοβερὰ, ὡς τοὺς ὁρῶντας θνήσκειν· ἡ γοργὼ· ἡ γοργόνη, καὶ ἡ γοργὸς, διὰ γὰρ τῆς γοργότητος, ἀπελιθουν φερωνύμως, τοὺς ὁρῶντας. Γοργόνωτον περιφραστικῶς λέγει ὁ ἀριστοφάνης τὴν ἀσπίδα· γοργόνωτον δὲ, τὴν ἔχουσαν γοργόνα. Γοργὸς, ὁ ταχύς· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ὀργῆς, ὀργός· καὶ γοργός· οἱ ἀττικοὶ δὲ γοργὸν, οὐ τὸ πρακτικὸν καὶ κεκινημένον λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ φοβερόν· ξενοφῶν· γοργότεροι θ' ὁρᾶσθαι, καὶ φοβερώτεροι φθέγγεσθαι. Γοργοῦς κλίσις, πολλαχῶς· εἰ καὶ ἡ κοινῆς εὐθεῖα ταύτης, ἡ γοργὼν· ὡς τρυγών· οὕτω καὶ ἀηδὼν, ὡς τὸ κοινόν· εὕρηται δὲ καὶ ἀηδοῖ φωνικὴ ὡς λητοῖ· καὶ κλητικὴ ἀηδοῖ, ὡς χελιδοῖ παρὰ τῷ κωμικῷ. Γόργυρα, τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα· οἶμαι δὲ γέργυρα λέγεται ἢ γεργύρα· οὕτω δείναρχος, καὶ ὑπέρειδης, καὶ ἄλλοι. Γόργυρος, ὁ διόνυσος· ἀπὸ γοργύρας τόπου τῆς σάμου. Γόργυρον, δεσμωτήριον. Γοργυρὰ, ὑπόνομος· βορώδης· καθόλου δὲ ἔλεγον οὕτω, τὰς δυσεξιτήρους κατασκευὰς, καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας· εἰς τὸ γέργυρα. Γοργὼ, τὸ τέρας τῶν δεσ ζῶον καὶ τεθνητικὸς γεγένηος· τρεῖς γὰρ ἱστοροῦνται καθ' ἡσίοδον κατὰ τὰς ἑξῆς· φόβος· πικρία· αὐστηρία· καὶ γοργὼ δήκως. Γοργὼ, γοργοῦς· ἀπὸ τῆς κοινῆς στασφεὶ, σατυροῖς· γοργὼν δὲ γοργῶνος, ἀπὸ τῆς ἑλλήνων· οὕτω καὶ ἀηδόνος, ἀηδοῦς· καὶ χελιδόνος, χελιδοῦς.

γος γρηγόριος· οἷον, γνωρίσομεν ἡμῶν τὸ ἀξίωμα, καὶ ὑπό τινος πιστὸς ἀπέθανε· καὶ γνωρίζω, τὸ γνώριμον καὶ δῆλον ποιῶ. προκόπιος· Ἐγνώρισε γάρ με τοῦτο, ἡ πεῖρα· καὶ ἱμέριος· Καὶ φρυγίας αἴσωπος, ἐς μόνον τὸν μῦθον ἐγνώρισε. Γνώριμος, οὐχ ὁ μαθητής· ἀλλ᾽ ὁ γινωσκόμενός τινι· ἢ ἁπλῶς ὁ ἔνδοξος· δημοσθένης· καὶ γνωρίμους ἔχω τοῖς πλείοσι τῶν πλεόντων τὴν θάλασσαν· καὶ γνωρίσαι, τὸ συστῆσαι καὶ ποιῆσαι γνώριμον. Γνώριμα, ἡ αἱ φοιτηταί. πυθαγόρας ὁ σάμιος γνωρίμους εἶχε πλείους, ἢ ἑξακοσίους. τὸ δὲ γνώριμος, παρὰ τὸν γνώσω μέλλοντα γίνεται, γνώριμος· ὡς ὀνήσω, ὀνήσιμος· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ, γνώριμος. Γνωριμώτερον, τοῦτο διχῶς λέγεται ἢ ἁπλῶς, οἷον τὸ πρότερον τοῦ ὑστέρου, ἢ ἡμῖν· ἐπεὶ τῇ φύσει ἔχατον· τουτέστι, τὸ σύνθετον· ἤ τοι τὸ μερικόν. Γνωρίσαι, φανεροποιῆσαι. Γνώσεαι ἰωνικῶς, ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου γνώσεται ἀποβολῇ τοῦ τ, γίνεται γνώσεαι· οὕτω καὶ βούλεται, βούλεαι· καὶ τὰ ἄλλα πάντα, πλὴν τῶν παθητικῶν. Γνωσιμαχῆσαι ἐστι, τὸ γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονας αὐτῷ ἡ μάχη, ἀποσχέσθαι· ἢ γνωσιμαχεῖν, τὸ ἐπίστασθαι τὴν πρὸς κρείττονας μάχην. Γνωσιμαχῶ, τὸ διά τι προεγνωκὸς ἐμαυτῷ μάχομαι· καὶ ὅτι τοῦτο εἰργασάμην· λέγεται γνωσιμαχῶ, καὶ μὴ ἐμαυτῷ καθ᾽ ἑαυτὸν μάχομαι. Γνωρίσματα, τὰ συνεκτιθέμενα τοῖς παισίν, ἔξω τῶν περιδεραίων. Γνῶσις ἐμφαίνει τῆς γραμματικῆς· ἔστι δὲ γνῶσις, τῶν προηγουμένων καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς γεγονότων παρὰ θεοῦ. Ἄλλως. Γνῶσις, ἡ διὰ τῆς τοῦ πνεύματος χάριτος ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀξίων γινομένη ἔλλαμψις. Γνῶσις, ἔστιν ἡ διὰ τῆς τῶν ἐντολῶν πράξεως ἐγγινομένη τῷ πράττοντι πεῖρα. γνῶσις, καὶ ἡ τῶν θείων γραφῶν διὰ λόγων ψιλὴ κατανόησις. Γνῶσις, καὶ ἡ τοῦ πράγματος ὄντος ἐν τῷ νοΐ, πεφασμένη ἔμφασις. Γνῶσις, καὶ ἡ τῶν καταλαμβανομένων περίεργος σύγκατάθεσις, ὡς ὁρωμένων ἔλεγχος· γνῶσις, καὶ ἡ θεωρία τῆς ἁγίας τριάδος· γνῶσις, καὶ ἡ κτίσις· γνῶσις ἐστιν ἀληθής, τὸ διακρίνειν ἀπταίστως τὸ κακὸν ἐκ τοῦ καλοῦ· γνῶσις ἐστι, καθαρότης ψυχῆς θεία, τῶν ἀσωμάτων ἐξουσίαις δυνάμεων· γνῶσις ἐστι, νοῦ καθαροῦ καὶ εἰλικρινοῦς μετὰ πάσης ἀΰλου διανοίας καὶ φανότης, ἐνόρασίς τις, καὶ καθ᾽ ὅ φαίνεται, πάντων τῶν νοητῶν πραγμάτων· γνῶσις ἐστι, πάντων τῶν ἀρχετύπων καὶ τῶν παραδειγμάτων, ὧν οὗτος ὁ κόσμος τὰ σύμβολα καὶ τὰς εἰκόνας περιέχει· σκοπὸς γὰρ τῆς γνώσεως, οὐ τὰ αἰσθητὰ γνῶναι, ἀλλὰ τὰ ταῦτα σημαινόμενα. Γνωσόμεθα ἀλλήλων, ψυχικῇ συντάσσεται παρ᾽ ὁμήρῳ, ὡς καὶ τό, Τραπεζῇ γνῶτον ἀλλήλων. Γνωστικὰ ῥήματα, μετὰ μετοχῆς συντάσσονται· οἷον, οἶδα τὸν δεῖνα ποιήσαντα τόδε. Γνωστικός ἐστιν, ὁ αὐθημερινὸς μίσθιος· ἢ ὁ τῇ ἀληθείᾳ πιστεύσας τέλειος. Γνωστός, ὁ γνωτὸς καὶ γνώριμος· καὶ γνωστά, καὶ γνωτά· οὐκ ἄγνωτα· ἐκβολῇ τοῦ ἡμιφώνου· γνωτὰ γὰρ οὐκ ἄγνωτα· οὕτω δὲ καὶ νήριτον ὄρος κατὰ τὸ ἀμφήριστον, ἐκβολῇ τοῦ σ νήριτον. Γνῶτι, ἐκ τοῦ γνῶμι· γνῶσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων· ἡ μετοχή, ὁ γνούς τοῦ γνόντος· καὶ τὸ προστακτικὸν γνῶθι· γνώτω γνῶτον, γνώτων· γνῶτε γνώτωσαν. Γνώτην ἀλλήλων παρ᾽ ὁμήρῳ· τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέστερα κατὰ τὴν δοτικὴν ψυχικὴν τῶν πληθυντικῶν γράφουσιν ἀλλήλων· ἵνα λέγῃ ὅτι γνῶσιν ἔχον, ὁ εἷς τοῦ ἑτέρου· οὕτω καὶ τὸ εἰδέναι ψυχικῇ συντάσσεται μετὰ τοῦ εὖ· οἷον τόξον εὖ εἰδώς. Γνωτοὶ αἱ ἀδελφοί, δίχα τοῦ σ καλῶς· οὕτω γὰρ καὶ ἀλλόγνωτοι λέγονταί τινες, καὶ πολύγνωτοι· καθ᾽ ὁμοιότητα δὲ καὶ τὸ γνωτὰ οὐκ ἄγνωτα μετὰ τὸ τραγικὸν τὸ γὰρ μετὰ τοῦ σ λέγειν γνωστὸς καὶ τὰ κατ᾽ αὐτό, οὐκ ἀπὸ τοῦ γνῶ γνώσω γίνεται ἀπαθῶς, ἀλλὰ ἐπένθεσιν ἔχει τοῦ σ· ἢ καὶ ἀπὸ ἐνεστῶτος ἀρξάμενον δοκεῖ γίνεσθαι τοῦ γνώθω, ἢ γνώζω, ἢ γνωτοί· καὶ γνωταί, οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἔλλειψιν ἔχουσι τοῦ σ ἐκ τοῦ γνωστοί, καὶ γνωσταί· ἀλλὰ δύνανται εἶναι καὶ ἀπὸ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁμοίως τῷ ἐνδυταί καὶ τοῖς ῥυοῦσι· ἴσως δὲ καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γενῶ γενέσω συγκέκοπται ὁ κασίγνητος, οὕτως ἐκεῖθεν καὶ ὁ γνωτὸς καὶ ἡ γνωτή· ἐξ οὗ τοῦ η εἰς ω τραπέντος, οἱ γνωτοί, καὶ αἱ γνωταί· καὶ γνωτοί, οἱ συγγενεῖς. Γνώωσιν ἐστὶ γνῶ, ἐκ τῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐξ οὗ, γνῶ γνῶμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων· ἡ μετοχὴ ὁ γνούς, τοῦ γνόντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν γνῶ· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐὰν γνῶσι· καὶ ἐὰν γνώωσι προσθήκῃ τοῦ ω μεγάλου· τὰ γὰρ διὰ ω καθαρὰ δισύλλαβα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἷον σώω· ζώω· χώω· ῥώω· πλώω· οὕτω καὶ γνώω· ἐκ δὲ τοῦ γνώω, ὁ παρακείμενος ἔγνωκα· ὁ παθητικός, ἔγνωσμαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐγνῶσθαι.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ὀβρίαι, φανά· λαμπτῆρες. Γογγίζειν, παρὰ περιστεροῖς λέγεται· σημαίνει δὲ τό, τονθορίζειν. Γογγίζω, τονθορίζω· ψιθυρίζω. Γόγγρος, εἶδος ἰχθύος παρὰ τὸ γρῶ τὸ ἐσθίω· καλλίμαχος· ὃς ἔγραε καὶ δὲ μόνα αὐτὰ τοι ἴσθιεν· ἀφ᾽ οὗ ῥήματος ὄνομα, γρός· καὶ ἐν διπλασιασμῷ, γόγγρος· ἐσθίει γὰρ τὸν πολύποδα τοῖς πλοκάμοις. Γογγρῦσαι, ὡς χοῖρος φωνῆσαι· γόγγρωνα, βρογχοκήλη παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Γογγρώνη, ἀπόστημα ἐν φάρυγγι. Γογγύζω, ἀπὸ τοῦ γρύζω, τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλέπτω, καὶ χαλῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, γογγρύζω, καὶ γογγύζω. Γογγύλαι, εἶδος λαχάνου εἰσί· καὶ γογγυλίζειν, τὸ περιστρέφειν· ἔστι δὲ καὶ γογγύλος λίθος. Γογγύλη, καὶ ἐνταῦθα ἁμάρτημα· αἱ γὰρ παλαιαὶ παρὰ τοῦ στρογγύλου τεθείασιν· αἱ δὲ νῦν [illegible] τῆς ὑπὸ τῶν ἑλλήνων γογγυλιάδος καλουμένης· λέγεται παρὰ τοῦ λαχάνου γογγυλίς· ἀλλὰ μὴ γογγύλη. Γογγύλεα, σφαιρία τινά· ὥσπερ κολλύρια παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Γογγύλιον, στρογγύλον. Γογγυλόσχινος, ὁ στρογγύλον τὸ σῶμα ἔχων. Γογγυλωτά, στρογγύλα· εὔρινα· γοργά. Γόγγων, μωρός. Γογγρύζειν, τονθορύζειν τὸ ἠρέμα φωνεῖν· ὅπερ ἔνιοι γογγυλίζειν· τὸ αὐτό, καὶ γρυλίζειν λέγεται. Γόδα, ἔντερα μακεδόνες. Γοδᾶν, κλαίειν κύπριοι. Γόδαρος, θύρα. Γοδόν, γόητα. Γοερόν, θρηνῶδες· λυπηρόν· καθαρτικόν. Γοήμεναι, ἀπὸ τοῦ γοῶ γοαίνω· ὡς ἀπὸ τοῦ φορῶ, φοραίνω· ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γοῶ γόημι· ὡς ἱστῶ ἱστῶ ἵστημι. Γόης, ὁ πλάνος, ὁ ἀπατών· ὁ φαρμακός· ὁ μάγος· ὁ ψεύστης. Γοητεία, φαρμακεία· καὶ μαγεία, ἡ δι᾽ ἐπικλήσεως ἀνάγουσα τὸν νεκρόν· εἴρηται δέ, ἀπὸ τῶν γόων καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων. Γοητεία ἐστίν, ἡ δόσις δι᾽ ὄψεως κατὰ ἀπάτην. Γόητες κυρίως, οἱ ἐπῳδαῖς ποιούμενοι, περὶ ἀνακλήσει τῶν κατοιχομένων· καὶ γοητεία, ἡ περὶ ἀνάγουσα

οὔ τι καὶ τῶν μὴ κατ' ἐπιθυμίας ἐσθιόντων, στόματι ἀλλοτρίῳ φαμὲν ἐσθίειν. καὶ ὁ ἐν λόγοις δὲ παρήκοος, ὅμοιόν τι σκορφρεῖν ἂν κατὰ τῆς ἀκοῆς· οὔ τε δὲ καὶ ὁ δι' ἐλπίδα κακοῦ τινος βάλλων περὶ τὰ τῶν, οὐχ ἂν ἐθέλῃ. καὶ χεῖρα δέ τις ἐπιβάλλων ἑτέρῳ πρὸς βίαν, ἀλλοτρίᾳ ἂν εἴποι χειρὶ πρᾶξαι· οὐκ ἀφίξεται δὲ τοιαύτη ἔννοια οὐδὲ ὀφθαλμοῦ, ὅτι βλέπει ἃ μὴ βούλεται. ἴσως δὲ τὸ γναθμοῖς ἐγέλων ἀλλοτρίοις, ὅμοιόν ἐστι τῷ, ἀχρεῖον ἐγέλασσαν· ὃ ἐπὶ τῆς παρελόντος εἴρηται. Γναμπτά, καμπύλα· πλεκτά· ὑγρά. Γναμπτάς, ἕλικας τὰ καμφθέντα ψέλλια. Γνάμπτει, κάμπτει. Γναμπτή, ἐκ τοῦ γνάμπτω ὅ ἐστιν, ἡ καμπτή· ὁ δὴ γνάμπτω πλεονασμὸν ἔχει τοῦ μ̄· πρὸς διαστολὴν τοῦ γνάπτω· ὡς κνάπτω τοῦ καὶ κνάπτω λεγομένου· ὃν ἐκ τοῦ γνάπτω μὲν, τὸ γναφεύειν κοινότερον· καὶ ὁ γναφεύς. ἐκ δὲ τοῦ κνάπτειν, τὸ κναφεύειν καὶ ὁ κναφεύς· τῶν ὑφαινομένων, ἢ πλεκομένων. ἔστι δὲ καὶ ὁμώνυμος ἄλλος ἰχθύς· ἱστορεῖται γὰρ ἰχθὺς κναφεύς· οὗ τὸ ἐκ τῆς ψήσεως ὑγρόν, φασὶ πλύνειν ῥύπον καθαίρειν. Γναμπτόν, ἀτειρόν· εὔγναμπτον· ἀμετάβολον· καὶ γναμπτὸν ἄγκιστρον, καθ' ὅμοιον λόγον· ὃ καὶ περιηγές που λέγεται· περιάγεται γὰρ ἤτοι περικλᾶται ἢ γνάμπτεται ὅ ἐστι, κάμπτεται. Γναμπτοῖς, χαλινοῖς. Γνάμπτω, ἐκ τοῦ κάμπτω· σύνηθες δὲ τοῖς παλαιοῖς λέγειν γνάπτω· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή, ἀντὶ τοῦ μ̄, καὶ ἐπέγναψε γοῦνα πάντας, ἀντὶ τοῦ μ̄· ἐν τῇ συνηθείᾳ. μετὰ δὲ τῆς προθέσεως ἀνά, λέγομεν ἀναγνάμπτω· ἡ δὲ ἀνά, σημαίνει τὴν ἐξ ὑστέρου ἐπάνοδον. Γνάμψαι, κάμψαι· κλάσαι· πεῖσαι. Γνάμψεν, ἔξεσεν· ἤμυξεν. Γναπτοί, ἀκτοί. Γναφάλιον, γναφάλλιον βοτάνη. Γνάφαλον, τύλη· λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ κ̄, κνάφαλλον· καὶ ὁ γναφεὺς κναφεύς· φωτοῖς γνάψις· ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ γαίω τὸ λαμπρόν. Γναφεύς, ὁ πλύνων τὰ ἱμάτια· κναφεὺς δὲ ὁ τὰ δέρματα ξύων· ὅ ἐστι βυρσεύων. ἔστι δὲ καὶ κνάφος, τὸ ἀκανθῶδες ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. τοῦτο οἱ νεώτεροι διὰ τοῦ γ̄ λέγουσι παρὰ τὴν γνάψιν· κναφεὺς μὲν παρὰ τὸ κνῶ, ὃ σημαίνει τὸ ξύω· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἰχθύος. Γναφέως, τοῦ καθαίροντος τὸν ῥύπον. Γναφθῆναι, κλασθῆναι καμφθῆναι. Γνήσιος, ὁ μὴ νόθος· ὁ ἐκ τοῦ ἰδίου γεννηθείς· ἐκ τοῦ γενέσω, γενήσιος καὶ κατὰ συγκοπὴν γνήσιος· καὶ γνήσιος, ὅ ἐστιν ὁμοῦ· ἴδιος· οἰκεῖος. Γνοίη, μάθοι· ἐκ τοῦ γνῶμι· ἡ μετοχὴ γνούς· γνόντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν γνοίην. Γνοίη, δοίη, ἀλοίη, διὰ διφθόγγου δεῖ γράφειν· καὶ οὐχὶ ἀλώη, γνώη, δώη. Γνοῦσαι, γνῶναι. Γνώσκειν, εἰδέναι. Γνόφος, συνέφεια· ἢ ὁ ζοφώδης ἀήρ· παρὰ τὸ κενὸς φάσις εἶναι, κνόφος, καὶ γνόφος· ἢ γνόφος ἐστίν, ἡ νοητὴ θεωρία· πνευματικὴ τοῖς περὶ κτίσεως καὶ προνοίας τῆς ὅλης γῆς, περιέχουσα λόγοις. Γνὺξ ἐριπών· ἔστιν· ἐκ τοῦ γόνυ κατὰ συγκοπὴν γίνεται· καὶ γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο, ταυτὸν μέν ἐστι, τῷ γονατισαμένη τὸν ἀδελφόν· τὴν νοῦν χαμαί, ἀλλὰ μετὰ πάθους· ὡς καὶ ἑαυτὴν προσρίψαι τοῖς ἐκείνου γόνασιν· οὐκ ἄδηλον δέ, ὡς καὶ οἱ ἐν πολέμῳ καταρριφέντες, γνὺξ ἐριπεῖν λέγονται. Γνύπετοι, στυγνοὶ καὶ οἷον νενυγμένοι. Γνύπετρον, ἄγριον· ἢ ἔκλυτον. Γνυπετοί, ἐκ τῆς μηρῶν δηλοῖ· ἀλλ' ὅμως δὲ κατηφεῖς· καὶ κατὰ γνυπετοῦσθαι, μεταγγυμνᾶσθαι. Γνυπτεῖν, ἀσθενεῖν· μαλακίζεσθαι. Γνυπώσει, γονυπετήσει. Γνυπῶνες, στυγνοί· κατηφεῖς· ἄτολμοι· πεπειραμένοι· καὶ μαλακοί, ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πεπτωκέναι. Γνυφαί, νάπαι. Γνύων, νωθρῶν. Γνῶ, χωομένοιο· οὔτοι χόνεστι, τῶν πολέμων εὐθὺς πολεμαχίης· διὸ ψιλικὴν κατ' ἐκεῖνο συντάσσεται· ἵνα τὸ γνῶ χωομένου, ἀντὶ τοῦ γνῶσιν καὶ εἴδησιν, ἔχειν ὀργιζομένου· τοιοῦτον δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ τὸ γνώτην ἀλλήλων. Γνῶθι, ἐκ τοῦ γνῶμι γνώσω, ὁ ἀόριστος ἔγνων· ἡ μετοχὴ ὁ γνοὺς τοῦ γνόντος· τὸ προστακτικὸν γνῶθι κατ' ἔκτασιν· τὸ γνῶθι σαυτόν, ἀπόφθεγμα Χείλωνός φασι. Γνώμα, τὸν βαλλόμενον ὀδόντα· δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐγνώριζον τῶν τετραπόδων, καὶ ὁ κατηρτυκὼς ἤδη λιπογνώμων· λέγεται δὲ καὶ γνῶσις. Γνῶμαι, τὰ ψηφίσματα. Γνωμάτευμα, διάκρισις· διάγνωσις ἀκριβής, ἢ τὸ βούλευμα. ἕτερα διαλεγόμενοι, ἕτερα γνωματεύματα γνωματεύουσι. Γνωματεύω, σημαίνει τὸ διακρίνω, καὶ διαγινώσκω ἀκριβῶς. Γνώμη, ἡ συνείδησις· ἡ σκέψις· ποιά τις διάθεσις· ἡ βουλή· ἡ προαίρεσις· ἡ αἴνεσις. Γνώμη καὶ ἡ δημηγορία· καὶ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας· ἡ σύγνωμη, καθ' ἣν λεγόμεθα τινὰ ἔχειν γνώμην, ἢ τοῦ ἐπιεικοῦς κρίσις ὀρθή, ἢ ἀπόφασις καθολικὴ περὶ τῶν πρακτέων· ἢ ὡς αἱρετά, ἢ φευκτά ἐστι πρὸς τὸ πράττειν, ἢ συμπέρασμα· ἢ πρότασις ἐνθυμήματος· ἢ ὄρεξις ἐν διαθέσει τῶν ἐφ' ἡμῖν· ἡ διάθεσις ἐπὶ τοῖς ἐφ' ἡμῖν ὀρεκτικῶς βουλευθεῖσιν· ἢ τρόπος ζωῆς. Γνώμην ἐμὴν ἀττικῶς, ἤγουν κατὰ γνώμην ἐμήν· γνώμη δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ νοῶ νοήσω, νόημα· καὶ κατὰ κρᾶσιν νῶμα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ̄, γνώμη. Γνώμης ἁμαρτάνει, ἀντὶ τοῦ ἐκπίπτει γνώσεως· οὐ νοεῖ· Θουκυδίδης. Τὸν δὲ πόλεμον δι' ἐγχειρήματα εἴπης ὑμεῖς μὴ ἀντέχεσθαι, γνώμης ἁμαρτάνει· καὶ γνώμη ὁ τρόπος καὶ ὁ λογισμός. Γνωμίδιον, τὸ μικρὸν ἐνθύμημα. Γνωμοδοτῶ, γνώμην δίδωμι. Γνωμοτυπικῶς, ἤτοι γνωμολογικῶς. Γνώμων, ὁ συνετός· καὶ κανὼν ἐν τῇ μηχανικῇ· καὶ σχῆμα γεωμετρικόν· καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος, καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ· καὶ τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνύμενον· ὃ πρῶτος ἐφεῦρεν Ἀναξίμανδρος, καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων· γνώμων καὶ ὁ ὀδοὺς τῶν ἀλόγων ζώων· ἔνθεν καὶ πρεσβυγνώμων, ὁ ἤδη βεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. Γνώμων λέγεται καὶ ὁ ἀπὸ τινῶν ὀδούς, τῆς ἡλικίας ὢν γνώριμος· ὅθεν ἀγνώμονες καὶ λειπογνώμονες. Γνωμοτύπων, τῶν τὰς οἰκείας γνώμας διὰ τῶν λόγων τυπούντων, ἢ τοὺς τύπους ἄλλων, τοῖς ὕστερον καταλιμπανόντων, ἢ τῶν ταῖς γνώμαις ἀλλήλους τυπούντων· Ἀριστοφάνης. Γνῶναι, ἀντὶ τοῦ νοῆσαι, καὶ ἀντὶ τοῦ διαγνῶναι, ἀττικῶς συντάσσεται ἀπαρέμφατον συζυγίας τρίτης τῶν περισπωμένων· τὸ θέμα, γνόω γνῶ· καὶ ἐκ τοῦ ῥήματος εἰς μι, γνῶμι· ὁ μέλλων, γνώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων· ἡ μετοχή, ὁ γνοὺς τοῦ γνόντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον γνῶναι· ὁ κανών· πᾶσα μετοχὴ τῶν εἰς μι ῥημάτων διὰ τοῦ ντ κλινομένη, εἰς ναι τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ· καὶ ὤφειλε μὲ προγραφεῖσθαι, ὡς ἀπὸ τῆς θηλυκῆς τῶν μετοχῶν γεγονός· ἀλλ' ἐνίκησεν ὁ κανὼν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς θι προστακτικά, ἐν τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἀορίστου ὄντα, φύσει μακρᾷ παραλήγεται· τρίγω, μέγα· ὁμοίως· τὰ εἰς θι προστακτικά. Γνωρίζω, τὸ ἑρμηνεύω· παρὰ τῷ ἀποστόλῳ· ὡς τό, γνωρίζω ὑμῖν ἀδελφοὶ τὸ εὐαγγέλιον. καὶ γνωρίζω ἕτερον ἑτέρῳ, ἀντὶ τοῦ γνώριμον ποιῶ· καὶ γνωρίζει ἡ κύων τὴν τοῦ συβώτου φωνήν, ἤγουν ἀναγνωρίζει· ὁ δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ἀπὸ νόσου ἀναλαβόντων λέγεται· καὶ ἀναγινωσκόντων τοὺς γνωρίμους, οὓς ἐν τῇ νόσῳ ἠγνόουν· καὶ γνωρίζω, ἀντὶ τοῦ γινώσκω· ὡς ὁ θεολό-

λον καὶ ζώδια· ἀγάλματα. Γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ· οἱονεὶ γαλήνη τὶς οὖσα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γλήνη· Γαληνιῶ γὰρ ὁ τοῖς δι' αὐτῆς τὰ τῶν ὁρατῶν ποικιλία· ἢ παρὰ τὴν αὐγὴν αὐγλήνη, καὶ ἀποβολῇ τοῦ α, γλήνη. Γλῆνος, φάος. Γληνῶπα, πονηρά. Γλήσχραι, κνῆμαι. Γληχονοειδὲς, δίκταμον. Γληχυρὶς, πονηρά. Γληχὼ θηλυκῶς, ἀττικοὶ τὴν ὀρίγανον λέγουσιν· οἱ δὲ βληχώ. Γλία· ἡ κόλλα. Γλιᾶται, παίζει ἀπατᾶ. Γλίον, εὔτονον ἰσχυρόν. Γλίσδυχα σιαι, εἰς οὓς τύροις κατέχεται τὸ ἐν τῷ χύτῳ, διὰ τῶν κεντημάτων· ὅσαν δὲ πέλιναι σοφοκλῆς. Γλίνη, ὁ ῥύπος ἤ. Γλίσσας, κατοικίαν τινά φασι θηβαϊκὴν, ἐν τῷ ὑπάτῳ ὄρει, ἀπὸ γλίσσοντος ὀνομάζεσθαι ἢ γλίσσαντος ὥς φησιν ὁ γρά ψας τὰ ἐθνικά· τοῦ δὲ τόπου, γλίσσας γλίσσαντος· ὡς γίγας γίγαντος. οἱ χολιασταί φασιν ὅτι ἡ μὲν συνήθεια περισπᾶ, γλισ σᾶντα λέγουσα· ἡ δὲ ἱστορία προπαροξύνει τὸ ὄνομα. Ἰστέον δὲ, ὡς τὴν δευτέραν ταύτην κλίσιν, οὐκ οἶδεν ἡ ἀκρίβεια, τὴν περισπωμένην τὸν γλισσᾶντα· εἰ μὴ ἄρα ἐκ τοῦ γλισσάεις κλίνεται, ἢ συναιρεῖται ὡς τὸ αὐλῆντα· ὁ δὲ χοιροβοσκὸς οὐ προπερισπωμένως γλισσᾶντα, ἀλλὰ περισπωμένως γλισσᾶν, ὡς θυμᾶν· εὐθεῖα δὲ τούτου κατ' αὐτὸν ὁ γλισσᾶς· οἱ δὲ περὶ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα πονησάμενοι, γλίσσαν πόλιν ἀναγράφουσιν· ἴσως μὲν τὴν ὁμηρικήν· ἴσως δὲ ἑτέραν τινά. Γλισχραντολο γεῖ, ἐπιτρίβου· ἐκ τοῦ γλίσχρου, καὶ ἀντιλογίας περιειμένου, τοῦ καὶ δυναμένου ἀντιτρίψαι. Γλίσχρον, τὸ κολλῶ δες· καὶ ὀλισθηρόν· καὶ τὸ λαίμαργον· καὶ ἡδύ· ἢ γλίσχρον ἰατρικῶς, τὸ ἔχει κολλαν· καὶ μὴ διασπώμενον· γλίσχρος δὲ, τὸ ἀπλοῦς καὶ λεπτὸς διαιτᾶσθαι. Γλίσχρος παρὰ ἀριστοφάνει κεῖται, ἀντὶ τοῦ ταπεινός· κόλαξ· ἢ γλίσχρος, φειδωλός· σκνιφός· ὁ λίχνος· καὶ ἐπιθυμητὴς ἐφυβρίστων, εἴρηται δὲ ἢ ὁ λίαν ἢ ἐπὶ πολὺ ἐχόμενος· πλεονασμῷ τοῦ γ· ἢ ὁ γλιχόμενος τροφῆς ὑπὲρ τὸ δέον· λέγεται καὶ ὁ ὀλισθηρός. Γλὶ, τὸ ἰσχυρόν. Γλιτόν, γλαιόν. Γλίχει, ἐπιθυμεῖς. Γλιχόμενος, καρτερῶν ἢ ἐπιθυμῶν. Γλίχομαι, τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ ἱμείρομαι· καὶ ὀρέγομαι ἡγεμονίας· καὶ γλίχομαι ἡ γεμονεῦσαι· συντάσσεται δὲ γενικῇ. Γλιχύτης, ἀτυχὴς ἢ ἐπίπονος· ἢ ἐρωτική. Γλιχὼ, ἡ φειδωλός· ἢ ἡ περίεργος. Γλιάζειν, τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν. Γλοιὰς, ἡ κακοήθης ἵππος· καὶ πολυδίκη παρὰ σοφοκλεῖ· ἢ γλαί ως τὸ αὐτό. Γλαίνος, ὁ καθρός· καὶ γλοιῶντα τὸν λιπαρόν, καὶ μοχθηρὸν τῷ ἤθει. Γλοιὸς, τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῷ μαθλῆς· εὐ λεπτοῦ δὲ ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐλαίου πεπωγότος· ὅτι τοὺς ἐπιλαμβανομένους διολισθαίνειν πέφυ κε· καὶ τοὺς τῇ γνώμῃ σκάζοντας καὶ μηδὲν σταθερὸν φρονοῦντας, ἀλλὰ ἄλλα μὲν ἐπαγγελλομένους, ἄλλα δὲ πράσσοντας διὰ τὸ τῆς γνώμης ὀλισθηρὸν καὶ ἄπιστον, γλοιοὺς καλοῦμεν· ἢ γλοιὸς λέγεται, ὁ ῥύπος τοῦ ἐλαίου· λέγει οὖν τὸν ῥυπαρὸν τοῖς τρόποις ὁ ἀριστοφάνης. Ἄλλως. Γλοιὸς, ἐπὶ τοῦ ῥυπαροῦ καὶ μιαροῦ, καὶ μικρολόγου παραλαμβάνεται· καὶ γὰρ ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν, συνεγγύς πως τοῦ γλοιοῦ· ἐπὶ δὲ τὸ ἦθος μετενεχθὲν, τὸν μοχθηρὸν δηλοῖ καὶ ὀλισθηρὸν, καὶ εὐμετάβολον. Γλοιώδης, ἐπὶ τῶν παχέων ὑγρῶν· ἢ κολλητικῶν, διὰ διφθόγγου. Γλοιώδης, ῥυπαρός· καὶ γλοιὸς, ὁ ῥύπος. Γλοιὸς, ναυστακτικῶς. Γλούρεα, χρύσεα· φρύγες. Γουρὸς, χρυσός. Γλουτὸς καθὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸ σφαίρω μα τῆς κοτύλης καθὰ τὸν μηρόν· ῥοῦφος δὲ, τὰ μετὰ ὀσφὺν σαρκώδη ἐφ' ὧν καθίζομεν πυγὰς εἰπών, ἐπάγει· ἄλλοι δὲ γλου τοὺς καλοῦσι· διὸ καὶ οἱ ἐτυμολόγοι παρὰ τὸν γλοιὸν ἐτυμολογοῦσιν αὐτούς, διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς τρυφερόν· ὃ καὶ ἁπαλόν φα σι καὶ γλοιώδες· καθὰ δέ τινας, λαγόνα φασὶν ὁ γλουτὸς σημαίνει· ὅμηρος δὲ, διασαφεῖ τὸ μετάφρενον· ἐκ τούτου κατὰ τὸ ἐπίπον, ὅς ἐστι τὰ στήθη· οὕτω πῶς καὶ τὸν γλουτὸν εἰπών· βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ, ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑφ' ὕστερον ἤλυθ' ἀκωκή· δοκεῖ γὰρ λέγειν ἀντικρὺ, ἐπέρασεν τὸ ἔνθεν τοῦ γλουτοῦ κεῖσθαι τὴν κύστιν. Γλυκεῖαν, ὁδὸν· ἡ γλυκεῖα, ἡ γλυκύρριζος. Γλυκεῖ ὀπώρα, φύλακος ἐκλελυμένος· ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μοχθοῦ τὰ ἀλλότρια καρπουμένου. Γλυκέρα, ἑταίρα τίς. Γλυκερὸ σιδωνίου· δρᾶμα δέ ἐστιν ἐν ᾧ τῆς θυμέλης ἄρχεται οὕτω· σιδώνιον ποτ' ἄστυ κάδμος ἐκλιπὼν, ἀγήνορος παῖς· διεβεβόητο δὲ τὸ μέρος τοῦτο. Γλύκη, βοτάνη τὶς ἐδώδιμος. Γλυκίνας, ὁ διὰ γλυκέος οἴ νου παρακοίς. Γλύκιον, ἥδιον. Γλύκιστον, τὸ συγκριτικόν ἐστι, καὶ γλύκιστος· ἀπὸ ἀρσενικοῦ· τὰ εἰς υς τριγενῆ, ποιοῦ σι συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικά· τριγενῆ δὲ λέγω, βραδὺς, βραδεῖα· βραδὺ· τὸ συγκριτικόν, βραδύτερος· βραδίων· βράδιστος· οὕτω καὶ γλυκύτερος· γλυκίων γλύκιστος· γλυκίων ἡ κλητικὴ μὲν γλύκιον· τὰ εἰς ων συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς· οἷον ἀρείων, ἄρειον· βελτίων, βέλτιον· γλυκίων, γλύκιον. Γλύκκα, ἡ γλυκύτης. Γλυκοθυμία, ἡ ἐπὶ τὸ ζῆν ἡδονὴ, καὶ οἷον φιλοψυχία λέγεται· ἀπλῶς καὶ πᾶσα ἡδονή. Γλυκὺ ἦτορ ἢ παίζει· τὶ παροιμία ἀδόντος, ἢ κεχηνότος πρὸς τὴν ᾠδὴν βαλὼν τὶς ἐς τὴν φάρυγγα σῦκον, ἀπέπνι ξεν. Γλυκυδερκὴς, τὸ ἡδὺ ἐν τῷ ὁρᾶν. Γλυκύθυμος, ἁπαλόψυχος. Γλυκὺς, παρὰ τὸ γλεῦκος, ὅ ἐστιν, ὁ νεωστὶ ἀπο στάζων ἐκ τῆς ληνοῦ οἶνος· τὰ δὲ εἰς υς τριγενῆ ποιοῦσι συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικά· οἷον, ὁ βραδὺς, ἡ βραδεῖα, τὸ βρα δύ· τὸ συγκριτικόν, βραδύτερος βραδίων, βράδιστος· οὕτως οὖν καὶ γλυκὺς, γλυκεῖα, τὸ γλυκὺ, καὶ τὸ συγκριτικόν, γλυκύτερος γλυκίων, γλύκιστος· ὅθεν τὸ πρεσβύτερος, ἢ νεώτερος, παράλογα· ἀπὸ σχηματισμῶν γὰρ τοῖς τρισὶ γένεσιν ἀλλὰ μὴ τῷ ὁμοίῳ τὰ συγκριτικῶν ταῦτα ὑπάγεται· ἐξ οὗ γλυκαίνω· καὶ γλυκασμός· γλυκέρα ἑταίρα τίς, καὶ γλυ κέριος, ὄνομα κύριον. Γλυκυσίδη, ἥτις καὶ παιωνία καλεῖται· ἔστι δὲ ῥίζα φαρμακώδης· καθὰ ἰατροὺς χαλαστική, συντε λοῦσα πρὸς ἀρρωστήματα τῶν γυναικῶν. Γλυκύφαιον, τὸ ἐρυθρόδανον κρήτης. Γλυκύφρουρα, αἱ τὰ ἐν ἄκρῳ φρουρεῖ τις· καὶ εἴσοδον μέλιτος ὄντος. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος, ἐπὶ τῶν παρὰ ἀπειρίας πρὸς τὰ ἐπικίνδυνα προθυμουμένων. Γλύξις, ὁ ἀνειμένος οἶνος, καὶ ἄγονος· ὃν ἔνιοι μὲν, ἁπαλόστομον· οἱ δὲ, γλεύξιν. Γλυπτὸν, παρὰ τῷ δαβὶδ, τὸ εἴδωλον ἢ γλυπτόν ἐστιν ἄψυχον κατασκεύασμα· ἀπὸ γλύψεως τεχνίτου μεμορφωμένον ἢ ἢ τὸ προσκαθεζόμενον ἀπὸ δαιμόνι ον. Γλυφίδες, τὸ γλύμμα τοῦ ἀτράκτου, τὸ ἐντιθέμενον τῇ νευρᾷ· ἢ γλυφίδες, αἱ τοῦ ὀϊστοῦ· αἷς ἐνίεται ἡ νευρά· οὕτω κα λούμεναι ἀρχαιολογικῶς· ὕστερον δὲ ἐκδέρμα τοῦ βοός· ὡμὰ ἐνέχουσαι, αἱ τῶν τόξων νευραί. Γλυφίδεσσι χαλκείαις τρήμασι χαλκοῖς. Γλυφὶς, ἡ χηλὴ τῆς ἀκίδος· ἢ γωνία ἡ ἐκκοπὴ τοῦ βέλους· ἡ ἐντιθεμένη ἐν τῇ νευρᾷ τοῦ τόξου· παρὰ

Γλαῦξ· Ἰστέον ὅτι οὐ μόνον γλαῦξ ἱερὸν τῇ ἀθηνᾷ ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται, ἀλλὰ καί τι εἶδος ἐρωδιοῦ· καθὰ δηλοῖ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ, Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο, παλλὰς ἀθήνη· εἰ καὶ ἄλλως ἀφροδίσιον ὄρνεον ὁ ἐρωδιὸς εἶναι δοκεῖ, κατ᾽ ἄλλο εἶδος ἐρωδιοῦ. διὸ οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ ἕλος γίνεται ἑλωδιὸς καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ· καθὸ τὸ θλῶ θλαύω καὶ θραύω, ἐρωδιὸς μετὰ προσγεγραμμένου τοῦ ι ὡς ἐν ἕλεσι διάγων· εἰ καὶ κλαυδιανός φασιν ὁ φιλόσοφος αὐτὸ λέγει, ἐν οἷς καθόλου λέγει τῆς ὀρθογραφίας· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔρως ἔρωτος ἐρωτίδιος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἐρωΐδιος καὶ συναιρέσει ἐρώδιος· καὶ καθὸ ἀκολούθησιν τὴν ἐπὶ ὀρνέων τοῦ αἰγυπιός, χαραδριός, οὕτω καὶ ἐρωδιὸς καθὸ τόνον ὀξύν. Γλαῦξ, πετεινὸν νυκτερινόν, ὃ καὶ τῇ ἀθηνᾷ προσανατίθεται· παρὰ τὸ γλαύσσω τὸ λάμπω, γλαύξω, καθὸ ἀφαίρεσιν τοῦ ω· γλαύξ· ὡς θήσω, θής· αἴσσω, αἶξ· ἔστι γὰρ ὀξυωπέστατον τὸ ζῶον, ἐν νυκτὶ ὁρᾶν δυνάμενον. δημόκριτος δὲ ἱστορεῖ ὅτι μόνον τῶν γαμψωνύχων καὶ σαρκοφάγων μὴ τυφλὰ τίκτει· ὅτι πολὺ πυρῶδες καὶ θερμὸν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει· ὃ σφοδρῶς ὀξὺ καὶ τμητικὸν ὑπάρχον, διαιρεῖ καὶ ἀναμίγνυσι τὴν ὅρασιν· διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομήνοις ὁρᾷ· διὰ τὸ πυρῶδες τῶν ὄψεων. Γλαῦξ, ἱερὸν ὄρνεον ἀθηνᾶς, ἐπιχωριάζον ἐν λαυρείῳ τῆς ἀττικῆς, ὅπου γίνονται χρυσᾶ μέταλλα· ταύτης ἡ ὄψις εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο· ὅθεν καὶ παροιμίαι, γλαῦκας εἰς ἀθήνας· γλαῦκες λαυρεωτικαί· καὶ γλαῦξ ἵπταται· ἐνετετύπωτο δὲ τῷ ἀττικῷ χρυσῷ νομίσματι· καὶ γλαῦξ ὄνομα· ἀφρόνιός φασιν· ἀττικοὶ μὲν περισπῶσιν· οἱ δὲ δωριεῖς ὀξύνουσι· γλαῦκα δὲ τὴν ἀθηνᾶν· φασὶ δὲ καθὸ τὸ ἀληθές· γλαῦκα διαπτᾶσθαι, τὴν νίκην τοῖς ἀθηναίοις ἀπαγγέλλουσαν. Ἄλλως. Γλαῦξ ἵπταται· παροιμία· ὅτι ἡ ὄψις τῆς γλαυκὸς, εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο. Καὶ ἑτέρα παροιμία, γλαῦκες λαυριωτικαί, ἐπὶ τῶν πολλὰ χρήματα ἐχόντων· παρόσον ἐν λαυρίῳ τῆς ἀττικῆς, γίνονται χρύσεια μέταλλα· ἐνεχάραττον δὲ γλαῦκας, ἐν τοῖς χρυσοῖς νομίσμασι. Καὶ ἑτέρα παροιμία, γλαύκου τέχνη, ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων, ἀπὸ γλαύκου τινὸς σαμίου· ὃς πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε. λέγεται δὲ ἡ γλαῦξ καὶ χαλκίς. Γλαυκώπιον, τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι· ἢ τὸ ἐν ἀκροπόλει τῆς ἀθηνᾶς ἱερόν· ἀπὸ γλαύκωπός τινος αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικήσαντος. Γλαύσουσιν, ἀντὶ τοῦ λαμπρύνουσιν· ὡς τὸ, διαγλαύσουσι δ᾽ ἀπαρτί· ἐξ οὗ γλαυκῶπις· καὶ γλαύσσειν φαύσκειν· καὶ γλαυκὸς τὸ ἐπίθετον· σημαῖνον τὸ ἔχοντα πυρώδη τὰ ὄμματα· παρὰ τὸ γλαύσσω γλαυκὸς, ὡς λεύσσω λευκός· παρὰ δὲ τὸ γλαυκὸς, γίνεται ῥῆμα παράγωγον, γλαυκῶ· καὶ γλαυκιῶ. γλαυκὴ, ἰσχυρὰ, καὶ λευκή· γλαυκὸν γὰρ, λαμπρόν· θρασύ· ἰταμόν. Γλαυκῶπις, ἡ γλαυκόφθαλμος· καλή· ἢ γλαυκοὺς, ἤγουν καταπληκτικοὺς τοὺς ὦπας, ἤτοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γλαύσσειν τοῖς ὀφθαλμοῖς· ὅ ἐστι παιδεύεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκὰ ὀπτίζεσθαι τουτέστιν, ἐντρέπεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκωπίου ὄρους, ὃ λυκαβηττὸς καλεῖται· ἢ παρὰ τὸ γλαύσσω γλαύξω· ἐξ οὗ καὶ ἡ γλαύξ· καὶ γλαυκῶπις ἀθηνᾶ, οὐ μόνον γραφικῶς ὡς ἄλλως γλαυκοὺς ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις δεινὴν τὴν ὄψιν καὶ ἐκπληκτικήν, καθὸ τὰ γλαυκῶπα τῶν θηρίων· γλαυκαὶ γὰρ καὶ αἱ λέοντες αἱ βασιλικαί, καὶ ἰδεῖν δειναί· καὶ δράκοντας δέ τις τῶν ποιητῶν γλαυκώπας καλεῖ· γλαυκῶπις οὖν καὶ ἡ φοβερά· τὸ δὲ γλαυκὸν, ἀπὸ τοῦ γλαύσσω παρῆκται τὸ θερμῶ· καὶ δηλοῖ τὸ ὑπόλευκον καὶ διερατόν· εἰ τοίνυν τοῦτο τὸ γλαύσσειν ἢ τὸ ἀθρεῖν, ἔχει πως συγγενῆ, κατ᾽ ἄλλα καὶ τὰ παραγόμενα ἐξ αὐτῶν. διὸ τὸ γλαυκῶπιν, ᾠκείωται τῇ ἀθηνᾷ ὡς ἀθρητικόν· τὸ βλεπτικόν· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ γλαῦξ, οἰκεία τῇ ἀθηνᾷ· οὐ μόνον ὡς νυκτὸς ὁρῶσα ὥσπερ καὶ ἡ σύνεσις, καθὸ τὸν εἰπόντα ὀρθὴν κέλευθον ἐν ταῖς βουλαῖς τὰ ἐν σκότει προδηγεῖ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ γλαύσσω παραγωγήν· ὃ περ ἐστὶ ταυτὸν τῷ ἀθρεῖ. Γλαυρόν, σεμνόν. Γλαύσσουσιν, ἀντὶ τοῦ λάμπουσι. Γλαύσσω, τὸ λάμπω. Γλάφει, γλύφει· ὀρύσσει· κοιλαίνει. Γλαφυρὴ φόρμιγξ, ἡ κοίλη· καὶ ἔστι τοῦτο αὐτὴ κυρίως λεγομένη, ἡ περιναῦς, καὶ τὸ σπήλαιον. Γλαφυρὴν πέτραν, τὸ σπήλαιον λέγει ὅμηρος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πέτρα γλαφυρὴ, καὶ τὸ παρ᾽ ἡσιόδῳ γλάφυ πέτρην, ταυτὸν δηλοῦσιν· ἀλλὰ τούτων μὲν ἐπὶ αὐτοφυοῦς πράγματος τὸ γλάφυ· ἐξ οὗ τὸ γλαφυρόν· κυρίως δὲ ἐπὶ χειροκμήτου τὸ τοιοῦτον τίθεται ῥῆμα, καθὸ ὄνομα τοιοῦτον ὡς καὶ τὸ γράφειν καὶ δηλοῖ ὁ ποιητὴς τοῦτο ἐν ὀδυσσείᾳ εἰπών, Εὐνὰς ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ᾽ ἁλίῃσιν· ὅ ἐστι κοιλάνασα. οὕτω καὶ τὸ σκάπτειν ἀπροσφυὲς ὂν τῷ πλοίῳ, ὅμως ἐκεῖνος σκάφος αὐτὸ λέγεσθαι, ὅπερ μᾶλλον ἐπὶ γῆς ἁρμόττει· ὡς τὸ σκάφος οὐκ ἐπ᾽ αἰνέων. οἰκειότερον δὲ μᾶλλον ἐπὶ νηὸς τὸ γλαφυρόν, καθὰ καὶ ἡ κοιλότης· δι᾽ ἣν καὶ κοῖλαι νῆες λέγονται. Γλαφυρόν, κυρίως μὲν ἐπὶ χειροκμήτου κοιλότητος, οἵαν αἱ λιθοξόοι καὶ αἱ ξοανογλύφοι ἐργάζονται· παρὰ τὸ γλάφω τὸ κοιλαίνω γινόμενον· ἐπὶ δὲ σπηλαίου μεταφορικῶς λέγεται καὶ ἐπὶ νεὼς, διὰ τὸ ὁμοίως κοῖλον, ὃ καὶ τοῖς γλαφομένοις παρέπεται· ἤδη δὲ ἡ λέξις μετάκειται καὶ ἐπὶ νοημάτων· διὸ καὶ νοήματα λέγονται γλαφυρὰ, τὰ ἔχοντα βαθὺ, μετὰ χάριτός τινος, καὶ λαμπρότητος· ὡς μὴ φαίνεσθαι διὰ τὸ βάθος σκοτεινά. Γλάχωνα, τὴν ὀρίγανον· κλίνεται καὶ γληχώ, ὡς σαπφώ· ἡ βληχὼ ἢ γλαχὼ τῆς γλαφοῖς· ἀττικοὶ βλαχώ φασι. Γλάψαι, κοιλᾶναι· γλύψαι· ἐκτρίψαι· σκαλεῦσαι· βαθῦναι. Γλέβα, ἀξίωμα συγκλήτου. Γλεύσας, ἀπὸ τοῦ γλεύκους γινόμενος ἐκχυμὸς καὶ παρειμένος ἀπὸ τῶν οἴνων. Γλεῦκος, τὸ ἀπόσταλαγμα τῆς σταφυλῆς, πρὶν πατηθῇ· ἢ γλεῦκος, ὁ νέος οἶνος· ὁ καινῶς λεγόμενος μοῦστος· αἰθοσμίας δὲ, ὁ ἀμοιβαῖος οἶνος· ἐκτροπίας δὲ καὶ ὀξίνης, ὁ παρατραπεὶς καὶ ὀξώδης γινόμενος. Γλεῦξις, οἶνος· ἕψημα. Γλέφαρα, βλέφαρα· ὀφθαλμοί. Γλήνεα, ἔστι γλῆνος· ἔχει τὴν εὐθεῖαν, ἔστι μᾶλλον γλήνειον, καὶ ἰωνικῶς γλήνεον· ὡς δαιδάλειον δαίδαλον· καὶ τέλειον, τέλεον, ζητητέον· ὅμηρος γλήνεα πολλὰ κεχάνδει· ἤγουν πολλὰ ἐχώρει κειμήλια, γλήνεα ἄξια· γλήνη δέ φασιν οὐ μόνον ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη καὶ ἡ πρόσοψις, ἀλλὰ καὶ κηρία μελισσῶν, καὶ παίγνιον· ἔστι δὲ, τὸ οὐδενὸς ἄξιον· ὡς δὲ καὶ διὰ τοῦ ι γλίνη εὕρηταί που ὁ ῥύπος ὅ ἐστι γλοιός, ἕτεροι δηλοῦσιν· ἄλλα δὲ γλήνεα ἑρμηνεύουσι, τὰ ποικίλα· οἱ δέ τινες ζώδια· καθάπερ ἀποδηλοῦται, ἐν τῷ τρίγληνα μορόεντα. Γλήνεα, ἀξιοθέατα· ἡ πολλῆς θέας ἄξια· παρὰ τὸ γλήνη ἢ παρὰ τὸ γλαύσσειν τὸ λάμπειν· οἱ δὲ ποικίλματα· καὶ γληνόν, τὸ ποικί

ἀπαχοῦ. Γλαῦκες, αἱ τῶν τετρῶν νομίσματα κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἡ γὰρ γλαὺξ ὄρνεόν ἐστιν ἀθηνᾶς. ὅπερ παρὰ τῷ
μόνῃ τῇ ἀθηναίᾳ διὰ τὴν θεὸν, ἐν τοῖς τετραδράχμοις αὐτῆς χάραξαν νομίσμασι. Γλαυκή, ἰσχυρά φοβερά· λευκή.
Γλαυκὴν θάλασσαν λέγει ὅμηρος. σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἅπαξ γλαυκὴν εἶπε τὴν θάλασσαν ὁ ποιητὴς, ἀπὸ θε
τικῶς. Γλαυκία ἢ γλαύκιον, βοτάνη τις. Γλαυκίζειν, τὸ ἀμβλυωπεῖν. Γλαύκιος, ὁ τὸ γλαυκὸν ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλ
μῷ. παρὰ τὸ γλαύσσω, ὃ σημαίνει λάμπω. Γλαυκιόων, ἀντὶ τοῦ ἔμπυρον βλέπων, κατὰ τοὺς παλαιούς. παρὰ τὸ γλαύσσω.
ἀφ' οὗ καὶ γλαύξ. ἣν μόνον τῶν γαμψωνύχων καὶ σαρκοφάγων, φασὶ μὴ τίκτειν τυφλά, διὰ τὸ ἔχειν τοὺς ὀφθαλμοὺς
πυρώδεις. ὅ ἐστιν πυκνὸν, διαιρεῖ τὴν θέαν διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομήναις ὁρᾷ. τινὲς δὲ γλαυκιᾶν φασὶ, τὸ στρέφειν τοὺς ὀ
φθαλμοὺς καὶ τὸ γλαυκὸν αὐτῶν ἐμφαίνειν. Γλαυκώπιον, τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι, ἢ τὸ ἐν ἀκροπόλει τῆς ἀθηνᾶς
ἱερὸν, ἀπὸ γλαύκου τινὸς αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικήσαντος. Γλαῦκος, πρὸς διάφορον σημασίαν βαρύνε
ται. πρὸς διαφορὰν γὰρ τοῦ γλαυκὸς ἐπιθετικοῦ τούτου δὲ ἐγνώσθη καὶ τὸ λεῦκος πρὸς τὸ λευκός. ὁμοίως καὶ ἄρητος,
καὶ ἀρρητός. καὶ ἄλλα μυρία. ἐν οἷς καὶ τὸ διηνεκὴς, κύριον καθ' ἡρόδοτον, σπαρτιάτης ἄριστος γενόμενος ἐν τῇ μάχῃ
τῶν θερμοπυλῶν. καὶ δρυμὸς δὲ ὁ δρυωτὸς τόπος. καὶ δρύμος πόλις. διαφόρου δ' αὐτοῦ γνώσεως ἡ τὸ πυῤῥὸς, ὁ πυρ
σόθριξ. καὶ πύῤῥος κύριον. καὶ γῦρος. ὁ κατὰ κύκλον καὶ ὁ γυρὸς ὤμοις ἐν ὀδυσσείᾳ. ὅθεν καὶ πέτραι Γυραί. καὶ κυρτός
ὁ κατὰ πάθος. καὶ κύρτος ὁ ζωγρητικός. Γλαῦκος, παρὰ τοῖς ἴβηρσι τιμᾶται γέρων καλούμενος. καὶ γλαῦκος. τὸ γένος
καρύστιος. καὶ ὄνομα κύριον. κατὰ δέ τινας, ὁ γλαῦκος, ἀθηναῖος ἦν, καὶ ἁλιεύς. ὃς ἐμμανὴς γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν
θάλασσαν. ἰχθὺν γὰρ ἁλιεύσας καὶ ῥίψας νεκρὸν εἰς γῆν, ἰδὼν προσεγγίσαντα βοτάνῃ καὶ ἀναζήσαντα. φαγὼν δὲ καὶ
αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος. ἀλλ' οὐκ ἀγήρως, καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. μαντεύεται δέ. ὃς παρ' ὁμήρῳ, πρωτεύς. καὶ
παρὰ τοῖς λυρικοῖς, τρίτων. τοῖς ἀργοναύταις. τὴν δὲ βοτάνην ἣν ἐγεύσατο φασί τινες, ἀείζωον εἶναι. καὶ γλαύκη, ὄνο
μα νηρηΐδος. λέγεται διὰ τὴν ὄψιν τῶν ὑδάτων. Γλαῦκος τὸ κύριον διαστελλόμενον τοῦ ἐπιθετικοῦ λεγομένου γλαυ
κοῦ κατὰ τὸ προπερισπᾶσθαι. ἀκόλουθον δὲ τῷ γλαυκὸς, καὶ τῷ γλαυκὸς καὶ ἡ γλαυκὴ θάλασσα. καὶ ἡ γλαύκη τὸ κύ
ριον. ὅμοιον καὶ κοινὸς τὸ ἐπίθετον, καὶ κοῖνος κύριον. καὶ φαιδρὸς, καὶ φαῖδρος ὁ παρὰ πλάτωνι. καὶ κάκος δὲ, ὁ ἀδό
μενος ἱππολόχος λῃστὴς, τόνῳ διενήνοχε τοῦ κακοῦ. ὁμοίως καὶ λάγος, ὁ ἀλεξανδρεύς, τοῦ ζώου λαγοῦ. εὕρηται γὰρ καὶ τοι
αύτη κλίσις τοῦ ζώου. οὕτω καὶ ἄργης, εἷς τῶν παρ' ἡσιόδῳ κυκλώπων, τοῦ ἀργὴς ὁ κεραυνός. καὶ λάρος τὸ ζῷον, τοῦ
λαρὸς ὁ ἡδύς. καὶ οὖρος ἄνεμος, τοῦ οὐροῦ τοῦ ἐπὶ τὰς ναῦς ὡς τὸ οὐροὺς ἐξεκάθαιρον. καθ' ὅμοιον δὲ τρόπον καὶ ὁ ἄρα
τος τὸ κύριον, τοῦ ἀρατὸς τοῦ ὑπὸ ἀρᾶς ἤτοι ἐπάρατος. καὶ τῆς ἁρπαγῆς δὲ, ἤτοι διαρπαγῆς, ἡ ἅρπαγη σκεῦος ᾧ
τὰ, ὁ τοὺς κάδους ἀνέλκομεν. ὁμοίως καὶ θαλάμαι μὲν βαρυτόνως, ζωικαὶ καταδύσεις. θαλαμαὶ δὲ, τὰ κοιλώματα τὰ διο
σκούροις, ὡς αἴλιος διονύσιος παρεσημειώσατο. ἔχει δὲ παρασημειώσεις τοιαύτας, καὶ ὁ φιλόπονος. ἐν αἷς καὶ ὅτι γέ
λοιος μὲν, ὁ κατὰ γέλωτος προπερισπώμενος. γελοῖος δὲ ὀξυτόνως ὁ γελωτοποιός. καὶ δόλιχη μὲν, πόλις ὑπερίας. δολι
χὴ δὲ, ἡ μακρά. καὶ ζωὴ μὲν ἡ τοῦ ζώου σύστασις ζώη δὲ, τὸ ἐπάνω τοῦ μέλιτος φασὶν ἐφιστάμενον, καὶ γάλακτος. ὃ
καλεῖται γραῦς. καὶ θάμβος μὲν ἡ ἔκπληξις. θαμβὸς δὲ κατὰ ἐξείαν τάσιν ὁ ἐκπλαγείς. καὶ μύλλος μὲν κύριον, μυλ
λὸς δὲ ὁ διεστραμμένος τὴν ὄψιν. καὶ ῥίπη μὲν, πόλις. ῥιπὴ δὲ, ἡ πνοή. καὶ ῥόδιος μὲν τὸ ἐθνικὸν, ῥοδιὸς δὲ, ποταμὸς
τρωάδος καθ' ὅμηρον. καὶ σίμος μὲν, ἰχθύς. σιμὸς δὲ, τὸ ἐπίθετον. καὶ σταφύλη μὲν, τι κτιστικὸν σκεῦος βαρυτόνως.
σταφυλὴ δὲ, ὁ καρπός. ἔστι δὲ ἡ περὶ τὸ στόμα δὲ κιονίς. καὶ ἅλις μὲν, ἀρκούντως. ἁλὶς δὲ, ἡ ἁλμυρίς. ὅθεν ἔοικε γίνεσθαι
καὶ ἅλς. καὶ ἄκρις μὲν, πόλεως ὄνομα. καὶ ὄρους ἐξοχή. ἀκρὶς δὲ ζωΰφιον τοιοῦτου δὲ πάντως τρόπου, καὶ ἀσφόδε
λος μὲν, τὸ φυτόν. ἀσφοδελὸς δὲ, ὁ τόπος αὐτοῦ. καὶ ὀρὸς ὀξυτόνως δι' ἑνὸς ῥῶ τοῦ γάλακτος ὑπόστασις καθ' ὅμηρον.
οὕτω γὰρ ἐκεῖνος γράφει. ὄρος δὲ, οὐ μόνον γῆς ὑψηλὸν συνήθως ἐπαναστῆμα. ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τοὺς γλουτοὺς τόπος ὃν
τινες ταῦρον φασιν, ὥς φασιν ἑρέννιος φίλων, ἐν τῷ περὶ διαφόρων σημαινομένων. ὅθεν καὶ τῶν ὀρνέων ὁ τόπος φησὶν οὕ
τος, ὀῤῥοπύγιον καλεῖται. ὡς ὄρος ὢν τῆς πυγῆς, καὶ οἷον ὀροπύγιον, ὅπερ ὑποστέλλουσι τὰ ἄλογα ζῷα ἐν τῷ εὐλαβεῖ
σθαι. ὅθεν ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ὀῤῥωδεῖν, τὸ φοβεῖσθαι. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ εὐλαβούμενοι, περὶ
τι ἀνασπᾶν εἰώθασι τὸ αἰδοῖον. ὁμοίως δῆλον καὶ ὅτι, τὸ ὀῤῥωδεῖν καὶ ἀῤῥωδεῖν ἔγραψαν, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἀσα
φὴς ἢ σαφής. ὁ δὲ ῥηθεὶς ἑρέννιος ἄλλο τι λέγων, φησὶν ὅτι, ἀῤῥωδεῖν κατὰ στέρησιν λέγεται τὸ μὴ ὀῤῥωδεῖν. ἤτοι εὐλα
βεῖσθαι, ἀλλὰ καταφρονεῖν καὶ τι θαῤῥῆσαι. ἔτι τῶν διαφόρως τονουμένων ἐστὶ, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ὑγρῶν ἀφρός. ἡ ἄφρος
τὸ ἐθνικόν. καὶ ὁ ἐπὶ οἰκημάτων θόλος, καὶ ὁ τῆς σηπίας θολός. καὶ ὁ κατὰ πάθος κυρτὸς, καὶ ὁ τῶν ἁλιέων κύρτος.
καὶ ὁ τροχικὸς γῦρος, ἤτοι ἁπλῶς κύκλος, καὶ ὁ τοὺς ὤμους γυρός. ναὶ μὴν καὶ ἡ κατ' ἐνέργειαν πρωτοτόκος γυνή. καὶ
ἡ παθοῦσα τὸν τόκον, πρωτότοκος παῖς. καὶ ὅσα τῆς συστοιχίας ταύτης εἰσίν. ἔτι διαφόρου ὥσπερ σημασίας, οὕτω
καὶ τόνου ὁ κάρπος τὸ κύριον, καὶ ὁ τῆς χειρὸς καρπός. καὶ ὁ ἐσθιόμενος. καὶ πύῤῥος ὁ ἠπειρώτης καὶ ὁ τοῦ ἀχιλ
λέως. καὶ πυῤῥὸς ὁ ξανθός. καὶ μυρία μὲν, τὰ ἁπλῶς πολλά. μύρια δὲ, τὰ ἐν δέκα χιλιάσι. καὶ ἴλλος μὲν, ὁ ὀφθαλ
μός. ἰλλὸς δὲ, ὁ στραβός. καὶ ξάνθος μὲν, τὸ κύριον καὶ ποταμός. ξανθὸς δὲ, ὁ κατὰ τὰς τρίχας πυῤῥός. καὶ βροτὸς
μὲν ὁ ἄνθρωπος. βρότος δὲ μολυσμὸς ὁ ἐξ αἵματος. καὶ τύρος μὲν πόλις, τυρὸς δὲ τὸ πεπηγὸς γάλα. καὶ λεῦκος
μὲν κύριον, λευκὸς δὲ, τὸ ἐπίθετον, οὗ θηλυκὸν, λευκή. ἄλλως τονουμένη παρὰ τὴν λεύκην τὸ φυτόν. καὶ βόηθος μὲν
κύριον. βοηθὸς δὲ, ὁ σύμμαχος. καὶ φροντὶς μὲν, ἡ μέριμνα. φρόντις δὲ, κύριον θηλυκὸν ἐν ἰλιάδι. ἄῤῥεν δὲ ἐν ὀ
δυσσείᾳ. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου μὲν ὀξύτονον, ὁ καιρός. ἄλλως δὲ προπερισπώμενος καῖρος, τὸ μίτωμα. ἔστι τόρος μὲν,
ἐργαλεῖον τεκτονικόν. ὁ καὶ τόρνος. τορὸς δὲ, ὁ σαφής. ἐξ οὗ καὶ διάτορος. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω βραχία μὲν ἐκ μά
λα μυρίων. Γλάξ, βοτάνη γάλακτος ποιητική. παρὰ τὸ γάλακτος εἶναι αὐξητικὴ ταῖς ἐσθιούσαις. γάλαξ, καὶ γλάξ.

Γίνομαι, τί παρας ἔχει χρόνους ἐν χρήσει; δῆλον ὅτι, ἐνεστῶτα, παρατατικόν, ἀόριστον, καὶ μέλλοντα. ἐνεστώς, γίνεται· παρατατικός, ἐγίνετο· ἀόριστος ἐγένετο· μέλλων γενήσεται. Γιγῶν, οἱ δὲ γιγδῶν, παταϊκος, ἄλλοι παταικός· τραπέζιος· οἱ δὲ, αἰγύπτιον ἡρακλέα. Γιγνώσκει, γινώσκει. Γιγωνὶς ἄκρα, μεταξὺ μακεδονίας καὶ παλλήνης· ἡ γιγωνὶς ἐντεῦθεν ὁ διόνυσος εἴρηται, ἀπὸ τῶν γιγάντων, ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέοντος ποταμοῦ γίγαντος. Γιλός, ἐπιπρόφθαλμος. Γιμβαῖσαι, ζάλαι. Γίνεται τὸ ἁρμόζει, παρὰ ῥήτορσι δοτικῇ συντάσσεται. Γίνεται, σημαίνει τὸ ἀποτελεῖται· καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ γείνεται τοῦ γεννᾶται· καὶ γίνεται παρ' ἐμὲ ὅ δεῖνα· παρὰ γίνεται εἰς ἐμέ· γίνομαι δὲ ἐν τῇ ἀξίᾳ· καὶ γίνεται εἰς ἐμὲ, καθὼς τὸ χρυσόν. Γινὶς, γεραιός· τυρρηνοί. Γίννος ὁ πατὴρ ἵππος· ἡ δὲ μήτηρ, ὄνομα τοῦ θεοῦ. Γίνομαι, ἀντὶ τοῦ εἰμὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, καὶ παρά τισι τῶν λογογράφων· ὡς παρὰ φιλοστράτῳ· νυμφῶν γὰρ δὴ παῖδες οὔτι γίνονται, ἤγουν εἰσί· καὶ γίνεται τι ἐν τῷ κόσμῳ, ἤγουν τὸ αὐτὸ πολλάκις εἰς τέλος ἐνεργεῖται· ὡς εἶναι τὴν παράστασιν ἐν τούτῳ τῷ σημαινομένῳ, οὐκ ἐν τῇ κινήσει τῇ πρὸς τὸ γενέσθαι ἤδη καὶ ἀποτελεσθῆναι, ἀλλὰ ἐν τῷ μὴ λήγειν τὸ αὐτὸ πολλάκις ἀποτελεῖσθαι καὶ γινόμενον, τὸ ἐνεργούμενον εἰς τέλος· τὸ αὐτὸ ἢ ἐνδεχόμενον γίνεσθαι καὶ μὴ ἀεὶ ἐλκεῖν ἔχον τὸ πεπαῦσθαι. Γίνομαι, ἀμετάβατος· καὶ συγγίνομαι τῷ δεῖνι· περιγίνομαι τοῦ δε, ἀντὶ τοῦ νικῶ μεταβατικῶς. Γινόμενα, καὶ γενόμενα, διαφέρει· τὰ μὲν γὰρ γινόμενα, ἢ ἀτελῆ, ἢ οὔ· τὰ δὲ γενόμενα, πάντως ἀτελῆ. Γίνονται, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχουσι· καὶ πλεονάζει ἀμεταβάτως· οἷον παῖς τις ἐπὶ τὴν ὁδὸν συνθέουσι καὶ ἀκούουσι καὶ γίνονται τεῖχος. Γίνωσκε, καὶ ἀγαθὸς τὸ γινώσκειν· οἱ μὲν ὕστερον ἀττικοὶ μετὰ καὶ δευτέρου γ γιγνώσκειν φασίν, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ, καθὰ καὶ τὸ γίνεσθαι· ὅμηρος μέντοι ἀρχαϊκώτερος ἀγνοεῖ καὶ ἐν ἀμφοῖν τὸ δεύτερον γ. ἔστι δὲ ὅμως ἀκριβέστερον τὸ τῶν ὕστερον εἰ καὶ ἀφωνότερον τὸ τοῦ ὁμήρου· ὡς γάρ φησιν ἡρακλείδης, καθὰ πελῶ πελίσκω ἰακῶς, καὶ θορῶ θορίσκω, καὶ μολῶ μολίσκω, ἐξ οὗ τὸ θρώσκω· ἔτι δὲ καὶ βλώσκω, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ νοῶ, γίνεται νοΐσκω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, νώσκω· καὶ προσθέσει τοῦ γ αἰολικῶς, γνώσκω· ἐπεὶ καὶ τὸ νοῶ, γνοῶ φασιν οἱ αἰολεῖς· ἔνθεν καὶ ἡ στέρησις ἀγνοῶ· ἐκ δὲ τοῦ γνώσκω πάλιν κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τὸ γιγνώσκω· λέγει δὲ ὁ αὐτὸς, καὶ ὡς οἱ ἀττικοὶ φιλοῦσι προστιθέναι καὶ ἄλλαις τὸ γ ταῖς λέξεσι· τὸ γοῦν δοῦπον, γδοῦπον λέγουσι· ὅθεν καὶ ἐρίγδουπος πόσις ἥρης· καὶ ἀπὸ τοῦ νέφος νόφος καὶ γνόφος· λέγει δὲ καὶ ἐν τῷ γνώμη πλεονάζειν τὸ γ· ὡς ἀπὸ τοῦ νοῶ, νοήσω, νώμη καὶ γνώμη· οὕτω δέ πως καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ γλάμων, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ γ· λήμη γὰρ· καὶ ἐκεῖθεν, λήμων, ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ συστολῇ, γλάμων. Γινώσκω γινώσκεις γινώσκει· τὰ δυϊκὰ, ἴστον ἴστον κατὰ συγκοπήν· τὰ πληθυντικὰ, ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι· γινώσκω ἐνεστώς· ἐγίνωσκον παρατατικός· γνώσομαι μέλλων καὶ εἰδήσω, καὶ εἴσομαι καὶ ἔγνων ἀόριστος· ἔγνωκα παρακείμενος, καὶ οἶδα· τὸ δεύτερον οἶδας, καὶ πλεονασμῷ τῆς θα συλλαβῆς, οἶδασθα· καὶ συγκοπῇ, οἶσθα· γινώσκω σε· τὸ νοῶ· διαγινώσκω δὲ, τὸ διακρίνω· καὶ καταγινώσκω, ἀντὶ κατηγορίας· καὶ γινώσκω ἐγώ τινα· καὶ γίνωσκε τὸν καλὸν τὰ δράματα, ἀντὶ τοῦ πράττε καλά· γνωρίζω ἕτερον ἑτέρῳ, ἀντὶ τοῦ γνώριμον ποιῶ· καὶ γνωρίζω νῦν τὴν τοῦ συκοφάντου ἥττην, ἀναγνωρίζω· ὅ περ κυρίως, ἀπὸ τῶν ἀπὸ νόσου ἀνασφαλέντων λέγεται· καὶ ἀναγινώσκειν τοὺς γνωρίμους· οὓς ἐν τῇ νόσῳ ἠγνόουν. Γινώσκω σοι χάριν· ὁμοίως καὶ οἶδα· καὶ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ χάριν ἔχω, καὶ γινώσκω γράφειν· ὅταν δὲ ἀγαθὸς σημαίνῃ τὸ εἰδέναι, πρὸς μετοχὴν ἡ σύνταξις γίνεται· οἷον, οἶδά σε γράφοντα· γινώσκω σε χρηστὸν ὄντα· καὶ γινώσκω τὴν γραφὴν, καὶ οἶδα, καὶ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ γνῶσιν ἔχω· ἢ γινώσκω, ἐπίσταμαι διαφόρως καὶ μανθάνω· οἶδα. Γίξαι, χωρῆσαι. Γίο, αὐλοῦ. Γίπον, εἶπον. Γὶς, ἱμάς· καὶ γῆ· καὶ ἰσχάς. Γισάμεναι, εἰδέναι. Γίσας, φθείρας. Γισγόν, ἴσον. Γίστον, μικρὸν τεῖχος. Γιστία, ἐσχάτη. Γιστίαι, ἱστουργία. Γιστῶ, πάσσομαι. Γιχὴ, ἰχώ. Γιτία, ἰτία. Γίτριας, τὰ δύο αἰδοῖα.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Γ Λάγος, τὸ γάλα· ἐκ δὲ τῆς γάλακτος γενικῆς γίνεται γλάκος, καὶ γλάγος, ἀντὶ τοῦ λευκός. Γλαγάς, γεγαλακτωμένας. Γλαγκάζει, κράζει, παρεργάζεται. Γλάζει, παρεργάζεται· κέκραγε. Γλαπαί, τὰ λαμπρὰ σήματα τῶν περικεφαλαιῶν, οἷον ἀστέρες. Γλαυσμαί, λόφοι. Γλακερός, λευκός· ἐκ τῆς γάλακτος γενικῆς γλάκος, καὶ γλάγος· ἀρχαῖον τι γλαγερὸν λαιμοπέδαν γεραιῶν. Γλακκόν, γαλαθηνόν. Γλακόωντες, μεστοὶ γάλακτος. Γλάμματα, ἀστράγαλοι. Γλάμιζα, ὄμματα ἃ ἐν ταῖς κανθοῖς γλαμώδεις· καὶ γλαμυξιᾶν, τὸ γλαμᾶν· ὁ παρ' ἐξηγηταῖς λημᾶν. Γλαμία, πόλις κρήτης. Γλαμός, μύξα. Γλαμπτεῖν, πίνειν. Γλαμυρόν, καὶ γλαμώδεις, ὑγρὸν καὶ κεχυμένοι δάκρυσι ὄμμα· καὶ γλαμυροὺς, ἐνυγροβίους. Γλαμψοί, χαλινοὶ στόματος. Γλάμων, ὁ ἔχων λήμας· ὁ ἀκάθαρτος· καλλίστρατός φησιν, ὅτι οὕτως ἐκαλεῖτο γλάμων, ὡς χάρων· ἄλλοι δὲ τὸν λημῶντα καὶ δίυγρον τοὺς ὀφθαλμούς· σοφοκλῆς ἐν μάντεσιν, ἐπὶ πίνων ὀρνέων τοὺς γλαμυροὺς καθαφορβαί. Γλάνις, ποταμὸς ἰταλίας καὶ κύμης· ἔνθα καὶ ὁ ὁμώνυμος ἰχθὺς ὁ γλάνις, εἶδος ἰχθύος. Γλανή, ἀχρεῖα. Γλὰξ, βοτάνης εἶδος γαλακτοποιητικῆς· παρὰ τὸ γάλακτος εἶναι αὐξητικὴν ταῖς ἐσθιούσαις· γάλαξ, καὶ γλάξ. Γλάφω, τὸ κοιλαίνω, ὁ μέλλων γλάψω, ὁ παρακείμενος γέγλαφα· ὁ παθητικὸς, γέγλαμμαι. Γλαφὶς, λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον· παρὰ τὸ γλάφω τὸ κοιλαίνω· καὶ γλαφὶς, ὄρος. Γλάσων, μωρός· ἀνόητος. Γλαῦκας εἰς ἀθήνας, περὶ γλαυκός φασιν οἱ παλαιοὶ, ὡς ἐνεργὸς διὰ σκότους οὖσα, ἤγουν ἐν σκότει καὶ νυκτὶ μεθ' ἡμέραν, ἤγουν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀποτυφλοῦται, ξηρότητι καὶ λεπτότητι τῆς περὶ τὸν ὀφθαλμὸν ὑγρότητος· μὴ φερούσης τὴν πρὸς τὸ φῶς σύγκρασιν· ἡ δὲ περὶ γλαυκὸς παροιμία ἡ λέγουσα γλαῦξ εἰς ἀθήνας, ἐμφαίνει μὲν καθ' ἱστορίαν καὶ αὐτὸ, φίλον εἶναι τὸ ὄρνεον, ἀθηνᾶ τὴν γλαῦκα· λαμβάνεται δὲ, ἐπὶ τῶν συμβαλλόντων, ἔνθα μὴ χρεία συμβολῆς· ἢ ἐπὶ τῶν θαμιζόντων, ἔνθα πλήθος ἐστὶ τοῦ πράγματος· οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ γλαῦκας ἀθήναζε, ἁρμόττει ἐπὶ τῶν ἀνόητα μάτην, ὡς ἄσπιδά τινα ἐμπορευομένων· ὅ καὶ εἶναι ὅμοιον τῷ, πυρὸν ἐς κύπρον ἢ ἀγαγεῖν· ἢ ἰχθὺν εἰς ἑλλήσποντον· ὅτι δὲ ἡ γλαῦξ οὐ μόνον ὀξύνεται κοινῶς περισπᾶται καὶ ἀττικῶς, δηλοῦται

ἡ γυνή. Γῆμεν, ἀντὶ τοῦ ἔγημεν, ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐχαύνωσε. Γῆμ' ἐπῆρεν, ἀντὶ τοῦ γῆμαι ἀνέπεισε· κυρίως δὲ τὸ ἐπῆρεν, ἀντὶ τοῦ ἐχαύνωσε καὶ ἀνεκούφισεν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Ἥ 'μὲ γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα. Γῆν ἰλλομένην· συγκεκλιμένην· ἰλλὰς δὲ γὰρ, ὁ δεσμός. Γήνεια, ὅσα ἐκ τῆς γῆς ὠφέλιμα. Γήνεσθαι, κατέχεσθαι. Γηοῦχος, ὁ τὴν γῆν κατέχων. Γήπαιδες, οἱ λεγόμενοι Λογγίβαρδοι· οἱονεὶ Γέτι παῖδες, οἱ Γετῶν παῖδες. Γηπέδων, Δείναρχος ἐν τῷ περὶ στεφάνου· γηπέδων ἔφορος ἐστὶ χωρίων. Πλάτων γοῦν ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν νόμων φησὶν, ὃν ἔλαχεν οἰκοπέδων, ἢ γηπέδων. Γηπόνος, γεωργὸς, γεωμόρος. Γῆραι, τῷ γήρᾳ. Γηραιὸς, ἀπὸ ἐτῶν τεσσαρακονταεπτὰ, ἕως ἐτῶν ἑξηκονταοκτώ. Γηραλέα, ἡ γραῦς· καὶ γηραλαῖος ὁ γέρων· καὶ γηραλέον· οὐδετέρως. Γηράλιον, δριμὺ μέλαν. Γηράμων, γραῖα. Γηράντεσσι, τοκεῦσι· δηλωτικόν ἐστι τοῦ ἐκ τοῦ γηρῶ λύεσθαι τὸ γήρημι· οὐ μετοχὴ γηρὰς γηράντος· καὶ γηράντεσσι. Γηράω, γηρῶ· γηράσω· ἐγήρασα· ὁ γηράσας τοῦ γηράσαντος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γηράντος· ἀφ' οὗ γηράντι, εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν· καὶ γηράντεσσιν, δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. Γήραος οὐδὸν, ἢ τὴν ὁδὸν λέγει· ἢ ὡς ἄλλοι ἄκου γήραος οὐδὸς, ἡ ὡς τὸ γῆρας εἰσέλευσις. Γῆρας, ὄφεως δέρμα. Γηρὰς, κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ γηράντεσσι τοκεῦσι· γίνεται δὲ τὸ γηρὰς ἐκ τοῦ γηράσας κατὰ ἀποκοπήν· ὁμοίως τῷ ἀδμήσας ἐπὶ μῶς· ἢ ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἐνεστῶτος τοῦ γήρημι· ἐξ οὗ ἴσως καὶ τὸ ἐν ἐπιτομῇ παρὰ πρὸς ἐγήρα· ὡς γὰρ ἵστημι, ἵστης, ἵστη· οὕτω γήρημι, γήρης, γήρη· καὶ προστακτικὸν ἐγήρα. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ γηράω ἐστὶ τὸ εἴηρα, ὅρα καὶ στίχου οὗ κεῖται, καὶ καινὸν τὸ γηρὰς, καὶ τὸ καινὸν, τὸ ἐγήρα. Γῆρας λιπαρὸν, τὸ δίχα νόσου ἐστὶ τῆς ἐκεῖθεν τικτομένης· ἐστὶ ἄλλως, τὸ εὔδαιμον· ᾧ ἐναντίον τὸ χαλεπόν. καὶ γῆρας, ἡ παρακμὴ τοῦ σώματος· ἡ φθίσις σώματος, φυσικῶς ὑπὸ χρόνου γινομένη· παρὰ τὸ γέρας· ἕπεται γὰρ τοῖς γέρουσιν, ἡ τιμή. Γῆρας γαλεώτου, τὸ δέρμα νοητέον· ἔοικε δὲ τὰ ζῶα ταῦτα κατὰ τοὺς ὄφεις εἶναι· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων φαμὲν, γῆρας ὄφεων· γηράσκοντες γὰρ οἱ ὄφεις, ἀποξύουσι τὸ τῆς λεβηρίδος πάχος. Γηράσκει, φθίνει, λήγει. Γηράσκοντα, κομίζοντα, γηροκομοῦντα. Γηράω, γηρῶ· γηράσω· ἐγήρασα· ὁ γηράσας τοῦ γηράσαντος· καὶ κατὰ συγκοπὴν γήραντος, ἀφ' οὗ γήραντι, εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν· καὶ γηράντεσσι, δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. Γηράω, ἀντὶ τοῦ γέρων εἰμί· γηράσκομαι, ἀντὶ τοῦ γήρως ἅπτομαι· γηράναι, ἐστὶ κατὰ γηράσαι, ἀρχαιότερον· οἱ δ' ὕστερον, γηράσαι καὶ κατὰ γηράσαι. Γήρεια, τὰ τῶν κινάρων ἄνθη. Γήρειον, γῆρος· καὶ γήρειον, ἔρος τὸ παλαιόν. Γήρια, τὰ τῆς ἀκάνθης ἐξανθήματα· ἃ παρ' ἐνίοις, πάππους λέγουσι. Γηρίνειος, βοῦς. Γηραὶ, γεωλόχοι. Γηροτροφεῖν, προσήκει τῷ γήρᾳ· ὁμοίως γηροτροφεῖσθαι, γηροκομεῖν· γηροτροφηθῆναι καὶ γηροτρόφοι, καὶ ἐγγηρᾶσαι καὶ καταγηρᾶσαι. Ὑπερίδης. Γηροβοσκεῖν εἴρηκε Ξενοφῶν, τὴν ἀγήραον δόξαν· Ὑπερίδης δὲ, τὸν ἀγήραον χρόνον· Σοφοκλῆς, τὸν ἀγήρω· καὶ Πλάτων τὸν ἀγήρω κόσμον· Εὐριπίδης δὲ κόσμον ἀγήρω· καὶ ἄλλοι πολλοί· Θουκυδίδης, τὸν ἀγήρων, ὡς καὶ Εὐριπίδης τὴν ἀγήρων ἀρετήν· καὶ Δημοσθένης, τὰς ἀγήρως τιμάς. Γηρυχεῖται, ἀντὶ τοῦ γέρως ὀχεῖται· ἢ γέρας τῆς ἀρχῆς ἔχει. Γηρύεσθαι, φθέγγεσθαι, λέγειν. Γηρυόνης, γέγονε Χρυσάορος παῖς καὶ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ Καλλιρόης· δύο δὲ ὕδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου ἐστὶ, κατὰ λείβεται αἷμα τοῦ· ἣν καὶ τρικέφαλος τὸ σῶμα, ὁ Γηρυόνης. Γῆρυς, ἡ φωνή· καὶ γηρύω, τὸ φωνῶ· γῆρυς δὲ, παρὰ τὸ γέρας· ἡ γὰρ φωνὴ, τοῖς γέρουσιν ἕπεται. Γηρύοντες, φωνοῦντες, λέγοντες. Γηρυὼν, ὁ ἥρως ὁ ἐν Ἐρυθείᾳ τὰς βοῦς ἔχων. Γηρυόνεια δὲ ὕδρα, καὶ Γηρυόνειον, μνῆμα. Γηρύω, τὸ φωνῶ· ὅθεν γῆρυς ἡ φωνή. Γηρῶ, γηράσκω· γηρῶ, καὶ γηράσκω, ἀμετάβατα. Γηροβοσκεῖ, γηροτροφεῖ· γηράσαι, καὶ γηράσαι. Γηροκομῶ, τὸ τοῦ γέρως ἐπιμελοῦμαι· ὅθεν γηροκομεῖον. Γηροκομῶ, τὸ ρω, μέγα· ἐκ τοῦ γῆρας γήραος, γήρως· καὶ τοῦ κομῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι· τὰ δὲ παρὰ ἀττικῶν ἐπὶ κτητικῶν σύνθετα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἷον κηρωφόρος, κηρωφόρος, γηροκόμος· καὶ παροξύνονται. Γηροκομεῖον, μέγα· γηροτροφεῖον, μικρόν. Γηροντίζεται, γεροντιεύεται. Γηροτροφῶ, τὸ ἐν γήρᾳ τρέφω τινά· καὶ γηροβοσκῶ, τὸ αὐτὸ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοσκομένων ζώων. Γηροτροφῶ, γηροβοσκῶ, γηροκομῶ. Γῆς βάρος, ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν ὠφελούντων. Γῆς ἄγαλμα· γυναῖκα πλάττουσι τὴν ἑστίαν οἱονεὶ τὴν γῆν, τύμπανον βαστάζουσαν· ἐπειδὴ τοὺς ἀνέμους ἡ γῆ ὑφ' ἑαυτὴν συγκλείει. Γῆς ὀμφαλὸς, ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος. Γῆς, ἄλλως ἄχθ. ἄλλα δὲ ἐπὶ τιμαῖς ἄλλαις φησὶ τὸ ὁμηρικὸν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης· τὸ γὰρ φυσικὸν βάρος, καλόν· τὸ δὲ ἄλλως, μάταιον, κακόν. Γῆς μηκτίδι, τῇ κιμωλίᾳ· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Γήτεια, εἶδος λαχάνου ἀγρίου, παρεμφερὲς τοῖς λευκοῖς πράσοις· καὶ τὸ ὕδωρ ἢ δύναμις ὡς τὸ ἀμπελόπρασον. Γήτιον, τὸ χλωρὸν κρόμμυον. Γητικὰ ποτήρια, αἱ παρὰ Ἀλεξάνδρου ἐπιστολαὶ, οὕτω καλούμεναι. Γηφάγοι, πένητες· ἀγροῖκοι· ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτίζεσθαι, τροφῆς ἀμοροῦντας. Γήχυτον, τὸ ἔξωθεν μέρος τῆς γῆς· τὸ μαλακὸν καὶ ἀλιθῶδες· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Γηέρου, ἐπίμικτοι· τηρηταὶ τρόπων. Γηώρας, ὁ ἀλλότριος τοῦ Ψέλλου, καὶ Γέρδης ὁ ὑφάντης.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Γία, αὐτή. Γίαι, ὁδοί. Γίαρες, ἑορτή. Γιγαλία, ἡ γῆ. Γιγάντια, τὰ τῶν γιγάντων φρονεῖ. Γίγαντος, μεγάλου· ἰσχυροῦ. Γιγαντία, ἡλικία· καὶ γίγαντες, οἱ ἀκοῦντες. Γίγαρτα λέγονται, τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν, καὶ ῥαγῶν σπέρματα· στέμφυλα, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. Γίγας, παρὰ τὸ γῆ γίνεται γᾶς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γίγας· ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, καὶ λαμβάνω καὶ δέχομαι τὸ γι ι· πᾶς γὰρ ἀναδιπλασιασμὸς διὰ βραχέος ἐκφέρεται· ὁ δεύτερος ἀναδιπλασιασμός· ὅταν τὸ ἑξῆς τῆς λέξεως διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου παραλαμβάνηται. Γίγας, παρὰ τὸ ἐκ γῆς· ἱκανῶς ὁ Δαβίδ· Ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· λέγει δὲ τὸν ἥλιον· ἐστὶ γίγας, δυνάστης· ἰσχυρός. Γιγάχαλα, καὶ γίχαλα, ὀνόματα τόπων. Γιγγλισμὸς, γαργαλισμός· ἀπὸ χειρῶν γέλως. Γιγλίαι, κάλυμμα κεφαλῆς. Γίγγος, ναός. Γιγγρασμὸς, ἦχος. Γίγγρι, ἐπιφώνημά τι, ἐπὶ κατακώμων λεγόμενον· καὶ εἶδος αὐλοῦ. Γιγγρίαι, αὐλοὶ μικροί· ἐν οἷς πρῶτον μανθάνουσιν. Γιγλισμὸς, κιχλισμός· ἀπὸ χειρῶν γέλως· ἢ γαργαλισμός. Γίγλυμα, ἐμβολαὶ ποδῶν ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητας· οἷα ἐπὶ, ἢ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν βραχίονα συμβολή. Γίγλυμος, ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν· καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος αἱ στροφεῖς· καὶ φιλήματος εἶδός τι.

Γεώδης, πηλώδης. Γεώλοφοι αἰλίου διονυσίου εἰπόντος, οἱ παλαιοὶ καλοῦσι τὸν παχὺν καὶ ἀναίσθητον ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς γῆς χρησίμας φαινομένας, εἰς τὸ τοιαῦτα σκώπτεσθαι τοὺς μεγαλοσωμάτους. εἰ δὲ πολλαὶ τὸ ὑπερέχον ἀήσυς ἔχουσι, ζῆτει εἰς τὸ βουγάϊον. Γεώλοφος, ὁ ἐν τῷ ὁμαλῷ πεδίῳ ὑψηλὸς καὶ στενὸς ὄχθος· ὃς καὶ κολωνὸς καλεῖται. Πῶς τῆς γαίας διφθογγογραφουμένης ψιλογραφεῖται τὸ γεώλοφον, ὡς τὸ ἀνώγεων καὶ κατώγεων; Ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς γῆα, ἐψιλογραφεῖτο· ὡς καὶ τὰ παρ᾽ αὐτῆς συγκείμενα· νῦν δὲ ἀνέα διφθογγογραφοῦσι. Γεωμετρία ἐστὶ τέχνη συμμετρίας τι. καὶ ἀσυμμετρίας μεγέθους τι, καὶ σχήματος. ἡ τέχνη, ἡ ἐπιστήμη μετρική. Γεωμέτρης, ὁ τὴν γῆν μετρῶν. ἔστι τὸ γῆ κατὰ τὸ δξοῦ γίνεται γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· οἱονεὶ ἡ γενετική· ἐκ τούτου γεώλοφος καὶ γεωμέτρης. Γεωμόριον, τὸ γεώργιον, ἢ γειομόριον Γεωμόρος, ὁ περὶ τὴν γῆν κοπιῶν. Γεὼν, ὄνομα ποταμοῦ. Γεῶνα, ἡ ἀθλεία. λάκωνες. Γεωνόμαι, αἱ ἐν ταῖς ἀγροικίαις διαιτώμεναι πλοῦχαι. καὶ νέμοντες τὴν γῆν. Γεωπεῖναι, οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν καὶ ὀλίγην ἔχοντες γῆν. οἱονεὶ οἱ πεινῶντες τὴν γῆν. Γεωρὸς, ὁ γεωργός. Γεωργικὰ ὀνόματα, γῆ· γεωργία· γεώργιον· ἀγροικία· ἀγρός· ἐσχατιαί· ἄλσος· δρυμοί· δρυμῶνες· ὗλαι· ἕλη· νάπαι· ἴδαι· γεωργοί· γῆς ἐργάται· ἐργαστῆρες· ὡς ξενοφῶν· οὓς ὅμηρος ἐρίθους καλεῖ· εἶτα φυτουργοί· νεοποιοί· νεοπῆται· νεάζοντες· νεοποιοῦντες· ὀχετηγοί· οἱ δὲ ἀμῶντες, ποιητικώτερον θερισταί· τρυγηταί· τρυγητῆρες· καλαμητρίδες καὶ ἀμητρίδες· ἀμορεῖς· ἐλαιοκόμοι· ἀμαλλοδετῆρες· ὀχετηγοί· σκαφεῖς· σκαπανεῖς· λικμητῆρες· ἀλσοκόμοι· ὀρεοκόμοι· κηπουροί· σπέρματα· φυτά· φυτευτήρια· μάλιστα δὲ ἐπὶ ἐλαιῶν· οὕτως ὀνομάζεται· εἶτα, δράγματα· ἀμάλλαι· φυτεύματα· μοσχεύματα· κηπεύματα· καὶ νεοῦν καὶ νεάζειν· καὶ νεὸν ὑποτάζεσθαι· πολῆσαι· ὃ ἐστι ἀροτριᾶσαι· ἀρόσαι· ὅθεν καὶ γῆς ἀροθείσα, δίπολος· ὅμηρος νειοῖο τρίπολον· ἡσίοδος, ἔαρι πολεῖν· ἀρόσαι· σπεῖραι. Γεωργέω, τὸ γαίαν ἐργάζομαι· γέα παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐν χρήσει· καὶ ἀπὸ τῆς γῆς κοινῶς, ἀφ᾽ οὗ γαία πάλιν ποιητικῶς, διὰ διφθόγγου· καὶ γεώργιος, ὁ ἡρακλῆς καὶ γεωργοί, φυτουργοί· ἀμπελουργοί· κηπουροί· κηπεῖς· ἀλσοκόμοι· ἐλαιοκόμοι· βριαστοί· συχνοὶ ἡ γεωργία· γεωργικὴ φυτεία· φυτευτική· φυτουργία, φυτουργική· ἀμπελουργία· κηπουρία· ἀλσοκομία· ἀλσοκομική· ἀλσοποιία, ἐλαιοποιία· ἐλαιοκομία· ἐλαιοκομική· καὶ τὰ πράγματα· γεωργήματα· φυτεύματα· φυτουργήματα· ἀμπελουργήματα· κῆποι· κηπεύματα, παράδεισοι· ἄλση. καὶ γεωργικοί· κηπουρικοί· φυτουργικοί· ἀμπελουργικοί· ἀλσοκομικοί· καὶ τὰ ἐπιρρήματα, γεωργικῶς· ἀμπελουργικῶς· κηπουρικῶς· ἀλσοκομικῶς· καὶ ῥήματα· γεωργῆσαι, φυτουργῆσαι· ἀμπελουργῆσαι, καὶ ἀμπελουργεῖν· ἀμπελοστατεῖν· κηπουρεῖν· ἀλσοκομεῖν· ἐλαιοκομεῖν· καὶ βωλοκοπεῖν δὲ ἀριστοφάνης εἴρηκε. Γεωργὸς, κοινόν· γῆ τῆς δὲ ποιητικόν· γεωργὸς δὲ ἐστι καινὸν ὄνομα· καὶ διαιρεῖται, εἰς ἀμπελουργὸν· φυτοκόμον· κηπουρὸν· καὶ ἕτερα. Γεώρες, οἱ γεωφύλακες. Γεωφάνιον, χωρίον ἐν ᾧ μέταλλον· ἡ δὲ γῆ, ἡ ξανθοτέρα πεποιημένη τοῖς ζωγράφοις εἰς τὰς γραφάς. τάχα δὲ ἡ μίλτος ἐστίν.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἡ ἐστὶ, πᾶξις ὕλης τῷ πόλῳ κυκλουμένης· ἢ σῶμα τὸ ξηρότατον καὶ βαρύτατον. ἐπεὶ δὲ ἕδρα πάσης πόλεως ἐστὶν ἡ γῆ, ὡς βαστάζουσα τὰς πόλεις, καλεῖται πυργοφόρος. λέγεται δὲ γῆ, ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ χωρῶ. καὶ πίκτων- γέα δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ὅθεν καθ᾽ ὑφαίρεσιν τὸ γῆ. ἔτι δὲ καὶ γαία διὰ διφθόγγου· ὡς τὸ μαῖα, μαμαῖα, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. παρ᾽ ἃς καὶ ὅτι γαυζηται παρὰ τὴν γαίαν οἱ γαλάται. οἱ τῆς οἰκείας ἐκπεσόντες, γαίαν ἐζήτουν ἐφ᾽ ἧς οἰκήσουσι· καὶ ὅτι ὁ ἐκ τῆς γαίας ἀπόγειος ἄνεμος, καὶ βοῦς γάϊος, ὁ ἐργατικός. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ γέα ὁ γράφεται διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, γεῖος· ἢ καὶ ἀήσυς, γάϊος παρὰ ἰωνικοῖς καὶ ταραντίνοις, ὁ μίσθιος. ἔστι δ᾽ ὅτι, καὶ ὁ παχὺς καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος· τὸ δὲ παράγειν τὴν γαίαν ἀπὸ τῆς γῆς, ἵνα ᾖ ὡς σελήνη σεληναία, οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς· καὶ γῆ μὲν καλεῖται καθόλου, ἡ ἀληθὴς γῆ· χέρσος δὲ, ἡ ἀνήροτος· ἄρουρα, ἡ ἠροτριασμένη· χνοῦς, ἡ λεπτὴ κόνις· καὶ ἔτι ἰδίως λέγεται κόνις, τὸ λεπτότατον αὐτῆς. Γαγγαλὶξ, γάλιγγος· ὁ ἄγριος μῦς. Γηγενεῖς, λέγει ἀριστοφάνης ἐν ταῖς νεφέλαις διὰ τὸ ὑχθονὰ καὶ νεκρώδεις εἶναι· ἢ ἀσεβεῖς καὶ θεομάχους διὰ τοὺς γίγαντας. Γηθεῖται, ἡ αἱρεῖται. Γηθνέτης, ὁ γηθνής. Γηθνὴς, ὁ ἐκ γῆς ἔχων τὴν φύσιν· ἢ ὁ τὰ γήινα ἐργαζόμενος. Γηθυρίδαι, ἀκτροί. Γήδιον, ὑποκοριστικῶς τὴν γῆν λέγει ἀριστοφάνης· ἢ ἴδιον, ἡ μικρὰ γῆ· ὡς τὸ, γήδιον ὑπὸ δὲ ξανθοῖς ἄγροικος πενίης, γήδιον λεπτὸν κακῶς γεωργῶν· τριῶν ὄντων τῶν πρωτοτύπων ἀπὸ τοῦ γῆ, καὶ τῆς γαία, καὶ τῆς γέα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· ἐκ τρίτου τούτου γέγονε τὸ γήδιον· λέγει δὲ ὁ διδυμος, ὅτι γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· καὶ κλίνεται γέας· καὶ ἐκ τούτου γίνεται γείδιον, διὰ τῆς ει διφθόγγου· καὶ κατὰ τὴν ἐκτασιν ἀττικὴν τοῦ ε εἰς η, γήδιον· ὡς τὸ εἰκάζω, ἤκαζον· καὶ γήδιον, δίκαιον καλεῖ μένανδρος, ὁ μηδὲν πλέον, τοῦ σπέρματος ἐκφέρει· καὶ γηθῶντα, ὁ προσδοκώμενος βίος· ὡς τὸ θαλάττου κεχωρισμένος, καὶ ἐλεύθερος λύπης. Γῆ θαλάττῃ συναναμίγνυσιν, ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων ἡ παροιμία. Γηθεῖ, θέμα τοῦ γηθήσειν· δῆλον δὲ ὅτι καὶ βαρυτόνως τὸ τοιοῦτον ῥῆμα προφέρεται· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ γηθόμενος. Γήθειν, χαίρειν. Γηθῆσαι· χαίρω κοινόν· γηθῶ, ποιητικόν· παρατατικὸς μὲν κοινὸς, ἔχαιρον· ποιητικῶς δὲ, ἐγήθεον· μέλλων κοινὸς μὲν, χαιρήσω, ποιητικὸς δὲ γηθήσω· ἀόριστος, ἐγήθησα· καὶ ἐχάρημεν, καὶ ἀμφότερα παρὰ ποιηταῖς ἐν χρήσει· καὶ ἔτι ἐχαρόμην, μέσος δεύτερος ἀόριστος· ἀφ᾽ οὗ χαροίμην· χαραίνω· χαραίνω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κεχαροίατο· ἐχάρην δὲ κοινόν· ἀπὸ τοῦ ἐγήθησα, γηθήσαιμι εὐκτικὸν· τὸ τρίτον, γηθήσαι. Γήθησιν, ἡ χαρά. Γηθία, ἤθη. Γηθοσύνη, ἡ χαρά. παρὰ τὸ γηθῶ, γίνεται γηθῶ καὶ γηθόσυνος, γηθοσύνη· ἐπεὶ ἡ γῆ θάλλουσα, τοῖς καρποῖς χαίρειν ἡμᾶς ποιεῖ. Γηθοσύνως, μετὰ χαρᾶς. Γηθυλλὶς, λάχανον πράσῳ ὅμοιον· ὅπερ τινὲς λέγουσιν ἀμπελόπρασον. Γήϊνον, λεκτέον διὰ τοῦ η, καὶ μὴ διὰ τῆς ει γείϊνον. Γηΐνως, φθαρτῶς. Γηΐτης, ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος· γεωργός. Γηλεχέες, χαμαικοῖται. Γηλιάζεσθαι, κατέχεσθαι. Γηλουμένοις, συνειλημμένοις. Γήλοφος, ὁ ὑψηλὸς τόπος. γεώλοφος δὲ διὰ διφθόγγου. Γῆμα, ἱμάτιον. Γῆμαι, ἐπὶ τοῦ ἀνδρός· γήμασθαι δὲ, ἐπὶ τῆς γυναικός· καὶ γῆμαι, οὐ γαμῆσαι λιβάνιος. Ἔστι μὲν τὸ θεματικὸν, γαμῶ, τοῦ γῆμαι· καὶ ἔγημεν ὁ ἀνήρ· εἰ μὴ γὰρ δὲ ὁ

ἀνακύπτει. Γεραίος, βοτάνης εἶδος. Γέρανοι, λίθοις καθὰ τις πυκνώσαι, ὑπὸ τῆς φυσικῆς τι προνοίας. αἱ γὰρ γέρανοι διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι, ἐν τῇ εἰς αὐτὸ ὁρμῇ, τὴν ὑπὸ τὰ κάτω θέαν ἐμποδίζεσθαι, λίθοις βαστάζουσιν ὅπως καμμύουσαι τῷ τελέσει ῥίπτουσιν. καὶ ἀκούοντες, πότερον ὑπὸ γῆς ἢ θαλάσσης φέρονται. καὶ εἰ μὲν ὑπὸ θαλάσσης ἠχεῖ ὁ λίθος, αὐξάνουσι τὴν ὁδόν. εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, κάτω πτώσσονται τῷ τὸ φυσικὸν ἀριστοφανίς. γέρανοι λίθοις καθὰ πυκνώσαι. Γέρανος, τὸ ζῶον. ἐτυμολογεῖται, ἀπὸ τοῦ τὴν γῆν ἐρανίζειν. κύκνος δὲ ἀπὸ τοῦ κινεῖν καὶ παρά οὖσιν τὴν ἰλύν. οἱονεὶ γεράνιός τις οὖσα. ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς γῆς ἐρανίζειν σπέρματα. ἥ τις καὶ σπερμολόγος καλεῖται. ὅτι γὰρ ὁ γεωργὸς σπείρει καὶ οὐ χωννύει ἀλλὰ, ἐκείνη συλλέγουσα ἐσθίει. ἔστι δὲ καὶ οὐδέτερος τὸ γέρανος. ἔστι καὶ ποιά τις ὄρχησις, καὶ ὄργανον ξυλικὸν, ἐν ᾧ κοπτοῦσιν αἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα. ὅθεν καὶ γεράνεια, τὰ ἄλφιτα καλοῦσι. γέρανος καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ ἅρπαξ, κατὰ σκευασμόν τις παρὰ τῆς μηχανοποιοῦ. ἐξ οὗ ὁ ἐσκευασμένος ἁρπάζει τὰ τῆς τραγῳδίας. καὶ γέρανος παρὰ χειμαζόμενος ὁ ὄμβρος, παρὰ τὸ τὴν γῆν ἐραίνειν. Γεραίοις θηλυκῶς, λέγεται γράφε, καὶ οὐχὶ τοῖς γεραίοις, ἀττικίζειν βουλόμενος. οὕτω καὶ τὰς ἵππους. Γερανουλκός, ὁ τοῦ χοροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ ἐξάρχων. Γέρανες, αἰθίοπες. Γεραρός, ὁ ἔντιμος καὶ καλός. καὶ γεραρός, ὁ εὐμόνης θέας τὸ τιμιον ἔχων. τὸ δὲ καλός, ἴσως τοῦ ἀεὶ ἰδεῖν. Γέρας, γέρον ὅτι πλείστας ὑπὸ πολεμίας ἐπιτεύσεις πολλὰς ἐμερίζοντο ἑπτὰ τὰ λάφυρα διά τινος λαχμοῦ. ἐδίδοντο δὲ ἴδια τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ἀριστεῦσι, κατ' ἐξαίρετον, ἀπὸ μοιραίτητες. αἱ δὲ γέρας ἐλέγοντο καὶ γέρας, ἀμοιβαί. τιμαὶ καὶ τὰ προσόδους. θέαμα. δωρεά. Γεράσμιον, τίμιον. Γερασφόρος, ὁ τὰς τιμὰς φέρων. Γέργαθα, ἐργαλεῖα. Γεργέλοψ, ζῶον. Γέργερα, πολλά. Γεργέριτος, ὁ διάβολος. Γεργέριμος, ἡ ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσα ἐλαία. Γέργιρος, βρόγχος. Γέργιθος, πόλις. Γέργυπες, νεκροί. Γεργύρα, ὁ ὑπόνομος, δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὄμβρια. γεωρυχή τινα ὄντα, τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύγματα. καὶ γέργυρα, αὐλή. δεσμωτήριον. Γερδία, ἡ ὑφάντρια. εἴρηται, παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἔχειν ἕδος. ὅθεν καθέζεσθαι καὶ γέρδιος ὁ ὑφάντωρ. Γεραιαί, ἡ γραῦς. καὶ γεραιαί, αἱ τοῦ διονύσου ἱερώμεναι γυναῖκες. Γέρην, ἔντιμος. οἱ δὲ γηραιός. Γερήνιος νέστωρ, ἢ ὁ ἔντιμος παρὰ τὸ γέρας. ἢ ὅτι ὁ πότε ἡνίκα ἡ πύλος ἀφ' ἡρακλέους ἑάλω, αὐτὸς ἐν Γερήνοις ἔτυχε τρέφεσθαι, ἢ ἔχει φυγάς. καὶ γερήνιος, τόπος παρὰ τὴν πελοπόννησον. ἢ τις πόλις μεσσηνιακή, ἡ λεγομένη καὶ Γερηνία. λέγεται δὲ ἡ πόλις αὕτη καὶ ἐνικῶς γέρηνον, ὡς ἡσίοδος. Νέστωρ οἶος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι γερήνῳ. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, καὶ ὅτι δεικνύουσι παρ' αὐτῆς, αἱ τῆς κοίλης ἤλιδος γέρηνον τόπον, καὶ γέροντα ποταμόν. καὶ ἀπ' αὐτοῦ Γερήνιον. Γέρηρα, ἔντιμα. Γερητηρία, ἀπώλεια. Γερθιδάρες, αἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν γυναῖκες. Γερθυρεόν, ἱλαρόν. Γέρινθα, ἐρέβινθοι. Γερμανικοί, ἔθνος. Γεροχῖται, οἱ δήμαρχοι, παρὰ λάκωσι. Γεράπαν, πάππον, κρίτης. Γεροντίας, πάππος. Γερούσιον ὅρκον λέγει ὅμηρος, τὸν τοῖς γέρουσι πρέποντα. Γερούσιος, ὁ ἔντιμος. παρὰ τὸ γέρων. γερούσιος. ὡς ἑκὼν ἑκούσιος, ἐθέλων ἐθελούσιος. καὶ γερούσιος οἶνος, ἤγουν ὁ ἔντιμος. ὁ τοῖς ἐντίμοις διδόμενος ἐν συμποσίῳ κοινῷ. αἴθοψ δὲ, ὁ μέλας ἢ θερμός. Γέρρα, τὰ σκεπάσματα τὰ λεπτά. ἢ τὰ δερμάτινα σκεπάσματα. Γέρρα λέγονται καὶ αἱ σκηναί, ἐν αἷς τὰ ὤνια ὑπὸ πράσκεται. δέρρα ἐστὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς γ, γέρρα. τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρεῖα αἰδοῖα. καὶ γέρρα, τὰ κοντάρια θεοδώρου τοῦ προδρόμου. πάλιν ἐπὶ τῶν γέρρων τακτέον. κυρίως δὲ γέρρα, περσικὰ ὅπλα. καθολικῶς δὲ, καὶ ἅπαν σκέπασμα. καὶ γέρρα, τὰ ἀπὸ καλάμων ἢ παπύρων ἐργαστήρια. Γερράδια, στρατηγίδια. Γέρρον, ὅπλον. ξενοφῶν. γέρρον ἐς τὴν ἀριστερὰν κοπίς, ἢ σάγαρις εἰς τὴν δεξιάν. καὶ αὖθις. αἱ δὲ γέρρα ἔλαβον δασείων βοῶν ὠμοβοΐνα, ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. Γερρά, ἀπόλωλα. Γέρτυμον, ἄνθος ἁλιευτικοῦ καλάμου. γέρις. γέζων. Γερώα, γερόντια. ἢ γὰρ σύστημα γερόντων. Γέρων, πρόγηρος. γηραιός. ἐσχατόγηρως. ὡς θουκυδίδης. βαθύγηρως. καὶ τὸ συνέδριον αὐτῶν, γερουσία. καὶ γεροντικὰ λουτρά παρὰ τῇ ἐκτῶν. γεροντικαὶ παλαίστραι. καὶ γεροντίων παλαίστραι. Γέρων, τρία σημαίνει, ὁ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν. ὡς τὸ, Παῖδας προθέλυμνοις, πολιοκροτάφοις τε γέροντας. καὶ ὁ ἔντιμος. ὡς τὸ, Δαίνυ δαῖτα γέρουσι. καὶ ὁ παλαιός. ὡς τὸ, Εἵλετο δὲ σάκος εὐρὺ γέροντος. γέρων δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ εἰς γῆν ἐρᾶν. οἱ δὲ παρὰ τὸ εἰς γῆν ἐρρεῖν. διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι θανάτου, ἐρῶν καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέρων. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, εἴρων. καὶ γέρων, καὶ κλίνεται γέροντος. Τὰ εἰς ρων δισύλλαβα, διὰ τοῦ ω κλίνονται ὁ ἀκτιμος κοινὰ ὄντα. μάρων μάρωνος. κοινὰ δὲ διὰ τὸ σώφρων, σώφρονος. χείρων χείρονος. ἐξέφυγε τὴν κλίσιν, τὸ γέρων γέροντος. ἀντεδέξατο παρασχηματισμὸν διὰ τοῦ ντος. Γερώνιον, κοῖλον κενόν. Γέσμα, γεῦμα. Γέστα, γογγυλίς. Γεστία, ἔνδυσις. μέλαν ἱμάτιον. Γέσφα, στολή. Γέτης, ἐλπίς. Γέτρις, ἔτη. Γετός, ἐνιαυτός. Γευθμόν, πεῖρα. Γεύλοφα, ἢ γεώλοφα ἔχουσι τινές, ὄρη γεώδη. Γεῦμα, γεῦσις. ἔδεσμα. Γευσάν, γονὰς τῶν. Γεύομαι, καὶ γεύω ἕτερον ἐνεργητικῶς. ἱμέριος. Ἀττικῆς ὑμᾶς σύριγγος γεύσομαι. Γεύσεται δουρός, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πειράσεται. ὁμοίως γευσόμεθα ἀλλήλων ἐγχείῃσι, παρ' ὁμήρῳ. Γεῦσίς ἐστιν, αἴσθησις ἀντιληπτικὴ τῶν χυμῶν καὶ χειλῶν. ἢ γεῦσις κυρίως, ἡ ἐπὶ τῶν ὑγρῶν προσφορά. δεῦσις τις οὖσα, παρὰ τὸ δεύσομαι μέλλοντα. ὡς γνώσω, γνῶσις. οὕτω καὶ δεύσω δεῦσις, καὶ γεῦσις. Γευστά, γλυκέα. Γευσρίνην, γαῦλον. Γευσόμεθα ἀλλήλων, πεῖραν λαβώμεθα. Γεύω σε γνώσεως, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν μετάγεται. τὸ μὲν πρόσωπον, αἰτιατικῇ. τὸ δὲ πρᾶγμα γενικῇ. καθὸ λέγεται τὸ, γευρῶ τὸν ἀσκὸν οἴνου. γεύομαι δὲ ἐκ τοῦ γεύω. ὁμοίως, καὶ τὸ γευροῦμαι. Γέφυρα, πᾶσα ἡ ἐφ' ὑγροῦ διαβάσεως λέγεται καὶ γέφυρα, ἡ κατὰ ποταμὸν οἰκοδομή, δι' ἧς οἱ ἐπιπορευόμενοι περαιοῦνται. εἴρηται ἡ ἐφ' ὑγροῦ γῆ. οἱονεὶ γεφυρά τις οὖσα, ἢ ἡ τῇ γῇ φυραθεῖσα, γεφυρά τις οὖσα, καὶ ἐφ' ὑγρῷ τόπῳ κειμένη. ἢ παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς εἰς γῆν μεταφέρειν. Γέφυραι ἐεργμέναι ἴσαι, κατησφαλισμέναι. ἰσχανόωσιν, ἤγουν ἐπέχουσι, κωλύουσιν. τοῦ πάλιν ἑρμηνευτικὸν τὸ, Οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων. ἴσον ἐστὶ γὰρ τὸ ἴσχει καὶ ἰσχανάειν, τὸ δύνασθαι χωρεῖν ὅπως δι' ἐκείνης ἐπελθεῖν δύνηται βουλόμενα, καὶ ὑποστρέψαι πάλιν. ταύτας δὲ τὰς μεταξὺ ὁδοὺς γεφύρας ὁ ποιητὴς καλεῖ. Γεφυρίζων, χλευάζων. ἐξαπατίζων. γράφεται καὶ γεφυρῶ. Γεφυρίς λέγεται καὶ ἑταῖρα τις. αἱ γὰρ γεφυραῖαι, ξέναι καὶ ἐπήλυδες ὄντες, ἀθήνησιν ᾤκησαν. οὕτως ἡρόδοτος. καὶ γεφυρίς, πόρνη τις ἐπὶ γεφύρας, ὡς ἡρακλέων. ἀλλὰ δὲ οὐ γυναῖκα, ἀλλὰ ἄνδρα. Γεφυρισταί, οἱ σκῶπται. Γεφύρωσε, διαβατὴν ἐποίησε τὴν ὁδόν. Γεωγραφία, περιήγησις.

καὶ ἡ μάρτυρος γενική, ἀναδραμοῦσα εἰς εὐθεῖαν ὁ μάρτυρος. ἡρωδιανὸς δὲ εἰπών, ὅτι καὶ μάρτυρα καὶ μάρτυρες ἑκα
τέρως, ἐπάγει ὅτι τὸ τρίτον μάρτυρες, ἀπὸ τῆς μάρτυς εὐθείας. ἡ γὰρ πλείων διάλεκτος διὰ τοῦ ρ προφέρει. ἐκεῖνοι
γάρ φασι τὸ σ εἰς ρ μεταβάλλουσι. τὸ οὖς, οὖρ λέγοντες, καὶ τὸ ἵππος, ἵππορ. εἰς ὃ ζητητέον καὶ χρῆσιν ἐν τοῖς ἰαμ
βλίχου εἰς τὰ κατὰ πυθαγόραν, οὕτως ἐν φησί· καὶ μάρτυρ, ἀφ' ἧς ἐκτατέον τὸ πληθυντικόν, οἱ μάρτυρες παρά τε τοῖς κω
μικοῖς, καὶ ἰωσήνακτι. οἱ δέ γε μάρτυρα ἀπὸ τῆς ὁ μάρτυρος εὐθείας. Γενικόν, τὸ ἐν αὐτῷ τὸ γένος περιέχον. Γενικῶς,
γενναίως. ἰσχυρῶς. Γένυς, καὶ γένειος, ὁ τόπος τῶν σιαγόνων· γένειον δέ, ὁ τόπος ἔνθα αἱ τρίχες· γενειάδες δέ, αἱ τρίχες. Γεννᾷ
ὁ ἀνὴρ παῖδα. καὶ γεννᾷ ὁ πατὴρ τὸν οὐρανόν, ἀντὶ τοῦ γεννᾶσθαι λέγει. τίκτειν δὲ ἐπὶ γυναικός, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς λέγε
ται. Γέννα μέν, καὶ γενναῖος, καὶ ἀγεννής. καὶ γεννάω γεννῶ, διὰ δύο ν. γένος δὲ δι' ἑνὸς ν. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ γεγενῆσθαι, ἐπὶ
μόνων ἐμψύχων λέγεται· τὸ δὲ γεγονέναι, καὶ ἐπὶ ἀψύχων. γεγέννημαι σοὶ φίλος. καὶ περὶ γένους μοι τὸ δέ. ἴσον ἀξία ἐγένετό
μοι. Γεννάδας, γενναῖος. ἀνδρεῖος. εὐγενής. συγγενής. μέγας. Γενναῖον παρὰ ὁμήρῳ, ὡς τό, Οὐ μὲν γενναῖον ἀλυσκάζον
τι, ἤγουν κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ συγγενές. καὶ ἔμφυτον. καὶ κατὰ πίνδαρον εἰπεῖν, ἐμφυές. ἔστι δὲ τὸ μὲν γενναῖον ἀσύν
ηθες ἐπὶ ἰσχυροῦ κεῖσθαι, ὡς οἱ νῦν βούλονται. οἱ δὲ παλαιοί, ἐπὶ τοῦ ἐκ γένους ἢ μᾶλλον ἀπὸ γέννης, ἵνα λέγῃ, ὅτι οὐ πρέ
πει γενικόν μοι τὸ δειλαίνεσθαι. Γενναῖος, ὁ εὖ γεγονώς. καὶ γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου, ἐπὶ τοῦ διὰ πλοῦτον εὐγενοῦς εἶναι δο
κοῦντος. ὅτι χρῆμα τοῦ κρείττων, ὁ γενναῖος ἀνήρ. Γενναιότατος. Ὦ μοι τάλαινα ὡς κακῶς διάκεισαι γενναιότατος πρὸς
ἐμὲ γενόμενος. καὶ θανάτου με ῥυσάμενος. Γεννάς, ὁ μητρὸς ἀδελφός. Γέννατο, τὸ ἐγέννησεν. ἢ ἀπὸ τοῦ γείνω ἐγείνα
το καὶ τροπῇ αἰολικῇ τοῦ ι εἰς ν, γέννατο ἀφαιρέσει ἰωνικῇ τοῦ ε. οἱ γὰρ αἰολεῖς τὸ φθείρω, φθέῤῥω, καὶ σπείρω, σπέῤ
ῥω φασίν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐγεννήσατο κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀφαιρέσει, γέννατο. Γέννημα, παιδίον. Γεννήματα, πολλαχοῦ ἀ
κούω τὴν λέξιν τιθεμένην ἐπὶ τῶν καρπῶν. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα ἀρχαίαν καὶ δόκιμον οὖσαν. χρὴ οὖν ἀντὶ τοῦ γεννήματα,
καρποὺς λέγειν ξηροὺς καὶ ὑγρούς. Γεννηπουργός, δημιουργός. Γέννησις, ἡ ἐκ καταδίκης τοῦ θανάτου διὰ τὴν παρά
βασιν ἐξ ἀδὰμ διαδοχή· ἥτις ἐστὶ καὶ παθητικὴ καὶ ἁμαρτητική· ὁ οὖν κύριος τὸ παθητὸν τῆς γεννήσεως εἰληφώς, τὸ
ἁμαρτητικὸν οὐ προσείληφε. καὶ γέννησις, προσθήκη ὑποστάσεως ἐναριθμίου. Γεννηταί, οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦν
τες. διῃρημένων γὰρ ἁπάντων τῶν πολιτῶν κατὰ μέρη, τὰ μὲν πρῶτα καὶ μέγιστα μέρη, ἐκαλοῦντο φυλαί. ἑκάστη δὲ φυλή,
τριχῆ διῄρητο. καὶ ἐκαλεῖτο ἕκαστον μέρος τούτων, τριττύς. καὶ φατρία. πάλιν δὲ τῶν φατριῶν, ἑκάστη διῄρητο εἰς γένη
λ΄. ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι αἱ ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. ἔστι δὲ παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων τοὔνομα. Γεννητός, γνήσιος
υἱός. Γεννητόν, τὸ ἔκ τινος ὡς ἐκ πατρὸς γεννηθέν. Γεννικῶς, ἰσχυρῶς. γενναίως. Γεννησαρέτ, πατρὶς ἀρχόντων.
Γενναί, οἱ γυμνοσοφισταί. Γεντόν, ἀρχαῖον. κᾶλον. Γέντου, κύπριοι· ἀντὶ τοῦ λάβε, καὶ κάθιζε. Γεννούστας, ἀσυ
γενής τις. ἢ συγγενής. ἢ ἔκγονος. τὸ πλατεῖον ἐκδέχεσθαι ἄμεινον. Γενῶ, τὸ τίκτω. παρὰ τὴν γῆν τὴν πάντων μητέρα.
ἔστι γὰρ γέα. ἐξ οὗ ῥῆμα γέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, γεννῶ. ἢ παρὰ τὸ γείνω γεννῶ. ἐπὶ μὲν τῆς γεννήσεως διὰ δύο ν. ἐπὶ δὲ
τῆς γενέσεως, καὶ κτίσεως, δι' ἑνός. ἐξ οὗ καὶ γενητός, ὁ κτιστός. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γενῶ γινόμενα ὀνόματα, δι' ἑνὸς ν ἐκφέ
ρονται οἷον, γένεσις. γενέθλιον. γενέτωρ, γενέτηρ. καὶ γενόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν, αὐτὸς εἶχε τὰ πάχειρα τῆς ἀγνοίας. γεννώ
μενος δὲ διὰ δύο ν, ὁ τικτόμενος. Γένος, τὸ καθ' ἑαυτὸ θεωρούμενον πρᾶγμα. ἢ γένος ἐστὶ, τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφε
ρόντων τῷ εἴδει, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πατρίδα. ὡς ὅταν λέγωμεν τὸν πέτρον γαλιλαῖον
τὸ γένος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τινὸς γενέσεως. ὡς ὅταν τοὺς ἐξ ἰσραὴλ, ἰσραηλίτας τὸ γένος. καὶ γένος ἐστὶ τῆς αὐτο
κῆς λέξεως χαρακτήρ, σημαῖνον τὸ ἐν φωνῇ, ἄρσεν ἢ θῆλυ ἢ οὐδέτερον ἤ τι διακρῖνον. γένος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ γείνω τὸ
γεννῶ. γένος ἐκ τοῦ γείνω τὸ τίκτω, ὡς σθένω, σθένος. νείφω. νέφος. καὶ γένος, ἐπὶ ἔθνους τάσσεται καὶ ἐπὶ πόλεως καὶ ἐπὶ συ
στήματος καὶ ἐπὶ τέκνου. καὶ ἐπὶ σπέρματος. Γενούστης, ἐπὶ τῆς θεοῦ ἐννοίας, ὁ γεννητικός. Γέντα, τὰ μέλη. γέντα βο
ὸς μέλδοντες καλλίμαχος. Γεντιλισταί, οἱ ἐξετάζοντες καὶ παίζοντες. Γέντιρ, ἡ κοιλία. Γεντιανή, ῥίζα τῆς οὕ
τω καλουμένης, χωροῦσα εἰς τὰς ἀντιδόσεις. Γέντινα, οἰκεῖα. Γέντινος, ὕπνος. Γέντο, δωρική ἐστιν ἡ λέξις. γίνεται
δέ, ἀπὸ τοῦ ἕλετο κατὰ συγκοπὴν ἕλτο. ὡς ἤλατο, ἆλτο. καὶ τροπῇ δωρικῇ τοῦ λ εἰς ν, ἔντο. καθὰ καὶ τὸ φίλτας κύριον
φίντας παρὰ πινδάρῳ κεῖται καὶ τὸ φίλτατος δέ, φίντατος εὕρηται δωρικῶς. προσθήκῃ τοῦ γ, γέγονε γέντο. ἀπόθετον
εἰς μόνην χρῆσιν. οὐδὲν ἧττον τοῦ γέντο δηλαδὴ βραχιστί, τὰ κρέα. ὡς οἱ τῶν γλωσσῶν ἱστορηταί φασι. γέντο, σημαίνει τὸ
ἔλαβεν. Γένυς, ἡ σιαγών. οἱονεὶ χένυς τὶς ἐστίν, ὅτι κενόν ἐστι τὸ κατ' αὐτὴν μέρος ὀστέων. ἔστι δὲ γένυς καὶ εἶδος πελέκεως.
Γενύεσσι, ταῖς σιαγόσιν, ἢ γνάθοις. ἢ μάστιξι. Γένυξ, πέλεκυς. Γενύων, τῶν παρειῶν. Γενῶ, τὸ πράττω. ὁ μέλλων
γενήσω. Γεοῦχος, ὁ τὴν γῆν ἔχων. γεοῦχος ποσειδῶν. Γέρα, τιμαί. ἀμοιβαί. ἀνταποδόσεις. Γέραδος, αἰγιαλός.
Γεραιαί, αἱ τῷ διονύσῳ ἱερώμεναι γυναῖκες. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας. Γεραιός, ἡ φύσει ἔχει τὸ ε, ὡς ἀπὸ τοῦ γέ
ρας. γεραροὶ γὰρ καὶ τίμιοι οἱ γέροντες. ἢ ἀπὸ τοῦ γηραιὸς συνεστάλη ὥσπερ καὶ ὁ μὴν σύνδεσμος, μὲν λέγεται κατὰ συ
στολήν. καὶ τὸ ξηρόν, ξερόν, ἐν ὀδυσσείᾳ. τὸ μέντοι μὴν καὶ διὰ τοῦ α λέγεται μάν. καὶ ὁ ἔντιμος. καὶ ὁ εὐπίθων ἀνάγε
ως. ἢ γεραιός, ὁ πρεσβύτης. ἀπὸ τοῦ γέρας γεραός. καὶ γεραιός. Γεραίρειν, τιμᾶν. ὑμνεῖν. δοξάζειν. Γεραίροντες, τιμῶν
τες. εὐφημοῦντες. Γεραιστιάδες, αἱ νύμφαι καλούμεναι ἐν γορτύνῃ τῆς κρήτης. Γεραίστιον, χωρίον τῆς ἀρκαδίας.
Γεραιστός, ἀκρωτήριον τῆς εὐβοίας. τὸ μέν, κρημνὸν ἔχον. τὸ δὲ λεχαῖον. ἱερὰ δὲ εἰσι τοῦ ποσειδῶνος, ἔνθα ὁ εὔριπος.
Γεραίτερος, οὐ παρὰ τὸ γέρων ἐσχημάτισται, ἀλλὰ παρὰ τὸ γεραιός, γίνεται γεραιότερος. ὡς παλαιός, παλαιότερος. καὶ
κατὰ συγκοπήν, γεραίτερος. καὶ γεραίτατος. Γεραλέον, γέροντα ἢ ἀσθενῆ. Γεράνδρυον, τὸ παλαιὸν ξύλον. καὶ γεράν
δρυον, παλαιὸν φυτόν, καὶ γεγηρακός. ἢ τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ συμφυές. ἐξηραμμένον. εἴρηται παρὰ τὴν δρῦν. δοκεῖ γὰρ πρῶτον
φυτὸν γενέσθαι δρῦς. ὅθεν δρυμοὺς ἐκάλουν, τοὺς δασεῖς τόπους, ἐφ' οὓς διαπίπτοντας φυτῶν. καὶ δρυφάκτους, τοὺς ἀπὸ
ξύλων περιορισμένους. καὶ τὰ φυτευόμενα ἐπὶ τοῦ ἀδύτου. Γεράνεια, ὄρος μεγαρέων. Γερανεῖδαι, οἱ τὴν φοινικῆν

παράγεται ὁ γενέτης ἀπὸ τοῦ γένους. οὕτω δὲ καὶ γονέων οὐ πάντων λέγεται, ἀλλὰ τῶν ἔτι περιόντων. αἱ δ' ἐπίγονοι γίνονται
κατὰ τὴν τῶν ἀειθαλῶν ὁμοιότητα. ἢ ἣν ἀειφυλλεῖ καὶ τὸ ὕλη τηλεθόωσα, ἢ τεθάλλουσα. Γενεῇ πρότερος, ἤγουν τῷ τῆς ἡλι
κίας χρόνῳ. γενεῇ Διός, ὅμοιον εἰ καί τις παῖδας εἴπῃ Διός. Γένεθλα, γεννήματα. Γενέθλη, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ περιφοιτῶ
σα τῷ τεχθέντι ἡμέρα, παρὰ τὸ γενῶ. ἀφ' οὗ ὁ μέλλων γενήσω. γενέθρα, καὶ ἰακῶς γενέθρη, ὡς κολυμβῶ κολυμβήθρα.
καὶ κατὰ τροπὴν γενέθλη. ἐκ τούτου καὶ τὸ γενέθλιον λέγεται καὶ γενεθλιαλογία, ἡ περὶ τῆς γενέσεως μαντεία. Γενέ
θλια, τὰ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ δῶρα, καὶ ἡ εὐωχία. ἢ γενέθλια λέγουσι καὶ οὐ γενέσια, τὴν ἡμέραν τῆς γενέσεως. παρὰ τῷ
Βασιλέως ἦν γενέθλια. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, καὶ γενέσια λέγουσι. Γενέθλιος ἡμέρα, ἐπὶ τῶν ζώντων, ἐν ᾗ ἕκαστος ἐγεννήθη. γε
νέσιος δὲ ἡμέρα, ἐν ᾗ τις ἐτεθνήκει. γενέσια γάρ, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ περιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος μνήμη. καὶ γενέθλια παρωνυμι
κῶς, ἡ ἐν γενέσει τινὸς τελουμένη ἑορτή. ὥσπερ γαμήλια ἡ ἐν γάμῳ, καὶ εἰσιτήρια, ἡ ἐν εἰσιτηρισμῷ. καθὰ ταῦτα ἐλέγοντο
κρόνια, ἑορτὴ τοῦ κρόνου. καὶ διάσια ἡ τοῦ Διός. καὶ τιτάνια, ἡ τῶν τιτάνων καὶ ἕτερα. Γένεια, ὡς λέγει αἴλιος ὁ διονύ
σιος αἱ τρίχες. γένειον δὲ ὁ τόπος. ἀλλ' ὅμως εὕρηται πολιὸν γένειον παρ' ὁμήρῳ, ὥσπερ πολιὸν κάρη. τοῦ δὲ γενειήσαντα,
οὐκ εὔδηλον εἴτε γενειῶ ἐστὶν ἐνεστώς, εἴτε καὶ γενειάζω παράγωγον. Γενεῇ, ὕστερος ἦεν, ἤγουν νεώτερος. τὸ γὰρ γενεᾷ ὕστε
ρος ἦν, οὕτω διασαφοῦσιν οἱ παλαιοί. ὡς τὸ εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν, ἀντὶ τοῦ καὶ ἔστιν αἰχμητὴς ἀνήρ.
Γενεῖον. παρὰ τὸ γένος, γένειον. ὡς δάος, δάειον. ἀπ' αὐτοῦ γὰρ τὰ γένη διαστέλλονται καὶ διακρίνεται τὰ γένη. λέγεται ἀπὸ
ἱστορίας. ἔθνος γὰρ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδων, ἐπελθὸν παρεκάθετο τοῖς ῥωμαίοις. ἐκεῖνοι δὲ ὀλίγοι ὄντες, ἀνοίξαντες
ἑτέρας πύλας ἔφερον τὰς σκλαβηνίας. ἔτι δὲ οἱ σκλάβοι ὀλίγοι ὄντες ἔφερον τὰς γυναῖκας αὐτῶν. καὶ περιθέμεναι αὐταῖς
σχῆμα ἀνδρεῖον καὶ γενειάδας, ἐξήρχοντο. ἰδόντες δὲ τὸ πλῆθος τὰ ἔθνη ἠρώτων τοὺς ῥωμαίους τίνες εἰσὶν οὗτοι, ἔλεγον
λογγίβαρβοι. τουτέστι βαθείας ὑπήνας καὶ μακρὰς ἔχοντες. Γένειον, οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀλόγων
κεῖται. λὶς γὰρ ἠϋγένειος, καὶ πάρδαλις ἠϋγένειος λέγεται. Γένειον ὁ τόπος. τὸ μέρος τοῦ σώματος. ὡς τό, Ἐκ δὲ διασκίδ
γενειάδος, κρουνοὶ διερραίνοντο κρανίου τοῦ. σημείωσαι δὲ ὅτι, ἡ τῶν ἄνω χείλους τρίχωσις, λέγεται μύσταξ. τὸ δὲ κά
τω, πώγων. Γενεός, εἶδός τι διαλέκτου γενεαλογία. Γενέσθαι, γείνω ἄχρηστον. ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐγενόμην
ου ετο. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον γενέσθαι. Γενέσια, οὐκ ὀρθῶς τίθεται ἐπὶ τῆς γενεθλίου ἡμέρας. γενέσια γὰρ ἀθήνησιν ἑορ
τή. λέγειν οὖν δεῖ τὰς γενεθλίους ἡμέρας, ἢ γενέθλια. φρύνιχος. καὶ γενέσια, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ περιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος μνή
μη. Γένεσιν θεῶν καλεῖ ὅμηρος, τὸν ὠκεανόν. διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀλληγορούμενον εἰς τὸ στοιχειακὸν ὕδωρ, δοκεῖν τὰ ἄλλα στοι
χεῖα γίνεσθαι. τὸ γὰρ ὕδωρ ἀρχήν τινες πάντων ἔθεντο ἢ καὶ ἄλλως, διὰ τὸ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν τῆς φυσικῆς γενέσεως αἰτίαν
εἶναι. ὅπου γέ φασι καὶ τὸ σπέρμα πνεῦμα ἐστὶν ὑγρῷ συγκραθέν. διὸ καὶ τοὺς ποταμοὺς ὡς κουροτρόφους ἐτίμων οἱ πα
λαιοί. καὶ ὡς συστατικοὺς γενέσεως, καθὰ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς περὶ ἀχιλλέως φησί. τὸ δὲ θεῶν, ἢ ἀντὶ στοιχείων, ἀπὸ τῆς
θέσεως, ἢ καὶ ἄστρων ἀπὸ τοῦ θέειν ἢ πάντων ὡς ἀπὸ μέρους, ὡς ἀλλαχοῦ σαφέστερον. Ὠκεανός, ὅς γένεσις πάντεσσι τέ
τυκται. ὅτι δὲ τὰ τοῦ ὕδατος στοιχεῖα δηλοῦσι καὶ οἱ ὑπομνηματισταὶ τοῦ πινδάρου, ἐν τῷ, Ἄριστον μὲν ὕδωρ. Γένεσις,
ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ εἱμαρμένη. ἔστι δὲ πρεσβύτερον τῆς εἱμαρμένης, ἐν οἷα καὶ αὐτὴ ζωδιότης. ἡ γένεσίς ἐστι, κίνησις κατ'
οὐσίαν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι. γένεσις καὶ ὁ κόσμος. περὶ τὴν γένεσιν τῇ παλαιᾷ τῇ λήθῃ βαρούμενος καὶ κακίᾳ. γένε
σίς ἐστι, καὶ ἡ ἐκ θεοῦ πρώτη πλάσις. ἢ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγωγὴ ἡ γένεσις, ἢ τοῦ παντὸς διακόσμησις. Γενέσκ[illegible]
θος παραχθέν, ἐκ τοῦ ἀχρήστου μέλλοντος γενέσω. ἐξ οὗ καὶ ἡ γένεσις. Γενέται, ἔκγονος. Γενέτειραν, μητέρα ποιητικῶς.
Γενέτη, πάτρια ἢ γενέσια. γενέτης γὰρ ὁ πατήρ. Γενετυλλίς, ἡ τῆς γενέσεως ἔφορος ἀφροδίτη. Γενηΐδα, ἀξίνην. πέλε
κυν. Γεννησαρέτ, ὄνομα τόπου. Γενήσεται, ἐκ τοῦ γενάω γενήσω. γενήσομαι ἢ ἐκ τοῦ γενέω, γενήσω. Γενηταίου ὑπὲρ ἄκρας,
γενηταία ἄκρα. κυρίως οὕτω λεγομένη, ἀπὸ γένητος ποταμοῦ, ἔνθα Διὸς ξενίου ἱερόν ἐστι. Γεννῆται, οἱ ἐπὶ γένους σύστημα, ἐκ
τριάκοντα ἀνδρῶν συνεστώς. οὗ οἱ μετέχοντες ἐκαλοῦντο γεννῆται. οὐ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ αὐ
τοῦ αἵματος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημόται καὶ οἱ φράτορες ἐκαλοῦντο, νόμων κοινωνίαν τινὰ ἔχοντες, οὕτω καὶ οἱ γεννῆται, συγγε
νικῶν ὀργίων, ἢ θεῶν ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν. ἢ οἱ γάρ τοῦ γένους μετέχοντες, ἃ ἀπ' ἀρχῆς κοινὰ ἱερὰ ἔχοντες. οἱ
δὲ ὁμογάλακτας, φράτορας, συγγενεῖς. τοὺς γεννήτας. Γεννητικὸν, ἡ γένεσις. Γεννητὸν ἐστὶ τὸ ἔκ τινος ὡς πατρὸς γεννη
θέν. γενητὸν δὲ, τὸ ἔκ τινος ὡς δημιουργοῦ ποιηθέν. Γενικαὶ ἀρεταὶ, τέσσαρες φρόνησις. ἀνδρία. σωφροσύνη. δικαιοσύ
νη. καὶ ζήτει τὰς ἀντικειμένας αὐτῶν, ἐν τῷ ὑπερήφανος. Γενικὴν, εἰς οἷς λήγουσαν δίχα τοῦ σ ἐκφέρουσι δωριεῖς.
οἷον διομήδεος, διομήδου. σωκράτεος, σωκράτου. σοφοκλέους, σοφοκλέου. Γενικὴν ἀντὶ αἰτιατικῆς λαμβάνουσιν οἱ ἀττι
κοί. ὡς ἀριστοφάνης. Ἕως ἀπέτριβε τῆς κεφαλῆς. ἀντὶ τοῦ, τὴν κεφαλήν. ἔστι παλαιὰ παρατήρησις τοιαύτη τῆς γενι
κῆς. τὰ εἰς ας καὶ εἰς ης ὀνόματα ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, κοινῶς μὲν καὶ ἀττικῶς εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. οἷον αἰνείας,
αἰνείου. πηλείδης, πηλείδου. ἀτρείδης, ἀτρείδου. δωρικῶς δὲ εἰς α μακρὸν περαίνει τὴν γενικήν. οἷον τοῦ αἰνεία. τοῦ πη
λείδα. τοῦ ἀτρείδα. ἰωνικῶς δὲ, διὰ τοῦ εω. οἷον αἰνέεω. πηλείδεω. ἀτρείδεω. βοιωτικῶς, καὶ αἰολικῶς δὲ, διὰ τοῦ αο. οἷον
αἰνείαο. πηλείδαο. ἀτρείδαο. Ἰστέον ὅτι αἱ οὕτω χασμώμεναι γενικαὶ, ἐν διαλύσει οὐδέποτε τὴν παραλήγουσαν ἰσό
χρονον ἔχουσι τῇ ληγούσῃ. ἐὰν μὲν ἡ λήγουσα μακρὰ εἴη, βραχεῖά ἐστιν ἡ παραλήγουσα. ὡς ἐπὶ τοῦ αἰνείεω. πηλείδεω.
ἑρμείεω. ἐὰν δὲ τὸ λῆγον βραχύνηται, μακρὸν ἔσται τὸ παραλῆγον. ὡς ἐν τῷ αἰνείαο ἑρμείαο. πηλείδαο. οὕτω καὶ πρια
μοιο. δ' ὕδραο, καὶ τὰ τοιαῦτα. θετταλικὰ ὄντα κατά τινας, ἀνομοιόχρονον ἔχουσι τῇ παραληγούσῃ τὴν λήγουσαν. διὸ
καὶ τὸ ἐμέο καὶ σέο, καὶ ἕο. ἀνάλογον ὄντα ἔχει, προσλαβόντα τὸ ι ἐν τῇ παραληγούσῃ. καὶ γενόμενα ἐμεῖο, σεῖο, εἷο
καὶ ἀνόμοιον ποιήσαντα τῇ ληγούσῃ τὴν παραλήγουσαν. Πολλαὶ τῶν εἰς ος ληγουσῶν γενικῶν ἀναδρομὴν πάσχουσιν
εἰς εὐθεῖαν. οἷον τρώς, τρωός. ὁ τρωός. ἤγουν τρωικός. ἐξ οὗ καὶ τρωαὶ ἵπποι, αἱ τρωικαί. δμώς, δμωός, ὁ δμωός. δοῦ
λος. ἀφ' οὗ καὶ δμωαί, αἱ δουλίδες. ὁ φύλαξ, φύλακος. ὁ φύλακος. ἑκατόγχειρ, ἑκατόγχειρος. ὁ ἑκατόγχειρος. οὕτω

γεγέλακα· γεγέλασμαι· γελαστός· ὅτι γὰρ ἔχει βραχὺ τὸ α, ὁ μέλλων προσλαμβάνει τὸ σ, ὁ παρακείμενος, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ ἀγέλαστος. Γελάσαι, καὶ ὅσα δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων πρὸ τοῦ α σύμφωνον ἔχουσι πλὴν τὸ ρ, βραχὺ τὸ α ἔχουσιν. ὅσα δὲ πρὸ τοῦ α φωνῆεν ἢ τὸ ρ, μακρὸν ἔχουσι τὸ α. οἷον ἐῶ, ἐάσω· ἰάσαι· περῶ, περάσω, περᾶσαι. Γέλγιθες, σκορόδων κεφαλαί. Γέλγελ, ὁ τροχὸς ὀνομάζεται· ἢ ἀνακυκλισμὸς καὶ ἀνάκαμψις. τινὲς δὲ, γὲλ λέγουσι. Γέλγει, βαδίζει· χρηματίζει. Γέλγη, ὁ ῥῶπος, καὶ βάμματα· καὶ ἄτρακτοι· καὶ κτένες. Γελγοπωλεῖν, ἀπαταλογεῖν. Γέλγια, ἐπὶ σπάθης· κουλάρια. Γέλεα, τίλεα. Γελεῖν, λάμπειν, ἀνθεῖν. Γέλενος, ἀσφόδελος. νάρκισσος. Γέλιν, ὁρμικόν. Γέλινθοι, ἐρέβινθοι. Γελίκη, ἕλιξ. Γέλλαι, ὗλλαι. Γελλίζειν, γαργαρίζειν. Γελλίξαι, συναλῶσαι. Γελλὼ δαίμων, ἥν γυναῖκες τὰ νεογνὰ παιδία φασὶν ἁρπάζειν. Γελοδυνὰ, ὀλισθυνά. Γελαῖον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ δευτέρου ι· ὡς καὶ τὸ ὁμαῖον τοσοῦτον· τοπαῖον, ὁμαῖον, ποῖον, ἀγελαῖον. Γελαῖον περισπωμένως, τὸ γελωτοποιὸν λέγουσιν. οἷον τὸν μῖμον· γελοῖον δὲ, τὸν καθὸ γέλαστον. δοκεῖ δέ φασι τῶν παλαιῶν ἀττικὸν εἶναι, περισπᾶσθαι τὰ τοιαῦτα. ὁμοῖον, ἑτοῖμον. γελαῖον. τὸ δὲ γελοῖον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι, ὡς ἀπὸ τοῦ γελόων, ἤγουν ἐγέλων γινόμενον ἐστί. γὰρ γελόω· ὡς ὁρόω· βοόω· καὶ τὰ τοιαῦτα. διὸ καὶ γελόωντες ἐρεῖ, ἐν τοῖς ἑξῆς· καὶ, Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι· καὶ πρότερον δὲ αὖθις, γελώοντες εἴποι. καθ' ὁμοῖον πλεονασμόν. ἀλλ' ἐπεὶ ἔχομεν εἰπεῖν γελώοντες μετ' ἐκτάσεως τῆς λοιπῆς συλλαβῆς. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα, μακρὰν θέλει ἔχειν τὴν προπαραλήγουσαν· ὡς τὸ μαιμώω. ἠβώω· τὸ δὲ γελόω, βραχείᾳ συλλαβῇ προπαραλήγεται. ὅθεν διὰ προσθήκης τοῦ ἰῶτα ἡ τῆς παραληγούσης ἔκτασις γίνεται. ὁμοίως τῷ, ἠγνόεσαν, ἠγνώεσαν· καὶ τῷ ἀλοῶ, ἀλοιῶ. Γελοῖος κοινῶς. γέλοιος ἀττικῶς. γελοῖος ὁ καθὸ γέλαστος· γέλοιος δὲ, ὁ γελωτοποιός. γελοῖον δὲ οὐδὲ τέρας τὸ γέλωτος ἄξιον. Γελαῖος, ἱλαρός. Γελαστὴς καὶ ὁ καθὸ γέλαστος αἰδώς, καὶ λοίδορος. Γελώωντες πίνυκον· βέλτιον οὕτω γράφειν παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας υ. εἰ δέ που γράφεται γελώοντες διὰ τοῦ ω μεγάλου, κοινότερον τὴν αι δίφθογγον τοῦ γελάωντες τραπῆναι εἰς ω. ὁμοίως τῷ αἰκῶνε, αἰκάνη, ἐν τοῖς ἀῆτες. Γέλουτρον, ἔλυτρον ἤγουν λέπυρον. Γελόω, ἐκ τοῦ γελῶ. ἀπὸ γίνεται πλεονασμῷ ἀττικῷ τοῦ ο. ὡς παρὰ γίνεται ὁρόω, ἐκ τοῦ ὁρῶ· ὁρᾶς. Γελοιοπωλεῖν, ἐμπολεῖν, παντοπωλεῖν. Γελοσύνη, ἀτυχές. Γελοιμάξαι, γελοιάσαι. Γελχανὸς, ὄζεις παρὰ κρισίῳ. Γελὼ· εἴδωλον ἐμπούσης. τὸ δένδρον τῶν παρθένων. Γέλω ἔκθανον· ἄδηλον ἐστὶ καθ' ἰσοκατάληκτον κλίσιν ἡ δισυλλαβία τοῦ γέλω, εἴτε καὶ καθ' ἀποκοπὴν, ἐκ τοῦ γέλωτι. ὅτι οὐδ' ἂν ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον ἡ δὲ ἀδηλία καὶ ἐπὶ τοῦ ἔρω ἀντὶ τοῦ ἔρωτι· δῆλον ὡς ἀφελῶς καὶ γλυκέως τὸ ἄγαν γελάσαι, γέλω ἔκθανον λέγεται. ἤγουν ὄξω, καὶ ὡς εἰπεῖν ἐπιπολαίως θανεῖν, καὶ οὐ καθὸ τὸ κυρίως θανεῖν, ὃ διὰ βάθους χωρεῖ. ἐνταῦθα δὲ σημαίνει τὸ ἐπὶ τοῦ ἱδρῶτος ἐκλύεσθαι. θανάτου καὶ ἀλλοιοῦται. Γελῶ, ἐπὶ τοῦ καθὸ φύσιν γέλωτος. γελῶ δὲ ἔστω καὶ καθὸ γελῶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου μεταβατικῶς. ἀριστοφάνης. Οὔτοι μὰ τὴν δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν. καὶ γελῶ τοῦτον, καὶ τὸ ἐπιγελῶ σοι καὶ ἐπιγελῶσι. Γέλως, ὁ διὰ τῶν παρειῶν ἐμπίπτων ψόφος ἐν τῷ τοῦ αἵματος ἀναβρασμῷ. ἢ παρεκστάσεως βρασμὰ· ἢ παλμὸς καρδίας, καὶ ἡ ἄκρατος καὶ ἀμιγὴς παντὸς σκυθρωποῦ ἱλαρότης. ὡς τὸ μακάριοι οἱ κλαίοντες, ὅτι αὐτοὶ γελάσονται. γέλως δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη λύειν. οἱ γὰρ γελῶντες, ἐκλελυμένην ἔχουσι τὴν ψυχὴν ἢ παρὰ τὸ, τὸ ἥσειον, εἰλεῖν καὶ συστρέφειν. περὶ γὰρ τὸ ἥσειον μῦες τινὲς κινούμενοι, ποιοῦσι τὸν γέλωτα. ἢ παρὰ τὸ τὴν ἴλην, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ καθὸ στόματος τὸ γεῖσον ἐναντίον, στυγνός. Γέλως συγκροτούσιος, ὁ ἄτακτος καὶ ἄσημος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν μετὰ κρότου χειρῶν καὶ ποδῶν γινομένου γέλωτος. καὶ ἐρεῖς γέλως καὶ μειδιασμός· καὶ μειδίασμα. καὶ μειδίασις. φαιδρότης. ὀφθαλμῶν ἄνεσις. προσώπου καγχασμός. γελᾶν. μειδιᾶν. ὑπομειδιᾶν. ἐπιμειδιᾶν. ἀνιέναι τὸ πρόσωπον. φαιδρύνεσθαι. Γέλωτα κοινῶς, καὶ γέλων ἀττικῶς. ἀριστοφάνης. Οὐχ οἷός τε εἰμὶ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων. Γελώωντες, διὰ δύο ω μεγάλου, κοινότερον τὴν αι δίφθογγον τοῦ γελάωντες τραπῆναι εἰς ω μέγα· ὁμοίως τῷ αἰκῶσι, αἰγάνη. καὶ τοῖς ὁμοίοις.
Γεμεῖν, κύειν. Γέμεν, ἐλέγοντο ἡσίοδος. Οἶδα τὰ δ' ἕνα τε τὸ δύο γέμεσι ἦμαρ τὰ μεσός. Γεμίζω, πληθύνω· πληρῶ· ἐμπίπλημι· ἐμφορῶ. καὶ τὸ ἀντλῶ. Γεμίζω, τὸ πλήθω σίτου, καὶ κεκορέννυμί σε τροφῆς καὶ ἐμπίπλημί σε ἀγαθῶν. καὶ παρὰ τὴν οἰκονομίαν διαφόρως τὴν σύνταξιν κέκτηται. τὸ δὲ ἐπριάμην δοῦλον, εἴκοσι μνῶν καὶ ὠνοῦμαι ἄνευ σίτου, καὶ πολῶ, καὶ πιπράσκω, τὴν διὰ πρόθεσιν ἔχει λαμβανομένην. Γέμματα, ἱμάτια. Γέμος, γέμισμα, πλήρωμα. Γέμπρος, καλός. Γεμπύλοις, τοῖς ἰχθύσι τὰς πηλαμύδας. Γέμω, τὸ πληθύνω, καὶ γεμέουσιν· οἷον, γεμέουσι δὲ πασσαλα· γέμουσι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε γεμέουσι· καὶ συστέλλεται γενικῇ. ἀριστοφάνης. Αἱ δὲ λήκυθοι μύρου γέμουσι. Γενάδας, ὁ ...σάρις, ἢ ...ταιοπάρις. Γενάρχου, πατρός. Γένετο, ἐγένετο. γέω τὸ τίκτω ἐκ τούτου, γία διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ὁ γεννητικὸς τούτου τὸ γέω. γίνεται καθὸ πλεονασμὸν τοῦ ν, γένω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι γείνω· ὁ μέλλων γενῶ· ὡς κείρω, κερῶ· ὁ ἀόριστος ἔγεινα ὡς ἔμεινα· ἔκειρα· ὁ μέσος, ἐγεινάμην· τὸ δεύτερον, ἐγενόμην· τὸ τρίτον, ἐγενάμην· καὶ καθὸ συγκοπὴν, γέννα. Γενεὰ καθὸ τοὺς παλαιοὺς, τριάκοντα χρόνων μεθ' οὓς τελειοῦται ὁ ἄνθρωπος, ὡς δοκεῖ ἡσιόδῳ ἐν τῷ, Μηνὶ τριηκοστῷ ἐπὶ τοῦ μάλιστα ἀπολείπουσι· τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίατο, οἵ τινες παρῆλθον. ἦσαν δὲ τῆς τρίτης γενεᾶς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ὄντων. τουτέστι, ἤδη ἐβδομήκοντα ἔτη. γενεὰ ὅτι πολυσήμαντος λέξις, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ἄλλως. Γενεὰ, τέσσαρα σημαίνει. οἷον, γενεὰ ἡ ἡλικία. γενεὰ δὲ νεότητος ἐσχάτης... ἡ δὲ γένεσις. γενεὰ μὲν ὑπὸ πατρὸς εἰς τὰ χίλια· ἡ φυλὴ ὡς ἀπὸ φύλλων γενεή· καὶ τὰ εἰκοσιετῆ ἔτη. ὡς τὸ, τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων. Γενεαῖς γενεῶν, τουτέστιν ἀπείροις ταῖς γενεαῖς. Γενεὴ φύλλων παρ' ὁμήρῳ, περίφρασις ἐστὶ κεῖται ἀντὶ τοῦ φύλλα περιφραστικῶς. οὐδὲ τίς οὐ ... ὅτι δὲ πολλαχῶς ἡ γενεὰ, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. δῆλον δὲ ὅτι οὐκ ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων λέγεται, εἴγε καὶ ἵππων εἰσὶ γενεαὶ ἐν τοῖς πρὸ τούτου. καὶ νῦν δὲ φύλλων λέγει γενεάς. φύλλοις δὲ τὴν τῶν ἀνθρώπων εἰκάζει γενεὰν καὶ πᾶσι μὲν ἴσως, μάλιστα τοῖς νῦν ἀποβαλλομένων ... ἔτι προσεχομένων τῷ δένδρῳ, ἔαρ νέα ἐν ὥρᾳ ἔαρος. καὶ ἔφασι καθ' ὥραν φύεται ὥσπερ ἐμαρὸς φησὶν, ἐπιγίνεται. ἀφ' οὗ ῥήματος, καὶ ὁ ἐπιγονεύς

τακολούθησε, καὶ τὸ πέπειθα. ἐλλάκται γὰρ ἐν τούτοις τὸ θηλυκὸν ἵνα ᾖ δῆλον, ὡς συγκοπῆς ἐν τούτοις προϋποκειμένης τὰ πάθος. Γεγραφώς, ὁ ταῖς χερσὶν ἀφῶν. Γεγύμνασο τῆς ἀπλικιζούσης λέξεως. ἔστι καὶ πάλιν αὖ ἄρα γεγυμνασμένον τῆς τοιαύτης ἰδέας ἔστι καὶ τῆς ῥητορικῆς. Γεγυναικωμένα, πέμματά τινα ὧν γυναῖκες τὰ πρὸ ... καλεῖται οὕτω. Γέγυρας, αὐλήν ἢ δεσμωτήριον. Γεγυρωμένοις, ἐρρυτιδωμένοις σώμασι κεκαμμένοις. Γέγωνε βοήσας, ἀντὶ τοῦ ἐξάκουστον ἐβόησεν, ἵνα λέγῃ, ὅτι βοήσας, ἐγνώσθη αὐτοῖς. οὐ γὰρ τὸ γεγωνέναι καὶ τὸ γεγωνεῖν, καὶ γεγωνίσκειν καὶ τὰ τούτοις σύστοιχα, βοῆν ἁπλῶς δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ ἀκουσθῆναι καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, τὸ γέγωνεν οὐκ ἄλλο μόνον δι' ἑαυτοῦ δηλοῖ τὸ ἀκουσθῆναι, ἀλλὰ καὶ ὁμοῦ μετὰ τοῦ βοήσας. ἢ βοῆσαι μέν ἐστι τὸ κραυγάσαι. γεγωνέναι δὲ, τὸ γνωστῶς κραυγάσαι. ἔστι γὰρ παρακείμενος μέσος, τὸ γέγωνα. ἐξ οὗ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ω γέγωνα κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐκ τούτου δὲ οὐ μόνον ἐπίρρημα τὸ γεγωνός, ἀντὶ τοῦ μέγα, ἀλλὰ καὶ λόγος ὁ προφορικός, παρὰ τῷ φίλωνι. ὅτε καὶ κλίνας ἐκεῖνος εἰς γενικὴν, τοῦ γεγωνοῦ λόγου φησί. καὶ γέγωνε θεοῖσι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐγνώσθη, ἐφ' οἷς ἐβόησε. Γεγωνεῖν, γνωστὴν φωνὴν σημαίνει, καὶ ἐξάκουστον. ἢ γεγωνεῖν, ἐξάκουστον βοᾶν. ἀπὸ τοιούτου γὰρ σημαινομένου τὸ γεγωνέναι εἴωθε τίθεσθαι. γνόω γὰρ φασί, τὸ νοῶ. οὗ μέσος παρακείμενος, γέγνωα. καὶ μεταθέσει, γέγωνα, τὸ γνωστῶς βοῶ. ἐξ οὗ τὸ γεγωνέναι, καὶ γεγωνώς. καὶ τὸ γεγώνω παρὰ σοφοκλεῖ, ἀεί τι γεγώνω. ὅτι δὲ καὶ γεγωνῶ περισπώμενον ἐστὶ μὲν ἐστιν, ἐξ οὗ παρ' οὐ μόνον τὸ γεγωνεῖν ὅθεν τὸ γεγωνέμεν, ἀλλ' ὅτι καὶ μετοχὴ ἄρρενος γεγωνηκώς, ἐν συγκοπῇ γεγωνώς, δι' εὐφωνίαν, ἥτις εὐφωνία ἐπράγματεύθη καὶ ἐν τῷ δέδοικα, καὶ δεδοικώς, ἐκ τοῦ δέδοιδα δεδοιδώς, πολλαχοῦ φαίνεται. Γεγωνέμεν, ἀπὸ τοῦ φωνῶ. τροπῇ τοῦ φ εἰς γ, γωνῶ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γεγωνῶ. τὸ ἀπαρέμφατον γεγωνεῖν. καὶ ποιητικῶς γεγωνέμεν. ἢ ἀπὸ τοῦ γωνῶ, γεγωνῶ. γεγωνεῖν. καὶ γεγωνέμεν. ἤγουν, ἐξάκουστον βοᾶν. Γεγονεῖν. γνόω. γνῶσω. γέγνωκα. μέσος γέγωνα. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν γέγωνα. ὅθεν κατὰ ἀναδρομὴν τὴν εἰς ἐνεστῶτα συνήθη τοῖς παλαιοῖς, γεγωνέω γεγωνῶ. Γεγωνητίον, ὑμνητέον. πίνδαρος, γεγωνητέον ὀπὶ, δίκαιον ξένον. Γεγωνῶ, τὸ φωνῶ. τοῦ μέσου παρακειμένου ἡ μετοχὴ γεγωνώς. καὶ γεγωνῶ, σημαίνει τὸ τὴν φωνὴν ἐξάκουστον ποιεῖν. παρὰ τὸ γνῶ καὶ ἐν ὑπερθέσει γωνῶ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γεγωνῶ. σημαίνει καὶ τὸ βοᾶν. κράζειν. ὁ καὶ γεγωνίσκειν εἴρηται ὑπὸ θουκυδίδου.

Γέγωνα καὶ γεγωνεῖν, καὶ ὅσα τούτοις σύστοιχα, οὐχ ἁπλῶς ἐπὶ τῆς βοῆς ὅμηρος τάσσει, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀκούεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ μέγα καὶ ἐξάκουστον βοᾶν. καὶ ὡς εἰπεῖν γνωστόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ γεγωνῶ, τὰ τοιαῦτα ῥήματα. φησὶ γοῦν ὅμηρος, Ἀλλ' οὔπως ἦν βώσαντι γεγωνεῖν. τουτέστιν, οὐκ ἦν δυνατὸν βοήσαντι ἀκουσθῆναι. σημειωτέον δὲ οἱ παλαιοὶ διφορεῖσθαι τὸ ῥῆμα. καὶ παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, περισπᾶσθαι ὡς δηλοῖ τὸ γεγωνεῖν, καὶ τὸ ἐγεγώνειν, καὶ τὸ γεγωνέμεν. οἱ δὲ μετὰ τὸν ποιητὴν καὶ βαρυτόνως φασὶν ἄλλο ἔκλισαν. ἔστι γὰρ τὸ γέγωνα, ἀπὸ τοῦ γέγνωα, μέσου παρακείμενος ἐκ τοῦ γνόω. τούτου τὸ ἐνεστῶτα κτητικὸν, γέγωνω βαρύτονον. ἐξ οὗ ῥήματος, αἱ βαρύτονα κινήσεις. ἀπὸ τούτου δὲ τὸ γεγωνῶ καὶ αἱ κατ' ἄλλο κλίσεις. οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ γεγωνίσκειν φασὶ τὸ φθέγγεσθαι ἐξάκουστον. γεγωνὸν δὲ φθέγμα παρ' ἄλλοις, τὸ λαμπρόν. φίλων δὲ καὶ ἀρσενικὸν εἶδε πῶς τοῦ γεγωνοῦ λόγου. ὅ ἐστι τοῦ τρανοῦ. καὶ προφορικοῦ. ὅθεν δηλαδὴ γεγωνότερον ἐπίρρημα. περὶ δὲ γεγωνοκώμου φέρεται, καὶ ὅτι λέγεται οὕτω διὰ τὸ ἐν ταῖς κώμαις ἐν τισὶ ταῖς ἀμφόδοις γεγωνίσκειν. ἤγουν περιβοῶντας εἶναι. Γεγωνοκῶμαι γυναῖκες, αἱ τὰς κώμας ἐμπιπλῶσαι βοῆς. Γεγῶσα, καὶ γεγώς, ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ γίνομαι ὁ μέλλων, γήσω. ὁ μέσος παρακείμενος, γέγηα. ἀποβολῇ τοῦ η γέγα καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α γέγαα. ἡ μετοχὴ, γεγαώς. γεγαότος. καὶ κατὰ κρᾶσιν, γεγώς. γεγῶτος. ὡς μεμαώς, μεμαῶτος. βεβαώς, βεβῶτος. ἑστώς, ἑστῶτος. καὶ τὰ θηλυκὰ, γεγῶσα. μεμαῶσα. βεβῶσα. καὶ τὰ οὐδέτερα, διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὸ γεγώς, τὸ μεμαώς. Γέεννα, ἡ κατάδικη. Γέη, ἡ γῆ. Γεηπόνος, γεωργός. Γειαρός, τὸ γήιον. Γειλνιά, γειτονιά. Γεῖθρον, ἔνδυμα. Γειναμένας, φονευθείσας. ὡς τὸ, Δάκρυα μὲν ἐκάβῃ τε, καὶ ἰλιάσι γυναιξὶ, Μοῖραι ἐπεκλώσαντο δὲ, τότε γειναμένας. Γείνατο, ἐφόνησε. καὶ γείνεται, φονεῖ. Γεινεῖ, φονήσει. Γειοκόμον, τὸ γεώργημα, ἢ ὁ γεωργός. Γειομόροι, οἱ περὶ τὴν γῆν κακοπαθοῦντες. Γειότομον, τὸ ἄροτρον. ἢ γῆ, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δίκτυων οὐκ ἔχει. Γεῖσα, τὰ θεμέλια, καὶ πᾶν τὸ ἐξέχον μέρος. καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν στεγάσματα. παρὰ τὸ γέα, γεῖσον. καὶ γεῖσον. καὶ γεισίποδες αἱ ἐγκείμεναι δοκίδες, ἐφ' αἷς τὰ γεῖσα. παρὰ τὸ εἶναι βάσις τῶν θεμελίων. τινὲς δὲ διὰ δύο σσ γράφουσι τὸ γεῖσσα. Γείσιον, καὶ γεῖσος, τὸ ἄκρον τοῦ τοίχου. ἢ στεφάνωμα οἴκου. καὶ γεῖσα, τοῖχον ἄκρον. ἢ γεῖσος, ὁ γεωργός. Γεῖσον, στεφάνωμα οἴκου. Γεισίποδες, καὶ γεισιπόδισμα, καὶ γεισιποδίζειν, τὸ ἐξέχον τῆς δοκοῦ ἐφ' οὗ τὸ γεῖσον ἐστί. γεισίπους καλεῖται καὶ γεισιπόδισμα, καὶ γεισιποδίζειν, τὸ τοῦτο ποιεῖν. ἴσως ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνα. Γείσωσις, τὸ τῆς στέγης ἐξέχον. Γεῖτα, βάμμα ἐξ ἐρίων. Γειτνιῶν, ἐγγίζων. Γειτνιῶ, τὸ γειτονῶ. ὡς ἀπὸ τοῦ εὐδαίμων, εὐδαίμονος. εὐδαιμονῶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γείτων γείτονος, γειτονῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν, γειτνιῶ. ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ μειδιῶ, μειδιῶ. Γειτνίαι, γειτονίαι. Γείτονας, ἐροῦμεν, ἀστυγείτονας. ὁμόρους. προσχώρους. πλησιοχώρους. προσοίκους. πελάκους, καὶ περιοικίδας πόλεις. γειτνιᾶν πας. προσοικοῦντας. περιοικοῦντας. παρακατοικοῦντας. συνόρους. καὶ προσόρους. Γείτονες, οἱ πλησιασταὶ μόνον. ἔτι δὲ, οἱ καὶ ἄλλως συνήθεις. ψιλοῦται δὲ τὸ ἔτης, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἔστι μὲν πολίτου, ἔστι μὲν ἑτέρου λέγεται. δῆλον δὲ καὶ ὅτι, ἀπὸ τοῦ ἔθους, οὐ μόνον ὁ ἑταῖρος καὶ ἔτης, ἀλλὰ φανερὸς, καὶ ὁ ἐθάς λέγεται. Γείτων, παρὰ τὸ γέα γείτων, καὶ κατὰ συναίρεσιν, γείτων. Γέλβοι, αἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες. ἢ ὁ ἐξ ἄλλου ἔθνους προσκολλώμενος. τὸ δὲ κύριον ὄνομα ι. Γεκαθά, ἑκοῦσα. Γέλα, πόλις σικελίας.

Γελαιὸς, ὁ γέλως. Γελᾶν, ἐλᾶν. ἀντὶ τοῦ γελᾶν, ἐλᾶν μετοχὴν, δωριεῖς λέγουσι. Γελανδρόν, ψυχρόν. Γέλαν, αὐγὴν ἡλίου. Γέλανα, εἶδος ἵππων διςφυῶν, καὶ εἰς πόλεμον οὐκ εὔθετον. Γελάασα, ἀντὶ τοῦ γελάσασα δωρικῶς. Γελαρὲς, γελάνη. λάκωνες. Γέλαρος, ἀδελφοῦ γυνή. φρυγιστί. Γέλας, ναίταν. Γελασείω, ἐπιθυμητικῶς ἔχω τοῦ γελᾶν. Γελασίμοις, γραμμαῖς, ταῖς ἐκ τοῦ γελᾶν γινομέναις. Γελάσιμον, μὴ λέγε. ἀλλὰ γελοῖον. Γελαστὰ, καθὰ καὶ τὸ ἀγέλαστα, εἰκὸς φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ γελῶ γελάζω, ἀρρήτου θέματος. ὁμοίως τῷ ἀγῶ, ἀγάζω. ὅθεν τὸ ἀγαστόν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, ἄγαθον. Γελαστὴς, ὁ ἐπιγελῶν. Γελαστὸς, γελάω γελῶ. γελάσω.

πέμματά τινα παρασκευάσαντες παρὰ κρησί. Γάστριος, ὁ περὶ τὴν γαστέρα ἀκρατής· καλοῦσι δὲ, καὶ τοὺς ἕλμινθας ἔχοντα. Γαστρίσαι, εἰς τὰ στέρνα πλῆξαι, ἢ χορτάσαι. Γαστροειδὴς, προγάστωρ, καὶ γαστροπρεπής. Γαστρόπτης, σκεῦός τι μαγειρικόν. Γάστρων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, γαστρίμαργε. εἰσάγει γὰρ τὸν διόνυσον, προσάγορα δὲ αὐτὸν ἀλλαχοῦ, ἀπὸ τῆς ἀργίας, καὶ οἰνοφλυγίας. Γατάλαι, οὐλαί. Γαυλοὶ δὲ σκαφίδες, ἀγγεῖα εἰς τὸ ἀμέλγειν χρήσιμα. Γαυλοὶ, παρὰ τὸ γάλα γίνονται πλεονασμῷ τοῦ υ, ὀξυτόνως προφερόμενον. βαρυτόνως γὰρ εἶδός φασι πλοίου στρογγύλου. οὗ χρῆσις δὲ παρὰ τῷ κωμικῷ. ἔτι δὲ καὶ ἀντλία. Γαῦλος, φοινικὸν σκάφος. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει προπερισπώμενον. ὅδε δὲ τὸ ἀγγεῖον, ὀξυτόνως. καλλίμαχος· κυπρόθεος σιδώνιος με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος. ἄλλως. Γαῦλος πλοῖόν τι φορτικόν. ὡς δὲ σκάφη ἀπὸ τοῦ σκάπτειν. ὅμηρος. Γαυλοί τε σκαφίδες τε. Ἄλλως. Γαῦλος, ὁ ξύλινος ἀποτρίων ζώων. Γαυλὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ ποιμενικὸν ἀγγεῖον. εἰς ὃ τὸ γάλα δέχονται παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, καὶ λαμβάνω γίνεται δὲ γαυλὸς. καὶ οὐ πάντως δὴ παρὰ τὸ γάλα λαμβάνειν λέγεται δὲ δὲ τριήρης γαυλός, διὰ τὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ὡς φησιν ἡρόδοτος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἱστοριῶν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος πλοίου λῃστρικοῦ. ἥ τις καὶ λίβυρνος καλεῖται. ἢ γαυλός τις ὢν ῥωμαϊστί, κοῖλος. ἡρόδοτος· γαυλοὺς τε ἐνταῦθα καταδύσας καὶ ἐν ἄλλῳ γράμματι· γαυλοὺς τε γαλαγονίας. ἢ γαυλὸς, ὁ τοῦ φρέατος ἀντλητήρ. ἢ γαυλὸς. ναῦς. ἄκατος. Γαῦρηξ, ὁ γαυριῶν. Γαύρης, ὁ σεμνυνόμενος. Γαυριᾷ, ἀγάλλεται. θρασύνεται. ἐπαίρεται. Γαυρίαμα, καύχημα. ἔπαρμα. φρύαγμα. Γαυροειδὴς, ὁ ὑπερήφανος. Γαῦρον τὸ ἐπηρμένον. ἀριστοφάνης δὲ, τὸ στερρὸν καὶ μέγα. δὲ ἀκλινὲς, δὲ ἀκατάπληκτον, γαῦρον λέγει. Γαῦρος θρασὺς. ὑπερήφανος. ἀγαλλιώμενος. σεμνός. μεγαλοπρεπής. ἢ μετέωρος. ἀλαζών. ἐπαιρόμενος.
Γαύρῳ, μεγάλῳ. ἀγαλλιωμένῳ. Γαυσάπας, ψιλής. Γαυσαλίτης, ὄρνεον παρὰ ἰνδοῖς. Γαυσὸν, σκαμβόν. χωλόν. στρεβλόν. διεστραμμένον. Γαυσὸς, κυρτὸς εἰς τὰ ἔξω παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Γαυσῶσαι, προσελάσαι. κάμψαι. Γαφάγας, σκώληξ. ὑπὸ συρακουσίων. οἱ ὑμεῖς ἔντερον. Γάφυρον, τὸ ἐκ γῆς ἔξον. ἢ γήινος.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Εγάασι, γεγόνασιν ἀπὸ τοῦ γείνω. ὁ μέλλων γενῶ. ὁ παρακείμενος, γέγαγκα. μέσος γέγονα. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν γεγόνασι. δὲ καθὰ συγκοπὴν, δὲ πλεονασμῷ τοῦ α, γεγάασιν. ἢ γείνω γενῶ. παρακείμενος γέγακα. καθὰ συγκοπὴν, καὶ γεγαῶα μετοχή. τὸ ῥῆμα, γῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ γείνω. ὁ παρακείμενος γέγηκα. δὲ οἱ ἴωνες ὅδε τοῦ παρακειμένου ἡ νικᾷ ἔφεσιν ποιοῦσι τοῦ συμφώνου, τὸ τινὸς συστολὴ τοῦ φωνήεντος ἐπακολουθεῖ. οἷον βεβήκασι, βεβάασιν. οὕτως οὖν καὶ γέγηκα γέγαα. ἡ μετοχή, γεγαὼς, γεγαότος. αἱ μετοχαὶ, εἰ μὲν ὦσιν ἀπαθεῖς διὰ τοῦ ο κλίνονται, καὶ τὸ θηλυκὸν ἔχουσι διὰ τοῦ υια. εἰ δὲ καθὰ πάθος, τὴν κλίσιν μὲν ἔχουσι διὰ τοῦ ω καὶ τὸ θηλυκὸν μετὰ ποιοῦσιν εἰς α. οἷον, ἑστὼς, ἑστῶσα. γεγὼς, γεγῶσα. Γεάγια, κουράλλια. Γέαρ, ἔαρ. Γέβουτον, ψόφον. Γέβοις, ζυγά. Γεγάλημαι, γεγαλήνισμαι. διακέχυμαι. Γεγαλλᾶ, γεγηθημένη. Γεγάμεν, γεγενῆσθαι. παρὰ τὸ γῶ, γήσω. γέγημαι. ἀπαρέμφατον γεγάμεναι δὲ δωρικῶς γεγάμεν. ὡς πθεῖναι, πθέμεν. Γεγανωμένη, λελαμπρισμένη. ἢ χαίρουσα, ἢ διακεχυμένος. ἢ κεκαλλωπισμένος. καὶ γανωθεὶς, οἷον καλλωπισθείς. δὲ γανῶσαι, ὅδε τοῦ λαμπρῦναι δὲ γανεῖν, λευκᾶναι. δὲ γαυρὸν, λαμπρόν. λευκόν. δὲ γάνος, ὕδωρ. χάρμα. φῶς. λῖπος. αὐγή. λευκότης. λαμπηδών. ὑπὸ δὲ κυπρίων παράδεισος. Γεγαὼς, γεγονώς. ὑπάρχων.
Γέγγει, βρέχει. Γεγδαιβόες, αἱ ἀρχαῖαι. Γέγειος, παρὰ τὸ γεα. γέδος. ὡς βαθύγειος. εὔγειος. ἔγγειος. οὕτως οὖν καὶ γέγειος, πλεονασμῷ τοῦ γ. Γεγένημαί σοι φίλος. δὲ ἐξεγένετό μοι τόδε, ἤγουν ἔδοξεν ἐγένετό μοι. Γεγενῆσθαι ὅδε μόνον ἐμψύχων λέγεται τὸ δὲ γεγονέναι, καὶ ὅδε ἀψύχων. καὶ γεγένηται, ἐκ τοῦ γενάω γενήσω, γεγένηκα. γεγένημαι. γεγένησαι, γεγένηται.
Γέγηθε. χαίρει. ἢ δέεται γελᾷ. Γεγηθὼς καθὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ γεγηθηκὼς, ἢ ἐκ τοῦ γέγηθα. Γεγιάτας, τρίγλας. οἱ δὲ τράγον. Γέγκαλον, ἥσυχον. Γέγλαυται, κεκρίλανται. Γεγλύπωνται, αὐγκλείονται. Γέγονα, ἐκ τοῦ γείνω ἀορίστου. μέλλων γενῶ. μέσος παρακείμενος γέγονα. Γέγονε καλῶς, καλῶς ἔπραξεν. Γεγονὼς, αὐτὶ τοῦ ὑπάρξας καὶ αὐτὶ τοῦ γεννηθείς. Γεγραμμένοι, ἐξεστρακισμένοι. ἢ ζωγραφημένοι. Γέγραπται, ὥρισται δέδοκται. διώρισται. τέτακται διατέτακται κεχειροτόνηται ἤδη κεχειροτόνηται πέπεισται δεδοκίμασται. ἐξήτασται. κέκριται. προβεβούλευται βεβούλευται κεκύρωται. ἤδη κεκύρωται πάλαι πεφύλακται. γαστραφαίνης δ᾽ ἂν, ὅδε τὸ ἤδη γεγραμμένον νόμον, δὲ ψήφισμα τοῦ.
Γέγραφα, διὰ τί τοῦ γράφω ὁ παρακείμενος ἀναδιπλασιάζεται; ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἔχοντα ἐν τῷ παρατατικῷ ἄφωνον πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου, τῷ λέγω τῆς κοινῆς ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος. χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ γν. ταῦτα γὰρ οὐκ ἀναδιπλασιάζεται καθὰ τὸν παρακείμενον οἷον ἔγνων, ἔγνωκα. καὶ ἀνέγνωκα. Γεγραφὼς, γεγραφότος. τὰς εἰς ως τῶν παρακειμένων ἀπαθεῖς μετοχὰς, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνουσιν αἱ διάλεκτοι πᾶσαι. ποιηταὶ δὲ, καὶ γὰρ ἡ τούτων διάλεκτος ἄλλη πρὸς ἐκείνας γινώσκεται, τὸ πρὸ τοῦ ως σύμφωνον ἀναιροῦντες συστέλλοντί τε τὴν παραλήγουσαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνουσιν. οὕτω τὸ μὲν μεμακὼς μεμαὼς, μεμαῶτος λέγουσι. καὶ τὸ τεθνηκὼς, τεθνεὼς τεθνεῶτος. δὲ τὸ βεβηκὼς, βεβαὼς βεβαῶτος. τὸ γε μὴν ἑστηκὼς, ἑστεὼς ποιοῦντες, οὐχ ἑσταῶτος, ἀλλ᾽ ἑσταότος λέγουσι πάντως, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δακτυλικὸν μέτρον δι᾽ ἐκείνου ποιεῖν. ἐν γὰρ ἀμφιμακρος ἐν αὐτῷ ἐστι ποιῆσαι ἀχρηστος. τοῦ δὲ δὴ τεθνεὼς τὴν παραλήγουσαν, αὖθις οἱ αὐτοὶ τῇ προσθέσει τοῦ ι ἐκτείνοντες, καὶ τεθνειὼς ποιοῦντες, ὅτι μὲν τεθνειῶτος, ὅτι δ᾽ αὖ τι τεθνειότος. ὡς αὖ αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον λυσιτελεῖ, κλίνουσι. τούτων οὕτως ἐχόντων, ἵνα τί ὄντων μεμαὼς μὲν καὶ βεβαὼς, μεμαυῖα καὶ βεβαυῖα τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, τὸ τεθνεὼς δὲ καὶ ἑσταὼς οὐχ οὕτως ἀλλὰ τεθνεῶσα, δὲ ἑστῶσα; ὅτι τοῦτο τοῖς ποιηταῖς ἔθος γέγονε. τὰς μὲν μόνου τοῦ κ στερηθείσας μετοχὰς, ὁμοίως ταῖς ἀπαθέσι καθὰ τὸ θηλυκὸν τρέφειν. ὡς τὸ γεγακυῖα, δὲ βεβηκυῖα, καὶ μεμακυῖα. οὕτω δὴ καὶ τὸ γεγαυῖα, καὶ βεβαυῖα, καὶ μεμαυῖα. τὰς δὲ πρὸς τούτῳ δὲ φωνήεντος στερηθείσας, ἑτέρως ἐκφέρειν. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ γεγὼς καὶ βεβὼς, καὶ ἑστὼς θηλυκὰ, γεγῶσά φασι καὶ βεβῶσα. καὶ ἑστῶσα. οἷς δὴ σου

Γαρδαύλισμος, εὕρηται ἀργὸς κέντρος παρ' Ὁμήρῳ· ὡς ἐν τῷ, Αὐτίκα γὰρ ἐστὶ τὸ δ' αἴρος, ὄφρα δαείω· ἐν τῷ π τῆς Ἰλιάδος. Γαρζιβος, ὀλολυγών. Γάργα, αἴθρος. Γαργαίρειν, λάμπειν· πληθύειν κινεῖσθαι σπαίρειν. Γαργαλίζειν, ἐρεθίζειν κινεῖν· ὑποσαίνειν προτρέπειν ἀπὸ τοῦ στόματος, ὥς τι ἐμέσαι. ὅθεν γαργαλὸς, ὁ γαργαλισμὸς περιστειδής· τὰ ὦτα γαργαλίζουσι. Γαργαλίζειν διὰ τοῦ γ λέγε, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν δύο γγ· γαγγαλίζειν φρύνιχος. Γαργαλισμὸς, κίνησις σώματος. Γάργαρα, ἀντὶ πλήθους λαμβάνεται. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα· ζήτει, ψαμμακοσιογάργαρα.

Γαργαρεὼν ὡς ἱπποστράτης, ἡ λεγομένη σταφυλή· ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ θεραπείᾳ αὐτῆς· ὡς δὲ οὐρανὸς, τὸ ἄνω τῆς λάρυγγος ἀπὸ τοῦ ὀμοφραδοῦς ἤχου, τοῦ ἐν τῇ κατὰ φύσει γινομένου. Γαργαρὶς, θόρυβος. Γάργαρον· ὅμηρος· Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα μητέρα θηρῶν Γάργαρον· τὸ μέρος τὸ ὅλον συμπεριείληφεν καὶ ἔστι πρὸς τὸ ἀκρωτήριον πρὸς τοῖς πρωτικοῖς· ὅλον μὲν Ἴδη· ὅλον δὲ τὸ γάργαρον· καὶ μέχρι νῦν τοῦτο τὸ ὄνομα κληθείη οὕτω διὰ τὰ ἐκεῖ ἀναδιδόμενα ὕδατα, καὶ τὸν ἐντεῦθεν ποιὸν ἦχον· ἐξ οὗ καὶ ἐφ' ἡμῶν τὸ ἀναγαργαρίζειν λέγεται· καὶ ὁ γαργαρεὼν. οἱ δέ φασι, τρία εἶναι τῆς Ἴδης ἀκρωτήρια· γάργαρον λεκτὸν, φαλάκραν· τοὺς δὲ γαργάρου τοὺς οἰκήτορας, γαργαρεῖς καλεῖσθαι· αὐτὸ δὲ οὕτω κληθῆναι, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐν ἡμῖν γαργαρεῶνος, λήγοντος ἀπὸ παχέος εἰς ὀξύτερον. ὁ δὲ γεωγράφος οἶδε Γάργαρα, πόλιν εἶναι Γάργαρα τόπος ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τῆς Ἴδης· ἀφ' οὗ γάργαρα πόλις αἰολική. Ἄλλως. Γάργαρον, οὐ μόνον ἄκρον Ἴδης, ἀλλὰ καὶ πόλις Τρωάδος κατὰ τοὺς παλαιούς. ἣν αἰολικήν τινες εἶναί φασι· λέγοντες καὶ τὴν πόλιν θηλυκῶς· ὡς οἱ πολῖται Γαργαρεῖς· οὐδετέρως δὲ τὸ ἀκρωτήριον, ὅτι δὲ Γαργαρεῖς ἔθνους ὄνομα μιγνυμένου ταῖς Ἀμαζόσιν, ἡ αὐτὴ ἱστορία φησί· περὶ δὲ τὴν ἐνθένδε αἰολικὴν, Γάργαρον πρὸς τῷ ἄκρῳ τῆς Ἴδης φασὶ διὸ τὸν Ἀδραμυττηνὸν διδάσκειν γράμματα, καὶ ὅτι δὲ γάργαρον ἢ γάργαρα πληθυντικῶς λέγεται, διὰ τὴν ἐκεῖ τῶν ὑδάτων ἀνάδοσιν κατὰ ὄνομα ποιεῖν· ὡς πολλῶν ἐκεῖ ἀναβραττομένων ὡς εἰπεῖν ἀναγαργαλιζόντων· καὶ ὅτι γάργαρα διὰ τοῦτο ἀπὸ ποιητικώτερον τὰ πολλά· ὅθεν καὶ ψαμμακοσιογάργαρα ὁ κωμικὸς, τὰ πάνυ πολλὰ ἔφη, δηλοῦντι οἱ παλαιοί· ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, καὶ ὅτι γάργαρον ἀπὸ ἄκρας κεῖται ποιούσης τὸν ἰδίως Ἀδραμυττηνὸν λεγόμενον κόλπον· τὸν κλειόμενον ὑπό τε τοῦ δεῖνος τόπου, καὶ τῆς ἄκρας· ἐφ' ᾗ τὰ Γάργαρα· καὶ προσαγορευομένης πυρρᾶς ἄκρας· οὐ πάρος ἀπὸ ἄκρας φησὶν ἀλλ' ἄκρας, διάστημα ἑκατὸν σταδίων· ἐν τοῖς δὲ αὐτοῦ πόλις· ἧς ὑπέρκειται ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀλεξάνδρειαν· ὅπου τὰς θεὰς κριθῆναί φασιν ὑπὸ τοῦ πάριδος· καὶ ὅρα τὴν τοιαύτην Ἀλεξάνδρειαν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου παρωνυμουμένην, ἀλλὰ τοῦ ἅρπαγι Πάριδι. Γάργασις, γαργαλισμὸς ὑποστάθμη. Γαργίρται, λίθοι αὐτοφυεῖς. Γαργηττὸς, δῆμος Ἀθήνησι τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς· ὅπου δοκεῖ κεῖσθαι, τὸ σῶμα Εὐρυσθέως. Γαρυττιος, ὄνομα κυνὸς Γηρυόνου, ἀδελφὸς τοῦ Κερβέρου, ὃς τὰς βοῦς φυλάττων ἀνῃρέθη ὑφ' Ἡρακλέους· καὶ ἔχει μνῆμα ἐν Ἰβηρίᾳ· γνώριμος δὲ καὶ Τρίαχας ὁ Παιονικὸς κύων· παιὰς δὲ αὐτὸν ὁ Παιονίας σατράπης, δῶρον ἔδωκεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ· οὗ μέμνηται δὲ ὁ Μάγνης ὁ κύων, τὸ ἐυπατέμενος κτῆμα, ὁ Λήθαργος ἐπώνυμον, οὐκ ἀνώνυμος· ὃς τῷ δεσπότῃ συντιθᾶσαι καθάπερ μαρτυρεῖ τοὐπίγραμμα· Ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν· ἵππου δὲ Πόδαργος. Καὶ κυνὶ Λήθαργος καὶ θεράποντι Βάβης. τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν, κόραξ· ἄρπυια· χάρων· λυκίσκα. Γάρελον, γάρος καὶ ἔλαιον. Γαριζεὶμ, τόπος καὶ ὄρος. Γαριζὶν δὲ, διὰ τοῦ ι τὸ γάρκον. Γαριμᾶνται, τοῖς βαρβάροις· οἱ δὲ ἔθνος λιβυκόν. Γαριμᾶς, ἐκ τοῦ Μαρίκας ἢ ἐκ τοῦ γαρίκας τὸ μαρίκας βάρβαρον ὄνομα· καὶ ἡ κλῆσις καὶ ὁ τόνος· Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Γάρκαν, ῥάβδον· μακεδόνες. Γάρκον, τὸ ἔσω τῆς ἁμάξης σιδήριον ὁ τὸν ἄξονα τρίβει. Γαρμαφὺ, λευκότης· λαμπηδών. Γάρος, περσικῶς λέγουσιν· ἔστι δὲ οὐδὲν ἄλλο ὁ γάρος, ἢ σηπεδών. Γάρβα, ῥάβδος. Γάρρις, ἄγρης. Γαρρίαι, γάμοι. Γαρριώμεθα· λοιδορούμεθα. Γάρσανα, φρύγανα· κρῆτες. Γαρύειν, φωνεῖν· λαλεῖν· λέγειν· διακρίνειν· ὑμνεῖν· δωρικῶς δὲ τὶ γαρύεν· τοῦ ι ἀποβολῇ· ὅπερ ἔθος δωριέων· ἡ δὲ γῆρις, ἀντὶ τῆς φωνῆς λέγεται· ὅμηρος· Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς. Γαρύεται παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ μυκᾶται. Γᾶς, χώρας· γῆς. Γάσος, ὁ ἀπατῶν ὁ πολλὰ εἰδὼς· καὶ πανοῦργος· ὡς Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ. Γάσται, ὀδύναι. Γαστάια, ἡ γογγυλὶς· λάχανον. Γαστερόχειρες, καὶ ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες· καὶ γαστέρες, αἱ τροφῆς μόνης ἐπιμελούμεναι· καὶ γαστρίδες, αἱ τὰς ἕλμινθας ἔχοντες. Γαστέρες, αἱ τροφῆς μόνης ἐπιμελούμεναι. Γαστέρι μάργῳ, τῷ γαστριμάργῳ. Γαστὴρ, ἡ κοιλία· κλίνεται τῆς γαστρός· κατὰ συγκοπὴν, ἀπὸ τοῦ τῇ κατὰ σύνθεσιν, γαστριμαργία· καὶ γαστρίμαργος· ἢ γαστριμαργὸν μαινόμενος καθ' ὅμηρον ὡς τὸ, Διέπρεπε γαστέρι μάργῃ· ἢ ὁ ἀργὸς αὐτὴν, κατ' ἀντίφρασιν· κατὰ τὴν εἰρηκότα τοὺς ἐργάτας γαστέρας ἀργούς, ἤγουν, γαστριμάργους· ὡς καὶ λαίμαργος, ὁ τὸν λαιμὸν ἀργός. Γαστρὶς, γογγυλίς· ἢ κράμβη. Γάστρα, παρὰ τὸ γαστὴρ γίνεται γάστρα· ἡ εἰς κύτος ἐκτεθεῖσα τοῦ λαιμοῦ· καὶ ἐγγαστρίμαντις, καὶ ἐγγαστρίμυθος· τὸ ὑπὸ τῇ γαστρί, στάχυς καλεῖται· τὸ δὲ κατὰ μέσην γαστέρα κοῖλον, ὀμφαλός· καὶ μεσομφάλιον· καὶ ὁ γαγγαμὸς, περὶ αὐτὸν τόπος γαγγαμὼν ἐπεὶ τὸ ἀρθὲν ἔστι πλέγμα, καθάπερ τὸ δικτυῶδες ὃ καλεῖται νῦν γαγγαμὼν· ἢ ὡς οἱ πολλοὶ, σαγήνη· ὀμφαλοῦ δὲ τὸ ἐν μέσῳ, ἀκρομφάλιον· τὸ δὲ ὑπὸ αὐτοῦ, ὑπομφάλιον· καὶ μεσόμφαλα καλοῦνται, τὰ κοινὰ τοῦ εἴδους· καὶ ὀμφαλοτόμος, ἡ μαῖα· καὶ ὁ ἀποτέμνων τῶν βρεφῶν τοὺς ὀμφαλοὺς, ὀμφαλιστήρ· οἱ δὲ ἀττικοὶ· καὶ τὸ ἐν τῷ σύκῳ ἐπιθεμένα, ὀμφαλὸν ὀνομάζουσι. Γάστραι, τὰ ὀπίσθια τῶν μαζῶν. Γάστρη, τρίποδος ὁ πυθμήν· παρειλημμένη καθ' ὁμοιότητα τοῦ σώματος καὶ μήτρας. Γάστρια, τὰ παρεθέντα πρὸς τὸ λεπτυνθῆναι· οἱ δὲ, κύαμοι ἢ ῥάφανοι· αἷς ἀντὶ κόπρου χρῶνται, ὥστε αὐξηθέντα λεπτυνθῆναι. Γαστρίαι, στρόφοι· ἢ διάρροιαι. Γαστρίδες, αἱ τὰς ἕλμινθας ἔχοντες· γίνονται δὲ ἐν ταῖς κοιλίαις αὗται, ὥσπερ τὰ θηρία. Γαστρίδουλος μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ γαστρὸς δοῦλος· ἢ γαστρὶ δουλεύων· ἢ γαστρὸς ἥττων. Γαστρίζειν, ἀντὶ τοῦ ἐμπίπλασθαι λέγουσιν ἀθηναῖοι· οὐχ ἀντὶ τοῦ τὴν γαστέρα τύπτειν. Γαστρίζεσθαι, τὸ κορέννυσθαι τὸ λαμπροτέρως τρέφεσθαι· καὶ ὡς αὐτὸς εἶπεν, ὑπὸ τὴν χρείαν· γαστριμαργεῖν ἢ γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον τὸ χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτι, καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Γαστρίζομαι ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ, τὴν γαστέρα τύπτομαι. Γαστριμαργία, ὄρεξις γαστρὸς, ἀντὶ πλήθει βρωμάτων, ἄκρα τῆς μαινομένης. Γαστρίμαργος, τὴν γαστέρα μανιώδης· μαργαίνω γὰρ τὸ μαίνομαι. Γάστριον,

μον ἥκει· κρεῖττον δὲ καθὼς τοῖς παλαιοῖς νοεῖν τὸ γινόμενον, ἀντὶ τοῦ ἀφανῆ τινὰ τεκτονοποιοῦντι. Γαμέτης, ὁ ἀνήρ· ὁ σύζυγος· ὡς τό, Ἡ δὲ σὺν τῷ κουριδίῳ γαμέτῃ, ἐς Ἔφεσον ἦλθε. Γαμήλια, ἡ εἰς τοὺς φράτορας διδομένη ἐγγραφή, καὶ εἰσαγωγὴ ἐπὶ γάμοις· ἣν ὠνόμαζον καὶ κουρεῶτιν. Γαμήλιος, γαμικός· ὁ εἰς τοὺς γάμους πεποιημένος πλακοῦς. Γαμηλίων, ὁ μὴν ὁ τῆς Ἥρας ἱερός. Γαμῆσαι διὰ τοῦ η, εἰς γάμον ἐλθεῖν· ἤτοι γυναῖκα λαβεῖν· γαμέσαι δὲ διὰ τοῦ ε, τὸ γυναῖκα δοῦναι· ὡς δηλοῖ τό, Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός. τοῦτο δὲ ἐκ γαμίζειν οἱ ὕστερον λέγουσιν· ὡς αὖ τις εἴποι, ἐμπροικίζειν. Γαμησείω· ἀπὸ τοῦ γαμήσω γίνεται γαμησείω διὰ διφθόγγου· τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστώτων καὶ μελλόντων διὰ τοῦ εἰω γινόμενα παράγωγα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ ἐνεστώτων, οἷον, ὀλῶ, ὀλείω· κιχῶ, κιχείω· κρατῶ, κρατείω· ἀπὸ μελλόντων, ὄψω, ὀψείω· βρώσω, βρωσείω· πολεμήσω, πολεμησείω· οὕτως οὖν καὶ γαμῶ γαμήσω γαμησείω. Γαμηλιῶνος, ὄνομα μηνὸς τοῦ Ἰανουαρίου. Γάμοι, ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν γάμων· ἡ δὲ δευτέρα ἐπαύλια. Γάμον Ὅμηρος, οὐ τὸ ἔργον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑστίασιν γάμον καλεῖ· εἰλαπίνη ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε ἐστίν. ὁ δὲ γάμος καλεῖται καὶ συνδυασμός, καὶ σύνοδος ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ συνοίκησις καὶ σύνερξις· καὶ κοινωνία ἐπὶ παίδων σπορᾷ· γαμέτης μέν, ὁ γήμας, καὶ ἀνήρ· νυμφίος· καὶ ὁ συνοικῶν· καὶ ὁ πρὸς γάμον ἡ γαμβρός· ἡ δὲ νύμφη, γαμετή· καὶ γυνή· καὶ συνοικοῦσα· καὶ γεγαμημένη. Γάμοροι, οἱ περὶ τὴν γῆν πονούμενοι ἢ μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς· ἢ οἱ ἀπὸ τῶν ἐγγείων τιμημάτων, τὰ κοινὰ διέποντες· ἢ γάμοροι, ἀμέτοχοι ἐστερημένοι. Γάμος, δῆλον ὅτι ὁμίλου ἐστὶ συνέλευσις, ἐπὶ νυμφίων συναρμογῇ· παρὰ τὸ δαμῶ τὸ δαμάζω γίνεται δαμός, καὶ γάμος· ὅθεν καὶ Ὅμηρος ἀδαμάστους λέγει τὰς παρθένους· παρθένος ἀδμής· οἱ δὲ παρὰ τὸ γυναῖ, γάμος. Γαμοτελεῖν, γάμους ἐπιτελεῖν. Γάμους ποιεῖν λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, οὐχὶ γάμον· καὶ γῆμαι, οὐ γαμῆσαι. Γαμφηλή, ἡ γνάθος, ἡ σιαγών· παρὰ τὸ κάμπτω, γάμπτω· ὡς παρὰ τὸ θάπτω ταφή· οὕτω καὶ παρὰ τὸ γάμπτω γαμφή, καὶ γαμφηλή. Γαμφῆσι, γαμφηλαῖς, σιαγόσι. Γαμψόν, ἐπικαμπές. Γαμψός, ὁ κεκαμμένος· κάμψω, καμψός, καὶ γαμψός, τροπῇ τοῦ κ εἰς γ· ὡς τὸ ἔκαμψεν ἔγαμψε· καμψώνυχες, γαμψώνυχες· ὅ ἐστιν ἐπικαμπεῖς ὄνυχες. Γαμψοὺς οἰωνοὺς λέγει Ἀριστοφάνης, ἤτοι τὰς καμπτούσας καὶ περιαγούσας νεφέλας· ἢ τὰς ὄψεσιν ὀρνίθων ἠκασμένας· γαμψοὺς γὰρ ἐκάλουν τοὺς ἐν νεφέλαις ὄρνιθας. Γαμψωλή, ἡ ἐπικαμπής. Γαμψώνυχες, ἐκ τοῦ γνάμπτω γινόμενον ἔλλειψιν ἔχει τοῦ κατ᾽ ἀρχὰς ν, διὰ τὸ δυσφωνότερον. Γαμῶ, γυναῖκα ἄγομαι· ἐγγυῶμαι. Γαμῴη μὴ λέγε, ἀλλὰ γαμοίη διὰ τῆς οι διφθόγγου· ὡς νοοίη, φιλοίη· τὰ γὰρ τῆς πρώτης συζυγίας καὶ τρίτης τῶν περισπωμένων ῥήματα τὰ εὐκτικά, διὰ τῆς οι διφθόγγου λέγεται· τὰ δὲ τῆς δευτέρας, διὰ τοῦ ῳ· οἷον, νικῴην· γελῴην· γελῴης· γελῴη· φρ... Γάνα, ἀγγεῖον σκύφῳ παραπλήσιον· καὶ χέρσος γῆ. Γανάσαι, περιπτύξαι. Γανάσαι, σμῆξαι· Ἑλλάνικος· τό, γανάσας καλῶς. Γαναόκας, πλείους ἐν τῷ ὄρει. Γανδαή, ἡ γανῆ, λάμπειν. Γανδάνειν, ἀρέσκειν. Γάνδαρος, ὁ ταυροκράτης παρ᾽ Ἰνδοῖς.
Γάδιον, κιβώτιον. Γανδόμη, ἄλαρα. Γαῦδος, ὁ πολλὰ ἔχων καὶ πανοῦργος· τινὲς δὲ γαῦδος. Γαίδομα, πυρά. Γάνια, κόπρος. Γανεῖν, λευκαίνειν. Γαντοί, διάπυροι ἀστοί. Γάνυμαι, χαίρω· καὶ γάνυσθαι, φαιδρύνεσθαι, χαίρειν καὶ διαχεῖσθαι. Γάνος, ἡ χάρις· καὶ γανοῦμαι, τὸ ἥδομαι καὶ χαριτοῦμαι· καὶ γεγανωμένα πρόσωπα, τὰ χαριτωμένα. Γανόω γανῶ ῥῆμα παρ᾽ Ἀριστοφάνει, ἐγανώθην καὶ ἐπὶ προστάγματος ἐστὶ τοῦ γάνυμι· ἀλλὰ χρῆσιν ἐνεργητικῶς γράφομεν· παθητικῶς δέ, ἄχρηστον, τὸ γάνυται. Γανύσκεται δέ, ποιητικόν· καὶ γάνυται, χαίρουσιν· ἢ γάνος, παρὰ τὸ γανῶ τὸ λαμπρύνω γίνεται γάνος· ὡς τό, Λαμπρὸν γανόωντες· καὶ γεγανωμένος· καὶ γάνυται δὲ γέ τις, ἐν ὅσσι χαίρει ἤτοι, χαίρει· καλλωπίζεται· παρὰ τὴν γῆν, γῶ, γανῶ· τὴν θάλλουσαν τοῖς φυτοῖς· τὴν λαμπράν, καὶ χαρᾶς ἡμῖν αἰτίαν γινομένην. ὁ γάνος, ὄρους ὄνομα ἐν Θράκῃ· γάνος καὶ ὁ οἶνος· ἔτι ὁ παράδεισος· καὶ χάρμα, φῶς, αὐγή· λευκότης· λαμπηδών· ἡδονή· καὶ ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Βιθυνῶν, ἡ ὕαινα. Γανόων, χαίρων· λελαμπρυσμένος. Γάνυμαι, χαίρω. Γανυμήδης· ἀναλόγως διὰ τοῦ ν γράφεται· ὡς ἐκ τοῦ γάνος ἐστὶ τὸ γανύειν καὶ τὸ γανύσκεσθαι· ἵνα ἡ Γανυμήδης, ὁ ἡδέως βουλεύεσθαι. Ἱστορία. Γανυμήδους ἡ ἁρπαγή, ἀωρεὶ αἰνίττεται τοῦ παιδὸς θάνατον· ὁποῖα πολλὰ οἱ μῦθοι πλάττουσι· τινὲς δέ φασιν ἀπὸ τοῦ Ταντάλου αὐτὸν ἁρπαγῆναι, καὶ ἐν κυνηγεσίῳ πεσεῖν καὶ ταφῆναι ἐν τῷ Μυσίῳ Ὀλύμπῳ· οἱ δὲ ἱστοροῦσιν ὑπὸ Μίνωος ἁρπαγῆναι, καὶ τὸν τῆς ἁρπαγῆς τρόπον ἁρπάζειν κληθῆναι φασί· καὶ ὅτι βιαζόμενος, κατεκρήμνισεν ἑαυτόν· τῷ δὲ πατρὶ ἔπεμψε πλάσμα, ὅτι θύελλα καὶ νέφος ὑφήρπασεν αὐτὸν οἰνοχόον τῷ Διΐ· ὅτι δὲ καὶ ἄνδρες ᾠνοχόουν, δηλοῦσι καὶ οἱ τῶν μνηστήρων κοῦροι· ἄλλως δὲ ἀκριβέστερον φαίνεται, οἰνοχόοι παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐγενέστατοι παῖδες, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱός· παρὰ Ῥωμαίοις δέ φασι τοιοῦτοι παῖδες τὴν λειτουργίαν ταύτην ἐπιτελοῦσιν, ἐν ταῖς δημοτελέσι θυσίαις· οὐκοῦν καὶ ὁ μῦθος οὕτω τὰ καθ᾽ τὸν Γανυμήδην ποιεῖ Διΐ κιρνῶντα· Σαπφὼ δὲ ἡ καλή, τὸν Ἑρμῆν οἰνοχοεῖν φησὶ θεοῖς· ἐμφαίνουσα τῷ μύθῳ ἐλλείπως χρῆναι προβαίνειν τὰ συμπόσια· καὶ μὴν καὶ καθ᾽ δίκην, ἣν ἡ Ὁμηρικὴ Θέμις ἐμφαίνει συμπαροῦσά που, τοῖς οὐρανίοις διαπλέουσιν· ἡ δ᾽ αὐτὴ Σαπφώ, καὶ τὸν Λάριχον ἀδελφὸν αὐτῆς ἐπαινεῖ, ὡς οἰνοχοοῦντα τῷ πρυτανείῳ τοῖς Μιτυληναίοις· καὶ Εὐριπίδης δὲ ὃν κατάχρυσον ὁ Δίφιλος εἶπε, λέγεται οἰνοχοεῖν Ἀθήνησι τοῖς καλουμένοις ὀρχησταῖς· μυθεύεται δὲ οἰνοχόος θεοῖς Ἥβη· τοῦτο δὲ ἴσως διὰ τὸ ἡβητήρια καλεῖσθαι τὰ συμπόσια· εἰ καί ποτε ἀσέμνου συναγωγὴν ἡ τοιαύτη λέξις δηλοῖ· ὅτι δὲ παρὰ τοῖς Ἐφεσίοις οἱ ἐν τῇ τοῦ Ποσειδῶνος ἑορτῇ οἰνοχοοῦντες ἤθεοι ταῦροι ἐκαλοῦντο, ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου καὶ αὐτὸ κεῖται. Γανύρματα, ἀρτύματα. Γανυρόν, λευκόν· ἡδύ· ἱλαρόν. Γανύσεται, χαρήσεται· διαχυθήσεται· αὐξηθήσεται· εὐφρανθήσεται. Γανύσεται ὅ ἐστι χαρεῖται· ὡς ἀπὸ τοῦ γανύω ἐστὶ καὶ τὸ γανύσκω· οὐ μὴν ἐκ τοῦ γάνυμι· ἀπὸ τοῦ γὰρ οὐκ ἔστι μέλλων. Γάνυται, χαίρει· εὐφραίνεται· λαμπρύνεται καὶ γελᾷ· ἢ δεῖται. Γανυτελεῖν, γανυτελεῖν· ἡδύσματα ποιεῖν. Γανωθεὶς, λαμπρυνθείς. Γανῶσαι, λαμπρῦναι. Γάπεδα, ἄγροικοι καὶ οἰκεῖαι. Γαπελεῖν, ὁμιλεῖν. Γάπος, ὄχημα· Τυρρηνοί. Γάρ, σύνδεσμος, παντὶ μέρει λόγου ὑποτάσσεται, καὶ ἀρκτικὸς οὐδαμοῦ ἐστιν· ἢ γὰρ δὴ ὑπαρκτικός· καὶ κείμενος ἐπὶ ἐρωτήσεως· ἀντὶ τοῦ δὲ κεῖται ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Τίς γάρ σ᾽ ἀνάγκη πρὸς προὔτρεψεν βροτῶν·

ἢ ἀρχαιμεῖαι καλοῦσι νύσσοις· καὶ γαισσὸς τὸ κοντάριον. Γαῖται, γεωργοί. Γαίουσα, ὑπερφρονοῦσα. Γαίω, τὸ γαυριῶ· παρὰ τὸ γαῖα· σημαίνει δὲ τὸ διαχέομαι· καὶ λαμπρύνομαι. Γαιὼν καὶ φεισών, ὄνομα ποταμῶν. Γάων, ἱλαρός· γαυριῶν· περιπόμενος· γαίουσα δὲ ὑπερφρονοῦσα· γαίεσκον δὲ, ἔχαιρον. Γάκιτος, ὁ δεσμός, κατὰ ἀθηναίοις· ὁ τὴν γῆν κινῶν.

Γακότιδια, ἡδύσματα. Γακοντίσιος, ἡδυποτισμός. Γακτός, κλάσμα. Γάκυ, ἡδύ· γλυκύ. Γαλαάδ, παλαιὸν ὄνομα· ἢ μέτοχος. Γάλα, ἡ πρώτη τροφὴ τοῦ ζώου· ὃ ἐκ μεταβολῆς αἵματος γίνεται· ἢ αἷμα πεπεμμένον, οὐ διεφθαρμένον· λευκαινόμενον ἐν τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ καὶ ψυχροτέροις τοῦ ζώου μορίοις· παρὰ τὸ καλὸν εἰς ἀνατροφὴν εἶναι, κάλα· καὶ γάλα· ἢ γάλα, σκεδάζει δυσμενῶν συμβουλίας· καὶ γάλα· γαληνὸν προξενοῦν πέλει πρόπον. Γαλαθηνός, ἐκ τοῦ γαλαθῆσθαι συντίθεται. γαλαθηνὸς δὲ, ὁρμάζιος παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα· ὃ δηλοῖ τὸ θρέψω· ὡς τὸ ἐπιτατικὸν τὸ γαλαθῆσαι τουτέστι τρέφεσθαι, γίνεται θηνός ὡς ὑπὸ παρὰ τὸν κλείσω μέλλοντα γίνεται κλειτός· καὶ ἐν συνθέσει, γαλαθηνός. Γαλακτοδότης, γάλακτος μεστοί. Γαλακτοκόμος, ποιμήν. Γαλακτοποτεῖν, καὶ ὑδροποτεῖν. Γάλακτος πλεονασμὸν ἔχει τοῦ κ· οὐ γάρ ἐστιν εὐθεῖα εἰ πᾶν τὸ γάλαξ. Γαλακτοφάγοι, ἀπὸ γάλακτος τρεφόμενοι· καὶ γαλακτοπόται πρός τινων, δι' αὐτὸ λεγόμενοι· ἀφ' ὧν καὶ ἱππημολγοὶ κατὰ αἴλιον διονύσιον, βρῶμα σκυθικὸν, διὰ γάλα λάκτος ἱππείου σκευαζόμενον. Γαλακτοφάγον, ἄβιον· γάλα ἐσθιόντων ἢ τόξα μὴ ἐχόντων. Γαλακτίδης, οἶνός τις. Γαλαξία, ἑορτή· ἐν ᾗ ἕψουσι γαλαξίαν· ἔστι δὲ πόλτος κρίθινος, ἐν γάλακτι. Γαλαξίας, τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φῶς κατὰ τὴν νύκτα· ὅπερ ἐστὶν ἀνάκλασις φωτὸς ἡλιακοῦ μὴ κατὰ λαμπομένων τῶν ἀστέρων. Γάλα ὀρνίθων, ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων, καὶ πάντα κεκτημένων. Γαλάρινα, πόλις σικελίας. Γαλαρίας, ἰχθὺς ὁ ὀνίσκος. Γάλας, γῦ· παρὰ αἰσχύλῳ. Γαλάσιον, ἐνορόσιον. Γαλάτεια, εἶδος ὄνομα νηρηίδος· ἡ λευκότης τῶν κυμάτων· λέγεται ὅτι μετρίαις αὔραις διαπνέεται θάλασσα· καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ἡ χαρίεσσα· τοῦτο δὲ τὸ ἐπίθετον ἀφορμὴν παρέχει τοῖς νεωτέροις, τὸν κύκλωπος καὶ γαλατείας κατασκευάσαι ἔρωτα. Γαλατμὸν, λάχανον ἄγριον. Γαλέα, ὄνομα ἰχθύος· καὶ γαλεός, ὁμοίως. Γαλεάγρα, ὄργανον τιμωρητικὸν ἢ τῶν θηρίων ὑποδοχή. Γαλεοί, μάντεις· οὗτοι κατὰ τὴν σικελίαν οἰκοῦσιν· ἔθνος τι, ὥς φησι φανόδημος. Γαλεός, καὶ γαλεώτης, ὁ ἀσκαλαβώτης. Γαλερόν, φαιδρόν· ἡδύ· πρᾶον· ἱλαρόν. Γαλεωπός, ὁ ἐπὶ πρᾶξιν βλέπων. Γαλῆ θαλασσία, ἐκ τοῦ τραχήλου φυτά· οὕτως εἶπε λυκόφρων, τὴν μέδουσαν γοργόνα, διὰ τὸ μετὰ τὴν καρατομίαν τεκεῖν χρυσάορα· καὶ τὸν πήγασον. Γαλῆ, τὸ ζῶον· καλεῖται δὲ πρός τινων κερδὼ· καὶ ἰλαρία· ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ἰσόψηφον δίκη γαλῆ, αἰρεῖ· ἀπὸ τῶν αὐτῶν σύγκειται γραμμάτων· καὶ γαλῆ ταρτησία, ἡ ταρτησσός, πόλις ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν πρὸς τῷ ὠκεανῷ· ἔνθα μέγισται γίνονται γαλαῖ. Γάλη, ὀξέα δρᾶς εἶδος· καὶ ἐν ᾗ γαλαῖα τὸ ζῶον. Γαλιδία, κρατῖνος λέγει, τὴν ὠτίλην, καὶ ὡς γαλὸν παῖδα. Γαληναία, ὄνομα νηρηίδος· λέγεται ἡ γαλήνη, καὶ ἡ εὐτυχία τῶν ὑδάτων. Γαλήνη παρὰ τὸ γάλα, γαλήνη· ἢ παρὰ τὸ γελῶ γελαινότης οὖσα· καὶ γαλήνη, ἡ πρᾶον ἔχουσα καὶ ἡδύ· ἢ γαλήνη, τὸ ἐπιπολάζον ἐν τῇ μεταλλεία, τοῦ ἀργύρου χωνευομένου· καὶ γαλήνην, αἰτιατική τοῦ γαλήνης· κεῖται παρ' ὁμήρῳ· ὁμοίως ἀληθείην, αἰτιατικὴ τοῦ ἀληθὴς. Γαληνιᾷ ἡ θάλασσα· καὶ γαληνιάω, γαλήνυσθαι· χαίρειν· διαχεῖσθαι.

Γαληνόν, ἥσυχον· ἥμερον. Γαλήσιον, ὄνομα τόπου· καὶ ὄρος ἐγγὺς ἐφέσου. Γαληψός, πόλις θρᾴκης· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ γαλήψου τοῦ ἐκ θάσου, καὶ τηλέφης· ὡς μαρσύας ὁ νεώτερος· ἔστι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος. Γαλιάγκων, ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττω ἔχων. Γαλίαι, αἱ ὀνίσκοι. Γαλιλαία, κατὰ κυκλισμὸν ἑρμηνεύεται, τῇ ἑλλάδι γλώσσῃ· διὸ καὶ γελγὶλ ὁ τροχὸς ὀνομάζεται· ἢ ἀνακυκλισμός· καὶ ἀνάκαμψις. Γαλιθα, ἐξέβη θα. Γαλιός, παράδεισος. Γαλιώσης, ἀκολασταινούσης. Γάλλαρος, φρυγιακὸν ὄνομα. Γάλλια, οὔπιρα. Γάλλιμον, κεκρυμμένον· ἴδιον, κρινοῦ. Γάλλος, ὅλα. Γάλλος, ὁ ἀπόκοπος· ἢ ὁ εὐνοῦχος· καὶ γάλλος, ὄνομα ποταμοῦ. Γαλλογραικία, ἡ τῶν βυκελλαρίων χώρα· οἱ αὐτοὶ καὶ ἑλληνογαλάται ὀνομάζονται. Γαλονίς, σχῆμα ἵππου τὸ ὀνοειδές. Γαλουχεῖ, αὐτὶ τοῦ γάλακτι τρέφει.

Γαλόῳ καὶ εἰνάτερες, αἱ ἀδελφαὶ καὶ αἱ σύννυμφοι. Γάλοιες, σχῆμα ἵππου ὀνοειδές· τὰ περὶ πράγματα φαίνεσθαι. Γάλως, βαρύνει ὅμηρος· ἐπειδὴ τὰ εἰς ως θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, βραχεῖα παραληγόμενα, βαρύνεται· ὡς ἄλως· κέως· ἕως· οὕτω καὶ γάλως· καθὰ καὶ τρύφων φησὶν ἐν τῷ περὶ ἀρχαίας ἀναγνώσεως· τοῦ δὲ γέλως ἡ δοτικὴ γέλῳ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, γαλόῳ· αἴον εἴδομεν γαλόῳ, παρ' ὁμήρῳ· ἐν τοῦ γ ἡ πάθος καὶ ἡ τοῦ ἄθω ἰωνική, ἐν τῷ ε ξ αἰδοῦς ... πότνιε δῦσαν, ὅτι δὲ διαφορεῖται ἡ τοιαύτη εὐθεῖα, γάλως τε δισυλλάβως λεγομένη, καὶ γαλόως τρισὶ συλλαβαῖς, τελλαῖς εἴρηται. ὅρα δὲ καὶ ὅτι σαφὲς ἑρμηνεύων ὁ ποιητὴς, γάλων τὴν ἀδελφὴν λέγεσθαι, ἱστορεῖ ὡς τῇ ἑλένῃ γάλως λαοδίκη νύμφην καλεῖ τὴν ἑλένην, τῷ λόγῳ τῶν πρός τι, ἡ γάλως τε γὰρ, νύμφας ἐστὶ γάλως· καὶ ἡ νύμφη γαλόως ἐστὶ νύμφη· ἢ γάλως, καὶ ἡ εἰνάτηρ παρ' ὁμήρῳ· ὡς ὑπὸ τὸ δαὴρ καὶ τὸ ἑκυρὸς καὶ τὸ πενθερός· ἡ μὲν γάλως, δηλοῖ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὴν ὁποία ἐστὶ τῇ ἑλένῃ κασάνδρα· κατὰ δὲ αἴλιον διονύσιον, ἢ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ γυναῖκα· πρὸς ἀλλήλας γὰρ φησὶ λέγονται· κλίνεται δὲ ἡ γάλως, ἢ ἰσοσυλλάβως ἀποβολῇ τοῦ σ, ἢ περιττοσυλλάβως ὡς ἥρως· παράγεται δὲ, ἢ παρὰ τὸ γάλα διὰ τὸ γαλήνιον καὶ προσηνὲς τῆς κατὰ ἀγχιστείαν ἐγγύτητος, ἢ παρὰ τὸ καλεῖν ἢ μάλιστα τῶν ἀγχιστευόντων καλουμένων. Γαμάλη, κάμηλος παρὰ χαλδαίοις. Γάμβορος, ἢ γάμμορος, ὁ γῆς ἀμέρχος. Γαμβρία, δῶρα· ἢ δεῖπνα γαμβροῦ. Γάμβριον, τρυβλίον. Γαμβρός· παρὰ τὸ γάμος, γαμερός· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ β, γαμβρός· καὶ γαμβροὶ εἰσὶν, οἱ ἄνδρες τῶν θυγατέρων· γαμβρὸς καλεῖται ὁ γήμας, ὑπὸ τῶν οἰκείων τῆς γαμηθείσης. Γαμεῖ, ὁ ἀνήρ· γαμεῖται δὲ, ἡ γυνή· καὶ γαμεῖ ὁ δεῖνα ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνδρὸς ἔρχεται ὁ δεῖνα εἰς γάμον· καὶ γαμεῖ τις ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ γάμον ἔχει· τουτέστι, συνοικέων ἐστὶ γυναικί· καὶ γαμεῖ τὴν δὲ μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον λαμβάνει, ἤγουν λαβὼν ἔχει. Γαμετή τι, γινομένη τι, τὸ πεπρωμένον παρακαλεῖ· διά τι, τὰ βιβλιακά, καὶ τὴν μετὰ τὸν γάμον ζωήν· καὶ ἔστι πρεσβύτερον· πρότερον γάρ τις φυνθείς, εἶτα εἰς γά-

γῆς ἀνατεθέντων ὄντων τοῦ πολυβότειρα, βωτιάνειρα· καὶ παμβῶτις· τὸ μὲν καθολικώτερον σέμνωμα τῆς γῆς, πάντα τρεφούσης· οὕτω δέ πως καὶ τὸ βότειρα μερικὸν δὲ ἡ πολυβότειρα· ἔτι δὲ μερικώτερον ἡ βωτιάνειρα, ἧς πρωτότυπον ἡ βῶτις· ἀφ' ἧς κατὰ σύνθεσιν, ἡ παμβῶτις, ἐκτείνουσα διὰ τὸ μέτρον τὸ ω· καθὰ καὶ ἡ βωτιάνειρα καὶ ὁ βώτωρ· τοῦτο δέ ποι, ὡς ἀπὸ τῆς βούτης δωρικῶς ἐστί τινες τὴν ἄρχουσαν· ἐξ οὗ καὶ ἡ βῶτις εἶναι δοκεῖ· ὡς γὰρ ὁ δεσπότης καὶ ἡ δέσποτις, οὕτω καὶ ὁ βούτης, ἤτοι βῶτις· ὅθεν καὶ ἡ παμβῶτις· καὶ ἡ βωτιάνειρα· Ἰστέον δὲ ὅτι, τῶν τῆς γῆς ἀνατεθέντων, τὸ μὲν ζείδωρος καὶ πολυβότειρα, κοινὰ γῆς ἐπίθετά φασιν οἱ παλαιοί· δῆλον δὲ ὅτι οὕτω κοινὸν καὶ τὸ παμβῶτις· καὶ πρὸ πάντων, τὸ ἀπείρων καὶ ἄστερος· Βωλεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀφορᾷν· οὕτω λάκωνες· Βωνίον, ταμεῖον· Βώνιον, χωρίον περὶ τὸ ἴλιον· Βώτορες οἱ νομεῖς παρὰ τὸ βῶ, βώσω, βέβωται· βωτὴς, καὶ βωτὴρ· ὡς ἐλάτης, ἐλατὴρ· καὶ ἐπεκτάσει βώτωρ· ὡς μνήστης μνήστωρ· ἡ βώτορες· βωτῆρες· νομεῖς ποιμένες· βοσκῆρες· Βὼχ, βολαδησεῶδες·

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Β΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Γ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄·

γ

Γάμμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἀμῶ τὴν γῆν, ὅ ἐστι μερίζειν· δρεπανοειδὲς γάρ ἐστιν· ᾧ καὶ ὁ τύπος τοῦ γράμματος ὅμοιός ἐστι· καὶ στοιχεῖον γίμα φασὶν ἴωνες, καὶ μάλιστα δημόκριτος· ὅς ἐστι τὸ μῦ· μῶ· λέγει· ὡς ἐν τῷ ἐξηγητικῷ λεξικῷ εὕρηται· Γάαθον, ἤτοι Γαβαθὸν, τρυβλίον· Γαβαλαὶ, ἐγκέφαλον ἢ κεφαλήν· Γάβενα, ὀξύβαφα· ἤτοι τρυβλία· Γαβεργὸς, ἐργομισθωτός· λάκωνες· Γαγγαίνειν, τὸ μετὰ γέλωτος προσπαίζειν· Γαγγαλεὺς, ἁλιεύς· ὁ τῷ γαγγάμῳ ἐργαζόμενος· Γαγγαλιᾷν, γαγγαλίζεσθαι· ἢ ἥδεσθαι· Γαγγαλιεῖσθαι· γαγγαλίοις ἔοικε· γαγγάλιον δὲ νεύρου συστροφή· Γαγγαλίζω, παρὰ τὸ γελῶ γελίζω, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α γαλίζω· καὶ κατὰ διπλασιασμὸν ἑτέρου γ, γαγγαλίζω· τὸ εἰς γέλωτα ἄγω· Γάγγαλος, ὁ ἀμετάθετος, καὶ ἀρίστιστος τῇ γνώμῃ, καὶ ἀμετάβολος· Γαγγάμων, γαγγάμονος, σημαίνει τὸ λαμβάνον δίκτυον· ἔστι δὲ κυρίως γαγγάμη, σαγήνη· ἢ δίκτυον· ὅθεν καὶ οἱ σαγηνευταὶ, γαγγαμουλκοί· οἱ σαγηνεύοντες· Γαγγάμη, σαγήνη· τὸ δίκτυον· Γάγγης, βασιλεὺς αἰθιόπων· ὃν ἀπέκτεινεν ἀλέξανδρος, δεκάπηχυν τὸ μῆκος· τὴν δὲ ὥραν αἴος, οὕτω τις ἀνθρώπων· ποταμοῦ δὲ γάγγου παῖς·

Γάγγραινα, ἕλκους εἶδος σηπτικοῦ· καὶ νεμομένου τὸν τόπον· ἕρπητα τινὲς αὐτὴν εἶναί φασιν, ἢ ἐρυσιπέλας· καὶ πάθος διαβρωτικὸν σαρκός· ἢ καρκῖνος· ἢ πολυδιάχυτον πάθος ἐν τῷ σώματι· παρὰ τὸ γραίνω, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω, γίνεται γραῖνα· καὶ ἐν διπλασιασμῷ γάγγραινα· Γαγλυκὺ, γλυκεῖαι· Γαδδᾶν, χαίρειν· Γάδειρα, νῆσος ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν· λέγονται τὰ γάδειρα πληθυντικῶς, ἀπὸ τοῦ γῆ καὶ τοῦ δειρά· οἱονεὶ γῆς δειρά· τὰ γὰρ γάδειρα τῆς γῆς ἐξοχή ἐστιν εἰς τὸ γάλλος· Γάδεσθαι, ἥδεσθαι· Γαδὴ, κιβωτός· Γάδιξ, ὁμολογία· Γάδονται, εὐφραίνονται·

Γάδυνα, ἴδιον· Γαδύπνισει, ἐψόφησεν· Γάζα, θησαυρὸς· καὶ ὄνομα πόλεως· Γαζῆται, οἱ γαλάται παρὰ τὸ γῆν ζητεῖν· ἐκπεσόντες γὰρ τῆς ἑαυτῶν χώρας πολλὴν γῆν περιῆλθον· ζητοῦντες, ὅπου οἰκήσωσι· Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον· Γάνα, ἡδέως· Γαθεῖν, δωριεῖς· γηθεῖν κοινόν· Γάθωδον, ἐκ γῆς ἐρέον· Γαθία, ἀπητεῖα· Γαῖα στυγερὴ, ἡ κατὰ ἅδην· ἡ γὰρ γῆ, φίλη μήτηρ· καὶ διὰ τοῦτο δήμητρος τόπος· ἢ καὶ ἄλλως, ὁ τάφος ὤν αἰ, γαῖα στυγερὴ, ὡς καὶ ἐριννύες στυγεραί· Γαῖα· ἡ γῆ· παρὰ τὸ γῶ τὸ τίκτω· ἐξ οὗ γίνεται γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· οἱονεὶ ἡ γεννητική· ἐκ ταύτης γίνεται γεωμετρία· γεωργός· τοῦτο τὸ γέα, γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α εἰς η γῆ· ἐξ οὗ γήπεδον· καὶ γηγενής· ἐκ τοῦ γῆ γίνεται ἄλλη παραγωγὴ, διὰ τῆς αι διφθόγγου· γαῖα· ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ σελήνη σεληναία· ἀλλὰ σέργιος ὁ γραμματικὸς λέγει, ἀπὸ τοῦ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖα, οὐκ ἀπὸ τοῦ γῆ· ἐξ οὗ καὶ βουγαῖος καὶ γαιήοχος· ἀπὸ γὰρ τοῦ γαῖαν ἔχειν γίνεται γαίοχος καὶ πλεονασμῷ τοῦ η γαιήοχος, ὁ ὑπὸ τῆς γῆς ὀχούμενος· περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ ὠκεανός· Γαιάδας, ὁ δῆμος παρὰ λακώνων· Γαῖα χαῖα, κατὰ τροπὴν ἡ γῆ· Γαιάλοχος, ἡ ἀπειρώτης· Γαῖαν καὶ οὐρανὸν ἔχουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀνέχουσι καὶ ἀναβαστάζουσι· πολλαχοῦ τοιαῦτα ποιεῖ ὁ ὅμηρος· Γαιᾶται, κεχρημένοι· καταμυκᾶται· Γαία, ἀντὶ τοῦ γῆ·

Γαίηθες· τρῦρνα ἡ ἄπειρος μοίρας ἔχει τέσσαρας· θεσπρωτούς· χάονας· μολοττούς, καὶ κασσωπαίους· Γαιήϊδα, τὴν φάβην· αὐτίμαχος· Γαιήϊον, κτητικοῦ τύπου· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ γαῖα τὸ κτητικὸν γαίειος· καὶ κατὰ διάλυσιν γαιήϊος· ὁ κατὰ μῦθον μὲν γῆς υἱός· ἢ ἐκεῖθεν ἀναδοθείς· ἄλλως δὲ, πολυπέλεθρος καὶ εἰς σῶμα περιπτός· Γαιήοχος, ἀπὸ τοῦ τὴν γαῖαν ἔχειν, γίνεται γαίοχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γαιήοχος, ὁ ὑπὸ τῆς γῆς ὀχούμενος· περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ ὠκεανός· δεσπότης γάρ ἐστι τῶν ὑδάτων· ἢ ὁ συνέχων καὶ βαστάζων τὴν γῆν· φασὶ γὰρ ὑπὸ ὕδατος αὐτὴν ἐστηρίχθαι καὶ ἐννοσίγαιος λέγεται· τῆς γὰρ τοῦ ὕδατος παρὰ χρόνον τινὰ μεταστάσει, γίνεται ὁ σεισμός· ἢ ὁ χαίρων τοῖς ἅρμασιν· ἵππιος γὰρ ὁ θεός· γαίειν γὰρ τὸ χαίρειν καὶ σεμνύνεσθαι· καὶ γαιήοχος, οὐ μόνον διὰ τὸ ὑπὸ γαίας ὀχεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ συνέχειν τὴν γαῖαν, ἀλλά ἐστι ἀπὸ τοῦ τοῖς ὄχοις γαίειν· ἢ γαιήοχος, καὶ ἐννοσίγαιος, ἐπίθετα ποσειδῶνος· καὶ τὸ μὲν ἐνδηλοῖ, ὁ τὴν γῆν συνέχων· τὸ δὲ ἕτερον, ὁ κινῶν αὐτήν· Γαιθυλάδη, ἀμπελόπρασα· Γαίνεται, αὐχεῖ· Γαῖνπα, σπλάγχνα· Γαιογράφοι, οἱ τὰ ἐν τῇ γῇ γράφοντες· Γαιοδόται, οἱ ἀρχιτέκτονες· ἢ οἰκονόμοι· παρὰ τὸ δεῖν, ὃ σημαίνει τὸ μερίζειν· οἱ τὴν γῆν διαμερίζοντες· ὅ ἐστι διαγράφοντες· ἐς οἰκήματα· Γαιὸς, τὸν ἐργάτην βοῦν· Γαῖον, τὸν μισθὸν λέγουσι· Γαιὸς, μακρόχειτης ἢ κοτρὶς λαμβάνων· καὶ γαιὸς, ὁ ἐπίγειος ἄνεμος· Γαῖσος, ἐμβόλιον σιδηροῦν· τρίπυρον δὲ τὴν φωνὴν, τὰ ὑπὸ τῆς ἀκοντίων·

τις. Βώμευσις, βωμοῦ ἵδρυμα. Βώμνυε, ὤμοσε. Βωμίας, ἀναβάσεις. Βωμίσκοι, ἀριθμοὶ ἄποσοι.

Βωμοί, οὐ μόνον ἐφ' ὧν ἔθυον· ἀλλὰ καὶ κτίσματά τινα ἁπλῶς καὶ ἀνάστημα· ἐφ' οὗ ἔστι βῆναί τι ἢ τεθῆναι· οὕτω γοῦν ἀγάλματά τινα δᾷδας ἐν χερσὶν ἔχοντα ἑστάμενα ἐπὶ βωμῶν, ἤτοι βάσεών τινων ἔφαινον τοῖς δαιτυμόσι. καὶ βωμοὶ ἱεροί, πρὸς διαστολὴν ἑτέρων μὴ τοιούτων· ὅ ποιοι ἐφ' ὧν ἅρματα τίθενται ἢ βωμοὶ ἐμβολαί τινες, οὕτω λεγόμενοι. Βωμοῖς, βαθμοῖς. Βωμολοχία λέγεται καὶ εὐτραπελία, ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευόντων παίγνια δι' ὧν κινήσουσι τοὺς ὁρῶντας ἢ ἀκούοντας εἰς γέλωτα. Βωμολοχεύεσθαι· κυρίως ἐλέγοντο βωμολόχοι, οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες, καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες. ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις αὐληταί τε καὶ μάντεις· ἡ φερεκράτης Τυραννίδι. Καὶ ἔπειτα ἵνα μὴ πρὸς τοῖς βωμοῖς πανταχοῦ ἀεὶ λοχῶντες βωμολόχοι καλώμεθα, ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην μεγάλην πάνυ. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τούτου ἐλέγοντο βωμολόχοι, εὔκολοί τινες ἄνθρωποι, καὶ ταπεινοί, καὶ πανταχοῦ ὑφορμῶντες ἐπὶ κέρδει, διὰ τοῦ παίζειν τι ἢ σκώπτειν· ἀριστοφάνης γηρυτάδῃ. Χαριεντίζη, καὶ καθὰ παίζεις ὑμεῖς, ἢ βωμολοχεύῃ. Βωμολοχεύμασι, κολακεύμασιν ἢ ἀπάταις· βωμολόχοι δέ εἰσιν, οἱ περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶντες καὶ κρυφίως ὑποκαθήμενοι, ἐπὶ τῷ ἁρπάζειν τὰ ἐπιτιθέμενα θύματα. Βωμολοχεύματα παρ' ἀριστοφάνει, τουτέστι βωμολόχα σκώμματα· ὅπερ σκώπτοντες εὐτελεῖς τινας ἢ ἀσθενεῖς ἄνδρας. Βωμολόχος, κακοῦργος· ἀσεβής· παρὰ τὸ τοὺς λοχῶντας τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιτιθέμενα θύματα, ἢ τοὺς θύσαντας, ἵνα αἰτήσαντες λάβωσί τι. βωμολοχία δὲ κυρίως, ἡ περὶ τὸ ἐν παιδιᾷ ἡδύ, ὡς ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ ἠθικῶν· ὑπερβολὴ βωμολόχοι τοίνυν, οἱ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐρχόμενοι, καὶ ἀντὶ τοῦ τὸ θεῖον ἀγχοῖς ἐξιλεοῦν, πολλαῖς τισὶ λόγοις χρώμενοι ματαίοις. Βωμὸς τὸ οἰκοδόμημα, ἐν ᾧ ἔθυον· ἀπὸ τούτου βωμὸς καὶ ὁ περιέχων τοῦτον ναός· ἢ βωμός, ἐν ᾧ τὰ ἅρματα ἐτίθετο, ὡς παρ' ὁμήρῳ. Ἅρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει. ναὸς ἢ ἱερὸν πᾶν τὸ οἰκοδόμημα, ὑφ' οὗ περιέχεται ὁ βωμός· πρόναος τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ· τέμενος· ἐν ᾧ καθιδρύεται τὸ ἄγαλμα. λέγεται δὲ τέμενος ἁπλῶς, ὁ ἀποκεκομμένος καὶ ἀνατεθειμένος τόπος τινί. ἢ βωμός, ὁ ὑψηλὸς τόπος. καὶ βωμὸς ἑρκείου διός, ὅσω τοῦ περὶ τὴν αὐλήν· αἴθριος εἶναι δοκεῖ, ὃ ποιοι πολλοὶ φαίνονται ἐν ᾧ ἔθυον διὶ ἐφόρῳ τοῦ ἕρκους, ὅ ἐστι περὶ τὴν αὐλὴν τοῦ τειχίου· ὡς παρ' αὐτὸ πάλιν ἐν τῇ κατ' οἰκον ἑστίᾳ, δι' ἧς ἐγίνοντο θυσίαι, ὃν ἄλλοι μὲν ἀλλὰ ἐφέστιον· ἡρόδοτος δὲ ἰωνικῶς λέγει ἐπίστιον, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἑστιούχῳ. καὶ ἔστι τὸ ἑρκεῖος, ὅμοιον τῷ ἑταιρεῖος κατὰ τὴν γραφὴν τῆς παραληγούσης, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕρκος ἕρκεος ἑρκέιος ἑρκεῖος· καθὰ κέιος κεῖος, ὁ ἀπὸ τῆς κέω τῆς νήσου· ἢ βωμὸς αἰδοῦς ἢ ἀφελείας, ἀθήνησιν ἦν κατὰ τοὺς παλαιούς, περὶ τὸν τῆς πολιάδος ἀθηνᾶς νεών, καθὰ ἢ παυσανίας ἱστορεῖ· ὡς οἱ μὲν παιδαγωγοὺς αἰδοῦ τροφοὺς τῆς θεᾶς φασι φιλέσθαι· ἔστι δὲ αὐτὸ αἴνιγμα τοῦ χρῆναι τὸν διδασκόμενον, ἢ τὰ πρὸς φρόνησιν ἀθηνᾶς, ἢ τὰ πρὸς ἄλλας τέχνας ὧν ἀθηνᾶ ἐπίσταται· αἰδῶ τε τηρεῖν ἐς τοὺς διδασκάλους ἢ ἀφελῶς αὐτοῖς προσφέρεσθαι ἢ ἀπερίεργως, ἵνα μὴ ἐδόκει· τὸ γὰρ ὀξὺ τοῦ διόντος περίεργον, πονηρίαν τε ἔχει ἀπρεπῆ, καὶ τοὺς διδασκάλους λυπεῖ. Βωμούς, ἓξ λέγει ἡρόδωρος τὸν ἡρακλέα ἐν ὀλύμπῳ ἱδρύσασθαι ἢ δώδεκα θεῶν ἀγάλματα· συμβώμοις δὲ αὐτοὺς ποιῆσαι, ἓξ βωμοὺς κατασκευάσας. Ἄλλως· ὀλυμπιάσι βωμοί εἰσιν ἓξ δίδυμοι τοῖς θεοῖς ἐνιδρυμένοι ἑνὸς ἑκάστου βωμοῦ δύο θεοῖς καθωσιωμένου· τὸν πρῶτον, διὸς ἢ ποσειδῶνος· τὸν δεύτερον, ἥρας καὶ ἀθηνᾶς· τὸν τρίτον, ἑρμοῦ καὶ ἀπόλλωνος· τὸν τέταρτον, χαρίτων ἢ διονύσου· τὸν πέμπτον, ἀρτέμιδος ἢ ἀλφειοῦ· τὸν ἕκτον, κρόνου ἢ ῥέας ὥς φησιν ἡρόδωρος· οὓς βωμοὺς ἐγέραιρεν ὁ νικήσας ἵπποις τεθρίπποις, καὶ ἡμιόνοις κέλητι. Βωμώ, οὕτως ἡ μάκαρις ὀνομάζεται. Βῶν, βοῦν· ὅπλον. Βώνημα, εἴρημα. λάκωνες. Βωνίτας, ὁ βουκόλος· ἢ ἄγροικος. Βώνυσοι, ἄποικοι. Βῶξ, ὁ βάτραχος· ἢ εἶδος ἰχθύος· ὃς ἱστορεῖται ἔχειν φωνήν. παρὰ τὸ βοῶ γίνεται βοάξ, καὶ κρά‹σει› βώξ· φασὶ δὲ ἢ δισυλλάβως λέγεσθαι ἀριστοφάνης. Ἀλλ' ἔχουσι γαστέρα μεστὴν βοάκων. καὶ φερεκράτης, οὐκ ἔστιν ἄλλος οὐδείς, ἢ βόαξ. Βώοσον, βοήθησον· οὕτω κρατῖνος. Βωρθία, ὀρθία. Βώρμον, θρῆνον ἐπὶ βώρμου υἱοῦ μαριανδυνοῦ. Βῶροι, ὀφθαλμοί. Βῶρος, ὄνομα κύριον. Βῶς, ἀσπίς· πέλτη· βύρσα· ἢ ποιὸς ἰχθύς. Βώσαντι, ἐκ τοῦ βοήσαντι κέκραται ὡς καὶ ὁ βῶξ ἰχθύς, ἐκ τοῦ βόαξ· εὕρηται δὲ ἢ διὰ τοῦ η· ἢ οὐ μόνον διὰ τοῦ α βόαξ. Βωσάτω· κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ βοησάτω. Βώσεσθαι, σημαίνει τὸ βιώσεσθαι· ὡς τό, πῶς τλήμος βώσεσθαι δύσμορος. ἢ βώσεσθε, ἀντὶ τοῦ βιώσεσθε· ζήσεσθε. Βώσομαι, βοήσομαι· ἐπικαλέσομαι. Βῶν ἀζαλέην, ἤγουν ξηράν· πρὸς διαστολὴν τῆς ὑγρᾶς ἤτοι ζώσης βοός· ὥς περ καὶ ἀλίβαντες μὲν οἱ νεκροί, διερὸς δὲ βροτός, ὁ ζῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι, οὐχ ἁπλῶς οὕτως ἐπὶ βύρσης τίθεται τὸ βοὸς ὄνομα, ἀλλὰ μετὰ προσθήκης τινός, ὡς ἔχει τὸ βόας αὔας· ὁ ταυρῶδη, τῷ βῶν ἀζαλέην· ἢ τῷ βοὸς ἑπταβοείου ἤγουν ἑπτὰ πτυχὰς ἔχον· τὸ πρὸς διαστολὴν τῶν ὁμοβοείων εἴρηται. Βωμὸν περικαλλέα λέγει ὁ ποιητής, ἐπεὶ κοσμίως καὶ αὐτὸν ἔχειν ἐφιλοτιμοῦντο οἱ παλαιοί· ἅ δέ ταυ γοῦν καὶ ταυριανὸς βωμὸς ἐπὶ μεγέθει καὶ ἐφέσιος δέ, κεράτινος. Βῶσιν ἐν ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ ἐπιβῶσι. Βώσκειν, ἐπὶ ἀλόγου ζώου λέγεται.

Βωσόμεθα, βοησόμεθα· κράσει τοῦ ο καὶ η εἰς ω· σημαίνει δὲ, τὸ ἐπικαλεσόμεθα. Βῶς, ἡ βύρσα· ὡς τὸ βῶν ἀζαλέην. βῶν δέ, τὸ σκουτάριον λέγει· ἀζαλέην δὲ τὴν κατάξηρον. Βωσοιδοῖ, βομβοῦσιν ἢ χοιροῖ. Βωστῆρες, τομεῖς. Βωστρεῖν, καλεῖν· βοᾶν· παρὰ τὸ βῶ, βοάζω· βοαστής· βοαστρῶ· καὶ κράσει βωστρῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ βοῶ βοήσω, βοητῶ· ἢ κατὰ κρᾶσιν βωτῶ· ὅθεν τὸ ἐπιβωτᾶ παρὰ ἡροδότῳ· πλεονασμῷ δὲ τοῦ σ καὶ ρ, βωστρῶ. Βώσαντι, κράξαντι. Βώσεσθε, βιώσεσθε. Βώσω, ἀντὶ τοῦ βοήσω. Βωτιάζειν, βάλλειν. Βωτιάνειρα γῆ, ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας· ἢ ἡ ἐρεθιστικὴ ἀνδρῶν· παρὰ τὸ βῶ, βώσω· βώτη, καὶ τὸ ἀνὴρ ἀνέρος. Ἰστέον δέ, ὡς τοῦ βώτης, προϋπόκειται ὁ βούτης καὶ ἰωνικῶς βώτης· ὡς ὑποδηλοῖ καὶ ὁ παρ' ἡσιόδῳ βούτης ἀνήρ· δωριεὺς δὲ τοῦ βούτης τοῦ ἐσῶ μέγα τρέψαντος, κατὰ τὸ μοῦσα μῶσα, βώτης ἐστὶ καὶ ἀφ' οὗ θηλυκὸν ἡ βῶτις· τῆς βώτιδος· ὅθεν γῆ βωτιάνειρα· ἢ παμβῶτις παρὰ σοφοκλεῖ λέγεται· ἡ πάντων τροφός· καὶ ἔστι τοῦτο καθολικώτερον· ἢ γὰρ τοι βωτιάνειρα πρὸς εἶδος ἐναλλάσσεται τὸ τῶν ἀνθρώπων· ὥσπερ πρὸς ἕτερα ζωϊκὰ εἴδη, τὸ ἱππόβοτον πεδίον· τὸ αἰγίβοτον· τὸ μηλόβοτον· τὸ βούβοτον. Ἄλλως· Βωτιάνειρα. Ἰστέον ὅτι,

Βυθμός, αὔτρον, πυθμὴν καὶ βυθμήν. Βυθός, τὸ ἄφατον βάθος. Βυκαίη, ὄργανον μαντικόν. Βυκανισταί, σαλπικταί. Βυκανίζω, σαλπίζω. Βύκανον, ἡ σάλπιγξ. Βυκινισταί, εἰκασταί. Βυκός, δασμοφόρος. Βυκτά, χίλια. δέλαια. Βυκτάων, πνεόντων, φυσώντων. Βύκτης, ὁ ἠχητικός. Ὅμηρος, ἔνθεν βυκτάων ἀνέμων. παρὰ τὸ βύω, ἔνθεν τὸ βεβυσμένος. οὐ παράγωγον, βύζω, βέβυκται. παρὰ γοῦν τὸ βέβυκται, βύκτης. Βυλλά, βεβυσμένα. Βυλλίχαι, χοραί τινες ὀρχηστῶν παρὰ λάκωσι. καὶ βυλλίχης, χορευτής. Βυλλιχίδες, ῥαχίδες. Βυνεῖν, τὸ ἐν τῷ στόματι κατέχειν τι. Βυνεύς, σκεύασμά τι ἐκ κριθίνου. Βύνη, ἡ Λευκοθέα παρὰ Λυκόφρονι. ἡ Ἰνώ. [illegible] εἴρηται δέ, παρὰ τὸ εἰς βυθὸν δῦναι. βυθοδύνη καὶ κατὰ συγκοπὴν, δύνη· ἢ παρὰ τὸ δύω δύνη· ἡ καταδῦσα εἰς θάλασσαν καὶ βύνη κατὰ τροπήν· ἢ παρὰ τὸ βύω τὸ κολυμβῶ, ὥς ἕτεροί φασιν. ἐγὼ δέ, παρὰ τὸ βύω τὸ κρύπτω. ὅθεν καὶ ἡ [illegible] βύνη. Ἡ δὲ τῆς Ἰνοῦς ἱστορία, τοιαύτη. Ἱστορία. φεύγουσα μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Παλαίμονος, διὰ τὸ διώκεσθαι ὑπ᾽ Ἀθάμαντος, εἰς θάλασσαν ἀπέπεσεν· ἐξεχύθη δὲ περὶ Κόρινθον ὑπὸ δελφῖνος. Ἀμφίμαχος δὲ καὶ Δονακῖνος ἀνελόμενοι τὸ σῶμα, ἄγουσιν εἰς Κόρινθον. Σίσυφος ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντος βασιλεύων Κορίνθου, ἀγῶνα καὶ θυσίας ἐπ᾽ αὐτοῖς ἐτησίους ἐκέλευσε γίνεσθαι. ὅθεν καὶ θεοὺς αὐτοὺς κεκλήκασι. καὶ Λευκοθέαν ἀπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης ἀφροῦ, τὴν Ἰνὼ ὠνόμασαν. ἦν δὲ τῆς Ἰνοῦς θυγάτηρ, Εὐρύκλεια. Βύξ, βυθός. Βύουσαν, κρύπτουσαν. Βύουσι, φράττουσι, καλύπτουσιν. ἔνθεν καὶ ἀκρόβυστος, ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων πόσθης. Ἐρῶ δέ σοι τὸ ἔτυμον οὗ κύειν θέλεις.

Βυττεῖν, βαττίζειν. Βύρθακος, βάτραχος. Βυρικόμενος, πνιγόμενος, τραχηλιζόμενος. Βυριόθεν, οἴκοθεν. Βύριον, οἴκημα. Βύρμακας, μύρμηκας. Βυρμός, σταθμός. Βυρρός, κάνθαρος. Τυρρηνός. Βύρσα, παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω, ὁ μέλλων, αἰολικῶς δέρσα· καὶ δέρσα ἡ βύρσα, ἡ ἐκδερομένη τοῦ σώματος· ἢ παρὰ τὸ ῥύω ῥύουσα, καὶ βύρσα· ἡ περιρρεομένη τῷ ἱδρῶτι. Βυρσαίετον, τὸν Κλέωνα λέγει Ἀριστοφάνης, διαβάλλων αὐτόν. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ τῆς βύρσης, καὶ τοῦ ἀετοῦ. ἁρπακτικὸν γάρ ἐστι τὸ ζῶον ὁ ἀετός. τὸ δὲ ἀγκυλοχείλης, ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ. ὁ ἐπικαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων. ἐπὶ δὲ Κλέωνος, τὰς χεῖρας ἀγκύλας ἔχων, πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἁρπάζειν. διὰ τοῦτο ἀετῷ αὐτὸν ἀπείκασε. Βυρσάριος, τοῦ [illegible]. Βυρσίνης, μυρσίνης. ἦν δὲ αὕτη γυνὴ Ἱππίου τοῦ τυράννου. Βυρσοδεψεῖ, ἐργάζεται βύρσας. ὅθεν βυρσοδέψης, ὁ βυρσεύς. Βυρσοδέψην, Παφλαγόνα λέγει Ἀριστοφάνης, ἐπεὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κλεώνυμος, ἐργαστήριον εἶχε δούλων βυρσοδεψῶν. ἢ τὴν ἀπληστίαν δείκνυσι τοῦ Κλέωνος, ἀφ᾽ ἧς τύχης ὁρμώμενος, ἐπρώτευσε τῶν Ἀθηναίων. καὶ Βυρσοπαφλαγόνα λέγων αὐτόν, συνέμιξε τὸ ἔθνος καὶ τὴν τέχνην. Βυρσοκάπηλον, τὸν Κλέωνα. Βύρτη, λύρα. Βυρώδης, δυσώδης. Βύσαι, πληρῶσαι, φορτῶσαι, κρύψαι. Βυσσαλεύοντα, τῷ βυσσῷ ἐφελκουμένῳ. Βύσταλοι, βόθροι. Βύσας, πλήσας, φράξας. Βυσαύχην, ὁ συνέλκων τὸν τράχηλον καὶ τὸν αὐχένα μικρὸν ποιῶν, καὶ τοῖς ὤμοις συνέλκων. Βύσσινα, ἡ βύσσος, καὶ λίνου τι εἶδος παρ᾽ Ἰνδοῖς. ἤδη καὶ παρ᾽ Αἰγυπτίοις, ἀπὸ ξύλου τι ἔριον γίνεται. ἐξ οὗ τὴν ἐσθῆτα λινῷ ἄν τις μᾶλλον φαίη προσεοικέναι, πλὴν τοῦ πάχους. ἔστι γὰρ παχύτερος. τοῦ δένδρου ὁ καρπός. καὶ βύσσινα, πορφυρᾶ. Βύσσινον, κόκκινον. Βυσσοβαρῆ, μεγάλα. ἀπὸ τῶν καταφερομένων εἰς βυθόν, διὰ τὰ βάρη. Βυσσοδομεῖν, τὸ ἐν βυθῷ τινι οἰκοδομεῖν, καὶ κατασκευάζειν. Βυσσοδομεύων, ὁ ἐν ἑαυτῷ ἐν βάθει διαλογιζόμενος, καὶ κεκρυμμένα βουλευόμενος· ἢ ἐνθυμούμενος. Βυσσοδομεῦντες, ἐκ βάθους σκεπτόμενοι. καὶ βύσσωμα θύραν δικλώστου λίνου βυσσώμασι ῥόμβου φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους. Βυσσόν, βάθος. ὀξυτόνως. βαρυτόνως δὲ σημαίνει βαφὴν, ἐκ πορφύρας. Βυσσός, βυθός· αὔτρον, πυθμὴν, καὶ χάσμα. ἀπὸ τῆς ὕσγης παραλαμβανόμενον. ἢ μείονα σημαίνει, ἢ πλεονάσει, γίνεται ἄβυσσος. ὀξύνεται δὲ καίτοι τοιοῦτον. Τὰ εἰς σος ὀνόματα δισύλλαβα μὴ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, διπλοῦν ἔχοντα τὸ σ, ὀξύνεται. κισσός, πισσός, βυσσός. αὕτη παραιτεῖται τὸ Τέσσος, κύριον ὄνομα. Βυσσοφαρεῖ, μεγαλοφαρεῖ. Βυσσόφρων, κάτωθεν ἐκ σπλάγχνων βουλευόμενος, καὶ ἐκ βυθοῦ φρονῶν. Βυστάγα, πτύγια. Βυστίχοις, τοῖς ἐν θαλάττῃ βρόχοις. Βύστραι, αἱ τῶν λαχάνων ἐνθέσεις· ἔνιοι δέ, τοὺς ἐκ τῶν λαχάνων ὁρμάθους. Βύτανα, κόνδυλοι· οἱ δὲ βρύτανα. Βύτθαν, τὴν ψάρα. Βυτθίν, πλῆθος. Βυτίνη, λάγυνος ἢ ἀμίς. Ταραντῖνοι. ἢ γυναικεῖον. Βύττος, γυναικὸς αἰδοῖον. Βύω, τὸ κλείω. Βύωσι, φράξωσι. Βύω, τὸ ἀποσφραγίζω. Βύων, τὰ ὦτα, ἀποφράττων. Βυώσης, πληρούσης, καλυπτούσης, κρυφθείσης. Βυωτήν, τὴν ἄρσιν.

ΤΟ Β΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω·

Βῶ, σημαίνει τρία. τὸ τρέφω. βῶ τὸ πατῶ. βῶ, τὸ βαίνω. ἐξ οὗ ὁ μέλλων βήσω. καὶ βίβημι τὸ πορεύομαι. καὶ βῆμα, καὶ βῆσαι. Βῶ, τὸ λέγω. ἐξ οὗ τὸ βάζω. Βωβός, πηρός. Βωβούς, χωλούς. Βωβύζειν, σαλπίζειν. Βώδιον, βοίδιον. Βωθεῖν, ὁμιλεῖν, βοηθεῖν. Βωθοῦντας, βοηθοῦντας. Βωθύσσειν, ὁρμᾶν. Βωθυσία, ἀντὶ τοῦ βουθυσία. Βωκάθινον, βωκός, τρυφερὸς χιτών. Βώκαρος, τὸ ἔαρ. ὑπὸ Τροιζηνίων. διὰ τὸ τῷ βίῳ χαρὰν φέρειν. Βωκολικᾶν, ἀοιδᾶν. δωρικῶς ἀντὶ τοῦ βουκολικῆς ἀοιδῆς. ὁμοίως μῶσαν, ἀντὶ τοῦ μούσης. Βωλάκιον, χωρίον βώλους ἔχον. Βῶλαξ, βῶλος, γῆ. Βωλία, βωλίς. μάζης εἶδός τι ἐν ταῖς θυσίαις. Βωλίνας καλιάς, ἢ πηλίνας καλιάς. Βώλιον, ἡ βῶλος ὑποκοριστικῶς. Βωλόναι, ἃ μὲν κολοιάς, οἱ δὲ τὸ κίλλαιον ἀκούουσι, διὰ τὸ ἀνακεχῶσθαι παρὰ Σοφοκλεῖ. Βῶλος, ἡ γῆ. καὶ βῶλος ἄγρα, ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προφιλοτιμουμένων. ὁμοίως τῷ, θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ. Βωλώρυκα, τὴν σπαλάκωνης. Βωμακεύματα, τὰ βωμολοχεύματα. οἱ δέ, τὰ εὐτράπελα καὶ γελωτοποιά, ἢ τὰ κολακικά. ἄλλοι δὲ τὰς συκοφαντίας ἢ τὰ πανουργεύματα. Βώμαξ, ὁ βωμολόχος. ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. τάσσεται δέ, καὶ ἐπὶ τῶν μαλακιζομένων. Βώμεια, αἱ περὶ τοὺς βωμοὺς λόφοις καλουμένους κατ

ἐλέγετο ὁ ῥίνδων τὴν ὀρχήστραν καὶ γυναικεῖα ἱμάτια· ὅθεν καὶ τὰς μαχλάδας, βρυδαλίχας καλοῦσι· Βρύει καρποῖς τὸ δένδρον βρύει ἀγαθά, ἀντὶ τοῦ πηγάζει βρύει ὁ λειμὼν ἄνθεσιν, ἀντὶ τοῦ θάλλει. καὶ βρύει, ἐπὶ τοῦ ἀνθεῖν. βλύειν δὲ, ἐπὶ τοῦ ἀναβάλλειν. βλύζειν ἐπὶ τοῦ ἀναπέμπειν ὕδωρ· Βρύελλα, τὰ βροῦλλα, καὶ βρύλλια. βρυλλίω δὲ δεῖ ται·

Βρύθακες, χιτῶνες βομβύκινοι ἢ γένος ἱματίων· Βρύκαι, αἱ ἱεραὶ ὑπὸ δωριέων· Βρυκανίσομαι, βοήσομαι· Βρυκάω, ἐσθίω· Βρυκέδανος, πολυφάγος· οἱ δὲ, μακρός· Βρύκος, κήρυξ· οἱ δὲ, βάρβαρος· οἱ δὲ, ἀττέλεβος· Βρύκουσα, τρώγουσα· κατεσθίουσα· τοὺς ὀδόντας τρύζουσα· Βρυκταία, εἶδος βοτάνης· Βρύκω, τὸ ἐσθίω· παρὰ τὸ βορεύω, βορύκω, καὶ βρύκω· Βρύκων, συνερείδων τοὺς ὀδόντας μετὰ ψόφου· Βρῦλλαι, πιεῖν· Βρύματα, μυρήματα· Βρυλλοχισταὶ, οἱ αἰσχρὰ προσωπεῖα περιτιθέμενοι γυναικεῖα, καὶ ὕμνους ᾄδοντες· Βρύλλων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἐξ ἀπαλῶν ὀμμάτων ὑποπιὼν καὶ μεθύων· σύμμαχος δὲ, ὑποπίνων ἐκ μιμήσεως τῆς τῶν παίδων φωνῆς· Βρυθαλλὸν, ῥεῦσμα.

Βρυχὸν, κιθάραν θρᾷκες· Βρύξαι, δακεῖν· καταπιεῖν· Βρύακος, ἡ ἄγκυρα. ἢ τὸν βυθὸν ἀκοῦσαι· Βρύον, τὸ ἐκ τῆς θαλάσσης ἀχυρῶδες ἐκφερόμενον, καὶ τὸ προχεόμενον· Βρυόχον, κήρυκα· Βρυσειαὶ, καὶ αὐγειαὶ, πόλεις οὐ πολλαὶ, ὀνομάζονται· πολῖται δὲ τῶν αὐγειῶν, αὐγειάτης· τάχα γοῦν βρυσεάτης ὁμοίως· ἔστι δὲ φασὶ καὶ λοκρίδος πόλις αὐγειαί. δοκεῖ δὲ γράφεσθαι εἶναι τὸ βρυσειαὶ, καὶ αὐγειαί· Βρύσις, παιὴν διαγωγὴ, ἢ τὰς τοῦ νοῦ λύει λύπας· Βρύσαι, κρημνοί· καὶ πόλις κρημνώδης· Βρυτάδαι, ὄνομα γένους ἀττικοῦ· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας· Βρύττανα, κονδύλοις·

Βρύτια, τὰ τῆς σταφυλῆς πιέσματα· παρὰ τὸ τοὺς βότρυς βρύτια· οἱ δὲ ἀττικοὶ, τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀλέσματα· Βρυττοί, χιτῶνες· Βρύτιχοι, βάτραχοι μικροὶ, ἔχοντες οὐράς· Βρυττία, ῥίζα τις, οὕτω καλουμένη· Βρύττειν, ἐσθίειν·

Βρυττία στέμφυλα, ἔνιοι, εἶδος σκορόδου· Βρύττιον, πόμα ἐκ κριθῶν· Βρύττοντες, πυρέττοντες· οὕτως οἱ ἀθηναῖοι, παρὰ τὸ βρύχετον, ὃ σημαίνει τὸν πυρετόν· Βρυττὸν, πᾶν τὸ ἐκ τρυφῆς βρωτόν· Βρύττος εἶδος ἐχίνου πελαγίου. ὥς φησιν ἀριστοτέλης, οἱ δὲ ἰχθύν· οἱ δὲ, τρισυλλάβως, βρυγγόνιον· Βρύχα, ἡ ὑποβάθρα ποιητικῶς· ὑποβρύχιον γράφεται, τὸ ὑπὸ τῶν κυμάτων καλυπτόμενον· Βρυχαίνα, σάλπιγξ καμπύλη· Βρυχᾶσθαι, ἐπὶ λέοντος λέγεται, καὶ ἐφ᾽ ὧν οὐκ ἔστιν ἴδιον ὄνομα τῆς φωνῆς· δῆλον ὅτι, ἐπὶ ἄρκτου, καὶ παρδάλεως· Βρύχει τὶς τοὺς ὀδόντας, μεταβατικῶς αἰτιατικῇ· ὅταν κατά τινος ὀργὴν ἔχῃ, καὶ σφίγγει αὐτοὺς ὡς συντριβομένους ἀλλήλαις, ἀποτελεῖν κτύπον· λέγεται βρύχειν, καὶ ἐπὶ ποταμοῦ· καὶ βρύχει τοὺς ὀδόντας, οὐ τρύζει· Βρύχεται, μαίνεται· κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων· Βρυχετὸν, πυρετόν· Βρυχηθμὸς, στεναγμός· οἰμωγή· Βρύχιον, βυθιζόμενον· καὶ βρύχια ὕδατα, τὰ ὑπὸ γῆς ἐσφιγμένα· καὶ διερχόμενα, ἢ χοὴν ἄνωθεν ἀποπλοῦντα· Βρυχὶς, κλῆμα· Βρυχμαὶ, ψόφοι· Βρύχος, ποταμός· Βρυχὸς, κήρυξ· Βρύω τὸ θάλλω, δοτικῇ συντάσσεται· βρύειν κυριολεκτεῖσθαι λέγεται, ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἀνθεῖν· ἐκ δὲ τοῦ κυοῦντος ῥήματος, ἐκλήθη καὶ ἔμβρυον, τὸ ἔνδον γαστρὸς βρύον· ὅτι ἀνθοῦν· ὅτι δὲ βρύειν πρὸς τοῖς ὕστερον ἐπὶ ὕδατος λέγεται πηγαῖον καθὰ καὶ τὸ βλύζειν, ἐξ οὗ καὶ τὸ οἶνον ἀποβλύζων, δηλοῖ καὶ ἡ βρύσις. ἧς πρωτότυπον ἐστὶ τὸ βρύω· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἀναβιβρύχει· ὃ καὶ ἀναπιδύειν λέγεται κοινότερον· ἄλλως δὲ γε κωμικῶς, τὸ θολυνεῖν καὶ καχυδεῖν, ὡς αἱ παρὰ τῷ ἀθηναίῳ χύσεις, δηλοῦσιν οἱ ποταμοὶ ἀθάρας καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέα· διὰ τῶν στενωπῶν τονθολυγοῦντες ἔρρεον· οἷον ποιοῦντες χοὴν ἀποπλοῦντες· ὅθεν ἴσως τονθορύζειν· Βρυώδες, δυσώδες· Βρῶμα, ἡ φωνὴ τοῦ ὄνου· Βρωμᾶσθαι ἐστὶ, τὸ πεινῶντα τὸν ὄνον ὀγκᾶσθαι· καὶ βρωμᾶσθαι, ὀγκᾶσθαι· Βρώματα πληθυντικῶς, οὐ βρῶμα· οὐδὲ βρῶσις· Βρώμη, τροφή· ἐκ τοῦ βέβρωμαι βέβρωσαι, βρῶσις· οὕτως ἐκ τοῦ τίτρωμαι, τρώμη ἰωνικῶς· ἴσως, ἡ τρῶσις· ὡς ἐκ τοῦ ἔρρωμαι, ῥώμη· Βρώμησις, ἡ φωνὴ τῶν ὄνων καὶ βρωμᾶσθαι· βρωμώμενοι τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ ἡμιόνων ἐρεῖς· εἴρηται καὶ ὀγκώμενοι· καὶ ὀγκηστὰς ἔνιοι τῶν ποιητῶν, τοὺς ὄνους ἐκάλεσαν· Βρωμηστὴς, χορτοφάγος· καὶ ὄνος διὰ λιμὸν ὀγκούμενος· Βρωμὸν, θυμιατήριον καὶ ἑστίαν λέγομεν, ἐφ᾽ ὧν τοῖς θεοῖς θύομεν· ἢ πῦρ ἀνακαιόμενον· οὕτως οὐ καλῶς κυριώτατα, ἐφ᾽ ἧς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ἀνάπτεται· Βρῶμος, τὸ στυφὸν καὶ βρῶμος, παρὰ ὀξύτονον, ἀλλὰ καὶ λέγεσθαι ἐπὶ τῆς δυσωδίας· μέχρι οὖν εὑρίσκεται ἐπὶ δυσωδίας· Βρωμώμενοι, βρῶμον ἐσθίοντες· Βρῶσις, ἡ τροφή· Βρώσομαι, κακῶς ὁ φαβωρῖνος· οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, τῷ ἔδομαι χρῶνται καὶ κατέδομαι· Βρωτὸν, βρῶσιν τροφήν·

ΤΟ Β', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ'·

β ύας, εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ· δίον· καὶ βύας ὤφθη, καὶ βυαὶ ὤφθησαν· Βυβλίον καὶ βιβλίον, διαφέρουσι· βυβλίον λέγεται τὸ ξυλοχάρτιον, καὶ τὸ ἄγραφον· ὡς τὸ, ἐπὶ τῷ βιβλίῳ σου πάντες γραφήσονται· βιβλίον δὲ τὸ γεγραμμένον· Βύβλινον παρὰ ὁμήρῳ, Ω ἐπίδησε θύρας ἐν ὀδυσσείας φ, χαινίον ναυτικόν· ἔστι καὶ νόει κεῖνο, εἴ τι καὶ τί πείσεται· Βύβλινον δὲ, οὐ τὸ ἐκ βίβλου ὅ ἐστι παπύρου αἰγυπτίας, ἀλλὰ βοτάνης τινὸς ἐμφεροῦς παπύρῳ· οἱ δὲ καννάβινόν φασιν· ἕτεροι δὲ, τὸ ἐκ φιλύρας· διφορεῖται ἡ ῥηθεῖσα βίβλος κατὰ τὸ δίχρονον· ὅτι βίβλινον καὶ βύβλινον, διχῶς οἱ παλαιοὶ γράφουσιν· ὡς δὲ ἡ βύβλος τὸ φυτὸν συντελεῖ καὶ εἰς τὸ ὑποδεῖσθαι, ὁ βυβλινοπέδιλος δηλοῖ· οὐ χρῆσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς· Βυγὴ, πηγή· Βυδοὶ, αἱ μουσικαί· ἢ κρουμά τι· σοφοκλῆς· Βύειν, ἐπὶ ὤτων· καὶ τὸ μύειν ἐπὶ ὀφθαλμῶν συμμύειν ἐπὶ στόματος· Βύειν ἀντὶ τοῦ ἐμφράττειν, οὐ μόνον ἐπὶ ἀκοῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ στόματος· λιβανίος· συστρέψας τὸ ἡμιτύβιον, ἔβυσε τὸ στόμα· Βύζα, ἡ κωνσταντινούπολις· Βυζάντης, πλῆθος· Βυζάντιον ἡ πόλις, διὰ τὸν βύζαντα τὸν θρᾴκης βασιλέα· Βύζειν, τὸ πυκνῶς μετέχειν· Βυζὴν, ἀθρόως πυκνῶς· ἐπαλλήλως· ἐπισυνηγμένως· ὡς τὸ, ὁ δὲ τὰ φρέατα φορυτοῦ καὶ τῆς ἐπιτυχούσης ὕλης βύζην ἐνέπλησε· καὶ βυζὴν τὰς τριήρεις ὁρμίζοντες· Βύθαλον, βύσμα· Βυθίζων, τρίζων ἐν βυθῷ· καὶ βυθίζω, αἰτιατικῇ· Βύθιος, ὁ ἐν τῷ βυθῷ·

χιάζει, καθαπτεῖ. Βρόγχος, ὁ λαιμός· ὃν καὶ φάρυγγα καλοῦσι· καὶ ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῶν τὰ βράγχια ἐχόντων· εἴρηται δὲ
παρὰ τὸ βρέχω· βρέχος τις ὤν· ὁ ἐν τῷ σιτεῖσθαι καὶ πίνειν βρεχόμενος· ἡ μὲν συνήθεια βρόγχον λέγει· οἱ δὲ ἀρχαῖοι,
βράγχον· ὅθεν καὶ βραγχιᾶν, τὸ παθητικὸν εἴρηται· περιττεύει δὲ ἡ λέξις τοῦ βρόγχου, ἀπὸ τοῦ γινομένου ἤχου ἐν τῷ κα
ταπίνειν. Βρόδα αἰολεῖς, τὰ ῥόδα. Βρόκοι, αἱ ἀττέλεβοι ἀκρίδες. Βροκὸς, μωρὸς· ἕλληνες. Βρόκων, ἀμαθὴς ἀπαί
δευτος· οἷον βόσκημα. Βριμέον, ὀζόμενον. Βρομέω, πνῶ, ἠχῶ. Βρομήσει, φυσήσει, ψοφήσει. Βρομία χάρις,
παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν ταῖς νεφέλαις, αἱ διονυσιακοὶ ἀγῶνες· ἐν οἷς ἅμιλλα τῶν χορῶν. Βρόμιος, ὁ διόνυσος παρὰ
τὸν βρόμον· καὶ γὰρ τῆς σεμέλης κεραυνωθείσης, ἥρπασεν γὰρ τοῦ ἑρμοῦ κατὰ βούλησιν τοῦ διὸς, ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς,
βρόμον καὶ ἦχον βροντῆς· ἢ ὅτι μετὰ τυμπάνων, καὶ βρόμον ἤγουν ἦχον, ἐν ὄρεσιν σὺν βάκχαις, καὶ σατύροις, καὶ σειληνοῖς,
ἐτρέφετο. Βρόμος κυρίως, ἐπὶ ἀνέμου· καὶ ἐπὶ πυρός· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ βρέμειν· ταραντῖνοι δὲ καὶ τὸν βρόμον λέγουσι καὶ
σπέρμα λεπτῆς κριθῆς ὅμοιον· τὸ κοινῶς δηλαδὴ λεγόμενον βρόμιον· τὸ μέντοι βρωμᾶσθαι, ὃ καὶ ἐκλέγεται, φασὶν αὐτὸς
ἐπὶ τῶν ὄνων τίθεσθαι, ὅτι λιμώττουσι, ἵνα ἤ φασὶ βρωμᾶσθαι, τὸ βρώμας ὅ ἐστι τροφῆς δεῖσθαι. Βρόμος, βοτά
νη ὁμοία σίτῳ, μὴ ἔχουσα γόνατα· καὶ βρόμος, ἰδίωμα ἤχου· ἦχος· καὶ ὄρτυγος εἰς ὃν, ἔλαφοι οὐροῦσι, καὶ ἀφοδεύουσι·
καὶ σπέρμα λεπτῆς κριθῆς· καὶ ὀσμὴ, καὶ χόρτος. Βρόνδον, εἶδος διαλέξεως. Βροντᾷ, ἀντὶ βροντῆς. Βροντεῖον, μηχα
νή ἐστιν ὃ καλεῖται βροντεῖον· ὑπὸ τὴν σκηνὴν ὄπισθεν ἀμφορεῖς ἔχον ψηφῖδας θαλασσίας· οἱ δὲ λίθους χαλκοῖς εἰς οὓς
ψῆφοι κατάρχονται· καὶ κυλιόμενοι ἦχον ἀποτελοῦσι. Βροντὴ, ἡ ὑπὸ πνεύματος ἐν τοῖς νέφεσι γινομένη ἔκρηξις· ἤ τις
πρὸς τὴν τῶν νεφῶν πυκνότητα βίᾳ φερομένη, ποιεῖ ἐν τῷ ἀέρι ψόφον· ἢ ὅταν πνεῦμα ξηρὸν καὶ βίαιον κοιλότησι νεφε
λῶν ἐναποληφθὲν, καὶ γὰρ ἐναντίας τοῖς κοιλώμασι τῶν νεφῶν ἐνστρεφόμενον, ζητεῖ διέξοδον πρὸς τὰ ἄνω, ἀντιχοῦσαι
μὲν οὖν ἐπὶ τῆς ἄγαν πυκνώσεως αἱ νεφέλαι, τὸν τραχὺν ἐκεῖνον ἐκ τῆς τοῦ πνεύματος παρατρίψεως ἀποτελοῦσιν ἦχον·
ἐπειδὰν δὲ ὥσπερ πομφόλυγες περιταθεῖσαι τῷ πνεύματι, ἐπὶ πλεῖον ἀντέχειν καὶ στέγειν ἀδυνατήσωσι, βιαίως ἀπορ
ρηγνύμεναι, καὶ πρὸς τὴν ὄξυν ἀπαντῶν διιεῖσαι τὸ πνεῦμα, τοὺς κατὰ τὰς βροντὰς ἀποτελοῦσι ψόφους, καὶ ἀστραπὴν ἐρ
γάζεσθαι πέφυκεν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸν βρόμον, ὃ σημαίνει τὸν τοῦ πυρὸς ἦχον· ἔμπυρος γάρ ἡ βροντή. Βρόντημα, ὁ
ἐμβρόντητος. Βρόξαι, ῥοφῆσαι. Βρόστομος, βραχύτερος. Βρόταχον, τὸν βάτραχον ἴωνες. Βροταὶ, γυναῖκες. Βρο
τεία, ἀνθρώπεια· καὶ ἀνθρώπινα. Βροτοδαίμων, ἡμίθεος. Βροτοειδέσιν, ἀνθρωπίναις. Βροτόεντα, αἱματώδη.
βρότος γὰρ, τὸ μετὰ κόνεως αἷμα· ἢ βροτόεντα, ᾑμαγμένα· βροτὸς γὰρ τὸ μετὰ κονιορτοῦ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου. Βροτολοιγὸς,
κοινότερον μὲν ὁ ἀνδροφόνος· δύναται δὲ σκωφθῆναι ὁ ἄπτιχος ἰατρός· ὁ δὲ κωμικός φασι, βροτολοιγὸν ἰδίως
τὸν ἐφ' ὧν καὶ ἀσχολαγὸν λεγόμενον, κατ' ἀναλογίαν τοῦ ματαιολαίου· διὰ τὸ τοῖς τοιούτοις παρατόποις γίνεσθαι, τοῦ
μὴ κύειν τὰς γυναῖκας· καὶ οὕτως ἐπ' ὀλέθρῳ βροτῶν εἶναι. Βροτολοιγὸς, ἀνθρώπου φθορεύς. Βρότον μέλανα λέγει, ὡς εἴ
περ εἶπε μέλαν αἷμα. Βρότος κυρίως, ὁ ἐξ αἵματος μολυσμός· οὐχ ἁπλῶς μέντοι αἵματος, ἀλλὰ βροτείου ὅ ἐστιν ἀν
θρωπίνου· καὶ βαρύνεται πρὸς διαστολὴν τοῦ βροτὸς τοῦ κατ' ἄνθρωπον· οὕτω καὶ κακὸς μὲν τὸ ἐπίθετον ὀξυτόνως, κάκος δὲ
βαρυτόνως, λαστὴς λατῖνος. Βροτὸς, γράφουσιν οἱ παλαιοὶ, ὁ οἷον μορτὸς ἤγουν μεμορμένος, ὁ τῇ εἱμαρμένῃ ὑποκείμε
νος· ὁ δὲ μῦθος παρὰ τὸν βρότον παράγει τὴν λέξιν· ὅπερ ἐστὶ μολυσμὸς αἵματος· ἤτοι λύθρον, τὸ ἐκ τῶν μυθουμένων
γιγάντων· ἄλλως δὲ κοινότερον παρὰ τὸ ῥέω γίνεται ῥοτὸς, ὁ τῇ ῥοῇ ὑποκείμενος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β αἰολικῶς, βροτός· ὁ
μοίως τὸ ῥάδιον, βράδιον· ῥάκος, βράκος· ῥόδον, βρόδον· ῥίζα, βρίζα· ἴσως δὲ καὶ ῥῶ, βρῶ· ἐξ οὗ βρῶσις· ἢ οἷον ῥῶσις τῶν ζών
των· ῥυτὴρ, βρυτὴρ ὁ χαλινός· ταῦτα πάντα αἰολικά· δηλοῦσιν οἱ παλαιοὶ φάμενοι, ὅτι προστιθέασιν οἱ αἰολεῖς τὸ β τῷ
ρ, ἡνίκα ἡ ἐφεξῆς συλλαβὴ ἔχει ἢ τὸ κ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ζ, ἢ τὸ τ· τὸ δὲ βροτὸς ἐν ταῖς συνθέσεσι, προσλαμβάνει τὸ μ· οἷον,
τερψίμβροτος· φαεσίμβροτος· κλεόμβροτος· ἐναρίμβροτος αἰχμή· πεισίμβροτος ἄγρα· δίχα δὲ τοῦ μ, ἀμφιβρότη·
καὶ ἄβροτη νύξ. Βροτὸς τὸ ἐπίθετον, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔστιν ἐπίθετον· ὁμοίως ἀήτης ἀνέμου ὤν, ἀήτης ἀντὶ ἁπλῶς
ἀνέμου λαμβάνεται. Βροτοῦ ἀνέρος, ἐντελὲς τὸ φράσαι· βροτὸν δὲ γε μόνον εἰπεῖν, ἐλλιπὲς ἔχει. Βροτοφθόρος, ἀν
θρώποις φθορεύς· φυτῆσιν, ἀπατῶν. Βροτῶν πόλιν παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἢ παρέλκον ἔχει τὸ βροτῶν, ἢ τὴν κατοι
κουμένην δηλοῖ καὶ μὴ ἁπλῶς οὕτω, καὶ ὁμωνύμως πόλιν. Βρουλὸς, πονηρός. Βρουῶ πατεῖν· βροῦτος ἐκ κριθῶν πόμα.

Βρυμάλιον, παρὰ τὸ ἐξ ἀγροτρίων βρώματα τρέφεσθαι ἅλις· ἔστι δὲ ἡ λέξις, ῥωμαϊκή. Βροῦκος, ἐνεὸς, ἢ μαινόμενος.

Βροὺξ, τράχηλος· βρόγχος. Βρούτιδες, γυναῖκες οὕτω καλούμεναι· οἱονεὶ σιβύλλαι ἢ προφήτιδες. Βρουχάλ, θερ
μός. Βρούχετος, βάραθρος· βάτραχον δὲ κύπριοι. Βρουχέως, σαφῶς· συντόμως αἰολεῖς. Βροῦχος, εἶδος ἀκρίδος
παρὰ τὸ βρύχειν τὸ ἐσθίειν· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ μάσταξ καλεῖται, παρὰ τὸ μασᾶσθαι· καὶ βροῦχος, ἡ κάμπη· ἢ ἡ νεογνὸς καὶ
ἄπτερος ἀκρίς· βροῦχος δὲ παρὰ τὸ βρύχειν· ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίειν. Βροχθίζω ποιητικῶς, ὁ καταβροχθίζω, τὸ καταπίνω·
καὶ ἀθρόως καὶ ἀπλήστως εἰσφορῶ. Βρόχθος, τὸ ὀλίγον πόμα· καὶ ἡ φάρυγξ, δι' ἧς καταπίνομεν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βρέχω,
βέβροχα. Βροχμώδης, νοτερὰ καὶ ἁπαλή· δημοσθένης. Βροχμὸν, τὸ βρέγμα. Βρόχοι, ἅμματα. Βρόχος λέγε
ται, ἡ κοινῶς λεγομένη θηλέα· ὡς ἀριστείδης. Βρόχον κρεμαστὸν ἀρτάνης ἀνήψατο· λέγεται δὲ βρόχος· κοινῶς, καὶ πᾶν
ὃ ποιεῖ, ἀντὶ τοῦ κρεμάμενος κίνδυνος. Βρύα, ἃ γίνεται μὲν ἐπὶ τῶν πετρῶν· λέγεται δὲ καὶ σκάφος· ἢ σκαφίς· ἐπιτίθεται δὲ
ἁγνισμοῦ χάριν. Βρυάζει, θάλλει· γαυριᾷ· ἢ δαψιλεῖ τροφῇ. Βρύαθον, βρυασμόν. Βρυαλιγμὸν, ψόφον ἦχον. Βρυα
λίκται, πολεμικοὶ ὀρχησταί. Βρυαλύζων, διαρρέουσιν. Βρυανίων, μετεωριζόμενος· καὶ κορυνῶν. Βρυάσομαι, ἀνα
βακχεύσομαι, μετά τινος κινήσεως. Βρυγοὶ, ἔθνος ἰλλυρίας. Βρυγκὸς, ἀφανὸς νεκρός. Βρυγμὸς, καταπάλαισις,
καὶ νόσος, ἀπὸ τοῦ βρύχειν ὅ ἐστι τοῖς ὀδοῦσι πρίζοντα, ψόφον ἀποτελεῖν· ὡς ἐν ῥίγει συμβαίνει· καὶ βρυγμὸς, ἡ σύντριψις
ὀδόντων· ὁ τρισμὸς ὀδόντων· ἢ μύλων ἀκόνησις· παρὰ τὸ βρύκω, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω· ὡς γὰρ νύσσω νυγμὸς, οὕτω καὶ βρύκω·
βρυγμός. Βρυγχὸς, βρόχος. Βρυδαλίζειν, ἐκλέγειν. Βρυδαλίχα, πρόσωπον γυναικεῖον· παρὰ τὸ γελοῖον καὶ αἰσχρὸν
τίθεται

ἐοχμὸν διὰ τοῦ χ̄· καὶ διωγμὸν, ἢ ἰωχμὸν, ἢ ἀλήξ. Βρέχω, τὸ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς οὐ μέλλων βρέξω. Βρῦγμα, τὸ
μετὰ βρυχηθμοῦ ἀναπνεόμενον. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ρ̄ τιθέασι παρὰ τῷ ἱπποκράτει· καὶ βρῦγμα, ἀπόπτυσμα ἀπὸ θώρακος,
παρὰ ἱπποκράτει. Βρησαῖος, ὁ διόνυσος. Βρήσσουσι, βληχῶνται φωνεῖ τὰ πρόβατα. Βρητὴς, ἀλεκτρυὼν ἐνιαύ-
σιος. Βρηχανώμεθα, φωτονῶντες· ἢ χασμώμεθα. Βρῖ, ἐπιτατικὸν μόριον ἐξ οὗ καὶ βριαρὸς, ὁ ἰσχυρός· γίνεται κατὰ πλεο-
νασμὸν καὶ παραγωγὴν ὄβριμος. ὅθεν καὶ ὀβριμοεργὸς ἐκεῖθεν. καὶ ὀβρίκελα παρὰ αἰσχύλῳ, λεόντων σκυμνία τὰ δὲ
λαδὶ ὄβριμα καὶ κάλα. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι τὰ ὄβρια, καὶ ὀβρίκελα, λεόντων καὶ λύκων σκυμνία. καὶ ὅτι βρίκελα,
διὰ δίχρονου τὰ μορμολύκεια. παυσανίας μέντοι περὶ τούτου φησὶν, ὅτι βρίκελα, προσωπεῖα βροτοῖς ἴκελα. ἢ βριξὶν
ἴκελα. ὁ δ' αὐτὸς καὶ βριμοῦσθαι λέγει τὸ μετά τινος ἀπειλῆς ἐκφοβεῖν. καὶ αἴλιος διονύσιος δὲ, βριμοῦται φησὶν, ἀν-
τὶ τοῦ ἀπειλεῖ. ἄλλοι δέ φασι βριμᾶσθαι, ἐν δευτέρᾳ συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων. ταῦτα δὲ πάντα, ἐκ τοῦ βρῖ ἐπιτατι-
κοῦ παράγονται. ὅθεν καὶ βριμὼ πεπλασμένον τὸ δαιμόνιον φοβερόν. ὅτι βρίγες, φρίγες ἐλέγοντο, ὁ γεωγράφος δηλοῖ. καὶ
βριάρεως κύριον. καὶ τὸ βρίθω, καὶ τὸ βρίθος. καὶ ὁ βριθὺς, ἀπ' αὐτοῦ παράγονται. Βριαγχόνην, βάτραχον φωκεῖς.
Βριάει παρίστιε δ', ἐνισχύει. κρατύνει. Βρίακχος θηλυκῶς, ἡ βάκχη. ἡ βριαρῶς ἰακχάζουσα. Βρίαι, τὰς ἐν ἀγροῖς
κώμας. Βριαρὴ, βαρεῖα· ἰσχυρά. Βριάρεω στῆλαι, αἱ ἡράκλειαι λεγόμεναι. Βριάρεως, ὁ ἑκατόγχειρ θεός. Βριαροί,
ἰσχυροί· βαρεῖς· στερεοί. Βριαρὸν, ἰσχυρόν· βαρύ. παρὰ τὸ βία βιαρὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ̄ βριαρόν. ἔνθεν τὸ βριάρεως. ἢ
παρὰ τὸ βρίω. ἀφ' οὗ καὶ βρίθω. Βριαρόχειρ, ὁ δυνατὸς καὶ ἰσχυρὸς τὴν χεῖρα. Βρίγες, οἱ μὲν φρύγες· οἱ δὲ βάρβαροι. οἱ
δὲ σολοικισταί, ἰόβας δὲ, παρὰ λυδοῖς φαίνεται βρίγα λέγεσθαι, τὸν ἐλεύθερον. Βρίγκος, ἰχθὺς κητώδης. Βριηκώμενοι,
ὀργιζόμενοι μυκώμενοι. Βρίζειν, τὸ ἀπονυστάζειν. κυρίως δὲ τὸ βαρέως ἢ μετὰ τὴν βορὰν ἵζειν. τὸ μὲν βρίζειν, τὴν πα-
ντελῆ ἀμέλειαν ἀποφάσκει τοῦ βασιλέως παρ' ὁμήρῳ. Βριζομάντις. ἐνυπνιομάντις. Βρίζω, τὸ κοιμῶμαι. εἴρηται δὲ
βρίξαι, τὸ μετὰ βορὰν καὶ τροφὴν καθεύδειν. βρῖ ἐπιτατικόν ἐστιν ὡς τὸ βριήπυος. καὶ ὅμηρος ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα. τίθεται
δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀμελείας. κυρίως βρίζειν ἐστὶ, τὸ βαρὺ ἵζειν, καὶ μετὰ βορὰν ἵζειν. Βριήπυον, τὸν ἄρην φησὶν ὅμη-
ρος, ὡς μεγαλόφωνον. ὅπερ ἀπηχοῦ προκατεσκεύασεν εἰπὼν αὐτὸν βοῆσαι, ὡς ἐννεάχιλοι ἢ δεκάχιλοι. καὶ τοῦτο μὲν
μυθικῶς. ἄλλως δὲ βριήπυος λέγεται, διὰ τὰς ἐν μάχῃ βοάς. ὅθεν καὶ βοὴ καὶ φιλόπτολις καὶ αὐτὸ ὁ πόλεμος λέγεται. δῆ-
λον δὲ ὅτι τὸ ἠπύειν ἐγχώριον ἐξ οὗ καὶ ὁ διὰ τοῦ η̄ ἠπυτάδης. οὐ κατὰ κυριολεξίαν, ἀλλὰ παρετυμολογικῶς. καὶ διὰ τοῦτο λέ-
γεται ἀπύειν. ὅθεν καὶ τὸν κήρυκα, ἠπύτην ἔφη τις τῶν παλαιῶν. οὐ κατὰ κύριον ἀλλ' ἐπιθετικῶς. Βριηρὸν, μεγάλως
κεχαρισμένον. Βρίθει, βαρύνει· αὔξει. ἢ αὐθεῖ. διατρέφει. ἢ βρίθει, ἀντὶ τοῦ βαρύ ἐστι. βρίθει δὲ καὶ τὸ δένδρον τοῖς
καρποῖς, ἀντὶ τοῦ βαρύνεται. βριθὺ, βαρύ. ἀφ' οὗ βριθοσύνη καὶ βριθὺς, ὁ ἐμβριθής. Βρίθειν καρποῖς, τὴν πολλὴν εὐθη-
νίαν τῶν καρπῶν δηλοῖ. ἢ βρίθειν, γέμειν. Βρῖθον, ἀντὶ τοῦ ἔβριθον. Βρῖθος, βάρος. Βρίθουσαι, λάμπουσαι· βαροῦ-
σαι. Βριθὺ, ἰσχυρὸν μέγα· βαρύ. Βριμάζει, ὀργᾷ εἰς συνουσίαν. Βρίκα, τὸ μικρὸν κύπριοι. Βρίκελοι, οἱ μὲν τοὺς
ἰσοπόδας, ἀπὸ τοῦ βαρέος καὶ τοῦ ξύλου. οἱ δὲ, βαρβάρους. δίδυμος δὲ τὰ τραγικὰ προσωπεῖα παρὰ κρατίνῳ. οἷον βρο-
τίκελον ἐν σερίφοις. Βρικίνη, εἶδος βοτάνης. Βρικίσματα, ὄρχησις φρυγιακή. Βρικοί, πονηροί. Βρικὸν, ὄνον. κυ-
ρηναῖοι, βάρβαρον. Βριλησσὸς, ὄνομα τόπου τῆς ἀττικῆς. Βριμὰ, ἰσχυρά. Βριμάζει, λέοντος χύτης φωνή. Βριμαί-
νειν, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι καὶ θυμοῦσθαι. καὶ βρῖ τὸ ἐπὶ ὀργῆς βαρύνεσθαι λέγεται καὶ βριμῶ. ὅθεν καὶ βριμοῦσθαι καὶ
βριμῆσαι. Βριμᾶσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι καὶ ἀπειλεῖν. παρὰ δέ τισι καὶ τὸ ἦχον ἀποτελεῖν. Βρίμη, ἡ ἰσχύς. ἀπολλώνιος ἀρ-
γοναυτικοῖς. Μηδείης τότε βρίμη φαρμάκου. παρὰ τὸ βρῖ γέγονε ῥῆμα, βρίθω. ὁ μέλλων, βρίσω. ὅθεν ὄνομα ῥηματικὸν,
βρίμη. καὶ βαρύνεται. Τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ὀνόματα ἑνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, βαρύνεται οἷον, κνήμη· φήμη·
πλὴν τοῦ τιμὴ. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ̄ ἕτερον σύμφωνον, ὀξύνεται. οἷον, γραμμή. Βρίμημα, ἐπίπληξις. Βριμήσασα,
χαλεπήνασα, ὀργισθεῖσα. Βριμῆσαι, ὀργισθῆναι. Βριμούμενος, ὀργιζόμενος. Βρίμος, δυνατός· ἰσχυρός· [illegible].
Βριμὼ, καὶ ὀβριμὼ, ἡ περσεφόνη. ἀπολλώνιος. βριμὼ νυκτιπόλον χθονίην ἐνέροισιν ἄνασσαν. φασὶν ἑρμῆν ἐρασθέν-
τα, αὐτῆς κυνηγεσίας ἐξιούσης, θελῆσαι βιαίως μιχθῆναι. ἡ δὲ ἐνεβριμήσατο αὐτῷ. ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀπετράπη. καὶ ἐντεῦθεν
βριμὼ προσαγορεύεσθαι. ἢ διὰ τὸ φοβερὸν καὶ καταπληκτικὸν τῆς δαίμονος. καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα ἑκα-
ταῖα. καὶ πολλάκις αὐτὰ μεταβάλλειν τὸ εἶδος, διὸ καὶ ἔμπουσαν καλεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸν βρόμον τὸν τοῦ πυρὸς ψόφον. φανὸς
γὰρ τελεῖται βρόμος. ἡ γὰρ θεὸς λαμπαδοῦχος. τὸ δὲ βρῖ ἐπιτατικόν ἐστιν. ὡς τὸ βριήπυος, ὄβριμος ἄρης. ἢ βριμὼ, ἡ με-
γάλην ἔχουσα μῆνιν. βριμῆτίς τις οὖσα. Βριμῶν, ἀπειλῶν. Βρίνια, τὰ ἄρρενα κρέα. Βρινδεῖν, θυμοῦσθαι ἐρεθί-
ζειν. Βριταὶ, οἱ βάτραχοι. Βριντριός, μεγαλόφωνος· μέγας δεινός. Βρὶξ, θριδακίνη, καὶ εἶδος ἀνθοῦς. οἱ δὲ, περιστε-
ρεῶνα. Βρίξαι, τὸ μετὰ βορὰν καὶ τροφὴν καθευδῆσαι, βορίξαι τι ὄν. σημαίνει καὶ τὸ ἀναπαύεσθαι, καὶ καθεύδειν. Βρί-
σαι, νύμφαι οὕτω καλούμεναι. ἢ ὅτι βλίσαι. καὶ γὰρ μελισσουργίαν αὗται τὸν ἀρισταῖον ἐδίδαξαν πρῶτοι τοῦ λ' εἰς ρ̄,
ἢ παρὰ τὸ βρύειν, ὅ ἐστιν αὐθεῖν τὴν ἐλαίαν. εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ αὐτὴν ὑπέδειξεν ἀρισταῖος, τὴν διὰ τῆς ἀμβροσίας.
ἢ ἀπὸ τοῦ βρίξαι καὶ κατακοιμῆσαι αὐτὸν, καὶ καταβαυκαλίσαι. Βρίσαντα, ἰσχύσαντα· βαρήσαντα. Βρίσει, θρασύ-
νει. Βρισεὶς ὁ ἥρως. οἷον κούρην βρισῆος. παρὰ τὸ βρίθω, τὸ βαρῶ, βρίσω. βρισεύς. καὶ πατρωνυμικῶς, βρισηΐς. παρὰ τὸ
βρίθειν, ἤγουν βαρεῖν τῷ κάλλει πάσας τὰς γυναῖκας. ἢ παρὰ τὸ βαρεῖν τοὺς ἕλληνας. ἐβάρησε γὰρ καὶ ἔβλαψε τοὺς ἕλ-
ληνας, διὰ τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν ἀγαμέμνονα. Βρισθεὶς, ὑπνώσας. Βριτόμαρτις, καὶ ἄρτεμις. καὶ νύμφη. καλλί-
μαχος. Ἐλλύφονοι βριτόμαρτιν εὔσκοπον. τῆς δὲ θεοῦ βριτομάρτιδος, ὅτι ταῖς βρίσαις νύμφαις ὡμάρτει, καὶ παῖδες ἐν
τῷ πρώτῳ περὶ τελετῶν, φησὶ χρησμὸν διδόναι. ὁ ἐκ τῆς μητρὸς τῆς ἑκάτης γεννησόμενος, μεταστήσει τῆς βασι-
λείας αὐτόν. γενομένης δὲ τῆς ἑκάτης, τὰς συμπαρούσας κόρας τῷ λεχῷ ἀναβοῆσαι, βρίτον· ῥυτῖσιν, ἀγαθόν. παρὰ
τοῦ δὲ τὸ ἐπίφθεγμα, ὀνομάσθαι τὴν θεόν. Βρίτος, ἔτος. Βριτὺ, γλυκύ· κρῆτες. Βρόαγχος, βάτραχος. Βρό-

βέτως· Βραχμέζουσαι, χρεμετίζουσαι. Βραχυμυθίας, ἤτοι βραχυλογίας. Βραχύ, καθὰ προσθήκῃ τοῦ λ' εἰς τὸ ρ̄· παρὰ γὰρ τὸ ἀποβεβλῆσθαι μέρος, καὶ ἐλάσσονα φαίνεσθαι. Βραχυπλές, μικρόν. Βραχύ τις ἐστὶ, φράσις περὶ τοῦ ἀκουομένου νοούμενον ἔχουσα· οἷά εἰσι τὰ ἀλφικὰ ἀποφθέγματα· ὡς λέγει, γνῶθι σαυτόν· χρόνου φείδου· μηδὲν ἄγαν· καὶ τὰ ὅμοια. Βραχυφεγγὴς, ὁ ὀλιγοφαής· καὶ βραχυφεγγὴς τοῦ λύχνου σέλας. Βράχω, τὸ ἠχῶ· ὀνοματοποιΐα ἡ λέξις ἐστί. Βραχύδες, τραχύ. Βράψαι, συλλαβεῖν· ἀναλῶσαι· κρύψαι· θηρεῦσαι. Βρέα, κρατῖνος μέμνηται τῆς εἰς βρέας ἀποικίας· ἔστι δὲ πόλις θρακίας, εἰς ἣν ἀθηναῖοι ἀποικίαν ἐξέπεμψαν. Βρέγμα, καὶ βρεγμὸν, τὸ ὑπο μετώπιον μέρος. Βρένθις, ἔλαφος· ἡ κεφαλὴ τῆς ἐλάφου. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοὰξ, ἐφύμνιον ἐν βατράχοις· οὕτως ἀριστοφάνης, μίμημα φωνῆς βατράχων. Βρέκος, ἡ μικρὰ ἀκρίς. Βρέκυν, τὸν βρέκυνα τὸν βρίγα· βρίγες γὰρ οἱ φρύγες. Βρεκύνδαι, δαίμονες· οἱ φρύγες. Βρέμβος, ἔμβρυον. Βρεμεάσιν, ἠχῶν. Βρέμει, ἠχεῖ· ἐπὶ πυρὸς κυρίως λέγεται· καὶ ὁ βρόμος ὁμοίως· ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ἤχου τῶν κυμάτων λαμβάνει· σημαίνει καὶ τὸ ὁρμᾶν· προσαρμόττει δὲ καὶ περὶ καὶ ἀνέμοις· κεῖται καὶ ἐπὶ κύματος· τροπικῶς δέ ποτε, καὶ ἀλαζών· καὶ ὁ ἀπειλητὴρ, βαρὺ βρέμειν λέγεται. Βρέμεται, ἐπὶ τοῦ ἤχου τῶν κυμάτων· ὡς τὸ, αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται· καὶ βρέμεται, ἐπὶ θαλάσσης λέγεται· οὕτω καὶ ὁ βρόμος, ἐκ τοῦ βρέμειν γινόμενος. Βρέμω, βρεμῶ· βεβρέμηκα· πόσοι εἰσὶ παρακείμενοι ἡμαρτημένοι; τέσσαρες· νέμω νεμῶ· νενέμηκα· τέμω τεμῶ, τετέμηκα· δέμω δεμῶ, δεδέμηκα· ὃ σημαίνει τὸ οἰκοδομῶ· βρέμω βρεμῶ, βεβρέμηκα· ὃ σημαίνει τὸ κτυπῶ· ἐξηκολούθησε δὲ αὐτοῖς, καὶ τὸ μένω μενῶ, μεμένηκα, διὰ καλλιφωνίαν· καὶ διὰ τοῦτο τὸ τέμω· τέμω· δέμω· βρέμω, οὐ γίνονται οἱ παρακείμενοι δι' ἀμεταβόλου καὶ τοῦ κ̄· διὰ τὸ μὴ δύνασθαι εὑρίσκεσθαι τὸ μ̄ πρὸ τοῦ κ̄· μήτε κατὰ σύλληψιν, μήτε κατὰ διάστασιν. Βρενθύεται, δυσχεραίνει· προσποιεῖται. Βρένθος, ἔλαφον. Βρενθινό, αἴθινο.

Βρένθειον, μύρον τῶν παχέων· ὡς ἡ βάκχαρις· οἱ δὲ αἴθινον μύρον· καλοῦσι δὲ καὶ ὄρνεόν τι βρένθον· ὃ ἔνιοι κόσσυφον καλοῦσι· κύπριοι δὲ, βρενθισὶ τὴν θρίδακα λέγουσι. Βρενθίς, ῥίζία τινὰ, οἷς ἐρυθραίνονται τοῖς γνάθοις αἱ γυναῖκες· οἱ δὲ φυκὸς ἄγχουσαν, οὐκ εὖ. Βρένθιξ, θρίδακίνη κύπριοι. Βρενθύει, ἀποσεμνύνεις σεαυτὸν ἐν σχήματι, καὶ γαυρωδῶν ὁρᾶς· ἀριστοφάνης. Βρενθύεται, αἴτι τοῦ ἐπαίρεται· ἀπὸ τοῦ βρένθον, τὸ μύρον· οἱ γὰρ ἀλαζονευόμενοι, μύρῳ χρίεσθαι εἰώθασι· μεγαλοφρονεῖ· ἢ προσποιεῖται· ὀργίζεται· ἀριστοφάνης· Σὺ δὲ, ὅτι βρενθύει ἐν ταῖσιν ὁδοῖς· ἤ, ἀντὶ τοῦ κομπάζεις· καὶ ὑπεροπτικῶς βαδίζεις. Βρενθύεται, ἀξιοπαθεῖ· βαρεῖται· σεμνύνεται. Βρενθυόμενοι, δυσχεραίνοντες· ἐριζόμενοι· θυμούμενοι· καὶ βρενθύεσθαι, τὸ διὰ θυμὸν μεγαλίζεσθαι· προσποιεῖσθαι· ὀργίζεσθαι· ἢ ἐναβρυνόμενοι, τρυφῶντες. Βρενός, πυθμὴν, γύμβος· καὶ ὄρνεον ὃ καὶ βρένθον. Βρεντέσιον, χωρίον τῆς ἰταλίας. Βρεπάγιον, ἐκῶν, ὁμόνομα. Βρεταί, βρονταί. Βρέτας, εἴδωλον ἄγαλμα· παρὰ τὸ βροτὸς, βρέτας· καθὰ προσθήκην· κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ ξύλου πεποιημένον ἀνθρώπου· ἢ βρέτας, ἄγαλμα θεοῦ· τὸ βροτῷ ἐοικὸς· καὶ διφορίαν ἐκ τούτου κινηθεὶς, τὸ ξόανον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, φησὶν ἀμπέλινον εἶναι διὰ τὸ τὴν ἄμπελον ἴσως, ἱερὰν εἶναι τῆς ῥέας. Βρέται, ἀπεικονίσματα.

Βρέτανα, φοβερά· ἀκρὶς μικρά· ὑπὸ κρητῶν. Βρεττία· μέλαινα πίσσα· ἢ νῆσος ἡ περὶ τὸν ὠκεανόν. Βρέφος, παρὰ τὸ φέρβω τὸ τρέφω, γίνεται φέρβος· καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, βρέφος· καὶ λέγεται βρέφος· ἀπὸ γενέσεως ἕως τεσσάρων ἐτῶν· ἢ βρέφος, τὸ ἄρτι γεννητός· παιδίον τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τιθηνῆς· παιδάριον τὸ ἤδη περιπατοῦν· καὶ ἤδη λέξεως ἀντιλαμβανόμενον· παιδίσκος, ὁ τῆς ἐχομένης ἡλικίας· παῖς ὁ δι' ἐγκυκλίων ἤδη μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι· τὴν δὲ ἑξῆς ἡλικίαν, πάλληκα καὶ βούπαιδα· ἢ ἀντίπαιδα· καὶ μελλέφηβον καλοῦσι· τοὺς δὲ μετ' αὐτοὺς ἐφήβους, κυρηναῖοι μὲν, τριακάτους καλοῦσι· κρῆτες δὲ, ἀποδρόμους, οὐ διὰ τὸ πεπαῦσθαι τῶν δρόμων, καθ' ὃ ἐστι σημαινόμενον τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀποχρίς λέγεται, ὁ μὴ ἐσθίων ἰχθῦς, καὶ ἄπυρος θυσία, ἡ νηφάλιος· καὶ ἀποβώμια, ἱερὰ τὰ μὴ ἐπὶ βωμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ ἐδάφοις καθαγιζόμενα· καὶ ἀπόμουσος, ὁ ἄμουσος· καὶ ἀπότριχες παρὰ καλλιμάχῳ, οἱ ἄθριχοι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀπόδρομοι ἐν κρήτῃ, οἱ μήπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχοντες ἔφηβοι· μεθ' οὓς φασὶ, τὸ μειράκιον· εἶτα μεῖραξ· καὶ νεανίσκος· καὶ νεανίας ὁ αὐτός· λάκωνες δὲ τούτους, ἱππεῖς ἐκάλουν· καὶ τοὺς προεστῶτας αὐτῶν, ἱππαγρέτας· ἔχεται δὲ τῶν τοιούτων ἱππέων ἡλικία, ἡ τοῦ ἐν καιρῷ νυμφίου· μεθ' ὃν, ὁ κατὰ τὸ εἰκὸς πατήρ· εἶτα ἀνὴρ νέος· εἶτα ἀνὴρ μέσος· εἶτα προβεβηκώς· ὑπὸ πόλιος· ὁ καὶ ὠμογέρων· εἶτα γέρων ὁ καὶ πρεσβύτης· εἶτα, ὁ ἐσχατόγηρος· πολιοκρόταφοι δὲ, οἱ ἐκ κροτάφων· ὡς τὰ πολλὰ πολιοῦσθαι ἀρχόμενοι· ὡς παρασημειοῦται θεόκριτος εἰπών· Ἀπὸ κροτάφων πελόμεθα παντὸς γεραλέοι. Ἄλλως· Περὶ ἡλικιῶν. Βρέφος τὸ γεννηθὲν εὐθέως· παιδίον δὲ, τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τῆς τιθήνου· παιδάριον, τὸ ἤδη περιπατοῦν, καὶ λέξεως ἀντεχόμενον· παιδίσκος δὲ, ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ· παῖς δὲ, ὁ δι' ἐγκυκλίων μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι· τὴν δὲ ἑξῆς ἡλικίαν, οἱ μὲν πάλληκα, οἱ δὲ βούπαιδα· οἱ δὲ ἀντίπαιδα· οἱ δὲ, μελλέφηβον καλοῦσιν· ἐν κρήτῃ ἀποδρόμους, διὰ τὸ μήπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν· ἀχαιοὶ δὲ κούρας· θρᾷκες ἀγούρους· ὡς αὐτὸς καὶ ἀττικοί· ὁ δὲ μετὰ ταῦτα, μειράκιον ἢ μεῖραξ· εἶτα νεανίσκος· εἶτα νεανίας· εἶτα ἀνὴρ μέσος· εἶτα προβεβηκώς· ὁ καὶ ὠμογέρων· εἶτα πρεσβύτης· εἶτα ἐσχατόγηρος. Βρέχει, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ, ἀλλὰ ὕει· βρέχειν δὲ ἐπὶ τῶν ἀπαλυνομένων ὑπὸ τοῦ ὕδατος φασι· σημείωσαι δὲ, ὡς ἐπὶ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ πάντων χρόνων, χώραν ἔχει τὸ βρέχω, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ λαμβάνεσθαι· διαβρέχω δὲ ἱμάτιον, ἀντὶ τοῦ ὑγραίνω μεταβατικῶς· ἢ βρέχειν, ἐπὶ τοῦ πίνειν λέγεται· καὶ ὑποβεβρεγμένος, ὁ μέθυσος· τὸ δὲ βρέχειν, ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν ὑδάτων· ὀνοματοποιΐα ἡ λέξις· καὶ ὅμηρος· ἀμφὶ δέ οἱ, βρέχε· ἢ παρὰ τὸ βάλλω βαλῶ, καὶ βρῶ βρέχω. Βρέχμα καὶ βρέγμα, τὸ ὑπομετώπιον μέρος· ὃ παρ' ὁ ποιητὴς βρεχμὸν καλεῖ· λέγει δὲ τὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρον κρανίον· ὡς παρὰ τὸ ἔχω γίνεται ἐχμὸς καὶ συνοχμὸς, οἷον καὶ αὐχένος ἐν συνοχμῷ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βρέχω βρεχμός· καὶ βρέχμα· τοῦτο γὰρ πρῶτον βρέχεται. Βρεχμὸς, διὰ τοῦ χ̄· τὸ ἄνω τοῦ μετώπου· λέγεται δὲ καὶ κοινῶς βρέγμα διὰ τοῦ γ̄· καλεῖται δὲ οὕτω, διὰ τὸ ἀεὶ βεβρέχθαι τοῦτο τὸ μέρος, καὶ ὑγρότατον εἶναι καὶ ἁπαλὸν τοῖς βρέφεσιν· οὕτω καὶ ξέσμα λέγομεν διὰ τοῦ γ̄, ...

Ραβεῖον, ἐπινίκιος ἀμοιβή. ἢ ὁ παρὰ τοῦ βραβευτοῦ, ἢ μᾶλλον τοῦ βραβέως διδόμενος στέφανος τῷ νικῶντι. Βραβεῖς,
β ἐν οἱ βραβευταί, καὶ οἱ διοικηταὶ τοῦ ἀγῶνος, οἱ τὰ ἆθλα διδόντες ἀφ' οὗ, βραβεῖον τὸ ἆθλον λέγεται. ἐν τὸ βασιλικὸν
σκῆπτρον. Βράβετον, δρέπανον. κλαδευτήριον. οἱ δὲ πῆθος. Βραβεύει, διανέμει. ἐπιψηφίζεται. καὶ βρα
βευτὴς, διοικητής. ὁριστής. βραβευταὶ δὲ κυρίως λέγονται, οἱ τὴν ῥάβδον ἀπὸ φοίνικος ἢ πτόρθου ἄλλου διδόντες, σύμβολον
τῆς νίκης. ῥαβδευταί τινες ὄντες, καὶ ὑπερθέσει τοῦ ρ. ἢ οἱ διαλλάκται. καὶ βραβεῖα αἱ διαλλαγαί. Βραβευέτω, με
σιτευέτω. μηνυσάτω. ἰθυνέσθω. Βραβεύς, ὁ βραβευτής ἐστιν ὁ ἀγωνοθέτης. ὁ διδοὺς τὰ βραβεῖα τοῖς νικῶσιν. ὡς τὸ,
βραβεύουσι τὸ ἔπαθλον. Βραβευτής, διαλλακτής. Βράβυλλα, τὰ καλούμενα δαμασκηνά. τὰ αὐτὰ καὶ κοκ
κύμηλα. καὶ μάδρυα. βοράβυλα τινὰ ὄντα τὰ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. εἰσὶ γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. Βραυρὼν,
πόλις τῆς ἀττικῆς. ἐν ᾗ τὰ διονύσια ἦγον. καὶ μεθύοντες, πολλὰς πόρνας ἥρπαζον. Βραγός, ἕλος. Βραγχᾷ, ὁ βραγ
χιῶν. καὶ βράγχος οὐδέτερος. Βραγχιάζεσθαι, παίζεσθαι. Βράγχιον, τῆς κεφαλῆς ἰχθύος τὸ κύτος. Βράγχοντες,
βρόχους ἀλόντες. Βράγχος, νόσημά τι τὸ ἐν τῷ σώματι γινόμενον. τὸν πρόγχον ὃ ἰατρικῶς μάλιστα διαφθείρηται. Βραγ
χᾶν, φλεγμαίνειν ἢ πνευμόνων. Βραδαίζει, ῥιπίζει. πτάσσει. Βραδέως, μελλητικῶς. Βράδιον, καὶ ἡσίοδος λέγει. βρά
διον δὲ παναλλήνεσσι φαείνει. πλάτων καὶ θουκυδίδης καὶ δοκιμώτερον, βραδύτερον. Βραδύνω ἀμετάβατος, ἀντὶ τοῦ
βραδὺς γίνομαι ἐν βραδύνεται, ἀντὶ τοῦ βραδυτῆτα λαμβάνει. ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται. Βραδύνω, μέλλω. διατρίβω. δια
τρίβω καὶ βραδύνω ἐλθεῖν. Βραδὺς ὁ ἀργός. ὁ μὴ ἀγχίνους καὶ ἐπιλήσμων. καὶ βραδὺς, παρὰ τὸ βάθος βαρύς. καὶ ἐν ὑπερ
θέσει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, βραδύς. Βραδὺς ἔχει ἐναντίον τὸ ταχύ ἢ τὸ ὀξύ. λέγεται ὀξὺ καὶ ἐπὶ μαχαίρας καὶ
ὀφθαλμῶν. καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλύ. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν μετεχόντων ὀξώδους ποιότητος, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ γλυ
κύ. λέγεται καὶ ἐπὶ φωνῆς, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ. λέγεται πάλιν τὸ βαρὺ καὶ ἐπὶ ὄγκου, ἐν ἔχει ἐναντίον τὸ ἐλαφρόν.
Βραδυτέραν, οὐ βράδιον. ποιητικὸν γὰρ. λιβάνιος. Καί σε εἰ καὶ βραδύτερον, ἀλλὰ σεμνότερον ὄψομαι. καὶ βραδύτε
ρον οὐ βράδιον λέγουσιν, ὅτι μὴ ἡσίοδος μόνος εἴρηκε βράδιον συνεσταλμένως. βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαείνει. Βρά
δον, ἀδύνατος. Βράζει, τὸ ὕδωρ θερμαινόμενον. ἀναβράζω δὲ, τὸ ὕδωρ μεταβατικῶς. Βράζειν, τὸ ἡσυχῇ ὀδύρεσθαι.
Βράζω, ζέω. θέρω. θερμαίνω. Βραθὺ, πόα τις θεοῖς θυομένη. Βραΐδιον, ῥᾴδιον. αἰολεῖς. Βράκαλον, ῥόπαλον.
Βράκανα, ἄγρια καὶ δύσπλυτα λάχανα. Βρακείας, τραχεῖς τόπους. Βρακεῖν, συνιέναι. Βρακεῖς, συνιείς. Βρά
κες, ἀναξυρίδες. Βρακὸς, κάλαμος. ἱμάτιον πολυτελές. Βράκος, ἀντὶ τοῦ ῥάκος. καὶ βρυτὴρ, ἀντὶ τοῦ ῥυτήρ. καὶ
βρόδον, ἀντὶ τοῦ ῥόδον. οἱ αἰολεῖς τὸ β, τῷ ρ προστιθέασιν, ὅταν ἐπιφέρηται κ, ἢ τ, ἢ δ. Βράξαι, συλλαβεῖν. διακεῖν.
καθελεῖν. Βράπτειν, ἐσθίειν. κρύπτειν. ἀφανίζειν. τῷ στόματι ἕλκειν ἢ στενάζειν. Βρασίδας, ἡγεμὼν λάκων τὸ γέ
νος. ὁ δὲ βρασίλας κῷος. ὁ λακεδαιμόνιος δὲ βρασίδας, οὗ θάπτεται ἐν κῷ. ἀλλ' ἐν ἀμφιπόλει. παρὰ δὲ θεοκρίτῳ τίθε
ται ὁ βρασίδας. Βράσκη, κράμβη. ἰταλιῶται. Βρασμὸς γῆς, ὅταν καχλάζῃ μετὰ κινήματος. ἐκτιναγμὸς δὲ, ὅταν
ἀναρρίπτηται. Βρασσιότροχος, κεραμικὸς. ὁ μὴ ἐργαγός. Βράσσον, βραδύτερον. ἀσθενέστερον. ἢ ἑτεροκλινές, ἀπὸ
τροχοῦ. ἔνιοι βράσσοντας, ταπεινοτέρας. Βράσσω, τὸ ζέω. ὅπερ καὶ ἀναβράσσω λέγεται ἀττικῶς. Βράσσων, παρὰ τὸ
βραδὺς βραδύτερος, βραδίων, βράσσων ἅπαξ δὲ εἴρηται τῷ ποιητῇ. δηλοῖ δὲ κατὰ τοὺς γλωσσογράφους, τὸ βραδύ. ἢ τὸ
βραχύ. ἀπὸ τοῦ βραδὺς βραδίων, βράσσων. ἢ ἀπὸ τοῦ βραχὺς βραχίων βράσσων. ὡς ἐλαχὺς ἐλαχίων, ἐλάσσων. ταχὺς
ταχίων, θάσσων. κατὰ δὲ ἑτέρους βράσσων, ὁ βρασσόμενος. καὶ οὐχ ἑστηκὼς ἐφ' ἑνός, διὰ τὴν ἀγωνίαν καὶ μετάγεται
ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν βρασσομένων ὑδάτων. ἔστι δὲ βραχὺς, ἔστι βραδὺς, ἔστι βρασσόμενος, ἑκάστῳ ὁ εἷς. καὶ βράσσων, ἐλάσ
σων ἢ ἄτακτος. ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ. ὁ οὐ σταθερός. βράσσων τὴν νόον. οἷον ἀκατάστατον ἀσθενέστερος ὤν. Βραταίας. πρά
σιν, ἐλαίων. Βραταίαι, ῥαίζει ἀπὸ νόσου ἐλαίων. Βρατάχους, βατράχους. Βράττειν, πληθύνειν. βαρύνειν. Βραυκα
νᾶσθαι, ἐπὶ τῶν κλαιόντων παιδίων λέγεται, ὡς μίμημα φωνῆς. Βραύκας, ἀκρίδας. Βραύλα, φθείρ. Βραῦλον,
κοῖλον. Βραυνία, κοιλώματα τῆς γῆς. Βραυρὼν, τόπος τῆς ἀττικῆς. Βραυρωνίοις, τὴν ἰλιάδα ᾖδον ῥαψῳδοί, ἐν
βραυρῶνι τῆς ἀττικῆς. καὶ βραυρωνία ἑορτὴ, ἀρτέμιδι βραυρωνίᾳ ἄγεται. καὶ θύεται αἴξ. Βραυῶσα, κεκραγυῖα.
Βράχαλον, χρεμετισμόν. Βραχεῖν, ἠχῆσαι. ψοφῆσαι. Βραχεῖα, ἡ πέτρα. χεῖλος ἀλγηδών. Βραχεῖς, ὀλίγοι.
Βράχεν. τίθεται ἐνίοτε, ἐπὶ μεγάλης βοῆς ὀξυτόνων. Βραχέων χῶρος. ἔστι μὲν κατὰ τὸ βράχεα ὕδατα, καὶ ὅσα τοιαῦ
τα. δηλοῖ δὲ ἢ χορὸν. ὁ ποιοί πολλοὶ ἐκπεπλεῖσι γῆθεν ὀλίγον ὠθοῦσι οἱ λυκιοι. Βραχέως, δι' ὀλίγου. Βραχιόλια, ἃ παρ'
ἡμῖν, χλιδῶνες καλοῦνται. Βράχιστον, ἐλάχιστον. Βραχιτελές, σύντομον μικρόν. Βραχίων, ὅτι βραχύτερος ἐστὶ
τοῦ λοιποῦ μέρους. βραχίων τροπικῶς, καὶ ἡ δύναμις. Βραχμᾶνες, οἱ παρ' ἰνδοῖς γυμνοσοφισταὶ καλούμενοι. Βραχὺ
ἐναντίον ἔχει τὸ μακρόν, καὶ τὸ βραχεῖ ὑπερέχημα, τὸ μακρὸν ἔχει ἐναντίον. τὸ βραδεῖ ἐναντίον τὸ ταχύ, ἢ τὸ ὀξύ. καὶ
ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλύ. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν μετεχόντων ὀξώδους ποιότητος. καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ γλυκύ. λέγεται καὶ
ἐπὶ φωνῆς, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ. λέγεται πάλιν τὸ βαρὺ ἐπὶ ὄγκου, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ κοῦφον. ἤγουν τὸ ἐλαφρόν.
Βραχὺ, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν, ὀλίγον. μικρόν. Βραχυκατάληκτον μέτρον ἐστὶν ὅπερ πρὸς ὅλῳ δεῖται πρὸς ἀπαρτισμόν.
οἷον τὸ φεῦ φεῦ. ἢ τὸ ἰὼ, ἢ τὸ ἔα. ταῦτα γὰρ μονόμετρά ἐστι βραχυκατάληκτα, διὰ τὸ ἔχειν μὲν τὸν ἕνα πόδα, τοῦ ἑτέρου
δὲ λείπεσθαι. Βραχύλογος, λέγεται, ὁ ὀλίγα λέγων μετὰ κρίσεως. ἐν ὁμοίως βραχὺς, σύντομος. αὐτάρκης. ἀρτιεπής.
σαφής. ἀπὸ χθὲς ὑπερ τοῦ χθὲς. σύντομος. ἀρτίστομος. πολυφοις μᾶλλον, ἢ πολυλόγος. καὶ ἄλλα. καὶ τὰ πράγματα, ταχυ
στομία. αὐτάρκεια. βραχυλογία. σαφήνεια. ἀρτιφωνία. ἀρτιλογία. ἀκρίβεια. βάσανος. καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ταχέως.
συντόμως. αὐτάρκως. βραχέως. σαφῶς. ἀρτιφώνως, ἀρτιλόγως. ἀρτιστόμως. πολλῶς. ἀκριβῶς. Βραχυλογῶ, ἁμαρτάνω

καὶ ἀττικοί· ὥσπερ καὶ οἶς· καὶ τὰς ἵππους καὶ τὰς ἡμιόνους καὶ τὰς κύνας. Βοῦς, τοῦ βοός· καὶ βοῦ ποιητικῶς. τῷ βοΐ. τὸν βόα καὶ βοῦν. ὦ βοῦ. δυικά. τὼ βόε. τοῖν βοοῖν. ὦ βόε. πληθυντικά. οἱ βόες καὶ βοῦς. τῶν βοῶν. τοῖς βουσί. τοὺς βόας καὶ βοῦς. ὦ βόες καὶ βοῦς. Βοῦς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅτι ἐλέγετο καί τι πέμματος εἶδος· ἀφ' οὗ παροιμία τό, βοῦς ἕβδομος, ἔχουσα λόγον τοιόνδε· σελῆναι, πέμματά εἰσι πλατέα κυκλοτερῆ· ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις τοιαύταις, βοῦν φασιν ἕβδομον ἐπιτιθέναι, κέρατα κατὰ μίμησιν πρωτοφυοῦς σελήνης ἔχοντα. ἔθυον μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πεπτάσι τοῦτον τὸν βοῦν· καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν· μᾶλλον μέντοι ἐπὶ ταῖς ἓξ ἔθυον αὐτόν· ὃς καὶ ἐκαλεῖτο διὰ τοῦτο ἕβδομος βοῦς. ὁ δὲ ταῦτα ἱστορήσας Παυσανίας, λέγει καὶ ὅτι αἱ ἑξῆς εἰσι σελῆναι τὰ πέμματα, καὶ πέλανοι ἐλέγοντο· καὶ ὅτι πεμμάτων εἶδος καὶ οἱ ἀνάστατοι παρὰ κωμικοῖς, καὶ οἱ χαρίσιοι, καὶ οἱ ἀμφιφῶντες· καὶ φθοῖς δέ φησι πέμματα μετὰ σπλάγχνων ἐσθιόμενα· καὶ ὅτι οἱ ἐνθέντες ἀμφιφῶντες, ἄλλως τε οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ διότι ἐκόμιζον αὐτούς, δᾳδία ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτούς. ἀλλαχοῦ δέ φησιν ὁ αὐτός, καὶ ὅτι ἀμφιφῶν προσηγορεύθη παρὰ κωμικοῖς, διὰ τυροῦ· ἀφ' οὗ δᾳδία πήσσοντες, ἅπτουσι τοῦ φωτὸς χάριν. Βοῦς θηλυκῶς, ἡ, τὸ ζῷον, καὶ τὸ βοῶν ἄθροισμα. βοῦς δὲ ἀρσενικῶς, ὁ τῆς παροιμίας, μεταφορικῶς· ἐλέγετο καὶ νόμισμα βοῦς· ὡς βοῦν ἔχον ἐντετυπωμένον· διὸ ἐλέγετο καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων ῥητόρων· ὡς βοῦν ἐπὶ γλώττης ἔχει· δηλονότι νόμισμα λαβὼν σιωπᾷ. Βοῦς κύπριος, ἐπὶ κοπροφάγου· εἰκαίου, καὶ ἀκαθάρτου· ἀφηγεῖται γὰρ ὁ εὔδοξος τοὺς κυπρίους βόας κοπροφαγεῖν. Βοῦς πεταλός, ὁ ἀναπεπταμένα τὰ κέρατα ἔχων. Βούσβατον, τὴν ἀρτεμισίαν θρᾷκες. Βουσί, φυλή. Βουσία, γογγυλίδι ὅμοιον· ἢ ἔπαυλα, βοσκητήριον. Βούσιρις, ὁ τῆς αἰγύπτου βασιλεύς· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις καλεῖται. Βουστάθμιον, τὸ βουστάσιον. Βουστάσιν, βοοστασία· ἡ τῶν βοῶν στάσις· ἢ μάστιξ καὶ πληγή. Βουστροφηδόν· οὕτως ἔλεγον ἐπὶ ὁμοίως τοῖς ἀροτριῶσι βουσὶ τὰς ἀντιστροφὰς ποιοῦντες· ἔλεγον δὲ ἐπὶ τοῦ γράφειν τρόπου τοιούτου. Βούσυκα, τὰ μεγάλα σῦκα. Βούσυκον εἰώθασι τῇ προσθήκῃ τοῦ βοὸς ἢ τοῦ ἵππου, τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν· ἀπὸ μὲν τοῦ βοός, βούσυκον, βούπαις, βούλιμος· ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου, ἱπποσέλινον καὶ ἱππογνώμονα, τὸν μεγαλογνώμονα. Βουτάδης, δῆμός ἐστι τῆς οἰνηΐδος βουτά· ἀφ' ἧς βουτάδαι, οἱ δημόται. Βουτάνη, μέρος τι τῆς μακρᾶς νεώς· ἢ μάστιξ· ἢ τάνυσις τῆς βοείας. μέρος δὲ τῆς νεώς, πρὸς ὃ τὸ πηδάλιον δεσμεύεται· δηλοῖ δὲ καὶ μάχην ἀνδρείαν. Βούταρος, ὁ ταχύς· ἢ ὁ παχύς. Βούτας, βουκόλους· βοσκήματα· καὶ βούτας, ὁ τῶν βοῶν νομεύς· ἀττικῶς δὲ εἴρηται. Βουπλέειν, θύειν. Βούτης, οὗτος τὴν ἱερωσύνην ἔσχε· καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ βουτάδαι ἐκλήθησαν· καλοῦνται δὲ ἐτεοβουτάδαι, οἱ ἀπόγονοι τοῦ βούτου· τὸ γὰρ ἐτεόν, ἀληθὲς δηλοῖ. καὶ βούτης, ὀρίγανον ὑπὸ κυδωνιατῶν· καὶ βουκόλος· καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων· καὶ ὁ τοῖς διιπολίοις τὰ βουφόνια δρῶν. Βουτιάνειρα, ἡ τροφὴν ἀνδράσι παρέχουσα. Βούτιμοι, βοώνητοι· ὥσπερ ἀλφεσίβοιαι. Βουτοί, τόποι παρ' αἰγυπτίοις, εἰς οὓς οἱ τελευτῶντες τίθενται. Βούτομον, εἶδος χόρτου. Βούτορα, τὰ πλήττοντα τοὺς βόας. Βούτροι, ψάκαστρον ὁδὸν ἄτραπον. Βούτροχον, ὄροβον. Βουτρωτός, ἡ βουθρωτός, πόλις τῆς ἠπείρου. Βουτύπος ἐστίν, ὁ τοῖς θυομένοις βουσὶ τῷ πελέκει τύπτων κατὰ τοῦ αὐχένος· οὗτος δὲ ἐπ' ἄκρας τοὺς ὄνυξιν ἱστάμενος, μᾶλλον κρούει. Βούτυρον, τὸ λιπῶδες τοῦ γάλακτος. Βούτυρος, βοτάνης εἶδος· διονύσιος. Βουφάγος, πολυφάγος. Βουφάρας, γεφύρας. Βουφάρον, τὴν ἀρόσιμον γῆν· φάρος γὰρ ἡ ἄροσις· καὶ ἐπίθετον βοός. Βούφθαλμον, βοτάνη τις ὑφ' ἡμῶν ἐσθιομένη. Βουφόνιον, ἐβουθύτουν· βοῦς ἔθυον. Βουφόνια, παλαιὰ ἑορτή· ἥν φασιν ἄγεσθαι μετὰ τὰ μυστήρια· ὅτι καὶ βοῦν θύουσιν, εἰς ὑπόμνησιν τοῦ πρώτου φονευθέντος βοὸς ἐν ἀκροπόλει, ἀψαμένου τοῦ πελάνου ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν διονυσίων. Ἄλλως· Ἑορτὴ ἀθηναίων πάνυ ἀρχαία· ἐν γὰρ τοῖς διιπολίοις φασὶ βοῦν τὸ πόπανον καταφαγεῖν τὸ παρεσκευασμένον πρὸς τὴν θυσίαν· θαύλωνα δέ τινα ὃς εἶχε τῷ πελέκει ἀποκτεῖναι τὸν βοῦν, καθὰ καὶ ἀνδροτίων μέμνηται διὰ τῆς τετάρτης. Βουφορβός, βοῦς τρέφων. Βουφόρτον, πολυφόρτον. Βοῦφος, ὁ νεοβοῦφος ἐπίφαντα· ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων εἴρηται. Βουχανδία, πολυχώρητα. Βουχανδὴς λέβης, ὁ βοῦν χωρῶν· ἐν ἐπιγράμματι. Βούχετα· δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς· πόλις ἐστὶ τῆς ἠπείρου· πληθυντικῶς δὲ τέως λεγομένη· ἣν φιλοστέφανος ἐν τοῖς φιλιππικοῖς ὠνομάσθαι φησί, διὰ τὸ τὴν θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖσε, κατὰ τὸν δευκαλίωνος κατακλυσμόν. Βούχιλον, ὄνομα τροφοῦ ἀθηνᾶς, βούχιλοι· παῖδες βουχίλου κρατέορες ἀρκάδες· τουτέστιν εὐτρόφου. Βουχθύς τις· ἰσχυρός· ἢ ὁ ξηρός. Βούχωμα, φρόνημα. Βοῷεν· βοάοιμι καὶ κράσει βοῷμι, τὸ εὐκτικὸν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βοάοιεν, βοῷεν. Βοῶμεν, ὁμόσωμεν. Βοώμενον, ἐπικαλούμενον. Βοῶν, ἐπιβουκόλος ἀνήρ· περιττεύει τὸ βοῶν· ὁμοίως καὶ ἐν τῷ οἶνον οἰνοχοεῖ, περιττεύει τὸ οἶνον· καὶ ἐν τῷ αἰπόλος αἰγῶν, τὸ αἰγῶν· αἰπόλος γὰρ οὐδενὸς ἄλλου ζῴου λέγεται, ἀλλὰ μόνον αἰγῶν· καὶ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ, ἐκ περισσοῦ κεῖται τὸ βοῶν· ὡς, οἶνος ἐν τῷ οἶνον ἐνοινοχοεῦντες· ἐνὶ χρυσείαις δὲ πάτεσσι. Βοῶν, σημαίνει τρία· τὴν μετοχήν, Ἄϋτεν ὁ μακρὰ βοῶν· καὶ τὸ ζῷον· Μυκηθμοῦ δ' ἤκουσε βοῶν· σημαίνει καὶ τὴν ἀσπίδα· Χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιητάων. Βοῶναι, αὐλίαι. Βοῶνα, ὁδόν. Βοῦνας, ἀγροικίας. Βοώνητα, ἐπὶ ὠνῇ βοῶν δοθέντα.

Βοωνίτων, τιμὰς βοῶν ἠγορασμένων ἢ ὁσίων· περὶ κυπρίας δέ, ὁσίων. Βοωνία, αὔλιος θύρα· κρῆτες. Βοῶπις ἥρα, ἡ μετώποις καὶ κυκλοτερεῖς ἔχουσα ὀφθαλμοὺς ὥσπερ αἱ βόες· τοῦτο γὰρ ἐξαίρετον, τὴν ἥραν λέγειν οὕτως· ἢ τὸν αἰθέρα, ἅτε διαφανῆ ὄντα, μάλιστα πάντων. Βοῶπις ἥρα· ὡς μὲν ἀὴρ καὶ αὐτή, ἔοικε τῷ βοῒ παρωνομάζεσθαι, διὰ τοὺς ἀερίους ἤχους· μυθικῶς δὲ ἔπαινός ἐστιν αὐτῆς ὡς γυναικός, διὰ τὸ κατὰ βοῦν μεγαλόφθαλμον· ἐξ οὗ καὶ κύριον ὄνομα εὐρώπη τίθεται. Βοωτεῖν, βοηλατεῖν. Βοώτης· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου· ὅτι λαμπρὸς ἦν ὁ βοώτης· καὶ αἱ μέγισται ἀρχαὶ ἐπὶ τούτῳ ἐχειροτονοῦντο· καὶ βοώτης, ἀστὴρ πλησίον τῶν ἄρκτων· ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἀρκτοφύλαξ καλεῖται.

ὅμηρος· βούλομ᾽ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· θουκυδίδης· βουλόμενοι ἐκ τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι χρήσιμον· ὡσαύτως καὶ τὸ θέλω· καὶ τὸ ἀναγκάζω· καὶ τὸ βιάζω· καὶ τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ τὸ ἀξιῶ· καὶ τὸ δέομαι· καὶ τὸ ἱκετεύω· καὶ τὸ πειθῶ· καὶ τὸ μαρτύρομαι· καὶ τὸ ἐῶ· καὶ τὸ παραινοῦμαι· καὶ τὸ ὀρέγομαι· καὶ τὸ κελεύω· καὶ τὸ δύναμαι· καὶ τὸ ζητῶ· καὶ τὸ ὀφείλω· καὶ τὸ κινδυνεύω· καὶ τὸ ἔοικα· καὶ τὸ λέγω· καὶ τὸ ἐπείγομαι· καὶ τὸ ὁρμῶ· καὶ τὸ ὠθῶ· καὶ τὸ διανοοῦμαι· καὶ τὸ ἔχω· καὶ τὸ ἐπιστέλλω· καὶ τὸ πράσσω· καὶ τὸ κωλύω· καὶ τὸ ψηφίζομαι· καὶ τὸ ὀκνῶ· καὶ τὸ πείθω· ὡσαύτως καὶ τὸ ἐχρῆν, τὸ ἔδει· τὸ εἰκός ἐστι· τὸ ἀνάγκη ἐστὶ, καὶ τὸ ἔξεστι· θουκυδίδης· ἔξεστι καλῶς θέσθαι· καὶ οὐκ εἰκὸς εἰς νῆσον γε αὐτοὺς περαιωθῆναι·

Βούλομαι ἀγαθὸς εἶναι· καὶ βούλει ἀγαθὸς εἶναι· καὶ βούλεται ἐκεῖνος ἀγαθὸς εἶναι· οὐδέποτε δὲ βούλομαι εἶναί με τοιόνδε, ἀλλὰ βούλομαι εἶναί σε τοιόνδε, ἢ ἐκεῖνον τοιόνδε· Βούλομαι γράφειν· καὶ βούλομαι ἀναγινώσκειν· Βούλομ᾽ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι· οὐ σεμνῶς, ἀλλ᾽ ὥς οἱ παλαιοί φασιν εὐήθως· ἤγουν ἀγροικικῶς· καὶ ἀφελῶς εἶπεν ὁ ἀγαμέμνων· ὁ καὶ πρίαμος εἶχον αὖ ὁ τοῖς ἕλλησιν ἔχθιστος· κἀκεῖνος γὰρ διὰ τὸ φύσει καλὸν ἔλεγεν αὖ σόον εἶναι τὸν ἑλλήνων στρατὸν, εἰ μόνον ἀπόσχοιτο τοῦ πολιορκεῖν· οὐκ ἔχει οὖν ὑψηλόν τι καὶ σεμνὸν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο καθὰ καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸ τούτου ἠθικῶς ὁ βασιλεὺς καὶ οὕτως ἁπλῶς ἐπελθὼν, ἀλλ᾽ ἐν εἰρηκεν ὡς ἐν ἀγωνίᾳ καὶ θυμομαχίᾳ· τινὲς δὲ οὕτω θεραπεύουσι τὸ βούλομαι· βούλομαι σόον εἶναι τὸν λαὸν ἢ εἰ μὴ τοῦτο γένοιτο, ἀπολέσθαι αὖ βουλόμενον αὐτόν· ἐνταῦθα δέ φασιν οἱ παλαιοὶ ὡς εἰ μὲν νοηθείη τὸ ἢ ἀπολέσθαι ἀντὶ τοῦ ἤπερ, διασαφητικός ἐστιν ὁ ἢ σύνδεσμος· ἐὰν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπολέσθαι ἐμὲ, παραδιαζευκτικόν· κατὰ τὸν πορφύριον νοοῦσι δὲ, οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ᾽ ἀπολέσθαι· καὶ σημαίνει τὸ οὐδ᾽ ἀπολέσθαι τοὺς ἀντιπλοῦντι, πρὸς τὸ βούλομαι λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· Βουλόμενος, τὶ χορηγῶν· ἐπιθυμοῦντι· Βουλυτὸς, ὁ πρὸς ἑσπέραν καιρός· ὁ δειλινὸς ὅτε τοῦ ἐργάζεσθαι τοὺς βόας λυόμενον· Βούλω, βαρύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς λω λήγοντα καθαρὰ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ου διφθόγγῳ, τὰ μὲν δύο βαρύνονται· τὰ δὲ δύο περισπῶνται· βαρύνονται, τὸ βούλω καὶ οὔλω· ὅμηρος· οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε· περισπῶνται, τὸ οὐλῶ [illegible] τὸ οὐλὴ τὸ τραῦμα· ἔνθα, κατουλώσας· καὶ δουλῶ, παρὰ τὸ δοῦλος· Βουμανὶς, καὶ βούπασον, εἴδη βοτανῶν· Βουμέτρης, ὁ ἐπιθυσιῶν τι πα[illegible]νος, παρὰ αἰτωλοῖς· Βουμολγὸς, ὁ τὰς βοῦς ἀμέλγων· Βουμυκαὶ, φωναὶ μυκηθμοί· Βουνιαδικόκων, ἀντὶ τοῦ ἐμπαίω τοῦ τραχήλου πλήξων· ὅθεν καὶ ἐπίκοπον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐπίξηνον· ὁ παρ᾽ ἰδιωτικῶς ἐπικόρμιον λέγεται· Βοῦ ἐπιτατικὸν μόριον· Βουπεσφέρη, ἤγουν δῶρα λαβὼν σιώπα· Βουνὶς, ἡ βουνώδης γῆ, παρὰ τὸ βουνός· βουνὸς δέ ἐστιν, ὁ ὀρώδης καὶ γεώλοφος τόπος· Βούνιον, πόας εἶδος· Βουνόμαι, αἱ ἐλάσεις λέγονται· Βουνίτης, ὁ βουκόλος, ὁ βουλάτης· ὁ βωμός· ὁ ὀρώδης, καὶ γεώλοφος τόπος· Βουνόσιτοῦνοῦμαι, ἢ ἀποδίδομαι· λείπει ἡ διὰ, μάχιμος τὸ σχῆμα, πολὺς τὸν λόγον· λείπει ἡ κατὰ· αἱ χαρίεντες τῶν ἀνθρώπων, λείπει ἡ ἀπό· ὁμοίως καὶ ἡδὺ ἀναπνεῖ τῶν φυτῶν ἐλλυχνίου ὄζει· βρέχου τῶν φύλλων· πίε τοῦ ὕδατος· ὅταν μὴ πάντα τὰ φύλλα τις μέλλει βρέχεσθαι, μὴ δὲ ὅλον τὸ προκείμενον ὕδωρ πιεῖν ἀλλὰ μέρος, ταῦτα καὶ τὰ αἰτιατικὰ συντακτικά· Βουνοὶ, βωμοί· Βουνόμοι, αἱ ὑπὸ βοῶν καθ᾽ νεμόμεναι· Βουνὸς, στιβάς· κύπριοι· Βουόα ἀλγεῖ τις, τάχα θ᾽ αἱ βουτόλη ἐλλείψεις τοῦ σ· καὶ πνεῦμα προσῆλθε τὸ δασύ· Βούπαις, μέγας παῖς· οὔπω τέλειος ἀνήρ· καὶ βούπαις ὄνομα ἡλικίας ὁ νέος· ἔφηλιξ· ἢ ἰσχυρός· Βούπαλος, ὄνος· Βουπαλίδες, περισκελίδες· Βούπετρα, ἡ μεγάλη πέτρα· Βουπελάται, οἱ βουκόλοι· εἴρηνται ἀπὸ τοῦ τὰς περιστάσεις· βουελάται γάρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι· ὁ καὶ βέλτιον· Βουπάθρον, λαχάνου εἶδος· Βουπλῆγες, οἱ πλήττοντες τῶν βοῶν· βουπλῆγες δὲ, οἱ πλήσσοντες τοὺς βόας· Βουπλὴξ, βούκεντρον· ἢ πέλεκυς βοὸς ἀναιρετικός· ἢ μάστιξ, γινομένη ἀπὸ τμήματος βύρσης· ὀξύνεται δὲ κανόνι τοιούτῳ· τὰ καθ᾽ παρακείμενον συντιθέμενα ὀνόματα εἰς ξ, ἢ εἰς ξ λήγοντα, ὀξύνεται· καὶ μίαν φυλάττει τοῦ ῥήματος συλλαβήν· οἷον ἀδμὴς, ἀβλὴς· ὁμηθὴς· κυαμοτρὼξ· βουπλὴξ· σεσημείωται τὸ ὕπληξ· ἐν δὲ ἐπιρρηματικῷ λεξικῷ, εὕρηται καὶ ὀρθοπλὴξ ἵππος, ὁ ὀρθὸς ἀναρόθμος καὶ πλήσσων· προφέρεται δὲ καὶ ἀκανθοπλὴξ, καὶ ἰωτοπλὴξ· καὶ οἰστροπλὴξ· ὡς τό, Τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος ἰνάχου κόρης· καὶ μεθυπλὴξ, ὡς καλλίμαχος· τοῦ μαθυπλῆγος φραίμιον ἀρχιλόχου· περὶ τούτου οὖν φασὶ λέγειν, ὅτι τὰ δραστικὰ μὲν ὀξυτονεῖται· Βουπόλον, βουκόλον· Βουπόροις, ὀβελοῖς μεγάλοις· ὀβελίσκοις· Βουπράσιον ὁ γεωγράφος, χωρίον τῆς ἠλείας φησί· καὶ τοὺς βουπρασιεῖς ἐπειοὺς πάλιν λέγει· ὅτι κατοικία τῆς ἠλείας τὸ βουπράσιον ἀξιόλογος, ἢ νῦν οὐκ ἔστι· καὶ ὅτι ὑπεροχὴν δοκεῖ ἔχειν τότε τὸ βουπράσιον παρὰ τὴν ἦλιν· καὶ οἱ ἐπειοὶ παρὰ τοὺς ἠλείους· καὶ ὅτι ὕστερον αὐτὴ ἐπειδὴ, ἠλεῖοι ἐκλήθησαν· καὶ ὅτι καὶ μέρος ἤλιδος τὸ βουπράσιον· ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, καὶ πόλιν ἤλιδος λέγει καὶ ποταμὸν, καὶ χωρίον καὶ κατοικίαν ἀξιόλογον, τὸ βουπράσιον· κληθεὶς οὕτως ἀπὸ βουπρασίου τινὸς, ἄρξαντος ἐκεῖ· τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ, βουπρασιεύς· καὶ βουπράσιος· καὶ βουπρασίων δὲ, ὡς καδμείων· Βούπρασις λαχάνου ἀγρίου γένος, ὅμοιον τῷ σιτίῳ· Βουπρῆσται, ὄνομα ὄφεων· Βούπρηστις, ζῶόν τι κανθαρίδι ὅμοιον· ἢ ἄγριόν τι λάχανον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Βουπρῶνες, κρημνοὶ μεγάλοι, κατάλοφοι· Βούπορον, θυσία τις, ἐξ ἑκατὸν προβάτων, καὶ βοὸς ἑνός· οἱ δὲ τὴν ἑβδόμην ἢ βουαρχὴν· σημαίνει δὲ καὶ τὴν βουπρόσωπον· Βούπρως, ἀθυμία· Βούπτινον, βοτάνη λεγομένη τρίφυλλον· Βοῦρα, πόλις τῆς ἀχαΐας· Βουργαίων, ὄρος ἑσπέριον· ἔνθα βελισάριος διαφόροις πολέμοις διήνεγκε· Βούρεια, κρήνην λέγει θεόφραστος· ὅτι ἀπὸ κεφαλῆς βοὸς ἐκ λίθου πεποιημένης ἐδόκει τὸ ὕδωρ ἐκρεῖν· οὕτω τοῦ χάλκωνος μαχαιρισαμένου τι καὶ καθ᾽ σκευάσαντος· ἢ βούρεια, ἡ πολύρροις· ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ ῥέω· βούπαις γὰρ καὶ βουγάϊος ὁ μέγας παῖς· ὅμηρος ἤδη νῦν βουγάϊε· νικάνωρ ὁ κῷος ἐρμηνευματίζων βούρρειν καλεῖ· συμβῆναι γάρ φησιν ἐξ αὐτομάτου καὶ ἀλλοφυὰς, βοὸς ῥινὶ παραπλήσιον εἶναι τὸν τόπον· ἐξ οὗ τὴν κρήνην ἐκραγῆναι· ὁ χάλκων ἐποίησεν· ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ὁ χάλκων ἀνδριάντα ἔστησεν εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ εὑρέθη· καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος τὸ ὕδωρ ἐξέρχεται· καὶ νοοῦσι, τὸ ὡς ἐκ ποδὸς ἄνευ ἢ ἄνυσε κραιπνῶς εὖ γ᾽ ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ· καὶ ἄλλα ἄλλως· Βούρυγχος, ἰχθὺς κητώδης· Βούρυτος, ποταμὸς μέγας ῥεῦμα ἔχων· Βοῦς· ἰχθύς· τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιούτων μὴ διαιρεῖν εἰώθασιν οἱ ἀττικοί· Βοῦς· θηλυκῶς ἴωνές φασι· καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ ἐθέμεθα· ἤδη δὲ

ρικά· καὶ θεσουρίτω γέγραπται. Βουκολεῖν, κακολογία. Βουκολίνα, κύπελλος τὸ ὄρνεον. Βουκόλοι, οὐ μόνον οἱ τῶν
βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῷά τινα οὕτω καλοῦνται. Βουκόλος, βουτόμος. βοσκός. Βουκολία, φαρσαλίας πόλις ἢ θρᾳ-
κης. Βουκόρυζαν, τὴν μεγάλην κόρυζαν. Βουκόρυζος, ἀναίσθητος. ἀσύνετος. Βούκτιστις, φυστική. Βούλαια,
τὰ βεβουλευμένα. Βουλαῖος, δι' οὗ καὶ τὸ βουλεύειν τοῖς ἀνθρώποις ἐστί. Βούλακα, βόλου ὄνομα. Βουλὰς βου-
λεύειν, ἀττικὸν ἐστίν, ὡς τὸ ξένους ξενίζειν καὶ ἕτερα μυρία. Βουλὰς βουλεύσομαι, ἀττικῶς ἐσχημάτισται. Βουλὰς
ἐξάρχων ἀγαθάς, παρ' ὁμήρῳ, ἔλλειψιν ἔχει προθέσεως. ἵνα ᾖ, εἰς βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθάς. ἄλλως γὰρ τὸ ἐξάρχειν, ποι-
εῖν παντάπασι ταὐτὸν ἴσον τῷ πρὸ μικροῦ, βουλῆς ἐξάρχετε εἶσθαι. Βουλὰς ὑφαίνειν, ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται συνθέσεως ὑφαι-
νομένου ἱστοῦ. ὡς γὰρ ἡ τῆς κρόκης ἐκεῖ τῷ στήμονι σύνθεσις ἀποτελεῖ ὕφασμα, οὕτω καὶ λόγον, ἡ συνθήκη τῶν λέ-
ξεων. Βουλεία, ὁ χρόνος τοῦ βουλεύειν. ὥσπερ στρατεία ἐστίν, ὅπου στρατηγεῖ. Βούλει. καὶ βούλῃ. διαφέρει τὸ βού-
λει μὲν γὰρ ὁριστικόν. οἷον βούλει σχολάσωμεν; τὸ βούλῃ δὲ διστακτικῶς. οἷον βούλῃ προσδοκώμεθα; Βούλεσθαι ἐπὶ μόνου
λεκτέον τοῦ λογικοῦ. τὸ δὲ θέλειν, καὶ ἐπὶ ἀλόγου ζώου. Βουλεύεσθαι ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ἰλιάδι, καὶ τῇ ὀδυσσείᾳ, κατὰ
ἐνεργητικὴν προάγει φωνήν. ὡς ἐν τῷ βουλὰς βουλεύειν καὶ βούλευε φρεσί. καὶ ἐν ἄλλαις πολλαῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συμβου-
λεύειν, κατὰ φωνὴν ἐνεργητικὴν οἱ παλαιοὶ τῶν ῥητόρων προάγουσιν. ὕστερον δὲ τὸ παθητικὸν ἐπεπόλασεν. οὕτω καὶ τὸ
σέβεσθαι, ἢ μεταχειρίζεσθαι, καὶ ἀρέσκεσθαι, οἱ παλαιοὶ ἐνεργητικῶς προέφερον. Βουλεύομαι, καὶ βουλεύω λέγεται.
βουλεύω, ἀντὶ τοῦ βουλευτής εἰμι. βουλεύομαι δέ, ἀντὶ τοῦ σκέπτομαι. δίρεται δης. Ἄκουσον δ' ὡς καλῶς βουλεύομαι.
καὶ βουλεύομαι, ἀντὶ τοῦ βουλὰς δέχομαι. ἢ ἀντὶ τοῦ βουλὰς δίδωμι ἀττικῶς. Βουλεύομαι, περὶ εἰρήνης. Βουλεύο-
μαι, μέμφομαι. Βουλεύοντι, ἀντὶ τοῦ συμβουλεύοντι. Βουλεύσας, ἀντὶ τοῦ βουληθείς. καὶ τοῦτο μὲν, ἐνεργητικῶς παρ'
ὁμήρῳ ἐρρέθη, ὅπερ οὐκ ἂν γράψῃ ἀττικίζων ἀνήρ. Βουλεύσασθαι ἐστί, ταὐτὸν τῷ σκέψασθαι. βουλεῦσαι, τὸ ἐνθυμη-
θῆναί τι, καὶ συντάξαι κακόν. οἷον βουλεῦσαι φόνον. ἢ ἱεροσυλίαν. Βουλεύσεως, ἔγκλημά τε ἐστὶν ὄνομα. ἐπὶ δυοῖν
πραγμάτοιν τιθέμενον. τὸ μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τις, τινὶ κατασκευάσῃ θάνατον. ἐάν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβου-
λευθείς, ἐάν τε καὶ μή. τὸ δὲ ἕτερον, ὅταν τις ἐγγεγραμμένος ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ δικάζηταί τινι, ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν ἐγ-
γεγραφότι. Βουλευτήριον, οὐ βουλεῖον. ἔστι δὲ βουλευτήριον, οὐ μόνον ὁ τόπος ἐν ᾧ βουλεύονται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ βουλευ-
ταί. Βουλευτικὸς τόπος τοῦ θεάτρου, ὁ ἀπονενεμημένος τοῖς βουλευταῖς. ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις, ἐφηβικός. Βουλευτόν, οὐ τὸ
τέλος. ἀλλὰ τὸ πρὸς τὸ τέλος. ἢ τῶν πραττομένων ἐφ' ἡμῖν ἐστί. Βουλεύω καὶ βουλεύομαι. βουλεύσω, καὶ βουλεύσομαι.
βεβούλευκα, καὶ βεβούλευμαι. ἐβούλευσα, καὶ ἐβουλευσάμην. Βουλεύω, τὸ θέλω. ἤτοι τὸ βουλὴν ἔχω. συμβουλεύω
δὲ, τὸ παραινῶ. ὡσαύτως καὶ βουλεύομαι, τὸ σκέπτομαι περί τινος πράγματος. συμβουλεύομαι δέ, τὸ σκεπτόμενον ἄλλοις
κοινοῦμαι. Βουλεύων, ἀντὶ τοῦ βουλὰς λέγων. ἀριστοφάνης. Νικᾷ πράττων καὶ βουλεύων. καὶ ἀριστείδης. Ταῦτα οὐχ
ὡς βουλεύων εἶπον οὐδ' ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκων. καὶ βουλεύων, ἀντὶ τοῦ ἐπιθέμενος. οὐ πράξας ἀλλὰ βουλεύσας τὸν φό-
νον. Βουλεψίη, ἡ λέξις παρὰ ξανθῷ. λέγει δὲ τὰς ἀμαζόνας, ἐπειδὰν τίκτωσιν ἄρρενα, ἐξορύσσειν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς,
αὐτοχειρία. Βουλὴ ἁγίων, ὁ σύλλογος τῶν ἁγίων. Βουλή, γνώμη καὶ βουλευτήριον. βουλὴ ὄρεξις ζητητική. περὶ τῶν
ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. βουλεύεται γάρ τις, εἰ ὀφείλει μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα ἢ οὔ. Βούλησις. ποιὰ φυσικὴ θέλη-
σις. ἤγουν φυσικὴ καὶ λογικὴ ὄρεξις τινὸς πράγματος. διαφέρει δὲ βούλησις καὶ προαίρεσις. προαίρεσις μὲν γάρ, οὐκ ἔστι
τῶν ἀδυνάτων. βούλησις δὲ ἐστὶ τούτων. οἷον εἴ τις εἴποι βούλεσθαι ἐν τῷ παρόντι αὐτίκα ἀθάνατος εἶναι. τοῦτο γὰρ ἡ-
μῖν ἀργίως ἀδύνατον. καὶ ἡ μὲν βούλησις καὶ περὶ τὰ μὴ δι' ἡμῶν πραττόμενα. ὥσπερ ἂν εἴ τις εἴποι βούλεσθαι τόνδε τὸν
ἀθλητὴν νικῆσαι. προαιρεῖσθαι δὲ, οὐκ ἄν τις ἐρεῖ τοῦτο. ἡ γὰρ προαίρεσις, ἐπὶ τῶν δι' ἡμῶν ἀεὶ πραττομένων λέγεται.
ἔτι ἡ μὲν βούλησις, μᾶλλον ἐστὶ τοῦ τέλους. ἡ δὲ προαίρεσις, τῶν περὶ τὸ τέλος. οἷον ὑγιαίνειν βουλόμεθα. προαιρούμεθα
δὲ, τὰ δι' ὧν ὑγιανοῦμεν. Βουλὴ τὸ τῶν βουλευτῶν ἄθροισμα. καὶ τὸ σκέμμα ὃ καὶ βούλευμα λέγεται, μετὰ τὴν ψῆφον
παυσαμένων τοῦ βασιλεύεσθαι τῶν βουλευτῶν. βούλημα δέ, ἡ θέλησις. βουλευτήριον ὁ τόπος, ἐν ᾧ βουλεύονται καὶ αὐ-
τοὶ οἱ βουλευταί. βουλεῖον καὶ τὸ σχολεῖον, ἐν ᾧ διδάσκαλοι ἠγωνίζοντο. λέγεται δὲ βουλεῖον δῆθεν ἀπὸ τῆς βουλῆς. ἀλλὰ
ἀδόκιμον. Βουλὴ διὸς ἐτελεῖτο παρ' ὁμήρῳ. ἐνταῦθα τὴν ἀχιλλέως ὑπεραπολογεῖται. οἱονεὶ λέγων μὴ δι' ἐκεῖνον, ἀλλὰ
τὸ εἱμαρμένον ἐξ ἀνάγκης ταῦτα γενέσθαι. βουλὴν γὰρ διὸς τὴν εἱμαρμένην φασί. διὸς λεγομένη καθὰ καὶ τοῖς στωικοῖς
ἔδοξεν. Βούλημα, καὶ βούλευμα. τὸ βούλευμα μέν, τὸ ἴδιον. βούλημα δὲ τοῦ δημοσίου ἡ γνώμη. Βουλὴν πείθων, ἀντὶ τοῦ
πείσας. ὅσα δὲ τῇ βουλῇ δόξει, ταῦτα ἐπὶ τὸν δῆμον ἀναφέρεται. καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου. τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφιζόμενα, ὑπὸ
τῆς βουλῆς κυροῦται. Βουλῆς λαχεῖν, τὸ λαχεῖν βουλευτὴν, καὶ δραχμὴν τῆς ἡμέρας λαβεῖν. Βουλυτόν, τὴν δεί-
λην ὥραν. ἐν ᾗ τὸ ἄροτρον λύεται τῶν βοῶν. Βουληφόροι παρὰ τῷ ποιητῇ, οὓς νῦν τῆς συγκλήτου φαμέν. ἰστέον γὰρ ὅτι,
ἡ μὲν ἀγορά, παντὸς ἦν τοῦ δήμου κοινή. καὶ κηρύγματι ἐξακουσθὲν ἠθροίζοντο. ἡ δὲ βουλή, τῶν ἐκκρίτων μόνων συγκαλου-
μένων ἰδίᾳ, καὶ οὐ μετὰ τοῦ πλήθους. Βουληφόρος, ἡγεμών. ἄρχων. βουλευτής. Βούλια, ἢ ἀβουλία, τὸ ἐκ τῆς βουλῆς
ὄντα πράττειν, ἃ τοῖς βουλευταῖς προσήκει. δείναρχος καὶ ἀριστοφάνης. ἐν θεσμοφοριαζούσαις. Βουλιμιᾷ, μεγάλως
λιμώττει. ὥσπερ βούπαιδα μέγαν παῖδα, οὕτω καὶ βουλιμιᾷ, τὸ μεγάλως λιμώττειν καὶ πεινᾶν. ἢ βουλιμιᾷ, πάνυ
λιμώττει. καὶ πεινᾷ λίαν. ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιρρήματος ὅπερ ἐπιτατικὸν ἐστὶ δηλωτικόν, ἀντὶ λίαν. ὥσπερ καὶ ἐν τῷ βούπει-
να, ἡ μεγάλη πεῖνα. καὶ βουγάϊος, καὶ βούγλωσσος. Βούλιμος, μέγας λιμός. Βουλιμώττει, πεινᾷ λίαν. παρὰ τὸ βοῦ
ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ λιμώττω. Βουλίς, γυνὴ οὕτω καλουμένη. Βούλομαι, θέλω. χρῄζω. αἱροῦμαι. καταινεύω. Βού-
λομαι, καὶ θέλω πλοῦτος. καὶ πλουτεῖν. βούλομαι πλουτῆσαι. βουλεύομαι περὶ εἰρήνης. Βούλομαι, ἐνεστώς. ἐβουλόμην,
παρατατικός. βουλήσομαι. μέλλων. ἐπροκλίτος. ἐβουλήθην, ἀόριστος. βέβουλα, μέσος παρακείμενος. καὶ μετὰ τῆς
πρὸ προθέσεως, προβέβουλα. Βούλομαι, μετὰ παρωχημένου, καὶ ἐνεστῶτος μόνον τίθεται. οὐδέποτε μετὰ μέλλοντος.

στοφάνης φησί, τὸ ἄρτι γεγονὸς παιδίον. ὁ δὲ τιθὴ τρέφει παιδάριον τὸ περιπατοῦν, καὶ ἤδη λέξεως ἀντιποιούμενον· παιδίσκος, ὁ τῆς ἐχομένης ἡλικίας παῖς, ὁ δὲ ἐγκυκλίων ἤδη μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι· ὁ δὲ μετὰ τοῦτον, πάλλαξ, καὶ βούπαις· καὶ ἀντίπαις· καὶ μελλέφηβος. οἱ δέ φασιν, ὡς δουλιχιῶται καὶ σάμιοι, τοὺς γαλακτοφαγοῦντας καὶ μηδέπω ἰσχύοντας, βουγαΐους καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ βουκάκις γράφουσιν· ὅ ἐστιν ἀγροῖκε· παραφέροντες καὶ χρῆσιν, βούκου· καὶ βουκαῖον, τὸν ἄγριον λέγουσι, παρά τῷ νικάνδρῳ, ἐν τῷ βουκαῖος ὀρείτυπος, καὶ παρὰ θεοκρίτῳ. ἰστέον δὲ ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ ὁ ἶρος βουγάϊος ὑπὸ τῶν μνηστήρων προσερρέθη σκωπτικῶς. καὶ ὅτι ἀριστάρχου γράφοντος φασὶ βουγάϊε· ζηνόδοτος βουγάϊε γράφει· καὶ ὅτι ὁ διὰ βάρος προσρηθεὶς βουγάϊος, ῥηθείη ἂν καὶ βουβάρας· ὅ ἐστι μέγας, καὶ ἀναίσθητος. καθὰ βουκόρυζα ἡ μεγάλη κόρυζα. καὶ ἔτι ἂν ὁ ῥηθεὶς βουβάρας, προσήκοι διὰ τὸ κατ' αὐτὸν βάρος προσρηθῆναι, καὶ γῆς ἐτώσιον ἄχθος. ἀλλὰ τοῦτο δὲ μάλιστα ἐν τοῖς ἑρμηνεύουσιν ὁ μεταλαβὼν τὸν βουγάϊον εἰς βόσκημα ἀναίσθητον. ὅτι δὲ καὶ εἰς ἀναισθησίας σκῶμμα λαμβάνεται ὁ βοῦς, δηλοῖ καὶ ὁ παρὰ μενάνδρῳ βοΐδης, ὅ ἐστι πρᾶος· εὐήθης. καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀμνοκῶν· ὅ ἐστι τοιοῦτος ὡς ἀμνὸς κατὰ τὸν κωμικόν. παροιμιάζεται δὲ ὁ βοῦς ὥσπερ ἐπὶ βουγλώσσου, ἐν τῷ βοῦν ἐπὶ γλώσσης φέρεις. οὕτω κατὰ παυσανίαν, καὶ ἐπὶ ἀχρηστίας ἐν τῷ βοῦς ἐν αὐλίῳ κάθῃ. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς καταρχούσης λέξεως ἐν τῷ βουγάϊος. ἔτι παρὰ τὴν βοῦν, ἐπίτασιν γίνεται. ἔτι παρὰ τὸν βοῦν. εἰς δὲ τὸ ἐφεξῆς ἔχουσι τὸ γάϊος, χρήσιμον καὶ τὸ τοῦ αἰλίου διονυσίου. εἰ γοῦν, ὅτι γεώλοφον οἱ παλαιοὶ καλοῦσι, τὸν παχὺν καὶ ἀναίσθητον ἄνθρωπον. Βουγενέων, τῶν μελισσῶν. καλλίμαχος. Ἄρμενα παρ' δαναοῦ γῆς ἀπὸ βουγενέων. λέγεται δὲ βουγενὴς ἡ μέλισσα, ὅτι ἐκ βοείων ὀστέων γεννᾶται.

Βούγλωσσος, ἰχθύς ποιός, καὶ βοτάνης εἶδος. Βουδάκη, ἡ βούπρησις. Βούδειον, πόλις φασὶ βοιωτική· ἀπὸ βουδείας βοιωτίας μητρὸς ἐργίνου τοῦ καὶ τοῦ πινδάρου περιαδομένου. ἄλλος δέ τις, βούδειαν ἱστορεῖ πόλιν ἐν μαγνησίᾳ τῇ κατὰ διρότιν, ἀπὸ τοῦ οἰκήσαντος βουδείου. καὶ βουδείαν λέγουσιν ἀθηνᾶν ἐν θεσσαλίᾳ. εἰς ὃ καὶ παραφέρει τὸν λυκόφρονα μάρτυρα. ἕτερος δὲ καὶ ἑτέραν βούδειαν ἱστορεῖ πόλιν φρυγίας, λέγεται ὡς καὶ ἔθνος ἐστί τι μηδικὸν οἱ βουδεῖοι. ἡ γραφὴ ὡς οἱ ὁμηρικοὶ κάπιοι· τινὲς δέ φασι βούδειον πόλιν φθίας, ἀπὸ βουδείου υἱοῦ ἄργου. ἀρέσκει δὲ τοῦτο οὐ πᾶσι τοῖς παλαιοῖς. ὁ γὰρ βουδεὺς φασιν. οὗ ἐνταῦθα μέμνηται ὅμηρος, πόρρωθεν ἐλθὼν εἰς τὸν πηλέα ἱκετεύσας φαίνεται, καὶ οὐκ ἀπὸ θεσσαλοῦ τόπου. ἄλλως μέντοι δοκεῖ καὶ πόλις εἶναι θεσσαλικὴ τὸ βούδειον. Βουδίψιον, τὸ βυρσίον. Βούδιος, παραλυσίτου τὸ ὄμμα. Κύων δέ τις ἐβόα δ' ἀμυθῶς· ὡς παρὰ βούδιος σέληνος· ἀποδίδωσιν, ἄφρων· ἀνόητος. Βούδυρα ἤματα, προπαροξυτόνως κατὰ παθητικὴν σημασίαν, ἐν οἷς βόες ἀποδέρονται· ἢ κατὰ ἐνέργειαν παροξυτόνως, τὰ τοὺς βοῦς δέροντα. διὰ τοῦ μέρους τῶν βοῶν δηλαδὴ, πάντα τὰ ζῶα ἐδήλωσε. Βουδρομεῖν, μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Βουζύγης, ὁ ἡρακλῆς. ὅτι βοῦς ζεύξας, τὴν γῆν ἤροσεν· ἀφ' οὗ γένος βουζυγία. Βουθέρει, ἐν ᾧ τόπῳ βόες θέρους νέμονται. Βουθόη, πόλις τῆς ἰλλυρίδος. Βουθὸς περιφοιτᾷ, παροιμία ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων. ἀπὸ βούθου τινὸς μετὰ τὴν χεῖσαν, τὰ πυθία νικήσαντος. Βουθυτεῖ, μεγάλην θυσίαν ποιεῖ ὡς παρ' ἀριστοφάνει. Ἔνδον βουθυτεῖ, ἢ καὶ τράγον καὶ κριὸν, ἐστεφανωμένος. καταχρηστικῶς δὲ, εἴρηται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἡ βουθυσία. δηλοῦσα τόν τε ὄγκον τοῦ μεγέθους, καὶ τὸ ἐντελὲς τῆς θυσίας. ἣν ἑκατόμβην καλοῦσιν. ἐντελὴς δὲ θυσία ἡ ἐξ ὑὸς ταύρου· τράγου καὶ κριοῦ. ἣν καλοῦσι τριττύν. τριττὺς δὲ παρ' ἀθηναίοις, ἡ ἐξ ὑὸς, καὶ κριοῦ· καὶ τράγου θυσία. Βούθυτον, ὅ τινες ἀμέμαρον· ἀχαιοὶ δὲ ἰσοχαρονῶς ἀριστοφάνης. Βουθώνης, βούχειλος. Βουϊέρδοσε, βοῦν ἔθυε. Βουκαῖος παρὰ θεοκρίτῳ, οἱ μὲν τὸν θεριστήν. ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιτατικοῦ, καὶ τοῦ καίνω τὸ κόπτω καὶ θερίζω. τινὲς δὲ βουκόλον. βέλτιον δὲ τὸν ἀροτῆρα ἀκούειν, τὸν σὺν βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν. δίφιλος δὲ ἐν νικάνδρου θηριακοῖς, κύριον ὄνομα τὸν βουκαῖον λέγει. Βουκανῆ, ἀνεμώνη· ἢ τὸ ἄνθος κύπριον. Βουκάπη, ἡ φάτνη τῶν βοῶν. ἐν ᾗ αἱ βόες κάπτουσιν. ἀπὸ γὰρ τοῦ κάπτω τὸ ἐσθίω, γίνεται κάπη. Βουκελάτου, ἄρτου ἐλατοῦ. ὃς λέγεται κολλίκιον. Βουκελλάριοι, οἱ ἑλληνογαλάται ὀνομάζονται. καὶ ἡ τῶν βουκελλαρίων χώρα γαλλογραικία. Βουκόντας, βοηλάτας. Βουκέρα, λίμνη τις ποτὲ μὲν καλουμένη. νῦν δὲ εἶδος βοτάνης. Βουκέρας, ἡ πόλις τὸ σπέρμα ποτ' διότιμος. βουκεραΐς, κρήνη ἐν πλαταιαῖς. ἥ τις ὠνόμασται πόλυβος. Βουκεφάλας ἵππος, μόνον ἀλέξανδρον ἤθελε φέρειν ἔποχον. Βουκινῆσαι, τὰς βοῦς ἐξελάσαι. Βουκόλια, ἀγέλη βοῶν. Βουκολεῖν, τὸ τρέφειν. ἀποβουκολεῖν δὲ, τὸ ἀποπλανᾶν. ὡς ἔφη τις τῶν σοφῶν. φθάνει τις ταῖς ἐλπίσιν ἡμᾶς ἀποβουκολῶν. λουκιανός. Εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοῦ καὶ ἐλπίζει· ἤγουν ἀπατᾷ, καὶ εἰς ἐλπίδας ἄγει. βουκολεῖν ἔτι, τὸ ἐπὶ πλεῖστον ἀεὶ παραλογίζεται. Ἄλλως. Βουκολεῖν ὅρα εἰ ὅπως ὁ ποιητὴς τὴν λέξιν τοῦ βουκολεῖν ἐπὶ ἵππων παρεχρήσατο ἐν τῷ, Τρισχίλιαι ἵπποι ἐβουκολοῦντο. ὡς καὶ τὸ τοῦ οἰνοχοεῖν ἐπὶ τοῦ νέκταρος ἐν τῷ, νέκταρ ἐωνοχόει. οὐ πρὸς μίμησιν ἔγραψέ τις καὶ τὸ, οἶνος ὠνοχόει. φησὶ δὲ εὐριπίδης πολύβουν δέ νιν λαβόντες ἱπποβουκόλοι. εἴποι δ' ἄν τις, ὡς ἡ προγραφὴ κατὰ σχῆμα συντομίας τὸν ποιητὴν οὕτως εἰπεῖν. ὡς ἂν ὁ ἀκροατὴς τοῖς ἵπποις καὶ βόας συνυπακούσῃ, καὶ ἄλλα ζῷα. τοιοῦτόν ἐστι τὸ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν παρ' ἀθαξίλᾳ, ὥς φησιν ἀθήναιος. οὐ γάρ ἐστι κοινολεκτεῖσθαι τὸ χρύσεων ἐπὶ ἀργυρίδων, εἰ μὴ ἄρα καθότι ἀργύριον καὶ ὁ χρυσὸς λέγεται, διὰ τιμιότητα παλαιοτέρας εὑρέσεως. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ὑῶν ἑκατόμβην παίζει παρά τινι παλαιῷ. τί γὰρ κοινὸν ὑᾶς, καὶ τῇ ἐκ βοῶν παρωνύμῳ ἑκατόμβῃ. τοιοῦτον καὶ τὸ τοῦ σοφοκλέους. τὸ ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖν χθόνα. τουτέστιν, ἵπποις ἔχεις. ἢ διὰ πλοίου. καὶ ἐνταῦθα γὰρ τὸ ναυστολεῖν ἵππους μὲν, οὐ κύμβαις δὲ οἰκεῖται. Βουκόλια, αἰπόλια. ποίμνια. ταῦτα μέρη ἐστὶ τῶν κατ' ἀγρούς, καὶ οὗ οἱ μὲν βόες ἵστανται, βούσταθμα. βοαύλια. βουστάσεις. οὗ δὲ αἱ οἶς καὶ αἶγες, αὐλή. καὶ σηκός. καὶ ὁ μὲν βουκόλος, λέγεται καὶ βουτρόφος. καὶ βουφορβός. ὥσπερ καὶ ὁ ὑποζύγια ἐλαύνων, βοηλάτης. ὁ δὲ τῶν προβάτων ἡγεμὼν, ποιμήν. ὥσπερ ὁ τῶν αἰγῶν, αἰπόλος. οἱ δὲ πάντων τῶν τετραπόδων, νομεῖς. Βουκολεῖσθαι χρησταῖς ἐλπίσιν, ἀντὶ τοῦ ἀπατᾶσθαι. Βουκόλημα, θέλγητρον ἀποπλάνημα. ἀπάτημα. Βουκολήσονται, ἀπατήσονται. καὶ βουκόλημα, τὸ θέλγητρον. Βουκολήσομεν, μεριμνήσομεν· ἀπατήσομεν. Βουκολιασμὸς, μελοποιΐας τινὸς εἶδος, καὶ ὀρχήσεως. ἀμφότερα δὲ, ἀγρο-

ἀπὸ τοῦ τετυπωμένου ῥήματος, τοῦ βοσκῶ, βοσκήσω· ἀφ' οὗ καὶ τὸ βόσκημα, καὶ ὁ βοσκηματώδης ἄνθρωπος. Βοσκόμενος, δαπανῶν. Βόσκω, παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω· ὁ μέλλων βώσω· καὶ πλεονασμῷ, βόσκω· ὡς πιπρώσω, πιπρώσκω· θνήσω θνήσκω. ἐξ οὗ βόσις ἡ τροφή· καὶ συβώτης. Βοσὸρ παρ' ἑβραίοις, τὸ ἀπὸ κόκκου βεβαμμένον ἱμάτιον. Βόσπορος, τὸ τῆς προποντίδος στενὸν οὕτω κληθὲν, ἀπὸ τῆς διανηξαμένης βοὸς τῆς ἰοῦς· ἢ βόσπορος, αἱονεὶ βοὸς πόρος· ὠνόμασται γὰρ ἀπὸ τῆς ἰοῦς τῆς θυγατρὸς κάδμου. ταύτῃ γὰρ ἡ ἥρα κατὰ ζῆλον οἶστρον ἐπέμψεν· ἥ τις ἐλαυνομένη ὥσπερ πόρτις, τοῦτον περῆλθε τὸν τόπον, ὥς φησι διονύσιος· Τὸ δ' αὖ θρηικίου στόμα βοσπόρου· ὅν ποτέ φασιν ἰὼ, Ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐνήξατο πόρτις ἰοῦσα. φύλαρχος δὲ, ὅτι αἱ ἐντὸς τοῦ εὐξείνου πόντου νῆσοι ἄπειροι ἱστορίας· αἱ δὲ ἐκτὸς, ἔμπειροι· διὸ καὶ βόσπορος ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐκαλεῖτο τοῦ πελάγους, ὅτι ἐπείρετο. τινὲς δὲ τοὺς στενοὺς πορθμοὺς, βοσπόρους εἰρῆσθαί φασιν· ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν, εἴ ποτέ τινες ἤθελον εἰς τὸ πέραν διαβῆναι, σχεδίας πηγνῦντες, καὶ βοῦς ὑποζεύξαντες, οὕτω διεπεραιοῦντο. ὅθεν ἡ ἐπωνυμία. Ἄλλως. Βόσπορος ὀνομάζεται, διὰ τὸ δοκεῖν τὴν ἰὼ βοῦν οὖσαν, διαπεραιῶσθαι τὸ βυζαντίου καὶ χαλκηδόνος διάστημα· ἢ διὰ τὸ πάντας τοὺς στενοὺς πορθμοὺς, βοσπόρους καλεῖσθαι. ἔνιοι δέ φασι τοὺς περὶ τοῦ στόματος οἰκοῦντας τὸ παλαιὸν εἴ ποτε ἐθέλοιεν εἰς τὸ πέραν διαβαίνειν, σχεδίας πηγνῦντας καὶ βόας ὑποζεύξαντας, οὕτω διαπεραιοῦσθαι· ὅθεν καὶ ὀνομάσθαι τὴν θάλασσαν. ἔστι δὲ ἕτερος βόσπορος τῆς σκυθικῆς κιμμερικὸς προσαγορευόμενος, διὰ τὸ κιμμερίους ἔθνος σκυθικὸν, περὶ ἐκείνους οἰκῆσαι τοὺς τόπους· οἱ δέ φασι στόμα τῆς μαιώτιδος λίμνης, στενὸν καὶ ἐπιμηκές· ἐμφερὲς τῷ κατὰ τὸ βυζάντιον βοσπόρῳ. Ἄλλως. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. νύμφις μὲν γάρ φησιν ἱστορεῖν ἀκαρίωνα, ὡς ἄρα φρύγες διαπλεῦσαι βουλόμενοι τὸν πορθμὸν, κατασκευάσαι ναῦν ἔχουσαν εἰκόνα χαραγμένην προτομὴν ταύρου· διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ εἴδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευθῆναι τὸ πέλαγος βόσπορον. ἔφορος δέ φησιν ἁρπασθῆναι τὴν ἰὼ ὑπὸ φοινίκων, καὶ διακομισθῆναι εἰς αἴγυπτον· αὖθις τὸν βασιλέα τῶν αἰγυπτίων πέμψαι ἰνάχῳ ταῦρον· τοῦ πλευστικοῦ δὲ ἐκείνου, περὶ ἴσα αὐτοῖς παραδεικνύντος, καθὸ πρότερον οὐκ ἐγίνωσκον τὸ ζῷον· τὸν δὲ τόπον προσαγορευθῆναι, δι' οὗ οἱ τὸν ταῦρον ἔχοντες ἔπλευσαν, τὸν βόσπορον. Βοστρύχια, στέμφυλα. Βοστρυχιδὸν, πολυκαμπῆ. Βοστρυχίζεται, κοσμεῖται. Βοστρυχίνδις, τὸ θάλλον, ἢ θαλλόν. Βόστρυχος, ὁ πλόκαμος· παρὰ τὸ βότρυχον, βόστρυχος· ὁ βοτρυοειδής· μετὰ σχήματος γὰρ βοτρυοειδῶς ἀπήρτηται. Βοτὰ, βοσκήματα· κατὰ πάντων δὲ καὶ χερσαίων, καὶ ἀγρίων ζώων. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ βόσκεσθαι. Βοτάνη, παρὰ τὸ βία πίνεσθαι ἤγουν αὔξειν. Βοτεῖν, βόσκειν. Βοτῆρα, ποιμένα. Βοτηρικὰ κύπελλα, ποτήρια ποιμενικά. Βοτὶς, βόλτον. Βοτὸς, τροφὴ ἢ βοσκή· καὶ βροτὸς, ὁ ἄνθρωπος. Βοτράχου, ἀντὶ τοῦ βατράχου, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Βοτραδία, ἐνωταρίου εἶδος· οἱ δὲ βότρυς, ἡ θεσμοφοριάζουσι. Βότρυν, τὴν ὀπώραν οὐχὶ τὴν σταφυλὴν μόνον· καὶ μάλιστα τὴν βοτρυίαν ὀπώραν. Βοτρυδὸν, ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς ῥᾶγες τῶν βοτρύων. Βοτρύδιον, κατὰ συστροφήν. Βοτρυμὸς, τρυγητός. Βοτρυόδωρος, βότρυς δωρουμένη· ἀριστοφάνης ὦ πότνια βοτρυόδωρε. Βότρυς, παρὰ τὴν πόσιν πότρυς, καὶ βότρυς· ὁ τὴν πόσιν ἢ τὸ ποτὸν ῥέων· ἢ παρὰ τὸ βῶ τὸ πατῶ, ὁ τοῖς ποσὶ τριβόμενος· τουτέστι πατούμενος. Βόττεια, πόλις μακεδονίας.

Βοτῶν, θρεμμάτων. Βοῦ, τὸ μέγα καὶ πολὺ δηλοῖ· λάκωνες. Βοῦα, ἀγέλη παίδων. Βουαγετὸν, τὸ ὑπὸ βοῶν ἑλκυσθὲν ξύλον· λάκωνες. Βουαγὸρ, ἀγελάρχης· ὁ τῆς ἀγέλης ἄρχων παῖς. Βουάλφαι, οἱ φοίνικες, ὑπὸ λακώνων. Βουβάλιον, κόσμος χρυσοῦς, περιτιθέμενος τῷ καρπῷ· δίφιλος ἐν παλλακῇ· βουβάλια καρπῶν, παρθένου φορήματα. Βουβάλιον, τὴν ἀγριοσυκῆν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. καὶ βουβάλιον, τὸ τῆς γυναικὸς μόριον. Βουβαλὶς, αἱ βουβάλαι ἢ ἀστράγαλα. Βούβαλος, δορκάδιον· καὶ μέγα καὶ πολύ. Βουβάρας, εἴρηται διὰ τὸ ἔχειν ἀντὶ τοῦ ἄλφου προτομήν τινα βουβάλου ἐξέχουσαν· καὶ βούβαλον, μέγα καὶ πολύ· ὁ μεγαλοσαύτης, ἢ ὁ μεγάλως βαρύς· παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν, καὶ τὴν βάριν εἶδος πλοίου· ἢ παρὰ τὸ βάρος ἔχοντα, καὶ καυχῶντα· περὶ ἀλαζόνος γὰρ λέγεται, ὃν καὶ βαργέλου εἰρήκασι. Βουβάρτης, νεὼς ὄνομα παρὰ φιλίστῳ. Βούβαστις, κώμη τῆς αἰγύπτου· καὶ θεός· καὶ βούβαστος, πόλις. Βούβηλα, κρέα βόεια. Βουβίλιξ, σιτοδοχία. Βούβοσις, πολυφαγία. Βούβρωστις· εἴρηται δὲ, ὅτι καὶ τὰς βοῦς λυμαίνεται, καὶ βοῦς βρῶσιν ποιεῖ. Βούβρωστις κυρίως, κατὰ τὸ τῆς λέξεως ἔτυμον, ὁ μέγας λιμός· ἡ μεγάλη πεῖνα· καὶ ὡς εἰπεῖν βούπεινα· ἢ πολλὴ τῆς βρώσεως ἔφεσις· δηλοῖ καὶ ἀπορίας, τὴν μεγάλην αἰτίαν ὑφ' ἧς ἄστροι πολλαὶ γίνονται· ἢ σύντονον ὀδύνην, κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὡς ἀναλωτικήν· ὑπὸ λύπης γὰρ ἑαυτοὺς ἐσθιόμεθα, κατὰ τὸ, ὃν θυμὸν κατέδων. εἰ δὲ καὶ βούλιμος καὶ τὸ βουλιμιᾶν παρέοικε τοῖς ῥηθεῖσι, δηλοῖ ὅμως ὁ χαιρωνεὺς σοφὸς τὴν ἑαυτοῦ πρὸς ταῦτα διαφορὰν, ἐν τοῖς συμποσιακοῖς. οἱ δὲ βούβρωστιν φασὶ, δαίμονα ἰόντων παρὰ καταρῶντο τοῖς πολεμίοις· ἧς ἱερὸν φασὶν ἐν σμύρνῃ. Βουβὼν ἐστὶ, τόπος σώματος· οὗ ὁμώνυμον τὸ ἐκεῖ γινόμενον πάθος· ὡς τὸ βουβὼν ἐπήρθη· ἢ βουβὼν, τὸ παρ' ἑκάτερα τῆς ἥβης μέρος ἐν ἀρχῇ τῶν μηρῶν κείμενον· εἴρηται δὲ, ὅτι τοῦ βαίνειν ἐστὶν ὑπηρέτης· παρὰ γὰρ τὸ βῶ, γίνεται βῶν· καὶ συνθέσει τοῦ ἐπιτατικοῦ βοῦ, γίνεται βουβὼν, ὁ μεγάλως βαίνων· ἢ δι' οὗ μεγάλως βαινόμεθα. βουβὼν λέγεται καὶ τὸ πάθος τὸ εἰς ὕψος βαῖνον, ἀπὸ τοῦ ἀπαίρεσθαι καὶ μεγάλως βαίνειν εἰς οἴδημα· ὅ περ τινὲς φασὶ βομβῶνα ὡς λέγει ἡρωδιανός. Βουβωνία, κόπος. Βουβωνιῶ, φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας. Ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι ἀπελθεῖν· βουβωνιῶ γὰρ τὰ νεφρὰ ὑπὸ τῶν κόπων. Βουγάϊον εἰπὼν ὅμηρος τὸν αἴαντα, ἀργίαν ὀνειδίζει, καὶ βραδυκινησίαν τοῦ ἥρωι· ἢ βουγάϊον λέγουσι τὸν ἐργάτην βοῦν· οἱ δὲ μεγάλαυχον· ἀμαθῆ· ἀλαζόνα· βοώδη· καὶ ἀναίσθητον. Βουγάϊος, ὁ μεγαλόσωμος· ἢ ὁ δυσκίνητος, καὶ μὴ ποδώκης, ἀλλ' οἷον βοῦς τις περὶ γῆν· ἢ ὁ ἐπὶ βοῦ ἤτοι ἀσπίδι γαίων· αἴαντος γὰρ παράσημον ἡ ἀσπίς· ἢ βοῦς ἐργάτης, ἢ αὐτόχρημα βοῦς· καὶ γῆ μὲν, διὰ τὸ βαρὺ τοῦ σώματος καὶ δυσκίνητον· βοῦς δὲ, διὰ τὸ ἔμψυχον μὲν, πολὺ δὲ τοῦ μεγέθους· ὅτι δὲ καθάπερ ὁ ἵππος οὕτω δὴ καὶ ὁ βοῦς πολὺ μέγεθος παρεμφαίνει ἐν ταῖς συνθέσεσι, δηλοῖ ἡ βοῦ ἐπίτασις· ἣν ἐκ τοῦ ζώου τούτου εἰλῆφθαι λέγουσιν· ἐξ ἧς ἐπιτάσεως καὶ ἡ βούβρωστις, καὶ ἡ βούπεινα· καὶ ὁ βούλιμος· καὶ ὁ βουθόρας· καὶ ὁ βούπαις· οὗ περ ἀκολουθία τοιαύτη· βρέφος ὡς ὁ γραμματικὸς ἀρι

ἢ καὶ ἐφορμῶντος. Βολβὸς ὕδνον, τὸ κατὰ γῆς ἐφορμῶδες· ὃ βίᾳ γῆθεν ἀναβαλλόμενος κατὰ τὸ ἐγχώδιασον. Βολβοὺς λέγουσι, τὰ λεγόμενα ὕδνα· ἅπερ τὴν γῆν σκάπτοντες εὑρίσκουσιν οἱ ἄνθρωποι. Βολεῶνα ἀττικῶς, ὅ ἐστι κοπρών· ὅτι κοπροβολεῖον· οὗ κόπρος δηλαδὴ ζώων βάλλεται. ἢ ὅτι ἀπορρίπτεται· ἀκόλουθον δὲ τοῖς βολεῶσι, καὶ τὸ βόλιτον ἢ βόλβιτον ἐπὶ κόπρου νοούμενον. ἔτι ἡ βολὴ καὶ τὸ βόλον παράγει τὸν, τὶ κυβευτικὸν, καὶ τὸν κατὰ θαλάσσης ἀφιέμενον. ἔτι διὰ δικτύου, ἔτι διὰ μολίβδου, ἢ λίθου· ἀφ᾿ οὗ καὶ βολίζειν, τὸ σημειοῦσθαι διὰ καθέσεως βόλου, εἰ βαθὺ τὸ ὕδωρ· καὶ οὐ τὸ βολίζειν μόνον ἐκεῖθεν, ἀλλὰ καὶ τὸ βολὶς βολίδος· ἐξ οὗ τὸ, πεντέθλια τλήτω βεβολέατο· ἴσως βέλτιον κατὰ συγκοπήν. Βολῆσι, τουτέστι βολαῖς ταῖς διὰ ὀστέων καὶ ξύλων· Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ. Βολίδες, ἀκόντια· λογχάρια. Βόλιμος, μόλιμος· καὶ κατὰ ἐναλλαγήν, βόλιμος. Βόλινον, κώμη τῆς Ἀχαΐας πλησίον πατρῶν. Βολίς, ἀκόντιον· βέλος· λογχάριον· ἢ βόλος, τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων. Βολίσι, πτώσεσι· πηγαῖς. Βόλιτον, βόλβιτον δὲ Ἴωνες ἅπαλλαι, καὶ Ἱππῶναξ· βολβίτου κασιγνήτην· καὶ βόλιτον κατὰ παραγωγήν. εἴρηται δὲ οἱονεὶ βοὸς λιτόν· τὸ ἁμάρτημα τὸ κοπρῶδες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βόλβιτον. Βόλιτα, καὶ βόλβιτα, τὰ κόπρα. Βόλος, ὁμωνύμως λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ κυβευτικοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ δίκτυον· ὅθεν καὶ ῥῆμα σπουδαῖον ἐν χρήσει, τὸ βολίζειν· ἴσως βάθος θαλάσσης μετρεῖν μολιβδίνῃ καθέτῳ. καὶ βόλος, ἡ δρόσος. Βολεσία, ἡ εἰλείθυια· βολὰς γὰρ τὰς ὠδῖνας ὠνόμαζον. Βόλος ἐπὶ ἀρητῶν, καὶ ἡ διὰ σαγήνης ἄγρα· καὶ ὁ τῶν κύβων καὶ ἀστραγάλων. Βομβάζειν, φθέγμα ἐπὶ τοῦ διασύρειν καὶ παβάζειν λεγόμενον. Βομβαύλια, αὐλητοί· τὸ δὲ βομβύλιος, ἐν προθέσει τοῦ α ἔφη βομβαύλιος παίζων Ἀριστοφάνης· παρὰ τὸν αὐλόν· βομβύλιος δὲ, εἶδος μελίσσης· καὶ εἴρηται παρὰ τὸ βομβεῖν. Βομβεῖν, ὄνομα πεποιημένον ὄν, καὶ ἐπὶ λίθου ἀφειμένου κεῖται ἐν Ὀδυσσείᾳ. βομβεῖν δέ τινες ἔτυμος φασὶ καὶ ἐπὶ βροντῆς. καὶ ὁ βομβύλιος δὲ, ἐκ τῆς τοιαύτης παρῆκται λέξεως· ζωΰφιον ὂν αὐτὸς βομβητικὸν ἐν τῷ πέτασθαι, κουλεόπτερον. Βομβεῦντι, ἀντὶ τοῦ βομβοῦσι δωρικῶς. Βομβηδόν, ἀντὶ τοῦ μετὰ ἤχου καὶ βόμβου. βόμβος δέ ἐστιν, ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος· ἔνιοι δὲ τῆς βοσκίου μελίττης λεγομένης. Βομβῆσαι, ὡς δεξιτερὰ φανῆσαι. Βόμβησεν, ἐψόφησεν. Βομβία, ἡ κολυμβὰς ἐλαία, παρὰ Κυπρίοις. Βομβαλαζόνας, ἀσωρείς. Βόμβος, ψόφος· δῆλον ὡς ὄνομα πεποίηται κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης φωνῆς· λεγόμενος ποτὲ καὶ ἐπὶ βροντῆς καὶ ἐπὶ πτηνῶν ἀπλῶς, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ζωΰφιον ὁ βομβύλιος· κληθεὶς οὕτω, διὰ τὸ βομβητικὸς εἶναι. βομβεῖν ἐξ αὐτοῦ τὸ ἠχεῖν. Βομβόλυξ, πομφόλυξ. Βομβρύζων, τονθορίζων βοῶν. Βομβρυάζειν, βρενθύεσθαι. Βόμβυκες, εἶδος αὐλῶν· ἢ εἶδος ζώου πτερωτοῦ, κατὰ σφῆκα. Βομβύλιον, λήκυθον. Βομβυλίας, βομβύλιον ἐστὶ ζωΰφιον, ὅμοιον μελίσσῃ· μέλαν δὲ τῇ χροιᾷ· ἐκ πηλοῦ κηροπλαστοῦν· λέγεται δὲ βομβυλίας, παρὰ τὸ βομβεῖν. ὥσπερ καὶ τὸ πτυόμενον κονστρουβεῖν· καὶ ἡ ῥόμβα ἢ στρόμβα, βομβύλιος καὶ βέβρυξ καλεῖται. βομβύλιος δὲ καὶ βομβύλιον, πόλις· καὶ ὄρος Βοιωτίας. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι. εἰ δὲ εἴποις βομβύλειος κλίσις, καὶ ἀνυπόρεια, ὡς κτητικὸν τό τε διὰ διφθόγγου γράφεται· βομβυλίας δὲ, καὶ διὰ τοῦ ι· καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται οἷον, ἡ βομβυλία τῆς βομβυλίας. καὶ ἡ βομβυλεία τῆς βομβυλείας. τιμᾶται καὶ Ἀθηνᾶ Βομβυλεία. Βομβυλίδας, πομφόλυγας. Βομβύλιον, ἔκπωμα μικρὸν ἔχον στόμα· ἢ πῶμα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Βομβύλοι, σκεῦος στρογγυλοειδές. Βόμβυξ, εἶδος σκώληκος. Βόμβυξ· ἄμμος· Λάκωνες. καὶ αὐλοῦ εἶδος· καὶ ζῷον· ἀφ᾿ οὗ τὰ βομβύκινα ὑφάσματα συμπλέκεται· ἔνιοι δὲ βομβύλιον λέγουσιν. οἱ δὲ ῥυμόν, ἢ ἦχος βομβυλιοῦ. Βομβῶνας, βουβῶνας. Βόμος, ἦχος· ψόφος. Βοοθύτης, ὁ τοὺς βόας βάλλων πελέκει. Βοονόμος, ὁ τὰς βοῦς νέμων· καὶ βόσκων. Βοοπόροις, ὀβελοῖς μεγάλοις. Βοὸς βοείῳ παρ᾿ Ὁμήρῳ, περιττολογεῖται. ἤρκει γὰρ βοείην μόνον εἰπεῖν. Βοὸς πόδα, οἱ μὲν Ἀττικοὶ ἐπὶ ζώντος λέγουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν τεθνηκότων, βόειον πόδα φασί. Βοοσκέρας, τὸ περιτιθέμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας κατὰ τὸ ἄγκιστρον· οἱ δὲ τρίχα. Βόοσκον, βουφορβὸν ὀρεινόμον. Βοοστάσι, μάστιγι· ἢ βοῦτι. Βορά, θοίνη· βρῶσις· σῖτος· τροφή· παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω. Βοράζειν· τρέφειν· ὥσπερ παρὰ τὸ ἀγορὰ ἀγοράζω, οὕτω καὶ βορὰ βοράζω. Βορβοροτάραξις, ταραχώδης τις παρὰ τοῖς ἀμίς τὴν πόλιν, ὡς βόρβορον· θορύβῳ πληρώσας τὴν πόλιν, καὶ βορβόρου· Ἀριστοφάνης. Βορβορίζει, γογγύζει· μολύνει. Βορβορόπη, κύσθον σημαίνει, ἐπὶ τὸ μόριον. Βόρβορος· παρὰ τὸ βάρος, βάρβαρος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, βόρβορος· ὅ ἐστι, τὸ περίττωμα τῆς γαστρός· τοῦτο γὰρ ἐν ταύτῃ κείμενον, βάρος ἐμποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ βορά, βορός· καὶ βόρβορος, ἡ ἐκ τῆς τροφῆς ὕλη· καὶ βόρβορος, ὁ χετὸς δυσώδης. Βορβορυγμός, ὁ ἀποφερόμενος ἦχος τοῦ ὕδατος· ἢ ἦχος ἐκ τοῦ στόματος τῆς καμήλου· σύνθημα δέ ἐστι ταῖς καμήλαις καθεζομέναις, ὁ τοιοῦτος ἦχος. Βορβορωπόν, αἰσχρόν· βορβόρῳ ἐμφερές. Βορέας, παρὰ τὴν βορὰν ἐτυμολογεῖσθαι δοκεῖ· ὡς τροφῆς ὢν αἴτιος, διὰ τὸ ἁδρύνειν τοὺς στάχυας· καὶ οὕτω γίνεται ἡμῖν αἴτιος καθὰ καὶ ὁ ἐαρινὸς ζέφυρος. ἢ βορέας, παρὰ τὸ βάρος· ἢ παρὰ τὸ βορά, ὃ σημαίνει τὴν τροφήν· βορᾶς γὰρ ἡμῖν αἴτιος, αὔξων τοὺς καρπούς· καὶ βορέας, σκολιόν τι οὕτως ᾀδόμενον ἔλεγον· καὶ ὁ ἄνεμος. Βορεασμοὶ Ἀθήνησιν, οἱ ἄγοντες τῷ βορέᾳ ἑορτάς, καὶ θυσίας· ἵνα ἀνέτοι πνέωσιν. ἐκαλοῦντο δὲ βορεασμοί. Βορέην, τὴν φῦσαν· γράφεται δὲ καὶ βοείην. Βορεῖον, γαστὴρ ἐσκευασμένη πῶς. Βορθαγορίσκια, χόρεια κρέα· καὶ μικροὶ χοῖροι· βορθάκια· Λάκωνες. Βορέω, ἐκ τοῦ βορέας βορέου, βορέω, συγκέκοπται ὁμοίως τῷ ἑρμέω καὶ ἀμελίω πριάμου· καὶ τοῖς τοιούτοις. Βορρᾶ, βοίας πᾶσα. Βορκύλα, πέμμα στρογγύλον διὰ μήκωνος· καὶ σησαμίς ἡ ἐπὶ δυσὶ μεγέθεσιν ἄρτου. Βόρμαξ, μύρμηξ. Βόρμος, βρόμος· καὶ καθ᾿ ὑπέρθεσιν, βόρμος ἢ βόρμοξ. ἔστι δὲ τροφὴ ἵππων πάρα πόδα. Βορόν, βρωτικὸν ὀξύπεινον. Βορός, πολυφάγος· ἄπληστος. Βορράζων, ψοφῶν. Βορρᾶς, ἄνεμος ψυχρός· τινὲς ἐν ρ̄ γράφουσι· καὶ βορᾶς, βρώσεως· ἢ τροφῆς. Βορσόν, σταυρόν· ἐλαία. Βόρταχος, βάτραχος· βορμός· ἔνιοι δὲ τὴν ἱππικὴν καὶ σιτώδη πόσιν. Βορυσθένης, ὁ Ἑλλήσποντος· ἔστι δὲ καὶ ποταμός. Βόσις, ἡ τροφή. Βοσκάς, ὄρνεον ἐκ τοῦ βόσκειν· καὶ προβοσκὶς ἐλεφάντων, ἡ καὶ προνομαία ὁμοίως· κυριολεκτουμένη, καὶ ἐπὶ μυῶν, καὶ ἰχθύων ὡς λέγει Ἀθήναιος. Βόσκειν, ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τίθεται. Βόσκημα, καλεῖται ἐπὶ χοίρων· Ξενοφῶν δὲ ἐν ἑβδόμῳ τῆς παιδείας, καὶ ἐπὶ ἵππων τίθησι τὴν λέξιν. Βοσκημάτων, θρεμμάτων. Βοσκήσεις, ἐπὶ ἀλόγων λέγεται,

Βόας βουκολεῖν, ταυτολογίαν ἔχει περὶ τὴν ἀρχὴν. ἤρκει γὰρ μόνον τὸ βουκολεῖν, ἢ λείπειν τὸ βοᾶν. ἢ ἔστιν ὅμοιον τῷ, οἰνοχοεῖν καὶ τῷ κυνυλαγμός, καὶ τοῖς τοιούτοις. ἀντὶ τούτων γὰρ περισσὸν ὁ οἶνος, καὶ ὁ κύων. διὰ τὸ συνυπακούεσθαι τῇ οἰνοχοείᾳ καὶ τῷ ὑλαγμῷ. καὶ βόας βουκολεῖν τὸν ἀπόλλωνα. τὸ δὲ μεθ' ὅμηρον οἱ μὲν τὴν αἰτίαν τῆς θητείας ἀποδιδόασι τὴν ἐκ τοῦ διὸς ποινὴν ὅτι στασιάσαι αὐτὸν ἐβουλεύσαντο. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι οὐχὶ ἄκοντες, ἀλλὰ ἑκόντες ἐθήτευσαν ξένας ἑαυτοῖς, ἵνα τὴν λαομέδοντος ὕβριν πειράσωσιν. ὃ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ ὁ ποιητὴς διδάσκει ἔθιμον εἶναι τοῖς θεοῖς. ὅθεν φασὶ θανόντος τοῦ ὑβριστοῦ λαομέδοντος, βοηθεῖ τοῖς τρωσὶν ἀπόλλων ἀεὶ περισκοπούμενος τιμαῖς. ἐτιμᾶτο γὰρ ὥσπερ ἐν χρύσῃ, καὶ κίλλῃ, καὶ τενέδῳ. οὕτω καὶ ἐν ἰλίῳ. ποσειδῶν δὲ ἀγέραστος μείνας, μνησικακεῖ τοῖς ἀπογόνοις τοῦ ὑβριστοῦ. ταῦτα οὖν φασί τινες. καὶ ὅτι ἀμφότεροι τὸ τρωϊκὸν τεῖχος ἔδειμαν. τοῦτο δὲ οἱ μὲν, ἀλλοχειρίᾳ λογίζεσθαι μυθεύονται. οἱ δὲ οὐχ ἄλλοις θητεῦσαί φασιν, ἀλλὰ ἱερὰ τούτων κειμήλια δεδαπανῆσθαι εἰς αὐξήσειν τῆς ἰλίου. καὶ ἐπὶ τοῦτο θρυλλεῖσθαι μαθητευθῆναι ὡς ἀπόλλων καὶ ποσειδῶν ἄλλην ἔδειμαν. ἕτεροι δέ φασί τινας τεχνίτας ἀμισθὶ ἐργασαμένους, ἀναθέσθαι τὸ ἔργον ἀπόλλωνι καὶ ποσειδῶνι. ὅπερ ὁ μῦθος μεταβιβάζει ἐν τῷ θητεύειν εἰς ἄλλους. Βοαπόδας, ὁ ἡρακλῆς. ὃ τὰς βόας τοῦ γηρυόνου ἄγων τῷ διΐ. Βόαυλα, ἡ βούστασις. Βόεα ῥήματα, μεγάλα. ἢ κλύτου μέγα. ἀριστοφάνης. ὀφρῦς ἔχοντα. ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα. Βοείαισιν, ἱμᾶσι βοείοις. Βοείας, βύρσας ἀσπίδας. ἀπὸ τοῦ βεβυρσῶσθαι τοῖς βοείοις. Βόες αἱ τέλειαι δαμάλεις, καὶ πόρτιες, αἱ μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι, μηδὲ ὀχευθεῖσαι. αἱ πόρτιες δὲ αἱ ἐπαπτελέστεραι τῶν δαμάλεων. ἀντὶ δὲ τῶν ἀρρένων, μόσχοι τὰ νεογνὰ καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς μητράσιν ἔτι. ταῦροι δὲ, οἱ τέλειοι ἐστὶ δὲ ἡ δάμαλις τῆς δαμάλεως. οἱ ποιηταὶ δὲ, ἡ δαμάλη τῆς δαμάλης λέγουσιν. ἀφ' οὗ παρὰ θεοκρίτῳ, αἱ δαμάλαι καὶ βόες ἄνοπες, αἱ μέλαιναι. Βοηδρομεῖν, τὸ μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν τουτέστιν, ἀντὶ μάχην δραμεῖν. Βοηδρομία, ἑορτὴ τῆς ἀθήνησιν οὕτω καλουμένη. ἥν φασι φιλόχορος, ὅτι ἐτιμᾶτο βοηδρόμιος ἀπόλλων. ἐκλήθη δὲ καὶ ἡ θυσία καὶ ὁ μὴν καὶ τὰ βοηδρόμια. Βοηδρομίαις, βοηθείαις. συμμαχίαις. Βοηθεῖν, ἀντικουρεῖν. ὑπερμαχεῖν, τῶν ἀδυνάτων χρησιμεύειν. ἀμύνει δὲ, ὁ ὑπὲρ τοῦ πεπονθότος κακῶς. Βοηθεῖν ἐλέγετο κυρίως, ἀντὶ μάχης. ὥσπερ τὸ βοηδρομεῖν ἀπὸ τοῦ ἀντὶ τὴν βοὴν θεῖν, ἤγουν τὴν μάχην ὡς παρ' ὁμήρῳ βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος. Βοηθός ἐστιν, ὁ ἐφαπτόμενός τινι εἰς πᾶν ἔργον. τιμωρὸς δὲ, ὁ ἄλλος κυρίως ὁ ἐκδικητὴς ὃ τινὰ παθόντα κακῶς παρά τινος ἐκδικεῖ. Βοηθῶ, δοτικῇ συντάσσεται. ἀριστοφάνης. φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις καὶ βοηθῶ, ἀμύνω. ἐπαμύνω. ἀρήγω. ἐπαρκῶ. ἐπικουρῶ. συναίρομαι. συνεφάπτομαι. συλλαμβάνω. ἀντικουρῶ. ἀντιλαμβάνομαι. Βοηλασίη, ὅμηρος ἀμφὶ βοηλασίῃ. ἔχει μὲν τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν δοτικῇ συνταχθεῖσαν, συνήθως τῷ ποιητῇ. καὶ εἴληπται ἀντὶ τοῦ περὶ βοηλασίης. δηλοῖ δὲ ἀπὸ μέρους, καὶ ἕτερα ζῷα ἀπέλασιν καθὰ τὸ ὁμηρικὸν ἐλάφιον. διὰ λιτῆς δὲ τοῦ ἡ βοηλασίας, τὸ, οὐ γὰρ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν. ὅθεν ἡ βοηλασία σύγκειται κυρία δὲ λέξις καὶ ἐν τούτοις ἡ ἀπέλασις. ῥύσια ἐλαυνόμενος, καὶ ληΐδα συνελάσαμεν. καὶ τὰ μὲν, ἠλασάμεσθα εἰς πύλον Βοὴν ἀγαθὸς, ὁ ἐστι μάχην ἢ κραυγήν. ὅθεν καὶ τὸ ἀλλοβοεὶ ἐπίρρημα γίνεται ἡ βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος, ὁ πολεμιστής. βοὴ γὰρ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἡ μάχη. ὥσπερ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ βοῶ. ἢ φιλοτιτὶς ἐκ τῆς ὀπός, ἤτοι βοῆς τῶν φίλων ἡ βοὴν ἀγαθὸς, ὁ εὐρυβόας. ἀρετὴ γὰρ τοῦτο στρατηγοῦ, καὶ χρήσιμον ἐν μάχαις τὸ μεγαλόφωνον μάλιστα γάρ φασι σάλπιγγος εὑρεθείσης, τῇ βοῇ διώκουν οἱ παλαιοί, τὰς τῆς μάχης ἀντιθέσεις τι καὶ ἀνακλήσεις. καὶ ἱστοροῦνται πολλοὶ τῶν στρατηγῶν ἐπαινετοὶ, διὰ τῆς εὐρυφωνίας. ἔτι δέ φασι, καὶ σημεῖον θάρσους τὸ βοᾶν. διὸ πολλαχοῦ ὁ ποιητὴς τοὺς ἥρωας, βοῶντας παρεισάγει οἷον σμερδαλέον ἐβόησε. ἢ ἤϋσε διαπρύσιον. καὶ βοὴν ἀγαθοὺς ἀποκαλεῖ τὸν τεῦκρον, καὶ τὸν αἴαντα, καὶ τὸν διομήδην. ἢ ἄλλοις ἀνδρείοις. τὸ μέντοι δειμαῖ, ταρβεῖν λέγεται καὶ ἡ δειλία, τάρβος. παρὰ τὸ ταράσσεσθαι τὴν βοὴν τοῖς δειλοῖσιν. ἡ βοὴ, ἡ μεγάλη φωνή, καὶ ἡ μάχη. κυρίως δὲ ἡ μάχη. ὡς τὸ βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος. Βοῆς, ἀντὶ τοῦ βοᾶς. ἐστὶ δὲ δωρικόν. καὶ μηδεὶς οἰέσθω ἀπὸ τοῦ βοᾶς γεγονέναι ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βοάεις κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ τοῦ ε εἰς η. ὡς γελῆς ἀπὸ τοῦ γελάεις, οὐκ ἀπὸ τοῦ γελᾶς. Βοήσω, ἐν τῇ δευτέρᾳ συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων, πέντε παραλήγονται τῷ ο. βοῶ. γοῶ. ἀκροῶ. μακρῶ. ἀλοῶ. καὶ τὰ μὲν δύο διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. βοήσω. καὶ γοήσω. τὰ δὲ δύο διὰ τοῦ α. ἀκροάσω. καὶ μακράσω. τὸ δὲ ἓν διφορεῖται ἀλοάσω, καὶ ἀλοήσω. ἡ γὰρ δευτέρα ἀντὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ η ἢ τὸ α. ἐάσω. ἀλλ' ἡνίκα καθαρεύει ὁ ἐνεστώς, τότε ὁ μέλλων διὰ μακροῦ τοῦ α ἐκφέρεται οἷον ἀνιῶ, ἀνιάσω. θεῶ, θεάσω. ἰῶ, ἰάσω. καὶ ἡνίκα ἔχει τὸ ρ διὰ μακροῦ τοῦ α ὁ μέλλων. οἷον, γηρῶ, γηράσω. φυρῶ, φυράσω. ἡνίκα δὲ ἔχει τὸ λ, τότε ὁ μέλλων διὰ βραχέος τοῦ α. οἷον θλῶ, θλάσω. γελῶ, γελάσω. τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῷ ἐνεστῶτι σύμφωνον χωρὶς τοῦ λ καὶ τοῦ ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἷον ζῶ, ζήσω. νικῶ, νικήσω. πεινῶ, πεινήσω. διψῶ, διψήσω. τὸ δὲ πεινάσω, καὶ διψάσω, κατὰ τρόπον δωρικὸν γέγονε τοῦ η εἰς α. τὰ δὲ τοιαῦτα παραγόμενα εἰς μι, κἂν τὸ λ ἔχῃ, κἂν τὸ ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἷον, πλῶ, πίμπλημι. πλήσω. χρῶ, κιχρῶ. κίχρημι. χρήσω. στῶ. ἱστῶ. ἵστημι, στήσω. Βόθροι, αἱ πηγαὶ τουτέστιν, ὀρύγματα. διὸ ἐπεὶ πανταχοῦ ἄλλους εἶπεν, ὡς δι' ὅλου ἔτοις κοίλοις μένουσας, καὶ μὴ ἀναπληρουμένους, οἷα εἰκὸς πάσχειν τὰ βεβοθρευμένα δι' ὀρύξεως. καὶ περὶ τούτων ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ. Βόθρος, δῆλον τὸ σημαινόμενον. Βόθυνος, τόπος τις ἰδίως οὕτω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ. οὗ μνημονεύει ἰσαῖος ἢ καλλισθένης ποιεῖται καὶ ὁ βόθρος, καὶ ὁ λάκκος. καὶ τὸ ὄρυγμα, ὥσπερ παρὰ τὸ θρασὺς γίνεται θράσυνος καὶ θάρσυνος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βαθὺς, βάθυνος. καὶ βόθυνος, εἶδος ἀστέρος. Βόας, εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. Βοιβηΐς, λίμνη θετταλικὴ κατὰ τὸν γεωγράφον, ἐλάττων τῆς νεσωνίδος. καὶ πλησιεστέρα τῇ παραλίᾳ. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς, καὶ ὅτι βοιβηΐς λίμνη πλησιάζουσα φεραῖς. καὶ βοίβη χωρίον ἐπὶ τῆς λίμνης κείμενον. εἴρηται δέ φασι βοίβη, ἀπὸ βοίβου υἱοῦ γλαφύρου, τοῦ τὰς γλαφύρας κτίσαντος, ὡς ἱστορεῖ ὁ ἀπογραψάμενος τὰ ἐθνικά. Βοΐδιον, βοΐδιον. Βοιωτία, ἡ εὔριπος, καὶ βοιωτοῖς. Βοιωτὸς, καὶ βοιωτὸς ἐκλήθη παρὰ τὸ μετὰ βοὸς τραφῆναι. Βολάων, βέλων, ἢ πληγῶν. Βόλβιτα, ἀφόδευμα βοός. καὶ βόλονθον τὸ αὐτό. ἡ βόλβιτον, τὴν παντοδαπὴν κόπρον. Βολβεῖται, μεγαλορρημονεῖ. Βολβοὶ, εἶδος ὀσπρίου.

Βλιμαίνειν, τὸ σπιλοῦν. Βλιμάξαι, βαστάσαι, ἀτιμάσαι. Βλιμάζομαι, ψηλαφῶμαι, ἀθυμοῦμαι. Βλίμα, ὁ μαλακισμός, ὕβρις. Βλιτόν, λαλόν. Βλὶξ, αἰνυχθές. Βλίσαι, κατατεῖσαι μελίσσας καὶ ἐξελάσαι τῶν σμηνῶν, ὑπὲρ τοῦ τὸ μέλι τρυγῆσαι. καὶ βλίσαι, τὸ βαστάσαι. ἢ βλίσαι, τὸ τὰ κηρία βλίψαι τῶν μελισσῶν· ἀπὸ τοῦ μέλι, μελίζω, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, βλίζω. Βλίσσιον αἱ βαυβώ τὸ πρότερον, οὕτως ἐκαλοῦντο. Βλιπάδας αἱ παλαιαὶ, τὰς ἀσθενεῖς γυναῖκας ἔλεγον. Βλιτάχεα, παρὰ Ἐπιχάρμῳ, αἱ μὲν τὰ κογχύλια· οἱ δὲ, τὰ ὑφ' ἡμῶν σελάχια. Βλίτας, καὶ βλίτωνας, τοὺς εὐήθεις. Βλιτομάμας, μωρὸν λέγει Ἀριστοφάνης· τὸ γὰρ βλίτον μωρὸν εἶναι δοκεῖ λάχανον. Βλιμασίς, ἡ τῶν [illegible]. Βλίττεις, ἀμελγεις· παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. βλίττειν δέ ἐστι τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, καὶ τρυγᾶν· ἢ τὸ ψηλαφᾶν· καὶ τὸ ἐκπιέζειν τὰ κηρία τῶν μελισσῶν καὶ θλίβειν. Βλιττομάμμας· καὶ σὲ καλοῦσι βλιττομάμμαν· τουτέστι, μωρόν· καὶ γὰρ τὸ βλίτον, μωρόν ἐστι λάχανον. Βλίττον, εἶδος βοτάνης. Βλίττειν, τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων ἀφαιρεῖν· καὶ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν θλίβειν. Βλίτυρι, χορδῆς μίμημα· ἢ βλίτυρι, καὶ σκινδαψὸς, ἄλογα· ἔστι δ' ἤδη παραμυθίας ὡς καθαριθμεῖσθαι ἐν καθαρσίοις φαρμάκοις. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψὸν, ὄργανον μουσικὸν ἀποδίδωσι. τὸ δὲ βλίτυρι, χορδῆς μίμημα, οὐχ εὖ. Βλίφυλλον, σύκινον. Βλοσυρὸν, ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ τιτρώσκειν τοῖς ὄσσοις, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. Βλοσυρὸν ὄμμα, τὸ παρασεσυρμένον, ἢ γοργὸν βλέπον· καὶ κατὰ βλοσυρὰς ἀρχὰς παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, τὰς λαμπρὰς ἴσως σημαίνει. Βλοσυρὸς, ἔχει τι ὅμοιον πρὸς τὸν παραβλέπτην. εἴτε καθὰ ἐκεῖνος παραβάλλει τοὺς ὦπας, οὕτω καὶ αὐτὸς τὸ βλέμμα παρατρέπει· ἔστι μέντοι ὁ βλοσυρὸς, οὐκ ἐφ' ὕβρει, ὡς ὁ κυρίως παραβλὼψ· καὶ βλοσυρὸς, ἀξιωματικὸς, καταπληκτικὸς, φοβερὸς, σεμνός. Βλοστρισμὸς, ἡ ἀπορία παρὰ τῷ Γαληνῷ· γράφει καὶ ὁ ψελλὸς, ἐκχύμωμα, παρέκχυσιν· τὴν ἐφηλκίδα μύκην ὑπόσπινος κατάξηρος· καὶ βλοστρισμὸν, ἀπορίαν ἔκφυμα· τὸ ἐξάνθημα· τὸ βλαστάνεσθαι καὶ τὸ γίνεσθαι. Βλυβάζει, ψηλαφᾷ τὰ στήθη καὶ τοὺς μαζούς. Βλύδιον, ὑγρὸν, ζέον, ἢ ὕδωρ ἅμα τι. Βλύειν, τὸ ἀναβάλλειν καὶ ἀναδιδόναι. Βλύζειν, καὶ τὸ βρύειν, ποιαὶ λέξεις εἰσίν· ἀπὸ τοῦ φερομένου ἦχου ἐν ταῖς ἀναβλύσεσι τῶν ὑδάτων πεποιημέναι. Βλωθρὰ, χλωρά· ἁπαλά· ἢ μακρὰ καὶ μεγάλα. Βλωθρή· πίτυς· ὑψηλά τι λέγεται παρὰ τὸ εἰς αἰθέρα μολεῖν. καὶ βλωθρὴ ἐν Ὀδυσσείας ω, ἡ ὄγχνη· ἐν Ἰλιάδι δὲ, πίτυς· ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ κατὰ Τυρρηνοὺς μὲν, ἡ αὐξημένη· ἢ διαυξής· ὑψηλὴ δὲ κατὰ Βοιωτούς· ἀπὸ τοῦ μολεῖν εἰς αἰθέρα, μολοθρή τις οὖσα· καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ ἐκβολῇ τοῦ μ, ἀντιβολῇ δὲ συνήθει τοῦ β διὰ τὸ εὔφωνον, βλωθρή. Ἀρκάδες δὲ βλωθρὴν, τὴν ἁπαλήν φασι· μάλιστα τὴν φλοιοβαρῆ· Δρύοπες, τὴν τραχεῖαν· Καρύστιοι, τὴν σκληράν· παρά τι τηρουμένως δέ φασιν Ὅμηρος καὶ ἀχαιοὺς ἑκάστοις τὰς κλήσεις ἀποδοὺς, λέγει δρυσὶν ὑψικόμοισιν· ἐπὶ ἀπολέσι καρπῶν· ἐπὶ τῇ βλωθρὴν μελίας, ταναῒς κέασ' ὄζοις· αἰγείροις, ὕδατι τροφίας πανύφλοιαν, καὶ τραχεῖαν. Βλωμοὶ, ψωμοί. Βλωμὸς, κλάσμα ἄρτου· ἀπὸ τοῦ ψωμός· τοῦ ψ εἰς β τραπέντος· ἢ παρὰ τὸ φλωμὸς, ὅ ἐστι κλάσμα τοῦ ἄρτου· καὶ κατὰ τροπὴν, βλωμός· ἢ παρὰ τὸ βρῶ τὸ ἐσθίω, βρωμὸς καὶ βλωμός· ὡς καὶ παρὰ τὸ βῶ, βωμός. οἱ δὲ, παρὰ τὸ βάλλειν εἰς τὸ στόμα. Ἡσίοδος ὀκτάβλωμον. Βλωρὸς, σύκου φύλλον. Βλῶσις, οἷον δίφρου τι τυγχάνει βλῶσις· ἡ ἕδρα· σημαίνει δὲ καὶ τὸ προστακτικὸν ἴσως μόλωσις οὖσα· τροπῇ τοῦ μ εἰς β· ἡ παρουσία. Βλώσκειν, ἀντὶ τοῦ μολεῖν· καὶ μετὰ προθέσεως μέντοι Ὅμηρος· οἷον, δμῳὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν· ἕρπειν· βοᾶν· κραυγάζειν. Βλώσκοντα, γίνεται ἀπὸ τοῦ μολῶ μολήσω, ὡς θνῶ θνήσκω καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τροπῇ συνήθει μακροῦ εἰς μακρὸν, ἤγουν τοῦ η εἰς ω, μολώσκω· καὶ συγκοπῇ τοῦ ο τῆς ἀρχούσης καὶ ἀπλεονασμῷ μὲν τοῦ μ, ἐνθέσει δὲ τοῦ β, βλώσκω. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἐν μέσῳ λέξεως τὴν ἀπὸ συγκοπῆς κακοφωνίαν τοῦ μ καὶ λ, θεραπεύουσιν οἱ παλαιοὶ ἀπεμβαλόντες τὸ β, καὶ φυλάσσοντες τὸ μ, ὡς ἐν τῷ παρμέμβλωκε. Βλώσκω, τὸ αὐξάνω.

ΤΟ Β, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Βοῶ· βοάω βοῶ· ἐκ τοῦ βοὴ, γίνεται βοῶ βοᾷς· τὸ παθητικὸν βοῶμαι· τὸ δεύτερον βοᾷ σύ, καὶ περισπᾶται· ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· τὸ δὲ βοᾷ καὶ γελᾷ ὁ παρατατικὸς, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· ὅτι ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ γέγονε τοῦ ἐβόα, καὶ ἐγέλα· καὶ ὁ παρατατικὸς οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· ἢ ὅτι τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα, οὐδέποτε ἔχει πρὸ τοῦ ω τὸ ι ἀνεκφώνητον. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ βοᾷς καὶ γελᾷς, οἱ Δωριεῖς, βοῆς καὶ γελῆς λέγουσι· καὶ μηδεὶς οἰέσθω ἀπὸ τοῦ βοᾷς καὶ γελᾷς γεγονέναι κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βοάεις καὶ γελάεις· κατὰ κρᾶσιν· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ α καὶ ε εἰς η κιρνῶσιν· οἷον τὰ ἐμὰ, τἠμά. Βοάγρια, τὰ ἐκ βοὸς ἀγρευόμενα λάφυρα· καὶ ἀσπίδες ἐκ βοῶν ἀγρίων. Βοάγριον, ἀσπίδα ἐκ δέρματος βοὸς ἀγρίου γεγονυῖαν. Βοάγριος, παρὰ Ῥηγίνων θρόνιον τὸ κατὰ τὴν μεσότητα τῆς κνημῖδος· τῶν ἀντικνημιδίων γάρ ἐστι λοιπόν. Βόαγρος, ὄνομα ποταμοῦ. Βοάδει, ὀκνεῖ. Βοαδρόμος, ὁ βοηθός· βοηθὸς, ἀπὸ τοῦ εἰς βοὴν θεῖν· βοὴ γὰρ κυρίως ἡ μάχη, ὡς τὸ βοὴ καὶ τὸ θοὸς, ὁ εἰς τὴν βοὴν θοὸς καὶ ταχύς. Βοαῖς· γελαῖς· Αἰολεῖς εἰώθασιν ἐκφωνεῖν τὸ ἀνεκφώνητον ι ἐπὶ τοῦ τρίτου καὶ δευτέρου προσώπου τοῦ βοᾷ, καὶ γελᾷ· οἷον βοαῖς, καὶ γελαῖς. Βοᾶν, τὸ τρανέστερον φωνεῖν· κικλήσκειν δὲ, ὅ ἐστι τὸ καλεῖν ῥῆμα· τοῦ δὲ κλήδην ἡ διάθεσις, κατὰ τὸ [illegible]· ὃ δηλοῖ τὸ [illegible]· Ἀττικὸν δὲ καὶ ἅμα ἐτυμολογικὸν τὸ κλήδην κικλήσκειν· ὃ σαφέστερον, ἐξ ὀνόματος κλήδην λέγεται. Βοᾶν, καὶ φωνεῖν· καὶ ποιητικῶς βοσρεῖν, ἐπὶ τῆς ἀνάρθρου τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τῶν μεγάλῃ φωνῇ καλούντων τινάς· λέγει δὲ καὶ φθέγγεσθαι καὶ διαλέγεσθαι καὶ λαλεῖν καὶ αὐδᾶν, ποιητικῶς τὸ ἐνάρθρως λέγειν· ἤγουν τῷ προφορικῷ λόγῳ χρῆσθαι. Βοάνθεμον, βούφθαλμον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ χρυσάνθεμον. Βοαρμία Ἀθηνᾶ, παρὰ τὸ συναρμόσαι καὶ ζεῦξαι εἰς ζυγὸν καὶ ἄροτρον βόας· ἡ γὰρ αὐτή ἐστιν ὡς ἔφην τῇ φρονήσει. οὕτω δὲ τιμᾶται παρὰ Βοιωτοῖς, καὶ ἡ Λογγάτις ὁμοίως· Λογγὰς γὰρ χωρίον Βοιωτίας. Ὁμολωῒς δὲ τιμᾶται παρὰ Ἀθηναίοις· Ὁμολωΐδες γὰρ πύλαι Θήβηθεν, ἀπὸ Ὁμολωΐδος τῆς Νιόβης θυγατρός· βία ἡ δύναμις.

μαι· καὶ τὸ δεικτικὸν, βλείμην· βλεῖο· οὐ προσιτὸν, λόγω πεζῷ. Βλεὶς, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ βληθεὶς, κατὰ συγκοπὴν τοῦ η καὶ θ· οἱ
δὲ ἀπὸ τοῦ βλῆμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβλην· καὶ ἡ μετοχὴ βλείς. Βλεκέμυξος, βλακώδης· μυξώδης· διὰ παντός.
Βλεμεαίνειν, ὅμηρος ἰλιάδος υ· ἢ τὸ ἀποβλέπεσθαι καὶ περίβλεπτον εἶναι, ἢ τὸ θυμοῦσθαι καὶ ἀγριοῦσθαι κατὰ λέοντα
ἐκφοβοῦντα βλέμματι, καὶ ὄψεως βλοσυρότητι· ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ βρέμειν, ἐναλλαγῇ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβο
λον. Βλεμεαίνων, γαυριῶν· ἐπαιρόμενος· ἢ μαργαίνων καὶ ἐνθουσιῶν· παρὰ τὸ βρέμω, βλεμαίνω· τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ καὶ πλεο
νασμῷ τοῦ ε· ἰλιάδος ο· Σθένεϊ βλεμεαίνων· τῷ ἑαυτοῦ δηλαδὴ μεγαυριῶν, καὶ ἐπαιρόμενος· κυρίως ἐπὶ λεόντων· δηλοῖ δὲ τὸ,
καὶ μόνῳ βλέμματι ἐκφοβεῖν· ἢ τὸ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ, ἐπιστροφὰς ποιεῖν βλέπειν· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ βρέμειν τὴν λέξιν παράγουσι·
λέγοντες προϋπεῖναι τὸ βρεμαίνειν, καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι τὸ βλεμεαίνειν ὁμοίως τῷ, κρίβανος κλίβανος. Βλέμυες,
ἔθνος αἰθιοπικὸν μελανόχροον· ἀντὶ δὲ τοῖς τρωγλοδύταις· ἢ κατά τινας, ἔθνος βάρβαρον λιβυκὸν, ἀπὸ βλέμμυος
υἱὸς τοῦ δηριάδου τινὸς στρατηγοῦ· ἔστι δὲ, ὀρόντης· ὀρουσώδης, καὶ βλέμμυς καὶ βλέμμυς, τοὺς καταρράκτας φασὶ τοὺς
περὶ συήνην· Τῆς πάρος, αἰθαλέων βλεμμύων αἳ ἔχουσι κολώναι. Βλέννα, μύξα· οἱ δὲ διὰ τοῦ π, πλέννα καὶ πλέννα
τὰ ἀσθενῆ καὶ δυσκίνητα. Βλεννόν, νωθῆ· μωρόν. Βλέορον, βάθος· δεσμωτήριον. Βλεπάζοντες, βλέποντες.
Βλεπεδαίμων, ὁ διεστραμμένος τὰς ὄψεις ὑπὸ δαίμονος. Βλέπε πῦς, ὁ πυρώδης ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ βλέπει
μάχην ὁμοίως, ὁ μαχίμους ὀφθαλμοὺς ἔχων. Βλέπετε ἐπισκέψασθε, προσέχετε· ἀποστολικὴ ἡ λέξις· ὡς τὸ, βλέπετε
τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοί. Βλεπελύζει, σκαρδαμύττει, βλέπει. Βλέψεις, βλέψις. Βλέποντες, ἀντὶ τοῦ ζῶντες·
οὕτω σοφοκλῆς. Βλέπος· ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦτ' ἔστιν ἀττικὸν βλέπος· ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμ
μα· καὶ δραστικόν· οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἐπὶ ἀναιδείᾳ διεβάλλοντο· καὶ βλέπος, ἀττικῶς· βλέμμα κοινῶς· ἀριστοφάνης· ὡς ἔστι τὸ
ἀττικὸν βλέπος. Βλέπω, ὁρῶ· ἀθρῶ· θεωρῶ· καθορῶ· θεῶμαι· εἶδον· καὶ βλέπω, τὸ ἀπλῶς ὁρῶ· καὶ τὸ ἐλπίζω· οἷον εἰς σὲ
βλέπω· καὶ τὸ προορῶ· ὅθεν προβλέποντες λέγονται, οἱ προφῆται· βλέπω καὶ τὸ θαρρῶ· βλέπω τόδε καὶ εἰς τόδε· ἐνίοτε δὲ
σημαίνει τὴν ἐλπίδα· οἷον βλέπω εἰς σὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς σὲ ἐλπίζω· ἐνίοτε δὲ μίμησιν· οἷον, εἰς σὲ βλέπων, τόδε ποιῶ· ἀν
τὶ τοῦ σὲ μιμούμενος· βλέπω καὶ τὸ θεῶμαι· γαρ ὁ τοῦ ὄψομαι, καὶ θεάσομαι μέλλοντες· ἐθεασάμην· καὶ εἶδον· ἀόριστοι· καὶ
ἐθεάθην ἐγὼ ὑφ' ἑτέρου. Βλέπω σε τοῖς ὀφθαλμοῖς· πάντα τὰ ῥήματα τὰ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, ὧν αἱ ἐνέργειαι
ὀργάνοις τισὶ γίνονται, ἐὰν ἅμα καὶ τὰ ὄργανα ἔχωσιν ἐν τῇ συντάξει, δοτικὴν ταῦτα ἔχουσι προφερόμενα· μεταβατικὰ
μὲν, οἷον βλέπω σε, ὀφθαλμοῖς· τύπτω σε, τῇ χειρί· ἢ τῇ ῥάβδῳ· ἰατρεύω σε, φαρμάκοις· ἀμετάβατα δὲ, ἀγάλλομαι
τῇ ψυχῇ· ἀστράπτω πυρί· μεθύω οἴνῳ. Βλέπυρον, βλοσυρώδη. Βλέτυες, φλυαρίαι· οἱ δὲ βλέκυες καὶ βλέτυες, αἱ βδέλ
λαι. Βλέφαρα κοινῶς· γλέφαρα δωρικῶς. Βλεφαρίδες, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες. Βλέφαρον, τοῦ βλέποντος
φάρος· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αἴρεσθαι· ἢ αἰρομένων αὐτῶν ἡμεῖς βλεπόμεθα· ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς ὦπας. Βληδας,
ὄνομα σκύθου. Βλήδην, μετὰ τοῦ βάλλειν. Βλῆθα, ἄρτος ἐν τῇ θεραπείᾳ. Βληθρὴν, τραχεῖαν· οἱ δὲ ἁπαλήν. Βλη
μάζειν, θλίβειν τοὺς μαστούς. Βλημένος, ἀντὶ τοῦ βεβλημένος· κατὰ ἀφαίρεσιν· ἡ τις ἔστι τῶν ἰώνων. Βλῆνος, ὁ τύραννος
βλῖνος δὲ ὁ ἰχθὺς, ι. Βλὴρ, αἰολικῶς τὸ δέλεαρ· οἱ αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέπουσι· τοὺς γὰρ δελφῖνας, βελφῖνας φασί·
καὶ τοὺς δελφοὺς, βελφούς, οὕτως οὖν δέλεαρ, βέλεαρ, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συναλοιφὴν, βλὴρ συντίθεται· οὕτω καὶ αἱ
βουσὶ τισί. Βλῆραι, αἱ κνίδαι· ἄλλοι χέρρον· οἱ δὲ τῶν ὀσπρίων τὴν καλάμην. Βληρὸν, τὸ δέλεαρ· τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ
ἄσθμα παρὰ ἀλκμαίωνι. Βλῆσθαι, ἐκ τοῦ βεβλῆσθαι κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς βλῆσθαι, βληθῆναι· τρωθῆναι. Βλήσαν,
βότρυν· ἡμιπέπειρον. Βλήσκειον, φυτὸν γλήχωνι ὅμοιον. Βλῆσας, ὁ χερσαῖος σκορπίος. Βλητύριμος, ὁ πταρμός.
Βλητινᾷ, καταβάλλει. Βλητεῖ, καταβαλεῖ· νικήσει. Βλητοὶ, αἱ τῆς ἁμάξης τροχοῖς· ἐμβλήματα· οἱ δὲ
γόμφους, καὶ συμβολὰς ἀξόνων. Βλητὸς, ὁ ἀποπληκτος· ὁ γὰρ τῶν ὀξέων νοσημάτων, αἰφνιδίως τελευτῶν. Βλῆτο,
ἐκ τοῦ ἐβεβλήμην ἐβέβλησο ἐβέβλητο, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔβλητο, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, βλῆτο· ἐκ τοῦ βλῶ βλήσω. Βλήτροισι,
τοῖς βεβλημένοις· τοῖς κεκολλημένοις· βλῶ, βλήσω, βλῆτρον. Βλῆτρον, βαρύνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, καίτοι τοιοῦ
το· τὰ εἰς τρον λήγοντα μονογενῆ οὐδέτερα, βαρύνεται· σεσημείωται τὸ λουτρὸν, πρὸς διάφορον σημασίαν· ἔστι γὰρ καὶ
λοῦτρον ἀττικῶς παρὰ τῷ κωμικῷ, τὸ ἀπόλουμα· οἷον, Κἀκ τοῦ βαλανείου πίεται τὸ λοῦτρον· ἔστι δὲ βλῆτρον, ὁ σιδη
ροῦς κύκλος, δι' οὗ τὰ δύο ξυστὰ εἰς ἓν συμβάλλονται· ἢ βλῆτρον, τὸ σύμβαλμα· Βλήτυρι, ὄργανον μουσικὸν φασὶν ἄόμ
βαρ· σκινδαψὸν δὲ, μίμημα χορδῆς. Βλητρώσας, ἐμβαλών. Βληχᾶσθαι, ἐπὶ τῶν οἰῶν λέγεται· τὸ τὰ πρόβατα τοιᾷ
φωνῇ χρῆσθαι. Βλήχημος, μωρός· προβατώδης. Βλήχρα, πτερίς. Βληχρὴ, ἀσθενής. Βληχρὸν, ὄσπριον παρὰ τῷ
ἱπποκράτει. Βληχρὸς, ὁ ἀσθενής· παρὰ τὸ τὴν βληχὴν τῶν προβάτων τὴν φωνὴν, ἐνδεῆ οὖσαν· βληχρὸν οὖν καὶ ἀβληχρὸν,
τοῦ αὐτοῦ σημαντικὸν ὄνομα, ὡς στάχυς, ἄσταχυς· εἴρηται δὲ τὴν λέξιν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσθενοῦς, ἀπὸ τοῦ βέβληται βλη
χρὸς, καὶ ὁ καταβεβλημένος καὶ πεπτωκὼς, ἀπὸ τῶν παλαιόντων· ὁ δὲ πίνδαρος ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ λέγει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ βέ
βληκα· ὁ καταβάλλων. Βληχώδης, προβατώδης τὸν νοῦν ὅμοιος· μωρὸς δὲ ποιμὴν, καὶ τὰ πάντα βληχώδης, πέμπεται
μελλε. Βλήχων, εἶδος βοτάνης· λέγεται καὶ γλήχων. Βλίαρ, φύλλα συκῆς. Βλιαρὸν, ἀντὶ τοῦ λαῦρον· ἀβλα
βές. Βλιβρὸν, λαγαρόν. Βλίδες, ψεκάδες. Βλιχάδες, βλιχᾶνες παρὰ ἱπποκράτει, τὸ λελεπισμένον καὶ καθαρόν.
Βλίκανον, βάτραχον, καὶ βλίχαν. Βλικὰς, σύκου φύλλον. Βλιμάζειν, ἀντὶ τοῦ ἐκθλίβειν λέγουσιν ἴωνες· καὶ τὸ
πιθολοβεῖν· ἤγουν ψηλαφᾶν τὰ στήθη, καὶ τοὺς μαζοὺς καταλαμβάνειν τῇ ἁφῇ· καὶ ἅπτεσθαι τῶν ἀπορρήτων μελῶν τῶν
γυναικείων· καὶ διεγείρειν τὰς ἐπιθυμίας λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν· καὶ βλιμάζειν, ἀπο
στάζειν τοῦ μέλιτος. Βλιμάζοντες, νεωτερικὴ ἡ λέξις· καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν· ἔοικε δὲ πλέον τι σημαί
νειν τὸ μετὰ συνουσίας· βλιμάζειν δὲ κυρίως, τὸ τοῦ ἐργαστηρίου καὶ τοῦ στήθους ἅπτεσθαι ὅπερ ποιοῦσιν εἰς τὰς ὄρνιθας
ὠνούμενοι· οἱονεὶ θλιβομάζειν· δίδυμος δὲ βλιμάζοντι, ἀντὶ τοῦ νακοῦντες· ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατισθίουσι.

βλάβος. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ βλάπτω, ὤφειλεν εἶναι βλαφή, ὡς σκάπτω, σκαφή. ἡ βλάβη, βλάβος. ἀπωφέλεια. βλάμ-
μα. ζημία. ζημιῶδες. ἀβλαβές. ἀζήμιον. βλαβερὸς. ἀβλαβὴς. ἀζημίως. ζημίως. ζημιώδης. ἀζήμιος. βλαβερός.
ἀβλαβής. βλάψαι. ζημιῶσαι. τὰ ἐναντία, ζέτι ἐν τῷ ὄφελος. Βλάβος ἀντὶ τοῦ δέ τίρου, δοκιμώτερον ἡ βλάβη.
Βλαβύρει, ἀπερύεται. Βλαβυρίας, εἰκαιολογίας. Βλαβύσσειν, βλάπτεσθαι. Βλαγίς, κιλίς. λάκωνες.
Βλαδὺ, ἄωρα. μωρά. ὠμά. Βλαδαρόν, ἐκλελυμένον χαῦνον. Βλαδή, νωθρός. Βλαδόν, ἀδύνατον. Βλάζειν,
μωραίνειν. Βλάθρον, φυτὸν ἀπειρείῳ ὅμοιον. ὅπερ ἔνιοι βλάχον λέγουσι. Βλαῖκος, ὁ δαλός. κλάδος. ὄζος. Βλαι-
μάζειν, ψηλαφᾶν. δοκιμάζειν. πειράζειν. Βλαισός, παραλυτικός. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. ὁ δ᾽ ἐτυμολόγος, ὁ τοὺς
πόδας ἤγουν τὰ ἔξω διεστραμμένος, καὶ τῷ λ στοιχείῳ ἐοικώς. διὰ τοῦτο καὶ λ ἐκάλει τὸν, ἡ γυνὴ μὲν ἠετίωνος, μήτηρ δὲ ψέ-
λου τοῦ κορίνθου τυράννου. εἴρηται δὲ βλαισός, ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. τὸ ἐναντίον γοῦν ὁ ἤγουν τὰ ἴσα ἔχων τοὺς
πόδας, καλεῖται ῥαιβός. Βλαιτὴ, βλυτή, λάκωνες. Βλαισόνους, ὁ βλαισόπους. Βλάκαινα, βλακεύειν καὶ τὸν
ἀργὸν ἀστεῖον ἀθηναῖοι. ἔνιοι προβατώδη. Βλάκα, μωρόν. Βλακεία, ἔκλυσις. μωρία. χαυνότης. μαλακότης. ῥᾳστώ-
νη. Οὐ γὰρ στρατηγῶν, βλακείαις τὰ πράγματα ἐπιτρέψει. Βλακείας, ἰχθῦς ποιός. Βλακεύει, διατρίβει. ληρεῖ. μω-
ραίνει. νωθρῶς τι ποιεῖ. ῥαθυμεῖ. Βλακεύεται, μαλακίζεται. ξενοφῶν. εἴ τις αὐτῶν δοκοίη τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων
βλακεύειν. Βλακεύειν, ὀλιγωρεῖν. παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Βλακικῶς, ἀντὶ τοῦ βραδέως. ἀριστοφάνης. Βλακικώ-
τερα, εὐηθικώτερα. Βλακόν, ἀντὶ τοῦ τρυφερὸν λέγουσιν ἴωνες. Βλαμός, τυφλώδης. Βλὰξ, μωρός. μὴ εἰδὼς τὰ
πράγματα διακρῖναι. ἐκλελυμένος. μαλακός. εὐήθης. ἀνόητος. βραδύς. ἀριστοφάνης. βλάκες φιλεργοί. εἴρη-
ται δὲ, ἀπὸ τοῦ μαλακός. καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν μάλαξ, ὡς βωμολόχος, βώμαξ. πλούσιος, πλούταξ. μάλαξ οὖν καὶ
κατὰ συγκοπὴν, βλάξ. ὡς βλακεύειν, τὸ βραδύνειν. οἱ λέγοντες δὲ βλάκα τὸν ἀλαζόνα, σφάλλουσι. Βλάψε φρέ-
νας, τὸν παρ᾽ ἑτέροις βλαψίφρονα συντίθησι. καὶ φρενοβλαβὴς. ἡ διαστολὴ ἔχει πρὸς ἀλλήλα βλαπτόμενα· οἷον, βέλε-
μνα. καὶ τὰ λοιπά. Βλάπτειν κυρίως, τὸ ἐμποδίζειν τὸν τρέχοντα. καὶ οἱονεὶ βάλλειν ὅθεν ῥίπτειν. καὶ οὕτως ἰάπτειν.
ἐξ οὗ δοκεῖ τὸ βλάπτειν συγκεῖσθαι. καὶ ἔστιν ὅμοιον βλάπτειν εἰπεῖν, καὶ σφάλλειν. οὗ τὸ ἀνάπαλιν, ἀνασφάλλειν.
ἤγουν ἀνίστασθαι. καὶ ὀρθοῦσθαι. καὶ ὅμηρος οὖν οὐχ ἁπλῶς εἶπε βλάπτειν, ἀλλὰ βλάψουσι κελεύθου, ἤτοι ἐμποδὼν γε-
νόμενοι εἰς ὁδόν. Βλάπτειν ὁδοῦ, ἢ κελεύθου, τὸ κατέχειν καὶ κωλύειν. ἔστι δὲ βλάβω, σεσημειωμένος ἐνεστώς. ἐξ οὗ τὸ βλά-
βεται, καὶ ἐβλάβη. καὶ ὄνομα ἡ βλάβη. καὶ τὸ ἀπ᾽ αὐτῆς βλάβος παρὰ τῷ κωμικῷ. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ δίψα, δίψος.
Βλάπτεσθαι καὶ βλαφθῆναι, κυρίως ἐπὶ τοῦ προσκόπτειν καὶ ἐμποδίζεσθαι. οἷον, ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ. ἐξ αὐτοῦ
δὲ καὶ τὸ πτώματος ἢ νόσου ἀναστῆναι, ἀνασφαλῆναι λέγεται. ἀντίκειται δὲ τῷ σφάλλεσθαι, τὸ ὀρθοῦσθαι. γαστρὶ δ᾽ εἰ-
πεῖν κατορθοῦσθαι ὡς δηλοῖ καὶ σοφοκλῆς εἰπών, Ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατώρθωσαν βροτούς. εὐχρηστότερον δὲ πολλάκις
ποιηταῖς τὸ βλαφθῆναι, ἤπερ τὸ βλαβῆναι. Βλασφημίαι εἰσὶ καὶ ἀπὸ ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δήμων πολλαὶ ῥηματικῶς
πεποιημέναι. ἐθνῶν, οἷον κιλικίζειν καὶ αἰγυπτιάζειν τὸ πονηρεύεσθαι. καὶ κρητίζειν, τὸ ψεύδεσθαι. ἐκ πόλεων δὲ, οἷον
λεσβιάζειν, τὸ αἰσχροποιεῖν. ἔπειτα παραγαγόντες φερεκράτου ῥῆσιν ἐν ἰάμβῳ. τὸ, Δώσει δέ σοι γυναῖκας ἑπτὰ λε-
σβίας. ἐπαγαγοῦσιν ἀμαθῶς. τὸ, Καλόν γε δῶρον ἑπτὰ ἔχει λαικαστρίας. ὡς τοιούτων οὐσῶν τῶν λεσβίων γυναικῶν. ἐκ δή-
μων δὲ βλασφημία, τὸ αἰξωνεύεσθαι ἤγουν κακολαλεῖν. αἰξωνεῖς γὰρ δῆμος ἀττικοὶ, σκωπτόμενοι ὡς κακολόγοι κα-
θὰ καὶ οἱ σφήττιοι ἐπὶ ἀγριότητι. ὅθεν χαιρεφῶν σφήττιος ἐσκώπτετο. Ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι, αἱ ῥηθεῖσαι λαικάστριαι τουτέ-
στι πόρναι ἐκ τοῦ ῥήματος παράγονται τοῦ λαικάζειν. αὐτὸ δὲ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν γίνεται, καὶ τὸ κάζειν. ὅ ἐστι κοσμεῖν.
σκώπτεται γὰρ καὶ τὸ ἀκαίρως, ὡς ἐπὶ φαύλῳ ἔρωτι κοσμεῖσθαι. διὸ καὶ κασωρὶς ἐλέγετο ἡ πόρνη, διὰ τὸ κάσαι, ὅ ἐστι
κοσμῆσαι τὴν ὥραν οὐ δεόντως. ἀντιφάνης δέ φασι κασωρίτην ἔφη, τὴν ἐπὶ τοῦ τέγους προεστῶσαν. οὕτω δὲ καὶ ἱππῶ-
ναξ. τὴν δὲ αὐτὴν καὶ κασωρίδα καὶ κασωρίτιν ἔλεγόν τινες, καὶ κασαυβάδα, παρὰ τὸ κάσαι, καὶ τὸ ἄγος, καὶ τὸ βάζειν.
ὡσανεὶ, ἡ ἐν τῷ κοσμεῖσθαι, ποτὲ μὲν ἄγουσα, ποτὲ δὲ ἕτερον βάζουσα. ἤγουν φωνοῦσα καὶ βαλοῦσα εἰς ἑαυτήν. ἐλέγετο
καὶ τὸ λαιδορεῖν διὰ ταύτην, κασαυβάζειν. οἱ δὲ γράφοντες κασαυβάς, φασὶν ὅτι ἴσως ἀπὸ τοῦ καλεῖν εἰς ἑαυτὴν καὶ
σοβεῖν τοὺς ἐραστάς. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι, ἱμερτὴ καὶ πελασγία, ἡ αὐτὴ λέσβος ἐκλήθη ποτὲ, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστο-
ρίαν. καὶ ὅτι ἀπ᾽ αὐτῆς τὰ λεσβιακὰ περιάδονται περὶ ὧν πολλοὶ ἔγραψαν. καὶ ὅτι ὥσπερ λέσβος, οὕτω καὶ ἴσσα ἡ αὐτὴ νῆ-
σος. ἐκ μιᾶς τῶν περὶ αὐτὴν πόλεων. ὡς καὶ ὁ λυκόφρων ἐμφαίνει. Βλάπτω. ἔστι βλάβω τὸ ἐσθίω. κατὰ τροπὴν γίνε-
ται βλάπτω. καὶ κατὰ παραγωγὴν βλάπτω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐσθιομένων καὶ μηκέτι ὑγειῶν ὄντων. Βλάπτω, τὸ βλάβην
ποιῶ, καὶ τὸ ἐμποδίζω. Βλάσκει, λέγει. καταπαίζει. Βλάστα, βλαστήματα. ματαιώνια. σικελοί. Βλαστάζειν,
βλιμάζειν. οἱ αὐτοί. Βλασταίνει, βλαστήσει. κύπριοι. Βλασταρίζουσα, ἀνθοφοροῦσα. Βλάστη, τὸ βλάστημα. Βλα-
στός, παρὰ τὸ βλώσκειν τὸ αὔξειν. Βλασφημῶ, ἤγουν τὰ δέοντα λέγω. καὶ κατὰ τοῦ δεῖνος αἰσχρὰ λέγω. κυρίως ἐπὶ
θείων πραττόμενον. καὶ ἐξ αὐτοῦ βλασφημία, τὸ πρᾶγμα. καὶ βλάσφημος, ὁ διαπραττόμενος καὶ λέγων τὴν βλασφημί-
αν. ὥσπερ δὴ καὶ τὸ εὔνους, καὶ εὔνοια. καὶ εὐνοῶ. καὶ τὸ κακόνους. καὶ δύσνους. καὶ δύσνοια. Βλάπτανον, χόρτος. ἢ λάχα-
νον. Βλαπτᾶ, σανδαριεύεται. Βλαῦδες, ἐμβάδες. κρηπῖδες. σανδάλια. ὑποδήματα. οἱ δὲ, βλακεῖς. Βλαύ-
τη, εἶδος ὑποδήματος. σανδάλιον ἀπὸ ῥυτῆρος. ῥυτῆρσιν ἀπὸ βλαύτης. καὶ βλαυτία, τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας σανδάλια. καὶ
τὸ πρὸς ἀθήνησι βλαύτη. Βλαύρια, σανδάλια. ἄλλοι δὲ βλαύστια, σανδάλια ἰσχία λέγουσι. Βλαυτοῦν, ὑποδεῖν
ἢ πλήσσειν σανδαλίῳ. οἱ δὲ ὑποδήματα. Βλαφθείη τις, δοκιμώτερον, ἢ βλαβείη τις. ὡσαύτως καὶ βλαφθῆναι ἢ βλα-
βῆναι. Βλαχαί, ὁ βάτραχος. Βλαχρόν, ὅρα τίς. Βλεέρει, ἀντιφέρει βοιωτοί. Βλεθραίνουσιν, ἰχθῦς. Βλεῖ, βλίτον.
ἀμέλγει. βαδίζει. Βλεῖμεν ἐλεῖν, εὐκτικόν. Βλείεται καὶ μαχόμενος, παρ᾽ ὁμήρῳ. οὐκ ἄν τις μὴ μετρικῶς γράφων
αὐταῖς χρήσεται. Βλεῖο, εὐκτικόν. μέσου ἀορίστου β᾽, ἀπὸ τοῦ βλῆμι ἀχρήστου θέματος. οὗ β᾽ ἀόριστος ἔβλην. ὁ μέσος ἐβλή-

κτητικὸν ἀρσενικὸν, ἡρακλήειος· θηλυκὸν, ἡρακληείη· ἤγουν βίη ἡρακλέους ὅς ἐστιν ὁ ἡρακλῆς αὐτός. Βίηφι, δύναμις· βία· ὡς πολέμων ἐν ἐρατοθένους ἀποδημία. Βίη φρεσί· βίαν φρενῶν λέγει ὁ ποιητὴς τὴν φρόνησιν. ὅτι μέντοι οὕτως ἐκ φρενῶν καὶ ἀλκῆς ὁ ἀλκίφρων ἐρρήθη, τότε οὖν τομίας λόγῳ ἡ λέξις, τὸν καὶ ἀνδρεῖον καὶ φρόνιμον δηλοῖ. Βιθυνίαι, διτταί εἰσιν· ἡ μὲν ἐπὶ τῆς εὐρώπης· ἡ δὲ ἐπὶ τῆς ἀσίας· καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τῆς εὐρώπης, περὶ σαλμυδησσὸν κεῖται ἐπὶ τῆς θράκης· ἡ δὲ ἑτέρα, καθήκει ἐπὶ τὸν βόσπορον, καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ πόντου· ἔστι δὲ καὶ τρίτη βιθυνία νῆσος, περὶ τὸν πόντον. Βίκας, σφίγγας. Βίκος, στάμνος ὦτα ἔχων. Βικάριος, ὁ διάδοχος παρὰ ῥωμαίοις. Βίκος, τὸ ἀγγεῖον καὶ τὸ σπέρμα. Βιμβικίζεται, παραχρούεται. Βινεῖν, συνουσιάζειν· γαμεῖν ἐκ τοῦ βινῶ, τὸ συνουσιάζω. Βιοδώρα, ἡ γῆ. Βιαῖο, τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς. Βίνη, πόλις. Βιορρός, δουλεία. Βιόσασθαι, τὸ ζῆν ἔδωκας· βιῶσαι, ἐποίησας. Βίος, ἡ τριάς δὲ ζωή· καὶ ὁ περιεκτικὸς τῆς τριάδος ζώων. οἷον, Ῥᾷόν τις βιότοιο τάμοι τρίβον· καὶ ἡ αὐτοκειμένη ζωή· ὡς παρ᾽ ἀριστείδῃ· ἡ δ᾽ ἡμέρα θάνατον, ἢ βίον φέρει· ἤγουν ζωήν. Βιός ὀξυτόνως τὸ τόξον· καὶ βιωτὸς βίος, ὁ βεβιωμένος. βιόω βιῶ, τὸ ζῶ· καὶ ἀπὸ τούτου ῥῆμα εἰς μι ἕτερον βίωμι· ἄχρηστον μὲν ἐν τῷ ἐνεστῶτι· κανονίζεται δὲ ἀπὸ τούτου, τὸ ἐβίων, καὶ βιῶναι· καὶ ὁ βιούς· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γνῶμι ἀχρήστου, τὸ ἔγνων· καὶ γνῶναι, καὶ ὁ γνούς· ἔστι δὲ βιῶναι μὲν τὸ ζῆν· βιοτεύειν δὲ, τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τροφήν. πᾶς ὁ βίος μετὰ ἄρθρου, δηλοῖ ἕνα βίον ὁλόκληρον· πᾶς δὲ βίος χωρὶς τοῦ ἄρθρου, πάντας ὁμοῦ τοὺς διαφόρους βίους. καὶ βιοῦν μὲν ἐστι, τὸ ζῆν· ἀποβιοῦν δὲ, τὸ τεθνηκέναι. Ἄλλως. Βίος βαρυτόνως, ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαγωγῆς ἢ ζωῆς. βιός δὲ ὀξυτόνως τὸ τόξον σημαίνει. ὅπερ ἢ ἀπὸ τῆς βίας γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, ὅ ἐστι δυνάμεως· βίας γὰρ χρεία εἰς τὴν τόξου τάσιν, ἢ παρὰ τὸν βίον· δι᾽ αὐτοῦ γὰρ ἐδόκουν οἱ παλαιοὶ πορίζεσθαι τὰ εἰς τὸ ζῆν· διὸ καὶ ἀστείως ὁ σκοτεινὸς ἡράκλειτος ἔφη, ὡς ἄρα τοῦ βιοῦ ἤτοι τοῦ τόξου, τὸ μὲν ὄνομα βίος· τὸ δὲ ἔργον θάνατος. παρωνόμασται γὰρ ἐκ τοῦ βίου ὡς τοῦ ζῆν αἴτιος· θανατοῖ δὲ τοὺς βληθέντας καὶ στερίσκει τοῦ ζῆν. ἢ βίος, παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν. ὥς φησιν ὅμηρος· Θεοὶ ῥεῖα ζώοντες· οὐχ οὕτως οἱ ἄνθρωποι. Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο ζώειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ᾽ ἀκηδέες εἰσίν. Βίος ἀκανθώδης, ὁ τραχὺς καὶ σκληρός· καὶ παλαιός· καὶ βίος ἀληλεσμένος, ὁ εὐχερής· καὶ ἡδύς· ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων· καὶ βίος ἐξηυλημένος, ἐπὶ τῶν ἀχρήστων· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχρείων αὐλῶν· καὶ βίος μεμαγμένος, ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου καὶ ἀπόνως τρεφομένων. Βιοτεύειν, τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. Βιοτὴ θηλυκὸν, ἐκ τοῦ βίοτος· ὀξύνεται δὲ, ὁμοίως τῷ χολός, χολή· οἶνος, οἴνη. Βίολα, πέδιλα· ὑποδήματα. Βίοτον πολὺν ἄλφοι παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ̄, ταυτόν ἐστι τῷ, ὦνον μυρίον ἄλφοι. Βίοτος, καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς τίθεται, καὶ ἐπὶ τοῦ πλούτου. Βιοῦν, ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων λέγεται· ζῆν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων. ὁμοίως διαφέρει, βίος καὶ ζωή. Βιοῦται, ἀντὶ τοῦ ζῇ· ἢ ζήσεται οὕτως ἡρόδοτος. Βιόωνται, κατὰ πονοῦσι· βιάζονται. Βιόω, ῶ· καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ βιῶμι· ἄχρηστον μὲν ἐν τῷ ἐνεστῶτι· ἀπὸ τούτου ἐβίων· βιῶναι· καὶ ὁ βιούς· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γνῶμι ἀχρήστου ἔγνων καὶ γνῶναι καὶ γνούς· ἔστι δὲ τὸ βιῶναι, καὶ βιοῦν, καὶ βιοτεύειν, τὸ ζῆν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· ἄλλοι δὲ λέγουσι τὸ βιοτεύειν σημαίνειν, τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὴν τροφήν. Βιόω, ῶ· βιώσω· βιώσομαι· βιώσῃ· βιώσεται. Βιττάζειν, ἐπιβάττειν. Βιττάζω, σώφρων καὶ ἐπίχαρμος τὸ βατίζω, βιττάζω λέγουσιν· οὕτως ἡρωδιανός. Βίρρον, ἱμάτιον ῥωμαϊκόν. Βίρρη, πυρκαϊά· οἱ δὲ, δρέπανον. Βίρρος, δασύ· μακεδόνες. Βιρρωθῆναι, παχυνθῆναι. Βίσβην, δρέπανον ἀμπελοτόμον· λέγουσι μεσσάπιοι, καὶ ἑορτὴν βισβαίαν· ἣν ἡμεῖς κλαδευτηρίαν λέγομεν. Βίσεξτον, ἐπινέμησις τετραετής. Βίσαιος, ὄνομα ἐν ἰλίῳ πολεμιστοῦ. Βίσκαρις, εἶδος βοτάνης. Βιστάκια, τὰ πιστάκια. Βίσταξ, ὁ βασιλεὺς παρὰ πέρσαις. Βιστήν, ἡ καρδία. Βιστιάριον, τόπος ἐν ᾧ τὰ χρήματα τίθενται, καὶ τὰ ἱμάτια τοῦ κοινοῦ. Βίστονες, ἔθνος θρακῶν· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ βίστονος τοῦ κίκονος, ὡς φιλοστέφανος ἱστορεῖ. Βιστονίς, λίμνη θρακική. Βιστύρας, ἥρως θρᾷξ· θεόπομπος δὲ, χερρόνησόν τινα λέγει τὸν βιστύραν. Βιχή, ἰχή· σφόδρα ὀλίγον· λάκωνες. Βιστόνιος φόρμιγξ, ἀπὸ βίστονος τοῦ τερψιχόρου· φόρμιγξ δὲ, ἡ κιθάρα. Βίττινα, σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν βαλτήρια· Ταῦτα βίττινα ἀντὶ χιτῶν ἐρατῶν, σκυτοτόμων καμάτων. Βιττίον. Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιά, βιττίον εἰργάσατο· πέζα γὰρ, ὕφασμα. Βιῶ, τῷ ζῶ, ἢ τῇ ζωῇ. Βιώατο, διὰ τίνας συζυγίας ῥῆμα εἶναι φαίνεται· τὸ γὰρ κοινὸν βιῷντο ὡς βοῷντο. Βιώατο, ὡς βοώατο, βιῶ, βιάομαι, βιῶμαι, βιαοίμην, βιῴμην, βιάοιο, βιῷο, βιάοιτο, βιῷτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α βιώατο. Βιῴην, βιῶμι· ἐβίων· βιούς, βιόντος· βιοίην· καὶ κατὰ ἔκτασιν καὶ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω βιῴην ὥσπερ τὸ δοίην δοίην, δῴην. Βιωμένων, βιαζομένων· βιῶ· βιῶ· πορθῶ. Βιῶναι βίωμι ἐβίων· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐβίωμεν· τὸ ἀπαρέμφατον βιῶναι· τὸ ζῆν. Βιῶνται, μετὰ βίας εἰσελαύνονται· ὡς τὸ, Ὅτι βιῶνται διὰ τοῦ πώματος τοῦ τείχους. Βιώνης, ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων. Βίωρ, ἴσως· σχεδὸν λάκωνες. Βιώσιμος· ἐλπίδα ἔχων τοῦ ζῆσαι. Ὁ δὲ ἀνέβλεψέ πως καὶ ἔφη, ὅτι βιώσιμος εἴη· βιώσιμος ὁ ζῆσαι ἐν βίῳ δυνάμενος. Βιώτω, ζησάτω· βίωμι· ἐβίων, βιούς· βιόντος· τὸ προστακτικὸν, βίωθι βιώτω· ὡς γνώτω· ἢ βιόω ἢ βίωμι· μέλλων βιώσω ἐβίωσα· τὸ προστακτικὸν, βίωσον βιωσάτω· κατὰ συγκοπὴν τῆς σα συλλαβῆς βιώτω· ἢ βιώτω, δοκεῖ βιούτω εἶναι· ὡς χρυσούτω· καὶ μεταβολῇ ἐθίμῳ τῆς ου διφθόγγου εἰς ω μέγα, βιώτω.

ΤΟ Β΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ΄.

β Λαβεῖμεν, βλαβεῖτε· βλαβεῖεν· οὐχὶ βλαβείημεν· βλαβείητε· βλαβείησαν· καὶ βλαβεῖσαν· οἱ γὰρ ἀττικοί, τοῖς πληθυντικοῖς τῶν εὐκτικῶν βαρυτόνων τι καὶ περισπωμένων, καὶ τῶν εἰς μι, παραληγομένως τοῦ η, ἀποβάλλουσιν αὐτό· οἷον, τυφθεῖμεν, τιθεῖμεν· βαῖμεν· πλὴν φυλάττεσθαι δεῖ τὸ κακόφωνον, ἔνθα ἂν τύχῃ· ὡς ἐπὶ τοῦ βαίητε, καὶ σταίητε, καὶ τῶν ὁμοίων. Βλάβεν, ἐσφάλησαν· ἐστέρηντο· ἐβλάβησαν. Βλάβεται, βλάπτεται. Βλάβη, λύμη· φθορά· ἀπὸ τοῦ βλάβω, βλάβη· ὡς τὸ, βλάπτεται δὲ γούνατ᾽ ἰόντι, ἔνθα καὶ τὸ

ἔβυσε, ἔβυσεν· τὸ πρὸς τακτικόν, βύσε· ὡς ἴυζε, ὁμοίως ἴξε. Βύσιον, τὸ πτέριον(?). Βῦσσα, ἡ μὲν τοῖς ὄρεσιν ἐν δυσμαῖς σπόλις(?) δέ τις βῦσσα ἐν τῇ βοιωτίᾳ γράφεται δι' ἑνός· καὶ βῆσσα, δῆμος τῆς αἰγηΐδος(?). Βῆσσα κατά τινας, δι' ἑνὸς γράφεται σ· ἡρωδιανὸς δὲ διὰ δύο σσ γράφει· ὀνομάζεσθαι δέ φασιν ἀπὸ τῆς τοῦ τόπου φύσεως ναπώδους οὔσης· ἦν δὲ καὶ ἔθνος θρακικὸν οἱ βῆσσοι· ἀρέσκει δὲ καὶ τῷ γεωγράφῳ ἡ διὰ δύο σσ γραφὴ τῆς βήσσης· ἀπὸ γὰρ τοῦ αὐτόθι δρυμώδους φασὶν ὀνομάσθαι ὁμωνύμως· ὁ δὲ ἐν τῇ ἀττικῇ φησὶ δῆμος ἡ βῆσα ἐν τῷ ἑνὶ σ· ἐξ οὗ οἱ δημόται βησαιεῖς. Βῆσσα, ὁ βασιμώτατος καὶ ὑψηλὸς καὶ ἔκδηλος τόπος. Βῆσσαι, κοιλάδες ὕδωρ ἔχουσαι καὶ μεσότητα ὀρῶν τὴν συναγκείαν· ἄλλοι, τὸ ἔνυδρον. Βήσσατε(?), ἐπάτει(?). Βησσήεσσι(?), τόποις βασίμοις τῶν ὀρέων. Βησσόεντα, βάσιμα. Βήσομεν, ἀντὶ τοῦ βιβάσομεν· ἐμβιβάσωμεν. Βητάγων(?), ὁ χρόνος παρὰ φοινίκων. Βητάρμονες, ὀρχησταὶ οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρχούμενοι ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν. Βηταρμὸν λέγουσι τὴν ὄρχησιν, παρὰ τὴν ἁρμόδιον βάσιν· ἀπολλώνιος δὲ λέγει, τὴν ποδὸς ἔχων(?) ὄρχησιν· ὅθεν βητάρμονες, οἱ ἀγαθοὶ ὀρχησταί· παρὰ τὸ βαίνειν ἁρμονίως. Βήτιος(?), πέραξ(?). Βήσω, ἀμεταβάτως ὁ μέλλων βήξω. Βήχιον, βοτάνης εἶδος. Βηχμός(?), ...σμός.

ΤΟ Β', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Βία, σημαίνει δύο· τὴν δύναμιν ἢ ἰσχὺν ὡς τό, Σὴ δὲ βίη λέλυται· καὶ τὴν ἐκ δυναστείας ἀδικίαν ὡς τό, Τὴν γὰρ βίην, ἀέκοντος ἀπηύρων· καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον οὔτε βίας τρόπον ὑπεκδίδωσιν, οὔτε ἰωκάς· ἀμφότερα παρὰ τὴν ἴαν, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν· τὸ γὰρ μετὰ δυνάμεως καὶ βιαστικῶς πράττειν τι, βία εἴρηται. Βιάζεται, βιαίως κρατεῖται. Βιάζομαί σε, παρὰ γνώμην ποιεῖν· καὶ βιάζομαι ὑπὸ σοῦ· εὕρηται καὶ βιάζω ὥσπερ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν ἑτέρᾳ φωνῇ ἐνεργητικῇ καὶ παθητικῇ· οἷον βιάζω σε, καὶ βιάζομαί σε· τοιοῦτόν ἐστι καὶ φροιοῦμαι(?). Βιάζω καὶ βιάζομαι, παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ἀντὶ ἐνεργείας τίθεται· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς λαμβάνεται τὸ βιάζομαι ἀντὶ πάθους. Βιάθω, τὸ πορθοῦμαι(?)· καὶ ἀμυνάθω, τὸ βοηθῶ· τὰ εἰς θω λήγοντα ῥήματα μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται. Βίαιος, παράνομος. Βιαιότερον, ἀντὶ κρατίστερον(?)· ὡς τό, Τῆς τῶν ἰατρῶν ἀντὶ τέχνης βιαιότερον ἦν τὸ νόσημα. Βιαίων, ὄνομα δίκης· καθ' ὧν βίᾳ πραττόντων ὁποιῶν(?)· Ὁ δὲ ἁλούς, ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον τῷ ἑλόντι· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου· εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς λυσίου(?) καὶ φερόμεναι λόγοι βίαιοι· καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἀντὶ φθορᾶς παρθένων οὕτω τὸ ὄνομα, οὔτε ἡ δίκη ἐλέγετο μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων. Βιαρκέος, τῆς εἰς τὸ ζῆν ἐπαρκούσης. Βιασάμενος κόρην λέγε· μὴ φθείρας καὶ βιασάμενος, οὐκ ἐφθαρμένην. Βιᾶσθαι, τροφῆ τυπτεῖν(?) ἐστι τοῦ βιάζεσθαι· δῆλον δὲ ὡς οἱ μεθ' ὅμηρον, καὶ ἀντὶ γυναικείας πείρας τὴν λέξιν ἐτίθεσαν. Βιάτωρ, κυάθιον μικρὸν ἤγουν κοχλιάριον. Βιᾶται, γυναῖκας βιάζεται. Βιβάζει, ὀχεύει· συνδυάζεται(?)· καὶ βιβάζει, τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν καὶ τὸ τὰ κύρια θλίψαι, βλίσαι λέγεται. Βιβάζειν, πορεύεσθαι(?) περιπατεῖν. Βιβάοντα, διαβαίνοντα. Βιβάοντα, ὡς τό, Μακρὰ βιβάντα, μεγάλα διαβαίνοντα. Βιβάς, ...(?) ἔχει ἰωνικήν· βὰς γὰρ ἦν, ἀπὸ τοῦ βίβημι εἰς δεύτερον ἀόριστον· ἢ καὶ εἰς παρατατικόν. Βιβάσθων, παρὰ τὸ βιβάζω γίνεται βιβαστός· καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα βιβάσθω· καὶ ἡ μετοχὴ βιβάσθων ἀντὶ τοῦ περιπατῶν(?)· διαβαίνων. Βιβάσθων μακρά, πάνυ κυρίως ἀντὶ μεγάλα διαβήματα τοῦ ἥρωος· ὥσπερ δὲ αἴω αἴσω, ἄισον(?)· ἐξ οὗ καὶ τὸ αἴσθω, οὕτω βιβῶ βιβάσω, βιβάσθω. Βιβάς, βαίνων ἕρπων· διαβαίνων. Βίβρωσις(?), κίττα(?)· στιβάς. Βιβάσων, βίᾳ βαίνων. Βιβάω βιβῶ· ὁ μέλλων, βήσομαι(?)· γίνεται ἐκ τοῦ βῶ τὸ βαίνω, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐξ οὗ βίβημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔβην· Ἂν δ' ἄρ' ἔβη πρίαμος· βαίνειν λέγεται τὸ ἁπλῶς διὰ σκελῶν βαδίζειν· ἀναβαίνειν δέ, ἡ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἀνάβασις(?)· ὁ μέλλων βήσω. Βιβήξαντες(?), ἐμβιβάσαντες. Βιβλιαγράφος· οὕτω λέγουσιν οἱ ἐν πεντασυλλάβοις, καὶ διὰ τοῦ α· οὐχὶ τετρασυλλάβως διὰ τοῦ ο βιβλογράφος. Βιβλίδες, τὰ βιβλία· ἢ σχοινία τὰ ἐκ βίβλου πεπλεγμένα. Βιβλιοπώλην, οὐχὶ βιβλιοκάπηλον λέγομεν· θεόπομπος· Τοὺς βιβλιοπώλας λυμαίνομαι(?). Βιβλιαφόρος, ὁ γραμματοφόρος· Ὁ δὲ πέμπει βιβλιαφόρον μὴ θορυβεῖσθαι παρακελευόμενος· καὶ πᾶσα γραφή, βιβλιαφόρος λέγεται· οὐ βιβλιοφόρος. Βιβλίον, ἡ ἐπιστολή· ἡ γνῶσις ἀλλ' ἡ ἀληθὴς μνήμη. Ἐπὶ τῷ βιβλίῳ σου πάντες γραφήσονται· βιβλίον διὰ τοῦ ι, ἀττικῶς· διὰ δὲ τοῦ υ ψιλοῦ, ἰωνικῶς. Βίβλινος οἶνος· ὁ αὐστηρός· οἷον, ὕδωρ δὲ πίνειν τὸν δὲ βίβλινον φυγεῖν· ἀπὸ βιβλίνης οὕτω καλουμένης θρακίας ἀμπέλου· ἥ τις διὰ τὸ εὔθαλος εἶναι, ἐν ἑλλάδι μετετέθη· καὶ ἐν σικελίᾳ ὑπὸ πόλιδος τοῦ σικυωνίου τυράννου· ὅθεν τινὲς αὐτὴν καὶ πόλιον καλοῦσιν· ἐπίχαρμος δέ, ἀπὸ βιβλίνων ὀρῶν τῆς θρᾴκης ἔνθεν φύεται, λελέχθαι αὐτὴν οἴεται. Βίβλος, ἡ βιβλίον οὐδετέρως, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς βίβλου λέγουσι κατὰ ἐναλλαγὴν γράμματος, ὡς καὶ τῆς τοιαύτης βίβλου κατεργαζομένης ποτέ, εἰς ὑποδοχὴν γραμμάτων, καθὰ καὶ ὁ ἀπὸ ξύλου πίναξ· ὡς εἶναι τῆς παλαιοτάτης χρήσεως καὶ τὴν βίβλον ὁμοίως τῷ πίνακι· καὶ τὸ πυξίδιον· πιττάκιον ἐστὶν ἰδιωτικώτερον διὰ τὸ νεώτερον· καὶ ἄλλο τῆς πτύξεως, ἤτοι διπλώσεως· ὡς γὰρ δέλτος διὰ τὸ δέλτα τὸ σχῆμα, οὕτω πιττάκιον, διὰ τὸ τετραγωνίζεσθαι νοούμενον· ὁμοίως πως, τῷ τῆς χυτῆς πλίνθου σχηματισμῷ· οἱ δὲ παλαιοί, καὶ ἐν τῷ κατ' εὐριπίδην φαίδρᾳ, ἔνθα μνῆμα πάλαι κεῖται, φασὶ πάλαι ἐκεῖ ἐθῆναι(?) τὴν ἐν τῇ χειρὶ τῆς φαίδρας δέλτον, τὴν κατὰ τοῦ ἱππολύτου, ὡς ξυλίνην οὖσαν· καὶ ἴσως ἐκ πάλαι(?)· διὰ τὸ τῆς γραφῆς ἐν τοιούτῳ ξύλῳ ἀντίτυπον(?). Βίβλος, ...(?)· βιβλίον δέ, ὑποκοριστικὸν λέγεται βιβλίον· καὶ τὸ μὴ γεγραμμένον χαρτίον· καὶ τὸ πιττάκιον· καὶ βύβλος νῆσος διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. Βιβρώσκω, τὸ ἐσθίω. Βιβῶντα μακρά· ἤτοι βαίνοντα· ἔοικέ πως πρὸς τὸ διαβαίνειν· ὃ καὶ παρ' ὁμήρῳ κεῖται· διαβάς· ἤγουν διαστήσας τὰ σκέλη· καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐν τῷ τόσον δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος· ἐκ τοῦ βιβάω, ὃ ἡ μετοχὴ βιβάοντα· ὄντα(?). Βίδην, εἶδος κρούσματος· σοφοκλῆς. Βιζακίων(?), μικρὸν λίθον. Βιζῆαι(?), κοίτας στιβάδες. Βίη ἡρακληείη· πεντασυλλάβως λαμβάνεται(?) ἀντὶ τοῦ βίη ἡρακλέη τετρασυλλάβου· γίνεται δέ, ἐκ τῆς ἡρακλῆος φοινικῆς(?)· οὐ

βία πράγεται· δηλοῖ γὰρ τὸ βιάζομαι ἢ βιασθήσομαι. σημαίνει δὲ δηλονότι καὶ τὸ βαίνω. ἵνα λέγῃ παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ε̄ τῆς ἰλιάδος ὁ ποσειδῶν, ὅτι οὐκ ὀφείλω βαίνειν ὅτι ποι τῇ βουλῇ ταῖς διὸς φρεσίν. Βέραιδον, ξύλον. Βερβίνια, ξύλα καθηλωμένα· ἐξ ὧν τὰς ληκύθους ἐκρέμων· οἱ δὲ, φῦλος τι ἀρκαδικὸν τοῖς βερβενίοις. Βεργαῖος, ὁ ἀπὸ πόλεως βέργης. Βέρεδον, τὸ κοβύτουρον. Βέρεθρον, βάθος. βάραθρον καὶ ὕπατον ἔσχατον ἢ πηλώδης τόπος· ἢ κοίλωμα κατὰ χθόνιον· καὶ βέρεθρον, κοινῶς μὲν βάραθρον· κατὰ μακεδόνας δέ φασι, καὶ ζέρεθρον λέγεται. πρότερον δὲ τὸ βέρεθρον ἔχει ἐκ τοῦ βαράθρου, ὁποῖα ἐστὶ τὸ πένθος ἐκ τοῦ πάθους καὶ βένθος ἐκ τοῦ βάθους. οἷον ἀνάλογον κατὰ τὴν φωνὴν, καὶ τὸ βένθος ἀπὸ ὑπερφανίας παρὰ τῷ κωμικῷ· ἐξ οὗ τὸ βρενθεῖον, μύρον τι ἐκεῖνο πεπλασμένον· ἐξ οὗ ῥῆμα, τὸ βρενθύεσθαι· ἤγουν κατὰ τρυφὴν ἀλαζονικῶς. Βερεκύνδαι, δαίμονές τινες, καὶ ῥόμβοι. Βερεκύνται, φρύγιόν τι φῦλον· πρότερον γὰρ βερεκυντία ἡ φρυγία. καὶ αὐλὸς βερεκύντιος. καὶ βερεκυντίας, ἄνεμος οὕτω καλούμενος. Βερενίκη, ἡ γυνὴ τοῦ πατρὸς πτολεμαίου. Βερέσχεθοι, οἱ ἀνόητοι· πέπλασται δὲ ἡ λέξις. Βέρετα, τόπος. Βέρης, ὁ δραπέτης. καὶ βερηδύει, δραπετεύει. Βέρκιος, ἡ ἔλαφος ὑπὸ λακώνων. Βερκνίς, ἀκρίς. Βέρκται, φυσᾶται. Βερνώμεθα, κληρωσώμεθα· λάκωνες. Βερόη, πόλις· καὶ ἑτέρα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. Βερονικίδαι, δῆμος πτολεμαΐδος φυλῆς. Βερονικίδες, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. Βερονίκης πλόκαμος· τοῦτον καταστερίσαι φησὶ κόνων· καὶ βόλος δέ τις ἀστραγάλων, οὕτω καλεῖται. καὶ βερονίκη, πόλις. Βερονίκιον, εἶδος βοτάνης. Βερρέαι, κληρῶσαι. Βερρύει, δραπετεύει. Βέρρης, δραπέτης. Βέρροια, πόλις μακεδονίας· ἄλλοι δὲ δι' ἑνὸς ρ Βέροια, πόλις μακεδόνων. Βερρόν, δασύ. Βέσκερα, ἄρτοι ὑπὸ λακώνων. Βεσόν, ἔθος· καὶ ὁ τῶν ἐθῶν ἔμπειρος· λάκωνες δὲ, βεστικόν. Βεστία, τὰ θηρία κατὰ τὴν ῥωμαίων διάλεκτον. Βεστῖνοι, ἔθνος ἐν ἰταλίᾳ, θηριώδεις τὸν τρόπον. Βέστον, τὸ ἱμάτιον ὑπὸ λακώνων. Βεστοπράτης, ἱματιοπώλης· βέστια γὰρ παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια. Βεστιάριον κυρίως, ἐν ᾧ τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα φυλάσσονται ἢ ἡ ἀναγκαία ἐσθής. Βέτης, τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. Βέτιβρον, βάθος. Βετερανός, ὁ ἀπολυθεὶς τῆς στρατείας μετὰ εἰκοσαετίαν δὲ οὕτω ἐδούλευον. Βέτων, ὁ πανύστιπλης. Βάδιον, τὸ ποικίλον ἱμάτιον ἢ τὸ πορφυροῦν. Βέχειρ, ἔθνος σκυθικόν.

ΤΟ Β, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἠδ' ὁ γέρων ἀντὶ τοῦ ἔβη δέ. ἐπορεύθη. οἱ ἴωνες εἰώθασι ποιεῖν τοὺς παρακειμένους ἀντὶ ὑπαρχομένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν· οἷον, τύπτε, ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε. θῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἔθηκε. δῶκεν, ἀντὶ τοῦ ἔδωκε. καὶ ἄλλα πολλὰ παραπλησίως. Βήβυλος, εἶδος ὀρνέου. δήβυλος ἦν. τρέπει γὰρ τὸ δ εἰς β. ὡς τὸ, δελφοὶ βελφοί· ἐν δύσαι, ἐν βύσαι. Βήζει, φωνεῖ. Βῆκα, ἀνακλινδρας. Βῆθι, βάδιζε· μέτρον. Βηθλεεμίτης, ὁ ἀπὸ τῆς βηθλεὲμ πόλεως. Βήκη, χίμαιρα. Βηκίας, προβατίοις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Βηκώνιον, εἶδος βοτάνης. Βήλγει, βληχᾶται ἢ θύει. Βήλθης, ἡ ἥρα ἢ ἡ ἀφροδίτη. Βηλὸς συνήθως, ὁ τῆς οἰκίας βατήρ· παρὰ τὸ βαίνεσθαι· ὡς καὶ οὐδὸς, παρὰ τὸ ὁδεύεσθαι· ὅθεν καὶ τόποι ἀβέβηλοι μὲν, οἱ ἱεροὶ καὶ ἄβατοι· βέβηλοι δὲ, οἱ βατοὶ καὶ τοῖς τυχοῦσι. Βηλὸν δέ τινες τῶν ἀρχαίων φασὶ, τὴν περίοδον τοῦ αἰθέρος, καὶ τῶν ἄστρων· ἕτεροι δὲ, τὸν ἀνωτάτω καὶ πάντα περιέχοντα ἀέρα· τινὲς δέ φασι τὸν τοιοῦτον βηλὸν κατὰ δρύοπας μὲν, ὄλυμπον εἶναι· κατὰ δὲ χαλδαίους, οὐρανόν. ὀξύνεται δὲ ὁ ῥηθεὶς βηλός· τὸ δὲ κύριον καὶ τὸ ποταμοῦ, περισπᾶται. θεσπέσιος δὲ βηλὸς εἴρηται, πρὸς διαστολὴν τοῦ μὴ θείου ἀλλὰ βεβήλου. Βηλοῦ. ἱστέον ὅτι ὁ κράτης ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, τὸ βηλοῦ ὅ ἐστι βαθμοῦ, βαρυτόνως ἀναγινώσκει βήλου· ὡς ἥλου· καὶ νῦν δέ φασιν οὐδὲν ἐν οὐρανῷ βηλὸν εἶναι ὅπου καὶ πύλαι. δῆλον δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ βῶ βήσω, παρῆκται ὁ βηλός. ἐξ οὗ καὶ βέβηλος κυρίως, ὁ καὶ τοῖς τυχοῦσι βάσιμος· καὶ ἀνάπαλιν ἀβέβηλος, ὁ μὴ τοιοῦτος. Βηλῶ, βαθμῷ· βατῆρι· οὐδῷ. Βῆν, περισπᾶται βῆ δ' ἀκέων. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη· παρὰ τὸ βῶ βῆμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβην. Βῆμα, παράγεται ἀπὸ τοῦ βῶ βέβηκα, βέβημαι βῆμα. ὁ λίθος τοῦ δικαστηρίου, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ κάθηται βασιλεὺς ἢ κριτής, τοῖς πλήθεσι παρισταμένου, καὶ ἡ τοῦ ποδὸς βάσις. Βῆμα, πρόβατα. Βῆμα, δικαστικὴ τράπεζα· οὐ μακρὰν δὲ τῶν πυλῶν, τὸ δικαστικὸν βῆμα προσέταξε δοθῆναι. Βηματίζει, τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν· ἔστι δὲ πως ἡ λέξις μακεδονική. Βήμεναι, ἀντὶ τοῦ βῆναι λέγουσι δωριεῖς. Βῆν, ἐπορεύθη. Βῆν· ἱστέον ὅτι τὸ βῆν ἡ μονοσυλλαβία περιέσπασεν· ἄλλως γὰρ τὸ πλῆρες αὐτοῦ ἴσως τὸ ἔβην βαρύνεται· ἀμέλει χανὸν γὰρ κατὰ ἡρακλείδην ὁριστικὸν εὑρέσθαι εἰς ην λῆγον μὴ πάντως βαρυνόμενον ἐπὶ τρίτου προσώπου, εἰ μὴ μονοσύλλαβον εἴη· μονοσύλλαβον μέντοι περισπᾶται· οἷον βῆν, ἔβην· στῆν, ἔστην. οὐ κοινῶς ὡς εἰκὸς καὶ τὸ χρῆν προσλήψει τοῦ ε, ἵνα ἐχρῆν· ὅπερ ἦν ὁριστικὸν ῥῆμα· ἔστι δὲ οὐ τοιοῦτον κατὰ αὐτὸν, ἀλλὰ δωρικὸν ἀπαρέμφατον κατὰ τὸ ζῆν καὶ τὰ ὅμοια· πᾶν γάρ φασι ῥῆμα εἰς ην λῆγον καὶ περισπώμενον οὐκ ἄλλο τί ἐστιν ἢ ἀπαρέμφατον· καὶ τοῦτο παρὰ δωριεῦσιν, οἱ φιλῆν καὶ νοῆν διὰ τοῦ η φασὶν οὐ κοινῶς φιλεῖν καὶ ἐχρῆν. Βῆνος, κιβωτός. Βηνάσα, ἡ φωνὴ τῶν προβάτων. Βήξ, καὶ λύγξ· καὶ βράγχος νόσημα τῶν ἐντὸς τοῦ στόματος καὶ βραγχοῦ, καὶ ἕλκωσις· καὶ φλεγμονὴ· καὶ συνάγχη. Βήξ, ἡ περὶ τὸν φάρυγγα νόσος· καὶ βὴξ ἀντὶ τοῦ κέρδους, ἀπὸ τῶν ἐν ἀπορίᾳ προσποιουμένων τι πράττειν· παρ' ὅσον οἱ πέρδοντες λανθάνειν πειρώμενοι, προσποιοῦνται βήττειν· καὶ παροιμία νέα ἀπορία ψάλτου βήξ. Βηραίθεμον, γοργιστος· οἱ δὲ τηραίθεμον. Βήραξ, μάζα μεγάλη. Βήρβη, κοιλία μόσχου. Βήρ, τὸ φρέαρ παρὰ φοίνιξι. Βήρηκες, μάχαιραι ὀρθαί· οἱ δὲ, αἱ πρὸς μαχαίρας· ἄλλοι, μάγας ἄνωθεν κέρατα ἐχούσας. Βηρίδες, ὑποδήματα· ἃ ἡμεῖς ἐμβάδας λέγομεν. Βήριον, ἔνδυμα μοναχικόν. Βηρίμεναι, ὁρμᾶσθαι ἰέναι. Βῆρος, στρατηγὸς ῥωμαίων· οὗτος οὐκ ἦν κατὰ σπουδὰς στιβαρὸς, ἀλλὰ μέθης νόσῳ ἀσεμνότερος ἐκ τοῦ ἀδιαλείπτου, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δράσει ἀπιστίαν εἶχεν. Βηρίχαλκον, τὸ μάραθον λάκωνες. Βηρσαβεὲ, μύρον σολομῶντος, καὶ τόπος περὶ τὴν ὀρεινὴν τῆς παλαιστίνης. Βηρυσσεύειν, σπείρειν. Βῆρις, ἰχθύς. Βήρυλλος, εἶδος λίθου ἢ βοτάνης εἶδος. Βησσᾶς, ὁ χαμαὶ καὶ ὑπόμωρος· οἷον βησσᾶς ἔστηκεν. Βήσσαι, χοροί σοι. Βῆσσε ἐξ ἵππων, ἰσοπῶς ἐστι τῷ ἔκβαλε δίφρου· καὶ βῆσσε προστακτικὸν ἐκ τοῦ βήσσω ἐνεστῶτος· ὁ παρατατικὸς ἔβησσον

τετρασυλλάβως λέγεται, τρίτης ἐστὶ προσηγορίας. δῆλον δὲ ὡς ἔχει τὸ Βελλεροφῶν κατὰ συναίρεσιν, ὡς Ξενοφόων Ξενοφῶν. δῆλον δὲ ὅτι τὸν ἐλλεροφόντην τοῦτον ἱστοροῦσί τινες καλεῖσθαι· ἐν δὲ ῥητορικοῖς εὕρηται καὶ Βέλλαρος λεγόμενος. Βελλεροφόντης, ἠθικῶς ὁ σπουδαῖος ἀνήρ, καὶ ὡς εἰπεῖν παράδοξόν τινος· καὶ ὡς αὖ τις ἐρεῖ ἐλλεροφόντης, ὅτι φονεὺς κακίας. ἔλλερα γάρ φασι κατὰ διάλεκτον τὰ κακά. ζήτει εἰς τὸ χίμαιραν. Ἄλλως. Βελλεροφόντης ὁ κορίνθιος, ὁ ἱππόνοος πρώην καλούμενος, ἀνὴρ τοῦ περὶ χειρ φροντίδας, ἄκων ἀνελὼν τινα Βέλλερον, ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἠλιάδην, ἢ πυρίνην, ἢ ἀλκίμενον, ἐλθὼν εἰς ἄργος πρὸς προῖτον καθαίρεται. ἄντεια ἢ σθενέβοια γυνὴ προίτου ἐρωτικῶς ἐπιμαίνεται Βελλεροφόντῃ· ὡς δὲ οὐκ ἔπειθε συγγενέσθαι αὐτῇ, διαβάλλεται παρ' αὐτῆς προίτῳ ὡς πειράζων αὐτήν. προῖτος δὲ αὐτοχειρία τοῦτον ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε κατά τι παλαιὸν ἔθος αὐτόχειρα τοῦ, τὸ μὴ συμφαγόντας ἀλλήλοις παρ' ἀλλήλων ἀνασχεῖν, ἃ μὴ τοῦτο ἀκουσίως συμβῇ. διὰ τοῦτο προῖτος ἀνελεῖν Βελλεροφόντην οὐκ ἠθέλησε· πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς λυκίαν πρὸς ἰοβάτην τὸν πενθερὸν αὐτοῦ, γράμματα δοὺς κατ' αὐτοῦ περιέχοντα τὴν τῆς αἰτίας διαβολήν. καὶ ἰοβάτης ὁμοίως ἡμέρας ἐννέα συνεστιασάμενος αὐτόν, τῇ δεκάτῃ τὰ γράμματα δεξάμενος, ἐπειδὴ δ' αὐτὸς εἶχεν αὐτὸν ἀνελεῖν διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ' αὐτοῦ, κελεύει τοῦτον ἀπελθεῖν τὸ πολεμῆσαι χίμαιραν, εἶτα σολύμοις, εἶτα ἀμαζόσιν. οἱ θεοὶ δὲ τούτῳ ἐπτερωμένον ἵππον ὅν φασι πήγασον ἀπέστειλαν· ᾧ ἐποχηθείς, τὴν χίμαιραν μὲν ἀνεῖλε· μόλιβδον τῷ αὐτοῦ δόρατι ἐπιθείς, καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκείνης πυρπνέοντι στόματι· ἀφ' οὗ πυρὸς ὁ μόλιβδος συντακεὶς ἐκείνην ἀπέκτεινεν. οὐ γὰρ προϊδόντα τινὰ τὸ πῦρ τῆς χιμαίρας φυλάξασθαι καθά φησι λυσίας ὁ ῥήτωρ. μυθικῶς οὕτως. οὕτως ἐκείνην ἀνεῖλε τούς τε σολύμους καὶ τὰς ἀμαζόνας πολεμήσας. ἐπιστρέφοντα δὲ ἐνέδρα λυκίων ἔμελλεν αὐτὸν ἀνελεῖν. ὡς δὲ τοὺς ἐνέδρα ἀνεῖλεν, ἰοβάτης γαμβρὸν ἔχειν αὐτὸν φιλοτιμία τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ· καὶ τελευτῶν αὐτῷ τὴν βασιλείαν καταλιμπάνει. Βελλεροφόντης δὲ ὥς φασί τινες, ἐπαρθεὶς τοῖς κατορθώμασιν, ἠθέλησε σὺν τῷ πηγάσῳ τὸν οὐρανὸν περιπολεῦσαι. Ζεὺς δὲ οἶστρον τῷ πηγάσῳ βαλών, ἔπεισε τὸν Βελλεροφόντην ἀποσφαιρίσαι τῶν ἑαυτοῦ νώτων, καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν εἰς γῆν. καὶ δὴ περὶ τὸ ἀλήϊον πεδίον κατενεχθέντος τοῦ Βελλεροφόντου, καὶ παραγενομένου χωλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως, ὁ πήγασος ἄνω περιεστροχεὶρ καὶ κατὰ ἡ ἴσον ἡμέρα τοῦτον παρὰ τοῦ διὸς αἰτεῖται ὡς αὖ ἐρχομένην αὐτὸν τὸν ἡμερίσιον κύκλον βαδίζειν. ταῦτα δὲ εἰσὶ τὰ ληρώδη καὶ μυθικά. Εὐριπίδης δὲ ἐν δράματι χωλὸν εἰσάγει τὸν Βελλεροφόντην, διὰ τὸ πεπτωκέναι ἀπὸ τοῦ πηγάσου. Βέλλιαι, αἰχίνεται. Βέλλιον, ἀτυχές. κρῆτες. Βέλλιρ, τρυφαλία. λάκωνες. Βελλοῦνες, τρίορχες. λάκωνες. Βελόνη, τὸ σιδήριον, δι' οὗ ῥάπτουσι τὰ ἐνδύματα· παρὰ τὸ βέλος καὶ τὴν τούτου ὀξύτητα· ἢ παρὰ τὸ ἐλαύνεσθαι. τὰ διὰ τοῦ ονη, εἰ μὲν οὐσίαν σημαίνει, ταῦτα βαρύνονται οἷον βελόνη. περόνη. αἰγόνη, τὸ χωρίον. ἐπὶ δὲ τοῦ πράγματος ὀξύνεται οἷον, ἡδονή. καλλονή. αἰσχονή, ἡ ἀγχίς. βελόνη μὲν καὶ βελονοπώλης, συρχαῖα. ἡ δὲ ῥαφὶς τὸ λοιπόν, οὐκ αὖ τις γνοίη. Βελονοποικίλτης, ὁ τῇ ῥαφίδι ὑφαίνων καὶ ζωγραφῶν. Βέλος, καὶ τὸ βέλεμνον, καὶ ἡ βολή. καὶ τὸ ἐκ τῆς βολῆς τραῦμα. καὶ βέλεμνον ποιητικῶς τὸ βέλος. καὶ βελοθήκη, ἔνθα τὰ βέλη τίθεται. βέλος τὸ βαλλόμενον. καὶ ἡ βολή, καὶ τὸ ἐκ τῆς βολῆς τραῦμα. καταχρηστικῶς δὲ παρ' ὁμήρῳ, καὶ τὴν ὠδίνουσαν ὀξὺ βέλος ἔχειν λέγουσι. Βέλτερος, καὶ φέρτερος, οὐκ εἰσὶ συγκριτικά. θέματα δέ εἰσι συμπεπτωκότα τύποις συγκριτικῶν. οὐ δὲ γὰρ πάντα τὰ εἰς ερος παρωνυμικά εἰσιν, οὐδὲ πάντα τὰ εἰς κος, κτητικά. καὶ δῆλον ἐκ τούτου. οὐδὲν εἰς ερος λήγον συγκριτικὸν μετὰ στερήσεως λεγόμενον. εἰ οὖν ἀβέλτερος φαμέν, δῆλον ὅτι οὐ συγκριτικόν. τὸ γὰρ ἀτυχέστερος, οὐκ ἐν τῷ συγκριτικῷ εἴληφε τὴν σύνθεσιν. Βέλτη, χωρίον φρυγιακόν. Βέλτιον ἐπὶ ψυχῆς. ἄριστον ἐπὶ σώματος. λέγεται πολλάκις καὶ ἄριστον ἐπὶ ψυχῆς. κρεῖττον δὲ ἀεὶ ἐπὶ σώματος, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατέστερος. θουκυδίδης. οἷον, Τὸ στράτευμα τῶν λακεδαιμονίων κρεῖττον τοῦ τῶν ἀθηναίων ἐστίν. τουτέστιν, ἐπικρατέστερον καὶ ἰσχυρότερον. Βελτίω, ἐκ τοῦ βελτίονα. ἐκβολῇ τοῦ ν βελτίοα καὶ κατὰ κρᾶσιν, βελτίω ἀττικῶς. λέγομεν ὁμοίως βελτίους κατὰ τοὺς ἀττικούς. βελτίονες δὲ καὶ βελτίονας, κατὰ τοὺς κοινούς. Βελτίων, γλυκίων, κακίων, ἅπαντα τὰ διὰ τοῦ ιων συγκριτικὰ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς τὸ ι δίχρονον φύσει μακρὸν ἔχουσιν· ἐπὶ δὲ ἀγῶν καὶ ὑποθετικῶν, ἐπαμφοτερίζει. καὶ βέλτιον, ὁ κρεῖττον. καὶ βέλτιστος, ὁ κράτιστος. Βελτός, ὁ βλητός. Βελυβίνα, πόλις λακεδαιμονίας. Βελφεγώρ, βεέλ, ὁ κρόνος. φεγώρ, ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. Βεμβάει, δινεῖ. Βεμβικίουσι, διακινοῦσι. βέμβηξ δὲ ὁ ξύλινος στρόμβος. ὡς ἐν ἐπιγράμματι. Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες, Ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ. καὶ ἀριστοφάνης. βέμβηκος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ἀντὶ τοῦ δινεῖν τὸ εὐστροφον εἶναι δεῖ. ἔστι δὲ βέμβηξ ἐργαλεῖον, ὃν μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἢ παίγνιον τῶν παίδων ὡς τροχός, ὃς μάστιγι δρόμῳ στρέφεται τὸ βεμβηκιᾶν, τὸ περιστρέφεσθαι. Βέμβικες, περιφοραί. περιαγωγαί. Βέμβικος δίκην, ῥόμβου τρόπον. ἐπὶ τοῦ τὸν φαύλοντα μὴ ἐπ' εὐθείας τὴν φυγὴν ποιεῖσθαι, ἀλλ' εἰλεῖσθαι. Βέμβηξ, ὁ στρόμβος. ὃν οἱ παῖδες στρέφοντες καὶ παίοντες ἱμᾶσι, παίζουσι. πέμπηξ τις ὢν παρὰ τὸ πέμπεσθαι καὶ ἐλαύνεσθαι. Βεμβίδιον, ἰχθύδιον λεπτόν. Βέμβλετο, ἐφρόντισε. Βέμβλωκεν, ἐντυγχάνει. ἐστὶ καὶ πάρεστι. Βεμβράδας, ῥωμαϊκώτερον, τὰ εἴλητα ἐκάλεσεν. ὡς ἀπὸ τῆς ἐν ῥώμῃ συνηθείας ἀδιαφόρως τῇ λέξει καταχρησάμενος. ἀφ' ἧς δή, καὶ ἔγραψε τὴν ἐπιστολήν. Βεμβράς, εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς καὶ βραδέως. ὁμοίως καὶ βράδεις κίχλαι. Βεμβρός, τετυφωμένος. παρέτος. Βεμεῖ, δονεῖ. Βεμόριξ, κῶνος. συστροφὴ ἀνέμου. ῥόμβος. στρέβλα. τροχός. Βένδις, ἡ ἄρτεμις θρακιστί. παρὰ δὲ ἀθηναίοις, ἑορτή, βενδίδια. Βενεβεντὸν λέγουσι, τὴν τῶν πνευμάτων βίαν. Βενεβεντός, πόλις καλαβρίας. ἣν ἔκτισε διομήδης. Βενεφίκιον, ἄπασ' εἶδος χάριτός τι καὶ ἀξιώσεως. τῆς γὰρ τῶν λατίνων διαλέκτου οὖσα ἡ λέξις, εὐεργεσίαν δηλοῖ, πρὸς ἑλληνίδα μεθερμηνευομένη διάλεκτον. Βένθος, τὸ βάθος. καὶ οὐ μόνον ἐπὶ ὕδατος λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξυλόχου ὕλης, καὶ πολλοῦ δάσους. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ στρατηγικῆς τάξεως τὸ βάθος. ὑπονοεῖται δὲ καὶ ἐπὶ μακεδονικῆς πόλεως, ὡς δηλοῖ τὸ, κατ' ἰθὺ πρώτην πόλιν ἐπὶ βένθος γὰρ τὸ κατάδυμα. Βένιον, ἀντὶ τοῦ βέλτιον κρῆτες λέγουσι. Βέομαι, οὐ δεῖ οὐκ αὖ θέσαντο τις τὰ ζωγραφεῖν. τὸ θέμα ὀνήσεω, τὸ οὖν

βολημένος τοῦ βεβλημένος καὶ τριοῦτον μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ βολεῖν· τὸ δὲ αὐτὸ βολεῖν, ἔστι ῥᾶον ἔγγραφον εἶναι, ὡς καὶ ἄλλο τὸ δὲ βολεῖν, ἔστι βολίζειν, ὃ βάθους θαλάσσης δηλοῖ μέτρημα, διὰ καθιεμένου βόλου τινός. Βεβολημένος, τεθλιμμένος. Βεβολημένος, βεβλαμμένος· βεβουλημένος· ἢ τεταραγμένος· ἢ παραγμένος· ἢ τετρωμένος. Βεβόληντο, τέτρωντο. Βεβολῆσθαι, ἤγουν βεβλῆσθαι· ὁ χρύσης ἐν ἰλιάδι. Βεβουκόλημαι, ἀπὸ τοῦ δέδοιγμαι· πεπλάνημαι· πέπαιγμαι. Βέβουλα, προκέκρικα· προτετίμηκα· ἀπὸ τοῦ βούλω βαρυτόνου· ὁ μέλλων βουλήσω· ὡς μέλω, μελήσω· θέλω, θελήσω· ὁ παρακείμενος βεβούληκα· ὁ μέσος, βέβουλα· καὶ προβέβουλα. Βεβράδα, ἀθερίνη. Βεβραμένον, εἱμαρμένον· πεπρωμένον. Βεβράζοντα, συντόμως κεκραγότα. λέγουσι γὰρ τὸ ἐντὸς τῶν σιαγόνων μέρος βέβρηκας. Βεβρεγμένος, [illegible]θύων. Βεβρενθυόμενον, ὀργιζόμενον. Βέβρηκες, τὸ ἐντὸς τῶν σιαγόνων μέρος. Βέβριθα, μεστὸς παράκειμαι· ἐκ τοῦ βρίθω· δωρικῶς σημαίνει· ἡσίοδος· Μαλλοῖς καταβεβρίθασι. Βέβροξ, ἀγαθός· χρηστός· καλός. Βεβρός, ψυχρός· τετυφωμένος. Βεβροτωμένα τεύχεα, τὰ δοκοῦντα βεβροτῶσθαι· ὃ ἔστιν αἵματι μεμολύνθαι· ἢ βεβροτωμένα, αἱματωμένα· μεμολυσμένα. Βεβρυχέναι λέγεται, καθ' ὄνομα ποιὰν καὶ ἄλλο ὕδατος ἀντὶ τοῦ βλύζειν ἢ βρύειν, καθὸ τὸ ἀναβέβρυχεν ὕδωρ· ἐκ πηγῆς δηλαδή. Βέβρυχεν, ἠχεῖ. Βεβρυχότες, θυμοφανοῦντες. Βεβρώθοις, τὸ θέμα βεβρώθω· θόμενος καθὸ τὰ διπλᾶ ἀναστασμὸν ἐκ τοῦ βρῶ· καθὰ ἐκ τοῦ κλῶ τὸ κλώθω· ἢ βεβρώθοις, φάγοις· βρῶ, βρώσω· βέβρωκα· ἐκ τούτου ῥῆμα βεβρώκω· τροπῇ τοῦ κ εἰς θ, βεβρώθω· ἡ μετοχὴ ὁ βεβρώθων, τοῦ βεβρώθοντος· τὸ εὐκτικὸν, βεβρώθοιμι· οις· οι. Βεβρωκὼς βοὸς, ἀττικόν ἐστι παρ' ὁμήρῳ. Βεβρώσεται, ἐκ τοῦ βρῶ, βρώσω· βέβρωκα, βέβρωμαι· βεβρώσομαι ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβρώσομαι· βεβρώσῃ· βεβρώσεται. Βεβύλλωθαι, βεβύσθαι. Βεβυσμένα, λαθραῖα· ἢ πεπληρωμένα, ἢ καὶ τὰ πεφραγμένα· καὶ βεβυσμένον, πεπληρωμένον· κεκαλυμμένον. Βεβυσμένος, ὁ γέμων καὶ μετὰ ὠθισμοῦ τινὸς μεστός, παρὰ τὸ βύω· ὅθεν ὁ κωμικός φησι, τὸ στόμ' ἐμβύσας κέρμασι τῶν ἐμπόρων· καὶ ξύλα δὲ οὕτω παραβύει, ὑπέρεισμα τρίποδι· ἐν τῷ ὕθλῳ παράβυστος, ὅς ἐστιν ὁ παραβυστὸς, τόπῳ τινὶ ἄλλο ψήφους· καὶ τὸ ἐν παραβύστῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν τόπῳ ἐν γωνίᾳ, ὑπὸ οὔπω παραβέβυσται. Βέβυσο, ἐπεπλήρωτο. Βεβὼς ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ βεβηκώς· καὶ βεβᾶσιν, οὐ βεβήκασι. Βέδυ, στέμμα τι, καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον καὶ πόλις· καὶ ἄγαλμα. Βεελφεγὼρ, ἔστιν ὄνομα εἰδώλου τὸ λεγόμενον βάαλ· καὶ λέγεται παρὰ ἑβραίοις, βὴλ· καὶ φεγὼρ, ὄνομα τόπου· καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς δύο ε ε καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε γίνεται σύνθετον βεελφεγώρ· ἤγουν ὁ βὴλ ἐν φεγώρ. Βεζὲκ, ἀστραπὴ τῆς ἰεζεκιήλ. Βέη, ὅμηρος· οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ· τουτέστιν, οὐδὲ σὺ ἄλλο πολὺ ζήσεις· βιώσῃ· ποιητικὴ δὲ λέξις ἀσυνήθης· ἐκ τοῦ βέω βαρυτόνου θέματος· ἐξ οὗ ἴσως καθ' πλεονασμὸν, γίνεται τὸ βιῶ· ὡς μειδῶ μειδιῶ· ἔτι δὲ καὶ κατηφῶ, καὶ κατηφιῶ· ὧν αἱ χρήσεις πρόδηλοι· οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ λῶ τὸ θέλω· οὐ δεύτερον λῶς, καὶ λῇς· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι γίνεται λιῶ· ἀφ' οὗ λελιημένος, ὁ θέλων ὁ προθυμῶν ὁ ἐπιθυμῶν· ἐκ δὲ τοῦ βέω, γίνεται καὶ τὸ βείω· οἷον, τέκνον ἐμὸν τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα. Βέθηλον, ἄκος θεοῦ. Βείδιος, ὁ ἔνδοξος. Βείλοπες, ἱμάντες· οἷς ἀνέδουν ἐν λακεδαιμονίᾳ τοὺς νικηφόρους. Βείλοψ, ὁ λάβρος, καὶ ἔθνος. Βείη, ζήσῃς· βιώσεις· βιώσῃ· πορεύσῃ. Βεικάδες, δέρματα θρεμμάτων τόσου βάσιν τῷ λάκωνες. Βείκας, μακράς. Βεικάθυν, κατ' ὀλίγον προβάς. Βείκατι, εἴκοσι. Βεικιλαέω, χελιδὰ χεῖα· λάκωνες. Βεικοὶ, τοὺς πίθους. Βειλαρμόσας, βειλάρχας παραιτίαι. Βείνειν, παρὰ σόλωνι, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι· τὸ δὲ κατὰ νόμον, ὀπυίειν. Βειπαί, τὸ πάσχητιαι καὶ τὸ ὄρεξιν ἐπὶ συνουσίαν ἔχειν. Βείομαι· γίνεται ἀπὸ τοῦ βῶ βείω· ὡς χρῶ χρείω, θῶ θείω· ἢ ἄλλως ἀπὸ τοῦ βέω· πλεονασμῷ τοῦ ι, βείω· ὁμοίως τῷ σέω, σείω· ὡς τὸ, οὔτι διὸς βείομαι φρεσίν· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς κατὰ τὴν ἐκείνου γνώμην βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ· διὸ οὐδαμῶς τοῦ διὸς ἐπιστροφὴν ποιήσομαι. Βείομαι, ὅμηρος· τέκνον ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι· ἤγουν τί δὲ βιώσομαι αἰνὰ παθοῦσα, σοῦ ἀποτεθνειῶτος. Βείονται, κατὰ κεῖνται. Βείρακες, ἱέρακες. Βειράκη, ἡ ἁρπακτική. Βείριξ, ἔλαφος. Βειρὸν, δασύ. Βέω, ποιητικόν· ὃ ἀντὶ τοῦ πορεύομαι καὶ ζῶ, λαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ βῶ παράγεται κατὰ πλεονασμὸν τῆς ει διφθόγγου· βῶ, βείω. Βεκὰς, μακράς. Βεκκεσέληνε, ζήτει· [illegible]σις· καὶ βεκκεσέληνε, ἀνόητε· ἢ ἀρχαῖε· τουτέστιν, ἀνόητε. Βέκκος, κύριον. Βεκὸς, ἄρτος· ἢ [illegible]· φρύγες. Βεκσέληνος, σεληνόπληκτος. Βέκυλος, προβατώδης. Βέλα, ἥλιος καὶ αὐγή. Βελαῖνα, κώμη λακωνική. Βελὰς, ἔρον καὶ καταγελαστής. Βελγαῖος, ἀπὸ πόλεως βέλγης. Βέλγιος, ποταμὸς ἐν λιβύῃ. Βέλεα, βέλη. Βελέβατος, ὁ τοῦ πυρὸς ἀστὴρ βαβυλώνια. Βελεβέκη, βελόνη. Βέλει, ἀντὶ τοῦ βέλει· καὶ εἴχει, ἀντὶ τοῦ εἴχει ἴωνες λέγουσιν· αἱ γὰρ διαιρέσεις τῶν εἰς ει ληγόντων ἐνικῶν δοτικῶν, ἰώνων εἰσί. Βέλεκος, ὄσπριον· ἔοικε δὲ τοῖς λαθύροις. Βέλεμνα, τὰ βέλη· παρὰ τὸ βέλος βέλεμνος· ὡς ἔχω ἔχεμος. Βέλη φησὶν ὅμηρος, οἰστούς· λίθους· δόρατα· καὶ ὅτι ἄλλο ἀφίεται μακρόθεν· ὁ δὲ πίνδαρος τροπικῶς, βέλη τοὺς λόγους εἴρηκε· διὰ τὸ ὀξὺ καὶ καίριον τῶν ἐγκωμίων· φαρέτρας δὲ τὰς διανοίας· καὶ λέγει βέλη, τὰ ποιήματα· καὶ βέλος, πᾶν τὸ κατά τινος βαλλόμενον· παρὰ τὸ βάλλω βέλος· καὶ τραῦμα παρ' ὁμήρῳ· πᾶν γὰρ τὸ ἀπὸ διαστήματος πεμπόμενον, βέλος καλεῖται. Βέλημα, κώλυμα· φράγμα ἐν ποταμῷ, λάκωνες. Βελίαρ, δράκων· καὶ βελίαρ τῇ ἑβραίων φωνῇ, τὸν ἀποστάτην δηλοῖ· ὡς ὁ ἀπόστολος· τίς δὲ συμφώνησις χριστοῦ πρὸς βελίαρ; Βέλλαι, ζαφίδες θαλάσσιαι. Βελλάσεται, ἀλισθήσεται. Βέλλειν, μέλλειν. Βελλεροφόντην, τὸν προνοούμενον φονεύειν τὰ κακά· βέλλερα γὰρ τὰ κακά· τὰ εἰς της ἀρσενικὰ μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ τὸ κρατῶ, ἢ κράτης, μὴ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν· οἷον πολίτης, πολίτου· ματιέτης ματιέτου· βελλεροφόντης βελλεροφόντου· πρόσκειται ἀρσενικὰ, διὰ τὸ κανώτης φιλότης· μὴ ὄντα δὲ σύνθετα παρὰ τὸ κρατῶ ἢ κράτης, διὰ τὸ ἰσοκράτης, ἰσοκράτους· πρόσκειται μὴ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες, διὰ τὸ ἐνναέτης, ἐνναέτους, ἐνναέτες· τοῦτο δὲ εἰ μὲν σημαίνει τὴν σωματικὴν ἡλικίαν, ἐνναέτους βαρύτονον· εἰ δὲ χρόνος ἐνναέτης ὀξύνεται· καὶ βελλεροφόντην, ἱππόνοον τὰ πρῶτα κυριολεκτεῖσθαι ἢ λεωφόντην· ἀνελόντα δὲ βέλλερον δυνάστην κορινθίων, μετατεθεῖσθαι τὸ ὄνομα· καὶ φυγεῖν εἰς ἄργος· καὶ τυχεῖν παρὰ τοῦ προίτου τοῦ συνήθους καθαρσίου· εἶτα παθεῖν ἃ ἔπαθε διὰ τῆς αἰτίας διαβολήν. ἰστέον δὲ ὅτι τὴν παρ' ὁμήρῳ ταύτην ἄντειαν σθενέβοιαν ἄλλοι καλοῦσιν ὡς καὶ εὐριπίδης· καθά, που μέμνηται καὶ ὁ κωμικός· ὅτι δὲ ὁ βελλεροφόντης καὶ βελλεροφῶν

γεται καὶ ὁ βουτός· βαῦναι δὲ χυτρόποδες· Βάφα, ζωμός· λάκωνες· Βαφὴ, χρῶσις· κατὰ χρῶσις· βάπτω καὶ κατὰ βάπτω, χρωννύω καὶ χρωννύς· καὶ χαλκὸν ἴδιον γὰρ τῶν χυτρῶν τοὔνομα· εὔπολις δὲ καὶ βαπτήραν αὐτὴν δὲ εἴρηκε, βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου· λέγεται δὲ καὶ τὸ φαρμάττειν τὰ ἔρια· καὶ μαλοῦ, καὶ κατὰ μαλοῦ, τὸ τῶν κιννάβρω καὶ δύειν· καὶ χρώματα, καὶ βάμματα· καὶ αὐτὴν· καὶ φάρμακα· καὶ τὸ ἐργαστήριον ἵνα τοῦτο γίνεται, φαρμακὸν ὁ δὲ βάπτων αὐτὰ, πορφυροβάφος· εἴτοις δ᾽ αὖ καὶ ἄλλοις τὰ ἔρια· Βάφιον, ὀξύβαφον· Βάχαρις, λύδιόν τι μύρον πρὸς τοῖς ἐπικεράστι· Βάχει, πλῆμα ὕδατος· ἢ βάθος· Βαχία, πλεκτή· ἐνόρχειος χορεία· Βάψας, δύσας· ἢ λύσας· ἢ τὴν κοπὴν βάψας·

ΤΟ Β΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ΄·

Δάλλεται, ἀμελάζεται, ἢ ἀμελεῖται· Βδαλαὶ, ῥαφίδες θαλάσσιαι, καὶ φλέβες κροσσώδεις· Βδάλλει, ἀμέλγει· Βδαραὶ, δρύες· δένδρα· Βδέλλα, εἶδος σκώληκος· ἢ βδέλλιον· ἀπὸ τοῦ βδύλλω τὸ ἀμέλγω· ἐξ οὗ καὶ νεόβδαλα, τὸ γάλα τὸ νεωστὶ ἀμελχθὲν· καὶ βδέλλα, ζῷον ἀφ᾽ οὗ βδέλλεται, ἀντὶ τοῦ ἀμέλγει· καὶ βδέλλα, ἡ ἁμαρτία· θυσία τῆς ἀλλῆς, πορνεία· φθόνος· εἰδωλολατρία· αἱ οὐκ ἐμπίπλανται διὰ τὰ ἄτοπα πράξεων· τὰ πάρτα, ἡ πονηρὰ ἐπιθυμία· Βδάλλεται, ἀμέλγει· ἀπὸ τοῦ βδάλλα· Βδάλλεσθαι, τὸ κοιλιολυπεῖν· Βδάλλω, τὸ ἐκπιέζω· ἐκ τούτου καὶ βδέλλα, ἡ ἐκμυζῶσα καὶ πίνουσα τὸ αἷμα· ἀττικῶς δὲ βδάλλω, τὸ ἀμέλγω· καὶ βδάλλω τρέμων· ἢ βδέων· Βδέλος, ἡ δυσωδία τοῦ λύχνου· καὶ ἡ πορδή· Τὸν βδόλον, οὐκ ἔασεν ἡ πέρδιξ, ὑπονενόηκεν δ᾽ ἄν τινες παρὰ τὸ ὄζω, ὄζολος· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ο, ζόλος· ὡς τὸ ὀδύρεσθαι· καὶ τροπῇ τοῦ ζ, εἰς βδ, βδόλος· καὶ τὸ ῥῆμα, ὄζει· βδεῖ· ὡς τὸ ῥοίζω ῥαβδῶ, καὶ κεχρέμω βδῶ· Βδέλυγμα, ὁ ἀντίχριστος· ὡς προσελθησόμενος πρὸς ἰουδαίους χριστὸς εἶναι· καὶ καθεσθησόμενος· καὶ δόξων ὅλης τῆς οἰκουμένης βασιλεὺς εἶναι· ἥξει δὲ ἐπὶ ἐρημίᾳ τοῦ κόσμου· ἢ βδέλυγμα ἐρημώσεως, τὸν ἀνδριάντα φησὶ τοῦ τίτου τὸν τὴν πόλιν ἑλόντος· ὃν ἔστησεν ἔνδον, ἐρημώσας τὴν πόλιν καὶ τὸν ναόν· καὶ βδέλυγμα, πᾶν εἴδωλον ἀνθρώπου παρὰ ἰουδαίοις ἐκαλεῖτο· καὶ ἔτι βδέλυγμα, ἡ πραττομένη πρᾶξις παρὰ τὸν προσήκοντα λόγον, καὶ πᾶν ἔκτύπωμα· Βδελυγμίαν ξενοφῶν καλεῖ, τὸ ὑπὸ τοῦ κόρου δυσχεραίνειν· καὶ βδελυγμία, δυσωδία· Βδελύξη, βδελυρά· μίσους ἀξία· Βδελυκτὸν, μισητόν· Βδελυρός· τὸν πόρνον οὕτως ἐκάλουν, ὡς ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου αἰσχίνης· καὶ τὸν μίσους ἄξιον· ἢ τὸν ἀνελεύθερον· καὶ βδελυρὸς ὁ αἰσχρουργός· Βδελυρὸς, μισητὸς, ἀκόλαστος· Βδελύττεσθαι, μισεῖσθαι· Βδελύττεται, ῥυπτός εἰμι μισεῖ· ἀριστοφάνης· Βδέννυσθαι, ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν· οὐχὶ τὸ πέρδειν· Βδύλλει, φοβεῖται· τρέμει· ὅ, τι πέννης βδύλλει λεώς· καὶ βδύλλει, κατὰ πάντας·

ΤΟ Β΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε΄·

Εβάασιν, ἀπὸ τοῦ βῶ, βῆμι· βήσω, βέβηκα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βεβήκασι· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, βεβάασιν· ἐνεστήκασι· παραλελύθασι· Βεβαία, πόλις οὕτω καλουμένη ἐν εὐβοίᾳ· Βέβαιος ἐπὶ θηλυκοῦ κρεῖττον, ἢ βεβαία· ἀριστείδης· βέβαιον τὴν αἰτίαν ἔχειν ἄν· Βεβαιῶ, τὸ στερεῶ· καὶ βέβαιον τὸ στερεὸν, καὶ ἄτρεπτον· ἢ βεβαιῶ, διισχυρίζομαι· κυρῶ· ἀσφαλίζομαι· ἐπιψηφίζω· ἐπικρίνω· ἐμπεδῶ· διαπιστοῦμαι· διαμαρτύρομαι· Βεβαιώσεως δίκη, ἣν ἐδικάζοντο οἱ ὠνησάμενοί τι, ὅταν οἱ πεπρακότες ἀρραβῶνα λαβόντες, ἀμφισβητῶσιν· Βέβακεν, ἄχεται· ἀπέθανεν· Βέβακται, ἐκ τοῦ βάζω οὐχ ἁπλῶς αὐτὸ τοῦ εἴρηται, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ πεφλυάρηται· ἐξ οὗ καὶ ὁ παρὰ λυκόφρονι βάβαξ γίνεται· Βεβαλάνωκεν, ἐκλείδωσεν· βάλανος γὰρ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον ὃ καλοῦμεν μάγγανον· Βεβαλάνωται, ὥσεὶ εἴποι κεκλείδωται· ὅτι βάλανοι λέγονται τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως· ἀριστοφάνης· Βεβαλωμένον, κατηχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου· Βέβαμεν, ἐκ τοῦ βεβήκαμεν κατὰ συγκοπὴν, εἰ μὲν προπαροξυτόνως· εἰ δὲ παροξυτόνως, ἀπαρέμφατον· Βεβαρηότα, βεβαρημένον· Βεβᾶσι, βεβάασιν· ἰωνικὰ ἀπὸ πλεονασμοῦ ἔχει τοῦ κ· καὶ συστολὴν τοῦ η εἰς α· καὶ ἀττικὰ κατὰ κρᾶσιν τὸ βεβᾶσι, κατὰ τὸ ἑστήκασιν, ἑστάασιν ἑστάασιν ἑστᾶσιν· Βίβασις, τὸ δίζομαι· Βεβαὼς βεβαότος, ἐκ τοῦ βέβηκα βέβαα, ὁ βεβαὼς, τοῦ βεβαότος· Βεβαῶσα, βεβηκυῖα· ἢ παρὰ βεβηκυῖα· Βεβήκηκος, ὁ ἠριδανὸς, ὑπὸ τοῦ ἐνεστῶτος· Βεβήκει, ἐκράτει· ἵδρασο· πεπάγιον· Βεβήκεν, ἕστηκεν· ἐπέβηκεν· Βεβηκὸς, ἀσφαλές· Βεβηκῶσθαι, πεπρᾶσθαι· Βέβηλον, τὸ πᾶσι βατόν· ἀφ᾽ οὗ βέβηλον τὸ ἀκάθαρτον· καὶ βεβηλῶ, τὸ ἀκαθαρτῶ ποιῶ· ἀβέβηλον δὲ, τὸ ὅσιον, καὶ παντελὲς ἄδυτον· ὡσαύτως καὶ ἄβατον τὸ μὴ τρέπον πατηθῆναι· καὶ ὃ οὐ διῆλθέ τις· καὶ ὃ, ὃ δύναταί τις διελθεῖν· ἤγουν, τὸ ἀδιεξίτητον· Βέβηλος, ὁ μὴ ἱερὸς τόπος· ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσι· βέβηλος δὲ ὁ βάσιμος παντὶ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀδύτου· λέγεται βέβηλος ἀνὴρ, ὁ μικρὸς καὶ ἀκάθαρτος, ἢ καὶ ἀμύητος· Βεβηλοῦνται, μιαίνονται· ἁμαρτάνουσιν· Βεβίασται, ἡ κόρη λεκτέον, ἀλλ᾽ οὐχ ὥς τινες τῶν ῥητόρων, ἔφθαρται· Βεβίηκε, ἐκ τοῦ βιῶ· οὐ παράγωγον τὸ βιάζω· μέλλων δὲ τοῦ τοιούτου, βιῶ βιώσω· πρὸς διαστολὴν τοῦ βιώσω· ἤγουν ζήσω· βεβίακα, τροπῇ τοῦ α εἰς η βεβίηκα· τὸ γ΄ τὸ βεβίηκε· τὸ δὲ τὸ ἑστάχος βεβίηκεν ἀχαιούς· σημείωσαι τὸ δὲ τοῖον, ἔστι μὲν θαυμαστικὸν· ἐλλείπεται δὲ ἢ ὡς ὄνομα ἐδέησεν, ἢ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ οὕτω λίαν διασαφεῖ δὲ τὴν τοιαύτην βίαν· Βεβίωκα, ἔζησα· Βεβιωμένα, ἃ ἐπραξάμην· Βέβλεσθαι, μέλλειν· φροντίζειν· ἢ μέμβλεσθαι· Βεβλήκει, κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ ε΄ τῆς ἰλιάδος, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκρούσεν· ἔτυψεν· ἔτρωσεν· οὐ γὰρ πόρρωθεν ἀλλ᾽ ἐγγὺς ἔβαλε κατά τοὺς οὐτάζοντας· Βεβλημένος, πεπτωκὼς· καὶ βεβλημένος, πόρρωθεν· οὐτασμένος, ἐγγύθεν λέγεται· Βεβλῆσθαι, τὸ ἐκ βολῆς τι πεπτῶσθαι· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου κυρίως· οὐτάσθαι δὲ, ἐκ χειρὸς πεπτῶσθαι· Βεβλυχασμένον, μεμολυσμένον· Βέβλωκεν, ἠρεμεῖ· φεύγει· Βεβοημένα, διαβόητα· Βεβοῶ· βοάω βοήσω, βεβόηκα· βεβόημαι· τὸ ἐκτικὸν βεβοήμην βεβοῶ βεβοῶτο· Βεβολήατο, τῷ ψυχῷ πεπτωμένοι ἦσαν· ἐλυποῦντο· παρὰ τὸ βάλλω γίνεται βλέβλήσω· βέβληκα· βέβλημαι, ἐβεβλήμην· ἐβέβληντο· προσθέσει τοῦ ο, ἐβεβόληντο· καὶ ἰωνικῶς ἐβεβολέατο· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η βεβολήατο· ἢ βεβολήατο, ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ βολβαλέω, τὸ βάλλω· καὶ ἔστι πρωτότυπον αὐτό· καὶ τοῦ βλέβλήσω, καὶ τοῦ βεβολήατο· ἤγουν βέβληντο, καθὰ καὶ τὸ βε

ζῶσιν ὀρειναῖς τὰ ποσί· ἢ παρὰ τὸ βασσάρα, τὸ λεγόμενον ὑπόδημα· ὃ παρ' εἴρηται, παρὰ τὸ τῇ βάσει ἀραρέναι· λέγονται βασ-
σάραι, αἱ θρακίαι βάκχαι· χιτῶνας οὓς ἐφόρουν ἀπὸ τοῦ βάκχου διονύσου. Βάσσαρος, ἡ ἀλώπηξ κατὰ θρᾷκας.
Βασσίας, τὰς ἐν βάσσῃ γεγονυίας. ἔλεγον δὲ βάσσας, τοὺς κάλους καὶ δενδρώδεις τόπους· ἔνιοι τοὺς βασίμους τῶν ὀρῶν.
Βάσσος οὐδέτερος, ἡ βῆσσα. Βάσσων, ἐπίχαρμος βάσσον χωρίον, ἀντὶ τοῦ βαθύτερον, εὔγειον· ἀπὸ τοῦ βαθύς, βαθύ-
τερος, βαθίων, βάσσων ὁ βαθύτερος. Βαστά, τὰ ἐδώδιμα τὰ πωλεῖται. Βασταγή, βάρος. Βαστάζω, ἀνέχω· ἐπαί-
ρομαι· ἐπιτείνομαι· στέλλω· φέρω. Βάστα καράς· ὑπὸ τῶν παχέων, καὶ δύνανται δύο ταῦτα ὀνόματα. ὑπογέγραπται δὲ ὑπὸ
ἀναθήματος ἐν σάμῳ ἐν τῷ τῆς ἥρας ἱερῷ οὕτω· βάστα καρὰς σάμιος, ἥρᾳ τὴν δὲ θύρην ἀνέθηκε· κατὰ διαστολὴν δὲ ἀνα-
γνωστέον. Βαστάκας, τοὺς πλουσίους καὶ ἀφνεούς. Βαστάσας, ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. Βασταχθεῖν, ἀρθεῖν· κλαπεῖν.
Βαστιζαπόλεα, βάσσον ἔρχου· λυδιστί. Βαστραχαλίσαι, τραχηλιάσαι· βαστράχαις γὰρ τοῖς τραχήλοις λέγουσι. Βατά,
βάσιμα. Βαταίνει, καλεῖ. Βαταῖς, πορφυροστιν· ἡ ὁδοί. Βάταλος, βδελυρός· αἰσχρός· οὕτως ἐκλήθη δημοσθένης
νέος ὤν· γηράσας δέ, ἀργᾶς· ἀπὸ ὄφεως οὕτω καλουμένου. εὔπολις δὲ τὸν πρωκτὸν βάταλον λέγει· μέντοι ποσὶ ἔδει τοὺς
κιναίδους, βατάλους καλοῦσιν· ἢ βάταλος κατά τινας ὁ κατὰ πυγὴν καὶ ἀνδρόγυνος· κίναιδος· ἔκλυτος. Βατάνια, τὰ λο-
πάδια. ἡ δὲ λέξις σικελική. Βαταρισταῖς, τοῖς βαταρίζουσι. Βατᾶς, ὁ καταφερὴς παρανίτα. Βάτεια, τινές φα-
σι πόλιν τρωϊκὴν παρονομαζομένην ἐκ τῶν περὶ αὐτὴν βάτων· αὐτὴν καὶ βάτιαν τρισυλλάβως λέγοντες· ὡς καὶ ὁ πίνδα-
ρος δηλοῖ, ἐν τῷ εἰς τὸν αἰγήσιαν ᾠδῇ· ἕτεροι δὲ ἐν δὲ ἰάζοντες φασὶν οὕτω καλεῖσθαι· ἴσως παρὰ τὸ βαίνεσθαι ἐν τοῖς πολέ-
μοις· ἡ δὲ ὁμηρικὴ αὕτη μύριννα, κεῖται καὶ παρὰ λυκόφρονι· λεγομένη παρά τινων τινὰ ὑπὲρ θυγάτηρ· γυνὴ δαρδάνου· ὁ δὲ γεω-
γράφος μνημονεύων τοῦ τῆς τοιαύτης, φησίν· ἔρυμος ἀπέχει τῆς κώμης σταδίοις ἑβδομήκοντα· μεγίστη δὲ τῶν αἰολικῶν
ἐστὶ ἀρίστη ἡ κύμη· ἀπὸ ἀμαζόνος τὸ ὄνομα ἔχουσα, καθάπερ καὶ ἡ μύρρινα, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ τρωϊκῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ
βατιείᾳ τοπικόν· ὥστε κατὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην τοῦ γεωγράφου, οὐκ αὐτὴ ἐκείνη ἡ ἀμαζὼν μύριννα διώνυμος, ἀλλὰ ὁ τύμ-
βος αὐτῆς· οὗ δύο ὀνόματα· ἡ βατίεια τοπικόν, καὶ ἡ μύριννα, ἐκ τῆς κειμένης μυρρίνης ἐν τῇ βατιείᾳ. Βατιῖν, πορδ-
τορεῖν. Βατιῶται, ἀντὶ τοῦ βατιῶνται ὀχεύονται· παρὰ θεοκρίτῳ· οἷον αἱ βατιῶται ὅσσοι τοῖς τράγοις μίγνυνται.
Βάτην δικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐχορεύθησαν· καὶ βάτην, τὴν γῆν μεσόγειον. Βατήρ, βαίνων· βαδιστικός· ἔστι βατήρ, ἡ ἀρχὴ τῶν
τῶν πεντάθλων σκάμματος· ὡς τό, Αὐτὴν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου φησί τις· οἷον τὸ ὑποκρότατον καὶ τὸ πρῶτον.
Βατηρίαν, ῥάβδον· καὶ βακτηρίαν. Βατῆρος· ὀξυχίνου σφάκελος. Βάτης, πίθηκος, ἀναβάτης. Βατιά, δῆμος
φυλῆς τῆς αἰγηίδος· λέγεται καὶ ὁ βάτους ἔχων τόπος, ἀπὸ τοῦ βάτος, βατιὰ διὰ τοῦ ι· ὡς αἰτωλὸς αἰτωλία· τὸ ἐθνικὸν
βατιεύς· καὶ βατιά, ὁ τῆς καλάμης καρπός· καλεῖται δὲ καὶ ἄβρυνα, ἢ μορέα. Βατίδες, εἶδος ἰχθύος πλατύ, ἢ βατία·
διαφέρει δὲ τοῦ βάτου ἰχθύος, ὡς ἀριστοτέλης ποιεῖ φανερόν. Βατιέα, πόλις τρωϊκή. Βατιῆθεν, ἐκ δήμου βατῆς τῆς
αἰγηίδος φυλῆς. Βατιάκη, φιάλη· οἱ δέ, εἶδος ποτηρίου. Βατίς, εἶδος ἰχθύος· καὶ βατιδοσκόποι, οἱ ὀψοφάγοι. Βαττολογία,
ἀργολογία· ἀκαιρολογία. Βατόν, βάσιμον· ἐν ᾧ δύναταί τις ἐπιβαίνειν. Βάτος καὶ βατὶς ἰχθύες, διαφέρουσιν ἀλ-
λήλων. Βατός, διαπεράσιμος τόπος. Βάτος ἡ ἄκανθα, εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν ὁ μὴ ὢν βατός· καὶ ἔστιν ἐν τούτῳ πα-
ροξυτόνως. Βάτος, ἀντιπερίφρασαι τὴν βάσιν· αὐτὴ ἄβατος οὖσα κατὰ τὸ ὑπὸ ταὐτὸν ἄβατος, βάτου περικειμένης.
Βάτρα, βάσις βασιλέως. Βατράχειον, εἶδος χρώματος· ἀπὸ τούτου βατραχίς, ἱμάτιον· ἐχρίοντο δὲ τὸ βατραχεῖον
τὰ πρόσωπα πρὶν ὑποδύναι τὰ προσωπεῖα. Βατραχίς, εἶδος ἐσθῆτος ἀνθινῆς· ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχούσης τὸ χρῶμα·
καὶ βατραχίς, ἱματίου εἶδος. Βατραχίσκοι μέρος τι τῆς κιθάρας. Βάτραχος ἐκ σερίφου, ἐπὶ τῶν ἀφώνων· παρό-
σον οἱ ἐν σερίφῳ βάτραχοι κομισθέντες εἰς σκῦρον οὐκ ἐφθέγγοντο· εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ βοὴν τραχεῖαν ἔχειν· βοάτρα-
χός τις ὤν· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἰχθύος. Βάτταλος, ἐπώνυμον τοῦ δημοσθένους· ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν μαλακὸν καὶ
βδελυρόν, καὶ αἰσχρὸν οὕτως· ἀπὸ βαττάλου τινὸς αὐλητοῦ· ὃς μαλακὸς ὤν, καὶ αὐλήματα τοιαῦτα ἐφεύρεν· οἱ δὲ
βάτταλον, ὄνομα παρὰ τοῖς παλαιοῖς τῶν μαλακιζομένων τὸν πρωκτόν· ἀπὸ τοῦ γυναικίζεσθαι ἐν τῷ ἔργῳ καὶ βαταλίζεσθαι. Βατ-
ταλίζεσθαι, μαλακῶς καὶ αἰσχρῶς διάγειν. Βατταρίζειν, μόλις λαλεῖν· ἀπὸ βάττου τινὸς ἰσχνοφώνου ὄντος. Βατ-
ταρισμός, φλυαρία. Βάττικες, γυναῖκες· βοιωτοί. Βάττος βασιλεὺς λίβυς· ὃς δοκεῖ παροιμίαν δοῦναι τοῦ βαττο-
λογεῖν· καὶ βάττος ὄνομα κύριον ἰσχνοφώνου καὶ τραυλοῦ. Ἱστορία. Βάττος δέ, κυρήνην ἔκτισεν ἐλθὼν ἀπὸ θήρας τῆς
κατὰ κρήτην νήσου· ὃν τιμήσαντες λίβυες, ἐχαρίσαντο αὐτῷ τὸ κάλλιστον τῶν λαχάνων τὸ σίλφιον· καὶ ἐν νομίσμασιν
αὐτὸν ἐχάραξαν τῇ μὲν, βασιλείαν· τῇ δέ, σίλφιον· παρὰ τῆς πόλεως δὲ χέομενον· ὡς ἀριστοτέλης ἐν τῇ κυρηναίων
πολιτείᾳ· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν διαφόροις, καὶ ἐξόχοις τιμὰς δεχομένων. Ἄλλως· Σίλφιον βοτάνη πολυτίμητος·
ἡ δὲ αἰτία τοιαύτη ἐστί· βάττος ἐν λιβύῃ κυρήνην ἔκτισε, κατὰ τὸν δοθέντα αὐτῷ παρὰ τοῦ ἀπόλλωνι χρησμόν· καὶ οἱ πο-
λῖται οἱ κυρηναῖοι ἀνταπόδοσιν εὐεργεσίας βουλόμενοι χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν εἰκόνα· ὡς δέ τινες δακτύ-
λιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτὸν προσφέρει τῷ βασιλεῖ, τὸ σίλφιον· καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπός, καὶ ὁ κλάδος· καὶ ὁ
ὀπός, καὶ ἁπλῶς τὸ πᾶν αὐτοῦ, πολλῆς τιμῆς ἄξιον ἐστί· καὶ οἱ ἀμπελιῶται δὲ ἔθνος λιβύης, εἰς δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν
σιλφίου, ὥς φησιν ἀλεξανδρίδης. Βάττου σκοπιά, χωρίον λιβύης· ἀπὸ βάττου. Βάττων κωμικός· δράματα αὐτοῦ
συνεξαπατῶν, ἀνδροφόνος· ἔστι δὲ εὐεργέται. Βάτυος αὐλός· μεσαῖος. Βαΰζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως· ἐπὶ
δὲ τελείων κυνῶν, τὸ ὑλακτεῖν λέγουσιν· παρὰ δὲ θεοκρίτῳ βαΰσδει, ἀντὶ τοῦ ὑλακτεῖ. Βαυθεῖ, μασσᾶται. Βαυ-
κά, ἴδια. Βαυκαλᾶν, τὸ τιθηνεῖσθαι μετ' ᾠδῆς τὰ παιδία. Βαύκαλον, μαλακιζόμενον· τρυφερόν· καὶ ὡραϊζόμενον·
βαυκὸν γὰρ τὸ τρυφερόν. Βαυκανίσεται, βαΐσεται· βαΐσει. Βαυκανιζόντων, τιθηνούντων· Βαυκίδες, ὑποδήματα
ἰωνικὰ πολυτελῆ· καὶ βαυκισμός, ὄρχησις· καὶ βαυκίζεσθαι, τὸ θρύπτεσθαι· καὶ βαῦ, τὸ κατακοιμίζειν. Βαῦνος
λέγεται τὸ πῦρ· καὶ βαναύσους τέχνην, ἡ διὰ πυρὸς ἐνεργουμένη. Βαῦνος, ἡ κάμινος παρὰ τὸ αὔω τὸ καίω βαῦνος· λέ-

γεται καὶ

τι δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ βαίνοντες πορευόμενοι· καὶ βασεῦμαι ἀντὶ τοῦ βήσομαι. Βασίλεια γυνή, καὶ βασιλὶς μὲν τὸ βασί-
λειος πόλις, καὶ οἰκία, καὶ ναός· οὐ μὴν καὶ βασίλεια. βασίλειος δὲ αὐτὸ μόνον, δημηγορία καὶ ἀμφιπολή. Βασιλεία, τὸ ἀ-
ξίωμα· καὶ τὸ ἔθνος τὸ βασιλευόμενον. ἴσον τῷ σοῦ, ἰσοδῦ, ἀράβων· βασιλεία ἐστὶν ἀνυπεύθυνος ἀρχή. οὐ μόνον δὲ ἐλευ-
θέροις εἶναι τοῖς σπουδαίοις, ἀλλὰ καὶ βασιλέας· ἡ γὰρ βασιλεία, ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος· ἥτις περὶ μόνοις ἂν τοῖς σοφοῖς συ-
σταίη. Βασίλεια, ἔθνος ἰσχάδων. Βασιλείδης, ὁ τοῦ βασιλέως υἱός. Βασίλειον ἱεράτευμα, τοὺς ὀρθοδόξους ἱερεῖς λέ-
γει. Βασίλειον, εἶδος γυροῦ καὶ μύρου. Βασιλεύοντα, ἀντὶ τοῦ βασιλεύουσαν. Βασιλεῦ, τὸ ἀντίθυμον βασιλείας.
Βασιλεὺς κυρίως ὁ πατρόθεν ἢ ἄλλως ἀπὸ γένους ἔχων τὴν ἀρχήν· καὶ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ. κοίρανος δέ, ὁ πρὸς καιρὸν τὸ
τοῦ βασιλέως ἔργον ποιῶν. ἡγεμών, ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἐχόμενος. τὸ δὲ ἄρχων, ἀπὸ τοῦ πρῶτον λαμβάνεσθαι τὸ μέν τοι κρα-
τῶν ἀπὸ μόνου τοῦ βασιλεύοντος. δεσπότης, τοῦ δούλου. κύριος τῶν ἰδίων πραγμάτων. τὰ δὲ βασιλικὰ ὀνόματα πρὸς θη-
κὴν συντάσσονται τοῦ βασιλεὺς τὸ θηλυκόν, οὐ μόνον βασίλεια ὡς ἱέρεια, ἀλλὰ καὶ βασίλισσα καθὰ Αἴλιος Διονύσιος ἀτ-
τικῶς. βασίλιννα δέ φησι Μένανδρος. ἐλέγοντο δὲ καὶ ὑποδήματά τινα βασιλίδες, καὶ τι μύρου εἶδος. ἔτι βασίλειαν,
καὶ βασιλίνδα, παιδιά τις, βασιλέα τινὰς ἀποδεικνύουσα. καὶ βασιλειᾶν, καὶ διαβασιλίζεσθαι, τὸ βασιλείας ἀν-
τιποιεῖσθαι. ἦν δέ φασι καὶ βασιλεύς, ἀρχή τις Ἀθήνησι. καὶ ἡ ἐκείνου βασιλίς. καὶ βασίλειος ἐκεῖ στοὰ πλησίον τῆς
τοῦ ἐλευθερίου Διὸς στοᾶς. Βασίλειος στοά. δύο εἰσὶν Ἀθήνησι βασίλειαι στοαί· ἥ, τε τοῦ λεγομένου βασιλέως Διός, καὶ
ἡ τοῦ ἐλευθερίου. Βασιλεῖς, οἱ δικασταὶ παρὰ Ἡσιόδῳ. Βασιλεύτατος, ὁμοιόσχημόν ἐστι τῷ δεύτερος. περὶ οὗ ἀλλαχοῦ
εἴρηται. Βασιλεύτερον, ἐν δήμῳ Ἰθάκης, παρ' Ὁμήρῳ συγκριτικῶς λεχθέν, δηλοῖ ὡς καὶ ἄλλοι μέν εἰσι βασιλεῖς ἐν Ἰθά-
κῃ. καθά που καὶ ὁ Τηλέμαχος εἶπεν. Ὅμως δὲ πάντων βασιλεύτερον τὸ γένος τοῦ Ὀδυσσέως τὸ ἐν δήμῳ Ἰθάκης. πρὸς
ἀκρίβειαν κεῖται. οὐ γὰρ οὐδαμοῦ γῆς οὐκ ἔστι βασιλεύτερον γένος, ἀλλ' ἐν Ἰθάκῃ. Βασιλεύω, τὸ ἄρχω. βασιλεύω
δὲ τὸ βασιλέα ποιῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. βασιλεύομαι παθητικῶς. τῷ δεῖνι, ἤγουν ὑπὸ τοῦ δεῖνος. καὶ βασιλεύω, ὃ ταυ-
τὸ σημαίνει τὸ ποιῶ βασιλέα αἰτιατικῇ. Βασιλέως ἔπαινος, πατὴρ ἤπιος, πρᾶος, ἥμερος, προνοητικός, ἐπιεικής, φιλάν-
θρωπος, μεγαλόφρων, ἐλεύθερος, χρημάτων κρείττων, ἔξω παθῶν, ἑαυτοῦ κρατῶν, ἄρχων ἡδονῶν, λογισμῷ χρώμενος, ὀξύς,
ἀγχίνους, εὔβουλος, δίκαιος, σώφρων, θεῶν ἐπιμελητής, ἀνθρώπων κηδεμών, στάσιμος, βέβαιος, φροντιστὴς τῶν ἀρχομέ-
νων, σωτήρ, πρόχειρος εἰς εὐεργεσίαν, βραδὺς εἰς τιμωρίαν, καὶ ἄλλα πολλά. Βασιλῆας λέγει Ἡσίοδος, τοὺς δικαστάς· καὶ τοὺς
ἄρχοντας· οὕτω γὰρ αὐτοὺς ἐκάλουν οἱ παλαιοί· ὡς Ὅμηρος· Ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι. Βασιλίδες, ὑποδή-
ματα γυναικεῖα, καὶ αὐλητικόν. Βασιλίζω, τὰ τοῦ βασιλέως φρονῶ. Βασιλικὴ διαδρομή. ἔοικεν ἡ λεγομένη διαδρομὴ τοῦ βα-
σιλέως παρόντος· οὕτω περ εἰς ὅτι τῶν Ἀθήνησιν ἐννέα ἀρχόντων βασιλικὴ διαδρομὴ καλεῖσθαι. Δείναρχος κατὰ Πυθέου.
Βασιλικὸς λόγος. τὰ εἰς κος. τινὰ μὲν κτητικά· οἷον βασιλικὸς λόγος, ὃν ἔγραψε βασιλεύς, ἢ ὃν ἔγραψέ τις πρὸς βα-
σιλέα. καὶ πραγματικὸν βιβλίον. τινὰ δὲ δηλοῦσιν ἐπιτηδειότητα πρός τι· οἷον, δρομικός, ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς
δρόμον, κἂν μὴ δέ που ἔδραμεν. καὶ πυκτικός, ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς τὸ πυκτεύειν. τὰ δέ, λέγονται ἐνέργεια· οἷον μου-
σικός, ὁ εἰδὼς μουσικήν. καὶ γραμματικός, ὁ εἰδὼς γραμματικήν. τὰ δέ, φύσει· λογικός, ὁ λόγῳ χρώμενος. Βασιλίνδα,
τὴν βασιλείαν. Βασιλίς, ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. Βασίλισσα, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλὰ βασίλεια, ἢ βασιλίς. Βά-
σιμα, περάσιμα, ἐπίβατα. Βάσιμον, ἑδραῖον, βέβαιον, στάσιμον, ἢ περατικόν. Βάσις, ὁ ῥυθμός. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν πο-
ρείαν, καὶ βῆμα. καὶ ὁδόν. καὶ στήριγμα, καὶ ἕδραν, καὶ στάσιν. Βάσκα, μακέλη βασκανία. Βασκαίνει, φθονεῖ, ζηλοῖ, μέμφε-
ται, συκοφαντεῖ. Βασκαίνειν, οὐχὶ τὸ φθονεῖν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ λυπεῖν καὶ αἰτιᾶσθαι, καὶ δυσχεραίνειν. ἐάν τι δύσκολον συμ-
βῇ, τοῦτο βασκαίνειν φησὶ Φερεκράτης. Ὅλα πῶς με βασκαίνει τιθηνικῶς. διὰ τοῦτο δὲ τῇ δοτικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ τῇ
αἰτιατικῇ. τὸ γὰρ βασκαίνειν μοι, βάρβαρον. καὶ βάσκανον τὸν λυπηρόν, καὶ βλαβερὸν λέγουσι. Βασκαίνω, οὐ μόνον ἀντὶ
τοῦ φθονῶ, ὃ πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μέμφομαι, καὶ διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὕρηται, καὶ αἰτια-
τικῇ συντάσσεται. Βασκανία, καὶ βάσκανος, τὸ βάσκανος, ἁπλῶς ἐπὶ λοιδορίας τιθέασι. Βασκάνιον λέγουσιν οἱ ἀρ-
χαῖοι, οὐ προβασκάνιον μετὰ τῆς πρός. Βάσκανον, τὸν λυπηρὸν καὶ βλαβερὸν λέγουσι. Βάσκανος, ὁ κακίζων
καὶ μεμφόμενος ἅπαντα, καὶ πειρώμενος εἰς ἀπέχθειαν ἄγειν. ὁ φθονερός, καὶ βλαβερός. οὕτως Ἀριστοφάνης. καὶ βάσκα-
νος ἁπλῶς, ἐπὶ λοιδορίᾳ τίθεται. Βασκαρίζειν, τὸ σκαρίζειν, Κρῆτες. Βάσκε, ἀντὶ τοῦ ἄπιθι. βάσκω, ὡς στά-
σκω, στάσκε· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ βῶ ἀχρήστου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ στῶ. Βάσκε, πορεύου λέγει, ἀνάστηθι. Βάσκειν, λέγειν κακο-
λογεῖν καὶ αἰτιᾶσθαι. Βασκέμεν, ἐκ τοῦ βάσκω τὸ ἀπαρέμφατον, βάσκειν· δωρικῶς, βασκέμεν· δωριεῖς τὰ εἰς ειν
ἀπαρέμφατα διὰ τοῦ εν προφέρουσι προσθέσει τῆς με· οἷον τύπτειν, τύπτεν, τυπτέμεν· βάσκειν, βάσκεν, βασκέμεν.
Βασκάνται, φασκίδες, ἀγκάλαι. Βάσκ' ἴθι· τὸ ἴθι τὸ ἄγε καὶ τὸ φέρε, ἐνίοτε μὲν ῥήματά εἰσι προστακτικά, ἐνίοτε
δὲ ἐπιρρήματα παρακελευσματικά. ταυτολογίαν δὲ τοῦτο ἔχει κατὰ τὸ σχῆμα τὸ ἐκ παραλλήλου λεγόμενον. εἰσὶ γὰρ
ἰσοδυναμοῦσαι λέξεις τό, τε βάσκε, καὶ τὸ ἴθι. ἢ καὶ ἄλλως τὸ μὲν βάσκε, ἀντὶ τοῦ πορεύθητι. τὸ δὲ ἴθι κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐπίρ-
ῥημα παρακελεύσεως. Βάσκιλλος, κίσσα. Βάσκια, δεσμαὶ φρυγάνων. Βάσκον, χέρσον. Βάσκου, πορεύου.
Βασμοί, βαθμοί. Βασσάρα, ὁ λαός· χιτὼν βακχικός. εἶδος ἀλώπεκος. καὶ ἡ βάκχη. Βασσάραι, αἱ τοῦ Διονύσου τρο-
φοί, διὰ τὸ βάσιν ἐν τῷ ἀέρι ποιεῖσθαι τὸ μανιῶδες· καὶ λυδαὶ καὶ μακέται, καὶ μιμαλλόνες, δαιμόνιαί τινα, τιθῆναι
Διονύσου. εἰς ἀμπέλους δὲ ἀλληγορικῶς μεταλαμβάνονται· τὰς τρίχας κατακεχυμέναι καὶ ἄλλα τινὰ ποιοῦσαι φίλα τῷ
Διονύσῳ. κισσῷ φασι στεφανούμεναι καὶ ἀμπέλῳ, καὶ κατέχουσαι χερσὶν αἱ μὲν ἐγχειρίδια, αἱ δὲ ὄφεις. τοῦτο δὲ
πρὸς αἴνιγμα τοῦ καὶ θηριώδεις καὶ φονικοὺς εἶναι τοὺς μεθύοντας σημειώσασθαι. ὅτι δὲ οἶνον ἀλληγορεῖ ταῦθ' ὁ Διόνυσος· ἀφ' οὗ
καὶ τὸ διονυσιάζειν συμποσιακὴ λέξις παρὰ Πλάτωνι. οἷον παίοντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν. ἤγουν παρὰ οἴνου ἐχόλευεν.
Βασσάρεια, τὰ ἀλωπέκεια αἱ Λίβυες λέγουσι. Βασσαρίδες, αἱ πόρναι ἢ αἱ βάκχαι παρὰ τὸ διάγειν ἐν βάσσαις, ὃ

δὲ βάραθρος, ὁ βαράθρου ἄξιος· κρεῖττον δὲ λέγειν, βαράθρου ἄξιος, ἢ ὀλέθρου· ἢ βάραθρον, χάσμα τι φρεατῶ-
δες, καὶ σκοτεινόν, ἐν τῇ ἀττικῇ· ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. Βαρακάκαι, αἴγειαι διφθέραι παρὰ κελτοῖς. Βά-
ρα, τὸ σημαίνει τι καὶ βαρβαρικόν· ἢ βρέμματα· λάκωνες. Βάρακες, τὰ προφορήματα τῆς μάχης· ἀττικοὶ δὲ βύρ-
κας· δηλοῖ δὲ καὶ τὴν λύπην. Βαρακίταις, ἀκάνθαις· σκόλοψι. Βαρακίς, γλαυκίνου ἱμάτιον. Βάρακοι, τὸν αὐτὸν
καὶ βάρβαρον. Βάρακος, ἰχθύς τις. Βαράχνια, τὰ βράγχια τῶν ἰχθύων. Βάρβαξ, ἱέραξ παρὰ λίβυσι· καὶ φύρα-
μα στρογγύλον, ἀφ' οὗ αἱ μᾶζαι γίνονται, καὶ ἐρίων πλύσις. Βάρβαρα, ἄπιστα· ἄτακτα. Βαρβαρίζω, ἀμαθαί-
νω, βαττολογῶ. Βαρβαροκτόνος, ὁ κτείνων τοὺς βαρβάρους· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν βαρβάρων κτανθείς, βαρβαρόκτονος. Βαρ-
βαρισμός, πάτριος διάλεξις· ἢ λέξις, ἤτοι περὶ τὰ στοιχεῖα, ἢ περὶ τὴν προσῳδίαν ἡμαρτημένη· ἢ τὸ περὶ μίαν λέξιν ἁμαρ-
τάνειν. Βάρβαροι, οἱ ἀπειθεῖς τινι. Βάρβαρος, ὄνομα πεποίηται ἡ λέξις, κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐτοῦ βραγ-
χύτητος ἐν τῇ φωνῇ· ἀφ' οὗ καὶ βρόγχος λέγεται, δι' οὗ ἀναφέρεται ἡ φωνή, καὶ αὐτὸ τὸ βράγχιαν, καὶ τὸ σαθρᾷ τῇ φωνῇ καὶ
τραχείᾳ χρῆσθαι. Βαρβαρόφωνοι, οἱ ἠλεῖοι, καὶ οἱ κᾶρες· ὡς τραχύφωνοι, καὶ ἀσαφῆ τὴν φωνὴν ἔχοντες. Βαρ-
βαρύτων, βαρύφωνον. Βαρβιτάδας, ἔστι βαρβατιστάς τις λέγει, δρᾶμα ἐστὶ τοῦ μάγνητος. Βάρβιτον, ψαλτήρι-
ον· κιθάρα· εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ ἢ λύρα· οὕτω καὶ βάρβιτον. Βαργός· μύστρον ἐν θεσμοφοριαζούσαις. Βαρδύ-
νης, ποταμός· παρὰ τὸ βαρείας καὶ ἐπαχεῖς δίνας ἔχειν· βαρυδίνης τις ὤν. Βαρδισαῖγος, ὁ τὰς γυναῖκας βιαζόμενος· ἀμ-
πρακιῶται. Βάρδισται, αὐτὶ τοῦ βράδισται· φασὶ δωριεῖς. Βάρδιστοι ἐκ τοῦ βράδιστοι μετατίθεται διὰ μέτρον· ἀνά-
παλιν ὥσπερ τὸ δρατὰ σώματα· ἤγουν δαρτά, γυμνὰ δέρματος· καὶ βάρδιστοι, ποιητικοί· βραδύτατοι θέειν. Βαρδοί, οἱ
ᾠδοὶ παρὰ γαλάταις. Βαρεῖα, ποιότης συλλαβῆς ὑφειμένον ἔχουσα φθόγγον· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ φορτία βα-
σταζόντων, καὶ εὐθείας τρίβους ἀνυόντων. Βαρείας χεῖρας, ὑβριστικάς· φονικάς· ὅθεν καὶ βεβαρημένας. Σαὶ κοίλης παρὰ του-
σὶ βαρείας χεῖρας παρὰ τὸ βία αἱρεῖσθαι, ὥσπερ καὶ τὸ βάρος. Βαρεῖ, βρίθει· βαρύνει. Βαρεῖον, πρόβατον· καὶ τὸ βαρὺ
καὶ τὸ βράδιον. Βάρεις, τὰ πλοῖα· οἱ πύργοι· αἱ στοαί· τὰ τείχη· αὐλαί· σφαῖραι· ἢ αἱ μεγάλαι καὶ ὑψόβαθροι πέτραι καὶ
βάρεις, τὰς ναῦς λέγουσιν οἱ ἴωνες· ἢ βάρεις ἐλεφάντιναι, αἱ πανταχοῦ τῆς γῆς ἐκκλησίαι· μία δὲ τῇ πίστει ἐν αἷς γε-
ραίρεται ὁ θεός· καὶ βάρεων, ἡ ψυχὴ τῶν πληθυντικῶν. Βάρακες, τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων· οἱ δὲ σιαγόνας· οἱ δέ, τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦ-
σιν ἀπὸ τῆς τροφῆς ἐνισχόμενα· σημαίνει δὲ καὶ τὴν πλύσιν. Βαρθαγενῶν, ἰθαγενῶν. Βαριτακέδα, τὸν δούρειον ἵππον.
Βαρισίχται, οἱ μὴ δυνάσται. Βάρις, παρὰ τὸ βάρος· πρωτότυπον τοῦ βραχέος· σημαίνει δὲ τὸν πύργον καὶ τὴν κλίνην καὶ στοάν·
καὶ πόλιν παρὰ τὸ μετὰ βίας πολλῆς αἱρεῖσθαι. Βάριχα, ἄρνες. Βάρκα, αἰδοῖον, καὶ πόθον. Βαρκάζειν, τὸ βαρ-
βαρίζειν. Βαρκαίοις ὄχοις, λιβυκοῖς· οὗτοι γὰρ ἐσπούδαζον περὶ ἱπποτροφίαν· φασὶ δὲ αὐτούς, καὶ πρώτους ἁρμαξεῦ-
σαι· διδαχθέντας ὑπὸ ποσειδῶνος· τὸ δὲ ἡνιοχεῖν, ὑπὸ ἀθηνᾶς· ὡς μνασέας ἐν τοῖς περὶ λιβύης. Βαρμίγκαλλος, ὑπέρ-
καλλος. Βάρκη, πόλις λιβύης. Βαρκίων, βοτάνη τις ἐν αἰγύπτῳ. Βάρος, τὸ ἄχθος· καὶ τὸ φορτίον· βάρος καὶ ἡ ἐμβρί-
θεια· καὶ ὁ ὄγκος· ὡς καὶ σοφοκλῆς· ἢ μακροῦ πλούτου βάρει· καὶ βάρος, ὄνομα κύριον. Βαρούχ, εὐλογημένος. Βαρ· υἱ-
όν· καὶ βάρ, ὁ υἱός· ὡς τὸ βαριωνᾶ. Βαρραχεῖν, ἠχεῖν· σκιρτᾶν. Βαρρεῖ, ἀπειλεῖ. Βαρύ, τινὲς μέν φασι θυμίαμα
εὐῶδες· τὴν βαρεῖαν· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, καὶ χαλεπόν· καὶ ἰσχυρόν· καὶ ἀναιδές· καὶ βαρύ, τὸ σκαφίον. Βαρύαρον, ἰσχυρόν·
στερέμνιον. Βαρυβρομέων, βαρυηχῶν· καὶ βαρυηχέων. Βαρυγέτας, βάρος μὲν ἔχοντας, γέτας δὲ ὄντας. Βαρυδρό-
μου, μεγαλοφώνου. Βαρύες, δένδρα. Βαρυηχέος ὠκεανοῦ, τοῦ μεγάλα ἠχοῦντος· οἱ γὰρ βαρεῖς ποταμοὶ ῥέοντες, μεγάλας
ἠχὰς ἀπεργάζονται. Βαρύθει, αὐτὶ τοῦ βαρύνεται παρ' ἡσιόδῳ· οἷον, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς εἰ κύρσας ἄτησι. Βαρυ-
θυμεῖ, ὀλιγωρεῖ. Βαρύθω, ἀπὸ τοῦ βάρος, βαρύω· βαρύθω· πλεονασμῷ τοῦ θ. Βαρύκαι, σφῦραι. Βαρυκάρδια, ἀσύν-
θετοι· μωροί. Βαρύκτυπος, λέγεται ὁ ζεύς, οὐχ ὅτι αὐτὸς κτυπεῖ, ἀλλ' ὅτι αἴτιος ἐστὶ τῶν βαρυηχῶν βροντῶν. Βαρύμη-
νις, μνησίκακος. Βαρὺ ἀστραγάλην, δυσκίνητον. Βαρύθυμον λέγει ὁ θεόκριτος τὴν βαρεῖαν ὀργήν, ἣν οὐχ αὐτῆς ῥᾳ-
δίως ἐνέγκοι. Βαρύνει, χρήσιμον· βαρεῖ δέ, ἄχρηστον, παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν· πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου
οὐ βεβάρυγκα, ἀλλὰ βεβάρηκα· εἰς παθητικὴν σημασίαν· καί, ἐβάρησαν τὸ κοινὸν τοῖς ἰδίοις ἀναλώμασιν ἀριστείδης·
ἢ κοινῷ βεβαρηκότες οἱ ναῦται. Βαρύνομαι, τοῖς δὲ λέγουσιν ἀττικοὶ καὶ βαρύνομαι τάδε· βαρύνομαι καὶ βαρύνω
τῷ δὲ τῷ πράγματι· καὶ βαρέω ὁμοίως· οἷον βεβαρηκότες ἄνω ἐκεῖνα ἦλθον· καὶ βαρυνόμενος, καθεζόμενος. Βαρυ-
νοῦντα, αὐτὶ τοῦ βαρύνοντα· παρὰ θεοκρίτῳ· λυποῦντα· μέλλων αὐτὶ ἐνεστῶτος. Βαρνῶνος, δυνάμων, κωλύων. Βαρύω,
ἀπὸ τοῦ φόρτου. Βαρυτρεπής, πολυτελής· καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας· Εὐωχία περιέχυτο βαρυτρεπὴς τῷ λέοντι, καὶ
πρὸς ἑαυτὴν ἐκάλει. Βαρὺς τὴν ὀφρὺν κάλλιον, ἢ σκυθρωπός· καὶ βαρὺς ἐπὶ ψυχῆς, ὁ δύσκολος καὶ ἀγανακτικὴν
ἔχων· καὶ βαρὺς ἐπὶ σώματος, ὁ βεβαρημένος καὶ δυσκίνητος· ἐνίοτε μὲν βεβαρημένον δηλοῖ, καὶ ἐπὶ πάθους λέγεται, βρί-
θοντα, καὶ ἐνεργείας ἐστὶ δηλωτικόν. Βαρύστονος, κακοδαίμων. Βαρυσυμφορώτατος, δυστυχής· βαρέως φέρων τὰς συμ-
φοράς. Βασαγεῖ, ἀδολεσχεῖ. Βασαγίκορος, ὁ θᾶσσον συνουσιάζων, παρὰ ἱππώνακτι. Βασάν, αἰσχύνη, ἢ ἀπορία· ἢ ποι-
ὰ πικρασμός· ὅ ἐστι παροξυσμός. Βασανίζεται, διελέγχεται ἢ διακρίνεται· βασανίζεται. Βασανίζειν λέγεται
καὶ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν ἀπὸ τῆς βασάνου· καὶ βασανίζειν, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται καὶ τῆς διὰ λόγων,
καὶ τῆς διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων· μὴ λέγε σὺ βεβασάνισαι ὑπὸ τούτου· παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμω-
ρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν· καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων. Βασανίζω, τὸ ἀκρι-
βῶς ἐξετάζω· ἀριστοφάνης· Τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος αὐτοῦ βασανιῶ. Βασανίσας, αὐτὶ τοῦ δοκιμάσας· δείναρ-
χος ἐν τῷ κατὰ προξένου· πολὺ δ' ἐστὶ τοὔνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου, παρὰ ἀττικοῖς. Βασανιστής, ὁ δημόκοινος·
πολλάκις δὲ ὁ διαιτητής, καὶ ὁ παρὰ τὸν ἄνδρα ἰών, τὴν ἀλήθειαν πυνθανόμενος. Βάσανος, ἡ τιμωρία· καὶ βάσανος
λίθος, ᾗ τὸ χρυσίον περιτριβόμενοι δοκιμάζουσιν· οὕτως αὐτὴν φησὶ πίνδαρος. Βασαρικά, ἤτοι διονυσιακά. Βασ

Γάρ τι τοὺς κόρακας. ἄγριος. ἄπαγε εἰς κόρακας. ἔστι δὲ παροιμία, ἤτοι κατάρας λεγομένη. αὕτη ἡ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς
φθοράν. Βοιωτοὺς γὰρ ἀναστάντας ὑπὸ Θρακῶν χρωμένους, εἶπεν ὁ θεὸς ἐκεῖ κατοικεῖν ἔνθα ἂν ἴδωσι λευκοὺς κόρακας.
οἱ δὲ ἐν Θετταλίᾳ περὶ τὸν Παγασητικὸν κόλπον εἶδον περιπεταμένους τοὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροὺς κόρακας, οὓς παῖδες ἀφῆκαν
γυψώσαντες ὑπὸ μέθης. καὶ τετελέσθαι τὸν χρησμὸν νομίσαντες, ἐνταῦθα κατῴκησαν. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ζῴου λέγεσθαι τὴν πα-
ροιμίαν. ἐν γὰρ τοῖς ἐρημοτέροις τόποις ἐπιτηρεῖ τὰ πτώματα. Ζηνόδοτος δὲ ὁ τὰς Ταρραίου καὶ Διδύμου παροιμίας ἐπι-
τεμών, Βοιωτούς φησιν Ἄρνην ποτὲ οἰκοῦντας, προειρημένον ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι, λευκῶν κοράκων φανέντων. νεανίσκοι
δέ τινες μεθυσθέντες, καὶ συλλαβόντες κόρακας, γυψώσαντες ἀφῆκαν πέτεσθαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ, ἐταράχθησαν,
ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τὸ τέλος, καὶ φοβηθέντες τὸν θόρυβον, φυγόντες ᾤκησάν τινα τόπον, ὃν ἐκάλεσαν Κόρακας.
μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβαλόντες τοὺς Βοιωτοὺς οἱ Αἰολεῖς, ἔσχον τὴν Ἄρνην οἰκείαν οὖσαν. καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας μεθιστᾶσιν,
ἐς τοὺς Κόρακας καλουμένους. Βάλλ' ἐς μακαρίαν, οἱονεὶ εἰς ᾅδου. ἤτοι τῶν ἑαυτοὺς εἰς κίνδυνον καθ' ἑαυτῶν διδόντων.
μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους, ὁπηνίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἑαυτὴν ἐπιδέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λα-
ῶν σωτηρίας. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο, καὶ οὕτω λέγουσιν εἰς μακαρίαν, ἢ εἰς μακαρίας. Βάλλ' ἐς ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ κατάποντι-
σον. ἤτοι τοῦ ὀλέθρου ἄξιον. Βαλλίζειν, τὸ κύμβαλα κτυπεῖν, καὶ πρὸς τὸν ἐκείνων ἦχον ὀρχεῖσθαι. Βαλλὶς, εἶδός
ἐστιν ἄνθους. ὃ δοκεῖ ποιεῖν ἀναζῆν τοὺς τεθνεῶτας, ὁμοίως τῇ ἀρνούτῃ. οἱονεὶ, βιαλλίς τις οὖσα. ἐπειδὴ δοκεῖ, βίον ἄλ-
λον ποιεῖν. διὸ καὶ βάλλις καλεῖται. Βαλλὴν, βασιλεὺς, φρυγιστί. Βαλλήσομεν, βαλοῦμεν. Βαλλητὺς, ἑορτὴ ἀ-
θήνησιν, ἐπὶ Δημοφῶντι. Βαλλίσαι, οἱ ἀκροβολισμοί. Βάλλομαι, παθητικῶς τὸ νοῶ. ὡς τὸ βαλλόμενος εἰς νοῦν. ἤ-
τοι νοήσας. καὶ βεβλημένος εἰς νοῦν. Βαλλοίατο, ἀντὶ δυϊκοῦ κεῖται παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ̄. ὀρθότερον βαλ-
λομένω εἶναι. ὡς τὸ, Πολλά οἱ σφέλα ἀμφὶ κάρη ἀποτρίψουσι. πεφράσται δὲ οὕτω διά τι τὴν τῆς δυϊκῆς συγχύσιν καὶ
πληθυντικῆς. καὶ διότι ὡς καὶ ἐν ἄλλαις φαίνεται, οὐκ αἰδεῖ σολοικισμὸν ποιεῖν ἑνικῷ. Βάλλω, σημαίνει τρία. ἤτοι τὸ προϊέ-
μενον ἐπιτυχεῖν. ὡς τὸ, βέλος ἔχε πευκεδανὸν ἐφιεὶς, βάλε. καὶ ἤτοι τοῦ ἐπιθεῖναι. Ταὺν ἡ μὲν ἔβαλλε δόμοις ἔνι, ῥίγεα κα-
λά. καὶ ἤτοι τοῦ ἐν ἡμῖν συνήθους. Τὸν μὲν παρ' ποσσὶ ἐόντα, χαμάδις βάλε. Βαλατίσειρον, παρὰ τὸ διεστραμμένον εἶ-
ναι τοὺς πόδας. Βάλος, ὁδὸς ὑψηλή. Βαλὸν, οὐδόν. καὶ οὐρανόν. καὶ βαλός. Βαλμὸς, στῆθος. Βάλσαμον, ἀρωμα-
τικὸν ἄνθος. Βαλὼν, αἱ εἰς ων λήγουσαι μετοχαὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὀξύνονται. δραμὼν, ἐλθὼν, πεσών. οὕτως οὖν καὶ
βαλών. ἀντίκειται τὸ πέφνον. αἱ γὰρ εἰς ων λήγουσαι μετοχαὶ ὁπότε ἐν τῇ τομῇ ἔχουσι δύο σύμφωνα, ὧν τὸ δεύτερον
ἐστιν ἀμετάβολον, πάντως βαρύνονται. τέμνων. δάμνων. τούτοις ὅμοιον, καὶ τὸ πέφνον. Βάμα, βάσις. βῆμα. Βάμ-
βα, τὸ χάσμα. καὶ μύρου τι μέρος. καὶ τὸ ἔμβαμμα, συρακούσιοι. Βαμβαίνει, διστάζει. τρέμει τοῖς ποσίν. ἢ τῷ πλοῦ-
τῳ ἀσήμως φθέγγεται ὑπὸ τρόμου ἢ χεῖ τοὺς ὀδόντας. Βαμβαίνειν, ὅ ἐστι συγκρούειν τοὺς ὀδόντας. ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ στό-
μα ψόφου κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐσχημάτισται. καὶ ἔστι φασὶ δυσερμήνευτον. συμβαίνει δὲ τοῖς ῥιγοῦσι, καὶ τοῖς ὑπὸ τῶν νοσοῦ-
σι, καὶ θέλουσι μὲν λαλῆσαί τι, ἀπορουμένοις δὲ καὶ ὑπὸ τρέμουσι, καὶ οὕτω τοὺς ὀδόντας συρρήσσουσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἐν τι-
νι ῥητορικῷ λεξικῷ, φέρεται βαλίζειν, τὸ τρέμειν ὑπὸ ψύχους. ἐν δὲ ἑτέρῳ, ὅτι βαμβαίνων μὲν βήματα βάλλων, κατὰ
βῆμα πορευόμενος, καὶ πταίων. βαμβαλίζων δὲ, ῥιγῶν ἀπολλύμενος. ὁ δὲ ἄραβος, καὶ αὐτὸς τῶν βαμβαινόντων
ἐστὶν ἀποτέλεσμα. Βαμβακεύτρια, μαγγανεύτρια. οἱ δὲ, φαρμακίστριαι λαλοῦσαι. τὸ δὲ βαμβακίας χάριν,
ἀντὶ τοῦ φαρμακίας χάριν. Βάμβαλα, χειμερινὰ ἱμάτια. καὶ βάμβαλον, τὸ αἰδοῖον. Βαμβάλειν, τρέμειν ψο-
φεῖν τοῖς χείλεσι. Βάμβαξ ἢ πάμβαξ. καὶ παμβακὶς, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον, ὡς ἐν ἐπιγράμματι.
Καὶ τὴν πρυτοδόκην κοιτίδα παμφακίδων. Βάμμα σαρδιανικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐρυθρόν. φοινικοῦν. σαρδὼ γὰρ νῆσός ἐστι τῶν
ἑπτά. σταδίοις ἑξήκοντα Κύπρου διέχουσα. ἐν ταύτῃ δὲ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. ἢ ὅτι εἰς τὴν Σάρδιν τῆς
Λυδίας, πυρρὰ βάμματα γίνεται. Βάζον, κατάξιον. Βάμμα κυζικηνὸν, τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην Ἀττικοὶ λέγουσι.
Βᾶν, ἐπορεύοντο. ἐκ τοῦ βῆμι ὁ παρατατικὸς, ἔβην. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, βῆν. ὡς ἡ. βάτην, βάμεν, βάτε, βάσαν. καὶ
συγκοπῇ, βάν. Βὰν, εἶδος ἄνθους. Βαβὰ, κομίζει. καὶ βαυβᾶν, καθεύδειν. Βαβυκάνες, πελεκᾶνες. Βάναυσοι,
οἱ ἑδραῖοι τεχνῖται παρὰ τὸ βαύνῳ, ὅ ἐστι καμίνῳ τι ἔργον διατιθέμενοι. οἱ δὲ βάναυσον, τὸν ἀπάνθρωπον καὶ ὑπερήφανον.
Βάναυσος, πᾶς τεχνίτης διὰ πυρός. βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος, παρὰ τὸ τὰς βαύνους αὔειν. ὅ ἐστι καίειν. Βαναυσίας, ἰδιω-
τίας ἢ ἀλογίας. Βανεῖα, τὰ ἀργεῖα καὶ βαίνιμα, τὸ αὐτό. Βανῆκας, γυναῖκας βοιωτοί. Βαυβῶσαι, σκορδινιᾶσαι.
Βανίδης, ποταμὸς ἐν Δαμασκῷ. Βάνισος, εἶδος θυμιάματος. Βανκὸν, μωρόν. Βανμὼ, τίθηνη Δήμητρος. σημαίνει
δὲ καὶ κοιλίαν, ὡς παρ' Ἐμπεδοκλεῖ. Βάννα, γυνὴ ὑπὸ βοιωτῶν. Βάνας, βασιλεὺς παρὰ ἰταλιώταις. οἱ δὲ, μέγιστος
ἄρχων. Βαννάται, αἱ λοξαὶ καὶ μὴ εὐθυτενεῖς ὁδοί. τὸ δὲ αὐτό, καὶ βαννάτραι. Βαννὰ, τί χραι. Βανὸν, λεπτόν. Βά-
νος, κλάσμα. μέρος. καὶ τυφλός. Βανοὶ, ὄρη στρογγύλα. Βανύσει, μωραίνει ἐπιμαίνεται. Βάξις, ὁ λόγος. ἡ φήμη.
παρὰ τὸ βάζω. βάζω, βάξις. Βαπαίνει, παρακαλεῖ. Βάπτας, αἰτλημένον βαπτόν. Βάπτισμα, ἄφεσις ἁμαρτιῶν δι'
ὕδατος καὶ πνεύματος. ἡ ἑκούσιος συνταγὴ πρὸς θεὸν δι' ὑπὲρ βίου. ἡ ἀνάληψις ψυχῆς, ἤτοι τὸ κρεῖττον. ἡ λύσις δεσμοῦ,
ἐκ φιλανθρωπίας δεδωρημένη. ἡ ἀνέκλειπτος ἄφεσις ἁμαρτιῶν. ἢ βάπτισμα, ἔσω βάλλεται ἴσον τῷ πίπτει τὸ πτῶσμα.
Βάρβιτος, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. ψαλτήριον ἢ κιθάρα. εἴρηται δὲ, οἱονεὶ βαρύμιτός τις ὤν. ὁ βαρεῖαν τὴν φωνὴν καὶ
τὸν φθόγγον ἀφιείς. μίτους γὰρ τὰς νευρὰς ἔλεγον, ἐπειδὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῆς νευρᾶς, λινοῖς στήμοσιν ἐκέχρηντο. ὅθεν καὶ
οἱ Αἰολεῖς, βάρμιτον αὐτό, διὰ τοῦ μ φασί. Βάπτουσι, ταχύνουσιν. Βάπτω, μιαίνω. φοινίσσω. χρώζω. χρωματίζω.
Βάπτω τὰ χείλη σου βέβαπται τῷ τῶν ῥόδων αἵματι. Βάραγχος, ἰταλιῶται μάλιστα πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα. οἱ γὰρ
ἄλλοι βράγχος. καὶ βαραγχιᾶν, ἀντὶ τοῦ βραγχιᾶν. Βάραθρον, τόπος Ἀθήνησι βαθύς, ὃ ποιεῖ τοὺς δ' ἀρείου πρέσβεις
ἔβαλον. πάντα τὰ ἐκεῖ βαλλόμενα, ἀφανῆ ἐποίει. καὶ βάραθρον, ὄρυγμά τι, εἰς ὃ τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον. ἀρχετικῶς

ὀνόμασι, τὰς ἐχούσας ὀμφαλούς, ἀλλ᾽ ὑπὸ σὰ πον ὁ πρία αἴθαλα, ὡσεὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐν ταῖς πύλαις, ἐν ταῖς βαλα
νείαις. Βαλανίς, ἡ τοῦ βαλανέως γυνή. Βάλανοι, δρῦες φηγοί. ἡ βάλανα, τὰ ὀξέα τμήματα τῶν ὅρμων περὶ τὸν τράχη
λον. καὶ τῆς δρυὸς ὁ καρπός. καὶ ὁ τοῦ φοίνικος. καὶ κλειδὸς. καὶ ἰατρικὰ τὰ ἐντιθέμενα τῇ ἕδρᾳ, βαλάνους λέγουσιν. Βάλα
νον τὸν μοχλὸν λέγει ἀριστοφάνης. κυρίως δὲ, τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον ὃ καλοῦμεν μάγγανον. καὶ βάλανα τὰ μάγγα
να τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνωται ἀντὶ τοῦ κεκλείδωται. καὶ βαλανάγρα. ἡ κλεὶς παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον.
Βάλανος, τὸ αἰδοῖον καὶ τὸ ψέλιον. Βάλανος φοίνικος, οἶνον εἶπον ἀπὸ τῆς βαλάνου τοῦ φοίνικος. καὶ βάλανος, ὁ τῶν δρυ
ῶν καρπός. Βαλάνοις διός. τὰ κάρυα τοῦ ψελλοῦ, διὸς βαλάνους λέγουσι. Βαλαντιοτόμος, τοὺς τὰ βαλάντια τέμνο
ντας ἃ ἐν ταῖς ζώναις ἀποτεθειμένα φέρουσιν ἄνθρωποι. καὶ βαλάντιον, τὸ μαρσίππιον. Βαλάντιον, πάκοστιον, διὰ τὸ
βάλλειν τοὺς ὀνατούς. Βαλαντιοκλέπτης, καὶ βαλαντοκλέπτης, καὶ βαλαντιοτόμος, καὶ βαλαντοτόμος. Βάλα
ρις, ἀβλαυσοί. βαλάρα γὰρ γυνή, παρὰ βοιωτοῖς. Βάλαρις, βοτάνη τρίφυλλος. Βαλάσαι, ἀγοράσαι. Βαλαύστιον,
εἶδος ῥόας. φέρον ἄνθος, ἁρμόζον πρὸς θεραπείαν. Βαλβίδες, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, οὐ μόνον αἱ τῆς ἀφέσεως δρομέων γραμ
μαὶ καθ᾽ αἴλιον διονύσιον, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἐν φρέασι καὶ ἄλλαις τοιούτοις ἔγκοιλαι φησὶ καὶ ἐξοχαί, δι᾽ ὧν κατιᾶσιν εἰς αὐτὰ
οἷς βαλβίσιν ὅμοιόν τι καθ᾽ ἐντυχεῖν. καὶ ὁ βατήρ, ὅς ἦν ἀρχή φησι τοῦ τῶν πεντάθλων σκέμματος. ὅθεν παροιμία, Αὐ
τὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου. οἷς ἂν εἰπεῖν, τὸ πρῶτον καὶ κυριώτατον. Βαλβιδοῦχον, τέρμα τοῦ χοῦ. Βαλ
βίς, καὶ γραμμή. καὶ ὕσπληγξ, καὶ ἄφεσις, ὅθεν ἀφίενται οἱ δρομεῖς. καὶ βαλβίς, κοιλότης περιμήκης παρὰ τῷ ἱππο
κράτει. Ἄλλως. Βαλβὶς καλεῖται, τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δρόμου κείμενον ἐγκαρσίως ξύλον, ὃ καὶ ἀφετηρίαν καλοῦ
σιν. ὅπερ μετὰ τὸ ἑτοιμασθῆναι τοὺς δρομεῖς εἰς τὸ δραμεῖν, ἀφαιρούμενοι ἀφιέναι τρέχειν. βαλβὶς καλεῖται, ἀπὸ τοῦ
εἰσβάλλεσθαι βάδην, πρῶτον γὰρ εἰσέρχονται βάδην, εἶτα τοῦ δρόμου ἄρχονται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι, ἀλμίς, ἀλβίς. καὶ
ἐν ὑπερβιβασμῷ βαλβίς. ἢ ἀπὸ τοῦ βαίνω. τίθεται δὲ ἀπὸ βαλβίδων, ἀντὶ ἀρχῆς εὐθέως. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σταδιοδρο
μούντων. βαλβὶς γὰρ ἐστὶν ἡ ἀφετηρία. Βαλὲ, ῥίψαι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγε προστακτικοῦ ῥήματος μετατίθεται καὶ λέγεται
ἐπίρρημα παρακελεύσεως ἄγε. οἷον, Ἄγε δή μοι ὦ μοῦσα. καὶ ἀπὸ τοῦ φέρε προστακτικοῦ ῥήματος φέρε, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ
ἔβαλον, ἔβαλες. ἔβαλε. οὗ τὸ προστακτικὸν βάλε. μετατιθέμενον λέγεται σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ φεῦ. οἷον,
βάλε βάλε κῆρυξ φωνὴν. τοῦτο πλεονασμῷ τοῦ α ἀντὶ σχετλιαστικοῦ ὄντος ἐπιρρήματος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. ἀ δὴ λέγε
ται ἀβάλε. ἀμφότερα μίαν σημασίαν ἔχουσι. τὸ α καὶ τὸ βάλε. καὶ τὸ ἀβάλε. ἔστι δὲ ἰδίᾳ, α. καὶ ἰδίᾳ τὸ βάλε. καὶ ἐν
συνθέσει, τὸ ἀβάλε, καὶ κατ᾽ ἀφαίρεσιν βάλε. Βαλεῖν, πόρρωθεν πέμψαι εὕρηται παρ᾽ ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ θεῖναι.
ὡς τὸ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων. ἀντὶ τοῦ ἔθεντο. ἢ ἀντὶ τοῦ ῥῖψαι. ὅμοιον καὶ τὸ, βάλε στεροπὴν κάτω. καὶ τὸ, βαλεῖν
δὲ ὀδόντας. Βαλέκ, δεσμωτήριον. Βαλεῖος, ὁ ἀπὸ βαλείας πόλεως μακεδονικῆς, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Βάλεκες,
δεσμωτήριον. Βάλη. ὁμήρου. ἢ βάλη ἢ ἐλάσῃ, ἐν ὀδυσσείας ρ. τουτέστιν, ἐγγὺς τύψῃ. διαφορὰν σαφῶς δηλοῦσι. δῆλον
δὲ ὅτι τὸ βαλεῖν οὐ μόνον τοῦ ἐλάσαι διαφέρει, ἀλλὰ καὶ ὑπερβολὴν τοῦ τύψαι καὶ τρῶσαι. καὶ οὐτάσαι. καὶ νύξαι.
Βαλῆρα, ἀχρεῖα. Βαλία, ὀφθαλμία. καὶ τὸν βάλιον πηρὸν κρῆτες. Βαλιάδες, μαινόμενος. Βαλίαι, αἱ ταχεῖαι,
παρὰ τὸ βάλλειν καὶ ταχέως φέρεσθαι τὸ βαλλόμενον. ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι διὰ τὸ τάχος. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἅλις, καὶ
βαλιά, διαποίκιλος. καὶ τὸν διόνυσον θρᾷκες. Βαλίαι ἔλαφοι, κατὰ στίχον. καὶ βαλίων ἀνέμων, τουτέστι σφοδρῶς πνε
όντων. Βαλιαρίδες νῆσοι, ἐν αἷς κατοικοῦσι σφενδονῆται εὔστοχοι. Βαλίας, ὄνομα τοῦ ἀχιλλέως ἵππου. σημαίνει δὲ, καὶ
τὸν ποικίλον. εὐριπίδης. βαλιὰς ἐλάφους φησίν, ἢ φαλιός τις ὤν, ὁ λευκομέτωπος καὶ ὁ λευκός. Βαλικιώτης, συνέφη
βος. κρῆτες. Βαλίος ἵππος. ποικίλος. Βαλιῶται, πρόγονοι. Βάλλαι, βαθμοί. ὑπὸ κυπρίων. Βάλλ᾽ ἐκ μακάρων, παρὰ
τῷ ἀριστοφάνει. βάλλ᾽ ἐς κόρακας τὰ δικαστικὰ σκεύη. Βάλλεαι, ἀντὶ τοῦ βάλλεις. τίθης. ὡς τό, Ἐνὶ θυμῷ βάλλεαι
παρ᾽ ὁμήρῳ. Βάλλει λίθον. ἤγουν πέμπει, βάλλει τινὰ λίθῳ, ἢ βέλει. καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς ἄγγος. βάλλεται λίθος.
βάλλεταί τις λίθῳ. βάλλω βέλος, ἀντὶ τοῦ πέμπω. καὶ βάλλεται βέλος, ἀντὶ τοῦ πέμπεται. καὶ βάλλουσι τὴν ῥάβδον.
Βάλλειν, οὐ τὸ ἀφεῖναι βέλος, ἀλλὰ τὸ ἐπιτυχεῖν. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὑρίσκεται παρὰ τῷ ποιητῇ. δηλοῖ δέ ποτε, καὶ τὸ κα
ταρρῖψαι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ θεῖναι, ὡς τὸ φιλότητα μετ᾽ ἀμφοτέροισι βάλωμεν. ἤγουν θῶμεν. καὶ ἐν φρε
σὶ βάλῃ, ἤγουν εἰς νοῦν θήσεις. ἐξ οὗ σύνθετον τὸ νουθετεῖν καὶ βάλλειν παρὰ τῷ ποιητῇ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὸ μὴ καθεν ἀφι
έντα βέλος. τυγχάνειν τοῦ σκοποῦ. ἀλλ᾽ ὡς μέντοι ἀφιείς τις καὶ μὴ ἐπιτυγχάνων οὐκ ἄν ποτε κυρίως βάλλειν λεχθείη. καὶ
βάλλειν ἁπλῶς, τὸ ἐπιτυγχάνειν. ὅθεν καὶ ἐπίβολος, ὁ ἐπιτυχὴς λογισμοῦ. καὶ βουλὴ ὡσανεὶ βολὴ ἡ ἐπιτυχὴς σκέ
ψις. σημαίνει δὲ τρία. τὸ προέσθαι. τὸ ῥῖψαι. τὸ τρῶσαι καὶ τὰ τοιαῦτά τινα, ἐκ τῶν σημαινομένων τοῦ βάλλειν γίνονται τὸ
βέλος. καὶ ἡ βολίς. καὶ ἡ βολή, ἡ ἐπιτυχὴς δηλαδὴ καὶ εὔστοχος. ἀφ᾽ ἧς, καὶ ἐπίβολος, ὁ τυχὼν πράγματός τινος. οἷον παρ᾽
ὁμήρῳ, νηὸς ἐπίβολος. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον κατ᾽ ἐξοχήν, ὁ συνετός. φρονεῖν, ὁ τοῦ κυριωτάτου ἐπιτυχὴς τοῦ φρονεῖν. ἐκ
τῆς βολῆς δὲ καὶ ὁ βολαῖος θυμός, καὶ ἡ βουλή. ἐπενθέσει τοῦ υ καὶ ἡ συμβουλή, τὸ ἐπιτυχὲς σκέμμα. τρία δὲ σημαι
νόμενα τῆς βουλῆς. ὁ τόπος. οἱ βουλευταί. καὶ αὐτὸ τὸ περὶ οὗ ἡ σκέψις. βολῆς δὲ σύνθεσις ποιεῖ, καὶ μεταβολήν, καὶ
ὑπερβολήν. καὶ βάλλειν, ἐν ἀπολύτῳ μὲν ἐστιν, ὅτι δοκεῖ καὶ τὸ ἀπάγειν σημαίνειν ὡς ἐν τῷ, βάλλ᾽ ἐς κόρακας, ἤγουν
ἄπαγε εἰς ὄρη καὶ ἐρήμους. καὶ βάλλ᾽ ἐς μακαρίαν ἤγουν ἄπαγε εἰς ὄλεθρον ἢ εἰς ᾅδου ἐπειδὴ οἱ νεκροὶ μακαρῖται
λέγονται ἢ καὶ ἄλλως, ἐπεὶ μακαρία ἡ ἡρακλέους θυγάτηρ, ὅτι ἀθηναίοις εὐρυσθεὺς ἐπεστράτευσεν, ἑαυτὴν ἐπέδω
κεν εἰς σφαγὴν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν πατριωτῶν. ἐκ τοῦ βάλλω, καὶ ἐν συγκοπῇ βλῶ. καὶ κατὰ παραγωγήν, βλάξω γίνεται βλάξ
βλακός, ὁ καταβεβλημένος ὤν, καὶ μὴ δυνάμενος ὀρθοῦσθαι διὰ τρυφήν. ἢ καὶ εὐήθειαν. ὅθεν καὶ βλὰξ ἰχθύς τίλα
στὰ χρεῖος. ὡς μηδὲν τι ζῷον ἐσθίειν ἄλλου. καὶ βλακεύεσθαι, τὸ μωραίνειν καὶ βλακεύματα, αἱ εὐήθειαι. ξενοφῶν δὲ
βλακεύεσθαι ἔφη, τὸ νωθρεύεσθαι. Βάλλ᾽ ἐς κόρακας παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, δηλοῖ ῥῖψον σεαυτὸν εἰς φθορὰν τοιοῦτο

μέλλοντες εἰς ἐνεστῶτα καταστρεφόμενα, ἄχρι τοῦ παρὰ τὰ ποιῶ κλινομένων καὶ βαίνειν, φιλεῖν, κολακεύειν. Βαῖον, ὑπό-
βαινον. Βαίνω τὸ πορεύομαι καὶ τὸ ἵσταμαι, ἀφ' οὗ βάσις ἀνδριάντος. Βαίομαι, βιώσομαι. Βαῖον, παρὰ τὸ βία πάλλε-
σθαι σημαίνει τὸν κλάδον τοῦ φοίνικος. Βαιόν, τὸ μικρόν. Βαίνω, τὸ ἵσταμαι, καὶ τὸ πορεύομαι, ἀφ' οὗ βάσις ἡ στάσις.
καὶ ἡ πορεία. καὶ βαίω, ἀκτικόν. Βαιός, κυβερνήτης τοῦ ὀδυσσέως, ὃς πλανηθεὶς ἐτάφη περὶ σικελίαν, ἀφ' οὗ κληθῆ-
ναί φασι βαιάς, τὰς νήσους. καὶ πόλις περὶ τὴν ἰταλίαν, ἄσσης καὶ βαιός. οὐδὲ ἀριθμοῦ, καὶ οὐδὲ μεγέθους. Βαΐς, ῥάβδος
φοίνικος. καὶ βαΐον. Βαισύνης παρ' ἰνδοῖς, τὸ στρατόπεδον. βαίσυνος δὲ, ὁ στρατός. Βαισσόν, βαθύ. Βαίταν, τὴν
μηλωτήν. ἢ τὴν διφθέραν. τὴν σισύραν. βαίταν γὰρ λέγουσι τὰ ἐκ κωδίων συνερραμμένα περιβόλαια. ἀττικοὶ δὲ ταύτην, καὶ
σισύρας φασὶν, ὡς ἀριστοφάνης. Ἐν ταῖσι σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. ἡμεῖς δὲ αὐτὰ σισύρνια φαμὲν. καὶ βαίταν, ἐλ-
λιπῶς. Βαιτὰς, ἁπλῆς. γυμνή. ἀρχαία δὲ ἡ λέξις. καὶ βαιτάδα, ἁπλῆς. γυμνή. Βαιταρρέοντι, ἀπὸ βαιταρρέοις, κώ-
μης παλαιστίνης. Βαίτην, τὴν διφθέραν λέγουσιν οἱ δωριεῖς. καὶ τὴν γοῦναν. Βατὴρ, ἡ ἀρχὴ τοῦ τοῦ πεντάθλου σχήμ-
ματος. Αὖ τὸν κέκρουκας, τὸν βατῆρα τοῦ λόγου. οἷον τὸ οὐδὲ κατὰ τὸ πρῶτον. οὐ παρὰ τὸ βαίνω γὰρ ἐγένετο βατὴρ,
ἀλλὰ παρὰ τὸ βίβημι, βατήρ. Βαίτην, βοτάνη ἐμφερὴς δικτάμνῳ. ἤγουν γλήχωνι. Βαίτις, πόλις κατὰ τὴν ἰβηρίαν.
Βαιτύκη, τὸ τύμπανον. Βαίτυλος λίθος, ὀνομαζόμενος κατὰ τὸν λίβανον τὸ ὄρος τῆς ἡλιουπόλεως. οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ δοθεὶς
λίθος τῷ κρόνῳ, ἀντὶ διός. Βαίτυξ, βάλλα. Βαιτρεύειν, ἀροτριᾶν. Βαιτῶνα, τὸν ἁπλοῦν ἄνδρα. Βαιώμφαι,
αἱ αἶγες ἐν ἱερατικοῖς. Βαιὼν, ἐκβαλὼν, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ. βαῖον ἐν βαρκαίοις ὄχλος λιβυκός. Βαίων, ἰχθὺς, ὁ καὶ
βλέννος παρὰ ἡσιόδῳ καὶ κωβιοῖς. ἐπίχαρμος δὲ βαίωνας λέγει. καὶ ἡ παροιμία. Μή μοι βαιὸν, κακὸς ἰχθὺς, οὐδὲ φιλοδόξου εἴ-
ρηται. Βαιάτις, ἡ ἀφροδίτη, παρὰ συρακουσίοις. Βακαῖον, μέτρον τι. Βακαύτης, ὁ χιλιαστής. Βακαίναβος,
κακὸς ἰχθὺς, οὐδὲ φιλοδόξου εἴρηται. σχολαστὴς μὴ προσμένων τοῦ πράγματι ἀξίου. Βακάτημος, ὁ μὴ προσμένων τῷ
πράγματι ἀξίου, ἀλλὰ σχολάζων. Βακέω, τὸ μεθύσκομαι καὶ βακχώτης, ὁ μεθυστής. γέγονε παρὰ τὸ βάκχος, ὃ σημαί-
νει τὸν οἶνον. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἄχος, καὶ τὸ βαδίζω τὸ βαίνω. ὁ γὰρ ἔχων λύπην, καὶ εἰς μέθην ἐμπεσὼν, ἀφίησιν αὐτὸν ἡ λύπη.
ὑπορρίπτει γὰρ τὴν λύπην ἡ μέθη. Βάκηλος, ὁ μέγας καὶ ἀνόητος. ἢ ὁ ἀπόκοπος. ὁ ὑπὸ ἐνίων γάλλος. οἱ δὲ, ἀνδρόγυνος. ἀλλὰ
παρθένος, γυναικώδης. παρὰ μενάνδρῳ, ὕμνησι. καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν ἢ ὁ τιμημένος τὸ αἰδοῖον. ἀσεβεῖ, βιάκηλός τις ὢν.
Ἄλλως. Βάκηλος. ἁμαρτάνουσιν οἱ τὰ πιόντες τοῦτο ἐπὶ τοῦ καθειμένου τὰ αἰδοῖα. ὃν βιβλία τι καὶ ἀσιανοὶ γάλλον
καλοῦσι. λέγεται, βλὰξ. καὶ βλακίων, ὡς οἱ ἀρχαῖοι. Βακίας, βόρβορος. πηλός. ἀπὸ παραστήμων. Βάκιδες, τρεῖς
ἐγένοντο. εἷς ἀττικὸς, καὶ μάντις. οὗ μέμνηται ἀριστοφάνης. ὁ δὲ, λοκρός. ὁ δὲ, βοιωτός. Βάκινος, καὶ βαβάκινος, εἶδος
χύτρας. Βάκις, χρησμολόγος γέγονε. βάκιδες δὲ, τρεῖς. ὧν ὁ πρεσβύτατος ἐξ ἐλεῶνος τῆς βοιωτίας. ὁ δὲ δεύτερος,
ἀττικός. ὁ τρίτος, ἀρκὰς ἐκ πόλεως καφύης. ὃς καὶ κύδας ἐκαλεῖτο καὶ ἀλήτης. ὥς φησι φιλητᾶς ὁ ἐφέσιος. θεόπομ-
πος δὲ ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν φιλιππικῶν, ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν λακεδαιμο-
νίων τὰς γυναῖκας μανείσας, ἐκάθηρεν ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόντος. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πεισιστράτου
βακίζων. Βάκχαρις, μύρον ποιὸν ἀπὸ βοτάνης ὁμωνύμου. ἔνιοι δὲ, ἀπὸ μυρσίνης. ἄλλοι δὲ, μύρον λύδιον. ἔστι δὲ καὶ ξη-
ρὸν διάπασμα, τὸ ἀπὸ τῆς ῥίζης. Βακχίδες, εἶδος ὑποδήματος. Βάκρα, βάθρον. Βακαίας, πηλός. Βακόν, πε-
σὸν κρότης. Βακτηρεύειν, στηρίζεσθαι. Βακτηρίαν λέγουσι, τὴν βάσιν ποιοῦσαν ἑδραίαν. ἡ βακτηρία τίς ἐστιν,
ἀσθενὴ, βάσεως αἰτία. καὶ ἐν πρεσβεία ἐσήμαινε τὸ κ. πάντες γὰρ οἱ γέροντες ἐν ταῖς ἀθήναις, δύο βακτηρίας ἐβάσταζον. βακτη-
ρίαι δὲ ἐδίδοντο τοῖς δικασταῖς, ὁμόχροοι τοῖς δικαστηρίοις ὅπου ἕκαστοι εἰσελθόντες, δικάζειν ἔδει. ἵνα τὸν διαμαρ-
τάνοντα ἐξελέγχῃ τὸ χρῶμα. βακτηρία, καὶ σχῆμα, καὶ τριβώνιον ἢ τριώβολον. τοῦτο οὐδὲ τῶν σκευῶν τοῖς δικα-
σταῖς ἀθήνησι. Βάκτρον, ἡ ῥάβδος. καὶ δρέπανον. καὶ ἡ κάμηλος. Βάκχαι, καὶ σάτυροι. καὶ πᾶνες. καὶ σιληνοί.
ὁ θίασος διονύσου. Βακχᾶν, ἐστεφανῶσθαι κισσῷ. Βακχεβακχον ᾆσαι, ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν διόνυσον. βάκχος
γὰρ ὁ διόνυσος. Βακχεῖον, πλευστήριον νάρθηξ. Βακχεῖος, ὁ ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, πεντάχρονος. οἷον, ποθῶ
μέν. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ οἱ ὕμνοι τῶν διθυραμβοποιῶν, πρὸς διόνυσον ὡς οὐδὲ παρ' ἄλλον ἐκ τούτων σύγκειται τῶν πο-
δῶν. παλιμβάκχειος, ὅτι ἀνάπαλιν τοῦ βακχείου διάκειται. Βακχευθεῖσα, ὀξαρστημένη. ὀξεστηκυῖα. Βακχεύω,
σημαίνει τὸ μεθύσκομαι καὶ βακχώτης, ὁ μεθυστής. καὶ βακχεύω, τὸ μαίνομαι. ἐκβακχεύω δὲ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ μαίνε-
σθαι ποιῶ μεταβατικῶς. Βακχεύει, βακχικὸν ὕμνον ᾄδει. Βάκχη, θεὸς αὐτοῦ. ἢ μία τῶν βακχῶν ἢ τοῦ διονύσου.
Βακχιάδαι, οὐ μόνον οἱ μιλήσιοι, ἀλλὰ καὶ κορίνθιοι, ἀπὸ βάκχου. Βακχία, μανία. Βακχίδης, ὁ τοῦ διονύσου υἱός.
Βακχόαι, βόθρον αἰολεῖς. Βάκχον, οὐ μόνον τὸν διόνυσον ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια βάκ-
χους ἐκάλουν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους οὓς οἱ μύσται φέρουσι. μέμνηται δὲ ξενοφάνης ἐν σιλλοῖς οὕτως. Ἑστᾶσι δ'
ἐλάται πυκινὸν περὶ δῶμα. ἔστι δὲ καὶ στεφάνης εἶδος, ὡς νίκανδρος ἐν τῷ περὶ τῶν γλωσσῶν ἱστορεῖ. φησὶ γὰρ οὕτω, βάκ-
χοισι κεφαλὰς περιανθέσιν ἐστέψαντο. καὶ βάκχον κλαυθμὸν φοίνικας. Βάκχυλον, σποδίτην ἄρτον. ἠλεῖοι. Βα-
λαικες, δεσμωτήριον. καὶ βαλανάκες. Βαλαιόν, μέγα. πολύ. οἱ δὲ, ταχύ. Βαλανάγρα, ἡ κλεῖς. παρὰ τὸ ἀγρεύειν
τὸν βάλανον. βάλανος δὲ ἐστι τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. Βαλανειομφάλους, τὰς φιάλας αἱ κω-
μικοὶ καλοῦσι. βαλανεῖον δὲ ἐκλήθη διότι τὰς βαλάνοις ἐσθίοντες τὰ κελύφη ἔκαιον. λέγουσι δὲ ὅτι αἱ πολλαὶ ἐλαύνου-
σι τὸν ἀέρα τῷ λουτρῷ εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἕλκοντες. καὶ βαλανεύτης, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς καλούμενος περιχύτης. ἔστι δὲ
τὸ βαλανεῖον, ὁδὸς οὐδὲ τρυφῆς. ὅτι τὸ καθαρὸν χαὶ μὴ ὄντων βαλανείων, ἐν ταῖς σκάφαις καὶ πυέλοις οἱ ἀρχαῖοι ἐλούον-
το. Βαλανεῖον, ὁ τόπος. ὁ περιέχων λουτρά. λουτρὸν δὲ λέγεται, τὸ θερμὸν ὕδωρ πρὸς τὸ λούειν ἡτοιμασμένον. Βαλα-
νεύειν, λαμπροφωνεύεσθαι. παρόσον οἱ βαλανεῖς, ὅταν παράγουσι τὸ ὕδωρ, κραυγάζουσι. Βαλανεὺς πολυπράγμων, πε-
ρίεργος καὶ περιχύτης. Βαλανεύσω παρὰ ἀριστοφάνει, διακονήσω. ὑπουργήσω. Βαλανομφάλους. οὕτω κρατῖνος

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Β΄· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·
ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α·

Β

Ἦτα τὸ στοιχεῖον, ὅτι δευτέραν ἔχον τάξιν, ὑποβέβηκε τὸ λοιπόν· Βάαλ, Τυρίων θεός· Βάαξ, μαλακός· Βαβάζειν, τὸ μὴ διηρθρωμένα λέγειν· ἔνιοι δὲ βοᾶν· Βαβαὶ, ἐπίρρημα θαυμαστικόν· πρὸς φωνὴν τάσσεται· οἷον βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας· καὶ ἔστι λογογραφικόν· βαβαιὰξ δὲ ποιητικόν· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ βαβαὶ, ὡς παρ᾽ ἀπὸ τοῦ ἰατταταὶ, ἰατταταιάξ· καὶ βαβαὶ, βαβαιάξ, χιλιαστικόν· ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· Βάβακα, τὸν γάμον· Βαβάκινος, εἶδος χύτρας· Βάβακοι, ὑπὸ ἠλείων τέττιγες· ὑπὸ κρητικῶν δὲ, βάτραχοι· Βαβάκτης, ὀρχηστής· λάλος· μανιώδης· Βακχευτής· παρὰ τὸ βάζω τὸ λαλῶ, βάξω· βέβακται· βάκτης, καὶ βαβάκτης, ὁ πολλὰ λαλῶν· φλύαρος· Βάβαλον, αἰδοῖον· καὶ βάβαλον, κραύγασον· λάκωνες·

Βάβαξ, ὁ ῥήτωρ· παρὰ τὸ βάζω τὸ λέγω· καὶ βάβαξ· ὁ μάταιος· ἐνθουσιῶν· ἀναιδής, καὶ βάβαξ, λάλος· φλύαρος, παρὰ τὸ βάζω βάξω, βάξ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν βάβαξ· Βαβάξαι, ὀρχήσασθαι· Βαβὴρ, ὁ αἴρης· Βαβοῖς, ὄνομα γυναικός· Βαβράζων, κεκραγὼς συντόνως· Βάβρικες, τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων· οἱ δὲ, σταγόνας· οἱ δὲ, τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς καταλειπόμενα· Βαβρὴν, ὑπόστασις ἐλαίου, κατὰ μακεδόνας· Βαβύας, βέρβορος· πηλός· Βαβὺς, χείμαρρος· οἱ δὲ πόλις· Βαβύκα, γέφυρα· Βαβύλας, πηλός· βάθρον· βῆμα· καὶ ὄνομα κύριον· Βαβυλὼν, σύγχυσις· καὶ πόλις οὕτω καλουμένη· Βαβυλωνία, κάμινος· καὶ βαβυλώνια παῖδες· Βαβύρτας, ὁ παράμωρος· Βαγαῖα, ματαία· ἢ ζεὺς φρύγιος· μέγας· πολύ· ταχύ· Βαγαρὸν, χλιαρὸν λάκωνες· Βαγδαλοτία, μοῖρα καππαδοκίας, ἰσοπολίτις·

Βαγεῖει, μαστιγοῖ· Βαγεῖσαι, εἰσελθοῦσαι· Βάγιον, μέγα· Βάγος, κλάσμα ἄρτου μάζης, καὶ βασιλεύς, καὶ στρατιώτης· λάκωνες· Βαδᾶς, κίναιδος ὡς ἀμερίας· Βαδδὶν, στολὴ ἱερά· ἔνδυμα ἐξαίρετον, καὶ βύσσινον· Βάδδωμαι, ἀγαπῶ· Βαδδαγεῖ, ἀμέλγει· Βάδυδοι, ἡ χεῖρ· Βάδην, βαδιστικῶς· ἠρέμα· παρὰ τὸ βαίνω· βάδην· Βαδιεῖται, καὶ φαυλεῖται, οὐ μόνον αἰολικὰ ἐστὶ δωρικὰ, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ ἀττικά· Βαδίζω, πρὸς τὴν οἰκίαν· καὶ βαδίζομαι· μέλλων βαδίσομαι· ἐκ τούτου βαδιοῦμαι ἀττικῶς· ἡ βαδιεῖται, ἀντὶ τοῦ βαδίσει· Βαδίζω, τὸ ἁπλῶς περιπατῶ· βαδίζω δὲ πρὸς τὴν πόλιν, μετὰ βατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ βαδίζω τὴν ὁδόν· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ βάδος, ὃ σημαίνει τὴν ὁδόν· ἀριστοφάνης· ὡς τοῖς δικαίοις ἂν βαδίζεις· καὶ βαδίζει ὁ ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ διέρχεται ἀμετάβατον· Βαδίζειν ἐκτεταμένως οἱ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι· δέον λέγειν συνεσταλμένως βαδίζειν καὶ ἐβάδιζον, λόγῳ τοιούτῳ· τριῶν ὄντων διπλῶν ζ· ξ· ψ, καὶ τριῶν διχρόνων α· ι· υ, πᾶν δίχρονον διπλοῦ ἐπιφερομένου, συστέλλεται· μάλιστα δὲ τοῦ ζ ἐπιφερομένου· οἷον, φροντίζω· ἀγάζω· κουφίζω· ἀκοντίζω· οὕτως ἄρα καὶ βαδίζω ἐβάδιζον συνεσταλμένως, ὡς καὶ φροντίζω ἐφρόντιζον·

Βαδιστέα· ἀνυστέα· γραπτέα· λέγουσιν οἱ ἀττικοί· βαδιστέον· ἀνυστέον· γραπτέον οἱ κοινοί· ὁμοίως καὶ ἐν ἄλλοις· Βαδιστικοῦ, ὀξύποδος· Βαδιῶ, περιπατήσω ἐπὶ μέλλοντος· Βάδος παρεσχημάτισται ὡς ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος· ὅμηρος· Γαστρὶ ἀνθρώπων ἀλεείνων· Βάζω, τὸ λέγω· παρὰ τὸ βῶ βάζω, ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ φῶ φάζω· ἢ ἀπὸ τοῦ βοάζω κατὰ συγκοπήν· οἷον, Εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ᾽ ὄπιθεν φρονέουσι· Βαθακῆσαι, ξέσαι· Βαθακίζων, κακῶς ἔρπων· Βαθάλη, κρήνη· ἀμερίας βαθανίαν, ποσείαν κρήνης· Βαθεῖα κόμη, ἡ πολὺ δασεῖα· Ἀπεκείρατο τὴν κόμην· ἦν δὲ πολλὴ, καὶ ξανθὴ καὶ δασεῖα· Βαθεῖαν αὔλακα, ὃ παρὰ ὑπὸ στίχος γῆς ὑπ᾽ ἀρότρου· καὶ βαθεῖαν, κεκρυμμένην· ὑψηλήν· μελαινήν· Βαθείης βένθεσιν ὕλης, δοκεῖ παρηνέχθαι, ἀπὸ τοῦ βαθείης βένθεσι λίμνης· ὡς μὴ μόνον ἐπὶ ὕδατος τὸ βένθος λέγεσθαι, καὶ τὸ βάθος, ἀλλ᾽ ἰδοὺ καὶ ἐπὶ ξυλόχου ὕλης, καὶ πολλοῦ δάσους· Βαθὴλ· ἰβηρικόν· Βάθιστον, βαθύτατον· Βαθμίδες, ἀρχαὶ λόγων· Βαθμοὶ, ἴχνη· πόδες· καὶ δίφροι παρὰ τραγικοῖς· Βαθμὸς παρὰ τοῖς στρατιωτικοῖς, ἡ ἐφ᾽ ἕνα τῆς φάλαγγος στάσις· καὶ βαθμὸς ἰακόν, διὰ τοῦ θ· διὰ δὲ τοῦ σ, ἀττικὸν· βασμός· Βάθος ὡς οἶμαι, τὴν γέενναν ὀνομάζει· οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος· ὕψος δὲ τὴν βασιλείαν· καὶ πρὸς τούτοις τὴν αἰώνιον ζωὴν· καὶ τὸν αἰώνιον θάνατον· ἢ βάθος ἐστὶ, φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν· καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, καθὸ βάθος λέγεται· καὶ βάθος· τὸ ἐπὶ γῆν συνεχὲς παρὰ τὸ μετὰ βίας θέειν· Βάθρον, θεμέλιον· καὶ βάθρα, ἀγάλματα καὶ βῆμα· βάσις· ὑποπόδιον· Βαθύλλουσι, ἐλλόγιμοι· εὐγλωττία· Βαθυδίνης, δίνας βαθυτάτας ἔχων· Βαθυζώνους, βαρβάρων γυναικῶν τὸ ἐπίθετον, ἀπὸ τοῦ βαθέως ζώννυσθαι· Βαθυκαμπῆ, ἐπὶ πολὺ καμπτομένην· καὶ βαθυκαμπῆ κλεῖδα συνθ·

Βαθυκόλπου πέπλος, τὸ ἱμάτιον καλεῖται ἑλληνικῶς· βάρβαρον καὶ τὸ βαθυκόλπους, ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ζώσεως κολπώματος· Βαθυλήιον, τὸ σιτοφόρον πεδίον· καὶ βαθυλήιος, ἀντὶ τοῦ πολυλήιος· πολύσιτος· Βαθύλιμον, βαθὺν λιμένα ἔχον· Βαθύμαλλον, κνεωροῦ τοῦ μήλωνος χάτης ἀπὸ ἱστορίας· ἀπὸ κνεωροῦ φυτοῦ, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς κάθαρσιν· ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ, αὐχμηροῦ· Βαθυμῆδας, τόπος ἐπὶ λυδία· Βαθυπέπλων, καλὰ ἱμάτια ἐχόντων· καὶ βαθυπέπλων μεγάλων ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος· καὶ γυναικῶν βαθυπέπλων· Βαθύπλουτος, πολὺ πλοῦτον ἔχουσα ἢ εὐδαίμονα·

Βαθυρρείτης, ὁ βαθέα ῥεύματα ἔχων· Βαθύρριζα, βαθεῖα· Βαθυρρίζου πέτρας, τῆς ὑψηλῆς· Βαθυρρόου βαθέως, καὶ ταχέως ῥέοντος· Βαθὺς, βαθύτερος, καὶ βαθίων, ὁ δεύτερος τύπος τοῦ συγκριτικοῦ· βάσσων καὶ βαθὺς, ἀντὶ τοῦ πυκρός· Βαθύσπορος, βαθεῖαν σπείρων γῆν· Βαθύστρωτος κοίτη, ἡ πολυτελής· Βαθύχαιον, ὑψηλὰς χαίτας φέρον· Βαθύπτε, παχεῖα· Βαιαὶ αἱ ἐν ἰταλία, ἀπὸ βαίου τοῦ ὀδυσσέως· κυβερνήτου, ἐκλήθη· Βαιάτις, ἑορτὴ παρὰ ἀσσυρίας· Βαίδιον, ἔριμον· ὑδεῖα· Βαιδυμῶν, ἀροτριῶν βοωτῶν· Βαίεσσα, βότρυς· Βαιὴ νῆσος, ἡ ἀνάφη κληθεῖσα· τρισίον θύρας· Βαιὸν, μικρούς· Βαιάλη, ἄχος θεοῦ· Βαίχυλος, προβατώδης· Βαιμάζειν, βασιλεύειν· ἢ βαστάζειν· Βαίμβραι, βαίνειν· βαίνειν λέγεται, τὸ ἁπλῶς διὰ σκελῶν βαδίζειν· ἀναβαίνειν, ἡ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἀνάδοσις· ὁ μέλλων βήσω· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, καὶ μέλλοντα οὐκ ἔχων τὰ γὰρ ποιητικὰ, ἀπὸ

Ἀωτεῖν, οὐκ ἔγκειται τὸ ὡς ὦτα κατὰ τινας, διὰ τὸ τοὺς κοιμωμένους μὴ χρῆσθαι ὅλως εἰς ἀκοήν, ἀλλὰ τὸ ἄωτον ὅπερ ἐστὶν ἄνθος· ἵνα ᾖ ἀωτεῖν ὕπνον, τὸ ἀπανθίζειν. τοῦτο δὲ διὰ τὸ καθ' ὕπνους ἡδύ, καὶ οἷον ἀνθηρόν. ἄλλοι δὲ διὰ τὸ δοκεῖν ἀνθεῖν καθ' ὑγιείας, τοὺς πάννυχοι ὕπνοι διδόντες· ὥς γε ὁ μὴ τοιοῦτος ὕπνος, ἀλλὰ περικεκομμένος καὶ ἔμφροντις, οὐκ ἀωτεῖσθαι κυρίως λέγοιτο. Ἀωτεῖς, ἀντὶ τοῦ, τὸ κάλλιστον τοῦ ὕπνου ἀπανθίζῃ· καὶ συλλέγεις· καὶ αὐλεῖς καρποῖ.

Ἀωτήσειε, ὑπνώσειε. Ἀωλεῖται, ἀπανθίζεται τὸν ὕπνον. Ἀωτεύειν, ὑφαίνειν· ἀπανθίζεσθαι. Ἄωτοι, ἄωτα μὴ ἔχοντες· ἢ αἱ νεφέλαι ὅπερ ἐλλείπουσι ἐκ τοῦ κωφοῦ διὰ γαῖαν ἀνεκίζεις· ἐκεῖ δὲ κεῖται, καὶ ὅτι ἀωτεύειν τὸ ὑφαίνειν καὶ ὕπνον. τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς· ἐκεῖνο δὲ, ἐκ τοῦ ὑφαινομένου ἀώτου ἐρίου δηλαδή, ἢ λίνου. Ἀώτου οἷος, τὸ ἐξ ἐρίου ὕφασμα· οὐ τὸ ἁπλῶς ἀλλὰ τὸ ἀνθηρόν· ἐκ μεταφορᾶς· ἄωτον γὰρ κυρίως τὸ ἄνθος, παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω· οὗ ἡ ὀδμὴ ἀποπνεῖ· ὡς γὰρ εἶδος εἴδωλον κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς, οὕτω καὶ ἄω ἄωτον ἐκ τούτου, πολλὰ ἀνθηρὰ πράγματα καλεῖται· οἷον, τὸ ἀπὸ λίνου κάλλιστον ἔργον, λινοῦ λεπτὸν ἄωτον λέγεται· ἤγουν λίνου ἀπάνθισμα· καὶ οἷος ἄωτον ὁμοίως, τὸ ἐξ ἐρίου ἐπανθισθέν· οὕτω καὶ ὕπνον ἀωτεῖν, τὸ ὕπνου ὕπνον ἡδύν· καὶ φροντίδας ὡς εἰπεῖν ἀνθηρόν· ἤ τις δὲ τῶν συγγραφέων ἄκρον ἄωτον ἐν λόγοις φησί, τὸν ἐν λόγοις οἷον ἀνθοῦντα· καὶ θεόκριτος τοὺς ἀριστεύοντας, θεῖον ἄωτον ἡρώων φησί· καὶ πίνδαρος δὲ τὴν μουσικὴν ἐπιστήμην, ἤτοι λυρικήν, μουσικῆς ἄωτον λέγει· καὶ στεφάνων δὲ ἄωτον φησί· καὶ ἀλλαχοῦ ἄωτα. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὁ ποιητὴς αὐτὸ τὸ ἁπλῶς ἔριον ἄωτον λέγει· φησὶ γὰρ, ἀώτου θεσπεσίοιο ἐχόμενοι· τοῦτο δὲ λόγος· ἔστι γὰρ ἢ τὸ ἔριον δέρματος, οἷον ἄνθος· εὕρηται δὲ ἐν τοῖς τῶν ἀθηναίων καὶ ποτήριον ἄωτον, τὸ οἶς οὐκ ἔχον. Ἄωτοι, αἱ δεῖσαι μὴ ἔχον ὦτα· καὶ ἄωτον, λεπτὸν λίνου σκέπασμά τι δικτυοειδές· ἔστι δὲ ἄωτον, τὸ οἱονεὶ ἀπάνθισμα ἢ κάλλιστον· ὥσπερ ἢ οἷος ἄωτον, ὅσον τοῦ ἐρίου ἐκλεκτόν· ἢ ἄωτον, ἄνθος· κόσμος· στέφανος· περιβόλαιον ἐξ ἁπλοῦ ἐρίου. Ἀωτῶ, ἀπανθίζω.

Πῶς συνέστη ἡ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων εὕρεσις· Καὶ ἐκ τίνων καὶ πρῶτον
ἀθρόον, ἡ τῶν παρ' ἕλλησι στοιχείων εἰσαγωγή·

Ἄλφα, ἀπὸ τοῦ ἄλεφ γέγονεν, ἑβραϊκοῦ πρώτου στοιχείου· ὃ ἑρμηνεύεται μάθησις· ἐν ᾗ πλαττομένη τῶν εἰσαγομένων παιδίων καὶ λέγουσα, μάθε· ἀφ' οὗ ἄλεφ λέγω δή, καὶ αὐτοὶ οἱ ἕλληνες μιμησάμενοι, ὁμοίως τὸ ἄλφα κεκλήκασι· καὶ οὕτως φωνεῖται ἡ φράσις τῆς ἑβραΐδος, τῇ ἑλληνίδι διαλέκτῳ· ἵνα εἴπῃ τῷ παιδίῳ ἀντὶ τοῦ μάθε, ζήτει· τοῦτο γὰρ ἑρμηνεύεται τὸ ἄλφα· τὸ γὰρ ἀλφεῖν, ζητεῖν λέγεται τῇ ἑλληνικῇ διαλέκτῳ· ἀλλὰ καὶ ὡς πρώτου ὄντος στοιχείου τοῦ ἄλφα, ἐκ θεοῦ δοθέντος τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἀνοίξαντος στόμα εἰς σύνεσιν τῶν γραμμάτων· διὰ μεγάλου ἀνοίγματος ἐκφωνεῖται τὸ αὐτὸ ἄλφα· τὰ δὲ ἄλλα, διὰ βραχείας ἀνοίξεως ἐκφωνεῖται, καὶ ἀπαγγέλλεται· οὔπω γὰρ γράμματα εἶχον οἱ ἕλληνες, ἀλλὰ διὰ φοινίκων γραμμάτων ἔγραφον, τὰ αὐτῶν ἑλληνικὰ ὀνόματα· Παλαμήδης δὲ ὕστερον ἐλθὼν, πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρξάμενος, ἑκκαίδεκα μόνα στοιχεῖα τοῖς ἕλλησιν εὗρεν· οἷον, α· β· γ· δ· ε· ι· κ· λ· μ· ν· ο· π· ρ· σ· τ· υ· Κάδμος δὲ ὁ μιλήσιος προσέθηκεν αὐταῖς, γράμματα τρία· οἷον, θ· φ· καὶ χ· διὸ πολλοῦ τοῦ χρόνου, τοῖς ἐννεακαίδεκα στοιχείοις ἐχρῶντο· ὅθεν οἱ ἀρχαῖοι μὴ ἔχοντες τὸ ψ, τὴν ψαλίδα, σπαλίδα ἔγραφον, καὶ ἔλεγον· ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ῥήματα ἄλλως ἐξεφώνησαν, καὶ ἔγραψαν. πρὸς ταῦτα καὶ σιμωνίδης ὁ χῖος ἐλθὼν, προσέθηκε γράμματα δύο· οἷον, η, καὶ ω μέγα· Συρακούσιος δὲ, τρία ἐφεῦρε γράμματα· οἷον, ζ· ξ· ψ· καὶ οὕτως ἐπληρώθη τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοιχεῖα, τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων· ὅθεν οὐν ἐξηκολούθησεν ὅμηρος, τῷ ἀριθμῷ τῶν εἰκοσιδύο στοιχείων τῶν παρ' ἑβραίοις· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὴν ἰδίαν ποίησιν τῆς ἰλιάδος, διὰ τῶν εἰκοσιτεσσάρων στοιχείων τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐτύπωσεν· ὡσαύτως δὲ, καὶ ὀδύσσειαν αἵ τινες, ῥαψῳδίαι προσαγορεύονται.

※

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Α ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

Ἀψάσθην, ἐπελάβοντο χειρῶν. Ἀψαυστεῖν, ἀνεπάφους ἔχειν. Ἄψαυστον, ἀπροσπέλαστον· ψαύω γὰρ τὸ προσεγγίζω. Ἅψεα κυρίως, αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ μέλη. παρὰ τὸ ἅπτω, ἅψω, ἅψος, καὶ ἅψεα. ἀπὸ τοῦ ἐφάπτεσθαι ἀλλήλων. Ἄψεον, ῥῶος. Ἄψεκτον, ἄμωμον ἀμέμπτον ἀψευδές. Ἀψελές, ὑγιές. Ἄψερον, ὕστερον· πάλιν. Ἀψεύδεια, ἡ ἀλήθεια. Ἀψεφὶς, ἀφρόντιστον. Ἀψεφέων, ἀμελῶν. Ἀψευδές, ἀληθές· οὐ ψευδές.

Ἀψήκτω, κοθόρνω· σκληρῷ· ἀμαλάκτω. Ἀψηλάφητον, ἀνέπαφον. Ἄψηφος, ἀσύντακτος. Ἀψήφιστον, τὸ μὴ ἰσοῦσθαι ἑαυτόν τινι, καὶ τὸ μὴ εἰπεῖν περὶ καλοῦ ἔργου, ὅτι κατὰ τὸ τύπον ἔπραξα. ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐν πᾶσιν ἀποτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν. Ἄψεφον, πολύ· μέγα· ἰσχυρόν. Ἀψίαι, ἑορταὶ Λάκωνες. Ἀψῖδες περιηγέες· αἱ συναφαί. περιφερεῖς περίδρομοι. Ἀψίκορος, ὁ ταχέως ἅμα μεταβάλλων· ἢ ὁ συντόμως κορεννύμενος. Ἄψιλον, ἄπτερον ἢ πολύπτερον. Ἀψιμαχία, συναφὴ ἢ ἀρχὴ μάχης. Ἀψίμαχος, ἐπίμαχος· ἐπίφορος μάχης. Ἀψιμοσία, ἡ πρὸς ὀλίγον διαφορά. Ἀψίνθιον, εἶδος βοτάνης. τινὲς δὲ τῶν κωμικῶν, λέγουσιν αὐτὸ ἀπίθιον· ὃ οὐχ ἅπτεταί τις. ἢ ἅπτω, ἅψω· οὐδεὶς ἅπτεται. Ἄψινθος, πόλις Θράκης· ἀψινθὶς δὲ, ἡ χώρα. Ἀψίον, τὸ πρόσωπον. Ἄψιον, μέγα· παλύ· πολύ· ἰσχυρόν. Ἀψίῤῥοον, εἰς τοὐπίσω ῥέον, πρὸς τῷ ἰσοκράτει. Ἀψὶς, ὄντι τροχοῦ. Παυσανίας δέ φησιν, ὅτι ἀψὶς ξύλινος κύκλος τροχοῦ· τὸ δ' ἄλλου κύκλου σιδήριον, ἐπίσωτρον. Ὅμηρος μὲν τὸν τροχὸν ὅλον κύκλον ὀνομάζει. τὴν δὲ ἀψῖδα, ἴτυν. λέγονται καὶ ἀψῖδες, δικτύου αἱ καμπαὶ καὶ ἀγκάλαι. ὡς τὸ, ἀψῖσι λίνου πανάγρου ἁλίσκεσθαι. μιαρότης δέ τινος ἐννοίας ἔχεται, καὶ τὸ εἰπεῖν σαγηνευθῆναί τινας ὑπὸ πολεμίων φασὶ τὰ χόλαια, δεῖν εἶναι βαρύνεσθαι τὴν αἰτιατικὴν τοῦ ἀψῖσιν, ἵνα λέγηται ἄψις. ἢ ὡς αἰολικὸν καθὰ καὶ Ἡσίοδός φησι, τρισπίθαμον ἄψιν. ἢ καὶ ἀναλόγως, ὡς ἀπὸ μέλλοντος· καθάπερ τὸ μέμψις, καὶ ὄψις. ὥστε εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἄψισι, προπαροξυτόνως. λέγουσι δὲ, καὶ ὅτι ψιλοῦται. Ἀψῖσι, συναφαῖς ἢ λίνου ἅμμασιν. Ἀψίτω, ἐπαπτέτω. Ἀψογέως, ἀμέμπτως. Ἄψος θηρίον τι, κατεσθίον τὰς ἀμπέλους. Ἀψόῤῥον, ὀπισθορμήτως. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα μεσότητος, παρὰ τὸ ἂψ καὶ τὸ ὀρῶ, τὸ ὁρμῶ. πλεονασμῷ τοῦ ρ ποιητικῶς. καὶ ἄψορρον, παλινόρμητον. ἐξ ὑποστροφῆς. Ἀψόῤῥοος ὠκεανὸς, ὁ κύκλῳ τῆς γῆς περιιών. καὶ ἂψ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἱκνούμενος. καθὰ τὸ, Περιπλομένων ἐνιαυτῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ, φράζουσι καὶ οὕτως. ἀψόῤῥοος, ὁ εἰς ἑαυτὸν ἀναλύων ἐν τῷ εἱλεῖσθαι κύκλῳ περὶ τὴν γῆν. τινὲς δέ φασιν ἀψόῤῥοον, τὸν ταχὺ ῥέοντα, ὡς ἄσσον ἀψόῤῥοον.

Ἀψοφητὶ, ἠρέμα· ἡσύχως· καὶ ἀψόφητος, ἄνευ κραυγῆς. Ἀψυρτοῦσιν, ἔθνος ἀπὸ Ἀψύρτου εἰρημένον. Ἄψυρτοι, ἔθνος σκυθικόν. Ἀψυχία, λειποθυμία. Ἄψυχον, εἴδωλον μὴ ἔχον ψυχήν. Ἄψυχος, δειλός. καὶ ὁ τῶν πυθαγορικῶν βίος. Ἀψῶ, προσεγγίσω· δήσω· κρατήσω.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ἄλφα καὶ ὦ, εἰς ὦ μέγα κιρνᾶται ἀποκρεάων κρεῶν. Ἀὼ, ὑγεία· ἡμέρα. Ἄω· τὸ πνέω. Ἀωδυνεῖν, ἀπονεῖν ὑγιαίνειν. Ἀῷον πρωϊνὸς, ὄρθριος. Ἀώλυτον, τὸ οὐκ ἀπολλύμενον. Ἀῶν, ἰχθὺς ποιός. Ἀωαθεαὶ, αἱ ἐκ δρόμου μετακομισθεῖσαι τῆς εἰς Σαμοθρᾴκην λίμνην· καὶ Κίλικες ἀπὸ Ἀώου τοῦ Κεφάλου, τοῦ περιρρέοντος ποταμοῦ.

Ἀῶος, ποταμὸς ἐν Κύπρῳ. Ἄωρος, ὁ παρὰ καιρὸν ἁρπασθείς. ἢ ὁ ἀφρόντις. ὥρα γὰρ ἡ φροντίς. Ἄωρα, τὰ παρὰ καιρὸν τρυγώμενα. Ἀριστοφάνης· ἀωρίαν ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ ἀωρία. ἀκαίρως. καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρόν.

Ἀωρεῖν, ὀλιγωρεῖν· ἀπειθεῖν· φυλάσσειν. Ἄωρες, αἱ γυναῖκες· παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρεῖναι, καὶ συναρμόσθαι τῷ ἀνδρί. Ἀώρησις, ἡ κρέμασις. Ἀωρὶ, παρὰ καιρόν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκαίρως. καὶ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. Ἀωρὶ νυκτὸς, καὶ νυκτῶν, οὐκ ἀωρίᾳ. ἐν Δημοσθένους ἐγκωμίῳ· ἀωρὶ τῶν νυκτῶν. Ἀωρία, τὸ μέσον τῆς νυκτός. ἀφ' οὗ καὶ ἄωρον, τὸ παρὰ καιρὸν γινόμενον. Ἀωρίνης, κρεμάσεις. Ἄωροι, ὠμαί· ἄγριοι· σκληραί. Ἄωροι πόδες κατὰ τοὺς παλαιοὺς, αἱ λεπτοὶ ἢ παραιωρούμενοι, ἢ ἀσθενεῖς· ἢ δυσφύλακτοι, οὓς οὐδεὶς ἂν ὠρήσειεν ἢ ἐπιφυλάξαιτο, διὰ τὴν ἐν ἄλλοις δεινότητα. ὠρεῖν γάρ φασι, τὸ φυλάσσειν. ὅθεν καὶ ὁ πυλωρός. καὶ δυσωρεῖν ἐν Ἰλιάδι, τὸ δυσχερῶς φυλάσσειν. ἔνιοι δέ φασι δασέως ἀναγινώσκειν, ἵνα εἶεν ἄωροι, αἱ ὠμαὶ καὶ σκληραὶ, καὶ ἄγριοι ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων, καὶ μὴ πεπόνων. ἤτοι πεπαμένων καρπῶν. ὧν πολλὴ φροντὶς, κατὰ ἐπίτασιν τοῦ α. εἰσὶ δὲ οἱ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἀώρους φασί. φέροντες καὶ χρῆσιν τοῦ κωμικοῦ εἰπόντος, οὐ τοὺς ἀώρους εἶπας πόδας κομίζειν. σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους. δοκεῖ δέ τισιν ὡς καὶ Ἀριστάρχῳ ἀώρους εἰρῆσθαι καὶ τοὺς πλεκταινώδεις, καὶ διὰ τὸ τὸ κωλῆν μὴ ἔχοντας. ὥρα γὰρ ἡ ὠρὴ ὀξυτόνως, ἡ κωλῆ κατὰ Ἴωνας. εἰσὶ δὲ, οἳ τὸ ἄωροι ταὐτὸν εἶπον εἶναι τῷ ἀόριστοι διὰ μέγεθος. ἢ ὡς μεγάλαι ἐκτάσει τοῦ ω. Ἀπολλώνιος δέ φησιν ὁ Ῥόδιος, ἀώρους τοὺς συνεσταλμένους νοεῖ. ἄμεινον δέ φασιν ἀποδίδοσθαι ἀώρους, τοὺς χαλεποὺς καὶ δυσφυλάκτους. ἢ τοὺς ἀκινήτους, καὶ δυσοχεύτους καὶ μὴ ὀρούειν δυναμένους, ἐκταθέντος δηλαδὴ τοῦ ο εἰς ω. Ἀωρόλειος, ὁ φαλακρός. ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λελειωμένος. τὸ αὐτὸ καὶ ὠμογέρων, ὁ παρ' ἡλικίαν γηράσας. Ἄωροι, ἄμορφοι· ἀπρεπεῖς· ἀχάριτοι· ἀδόκιμοι, ἀσύμφοροι. Ἀωρῶ, τὸ ἀλογῶ, καὶ οὐ φροντίζω. Ἄωρτο παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν ἠώρητο καὶ ἐκρέματο. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συστολὴν τῆς ἀρχούσης, ἄωρτο. εἰ δὲ συστέλλεται κατά τινας τὸ ο τῆς παραληγούσης, δηλαδὴ καὶ οὕτως τὸ ἐκρέματο. ὅθεν καὶ ὁ ἀορτὴρ, ὁ δηλοῖ τὸν κρεμαστῆρα τοῦ ξίφους. ἀπὸ τοῦ ἀείρω τὸ κουφίζω. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἠερέθω, τὸ κρεμῶ. Ἄλλως. Ἄωρτο, ὁ Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι σημαίνει τὸ ἥρμοστο. τουτέστι, περὶ τοῦ ξίφους. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων ἀρῶ. ὁ παρακείμενος ἦρκα, ἦρμαι, ἤρμην ἦρσο ἦρτο. Ἰωνικῶς ἄρτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἄορτο ὡς ἔνθα, ἔνωθα. τινὲς λέγουσι σημαίνειν τὸ ἐκρέματο. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ αἴρω τὸ κουφίζω. καὶ κρεμῶ. ὁ μέλλων ἀρῶ. ὁ παρακείμενος, ἦρκα. ἦρμαι. ἤρμην ἦρσο, ἦρτο. τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν, ὦρτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἄωρτο ποιητικῶς.

καὶ παράγωγον δὲ χνόω δὲ χνῶμι. Ἀχνύς, ἡ λύπη. Ἀχνώδεις, ἄχνῃ ὅμοιοι. Ἀχολὰξ, ἡ λιθώδης καὶ ψαμμώδης ἄμμος, ἢ ὁ μικρὸς λίθος. Ἄχολον, τὸ ἀέργητον. ἀχόλα ζῶα, τὰ μὴ ἔχοντα σωματικὴν χολήν· καὶ ἄχολον, ἀποσχεδιαζόμενον τὴν ὀργήν· κωλυτικὴν ὀργῆς δύναμιν ἔχον. Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. Ἀχόρταστος, ἄπληστος. Ἄχος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἡ ἄφωνος ἀνία· παρὰ τὸ α στερητικὸν μόριον καὶ τὸ χαίνειν. ἢ ἄχος ἐστὶ, σύγχυσις ψυχῆς, λύπη ἐπιτεταμένη. Ἀχραδάμυλλος, ὁ κοχλίας. Ἄχραντον σῶμα, ἀμίαντον· ἀμόλυντον· γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ χραίνω· τὸ μολύνω, χρανῶ χραντός· καὶ ἄχραντος. ἢ ἄχραντον, οὗ μηδέπω χεὶρ ἥψατο. ἢ τὸ μή που ἐν χρείᾳ γεγονός. σῶμα δὲ λέγεται, διὰ τὸ σῶμα εἶναι τῆς ψυχῆς οἷον τάφον. ἢ διότι τοῦτο σημαίνει ἡ ψυχὴ ἃ ἂν σημαίνῃ.

Ἀχράς, εἶδος ἀπίου ἡ μηδέπω ἐν χρείᾳ οὖσα· καὶ ἀχράς, ἡ ἀγρία. Ἀχράδας, τὰς ἀπίους. Ἀχραδῖται, ζῶα τινὰ ξυλοφάγα. Ἀχρανές, ἄχραντον· ἀμόλυντον· καθαρὸν, ἀμίαντον. χραίνειν γάρ ἐστι τὸ μιαίνειν. Ἄχραντοι, οἱ πολέμιοι. Ἀχρεῖος, ὁ ἄχρηστος· ὁ ἔσχατος ἐκ τῆς χρείας. καὶ ὀφείλει εἶναι ἄχρεος. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκὰ συντιθέμενα, προπαροξύνονται· οἷον πύλη, ἀμφίπυλος· οὕτως οὖν χρεία, ἄχρεος. ὡς οὖν εἴπομεν ἐκ τοῦ χρεία μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄχρεος, οὐ μὴ ἔχων τὰς χρείας· ἐξ αὐτοῦ ἀχρεῖον, τὸ οὐδέτερον· ἀπὸ δὲ ὀνόματος μετῆλθεν εἰς ἐπίρρημα. Ἀχρειογέλως ἄνθρωπος, ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν, καὶ χαίρων. Ἀχρεῖα, βλάσφημα· ἄμορφα· ἀχρεῖον· λυπηρόν. Ἄχρειον ἐγέλασεν, ἀντὶ τοῦ ἀκαίρως καὶ πρὸς οὐδεμίαν χρείαν. Ἀττικοὶ δέ φασι τὴν λέξιν ταύτην προπαροξύνουσιν, ἄχρειον λέγοντες. Ἀχρεῖον ἰδὼν, οὐχ ὅμοιον τῷ, τὴν δ' ἀχρεῖον γελάσασα, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἀχρεῖον, τὸ ἐπίσπαστον καὶ ἐπικεκρυμμένον· ἐνταῦθα δὲ ἀχρεῖον ἰδεῖν, τὸ ἀκαίρως βλέψαι, ἐπεὶ οὐδεμία χρεία. ἢ ἀντὶ τοῦ μιμοειδές, καὶ ἀχρειοποιόν· ὡς ἀμορφωθέντος τοῦ προσώπου τοῖς δάκρυσι. τὸ δὲ ἀχρεῖον φασὶν οἱ παλαιοί, παρὰ μὲν τοῖς Ἀττικοῖς προπαροξύνεσθαι ἀναβιβασμῷ τόνου ὡς σύνθετον. παρὰ δὲ τῇ κοινῇ προπερισπᾶται, κανόνι τούτῳ· τὰ ἔχοντα τὸ α ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ ἐπιφερομένων δύο συμφώνων μετὰ διφθόγγου, προπερισπῶνται· οἷον ἀνδρεῖος, αὐλεῖος, ἀχρεῖος. τινὲς δὲ ἄλλως προπερισπῶσι τὸ ἀχρεῖος, ἐπειδὴ ἀχρήιος λέγεται παρὰ Ἡσιόδῳ. ἡ δὲ ὀξεῖα φασὶ καὶ ἡ περισπωμένη συνίζουσαι περισπωμένην ποιοῦσιν, αἰτιᾶται Ἡρωδιανός· λέγων ὡς οὐκ ἀεὶ τοῦτο καθὰ δῆλον ἐκ τοῦ ἀρήιος, ἄρειος· βασιλήιος, βασίλειος. διό φησι τὸ ἀχρεῖος, εἴτε παρὰ τὴν χρείαν, εἴτε παρὰ τὸ χρέος, προπαροξύνεσθαι ὀφείλει· ὃ δηλαδὴ ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοί· ὡς ἐν τῷ ἔρημοι, καὶ ἑτοῖμοι τοῖς Ὁμηρικοῖς· καὶ αὐτὰ γὰρ οἱ νεώτεροι Ἀττικοὶ, ἀναλόγως παρώξυναν, ὥς φησιν Ἡρωδιανός. Ἀχρῆες, μάταιοι ἐλαφροί· ἄχρηστοι. Ἀχρήιστον, ὄλεθρον· μέχρι τοῦ ἐσχάτου καὶ ἀφθάρτου. Ἀχρήματον, ἀδάπανον. Ἀχρημοσύνη, πενία· ἔνδεια· ἀπορία. Ἀχρήμων, πένης· καὶ ἀπορῶν. Ἄχρις ἀπαλλάξασα, παντελῶς ἀπέκοψαν. Ἄχρηστος ἐκ Δελφῶν ἐπανῆκεν, ὁ χρησμὸν μὴ λαβὼν· χρησμὸν μηδὲ χρηστηριασάμενος. Ἄχρι, καὶ τὸ μέχρι, καὶ τὸ ἕως συνυπακουόμενον ἔχουσι τὸ ἄν· ἄχρι χειρῶν προυχώρησε τὸ πρᾶγμα. καὶ ἄχρι μὲν ἐν παισὶν ἦν, ὁμοίως τῷ ἄχρι μὲν ἐν ἀνδράσιν ἦν καὶ, ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην, συνυπακούεται πανταχοῦ τὸ ἄν· καὶ ἄχρι χρονικόν, ἄχρις δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκριβές. Ἀχρίτη, βαθυτάτη. Ἄχριον, ἄχρηστον. Ἀχριστατὶς, ἀληθές. Ἄχρις οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ διόλου φασί· βαρύνεται δὲ τὸ ἄχρις κανόνι τούτῳ· τὰ εἰς ις ἐπιρρήματα δισύλλαβα βαρύνονται· ἄλις· μόγις· μέχρις· ἄχρις. τὸ χωρὶς δὲ καὶ ἀμφὶς ὀξύνεται, διότι φασὶ μακρᾷ παραλήγεται. διὸ τὸ αὖθις κατὰ τὸν φαίνεται βαρυνόμενον. δοκεῖ δέ φασιν ἀποφυγεῖν τὴν ὀξεῖαν, ἐπεὶ καὶ τριχῶς ἐλέγετο κατὰ τὸ τέλος· αὖθις, καὶ αὖθι· καὶ αὖθιν μετὰ τοῦ ν, καθὰ καὶ τὸ τρίχυσι, καὶ τρίχυσιν. γίνεται δέ φασι τὸ ἄχρις, ἀπὸ τοῦ μέχρις· ἀποβολῇ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ φωνήεντος. ἢ ἄχρις καὶ μέχρι, μετὰ τοῦ ς καὶ χωρὶς τοῦ ς, εἰσὶ δὲ χρονικὰ ἐπιρρήματα· καὶ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ· καὶ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ διόλου. Ὅμηρος· ἀμφοτέρων τένοντα· καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς ἄχρις ἀπηλοίησεν· ἀντὶ τοῦ διόλου συνηλόησεν. Ἀχροίην, ὁμόχροιαν ἢ συγχρωματισμόν. Ἄχρονον, τὸ ἄκτιστον· κτιστὰ γὰρ τὰ ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ μὴ ἀρξάμενον ὑπὸ χρόνου· καὶ ἄχρονον φῶς, ὁ Χριστός. Ἀχρονοτριβές, σύντομον ταχύ· παρὰ τὸ μὴ τετρῖφθαι ἐν χρόνῳ· ἢ χρόνον πολὺν διατρίψαι. Ἄχροα, πυρραὶ ἡμίσεια. Ἄχρεον, πονηρόν· λάκωνες, νόθον. Ἄχρωμον, ἀναιδές· ἢ δὲ τὸ ἐναντίον, ἄχρωμον· καὶ ἀχρώματος. Ἀχύνετον, πολύχυτον· ἔνθα, πῦρ μὲν ἀείζωον, ἢ ἀχύνετον, ἐπέεσσιν ὕδωρ. Ἀχυρμιαὶ, ὀξυτόνως κατὰ περιεκτικὴν ἔννοιαν, τόπος ἅλωος· ἐν ᾧ τίθεται τὸ ἄχυρον, λικμώντων τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔχει τὸ μ ἀπὸ πλεονασμοῦ· τὸ δὲ ἄχυρον, ἄχνην οὕτως καλεῖ διὰ τὴν εἰς λεπτὰ τομήν· λέγων οὐδ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωὰς, ἀνδρῶν λικμώντων. Ἀχυροδόκη, ἀποθήκη τῶν ἀχύρων. Ἄχυρον, ἢ ἡ κατ' ἄλλον ἄχνη ἐστὶ, τὰ ἐκ δραγμάτων λεπτὰ, τρίψει ποδῶν βοείων· καὶ ἀλοηθεῖσα καλάμη ἀχυρόν τι ὂν, μηδὲν ἔχον. Ἄχυρος, ὁ ἀχυρών. Ἄχυ, ἀντὶ τοῦ ἄχυ. Ἀχὼν, ἡ ἄμπελος. Ἀχώνευτον, ἄχαυστον. Ἄχωρα, τὰ πίτυρα· ἔνιοι δὲ κρανίον· καὶ ἀχὼρ, τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ πιτυρῶδες, παρὰ τὸ ἄχνη· ἄχνωρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, ἀχώρ· ἢ κλίνεται ἄχορος· ὡς ἰχὼρ ἰχῶρος, τοῦ συστρόφου αἵματος. Ἀχώρητον, τὸ πάντα μὲν περιγράφον, ὑπ' οὐδενὸς δὲ περιγραφόμενον. Ἀχώρητος, ὁ μὴ χωρούμενος. Ἀχώριστος, ὁ μὴ χωριζόμενος. Ἄχωρος, ἐν κατάρᾳ λέγεται ὁ μήτε τάξιν βίου, μήτε κατάστασιν οἰκίας ἔχων. Ἀχώροις, κακοχώροις.

ΤΟ Α΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ΄.

Ἄψ, ἤγουν ὀπίσω· γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀπίσω κατὰ ἔκθλιψιν τοῦ ο μικροῦ, καὶ τροπῇ δωρικῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς α· ἢ ἐκτάσει τοῦ π καὶ σ εἰς ψ. Ἄψαι, προσεγγίσαι. Ἄψερον, τὸ μὴ ψαῦον. Ἀψαχεῖν, ἀποτυχεῖν. Ἀψαλᾶ, ἀψοφητὶ χορεύεται. Ἀψάλακτον, τὸ ἄθικτον. Ἀψάλακτος, ἀπαθής· ἀτιμώρητος· ἀκίνητος· ἀψηλάφητος· ἀκράτητος. Ἀψάμαθον, ἄψον. Ἀψαρθῆν, ἐξαρτήσασα· καὶ ἡ ἀποσμηθῆν. Ἄψασθαι, ἀναφθήσεσθαι ὡς τὸ ἅψασθαι χλωρὸς ...

Ἀχθεσθείση, λυπηθείσῃ· καὶ ἀχθέσῃ, ὁμοίως. Ἄχη, ἀκαθαρσία· ἀφρὸς θαλάσσης. Ἀχθηδὼν, βάρος· λύπη· καὶ κλίνεται ἀχθηδόνος. Ἀχθηρὸς, λυπηρόν. Ἀχθίσας, γομώσας· ἢ γοῦν πληρώσας. Ἀχθόμενα, βαρυνόμενα· λυπούμενα.
Ἄχθος, βάρος· ἄχος τί ἐστι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄχθος. Ἀχθοφόροι, ἀμφορεαφόροι· ἀμφορεῖς· ἀφόραι λέγονται, αἱ ἐστὶ γοργῶς ἢ λιμένος, κομίζοντές τι· καὶ τὰ ῥήματα, ἀχθοφορεῖν· καὶ ἀμφορεαφορεῖν· ἀφορεῖν, ἀμφορεῖν· ὑδροφόρα· ξυλοφόρα· σκευοφόροι· ὑλοφόροι· καὶ ὑλοφορεῖν· πηλοφόροι· πηλοφορεῖν· πελοφόροι· καὶ πελοφορεῖν· ξύλα οἱ ἀφ' ὧν τὸ ξυληγοῦν εἴρηκε δημοσθένης· φρυγανοφόρα, ὄνομα ἐν τῷ λυσίου περὶ πολιτ. καὶ ξυλοφορίαν εἴρηκε λυσίας· τὸ δὲ σύμπαν εἰπεῖν, μισθοφόροι· καὶ ὡς φρύνιχος· μισθάρνιαι γυναῖκες. Ἀχθοφοροῦντες, βαστάζοντες καὶ φέροντες βάρος. Ἄχθομαί σοι, ἤγουν τὸ βαρύνομαι, δοτικῇ συντάσσεται. Ἄχθος ἀρούρης, παροιμιῶδες μέν ἐστι· παραδηλοῖ δὲ τὸν βουγάιον. Ἀχθών, κορμὸς ἐκ λεπτῶν ῥαβδίων· λάκωνες. Ἄχι, αὐτὴ τοῦ ῥαβδίου. Ἀχιά, ἔρια μαλακά. Ἀχιλλεύς, εἰς τὸ ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος, ἔγημε μήδειαν· καὶ τοῦτο πρῶτος ἴβυκος εἴρηκε· καὶ σιμωνίδης· τῷ ἀχιλλεῖ κεκλωσμένον ἦν, ἢ πολυχρόνιον ζῆσαι καὶ ἄτιμον, ἢ ὀλιγοχρόνιον, ἢ ἔντιμον. Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς πολυξένης τῆς πριάμου θυγατρὸς, φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι ἐδήλωσε τῷ πριάμῳ συμμαχήσειν αὐτῷ, εἰ λάβοι τὴν κόρην· ὁ δὲ συνέθετο δοῦναι· καὶ ἐλθόντων ἐν τῷ θυμβραίου ἀπόλλωνος ναῷ, ἀλέξανδρος λάθρα τοξεύει τὸν ἀχιλλέα, καὶ οὕτω συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα· οἱ δὲ τρῶες τὸ σῶμα αὐτοῦ τοῖς ἕλλησιν οὐκ ἐδίδουν, ἕως ἔλαβον πάλιν τὰ δῶρα ἃ πρίαμος συνέθετο τελέσαι, ἤτοι ἀκριβεῖ ζυγοσταθμήσει τρυτάνης τοῦ ζυγοῦ. Ἄλλως. Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον ὡς ληροῦσιν, ἔγημε μήδειαν τὴν αἰήτου παῖδα· αἰήτης δὲ, καὶ κίρκη, καὶ πασιφάη, ἡλίου παῖδες, καὶ περσηίς τῆς ὠκεανοῦ· αἰήτου μὲν παῖδες καὶ εἰδυίας, μήδεια καὶ ἄψυρτος· κίρκης τε καὶ ὀδυσσέως, τηλέγονος, καὶ πασιφάη· πασιφάης καὶ μίνωος, ἀριάδνη, φαίδρα καὶ γλαῦκος, ὅν λυκόφρων γλαυκωπά φησιν.
Ἰστέον ὅτι, ὁ τζέτζης δι' ἑνὸς λ γράφει τὸ, ἀχιλεύς· φησὶ γὰρ ἢ ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς ἰλιεῦσιν ἐτυμολογεῖται, ἢ παρὰ τὸ μὴ θιγεῖν χείλεσι θηλῆς· ὅλως γὰρ οὐ μετέσχε γάλακτος· ἢ παρὰ τὸ ἄχη λύειν· ἰατρὸς γὰρ ἦν· ἢ παρὰ τὸ χιλοῦ ἄμοιρος εἶναι· ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαὸν, ὡς στρατηγός. Τὸν ἀχιλλέα κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὅμηρος, οὐχ ὑπὸ χείρωνος αὐτὸν τραφῆναι, εἰ μὴ ἄρα ἴσως, μόνον μόνην παιδευθῆναι τὴν ἰατρικήν. Ἄλλως. Ἀχιλλεὺς, παρὰ τὸ ἄχος λύειν· ἰατρὸς γὰρ ἦν· ἢ διὰ τὸ ἄχος, ὅ ἐστι λύπην ἐπενεγκεῖν τῇ μητρὶ, καὶ τοῖς ἰλιεῦσιν· ἢ διὰ τὸ μὴ θιγεῖν χείλεσι θηλῆς, ὅ ἐστι τροφῆς· ὅλως γὰρ οὐ μετέσχε γάλακτος· ἀλλὰ μυελοῖς ἐλάφων ἐτράφη ὑπὸ χείρωνος· ὑπὸ μυρμιδόνων δὲ ἐκλήθη, καθά φησιν ἀφορίων· Ἐς φθίην χιλαῖο κατήιε πάμπαν ἄπαστος· Τούνεκα μυρμιδόνες μιν, ἀχιλλέα φημίξαντο. Ἀχίλλειον, ποτὸν τὸ ἐκ κριθῶν καθαρῶν, καὶ εὐθυμῶν, οὕτω καλούμενον. Ἀχιλλεία μᾶζα περιλαλεῖται· οὐκ ἐκεῖνο τρυφερόν τι ἔχει, ἐν ἀρτοποιῶ θεωρουμένη· οὐ σημεῖον τὸ διαπλάσασθαι, ὅ ἐστι στέατι κατὰ αἴλιον διονύσιον· ὅς φησιν, ὅτι διαπλάσαι ἀττικοὶ λέγουσι, τὸ στέαρ· καὶ διηπλασμένον, τὸ σεσησμένον. Ἀχιλλείδης, ἐκ τοῦ ἀχιλλέως· οὕτω καὶ αἴγευς αἰγείδης, ὁ υἱὸς τοῦ αἰγέως. Ἀχίλλειος σπόγγος, ἔχει τι ὀξύχον πρὸς τοὺς λοιπούς· ὑποκείμενος ἁπαλὸς ταῖς περικεφαλαίαις· καθ' εὕρεσιν ἴσως ἀχιλλέως· ἵνα μὴ ὁ σίδηρος τρίβοι τὴν κεφαλήν. Ἀχιλλεὺς, ἀναγνωστέον τοῦτο δι' ἑνὸς λ, διὰ τὸ μέτρον. Ἄχιλον, ἄτροφον· πολύχορτον. Ἀχίνητα, ἀκατάλυτα. Ἀχινάων, τῶν ἀχιδάων. Ἀχιοπὸ, χόρτου χλωροῦ. Ἄχλαξ, ἡ λιθώδης καὶ ψαμμώδης ἄμμος· ἢ ὁ μικρὸς λίθος. Ἀχληρόν, ἀπεχθές. Ἀχλυδιᾶν, θρύπτεσθαι. Ἀχλυθέοντες, σκοτομανῆς.
Ἀχλύμενος, λυπούμενος. Ἀχλὺς, σκότος· ὁμίχλη· ζόφος· ἡ ἄγαν ἀλύουσα καὶ ἀποκρύπτουσα· παρὰ τὸ ἀλύω· τὸ ἀπατητικοῦ ὄντος· ἢ παρὰ τὸ τὰς ὄψεις ἡμῶν ὀχλεῖν, καὶ λυπεῖν. Ἀχλύσαντος, σκοτισθέντος. Ἀχνάζει, ἄχθεται· μισεῖ· ψέγει. Ἄχναι, λεπτὰ ἄχυρα· ἢ ἀκαθαρσία· καὶ ἄχνη ἁλὸς, τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος· ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης. Ἄχνας, τὴν ἄκνησιν, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ σίτου λεπτὴν καλάμην. Ἀχνάσδημι· ἀχνῶ, ῥῆμα· παράγωγον, ἀχνάζω· ἀχνάζημι· τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ καὶ σ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀχνάσδημι. Ἄχνη, γίνεται παρὰ τὸ α στερητικὸν καὶ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ· ἡ ἀκράτητος διὰ λεπτότητα· ὡς καὶ ἀχῆνες οἱ πτωχοί· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν, οἱονεὶ ἀεχῆνες· καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀχῆνες, οὕτω καὶ ἀέχνη, καὶ κρᾶσει, ἄχνη· ἢ μὴ ἐχομένη ἄχνη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἄχνη· ὡς τεύχω τεύχνη· καὶ ἀλλ' οὐ χολίγα· ἐν οἷς καὶ ἡ μυσάχνη, σκῶμμα πόρνης· ἐκ τοῦ μυσάττω· ὁ παρακείμενος, μεμύσαχα· ὅθεν μυσάχνη· ἐκ τούτου δὲ φαίνεται, ὅτι οὐχ ἁπλῶς ἄχυρον, ἀλλὰ τὸ ἀχύρου λεπτότατον ἡ ἄχνη δηλοῖ· κατὰ ἄλλον δὲ λόγον, ταυτίζονται ἀμφότερα· καὶ ἡ ἄχνη γὰρ παρὰ τὸ μὴ ἔχεσθαι εἴρηται, καὶ τὸ ἄχυρον δὲ ἀέχυρόν τι· δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ ὕδατος ἡ ἄχνη λέγεται· κύματος γὰρ ἄχνην φαμὲν, ἀκολούθως τῷ, ἁλὸς ἄχνη. Ἄχνη, τὸ λεπτότατον τοῦ κύματος· ἤγουν ἀφρὸς ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ ἔχειν· ἡ μὴ συνεχὴς ἀλλὰ σκορπιζομένη ὡς δηλοῖ τὸ ὑψόσε ἄχνη σκίδναται· ἀναλογοῦσι δὲ πρὸς τὸ ἄχνη ἡ πάχνη· ἡ λάχνη· σὺν ἄλλοις, καὶ ἡ μυσάχνη· γαυρότερον εἰπεῖν ἡ μυσαρὰ, ὡς ἀπὸ τοῦ μυσάττω· οὗ ὁ παρακείμενος, μεμύσαχα. Ἄχνην λέγει ὅμηρος, τὸ λεπτότατον τοῦ κύματος· ὅπερ ἐν ταῖς ὀξυτέραις προσρήξεσιν ἀπαφρίζεται· σοφοκλῆς ἄλλως τὴν λέξιν ἐκλαβόμενος, ἄχνην τὴν δρόσον ἔφη· ἐν τῷ, Θάλλει δ' οὐρανίας ὑπὸ ἄχνης ὁ καλλίβοτρυς νάρκισσος. οὐ δι' αὐτὸς ἀπροφυὴς γράψας, διὰ τὸ μὴ δὲ τὰς τοῦ ὑετοῦ σταγόνας συνεχεῖς εἶναι, ἀλλὰ διεχεῖς· ὅθεν καὶ ἡ ἄχνη ὠνόμασται, ἀέχνη τις οὖσα· καὶ κατὰ κρᾶσιν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι· ἀριστείδης δὲ καὶ αὐτὸς μιμησάμενος τῷ ἁλὸς ἄχνη, αἰγυπτίαν ἄχνην λέγει, τὴν ἐν λαιβαῖς κατὰ χεομένην τῆς γῆς. Ἀχνηρόν, διαψιλές· ἄφατον πολύ· ἄφθονον. Ἄχνοις, ἀπένιοις· ἢ ὁ μὴ ἔχων χνοῦν· ἤτοι χοῦν. Ἄχνυλα, τὰ κάρυα· κρῆτες. Ἄχνυμαι, λυποῦμαι, καὶ ἀλγῶ, ταυτόν· τὸ μὲν παρὰ ποιηταῖς· τὸ δὲ λυποῦμαι, καὶ ἀλγῶ, κοινά· ὑπονόματα, τὸ ἄχος ἡ λύπη· καὶ τὸ ἄλγος εἰδ' ἀπὸ τούτων ἐτέθη τὸ ἄχνυμαι, καὶ περιπλάσει τὴν ἀγανάκτησιν, ἄχθεσθαι λέγεται καὶ βαρύνεσθαι· καὶ ὀχθεῖν ποιητικῶς· ὃ καὶ προσοχθίζειν λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς· ὧν τὸ μὲν, παρὰ τὴν ὄχθην γίνεται· τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄχθος, καὶ βάρος. Ἀχνύμενος· ἄχω τὸ λυποῦμαι καὶ προσλήψει τοῦ ν, ἄχνω· καὶ παράγωγος, ἀχνύω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἄχνυμι· καὶ ἄχνυμαι καὶ μετοχὴ ἀχνύμενος. Ἄχνυμι· ἄχω· ἀχνύω· καὶ δωρικῶς ἀχνύω· μεταθέσει· ἐξ οὗ, τὸ ἄχνυμι· ὁμοίως καὶ δέχω, δεχνύω, δεχνύω, καὶ μεταθέσει

σαίνειν· παίζειν, τοῦ ψελλοῦ αἴθυμον ἤγουν ἀσαλὰ ἀλφοῦ ἀχαίνουσιν. Ἀχαιὸς πέλαγος, τὸ λίαν κεχυτός. Ἀχαρὲς,
μὴ πρᾶον ἀλλὰ λυπηρόν. Ἀχαιοῖς, τοῖς ἕλλησιν. Ἱστορία. Ξοῦθος ὁ αἰόλου παῖς ἀδόμενος ἐρέχθεως θυ
γατέρα, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας ἴωνα, καὶ ἀχαιόν. ὧν ὁ μὲν ἴων, ᾤκησεν ἀθήνας. ὁ δὲ ἀχαιὸς, φόνον ἐμφύλιον δράσας,
παρεγένετο εἰς θεσσαλίαν καὶ κυριεύσας τῆς χώρας, τοὺς ὑπὸ τὴν αὐτὴν γῆν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν. Ἀχαιομένεις,
οἱ τὴν τῶν θεῶν ἔχοντες ἱερωσύνην ἐν κύπρῳ. Ἀχαιὸς, ἐθνικὸν πρωτότυπον· λαμβάνονται τὰ ἐθνικά· τετραχῶς· ἐκ πόλε
ως. ἐξ ἔθνους. ἐκ χώρας. ἐκ βασιλείας. τὸ δὲ ἀχαιὸς, ἀπὸ ἀχαιοῦ βασιλέως. τὰ διὰ τοῦ αιος εἰς χαιοῖ πρὸ τῆς αι διφθόγ
γου τὸ χ, προπερισπᾶται αἰεὶ, ἀρχαῖος προχαῖος. σεσημείωται τὸ αἰχαιὸς, καὶ τὸ ἀβρυστιχαιός. Ἀχαιοὺς ἀρξουσιν. ἔλλει
ψις προθέσεως ἐνταῦθα. τὸ γὰρ ἀχαιοὺς ἀρξουσι, ταυτόν ἐστι τῷ ἀρχὴν ποιήσουσιν εἰς τοὺς ἀχαιούς. καὶ ἀχαιοὶ. ἕλληνες
δὲ κοινῶς, πάντες οἱ τῆς ἑλλάδος ἐκλήθησαν ἀπὸ ἕλληνος τοῦ δίου. πρότερον οὕτως ἐλέγοντο οἱ ἐν θεσσαλίᾳ μόνοι. οὐ
μὴν ἅπαντες, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἐν ἑλλάδι τῇ πόλει. ἔπειτα μεγάλα δυνηθέντος τοῦ ἕλληνος καὶ τῶν τούτου παίδων, ἀπ' αὐτοῦ
πάντες ἐκλήθησαν ἕλληνες. Ἀχαιὸς, συρακούσιος τραγικὸς νεώτερος. ἔγραψε δὲ τραγῳδίας δέκα. Ἀχάλκαντα τρύ
πανα. τὰ φρύγια πυρεῖα. Ἀχάνα, κλήματα. Ἀχάναι, κίσται περσικὰ μέτρα ἦσαν ἐν αἷς ἀπετίθεντο ὧδε ἐπισημαί
νεσθαι(?) θεωροῖς. λέγονται καὶ ἀχανίδες παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐν ἀχαρνεῦσιν. οὕτω καὶ ἀρτάβη, μέτρον ἐφέρετο περσικόν. Ἀχα
νεῖ, ἀνανοίκτῳ. Ἀχανὲς, ἀτακμήριον. Ἀχάνη, μέτρον ἐστὶ περσικὸν, ὡς καὶ ἡ ἀρτάβη παρ' αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ, με
δίμνους ἀττικοὺς τεσσαράκοντα πέντε. ὡς μαρτυρεῖ ἀριστοτέλης. ἀλλὰ δέ φασιν, ὅτι κίστη ἐστὶν, εἰς ἣν κατετίθεντο τοὺς
ἐπισιτισμοὺς, οἱ ἐπὶ τὰς θεωρίας στελλόμενοι. Ἀχανὴς, ἄφωνος. μὴ κεχηνώς. παρὰ τὸ χαίνω χανὴς καὶ ἀχανής. Ἄχαξ,
κατάσχεσις. Ἀχαὸς, δίχα τοῦ καὶ τὴν δίφθογγον ῑ προφέρουσιν οἱ αἰολεῖς. Ἀχανόωσαι, ἀθυμοῦσαι. Ἄχαρις ὀ
σμὴ, ἡ δυσοσμία. Ἀχαριστεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι. οὕτως ἀντιφῶν. Ἀχάριστος λέγεται, ὁ ἀποστερῶν χάριν. καὶ
ἄχαρις αὐθέκαστος καὶ ἀπάνθρωπος. ἀναίσθητος. ἄδικος. ἀγνώμων. ἀμνήμων. ἐπιλήσμων. ἔνοχος τῆς ἀχαριστίας ἐπιτιμί
ας. καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀναισθησία. ἀχαριστία. ἀδικία. ἀγνωμοσύνη. ὡς ἀντιφῶν. ἀποστέρησις. ὡσαύτως καὶ τὰ ἐπιρρήματα.
ἀχαρίστως, ἀναισθήτως. ἀδίκως. ἀγνωμόνως. ἐπιλησμόνως. τὸ δὲ δίκαιον εἶναι δεῖ τοὺς εὐεργέτας εἰδέναι χάριν. ἐπίστα
σθαι χάριν ἔχειν. ὡς ὑπερίδης τε, καὶ λυσίας. διαλύειν. χάριν ἀποδιδόναι. ἀποτίνειν. ἐκτίνειν. ἀπομνημονεύειν. ἀντιτιμᾶ
σθαι. ἀμείβεσθαι. ἀντιφέρειν. ἀντευτυχεῖν. ἀντευεργετεῖν. ἀντεπιμελεῖσθαι. ἀντικήδεσθαι. ἀντιχαρίζεσθαι. ἀντωφε
λεῖν. ἀντιποιεῖν. ἀντιφιλοτιμεῖν. ἀντιφιλοτιμεῖσθαι. Ἀχαρίστερον, τὸ ἀηδέστερον. οὐ ὁ τύπος ὡς τὸ λαλέστερον, καὶ κλεπτί
στερον. δῆλον δὲ ὅτι, ἀντίκειται τὸ ἡδὺ τουτέστι τὸ χαρίεν, πρὸς τὸ ἄχαρι. Ἀχαρὲς, λυπηρόν. Ἀχαρίστερον, ἀχαρι
τώτερον. Δόρπου δ' οὐκ αὖ πως ἀχαρίστερον. οἱ δὲ, λυπηρότερον. Ἀχάρνα, εἶδος ἰχθύος. Ἀχάρναι, δῆμος τῆς ἀττικῆς.
Ἀχαρνικαὶ πύλαι, ἀθήνησιν. Ἀχαρνικοὶ ὄνοι, ἐπὶ τῶν μεγάλων οὕτως ἔλεγον. Ἄχαρι, χαλεπὸν κακὸν λυπηρόν.
Ἀχάτης λίθος, καὶ λυχνίτης. καὶ ἀστερίτης. Ἀχαχήμενοι, ἢ ἀκαχήμενοι καὶ ἀκηχέμενοι διὰ χρείαν μέτρου, ἤγουν βαρυνόμε
νοι. λυπούμενοι. Ἄχεα, λύπαι. Ἀχερδὸς, ἡ ἀγρία ἄπιος. ἄχερος τις οὖσα. ἡ δυσχερὴς ταῖς χερσὶ λαβέσθαι. καὶ πλεο
νασμῷ τοῦ δ ἀχερδός. ὡς δεύω, δεύδω. οἷον μοχθηρὸς ὢν, καὶ τὴν γνώμην ἀχερδούσιος. ἀντὶ τοῦ σκληρός. ἔστι δὲ εἶδος ἀκάν
θης. ἢ ἄχερδος, ἄκανθα ποιά. ὡς τὸ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ. Ἄχει προτραπέσθαι, τῇ λύπῃ ὑπεῖξαι, καὶ οἷον ὑποχωρῆσαι.
Ἀχείμαστον, ἀτάραχον. Ἀχείμονα, ἀγνῶν. Ἀχειρὲς, ἀχεῖον. Ἀχειρὼ, ἢ ἀχειρώ. καὶ ὡ τοῖς, καὶ ἑλλην. γύρις. καὶ γι.
καὶ δημώτης ἡ αὐτή. Ἀχείρωτος, ἀνίκητος. ἀήττητος. ἀκράτητος. ἄμωμος. ἀπόρθητος. Ἄχειρος, ὁ χειρὸς ἐστερημένος.
Ἄχερλα, ἰχθύς ποιός. Ἀχέλιον, τὸ λεπτομερές. Ἀχέλουρις, τὸ ἀχύρων ποίμνιον(?), παρὰ ταραντίνοις. Ἀχελώϊος τετρα
συλλάβως, καὶ ἀχελῷος τρισυλλάβως λέγεται. οὕτω δὲ καὶ πατρῷος, καὶ μητρῷος, γενικώτερα. κεῖται δὲ τὸ πα
τρὸς, καὶ μητρός. ἀχελῷος, ποταμὸς ἱστόρηται εἰ μὴ ἄρα τις ἀχελῷον ἁπλῶς, τὸ ὕδωρ νοεῖν βούλεται. καὶ ἀχελῷος ποτα
μὸς μεταξὺ αἰτωλίας, καὶ ἀκαρνανίας. κοινῶς δὲ πᾶν ὕδωρ, ἀχελῷος καλεῖται. δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ ἑλλάδι ποταμῶν. μέγι
στος εἶναι ὁ ἀχελῷος. διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ, τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. ὅμηρος. Τῷ οὐδὲ κρείων ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει.
Ἀχιλλιφάδας, τὰς ἀγραφεῖς καὶ μεγάλας, παρὰ τὸ ἱππουρᾶ τι. Ἄχος νεφέλη, περιφραστικῶς ἡ λύπη. Ἀχε
ρουσία, λιμὴν ἐστὶ ἡρακλείας τῆς πόντου. ὡς καὶ ποταμὸς ἀχέρων ὃς νῦν καλεῖται σαυναύτης μυθικῶς. καὶ ἀχερουσία, καὶ
ἀχέρων λίμνη καὶ ποταμὸς τοῦ ᾅδου. παρὰ τὸ ἄχη καὶ θλίψεις ῥέειν, τοῖς τῶν τεθνηκότων συγγενέσι. Ἀχερουσιὰς, λίμνη ἐστὶ
πλησίον ἡρακλείας πόντου. ὡς τὸ, Ἔνθα μὲν εἰς ἀΐδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος, ἀκτή τε προβλὴς ἀχερουσιὰς ὑψό
θι τέτυκται(?). Ἀχερωΐδα, τὴν λεύκην καλεῖ ὅμηρος, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀχέρων ὅς ἐστιν ἐν ᾅδου ποταμὸς κατὰ τὴν ἐν ὀδυσσείᾳ κείμε
νον μῦθον. φασὶ γὰρ ἡρακλέα ἐκεῖ διὰ τὸν κέρβερον κατελθόντα, καὶ ἰδόντα τὸ φυτὸν, ἐκ τῆς εὐφυΐας θαυμάσαντα, στε
φανώσασθαί τε καὶ ἀναγαγεῖν, καὶ ἡλίῳ δεῖξαι. ὡς ἄκαρπος δὲ ἡ ἀχερωῒς, τῷ ᾅδῃ ἀνάκειται. διὸ καὶ ἰτέαι καὶ αἴγειροι τὴν τῆς
περσεφόνης περιέπουσι λειμῶνα. ἕτεροι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀχερωῒς, γράφουσιν ἀχελωῒς ὡς ἄν τις εἴποι, ὑδατοτρεφής. ὡς ἀχελῴου
λεγομένου παντὸς ὕδατος. καὶ νοοῦσιν ὡς αὐτοὶ βούλονται ἀχελωΐδα, τὴν αἴγειρον. ὡς ὕδασι χαίρουσαν οὐ καλῶς εἴκαζε
ται καθ' ὅμηρον, μάγας ἄστιος. Ἀχέρων, ὁ ἐν ᾅδου ποταμὸς, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι χαρᾶς τοὺς ἐκεῖ κατιόντας. καὶ καθ'
ὑπόθεσιν ἀχέρων. Ἄχεται, συγγενῶς(?) μέμφεται. Ἀχέτας, ὁ τέλειος καὶ φωνήεις. Ἀχέτης, ὁ ἄρρην τέττιξ. ὁ λα
λίστατος. Ἀχεύων, καὶ ἀχέων, λυπούμενος. παρὰ τὸ ἄχος, ἀχέων. ἀχεύων δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀχεύω. Ἀχέων, δυσφορῶν.
Ἀχηνία, ἀπορία. πενία. πτωχεία. ἢ ἀχὴν, ὁ πτωχὸς, καὶ ἀχῆνες οἱ μηδὲν ἔχοντες. παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκευῶν
ἔχειν. Ἀχηνεῖς, κενοί. Ἀχηρὴς, ὁ λυπηρός. ἐκτάσει τοῦ α εἰς η. Ἄχηρον, ἀκρίδα. κριτής. Ἄχης, ὁ πένης. καὶ ἀ
χῆνες, οἱ πένητες. Ἀχητεῖς, ἀξύνετοι. ἀσύνετοι. ἄπειροι. Ἄχθετο· λυπηθείη. Ἀχθεία, ἡ δημήτηρ μυστικῶς. Ἀχθει
νὸν, ἐπίπονον ὀδυνηρόν. Ἀχθίσομαι κάλλιον, ἢ ἀχθεσθήσομαι ἤγουν βαρυνθήσομαι. Ἄχθεται λυπεῖται βαρεῖται.

ὕειν γίνεσθαι δοκεῖ· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὑετός. ὕει μὲν γάρ πως εἰς πάθος, ἡ ἀμφιφορία, ὁ τῆς ἐξ ὑγροῦ. ἀφύει δὲ, καὶ ἀφύσσει, παραγωγῶς ὁ ἐκ κενοῦ ἤτοι, ἐξαντλεῖν· ὅτι μὲν τι ἐκ πηγῆς ἀφίσσονται· τοῦ ἔτι ἐρασ, ἐκεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ στερεῖσθαι τῆς συμφυΐας ὕλης, ἡ λέξις ἐτυμολογεῖσθαι λέγεται· καὶ ἀφύσσειν, τὸ ἐκ πηγῆς τι ἀντλεῖν. Ἀφυσμὸς, ἀπάντλησις.

. Ἀφύστα, κοτύλη· στάμνος. Ἀφυστερίσαι, βραδῦναι. Ἀφύσσεσθαι, ἐπὶ ὕδατος ἀντλουμένου κυριολεκτεῖται· ὡς δηλοῖ τὸ ἀφυσσόμεναι μέλαν ὕδωρ· ἀλλὰ ἐν τῷ φύλλα ἀφύσσεσθαι, ἡ τροπὴ οὐκ ἔστιν ἔξω λόγου· τίθησι τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ ἐντέρων ὁ ποιητής, ἐκ πεπτωκότων τῆς κοιλίας διὰ τὴν γῆν· οἷον ἐν τέρα ἤφυσε ὁ χαλκός· καὶ φασὶν οἱ παλαιοὶ γίνεσθαι αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ φύω, φύσω· ἀφύσσω τὸ τῆς συμφυΐας ἀποστερῶ. Ἀφύσσειν, τὸ ἀπαντλεῖν καὶ ἐκκενοῦν· ἐξ οὗ φασὶν ἐν τῷ λαφύσσειν· γίνεται δὲ ἤτοι ἐκ τοῦ ὕω τὸ βρέχω· οὗ στέρησις τὸ ἀφύσσειν κυρίως τὸ ἰσχυρὸν τὸ ἀθρόον, ἢ ἐκ τοῦ φυσῶ· ἐξ οὗ καὶ ἡ φύσις ὡς οἷον φύσησις· ἵνα ᾖ ἀφύσσειν, τὸ ἀφύσατον καὶ κενὸν ἐᾶν τὸ πεπληρωμένον ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀσκῶν ἢ διὰ τὸ στερεῖν τοῦ κατὰ φύσιν ἔχειν· ἀστείως δὲ ὁ ποιητὴς τὴν ἐκ κοιλίας χύσιν τῶν ἐντέρων, ἐξαντλήσει ἀπείκασεν· οὕτω δὲ καὶ τὸ ἀφύσσειν ἀλλαχοῦ εἶπε, τὸ ὡς ἔκ τινος ὑγρὸν κοιλότητος ἐξαντλεῖν.

Ἀφυσσόμεναι, ἐκ τοῦ ἀφύσσω μᾶλλον ἀφύξω· ἀφύσσω δὲ σημαίνει, τὸ ἀπό τινος ἀθρόως ἀπαντλεῖν, καὶ ἀπαρύεσθαι. Ἀφύτρις, ἀρπάγη. Ἀφύων τιμὴ τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἕψονται· λέγουσι δὲ ἀττικοὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας· ἑνικῶς δὲ, οὐδέποτε. Ἀφῶ, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ, δωρικῶς. Ἄφωνα, ἐννέα. β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. τούτων τρεῖς εἰσὶ συζυγίαι· ἡ μὲν μία καὶ πρώτη ἐστὶ, γ. κ. χ. ἅτινα τρία σχηματίζονται ἐν τῷ λάρυγγι· ἡ δὲ δευτέρα συζυγία ἐστὶ, δ. θ. τ. καὶ ταῦτα σχηματίζονται ἐν τῷ οὐρανίσκῳ· ἡ δὲ τρίτη συζυγία ἐστὶ, β. π. φ. ἅτινα ἐν τοῖς χείλεσι σχηματίζονται· τούτων δὲ λέγονται ψιλὰ· οἷον, κ. π. τ. τρία δασέα· ἤγουν, θ. φ. χ. τρία δὲ μέσα· οἷον, β. γ. δ. τὸ γὰρ β μέσον ἐστὶ τοῦ π, καὶ φ. τὸ δὲ γ, μέσον τοῦ κ, καὶ τοῦ χ. τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ τ, καὶ τοῦ θ. λέγονται δὲ μέσα ταῦτα τὰ τρία, ὅτι τῶν δασέων εἰσὶ ψιλότερα, τῶν δὲ ψιλῶν, δασύτερα· καὶ ταῦτα διὰ τὴν ὁμοιότητα ἑαυτῶν τὴν κατὰ φύσιν, εὐκόλως καὶ πολλάκις ἀντ' ἀλλήλων λαμβάνονται· τὰ μὲν γὰρ ψιλὰ μεταβάλλονται καὶ μετατρέπονται εἰς δασέα, ὁπόταν τῆς πληθυντικῆς συλλαβῆς ἀφαιρεθείσης ἄλλων, τῆς ἑπομένης λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ φωνήεντος δασυνομένου, γίνεται ἔκθλιψις· ὡς ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς, ἐκθλίψει καὶ ἐκβολῇ τοῦ α καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, γίνεται καθ' ἡμᾶς· ὁμοίως ἐν τῷ ἐπὶ ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς· ἐκθλίψει τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ, γίνεται ἐφ' ἡμᾶς· τὸ αὐτὸ ἐν τῷ, οὐκ ἔχει ἑαυτὸν ἔτυχε, ἐκβολῇ τοῦ ε· καὶ τροπῇ τοῦ κ. εἰς χ, οὐχ ἑαυτόν. Σημειωσαι ὅτι τὸ θ δασὺ, ἀντιστοιχεῖ τῷ ἑαυτοῦ ψιλῷ τῷ τ. τὸ δὲ φ. τῷ ἑαυτοῦ ψιλῷ ἤγουν τῷ, π. τὸ χ. δὲ, τῷ κ. ὡς εὔδηλον ἐν τοῖς προειρημένοις τοῖς παραδείγμασι· γίνωσκε ὅτι, ἡ μία συζυγία τῶν προειρημένων ἀφώνων· οἷον, β. π. φ. ποιεῖ τὴν πρώτην συζυγίαν τῶν βαρυτόνων ῥημάτων· ἡ δὲ ἄλλη συζυγία ἤγουν, γ. κ. χ, ποιεῖ τὴν δευτέραν συζυγίαν· ἡ δὲ ἄλλη συζυγία, ἤγουν, δ. θ. τ, ποιεῖ τὴν τρίτην συζυγίαν· ὁμοίως δὲ, τὸ ζ, καὶ δύο σσ, ποιεῖ τὴν τετάρτην συζυγίαν· τὰ δὲ τέσσαρα ἀμετάβολα, ἤγουν, λ. μ. ν. ρ, ποιεῖ τὴν πέμπτην· ἡ δὲ ἕκτη συζυγία τῶν ἄλλων βαρυτόνων ῥημάτων, διὰ καθαροῦ τοῦ ω γίνεται. Ἰστέον τοίνυν, ὅτι τὰ δεκαεπτὰ προειρημένα γράμματα, λέγονται σύμφωνα, διὰ τὸ συμφωνεῖν τοῖς ἑπτὰ φωνήεσιν, ἤγουν τὴν συλλαβὴν ἀποτελεῖν· τὰ δὲ ἐννέα τὰ ῥηθέντα λέγονται ἄφωνα, οὐ διὰ τὸ μηδὲ μίαν μηδαμῶς ἔχειν φωνὴν, ἀλλὰ διὰ τὸ κατὰ τὸ πλέον τῆς φωνῆς τρόπον ἀναλόγως ἐλαττοῦσθαι ἀπὸ τῶν ἡμιφώνων, ὅσον τὰ ἡμίφωνα ἀπὸ τῶν φωνηέντων. Ἐπιστέον ὅτι, τὸ κ μετὰ τὸ ν ἢ τὸ γ προσλαμβάνει τὸν φθόγγον τοῦ γ· ἔστι ἐν τῇ αὐτῇ λέξει, οἷον ἐνεγκεῖν· ἀνάγκη, ἔστι ἐν διαφόροις, ἀμέσως καὶ ἀδιαστάτως ἐκφερομέναις· οἷον, τὸν κύριον τὸν καιρόν· ἔστι τὸ γ πρὸ τοῦ κ ἢ πρὸ ἑτέρου γ, ἦχει ὥσπερ τὸ ν· οἷον, ἐσκεύασεν ἄγγελος· ἔτι τὸ π μετὰ τοῦ μ ἢ μετὰ τοῦ ν ἔστι ἐν τῇ αὐτῇ, ἔστι ἐν διαφόροις λέξεσιν ἀμέσως ἐκφερομέναις, ἔχει τὸν ἦχον τοῦ β γράμματος λεπτικοῦ· ὃν οὐκ ἄλλως ἂν εἶχεν· οἷον ἄμπελος· ἐν τῇ αὐτῇ λέξει· ἔμπυρος· ἐν διαφόροις δὲ λέξεσιν ἀμέσως καὶ ἀδιαστάτως ἐκφερομέναις, οἷον τὸν κόσμον τὸν τόπον· ὁμοίως τὸ π μετὰ τοῦ μ, ἢ μετὰ τοῦ ν, κραγεῖ τὸν ἦχον τοῦ δ συμφώνου λεπτικοῦ· ὃν οὐκ ἄλλως ἂν εἶχεν· οἷον, ἀντίχριστος· παρατηρητέον ὅτι τὰ αὐτὰ καὶ στοιχεῖα καὶ γράμματα καλοῦνται· ὅτι μὲν γράφονται, γράμματα καλοῦνται· ὅτι δὲ ἀναγινώσκονται, λέγονται στοιχεῖα. Ἄφωνος, ἄφθογγος. Ἀφῶντα, ψηλαφῶντα. Ἀφώρισται, ἀπηρτίσται. Ἀφωρισμένος, ἐκλελεγμένος· διακεκριμένος. Ἀφοσιωμένη, ἀπὸ θεοῦ τοῦ ὁσίου ἀφωρισμένη.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

α Χαΐα, ἡ πελοπόννησος, ἢ ἡ ἑλλάς· ὅθεν καὶ ἀχαιοί· ἐπαρχία δέ τις ἐστὶν ἡ ἀχαΐα, ὑφ' ἣν ἐστὶν ἡ κόρινθος. Ἀχαίας ἐπίθετον δήμητρος, ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν κόρην ἄχους· ὅτε περ ἐπιστέλλουσα ἀναζητοῦσα αὐτήν· λάκωνες δὲ, ἀγαθά· οἱ δὲ ἔρια μαλακά. Ἀχαίας, λύπας. Ἀχαΐζειν, ἑλληνίζειν. Ἀχαιίδα, ἐντελὲς ἐχθ· καθὰ καὶ τὸ ἀχαϊκός· τὸ δέ γε ἀχαΐδα καὶ ἀχαϊκόν, ὥς περ καὶ ἀχαΐα, παρὰ τοῖς ὕστερον ἀπέλαυσιν ἔπαθε, τοῦ κατὰ ἀκολουθίαν αἰολέων, ἃ ὑπερβάλλουσιν αὐτό. Ἀχαιάδαι, ταῖς θεσσαλαῖς· ἀπὸ ἀχαιοῦ τοῦ φθίου· ὅμηρος· Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ἕλληνες καὶ ἀχαιοί· καὶ ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' ἀχαιοί· δηλοῖ μὲν τὸ γυναῖκες, οὐκ ἔτι ἄνδρες· λέγεται δὲ παροιμία ὑπὸ τῶν παλαιῶν ὅμοιον τῷ, οὐ φίλιππος, ἀλλὰ φιλίππιον κεκράτηκε τῆς ἑλλάδος· ἔχει δέ τινα ὁμοιότητα πρὸς τὸν τοῦ θερσίτου λόγον, καὶ τὸ παρ' ἡροδότῳ ἐν τοῖς περὶ ἀρτεμισίας· ὡς οἱ μὲν ἄνδρες γυναῖκες, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες γεγόνασιν. Ἀχαιινέαι, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· ἀχαΐα ἐστὶ, τῆς κρήτης πόλις· ἐν ᾗ γίνονται ἀχαιινέαι λεγόμεναι ἔλαφοι, αἳ καὶ στραθιναῖαι καλοῦνται· αἱ δὲ κέρατα μεγάλα ἔχουσαι ἔλαφοι, κεράσται. Ἀχαιίνη, ἡ ἔλαφος· καὶ σκῦτος ἀμφιθύρου στικτὸν ἀχαιίνης. Ἀχαιμένης, ὁ ἥρως· ἀφ' οὗ καὶ οἱ πέρσαι ἀχαιμενίδαι· γέγονεν υἱὸς περσέως· ὠνόμασται δὲ, ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸν προπάτορα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀχαΐας· οὕτω νικόλαος. Ἀχαιινεβρὸν, ἐλάφου ἡλικίαν. Ἀχαΐνειν, παίζειν

τε μὴ δέ τι νοῆσαι αὐτὴ κλαλήτῳ αὐτὴ χθιζὸν, ὃ μὴ φραζόμεθ' ἄλεχρ. Ἀφραστύες, ἀπειρίαι· χίλιαι ἀνθρώπων.
Ἀφραστὰς, ἰσχυρὸς· κρύπτες. Ἀφραστος, ὁ ἔκατι παρὰ τοῖς παρασίτοις. Ἄφρειον, ἄφριζον ἀφρὸν ἐπιφέρον. Ἀφρήτωρ, ὁ συγγενῶν ἐστερημένος· καὶ ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος· ἀνέστιος ἐστὶν ἐκεῖνος, ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου. Ἤγουν τῆς πόλις, ἄπολις ἐστὶ καὶ μή τι θέμιν εἰδὼς, μήτε οἶκον ἔχων, ὅς ἐμφυλίου πολέμου ἐρᾷ. γίνεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἀφρήτωρ, ἢ παρὰ τὴν φρήτραν ἢ δηλοῖ τὴν τριττὺν, τουτέστι τὸ τρίτον τῆς φυλῆς, ἢ παρὰ τὴν φρατρίαν καὶ τοὺς φράτορας. σύστημα δὲ τοῦτο ἐν ἀθήναις, τοὺς τικτομένους ἀπογραφόμενοι, ὥστε φανεροὺς εἶναι ὅτι πολῖται εἰσί. καὶ ἔστι τῷ λόγῳ τούτῳ ἀφρήτωρ ὡς καὶ ἀπάτωρ γέγραπται, ὁ ἄπολις. ἦν δὲ κατὰ τὴν ἱστορίαν καὶ φράτριον τόπος ὡρισμένος, ἐν ᾧ αἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας συνήγοντο. καὶ φρατριάζειν ἀφυέστερον ἐλέγετο παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, τὸ εἰς ταυτὸ συνιέναι. ἐγράφετο δὲ καὶ φράτηρ διὰ τοῦ η, καὶ φράτωρ διὰ τοῦ ω, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς φρατρίας. Ἀφριόεν, ἀφρῶδες. ὡς τὸ, ἀφριόεν κυμαίνοντα περιστρέφουσα κύμεινον.
Ἀφρίοις, ἀθύραις. Ἀφρῖνον, πέλαρον, τὸ ἐκ τῶν ἑλκυσμάτων τῶν ἐρίων. Ἀφρὶς, μύρτον. Ἀφροσύνεια, ἢ παρὰ τὸ ἀφρὸν ἢ παρὰ τὸ ἀφραίνειν. ὡς ἀριστείδης. Τὰ μέρια γῆ, πᾶσι γίνεται ἀφροσύνη βροτοῖσιν. Ἀφροδισία ἄγρα. σοφοκλῆς δαναῒ. Γόνον τι μέλλων, κἀφροδισίαν ἄγραν· αἱ μὲν τοὺς πέρδικας· αἱ δὲ πρὸς τὸν καθαρμὸν ἁρμόζουσι. τὴν δὲ θήλειαν παλεύοντες, ἀγρεύουσι τοὺς ἄλλους. κακῶς δὲ χαίρει καθαίρουσι καὶ ἀρτίως, ἀλλ' οὐ πέρδικι. λέγει οὖν τὴν τῶν συῶν, διὰ τὸ καταφερὲς εἶναι τὸ ζῷον πρὸς συνουσίαν. κάπραινε γέ τοι καὶ καπραίνειν, ἀπὸ τούτου. δύναται δὲ, καὶ τὴν τῶν αἰλούρων δηλοῦν. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ζῷον, λίαν ἐπτόηται. Ἀφροδισιάζουσι, τὰ τῆς ἀφροδίτης πράττουσιν. Ἀφροδισιάζω, συνουσιάζω. βινῶ. συνακῶ. διαπαλεκλώ. ὀπύω. Ἀφρόδιον, ἡ ἀκαθαρσία, καὶ τὸ ἄξιον ἀποπλασίας. παρὰ τὸ ἀφορίζω, ἀφορίζιον, καὶ ἀφόριδιον. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀφρόδιον, τὸ ἀφορίζεσθαι ἄξιον. Ἀφροδίσιον ἰδίας, τὸ τῆς ἀφροδίτης εἶδος. Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐ δάκνει, παροιμία. ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὀμνυόντων πολλάκις, καὶ ἐπιορκούντων. πρῶτος δὲ ταύτης ἡσίοδος ἐμνήσθη. Ἀφροδίτη μενελάῳ τὸν ἀλέξανδρον εἰκάσασα, παρέσχεν. ἤτοι ἡ ἀπάτησε τὴν ἑλένην παραλογισαμένη τῇ ὁμοιότητι. τοῦτο δὲ φαίνεται παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ψ. ὅπου ἀποδ α τ δ, ἐμίγη. Ἀφροδίτη, ἡ ἐξ ἀφροῦ ἀναδῦσα, προταθὲν διχρόνου. οὕτω καὶ ὁ χίλιος ἐκ τοῦ χίω γίνεται. καὶ ὁ φίλις ἐπὶ πατρὸς καὶ ὁ φιτρὸς, ὅ ἐστι κορμὸς ἐκ τοῦ φύω. καὶ ἐκ τοῦ δύω δύσω, δεῖ οὖσα ἡ ὑγρασία. Ἀφροδίτη, ψίθυρος. Ἀφρόδιτος. θεόφραστος μὲν, τὸν ἑρμαφρόδιτόν φησιν. ὁ δὲ τὰ περὶ ἀμαθούντα γεγραφὼς, σχηματίζειν ἄνδρα, τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν κύπρῳ λέγει. Ἄφραι, ἀσύλληπτοι. καὶ ἄφραι, αἱ καρχηδόνιαι. ἀπὸ ἄφρου τοῦ τῆς λιβύης βασιλεύσαντος. Ἀφρολόγητον, τὸ φόρον μὴ τελοῦν. Ἀφρονῆσαι, ἄφρονα γενέσθαι. Ἄφρον κυρίως, θάλλον. καὶ ἀφρῶδες δὲ διαχώρημα ὡς ἀριστοφάνης. Πολὺς δέ μας κατὰ τὴν ἀφρός. Ἀφροντιστεῖν, καὶ ἀφροντιστος, οἱ δόκιμοι. οὐχ ἀμεριμνεῖν. οὐδὲ ἀμερίμνως ἔχειν. ἀπεριμερίμνως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀσκόπως. ἀριστοφάνης. ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας. Ἀφροντιστήσας, ἀμεριμνήσας ἢ ἀμελήσας. ἀπὸ τοῦ ἀφροντιστῶ. τοῦτο παρὰ τὸ φροντίζω, φροντίσω. καὶ μέλλοντα σημαίνει τὸν μετὰ περισπωμένης, φροντιστῶ. καὶ ἀφροντιστῶ.
Ἀφροντιστῶ, ἀλογῶ. Ἀφρὸς, ἄφρων. μωρός. ἀνόητος. ἀπὸ τῆς συγκρούσεως καὶ κοπῆς τῶν ὑγρῶν, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ λευκόν. φρὶξ δὲ, ἀφ' οὗ τὸ φρίττειν. ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάττης, ὅταν ὑπὸ τῶν κυμάτων τραχύνηται. διαφέρει δὲ τοῦ ἀφροῦ, τὸ τὸν μὲν ἀφρὸν εἶναι λευκόν. τὴν φρίκα, δὲ μέλαιναν. ὡς παρ' ὁμήρῳ. μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς. Ἀφρυσὸς, ποταμὸς μαγνησίας. Ἄφρων οἴεται, ἀντὶ τοῦ φαίνεται νομίζεται. ἄφρων δὲ καὶ ἄνους, διαφέρει. ἄφρων μέν ἐστιν, ὁ μὴ εἰδὼς τὸν ὄντως θεόν. ἀμύητος τῆς σοφίας. ἄνους δὲ, ὁ μὴ θέλων συνιέναι τὸ δέον. ὁ εἰδὼς μὲν τὸν θεὸν, περὶ τὰ ἴνια δὲ μόνον ἐπτοημένος, ἢ μὴ δὲ εἰς οὐράνιον ἐνοδεύων. ὡς τὸ, ἐπὶ ταυτὸ, ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Ἀφύα, εἶδος ἰχθύων. ἡ ὁ πηλὸς γένεσις, ὅταν παφυιλιώδης. συστῇ καὶ γίνεται μέλας, φύσει τινὶ ἀπορρέων εἰς ζῷα μεταβάλλεται πάμπολλα. ὕδει δὲ δέονται τροφῆς. ἀπόχη γεμὴν ἀγέλας περιλιχμᾶσθαι. ἄγρα δὲ αὐτῶν, εἴματα λεπτά. εἰς δὲ ἄλλων ἰχθύων θήραν, ἥκιστα. συμβαίνει δὲ τὴν ἀφύην τάχιστα ἕψεσθαι, ὅθεν παροιμία, ἀφύα ἐς πῦρ. ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων. ἐνικῶς. ἀφύη. πληθυντικῶς τὰς ἀφύας λέγομεν. λέγεται δὲ καὶ ἀφρὸς διὰ τὴν λευκότητα. ἔστι δὲ καὶ ἡ παρὰ πολλῶν λεγομένη ἐγγραυλις. καὶ ἀφύων τιμὴ τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἕψονται. καὶ ἀφύας φαληρικὰς τὰς μεγάλας. φαληρεὺς δὲ, λιμὴν τῆς ἀττικῆς. ἔστι δὲ γένη πλεῖστα. ἡ μὲν, ἀφρίτης λεγομένη ἥτις οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφροῦ, καὶ πολλοῦ ἰλυώσεως. ἑτέρα δέ ἐστιν ἡ λεγομένη κωβῖτις, ἣ γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ φερομένων κωβιῶν. ἐξ αὐτῆς δὲ ἕτεραι αἱ ἐγκρασίχολοι καλοῦνται καὶ ἄλλη ἥτις ἐστὶ γένος μαινίδων. καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος. καὶ ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων. καὶ ἀφύα, μεμβράς. Ἀφυώδης, τὸ ἀφύης χρῶμα τι ἔχον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀφύαι, αἱ ἐγγραυλαι. Ἀφύας, ὑποβολιμαίους κατ' ἀριστοφάνην. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ἑταιρῶν γυναικῶν ἀδελφῶν δύο. Ἀφύει, ἀπολευκαίνεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀφύη, ἰχθύδιον μικρόν. Ἀφυὴς, ἀμαθὴς. ἄπειρος. δυσχερής. ἐκ τοῦ φυὴ, ὃ σημαίνει τὸν τρόπον καὶ τὴν θέσιν. καὶ ἀφυὴς ὁ κακότροπος. καὶ ἀφυὴς, ὁ ἀμαθής. ἄπειρος. δυσχερής. Ἀφυΐα, ἡ πρὸς τὰ προκείμενα μαθήματα σκληρότης. Ἄφυκα, ἀκαλλώπιστα. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φυκάριον. ὃ βάλλουσιν αἱ γυναῖκες πρὸς φιλοκαλίαν, ῥοιδάριον. Ἀφύκτως, ἀναποδράστως. οὐ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. Ἀφύλλαις, ξηραῖς. Ἀφύλλοις στόμασι, ἄνευ ἱκετηρίας ἀριστείδης. Ἄφυλλον, λεῖον. ξηρόν. ἄνοζον. ψιλόν. Ἄφυλλος, αὐχὴν ἀδὲ ἀτρακτου. Ἀφύλλωτον πέτραν, ἄκαρπον. ἄδενδρον. ἀσυλλεοστετρίαν. Ἀφύξειν, ἀπαντήσειν. Ἀφυσάμενοι. τοῦ δὲ ἀφυσάμενοι. ὅ ἐστιν, ἀφύσαντες. ἢ ἀντλήσαντες. ἔστι καὶ ἐνεργητικὴ χρῆσις ἐν τῷ ἄφυσε χαλκός. καὶ ἐν τῷ ἠφύσσετο ἀφύξειν. ἐκ δὲ τούτων δῆλον ὅτι διφορεῖται ὁ μέλλων τοῦ ἀφύσσειν. ἀφύξω τῷ γ ὡς ἁρπάζω, καὶ ἀφύσω, ὡς ἁρπάσω. ἐξ οὗ τὸ ἀφύξειν, καὶ ἔφυσε, καὶ τὸ ἀφυσάμενος. Ἀφύσσαι, τὴν κοτύλην παραστῆναι. Ἀφύσγετον, τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετόν, παρὰ τὸ ἀφύω ἀφ' οὗ τὸ ἀφύσσω ὡς ὑλάω ὑλάσσω. ὀδύω ὀδύσσω, γίνεται ἀφύσγετος. ὡς ἀκούσω, ἀκουστός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀφύσγετος. ἢ παρὰ τὸ φαύζω φαυκτὸς, ὡς ἔχω ἑκτός. καὶ κατ' ἔνδειαν τοῦ σ, φυκτὸς καὶ ἄφυκτος. Ἄφυσσε, ἀπόλαβε. Ἀφύσσειν, ἐκ τοῦ

οὐ λέγεται ὡρισμένον διάστημά τινος, ἀλλὰ τὸ μὴ ἁπτόμενόν τινος. εἴτε πολὺ κεχώρισται τούτου, εἴτε ὀλίγον. Ἀφίστασι, σταθμῷ παραδίδωσιν. Ἀφίστων, ἀπέστρεφον· ἀπεκώλυον. Τοὺς δὲ βαρβάρους τῆς πολιορκίας ἀφίστων οἱ Ῥωμαῖοι.

Ἀφλάσαι, ἀπολέσαι. Ἄφλαστόν φασιν, οὐχὶ τὸ ἀκροστόλιον· διαφέρουσι γὰρ αἱ λέξεις. ἀλλὰ κατὰ Δίδυμον ὥς φησι Παυσανίας, τὸ ἐπὶ τῆς πρύμνης ἀνατεταμένον εἰς ὕψος, ἐκ κανονίων πλατέων ἐπικεκαμμένον, διήκοντος δι' αὐτῶν πλατέος κανονίου ὑπερεισμένου τούτῳ στυλίσκου, ὄπισθεν τοῦ κυβερνήτου· κρεμάννυται δ' ἐκ τῶν κανονίων καὶ τοῦ θρανίου ταινία, ἥτις παράσημον δηλαδὴ τῆς νεός. καὶ τινὲς μὲν τὸ ἄφλαστον ἐτυμολογοῦσιν ἀπὸ τοῦ μὴ ῥᾳδίως φλᾶσθαι· ἤγουν θλᾶσθαι κατὰ διάλεκτον ἀττικήν. ἀκροστόλιον δέ φασι, τὸ ἀπὸ τῆς πτυχῆς ἀνατεῖνον ξύλον, ἐπὶ τὴν πρῷραν. περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ φησὶν ὁ Δίδυμος, ὅτι τὸ λεγόμενον ἀκροστόλιόν ἐστιν, ἄκρος στόλος· στόλος ἐστὶ, τὸ ἀπὸ τῆς λεγομένης πτυχῆς ξύλον πλατύ. πτυχὴ δέ ἐστιν ὅπου οἱ ὀφθαλμοὶ ζωγραφοῦνται, καὶ τὸ τῆς νεὼς ὄνομα ἐπιγράφεται. ἕτεροι δὲ, καὶ τὸ στενὸν καὶ εἰς ὀξὺ λῆγον, στόλον φασίν. Ἄλλως. Ἄφλαστον· Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς λέξεσιν ἀποδέδωκεν ἄφλαστον, τὸ ἀκροστόλιον οὐκ εὖ· ἐπειδὴ τὸ ἀκροστόλιόν ἐστι τοῦ στόλου. στόλος δὲ λέγεται, τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πτυχῆς καὶ διῆκον ἄχρι τῆς πρῴρας ξύλον. πτυχὴ δὲ λέγεται ὅπου τὸ τῆς νεὼς ἐπιγράφεται ὄνομα. ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον τὸ ἄφλαστον, κατὰ τὴν πρῷραν. αὐτὸ καὶ τινὲς αὐτὸ παραδιδόασιν ἐπὶ τῆς πρύμνης λέγων· Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὔ τι μεθίει ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων. καὶ εἴρηται ἄφλαστον κατὰ συγγένειαν τοῦ φ πρὸς τὸ θ· ἄθλαστον· κατὰ ἀντίφρασιν· ἐπεὶ εὔθλαστόν ἐστιν. ἔστιν οὖν ἄφλαστον, σανίδιον κατὰ τὴν πρύμναν καὶ ἄφλαστον, αἱ ἄφλαστα καὶ φύουσαι ἐρυγγανόμεναι(?)· τὰ ἀκροστόλια τῆς νεώς, κατὰ ἀντίφρασιν· εὔθλαστα γὰρ κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ. ὃ καὶ λέγεται καὶ κορωνίς. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κρικίου τῆς θύρας. καὶ τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπικαμπὲς σχῆμα, ὅτε σημεῖον ποιοῦμεν. διαφέρει δὲ τῶν κορύμβων· ἄφλαστα μὲν λέγονται, τὰ πρυμνήσια· κόρυμβα δὲ, τὰ πρωρήσια. Ἀφλετῆρες, μαστοί· θηλαί. Ἀφλασμός, ὁ ἀφρὸς κατὰ αἰτωλούς. γίνεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφρισμὸς ἀμεταβόλου τοῦ ρ μεταβολῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἢ παρὰ τὸ φλέω φλασμός· καὶ ἀφλασμός· ὀξύνεται δὲ, ὅτι τὰ εἰς μος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τὸ σ, ὀξύνεται· μερισμός, ὁπλισμός.

Ἀφλοιῶ, ἀφλοῶ. Ἀφλυσμός, ἀφρός. Ἀφνειός, πλούσιος. δύναται καὶ ἀφνειότερος λέγεσθαι καὶ δῆλον ἐκ τοῦ, χερσὶν ἀφνειοτέραις παρὰ Σοφοκλεῖ. οὕτω καὶ ὁ θειότερος θεώτερος ἐν τῷ [illegible]. Ἀφνήμων, πλούσιος. παρὰ τὸ ἄφενος, γίνεται ἄφνος κατὰ συγκοπήν· ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα ἀφνῶ καὶ ἀφνήμων. Ἀφνιδία, αἰφνιδίως· ἄφνω. Ἀφνιδρόν, ἀκοίμητον. Ἀφνύει, ἀφνειοῖ· ὀλβίζει. Ἄφνω· παρὰ τὸ ἀφανὲς ὄνομα, γίνεται ἐπίρρημα ἀφανῶς. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποβολήν, ἄφνω καὶ ἄφνω, ἐξαίφνης· ἐξαπίνης· αἰφνίδιον· ἐξαπιναίως· ταὐτὸν σημαίνουσι. χρῆσθαι δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ τῷ ἀπροσδοκήτως. τάχα δὲ καὶ τῷ ἀέλπτως· καὶ ἐξ ἀπροσδοκήτου, καὶ ἀέλπτου· καὶ ἄφνω, χωρὶς προθέσεως· ἐξαίφνης μετὰ προθέσεως. Ἀφοβία, ἕξις καθ' ἣν ἀνέκπληκτοί ἐσμεν πρὸς φόβον. Ἀφοβόσπλαγχνος, ἄφοβος· τολμηρός. ἐπειδὴ ὁ φόβος ὥς φασιν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἐστίν. ἢ ὅτι ἡ καρδία ἐν τοῖς σπλάγχνοις, περὶ ἣν ὁ φόβος γίνεται. Ἀφόδια, ἐχθρά. Ἀφοδεῦσαι, ἀναχωρῆσαι. Ἄφοδος, ὁ ἔξω τῆς ὁδοῦ πορευόμενος· ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀναχώρησις θηλυκόν· ἔφοδος δὲ, ἡ ἐπέλευσις. Ἀφαίβαστον, ἀνακάθαρτον. Ἀφαιδεῖν, μὴ φροντίζειν. Ἀφαίνοις, ἀφόνοις· ὑγιεῖς. Ἀφασμός, ἀφρός. Ἀφόνητον, πλέως ἐξίτηλον καὶ ἀδόκιμον· χρὴ οὖν λίτρον λέγειν, ἢ λίτρου ἀφρόν. νίτρον τοῦτο αἰολεῖς μὲν ἂν εἴποιεν, ὡς καὶ οὖν ἡ σύνταξις διὰ τοῦ ν· ἀθηναῖοι δὲ, διὰ τοῦ λ λίτρον. Ἀφόπλισον, ἀπόδυσον. Ἀφοπλίζεσθαι, ἀφαιρεῖσθαι. Ἀφοπλίζονται, ἀπολύονται στρατείας. Ἀφόρδιον, ἡ ἀκαθαρσία· καὶ τὸ ἄξιον. Ἀφόρητον, ἀβάστακτον· δεινόν. Ἀφορία, βλάβη τῶν καρπῶν τῆς γῆς· ἀκαρπία. Ἀφόβιος, θρασύς· ἄπιστος. Ἀφοριάθη τι, μονωθῆναι ἐρημίας καὶ ἀφοριάθη πλείστα κύριος. Ἀφορμή· ὅταν τις ἀργύριον δῷ ἐν δίκῃ, ἀφορμὴ καλεῖται ἰδίως παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. Ἀφορμὴ ἐμοί, τῶν λόγων ἐκεῖνος γέγονεν. Ἀφορολόγητον, τὸ μὴ τελοῦν φόρον. Ἀφορῶντες, ἀποβλέποντες.

Ἀφέρτον, ἄχθιστον. Ἄφορος, οὐχ ὑπομένος τὴν λυκουργείαν ἀγωγήν. Ἄφος, ἡ τραγάκανθα. Ἀφοσιούμεθα, τὸ ὅσιον ποιούμεθα. Ἀφοσιοῦν, καθαίρειν. Ἀφοσιοῦται, πληροῦται ὅσιος ὁσιῶ, ἀφοσιῶ. Ἀφοσιοῦται, τὸ πληροῦται ἀπὸ τοῦ ὅσιος ὁσιῶ, καὶ ἀφοσιῶ, τὸ τὰ νενομισμένα ἐπὶ τῇ ταφῇ πληρῶσαι καὶ ἀφοσιούμενοι, τὸ χρέος. Ἀφοσιώσας, καθάρας ἢ ξενώσας ἢ τὴν ὁσίαν ποιῶν, ἢ τὴν κηδείαν ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην. ὅσιον λέγεται τὸ καθαρὸν τὸ ὀφειλόμενον ἢ ὁ μᾶλλον ἀφοσιούμενοι τιμῶντες· ἢ τὸ ὅσιον καὶ τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποιοῦντες. καὶ ἀφοσιῶ, τὸ καθαίρειν. Ἀφοσιώσασθαι, τὸ ὁπωσδήποτε ἀποδοῦναι καὶ θεραπεῦσαι τὸ ὀφειλόμενον. Ἀφοσιούμενοι, ἐν ἐκπληρώσει θεραπεύοντες· τιμῶντες. Ἀφοσιωμένοι, ἀνόσιοι· ἄποθεν τοῦ ὁσίου γεγενημένοι. Ἀφοσιώσεται, ἀπάρξεται ὁσίας χάριν. Ἀφοσίωσις, θυσία· καθιέρωσις. Ἀφοσιωσόμεθα, τὸ ὅσιον καὶ πρέπον ποιήσομεν. Ἀφόωντα, ψηλαφῶντα· ἀπὸ τοῦ ἀφῶ· ἀφάω· ἀφῶ· ἀφῶντα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ἀφόωντα. Ἀφραδίας μνηστῆρας, ἤγουν κακοφράδμονας καὶ κακοβούλους. ὅρα ὅτι ἀφραδίας ὀνομάσας, τοὺς μὴ νοήμονας· μὴ δὲ δικαίους, ἐνέφηνε τῇ φρονήσει τὴν δικαιοσύνην ἀκολουθεῖν. Ἀφραδέες νεκροί· κατὰ τοὺς παλαιούς, οἱ ἄφραστοι, καὶ ἀνεύρετοι· ἢ οἱ ἀσώματοι· τουτέστι· φρένας μὴ ἔχοντες· αἵ εἰσι κρεμαστῆρες τοῦ ἥπατος· ἢ ἄλλως· ἀφραδέες, νεκροί· ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ Τειρεσίου· ὃς μόνος ἐπέπνυτο. Ἀφραδία, ἐχθρά· πόλεμος· ἀδιαμέλητα· μωρά. Ἀφραδέως, κακοβούλως καὶ ἀσυνέτως. Ἀφραδία, ἡ ἀπαρέσκουσα ἐχθρά. παρὰ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἀδεῖν ἢ ἀπορία· ἀμηχανία. Ἀφραδίας φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος, τὴν ἀβουλίαν. Ἀφραδίῃσιν, ἀβουλίαις· ἀφροσύναις· καὶ ἀφραδέοντα, ἀσυνετοῦντα· καὶ ἀφραδέως, ἀνοήτως· ἀσυνέτως· ἀπείρως. Ἀφράδμων, ἀσύνετος ἀμαθής. Ἀφράζει, ἀφραίνει· ἀσυνετεῖ· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀφραίνω, μωραίνω· παραπαίω· παρὰ τὸ φρονεῖν· ἐκ τοῦ φρὴν φρενὸς φρενῶ, καὶ ἀφραίνω· καὶ ἀφραίνοντα, ἀφρονοῦντα· ἀσυνετοῦντα. Ἄφρακτος φίλων, οὐ πεφραγμένος καὶ τετειχισμένος ταῖς φίλαις, διὰ τὸ ἀπαντῆσαι καταλιπεῖν σε. Ἄφρακτος, ἀφύλακτος. Ἀφράκτοις ἀκοαῖς, τὰς μὴ ἐχούσας περιβολάς. Ἄφραστον, ἀνεκδιήγητον· ἄρρητον. Ἀφράστως, ἀσυνέτως. Ἄφραστοι, ἀπρονόητοι· ὡς

[illegible] καὶ [illegible] τῆς εὐθείας [illegible] γίνεται ἐκ τοῦ [illegible], ὃ σημαίνει τὸν λάθρον, [illegible] καὶ ἀφινιάζω.
Ἀφινίζειν, ἐχαρίζετο. Ἀφιππαστὰς, [illegible]. Ἀφαρξάς, μακρά. Ἀφαιρέθην, ἐκ τοῦ ἀφαιροῦμαι [illegible] ὠφειλεν εἶναι, ἀφῃρέθην. Ζητεῖ τὸν κανόνα ἐν τῷ καθαιρέθην. Ἀφήρημαι, ἐστέρημαι. Ἀφῄρηνται οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκείνου, ἢ ἐκείνῳ. Ἀφ' οὗ, [illegible] ἐξ οὗ. Ἀφάσσεσθαι, ἅψασθαι. Ἀφύσσειν ἐς τὸ αἰγαῖον ἡμᾶς φασίν· οὕτως ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ [illegible] ἡμᾶς εἰς τὸ αἰγαῖον· καὶ μεταβατικῶς, ἀφῆκε τὴν ναῦν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀφήτωρ, ὁ ἀπόλλων [illegible] ὁμοίως [illegible], ἢ μαντευόμενος [illegible] ἢ τοξικὸς, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως. Ἀφήτορος, προφητεύοντος [illegible]. Ἄφθα, [illegible] ἕλκωσις [illegible] φθόη. Ἀφθίβορος, ὁ βορεὰς ἐσθίων. Ἄφθιτον, ἄφθαρτον θεῖον [illegible] τὸ μὲν ἀθάνατον [illegible] φιλόσοφοι [illegible] ἄφθιτον, [illegible] ἄψυχον. Ἀφθίτους [illegible]. Ἀφθονία, [illegible] καὶ κακία. Ἄφθονον, πολὺ [illegible]. Ἀφθόνους, [illegible] ἄλλας. Ἀφιᾶσι, τὸ ἐλευθεροῦσι· [illegible] ἐκ τοῦ ἵημι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἱεῖσι· καὶ ἱᾶσι, καὶ [illegible] συναιρέσει, [illegible] καὶ ἀφιᾶσι, [illegible].
Ἀφίεμεθα, [illegible] ἴημι [illegible] πληθυντικῶν ἵεμεθα, καὶ ἀφίεμεθα. Ἀφιγμένος, παραγίνομενος. [illegible]. Ἀφιδήσας, [illegible]. Ἀφίδια, [illegible] ὅθεν ἀφιδναῖος. Ἀφίδρυμα, ἱερὸν [illegible]. Ἀφιδρύματα, τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα. Ἀφίει, ἐκ τοῦ ἵω [illegible] ὁ παρατατικὸς, ἵουν, ἵεις, ἵει· [illegible], ἀφίει. Ἀφίει [illegible] ἀφίημι· ὁ παρατατικὸς, ἠφίουν [illegible] ἀφίει λέγεται μὲν οὖν ἠφίει, [illegible] βέλος, καὶ τοῦ ἀπολύειν, καὶ τοῦ [illegible] διαδόχους [illegible] ἠφίει εἶναι, [illegible]. Ἀφίεμαί σε τοῦ χρέους, ἀντὶ τοῦ [illegible] αἰτιατική· [illegible]. Ἀφίεμαί σοι, ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῦμαι διὰ σοῦ· ἀφίεμαί σου, ἀντὶ τοῦ ἀφίσταμαί σου. Ἀφίεμεν [illegible] ἐκ τοῦ ἵημι· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἵεμεν· [illegible] ἀφίεμεν· ἀφίετε. Ἀφιέναι, ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ [illegible] καὶ ἀπολύω, [illegible] ἀφιέναι. Ἀφ' ἱερῶν· οὕτως ἐλέγετο γράμματα ἱερὰ, [illegible]. Ἀφιερισμένα, [illegible] κεκαθαρισμένα. Ἀφιερῶσαι, [illegible] καθιερῶσαι. Ἀφιερωμένα, [illegible] ἀνακείμενα. Ἀφιέρωσεν, [illegible] τῷ θεῷ. Ἀφιζάνω, ἀπανίσταται τῆς καθέδρας. Ἀφιζάνειν, ἀποκαθίζειν. Ἀφίημι [illegible] καὶ ἀπολύω· οἷον ἀφίημί σε ἐλεύθερον· καὶ ἀντὶ τοῦ καταλείπω· οἷον, ἀφίησι τοῖς [illegible] ἐν διαθήκαις· [illegible] καὶ ἀντὶ τοῦ πέμπω· οἷον ἀφίημι βέλος· καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible] γνώσκω [illegible] ὑπό τινος· [illegible] οἷον ἀφίημι τὴν τῶν λόγων σπουδὴν· [illegible] τὰ πράγματα· καὶ ἀφίημι τὴν [illegible] τῆς τροφῆς.
Ἀφίημι, παραιτοῦμαι [illegible] ἀπολείπω [illegible]. Ἄφθαρτον κυρίως, τὸ ἀπαθὲς καὶ ἄϋλον, καὶ ἀψηλάφητον· ἄφθαρτον [illegible] βλάβεται [illegible] τὸ καθαρὸν καὶ ἀνώλεθρον, καὶ ἄτρεπτον, τὸ δὲ [illegible] σῶμα τοῦ χριστοῦ [illegible] ὕλας καὶ τὰ λοιπὰ [illegible] σῶμα καὶ ὕλης [illegible] ἐκ ζώων νεκρὸν γέγονε· [illegible] ἀκούσῃς διδασκάλου λέγοντος ἄφθαρτον τὸ σῶμα τοῦ χριστοῦ ὑπάρχειν [illegible] σταυροῦ, νόησον ὅτι κατὰ τὴν φθορὰν τῆς ἁμαρτίας λέγει τὸ ἄφθαρτον, ἤτοι ἀμίαντον· καὶ οὐ κατὰ [illegible] τῶν ἡμετέρων σωμάτων. Ἀφθάς, ὁ διόνυσος [illegible]. Ἄφθιτον, τὸ ἄφθαρτον. Ἄφθιτα, [illegible] φθονούμενα· καὶ τὰ πολλά. Ἀφικάνει, παραγίγνεται. Ἀφικέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν· ἐφικέσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ φθάσαι [illegible]. Ὡς τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν. Ἀφ' ἱκετηρίας, [illegible] ἔλεγον. Ἀφικέτο, [illegible]. Ἀφικλᾶντο, [illegible] ἀπελθόντο. Ἀφικνεῖται, [illegible] ὑπισχνεῖται· ἀφικνεῖται δὲ, καὶ ὑπέχεται, [illegible] οὐ γὰρ εὑρίσκεται [illegible] ἀφίκεται· καὶ ὑπέχεται· οὐδὲ ἀφίκομαι καὶ ὑπέχομαι ἀλλὰ ἀφικνοῦμαι καὶ ὑπισχνοῦμαι. Ἀφικνοῦμαι, [illegible] καὶ ἐφικνοῦμαι, ὡς ὑπισχνοῦμαι καθικνοῦμαι [illegible] καθικνοῦμαι τῆς κεφαλῆς τῇ ῥάβδῳ [illegible] ἀφίξομαι· ἀφίκωμαι ἀλλὰ [illegible] ἀφίκωμαι καὶ [illegible] μέλλοντος ἀφίξομαι καὶ ἐφίξομαι· ἀφίξομαι, ἀντὶ τοῦ ἐλεύσομαι· ἐφίξομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἅψομαι· καὶ ἀφικνοῦμαι, καὶ βαδίζω πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ὅσα τῆς [illegible] σημασίας ἔχονται [illegible] ἔρχομαι [illegible] παραγίνομαι [illegible]. Ἀφικνούμενος, παραγινόμενος. Ἀφικόμενοι, παραγινόμενοι. Ἀφίκομαι, ἀφίγμαι. Ἀφῖκται, παραγέγονε καὶ ἀφικόμενος, παραγενόμενος. Ἀφικτὴν, ἀκάθαρτον [illegible]. Ἀφίκτορα, [illegible] ἱκέσιον Δία. Ἀφικτρὸς, ἀκάθαρτος· μιαρός. Ἀφίκου, [illegible] ὁ παθητικὸς [illegible] ἀόριστος ἱκόμην, ἵκου καὶ ἀφίκου. Ἀφιλέταιρος, ὁ ἐχθρωδῶς πρός τινα διακείμενος. Ἀφιλής, καθαρός· ὑγιής· ὁλόκληρος. Ἀφιλία, καρτερία. Ἀφιλακτήμονες, ἀσελγήμονες. Ἀφιλότιμος, [illegible] ὁ μὴ [illegible] τοῖς καλοῖς [illegible] βουλόμενος. Ἀφιμάτωσαι, ἀποδῦσαι. Ἀφινάζει, ἀφίξεται· παραγίνεται. Ἀφίξαι, μετὰ [illegible] συντάσσεται· οἷον ἀφίξαι γελᾶν· ἀφίξαι γελάσαι· καὶ [illegible] συντάσσεται· οἷον, ἀφίξαι ἡμῖν· καὶ ἀφίκετο ἡμῖν τὸ [illegible] τῆς πρὸς [illegible]· οἷον, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἀφίκετο ὡς τὸν θεόν· [illegible] πρὸς τὸν θεόν. Ἀφίξεις, ἐλεύσεις· ἔφοδος· παρουσία. Ἀφίξομαι καὶ ἔδος [illegible] ἄριστον, [illegible].
Ἀφίππου, ἀπείρους ἔχοντας ἱππικῆς. Ἀφ' ἵππων μάχεσθαι [illegible] πεζοὺς [illegible] χωρὶς [illegible] καὶ πεζῇ· [illegible] ὡς ὁ ἀφ' ἵππου μαχόμενος, [illegible] λέγεται [illegible] ἀφ' ἵππων μαχόμενος [illegible] χαίρων. Ἀφίσταμαι, ἀπαλλάττομαι. Ἀφίσταμαι, τὸ ἀπέχω· συντάσσεται [illegible] ἀφίσταμαι τοῦ ἱεροῦ· [illegible] τῶν πραγμάτων, ἀντὶ τοῦ μακρὰν εἰμί· ἀφίσταμαι, [illegible] παρὰ χωρῶ· συντάσσεται [illegible] δοτικῆς [illegible] οἷον ἀφίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ· ἀντὶ τοῦ παραχωρῶ σοι· καὶ ἀφίσταμαι [illegible] κάλλιον, [illegible] παραχωρῶ. Ἀφίσταμαι, τὸ μακρὰν καὶ πόῤῥω γίνομαι. Ἀφίσταται, τὸ [illegible] καὶ ἀπέχεται καὶ δέχεται καθὸ καὶ πίνδαρος, χρυσέας [illegible] ὑφίσταται καὶ τὸ ὑπισχνεῖται καὶ ἐπαγγέλλεται· καὶ ἀφίστασθαι

ἔω τὸ ἄφρον ἔτι πλεκῶ. δὲ σοὶ ἡ ὅ ὅλος. πληροφόρος γὰρ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἐνιαυτός. ἢ παρὰ τὴν ἕνωσιν τῶν τεσσάρων ὡρῶν, ἢ τῶν κατ᾽ αὐτὸν ἔργων. ἢ καὶ ἀπὸ τῆς παρὰ τρεῖς ἑνός. ἵνα κατὰ τὴν ἕνωσιν ἡ αὐτὸς ἐν βοῦς. μόσχος. μονόκερως. βοῦς μὲν διὰ τὸ κατὰ βόας ἐργατικοὺς τῆς φύσεως. μόσχος δέ, διὰ τὸ νεάζειν, ἐφ᾽ ἃς ποιεῖ. μονόκερως, διὰ τὸ μοναδικὸν καὶ ἐπικοινόν τι κατ᾽ ἐνέργειαν τοῖς μερικοῖς καιροῖς. ἔτι ἰστέον ὅτι διαφορεῖται ἄφενος κατὰ τὸ γένος. ἡ ὅμηρος μέν, οὐδέτερος προάγει ἀλλ᾽ ὁ λέγων ἄφενος. καὶ οὐ τὸ ἀφύξειν. εὕρηται δὲ παρά τισι καὶ ἀρσενικῶς ὁ ἄφενος. Ἀφέξει, ἀποκωλύσει. ἀποστήσει. παύσει, ἐκ τοῦ ἔχω, ἀπέχω. ἀφέξω. Ἀφέξομαι, παύσομαι. Ἀφέξονται. παύσονται. Ἀφεος, ἄφωνος. Ἀφέξω χεῖρας, ἀντὶ τοῦ κωλύσω. ἀπ᾽ ἐναντίας τὸ ἀπέχειν δεῖ, πρὸς τὸ προσέχειν. ἐπεὶ τὸ ἀπέχειν μέν, τὸ πόρρω ἔχειν. προσέχειν δέ, τὸ ἐγγὺς ἔχειν. Ἀφέρεμα, ἀνάθημα. δῶρον ξένιον. Ἀφέριστα, ἄχθιστα. Ἀφεριστότερος, ὁ ἀκαλλώπιστος. Ἀφερπύσαι, βαδίσαι. Ἀφερτά. οἱ ἀφερτὰ δ᾽ ἀφερτά. ἀπὸ τοῦ φέρω. γίνεται φερτὸς καὶ φερτὰ καὶ ἀφερτά. ἐκ δὲ τοῦ φερτός, προφερέστερος, τὸ συγκριτικόν, καὶ προφερέστατος. Ἀφέρτεροι, ἥσσονες. Ἀφερτέροις, πολυφερτέροις. ταχυτέροις. Ἀφέρτερος, ἀφόρητος. Ἄφες. ἵημι. ὁ μέλλων ἥσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν. ἡ μετοχὴ, εἷς ἕντος. καὶ τὸ προστακτικὸν ἕς. ὁ κανὼν. πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέπουσα εἰς θι, τὸ προστακτικὸν ποιεῖ. χωρὶς τοῦ ἕς, θές, καὶ δός. Ἀφίεσθαι, ἀποχέεσθαι. Ἄφεσις, ἀπόλαυσις. συγχώρησις. καὶ ἄφεσις, καὶ ὕσπληγξ, ὅθεν ἀφίενται οἱ ἵπποι εἰς τὸν δρόμον. λέγεται καὶ γραμμή, καὶ βαλβίς. περὶ ὃ καμπτοῦσι, νύσσα καὶ καμπτήρ. ἵνα δὲ παύονται, τέλος. καὶ τέρμα. καὶ βατήρ. ἐνίοτε δὲ καὶ βαλβίς. Ἀφέσιος Ζεύς, ἐν Ἀργεῖ τιμᾶται.

Ἀφεσταίη, κρειττότερον ἐσχηματίσται. καὶ ἔστι μὲν κοινὸν καὶ συνήθες αὐτῆ ἀλλ᾽ οὖν, τὸ ἀποσταίη. τὸ μέντοι ἀφεσταίη, φίλτερον ὁμήρῳ. ἀλλὰ ποιητικώτερον. Ἰστέον δέ, ὡς ἀπὸ τοῦ τέτλαθι καὶ τὸ τετλαίη σύστοιχα. ὡς τὸ οὐδ᾽ ἂν ἐμοὶ γε τετλαίη καὶ κύνος ἀπὸ τοῦ [illegible] ἑσταίη. καὶ ἀφεσταίη. ὡς τοῦ μὲν ἕσταθι, χρῆσις ἐν χ τῆς ὀδυσσείας. τοῦ δὲ ἀφεσταίη, ἐν ψ τῆς ὀδυσσείας. Ἀφεστακέναι, ἀποσταλκέναι. Ἀφεστάναι, τοῦ διεστηκέναι διαφέρει. ἀφεστάναι μὲν λέγεται, ὅταν μεῖζον ἀπέχωσι. διεστηκέναι δέ, τὸ κεχωρίσθαι τῇ γνώμῃ πλησίον ὄντα. Ἀφεστᾶσιν, ἑστήκασιν. καὶ ἐν συγκοπῇ, ἑστᾶσιν καὶ ἀφεστᾶσιν. Ἀφέστατε, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφεστήκατε. διὸ καὶ δασύνεται καὶ ἀφέστατε, ἀπεῖναι καὶ χωρίς. ἑστήκατε οὖν, καὶ κατὰ συγκοπήν, ἕστατε καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀφέστατε. Ἀφεστηκώς, ἐμμανής.

Ἀφεστίς, ἀπαθός. Ἀφ᾽ ἑστίας ἀρχόμενος ἤγουν ἐκ τῶν κρειττόνων, ἢ ἐκ τῶν οἰκείων. μετῆκται δέ φασιν ὁ λόγος, ἐκ τῶν ἱερῶν. ἔθος γὰρ ἑστίᾳ πρῶτον ἀπάρχεσθαι. ἀπὸ τῆς ἑστίας δὲ γίνεται ἑστιᾶ. ὅθεν κατὰ τοὺς παλαιούς, οἱ θεωρίδες ἑστιάδες λέγονται. Ἀφ᾽ ἑστίας ἀρχόμενος. ἐν ταῖς σφηξίν, ἀφ᾽ ἑστίας ἄρχονται καὶ οὕτως ἐκ τῶν θεῶν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ εἴπεν ὁ θεράπων. σήτας, ἀντὶ τρέφω τινά. ἀντὶ γὰρ τοῦ χοιροκομείου μέλλει δικάζειν ὁ φιλοκλέων κατὰ δικάζειν ὡς φιλόδικος. ἔστι δὲ παροιμία, τὸ ἀφ᾽ ἑστίας ἄρχου. μετῆκται δέ, ἀπὸ τῶν τὰ ἱερὰ καθιεμένων τῇ γὰρ ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ἔθος ἦν ποιεῖσθαι. μῦθον δὲ συνέθηκεν ἀριστοφάνης οὕτως ἔχοντα. μετὰ γὰρ τὸ κρατυνθῆναι τὴν τῶν τιτάνων ἀρχήν, τὸν δία δεξάμενον τὴν βασιλείαν ἀντιτρέπειν ἑστίᾳ λαβεῖν ὅ τι βούλοιτο. τὴν δέ, πρῶτον μὲν παρθενίαν αἰτήσασθαι μετὰ δὲ παρθενίαν, ἀπαρχὰς θυομένων αὐτῇ γενέσθαι πρώτῃ, παρὰ τῶν ἀνθρώπων. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ πλάτων ἐν εὐθύφρονι. Βουλοίμην ἂν ὦ σώκρατες, ἀλλ᾽ ὀρρωδῶ, μὴ τοὐναντίον γένηται. ἀτεχνῶς γὰρ ἀφ᾽ ἑστίας δοκεῖ μοι ἄρχεσθαι κακουργεῖν τὴν πόλιν, ἀντὶ χειρῶν ἀδικεῖν. Ἀφέστιος, ὁ ἔξωθεν τῆς οἰκίας. καὶ ἀφ᾽ ἑστίας, ἀπὸ τῆς οἰκίας. Ἀφεστώς, ἀφεστηκώς. Ἀφέται, τόπος ἐν ἀθήναις. ἔνθα ὁ στόλος τοῦ ξέρξου ἐναυάγησε, διὰ λιμένα ἐπιτηδειότατον. Ἀφέτης, ἀφήκασιν. Ἀφετηρία, ἀρχὴ ἡγεμονία. ἢ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἱπποδρόμου. καὶ ἄφετος, πᾶσα ἀρχή. ἢ τὸ κάγκελον. Ἀφετήριον, τὸ πετρόβολον ὄργανον. Ἄφετοι, αἱ ἱερόδουλοι καὶ ἀπολελυμέναι. Ἀφθεὶς τὸν πρακτόν, ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ φλεχθείς. Ἀφθίζομαι, παύσομαι. Ἀφθιτος, ἀδάνατος. Ἀφεψάλου, αἰθαλωτικῆς ἀπὸ λαμπροῦ. Ἀφεψεῖν, βλάπτειν τρίχα. Ἀφεψιασαμένη, ἀφομιλοῦσα. Ἀφέωκα, ἀφεῖκα. ἐλλείπει τοῦ ι καὶ πλεονασμὸς τοῦ ω. Ἀφέωνται, ἐκ τοῦ ἀφεῖνται ἀφέωνται καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω ἀφέωνται. ἀφίημι. ἀφήσω. ὁ παρακείμενος, ἀφεῖκα. οἱ ἀττικοί, ἀφέωκα. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἡνίκα πλεονάζουσι τὸ ε κατὰ τὸν παρακείμενον, τότε καὶ τὸ ε τρέπουσι [illegible] εἰς ω. ὁ παθητικός, ἀφέωμαι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀφέωνται. Ἀφή, ψηλάφησις. ἡ χείρ. καὶ ἡ χροιὰ τῆς λέπρας. καὶ αὖθις ἡ αἴσθησις. Ἀφηβηκέναι, γηράσαι. Ἄφηβος, ἀπαθής. Ἀφηγεῖσθαι, ἡγεῖσθαι προηγεῖσθαι. ἑαυτόν. καὶ αὖθι προσδιαστολῆς καὶ ὁδηγίας λαμβάνεται, παρὰ τοῖς ὕστερον. Ἀφηγή, ἀρχαῖς. Ἀφηγήμων, ὁ ἀφηγούμενος ὁδοῦ. ὁδηγός. Ἀφηγητής, ὁμοίως. Ἀφήγησις, διήγησις. τὸ αὐτὸ καὶ ἀφηγοῦμαι, καὶ διηγοῦμαι. ἀντὶ τοῦ ἐξέρχομαι, ἀφήγημα. καὶ διήγημα. ἀττικῶς μέντοι δεῖ γράφειν, ἀφηγοῦμαι. ἀφήγησιν δὲ κοινῶς. καὶ διήγησιν ἀττικῶς. διηγοῦμαι δὲ κοινῶς. ἀφήγημα δὲ καὶ διήγημα, ἀμφότερα κοινῶς γράφονται. Ἀφηδοῦσα, μεταστρέφουσα. Ἀφῆκα, ἀόριστος πρῶτος διὰ τοῦ η γράφεται. ἐκ τοῦ ἵημι. μέλλων ἥσω. ἀόριστος πρῶτος ἧκα. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀφῆκα. τούτου τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἀφῆκαν. Ἀφῆκε βέλος, ἀντὶ τοῦ ἐπέμψεν. φωνὴν δὲ ἀφῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἐξενήνοχε. μέλος δὲ ἀφῆκεν. καὶ κιθάρας, ἀντὶ τοῦ ἤχησεν. καὶ ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, οὐκ ἔφηκεν. Ἀφηκές, ἀνηθές. Ἀφήλατο, ἐπήδησεν. ἐκ τοῦ ἅλλομαι. Ἀφηλικέστερον, ἀντὶ τοῦ πρεσβύτερον λέγουσιν ἴωνες. Ἀφήλικα, τὸν πρεσβύτην. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει, ἀντὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδός. ὃν ἔδει φυλάττεσθαι. Ἀφήλικες, οἱ τὴν ἥβην μὲν ὑπερβάντες. ἢ τέλος δὲ τῶν εἴκοσι πέντε ἐνιαυτῶν. ὧν προΐστανται κουράτορες. Ἀφῆλιξ, λέγουσιν οἱ ῥήτορες. τοὐναντίον γάρ, ἢ δεῖ χρῶνται. τὸν μὲν γὰρ πρεσβύτερον, ἔφησαν ἀφήλικα. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας χρῶνται. Ἀφημαρτεν ἀπέτυχεν. Ἀφ᾽ ἡμέων, ἀφ᾽ ἡμῶν. Ἀφήμενος, πόρρω καθήμενος. Ἀφημάσσοις, ἀγροικίας. Ἀφημίζεσθαι, ἀθερίζεσθαι. Ἀφημων, ἀνώνυμον ἀκλεεῖς. Ἀφήμονες, ἄρρητοι. οὐκ ὀνομαζόμενοι. Ἀφημοσύνης, ἀγροίκοις. Ἀφ᾽ ἡμῶν, ἀπὸ τῶν ἡμῶν. Ἀφήμως, ἐν κόσμῳ ἡσυχῇ. Ἀφηνα, ἥκοντα. Ἀφῆναι, τὸ τοὺς ἑαλισμένους σφαλεῖς ταῖς χερσὶ τρίψαι. Ἀφηνιάζειν δεῖ,

λω, ὡς μάθλη, μαθλάσσω· καὶ ἀφάσσειν ὁμοίως. Ἀφασία, ἀφωνία· ἔκστασις· στέρησις· σιωπή· ἀναυδία· ἀμουσία.
Ἀφασσόμενος, ψηλαφῶν. Ἀφάσσων κεῖται παρὰ Λυκόφρονι, ψηλαφῶν. Ἀφατῖλες, μαστοί· θηλαί. Ἄφατον, τὸ ἀ-
μύθητον καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον· ἤγουν μεῖζον· ἄφατον καὶ ἄρρητον καὶ ἄλεκτον, περὶ οὗ οὐ δυνατόν τις εἰπεῖν· ἀδιήγητον.

Ἄφατος, ὡς φρόνιμος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· ἀφάτως φησὶ καὶ μεγίστως φροντίζει· ἢ ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀφαυανθήσο-
μαι, ξηρανθήσομαι. Ἀφαυρά, ἀσθενῆ· ἀμαυρότερα· ἢ κουφότερα. Ἀφαυρός, ἀσθενής· ἄγαν παῦρος· καὶ ὀλίγος κα-
τὰ δύναμιν· ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω, ὁ μέλλων φάσω, γίνεται φαρός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄφαρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ,
ἀφαυρός· ὁ μὴ δυνάμενος δι' ἀσθένειαν λέξαι· ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω γίνεται παρ[illegible] φάω· οἷον, φάε δὲ χρυσόθρονος·
καὶ ἐξ αὐτοῦ, φάρος ὄνομα· καὶ κατὰ στέρησιν, ἄφαρος καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀφαυρὸς ὁ ἀτελὴς καὶ ἀλαμπής. Ἀφαυ-
ρότατος, Ὅμηρος· Ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλεν ἀχαιῶν· νοητέον ἐξ ἐναντίου τὸ, ἀλλ' ὁ ἀνδρειότατος· εἴωθε γὰρ ὁ ποιη-
τὴς ἐν πολλαῖς τῇ ἀποφάσει ἀντιστρέφειν τὸ ἐναντίον· ὁποῖόν ἐστι τὸ, Οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς· ἀλλὰ δηλα-
δὴ ἐλυπήθη· διὸ καὶ ἐδάκρυσε· τοιοῦτον καὶ τὸ, οὐκ ἐχολώσατο θυμῷ ζεύς· ἀλλὰ δηλονότι ἐχάρη. Ἀφάψας, ἐκδήσας·
κρεμάσας. Ἀφάψαι, προσκολλῆσαι· σαυδῶσαι· μῖξαι. Ἀφέδιτος ἡμέρα παρὰ Λάκωσιν, ἐν ᾗ θύουσιν. Ἀφεδρῆ,
ἀποπαίζει. Ἀφεδρὼν, ἀναυδῆ. Ἀφεδρεῦσαι, ἀντὶ δίφρῳ καθίσαι. Ἀφίδρω, ἀκαθαρσία. Ἀφεδράτες, σέλλαι· σελ-
λάρια· σωτήρια· ἀναγκαῖα. Ἀφίη, ἐκ τοῦ ἀφῶ· ἀντὶ τοῦ πέμψῃ, κατὰ πλεονασμὸν σωώθη τοῦ ε· ὃ καὶ ἤσει ἔφη ὁ ποιη-
τής· οὕτως ἐν τῷ ἀφέωνται πλεονάζει τὸ ε. Ἀφεθῆναι, ἀπολυθῆναι. Ἀφέθησαν, ἀφίημι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων ἀ-
φήσω· ὁ παρακείμενος, ἀφεῖκα· ὁ παθητικὸς, ἀφεῖμαι· ὁ ἀόριστος, ἀφείθην· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι ἀφέθην, ὡς παρέθην.

Ἀφειδὴς, ὁ ἀνελεήμων. Ἀφειδήσας, μὴ φεισάμενος· ἢ παριδὼν· ἢ καταφρονήσας. Ἀφειδήσασα, ἀφροντιστήσασα.
Ἀφειδία, καρτερία. Ἀφεῖεν, συγχωρήσαιεν. Ἀφεῖκα, τὸ ἀττικόν· τὸ δὲ ἀφέωκα δώριον. Ἀφεικώς, μετοχή·
καὶ ἀφεικέναι, ἀπαρέμφατον· ἐκ τοῦ εἶκα παρακειμένου· τὸ δὲ εἶκα, ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω. Ἀφειλάμην, καὶ ἀφείλα-
το, ἀλέγοντι· ἁμαρτάνουσιν· δέον λέγειν διὰ τοῦ ο· ἀφειλόμην καὶ διὰ τοῦ ε ἀφείλετο· τοῦ γὰρ ἁπλοῦ ῥήματος ὄντος εἱλό-
μην εἵλου, ἐξ ἀνάγκης τὸ σύνθετον ἐφύλαξε τὰ βραχέα· τό, τε, καὶ τὸ ο· μόνως οὖν ἐστέον, ἀφειλόμην, ἀφείλετο.
Ἀφείλατο· ὅσοι διὰ τοῦ λα λέγουσιν, ἀχθημονοῦσι· δέον διὰ τοῦ λε λέγειν, ἀφείλετο καὶ ἀφειλόμην διὰ λέγειν διὰ τοῦ ο· καὶ
μὴ διὰ τοῦ α. Ἀφεῖλεν, ᾖρεν· ἔκοψεν. Ἀφείλετο, οὐκ ἀφείλατο· καὶ προεῖπον καὶ πάντα τὰ ὅμοια· ἐφ' ὧν καὶ τὸ δεύ-
τερον πρόσωπον διὰ τῆς ου συλλαβῆς, καὶ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ ο· ἐφ' ὧν δὲ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ α, τὸ μὲν δεύτερον διὰ τοῦ ω· τὸ δὲ
τρίτον πάλιν διὰ τοῦ α· οἷον, ἐκρινάμην ἐκρίνω ἐκρίνατο· ἐγραψάμην, ἐγράψω, ἐγράψατο· ἀλλὰ δὲ τῶν πρώτων, εἱ-
λόμην εἵλου εἵλετο· ηὑρόμην· ηὗρου, ηὕρετο. Ἀφείλοντο, ἀπεστέρησαν· ἐξέσπασαν· ἀνέσπασαν. Ἀφεῖμαι, ἀντὶ τοῦ ἀπολέλυ-
μαι· καὶ ἀφεῖσαι, καὶ ἀφεῖται· καὶ ἀφειμένος, καὶ ἀφεῖθι γράφεται· καὶ φοινικῶς συντάσσεται· κανονίζεται δὲ τὸ ἀφεῖμαι
εἰ μὲν ἐστὶν ἀλλὰ ἐνεστῶτος, οὕτως· ἵημι τὸ πέμπω· καὶ ἀπολύω· καὶ ἀφίημι τὸ παθητικὸν, ἀφίεμαι· καὶ κατὰ μετάθεσιν
καὶ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον, ἀφεῖμαι· εἰ δὲ ἐστὶν ἀλλὰ παρακειμένου, οὕτως· ἕω τὸ ἀπολύω· ὁ μέλλων ἥ-
σω· ἄχρηστος ὁ παρακείμενος εἶκα, καὶ αὐτὸς ἄχρηστος· ὁ παθητικὸς, εἶμαι· καὶ ἀφεῖμαι· ἡ μετοχὴ ἀφειμένος· καὶ ὁ ἀόρι-
στος ἀφείθην· ἀφείθης· ἀφείθη· ὡς τὸ ἐρρέθη, καὶ ἐλέχθη. Ἀφειμένα, πόνων· ἔργων, ἀπαλλαγέντες. Ἀφειμένα, καὶ ἀλλὰ
πάθους καὶ ἀλλὰ ἐνεργείας λαμβάνεται· οἷον ἀφεῖμαι, ἀντὶ τοῦ ἀφείθην· καὶ ἀφεῖμαι, ἀντὶ τοῦ ἀφῆκα· καὶ ἀφεῖναι, ὡς θεῖναι.
Ἀφεῖναι, τὸ ἀπολῦσαι ἐγκλήματος· καὶ ἀφεῖναι, τὸ τὰς ἐπισμένας κριθὰς ταῖς χερσὶ τρίβειν. Ἀφεῖνται, προΐενται
ἢ μέλλονται· ἢ φέρονται· ταύτῃ δὲ φρενῶν οἱ ἀφεῖνται. Ἀφεὶς τὴν ὑπῆραν, τὸν ὑσπάδα διώκεις· ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ τοῦ πε-
ρίχου πρώτῳ· παροιμία ἀπὸ τῶν παριόντων τὰ σπουδαιότερα, καὶ περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων· ὑπῆρα δὲ ἐστι, ναστὴ
καὶ χαῖται, αἷς μεταγέται τὸ κέρας· καὶ ἀφείσας, ἀπαλλάξας. Ἀφεὶς, καὶ ἀπαλλάξας· τὸ μὲν ἀφεὶς, ὅταν ἀπολύ-
σῃ τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλει ἄλλῳ· τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστῆναι, καὶ μηκέτι ἐγκα-
λεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Φορμίωνος παραγραφῇ· ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν, ὅτι ἀφίησι μέν τις ἄλλον μόνον, ὧν αὐτὸς ἐγ-
καλεῖ· ἀπαλλάττει δὲ, ὅταν μὴ δὲ ἄλλῃ τινὰ λόγον καταλείπηται ἑαυτῷ πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον· Δημοσθένης ἐν τῷ
ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ· ἵν' ἀπαλλαγέντος αὐτῷ γένηται παρ' ἡμῶν κυρία. Ἀφεῖσαι, ἐκ τοῦ ἵημι· ὁ μέλλων, ἥσω·
ὁ παρακείμενος εἶκα· ὁ παθητικὸς, εἶμαι· εἶσαι, εἶται· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀφεῖσαι. Ἀφεῖσθαι, ἀφίημι· ὁ μέλ-
λων ἀφήσω· ὁ παρακείμενος ἀφεῖκα· ὁ παθητικὸς, ἀφεῖμαι, σαι, ται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἀφεῖσθαι. Ἄφεκτος, ἱε-
ρὸς· τοῖς ἀνέμοις ἀκατάσχετος. Ἀφελγύουσα, κανοῦσα. Ἀφέλειαν, οὐ μόνον ἀλλὰ ἁπλότητα οἱ παλαιοὶ ἐτίθουν,
ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ μεγαλειότητος, καὶ ἐνδοξότητος· ὡς ἐν ῥητορικοῖς δηλοῦται λεξικοῖς. Ἀφέλιον, συνηγμένον· κοινόν. Ἀφέ-
λειος τρόπος, ὁ ὁμαλός. Ἀφελέσθαι λέγεται ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν· καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικήν. Ἀφέλε-
σθαι, ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ λαμβάνω· ἐν συνθέσει ἀφέλω· ὁ παθητικὸς, ἀφέλομαι· τὸ πληθυντικὸν ἀφελόμεθα· τὸ δεύτερον ἀ-
φέλεσθε. Ἀφελὴς, ὁ εὔκολος· ὅταν τις ἐλαιδιᾷ τὴν εὐκολίαν σημαίνει· καὶ τὸ ὑγιὲς τὸ σῶμα, παρὰ τὸ μηδενὸς ἀφαι-
ρεῖσθαι τοῦ σώματος. Ἀφελλίαι, μελαινὸς ἀλφός. Ἄφελμα, τὸ κάλλυντρον. Ἀφελομένη, ἐπάρασα. Ἀφελοῦν-
ται, ἀποστεροῦνται. Ἀφελοῦμαι τὰ σὰ βέλη, ἤγουν ἀποσυλήψομαι. Ἀφελχθείη, κωλυθείη· ξυμβουλεύειν ἐδόκει-
εἶναι. Ἀφελῶν πεδίων, ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρων κατὰ στέρησιν. Ἄφιμα· ἐκ τοῦ ἵημι, ἵεμαι εἶκα· εἶμαι ἕμα· καὶ ἐν συνθέ-
σει, ἄφεμα· τὸ ἀπόσταλμα. Ἀφέμενοι, ἀποστάντα· ἀντιλείποντα. Ἀφίμενος, ἐάσας· συντάσσεται δὲ μετὰ γενικῆς.

Ἄφενος, ὁ ἀπὸ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀθροιζόμενος πλοῦτος· τὸ αὐτὸ καὶ βίος· ἀφ' οὗ βιοῖ, τις δηλονότι· λέγεται δὲ καὶ ὁ ἄ-
φενος ἀρσενικῶς· καὶ τὸ ἄφενος, οὐδέτερος· ἀφ' οὗ ἀφνειὸς, ὁ πλούσιος· καὶ ἄφενος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ δι' ὀλίγου συνα-
γόμενος πλοῦτος δὲ, ὁ διὰ πολλοῦ ἐτῶν· οἱονεὶ πολυετός τις ὤν· γίνεται δὲ ἄφενος ὡς τοῖς πλείοσι δοκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἔτους· ὅ
ἐστι χρόνου· ὃς ἤ καὶ παρ' ἡμῖν ψιλοῦται, ἀλλὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀττικῶς δασύνεσθαι λέγεται. Ἰοῦτο δὲ ἢ παρὰ τὸ

θερμαίνω· τὰ γὰρ πρὸ τούτου, τοῖς θερμοῖς παρέμβαλλον. Ἄυως αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ ἄως, ἡ ἡμέρα· μετὰ γὰρ τοῦ α ἐπαγομένου φωνήεντος προστίθεται τὸ υ.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ἀφαγνίσαι, καθιερῶσαι· λέγεται δὲ καὶ τὸ συλῆσαι. Ἀφαδίαν, τὴν πολεμικὴν στάσιν· διὰ τὸ ἀφανδάνειν. Ἀφάδιος, ὁ μὴ ἀρέσκων· ἁδεῖν γὰρ τὸ ἀρέσκειν. Ἀφαδός, ἐχθρός· παρὰ τὸ ἀφανδάνειν· καὶ ἀφαδία, ἡ ἀπαρέσκουσα ἔχθρα. Ἀφάζει, ἀναδέχεται ἀπὸ τῆς ἀφῆς. Ἀφαη, ἄσπριον. Ἀφαία, ἡ δίκτυννα· καὶ ἄρτεμις. Ἀφαυᾶσαι, ἀπαλίσαι· ἀπολεπυρίσαι· καὶ ἀπολέσαι. Ἀφ' αἵματος· τουτέστι, συγγενῶν. Ἄφαμα, [illegible]. Ἀφαιρεῖν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, κόπτειν· ἢ διαιρεῖν· ἢ κλέπτειν. Ἀφαιρεῖται, ἀποσπᾷ. Ἀφαιρέματα, τὰ ἀπὸ τῶν ἱερείων ἀφαιρούμενα μέρη· οἷον τὸ στηθύνιον· τὸν δεξιὸν βραχίονα· καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος. τοῦ θεολόγου· ὅσα τε περὶ θυσιῶν καὶ καθαρσίων καὶ ἀφαιρεμάτων νενομοθέτηται· θυσίας νόει τὰ πρόβατα· τοὺς μόσχους· τὰς τρυγόνας καὶ τὰς περιστεράς· καθάρσια δὲ, τὰ διὰ τοῦ αἵματος, ἢ τῆς σποδοῦ καθαρτήρια. Ἀφαίρεμα, ἀνάθημα· δῶρον ἢ ξένιον· καὶ ἀφαίρεσις· ὑπερίδης ἰδίως, τὴν εἰς ἐλευθερίαν λέγει. Ἀφαίρεσις, ἡ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἄρσις· οἷον, ἐμέ, μέ. Ἀφαιροῦμαι, τὸ ἀποστερῶ καὶ ζημιῶ, διπλῆς συντάσσεται· οἷον ἀφαιρεῖται τὸν ἄνθρωπον τῆς οὐσίας· καὶ ἀφαιρεῖται τὴν οὐσίαν τὸν ἄνθρωπον. οὗ παρακείμενος, ἀφῄρημαι· ἀφῄρησαι· ἀφῄρηται· ἐπὶ πάθους καὶ ἐνεργείας λαμβανόμενον, ὡς καὶ τὸ εἴργασμαι καὶ ἐώνημαι καὶ ἀφεῖμαι. μέσοι γὰρ οὗτοι παρακείμενοι· ἀφῄρημαι γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστερήθην· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφῄρησα· καὶ συντάσσεται μετὰ γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς· μετὰ γενικῆς μέν τοι, ὅταν μὴ ἔχων τι πρᾶγμα, δύναμαι δὲ τοῦτο κτήσασθαι, καὶ ἀμελήσας οὐ λάβω· οἷον, ἀφῄρημαι λόγων· ἀφῄρημαι παιδείας· ἴσασι γὰρ οὐκ εἶχον τὸν λόγον φημὶ καὶ τὴν παιδείαν· δυνατὸν δὲ μὴν κτήσασθαι· καὶ διότι ἠμέλησα, οὐκ ἔλαβον· ὅταν δὲ ἔχω τι καὶ στερηθῶ τούτου, τότε τὸ ἀφῄρημαι συντακτέον αἰτιατικῇ· ἀφῄρημαι τὸ ἱμάτιον· ἀφῄρημαι τὰ χρήματα· καὶ ἀφαιροῦμαι ἐκεῖνον τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἐκείνου λαμβάνω. Ἀφαιρῶ, ἀφαιροῦμαι· παραιροῦμαι. Ἀφαιρῶ, τὸ μέρος τι τοῦ παντὸς λαμβάνω· ἀφαιροῦμαι δὲ, τὸ πᾶν. ἀφαιρῶ μὲν, συντάσσεται ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν· οἷον ἀφαιρῶ σου τόδε· καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν· οἷον, ἀφαιρῶ σε τοῦδε· καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς, εἰς αἰτιατικήν· οἷον ἀφαιρῶ σε τόδε· καὶ ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν· οἷον ἀφαιρῶ σοι τόδε. Ἀφαῖς, ταῖς γοναῖς· ἢ χερσίν. Ἄφακες, ἄνθες. Ἄφαλον, τὸ φάλον μὴ ἔχον· [illegible]. Ἄφαλος περικεφαλαία, ἡ μὴ ἔχουσα φάλους· φάλοι δέ εἰσιν οἱ λαμπροὶ ἧλοι, ἢ τὰ ποικίλματα. Ἄφαλτοι, οἱ ἀναπηδῶντες. Ἀφάμαρτε, ἀπέτυχεν, ἀπὸ τοῦ ἁμαρτῶ· καὶ ἀφαμαρτεῖν, ἀόριστος δεύτερος· ἁμαρτῶ, ἥμαρτον· ἥμαρτες· ἥμαρτεν. Ἀφαμαρτοεπής, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. Ἀφαμαρτοῦσα, ἀποτυχοῦσα· στερηθεῖσα. Ἀφαμιῶται, οἰκέται ἀγροικοί· παροικοί. Ἀφανδάνει, ἀπαρέσκει. Ἀφανές, σκοτεινόν. Ἀφανὴς οὐσία, καὶ φανερά· ἀφανὴς μὲν, ἡ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι· φανερὰ δὲ, ἡ ἔγγειος· λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἱπποθέρσην. Ἀφανίας, συναγωγὴν ἑστιάσεως. Ἀφανίζεται, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυται, καὶ φθείρεται διόλου· καὶ ἀφανίζεται τὸ κρυπτόμενον, καὶ μὴ φαινόμενον· καὶ ἀφανίζεται, ἀντὶ τοῦ ἀφανὴς ἐπὶ καιρὸν γίνεται· φιλόστρατος ἐν εἰκόσιν· Οὐχ ἅπαξ ἀπόλλυνται, ἀλλ' ἀφανισθεῖσα μίαν ἡμέραν καὶ ἀφανίζει τὰς τόδε, ἐπὶ τῶν δύο τούτων σημαινομένων. Ἀφανίζω, αἴρω· ἐξαλείφω· ἀμαυρῶ· ἀπελαύνω· ἀπόλλυμι· ἀποκόπτω· φθείρω· λυμαίνομαι· καταλύω· ὄλλω· ὀλύω· καὶ ἀπολύω· καταστέλλω· καταστρέφομαι· τιμωρῶ· κεραΐζω. καὶ ἀφανίζω, αἰτιατικῇ· ἀριστοφάνης· ὁ θεὸς δ' εὐθέως ἠφάνισεν αὐτόν· ἔγωγ' ἀφανῆ ἐποίησεν. Ἀφανίσαι οἱ πάλαι, οὐχὶ τὸ μολύναι ὡς οἱ νῦν, ἀλλὰ τὸ τελέως ἀφανὲς ποιῆσαι. Ἀφάνται, χωρίον τῆς δαμαρτίδος φυλῆς· πορφύριον. Ἄφαντον, ἀφανές· ἀθεώρητον· μὴ φαινόμενον· ἀφανῆ· μὴ ὁρώμενον· καὶ ἄφαντον φῶς, τὸ ἐκ πυρὶ τοῦ λίθου· ὡς τὸ, ἀλλ' ἐν πέτραισι πέτρον ἐκθλίβων μόλις ἔφην ἄφαντον φῶς. Ἀφαναθήσομαι, ξηρανθήσομαι· καὶ ἀφαυαίνει· ἀριστοφάνης· Τοὺς ἀλλοτρίους ἀμύστακας τούτους ἐν ξύλῳ δήσας, ἀφαυαίνει· κἀποδαρθεῖν βούλεται· τουτέστιν, ὁ κλέων. Ἀφάπτειν, προσκολλᾶν. Ἄφαρ, ἐπίρρημα μεσότητος παρὰ τὸ ἅπτω ῥῆμα· σημαίνει τὸ ταχέως, ἢ εὐθέως, καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι γινόμενον· ἀφ' οὗ καὶ ἴωνες οἱ ἐφέσιοι ἀφαρεῖ λέγουσι, τὸ ἀσκέπτως καὶ ἀκόπως ποιεῖν τι, ἢ φθέγγεσθαι ὅπερ ἰωνικῶς ψιλούμενοι σημαίνει [illegible], τὸ ταχέως· οἷον, ἄφαρ δέ σε παλλὰς ἀθήνη ἔγχει ἐμῷ. τὸ πρόχειρον· καὶ παραχρῆμα· ὡς τὸ, ἄφαρ δ' ἢ χεὶρ ἀμύνειν ἐστὶ καὶ ἡμῖν τὸ ξιφίδιον· ὡς τὸ, ἄφαρ ἐκ πρώων ἐλάσαι ἀπομώνυχας ἵππους· τὸ ῥᾳδίως· ὡς τὸ, ἄφαρ δέ οἱ, ἄγγελος ἦλθεν. Ἄλλως. Ἄφαρ, αἰολικὸν ἐπίρρημα· καὶ τὸ αἶψα· ὧν μία ἡ παραγωγή, καὶ ταυτὸν σημαίνουσι· τὸ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἅπτω ἅψω· τὸ δὲ, ἐκ τοῦ ἅψω ἧφα παρακειμένου· ἔστι γὰρ αἶψα καὶ ἄφαρ, τὸ ταχὺ καὶ ὡς εἰπεῖν συναπτῶς. ἄφαρ, ὅ ἐστι ταχὺ καὶ εὐθέως· οὕτως ἐτρίβη πρὸς κοινότητα τὴν ἀπὸ συνηθείας· ὥστε τινὲς τῶν πολλῶν, τὸν αὐτοσχέδιον ζωμὸν ἀφαρόζωμον φασὶν ὡς εἴ τις εἴποι ταχύζωμον· εὐθύζωμον· καὶ ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν, ἀντὶ τοῦ εὐθὺς ἅμα τῷ γεννηθῆναι, κέρατα φυὴν προβάλλονται· παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. Ἄφαρβον, ἐλεύθερον. Ἀφαρεῖ, τὸ ἐσπουδασμένως, καὶ ἀπερισκέπτως τι ποιεῖν. Ἀφαρεῖ, ἱδρῶτι· αἱμᾶται. Ἀφαρεύς, οὗτος ἱππίου ἦν υἱός· ἐνομίζετο δὲ ἰσοκράτους· καὶ ἀφαρεύς, ὁ ἥρως καὶ ἀφαρεύς, τὸ θήλεος θύννου τὸ ὑπὸ τῇ γαστρὶ πτερύγιον. Ἀφαρκίδευτον, ἄγραφον· ἀθυσίαστον. Ἄφαρκτος, ἀφύλακτος. Ἀφάρμακον χρῶμα, τὸ αὐτοφυές· αὐτὸ γὰρ τὰ φάρμακα· καὶ τὰ βαφέα φαρμακῶντας σοφοκλῆς ἔφη. Ἀφάρματεν, ἀπέτυχεν· ἀπὸ τοῦ ἁμαρτῶ. Ἄφαρα, αἵματι· ἀνειδύτι. Ἄφαρον, ἀνήροτον. Ἀφαρόωσιν, ἀντὶ τοῦ ἀροτριῶσιν. Ἀφάροτρος, ἡ ἀροτρίασις· φάρος γὰρ ἡ ἀροτρίασις· ἢ παρὰ τὸ φάρσαι, ὅ ἐστι σχίσαι· καὶ γὰρ τοὺς εἰς δύο μέρη κεχωρισμένους χιτῶνας, διαφάρσους φαμέν. Ἀφάρτεροι ἵπποι, τουτέστι, ταχύτεροι· ἀπὸ τοῦ ἄφαρ τὸ εὐθέως. Ἄφαρτος, πολὺ ἄριστος βοηθός. Ἀφάρυμος, ἄτιμος. Ἀφάρωτος, ἀνδρειότατος. Ἀφὰς λύχνου, ὁ πρόεδρος λέγεται. Ἀφάσσειν, ψηλαφᾶν παρὰ τὴν ἀφήν. Ἀφάσσας, ψηλαφήσας· παρὰ τὸ ἅπτω, ἀφῶ· ἀφῶ ἀφάσσω τὸ ψηλαφῶ· ὑπερβολ-

Αὐτόσε, ἐκεῖσε. λέγεται καὶ αὐτοῦ σε. διάβασις δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σε, ὅτι μὴ τῷ ζ λήγματι. Αὐτοστέριφον, ἰσχυρόν. αὐτοφυές. Αὐτόστοιχος, αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων. Ὁ βουλόμενος ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἀβέβαιον βίον πολιτεύεσθαι αὐτόστοιχος ἐθέλει εἶναι. Αὐτόσυλον, αὐτοσκύλευτον. Αὐτοσφαγῆ, τὸν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀναιρούμενον. Αὐτοσχεδὰ ἐπόρουσεν, ἀντὶ τοῦ αὐτοσχεδόν. ὁ ποιητὴς καὶ τὸ ἀμφαδόν, ἀμφαδά. μεταβληθέντος τοῦ ἐπιρρηματικοῦ ἑνικοῦ οὐδετέρου, εἰς πληθυντικὸν ὅμοιον. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σχεδὸν ὃ δηλοῖ τὸ ἐγγὺς καὶ ὡς εἰπεῖν ἐχομένως, ὡς ἀπὸ τοῦ χέω χύδην, γίνεται σχέδιος προπαροξυτόνως ὁ ἐγγὺς, καὶ καθὰ κοινότερον λέγεται αὐθωρόν, ἔτι δὲ καὶ σχεδίος παροξυτόνως, τῷ κανόνι τῶν τριβραχέων. τὸ κύριον ὄνομα, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ αὐτοσχεδὸν, ὁ αὐτοσχέδιος. οὗ ῥῆμα τὸ αὐτοσχεδιάζειν, παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. ὃ δῆτα ὅτι τὸ τοιοῦτον ῥῆμα οὐκ ἐν ἐπαίνῳ τεθείκασιν, ἀλλὰ σημειῶδες ὑπ' αὐτοῦ τὸ ψεύδεσθαι παραδηλοῦσι. αὐτοσχεδιάζειν λέγοντες, τὸ ἀσκέπτως καὶ ἀμελετήτως λαλεῖν ἢ γράφειν παρὰ τὸ ἀληθὲς, ἢ καὶ ἄλλως ἀκριβές. Αὐτοσχεδιάζει, παραυτὰ λέγει. Αὐτοσχέδιον, τὸ αὐθὶς ῥηθὲν ἢ ὑπογραφὲν ἢ λεγόμενον. Αὐτοσχεδίως, αὐτομάτως. Αὐτοσχεδίη, ἀπὸ χειρὸς, ἀπὸ τοῦ σύνεγγυς. Αὐτοσχεδὸν ἁψάσθαι, ἀντίκειται πρὸς τὸ διακριθῆναι, καθὰ καὶ τὸ συνελθεῖν, πρὸς τὸ διαστῆναι. σημαίνει δὲ, τὸ ἐγγύς. Αὐτότατα μέλη, ὡς ἂν εἴποι ἀδέσποτα. οὐκ ἔχοντα τοὺς ἐπιτάσσοντας. Αὐτότυπον, ἀπαρτισμένον. πλήρες ὅσον δεῖ. Αὐτοτελὴς, ἱκανός. τέλειος. πολύβιος. Αὐτοτελὲς ψήφισμα, τὸ μὴ προβεβουλευμένον. Αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ' ἧς μὴ ἔστιν ἐφιέναι. Αὐτοῦ ἐπίρρημα ἀντὶ τῶν τριῶν λαμβάνεται. ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. καὶ αὐτόθι. καὶ ἐκεῖ. ὥσπερ καὶ τὸ αὐτὸς, ἀντὶ τριῶν προσώπων ὅπερ οὐχ ἁπλῶς κεῖται ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ, ἀλλὰ καθ' ἔλλειψιν ἀττικήν, ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου. ὁμοίως εὕρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐν ἄλλαις σημασίαις. ἐνταῦθα μὲν, ὡς τό. Οἵ σ' ἔμελλον φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο, αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ. Αὐτούργητον, αὐτοφυές. Αὐτουργῶ, τὸ οἰκείαις χερσὶν ἐργάζομαι.

Αὐτοφωρίζειν, αὐτοματίζειν. Αὐτόφιν. Ὅμηρος. ἅμμι παρ' αὐτόφιν, ἤγουν παρ' αὐτοῖς. Αὐτόφλοιον, αὐτόδερμον. Αὐτοφόνω, ἑαυτὸν ἀνελόντι. Αὐτοφορβὸς, ὁ αὐτότροφος. ἠξίωσαν δέ τινες βαρύνεσθαι διὰ τὴν αὐτὸς αὐτωνυμίαν ἥτις βαρύνει τὰ εἰς ος λήγοντα ἐν τῇ συνθέσει. ὡς τὸ, αὐτόνομος εἶναι βούλομαί σοι σύμμαχος. Αὐτόφορτοι, αὐτοδιάκονοι. Αὐτοφυέσταν, μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσαν κάλλος, ἀλλ' αὐτοφυέσταν. Αὐτόφωρος, ὁ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐξελεγχόμενος, καὶ πεφωραμένος ὤν. Αὐτόχειρ, καὶ ὁ ἑαυτὸν ἀνελὼν, καὶ ἕτερον. καὶ μὴ δι' ἄλλου φονεύσας. καὶ αὐτοχειρία. Αὐτοχειρία, τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαί τι. Αὐτόχειρος, ὁ ἑαυτὸν ἐγχειρίσας. Αὐτόχειρες, οἱ ἑαυτοὺς φονεύοντες. αὐτοχειρία, ἤ τινας.

Αὐτοχειδὸν, αὐτοποίητον. Αὐτόχθονες, πολίται γνήσιοι. λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. ἢ ἐπεὶ τὴν χθόνα ὅθεν τὴν γῆν ἐργάζουσαν πρῶτοι εἰργάσαντο, ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλους ἐπήλυδας. Αὐτόχθονοι, αὐτόκτιστοι. Αὐτόχρημα, σχεδὸν εἰπεῖν ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. ὅμοιον παντελῶς. Αὐτοχροΐνδην, πρὸς τὸν χρῶτα. Αὐτόχυτα, τὰ τίμια. Αὐτόχανοι, αὐτοχύτροι. Αὐθάδης, ὑπερόφρων, ἰδιογνώμων. Αὐθάλης, ὑβριστής. αὐθόχθρ. Αὕτως. ποιητικὸν ἀπὸ τοῦ αὐτός. οὕτως κοινότερον τὸ οὕτως. καὶ αὕτως, ἀντὶ τοῦ μάτην. σημαίνει καὶ τὸ ὁμοίως. ἔστιν ἕτερος ὁ ἀληθὴς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄετος, καὶ ἀναβίβασι τὸν τόνον. τὰ γὰρ εἰς τὰ δισύλλαβα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει, καὶ κλίνεται ἀέτου. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἄετοι, τῶν ἀέτων. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίρρημα μεσότητος, ἀέτως. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ αὔτως. τὸ γὰρ α καὶ ε εἰς τὴν αυ δίφθογγον τρέπεται. τὸ δὲ ὁμοίως, ἀπὸ τοῦ οὕτως. Ὡς δ' αὔτως Μενέλαος. Αὐτῷ στεφάνῳ, σὺν αὐτῷ τῷ στεφάνῳ. Αὐχαλέα. σεμνά. Αὐχαὶ, καυχήσεις. Αὐχάττειν, ἀναχωρεῖν. καὶ τὸ ἐμμένειν, χάττειν. Αὐχέες, καυχώμενοι. Αὐχεῖν, ἀλαζονεύεσθαι. κομπάζειν. σεμνύνεσθαι. σεμνολογεῖσθαι. μεγαληγορεῖν. μεγαλορρημονεῖν. μεγαλύνεσθαι. αἴρεσθαι. μετεωρίζεσθαι. πεφυσιῶσθαι. ὑψηλοφρονεῖν. ὑπερφρονεῖν. ὑπεραίρεσθαι. τραχηλιᾶσθαι. ἔστι καὶ τὸ καυχᾶσθαι πράγματα, αὔχημα. ἀλαζονεία. κόμπος. σεμνολογία. μεγαλορρημοσύνη. μεγαληγορία. ὑπερφρόνησις. ὑπεροψία. τραχεία. ὑπερηφανεία. τὸ δὲ ῥῆμα, ὑπερηφανεῖν ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἐπαινῶ. τὰ δὲ ὀνόματα, ἀπὸ μὲν τοῦ αὐχεῖν καθὰ μετοχὴν ἐναντίον αὐχῶν. ὁ γὰρ αὐχήτης βίαιον. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, κομπαστής. κομπαστικός. κομπώδης. ὑπέρκομπος. σεμνολόγος. μεγαλήγορος. μεγαλορρήμων. μεγαλόμυθος. καὶ αἰρόμενος καὶ μετεωριζόμενος. πεφυσημένος. καὶ μετοχαὶ, ὑψηλόφρων. καὶ ὑπέρφρων καὶ ὑπερόπτης. καὶ ὑπεροπτικός. καὶ ὑπερφρονῶν. καὶ ὑπερήφανος. καὶ μετέωρος. καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ἀλαζονικῶς. κομπαστικῶς. μεγαληγόρως. μεγαλορρημόνως. ἠρμένως. μετεώρως. πεφυσημένως. ὑπερφρόνως. ὑπερόπτως. ὑπεροπτικῶς. καὶ ὑπερηφάνως. Αὐχεῖν, καυχᾶσθαι. Αὐχένιοι, χιτῶνος εἶδος παρ' Αἰγυπτίοις. Αὐχέω, αὔχομαι. Αὐχήεις. σεμνός. Αὐχήματα, σεμνολογήματα. καυχήματα. κομπάσματα. ὑψώματα. Αὐχὴν ὁ τράχηλος. παρὰ τὸ ἀχμὴν αὐχὴν, ὁ κατάξηρος τόπος τοῦ σώματος. ἢ παρὰ τὸ ὀχῶ, ὀχὴν. καὶ αὐχὴν ὑφ' οὗ ὀχεῖται ἡ κεφαλή. ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν καὶ γαυριᾶν, γίνεται αὐχήν. γαυριῶντες γὰρ καὶ ἐπαιρόμενοι, ἀνατείνομεν αὐτόν. καὶ αὐχὴν, οὐ μόνον ἐπὶ ζώων λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ καρπῶν ὡς δηλοῖ ὁ οὕτω γράψας. Ἔσμα φησὶν ἀριστοτέλης. θεόφραστος δὲ μόσχον ἔστι δὲ, αὐχὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἀχράδων. Αὐχήσασθαι, καυχήσασθαι. Αὐχῆ, αὔξεται. Αὐχμεῖ κακῶς, ὁ ῥυπῶν ἔχων καθὰ τὸν λαιμὸν, καὶ ἀλουτῶν. γίνεται δὲ τὸ αὐχμεῖν, ὥσπερ καὶ ὁ αὐχμὸς παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω. πλεονασμῷ τῆς δασείας. καὶ αὐχμεῖν, ξηραίνεσθαι. ἀριστοφάνης. πεινῶν διψῶν αὐχμεῖν. ῥιγοῦν. Αὐχμηρὰ πράττειν, καὶ ξηρά. καὶ πενιχρά. καὶ αὐχμηρὸν, στυγνὸν ἢ σκοτεινόν. Αὐχμὸς, ξηρασία. ἀνομβρία. παρὰ τὸ αὔω αὐχμὸς, καθὰ ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ποιῶν τι αὔξεσθαι ὑγρότητος γὰρ τρέφεται. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω. ἐξ οὗ αὖος, καὶ αὐαλέος γίνεται αὐχμός. Αὐχμῶντα, ῥυπῶντα. Αὔχος τὸ ὄστριον, περσικῶς. Αὔω τὸ ῥῆμα, τινὲς ἐδάσυνον. ἐξ οὗ τὸ αὖον, οὐ μόνον τὸ ξηραίνειν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ λάμπειν καὶ φαίνειν. ὅθεν αὔως αἰολικῶς ἡ ἡμέρα. ἢ καὶ ἀὼς λεγομένη δωρικῶς. καὶ ἠὼς κοινῶς τε καὶ ἰωνικῶς. ἐκ δὲ τοῦ αὔειν, καὶ πυραύστης ζωΰφιον, τὸ ἐμβουλεῦον τῷ τῶν λαμπάδων φωτί. ὑφ' οὗ καὶ ὄλλυται. ἀφ' οὗ παροιμία τὸ, πυραύστου μόρος, ἐπὶ τῶν ταχὺ θανουμένων. Αὔω, τὸ φωνῶ. Ὅμηρος μακρὸν ἀΰσας. ἐν ᾧ δηλοῦται, δεῖν εἶναι μεγαλοφώνους τοὺς ἡγεμόνας καὶ ὡς εἰπεῖν βοὴν ἀγαθούς. καὶ αὔω, ἀΰτῶ. ὡς αὔω καὶ ἀΰτῶ. καὶ αὔω, διαχέω.

Αὐτόγυον, μέρος ἀρότρου· ἔστι δὲ γύης καὶ τὸ γύον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ γαῖα, γύα. ἢ ἀπὸ τοῦ γύω, τὸ γυῶ· καὶ μετακλιθείσης τῆς
φωνῆς εἰς εὐθεῖαν, ὁ γύης. Αὐτοδαῆ, καὶ αὐτομαθῆ, τὰ ἐκ φύσεως καὶ μὴ ἐκ διδαχῆς. καὶ τὰ ὀρχήματα, εἶεν αὐτοδαῆ.
Αὐτοδάικτος, ὁ ἑαυτὸν φονεύσας, ἢ καὶ κατακτείνας. Αὐτοδακὴς μῆνις, μικρά. Αὐτόδαξον τρόπον, αὐθάδη καὶ
ὀργίλον· ἐπεὶ αἱ ὀργίλαι, δάκνουσι τοῖς ὀδοῦσιν. Αὐτόδειπνος, ὅταν τις κεκλημένος, ἑαυτῷ φέρῃ τὰ πρὸς τὸ δεῖπνον.
Αὐτοδικεῖν λέξις, οὐχ αὐθεντεῖν· κοινότερον γάρ. Αὐτόδιον, ἴσως κατὰ τὴν ὁδόν. καὶ αὐτόδιον, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ παραχρῆ-
μα φασὶν ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτίκα. καὶ ἰωνικῶς ἐγράφη· κοινῶς γὰρ αὐθόδιον γράφεται. Αὐτοδικεῖν, ἀντὶ
τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ τοῦ Κλεομέδοντος. Αὐτοέθειρας, κόμας ἢ καὶ κόσμας. Αὐτοέν-
της, αὐτόχειρ. Αὐτοέπεις ἧρα παρ' Ὁμήρῳ, ἡ ἁμαρτάνουσα ἐν τῷ λέγειν. Αὐτοέτης, σὺν αὐτῷ τῷ ἔτει. Αὐτόθεν,
ἤγουν ἀπ' αὐτοῦ. Αὐτόθι, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ. Αὐτοὶ θυόμεθα, ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πινόμεθα. Αὐτοῖς ἀνδράσιν ὤλετο ναῦς,
ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτοῖς ἀνδράσιν. Αὐτοῖσιν ὄχεσφιν, ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτοῖς τοῖς ἅρμασιν. Αὐτοκάβδαλος ναῦς, ἢ αὐτο-
κάβδαλον σκάφος, αὐτοσχέδιον· κυρίως δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν ἀλφίτων εἴρηται· τὸ γὰρ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον, αὐτοκά-
βδαλον λέγεται. Αὐτοκαλές, τὸ αὐτοτυχὸν συμβεβηκός. Αὐτόκαρπος, αὐτοζήμιος· κάρπη γὰρ ἡ ζημία. Αὐτοκασί-
γνητος, γνήσιος ἀδελφός, ὁ ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων. Αὐτοκέλευστος, αὐθόρμητος. Κρότος πατρῷος, οὐκ ἐκ παραγγέλμα-
τος, ἀλλ' αὐτοκέλευστος ὁρμηθείς. Αὐτοκέρασον, οἷον ἀκέρασον συμμέτρως κεκραμένον. Αὐτοκίνητον, αὐτοφυές. Τὸ
δὲ ἑρμηνεία τοῦ φιλοσόφου, τὸ αὐτοκίνητον οὐ προσίεται τὸ πολυμαθία. Αὐτοκλείδης· Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου, κυδαντίδην·
καὶ αὐτοκλείδην· καὶ θέρσανδρον οὗτοι παιδεράσται σφοδροί· ὡς καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Αὐτόκρανα, αὐτόθηλα,
αὐτοκράαντα. Αὐτοκράτορες, ἀντὶ τοῦ τῶν δογμάτων κρατοῦντες. Ἀριστοφάνης· Τούτων περὶ πάντων, αὐτοκράτορες
ἐσόμεθα. Αὐτοκράτωρ, δεσπότης. ἀρχὴ ἑλληνικὴ φωνή· τάττεται δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ κατὰ πολεμήσαντος, καὶ κρατή-
σαντος τῶν ἐναντίων. αὐτοκράτορα πάντα τὸν αὐτοπάθειον. παρὰ τὸ κραῖς, κράτωρ καὶ αὐτοκράτωρ. ἢ παρὰ τὸ κραίνω κραί-
τωρ, καὶ ἐν συνθέσει αὐτοκράτωρ. Αὐτοκτίστοις δόμοις, οὐ κατασκευασμένοις, ἀλλ' ἐκ ταυτομάτου γεγονημένοις. ἢ τοῖς ἀ-
κουμένοις. Αὐτόλαβον, τὸ ἑαυτοῦ λαβὴν ἔχον. Αὐτόλειον, λιτόν. Αὐτολήκυθος, ὁ πένης. παρὰ τὸ φέρειν ἑαυτῷ
τὰς ληκύθους εἰς τὰ βαλανεῖα· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀδιζόνους τινὰς καὶ ἑτοίμους πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν λέγουσιν. ἢ ἀν-
τὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἑτοίμους καὶ ἀεὶ γυμνοῦντας, καὶ μαστιγοῦντας, καὶ ὑβρίζοντας. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύ-
ριον, καὶ ἑτοίμους πρὸς τὰς μίξεις· καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον· καὶ τὸ ὄνομα παρὰ Μενάνδρῳ, ἐν τῷ ἡνιόχῳ καὶ
δακτυλίῳ. Αὐτολόχευτος, αὐτογέννητος· ὁ θεὸς ἀγέννητος. Αὐτολιθοῖς, δέμα· ἐφ' ᾧ αἰγίαλη ἐφυτεύθη, καὶ οὐχ ἀμα-
γεῖον. Αὐτόμαρος, μονόμαρος. Σοφοκλῆς. Αὐτόμαρτυς, ὁ ἑαυτοῦ μαρτυρῶν. Αὐτομάτωρ, σπέρμα ἀνδρός.
Αὐτοματίζουσιν, αὐτόματα γίνονται. Αὐτόματον, αἰτία κατὰ συμβεβηκὸς ἀόριστος, ἐν τοῖς ἕνεκά του κατὰ
προαίρεσιν γινομένοις συμβαίνουσα. τὸν γὰρ λίθον πεσόντα, φησὶ, αὐτόματον καθέδραν ἔτυχεν. Αὐτόματος, αὐτόκλητος παρὰ
τὸ μαστεύω τὸ ζητῶ, μαστός· καὶ αὐτόματος, ὁ αὐτοζήτητος, καὶ μὴ παρ' ἑτέρου ζητηθείς. ἢ παρὰ τὸ μέμηκα τὸ προθυμοῦμαι,
μέμαμαι, μέμαται, ματός· καὶ αὐτόματος. Αὐτομαχεῖν, τὸ δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴ δι' ἑτέρου μάχεσθαι. Αὐτομέδων, καὶ
αὐτοκράτωρ, οὐ μακρὰν ἀλλήλων κεῖνται· εἰ μέδειν καὶ ἄρχειν καὶ κρατεῖν, ταυτὸ δηλοῦσιν. Αὐτομένης, ὄνομα κύριον
παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· εἶχε τρεῖς υἱούς· τὸν μὲν κιθαρωδόν· τὸν δὲ ὑποκριτήν· τὸν δὲ τῷ στόματι αἰσχρουργοῦντα. Αὐτομο-
λῆσαι ἐστὶ, τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους, καὶ ἐάσαι καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ, καὶ αὐτομολεῖν τὸ πρὸς
τοὺς πολεμίους ἀπελθεῖν. Αὐτόμολος, πρόσφυξ. Αὐτομολῶ, πρὸς τοὺς πολεμίους ἔρχομαι. ταυτὸν τῷ ταυτομολεῖν.
Αὐτόνομος, ὁ αὐθαίρετος, ὁ αὐτόβουλος. Αὐτονομουμένη πόλις, ἡ τοῖς αὐτῆς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑπακούουσα ἑτέ-
ρας. Αὐτονυχεὶ, αὐτῇ τῇ νυκτί. ἐν τοῖς Ἀππίωνος μὲν καὶ Ἡροδώρου διὰ τοῦ ι γράφεται· ἄλλοι δὲ διὰ διφθόγγου αὐτὸ ἔγρα-
ψαν. Αὐτοξενεῖν, ἐν ἴσῳ τῷ προξενεῖν. Αὐτόξυλον, αὐτοδημιούργητον ξύλον. ἢ ξύλινα. Αὐτοπαθῶς, ἀκόθεν ἐξ ἰδίας
προαιρέσεως. Αὐτόπαιδα, αὐτὸν πρόσωπον ἢ παῖδα ὄντα. Αὐτόπαστοι πύλαι, παστάδας ἔχουσαι ποικίλαι.
Αὐτόπεδον, καὶ αὐτοπεδεῖ, τὸ ἐκ ποδὸς βαδίζειν. Αὐτοπέλις, κλίμαξ. Αὐτοποίητον, ἁπλές. Αὐτοπόκιστον,
μὴ κεκαρμένον· οἱ δὲ, ἁπλὲς ἱμάτιον. Αὐτόπομα, ἐπίκληρον. Αὐτοπρέμνοις, δυσκόλοις· προρρίζοις· ἢ μεγάλαις.
Ἀριστοφάνης. Αὐτόπτης, θεατής. Αὐτοπυργότιτον βάριν, αὐτοσχέδιον πλοῖον· βάρις δὲ νῦν μὲν παρὰ Λυκόφρονι, τὸ πλοῖ-
ον· σημαίνει δὲ καὶ ἔργοις, καὶ πύργοις, αὐλάς, στοάς. Αὐτορέγμονος τρόπου, ὅσον ἑαυτὸν ἔρεζε· καὶ καθάπερ ἑαυτο-
ρέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος. Αὐτορέκτον, ἑαυτῷ ἐργαζόμενος. Αὐτορέκτον, οἷον τὸν ἑαυτὸν ἀποκτεί-
ναντα. Αὐτός, οὐκ ἄλλος τις. τέτακται γὰρ τοῦτο παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, ὥσπερ καὶ τὸ, μονώτατος. Αὐτός, ἀν-
τωνυμία, ἐπιτασσομένη ταῖς πρωτοτύποις, ἣν καὶ ἐπιταγματικὴν οἱ τεχνικοὶ καλοῦσιν· ἐπιτάττεται καὶ ταῖς τρισὶ προ-
σώποις τῶν ἀντωνυμιῶν· ἐγὼ αὐτὸς εἰργασάμην, τὸ δὲ· σὺ αὐτός· ἐκεῖνος αὐτός. καὶ ἔστιν ἄρθρον· αἱ γὰρ ἀντωνυμίαι ἄρθρα
οὐκ ἐπιδέχονται. ὁπόταν δὲ ἀπαράλλακτον παραληφθῇ τι, δηλοῦσά τινα ὁμοίωσιν καὶ ταυτότητα, τότε ἤδη καὶ μετὰ τοῦ
ἄρθρου προφέρεται· οἷον ὁ Νικόλαος ὁ αὐτός ἐστι τῷ Κωνσταντίνῳ, ἀντὶ τοῦ ὅμοιός ἐστιν ἀπαράλλακτος. καὶ οἱ αὐτοὶ κίν-
δυνοι τοῖς προτέροις, ἡμᾶς ἐκδέχονται· καὶ ἡ αὐτὴ φιλία, ἔτι παρ' ἐμοὶ μένει· καὶ ἐπὶ οὐδετέρου τὸ αὐτό. ταυτὰ τοῖς προ-
τέροις εἰργάσατο. καὶ αὐτός, ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων λαμβάνεται· οἷον, αὐτὸς ἐγώ· αὐτὸς σύ, καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος. οὕτω καὶ τὸ
αὐτοῦ ἐπίρρημα, ἐπὶ τριῶν λαμβάνεται· οἷον, τοῦ αὐτοῦ, αὐτόθι, καὶ τοῦ ἐκεῖ. καὶ, Αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω ἀλλ' ἐπίπροσθε πέμ-
πω, ἀντὶ τοῦ ἕτερον δέ· ἐναλλαγὴ σημείωσαι καὶ ἐνταῦθα. Αὐτὸς ἔφα, παροιμιακὸν ἐπὶ Πυθαγόρου τοῦ φιλοσόφου
ἀπελθὸν εἰς τὸν βίον· οὗτος γὰρ ἀποσεμνύνων τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ βίον ἐν ταῖς ὁμιλίαις, ἔλεγεν· αὐτὸς ἔφα, ἀντὶ τοῦ εἶπεν.
οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος φησὶν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ. καὶ ἀλλαχοῦ αὐτός, κατ' ἐξοχὴν ὁ Σωκράτης. Αὐτόσιτον, τὸν ἑαυτὸν τρέφοντα. ἢ τὸν
σὺν ἑτέρῳ δειπνοῦντα, καὶ ἑαυτῷ φέροντα τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ δεῖπνον. Αὐτοσχεδὲς, ὑπόδημά τι εἶδος γυναικεῖον.

ἀνθρώποις, πάντα τὰ πράγματα παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Αὐτάγρετον, τὸ αὐθαίρετον. Αὐτὰ κέλευθα, τὰς ὁδοὺς ὁδούς· τὴν αὐτὴν ὁδόν. Αὐτάδης, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ. Αὐταῖς βουλαῖς, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐταῖς ταῖς βουλαῖς, Ἀττικῶς. Αὐταιώρητος, ὑφ' ἑαυτοῦ μετεωριζόμενος. Αὐταῖς ἀμάλαις, ἀντὶ τῶν πανωλεθρίᾳ διαφθειρομένων αἰονεί, αὐτοῖς βάθροις· αὐταῖς ῥίζαις· ἀμάλη γὰρ ὁ καρπός. Αὐτάλευ, ἐσκίρτα. Αὐτάλκης, ζωμὸς καὶ ὁ αὐτάρκης. Αὔτανδροι, σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν. Αὐτανίδας, αὖθις, πάλιν. Αὐτάντας, ὁ προεστὼς τινὸς πράγματος, ἢ αὐθέντων. Αὐτὰρ ποιητικῶς, αὐτὰρ κοινῶς. καὶ αὐτὰρ καὶ ἀτὰρ σύνδεσμοι, ἀδιάφοροι πάντη εἰσὶ πρός τε ἀλλήλους, καὶ πρὸς τὸν δὲ σύνδεσμον· διαφέρουσι δὲ ἀμφότεροι τοῦ δὲ συνδέσμου ὅτι αὐτοὶ μὲν ποιητικώτεροί εἰσιν· ἐκεῖνος δὲ κοινός. καὶ αὐτοὶ μὲν, ἀεὶ προτάσσονται τῶν τοῦ λόγου μερῶν· ἐκεῖνος δὲ, ἀεὶ ὑποτάσσεται. τὸ δ' ὅμοιον προείρηται καὶ περὶ τοῦ ἄντα, καὶ μέν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος, καὶ ὅτι, εἰ μὴ παραπληρωματικῶς ἀγαθὰς οὕτω τίθενται, ἰσοδυνάμως ἔχουσι. διαφέρουσι δὲ, ὅτι ὁ καὶ μὲν προκατάρχει τῶν λέξεων· οἷον καὶ ἐγὼ καὶ σύ· ὥσπερ καὶ αὐτὰρ ἐγὼ, ἀτὰρ σύ. ὁ δὲ τε, ὑποτάσσεται· οἷον, ἐγώ τε σύ τε, ὡς καὶ τὸ ἐγὼ δὲ σὺ δέ. τὸν δὲ τόνον τοῦ ἀτὰρ καὶ αὐτὰρ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὡς μὴ ἀναλογίας ἔχοντα λέγοντες· αἱ εἰς ρ λήγουσαι βραχυκατάληκτοι λέξεις βαρύνονται καθ' ἀπόθεν πᾶσαν εἰς ὀξὺν τόνον βιάζονται· οἷον, πάτερ, σῶτερ, θύγατερ, ἦμαρ, ὕπαρ, ἦπαρ, φρέαρ· χωρὶς τῆς ὑπὲρ προθέσεως, καὶ χωρὶς τοῦ ἀτὰρ καὶ αὐτάρ. Αὐτὰρ ἐμοί γε δὲ, ἐπεὶ δὲ, μετὰ ταῦτα. Αὐτὰρ δὴ, εὐθέως, ἢ ἐπειδή. Αὐτὰρ δὲ, ἐγὼ δέ. Αὐτάρεσος, ὁ ἐφ' ἑαυτῷ ἀγαλλόμενος. Αὐτὰρ ὑπὸ χθών· ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν, ἡ γῆ. Αὐτὰρ ἔπειτα, μετὰ δὲ ταῦτα. Αὐτάρκει, τὸ ἱκανῶς ἐξαρκοῦντι. Αὐτάρκης, αὐτοβοηθός· παρὰ τὸ αὐτὸς καὶ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ· ὁ ἑαυτῷ ἐπαρκῶν, καὶ βοηθῶν.

Αὖτε, ἀπὸ τοῦ ἂψ τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, γίνεται ἄψ τε καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ αὖτε. ἄψ τε δ' ἐξ ὀπίσω … χθονί· σημαίνει τὸ ἐξ ὑστέρου ἢ τὸ ἐκ δευτέρου. ἐκ τοῦ τὲ καὶ μετὰ τοῦ ἂψ τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τὰ ὀπίσω, γίνεται ἄψ τε. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἔρυσαν γίνεται ἀέρυσαν καὶ αὐέρυσαν, οὕτω καὶ ἄψ τε, ὃ σημαίνει τὸ πάλιν. Αὖτε, ἀντὶ τοῦ πάλιν, καὶ αὖτε ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. Αὐτεῖν, τῆς τοῦ αὔειν προσηγορίας ἔχεται. αὔω γὰρ καὶ διαλύσει ἀΰω. ἐξ οὗ ἀϋτή. ὅθεν τὸ ἀϋτεῖ. Ὅμηρος· μακρὸν ἄϋτει, ὅ ἐστιν ἐφώνει. Αὐτεξούσιον, ψυχῆς φρόνησις ἔχουσα ἀνεπιδεκτότατα νεῦσαι πρὸς ἃς βούλεται πράξεις· ἢ αὐτεξούσιον, τὸ αὐτοδέσποτον. τὸ γὰρ ὑπὸ δεσπότην ὂν, οὐκ ἔστιν αὐτεξούσιον, εἴγε αὐτεξουσιότης ψυχῆς νοερᾶς ἐστιν ἡ ἀκώλυτος πρὸς ἀρετὴν, ἢ κακίαν τοῦ ἐνθυμητικοῦ ἡμῶν ῥοπή τε καὶ κίνησις. ἔνθα δὲ κακίας καὶ ἀρετῆς προσβολὴ οὐ γίνεται, ἐκεῖ οὐδὲ ἡ αὐτεξουσιότης τῆς ψυχῆς γνωρίζεσθαι δύναται. πῶς γὰρ ἂν καὶ φανήσεται ἡ αὐτεξουσίου προαίρεσις, ἔνθα προσβολὴ ἐναντία οὐ γίνεται; μόνος τοίνυν ὁ τοῦ Χριστοῦ νοῦς καὶ ἡ παναγία αὐτοῦ ψυχὴ, ἄγνωστος καὶ ἄδεκτος πάσης προσβολῆς πονηρᾶς γέγονε· μορφὴ γὰρ δούλου ἦν χαλιναγωγουμένη καὶ διαπορθμευομένη ὑπὸ τοῦ καθ' ὑπόστασιν ἡνωμένου αὐτῇ θεοῦ λόγου· διὸ καὶ ἔλεγεν ὁ κατὰ τὸν σωτῆρα νοούμενος ἄνθρωπος· Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· ὑπὲρ γὰρ τοὺς ὅρους καὶ νόμους τῆς ἡμετέρας φύσεως ὑπάρχων, ἅτε σὺν ὄντως θεὸς, σῶμα καὶ ψυχὴ ὢν, τῷ τοῦ δεσπότου νεύσει ἐρήμως ὑπετάττετο ὡς θεωθείς. Αὐτεπάγγελτος, ὁ αὐτόκλητος. Αὐτεπίβουλος, αὐτοφονεύς. Αὐτερέται, αὐτοὶ ἐρέσσοντες. Αὐτῇ· ἔχει μὲν αὐτοῦ εἶναι κοινότερον ὡς τὸ ἐγγίων· προστιμᾶται δὲ ὅμως δι' ὄγκον φωνῆς, τὸ ποιητικώτερον καὶ αὐτόθι, ἐφώνουν, ἐβόων. Αὐτή, ἡ βοή· παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ. λαμβάνονται δὲ καὶ ἀμφότεροι ἐπὶ πολέμου· ἀϋτὴ γὰρ ἡ βοή, πολλαχοῦ ἡ μάχη ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος· παρακολουθεῖ γὰρ ἡ μεγάλη βοὴ τῇ μάχῃ. διὸ καὶ φυλόπις λέγεται, ἐκ τῆς τῶν φίλων ὀπός· καὶ ἐνυώ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐναΰω τὸ φωνῶ. Αὕτη, ἐκείνη. αὕτη δὲ δεικτικῶς· ὡς τὸ, αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος. Αὐτῇ βίᾳ, τῇ δυνάμει. καὶ αὐτήν, ἀθρόως· καὶ φωνήν, βοήν. Αὐτῇ καμίνῳ, αὐτὸ εἵλκυσε κατὰ [illegible] ἢ τροχὸς, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ καὶ παραπλήσια διαπραττομένων. Αὐτῇ κεν γαίῃ, σὺν αὐτῇ ἂν τῇ γῇ. Αὐτήκοοι, οἱ μὴ ἐπιταττόμενοι αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες. Αὐτῆμαρ, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτῇσι ῥίζῃσι, σὺν αὐταῖς ταῖς ῥίζαις. Αὐτή τοι δίκη ἐστὶ θεοῦ παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας τ. τουτέστιν, αὕτη θέμις θεοῦ ἐν τῷ ἐμφαίνεσθαι ποιεῖν οὕτω, καθὰ δηλαδὴ βλέπεις. τινὲς δὲ γράφουσιν αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεοῦ· τουτέστιν, οὐκ ἄλλος τίς ὁ ἔνδον, ἀλλ' ὁ τι θεὸς, ἢ αὕτη δὲ [illegible] καὶ οὖσα ἤδη. Αὐτίκα, ἐπίρρημα μεσότητος χρόνου δηλωτικόν· ὥσπερ παρὰ τὸ πολλὰ γίνεται πολλάκις, οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐτά, αὐτάκι· καὶ κατὰ ἀνάθεσιν αὐτίκα. καὶ αὐτίκα μάλα, ἀντὶ τοῦ τάχιστα. ὃ γὰρ δύναται τὸ τάχιστα, τοῦτο καὶ τὸ αὐτίκα μάλα. ἀλλὰ τὸ τάχιστα μὲν, ἑνικῶς τῶν [illegible] συντάσσεται· ὡς τὸ τάχιστα πάντων, ὡς καὶ τὰ μάλιστα καὶ τὸ ἥκιστα πάντων. τὸ δὲ αὐτίκα, κἂν ἰσοδυναμῇ οὐκ ἔστι πρὸς ὅ, τι παρατιθέμενον συντάσσεται. καὶ αὐτίκα, ἐπειδὴ πυρὸς θέρεο παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ, ἤγουν διὰ πυρὸς θερμανθῶ· ἀλέην τε γενήσεται ἐκ τοῦ ἡλίου δηλονότι. Αὖτις, ἰωνικὸν τὸ δὲ αὖθις κοινόν. ἰωνικὸν δὲ αὖτις, τὸ πάλιν. αὐτὰ δὲ ὁμοῦ τὰ τρία δηλοῦσι, τὸ εἰς τοὐπίσω. οὐ δὴ δευτερονόματος ὄντος, εἴληπται παρὰ τοῖς ὕστερον τὸ πάλιν ἀγαθὸς, ἀντὶ τοῦ ἐκ δευτέρου. τὴν αὐτμένα, σπανίως ἐστὶν εὑρεῖν. ἡ αὐτμὴ γὰρ ἐν χρήσει πλείονι. Αὐτίτης, ὁ χωρὶς παραχύματος οἶνος· οἷον, ἐψέματος. ἢ ὁ ἀνεπίχωρος, ἢ ὁ ἀμιγής. ἢ ὡς ἐνίοι ὁ δευτερίας. ἢ ὁ ἐπιτήδειος. Αὐτίτην, τὸν αὐτοετῆ τινα· τὸν ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. παρ' Ἱπποκράτει. Αὐτμένα, τὴν ἀναπνοὴν πνεῦμα τε, ἢ καὶ πεφυσημένα. Αὐτμὸ πλεῖς, πεφυσημένος. πεπνευσμένος. Αὐτμὴ πυρὸς ὁ καπνός· ὡς ἀναθυμίασις παρὰ τὸ ἄω καὶ ἀΰω τὸ πνέω· ἐπεὶ πνεῦμά τι ἡ ἀναθυμίασις [illegible]. Αὐτμὴν, κλίνεται μὲν ὡς ὁ ποιμὴν· ὁ αὐτὸς δέ ἐστι τῇ αὐτμῇ· ὅ ἐστι τῇ πνοῇ· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω· καὶ παρὰ [illegible] ἀΰω, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἄω ἀΰω τὸ φωνῶ. ἐκ τοῦ προρρηθέντος ἄω, καὶ τὸ ἆσθμα γίνεται. Αὐτό· ὅταν λάβῃ ἄρθρον καὶ γένηται ταὐτὸν, μετὰ τοῦ ν γράφεται, ὡς τὸ ξύλον· τὸ γὰρ ἄρθρον διαστέλλει αὐτὸ ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ· εἰ δὲ σύμφωνον ἐπάγοιτο, ἀποβάλλει· ὡς τὸ ταὐτὸ ποιεῖν. Αὐτοβόας, αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς. Αὐτοβοεί, αὐτῇ τῇ βοῇ. τὸ παραχρῆμα συντελεσθῆναι ἐν πολεμικαῖς ἔργοις· οἷον ταχέως· καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλάγματι. Αὐτογένεθλον, τὸ αὐτογέννητον. Αὐτόγε, ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον. Αὐτόγυρος· ἢ δ' αὐτόγυρος ὕλησσιν ὀργάς· ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετος καὶ ἰδιότροπος.

φασι, ῥαβδίοις δὲ εἴς τινες ἀνατάσεις εὐθεῖαι, εἰς ἃς καθεκλείονται αἱ περόναι αἱ διαπρὸ, ἢ κλεῖδας ἐν ἵνα μὴ ἐκπίπτοις ἔφη πρὸ μικροῦ. δίδυμαι δὲ ἀτριοῦται αὐτὴ τῆς διπλᾶ ἢ συμφυεῖς ταῖς περόναις. Αὐλός. τὸ φυτευτικὸν ὄργανον. σημαίνει καὶ τὸν εἰς εὐθὺ ἀνακοντισμὸν τοῦ αἵματος· ὡς τὸ, αὐτίκα δ᾽ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν αἵματος. σημαίνει καὶ τὸν πόρον τῆς μήτρας. ὡς τὸ, αὐλοῖσι διδύμοισι, παρῆλθεν δαίδαλα ἔχεν· καὶ τὸ στάδιον. Ἄλλως. Αὐλός, ὁ ὀπὴ τῆς αἰχμῆς. ἢ τὸ ξύλον ἐμβάλλεται ὅθεν λέγομεν, τὸ δολιχαύλοις αἰγανέας. ἢ αὐλὸς ἐν ὀδυσσείας χ καθ᾽ ὅτις παλαιοὺς, κρουνὸς ἐξακόντισμα. αἵματος ὀξεῖα ἀναφορά. αὐλὸς γάρ φασι πᾶν στενόν. ὅθεν καὶ ἔναυλα, οἱ στενοὶ ποταμοί. τοιοῦτόν τι καὶ αἱ αὐλῶνες. ὅθεν καὶ τὰ διαυλωνίζοντα πνεύματα. καὶ διαυλώνια, στενὴ στενότης. καθ᾽ ἣν ὄρνιθες ἢ αἶγες, ἄγριαι ὄρνιθες ἀγρεύονται. ἢ κατά τινας αὐλὸς, τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος. ἐπεὶ καὶ αἰγανέας δολιχαύλους τοῦ λέγει ὅμηρος, τὰς μακροξύλους. ἢ τὸ τρῆμα τῆς κυνέης, τὸ διὰ τοῦ ἔγχεος. καὶ ἄλλως δὲ, αὐλὸν τὸν ἐξακοντισμόν φησιν ὅμηρος. καὶ τὴν ἀθρόαν ἀναφορὰν τοῦ αἵματος. αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ ἐπιμῆκες καὶ στενόν. ὅθεν καὶ οἱ αὐλῶνες, καὶ ὁ τοῦ πνεύματος ἀνακαμπτικὸς διαυλωνισμός. καὶ αὐλὸς καὶ δίαυλος τὸ στάδιον. καὶ ἐξ αὐτοῦ μεταφορικῶς καὶ ἡ ἀνταποδοτικὴ ἀνάκαμψις. ὥς τὸ, πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος. καὶ ἐν χορδαῖς χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρέφοντα χορδάς. ἤγουν ταχὺ ἀναστρέφων ἐν τῷ πλήττειν τὰς χορδάς. εἰς ὃ, καλλίστη φράσις ἡ τοῦ νέου φιλοστράτου. ἐν τῷ οἱ δάκτυλοι δὲ, ταῖς μίτοις ἐπεπάτουν. Αὔλοις, ἀσώματοις. Αὐλουρός, αὐλοφύλαξ. Αὐλῶ, καταυλῶ δὲ, ἕτερον. μεταβατικῶς αἰτιατικῇ συντάσσεται. Αὐλαλάζειν, τὸ συρίζειν διὰ τῶν δακτύλων. Αὐλών, στενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος. καὶ λειμών, ὁ ἔφυδρος τόπος. Αὐλῶνες, αἱ ἐπ᾽ εὐθείας τόποι. αἰσχύλος· καὶ τὴν τάφρον καὶ τὴν πυράν. σοφοκλῆς δὲ, τὴν λόγχην τὴν μακράν, αὐλῶνα εἶπεν. ἢ φάραγγες, ἢ τόποι τειχεῖς. ἢ αὐλῶνες, τὰ μεταξὺ τῆς φάραγγος στενά, καὶ ἐπὶ μῆκος φερόμενα. Αὐλωνία πόλις, ἀπὸ κροτωνιατῶν κτισθεῖσα. Αὐλωνίζει, ἐν αὐλῶνι διάγει. Αὐλωπίας, κοιλόφθαλμος. Αὐλῶπις, ἡ περικεφαλαία. ἡ περί τι τεμένους ἔχουσα τοὺς ὦπας καὶ αὐλῶπις, ἡ εἰς αὐλὸν ἀνήκουσα. ὅ ἐστιν, εἰς στενὸν καὶ μακρὸν ἀπολήγουσα. κεῖται γὰρ τὸ τε καὶ ἐπὶ τρυπήματος αὐλός. ὡς ἐν τῷ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθε. πάνυ δὲ κατακέχρηται καὶ τροπικῶς ὁ αὐλὸς ἐνταῦθα, καθὰ καὶ ἐν τῷ αὖλαξ. καὶ αὐτὴ γὰρ διὰ τὸ στενοεπίμηκες, ἐκ τοῦ αὐλοῦ παρωνόμασται. καὶ μὴν αὐτὴ ἔχει τι καὶ κοιλότητος τῆς τοῦ ἀρότρου τομῆς. καὶ πως ἐγγίζει τῷ αὐλῷ, διὰ τοῦ μᾶλλον, ἤπερ ἡ αὐλῶπις τρυφάλεια. εἰ μὴ ἄρα καὶ αὐτῇ βοηθεῖ εἰς τροπὴν ἡ καθ᾽ αὐτὴν κοιλότης. ὁ μὲν τοι ῥηθεὶς παχὺς αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας, σκληρότητι ποτὲ τῆς τραπεῖσα καὶ Αὐλῶπις, ἡ λήγουσα εἰς ὀξὺ τῷ αὐλίσκῳ, εἰς ὃν ὁ λόφος ἐνίεται. Αὐλωποὶ φαμὲ λέγονται, διὰ τὸ κώδωνας ἔχειν, ἢ συρτημένοις. αἷς εἴχε μετίζοντες αἱ ἵπποι, ἢ χονέπροις προσόμοιον αὐλῷ. Αὔμα, ἅλμα. ἀπὸ κρητῶν. Αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι. αὔξω. ἐπιτείνω. Αὔξας, ὁρμήσας. Αὔξει, ἐπὶ ἐνεργητικοῦ. οἷον αὔξει ὁ ἥλιος καὶ ἡ ὑγρότης τὰ φυτά. καὶ αὔξει, ἀντὶ τοῦ αὐξάνεται. ἀοριστειδὴς ἐν τῷ εἰς ῥῆμα. ἀλλὰ καὶ εἰκότως ἡ αὔξησις ἀρχὴ. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας. οἷον αὐξάνει τὰ φυτά. ἤγουν αὔξησιν δέχεται. καὶ αὐξάνομαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου. Αὐξῶ, ὡς αὐλῶ. καὶ αὐδῶ. ζητεῖται τρόπον τὸ τι καλεῖται περισπωμένως, ἢ βαρυτόνως. οἱ μὲν ἀξιοῦσι καλεῖν καὶ περισπᾶν. ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι οὐ δύναται. οὐδὲ γὰρ τὸ ῥῆμά ἐστιν, αὐξῶ. λέγομεν οὖν ὅτι τρία ταῦτα ὁμοίως λέγεται. αὔξω, καὶ βλαστῶ, καὶ αὔξω. ἐπεὶ παρεσχηματίσθη αὐτοῖς, αὔξησις. βλάστησις. αὔξησις. τὸν αὐτὸν οὖν ἔχει καὶ ταῦτα τόνον, ὡς περισπώμενα. ἀλλὰ ἀναβιβαζόμενα. αὔξω. βλαστῶ. αὔξω. Αὔξησις, ἐπὶ ἀθρώπων. ἢ ζώων ἢ ἑτέρων τινῶν. αὔξει δὲ καὶ βλαστεῖ, ἐπὶ μόνων τῶν φυτῶν. καὶ αὔξησις, κίνησις περὶ τὸ πλεῖον μέγεθος. Αὐξίδημος ἑρμῆς, ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως. Αὔξω, τὸ αὐξάνω ἤτοι τὸ αὔξησιν λαμβάνω. αὔξησιν δέ τις τὴν πόλιν μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Αὖον βοᾶν διαστέλλεται τῆς τῶν ὑγρῶν βοῆς. ἐκείνη γὰρ ἐπιρρηματική ἐστι. ἐπιχεῖν δὲ ἀοριστίαν ἔχει τὸ βοᾶν αὖον, δηλοῖ τὸ κτυπεῖν. δουπεῖν. βομβεῖν. καὶ τὰ τοιαῦτα. μᾶλλον δὲ καὶ τι τοῦ τραχύτερον παρ᾽ ὁμήρῳ. καὶ αὖον, ξηρόν. ἡσίοδος. αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν. καὶ αὖον κατὰ μὲν ψιλοῦται. ἐν δὲ τοῖς ἀττικοῖς καὶ ἁδροτέρου φέρεται. ὅτι δασύνουσι τὸ αὖον. καὶ ἔστιν ἀττικὸς ὁ ἐπιδασυντικὸς τοῦ τοιούτου πνεύματος. καὶ ἐν τῷ αὐαίνω, ὡς δηλοῖ τὸ ἀφαυαίνειν παρὰ τῷ κωμικῷ. πρωτότυπον δὲ τούτου τὸ αὔω. Αὐότη, ἡ ξηρότης, παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω. καὶ λύπη. κραυγή. αὐχμός. φθορά. κακοπάθεια. ξηρασία. Αὖος, ξηρός. ἔστιν ὑπὸ ῥῆμα τὸ βρέχω. καὶ ἐπενθέσει τοῦ α, αὔω, καὶ ἐν συναιρέσει, αὔω, ἐξ οὗ αὖος. Αὖ πάλιν, πάλιν αὖθις. Αὖ τινάς νύκτας ἰαύων, καὶ πολλὰς δὲ νύκτας ἀκελλιο ἐνὶ καταπάσοντα. Αὔρα, ἡ πνοή. τὸ α ψιλὸν, ἄβρα δὲ ἡ δούλη, τὸ α καὶ β. Αὐρηλιανός, βασιλεὺς ῥωμαίων τὰ πολέμια δεινὸς, ἐσκημμένος, ἀκάθεκτος δὲ τὴν γνώμην. καὶ ὠμός. Αὐριβάτας, αἰσχύλος τὸ αὔριον, ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ ὁ αὐτὸς ψυχοστασίαις οὕτω φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβάμων. Αὐρίζειν, ῥίζειν. ἢ εἰς αὔριον ὑπερβάλλεσθαι. Αὔριον ἐπίρρημα, τῷ μέλλοντι μόνῳ συντάσσεται. οἷον, αὔριον γράψω. ποτὲ δὲ καὶ ἐνεστῶτι. ἡνίκα ἂν ὡς ἐν βεβαίῳ θέλωμεν δηλοῦν βουλόμεθα. αὔριον ἔρχομαι. Αὔριον, παρὰ τὸ αὖ αἰολικόν. ὃ σημαίνει τὴν ἡμέραν. αὔιον καὶ αὔριον, τὸ χρονικόν. Αὖραι ἐλαίων. Αὐραλόγα, ἴσαορα. Αὐρέχη, ἡ ἄμπελος. Αὐρότερον, ἀθηναῖς τερον. Αὖς, αὐτὸς κρῆτες καὶ λάκωνες. Αὐσάντων, βοησάντων. φωνησάντων. κηρυξάντων. κραυγασάντων. Αὔσας, φωνήσας. βοήσας. Αὐσίδα, πόλις λιβύης. ἣν παραρρεῖ ὁ κίνυφος ποταμός. Αὐσίτης. ἰσαύα. ἰσαύτης. καὶ ὑπερβιβασμῷ αὐσίτης. ἰσαύα γὰρ, χώρα ἐστίν. Αὖον, ξηρόν. Αὐσονία, ἡ ἰταλία. κέκληται ἀπὸ αὔσονος τοῦ ὀδυσσέως καὶ καλυψοῦς υἱοῦ. Αὔσονες, οἱ βασιλεῖς. παρὰ τὸ αὔω τὸ τολμῶ. οἱ πάντα ἐπιτολμῶντες τοῖς προστάγμασιν. Αὐσταλέος, καθ᾽ ὃ διαλύειν, αὐσταλέος ὁ αὐχμηρὸς ἀπὸ τοῦ αὔω. ἐξ οὗ καὶ ὁ αὐχμὸς καὶ ὁ αὐχμηρός. ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τοιοῦ πνεύματος, προϋπάρχειν δισύλλαβον. καὶ ὁ αὐτὸς ἐξ οὗ αὖθις, ὁ αὐστηρός. καὶ αὐσταλέος. ὁ αὐχμηρός. αὐσταλέος ὁ μὴ λουσάμενος. καὶ αὐσταλέος, ὁ κατάξηρος. καὶ ἀνεπιμέλητος, ἀπὸ τοῦ αὔω αὔσω τὸ φλογίζω. αὐσταλέα. καὶ αὐσταλέα. τροπῇ δωρικῇ τοῦ ε εἰς α. Αὐστήρ, μέτρου ὄνομα. Αὐστηρός, σημαίνει τὸν στρυφνόν. ξηρόν. αὐχμηρόν. σκυθρωπόν. Αὔω, τὸ τολμῶ. Αὐτάγγελος, ἡ ἀφ᾽ ἑαυτῆς ἀπαγγέλλουσα. ὡς τὸ, αὐτάγγελος γὰρ δρῦς, αὐτίσοι φράσει. Αὐτάγρετοι, αἱ ἑαυτὰς ἀγαγόμεναι. Αὐτάγρετα, αὐτεπίτηδα. ἢ μᾶλλον αὐτόθεν ἀγειρόμενα. ἤγουν, ἀγρευόμενα. καὶ παρ᾽ αὐτὰ γινόμενα πέτεις

καὶ αὐθάδης. παράλογον δὲ τὸ αὐθάδης. Αὐθάδεια, ἡ προπέτεια. Αὐθαδιάζεται, ὑπερηφανεύεται. Αὔθαιμα, ἀδελφά· ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος. Αὐθαίρετος, αὐτόβουλος. ἢ αὐτεπάγγελτος. Αὐτέκαστα, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ γινόμενα. ἢ αὐτὰ τὰ γινόμενα. ἀκριβῶς καὶ συντόμως καὶ ἀποτόμως. ἢ τὰ ἀπηρχαιωμένα ἀληθῆ. αὐτὰ ἀκριβῶς. Αὐθέκαστος, ὁ ἀκίνητος. καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕνα θέλων ἀριθμεῖσθαι, ἢ ὡς ἀπαίδευτοι τοιούτους, διὰ τὸ νομίζειν ἄλλον ἑαυτοῦ διαφέρειν αὐτὸ ὅπερ ἐστὶν ἄρ-
κεῖν. ἢ ὁ αὐτάρκη πολιτείαν ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμιξίας δι' ἀπότομον γνώμης. ἢ αὐθέκαστος, ἀκριβὴς καὶ σύντομος. ὅθεν καὶ λό-
γους αὐθεκάστους, τοὺς σαφεῖς καὶ συντόμους λέγομεν. τινὲς δὲ, τὸν παρρησιαστικὸν καὶ αὐθάδη. καὶ αὐστηρὸς ὁ τῶν λόγων ἀ-
παρακάλυπτος. ἢ τοῦ τρόπου ἁπλοῖς. ἐλευθέριος. ἀξιόπιστος. αὐτάρεσκος. Αὐθεκαστότης, ἀπόκοτον. τὸ μὲν οὖν αὐθέ-
καστος, κάλλιστον ὄνομα. τὸ δὲ πρὸς τοῦτο πεποιημένον αὐθεκαστότης, κίβδηλον. Αὐθεντεῖν, ἐξουσιάζειν. Αὐθέν-
της, ὁ ἐπὶ ἀλλοφόντῃ· αὐθέντης λέγεται, ὁ ἐξ ἑαυτοῦ ἐπί τινος φόνον ἐργασάμενος. ἢ ἀλλοέντης τις ὤν. Αὐθεντήσαντα,
κύριον γενόμενον. Μὴ ὀφείλειν ἄλλον αὐθεντήσαντα, τοὺς γὰρ ζῶντας συνέχειν. Αὐθεπαινετός, αὐθαιρέτως. Αὐθήμε-
ρον, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐθι αὐτοῦ τόπου, ἀντὶ τοῦ αὐτόθι. καὶ ἀντὶ τοῦ πάλιν. Αὐθιγενής, ἐγγενής. ἐντόπιον. Αὐθιγενής, γνή-
σιος. αὐτόχθων. ἰθαγενής. Αὐθι μένειν, τοπικὸν ἐπίρρημα αὐτόθι. αὐτοῦ τόπου. ἐν φοινίκῃ γάρ, ἐν τοπικῇ χώρᾳ λαμβάνεται
ὅμηρος. αὐτοῦ οἱ καὶ μοῖρα τετεύξεται. διαφέρει τοῦ αὖθις. τὸ μὲν αὖθι τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀπὸ τοῦ αὐτόθι. τὸ δὲ αὖθις σημαί-
νει τὸ πάλιν, καὶ μετὰ τοῦτο. τὰ εἰς ις ἐπιρρήματα πεφυκότα λέγεσθαι καὶ ἄνευ τοῦ σ, διὰ τοῦ ι γράφεται αὖτις, καὶ αὐτι-
ς. τὰ δὲ βαρυνόμενα ἐπιρρήματα, ἀπὸ τρέφουσι τὴν εἰ δίφθογγον. οἷον, αὖθι. νόσφι. ἀντὶ τοῦ χωρίς. ἄγχι, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ἶφι,
ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς. νόσχι, ἀντὶ τοῦ ὅπου. ὕψι, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος. τετράκι, ἑξάκι. τριςάκι. πολλάκι. ὀλι-
γάκι. Αὖθι μένων, αὐτοῦ τόπου μένων. Αὐθίξας, κινήσας. Αὖθις μετὰ τοῦ σ, τὸ πάλιν. αὖθι, ἀντὶ τοῦ αὐτόθι χωρὶς τοῦ
σ. καὶ αὖτις μετὰ τοῦ τ, τὸ ὕστερον. αὖτις μὲν ὅμηρος χρῆται καὶ ἴωνες. αὖθις δὲ, ἀττικοί. αὖθι δὲ καὶ τὸ αὐτόθι φασὶν ὅμη-
ρος τοπικόν. ὁ καὶ αὖθι, καὶ αὖτι ἐνίοτε, μέτρου χάριν γράφουσι. καὶ αὖθις δὲ ἐξ ἀρχῆς. ἐκ δευτέρου. καὶ αὖθις, μόνον τοῦ
μέλλοντι συντάσσεται. αὖθις ἀποστραφθείς, ἤγουν μεταστραφθείς. Αὐθομαίμων, ὁ συγγενής. Αὐθρίζειν, ἐρίζειν. κύπριοι.
Αὐθύπαρκτον, τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ἔχον τὴν ὕπαρξιν. Αὐθώρας, ὁ αὐτὸν βλέπων. Αὐθωρὶ τοῖς, συντόμοις.
Αὐθωρόν, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Αὐίαχοι, ἄβρομοι. πολύηχοι. ἢ παρὰ τὴν ἰαχὴν ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, ἢ παρὰ τὸ ἰαχῶ. ἀχος. καὶ
ἐν πλεονασμῷ, αὐίαχος. ἵνα σημαίνῃ τὸν ἐξηρθρωμένον. Αὐικέτου, ἀφανοῦς. ἀορά του. Αὐκαὶ, ἀλκὰν κρῆτες. Αὐκά-
λος, ἕως γὰρ τυρρηνοί. Αὐκηρισία, ἀφίκετο. Αὐκύονα, ἀλκύονα. κρῆτες. Αὐλα, παιδίσκας. Αὐλαία, τὸ τῆς
σκηνῆς παραπέτασμα. Αὐλαί, ἐπίθετον κιλικίας. πλησίον ταρσοῦ. οἱ οἰκοῦντες, αὐλαῖται. Αὔλακας, κοίλους τό-
πους. Αὔλαξ, ἡ ἀπὸ μάκους τομὴ τῆς γῆς ἐξ ἀρότρου. καὶ πλάνοι κοῖλοι. Αὐλαρός, αὐλωρός. οἰκοφύλαξ. Αὐλα-
χα. ἡ ὕνις. Αὔλειος, ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. καὶ αὐλείους θύρας. Αὐλείτης, ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως. ὁ
ἄγροικος. ἔστι δὲ παρὰ τὴν αὐλὴν τὸ ὄνομα. Αὐλή, ὁ περιτετειχισμένος καὶ ὕπαιθρος τόπος. καὶ αὐλὴ, τὸ νῦν ἀρχεῖον λε-
γόμενον. ὅπου ἀπήγοντο οἱ κατάκριτοι. καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὑπηρέτας, αὐλικοὺς ὠνόμαζον. Αὐλήν, κοιτῶνα. ἐπαυλισμόν.
καὶ αὐλόν, καὶ αὖλιν, παρωνύμως καὶ ἔπαυλιν ἔστιν εἰπεῖν. Αὐλήρας, ἡνίας. μάνδρας. Αὐληρόν, χαλινόν. χαιτέ-
ον. οἱ δὲ σειράν. Αὐλῆς, ἐπαύλεως. καὶ αὐλῆς ἐν χόρτῳ. ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς περιωρισμένων. καὶ γὰρ τὰ ὅμορα,
σύγχορτα λέγουσι. καὶ αὐλὰς τὰς κατ' ἀγρούς, ἐπαύλεις λέγειν. Αὔλησον ἀντὶ δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ αὔλησον. συναυλεῖν
δὲ, τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν. Αὐλητὰ, ἀκρόαται. αὐλοῦντες. Αὐλέται, οἱ τῆς κόπρου ἐπιμελούμενοι τῶν προβάτων.
Αὐλητηρία, αὐλοθήκη. Αὐλητήριον, τόπος παρὰ ταραντίνοις. Αὐλητής, εἶδος σφηκός. Αὐλία, ἀντὶ τοῦ ἔπαυλις.
οὕτω λυσίας, καὶ αἰσχίνης. Αὐλίδα, λιμένα. Αὐλίζεται, καθεύδει. φυλάττεται. παρεμβάλλει. κοιμᾶται.
Αὐλίζομαι, τὸ ἀναστρέφομαι ἐν τῷ δὲ τῷ τόπῳ. καὶ αὐλίζομαι, μένω, ἐνδιατρίβω. Αὐλιζομένων, εἰς κάτω ἐλαυνο-
μένων. Αὐλιζόμεναι, ἀντὶ τοῦ κοιμώμεναι. οὕτως ἀντιφῶν. Αὐλίκουροι, φύλακες. Αὐλικούς, κιθαρῳδούς. Αὐλί-
ξαι, στασιάσαι δραμεῖν. Αὐλίξ, φλέψ. Αὔλιον ἄντρον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ αὐλισθῆναι τὸν διόνυσον. Αὔλιον ἀστέρα
λέγει ὁ ἀπολλώνιος, τὸν ἕσπερον. ἢ παρὰ τὸ αὐλίζεσθαι, ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐλαῖς διατρίβειν, καθ' ἣν ὥρας
ὁ ἕσπερος ἀνατέλλει. Αὐλίς, ἀντὶ παρὰ εὐβοίας κεῖται φυλάσσουσα μέχρι νῦν τὸ ὄνομα. ἐκλήθη δὲ οὕτω, παρὰ τὸ
τὸ ἐκεῖ αὐλισθῆναι τοὺς τῶν ἀχαιῶν νέας πρὸ τοῦ ἀπόπλου. ἢ ἁλισθῆναι, ἤγουν ἀθροισθῆναι. ἢ ἀπὸ αὐλίδος φασὶ, θυ-
γατρὸς εὐωνύμου τοῦ κηφισσοῦ. ἔχει δὲ φασι λιμένας ἡ αὐλίς, τοὺς μὲν βλέποντας πρὸς τὴν ἥλιον. τοὺς δὲ κατὰ δύσεις,
ἀπὸ πάσης ἑλλάδος. διὸ ἀθροισθέντες οἱ ἀχαιοὶ αὐτόθι, ἀνέπλευσαν. ὁ στράβων δέ φησιν, ὅτι ἡ αὐλὶς πετρῶδες χωρίον ἐν
θαλάσσῃ πεντήκοντα πλοίων. ὥστε εἰκὸς τὸν ναύσταθμον τῶν ἑλλήνων, ἐν τῷ μεγάλῳ ὑπάρξαι λιμένι. πλησίον δ' αὐτῆς
εὔριπος. ὁ χαλκιδικός. εἰς ὃν ἀπὸ σουνίου, στάδια ἑβδομήκοντα. ὀξύνεται δὲ ἡ αὐλίς, ἀναλόγως διὰ τὴν παρωνυμίαν
ὡς πύλη, πυλίς. τὸ δὲ βαρύτονον ἐξ οὗ καὶ ἡ ἔπαυλις, αἰολικὸν φασὶν εἶναι. βαρυτικοὶ γὰρ οἱ αἰολεῖς. καὶ ἄλλως δὲ, ἡ μὲν
αὐλίς, ὡς ἐκ τοῦ αὐλίζω, ἀναλογία. ἔχουσα ἴσως τὴν ὀξεῖαν τόνωσιν. ἡ δὲ αὖλις τὴν βαρεῖαν, πρὸς διαστολήν. οἷον, ἀπὸ τοῦ
δ' αὖλιν ἔχουσαν καὶ ἔστιν ἡ τούτου ἀναλογία, καθὸ τὸ θέτιδα, θέτιν. θέμιδα θέμιν. κύπριδα, κύπριν. ἃ δὴ πάντα βα-
ρύνονται. Αὐλίς, πόλις βοιωτίας κατ' ἀντικρὺ τῆς εὐβοίας κειμένη. Αὖλις ἀπὸ τῆς αὐλῆς αἰολικῶς, ἡ κοίτη.
καὶ ἡ κατασκήνωσις. ὅθεν καὶ ἡ ἔπαυλις καὶ τὸ αὔλιον. Αὐλίσκοι, ἐνῶτα. πέρσαι. Αὐλισμός, διανυκτέρευσις.
Αὖλλα. λυσίας ἐν τῷ κατὰ διογείτονος. καὶ αἰσχίνης κατὰ κτησιφῶντος. ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις. ἢ ἀντὶ τοῦ τὰς μακρὰς αὐλάς.
Αὐλοὶ καὶ σύριγγες, ὄργανα ἐμπνεόμενα. ὡς καὶ ἀριστοφάνης καλαμίνην σύριγγα. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ αὐλός, αὐλεῖν ὑπαυλεῖν.
καταυλεῖσθαι παραυλεῖν. αὔλημα. ἔναυλον. ἔξαυλον. ἐξηυλημένον. ἐρεῖς δὲ καὶ πολύφθογγος αὐλός. καὶ πολύκομπος.
πολυκαμπής. πολύφωνος. πολυμελής. πολυμελπής. πολυμήχανος. πλάτων δὲ καὶ πολύχορδον εἴρηκε τὸν αὐλόν. ἐπὶ δὲ
αὐλητοῦ φαίης ἄν, ἐμφυσᾶν ἐμπνεῖν. ἢ κατὰ πνεῖν. καὶ κατὰ πέμπειν τὸ πνεῦμα εἰς τὸν αὐλόν, ἀνατιμητα μένους ταῖς
γνάθοις. ὑποκεκορημένους. ὑποιδούσαις καὶ ἄλλα πολλά. Αὐλαῖσι διδύμοισιν. ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας τ. αὐλαὶ δὲ ἐνταῦθα

ὖ δίφθογγος πρὸ συμφώνου, ψιλοῦται· οἷον αὖος· αὖρα· αὔξειν. ἀμέλει κατὰ τοὺς παλαιοὺς, αὖω τὸ ξηραίνω δασύνεται· καθὰ καὶ τὸ αὐαίνω παρὰ τῷ κωμικῷ, διὰ τὸ μὴ ἐπιφέρεσθαι τῇ διφθόγγῳ σύμφωνον. αὔω δέ φασι τὸ φωνῶ ψιλοῦται, πρὸς διάφορον σημασίαν. Αὖ, πάλιν· αὖθις· ἀντὶ καὶ πολλάκις, κατὰ πλεονασμὸν προφέρουσιν· ὡς πολλαχοῦ ἐστιν εὑρεῖν, παρὰ Ἀριστοφάνει. Αὖ αὖ λέγει Ἀριστοφάνης, μιμούμενος τὴν φωνὴν τοῦ κυνός. Αὖα αὖα, πάλαι περὶ κῶλα. ταῦτα μὲν ἐκ παραλλήλου δηλοῖ· λέγει δὲ τὰ ξηρὰ ξύλα. τὸ δὲ χρόνιμον ἀντὶ ἵνα κατὰ τὸν ποιητὴν, παρὰ τὸ αὖον ἐνέλαφρας καὶ βόας αὔας τὰς ξηρὰς βύρσας. Αὐαίνου λίθου ἐμνήσθη ὁ Ἀριστοφάνης, ἐν τῷ ᾅδῃ. ἀπὸ τοῦ αὐαίνεσθαι τοὺς νεκροὺς, καὶ ἀλίβαντας εἶναι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνοις νεκροῖς εἶναι, ὡς ὄντος τινὸς ἐν ᾅδου οὕτω λεγομένου, αὐαίνου λίθου. φασὶ δὲ αὐαίνου λίθον τινὰ λέγεσθαι Ἀθήνησι, παρ' ὃν ἀναγκαίως ἀπὸ τοῦ αὐαίνου παρέχειν. ἐπειδὴ οἱ πολὺν χρόνον περιμείναντες εἰώθασι λέγειν, αὖος γέγονα περιμένων. ἔοικε δὲ θρυλλούμενον τὸ ῥῆμα ἀναπλάττειν δὲ τοῦτο, ἀπὸ τοῦ τοὺς νεκροὺς ξηροὺς εἶναι καὶ ἀλίβαντας. τὸ δὲ ἀληθὲς, οὕτως ἔχει παρὰ τὸν λίθον αὐαίνου. ἤγουν ξηραίνου ὅπου ξηραίνονται οἱ νεκροί. Αὐαίνεται, ξηραίνεται. Αὐαλέας, κατεξήρους καὶ τὰς ξηρὰς βύρσας. Αὐαλέος, κατάξηρος, παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω. αὖος καὶ αὐαλέος. Αὔαλος, ὁ Διόνυσος. Αὐανθεὶς, ξηρανθείς. Αὐαντὴ, ξηραντικὴ νόσος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Αὐαρὰ, τὰ ποντικὰ κάρυα. Αὐάς, ξηράς. Αὐάταν, τὴν βλάβην αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀάταν. Αὐγάζομαι, βλέπω, θεωρῶ. Αὐγάζουσα, ὁρῶσα. Αὔγαρος, ὁ ἀστὴρ ὑπὸ Κυπρίων. Αὐγάσασθαι, ἰδεῖν. Αὐγειαί, οὐ μόνον Λοκρικαί, ὧν ὁ πολίτης Αὐγεάτης, ἀλλὰ καὶ Λακωνικὴ πόλις ἐστὶν ὁμώνυμος. Αὐγείας, Ἡρακλεῖ τὴν τῶν αὐτοῦ βοῶν κόπρον καθάραντι οὐκ ἐδίδου ἀπαιτοῦντι τὸν μισθόν· ὅς ἦν δεκάτη τῶν βοῶν. λέγων οὐχ ἑκόντα ποιῆσαι τὸ ἔργον. ἀλλὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Εὐρυσθέως. καθίζουσιν οὖν κριτὴν αὐτῆς τῆς δίκης αἱρεῖ τὸν Φυλέα, τὸν τοῦ Αὐγείου υἱόν. ὁ δὲ κατεψηφίζετο τοῦ πατρός· ἀγανακτεῖ ἐπὶ τούτῳ Αὐγείας, καὶ ἐκβάλλει τὸν υἱόν. Ἡρακλῆς δὲ ἐπιστρατευσάμενος, πορθεῖ τὴν Ἦλιν· καὶ μεταπεμψάμενος ἐκ Δουλιχίου τὸν Φυλέα, δίδωσιν αὐτῷ τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν. καὶ τὸν στρατὸν διὰ τὴν ἐκ πολέμου ὀλιγανδρίαν, συγκατακλίνει ταῖς τῶν τεθνηκότων γυναιξί. καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν διαθέμενος ἀγῶνα πρῶτος αὐτὸς τἀγωνίσματα ἀνείλετο. πρὸς δὲ τούτοις, ἱστορεῖται καὶ ὅτι τὴν ἀρχὴν ταύτην τοῦ ἀγῶνος ἐπεμέλοντο. ἐπεὶ δὲ τοῖς Μεσσηνίοις αὐτοὶ κατὰ Λακεδαιμονίων συνεμάχησαν. καθελόντες ὕστερον αὐτοὺς οἱ Λακεδαιμόνιοι, παρέσχον τὴν τοῦ ἀγῶνος ἀρχὴν τοῖς Ἠλείοις, οἳ κατὰ Μεσσηνίων, τοῖς Λάκωσι συνεμάχησαν. Αὐγέας, Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ, ἄγροικος. Αὐγεῖν, ἀλγεῖν. Αὐγὴ, ἡ λαμπρότης. παρὰ τὸ ἄγω, ἀγὴ καὶ αὐγή. δι' ἧς ἀγόμεθα. σκότος γὰρ παρὰ τὸ ἐπέχεσθαι ἡμᾶς. Αὐγίας, Ἠλείων τύραννος. Αὐγοειδὲς, ἀστροειδές τι καὶ ἀΐδιον. ὡς τὸ, Ἔφασκεν Ἰσίδωρος ἐκεῖνο ἀκηκοέναι, ὡς ἔχει ἡ ψυχὴ αὐγοειδὲς ὄχημα. Αὐγουστεῖον, ὀψοπώλιον. Αὐγῶ, αὐγάζομαι. Αὐδᾶ· ἐστὶ αὐδάω, ὦ. αὐδάων αὐδᾷς αὐδᾷ· αὐδάεις, ᾷς αὐδάει, αὐδᾷ. καὶ τὸ προστακτικὸν, αὔδαε, αὔδα. Ὅμηρος· ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ. καὶ αὔδα, λέγε. καὶ αὐδήσας, βοήσας, φωνήσας. Αὐδᾶν λέγεται, τὸ ἀνθρωπίνως λαλεῖν. αὐδὴ γὰρ οὐχ ἁπλῶς ἡ τυχοῦσα φωνή, ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη. ὅθεν καὶ αὐδήεσσα, ἡ χρωμένη φωνῇ ἀνθρωπίνῃ. καὶ αὐδήεις ὁμοίως. γίνεται παρὰ τὸ τὸ αὔω τὸ φωνῶ καὶ τὸ δέω τὸ δεσμῶ. αὐδὴ ἡ συνδεδεμένη, καὶ ἐναρμόνιος αὐδή. Αὐδυναῖος, ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν. ὁ Ἰανουάριος. Αὐδήεσσα, ἡ διαβόητος κατὰ τοὺς παλαιούς. ὅ ἐστιν ἀοίδιμος διὰ τὰ ἐπ' αὐτῇ συμβάντα. ἢ ἔνδοξος. ἀλλ' ὡς κατὰ Ἀριστοφάνην, ἡ χρωμένη ἀνθρωπίνῃ φωνῇ. οὕτω γὰρ αὐδήεντες οἱ ἄνθρωποι, πρὸς διαστολὴν τῶν λοιπῶν ζώων. καὶ αὐδήεσσα, ὀνομαστὴ, ἔνδοξος. Αὐδηέντων, τῶν λογίων καὶ φωνὴν ἐχόντων. Αὐδῶ, φωνῶ, λέγω, λαλῶ ἀνθρωπίνως.

Αὔειν, ψιλῶς μὲν, ἐφώνει, ἐβόα. δασέως δὲ, τὸ ἐξέκαιε, καὶ ἀνῆπτε πῦρ. Αὔειν κυρίως, τὸ καίειν. ὅθεν καὶ βαύκαρος, ὁ αὔων τὴν ἐν ἀλέαις ἐκτεθέντα βαῦνον. ἐξ οὗ καὶ ὁ κρίβανος. ἵνα ᾖ, ὁ βαύνανσος· καὶ διὰ συμφωνίαν, βάναυσος. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου αὔειν, καὶ ἀνέφασι τὸ καίειν καὶ ἀφθὲν ξύλον. καὶ τὸ ὀπαῦσαι, ἐξαῦσαι. Αὐεχίζει, σφακελλίζει. Κύπριοι. Αὔελλαι, ἄελλαι, παρὰ τὸ ἄελλαι. Αὐερὸς, σκιά. Αὐερύοντα, εἰς τοὐπίσω ἕλκοντα. Αὐέρυσαν. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀ, οὐ μόνον τὸ ὁμοῦ σημαίνει ὡς ἐπὶ τοῦ ἄλοχος, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκόλουθος. οὐ μόνον γὰρ τὸν ὁμοκέλευθον σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ἔχοντα. ὁ γὰρ ἀκολουθῶν ὄπισθεν ἀκολουθεῖ. ἤτοι οὖν ὁμοκέλευθος ἢ ὁ ὀπίσω ἔχων τὴν ὁδόν. τὸ δὲ ἀ τὸ σημαῖνον τὸ ὀπίσω, ἀπὸ τοῦ ἄψ γέγονε κατὰ ἀποβολήν. ὥστε μετὰ τὸ ἔρυσαν ἀέρυσαν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὐέρυσαν. τουτέστιν εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον τοῦ θυομένου ἱερείου. ὡς προσέχειν εἰς οὐρανόν. Ἄλλως. Αὐέρυσαν, ἢ ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα· ἔθος ἑλληνικὸν εἰ μὲν τοῖς ἄνω ἔθυον, ἀνακλᾶν τὸν τοῦ ἱερείου τράχηλον ὥστε ἀφορᾶν ὡς εἰς οὐρανόν. καὶ ἐλέγετο τοῦτο αὐερύειν, ἐν παραθέσει δύο λέξεων. ἢ ἀναρύειν, ἐν συνθέσει κατὰ ὑφέν. τουτέστιν ὀπίσω ἕλκειν, καὶ ἀναφέρειν ἐν τῷ ἀνακλᾶν. ὃ καὶ ἑρμηνεύειν δοκεῖ Σοφοκλῆς ἐν τῷ ἄνω τρέπων, ἔσφαζεν. ἐὰν μέντοι ἥρωσιν ἢ ἄλλοις τοῖς καταχθονίοις ἔθυον, κάτω τὸ ἱερεῖον ἀποβλέπον ἔσφαζετο. τὸ σφάζειν, πρωτότυπον, φάω φάζω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σφάζω. κατὰ τὸ μικρὸν, σμικρόν. καὶ μερίζω, σμερίζω· καὶ μῶ, σμῶ. ὅθεν τὸ σμήχω. οὕτως ἔχει ἔρυσαν, καὶ μετὰ τοῦ α, ἀέρυσαν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὐέρυσαν. τουτέστιν ἐς τοὐπίσω ἀνείλκυσαν τὸν τράχηλον τοῦ θυομένου ἱερείου. ὡς προσέχειν εἰς οὐρανόν. Ἄλλως. Αὐέρυσαν παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀνέστρεψαν τὸν τράχηλον τοῦ ἱερείου. ἵνα ἡ κεφαλὴ ἄνω ἀφορᾷ. τοῖς γὰρ οὐρανίοις θεοῖς ὑπὸ τὴν ἕω ἔθυον ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἀνατρέποντες τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων. τοῖς δὲ καταχθονίοις, τὸ ἔμπαλιν περὶ τὰς δυσμὰς ἡλίου, καὶ τὰς κεφαλὰς κάτω τρέποντες τῶν ἱερείων. τὸ δὲ αὐέρυσαν ὁμοῦ δεῖ ἀναγινώσκειν. ἀπὸ τῆς ἀνὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἐρύειν ἐστὶ συντεθειμένον κατὰ ἀποκοπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἵνα μακρὸν τὸ ἀ γένηται. ὡς ἀπὸ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἄξαις, τὸ καυάξαις παρ' Ἡσιόδῳ. Αὐεῖ, τὸ [illegible]. Αὐίνας, ξηράνας. Αὐὴρ, αἰολικῶς ἀντὶ τοῦ ἀήρ. Αὔηλαι, ἄσαι. Αὔηται, ἄηται. Αὐθάδεια, θρασύτης, ἀλαζονεία, αὐταρέσκεια. Αὐθάδης, ἐξουσιαστικόν. Αὐθάδης, ὑπερήφανος, θυμώδης. καὶ κλίνεται αὐθάδης, ἡ κλίσις

σεις· τὸ γὰρ τρυγᾶν, τὸ γυμνοῦν ἀφῄρηται. τὰ δὲ λοιπὰ στοιχεῖα ἀτρύγετα. Ἀτρυγηφάγου, πολυφάγου· τρύγη γάρ, ὁ δημη-
τριακὸς καρπός. Ἄτρυγον, καθαρὸν μὴ ἔχον τρύγα. Ἀτρύων, ἄτειρον. Ἀτρύτωτος, πολύτρωτος. Ἄτρυτα, ἀκά-
ματα· σκληρὰ καὶ ἰσχυρά· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀβλαβῆ· οἷον ἄτρυτα, παρὰ τὸ τρῶ τρύσω. Ἄτρυτος, ἐκ τοῦ τρύω λέγεται
τρυτός, καὶ ἄτρυτος· ὃν οἱ πόνοι οὐ τείρουσιν. Ἄτρυτος, ἀνίκητος· ἀμήχανος· ἀσινής· ἀπαθής. Ἀτρυτώνη, ἀθηνᾶ· ἡ ἄτρυ-
τος· ὅ ἐστιν ἀπειρής· ὡς ἀπὸ τοῦ τρέω τρῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ τείρω καὶ τὸ τρύω· ἀφ' οὗ καὶ τρυτάνη ἡ ἐπὶ ζυγοῦ, ἡ τειρομένη τῷ βάρει
τῶν οἴκων ἀπ' ἄλλου καὶ τρύμη. παρὰ τῷ κωμικῷ, ὁ πανοῦργος καὶ ἱππικὸς καὶ κατ' ἐκεῖνον ἵτης, ὅ ἐστιν ἰταμός. Ἄττα,
πρόσφθεγμα ἀδελφικόν· ἄττα, πολλαχοῦ κείμενον ἐστὶ προσφώνησις ἀδελφοῦ νέου πρὸς πρεσβύτερον· καὶ ἔστιν ἡ λέξις
ἀπαράγωγος, ἀκίνητος· καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν πρωτόθετος· οὐ γάρ ἐστιν ἀρχήν τινα τοῦ ἄττα εὑρεῖν, οὐδὲ ἑρμηνείαν ἔχει· διὸ
καὶ ἀμετάληπτος, ἤγουν ἀνερμήνευτος, ἀπὸ τῶν παλαιῶν λέγεται. Ἄττα, ὡς ἄττας φασὶ θετταλῶν οἱ παλαιοὶ πρόσ-
φώνημα ἔκ τινος νεωτέρου, ὡς πρὸς τροφέα· προτόθετον, ἄκλιτον. Ἄττα, ἅτινα· ὅσα, ἅτινα· ἐν τῷ περὶ τῶν λυδῶν
φόρου· ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποιά τινα δημοσθένης φιλιππικοῖς· ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα· ὡς τό, Χιονίτας τοῦ
χελιδόνα ἠνίκ' ἄττα φαίνεται. Ἄττα, ψιλούμενον μέν, τινὰ σημαίνει· δασυνόμενον δέ, ἅτινα, ὡς δημοσθένης δηλοῖ
ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Ὁ δὲ πρεσβεύων αἰσχίνης οὗτος ἐλθών, πρὸς μὲν καὶ ἄττα ἄττα διελέγετο· ἐνίοτε δὲ ἐκ τοῦ πε-
ριττοῦ προστίθεται· ὡς ἐν τῷ, Χείρωνι φερεκράτης, τοῖς δέκα παλαίστραις ἄλλα προστιθεὶς ἔφη, ἄττα πεντήκοντα. οὐδὲν
γὰρ σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἄττα. Ἀτταβυγᾶς, εἶδος ὀρνέου· καὶ τὸ ἀτταγᾶς. Ἀτταγᾶς παρ' ἀττικοῖς, ὄρνεόν ἐστι περὶ τὸ
μέρος ἐν ἕλεσι, καὶ πολλοῖς τόποις, καὶ τέλμασιν· ὃν ἡμεῖς φαμὲν ἀτταγῆνα· ὁ ὄρνις κατάστικτός ἐστι, ποικίλας τὰς πτε-
ρύγας. Ἀτταγάθη ἀθάρη, παρὰ τῷ ξάνθῳ. Ἀτταλατώσεται, μολυνθήσεται. Ἀτταλασίξαι, ὀμόσαι. Ἀττάλη, φα-
ρυξις, ὑποφρυγία. Ἀτταλίζομαι, παιδομανικὸς ἀπατῶ(?)· Ἀτταλίδας, παρακοίτης ἐνθρυπτά. Ἄττανα, τήγανα, καὶ
παροιμία· ὁ ἐπ' ἄλλων σκευαζόμενος. Ἀττανίτας, τηγανίτας. Ἀττάραχος, τὸ ἐλάχιστον· οἱ δέ, τὰς ἐπὶ τῶν ἄρτων φλυ-
κταίνας· οἱ δὲ τὰς καλουμένας ψίχας. Ἀττάρυγμα, τόμα· σόφισμα κρητικόν. Ἀττασία, ἀνάστασις. Ἀτταταῖ,
βαβαί· φεῦ, μόριον κωμικόν. Ἄττει, πηδᾷ· ἅλλεται· βαδίζει· ὁρμᾷ. Ἀττέλεβος, εἶδος κνωδάλου. Ἀττελάβοις,
ἀκρίδας. Ἄττεσθαι, τὸ ἀΐσσεσθαι καὶ πηδᾶν· παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ γίνεται ἄσσω καὶ ἀττικῶς ἄττω καὶ ἄττεσθαι, διά-
ζεσθαι στήμονα. Ἄττης, τὸν ἄττην φασὶ λάκωνες. Ἀττησύος, δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος, ὁ ἄττις παρὰ φρυξὶ
μάλιστα τιμᾶται· ὡς πρόπολος τῆς μητρὸς τῶν θεῶν· τὰ δὲ περὶ αὐτὸν δεδήλωκε νεάνθης· μυστικὸς δὲ ὁ λόγος. Ἀττική
γυνή· ἡ ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν· καὶ ἀττική, ἡ χώρα αὐτῶν. Ἀττικὰς χύτρας, τὰς καλουμένας ἐχίνους παρὰ τῷ ἰσοκράτει.
Ἀττικαὶ τῷ διθεία(?), ἀντὶ ἀττικῆς χρῶνται οἷον, δύο σκόπελοι· ὁ μὲν εἰς οὐρανὸν ἱκάνει· ἀντὶ τοῦ, τῶν δύο σκοπέλων· καὶ νεσσο-
ρίδα δ' ὁ μέν, οὔτασ' ἀτύμνιον· ἀντὶ τοῦ τῶν νεσοριδῶν· καὶ πάλιν ἐλθόντες δ' ἠβαιόν, ἀπὸ σπείου γλαφυροῖο, πρῶτος ὑπαρ
ἐκ νεοῦ ἐλυόμην· ἀντὶ τοῦ, ἐλθόντων δὲ ἡμῶν· τῷ δ' αὐτῷ ἐστι καὶ τὸ ἀντὶ παραγίων συντάξειν, ὀρθῶς χρῆσθαι· οἷον ἀλκιβιάδης
ὀφθείς, ἀνέστρεψαν λακεδαιμόνιοι· ἀντὶ τοῦ, ἀλκιβιάδου ὀφθέντος· καὶ τὸ συντάσσειν τοῖς ὑποτακτικοῖς μορίοις εὐκτι-
κὰ ῥήματα· φασὶ γάρ, ἵνα θύσαιεν ἵνα ποιήσαιεν· καὶ ὅμηρος, ἵνα μὴ πρὸ θ' ἅληθεν αὐτοί· καὶ πάλιν ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι·
καὶ τό, γίνονται βοῶντες καὶ ποιοῦντες, ἀντὶ τοῦ γίνονται βοάτωσαν, καὶ ποιείτωσαν· καὶ τὸ μέμφομαι, καὶ ὀνειδίζω, καὶ ἐνο-
χλῶ, καὶ λοιδορεῦμαι, δοτικῇ συντάσσουσι· καὶ τὰ συντασσόμενα δὲ ῥήματα μετὰ δοτικῆς, γενικῇ συντάσσουσι· τὸ ἐνεκα-
προστιθέντες· μετὰ αἰτιατικῆς δὲ ταῦτα συντάσσουσιν, οἷον συνήντησέ με, ἀντὶ τοῦ ἐμοί· ὡς καὶ ἀριστοφάνης ὁ κωμικός·
ἀρέσκει με λέγων· καὶ ἔτι τὰ μετὰ γενικῆς συντασσόμενα ῥήματα, αἰτιατικῇ συντάσσουσιν· οἷον αὐτός με ἤρετο· καὶ ἀφαι-
ρεῖταί με ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ· καὶ ὅμηρος· Ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες· καὶ τοῦτο δὲ τῶν ἀττικῶν ἐστὶ τὸ δοτικῆς πτώσεως προ-
γουμένης, εἰς γενικὴν ἀποδιδόναι· φασὶ γάρ, οὐκ ἂν αὖ ὑμῖν συνέβη τοῦτο παθεῖν εὐσεβοῦς ὄντος· καὶ ὅμηρος· ἡμῖν δὲ κα-
τεκλάσθη φίλον ἦτορ· δεισάντων φθόγγον τε βαρύν, ἀντὶ τοῦ φοβηθεῖσιν. Ἀττικοῖς γράμμασι, δημοσθένης κατὰ νεαί-
ρας, ἀντὶ τῶν παλαιῶν· τὴν γὰρ τῶν κδ στοιχείων γραμματικὴν ὀψέ ποτε παρὰ τοῖς ἴωσιν εὑρεθῆναι. θεόπομπος δὲ ἐν τῷ κε τῶν
φιλιππικῶν ἐσκευωρῆσθαι λέγει τὰς πρὸς τὸν βάρβαρον συνθήκας· ἃς οὐκ ἀττικοῖς γράμμασιν ἐστηλίτευσαν, ἀλλὰ
τοῖς τῶν ἰώνων. Ἀττικόν, ἀγγεῖον παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Ἀττικουργούμενον, τὸ κατὰ ἀττικὸν τρόπον εἰργασμένον.
Ἀττικωνικοί· οὕτως ἔλεγον οἱ ἀττικίζοντες, καὶ ἐνυβρίζοντες τοὺς ἀθηναίους· ἢ πρὸς τὸ λακωνικόν, ἔπαιξεν ἀριστοφά-
νης ἐν εἰρήνῃ. Ἀττικῶς, ἀθηναίως. Ἀττίς, ἀθῆναι. Ἄττοντες, ὁρμῶντες· πηδῶντες· λέγεται δέ, ὡς ἀπὸ τοῦ σκορ-
πίου. Ἀττύζει, ἀτιμᾷ· ταράσσει· ἀπολύει· φοβεῖται. Ἀττύζηλον, φοβερόν· ἀφανὲς· ἄσημον. Ἀττύλλα, ἀγ-
κύλη. Ἀτύζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ ἐκπλήττεσθαι· τινὲς δέ γάρ φασιν εἰς τὸ φοβεῖσθαι· παράγεται δέ, ἐκ τοῦ
ἀτῶ, κατὰ τὸ κλῶ κλύω, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀτυζηλοῦ, ἐκπληκτικοῦ· περισπαστέον δὲ τὸ ἀτυζηλοῦ· ἔστι γὰρ ἀπὸ ὀξυτόνου τοῦ
ἀτυζηλός· ὡς ἡρωδιανός, ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου. Ἀτυζόμενοι, ταρασσόμενοι· λυπούμενοι· θορυβούμενοι· ἐκ τοῦ ἀ-
τύζω· παρ' ὁμήρῳ, ἀτυζόμεναι ἤμεθα· τουτέστι ταρασσόμεναι. Ἀτύζω, παρὰ τὴν ἄτην γίνεται ῥῆμα ἀτῶ· οὗ παρά-
γωγον ἀτύω, ὡς ὀλῶ ὀλύω· πλεονασμῷ δὲ τοῦ ζ, ἀτύζω· ὡς καὶ παρὰ τὸ ἀτῶ, ἀτίζω. Ἄτυκτον, ἄκοσμον· σκληρόν·
ἀκατασκεύαστον. Ἀτυλόν, μικρὸν ἀλιεύς. Ἀτυπίδες, κριθαὶ ἀπύτυροι(?)· λεγόμεναι ἀλέτουρα. Ἀτυπονοῦς,
ὁ μηδὲν σωματικὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς προσευχῆς φανταζόμενος· οὐ γάρ ἐστι σῶμα θεός. Ἀτυφία, ταπεινοφροσύνη.
Ἄτυφος, ἀκενόδοξος. Ἀτυχῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἀποτυχεῖν· οὕτω πλάτων. Ἀτυχήσεις, ἀποτεύξεις. Ἀτύχημα, τα-
λαιπωρία. Ἀτυχεῖς, ἀπογραφεὶς· ἐκπλαγεὶς· καὶ ὁ μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος εἰς τὸ διαμαρτεῖν·
σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταπλαγεὶς· φοβηθείς· ὄψιν ἀτυχεῖς· ἐκ τοῦ τάχυ· λείπει ἡ κατὰ πρόθεσις· ἢ ἡ διά· ἵνα λέγῃ, ὅτι
ταραχθεὶς καὶ ἐκπλαγεὶς διὰ τὴν ὄψιν, ἢ πρὸς τὴν ὄψιν· διὸ καὶ ἐν τῷ, ἵππω ἀτυζομένω πεδίοιο, λείπει τὸ τοιοῦτον, τό
ἵνα λέγῃ ὅτι ταρασσόμενοι ἐπὶ πεδιάδος, διὰ στέρησιν ἡνιόχου. Ἀτυχόν, μέτριον. Ἀτύω, τὸ ταράσσω, καὶ ἀτύσσω
καὶ κατὰ παραγωγήν, ἀτύζω αἰολικῶς. Ἀτωμένη, ἀτιμαζομένη· βλαπτομένη. Ἀτωρὴ μελία, ἡ αἰγυπτίων.

καπνοῦ· ἀναθυμίασις· ἄκρον πυρός· καὶ ἀτμὸν ἀναθυμίασιν. Ἀτμός, ἀνάδοσις. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω· ὁ παρακείμενος ἦσμαι
ἀσμός καὶ ἀτμός. λέγεται ἀτμός, καὶ ἐπὶ κνίσσης, καὶ ἐπὶ καπνοῦ· καὶ ἐπὶ ἀναθυμιάσεως· λέγεται δὲ κνίσσα μὲν, τὸ ἀπορρέον
πνεῦμα ἀπὸ στέατος καιομένου· καπνὸς δὲ, ἐπὶ πυρὸς ξύλα καίοντος· ἤ, τι τοιοῦτον· ἀναθυμίασις δὲ, ἐπὶ τῶν ὕδατι μιγνυ-
μένων. Ἄτοκον, βοτάνη τις. Ἄτλημα, δειλόν· κακοπαθές· χόλος· ὡς τὸ, Οὐθ' ὅ νεκ' εἰσὶν ἀδρανεῖς ταριχίων· ψυχαὶ ἀτλη-
μον μόριον εἰδότες φρίσσειν. Ἄτμα, λεπτά· τὰ μὴ δυνάμενα τμηθῆναι, ἢ δέξασθαι. Ἄτομον λέγεται, τὸ μὴ τεμνόμενον, μὴ
δὲ μεριζόμενον, ὡς ἡ στιγμὴ καὶ τὸ νῦν καὶ ἡ μονάς· ἅτινα καὶ ἄτομα λέγονται· ἄτομον, καὶ τὸ δυστμητον τουτέστι, τὸ δυσχερῶς τε-
μνόμενον· ὡς ὁ ἀδάμας λίθος, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἄλλως· Ἄτομον κυρίως λέγεται, ὅπερ τέμνεται μὲν, εἰς ψυχὴν καὶ σῶμα·
ἀλλ' οὔτε ἡ ψυχὴ καθ' ἑαυτὴν ὑπάρχειν αὐτὸς τέλειος· ἢ τὸ πρὸς τὸ λέγος, οὔτε τὸ σῶμα περὶ τούτου παρὰ τοῖς φιλοσόφοις λόγος,
ὅτι δηλοῖ τὴν ὑπόστασιν ἡ ἄτομον, τὸ ἐξ ἰδιωμάτων συγκείμενον· ὧν τὸ ἄθροισμα οὐκ ἄν ποτε ἐπ' ἄλλου ποτὲ λεχθείη· δηλοῖ δὲ τὴν
καθ' αὑτὸ ὑπόστασιν, ἀντὶ τοῦ πρὸς παῦλον, ἢ πέτρον τῶν κατὰ μέρος αὐτῶν. Ἀτονία, ἀδυναμία. Ἄτοπα, πονηρά, ἀπρεπῆ, αἰ-
σχρά, ξένα. Ἀτόπαστοι, ἀνείκαστοι· τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν· καὶ τὸ ὑπονοῆσαι δέ, ἔνθεν δὲ λέγεται αἰσχύλος κρίνασι.
Ἄτοπον, οὐ μόνον τὸ ἄλογον, ἀλλὰ καὶ τὸ παράδοξον καὶ θαυμαστὸν παρὰ τῷ ἐν φαίδωνι· ὡς ἄτοποι ἔφησθα ἄνδρες. Ἄτος πολέμοιο,
τουτέστιν ἀκόρεστος· κραθεὶς ἐκ τοῦ ἄατος· ἤ ἄτος, ὁ ἀκόρεστος· κέκραται δέ, ἀπὸ τοῦ ἀ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἆσαι τὸ κορέ-
σαι· ἀφ' οὗ ἄατος· καὶ κατὰ κρᾶσιν ἄτος. Ἀτραβατικάς, ξηραμπελίνας τὸ χρῶμα· τὸ γὰρ μέλαν, ἄτρον καλοῦσιν οἱ ῥωμαῖοι·
ἢ ὅτι μετὰ τραβαίας ταύτας εἰώθασι χρῆσθαι· τραβαῖαι δέ, αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. Ἄτρακτος, γυναικεῖον ἐργαλεῖ-
ον ἐφ' οὗ τὸ νῆμα περιειλεῖται· ἀεὶ γὰρ ταράσσεται, ἢ ὅτι ἀτάρακτον τὸ νῆμα φέρει· ἀπὸ τοῦ ταράσσω ὁ ᾱ, γίνεται ἀτάρακτος
καὶ ἄτρακτος. Ἀτρακτυλίδες, εἶδος βοτάνης· ἢ ἀκάνθης· εἴρηται δέ, ἀπὸ τοῦ τὰς ἀγροίκους γυναῖκας, ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐ-
τῆς· ἔνιοι δὲ ἀτρακτυλίδας τὰ ἀγριολάχανά φασιν. Ἀτραπιτοὶ ὁδοί, αἱ μὴ ἔχουσαι ἐκτροπήν· ἤτοι κάμψιν, αἱ στεναί
δηλαδὴ καὶ εὐθεῖαι· ὅθεν καὶ διηνεκεῖς λέγονται, παρὰ τὸ διόλου ἐνέχεσθαι, καὶ μὴ παρεκκλίνειν. Ἀτραπιτός, καὶ ἀτραπός,
ἡ ὁδός· παρὰ τὸ τρέπω, τρέψω· ὁ β' ἀόριστος, ἔτραπον· ῥηματικὸν ὄνομα, τραπός· στερήσει καὶ μεταθέσει, ἀτραπός· ἐξ ἧς
οὐκ ἔστι τραπῆναι, ἢ ἡ πολύτροπος· εἰς πολλὰ γὰρ σχίζεται· καὶ ἀτραπός, τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι
γινόμενον· τραπεῖν γὰρ ἐστὶ τὸ πατῆσαι. Ἀτραπίζειν, βαδίζειν, ὁδοιπορεῖν. Ἀτράφαξις, εἶδος λαχάνου· ὅ ταχέως εἰς μέ-
γεθος αὔξεται. Ἀτρείδαο, αἰολικῶς καὶ βοιωτικῶς, ἀτρείδα δωρικῶς· ἀτρείδεω ἰωνικῶς· ἀντὶ τοῦ ἀτρείδου· καὶ τοῦτο δύνα-
μεθα ποιεῖν ἐν πάσαις ταῖς φωνικαῖς τῆς πρώτης κλίσεως. Ἀτρείδης καὶ ἀτρίδης, πατρωνυμικόν, ἀπὸ τοῦ ἀτρεύς. Τὰ ἀπὸ
τῶν εἰς ν· ξ· ψ· ρ· γινόμενα πατρωνυμικὰ εἰς δης, διὰ τοῦ ι γράφεται· μέμνων, μεμνονίδης· φοῖνιξ, φοινικίδης· πέλοψ, πελοπί-
δης· νέστωρ, νεστορίδης· καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, καὶ ως· βῆλος, βηλίδης· ἥρως, ἡρωΐδης· καὶ σεσημείωται τὸ ἡρώδης· ἔτι τὰ μητρωνυμικὰ πα-
τα· οἷον, λητώ, λητωΐδης· δανάη, δαναΐδης· τὸ δὲ φιλομηλείδης κύριον ὄν, διὰ διφθόγγου γράφεται· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ευς· καὶ ως
ἀττικῶν, καὶ τῶν εἰς αιος γινόμενα, διὰ διφθόγγου γράφεται· οἷον, ἀτρεύς, ἀτρείδης· αἰνέας, αἰνείδης· ἀλκαῖος, ἀλκείδης· ἔτι
τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης, εἰς ους μακροπαράληκτον ἔχοντα τὴν φωνήν· οἷον, εὐκλῆς, εὔκλεις, εὐκλείδης· χωρὶς τριδῶν· οἷον, θρασυμή-
δης, θρασυμήδης· δικάρους, δικηρίδης· θεοκύδης, θεοκυδίδης· καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο εἰς ου, θουκυδίδης. Ἀτρείδησι, θήβησι· ἀντὶ
τοῦ ἀτρείδαις· θήβαις· δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἔχουσι δὲ τὸ ι προσγεγραμμένον, κατὰ τὴν παραλήγουσαν· καὶ κατ' ἐπέκτασιν
τοῦ ι γίνεται ἀτρείδαισι· θήβαισι· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η, ἀτρείδησι· θήβησι· ἰωνικῶς. Ἀτρεκές, ἀληθές· ἀκριβές· καὶ ἀτρε-
κεῖ· ἀληθεῖ· ἀκριβεῖ· καὶ ἀτρεκὲς αἷμα, τὸ ἀληθὲς καὶ μὴ ψευδὲς τὴν ὄψιν, κατὰ τὰ ἐρυθροβαφῆ ἃ φορήματα ἦσαν λακώ-
νων, ἀποκρύπτοντα τὴν ἐν πολέμῳ ῥύσιν τοῦ αἵματος. Ἀτρεκώσατο, ἀκριβωσάμενος· εὐριπίδης. Ἀτρέμας, ἐπίρρημα· δηλοῖ
τὸ ἡσύχως· οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, καὶ δίχα τοῦ σ λέγουσιν αὐτό· ὡς τὸ, ἀτρέμα ἕξεις παρὰ τῷ κωμικῷ· καὶ τὸ εὐθὺ δὲ καὶ ἰθὺ τὰ ἐπιρρή-
ματα, ὁμοίως ἀπαγουσι τὸ σ, ἐν τῷ εὐθὺ καὶ ἰθύ· ὅθεν καὶ τὸ κατευθὺ, καὶ τὸ κατιθὺ αὐτῶν· ἔνθα ἐκ παραλλήλου θέσεως δηλοῦσι
τὸ αὐτό· καὶ ἀτρέμας ἧσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ βεβαίως μένειν. Ἀτρεμία, ὑγεία. Ἀτρεμῆσαι, ἡσυχάσαι. Ἀτρέμητον,
ἀσάλευτον. Ἀτρεμία, ἡσυχία. Ἀτρεπτον, ἀκίνητον. Ἀτρέπτως, ὀρθῶς. Ἀτρεστος, εὐθυβλεπέας. Ἀτρεστος, καὶ ἄτρετος, ὁ
ἄφοβος. Ἀτρεύς, παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι· ὥσπερ παρὰ τὸ τρέφω τροφεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τρέω γίνεται τρεύς, καὶ μετὰ τοῦ στε-
ρητικοῦ α, ἀτρεύς· ὁ βασιλεύων τῆς πελοποννήσου, εὐξάμενος τῇ ἀρτέμιδι, ὅ, τι ἂν κάλλιστον ἐν ταῖς ποιμνίαις αὐτοῦ γεννηθῇ, τοῦτο ἀρτέ-
μιδι θῦσαι· γεννηθείσης δὲ αὐτῷ χρυσῆς ἀρνός, τῆς εὐχῆς μετεμέλησε· καὶ καθείρξας αὐτὴν εἰς λάρνακα, ἐφύλαττε· μέγα
δέ τι φρονῶν ἐπὶ τῷ κτήματι, κομπάζει κατὰ τὴν ἀγοράν· ἀλγούμενον δὲ ἐπὶ τούτῳ θυέστην, ὑπελθόντα ὡς ἐρῶντα, πεῖσαι ἀε-
ρόπην ἐκδοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆμα· λαβόντα δὲ αὐτὸ εἰπεῖν τῷ ἀδελφῷ ὡς οὐ δέοντος περὶ τοῦ τοιούτου κομπάζει· αὐτὸς δὲ ἔλεγεν
ἐν τῷ πλήθει δεῖν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὴν χρυσῆν ἄρνα ἔχοντα· τοῦτο δὲ ὁμολογοῦντος καὶ ἀτρέως, ζεὺς ἑρμῆν πέμπει
πρὸς ἀτρέα συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας, καὶ δηλοῦν τὰ περὶ τῆς ἀναστροφῆς, διότι μέλλει ποιεῖσθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
ὁ ἥλιος· συνθεμένου δὲ περὶ τούτου, ὁ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὰς ἐποιήσατο· ὅθεν ἐκμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν θυέστου
πλεονεξίαν, τὴν βασιλείαν ἀτρεὺς παρέλαβε, καὶ τὸν θυέστην ἔφυγάδευσεν. Ἀτρέχως, ἀτρίβως. Ἀτριάκαστοι, οἱ μὴ με-
τέχοντες τριακάδος· ἀθηναῖοι. Ἀτρία, πόλις τυρρηνίας. Ἀτριβί, χωρὶς τριβῆς. Ἀτρίζεται, πένεται. Ἄτριον, ὕφος λε-
πτόν, καὶ διὰ τρία ἐνυφές. Ἀτρίπτοις χεῖρας κάμε παρόμηρον, ἐν ὀδυσσείας φ̄, ἀγυμνάστου ἀνδρὸς δήλωσις· διασαφητι-
κὸν δὲ τοῦ ἀτρίπτοις, τὸ ἀπαλάς· καὶ ἄνθρωπον ἄτριπτον, ἀπαλόν. Ἄτριψ, ἀμαθής· ἀτριβής. Ἀτρόμητος, ἄφοβος· οὐ-
δ' ὀλύμπιος ζεὺς ἀτρόμητος εἰσιν. Ἄτρον, τὸ μέλαν παρὰ ῥωμαίοις. Ἀτροπία, ἡ κακοτροπία· ἀβουλία. Ἀτροπίη, ἀω-
ρία· μεσονύκτιον. Ἄτροπος, ἀμετάτρεπτος. Ἀτροφῆσαι, μὴ τραφῆναι. Ἄτροφος τυρός, ὁ σηπόμενος· καὶ ἀλάκα-
τον. Ἀτρύγετος πόντος, ὁμοίως δὲ καὶ θάλασσα, ὅθεν οὐδὲ τρυγᾶται· ἢ ἄκαρπος παρὰ τὴν τρύγην· ἢ παρὰ τὴν τρύ-
γα· ὃ δηλοῖ τὸν δημητριακὸν καρπόν· ὡς δηλοῖ τὸ, ἀλφιτοῦ κάλωνος, ὁ τρυγηφόρου· διὸ καὶ εὐριπίδης ἀκάρπιστα πολλά-
γει πεδία, τὴν θάλασσαν· ἔτι δὲ ἀτρύγετος, καὶ ἡ βαθυτάτη· καὶ ἄβυσσος· ἧς τρύγα οὐκ ἔστιν εὑρεῖν· εἰ δέ τις εἴποι ὡς κατὰ
τὴν πρώτην ἐτυμολογίαν προσαρμόζει τὸ ἐπίθετον καὶ ἀέρι καὶ αἰθέρι, καλῶς ἐρεῖ· καὶ εὑρήσεις τοῦτο πολλαχοῦ χρησ.

μὴ τίχτειν φ... ἀλλὰ δυνάμει· ἢ καθάπαξ· ἢ ἄδολος· ἐὰν δέ τις παρὰ τὴν τίχτην λέγῃ τι, ἢ μὴ, οὐκ ἔστι παρασυμμένους, ἀλλὰ βαρυτόνως· ἀτίχτως ποιεῖς, ἢ ἀτίχτως λέγεις· καὶ ἀτιχνὲς ἐπαιδεῖ, ἀντὶ τοῦ ἄγαν ἀκριβῶς· ἀριστοφάνης· ἢ ἀτιχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἄτεχνις, ἀτίχτως· ἀνεπιστημόνως· καὶ ἀντὶ τοῦ ὅλως, καὶ παντελῶς· καὶ ἔστιν οἷον, ἀδόλως· τίχνας γὰρ ἔλεγον, τοὺς δόλους· οἷον, ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ, τεχνήεντες ἔχυντο. Ἀπωρόχα, ἄγαν αὐθάδεις. Ἄτη, παρὰ τὸ τῶ, ὃ δηλοῖ τὸ λαμβάνω· οἷον, Τῶ κύκλωπι πίε οἶνον· οὐκ ἔστι ῥῆμα τὸ τῶ, ἀλλὰ μετοχὴ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτη· ἣν οὐδεὶς θέλει λαβεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ βλάπτω· ἄω, ἄσω· ἡ βλάπτουσα τὴν ψυχήν· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ἄτη. Ἄτη ἄασας· ὁμήρου δόξαν, ἔγραφε οὕτως· ἤν κατὰ αἰτιατικὴν εἶπεν, τὴν δ' ἄτην ἄασας, κατὰ τὸ βουλὴν ἐβούλευσας, καὶ λόγον ἔλεξας· ἐκ τοῦ ἄασας, κατὰ κρᾶσιν, ἄσας· ὡς τὸ, ἄσε με δαίμονος αἶσα κακή, γίνεται ἀάτη, καὶ ἄτη, κατὰ κρᾶσιν. Ἀτημέλεια, καταφρόνησις. Ἀτημελήτως, ἀπρονοήτως, καταφρονητικῶς. Ἀτήμβων, βλαπτόμενον παρὰ τὴν ἄτην. Ἄτην στεφανοῦ λέγει καὶ ἀρτίως, ἤγουν ὑγιοῦς τοὺς πόδας ὡς ... ἀβλαβεῖς τῆς, οἱ ... οἱ ἔχουσι καθ' ὃ βλάπτουσι καὶ ... τὸ κορμόν ... καὶ ἀπαλοῖς εἶναι πόδας τὸ ἄτη ἐρεῖ, ὡς ... τὰ πολλὰ ... βλαπτόμενα ... τῆς ἄτης ... ἀδίας. Ἀτήτειν, μοχθεῖν. Ἀτηρὸς, ἀκατάστατος. Ἀτηρὸν, βλαβερόν· ἀκόλαστον· ὑβριστικόν· χαλεπὸν· κακόν. Ἄτης ὁ διόνυσος, ... ἀπὸ τῆς φθειρομένης ἐκ τῶν πάντων εἰς ἄλλον ἄτης καὶ φθορᾶς. Ἀτθὶς, ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός· ὣς γράφει ἀριστοφάνης. Ἀτθίδων, ἀθηναίων. Ἀτίβασος, ἀνήμερος· ἄγριος· τιβασσιν γὰρ λέγεται, τὰ ἄγρια θηρία ἡμεροῦν, καὶ χειροήθη ποιεῖν. Ἀτίζω, εἰ μὲν σημαίνει τὸ ὑποφορά, γίνεται παρὰ τὸ τίω τὸ τιμῶ· καὶ ἀτίζω ... τοῦ ζ· εἰ δὲ σημαίνει τὸ βλάπτω, παρὰ τὸ ἄτη ... ἀτίζω, τὸ ἀφρονῶ ... ἄτη ... βλάπτω. Ἀτιμαγέλατος, ὁ μὴ συναγελαζόμενος. Ἀτιμαγελέτης, μὴ ἄτιμα πράττοντης τῆς ἀγέλης· μὴ καταλείποντης τὴν ἀγέλην· τοὺς γὰρ καταλείποντας τὸ κοινὸν τῆς ἀγέλης, καὶ καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους οὕτω καλοῦσιν. Ἀτιμάζω, τὸ ὑβρίζω· τὸ παραβλέπω· τὸ ἄτιμον ἡγοῦμαι· παρὰ τὸ ἀτιμῶ· ἀτιμῶ δὲ τὸ ἄτιμον καθιστῶ. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ μὲν ἀτιμάζω παρ' ἀττικοῖς, ... ἀψύχων λέγεται· τὸ δὲ ἀτιμῶ, ... ἐμψύχων. Ἀτιμάζων λέγεις, ἀτίμως λέγεις· ἐν ἀτιμίᾳ ποιεῖς. Ἀτιμαλφοῦσι, τιμὴν οὐχ εὑρίσκουσι. Ἀτιμᾶν, χρηστέον τοῦ ἀτιμάζειν· οὐκ οὗ τὸ ἠτίμισε καὶ τὸ ἄτιμος. Ἀτιμασίαν, καταφρόνησιν. Ἀτιμάω ἀτιμῶ· καὶ ἀτιμόω ἀτιμῶ, τὸ ἄτιμον πέμπω· ὅμηρος· Οὕνεκα τὸν χρύσην ἠτίμασ' ἀρητῆρα· ἤγουν, ἄτιμον ἐπέμψεν. Ἀτίμητον δὲ ἀναστατὴν λέγει ὅμηρος, τὸν ἄτιμον μετοικον· διὰ τὸ μετοίκους τὰ πολλὰ οὐκ ἐντίμους ὄντας· ὡς νόθον ... καθὰ καὶ ἐν ἀττικῇ ἔθηκον· ἐν ἢ ξέναι μὲν τὸ ... σαι ... περιγραφομένα· ὅμως τὸ ἴθα ... ὑπάρχον σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ ἡμῖν ἐναντίως ὅμηρος λέγει τὸ ἀτίμητος· οὐ γὰρ τὸν πολλῆς τιμῆς ἄξιον καθὼς οἱ ὕστερον οὕτω καὶ ... ἄτιμον ... ὅτι ἐκ τοῦ ἀτιμῶ ἀτιμόω, τὴν λέξιν παράγει. Ἀτίμητος ἀγὼν, καὶ τιμητὸς· ὁ μὲν τιμητὸς ἐφ' οὗ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι ὅτι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτῖσαι· ὁ δὲ ἀτίμητος, τοὐναντίον· πρόσεστιν ἐκ τῶν νόμων ἀφωρισμένος τίμημα ὡς οὐδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς τιμῆσαι. Ἄτιμον ἀκοῖ ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας π λέγει, τὸ ἀτιμώρητον· ... τίμημα ... ἀντὶ τοῦ ἀτίμως· προῖκα· δωρεὰν μὴ καταβαλών, τιμὴν, ὃ ἐστὶ τίμημα τοῦ ἐθνομένου. Ἄτιμος, ... τοῦ ἀγέρασος. Ἀτιμότερα τῶν ... ἀμέτοικοι ... τὰ πολλά, διὰ μοχθηρίαν τρόπου τὰς ἰδίας καταλείποντης· καὶ ὡς οἱ μεθ' ὅμηρον ... ἀτιμαγέλην φασὶ τὸν πολυτίμητον. ἤγουν, τὸν ὑπὲρ πᾶσαν τιμήν· καὶ ... ὅτι δὲ μεταναστὰς χωρίους ὁ μέσος τὸ ... ... ἐκεῖθεν, οὐκ ... ἀφυῶς. Ἀτιμότερος, ἀτελέστερος· ἀτιμότερος ἐρεῖς δὲ, ἀκόντως ἀτιμότερον μειθέσθαι. Ἀτιμοῦται τῆς ὑπὸ τῶν νόμων, ὃ λοχχρεῖ ἀτιμία· ἀτιμίζεται δὲ, ὁ ὑβριζόμενος ἔν τινι πράγματι. Ἀτιμόω, διὰ τὸ ἄτιμον διὰ λόγου ποιῶ· ἀτιμῶ δὲ ἀτιμῶ λόγου ὑβρίζω. Ἀτιμώρητος, ἀβοήθητος· ἢ θαυμαστός· ἔστι δὲ ὅτι καὶ ὁ κακός. Ἀτιμῶ, ἀπὸ ... συνήθης τῆς ... ἀντιθέσει καὶ ἀτίμητος, καὶ ἀτιμῆς· οἱ δὲ ὕστερον, ἀτιμῶ ἀτιμῶσαι φασίν. Ἄτιμον, ὡς τὸ ἐβόων ... οὐ καὶ ἐν ἰλιάδι ἀτίματος. Ἀτίνακτα, ἄσειστα. Ἀτινοῦ, ἀπτινοῦ. Ἀπόλοφος, οὕτω τὸ ἴλιον ἐκαλεῖτο πρότερον. Ἄτισαι, ἀτιμάσαι παραβῆναι. Ἀτῖσαι, οὐκ ἐτίμησαν. Ἀτίσαι δρεῖν, ἀτιμάζειν ἄνδρα, καὶ ὑποφαίνειν. Ἀτιτλινᾶς, περὶ τὰ λινά, οὐχ ἅμμα τοῦ δέσεσιν. Ἀτιταί, ἄδικα. Ἀτίταλα, ἀνέθρεψα. Ἀτιτάλλειν, σημαίνει τὸ πίνειν, καὶ ἐκτρέφειν· ἐκ τῶν τιτθῶν· ἔστι γὰρ ἀταλὸς ὁ νήπιος, ὁ ἀλλαιανὴ κακοπαθεῖν μὴ δυνάμενος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀτάλλειν καὶ ἀτιτάλλειν κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· καὶ ἀτιτάλλειν, τὸ ἀταλοὺς ποιεῖν, καὶ ἀταλοὺς τρέφειν, ὡς μὴ ταλαίπωρεῖν ὅ ἐστι ταλαιπωρεῖς τρόπους εἶναι καὶ ἀλήμονας· ἵνα ἢ πρῶτον τὸ ἀτάλλειν, ὅθεν καὶ ἀταλός· εἶτα κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τὸ ἀτιτάλλειν· δῆλον δὲ ὥσπερ λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἀθεῖν καὶ ... τὸ ἀτάλλειν παράγεσθαι, τοῦ ἑνὸς τ ἀπελθόντος διὰ τὸ ἄφωνον πρὸ· ἢ ἀτιτάλλειν, στερεῖν τοῦ ταλαιπωρεῖν οὗ οὐ τάλανες μὲν οἱ ταλαοί, οἱ πολύπονοι· ἄταλοι δὲ, οἱ μὴ τοιοῦτοι. Ἀτίειν, ἀδικεῖν. Ἀτίταλα, ἀνέθρεψα. Ἄτιτον, ἀτιμώρητον· ἄφρον· ἄτιμον· τὸν μὴ ἔχοντα ἀποτῖσαι. Ἀτιτὸν, ἀπρομήθευτον. Ἄτιος, ἀτιμώρητος· ἢ ἀνεκδίκητος· ἢ μᾶλλον ἀπαθὴς ... ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν πολέμοις ἢ νόμαις, ἀποτιθέντος ποινὰς ὑπέρ τινος πεφονευμένου. Ἄτλας, ὁ ὑμόφρων· ἄτολμος· ἀπαθής· ὄρος λιβύης· καὶ ὁ διοίσσα ... εὐθεῖα ἕως τῶν πυλῶν· καὶ ἄτλας κύριον, παῖς ἰαπετοῦ τὸν οὐρανὸν ἀνέχων, καὶ τὰς κίονας αἳ γαῖάν τε, καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν. Ἄτλαντος υἱοῦ τοῦ ἰαπετοῦ ὥς λέγει ἄρατος, θυγατέρες ἑπτὰ γεγόνασι· καλέονται δὲ, ἀλκυόνη μερόπη τε, κελαινώ τ', ἠλέκτρα τε, καὶ ἀστερόπη τε, καὶ ταϋγέτη, καὶ πότνια μαῖα· καὶ κελαινοῦς μὲν καὶ προμηθέως παῖδες, λύκος καὶ χίμαιρεύς· ἠλέκτρας καὶ διὸς, δάρδανος· καὶ ἰασίων· ἀστερόπης καὶ ὑπερόχου, οἰνόμαος· ταϋγέτης καὶ διὸς, λακεδαίμων· μαίας καὶ διὸς, ἑρμῆς· ἡρακλέους ὡς καὶ ὀρφεύς φησιν, ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν λιθικῶν. Ἀτλαγεῖ, ἀγνοεῖ· ἀθυμεῖ· φοβεῖται. Ἀτλαπὸς, ἀγνοία. Ἀτλησία, ἀμηχανία· ἀδυναμία. Ἀτλήτοις μελεδῶνας, ἀνυποστάτοις μερίμναις ἔχω· ἀνυποφόροις, καὶ μεγάλαις. Ἀτλητὸν, ἀνυπομόνητον. Ἀτλητῶ· μὴ καρτερεῖν· μὴ φέρειν δύνασθαι· χαλεπαίνειν· ἀτλητῶ. Ἄτμα, καθάρματα. Ἀτμενία, δουλεία· δυστυχία. Ἀτμένες, οἱ δοῦλοι· οἱ ἀτιμασμένοις ὄντες, διὰ κακοπάθειαν. Ἀτμὴν, ὁ δοῦλος· παρὰ τὸ τιμὴ, ἀτιμὴν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀτμὴν· οἷον, ὁ ἄτιμος· ἢ πολυτίμητόν τινα ὄντα ὑπὸ τῶν ματαίων ... τοῦ α· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀτμὴν, ἀτμῶ. Ἄτιμον, ἀπαυστον· ἀκάματον. Ἀτμιώτερον, δουλικὸν μωρόν. Ἀτμοσίφρον, ὁ δοῦλος μάλιστα τόλμης ... ἔχων. Ἀτμητὸν, ἀμέριστον. Ἀτμοψυχεῖ, ἀτμίδα ἔχει. Ἀτμίζουσαν, ἀναθυμιάζουσαν. Ἀτμὶς, ἀναθυμίασις· ἀπαυδασμός·

Ἀταυρώτη, ἁγνή· ἄμικτος· ταῦρος γὰρ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. Ἀταύρωτος, ἄζυγος· καὶ παρθένος· παρ' ὅσον οὐκ ἐζεύχθη γάμοις. αἱ μὴ γημάμεναι λέγονται. Ἄτε ἐπίρρημά ἐστιν ἀντὶ τοῦ καθά· ὥσπερ καὶ ἀντὶ τοῦ ὅπου. οἷον, ἅτε μυρίκαι· ἐκ τοῦ ἃ ὑποτακτικοῦ οὐδετέρου ἄρθρου, καὶ τοῦ τε συνδέσμου· συντάσσεται δὲ, ἡ κατὰ πρόθεσις, διὸ καὶ ἀντὶ τοῦ καθά ἐστιν. Ἄτεγκτος, ἄπιστος· καὶ ἀναίσθητος· ὁ μήτε παραινέσει, μήτε τὴν πώρωσιν καὶ τὸ τοῦ ἤθους σκληρὸν τεγγόμενος, καὶ μάλα πεπωρωμένος· κυρίως δὲ ὁ ἄβροχος· ἐξ οὗ ὁ μὴ δακρύων καὶ ὁ μὴ ἱδρῶν. Ἄτεγκτος, ὁ μήτε δακρύων, μήτε ἱδρῶν· ἀεὶ τόδε· καὶ γὰρ ὁ ἐλεῶν δακρύει· καὶ ἄτεγκτος, σκληρός· ἀμάλακτος· ἄβροχος· ἀσυμπαθής· ἄβρεκτος. Ἀτεμυρίκαι, ὅπου αἱ μυρσίναι ἐφ' αἷς μεσημβριάζειν εἰώθασιν. Ἀτειρέα χαλκόν, ἤγουν σκληρόν· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τείρω, καὶ αὐτὸ καὶ ὁ ἀτέραμνον· ἔστι δὲ ἀτέραμνον ὁ χαλκός, ἀτειρὴς γὰρ καὶ αὐτός· ἀλλ' ὁ σκληρὸς ἄνθρωπος, καὶ ἄτεγκτος· καὶ ἀπόριμος δὲ καρπὸς ἀνέψητος· ἀτέραμνα γὰρ φασὶ διὰ τοῦ ν, ὄσπρια τὰ μὴ ἑψόμενα· ταῦτα δὲ διὰ τοῦ κερασβόλα λέγει τὰ σκληρά, ἐκ μεταφορᾶς· τὰ γὰρ προσκρούσαντα κέρασι βοὸς ὡς εἴρηται ὄσπρια, οὐχ ἕψεται. ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ ἀτειρὲς καὶ τὸ τέρεν, καὶ ἡ τέρεινα. ἴσως δὲ καὶ τὰ ἐν οἴκοις τέραμνα διὰ τὰς περὶ αὐτὰ γλυφάς, αἱ τετρημένω πάντως ξύλω ἐγκολάπτονται· δοκεῖ δὲ τισὶν ἐτυμολογεῖς, καὶ τὰ τέρεα ἐκ τοῦ τείρειν παρωνομάσθαι. Ἀτειρὴς, ὁ σκληρὸς· ὁ ἀδάμαστος· τείρω ἀτειρὴς· καὶ ἀτειρὰς· ἢ παρὰ τὸ τέρεν, ἀτερὴς, καὶ ἀτειρής. Ἀτέκμαρτος ὄρνις, ὁ σημαίνων διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων· καὶ ἀτέκμαρτον, ἀτελείωτον· ἀκαταστόχαστον· ἄγνωστον· ἄσημον. Ἀτεκνία, ἡ ἀπαιδία καὶ ἡ μνήμη· Δαβὶδ καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου· ὡς διὰ τῶν τέκνων φυλαττομένης τῆς μνήμης. Ἀτέλεβος, ἀκρίς τις. Ἀτέλεια, ἀλειτουργησία. Ἀτελεῖς, ἐλλιπεῖς. Ἀτελὲς, τὸ μήπω τετελεσμένον· τὸ μέντοι τετελεσμένον λαμβάνεται παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ μήπω μὲν τελεσθέντος, φύσιν δὲ ἔχοντος τελεσθῆναι· οἷον εἰ δυνάμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. Ἀτέλεστον, τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι· καὶ ἀτέλεστος, ἀμύητος· βέβηλος· ἀνόργιαστος· τελετὰς μὴ πεπειραμένος. Ἀτελεστός ἐστιν, ὁ μὴ μυηθείς· καὶ ἀτελὴς ὁ ἀμέτοχος· Λουκιανὸς ἐν διαλόγῳ μέχρι που· ἀλλ' ἀτελεῖς τούτων πάντων ἐσμέν. Ἀτελεύτητον· οὐ πᾶν ἀτελεύτητον πάντως καὶ ἄναρχον· οἱ γὰρ ἄγγελοι καὶ αἱ ψυχαὶ, ἀτελεύτητοι μὲν, οὐκ ἄναρχα δέ. Ἀτελεύτητα ἐπὶ ἔργου· γὰρ ἐστι τῷ ἀτελεῖ· ὅπερ ἐστὶ μὴ εἰληφότι τέλος· ἢ καὶ οἱ μεθ' Ὅμηρον ἀτελεύτητον φασι, τὸ μὴ πεφυκὸς τέλος ἔχειν. Ἀτελῆ, ἀδάπανα· ὡς πολυτελῆ, τὰ πολυδάπανα. Ἀτέμβειν, οἱ νεώτεροι, οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἤκουσαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι· καὶ ἀτεμβόμενος παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ κεῖται, ἀντὶ τοῦ δυσχεραίνων, καὶ μεμφόμενος. Ἀτέμβεσθαι, ἔχει παραγωγὴν τὸ εἰς ἄτην ἐμβαίνειν.

Ἀτεμβόμενος, στερηθεὶς τινα καὶ βλάβην δηλοῖ· ἀτέμβει θυμὸν, ἤγουν εἰς βλάβην ἐμβιβάζει· στερίσκει. Ἀτέμβιος, μεμψίμοιρος. Ἀτέμβω, τὸ στερῶ· εἴρηται παρὰ τὸ τέμω ἀτέμω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ἀτέμβω. Ἀτενὲς καὶ ἀτενῶς, ἐπιρρήματα ἀντὶ τοῦ ἀτρέπτως· καὶ διόλου· Λουκιανὸς, ἀτενὲς ὁρᾷ εἰς ἐμέ· καὶ ἀτενὲς, εὐθὺ, συνεχές· παντελές· καθόλου· παρὰ σχῆμα· ἰσχυρῶς· ἀφελῶς· ἢ πάνυ· προσεχῶς· κάλλιον δὲ ἀτενὲς ἦθος λέγειν, ἢ σκληρόν· καὶ ἀκαμπές.

Ἀτενής· ἦκε δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων, Ἀριστείδης Ἀλκμαίωνι, τὸ διὰ ψοφίδος συντείνασα· καὶ ἀτενίζειν λέγουσι, τοὺς συντείνοντας, καὶ ἐπερείδοντας τὴν ὄψιν. Ἀτενίζει, ἀκριβῶς προσέχει. Ἀτενίζοντι νεανίσκῳ ἐς ὕδωρ, ἤγουν ἀφορῶντι.

Ἀτενίζω, τὸ λίαν καὶ ἐπιτεταμένως βλέπω· τοῦ α ἐπίτασιν σημαίνοντος. Ἀτενὲς, ἀμετάστατος. Ἀτίοντα λέγει Ὅμηρος, τὸν βεβλαμμένον εἰς φρόνησιν· ὡς ἀπὸ τῆς ἄτης, οἱ μέντοι μεθ' Ὅμηρον, οὐ κλίνουσι τὸ ἀτίω ἀτῶ ἐν πρώτῃ συζυγίᾳ, ἀλλ' ἐν δευτέρᾳ καθὰ τὸ βοῶ· ἀτίοντα δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοντα. Ἄτερ, ἐκτὸς χωρίς· καὶ ἀτερήμενον, χωρὶς καθήμενον·

Ἀτέραμνον κῆρ, συνήθως τὸ ἀτειρὲς καὶ σκληρὸν, καὶ μὴ τέρεν· ὅθεν καὶ ἀτέραμνα σπέρματα, τὰ κεραβόλα· παρὰ εὔλογος ὡς ἐὰν σπέρμα ἐν τῷ καταβάλλεσθαι εἰς γῆν κατὰ σπόρου πελάσῃ κέρατι ἀροτῆρος βοὸς, σκληρὸν γίνεται καὶ δυσέψητον· κερασβόλα δὲ τὰ ῥηθέντα λέγεται, διὰ τὸ κατὰ κεράτων βληθῆναι· ἐνταῦθα δὲ σημείωσαι ὅτι συνθέτως μὲν ἀτέραμνον, τὸ μὴ τέρεν· ἀλλὰ δηλαδὴ ἀπεσκληρυμμένον· οὐ μὴν καὶ τέραμνον ἀσυνθέτως τὸ τέρεν καὶ ἁπαλόν, ἀλλ' ἡ τοῦ οἴκου στέγη· καθὰ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Λυκόφρων δηλοῖ· καὶ ἀτέραμνα, τὰ δυσκατέργαστα καὶ σκληρά, παρὰ τῷ Ἰσοκράτει· καὶ τὰ μὴ ἑψόμενα ὄσπρια. Ἀτεράμων, οὐχὶ ἀτέραμνος· Ὅμηρος, κῆρ ἀτεράμονα ἔθηκαν· παρὰ τὸ τέρεν τὸ ἁπαλὸν τεράμων ὁ ἁπαλὸς καὶ ἀτεράμων ὁ σκληρός· τὸ οὐδέτερον ἀτέραμον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀτέραμνον.

Ἀτεράμονες, σκληροὶ, μὴ τειρόμενοι ἀένδοτοι· κυρίως δὲ τὰ μὴ ἑψόμενα τῶν ὀσπρίων, ἀτεράμονα λέγεται· οἷον οὐχ ἁπαλά. Ἀτερέα ὄρος, Γοργόνι κρήτης. Ἀτρέψαρ, ἠθέτησεν. Ἀτέρμαντον, ἀθεμελίωτον· ἀβέβαιον· ἀτελεύτον. Ἄτερθε, χωρίς. Ἀτέρμονες, ἀόριστοι. Ἀτερόθεν, τὸ ἑτέρωθεν, καὶ χωρίς. Ἄτερος, οὐθάτερος· βάρβαροι γὰρ εἰσὶ καὶ Λυκόφρων καὶ τινες ἄλλα τοῦ γράφουσιν· ὁ ἕτερος γάρ ἐστι, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἅτερος· οὐκ ἔχει δὲ ἡ χώραν ἐνταῦθα τὸ θ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἔνθα μεσοσυλλαβοῦν ἔχει σύμφωνον· τὸ λέγω, ἢ σ, οὐ γίνεται ἡ τοιαύτη συναλοιφή· οἷον τὸ ἕτερον· τοῖν ἑτέροιν· τῶν ἑτέρων· τοῖς ἑτέραις· τοὺς ἑτέρους· ὡσαύτως ἐπὶ θηλυκοῦ· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ἐπὶ οὐδετέρου, ὃν ἔφημεν ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ. Ἄτερπνος, ὁ ἄγρυπνος· παρὰ ῥιγίνας· παρὰ τὸ ἄτερ καὶ τὸ ὕπνος γίνεται ἀτέρυπνος· ὁ χωρὶς ὕπνου ὢν καὶ συγκοπῇ τοῦ υ ἄτερπνος. Ἄτερπος, καὶ ἀτερπὴς λέγεται ὡς τὸ, φαίην κεν φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι τοῦτο τισὶν, εἴποιμι ἂν μηδὲ τότε παθεῖν ἄτερπον καὶ ἀηδῆ κακοπάθειαν· καὶ χώραν ἀτερπέα λέγομεν, καὶ ἀτερπέα δὲ αὐλὶν ἔκυρσαν. Ἀτετόν, λευκόν. Ἀτετῶς, ἀφροντίστως. Ἀτεύχου, ἀνεπάφου· ἀτρήτου. Ἀτευχῆ, ἄοπλον. Ἀτέχνας, πανούργας· ἢ ἀπείρας. Ἄτεχνον, τὸ μὴ μετὰ τέχνης καὶ ἐνεργείας τινὸς λεγόμενον· ὧ ἐναντίον τὸ τεχνητόν· καὶ ἐντέχνως, ἐπίρρημα· ἄτεχνος καὶ ὁ μὴ εἰδὼς τέχνην· ἢ ὁ εἰδὼς μὲν, οὐ μὴν καλῶς· ὧ ἐναντίον ὁ τεχνικός· καὶ ἄτεχνος ζωὴ, ἡ χωρὶς τεχνῶν συνισταμένη. Ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς· καθάπαξ· ὅ ἐστιν ἑνὶ λόγῳ· ἀληθῶς· τέχνη γὰρ ὁ δόλος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· τὸ δὲ ἄνευ δόλου, ἀληθές· ὁ γὰρ τόνος διαστέλλει τὸ σημαινόμενον τὴν τε τῆς τέχνης στέρησιν καὶ τὸ ἀδιάφορον τῆς χρήσεως ἀτεχνῶς· οἷον εἰ ἀτενῶς· μετὰ περισπωμένου τοῦ χ· ἢ ἀπλῶς, ἀντὶ τέχνης· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ,

μὴ τέχνη

τα, μὴ τεταγμένα Ἀταβίες, ἄφοβοι. Ἀταβυρία, ἡ ὑγρὸς πάλαι. Ἀταβύριον ὄρος, ἔνθα θηρία συνά-
γονται. Ἀταγὴς, ἀγύμναστος. Ἀταθύνιος, χαλκὸς ἔλυτρον. Ἄται, τηροῦται. Ἀταῦθα, λαμυρά.
Ἀταισὸν, ἀνδράσι Τυρρηνοί. Ἀτάω, τὸ θαυμάζω· καὶ ἐκπλήττομαι· ἀταιομήρου κακὰ ἔργα. Ἀτάκτη
μα, ἀταξία· ὡς τὸ, Τοῦ μὲν δὲ τὰ ἀτάκτημα λυθέσθαι περὶ τὴν ἀρχήν. Ἀτακτῶ, ἀτμίζω· ἀτμὸς, ἀτρεμὸς
καὶ ἀτρεμίζω, τὸ ἠρεμῶ· ἀτροφῶ· ἀμβλύνω τὰς παῖδας. Ἀταλὰ, νέα· ἀπαλά. Ἀταλαὶ, παρθένοι· αἱ μηδὲν δυ
νάμεναι τλῆναι, διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἁπαλόν· τὸ δὲ τοιοῦτον, ταῖς πολυτλήτοις ἀντίκειται. Ἀταλαίπωροι, ῥάθυμοι·
ὀλίγωροι· ἀριστοφάνης· ἀταλαίπωρος ἡ ζήτησις διάκειται· σημαίνει δὲ τὸ κακοπαθεῖν καὶ ἐνεργεῖν· ταλαίπωρος ὁ πά
σχων, ἄθλιος· εἴρηται δὲ ὡς διονύσιος, παρὰ τὸ τάλας καὶ τὴν ὥραν ταλάωρος, καὶ ταλαίπωρος· κυρίως δὲ λέγεται, ὁ περὶ
τὸν πόρον ἀλγῶν· τουτέστι κακοπαθῶν· οἷον ταλαίπωρος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαίπωρος· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τοὺς πενιχροὺς
ταλαιπώροις ὠνόμαζον τοὺς τλῶντας περὶ τὸν πόρον· ἢ παρὰ τὸ πῶρα, ὃ δηλοῖ τὸ πάθος. Ἀταλαιπώρως, ἀκοπιάστως
ἀνόητοι. Ἀτάλαντος, ὁ οἷον ἰσοστάθμος· τὸ α μὲν γὰρ ἐνταῦθα ἰσότητα δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς· ἢ ὁμοιότητα· ὡς
τὸ ἀδελφός· τάλαντον δὲ φαμὲν, τὸν σταθμόν. Ἰστέον γὰρ ὅτι ὥσπερ μέδιμνος τό, τε σκεῦος τὸ μετροῦν καὶ τὸ ὑπ'
αὐτοῦ μετρούμενον, οὕτω καὶ χοῖνιξ ὁμοίως· λέγομεν γὰρ μέτρον τι χοίνικα· καὶ τὸ χοῖνιξ δὲ αὐτός τι ὁ μετρῶν, καὶ τὸ ὑπ'
αὐτοῦ μετρούμενον· οὕτω καὶ τάλαντον, οὐ μόνον σταθμὸς δι' οὗ τὰ βάρη διακρίνεται τῶν σωμάτων ἐπιτιθεμένων ταῖς
πλάστιγξιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ βάρος τὸ σταθμώμενον ἐστὶν οὖν ἀτάλαντος, ὁ τὸν ἴσον ἕλκων σταθμόν· ἐν ᾧ ταλαντεύεται μάλ
λον κρίνεται. ὁ δὲ πορφύριος καὶ αὐτὸς, ἀτάλαντον λέγων τὸν ἴσον, ἄλλως τὴν λέξιν καθίστησι· δεικνὺς ἄνισον μὲν εἶναι
παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ τάλαντον· ἀτάλαντον δὲ ἐντιθέναι νοεῖσθαι, τὸν μὴ κατὰ τὸ τάλαντον ἄνισον, ἀλλὰ τῆς ἐκείνου ἐστε
ρημένον ἀνισότητος. γίνεται τὸ τάλαντον ὁ σταθμὸς, παρὰ τὸ τάλας, ὃ δηλοῖ τὸ καρτερικὸν· τοιοῦτον τι ὁ σταθμὸς· ὡς φορ
τιζόμενος καὶ διὰ τὰ βάρη μὴ ἐνδοθείς· μάλιστα δὲ, παρὰ τὸ ταλάσσειν τὸ καρτερεῖν. ἐξ οὗ καὶ ὁ ἄτλας καὶ ὁ τάλας·
τὸ ἐνθένδε τάλαντον γίνεται· ἀχθοφορεῖ γὰρ ἀεί· ὅθεν καὶ τρυτάνη παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται διότι τοῖς οἴκοις ἱδρύεται. εἴρηται
κατὰ ποιεῖται· κυρίως μέρος τι τοῦ ζυγοῦ ἡ τρυτάνη· οὕτω δὲ καὶ πλάστιγξ λέγεται ὁ σταθμὸς ἐκ μέρους· ἤτοι ἐκ τῶν πλα
στίγγων τουτέστι, τῶν κάτω πλατίων, αἷς τὰ βάρη ἐπίκειται· καὶ ζυγὸς δὲ ὁ αὐτὸς ἀπὸ μέρους, οὗ αἱ ῥηθεῖσαι πλά
στιγγες ἐξήρτηνται· πρὸς ὃν παροιμιάζεται ζυγὸς δόλιος, ᾧ ἀντίκειται τὸ δίκαιος· στάθμιον, τὸ παρώνυμον τοῦ ζυγοῦ.
Ἀτάλαντος, ἀντιμοτάλαντος· οἱονεὶ ἰσοτάλαντος· ἰσόζυγος· ἰσόσταθμος· τάλαντον γὰρ τὸν ζυγόν φασι· καὶ ταλαντεύο
μαι, ἀντὶ τοῦ ζυγοστατεῖν. Ἀταλάς λέγει τὰς πώλους ὅμηρος, ὡς τῶν ἤδη τελείων ἵππων ταλανοῦνται· διὰ τὸ ἀχθοφο
ρεῖν· ἐξ οὗ καὶ αἱ ἡμίονοι, ταλαεργοὶ λέγονται. Ἀταλάφρονα, ἀπαλὸν φρόνημα ἔχοντα. Ἀταλάφρων δέ ἐστιν, ὁ νή πι
ος ἢ ὁ μὴ τάλας, ἢ τλήμων· ἀλλὰ ἐπιφρονεῖν ἁπαλός. Ἄταλος, ἢ ἀταλὸς, ὁ νήπιος· παρὰ τὸ τλῆναι ταλός· ὁ μὴ δὲ τοῦ
δυνάμενος κακοπαθῆσαι· ἐξ αὐτοῦ, ἀτάλλειν καὶ ἀτιτάλλειν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Ἀτάλλων, ὁ ἀπαθὴς καὶ
μὴ κακοπαθῶν· παρὰ τὸ τλῶ, τὸ καρτερῶ καὶ ὑπομένω, γίνεται τλας, καὶ ἄτλας, ὁ μὴ δυνάμενος τλῆναι· ἢ ἐκ τοῦ τάλ
λω τὸ κακοπαθῶ· καὶ ἀτάλλω· τὸ τρέφω καὶ νηπιάζω. Ἀτάλματα, ἀντὶ τοῦ ἅλματα· παίγνια. Ἀταμίευ
τον, ἀφύλακτον· ἀδιάκριτον· ἀνακρόθητον. Ἀταροῦ, χαλεποῦ. Ἀτὰρ λογογράφοι, ἀντὶ τοῦ δὲ, αὐτὰρ ποιηταί· ση
μαίνει δὲ τὸ ὅμως· ἀτὰρ καὶ αὐτὰρ ἀρκτικοὶ λόγου καὶ τῷ δὲ, ἰσοδυναμοῦντες· οἷον, αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξέ
ρον ἕντο· καὶ ἀτὰρ, ἀντὶ τοῦ αὖ ποτε ἢ ποτε· ἰὰν δή ποτε. Ἀτὰρ, μέντοι γε· καὶ δὴ, καὶ ἄρτι. Ἀτὰρ μέν τοι γε· τοῦ δὲ αὐ
τοῦ. Ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν, ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων. Ἀταρβὴς, ἀκίνδυνος· καὶ ἄφοβος· ἀτρέμας, παρὰ τὸ τάρ
βος· ἢ ἀθάρβατος, ὁ μὴ θαρρῶν βοὴν ὑπομεῖναι. Ἀτὰρ δὴ, δηλαδή· ὁμοίως· πλήν· ὅμως· καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ, ἢ διὰ τοῦτο.
Ἀταρπὸς, ἡ εὐθεῖα ὁδός· παρὰ τὸ τρίβω, τρίβος· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτραπον. Ἀταρβίζεται, ἀταρβὴς φαίνεται.
Ἀτάρβητον, ἄφοβον· θρασύν· ἀδίκητον· ἄτεχνον. Ἀταρμύκτον, τὸ ἄφοβον· κυρίως δὲ τὸ μὴ μύον δυσφορίων ἀτάρμυ
κτον τρέπων ὄμμα. παρὰ τὸ ἄτερ καὶ τὸ μύειν τὸ ἀτενές· ἢ παρὰ τὸ τάρβος· ἀταρβύκτον, καὶ ἀτάρμυκτον· καὶ γὰρ ταρ
μύσσειν τὸ φοβεῖν· ὡς λυκόφρων· σημαίνει καὶ τὸ θρασύν. Ἀταρνεὺς, πολίχνιόν τι κατὰ τὴν πρὸ λέσβου κείμενον.
Ἀταρπιτὸς, στενὴ ὁδὸς καὶ διηνεκής· καὶ μὴ ὑπὸ καὶ ἐκεῖ τι τετριμμένον. Ἀταρτᾶται, βλάπτει, ποιεῖ· λυπεῖ.
Ἀταρτηροῖς ἔπεσι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὑβριστικοῖς· βλαβεροῖς δῆλον ὅτι· ἀτηρὸς λόγος ἐστὶ καὶ ὁ χολωτὸς, καὶ ἡ
ἄτη· οὐ μόνον ἐν ἔργοις, ἀλλὰ καὶ ἐν λόγοις· ὁποῖοι καὶ οἱ κατὰ χόλον ὑβριστικοί· καὶ ἔχει πλεονασμὸν φανερῶς τῆς
ταρ συλλαβῆς· ὁ ἀταρτηρός· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄτη, ἀτηρόν· καὶ κατὰ ἀναδίπλωσιν τῶν γραμμάτων, ἀτατηρόν· καὶ
προσθήκῃ τοῦ ρ διὰ τὸ μέτρον, ἀταρτηρόν· ἔστι μὲν οὖν ἀταρτηρὸν, τὸ βλαπτικόν· ἐνταῦθα δέ φησιν ἀταρτηροῖς ἐπέ
εσσιν ὅμηρος, κατὰ μεταφορὰν, ἀντὶ τοῦ ὑβριστικοῖς. Ἄταρχοι, ἀχείμαστοι. Ἀτάρχυτος, ἄταφος. Ἄτας, εἰ
κολογίας· ἀπάτας· καὶ ἄτας κελαδεῖν, τὸ μάταια εἰπεῖν, ἢ ἠχεῖν. Ἀτασθαλία, ἡ ἐν θαλίαις ἁμαρτία·
ἀτασθαλία, οὐ μόνον ἡ ταῖς ἄταις θάλλουσα ἀφροσύνη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν θαλίαις ἐτρυφῶν εὐωχίαις ἄτη ἐκ παροινίας, ὥς φη
σιν ἀθήναιος· ἢ ἀτασθαλία· ἡ φρενοβλάβεια· ἡ ἁμαρτία· καὶ ἀδικία. Ἀτάσθαλον ἔοργεν παρ' ὁμήρῳ, ἑρμηνευτικὸν
ἐστι τοῦ ῥέξας ἐξαίσιον· ταυτὸν γὰρ ἐξαίσιόν τι ῥέξειν, καὶ ἀτάσθαλόν τι ἐοργέναι· ἀρχαϊκὸν δὲ τὸ οὔ ποτι ἀτάσθαλον
ἄνδρα ἔοργει· λείπει γὰρ πρόθεσις ἵνα ᾖ, ὡς οὐκ ἐποίησέ τι κακὸν εἰς ἄνθρωπον. Ἀτάσθαλος, μωρὸς· φλύαρος, ἁμαρ
τωλός· ἄδικος· προπετής· ἀπὸ τοῦ θάλλειν ἄταις· παρὰ τὸ ἄτη, τὸ βλάπτω· ἢ παρὰ τὴν ἄτην· ὡς οὖν δαίω δαίδαλος,
καὶ παρὰ τὸ αἴθω αἴθαλος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄτω ἀτάζω, ἀτάλαζος· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς θ, ἀτάσθαλος· καὶ ἀτάσθαλον, ἀθέ
μιτον, παράνομον· ἀτάσθαλα δὲ, τὰ εἰς θεὸν ἐξαμαρτάνοντας· καὶ ἀτάσθαλον ἔργον, δηλονότι τὸ ἀθέμιτον, καὶ παράνομον.

ἢ γὰρ ἐξαπατήσας τὸν ἄρχοντα· τὸ δὲ φιλῶ, φιλήσω· τῶν ὕστερόν ἐστι· διὸ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὅτε φιλήτισιν οὐ διὰ τοῦ η ἔχει τὴν ἀρχουσαν, ἐν τοῖς ἀκριβέσιν ἀντιγραφαῖς, ἀλλὰ διὰ τοῦ ι· καὶ οὐ δηλαδὴ ἀπατεῶνα, ἀλλὰ κλέπτην παρὰ τὸ ἰφελεῖν· καὶ ἀσύφηλον, τὸ ἀπαίδευτον καὶ βλαπτικόν, παρὰ τὸ ἄσαι τὸ βλάψαι, καὶ τὸ φηλῶσαι ἀσόφηλον· ἐξ αἰολικῶς ἀσύφηλον ὡς ὄνομα, ὄνυμα. Ἀσφαδάστως, συντόμως· σφαδάζειν γὰρ λέγεται, τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. Ἀσπάζει, ἀντιτίχεται. Ἀσφακέλιστον, ἀπερίσπαστον· ὑμελαθεὶν ἀσφάλτω. Ἀσφάλαξ· παρὰ τὸ σπῶ, γίνεται σπάλαξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασύ, ἀσφάλαξ. Ἀσφάλεια, σωτηρία· ἡ ἔγγραφος βεβαίωσις. Ἀσφαλὴς, ἑδραῖος· ἀπὸ τοῦ σφάλλω. Ἀσφαλίων, ἐπίθετον Ποσειδῶνος θεράποντος μηνελάου προσφυὲς ὄνομα· οὐ γὰρ χρὴ σφάλλεσθαι τοῦ δέοντος, πρὸς τὸν δεσπότην· ὥσπερ καὶ ἐτεωνεύς, πρὸ αὐτοῦ· ὃν ἀληθεύειν χρεών. Ἀσφαλτίτης, ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα· καὶ ἀσφαλτώσεις, χρίσεις· πισσώσεις. Ἄλλως· Ἀσφαλτίτης λίμνη, ἔνθα ἡ ἄσφαλτος γίνεται· ἄσφαλτος δὲ, ξηρίον ἐστὶ πίσσῃ ὅμοιον· χρῶνται δὲ αὐτῇ καὶ οἱ ἰατροί· λέγουσι δὲ τὴν νάφθαν. Ἀσφαλτῶσις, πίσσωσις. Ἀσφάραγος, ὁ λαιμός· παρὰ τὸ ἀσπαίρω ἀσπάραγος· καὶ ἀσφάραγος. Γίνεται γὰρ ἐν τῷ λέγειν ὁ λάρυγξ· ὁ δὲ ὠρουδιανὸς λέγει, παρὰ τὸ σφαραγεῖν ὅ ἐστιν ἠχεῖν· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ἀσφάραγος. λέγεται δὲ, καὶ τὸ ἐξ ἀκάνθης φυόμενον βλάστημα· ἔστι δέ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον· καὶ οἱ μὲν ἀττικοὶ διὰ τοῦ φ τὴν λέξιν προσφέρουσιν· οἱ δὲ λοιποὶ μὴ ἀκριβοῦντες, διὰ τοῦ π. Ἄσφιλα, ἀσθενεῖς· σφιλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα, ὀξύνεται δὲ ὁ ὁμηρικὸς οὗτος ἀσφοδελός, πρὸς διαστολήν, ὡς ἐπιθετικὸς ὢν ἀσφοδελόν· ἀσφόδελος μὲν γὰρ προπαροξυτόνως, τὸ φυτὸν, καθ' ἑρμήνειον φίλωνα· ἀσφοδελὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ αὐτοῦ τόπος· τρύφων δὲ προκρίνει φασὶν ὁμοτονεῖν ἀμφω· ἐπεὶ πολλάκις ὁμότονα τοῖς περιέχουσι τὰ περιεχόμενα· σκόροδον γοῦν καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ φυτὸν πωλεῖται, καὶ αὐτὸ τὸ φυτόν· ὁμοίως καὶ κρόκος ὁ τόπος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ πεφυκός. Ἀσφράγιστος, ἀπαρασήμαντος. Ἀσφυσίετον, τυραννίων μὲν βαρύνει· ὡς τὸ ἀτρύγετον· ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει· ὡς τὸ ἰαπετός· δηλαδὴ λέξις τὸν ἰλυώδη συρφετὸν· ὄνομα τοπικὸν πεποιημένον ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφύσσω· ὃ καὶ αὐτὸ, ὄνομα ποταμίας ἐστὶ τρόπος. Ἀχάδης, ἀκατάστατον ἀμετάχετον. Ἀχαλᾶ, δυσαναχετεῖ. Ἀχάλλει, λυπεῖται ὀλιγοψυχεῖ· ἀθυμεῖ· ἀδημονεῖ· ἀγανακτεῖ. Ἀχάλλω κοινῶς, ἀχαλῶ, δὲ ποιητικῶς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ἀχαλόω· πλεονάζει δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐνίοτε μὲν τὸ ο μικρὸν ἐνίοτε δὲ τὸ ω μέγα· καὶ τὸ μὲν ο μικρὸν, ὅταν ἡ προηγουμένη συλλαβὴ βραχεῖα ᾖ· τὸ ω μέγα, ὅταν μακρά. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐφ' ὧν τὸ ω μέγα τοῦτο προστίθεται κατὰ συζυγίας δευτέρας, ἐπὶ τῶν πρώτων προσώπων τῶν ἑνικῶν, καὶ τῶν πρώτων τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν τρίτων, τοῦτο προστίθεται· ἔνθα δηλονότι τὸ ω ἐστίν· ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων καὶ τρίτων τῶν ἑνικῶν, καὶ τῶν δευτέρων τῶν πληθυντικῶν, ἔνθα τὸ α ἐστὶν, οὐκέτι τὸ ο προστίθεται, ἀλλὰ τὸ α· οἷον ὁρῶ, ὁρόω· ὁρῶμεν, ὁρόωμεν· ὁρῶσιν, ὁρόωσιν· ὁρᾷς, ὁράᾳς· ὁρᾷ, ὁράᾳ· καὶ ὅτι ἐφ' ὧν ἡ προηγουμένη συλλαβὴ μακρά ἐστι, καὶ τὸ προστιθέμενον α μακρόν ἐστιν· οἷον μαιμᾷ, μαιμάᾳ· καὶ ὅτι τὰ τῆς τρίτης συζυγίας πάντα ἐφ' ὧν οὕτω τὸ ω μέγα προστίθεται, προστιθεμένου ἤδη αὐτοῦ, βαρύτονα γίνεται· καὶ κατὰ τὰ βαρύτονα ἤδη κλίνεται· οἷον ἱδρῶ, ἱδρώω, ἱδρώεις· καὶ ἡ μετοχὴ ἱδρώοντος, ὡς τύπτοντος· ὑπνῶ, ὑπνώω· εἰς· ει· ὑπνώοντος· καὶ βιῶ, βιώω· ὡς σαώτους, καί τινα τῶν δευτέρων· καὶ μάλιστα ἐφ' ὧν οὐκ ἔχει χώραν ἐπὶ τῶν δευτέρων· καὶ προσθήκη τοῦ α ὁμοίως προσλαμβάνοντα τὸ ω εἰς βαρύτονα μετατίθεται, καὶ κατὰ τὰ βαρύτονα κλίνεται· οἷον ζῶ, ζώω· ζώεις· ζώει· ζώοντος· καὶ ἐπὶ παρὰ τὰ πηκοῦ, ἔζωον, ἔζωες, ἔζωε· ἡβῶ· ἡβώω· ἀφ' οὗ τὸ ἡβώοιμι· ἀπὸ βαρυτόνου γὰρ τὸ ἡβώοιμι κατὰ τὸ, τῷ λέγοιμι· οὐκ ἀπὸ περισπωμένου ἡ ἡβῴμι· τὰ δὲ τῆς πρώτης, ὁμοίως ἔχει τῇ τρίτῃ· ἔστι γὰρ ἀπ' αὐτῆς οὕτω γίνεται εἰς βαρύτονον μετατίθεται συζυγίας. Ἀχαλόοντος, δυσφοροῦντος. Ἀχάλλων, ἀδημονῶν· λυπούμενος· χαλεπαίνων· ἡ ἀγανακτῶν· καὶ ἀχαλόων, ὁ λυπούμενος, ἀχάλλειν ἐστὶ, τὸ ἄχος ἅλις ἔχειν. Ἀχέδωρος, ὁ σύαγρος· παρὰ ἱππαλός. Ἀχείλιον, τραχὺ κράτος. Ἄχεο, αἴαχου. Ἄχετος, ἀκράτητος· παρὰ τὸ χέω· ἀφ' οὗ καὶ ἔχεκα ὁ παρακείμενος· καὶ ἐχέθην ὁ ἀόριστος· ὁ μέλλων, χέσω· ἐξ οὗ ἡ χέσις· καὶ ὡς παρὰ τὸ τίθημι γίνεται θετός· ἵημι, ἑτός· καὶ ἀφετός· δίδωμι, δοτός, οὕτω καὶ χῆμι χετός, καὶ ἄχετος· καὶ ἄχετον, ἀκρότητον· καὶ ἀχέτως, ἀμέτρως. Ἀχηματιστον, ᾧ μὴ πρόσεστι χαρακτὴρ, ἐκ διατυπώσεως σώματος. Ἀχημονήσομεν, ὑπὲρ τὸ μέτρον καλλωπισόμεθα· πᾶν γὰρ τὸ περιττὸν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν πράγματι, ἀχημοσύνην καὶ φλυαρίαν καλεῖ ὁ πλάτων φησὶ καὶ ὁ θεολόγος. Καὶ ταῖς μὲν, ἀχημονήσομεν μᾶλλον, ἢ ὑπὲρ ἐμπρέψομεν. Ἀχήμονι θανάτῳ, ἐπονειδίστῳ. Ἀχήμονα, ἄμορφον ἀειδῆ. Ἀχημονεῖ, ἀκοσμεῖ. Ἀχολία, ἡ πολλὴ περί τι σπουδὴ, καὶ συνεχὴς ἐπιμέλεια· καὶ ἀχολοῦμαι ῥῆμα· καὶ ἄχολος ὄνομα, ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς ἐκφερόμενον· σχολάζω δὲ, τὸ ἐμαυτὸν ἐπαίω τοῦ πράγματος· φροντίσιν, ἡσυχίαν ἄγω· καὶ τὸ ὑπὸ θορύβου ἐμαυτὸν ἀφιστῶ· καὶ ἀπὸ τούτου σχολὴ, ἡ ἄδεια· καὶ σχολία, ἡ περὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα διατριβὴ, καὶ τὸν ὄντα τὸν βίον· περισχολή· σχολὴ, ἡ ἀπόθεσις τοῦ, καὶ ἀνθολκὴ ἐπὶ τὸ ἱερώτερον, καὶ καθαρώτερον· διὸ καὶ σχολαστικὸς λέγεται κατὰ τὴν εἰς ἑαυτὸν στροφὴν, ἡ ἀπόθεσιν τῶν ἀνθρωπίνων· ὡς καὶ ἀριστοτέλης φησίν. Ἄχολος, ὁ μὴ ἀνκηρῶν· σχολὴ γὰρ, ἡ λεγομένη συνήθως ἀνκηρία. Ἀψαλῶ, αἰνέσω ὑμνήσω. Ἀψώδης, ἀμμώδης. Ἀσώματοι· τὸ μὲν, τῷ ἀριθμῷ· ὡς οἱ ἄγγελοι· μιχαὴλ καὶ γαβριήλ· ἀριθμῷ γὰρ, τὰ δὲ οὔ· ὡς τὰ καθόλου. Ἀσώμενοι, λυπούμενοι. Ἀσώπιον, τόπος ἀθήνησιν. Ἀσωπὸς, ποταμὸς θηβῶν· ἔχων τὰς πηγὰς ἐν πλαταιαῖς· ἐκεραυνώθη δὲ ἀπὸ διὸς διώκων αὐτὸν, διὰ τὸ ἡρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αἴγιναν, ὡς καὶ καλλίμαχός φησιν. Ἄσωτος, ἀσωτεύομαι ἀσωτία· καὶ ἄσωτος, ἀκόλαστος ἀσελγής· παρὰ τὸ σῴζω, σώσω, σέσωκα· σέσωσμαι, σέσωσται· σωτὸς, καὶ ἄσωτος. Ἀσώτως, αἰσχρῶς ἀσελγῶς.

ἀλεξανδρεῖς, πόλιν ἐκάλουν τὴν ἀλεξάνδρειαν ἔλεγον, οὕτω οἱ ἀθηναῖοι ἀστοὺς καὶ ἀστάς, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας τοὺς
ἐξ ἀθηνῶν· καὶ ἄστυ τὴν ἐλαίαν, τὴν ἐκεῖθεν· καὶ μάλιστα τὴν ἐξ ἀκροπόλεως τὴν ἱεράν ἄστυ. ἐτυμολογεῖ δ' ὁ μόλπος τὴν
λέξιν λέγων· παρὰ τὸ ἵστασθαι ἐπὶ μετεώρου γὰρ κεῖνται αἱ πόλεις· καὶ ἄστυ, παρὰ τὸ ἄνω ἵστασθαι· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ἐφ' ὑψη-
λοῦ τὸ πρὶν ᾠκοδόμουν τὰς πόλεις. ἐκ δὲ τοῦ ἄστυ, ἀστεῖος· σημαίνει δὲ τρία· τὸν ἐν ἄστει διατρίβοντα· τὸν διὰ χρηστὸν ἦ-
θος ἐπαινούμενον ὡς ὁ μωϋσῆς, καὶ τὸν γελωτοποιόν. Ἀστυάναξ, ἰχθύς τις, οὕτω καλεῖται καὶ ὁ τοῦ ἕκτορος παῖς· ἀ-
στυάναξ δὲ εἴρηται, διὰ τὸ φιλεῖν τὸν ἕκτορα ὡς ἔρυσμα τῆς ἰλίου· ὀνόμαζον καὶ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, ἀστυάνακτα· καὶ
ἀστυάναξ, οὐχ ὡς ἄρα ὡς βασιλέως ὄντος τοῦ πατρός, ἀλλ' ὡς ἐρυομένου τὸ ἄστυ· τουτέστι φυλάσσοντος· ὃ ἔρισεν ἀάκτος·
ὃς ἀπὸ τοῦ ἀνακτος ἔχει· ὅ ἐστιν ἐπιμελὲς ἐτυμολογούμενος, πόλεών ἐστιν ἐπιμελητής· καὶ ὡς οὕτως εἰπεῖν, ἐρυσίπτο-
λις· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἔρυσο πύλας, καὶ τείχεα μακρά. Ἀστυάνασσα, ἑλένης θεράπαινα· ἥτις πρώτη ἐξεῦρεν ἀφρο-
δίτην, ἢ ἀκόλαστα σχήματα. Ἀστυκὸς, πόλις· καὶ ὁ πολίτης. Ἄστυβον, ἀλειφόβρωτον. Ἀστυβοώτης, παρὰ τὸ κατὰ
ἄστυ βοᾶν· ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπύειν, ὃ δηλοῖ τὸ φωνεῖν, ὡς τὸ ἠπύτα κῆρυξ, ὁ φωνητικός. Ἀστυγείτων, πλησιόχωρος· καὶ
ἀστυγείτων, τῇ πόλει γειτνιῶν. Ἀστυδάμεια, ἀκάστου γυνή. Ἀστυλάζειν· λυπεῖν μετὰ κλαυθμοῦ. Ἀστυλὶς, φυτόν· ὅθεν
ὄιζος. Ἀστυλὸν, τὸ τραχὺ ἱμάτιον καὶ φαῦλον· μηλώτιον, καὶ αὐχμῶδες. Ἀστυνόμη, ἡ χρυσηΐς ὑπὸ τῶν νεωτέρων. Ἀστυ-
νόμος, ὁ διοικῶν κατὰ τὸ ἄστυ· καὶ ἀστυνόμους· δημοσθένης κατὰ τιμοκράτους. δέκα φησὶν εἶναι τοὺς ἀστυνόμους· ἀρι-
στοτέλης ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ· πέντε μὲν πειραιεῖ· πέντε δ' ἐν ἄστει· καὶ τούτοις μέλλειν περί τε τῶν αὐλητρίδων, καὶ
ψαλτριῶν, καὶ τῶν κοπρολόγων, καὶ τῶν τοιούτων. Ἀστυνυμφέων, τῆς σάμου ἀκρωρέων· ἐπεὶ ὕστερον δ' ὕδρος ἐφύετο.
Ἀστυξέναι, οἱ μὴ ἔχοντες ἐν τῇ πόλει τὴν ἰδίαν οἰκίαν, παρ' αὐτῷ. Ἀστυόχη· κατὰ ὅμηρον ἀστυόχεια· ὡς ἐπὶ πηνελόπη
πηνελόπεια· φύλαντος θυγάτηρ· ταύτην ἡρακλῆς ἄγεται, ἀνελὼν τὸν φύλαντα, ὅτι κατὰ ἐφυραίων αὐτὸς ἐστράτευ-
σεν· γονὰ δὲ ἐξ αὐτῆς, τληπόλεμον· ὃς ἐκτραφεὶς, πλευρὰ ἀπέκτεινεν ἀκουσίως κακῶς· ἰδὼν γὰρ τὸν ἑαυτοῦ μὲν πάππον, τῷ
δὲ πατρὶ, μήτρως ἤτοι τὸν πρὸς μητρὸς θεῖον τοῦ ἡρακλέους, τουτέστι τὸν λικύμνιον, ἀδελφὸς γὰρ ἦν ἀλκμήνης ὥς
φασιν ὁ λικύμνιος, τοῦτον οὖν ἰδὼν ἀμελῶς φασὶν ἐν τῷ γήρᾳ χειραγωγούμενον, καὶ ἀφεὶς βακτηρίαν ἐπὶ τὸν οἰκέτην,
τοῦ μὲν οἰκέτου ἥμαρτεν οὐ κατατυχήσας· τὸν δὲ γέροντα πλήξας, ἔκτεινεν οὐχ ἑκών. διὸ καὶ ἔφυγεν εἰς ῥόδον συνα-
γαγὼν λαόν· καὶ στασιαζομένοις τοῖς ῥοδίοις ἀρήξας, καὶ ἑνὶ προσκεχωρηκὼς μέρει, ἐκράτησεν. ἔτι δ' ὕστερος ἡθόμενος,
ἐστράτευσε κατὰ τῆς τροίας καὶ αὐτός. Ἀστυπάλαια, καὶ ἀστυπαλία, μοῖρα τῆς σάμου· εἴρηται ὅτι πατροκλῆς καὶ
τυμβρίων ἀποικίαν στείλαντες εἰς σάμον, πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας κάρας κοινωνίαν θέμενοι, ᾤκησαν πρὸς τὸν χήσιον ποτα-
μόν· καὶ εἰς δύο φυλὰς τὴν πόλιν διένειμαν, ὧν τὴν μὲν, χησίαν ὠνόμασαν· τὴν δὲ, ἀστυπάλαιαν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ
ἐκεῖσε ὄντος ἄστεος. Ἀστυπολεῖ, ἀγελοφορεῖ· ἰχθυοφορεῖ. Ἀστυφορεῖ, σιλλοφωνεῖ· λυροπωλεῖ. Ἄστυρον, πόλισμα.
Ἀστύτριψ, ἐν ἄστει διατρίβων· ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων. Ἀστυφέλικτον, ἀκίνητον· ἄσειστον· ἀπρόσβατον. Ἀστυφίη, ἀ-
στυσία. Ἀσύγγνωστος, ὁ οὐκ ἔχων συγγνώμην. Ἀσύγκριτον, ἀνόμοιον ὑπερέχον. Ἀσύγχυτον ἄμικτον· ἤγουν μὴ συγ-
κρινόμενον. Ἀσυλλόγιστον, τὸ μὴ καλῶς γεγονός. Ἄσυλον, ἱερόν· τὸ τίμιον καὶ ἄσυλον· ἀβλαβές. Ἀσύμβατον, ἀφιλίωτον,
πολέμιον· ἀνειρήνευτον. Ἀσύμβλητον, ἀσύγκριτον. Ἀσύμφορον· τὸ μὴ συμφέρον ἢ πρέπον, καὶ ἀπρόσφορον. Ἀσυμ-
φυὲς τῇ κτίσει, ἐκτὸς κτίσεως. Ἀσυμφανὲς, ἄδηλον περικεκαλυμμένον. Ἀσύνακτος, ὁ μὴ συναγόμενος ἐξόβλη-
τος. Ἀσύνδετον σχῆμα γίνεται, ὁπόταν ἐξαίρωνται οἱ σύνδεσμοι· οἱ συνδέοντες τὴν φράσιν· ὅπερ οὐ μόνον τάχους, ἀλλὰ
καὶ ἐμφάσεως παθητικῆς χάριν γίνεται· οἷόν ἐστι καὶ τοῦτο, ἵομεν ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ φαίδιμ' ἀχιλλεῦ· εὕρομεν
ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα κίρκης· ἐν τούτοις γὰρ, ὁ καὶ ἐξαίρεται. Ἀσυνδέτοις, μὴ συνδεσμουμένοις. Ἀσυνδύ-
αστος, ἀσύζυκτος· ἀσύμπλοκος· ἢ ἀσυναύλιστος· συνδυάζω γὰρ τὸ συναυλίζομαι ὡς τὸ, Οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκ-
λεκτῶν αὐτοῦ. Ἀσύνετος, ἄφρων. Ἀσυνετῶ, μωραίνω. Ἀσυνέτους, τοὺς ἀσυνειδήτους λέγει ὁ ἀπόστολος· ὧν οὐδὲν ἀ-
φρονέστερον. Ἀσυνθεσία, παράβασις συνθηκῶν. Ἀσύνθετος, ὁ ἀσύμφωνος· ὁ ταῖς συνθήκαις μὴ ἐμμένων. Ἀσυ-
νάρτητον, ἀσυνάρμοστον. Ἀσύνθετον, τὸ μὴ ἐκ μερῶν, τὴν συμπλήρωσιν τῆς οὐσίας καθ' ὑπόστασιν ἔχον. Ἀσυνθετώ-
τατον· δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· ἐπὶ ὄχλου ἔπαξε ῥῆμα· ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον, καὶ ἀβεβαιότατον·
καὶ πίστει οὐ τιθέμενον διὰ τὸ ἀβέβαιον· ἢ ἀνομόλογον· καὶ ἀσύμφωνον· ὁμολογίαι γὰρ αἱ συνθῆκαι· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώ-
τατον· ὅπερ ἐστὶν ἀνοητότατον· ἢ ἀντὶ τοῦ ὃν μάλιστα οὐκ ἂν δύναιτό τις συνιέναι, τί ποτε φρονεῖ. ὅμηρος· Σὺ δ' ἀσύνετο, καὶ
μαιμῶσον. Ἀσύντακτον, τὸ μὴ τεταγμένον· τὸ μὴ ἡνωμένον καὶ σύμμικτον· ἀλλὰ διεσπαρμένον καὶ διῃρημένον· τὸ ἀσύντα-
κτον δὲ, ὃ καὶ ἀναλλοίωσις καλεῖται ἐστὶν ὅταν ἡ συνήθης τάξις ἀλλοιῶται, καὶ ἔστι ποικίλλη, ἕνεκα τοῦ κόσμου ἢ χά-
ριν ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις· τῆς μὲν συνήθους τάξεως οὐ δοκούσης ἀκολουθεῖν, ἐπεὶ δὲ ἴδιον ἀναφορὰν ἐχούσης ἀκολουθε-
ῖν· συμβαίνει δὲ πολλαχῶς ἐπὶ τὰ γένη τῶν ὀνομάτων ἐναλλασσομένων· οἷόν ἐστι τὸ κλυτὸς ἱπποδάμεια, ἀντὶ τοῦ κλυ-
τή· καὶ θῆλυς ἐέρση, ἀντὶ τοῦ θήλεια· σύνηθες γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, χρῆσθαι τοῖς ἀρσενικοῖς ἀντὶ τῶν θηλυκῶν· ὡς κρεί-
ττοσι καὶ δυνατωτέροις· οὐκ ἀμέτρως μέν τοι, οὐδ' ἀλόγως, ἀλλ' ὅταν δέῃ χρήσασθαι ὀνόματι ἐπιθέτῳ, ἐκτὸς ὄντι τοῦ σώμα-
τος· περὶ οὗ ἐστιν ὁ λόγος· ἐκεῖνο μὲν ἐστὶ περὶ τὸ σῶμα· ὁ μέγας, ἡ μεγάλη· ὁ καλὸς, ἡ καλή· καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐκτὸς δὲ, οἷον
εὔδοξος, δυστυχής· καὶ ἀσυντελὲς, τὸ ἐκτὸς τοῦ τεταγμένου. Ἀσυντελὴς, ἀχρήσιμος· ἀσύμφορος. Ἀσυρὲς, βδελυ-
ρόν· προπετές· βλοσυρόν· θρασύ. Ἀσυρῆ, ἀκάθαρτα. Ἀσύστατον τὸν αἰσχύλον λέγει ἀριστοφάνης, οἷον ἀδιάθετον· ἀ-
πιθάνοις συνιστάντα τοὺς μύθους· οὐ συνιστάντα, οὐδὲ πυκνὸν ἐν τῇ ποιήσει. Ἀσύφηλος, οὐ πεζὴ, ἀλλὰ ῥητορικὴ λέξις· γί-
νεται δὲ ἐκ τοῦ σοφὸς, ἄσοφος· κατὰ παραγωγὴν ἀσόφηλος· καὶ αἰολικῶς, ἀσύφηλος· ὁ ἀδόκιμος καὶ εἰς μηδὲν σοφός. ἢ
παρὰ τὸ ἆσαι ἤτοι βλάψαι, καὶ τὸ φηλῆσαι· καὶ δηλοῖ τὸν βλαβέντα, καὶ ἀπατηθέντα. ὅτι δὲ τὸ ἐξαπατῆσαι φηλῆσαι φηλῶ-
σαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο, κατὰ τρίτην συζυγίαν τῶν περισπωμένων, δηλοῖ ὁ λυκόφρων εἰπὼν, φηλώσας τρόμον·

φος διὰ χαμαλότητα. Ἀστεῖ, ἀδυνατεῖ. Ἄστενος, ὁ δυστυχής· ὁ πένης· ἀπὸ τοῦ στάσιν καὶ οἴκησιν μὴ ἔχειν.
Ἀστὴρ, ἕν τι σῶμα. ἄστρον δὲ ζώδιόν τι ἐκ πολλῶν ἀστέρων συγκείμενον. ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ αἴθειν, αἰστήρ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ
διχρόνου, ἀστήρ. καὶ ἀστὴρ ἀπέλαμπεν. ἐτυμολογίαν ἀστέρος ὑπερβάλλει νοεῖν, ὅς ἀπὸ τοῦ αἴθειν, ὅπερ ἐστὶ λάμπειν
λέγεται καὶ ἀρχὴν ἐνδεδάκει ἐπαίνου τοῖς εἰποῦσι τὸν καλὸν μένανδρον, ἀστέρα τῆς νέας κωμῳδίας· διαφέρει δὲ ὁ
ἀστὴρ τοῦ ἄστρου· ἀστὴρ μὲν γὰρ, ὁ μονομερής. ἄστρον δὲ, τὸ ἐκ πολλῶν συγκείμενον. Ἀστερή, ἡ φαρέτρα. ἢ γωρυτὸς, ἡ βελοδό-
κη. Ἀστήρικτον, ἄπιστον. Ἀστηρίκτοις, ἀσθενεῖς. Ἀστιβῆ, ἄβατα. Ἀστίβητοι οἶκοι, τὰ ἄδυτα. Ἀστιβὴς ὁδός,
ἀτριβής· ἀπάτητος. ἄβατος. στίβος γὰρ ἡ ὁδός. Ἀστίβοις, ἀπατήτοις. Ἀστίγας αἶγας, ἤγουν ἀστριγίας. Ἀστικοὶ νό-
μοι, οἱ κατὰ τὴν ἀθηναίων πόλιν. ἦσαν γὰρ καὶ ἐμπορικοί. Ἀστικὸν χωρίον, τὸ μὴ ὑποκείμενον δανειστῇ. ὅταν γὰρ ὑποκέ-
ηται, ἐτίθει ὁ δανείσας αὐτὸ τοῦτο δηλοῦν διάγραμμα τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἐπὶ οἰκίας γίνεται. λυσίας
ἐν τῷ πρὸς αἰσχίνην τὸν σωκρατικόν. Ἀστικὸς, πολιτικός. Ἄστικτον, τὸ ἐλεύθερον χωρίον ἀθηναῖοι ἐκάλουν, καὶ μὴ
ὑποκείμενον χρέει. εἴρηται, ὅτι τοῖς ὑποκειμένοις χωρίοις χρέεσιν, εἰώθεσαν ἐγκαταπηγνύειν στήλην ἣν ἐκάλουν ὅρον.
ἐν ᾗ χρέος εἶχε χάρακτα, καὶ ὁ χρήστης· ἵνα μὴ ἀπατηθείς τις ἕτερος, ὡς ἐπὶ καθαρῷ αὐτῷ δανείσῃ. Ἀστικῶς, ἀστείως·
ἐμφρόνως. Ἀστιλάζει, συμπατεῖ. Ἀστισμός, παιδολογία. ἀπὸ τοῦ ἀστεῖοι ῥητορικῶς καὶ ποιητικῶς ἡ ἀστισμὸς γρά-
φεται καὶ ἀστεϊσμός. Ἀστιοῦχος, ἄγγος περιφερὴς εἰς ὃ εἰσχέοντες ὕδωρ καὶ θεῖον καὶ συμπεσὸν, ἐφ᾽ ἑστίαν. καὶ ἔνθα
ἐφέρετο, ἔκαιε τὰ προστυγχάνοντα. ἔστι δὲ καὶ εἶδος λίθου. καὶ ξηροῦ ξύλου τοῦ ποιουμένου. Ἄστιππος, ἵππων ἑβδο-
μήκοντα. Ἀστοῖσι, πολίταις. Ἀστοιχείωτα, μὴ ἔχοντα ἀρχάς. Ἄστομοι ἵπποι, σκληρόστομοι. ὡς τὸ, ἄστομα πῶ-
λα βίᾳ φέρουσιν. Ἄστομος, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. σοφοκλῆς. Ἀστὸν, πολίτην ἢ ἀστικόν. Ἄστονον, ἄμετρον. μεγαλόστο-
νον. Ἀστοξένοι, οἱ φύσει μὲν προσήκοντες ὧδε δὲ τῆς ἀγχιστείας γεγονότες. οἱ δὲ τοὺς ξένους μὲν ὄντας, ὧδε τιμῇ δὲ, ἀστοὺς
νομιζομένους. Ἀστόργοις, ἀσπλάγχνοις. ἀπηνέσι. ἀφίλοις. Ἀστόριον, μέγα καὶ διακεχυμένον. Ἀστὸς, θαυμαστός. πολί-
της. Ἀστοχεῖ, ἀποτυγχάνει. ἁμαρτάνει. Ἀστοχῶ τοῦ σκοποῦ, γενικῇ. Ἄστρα, ἀττικοὶ τοὺς ἀστέρας. ὡς τὸ, ἄστρα δὲ
δὴ προβέβηκε. παροίχωκε δὲ πλέων νὺξ τῶν δύο μοιράων. τριτάτη δ᾽ ἔτι μοῖρα λέλειπται. ἤγουν εἰς τρεῖς μοίρας διαιρε-
τέον. καὶ τὸ πλέω, ἀντὶ τοῦ πλήρης ἀκουστέον. ἵνα ᾖ, ὅτι πλήρης τῶν δύο μοιρῶν ἡ νὺξ παρελήλυθεν. Ἀστραβαλίζειν,
ὁμαλίζειν. ἀπευθύνειν. Ἀστραβὲς, ἀστράβατον. ἀσφαλές. Ἀστράβη κεῖται παρὰ πινδάρῳ. ἀστραβὴς δὲ λέγεται, ὁ
ἰσχυρὸς καὶ μὴ ῥᾳδίως συστρεφόμενος. ἄστρεπτον καὶ ἀκίνητον. καὶ ἔστι κατὰ μετάθεσιν τοῦ ἰ εἰς α καὶ ἀποβολὴ τοῦ λ. ἔστι
γὰρ ἀστριβλὴς, οἱονεὶ ἄστρεπτον καὶ ἀστραβῆ. Ἀστράβη, τὸ σαγμοσέλλιον. καὶ ἀστράβη ἡμίονος. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
μειδίου. μέρος τι δὲ καὶ τοῦ ὑποζυγίου ἐφ᾽ οὗ ἄνθρωποι ὀχοῦνται, οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἀστραβιστὴρ, ὄργανόν τι, ὡς διόπτρον.
Ἀστραγάλας, τὰς πονηρὰς κύνας. κακοήθεις κύνας. Ἀστραγάλη, ἡ τῆς ἱερᾶς ῥίζα. Ἀστραγαλίζειν, τὸ παίζειν καθ᾽ ὅ-
μηρον τὴν ποδιάν λέγεται. Ἀστράγαλον, τὸν σφόνδυλον. καὶ τὸ ὑποκάτω τοῦ σκέλους. Ἀστράγαλος, τρία σημαίνει.
τὸν ἐν σφυρῷ. καὶ τὸν σπόνδυλον αὐχένος. καὶ τὸν παιδικὸν, ἢ πιττακὸν βόλον. Ἀστρακλεῖν, ἀδυνατεῖν. Ἀστραλίαν, τὸν
θρᾶκα. λυδοί. Ἀστραλός, ὁ ψαρός, ὑπὸ θετταλῶν. Ἀστραπαῖοι ἄνεμοι πνέοντες, ἀφ᾽ ὧν ἀστραπαὶ γίνονται. Ἀστρα-
πὴ ἐξέλαμψεν, ἐξερράγη. ἐξήστραψεν. ἐξετρίφθη. ἐπέσχε τὰ ὄμματα. ἐτάραξε. συνετάραξεν. ἐξέπληξε. τὰς ψυχὰς
ἐθορύβησεν. ἐξεθορύβησε. θόρυβον ἐνεποίησε ταῖς γνώμαις. λαμπρὰ, ὑπόλαμπρος. διάπυρος. φλογώδης. ἐκπληκτι-
κὴ. βλοσυρά. ἀπρόσοπτος. δυσαντίβλεπτος. ἀπρόσωπος. δυσπρόσωπος. δυσπρόσοπτος. δύσοπτος. αὐγῆς. ὡς συγκλεί-
σασθαι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ἀστραπὴ δι᾽ ἅρματος ἀθηναίων. ἀστραπὴ δὲ ῥῆξις πυρὸς ἐκ νεφῶν περιτρίψεως. τὸ γὰρ πνεῦ-
μα, μετὰ βίας ἐκραγὲν τῶν νεφῶν, καὶ τὸν ψόφον ποιῆσαν, ἐκπυρωθὲν διὰ κίνησιν, φλογῶδες γίνεται. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἡ
αὐτὴ φύσις τοῦ πνεύματος, ἐν μὲν τῇ γῇ ἐστι σεισμός. ἐν δὲ τοῖς νέφεσι, βροντή. περὶ δὲ τὴν γῆν, ἄνεμος. πάντα γὰρ ταῦ-
τα ἀναθυμιάσεις εἰσὶ ξηραί. Ἀστράπτων ἐπιδέξια, οὕτως ἂν εἰ χέ φημι κατανεῦσαι τὸν δία, ἀστράπτοντα ἐπιδέξια. ὁ δὲ
ποιητὴς οὐχ οὕτως ἐποίησεν, ἀλλὰ πλείω στιγμὴν θέμενος ἐν τῷ πρώτῳ ἐπὶ φόνον καὶ κῆρα φέροντες. εἶτα ὡς ἀπ᾽ ἄλλης
ἀρχῆς ἀσυνδέτως ἀρχόμενός φησιν, ἀστράπτων ἐπιδέξια, λείποντος τοῦ ἦν ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. ἵνα λέγῃ, ὅτι ἀστρά-
πτων ἦν ὁ ζεὺς ἐπιδέξια. Ὅρα ὅτι ἐν ταῖς ἀστραπαῖς τὰ ἐκ δεξιῶν ἦσαν αἴσια. ὡς τῶν εὐωνύμων οὐ τοιούτων. κἀνταῦθα
νομιζομένων σημείωσαι ὅτι ἐπιδέξια παρὰ τοῖς ὕστερον ἀττικοῖς, καὶ τὰ καίρια. καὶ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος. περιηγεῖται
οὕ τις λέγει, τὰ ἐπιδέξια. ἴσως δὲ καὶ τὸ ἐνδέξια. ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἐπιδέξια. τοιοῦτον γάρ τι, τὸ ἐνδέξια πᾶσιν οἰνοχοεῖν.
καὶ ἀστράπτων, ὑπολάμπων. Ἀστρατεία, ἡ εἰρήνη. ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ στρατεύονται. Ἀστραφὲς, ἄστρεπτον. ἀσφαλές.
Ἀστραφὴς, σκληρός. σοφοκλῆς. Ἀστράψῃ διὰ πυκνὸς, ἀντὶ τοῦ διάρματος. Ἀστρενίας, ἀστροφανίας. Ἄστρεπτον,
ἄπιστον ὀρθόν. Ἀστρηνὲς, δύσθετον. σκολιόν. ὀξύ. Ἄστρια, οἱ ἀστράγαλοι. καλλίμαχος. Δέκα δ᾽ ἄστρια αἴνυρ λύτρον.
Ἀστρέβακος, ὁ ἀστρονόμος. Ἄστροβλον, τὸ παχυλόγον. ἔνιοι τὸ συνεστραμμένον. ἢ δεδινημένον. Ἀστροβόαι, παχύ-
συνεστραμμένον. ἐντρεχῆ. Ἀστροβολεῖσθαι, τὸ νόσῳ τινὶ κατέχεσθαι. ἐπὶ τῶν παιδίων. κυρίως δὲ τὰ τῶν δένδρων κα-
ταβληθέντα, ὑπὸ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνός. Ἀστροβολήτους, τοὺς ὑπὸ τοῦ κυνὸς βαλλομένους. Ἀστροβολίως, ἐντρεχέσ-
τατον. οἱ δὲ, ταχέως. Ἀστροβόλφον ἐν ἰταλίᾳ. ἔνιοι δὲ τὸ δεδινημένον, ἢ ἀστρόβιλον. Ἄστρας σημειοῦνται μακρὰν
ὁδὸν, καὶ ἐρήμην βαδίζειν. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν πλεόντων. Ἀστρολόγος, μετεωρολόγος. Ἄστρον, σῶμα πύρινον ἐν
τῷ οὐρανῷ πεπηγὸς, καὶ τῇ κυκλοφορίᾳ φερόμενον. ἢ σύστημα πλειόνων ἄστρων. ἢ τὸ ἐπί τινα χρόνον συνιστάμενον ἐν με-
τεώρῳ, ὡς κομήτης. Ἀστρονομία, ἡ τῶν ἄστρων διανομή. πρῶτοι βαβυλώνιοι ταύτην ἐφεῦρον, διὰ ζωροάστρου. μεθ᾽ ὃν
καὶ ὀστάνης. Ἀστρονομῶ, ἀχάλλω τὸ ἀδημονῶ, καὶ λυποῦμαι, ἀχημονῶ, ἀμφιβατῶ. Ἀστροπολοῦντας, περὶ τὰ ἄ-
στρα ἀναφέροντας τὴν διάνοιαν. Ἀστροφαὲς, λαμπρὸν λευκόν. Ἄστυ, κοινῶς μὲν πᾶσα πόλις. ὅθεν καὶ ἀστεῖος κύ-
ριος ἀνήρ, ὁ ἐξ ἄστεος, καὶ μὴ ἀγρότης. ἀττικοὶ δὲ, ἰδίως οὕτω τὰς ἀθήνας ὠνόμαζον, κατά τι ἐξαίρετον. ὥσπερ καὶ ἃ-

ται. διὸ καὶ ψιλοῦται τὸ ἄσσα κατὰ τοὺς παλαιούς. ὡς τοῦ δασυνομένου μὴ τὸ τινὰ δηλοῦντος. ἀλλὰ τὸ ἅτινα. δῆλον δὲ ὅτι τὸ ῥητὸν ἄσσα ἀττικοὶ διὰ δύο ττ ἐκφέρουσι. καὶ ὅτι τὸ ἅσσα ἀντὶ τοῦ ἅτινα, ὃ καὶ αὐτὸ ἀττικῶς ἅττα λέγεται, ἀναγκαίως δασύνεται. ὡς ἀπὸ τοῦ ἅ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου καὶ τὸ σσα, ὃ δηλοῖ τὸ τινὰ γλώσσῃ μεγαρέων, φασὶν οἱ παλαιοί. Ἀσσάριον, πεπατούμενον, ἢ δὲ καλούμενον. Ἄσσ' ἐθέλησθα. φησὶν ἀρίσταρχος τρία σημαίνειν τὴν λέξιν. τινά. ἅτινα. ὅσσα καὶ ἀεὶ ψιλοῦται. δασύνεται δὲ ὅτι δηλοῖ τὸ ἅτινα. καὶ ἔστι κατὰ παράθεσιν δύο μέρη λόγου. τὸ ἅ, ἄρθρον, καὶ τὸ σα ὅ ἐστι μεγαρικόν, δηλοῦν τὸ τινά. καὶ ἡ παραλήγουσά φησι δασύνεται. Ἄσσει, καταΐσσει. Ἄσσεο, ἀντὶ σοῦ. Ἄσσος, προκόλπιος. Ἄσσιστα, ἔγγιστα. αἰσχύλος. ἠδωνοῖς. Ἄσσον, ἐπίρρημα. σημαίνει μὲν τὸ ἐγγύς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐγγὺς ἐγγύων καὶ οὐδέτερον, ἔγγιον. ἔσσον. καὶ κατὰ τροπὴν ἄσσον. ὅ ἐστιν ἔγγιον. ἤτοι πλησίον. ὡς τάχιον θᾶσσον. καὶ ἄσσον ἰόντι παρ' ὁμήρῳ, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τοῖς τοιούτοις ἀδιαφορίαν, δυϊκῶς ἐκφωνηθέν, ὡς πληθυντικὸν ὅμως κεῖται. Ἀσσυρία, ἡ χαλδαϊκή. Ἀσσυρίαν εἶπεν ἀπολλώνιος, τὴν συρίαν τὴν καππαδοκίαν. ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι συρία, διὰ τὸν ἅλυν ποταμόν, μεταξὺ σύρων καὶ παφλαγόνων ῥέοντα, φασὶν εἰς τὸν εὔξεινον ἐκδιδόναι πόντον. τινὲς δὲ τῶν ἀρχαίων, λευκοσυρίαν αὐτὴν ἐκάλουν. ὁμοίως τοὺς ἀσσυρίους, λευκοσύρους λέγουσί τινες, ὥς φησι καὶ ἀρτεμίδωρος. Ἀσσύριος, ὁ βαβυλώνιος. θεοῦ, καὶ ἀσσύριος φλόξ. Ἀσσώριον, ὄρος σάμου. καὶ πόλις σικελίας. ὁ πολίτης, ἀσσωρῖνος. Ἀσταθῆ, ἀβέβαιον. Ἀστάθμητος, ἄπιστος. Ἀσταθμητότατον, περὶ οὗ οὐδεὶς ἂν δύναιτο τεκμήρασθαι. οὐδὲ σταθμήσασθαι τί ποτε διανοεῖται. ἢ τί πράξει. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Ἀσταθμήτρις, ἀφορολογήτρις. Ἀστατεῖ, δυσπαθεῖ. ἁμαρτάνει. μοχθεῖ. Ἀστακτί, πολυδακρύτως. Τὸν νεκρὸν παραπέμπει ἀστακτί.

Ἄστακτον, οὐ κατὰ στάζον. ἀλλὰ ῥύδην. Ἀστάλακτον, ἀσθενές. ἢ νωθρόν. Ἀστάλη, πολύχους. ὁ ἐν μυκτῆρι. ἔνια, σκώληκας οὐρὰν ἔχοντα. Ἀσταλής, μὴ περιβεβλημένος. Ἀσταλύχειν, ἀναβλύζειν. κλαίειν. Ἀστάνδαι, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. Ἀστάνδης, ἡμεροδρόμος. ἢ κράββατος. ἢ ἄγγελος. παραστῆναι. Ἀστάρτη, ἄγαλμα ἀφροδίτης, τιμώμενον παρὰ σιδωνίοις. τοῦ ἄστρου δὲ τύπος, αὐτὸ τὸ ἄστρον ὁ ἑωσφόρος. ὃ παρ' ἀφροδίτην ὀνομάζουσι. τὸ αὐτὸ καὶ παρὰ μωαβιτῶν ἐτιμᾶτο. καὶ ὁ θεολόγος. Τί φῇς πρὸς τοὺς τὴν ἀστάρτην προσκυνοῦντας. ἢ τὸ χαμὼς βδέλυγμα σιδωνίων. ἡ ἀστάρτη θεός, ἡ σελήνη. καὶ νῆσος αἰθιοπίας. παρὰ τὰ ἄστρα ἀστράτη. ἢ παρὰ τὸ τοὺς ἀστέρας. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀστάρτη. ἀσταρταῖος, ἀστάρτης. Ἀστασίαστον, ἀθόρυβον. Ἀστατοῦμεν, τουτέστι διωκόμεθα. ἀποστολικὴ ἡ λέξις. ὡς τό, Κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν. Ἀσταφίς, σταφίς. Ἀσταχύεσσι, τοῖς στάχυσιν. Ἀστεγές, ἀντὶ τοῦ πολυστεγές. τὸ γὰρ ᾱ νῦν ἐπιτακτικόν. ὡς ἄξυλος ὕλη. Ἄστεγον, τὸ μὴ ἔχον στέγην. ἢ ἀκαρτέρητον. καὶ ἀνυπομόνητον. Ἄστεγοι, οἱ μὴ ἔχοντες οἴκους. Ἀστείζεται, ὡραΐζεται. ψεύδεται. ἢ ἀστείζεται, ἀγλαΐζεται. ὡραΐζεται. κομψεύεται. Ἀστείζεσθαι, πολιτεύεσθαι. Ἀστειζόμενος, ὡραϊζόμενος. Ἀστειορρημονήσομεν, εὐμορφολογήσομεν. Ἀστειότης, φαιδρότης μετὰ λόγου. Ἀστεῖος, γελοιώδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀσύνετον. καὶ δὴ πρόσωπον ἢ χαρίεντα παρὰ πλάτωνι. γελοιώδη. Ἄστειπτος, ἄβατος. ἀδιόδευτος. Ἀστεῖον λέγεται, τὸ χαρίεν. καὶ τὸ δεξιόν. καὶ θαυμάσιον. καὶ ἀστεῖον τὸ σπουδαῖον καὶ θαύματος ἄξιον. καὶ αἰδέσιμον. Ἀστεϊσμός ἐστι, λόγος ἀφ' ἑαυτοῦ διασυρτικός. ψευδόμενος ὥς εἴ τις πλουτῶν λέγει, ἐγὼ δὲ εἰμὶ πάντων πενέστατος. καὶ εἰ ἅπαντας κατὰ παλαιῶν λέγει, ἐγὼ πάντων ἀπολείπειν. παρὰ καλλιμάχῳ δὲ ἀστειζομένη ἡ ἐλαία φησίν, ἐγὼ φαύλη πάντων τῶν δένδρων εἰμί. καλεῖται δὲ τοῦτο προσποίησις. Ἄστικτος, ἀσυγκόμιστος. ἀφόρητος. ἀβάστακτος. Ἀστέλεφος, τὸ περὶ τὴν κιθάραν δέρμα. Ἀστελαφοῦ, δέρμα τὸ εἰς τὰ ἄκρα. Ἀστέλεχος, ὁ δακτύλιος. ἕδρα. Ἀστέμβακτος, ἀκίνητος. βεβαία. ἢ τι τιμωρηθεῖσα. εἴρηται δὲ κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάξαι, ὅ ἐστιν ὑβρίσαι. Ἀστεμβής, ἀθαμβής. ἀτάραχος. Ἀστεμφέας, ἀμετακινήτους. βεβαίους. Ἀστεμφῆ, τραχύ. χαλεπόν. Ἀστεμφὴς βουλή, ἡ ἀμετακίνητος. κατὰ στέρησίν φασι τοῦ στέμβειν, ὃ δηλοῖ οὐ μόνον τὸ ὑβρίζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ σαλευτικῶς κινεῖν. ὅθεν καὶ ἀστέμβακτα παρὰ λυκόφρονι. λέγει δὲ καὶ εὐφορίων, κλέος ἀστέμβακτον. τινὲς δὲ ἀστεμφὲς τὸ οἷον ἀστερές. ὅθεν καὶ ἐπίρρημα ἀστεμφέως. Ἀστενακτί, ἄνευ στεναγμοῦ. Ἀστενοί, οἱ δυστυχεῖς. οἱ πένητες. οἱ στάσιν καὶ οἶκον μὴ ἔχοντες. Ἀστέρα ὀπωρινὸν λέγει ὅμηρος, τὸν κύνα. ὃν ἡ κοινὴ λαλιὰ διὰ τὸ σαφέστερον κυνάστρον λέγει. Ἱστορία. Ἀστερία φεύγουσα τὴν μίξιν τοῦ διός, μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα. καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἐγένετο νῆσος. ἥτις ἀστερία καὶ ὀρτυγία ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ τοῦ διὸς συγγενομένου λητοῖ, καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυον, ἄρτεμιν καὶ ἀπόλλωνα, ζήλῳ τῆς ἥρας μήτε ἐν γῇ μήτε ἐν θαλάσσῃ παραδεχομένης τὴν λητὼ πρὸς ἀπότεξιν, κελεύει τῷ ποσειδῶνι ζεύς, καὶ ἀνέδωκεν αὐτῇ τὴν νῆσον τὴν ὀρτυγίαν καὶ ἀστερίαν λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς κύμασιν. ἔτι δὲ καὶ τρέμουσαν. καὶ ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτήν, δῆλον ὠνόμασεν. ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἡ λητώ, καὶ δάφνης καὶ φοίνικος πρὸς τὸ ἐκεῖ φανέντων ἁψαμένη, τὴν ἄρτεμιν τίκτει. ἡ δὲ ταύτην μαιεύει καὶ τίκτει τὸν ἀπόλλωνα, καὶ ἄρτεμιν. καὶ ἄρτεμις δὲ τὴν δῆλον κατέλαβεν ἀπόλλων δέ, εἰς λυκίαν ἀπῆλθεν. Ἀστερίη. ἡ κρήτη, καὶ ἡ δῆλος, οὕτως ἐκαλοῦντο. Ἀστέρι ὀπωρινῷ, ἤγουν τῷ κυνάστρῳ. Ἀστέριον, πόλις ἐν θεσσαλίᾳ. Ἀστερίς, ὄνομα νήσου. Ἀστερίσκον τιθέασιν οἱ παλαιοί, ὅς ἐστιν ἀστέρος σημεῖον χιαστὸν ἔχον ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις στιγμάς, οὕτω. ※. καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν ἄριστα ἐχόντων ἐπῶν. καὶ ἀστεροειδῶς, ἅπερ λάμπουσιν ὡς ἐν καλῷ κείμενα. καὶ λέγουσιν ὅτι ἐνταῦθα μέν, καλῶς ταῦτα λέγει. καὶ κατὰ καιρὸν ὁ ποιητής. Ἄστερκτα, τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Ἀστρόεν, λαμπρόν. ποικίλον. Ἀστερόεντι, ἀστέρας ἔχοντι. Ἀστροπή, ἡ ἀστραπή. παρὰ τὸ στερίσκειν τοὺς ὦπας διὰ τῆς ἄγαν λαμπούσης λαμπάδος. ἢ παρὰ τὸ ὅπλα, ὅπλη. καὶ μετὰ τοῦ ἀστέρος ἀστεροπή. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἀστροπή. Ἀστεροπητής, ἀστραπικός. ἀστραπὰς ποιῶν. ἤγουν, ὁ ζεύς. ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς. ἡ αὐτὴ γὰρ ἀναστρέφειν ποιεῖ τοὺς ὦπας. Ἀστέρι ὀπωρινῷ, τῷ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὀπώρας ἀνατέλλοντι ἀστέρι. λέγει δέ, τῷ κυνί. ἢ θερινῷ. Ἀστέρων τέθριππος, τὸ ἅρμα ἡλίου. Ἀστερωπός, κατάστικτος. Ἄστεσι, πόλεσιν. Ἄστεος, πόλεως. Ἄστη, ἐλαία ἡ ἐν ἀκροπόλει. ἡ καλουμένη πάγκυ-

ζον. Ἀσπάζω· ἐστὶ ῥῆμα, σπῶ· καὶ σημαίνει τὸ διαχωρίζω. ἐξ αὐτοῦ γίνεται σπάζω κατὰ παραγωγήν, ὡς φρῶ, φράζω. Ἀσπαθῆ, τὰ μὴ κεκρουσμένα τῇ σπάθῃ ἱμάτια. Ἀσπάθητοι χλαῖναι τὴν ὁδρὰν, παρ' ὅσον οὐχ ὕφανται. Ἀσπαίροντες, σκαρίζοντες· κινοῦντες· ψυχορραγοῦντες. Ἀσπακάζομαι, τὸ ἀσπάζομαι παίζουσι Ταραντῖνοι(?). Ἀσπακῶς, φιλοφρόνως. Ἀσπάλαθος, εἶδος ἀκάνθης· ἢ κάνδρος. ἔν γὰρ ὀρεσβάμναι τι καὶ ἀσπάλαθοι εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σπῶ, σπάλαθος, καὶ ἀσπάλαθος· ἢ διὰ τὸ μὴ ῥαδίως ἀπὸ τῆς γῆς αὐτὴν ἀποσπᾶσθαι, ἤγουν, ἀφαιρεῖσθαι. Ἀσπάλαξ, ζῶον ἐστερημένον ὄψεως. Ἀσπαλιεῦ, τὸ ἁλιεῦσαι· παρὰ τὸ ἀσπαίρειν τοὺς ἰχθύας ἐκ τῆς θαλάσσης. ὅθεν ἀσπαλιεύτης, ὁ ἁλιεύς. Ἀσπαλία, ἡ τοῦ ἁλιέως ἐργασία· ὁρμιά· ἁλία. Ἀσπαλιεύς, ὁ ἁλιεύς· ἄσπαλος γὰρ ὁ ἰχθύς. Ἀσπαλιεύτης, ὁ τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος. Ἀσπαλος, ὁ σκύθος(?). Ἀσπάσιον, πάσσαλον. Ἀσπάραγος, τὸ ἐκ τῶν ἀκανθῶν φυόμενον τραχύ· κυρίως δὲ, ἐπὶ τοῦ ὀρείου λέγεται ἤγουν, ἄσπαρτος· ὁ μὴ σπειρόμενος. Ἀσπάσασθαι κυρίως ἐστὶ, τὸ περιπλέκεσθαί τινα, διὰ τὸ ἄγαν σπᾶσθαι εἰς ἑαυτὸν τὸν ἕτερον, καὶ περιβάλλειν τὰς χεῖρας ἐν τῷ φιλοφρονεῖσθαι. Ἀσπασία, θαυμαστή· χαριεστική. Ἀσπάσιος γῆ, ἀττικόν ἐστι τὸ δὲ κοινὸν, ἀσπασία. ἐξ οὗ καὶ κύριον ὄνομα παρὰ ταῖς ἱστορίαις σοφὴ γυνὴ ἀσπασία. Ἀσπασίως, ἡδέως· μετὰ χαρᾶς· ἀσμένως. Ἀσπασμός· ἡ ἀρχὴ παρὰ τοῦ ἀποστόλου· ὁ ἀσπασμὸς, τῇ ἐμῇ χειρί. Ἀσπασμὸς, πρόσρησις, προσηγορία· προσαγόρευσις· προσαγορεῦσαι· καὶ προσρηθῆναι· ἀσπάζεσθαι καὶ προσειπεῖν· προσαγορευθῆναι· προσρηθῆναι· προσειρημένος· καὶ αὐτὴ προσειπεῖν· καὶ αὐτὴ προσαγορεῦσαι καὶ αὐτὴ ἀσπάσασθαι καὶ ἡ μὲν ἡμέρα ἐν ᾗ γίνεται, ἀσπασμὸς, πρόσρησις, καὶ προσρητία· καὶ πρόσρημα. ἐν ᾗ δὲ μὴ γίνεται, ἀπρόσρητος. καὶ ὁ μὲν δεξιὸς ἐν τούτοις, εὐπροσήγορος· φιλοπροσήγορος· τὸ γὰρ εὐπρόσρητος σκληρότερον. ἐφαρμόττει δὲ τούτῳ καὶ ἄλλων χρείαν· εὐπρόσοδος· εὐπρόσιτος· εὐέντευκτος· εὐεπίμικτος· εὐξύμβολος· μειλίχιος· ἵλεως· φιλάνθρωπος· ἥμερος· εὐμενής· πρᾶος. ὁ δὲ ἐναντίος ἐκείνῳ, δυσπροσήγορος· δυσπρόσιτος· δυσξύμβολος· μισοπροσήγορος· ἀπρόσρητος· τὰς δὲ ἐφεξῆς δυσπρόσιτος, δυσπρόσοδος· ἄμικτος· δυσέμικτος· δυσέντευκτος· σκυθρωπός· σκαιός· ἀργαλέος· ἄγριος· σκληρός· τραχύς· ἀπάνθρωπος· ἀνήμερος· δυσμενής· ὁ γὰρ ἀμείλικτος, ποιητικώτερον. καὶ τὰ ἐπιρρήματα· ἐκ μὲν τοῦ εὐπροσήγορος, εὐπροσηγόρως· καὶ φιλοπροσηγόρως· καὶ τὰ ἐναντία, δυσπροσηγόρως· καὶ μισοπροσηγόρως· καὶ ἄλλα τὰ ὁμοίως. Ἀσπαστοί, ἄσμενοι· θεοειδεῖς· παρὰ δὲ καλλιμάχῳ, ἀσπαστὴ, ἀσπαστοῖς· τουτέστι, προσηγορία· φιλία· καὶ ἀσπαστοί, ἡδιστοι· χαρτοί. Ἀσπαστὸν, ἐπιθυμητὸν· καὶ ἡδύ. Ἀσπαστῶς, ἡδέως. Ἄσπειστος, ἀσπονδος ἔχθρα· μῖσος. Ἄσπερμος· ἄγονος· ἀφανής. Ἀσπερχὲς, ἀδιαλείπτως· τοῦ α κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου· τουτέστιν, ἄγαν ἐσπευσμένον· παρὰ τὸ σπέρχω· σπουδαῖος· ἰσχυρῶς· ταχέως. ἢ ἀσπερχὲς, τὸ πολυσπούδαστον. ὁ περισπερχὲς λέγει ὁ σοφοκλῆς. καθ' ἐπίτασιν καὶ αὐτός. ἀπὸ δὲ αὐτοῦ ῥήματος οὐ τὸ σπερχὲς, ἀλλὰ τὸ σπερχνὸν· ὅμοιον τῷ τερπνόν. Ἄσπετα, δυσπαρακολούθητα· πολλά. Ἄσπετον, πολὺ· μεγάλως· τὸ, ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοήν. ἔστι ῥῆμα σπῶ, ὡς τοῦ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, σπῶ· ἐξ οὗ τὸ σπᾶσθαι καὶ ἐπίσπεσθαι. ποιεῖ ῥῆμα· ὄνομα, σπετὸς· καὶ ἄσπετος· οἷον ἄσπετος αἰθήρ. οἱ δὲ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, φασὶν εἶναι ἄσπετα τὰ οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα, ὥστε καὶ ἄρρητα ὑπάρχειν. καὶ ἄσπετον κῦδος, δόξαν μεγάλην. Ἄσπετον οὖδας, περιφραστικῶς τὴν ἄπειρον λέγει· ὅ ἐστι τὴν ἀπλῆν γῆν. Ἄσπετος ὁ ἀγγελιεὺς ἐν ἠπείρῳ, ὥς φησιν ὁ ἀριστοτέλης. Ἀσπίδας εὐκύκλους ἔχον φασὶν οἱ παλαιοί, ὡς οὐ πᾶσαι περιφερεῖς αἱ ἀσπίδες. ὅ ἐστι καθὰ τὸν ποιητὴν εὔκυκλοι, ἀλλ' εἰσί τινες καὶ σπιδεῖς, ἤγουν ἐπιμήκεις· σπίζω γὰρ τὸ ἐκτείνω· ἀφ' οὗ σπιδὴς μὲν, ἡ ἐπιμήκης· ἀσπὶς δὲ, ἡ μὴ εἰς μῆκος ἐκτεταμένη· ἀλλ' εἰς κύκλον συνηγμένη. φασὶ δὲ οἱ αὐτοί, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀντιφράζεται τῇ ἀσπίδι τὸ σάκος, ὡς διαφέρον δηλαδὴ πρὸς αὐτήν. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ ῥηθέντος σπίζω, ἡ σπιθαμὴ γίνεται, καὶ ὅτι σπίζειν λέγεται ἄλλως μέν τι καθ' ὁ ὀνομαστικῶς ὁ σπῖνος, σπίζων ἔνθα παρὰ τῷ ἀσματι, οὐκ ἄδηλόν ἐστιν. Ἀσπιδία, τὰς πτυχὰς τῶν ἀσπίδων, καὶ μέρος τῆς νεὼς, τὸ πρὸς πρύμναν. Ἀσπιδίος πεδίοιο, ἢ ἀσπιδὴς τρισυλλάβως, τουτέστι πεδίον τὸ περιφερὲς, δίκην ἀσπίδος παρ' ὅσον ἴσως. ἢ σπιδὴς κατά τινας δισυλλάβως τὸ ἐκτεταμένον καὶ πλατύ· ὡς ἀπὸ τοῦ σπίζω τὸ ἐκτείνω· ἐξ οὗ καὶ σπιθαμὴ παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι, ὅ ἐστιν ἐκτείνεσθαι, ἐν τῷ μετρεῖν τοῖς ἄκροις δακτύλοις. καὶ ἡ ἀσπὶς ἡ μὴ πλεῖον τοῦ μετρίου μεμηκυσμένη· ἢ κυρίως κυκλοειδὴς καὶ μὴ εἰς μῆκος ἐκτεταμένη. ὅτι δὲ πᾶν πλατὺ πεδίον καὶ μὴ εὐπερίορον, κατὰ τὴν τῆς ἀσπίδος γραφὴν περιφερὲς εἶναι δοκεῖ, ὡς κύκλου ἐναπολαμβανομένης τῆς θέας, διὰ τὸ δυστέκμαρτον τοῦ πέρατος ἢ ὄψις εἰδοκίμασεν· συνηγορεῖ δὲ τῇ τοῦ σπιδέος γραφῇ καὶ τὸ παρ' αἰσχύλῳ σπίδιον πεδίον· ὅ ἐστι, μακρὸν κατὰ τοὺς παλαιούς. Ἀσπιδίσκια, ἀσπίδας. Ἀσπιδιώτης, ὁ ὁπλίτης πολεμιστής. Ἀσπίδι γινώσκων, ἐκ τῆς ἀσπίδος γινώσκων. Ἀσπιδίσκας, πελτάρια· σκουτάρια· ἢ περιφερὴς κόσμος, ὁ γυναικεῖος. Ἀσπιδίσκια, τῆς κιθάρας τὰ ἐπ' ἄκρας τοῖς χερσίν. Ἀσπίθιον, ἀψίνθιον. Ἀσπιστὴς, πεζὸς· ὁπλίτης πολεμιστής. Ἄσπιλος, ἄμωμος· καθαρός· χείμαρρος. Ἀσπὶς, θηρίον ὀφιοειδές· καὶ τὸ σκουτάριον. Ἀσπιστάων, ὁπλιτῶν· μαχητῶν. Ἀσπλαγχνος, ἄτολμος· ταπεινός· δειλός· ψυχρός. Ἀσπληδὼν, ἐκλήθη, ἀπὸ ἀσπληδόνος υἱοῦ ποσειδῶνος· ἢ πρέσβωνος· ἢ ὀρχομενοῦ φησιν, ἤ, ἀσπληδὼν, κλύμενός τε, καὶ ἀμφίδοκος θεοειδής· ἐστὶ δὲ καὶ φωκικὴ φασὶν ἀσπληδών. Ἀσπληνὶς, βοτάνης εἶδος. Ἀσπρον, ἀρίστην. Ἀσπόνδοις, ἐχθροῖς· ἀγρίοις· ἀδιαλλάκτοις· μισητικαῖς· ἀνελεήμοσιν· τοῖς ἀκαμπέσι· καὶ ἀσυνθέτοις· πρὸς ἔλεον. Ἀσπουδὶ, οὐκ εἰρηνικῶς, καὶ ἀσπουδὶ, ἀντὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἀμογητί· καὶ ἀπονητί· καὶ δίχα κακοπαθείας καὶ καθὰ τὸν ποιητὴν, ἡσυχῇ. τοῦτο γὰρ ἐμφαίνεται διὰ τοῦ ἔκηλα, ὅμηρος πολλάκις. καὶ ἀσπουδὶ, χωρὶς σπουδῆς. καὶ χωρὶς πόνου. Ἀσπουδὶ, χωρὶς θυσίας· ἢ χωρὶς φιλίας. Ἄσπορον, ἄγονον· χωρὶς σπέρματος. Ἄσσα, τρία σημαίνει· τὸ ἅτινα· καὶ τὸ ὅσα· καὶ τὸ τινά. καὶ ὅτι μὲν ἰσοδυναμεῖ τῷ ἅτινα, καὶ τῷ ὅσα, δασύνεται· οἷον, τὰ φράζεαι ἅσσα ἐθέλησθα. ὅτι δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ τινὰ ψιλοῦται. τὸ δ' αὐτὸ ἐστὶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἅτινα· ἐκ τοῦ ἅσσα γὰρ ἐκεῖνο γίνεται· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἃ ὅπερ ἐστὶν ἄρθρον οὐδέτερον ὑποτακτικὸν πληθυντικὸν, καὶ ἀπὸ τοῦ σὰ, ὃ δηλοῖ τὸ τινὰ, μερικῶς καὶ ἀορίστως. διὸ δασύνεται ὁμοίως τῷ ἅτινα. Ἄλλως. Ἄσσα μετιοῦσι μετὰ σφίσιν, ἀντὶ τοῦ τινὰ· βουλάς οἱ

Ἀσκήσαντες, ἀντὶ τοῦ μαθόντες, καὶ ἀντὶ τοῦ κοσμήσαντες. Ἄσκησις, ἐπιμέλεια. Ἀσκητὰ πέπλα τινὶ καὶ ἄμπυκι. ἀσκητὰ ἢ κεκοσμημένα πέπλα, τουτέστιν ἐνδύματα καὶ περικεφαλαία· τοῦτο γὰρ τὸ ἄμπυξ σημαίνει· ἢ ἄμπυκι, τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. Ἀσκητής, διὰ τὸ ὡς ἀσκὸν πεφυσῆσθαι τὸν ἀσκητὴν· ὅρος δὲ αὐτοῦ, ὁ πόνος τῆς ἀσκήσεως. καὶ ὁ ἀθλητής, ἀπὸ τοῦ ἀσκῆσαι ἐκ τοῦ ἀσκῶ· ἢ ἀσκητής, ὁ ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν κόσμῳ εὐσεβῶς καὶ δικαίως ἀναστρεφόμενος. Ἀσκητὸν λέχος, τὸ μὴ αὐτοσχέδιον καὶ εἰκαῖον, ἀλλὰ ἐπιμεμελημένον καὶ πολυδαίδαλον· οὕτω καὶ νῆμα ἀσκητόν, τὸ ἐπιμελῶς καὶ ὁ ἀσκητής. Ἄσκιον, τὸ μὴ ἔχον σκιάν. Ἄσκιος ὕλη, ἡ δασεῖα ὕλη. Ἀσκληρίς, ἰσοτιμία παρὰ δημοκρίτῳ. Ἀσκλη, ἄσκησις. Ἀσκληπιάδαι μνήμη γίνεται, πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως· οὓς τῶν λαπιθῶν φασὶ γενέσθαι· σίλβας γὰρ καὶ ἀπόλλωνος ὁ λαπίθης· οὗ ἀπόγονος ἀσκληπιὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς ἀπόλλωνος, καὶ νύμφης κορωνίδος· ἀσκληπιοῦ δὲ οἱ ῥηθέντες δύο ἰατροί. Ἀσκληπιός, ὁ ἰατρός· παρὰ τὸ πᾶν ἀσκελὲς τοῦ νοσήματος, ἤγουν ποιεῖν τὸ δὲ ἀσκελές, παρὰ τὸ σκέλλω, τὸ αὐαίνω σκληραίνω· ὅθεν καὶ σκέλος· ὀξύνεται δέ· ἀλλὰ δημοσθένης προπαροξυτόνως προφέρει, ἠξίωσεν, ὡς ἱστορεῖ πλούταρχος· ἢ ἀσκληπιός, διότι ἄσκλην τὸν ἐπιδιόριον ἰάσατο ὀφθαλμιῶντα ἢ ἔπος ἐκεῖνο φασίν, πλεονασμῷ τοῦ λ· ἢ παρὰ τὸ ἀσκεῖν ἠπίως τοὺς νοσοῦντας· ὁ δ' ἐστίν, ἐπιμελείας ἀξιοῦν· ἢ παρὰ τὸ μὴ σκελετεύεσθαι αὐτοὺς ἐᾶν, ἠπίως προσφερόμενος. Ἀσκληπιάς, ἡ δάφνη. Ἀσκληπιοῦ παῖδες, ποδαλείριος· μαχάων· ἰασώ· πανάκεια· ὑγίεια· ἀνάπτησσαι δὲ τὰ ὀνόματα, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, καὶ πάντα ἀκεῖσθαι, καὶ παρὰ τὸ ὑγείαν παρέχειν. Ἀσκόλαχα ἀσκαλαβώτης. Ἀσκὸν λήψεται· ἀσκὸς νικητήριον ἐτίθετο, καὶ μετὰ σάλπιγγος ἔπινον, νικητήριον στέφανον.

Ἀσκὸν δέρειν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ τὸ σῶμα ἐκδέρειν. Ἀσκοπήρα, τὸ μαρσίπιον ἤτοι, τὸ σακοφάγιον. Ἄσκοπον, ἄθεον σοφοκλῆς· ἄσκοπος δὲ, ἀόρατος· ἀπροόρατος. Ἀσκορδίνωσις, ἀσάλευτος· μὴ κινῶν τὰ μέλη· σκορδινᾶσθαι γὰρ λέγουσι, τὸ παρὰ φύσιν ἐκτείνειν· ὅπερ γίνεται τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου. Ἀσκός, ὑδρία· ἢ ὁ ἀβλαβής, καὶ ὑγιής, καὶ μὴ ἐσχισμένος· ὅθεν καὶ ἀσκηθής, ὁ ἀβλαβής· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀσκοῦ. Ἀσκότιγα, κινορραίστων πρότωνες. Ἀσκούμενοι, γυμναζόμενοι παιδευόμενοι. Ἀσκουράπις, ἄρκτος ἡ μικρά. Ἀσκοφλαυρίζεις, οὐδενὶ καθ' ἡμέτερον· τῇ σκιᾷ μορμύσσῃ. Ἀσκοφορεῖν· ἐν ταῖς διονυσιακαῖς πομπαῖς, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀστῶν πράττεται· τὰ δὲ, τοῖς μετοίκοις ποιεῖν ὑπὸ τῶν νομοθετησάντων προστέτακται· οἱ μὲν οὖν μέτοικοι, χιτῶνας ἐνδεδυμένοι χρῶμα ἔχοντας φοινικοῦν, τὰς σκάφας φέρουσιν· ὅθεν καὶ σκαφοφόροι λέγονται· οἱ δὲ ἀστοί, ἐσθῆτα ἔχουσιν ἣν βούλονται καὶ ἀσκούς, καθ' ὧν ὤμων φέρουσι· καὶ διὰ τοῦτο, ἀσκοφόροι καλοῦνται. Ἄσκρα, δρῦς ἄκαρπος. Ἀσκραῖος, ὁ ἡσίοδος. Ἄσκυροι, βοτάναι τινές. Ἀσκῶ καὶ ἀσκοῦμαι, τὸ αὐτὸ σημαίνει, τὸ παιδεύομαι καὶ τὸ μετέρχομαι· καὶ ἡ σκηνικὸς καὶ ἡ σκημένος. Ἀσκῶ σοφίαν, ἀντὶ τοῦ παιδεύομαι, ἢ ἰατρικήν, ἢ ἄλλην τινὰ ποιεῖν γυμνασίαν, αὐτικὰ οὕτω πάσσεται λιβάνιος· ἴσασιν αἱ στρατιαὶ τοῖς ἐμοῖς τρόποις, τὰς ἐμὰς ἀγρυπνίας· ἐν ὅσαις μὲν αὐτοὺς ἦσκουν μελέταις· καὶ ἀσκῶ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ παιδεύω, κυρίως ἐπὶ γυμνασίας λέγεται· ἀσκεῖται δὲ παῖς, καὶ ἀσκῶ τὸν υἱόν· ἤγουν παιδεύω· ἀσκῶ τὴν ἀρετὴν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ὥς φασιν. Ἀσκωλίαζε, ἐπὶ ἀσκοῦ πήδα. ἀριστοφάνης· ἀσκωλίαζε ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. Ἀσκωλιάζω, τὸ ἵστασθαι ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενον· ἢ ὑστερούμενον τῶν κατὰ φύσιν· κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν, τὸ ἐπὶ ἀσκῶν ἅλλεσθαι· ἑορτὴν δὲ οἱ ἀθηναῖοι ἦγον τὰ ἀσκώλια, ἐν ᾗ ἥλλοντο ἐπὶ ἀσκῶν αἰγείας εἰς τιμὴν τοῦ διονύσου· δοκεῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι ἀμπέλῳ τὸ ζῷον· ἀμέλει καὶ ἐπίγραμμα φέρεται τῆς ἀμπέλου πρὸς τὴν αἶγα οὕτω λέγον· Κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως δ' ἔτι καρποφορήσω, Ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι τράγε θυομένῳ. ἢ ἀσκωλίαζε, ἀντὶ τοῦ ἅλλου· κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἅλλεσθαι, ἕνεκα τοῦ γέλωτα ποιεῖν· ἐν μέσῳ δὲ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους καὶ ἀλελιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι, ὠλίσθανον· καθάπερ εὔβουλός φησι, Καὶ πρὸς γε τούτῳ, ἀσκὸν εἰς μέσον καταθέντες, εἰσάλλεσθε· καὶ καγχάζετε, ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν· οὕτω καὶ δίδυμος· ἢ ἀσκωλιάζειν ἔλεγον, τὸ ἐνάλλεσθαι τοῖς ἀσκοῖς, ἢ ἐπὶ ἑνὸς ποδὸς ἅλλεσθαι· ἦν δέ, τὰ ἀσκώλια, ἑορτὴ διονύσου· ἀσκὸν γὰρ οἴνου πληρώσαντες, ἑνὶ ποδὶ τοῦτον ἐπήδων· καὶ ὁ πηδήσας, ἆθλον εἶχε τὸν οἶνον. Ἄλλως. Ἀσκωλιάζω· ἀσκωλιάζειν ἐστί, τὸ ἵστασθαι ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενον, ἢ στερούμενον τῶν κατὰ φύσιν· εἴρηται παρὰ τὸ σκῶλον· ὅ ἐστι σκόλοπα, τὸ ἑνὶ ποδὶ ἅλλεσθαι, ἀπὸ τῶν πατούντων σκόλοπα καὶ χωλαινόντων· ὅπερ ἐπίχαρμος ἐν ταῖς πέρσαις σκωλοβατίζειν φησί· σκωλιάζειν οὖν καὶ κατὰ πλεονασμόν, ἀσκωλιάζειν· τινὲς δὲ οὐ πλεονασμὸν ἡγοῦνται τὸ α, ἀλλὰ παρὰ τὸν ἀσκὸν γέγονε· κυρίως γὰρ ἀσκωλιάζειν λέγεται, τὸ ἐπὶ ἀσκῶν ἅλλεσθαι. Ἀσκωλιάζοντες, ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἀλλόμενοι. Ἄσκωμα, δέρμα πόντιον ἐν ταῖς τριήρεσι χρῶνται· καθ' ὃ ἡ κώπη ἐμβάλλεται· ἢ ἄσκωμα λέγεται, ὁ ἱμὰς ὁ συνέχων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ. Ἀσκώσαντο, ἐχέαντο. Ἆσμα, ὕμνος· ᾠδή· καὶ μέλος ᾠδῆς. Ἀσματοκάμπτας λέγει ἀριστοφάνης, τοὺς πλείονας καμπὰς ἔχοντας ἐν ἁρμονίᾳ· ἃς οἱ μουσικοὶ καλοῦσι στροφάς, καὶ στροφικοὺς· καὶ ἐπῳδούς. Ἀσμενέστατα, χαίρων. Ἀσμενίζειν, χαίρειν· καὶ ἄσμενος, ὁ χαίρων· ἢ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι· ἥσμαι ἥσμενος, ἥμενος· καὶ ἄσμενος. Ἀσμενίζω, καὶ ἀσμένιζε, τὸ συνευφραίνου· ἐκ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνω. Ἀσμένῳ μοι εἴη, παρὰ φραστικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ χαίρω· καὶ ἀσμένως ἔχω· τουτέστι καὶ τὸ ἐμοὶ βουλομένῳ εἴη· καὶ τὸ ἐμοὶ χαίροντί ἐστι, τὸ δέ τι καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἀσμένως, μετὰ χαρᾶς ἡδέως· εὐκτικῶς· προθύμως ἑκουσίως. Ἄσμικτον, τὸ ἀπόλεκτον. Ἀσμόσσει, αἰνοσεῖ· αἰνανεῖ. Ἀσμωλή, ὀλίγη ἀναπνοή· οἶμαι ὅτι, ἀσθμωλὴ γράφεται. Ἀσόλοικον, ἥμερον· προσηνές· οὐ βάρβαρον· σοφοκλῆς. Ἄσου, ἀπὸ τῆς σου. Ἄσουρ, ὁ κρατὴρ ὑπὸ φοινίκων. Ἆσσα, ἤγουν ἐγγύς. Ἀσπάζει, συμπεριπατεῖ. Ἀσπάζεσθαι, καὶ τὸ φιλεῖν, τὸ τί μὲν δηλοῦσι τὴν φιλικὴν διάθεσιν· καὶ ἔχουσιν ἐναντίον τὸ μισεῖν· τὸ τὶ δὲ τὴν σωματικὴν ἐνέργειαν, ὅπερ οὐκ ἔχει οὐδὲν ἐναντίον· καὶ ἀσπάζεσθαι δεξιᾷ, καὶ ἔπεσι μειλιχίοισιν, ἐπὶ πάσης ἐπιθυμίας ἐπανόδου προσήκει λέγεσθαι· καὶ ὅρα ὅτι τὸ περιπλέκεσθαι καὶ σπᾶν εἰς ἑαυτὸν σπᾶσθαι, ἀσπάζεσθαι λέγεται. Ἀσπαζόμεθα, ἤγουν ἀγαπῶμεν· φιλοῦμεν· καὶ χαιρετίζομεν· ἀριστοφάνης· αὐτὴν ἠσπάζοντο· ἤγουν ἐχαίρετο

Ἄσθμα, ἡ ἀναπνοή· ἀὴρ οὕτως, ὁ ἀναπνεόμενος ἀσθμός· ἢ τις τῶν πνευμάτων αὔρα· ἀὴρ κινηθείς. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων, τῷ τὴν μὲν αὔραν, ἀπὸ τοῦ ὀξὺ ψυχροῦ ἐκπνοοῦν τι πέφυκεν· τὸ δὲ ἄσθμα, ἀπὸ τοῦ ἐν ἀέρι πνεύματος· τὰ πνεύματα δὲ καὶ τὰς αὔρας ἀπὸ τοῦ ἀέρος κινηθέντος. Ἀσθμάζει, ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνει. Ἀσθμαίνει, πνευστιᾷ. Ἄσθματι, φυσήματι τῷ συνέχοντι πνεύματι. Ἀσία, πόλις Λυδίας· ἐν ᾗ τρίχορδος εὑρέθη κιθάρα· διὸ καὶ ἀσιάς. ἡ δὲ ἤπειρος, οἱ μὲν, ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ· οἱ δὲ, ἐκ τῆς Προμηθέως γυναικός. τὸ ἐθνικὸν, Ἀσιεύς, καὶ Ἀσιανός. Ἀσίαρος· ἀντὶ σκάζων ἢ ἀσίδηρος. Ἀσιάσχει, σκιάζει. Ἀσιάτις, ἡ τρίχορδος κιθάρα εἴρηται, ὅτι ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλει τῆς Λυδίας κειμένῃ ἐν Τμώλῳ, πρῶτον εὑρέθη ἀπὸ Ἀσίου τινός. Ἀσίδα, στρουθοκάμηλον. Ἀσιδῖτος, ὁ ἀπὸ τῆς ἀσίδος. Ἀσιδοῖ, ἐραδιδεῖ. Ἄσιμος, ἄργυρος.

Ἄσιν καλύψω παρ' Ὁμήρῳ, καλύψαι μὲν γὰρ Ἀχιλλέα ἰλύϊ, τὸ κρύψαι καὶ ἀφανίσαι· καλύψαι δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ ἄσιν, ἀντὶ τοῦ ἀντιθεῖναι εἰς κάλυμμα. Ἄσιν, ἀκαθαρσίαν ἢ τὴν μετ' ὀστράκων λίθων ὕλην. Ἀσινεῖς, οἱ Δρύοπες, οἱ τὴν Ἀσίνην κατοικοῦντες. Ἀσινής, ἀβλαβής. Ἀσίνη, ὄνομα πόλεως· οὐ μόνον δὲ αὕτη, ἀλλὰ καὶ ἕτεραι· ὧν μία καὶ Λακωνικὴ πόλις, ἀπὸ Ἀσίνης κληθεῖσα, θυγατρὸς Λακεδαίμονος. ὁ δὲ γεωγράφος, καὶ κόλπον Ἀσιναῖον. μάλιστα δὲ Ἀσίνη τῇ ὁμωνύμῳ Ἰαόνι φασὶ γοῦν Ἀσίνη κόλπος ἔνθα αἱ πόλεις, αἱ τῷ Ἀχιλλεῖ ὑπισχνούμεναι ἐξ Ἀγαμέμνονος. Ἀσιλλ-μῶνα· ῥοδιάνα· ἡ καλουμένη ἅμαξα. Ἄσις, κόνις· ἢ εἶδος ὀρνέου· ἢ ἰλύς· ὅ ἐστι, γῆς ψαμμώδης· ὅθεν καὶ ἀσιόεσσαι, αἱ αἱμασταί· καὶ ἡ ἀκαθαρσία. καὶ ἄσις κατὰ ἰατρούς, ἡ ἀνερματίστου ὑγρότης, ἡ προσγινομένη τοῦ ἱμάτιου· ἢ ἄσις, ὁ ἐν ὕδασι λιπαρὸς συρφετὸς ἀπὸ τῆς ἄζης· οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ ποταμοῦ δεῖσαν· ὅθεν καὶ ἄσιον, τὸν λειμῶνα καλοῦσιν. Ἀσιτία, ἡ ἀσθένεια.

Ἀσιτῶ, ἄρτον οὐκ ἐσθίω. Ἀσιχὴρ, δοτικός. Ἀσίῳ, ἄσιν ἔχοντι καὶ ἰλύν. Ἀσίωτας, Ἀσίας· ἔστι κώμη Ἀρκαδίας, ὅθεν ὁ Ἀλφειὸς δοκεῖ τὰς πηγὰς ἔχειν. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι· τινὲς λέγουσιν ἀντὶ τοῦ Ἀσίου, κατὰ ποιητικὴν πρόσθεσιν· καί φασιν ὅτι ἀνδρί τινι ἀδελφιδῷ ὁ λειμὼν ἐπωνόμασται· οὗ εὐθεῖα ὁ Ἀσίας, ἡ γενικὴ, Ἀσίου· καὶ ἰωνικῶς, Ἀσίεω, ὡς ἑρμέω, ἐϋμελίεω· καὶ ἐν συγκοπῇ, Ἀσίω, ὡς ἑρμέω, ἐϋμελίω· καὶ ἔτι φασὶ λειμῶνα Ἀσίου, περὶ ὃν χῆνες καὶ τὰ τοιαῦτα συνάγονται· ἢ Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι παρὰ τῷ ποιητῇ, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ· ἢ ἐν τῷ ἰλυώδει τόπῳ· ἄσις γὰρ κατὰ διάλεκτον ἐστὶν, ἡ ἰλύς· ἄλλοι δὲ Ἀσίῳ ὀνομαστικῶς, ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ· ἄλλοι παρὰ τὸ ἄσιν, ἀλλὰ παροξύτονον τὸ κύριον αὐτοῦ περισπῶσιν· ἔστιν οὖν ἀπὸ Ἀσίου ὃς ἦρξε Λυδίας· κατὰ δὲ τὰς προχοὰς πηλώδη τὸν τόπον ὁ Καΰστρος ἐργάζεται, οὗ δὲ ὕδωρ καὶ βοτάνη, ἀφθονία ὀρνέων· τὸ Ἀσίῳ ἐνταῦθα γενικῆς πτῶσις ἐστίν· ὅθεν οὐκ ἔχει τὸ ι· ἦν γάρ τις Ἀσίας ἥρως· οὗ ὁμώνυμος Ἀσίας λειμών· εἶτα Ἀσίω, ὡς Ἀτρείδαο καὶ Ἀσίου κατὰ συγκοπὴν ὡς ἐϋμελίας ἐϋμελίω Πριάμοιο· καὶ Αἰνείου ἑταίρου· καὶ Βορέου ὑπαί· οὕτως Ὧρος ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ. Ἀσκάλαφος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἄρεος· δοκεῖ κατά τινα ἀκαλήφην παρῆχθαι πλεονασμῷ τοῦ σ· ἵνα ᾖ παρὰ τὸ ἀκαλὸν καὶ τὴν ὄψιν, ἀκάλαφος· ὁ τηρῶν τὴν χρόα καὶ ἀφής· ἀκαλὸν δέ φασι τὸ πραῢ, μαλακὸν, ἄψοφον, ἥσυχον· ὅθεν καὶ ἀκαλαρρείτης ποταμός. Ἀσκαλαβώτης, ζωύφιον, ἰοβόλος σαύρα· ἐν τοῖς τοίχοις τῶν οἰκημάτων ἀέρπον· παρὰ τὸ ἀκαλῶς, τὸ ἡσύχως, καὶ τοῦ βαίνω βέβαμαι, ἀκαλαβώτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσκαλαβώτης.

Ἄσκαλα, ἀκάθαρτα. Ἀσκαλιάζοντες, χωλαίνοντες· ἐφ' ἑνὸς κώλου βαδίζοντες. Ἄσκαλτοι, κακῶς εἰργασμένα· ἀγύτωτοι. Ἀσκαμωνία, βοτάνη ἰατρική. Ἀσκάντην, σκίμποδα· δίφρου τι εἶδος· ἢ τὸν κράβατον λέγουσιν.

Ἀσκανδὴς, ἄγγελος. Ἀσκάνη, ἀγανάκτησις. Ἀσκανίη, πόλις Φρυγίας. Ἀσκάντης, κλινίδιον εὐτελές· ὃ παρ' Ἀττικοῖς, σκίμπους ὀνομάζεται. Ἀσκαρδαμυκτὶ, εἰς ἐκεῖνον βλέπων· ἀντὶ τοῦ χωρὶς τοῦ μύειν. Ἀσκαρδαμύκτοις, ἀκαμμύστοις. Ἀσκαρὲς, ἀκίνητον, καὶ ἀσκαρθμόν. Ἀσκαρίδες, εἶδος σκωλήκων· αἱ ἕλμινθες ἰσχναὶ καὶ μακραί, αἱ τῷ ἀπευθυσμένῳ παρὰ τὸ ἰσοπαράτειν. Ἀσκαρίζειν, σημαίνει τὸ κινεῖσθαι· σκαίρω, σκαρίζω, καὶ ἀσκαρίζω. Ἀσκαρμοι, ἀκοίμητοι. Ἄσκαρα, εἶδος ὑποδήματος· ἢ σανδαλίων· οἱ δὲ, κρόταλα. Ἀσκαρόφορον, φορτηγόν. Ἀσκηθεὶς, εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀσκῶ ἀσκέσω γίνεται, συστολὴν ἔπαθε τοῦ τῆς προπαραληγούσης η εἰς ε· ὁμοίως τῷ ξερὸν, ξερὸν ἠπείροιο. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ χέω ἐτυμολογεῖται, φυσικῶς ἔχει τὸ ε· δύναται δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀσκῶ, ἀσκέσω ἀσκεθεὶς, καθ' ὁμοιότητα τοῦ τιθῶ, τιθέσω, καὶ στερῶ στερέσω. Ἀσκεῖ, μελετᾷ, γυμνάζεται, φιλοπονεῖ. Ἀσκεία, θρησκεία, εὐσέβεια, κόσμησις. Ἀσκεῖν, ἀντὶ ἐπιμέλεια τῆς διὰ χειρῶν ὁ ποιητὴς τίθησιν· οἷον, ἤσκει ἔρια· καὶ τεύξασα, καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα· καὶ νῆμα δὲ ποιεῖ ἀσκητὸν λέγει· ταὐτὸν δὲ τῷ κομεῖν, καὶ τῷ ἀσκεῖν· ὅθεν συνθέτως γραῖάν τινα εἰροκόμον, ἴσως τὴν εἴργουσαν κόμας ἤτοι πλέκουσαν τρίχας φασίν· ἢ αἳ ἤσκειν εἴρια καλά· ὡς ταὐτὸν ὂν ἔρια κομεῖν καὶ ἀσκεῖν. ἰστέον ὅτι, τὸ ἤσκειν εἴρια μετὰ τοῦ ν γράφουσιν οἱ παλαιοί, καὶ μετὰ τὴν συναίρεσιν τοῦ ἤσκεε· δοκεῖ δὲ ἰωνικῶς οὕτω λέγεσθαι. Ἀσκελὲς, ἢ ἀντὶ τοῦ πάνυ σκληρὸν ἀπὸ τοῦ σκέλλω τὸ ξηραίνω· ἐξ οὗ καὶ τὸ σκέλος, καὶ ὁ κατεσκληκὼς καὶ ὁ σκελετός. ἢ καὶ ἄλλως ἀσκελὲς τὸ ἀμετάβατον καὶ ἀμετακίνητον ἀπὸ στερήσεως τῶν σκελῶν. ἴσως δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κατεσκευασμένον· καὶ πολυπτερχὶς, καὶ ἀντὶ πολυσκελὲς κατὰ τὸ ἔξεινι πολύτροπος καὶ πολύχειρ· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀδιαλείπτως. Ἀσκελέες, κατεσκελετευμέναι, ἄσαρκοι, ξηραί. Ἀσκελέως, ἀντὶ τοῦ σκληρῶς· ἢ ἀμεταβάτως. Ἀσκέπαρνον, ἄξεστον· ἀπελέκητον· οὐκ εἰργασμένον. Ἀσκέπαις, ψιλαῖς· ἀπαρασκευαῖς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Ἄσκητον, ἀντὶ τοῦ ἀπαράσκευον· ὅτι μὲν ὡς ὁ θεολόγος· βίον ἄσκητον, καὶ ἀπέριττον. Ἀσκηθὴς, τουτέστιν ἢ δηλοῦν ἐξ ἀσκεῖν, οἱονεὶ, τεθεραπευμένος· καὶ ἀβλαβής· καὶ ἀσκηθὴς, λέξις Αἰτωλῶν κατὰ τοὺς παλαιούς· δοκεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀσκεῖν γεγενῆσθαι, καὶ σημαίνει τὸν ὑγιῆ· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀσκηταί. εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ τὸ σχέθω ἐτυμολογεῖται, ἵνα ᾖ ἀσχεθὴς, καὶ ἰωνικῶς ἀσκεθὴς, καὶ κατὰ μετρικὴν ἀνάγκην ἐκτείνουσιν ἀσκηθὴς, ὁ πολλὰ τὴν ῥύμην καὶ ὃ τοῦτον οὐκ ἔστιν ἀνασχεῖν· διὸ αὐτὸ συστέλλεται· εὕρηται δὲ τὸ η ἐν ἀσκηθὴς διὰ τοῦ ε παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἀσκήματα, κατασκευάσματα· ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως. Ἄσκηρα, εἶδός τι τῶν κα[illegible].

Ἀσκήσασα, μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα. Ἀσκῆσαι, τὸ θεραπεῦσαι, ἐπιμεληθῆναι, ἀθλῆσαι καὶ ἀσκῆσαι, τὸ ἐπιμελείας ἀξιῶσαι· παρὰ τὸ ἀσκήσασθαι, ἤγουν θεραπεῦσαι πλεονασμῷ τοῦ ε· ὅθεν καὶ ἄσκησις, ἡ τοῦ σώματος θεραπεία ἐν ταῖς τροφαῖς· τοιοῦτοι γὰρ οἱ παρ' Ἕλλησιν ἀθληταὶ, σώματος ἀσκηταί. Ἀσκήσας, ἀντὶ τοῦ καλλωπίσας λέγουσιν [illegible]

Ἀρχὸς ἀχιλλεύς, περίφρασις ἀντὶ τοῦ ἄρχει. καὶ ἀρχὸς, ὁ ἀπευθυσμένος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔντερον τὸ προσκείμενον τῷ κώλῳ μέσῳ κύκλῳ, πέρας ὂν τῶν ἐντέρων πάντων. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ἄρχειν τῶν ἐντέρων κάτωθεν. Ἀρχύουσι, θάπτουσι. Ἄρχω, δεσπόζω. ἐξουσιάζω. ἡγοῦμαι. κρατῶ. βασιλεύω. κυριεύω. δυναστεύω. προηγοῦμαι. Ἀρχωνης, ὁ ἄρχων τῆς ὠνῆς, οὗ τινος ὠνῆς προεστὼς ὁ μενος. Ἀρχωνίδας, ὄρις. ὠνάς. Ἀρῶ, ἐκτινῶ. Ἀρωγὴ, ἡ βοήθεια. Ἀρωγὸς, βοηθὸς, λυτρωτὰς. ὠφέλιμος. Ἄρωμα, θυμίαμα. καὶ ἄρωμα, τὸ μύρισμα, καὶ ἀνδηδίασμα. τὸ τοῦ μέγα. ἄρωμα δὲ τὸ ἀροτρίασμα μικρόν. Ἀρῶμαί σοι τὰ χείριστα. ἀρῶμαι καὶ εὔχομαι τοῖς θεοῖς ἀπορίας ἢ εὐφορίας γενέσθαι. Ἀρώμενος καθευχόμενος. Ἀρώς, ἀριθμοῦ ὄνομα παρὰ πέρσαις.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Σ, ἕως ὅτου μέχρις οὗ. Ἀσάζειν, λυπεῖσθαι. Ἄσαι, κορέσαι χορτάσαι θρέψαι πληρῶσαι βλάψαι λέγεται καὶ τὸ δοξάσαι καὶ ὑμνῆσαι ψάλλαι. καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ ἆσαι ἄρηα, ἀττικῶς καὶ ἀνηογρικῶς, δηλαδὴ τὸ εἰς αἷμα πλύνασθαι τὸν ἄρη. ἤγουν τὸ ξίφος. Ἄσαιμι, πληρώσαιμι. κορέσαιμι. δοκεῖ ἀπὸ ῥήματος εἶναι τοῦ ἄω. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἄδην ὁ κόρος. καὶ ἀδηκότες. οἱ κεκορεσμένοι. Ἀσαλαμίνιος. ἄπειρος θαλάσσης. οἱ δὲ, οὐ κοινωνικῶς ὑπὸ σαλαμινίων. Ἀσαλγίας, ὕβρις. ἀμέλεια, τὴν πενίαν. Ἀσαλγάνας, φοβερός. εἴρηται δὲ οὕτω, παρὰ βαρβαρίζειν.

Ἀσαλὴς, ὁ ἄφροντις, ἢ ὁ ἀμέριμνος. σάλα γὰρ ἡ φροντίς. αἰσχύλος. ἀσαλὴς μανία. οὕτως ἡρωδιανός, καὶ ἀπολλώνιος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ σώφρων, τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Ἀσάλπικτον ὥραν, τὸ μεσονύκτιον. ἑσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον. σοφοκλῆς. Ἀσαμένη νύκτα. ἤγουν, αἲ ἐπαυσάμεθα. Ἀσάμινθος, ἡ πύελος. ἢ πυελικαίη. καὶ ὁ τόπος. παρὰ τὸ τὴν ἄσιν, ὅ ἐστι τὸν ῥύπον μινύθειν. ἤγουν, ἐλαττοῦν. Ἀσανίων πόλιν. τὰς ἀφνίδας. Ἄσαντος, οὐ σαίνων. Ἄσαρ, εἶδος λαχάνου, ᾧ κέχρηνται οἱ ἰατροὶ, εἰς θεραπείας νοσούντων. Ἄσαρον, ἀσάρωτον. Ἀσαρδανὸν, λυπηρὸν ἐπαχθές. ἀηδές. Ἀσάριον, καὶ λέπτον, ἕν εἰσιν ἴσον, ἑξάκις χιλίων τριακοσίων ταλάντων. ὅ ἐστιν ἥμισυ λεπτοῦ. τὰ γὰρ δύο λεπτὰ, κοδράντης εἷς. ἴσον, νουμμία, τρία. Ἄσσα. ὅτι σημαίνει τὸ ὅσα, καὶ ἅ τινα, δασύνεται. ὅτι δὲ τὸ τινὰ, ψιλοῦται. Ἄσασθαι, τὸ κορεσθῆναι κυρίως μὲν, τὸ μετὰ κόρον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν. ἆσαι γὰρ τὸ κοιμηθῆναι. Ἄσασθαι, σίτου φίλον ἦτορ. εἴρηται καὶ ἀντὶ βλάβης. δι᾽ ἑνὸς σ. ἄσαν, ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος. Ἄσας, βλάψας, ἢ ἐβλάψας. σοφοκλῆς. Ἀσᾶται, πληροῦται. ἢ πρὸς κόρους καὶ ἐπαχθῶς διατίθεται παρὰ τὸ ἰσοσθενεῖ. Ἄσατι, ψάλατε. Ἄσατον, θόρυβον ταραχήν. Ἄσβεσθε, διέφθειρε. κρῆτες. Ἀσβέστη, ἀπὸ τοῦ ἄσβεστος παρῆκται, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἀρίγνωτος, ἀριγνώτη. καὶ ἀνηρίθμητος, ἀνηρίθμητη. ἰαστὶ δὲ πάντως ἀκάματον πῦρ εἰπεῖν, καὶ ἄσβεστον φλόγα. δῆλον δὲ ὅτι πῦρ καθόλου, ἀκάματον. Ἄσβεστος, ἀκατάπαυστος. καὶ ἄσβεστος γέλως, δηλαδὴ ἔκ τινος θερμότητος τὸν γέλωτα γίνεσθαι. καὶ συμβάλλεταί πως τοῖς γραμματικοῖς, οἳ τὸν γέλωτα παρὰ τὴν ἕλην ὃ δηλοῖ τὴν θερμότητα, ἐτυμολογεῖσθαί φασιν. Ἀσβόλη, ἡ ἄσις. ὅ ἐστι ῥύπον βάλλουσα κατὰ ὄψεως, καὶ ὄσπρια κεροσβόλα παρὰ τοῦ σκληρά χωρὶς ἑτέρας, τὰ ἀτεράμονα. ἀσβόλη δὲ μὴ λέγε, ἀλλὰ ἄσβολος. Ἀσβυνοί, ὄρνιθες. Ἀσβολωθὲν, μέγα. ὑψηλὸν. μέλαν.

Ἄσβολος, καὶ αἴθαλος, οἱ δοκιμώτατα. οὐκ ἀσβόλη. οὐδὲ αἰθάλη. Ἄσε, ἅ τινα σέ. Ἀσέβεια, ἀδικία περὶ τὸ θεῖον. Ἀσεβῆ, πονηρά. ἀθέμιστα ἁμαρτήματα. Ἀσεβὴς, παρὰ τὸ σέβω σεβής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσεβής. αἰσνεῖ, ὁ μὴ σεβόμενος τὸν θεόν. ὅθεν τὸ α, ψιλόν. διότι τὸ στερητικὸν α ψιλοῦται πλὴν τοῦ ἅλυσις καὶ ἅδης. Ἄσειν, πληρώσειν. καὶ ᾄσειν ὑμνήσειν. Ἄσειρος ἵππος, ὁ μὴ ἔχων σειρὰν. μὴ δέσιν, ἀλλ᾽ ἄφετος. καὶ ἄνετος. Ἀσεκτος, ἀγαθός.

Ἀσελγαίνειν κυρίως, τὸ παρὰ φύσιν ταῖς γυναιξὶ μίγνυσθαι καταχρηστικῶς, τὸ ὁπωσδήποτε ἀκολασταίνειν. γεγένηται παρὰ τὸ λέχος, λεχαίνειν. τὸ λέχεσιν ἐπιθυμεῖν. καὶ κατὰ τροπὴν λεγαίνειν. ἔνθεν ἀρχίλοχος. λέχαι δὲ γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι. λεγαίνειν οὖν καὶ πλεονασμῷ, ἐλεγαίνειν. καὶ κατὰ σύνθεσιν. τῆς α ἐπιτάσεως καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσελγαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις καλουμένη ἄσελγη, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλαις ἐκοινώνουν. Ἀσελγαίνω, ἀσθενῶ. ἀσθμαίνω. ἀστεῶ. ἀσπαίρω. ἀστείζομαι. ἀστράπτω. ἀμεταβάτως. Ἀσέλγεια τοῦ λοκροῦ αἴαντος, ἐνύπιον τοῦ τῆς παλλάδος ἀγάλματος γίγνεται. αἰτία τοῦ ἐν τῷ νοστῆσαι ἀχαιοὺς δυστυχῆσαι. ὅθεν ὁ ποιητὴς σιωπᾷ λέγων μόνον, λυγρὸν νόστον ἐπετείλατο ἀθηνᾶ. καὶ ἀσέλγεια, ἀντὶ τοῦ πολυτέλεια. ἡ πορνεία. ἀκαθαρσία. μιαρία. ἡ διάθεσις μὴ φέρουσα ἄλγος. Ἀσελγεῖς. σελγαί, ἔθνος σωφρονέστατον. ἔνθεν ἀσελγεῖς, οἱ μὴ σώφρονες. Ἀσελγὴ πόλις, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι. καὶ ἀλλήλαις ἐκοινώνουν. Ἀσελγὴς ἐπὶ ἀρσενικοῦ. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, οὐκέτι. καὶ ἀσελγὴς, ὁ ἀνάπτης, καὶ σκοτεινὸς κατὰ τὸν νοῦν. ἡ ἀσελγὴς, ὁ ἀκόλαστος ἀκάθαρτος. ἔστι δὲ ἀσελγὴς, ὁ μέγας, ἢ σφοδρός. ὡς πλάτων, ἀσελγόκερων, τὸν μεγαλόκερων. Ἀσέληνα ὄρη, οὕτω καλούμενα. Ἄσεο, ἐνέδυσεν. Ἄσεπτον, ἀσεβές. σοφοκλῆς αἰχμαλώτισιν. Ἀσεπτα λαβεῖν σεπτα. Ἀσηθεὶς, λυπηθείς. Ἀσηκόρος, ὁ ἀκηδιαστής. Ἄσημα, ἄφθογγα. ἄμορφα. Ἀσήμαντα λέγει ὁ ποιητὴς, τὰ ἀπροστάτευτα. καὶ ἀποίμαντα. οἷς δηλαδὴ οὐκ ἦν ὁ σημαίνων. ἤγουν σημειῶν τι ποιῶν. ἢ νοεῖν ἐπιτηρῶν τῶν ποιμνίων. ἐξ οὗ δὴ σημαινομένου καὶ οἱ στρατηγοῦντες λαοῦ σημάντορες λέγονται. ἤδη δὲ καὶ οἱ ἄλλως ἄρχοντες οἷς τίθενται σημεῖα τινά, καθὰ καὶ σημαίνειν λέγονται. ταυτὸν δ᾽ εἰπεῖν ἄρχειν, ἢ ἄρχουσι. ἢ ἀνάσσειν. Ἄσημον, ἀφανὲς ἄγνωστον. Ἀσήμαντα, τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα. καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγῖδας ἔλεγον. ἢ καὶ τὰ ἀφύλακτα. ποίμνια μὴ ἔχοντα. ἀφρόντιστα. ἐκ τοῦ σημαίνω. Ἀσήμιον, ὁ ἄργυρος. Ἄσημοι, ἀτράνωτοι. Ἄσημον, τὸ δυσγενὲς καὶ τὸ μηδὲν σημαῖνον. καὶ ἄσημος ὁ ἀγενής. Ἀσηρῆ, ἀκάθαρτα. Ἄσηρος, ὁ μὴ ἔχων σκώληκας. Ἀσηρολύτης. Ἀσήσῃ, λυπηθήσῃ. βλαβήσῃ. Ἀσθμαίνω, δυσπαθῶ. ἀδυνατῶ. κακοπαθῶ. μοχθῶ. χαλεπαίνω. ταλαιπωρῶ. ἀμεταβάτως. Ἀσθένεια, ταλαιπωρία. νόσος. ἀδυναμία. καὶ ἀσθενοῦντας, ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνδείᾳ ὄντας. Ἀσθενὴς, παρὰ τὸ σθένος ἡ δύναμις. μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀσθενὴς ὁ ἄρρωστος. Ἀσθενῶ ἀρρωστῶ. κάμνω. νοσῶ. ἀπορῶ.

Ἀρυτάμενος, ἀντλήσας. Ἀρυσμεῖ, ἀσχημονεῖ, ἀκοσμεῖ. Ἀρυστεῖς, τὰς ἀντλητὰς χόας. τὰς δὲ αὐτὰς καὶ ἀρυστῆρας καὶ ἀρυστίχους ἐκάλουν. Ἀρύστιχος, καὶ ἀρυστὶς καὶ ἀρυστήρ, ἀγγεῖόν ἐστιν, ᾧ ἀρύσασθαι κοτύλην ἢ κύαθον. ἔχων δέ φησιν αὐτοὺς πρὸς τὴν διαψήφισιν ἀρυστίχους δὲ τοὺς ἐνίοτε κυλίσκους. Ἄλλως. Ἀρυστίχους τοὺς οἰνοχόους εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ ἀρύειν. ὅθεν καὶ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον τὸ τοιοῦτον σκεῦος. ἤδεσαν γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ τῆς πεσεῖσθαι τῆς εὐψυχίας προσηγορεύοντο καὶ ὁ ποιητὴς τίνων, ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας τὴν ἥβην ὑποστήσαντος καὶ διὰ τοῦτο τοῖς θεοῖς οἰνοχοοῦσαν παρεισάγει, οἰκείαν τῷ ἐπιταττομένῳ ἐφηβείᾳ ὑπουργίαν αὐτῇ προσμερίζων. Ἀρύταινα, χαλκοῦν σκεῦος. ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς τοὺς λύχνους. Ἀρυφῆνα, ῥυπίδα, ἀρυφή. Ἀρύω, τὸ ἀντλῶ. Ἄρφα, ἀρραβών. Ἀρφὶς ἱμάς, μακεδόνες. Ἀρφύταινοι, ὁ δίσκος ὑπολυθείς. Ἀρχαία φύσις, ἡ πρὸ τῆς νόσου κατάστασις παρὰ τῷ ἱπποκράτει.

Ἀρχαῖα, τὰ κεφάλαια τῶν χρεῶν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. αὐτὰ τὰ ἀρχαῖα, καὶ τόκοι τόκων. καὶ ἀρχαῖα, τὰ χρόνια. καὶ παναρχαῖα, παμπάλαια. ἄσημα. παλαιά. ἀσαφῆ. συγκεχυμένα. ἀμυδρά. ἀμαυρά. ἐξίτηλα. ἀθέατα. δυσίστορα. ἄϊστα. δυσγνώριστα. ἀγνώριστα. ἀτέκμαρτα. δυσόρατα. ἀόρατα. ἀδιόρατα. κατερρυηκότα. διερρυηκότα. δυσσύμβολα. δυσείκαστα. δυσξύμβολα. ἀσύμβολα. Ἀρχαϊκόν, ἀπρεπές. ἀφελές. ἄδοξον. Ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, παρὰ τὸ μέλι, ὅπερ ἐστὶν ἡδὺ ἢ τὰ μέλη καὶ τὴν σιδῶνα, καὶ τὸν φρύνιχον καὶ τὰ ἐρατὰ ἔμιξεν. ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖα μέλη φρυνίχου, ἐρατὰ καὶ ἡδέα. καθὰ περ μέλι περιέχοντα τὸ τῆς σιδῶνος ὄνομα. φρύνιχος δὲ ἐστὶ τραγωδίας ποιητής, ὃς ἔγραψε δράμα φοινίσσας. ἐν ᾧ μέμνηται σιδωνίων. τὰ δὲ μέλη εἶπε, διὰ τὴν γλυκύτητα τῆς ποιήσεως. ἢ καὶ ἄλλως, πεποίηται ἡ λέξις, παρὰ τὸ ἀρχαῖον, καὶ τὸ μέλος, καὶ τὸ σιδῶν καὶ τὸ φρύνιχος καὶ τὸ ἐρατόν. ἀρίσταρχος δέ φησι γεγονέναι, ἀπὸ τοῦ μέλι καὶ τοῦ σιδῶνος, καὶ τοῦ φρυνίχου καὶ τοῦ ἐρατοῦ. Ἀρχαῖον, ἀντὶ τοῦ μωρὸν λέγουσιν. καὶ ἀρχαῖον τὸ κιθαρίζειν, λεγόμενος, ἀνόητον ὄντος. λόγου ἄξιον. Ἀρχαιοτρόπος. τουτέστιν, ὁ ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρώμενος. Ἀρχαιότυπος, ὁ παλαιὸς τρόπος. Ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ ἀξιοῦν αὐτὸν αἱρεθῆναι ἄρχοντα. δείναρχος ἐν τῷ πολυεύκτου καὶ ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν. Ἀρχαίως, ἀντὶ τοῦ ἀνοήτως. καὶ ἀντὶ τοῦ παλαιῶς. ἁπλῶς, καὶ ἀκάκως. Ἀρχαί, ὑποθέσεις. βαθμίδας. Ἄρχει τῆς ἵππου, συνεκδοχικῶς ἀντὶ τοῦ τῶν σὺν ἵππῳ στρατευομένων. θουκυδίδης. Στρατηγὸν μὲν τοῦ παντὸς πεζοῦ, οἱ σύμμαχοι ᾑροῦντο τὸν ἀριστέα τῆς ἵππου περδίκκαν. Ἄρχειν, τὸ προηγεῖσθαι ὁδοῦ ἢ ἔργου. ὁ πρὸ βραχίων, ἡ γὰρ παλλὰς ἀθήνη. καὶ ἄρχειν αὐτῶν. κρατεῖν δέ, καὶ αὐτῶν καὶ θηρίων. καὶ ἄρχειν, λάμπειν. Ἀρχεῖον, τὸ χαρτοφυλάκιον ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται κεῖνται. ἢ παλάτιον. Ἀρχέκακοι νῆες, ὡς κατάρξασαι κακῶν μάλιστα τοῖς πρόσιν ἕλλησι μὲν γὰρ, πολλαὶ ... αὐτὰς ὕλοντο. Σημείωσαι ὅτι, ἰαστὶ εἰπεῖν οὐδέποτε ἀρχέκακοι, καὶ διαλελυμένως ἀρχὴν κακοῦ, καθ' ἰωνας. φησὶ γοῦν ἡρόδοτος ἀττικὰς τινὰς νέας, αἳ τοῖς ἴωσι πεμφθεῖσαι εἰς βοήθειαν, ἀρχὴ κακῶν ἐγένοντο ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις. τοιοῦτον παρ' αὐτῷ ὁμήρῳ, αἱ ἐκθεῖσαι εἰς ἀρχήν. ἀφ' οὗ ὕστερον τὸ ἀρχαιρεσιάζειν συντίθεται. καὶ τὸ θεὶς ἄξιος, ἀντὶ τοῦ ἀξιοθέατος, καὶ ἔντιμα. Ἀρχέκακος, ἀρχὴ τῶν κακῶν. Ἀρχέλας, ἄρχων τοῦ λαοῦ. ἡγεμών. ἔξαρχος. δημαγωγός. Ἀρχέπολιν, ἄρχοντα πόλεως. Ἀρχέτυπος, ὁ τὴν ἀρχὴν διδούς. Ἀρχέτυπον, πρωτότυπον ἀφ' οὗ πᾶσιν ὁ τύπος. Ἀρχεύει, ἡγοῦ. ἄρχου. Ἀρχεύειν πρύεσιν, ἡγεῖσθαι πρύων. Ἀρχεῦ, ἀρ. εἴωθασι. δυνχισαι ἐπὶ γυνὸ διφορούμενον. διαδείκνυσιν ὅτι διχῶς ἐστὶ λέγειν. καὶ ἄρχει καὶ ἄρχιστος ἐστὶ, βασιλεύς. ὅτι δὲ διαφορά ἐστι τοῦ ἄρχειν πρὸς τὸ βασιλεύειν, ὡς μείζονος ὄντος τοῦ βασιλεύειν, δηλοῖ διονυσίδης. ὡς δημάρατον ἐκπεσόντα τῆς βασιλείας, εἶτα εἰς ἀρχὴν αἱρεθέντα. ἤρετο γέλων, ὁποῖόν τι εἴη τὸ ἄρχειν, μετὰ τὸ βασιλεύειν. Ἀρχή, τριχῶς. ποιητική. εἰδική. καὶ τελική. καὶ ἀρχή, εἶδος μελίσσης ἀκέντρου. καὶ ἀρχὴ, ἡ ἐξουσία. καὶ ἡ τιμή. ὡς τὸ οὐ ἡ ἀρχὴ ἀλλὰ τοῦ ὑμετέρου. ἀρχὴ, ἡ μὲν φυσική, ὡς λέοντος ἐν ζώοις καὶ ἀετοῦ, ἐν ὀρνέοις. ἡ δὲ χειροτονητή, ὥς ἀλλ' αὐτῶν. ἡ ἀρχὴ βασιλέως, ἡ πρώτη κίνησις. ὡς ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς, τὸ ποιεῖν δίκαια. ἀπὸ γὰρ τῶν δικαίων πράξεων πρῶτον κινούμεθα, εἰς τὸν μακάριον βίον. Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον, ἢ τελευτήν. παροιμία. δηλοῖ δὲ ὡς ἀρχόμενα τὰ δεινά, δεῖ μᾶλλον παραθαμνεύειν ἢ ἀκμάσαντα, καὶ πληθυνθέντα. Ἀρχηγέτας, ἄρχοντας. Ἀρχηγέται, ἥρωες ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν. ὅθεν ἐν ἀθήναις. Ἀρχῆθεν, ποιηταὶ λέγουσι. τῶν δὲ καθ' ἑλλάδα δοκίμων, οὐδεὶς ἀπ' ἐξ ἀρχῆς. Ἀρχὴ σκυρεία, παροιμία ἀντὶ τοῦ ἀνωφελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων. ἔστι γὰρ λυπρὰ καὶ πετρώδης ἡ σκῦρος. Ἀρχίδιον, ὑποκοριστικῶς τὴν ἀρχὴν λέγει ἀριστοφάνης. Ἀρχιερεωσία, κοπιλασία. Ἀρχιθέωρος, ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν. θεωροὶ δέ εἰσιν. οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς, εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς ἀγῶνας. καὶ οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θύοντες. Ἀρχίκλωπος, ὁ ἀρχαῖος κλέπτης. Ἀρχιλλαί, ἀρχιτρίμηρα. κριτής. Ἀρχιμάγειρος, ἔφορος τῆς βασιλικῆς τραπέζης. Ἀρχισυνάγωγος, ὁ ἀρχηγός. Ἀρχιτέκτων, σημαίνει μὲν τὸν τῶν οἰκοδομημάτων ἐπιστάτην κυρίως δὲ, τὸν ἄρχοντα τῶν τεκτόνων, τὸν τὴν διάθεσιν τοῦ κατασκευάσματος ἐπινοοῦντα. καὶ τὸν κατασκευάσαντά τι, καὶ σκευωρήσαντα πρᾶγμα. παρὰ τὸ ἄρχω, καὶ τὸ τίκτω. Ἄρχμενος, ἄρχω, ἄρχομαι. ἀρχόμενος, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἄρχμενος. Ἀρχολιπάδης, ὁ ὡς περιέλιφων τὰς ἀρχάς. Ἀρχιδάμιος πόλεμος. λυσίας ἐν τῷ κατ' ἀνδροτίωνος, καὶ πυθέου ξενίας. Τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου ἀρχιδάμιος ἐκλήθη πόλεμος, ὡς ἔοικεν ἀπὸ τοῦ τὸν ἀρχίδαμον εἰς τὴν ἀττικὴν ἐμβαλεῖν καθὰ θουκυδίδης καὶ ἔφορος, καὶ ἀναξιμένης φασίν. Ἀρχολάβοι, ἐργολάβοι. Ἀρχολίπαρος, ὁ λιπαρῶν ἵνα ἀρχῆς τύχῃ. ἢ ὁ ἐκ τῆς ἀρχῆς λιπαινόμενος. Ἄρχομαι, ἤτοι ἀρχὴν ποιῶ. ὡς τοῦ μόνον ποιήσαντα. ἄρχομαι δὲ ἀπὸ τοῦδε, ὡς τοῦ μόνον ποιήσαντα καὶ ἐφ' ἑτέρων πραττόμενος. ἄρχομαι τὸ ἀρχὴν λαμβάνω. ὡς ἐν τῷ ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος. ἄρχομαι δὲ καὶ τὸ ἐξουσιάζομαι. καὶ ἄρχομαι, τῆς γραφῆς, καὶ ἄρχομαι γράφειν καὶ τοῦ γράφειν ἄρχομαι τὸ βιβλίον. καὶ ἄρχομαι λόγου καὶ ἄρχομαι λέγειν. Ἀρχὸν ἑταίρας ὁμήρου ἀλλ' ὡς ἅμα θ' ὅμηρος συντιθείς τις ναύαρχον ἔλεξαν. Ἄρχοντα δὲ λέγομεν, τὸν ἔξαρχον ἡγεμόνα. προηγεμόνα. προστάτην. δεσπότην. βασιλέα. ἐπιμελητήν. ἁρμοστήν. ὕπαρχον. σατράπην. στρατηγόν. αὐτοκράτορα. τύραννον. δυνάστην. μόναρχον. ἔφορον. ἐπόπτην. ἐπίσκοπον. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὸ ἄρχειν, ἡγεῖσθαι. κρατεῖν. δεσπόζειν. προστατεῖν.

μόεις· τὸ δὲ ἡμερήσιος, οἱ μὲν ἀλλὰ διὰ τῆς ει διφθόγγου καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ ἡμέρα, ἢ παράδοσις διὰ δὲ τοῦ η· ὡς ἰθάκη ἰθακήσιος. Ἀρτίονται, ὁπλίζονται. Ἄρτημα, διαθήκη· δίκη ἀρτήματος. Ἀρτήματα, ὅρμια τοῖς ἀγκίστροις προσαρτώμενα, καὶ κόσμιά τινα. Ἄρτημος, ὁ πλαμών, ὅς ἐστι λῶρος ἐξ οὗ ἤρτηται τὸ βαλάντιον ἢ τὸ σκουτάριον, ἢ ἕτερόν τι.

Ἀρτηνιστέρας, ὑγιεστέρας· [illegible]. Ἀρτήρ, ὑπόδημα· οἱ δὲ ζύστραι. Ἀρτηρία, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τηρεῖν· τυποῦσι, τὸ πνεῦμα· ἀεροτηρία τις οὖσα· πνεύματος γάρ ἐστι δεκτική· καὶ ἀρτηρίαι, τὰ ἀγγεῖα. Ἀρτῆσαι, θῦσαι ἀναρτῆσαι.

Ἀρτισάμενος?, κρεμάσας. Ἀρτιστά?, θαυμαστά· κρεμαστά. Ἄρτι οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ποτέ. [illegible] οὕτως συντάσσει· ἄρτι μὲν πρὸς τὰς πράξεις· ἄρτι μὲν πρὸς τὴν τρυφὴν σπουδάζεις· καὶ νῦν μὲν εἰς σπουδήν· νῦν δὲ εἰς ἡδονὴν ἀποκλίνεις· ἄρτι ἦλθον ἐκεῖ τρίς, ἀλλ' ἄρτι ἔρχομαι, καὶ ἄρτι ἀφικόμην καὶ ἀπαρτί, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν· καὶ ἄρτι, ἀντὶ τοῦ ποτέ· οἷον ἄρτι μὲν εἰς τὸ κάλλος βλέπων, ἄρτι δὲ εἰς τὴν αἰσχύνην· ἢ ἄρτι σημαίνει, τὸ παρὸν καὶ ὑπόγυον, καὶ τὸ παραυτίκα μέλλον γίνεσθαι. Ἄρτια βάζειν, Ἴωνες τὸ ἀπαρτιλογεῖν καὶ παρὰ Ἡροδότῳ ἀπαρτιλογία, ὁ ἀπαρτισθεὶς λόγος· καὶ ἄρτια, ἡρμοσμένα· πλῆθος· ὑγιῆ· λέγεται [illegible] καὶ ἀριθμὸν καὶ ἀρτιάζειν, τὸ παιδιάν τινα παίζειν. Ἄρτια φρεσὶν ᾔδη· ἤγουν, τὰς φρένας ἀραρυίας ἦν· ὅ ἐστιν συνετῶς εἰπεῖν, φρενήρης. Ἀρτιαζόμενοι τὰ ἄρτια καὶ περιττὰ παίζομεν. Ἀριστοφάνης· Στατῆρσι δ' αἰθέρα τοῖς ἀρτιαζόμενοι χρυσοῖς. Ἀρτίγαμοι, νεόγαμοι. Ἀρτίγυιος, εὔτονος· εὐάρμοστος. Ἀρτιδαεῖ, ἀρτιμαθεῖ· δαίω γὰρ τὸ μανθάνω. Ἀρτίδακρυς, εὐχερὴς πρὸς δάκρυα. Ἀρτίδιον, μικρὸς ἄρτος.

Ἀρτιέπειαι μοῦσαι, αἱ ἀπαρτισμένα, καὶ τέλεια, καὶ ὑγιῆ λέγουσαι, ἢ ἄρτια ἔπεσι χρώμεναι. Ἀρτιεπής, παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς τὸ, ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο μῦθος· ἢ μύθῳ κατὰ δοτικὴν πτῶσιν· ἢ μῦθον κατὰ αἰτιατικὴν πληθυντικήν. λέγει δὲ ἀρτιεπῆ, τὸν ἐλαφρόν καὶ εὐεπῆ· καὶ ἀπαρτισμένον ἐν τῷ προλογίζεσθαι· ἢ μή τι ὑστέρᾳ χρήσεις, ὡς ἐναντίον τῷ ἀμετροεπεῖ, καὶ ἀντὶ τοῦ μύθου τὴν λέξιν λαμβάνουσα, ἀρτιεπῆ λέγει τὸν κατὰ τὴν κρίσιν ἄρτια βάζοντα. πῶς γε μήν, παρὰ τῷ ποιητῇ, [illegible] τὸ ἀρτιεπῆ τινὰ εἶναι καὶ τὸ ἄρτια βάζειν καθά φησι τὸ λογίζεσθαι [illegible] τῷ προλογίζεσθαι. Ἀρτίζυγα, ὀλιγοχρόνια· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀρτίη, ἀγαθή. Ἀρτιθαλῆ, νεόφυτα. Ἀρτίκολλα, ἡρμοσμένα.

Ἀρτικροτεῖν, συμφωνεῖν· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. Ἀρτικροτεῖσθαι, συμφωνεῖσθαι. Ἀρτικρότου δ' οἱ γάμοι, φησὶ Μένανδρος. Ἀρτιμαγεῖς, νέοι. Ἀρτιμάσασα, ἀφροδίτην οὐρανίαν [illegible]. Ἀρτιμῆτες, νέοι. Ἄρτιον, τὸ ὁλόκληρον· τέλειον· καὶ ὑγιές. Ἀρτίπαις, ὁ ἐκβεβηκὼς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν· βούπαις· ὁμήλιξ παισί. Ἀρτιπαγής, [illegible]. Ἀρτίπους, ὀρθόπους. Ἀρτίπος, ἀντὶ τοῦ ἀρτίπους· διὰ τὸ μέτρον ἐξέπεσε τὸ υ καθὰ καὶ τὸ ἶρις ἀελλόπος.

Ἄρτιπος?, ὁ ὑγιὴς καὶ ἄρτιος τοὺς πόδας. Ἀρτίσκα?, [illegible], ἣν καὶ βυκάριον καλοῦσι καὶ λυχνίδα ἀγρίαν· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀρτῖσαι, ἁρμόσαι· συναγαγεῖν· πῆξαι. Ἀρτίσασθαι, παρασκευάσασθαι. Ἀρτίστομος, σαφὴς καὶ ὁ ἡδύφθεγγος. Ὁ δὲ ἦν χάριτος ἀνὴρ καὶ οὐκ ἀρτίστομος εἶπ. Ἀρτίσωμα, πάντα χόθεν ὁμαλά, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀρτίτιμος, ὁ νεωστὶ τιμώμενος. Ἀρτίως, ὑγιῶς· ὁλοκλήρως· καὶ ἄρτι, διαφέρουσι παρὰ ἀττικοῖς· ἄρτι μὲν γὰρ, ἀντὶ τοῦ νῦν· ἀρτίως δὲ, πρὸ ὀλίγου. Ἀρτοπτά, τὰ βραχυτάτα χύτρᾳ συμπεπλεγμένα. Ἄρτοι, τροφή· κρέα· ἄλφιτα· μᾶζα· ὄψα· σῖτα· σιτία· ἐδέσματα· βρώματα, καὶ ἀπὸ μὲν τροφῆς, θρέψαι· τραφῆναι· τροφεύς· εὔτροφος· σύντροφος· τροφός· τρόφιμος· παρατρέφεσθαι· συντρέφεσθαι· ἀποτρέφεσθαι· ὑποτρέφεσθαι· ἀπὸ δὲ ἄρτου, ἀρτοποιός· ἀρτοκόπος· κανοῦν ἀρτοφόρον· ἀρτοποιεῖν· ἄρτοι ζυμῖται· καὶ ἄζυμοι· ἄρτοι ὀβελίαι· ἄρτοι κριβανῖται· ἄρτοι [illegible]· ἄρτοι, αἱ ψωμοὶ καλοῦνται ἐνθέσεις· καὶ τὸ ψωμίζειν δὲ, ἀπὸ τοῦ ψωμοῦ ὡς Ἀριστοφάνης φησίν· εἴδη δὲ τῶν ἄρτων ταῦτα· αἱ μὲν γὰρ κριβανῖται, αἱ δὲ ὀβελίαι λέγονται· κόλλικες· κόλλαβοι· [illegible]· ἄμυλοι· κολλύραι· [illegible]· σησαμοῦνται· χαρίστια· καγχρύδαι· οἱ δέ εἰσι φαυλότεροι, πιτυρίαι· εἶτα δ' αὖ τις καὶ ἄρτον πύρινον πρὸς τὸν ἐγκρυφίας διαιρεῖ· αἱ δὲ, σιτάνιοι ἄρτοι, ἐκ τῶν σιτανίων πυρῶν· ἅ ἐστιν [illegible] τετράμηνα· [illegible] γὰρ, τὸ ἐπέτειον· τὸν μὲν τοι χαρίστιον τριακοντα εἶναι λέγουσι· αὐανος δὲ ἄρτος, [illegible]· αἰγύπτιοι δὲ τοὺς εἰς ὀξὺ ἀνηγμένους ἄρτους, καλλιστείους ὀνομάζουσιν· ὡς ὀρίνδην τινὰ ἄρτον αἰθίοπες, τὸν ἐξ ὀρίνδου πεποιημένον· ὃ ἐστι σπέρμα τῷ χωρίῳ ὅμοιον σησάμῳ· ὁ δὲ ὀρθοστάτης, ἱεροῦ ἄρτου εἶδος. Ἀρτοπώλιον, ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἄρτοι πιπράσκονται· καὶ ἀρτοπωλεῖον δὲ, τὸ μαγκιπεῖον ἔνθα οἱ ἄρτοι γίνονται, μικρὸν καὶ δίφθογγον. Ἀρτοπῶλαι, ἀρτοπωλίαι, ἀρτοπωλίδες, ἀρτοπωλεῖν, ἀρτοπώλιον, [illegible]· ἀρτοποιοί· ἀρτοκόποι· Ξενοφῶν· ἀρτοκόπους λέγει. Ἄρτος, ὁ ψωμός· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου. Ἀρτοσιτεῖ, ἄρτον ἐσθίει· Ξενοφῶν. Ἀρτῦ, ἀρτύζει, ἑτοιμάζει. Ἀρτυθῆναι, παρασκευασθῆναι. Ἀρτυλία, διαθήκη. Ἀρτύλλαν?, [illegible]. Ἄρτυμα, διαθήκη· δίκη. Ἀρτύμασι, τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις. Ἀρτύνη?, φιλίαι καὶ σύμβασιν ἢ κρίσιν. Ἀρτύνας τις, παρασκευάσας τις. Ἀρτυνά, ἡδυνά. Ἀρτύνειν, ἀπὸ τοῦ ἀρτύω γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ν· ὡς παρὰ δύω, δύνω· καὶ θύω θύνω· τὸ ὁρμῶ· καὶ χύω χύνω, καὶ ἀρτύνεσθαι ὁμοίως, ἀπὸ τοῦ ἀρτύω· ἀρτύνομαι δωρικῶς πλεονασμῷ τοῦ ν. Ἀρτύνεσθαι πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ν δωρικῶς· ὡς ἀπὸ τοῦ χύω, χύνω τὸ ἐκχύνω· δηλοῖ δὲ τὸ ἀπαρτισμένον τι ποιεῖν. Ἀρτύνοντας, τουτέστιν, ἀρτύοντας, εὐτρεπίζοντας. Ἄρτυνος, ἄρχων. Ἀρτύω, ἁρμόζω· ἢ εὐτρεπίζω. Πυκινὴν ἠρτύετο βουλήν· παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἦρμαι ἦρται· ἀρτός· καὶ ἀρτῶ ἀρτύω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀρτύνω· ὡς ὀρθῶ ὀρθόω. Ἀρτύομαι, κάλλιον ἢ ἀρύομαι. Ἄρτυς, σύνταξις. Ἀρτῶ, τὸ κρεμῶ. Ἀρτῶμαι, ἁρπάζω· δρέπω· κέχρημαι. Ἀρτωμένη βρόχῳ ἀπαγχομένη. Ἄρυα, τὰ ἡρακλεωτικὰ κάρυα. Ἀρύβαλλα, τὰ μαρσύπια· ἀπὸ τοῦ ἀρύειν καὶ βάλλειν εἰς αὐτούς. Ἀρύβαλλον, μικρὸν βαλλάντιον ὅπερ ἑλκόμενον κλείεται, καὶ ἀνοίγεται· παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν· παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἀρύβας, ἀλκέτου μὲν υἱός, μολοττῶν βασιλεύς· Δημοσθένης. Ἀρυβάσσαλον, κοτύλη ἢ φάσκον· φάσκον δέ ἐστιν εἶδος ποτηρίου. Ἀρυστῇ?, αὐλεῖ. [illegible], βοᾷ. Ἄρυθμος, ἄμετρος. Ἀρύθμων, ἀσυμφώνων. Ἀρύομαι, τὸ αὐλῶ. Ἄρυον, ἕλκον.

Ἀρύουσαι, λέγουσαι· κελεύουσαι. Ἀρυπίες?· Φερεκύδης· λέγονται δὲ αἱ ἀχαιαὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ἄρυπες.

Ἀρύσσα, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἀφελομένη ἀπαντλήσασα· ἢ ἐκχεύσασα. Ἀρύσασθαι, ἐκκαλέσασθαι.

ἄφατον καὶ ἄλεκτον. καὶ ἀμήνιτον· ὃ οὐδὲ κατά τινος σημαίνουσι τοῖς μὴ εἰδόσιν· ὡς ὑπερφυὲς ὄν, καὶ σεβάσμιον λέγεται ἄρρητον, καὶ τὸ μέγιστον καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον. οἷον, ἄρρητον ἡδονὴν νεμήσας ἡμῖν, ἀγαθὸν ἄγγελος ἐλθών. λέγεται ἄρρητα, καὶ τὰ μὴ δίκαια τισὶ λεχθῆναι. καὶ ὃ οὐ θεμιτὸν ἐκφέρειν ὡς αἰσχρὸν καὶ βδελυκτόν. ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. Πῶς δῆτα λόγια ἄρρητα αὐτοῖς τὰ οὐκ ἄξιον ὄντα δηλωθῆναι ὑμῖν. Ἄρρητον, ἄφραστον ἄλεκτον. αἰσχρόν. ἀπόρρητον ἄφατον αἰσχρόν. Σοφοκλῆς. Ἀρρητοποιΐα, ἀσέλγεια. αἰσχρουργία. Ἄρρητος κόρη, ἡ Περσεφόνη. Εὐριπίδης. Ἀρρητουργία, ἡ αἰσχρουργία κακουργία. τὸ ἄρρητα ἐξεργάζεσθαι. Ἄρρητος, ἄλεκτος. Ἀρρηφορεῖν, τὸ χρυσᾶ ἐσθήματα φορεῖν. ὅθεν ἀρρηφόρος, καὶ ἀρρηφορία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῇ Ἀθηνᾷ. Ἀρρηφορία. θυσία. ἑκατέρως λέγουσιν οἱ συγγραφεῖς. καὶ μὲν διὰ τοῦ ε, ἐρσηφορία, διὰ τὸ τῇ Ἕρσῃ ἐγκαλεῖσθαι τὴν πομπήν. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ α, ἐπεὶ ἐν ἀρρήτοις συνέστη. Ἀρρηφόρος, μυσταγωγός. Ἀρριχᾶσθαι, εἰς ὕψος ἀναβαίνειν, χερσὶ καὶ ποσίν. Ἀρρίχη ἐστὶ φυτοῦ τινός, κόφινον ἢ σπυρίδα· ἐκ μὲν τῆς αὐτῆς ὕλης εἶναι, διάφορον δέ τι. λέγουσι δὲ καὶ εὐσάρκῳ τι, εἶδος ἀρρίχου. Ἄρριχος, κόφινος, ἢ ἀγγεῖον λύγινον. Ἄρροθος, ἀρωγός. βοηθός. Ἀρότρου μέρη. τὸ κατὰ τὴν γῆν ξύλον, οὗ ἔχεται ὁ ἀρότης, καλεῖται ἐχέτλη. ὁ δὲ ὀζίγος ἐνήρμοσται, ἔλυμα. τὸ δὲ σιδήριον, ὕνις. Ἄρρυθμος, ὁ διάτυπος. ἀκανόνιστος. μὴ ἔχων ῥυθμόν. ῥυθμὸς γὰρ ὁ τύπος.

Ἄρρυ, ἐπίφθεγμα κωπηλατικόν. ὡς τὸ σίττα, ῥυππαπαί. Ἀρρυθμεῖ, ἀκοσμεῖ. ἀσχημονεῖ. Ἀρρυσίαστον, ἀσύλητον. ἀνεχυρίαστον. Ἀρρυτίδωτον, τὸ μὴ ἔχον ῥυτίδας, ἤγουν ζαρώματα· αἵ εἰσι γραμμαὶ γήρως σημαντικαί. Ἀρρωδεῖν, διὰ τοῦ α στερητικῶς εἴρηται κατὰ Ἐρέννιον Φίλωνα. δηλοῖ γὰρ τὸ μὴ ὀρρωδεῖν, ἀλλὰ καταφρονεῖν. καὶ τὸ θαρρηκέναι. ἐκ τοῦ ὀρρωδεῖν τὸ εὐλαβεῖσθαι. Ἀρρωδία, φόβος. Ἄρρωλος, ὄνομα πόλεως. Ἀρρωστία, νόσος. ἀσθένεια. Ἀρρώξ, οὐκ ἐρρωγός. Ἀρρωστεῖ, ἀμεταβάτως. τῷ σώματι νοσεῖ. ὁ κλινήρης. Ἄρρωστος, ὁ ἐστερημένος τῆς ὑγείας. Ἀρσάκαι, οἱ βασιλεῖς Περσῶν. Ἀρσάμεναι, ἀλειψάμεναι. ποτίσασαι. Ἄρσαντες, ἁρμόσαντες. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ἀρθῆναι αἰολικῶς, καὶ ἄρσαντες. ἢ παρὰ τὸ ἁρμόζω ἁρμόσω. ἥρμοσα. ἡ μετοχὴ ὁ ἁρμόσας, ἁρμόσαντες καὶ συγκοπῇ ἄρσαντες. ἐάρσαντες κατὰ θυμόν, ἀρχή ἐστι καὶ ἀφορμὴ τῆς τῶν θυμηρῶν συνθέσεως. πάντως γὰρ ὅταν τις ἄρσῃ κατὰ θυμόν, ὅ ἐστιν ἁρμόσῃ, καὶ ἀρέσῃ θυμῆρες ἐκεῖνό ἐστι. φασὶ δὲ οἱ παλαιοί, ὅτι Ἀρίσταρχος μὲν δασύνει τὸ ἅρσαντες. λέγων, ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ ἅρμα. Ἡρωδιανὸς δὲ ψιλοῖ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄρω ἄρσω, αἰολικοῦ. Ἄρσει, μέμφεται. κατηγορεῖ. Ἄρσεις, ἀρτήσεις. βαστάγματα. Ἄρσει βοᾷ, δοκίμῳ τῷ θαυμαστῷ φωνῇ καὶ δεδοκιμασμένῃ. Ἄρσιον, βάσταγμά τι. φορτίον.

Ἄρσενα. Ἰστέον ὡς οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον οὐ θέλουσιν ἄρσενα γράφειν διὰ τοῦ σ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ρ. ἄρρενα. λέγοντες ὅτι ὑποπεπληθυσμένον τὸ ρ οἱ Ἀττικοὶ ποιοῦσιν. οἷον ἄρσεν, ἄρρεν. οὕτω δὲ καὶ θαρρεῖν, καὶ πόρρω, ἐκ τοῦ πόρσω. καὶ μυρσίνη καὶ μυρρίνη. καὶ κόρσαι ἤτοι κόρσαι καὶ ταρρός, ἐκ τοῦ ταρσός. ὡς τὸ ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, ἄλλως Διονύσιος λέγει. καὶ ὅτι ἀρρενικὸν οὐχὶ ἀρσενικὸν τὸ τῶν γραφέων παρὰ Ἀττικοῖς φάρμακον. ὁ μέντοι Στράβων ἀρσενικόν, ὀνομάζει αὐτό. ἱστορεῖ καὶ ὄρος εἶναι ἀφ᾽ οὗ λαμβάνεται τοιοῦτον ἀρσενικόν, ὅπερ ἀρσενίκιον λέγεται. Ἄρσην, ἀπὸ τοῦ ἄρδω ἄρσω. ἄρσην. ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν. καὶ γὰρ διὰ τοῦ ρ πόσις λέγεται ὁ ἀνήρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τῇ γονῇ. ἢ παρὰ τὸ ἔρδω τὸ πράττω, ὁ μέλλων ἔρσω. καὶ ἄρσην ἐξ αὐτοῦ. Ἄρσιν, ἀφανισμόν. Ἀρσινόη, πόλις ἐν Συρίᾳ ἐπὶ βουνῷ κειμένη. ἐπὶ δὲ τοῦ βουνοῦ πηγὰς ἐξεργάζεται πλείστας καὶ ποταμοὺς γίνεσθαι μεγάλους. ἀφ᾽ ὧν ἡ πόλις ὠνομάσθαι. ἄρσαι γὰρ τὸ ποτίσαι, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἄρσην ὁ τὴν γυναῖκα ποτίζων τῇ σπορᾷ. Ἀρσὶς, ἡ ἀκὶς τοῦ βέλους. ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. καὶ ἀρδὶς πληθυντικὸν τῆς φαρέτρας. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω ἥρμαι ἤρται ἀρτής. οὕτως ἀρτὴς καὶ ἀρδίς. ἢ παρὰ τὸ ἄρις ὃ σημαίνει τὸν σίδηρον ἄρις, καὶ ἀρδίς. καὶ ἄρδεις. Ἄρσι, δίκασον. Ἄρσις, ζημία. Ἀρσίπους, ὁ ἄλκιμος. Ἀρσυμίδες, ὑπόδημα γυναικεῖον. Ἄρσω, ἁρμόσω. Ἀρτάβη, μέτρον μηδικὸν σίτου, ἀττικὸς μέδιμνος. Ἀρτάδες, οἱ δίκαιοι παρὰ μάγοις. Ἀρτάκης, αὐτάρκης. ἀρτακία κρήνη. Ἀρταῖοι, οἱ ἥρωες παρὰ Πέρσαις. Ἀρτακία, Ἡρωδιανὸς βαρυτονεῖ τὸ ὄνομα, ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου. ἀρτάκη γάρ. Ἀρτᾶ, ἀπηρτημένα καὶ ἀρτᾷ ὁμοίως. Ἀρτακία. κρήνη περὶ Κύζικον. ἧς καὶ Ἀλκαῖος μέμνηται, καὶ Καλλίμαχος. ἡ Ἀρτακία, παρ᾽ Ὁμήρῳ μέν, πηγὴ περὶ Λαιστρυγόνας. ἴσως μὲν ἱστορικῶς περιφερομένη. τυχὸν δὲ καὶ πεπλασμένη. διὰ τὸ αἴτιον παρὰ τὸ ἀρτακίειν. ὅ ἐστιν, ἀναδίδοσθαι καὶ προϊέναι καὶ ἀνακηκίειν πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἀεὶ νέον ἐρχομένου ῥεύματος. Ἀρταμεῖν, κατακόπτειν. Ἀρτημῆσαι, κρεμάσαι. Ἄρταμις, ἄρτεμις. τράπω, τρέπω. τράχω, τρέχω. αἶχα, αἶκε. πιάζω, πιέζω, δωρικῶς φασι τρέποντες. Ἄρταμος, ὁ μάγειρος. παρὰ τὸ διαρτάσαι ὅ ἐστι μερίσαι, ἢ συναρμόσαι. Ἀρτάμουσιν, ἐσθίουσιν. Ἀρτάνας, βασιλείας, καὶ στάσεις. Ἀρτάνη, ἡ ἐκ τοῦ καλωδίου ἀγχόνη. Σοφοκλῆς δέ, ἀντὶ δεσμοῦ ἐν Ἀντιγόνῃ. ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν πάθος, πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον. Ἀρτηρία. σωλὴν [illegible]. Ἀρτιχείλας, τὰ χείλη. Ἀρτάς, μέγας καὶ λαμπρός. Ἀρτιπλεῖς, ὑγιεῖς. Ἀρτεμέα, τέλειον ὑγιῆ. ὡσανεὶ ἀρτεμέα τινά, ἢ σῶον ἢ ἄρτιον. ὅθεν καὶ ἀρτεμεῖς φασιν, ἡ περιποιουμένη ὑγείαν. ὡς καὶ Ἀπόλλων Οὔλιος, ὁ τῷ οὔλειν ἤγουν ὑγιαίνειν. κατὰ τὸ, οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. ἄρταμος μέντοι Ὀδυσσείας α, ὅ ἐστιν ἄρτια τέμνων καὶ διαιρῶν. ὅ ἐστι κρεουργός. μάγειρος. φονεύς. οὗ χρῆσις, καὶ παρὰ Λυκόφρονι. Ἀρτεμέοντα, ὑγιαίνοντα. ἰσχύοντα. Ἀρτεμής, ὁλόκληρος. σῶος. ὑγιής. ἄρτεμις δέ, ἡ θεός. Ἀρτεμίδωρος, Δαλδιανὸς φιλόσοφος. ἔγραψεν ὀνειροκριτικά, ἐν βιβλίοις τέσσαρσι. Ἄρτεμις, ἡ σελήνη. παρὰ τό, τὸν ἀέρα τέμνειν. καὶ ἄρτεμις ἀρμενία. ἤγουν ἐφεσία. ἀρμενία γὰρ ἡ ἔφεσις καλεῖται.

Ἀρτεμισία. δύο γεγόνασιν Ἀρτεμισίαι καρικαὶ τὸ γένος, καὶ βασιλίδες ἀμφότεραι. ἡ μὲν προτέρα, κατὰ τὰ περσικά. θυγάτηρ Λυγδάμιδος. ἡ δὲ νεωτέρα, θυγάτηρ μὲν Ἑκατόμνω. γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μαυσώλου. καὶ Ἀρτεμισία βοτάνη τις.

Ἀρτεμίσιος, ὁ μάϊος. τὰ διὰ τοῦ ισιος ἀρσενικὰ καὶ ισια θηλυκά, καὶ ισιον οὐδέτερα, ἀποστρέφονται τὴν ει δίφθογγον. ἀφροδίσιος ἀφροδισία. ἀφροδίσιον. σεσημείωται, τὸ ἀρχείσιος. σημοείσιος. διό τι ἀνεφάνη τὸ ε ἐν τῷ ἀρχείσιος. καὶ σημείσιος. καὶ ἀπείσιος καὶ ἀπερείσιος ἀλείσιον. ὄνομα πεδιάδος, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, ἀλέσω. τὸ [illegible]. αἰθεμοείσιος ἀπὸ τοῦ αἴθω

Ἀροῦντι, ὑψώσουσι. καὶ ἀροῦσι τρία, ἀντὶ τοῦ ἐλέγετο ἐπεὶ τὸ πάλαι, ἐχρῶντο τρία ὕδατος λαμβάνειν, καὶ τὸ τέταρτον, οἴνου. Ἀρόχιται, γλίχεται. ἐπιθυμεῖ. Ἀρόωσι παρ' ὁμήρῳ, ἔοικε δ' ἀντὶ τρίτης εἶναι συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἦν δ' ἂν καθαρὸς τρίτης, εἰ μὴ ἐγράφετο ἀρόωσιν. Ἄρουσις, ἀροτρίωσις. Ἁρπάγδην, ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν. ὡς φοράδην ἀπὸ τοῦ φέρειν. καὶ ἀΐγδην, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν. Ἁρπαγὴ μὲν κυρίως, ἡ μετὰ βίας ἀφαίρεσις. ἁρπάγη δὲ, ξυστὴρ ἢ ἄγκιστρον. ἔστι δὲ σκεῦος ἔχον ὄγκινους. ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων. καὶ ὁ λύκος. Ἁρπαγὰ τὰ κόρτα(?), παροιμία. ὅτι οὗτος πορνοβοσκὸς ὢν, καὶ μετριάσας εἰς ὀλίγου, τὰ εὔπορος ἐτελεύτα. καὶ τὰ ὄντα, προύθηκεν εἰς ἁρπαγήν. Ἁρπάζω. κυριολεκτεῖται ἐπὶ λεόντων, καὶ κυνῶν, καὶ λύκων, καὶ τῶν τοιούτων. ἁρπάζω λέγεται, καὶ τὸ βιαίως λαμβάνειν μὴ βουλομένου δηλονότι τοῦ ἀφαιρουμένου. καὶ ἁρπάζω, τὸ ὀξέως νοῶ. ἁρπάζω, διαρπάζω, ἐξαρπάζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἁρπακτῆρες, ποιητικὴ φίλη λέξις. καθὰ καὶ τὸ φυλακτῆρες. καὶ τὸ πρακτὴρ, καὶ ἐπακτὴρ, καὶ θηρητήρ. Ἁρπαλέος, ὁ ἐπιθυμητικός. καὶ ἁρπαλέα χρήματα. Ἁρπαλέσαι, ὁμιλῆσαι. Ἁρπαλέως, ἁρπακτικῶς. ἀσμένως. ἡδέως. προσφιλῶς. ἐπιθυμητῶς. καὶ κερδέων ἁρπαλέων, τῶν ἐπιθυμητῶν. Ἁρπαλίζομαι, ἀσμένως δέχομαι. Ἁρπάλιμα, ἁρπακτά. προσφιλῆ. Ἁρπάναι, μάνδραι βοσκημάτων. Ἅρπασος, ποταμὸς καρύας, πρότερον δαφνοῦς καλούμενος. εἴρηται δὲ, διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦ ῥοῦ, καὶ ὅτι ἁρπάζει τοὺς παριόντας αὐτῷ. οὕτως ἱστορεῖ ὁ ἀπολλώνιος. Ἁρπαστὸν καὶ σφαῖρα, εἶδος παιδιᾶς. Ἁρπεδίσαι, ὁμαλίσαι. ἐδαφίσαι. Ἁρπεδόεσσα, ἡ ἄξαν τελιδὴν κατὰ συγκοπὴν, παρὰ τὸ ἄρω συγκειμένη. πέπονθε δὲ, ἵνα μὴ σημαίνηται ἡ ἀξανομαλὴ ὁδός. ὁ δοῦ γάρ ἐστιν ἐπίθετον. πέπονθε δὲ, ὁμοίως τῷ ἐρίθυρις αἰολικῶς. ἐρίθυρις γὰρ ἡ μεγάλη θυρίς. Ἁρπεδόνη, ἡ τῶν ἀμαυρῶν ἀστέρων σύγχυσις. καὶ ἡ διὰ σπάρτου θήρα. Ἁρπεδόνες τὰ σχοινία. Ἁρπεδονίζειν, λωποδυτεῖν, ἢ διὰ σπάρτου θηρᾶν. Ἁρπέζας, τοὺς αἱμασιώδεις τόπους. οἱ δὲ τείχη, καὶ περιβόλους. οἱ δὲ, τὰ κλιμακώδη χωρία. Ἅρπεζον, τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον τειχίον. Ἁρπετὴν, ἀκόμιστον ἢ τὸν ἰκτῖνον κρῆτες. Ἅρπη, ὁ ἰκτῖνος, ἢ ζῶον ἀηδὲς ἐπιτήδες. ὁ εἰς ὕψος ἀρθεὶς, διχερὲς ὁ πυθελε καθαράσσει. οἱ δὲ, ζῶον θαλάσσιον λάρῳ πολέμιον. φιλεῖ δὲ τροφὴν συνάγειν καὶ φυλάσσειν ἐπὶ τοῖς καρφέσιν, εἰς χορηγίαν τοῖς νεοσσοῖς. τανύπτερα δέ φασι τὴν μεγαλοπτέρυγον. ἢ ἅρπη, εἶδος ὀρνέου. καὶ ἅρπυια ὁμοίως. καὶ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται. καὶ ὀνόματα θηλυκὰ πτερωτῶν δαιμόνων. λυκόφρων δὲ λέγει τὰς ἁρπυίας, ἁρπυιογόνοις, ἀντὶ ὀρνιθογόνοις. πτερωταὶ γὰρ ἦσαν. τὰ δὲ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι. ἃς αἱ μοῦσαι νικήσασαι μελῳδίᾳ, τοῖς πτεροῖς ἐκείνων ἐστεφανώθησαν. πλὴν τῆς τερψιχόρης. ὅτι μήτηρ ἦν σειρήνων. περὶ δὲ κρήτην ταῦτα γεγόνασιν. ὅθεν καὶ πόλις ἄπτερα τῆς κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς σειρῆνας. ἦσαν δὲ ὡς ἔφαμεν αἱ σειρῆνες, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων. οἰκοῦσαι περὶ τὴν τυρσηνίαν. καὶ ἅρπη ἔτι, εἶδος δρεπάνης. παρὰ τὸ ἁρπάζω. Ἅρπην παρὰ σαρ. λυκόφρων λέγει τὴν φαιακίαν νῆσον τὴν κέρκυραν λεγομένην. ἐν ᾗ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον. ἐν ᾧ ὁ ζεὺς κρόνον ἐξέταμεν. ἢ ὅτι ἐκεῖ τὸ δρέπανον ἡ δημήτηρ ἔλαβε παρ' ἡφαίστου, πρὸς τὸ τέμνειν τοὺς στάχυας. καὶ οὕτω μὲν ἡ κέρκυρα δρέπανον λέγεται. ἔστι δὲ καὶ σικελικὸν χωρίον, δρέπανον λεγόμενον. ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ κρόνος ἀπετμήθη τὰ παιδογόνα. Ἅρπιζον, τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον τειχίον ἄνευ πηλοῦ, παρὰ κροσσόταις. ὅ τινες, ἄπαζον καλοῦσιν. Ἅρπιξ, εἶδος ἀκάνθης. κύπριοι. Ἁρπὶς, καὶ ἁρπίδες, τὰ ὑποδήματα. ἃ δὴ καὶ κρηπῖδας καλοῦσι, καὶ ῥαπίδας. πολυρραφῆ γὰρ τὰ ὑποδήματα. καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἁρπίδες.

Ἅρπιστος, ὁ φοῖνιξ, καὶ ἁρπίαλος. Ἅρπισσαι, αἱμασιαί, ἢ τάφροι. Ἅρπυια, ἁρπαγὴ ἡ διὰ τάχους. Ἅρπυιαι, αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί. θύελλαι. καὶ ἅρπυιαι μυθικῶς, δαίμονές τινες. ἀελλὼ, καὶ ὠκυπέτη, καὶ κελαινὼ, ἴριδος ἀδελφαί. θυγατέρες θαύμαντος, καὶ ἠλέκτρας τῆς ὠκεανοῦ θυγατρός. ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὄρνεα τινὰ ἁρπακτικά. ἐμυθεύσαντο καὶ τὰς τοῦ φινέως θυγατέρας, ἐρασθείσας καὶ ἁρπυίας, ὄρνεα εἶναι, ἁρπάζοντα τὴν τροφὴν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ γέροντος. ἅρπυιαι γὰρ ἀλληγορικῶς οἱ ἄνεμοι, ὡς καὶ παρὰ λυκόφρονι. Ἅρπυς, ὁ ἔρως. παρὰ τὸ ἁρπάζειν τὰς φρένας. Ἁρπῶμαι, ἁρπάζω. δρεπάνῳ κέχρημαι. Ἀρράβακα, ὀρχηστήν. ἀπὸ τοῦ ἀρραβάσσειν, ὅ ἐστιν ὀρχεῖσθαι. οἱ δὲ, τὸν βλάσφημον. Ἄρραβες, ἔθνος. Ἀρράβη, θύρα. ἀντὶ γέρρον. Ἀρραβὼν, πρόδομα, καὶ ἄγκιστρον. καὶ ἡ ἐπὶ ταῖς ὠναῖς παρὰ τῶν ὠνουμένων διδομένη προκαταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. Ἀρραβωνίζω, ἐκ τοῦ ἀρραβὼν, ἀρραβῶνος. Ἀρραχέδνα σίφωνι(?), διαβεβλημένον ὡς τῶν σιφώνων ἀσελγαινόντων. Ἀρραγὲς ὄμμα, οὐ δακρύον. ὑπὸ τοῦ φαμὲν, κατηρράγη μου δάκρυον σοφοκλῆς. Ἀρραγέσι, στερεοῖς. ἀκαταγνύτοις. Ἀρραγὴς, ἄθλαστον. μὴ ῥηγνύμενον. Ἀρραγίδες, στόμιες(?). κρόκοι. Ἀρραθάγισαι, ἐψόφησεν. Ἄρραιστος, ἄφθαρτος. Ἀρράξει, κρατεῖ. ἀρράσσεται. Ἄρρατον, ἰσχυρὸν. στερεόν. οὕτω πλάτων. ἀρράτων δὲ, ἀντὶ τῶν κρούων, πλάτων. Ἄρρατος. ἀντὶ, ἄφθαρτος. ὁ μὴ ῥαιόμενος. ἵν' ἦ, ὁ ἀκαταγώνιστος. ἢ ὁ ἀσύγκρατος. ἀρρατός τις ὤν, ἢ ἰσχυρὸς. ἢ δυσκίνητος. Ἀρραχνὲς, ἀσύνετον. Ἄρρεκτον, ἄπρακτον ἀτέλεστον. Ἄρρενα, οὐκ ἄρσενα λέγουσιν οἱ ἀττικοί. ἀλλὰ καὶ τῶν κονδύλων τὰ ἐξέχοντα, καὶ τὰ εἰς κοιλότητα ἐμπίπτοντα. Ἀρρενοπαίδες, ἀνδρόγυνα. Ἀρρενωπὸς, ἐκ τοῦ ἄρρεν ἄρρενος, καὶ τοῦ ὤψ, ὠπὸς, ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον, ἀρρενωπός. ὁ ἄρρενος πρόσωπον ἔχων κατὰ συνεκδοχήν. ἤγουν, ὁ ἀνδρεῖος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ δυνάμενος. Ἀρρεπὲς, ἀμετάκλιτον. Ἀρρεπὴς, κοῦφος. Ἀρρεπὲς, ἀκλινές. Ἀρρήγω, τὸ βοηθῶ. Ἀρρηδίτος οὐ κατατιθέμενος τὸ ῥῆσαι.

Ἄρρηκτοι δεσμοὶ παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, καὶ ἄλυτοι, οἱ πάνυ στερεοί. οὓς οὔτι ἀνακάμψας τὶς ἠρέμα λύσει, οὔτε πρὸς βίαν ῥήξει. Ἀρρηκτὶς, ἄσχιστος. Ἄρρηκτος, ἀδιάρρηκτος. στερεά. παρὰ τὸ ῥήσσω. Ἄρρην, καὶ ἄρσεν. ἀττικῶς. ἄρρεν δὲ τὸ ἄρρεν. Ἀρρηνεῖν, λοιδορεῖν. καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι. Ἀρρηνὲς, ἄγριον. δυσχερές. Ἀρρῆσαι, ἀβουλῆσαι ἀπαγορεῦσαι. Ἄρρητον, τὸ μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι. καὶ ἄρρητον, τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι. καὶ τὸ ῥητὸν τριχῶς. ἢ ὡς ἀπὸ τοπαίου ἐστὶν ἄρρητον. καὶ ὡς αἰσχρὸν, ἢ ὡς μυστηριῶδες. ἄρρητον ὑπερβολικῶς, καὶ τὸ μέγα ἢ τὸ πολύ. Ἄρρητον λέγεται μὲν, τὸ

Ἄρνη, νύμφη ἡ τροφὸς Ποσειδῶνος. εἴρηται δὲ Ἄρνη, καὶ ἡ νύμφη Σινόεσσα καλουμένη, ὅτι τὸν Ποσειδῶνα λαβοῦσα παρὰ τῆς ῥέας ἐκτρέφειν, πρὸς τὸν Κρόνον ζητοῦντα ἀπηρνήσατο. καὶ ἐν Πύθει Ἄρνη ὀνομάζεται. Ἄλλως. Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας. ἔτι δὲ, καὶ Θεσσαλίας ἡ Ἄρνη, ὁμώνυμος οὖσα τῇ ἡρωΐδι. αὕτη δὲ ἀπὸ πελασιώτας μοῦ(?) ἀρνῶν, ἔσχεν γὰρ τοῦ πατρὸς Ἄρνη κληθῆναι. καθὰ καὶ αὐτὴ παῖδα γὰρ Ποσειδῶνος τεκοῦσα, Βοιωτὸν ἐκ τῶν βοῶν ἐκάλεσεν. φασὶ γὰρ Εὐφορίων, Βοιωτὸν δ᾽ ὀνόμηνε· τὸ γὰρ κάλεσαν τὸ νομῆες, Οὕνεκα πατρώοισι βοῶν ἀπέθηκα(?) κόπροις. ὡς οὖν ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐκλήθη Βοιωτὸς ἐκ τῶν βοῶν, οὕτω καὶ αὐτὴ ὡς εἰκὸς Ἄρνη ἐκ παρωνυμίας ἀρνῶν ζώου φιλουμένου τοῖς παλαιοῖς. ἐν αἷς καὶ θετταλικὴ Ἄρνικος(?) Βοιωτίας. περὶ ἧς ἐχρήσθη οὕτως· Ἄρνη χηράδουσα μένει Βοιώτιον ἄνδρα. τὰ δὲ χέλια(?) γράφουσι καὶ ὅτι Ἄρνη ἡ Χαιρώνεια, καὶ ὅτι ἡ καὶ Τάρνη πόλις Ἀχαΐας. ἡ δὲ παρ᾽ ἑτέροις Λεοντάρνη, κώμη καὶ αὐτὴ περὶ τὸν Ἑλικῶνα. ἡ Ἄρνη(?) κληθεῖσα οὕτως, διότι Ἀδράστου θύοντος φασὶν ἐκεῖ, λέων τὸ ἄρνα ἥρπασεν. τὴν παρ᾽ Ὁμήρῳ Ἄρνην ταύτην(?) Ζηνόδοτος Ἄσκρην γράφει. οὐ δεῖ ταῦτα δέ φασι πολυστάφυλος Ἄσκρη λέγεσθαι. ἀξιοπιστότερος γὰρ αὐτοῦ Ἡσίοδος λέγων, Ἄσκρῃ χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέποτ᾽ ἐσθλῇ. φασὶ δὲ καὶ τὴν Ὁμηρικὴν ταύτην Ἄρνην ὑπὸ τῆς Κωπαΐδος λίμνης καταποθῆναι, καὶ τὴν Μίδειαν. Μίδεια δὲ οὐ μόνον αὕτη, ἀλλὰ καὶ ἀργεία ἡ καὶ πόλις Περσέως. κληθεῖσα οὕτως, ἀπὸ Μιδείας θυγατρὸς Ἀλέως. λέγεται καὶ Μίδεα χωρὶς τοῦ ι. ὅθεν καὶ Μιδεάτις Ἀλκμήνη. φασὶ δὲ ὅτι ἡ μὲν Βοιωτικὴ, Μίδεα λέγεται προπαροξυτόνως ὡς Πρόνοια. ἡ δὲ περὶ Τίρυνθα, Μιδέα ὡς Τεγέα. Ἀρνικὸν, χρῶμά τι εἶδος χλωρόν· ὅπερ ἡμεῖς ἀρσενικὸν λέγομεν. Ἄρνιον, πρόβατον ἀμνός. Ἀρνόγλωσσον, βοτάνη τις. Ἀρνεῖς(?), ὁ μετὰ τοῦ ἀρνὸς αἰρομένου γινόμενος ὅρκος. Ἀρνόφυλλον, κύπειρον· ἔστι δὲ πόα θαμνώδης. Ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι, ἀναίνομαι. Ἄρνυθεν(?), ἐξωνίζοντο, ἐπήργουν(?). Ἀρνύμεθα, ἀντὶ τοῦ καταλλασσόμεθα· ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἄλλων ζώων, τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι· ὅθεν ἀρνύμενος, ἀντικαταλλασσόμενος. σημαίνει δὲ, καὶ τὸ ῥυόμενος ἢ φυλαττόμενος ἢ τυγχάνοντος ἢ τὸ ἀντιλαμβάνειν καὶ τὸ περιποιεῖσθαι. Ἄρνυμαι, ἀπὸ τοῦ αἴρω ἄρνυμαι τὸ λαμβάνω. ἀφ᾽ οὗ ἡ μετοχὴ ἀρνύμενος. Ἀρνύμενος μέγα κλέος, ἤγουν ἀντικαταλλασσόμενος. ἔστι δὲ τὸ ἀρνύμενος κλέος ὅμοιον, τῷ τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ. ἐκεῖ μὲν οὐ κλέος τὴν τιμὴν ἐθέλουσί τινες νοεῖν, ἀλλὰ τὴν ποινὴν, ὡς ἐκ τοῦ τίω τὸ τιμωρῶ. καὶ ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν, ἤγουν τὴν ἰδίαν· ὅ ἐστιν ἀντικαταλλασσόμενος. ἀπὸ μέρους εἴληπται τῶν παλαιῶν τοῖς τιμιωτάτοις(?) ζώων τοῖς συναλλάγμασι. τουτέστιν ἀπὸ τῶν ἀρνῶν ἑνὸς εἴδους τῶν τετραπόδων. καὶ ἔστι κυρίως μὲν ἀρνύσθαι τὸ ἄρνα διδόντα ὡς ἐν καταλλαγῇ, ἀντιλαμβάνειν τι ἕτερον χρήσιμον. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς ἀντικαταλλάσσεσθαι. καὶ ἄρνυσθαι, σημαίνει τὸ ἀντικαταλλάττεσθαι. Ἄρνυται, λαμβάνει, ἀντικαταλλάσσεται. Ἀρνυτός(?), ὠνητοῖς(?) δώνοις(?). Ἀρνῳδοὶ, ῥαψῳδοὶ, ὅτι ἄρνα ἐλάμβανον. Ἀρνῶν· παρ᾽ Ὁμήρῳ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐκ ἀπὸ μονοσυλλάβου εὐθείας κλίνεται ἀρὴν(?). τῆς γὰρ ἡ τοιαύτη ἀλλ᾽ ἔστιν εὐθεία δισύλλαβος ἀρὴν, ἀρῆνος· καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ συγκοπὴν ἀρνός, ἀρνί, καὶ ἡ λοιπὴ κλίσις. ἐτυμολογεῖται δὲ ἡ λέξις, παρὰ τὴν οὐρὰν ὅ ἐστι τὴν εὐχήν· ὅτι ἐν εὐχαῖς παρελάμβανον τὸ ζῶον θυόμενον. καὶ ὅτι καὶ ἄλλως εὐκταῖος ἦν, τῶν τετραπόδων κτῆσις τοῖς παλαιοῖς. καὶ ἀρνῶν, φατισμός.

Ἄρξαι, ἀρχὴν, κατακρατεῖν(?). Ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν εἶναι παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ νῦν ποιήσεται εἰς τὸ προσωτέρω, καὶ ἤδη τὰ ἑξῆς κακώσαι ἡμᾶς. Ἀρξεῦμαι δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ ἄρξομαι· ἀρξῶ· ἀρξοῦμαι· ἀρξεῦμαι. Ἄρξιφος, ὁ ἀετὸς παρὰ Πέρσαις. Ἀροάτοις, ἀβάτοις, καὶ ἀνάροις(?). Ἀροανδικὸν νόμισμα, ᾧ χρῶνται Αἰγύπτιοι, ἀπὸ Ἀρυάνδου. Ἀρόη, κώμη πάλαι τῆς Ἀχαΐας· νῦν δὲ πόλις ἡ καλουμένη Πάτρα· ἀρόη τρίπυργος ἔσσεται. Ἀρόης, ἐχῖς(?) ἐμμάτων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀροίμεθα, ἀπενεγκοίμεθα. Ἄροιο, λάβοιο· ἀπενέγκαιο. Ἄρομα μὲν τὸ ἀροτρίασμα, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἄρωμα δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου τὸ μυρεψικόν. καὶ ἀρόσιμον κλῆμα, τὸ ἀροτριούμενον. Ἀρόμενος, ἀπολαβών. Ἀρόμεναι, ποιητικὸς οὗτος ὁ τρόπος τῶν ἀπαρεμφάτων· ἀποβάλλων τὸ τελικὸν φωνῆεν διφθόγγου παρούσης· καὶ προστιθέασι τὴν με συλλαβήν· εἶτα καὶ τὴν αι δίφθογγον εἰ μὴ πάρεστι. δεῖ γὰρ τὸ ἀπαρέμφατον διφθόγγῳ ἤδη τέλει εἶναι· αὐτὸ γάρ ἐστι τοῦ ἐπίσημον αὐτοῦ, καὶ χαρακτηριστικόν. Ἄρον, τριβόλιον(?) μέγα· καὶ βοτάνης ῥίζα. Ἄρον· ἀρῶ· ὁ μέλλων ἀρῶ· ὁ ἀόριστος, ἦρα· ἦρας· ἦρε· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἆρον. Ἀροτραὲ(?) θαλία πρωῒ, ἤγουν ἔπαθλα ἔχοντο· καὶ καθ᾽ Ὁμήρου λόγου πολυωνυμίας εἰπεῖν, ἠνείκαντο· τουτέστιν ἠνέγκαντο. σαφέστερον δὲ φασί, ἔφερον· ἀσίαυξ(?) τὸ ἄροντο· ἀεὶ τοιοῦτοι, καὶ φερέκνοι(?) ῥηθεῖεν ἄν. παρατατικοῦ δὲ παθητικοῦ χρόνου τὸ ἄρεντο· ἴσως δὲ, καὶ μέσου ἀορίστου δευτέρου· οὗ τρόπος, τὸ ἠράμεθα μέγα κῦδος. Ἀροτῆσαι(?), πατῆσαι· κρῖ(?) τις. Ἀρόω(?), ὄφελος καὶ κοιλάδες ἐν αἷς ὕδωρ ἀθροίζεται ὁμόσιον(?), καὶ βλάβος ἀκύπιον(?). Ἀρόσω· ἀρῶ, παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος· σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ· ἀρόσω· ἡ τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων· θέλει ἔχειν τὸ ω μέγα· ἢ τὸ ο μικρόν· καὶ ποτὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὴν τοσάρων(?) οἷον, ἀρῶ· ἀρῶ, ἀρόσω· ὀμῶ, ὀμόσω· ὀνῶ, ὀνόσω· καὶ βῶ, βώσω, τὸ τρέφω. Ἀροτὴρ, ποιητικῶς· ἀρότης κοινῶς. Ἀροτῆρες, οἱ ἀροτριῶντες. Ἀροτίζω, ἐκ τοῦ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, γίνεται ἀροτίζω· καὶ συγκοπῇ, ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω· ἢ ἐκ τοῦ ἄρτιον γίνεται. Ἄροτος, τὸν ὁλκὸν τοῦ ἕκτορος· ἢ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξίν.

Ἄροτρα, γῆ· χώρα· πλέθρα. Ἀροτρεὺς, ὁ ἀροτριῶν, ἐκ τοῦ ἀρότρου. Ἄροτρον, παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἀροτριῶ· ὁ μέλλων, ἀρόσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄροτρον. Ἀροτρὶς(?), ἀναυρὶς(?) Σοφοκλῆς, Τραχινίαις. Ἀροῦ, ἐπίφθεγμα ναυτικόν. Ἀρουαὶ(?) ἀττικοὶ, οὐκ ἀροτριαῖ καὶ ἀροτριῶ τὸ χωρίον, ἀττικῇ. Ἄρουρα ἡ γῆ· κυρίως ἡ ἠροτριασμένη· ἢ ἡ πρὸς σπορὰν καὶ ἄροσιν ἐπιτηδεία. παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρόσω, ἄρουρα. καὶ ἄρουρα κατὰ Κυπρίους, σωρὸς σίτου ἤτοι χώρας. Ἀρουραία θεὸς, Ἀριστοφάνης σκώπτων Εὐριπίδην, τὴν μητέρα αὐτοῦ λαχανοπωλοῦσαν, ἀρουραίαν θεὸν ὠνόμασεν. Ἀρουραῖοι μῦς, οἱ κατ᾽ ἀγροὺς. καὶ ἀεργάται(?). ἤδη δὲ καὶ βίος ἀρουραῖος, ὁ ἀρυσσόμενος χρυσός· καὶ ἀρουραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη· ἐπειδὴ τὴν χώραν περιιὼν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον. Ἀρούρης· γῆς ἀροσίμης χωρίσει(?) κλῆρος(?).

ἐπίθουν ἀγάλματα. ὧν ἔσεβον θεῶν. ἔξωθεν δὲ ἀπέκλεισε τοὺς Ἑρμᾶς. Ἁρματωλία, ἡ τῶν ἁρμάτων ἡνιοχεία.

Ἁρμάτιον μέλος παρ' Εὐριπίδῃ, ὃ ἐξηγοῦνται οἱ παλαιοί. φασὶ δὲ εἶναι αὐτὸ καὶ τὸ ᾆδον τῷ ἑλκυσμῷ τοῦ Ἕκτορος γε-
νόμενον μέλος, ἀπὸ τοῦ θρήνου τῶν Τρῳάδων. Ἁρματηλάτης, ὁ ἡνίοχος. ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τὸ ἅρμα. Ἁρματροχία,
καὶ ἁρματροχιή, ὁ ἴχνος καὶ ἡ ἐγχάραξις, τοῦ τροχοῦ. Ἁρμαθεῖς, αἱ δεσματρίδαι, ἐν κύκλῳ. Ἄρμενα, ἰδιωτικώτε-
ρον μὲν, ὅμως δὲ οὐκ ἀλόγως τὰ ἱστία καλεῖ. Ἄρμενον, φιαλίσκη. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω καὶ ἀραρὸς ἀραρόμενον,
καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄρμενον. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ τὸ ἁρμόζον, καὶ προφανές. Ἄρμη, λευκή. καὶ σύνο-
δος σώματος. ἁρμογὴ ἦχος τόνου, καὶ φωνῆς. Ἁρμίως, παράχωμα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἁρμόγαλα, τὰ ἀρτύ-
ματα, παραστῆναι. Ἁρμογὴ, ἡ εὐταξία. Μαθέτης δὲ τὴν τῶν πολεμίων ἁρμογήν. Ἁρμοπλώουσας, αὐθυπαίτια.
Ἁρμόδια, οἰκεῖα. συνήθεις. φίλα. Ἁρμοδιοτυπὴς, ὁμοίως. ἢ ἴσως διακείμενον. Ἁρμόδιον ᾄσεται, λέγει Ἀριστοφάνης.
ἐν ταῖς τῶν πότων ᾠδαῖς ᾖδόν τι μέλος Ἁρμοδίου καλούμενον. οὗ ἡ ἀρχή, φίλταθ' Ἁρμόδιε οὔ τί που τέθνηκας. ᾖδον
δὲ αὐτὸ, εἰς Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα. ὡς καθῃρηκότας τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ ἕτερα μέλη τὸ μὲν
Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ, Λάμπωνος. Ἁρμόζειμαι διαστοπία. ἢ ἁρμόζειμαι διαστόζειν. Ἁρμόζεται, συζεύγνυται
συνάπτεται. Ἁρμοζόντως, ἀσφαλῶς. ὅθεν καὶ τὸ ἀραρὸς, παγίως δὲ δείκνυται. Ἁρμόζουσα, συμφωνοῦσα. συνεχο-
μένη ἢ κοσμοῦσα. Ἁρμοῖ, ἐπίρρημα δηλοῦν τὸ νεωστί. διφορεῖται μὲν κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡ δὲ πλείων χρῆσις δασύ-
νει αὐτό, συνακούσιον ὂν κατὰ τὸν τεχνικόν. ἁρμὸς γάρ φησιν, ἁρμοῦ. ἁρμῷ. ἡ συστολῇ, ἁρμοῖ. κατὰ τὸ ὀξὺ ὀξεῖ, καὶ οἴ-
κοι, ἔνδοι. σημαίνει δὲ, τὸ νεωστί, ταχέως. ἀπὸ τοῦ ἅρμα ἁρμοῖ. καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ. ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς
θρηνῶν πόνους. καὶ ἁρμοῖ, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως. ἡσυχῇ. ἐξαίφνης. προσφάτως. Ἁρμονία, ἐμμέλεια. συμφωνία. ἡ ἁρμονία, ἡ
θήκη. ὡς ἐν τῷ συνάγειν τὰ μέρη ἁρμόττουσα. καὶ ποιοῦσα εἰς ἓν συνιέναι ἤγουν συμβαίνειν. ὅθεν καὶ συνημοσύνη λέγε-
ται ἡ αὐτή, ἀπὸ τοῦ συνίημι. ὡς ἀπὸ τοῦ συμβαίνειν σύμβασις, καὶ συμβίβασις. φησὶ γοῦν Ἀχιλλεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ,
μή μοι συνημοσύνας ἀγόρευε. δηλαδὴ ὡς ἑαυτὸν ἁρμονίαν τινὰ ἢ συνημοσίαν ὁδηγοῦ, συνθήκας ἀλλαχοῦ, συνθεσίας φησί.
ἡ ἁρμονίαν λέγομεν τὴν τῶν χρημάτων σύνθεσιν. καὶ Ἁρμονία, νύμφη. ναΐς. ἧς καὶ Ἄρεος, Ἀμαζόνας εἶναί φησι Φερεκύ-
δης. ᾧ ἕπεται Ἀπολλώνιος. Ἁρμονίαι, πλείονες. δώριος. λύδιος. φρύγιος. ἁρμονία λυρικὴ ἥρμοσται τῷ Πινδάρῳ, ἡ λύ-
ρα. Ἁρμονιάων, ἁρμονιῶν. Ἁρμονίης, συζεύξεως. Ἁρμός, παρὰ τὸ ἄρω ὁ μέλλων, ἀρῶ. ὁ παρακείμενος ἦρκα. ὁ
παθητικὸς, ἦρμαι. ἁρμός. τῆς δασείας προελθούσης. ὡς εἴρω, ἑρμός. ἁρμὸς δὲ ἡ ἁρμογὴ καὶ συνάφεια. ἡ ἁρμὸς, εἰ-
ρήνη. συνθήκη. φιλία. Ἁρμοσταί, οἱ ἀπὸ βασιλέως στελλόμενοι εἰς ἔθνη. ἢ ἁρμοσταί, οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπη-
κόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι. ὡς Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν φησί, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ
Κτησιφῶντος. Ἁρμόσυνα, ἀρχή τις ἐν Λακεδαίμονι, ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν γυναικῶν. Ἁρμόττω, ἡ ἁρμόζω. λέγεται
ἁρμόζω, ἀντὶ τοῦ ἁρμόδιός εἰμι. ἁρμόττω δὲ ξύλον ξύλῳ, ἀντὶ τοῦ εἰς ἁρμονίαν συνάγω. Ἁρμύματα, ἀρτύματα.
Ἄρμυλα, ὑποδήματα. Κύπριοι. Ἁρμῶ, σημαίνει τὸ ἀρτίως. Ἁρμώατος, σπασμός. Κύπριοι. Ἄρμωλα. ἀρτύματα.
Ἀρκάδες. ἡ ἁρμώμαλα. Ἁρμῶν, ἁρμονιῶν. Ἀρναῖος παρ' Ὁμήρῳ, ἢ ὁ εὐκταῖος μητρί, τῇ καὶ θεμένῃ αὐτῷ τοὔνομα.
ὡς ἀπὸ τοῦ ἀρά ἡ εὐχή πλεονασμῷ τοῦ ν. πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθετικοῦ ἀραίου. ἢ βοσκηματώδης, καὶ προβατώδης.
καθὸ τὸ εὐηθές. ἢ παρὰ τὸ ἄρνυσθαι, ἡ ἀντιλαμβάνειν, ἡ ἐνδεῶς ζῆν. Ἀρνακίς λέγεται, τὸ τοῦ ἀρνὸς κώδιον καὶ
τὸ μετὰ τῶν ἐρίων δέρμα. Ἄρναι, τὸν ὅρκον Κλαζομένιοι ὅθεν καὶ τὸ ἔξαρνος. Ἄρνα προβάλλειν. νόμος ἦν Ἀθήνησι μὴ
πρότερον συμβάλλειν, πρὶν ἢ τὸν ἄρνα προσιέμενον τις, λάβῃ τῶν πολεμίων. Ἄρναπον, τὸν ἄρνα. Ἄρνας, πρόβατα.

Ἄρνε δύο φέρετον. ἕτερον μὲν λευκόν, ἑτέραν δὲ μέλαιναν, παρ' Ὁμήρῳ. εἰς θυσίαν Γῇ τε καὶ Ἡλίῳ, τῷ μὲν τὸν λευκόν. τῇ
δὲ τὴν μέλαιναν. οὐ μόνον κατὰ ὁμοιότητα τοῦ χρώματος, ἀλλὰ καὶ ἐνεργείας. ἄρρεν μὲν γὰρ θύεται Ἡλίῳ, ὡς οἷον ἀνδρί.
ἐνεργεῖ γὰρ οὗτος, ἤγουν ἐν τῇ γῇ, ὡς ἂν γυνή. καὶ θῆλυ δὲ τῇ γῇ, ὡς ἂν μητρὶ τῶν ἐξ αὐτῆς καὶ Ἡλίου. εἰ δὲ ἕτερον
λευκὸν ἑτέραν δὲ μέλαιναν. ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν ἑτέραν ἄλλως ἔθηκεν. Ἀρνεῖα, τὰ κρεωπώλια τῶν προβάτων. Ἀρνειὸς ὀξυ-
τόνως, τὸ ζῷον. ἄρνειος δὲ μὴν, προπερισπωμένως. Ἰστέον ὅτι, ἀρνειὸς θύεται Ποσειδῶνι, διὰ τὸ πρᾶον τῆς θαλάσσης,
ὅτι πορφύρει γαλήνιον. ταῦρος, διὰ τὸ τῆς κατὰ σφοδρότητα κινήσεως πληκτικόν. ἔτι δὲ, διὰ τὸ μυκητικόν, καὶ διὰ τὰς
ἐν τῷ ὕδατι καμπὰς δίκην κεράτων. κάπρος δὲ, διὰ τὸ τοῦ ὑγροῦ γόνιμον. συνουσιαστικὸν γὰρ ὁ ἀφρὸς ἔνι κάπρος. ὅθεν
καὶ καπρᾶν, τὸ οὕτως ὀργᾶσθαι καὶ καπρῶσα γυνή. Ἔτι σημείωσαι ὅτι ὥσπερ ὁ τράγος ὄνομα ἐστὶν ἄρρενος αἰγός,
οὕτω καὶ ὁ ἀρνειὸς, προβάτου τοῦ ἄρρενος. Ἴστρος ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι, λέγει ἄρνα. εἶτα ἀμνόν. εἶτα ἀρνειόν. εἶτα λει-
πογνώμονα. ἐλέγετο δὲ καὶ μοσχίας, ὁ τριετὴς κριός. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι, οὐ μόνον ἐπὶ προβάτου λειπογνώμων, ἀλλὰ κυ-
ρίως ἵππους ἔλεγον λειπογνώμονας, οἳ μηκέτι διὰ τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι. γνώμων γὰρ ὁ ὀδούς, ἀφ' οὗ ἡ ἡλι-
κία γνωρίζεται πώλου τινὶ, καὶ μόσχων ἐν οἷς ἄβολος, ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. καὶ ἀρνειὸς, οὐ τὸ ἀρνίον,
ἀλλ' ὁ τέλειος ἤδη κριός. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ τὸν Ὀδυσσέα σώσαντος. ἐκεῖνος γὰρ ἀρνειὸς, ὃν κριὸς πέπων ὑπὸ τοῦ Κύ-
κλωπος προσεφωνήθη. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρνός, ὁ ἀρνειός. ὁμοίως τῷ ἀδελφειός, καὶ ἀφνειός, ὀπερχνός. ἢ τοῖς ὁμοίοις.

Ἀρνεῖσθαι. ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας. παρὰ τὸ αἴρω. ἀρῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀρνῶ. Ἀρνεῖται, ἡ ὁ λέγων μὴ πεποιηκέ-
ναι τὸ δέ τι. ἀρνεῖται ἡ ὁ μὴ θέλων ποιῆσαι τὸ δέ τι. οἷον λισσόμενος δ' ἐποίησαι. ὁ δὲ ἀρνεῖτο στοχάζων. ἀντὶ τοῦ ἀπη-
γόρευεν. Ἄρνες, οἱ νεαροὶ τὰ ἀρνεῖα. οἱ προήκοντες. οἱ ἐν πλείστερα δηλονότι κατὰ χρόνον. ἡ ἄρνες, οὐ μόνον ῥῆνες λέγονται,
ἀλλὰ καὶ ἀρῆνες. ὅθεν οἱ ἄρνες ἐν συγκοπῇ. διὸ ἡ ἀρνειοβοσκὸς ὁ προβατοβοσκὸς κατὰ Παυσανίαν ἐκ μέρους δηλα-
δή. ἡ ἐρενοβοσκὸς ὁ αὐτός, φέρεται διὰ τοῦ ε. Ἀρνευτήρ, ὁ κυβιστὴρ εἴρηται μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, οἵ τινες εἰώθα-
σιν ἐπὶ κεφαλὴν ἅλλεσθαι ὥσπερ τὰ ἀέρα κηρύττοντες. Ἀρνευτῆρες δύται, οἱ δύοντες. Ἀρνεύτιον, ὄρκον βασιλέων.

θεόφραστος δέ φησιν, ὅτι τῶν ἀγρίων ἐστὶν, ἐλάτη πεύκη ἄρκευθος μελία· αἶγα καὶ ἀσφάρυκα· ἣν καλοῦσι φιλλόδρυν.
Ἄλλως. Ἀρκάθος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρὰν, ἤτοι τὴν βλάβην κεύθειν ἀράκαθος, καὶ ἄρκαθος· ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἀκάνθας κεκρυμμένας οὗ τινὸς μὲν, πάντα τὰ ἑρπετὰ ἀποστρέφονται. Ἀρκέσει παρόμεθα, ὁ ἀντὶ ἄρκιος φανήσεται βοηθήσει. Ἀρκέσιον, οὕτω καλούμενοι αἰτροὶ τῆς κρητικῆς ἴδης. παρὰ τὸ ἀρκέσαι τὶ βοηθῆσαι.
Ἄρκηλα, τὸ ὠοτοκοῦν τῆς τὴν ὕστριχα. Ἀρκὶς, ταχύ. Ἄρκιος, ἀνδραγαθοῦ θρασύς· ἀγαθὸς, πολεμικός. Ἄρκιον ἄρκετον, αἱρετώτερον ἱκανὸν, ἕτοιμον. Ἄρκον, χαλινὸν μακεδόνες. Ἄρκος, ἄρκεσμα· βοήθεια. ἢ τὸ παιόνιον, καὶ ῥίζιον· καὶ ἱέρεια τῆς ἀρτέμιδος. Ἀρκοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖ· καὶ ἐπαρκεῖ τίς τινὶ, βοηθεῖ. Ἀρκεῖ ἡμῖν ἀριστῶσι, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν ἀριστῶσαι. ἢ ἄρκος, παρὰ τὸ ἀρκῶ· ἄρκος ἡ ἐπαρκοῦσα ἑαυτῇ. φασὶ γὰρ αὐτὴν διαζῆν τὸν χειμῶνα, χωρὶς ἐπεισάκτου τροφῆς. ἄρκος δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἄρκτου ἐγένετο. ἀρκτοῦρος, καὶ ὁ ὑπὸ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν τῆς ἄρκτου. Ἀρκούντως ἔχειν, τὸ μετρίως ἔχειν λεγόμενον. καὶ ἀποχρώντως, ἱκανῶς, τὸ παρκοῦν· μεμετρημένως. τὸ δὲ ἀμέτρως· λέγειν, εἰ μὲν κατὰ τὸ πλέον, ἐκ μέτρου. καὶ ὑπὲρ μέτρον. καὶ περιττῶς· εἰ δὲ κατὰ τὸ ἔλαττον, ἐνδεῶς, ἐλλιπῶς. ἐλαττόνως. Ἀρκτεία, ἡ τῶν ἀρκτευομένων παρθένων τελετή. Ἀρκτέον, δεῖ ἄρχεσθαι. ἢ ἄξιον ἀρχὴν λαμβάνειν τὸ πρᾶγμα. ἔστι γὰρ ὄνομα ἐπίθετον, ἀλλ᾽ οὐκ ἐπίρρημα. τὰ γὰρ οὕτω προφερόμενα ἐπιρρήματα ἐνεργητικὴν ἔχει τὴν σημασίαν. τὰ δὲ ὀνόματα παθητικήν. Ἀρκτεῦσαι λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ φρυνίχου θυγατρὸς εἰ γνήσιος, τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμου τὰς παρθένους τῇ ἀρτέμιδι τῇ μουνυχίᾳ. ἢ τῇ βραυρωνίᾳ. τὰ δὲ συντείνοντα εἰς τὸ προκείμενον, εἴρηται παρά τε λυσίᾳ καὶ κρατέρῳ, ἐν τοῖς ψηφίσμασιν. ὅτι δὲ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, εὐριπίδης ὑψιπύλῃ. καὶ ἀριστοφάνης, λημνίαις, καὶ λυσιστράτῃ. Ἀρκτῷ, ἡ τῆς ἄρκτου δορά. Ἀρκτῷον ὄρος, κυρίως οὕτω λεγόμενον, ἐπειδή φασι τὰς τροφοὺς τοῦ διὸς ἐκεῖ διατριβούσας εἰς ἄρκτους μεταβληθῆναι. ἔστι ὅτι τὸ ὄρος ἐκεῖθεν καὶ ἀπὸ τοῦ θηρίου τῆς ἄρκτου ὠνομάσθη. ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὄρους, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ταῖς ἄρκτοις προσπελάζειν ταῖς ἀστρώαις. τοῦτο δὲ ἄγριοι τινὲς γηγενεῖς ᾤκουν. Ἄρκτος, ὅτι λόγος ἐστὶ, καλλιστὼ τὴν λυκάονος χόλῳ ἥρας διὰ τὸν διὸς ἔρωτα, μεταπεσεῖν εἰς ἄρκτον· καὶ τοξευθῆναι μὲν ὑπὸ ἀρτέμιδος, ἀναχθῆναι δὲ εἰς ἀστέρας ὑπὸ τοῦ διός. ἔχουσι δὲ καὶ περὶ αὐτῆς τὸ ἄρκτου, οἱ τοῦ ἀράτου ὑπομνηματισμοί. Ἱστέον δὲ ὅτι ἐπεὶ ἄρκτον ὁ μῦθος κατὰ ζωωνυμίαν τὸ τῆς καλλιστοῦς ὠνόμασεν ἀστροθέτημα. ὁ δὲ ὠρίων, κυνηγέτης ὑπόκειται, χαριέντως εἶπεν ὁ ποιητὴς τὸ, Ἥ τ᾽ αὐτοῦ στρέφεται, καί τ᾽ ὠρίωνα δοκεύει· ἀληθὲς μὲν, διότι τὴν αὐτὴν ἡ ἄρκτος τῷ ὠρίωνι ποιεῖται κίνησιν. ἀστείως δὲ, ὡς πρὸς τὸν μῦθον διότι δέδιεν ὡς ἄρκτος τὸν κυνηγέτην καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸ τοῦ ὠρίωνος ἀποβλέπει ἄστρον λέγει δὲ καὶ κυρίως μὲν αὐτῆς εἶναι τὸ ἄρκτος, διὰ τὴν τοῦ μύθου ἐξουσίαν. ἢ τις αὐτὴν ἐξ ἄρκτου κατηστέρισεν. ἐπίκλησιν δὲ τὸ ἅμαξα δι᾽ ὁμοιότητα τῆς τῶν ἁμαξοειδῶς αὐτὴν συμπληρούντων ἀστέρων θέσεως. ἡ δὲ ἄρκτος, ὅτι μετὰ τοῦ τ λέγεται, δηλοῖ γράψας οὕτως ἄρκτον οὐχὶ ἄρκον. τὸν μὲν ἀσήμον ἀπὸ τοῦ τ ἀπαρχίαν, διὰ τὸ ἄφωνον. καὶ τὴν ἐκεῖθεν προϊοῦσαν ἀρχὴν. ἐς ὃ ἐπιφέρει ἐκεῖνος χρῶσιν ταύτην. Καὶ μὴν πελάζει καὶ κατὰ ψύχει ποσὶν ἄρκιος, ὡς ναύτησιν ἀσκελέως μάλα. τὸ δὲ ἅμαξα, οἱ παλαιοὶ μὲν ψιλοῦσι, καὶ φέρονται καὶ συναλοιφαὶ τοῦτο δηλοῦσαι. οἷον, πλαστεῖν ἐφ᾽ ἅμαξαν καὶ αἱ δ᾽ ἐφ᾽ ἀμάξης τεῖν. καὶ κατημαξευόμενοι. οἱ μὲν τοι νεώτεροι ἀττικοὶ, ἐδάσυναν καὶ διὰ δασείας συνήλειψαν, καθαμαξευόμενα εἰπόντες. ὥς φασιν οἱ παλαιοί. καὶ ἄρκτος τὸ ζῶον, καὶ τὸ ἀεικίνητον ἀστροθέτημα. Ἀρκτοῦρος, ὁ ὑπὸ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς ἀστήρ. ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν ἄρκτου. καὶ εἶδος βοτάνης, καὶ ὅλος ὁ βοώτης. Ἀρκτῷος τόπος, ὑπὸ οἱ ἑπτὰ ἀστέρες. καὶ ἀρκτώων τόπων, τῶν βορείων. Ἄρκυα, δίκτυα· λίνα. Ἄρκυες, δίκτυα πρὸς θήραν θηρατικά. Ἄρκυμα, ἀκρὶς ὑπὸ ταραντίνων. Ἄρκυν, μεσάγκυλον, καὶ γυναικεῖον κεκρύφαλον. Ἄρκυς κυρίως, δίκτυον πρὸς ἄρκτου θήραν ἁρμόδιον. καὶ ἀρκυωρεῖσθαι, τὸ φυλάσσειν τὰς ἄρκυς. Ἀρκυωρὸς, ὁ τὰς ἄρκυς φυλάσσων. ἄρκυς δὲ, πάντα τὰ θηρατικὰ λίνα. ξενοφῶν κυνηγετικῷ. Ἀρκυστάτα, οἱ τόποι ἔνθα αἱ ἄρκυες ἵστανται. Ἀρκούντως, ἀρκετῶς ἱκανῶς. Ἀρκῶ, τὸ βοηθῶ. ἀρκέσω· ἤρκεσα. καὶ ἀρκῶ, καὶ ἐπαρκῶ τοῖς πένησι. καὶ ἀρκῶ, ἀντὶ τοῦ ἱκανός εἰμι. καὶ ἀρκοῦμαι τόδε τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ἱκανόν ἐστιν. ἐπαρκῶ δὲ τὸ βοηθῶ τοῖς χρείαν ἔχουσιν, ἀρκετὰ δίδωμι. καὶ ἀπαρκῶ, τὸ ἀποσοβῶ. Ἅρμα, κώμη τῆς πλησίον μυκαλησσοῦ. καὶ δῆμος ἔχων φρούριον ὀχυρὸν ὅμορον φασὶ τῇ ταναγρικῇ. οὗ ὁ πολίτης, ἁρματεύς. ἐκλήθη δέ φασιν οὕτως, ἢ διότι ἐκεῖ κατεάγη τὸ τοῦ ἀδράστου ἅρμα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἀμφιαράου καταφυγόντος ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐκδοθέντος τοῖς διώκουσιν ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ λουτρὰ ἀμφιαράου. ἔστι δέ φασι καὶ τῆς ἀττικῆς τόπος ἐν παρνήθῃ ἅρμα καλούμενος. κείμενος περὶ τὴν οὕτω καλουμένην φυλήν. τὸ δὲ παροιμιῶδες τὸ ὁπόταν ἀστράψῃ δι᾽ ἅρματος, ὅ γινόμενον ποτὲ καὶ διὰ χρόνου ἀδήλου. τοῦ ἀττικοῦ ἅρματος μέμνηται ἢ μᾶλλον τοῦ βοιωτικοῦ. φασὶ δὲ καὶ ὡς ἀστραπὴ ἐπισημαίνουσα κατά τινα χρησμὸν οἱ πυθαϊσταὶ, βλέποντες ἐπὶ τὸ τοιοῦτον ἅρμα. καὶ ὅτι ἤστραψεν ἔπεμπον θυσίαν εἰς δελφούς. ἐτήρουν δὲ ἐπὶ τρεῖς μῆνας. καὶ καθ᾽ ἕκαστον μῆνα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἀπὸ τῆς ἐσχάρας τοῦ ἀστραπαίου διός. ἅρμα ἑνικῶς, τίθεται πληθυντικῶς δὲ παρὰ λατίνοις, τὰ ὅπλα. καὶ ἅρμα. ὄχημα. κάρουχα. δίφρος καὶ πόλις βοιωτίας. Ἁρμαθὲμ, ὄνομα τόπου. Ἁρμακίας, στοάς. Ἁρμαλιὰ, ἡ τροφὴ, παρὰ τὸ τῇ ψυχῇ ἁρμόζειν. αἴρω γὰρ τὸ ἁρμόζω. ἢ παρὰ τὸ αἴρειν τὰ σώματα. γίνεται ἁρμός. καὶ ὡς καθαίρω καθαρμὸς, οὕτως αἴρω, ἁρμός. ἀφ᾽ οὗ καὶ παρωνύμως ἅρμα. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γίνεται ἁρμαλιά. ἢ διὰ τὸ δίκην ἅρματος φέρειν τὰ σώματα. Ἁρμαλίας ὄχος, ὁ τῇ τροφῇ τῇ στρατιᾷ ἐμπεριφερόμενος. ἢ τροφεύς τις, καὶ θρεπτικός. Ἁρμάμαξα, ἡ πρὸς ἀνδρῶν καθέδραν κατασκευασμένη ἅμαξα. οἷον, ἅρμα καὶ ἅμαξα. ἢ ἀνδράμαξά τις οὖσα, ἡ ἄγουσα τοὺς ἄνδρας. Ἁρμάριον, ὅτι τὰ λεγόμενα παρ᾽ ἡμῖν ἁρμάρια, ἑρμάρια ὀφείλουσι λέγεσθαι ὡς εὗρον ἐν τοῖς χολίοις τοῦ ἁγίου διονυσίου, ἐν ἀρχῇ τοῦ θείων κεφαλαίου περὶ θείων ὀνομάτων. οἱ γὰρ ἕλληνες ἀνά τινας ἀνδριάντας ἐποίουν μήτε χεῖρας μήτε πόδας ἔχοντας. τούτους δὲ ἑρμᾶς ἐκάλουν. οὗ ὑποκοριστικὸν ἑρμάριον. ἐποίουν δὲ αὐτοὺς διακένους θύρας ἔχοντας, καθάπερ τοιχοπυργίσκοι. καὶ ἐσωθεν αὐτοῦ

ἐτίθεσ

βούλευσε γὰρ κατάλυσιν τοῦ δήμου. ὡς τὸ μισεῖ ἀριστοκρατίαν. ὅτι καὶ ἀριστοκράτης κέκληται. τοῦτο ἀριστοκρατεῖσθαι, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι. ἀριστοκράτης δὲ σκελλίου υἱὸς, ἐπεβούλευσεν ἐς κατάλυσιν τοῦ δήμου. Ἀριστοκρατούμεθα, ὑπὸ ἀρίστων κρατούμεθα. ἢ δήμου ἢ ἑτέρου τινὸς καλλίστου. Ἀριστολοχία, βοτάνης. Ἀριστομάχειον, βοτάνη. Ἀριστοτέχνης, ὁ ἐν τῇ τέχνῃ χρήσιμος. Ἀριστοτόκεια, ἡ ἄριστα τεκοῦσα. Ἄριστος. μέγιστος. ἔξαρχος. ὑπερέχων πάντας. καὶ ἄριστος κατὰ σῶμα. καὶ βέλτιστος κατὰ ψυχήν. καὶ ἄριστος, ὁ ἐν πολέμοις ἀνδραγαθῶν. ἢ ὁ ὑπερτερῶν ἐν παντὶ πράγματι, καὶ τοὺς ἄλλους ὑπερβαλλόμενος. Ἄριστον, τὸ ἀκράτισμα. ἤγουν, τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα. ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς. φιλήμων, τροφὰς τέσσαρας χρῆσθαί φησι τοὺς παλαιούς. ἀκράτισμα τι. ἄριστον. ἑσπέρισμα τι. δεῖπνον. καὶ ὅτι τὸν μὲν ἀκρατισμὸν, διανεστισμὸν ἐκεῖνοι ἔλεγον. τὸ δὲ ἄριστον, δόρπιστον. τὸ δὲ δεῖπνον, ἐπιδορπίδα. ἔστι δὲ φησὶν ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων παρ᾽ αἰσχύλῳ. ἐν οἷς παράγει τὸν παλαμήδην λέγοντα οὕτως. σίτου δ᾽ εἰδέναι διώρισα. ἄριστα. δεῖπνα. δόρπα θ᾽ αἱρεῖσθαι, τρία. τῆς δὲ τετάρτης οὕτω μέμνηται ὅμηρος. ἔρχεο δειελιήσας, ὃ καλοῦσί τινες δειλινὸν βρῶμα, μεταξὺ ὂν τοῦ ὑφ᾽ ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου, καὶ δείπνου. ὅτι δὲ τοῦτο ἤγουν τὸ δειελιήσας αὐτίκα ἔστιν ὡς μὴ δηλοῦν τετάρτην τροφήν. ἐπεὶ μὴ δὲ ἄλλως ὅμηρος τροφὰς ἐφ᾽ ἑκάστην ἡμέραν τέσσαρας. ὁ δὲ ἀθήναιος, ὡς ἄριστον μὲν λέγει, τὸ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβανόμενον. δεῖπνον, τὸ μεσημβρινόν. ὃ ἡμεῖς ἄριστον φαμέν. δόρπον δὲ, τὸ ἑσπερινόν. καὶ δὲ τούτοις κατακρίνει συνωνυμεῖν τὸ ἄριστον, τῷ δείπνῳ ἐξ ὁμηρικῆς χρήσεως ὁρμώμενος. ἄριστον λέγομεν, καὶ ἀριστῆσαι ἠρίστησα. συνηρίστησα. ἀριστοποιούμενοι. καὶ τὸ μενάνδρου δρᾶμα συναριστῶσαι, ὃ παρὰ ξενοφῶντι συναρίστου. Ἀριστονομία, ἡ εὐνομία. ἡ τῶν ἀρίστων διανομή. Ἀριστόχειρ, ὁ ἱκανὸς περὶ τὰ ἀριστεῖα. καὶ ἀριστόχειρ αἰών. Ἀρίβαλλος, μεκίνουν τι βαλάντιον ἢ μαρσίππιον. παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. Ἀρίστυλλος, κύριον ὄνομα. αἰσχρὸς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. καὶ ἐν ἐκκλησιαζούσαις μέμνηται αὐτοῦ, ὡς αἰσχροποιοῦ. Ἀριστῶρες, ἀρίστου ὥρα. Ἀριφαλέα οὐδὸν λέγει ὅμηρος, τὴν τραχεῖαν καὶ πάνυ σφάλλουσαν ὡς κινδυνεύειν πίπτειν τὸν ὁδεύοντα. Ἀρίφρων, ὁ κακῶς φρονῶν. Ἀριφραδέα, δῆλα. εὔσημα. εὐεπίγνωστα. καὶ φανερά.

Ἀριφαλεῖς, οἱ χερσὰ ἀπολλύμενοι. Ἀρισφαλεῖς, ἰσχυρῶς σφαλεραί. Ἀριφραδὲς, λίαν φανερόν. Ἀρίχα, ἄρρεν πρόβατον. Ἀρίχεται, λίχεται ἐπιθυμεῖ. Ἀριχυτῶν, ἐκδύειν ζητῶν. Ἀριώθ, ἡ λέαινα ὑπὸ σύρων. Ἀρίων, ὁ ἵππος ποσειδῶνος υἱὸς, καὶ μιᾶς τῶν ἐριννύων. Ἄρκαλλα, λευκά. καὶ ἱμάτια ἐξ ὑάλλου περίχρυσα. οἱ δὲ, ξύλα ξηρά.

Ἀρκαλᾶν, περιχαλᾶν. μύζειν. Ἀρκάνη, τὸ ῥάμμα. ᾧ τὸν στήμονα ἐγκαταπλέκουσιν, οἱ διαζόμενοι. Ἀρκαλέον, ξηρόν. ξυστόν. Ἀρκασκίον, ἀρκαδικὸς πῖλος. σοφοκλῆς ἰνάχῳ. Ἀρκάς. ἰστέον ὅτι ἀρκὰς κυνῆ ἐλέγετό τις. ἤτοι ἀρκαδικὸν πῖλος. διὰ τὸ ἔχειν ὡς εἰκὸς τι διάφορον πρὸς τὰ ὁμοειδῆ. καὶ ὅτι φελλός τις ἐφέρετο ἀρκάς. καὶ ὅτι ἑρματοθένας παρὰ ἀρκάσι φησὶ φελλὸν, μέσον τι πρίνου καὶ δρυὸς. ὃ ἐνίοις θηλύπρινον καλεῖν. καὶ ὅτι παροιμία ἦν τὸ ἀρκάδας μιμούμενος, ἐπὶ τῶν ἄλλοις ταλαιπωρούντων. μάχιμοι τε γὰρ ὄντες, αὐτοὶ μὲν οὐδέποτε ἐνίκησαν. πολλοὺς δὲ ἄλλους αἴτιοι τοῦ νικᾶν ἦσαν. ὅθεν καὶ πλάτων ὁ κωμικὸς, διὰ τὸ τὰς κωμῳδίας φησὶν αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις ἐκδιδόναι διὰ πενίαν, ἀρκάδας μιμεῖσθαι. ἕτερος δὲ ἑρμίππου ἐπὶ δραμὸν τὰ πολλά φησιν, ἀρκάδας μιμούμενος. ἤγουν ἄλλοις ταλαιπορῶν. οἱ γὰρ ἀρκάδες, ὑπὲρ ἑτέρων ἀνδραγαθίζοντο φησίν. ὅ δὲ καὶ ἡρακλῆς ἔπασχεν. ἐξ οὗ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις μοχθούντων, τὸ ἐν τετράδι γεννηθῆναι. κατὰ τὸν ἡρακλέα δηλαδή. ὃς μηνὸς τετάρτῃ γεννηθεὶς, ἄλλοις ἤθλει. Ἀρκάδες, ἀπὸ ἀρκάδος υἱοῦ διός. καὶ ἡ χώρα αὐτῶν ἀρκαδία. κληθεῖσά ποτε καὶ πελασγία. καὶ παῤῥασία. καὶ λυκαονία. καὶ γιγαντὶς. καὶ ἀζανία. ὅτι δὲ ἀρκὰς τὸ, τι κύριον καὶ τὸ ἐθνικὸν συστέλλει τὸ ἄλφα καὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ δος κλίνεται κατὰ τὸ φυγὰς φυγάδος, καὶ τὰ ὅμοια, ἐκ τῶν ἡρωδιανοῦ δῆλον. ὃς παρατιθεὶς τὸ ἱμὰς καὶ ἀνδριὰς ἐκτεινόμενα ἐν τῇ λεγούσῃ. κατὰ τὰς μετοχὰς μιμήσασθαί φησιν αὐτὰ καὶ τὴν τῶν μετοχῶν κλίσιν, τοῦ ἱστὰς ἱστάντος. καὶ βιβὰς βιβάντος. Δοκεῖ δέ φασι παλαιότατα τὰ ἔθνη ἑλλήνων εἶναι τὰ ἀρκαδικά. διὸ καὶ προσέληνοι ἐλέγοντο οἱ ἀρκάδες. οὓς καί φασιν ἵππυς ὁ ῥηγῖνος πρῶτον αὐτοὺς ἐκάλεσεν. τοῦτο δὲ ὁ λυκόφρων παραφράζων, πρόσθε μήνης τοὺς ἀρκάδας, βαλανηφαγεῖν εἶπεν. Ἀρκεῖν, βοηθεῖν προσαρκεῖν. Ἄρκιος κεφαλὴ, ἡ τῆς ἄρκου καὶ ἄρκιον κρέας. δίφθογγον. ἄρκιον δὲ τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον ἰῶτα. Ἀρκεισιάδης, λαέρτης ὁ υἱὸς ἀρκεισίου. ὃς ἢ παρὰ τὸ ἀρκέω ἀρκέσιος ἐῤῥέθη, ὡς οἷα ἐπαρκεῖν αὐτάρκης δυνάμενος. ὅθεν καὶ ὁ ποδάρκης. ἢ διότι ἄρκος αὐτὸν ἤ τοι ἄρκτος θηλάσοι. καθὰ καὶ ἕτερόν τινα ἵππος. ἢ αἶξ καὶ ἄλλοις τισὶ λύκαινα. ἐν οἷς καὶ οἱ τῶν ῥωμαίων ἔξαρχοι κατὰ δίωνα. ῥῶμος δηλαδή, καὶ ῥώμυλος. οὓς ἐθήλασε λύκαινα. ἣ παρὰ τοῖς ἰταλιώταις λοῦπα καλεῖται. ὃ δὴ ὄνομα μετῆκται ἀστείως εἰς ἑταιρίδων προσηγορίας. τὸ γὰρ ζῶον ἁρπακτικὸν ἡ λοῦπα ἤγουν λύκαινα. καὶ αἱ ἑταιρίδες δὲ, ὁμοιότροποι. εἰ δὲ καὶ μῦθος τὰ τοιαῦτα, ὡς ἄρα τι καὶ αὐτὸν ἄρκτος, ἡ ἱστορία θεραπεύει τὸ τοιοῦτον βρέφος ἀνθρωπίνως μαθοῦσα. φασὶ γὰρ κέφαλον τὸν δηιονέως ἢ δηιόνος ἐξ ἄρκτου γυναικὸς τεκεῖν τὸν ἀρκείσιον. Ἀρκεσίλαος, ἀμυντικὸν ἤ τοι βοηθητικόν. δηλοῖ γὰρ τὸν ἐπαρκοῦντα λαοῖς. ὡς καὶ δὲ μετὰ μικρὸν, μενεσίλοχος. οὕτως ἀρκῶ ἀρκέσω, ἀρκεσίλαος. Διὸς καὶ εὐρυοδίας θεσσαλοὶ οὖσιν ἀρκεσίλαον. αὐτοῦ δὲ καὶ χαλκομεδούσης, λαέρτην. τοῦ δὲ καὶ ἀντικλείας ὀδυσσέα. οὗ καὶ πηνελόπης τηλέμαχον. αὐτοῦ δὲ καὶ πολυκάστης τῆς νέστορος, περσέπολιν ὥς ἡσίοδος. ἀριστοτέλης καὶ ἑλλάνικος, τηλέμαχόν φασι ναυσικάαν γῆμαι τὴν ἀλκινόου, καὶ γεννῆσαι τὸν περσέπολιν. τινὲς δὲ καὶ τοιούτους λόγους ἀναγράφουσιν ἐκ κίρκης υἱὰ καθ᾽ ἡσίοδον ὀδυσσεῖ, ἄγριον καὶ λατῖνον. ἐκ δὲ καλυψοῦς ναυσίθοον. ὁ δὲ τὴν τελεγόνειαν γράψας κυρηναῖος. ἐκ μὲν καλυψοῦς τηλέγονον. ἢ τὸν ὀδυσσεῖ ἀναγράφει. ἢ τηλέδαμον. ἐκ δὲ πηνελόπης, τηλέμαχον, καὶ ἀρκεσίλαον. κατὰ δὲ λυσίμαχον, καὶ αὐτῷ ἐξ αἴτης θεσπρωτίδος, λεοντόφρονα. ὃν ἄλλοι δόρυκλον φασί. σοφοκλῆς ἐκ τῆς ἠπείρου, εὐρύαλον ἱστορεῖ. ὃν ἀπέκτεινε τηλέμαχος. Ἀρκεῖσθαι παρεισίοις, ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦ. ἴδιον τῶν ἰώνων χρῆσθαι τοῖς ἀπαρεμφάτοις, ἀντὶ προστακτικῶν.

Ἀρκείσιος, ὁ πάππος ὀδυσσέως. Ἄρκευθος, φυτὸν ἢ δένδρον ἐστὶν ἀκανθῶδες, ἀπόλλωνος ἱερόν. ὡς ἱστορεῖ μουσαῖος.

ἢ περὶ δωρικῶς, ἀρι· καὶ τὸ δῆλος ὁ φανερός, ἀρίδηλος· ἐκ τοῦ δηλός. ὃ σημαίνει τὴν περίπυρα κατασκευασμένον σίδηρον· αὔξει δεῖ τοῦ τόνου καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, δῆλος. πλεονασμῷ γίνεται ἀρίσδηλος. καὶ ἐπειδὴ τὸ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ σύγκειται, τρέπει τὸ σ καὶ δ εἰς ζ, καὶ γίνεται ἀρίζηλος, ὁ ἄγαν ἔνδηλος. καὶ ἀρίζηλος, πολυτίμητος. καὶ ἀριζήλη ἡ διάδηλος καὶ φανερά. Ἄριζος, τάφος κύπριοι. Ἀρίη, ἀπειλή. Ἀριήκοοι, ὀξυήκοοι εὐπειθεῖς. Ἀριήκοος, λίαν ἐπήκοος. Ἀριὴλ, λέων. Ἀριπρέστερον, χαλεπώτερον. Ἀρήιάτων, τῶν πολέμων. Ἀριθμεῖν, ἀντὶ τοῦ ψήφου μετρεῖν, ἀντὶ μεδίμνου. σταθμεῖν, ἀντὶ ζυγοῦ. καὶ ἀριθμεῖται, ἐξετάζεται. Ἀριθμηθείμεθα, εἰς φιλίαν ἐλθεῖν. Ἀρίθμητα, τὰ ὀλίγα. Ἄρθμια, φίλια. ※ Ἀριθμός. παρατηρητέον ὅτι, ὅτε τὰ φωνήεντα, ὅτε τὰ σύμφωνα συμπλοῦσιν εἰς τὸν ψηφισμὸν καὶ ἀριθμόν, ὡς παρὰ τοῖς ἀστρονόμοις λαμπάδας ὁ λογαριασμός· συμπλοῦσι καὶ εἰς τοῦτο τρία σχήματα, ἃ περ κυρίως οὐκ εἰσὶ γράμματα· τὸ ἐπίσημον δηλονότι, ϛ. σκόπει τα καὶ ἡ χαρακτῆρα. πάντα γὰρ τὰ γράμματα ἀριθμὸν διασημαίνουσι. τὸ γὰρ α, σημαίνει ἕν. τὸ β, δύο. τὸ γ, τρία. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ τὸ ἐπίσημον τὸ οὕτω γραφόμενον ϛ. ὅπερ ἔκτον ἐν τοῖς γράμμασι τίθεται, ἓξ ποιεῖ. καὶ οὕτως ἀκολούθως ἕως τοῦ ι. ὅπερ ποιεῖ δέκα. καὶ ἕκαστον ἀκολουθούμενον γράμμα, δέκα προστίθησιν ἀντὶ τοῦ προηγουμένου, ἕως τοῦ π. ὅπερ ποιεῖ ὀγδοήκοντα. ἔπειτα ἀκολουθεῖ ἡ σκόπει τα. ὅπερ ποιεῖ ἐνενήκοντα. καὶ μετὰ ταῦτα, ἀκολουθεῖ τὸ ρ, ὅπερ ποιεῖ ἑκατόν. εἶτα ἕως τοῦ ω. τὸ καθέκαστον γράμμα προστίθησιν ἑκατόν, ἀντὶ τοῦ προηγουμένου. τὸ δὲ ω, ὀκτακόσια ποιεῖ. καὶ ἀκολούθως ἐπάγεται χαρακτῆρα. ὅ τις ποιεῖ, ἐνακόσια. τὰ δὲ χίλια γίνεται διὰ τοῦ α μετὰ τοῦ σήματος. δισχίλια δὲ, οὕτω β. καὶ τὸ αὐτὸ διὰ τῶν ἑξῆς γραμμάτων ὀφείλει γίνεσθαι. Ἀριθμός, σημεῖον γνωριστικὸν τοῦ ποσοῦ τῶν ὑποκειμένων. ὁ ἀριθμὸς ὁρίζεται, συρεία μονάδων, ἢ μονάδος σύνθεσις. ἡ χύμα μονάδων. οὐχὶ διαίρεσις μονάδων. Ἀριθμῶ, καὶ ἀπαριθμῶ, καὶ ἐξαριθμοῦμαι, καὶ ἀπαριθμῶ. καὶ ἀπαριθμοῦμαι. ὡς ξενοφῶν. Καὶ ἀπαριθμησάμενος ἅπαν τὸ στράτευμα παρεσκεύασε, εὐθὺς τῶν ἐναντίων ἐλαύνειν. Ἀρίθυσαι, ὑπόχυ. Ἀρίκεσι, χαλεπαῖς. Ἀρικύμων, εὐσύλληπτος. Ἄριμα, ὄνομα ὄρους. Ἀριμάζει, ἁρμόζει. Ἀριμαθαῖος, ἑρμηνεύεται αἴρων. Ἀριμάτους, γαστὴρ ἐν κύπρῳ. Ἀρί, μεγάλως. ὅθεν καὶ ἀρίζηλος, ὁ μεγάλως ζηλωτός. καὶ συνδεσμὸς ἰσοδύναμος, τὸ ἀρίδηλος. Ἄριμος, πίθηκος. ἢ ἄριμα αἱ δὲ, ὄρος παλλικίας. Ἄρινον, τὸ νᾶπυ. τοῦ ψελλοῦ ἡ μίνθα. τὸ ἡδύοσμον. ἄρινον δὲ, τὸ νᾶπυ. Ἀρίξαι, ὑποστηρίξαι. Ἀριοβαρζάνης. σατράπης φρυγίας ἀποδειχθεὶς οὗτος παρὰ ξέρξου, ἄπιστος. ὃς καὶ ἀποστείλας λαὸν τοῖς πολεμίοις αὐτοῦ, καὶ χειρωσάμενος ἐσταύρωσεν. Ἀρίπικρον, μεγάλως πικρόν. Ἀριπρεπέα ἄστρα, τὰ λίαν ἐκπρεπῆ τῇ λαμπρότητι. καὶ ἔστι ταυτὸν τῷ ἐκπρεπέα βασιλεῦ. εἰπεῖν ὁμηρικῶς. καὶ ἀριπρεπὲς ἄστρον, διὰ τὸ ἐναμφανῶς εἰπεῖν περιφανές. ὡς γὰρ ἀντιτείνει τὸ ἀρί ἀντὶ τοῦ πικρὸν μόριον. οὕτω πολλαχοῦ ἡ ἐξ πρόθεσις καὶ ἡ περί. ἐναντίον δὲ τῷ ἐκπρεπεῖ, καὶ ἀριπρεπεῖ, τὸ ἀπρεπές, ὡς ὑπ' οὐδενὸς προσεχόμενον. τὸ δὲ μεγαλοπρεπές, ἀρετὴν δηλοῖ λαμπράν. Ἀριπρεπέα, ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἐκπρεπέα ἐν πολλοῖς. ἴσον πᾶσιν γὰρ σημαίνει καὶ ἡ ἐκ πρόθεσις, καὶ τὸ ἀρί ἐπίρρημα. Ἀρίσβη πόλις. ἀπὸ ἀρίσβης θυγατρὸς μέλανος μάκαρος. ἣν πρώτην ὁ πάρις ἔσχε γυναῖκα. Ἀριπρεπής, μεγαλοπρεπής. Ἀριπρεπής, ἐπίσημος. ἔνδοξος καὶ διάδηλος.

Ἀρὶς, οὐ μόνον τὸ ὄργανον, ἀλλὰ καὶ βοτάνη τις οὕτω καλουμένη, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀρίσημος, φανερὸς ἐν πολλοῖς. Ἀρισκυδής, ἡ ἄγαν ὀργιζομένη. σκύζω γὰρ τὸ ὀργίζομαι. Ἀρίσκος, κόφινος. Ἀρίσβη, πόλις τρωάδος. μιτυληναίων ἀποικίαν ἔχουσα. Ἀρίσπης, εὔλαλος. ἄρτιος τοῖς ἔπεσιν. Ἀρισπύλοις, ἀρίσταις. Ἄριστα. τρεῖς ἦσαν τροφαί. ἄριστα. δεῖπνα. δόρπα τε, κατ' αἰσχύλον. Ἄριστα, κάλλιστα. Ἀρισταῖος, ὁ ἀπόλλωνος καὶ κυρήνης, πρῶτος τὴν ἐργασίαν τοῦ σιλφίου ἐξεῦρεν, ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος. Ἀριστᾶν, εὐωχεῖσθαι, τρυφᾶν. ἀριστοφάνης. ἀριστᾶν ἀντὶ μεῖς. Ἀρίσταρχος, μηδέν τι τῶν ὁμήρου ἀλληγορεῖν ἀξιῶν, οὐ μόνον ὑπερβολικόν τι λέγει, ἀλλὰ καὶ σοφίας μεγάλης ἀφαιρεῖται τὸν ποιητήν. Ἀριστάω ἀριστῶ, τὸ γεῦμα τέξω. ἐξ οὗ ἄριστον τὸ γεῦμα. ἀριστάω δὲ τὸ ἀνδραγαθῶ. Ἀριστεῖα, ἀνδραγαθία. Ἀριστείδης ὁ ἐπικαλούμενος δίκαιος, καὶ ἀριστείδης ἀδριανεὺς, σοφιστής. Ἀριστεῖον, τὸ τοῖς ἀριστεύουσι διδόμενον ἔπαθλον. ἢ τὸ δῶρον τὸ ἀντὶ τῆς νίκης. Ἀριστερά, τὰ μωρά. δεξιὰ δὲ τὰ συνετά. ἀπὸ τοῦ ἄριστος, ἀριστερός, ἀριστερά. ὡς φόβος, φοβερός, φοβερά. ἔστι δὲ κατ' εὐφημισμόν, ὥσπερ καὶ εὐώνυμος λέγεται ἡ αὐτή. καὶ ἀριστεραὶ χεῖρες παρὰ τῷ εὐαγγελίῳ, οἱ σαρκικοὶ λογισμοί. δεξιὰ δὲ χεὶρ, τὸ ἅγιον πνεῦμα. ὡς τὸ μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά, τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου. τὰ γὰρ δεξιὰ μέρη τοῦ ἀριστεροῦ πνεύματος οὐ φροντίζουσι, πιστεύοντα τῇ δεσποτικῇ φωνῇ. Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Ἀριστεροστάτης, ὁ πρωτοστάτης τοῦ χοροῦ. Ἀριστεύς, πρόμαχος κάλλιστος, καὶ ὁ πολέμω νικῶν. Ἀριστεῦσιν. ἱππεῦσιν, ἀντὶ δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν. Μόνα γὰρ τὰ διὰ τῆς ευ διφθόγγου ἐκφερόμενα ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς, τηρεῖ τὴν ευ δίφθογγον καὶ ἀντὶ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν. οἷον, ἀριστεύς, ἀριστεῦσιν. ἱππεύς, ἱππεῦσιν. ὁμοίως καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι ῥημάτων γινόμεναι μετοχαί. οἷον, τίθημι. ἐτέθην. ὁ τεθείς. τοῖς τεθεῖσι. συνίημι. ὁ συνείς. τοῖς συνεῖσιν. ὅσα δέ εἰσι τῶν ὀνομάτων σύνθετα παρὰ οὐδέτερον, τὴν αὐτὴν φυλάττουσι τοῖς οὐδετέρας κλίσιν. οἷον, ὁ εὐήθης. τοῦ εὐήθεος, εὐήθους, τοῖς εὐήθεσι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἦθος συγκείμενον. καὶ δημοσθένης δημοσθένεος. δημοσθένεσι. δημοσθένεσιν ὁμοίως, ὡς ἀπὸ τοῦ σθένος. Ἀριστεύω, μετὰ προθέσεως συντάσσεται. οἷον, ἀρίστευσα ἐν τῇ μάχῃ. ὅθεν ἀριστεὺς καὶ ἀριστεία. Ἀριστήσασθε. γεύσασθε. Ἀριστίνδην, ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκλογήν, ὡς πλουτίνδην, ἀντὶ τοῦ πλουσίως. Ἀριστίνδης, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος. Ἀριστῆρες δοῦλοι. Ἀρίστιον, ὑπὲρ φίλου. παῖδες δημοσθένους. οὗτος σάμιος μὲν ἐστὶν, ἢ πλαταιεύς. ὡς δ' ἄλλος φησίν, ἐκ μειρακυλλίου, ἑταῖρος δημοσθένους ἐπεμφθεὶς δ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἡφαιστίωνα, ἕνεκα διαλλαγῶν, ὥς φησι μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ ἀλεξάνδρου. Ἀριστώδης, ἡ ὀργίλη παρὰ τὸ ἀρί καὶ τὸ σκύζεσθαι ἡ ἄγαν σκυζομένη. οὕτως ἀρτεμίδωρος. Ἀριστόδημος, ἀριστοδήμου τὰ κωμικοῖ, τὸν πρυκτὸν καὶ θεόδωρον καὶ τιμιστασίακτα ἔλεγον. ἀπὸ τῶν ἑταιρηκότων. φορμισίους δὲ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα. καὶ βασιλίδας, καὶ λαχάρας. Ἀριστοκρατεῖσθαι, τὸ ὀλιγοκρατεῖσθαι. ὅθεν ἴσως, ἀριστοκράτης ἔσχε τὸ ὄνομα. ἐπὶ

λαμβάνονται καὶ εἰς μοναδικὴν κτῆσιν· οἷον, ἐὰν εἴπω χωρὶς ἄρθρου ὅτι συγγενής σου ἦλθε, δηλῶ ὅτι ἐστί σοι πλῆθος συγγενῶν· εἰ δὲ προσθεὶς ἄρθρον εἴπω ὁ συγγενής σου ἦλθεν, ἐμφαίνω διὰ τοῦ λόγου, ἕνα σοι εἶναι συγγενῆ. καὶ εἰς δευτέραν γνῶσιν· οἷον, ναῦς ἦλθεν· ἐὰν εἴπω, οὐκ οἶδα ποία ναῦς αὕτη ἐστί· μετὰ δὲ τοῦ ἄρθρου, εἰς γνῶσιν ἔρχεταί σοι ποία ἐστί. λέγεται δὲ καὶ εἰς ἀοριστίαν· οἷον, ὁ παίσας μαθητής, ἵνα εἴπω· οὐ λέγω τὸν προπεπαικότα, ἀλλ' ὅστις μέλλει παῖσαι. Ἄλλως. Ἄρθρα, μέλη, ἄκρα. τίθεται δὲ τὰ ἄρθρα μετὰ τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ τῶν συναπτικῶν, καὶ γερουνδίων λατινικῶν, οἷον δή ποτε ἀπλώστερος ὡς ὅτι πλείω, ἔρχομαι ἕνεκεν τοῦ ἀναγινώσκειν· ἀντὶ τοῦ διότι εἰμί, τῷ ἀναγινώσκειν τρέχω εἰς τὸ ἀναγινώσκειν· χαίρομαι ἐν τῷ ἀναγινώσκειν· οὐ γὰρ ἔχει ἡ ἑλληνικὴ γραμματικὴ γερούνδια, ἢ σουπίνα· καίτοι ἔχουσα τινὰ ἐπιρρήματα θετικά, ἀντὶ τῶν γερουνδίων, καὶ σουπίνων· παρασχηματιζόμενα, ἀπὸ τῶν τρίτων προσώπων τῶν ἑνικῶν τῶν παθητικῶν παρακειμένων· οἷον, ἀπὸ τοῦ γέγραπται, γραπτέον· ἀντὶ τοῦ, σκριμπέντουμ· οὕτω καὶ περὶ τῶν λοιπῶν· ἀφ' ὧν ἐπιρρήματα, καὶ ὀνόματα παρασχηματίζονται, τούτοις τοῖς ἐπιρρήμασι παραπλήσια· οἷον, γραπτέος· γραπτέα· γραπτέον· ἀντὶ τοῦ σκριμπέντους, σκριμπέντα, σκριμπέντουμ· ἐφ' ὅσα ἐστὶν ὀνόματα· οὐκ ἐφ' ὅσα ἐστὶ παθητικὴ μετοχὴ μέλλοντος χρόνου· ἔχει γὰρ ἡ ἑλληνικὴ γραμματικὴ μετοχὰς παθητικάς, ἰδίας μέλλοντος χρόνου· ἰσοδυναμούσας ταῖς λατινικαῖς μετοχαῖς, ἐν δους, δα, δουμ, ληγούσαις. Τῶν παραγώγων αὐτονυμικῶν, τὰ ἄρθρα προτίθεται ὥσπερ καὶ τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων· οἷον, ὁ ἐμὸς οἶκος· ἡ ἐμὴ οἰκία, τὸ ἐμὸν οἴκημα· ὁ ἡμέτερος πατήρ, ἡ ἡμετέρα μήτηρ· τὸ ἡμέτερον τέκνον. Ἰστέον ὅτι, ὅταν δύο ὀνόματα ᾖ, τὸ ἓν καθολικώτερον τοῦ ἑτέρου· εἰ μὲν προτάσσεται τὸ καθολικώτερον, δυσὶν ἐκφέρονται· οἷον, ὁ ἰχθὺς ὁ κέφαλος· εἰ δὲ τὸ ἕτερον, καὶ δυσὶ καὶ ἑνί· οἷον κέφαλος ὁ ἰχθύς, καὶ ὁ κέφαλος ὁ ἰχθύς. εἰ δὲ ἐπίθετον καὶ προσηγορικόν ἐστιν, εἰ μὲν προτάττεται τὸ προσηγορικόν, μετὰ τοῦ ἄρθρου ἀμφότερα λέγονται· οἷον, οἱ ἵπποι οἱ μέλανες ἀγαθοί. εἰ δὲ τὸ ἐπίθετον, τὸ ἄρθρον ἔχει ἀεί, τοῦ ἑτέρου χωρὶς ἄρθρου λεγομένου· οἷον, οἱ μέλανες ἵπποι. ἐπὶ δὲ τῶν κτητικῶν καὶ κτημάτων, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ κτητικὸν ἄρθρον ἔχειν, ἀλλ' οὐδὲ προέχει· σημαίνει γὰρ μὲν τοῦ κτητικοῦ προταττομένου ἓν ἄρθρον εἶναι χωρὶς μετὰ τοῦ κτητικοῦ λεγόμενον, καὶ διαφορὰν πρὸς τὸ κτῆμα· οἷον ὁ ἐμὸς οἶκος· ἂν δὲ τὸ κτῆμα προτάττηται, καὶ τὸ κτῆμα ἄρθρον ἔχει καὶ τὸ κτητικόν· ὅμως καὶ τὸ τοῦ κτητικοῦ πρὸς τὸ κτῆμα ἀφορᾷ· δύο δὲ ἄρθρα καθ' ἑνὸς ὀνόματος λέγονται· οἷον ὁ οἶκος ὁ ἐμός· ὥσπερ ἂν εἰ ὁ οἶκος ὁ τοῦ Γεωργίου· τὸ γὰρ ἓν ἔχει ἀναπόλησιν τοῦ κτήματος· τὸ δὲ ἕτερον τοῦ κεκτημένου· ἐπιθέτου δὲ ὄντος καὶ κυρίου, τὸ ἐπίθετον ἔχει τὸ ἄρθρον ἀεί, ὁπότερον ἂν προτάττηται· τὸ δὲ κύριον οὐδαμῶς· οἷον πλάτων ὁ σοφὸς εἴρηκε τόδε· καὶ ἀνάπαλιν ὁ σοφὸς πλάτων εἴρηκεν. εἰ μὴ ποιητὴς παραχρήσαιτο· ὡς ὅμηρος τὸν χρύσην ἀρητῆρα λέγει, ὀφείλων εἰπεῖν τὸν ἀρητῆρα χρύσην. εἰ δὲ πρὸς ἀγνοοῦντα λέγω ὅτι ὁ κέφαλος ἰχθύς· καὶ ὁ οἶκος ἐμός, καὶ ὁ πλάτων σοφός· καὶ θέλων διδάσκειν ταῦτα αὐτὸν μετὰ τοῦ μερικωτέρου καὶ τοῦ κτήματος καὶ τοῦ κυρίου, ὀφείλω λέγειν ἀεὶ τὸ ἄρθρον. ὁπότερον ἂν προτάττηται, καὶ ἐπιφέρειν ἐκεῖνα μετὰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος· οἷον, ὁ κέφαλος, ἰχθύς ἐστι· καὶ ὁ οἶκος ἐμός· καὶ ὁ πλάτων σοφός. Ἄρθρον, τὴν δευτέραν γνῶσιν τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων σημαίνει· ἂν μὲν γὰρ εἴπω ὅτι ἄνθρωπος ἦλθε, πρώτην γνῶσιν σημαίνω· ἂν δὲ ὁ ἄνθρωπος ἦλθε, δευτέραν. τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ τῶν ἄρθρων, πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται· τὰ δὲ ὑποτακτικά, ἑνὸς μὲν ὀνόματος ἀορίστου τοῦ συγκλινομένου· οἷον, ὅστις καὶ ὅ,τι· καὶ ἔτι συνδέσμου τοῦ παραπληρωματικοῦ· οἷον, ὅσπερ· ἐνίοτε δέ, καὶ τοῦ γε· καὶ τοῦ που· οἷον ὅς γε· ὅς που. ἀλλ' ὅταν μὲν ἀναφορικῶς λαμβάνεται, ἁπλῶς τὸ ὅστις μόνον συντάττεται ἢ τοῖς ἄλλοις τοῖς ῥηθεῖσιν· οἷον, ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐμοὶ φίλος· ὅταν δὲ βούλωμαι δηλῶσαι τὸ ὑποκείμενον ἀγνοοῦντα ἐμαυτόν, τό τις ὁμοῦ καὶ τὸ ποτὲ ἐγκλινόμενον καὶ αὐτό· οἷον εἶδόν τινα βαδίζοντα, ὅστις ποτ' ἦν ἐκεῖνος. Ἐν τοῖς μερισμοῖς, ἢ τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις, χρώμεθα σὺν τῷ μέν, καὶ δὲ συνδέσμῳ· οἷον τῶν ἀνθρώπων, οἱ μέν εἰσιν ἀγαθοί, οἱ δὲ πονηροί· καὶ τῶν αἰάντων, ἕτερος μὲν σαλαμίνιος, ἕτερος δέ, λοκρός. Ἰστέον οὖν, ὡς ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσι τῶν μερισμῶν, εἰ μὲν προτίθεται ῥῆμα πληθυντικὸν τὸ ἑπόμενον πρὸς ἑκάτερα κατὰ πρόσληψιν δεῖ εὐθείας προσγίνεσθαι· οἷον ἀετοὶ δύο ἔπτησαν· ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν· εἰ δὲ ἕπεται ἑνικῶς πρὸς τὰ μεριζόμενα ῥήματα, δεήσει προσγίνεσθαι γενικὴν πληθυντικήν· οἷον δυοῖν ἀετῶν, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν ἔπτη. δύναται μέντοι καὶ τὸ ἑνικὸν διαιρεῖσθαι, ὅ τι, μὲν εἰς ἑνικά, ὅ τι δὲ εἰς πληθυντικά· ἑνικὰ μέν, οἷον τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐστὶν ἐν μέρει μὲν ἀγαθόν· ἐν μέρει δὲ πονηρόν· πληθυντικὰ δέ, οἷον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, οἱ μέν εἰσιν ἀγαθοί, οἱ δὲ πονηροί· καὶ τὸ πληθυντικὸν αὖθις, ὅ τι, μὲν εἰς πληθυντικά· οἷον τῶν ἀνθρώπων οἱ μέν εἰσι πονηροί, οἱ δὲ ἀγαθοί· ὅ τι δὲ εἰς ἑνικά, οἷον, ἀετῶν δυοῖν, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν· ἡ μὲν εὐθεῖα προσγίνεται ἐν τῇ ἀθροίσει, καὶ τὸ ῥῆμα σὺν ἀθροίσει ἔξεστι κεῖσθαι· εἰ δὲ γενικὴ ἐν τοῖς μεριζομένοις, μόνοις ἔξεστι κεῖσθαι τὸ ῥῆμα· ὡς δέδεικται καὶ εἰκότως· τὸ γὰρ ῥῆμα εἴτε προηγούμενον εἴη, εἴτε ἑπόμενον, εὐθείας ἀπαιτεῖ. Ἀρθρύσματα, ἀποχύματα, καὶ ἀποβλαστήματα. Ἀρθέμεν, ὑφαθέμεν· ἀπὸ τοῦ ἄρω, ἀρῶ· ἦρκα, ἦρμαι, ἤρθην· τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἀρθῶ· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀρθῶμεν. Ἄρια, φυτὸν ἢ ἄρια. Ἀρίβασκαλος, περικρίνεται ὡς ἀριπρεπής. Ἀριβαλίδα, λήκυθος· δῶρον.

Ἀριγκύμων, ἡ ταχέως ἐγκύμων γινομένη· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀρίγνωτος, διάδηλος· φανερός· ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ γνωτός, ὃ δηλοῖ τὸ γνώριμον. Ἀρίδακρυς, ταχέως. Ἀριδάκρυσι, πολυδακρύτοις. Ἀριδείκετος, ἄγαν ἔνδοξος· παρὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω· ἐξ οὗ παράγωγον δεικνύω· καὶ δείκηλον, τὸ δεικνύον τὴν ὁμοιότητα· ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔχετος, ἐμῶ ἔμετος, οὕτως ἀπὸ τοῦ δείκω δείκετος, καὶ ἀριδείκετος. Ἄριδες, τὰ τεκτονικὰ ἐργαλεῖα· καὶ ἀρίδες, αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί. Ἀριδήλαν, τὴν ἀριάδνην κρῆτες. Ἀρίδηλον, ἔκδηλον· φανερόν. Ἀριδηλότατα, φανερώτατα. Ἀρίζηλα, θαυμαστά· ἄγαν ἔκδηλα· ἔστι τὸ μὲν θηλυκὸν ἐστὶ τοῦ ἀρίζηλος· οἷον ἀστὴρ ἀρίζηλος· καὶ ὅτι ἔτρεψε τὸ δ εἰς ζ, συνήθως, δῆλόν ἐστι· καὶ ὅτι ποιητικὴ λέξις ὡς ἐν ποιήσει τὸ ἀρίζηλα, μετὰ φωνῆς ὑπερφωνούσης τὰς λοιπάς· φασὶν οἱ παλαιοὶ καὶ ἀρίζηλον λίαν παρ' ὁμήρῳ, ἀρίδηλον δηλοῖ· τραπέντος τοῦ δ εἰς ζ· κατὰ συγγένειαν τοῦ δ καὶ ζ. Ἀρίζηλος,

μαι ἠρημένοι καὶ ἀρηρημένοι ὅμηρος, Ὕπνω καὶ καμάτω ἀρημένος, ἦσαν κεκαφηότες ἠδέ. Ἀρημένον δύη, ἤγουν βεβλαμμένον. παροξυτόνως, δίκην παρακειμένου. ὃ προπαροξυτόνως ἠρήμενον ὡς ἀκαχήμενον. Ἀρημένοι, τὸ καταπολεμηθέντες, καὶ παρὰ τὸ πολισμένοι. Ἀρὴν καὶ ἀθηνᾶ, ὁ ποιητὴς λέγει τὸ μάχη ἐνδημεῖν ὧν ἄρης μὲν μάχης. ἀθηνᾶ δὲ, βουλῆς ἐπιστατεῖ. Ἀρὴν, ἔστιν ἀρὰ ἡ εὐχὴ ἐκ τούτου γίνεται ἀρὴν, τὸ ἐπιτήδειον εἰς εὐχὴν πρόβατον. καὶ κλίνεται ἀρὴν, ἀρῆνος. ἐξ οὗ τὸ ἀρνός. κατὰ συγκοπὴν ἢ ἀποβολῇ τοῦ α, ἀρνός. Ἀρήνη, τὴν πόλιν τὴν αὐτῆς ἀρηναίαν παρὰ τὸ ἐπιφέρεσθαι δὲ παρόμοιον λέγεται, διότι ῥεῖ δι᾽ αὐτὴν ποταμός. φησὶ γὰρ ὁ γεωγράφος, ὅτι ἀρήνη ὅπου ποταμὸς ἀνίγρος καλούμενος πρότερον μινυήιος, ὡς ὁ ποιητής. ἔστι δέ τις ποταμὸς μινυήιος εἰς ἅλα βάλλων, ἐγγύθεν ἀρήνης. ἀπὸ μινυῶν δέ φασιν ἐκλήθη ὁ ποταμὸς, ἐρχομένων ἐλθόντων ἐκεῖ. δύο δέ φασι πόλεις ἀρήνας. μεσσηνίας μία, καὶ τριφυλίας ἑτέρα. καὶ ἀρήνη, ὄνομα πηγῆς. καὶ ἀρήνη πόλις πελοποννήσου. νῦν δὲ ἱεραπόλις λέγεται, ὥς φησι ἀλέξανδρος. Ἀρηνοβοσκὸς, προβατοβοσκός. σοφοκλῆς. Τυροῖ. γράφεται δὲ, καὶ ἐρηνοβοσκός. Ἀρῆξαι, τὸ βοηθῆσαι κυρίως δὲ, τὸ πρὸς κακὸν θεραπεῦσαι. ἰάσασθαι δὲ, τὸ παντελῶς θεραπεῦσαι. Ἀρεξήνορα, τὴν τὴν ἀνδρείαν ἔχουσαν. Ἄρεος, θρασὺς ἀγαθὸς πολεμικός. Ἀρήρασθαι, δέξασθαι. Ἀρήρει, ἐνήρμοστο. ἄρω τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων ἀρῶ. ὁ παρακείμενος, ἦρκα. ὁ μέσος ἦρα. καὶ ἀττικῶς, ἄραρα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠραρειν, καὶ ἀρήρειν ποιητικῶς. τὸ τρίτον, ἀρήρει, ὁμοίως ἄραρεν, ἐκ τοῦ ἄραρα. καὶ ἀραρὼς καὶ ἀραρὸς, καὶ ἀραρυῖα τὸ θηλυκόν. Ἄραρεν, ἰσχυρῶς ἥρμοσται.

Ἀρήρει, διὰ τοῦ η ἔχει τὴν λήγουσαν, ὡς ὑποτακτικὸς μέσος παρακείμενος τοῦ ἄραρα. ὁ ποιῶν καὶ τὸ ὀλώλῃ, ἐκ τοῦ ὄλωλα. Ἀρηρομένην, ἠροτριασμένην. Ἀρηρότα, ἡρμοσμένα. Ἀρηρυσμένου, ἀπηντλημένου. Ἄρης κυρίως, ὁ σίδηρος. βαψαμένη κάλων ἐντὸς ἄρεα γόνυ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πόλεμον, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω ὁ μέλλων ἐρέσω. ἐρής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄρης. ἐν τῷ πολέμῳ γὰρ οὐ λόγων χρεία. καὶ ὅμηρος. Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου. ἐπέων δ᾽ ἐνὶ βουλῇ. τὸ α, καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ ὅμηρος. ἄρες ἄρες βροτολοιγέ. κλίνεται δὲ ἄρης ἄρου, καὶ ἄρης ἄρητος. καὶ ἄρης ἄρεως. ἄρης γὰρ δεῖ, καὶ παράσσει τὴν κλίσιν. Ἄρης ἄρου. καὶ ἄρης ἄρητος. καὶ ἄρης ἄρεος ἄρους, καὶ ἄρεως. ἄρεος, κοινῶς, καὶ ἄρηος ἰωνικῶς, καὶ ἄρεως ἀττικῶς. καὶ ἀρεῖος αἰολικῶς. ὁ ἄρης ὥς φησιν ἡρωδιανὸς, πλείοσι κλίσεσι κέχρηται. καὶ γὰρ ὡς ἰαμβικὸν μὴ ἔχον ἐπ᾽ εὐθείας τὸ τ, παρὰ ποσὶ συλλαβὴν ἔχει τὴν γενικήν. ἄρης ἄρητος. ὅθεν ἀρητιάδης παρὰ ἡσιόδῳ πατρωνυμικόν. καὶ ἀρητιὼν, ὑποκοριστικόν. κλίνεται ὡς συνάδεια κοινὸν ἄρης ἄρου. ὅθεν κατὰ ἰάδα διάλεκτον ἐπεκτείνας ἀρχίλοχος, ἔφη ἐν τοῖς τριμέτροις, παῖδα ἄρεω μιαιφόνου. ἔστι δέ φησι καὶ ἄλλη παράγωγος παρὰ ὁμήρῳ, ἄρεος ἀνδροφονοῖο καθ᾽ ὁμοιότητα τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβάς. ὡς οὖν σωκράτης σωκράτεος ἢ σωκράτους, οὕτως ἄρης ἄρεος, ἄρες. ἔστι δὲ καὶ ἄρεως γενικὴ ἣν χρὴ νοεῖσθαι, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄρης, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἄρευς εὐθείας. ἧς χρῆσις παρ᾽ ὁμήρῳ οὐκ ἔστι, παρὰ δὲ ἀλκαίῳ εὑρέθη, ἐκ ταύτης τῆς εὐθείας ἀρεύς. εὑρίσκομεν καὶ ἄρηος. καὶ ἄρηι καὶ ἄρηα. παρ᾽ ὁμήρῳ. ἄρευς βεβαρύνεται μόνον, ἐκ παντὸς τῶν εἰς ευς. ὡς αἰολικὸν. αἰολέων γὰρ ἴδιον, βαρυτονεῖν. κλίνεται καὶ ἄρεος ἄρεως ὡς μενέλεω κατὰ ἀρίσταρχον. καὶ σημαίνει ἐνίοτε μὲν τὸν πόλεμον. ἐνίοτε δὲ, τὸν ἐπιστάτην τοῦ πολέμου θεόν. ἔστι δ᾽ ὅτε τὸ ἔγχος ἢ τὸ ξίφος. οἷς χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις. ἐνίοτε δὲ τὴν πληγήν. καὶ ἄρης τύραννος, παροιμία. Ἀρέσασθαι, δέξασθαι. Ἀρέσαιο, δέξαι. Ἀρέσθαι, εὐχῇ. Ἀρέσθωσαν, ἐπιδῶσι. Ἄρηται, ἀπενέγκηται. Ἀρητὴρ, εὐχέτης. ἱερεύς. ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρὰν καὶ τὴν εὐχὴν τηρεῖν. ἔστι δὲ καὶ ἀρὰ ἡ κατάρα. ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ποιεῖσθαι ὃ δηλοῖ τὰς εὐχάς. ἢ παρὰ τὸ αἴρειν εἰς ὕψος τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκειν θεῷ. Ἀρητήσιον, πεδίον. ἢ ἀρητήσιον, τόπος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. ὅτι θησεὺς μετὰ τὸ ὑποστρέψαι ἐκ τοῦ ἅδου, ἐκ τούτου ἀθήνησιν, ἐκεῖσε τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀρὰς ἐποιήσατο. παρὰ τὰς ἀρὰς οὖν, ἀρητήσιον ὁ τόπος ἐκλήθη. οὕτω φιλόχορος, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἀτθίδων. Ἀρητῆρα, ἱερέα.

Ἀρήτη, παρὰ τὴν ἀρὰν ὃ δηλοῖ τὴν εὐχὴν, ἡ εὐκταία γεννηθεῖσα τοῖς τεκοῦσιν. οὕτως ἄρητος τὸ κύριον ἐξ οὗ καὶ ὁ παρ᾽ ἡροδότῳ δημάρητος, κατὰ δήμου ἀρὰν καὶ αὐτὸς γεννηθείς. ὁ μέντοι ἀρητὸς τὸ ἐπίθετον, ὃ δηλοῖ τὸν δυστυχῆ, καὶ ὡς εἰπεῖν ἐπάρατον. ὡς τὸ ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι πένθος, παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν βλάβην ὠνόμασται. ἀπὸ δὲ τοῦ ὁμηρικοῦ ἀρήτου, οἱ μεθ᾽ ὅμηρον ἄρατον ὁ καλὸς ποιητὴς, καὶ ὁ ὑμνούμενος στρατηγὸς, καὶ ἕτεροί τινές που ἕτεροι. Ἀρητιάδης, δηλοῖ ὡς εὕρηται καὶ ἄρητος. οὗ τὸ πατρωνυμικόν, ὁ ἀρητιάδης. Ἀρητιὰς, νῆσος ἐν ᾗ στυμφαλίδες ὄρνιθες ἦσαν, ἀπὸ στυμφάλου τῆς ἀρκαδίας πόλεως, ὑπὸ ἡρακλέους διωχθεῖσαι. ὅτι δὲ αὕτη ἡ νῆσος ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς, ἱστορεῖ καὶ εὐριπίδης ἐν φρίξῳ. Ἀρητὸν, βλαπτικόν. ἀπὸ τοῦ ἀρὰ, ἡ βλάβη. καὶ ἀρητὸν, τὸ πολυχρόνιον. Ἄρητος, ἡρακλῆς παρὰ μακεδόσιν. ἡ ἀρητὸς μὲν ἐπίθετον ὃν ὀξύνεται κατὰ ἀναλογίαν. κύριον δὲ τυγχάνον, προπαροξύνεται. ὡς δηλοῖ τὸ χρόμιος καὶ ἄρητος θεοειδής. ἐξ οὗ κατὰ παρωνυμίαν καὶ ἡ ἀρήτη γίνεται. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον ἄρατος καὶ τὸ σύνθετον ὁ δημάρατος. καὶ ὅσα κατ᾽ αὐτὸ πολλὰ δὲ ὄντων, ἀπὸ διαφόρως τονοῦται πρὸς διάφορον σημασίαν κατὰ τὸ ἀρητὸς καὶ ἄρητος. μιμησάμενος ἐν αὐτοῖς, καὶ τοῦ μαλακὸς ὀξυτόνου ἐπιθετικοῦ, καὶ τοῦ μάλακος προπαροξυτόνου κυρίου. ἱστορικὸς δὲ ἦν ἐκεῖνος, ὡς ἱστορεῖ ὁ δειπνοσοφιστής. ὅτι δὲ τὸ ἀρητὸν πένθος ἀῤῥητόν τινες γράφουσι, δῆλον. καὶ ὡς οὐκ ἀρέσκουσιν αἱ παλαιαὶ τῇ τοιαύτῃ γραφῇ. πάντως δὲ παῖς μὲν ἀρητὸς, ὁ εὐκταῖος. γόος δὲ ἀρητὸς, ὁ ἀπευκταῖος. καὶ ὡς εἰπεῖν ἐπάρατος. μέση δὲ λέξις ἡ ἀρὰ καὶ τὸ ἀρᾶσθαι ἀφ᾽ ὧν τὰ τοιαῦτα γίνονται. Ἄρθμιος, φίλος. Ἀρθεὶς, μετεωρισθείς. Ἄρθεν, συνηρμόσθησαν. Ἀρθῆναι, ἀπολέσαι ἢ ἀπολέσθαι. Ἀρθήσεται, ἐκ τοῦ ἄρω ἀρῶ ἦρκα ἦρμαι ἤρθην, ἀρθήσομαι ἀρθήσῃ ἀρθήσεται. Ἀρθμηθέντες, φιλιωθέντες. Ἀρθμήσαντι, ἤτοι φιλιωθέντες, καὶ διὰ τοῦ ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἢ ἀριθμόν. ἤγουν εἰς ἁρμονίαν φιλικὴν ἐλθόντες ἀλλήλοις. ὡς γὰρ δεῖ συμμάχους μάχιμος, οὕτω καὶ φιλικὴ διάπραξις. Ἄρθμια, τὰ κατὰ φιλίαν ἡρμοσμένα. ἀρθμὸς γὰρ ἡ φιλία. καὶ ἄρθμιος, κύριον ὄνομα. δοῦλος τινὸς βασιλέως. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἦρμαι. ἁρμὸς ὡς κείρω, κερμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἀρθμὸς ὡς πείρω, πορμὸς, καὶ πορθμός. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω. οἱ γὰρ ἐν φιλίᾳ ὄντες, διαλέγονται ἀλλήλοις. Ἀρθμὸν, πρόσμιξια. ἢ μεταφορικῶς ἢ αἰδοῖον ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Ἄρθρα λαμβάνεται κατ᾽ ἐξοχὴν, ὥσπερ ὁ ποιητής. καὶ νοεῖται ὁ ὅμηρος.

ται δὲ καὶ παθητικῶς ἀπαρέσασθαι καὶ ἀπαρεσάσθω· δηλοῦται δὲ καὶ διὰ τούτων τὸ εἰς φιλίαν συναρμοσθῆναι· οὕτω δὲ καὶ πειρήσω ἐνεργητικῶς καὶ πειρήσομαι παθητικῶς· ὅρα δὲ καὶ τὸ ἄνδρ' ἀπαρέσασθαι· αὐτὸ μὲν γὰρ ἐλλιπὲς ἔχειν δοκεῖ· τὸ δὲ ἀπαρέσασθαι δώροις ἐστὶ δοτικῇ, ἣ ποιοῦσα ποιεῖ ἐντελὲς εἶναι καὶ ἀνελλιπές. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ὁμηρικοῦ ἀρέσασθαι καὶ πέμματά τινα ἱερὰ λέγεσθαί φησιν Αἴλιος Διονύσιος ἀρεστῆρας, δι' ὧν δηλαδή ἐστι πρὸς τὸ θεῖον ἀρέσασθαι. Ἀρέσασθαι, τὸ φιλικῶς θεραπεῦσαι, ἤγουν φιλοφρονήσασθαι· ὅθεν καὶ ἐρίηρες, αἱ πρὸς φιλίαν ἡρμοσμέναι ἑταῖροι· καὶ ἀρθμὸς ἡ φιλία· συντάσσεται δὲ μετὰ αἰτιατικῆς ὡς δηλοῖ τὸ αὐτὸν ἀρεσάσθω, καὶ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι· ἐστὶ παρ' Ὁμήρῳ ἀρέσασθαι, τὸ εἰς φιλίαν ἁρμόσασθαι· ὅθεν καὶ ἀρθμὸς ἡ φιλία· καὶ ἑταῖροι ἐρίηρες οἱ ἀλλήλοις ἀρεστοί· ὅ ἐστιν ἡρμοσμένοι· καὶ πρόσαρμα δὲ ἡ τῷ σώματι προσφυὴς τροφή· καὶ ἀρέσαι ἐνεργητικῶς φησὶ τὸ φιλοφρονήσασθαι καὶ τὸ ἀρέσασθαι δὲ ἀντὶ τοῦ δέξασθαι, ὁμοίας ἐστὶ δυνάμεως· καὶ γὰρ καὶ τὸ ἀρᾶσθαι ἁρμονία τίς ἐστι πρὸς τὸν θεόν, ὥς που ἡ εὐχὴ ἣν ὁ Αἰλιανός, πρεσβείαν φησὶ πρὸς θεὸν ἀνθρώπων. Ἀρεσάσθω, δι' ἀρεστὸν καθιστάσθω. Ἀρέσθορεν· ἐπήδησεν.

Ἀρέσατο, ηὔφρανεν. Ἀρέσσασθαι, ἤγουν συναρμοσθῆναι φιλικῶς· καὶ εἰς ἀριθμὸν ὅ ἐστιν ἁρμονίαν φιλίας ἐλθεῖν. Ἀριστήτον, σύμμετρον, ἀρέσκον. Ἀρεσκὴς, ὁ πρώην, καὶ ἡ διδομένη ἔξοδος τοῖς κωμικοῖς. Ἀρεσκεύεσθαι, φιλοφρονεῖσθαι. Ἀρέσκειμα παρὰ γινομένῳ θριαμβεύειν· καὶ ἀρέσκειμα νικῶντα, θριαμβεύειν. Ἀρέσκω τινί, ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸς αὐτῷ φαίνομαι ἁπλικῶς μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται ὡς παρὰ Πλάτωνι· ἀλλ' εἰ μὴ ἀεί σε ταῦτα ἀρέσκει. ἀρέσκομαι δὲ τινὶ ἀντὶ τοῦ ἀποδέχομαι αὐτόν· καὶ ἀπαρέσκομαι τὸ οὐκ ἀποδέχομαι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀρέω, ἀρῶ· ὁ μέλλων ἀρέσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀρέσκω· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς σκω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται χωρὶς τοῦ θνήσκω, θνήξω· καὶ ἀλύσκω, ἀλύξω· τὸ γὰρ διδάξω, οὐκ ἀπὸ τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διδάχω παράγεται. Ἀρεσόμεθα, ἐξιλεωσόμεθα· θεραπεύσομεν· φιλοφρονησόμεθα· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀρῶ.

Ἄλλως. Ἀρεσόμεθα· Ὅμηρος· Ταῦτ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθα. ἤγουν ὕστερον φιλιωσόμεθα· ἐκ τοῦ ἀρῶ, ἀρέσω· τὸ εἰς φιλίαν συναρμόττω· ἐξ οὗ καὶ ἀρεστὴρ εἶδος πέμματος, ἀρέσκοντος ὡς εἰκός· καὶ ἀρθμὸς ἡ φιλία, καὶ ἄρθμιος ὁ φιλιωθείς· ἀφ' ἧς λέξεως ἐστὶ ἀρέσαι παρὰ τοῖς ὕστερον, τὸ συγκαταθέσθαι· ὅθεν καὶ τὸ διαρεστεῖν, καὶ τὸ ἀρέσκειν. Ἀρεστήριον, ἱερεῖον θῦμα· ἐστὶ πέμμα πρὸς θυσίαν. Ἀρεστὴρ, εἶδος πλακοῦντος, τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένος· ἐστὶ πόπανον, τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιτιθέμενον παρὰ τὸ ἀρεστεῖν. Ἀρετῶσα, ἡ ὑπερέχουσα τὰς ἄλλας, ἐστὶ βελτίων τῶν ἄλλων. Ἀρέσχαι, κλήματα· βότρυες. Ἀρεΐαι, ποταμὸς Κροτωνιάδος χώρας. Ἀρετᾷ, εὐαρετεῖ ἐστιν· οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, τουτέστιν, οὐκ ἀπολήγει εἰς ἀρετήν. [illegible] δὲ παρωνύμως. Ἀρετή· διάθεσις ὁμολογουμένη· καὶ αὐτὴ δι' αὑτὴν οὖσα αἱρετή· οὐ διά τινα φόβον ἢ ἐλπίδα· ἤ τι τῶν ἔξωθεν ἐν αὐτῇ· ἡ ἀρετή ἐστιν, ἡ τῶν ἀποκειμένων ἐν ἡμῖν παρὰ θεοῦ φυσικῶν καγαθῶν, κατὰ τὴν πλὴν καὶ ἀρέσκειαν αὐτοῦ χρῆσις· ἡ ἀρετή ἐστι διάθεσις βελτίστη· ἢ ἕξις ἀρίστη ψυχῆς λογικῆς, καθ' ἣν δυσκίνητος γίνεται πρὸς κακίαν· εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ἀρέσκειν τῇ ἀληθείᾳ τὸ γινόμενον· ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἀπαγγελῶ· ἐρετή· ἐστὶ καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, ἀρετή· ἢ ἐπέραστος κτῆσις, ἣν αἱροῦνται πάντες· ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ ἀρέσω, ἀρεστή· καὶ ἀρετή. λέγεται ἀρετὴ, καὶ ἡ κατὰ πόλεμον δύναμις· παρὰ τὸν ἄρην, ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον· ἢ ἀρετὴ, ἡ πᾶσιν ἀρέσκουσα, καὶ τῶν καλῶν νομιζομένων ἐμπειρία· ἡ θεία δύναμις· διάθεσις ἀγαθή· ἐστὶ βίος ἐνάρετος. Ἄλλως. Ἀρετὴν, οὐ μόνον τὴν ἀνδρίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξιότητα τὴν περὶ τοὺς ἀέθλους δηλοῖ παρὰ τοῖς ὕστερον· δηλοῖ δέ ποτε καὶ τὴν εὐδαιμονίαν· ὡς τὸ, Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοί· ἐστὶ τὴν εὐδοξίαν· ὡς Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ· καὶ ἀρετὴν, τὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐθηνίαν τοῦ βίου· ἣν ἔχων ὁ ἄνθρωπος, λέγοιμι ἂν αὔξεσθαι εἴ τι τρυφῇ πάθοι κακὸν ἄλλο γὰρ καὶ αὐτὸ πάθοι, φέρει ἀεκαζόμενος· τουτέστιν ἄκων· τὸ θέμα πρωτότυπον τὸ ἀέκω. Ἀρετῶσιν, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονοῦσι· ἐστὶ ἀρετῶσι λαοί, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμόνως ζῶσιν· οὐδὲν γὰρ εὐδαιμονία ἕτερον, ἢ συγκρότησις ἀρετῶν· οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄγει τὴν καὶ εὐθένειαν ἐπάγουσιν· ἵνα γένηται τὸ ἀρεταῖν ἐκ τῆς κατὰ ἀνδρίαν ἀρετῆς· τῷ δὲ ἀρετᾷ, οὕτω χρῆται καὶ τὸ ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ· δῆλον δὲ ὡς καὶ τὸ ἀρεταίνειν ἐκ τοῦ τοιούτου παράγεται. Ἀρζανή, ὄνομα τόπου. Ἄρηα λέγουσι τὸν πόλεμον· τετραχῶς γὰρ τούτῳ τῷ ὀνόματι κέχρηται ὁ ποιητής· ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, ὡς ἐνταῦθα· Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα· ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου, ὡς ἐκεῖ· αἵματος ἆσαι ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν· καὶ, Ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφιέμενος, ὄμβριμος ἄρης· ἐπὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, οὕτως· Καὶ δ' αὐτὴ κινύμενα ἄγει βροτολοιγὸν ἄρηα· καὶ πάλιν, Ἐς δὲ τρέσας, ἄρης κορυθαίολος· ἐπὶ δὲ τῆς πληγῆς, Ἔνθα μάλιστα γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς, ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν. Ἀρὴ, σημαίνει δύο· τὴν εὐχὴν, καὶ τὴν βλάβην. Ἄρηαι, αἴρω τὸ ἐπαίρω· ὁ μέλλων αἰρῶ· ὁ ἀόριστος ἦρα, ὁ μέσος ἠράμην καὶ τὸ παθητικὸν, ἐὰν αἴρομαι, αἴρῃ, αἴρεται· καὶ ἐκ τούτου τοῦ τρίτου γίνεται τὸ ἄρηαι, ἀποβολῇ τοῦ τ. Ἀρήγω, τὸ βοηθῶ. Ἀρηγὼν λέγεται μὲν ἐστὶ ἀρωγός· γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄρης· ὥς που ὁ βοηθὸς ἀπὸ τῆς βοῆς· ὃ ἐστὶ αὐτῇ, τὴν μάχην ἐστὶν ὅτι δηλοῖ, καθὰ καὶ ὁ ἄρης.

Ἀρήγων ἡ μετοχὴ, παροξύνεται πρὸς τὸ ἀρηγὼν, ὀξύτονον ὄνομα, ὃ δηλοῖ τὴν βοηθόν· παράγει δὲ τὴν ἀρωγὴν καὶ τὸν ἀρωγόν. Ἀρήια τείχεα πρὸς διαστολὴν τῶν ἐν ἄλλαις τέχναις ὅπλων· ἐστὶ ἀρήια, πολεμιστήρια. Ἀρηΐδηλος, ὁ φανερὸς καὶ ἀρηΐθοος ὁ ἐν πολέμῳ ταχύς. Ἀρήιος· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄρης· ἄρεος, ἀρεῖος· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἀρήιος. Ἀρήιος, ὁ πολεμικός· καὶ ἀρήιοι· ἀλκαῖοι· ἄνδρες, πόλεως πύργοι ἀρήιοι. Ἀρηΐφατος, ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένος. Ἀρηϊθόων, [illegible]οι· πολεμικῶν. Ἀρηΐφατος, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ πεφονευμένος· ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω· παράγωγον φημὶ, σημαῖνον τὸ αὐτό· καὶ ἐστὶ δευτέρας συζυγίας. Ἀρηΐφιλος, ὑπὸ τοῦ ἄρεος φιλούμενος· ἢ ὁ φιλῶν τὸν ἄρηα· δι' ἀμφοτέρων δὲ ὁ πολεμικὸς δηλοῦται. Ἀρηΐθοον κορυνήτην· δῆλον ὅτι κύριον τὸ ἀρηΐθοος, ἐπίθετον δὲ τὸ κορυνήτης· ὡς ἱστορεῖ ὁ ποιητής· διὸ ἐπώνυμον [illegible] υἱὸν ἀρηϊθόου, ἐπάγει κατὰ ἐπανάληψιν, ὃν κορυνήτης γένει τὰ ἀρηΐθοος· καὶ ἀρηΐθοον, πολεμικόν· τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ταχύν· παρὰ τὸ ἄρης, καὶ τὸ θοός. Ἀρήμεναι, ἐκ τοῦ ἀείρω προτοτύπου ἢ ἄρημι ἐκ τοῦ ἀρῶ· ἅμα καὶ ἄλλα δύσχρηστα παρασημειώθησαν παρ' Ὁμήρῳ· ἀρήμεναι· τουτέστιν εὔξασθαι. Ἀρημένον, [illegible] αἰρῶ, αἰρέσω· ἤρεκα, ἤρη-

γείδια οἷς ἐχρῶντο ἀθηναῖοι· τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον τι ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ ὥστε καὶ ἀργυρίδιον καθιέναι. ἃ καὶ ἐ-
χινῖτα ἐκάλουν. τὰ δ' ἄλλα μαρτύρια. Ἀργύριος παρὰ ἀριστοφάνει, ἀθηναῖος ἐπὶ μαλακίᾳ σφόδρα διαβάλλεται,
ὃς καὶ πορδὰς ἀφιέναι καὶ εἰς θρασύτητα δὲ τὸν ἀργύριον κωμῳδοῦσι. πέφυκε δὲ, σπουδαῖος ἦν οὗτος. καὶ ἀργύριος εἶδος βο-
τάνης. Ἀργυρῖτις, λιθάργυρος. Ἀργυρίτης, ὁ ἐν ἀργυρίῳ τὴν οὐσίαν ἔχων. καὶ ὁ ἐκ τῶν ἐν ἀργύρου μετάλλων γῆ. Ἀρ-
γυρογνώμονα λέγουσι, τὸν καταλλάκτην. Ἀργυρογνώμων, δοκιμαστής. Ἀργυροδίνην, οὐ ποταμοῦ μόνον ἐπέθετον ἀλλὰ δι-
ασώσεις παντὸς ποταμοῦ. καὶ ἀργυρέαις δίναις. ὅ ἐστι καθαρὸν ῥεῦμα τι διορκουμένου ἢ λευκόρεεθρος. ἀπὸ τοῦ ἄργυρος καὶ
τοῦ δίνη. καὶ ἀργυρὶς ἡ ἀργυρᾶ φιάλη. τὸ δὲ, ἰστέον τὰ διὰ τοῦ ινη, ἢ διὰ τοῦ ινης, ἀποστρέφονται τὴν ει δίφθογγον· ὡσεὶ αἰ-
χίνης· λευκίνης. τὸ δὲ ποσειδέης, ἀπὸ τοῦ πεῖνα. ἀργυροδίνης δὲ, παρὰ τὸ ἄργυρος. ὃ σημαίνει τὸ λευκόν. Ἀργυρόηλον,
τὸ ἀργυροῦς ἥλους ἔχον ἐκ τοῦ ἀργυροῦ τοῦ κτητικοῦ καὶ τοῦ ἧλος. Ἀργύριον, πᾶν νόμισμα εἴτ' ἐν χαλκῷ εἴτ' ἐν ἀργύ-
ρῳ, εἴτ' ἐν χρυσῷ. εἰώθασιν ἀργύριον καλεῖν, καὶ οἱ μὲν ῥήτορες ἑνικῶς· οἱ δὲ κωμικοὶ ἀργύρια πληθυντικῶς. Ἀργυροκο-
πεῖον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα. ἐνῦν τινὲς σημαντήριον καλοῦσιν. Ἀργυροκοπιστήρ, τραπεζίτης. ἢ ὁ τὰ ἀργυρία
ἐργαζόμενος. Ἀργυρολόγος, πλούτης. Ἀργυρολόγους ναῦς, τὰς συλλεγούσας ἀργύριον καὶ λήμματα ποιούσας, λέγει ἀρι-
στοφάνης. Ἀργυρόπεζα, ἡ ἀργυροῦς πόδας ἔχουσα. πέζα γὰρ ὁ πούς. ἢ ἀργυρόπεζα θέτις λέγεται, διότι αἱ ὥσπερ πέ-
ζαι τῆς θαλάσσης, τουτέστι τὰ ἔσχατα ὅσα πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἀργύρια ἐστὶν, ὡς διάλευκα. μελάντερα δὲ τὰ ἐνδότερα. διὸ
ὁ ποιητὴς ἐπὶ μὲν αἰγιαλοῦ φησὶ, θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς. ἢ τὸ λευκῆς. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνδοτέρω, μέλανά τε πόντον λέγει. καὶ οἴνο-
πα. σωματικῶς δὲ καὶ καθὰ μῦθοι, ἀργυρόπεζα ἡ λαμπρόπους. ὁποία τίς ἐστι καὶ καλλίσφυρος. καὶ ἡ ταρσοῖς ὑγροῖς ἁ-
βρὸν βαίνουσα ἁπαλῷ ποδί. τινὲς δὲ λέγουσι πέζαν, τὸν κόσμον τοῦ ἱματίου ὄντα κάτω δέρματι. ἵνα ᾖ ἀργυρό-
πεζα, ἡ κόσμον λαμπρὸν περὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου ἔχουσα. Ἀργυρόπους δίφρος, ὁ ξέρξου ὃς αἰχμάλωτος ἐπὶ χαλι-
νοῦ ἐξ οὗ καθεζόμενος, ἐθεώρει τὴν ναυμαχίαν· ἀνέκειτο δὲ, εἰς τὸν παρθενῶνα τῆς ἀθηνᾶς. Ἄργυρος μὲν λέγεται καὶ
χρυσὸς, ἡ οὐσία τοῦ ἀργύρου καὶ τοῦ χρυσοῦ. ἀργύριον δὲ καὶ χρυσίον. τὰ ἐξ αὐτῶν νομίσματα. ἀργυροῦν δὲ ἢ χρυσοῦν, σκεῦος.
Ἄργυρος, ὁ στατήρ. ἴσως δὲ ὀβολαί, Ἀργυρότοξος, τουτέστι λαμπρότατος οὐ γὰρ ἐστὶ πᾶσαι τόξον ὅλον ἀργύριον.
Ἀργυρουκόπης, ἀργυρολόγος. ἐκ τοῦ παρηγμένου. Ἀργυρώνητος, ὁ ἀργυρίῳ ἀγορασθεὶς οἰκέτης. Ἀργύλαι, τὰς
λάμιας φρύγες. Ἀργυφα. μῆλων ἐπίθετον. διὰ τὴν τοῦ ἐρίου λευκότητα. ἀργύφεον δὲ, ἐπὶ ἱματίου τίθεται. Ἀργύ-
φεον, μέλαν ἢ λαμπρόν. Ἀργυφέοισι, λαμπροῖς καθαροῖς. καὶ ἀργύφεον, ἄργυφον. παράγωγον ἀπὸ τοῦ ἀργὸν καὶ
ἀργύφεον περὶ τὸ σπέος. σημαίνει δὲ τὸ μέγα σπήλαιον, ἢ λαμπρόν. ἀργυφέην ἐσθῆτι, ἡσίοδος. Ἀργὼ ναῦς, ἀφ' ἧς οἱ
ἀργοναῦται. εἴρηται δὲ ὅτι ἄργος αὐτὴν κατεσκεύασεν. ἢ ὅτι ἐν ἄργει τῇ πόλει κατεσκευάσθη. Ἀργὼ, ὁ ἀπολ-
λώνιος καλεῖ τὴν ἀργὼ, ἀπὸ ἄργου τοῦ κατασκευάσαντος. φερεκύδης δὲ ἀπὸ ἄργου τοῦ φρίξου υἱοῦ. ταύτην δὲ φασὶ
πρώτην ναῦν γενέσθαι μακράν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι. ὅθεν καὶ δα-
ναΐς ἐκλήθη. ἢ ὅτι ἐν ἄργει ἐναυπηγήθη, ὥς φησιν ἡγήσανδρος ὁ σαλαμίνιος, ὑπὸ ἄργου. Ἀργῷος λιμὴν, παρὰ τῇ τριτω-
νίδι λίμνῃ ἐστὶν, ἀργῷος καλούμενος. Ἄρδα, μολυσμός. Ἀρδαλίδες, αἱ μοῦσαι. Ἄρδαλος, μόλυσμα. Ἀρδά-
λοις, εἰκαίοις. Ἀρδαλωμένοις, παρασομένοις. Ἀρδαλῶσαι, μολῦναι. εἰς ὃν ἐμπεπλήκασι τὸν ἄρδαλον. Ἀρ-
δάνιον, κεράμιον. γάστρα ὅθεν τὰ θρέμματα πίνει. Ἄρδας, ῥῦπος τις καὶ ἀκαθαρσία παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀρ-
δεύσαντες, ποτίσαντες. Ἀρδηθμὸς, ὁ ποτισμός. καὶ ἀρδηθμὸν μεσημβρινόν. Ἄρδην, φοράδην. ἢ σφόδρα. ἢ παντε-
λῶς. ἢ ἀθρόως. ἢ ἐξ ὁλοκλήρου. Ἄρδην, ἀπὸ τοῦ αἴρω γίνεται. καὶ ἐπεὶ τὸ αἴρω δηλοῖ τὸ ὑψῶ καὶ ἀφανίζω, καὶ τὸ ἄρδην δύο
δηλοῖ. ἐνίοτε μὲν τὸ μετεώρως καὶ κούφως. ἐνίοτε δὲ, τὸ ἀφανιστικῶς. ἢ ἄρδην ἐπίρρημα, σημαίνει τὸ ὁμοῦ. Ἀρδηττός.
λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἐλπίνην. τόπος ἀθήνησιν ὑπὲρ τὸ στάδιον τὸ παναθηναϊκὸν, πρὸς τῷ δήμῳ τῷ ὑπένερθεν ἀγρυλέων.
ἐν τούτῳ φασὶ δημοσίᾳ πάντας ὤμνυον ἀθηναῖοι, τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ ἀρδήττου ἥρωος ἀρχαίου.
ὃς ἀθηναίους πρῶτος ἐξώρισε. θεόφραστος δ' ἐν τοῖς περὶ νόμων δηλοῖ, ὡς καταλέλυται τὸ ἔθος τοῦτο. Ἀρδηττοῖς, τοὺς ἐς-
δίους ἐπὶ τοὺς ὅρκους ἰόντας. ἀρδηττοὺς ἐκάλουν τὸν περὶ τὸν ἰλισσὸν ἐγγὺς τοῦ παναθηναϊκοῦ σταδίου. ἐν ᾧ τοὺς ὅρκους
ἐποιοῦντο. Ἄρδιας, τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. Ἀρδικὸς, φαρέτρα. Ἄρδις, ἀκὶς βέλους. ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. καὶ ἄρ-
δις πληθυντικῶς, ἀντὶ τοῦ φαρέτρας. ἢ ἄρδις, ἀκίς. αἰσχύλος, προμηθεῖ δεσμώτῃ. Ἀρδμὸς, ποτισμός. καὶ ἀρδεία,
ὁ ποτισμός. Ἀρδομένην, ποτιζομένην. Ἄρδων, ποτίζων. Ἀρέθουσα, ὄνομα πηγῆς. παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω. Ἀρει-
ανοί, οὗτοι ἔλεγον κτίσμα τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, καὶ οὐχὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ πεφυκότα. ὅ ἐστιν, αἵρεσις. Ἀρείας ἁπα-
λάς, ἢ ἀρείας πόλεις, περσικάς. Ἀρειὴ, ἡ ἀπειλή. ἢ ἀσθενής. ὃ καὶ δασύνεται. ἢ βλάβη. Ἀρειὴν λέγει ὅμηρος, τὴν
ἀρὰν ἤτοι ἀπειλήν. περισπασμὸς τῆς ει διφθόγγου. ἀντίκειται τῷ ἀρείῳ πάντως, οἱ μειλίχιοι λόγοι. Ἀρειμάνιος, ὁ
πολεμικός. ὥσπερ παρὰ τὴν ἀρειδοτικὴν γίνεται ἀρείφατος ὁ πολεμικός, τουτέστιν ὁ ἐν πολέμοις ὀνομαζόμενος. ἢ ὁ
ἀποφονευμένος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀρειμάνιος, διὰ τῆς ει διφθόγγου, παρὰ τὴν ἀρειδοτικήν. Ἀρειμανής,
ὁ ἀΐδης παρὰ πέρσαις. Ἄρειος πάγος, δικαστήριον ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον. οἱ δικασταὶ, ἀρεοπαγῖται. ἐκλήθη δὲ
ἄρειος πάγος. ἢ ὅτι αἱ ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐστρατεύοντο ἄρεως οὖσαι, ἢ ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον.
ἄρειος δὲ, ἐπεὶ δικάζει ὁ ἄρης τὸν φόνον. πάγος δὲ, ὁ λόφος ὡς καὶ ὅμηρος. πάγος δὲ αἱ, ἀντιβολήσειν. ἢ ὅτι ἐπῆξεν ἐ-
κεῖ τὸ δόρυ ὁ ἄρης, ποσειδῶνος κατηγορήσαντος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἁλιρροθίου, ὅτι ἀπέκτεινεν αὐτὸν, βιασάμε-
νον ἀλκίππην. Ἀρειοῦσθαι, αὐξῆσαι. Ἀρεῖοι, ἔθνος περσικόν. Ἀρείφατον λῆμμα, ἰσχυρόν. ἀντὶ τοῦ ἀρεϊανικός. αἰσχύ-
λος νεανίσκας. Ἀρείων, ἤτοι κρείττων ἢ βελτίων. Ἀρεμὸς, ἡ φιλία ἢ ἡ ἁρμονία τῆς ψυχῆς. Ἀρενοῦν, ἄρα οὖν.
Ἀρενοβοσκὸς, προβατοβοσκός. Ἀρεοπαγίτης, ὁ δικάζων καὶ συντάττων δι' ὅλου, καθ' ἀνάγκην. Ἀρέσαι, κεῖται παρ'
ὁμήρῳ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁρμοσθῆναι εἰς ἀριθμὸν καὶ φιλίαν ἐλθεῖν. ποιητικῶς δὲ τὰ πλεῖω, τὸ ῥῆμα τοῦτο προφέρεται λέξε-

ὡς ἀπὸ τοῦ ἄργεστος ἀργέστου. δηλοῖ τὸν ταχὺν, ἢ τὸν λευκὸν νότον. ὃν καὶ διὰ τοῦτό τινες οἱ σοφοὶ λευκόνοτόν φασιν. Ἀργέτα δη
μὸν, τὸ λευκὸν λίπος λέγει. δημὸς μὲν γὰρ, τὸ λίπος παρὰ τὸ δεύω. ἀργὴς δὲ ἀργῆτος, ὁ λευκός. ἐξ οὗ τὸ ἀργέτα κατὰ συ
στολήν. τοῦτο δὲ, καὶ ἀλειφαρίδιον δημὸν ἀλλαχοῦ λέγει ὁ ποιητής. Ἀργέτι δημῷ. φυτῶ τι, λευκῷ πιμελῇ. ἀπὸ τοῦ ἀρ
γὴς ἀργῆτος ἀργέτι κατὰ συστολὴν τῆς παραληγούσης. καὶ ἴσως πρὸς διαστολὴν τοῦ, ἀργῆτι κεραυνῷ. ἤγουν λαμπρῷ.

Ἄργετος, ἡ ὀρχάλθος κρητῆς. Ἀργὴ, ἡ παντὸς διόλου λευκή. Ἀργῆνος ἐπὶ φυτοῦ ὄφιν. ἔστι δὲ ἐπίθετον δράκοντος.

Ἀργὴν δὲ χῆνα λέγει ὅμηρος, τὴν αἰκουρὸν ὡς καὶ αὐτός φασιν, ὅμηρον ἐπιτελλόμενον ἐν ἄκρῳ. Ἀργὴς κεραυνὸς,
ὀξυτόνως πρὸς διαστολὴν βαρυτόνου κυρίου μυθικοῦ τοῦ ἄργης. ὃ ἦν ἀδελφὸς ὑπὸ βρόντης καθ' ἡσίοδον. καὶ ἀργὴς, ὁ λευ
κὸς. ἢ λαμπρὸς. ἢ ὄφις τις, οὕτως ὀνομαζόμενος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀργήστρα, ἀργῆτα. λευκὸν. λαμπρόν. Ἀργῆ
τα, κεραυνὸν, τὸν λαμπρὸν. ἢ ταχύν. Ἀργία, οὐ μόνον ἡ κοινῶς λεγομένη ἀργία, ἡ ἐκ τῆς αἰργίας κεκραμένη, ἀλλὰ καὶ
ἡ εἰς ἔργον ἀτεχνία. διαφέρουσα τῆς κακοεργίας ὅτι ἐκείνη μὲν κακίαν δηλοῖ ψυχῆς. ὡς ἐν τῷ κακοεργίης. εὐεργεσίην
μέγ' ἀμείνων. τοῦτο δὲ, ἀνεπιστημοσύνην. Ἀργιασμὸς, ὁ ἀπαρτισμὸς τοῦ λόγου. Ἀργίλια, δῆμος τῆς ἀττικῆς.

Ἀργιλλώδης, ὁ ἐύγεωργος. Ἄργιλλος ἐστὶν, ἡ λευκὴ γῆ. Ἀργίλλεψιν, γῆν μὴ ἐλαστέουσαν τι. Ἀργίνη, ὄνομα πό
λεως. Ἀργίνουσα, ὄνομα νήσου. Ἀργίλοφοι, λαχανοκηπεῖον. οἱ δὲ πρακτὸν καὶ μαλωταί. Ἀργιμάτας ἴαυρος, τα
χυμάτης. ἢ λευκός. παράζυγος. λέγεται δὲ ὑπὸ τοῦ διακομίσαντος τὴν εὐρώπην. Ἀργινόεντα, λευκὸν. λευκόγειον. αἰ
γιαλώδη. Ἀργίνουσα, πόλις τῆς αἰολίδος. ἀντικρὺ δὲ λέσβου κειμένη. καὶ μανίας καλουμένης ἄκρας. Ἀργινοῦσαι,
νῆσοι κείμεναι ἔναντι τῆς λέσβου, ἀπὸ ἀργίνου τινός. Ἀργιόδοντες, οἱ ὀξυόδοντες. ἃς ἀργοὶ ὀδόντες. ὃ ἐστὶ ταχεῖς. θοοὶ
καὶ μεγάλοι ἑλικῶς, ὀξεῖς παρ' ὁμήρῳ. Ἀργιόδοντας σῦς. ἢ πλεονασμὸς τοῦ ι. ὡς καὶ ἐν τῷ ἱππιοχάρμης, ἢ τροπῇ τοῦ ο εἰς
ι γέγονεν ἐκ τοῦ ἀργόν. Ἀργιόδους, ὁ μεγαλόδους. Ἄργιος, λευκὸς. ταχύς. Ἀργιόπους, ἀετός. μακεδόνες. Ἀργίστα,
τὰ ἐκ τοῦ στέμματος μέρη, ὡς διὰ τὸ πεπηγμένον δίκτυον. Ἀργιφόντου, καθαροφόνου. Ἀργίματα, θυτήσιν ἀπαρ
χὰς, ἔθυον θεοῖς λέγει ὅμηρος. Ἀργοὶ βόες, τινὲς παρ' ὁμήρῳ ἀπορροῦσι λέγοντες, ἀργοὶ βόες οἱ ταχεῖς. καὶ μὲν οἱ
λίποδες. ἀλλὰ οἱ λευκοὶ καὶ μὲν μέλανα τοῖς τεθνεῶσι θύονται. εἰ τὰ λύοντες φασιν, ὅτι ἀργοὶ βόες αἱ μετὰ τὸ σφαγῆναι,
καὶ ἀποδαρῆναι, λευκοὶ τῷ πιότητι. ὁ τρίτα αἱ παρὰ τῷ πινδάρῳ ἀργίαντες. Ἀργόλαι, εἶδος ὄφεων. οὓς ἤνεγκε μακε
δὼν ὁ ἀλέξανδρος ἐκ τοῦ ἄργους τοῦ πελασγικοῦ εἰς ἀλεξάνδρειαν. καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν
ἀσπίδων, ὅτι μετέθηκε τὰ ὀστᾶ ἱερεμίου τοῦ προφήτου, ἐξ αἰγύπτου εἰς ἀλεξάνδρειαν. οὓς αὐτὸς ὁ προφήτης ἀπέ
κτεινε. ἀργόλαι οὖν, ἐκ τοῦ ἄργους. Ἀργὸν, τὸ λευκὸν. ἐξ οὗ καὶ ἄργυρος. ἀργύφεον ποιητικῶς, τὸ αὐτό. Ἄργον φα
σὶν, εἰς πάντα μεταβεβλῆσθαι. διὰ τοῦτο λέγει ἀριστοφάνης, πότερον ὄρνις εἶ σὺ, ὁ λεγόμενος τηρεύς. παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν
ἰὼ, ἢ ταὼς. Ἄργος, τὰ περὶ τὰς μυκήνας χωρία. καὶ αὐταὶ αἱ μυκῆναι. μυκῆναι δὲ, ἡ προκαθεζομένη τοῦ ἄργους πόλις,
ὡς καὶ σπάρτη ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆς λακεδαιμονίας. λακεδαιμονία δὲ, τὰ περὶ αὐτὴν χωρία. εἰσὶ δὲ τὸ ἄργος
καὶ ἡ λακεδαιμονία, ἐντὸς τῆς πελοποννήσου. Ἄργος. φησὶν ἑλλάνικος παῖδας τρεῖς φορωνεῖ γενέσθαι. οἳ τοῦ πατρὸς
θανόντος, διενείμαντο τὴν ἀργείαν. καὶ ἡ μὲν πρὸς ἐρασινῷ τῷ ποταμῷ, πελασγὸς ἔλαχε, τῷ καὶ τὴν ἐκεῖ λάρισσαν
κτίσαντι. ἰάσονι δὲ, τὰ πρὸς ἦλιν. αἴγινορ δὲ, ἀναλαβείσης τῆς γῆς, τὴν πατρικὴν εἴληφεν ἴασον. ὅθεν ἐν τῷ αὐτῷ
χρόνῳ ὠνομάσθη τὸ ἄργος τριχῶς. ἴασον. πελασγικὸν. καὶ ἱππόβοτον. τινὲς δὲ μετὰ τὸν θάνατον τῶν δύο ἀδελφῶν ὑπὸ
στρατιῶται φασὶ τὸν ἀγήνορα πολλὴν ἐπαγόμενον ἵππον. ἀφ' ἧς κληθῆναι τὸ ἄργος ἱππόβοτον. Ἄργος, ἡ προθυμοσύ
νη τῆς ἀθηνᾶς, πεποίηκε τὴν ἀργὼ, ἀλλὰ οὐχ ὡς ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν ὁ πελίας ἀραιοῖς γόμφοις παγῆναι, ἵνα ταχέ
ως ἀπολέσῃ τοὺς ἀργοναύτας. διὰ τοῦτο ὁ ἀπολλώνιός φησιν ἀθηνᾶς ἐπιπροθυμοσύνῃσι γενέσθαι αὐτήν. Ἄργος, εἷς τῶν
φρίξου παίδων. οὓς ἡρόδωρός φησιν ἐκ χαλκιόπης τῆς αἰήτου θυγατρός. ἀκουσίλαος δὲ, καὶ ἡσίοδος, ἐν ταῖς μεγά
λαις ἠοίαις φασὶν, ἐξ ἰοφώσσης τῆς αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας. ἄργον, φρόντιν. μέλανα. κυτίσωρον. ἐπι
μενίδης δὲ καὶ πέμπτον προστίθησι πρέσβωνα. Ἀργὸς ἡμέρα, καὶ ἀργὸς γυνὴ, κρεῖττον ἡ ἀργή. ἀττικῶς. Ἀργὸς, ὁ
νωθρός. καὶ δυσκίνητος. μᾶλλον δὲ ἀνενέργητος. εἰ δὲ σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ λευκὸν, γίνεται παρὰ τὸ ἀὴρ, ἀεργὸς. ὁ
ἀργός. διειδὴς γὰρ ὁ ἀὴρ καὶ διαφανής. καὶ δίοσμος, ἅτε λεπτομερέστατος ὤν. Ἄργουσα, πόλις τῆς εὐβοίας ἐν τῇ χαλ
κιδικῇ κειμένη. Ἀργοὶ κύνες, ἴσως λευκοὶ. παρ' ὁμήρῳ. ὡς τῶν λευκῶν φασὶ σώματων, διὰ τὸ ἀραιότερον. εὐπα
θέστερον ὄντων ἤπερ τὰ μέλανα. πρῶτον παθὰς μὲν οὖν ὀρέες καὶ κύνες ἐκακώθησαν. ὕστερον δὲ καὶ ἄλλα ζῶα εἰ καὶ
ὅμηρος ἐκεῖνα σιγᾷ τρόπῳ ποιητικῷ, ἐκ μέρους δηλώσας τὸ πᾶν. εἶτα καὶ ἀνθρώποις ἐν ἐπιδήμιασι τὸ κακὸν ὅτε πρῶτον
ταῖς ναυσὶν ἐνεχωρίασαν. διὰ τὸ ἀναφορεῖσθαι αὐτοῖς τὸ τῆς ὀσφρήσεως αἰσθητήριον, καὶ διὰ τὸ ἀφεστάναι τῶν τό
πων ἐν οἷς οἱ φαῦλοι αὐχμοὶ τὸν ἀέρα ἔχρανον καὶ ἄλλα πολλά. Ἀργυραμοιβὸς οὐ κολυμβιστής. δηλοῖ δὲ τὸν ἰδιω
τικῶς λεγόμενον καταλλάκτην. ὃν καὶ ἀργυρογνώμονα λέγουσιν. ἤγουν τὸν τὸ ἀργύριον ὠνοῦντα. καὶ δοκιμάζοντα. καὶ
ἀργυραμοιβὸς, χρυσοχόος. ἢ καὶ ὁ καταλλάκτης. Ἀργυράσπιδες, τάγμα στρατιωτικὸν, ὑπὸ ἀλεξάνδρου. Ἀργυρέα,
λιμὸς ἀργυρίου σπάνις. καὶ ἀργυρέα ἶνις, ἡ ἀργυρέα αὖλαξ παρὰ θουκυδίδῃ. Ἀργυρέαι λόγχαι, αἱμοσταγεῖς. Ἀρ
γύρεον, λαμπρὸν καὶ καθαρόν. Ἀργυρελάτης, ἀργυροκόπος. Ἀργυρίδιον, διὰ τοῦ ι γράφεται διὰ ταύτην αἰτίαν. ἐ
μάθομεν ὅτι εἰσὶ παραγωγαὶ διὰ τοῦ διον. καὶ ιδιον. καὶ εἰ μὲν ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς θετικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ
συμφώνου ἄρχεται, διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ φυλάσσονται αἱ τρίται συλλαβαὶ αἱ τελευταῖαι σεσημασ
μέναι οἷον, γνώμη, γνώμης, γνωμίδιον. ψυχὴ ψυχῆς, ψυχίδιον. ξίφος ξίφους, ξιφίδιον. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, διὰ
τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ ἐκτείνεται ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους συλλαβή. οἷον, γραφεῖον, γραφείδιον. ἀγγεῖον, ἀγγεί
διον. καὶ εἰ μὲν εὑρεθῇ τὸ ε ἢ τὸ ο, τὸ ι προσέρχεται. πόλεως πολείδιον. ἴξεος ἰξείδιον, βοὸς βοΐδιον. Ἀργύρειον, γραμ
λατεῖον. ὃ καὶ βουλευτικὸν καὶ καλὸν λέγεται. Ἀργυρωνήκει δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ προξένου λαβοῦσι. διπλᾶ ἢ γράμματα

Ἀραρότι, τῷ γινομένῳ βεβαίως καὶ παρ᾽ ἄρα τῷ· Ἀραρότι, λέγεται σὺν εἰς ἐπιτρέχειν ῥυτῆρι, τῷ χρυσάμενος τὰ κατάλληλα. λέξις γὰρ τῇ κριτικῇ· χρόνου δὲ ἀτρίου ἀφέσεως ἐκ τοῦ ἀραρεῖν γὰρ, ἡ μετοχὴ ἀραρότι ῥυτῆρι, τῷ χρυσάμενος· Ἀραρότως, ἁρμοζόντως ἢ παγίως καὶ ἑδραίως· Ἀραρυῖα, συστολὴν ἔχει τοῦ ῡ εἰς ᾰ· ἀραρυῖα γὰρ, τὸ ἐντελὲς οὕτως ἀραίω, ἀρῶ· ὁ μέλλων ἀράσω· ὁ μέσος παρακείμενος ἦρα· καὶ ἄραρα ἀττικῶς· ἡ μετοχὴ ὁ ἀραρὼς· καὶ τὸ θηλυκὸν ἀραρυῖα. Ἀραρυῖαι, ἡρμοσμέναι· Ἀραρύας, σανίδας ἢ κολλητάς· τὰς θύρας φησὶ περιφραστικώτερον· Ἄρας, ἱερὸν ἀρὰς ἀθύνησιν· ἀριστοφάνης ὥραις· ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγουσιν αὐτὴν ὠνόμασαν· Ἄρας, ἐπαράς· ὡς εἰ δὴ τὴν νίκην ἀράτο, ἀχαιοί· ἀείρω· ὁ μέλλων ἀερῶ· ὁ ἀόριστος ἤειρα· ὥσπερ ἤγειρα· ἡ μετοχὴ, ὁ ἀείρας· καὶ κρά σει τοῦ ε καὶ α εἰς ᾱ μακρὸν γίνεται ἄρας· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον, καὶ μὴ ἐκφωνούμενον, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ι· Ἀρὰς ἀντὶ ἀείρας, ἵνα κυπρίων στερεῶν τὴν κρίθας μεθ᾽ ἁλὸς καταπάσθαι πρῶτον, Ἀράσαι, ὀμόσαι δῆσαι· Ἀρασάμεναι, ἀπευξάμεναι ποιοῦσαι ἀράς· Ἄρασθαι, ἀπενέγκασθαι ἢ λαβεῖν· φροντίσασθαι μείζονα ἢ καθ᾽ ἑαυτὸν ἄρασθαι φορτίον· καὶ ἄρασθαι, ἑλεῖν· λαμβάνειν· Ἀράσιμος, ὁ καταράσιμος· Ἀράσσειν, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄρης ὁ σίδηρος, δηλοῖ δὲ τὴν ἐπίδεσιν καὶ ἄγριον ἐκκοπτὴν καὶ ἀράσσει, συντρίβει· τύπτει· ἀμύνει· Ἀρασσόμενα, προσρηγνύμενα· πλησσόμενα· θορυβούμενα· Ἀρασσομένων, αἰτίῃ χρυσοῦ κρουομένων ἀπειλαῖς· Ἀράσσω κυρίως, τὸ διὰ σιδήρου τέμνω· Ἀραχίδες, τὰ λεπτὰ κλήματα· Ἀρᾶται, καταρᾶται εὔχεται ὑπὲρ ἐμοῦ τῷ πατρί· Ἀρᾶτε χάνειν, καταρᾶσθαι ἀπὸ δὲ, στραπτέσθαι· Ἀράττειν, κρούειν· Ἀραφέλ, γνόφος ὁμίχλη ἢ ὄνομα στερεώματος· Ἀραφήνιος, δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς αἰγηΐδος· Ἀραχεῖς, διωχθεὶς· Ἀράχνειον νῆμα, καὶ ἀραχναῖος μίτος, ὁ λεπτότατος· Ἀράχνη θηλυκῶς, τὸ ὕφασμα· ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς, τὸ ζωΰφιον τὸ ποιοῦν ἐν ἀέρι νήματα· καὶ ἀράχνιον δὲ, τὸ νῆμα· Ἀράχνες, ἀράχναι· Ἀράχνης, εἶδος ὀσπρίου· Ἀραχνία, ἀράχνη· ἀττικοί· Ἀραχνοϋφεῖς, ὡς ὑπὸ ἀράχνης ὑφασμένοι· Ἀραχωσία, χώρα· Ἀράων, τῶν εὐχῶν, ἢ ἱερέων· Ἀρβάκις, ὀλιγάκις· Ἀρβάλη, τήγανον ὀστράκινον παρὰ πᾶσι· Ἀρβάλα, ὄνομα τόπου καὶ ἀρβάλας, ἀθηναίας· Ἄρβηλον, σμιλίον σκυτικὸν περιφερὲς ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τόπου· Ἀρβίτη, σφύρας σικελοί· Ἀρβὸν, διεστὸς· ἀραιὸν· τὸ ἐλαφρὸν τοῦ ὑποδήματος· Ἀρβύλαι, αἱ καὶ ἀρβυλίδες· ἀσκέραι· πόσι καί· ὑποδήσεις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ· Ἀρβύλη, εἶδος ὑποδήματος· παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι τοῖς ποσὶν ἁρμύλη, καὶ ἀρβύλη· Ἀρβύλα, λήκυθον· λάκωνες· Ἀργάδες, εἶδος φυτοῦ, καὶ ἀργαὶ γυναῖκες· Ἀργαίνειν, λευκαίνειν· εὐριπίδης ἀλκμαίωνι· Διὰ ψηφῖδος ἀργαίνουσα· λευκαίνουσα· φαινοῦσα· Ἀργαῖον, τὸ καισαρείας ὄρος· καὶ ἀργαῖον· τὸ ἀγγελαῖον καλοῦσιν· ἀργαῖον ἐκ παυσανίου· Ἀργαλέον, χαλεπὸν· δύσκολον· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄλγος, ἀλγαλέον· ἐκ καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ· ὡς ποδαλγία, ποδαργία· ἢ ἔργον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ δυσχερὲς· ἐκ τούτου παράγωγον ἀργαλέον· ταυτὸ χεῖρον τῷ ἄλγος, καὶ πόνος· καὶ κάματος· Ἀργαλέος ὁ τοῦ διὸς νοῦς τοῖς ἀνθρώποις καθεστᾶσιν· ταυτὸ λέγει ὡς περ εἰ ἔλεγε· τὸν τοῦ διὸς νοῦν πολλὰ οἱ κάμνοντες ἄνθρωποι κατανοῆσαι ζητοῦντες· καὶ ὅμως οὐ κατανοοῦσι· καὶ ἀργαλέος, χαλεπὸς· δεινὸς, παρὰ τὸ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον ἀραλέος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργαλέος ἢ παρὰ τὸ ἄλγος, ὁ λύπας καὶ κακὰ ἐμποιῶν· παράγονται δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀπὸ τριῶν μερῶν τοῦ λόγου· ἀπὸ ὀνόματος· ἀπὸ ῥήματος· ἀπὸ ἐπιῤῥήματος· ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ δίψα, διψαλέος· ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ θαρσῶ, θαρσαλέος· ἀπὸ ἐπιῤῥήματος, ἔμφα, ἐμφαλέος· τὸ δὲ ἀργαλέος, παρὰ τὸ ἄλγος μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ, ὅμοιον τῷ ὑδρηρὸς, ὑδρηλὸς· ὑψηρὸς, ὑψηλός·

Ἀργαλέα, ἀργὰ· Ἀργαλεώτατοι, δεινότατοι· Ἀργανθώνιον, ὄρος τῆς κίου· Ἀργαριζὸν, ἔθνος· Ἀργᾶς, δεινότατος θηριώδης τὸν τρόπον· ἀργᾶν γὰρ τὸν ὄφιν ἐκάλουν οἱ ἀργεῖοι· καὶ ἀργᾶς ὄνομα τυραννίδος· Ἀργαφίης· οἷον, νιψάμεναι παρὰ τὰς ἔδραμον ἀργαφίης· τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε, ἀπὸ γεγράφου τοῦ ποσειδῶνος· τὸ δὲ ἐντελὲς ἐν τῷ ἑρμῇ, κρήνης ἀργαφίης· Ἀργεία, ἡ ἥρα, ἢ τῶν ἀργείων γῆ· ἐκ ἀργεία μὲν ἐλένη, ἡ πελοποννησία· ἡ δὲ ἀργείοις δηλαδή· ὅθεν τὰ ῥηθέντα κτήματα, ἅπερ ὁ ἀλέξανδρος· Ἀργεία σφυρά· ὡς φιλοδίκους καὶ συκοφάντας ἀργείους κωμῳδοῦσιν· Ἀργεῖαι, ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα· Ἀργείας ἔχοντα· παρ᾽ ὁμήρῳ προπαροξυτόνως διὰ διφθόγγου, πλεονάζει μέντοι ἡ διὰ τοῦ ι καὶ τῶν δύο αἱ γραφαί· τινὲς δὲ λέγουσι ἀργίασαν κεῖται δὲ φασὶν ἐπὶ τῷ πτερῷ, κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν παίδων λαρίσσης· καθὸ δὲ τὸν αὐτὸν ἀλεξάμενον τὰ ἐθνικὰ, καὶ ἄρουρα ὕστερον ἐκλήθη· ἣν δέ φασι καὶ τὸ πρὸς εὐβοίας ἄρουρα· ὅ πού δοκεῖ τὸν πατρὸς αὐτῆς ὁ ἑρμᾶς φονεῦσαι· ἄργισσα δὲ ὀνομάσθη, ἢ ἀπὸ ἀργείων, ἢ διὰ τὸ προσκυρεῖν τοῖς πεδίοις τῆς θεσσαλίας ἢ πελασγικὸν ἄργος ὅμηρος εἴπεν· ἐκαλοῦντο δὲ φασὶν αὐτοῖ καὶ λεοντῖνοι· ἀπὸ λεοντίως· Ἀργείαν ἑλένην, αὐτὴν τὴν ἑλληνίδα· ἀπὸ τοῦ ἄργους· ἀφ᾽ οὗ καὶ πάντες οἱ ἕλληνες ἀργεῖοι λέγονται· ὡς ἀπὸ τοῦ δαναοῦ δαναοί· Ἀργεῖος, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα· Ἀργεία, πελοποννησία· λευκὴν δὲ ἡσίοδος· Ἀργεῖοι, οἱ ἕλληνες· καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν οἱ πιστευόμενοι, οὕτως ἐλέγοντο· ἢ λαμπροὶ ἀργείους ὁρῶ, παρὰ σιμωνίδης· Ἀργεῖα, αἰτίου τοῦ ἀργεῖοι αἰολεῖς λέγουσιν· τούτων γὰρ αἱ διαιρέσεις εἰσὶ, καὶ συναιρέσεις· αἷον βασιλέϊ καὶ βασιλεῖ· ἀργέϊ καὶ ἀργεῖ· Ἀργειφόντης λέγεται, οἷον ἀργοφόντης καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἀργειφόντης· ὥσπερ καὶ ἀνδροφόντης, ἀνδρειφόντης, ἀνδρειφόντης· ἢ ἀργειφόντης, ὁ ἑρμῆς· ἀργοφόνος· καθαροφάντης, λευκοφόντης· ἢ ἐν ἄργει προδότην πεφηνώς· ἢ κατὰ τῶν ἀργεῖ τὸν φόνον· Ἀργείους, τοὺς ἀργείους· Ἄργιλλα, οἴκημα μακεδονικόν· ὅθεν βαίνοντες, ἐν αὐτῷ λούονται·

Ἀργέματα, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκώματα· Ἄργεμον, τὸ κατὰ πάθος λεγόμενον λεύκωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ· παρὰ τὸ ἀργὸν ὃ σημαίνει τὸ λευκὸν· Ἀργεμώνη, εἶδος βοτάνης· Ἀργέμων, τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων, αἱ δὲ ὀφθαλμῶν· Ἀργεννὸς, ὁ λαμπρὸς· Ἀργεννὸν, τὸ λευκὸν· ἐκ τοῦ ἀργός· ὁμοίως τῷ φαεννὸς, φαεννὸν· ἔρεβος· ἐρεβεννόν· Ἀργεννοῦσαι, αἰγιαλίτιδες· εἰσὶ δὲ αἱ τοιαῦται ἐκ καρπῶν ἀνέσεως φαῦλαι· καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μηλόβοτοι, καθάπερ ἡ σκύρος· ἐκ αἱ λιγομέναι ἀργινοῦσαι· Ἀργεννάων, λευκῶν ἢ λαμπρῶν· Ἀργεννῇσι, λαμπραῖς· λευκαῖς· Ἀργέσται, αἱ ἐτήσιοι· Ἀργέστα ὁ μῆδος κύριον ἀνέμου, προπαροξυνόμενον μὲν παρὰ τοῖς πεζοῖς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἀργέστης· ὁ δὲ ἐπιθετικὸν νότου δηλοῖ, προπαροξυτόνως·

ρα; ἐρωτηματικὸς προπερισπᾶται· οἷον ἆρά σοι ἀλόγως λελυπῆσθαι δοκῶ; καὶ ἀριστοφάνης· ἆρ' ἔκδηλόν ἐστι τὸ σαφές; Ἄρα σύνδεσμος παροξύνεται· οἷον, εἰ φῶς ἐστιν, ἡμέρα ἐστί· φῶς ἐστιν, ἄρα ἡμέρα ἐστίν· ἔστιν ὅτι σημαίνει, ὅπερ σημαίνει τὸ ἆν. Ἄρα· οἱ ἀττικοὶ ὅταν μὲν ἐρωτηματικὸν ᾖ, τροχαϊκῶς γράφουσιν· ὅταν δὲ ὡς σύνδεσμος συναπτικὸς λέγηται, ἀδιαφόρως· ποτὲ μὲν τροχαϊκῶς, ποτὲ δὲ πυρριχαϊκῶς.
Ἄρα· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικεν, ὡς παρὰ ἀριστοφάνει· Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων· καὶ παρὰ λιβανίῳ· Οὐκ ἄρα εἵμαρτο τῷ βιθυνίᾳ, τὴν χείρω τύχην διαφεύξεσθαι. Ἄρα· συλλογιστικὸς σύνδεσμος, καὶ ἀντὶ τοῦ δή· καὶ ὡς ἔοικε, καὶ ὡς φαίνεται οὕτω μετά των. Ἄρα· συμπερασματικὸν ὄν, καὶ ἀντὶ μακροῦ εὑρίσκεται· ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀπορρηματικὸν ἄρα, μακρὸν ἀεί· τὸ δὲ, συμπερασματικὸν οὐκ ἀεὶ βραχύ. Ἄρα· ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. Ἄρα, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικεν εὕρηται ἡσιόδῳ· Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος· οὐχ ὡς ἔοικε μία ἔρις· καὶ ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ· Οὐκ ἄρα σοί γ' ἔτι εἶδε καὶ φρένες ἦσαν· καὶ ἀπολλώνιος· ἢ ἄρα δή τις· τὸ ἢ ἄρα ἠθικῶς ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικεν. Ἀρά, οὐ μόνον ἡ κατάρα, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ βλάβη· ὥσπερ καὶ ἡ τύχη· ποτὲ μὲν ἡ εὐτυχία, καὶ δαίμων ὁμοίως, καὶ τὸ ἄρατον. Ἀραβῆσσεν, ὅ ἐστιν ὀρχεῖσθαι· ἰωνικὴ λέξις. Ἀράβησεν, ἤχησεν· ἐκ τοῦ ἄραβος· ἦχος· κυρίως ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοή, ἄραβος· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου· παρὰ τὸν ἄρεα, καὶ τὴν βοήν. Ἀραβία, τόπος συρίας, καὶ κόσμος γυναικός. Ἀραβίδες, αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί· καὶ ἀραβικὴ πνοή, ἡ τυφωνική. Ἀράβιος ἄγγελος, παροιμία· παρὰ τὸ ἀράβιος αὐλητής, παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων· μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀραβίου αὐλητοῦ· ὃς αὐλεῖ μὲν δραχμῆς· ἐπαύετο δὲ, τεττάρων. Ἄραβος, κτύπος· κυρίως, ἡ ἐν ἄρει βοή· ἀράβοος καὶ ἄραβος· ἢ κυρίως ἡ ἐν ὄρει βοή· ὄραβος καὶ ἄραβος· ἢ κυρίως, ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοή· ἔραβος καὶ ἄραβος· ἐξ οὗ τὸ ἀραβῶ· καὶ ἀράβησεν, ἤχησεν, ἐψόφησεν. Ἀραβύλας, ὑποδήματος διαφορὰ καὶ βαρβαρικά. Ἀράβω, ψοφῶ· ἐν κλυταιμνήστρᾳ. Ἀράγειν, σπαράσσειν. Ἀραγμός, ψόφος. Ἀράσσει, θορυβήσει, ταράξει. Ἀράδηται, κεκίνηται· συγκέχυται. Ἀραδος, ἡ ἀπὸ τῶν γυμνασίων τῆς καρδίας κίνησις· καὶ πόλις. Ἀράδεις, βλαβερὰς λεπτάς. Ἀραιαὶ κνῆμαι, αἱ ἀσθενεῖς καὶ βεβλαμμέναι· ὡς γὰρ γῆρας γηραιός, πλεονασμῷ τοῦ ι, οὕτω καὶ ἀρά, ἀραιός· ἡ δὲ ἱστορία, οἶδε καί τινας νήσους ὀνομαζομένας ἀραιάς. Ἀρραιὰς γλώσσας, τῶν λύκων φησὶν ὁ ποιητής· ἢ μετὰ δασείας ἀντὶ τοῦ στερεὰς καὶ ἐπιμήκεις· ἢ μετὰ ψιλῆς, ἀντὶ τοῦ πλατείας· ἄκρον δὲ λάπτουσιν ὕδωρ· διότι κατὰ τοὺς παλαιοὺς οὐ καθιᾶσι τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς αἱ βόες· οὐδὲ καθὰ λυκοφρονίδας ἵππους τὸ ἥμισυ τῆς ὄψεως· ἀλλὰ τοῦ ἐπιπολῆς ὕδατος πίνουσιν, ὡς εἴπερ καὶ ἔλειχον. Ἀραιάς, τὰς πλατείας νέας· παρὰ τὸ ῥαίω, ὅ ἐστι φθείρειν· ὅθεν καὶ ψιλοῦται· ἵν' ᾖ τὰς στρατιωτικὰς καὶ οὐ φορτάδας. Ἀραιὴ γαστήρ, τὰ λεπτὰ ἔντερα. Ἀραιήν, ἀσθενῆ· ἀδύνατον· ἀραιὴν χεῖρα, παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀραιή· ὅθεν καὶ δασύνεται· ἀπὸ οὖν τοῦ ῥαίω γίνεται ῥαιός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀραιός· καὶ ἀραιὴ μετελθούσης τῆς δασείας τοῦ ρ εἰς τὸ α, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ῥέζω, ἔρδω. Ἀραιήσει, ἁρμόσει, πείσει. Ἀραιοῖσι, λεπταῖς, καὶ μακραῖς. Ἀραιωτόν, στενωτόν. Ἄραιθος, ποταμὸς ἠπείρου, ὡς καὶ καλλίμαχος λέγει.
Ἀραιθυρέα, ἡ ἀρεθυρέη, καὶ φλιοῦς, ὄνομα πόλεως· ἐκλήθη δέ φασιν ἀπὸ φλιάντος υἱοῦ διονύσου· ὡς φέρεται ἐν τοῖς τοῦ ἐθνογράφου, ὅτι ἀράντος ἥρωος υἱὸς ἐγένετο ἄορις, καὶ θυγάτηρ ἀραιθυρέα· τούτους φλιάσιοι θηρατάς φασι καὶ πολεμικούς· προαποθανούσης δὲ τῆς ἀδελφῆς, ἀπ' αὐτῆς ἡ χώρα ἐκλήθη· τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς, ἀραιθυρεύς· ἡ δὲ τοῦ γεωγράφου ἱστορία φησίν, ὅτι ἀραιθυρέα ἡ νῦν φλιασία πόλις φλιοῦντος· κειμένη μέσον σικυωνίας ἀργείας κλεωνῶν, καὶ στυμφάλων· πόλιν δ' εἶχεν ὁμώνυμον τῇ χώρᾳ πρὸς ὄρει ὀνομαζομένῳ κηλώσσῃ· οἱ δ' ὕστερον ἀναστάντες ἐκεῖθεν, πρὸ τριάκοντα σταδίων ἔκτισαν τὴν φλιοῦντα. Ἀραῖνος, ὄνομα ποταμοῦ. Ἀραιόν, οὗ τὰ μόρια διάστασίν τινα πρὸς ἄλληλα ἔχει· πυκνὸν δὲ, οὗ τὰ μόρια ἐγγὺς ἀλλήλων κεῖνται· τὸ δὲ ἀραιόν, οἱ πλείονες ψιλοῦσιν· οὐ γὰρ δασύνεται. Ἀραῖον, κατάρατον· ὡς τό, ὁ πρόσθεν ἐλθών, ἣν ἀραῖος μὴ τέκῃς· οἷον, ἀρὰ προσετρίβετο, καὶ κακοτυχής· σοφοκλῆς, κελεύθῳ. Ἀραιότερος, βαρύτερος· ἀραιός, ἀτυχής, ἄθλιος. Ἄροιτο, λάβοι, κομίσειεν· ὡς τό, Ἦ σ' οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχος αἰ ἱερῶ του φύσις. Ἀράκην, φιάλην καὶ ἀράχνην. Ἀρακίδας, εἶδος ὀσπρίου παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἄρακα, ὄσπριόν τι· τὸ δὲ αὐτό, καὶ λάθυρον. Ἄρακος, ἱέραξ· τυρρηνοί. Ἀρακτῆρα, ἀμελκτῆρα. Ἀράμ, μετέωρος. Ἄραμα, βόρβορος. Ἀράμεν, μένειν. Ἀράμενα, τὰ ἀπόχυτα ὕδατα. Ἀράμενοι, ἡσυχάζειν. Ἀράμενος, ἐπάρας τις· καὶ ἀράμενος, ὡς τό, ἐπάρασα τὴν ὑδρίαν. Ἄραμος, ἐρωδιός. Ἀράν, μεσαγκύλον. Ἀραίχιλις, ἡ νῦν αἴγυπτος. Ἀράνον, τὴν οὐσίαν, καὶ τὸ λάκκον. Ἀραντες, ἀπενεγκάμενοι· καὶ παρὰ θουκυδίδῃ, ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται· ἔστι δ' ὅτι, καὶ ἐπὶ γῆς.
Ἀραντίσιν, ἐριννύσι· μακεδόνες· ἀραιὶς ἔλαφος. Ἀράξαι, συντρίψαι. Ἀράξης, ἀράξου, ὄνομα ποταμοῦ· παρὰ τὸ ἀράσσειν, ὅτι ἀπὸ καυκάσου καταρρήγνυται· καὶ ἀραξός, βοτάνη τις. Ἀράρουσιν, ἐρεθίουσιν. Ἄραρ, ποταμὸς τῆς κελτικῆς, ἀπὸ τοῦ ἀραρίναι τῷ ῥοδανῷ ποταμῷ. Ἀράραι, ἁρμόσαι· πῆξαι. Ἄραρε, δέδοκται· κέκριται· ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω· ὁ μέλλων αἰολικῶς, ἀρσῶ· ὁ παρακείμενος ἦρκα· ὁ μέσος, ἦρα· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀττικόν, ἄρηρα· ἡ μετοχή, ἀρηρώς. Ὅτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς· δωρικῇ τροπῇ τοῦ η, ἄραρα, καὶ ἄραρεν. Ἄραρε γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας.
Ἄραρέ με· ἤρεσέ με ταῖς φρεσίν· ἢ ἥρμοσται· καὶ ἄραρεν, ἡρμόσθη· ἢ παραγίνεται, δέδεκται ἢ κέκριται. Ἀραρόν, ἡ ἄραρον, ἐκ τοῦ ἀραρῶ ἐνεστῶτος γίνονται· ἀραρῶ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄραρα παρακειμένου· ὡς ἐκ τοῦ πέπηγα, τὸ πεπηγῶ· καὶ πέφυκα, πεφύκω, καὶ τὰ ὅμοια. Ἀραρίζειν, ἐπὶ τῶν κυνῶν παρ' ἀθηναίοις· ἀπὸ τῆς ἄρ φωνῆς· παρ' ἡμῖν δὲ ὑλακτεῖν. Ἀραρίν, ἀράχνην. Ἀραρικαί, ὅσα παρασφηνοῦται λιθάρια εἰς τὰς ῥαγάδας. Ἄραρις, ὅρκος. Ἀραρισκέν, ἐκ τοῦ ἀραρῶ ἀχρήστου ῥήματος παρῆκται ὁμοίως τῷ πλίσκω, εὑρίσκω· καὶ τοῖς τοιούτοις. Ἀραρίσκω, τὸ ἁρμόζω. Ἀραράμενοι, ἁρμοσάμενοι.

Ἀπτέρως παρὰ Λυκόφρονι, ὁ μὴ πτέρως· ταχέως, αἰφνιδίως. Ἀπτέρωτα, ταχέα, αἰφνίδια. Ἀπτήν, γίνεται παρὰ τὸ πτῶ
πτήσω. πτὴν καὶ ἀπτήν· ὥσπερ παρὰ τὸ ἔχω, ἔχιν καὶ συναιρέσει ἀχὴν ὁ πτωχὸς ὁ μηδὲν ἔχων. Ἀπτῆνες, οἱ μὴ ἵπτα-
σθαι δυνάμενοι. Ἀπτῆσι, μηδέπω πετομένοις. Ἀπτίστου, ἀκόπανος ὁ λεχθεὶς παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἅπτομαι, μετὰ
ἀφῆς, ἀόριστον ἔχει τὴν φωνήν. τὸ δὲ προσάπτομαι, τὸ ὑπεσταλμένως καὶ ἀστεῖα ἄκρας δακτύλοις ἅπτεσθαι δηλοῖ. ὥσ-
περ καὶ ψαύω, καὶ προσψαύω· ἐγγίζω, καὶ προσεγγίζω· καὶ χρῶμαι, καὶ προσχρῶμαι· ὅπερ φοινικῶς συντάσσεται. ἅπ-
τομαί σου. ψαύομαι ψηλαφῶ. Ἀπτοεπής, ὁ ἀπτόμενος διὰ λόγων, ἢ ὁ ἀπτόητος· ὁ μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις·
ὁ θρασύλογος καὶ ὑβριστής. Ἀπτόλεμος, πολέμου ἄπειρος. Ἀπτόν, ψηλαφητόν. Ἄπτορος, ἰσόπτερος. Ἅπτε, ψη-
λάφησε. Ἄπτωτον, τὸ μὴ πίπτον ἀλλ' ἑστώς. Ἄπτωτος, ἄφοβος. Ἄπυγοι, οἱ λεῖοι τὰς πυγάς· ἐσκώπτοντο δὲ ἀδεῶς
ἀθηναῖοι, εἰς αἰσχρότητα. Ἀπυθύσομεν, ἐξιλασκόμεθα· ἢ ἀπελασόμεθα. Ἄπυθεν, ἄποθεν. Ἀπυθυμιᾶ, ἐσφαι-
νει· κρίτης. Ἀπυξίνου, ἀπονηροῦ, Τιμοκλῆς. Ἀπυλλέτω, αὐξέσθω. Ἀπυνδάκωτος, ἀπύθμενος· Σοφοκλῆς Τρι-
πτολέμῳ· ἐν δὲ Ἰφιγενείᾳ, πυνδάκα τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους ἔφη. Ἀπύλωτον στόμα, Ἀρχίλοχος. ἀθύρωτον. οἱ δὲ γραμμα-
τικοὶ ἀπύλωτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιδῆ. ἢ πύλην μὴ ἔχον μὴ χαλιναγωγούμενον, μηδὲ κρατούμενον. Ἄπυρα, σιτα.
Ἄπυστος, ἀνήκουστος· ἀπὸ τοῦ πεύθω πευστός, καὶ ἄπυστος. Ἄπυος, ὁ δίχα ἕλκους. Ἀπύργιος, ἀτείχιστος· Εὐριπίδης
Τημένῳ. Ἄπυροι τρίποδες, εἰς οὓς οἶνος ἐξεκεράννυτο. λοιπαὶ χόαι δὲ, ἐν αἷς ὕδωρ ἐθερμαίνετο. οἱ καὶ ἐμπυριβῆται οἱ
εἰσιν. οὗτοι ἔτι τρίποδες ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ τρίποδα τὴν ὑπόβασιν ἔχειν. καὶ ὅτι τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων ἦσαν.
οἳ καὶ λέβητες ἐκαλοῦντο, ἐμπυριβῆται, καὶ ὁ λοιπὸς πρόχοος. Αἰσχύλος. Τὸν μὲν τρίποδα ἐδίζατο αἴχμιος λέβης· ἀεὶ
φυλάττων ὑπὲρ πυρὸς στάσιν. ὁ δὲ ἕτερος, κρατὴρ καλούμενος. ὁποῖοι οἱ παρ' Ὁμήρῳ ἄπυροι. ἐν οἷς οἶνον ἐκίρνων. ὃς δὲ
καὶ οἰκεῖος τῷ Διονύσῳ, διὰ τὴν κατ' οἶνον ἐν μέθῃ ἀλήθειαν. καθὰ καὶ τῷ Πυθίῳ Ἀπόλλωνι τρίπους ἦν ἀληθείας, διὰ
τὴν ἐκ μαντικῆς ἀλήθειαν. οἶνος δὲ φασὶ καὶ ἀλήθεια. ὃς καὶ ἀνδρὸς ἔδειξε νόον. καὶ ἐν Διονυσίαις νικητήριον διὰ τοῦτο
τίθεται τρίπους. ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀληθεύοντας, ἐκ τρίποδος λέγειν φαμέν. τοῦ κατὰ μαντείαν δηλαδὴ ἀληθευτικοῦ. ὁ δὲ αὐτὸς
φησὶν ὡς εἴρηται λέγει δὲ ὁ αὐτὸς, καὶ ὡς τρίποδος λέξις καὶ ἐπὶ τραπεζῶν κεῖται. ὡς τό, ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη· τουτ-
έστιν, ἡ τράπεζα. ἔστι δὲ πάντως τρίποδα εἰπεῖν, καὶ τράπεζαν τρίποδον. αἱ μὲν ἐμπυριβῆται, αἱ δὲ αἴθωνες, ἴσως λέ-
γονται ἄν, ὡς πυρὶ αἰθόμεναι, καὶ οὕτω χρήσιμα. αἱ δὲ, ἀναθεματικαὶ πρὸς κάλλος ἀνατιθέμεναι, ἐν οἷς ἀεὶ ἐναῖς ἄχραν-
τοι πυρὶ φυλαττόμεναι. οἷς ἀπύρους φησὶν ὁ ποιητής, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐμπυριβητῶν. ἕτεροι δὲ ἀπύρους μὲν νοοῦσι,
τοὺς μήπω πυρὶ ὁμιλήσαντας. αἴθωνας δὲ, τοὺς ἤδη πυρωθέντας. λέβητες δὲ, ἕτεροι ὄντες τριπόδων ὡς δηλοῖ σαφὲς ἐν
Ὀδυσσείᾳ. ἢ αἴθωνες λέγονται διὰ τὸ ἐκ τοῦ γεγανῶσθαι λαμπρόν, ὡς ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ λάμπω. ὅτι δὲ ἐντιμότεροι λεβή-
των οἱ τρίποδες, δηλοῖ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἰῶτα. ἑπτὰ μὲν ἀπύρους τρίποδας, αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, πρὸς τοῦ βασι-
λέως ὑποσχέσθαι τῷ Ἀχιλλεῖ. Ἄπυρον λέβητα λέγει Ὅμηρος, τὸν μήπω τεθέντα εἰς πῦρ, καὶ διὰ τοῦτο λευκὸν ἀπὸ
χρώματος δηλαδὴ κασσιτέρου. Ἀπύρου, ἀθύτου. Σοφοκλῆς. Ἀπύροις, καινοῖς. νεκροῖς. ἢ τοῖς ἀναθεματικοῖς. και-
νοῖς, καὶ οὐδέπω πεπυρωμένοις, ἀλλ' ἕνεκα κόσμου ἀνακειμένοις. ἐξ ἐναντίας δὲ πυριβῆτας, ἐν οἷς θερμαίνουσι τὸ ὕδωρ.
Ἄπυρος, ἄταφος. νεκρός. καινός. Ἀπυρομήλη, τὴν πυρὴν μὴ ἔχουσα μήλη. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀπύρωτον, και-
νόν, ἢ ἀναθεματικόν. Ἀπύσδιον, δυσοδίς. Ἀπύστισιν, ἀπὸ πστιν. Ἄπυστος, ἀνήκουστος· ἀπὸ τοῦ πεύθω, πευστὸς
καὶ ἄπυστος. Ἀπυστρόφοι, ἀπέστρεφον. Ἀπύω, τὸ φωνῶ καὶ βοῶ. Εὐριπίδης. Οἷ ἐγὼ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω.
Ἀπφά, ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ. καὶ ὑποκόρισμα. καὶ ἀπφὺς ὑποκοριστικῶς, ὁ πατήρ. παππάς τις ὤν, καὶ ἀπφύ.
Ἀπφύ, τὸν πατέρα λέγουσιν οἱ Δωριεῖς. Ἀπφὺς παρὰ Θεοκρίτῳ, ὁ πατήρ. καὶ ὤφειλε μὲν διὰ τῶν δύο γράφεσθαι φφ.
ἀφφὺς γάρ, ἀφ' οὗ φύεταί τις. ἀλλ' ἐπεὶ οὐδέποτε Ἑλληνικὴ λέξις διπλάζει τὰ δασέα δίχα τῶν καθ' Ῥωμαίους ὀφφικίων,
μετέβαλε τὸ ἀπὸ πάθους τῆς προθέσεως φ εἰς τὸ ἀντίστοιχον π. καὶ γίνεται ἀπφύς. Ἀπφῦ, σημαίνει τοῦ ἀποκρυ-
φοῦ ἢ τοῦ ἀποκρυβέντος. ἀπφῦ δὲ, ἀντὶ τοῦ, καὶ νῦν. καὶ ἀπφῦ πατρός. ἡ διπλασία χάρις. Ἀπώγωνες, οἱ μὴ ἔχον-
τες πώγωνα. Ἀπῳδόν, ἀνάρμοστος. τὸ ἄπωθεν τῆς ᾠδῆς. Ἀπωθεῖται, ἢ τὸ ἀποπέμπει, ἢ ἀποσείεται. Ἄπωθεν,
χωρὶς, ἢ πόρρωθεν. Ἄπωθεν, ἀπὸ διαστήματος. Ἀπώθησαν, ἐξέβαλον. Ἀπωθοῦμαι, καὶ διωθοῦμαι, τὸ ἀποδιώκω,
καὶ ἀποστρέφομαι. Ἀπωθούμενος. ὠθέομαι, ὠθοῦμαι καὶ ἡ μετοχὴ, ὠθόμενος καὶ ὠθούμενος, καὶ ἀπωθούμενος μετὰ
τῆς ἀπὸ προθέσεως. Ἀπώκησεν, ᾐχμαλώτευσεν. Ἀπωκισμένα· Φασί τινες Ἀθηναίους αὐτόχθονας φῦναι, καὶ τοῦ
Ἰωνίας ἔχειν γῆν, καὶ Ἴωνα ὃς ὁ αὐτὸς ἐστὶν Ἀπόλλωνι. οἱ δὲ ὅτι Κρεούσῃ τῇ Ἐρεχθέως μιγεὶς Ἀπόλλων, Ἴωνα ἐγέννησεν.
ἀφ' οὗ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ποτὲ Ἴωνας κληθῆναι καὶ διὰ ταῦτα πάτριον αὐτοὺς Ἀπόλλωνα ἔχειν. Ἀπωκισμένος,
μεμακρυσμένος. Ἀπώκισται, μακρύνθη. Ἀπώλεια, ἡ διαφθορά. Ἀπώλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ. Ἀπώ-
λαιον, ἀντὶ τοῦ ἀπώλοντο. ὡς τό, Καὶ τὰς ἀγέλας ἐπελάσαντες ἀπώλαον, μάλα ἀνοίκτως ἀλοῶντες διέφθειραν. ἀπολ-
λύμαι παρατατικός. Ἀπώμαιν, ἀπὸ τῶν ὤμων. Ἀπωμοσία, ὅταν τις κρινόμενος σκήπτηται μὴ ἀσχολεῖν πρὸς τοὺς
δικαστάς· ἀνθυπωμοσία δὲ ὁ ἀντίδικος· καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου προσδικάζονται. Ἀπώμοτον, φευκτόν. τὸ ἔξω ὅρκου γινό-
μενον. ἢ ὅπερ ἄν τις ἀπομόσῃ γεγονέναι, ἢ μὴ γενέσθαι ἔνια, ἀλλ' ἄπιστον. Ἀπών, μακρὰν ὤν. Ἀπώνατο, ὠφελή-
θη. ὀνῶ. ὀνήσω. ὤνησα. ὀνήσομαι. ὠνάμην. ὄναρ. καὶ ἀπώνατο. Ἀπωναθήσεται, πειράσεται. Ἀπωρυίας, ὑδρο-
γιάς. Ἀπῶσαι, ἀντὶ τοῦ ἀποπέμψαι, ἅπερ ἄμεθ' Ὅμηρον, παθητικῶς ἀπώσασθαι φασὶ, καὶ ἀποπέμψασθαι.
Ἀπώσατο, μακρὰν ἔρριψεν. Ἀπώσθησαν, ἀπερρίφησαν. Ἀπῶσμαι, ἀπερρίμμαι. ὡς τό, Κἀγὼ εἴ ποι ἀπῶσμαι.
Ἀπῶσαι, τὸ διώξαι, ὠθῆσαι. Ἀπωστὸς, ἐκδιωκόμενος. Ἀπωτάτω, μακράν. Ἀπωτέρω, πόρρω. μακράν.

τας ἀπράγμονα δοῦλον, ἀλλὰ τὸν ἀεὶ κατατεινόμενον καὶ ἀεὶ ἐπιτήδειον πρὸς τὰ δημόσια. ὅταν δὲ εἴπῃς ἀπράγμονα ζωὴν, τότε λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀπραγμάτευτον, καὶ ἀκίνδυνον. Ἀπραγμάτευτος, ἡ μηδένα κόπον ἔχουσα. ἀπὸ πολυπραγμόνος. Ἀπραγμόνως, ἐλευθέρως. ἀντὶ παντὸς δεῖ παύσεως. ἰάμβλιχος. Εἶτα ἐάσατε οὕτως ἀπραγμόνως ἀποθανεῖν;

Ἀπραγμοσύνη, ἡ καταφρόνησις καὶ ἀμέλεια. ἡ ἀπραγμοσύνη, ἡ ἀργία. ἢ φυτὸν, ὡς ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς, ἐν ἀκαδημίᾳ φυόμενον. Ἄλλως. Ἀπραγμοσύνη, εἶδος ἀνθέως. οἷον πάσης ἀηδίας ὄζον καὶ ἀσφαλείας. ἢ ἀπραγμοσύνης, ἀντὶ τῆς πολυπραγμοσύνης. ἀριστοφάνης. Ἀπράδευτοι, ἀζήμιοι. Ἄπρακτα, ἀνεκδίκητα. ἀτιμώρητα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε εἶναι ἄπρακτα ἐᾶσθαι· καὶ ἄπρακτα λέγονται, τὰ μάταια πραγμάτια. ὡς ἄπρακτος ἀνὴρ, ὁ μὴ τῷ πρίσκῳ ἑαυτόν. Ἄπρακτος, δύσπρακτος. δυσεργής. δυσκατόρθωτος. Ἀπράκτους ὀδύνας λέγει ὅμηρος, ἐφ' αἷς οὐκ ἔστιν ἐκδίκησις. αἳ καὶ ματαίως λέγονται αὖ γίνεσθαι. καθὸ τὸ εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε ἄλλοτε ἄλλον ματαίως. ἔγωγε ἐφ' ἃς οὐκέτι πίστις. ὁ δὲ ἐπαπόδοσις. Ἄπρακτα, ἀνωφελῆ. Ἄπρατον, ἀφλόγιστον. Ἀπριάτην, ἀνώνυμος. ἀπὸ τοῦ πρίαμαι τὸ παθητικὸν, πρίαμαι τὸ ἐπίρρημα, ἀπριάδην καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, ἀπριάτην. ἢ ἀπριάτην ἀντὶ προῖκον, ἐπιρρήματά φασιν οἱ παλαιοί, ἀντὶ τοῦ ἀπριάδην, καὶ ἀναποίνως. ἤγουν δίχα τοῦ πρίασθαι, καὶ δίχα ἀποίνων. Ἀπρίξ, τὸ στερεῶς κρατεῖν καὶ μὴ ἀπολύειν. ἀπρὶξ ἐλάβετο λέγει, ἀλλὰ μὴ ἀμφοτέραις χερσί. καὶ παρὰ πλάτωνι. ἀπρὶξ προσπεφυκότων ἰσχυρῶς. ὃ οὐχ οἷόν τε πρίσαι, διὰ τὴν συμφυΐαν. Ἀπροβούλευτον, τὸ μὴ πρότερον εἰς βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσφερόμενον ψήφισμα. ἐν τῷ κατ' ἀνδροτίωνος, νόμος παράκειται ταῦτα δηλῶν.

Ἀπροδιορίστως, ἀορίστως. μὴ πρός τι διορισμένως. Ἀπροθέτως, ἀντὶ προθέσεως. Ἀπροϊδὴς, ἀπρόορατος. ὁ ἄδηλος.

Ἀπροΐκτως, ἀνεξόχως. Ἄπροικος, ὁ τῆς οἰκίας μὴ ἐξερχόμενος. Ἀπροϊδῆ, ἀφανῆ. Ἀπρονόμευτος, ὁ προνομευθείς. ἀπρονομὴ γὰρ, ἡ ὑπὸ τῆς χώρας ἁρπαγή. Ἀπρονόητος, καὶ ὁ μὴ προνοῶν, καὶ ὁ μὴ προνοούμενος. Ἀπρόοπτος φέρεταί τις, ὅταν οὐ προορᾷ τὴν ὁδὸν, καὶ ἀμερίμνως ταύτην διέρχεται. καὶ ἀπρόοπτος, ἀπρόορατος, λαθραῖος. Ἀπρόοπτον, ἄτροπον. ἀπρεπές. Ἀπρόσβλητον, ἀνταῖον. Ἀπροσβούλευτον, τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψήφισμα, οὕτω δημοσθένης. Ἀπροσδεὴς, ὁ μηδενὸς ἐνδεής. Ἀπροσδιορίστως, ἀορίστως. μὴ πρός τι διορισμένως. Ἀπροσέλευστος, ἀπροσπέλαστος. ἀδιέξιτος. Ἀπροσεξία, ῥᾳθυμία. παρὰ τὸ μὴ προσέχειν τινὰ ἑαυτῷ, ἢ τοῖς πρακτέοις. Ἀπροσήκει, ἄδει. Ἀπρόσπλοον, ὃ οὐδεὶς προσπλεῖται, ἀλλ' εὐθέως πίπτει. ἢ ἀκαταμάχητον ἀπὸ τῆς εἵλης. Ἀπρόσιτος, ἀπροσπέλαστος. ἀπάνθρωπος. ἀχώρητος. ἀπροσέγγιστος. ἀδεής, μοχθηρὸς ἰδεῖν. Ἀπρόσιτον, ἀθεώρητον. Ἀπρόσκλητος δίκη, ἡ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητόρων κατὰ τὸν νόμον, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν εἰσαγώγιμος. Ἀπροσκοπεῖν, μὴ προορᾶν. Ἀπρόσκοπον, ἀσκανδάλιστον. Ἀπρόσμαστος, ἀπρόσθικτος. ἄψαυστος. μαστεύεσθαι γὰρ τὸ ἅπτεσθαι, ἀπρόσβατος. Ἀπρόσμαχοι, ἀκαταγώνιστοι. ὡς τὸ, Καὶ ἐρημίαις ἐν πεδίοις ἀναπεπταμένοις. καὶ ἐν τῇ ἐκείνων οἰκείᾳ γῇ αἰσθέσθαι, ὅπου οὐκ ἀπρόμαχοι εἶεν ταρβεῖν. Ἀπρόσοπτος, ἀνυπομόνητος. Ἀπροσπέλαστος, ἀπροσέγγιστος. Ἀπροσπταίστῳ, ᾧ οὐκ ἄν τις προσπελάσειεν. ἀπροσπταίστῳ. ἀσκανδαλίστῳ. Ἀπροστασίου δίκην ἔλεγον, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλεῖτο, ὡς μὴ ἔχοι προστάτην. Ἀπροστάτευτος, ὁ μὴ ἔχων προστασίαν τινός. Ἀπροσίμαστον, ἀπροσδόκητον. Ἀπρόσφορον, ἀνάρμοστον. Ἀπρόσωπον, κακόμορφον. δυσειδές. Ἀπρόσωπος, ὁ ἐκ τοῦ προσώπου καὶ ὁ προσωπείῳ μὴ χρώμενος, ἢ λαμβάνων. Ἀπροτίμαστος, ἄψαυστος. ἄθικτος. ἡ μὴ ὑπὸ ζεύγει τεθεῖσα γυνή, ἀλλ' ἄθικτος διαμείνασα. Ἀλλ' ἔμενεν ἀπροτίμαστος, ἐν μεγάροισι. παρὰ τὸ μαίω τὸ ζητῶ, ἡ μὴ ζητουμένη πρὸς μῖξιν, ἢ παρὰ τὸ μαστεύω τὸ ζητῶ, ὅθεν καὶ μαστός. καὶ μαστίμενος, ὑπολαβόμενος. ἀψάμενος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπρόσψαυστος. παρὰ τὸ μάσσεσθαι, τὸ ἅπτεσθαι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ μαστίεσθαι. καὶ μαστὸς, ὁ τοῖς βρέφεσι μαστευτός. καὶ τὸ εἰσμάσσατο θυμόν, ἤτοι ἥψατο. ἢ οὐ δυσχερὲς ἐφάψασθαι τῆς δυνάμεως. Ἀπροτίοπτα, κρύφα. λάθρα. ἀπὸ τοῦ ὄπτω τὸ βλέπω. Ἀπροτιόπτιστος, ἀπροόρατος. Ἀπροτίοπτα, ἀόρατα. Ἀπρόφατον, κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατον, ἀπροφάσιστον, οἷον ἄνευ προφάσεως καὶ ἐποχῆς, καὶ ὑπερθέσεως. παρ' ὅσον τοῖς προφασιζομένοις, παρέπεται ὑπέρθεσις. Ἀπρόφατοι, ἀπροφάντοι. ἀπροφάσιστοι. Ἀπροφάτως, ἀθρόως. παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, καὶ ἀδιαστάκτως. ἀδιακρίτως.

Ἄπτα, φάρμακα. Ἀπταίστως, ἀκαθέκτως. Ἀπτά, ἀναχώριστοι. Ἀπτεραῖος, ὁ ἀπὸ κρήτης. ἄπτερα γὰρ πόλις κρήτης. Ἀπταρύσσεται, πίπτει. Ἀπτώτας, τοῦτ' ἐν συνηθείᾳ λέγεται. σημαίνει δὲ ἀπτωτὰ πάντα, τινὲς δὲ, πανδράστην. Ἅπτει βρόχον, καὶ ἅπτεται, καὶ ἅπτει πῦρ. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἅπτε παῖ τὸν λύχνον. καὶ ἅπτει, συνάπτει. Ἀπτειλοῦς, λείας. Ἄπτερα, ἰσόπτερα. ταχέα. ῥᾳδία. καὶ ἄπτερα, πόλις κρήτης. ὅτι αἱ σειρῆνες ποτὲ πρὸς τὰς μούσας εἰς ἔριν ἐλθοῦσαι καὶ ἡττηθεῖσαι, ἐκεῖ τὰ πτερὰ ἀπέβαλον. Ἀπτερέως παρ' ἡσιόδῳ, ὥσπερ τὸ ἀψοφέως. σημαίνει τὸ ἑτοίμως. οὕτως ἡρωδιανός. ἔτι ταχέως, ἑτοίμως, ἀφροντίστως. οἱ δὲ, ἀπροθύμως. ἐλαφρῶς. ῥᾳδίως. ἔνιοι δὲ, ἀμελημένως. Ἄπτερος ἔπλετο μῦθος, παρ' ὁμήρῳ. κεῖται δὲ τὸ ἄπτερος ἔπλετο μῦθος, εἰς ἴσον τῷ ταχέως προσήκατο τὸν λόγον. ἄπτερος δὲ, ὁ παράμονος καὶ μὴ πτερόεις, καθὸ τὸ κοινὸν τοῦ λόγου ἐπίθετον. ἤγουν ὁ μὴ ἀποπτὰς ἀλλ' ἐπιμείνας τῇ γυναικί. τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ταχὺς, καὶ ἰσόπτερος νοοῦσι τὴν λέξιν. ἵνα λέγῃ, ὅτι ταχὺς ἐς ψυχὴν εἰσέδυ τῇ πηνελόπῃ. Ἅπτεσθαι, ἀόριστόν ἐστι. τὸ δὲ προσάπτεσθαι, ἔλαττον τοῦ ἅπτεσθαι. τὸ γὰρ προσάπτεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐσκεμμένως πως, καὶ ἀκροθιγῶς ἅπτεσθαι, καὶ οἱονεὶ ἄκρους δακτύλους ἅπτεσθαι δηλοῖ. ὥσπερ καὶ ψαύειν καὶ προσψαύειν, καὶ ἐγγίζειν καὶ προσεγγίζειν. Ἅπτεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιλαμβάνεσθαι, γενικῇ συντάσσεται ὡς παρ' ὁμήρῳ. ἀλλήλοις ἐκέλευον ἅπτεσθαι νηῶν. καὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης. Ἅπτεται βέλη παρ' ὁμήρῳ, ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ πέτεσθαι ἔρχεσθαι. τὰ γὰρ ἁπτόμενα βέλη, οὐ κατὰ τὸ πέτεσθαι, ἀλλὰ βαλλόμενα ἐν αἰτουμένοις. Ἅπτετο, ῥῆμα. καὶ συντάσσεται μετὰ γενικῆς. ἐπειδὴ ἡ ἐκ τῶν αἰσθήσεων γινομένη ἐνέργεια γενικῇ συντάσσεται οἷον, ἀκούω σου. γεύομαί σου. εἰ δὲ ἐπὶ φιλοφροσύνης ἢ ἀπὸ ἧς ὁμιλίας ἡ λέξις λαμβάνεται, τότε δὴ αἰτιατικῇ συντάσσεται,

δὲ ὡς μέρος συλλογισμοῦ ληφθῇ, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τὸ ἀθάνατον αὐτὴν εἶναι, τότε πρότασίς ἐστι τὸ λέγειν, ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. ἡνίκα δὲ ἐνίσταταί τι πρὸς τὴν πρότασιν ζητῶν πόθεν δῆλον ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τὸ τοιοῦτο ἔνστασις προσαγορεύεται. ἡνίκα δὲ πάλιν προτεινόμεθα εἰς ζήτησιν, ἆρά γε ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι; καλεῖται πρόβλημα. ὅτι δὲ ἐκ προτάσεως συνάγεται, καλεῖται συμπέρασμα. Ἀπόφασις, Δημοσθένης τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων καθ᾽ ἕκαστον μέρος ὃ τὴν οὐσίαν ἔχει· ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφήν. Ἀποφέρειν, ἀπαγορεύειν. Ἀποφασμένον, ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον. Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας· ἀποφασμένους πωλοῦνται, ἀντὶ τοῦ φανερῶς. Ἀποφαυλίζοντες, ἐξουθενίζοντες, ἐκφαυλίζοντες. ἢ ὡς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι. ἀεὶ γὰρ τὸ φαῦλον ἀπὸ τοῦ πονηροῦ τέτακται. Ἀποφέρεσθαι, οὐ μόνον τὸ ἔξω φέρεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ κερδαίνειν, ἀποφέρειν καὶ ἀποφορά, τὰ παρὰ τῶν ἡττόνων τοῖς μείζοσι παρεχόμενα χρήματα. λέγεται μέντοι ἀποφορὰ, καὶ ἡ δυσώδης ὀσμή. Ἀποφεύγειν ἐστὶ, τὸ ἀναχωρήσαντά τινα, μὴ δύνασθαι ὅπου ἐστὶν ἐπιληφθῆναι. Ἀποφιλονεικίζει, βιάζεται. Ἀπόφημι, ἀποφαίνομαι καὶ ἀποφῆναι, ἀποδεῖξαι. Ἀπόφημος, δύσφημος. Ἀπόφησαι τοῦτο ἐμοί, ἀντὶ τοῦ εἰπέ. προστακτικόν. Ἀποφῆσαι, ἀρνήσασθαι. καὶ ἀπόφημι, τὸ ἀπολέγω. Ἀποφθαράξασθαι, τὸ τοῖς μυκτῆρσιν εἰς τὸ ἔξω ἦχον προΐεσθαι. Ἀποφθάρηθί μου λέγουσιν οἱ ἀττικοί, οὐχ ἀπαλλάγηθί μου. δηλοῖ δὲ, τὸ μετὰ φθορᾶς ἀπόστηθί μου. Ἀποφθεγγόμενος, μαντευόμενος. Ἀποφθέγγεσθαι, τὸ ὀξέως ἀποτρέχειν. Ἀπόφθεγμα, σύντομος λόγος. μάντευμα. Ἀποφθίμενοι δῦναι εἰς ᾅδην, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τῶν δίχα φθορᾶς μυθευομένων δῦναι εἰς ᾅδου. ὁ [?] ὁ πειρίθους, καὶ ὁ ὀδυσσεύς, καὶ ὁ ἡρακλῆς. συγκέχυται δὲ τὸ ἀποφθίμενον αἰολικῶς. τὸ γὰρ ἐντελὲς, ἀποφθιόμενον, ἐκ τοῦ φθίω. Ἀποφθίμενος, φθίω φθίσω. τὸ παθητικὸν, φθίομαι φθίμενος κατὰ συγκοπὴν, καὶ ἀποφθίμενος. Ἀποφθίμην, ἀπὸ τοῦ φθίω ῥήματος. ἐξ οὗ καὶ ἡ φθίσις, καὶ ὁ φθισήνωρ. καὶ ἀποφθίμην, ἀπολοίμην. ἀποθάνοιμι. Ἀποφθίμενοι, φθαρέντα. ἀποθανόντα. ἀπὸ τοῦ φθίω. Ἀποφθινύθουσι, φθείρονται ἀπὸ τοῦ φθίνω, φθινύθω ὡς ἀπὸ τοῦ νέμω, τὸ νεμέθω. Ἀποφθίσθω, φθίω. φθίσω. ἔφθικα. ἔφθιμαι, ἐφθίμην. ἔφθισο, τὸ προστακτικὸν, φθίσο φθίσθω, καὶ ἀποφθίσθω. ἀντὶ τοῦ ἀποθανέτω. Ἀποφλαῦσαι, ἐργάσασθαι [?], καὶ σπαμῆσαι [?]. Ἀποφλαυρίζοντες, ἐξουθενίζοντες, ἐκφαυλίζοντες. ἢ ὡς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι. Ἀποφλύειν, ἀποβλύζεσθαι [?]. Ἀποφοιβάζων, ἀποκαθαίρων, ἢ χρησμῳδῶν. μαντευόμενος. Ἀποφοιτᾶν, ἀποπηδᾶν. ἀναχωρεῖν. Ἀποφοίτησις, χωρισμὸς, ἢ ἀναχώρησις. Ἀποφοιτήσομαι κάλλιον, ἢ ἀποφοιτήσω. οὕτως ἀπολαύσομαι, ἢ ἀπολαύσω. Ἀποφορὰ, ὀσμή. καὶ ἀποφορὰ δένδρα, τὰ μὴ φέροντα καρπόν. Ἀποφορᾶν, ἀντὶ τοῦ ἀπενεγκεῖν, καὶ διαστηματίσαι μεταξύ. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς [illegible]· ἐν ᾧ φησιν οὕτως· εἰ παρά γε μείζον τὰς ἀποφορὰς ταύτας τῶν ποδῶν, ἀλλότριον εἶναι τὸ χωρίον. Ἀποφόρος, ἀσθενέστερος. Ἀποφορτίσασθαι, ἀπορρίψασθαι. ἀποβαλεῖν τὸ φορτίον. Ἀποφράδας, κακάς. παρὰ [illegible]. Ἀποφράδες, αἱ ἀπηγορευμέναι ἡμέραι. ἃς οἱ παλαιοὶ καὶ [illegible] καλοῦσι φθίνοντος τοῦ μηνός, τετράδα τρίτην ἡμέραν, ἢ τὰς ἡμέρας ἐν αἷς τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον, διὰ τὸ οἷον ἀποφράττεσθαι τὸ τῆς σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς. καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ, ἀποφράδας ἐπιθετικῶς ἐκάλουν, οἷον ἄνθρωπος ἀποφράς· καὶ βλέπων [illegible] πρὸς τὸ φθέγμα. φράζω ὁ μέλλων. φράσω. ἀποβολῇ τοῦ ω. φράς, καὶ ἀποφράς. Ἀποφυλακίζει, βιάζεται. Ἀπόφυλοι, ξένοι οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν. αἰσχύλος. Ἀποφῦναι, διαστῆναι. Ἀποφυσήσασα, ἐκφυσήσασα. Ἀποφυσίας, ἐκφυσήσεις. ἐξοχάς. Ἀπόφυλοι, ξένοι. οἱ φυλὴν μὴ ἔχοντες. οὕτως αἰσχύλος. ἢ ἀπαίδευτοι. φυλαὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια κατὰ ἴωνας. οὐ μὴν πᾶς ἀπαίδευτος, ἀλλὰ κατὰ ψυχὴν μόνον. Ἀποφώρας; κλέπτας. Ἀποχάσον, ἀποχώρησον. Ἀποχανεῖν [?], ἀποθανεῖν. ἀποιχεῖν [?]. Ἀποχειρόβιοι, οἱ ἁλιεῖς, καὶ χειρογάστορες, οἱ τεχνῖται. Ἀποχειροβίων, τῶν ἐκ χειρῶν ζώντων, καὶ ταῖς τέχναις προσκαθημένων. Ἀποχειροτονηθῆναι, ἀποστραφῆναι, ἀποδοκιμασθῆναι. Ἀποχετεύονται, μεταφέρονται. Ἀποχλωρίας, οὐ ἀπὸ αἰσχύνης, ἢ μανίας, ἡ χρόα τῆς ὄψεως ἀλλάσσονται. Ἀποχαριάζειν, ἀποσοβεῖν ὡς χοῖρον ἐξελαύνειν. Ἄποχοι, [illegible]. οἱ δὲ ἄγροικοι. οἱ δὲ, μάταιοι. Ἀπόχρωσιν [?], τὸ ἀπολειφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις. Ἀποχρῇ, ἐξαρκεῖν. Ἀπόχρανος [?], ἀκάλυπτος. ἀπροφάσιστος. Ἀποχρίμματος, ἀποπτύσματος. Ἀποχρησαμένοις, ἀποσεισαμένοις. Ἀπόχρη, σημαίνει τὸ ἀρκεῖ, ἀπὸ τοῦ χρῶ. χρῶμαι. χρῇς. χρῆσι. καὶ κατὰ συγκοπὴν χρῇ, καὶ ἀπόχρη. δοτική. ἀλλ᾽ οὐκ ἀπόχρη αὐτῷ τοσαῦτα ἔχειν; Ἀποχριμφθέντα, ἀποχωρισθέντα. Ἀπόχρων, πεπληρωμένος πρὸς τὰς πράξεις. Ἀποχρῶσα, ἀρκοῦσα. Ἀποχρώντως, ἱκανῶς. ἀρκούντως. αὐτάρκως. Ἀποχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀφίσταται. καὶ ὑποχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ ὑπεξίσταται. Ἀποχώρησις, ἡ ἀποστροφή. Ἀποχωρῶ, τὸ ἀπέρχομαι, καὶ ἀποδημῶ. ὡς καὶ δημοσθένης. ἀποχωρῶν δὲ ἐκεῖνος, τοιαῦθ᾽ ἡμῖν ἀπήγγελλε. Ἀποψάλλειν τὰς τρίχας, τίλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν. Ἀπόψηστρον, τὸ ἀπόμακτρον τοῦ μετρουμένου σίτου. Ἀποψηφίζονται, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσι. δείναρχος. ἀποψηφίζονται, αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δημοσθένης, ἀποψήφισιν καλεῖ. καὶ μετοχὴ, ἀποψηφισμένος. Ἀποψοφεῖν, τὸ πέρδεσθαι ἀσχημόνως. ἀσχημονέστερον δὲ λέγειν ἀποπνεῖν. Ἀποψύχειν, τὸ ἀπὸ ψυχῆς γίνεσθαι λειποθυμοῦντα, ἢ καὶ θνήσκοντα. τό γε ἀναψύχειν, ὡς οὐκ ἄφωνόν ἐστιν. ἀλλ᾽ ἡσίοδος ἢ τὸ ἀποπνέειν. οὐ τὸ ἀνάπαλιν, ἀμπνεῖσθαι. καὶ ἀναπνέειν. ἤγουν ἐπανέρχεσθαι εἰς ἑαυτόν. ἡσίοδος μέντοι ἐπί τινος, τὸ ἀναψύχειν σημαῖνον τίθησιν, ὡς δῆλόν ἐστιν, ἐν δὲ τῷ ἐς φρένας θυμὸς ἀγέρθη, ὡς ἄν τινα τὴν καὶ ἑστίαν ψυχῆς καὶ τὰς φρένας εἶναι δοξάζει. Ἀποψώμεθα, ἤγουν, καθαιρόμεθα τὴν πυγήν. ἀποσπογγίζομεν τὸν πρωκτόν. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἀποψώμεσθα δ᾽ οὐ λίθοις ἔτι. ἀλλὰ σκοροδίοις. ἤγουν, φύλλοις τῶν σκορόδων. Ἄππας, ὁ τροφεύς. Ἀππελλάζειν, ἐκκλησιάζειν ἴωνες. Ἄπελλος, [illegible]. Ἄπαπε [?], [illegible]. λάκωνες. Ἀππία ὁδός. οὕτω καλεῖται, ἀπὸ ἀππίου ῥωμαίου. ὃς λιθομυλίαν [?] ταύτην κατέστρωσε, καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασεν. Ἀπράγμονα λέγει ἀριστοφάνης, τὸν [illegible], καὶ μέτριον τοῖς τρόποις. Ἀπράγμων, ἄπονος. ὡς τὸ, ἀπράγμονας δεῖ εἶναι τοὺς σπουδαίους. ἢ ἀπράγμων κατά τινας, σημαίνει δύο. λέγεται γὰρ καὶ εἰς πρόσωπον, καὶ εἰς πρᾶγμα. ὡς ὅταν

ἀκόντιον ποτὲ ἄθλου. Ἀπότομε, ἀκόντιον μικρόν. ἀπὸ τοῦ τέμνω γινόμενον. Ἀπότομα, οὐκ ἐνεργά. Ἀπότομον, τὸν μὴ ἄξιον προ-
σόψεως. Ἀπότομος, κεκομμένος. σκληρός. Ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ ἀπροσδοκήτως, δημοσθένης, κατὰ ἀνδροτίωνος.
Ἀποτραγεῖν, ἴσον φαγεῖν. Ἀπότραγμα, λείψανον. βρῶμα. Ἀποτραχηλίζοντες, ἀπάγχοντες. Ἀποτραχύ-
νεται, θρασύνεται. Ἀποτρέπει, ὁ κωλύων τινά. ἀποτρέπεται δέ τις τὰ ἐξ ὀνείρων δείματα, τουτέστιν ἀπάγχεται
ἀποδιοπομπεῖται. Ἀπότρεχε, ἀναχώρει. Ἀποτρέχει, ἀντὶ τοῦ ἐκφεύγει. καὶ ἀποτρέχει, ἀντὶ τοῦ καταφεύγει, καὶ
προστρέχει, ὡς ὁ μέγας βασίλειος. Πείσωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ, μὴ πρὸς ἀνθρωπίνας ἐλπίδας
ἀποτρέχειν. Ἀποτρέψαι, διαλῦσαι φιλονείκως. Ἀποτριάσαι, νικῆσαι τρεῖς δοκιμασίας. Ἀποτριβόμενος, ἐμπο-
δίζων ἀπείργων. Ἀπότριχες, αἱ ἄνευ τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀντὶ τῆς στερήσεως κείμεναι. ὡς ἐν τῷ ἀποκηδήσαντα
ἀντὶ τοῦ ἀκηδήσαντα. καὶ ἀφροντικότα, καὶ ἀπότιμον ἔθεντο, ἀντὶ τοῦ ἄτιμον. Ἀποτριψάμενοι, ἀπορρίψάμενοι.
Ἀπότριψις, μέλλησις. ἀπαγόρευσις. ἀγώνισις. προαγγελσις. τέκμαρσις. κάθεξις. παραίτησις. διάφαξις. ἐφόρμησις.
ὄκνησις. ζήτησις. κούφισις. βλάψις. ἐπαύνησις. ψόφησις. διαρπασις. γυναίκισις. λάλησις. ὁμαλοκατάλεκτα ὀνόμα-
τα. ἢ ἀποτριβόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζων. ὁ δὲ ἀννίβας ἐν κακοῖς ὢν, ἔμενε τοὺς πολεμίους ἀποτριβόμενος. Ἀποτρόπαι-
ος, φευκτός. μίσους ἄξιος. Ἀποτροπιάσασθαι, ἀποτρέψασθαι. Ἀποτροπιαζόμενοι, ἀποτρεπόμενοι, καὶ ἀποστρεφόμενοι,
καὶ μισοῦντες. Ἀποτροπιάσματα, ἐξιλεώσματα ἀποτρέποντα τὸ φαῦλον. Ἀπότροπον, ὅ, τις ἂν ἀποτράπηται. σοφο-
κλῆς αἰδίποδι. ἢ ἀπότροπον, τὸ οὐκ ἐπιστρέφον εἰς τὴν πόλιν. ἀποτετραμμένον τὴν τοῦ ἄστεος ἐπιστροφήν. Ἀπότρο-
πος, ὁ κεχωρισμένος, καὶ οἷον ἐξόριστος. φησὶ γὰρ εὔμαιος τῷ ὀδυσσεῖ. αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος. ἐφ' αἷς ἐμμε-
νόντων τὴν ἐξ ἀπότροπος, ἐπάγει, οὐδὲ πόλινδε ἔρχομαι. Ἄπο τρόπου, ἔξω τοῦ τρόπου. Ἀπότροφοι, μακρὰν τεθραμ-
μένοι. Ἀποτρόφοις, τοῖς μὴ οὖσι τροφίμοις τῆς φιλοσοφίας. Ἀπὸ τροχοῦ, ἐξ ἅρματος δρόμου. Ἀποτρυγᾶν, λά-
θρα αἰτεῖν. Ἀποτροχιν, ἄλφιτον. Ἀποτρωμάξαι, ἀποφράξαι. Ἀποτρωπάσθαι, ἀποτρέπεσθαι. Ἀποτυγχάνω,
ἁμαρτάνω. ἀμηχανῶ. διαψεύδομαι. Ἀποτυλώσαι, ἐπάραι ἄνεσιν. Ἀποτυμπανίσαι, οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι,
ἀλλὰ τυμπάνῳ πατάξαι. ἔστι δὲ ξύλον ὅπερ σκυτάλην καλοῦσι. τὸ γὰρ παλαιὸν, ξύλοις ἀνῄρουν τοὺς πολεμίους. ὕστερον δὲ
τῷ ξίφει, κἂν τις δοῦλος ᾖ, κἄν τις ἐλεύθερος. Ἀποτυμπανισθῆναι, ταυτόν ἐστι τῷ τὴν κεφαλὴν ἀποκόψαι. Ἀποτυ-
χισθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀποπλανηθεὶς, καὶ ἀποτυχισθεὶς, ἀπὸ τοῦ ἀποπελεκῆσαι τὸν λίθον, ἀποτυχῶ. ἔστι δὲ λιθοξοϊκὸν σιδή-
ριον. Ἀποτύψονται, παύσονται τοῦ τύψασθαι. Ἀπ' οὔατος, ἄγγελος ἐλθοι παρὰ καλλιμάχῳ. τουτέστι, δύσφημος.
μὴ ἄξιος τοῦ ἀκουσθῆναι. ἢ μακρὰν τῆς ἀκοῆς. Ἀπ' οὔδεος, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Ἀπουκράτος, ἀπὸ τῆς κεφαλαίας.
Ἀπὸ ὑπονοίας, ἀπὸ ὄρους, ἀπὸ δόρατος βολῆς, ἢ μέγεθος βολῆς διαστήσας. Ἀπουρας, ἀπουρίζω ἐνεστώς. ἀντὶ τοῦ ἀ-
φορίζω. καὶ ἀποτριδ. ὁ μέλλων ἀπουρίσω. ὁ ἀόριστος, ἀπούρισα. ἀφ' οὗ μετοχὴ ἀπουρίσας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀπούρας.
ἀπούρας ἐλεύθερον ἦμαρ παρὰ τῷ ποιητῇ. ὅ ἐστι δουλώσας. καὶ ἀπούρας, ἀφελόμενος. ἢ ἀφαιρήσας. Ἀπουργοὶ, γωνίαι
αὖ τιλεῖς εἰς ἃς τὰ σώματα συνάγον. Ἀπουρία, ἡ ἐξ ἀνίσων γάμων σπορά. οἷον ἀπὸ δούλης ἢ ἀπὸ δούλου γεννωμένη.
Ἀπουρίζω, ἀντὶ τοῦ ἀφορίζω, καὶ ἀποτριδ. ἀπὸ τῆς ἀπὸ προθέσεως καὶ τοῦ ὅρος, τὸ ὁροθέσιον. ὁ δασυνόμενος, εἰ προσ-
λάβοι τὸ ῡ, ψιλοῦται. ὡς τὸ ἄγκηλος ἀπὸ τοῦ ἕκηλος ὁ ἥσυχος. ὁ μέλλων ἀπουρίσω. ἄλλοι γὰρ, οἱ ἀπουρίζουσιν ἀρούρας.
Ἀπουρίσαι ἀρούρας, τὸ ἀφορίσαι καὶ ἀφελέσθαι. καὶ ἔστι κυριωτάτη λέξις, τιθεμένη καὶ ἐπὶ ἐξορίας. ἐκ δὲ τοῦ ῥιου-
του ῥήματος, καὶ τὸ ἀπούραι ὃ γίνεται μᾶλλον τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἀπουρίζειν. ὁμοίως ἐρέθω, ἐρεθίζω. καὶ ὁ πλέω ὁ πλο-
ίζω. ἀφρέω, ἀφρίζω. καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπουρίζειν. καταρρίζειν δὲ τὸ κατ' οὖρον πλέειν. Ἀπουρίσσουσιν, ἀφαιρήσονται.
Ἄπους, ὁ μὴ ἔχων πόδας. Ἀπουσία, ὁ πάντας ἀπεῖναι. ἢ ὁ πάντας ἀπέχειν. καὶ ἡ ἀπόλειψις. Ἀπουσιάσει, τῆς οὐσίας μέ-
ρος δώσει. Ὁ δὲ εἰς τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἀπουσιάσει. Ἀποφαίνειν, λέγεται μὲν καὶ τὸ δεικνύειν. καὶ ἐξελέγχειν
ἐπ' ἀληθείᾳ καὶ βεβαιώς τινὰ κακοῦργον ἢ ψεύστην, ἢ μοιχόν. ἢ ἕτερον τοιοῦτον λέγεται δὲ ἀποφαίνειν, καὶ τὸ παρι-
στᾶν. οἷον, τῷ τεκμηρίῳ τοῦτ' ἀποφαίνεις; καὶ ὡς παρ' ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις. Κἀποφανῶ σε τὰ δίκαια, ὡς ἐνδικώτατον
ὄντα καὶ ἐν πλούτῳ. Καὶ μὴν ἀποφαίνω μόνον τἀγαθὰ πάντων αἰτίαν ἐμέ, ἀντὶ τοῦ δείξω καὶ παραστήσω. Ἀποφαί-
νομαι, τουτέστιν ἀποφαντικῶς λέγω. λαμβάνεται ὄντος, καὶ μὴ ὄντος. οἷον ἀποφαίνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ μῖσος
πρὸς τὸν φιλούμενον. ἢ ἀποφαίνομαι ὅτι ἔστι. καὶ ἀπεφήναντο οἱ δικασταὶ ψῆφον καταδικάζουσαν, ἢ σώζουσαν. καὶ τὸ
πρᾶγμα, ἀπόφασις. Ἀποφαίνουσιν, ἀποδεικνύουσιν. Ἀποφανθεὶς, ἐν τῷ φανερῷ καταστάς. Ἀποφαντικὸν κυρίως,
τὸ ἐκφαῖνόν τι νόημα. εἴτε δι' ἀποφάσεως, εἴτε διὰ καταφάσεως σημαίνει δὲ ἰδικῶς, καὶ τὸ μὴ συγκατατιθέμενον.
Ἀποφαίνω, τὸ δείκνυμι. ἀριστοφάνης. καὶ μὴν ἀποφαίνω μόνον τἀγαθὰ πάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμέ. Ἀποφάσεις δύο,
ἀντὶ μιᾶς τίθενται. ὅπερ τῶν ἀττικῶν ἐστιν ὡς τὸ, μαχαῖς δὲ οὔ τι προσδιαλέγεται οὐδέν. Ἀπόφαρσις, ἡ ἑταίρα, ὡς
ἡ γέσανδρος. Ἀπόφασθι, φημὶ, τὸ λέγω. φήσω. πέφηκα. πέφαμαι. ἐφάμην. ἔφασο, ἔφατο. ἐκ τοῦ ἔφασο τὸ προστα-
κτικὸν, φάσο, φάσθω. φάσθι. καὶ ἀπόφασθε. φιλόσοφος λέξις καὶ δηλοῖ τὸν εὐθὺς ἐπαγόμενον ἀποφαντικὸν λόγον. ὁ-
μήρου. ἔρχεσθε, καὶ ἀπόφασθε. καὶ ἀπόφασθε, ἀπαγγείλατε. εἴπατε. Ἀπόφασις ὄνομα, ἐξ ὁμήρου εἴληπται. εἰ-
πόντος, ἀντὶ τοῦ δ' ἀπόφημι. γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω. τὸ γὰρ γυναῖκα οὐκ ἀποδώσω ἀπόφασίς ἐστιν, ὥσπερ κατάφα-
σις τὸ ἀποδώσω γυναῖκα. ἀπὸ γοῦν τοῦ ὁμηρικοῦ ἀπόφημι, παρῆκται τὸ ἀποφάσκειν, καὶ ἡ ἀπόφασις. ἡ ἀπόφασις,
λόγος ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὑπάρχει. ἢ λόγος ἀποφαντικός τινος ἀπό τινος. ἢ ἀναπροσθῆ τῆς καταφάσεως. οἷον
ὁ ποταμὸς οὐκ ἀνέρχεται. ὁ δὲ ἄρχων, εἰσέρχεται. ὁ λόγος, σημαίνων τὸ ὄν τινι μὴ ὑπάρχειν. τὸ δὲ τινὶ ὑπάρχειν δη-
λοῖ τὴν κατάφασιν τὸ δὲ τί τινι μὴ ὑπάρχειν, σημαίνει τὴν ἀπόφασιν. ἀπόφασις δὲ, καὶ πρότασις, καὶ πρόβλημα, καὶ
ἀντίφασις, καὶ συμπέρασμα. τὰ πέντε ταῦτα οὐδὲν κατὰ τὴν ὑπόστασιν ἀλλήλων διαφέρουσιν. ἡ δὲ διαφορὰ τούτων, κατ' ἐπί-
νοιαν, ἢ κατά τινα γίνεται σχέσιν. ὅταν μὲν γὰρ ἁπλῶς ἀποφαίνωμαι ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστιν, ἀπόφασις λέγεται. ὅταν

καὶ ἐκπομπαί οὕτω Δημοσθένης. Ἀπόστολος, ὁ ἀποσταλμένος. καὶ αὐτὴ ἡ ἀποστολή, Ἀριστείδης, καὶ Δημοσθένης.
Ἀποστοματίζειν, ἀπὸ μνήμης λέγειν. Ἀπὸ στόματος, ἀντὶ γραμμάτων ὁ δὲ κελεύει ἀπὸ στόματος φράζειν τοῖς ἐγ-
κόσι τῶν μαρτύρων. Ἀποστομίζειν, ἀπὸ μνήμης ἀξιοῦν λέγειν. Ἀποστομίζων, φιμῶν. Ἀποστομοῖ, ἀποφράττει.
Ἀποστρακισθῆναι, ἐξορισθῆναι. τὸ παλαιὸν γὰρ ἐν ὀστράκοις αἱ ἐξορίαι γραφόμεναι τοῖς ὑπερορίζομένοις ἐπεδίδοντο.
Ἀποστραφείη, ἀποστραφῇ. Ἀπόστοργοι, ἀπηχεῖς καὶ μὴ στεργόμενοι. Ἀποστρέφειν. τὸ εἰς τοὐπίσω τὸ πρόσωπον
ἢ τὰς χεῖρας ἑαυτοῦ ἢ ἑτέρου. ἀποστρέφεται δέ τινα, ὁ μισεῖ. Ἀποστρέφομαι, ἄχθομαι. Ἀποστροφή, προδοσία. Ἀπο-
στροφήν, ἀντὶ τοῦ καταφυγήν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἀπόστροφος, σημεῖον ἐκθλίψεως φωνήεντος, οἷον ὡς ἔφατ' ἀ-
χόμενος. ἀπόστροφος δέ, διὰ τὸ νεύειν ἀεὶ τὰ ἔσω. τίθεται δὲ ἀντὶ τεσσάρων ἀντὶ τοῦ ᾱ, ἀντὶ τοῦ ε̄, ἀντὶ τοῦ ῑ, καὶ ἀντὶ
τοῦ ō. Ἀποστυγοῦντες, μισοῦντες. Ἀποστυφόν, τῇ φωνῇ σκληρός. Ἀποσυκάζεις, συκοφαντεῖς. δοκιμάζεις. ἢ τὰ
πέπειρα σῦκα διαλέγεις, ἢ σῦκα ἐσθίεις. Ἀποσυμβολαῖ, συνακτεῖ. Ἀπὸ συμβόλων δικάζειν. ἐδίκαζον Ἀθηναῖοι
ἀπὸ συμβόλων τοῖς ὑπηκόοις. καὶ τοῦτο ἦν χαλεπόν. Ἀπόσφαγμα, τὸ τρύβλιον παράθημα, πρὸ τοῦ ἵστασθαί τι.
Ἀποσφαλείς, ἀποτυχὼν. ἀποτραπείς. ὀλισθήσας. Ἀποσφαλμήσας, ἀποπηδήσας. ἀποσκιρτήσας. Ἀπόσφαξ,
τὸ ὑψηλόν. Ἀποσφείων, ἀφ' ἑαυτῶν. Ἀποσφάλλει πόνοις, οἷον ἀποσφαλεῖ με καὶ ἀποτυχεῖν ποιήσει τοῦ ἔργου. σφάλ-
λω, σφαλῶ. ἔσφηλα. καὶ ἔσφαλα. ἡ μετοχὴ ὁ σφήλας. τοῦ σφήλαντος. τὸ εὐκτικόν, σφήλαιμι. αις. αι. καὶ αἰολικῶς,
σφήλειαν. καὶ ἀποσφάλλειν πόνων, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζειν, καὶ κωλύσει τοῦ ἐνεργεῖν. Ἀποσφήλωσιν ἀέλλαι, ἀντὶ τοῦ ἀπο-
πλανήσωσιν ὁδοῦ. εἴωθε γὰρ τὸ σφάλλειν, ἐμπόδιον ὁδοῦ σημαίνειν. οὐ διόρθωσις, τὸ ἀνασφάλλειν. Ἀποσφήλωσις, ἡ
ἀπραξία. ἡ ἀποτυχία. Ἀποσφήλωσις, ἀπέκλεισις. Ἀποσχᾶν, ἀνερεῖν. Ἀποσχάσαι, ἀπορρῆξαι καὶ διαφθεῖ-
ραι. καὶ διασχίσαι σημαίνει καὶ τὸ φλεβοτομῆσαι. Ἀποσχεδιάζειν, εἰκῇ καὶ παρὰ χρῆμα λέγειν. Ἀποσχεδιάζω, καὶ
αὐτοσχεδιάζω, καὶ σχεδιάζω λέγομεν. Ἀποσχεδιάσας, συντεμών, ἢ ψευσάμενος. Ἀποσχεῖν ἐνεργητικῶς, τὸ διεῖρξαι
δεῖν. Ὅμηρος. αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου. Ἀποσχῆναι, ἀπεσχῆναι. Ἀποσχίσει, ἀποχωρίσει. ἀποδιώξει. ἔχω,
ἔχον. σχῶ, σχέσω, καὶ ἀποσχήσω. Ἀποσχήσει, ἀντὶ τοῦ πόρρω εἴργειν ἐκβαλεῖ. ἀφέξει. οὐ ἐναντίον, τὸ παρέξει. καὶ τὸ παρα-
σχεῖν. Ἀποσχοινισμένος, διεστώς, διεζευγμένος. Ἀποσχοινίσαντες, ἀποστερήσαντες. Ἀποσχολάζειν, καταχολάζειν.
Ἀπόσχου, ἔχω, ἕξω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον. ὁ μέσος, ἐσχόμην, ἔσχου. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπόσχου. Ἀποτά-
δην, ἐκπεπταμένον. Ἀποταμιεύεται, ἀποκλείει. Ἀπόταξιν, ἀπόταγμα. Ἀπόταξις, τὸ χωρὶς τετάχθαι τοῖς πρό-
τερον ἀλλήλοις συντεταγμένοις εἰς τὸ ἀποτελεῖν τὸν ὡρισμένον φόρον. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμοθρᾳκῶν φόρου. Ἀπο-
τάσσομαί σοι, ἐκφυλαῖ πάνυ. χρὴ δὲ λέγειν, ἀσπάζομαί σοι. οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι εὑρίσκονται λέγοντες, ἐπειδὰν ἀπαλ-
λάττωνται ἀπ' ἀλλήλων. Ἀποταυρωμάτου, ἐξαγριωθέντος. Ἀποταυρούμενος, θρασυνόμενος. Ἀπόταφοι, οἱ ἀπερισταλκότες
τὴν ἐλευθέραν δουλείαν, καὶ μὴ συνταφέντες αὐτοῖς. Ἀπόταφος, ἀντὶ τοῦ ἐστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων. Δείναρ-
χος ἐν τῷ κατ' Ἀγασικλέους εἰσαγγελίᾳ. Ἀποτεθρίακεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέπαλλεν, ἢ ψιλὸν εἰργάσατο. κυρίως δὲ συκᾶς ἀποφυλ-
λισθρία. γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. ἢ ἀποτεθρίακεν, ἀπεφύλλακεν ἀπεκάθαρεν. Ἀποτεθηριωμένοι, ἀπηγριωμέ-
ναι. Ἀποτεθυμμέναι, κεκαυμέναι. Ἀποτείνει, τὸ εἰς ἴσον τείνει, καὶ φέρει. ἀποτείνει καὶ τὸ ἀπάγει εἰς μῆκος. οἷον,
ἀπότεινε τὸν λόγον μακρόν. τοῦτο καὶ χωρὶς τῆς προθέσεως γράφεται. ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ μὴ τεῖνε μακράν, ἀντὶ τοῦ μὴ
ἀπότεινε. Ἀποτειχίσαι, τὸ βαλεῖν τεῖχος, καὶ ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδου. ἀποτειχισμένος δέ, ὁ ἀπειλημμένος, καὶ
ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει Ἀντιφῶν, καὶ Θουκυδίδης. καὶ ἀποτειχίζω, τὸ ἀποφράσσω. καὶ ἀποτείχισις, ἡ τῶν τειχῶν
ἀφαίρεσις. Ἀποτίλεια, αἱ καθ' πόλεις ἡγεμόνες τῶν Ἰουδαίων. Ἀποτιμεῖται, ἀποχωρίσειε. Ἀποτίμημα τὸ ἀπο-
κεῖται, αἰτιατικῇ. Ἀποτηγμαλίζω, τὸ ἀποτιλῶ. οἷον ἐνταῦθα οἱ γραμματικοὶ ἀποτηγμαλίζουσιν. Ἀποτετίληκα,
ἐπὶ ἀποτετίλεσμαι, οὐχ ἀπήρτικα. οὐδὲ ἀπήρτισμαι. Ἀποτετικέναι, ἀποδοῦναι. Ἀποτετίναχα, τὸ ἀπέρριψεν.
Ἀποτέτμηται, ἀποκέκοπται. Ἀπότευγμα, ἀποτυχία. Ἀποτεύξασθαι, ἀποτυχεῖν. Ἀποτηλόθεν, μακρόθεν.
Ἀποτίθεμαι, παθητικῶς ἀντὶ τὸ εἰς φυλακὴν καὶ τήρησιν τίθεμαι. οἷον ἀποτίθεμαι σῖτον. Ἀποτίθεται, ἀνάγει εἰς
τὰς ἀποθήκας. Ἀποτίθεσαν, ἀποθνήσκειν. Ἀποτίμαστος, ἀνύβριστος. Ἀποτιμήματα, αἱ πρὸς τὰς φερνὰς ὑποθῆ-
και. Ἀποτιμήσασθαι, τὸ λαβεῖν εἰς ὑποθήκην. Ἀπότιμασις, τὸ ἀποτίμημα. ἢ τὸ τέλος, ἢ ὁ φόρος. Ἀποτιμηταί. ἢ
ἀποτίμημα, καὶ ἀποτιμᾶν. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν, οἱ μισθούμενοι τὰς τῶν ὀρφανῶν οἰκίας παρὰ τῶν ἀρχόντων, ἐνέχυρα τῆς μισθώσε-
ως παρεῖχον. εἰώθεσαν δὲ οἱ ἄρχοντες ἀεὶ πέμπειν τινὰς τιμησομένους τὰ ἐνέχυρα. τὰ μὲν οὖν ἐνέχυρα τὰ ἀποτιμούμενα,
ἐλέγοντο ἀποτιμήματα. οἱ δὲ πεμπόμενοι ἐπὶ τῷ ἀποτιμήσασθαι, ἀποτιμηταί. τὸ δὲ πρᾶγμα, ἀποτιμᾶν. εἰώθεσαν δὲ καὶ
ἄρτι, εἰ γυναικὶ γαμουμένῃ προῖκα διδοῖεν οἱ προσήκοντες, αἰτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἀξί-
ον. οἷον, οἰκίαν ἢ χωρίον. ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν δοὺς τὸ ἀποτίμημα ἐνεργητικῶς, ἀποτιμᾶν. ὁ δὲ λαβών, ἀποτιμᾶσθαι. ὁ δ'
αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ὀφλημάτων. ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀνήτορος δευτέρῳ. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Διογείτονα ὑπὲρ
μισθώσεως οἴκου, εἰ γνήσιος. Ἀποτιμᾶ, ἀποτίθησιν. Ἀπότιμος, ἄτιμος. Ἀποτιμοτέροις, τοῖς ἀτιμοτέροις λέγουσιν
Ἴωνες. Ἀποτινεῖται, ἀποδώσεται. Ἀπότιννε, τιμωρίαν παράσχου. Ἀποτίνυται, τιμωρεῖται. Ἡσίοδος. ἢ ὅ γε τεῖχος ἢ νέας
ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν. Ἀποτίμαστοι, ἀπρόσπελαστοι. Ἀποτίσαι, ἀποδοῦναι. Ἀποτίσεις χάριν γέρως
τὰ ἀκατήφατες. οἷον, ἀκατήφατες, ἀποδώσεις πλείονα. ἀντὶ τῶν μείζονα τιμωρίαν ὧν ἥμαρτον διδόντων. Ἀποτίσε-
ται, τιμωρήσεται. Ἀποτμήγουσι χαράδραι, ἀποτέμνουσιν αἱ ὑδρορρόαι. Ἀπότμημα, ἐκκεκομμένον. Ἀποτμή-
ξαντες, ἀποτεμόντες, ἀποχωρισθέντες. Ἀποτμότατος, ὁ δυστυχής. πότμος γὰρ οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ
καὶ ἡ τύχη. παρὰ τὸ πετεῖν, ὅ ἐστι πεσεῖν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ περιπέτεια. τὰ γὰρ ἀπὸ τύχης, συμπίπτειν λέγεται
ἤγουν συμβαίνειν. ὅθεν εὔποτμος μέν, ὁ εὐτυχής. κακόποτμος δέ, καὶ ἀποτμότατος, ὁ κακοτυχής. Ἀπότμου,
δυστυχεστάτου. Ἀπὸ ῥῖν, ἀπὸ ῥύτηρ. Ἀπότροις, τὰς ἀποφωνήσεις τῶν φωνημάτων. Ἀποτμάδα, σχίζαι, καὶ

Ἰσοκράτει. Ἀπόσιτος, ξένος· καὶ κακόσιτος ὁ ἀπεστραμμένος ἀπὸ σιτίων, καὶ ὁ ἄσιτος. Ἀποσιώπησις, σχῆμα τρόπου εἶδος. Ἀποσκαλίδοντα, τὸ σκαλίδιον τὰ ἄθροα προελθεῖν ἄκρα, ξενοφῶν. Ἀποσκαμυνθίζειν, ἀπομυκτηρίζειν. Ἀποσκαρύζειν, διακεχυμένως γελᾶν. Ἀποσκελῆσαι, παιδικὴν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι. Ἀποσκεδάζειν, ἀκύρους ἐποίει. Ἀποσκεδάζομαι, τὸ ἀποσοβῶ καὶ ἀποπομπεύομαι. Ἀποσκεδαζόμενος, ἀποχωριζόμενος· ἀποβαλλόμενος· ἀπειργόμενος. Ἀποσκεδάζονται, ἀποφέρονται. Ἀποσκεδάσαι, ζημιῶσαι. Ἀποσκελὴ, ἡ τῶν ὑδάτων τοῦ θείου κορυδὸς· τὸ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενον πυρόδηνα σαλμάρια· συνέταξε δὲ τούτοις καὶ τὴν ἀποσκελήν. Ἀπόσκεψις, ἀπόσχεσις, παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Ἀπόσκημμα, ἀπέρισμα, αἰσχύλος, ἀρβεία. Ἀποσκιρρωθέντες, σκληρωθέντες· σκίρρος γὰρ ὁ τύφος. Ἀποσκιρτᾷ, ἀποπηδᾷ. Ἀποσκλαίοι, ἀποθανεῖν· καὶ ἀποσκλῆναι, ἀποθανεῖν. Ἀποσκληρύνει, σκελετεύει παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Ἀποσκόλυπτε, ἀπολέπιζε· καὶ ἀποκόλουε· φασὶ καὶ τὸ ἐπὶ τῶν τεμνομένων τὸ αἰδοῖον, ἀποσκολυμμένον. Ἀπὸ σκοποῦ, οὐκ ἐκ τοῦ σκοποῦ, ἢ ἀποσκέπτως. Ἀποσκοποῦμαι κάλλιον, ἢ ἀποσκοπῶ. Ἀπόσκοπος, ἄποθεν σκοπῶν. Ἀποσκορακίζειν, ἀποδοκιμάζεσθαι. Ἀποσκορακισμὸς, ἐξουδένωσις. Ἀποσκύδμαινε, ὀργίζου· χολοῦ· μέμφου. Ἀποσκύζει, ἀπομέμφεται. Ἀποσκυθίσαι κυρίως, τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἀπὸ κεφαλῆς δέρμα σὺν θριξί· καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἀποκεῖραι. Ἀποσκώμματα, μυκτηρίσματα. Ἀποσμήχει, ἀττικῶς· ἀποκαθαίρει. Ἀποσμιλεύουσι, τὸ σμίλη ξέουσι· καὶ ἐκκαθαίρουσιν. Ἀποσοβεῖ, ἀπελαύνει· ἀποδιώκει. Ἀποσοβῶ, οὐ μόνον τὸ ἀποδιώκω, ἀλλὰ καὶ τὸ σεσοβημένως καὶ θαρσαλέως ἀπέρχομαι· ὡς τὸ, Καὶ ὡς ὁρᾷ, ἤδη ἀποσοβεῖ παρ᾽ αὐτήν. Ἀπόσον, τὸ ὅσον τι ἢ μέτρου οὐχ ὑπερβαῖνον. Ἀποσπαδόντας, ἀποκοπέντας. Ἀποσπᾷν, τὸ βιαίως χωρίζειν τὰ κεκολλημένα. Ἀποσπαράσσουσι, σπαίρουσι· σφίζουσι· καὶ ἀποσπαρθάζουσι, ὁμοίως παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Ἀπόσπασμα, μέρος· ἀπότμημα. Ἀποσποδήσας, ἀποσποδήσας· ἀποκόψας καὶ θραύσας. Ἀποσποδοῦντας, κωλύοντας· ὡς τὸ, ἀποσπενδούσης δὲ τὴν γυναικὸς καὶ τῶν παίδων. Ἀποσποδῆσαι, ἀφανίσαι· ἀπὸ τῆς σποδοῦ· αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν πρὶν ὑπάρξασαν ὕλην τῶν ξύλων· ἢ ἀποκροῦσαι· ἀφανίσαι. Ἀποσπουδάζων, παυόμενος τῆς σπουδῆς· ἀμελῶν. Ἀποσπουδῆσαι ἰσοδυνεῖ, ἤτοι σπουδαίως· ἀπὸ σκέψεως· καὶ κρίσεως. Ἀπὸ σπυρίδος δειπνεῖν, ἢ δειπνίζειν, τὸ ἀντὶ δείπνου ἀργύριον καὶ μέρη, ἐν σπυρίδι λαβεῖν, ἢ δοῦναι. Ἀποσπῶμαι, μερίζομαι. Ἀποσσοῦ, ἀφοραί. Ἀποσταδὰ, ὃ δεῖ πόρρω καὶ ἐκ διαστήματος· κατὰ τὸ ἀναφανδὰ ἐσχημάτισται· ὡς γὰρ ἀναφανδὸν, ἀναφανδὰ, οὕτως ἀποσταδὸν, ἀποσταδά. Ἀπόσταδον, δίκτυον μεμολυβδωμένον· ἢ καλάμῳ περιεστημένον. Ἀποσταδὸν, ὀξύνεται ἀντὶ τοῦ ἀφεστὼς, καὶ πόρρωθεν ἐκ διαστήματος. Ἀποσταθμᾶν, ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως. Ἀποσταίην, μακρὰν γενοίμην. Ἀποσταλαὶ, ἀποπέμψεις. Ἀποσταλέντων, ἀποσπασθέντων. Ἀποστὰς, φυγών· αἰσχύλος. Ἀποστάσιον, τὸ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα, καὶ γράψαι ἀποστάσιον. Ἀποστασίου δίκην ἔλεγον, ὁπόταν ἀπελεύθερος ἢ δοῦλος ἀποστασίου κρίνοιτο, ὡς ἀποστὰς τοῦ δεσπότου· ἀποστασίου δὲ, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλοῖτο μὴ ἔχων προστάτην. Ἀποστατεῖ, διαστατεῖ· καὶ ἀφίσταται· συντάσσεται γενικῇ· ἔστι δ᾽ ὅπου καὶ αἰτιατικῇ, καὶ ἀττικῶς τὸ ἀφίσταται, δοτικῇ.

Ἀποστὰ· οὐ μόνον ἀπόστα ἀντὶ τοῦ ἀπόσταθι λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ παράστα· μένανδρος· παιδίον ἐνταῦθα ἀπόστα μικρὸν, δὶς ἔξω τὰ τῶν τι ἐμῶν παράστα τὴν θύραν κόψας, ἐγὼ καλῶ τινὰ αὐτῶν. Ἀπόστασις, ἀποχώρησις ἐκ διαστήματος· πολύβιος· Οὐδενὸς ἐπεγνωκότος τῶν πολιτῶν, τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ἀπόστασιν, ἅτε μεγάλης οὔσης τῆς πόλεως. ἀπόστασις καὶ ἡ ἀποστασία, ἀπό τινος πρός τινα· ὡς τὸ, Ὁ δὲ ἀμείβεται τὸν αὐξέντην ἀποστάσει. ὅθεν καὶ ἀποστασίου δίκη, ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων, ὅταν ἀποστῶσι τῶν ἀπελευθέρων. Ἀποστατέον, καὶ διαιρετέον, καὶ χρηστέον, καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ κατ᾽ αἰτιατικὴν καὶ δοτικὴν ἐκφέρονται· οἷον ἀποστατέον μοι τοῦ πράγματος· καὶ ἀποστατέον με τοῦ πράγματος. ὅτι μὲν γὰρ πρὸς τὸ ἄξιον τὴν ἀπόδοσιν συντάττεις, δοτικὴν δεῖ γράφειν. ὅτι δὲ πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον, αἰτιατικῇ· ὁμοίως δὲ χρηστέον καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ· δοτικῇ μὲν, ὡς παρὰ λιβανίῳ. Μέχρι τούτου τῷ ἔπει χρηστέον· αἰτιατικῇ δὲ, ὡς παρὰ λουκιανῷ· Ὅμως δ᾽ οὖν χρηστέον με τοῖς ἐμοῖς ἔργοις· ὁμοίως καὶ τὸ ἀποδοτέον, ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐμοὶ ἀποδοῦναί σοι ταῦτα, καὶ ἄξιον ἀποδοῦναί με σοι ταῦτα. Ἀποστατίσω, ἀποχωριοῦσι. Ἀποσταίειν, ἀντὶ ἀποφύκειν καὶ κωλύειν. Ἀπόστελε, ἄπιθι· ἀναστρέφου. Ἀπόστιχε, τὸ ἀπαλλάσσου· καὶ ἀναχώρει. Ἀποστίλλεις, ἀπείργεις· κωλύεις. Ἀπ᾽ ὀστεόφιν, κατὰ προσχηματισμὸν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ὀστῶν· ὅμηρος ὀδυσσείας ξ· μέλλουσι ῥινὸν ἀπ᾽ ὀστεόφιν ἐρύσειν· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ὀστῶν. Ἀποστεφανικὸν ᾆσμα, οὕτω καλούμενον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποστεφθῆναι τοῖς στεφάνοις, ᾖδον ἐν τοῖς παισὶ μέλλοντες ἀποπηδᾶν. Χρὴ γινώσκειν ὅτι, τὰ ἀπὸ συνθέτων ὀνομάτων παραγόμενα ῥήματα οὐκ ἔτι μένουσι σύνθετα, ἀλλὰ γίνονται παρασύνθετα· οἷον, ἄπιστος, ἀπιστῶ· δυσσεβὴς, δυσσεβῶ. Ἀποστερεῖν, ἁρπάζειν· ἀριστοφάνης· ἀποστερεῖν δ᾽ ἔτι· καὶ ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, ἃ δανείσαιτο βούλεται. Ἀποστερεῖται, στερεῖται. Ἀποστέρξας, καρτερικῶς ὑπομείνας· ὡς τὸ, ἀλλ᾽ ἀποστέρξας μόνως τὸν βίον κατέστρεψεν. Ἀπόστηθι, ἀποχώρει· καὶ ἀποστῆναι, τὸ ἀποχωρισθῆναι. Ἀπόστημα, ἀποστήσας, πωλήσας σταθμόν. Ἀποστηρίγματα, ἀντερείσματα. Ἀποστήσασθαι, ἀποδοῦναι χρέος. Ἀποστητὸν, ἀντὶ τοῦ παράδος. Ἀποστήσονται παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ μ τῆς ἰλιάδος τὸ χιλιόν χρέος· τινὲς μὲν γράφουσιν ἀποτίσονται· οὐκ ἀρέσκει δὲ τοῖς σοφοῖς· ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἀποστήσονται ἀντὶ τοῦ σταθμήσουσιν· ἴσον σταθμὸν ἀποδῶσιν, ἢ λήψονται· καὶ ὃ παρ᾽ ἡμᾶς χθὲς νικῶντες ἐλάβομεν, αὔριον σήμερον εἰς πράξονται· γίνεται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ἱστῶ, ὃ δηλοῖ τοῦ ζυγοῦ λεγομένου· ἐξ οὗ καὶ στατὴρ, τὸ νόμισμα· καὶ μετὰ στῆσαι, τὸ ἐναλλαγῇ μετὰ σταθμῆσαι. Ἀποστείβων, ἀπεστραφικὸς· οὐ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι πατῶν· σοφοκλῆς, κυρίως. Ἀπόστειχε· στείχω ἐνεστὼς ἔστειχον, παρατατικὸς διὰ διφθόγγου· ἔστιχον, δεύτερος ἀόριστος διὰ τοῦ ι· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀπέστιχον, ἀφ᾽ οὗ προστακτικὸν, ἀπόστιχε· ἤγουν ἀπαλλάσσου· ἀναχώρει. Ἀποστολαὶ, δῶρα· ἀποπέμψεις. Ἀποστολεῖς, ὁ τὰ στρατιωτικὰ παρασκευάζων τοῖς πλέουσιν· ἀποστελλομένοις ἀπὸ στόλων τῶν διὰ θαλάσσης. Ἀποστολικὴ πολιτεία· τουτέστιν, ὀφθαλμῶν ἀκρίβεια· γλώσσης ἐγκράτεια· καὶ τὰ ὅμοια. Ἀποστολεῖς, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι· ἀπόστολοι δὲ, αἱ τῶν

γίοις, ἄον προστριβῆναι μὴ ἀκούειν. Ἀποπροσωπίζεσθαι, ἀποτίθεσθαι ἢ ἀποπρίζεσθαι, τὸ πρόσωπον ἢ σχῆμα ἀλλάσσεσθαι.
Ἀποπτάν, ἀποπτᾶσα· ἀπέλθῃ. Ἀποπτάμενος, ἵπταμαι, ἐνεστώς· ἵπτάμην, παρατατικός· πτήσομαι, μέλλων· ἔπτην,
ἀόριστος δεύτερος· ὁ μέσος, ἐπτάμην· ἀφ' οὗ μετοχὴ, ὁ πτάμενος καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποπτάμενος, ὁ ἀποπτάς. Ἀποπτο-
ρέουσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὄπτω ὀπτεύω, ἀντὶ τοῦ ἀποβλέπουσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ πτῶ πταίνω τὸ φοβοῦμαι· ἵνα δηλοῖ τὸ πτήσσουσιν· ἢ
ἀπὸ τοῦ πέτω, πτῶ, πταίνω· ῥυτῆρι, ἐκπεπταμένοι φάλλοντες. Ἀποπτερύσσεται, ἀποτινάσσεται τὰ πτερά· ἢ πέτε-
ται. Ἀπόπτολιος, ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἀπόπτολις, ἔρημος· ἄπολις. Ἄποπτον λέγεται, ἀφ' οὗ τις ὁρᾶται ἐκ
μακροῦ· καὶ ἄποπτον, τὸ ἀθέατον, ἀθέατος δὲ, ὅστις οὐδὲν ἐθεάσατο ὡς τὸ, Ὦ Αἴας τριμακάρ, ἀθέατος ἔμενα. Ἄπο-
πτος, ὁ ἄνωθεν καὶ ἔξω τῆς ὄψεως· ἢ ἀσφαλής· βέβαιος. Ἀποπτύει, καὶ διαπτύει τὸν χαλινὸν ὁ ἵππος, αἰτιατικῇ·
προσπτύει δὲ, δοτικῇ· καταπτύει δὲ, τοῦ χείρονος, γενικῇ. Ἀποπτύσαι, ἀπομύξασθαι. Ἀπόπτυστον, ἀπόρριπτον· ἀπό-
βλητον, κατάπτυστον· ἔκβλητον. Ἀπόπτυστον, μισητόν. Ἀποπτύω, ἀπὸ τοῦ πέτω πτύω, καὶ συγκοπῇ πτύω, τὸ ἀπο-
πεπτωκυῖον. Ἀποπυρίας ἄρτος, ὁ ἐπὶ ἀνθράκων πυρούμενος. Ἀποπυρίζων, ἀπὸ πυρὸς ἐσθίων. Ἀπορέγει, ἀπο-
τείνει· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀπορεῖ, ἀδημονεῖ· ἀγωνιᾷ. Ἀπορηματικὰ πάντα, ὅσα ἀπορίαν ἔχοντα, μετὰ τοῦ ἀπορητι-
κοῦ λέγεται· ἄστυ ζεῦ τί χρήσομαι· τίς γένωμαι· καὶ τί πράττομαι. Ἀπορῆσαι, ἀφορῆσαι. Ἀπορθητοι, διαμέριστοι,
ἀδιαχώριστοι. Ἀπ' ὀρθίου, ἀπὸ ὑψηλοῦ. Ἀπορία, ἀγνωσία· ἢ ἡ καθ' ὑπεροχὴν ἑτέρου ἀσθενείας, ὕπαρξις. Ἀπορ-
νύμενοι, ὁρμῶντες. Ἀπόρως, ἀμηχάνως. Ἄπορον λέγεται, οὗ πόρον καὶ λύσιν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. Ἄπορος χώρα, ἀπρό-
σιτος· καὶ ἄπορος, ἀχρήματος· ἀκτήμων. Ἄκληρος, πένης· ταυτὸν καὶ ἐνδεῶς πράττων· ἀπόρως πράττων· ἐν πενίᾳ κα-
θεστηκὼς σπανίζων. ἔξωθεν πενία· ἀκληρία· ἀπορία· ἀχρημοσύνη· ἀχρηματία· ἀκτημοσύνη· σπάνις· ἔνδεια· ἔλλειψις·
καὶ ἄπορος κυρίως, ὁ ἀδιόδευτος· πόρος γὰρ, ὁ περάσιμος τόπος. Ἀπορούμενοι, πενόμενοι. Ἀπορρᾶ τις, ἀμηχανῶν τις,
Ἀπορρᾶ, ἐρωτᾶν τι· ἀπορρᾶ τι δὲ αὐτῷ τινι μηχανὴν ἐπὶ βίου, τὸν δὲ φασὶν. Ἀπόρουσε, κεῖται ἐν ὀδυσσείας χ, ἀντὶ
τοῦ ἔφυγε· καὶ ἀπόρουσεν, ἀφήλατο. Ἀπορραίαι, ἀκαθαρμοί. Ἀπορραγεῖς, ἀποκοπεῖς. Ἀπορραίνειν, τὸ ἐκχολ-
λουμένους διδόναι. Ἀπορραίσει κτήματα, δηλοῖ τὸ φθερεῖ διαπανήσας· γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ ῥαίω ῥαίσω· ἀφ' οὗ καὶ ῥαιστήρ,
ἡ σφῦρα. Ἀπορραίω, τὸ ἀποχέω. Ἀπορραξιν, παιδιὰν διὰ σφαίρας. Ἀπορρὰξ, ἀπορρῶγα· ἀπόσπασμα· ἀπότμη-
μα. Ἀπορράσαι, ἀφελέσθαι κύειν. Ἀπορρέξαντες, ἀπομερίσαντες· ἀπομοιράσαντες. Ἀπορρηθὲν, ἀπαγορευ-
θέν. Ἀπορρηθῇ, ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῇ· οὕτω πλάτων. Ἀπόρρημα, ἀπαγόρευσις. Ἀπορρῆξαι, τὴν ψυχὴν ἐκπνεῦ-
σαι. Ἀπορρήξας, ἀτιμάσας. Ἀπορρησία, ἀντὶ τοῦ ἀπορία· οὕτως εὔβουλος. Ἀπόρρησις, ἡ ἀπαγόρευσις. Ὁ δὲ,
οὐκ ἤνεγκε τὴν ἀπόρρησιν, ἀλλὰ θυμοῦ πληρωθεὶς ἔφη· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀποκήρυξιν. Ἀπορρήσομαι, ἀπορρήξομαι·
ἀπείρηκα, ἀπείρηκεν. Ἀπόρρητα, τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις· ἀκατάλυτα· ἀπόκρυφα· ἀνεκλάλητα. Ἀπόρ-
ρητον, ἄφραστον μηδ' ὁνομασθῆναι. Ἀπόρρητος εὐμορφία, ἡ μεγάλη. Ἀπορρήτοις, ἀπορουμένοις καὶ ἀπορρή-
τοις, ἀφράστοις. Ἀπορριπτεῖ, ἀποβάλλει. Ἀπορρίψας, ἀποκόψας. Ἀπορροὴ, τὸ καθ' ἀποκοπὴν ῥεῖον, ἢ ὁ λειβόμε-
νος σταλαγμός· ὁ ποιητικῶς ἀπορρὼξ λέγεται ὅμηρος· Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Ἀπορροῆς, σταγόνος. Ἀπόρροια,
ἡ ἀπορροὴ τοῦ ὕδατος. Ἀπόρρουν, πάλιν. Ἀπορρύει, ἀπορρυπτεῖ· ἀποπίπτει· καὶ ἀπορρυήσεται, ἀντὶ τοῦ ἀποπεσεῖ-
ται. Ἀπορρυήσεται ῥέω καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ· ῥεύσω· ὁ μέλλων, ἔρευσα· ὁ ἀόριστος, ἔρρευσα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐρρύην· ὁ
παθητικός, ἐρρύην· ἡς· η· ὁ μέλλων, ῥυήσομαι· σῃ· σεται· καὶ ἀπορρυήσεται. Ἀπορρυπαλίξαι, ἀποσπάσαι. Ἀπορρυ-
φθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀποπνιγεὶς. Ἀπορρῶας, εἴδωλα καὶ σκιάς. Ἀπορρῶγες, ἐξοχαὶ ἀπεσχισμέναι· ἀπερρηγμέναι· ἀπε-
σπασμέναι ἀπ' ἀλλήλων· ἀπὸ τοῦ ῥὼξ, καὶ τροπῇ ῥώξ· καὶ κλίνεται ῥωγὸς, ἡ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπορρώξ. Ἀπορ-
ρὼξ, ῥυτήριον ἀπόρροια· κεῖται δὲ ἡ λέξις ἐν ὀδυσσείᾳ· λαμβάνεται δὲ ποτὲ, καὶ ἐπὶ πετρῶν ἀπεσχισμένων ἐξ ἀλλήλων·
οὕτω γὰρ ἀπορρὼξ πέτρα πολλὴν προσβάλλειν λέγεται· χρῆσις δὲ τοιαύτης πέτρας πολλαχοῦ· ἡ τις καὶ καταρρὼξ λέ-
γεται καὶ κατὰ τὸν σοφοκλῆν· παρ' ᾧ προβλῆτες μὲν ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ, αἱ καὶ πρόβολαι· καταρρῶγες δὲ, καὶ διὰ τὸ μὴ
ἀντέχειν κύμασιν, ἀπορρογεῖσαι πέτραι εἰς ῥαχμούς· ἡ ἀπορρὼξ, καὶ ἐπὶ πετρῶν τίθεταί ποτε· καὶ ἀπορρῶγες πέτραι
αἱ ἀλλήλων ἀπερρηγμέναι. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ ἁπλοῦν τοῦ ἀπορρὼξ, ἤγουν τὸ ῥὼξ οὐ χεῦμά τι δηλοῖ καὶ ἀπόρροιαν, ἀλλὰ φα-
λαγγίου εἶδός ἐστι· καὶ ὅτι ἐπὶ βότρυος ῥῶγας εἰπεῖν, βάρβαρόν ἐστι· ῥῶγες γὰρ, μεγάρου μέρος καθ' ὅμηρον· ἐπὶ δὲ τῆς
σταφυλῆς ῥᾶγας φαμέν· πάντων δὲ τῶν τοιούτων προηγεῖται θέμα τὸ ῥήσσω· τὸ μὲν συστέλλον τὸ η εἰς α· τὸ δὲ τρέπον
τὸ η εἰς ω· καὶ ἀπορρὼξ, τὸ ἀπόρρηγμα καὶ ἀπόσπασμα. Ἀπορῶ, ἀμηχανῶ, γράφω· παρατίλλομαι· λογίζομαι· ἀποβλέ-
πω· καὶ ἀπορῶ, πρὸς ἐμαυτὸν ᾧ τινι διακρίναιμι καλὸν ἀπὸ κακοῦ· καὶ ἀπορῶ πρὸς τοῦτον· καὶ ἀπορῶ, καὶ εὐπορῶ, γενικῇ
συντάσσεται. Ἀπορώτατός, ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρον ἐστὶν εὑρεῖν· ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ μνησιθέου θυγατρός. Ἀπο-
σαεὶς, ἀποσβεσθεὶς· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀποσαλεύσας, ἀποτηρήσας· ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος. Ἀποσάξαντα· δεί-
ναρχος, ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τρῆμα. Ἀποσβαίω, νεκρῶ. Ἀποσβέω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἀριστοφάνης τοὺς λύ-
χνους ἀποσβέσας· ὁ μέλλων σβέσω καὶ ἀποσβέσω. Ἀποσείομαι, βάρος, ἤγουν ἀποτίθεμαι, ἀπωθοῦμαι· καὶ διωθοῦ-
μαι, τὸ διώκομαι καὶ ἀποστρέφομαι. Ἀποσεισάμενοι, ἀπορρίψαντες. Ἀποσεμνύνει, μεγαλύνει. Ἀποσεμνύνε-
ται, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἀποποιεῖται σιωπῶν· ὑπερηφανεῖ· ἐσιώπα αἰσχύλος, ἐν τοῖς θεάτροις εἰσιών. Ἀπο-
σεσύκασαι, τὰ σῦκα ἀποβέβληκε βρωθέντα. Ἀποσηκώσας, κατακλείσας ἐν σηκῷ. Ἀποσημαίνω, ἀποδείξω.
Ἀποσημήνασθαι, ἀφομοιοῦσθαι καὶ ἀποσημήνασα· φανερώσασα· ἐξετάζουσα. Ἀποσόχειν, ἀποδιώκειν. Ἀπο-
σιμοῦν, ἀπὸ τοῦ ἔχειν πρὸς τὸ σιμόν· σιμὰ δὲ ἐκάλουν, τὰ πρὸς ἄντη χωρία· λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν τὸ ἐνδιαστήματος ἐμ-
βάλλειν· καὶ ἐπὶ σιδήρου τὸ ἀποστρέφειν τινὰ ἀκήν. Ἀποσιμῶσαι, τὸ ἐκκόψαι καὶ τὴν πυγὴν προσθεῖναι γυμνὴν τοῦ-
το φίλιππος· θουκυδίδης δὲ, τὸ μετωρίσαι τὰς ναῦς. Ἀποσιτικά, ἀποσιτίας, καὶ ἀνορεξίας ποιητικά, παρὰ τῷ
ἱπποκράτει.

λέγοντες, καὶ τὸ ἀνάσσω ἀνάξω· καὶ τὸ νίπτω οὖν παρ' Αἰολεῦσι νίσσω λεγόμενον, ὡς πέσσω, πέσσω· αἱ παραγωγαί, μεταθέσει τῶν δύο σσ εἰς ζ νίζω λέγουσιν. Ἀπονίνησι, τὴν τιμὴν ἀποδίδωσιν. Ἀπονιπτόμενα· τοὺς πόδας ἐλαίῳ ἤλειφον οἱ παλαιοί· Ὅμηρος· Εὐρύκλεια οὖν τὸν δ' ἀπὸ ὅτ' ἂν ἔνιψε· καὶ ἄλειψε λίπ' ἐλαίῳ ἐν Ὀδυσσείας τ. Ἀπόνιπτρον ἐκάλουν, τὸ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀπόνιμμα· ἐν ᾧ τρόπῳ, καὶ χειρόνιπτρον λέγομεν. Ἀπονίψασθαί φασι, μετὰ τὸ φαγεῖν· πρὸ μὲν τοῦ φαγεῖν ὕδωρ κατὰ χειρὸς τὰς ταμίας, ἢ τραπέζας, εἰσφέρειν. Ἀπονομή, ἡ ἀπόμοιρα· ἀπομερισμός. Ἀπόνυμφον, τὸν φιλόπαιδα· καὶ γυναικείαν ὁμιλίαν δυσχεραίνοντα· ὃν καὶ μισογύνην ἐροῦσιν ὡς τὸν ἐναντίον, φιλογύνην.

Ἀπόνοια, ἡ χωρίζουσα τοῦ δέοντος, καὶ ἀποφασίζει τοιοῦτα τοῦ νοῦ. καὶ ἀπόνοια, ἄνοια· ὕβρις. σημαίνει δὲ δύο· τὴν ὑπερηφανίαν, καὶ τὴν θρασύτητα· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἄπο εἶναι τὸν νοῦν· καὶ θρασύτης ἐστίν, ἡ ἄλογος τόλμα· ἡ ἀπὸ πρόθεσις χωρισμὸν δηλοῖ. Ἀπόναμαι, ἀπογίνωσιν. Ἀπονοσφίζεσθαι, χωρίζεσθαι. Ἀπονοσφισθέντες, ἀποχωρισθέντες. Ἀπονόσφιν, πλεονασμὸν ἔχει τῆς προθέσεως, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γίνεται. Ἀπονοστήσει, ἐπανελεύσεται· ἀποκομίσει· ἐπανέλθῃ· ὑποστρέψῃ. Ἀπονοστήσω, ἀπονοσφίσομαι. Ἀπονούμενοι, οὐ μνημονεύοντες. Ἀπ' ὄνου καταπεσών, ἀπὸ τύμβου πεσών· καὶ αὖ πάλιν, ὥσπερ ἀπ' ὄχου πεσών· οἷον, ἀπ' ὄνου. Ἀπονυχίζειν, τὸ τὰς ὑπεραυξήσεις τῶν ὀνύχων ἀφαιρεῖν σημαίνει. Ἀπονυχιῶ σου τὴν πρυτανείῳ σιτίαν· Ἀριστοφάνης· ἀφαιρήσομαι, ἀποφράξω· ἀποκλείσω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. Ἀποξαναῖ, κακοπαθεῖν. Ἀποξέννυνται, ἀποσβέννυνται. Ἀποξιφίζειν, ὀρχεῖσθαι τὴν ἀπ' ὄρχησιν· ὁ γὰρ ξιφισμὸς σχῆμα ἐμμελείας τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως. Ἀποξίφισται, ἀποδεδοκίμασται. Ἀποξύσαι, ἀφιλῶν. Ἀποξυστροῦνται, ἀνακάμπτονται· ἀναστρέφονται. Ἀποξύονται, ἀποτίθενται. Ἀποξύνουσιν ἐρετμά· δύναται μὲν ταυτὸν τῷ λεπτύνουσιν· ἢ ἀποξύουσιν. Ἀπόπαλαι, καὶ ἔκπαλαι, ἀμφότερα δὶς χρώμενα, ἐκ παλαιοῦ γὰρ χρὴ λέγειν. Ἀποπαλλήσιος, ἀπὸ Παλλήσεως παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Ἀποπαλαιώσει, ἀποπαλαιώσει· καὶ ἀποκρούσεται. Ἀπόπαξ, ξύμπαν· ἢ σύμπαν. Ἀποπαρδακᾶ· τοῦτο εἴρηται παρὰ τὸ ἀποπαρδεῖν. Ἀποπατεῖν, καὶ ἐκκρίνειν, τὰ περιττὰ τῆς γαστρὸς ὑπάγειν ἤγουν, τὸ χέζειν· ὅθεν ἀπόπατημα, τὸ χεζόμενον. Ἀποπατῆσαι, ἀποσκυβαλίσασθαι ταυτὸ σημαίνει τῷ χέσαι· ὅθεν καὶ χέσας, καὶ τὸ ἀποσκυβαλιζόμενον ἀνθρώπου, κόπρος· σκώρ· ἀφ' οὗ τὰς πτωτικὰς οὐ λέγουσιν· ἀντ' αὐτῶν, τοῦ σκατός· καὶ τῷ σκατί· ἣν τὴν ὀνομαστικὴν οὐκ ἐκφέρουσι· λέγουσι δὲ καὶ πῖλον· καὶ σπέλεθον· καὶ σπατίλην, τὴν ἵππου κόπρον φασί· βοὸς δὲ βόλιτον· ὄνου, ὀνίδα· καὶ ὄνθον· Ὅμηρος δέ, ὄνθον βοῶν· χοίρου, ὑπέλεθον· προβάτων, οἰῶν τῶν αἰγῶν, σπυράδα· καὶ σπυράθιαν καὶ σπύραθον καὶ σπυράδια· καὶ μυῶν, μυσκέλεδρα. Ἀπόπατον, ἢ κοπρῶνα λέγουσιν. Ἀπόπατος λέγεται, τῆς ἐκ δεδιττομένης τροφῆς ἡ ἄφοδος, παρὰ τὸ ἐκτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ· πάτος γὰρ ἡ κοινὴ ὁδός· καὶ Ὅμηρος· πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. Ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι, ἀποδοῦναι τῷ πρὸς φιλοστάτῳ πατρί. Ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών, ἁμαρτήσας ἢ ἀποτυχὼν τοῦ πατρός. Ἀποπαπταίνουσι, περιβλέπουσιν ὅπως φύγωσιν. Ἀποπεζεύεται, ἀποκλείει· ἀποφυλάττει. Ἀποπειθαμένων, ἀπειρημένων. Ἀποπεῖν, ἀπελθεῖν. Ἀπόπειρα, δοκιμασία. Ἀποπειρῶμαι, γενικῇ συντάσσεται· οἷον ἀποπειρῶ τῆς φιλίας ἐκείνου. Ἀποπεμπαῖος, ὁ ἀποσταλεὶς ἄπρακτος· καὶ ὁ κεκαθαρμένος. Ἀποπέμπομαι, ἀποδιοπομποῦμαι· ἀποσεύομαι. Ἀποπέμπτης, παραιτητής. Ἀπόπεμπτα, ἀνάξια ἀποπεμφθῆναι, διὰ μοχθηρίαν ἤθους. Ἀποπέμπω, τὸ ἀποδιώκω, καὶ ἀπελαύνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἀποπέμπω καὶ τὸ ἀποστέλλω· ἤγουν, ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἑτέρωσε πέμπω· ἐκ τοῦ πομπή· καὶ ἀποπέμπω, τὸ ἀπολύω. Ἀπὸ πεντόζοιο, ἀπὸ πεντακλάδου· Ἡσίοδος· Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ· πεντάκλαδος ἡ χείρ· ὥστ' ἂν μὴ ὀνυχίσῃς φησὶν ἐν ἑορτῇ ξηρὸν ὄνυχα· χλωρὸν δὲ τὸ ζωτικὸν αἷμα· ἀσεβὲς γὰρ τὸ ὀνυχίζεσθαι ἐν ἑορτῇ θεῶν· κλίνεται δέ, ἡ πέντοζος τῆς πεντόζου. Ἀποπέπικται, ἀποκέκαρται. Ἀποπεπόνηκας, τὸν πόνον ἔληξας. Ἀποπεραιοῦσαν, συμπεραίνουσαν, συμπληροῦσαν. Ἀποπερανῶ, ἀποπληρώσω· ἀποτελέσω. Ἀποπεφάνθαι, ἀποδεδεῖχθαι. Ἀποπεφασμένου, ἀπειρημένου· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένου, καὶ πεφανερωμένου. Ἀποπεφασμένως, φανερῶς. Ἀποπεφοίτηκεν, ἀπῆλθεν· ἀπεδήμει. Ἀποπεφυκέναι, ἀλλοτρίας φύσεως εἶναι. Ἀποπλαγχθείς, ἀποπλανηθείς· ἀποτμηθείς. Ἀποπλαγχθῆναι, ἐρρέθη τὸ πόρρω πεσεῖν τοῦ οἰκείου τόπου καὶ ἐκπταῖσαι, καθὰ Ὅμηρος λέγει ἐπὶ ὀϊστοῦ, τὸ ἀποπλαγχθείς. Ἀπόπλανοι, κακοὶ γόητες.
Ἀποπλάξαντες, ἀποπλανήσαντες. Ἀποπλαγχθεῖσα, ἀποκρουσθεῖσα. Ἀποπλείειν, πλέειν. Ἀπόπληκτοι, θαυμαστόν· ἀναίσθητοι. Ἀπόπληκτος, ὁ ἐμβροντής· ὁ ἠλίθιος· ἔμπληκτος δέ, ὁ ἀμετάβολος καὶ φορᾶς μεστός. Ἀποπλήκτου ἢ οὐκ ἄν τις ἑκὼν προσπελάσειεν· οἷον, μοχθηροῦ καὶ ἀποπλήκτου τοδὶ μαθοῦ δεῖ· Σοφοκλῆς, Θυέστῃ Σικυωνίῳ. Ἀποπληξία, τὸ μετὰ ἀναισθησίας, καὶ παρέσεως πάθος· καὶ ἀποπληξία, θλίψις· μανία· ἄνοια· ἢ πλῆθος ἰχῶρός τι, καὶ πνεύματος, ἀποφράττοντος τὴν ἀνάπνοιαν. Ἀποπλοκίαι, ἐμπλοκαί, Λακώνων. Ἀπόπλοον, τὸ μηκέτι πρὸς πλοῦν ἐπιτήδειον ὂν πλοῖον. Ἀποπνέων, ἀποπνέων. Ἀποπνέω, γενικῇ συντάσσεται· οἷον, ἀκμὴ τοῦ ἔαρος ἔσωθεν ἀποπνέων. Ἀποπνιγήσομαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, ἐκ τοῦ ἀποπνίγω μέλλων δεύτερος παθητικός. Ἀποποιεῖται, ἀντὶ τοῦ ἀρνεῖται· Μάξιμος· Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἅπαντα, ἀποποιεῖται εἰδέναι. Ἀποπομπαῖος, ὁ χίμαρος· ὁ τράγος· καὶ ἀποπομπαῖοι, θεοί τινες οὕτως ἐκαλοῦντο· καὶ ἀποπομπή, ἀντὶ τοῦ ἀποτροπή. Ἀποπομπάς· Ἰσοκράτης. Φιλίππου ἀποπομπαῖοί τινες ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ θεῶν, διείλεκται· καὶ ἀποπομπαὶ ἡμέραι τινές, ἐν αἷς θυσίαι ἐτελοῦντο τοῖς πομπαίοις θεοῖς. Ἀποπομπεῖν, τὸ ἀποπέμψασθαι καὶ ἀποκαθάρασθαι. Ἀποπορεία, ἡ ἐπαναχώρησις, ἡ ἀποστροφή· ἡ ἐπάνοδος· Ἐπιτυχοῦσι τὴν ἀποπορείαν. Ἀποπορδητέα, ἀγαθά· Γιγαροῦ ἀποπορδητέα αὐτῷ δοκεῖ. Ἀποπορδητέον, ἀντὶ τοῦ ἐπαρακτέον· ὑποστρεπτέον ἀγαθόν. Ἀποπρεσβεύει, ἀπαγγέλλει πρεσβείαν. Ἀποπρίω, ἀντὶ τοῦ ὤνησαι· καὶ ἀπόδος. Ἀποπροελών, ταυτόν ἐστι τῷ ἀποτεμών· ὃ ἅπαξ κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. Ἀπόπροθι, πόρρω ποθέν. Ἀπόπροσθι, χωρίς· μακράν. Ἀποπροσποιεῖσθαι, οὐδεὶς λέγει Ἕλλην· οὐ μὴν τοι οὐδ' οὕτω λέ-

Ἰουροῦ. Ἀπομάττεται, ἀπὸ Ἰουροῦ. Ἀπομάττουσαι μὲν ἀποικῶ πρὸς ἀκρόδροστ, ἀντὶ τοῦ ἀπολούουσι καὶ ἀπολυμαινόμεναι. ἦσαν δὲ περιεργότεροι. ἀσι, περιμάττουσι τὸν πηλὸν, καὶ τὰ πίτυρα τοῖς πλουμένοις. ὡς λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὰ ἀσθήματα τῷ πηλῷ. ἤλειφον γὰρ τῷ πηλῷ καὶ τῷ πιτύρῳ, τοῖς μυουμένοις, ἐκμιμούμενοι τὰ μυθολογούμενα παρ' αὐτοῖς. ὡς ἄρα οἱ τιτᾶνες τὸν διόνυσον ἐλυμήναντο, καθ' ὃ γύψῳ χρισάμενοι ὑπὲρ τοῦ μὴ γνώριμοι γίνεσθαι. τὸ μὲν τὸ ἔθος ἐκλείπειν. πηλῷ δὲ ὕστερον ἀναμάττεσθαι νομίμου χάριν. σοφοκλῆς ἐν αἰχμαλώτισιν, ἔρα τοῦ καθαρτὴς, καὶ ἀπὸ πράγματος ἴδρις. Ἀπομάχομαι, δοκιμώτερον λέγειν, ἢ μάχομαι καὶ ἀπὸ κινῶ, ἢ ὀκνῶ, καὶ ἀπὸ δειλιῶ, ἢ δειλιῶ. Ἀπόμαχος, ὁ ἐκτὸς τοῦ πολέμου γεγονώς. Ἀπομερμηρίσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἀποδαρθεῖν. ὡς τοῦ κοιμωμένου μηδὲν μεριμνῶντος. εἰ δέ τις τολμαίη ἐχθεῖναι τὸ ἀπομερμηρίζειν καὶ ἐπὶ τοῦ θανεῖν, ἀσφαλῶς ἂν ἐτόλμησεν. ἐπεὶ καὶ ἡ κοινὴ γλῶσσα ἐπιτυχεστέρως λαβοῦσα, λέγει ἀπομεριμνεῖν τὸ θνήσκειν. Ἄλλως. Ἀπομερμηρίσαι. μέρμηρα, ἡ εἰς ὕπνον καταφορά. περὶ τὴν ἕω. λέγεται δὲ μέρμηρα καὶ φροντίς. ἐκ δὲ τούτου, τὸ καθευδῆσαι. οἱ γὰρ καθεύδοντες ἀποτίθενται τὰς φροντίδας. καὶ πρὸς τὸν ὄρθρον δὲ γίνεταί τις ὕπνος ἐν ταῖς ἀποστάσεσιν ἐλαφρὸς, ὃν τούτῳ τῷ ὀνόματι καλοῦσιν. Ἀπομηνίειν, τὴν μήνυσιν ἀπαγγέλλειν. Ἀπομηνίζω, περιττὴν ἔχει τὴν ἀπὸ πρόθεσιν. ὃ καὶ ἐπὶ ἄλλων μυρίων γίνεται καὶ δεῖ μὲν τοῦτο ἀπομηνίσαι, καὶ τὸ ἀποθέσθαι μῆνιν. Ἀπομηνίσας, ὀργισθεὶς, μηνίω. ἴσω. ἐμήνισα. μηνίσας. καὶ ἀπομηνίσας. καὶ ἀπομηνίσας, ἀποχωρίσας δι' ὀργὴν, ἢ παυσάμενος τῆς ὀργῆς. Ἀπομηνίσειν. ἢ περιττὴν ἔχει τὴν πρόθεσιν, ἢ κυρίως ἀπομηνίσαι, τὸ ἀποθέσθαι μῆνιν. ἀλλὰ ἐκεῖνο μὲν τὸ ἀπομηνίσας αἰτιαμένου, τὴν ἐπιμονὴν δηλοῖ τῆς μήνιδος. κεῖται γὰρ ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἀργὴ, ὡς καὶ ἔστι τις λέγει ἀπομνημονεύειν χάριτος. ἐξ οὗ τὸ ἀπομνημόνευμα. οὕτω δὲ καὶ τὸ ἀπαυτᾶν ἀδιάφορον, πρὸς τὸ αὐτᾶν. καὶ τὸ ἄνδρα ἀπαμείβεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι, ὅμοιον καὶ τὸ ἀπέχεσθαι. περιττὴ δὲ ὁμοίως ἡ πρόθεσις, καὶ ἐν τῷ ἀπ' οὐρανόθεν, καὶ ἀπὸ νόσφι. Ἀπόμισθα, οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες. δημοσθένης φιλιππικαῖς.

Ἀπόμισθος, ἄμισθος. ἢ ὁ μισθὸν ἔργου τινὸς διαπραξάμενος. καὶ ἄμισθος, ἀφειμένος. Ἀπομισθώματα, τὰς δημοσίας οὐσίας οἱ ἀττικοὶ ἔλεγον. Ἀπομνύμενοι, ἀποβάλλοντες δι' ὅρκων. Ἀπομυλήνας, προβαλὼν τὰ χείλη συνημμένος πρὸς τὸ ἀποσκεδάσαι. Ἀπομνημονεύω, ἀντὶ τοῦ μνείαν ἔχω τινός. βοιωτικὴ συντάσσεται ἀπομνημονεύω δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀπορρίπτω τῆς μνήμης, αἰτιατικῇ. Ἀπόμοιρα, μέρος. κλῆρος. καὶ ἀπόμοιρα, τὸ ἀπὸ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀφιερωθὲν εἰς ἐκκλησίαν. ἢ εἰς μοναστήρια. ἢ εἰς γηροκομεῖα. Ἀπομόργματα, σφραγίδων ἐκτυπώματα. Ἀπομόργνυσθαι, οὐκ ἐπὶ δακρύων μόνον, ἢ ὅλως ὑγρῶν, ἀλλ' ἰδοὺ παρ' ὁμήρῳ οἱ ἥρωες ἀπομόρξαντο. ἴδω τὸν δὲ εἰπεῖν ἀποψήσαντο κονίην, ἢ ἐμαύησαν. ὅθεν καὶ παροιμία ἐκ τῶν παλαιόντων ἐφ' οἷς ἔπταισαν, τὸ τὴν κονίην ἀποψησάμενος ἠγωνίζετο. Ἀπομόρξατο. ἀπομόργνυμαι ἐνεστώς. ἀπομόρξομαι μέλλων. ἐπροκλίτως. ἀπομορξάμην, ἀόριστος ἀναύξητος κατὰ ἴωνας. τὸ τρίτον, ἀπομόρξατο. λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐκθλίβειν τινὰ καὶ ἀπορρίπτειν τι ἀφ' ἑαυτοῦ. Ἄλλως. Ἀπομόρξατο, ἐκ τοῦ μόργω ῥήματος γίνεται, ὅπερ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἄχνυμαι, προσλήψει τοῦ ν, γίνεται μόργνω, ἐξ οὗ μοργνύω, ἀφ' οὗ μόργνυμι. ἐξ οὗ ἀπομόργνυται καὶ τὰ ὅμοια. ἐκ δὲ τοῦ μόργω, γίνεται οὐδέτερον ἀπομόργω. ἐξ οὗ τὸ ἀπόμοργμα. τὸ δὲ μόργω, ἐκ τοῦ ἀμέργω τὸ πιέζω κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐξ οὗ ἀμόργη, ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη. καὶ τὸ ἀμέλγω κατ' ἐναλλαγὴν ἀμεταβόλου τοῦ ρ εἰς ἀμετάβολον τὸ λ. ὡς ποδαργία, ποδαλγία. κεφαλαργία, κεφαλαλγία. εἴη ἂν οὖν ἀπομόργεσθαι καὶ ἀπομόργνυσθαι κυρίως, τὸ ἐκπιέζειν. ὅθεν ἀπεμόρξατο δάκρυον, ἀντὶ τοῦ ἐκθλίψει. ἐξ οὗ ἐκπιέσας ἀπήγαγε τοῦ ὀφθαλμοῦ. τοῦ δὲ μόργω καὶ μόργνυμι, κοινότερον ἐχρήσαντο σμοῦ τοῦ παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον, τὸ ὀμόργω, καὶ ὀμόργνυμι.

Ἀπομορξάμενοι, ἀπομαξάμενοι. Ἀπόμπιμαι, αἱ ἀποφράδες ἡμέραι. Ἀπομόσαι, καὶ καταμόσαι, τὸ μὲν ἀρνητικόν. τὸ δὲ καταφατικόν. Ἀπομυρίζω, ἀποσμίζω. Ἀπομύιος, οὕτως ὁ ζεὺς παρὰ τοῖς ἠλείοις τιμᾶται. ἡρακλέους ἱδρυσαμένου ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν μυιῶν. Ἀπομυξίαι, ἀκαθαρσίαι. Ἀπομύττειν, ἐξαπατᾶν. γοητεύειν. Ἀπώμοσα, ἀντὶ τοῦ ὁρκωμοσίαν προσγυναῖκα πεποίηκα. Ἀπεν, ἀπρεπές. σημαίνει καὶ τὸ μὴ παρόν. Ἀπόναιο, ἐπαυραιο ὄναιο. Ἀποναίατο, ὀνάω, ὠ τὸ ὠφελῶ. ὁ μέλλων ὀνήσω. ὁ ἀόριστος, ὤνησα. ἡ μετοχὴ ὁ ὀνήσας τοῦ ὀνήσαντος, καὶ τὸ εὐκτικὸν ὀνήσαιμι, καὶ συγκοπῇ ὄναιμι. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπόναιμι. καὶ τὸ παθητικὸν τρίτον πρόσωπον, ὄναιντο καὶ ἀπόναιντο. καὶ ἰωνικῶς κατὰ τροπὴν τοῦ ν εἰς α ἀποναίατο. Ἀπονάρκησαντες, ὀκνήσαντες. Ἀπόνασθαι, ἀπολαῦσαι, κατὰ τρυφὴν ἢ ὠφελεῖσθαι. Ἀπονάσσωσι κούρην παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀποστρέψωσιν. ὡς ἐκ τοῦ ναίω, οὗ ἐστι λὲς τὸ νέω. ἐξ οὗ ὁ νόστος. ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις. ὅθεν καὶ ἐπὶ μετοικίας τὸ νάσσασθαι, καὶ ἀπονάσσασθαι καὶ ὁ μετανάστης.

Ἀπονέεσθαι. ταυτὸν ἐστι τῷ ἀπονοστῆσαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ νέω τοῦ ῥήματος, ὁ νόστος γίνεται, κυρία λέξις ἐν ποιήσει καὶ ἀπονέεσθαι, ἢ ὑστερῆσαι σημαίνει, ἢ ἀποθανεῖν, ἢ ἀποκομίζεσθαι, ἢ ἐπανελθεῖν. Ἀπονέεται, ἀποστρέφεται. Ἀπονειμαι, ἀπόδος. Ἀπονέμητο, ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλήρωτο. Ἀπονέμητο, παρέχει. δίδωσιν. Ἀπονέμω, οἱονεὶ τάσσω καὶ ὁρίζω, ὡς τὸ ἀπένειμε ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τὸν ἥλιον. καὶ τῇ νυκτὶ, τὴν σελήνην. Ἀπονέοντο, ἀπήρχοντο. Ἀπονεύειν, ἐκκλίνειν τρέπεσθαι. Ἀπονευρούμενος, τὰ νεῦρα κοπτόμενος. Ἀπονήμενος ἡμᾶς ἐν ὀδυσσείας ω ἧς παρ' ἄνασσες. εἴρηται, ἀντὶ τοῦ κερδήσας καὶ ὄνησίν τινα σχὼν, τῆς βασιλείας δι' ἧς ἄνασσες, ἢ ἧς ἕνεκεν ἄνασσες. οὐ γὰρ ἡμᾶς ἀνάσσειν ἔπος ἀλλὰ χάριν, ἢ ἕνεκεν ἡμᾶς. καὶ ἀπονήμενος, ὄνησιν εἰληφώς. Ἀπονησάμενοι, ἀπονοσφίσασα. Ἀπονήσασθαι, ἀφίξεσθαι ἀνελθεῖν. Ἀπονήσεται, ὄνησιν λήψεται. Ἀπονηστίσασθαι, τὸ ἀπὸ νηστείας ἐπὶ τροφὴν ἐλθεῖν. Ἀπόνητο οὐδὲ πατὴρ ἐξ ἐμοῦ, ἤγουν ὠφελήθη ὡς εἰκὸς ὠφελεῖσθαι πατέρας ὑπὸ τέκνων. καὶ ἀπόνητο, σύνηθες τοῖς παλαιοῖς. τὸ δὲ ἀπόνητο καὶ ἀπονάμενος, οἱ μεθ' ὅμηρον λέγουσιν. Ἀπονητὶ, ἄνευ πόνου. ἀπαθυστί. ἀνδρωστί. ἀκμητί. ἀμοχθητί.

Ἀπονίζεσθαι, ὃ καὶ νίπτεσθαι λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ νίψει ἀπὸ χειρός. φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὡς οἱ παραντῖνοι τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα, διὰ δύο σσ προφέρουσιν. οἷον, σαλπίζω, σαλπίσσω. λακτίζω, λακτίσσω. φράζω, φράσσω. ὃ καὶ κόριννα φράττω λέγει βοιωτικῶς. πάλιν δὲ τὰ παρ' ἡμῖν διὰ δύο σσ, αὐτοὶ διὰ τοῦ ζ προφέρουσι. τὸ πλάζω, πλάσσω

πρὸς τὸ κἀπ᾽ ἀφανοῦς, ἴσως ἀπὸ τῆς συναθροιστικῆς, καὶ πανηγυρικῆς. Ἀπολέμητον, ἀνεπόλεμον· ὡς τὸ, Κατάρατος
εἰς χώραν εὐδαίμονα, καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον. Ἀπόλεμον, ἄπειροπόλεμον. Ἀπόλεμος, ὁ μὴ ἰσχύων, ἢ ὁ
μὴ εἰδὼς πολεμεῖν· ἀπόλεμος γὰρ ἦν. Ἀπολέξαι, ἀπὸ λεπτοῦ μέτρου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι. Ἀπολέξας, ἐκλεξάμενος·
Ἀπολέξω, ἐρῶ· δηλώσω. Ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν. Ἀπόληγε, παύου. Ἀπόληξις, εἷς τῶν συγγραφέων· ὃν παρά των
κωμωδεῖ ἐν σοφισταῖς. Ἀπόληρος, ἡ τοῦ θαλάττου γραφή· παραστήναι. Ἀπολῆσαι, ἀποπεσεῖν. Ἀποληφθῆναι, ἀποστρα
φῆναι. Ἀπολιβάζω, ἀπέλθω· ἀποδράμω, παρὰ τὴν λιβάδα· ἢ τὸ ἀπορρίπτω. Ἀπολιβάξεις, συντόμως ἀναχωρήσεις·
λιβὰς γὰρ ἡ σταγών· ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. Ἀπολιγαίνει, θορυβεῖ· ὀξέως βοᾷ· παρὰ τὸ λιγύ. Ἀπολιγαίνειν,
ἀφιδνεῖν ἢ παραφθέγγεσθαι, ἢ βάζεσθαι. Ἀπόλιδας, ἀφοεῖς· ὡς μὴ οἰκοῦντας ἐν πόλει· ἀπαιδεύτους. Ἀπολῖναι,
ἀποστρέφειν· λάκωνες. Ἀπόλιον, θαῦμα. Ἀπολιπαργίεις· λιπαργισμοὺς ἐκάλουν τὰ σκιρτήματα· ἀποδραμῇ, ἀπο
σκιρτήσεις· καταλείψῃ ἀπὸ τῆς θύρας, ἢ τῆς ὁδοῦ ἢ λιπτή· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀργοῦ· ὃ δηλοῖ τὸ ταχύ, καὶ τὸ λιπτῆρ· οὐ ταχέως οὖν
φησιν ἀποδράμῃς; Ἀπολιπαργίζω, σημαίνει τὸ ταχέως ἀπέρχομαι· καὶ ὑπερχωρῶ· ἀπὸ τοῦ λίαν, καὶ τοῦ ἀργοῦ· κατὰ
ἀντίφρασιν· ἀντὶ τοῦ ταχέως ὁρμᾶν· ἀριστοφάνης· Οὔκουν ἀνύσας τι, θᾶττον ἀπολιπαργίεις ἀπὸ τῆς θύρας. Ἀπολι
χμήσονται, διὰ μόνου δίχρονου τοῦ ῑ, ἔχει τὴν ἄρχουσαν· διὰ τὸ δύο σύμφωνα ἐπάγεσθαι· εἰ καὶ ἀπὸ μέρους ὤφειλε δίφθογ
γον ἔχειν, ὡς ἀπὸ τοῦ λείχω· ἀπολιχμήσονται δὲ, ἀπολείξουσιν. Ἀπολλά, ἄπια, πολλά. Ἀπολλύειν, καὶ ἀπολύ
ναι, διττῶς λέγουσι, καὶ ἀποδεικνύειν· καὶ ἀποδεικνύναι· καὶ πάντα τὰ ὅμοια. Ἀπόλλυμι· ἔχει θέματα τέσσαρα·
ὄλλω ἄχρηστον, ὁ μέλλων ὀλῶ· καὶ γράφεται μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, οἷον ἀπολῶ· ἐξ οὗ ὄλωλα, καὶ ἀπόλωλα· καὶ ἀπο
λόμην· καὶ ὀλέω· λῶ· ἄχρηστον· ἐξ οὗ ὀλέσω· καὶ ἀπολέσω, καὶ ἀπολώλεκα, καὶ ἀπώλεσα· ὀλλύω, ἄχρηστον· ὤλλυον, καὶ
ἀπώλλυον, καὶ ὄλλυμαι, καὶ ὀλλύμην· μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως καὶ ταῦτα. Ἀπολύμου, δαίμων ἢ θυσιάζοντες ὄμ
φακες. Ἀπόλλυρε, φόνευε εἰς ἀπώλειαν. Ἀπολλῆς, οὐκ ἀπολλύων. Ἀπόλλων πατρῷος ὁ πύθιος· προσηγορία τίς
ἐστι τοῦ θεοῦ πολλῶν τε καὶ ἄλλων εἰδῶν· τὸν δὲ ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῷον τιμῶσιν ἀθηναῖοι ἀπὸ ἴωνος· τούτου γὰρ οἰκήσαν
τος τὴν ἀττικὴν ὡς ἀριστοτέλης φησὶ, τοὺς ἀθηναίους ἴωνας κληθῆναι· καὶ ἀπόλλωνα πατρῷον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι·
Ἀπολλωνιάς, ἡ δάφνη. Ἀπολλωνιεῖς, δῆμος φυλῆς τῆς ἀττικῆς. Ἀπόλλω οἱ ἀττικοί, οὐκ ἀπόλλωνα. Ἀπόλλων·
Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὁ ἀπόλλων μέρος τι εἱμαρμένης λαμβάνεται μυριαχοῦ παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ ὡς ἂν εἴποι, μερικὸς
φαίνεται ζεύς· καὶ οἷον μικρόν τι χρεών τουτέστι, μικρά τις εἱμαρμένη· διὸ καὶ διὸς υἱὸς λέγεται· οὐ μόνον ὡς περὶ ἀέρα
καὶ οὐρανὸν φερόμενος, ἑκάτερος ζεὺς λέγεται, ἀλλ᾽ ὡς εἱμαρμένη τις εἴχων μοιρίδιον· καὶ τὰ μὲν μόνος αὐτὸς, τὰ δὲ
σὺν τῷ διὶ καταπράττεται· ἥλιος γάρ ἐστιν, αἰτίαν ἔχων τῶν γινομένων κατὰ τὴν ἑλληνικὴν δόξαν, καθὰ καὶ ὁ ζεύς· διὸ
παρ᾽ ὁμήρῳ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ ἀχιλλέως, βουλῇ τε διὸς, καὶ χόλῳ ἀπόλλωνος πράττεται· χόλος δὲ ἀπόλλωνος ὁ
λοιμὸς, οὗπερ ὁ ἀπόλλων αἴτιος. Ἀπόλλων, υἱὸς λέγεται λητοῦς, τουτέστι νυκτός· δοκεῖ γὰρ ἐκ αὐτῆς οἷα μητρὸς ὁ ἥλι
ος φαίνεσθαι, ὥσπερ καὶ σοφοκλῆς ἐν τραχινίαις λέγει· καὶ ζητητέον τὴν ἐκείνου ἀλληγορίαν, ἔνθα φησὶν, ὅτι ἡ νὺξ ἐναρι
ζομένη τίκτει, κατευνάζει τε τὸν ἥλιον· παρῴκε δὲ πάντως τῇ τοιαύτῃ τοῦ σοφοκλέους ἐννοίᾳ, καὶ τὸ αἰσχύλου ἐν ἀγα
μέμνονι· Εὐάγγελος ὡς φύοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα· ὡς γὰρ ἐκ νυκτὸς ἥλιος, οὕτω καὶ ἠὼς ἐξ εὐφρόνης· λητὼ δὲ καὶ
νὺξ διὰ τὴν παρ᾽ εὐριπίδῃ σοφὴν καὶ ποτνίαν λήθην· ὑπνοῦντες γὰρ νυκτὸς, πάντων λανθανόμεθα. Ἀπολογεῖται ὁ κα
τηγορούμενος. Ἀπολογισμός, ἀπολογία. Ἀπόλογος, ἀπολογισμός. Ἀπολογεῖσθαί ἐστι, τὸ ἀντὶ τῷ λέγω τὴν κατηγο
ρίαν ἀνασκευάζειν· ἡ γὰρ κατηγορία, πρὸς τὴν ἀπολογίαν ἀντίκειται· καὶ ὁ κατηγορούμενος πρὸς τὸν ἀπολογούμενον· οἷον
ἀδικώτατόν ἐστιν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τὸ τὸν κατηγοροῦντα ἰσχύσαι παρ᾽ ὑμῖν πρὸς τὸν φεύγοντα ἀπολογίαν σχεῖν. Ἀπο
λογία λέγεται ὅταν τινὸς κατηγορῇ τις, καὶ ἀπολογεῖται ὁ κατηγορούμενος· καὶ ἀπολογία, ἡ γηροφορία. Ἀπολογίζε
σθαί ἐστι, τὸ ἀποδοῦναι λόγον τῶν δαπανημάτων. Ἀπολοίμην εὐκτικῶς, καὶ ἀπόλοιτο, ὡς ἀπόλοιτο ἡ κακία. Ἀπο
λοιγὸν ἀμῦναι, ἀποσοβῆσαι τὸν θάνατον. Ἀπόλοιτο, ἀπόλοιτο. Ἀπολάμιον, φανὸν τὸν ἀντὶ δόλω. Ἀπολόν, ἀστρε
φές· βαρύ· ἀκίνητον. Ἀπολοφύρεσθαι, ἀποδύρεσθαι. Ἀπολύομαι μέμψεως, καὶ ἀπολύομαι τὴν μέμψιν, ἢ ἀπολύω
καὶ τὸ ἀπολυμαίνεσθαι. Ἀπολύων· τῷ θανάτῳ παραπέμπων. Ἀπολυμαίνεσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι· λύματα γὰρ λέ
γουσι τὰ καθάρσια· ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ῥύπος, παρὰ τὸ λυμαίνειν τὸ ὑπολειπόμενον· ἀπὸ γοῦν τοῦ λύμα, λυμαίνω, καὶ ἀπολυμαί
νω. Ἀπολύει, ἀποτρίβει· ἀποκόπτει. Ἀπολύγματος· ἀπογύμνωσις· κύπρια. Ἀπολυμαντῆρα δαιτῶν· τὸν τὰ δεῖ
πνα λυμαινόμενον. Ἀπόλωλά ἐστιν, αὐτὶ τοῦ ἐφθάρην· ἀμετάβατον· ἀριστοφάνης· ἀπόλωλα δείλαιος ἐκ τοῦ σκίμπο
δος. Ἀπολυσάμενος, ἀπολυτρωσάμενος. Ἀπολύτρωσιν, ἀποφυγὴν ἀπόλυσιν. Ἀπόλωλε, καὶ οὐκ ἔτι νόστιμός
ἐστιν ἅπερ ἐκ παραλλήλου ταὐτὰ δηλοῦσιν. Ἀπολώλεκα ἕτερον, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἀριστοφάνης· ἀπολωλεκὼς
ἅπαντα τὰ κτήσ οἰκίας· καὶ λιβάνιος· ὦ θεοὶ, ἀπολωλεκὼς τὸν ἐμαυτοῦ παῖδα ἁλιρρόθιον. Ἀπολῶ, ἀπολέσω· ἀφα
νίσω. Ἀπόλωψεν, ἀπώλετο. Ἀπομάγματα, περιθειώματα. Ἀπομαγδαλιά, τὸ σταῖς· ὃ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι·
ὅπερ ἐκάλουν χειρόμακτρον· ὁ μετὰ τὴν ἐργασίαν, ἀπερρίπτον ταῖς κυσίν· ἢ ἡ τῶν κυνῶν τροφή. Ἀπομάκτης, περι
καθαρτής. Ἀπομάκτρας, ξύλα· τὰς σκυτάλας, ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα. Ἀπομάσσειν, τὸ ἁπλῶς ἀποσπογγί
ζειν· ἀναμάσσειν δὲ, τὸ ἄνω ποιεῖν, τοῦτο περὶ κεφαλήν· ἐκμάσσειν καὶ ἐκμάσσεσθαι, τὸ ἀποσπογγίζειν· μάλιστα
δὲ τὸ ἔκτυπος τύπον αἴρειν τινά· ὅθεν καὶ ἐκμαγεῖον κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸ ἀποτύπωμα· σφραγίς· εἰκών· τὸ δ᾽ αὐτὸ, καὶ
ἔκμαγμα· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου μάσσειν, καὶ ἀπομάγματα, καὶ ἀπόμακτρα, τὰ ἀποκαθάρματα· καὶ μαγδαλιὰ παρὰ
τῷ κωμικῷ· παρὰ δὲ καὶ ἄλλοις, ἀπομαγδαλιά, καὶ ἀπομαγδαλὶς, ψωμὸς εἰς ὃν ἐκματτόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ τὸ δεῖ
πνον, ἐρρίπτουν κυσί· παυσανίας δέ φησιν, ὅτι ἀπομαγδαλιά ἐστι σταὶς, ὃ ἔφερον ἀντὶ τὸ δεῖπνον, εἰς ὃ τὰς χεῖρας ἀπο
ματτόμενοι, εἶτα τοῖς κυσὶν ἔβαλλον. Ἀπομάτταιασαι, ἐξαπλῶσαι. Ἀπομάττεσθαι, ἀναλαβεῖν· μιμεῖσθαι· καὶ ἀπο

ἀναλίσκοντες πολλά· οὓς λαφύκτας ἐκάλουν. χρῆσις δὲ τοῦ λεπαστὴς, τῷ κωμικῷ ἐν Εἰρήνῃ· ἔστι δὲ διπλῆ λέξις, λεπαστή. Ἀποκραιπαλισμὸς, κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης· ἢ ἀποκραιπαλισμὸς, ἀπανθρακισμός. Ἀποκρᾶθεν, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς· ἀπὸ γὰρ τοῦ κρὰς κρατὸς γίνεται κρᾶθεν· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η κρῆθεν. Ἀποκριθῆναι, χωρισθῆναι. Ἀπόκριμα, κατάκριμα. ψῆφος. Ἀποκρίνασθαι, τὸ ἀπολογήσασθαι. τὸ χωρισθῆναι ἀποκριθῆναι, τὸ ἀποχωρισθῆναι· καὶ ἀποκρίνασθαι, τὸ ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι. Ἀπόκριναι, ἀντὶ τοῦ ἀπολόγησαι. Δημοσθένης· ἀπόκριναι γὰρ δεῦρο παρελθών μοι. Ἀποκρίνειν ἐνεργητικῶς, τὸ ἀποπαγεῖν ἤγουν τὰ περιττὰ τῆς γαστρὸς ὑπάγειν. ὃ δὲ ἐκκρίνειν λέγεται. ἀποκρίνεται δέ τις παθητικῶς, ἐρωτώμενος· ἀπολογεῖται δὲ, κατηγορούμενος. κρίνω παρ' Ἀττικοῖς τὸ χωρίζω. Ἀποκριθῆναι, ἀποχωρισθῆναι. ἢ ἀποκρίνεσθαι τὸ ἀπολογεῖσθαι, οὐκ εἶδεν ὁ ποιητής, ἀλλὰ ὑποκρίνεσθαι λέγει, ἀλλ' ὃ καθά φησί που ἀλλαχοῦ· ποιητικώτερον δὲ τὸ ἀποκρινθέντες μετὰ τοῦ ν· ἡ μὲν κοινὴ φράσις, ἀποκριθῆναι λέγει καὶ ἀποκριθέντες, ὥσπερ κλιθῆναι κλιθέντες· οἱ ποιηταὶ δὲ φυλάττουσι τὸ ν τοῦ θέματος ἐν τούτοις τῷ νόμῳ τῆς ἀμεταβόλου. Ἀποκρίνου, ἀποφαίνου. Ἀποκρίνω τὸ διαχωρίζω, παρὰ τῷ Λουκιανῷ. Τέτταρας ἡμέρας αὐτὸν ἀποκρίναντες καὶ ἀποκρίνω μετὰ γαστρὸς, τὸ ἀφοδεύω, καὶ ἀποπατῶ· καὶ ἀποψύχω. οἷον, ἀποκρίνει δ' ἄρα γαστὴρ ὁ πρὶν λαυκανίη ἐδέξατο πιναλέην. ἀποκρίνομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ λέγω· καὶ συντάσσεται δοτικῇ. Ἀποκρισάμενοι, ἀπολυσάμενοι· ἀλλοτριωσάμενοι. Ἀπόκρισις λέγεται, ὅταν ἐρωτᾷ τις τινὰ, καὶ ἐκεῖνος ἀποκρίνεται. Ἰστέον ὅτι, ἀπόκρισιν ἀπολογίας, τινὲς διαφέρειν λέγουσιν. ἀπολογία μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν κατηγορούμενός τις ποιῆται ἀπολογίαν ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων. ἀπόκρισις δὲ, ὅταν ἐρωτώμενός τις ἁπλῶς περί τινος, ἀπόκρισιν διδῷ. ὁμοίως καὶ τὸ ἀπολογεῖται, ὅταν κατηγορῆται· καὶ ἀποκρίνεται, ὅτι ἁπλῶς ἐρωτᾶται. παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσι τίθεται καὶ ὡς οὐδὲν ἀλλήλων διαφέροντα. ἀντὶ ἀπολογίας ἀντὶ ἀποκρίσεως, καὶ ἀντὶ ἀπολογίας ἀπόκρισις. καὶ ἀποκρίνομαι ἀντὶ τοῦ ἀπολογοῦμαι, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἀπόκριναι γάρ μοι δεῦρο παρελθών μοι. Ἀπόκροτον, σκληρόν. Ἀποκρούεσθαι, τὸ ἀποβάλλεσθαι. αἰτιατικῇ. Ἀποκρύπτειν λέγεται κοινῶς, ἀντὶ τοῦ συγκρύπτειν. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπεραίρειν, καὶ διαβαίνειν· ὡς καὶ Παυσανίας· ταχὺ μὲν τὴν γῆν ἀπεκρύψαμεν. Ἀποκτᾶσθαι, τὸ ἀποβάλλεσθαι. Ἀποκτείνω, αἰτιατικῇ. τὸ φονεύω, καὶ ἀποκτεῖναι, τὸ φονεῦσαι· καὶ ἀποκτείνας, αὐθυπότακτον. Ἀποκτιννύειν μᾶλλον λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, ἢ ἀποκτιννύειν. Ἀποκτείνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, δύο τυράννους ἀπέκτεινα μιᾶς ἡμέρας· καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα. Ἀποκτιννύναι βέλτιον, ἢ ἀποκτιννύειν. Ἀπὸ κυανέων· ἀπὸ τοῦ κυανὸς, κυανέως· ἀποβολῇ τοῦ ι κυανέος· τὸ κυάνεον· τὰ κυάνεα τῶν κυανέων. Ἀποκυπαρῶσαι, ἀποκτεῖναι. Ἀποκυριάζειν, ἀποκακεῖν· ἀποφεύγειν. Ἀποκυηθὲν, τεχθέν· καὶ ἀποκυΐσκω, τὸ τίκτω, καὶ ἀποκυΐσκει, τίκτει. Ἀπόκυον, μᾶζα μεμαγμένη φαρμάκῳ, πρὸς ἀναίρεσιν κυνῶν· ἢ εἶδος βοτάνης. Ἀπολαβόντες, ἀποκλείσαντες. Οἱ δὲ τὴν στρατιὰν αὐτῶν ἐν στενοῖς καὶ δυσεμβόλοις ἀπολαβόντες, εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν αἰσχρὰς ἠνάγκασαν. Ἀπολάκημα, ῥάπισμα ἀπὸ τοῦ ψοφεῖν. Ἀπολακτίζω, καὶ ἀπολακτίσει ὁ ἡγεμών, τουτέστιν, ἀπελάσει. Ἀπολαχεῖν, τὸ διανείμασθαι τὰ πατρῷα· καὶ ἄλλα τινὰ ὄντα πρός τινας· διαλαχεῖν δὲ, τὸ διανεμεῖσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν. Ἀντιφῶν. Ὁπόταν ἀδελφοὶ βούλωνται, χρήματα διαλαγχάνειν· καὶ ἀπολαμβάνω, τὸ κεχωρισμένον κυρίως λαμβάνω· ἀφ' οὗ καὶ ἀπείληφα καὶ ἀπέλαβον. ἔστι ἀπολαχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ λαχεῖν. Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου. Λυσίας κατὰ Ποσειδίππου, καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὐκ ἀπελάγχανεν. Ἀπολαχόντες, ἀποκληρώσαντες. Ἀπολαύει, τρυφᾷ. Ἀπολαύω, συντάσσεται γενικῇ· ὡς καὶ Λιβάνιος· βουλόμενοι τῆς σῆς ἀρχῆς ἀπολαῦσαι τὸν ἄνθρωπον εἰς ἐπίδοσιν. ἔστι δ' ὅτι λέγεται καὶ μετὰ αἰτιατικῆς, ἐμφαινομένης ἐκεῖ γενικῆς· καὶ ἡ μὲν γενικὴ τότε λαμβάνεται ὡς αἰτία, ἡ δὲ αἰτιατικὴ ὡς πρᾶγμα. ὡς Λιβάνιος· τοιαῦτα τοῦ παρόντος ἀπολαύομεν καιροῦ. ἰδοὺ γὰρ τῆς καιροῦ γενικῆς ὡς αἰτίας ληφθείσης, τὸ ῥῆμα ὡς πρᾶγμα τῇ αἰτιατικῇ συνετάχθη. λέγεται δὲ ἀπολαύω, τὸ τρυφῶ· καὶ ἀπολαύω τοῦ τοιούτου, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονῶ· καὶ ἀπολαύω τιμῆς, ἀντὶ τοῦ ἐντυγχάνω. καὶ ἀπολαύω τὸ καθ' ὑπερβολὴν καὶ ὑπὲρ χρείας ἐμφοροῦμαί τινος, ὡς λέγεται χρῶμαι καὶ καταχρῶμαι καὶ ἀναλίσκω, καὶ καταναλίσκω. οἶμαι δὲ κάλλιον εἶναι κατὰ Ἀττικοὺς, συντάσσεσθαι τῇ αἰτιατικῇ, ὡς Ἀριστοφάνης, ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε. καὶ Συνέσιος· πλεῖω κακὰ τῆς σιμοειδοῦς συνουσίας ὁ Ἱέρων ἀπέλαυσε. τίθεται δὲ τὸ ἀπολαύω καὶ ἐπὶ κακοῦ. Ἀπολέγει, παραγγέλλει. Ἀπολέγειν, ἀπολέγεσθαι ἀπαγορεῦσαι. Ἀπολεγόμενος, ἀντὶ τοῦ παραιτούμενος· Πολύβιος· Ὁ δὲ παρὰ τῇ ἱστορίᾳ Ἀχαιοὺς, ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχήν. Ἀπολέγοντα, ἀποτρέποντα· ἀπαγορεύοντα. ὡς τὸ, Γράμματά τι ἀντικρὺς ἀπολέγοντα, τοῖς πρέσβεσιν ἔγραψεν. Ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας η, ἢ τὸ τῶν ὑφασμάτων τρυφερὸν κατὰ τοὺς παλαιοὺς δηλοῖ, ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἀπορρεῖν, ἢ τὸ πυκνὸν ὡς μηδὲ εἶναι δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. ἢ καὶ τὸ στίλβον διὰ λειότητα. ἴσως δὲ στίλβειν αἰτιῶνται λέγοντες ὀθόνας, ὡς εἴπερ ἔλαιον αὐτῶν ἀπολείβεται, διὰ τὸ στιλπνὸν χρῶμα τῶν νεοϋφάντων, καὶ ἔτι ἀπλύτων ὑφασμάτων. ὅτι καὶ θρόνοι λίθινοι, οὕτω στίλβουσιν, ἐκ τῆς κατὰ συχνὴν παρατρίψεως λειώσεως. Ἀπολείβοντες, ἀποστάζοντες· ἀποσπένδοντες. Ἀπολειβράζαι, ἀπαλεῖψαι, ἐκποτίσαι ἄλλα, πρὸ ἔστι προαπελθεῖν. Ἀπολείπειν, ἀντὶ τοῦ ἀφίστασθαι. Ἀπολείπεται, ἀπομένει. Ἀπολείπω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον δέομαί σου μή με ἀπολίπῃς· καὶ, τὰ χρήματά με ἀπέλιπον. Ἀπολείψεται, ἐάσεται. Ἀπόλειψις, ἡ ἀπὸ γυναικὸς ἐγκατάλειψις. Ἀπολείψομεν, ἀποδείρωμεν· λεῖψαι γὰρ τὸ ἀποδεῖραι. Ἀπόληκτον, ἔκλεκτον· καὶ ἀπόλεκτον, οὐχὶ τὸ φαῦλον καὶ ἀπόβλητον, ἀλλὰ τὸ ἔκκριτον καὶ ἐκλελεγμένον· ἐκ πλειόνων ἐξειλεγμένον καὶ στρατιώτας ἀπολέκτους. Ἀπολελαμμέναι, κοιναὶ παρὰ Ἱπποκράτει. Ἀπολελασμένον, ἀπολελιθωμένον. Ἀπολέλασται, ἀπολέλεκται. Ἀπολελάχασι ταῖς λαχείαις ἀνάλωται. Ἀπολελεψημένου, ἀποκεκαρμένου· ἀπολελεψημένου τὰ καλά. Ἀπολέλαυκεν, ἀφῆκεν· εἴασεν. Ἀπολελοιπότες, ἀντὶ τοῦ νενικηκότες· ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν δρομέων. οἱ γὰρ νικῶντες, ἀπολεί-

καὶ προλογίζομαι. Ἀποθυρούμενος, ἀποκεκλεισμένος. Ἀποθύσαι, ἀποπαῦσαι. ἀποζάσαι, ἀποσεῖσαι. Ἀποθώμεθα, αὐθυπόπακτον· ἀποβαλώμεθα. Ἀποίζειν, ἀπομυκᾶσθαι. Ἀποίκησιν, μετανάστασιν. Ἀποίκησις, ἡ μετοίκησις. Ἀποικίσαι, τὸ κτίσαι πόλιν, ἐν ἐρήμῳ. Ἀποικιστής, κατοικιστής. Ἄποικοι, οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι. ἔποικοι δέ, οἱ ἐν πόλει. οὕτω Θουκυδίδης. Ἀποικοδομεῖς, ἀποφράττεις. οὕτω Δημοσθένης. Ἄποινα, τὰ δῶρα καὶ τὰ λύτρα, τὰ ὑπὲρ φόνου διδόμενα. ἔστιν οὖν φόνος καὶ κατὰ στέρησιν, ἄφονος. ἐπεὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ι, ἄφοινος. τὸ οὐδέτερον, ἄφοινον. καὶ ἄποινον, τουτέστι, τὰ ὑπεξαιρούμενα τοῦ φονικοῦ ἐγκλήματος. ἢ ἐκ τοῦ ποινὴ ἡ τιμωρία, γίνεται ἄποινος· καὶ ἄποινον· ὅθεν ἄποινα. Ἀποιναῖν, ἀπολυτροῦν. Ἄποινοι, ἀτιμώρητοι. ἢ λύτρον. Ἄποιον, ἀνείδεον ἄποσον. Ἀποίσει, ἀπενέγκει. Ἀποισῶ, κομίσω. οἷς τὸ λαψῆ, ἀντὶ τοῦ λήψῃ. τοὺς γὰρ μέλλοντας περισπῶσιν οἱ Δωριεῖς. λεξῶ, λαχῶ, γραψῶ. Ἀποίσονται, κομίσουσιν. Ἀποίσω, ἀποφέρω. Ἀποίχεται, ἀφίσταται. Ἀποιχόμεθα, παρερχόμεθα. Ἄποκα πρόβατα, ἄκουρα. καὶ ἄποκα, ἀπόκιστα, οὐ κεκαρμένα. Ἀποκαθεύδουσιν ἄπολις· ἀποκοιτοῦσιν· ἤγουν γυναῖκα χωρίζεσθαι ἀνδρός, καὶ ἀφίστασθαι. Ἀποκαθημένη, αἱμορροοῦσα. Ἀποκαθιστῶν, διδούς, χαριζόμενος. σὺ εἶ, ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου. Ἀπὸ κλισιάων, ἀπὸ τῶν σκηνῶν. Ἀποκαίνυμαι, νικῶ. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω. καίνυμαι καὶ ἀποκαίνυμαι. μεταφορικὴ ἡ λέξις. ἢ παρὰ τὸ αἴνυμι τὸ λαμβάνω· αἴνυνται γάρ, καὶ λαμβάνουσιν ἆθλον οἱ νικῶντες. Ἀποκαίρου, ἀκαίρως.

Ἀποκακήσαντες, ἀφροντιστήσαντες. Ὅμηρος. παρὰ δὲ ἄφρονι, ὁμοίως. Ἀποκάλυψις, πρόγνωσις. προθεωρία. Ἀποκαραδοκία, προσδοκία. ἐλπίς. Ἀποκαταλλάξαι, φιλοποιῆσαι. Ἀποκαταλλάξας, φιλοποιήσας. Ἀποκαταστῦσαι, πληθῦσαι. Ἀποκατάστασις, τελείωσις. Ἀποκατέστη, ἀπεδόθη. ὡς τό, ἀπεκατέστη τοῖς περὶ τὸν ἕβδομον χρόνον, τὰ ὀφειλόμενα χρήματα. Ἀποκείλαντες, ἀποκλίναντες. Ἀποκεῖσθαι πόρρω, ἀτιμάζεσθαι. οὕτω Κρατῖνος. Ἀπόκειται, καὶ ἀποκείμενα. καὶ ἀποτίθεται, καὶ ἀπόθετα. τὰ φυλαττόμενα. ἐπὶ τῷ προσήκοντι καιρῷ τῆς χρείας αὐτῶν. καὶ ἀπόθετοι λόγοι, οἱ οἱονεὶ τεθησαυρισμένοι καὶ φυλαττόμενοι, ὡς πολλοῦ ἄξιοι. καὶ ἀπόκειται, ἡτοίμασται.

Ἀποκεκάρπωκε, ἀποβεβλάστηκε, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀποκέκλεισμαι τροφῆς λέγε, μὴ ἀποτετείχισμαι μηδὲ κεχώρισμαι. Ἀποκεκλήκαμεν, ἀπεγράψαμεν. ὡς τό, ἀποκεκλήκαμεν μηκέτι τὴν πόλιν διαταράττειν. Ἀποκεκόψονται. ἀποκόψω, ὁ μέλλων, ἀπέκοψα ὁ παρακείμενος, ἀποκέκοφα ὁ παθητικός, ἀποκέκομμαι, ψαι, ψται ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἀποκεκόψομαι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἀποκεκόψονται. Ἀποκεκρουσμένον, οἷον ἀποκεκλασμένον καὶ κεκολοβωμένον καὶ ἠκρωτηριασμένον. Ἀριστοφάνης. Δός μοι κυλίσκιον χεῖλος ἀποκεκρουσμένον ποτήριον. Ἀποκεκτίλαι, ἐκδεῖραι. Ἀποκετῶν, ἀποκομίζων. Ἀποκηδήσαντες, ἀποκακήσαντες, ἀφροντιστήσαντες.

Ἀποκηδήσονται, τὴν λύπην ἀφαιρήσονται. Ἀποκηλεῖν, ἀποδιώκειν. Ἀποκήρυκτον, ἀλλότριον. Ἀποκήρυκτος παῖς, ὁ ἐπὶ ἀδικήματι ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας παρὰ τοῦ πατρός, μετὰ ψήφου δικαστικοῦ. καὶ ἀποκηρύττειν, τὸ τοῦτο περγάζεσθαι, καὶ τὸ διὰ κηρύγματος πωλεῖν. καὶ ἀποκήρυκτος, ὁ οὕτω πωλούμενος. Ἀποκηρῦξαι, τὸ ὑπὸ κήρυκι ἀποδόσθαι. Μένανδρος. ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγών. ἢ γυνὴ ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν. καὶ ἀποκηρύξει, ἀντὶ τοῦ πωλήσει.

Ἀποκηρύττοντες, ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. οὕτω Δημοσθένης, καὶ Πλάτων. Ἀποκηρυχθέντα, ἀποβληθέντα. Ἀποκινδυνεύοντες, ἀποτολμῶντες, ἀποδειλιῶντες. Ἀποκινεῖν, τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέχειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων· κατὰ γομουμένων· καὶ ὁρμιζομένων, ἀποκινεῖν ταῖς κώπαις. Ἀπόκινον φυγήν, ἀποχώρησιν λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. αἱ δὲ μέλος. καὶ ὁ βαυκισμός. Ἀποκλάω, κλάω. Ἀποκλάει, ἀποκάμνει. Ἀπόκλεισμα, φυλακή. Ἀποκλείσαντες, φυλακίσαντες. Ἀπόκλητοι, οἱ κεκλημένοι εἰς τὴν κοινὴν προσδεξάμενοι σύνοδον, οὕτω τοῖς ἀποκλήτοις συμμεταδόντες τὰς αὐτῶν κρίσεις. Ἀποκλύσασθαι, ἀποκαθάρασθαι. Ἀπόκλωμα, ἀπολογία. ἐπὶ τὸ χεῖρον. Ἀποκλονεῖ, ἀποστροφεῖ, ταράττει. Ἀποκλήρωσις, διανομή. μερισμός. μέρος εἰς ἀμείνονα. λῆξις δὲ ἐπὶ μερίς, κληρονομία. Ἀπόκλιμα, τὸ ἔκλυμα τῶν ὀρῶν. Ἀποκναίειν, ἐνοχλεῖν. παρεκτείνειν. Ἀποκναίεις, ἀναιρεῖς. Ἀποκναίεις. λυπεῖς. ὀδυνᾷς. ἀπολλύεις. ἀποκόπτεις. Ἀποκναισθέντες, λυπηθέντες. Ἀπόκναισις, ἡ μετὰ βραχὺ ἀναιροῦσα λύπη. Ἀποκνεῖ, ἀποκάμνει. Ἀποκνησάμενοι, ἀποξύσαντες. Ἀπόκνησιν, ὄκνον. ἀποκάκησιν.

Ἀπόκνιζε, ἀπόσκαλλε. ἢ ἀπότιλλε. Ἀποκνίζει, λυπεῖ. ὀδυνᾷ. Ἀποκνίψῃς, σχιδάσῃς. κρούσῃς. ὡς τό, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀποδοκιμάσῃς με. μὴ ἀπορρίψῃς με. Ἀπόκοιτος, πόρρω τῆς κοίτης. Ἀποκολυκαύτωσις, παρ' Ἰνδοῖς, ἡ συνουσία. ἡ δὲ παρὰ Παφλαγόσι τινῶν χειρομένων τὰ αἰδοῖα δονεῖν, παρέχει. Ἀποκολουσέμεναι, κολοβώσειν. Ἀποκομίζεσθαι, ἀποφέρεσθαι. Ἀποκοπὴ δέ ἐστιν, ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον δῶ, ἀντὶ τοῦ δῶμα. Ἀπόλλω, ἀντὶ τοῦ Ἀπόλλωνα. Ποσειδῶ, ἀντὶ τοῦ Ποσειδῶνα. Ἀποκοπῆναι, κυρίως λέγεται, ὅταν ἡ κύων μηκέτι εὑρίσκῃ τὰ ἴχνη. καὶ ἐπὶ τῶν ἰχνευόντων. Ἀποκοπησαμένη, στερνοκοπησαμένη. ἀποκοψαμένη. Ἀποκορεῖν, ἀποκόψαι, ἀπὸ τραπέζης. Ἀποκορσωσαμένας, ἀποκειραμένας. κόρσας γὰρ τὰς τρίχας Αἰσχύλος. Ἀπόκοπος, ἐκτομίας. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖς. Ἀποκοτταβίζειν, τὸ λειπόμενον πόμα τοῦ στόματος τοῦ ποτηρίου, ἐκχεῖν. ὥστε ψόφον ποιεῖν. κότταβος γὰρ ὁ ἦχος. Ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ. τινὲς ἀπολεψέμεν γράφουσιν, ὅ ἐστι σιδήρῳ τεμεῖν. ὁμοίως τῷ περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψεν. οὐ θεματικὴ κλίσις, τὸ λέπω. λέψω ὁ μέλλων. ἀφ' οὗ κατά τινας ἐστὶ μάλωψ. ὁ ἐκ βοείων δερμάτων. οἱονεὶ βύλωψ. ἐκ δὲ τοῦ λέπειν, καὶ τῶν αὐτοῦ κινήσεων, καὶ τὸ λεπτὸν γίνεται. ὡς αἶον λεπιστόν. καὶ ἡ ὀρεινώδης λεπάς, καὶ ὁ λεπρός, καὶ ἡ λεπρὰς πέτρα. αἱ λεπάδες. καὶ τὸ ὀρεινὸν λέπας. καὶ ὁ τοῦ κρομμύου λοπός. ἴσως δὲ καὶ ὁ κατὰ ὄρος λόφος, ἐκ τοῦ λέλεφα παρακειμένου ἐνεργητικοῦ. καὶ ἐκ τοῦ μέσου ἡ λοπάς. ὡς καὶ λεπτή, ἐστὶ τραχεῖα. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἡ ἐλπίς, τὸ λέπαδνον. ἴσως δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ λεπαστὴ ὀξυτόνως κύλιξ. καὶ τὸ καλή. ἢ παροξυτόνως, ὡς τὸ μεγάλη. τάχα δὲ καὶ τὸ λεπτόν. καὶ τὸ ἐκπέταλον δέ, κατὰ τὰς λεπάδας ἔχει τὸ καλεῖσθαι λεπαστή. οἱ μέντοι παλαιοί, διὰ τὸ μεγάλην αὐτὴν εἶναι, ἀπὸ τοῦ λεπτεῖν ὀνομάσθαι φασί, διὰ τοὺς ἐπὶ μέθ

γνῶσαι πόθεν ἐστίν· εἰ γὰρ καὶ τἆλλα μὴ ἀκριβῶς οἶδε, τὰ κατὰ λεπτὸν, πάντως γοῦν ἐστὶ ἔφυ οἶδεν ὡς εἰκὸς, ὃ καὶ πρώτας τοὺς ἐστὶ γῆς. εἴληπται δὲ ἡ παροιμία, ἐκ τοῦ παλαιοῦ βίου, ὅτι ἐν σπηλαίοις καὶ δρυσὶν, ἴσως δὲ ὕδρων καὶ λόγοισι, ταῦτα δὲ εἰπεῖν γεραιδρύων, ἐστὶ τίθεντο τὰ νεογνὰ, ὑπὸ τῶν γεννησαμένων κατὰ ἀπορίαν βίου· ἃς ἀναληφθεῖσι, καὶ κατατεθραμμένας, δρύες τουτέστι δένδρα κοῦφα εἰς μητέρας ἐνεγράφοντο, καθὸ τοὺς ἐκ μελιᾶν, οὓς φησιν ἡσίοδος. ἢ ἐπεὶ σπηλαιώδεις ὅτι τίνων αἴτιον οὐκ εἶχον γονεῖς ἀνθρώπους λέγειν· ὡς ἐκ δρυῶν ἢ ἐξ χωμάνων πετρῶν ἀνειλημμένα, ἐστὶ πέπτωκε παροιμία ἐκεῖθεν ἐπὶ τῶν ἀγενεαλογήτων, τὸ ἐκ δρυὸς αὐτοὺς εἶναι, ἢ ἀπὸ πέτρης. εἰς δὲ τὸ ἀπὸ δρυὸς εἶναι προσενθυμητέον ἐκ τῶν παλαιῶν, καὶ τὸ, ὥς φασιν ἐκεῖνοι, βαλανηφάγον βίον· ὃς ὕστερον ἐστὶ ἐπιμελείας καὶ εὑρέσεως ἀλετοῦ, ἐστὶ ἐντεῦθεν παροιμίαν, τὴν ἀλλ᾽ ἅλις δρυὸς· ἀλλαξάμενοι βίον ζῆν, ἐστὶ ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους τοῦ πρότερον ὃν δηλοῖ τὸ, οὐ γὰρ ἄκανθαι. ὑπομιμνήσκει τὴν τοῦ παλαιοῦ βίου μεταβολήν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ ἅλις δρυὸς, ἐπὶ τῶν δυσχερῶς φασι καὶ ἀηδῶς ἐσθιόντων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως νοηθῆναι τὸ ῥητὸν οὕτως ἀρχαιότερον παρ᾽ ὁμήρῳ. εἰπέ μοι τὰ καθ᾽ ἑαυτόν· οὐ γὰρ ἂν εἴποις χρόνῳ μακρῷ ἀπειλήφθαι τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην, ὡς τὰ ἐκ δρυὸς ἢ πέτρας παλαιὰ διηγήματα. νοῆσαι δὲ τὸ παροιμιῶδες τοῦτο ἐνταῦθα ἐπὶ ἀγριότητος, οὐχ ὁμηρικὸν ἐστὶ παραχρησάμενος δ᾽ αὖ τις εὐφυῶς ποιητὴς εἴποι ἂν, καὶ ἐπὶ ἀγρίου ἤθους, ἵνα τὸ μὲν τοιοῦτον ἐρεῖ ἀπὸ δρυὸς εἶναι, ἢ ἀπὸ πέτρης· τουτέστι ξύλινον, ἢ πέτρινον, ἢ καὶ ἄλλως δρυὸς, ἔτι δὲ πέτρας ἀπράγμονος ἀπόκομμα. Ἀποδῦ, ἀπόδυσαι· ἀπόδυθι. Ἀποδύεσθαι, καὶ ἐνδύεσθαι, ἐναντία ἐστίν· ἀποδύεσθαι μὲν λέγεται, ἐπὶ τῶν γυμνουμένων ἀνδρὸς ἢ ἀδίκως· οἷον ἀπεδύσατο τὴν λεοντῆν, καὶ ἐνεδύσατο τὴν ἀλωπεκῆν· τὸ δὲ ἀναδύεσθαι λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπεκδυσαμένων, καὶ εἰς ἀγῶνα ὁρμησάντων. εἶτα διὰ δειλίαν ὑποφυγόντων τὸν ἀγῶνα· καὶ ἐνδυσαμένων λέγεται, τὸ ἀναδύεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναδύειν ἐπὶ τῆς θαλάττης· ᾧ ἐναντίον τὸ καταδύεσθαι. οἷον καταδύεταί τις εἰς τὸν βυθόν· καὶ ἀναδύεται ἐκ τοῦ βυθοῦ. Ἀποδύντι, ἀντὶ τοῦ ἀποδυσαμένῳ. Ἀποδυρόμενος, θρηνῶν πενθῶν. Ἀποδύω, ἀποδύσω. Ἀποδυσπετεῖ, ἀποδύρεται· καὶ δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν, ἀποδυσπετεῖν ἀναγκάζονται καὶ ἀποδυσπετεῖν, τὸ μὴ ῥᾳδίως πίπτειν. Ἀποδύομαι, ἀφαιροῦμαι τὰ ἱμάτια. ἀριστοφάνης. οἴμοι τάλας ἀποδύομαι μεθ᾽ ἡμέραν. Ἀποδυσάμενος, αἰτιατικῇ· οἷον ἀποδυσάμενος τὸν χιτῶνα καὶ πάντα τὰ γαθά. Ἀπόθωμαι, ἀπώσωμαι ἐπίθωμαι. πᾶν ὑπὲρ τρισύλλαβον εἰς μαι λῆγον, ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον· ὡς θῶμαι, ἐπίθωμαι. Ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ᾽ ἀνέσχε θείνας· ἀντὶ τοῦ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἄνω ἔσχε τὴν ἀσπίδα· ἐπὶ ἀχιλλέως οὕτως ἔφρασε. Σάκος ἀπὸ ἕο χειρί, παχεῖαν ἔσχετο ταρβήσας. τὴν μὲν ἐνταῦθα ἀσπίδα εἰς σάκος ἐκεῖ μετέλαβον· τὸ δὲ ἀνέσχεν, ἐνεργητικὸν, ἔσχετο παθητικῶς· τὸ ἀνὰ δίχα προθέσεως· τὸ δὲ ἀπὸ ἔθεν ἀπὸ ἕο φάμενος· τὸ δὲ θείνας ταρβήσας.

Ἀπόειπε, πᾶν προστακτικὸν δισύλλαβον, βραχυκατάληκτον ἐνικὸν, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἷον, ἐλθὲ, πρόσελθε· βαῖνε, πρόβαινε· καὶ ἀπόειπε κελεύθους θεῶν, ὅμηρος, αἰτιατικῇ συντάσσει· λαβὼν τὴν λέξιν, ἀντὶ τοῦ ἀπόφαθι· ὅπερ διασαφεῖ τόδε· Μὴ δὲ πόδεσσιν ὑποστρέψειας ὄλυμπον· ὁ δὲ γράψας πάλαι ἀπείρηκα ἄλλο. ἑτέρως σημαινομένου τὴν λέξιν εἴληφε· καὶ ἀπόειπε, ἀπαρνῆσαι. Ἀπειπεῖν, ἀπαρνήσασθαι· καὶ ἀπειπεῖν μῆνιν τὸ δὲ λέγει ὅμηρος, οἷον μῆνιν ἀπειπόντα ἀγαμέμνονι· ἣ θέτις τῷ ἀχιλλεῖ παραινοῦσεν, ἢ ἀγορῆνδε καλέσαι τοὺς ἀχαιοὺς συμβουλευσαμένη ἄλλο· καὶ νῦν μὲν δοτικῇ· καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται τὸ ἀπειπεῖν, ὃ καὶ ἀπομηνῖσαι λέγεται· οὐχ οὕτω δὲ ἐν τῷ μῆνιν ἀπειπόντος· τὸ δέ γε πάλαι ἀπείρηκα ἄλλο, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἑτέραν σημασίαν ἔχει παρὰ τὸ ὁμηρικὸν ἀπειπεῖν. Ἀπείπω, ἀντὶ τοῦ εἴπω εἴρηται περιττῆς τῆς προθέσεως· κοινότερον μέντοι ἀπειπεῖν ἢ τὸ ἀπόφησαι· οἷον εἰπὲ ἢ ἀπόειπε, ὅμοιον ὂν τῷ φάθι καὶ ἀπόφαθι· ἢ καὶ ἄλλως, τὸ ἀπαγορεῦσαι καὶ μηκέτι ἔχειν τι εἰπεῖν· ὡς τὸ πάλαι ἀπείρηκα ἄλλο· δῆλον δ᾽ ὅτι τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπείπασθαι ποτὲ λέγεται. Ἀποαίνυται, ἀφαιρεῖται.

Ἀπὸ ἕο, ἀφ᾽ ἑαυτῆς. Ἀποέργαθεν, ἐχώριζεν ἀφώριζεν. Ἀποέργει, χωρίζει. Ἀπόερσεν, ἀπέπνιξεν· ὡς τὸ, ἔνθα με κῦμ᾽ ἀπόερσε· διέφθειρεν· ἔρρω τὸ φθείρω· ὁ μέλλων, ἔρσω· ὁ αἰολικός, ἔρσω· ὁ ἀόριστος, ἔρσα· σας σε· καὶ ἀπόερσεν, ἔφθειρεν. Ἀπόζει, ἤγουν ὀσμὴν ἀποπέμπει. Ἀποζαίνυμι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀποζῆν, τὸ εὐτελῶς ζῆν· ζῆν δὲ τὸ μετὰ τρυφῆς, καὶ πολυτελείας. Ἀπόζων, ἀποπνέων· ὀσμὴν ἀποπέμπων· γενικῇ συντάσσεται. Ἀποθανεῖν, ἀποψύχειν· ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα, χωρισμὸν δηλοῖ. Ἀποθανοῦ, ἀσύντακτον· καὶ ἀποθανοῦμαι, ὁμοίως. Ἄποθεα, ἄθεα· ἐκ τῶν θεῶν· σοφοκλῆς. Ἄποθεν, ἐκτὸς ἔξω· χωρὶς· μακράν. Ἀποθέσθαι, ἀποβαλεῖν· ἀποθερίσαι ἀποταμιεῦσαι τοῦ μέσου ἀορίστου δευτέρου ἀπαρέμφατον. Ἀπόθεσις, ἀπόδοσις. Ἀποθεσπίσαι, δογματίσαι ἐκθέσθαι εἰπεῖν. Ἀπόθεστος, ἀπόκριτος· οὐκ ἀπαιτούμενος· ὅ ἐστιν ἠμελημένος μὴ ποθούμενος, ἢ ὁ ἀφίλητος, καὶ ἀτημέλητος· ἐκ τοῦ ποθέω, ποθῶ· ποθέσω· πεπόθηκα· πεπόθεσμαι πεπόθεσται· ποθεστὸς καὶ ἀπόθεστος. Ἀπόθετον, τὸ ἀποτεθησαυρισμένον. Ἀπόθετος, κείμενος. Ἀποθευσούμεθα, ἀποδραμούμεθα· λέγεται καὶ ἐπὶ πλοῦ. Ἀποθήκην, ἀντὶ τοῦ ἀποστροφήν· φίλιστος. Ἀποθησαμένη, ἀποσεισαμένη. Ἀποθήσεσθαι, ἐκθήσεσθαι. Ἀποθησαυρίζοντας, ἀποτιθεμένους. Ἀπόθητος, ὁ μὴ ποθούμενος. Ἀποθλίβω, ἐπὶ σταφυλῶν κυρίως, τὸ ἀποπιέζω. Ἀποθλίψαντες, ἐκπιάσαντες, ἀποστάξαντες. Ἀπόθου, ἀποβαλοῦ· ἀπόθου δὲ, ὤθησον. Ἀποθρασυνθεὶς, ἐκπιστὰς· τουτέστιν εἰσελθὼν. Ἀποθρέξεις, ἀντὶ τοῦ ἀποτρέξεις, ἀποδραμεῖται καὶ ἀποθρέξει, τρέχω· μέλλων θρέξω· μέσος θρέξομαι ξῃ· ται· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποθρέξῃ. Ἀπόθρεκτα, φυκτά. Ἀποθριάζειν κυρίως, τὸ ἀφαιρεῖν φύλλα συκῆς· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ ὀπισθαφαιρεῖν. Ἀποθρίξασθαι, ἀπὸ τοῦ ἀποθερίζω, ἀποθρίζω. Ἀπόθριξ, ἄνηβος· ἄθριξ. Ἀποθρώσκοντα, ἀποπηδῶντα. Ἀποθύκειν, ἀποτυγχάνειν. Ἀπόθυμια, λυπηρά· τὰ μὴ καταθύμια· ἀπὸ τοῦ θύω θυμὸς, καὶ ἀποθύμιον. Ἀποθυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσσεαι· ἀπὸ θυμοῦ τις λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅτι ἐν θυμῷ τινὸς ἦν· ἤγουν ἔσω ψυχῆς, εἶτα ἐκπέσοι· ἐκεῖθεν γοῦν ἀπὸ ὁμήρου λαβόντες οἱ ὕστερον φασὶν, ἀπὸ ὀμμάτων, τὸν πορρωθέντα· οἷον, δίδυμος ὁ ἀπὸ ὀμμάτων· ὁμοίως καὶ τινὰς ἀπὸ ἐσσάρχων· καὶ ἑτέροις ἀπὸ βασιλέως καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλά. Ἰστέον ὅτι, καὶ ἐναντίον τῷ ἀποθυμίῳ, τὸ καταθύμιον. Ἀποθωνίζω, τὸ ἀποπίμπραμαι

Ἀπογνώστης, ἀνέλπιστος. Ἀπόγονα, τὰ γόνιμα· τινὲς δὲ, ἄγονα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀπόγονοι, οἱ ἔκγονοι. Ἀπό-
γονος, υἱὸς, ἢ ἔγγονος, ἢ συγγενής. Ἀπὸ γραμμῆς, οἷον ἀπ᾽ ἀρχῆς· ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας, ἣν γραμ-
μὴν, ἢ ἄφεσιν καὶ βαλβῖδα καλοῦσιν. Ἀπογραφὴ, ἐπειδὰν λέγῃ τις τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως, ὁ ἀναγόμε-
νος ἀπογραφὴν ποιεῖται, δηλῶν ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα, καὶ πόσα ταῦτα εἴη. καὶ ἀπογραφὴ, ἡ ἀρίθμησις, ἢ
ἡ γινομένη μήνυσις. Ἀπογράψαι, καὶ τὸ ὑπογράψασθαι, καὶ οἷον σημειώσασθαι δηλοῖ. Ἀπογυιαδοῦχαι, στοπώμε-
ναι. Ἀπογυμνοῖ, φανερὸν ποιεῖ. Ἀπογυιώσεις, ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνεσιν ἀναγάγῃς, καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν ἀπομελίσῃς· γυῖα γὰρ
τὰ μέλη· ὥστε, οὐ μόνον λυσιμελὴς ὕπνος ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ καιρὸν ἀειρόμενος οἶνος. καὶ οὕτω μὲν ἡ κανότης·
κρεῖττον δὲ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι Ὁμήρου εἰπόντος γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ᾽ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους. ἤγουν, χαλινῶ, βλάψω
γυῖα· δύναται καὶ τὸ ἀπογυιώσῃ, τῆς αὐτῆς εἶναι σημασίας· ἵνα ᾖ, ὥσπερ μάχομαι καὶ ἀπομάχομαι, καρτερῶ καὶ
ἀποκαρτερῶ· ἀμύνω καὶ ἀπαμύνω, καὶ ἄλλα μυρία τοιαῦτα ταυτόσημα, οὕτω καὶ γυιῶ, καὶ ἀπογυιῶ, τὴν αὐτὴν ἑρμη-
νείαν ἔχουσι· καὶ ἐν προθέσει, καὶ δίχα προθέσεως. Ἀπογυιώσεις, ἀσθενῆ ἢ χωλὸν ποιήσεις. ἢ ἀπογυιώσεις, βλάψεις·
τὰ μέλη ἐκλύσεις· κυρίως, τὸ τὰ γυῖα, τουτέστι, τὰ μέλη βλάπτειν. Ἀποδαιμονίζει, ἀποκαρτερεῖ· ἐνθουσιᾷ. Ἀπο-
δαρθεῖν, τουτέστι κοιμηθῆναι. ἔστι δραθῶ ῥῆμα, τὸ κοιμῶμαι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραθον· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ α,
ἔδαρθον· ὁ μέλλων, δαρθῶ· τὸ ἀπαρέμφατον, δαρθεῖν. Ἀποδάσμια, ἀποδεδασμένα. Ἀποδασμὸς, μοῖρα. Ἀπο-
δάσομαι, ἀπομερίσομαι. Ἀποδαστὺς, ἀπομερισμός. Ἀπόδαρι, μερικισθεῖτις. Ἀποδάψαι, ἀποκόψαι.
Ἀποδεῖ, λείπει. Ἀποδεθυρανεῖ, ἀποκαμᾶται. Ἀποδεῖν, ἀποδεσμεῖν. Ἀποδείξασθαι, τὰ ἐν διδασκαλείῳ μα-
θήματα ἅ τις ἔμαθε λέγειν. Ἀπόδειπνος, ἄδειπνος. Ἀποδειροτομήσω, ἀποτεμῶ τοὺς τραχήλους. Ἀποδεχθέντα,
ἀποδοχῆς ἀξιωθέντα. Ἀποδέκται, ἀρχή τίς ἐστι παρ᾽ Ἀθηναίοις οἱ ἀποδέκται, ἧς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες,
καὶ οἱ κωμικοί· Ἀριστοτέλης δὲ, ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ δεδήλωκεν, ὡς δέκα τε ἦσαν, καὶ ὡς παραλαβόντες τὰ γραμ-
ματεῖα, ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα τῆς βουλῆς· ἐναντίον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· καὶ πάλιν ἀποδιδόα-
σι τὰ γραμματεῖα τῷ δημοσίῳ, καὶ ἅπερ ἄλλα πράττουσι διασαφεῖ· ὅτι δὲ ἀντὶ τῶν κωλακρετῶν οἱ ἀποδέκται ὑπὸ Κλει-
σθένους ἀπεδείχθησαν, Ἀνδροτίων ἐν τῇ δευτέρᾳ. Ἀποδεκτὸν, ἐπαινετόν. Ἀπόδεξις, ἀντὶ τοῦ ἀπόδειξις ἰωνικῶς·
Ἴωνες γὰρ πολλάκις ὑπεξαιροῦσι τὸ ι. Ἀποδέον, τὸ ἀπαρέσκον· καὶ ἀποδεόντων, λειπόντων, ἀπολειπομένων, καὶ ἀπο-
δεῖν τὸ ἀπολείπεσθαι. Ἀποδέουσα, λείπουσα· ὑστεροῦσα. Ἀπόδεσμος, κόσμιόν τι γυναικεῖον περὶ κεφάλαιον. Ἀπὸ
δὲ χλαῖναν βάλεν, ἀπέβαλε δὲ τὸ ἱμάτιον. Ἀποδέχομαι, ὁμολογῶ· αἰτιατικῇ· καὶ γενικῇ συντάσσεται. Δημοσθένης
ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον περὶ τῶν συνθηκῶν· ἄξιον ἀποδέχεσθαι Ἀθηναίους σφόδρα, τῶν τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις
διακελευομένων ἐμμένειν. Πλάτων ἐν Φαίδωνι· οὐκ ἀποδέχομαι ἐμαυτοῦ. καὶ Συνέσιος· ἡμεῖς ἀποδεχόμεθα λέγον-
τος. Ἀποδέων, λείπων. Ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ. ἢ ἀποδημεῖν, τὸ μακρὰν εἶναι. Ἀποδημία, καὶ ἐνδημία, τὸ αὐτό·
ὅταν τις ἐκ τῆς πατρίδος, εἰς ἀλλοδαπὴν ἀπέρχηται· ἐπιδημία δὲ καὶ ἐνδημία, ταυτὸν, ἐπὶ τοῦ ἐναντίου. Ἀποδίδο-
μαί σοι τὸν ἵππον τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πιπράσκω· ὁμοίως καὶ ὅσα τὸ δίδωμι, ἢ δωροῦμαι σημαίνει. Ἀποδίδωμι, ἀφο-
σιοῦμαι, ἀφιερῶ, τὸ μὲν ἀφοσιοῦμαι, καὶ τὸ ἀφιερῶ, ἐπὶ τῶν θείων ἁρμόττει· τὸ δὲ ἀποδίδωμι, καὶ ἐπὶ θείων, καὶ ἐπὶ τῶν
καθ᾽ ἡμᾶς λέγεται· οἷον, ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων τῶν ἐμοὶ γεγονότων παρὰ θεοῦ, ἀποδίδωμι χάριν τῷ θεῷ· καὶ ἀπο-
δίδωμι τὸ λαβεῖν, τι παρά τινος ἐπὶ χρείᾳ εἶτ᾽ αὖθις ἀποδίδωμι τὸ ὀφειλόμενον· λέγεται δὲ καὶ παθητικῶς, ὡς τὸ ἀπο-
δίδοται τὰ χρήματα· ἀποδίδομαι καὶ ἐπὶ ἐνεργητικῆς σημασίας, ἀντὶ τοῦ πωλῶ· καὶ ἀποδίδωμι, τὸ προδίδωμι. Θουκυ-
δίδης· καὶ Συνέσιος εἰς Οὐσίας τι καὶ Λυβίους ἀπέδοτο· καὶ Δημοσθένης· γίνεται τῶν πρέσβεων εἷς, καὶ οὗτος, οὐχ ὡς
τῶν ἀποδωσομένων τὰ ἡμέτερα, οὐδὲ τῶν πεπεικότων τῷ Φιλίππῳ. Ἀποδιδράσκει τὰς φυλακὰς, ὅταν ἀφύλα-
κτος ᾖ. Ἀποδιδράσκων, ἀποφεύγων· δραπετεύων. Ἀποδίομαι, ἀποδιώξω. Ἀποδικεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι
δίκην. Ἀποδιέσεισεν, ἐδίωξεν. Ἀποδιΐστανται, χωρίζονται. Ἀποδιοπομπεῖσθαι, ἀποστρέφεσθαι τὸν ἀποτρόπαι-
ον ἐκπέμπεσθαι μακρὰν ἀποκαθαίρεσθαι. Ἀποδιοπομποῦ, ἀποτρέπομαι. Ἀποδιοπομπεῖσθαι, τὸ ἀποτρίπτε-
σθαι τὸν προστρόπαιον δία· καὶ οἱονεὶ, καθαίρεσθαι τὰ δεινά. Ἀποδιατρίψουσιν, ἐγχρονίσουσι· χρονοτριβήσουσιν.
Ἀποδίετι, καὶ ἐπιδιέτι, συνήθειαν ἔχουσι τοῦ διέτι καὶ διέτη τι ὢν τρίτον, τὸ ἀποδιέτιν καὶ ἐπιδιέτιν. Ἀποδόσθαι,
πωλῆσαι. Ἀποδοκιμάσας, ὡς ἄχρηστον ἐκφαυλίσας. Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ εἰκασμοῦ. Ἀποδρᾶναι δεῖ, τὸ ἀναχωρή-
σαντά τινα, ἄδηλον εἶναι ὅπου ἐστίν. Ἀποδρᾶν, φεύγειν· τὸ ἔξω τῆς ὑπηρεσίας γενέσθαι τοῦ δεσπότου. Ἀπόδραγμα,
ἀπομερισμός. Ἀποδρὰς, οὐκ ἀποδράσας· ὡσαύτως ἀπέδραν, ἐπὶ πρώτου τῶν ἑνικῶν, καὶ [illegible] τρίτου τῶν πληθυντικῶν
οὐκ ἀπέδρων. Ἀποδρέψεσθε, ἀποτρυγήσετε. Ἀποδρέπειν, ἀφαιρεῖν. Ἀποδραθεῖν, παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, τὸ
κοιμηθῆναι. ἔστι ῥῆμα δρήσσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραθον· δρῶ γὰρ τὸ ἐνεργῶ. οὐ δρήσσω παράγωγον· αἱ γὰρ κοιμώμεναι, οὐ-
δὲν ἐνεργοῦσιν. Ἀποδρύφω, ἐκδέρω. Ἀποδρύφει, ἀποσπᾷ· ἀποσύρει. Ἀποδρύφει, ξαίνει. ἢ ἀποξέσει. Ἀποδρύψω-
σι, καταξέσωσι. Ἀποδυθῇ, πραθῇ. Ἀποδοκιμάζει, ἀποβάλλει. Ἀποδομένου, πωλήσαντος. Ἄποδον, βραδύ. ἢ
ἀπαγόρευσις. Ἀπόδοντο, ἀπώλοντο. Ἀποδόσθαι, πιπράσαι. Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ δοξασμοῦ. Ἀποδύου, ἀπόδυσον.
Ἀποδῦ, ἀπόδυθι. Ἀποδοχμώσας, πλαγιάσας ἢ πλαγίως ἀνακλιθείς. Ἀπὸ δ᾽ ὀστέων ἄχρις ἄραξεν· ἄχρι τοῦ ὀστοῦ,
τὴν σάρκα διέκοψεν. Ἀπόδρομος λέγεται ὁ πεπαυμένος ἀπὸ τῶν δρόμων· πρὸς ὁμοιότητα ἴσως τοῦ ἀπόμαχος· ἕτε-
ροι, ἄλλως χρῶνται τῷ ἀπόδρομος· φασὶ δὲ ὡς ἐν Κυρήνῃ μὲν τοὺς ἐφήβους, τριακάτους καλοῦσιν· ἐν δὲ Κρήτῃ ἀποδρό-
μους, διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν· οὕτω δὲ καὶ Καλλίμαχος, ἀπότριχα τὸν ἄνηβον ἔφη. Ἀπὸ δρυὸς,
ἢ ἀπὸ πέτρης· παροιμιώδης ὁ λόγος, καὶ ὅτι καταφατικῶς μὲν ἀπὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρας εἶναί τις λέγεται, ὅτι οὐκ ἔστι
γένος αὐτοῦ εἰπεῖν· ἀποφατικῶς δὲ φαμὲν, ὡς οὐκ ἔστι τὶς ἀπὸ δρυὸς παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης, ὅτι οὐκ ἂν ἔχοι ση-

Ἄπειτοι, πολλά· κύπριοι. Ἄπειρατα, ξυμπαρά. Ἀπειρῶ, φησὶ καλλίστρατος, τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων. Ἀπείρε|σιοι, πληθυντικὸν, ἄδηλον. Ἄπειροι, ἀπροσπέλαστοι· μεγάλαι διασκαίροντες, καὶ διαπειχόμενοι. Ἀπείρετον, πολὺ μέγα· ἀ|πέρατον· ἄπειρον, ἀχώρητον· ἀμέτρητον· οἷον ἄπειθρον· ἢ τὸ μὴ πειρώμενον. Ἄπειρος, ἡ μὴ ἔχουσα βοήθειαν, ἢ πα|ρά. Ἀπειρή· μονοειδής. Ἀπεικάζω, μιμοῦ. Ἀπείκρι, τὸ κατάλυμα. Ἀπήμων, ἄπηρος. Ἀπηνῆ, ἀκακούργη|τον. Ἀπειξ, ὁ μὴ πεπειραμένος. Ἄπαιστος, ἀχόρταστος. Ἀπαισία, ἡ ἀδηφαγία. Ἄπειπε, ἀπεῖρα· πολλά· παρὰ|τὸ πῶ, πιέσω· τὸ πελάζω· πιτός· καὶ ἄπιτος ὁ ἀπρόσιτος. Ἁπείπος, ἁπλοῦς. Ἁπειτίς σύμμετρος χλαῖνα, οὐ|διπλαμένη διπλωθῆναι· ὅπερ ὅμηρος ἁπλοΐδα καλεῖ. Ἁπλοΐδες, ἱμάτιον μικρόν. Ἁπλοϊκὸς, ἁπλοῦς. Ἁπλοϊκώ|τερος, ἁπλούστερος. Ἄπλοοι, αἱ μὴ δυνάμεναι πλέειν. Ἁπλοῦν εἰ μὲν ἐπὶ ἀψύχων πινῶν λέγεται, δηλοῖ τὸ ἀσύνθετον|καὶ οὐ πολύτροπον, οἷον ἁπλοῦν ἔθος· καὶ ἁπλοῦς· ᾧ ἐναντίον τὸ ποικίλον καὶ πολύτροπον· ἀπὸ τούτου ἐπίρρημα τὸ ἁ|πλῶς· ὃ λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ καθόλου· τουτέστιν, ἐν ἑνὶ λόγῳ, πολλὰ δηλῶσαι· ἢ ἁπλοῦν, ἀπερίεργον· καὶ ἁπλότης,|ἕξις ἀπερίεργος, τὸ πιστὸν ἐρρωμένως ἔχουσα· ἢ τὸ μηδὲν μετ' ἐπινοίας ἐξ ἑαυτοῦ πράττον, ἢ λαλοῦν. λέγεται δὲ τὸ μὴ συν|τιθέμενοι, καὶ τὸ ἀκακούργητον. Ἁπλοῦς, ἄκακος· ἄδολος· ἄπλαστος· ἐκφανής· ἐκκείμενος· δικαιόσχημος· ἐλεύ|θερος· ἀθυρόγλωσσος· εὐήθης. τὰ δὲ πράγματα, ἁπλότης· ἀκακία· ἐλευθερία· ἀθυρογλωσσία· εὐήθεια. τὰ ἐπιρρήματα,|ἁπλῶς· ἀκάκως· ἀπλάστως· ἐκφανῶς· ἐλευθέρως· ἀθυρογλώσσως· εὐήθως. τὰ ἐναντία, δύστροπος· κακοήθης· εἴρων· ἐπί|βουλος· δολερός· ὕπουλος· ἐπίσκιος. τὰ δὲ πράγματα, δυστροπία· κακοήθεια· εἰρωνεία· ἐπιβουλή· δόλος. τὰ δὲ ἐπιρ|ρήματα, δυστρόπως· κακοήθως· εἰρωνικῶς· ἐπιβούλως· δολερῶς· ὑπούλως, ἐπισκίως. καὶ ἁπλοῦς νοῦς, καὶ ἁπλᾶ νοήματα.|ἁπλοϊκὰ δὲ, τὰ συντιθέμενα γράμματα, καὶ δηλούμενα τὰ ὀνόματα. ἢ ἁπλοῦς, ὁ μηδὲν μετ' ἐπινοίας ἐξ ἑαυτοῦ λα|λῶν. ὥσπερ παρὰ τὸ πέλω καὶ τὸ δὶς γίνεται διπλόος διπλοῦς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ α τὸ σημαῖνον τὸ ἓν καὶ τοῦ πέλω, γίνε|ται ἁπλόη, τὸ ἓν ὑπάρχον. Ἀπλουστέρας θουκυδίδης λέγει ναῦς, οὐ τὰς ἁπλοῦς παντελῶς, ἀλλὰ τὰς διὰ πληρώμα|τος ἔνδειαν, ἢ ἀπλόους ἱσταμένας. Ἄπλυτοι ῥαφανίδες, οὕτως ἔνιοι καὶ οὐ ποτάμιαι· ἀλλὰ θαλασσίας τὰς ἐλείας.

Ἄπλυτον πώγωνα, σκυθῶν εἶπε. Ἁπλῶς, πάντως· καθάπαξ· καὶ ἁπλῶς χωρὶς προσθήκης, ἀντὶ τοῦ ἐξαναλ|κις ἤγουν, πρώτως. Ἀπνευστί, ἀπνευστί. Ἄπνευστος, οὐκ ἀναπνέων κατὰ φύσιν. Ἀπαίγμου, οὐ πεπαιγμένου· καὶ|ἀπαίγμου, κινδυνεύοντος. Ἄπνοος, ἄψυχος· νεκρός· ἄφωνος. Ἀπὸ πρόθεσις, ἀεὶ ψιλοῦ συντάσσεται· καὶ τίθεται ἐπὶ|ἀψύχων οἷον ἀπὸ ἀθηνῶν· ἀπὸ δικαίου ἀφ' ἑτέρου· καὶ ἐν συνθέσει, ἀπόφασιν δηλοῖ· οἷον ἀπόφημι· ἀπαγορεύω καὶ στέ|ρησιν· οἷον ἀπέμαθον· ἀπὸ διδάσκω· καὶ αὔξησιν· οἷον, ἀπὸ χαρίζομαι· σημαίνει καὶ αἰτίαν· ἰώσηπος. Ὁ μὲν οὖν ὄφις|εὐθὺς δακὼν, ἀπέκτεινεν ἀπὸ τοῦ ἰοῦ. καὶ ἀπό, πόρρω, μακράν. Ἀπὸ, ἀντὶ τοῦ μετὰ τίθεται ὅμηρος· Δεῖπνον ἕλοντο·|ἀπὸ δ' αὐτοῦ, θωρήσσοντο ἤγουν μετὰ τὸ δεῖπνον. Ἀποαίνεις, ἀποκαθαίρεις. Ἀποαίνυμαι, ἀφαιροῦμαι. Ἀποαιρεῖ·|ἀποκαθαίρει· κύπριοι. Ἀποαιρεῖσθαι, τὸ ἁρπάζειν, ὅ ἐστιν ἀφαιρεῖσθαι· κατὰ τὸ πλῆρες τῆς ἀπὸ προθέσεως μὴ συγ|κοπείσης. Ἀποβαδίζειν, οὐδὲν πλέον τοῦ βαδίζειν δηλοῖ. Ἀποβάθρα, ἀποβατηρία, ἡ κλίμαξ νεώς· σοφοκλῆς.

Ἀποβάθρας, τὰ λάσανα· ἃ λέγονται χυτρόποδες καὶ τὰ μαγειρεῖα· ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

Ἀποβαίνει τῆς νεὼς, ψιλικῇ συντάσσεται· ἀποβαίνει καὶ τὸ ἀποβάχεται. Ἀποβαίνοντες, ἀναβαίνοντες. Ἀποβαλβί|δος, ἀπ' ἀρχῆς· ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας. Ἀποβάλλειν, τὸ ῥίπτειν καὶ ἀφιέναι χιτῶνα· ἢ ἕτερόν τι· ἀποβάλλεσθαι δὲ, καὶ|τὸ μετὰ βίας στέρεσθαί τινος· οἷον, ἀπεβάλετο τὸν πατέρα θανάτῳ. Ἀποβάλλειν, ἀπόλλεσθαι· τὰς τρίχας τίλλειν.

Ἀποβάλλω τὸ ῥίπτω, καὶ ἀφίημι· αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἀποβέβληκας τὴν περὶ τοὺς λόγους τέχνην· καὶ ἐπιβάλ|λομαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πολλάκις. Ἀποβαλομένη δι' εἴδος λ, ἀντὶ τοῦ ἀποβαλοῦσα. Ἀπόβασις κυρίως, ἡ ἀπὸ τῆς|νεὸς πρὸς χέρσον μετάβασις· ὡς καὶ παρὰ θουκυδίδῃ. Καὶ ἀπόβασιν εἰς νηρικὸν ποιησάμενος· ἀποβαίνει καὶ τὸ ἀ|πέρχεται ὡς παρ' ὁμήρῳ. Ὥς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος ἕκτωρ· ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθεν. Ἀποβάτης, ἱππικόν τι|ἀγώνισμα· καὶ ἀποβῆναι, τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην· καὶ ἀποβατικοὶ τροχοὶ, οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος.|τὰ δὲ ἐν αὐτῷ γινόμενα, δηλοῖ θεόφραστος· χρῶνται δέ φησι τούτῳ μόνοι τῶν ἑλλήνων, ἀθηναῖοι καὶ βοιωτοί. Ἀποβεβιω|κέναι, ἀποθανεῖν· ὡς τό, ἀνάγκη μὴ ἀποκρύπτειν· ὡς ἂν μὴ ὑπόνοια γένοιτο σφίσι, τοῦ ἀποβεβιωκέναι αὐτόν. Ἀπὸ ὀβελί|σκου, ἰχθύς· οἱ ἀναπεπαρμένοι. Ἀποβήσεται, γίνεται. Ἀπὸ βηλοῦ, ἀπὸ τοῦ ὕδου. Ἀποβῆναι, τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀπο|βάτην· ἀποβάτης δέ ἐστιν, ἱππικὸν ἀγώνισμα. Ἀποβλεπόμενοι, ἀντὶ τοῦ θαυμάζοντες. Ἀποβλεπτόν, ἔνδοξον·|ἀπόβλητον. Ἀποβλίσαι, ἀποπιέσαι· ἀποθλῖψαι. Ἀποβλύζω, ἀπεμῶ· τὸ βλύζω ἐκ τοῦ βάλλω· βλῶ, βλύζω.

Ἀποβολή, ἡ πρόσκρουσις· ὡς ὁ ἀπόστολος· εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν. Ἀποβολιμαῖος· ἅμα μὲν καὶ διὰ τὸ ἀποβα|λεῖν τὰ ὅπλα, καὶ παρὰ τὸ ὑποβολιμαῖος εἶναι. Ἀπόβολον, ἀποβεβλημένον. Ἀποβουκολῆσαι, ἐκβαλεῖν· ἀπατῆσαι|ἀποπλανῆσαι· ἀποδιῶξαι. Ἀποβουκολῶ, ἀντὶ τοῦ πλανῶ ἔτερον μεταβατικῶς· καὶ ἀποβουκολεῖν, τὸ ἀποπλανᾶν· ὡς|ἔφη τὶς τῶν σοφῶν· φθάνει ταῖς ἐλπίσιν ἡμᾶς ἀποβουκολῶν. Ἀποβράσαι, τὸ διαπτίσαι πυρούς, ἢ ἄλφιτα, ὅθεν τὸ|θεν καὶ ἀποβράσματα, τὰ σκύβαλα τῶν πυρῶν. Ἀπόβρασμα, κόχλασμα. Ἀποβράσματα, τὰ πίτυρα παρὰ καλ|λιμάχῳ· τίς, οὐδὲν ἀπέβρασε φαῦλον ἀλετρίς. Ἀποβρίζειν, ἀπονυστάζειν· καὶ ἀποβρίξας, ἀπονυστάξας. Ἀπο|βρόχισον, κατάπιε. Ἀποβύσαντες, ἀποκλείσαντες. Ἀπόβωμος, ἄθεος· καὶ θυσίαι ἀπόβωμοι, αἱ μὴ ἐν τοῖς βωμοῖς.
Ἀπογαλακτίζω, ψιλικῇ· ἀντὶ τοῦ ἀφιστῶ τοῦ γάλακτος, ἢ ἀποπαύω. Ἀπογηρόλουμαι, ὑπερβατόν. Ἀπογεισῶσαι,|καὶ ἀπογεισσῶσαι, τὸ ἀποθεμελιῶσαι. Ἀπόγεμε, ἄφελκε· κύπριοι. Ἀπογενέσθαι, ἢ τὸ ὑστερῆσαι σημαίνει, ἢ τὸ ἀποθα|νεῖν. Ἀπογεγενημένοι, ἀποθανόντες. Ἀπογινώσκω, τὸ ἀπελπίζω· αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον, ἀπογνόντες τὴν σωτη|ρίαν τῶν ἔργων. Ἀπόγνοια, ἀπόγνωσις. Ἀπογνόντες τῆς ἐλπίδος, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπόγνωσιν ἐλθόντες. Ἀπογνούς, ἀντὶ|τοῦ ἀπελπίσας, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος. Ἀπόγνωσις, ἐλπίδος στέρησις. Ἀπογνωστέον, δεῖ ἀπογινώσκειν.

ἐνχόμενος ἀπέρχονται. Ἀπέστραψεν, ἀπέλαμψεν. Ἀπέτισεν, ἐξέτισε. Ἀπετίμησε, περιττὴν ἔχει τὴν πρόθεσιν, ὡς καὶ τὸ ἀπομνύσας, καὶ ἕτερα πολλά· ἐν οἷς τὸ ἀπελευθέρου παρὰ σοφοκλεῖ. Ἀπάτρια, ἀκίσρια. Ἀπευδόκησαν, ἀπέγνωσαν, ἀπηγόρευσαν. Ἀπηύρα θυμόν, ὅ ἐστιν ἀφείλετο, ἀπέλαυσεν. ἀπηύρα ἔγχει θυμὸν παρὰ τῷ ποιητῇ, περίφρασις τοῦ ἀνεῖλε. καὶ ἀπηύρας κῦδος, ἤγουν ἀφείλου. ἐναντίον πρὸς τὸ ἐπαυρεῖν, ὅ ἐστι κοινῶς συμπεσεῖται. Ἀπηῦρον ἀπηύρα, ἀπαυρήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἀπηῦρον ἀφειλόμην· ἀφείλοντο. Ἀπηυτομόλησε, προσέφυγε τοῖς ἐναντίοις. Ἀπέχθεια, δυσοιωνισμός· ἄχθεια, μῖσος. καὶ αὐτὴ ἡ ἀπέχθεια· οὕτω λυσίας, καὶ δείναρχος. Ἀπεχθὲς κυρίως, τὸ σκληρὸν καὶ ψαδές· δύσφορον· ἀηδές· ἐχθρόν. Ἀπεχέσατο, ἀηδές· οὐ καὶ αὐτὸν τὸν ἦχον ἀποστρεφόμεθα. Ἀπεχόματα, ὀδοὶ ἀπατηλαί. Ἀπεχημένον, ἀπόβλητον· ξένον τῆς κατὰ παντὸς ἤχου. Ἀπηχὲς ἡ λέξις ἀττική· εἴρηται κατὰ ἔνδειαν τοῦ θ· ἀπηχθής τις ὤν· οὐ αὖ τις ἀπέχονται· ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου, ὁ μὴ συνᾴδων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ὀργάνων. ὁ ἀμύδρος καὶ ἐχθρός. ἀπολλώνιος· Καί σε θεοὶ δῶσιν ἀπεχθέσιν αὖθις ἑταίροις. Ἀπήχησίς ἐστιν, ὁ ἦχος, καὶ ἡ προφορά. καὶ ἡ ἐκφώνησις· ὁ δὲ ὁμαλισμός, ἡ κατάνυξις, καὶ ὁ ὑπτιασμός. ἡ δὲ ὀξεῖα ἐστι, ποιότης συλλαβῆς, ἀνειμένον ἔχουσα φθόγγον· ἡ δὲ βαρεῖα, ποιότης ὑφειμένον ἔχουσα φθόγγον· ἡ δὲ περισπωμένη, ποιότης συλλαβῆς, ἀνειμένον ἢ κεκλασμένον ἔχουσα φθόγγον· καὶ ταῦτα κατὰ τοὺς γραμματικούς. Ἀπήχθετο, ἐμισεῖτο· ἔχω, ἔχθω· ἔχθομαι· ἠχθόμην, ἤχθου, ἤχθετο, καὶ ἀπήχθετο. Ἀπήχθη, ἀπεκομίσθη· ἢ παρεπράπη· ὡς τό, Ὁ δὲ ἀπολλώνιος, τὴν γλῶσσαν ἀττικῶς εἶχεν· οὐδὲ ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους. Ἀπηχθημένοι, ἀπόβλητοι· ἀπηχθισμένον δέ, βεβαρημένον· καὶ ἀπηχθημένος, μεμισημένος.

Ἀπηχῶς, σκληρῶς· ἀπεχθῶς. Ἀπῃωρῆσθαι, κρεμᾶσθαι· ἐκ τοῦ αἰωρέω· ρῶ· ήσω· ᾐώρηκα· ᾐώρημαι· ᾐώρησαι· ᾐώρηται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ᾐωρῆσθαι, καὶ ἀπῃωρῆσθαι. Ἀπῃωρεῦντο. τὸ θέμα, αἰωρῶ τὸ κρεμῶ· τὸ παθητικόν, αἰωροῦμαι ὁ παρατατικός, ᾐωρούμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ᾐωροῦντο. καὶ ᾐωρεῦντο αἰολικῶς, καὶ ἀπῃωρεῦντο. Ἀπῃωραι ὄζαι, οἱ κλάδοι οἱ ἀπῃωρημένοι· φυτίσιν, ἀποκρεμεῖς, καὶ πόρρω τῆς ῥίζης ὄντες· κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀφεστῶτες· παρεκτεταμένοι· ἐκτείνουσι τὴν παραλήγουσαν, ὡς μὴ γινόμενοι ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ. Ἀπία γῆ, ἡ πελοπόννησος· ὡς τό, Ἐξ ἀπίης γαίης, ἀπὸ τῆς πελοποννήσου· τὸ γὰρ παλαιόν, ἐκαλεῖτο αἰγιάλεια, ἀπὸ αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ ἰνάχου τοῦ ἐν ἄργει ποταμοῦ, καὶ μελίας τῆς ὠκεανοῦ· ὕστερον δὲ ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ ἄπιδος τοῦ φορωνέως παιδός, ἢ παρὰ τὸ ἄπιδα, ὃ σημαίνει τὴν ἀπιδίαν· ἢ ἐν καθεξῆς ὑπάρχουσα· ἐκ τοῦ πίω γὰρ γίνεται, ὃ σημαίνει τὸ πίω, ἀποβολῇ τοῦ ν· ἐκ τούτου γίνεται ἄπιος. καὶ τὸ θηλυκόν, ἀπία· ἡ ἐν πολλαῖς, ἤτοι διψῶσα· ὡς ὅμηρος, Πολυδίψιον ἄργος φησίν· ἡ γὰρ πόλις ἐστὶν ἡ ἑλλάς· ἡ δὲ χώρα, ἀπία· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πρῶτον πεφυτεῦσθαι ἀπίους· τὰς ὄχνας, τὰς ἀπιδίας· ἄργος δέ, ἀπὸ ἄργου τοῦ πανόπτου· τελευταῖον δὲ πάντων, πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ πέλοπος καὶ τοῦ νήσου· διὰ τὸ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν ταντάλου υἱὸν πέλοπα. Ἄλλως. Ἀπία γῆ, ἐκλήθη ποτὲ ἡ πελοπόννησος, ἀπὸ ἄπιδος τινός· ἐνταῦθα δὲ θετέον, καὶ ὅτι ἀπία ἐκείνη λεχθῆναι ἱστορεῖται, διὰ τὸ ἀθρόα ψιλεύειν ἐν αὐτῇ τὸ φυτόν, ὃ τοὺς ἀπίους φύει. Ἀπιακός, ἄρτος ὁ μεμφιτικός. Ἀπιαλεῖς, ἀποπέμψεις. Ἀπίαλος, ῥῖγος. Ἀπίασι, τὸ ἀπέρχονται μετὰ προθέσεως. Ἀπίμεναι, καὶ ἀπίκοντο, ἀντὶ τοῦ ἀφιγμένοι καὶ ἀφίκοντο, λέγουσιν ἴωνες· ἀσπάζονται γὰρ τὰ ψιλά, ἀντὶ δασέων. Ἀπ' ἰδαίων ὀρέων, ἀπὸ τῶν τῆς ἴδης ὀρέων. Ἀπιδανός, ποταμὸς θεσσαλίας. Ἄπιδες· θεοὶ ἢ σῦς τιμώμενοι παρ' αἰγυπτίοις· σημεῖα ἔχοντες περὶ τὴν οὐρὰν καὶ τὴν γλῶσσαν· δηλοῦσιν εἶναι αὐτοὺς ἄπιδας· οἷς φαινομένοις, διὰ χρόνου ὥς φασιν ἐκ τοῦ σέλαος τῆς σελήνης, ἑορτὴν μεγάλην ἦγον· καὶ ἱερεῖς τινὲς περὶ τὸν τεχθέντα βοῦν ἱερόν, παρατιθέντες παιδαγωγίαν, ὡς ἂν ἔχοντες αὐτούς. Ἀπίδω, θεάσομαι. Ἄπιθι, ἀπέρχεται. Ἀπιέναι, ἀπέρχεσθαι· ἀπὸ τοῦ ἵημι ψιλουμένου· ὁ παρατατικός· ἦν, ἦς· ἴη· ἡ μετοχὴ ὁ ἰείς, τοῦ ἰέντος. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἰέναι, ὡς τιθέναι· ὁμοίως καὶ μετιέναι. Ἀπίη, ἀλλοδαπή· ἀλλοτρία. Ἀπίης γαίης, τῆς πολὺ ἀφεστώσης γῆς. καὶ ἀπίης, ξένης· ἐξ ἀπίης γαίης· ἢ τῆς πελοποννήσου. Ἀπίθανον, ἄπιστον. Ἀπιθεῖν· ἀεὶ παρ' ὁμήρῳ γράφεται διὰ τοῦ ι· ὡς ἀπὸ τοῦ πιθῶ δευτέρου μέλλοντος γινόμενον· παρ' ἡμῖν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, ἐκ τοῦ ἀπειθὴς ὀνόματος. Ἀπίθετο, ἀπεζημιοῦτο. Ἀπιθής, ὁ δυσχερὴς καὶ δυσκάθαρτος. Ἄπιθι, ἀπέρχου· ἐκ τοῦ εἶμι. καὶ ἀπίασι, τὸ ἀπέρχονται μετὰ προθέσεως. Ἀπιθοῦντι, ἀνυποτάκτῳ. Ἀπικία, εἶδος πλακοῦντος. Ἀπίκιος, ὁ ὀψοφάγος. Ἀπικμόντο, ἀπεψόντο. Ἀπ' ἰκριόφιν, ἀπὸ τοῦ ἰκρίου· λέγεται γὰρ καὶ ἡ τοῦ κυβερνήτου καθέδρα, ἰκρίον. Ἀπικρόχολον, τὸ οὐκ ἔχον ξανθὴν χολήν. Ἀπίλλειν, λυσίας ἐν τῷ κατὰ θεομνήστου εἰ γνήσιος· ἀποκλείειν νομίζεται. Ἀπίμεν, ἀπερχόμεθα. Ἀπίμελος, ὁ μὴ ἔχων πιμελήν. Ἀπιμμένη, κρατήσασα. Ἀπίναι, προσίναι, ἐξίναι, κατίναι, πάντα ἀδόκιμα ἀντὶ τοῦ ε λεγόμενα· χρὴ δὲ σὺν τῷ ε, ἀπιέναι, προσιέναι, ἐξιέναι, λέγεσθαι. Ἀπίναιον, ὄρος. Ἀπινής, ὁ καθαρός. Ἀπινοῦται, ἀπορυποῦται· πίνος γὰρ ὁ ῥύπος. Ἀπινύσσω, ἀπινύτως ἔχω· οὐ σωφρονῶ· πινὺς γὰρ ἡ σωφροσύνη. καὶ ἀπινύσσω, τὸ ἀσυνετῶ, καὶ ἐκ πνέω. Ἀπιόντος· πορευομένου. Ἄπιος, ἡ ὄχνη καλουμένη ἰωνικῶς, ὅτι πρῶτον ἐν ἀπίᾳ γέγονεν· ἢ παρὰ τὸ ἐν διψηραῖς τόποις φύεσθαι· ἢ παρὰ τὴν πιότητα τοῦ χυλοῦ αὐτῆς· καὶ ἄπιος· ἡ ὀπώρα· καὶ ἄπιον. καὶ ἄπιος ἔξω τοῦ δένδρου καὶ τοῦ καρποῦ, βοτάνη τις. Ἆπις, βασιλεὺς ὡς αἰγύπτια· καὶ ὁ παρ' αὐτοῖς ἆπις θεός· καὶ ἆπις, νῆσος κειμένη πρὸ τῆς κρήτης. Ἀπιστεῖν, τὸ ἀπειθεῖν· οὕτω πλάτων.

Ἀπιστία, ἡ ἀσέβεια, καὶ ἡ ἀπείθεια· οὕτω πλάτων. Ἄπιστος, ἀπὸ τοῦ ἄπιστος· ἀπειθής· ἀσεβής· λέγεται δὲ καὶ ὁ μὴ πειθόμενος, ὥς φησι πλάτων. Ἀπιστῶ, καὶ πιστεύω, δεκαχῶς συμπίπτονται. Ἄπιτε κατὰ τὰς ἐς τὴν πόλιν, ἤγουν βαδίζετε· ἔρχεσθε. Ἀπισχυρίζεται, τὸ διὰ χειρῶν τι βιαίως κατέχει, καὶ ἀμηχανίαις ἐπεκείνοις ἐστηκέναι· σπουδαῖος· Ὅ περ ἐπειδὰν λάβηται πέτρας, ἀπισχυρίζεται. Ἀπιχθὺς παρὰ ἀριστοφάνει, ὁ ἰχθύων ἄγευστος· ἢ ὁ μὴ ἐσθίων ἰχθύν· οὗτος δὲ καὶ τὴν ἀσιτίαν, ἀπαστίαν ὠνόμασεν. Ἀπιών, ὤχετο φεύγων· ἀποδιδρασκων καὶ ἀπιών, πορευόμενος· ἀπερχόμενος. Ἀπλᾶ, εὐθέα· ἐκ τοῦ ἁπλῶ· ὃ σημαίνει τὸ ἐπ' εὐθείας τὰς παλάμας ἐκτείνειν· ἐξ οὗ τό, Ὁ δι' ἐμὲ παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ ἁπλώσας. Ἀπλαῖ, ὑποδήματος εἶδος. Ἀπλάκητον, ἀναμάρτητον· σοφοκλῆς τραχινίαις.

σείσαντα ἀπετίναξαν. Ἀπέωσεν, λέξις ἀττική, καθὰ καὶ τὸ ἐξέωσε, καὶ συνέωσεν. ἔστι δὲ Ἰακὸν τοῦ ἐξέωσεν. καὶ
οὗ, ἀπέωμαι ἐξέωσται καὶ ἔωσται λέγονται. Ἀπέωσται, ἀπωθεῖται. Ἀπηβηκώς, τὴν ἀκμὴν παρελθών. Ἀπηγγέλθη,
ἐμηνύθη. Ἀπῆγε, ἐκώλυεν· ἀπέτρεπε· καὶ ἀπηγής, ἰλεώς, σκληρός. Ἀπηνέες, ἀπότομοι. Ἀπηγκωνι-
σμένος, ἐν σχήματι τὰ ἀγκῶνα ἀποστατικῶς. Ἀπαιζόμενος, ἀπαιζόμενος. Ἀπήγξατο, βρόχον ἥψατο. Ἀπηγόρη-
μα, ἀπολόγημα. Ἀπηγορευμέναι ἡμέραι οὐχ ἱερεῖς, ἀλλὰ ἀποφράδες μόνον. εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ παρὰ συ-
νεσίῳ ἐν ἐπιστολῇ, ἀποφρὰς ἄνθρωπος, ἤγουν ἀποτρόπαιος, καὶ ἀπηγορευμένος. Ἀπηγορευμένα, ἄσεμνα. Ἀπηγορευμέ-
νος, ἀποβεβλημένος. Ἀπηγόρευον, ἀπέκαμνον, ἐταλαιπώρουν. Ἀπηγόρευται, κεκώλυται. Ἀπηγορήσομαι, ἀν-
τὶ τοῦ ἀπολογήσομαι. Ἀπῄει, ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἦλθεν. κανονίζεται δὲ οὕτως. εἶμι τὸ πορεύομαι ἄχρηστον. ὁ μέλλων εἴ-
σω, καὶ αὐτὸς ἄχρηστος. ὁ μέσος παρακείμενος εἶα. καὶ διαλύσει εἴα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἦα. μένοντος τοῦ ι προσ-
γεγραμμένου. ὁ ὑπερσυντέλικος ᾔειν. ᾔεις. ᾔει. ᾔετον. ᾔετην. ᾔειμεν. ᾔειτε. ᾔεισαν, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ι ᾔεσαν. καὶ ἐξῄεσαν,
καὶ μετῄεσαν. Ἀπῄεσαν, παρῆλθον· παρέδραμον. Ἀπηθάλωσεν, ἐξεπύρωσεν, ἢ ἀπέσβεσεν. Ἀπήχει, ἀπή-
χει· εἰς ὀξὺ συνάγει. Ἀπηκολλύρισεν, ἐν τῷ παραβεβλῆσθαι ἀπέστρεφε· λάκωνες. Ἀπήκοοι, οἱ μὴ ὑπήκοοι.
Ἀπῆκται, ἀπηνέχθη, καὶ ἀπῆκται, ἀπῆλθε· καὶ ἀπηκτὸς, ὁ πορευόμενος. Ἀπηλαγής, σκληρός. Ἀπήλασεν, ἐδίωξεν.
Ἀπήλαυσε, μετέσχεν. οὔτι κλέων, οὔτι βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος, ἀπήλαυσεν. Ἀπηλγηκώς, ἀναίσθητος
πρὸς τὸ ἄλγος, καὶ ἀπηλγηκότες, μηκέτι θέλοντες πονεῖν, ἀναισθήτως φερόμενοι· ἀποκαμόντες. Ἀπηλεγέως, ἀπη-
λελεγμένως. ἢ τὸ ἀφροντίστως, καὶ προφανῶς. ἀπὸ τοῦ ἀλέγω. σημαίνει καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ ἀπλῶς. ἔτι δὲ καὶ τὸ σαφές.
τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποτόμως, καὶ συντόμως. Ἀπηλιαστής, μισόδικος παρὰ ἀριστοφάνει. Ἀπηλιώτης, ὁ ἄνεμος.
καὶ ἀπήλιος, καὶ ἔπηλις. καὶ πάντα τὰ ὅμοια, ψιλῶς. ποσείδιππος ἐν τῷ ὀγδόῳ. Ἀπηλλάγη, ἠφανίσθη. ἐκ τοῦ ἀ-
παλλάττω ὁ μέλλων ἀπαλλάξω. ὁ ἀόριστος, ἀπήλλαξα. ὁ δεύτερος, ἀπήλλαγον. ὁ παθητικὸς ἀπηλλάγην ἧς ἡ
καὶ ἀπηλλάγησαν, ἐτελεύτησαν. ἢ πνοῆς ἐστερήθησαν. Ἀπηλλάξῃ, ἀπηλλαγμένος ἔσῃ. Ἀπήλλαξεν, ἀντὶ τοῦ ἠλευ-
θέρωσεν. ἀπήλλαξέ με δέους. καὶ ἀπήλλαξεν ἡμᾶς πραγμάτων. ἐκ τοῦ ἀπαλλάττω. καὶ ἀπήλλαξεν ὁ δεῖνα τῶν κα-
κῶν χάλλιον, ἢ ἀπηλλάγη. καὶ ἀπαλλαξείοντες, ἤγουν ἀπαλλάξειν μέλλοντες. καὶ ἀπήλλαξεν, ἀντὶ τοῦ ἀπῆλ-
θεν. Ὁ μὲν δὴ πρῶτος στόλος λακεδαιμονίων οὕτως ἀπήλλαξεν. Ἀπηλόησεν, ἀπέκοψεν. ἀπὸ τοῦ ἀλοῶ, ἀλοήσω.
ἠλόησα. ὅθεν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Ἀπηλοημένος, ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοη-
θῆναι ὅ ἐστιν ἀποτίθεται. Ἀπημάλδυνεν, ἤμβλυνεν ἠφάνισεν. Ἀπήμαντοι, ἀβλαβεῖς. Ἀπήμαντος, ἀναμάρτη-
τος. Ἀπήμαρτεν, ἀπέτυχεν. Ἀπήμβροτεν, ἀπέτυχεν. Ἀπημείφθη, ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο. Ἀπῆμεν, ἀπὸ
τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, ὁ μέσος παρακείμενος εἶα, καὶ ἐν διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἦα. τὸ πληθυντικόν, ἤαμεν. καὶ
ἦμεν ἐν συγκοπῇ. καὶ ἀπῆμεν τὸ δεύτερον, ἤτοι καὶ ἀπῆτε. τοῦ δὲ ἦα ὑπερσυντέλικος, ἀπῄειν. ἐξῄειν. παρῄειν.
τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ᾔεισαν. καὶ συστολῇ ᾔεσαν. καὶ ἀπῄεσαν. καὶ παρῄεσαν. καὶ ἐξῄεσαν. Ἀπήμησαν, ἀπεθέ-
ρισαν. Ἀπήμονα, ἀβλαβῆ. ὅμηρος, τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας. Ἀπήμπλακον, ἀπέτυχον. Ἀπημύλ-
λωσεν, ἐξεπίλιζεν. Ἀπήμων, ἀβλαβής. Ἀπηναῖος, ἀπάνθρωπος, ὠμός. Ἀπήναρ, ἐκ τοῦ ἀναίνω τὸ ἀπαρνοῦ-
μαι, ὁ μέλλων ἀνανῶ. ὁ ἐνεργητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἤνηνα. καὶ ὁ μέσος ἠνηνάμην ἠνήνατο. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσε-
ως, ἀπηνήνατο, τὸ παρῃτήσατο. Ἀπηνέα εἴδους, ἔτι πρᾷος τοῦ ἀπηνοῦς ἀπηνέος. ἔτι καὶ ἀμύμονα εἴδους τοῦ ἀπηνοῦς
ἀμύμονος. ἀπηνέα μὲν γὰρ καὶ ἀμύμονα ἔργα, αἰδεῖν ὅπερ τὰ τοιαῦτα ἔργα ἤδη ἐπιστήμων ἀπηνὴς δὲ καὶ ἀμύμων, οὐκ
ἐξ ἀνάγκης ὁ τοιοῦτος. ἀλλὰ καὶ ὁ μήπω τέλειος εἰς τὸ κακὸν μὴ δὲ κατὰ τὸν ποιητὴν μαθὼν ἔργα κακά. Ἀπήνεια, ἡ
ἀπανθρωπία. Ἀπήνεικεν, ἐνέγκω. τροπῇ ἐνείκω ἤνεικε, καὶ ἀπήνεικεν. Ἀπηνεμώθη, ὑπ' ἀνέμου ἔπεσεν.
Ἀπηνέμιας, γαληνοτάτης. Ἀπηνέμους, μὴ ἔχοντας ἀνέμους. Ἀπηνές, σκληρὸν· ὠμόν. Ἀπηνέστεροι, ἀρμότε-
ροι. Ἀπηνεώθη, ἐξεπλάγη, ἄφωνος ἐγένετο. Ἀπήνη δέ, ἅρμα ἐξ ἡμιόνων ζευχθέν. ἀπήνη ἐπὶ ἵππων. ἅμαξα, ἐπὶ
βοῶν. Ἀπηνήνατο, ἀπηρνήσατο, παρῃτήσατο. οὐκ ἠθέλησεν. Ἀπηνής, ἀπήρητος, ὠμός. σκληρός. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀ-
πόθεν τοῦ αἰνεῖσθαι ὅ ἐστιν ἐπαινεῖσθαι. αἶνος γὰρ ὁ ἔπαινος. ἢ ὁ μὴ ἡνίαις εἴκων. τουτέστι σκληρός. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵπ-
πων τῶν δυσηνίων ἢ αὐτὸς ὁ δεινὸς καὶ σκληρός. αἰνής, ἀπηνής. Ἀπηνθράκιζεν, ὤπτα. τὰ γὰρ ἐξ ἀνθράκων γινόμε-
να, καλὰ γίνεται ἀριστοφάνης, βοῦν δ' ἀπηνθράκιζ' ὅλον. Ἀπῆντα, καὶ ἀπήντηκα, ἔφθακα. καὶ ἀπήντησεν, ἐτε-
λέσθη. ἐξέβη. Ἀπῆξεν, ἐφώρμησεν. Ἀπηξιωμένη, ἄτιμος ἀναξίων. Ἀπηξίωσεν, ἀπέλαβεν. Ἀπήωρα, μετέωρα.
ὑψηλά. Ἀπήωροι, ἀποκρεμεῖς. ἀπαρτιζόμενοι. Ἀπήωρον, ἀπέχον. Ἀπήωρος, ὁ διεστὼς καὶ ἀπηρτημένος. ἀπὸ τοῦ
ἀείρω. Ἄπηρα, τὰ ἀβλαβῆ. Ἀπῆραν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ἀλλοτρίου τόπου, εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ἐπανεστράφησαν. ἀριστεί-
δης. Ἔπειτα ἀπῆραν, ὥστε τοῖς πολλοῖς ἀκολουθεῖν μὴ δύνασθαι. Ἀπήραξε παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἔρραξεν καὶ ἀποτόμως ἀπέ-
κοψεν ἄορι, ὅ ἐστι ξίφει σιδηρῷ. Ἀπηρεῖς, ἀπήρωτοι. οὐ πεπηρωμένοι. Ἀπηρείσατο, ἠκούμβισεν. ἀπετίναξατο.
ἔπηξεν ἀπέθετο. Ἀπῆρεν, ὕψωσεν. Ἀπηρίσατο, ἔπηξεν, ἀπῆρε, μετέστησεν. Ἀπηρής, παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν βλά-
βην ἀπηρὴς ὁ ἀβλαβής. ἢ παρὰ τὸ πηρόν, ἀπηρὴς ὁ ἀβλαβής. Ἀπῆρκεν, ἀπέκοψεν, ἀπεδήμησεν. Ἀπηρκότες,
ἀναχωρήσαντες. ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ στρατοῦ, ἡ στωϊκὴ ἐφίστατο. Ἀπήρξατο, ἀπαρχὰς ἔδωκεν. Ἄπηρος, ὁ ἀβλα-
βὴς παρὰ τὸ πηρόν, ἄπηρος. καὶ ἄπηρος ὁ μὴ ἔχων μαρσίππιον. Ἀπήρωσεν, ἀπηροτρίασεν. Ἀπηρτίως, ἀπηρτημένως
καὶ ἀκριβῶς, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀπήρτα, ἐκώλυε. διατριβὴν παρεῖχε. καὶ ἀπήρτα τὴν πρόσω τῆς ὁδοῦ, ξυμπαρέπεσε
τῇ στρατιᾷ. Ἀπηρτημένη, κρεμαμένη. Ἀπηρτημένοι, μακρὰν ὄντες. Ἀπηρτισμένον, τέλειον. Ἀπήρτημαι, τὸ δὲ
γαμαι φοινικᾶ συντάσσεται. Ἀπηρτισμένας, ἀπηρτημένας. Ἀπήρυκεν, ἀπεκώλυεν. Ἀπήρχοντο, ἀντὶ τοῦ προκατήρ-
χοντο. ὡς ὁ θεολόγος. ἧς αὐτὸς ἀπήρξατο. καὶ ἀπήρχοντο, ἀντὶ τοῦ ἀπαρχὰς ἐποίουν. λιβάνιος. ἤδη τινὲς τῶν παλαιῶν καὶ ἄρ-

καὶ ἔχειν αὐτὶ τοῦ ἐνελιμένισαν. Ἀπεπτύχιζον, ἀπεχώριζον, ἐκώλυον. Ἀπεπτόλεσον, ἀπώρτησεν, ἐπτέρωσεν. Ἀπέτεμεν, ἀπέκοψε· διεχώρισεν. Ἀπετιμήσαντο, ἀποτίμημα ἔλαβον· οὕτω Δημοσθένης. Ἀπετίνυον, ἀπεδίδουν.

Ἀπετίνυτο, ἀπελάμβανεν. Ἀπετίνυτο ποινήν· ἐξ οὗ εἰλήφασι τὰ αὐτίκα ἔργα, τὰ αὐτίτιτα· καὶ τὸ ποινὴν ἀποτίνεσθαι ἤδη καὶ τὸ ἀφαιρεῖσθαι Ὅμηρος. Πολέων ἀπετίνυτο ποινήν· ἀντὶ τοῦ πολλοὺς Ἕλληνας ἐξεδίκει· καὶ οὕτω πρᾶξεις ἐτίνυον καὶ ἔχθεσθαι ποινήν. Ἀπέπισαν, σὺν ὀφρύσι κεφαλῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἐλλειπτικῶς τὸ πρᾶγμα φράζων φησί, σὺν κρᾶτα πέσεως. Ὅρα δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ, ἐκ τινῶν ὀψὲ τελεῖ, καὶ ἐν τῷ σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, χρόνια ἀντὶ χρόνων συνήθως λαμβάνονται· ἤγουν ἐνεστὼς καὶ παρακείμενος, ἀντὶ ἀληθοῦς μέλλοντος· τὸ γὰρ ἐκ τελεῖ, ἀντὶ τοῦ πάντως ἐκτελέσει· καὶ τὸ ἀπέτισαν, ἀντὶ τοῦ ἐξάπαντος ἀποτίσουσι. καὶ ἀπετίσατο, ποινὴν ἑταίρων ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπέτισε ποινὴν ἑταίρων, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπέτισε ποινὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ ὁ Κύκλωψ· τουτέστιν ἀπέδωκεν, ἢ ὁ Ὀδυσσεὺς ἔτισε τὸν ἐκεῖνον, ἤγουν ἐτιμωρήσατο, εἰς ποινὴν τὴν ὑπὲρ τῶν φίλων. Ἀπέτμηθε, ἀπεκόπη. Ἀπετράπετο, διαφορὰν ἔχει τινὰ πρὸς τὸ ἀπῆλθε· τὸ μὲν γὰρ ἀκούσιόν ἐστιν, ὡς τὰ πολλά· Ἕκτωρ δὲ ἀβίαστος ἀπετράπετο, ἀλλ' ἀνικηθείς. Εἰ μὴ ἄρα καὶ αὐτὸν νύξαντα ἔτρεψε· τὸ δὲ ἀποτραπέσθαι, καὶ τὸ ἂψ ἀναχωρῆσαι ὁ ποιητὴς πολλαχοῦ λέγει. Ἀπετραπόμην, ἀπέφυγον. Ἀπετρίψαντο, ἀπελογίσαντο. Εἰ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς. Ἀπετρύετο, κατεδαπανᾶτο· ὡς τό, Καὶ πρὸς τὰς τῶν ὁδῶν ἐπισκευάς, τὸ πολὺ τῶν δημοσίων ἀπετρύετο· καὶ ἀπέτρυσεν ὁμοίως. Ἀπέτιλον, ἀπέσυρον τὸ αἰδοῖον καὶ ἀποτυλῶσαι, τὸ ἐπάραι τὸ αἰδοῖον. Τύλος γὰρ τὸ αἰδοῖον. Ἀπετρωπῶντο, δευτέρας συζυγίας ὂν τῶν περισπωμένων, ἐκτείνει τὴν προπαραλήγουσαν, ὡς καὶ τὸ στρωφῶ, καὶ τὸ νωμῶ· ἐν μὲν τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ συστέλλει αὐτήν, ὡς δηλοῖ τὸ περιτροπέων ἐνιαυτός· καὶ τὸ καλλίτριχες ἵπποι, ἂψ ὄχεα τρόπεον. Ἀπηύδα, ἀπηγόρευσεν. Ἀπηυδήκασιν, ἀπεξηραμέναι εἰσίν.

Ἀπαθανατίζειν, ἀποθνήσκειν. Ἀπευθής, ὁ μὴ ἀκούσας, ἢ ὁ μὴ ἀκουσθείς· ὄλεθρον ἀπευθέα λέγει Ὅμηρος, τὸν ἀνήκουστον. Ἀπευθεῖς, ἄπειροι· ἀπαίδευτοι· καὶ ἀπευθής· ἄφημος. Ἄπευθος, ἀνήκοος· ἢ ὁ ἀπευθὴς τοῦ πατρὸς κακοῦ.

Ἀπευθῦναι, κολάσαι. Ἀπευθύνω, τὸ ὀρθῶ· ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ τοῦ κανόνος· ὡς ὁ κανὼν ἀπευθύνει τὰ ἐξετάζοντα, καὶ ἀφαιρεῖν τὰ περιττά· καὶ ἀπευθύνω, παρὰ τὰς εὐθύνας κυρίως· ἔτι εὔθυνον· ὑπευθύνω, τὸ τιμωροῦμαι, καὶ ὑπεύθυνον κυρίως. εὐθύνη δέ, ἡ τιμωρία· εὐθύνειν καὶ ἀπευθύνειν, ἐπὶ τοῦ ὀρθουμένου λοξοῦ λέγεται, καὶ ἐπὶ τοῦ κυβερνωμένου νεώς· καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν ἐπὶ τοῦ κολάζειν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπηνῶς διακειμένου. Ἀπευκταίοις, ἀχρησίμοις. Ἀπευκτόν, μισητόν· τὸ μὴ εὐχῆς ἄξιον. Ἄπευστος, ἀνήκοος. Ἀπευτελεῖσθαι, ἀπαρξασθαι. Ἀπεύχομαι μὴ γενέσθαι, καὶ εὔχομαι μὴ γενέσθαι. Ἀπεφαυάνθην, ἐξηράνθην· καὶ μικροῦ δεῖν ἀναίσθητος γέγονα· ἀόριστος πρῶτος παθητικός, ἐκ τοῦ αὐαίνω αὐανῶ. Ἀπέφαγε, ἀπέθανεν. Ἀπεῖπαν, ἀπεφήναντο. Ἀπεφήναντο, εἶπον. Ἀπέφηνεν, ἔδειξεν. Ἀπέφησεν, ἠρνήσατο. Ἀπεφθαρμένοι, ἀποθνήσκοντα. Ἀπέφθιθον, ἀπεφθείροντο· ἀπὸ τοῦ φθίθω· ὁ προστακτικός, ἔφθιθον, καὶ ἀπέφθιθον. Ἀπεφλαύριζεν, ἐκάκιζεν. Ὁ δέ, τούτοις αὐτίκα πράττει καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα. Ἀπέφρησαν διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ ἀφῆκαν· Κρατῖνος.

Ἀπέφρυσε, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ἀπέξεσεν, ἀπέβαλεν. Ἀπεφύσησεν, ἀπεμάρανεν. Ἀπεῖχεν, ἐκώλυεν. Ἀπέχει τι τινὸς σταδίους εἴκοσιν, ἢ τριάκοντα· ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένον ἐστίν. ἀπέχει Χαλκηδὼν Βυζαντίου στάδια τοσαῦτα· καὶ ἀπέχει στάδιον, καὶ σταδίῳ, τῆς πόλεως. Ἀπέχειν, τὸ ἀφεστάναι συντασσόμενον γενικῇ· ὅσον, τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ἐλθεῖν. ἀπέχειν καὶ τὸ ἀπολαμβάνειν· ὡς τό, ἀπέχω τὴν χάριν· Καρνεάδης ἱκέτης μου γέγονεν. Ἀπέχειν ἑκὰς νόσων, ἐναντίον ἐστὶ τῷ προσέχειν ἢ προσελλιμενίζεσθαι· ἐπεὶ καὶ ἐγγύτητα μὲν ἡ πρὸς πρόθεσις δηλοῖ· τὸ δὲ ἀνάπαλιν αὐτῆς, ἡ ἀπό. Ἀπεχειρίασεν, ἀπεσκίρτησεν· οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ χειρὸς ἀπέπηξεν. Ἀπεχειριάσθη, τὴν χεῖρα ἀφῃρέθη. Ὃς μετὰ πολλὰς αἰκίας καὶ στρεβλώσεις, ἀπεχειριάσθη τὴν δεξιάν. Ἀπεχθάνετο, ἠρέθιζε· ἀντὶ τοῦ ἀρχεῖν ἐζήτει ὀχυρώσεως δέ, ἀπεχθάνετο, ἀντὶ τοῦ αἰτίου. Ἀπέχεσθαι, τὸ φείδεσθαι καὶ ἀφίστασθαι, γενικῇ συντάσσεται· Ἀριστοφάνης· αἴνου τι ἀπέχεσθαι. καὶ ἀπέχεσθαι ἀλλοτρίων, ἀντὶ τοῦ ἀπέχου ἰωνικῶς· καὶ ἀπέχω τὸ ἀπολαβὼν ἔχω, συντασσόμενον αἰτιατικῇ· ὅσον, ἀπέχω τὸ κεχρεωστημένον· ἀντὶ τοῦ δανεισάμενος, εἶτ' ἀπολαβὼν αὖθις ἔχω· Δημοσθένης. Θηβαῖοι μέν, ἀπέχουσι τὰ οἰκεῖα. καὶ συνέστιος· ἀπέχω τὴν χάριν· Καρνεάδης οἰκέτης μου γέγονε. Ἀπέχεται, τῶν κρεῶν καὶ οἴνου· καὶ τοῦ τριοῦ τοῦ ὄντος· ἤγουν ἀπαλλάξει αὐτόν· καὶ ἀπέχομαι τούτου, καὶ τούτῳ. Ἀπέχεις, ἀπολαβεῖς· ἀποστολικὴ λέξις· ἵνα αἰωνίως αὐτὸν ἀπέχῃς. Ἀπεχθαῖος, ἐχθροποιός. Ἀπεχθαίρων, μισῶν. Ἀπεχθαίρομαί σοι, καὶ ἀπεχθαίροντο, ἐμισοῦντο· καὶ ἀπεχθέσθαι λέγουσι δὲ καὶ ἀπεχθάνεσθαι. Ἀπέχθεια, μῖσος· καὶ ἀπεχθής, ἐχθρός· μισητός. καὶ ἀπεχθανόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς γινόμενος. Ἀπέχθω, ἐχθρὸς γίνομαι· μισοῦμαι· ἀπὸ τοῦ ἀπέχθω. καὶ ἀπεχθήσω, μισήσω. Ἀπεχθάνεται, ἀπέχθω· ἀπήχθον ἐὰν ἀπέχθωμαι ἐὰν ἀπέχθῃ ἐὰν ἀπέχθηται. Ἀπεχθῶς, ἐχθρωδῶς· μισητῶς. Ἀπεχαρίασεν, ἀπεσκίρτησεν· ἀπὸ τοῦ χάρου. Ἀπέχομαι παθητικῶς, ἀεί ποτε ἀντὶ τοῦ διΐσταμαι· ἀττικῶς δὲ ἐνίοτε αἰτιατικῇ· πρὸς τό. Οὐκ ἀπειχόμην τὸ μὴ διὰ τοῦτον ἐλθεῖν. Ἀπέχθει, ἦρχε. Ἀπεχθέσατο, ἀντὶ τοῦ διέφθειρεν μετὰ τό· ἐμαυτὸν διεχθησάμην. Ἀπεχθάνετο, ἀντὶ τοῦ αἰτιοῦ. Ἀπέχω ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ διΐσταμαι· Λιβάνιος. Ἐγὼ δὲ τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ μισεῖν Ἕκτορα διὰ τὴν ἀριστείαν, καὶ ἀντὶ τοῦ διΐσταμαι· Ἡσίοδος. Ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο ἀλλήλων ἀπέχειν· καὶ ἀπέχω ἀντὶ τοῦ ἀπολαμβάνω· συνέστιος, ἀπέχω τὴν χάριν. Ἀπέψα, ἀπονίασιν. Ἀπεψησάμην, κατεμαξάμην· ἀποψᾶν λέγουσι, τὸ ἐκμάσσειν· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι, ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε. Ἀπεψηφίσαντο, τουτέστι κατεδίκασαν. Ἀπεψίας, οἱ πολλοὶ λέγουσι, τὸ μὴ πέττεσθαι τὰ σιτία· σὺ δέ, ὀξυρεγμίαν λέγε. Ἀπέψον, τὸ ἕψον διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀπέψων δὲ τὸ ἀποσπογγίζον διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀπεψύχει, ἀπεκαθμάτιζε.

Ἀπεψύχοντο, ταυτόν ἐστι τῷ ἀνέψυχον· ὡς τό, ἱδρῶ ἀπεψύχεις, ἀντὶ τοῦ ἀναψύξας· τὸ μέντοι ἀποψύχειν, ἐνεργητικῶς λειποψυχίαν ἢ θάνατον δηλοῖ παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον· ἀναψύχειν δέ γε, δυσεμφάτως παρ' Ἡσιόδῳ ἔχει· εἴρηται δὲ καὶ ψύχειν παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ἀπεψύχοντο, πρὸς τὸ πνεῦμα ἐξηραίνοντο. Ἀπεψωλημένοι· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ἔπειτ' ἀπεψωλημένοι πρᾶγμα δ' ἀκρατὲς ποιεῖσθαι. Ἀπεώρητο, ἀμετεώριστον. Ἀπεωρούμενοι, κρεμάμενοι. Ἀπεώσατο, ἀπω

Ἀπειλίζοντα· ἔστι ῥῆμα τοῦτο κατὰ προσθήκην δωρικήν, γίνεται παρὰ τὸ ἀπειλίζω· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὰ εἰς ιζω λήγοντα ῥήματα, τὰ μὲν εἰς δύο σσ, τὰ δὲ εἰς ζ τρέπουσιν. Ἀπέννιον, ἢ Ἀπέννινον, ὄρος διὰ μέσης Ἰταλίας τεταμένον. Ἀπενώπισαν, ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα. Ἀπέξεσε χεῖρα, ἀντὶ τοῦ ῥᾷστα ἀπέκοψεν· εἴληπται ἀπὸ τοῦ ῥᾷον γὰρ τὸ ξέειν τοῦ κόπτειν· τοῦτο δέ, καὶ ἀπαραίσειν λέγεται. Ἀπεοικέναι παρὰ Ἀττικοῖς· ὑμεῖς δὲ ἀπεικὸς ἐπὶ μετοχῆς λέγεται. Ἀπεοικός, ἀνόμοιον, ἀπρεπές.

Ἀπέπαρδεν, οὕτως Ἀττικοί, τὸ πορδὴν ἀφεῖναι. Ἀπεπάρδησα, λέξις οὐ σεμνή, δηλοῦσα ὅτι τὸ λαιὸν ποδὶ καθ' ὅμηρον ἐνθορεῖν ἰσχίῳ ἀφραδέως, ἢ ἀπὸ πνεύματος ἴσως, ὥρασπεν τὴν πόδα. Ἀπεπήξατο, ἀντὶ τοῦ ἀπέφυγε λέγουσιν Ἴωνες· πηξ γὰρ τὸ βῆμα· ἐξ οὗ πηδήματα, τὰ πηδήματα· Ὅμηρος· αἱ δ' αἱ μὲν τρέχον, αἱ δὲ ἐπηδήσαντο πόδεσσιν. καὶ ἀπεπήξατο, ἀντὶ τοῦ ἀπεσείσατο. λέγουσι δὲ πηξ, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ μαρδόσου. Ἄπερ, ἀντὶ τοῦ ὅπου. Θεόκριτος· ἄπερ ὁ δεῖκος· καὶ ἀντὶ τοῦ καθάπερ. Ἀπέραντον, μεγάλα, ἀπελεύτητον, οὗ πέρας οὐκ ἔστιν. οἱ δὲ ἀπεραντολογεῖν μετὰ τοῦ ν γράφοντες, ἁμαρτάνουσιν. Ἀπεργάζομαι, τὸ εἰς τέλος τι διαπράττομαι· τοῦτ' ἐστιν ἐκ περιττοῦ, καὶ ἀπεργάσαιτο· ὡς Ἀριστείδης. Ὅμηρον δὲ ἐπαινοῦσιν, ὡς κάλλιστα τι ἀρξάμενον, καὶ ἀπεργασάμενον ποίησιν. Ἀπερείδουσι, στηρίζουσιν. Ἀπερεισαμένοις, στηριχθεῖσιν. Ἀπερείσατο, ἀπεπράξατο. Ἀπερείσια, ἄπειρα, ἀγλαά· ὡς Ὅμηρος· τὰ ἀγλαΐαν ἔχοντα· ἀπὸ τοῦ ἄπειρα, ἀπειρέσια· καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἀπερείσια. Ἀπερίγραπτον, ἀπεριόριστον· μοναδικὴ ὑπόστασις, τὸ παντὸς περιεκτική· δυάδα γὰρ ἢ τριάδα ἀπερίγραπτον ἀδύνατον λέγειν· ἐν γὰρ τῇ περιγραφῇ τῆς μονάδος γνωρίζεται ἡ δυάς. ἡ δὲ ἁγία ἐκκλησία, τρεῖς ὑποστάσεις ἀπεριγράπτως ὁμολογεῖ. καὶ ἀπερίγραπτον, τὸ ἀπερίσκοπον. Ἀπεριμερίμνως, ἀμαθῶς, ἀσκόπως. Ἀπεριόριστος, ὁ μὴ καθαρὸς ἐπὶ φωνῶν· περιορίζειν γὰρ τὸ περικαθαίρειν. Ἀπεριτάλαντοι, ἀπερίληπτοι, ἀκατάσχετοι. Ἀπερισκέπτως, ἄνευ βουλῆς καὶ σκέψεως, ἀπερινοήτως.

Ἀπερίστατον, μωρόν, ἀφορμὰς μὴ ἔχον. Ἀπερίτρεπτον, τὸ μὴ περιτρεπόμενον, τὸ μὴ καταστρεφόμενον. Ἀπερωεύς, κωλυτής, ἀποτρέπτης. Ἀπερράπισεν, ἀπεφίμωσεν, ἀπεστόμισεν. Ἄπερρε, ἀποφθείρου· τραγικῇ μεταφορᾷ. Ἀπερρίγασιν ἐς ἀκοντίζεσθαι δειλά, τὸ δειλιῶσι καὶ φρίττουσι· περιττὴν ἔχει τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, ὡς καὶ ἀπεμιμήσαντο καὶ ἀπεμαντεύσαντο· μέσος δὲ παρακείμενος τὸ ἔρριγα· συγκοπεὶς ἐκ τοῦ ἐρρίγηκασιν· ὁμοίως τῷ βέβολα, καὶ τοῖς τοιούτοις. Ἀπερρύοντο, ἐρρωμένως ἦλθον. Ἀπερύκα, κώλυε. Ἀπερωπόν, ἄγριον, ἀπηνῆ, σκληρόν, ἢ δυσπαραίτητον· στυγνὸν, ἀπρόσωπον. Ἀπερωήσειας καὶ ἀπερωήσειαν, ἐκ τοῦ ἐρωεῖ· τοῦτο παρὰ τὸ ἐρωῶ, ἐρωήσω· σημαίνει δὲ, τὸ ἀποχωρήσειας καὶ ἀποχωρήσειαν. Ἀπεσάλας, τοῦτο ἐπὶ νεῶν λέγεται, καὶ ἐπ' ἄλλων· σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὰς ἐλπίδας. Ἄπεσαι, ἀπέλαβον· διατί προπαροξύνεται; γαμόρημα εἰς αι λῆγον χρόνῳ βραχεῖ παραληγόμενον, ἁπλοῦν ἢ σύνθετον, ὃ ἐστιν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, προπαροξύνεται, εἰ μὴ δωρικῶς εἴη· προπερισπᾶται δὲ μακρᾶς οὔσης· ὅθεν τὸ μὲν ἀπέσαι, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· τὸ δὲ ἀπῆσαι, οὐκέτι. Ἀπέσβη, ἐσβέσθη. Ἀπεσείσατο, ἀπέβαλεν, ἀπεώσατο.

Ἀπέσθαι, ἀκολουθῆσαι. Ἀπεστία, ἄπεσις, καὶ ἀπέδρα. Ἀπεσκέδασε, διεσκόρπισεν. Ἀπεσκευάζετο, τὴν στολήν, ἀπετίθει· κυρίως δὲ ἀποσκευάσασθαί ἐστι, τὸ ἀπορρῖψαι, τὰ σκεύη, καὶ τοῖς πολεμίοις ἀκολουθεῖν μετὰ πλείστης αὐτῶν. Ἐκεῖσε ἀπεσκευάσατο, ἀντὶ τοῦ ἀπέθηκεν. Ἀπεσκευασάμην, ἀπέρριψα, ἀπεδοκίμασα. Ἀπέσκη, τὸ ἐπ' ἐνίοις δέ, γυμνὰ θήκης τόξα. Ἀπέσκλη, ἀπέθανεν. Ἀπεσκληκώς, κακοπαθήσας, καὶ ἀναισθήτως ἔχων. Ἀπεσκόλλυπται, ἀπέσχισται τὸ δέρμα· ὅθεν καὶ σκολοδίφες. Ἀπεσκολυμμένος κυρίως, ἐκτεταμένος· κόλλις γάρ, ἡ ἐπὶ τοῦ ἄκρου θρίξ· ἣν ἐφύλαττον ἀκούραστον θεοῖς ἀνατιθέντες· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογεγυμνωμένου. Ἀπεσκοράκισο, καταπεφρόνισο. Ἀπεσκοτωμένα, ἐσκιαγραφημένα· κεχρωσμένα· τὰς γὰρ χρίσεις, σκότη καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι. Ἀπεσκύθιζον, κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν θριξί· καταχρηστικῶς δέ, τὸ ἀποκεῖραι. Ἀπεσκύψισαι, κεκάθαρται. Ἀπέσμιζεν, ἀπέσμησε· Λάκωνες. Ἀπέσομαι, Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι. Ἀπεσόβαζον, ξύλοις ἀπεδίωκον. Ἀπεσπάδων, ἀπέστησαν. Ἀπέσπασε, μετὰ βίας ἐξείλεν. Ἀπεσποδῆσθαι, ἀπερρῖφθαι· ἀποθανεῖν. Ἀπεσποδηκότων, φλεγμαινόντων ἐν τῇ τέφρᾳ. Ἀπεσπούδαζεν, ἠμέλει, κατεφρόνει. Οὐ δὲ τῶν ἐπικούρου λόγων ἀπεσπούδαζεν ὁ Ἀπολλώνιος. Ἀπέσσυτο, ἐξέλιπεν· σεύω γάρ τὸ ὁρμῶ· καὶ σεύω. Ἀπεστάτει, ἀπεῖχεν, ἀπεχωρίζετο. Ἀπεστεῖν, τὸ ἀπεῖν· καὶ ἀπεστίαν, τὴν ἀπείθειαν λέγουσιν. Ἀπεστηρώτων, καὶ ἀπεστηρώτεις· καὶ ἀπέστη ἀπὸ τούτων· ἀπεστη μεσόντα ἀπὸ Ἀθηνῶν· καὶ ἀπέστη Εὔβοια Ἀθηνῶν· καὶ μεσημβρίας πύργοις ἀφεστήκασιν.

Ἀπέστελλε, ἀπῆλθεν. Ἀπέστησαν, ἀντὶ τοῦ ἀνεχώρησαν, καὶ ἐκώλυσαν. Ἀπέστη, ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἐστι· καὶ ἀπέστη, ἀπέχει. Ἀπεστλεγγισμένας, κεκαρμένας· ἀπὸ τῶν δὲ ἀκούε στλεγγίδας, τὰς σταγόνας τοῦ ἐλαίου· ἀπεστλεγγισμένας, ἀντὶ τοῦ ἐγκεκαθαρμένας, ματτομένας· στλεγγὶς γάρ, ἡ ξύστρα· καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος· καὶ ἀνάγχου. Ἢ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα· διαπαλοῦσιν· οὐ δὲ γὰρ αὐτὴ στλεγγίς, οὐδὲ λήκυθος· καλεῖται στλεγγίς, καὶ χρυσοῦν ἔλασμα, τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν· ἡ δὲ στλεγγίς, τὸ πρὸς ἄλλο τι· οὐ γὰρ πρὸς τὸ περιξύσασθαι αὐτῇ χρῶνται μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι· ἀπεστλεγγισμένοις οὖν, ἀπεξεσμένας, ἢ ἐλαίῳ ἀληλιμμένας. Ἀπεστομάτισαν, ἀπεφθέγξαντο. Ἀπεσταύρωσαν, ἀπέφραξαν ξύλοις. Ἀπεστύλου, ἀπέσυρον· ἀπεσύλησαν τὸ αἰδοῖον.

Ἀπεστύπαζον, τύπτω τυπάζω· ὡς κύπτω κυπτάζω· ἀποβολῇ τοῦ τ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, στυπάζω· καὶ ἀπεστύπαζον, ἀπεδίωκον. Ἀπεστώ, ἀποχώρησις. Ἀπεστυφέλιξεν, ἔσεισεν, ἐκίνησεν. Ἀπεστώ, ὡς παρὰ Σαπφοῖ· παρὰ Καλλιμάχῳ, ἡ ἀποδημία· καὶ ἀπεστώ, ἀχέσθαι διωκέσθω. Ἀπεσφακέλισεν, ἀφνιδίως ἀπέθανεν· οἱ δὲ ἰατροί, ἀντὶ τοῦ ἐσάπη· καὶ ἀπεσφακέλισεν· σημαίνει καὶ τὸ ἀπεκάκισεν. Ἀπέσφηλεν, ἀποτυχεῖν ἐποίησεν. Ἀπεσφραγίσθαι, ἀποκεκλεῖσθαι. Ἀπεχαρόφιν, ἀπὸ θεῖον τῆς ἐχάρας. Ἀπέχας, ἀπεχάσας. Ἀπεσχεδίαζεν, ἀσκέπτως ἔλεγεν, ἐτιμάζετο. Ἀπεχανισμένος, ὁ ἐστερημένος· Δημοσθένης δέ, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀποκεκλεισμένος. Ἀπεχαίνισεν, ἀπεχώρισεν. Ἀπέχω τοῦ δείπνου φαμέν, ἀντὶ τοῦ ἀπέχομαι καὶ ἔχω· Θουκυδίδης· Ἑλληνικοῦ μὲν πολέμου ἔχων οἱ Ἀθηναῖοι, ἑαυτοῖς δηλονότι

καλον, ἄγνωστον, ἀμαθής. Ἄπειρον, πολὺ, ἄγνωστον, περιφερὲς, στρογγύλον· διὰ τὸ μήτε ἀρχὴν, μήτε πέρας ἔχειν. Ἀπειρομάστιον, πολυμάστιον. Ἀπειρομῶν, ἀσφαλιζόντων. Ἀπείρου, ἀγνώστου, μεγάλου. Ἀπείρητον, ἄρρητον, ἀνεκλάλητον. Ἀπείρονα γαῖαν, ἀντὶ τοῦ ἄπειρον· ὡς Εὐριπίδης ἐν Φαίδρᾳ φησί· καὶ ἐνταῦθεν παραφράσας, ἀτέρμονα ἐστὶ περαίνοντα τὰ κυκλοτερῆ· ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ ἀπείρονα· ἐπεὶ καὶ τὸ τέρμα καὶ τὸ πέρας τὸ αὐτὸ δηλοῖ. καὶ ὅτι καθ' Ὅμηρον μὲν ἀπείρων ἡ ὅλη γῆ· ὅ ἐστι, σφαιροειδὴς καὶ στρογγύλη. Ἄπεισι ἀπλικοὶ, οὐκ ἀπελάσεται· καὶ ἄπεισιν, οὐκ ἀπάγμεν· κοινὸν γάρ· καὶ ἄπεισιν, ἀπέρχεται, ἀπίθανον. Ἀπεσουτῆρες, σκόλοπες. Ἀπειστεῖν, τὸ ἀπειθεῖν πρὸς αἰτηθέντα. Ἀπεῖχε, τὸ ἔχειν. Ὅσον δὴ ἀπεῖχε τοῦ ἐκπεπλῆχθαι βασιλέα τὸν ὄγκον, ἐδήλου τῷ μηδὲν ὀφθαλμῶν ἄξια ἡγεῖσθαι τὰ τοιαῦτα.

Ἀπεκάθητο, ἐκαθέζετο. Ἀπεκαίνυτο, ἐνίκα· ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ κεκαινύω, καίνυμι· καίνυμαι, ἐκαινύμην· σο· το· καὶ ἀπεκαίνυτο. Ἀπεκάλει, ἐνεκάλει, μετεπέμπετο. Ἀπέκινος ξύλον, ἀντὶ τοῦ ἔκοψεν. Ἀπεκορύφου, προφανῶς ἔλεγεν· εἰς κορυφὴν τὸ τέλος ἦγεν. Ἀπεκράνιξεν, ἀπεχώρισε τῆς κάρας, ἀπέκοψεν. Ἀπέκτανεν ἀπλικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν. Ἀπέκτατο· κτῶ τὸ φονεύω· παράγωγον, κτῆμι· κτάμαι, ἐκτάμην· ἔκτασο, ἔκτατο, καὶ ἀπέκτατο.

Ἀπέκτιτος, ἀκτίνιστος· κτίω γὰρ, τὸ ποιῶ, καὶ κτίζω. Ἀπέκτρια κάλλιον, ἢ ἀπέκτειον· ἀπὸ τοῦ κτίσω· κτιστὸς· μέσος παρακείμενος, ἔκτρια, καὶ ἀπέκτρια. Ἀπεκυάνωσεν, ἀπέκτεινεν. Ἀπέλεθρον, πέλεθρον ἢ πλέθρον, μέτρον γῆς ποδῶν ἑκατὸν εἴκοσιν· ὅθεν ἀπέλεθρον, τὸ μὴ ὑπερπίπτον πελέθρῳ, κατὰ στέρησιν· ἢ τὸ πολυπέλεθρον, κατὰ ἐπίτασιν· καὶ ἀπέλεθρος δύναμις, ἡ πολυπέλεθρος· καὶ ἀπέλεθρος γῆ, ἡ πολυπέλεθρος ἢ κατὰ στέρησιν· ἡ μὴ δυναμένη πλέθρῳ ὑποπεσεῖν· ἔστι δὲ τὸ πλέθρον μέτρον πηχῶν ρξʹ· ὡς ἐν τοῖς Ἀππίωνος, καὶ Ἡροδότου φέρεται. ἀνάλογα δὲ πρὸς τὸ πέλεθρον, τὸ πολίεθρον· ξέεθρον· καὶ φαρύγεθρον. Ἀπελέκησεν, ἀπεδίμασε· καὶ τὸ τοῖς δακτύλοις ἐψόφησεν. Ἀπελείπει, ἀπελείπετο. Ἀπελλαμθόμος, ἀποφυλίζων. Ἀπελλῆς, καὶ Ἑρμῆς, κλίνεται, ἀπελοῦ καὶ ἑρμοῦ· τὰ γὰρ εἰς ης λήγοντα ἀρσενικὰ δισύλλαβά τε καὶ τρισύλλαβα κύρια ἀναλογικὰ, ἐπὶ μὲν τῆς γενικῆς ἀποβάλλει τὸ ς· οἷον, Ἑρμῆς, Ἑρμοῦ· Ἀπελλῆς, Ἀπελλοῦ· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς προσλαμβάνει τὸ ν· οἷον, τὸν Ἑρμῆν· τὸν Ἀπελλῆν· τὸ εὐτυχῆ μέντοι, καὶ τὸν Διογένη, χωρὶς τοῦ ν· σύνθετα γάρ εἰσι· καὶ οὐ κύρια. Ἀπελιγκόμην, ἀπωρισθούμην. Ἀπελλαῖος, ὁ δεκέμβριος μήν.

Ἀπεληγίζετο, ἀπηριθμεῖτο. Ἄπελος, τὸ ἕλκος· παρὰ τὸ μὴ πελάζειν, ἀλλὰ διίστασθαι· ἕλκος γὰρ, παρὰ τὸ διελκύεσθαι τὴν σάρκα ἐκ τῆς τομῆς. Ἀπελυβάθη, ἐφυβρίσθη. Ἀπεμαλάϊσι παρῴωσι, τὸ ἐμώρανεν. Ἀπεμόργνυ κελαινεφὲς αἷμα, ὅ ἐστιν ἀπέμασσεν· ἀπεσπόγγιζεν· ἐξέρασεν· καὶ ἀπεμόρξατο, ἀπὸ τοῦ ἀμόργνυμαι, ἀπομόρξομαι, ἢ προκλίτως, ἀπομορξάμην, ἀόριστος α', συζύγως κατὰ Ἴωνας τὸ τρίτον ἀπομόρξατο. λέγεται δὲ, ἐπὶ τοῦ ἐκθλίβειν τινὰ, καὶ ἀπορρίπτειν τὶ ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ ἀπεμορξάμην, ἀπεψησάμην τὰ δάκρυα. Ἀπεμπολῆ, καὶ ἀπεμπόλησις ἡ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις καὶ ἐμπορία· καὶ ἀπόστασις· καὶ ἀπαλλαγὴ, καὶ πρᾶσις ἐμπορίας. Ἀπεμπολῆσαι, τὸ ἐπὶ κέρδος ἀποδόσθαι τι.

Ἀπεμπολήσας, πωλήσας πρᾶγμα τι ὁμοίως. Ἀπεμπολῶσι τὸν ἵππον, εἴκοσι νομισμάτων· ὁμοίως, πωλῶ, καὶ πιπράσκω· καὶ ἀποδίδομαι, καὶ ὠνοῦμαι, καὶ ἐπριάμην. Ἀπεμυθεόμην, ἀπηγόρευον, ἐκώλυον· ἀπὸ τοῦ μυθέω μυθῶ.

Ἀπεμύθεον, ἤτοι ἀπηγόρευον· ὁ ἀνάπαλιν πρὸς τὸ μυθεῖσθαι καὶ παραμυθεῖσθαι· καὶ ἀπεμυθήσω, ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω.

Ἀπεμύλλαινον, διεφαύλιζον, ἐξεφαύλιζον σαρκάζοντες. Ἀπεμφαίνειν, ἀπεοικέναι. Ἀπεμφαίνοντα, ἀπεοικότα, καὶ ἀνάρμοστα. Ἀπέναντι, κατὰ ἀναστολὰς νότου. Ἀπενάσθη, ἀπωκίσθη. Ἀπενάσσατο, ἀπώκησεν. Ἀπενιαυτισμὸς, φυγὴ ἐπ' ἐνιαυτὸν διὰ φόνον ἀκούσιον· καὶ ὅλως ἀποδημία τοσούτου χρόνου ἀπαλλαγῆς, ἕνεκα μύσους, ἢ ἔξω τος. Ἀπενδημικῶς, φυγών. Ἀπενέγκασθαι, λαβεῖν, κτήσασθαι. Ἀπενεγκεῖν γραφὴν, τὸ γράψασθαι δίκην.

Ἀπένεικας, ἐνέγκω τροπῇ τοῦ γ εἰς ι, ἐνείκω· ἔνεκα, ἔνεκας· καὶ ἀπένεικας· καὶ ἀπενείκας, ἔχει θέμα τὸ ἀπενείκω. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπενεῖκαι παρέμφατον, καὶ τὸ αἰνένεικα τὸ φώνησον· τὸ σκολιὸν δὲ τινα τοιαύτην ἔχει τὸ ῥῆμα· ἔστι θέμα πρωτότυπον χῶ, τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ τὸ ἔχω, ὡς θέλω ἐθέλω, καὶ ἰωνικῶς ἔκω, καὶ πλεονασμῷ εἴκω· ὡς δὲ χῶ, δέκω, δείκω· καὶ μετὰ προθέσεως ἐνείκω τὸ κομίζω· ἤδη δὲ καὶ ἔχω· ὁ γάρ τις κομίζει πολὺ πρότερον ἐκεῖνος καὶ ὁ πρόσω ἔχει. ἐκ δὲ τούτου τὸ ἐνέγκω, τροπῇ τοῦ ι εἰς γ· ὡς ἐπὶ τοῦ αἰεὶ, αἰέν· τὸ δὲ ῥηθὲν ἔχω, συντιθεὶς καὶ γενητὸς ἐνέχω, ἵνα μέσον παρακείμενον ἤνοχα καὶ ἐνήνοχα· εἰ γάρ τις ἐρεῖ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνέγκω ταῦτα γενέσθαι, ζητητέον οὐ μόνον τοῦ ἀπέλθε τὸ ν, ἀλλὰ καὶ τοῦ εὑρέθη τὸ χ, δέον ἤνοκα καὶ ἐνήνοκα λέγειν, ἵνα ᾖ πρὸ τοῦ α τὸ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον· εἶτα ῥητέον καὶ ὅτι τὸ ἐνέγκω οὐκ ἔστιν ἐνεστὼς, ἀλλ' αὐθυπότακτον ῥῆμα· τὰ δὲ αὐθυπότακτα χρόνου ἀορίστου εἰσὶν ἢ πρώτου ἢ δευτέρου, ὥσπερ καὶ τὸ ἐνέγκω δευτέρου ἀορίστου ἐστί· καθὰ καὶ τὸ ἤνεγκον, καὶ τὸ ἐνεγκεῖν, καὶ ἡ ὀξύτονος μετοχὴ τὸ ἐνεγκών· ὅθεν καὶ τὸ ἐνεγκε διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ὡς ἐπὶ πολὺ ἔχει τὴν λήγουσαν· εἰ δὲ καὶ διὰ διφθόγγου διὰ τὸ ἤνεγκα καὶ ἔξεισα διφορεῖται, ἀλλὰ τοῦτο οὐ δίκαιον τὸ ἐνέγκω εἰς πρωτοτύπου ἐνεστῶτος ἀξίωμα· οἱ γὰρ ἀόριστοι οὐκ ἐνεστῶτες. ἔτι δὲ καὶ ἡ σημασία τοῦ ἐνέγκω μέλλοντος· οἴδαμεν δὲ καὶ ὅτι σημειῶδές ἐστιν ὅτι τῶν δύο τούτων ὁμοιοδυνάμων ῥημάτων, τὸ μὲν φέρω μέλλοντα οὐκ ἔχει· τοῦ δὲ ἐνέγκω οὐκ ἔστιν ἐνεστὼς, εἰ μὴ ἐκ τοῦ ἔχω περιεργασθείη ὡς εἴρηται ἡ τούτου παραγωγή. ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἐνείκω δοκεῖ γίνεσθαι καὶ ὁ παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ κείμενος προύνεικες· ἤγουν ὁ κομίζων μισθοῦ τι τὰ ἐξ ἀγροῦ. Ἀπένειμεν, ἀπεκλήρωσεν, ἐδικαίωσεν. Ἀπενεχθῆναι, τὸ μετὰ ἀνάγκης καὶ βίας μεθίστασθαι εἰς ἕτερον τόπον· οὕτω καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος φαμέν· ἀπάγεται τὴν ἐπὶ θάνατον· καὶ ἀπάγεται ἐπὶ αἰχμαλωσίαν· ὅθεν καὶ ἀπαγωγή.

Ἀπενήνατο, ἀπεῖπεν, ἀπηρνήσατο. Ἀπενηνέγμεθα, ἀντὶ τοῦ κεκτηθούσμεθα· ἀποφέρομαι γὰρ, τὸ ἀποδιώκομαι οἱονεὶ, ἄτερ· χωρὶς, καὶ μακρὰν γίνομαι· καὶ ἀποφέρομαι, τὸ ἀποκερδαίνω καὶ λαμβάνω, ἐπ' ἐξουσίας κυρίως τὰ πεπομένον· οἷον, ἀποφέρεται πολλὴν τιμὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Ἀπενίσω, ἀπέβαλες· Εὐριπίδης, Αὔγῃ. Ἀπενιαυτίσαι, ἐνιαυτὸν φυγεῖν τὴν πατρίδα, ἐπί τισιν ἀδικήμασιν· Ἀπολλώνιόν φασι τὸν Πανύασιν ἀπενιαυτῆσαι ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος, διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον· καὶ αὖθις, περὶ Ἡρακλέους ἀπενιαυτίσαντα ὡς νόμος, ἔξω· καὶ καθαράμενον, ἐπανελθεῖν ἐς Ἀθήνας.

μαρτς ἀχέσου. αἱ ποιηταὶ δὲ ἐπὶ θύσαι λέγουσι μετὰ τῆς ἐπὶ καὶ ἐπερείδειν καὶ ἐπίβησα ἐπιβήσας, ἐπίβησε. κελεύσεις, ἀντὶ
τοῦ ἐπιβίβασον. Ἀπεβήσατο, ἐπορεύθη. Ἀπεβίω, ἀπέθανεν. ὡς καὶ ἀναβιῶ, τὸ ἀναζῶ. Ἀπέβλισε ἢ ἀμέλξε,
ἀντὶ τοῦ ἀφεῖλε. ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κηρίων ἢ ἀπὸ τῶν τὸ γάλα ἀμελγόντων. ἀριστοφάνης. Ἀπέβλισεν, ἀπε-
πίασεν. Ἀπεβουκόλησα, τὸ ἐν συνηθείᾳ ἀπεβόσκησα. καὶ ἐπετήρησα. Ἀπεγυναλίζειν, ἀποκαθίστασθαι. Ἀπεγ-
χάμενος, κτησάμενος. Ἀπεγίνετο, ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως ἀντιφῶν, καὶ θουκυδίδης. Ἀπέγνωμεν, ἀπείρηκαμεν,
ἀπηλπίσαμεν. Ἀπεγνωκώς, ἀποδοκιμάσας. οὕτω δημοσθένης. Ἀπεγνωσμένος, ἀνέλπιστος. Ἀπεγνωκότες, ἀ-
πειρηκότες. Ἀπεγραψάμεθα, ἀπείπαμεν. ἢ ἀπηριθμησάμεθα. Ἄπεδα, τὰ ἰσόπεδα. Ἀπέδει, ἐνέλιπεν.
Ὁ δὲ φιλοτίμων ἀρκὰς ἀπέδει πελοποννησίων οὐδενός. Ἀπεδειλίασεν, ἐδεδίει. Ἀπεδέχετο, ἀντὶ τοῦ παρε-
δέχετο. οὕτω ξενοφῶν. Ἀπεδίασεν, ἄμορφος ἐγένετο. Ἀπέδετο, ἐκδέδωκεν. Ἀπεδέξατο, ἀπέλαβεν. Ἀπεδημη-
κότες, ἀντὶ τοῦ, ἀποδεδημηκότες. οὕτως ἑρμιππος. Ἀπεδίδοκε, κατέφαμεν. Ἀπεδίζειν, ὁμαλίζειν. Ἀπεδικά-
σθη, κατεδικάσθη. Ἀπεδοκίμαζεν, ἀτίμως ὕβριζεν. ἐξεφαύλιζεν. ἢ προΐετο. Ἀπεδόξεν, ἀντὶ τοῦ πῶς οὐκ ἔδοξεν.
Ἄπεδον, τὸ ὁμαλόν. θουκυδίδης. καὶ καταβῆσαι εἰς πεδίον ἄπεδόν τι. Ἀπέδοτο, ἀπεπωλήσατο. Ἀπέδου, δί-
δομι. ὁ μέλλων δώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδων. ὁ μέσος ἐδόμην, τὸ δεύτερον ἔδοσο. καὶ ἔδου. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσε-
ως, ἀπέδου, καὶ ἀπεδόμην ἀττικοί. οὐκ ἀπεδώκαμεν. Ἀπέδρα, καὶ ἀπέδραν χρὴ λέγειν οὐχὶ ἀπέδρασε. καὶ ἀ-
πέδρασαν. Ἀπέδρα, ἀπέφυγεν. ὁ ἀφύλακτος. διέδρα, ὁ ἐν φυλακῇ. Ἀπέδρα ἐγώ, τὸ τρίτον πρόσωπον οὐχὶ
ἀπέδρων. ἀπέδραμεν ἡμεῖς, καὶ ἀπέδραν ἐκεῖνοι πληθυντικόν, ἀντὶ τοῦ ἐπανεχώρησαν. Ἀπέδραμε ἐν τοῖς τοῦ
προσώπου, ἀντὶ τρέχει ταῖς παρειαῖς ἐρύθημα. ταῦτα πάντα τὴν ἐπὶ πολὺ σημαίνει. Ἀπέδοθε, ἀπεμπολήσατε.
Ἀπέδων, ἐκ τοῦ δέδωκε. παρέδωκεν. Ἀπέειπεν, ἤγουν ἀπηγόρευσεν. ὡς περιττούσης τῆς προθέσεως, καθὰ καὶ
ἐν τῷ, κεῖται ἀπομηνίσας. ἢ μάλιστα ἐμφατικώτερον, τὴν ἀπόφασιν ἡ λέξις δηλοῖ. Ἀπέεργε, ἀπεκώλυσεν. Ἀπέ-
σει, ἀπέστη. Ἀπέθανεν ἤδη. τέθνηκε πάλαι. ἀπέθανεν ὁ ἕκτωρ ὑπὸ ἀχιλλέως. καὶ ἀπέθανεν, ἀντὶ τοῦ ἀπώλετο.
Ἀπέθανον, κυρίως ἐπὶ πολέμου. οἷον εἰς τὸν πόλεμον ἔπεσον τόσοι, ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον. Ἀπέθετο, μέσος δεύτερος ἀό-
ριστος. κανονίζεται δὲ οὕτω. τίθημι ὁ μέλλων θήσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθην. ὁ μέσος ἐθέμην ἔθου ἔθετο. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ
προθέσεως καὶ κατὰ συγκοπήν, ἀπέθετο. Ἀπέθρισε, καὶ ἀπέθερσεν, ἀπέκειρε. καὶ ἀπέκοψεν. Ἄπει. ἤγουν ἀ-
πελθών. παρὰ θεοκρίτῳ. εἰμὶ ἀπειρυτόθεν ἀπὸ τοῦ ἄπειμι, ἄπεις, ἐκβολῇ τοῦ ς, ἄπει ὡς περ καὶ τὸ εἶ ἀντὶ
ἀντὶ τοῦ ἄπιθι. ἄπελθε. Ἀπεῖδεν, ἀντὶ τοῦ μετὰ δριμύτητος ἐθεάσατο. Ὁ δὲ στρατηγὸς ἐπεὶ ἀπεῖδεν αὐτόν.
Ἀπειθεῖ, ἀπειλεῖ. Ἀπειθῶ, ἀπειλῶ. καὶ διὰ τοῦ ι ὅμηρος γράφει. ὡς τό, Οὐδ' ἀπίθησεν. Ἀπείκασμα, ὁμοίω-
μα. Ἀπεικός, μὴ πρέπον ἀπρεπές. Ἀπεικότως, καὶ ἀπεικότως λέγεται. θουκυδίδης. οὐδὲ τοῦτο ἀπει-
κότως. Ἀπειλεῖν, τὸ αὐχεῖν. καὶ ἀπειλή, τὸ καύχημα λέγεται. γίνεται δὲ ἡ τοιαύτη λέξις, παρὰ τὴν ἀπὸ πρόθε-
σιν, καὶ τὸ εἰλεῖν. ἀποστρέφεται γὰρ ὁ καυχώμενος τοὺς ὑπερηφανουμένους. ἢ ἀπειλεῖν ἐπὶ μὲν εὐχῆς κατὰ τοὺς παλαι-
ούς, παρὰ τὰς πέλας. ἤτοι φιάλας οἷς ἔσπενδον τιμιωτάτας μετὰ τοῦ ι. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀργίλου, παρὰ τὸ ἄποθεν ἐλέοις εἶναι. ἢ ἀπὸ
τοῦ εἰλεῖν ἀφοριστικῶς, τῶν ἐκφοβουμένων. Ἀπειλή, ἡ μετὰ ὀργῆς ἐπίπληξις. παρὰ τὸ ἄποθεν εἶναι ἐλέους. ἢ παρὰ τὸ
πειλλειν, ὅ ἐστιν ἀπείργειν. Ἀπειλημμένος, κεκρατημένος. καὶ ἀπειλημμένοι, συνειλημμένοι. συγκεκλεισμένοι κε-
κρατημένοι. Ἀπειλήφθη, συνεκλείσθη, παρὰ τῷ ἰωσήππῳ. Ἀπειλῶ, οὐ μόνον ἐπὶ ὀργῆς, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μεγα-
λαυχοῦμαι. Ἀπειλῶ σοι φόνον, καὶ ἔστιν ἐπὶ κακοῦ. ἤγουν ἀπειλῶ κακῶς ποιήσειν. Ἀπειλητῆρες, ἀχαιΐδες. ἤγουν οἱ
μόνον καυχώμενοι, καὶ εἰς κενὸν αὐχοῦντες. ὡς καὶ τὸ ἀχαιΐδες οὐκ ἔτ' ἀχαιοί, κατὰ τό, γυναικῶν τὸ λαλεῖν. ἀνδρῶν δὲ τὸ πράττειν
ἢ οἱ ἐκφοβοῦντες λόγοις. ἐπ' ἀμφοτέρων γὰρ λέγεται τὸ ἀπειλεῖν. ἀχαιΐδες δὲ ἀντὶ τοῦ γυναῖκες. ὃ παραφράζων σοφο-
κλῆς φησὶ μὴ γυναῖκες, αἵτ' ἀνδρῶν πέλας ἵστανται. ἔστι δὲ τοῦτο σφοδρότερον τοῦ ὁμηρικοῦ. λειότερον γὰρ τὸ ἀχαιΐδες.
Ἀπείληφα, ἀντὶ τοῦ, τὸ κεχρεωστημένον ἔλαβον. Ἄπειμι, τρίτην ἡμέραν λέγομεν καὶ οὐκ ἀπελεύσομαι. ἀχρηστον
γάρ. καὶ ἄπειμι, καὶ δίειμι καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον καὶ μέλλοντος. ἐπὶ δὲ παρωχημένου, ἀπῄειν καὶ διῄειν.
Ἀπεῖναι, τὸ ἀφίστασθαι καὶ ἐπὶ τόπου λέγεται καὶ ἐπὶ πράξεως. καὶ ἔτι ἐπὶ πράγματος. δηλοῦσι δὲ τὸ κεχωρίσθαι μόνον
οὐκέτι δὲ καὶ τὸ διάστημα. ὅτι μακρὸν ἢ βραχύ. Ἀπειπάμην, οὐκ ἀπεῖπον. σημαίνει τὸ ἀπεῖπον. ἀπερρίψαμην ἢ
ἠρνησάμην ἀπεταξάμην. Ἀπειπεῖν, τὸ κωλῦσαι καὶ λόγοις ἀποτρέψαι, λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ. οἷον, πᾶσι μνηστῆρσιν
ἀπειπέμεν. λέγεται δὲ ποτὲ ἀπειπεῖν, καὶ τὸ ἐν ἀγῶνι ἢ μάχῃ ἀπαγορεῦσαι, καὶ ἀποκαμεῖν. ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ ἀπαυ-
δῆσαι, καὶ ἀπειρηκέναι, καὶ ἀπαγορεῦσαι. ἐν τῇ ἰλιάδι, τὸ ἀπειπεῖν, ἀπομυθεῖσθαι ὁ νέστωρ φησί. καὶ ἀπειπεῖν παρὰ ὁμή-
ρῳ ἐν ὀδυσσείας π, τὸ ἀπαρτίσαι λόγον. ὡς τὸ ἐπεὶ δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε. καὶ τὸ μηδέν τι ἐκ τῶν πρώην δεῖξα-
σθαι, ἀλλαχοῦ λέγει ἀπειπεῖν ἀγγελίαν εἶπεν ὅμηρος, ἀπὸ μέρους τοῦ κυριωτέρου. τὸ δὲ ἐστὶ κυρίως ἀπειπεῖν, ἐδήλωσε
σαφῶς. ὅτι δὲ ἀπειπεῖν λέγεται καὶ τὸ σιγῆσαι, ἔστιν ἀπαγορεῦσαι, διά τινα βαρύτητα, δηλοῖ καὶ τό, ἀπεῖπον ἄλγει. καὶ
τὸ ἔστε κἀπείπῃς. ἤγουν ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃς ὥσπερ ἡττώμενος. Ἀπειπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεῦσαι. οἷον ἀπειπεῖν πρὸς ἀλ-
λήλοις συμφοράς. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι συνέσιος. Τοῦτο οὖν οὐκ ἔστιν ὅλως φιλίαν ἀπειπεῖν. ἀλλ' ἤχραν. καὶ
ἀνειπεῖν, ἤγουν κηρῦξαι. Ἀπείπῃς, ἀπαγορεύσῃς. Ἀπειπών, ἐντειλάμενος. ὡς τό, ἀπειπών, μηδενὶ φράζειν τὸ
γεγονός. καὶ ἀπειπών, ἀντὶ τοῦ ἀπαρνησάμενος. παραιτησάμενος. Ἀπειρίη, ἡ ἀπειρωτική. ἢ ἄποθεν παροῦσα. Ἀπεί-
ρατος κάλλιον, ἢ ἄπειρος, καὶ ἐπὶ τριῶν γενῶν. Ἀπειράκις, πολλάκις. μυριάκις. Ἀπειργάσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀποδεδεῖ-
χθαι. Ἀπείργω, κωλύω. καὶ ἀπείργω τινά, βουλόμενον ἐνεργεῖν τι. ἀνείργω δέ, τὸ ἀρξάμενον, καὶ ὄντος τοῦ ἔργου ἀνύσαν-
τα, ἀναστέλλω. Ἀπειρημένοι, ἀπεγνωσμένοι. Ἀπείρηται κάλλιον, ἢ ἀπηγόρευται. Ἀπειρέσια, ἄπειρα τῷ πλή-
θει. Ἀπεῖξεν, ἐκώλυσεν. Ἀπειρηκώς, ἀπαγορεύσας. Ἀπειροκαλία, ἡ φιλοδοξία. καὶ ἀπειρόκαλοι. εἴρηται δέ, ἀπὸ τοῦ
ἀπείρους εἶναι τοῦ καλοῦ. ἔστι τῆς παιδείας [illegible] αἱ ἀμέτρως καλλυνόμεναι. τοιοῦτοι δέ, αἱ τῆς νεανικῆς ἡλικίας. Ἀπειρό-

ἐλθὸν, καταβαλούμενος. Ἀπαρὲς, ὑγιὲς ἀπήρωτον. Ἀπαρέσασθαι, ἐξαρέσκεσθαι ἀπαγεῖν. Ἀπαρίνη, φυτάριόν τι. ἐστι δὲ, ὀροβάγχην. Ἀπαρκεῖ κάλλιον, ἢ ἀρκεῖ. Ἀπαρκέσαι, ἀποσκεδάσασθαι. Ἀπαρκῆ, ἁρμόζοντα. αὐτάρκη. Ἀπαρκτίας, τοὺς ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνοοῦς. καὶ ἀπαρκτίας ἄνεμος, ὁ ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνέων. Ἀπαρκτεῖν, ἀποτυχεῖν. Ἀπαρκῶ, τὸ ἀποσοβῶ. Ἄπαρνος, ὁ καθόλου ἀρνούμενος. Ἀπαρτιοῦντα, ἀποχωρήσαντα. ὡς τὸ, αὐθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπαρτιοῦντα τὸν στόλον εἰς τὴν οἰκείαν. Ἀπαρτύμενον, ἀφαιρούμενον. Ἀπάρσιος, ἀντὶ χωρίσεως. Τῆς δὲ ἀλόγου ταύτης ἀπάρσιος. Ἀπαρτῆσαι, τὸ κρεμάσαι, καὶ πληρῶσαι. Ἀπαρρήξειεν, ἀποσπάσειεν. ἀποχωρήσειεν. Ἀπαρτία, ὁ κατὰ τὸν οἶκον κόσμος, ἤτοι τὰ λεγόμενα ἔπιπλα. ἔστιν ἀπαρτῶ. παράγωγον, ἀπαρτίζω. τὸ ἀρτίως ὅ ἐστιν ἐναρμόστως συμπληρῶ. καὶ ἀπαρτίας, ἀποσκευὴν, τέλος ἀπαρτισμοῦ. καὶ ἀπαρτιζόντως, τὸ μὴ ὑπερβάλλειν μή τι ἐνδεῖν. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος. καὶ ἀπαρτιλογία, ἀπαρτισμένος κατὰ πλήρης ἀριθμὸς καὶ λόγος. οὕτω λυσίας. Ἀπαρτικὸς, ὁ πρὸς ἄπαρσιν, καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος. Ἀπαρτιλογία, ἀπαρτισμένη ψῆφος. Ἀπαρτίζει, πληροῖ, περαίνει. Ἀπαρτὶ, ἀπαρτισμένως. ἐπίρρημα δέ ἐστιν ὡς ἀμογητί. παρὰ τὸ ἀπαρτισμένον καὶ πλήρες. κέχρηται δὲ αὐτῷ ἡρόδοτος, λέγων. ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδια δύο ἀπαρτὶ καὶ φερεκράτης. φράσον μοι ἀπαρτὶ δή που προλαβεῖν. συνωνυμεῖ δὲ ἡ λέξις. ἔσθ' ὅτι γὰρ καὶ χρονικὸν ἐπίρρημα δηλοῖ, ὡς καὶ καλλίμαχος. Ἀπαρτύειν, ἀποκηρύσσειν, παραιτεῖσθαι. καὶ ἀπαρτύσαι, τάξαι. Ἀπαρτῶ, ἐξαρτῶ, ἀνακρεμῶ. ἅπτομαι, ἐξάπτω, αἰωρῶ, κρεμῶ. παρὰ στεφάνου λέγεται ταῦτα τὰ ῥήματα. Ἀπαρυστέον, ἀφαιρετέον. ἀπὸ τοῦ ἀρύω. Ἀπάρχεσθαι, παρὰ τοῖς ῥήτορσι, τὸ ἀπαρχὰς κυρίως ἀνατιθέναι δηλοῖ. καὶ τὸ μεταδιδόναι. Ἀπαρχὴ, προσφορὰ ἀφαίρεμα. καὶ ἀπαρχὴ χρηστὸς, πρῶτος χρηστός. Ἀπάρχονται τῶν μελῶν, ἤγουν ἀπαρχὰς ἄγουσι. καὶ ἀπαρχόμενοι, ἤγουν ἀπαρχὴν διδόντες. Ἀπάρχου, τὰς ἀπαρχὰς πρόσφερε. Ἄπασα χαλκῆ, λαμπρὰ ὅλη. κρῆτες. Ἀπαστὸν, τὸ δεσμωτήριον. Ἀπασσείοντα, παμποίκιλον. οἱ δὲ, λινοῦν χιτῶνα. οἱ δὲ, μαλωτόν. Ἀπαστία, ἀγευστία. διαγωγή. παρὰ τὸ πάσασθαι. Μέμνονος καὶ σαρπηδόνος ἀποθανόντων, υἱῶν τοῦ διὸς, ἐν τροίᾳ. οὕτω παρὰ θεοῖς ἐτιμήθησαν, ὡς τοῦ πατρὸς νομοθετήσαντος τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀπέθανον, ἐν πένθει καὶ νηστείᾳ, τοὺς θεοὺς διάγειν καὶ ἄγειν. Ἄπαστος, ἄγευστος. Ἀπαστύων, ψευδόμενος. Ἀπαστακὸς, ἁμαρτόν. Ἀπαταγὴ, ἀντὶ ψόφου. Ἀπάτηρθεν, μακρὰν ἢ χωρὶς. ἀπὸ τοῦ ἄτερ, ἄτερθεν. καὶ ἀπάτερθεν. Ἀπατηλὸν, ψευδές.

Ἀπάτη, τὸ ὑφ' ἑτέρου παραλογισθῆναι, καὶ ἀπατάω ἀπατῶ. καὶ ἐξαπατῶ, τὸ αὐτὸ. παρὰ δὲ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς ἀληθείας διαμαρτεῖν. ἀπατηλὸν, ψευδές. καὶ ἀπατητικὸς παραλογιστικός. Ἀπατηρὸν, τὸ ἀνώμαλος συγκείμενον, παρὰ δημοσθένει. Ἀπατούριος, κωλυτικός. ἱστορία. Ἀπατούρια, ἑορτὴ ἐπίσημος καὶ δημοτελὴς, ἀγομένη παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, κατὰ τὸν πυανεψιῶνα μῆνα, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην, δόρπειαν. ἐπειδὴ οἱ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐωχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν, ἀνάρρυσιν. ἀπὸ τοῦ θύειν. ἔθυον δὲ διὶ φρατρίῳ καὶ ἀθηνᾷ. τὴν δὲ τρίτην, κουρεῶτιν. ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας. ἐν ᾗ ἐγράφοντο τῇ πολιτείᾳ οἱ υἱοὶ σπλάγχνου. ἡ δὲ αἰτία, πόλεμος ἦν ἀθηναίοις πρὸς βοιωτοὺς περὶ κελαινῶν. ὅ ἦν χωρίον ἐν μεθορίαις. ξάνθιος δὲ βοιωτὸς προκαλεῖται τὸν ἀθηναίων βασιλέα θυμοίτην. ὁ δὲ ξάνθου δὲ, μέλανθος ἐπιδημῶν μεσσήνιος τὸ γένος ἀπὸ περικλυμένου τοῦ νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μονομαχῆσαι. δὲ, ἐφάνη τῷ μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ ξανθίου πρεπὼν, τουτέστιν αἰγίδα μέλαιναν ἐνημμένος. ἔφη οὖν ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἥκοντα. ὁ δὲ ἐπεστράφη. ὁ δὲ παίσας ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἡ τε ἑορτὴ ἀπατούρια, καὶ διονύσου μελαναιγίδος ἐδομήσατο. οἱ δέ φασιν. ὅτι τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων, διὰ τὰς τῶν παίδων ἐγγραφὰς οἱονεὶ ὁμοπατόρια λέγεσθαι τὴν ἑορτὴν, ὡς πρὸ τοῦ λεγομένου ἄλοχον τὴν ὁμόλεκτρον, καὶ ἄκοιτιν τὴν ὁμόκοιτον. οὕτω καὶ ὁμοπατόρια. Ἀπατῶ, παράγω, αἰκάλλω, παραβάλλω, διαβουκολῶ. δελεάζω. προσποιῶ, θέλγω, κολακεύω, θωπεύω. κηλῶ. διακρούομαι, παραγράφομαι, παραλογίζομαι, κωτίλλω, σαίνω, σοφίζομαι, φενακίζω. Ἀπάτωρ, ὁ μὴ ἔχων πατέρα καλεῖται, ὡς ὁ ἥφαιστος. Ἀπαύγασμα, καὶ ἀπαυγάζω, καὶ ἀπαυγὴ, ἡ ἔκλαμψις τοῦ ἡλίου. Ἀπαύγιος, λαμπρὸς, φωτεινός. Ἀπαυδῶ, ἀπαγορεύω, ἀπολέγομαι. ὁ δὲ πικρῶς συντάσσεται ἀριστοφάνης, πόρνης ἀπαυδῶ. Ἀπαυθαδιάζειν, μέγα φρονεῖν. ἑαυτῷ ἀρέσκειν. αὐθάδης γάρ ἐστιν, ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων. Ἀπαυθαδιάζομαι κάλλιον, ἢ αὐθαδίζομαι. καὶ αὐθαδιάζομαι. Ἀπαυθαδιεῖσθαι, ἀποτολμήσειν. ἀπαυθαδιάζεται, ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται ἢ μεγαλοφρονεῖ. Ἀπαυθημερίζειν, αὐθήμερον ἐπανέρχεσθαι. ξενοφῶν. ὥστε ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στράτευμα. Ἀπαυλία, ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις. ὅτι τότε ἄρχεται ἡ κόρη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλίζεσθαι. ἢ τὸ πρῶτον ἀπαυλίζεσθαι τῷ ἀνδρὶ ἡ γυνή.
Ἀπαυλεῖσθαι, τὸ μὴ προαυλεῖν κατὰ τρόπον ἀπαυλία, καὶ ἐπαυλία διχῶς λέγεται, ἡμέρα ἐν ᾗ ἐπαυλίζεται τῷ ἀνδρὶ ἡ νύμφη. Ἀπαυλὸν, ἀπόκοπον. Ἀπαυρῶ, τὸ ἀφαιροῦμαι πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται. συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων. ὁ παρατατικὸς, ἀπηύρων, ὡς ἐβόων. ἀφ' οὗ ἀπηύρα. ἀμφω θυμὸν ἀπηύρα. καὶ ἀπηύρων, ἐπὶ τοῦ τρίτου τῶν πληθυντικῶν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αὔρα. ἔστι γὰρ ἀπαυρῶ τὸ ἀναπνοήν τινος ἀφαιροῦμαι. ἐπαυρῶ δὲ τὸ ἐπιπνέομαι ἀναπνοήν. εἶτα ἀπὸ τοῦ ἀπαυρῶ τὸ ἀφαιροῦμαι ἁπλῶς. καὶ ἀπαυρῶ, τὸ ἀπολαύω. Ἀπαυτηματισθεῖσα, οὐκ ἀφ' ἑαυτῆς πληρωθεῖσα. Ἀπ' αὐτομάτου, ἐξαίφνης. Ἀπαυτομολῆσαι, φεύγεσθαι ἀντὶ χωρῆσαι. Ἀπαυτομολήσει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐλθεῖν. παρὰ τὸ μολεῖν, ὅ ἐστιν ἐλθεῖν. Ἀπαυτόφιν, ἀντὶ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ὅμηρος ἰλιάδος λ. τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω. κατὰ προσχηματισμόν. Ἀπαυχενίζειν, ἀφηνιάζειν, ἀποκτεῖναι. ἢ τὸν αὐχένα συντρίβειν. Ἀπάφοιτο παρῶμαι ρω, τουτέστιν ἀπατήσοι ἐπιβέσαιτο. Ἀπαφὸς ἐστὶν, τὸ ὄρνεον. Ἀπαφουλίστωρ, σταφυλῖνος. λάκωνες. Ἀπαφῶ, τὸ ἀπατῶ. παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω. καὶ μετὰ τοῦ ἃ τοῦ σημαίνοντος τὸ κακὸν, ἀφῶ. καὶ ἀπαφῶ. τὸ δὲ ἀπατῶ, ἐκ τοῦ ἀπαφῶ. Ἀπαφίτον, λάκωνες. κάρδοπον λιθίνην ἐν ᾗ μάττουσιν ἣν κτιλίαν καλοῦμεν. Ἀπέβαλον, ὃ ἄκων ἀπώλεσα. ἀπεβαλόμην, ὃ ἑκὼν ἔρριψα. Ἀπέβη, ἀνέβη, ἐξῆλθεν. ὡς τὸ ἀπέβη ὅμως ἔκτεινε. Ἀπέβαν κεν, τέθνηκε πάλαι. καὶ ἀπέβανεν ὁ ἐκ πατρὸς ἀχιλλέως. Ἀπεβήσετο, ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθε παρωχημένου. βαίνω ἐστὶν ὁ κοινός. ὃ δηλοῖ τὸ ἵσταμαι καὶ τὸ πορεύομαι. τοιοῦτος βήσομαι, ὡς νόσομαι. ἀφ' οὗ κατεβήσετο. βήσομαι μέλλων κοινός. καὶ ἔβην, ὡς ἔφθην ἀόριστος. ἀφ' οὗ πρῶτος

λαιθρεῖσθαι ταῖς βοαῖς, οἷον καὶ κατὰ τὸ κυκᾶν· ἃ πάντα τὰ μαθηματικὰ διὰ κύκλων πεφυκότα ἀφίστασθαι· καὶ παρόμοιον Χαρὸς ἑλόντ' ἀγρέμεν, βρισηΐδα, ἄγρια ἔστι, καὶ παρ' ἄλλοις ὁμοίως. Ἀπαρέμφατα, δύο τελικὰ ἔχει τὸ ν ἐκ τῶν συμφώνων, καὶ τὴν αι δίφθογγον ἐκ τῶν φωνηέντων· καὶ πᾶν ἀπαρέμφατον λήγει εἰς ειν, ἢ εἰς αι· οἷον τύπτειν· τετυφέναι, τύψαι, τυπεῖν, τύψειν· τυπεῖν· τύπτεσθαι, τετύφθαι, τυφθῆναι, τυπῆναι· τυφθήσεσθαι· τυπήσεσθαι· οὕτω καὶ τὰ ἄλλα ἀπαρέμφατα τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, καὶ τῶν περισπωμένων· χωρὶς τῶν ἀπαρεμφάτων τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων ἃ τὸ μὲν εἰς αν, τὸ δὲ εἰς ουν· οἷον βοᾶν, καὶ χρυσοῦν· ἃ κανονίζεται ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ· οἷον ἐβόων, ἐβόας, ἐβόα· βοᾶν· ἐχρύσουν, ἐχρύσους, ἐχρύσου, χρυσοῦν. Ἀπαρέμφατα τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ θ ἀμετάβολον, παροξύνονται· οἷον κεκάρθαι, ἐσπάρθαι· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ παραλήγοντα τῷ ο ἐν συλλαβῇ αἰολικά εἰσιν, ὡς ἔφθορθαι, μέμορθαι, τέτροφθαι, προπαροξύνονται· ὅθεν ἢ παραλήγουσα αἰολικωτέρα ἐστὶ, καὶ ὁ τόνος ὁμοίως. Ἀπαρέμφατα γίνονται, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ ὁριστικοῦ· ὧν αἱ καταλήξεις δύο εἰσὶν· εἰς τὸ τ σύμφωνον, καὶ εἰς αι δίφθογγον· εἰς τὸ τ μὲν ὅσα τινὰ ἔχουσι τὴν ει δίφθογγον, ἐπὶ τῆς πλαγίας συλλαβῆς, ἢ α, ἢ ου· οἷον τύπτειν, ποιεῖν, γελᾶν, βοᾶν· χρυσοῦν· βιοῦν· ἐπὶ τινῶν δὲ τῶν εἰς αν καταληγόντων, ἀντὶ τοῦ α τίθεται η ἔθει δωρικῷ· οἷον ζᾶν, ζῆν· πεινᾶν, πεινῆν· διψᾶν, διψῆν· ὁρᾶν, ὁρῆν· ἐφ' ὧν τὸ ι οὐχ ὑπογράφεται κατὰ τοὺς παλαιούς. Τύπτειν, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ οἰκείου προσθήκῃ τοῦ ν· οἷον τύπτει, εις, ει· τύπτειν, κοινῶς· τύπτεν δωρικῶς· καὶ τύπτην αἰολικῶς καὶ δωρικῶς· καὶ τυπτέμεναι ἀττικῶς καὶ δωρικῶς· καὶ τυπτέμεν ἰωνικῶς· Σημείωσαι ὅτι, οἱ δωριεῖς καὶ ἀττικοὶ σχηματίζουσι τὸ ἀπαρέμφατον τυπτέμεναι ἀπὸ τῶν κοινῶν εἰς ειν, ἢ εἰς αν, ἢ εἰς ουν ληγόντων· ἐκβολῇ τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ ἐπενθέσει τῆς με συλλαβῆς, καὶ προσθήκῃ ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς αι διφθόγγου· οἷον τύπτειν, τυπτέμεναι· ἀρᾶν ἀρόμεναι· εἰ δὲ εἰς αι τὰ ἀπαρέμφατα, εἰ μὲν ἡ παραλήγουσα ἐστὶ δίφθογγος, ἐκβολῇ τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ ἐπενθέσει τῆς με συλλαβῆς γίνεται τὸ ἀπαρέμφατον· οἷον δοῦναι, δόμεναι· θεῖναι, θέμεναι· εἶναι, ἔμεναι· καὶ ἔμμεναι πλεονασμῷ τοῦ μ· ἐὰν δὲ μόνον φωνῆεν ᾖ, οὕτω· τιθέναι τιθέμεναι, στῆναι στήμεναι, ἱέναι ἵεμεναι· ἴωνες δὲ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ ι ταῦτα προφέρουσι τυπτέμεν· ἀρόμεν· δόμεν· θέμεν, ἔμεν, τιθέμεν, στήμεν, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Τετυφέναι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρακειμένου γίνεται, προσθήκῃ τῆς ναι συλλαβῆς· οἷον, τέτυφα, ας, ε· τετυφέναι· τοῦ τόνου ἐπὶ τῆς παραληγούσης τεθέντος· ὅτι τὰ ἀπαρέμφατα εἰς ναι λήγοντα ἀεὶ ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς παραληγούσης· χωρὶς τῶν δωρικῶν, ἃ παρέχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης· οἷον τυπτέμεναι. Τύψαι, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τοῦ πρώτου ἀορίστου· ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ προσθήκῃ τοῦ ι· ἢ ἀπὸ τοῦ τρίτου τροπῇ τοῦ ε εἰς αι δίφθογγον. Τυπεῖν, ἀπὸ τρίτου προσώπου ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως καὶ προσθήκῃ τοῦ ι καὶ ν ἐπὶ τοῦ τέλους, καὶ ἀεὶ περισπᾶται. Τύψειν, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου γίνεται· οἷον τύψω τύψεις τύψει, τύψειν, προσθήκῃ τοῦ ν. Τυπεῖν, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ τρίτου· οἷον τυπῶ, εῖς, εῖ· τυπεῖν, καὶ ἀεὶ περισπᾶται.

Περὶ τῶν παθητικῶν ἀπαρεμφάτων.

Τύπτεσθαι, γίνεται ἀπὸ τρίτου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος· τροπῇ τῆς πλαγίας εἰς θαι καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ· πᾶν γὰρ παθητικὸν ῥῆμα ἢ μέσον, ἔχον ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου τὸ τ καθαρὸν, τουτέστιν οὐδενὸς συμφώνου προηγουμένου οὐτινοσοῦν, ἢ χρόνου, ποιεῖ τὸ ἀπαρέμφατον τροπῇ τῆς πλαγίας εἰς θαι καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ· τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, τύπτεσθαι· τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται, τυφθήσεσθαι· τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, τυπήσεσθαι· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὁμοίως. Τετύφθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου· τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς τὰ δασέα, καὶ τοῦ τόνου ἐπὶ τῆς παραληγούσης τεθειμένου· καὶ τοῦτο ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας γίνεται· οἷον τέτυπται, τετύφθαι· λέλεκται, λελέχθαι· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων συζυγιῶν, τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς εἰς θαι· ὡς προείρηται ἐν τῷ ἐνεστῶτι εἰρήκαμεν· καὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου φυλαχθέντος, ὅπερ ἦν πρὸ τοῦ ται, γίνεται τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου· οἷον πέπεισται, πεπεῖσθαι· ἔψαλται, ἐψάλθαι· ἐὰν δὲ οὐδὲν προηγῆται σύμφωνον, ἐπενθέσει τοῦ σ χρήσεται· οἷον, ἴσταται ἱστάσθαι· πεποίηται, πεποιῆσθαι. Τυφθῆναι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου· ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ προσθήκῃ τῆς ναι συλλαβῆς. Τυπῆναι, ὁμοίως· ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου· ἀποβολῇ καὶ προσθήκῃ. Τυφθήσεσθαι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ αὐτοῦ χρόνου· τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς εἰς θαι· καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ· τυφθήσεται, τυφθήσεσθαι. Τυπήσεσθαι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου ὁμοίως· τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ τυπήσεται, τυπήσεσθαι.

Περὶ τῶν μέσων ἀπαρεμφάτων.

Τύπτεσθαι, γίνεται ὡς περὶ τὸ τύπτεσθαι παθητικόν. Τετυπέναι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ μέσου παρακειμένου, προσθήκῃ τῆς ναι συλλαβῆς· οἷον τέτυπα, πας, πε· τετυπέναι. Τύψασθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ πρώτου ἀορίστου ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως· καὶ τροπῇ τῆς πλαγίας εἰς σθαι· οἷον ἐτύψατο, τύψασθαι. Τυπέσθαι, ὁμοίως· ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ δευτέρου ἀορίστου γίνεται· ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ τροπῇ τῆς πλαγίας εἰς σθαι, τοῦ τόνου ἐπὶ τῆς παραληγούσης τεθειμένου· οἷον, ἐτύπετο, τυπέσθαι. Τύψεσθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ πρώτου μέλλοντος· τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς εἰς θαι, καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ· οἷον τύψεται, τύψεσθαι. Τυπεῖσθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ δευτέρου μέλλοντος ὁμοίως· τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς, εἰς θαι· καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ· οἷον τυπεῖται, τυπεῖσθαι. Ἀπαρέμφατα ῥήματα τὰ εἰς ειν καταλήγοντα, οἱ αἰολεῖς διὰ τῆς ην ἐκφέρουσι βαρυτονοῦντες· φιλεῖν, φίλην· καλεῖν, κάλην· φρονεῖν, φρόνην· τὰ δὲ λήγοντα πάρεμιν εἰς αν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι· γελᾶν, γέλαις· πεινᾶν, πείναις· τὰ δὲ εἰς ουν λήγοντα, διὰ τοῦ οις ἐκφέρουσιν· ὑψοῦν, ὕψοις· ὀρθοῦν, ὄρθοις· χρυσοῦν, χρύσοις. Ἀπαρέμφατα, σὺν ἄρθροις ἀντὶ ὀνομάτων τίθεται· αἴτιον γὰρ τοῦ εἰπεῖν τὸ φυλάττειν ἐστὶν ἡ ᾠδία, φασί, τῶν γὰρ φύλλων, τὸ ὀδαδίναι. Ἀπαρεμφάτως, ἀπὸ δηλώσεως προσώπου. Ἀπαρθένευτα, οὐ πρέποντα παρθένοις. Ἀπαρθένευτος, ἀκέραιος· καθαρά. Ἀπαριθμεῖν, αἴτιον τοῦ ἀποτηρεῖν ἀριθμόν. Ἀπαριθμούμενος, ἀπο-

δοὺς

τομαι. Ἀπαμείρεται, ἀποκεχώρισται, ἀποστερεῖ, ἀφαιρεῖται, ἐκ τοῦ μείρω τὸ μερίζω. καὶ μετὰ τοῦ α ἐπιτατικοῦ, ἀμείρω. καὶ ... ὑπερθέσει, ἀπαμείρω. Ἀπαμάσατο χερσὶ φίλοισιν, ἀντὶ τοῦ συνέλεξεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀμώντων. οὕτω καὶ κόνιν ... ἐπαμᾶται χερσὶ, καὶ τέφραν. Ἀπαμήσεται, ἀποθερίσει. Ἀπαμυνεῖ, ἀποτρίψει. Ἀπαμυντὶ, βοηθεῖ. Ἀπαμφιάσαι, γυμνῶσαι. Ἀπαμφιέσαντες, ἐκδύσαντες. καὶ ἀπαμφιεῖ, ἀποκαλύψει. ὡς τό, ἀπαμφιεῖ γὰρ, τὸ κατηγορεῖν τοῦ τρόπου μου, καὶ λανθάνειν βουλόμενον, ἤ μέθη ποτέ. Ἅπαν, ὅλον. ἅπαντα. τὸ ἅπαν, οἱ μὲν Ἴωνες συστέλλουσι, καὶ ὁ ποιητής. Τὸν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον. οἱ δὲ ἀττικοὶ, ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν, καὶ τὸ παρὰ πᾶν, ὁμοίως, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀπανάστου, ἀποστρέφου. Ἀπαναίνομαι, ἀρνοῦμαι. Ἀπανακαλεῖν, καλεῖν. Ἀπανάστασις, ἀποικία.

Ἀπαλέσον, κάλεσον. λάκωνες. Ἀπάνευθεν, ἔχει περιττὴν τὴν πρόθεσιν. καὶ σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, φωνήεντος μὲν ἐπιφερομένου, ἐφέλκονται χάριν εὐφωνίας τὸ ν. οἷον ἀπάνευθεν ἔρχεται. εἰ δὲ σύμφωνον ἐπιφέρεται δίχα τοῦ ν ἐκφωνοῦνται. οἷον, ἀπάνευθε κατῆλθεν. Ἀπανεχθῆναι, ἀπενεχθῆναι, ἀναιρεθῆναι. Ἀπανηνάμενοι, ἀπαρνησάμενοι. Ἀπανθήσαντα, ξηρανθέντα. Ἀπανθρακίδες, αἱ πρὸς ὀπτήσιν ἐπιτήδειαι ἰχθύες. καὶ πέμματος εἶδος, ἀπανθρακίς. Ἀπανθρακίζομεν, ἀντὶ τοῦ ἄνθρακας ἐσθίομεν. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, ὃ παροπτῶντες, ἐσθίουσιν. ἢ ἄνθρακας πυρούμενοι. Ἀπανθρωπία, ἡ κακία. ὅταν γάρ τις μὴ καθὰ ἄνθρωπον ποιῇ, τοῦτο ἀπανθρωπία λέγεται.

Ἀπάνθρωπος, σκληρός. ἀνόητος. ἄφρων. ἀνελεήμων. σοφοκλῆς. Ἀπανιζόμενοι, ξηραινόμενοι. Ἀπαντᾶν, ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦσθαι. ἀριστοφάνης. Ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαι ἐκείναις βούλομαι καὶ τὸ μάχεσθαι. δοτικῇ συντάσσεται καὶ ἀπαντᾶν, τὸ ἀφικέσθαι. καὶ τὸ ἐκβάλλειν. δημοσθένης. Εἰς τὴν βουλὴν ἀπαντήσας ἤγουν, ἀφικόμενος. Ἀπαντα τόλμης πλέα, καὶ ἀναισχυντίας, ἐπὶ τῶν ἰταμῶν, καὶ ἀναιδῶν. Ἀπαντήσαντες, παραγενόμενοι. φθάσαντες. Ἀπαντῆσαι, χωρῆσαι. διαστῆσαι. πειρᾶσαι. Ἀπαντίζορα, ἐναντία. Ἀπαντικρὺ τοῦ δεῖνος, καὶ καταντικρὺ λογογράφοι. ἀντικρὺ δὲ, ποιηταί. σημαίνει δὲ τὸ κατὰ πρόσωπόν τινος. Ἀπαντικά, αὐτίκα τρόπαια. ἐκπέπτωμεν. Ἀπαντλεῖν αὖ, ἐπικουφίσωμεν. Ἀπαντωμένων, συμβαινομένων. γινομένων. Οὐ μὴν ἀναγκαῖον τοιούτων ἀπαντωμένων, οὐδὲν ἱκανὸν ἦν πρὸς τὸ κωλύειν τὴν ὁρμὴν τῶν ῥωμαίων. Ἅπαξ. ἐπίρρημά ἐστιν ἀπαριθμήσεως. ὡς τὸ τετράκις, τὸ πεντάκις, καὶ τὰ τοιαῦτα. λέγεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδενὸς ἐπίρρημα κατὰ ταύτην τὴν ἀκολουθίαν, τὸ οὐδ' ἅπαξ. καὶ τὸ μὲν ἅπαξ ἐφ' οὗ γίνεται ἀριθμὸν, φυλάττει τὸ αὐτὸ εἶδος. οἷον ἅπαξ τὰ τέσσαρα, δ'. ἅπαξ τὰ πέντε, πέντε. τὸ δὲ οὐδ' ἅπαξ ἐφ' ὃν γίνεται ἀριθμὸν, ἀναιρεῖ αὐτόν. οἷον οὐδ' ἅπαξ τὸ ἓν, οὐδέν. οὐδ' ἅπαξ τὰ πέντε, οὐδέν. καὶ ἅπαξ, ἀντὶ τοῦ οὕτως. καὶ βεβαίως. ὡς τό ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου. Ἄλλως. Ἅπαξ, ἢ δίς. τῆς ἡμέρας, τρὶς τοῦ μηνός. τετράκις. καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπιρρήματα ποσότητος, μετὰ γενικῆς συντάσσονται. Ἁπαξάπαντες, δύο μέρη τοῦ λόγου τὸ ἁπαξάπαντες οὐ φασὶ πάντες, ἀλλ' ὁμοῦ πάντες. τὸ γὰρ ἁπαξάπαντες ἐπιτάσεως λαμβάνεται. ὑφ' ἓν δὲ ταῦτα τίθεται καὶ προφέρονται ὡς δηλαδὴ ἅπαξ ἅπαντες. Ἁπαξάπαντα, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. Ἀπαξιοῖ, οὐκ ἀξιοῖ. ὑπερηφανεύεται. Ἀπαξιῶν, ἀνάξιον ἡγούμενος. Ἀπαξίωσις, καταφρόνησις. Ὁ δὲ φίλιππος ἐδυσχέραινεν, ἐπὶ τῇ τῶν κερκυραίων ἀπαξιώσει.

Ἀπαξαί, μοναχαί. Ἄπαξον, ἀπόρρειψον. Ἀπάξω, ἐκεῖθεν ἄξω. Ἀπαπαί, συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. Ἀπαπαρίζειν, ἐπαίρειν. Ἀπαράβατον, ἄπιστον. Ἀπαράβλητος, ἀσύγκριτος. ἀνόμοιος. Ἀπαραγγέλτως, ἀκελεύστως. πολύβιος. Ἀπαράγγελτον, ἀπέτημεν. Ἀπαραίτητον, ἄφυκτον. ὃ οὐ δύναταί τις παραιτήσασθαι. Ἀπαραιτήτως, ἀσυγχωρήτως. ἀσυγχύτως. Ἀπαράκλητοι, αὐτόματοι. θουκυδίδης. Τῶν αὐτομόλων θρᾳκῶν, ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν, ἀπαράκλητοι, καὶ ἀπαρηγόρητοι. Ἀπαράκτητος, ἀνόμοιος. ἀσύγκριτος. Ἀπαράλλακτον ἀπρόσκοπον ἀπέραντον. Ἀπαράλλακτον, ἀπαραίτητον. Ἀπαραλλάκτως, ὁμοίως. καθὰ μηδὲν παραλλάσσοντι. Ἀπαραίτητα, ἀπαράλλακτα. Ἀπάραξεν, οὐκ ἔχει κυριωτέραν λέξιν εἰπεῖν ὁ ποιητής, ἐπὶ τῶν πηγῶν. δηλοῖ γὰρ τὸ ἰσχυρῶς καὶ ἀθρόον ἀποκόψαι καὶ κρατηρὸς, ὡς τρίτον αἴρετο ἐστὶ σιδήρου. Ἀπαρασόλιστα, ἀσκεπῆ. Ἀπαρασκευάστως, ἀπαρασκεύως. Ἀπαρασάλπιγκτοι, ἀπληκτοι. Ἀπαράς, σκεψάμενος. ὁρμήσας. Ἀπαράσημον, ἀσυνέχυτον. ἀπαραχάρακτον. Ἀπαράσσεται, ἀποκαταγίνεται. Ἀπαράπλητος, δασύς, καὶ ἄκοσμος τὰς τρίχας. καὶ ἐκ μακροῦ χρόνου ἀλούτης, ἢ ἀλουτρῶν. Ἀπαράτρωτος, ἀπαρασάλευτος. Ἀπαράχυτος οἶνος, ᾧ οὐ προτίθεται θάλασσα. Ἀπάργματα, τὰς ἀπαρχὰς λέγουσιν ἃς εἰώθασιν οἱ ἱερεῖς λαμβάνειν. καὶ ἀπάργματα λέγονται, τὰ παρὰ τῶν τραγῳδῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. ταῦτα δέ ἐστι τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτηριάσματα. τὰ γὰρ ἀκρωτήρια, ἐκκόπτοντες καὶ συρράπτοντες, διὰ τῶν τοῦ νεκροῦ μασχαλῶν καὶ τοῦ τραχήλου, περιετίθεντο τῷ νεκρῷ καθά φησι σοφοκλῆς.

Ἀπαρεμποδίστως, ἀνεμποδίστως. Ἀπάρχεσθαι, τὸ τρὶς ἀγύρτας ἀργύριον ἐμβάλλειν. καὶ ἀπάρχου, ἄρχου βάλλειν ἢ ἀπαρχὰς προσφέρε.

ΡΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΑΡΕΜΦΑΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἀπαρέμφατα. πάντα τὰ ἀπαρέμφατα, συντάσσονται μετὰ αἰτιατικῆς, ὅτι μετὰ τοῦ ἐνεργοῦντος προσώπου κεῖνται, ἢ πάσχοντος. ἢ οὔτε ἐνεργοῦντος, οὔτε πάσχοντος. οἷον, λέγεται ποιεῖν τὸν δεῖνα τόδε. ἢ πάσχειν, ἢ πλουτεῖν. ὅπερ οὔτε ἐνέργειαν, οὔτε πάθος ἔχει. συντάσσονται δὲ καὶ μετὰ εὐθείας. οἷον, βούλομαι ἐγὼ πλουτεῖν καὶ βούλει σὺ πλουτεῖν. καὶ βούλεται ἐκεῖνος πλουτεῖν. εἰ δὲ μεταβαίνουσιν εἰς ἕτερον πρόσωπον, κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ ῥήματος συντάσσονται. οἷον θέλω πολεμεῖν σε τῷ δεῖνι, καὶ κατηγορεῖν τοῦ δεῖνος. Ἀπαρέμφατον μάλιστα, τοῖς προαιρετικοῖς καὶ ὑπηρετικοῖς ἐπιφέρεται. οἷον βούλομαι ἢ θέλω γράψαι. προαιροῦμαι, ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν. ἐπιθυμῶ ἱστορεῖν. ποθῶ ἰδεῖν. προθυμοῦμαι βοηθεῖν. ἐπίσταμαι, ἢ δύναμαι γράφειν. ἔτι γε, τοῖς ἀπροσώποις. δεῖ σπεύδειν λέγεται ἀφικέσθαι πολλούς.

Ἀπαρέμφατα, ἀντὶ προστακτικῶν λαμβάνονται οἷον, ἃ λάβετέ με ποτὶ τὰ συντιθέμενα μὴ ποιεῖν, τὸ τ' ἐνθυμοῦσθαι

σία, ἀγυμνασία. Ἀπαίδευτοι, ἀδόνητοι, ἄτακτοι. Ἀπαίδευτος, ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος λέγεται. καὶ ἀπαίδευτος ὁ ἀκόλαστος· κολάζειν γὰρ τὸ παιδεύειν· καὶ κεκολασμένα ἤθη, τὰ πεπαιδευμένα. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, ὁ ἀπαίδευτος καὶ ἀποφάλιος λέγεται· οὐ μὴν πᾶς ὁ ἀπαίδευτος, ἀλλ' ὁ κατὰ ψυχὴν μόνος. καὶ ἀπαίδευτος, ὁ μωρός, καὶ ἄπρακτος. Ἀπαιδία, ἡλικία. Ἀπαιδιῶται, ἀπηναισχύντηκε, τετίμηται. Ἀπαιδοτρίβητον, ἀγύμναστον, ἀπαίδευτον. Ἀπαιθριάζει, ἀντὶ τοῦ αἰθρίαν ἄγει. Ἀριστοφάνης· ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας· ἢ ξυννεφεῖ ἀντὶ τοῦ συνάγει τὰ νέφη. Ἀπαιτούμενος, ἀφαιρούμενος. Ἀπαΐξαι, ἀπελθεῖν, ἀποχωρῆσαι. Ἀπαιόλη, ἡ ἀπάτη. καὶ ἀποστέρησις γίνεται, ἀπὸ τοῦ αἰόλλω. Αἰσχύλος· τέθεικεν αἰσχρᾶς χρήματ' ἀπαιόλης. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἀπαιόλημα, τὸ ἀπάτημα καὶ ἀποκάθαρμα. ὁ καθαρολογήσας ἐν σαφηνείᾳ Σοφοκλῆς, ἄλημα τὸν ἀγαθὸς δόλιον καὶ αἱμύλιον Ὀδυσσέα λέγει. καὶ ἄλημα γράφοντο, ὃ παράκειται εἰς ἑρμηνείαν καὶ τὸ αἱμυλώτατον. καὶ ἀπαιόλη, Ἀριστοφάνης πέπλακεν ὄνομα δαίμονος· σωματοποιήσας αὐτὴν παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν καὶ στερεῖν ἤ τινα τοιαύτην· ὡς ἂν εἴποι τις, ἡ ἀδικία. Ἀριστοφάνης· ὀξύνεσθαί φησι τὴν ἐσχάτην ἀπαιόλην. Ἀπαιόλησις μισθοῦ, ἀποστέρησις μισθοῦ· ὡς ὑστεροῦντας τὸν μισθὸν τοὺς ὑπουργοῦντας. Ἄπαιρε, οἱ παλαιοί, ἆρον λέγουσιν. Ἀπαίρει, ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ. ὁ δὲ μέλλων ἀπαρῶ· ἀπῆρα καὶ ἀπῆρκα. Ἀπαίρειν, ἀντὶ τοῦ παραιτεῖσθαι. Ἀπαίροντες, μεθιστάμενοι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἄπαις, ὁ οὐκ ἔχων παῖδας, καὶ ἄτεκνος· λέγεται δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. Ἀπαισίως, βλασφήμως· ἀπρεπῶς· ἀσυμβόλως· ἀσινῶς. Ἀπαισός, πόλις κατὰ Τρῳάδα. λέγουσι καὶ δίχα τοῦ α. ὅσπερ ἐστὶ Παισός. ὁ πολίτης Ἀπαισηνός, καὶ Παίσιος. Ἀπαισχυνεῖ πρὸς μάταιον, ἀντὶ τοῦ μὴ αἰσχυνθείης. Ἀπαιτίζοντα, ἀπαιτοῦντα. Ἀπαιτίζω, παράγωγον ἔχει, ὥσπερ καὶ τὸ νεμεσίζω. διαφέρει δὲ τοῦ αἰτεῖν, τὸ ἀπαιτεῖν· ὡς καὶ τὸ διδόναι, τοῦ ἀποδιδόναι. αἰτεῖ μὲν γάρ τις, τὸ μὴ χρεωστούμενον· ἀπαιτεῖ δὲ τὸ χρέος. Ἀπαιτῶ τὸ κεχρεωστημένον λαμβάνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης· ἔπειτ' ἀπαιτεῖς ἀργύριον τοιοῦτος ὤν. Ἀπαίσιον, δύσφημον. Εὐριπίδης, ἀλλαχοῦ καὶ ἐν Μηδείᾳ· κέρθοντα παίσιον· δύσφημον. Ἀπαιωρήσας, κρεμμάσας· κουφίσας. ἐκ τοῦ αἰωρῶ τὸ κουφίζω, πλεονασμῷ τοῦ α αἰωρῶ. Ἀπ' ἄκρας μάχη, ἡ ἑνὸς πρὸς ἕνα μάχη. Λάκωνες. Ἀπακτέον, ὁ κινεῖσθαι μὴ δυνάμενος. Ἀπάκτου, ἀπάγαγε, κόμισον. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου, καὶ δῶμ' ἀπάκτου. ἀπὸ τοῦ ἄγω ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, ἦξαι, ἦκται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπακτῶ ῥήματος. Ἀπάλαμνον λέγει Ὅμηρος, τὸν ἄπειρον· ἢ μὴ ἔχοντα τεχνάσασθαί τι· ὡς οἷον ἄχειρα καὶ μὴ ἔχοντα παλάμην, ἢ παλαμᾶσθαί τι. οὐ ἀνάπαλιν παλαμναῖος· οὐ μόνον κοινῶς πρὸς ὁ βριαρόχειρ, ἀλλὰ καὶ ὁ αὐτόχειρ κατὰ τοὺς παλαιοὺς φονεύων καὶ τινι μιάσματι ἔνοχος. καὶ Ζεὺς δέ φασι παλαμναῖος, ὁ τοὺς φονεῖς καταρρίπτων· καί τις δέ φασι καθ' ἡρωίνα ἀσπίς, παλαμναία ἐκαλεῖτο. ψογερὰ δὲ λέξις ἀεὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι δίχα Διός, ὁ παλαμναῖος. οὐ μὴν οὕτω καὶ ἀπάλαμνος. Ἀπάλαμνος, ἀσθενής, ἀμήχανος. Ἀπαλαστήσασα, χειλιάσασα. Ἀπαλαίκινα, εἰς αὐτὴν καταστρέφοντα. Ἀπαλγήσαντας, ἀντὶ τοῦ παυσαμένους ἀλγεῖν ὥσπερ καὶ τὸ ἀπολοφυράμενοι. Ἀπαλγοῦντες, ἀπογινώσκοντες. ἀπαλγοῦντας δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πολλοῦ ῥίψεως ἐπιρρώννυον. Ἀπαλεῖν, ἀμελεῖν. Ἀπαλέξασθαι, ἀντιτάξασθαι. Σοφοκλῆς· οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι, σοῦ χωρὶς ἄναξ. Ἀπαλεξῆσαι, κωλῦσαι· καὶ ἀπαλέξαι, ὁμοίως. Ἀπαλεξήσει, βοηθήσει. τὸ ἀπαλεξήσει κακότητος παρ' Ὁμήρῳ, οὐδέ ποτε συντίθεται τὸ πρὸ τοῖς ὕστερον ἀλεξίκακον. Ἀπαλεξίκακον, ἀθεράπευτον. Ἀπαληθεύειν, τὸ τἀληθὲς ἐξευρίσκειν. καὶ ἀπαληθεύω, τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐκφαίνω. ὡς τό, Ὁ δὲ χρόνῳ ὕστερον ἐφωράθη, τῷ πάντα ἐκκαλύπτοντι καὶ ἀπαληθεύοντι, τούτου τὸ δολερὸν ἀναφαίνεται. Ἀπαλθήσεσθαι, τὸ θεραπευθήσεσθαι. ἢ καὶ ἐνεργητικῶς θεραπεῦσαι εἰς ὑγίειαν. ἀπὸ τοῦ ἄλθω, τὸ αὐξάνω, κατὰ τὴν συγγένειαν τοῦ δ πρὸς τὸ θ. ἧς ἔνδειξις καὶ ἐν τῷ προτένθης, ὃ ἐκ τοῦ τένθω γίνεται, τροπῇ τοῦ δ εἰς θ. δηλοῖ τὸ προτένθειν. τοῦτο δὲ ὡς τῆς νόσου φθειρούσης· ὅτι ἐναντίον τῷ ἀλθεῖσθαι ἐστὶ αὔξεσθαι. οὗ τὸ πρωτότυπον ἄλδω, ἢ παρὰ τὸ ἄλδω ἀλδαίνω, ἐξ οὗ ἀλδίσκω, τὸ αὐξάνω. καὶ Ἄλδισκος ποταμός, ἐκ τοῦ ἄλλω ἄλλομαι γίνεται, ἐπενθέσει συνήθει τοῦ δ. ἄλλεται γὰρ πρὸς ὕψος. καὶ ἀλδίσκω, τὸ αὐξάνομαι. καὶ ἀπαλθήσεσθαι, ὁμοίως. ἀλθέω ἀλθῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ὁ μέλλων ἀλθήσω· ἀλθήσομαι· ἀλθήσῃ· ἀλθησόμεθα· ἀλθήσεσθον. τὸ δὲ ἄλθω, παρὰ τὸ ἄλδω. Ἄπαλον, θῦμα. Δελφικόν. Ἀπαλλάξαι, ἀφανίσαι. καὶ ἀπαλλαξόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀφανίσομεν. τῶν ἄλλων σκευῶν τὰ πλεῖστα ἀπαλλαξόμεθα. καὶ ἀπαλλάξαι ἀντὶ τοῦ φυγαδεῦσαι. προστάττω ἁρμοδίας ἀπαλλάξαι. Ἀπαλλάξας, ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι. οὕτω Κρατῖνος, Δημοσθένης, καὶ ἄλλοι. Ἀπαλλάξειεν, μετακινήσειεν. πῶς καλῶς αὐτὸν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον. Ἀπαλλαξείοντες, ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι. Ἀπάλλαξις, ἀπαλλαγή. Ἀπαλλάσσεσθαι, ἀπαντλεῖν. Ἀπαλλάττειν, λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ῥύεσθαι, καὶ λυτροῦν, συντασσόμενον γενικῇ· οἷον ἀπαλλάττουσι τῶν κακῶν. ἀπαλλάττειν καὶ τὸ διατρίβειν, καὶ διαγίνεσθαι. Εὐριπίδης· ἀνάγκη πεινῶντ' διὰ βίου, καὶ ἀθλίως πρὸς ἀπαλλάττειν ἤτοι διατρίβειν. Ἀπαλλάττεις, ἀποπέμπεις. Ἀπαλλάττω, τὸ ἐλευθερῶ· καὶ τὸ διάγω. ἄριστον, οὐκ ἄμεινον ἀπαλλάττουσι τῶν τῆς ἐφημέρου τροφῆς δεομένων. ἀπαλλάττομαι δέ, τὸ ἐλευθεροῦμαι καὶ ἀποχωροῦμαι. Ἀριστοφάνης· ἀπαλλάχθητι ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπαλλοτρίον, θαυμαστὸν ἐξάλλον. πολύ, παρηλλαγμένον. Ἀπαλοβραχίαι, ἁπαλοσαθῆ, ἁπαλὰς βάλλοντα. Ἀπαλάξαι, ὁμόσαι. Λάκωνες. Ἀπαλαῖς, μιαραῖς. Ἄπαλον, ἀνόχυ· ἀπὸ τοῦ παλαίειν. Ἁπαλός, ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν, ὡς ἁπαλὰ βρέφη καὶ ἁπαλὸν ῥόδον. μαλακὸν δέ, ἐπὶ κηροῦ, καὶ τῶν τοιούτων. καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ ἤθους καὶ λόγων. μαλάσσεται γὰρ ὁ κηρὸς καὶ τὸ ἦθος καὶ ὁ λόγος. καὶ ἔτι ὁ σίδηρος πυρωθείς, χαυνοῦται. καὶ ἐνδίδωσι. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ, καὶ λόγοι ἁπαλύνονται, ὑπὲρ ἔλαιον. Ἀπαλώτερος τρύχνου, ἔστιν ἐν τῷ Τρύχνος. Ἀπαμβλύνει, ἐκκαθαίρει σκότους καὶ ἀχλύος. Ἀπαμβρακοῦ, ἀνδρίζου. χαῖρε τε. Ἀπάμεια, πόλις Συρίας ἀπὸ Ἀπαμίας, τῆς Σελεύκου μητρός, ὁ πολίτης Ἀπαμεύς. Ἀπαμείβομαι, ἀντὶ τοῦ

λέγουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν ἀορτήν. μακεδονικὸν δέ ἐστι τὸ σκεῦος, καὶ τὸ ὄνομα. καὶ ἀορτὴ φλὲψ, ἡ μεγάλη. Ἀορτὴρ, ὁ λῶρος ἐν ᾧ τὸ ξίφος κρέμαται· παρὰ τὸ αἴρω ἀορτὴρ, ὡς παρὰ σπασμὸν τοῦ ο, ἀορτήρ. αὐτὰρ περὶ κολεὸν, ἐν χρυσέοις ἀορτήρεσσιν. Ἀορτῆρσι χρυσέαις ἀργυροῖς, ὅ ἐστι χρυσοῖς ἔχον ἀορτῆρας ἤγουν ἀναφορεῖς. καὶ ὡς ἄν τις εἴποι δημοσιευόμενος, βαστάγια. ἢ κρεμαστῆρες. ἀπὸ τοῦ ἀείρω. ἐξ οὗ ἐστι τήρας, ἀορτήρ. Ἄορτρον, τὸ ἀπηρτημένον τοῦ πνεύμονος μέρος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἄος, πνεῦμα. ἢ ἴαμα. Ἀοσσητὴρ, ὁ δίχα ὄσσης βοηθῶν. τουτέστιν, ὁ ἕτοιμος καὶ ἀπροφάσιστος ἐπίκουρος. καὶ ἀοσσητῆρα λέγει ὁ ποιητὴς, τὸν σπουδαῖον βοηθὸν, καὶ δίχα ὄσσης ἀρήγοντα. Ἄοσον, ἄριστον.
Ἀούματα, τὰ τῶν πλυνομένων κριθῶν ἄχυρα. κύπριοι. Ἄουτον, ἀείκροτον ἄτρωτον. Ἀώψ, ἀόφθαλμος.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

παβαῖδρ, ἐμμελὲς λάκησις. Ἄπαγε, παῦσαι μὴ λέγε. ἢ ἀντὶ τοῦ χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ. οὕτω Δημοσθένης. καὶ παροιμία· ἄπαγε ξένον ἐν χειμῶνι, ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν. καὶ ἄπαγε, ἀντὶ τοῦ ἀπαγωγῇ χρῶ. ἀπαγωγὴ δὲ, εἶδός ἐστι δίκης ἢ δόξης, ἐν τῷ κατὰ κόνωνος. ὠνόμασται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπάγεσθαι δὲ ἐπὶ τῶν κακούργων. ἀπήγοντο δὲ πρὸς τοὺς ἕνδεκα. Ἄλλως. Ἄπαγ' εἰς μακαρίαν. ἀριστοφάνης. γράφεται δὲ καὶ ἔρρ' εἰς μακαρίαν κατ' εὐφημισμὸν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλεθρον. ἐπεὶ ἐστὶν οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται. ἦν δὲ ἡ μακαρία, ἡρακλέους θυγάτηρ. ἣν ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν, πολυτελῶς ἔθαψαν. Ἄλλως. παροιμιῶδες. τὸ βάλλ' ἐς μακαρίαν. ὅπερ οἱ μὲν κατ' εὐφημισμὸν ἐδέξαντο λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ βάλλ' εἰς δειλαιότητα. μακαρίαν γὰρ, ἐν ᾅδου χωρίον διατυποῦσιν. οἱ δὲ τὴν μακαρίαν, θυγατέρα φασὶ τοῦ ἡρακλέους. ἣ κατὰ τὴν ἐπὶ τὰς ἀθήνας εὐρυσθέως στρατείαν, τῶν ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς ἡρακλείδας πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν καταφυγόντας, χρησμοῦ δοθέντος τοὺς ἀθηναίους νικήσειν, εἴ τις τῶν ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἑκούσιον ἐκδῷ ἑαυτὸν, κατέσφαξεν ἑαυτήν. ὡς ἐν ἡρακλείδαις εὐριπίδης. ἧς τὸν τάφον ἄνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶντες οἱ ἀθηναῖοι ὡς τῶν ἀριστέων ἢ πλειόνων, ἐπέλεγον, τὸ βάλλ' εἰς μακαρίαν.
Ἀπαγγέλλειν ὅτι ταυτὸν τῷ εἰπεῖν, παρ' ὁμήρῳ δηλοῦται σαφῶς. ἐν τῷ, ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε. καὶ οὐκ ἔψευσται. Ἀπαγγέλλω, τὸ μηνύω καὶ διηγοῦμαι, δοτικῇ συντάσσεται. ἔστι ἀπαγγέλλω, τὸ τὰ παρά τινος εἰρημένα ἢ γεγραμμένα ἀπὸ στόματος λέγω. καὶ τὸ λέγω, ἢ φράζω, ἅπερ ἴσω εἶδον καὶ γινώσκω. Ἀπάγει, γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἀπάγω τῆς ὁδοῦ. δηλονότι ἐμαυτόν. σημαίνει δὲ τὸ μακρὰν πέμπει, καὶ εἰς τοὐπίσω κομίζει. καὶ ἀναστρέφει. ἀριστοφάνης. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξελάσας οἴκαδε. καὶ ἀπάγει μετὰ γενικῆς ἐλλειπτικῶς τῆς αἰτιατικῆς λαμβανομένης. οἷον, ἀπάγω τῆς ὁδοῦ, ἐμαυτὸν δηλονότι. ἀντὶ τοῦ ἐκτρέπομαι, καὶ τὴν ὁδὸν ταύτην ἐῶ. καὶ παρὰ συνεσίῳ. ἄπαγε τοῦ νόμου, ἀντὶ τοῦ κατάλειψον καὶ ἄφες. Ἀπάγειν, ἐφιέσθαι γράφεσθαι δικάζεσθαι. τούτων ἕκαστον, ἐπὶ τῶν ἑτέρους κατηγορούντων λέγεται. καὶ ἐὰν μὲν πρὸς διαιτητὴν ἡ διαδικασία γίνηται, καλεῖται δικάζεσθαι. Ἀπάγελος, ὁ μηδέπω συναγελαζόμενος παῖς. ὁ μέχρις ἑπτακαίδεκα ἐτῶν. κρῆτες. Ἀπαγχονισάμενοι, ἐντείναντες τὰς ἀγχόνας. Ἀπάγνυται, διόλου κατάγνυται. Ἀπάγεται ἐπὶ αἰχμαλωσίας, ἤγετο περιηγμένος τὼ χεῖρε. καὶ ἐπὶ κατὰ δίκην. οἷον, ἀπάγεται τὴν ἐπὶ θάνατον. καὶ ἀπάγεται λεία, καὶ ἤγετο περιηγμένος τὼ χεῖρε. περιάγω γὰρ τὼ χεῖρε, ἤτοι εἰς τοὐπίσω δεσμῶ. περιάγω καὶ τὸ πᾶσι καταφανῆ ποιῶ τινά. ἔστι περιενέγκατι παρὰ τῷ συνεσίῳ, εἰς τοιαύτην σημασίαν. Ἀπάγοντες, ἀπευθύνοντες. ἀπελαύνοντες. τὸν ἄνδρα ἐπάγοντες. Ἀπαγορεύει, ἀποφαίνει. ἀποτρέπεται. ἀρνεῖται. ἀπαγορεύει τῷ φιλίππῳ. Ἀπαγόρευσις, ἀπόφασις. Ἀπαγορεύω, μὴ λέγω. καὶ ἀπαγορεύω λέγειν. καὶ ἀπαγορεύω, τὸ ἀρνοῦμαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀπαγορεύω σε τὴν εἴσοδον. ἤγουν ἀποκλείω. καὶ ἀπαγορεύω, τὸ ἀποκάμνω. οἷον, ἀπαγορεύοντες τὸν πρὸς σικελίαν ἀπόπλουν. καὶ ἀπαγορεύω ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωμι. καὶ ἀπαγορεύω τὸν νοσοῦντα, ἤγουν ἀπελπίζω. καὶ ἀπαγορεύω τὴν ἁμαρτίαν, ἤγουν ἀποπέμπομαι. καὶ ἀπαγορεύω σοι, μὴ ποιεῖν τόδε. Ἀπάγουσιν, ἐνίοτε ταυτὸν τῷ ἄγουσι. καὶ περιττὴ κεῖται ἡ πρόθεσις. σημαίνει δὲ ποτὲ ἡ λέξις, καὶ τὸ ἀποφέρειν. καὶ ληΐζεσθαι. ὡς τὸ ἀπάγουσι βόας. Ἀπαγρευθεὶς, ἀφαιρεθείς. Ἄπαγρος, ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας. Ἀπαγωγὰς, αἰχμαλωσίας. ἀδυνατίας. ἔστι ἀπαγωγὴ, μήνυσις ἔγγραφος, διδομένη τῷ ἄρχοντι περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν δεῖνα. ὡς τὸ, Ἐνταῦθα ὁ λυκῖνος, κατὰ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος. τὸ οὖν ἀπαγωγὴ, δίκης ἐστὶν εἶδος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακοῦργοι πρὸς τοὺς ἕνδεκα. Ἀπαγωγή ἐστιν, ὅταν μετά τινα πρόφασιν ἐξέρχηταί τις, ὡς κατάδικος τοῦ δικαστηρίου. Ἀπάγω, τὸ μακρὰν ποιῶ ἵστασθαι. καὶ ἀπάγει τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα, ἀντὶ τοῦ διϊστᾷ. καὶ ἀπάγει τὸν δεῖνα τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ κομίζει. καὶ ἀπάγει τὸν δεῖνα, πρὸς τὸν δεῖνα. ἢ προδότες συλλαβόντες, ἀπάγεται παρ' ἐμέ.
Ἀπαγὸν, ἀφελόν. Ἀπάδει, ἐναντιοῦται. οὐ συμφωνεῖ. καὶ ἀπάδει, ἀπαρέσκει. καὶ ἀπᾷδον, οὐ συνᾷδον. Ἀπάδοντα, ἀλλότρια. Ἀπάδοντες, ἀπαρέσκοντες. Ἀπαειρόμενον, ἀπαίροντα. Ἀπάθεια τοῦ νοῦ, ἡ ἀπὸ τῆς κτίσεως ἀποδημία. Ἀπαθὴς, τὸ πάσης ὕλης χωρίς. καὶ ὑπὸ ταύτης οὐδαμῶς τοθῆναι δυνάμενον. ἢ τὸ πάθους χωρὶς, ἔστι πάσης ἁφῆς ἀνώτερον. καὶ ἀπαθὴς, τὸ ὑγιαίνειν ἐν τῷ τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ ζῆν. Ἀπαθῆ, ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη. καὶ ἀπαθῆ, ἄλυπον. Ἀπαθὴς παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, οὐ λέγεται ὁ σπουδαῖος καὶ κατ' ἀρετὴν ζῶν, ἀλλ' ὁ ἔξω πάθους παντὸς σωματικοῦ, καὶ δυσχερείας ἀνίας δυναμένης φθορὰν ἐμποιῆσαι τῷ σώματι. καὶ ἀπαθὴς, ἀνάλγητος. ἀβλαβής. ἄτρωτος. σκληρός. Ἀπαιάζειν, παρεῖσθαι παραλελύσθαι. Ἀπ' αἰγείρων, ἀθροκλία. τῶν ἀπ' αἰγείρων. ἀντὶ τοῦ τῶν συκοφαντῶν. ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ αἰγείρου, τὰ πινάκια ἐξῆπτον. τουτέστιν ἐξήρτων, οἱ ἔχθροι.
Ἀπ' αἰγείρου θέα. καὶ ἐπ' αἴγειρον. ἦν δὲ ἀπὸ τῶν ἰκρίων ἐσχάτων αἴγειρος. γὰρ ἐπάνω ἦν τοῦ θεάτρου. ἀφ' ἧς οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν. Ἀπ' αἰγίλιπος πέτρας, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ὑψηλῆς πέτρας. Ἀπαίδειν, τὸ μὴ λέγειν προσόμοια. Ἀπαιδευ-

ἕτεροι δὲ ἄορα γράφουσι χωρὶς τοῦ σ· ἤγουν, ξίφη· ὡς αὖ λέγω καθ' μὲν πρώτην γραφὴν, αἰτῶν οὐ μεγάλα, τινὰ· οἷον γυ-
ναικεῖα δῶρα, ἢ λέβητας, ὃ τρία τοῖς ἀξίας μεγάλας δίδονται, ἀλλὰ ἀκόλους, τοὺς ἐσθιομένους· κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν γραφὴν,
αἰτῶν οὐ ξίφη ἢ τάδε τινὰ τιμῆς ἄξια, ἀλλὰ ψωμοὺς βραχεῖς τινάς. Ἀόρατον, τὸ καθάπαξ ἀδύνατον ὁραθῆναι· οἷον,
ἡ φωνή· ἢ τὸ πεφυκὸς ὁρατὸν, μὴ ὁρώμενον δέ· ὅπερ ἐστὶ, τὸ ἐν στερήσει· ἢ ὃ μὴ πέφυκεν ὀφθαλμοῖς σαρκικοῖς καθορᾶ-
σθαι· ὡς ὁ νοῦς ὁ ἡμέτερος· ἢ ὡς ὁ ἐν τῷ βυθῷ σίδηρος· ὃς ὁρατὸς φύσει ὑπάρχων, ἀπεκρύβη διὰ τὴν ἐπιπρόσθησιν
τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ σώματος. Ἀόρατος, ὡς παρὰ τὸ καλύπτεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ὕδατος· ὡς τὸ, Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος·
φύσει γὰρ ὁρατή· διὰ δὲ τὴν ἐπιπρόσθησιν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ ὕδατος, ἦν ἀόρατος. Ἀόργητος, ὁ μὴ ὀργιζόμενος.

Ἄορες, αἱ γυναῖκες λέγονται καὶ τὰ ξίφη. Ἄορι, τῷ ξίφει. Ἀόριος, λιμὴν, ἢ λίμνη. Ἀόριστον, τὸ ὅρῳ μὴ περι-
βαλλόμενον, καὶ κατεχόμενον· οἷον, τὸ κατ' οὐσίαν θεός· τὸ μόνον ἄκτιστον. ζήτει περὶ ἀορίστου, εἰς τὸ τί ἐστιν ὅρος· ἐν ᾧ καὶ
περὶ ὁριστοῦ. Ἀόριστος πρῶτος, ποτὲ μὲν φύσει μακρᾷ παραλήγεται· ὡς ἐπὶ τοῦ ἔκρισα, ἐνόησα, ἐστεφάνωσα· ποτὲ δὲ
θέσει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔγραψα, εἶξα· ποτὲ δὲ φύσει καὶ θέσει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἤλειψα· ποτὲ δὲ βραχείᾳ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐτέλεσα, ἐσόρε-
σα, ἐγέλασα· ὅθεν καὶ ἀναλογώτεροι εἰσὶν οἱ ποιηταὶ διπλασιάζοντες δύο σσ, ἵνα μακρᾷ παραλήγηται· ἐτέλεσσα γὰρ
καὶ ἐσόρεσσα καὶ ἐγέλασσα λέγουσιν. Ἄλλως. Ἀόριστος πρῶτος ἐνεργητικὸς, ἔστι παράγεται ἀπὸ τῶν βαρυ-
τόνων ῥημάτων, ἔστι ἀπὸ τῶν περισπωμένων, ἔστι ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἀεὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς α, καὶ
προσλήψει κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐξήσεως συλλαβικῆς, ἢ χρονικῆς· καὶ ἀεὶ φυλάττει τὸ τοῦ μέλλοντος σύμφωνον· ὥ-
σπερ τύψω, ἔτυψα· λέξω, ἔλεξα· πείσω, ἔπεισα· φράσω, ἔφρασα· φανῶ, ἔφηνα· θύσω, ἔθυσα· τρίσω, ἔτρισα· βοήσω, ἐβόη-
σα· χρυσώσω, ἐχρύσωσα· θήσω, ἔθησα ὤφειλεν εἶναι, ἀλλὰ ἔθηκα ποιεῖ· στήσω, ἔστησα· δώσω, ἔδωσα ὤφειλεν εἶναι, ἀλλὰ ἔ-
δωκα ποιεῖ· ἄξω ἦξα· ἀγορεύσω, ἠγόρευσα· ὀρύξω ὤρυξα· χωρὶς τοῦ εἶπα, ἀπὸ τοῦ ἔπω· ἤνεγκα, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω· ἔθηκα,
ἀπὸ τοῦ τίθημι· ἔδωκα, ἀπὸ τοῦ δίδωμι· καὶ ἧκα ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω· ἀντὶ τοῦ εἶψα, ἤνεγξα, ἔθησα, ἔδωσα, ἧσα.

Ἀόριστος δεύτερος, ἐπὶ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων ἀεὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, χωρὶς τοῦ εἶπον, καὶ ἦλθον, ἧκον,
εἶδον, εἷλον, εἵλκον, ἦγον, ὅθεν ἤγαγον, ἔπαρθον, ἔδαρκον, καὶ ἔδρακον κατὰ μετάθεσιν· ἔπραξον· ἤνεγκον καὶ ἔπεφνον·
ἐπὶ δὲ τῶν περισπωμένων ποτὲ μὲν φυλάττεται μακρά· ὅτε τὰ ἔχοντα δύο σύμφωνα φυλάττουσι μακρὰν τὴν παραλή-
γουσαν τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἐπὶ τῶν περισπωμένων· οἷον χρεσμῶ, ἔχρεσμον· ὀλισθῶ, ὤλισθον· βλαστῶ, ἔβλαστον· ἀλαλ-
κῶ, ἤλαλκον· ἁμαρτῶ, ἥμαρτον· τὰ δὲ μὴ ἔχοντα δύο σύμφωνα, συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ δευτέρου ἀορί-
στου· οἷον, ληκῶ, ἔλακον· χωρὶς τοῦ δουπῶ, ἔδουπον, πιῶ, ἔπιον, καὶ διρῶ, δίρον. Ἄλλως. Ἀόριστος δεύτερος, ἐνεργη-
τικὸς, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεται τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς ον βραχὺ· πρὸ τοῦ ον τιθεμένου τῆς συζυγίας τοῦ χαρακτη-
ριστικοῦ συμφώνου· οἷον, τύψω ἔτυπον· γράψω ἔγραφον· καὶ φιλεῖ ἐν τῇ παραληγούσῃ ἔχειν τὸ δίχρονον φωνῆεν· ὅθεν ἐὰν
μὲν ἐν δισυλλάβῳ ῥήματι εὑρίσκηται ἐπομένου ἢ ἑπομένου ἀμεταβόλου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τρέπεται εἰς α ἐν τῷ δευ-
τέρῳ ἀορίστῳ· οἷον δέρω, ἔδαρον· πέρθω, ἔπαρθον· πλέκω, ἔπλακον· στέλλω, ἔσταλον· τὸ δὲ λέγω καὶ φλέγω, ἔλεγον καὶ ἔ-
φλεγον ποιοῦσιν· ἐὰν δὲ η, τρέπεται εἰς α βραχὺ· ὡς ἐν τῷ λήβω ἔλαβον· λήθω, ἔλαθον· ἐὰν δὲ ω, εἰς α ὁμοίως· οἷον τρώ-
γω ἔτραγον· ἐὰν δὲ δύο δίχρονα γένηται, τὸ δεύτερον ἐκβάλλεται· οἷον καίω ἔκαον· φαίνω, ἔφανον· παύω, ἔπαον· ἐὰν
δὲ ει δίφθογγος, ἐκβάλλεται τὸ ε· οἷον πείθω ἔπιθον· λείπω, ἔλιπον· χωρὶς τῶν δισυλλάβων ῥημάτων τῆς τρίτης συ-
ζυγίας, ἐφ' ὧν τὸ ι ἐκβάλλεται, καὶ τὸ ε εἰς α τρέπεται· ὡς ἐν τῷ σπείρω, ἔσπαρον· φθείρω, ἔφθαρον· ὀφείλω δὲ, ὤφε-
λον διὰ τοῦ ε· καὶ ἐγείρω ἤγερον καὶ ἀείρω ἤερον· τρισύλλαβα γάρ εἰσιν· ἐὰν δὲ ευ, ἐκβάλλεται τὸ ε· οἷον φεύγω, ἔφυ-
γον· τεύχω, ἔτυχον· ἐὰν δὲ ου, ἐκβάλλεται τὸ υ· οἷον, ἀκούω, ἤκοον. Ἀόριστος πρῶτος παθητικὸς, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώ-
που τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνεται τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς ην, καὶ ἐκβολῇ τοῦ συμφώνου κατὰ τὴν ἀρχὴν,
καὶ τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς δασέα· οἷον, τέτυπται, ἐτύφθην· λέλεκται, ἐλέχθην· πέπεισται, ἐπείσθην· πέφρασται, ἐφρά-
σθην· κέκλιται, ἐκλίθην· ἐκλίνθην δὲ καὶ ἐκλίθην, ποιητικά· κέκριται, ἐκρίθην· βέβωται, ἐβώθην· ἐμνήσθην, προ-
σέλαβε τὸ σ· ὤφειλε γὰρ εἶναι ἐμνήθην ἀπὸ τοῦ μέμνηται· ὁμοίως ἐρρώσθην, ἀπὸ τοῦ ἔρρωται· ἀλλὰ ἐσώθην ἀπὸ τοῦ σέ-
σωσται ἀντὶ τοῦ ἐσώσθην, ἀπέβαλε τὸ σ· ἔσπαρται, ἐσπάρθην· μεμίανται, ἐμιάνθην· καὶ πέφανται, ἐφάνθην· καὶ τὴν
παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου φυλάττει· ὡς τέτυμμαι, ἐτύφθην· λέλεγμαι, ἐλέχθην· χωρὶς τοῦ εὕρημαι, εὑρέθην,
καὶ οὐχ εὑρήθην· καὶ ἐπήνημαι, ἐπηνέθην· καὶ χωρὶς τῶν συντιθεμένων ἀπὸ τοῦ αἱρῶ περισπωμένου ῥήματος· οἷον, κα-
θήρημαι, καθῃρέθην· ἀφῄρημαι, ἀφῃρέθην· καὶ ἔτι, χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετὰ ἑτέρου τινὸς συμφώνου ἃ μεταβάλλου-
σι τὸ α διὰ τὸ ε ἐν τῷ ἀορίστῳ· οἷον ἔστραμμαι, ἀπὸ τοῦ ἔστρεφα, ἐστρέφθην· τέτραμμαι, ἐτρέφθην. Ἀόριστος δεύτερος πα-
θητικὸς, γίνεται ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ· οἷον, ἔτυπον, ἐτύπην· τροπῇ τοῦ ον, εἰς ην. Ἀόριστος μέσος πρῶ-
τος, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀορίστου πρώτου ἐνεργητικοῦ, προσθήκῃ τῆς μην συλλαβῆς· οἷον ἔτυψα, ἐτυψάμην· ἔλεξα ἐλεξά-
μην· ἔκρισα, ἐκρισάμην. Ἀόριστος μέσος δεύτερος, γίνεται ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐνεργητικοῦ, προσθέσει τῆς μην συλλα-
βῆς· οἷον ἔτυπον, ἐτυπόμην. Ἀορίστως, ἀπολύτως. Ἄορκτος, ὁμιλίας. Ἄορνις, λίμνη περὶ κύμην· ἐπεκλήθη δὲ οὕ-
τως, ὅτι οὐδὲ ὄρνεον δύναται περιπτῆσαι· καὶ ὁ μὲν λυκόφρων, λίμνην λέγει τὴν ἄορνιν καὶ ἕτεροι τινές, περὶ τὸ ἐρισθε-
νὸν θερμόν· ὀξύδην· ἐστ' οὐδὲ ζῷον γίνεται· πλανῶνται γάρ. Ἄορνις· περὶ τὸν ἐν βαΐαις κόλπον, κόλπος τις ἕτερος τῷ ἀθέρι χερ-
ρόνησον ἔχουσαν ἰσθμὸν ὀλιγοστάδιον, ἀγχιβαθὴς φασὶν ὁ τόπος ὁ περικυκλούμενος ὀφρύσιν ὀρθαῖς, συνηρεφοῖς ἀ-
γρίᾳ ὕλῃ μεγαλοδένδρῳ, καὶ ἄβατον· ἐστὶν ὁ μῦθος, τὰ ὄρνις ὑπερπετῆς γινομένους, κατὰ πίπτειν εἰς τὸ ὕδωρ· φθειρομένους
ὑπὸ τῶν ἀναφερομένων ἀέρων· ὡς ἐν τοῖς πλουτωνείοις· διὸ καὶ τοῦτο τὸ χωρίον, πλουτώνιον ὑπελάμβανον. Ἄορνος
πέτρα, ἐν τῇ ἰνδικῇ· ἀρριανός· μέγα γάρ τι χρῆμα πέτρας ἐν ταύτῃ ἐστίν· ἐστὶ δὲ καὶ λίμνη οὕτω καλουμένη· ταύτην
ἀλέξανδρος εἷλεν ἣν τῷ ἡρακλεῖ ἄπορος ἐγένετο ἡ πέτρα. Ἄορον, μοχλόν· πυλῶνα· θυρωρόν· κύπριοι. Ἀορτήματι

ἡ λέξις ἐστὶ τιμιότατα, ὡς δῆλον καὶ ἐκ τῶν ἐν ἀξίαις· ὅ ἐστι τῶν ἐν ἀξιώμασι. τιοῦτον δέ τι, καὶ τὸ τῆς παροιμίας. τὸ ὡς ἀξίου τοῦ ξύλου ἀπάγξασθαι. γίνεται δὲ τὸ ἄξιον, ἐκ τοῦ ἄγω ἄξω. ὥσπερ τὸ ἐπάξιον ὡς ἡδύ. ὡς δὲ καὶ ὄνομα τοῦ τιμοῦ. ὁ ἄξιος, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. Ἀξιόλογος, ἀξιομνημόνευτος. ἀττικώτερον, ἄξιος λόγου ἄξιος μνήμης. Ἀξιοπιστότατον, ἀξιολογώτατον. ἄξιον ὑφηγήσεως. Ἀξιοπιστία, ἡ πίστωσις. ἡ ἀξιόπιστος, οὐχὶ ὁ κατάπιστος λέγεται. Ἄξιος τριωβόλου ἄνθρωπος, ὁ ἄξιος, οὐχ ὁ περὶ πολλοῦ. ὁ ἄξιος ἐστὶ μισεῖσθαι ὑπὸ τῆς πόλεως ἐκεῖνος. ἡ ἄξιος, ὁ πιστὸς παρουσίας. Ἀξιούμενος, παρακαλούμενος τυγχάνων. Ἀξιόχρεως, ἀξιόπιστος. ἀξιοχρέως, ἱκανὸς. ἀντὶ μαρτύρος ἑαυτὸν δύναται τῷ ἀξιοπίστῳ. ὡς ἐνταῦθα ἡ παρ' ἀριστείδῃ, ἀξιόχρεως μάρτυρας τοὺς κωμικοὺς ὀνομάζοντι. ὅτι δὲ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἀνθρώπου, ὅ ἐστιν τι δύναται τοῦ ἀξιοπίστου τίθεται γὰρ τότε, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἀξίου. Ἀξιόμαχος, ἰσοδύναμος. Ἦν δὲ ἔχων στρατὸν ἀξιόμαχον. Ἀξιοζήλως, ἐπαινετῶς. Ὁ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἁπάντων ἑαυτὸν ἀξιοζήλωτον διεχρήσατο. Ἀξίοχος. αἰσχίνη τοῦ σωκρατικοῦ διάλογος ἐγράφη, ἀξίοχος καλούμενος. Ἀξιομνημόνευτος, ὁ ἄξιος μνημοσύνου. Ἀξιῶ, τὸ παρακαλῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται μόνῃ. οἷον, ἀξιῶ ὑμᾶς ὦ ἄνδρες, ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ ὑμᾶς.

Ἀξιῶ, ὅταν δοτικῇ συντάσσεται, σημαίνει ἄξιον κρίνω. οἷον ἀξιῶ σε τοῦ θύτου. καὶ ἀξιῶσε τιμῆς, ἤγουν ἄξιον κρίνω. ἐστὶ ἀξιῶ σε ἐλθεῖν. καὶ ζεὺς ἠξίωσε τὸν γανυμήδην τῆς ἀθανασίας. Ἀξιῶ, τὸ ὑπολαμβάνω σημαίνει ἡ τὸ ἱκετεύω, καὶ τὸ νομίζω. ἡ ἀξιῶ σε ποιεῖν τόδε. ἡ ἀξιῶσε τοῦδε. ἡ ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ ἄξιον κρίνω. Ἀξιοῦ τὸ παρακαλῶ, τὸ ἄξιον κρίνω, καὶ τὸ τιμῶ. ἀφ' οὗ ἀξιούμενος ὁ τιμώμενος. καὶ ἀξίωμα ἡ τιμὴ, καὶ ἡ παράκλησις παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ἡ τὸ μέγεθος. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. τὸ μὲν οὖν ἀξίωμα τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ἤγουν μέγεθος. ὡς αὐτός. ἡ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς ὡς ἐλευθεροῦν τὴν ἑλλάδα. φέρεται καὶ ἡ ἀξιωματικὴ παρὰ φιλοσόφοις, ἡ λεγομένη κοινὴ ἔννοια. οἷον ἀξιοῦσι πάντες τὸν οὐρανὸν σφαιροειδῆ εἶναι. Ἀξίωσιν, τιμήν. ὡς τὸ, Τὸν δὲ βασιλέα, ἔντα κατ' ἀξίωσιν τῆς τρίτης μοίρας μεγέθει τῆς χώρας, καὶ πλήθει τῶν ὑπηκόων. Ἀξίωμα, ἡ ἱκετεία. ὡς ὁ δαβίδ. εἰσελθέτω τὸ ἀξίωμά μου, ἐνώπιόν σου κύριε. καὶ ἀξίωμα, βούλημα. Ἀξιάται, ἔθνος τρῳάδος. Ἄξομαι, κάλλιον ἢ ἄξω. Ἄξον, ἄγω τὸ κλέος, ὁ μέλλων ἄξω, ἀόριστος ἦξα ἐστὶ τὸ προστακτικὸν ἄξον. Ἄξοσι, τὸ ἄτμητον. Ἄξονες, ἐν οἷς αἱ ἰδιωτικαὶ ἐγράφοντο νόμοι. οἱ, ἢ τετράγωνοι ὑπάρχον πίνακες ἄξονες, καὶ αἱ πράξεις τῶν ἀρετῶν. Ἄξος, ὕλη παρὰ μακεδόσι, καὶ πόλις κρήτης.

Ἄξονα. ξύλον τὸ τοὺς τροχοὺς φέρον. Ἀξύλιστον, ἄκοπον. Ἄξυλον, πολύ. ὅθεν οὐδεὶς ξυλοφορεῖ, ἢ ἱερὸν τόπον.

Ἀξυγγενὴς, ἀλλότριος κατὰ γένος. Ἀξυρὴς, ἄξυρον. ἄστομον ἄτομον ἀμβλύ. Ἀξύμβλητος, ἀσύμβατος ἢ δυσχερὴς.

Ἀξύστατον, οὐ συνεστῶτα. οὐδὲ πυκνὸν, ἀλλ' ἀραιόν. Ἀξυλία, ἡ ἔνδεια τῶν ξύλων. Ἄξενος, ἀκοινώνητος. πολύξενος.

Ἀξύμμετρον, τὸ ὑπὲρ τὸ μέτρον. Ἄξυλος ὕλη. ἡ δασεῖα ἐστὶ πολύξυλος. κατ' ἐπίτασιν. ἢ κατὰ πορφύριον, ἀφ' ἧς οὐδεὶς ἐξυλίσατο. ἡ ἐξύλοχον λέγει ὅμηρος. Ἄξω. ἀγάγω. φέρω. καὶ ἄξω ἐνταῦθα, καὶ ἐκεῖσε. ἀπάξω δὲ, τὸ ὀπίσω ἄξω. Ἄξων, ἡ διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα διὰ τῶν πόλων ἐπιζευγνυμένη. μέσον μὲν ἔχουσα τὴν γῆν, τοὺς δὲ δύο πόλους πέρατα. ἡ περὶ ταύτην μένουσα ἡ σφαῖρα στρέφεται. ἡ ἄξων, τὸ διὰ τῶν τροχῶν διῆκον ξύλον, περὶ ὃ στρέφονται.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ἀοζήσω, διακονήσω. ὑπηρετήσω. ὑπουργήσω. Ἄοζοι, πολύοζοι. πολλὰ ξύλα καίοντες. ἔτι δὲ τοὺς μαγείρους. ὄζος γὰρ ὁ κλάδος. Ἀοία, δένδρα κοπτόμενα καὶ ἐντιθέμενα τῇ ἀφροδίτῃ. Ἄοιγι, τὸ ὀλέθριον. Ἀοιδάων, ᾠδῶν φωνῶν. Ἀοιδὴ, ἡ ᾠδή. Ἀοιδιάει, ᾄδει ὑμνεῖ. Ἀοίδιμον, μέση λέξις ἐστί. καὶ οὐκ ἀεὶ ἐπὶ ἐπαίνου λαμβάνεται. Ἀοίδιμος, ὁ ᾀδόμενος. ἡ ἀοίδιμος, ὁ ἀείμνηστος. παρὰ τὴν ἀοιδήν. ἀοίδιμος. ὡς τροφὴ τρόφιμος. τουτέστιν, ὁ ἐν ᾠδαῖς ἀεὶ μνημονευόμενος. ἢ ὀνομαζόμενος. καὶ ἀοίδιμος, ὑμνητός. Ἀοιδοὶ, πειθόμενοι. ὀνομαστοί. ἢ ἄδουχοι. Ἀοιδοπόλος, ὁ περὶ τὰς ᾠδὰς ἀναστρεφόμενος. Ἀοιδὸς, κιθαρῳδός. προκατάρχει ῥῆμα, τὸ ἀείσω. ἔφαμεν δὲ ὅτι ἔθος ἔχουσιν οἱ ποιηταὶ, παρατιθέναι τὰ ὀνόματα τοῖς ἀφ' ὧν γεγόνασι. πτόλις πόλις. μάχη ἐμάχοντο. βοῦς, βουκολέεσκεν. οὕτω καὶ ἐνθάδε, ἀοιδὸς, ἀοιδιμένοι ἀείσω. ἀοιδὸς καὶ ὅμηρος. καλὸν ἀοιδιάει. καὶ ἀοιδὸς, τραγῳδός. Ἀοιδοὶς, ὁμοίοις. Ἄοιμος, ἀπόρευτος. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. ἢ ἄοιμος, ὁ ἄπορος. ἢ ἀληθής. ἢ ἀπρόσιτος. καὶ ἄοιμον, ἀρρῆτον. Ἄοινα, ἱερὰ τὰ καὶ νηφάλια. Ἄοικα, ἀείμνηστοι. Ἄοινος, ἐπὶ τῶν μὴ γευομένων οἴνου καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἶνον. Ἀοιροὺς, τὰς μακροτάτας πέτρας. αἱ δὲ μεγίστας ἀλλὰ ἀφυλάκτους. Ἀολλέες, ὁμοῦ συνηγμένοι. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰλῶ ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ συστρέφω. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰλῶ ῥήματος, ὄνομα ἐλλὴς ἐστὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ἢ τοῦ ἀθροιστικοῦ ἤγουν τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, ἀελλής. ἡ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο ἀολλής. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀολλέες. ἐκ δὲ τοῦ ἀολλὴς, γίνεται ἀολλίζω. Ἀολλεῖ, συνάγει. ποιεῖ. καὶ ἀολλήσασα, ἀθροίσασα. Ἀολληθῆναι, συναθροισθῆναι. Ἀολλίζειν, φίλη λέξις ποιηταῖς. ὅμηρος. αἱ δ' ἄρ' ἀόλλισαν κατὰ ἄστυ γεραιάς. ἡ ἀολλίσασα γεραιάς.

Ἀελλόποις, ταχεῖς πόδας ἔχων. Ἀονίοιο δράκοντος, ἀντὶ τοῦ βοιωτικοῦ. ἀονία γὰρ τὸ πρότερον ἡ βοιωτία. Ἀόξιον, ἐθεράπευον. Ἀοξήσω, διακονήσω. ὑπουργήσω. Ἀοζαὶ, μάγειροι. ὑπηρέται. θεράποντες. ἀκόλουθοι. καλλίμαχος. Ἀόζοος, ἀδιάπλυτος. Ἄοπος, ἄφωνος. ἢ ἀόρατος. Ἀόπτα, ἀντὶ τοῦ ἀόρατα. καὶ οὐχ ὀφθέντα. ἀλλὰ δόξαντα ὁρᾶσθαι. αἱ τῶν ἀληθείας πρόσω. Ἄορ, τὸ ξίφος. κυρίως δὲ, ἡ σπάθη. ἐτυμολογηθείη δ' ἂν, ἀπὸ τοῦ αἴρω τὸ φονεύω. ἢ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ, ἐστὶ τοῦ ὁρῶ τὸ ποιοῦν τὸν ἄνθρωπον μὴ ὁρᾶν. ἀορασίας γὰρ ἐμποιητικὸν τὸ ξίφος. ἐστὶ κλίνεται, ἄορος. ἄορι. ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ εἶπε κατὰ στέρνον ἄορ ἀνασχομένη. Ἄορας ὅμηρος ἐν ρ τῆς ὀδυσσείας, τὰς γυναῖκας λέγει. παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συζεύγνυω. ὡς καὶ ἡ ἰλιὰς δηλοῖ, ἐν τῷ ἀμυνέμεν ὤρεσι τουτέστι ταῖς γυναιξίν. ἄορ γὰρ ἐκ τοῦ αἴρω τὸ συζεύγνυω ἡ δοτικὴ ἄορος. καὶ πληθυντικὴ αἰτιατικὴ ἄορας, μετατεθείσα ἡ ἄορ, ἐποίησε τὸ ὄαρ, ὄαρος ὅθεν ὀαρίζειν, καὶ ὀαριστής.

Ἄνωγε. Λαοὶ δ' Ἀτρείδης, ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· ἐκέλευε. παρεκελεύετο. τὸ θέμα, ἀνώγω. συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. ἐξ οὗ γέγονεν ἀνωγῶ. τοῦτο παρὰ τὸ ἄνω, τὸ ἐγκελευσματικὸν ἐπίρρημα. ἢ παρὰ τὸ ἄγω ἀγάζω, ἀνάγω. καὶ ἀνώγω ἡ ἐγκέλευσις, δι' ἧς ἄγομέν τι καὶ φέρομεν. ὁ παρατατικὸς, ἠνώγουν. τὸ τρίτον ἠνώγει. Δεῖξαι δὲ ἀνώγειν πένθει ὁ μέλλων, ἀνώξω. ὁ ἀόριστος, ἤνωξα. ὁ δεύτερος ἤνωγον. ἤνωγε καὶ ἤνωγε. καὶ κατὰ συστολὴν ἰωνικὴν ἄνωγε. ἢ ἐκ τοῦ ἀνώξω μέλλοντος, ὁ μέσος παρακείμενος, ἄνωγα. καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ πέπηγα μέσου παρακειμένου ἐγένετο ῥῆμα πεπήγω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἄνωγα μέσου παρακειμένου, γίνεται ῥῆμα ἀνώγω. τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν τοῦ ἄνωγα. ὡς τὸ, Πληθὺν δὲ πρῶτιστα ἀνάξομεν ἢ ἄναγε μέν τοι, ἀντὶ τοῦ ἐκέλευε προπαροξυτόνως ἄνωγεν, Παύσασθαι ἄνωγεν ἵστασθαι, ὁ καὶ ἀνώξει γράφεται ἀπὸ τοῦ ἀνώξω ῥήματος οὗ μέλλων ἀνώξω. οὐδὲ δὲ τοῦ ἤνωγε προσέθεσαν αὐτὰ ἄνωγεν, Οὔ τις θεὸς ἄλλος ἄνωγεν. ἐκ τοῦ ὥρμηνεν ἀνῆκεν καταπίχει τῷ λόγῳ τῶν τοιούτων προχαϊκῶν. Ἄνωγα, ἡ παρακέλευσις. Ἀνώγω, καὶ ἀνώγει ἀνώγῃ, γράφεται διχῶς. Ἀνωδόρκας, βρίκχος ὁ ἰχθύς, παρὰ θηβαίοις. Ἀνωδύρετο, ἐθρήνει, ἔκλαιεν. Ἄνωθεν σοι φίλος εἰμὶ, ἀλλ' οὐκ ἀνέκαθεν ἐρεῖς. τὸ γὰρ ἀνέκαθεν, ἀντὶ τοῦ λαμβάνουσιν οἱ ἀττικοί. ἄνωθεν τοῦτο ὑδρευταὶ καὶ κάτωθεν τοῦ δὲ, κέχρηνται. ἔστι δ' ὅπου, καὶ τὸ πόρρωθεν λαμβάνεται, ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν, ἐπεὶ τὸ πόρρωθεν διχῶς λαμβάνεται παρὰ τοῖς ῥήτορσι. λέγεται μὲν γὰρ πόρρωθεν, καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸ πολλοῦ καὶ ἔκπαλαι. εἰς ὃ ἂν ἁρμόττει τὸ ἄνωθεν. λέγεται δὲ πόρρωθεν, ἀντὶ τοῦ μακρὰν οὐδὲ κινήσεως. καὶ ἄνωθεν ἐκ τοῦ πρώτου χρόνου. Ἀνωθῆσαι, οὐδὲ τὰ ἄνω κινῆσαι.

Ἄνωθεν, ὀξύν. Ἄνω ποταμῶν, παροιμία ἐστί. λεγομένη ὅταν τἀναντία ὧν ἐλπίζει τις ἀποβῇ. καὶ οὐδὲ τῶν σκοπουμένων διαπράξασθαί τι ἀγαθὸν μὲν δοκοῦν, εἶτ' αὐτὸ τοῦτο πρὸς κακὸν ἀποβῇ. παράκειται δὲ ἡ παροιμία, ἀπὸ τοῦ τῆς φαίδρας εὐριπίδου φάσκοντος ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαί. ἀντὶ τοῦ ἅπαντα τἀναντία γεγόνασι τῶν ἐλπιζομένων.

Ἀνώιστον, τὸ ἀνέλπιστον καὶ γίνεται ἐκ τοῦ οἴω τὸ ὑπολαμβάνω, καὶ νοῶ. ἔκτασιν δὲ ἔπαθε τοῦ ο εἰς ω. Ἀνώιστος, ἀγνοήτως. καὶ ἀγνώστως. ἢ ἐξαίφνης. Ἀνωκισμένος, ἐν τοῖς ἀνωτέροις φέρεσθαι ἄνω οἰκεῖν. Ἀνώκται, κελεύεται.

Ἄνω κάτω, τὸ πάντα λίθον κινεῖν. ἢ οὐδὲ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Ἄνω κοιλία. παρὰ τοῖς ἰατροῖς λέγεται ἡ τὰ ποτὰ καὶ τὰ σιτία δεχομένη. Ἀνωκοδόμησεν, ἔκτισεν. Ἀνωκίσαντο, ἀντὶ τοῦ ἀνῳκίσαντο. καὶ ἀνεχώρησαν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἀνωλόφυκτον, ἀδάκρυτον. Ἀνώλεθρον, ἀθάνατον ἀκίνδυνον. ὄλεθρος γὰρ ὁ θάνατος, καὶ ὁ κίνδυνος. Ἀνώλεως, ἰσχυρός. Ἀνῴμωξεν, ἐστέναξεν. Ἀνώμοτος, χωρὶς ὅρκου. Ἀνωμαλία, ἡ τραχύτης. Ἄνωμος, ὁ μὴ ἔχων ὦμον. Ἀνωμολογεῖσθαι, σαφῶς καὶ φανερῶς γινώσκεσθαι. Ἀνωμαλαδάσειν, ἀνωμάλως μερίζειν. Ἀνωμαλοκουρᾶς, ἀνωμάλως κεκαρμένων. οἱ δὲ, δεδιμένον. Ἄνων, ἀνύων. Ἀνώνυμος, ἄδοξος. Ἀνωνύμοις, ἀδόξοις. Ἄνωξις, βούλευσις. Ἀνώπιστον, ἀόρατον ἀπαράτακτον. ἀνεπίστροφον. Ἀνωργισμένον, τὸ ἀναμεμαλαγμένον. οὕτως ἱπποκράτης. Ἀνωρίας, οὐκ ἀπολλυμένος. Ἀνωρθίαζον, ἀντὶ τοῦ ὄρθια βοῶντες ἔλεγον. οὕτως ἀνδροκίδης. Ἀνωρθιασμένον, τὸ ὀρθότατον. Ἀνωρθωσάμην, ἀνωρθίαζον. Ἀνώσαντες, ἀναστρέψαντες ἤδη τοὺς ἐς πόλιν. τουτέστιν ἀνωθήσαντες τὴν ναῦν ὑψοῦ ἐν τόπῳ, ὥς τι ἐπέειν. κυρίως γὰρ ὠθεῖν τὸ ἀπὸ χαμαλωτέρων ἀνάγειν εἰς ὑψηλότερον. Ἀνωσόν, ἔκλητον. Ἀνωφέλητος ὁ μὴ ὠφελημένος. ἀνωφελὴς δὲ, ὁ μὴ ὠφελήσας. Ἀνώφλιον, τὸ ὑπέρθυρον. Ἀνωφύουσα, ἀναβλαστάνουσα. Ἄνωχθι, κέλευσον. κατὰ πάθος ἐκ τοῦ ἄνωγε, ἢ παρὰ τὸ ἀνώγνυμι, τὸ προστακτικὸν ἀνώγνυθι, τροπῇ οὖν τοῦ γ εἰς χ, καὶ συγκοπῇ ἄνωχθι. ἢ ἄνωχθι, ἐκ τοῦ ἄνωγα, περισπωμένου φέρεσθαί φασιν. οὗ παρατατικὸς, τὸ ἠνώγειν ἀνώγω γὰρ ἀνώγνυμι, ὅθεν ἀνώγνυθι καὶ ἐν συγκοπῇ, ἄνωχθι. τραπέντος τοῦ γ συνήθως εἰς χ. ὡς καὶ ἐν τῷ βρέγμα βρεχμὸς, τοῖς ὁμοίοις. ὅτι δὲ δοκεῖ καὶ μετασχηματίζεσθαι ἐκ τοῦ ἄνωγε καθ' ἕτερον προστακτικὸν, δεδήλωται καὶ αὐτό. Ἄνωχμον, κελευστικόν.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ἄξαι, κολάσαι προστακτικόν. Ἄξαντες, κατάξαντες. Ἄξειν γυναῖκας, οὐδὲ αἰχμαλωσία κεῖται παρ' ὁμήρῳ. ὅθεν καὶ ἡ ἀπαγωγὴ, παρὰ τοῖς ὕστερον. ἔτι δὲ καὶ τὸ γαστρικὸν ἀγώγιμον. οὐ παρ' ἐνδεικτικὸν θέσει, τὸ ἄξειν ἐν νέοισι γυναῖκας. Ἄξενον, τὸν ἄξενον πόντον φησὶν ὁ ἀπολλώνιος. ἀντὶ, κακόξενον τοῦ α σημαίνοντος τὸ κακόν. πρότερον μὲν γὰρ ὑπὸ λῃστῶν περιοικούμενος, ἄξενος ἐκαλεῖτο. καθαρθεὶς δὲ, εὔξεινος τὸ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη. Ἀξέμεναι, ἀπάγειν. Ἄξενοι, οἱ μὴ ἔχοντες τὸν ξενοῦντα. Ἄξενος, ἀνεπίμικτος. Ἄξεσθαι, ἀγάλλεσθαι. ἀφίξεσθαι παραγίνεσθαι. Ἀξέστοις, τραχέαις. σοφοκλῆς σίνωνι. Ἀξία. τιμή. καθῆκον. ἀξίωμα. Ἀξιάγαστος, ἀξιοθαύμαστος. Ἀξία πεπρωμένα. ἄξια ἀφηγήσεως. ἄξια τοῦ ἀφηγεῖσθαι. Ἄξετε, ἀντὶ τοῦ ἀνάγετε. τὸ ἄξω μέλλον ἀνέδραμεν εἰς ἐνεστῶτα. καὶ τὸ προστακτικὸν, ἄξον ἀξάτω. ἄξατον ἀξάτων. ἄξατε ἀξάτωσαν. Ἀξιεπιθύμητον, ἐπέραστον.

Ἀξιέπαινος, ὁ ἄξιος ἐπαίνου. Ἀξιέραστος, ὁ ἄξιος ἐπιθυμητός. ὁ ἄξιος οὐδὲ θυμεῖσθαι. Ἀξίνη, δίστομος πέλεκυς. Ἀξιοῖ, ἀντὶ τοῦ δικαιοῖ. ἀριστοφάνης. σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως μαθεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι καὶ ἀριστείδης. οὐ γὰρ ἠξίωσαν αὐτὸ δὴ τοῦ τρυφήσαντος ἐξαρκεῖν. καὶ ἀξιοῖ ἀντὶ τοῦ καθικετεύει λιβάνιος. ἀξιῶ δέ σε μὴ δυσχερῶς ἀκούειν, μετὰ πατελόπης καὶ κλυταιμνήστρας. καὶ ἀξιοῖ, ἀντὶ τοῦ νομίζει ὡς ἀντιφῶν. Ἄξιον παρὰ ἀττικοῖς, τὸ εὔωνον. ἀριστοφάνης. οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. ἤγουν εὐωνοτέρας τῆς ἀξίας τιμῆς. ἀξιωτέρα, εὐωνοτέρα. Ἄξιον, τὸ ἄτιμον. Ἀξιόλεκτον, ἐπαινετόν. Ἀξιομαχεῖς, δυνατώτεροι. Ἀξιόμαχοι, ἱκανοὶ μάχεσθαι. Ἀξιομνημόνευτος, ἄξιος μνημονεύεσθαι. Ἄξιον, εὔωνον. Ἀξιόπιστος. ἀξιόχρεως. Ἄξιον ἄλφα παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. ἢ οὐδέτερον, ἀντὶ τοῦ ἀρσενικοῦ τὸ ἄξιον, ἤγουν τὴν ἀξίαν τιμὴν, ἢ κατὰ γένος ἀρσενικὸν, ἑλληνιστικῶς. τὸ γὰρ πλέον, ὠνον ἄλφανε ὡς καὶ ἀλλαχοῦ κεῖται. Ὅτι δὲ τὸ ἄξιον καὶ οὐδὲ τοῦ εὐώνου ἔχετο παρὰ τοῖς ὕστερον ἀττικοῖς, δηλοῖ σαφῶς καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τῇ ἀπιᾳ, καὶ ἐν τῷ ἀξιωτέρας ἀφύας.

Ἄξιον ὃ καὶ ἀντάξιον ὅμηρος λέγει, δεδήλωται ἀλλαχοῦ. οἱ δὲ ὕστερον ἀττικοὶ, ἄξιον καὶ τὸ εὔωνον εἶπον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ

καὶ ὁμονόμοις εἶναι. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ συλλέξας, καὶ τὴν ἐν παροιμίαις αὐτροπίαν οὕτω, ἐντεῦθεν εἰρῆσθαι λέγει. ἀφυεῖς γάρ φασι πρὸς μύλωνας ἔχειν λίθους. ὅθεν καὶ τοῦτο τὸ λόγιον αὐτρώνιος ὄνος, ὃς πρὸς ἄλητον δεξιός. καὶ αὔτρωνες ἢ αὐτρῶνες, πόλις ἐν Θετταλίᾳ. Ἄντλυ, αὐτίκα. ῥᾴδιον. Ἀντλία, τὸ ὑπέρτεδον. Ἄντυγος, τῆς περιφερείας τοῦ ἅρματος. Ἀντυγχόνιαι, οἱ τοῦ ἅρματος τροχοί. Ἀντύγων χνόαι, αἱ περιφέρειαι τῶν ἁρμάτων, οἱ τροχοί. Ἀντυγεῖς, ὁ σωδὲ ὁ μῦθος. ἐπειδὴ αἱ ἄντυγες καὶ δέονται περὶ τὸ ἀντύγεσβαμα. Ἄντυξ. λέξις λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ ἅρματος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ζυγοῦ κιθάρας, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ τὸ τεῖχος. καθ' ὃ σημαινόμενον ἄντυγα χορδῶν εὐριπίδης φησὶν ἐν ἱππολύτῳ. ἔνθα κεῖται καὶ ἀρβύλη ἐπὶ ὑποδήματος, ἐν τῷ αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἁρμόσας πόδας. οἱ δηλοῦσι τὸ περὶ τὴν ἄντυγα τοῦ ἅρματος μέρος. ἔνθα φασὶν εἶναι τοῦ ἡνιόχου στάσις ἐστί. δῆλον δὲ ὅτι πᾶς ἐν ὕψει ἐννοίας, ἄντυγα, καὶ ἴτυν καὶ κύκλον ἀρσενικῶς ἢ δὲ πέρας καὶ ἀψῖδα, ἢ ἀψῖνα εἰπεῖν καὶ ὅτι οὐρανοῦ ἄντυξ, ὡς παρ' ἀψίς, εὕρηται προπαροξύτονον. καὶ ἄντυξ, ὅμηρος. ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα. ἤγουν ἐκ τοῦ αὐχένος καθῆκεν, ἕως ἄκρων ποδῶν. λέγει δὲ καὶ ἄντυγα εἶναι ἐν τῷ τοῦ ἕκτορος ἀσπίδι δέρμα. οὐ πρὸς ἀσφάλειαν τινά. πρὸς τρανότητα δὲ μᾶλλον καὶ ἀγλαΐαν, καὶ κοσμιότητα ὁ ἀγισμοῦ. φησὶ γοῦν τὸ ὅλον οὕτως. ἀμφὶ δέ μιν, σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν, ἄντυξ, ἢ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. καὶ σημείωσαι τὸ καινὸν τοῦ σχήματος. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἄντυξ, ὃ πυμάτη, ῥυτῆ συνόπερ δέρμα ἔσχατον ἢν ἄντυξ. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄντυξ, ἐποίησε τὸ καθ' ἕλος σχηματισμόν. τιούτοις τι καὶ τὸ εἴσοντο τὰ δὲ καὶ τὰ δὲ ὃς παρὰ τρόπος, οἰκονομίας θεοῦ. καὶ ἐκολάσθη ὁ κακός ἢ παρ' ὅτι δίκη θεοῦ. καὶ ὅσα τοιαῦτα, λειπομένης τῆς ἀποδόσεως ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐ πρὸς τι πρᾶγμα προηγούμενον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὕστερον ἐπαχθέν. ἤγουν πρὸς τὸ ἄντυξ, ἢ πρὸς τὸ τρόπος, ἢ νόμος, ἢ λόγος, ἢ δίκη θεοῦ. Ἄντυπος, ἴσος. ὅμοιος. ἢ ἐναντίος.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ὁμοία ἐστὶ τῇ ᾠδῇ καὶ στροφῇ, κατά τε τὰ κῶλα, καὶ τὰ μέτρα. ὡς τὸ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἀμφί μοι αὖτε φοῖβ' ἄναξ δήλιε κυνθίαν ἔχων. Ἀντωμένη, ὑπαντήσασα. συναντήσασα. ἐντυχοῦσα. ἱκετεύουσα. Ἀντώμενοι, συμβαλόντες. Ἀντωμοσίας λέγει ἀριστοφάνης, γράμματά τινα γράψαντες περὶ ὧν ἡ δίκη, ὅ, τι κατηγορούμενος, καὶ ὁ κατήγορος ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως ἐπειδὴ ἑκάτερος αὐτῶν ἀντώμνυσι. ὁ μὲν ἀληθῆ κατηγορήσειν, ὁ δὲ ἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι. ἄλλως. ἀντωμοσία, γραφὴ κατά τινος ἔνορκος, περὶ ὧν ἡ δίκη ἐστί φασι. Διωμοσία δέ, ὁ ἑκατέρωθεν γινόμενος ὅρκος ὑπὸ τῶν δικαζομένων. τοῦ μέν, ὡς πράξαντα, διώκειν. τοῦ δὲ ὡς οὐκ ἔπραξεν ἀποφάσκειν. Ἐξωμοσία δέ, ἄρνησις σὺν ὅρκῳ, ὡς ἀδύνατα τοῦ ὄντος, ἢ παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ τῶν λειτουργεῖν. Ἀντονομασία ἐστὶ, λέξις ἀντὶ τοῦ ἢ συνωνύμου ὀνόματος, ἴδιον σημαίνουσα. ὡς ἐν τούτῳ. Πηλείδης δ' ἐξ αὖθις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν ἀτρείδην προσέειπε. δηλοῖ γὰρ διὰ τούτων τόν τε ἀχιλλέα, καὶ τὸν ἀγαμέμνονα. καὶ πάλιν. Θάρσει τριτογένεια φίλον τέκος, καὶ ἐν ἄλλοις. φοῖβος ἀκερσεκόμης. τὸ μὲν γὰρ τὴν ἀθηνᾶν, τὸ δὲ τὸν ἀπόλλωνα δηλοῖ. Ἄλλως. Ἀντονομασία ἐστὶ λέξις ἢ φράσις, διὰ τῶν ὁμωνύμων ὀνομάτων τὸ κύριον παριστῶσα. ὡς ὅταν δύο ἢ μὴν εἶναι σημαινόμενον τὸ αὐτὸ κύριον ἔχοντα, θέλωμεν δὲ ἐξ αὐτῶν ἑνὸς μνήμην ποιήσασθαι. καὶ οὐ λέγομεν κύριον ὄνομα διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀλλὰ ἐκ τῶν συμβεβηκότων ὀνομάζομεν τὸν χαλκέα, ἢ τὸν τέκτονα λέγοντες. ἢ δὲ σωματικὰ ἔχει πάθη, τὸν χωλὸν, ἢ τὸν φαλακρὸν λέγοντες. καὶ πάλιν διὰ μὲν λέξεως φοῖβε λέγει, ἀντὶ τοῦ ἄπολλον. καὶ ἐννοσίγαιος, ἀντὶ τοῦ ποσειδῶν. διὰ δὲ φράσεως. οἷον, λητοῦς καὶ διὸς υἱός, ἀντὶ τοῦ, ἀπόλλων. ἔνιοι δὲ τὴν ἔλλειψιν καὶ τὴν ἀντονομασίαν, ὑποτάττουσι τῇ συνεκδοχῇ. Ἀντωνυμίαι πρωτότυποι, οἷον, ἐγώ, σύ. ἕ. οὗτος. αὐτός, ἐκεῖνος. καὶ τὸ σφέ. ἄρθροις οὐ συντάσσονται. παραγόμεναι δὲ συντάσσονται οἷον, ὁ ἐμός. ὁ σός. ὁ ἑός. ὁ ὑμέτερος. καὶ ὁ σφέτερος. ὅταν μέντοι φῶμεν ὁ αὐτός, οὐκ ἔτι ἀντωνυμίαν φαμέν, ἀλλὰ ὄνομα. δηλοῦμεν γὰρ τὸ ὅμοιον, οὐ χὶ δεῖξιν προσώπου τινός. Ἀντωπεῖ, ἀντοφθαλμεῖ. ἐξ οὗ καὶ ἀντώπησαν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἀντωπόν, ἀντὶ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἀπεναντι. Ἀντωπῆσαι, ἀντοφθαλμῆσαι. Ἀντωπός, λαμπρός. ἀντίος τοῖς ὄμμασιν. Ἀνυδρευόμενος, ἐκφρέατος ἀντλῶν. Ἀνυδρεύσασθαι, ἀντλῆσαι. Ἄνυδρονος, ἄταφος. οὐ λελουμένος. οὐδὲ τῶν νομιζομένων τυχών. Ἀνύει, πληροῖ. ἀπαρτίζει. Ἀνυλήεντα, καὶ τὸν ὑλώδη. Ἀνύμφευος, ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα. Ἄνυμφον, κακόνυμφον. ἢ τὴν μὴ δυναμένην νυμφευθῆναι. Ἄνυμφος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα. Ἀνύξιον, ἄβροτον. ἀκλεΐδης. Ἀνυπαίτιος, ὁ ἀναίτιος. Ἀνύπαρκτον, τὸ μὴ ὑπάρχον. Ἀνυπέρβλητος, προέχων. Ἀνυπείκαστον, ἀνυπέρβλητον. Ἀνύπεικτον, τὸ ἀνένδοτον ἀνυποχώρητον. Ἀνύπηνος, ἀγένειος. Ἀνυπόδας, ταχύποδας ἀπὸ τοῦ τοῖς ποσὶν ἀνύειν. Ἀνυπόδητος, οὐκ ἀνυπόδητος. ὁ γυμνόπους. Ἀνύποιστον, ἀφόρητον ἀνυπομόνητον. Ἀνυπομόνητον, προὔχον. ἢ δόλος τις. Ἀνυπόκριτος, ἄδολος. ἀπροσωπόληπτος. καὶ μὴ ἐν πλάσματι περιπατῶν. ὡς ὁ ἀπόστολος. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. καὶ μὴ πλάσμα ἀγάπης ἔστω. Ἀνυπόστατον, τὸ μὴ ἔχον ὕπαρξιν ἤτοι οὐσίαν. οἷον τὸ ἐνύπνιον. ἀνούσιον, καὶ ἀνύπαρκτον. καὶ φαντασιῶδες. ἢ ἀνυπόστατον, πᾶν τὸ μὴ ἐκ θεοῦ γεγονός, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κρείττονος ὑφιστάμενον. ὡς σκότος, νόσος. ἁμαρτία. θάνατος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον.

Ἀνυποστόλως, ἀνυποστάλτως. Ἀνύποπτος, ἀνύποπτος. Ἄνυρις, ἄδικος. ἀσεβής. Ἀνύσας, συντελῶν. Ἄνυσις, πλείωσις. κατόρθωσις. δύναμις, πράξεων ἀποτελεστική. ἢ ἄνυσις, ἀνύσις. πρᾶξις. αὔξησις. ἐπίδοσις. πραΰνσις. κατόρθωμα.

Ἀνυσίμως, ἐνεργῶς. πρακτικῶς. τελείως. Ἄνυσαι, ἤνυσαι. καὶ ἀνυστέον, δεῖ ἀνύειν. Ἀνύτειν, ἀττικῶς. ἀνύειν κοινῶς. ἀνύω τὸ τελειῶ. καὶ ἀνύω τὸ μετὰ σπουδῆς τρέχω. ἀριστοφάνης. Οὐ μέλλειν χρὴ σε, ἀλλ' ἀνύειν. ἀνύω τὴν ὁδόν, ἀντὶ τοῦ τελειῶ. καὶ ἀνύω τὸ βραβεῖον, ἤγουν σπουδάσας λαμβάνω. Ἀνυφεστῶτα, ἀντικαθεστῶτα. Ἀνύω, παρὰ τὸ ἄνω τὸ πράττω γίνεται. οἷον μάλα νὺξ ἄνεται. καὶ οὐκ ἀνύω φθονέουσα, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ὠφελῶ πράττουσα. Ἰστέον ὅτι, τὸ ἀνύτω, καὶ ἀρύτω, ἀπὸ, τοῦ ἀνύω, καὶ ἀρύω γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. τὸ μὲν ἀνύω ἀεὶ ἐν συστολῇ. τὸ δὲ ἄνω, διφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον. καὶ ἀνύω, τὸ πληρῶ. ἢ ἄνω, τὸ ἀπέχον πλέον τοῦ μέσου. Ἄνω, καὶ ἀνώτερω, ἐπιρρήματα. ἀνώτερος συγκριτικόν, καὶ ἀνώτατος ὑπερθετικόν. ἄνω κάτω. ἔξω. πόρρω. δεῦρο. ὧδε. πέλας. εἴσω, ποτὲ μὲν ἐπὶ στάσεως. ποτὲ δέ, ἐπὶ κινήσεως τίθεται. τὸ δὲ αὐτόθι, ἀεὶ ἐπὶ στάσεως. τὸ δὲ ἐκτός, ἐπὶ κινήσεως ἀεί. Ἄνωγα, μέσος παρακείμενος τοῦ ἀνώγω ἐνεστῶτος. καθὰ ἐκ τοῦ ἀνάγω τὸ ἤνωγα. Ἀνώγαιον, τὸ οἴκημα. ἀνώγαιον καὶ κατώγαιον διὰ διφθόγγου καὶ μακροῦ.

τὸ μὴ ἀμφοῖν, ἀλλ' ἀντικρὺ καὶ ὡς εἰπεῖν διαμπερὲς τρυπῆσαι. καὶ ἔστι τὸ τρῆσαι παρὰ τὸ τύπον τοῦ τρῆσαι ἀφ' οὗ, καὶ τὸ τρύφος· ὅθεν καὶ ἡ τρυφάλεια, καὶ τὸ τρύπανον. Ἀντιτορήσας, διορύξας καὶ διακόψας. Ἀντιτάττω, καὶ παρατάττω, τὸ ἐναντίον τοῖς πολεμίοις μαχόμενον διατάσσω· καὶ τάττω, αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ ἐφελκόμενον. οἷον, παρατάττει τοῖς θηβαίοις τὸ φιλίππου. παρατάττομαι δ' ἔστι, κυρίως ἐπὶ πολέμου. ἀντὶ τοῦ παρασκευάζομαι πολεμήσειν. ὥσπερ δὴ καὶ τὸ ἀντιτάττω αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ, καὶ αὐτὸ ἐπαγόμενον. ὡς καὶ συνήθως. Ταύτῃ μὲν οὖν τῇ πηγῇ, τὸν νάπην ἀντιτάξειν ὁ θεός. ὁμοίως καὶ τὸ ἀντιτάττομαι ἴσον τὸ δηλοῦν τῷ παρατάττομαι. πλὴν τὸ μὲν παρατάττω, καὶ παρατάττομαι, ἔστιν οἷς ἂν κυρίως ἐπὶ πολέμου, καὶ πλήθους. τὸ δὲ ἀντιτάττω, καὶ ἀντιτάττομαι, καὶ ἐφ' ἑνός. ἐπὶ τάττω, καὶ προστάττω, τὸ αὐτό. καὶ ἐπίταγμα καὶ πρόσταγμα. πλὴν ἀκριβέστερον τὸ ἐπιτάττω, καὶ ἐπίταγμα. ὡς καὶ ἀριστείδης. Ἔδοξεν ἀντιπράξασθαι, τοῖς τοῦ βασιλέως ἐπιτάγμασιν. Ἀντιτυπῆσαι, ἀντιπαθῆσαι. Ἀντιτυπία, ἐναντίωσις. σκληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος ἐν ἐπιγράμματι. Καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κρούματι πυρσοφόρον. Ἀντίτυπον, τὸ σκληρὸν καὶ τὸ ὁπωσοῦν ἀντιβαῖνον τῇ ἁφῇ. καὶ ἀντίτυπα, τὰ μεταγεγραμμένα. καὶ τὸν αὐτὸν τύπον ἔχοντα. ἀπὸ τοῦ τύπος. Ἀντιφάρα, ἡ ζέλη παρὰ συρακουσίοις. παρὰ τὸ φέρω. ὁ δωριεῖς φάρω λέγουσιν. ὡς τάμνω, τέμνω. καὶ τράπω, τρέπω. οἱ δὲ πολλακίνη. ἄλλοι ματρηκά. Ἀντιφαρές, ἐναντίον.

Ἀντίφασις, ἀντικειμένη κατάφασις καὶ ἀπόφασις. ἡ μάχη καταφάσεως. μέσον γὰρ λαμβανομένη τῆς καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως, μίαν ἀληθῆ ποιεῖ. τὴν δὲ ἄλλην ψευδῆ. Ἀντιφάτης, καὶ ἀντιφατικὴ λέγεται, ὁμοίως τῷ γηρυόνης, καὶ γηρυονικὴ. καὶ ἀντιφάτης, ἐκαλεῖτο ὁ τῶν λαιστρυγόνων βασιλεύς. Ἀντιφέρεσθαι, ἐναντιοῦσθαι. ὁ ποιητικῶς, λέγεται ἀντιφερίζειν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀπεναντίας φέρεσθαι. Ἀντιφερίζειν, ἐξισοῦσθαι. ἀντιστῆναι. ἐρίζειν. ἐναντιοῦσθαι. οἱ δὲ ἀντιπλέγειν. Ἀντιφὶς, ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγεις. Ἀντιφιλοτιμούμενος, πρὸς τὴν οἰκείαν ἕκαστος ὁρῶντες φιλοτιμίαν, καὶ δόξαν.

Ἀντιφολκὸς μέρος τῆς πολεμικῆς νεώς. Ἀντίφρασίς ἐστι, λέξις δι' ἐναντίου τὸ ἐναντίον σημαίνουσα. ὡς ὅταν τις τὸν τυφλὸν πολυβλέποντα εἴπῃ. ἢ τὸν αἰθίοπα μαργαρίτην καλέσῃ. καὶ πάλιν διὰ τοῦ ἐναντίου ἀντιφράζεται οὕτως. Ἐπεὶ οὐ μεταφαιρότατος βάλλ' ἀχαιῶν. ἀλλ' ἰσχυρὸς δηλονότι. καὶ, Οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεύς. ἀλλὰ συνεχύθη, καὶ ἐλυπήθη. ἐνίοτε καὶ αὐτὸ προστίθεται τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου. οἷον, οὐχ ὁ κάκιστος τὸν καλὸν πράττει. ἐν ἴσῳ θεῖα δεικνύει, ὅτι ὁ ἄριστος, καὶ οὐκ ὀλίγον κρείττον ἔφησεν. τὸ δὲ δεικνύει, ὅτι πολύ. διὰ δὲ τοῦ προκειμένου, τὰ κατ' εὐφημισμὸν λεγόμενα. ὡς ὅταν λέγωμεν τὸν μὴ δὲ κλύοντα, ἀδεῖν κλυόμενον. καὶ τὰς ἐριννύας, εὐμενίδας. καὶ τὸν χάροντα τὸν λύπης ποιητικὸν, καὶ τὸν δυσειδῆ, καλλίαν ὡραιότατον. ἢ τὴν σκαιὰν, εὐώνυμον. καὶ τὸ παναυθερμὸν, ἄγαν ψυχρὸν, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἄλλως. Ἀντίφρασίς ἐστι λέξις τὸ ἐναντίον καὶ τὸ προκείμενον σημαίνουσα. ὡς ἐν τούτῳ. Οὐδ' ἄρα τώγ' ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεύς. βούλεται γὰρ εἰπεῖν τὸ ἐναντίον. ὅτι ἰδὼν αὐτοὺς, ἐλυπήθη. δι' ἐναντίων τὸ ἐναντίον σημαίνουσα οὖν ἀντίφρασις, ὡς ὅταν τὸν τυφλὸν εἴποι τις, πολυβλέποντα, ἢ τὸ ὀξέως. Ἀντίφρουραι, αἱ τὴν ἴσην ἔχοντες φρουραί. Ἀντιφιλοτιμεῖται, θεραπεύει. Ἀντιφῶν, εἷς τῶν δώδεκα ῥητόρων. φιλοσόφου μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ ἀμνούσιος. Ἀντιφωνῶ σοι, ἐγγυῶμαί σοι. σημαίνει καὶ τὸ ἀντιλέγω σοι. Ἀντίφωνα, ἐναντιόφωνα. Ἀντίχειρ, ὁ μέγας τῆς χειρὸς δάκτυλος. ὅτι ἀντίκειται τοῖς ἄλλοις, ἢ ὅτι τὸ ἴσον δύναται τῇ ὅλῃ χειρί. Ἀντίχειρ, προϊστάτορ. ἀντιλαμβάνετορ. Ἀντίχορδα, σύμφωνα. σύγχορδα. ἰσόχορδα. Ἀντιχεῖρες, ἔνια τῶν βαρβάρων ἐθνῶν. τοὺς ἀντίχειρας ὑποτιθέντα τοῖς ἡνιοχείοις, καὶ τοὺς δακτύλους ἐκτείνοντα, προσκυνεῖ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν. Ἀντιχάλκωμα, μέρος τι, τῆς μακρᾶς νεώς. Ἀντιχόρηγος, συνεργός. Ἀντιψάλλων, ἀντὶ τοῦ ἀνακρούων. ψαλμὸς δὲ κυρίως, ὁ τῆς κιθάρας ἦχος. Ἀντιψάλμοις, ἀντιστρόφοις. εὐριπίδης ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν ταύροις. Ἀντίψυχα. οὕτω καλοῦνται αἱ μέμνονος ὄρνιθες. Ἀντιῶσαι. ἔστι δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ ἔστιν ὁμώνυμος ἡ λέξις. ὅτι γὰρ δηλοῖ τὸ ἀπολαύω, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀντιόων ταύρων τε καὶ αἰγῶν. ὅταν δὲ τὸ διοικῶ καὶ λαμβάνω, αἰτιατικῇ. οἷον ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν, ὅτι δὲ τὸ συναντῶ, δοτικῇ. ἔστι δὲ παρασχηματισμὸς τοῦ ὁ ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, καθὰ ποιεῖται. οἷον ἀντιάω ἀντιῶ, καὶ ἀντιόω. Ἀντλεῖν, τὸ συνεχὲς ἀρύεσθαι. ἀντλῶ. ἀντλῶ. ἀρύομαι καὶ ἀρύτομαι. λέγεται καὶ τὸ ἀντλεῖν καὶ ἐκχεῖν. οἷον ἀντλεῖ τις ἀπὸ φρέατος ὕδωρ. ἤγουν συνεχὲς ἀρύεται καὶ ἀνέλκει. ἐκχεῖ τὸ ἀντλούμενον. ὅς τι ταυτὸ συνάγεται, ὥσπερ λῆμμα καὶ δῶρον. καὶ ἀντλεῖν ἀμφοτέραις, λείπει χερσί. παροιμία ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων. Ἀντλεῖς, ἐκ πίθων, παροιμία παρὰ θεοπόμπῳ, ἐπὶ τῶν ἐν περιουσίᾳ ζώντων. ἀφθόνως γὰρ τι καὶ πλουσίως ἀπολαύεις τῶν πραγμάτων. Ἀντλεῖται, ἐλαύνεται. Ἀντλητὴρ, κάδος ναυτικός. Ἀντλία, ἡ τοῦ πλοίου ἐκροή. τὸ σκαφίδιον καὶ τοπίδες ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας. καὶ ἀντλία, ἡ σκάφη. ἢ σκάφη. ἐν ᾗ μάττουσι. καὶ ὁ καδίσκος. Ἄντλον, κάδον. ἀντλητήριον. τινὲς δὲ καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων.

Ἀντολαὶ, ἀνατολαί. Ἀντολὴ, ἀνατολή. Ἀντρίσομεν, ἀντιπροσοισόμεθα. ἀντιδώσομεν. Ἀντόμενοι, ὑπαντήσαντες. παρὰ τὸ ἄντην. ἀπὸ βαρυτόνου ῥήματος γίνεται τοῦ ἄντω. καὶ δηλοῖ τὸ συναντήσασθαι. οἶδεν ὅμηρος καὶ περισπᾶσθαι τὸ τοιοῦτον ῥῆμα. ὡς δηλοῖ τὸ, γαῖρ' ἔσωγε ἤντησα. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα οὕτω διφοροῦνται. ὁ ποιὸν δὴ καὶ τὸ, αἰδόμενοι δὲ αἰδοῖοι. καὶ οὐδέ τι μ' αἰδέσεται. καὶ τὸ κοινῶς μὲν λεγόμενον ὀφρυᾶσθαι, ἄλλως δὲ ὀφρύεσθαι. ὡς ἐδήλωσε τὸ κόρινθος ὀφρύεται, καὶ κυλινδεῖται. Ἀντόμενος. ἐνεστὼς αὐτοῦ συνηθέστατος ὁμήρῳ, τὸ ἄντω βαρύτονος. ἐξ οὗ τὸ ἄντομαι καὶ ἀντόμενος. οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον περισπῶσιν ὡς τὸ βοῶ. Ἀντόμοις. σκόλοψιν. σικελοί. Ἀντιμῶσαι, παρακαλέσαι. Ἀντωναὶ, αἱ τῶν χειρῶν φοραί. Ἄντος, ἄνθος. εὐριπίδης. Ἀντοφθαλμῶ, ἀντιβλέπω. ἐξεναντίας βλέπω. Ἀντόφρις, βοτάνης εἶδος. Ἀντραχία, σκοτεινὰ σπήλαια. Ἀντρέσας, ἀναφοβηθείς. Ἄντρον, τὸ σπήλαιον. κυρίως ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, καὶ ἐφ' οὗ παγεῖ. ἐπὶ δὲ θαλάσσης, ὁ ἐσπασμένος ἀπὸ τῶν κυμάτων, λέγεται σπιλάς. ὁ δὲ ἀνεστηκὼς, προβλής. ἡ ὑπὸ τοῖς κύμασι δὲ πέτρα, λέγεται ὕφαλος. ἄντρον δὲ λέγεται τὸ σπήλαιον, ἀπὸ τοῦ ἄνω τιτρᾶσθαι ἤγουν, τετρυπημένον εἶναι. Ἀντρώδη, σπηλαιώδη.

Ἀντρώδης, ἀπεικάζων σπηλαίῳ. Ἄντρωνα, τινὲς μὲν βαρυτονοῦσιν ὡς τὴν ἴστορα. τινὲς δὲ, ἀντρῶνα φασίν, ὡς πυθῶνα. ἡρωδιανὸς δὲ φησὶν ὡς μαραθῶνα. ὀνομάζεται δὲ οὕτω, διὰ τὸ τοὺς ἐκεῖ τόπους ἀντρώδεις. τουτέστι σπηλαιώδεις.

μέγας ἱερός. ἢ ναοῦ ἤγουν τὸ ἱερόν· ἔστι δὲ καὶ φιάλη, ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ ναῷ. Ἀντίος ἦλθε· οὐκ ἐναντιότητα
ἀεὶ σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἄντικρυς, ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν συναντῆσαι. Ἀντίοφρυν, ἐναντίον φρονεῖν. Ἀντιοχεῖ, ἐναντιοῦται. Ἀν-
τιοχίς, ὄνομα φυλῆς. Ἀντιόων, ὑπαντῶν, ἢ μεταλαμβάνων. Ἀντιόωσαν παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ τιμῶσαν ἄντικρυς, καθ-
ὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὑπαντώντων καὶ ὀρεγόντων τὰς χεῖρας, ἀντὶ δὲ ἀξιώσει καὶ τιμᾷ. διὸ καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγεται, ὡς παρὰ τὴν
θάρρει καὶ ἀντιόωσαν παιδός. Σημείωσαι τὴν λέξιν, ὡς φανερῶς τὸ μετέχειν ἄντικρυς δηλοῦσαν. καὶ αὐτὴν γίνεσθαι. Ἀντιό-
ωσιν ὅμηρος· ἐμὸν μένει ἀντιόωσι. Ταῦτά δ᾽ ἂν εἴη εἰπεῖν ἐμὸν ἔγχος μέμβλεται· καὶ ἔστιν ἰδοὺ τὸ ἀντιλαμβανόμενον καὶ ἀντὶ τοῦ
συναντᾶν, δῆλον ὅτι λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν ὡς τὸ ἀντιόων ἑκατόμβας. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας ἀξιοῦν, ὡς τὸ ἐμὸν λέ-
χος ἀντιόωσαν. Ἀντιπαγές, τὸ ἐναντίας συνεκτικός. Ἀντίπαις, ὁ ἐγγὺς ὤν, τοῦ τέλος ἀφιέσθαι ὁ τὸν παῖδα ἐκ φύσεως.
ὁ δὲ ἀριστοφάνης, τὸν πρόσηβον καὶ ἀνδρόπαιδα εἶπεν. καὶ ἀντίπαις, ὁ νέος παῖς. Ἀντίπαλος, οὐ μόνον τὸν ἐξ ἐναντίου
πάλαιον ἐρίζοντα, ἀλλὰ ποτε καὶ τὸν σαφῶς οὕτω λεγόμενον ἰσόπαλον. καὶ ἀντίπαλος, ἀντὶ παλαιστρας. ἀντίπηκος ἀντὶ ὑπε-
σίως. ἀνταγωνιστής, ἀντὶ παντὸς ἀγῶνος. ἀντίβιος ἀντὶ μάχης. ἀντίτιχος ἀντὶ τοῦ ἐναντίως ἔχοντος τείχους. Ἀντιπαρέξειν,
ἀντιδοῦναι, ἀντιπαράσχειν. Ἀντίπασον, ὄνομα φιλήματος. Ἀντιπελαργεῖν. πελαργός, ζῷον ἀφ᾽ οὗ ἀντιπελαργοῦν καὶ
ἀντιπελάργωσις, ἀντὶ τοῦ ἀντὶ στάμην χάριν ὑφ᾽ ὧν εὖ ἔπαθον ἀντιδιδόναι. διὰ τὴν τῶν πελαργῶν πρὸς τοὺς πατέρας ὅτι γη-
ράσκουσι κηδεμονίαν, καὶ ἀντίδοσιν τῆς γενέσεως αὐτῶν, καὶ ἀνατροφῆς. Ἀντιπέμπει, τὸ ἐξ ἐναντίας πέμπει. ἤτοι εἰς
τοὐναντίον καὶ ἐξ ἀντιστροφῆς πέμπει. αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀντίπερα, τὸ ἐν τῷ πέρα, ἢ ἀντικρύ. πέρα τῆς θαλάσ-
σης. ἢ ἐναντίον. Ἀντιπέραια, παρώνυμόν ἐστι τῆς περαίας. αὐτὴ δὲ παρῆκται ἀπὸ τῆς πέρας προῤῥηθείσης. ὡς γὰρ ὑστέ-
ρα ὑστεραία, οὕτω καὶ πέρα περαία. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει ὅτι τὰ ἀντιπέραια τῶν νήσων βούλεται λέγειν ὁ ποιητὴς. λευκάδα,
καὶ ἀκαρνανίαν. ἕτεροι δέ φασιν, ἀντιπέραια, τὰ ἐξ ἐναντίας τῆς ἤλιδος κείμενα χωρία. Ἀντιπέρας, παροξυτόνως ἀνα-
γνωστέον. ὄνομα γάρ ἐστι θηλυκὸν γενικῆς πτώσεως σύνθετον. ἀντιπέρας θαλάσσης, μέταλλά ἐστι χρυσοῦ. Ἀντιπέραθεν, ἐξ ἐ-
ναντίας ὥσπερ κεῖται ἡ θράκη τῆς λήμνου. Ἀντιπεριλαχεῖν. ἀντιπεριστρέφειν. Ἀντιπερίσπασμα, ἐμπόδιον. Ἀντιπε-
σεῖν, τὸ ἐναντιωθῆναι. Ἀντιπεφάσθαι, ἀντιπεθνάναι. ἀφαιρεῖσθαι. Ἀντιπεφυκότων, ἐναντίως πεφυκότων. Ἀντίπε-
γα, κύφων. ἀρριανὸς ἰωνι. ἤγουν ἀγγεῖον. Ἀντίπηξ, τὸ κιβώτιον παρὰ τὴν ἀντὶ πρόθεσιν, καὶ τοῦ πέσσω τὸ πηγνύω.

Ἀντιπίπτει, ἀνθίσταται. Ἀντιπαφάσκει, ἀνταποδίδωσιν. Ἀντίπλαστον, σοφοκλῆς ἰνάχῳ· ὥς τὸ, Πατὴρ δὲ ποτα-
μὸς ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον κεκμηκότων. ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον. ὅμοιον. Ἀντίποδος, ξένιον. ὅμηρος ὀδυσ-
σείας χ· Τοῦτό σοι ἀντίποδος. εἰς παροιμίαν ὕστερον ἔπεσεν, ἀντὶ τοῦ ἀντὶ κακοῦ, ἀπολαύοντων κακόν. ἦν δὲ σοφὸς πάμ-
μεγας καὶ ἱερός, ὁ κατάρξας τῆσδε τῆς παροιμίας. ὃς καὶ κυκλώπειον δωρεὰν ἔφη, ὡς ἐκ τοῦ παρὰ κύκλωπα, τὴν ὕστατον καὶ
ὀλεθρίαν. ὡς ἐκ τοῦ οὔτινι τὸ πύματον ἔδομαι. Ἀντιποιοῦμαι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀντιποιοῦμαι βασιλεῖ τῆς ἀρχῆς. Ἀντι-
πολέμοις. πολεμίοις. Ἀντὶ πολλῶν λαῶν ἐστιν ἀνήρ, ὅν τε ζεὺς κῆρι φιλήσει. ἀντὶ τοῦ, ἴσος ἐστὶν ὁ εἷς ἀνὴρ πολλοῖς, ὁ
γὰρ ἦ θεοφιλής. Ἀντιπράττεται, ἀντιμάχεται. ἐναντιοῦται. Ἀντίπροικα, τὰ ἐπώνυμα καὶ ἰσόπροικα. Ἀντιπροσ-
έχειν, ἀντιδοῦναι. Ἀντιπροκλήσεις, ἀντιλογίαι. ἀντεγκλήματα. Ἀντίπρωρα, ἀντιπρόσωπα. πρώρα γὰρ τὸ πρόσωπον.
καὶ ἀνδρόπρωρον, ἀνδροπρόσωπον. Ἀντίπτωσίς ἐστιν, ἀπόδοσις τῆς ἰδιότητος. πτῶσις ἀντὶ πτώσεως. τρία ζητεῖται ἐν
ἀντιπτώσει, ἐν ὑποκειμένον. ἰδιότης. καὶ ὅτι ἡ πτῶσις ἀντὶ πτώσεως τίθεται. οἷον τὴν πόλιν ἣν βλέπω, ὑμετέρα ἐστίν.

Ἀντίπυργος, ἰσόπυργος, ἴσον καθὸ τὸ ὕψος τοῦ μήκους, τὸ ἀνάστημα ἔχων. Ἀντίῤῥινον, ἀντίῤῥιζον. οἱ δὲ βοτάνης εἶδος.
Ἀντίῤῥησίς ἐστι, λόγος τὸ πιθανὸν ἑτέρου λόγου διαβάλλων. Ἀντίῤῥοπον, τὸ ἀντίσταθμον. ἰσόζυγον. Ἀντιῤῥέπεται, ἀντὶ
τοῦ ἀποπέμπεται. Ἀντισηκοῦντα, ἐξισάζοντα. ζυγοστατοῦντα. ἐκ τοῦ ἴσος ὀνόματος, γίνεται ῥῆμα ἰσῶ. ὁ μέλλων ἰσώ-
σω, ἰσακῶ καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν ἰσηκῶ, καὶ ἀντισηκῶ. ἢ παρὰ τὸ σηκῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἰσχύω. ἐξ οὗ καὶ σηκὸς ὁ
ἰσχυρός. σῶκος ἐριούνιος. σῶκος δὲ ὁ ἑρμῆς. Ἀντισήκωσις, ἡ ἀνταπόδοσις. διόρθωσις. ἰατρεία. Ἀντισηκῶ, τὸ ἀντισταθ-
μίζω. Ἀντισκευάζεται, ἀναβάλλεται. Ἀντισπᾶν. ἐναντιοῦσθαι. Ἀντισταμία, πόλις τῶν ἐν λέσβῳ. Ἀντιστάτης, ὁ αὐ-
θέντης ἐν τῇ μάχῃ. σημαίνει δὲ, καὶ εὐθυντήν. Ἀντιστῆναι διαλελυμένως ἔφη ἐναντία ἵστασθαι καὶ ἄντα ἵστασθαι. τὸ δὲ ἄντα,
ποιητικὴ λέξις. Ἀντιστηρίζει, βοηθεῖ. ἀντιλαμβάνεται. Ἀντιστήσεται, ἀνταλλάξεται. Ἀντιστοιχεῖν, καθὰ στοιχεῖν
ἀντίστασιν. Ἀντίστοιχον, τὸ ἴσον. Σκιᾶς γὰρ ἀντίστοιχον φωνὴν ἔχεις, τουτέστιν ἴσον σκιᾶς ἀντιστοιχεῖς. Ἀντίστομος, πα-
ρὰ τὸ τακτός. τάξις ἡ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσα τοὺς μαχίμους. Ἀντιστρατευόμενον, ἀνθιστάμενον. Ἀντιστρέφω, ἀν-
ταξιῶ. Ἀντιστροφή ἐστι, τὸ ἐναντίον ἐπαναφορᾶς. ὡς γὰρ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεται, οὕτω καὶ αὕτη εἰς τὸ αὐτὸ λήγει.

Ἀντιστρόφοις, ἀντὶ τοῦ ἰσοστρόφοις. Ἀντίσχαδον, τὸ μηδενὸς ἄξιον. Ἀντισχεῖν, ὑπομεῖναι. ἀντισχεῖν τοῦ δεῖν μὴ δυνηθέν-
τες, ὑποκηρυκεύσαντο. Ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰῶν, ἀντὶ τοῦ προβάλλεσθε αὐτὰ. ἢ αὐτήν. καὶ ἐξ ἐναντίας τῶν βελῶν, ἔχετε
δίκην ἀσπίδων. Ἀντιτάλαντα, ἀντὶ τοῦ ἀντίρροπα. ἀντιτιμώρητα. ἀντίσηκα. Ἀντιτάλαντον, ἀντίσταθμον. ἴσον. Ἀντι-
τάσσεται, ἀντέχεται. Ἀντιτίθημι. τὸ ἀντισηκῶ καὶ ἀνθίστημι. ἀντιτίθεμαι, οὐκ ἔστιν. οὐ δὲ γε μὴν εὕρηται παρὰ τοῖς ἀττι-
κοῖς, ὥσπερ οὐδὲ τὸ παρατίθεμαι. Ἀντιτείνει, ἤτοι ἀντικρούει καὶ ἀντιβαίνει, καὶ ἀντερείδει. Ἀντιτειχίσει, ἀντικα-
τασκευάσει. Ἀντιτιθέναι, τὸ παραθέσει βλέπειν, καὶ συγκρίνειν. ἑρμογένης. Δεῖ δὲ ἀντιτιθέναι τοῖς μάρτυσι
τοὺς μάρτυρας. Ἀντίτιμα, τὰ ἄποινα. τὰ ἀνέκλιτα. Ἀντιτιμᾶσθαι, ὃ χρὴ παθεῖν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἢ ἀποτῖ-
σαι τὸν ἁλόντα. Ἀντιτίμημα, ἡ ἀντιτίμησις. Ἀντιτίσασθαι, ἀνταποδοῦναι. Ἀντίτοι εἰμὶ ἱκέταο. ἴσος ἱκέτης
σοι εἰμί. Ἀντίτομον, φάρμακον, ἀντιπαθές. ὅ παρ᾽ ὅπου οὐ βλάπτεται ὑπό τινος. ἀλεξιφάρμακον. Ἀντιτο-
ρεῖν. ὄνομα πεποίηται μὲν κυρίως, ἀπὸ ξύλων ἃ τρυπῶνται τρήτρῳ. δηλοῖ δὲ τὸ ἀντικρὺ τορῆσαι, τὸ διόλου ἐτρύ-
πησεν. ἐρεῖ δὲ ὁ ποιητὴς, καὶ ὅτι κλέπτουσι τινες, οἰκίαν ἀντιτορῆσαι. ἐκ δὲ τοῦ τὸ ρῶ καθὸ συγκοπεὶς μὲν γίνεται
τὸ τρῶ, τρίσω. καθὸ παραγωγὴν δὲ τὸ τετραίνω. ὡς τρέμω τιτρέμω. ἐξ οὗ τὸ, Τέτρηνεν δ᾽ ἄρα πάντα. Ἀντιτορῆσαι,

ἢ ἀντικειμένη τῷ κακῷ ἡμῶν θελήματι. κατὰ γὰρ τὸν ἀπόστολον, ἐὰν ἡ συνείδησις ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν
ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν. Ἀντιδικεῖν, κατηγορεῖν ἢ ἐναντιοῦσθαι. ἀριστοφάνης· ὅπως ἀποστρέψαις ἄν, ἀντιδικεῖν δίκην
μέλλοντ' ὀφλήσειν. εἴθιστο τοῖς γραψαμένοις καὶ μὴ ἀποδείξασιν ἐπιβάλλειν χρηματικὴν ζημίαν. καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὡρισμέ-
νον ἐξέτισεν ὑπερήμερος γενόμενος, ἐξέτισε τετραπλῆν. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες τίσαι, καθείργνυντο εἰς τὸ δικαστήριον. πολλὰ
δὲ τοῦτο πεπόνθασιν. Ἀντίδοξος, ἐναντίος κατὰ τὴν δόξαν. Ἀντίδορον διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὸ τοῦ δέρματος δέρμα. ὡς ἐν
ἐπιγράμματι· καὶ κάρυον χλωρῆς, ἀντίδορον λεπίδος. διὰ δὲ τοῦ ω μεγάλου, ὃ δίδοται ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλη-
σίαις. Ἀντίδοσις, ἡ μετάληψις. Ἀντίζηλον, στρογγύλον. ἀστραγαλῶδες, ἐν κύκλῳ. Ἀντίζυγα, ἰσόζυγα.
Ἀντίθεον, καὶ ἀμύμονα, καὶ κρατερὸν λέγει ὅμηρος τὸν πάνδαρον, ἐξ ὧν εἶχε καλῶν. Ἀντιθεοῦνται, ὑπαντῶνται.
Ἀντίθεσις, σχῆμα λέξεώς ἐστι καθ' ἣν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία. ἢ κατὰ μέρος, ἢ ἀθρόως. οὕτως ἰσοκράτης ἐν
τῷ παναθηναϊκῷ. καὶ ἀντίθεσις, ἀντιλογία. ἐρώτησις. Ἀντίθετα, ἐναντία. Ἀντίθετον, γίνεται κατὰ δύο τρόπους.
καθ' ἕνα μὲν, ὅταν τὰ ἀντικείμενα ὀνόματα λαμβάνονται. οἷον μᾶλλον γὰρ τιμῶσιν αἱ πόλεις τοὺς ἀδίκους πλουτοῦν-
τας, ἢ τοὺς δικαίους πενομένους. καθ' ἕτερον δὲ, ὅταν ἀντιδιαστέλλεται κατάφασις ἀποφάσει. ὡς τὸ, σὺ μὲν, ἔλα-
βες δῶρα. ἐγὼ δὲ, οὐκ ἔλαβον. Ἀντίθρονος, ὁ ἀντικαθήμενος. ἢ ἀντικαθήμενος, ὁ ἀντίθρονος. ὁ ἀντιπριμαίτωρ. Ἀντίθυ-
ρον κλισίης, τουτέστιν ἀντικρὺ τῆς θύρας. Ἀντικαθεστώσας, ἀντικειμένας. Ἀντίκανον, ἰσόκανον. Ἀντικατηγορεῖ-
ται, τὸ ἴδιον κατηγορεῖται τοῦ πράγματος. ὃ καὶ μόνῳ ὑπάρχει, καὶ ἀεί. ὡς τοῦ ἀνθρώπου τὸ γελαστικόν, καὶ τοῦτό ἐστιν
ἀντικατηγορεῖσθαι τὸ μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχειν. Ἀντικάθηται, ἐναντιοῦται. Ἀντικατέστησαν, ἐναντιώθησαν.
Ἀντικαθίσταται, ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦται. Ἀντικαταλλαττόμενος, οὐ μόνον ὅταν ἀνταλλάττηταί τις, ἢ εἰς φιλίαν ἔρχεται
πρὸς ὃν γέγονεν αὐτῷ διαφορά. ἰδὲ καταλλαττόμενος ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμείβοντος χρυσίον ἐν τῷ δήμῳ,
πολλάκις δημοσθένης. Ἀντικαρὰ, τόπος ὁ μετὰ τὴν κλεῖδα. Ἀντικασίγνητος, ἴσος τῷ ἀδελφῷ. Ἀντικαταλα-
βεῖν, τὸ ἀντιλαχεῖν δίκην. Ἀντικάρτερα, ἀντίχυρα. λάκωνες. Ἀντίκειται, τὸ ἐναντίως ἔχει τι πρὸς τὸ ἕτερον. οἷον
τὸ πῦρ τῷ ὕδατι. καὶ τὸ ἀγαθὸς, ἀντιπρόσωπον κεῖται. οἷον κάτοπτρον, τῷ προσώπῳ ἀντίκειται. καὶ ἀντίκειται πορνείας,
κύβαις, συμποσίαις, ἀντὶ τοῦ πορνεύει, κυβεύει, συμποσιάζει. Ἀντικήνσωρ, ὁ τοὺς νόμους μεμαθηκώς. Ἀντίκλειαν εἶναι
τὴν ὀδυσσέως μητέρα, σειληνὸς ὁ χῖός φησι. καὶ ἐγκύμονα διοδεύουσαν νήριτον τὸ τῆς ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολλοῦ
τινὸς, ὑπ' ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν τεκεῖν ὀδυσσέα. ὅθεν καὶ ὀδυσσεὺς ἐκλήθη. Ἀντικοιλώσιος [?], τῆς διὰ τοῦ κυτ-
ἀντιπρείσιος. ὅπερ ἐστὶ σκίμπους καλεῖται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀντίκρισις, ἀπόκρισις. οὕτως ἀνάξιλας. Ἀντικρὺ,
τὸ φανερῶς ἢ ὡς ἄν τις εἴποι, ἐξ ἐναντίας. ἢ κατὰ ἀντικρὺ σὺν τῷ μέχρι ἀντικρὺς, τὸ μεθ' ὅμηρόν ἐστι. καὶ ἑτέραν σημασί-
αν ἔχει. ἡ ἀντικρὺ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ διόλου. καὶ ὡς εἰπεῖν διαμπερές. ἐμφαίνει δὲ ἡ λέξις ἀντιπερασίν τινα τῶν
ἔνδον. ὡς ἀντικρὺ ὄντος καὶ οὔπω βλαπτομένου τοῦ τιτρωσκομένου. δοκεῖ γὰρ ἐκ τοῦ ἀντικρούειν τὸ ἀντικρὺ γίνεσθαι. καὶ δηλαδὴ [illegible]
[illegible]. Ἀντικρὺς καὶ ἀντικρὺ, διαφέρει. ἀντικρὺς μὲν γὰρ λέγεται, ἀντὶ τοῦ φανερῶς. ἀντικρὺ δὲ παρασημουμένως χωρὶς
τοῦ σ, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ ἀντιπρόσωπον. οἷον ἀντικρὺ κάθηται. Ἄλλως. Ἀντικρὺ κατὰ τοὺς παλαιοὺς
γίνεται παρὰ τὴν ἀντὶ πρόθεσιν, καὶ τὸ κάρα. ἵνα ᾖ κυρίως ἀντικαρύ. καὶ ἐν συγκοπῇ ἀντικρύ. τὸ κατέναντι. οὐ πρὸς ὁμαλότη-
τα ἐρρέθη τὸ ἀντιπρόσωπον. οὔσης δὲ ἀναλογίας ὡς οὕτως. οὕτω. μέχρις, μέχρι. αὖθις, αὖθι. οὕτω καὶ ἀντικρὺς, ἀντικρύ.
ὅμως ὀξυτονεῖται τὸ ἀναλόγως, κατὰ τὸ μεσηγὺ, καὶ μεταξὺ. καὶ ἅμα, διότι μὴ κατὰ τὸ οὕτως, οὕτω. μέχρις, μέχρι. ἐφύλαξε
καὶ τὸ ἀντικρὺ, τὴν αὐτὴν σημασίαν τῷ ἀντικρύς. Ἀντικυρίας σοι δεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐξουσίας. Ἀντικυρικὸν, ὁ ἐλλέβορος.
Ἀντικύων, ὁ ἀλώπηξ. Ἀντιλαμβάνω μὲν, ἀττικῶς οὐ χρῶνται. παθητικῶς δὲ ἀντιλαμβάνομαι, ἀντὶ τοῦ προσφέρω
καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπικουρῶ καὶ ὑπερμαχῶ, γενικῇ συντάσσεται. ὡς παρὰ δημοσθένει. Καὶ ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλαμβάνεσθε τῶν
πραγμάτων. Ἀντιλαὶ, τὰ τῶν ἄρτων κλάσματα. Ἀντιλαβαὶ, λογικαὶ ἔφοδοι, ἐξ ἡμιστιχίων λεγόμεναι. κατὰ μι-
κρὸν παρὰ τραγικοῖς. Ἀντιλαχεῖν, τὸ δίκην ἐπὶ διαιτητοῦ λαχόντα, ἐρήμην ὀφλεῖν. καὶ πάλιν περὶ τὰ αὐτὰ δικάζε-
σθαι. Ἀντιλαβεὺς, ὁ πόρπαξ τῆς τοῦ ὁπλίτου ἀσπίδος. Ἀντιλάζεσθαι, ἀντιλαμβάνεσθαι. Ἀντιλαμβάνεται, βοηθεῖ.
ἢ κωλύει. Ἀντιλέγεται, τὸ τοῖς λόγοις ἐναντιοῦσθαι, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον ἀντιλέγω σοι. λέγομεν καὶ ἀντιλέγω τοῦτο
σοι, καὶ οὐ δύναμαι ἀντιλέγειν σοι τοῦτο. Ἀντίληψις, ἀντὶ τοῦ ἐπίληψις. Ἀντιλήπτωρ. ὁ ἀντιλαμβανόμενος. ὑπερασπι-
στής. βοηθός. Ἀντιλογεῖν, ἀντειπεῖν. ἀριστοφάνης· ἐπὶ προλόγῳ ἀντιλογῆσαι. ἀντιλέγειν ἀντειπεῖν. Ἀντιλογικὸς,
ἀντιλογητικός. Ἀντίλυτρον, ἀντίδοτον. Ἀντίμαχος, ὡς κίναιδος καὶ δύσμορφος, καὶ θηλυμανὴς κωμῳδεῖται παρὰ τῷ
ἀριστοφάνει. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. τρίτος ὁ ψεκάδος λεγόμενος. καὶ τέταρτος τραπεζίτης, οὗ
μέμνηται εὔπολις ἐν δήμοις. Ἀντιμῆνα, κατὰ μῆνα. Ἀντιμισθωτὸς, ὁ ἀντὶ ἄλλου ὑπηρετῶν. Ἀντιμίσιον παρὰ ῥωμαί-
οις, τράπεζα πρὸ τοῦ δικαστηρίου κειμένη. Ἀντίον πολλῶν, ἴσος πολλοῖς. Ἀντίξοα, ἐναντία. ἀντίπαλα. Ἀντίξον,
τὸ ἐναντίον. ἁρμόζον. οἷον ἀντισούμενον τροπῇ ἀττικῇ τοῦ σ εἰς ξ. οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὸ σύμβολον, ξύμβολον λέγουσιν. Ἀν-
τιόπη, νυκτέως ἦν θυγάτηρ. ἣν ὁ ζεὺς σατύρῳ ὁμοιωθεὶς, φθείρει. καὶ φοβουμένη τοῦ νυκτέως τὰς ἀπειλὰς, καταφεύγει εἰς
σικυῶνα πρὸς ἐπωπέα. τίκτουσα δὲ ἀμφίονα καὶ ζῆθον, ἐξέθηκεν ἐν τῷ κιθαιρῶνι παρὰ βουκόλῳ τινί. ὁ δὲ νυκτεὺς διὰ
τὴν τόλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς, τελευτᾷ. τοῦ ἀδελφοῦ λύκου δεηθεὶς μὴ περιιδεῖν τὴν παῖδα, ἀλλ' ἑλεῖν. ἀπελθόν-
τα δὲ εἰς σικυῶνα, στρατεύει ἐπὶ τὴν πόλιν λύκος, καὶ κτείνει τὸν ἐπωπέα. καὶ λαβὼν τὴν ἀντιόπην αἰχμάλωτον,
παραδίδωσι φυλάττειν δίρκῃ τῇ ἑαυτοῦ γαμετῇ. ἡ δὲ, φεύγει. καὶ ληφθεῖσα, πάλιν τοῖς ἑαυτῆς παισὶν, ἐκδίδο-
ται ἀμφίονι καὶ ζήθῳ. ἐνταῦθα δὲ ἐκκαλύπτει ὁ τροφεὺς βουκόλος τὸ γεγονός. οἱ δὲ, τὴν μὲν ἀντιόπην σώζουσι.
τὴν δὲ δίρκην, ἐξ ἀγρίου ταύρου προσδήσαντες, διαφθείρουσι. μεμψάμενοι δὲ τὸν λύκον ὡς ἐκδώσοντες τὴν ἀντιό-
πην, σφάττειν ἔμελλον. ἑρμῆς δὲ ἐκώλυσε. τῷ λύκῳ δὲ προσέταξε παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας αὐτοῖς. Ἀντίον,
ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας. λέγεται δὲ ἀντίον, καὶ τὸ ἐν ἀκάτῳ ἱστίον. ἢ ὁ διοικῶν τὴν πόλιν ἄρχων. ἢ ὁ δικαστής. ἢ ὁ

ἀντιπρύμνῳ ἀπόφημι. τὸ γὰρ ἀντικρύς, τῶν ὑστέρων ἐστί. καὶ ἀντίον εἰσιθεῖν, τὸ ἀντιάσαι παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται. Ἀντίους, τοὺς τῆς δάφνης ὅρπηκας, τοὺς πρὸ τῶν θυρῶν ἱσταμένους. Ἀντίον δῶρον, ἱκέσιον. Ἀντήρεις, ἀντιθέτους. ἀντικλινούσας. σοφοκλῆς ἠλέκτρα. Πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤδη οὐ στέρνων πληγὰς αἱμασσομένων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐρέσσωσι, καὶ μὴ εἰς θάτερον ῥυμοῦται ἡ ναῦς. ἢ ἀντήρεις ἀνθαρμοσμένος ἀχίστον ἐν τῇ εὐθείᾳ. αἱ δὲ ἄλλαι πλώσεις, καθὰ τὸ ἀντήρις κλινόμεναι, οὐ χρῆσιν. ἀντήρις δέ, σημαίνει τὴν θυρίδα, καὶ κλίνεται ἀντήριδος. Ἀντήρετοι, ἴσον ἀπὸ τῶν ἐξ ἴσου ἐρεσσόντων. ἤγουν κώπηλα τούτων. Ἀντήριδες, τὰ ἀντερείδοντα ξύλα. ἢ λίθινα κατασκευάσματα. Ἀντήριος, στήμων. καὶ ὁ κανὼν ὁ προσκείμενος τῇ θύρᾳ. ὃν ἔνιοι καλοῦσι παραστάδα. Ἀντῆσαι, κατὰ δοτικῆς σύνταξιν, ἔστι τὸ ἀντὴν ποιέεσθαι ὅπερ ὅμοιον, τῷ ἤντησας παντῆς ἐν ὀδυσσείᾳ. οὐ πάνυ δὲ συνήθης οὐδὲ κατὰ τοῦ αἰτιατικοῦ σύνταξις ἢ κατὰ δοτικῆς, ἱστοριογράφοις. Ἀντήσειε μάχης. εἴρηται συνήθως, ἀντὶ τοῦ ἐπιτύχοι. ἀντήν φαίνεται. χαριέστερον δὲ εἰπεῖν, ἀντίον ἔλθοι. Ἀντήσεις, ἱκεσίαι, λιτανεῖαι, ἱκετηρίαι. Ἀντήσομεν παλαιῶν μυστηρίων. ὅ ἐστιν, ἀντὴν ἐλθωμεν. Ἀντὶ πρόθεσις, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται οἷον, ἀντὶ πολλῶν. ἀνθ' ἑνός. σημαίνει τρία. κυρίως τὴν πρόθεσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς. οἷον, Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσος. ὡς τό, ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο. ἀντὶ τοῦ ἴσος ἱκέτου. καὶ τὸ ἐναντίον. ὡς τὸ ἀντίθεον κύκλωπα. τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς, ἀντίθεος δὲ ὁ ὀδυσσεύς, ἀντὶ τοῦ ἰσόθεος. Ἀντιαντιμεταλαβεῖν. Ἀντιαμάχεσθαι, διαλυτικῶς ἐστι τοῦ ἀντιμάχεσθαι. ὥσπερ καὶ τὸ ἀντίβιον πολεμίζειν. Ἀντιαμέχειν, ἀντιμηχανᾶσθαι. Ἀντιάζει, ἀπαντᾷ. συναπαντᾷ. μηχανᾶται. ἴωνες ἀντὶ τοῦ πολεμεῖ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἱκετεύει. ὡς τὸ ἀντιάζουσι πρὸς ἐφεστίου διός. Ἀντίαι, τὸ ἐναντίον ἀλλήλων. Ἀντιάω δοτικῇ σύνταξις, ἐναντιοῦσιν δηλοῖ. τὸ μέν τοι ἀντιόων ἑκατόμβης, καὶ τὸ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν, οὐχ ὁμαλῶς συντέτακται. καὶ ἀντιόωσαν ἀρωμένην, ἤγουν δεομένην. Ἀντιάνειραι, ἐπίθετον ἀμαζόνων. ὁ μὲν ἀρίσταρχος. τὰς ἴσας ἀνδράσιν. ἔνιοι δὲ τὰς ἐναντιουμένας τοῖς ἀνδράσι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει. ἐξ οὗ, τὸ πολεμικάς. καὶ ὡς εἰπεῖν διϊάνειρας. τὰς ἐξισουμένας ἀνδράσι τὰ εἰς τὸν πόλεμον. Ἀντιάουσαν, ἐπιστρωννύουσαν. Ἀντιασόμεσθα, ἰσαυτὸν ἐστι, τῷ ἀντιασόμεθα, καὶ ἀντίαι ἔλθωμεν. Ἀντιάσας μεταλαβὼν, ἢ συντυχήσας, ἢ ἵλεως γενόμενος. Ἀντιάσας παρ' ὁμήρῳ, συναντήσας. καὶ μετασχών. Ἀντιάσειεν, ἐπιτύχοιεν, ἢ ἐπιτύχοι. Ἀντιάσειν, ἱκετεύσειν. ἀπαντήσειν. ἢ ἀντιᾶσαι, συναντῆσαι, καὶ ἐλθεῖν μετασχεῖν. παρ' ὁμήρῳ τὸ ἐπιτυχεῖν, καὶ ἰάσεως συντυχεῖν. καὶ παρὰ γενέσθαι. Ἀντιάταις. ταῖς ἀπὸ ἀντίου πόλεως. ἥ τις ἀπέχει ῥώμης, τριακοσίοις σταδίοις. Ἀντιβαίνει, τὸ ἀντιπίνει καὶ ἀντερείδει. λιβάνιος. ὁ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν πᾶσαν, ἀντίβαινε καὶ ἀντίστα. Ἀντιβάλαιος ἡ κικκίς. Ἀντιβάλλεις, τοὺς ἀντιτιθεμένους οἷον, λόγους. ἤ τι τοιοῦτον. σύστοιχον δὲ τοῦτο, καὶ τὸ ἀντιβολεῖν, καὶ ἀντιβολία ἡ δέησις. Ἄλλως. Ἀντιβάλλει, ἤγουν ἐξεναντίας βάλλει. ἐπιβάλλει τις ἐπιτιθείς, ἢ νοῦν. ἐπιβάλλεται δὲ τό δέ τι, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖ. περιβάλλω τί τινι, ἤγουν περιτίθημι. καὶ περιβάλλω τινά, ἤγουν, περιπτύσσομαι. καὶ περιπλέκομαι. καὶ περιβάλλει ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἀντὶ τοῦ ἐνδύει. καὶ παρὰ φιλοστράτῳ. Περιβάλλων γὰρ τοῖς τείχεσιν ἄνδρας ὡπλισμένους, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ τιθείς. ἀμφιβάλλω, τὸ μὴ ἐφ' ἕνα σκοπὸν βάλλω τὸν λογισμόν, ἀλλ' ἐπὶ δύο. ὅθεν καὶ ἀμφίβολος ὁ ἐν διττῇ γνώμῃ κείμενος. καὶ ἀμφιβολία, ἡ διττὴ γνώμη. ἀπέβαλον μέν, ὃ ἄκων ἀπώλεσα. ἀπεβαλόμην δέ, ὃ ἑκὼν ἔρριψα. ὑπερβάλλει τις τὸν λόγον, ἀντὶ τοῦ ὑπερτίθεται. ὑπερβάλλεται δὲ τὰ ἀλλότρια, ὁ ἰδιοποιούμενος, ὅθεν καὶ ὑπερβολιμαῖος. ὑπερβάλλω, τὸ ὑπερέχω, καὶ ὑπερβαίνω. Ἀντιβάλμους, ἀντιστρόφους. Ἀντιβαρνική, ἡ κασσία. Ἀντιβιομαχόμεναι, ἐξεναντίας πολεμοῦντες. ἐπίρρημα ποιητικόν. Ἀντίβιος, ἐναντίος. τῆς ἀντὶ προθέσεως, τὴν ἐναντίαν ἰσχὺν δηλούσης. ἤγουν, ὁ ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ. ὅ ἐστι τῇ δυνάμει. καὶ ἀντιβίασι, τοῖς ἐναντίαις καὶ στασιαστικαῖς. Ἀντιβλέψας αὐτοῖς, καὶ αὐτοὺς οἷον, μηδέ ποτε, μὴ δὲ τοὺς πολεμίους ἀντιβλέψας. Ἀντιβληθέντας, ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντας. Ἀντιβόαιον, ἰσόβοιον. ἀντιβόος καθαγιαζόμενον. σοφοκλῆς. Ἀντιβολεῖν ἀεὶ παρ' ὁμήρῳ, τὸ συναντᾶν. καὶ ὡς εἰπεῖν ἀντιβάλλειν. καὶ ἐπιτυχεῖν δηλοῖ. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, καὶ τὸ παρακαλεῖν. παρὰ τὸ ἀντὴν προσβάλλεσθαι, ἤτοι ῥίπτεσθαι τοὺς ἱκετεύοντας. διαφορεῖται δὲ κατὰ τάξιν ἡ λέξις μάχης. ἀντιβολήσαι, ἀντὶ τοῦ τυχεῖν καὶ ἀντὴν γενέσθαι. ἀλλαχοῦ δέ, ὑπερ μιν ἀντιβόλησαν ἐείκοσι φησίν, ἀντὶ τοῦ συνήντησαν. τὸ μέντοι καινότερον ἀντιβολεῖν, αἰτιατικῇ φιλεῖ. ἀντιβολῶ σε γὰρ φαμέν. Ἀντιβολήρ, στρωτὴρ μικρός. λάκωνες. Ἀντιβολῆσαι, σημαίνει τὸ συναντῆσαι. τὸ μετασχεῖν. τὸ ἀπαντῆσαι καὶ ἀντὴν τὰς ὄψεις βαλεῖν. παρὰ μέντοι τοῖς μεθ' ὅμηρον, ἱκέσιος ἡ λέξις, καὶ σημαίνει τὸ ἀντὴν καὶ πρὸ ποδῶν τινος ῥίπτεσθαι. καὶ ἀντιβολῆσαι, ἐπιτυχεῖν ἐν ὀδυσσείας φ. ἐν ἄλλαις τὸ συναντῆσαι. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, καὶ τὸ ἱκετεῦσαι σημαίνει καὶ τὸ δυσωπῆ. Ἀντιβόλησις, καὶ ἀντιβολία, παράκλησις. ἱκετηρία. Ἀντιβολῶ, παρακαλῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀριστοφάνης, στῆθ' ἀντιβολῶ σε. καὶ ἀντιβολῶ σε, φράσον μοι τίνες εἰσίν. ἀττικῶς. ὡς τό, ὁ δέ, λίαν τὸν ἐπίσκοπον ἠντιβόλει. καὶ ἀντιβολῆσαι, ἀπαντῆσαι. μετασχεῖν, ἀπὸ τοῦ μολῶ μολήσω, μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β ἀντιβολήσω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συνέτυχε, καὶ ἱκέτευσε. Ἀντιγενίδας, αὐλητής. υἱὸς οὗτος ἦν διονυσίου ἐνδοξότατος αὐλητής. Ἀντιγόνιον, βοτάνη καὶ ἄνθος. Ἀντιγόνιος. βόλος τις, οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἀντίγονοι, ἀκακία. Ἀντιγραφή. ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κλήρων διαδικασίαις ἀντιγραφὴ καλεῖται, ὅταν τις ὡς ἄπαιδος ὄντος τοῦ τετελευτηκότος ἑαυτῷ φάσκῃ προσήκειν τὸν κλῆρον κατὰ γένος δόσιν. κοινῶς δ' ἐν ταῖς δίκαις ταῖς δημοσίαις, τὰ τῶν δικαζομένων γράμματα ἃ ἐδίδοσαν περὶ τοῦ πράγματος. καὶ τὰ τοῦ διώκοντος, καὶ τὰ τῶν φεύγοντος. ἀντιγραφὴ, καὶ τὰ μαρτύρια. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, καὶ ὑπερίδης. πλάτων δέ, ἐν τῇ σωκράτους ἀπολογίᾳ, τὸ αὐτὸ καλεῖ ἀντωμοσίαν, καὶ ἀντιγραφήν. Ἀντιγραφεύς, ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφεσθαι αὐτά. διττοὶ δὲ ἦσαν ἀντιγραφεῖς. ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὁ δὲ τῆς βουλῆς. Ἀντιδιαιρεῖται, ἀντιμερίζεται. Ἀντιδιαστέλλεται, ἀντιδιΐστησιν, ἢ χωρίζεται, καὶ ἀντιβάλλει. Ἀντιδικεῖν, τὸ ἐνδίκῃ ἀντιβαίνειν. Ἀντίδικος μου κατέστης, καὶ ἀντίδικος πρὸς ἐμὲ καθέστηκας. καὶ ἀντίδικος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ὁ διάβολος. καὶ ἡ συνείδησις ἡμῶν.

λος στερᾶν. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα. καὶ τὴν ἑκάτην δὲ ἀνταίαν λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά. καὶ ἀνταίας,
ἔχθρας χαλεπάς. καὶ ἀνταίας, πολεμίας ἐχθράς. σοφοκλῆς. Ἀνταίη. ἡ βία οὕτω λέγεται, διότι ἐναντία τοῖς πλ
χίστοις ἐστίν. ὡς δέ τινες ἀνταίη, ἡ ἀλιτήριος καὶ ἀντίτυπος. Ἀνταίρω, τὸ ἀνθίσταμαι καὶ ἀντιβαίνω, καὶ φιλονει
κῶ. δεινὴ συστήσεται. ἀριστείδης. Εἰ δὲ βούλει, τὴν φρένας ἀντῆρε τῷ ἀγαμέμνονι τῶν ἡρώων, ἢ τῶν ἐπὶ κούρων ἀν
ταίρειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιπαρατασσομένων λέγεται, χερσὶν ὡπλισμέναις, ἢ ῥάβδοις, ἢ τοιούτοις τισί. καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπὶ
γνώμης ἢ τοιούτων τινῶν. οἷον, ἀνταίρει γνώμην, καὶ ἀνταίρει μῦθος. Ἀντακές, σημεῖον. Ἀντακταῖος, σύμμετρον. Ἀν
ταλλάσσεσθαι, ἀνταπαύσασθαι. Ἀντάλλαγμα, ἀνθόμοιον. καὶ ἀντάλλαγμα, ἡ καθ' σάρκα πρόγονοι τοῦ χριστοῦ οὓς
ἔχει. καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν, οἱ ἑβδομήκοντα ἑρμηνευταί. Ἀντάλλαγον καλοῦσι, τὸν ἀντὶ ἄλλου ἐναλλαγμένον. οὐχὶ
ἀντάλλον. μένανδρος. Ἀνταλλάττειν, τὸ ἄλλο ἀντ' ἄλλου ἐκφέρειν. Ἀνταλλές, ἰσότης τῆς ἡμέρας. ※ Ἀντ' ἄλλης ἀρ
χῆς ἐστὶ τοῦ δρᾶν. τουτέστιν, ἀντὶ τοῦ ἄρχειν, τὸ καταφρονεῖν, τῶν δὲ ἀρχαίων ἀμελεῖν. Ἀντάμειψις, ἀνταπόδοσις.
Ἀνθαμιλλᾶσθαι, ἀντερίζειν. Ἀντιᾶν, ἀντιάζειν ἱκετεύειν. Ἀνταναγνῶναι, ἀντιβάλλειν βιβλίον. Ἀνταναιρε
θῇ, ἀνταναφανισθῇ. Ἀνταναίρεται, ἀφαιρεῖται. Ἀντανάκλασις, ἡ ἀπό τινος ἐπί τι κίνησις, καὶ ἐξ ἐκείνου πάλιν
ἐξ οὗ προῆλθεν, ἐπιστροφή. ὡς ἐπὶ τῆς σφαίρας. ἢ ἀντανάκλασις, ἡ καθ' ἀνάκλασιν ἀπό τινος μεταγομένη. γίνεται δὲ τοῦ
τε ἐπὶ φωνῆς, ὃ ἴσασιν ἀντηχεῖ. καὶ ἐπὶ φωτός, ἡλιακοῦ ὁμιλοῦντος λείῳ τινί, ἢ λαμπροτάτῳ ὕδατι προσπεσόντος. Ἀντανακλω
μένη, κατ' ἀνάκλασιν διά τινος μεταγομένη. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς. ἣν καλοῦσιν ἠχώ. καὶ ἐπὶ φωτός. ἢ ἀντιπέμπου
σα. Ἀντανελέσθαι, ἀντιλαβεῖν χείρονα. Ἀντανελών, ἐκκόπτων ἀφελών. Ἀντανέψιαι, καὶ ἀνεψιαί, αἱ ἀδελφῶν παῖ
δες. Ἀντανίσχει, ἀνατέλλει. Ἀντανίσχομεν, προβαλλόμεθα. καὶ ἀντανίσχον, ἀντὶ τοῦ παρεκτάσσοντο. Ἀντάνται,
ἐπίβουλοι, ἀντίδικοι. Ἄνταξ, ἐν μέρει. Ἀντάξιον, ἴσον κατὰ τὴν ἀξίαν. Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα, φη
σί, κρηδέμνῳ καλυπτομένη τὰς παρειάς. ταυτὸν ἐστὶ τῷ παρακαλυψαμένη ὑπὸ αἰδοῦς. Ἰστέον ὅτι, τοῦ χόμενος ἐν χρή
σει ἐστὶ καὶ ὁ μέσος ἀόριστος ὁ ἐσχόμην. ἐξ οὗ καὶ τὸ σχέσθαι καὶ ἀνασχέσθαι. αὐτῶν δὲ προϋπάρχει τὸ σχεῖν. αἱ πολλαὶ προ
θέσεις κολλώμεναι, ἀπαρτίζουσι διάφορα σημαινόμενα, χρηστὰ τοῖς ἐντυγχάνουσιν. Ἀνταπαντῆσαι, καὶ ἀπαντῆσαι, θου
κυδίδης, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ. ἀνταποδοῦναι δὲ καὶ ἀνταπολαμβάνειν, δημοσθένης, ἐν τῷ κατὰ λεπτίνου. Ἀντα
ποπαρδεῖν. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ κλαυτῆσαι καὶ ἀντηχῆσαι κατὰ τὴν βροντήν. ἐπάρδειν ὁμαλῶν αὐτῷ, τὴν τῆς
βροντῆς ἦχον. Ἀντάγορος, αὐλητὴς μῆδος. Ἄνταρ, ἀείρας ὑπὸ τυρρηνῶν. ἀφόριον δέ, διάσμα. Ἀνταρεία, ἡ ἐξ ἐναντί
ας ἄρσις. Ἀντάρτης, τύραννος, ἀντιβαίνων βασιλεῖ. Ἀντάς, πνοάς. Ἀντᾶσθαι, συναντᾶν. Ἀνταῦρος, νυκτερὶς ὄ
ψεσι φησὶ σοφοκλῆς. Ἄντα στάς. ὅμηρος. Εἰ κέ μοι ἄντα στάης. ἀντὶ τοῦ εἰ καὶ ἀντιστάης μοι. τὸ δὲ μὴ δ' ἀντίος ἵστασ'
ἐμεῖο, οἱ νεώτεροι ἐσχημάτισαν ὡς ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ὄν, τὸ ὀρθὸν μὴ δ' ἀντίον ἵστασθαι ἐμοῦ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀντίον ἵστα
σθαι, ἀντὶ στῆναί που τῆς κινήσεως λέγει. ἀλλαχοῦ δὲ ἀντίον ἐλθεῖν ἀλλ' ἐναντίον ἐστὶ τὸ ἀναχωρῆσαι. Ἀνταπτυσκόμε
νος, ἐξ ἐναντίας πτυσκόμενος. Ἀνταυγεῖς κόρας στρέψον, ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας σου ἀντιπρόσωπος μοι στρέψον. Ἀν
ταφωνεῖς πολλά, ἤγουν ἀντιλέγεις. Ἀντιβόλησα, ἀπήντησα. Ἀντιγράψαι, ἀντιδικάσαι. Ἀντίδοσαν, ἀπέδο
σαν. Ἄντια. παρ' ὁμήρῳ τὴν ἀντὶ ἀποκαθεστέβοαν καλοῦσιν, ὡς εὐριπίδης. καθὰ καὶ μέμνηται καὶ ὁ κωμικός.
Ἀντίανοι, ἀντὶ τοῦ ἀνάπτανοι λέγουσι δωριεῖς. συγκόπτουσι γὰρ τὴν ἀνὰ ὡς ἂν τὴν ἄγραν, ἀντὶ τοῦ, ἀνὰ τὴν ἄγραν.
Ἀντιέρχει, ἀντὶ τοῦ ἀντιέχει. Ἀντιέχοντο, κατεῖχον. Ἀντικομιεῖ, ἐντεύξει. Ἀντικομίσει, ἀντεκφέρει.
Ἀντικτησόμεθα, ἀντενέγκωμεν. Ἀντίκτασις. ἀνταπόδοσις, καὶ ἀντίκτισις. Ἀντικλείειν, ἀνταποδιδόναι.
Ἀντιμήνισε, ἀντωργίσθη. Ἀντιμετριάζει, ἀντεξετάζειν. Ἀντιμεμάσθαι, ἀνταποδοῦναι ἐπιτιμῆσαι. εὐριπίδης
φλιάσιν. Ἀντιμεταδόντες, ἀνταποδόντες. ξενοφῶν. Ἀντεμφαίνων, ἀντιδεικνύς. Ἀντιναντίωσις ἐστίν, ὅταν εἰ
πεῖν τι βουλόμενοι, διὰ τὸ ἐναντίου δηλώσωμεν. οἷον, ἴσως οὐ τῶν πολλῶν ἐστὶν ὁμῶν φαυλότερος. Ἀντιξάγειν, ἀντι
παρατάσσεσθαι ἀντιπαίειν. Ἀντιξάγοντες, ἀντεκφέροντες. Ἀντιξάξω, ἀντεισφέρω. ἀντισηκῶ. Ἀντεξετάζω, ἀντι
ρωτῶ. Ἀντιπαίει, ἀντιπαρέχει. Ἀντίπαλε, ἐναντίου. Ἀντιπαρρέημα, ὅμοιον ἐστι τῷ ἐπιρρήματι. ζήτει εἰς τὸ
ἐπίρρημα. Ἀντιπαραθέσιν, ἀντὶ τοῦ ἀντιπαραστέλλειν. οὕτως ἰσαῖος. Ἀντιπαραχειρεῖν, πρὸς τὰ λεγόμενα φέρειν ἔνστα
σιν. Ἀντιπραστής, ὁ ἀντιπρῶν. Ἀντιπρεῖ, ἀντιπλέξει. Ἀντιπρέτης, ὁ ἀντικαθήμενος. καὶ ἀντιπρεπτεῖν, τὸ ἐπὶ ταὐτοῦ ξυ
γοῦ καθεζόμενος ἐρέσσειν. Ἀντιπρίσεις, ἀντιτίσεις, ἀντιζηλώσεις. Ἀντιρροῦσιν, ἀντιπλέουσιν. Ἀντιρρώμενος, ἀν
τιπροθυμούμενος. Ἄντισθαι, ποτὲ μὲν λιτανεύειν. ποτὲ δὲ ἐξ ἐναντίας παραγίνεσθαι. ἢ παραγίνεσθαι πρὸς λιτανείαν.
Ἀντίσο, ἀντὶ σοῦ ἀντικρὺς ἐλθέ. Ἀντίσχεν, γενναίως ἔφερεν. ὑπέμενεν. Ἀντιταυῶς, ἀναγεγραμμένως. Ἀντι
τόρησε, διεπόρησε. διέτρησε. διέτρησεν. Ἀντιτοί, τοὺς αὐτοὺς ἔριν λάκωνες. Ἀντεύφρασμα, τὸ ἐναντίον τῇ εὐ
φροσύνῃ ἀγαθόν. Ἀντιφέροντο, ἠναντιοῦντο. ἀντιπαράσσοντο. Ἀντιφιλοτιμοῦντο, ἀντὶ τοῦ ἡμιλλῶντο. καὶ ἤριζον. καὶ
ἀντηγωνίζοντο. Ἀντιφωδίων, καὶ ἀντίφωδα, ἀντὶ τοῦ ἀντιπεριέτρεφον. Ἀντίχει, ἀντὶ τοῦ ἐξαρκεῖ. δείναρ
χος, ἀντὶ τοῦ σώζεται. δημοσθένης, καὶ ὑπερίδης, ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνεται. ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπομονητικῶς ἔχει. Ἀντιχεῖν,
τὸ ἀντιτείνειν καὶ ἀντιβαίνειν. καὶ ἀντικρούειν. καὶ ἀποδυσπετεῖν. ὡς καὶ δημοσθένης. Εἰ μὲν γὰρ ἀντίχει τὰ τῶν ὀλυν
θίων, ἀντὶ τοῦ ἀνθίσταται. καὶ ἀντιπίπτει. Ἀντιχειροτόνησεν, ἀντέλεξεν. ὡς τό, Εἰ δὲ κἀκεῖνα προσετίθη χειροτονεῖ, οὐδεὶς ἀν
τιχειροτόνησεν ἄν. Ἀντίχομαί σου, ἤγουν ἐναντιοῦμαι. ἀντέχομαι δέ σου, ἤγουν ἀντιλαμβάνομαι. ἀντεῖχε τοῖς δεινοῖς.
καὶ οὕτως ἀντεῖχε πρὸς τὰ δεινά. ἤγουν ἐγκαρτερῶς διέκειτο. Ἀντιθεῖν, ἱκετευτικῶς. Ἀντήλιοι θεοί, οἱ πρὸ τῶν πυ
λῶν ἱδρυμένοι. εὐριπίδης μελεάγρῳ. καὶ ἀντήλιος, ὁ ἴσος καὶ ὅμοιος ἡλίῳ φαινόμενος. καταχρηστικῶς δέ, ὁ ἀντικρὺ ἡλίου
ἱδρυμένος βωμὸς ἢ θεός. Ἀντήμειψαι, ἤγουν κατήλλαξαι, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἄντην, ἐν ἄλλοις μὲν τὸ ἀντικρύ.
ἐνταῦθα. παρ' ὁμήρῳ δὲ ἐν ὀδυσσείας φ̄, τὸ ἀντικρὺς ἤτοι φανερῶς. ὃ καὶ αὐτό, ἀντικρὺ λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ. οἷον,

ἀντικρὺ

τον. Ἀνασπέον, δεῖ κομίζειν. Ἄνατρ, πλοῖον· ἐκ τοῦ ἄνω· ἐξ οὗ τὸ ἀνύειν· χρῆσις δὲ ἐκείνου ἐν ὀδυσσείᾳ· οἷον, τὰ δὲ πολλὰ κατατέτηται καὶ ἄνυσιν οὐδέν. Ἄνατο, ἀνύοντο· πλεῖστα. Ἀνοικεῖα λόγων, τὸν παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον. Ἀνοκωχὴ, ἀναχώρησις· ἀνοχή. Ἀνόλβοις, ἀπόροις· ἀνοήτοις· κακοδαίμοσιν. Ἀνώμαλον, τραχεῖαν· ἀνώμαλον δὲ κατὰ τὸ γένος, ἢ ἔκφυλον. Ἀνομβρεῖ, ἀναβάλλει. Ἄνομεν, τελειούμενα. Ἀνομένης, παυομένης· ἀνυομένης. Ἀνομένω, ἀρνουμένω. Ἄνομοι, οἱ παντελῶς ξένοι τῶν θείων νόμων· οἱ ἀποστατήσαντες αὐτῶν. Ἀνομολογίαι, αἱ διὰ λόγων συγκαταθέσεις. Ἄνομον καὶ παράνομον, ἡ τῶν ἀνθρωπίνων νόμων παράβασις· ἀθέμιτον δὲ, ἡ τῶν θείων· καὶ ἄνομον, τὸ μὴ κεκτημένον νόμον· παράνομον, τὸ παρὰ τὸν νόμον. Ἄνομος γνώμη, ἡ ἔξω μᾶλλον νόμου. Ἀνονδόκως, ἀνωθεν. Ἀνόνητον, ἀνωφελῆ· ἀκερδῆ.

Ἄνοντες, ἀνύοντες· εὕρηται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνύοντες τὰ πρὸς σωτηρίαν, καὶ εὑρίσκοντες· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄνω βαρύτονον· οὗ τὸ τρίτον τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, ἄνεται· ὡς τὸ, μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται. Ἀνόπαια, εἶδός τινος ὀρνέου λέγουσιν αἰετώδους, φύσει ἐάκοτος· οἱ δὲ φασὶν ὅτι διέπτατο ἀνόπαια, ἤγουν ἀνὰ τὴν ὀπὴν τὴν ἐν μέσῳ τῆς ὀροφῆς· ἣν καπνοδόκην ἐκάλουν· ἢ διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος· οἱ δὲ τὸ ἀνόπαια λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀφανὴς, καὶ πόρρω τῆς ὄψεως. δοκεῖ δέ τισι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναφερὴς εἶναι· ὡρμημένας ἐκ τῶν ἐμπεδοκλέους ἐχόντων ἐπὶ πυρός, τὸ καρπαλίμως δ᾽ ἀνόπαιον· ἐξ οὗ δῆλον ἔτι καὶ οὐδέτερον φύσει ἐστὶ τὸ ἀνόπαιον. διὸ ἡρωδιανὸς τὸ ἀνόπαια, οὐδέτερον· οἱ δὲ τὴν θυητικὴν καὶ πληθυντικά, ἀντὶ τοῦ ἀοράτως· καθάπερ τὸ πυκνὰ ἀντὶ τοῦ πυκνῶς. Ἄλλως. Ἀνόπαια διέπτατο· παρὰ τὴν ὀπὴν, ὀπαία, καὶ ἐν συνθέσει, ἀνόπαια· καὶ ἐνδέχεται τὴν καπνοδόκην εἶναι· κράτης δὲ φασὶν ἀνόπαιαν, τὴν τετρημένην κεραμίδα, τὴν ἐπὶ τῆς ὀροφῆς· ἢ πανόπαια γράφεται, καὶ νοεῖται ἡ χελιδών· ἐν δ᾽ αὐλίδι τῆς φωκίδος, τὰ περὶ τηρέως λεγόμενα μυθολογεῖται· καὶ πανόπεις, φωκικὴ πόλις ἐστίν· ἢ ἀνόπαια, εἶδος ὄρνιθος· ἢ διὰ τῆς ὀπῆς, ἢ ἀοράτως ἀνὰ τοὺς ὤπας. Ἀνόπιν, εἰς πρόσωπον· κατόπιν δὲ, εἰς τοὔπισω. Ἄνοπλα, ἀθέατα τοῖς. Ἀνοργάζειν, ἀνακινεῖν· ἀναλλέσθαι· καὶ τὸ τὰ παιδία ταῖς χερσὶν ἀναβάλλειν. Ἀνοργίας, ἀμυησίας· ὄργια γὰρ τὰ μυστήρια· καὶ ἀνοργίαστοις, τῶν μυστηρίων ἀπείροις· τὰ τῆς ἀφροδίτης ἀνοργίαστά σοι ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ ἀνοργίαστας τῇ ἀφροδίτῃ. Ἄνοργοι, ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀργῆς. Ἀνόρεκτος, ὁ μὴ ὀρεγόμενός τινος· ὁ πρὸς τὰ προσφερόμενα βρώματα ἀηδῶς διακείμενος. Ἀνόρεος πόλεμος, ἀνδρεῖος· ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας. σοφοκλῆς ταπαγίω. Ἄνορ, ὁ νοῦς ὑπὸ σκυθῶν. Ἀνόρουσεν, ὥρμησεν· ὀρούω τὸ ὁρμῶ· καὶ ὄρνυμαι τὸ διεγείρομαι· ὀρίνω δὲ ἕτερον· καὶ ὀρνύω· ὀρούω, ἐνεστώς· ὤρουον παρατατικός· ὀρούσω μέλλων· ὤρουσα ἀόριστος· ὄρωρα παρακείμενος· καὶ κατὰ μετάθεσιν ἐστὶν ὅτι διὰ μέτρου ἀνάγκην ὤρορα, ἀπὸ τοῦ ὄρομαι· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὀρόμενος ἐπὶ παρακειμένου· ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τοῦτο γίνεται ἀλλ᾽ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, δῆλον ἀπὸ τοῦ προστακτικοῦ· ὄρσο γὰρ τὸ προστακτικὸν ἀπὸ τοῦ ὑποθετικοῦ πλήκου· ὃ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐστὶν ὅτι, ὄρσεο λέγεται· προπαροξύνεται δὲ ὀρόμενος, διὰ τὸ ἀναύξητον μεῖναι κατὰ τὴν τῶν ἰώνων συνήθειαν· ὡς καὶ τὸ βλήμενος, καὶ τὸ φθίμενος· ἀπὸ τοῦ ὄρομαι καὶ τὸ ὦρτο, ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ. Ἀνορταλίζειν, σκιρτᾶν· παίζειν· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀναπτεροῦσθαι ὀρνέων· ἀριστοφάνης. Ἀνορύττει, φανεροῖ· οἷον, ἀνορύττει τὴν γῆν. Ἀνορωρυγμένον λέγουσιν, οὐχὶ ἀνωρυγμένον. Ἀνοσάμικτον, ὀλιγόρρυτον ὕδωρ. Ἀνόσιον, βέβηλον· ἀνίερον· ἄθυτον· ἀλιτρός. Ἀνοσιουργηθείντων, ἀνοσίως πραχθέντων. Ἄνοσον χωρίον, ἄκρατον, καθαρὸν, ὑγιεινὸν λέγομεν· ὁμοίως, εὔκρατον· εὐκραές· εὐκέραστον ταῖς ὥραις· εὖ ὥρας ἔχον· ἄριστα κεκραμένον· ἀναπνοὰς ἔχον ἀναπεπταμένον· πνεύματα διαρρέοντα ἔχον, ἀνέμοις διαθέοντας· εὔπνουν· ἀνάψυχον· αὔραις διαπνεόμενον· εὔθερον· ἐλεύθερον· εὔσκιον· σκιερόν· καλλίσκιον· ψυχεινόν· εὐχείμερον· ἀλεεινόν· ὑπόθερμον· εὐήλιον· ταῖς ὥραις δίκαιον· καλῶς οὐρανοῦ κείμενον· εὖ ἔχον· εὖ ἥκον ὑδρῶν· καλῶς ἔχον πνεύματων· αἴθριον· ἀνέφελον· εἰς τοὐναντίον, νοσερόν· νοσῶδες· νοσηρόν· ἐπίνοσον· ἐπίκηρον· ἐπισφαλές· σφαλερόν· ἐπικίνδυνον· κινδυνῶδες· φθινῶδες· δύσαρον· βαρύ· ζοφῶδες· σκοτῶδες· δυσαγές· ἀνήλιον· ἄκρατον· ἄνισον ταῖς ὥραις· χειμέριον· δυσχείμερον· κρυῶδες· κρυμῶδες· παγετῶδες· κάθομβρον· συννεφές· διάπυρον· ἔμπυρον, πυρῶδες· φλογῶδες· καυματῶδες· ζέον· περιζέον· περιφλεγὲς· καῦον· ὑπόκαυον· κατηφές· δυσάερον· ὑδατῶδες· χιονῶδες· αὐχμῶδες· αὐχμηρόν· ἀνήμερον· νοσοποιόν· φθοροποιόν· ἔξωρον· λοιμῶδες· κακῶς ἔχον οὐρανοῦ· καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Ἀνόστεος, ὁ θαλάσσιος πολύπους· σκώληξ. Ἀνόστιμος, παρὰ τὸ νόστος· τοῦτο παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀνόστιμος. Ἄνοστοι, οἱ μὴ ἐπιστρέφοντες ὅθεν ἦλθον. Ἀνόστοις, ἀνυποστρέπτοις· νόστος γάρ ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπάνοδος. Ἀνοχὴν, ἄνανδρος. Ἀνόπτητον, ἀθρύπτητον. Ἄνου, τὸ ἄνω ἴωνες. Ἀνούλεγα, ἀνώλεθρον. Ἄνουρα, ἄβρεκτα· ὑψηλά. Ἄνοις, ἀσύνετος.

Ἀνοῦς ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. Ἀνούσιον, τὸ ἄκτιστον· καὶ ἀνύπαρκτον· διόλου τὸ ῥήματι λεγόμενον, ἐν οὐσίᾳ δὲ ἢ ὑποστάσει μὴ γνωριζόμενον· οἷον, ὁ θάνατος· ὁ ᾅδης· ἡ νόσος. Ἀνούστατος, ἄτρωτος· μωρός· ἀσύνετος. Ἀνούτατος λέγεται, ὁ ἔτι μὴ τι ἀπὸ διαστήματος τρωθεὶς δόρατι ἢ οἰστῷ, μή τι δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς ξίφει· τοῦτο γὰρ διαφέρει βολὴ, τρώσεως. Ἀνουτητὶ, ἄνευ τρώσεως. Ἀνοχίου, ἀναρλικοῦ. Ἀνοχλίζω, τὸ ἀνέχω· παρὰ τὸ ὄχλος. Ἀνοχὴ, ὑπομονή· ἢ μακροθυμία. Ἀνοχλίζων, ἀνακινῶν· ἰδίως ἐν τῷ κοτύλα πίνειν καὶ ἀνακόπτειν τὰ κύματα καὶ τὰς δίνας. Ἀνοψία, σπάνις τῶν ὄψων. Ἀνοψοφιεῖν, τὸ μὴ βλέπειν. Ἄνσατὴρ, βουβῶν· λάκωνες. Ἀνστρίσασθαι, τὸ μόνον πρὸς τὸ πῦρ στῆναι· λάκωνες. Ἀνστὰς, καὶ ἀνστάντες, ἀντὶ τοῦ ἀναστὰς, καὶ ἀναστάντες· κατὰ συγκοπήν. Ἄνστασον, ἀνάστασον.

Ἀνστήτην, ἀνέστησαν δυϊκῶς. Ἄντα, ἀνάντα· συγκέκοπται· ὡς καὶ ἄμφαδον, καὶ ὁ ἄμπαλος, ἤτοι ἀνάπαλος ἤγουν, ὁ ἀναδασμός· ὁ ἐκ δευτέρου πάλος· ὅ ἐστι κλῆρος. Ἀντ᾽ ἐλπίδος, τουτέστιν ἀντὶ πικροῦ τῆς ἐλπίδος. Ἀντ᾽ ἀλεξανδρείου, ἀντὶ τοῦ ἀντία· κατὰ συγκοπήν. Ἀνταγερίδαι, γένος ἀθήνησιν. Ἀνταγραύσοι, ἀριστοφάνης ἀνταγραύει τοῖς ἄρχουσι τοὺς παράλους. Ἀνταγωνίζομαί σοι, δοτικῇ συντάσσεται. Ἀνταγωνιστής· λέγεται δὲ καὶ ὁ κατὰ τὴν πάλην, καὶ ὁ κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίος ἤτοι, καὶ ἐπὶ τοῦ πολέμου καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντιπάλου. Ἀνταίδει, δοτικῇ συντάσσεται· ἀντᾴδει δὲ τοῖς ἱεροῖς ἔνδον μέλος. Ἀνταίδεται, ἐναντιοῦται. Ἄνται, ἄνεμοι. Ἀνταία, ἐναντία· ἱκέσιος· αἰχμή

ἐπιθεῖναι. Ἀνίημι, συγχωρῶ. Ἀνίηρ, βδελυρός τις. Ἀνιερέστερον· ὤφειλε μὲν εἶναι ἀνιηρότερον, μέτρου δὲ χάριν οὕτω καλεῖται. ὡς καὶ τὸ ἀηδέστερον καὶ λυπηρότερον. τροπῇ τοῦ α εἰς η. τοῦτο δὲ, ἔθος ἰώνων. Ἀνίησι, καὶ ἀφίησι· καὶ ἀνέχει καὶ παρέχει. ἐπὶ τοῦ ἀφίκει λέγεται. καὶ ἀνίησιν ἡ γῆ τὰ φυτά, ἀντὶ ἀναδίδωσι τὸ φυτόν. Ἄνιθι, ἄπελθε.

Ἀνιθύ, ἐπ' εὐθείας κατὰ τὴν ὁρμὴν καὶ φορὰν τοῦ πολέμου. ἀνὰ θυμόν, οἱ ἀττικοὶ τὴν ἀνὰ, ἀντὶ τῆς κατὰ παραλαμβάνουσιν. Ἀνίθυνται, εἰς τὸ ἄνω ἀπευθύνονται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀνικλώμενον, ἀνακαθαρόμενον. Ἄνικμος, ἄνυγρος· ξηρά. Ἀνιλλομένη, καθυποκρινομένη· κυρίως δὲ ἀνίλλεσθαι, τὸ ἀναξιοῦν. Ἀνιλυσσῶ, ἀνέβαινες. Ἀνιμᾶται, ἐκλελυμένα. Ἀνιμᾶν λέγεται, τὸ ἐπὶ ὑγροῦ τι ἀνέλκειν. ἀνιμᾶ τὸ δίκτυον. ἤγουν ἀνασπᾶ. Ἀνιμᾶσθαι, ἀντλεῖν· ὀρύττεσθαι· ἀναφέρειν. καὶ ἀνιμώμενος, ἀντλῶν· ἀνέλκων· ἱμονιὰ γὰρ τὸ ἀντλητήριον· ἀπὸ τοῦ ἱμάς· καὶ ἱμᾶν, τὸ ἀντλεῖν· καὶ ἀνιμᾶσθαι, διὰ τοῦ η. Ἀνιμώμενος, ἀντλῶν· ἀναφέρων. Ἀνίμων τοῖς δόρασιν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλκον. Ἄνιος, ὁ ἱερεὺς τοῦ ἀπόλλωνος. Ἀνίοντα, ἐπιστρέφοντα. Ἀνιόντος, ἀνερχομένου· ἀνατέλλοντος. Ἀνιππασία, καὶ διιππασία, ἡ τῶν ἵππων ἅμιλλα· ὡς παρὰ διωμοσία, καὶ ἀνωμοσία, τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῦσιν. Ἄνιππος, ἵππων ἐστερημένος. Ἀνιπτάμενος, πετόμενος· ἢ ἀναπεταθείς. Ἀνιπταμένη, ἐκτεινομένη. Ἀνίπτασιν, ἀνίπτοις. Ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι· οἱ μὲν τοὺς σελλοὺς, δι' ἀπλείαν ἀσκοῦντας· καὶ χαμαιεύνας μὲν ὡς κάτω περὶ γῆν αὐτοὺς κειμένους· καὶ μὴ ἐπὶ στιβάδων ἢ δεμνίων ὑπνοῦντας. ἀνιπτόποδας δὲ, ὡς μὴ προϊόντας τοῦ ἱεροῦ καὶ διὰ τοῦτο μὴ δὲ ἐθέλοντας πόδας νίπτειν· ὃ καὶ ἐν τῷ τοῦ ἀριστείδου ἐρεχθεῖ δηλοῦται εἰπόντος, ὅτι παγαῖς οὐ χραίνουσι πόδας. ἕτεροι δὲ, σεμνότερον τοῦ ποιητοῦ καταπεπλάσθαι νόημα. χαμαιεῦναι μὲν, ἀνιπτόποδες δέ· τουτέστι χαμαὶ μὲν εὐναζόμενοι, ἀνιπτάμενοι δὲ τῆς κάτω ταῖς διανοίαις, διὰ τὴν ἐν ταῖς μαντείαις φιλοσοφίαν. ὅρα δὲ ὡς τὸ χαμαιεῦναι συστέλλει τὴν τῆς παραληγούσης δίφθογγον· ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ, χαμαιευνάδες σύες. ὥς που μόνον τὸ πάλαι συστέλλει τὴν λήγουσαν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ πρόπαλαι, ἀλλὰ καὶ τὸ χαμαί. τὸ μέντοι χαμαιτυπεῖον, καὶ ἡ χαμαιτύπη, οὐκ εὔδηλον ἀπὸ μέτρου, εἰ παρασυστέλλουσι τὴν μαι συλλαβήν. ὅρα δὲ ὅτι χαμαιεῦναι μὲν ἄνθρωποι ἐπαινετοὶ τῆς χαμαιεύνης, ὡς ἐνάρετοι. αἱ δὲ χαμαιευνάδες, οὐ τοιοῦτοι σύες γάρ. ἡ δὲ κωμῳδία τὰ συνήθη παίζουσα, τοὺς χαμαιεύνας χαμαιευνάδας καλεῖ, πρὸς ἀναλογίαν τοῦ ἀρκάδας καὶ φυγάδας· καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ ἀνιπτόποδες, οἱ δι' ἀγνείαν χρείαν μὴ ἔχοντες νίπτεσθαι. Ἄνισον, ἀντὶ τὸ ὀρθόν. Ἄνισον, τὸ μὴ ὂν ἴσον· σημαίνει δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. Ἀνισοφυές, τὸ ἀνόμοιον. Ἀνισταμέναι, ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτιζόμεναι.

Ἀνιστάμενος· ἀναστάς. Ἀνίσταται, ἀντὶ τοῦ ἐγείρεται. Ἀνίστησι τὶς τινὰ κείμενον, καὶ ἀνίστησι τὸν ῥαθυμοῦντα, ἤγουν διεγείρει· καὶ ἀνίστησιν ὁ ὅμηρος τὸν ἀχιλλέα ἐπὶ τῷ πατρόκλῳ, ἤγουν λέγει αὐτῷ ὅτι ἀνίστω. Ἀνίστω, ἀντὶ τοῦ ἐφίστω· καὶ ἀνίστω, ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο. Ἀνίστω ἀττικοί, οὐκ ἀνίστασο. Ἀνίσχαδον, τὴν ἄρκον καὶ ἀθήλαστον. Ἀνίσχει καὶ ἀνέχεται, ἀντὶ τοῦ ἀνασχεῖν· ἀνασχέσθαι· ἀνέρχεται· ἀνατέλλει. Ἀνίσχειν, ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς λέγεται ἀμεταβάτως τοῦ ἡλίου· οἷον ἀνίσχει ὁ ἥλιος· καὶ ἡ σελήνη· καὶ ἐπὶ ἀναβλαστήσεως τῶν βοτανῶν· οἷον, ἀνίσχει ἡ βοτάνη· ἤγουν ἀναδίδοται. λέγεται δὲ καὶ μεταβατικῶς· ὡς τὸ ἡ γῆ ἀνίσχει βοτάνας, ἤγουν ἀναδίδωσι· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπέχω καὶ ἐπίσχω. ἀνέχω δὲ τὰς χεῖρας, ἐπὶ δ' εὐχῆς καὶ ἀνέχω τὸ βαστάζω. Ἀνίσχει, ἀνεβόησεν. Ἀνίσχοντι λαμπάδα, τουτέστιν ἀνέχων· ἀνατείνων καὶ ἀνατέλλων· καὶ ἀνίσχουσα, ἀναδύουσα. Ἀνισῶσαι, τὸ ἴσους ποιεῖν τοὺς ὕστερον ἐλθόντας. Ἀνίτω, ἀναδιδόσθω. Ἀνιχνεύων, ἀναζητῶν τὰ ἴχνη. Ἀνίψαλλον, ἀβλαβῆ. Ἀνίψαυον, οὐ βεβλαμμένον· οἱ δὲ ἡλικίας τάξιν. Ἀνιῶ, τὸ λυπῶ· ἤγουν τοῦτό ἐστιν ὃ μάλιστα ἐμὲ ἠνίασεν. Ἀνιῶμαι, λυποῦμαι· διὰ ταῦτα, καὶ ἐπὶ τούτοις· καὶ τούτων ἕνεκα.

Ἀνιόν, καὶ δεξιόν, καὶ κατιόν, καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῶν εἰς μι λεγόμεναι βαρύτονοι μετοχαί, λαμβάνονται καὶ ἀντὶ ἐνεστώτων, καὶ ἀντὶ παρῳχημένων· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μελλόντων τάττονται· οἷον, δεξιὼν καὶ ἀντὶ τοῦ δεξιερχόμενος· καὶ ἀντὶ τοῦ δεξιελθών· καὶ ἀντὶ τοῦ δεξιελευσόμενος· ὡσαύτως καὶ τὸ εἰσιών, καὶ τὰ τοιοῦτα ὅμοια. Ἀνιωχμόν, κατὰ τὴν δίωξιν· κατὰ τὴν μάχην ἢ τὴν ταραχήν. παρὰ τὸ διώκω διώξω, δεδίωγμαι, διωγμός· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ διωχμός. ἐκ γὰρ τοῦ διώκω γίνεται διωκή, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωκή· καὶ ἀνιωχμόν, κατὰ τὴν μάχην. Ἄννα, πόλις τῆς ἰουδαίας. Ἀννεμεῖν, ἀναστήσαι(?).

Ἀννησοειδές, κώνειον. Ἀννίς, ἡ πατρὸς, ἢ μητρὸς μήτηρ. Ἀννίτης, καὶ ἀνναῖος, ἀπὸ τοῦ ἄννα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄννα· ἥτις ἐστί, πόλις τῆς ἰουδαίας. Ἄννισον, τὸ ἄνισον, διὰ δύο ν, καὶ δύο σ. Ἀννοδιδές, τρυφερός. Ἄννομα, θρυπτόμενα· παραπτῶα(?). Ἀννυμῖνος, ἀπογραφὴ ὄνομα τῶν παρὰ ῥωμαίοις· οἱ δὲ, ἀδηλούμενον φασιν. Ἀνόγμοις, κατὰ τὰς ἐπὶ στίχον φυτείας· ἢ τὴν σχιζομένην αὔλακα. Ἀνοδία, ἡ ἐπίρρημα τοπικόν· ὡς τὸ, Οἱ δὲ πλείους, ἀνοδίᾳ καὶ κατὰ τὰς νήσους διεσπάρησαν. Ἀνόδοντος, ὀδόντας οὐκ ἔχων. Ἄνοδον, ἀδιέξοδον· ξενοφῶν. Τὴν μὲν γὰρ ἄνοδον· τὴν δὲ εὔοδον εὑρήσομεν τὸ ὄρος· καὶ ἄνοδον, τὴν ἀνέλευσιν. Ἄνοδος, ἀνάβασις· ἡ ἑνδεκάτη τοῦ πυανεψιῶνος ὅτι αἱ γυναῖκες ἀνέρχονται εἰς θεσμοφορεῖον, οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἀνόζεστα, τὰ μὴ ἐζεσμένα. Ἀνοήμων, ἀνόητος· ἄφρων. Ἀνόητα, τὰ ἀφροδίσια· καὶ ἡ λαγνεία. τουτέστι, μωρά· μαραίνειν γὰρ τὸ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον ἀριστοφάνης. Οἴνου τ' ἀπέχου καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων· τουτέστι, μωρῶν ἀνοήτων ἀνεπιστημόνων. Ἀνόθευτον, γνήσιον· ἀπαράμικτον· καθαρόν. Ἀνόθευτος, γνήσιος.

Ἀνόθως, γνησίως. Ἄνοια, ἡ παντελὴς ἀφροσύνη. ἄγνοια δὲ, ἡ τινὸς πράγματος ἀγνωσία, καὶ ἀγνοοῦ λέξιν. μετάνοια δὲ καὶ μετάγνοια, ταὐτόν φημι ὅτι τὸ μὲν μετάνοια ἐστὶν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κοινοῖς· τὸ δὲ μετάγνοια, παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

Ἀνοίγνυμι κάλλιον, ἢ ἀνοίγω· καὶ διαχωρίζω· καὶ μετὰ αἰτιατικῆς· ὡς τὸ, ἄνοιγε σὸν στόμα. Ἀνοίγω, παροίγω· ἀνέρχομαι. Ἀνοιδήσας, ἀναφλεγμήνας· ἀναφυσηθείς. Ἀνοικίζειν, ἐναντίον τοῦ οἰκίζειν· θουκυδίδης. Καὶ οἱ μὲν ἀνῴκιζον τι καθαροῦντες τὰς πόλεις, καὶ ἐς πόλεμον παρεσκευάζοντο. Ἀνοίκειος, ἀντὶ τοῦ ἀπρεπής. Ἀνοικτίς, ἀπελαυνόμενον(?). Ἀνοικτί, χωρὶς οἴκτου. Ἀνοίκτως· σκληρῶς· ἀνηλεῶς. Ἀνοιμώζω, στενάζω· θρηνῶ. Ἀνοιμωκτί, χωρὶς οἰμωγῆς. Ἀνοῖξαι πύλας, καὶ ἀνεῖναι καὶ ἀναθεῖναι καὶ ἀναπετάσαι, κατὰ τὴν τριττήν, ταὐτόν. Ἀνοίξαντες, ἀνελαύνοντες(?). Ἀνοίσει, ἀναφέρει· ἀναβαστάσει. Ἄνοισις, ἡ ἀνακόμισις· καὶ ἀνοῖσαι, κομίσαι. Ἀνοίσω, ἀνενέγκω· ἀναβιβά

κόν· τὸ δὲ θηλυκὸν, τῶ τῆς τρυγός. Ἀνθίας· ὄνομα ἰχθύος. Ἀνθίνην οἶνον, ἤτοι τὸν ἠνθισμένον, ἢ τὸν ἐκ τῶν ἀνθῶν ἡδυσμένον. Ἄνθινον, βαπτόν· ἀνθηρόν. Ἀνθιππασία· ὁ ἱππικὸς ἀγών. Ἀνθίσασθαι μουσικῆς, τὰ ἠνθισμένα μουσικῆς, οἱ ἀνθρακῶντες τὰ ἄνθη τῆς μουσικῆς. Ἀνθοβοσκόν, ἀνθοτρόφον· σοφοκλῆς. Ἀνθολεῖν, ἀνθολογεῖν. Ἄνθολκον, ἀντίρροπον· ἐπικλινές. Ἀνθομολογησόμεθα, ἀντιχαρισόμεθα· ὑπὲρ τῆς εὐεργεσίας ὁμολογοῦμεν χάριτας. Ἀνθοπωλεῖν, ἀντοπωλεῖν· φαρμακοπωλεῖν. Ἀνθοριασθήσεται, ἀντιπενθήσεται. Ἄνθος λευκόν, τὸν κυπρισμὸν τῆς ἐλαίας φησὶν ὅμηρος κατὰ τοὺς παλαιούς· οἵ φασι καὶ κοτινοφόρους ὡς τὰ πολλὰ, τοὺς ὑψηλοὺς εἶναι τόπους· ἀμέλει φασὶ καὶ ἐν ἀκροπόλει τῆς ἀττικῆς, πρῶτον ἐλαίαν ἐφάνη. Ἄνθος, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὔξεσθαι· οὐκ ἀναστρέφουσι δὲ αἱ ἐτυμολογίαι· οὐ γὰρ ἐπειδὴ ἄνω θεῖ καὶ αὔξεται, τοῦτο καὶ ἄνθος λέγεται· ἰδοὺ γὰρ πάντα τὰ φυτὰ ἀναθέουσι, καὶ ἄνθη οὐ λέγονται· ὁμοίως δὲ καὶ ἔλαφος παρὰ τὸ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις, ὅπερ ποιεῖ τούτου τὸ κέρας θυμιώμενον· καὶ οὐκ εἴ τι τοῦτο ποιεῖ, ἔλαφος λέγεται· ἡ γὰρ δίκταμνος βοτάνη καιομένη, τοῦτο ποιεῖ· καὶ οὐδέποτε ἂν κληθείη ἔλαφος. ἢ ἄνθος, τὸ τῶν βοτανῶν· ἀφ' οὗ καὶ ἄνθινος στέφανος, ὁ ἐξ ἀνθέων· ὥσπερ χρύσινος στατὴρ, δηλονότι ὁ τοιοῦτόν τι ἐκ χρυσοῦ· ἀλλὰ τὸ μὲν ἄνθινος εἰ μὴ τὸ στέφανος ἔχει προσκείμενον, ἀτελές ἐστι· τὸ δὲ χρύσινος, μόνον ἀεὶ λέγεται καὶ δηλοῖ νόμισμα ἐκ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ τῶν βοτανῶν ἄνθους, λέγεται ἄνθος κατὰ μεταφορὰν καὶ τὸ χρῶμα· ὡς παρὰ φιλοστράτῳ· Τῷ τῆς ἴδης ἄνθος ἐφαίνετο ἔχον τῷ χρώματι τῆς ἴδης· ἔστι δὲ ἴδη, βοτάνη τις, καθὸ λέγεται καὶ τὸ ἀνθοκρόκοισι πήναις, παρὰ εὐριπίδῃ· καὶ τὸ, Οὐ γάρ σε μὴ γνῶσιν, ὦ δ' ἠνθισμένον παρὰ σοφοκλεῖ· ἀντὶ τοῦ κεχρωματισμένον. Ἀνθοσμίας οἶνος, ὁ εὐώδης· ἢ ἄνθος ἔχων. Ἀνθοσμίου, μέλανος· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει μέλανος, ἐρυθροῦ· ὅμηρος μέλανος οἴνοιο ἀνθοσμίου, ἡδέος· εὐόσμου· ὥσπερ τὰ ἄνθη· ἢ ὡς ἀπὸ τόπου ἀνθοσμίας· ἢ ὡς ἀπὸ εἴδους ἀμπέλου· ἢ τοῦ ἡδέος καὶ πλειόσμου, καὶ ἀνθηροῦ· τὸν δὲ χυδαῖον οἶνον, καρυβαρίτην εἶπεν. Ἀνθ' ὅτου δὴ, ἀντὶ τίνος δή. Ἀνθοῦσα, βλαστήσασα· ἄνθος ἀφεῖσα· ἐκ τοῦ ἄνθους εἰς ὄμφακα μεταβάλλουσα. Ἀνθοφόρῳ, ἀνθηρῷ· ἢ αὐλῷ δεῖ· αὔλημα τικόν. Ἀνθρακιά, χρησιμεύει τῷ χειμῶνι. Ἀνθράκιον, τὸ μικρὸν τριπόδιον· καὶ λίθος τίμιος, ὁ ἐν δακτυλίῳ· καὶ χυτροπόδιον, καὶ πᾶσα μικρὰ κάμινος. Ἄνθραξ τὸ ἐκ καυθὲν ξύλον, καὶ ἔτι διαλαμπές· ὁ ἄνθραξ, πῦρ γεῶδες, μετὰ τὴν τῆς φλογὸς πάροδον, τῇ παχυτέρᾳ καὶ γεωδεστέρᾳ ὕλῃ ἐναπομένον· μετὰ γὰρ τὸ παρελθεῖν τὸ ἀνθηρὸν τῆς φλογὸς, ἡ περὶ τὴν παχεῖαν ὕλην τοῦ πυρὸς ὁμιλία, ἄνθρακες ὀνομάζονται· παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω θέραξ καὶ ἐν συγκοπῇ, ἄνθραξ. Ἀνθρεῖ, κρύπτει. Ἀνθρήνη, συγγενὲς τῇ μελίσσῃ ἀριστοτέλης φησί· κατώτερον δὲ ἐστὶ τῶν μελισσῶν, τὰς ἀνθρήνας λέγουσιν· ἔστι δὲ εἶδος μελίσσης ὅμοιον σφηκί. Ἀνθρήνιον, τὸ τῶν μελισσῶν πλάσμα. Ἄνθρισκα, ἄγρια λάχανα τὰ παραπλήσια ἀνήθοις, ἃ καὶ τὰ μάλαθρα. Ἀνθρωπαρέσκεια, ἡ πρὸς ἀνθρώπους σπουδή. Ἀνθρωπείους ἡμέρας, τὰς ἀποφράδας· ῥόδιοι. Ἀνθρωπίζω, τὸ τὰ ἀνθρώπων φρονῶ. Ἀνθρώπινον, σύμμετρον μικρόν· καὶ ὁ ἀπόστολος· ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ἄνθρωπος, ἀνθρώπινον· ἀνθρωπίσκος· ἀνθρώπιον· ἀνθρωπικόν· ἀνθρωπίνως· ἀνθρωπικῶς· ἀνθρωποειδής, καὶ ἀνθρωπεία τέχνη ὡς θουκυδίδης· καὶ ἀνθρωπίνη φύσις· ὡς πλάτων· ἀνθρωπίζεται φησὶν ἀριστοφάνης· τὸ δὲ τοῦ ἀνθρώπου δέρμα, ἀνθρωπίνην ἡρόδοτος καλεῖ· προσήκει δ' αὖ ἀνθρώπου, φιλάνθρωπος· φιλανθρωπεία· φιλανθρώπως· φιλανθρωπεύεσθαι· ἀπάνθρωπος· ἀπανθρωπία· ἀπανθρώπως· πολυάνθρωπος· καὶ πολυανθρωπία. Ἀνθρωπόλεθρος, ὁ φονεύς.

Ἀνθρωπώ, ἡ γυνὴ παρὰ λάκωσιν. Ἄνθρωσκε, ἀναθρῶσκε· ὀρχοῦ· σοφοκλῆς. Ἀνθυπόμνυσθαι, τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην, ἢ χειροτονίαν μεθ' ὅρκου. Ἀνθυπούργησιν, ἀντευεργέτημα. Ἀνθυπουργῆσαι, τὸ χάριν ἀνταποδοῦναι. Ἀνθυποφορά, ἡ ἀνταπόκρισις· ἀνθυφαίρεσις. Ἀνθυπωμοσία, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὴν ὑπωμοσίαν. Ἀνθώπλισαν, ὥπλισαν. Ἀνθωπλισμένοι, ἀντιτεταγμένοι. Ἀνία· σημαίνει τὴν χαλεπότητα καὶ δυσίαν τὴν λύπην· ἡ ἀνία, θλίψις· λύπη· παρὰ τὸ ἰῶ ὃ σημαίνει τὸ ὑγιάζω, καὶ θεραπεύω, γίνεται ἀιῶ κατὰ στέρησιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀνιῶ· ἡ γὰρ ἀνία ἐστέρηται τῆς ἰάσεως· τὰ διὰ τοῦ νια, μακρὸν ἔχει τὸ α· μὴ ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τῆς ευω, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον, μανία· πενία· ῥᾳδινία· ἰσονία· ἡ ἴση κρᾶσις· οὕτω καὶ ἀνία· πρόσκειται μὴ ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ ευω· διὰ τὸ ἑρμηνεύω, ἑρμηνεία· σαλακωνεύω, σαλακωνεία· σημαίνει δὲ τὴν βλακείαν· πρόσκειται μακρὸν ἔχοντα τὸ α, διὰ τὸ σαφήνεια· ἀλήθεια· ἀπήνεια· τὸ μνεία δὲ οὐκ ἀντίκειται, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω ῥημάτων.

Ἀνιάζειν, ἐκ τοῦ ἀνιῶ· καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀμφαγαπάζειν, καὶ τῶν ὁμοίων. Ἀνιάζον ἀχαιοί, ἀντὶ τοῦ ἀνιῶντο· ἀνίαν εἶχον. Ἀνιάχειν, ὀξεῖν. Ἀνιαθείς, λυπηθείς. Ἀνιαρόν, τὸ λύπην ἔχον, καὶ ἀλγεινόν· ὁμοίως καὶ λυπηρόν, καὶ ἀργαλέον. Ἀνίασιν, ἀνέρχονται. Ἀνιᾶσι, τὸ ἀφιᾶσι, καὶ ἐκδιδόασι· ἀττικῇ συντάσσονται. Ἀνιᾶται, ὀδυνᾶται· λυπεῖται. Ἀνίατον, ἀθεράπευτον. Ἀνιγροδέτας· θυρσοδέτας. Ἀνιγρόν, ἀκάθαρτον· φαῦλον· κακόν· δυσῶδες· ἀσεβές.

Ἀνιγρὸς, βλαβερὸς· λυπηρός· παρὰ τὸ ἀνία ἀνιαρὸς, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀνιγρός· παρὰ δὲ τὸ ἀνία ἀνιαρὸς, τὸ ἀνιῶ ῥῆμα. Ἀνιδιτί, ἀνιδρωτί. Ἀνίδρυτον, ἀστήρικτον. Ἀνίδρυτος, ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστος· δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστογείτονος. Ἀνιδρωτί, ἄνευ ἱδρῶτος. Ἀνίει, ἐλύπει· ἔλυε· καὶ ἀνίει, ἀνέπεμπεν· ἀριστοφάνης· ἀνέντεθεν δ' ἀνίει τἀγαθά· ἢ ἀνίει, ἀνεδίδου· ἐχαύνου τε. Ἀνιείς, ἀναπειθείς· ἀφιείς· παρορμῶν ἐρεθίζεις. Ἀνιεῖσα, ἀναπείθουσα. Ἀνιεμένοις· ὅμηρος ὀδυσσείας γ', ἀντὶ τοῦ ἐκδέροντας. Ἀνιεμένη, κόλπον ἀνέλκουσα, καὶ ἀναχαλοῦσα· καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸ κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπωμα· καὶ αἶγας ἀνιεμένους. Ἀνίεναι ἤτοι ἀναπείθειν· λέξις ὁμήρου συνήθης, πολλαχοῦ κειμένη· ὡς τὸ μαργαίνειν ἀνέηκεν ἡ ἀθηνᾶ· ταυτόν ἐστι τῷ ἀναπείσει· διήγειρεν· ἠρέθισε· τὸ δὲ μαργαίνειν ὅ ἐστι μαίνεσθαι, καὶ ὁ παρὰ τὸ ἴωνος αὐτοῦ μάργος, βαρυτόνως· ἢ μαργὸς ὀξυτόνως κατὰ συρακουσίους· ἢ ἐκ τοῦ μὴ ἀρτικοῦ καὶ τὸ ἔργον γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ ἐκ τοῦ μὴ ἀρέγειν· οὐ γὰρ ἔργον τι σπουδαῖον τῷ μαργαίνοντι.

Ἀνιέντα, ἐνδόντα. Ἀνίερος, βέβηλος· αἰσχρός· μεμιασμένος. Ἀνιεροῦσθαι, εἰς θυσίαν κρίνεσθαι. Ἀνιερώσαντες, ἀναθέντες. Ἀνίεσθαι, τὸ ἀπολύεσθαι· συγχωρεῖσθαι· κουφίζεσθαι. Ἀνίεσαν, ἀντὶ τοῦ συνεχώρουν. Ἀνιαθέντα, λυ

ἄνθος, τῷ κάλλει τοῦ ποικίλματος· καὶ μὴν ἐκεῖνος, καὶ ὡς ἀνάθημα τινὸς δοκεῖ οὕτω λέγεσθαι. καὶ ἀνθεμόεις θρόνος, ὁ φυτοῖς θαλερὸς καὶ ἀνθηρός, παρὰ τὸ ἄνθεμον, ὃ σημαίνει τὸ ἄνθος· καὶ ἀνθεμόεις κρατήρ, καὶ λέβητες καὶ τρίποδες, ἃ ἀνάθεμα τινὶ διὰ χειμαλίουσιν ἢ ἀνθηρὰ διὰ τὰ δαιδάλματα. Ἀνθεμόεντα, τὰ ἄνθεσι πεποικιλμένα. Ἀνθεμόκριτος, Ἀθηναίων μὲν οὗτος ἦν κῆρυξ· ἀπεσφάγη δὲ ὑπὸ Μεγαρέων, ἀπαγορεύων αὐτοῖς, τὴν ἱερὰν ὀργάδα ταῖν θεαῖν μὴ ἐργάζεσθαι. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα. Τό, τε βαλανεῖον τὸ παρ' Ἀνθεμοκρίτου τοῦ ἀνδριάντος. τουτέστι, τὸ πρὸς ταῖς Θριασίαις πύλαις. Ἀνθεμόεσσα, πολλὰ ἄνθη ἔχουσα. Ἀνθεμοῦς, πόλις Μακεδονική. οἱ ἀπ' αὐτῆς, Ἀνθεμούσιοι καὶ Ἀνθεμοῦς, χώρα. ποταμός, καὶ λίμνη τῆς Μαριανδυνίας. Ἀνθεμουσία, πόλισμα τι πρὸς Μακεδόσιν. Ἀνθεμώδη, ἄνθος ἔχοντα. Ἀνθέμων, ῥόδων. Ἀριστοφάνης· Ἔχων στέφανον ἀνθέμων. Ἀνθέξεται, ἀντιλήψεται ἢ λύει.

Ἀνθέξομαι, κρατήσω. Ἀνθερεών, ὁ ἐπὶ τοῦ γενείου τόπος. παρὰ τὸ ἀνθεῖν τὸ γένειον. ἢ διὰ τὸ δι' αὐτοῦ φορεῖν τὸ σῶμα. λέγεται δὲ ποτὲ καὶ ἐπὶ γυναικὸς καταχρηστικῶς τοῦ, ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα. ἢ αὐτὴ τοῦ κάτωθεν τοῦ ἀνθερεῶνος, ἢ αὐτὴ τοῦ ὑφελοῦσα καὶ ὑφαψαμένη ἀνθερεῶνος. ἢ ἀνθερεὼν φανερῶς, ὁ ὑπὸ τὸ πρυμνὸν τῆς γλώττης ὤν, οὗ ἡ ἐπιστροφὴ ἱκέτου. σαφέστερον δὲ εἰπεῖν, τὸ τέλος τοῦ ὑπὸ γενείου. ἀνθερεὼν δὲ ἐκεῖ ἐστιν, ὅπου τῆς περικεφαλαίας ὑποτέταται ὀχεύς. Ἱστέον δὲ ὅτι, τὸ ὑπ' ἀνθερεῶνος ἤγουν ὑποκάτω τοῦ ἀνθερεῶνος, ὑπ' ἀνθερεῶνα ἡ κοινὴ φράζει. ὀχεὺς δὲ οὐ μόνον ἐπὶ μοχλοῦ θύρας, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ ἱμὰς ὁ συνεκτικὸς τῆς περικεφαλαίας, ἀπὸ τοῦ ἔχειν παρηγμένος. ὅθεν καὶ τὸ τῆς ἀσπίδος ὄχανον. καὶ ἀνθερεῶνι, βοείας τῆς. Ἀνθέρικας, τὰ τῶν σταχύων ἄκρα καὶ περιβολαί. καὶ ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καρπός. Ἀνθερίκεσσι παρὰ Θεοκρίτῳ. ἀνθέρικος, ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός. καὶ ὁ καυλός, ὥς φησιν Ἰδαῖός τε, καὶ Θεόφραστος. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Δωριεύς, τὸν καυλὸν μόνον οὕτω καλεῖσθαι βούλεται. Ἀνθέρικος, ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός. ἢ καυλός. ἡ δὲ χρῆσις, καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ. οἱ δὲ ἀνθερίκους, ἐπὶ τοῦ σίτου φασίν, ἀκολουθοῦντες Ἡσιόδῳ εἰπόντι, περὶ Ἰφίκλου τοῦ καὶ ἐν Βοιωτίᾳ ἐλθόντος, ὅτι ἐπὶ πυραμίνους ἀθέρας ἐκεῖνος ἔθει. καὶ γίνεσθαί φασι τὸ ἀνθέρικος, ἐκ τοῦ ἀθὴρ ἀθέρος πλεονασμῷ τοῦ ν. καὶ ἀρέσκονται μάλιστα εἰς τοῦτο. λέγοντες καὶ ὅτι, ἡ ζείδωρος ἄρουρα οὐκ ἀσφοδέλους φέρει, ἀλλὰ πυροὺς ἀνθέρικας. ὅτι δὲ ἀθὴρ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀσταχύων, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. οἱ παραδιδόασι καὶ ὅτι ἀνθερίκων ἡ λύθεια (?), ὁ ἀνθέρικος. φέροντες χρῆσιν τό, Λίβυες οἱ νομάδες σκιὰς ἔχουσιν ἐξ ἀνθερίκων ἐπὶ πριονωδῶν μικράς, ὅσον σκιᾶς ἕνεκεν, ἃς καὶ περιφέρονται ὅποι ἂν φέρωνται. εἰσὶ δὲ οἱ τοιοῦτοι σκιαπόδων λημονέστεροι. ἐκείνοις γὰρ αὐτοφυὴς ἡ σκιά, ἐκ τῆς τῶν ποδῶν ἄγαν πλατύτητος, ὡς αἱ ἱστορίαι περιφέρουσιν. εἰ μὴ ἄρα αἱ τῶν νομάδων σκιάδες χάριν ἐκ τοῦ ἀνθερίκου σκηναὶ τοῦ βάρους τῶν παρὰ τοῖς Σκιάποσι ποδῶν ἐλαφρότεραί εἰσιν. Ἀνθέριξ, παρὰ τὸ ἄνθος. σημαίνει δὲ τὸ ἄκρον τοῦ ἀστάχυος ἢ φυτόν τι, ὃς καὶ ἀνθέρικος λέγεται. οὗ ὁ τύπος, καθὰ τὸ ὁ κῆρυξ, καὶ ὁ κήρυκος. Ἀνθεσιμήλων, τοῖς ἀκροδρύοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μήλων. πᾶς καρπὸς δένδρου μῆλον λέγεται. Ἀνθεστήρια, τὰ Διονύσια. φησὶν Ἀπολλόδωρος καλεῖσθαι κοινῶς, τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσου ἀγομένην Ἀνθεστήρια. κατὰ μέρος δέ, πιθοιγίαν. χόας. χύτρας. Ἀνθεστηριάδας, τὰς ἐχούσας ὥραν γάμου. ῥόδια. Ἀνθεστηριών. ὄγδοος μήν ἐστι παρὰ Ἀθηναίοις, ἱερὸς Διονύσου. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς τῆς συναγωγῆς, κεκλῆσθαί φησιν αὐτὸν οὕτω, διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀνθεῖν τότε. Ἀνθεῦται, ἐλεύθεραι, παρὰ Ταραντίνοις. Ἄνθη, ἡ ἄνθησις. καὶ τὰ χρώματα. ἀπὸ τούτου τοῦ ὀνόματος ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, τῶν ἀνθῶν, ὡς τὰ βέλη, τῶν βελῶν, καὶ τὰ ξίφη τῶν ξιφῶν. ἀλλὰ τὰ μὲν ἄλλα περισπᾶται ὁμολογουμένως. τὰ δὲ ἄνθη, οὐκέτι τῶν ἀνθῶν. ἐπειδὴ ἄλλο τι ἐμφαίνει. οἷον, ἀνθ' ὧν ἔδωκας. ἀνθ' ὧν ἔγραψας. ὅθεν τοῦτο μόνον διαιρεῖται τῶν ἀνθέων γραφόμενον· ὡς Φιλόστρατος εἰκόσι. Τὴν ἀνθέων ἐλευθερίαν. Ἀνθηδρών, ἡ τενθρηδών. Ἀνθηδών. καλεῖται οὕτω, διὰ τὸ αὐτῆς ἀνθηρόν. ἢ ἀπὸ Ἀνθηδόνος, ἢ Ἀνθίου ἀπογόνου Ποσειδῶνος. συνῴκησαν δὲ αὐτὴν Θρᾷκες. διὸ καὶ Λυκόφρων Θρηΐκην Ἀνθηδόνα φησίν. ἐκ ταύτης Γλαῦκος ὁ θαλάσσιος δαίμων κατὰ τὸν μῦθον. ὃς ἰχθῦν εἰς γῆν ἐκβληθέντα ἰδὼν λειπόμενον τοῦ ζῆν, καί τινος βοτάνης ψαύσαντα καὶ ἀναζωπυρηθέντα εἰς ὕδωρ ἰέναι, καὶ τῆς θαλάσσης αὖθις γενόμενον, μιμεῖται καὶ τῆς αὐτῆς γευσάμενος, καθάλλεται εἰς θάλασσαν καὶ εἰς κῆτος μεταβληθείς, ἀπαθανατίζεται. φασὶν ἁλιέων ἄριστος. καὶ νήξασθαι δεινότατος, καὶ ἐμβραδύνειν τῷ βυθῷ, καθὰ καί τινι χέρσου διαπνοῆς. καὶ ταῦτα, τὸν περὶ αὐτοῦ μῦθον πλασθῆναι πιθανὰς ἐχορήγησαν. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς, γένος τοῦ Γλαύκου τοῦ τοιοῦτου ποιεῖται τοῖον. Ἀνθηδόνιος ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἀγχιάλου θαλάσσης, Ἀντίποτ' Ἀβαίας ἐσθλὸν ἐγὼ γένος εἰμί. πατὴρ δέ με γείνατο Κοπεύς. πάντικος δέ φασι καὶ κολυμβητὴς γενόμενος, Πόντιος ἐκαλεῖτο Σύμης ἐραστής. ἡ ὁμώνυμος ἡ ἐν Καρίᾳ νῆσος Σύμη. ᾄδεται δὲ καὶ τῆς Ἀργοῦς δημιουργὸς γενέσθαι καὶ κυβερνῶν αὐτὴν ὅτι Ἰάσων Τυρρηνοῖς ἐμάχετο, μόνος αὐτὸς ἄτρωτος ἐν τῇ ναυμαχίᾳ μεῖναι. τὴν δὲ βοτάνην ἣν φαγὼν ἄτρωτος ἦν καὶ ἀθάνατος ἐλέχθη γενέσθαι, ἄγρωστιν εἶπεν ὁ γράψας τό, Καὶ θεὸν ἄγρωστιν εὗρες, ἣν Κρόνος κατέσπειρε. μαθεῖν αὐτὴν λέγεται καθ' ἡμᾶς τινας, ὑπὸ ἰχθύος. καθ' ἄλλους, ὑπὸ λαγὼ τεθηραμένου. ὅν φασι λειποθυμοῦντα ἐκ διώξεως, ἀπαχθῆναι ὑπό τινι κρήνῃ καὶ τὰ παρακείμενα ἀναμάσσειν τὸ ζῷον, ἤδη ψυχόμενον ὡς δὲ ἀνεζωπύρησεν ὁ λαγὼς τῇ βοτάνῃ, ἐπιγνοὺς ὁ Γλαῦκος αὐτῆς τὴν δύναμιν, ἐνέφαγε. καὶ οὕτως ἔνθεος γενόμενος, εἰς θάλασσαν ἑαυτὸν ἐξέρριψεν. καὶ τὸ ἐντεῦθεν, λαβὰς ἐνδέδωκε τῷ μύθῳ ἀθάνατον θέσθαι αὐτόν. τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ τοῦ Ἀνθηδονίου Γλαύκου. Κατὰ δέ τινας Ἀνθηδών, πόλις Βοιωτίας ἐσχάτη τῆς παραλίας τῆς πρὸς Εὔβοιαν. Ὅμηρος. Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν. ἢ καὶ πόλις Παλαιστίνης. καὶ Ἀνθηδὼν ἡ μέλισσα, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν. Ἀνθηλά, περιδέραια. Ἀνθηλεῖν, τὸ πυρὸς ἀνεῖν ἀνθηρόν (?). Ἀνθήλη, τὸ ἴσον ἢ περίδερμα. Ἀνθήλιος, ἡ σελήνη. καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου ἀνταυγείας. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μίμημα, ἢ ἀντάλλαγμα. ὡς Θεόπομπος. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἐπισκοροῦντα τῷ ἡλίῳ τίφη (?). ἃ καὶ ἀνθήλια καλεῖται. Ἀνθήμασιν, ἐξανθήμασιν. Ἀνθ' ἡμέρας, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἀνθήμερον, τὴν σήμερον ἡμέραν. Ἀνθήνας, ὁ τροφαλίς (?) συντεθειμένος τυρός. Ἀνθηνόν, ἀνθηρὸν βάτιον. Ἀνθήνη, πόλις τῆς Λακωνικῆς. Ἀνθηρευμένος, ἀντιλαμβανόμενος. ἢ προκεχειριμένος. Ἀνθηρόν, τὴν σανδαράχην. Ἄνθης βαρύτονον, καὶ ποτὲ τὸ ἄρσεν

σθαι δὲ, Ἰασὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἀνεῖν ἤγουν ἐπαινεῖν, καὶ συγκαθίεσθαι· κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀπὸ τῆς α στερήσεως καὶ τοῦ αἶνος· ὃ δηλοῖ τὴν συγκατάθεσιν· κυρίως ἐπὶ γάμων, ἢ ἀφροδισίων. Ἀνηνείκαρ, ἀπὸ τοῦ ἀνενείκαρ, τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ τοῦ ι εἰς υ· σημαίνει δὲ, τὸ ἐκ βάθους ἐβόησεν. Ἀνηνείχθη, ἀντὶ τοῦ ἀνήνεγκεν ἐξ ἀφωνίας καὶ λειποψυχίας ἐφθέγξατο. Ἀνήνασι, παρῄτησαν. Ἀνηνεχύασαν, ἀνεφύρασαν. Ἀνήνεται, ἀναίνω ἀνανῶ· ὁ ἀόριστος, ἤνηνα· ὁ μέσος, ἠνηνάμην· τὸ ἐνεργητικὸν, ἐὰν ἀνήνωμαι ἀνήνῃ, ἀνήνεται ἀποστρέφεται ἀπαρνεῖται. Ἀνήνιον, ἀδούλωτον ἀχάλινον. Ἀνήνιος, ἄνευ αἰτίας, καὶ λύπης. Ἀνήν, ἄνυσιν ἢ δεινήν. Ἀνηνύσω, ἐπὶ ἔργου ἀτελῶς ἔχει· εἰ γάρ ἐστι τὸ ἄνυστον, ἔστι καὶ τὸ ἀνήνυστον· τὸ δὲ ἀνήνυτον, ἀπέρριψε τὸ σ, ὁμοίως τῷ γνωτὸς, ἀγνώτος· ὧν προϋπάρχει τὸ γνωστός. Ἀνήνασθαι, ἀνήρχοντο. Ἀνήνοθεν, ἀνεῖ· ἀνεφέρετο· ὅμηρος, ὀδυσσείας β̄· ἔστι δὲ μέσος παρακείμενος, ὡς δηλοῖ τὸ θ· ὁ γὰρ ἐνεργητικὸς παρακείμενος οὐδέποτε διὰ τοῦ θ ἐκφέρεται· ἔστιν οὖν θέω· καὶ ἐν συνθέσει, ἀναθέω, καὶ ἀνθέω· καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε, ἀνέθω· τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, ἤνοθα· συνήθως τραπέντος τοῦ ε εἰς ο· καὶ ἀττικῷ ἀναδιπλασιασμῷ, ἀνήνοθα· ἢ οὕτως· ἔω τὸ πέμπω, ἔθω· ὡς φλέγω, φλεγέθω· καὶ τροπῇ τῶν δύο ε εἰς η, ἤθω· καὶ συνθέσει, ἀνήθω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἄνηθα· καὶ ὁ ἀττικὸς, ἀνήνοθα· καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος, τὴν τρίτην ἀπ' ἀρχῆς συλλαβὴν βραχεῖαν θέλει ἔχειν, συστολὴ γίνεται τοῦ η εἰς ε· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἀνήνοθεν· ὡς τὸ, Ὄφρα ἀν αἷμ' ἐπιθερμὸν ἀνήνοθεν· ἤγουν, ἀνεφέρετο. Ἀνήνορα· ἀνήνορα λέγομεν τὸν ἄνανδρον· καὶ ἀντίκειται πρὸς τὸν εὐήνορά τι, καὶ ἀγήνορα. Ἀνήνυεν, ἐτέλει ἐξετέλει. Ἀνήνυτον κάλλιον, ἢ ἄπλεστον ἄμετρον πολύ· ἢ ἀνήνυτον, ἀπέρριψε τὸ σ ἐκ τοῦ ἀνήνυστον ὁμοίως τῷ γνωτὸς καὶ ἀγνώτος· ὧν προϋπάρχει τὸ γνωστός· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὸ ἐραστὸς, ἐρατὸς, ὁ ἐπιθυμητός· ὅθεν καὶ ἡ ἐρατὼ μοῦσα· κατὰ τὸ ἀγάζω, ἀγαστὸς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, ἀγαθός· ὁμοίως θαυμαστὰ, θαυματὰ, παρὰ πινδάρῳ. Ἀνήνυτον, ἄμετρον πολύ. Ἀνήνυτος, ὁ ἀπέραντος· ὁ ἄπρακτος· ὁ ἀτελεύτητος· ἔτι καὶ ὁ δυσκατόρθωτος ἆθλος· ἐκ τοῦ ἀνυτός γίνεται· οὐ δίδωσιν ἔμφασιν, ὁ ἄνυτος τὸ κύριον, προπαροξυνθέν. Ἀνήξεις, κολυμβήσεις. Ἀνηπελίη, ἀσθένεια. Ἀνήγαγον, ἀνήγαγεν. Ἀνῆπται, ἀνάκειται ἀνιεροῦται· καὶ ἀνῆπται, ἐξῆπται.

Ἀνήπυστον, τὸ ἀνήκουστον· ἀνύποιστον δὲ τὸ ἀφόρητον καὶ ἀνυπομόνητον διὰ τῆς οι διφθόγγου. Ἀνήρ· τετραχῶς λέγεται ὁ ἀνὴρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὁ ἤδη τέλειος τὴν ἡλικίαν καὶ ὁ συζευχθεὶς γυναικί· καὶ ὁ ἀνδρεῖος, καὶ ὁ φύσει· τουτέστιν, ὃν ἐξ ἀνάγκης ἀνδρὸς ἡ φύσις· ὁ ἀντιδιῃρημένος τῇ γυναικί· ὡς τὸ ἄνδρα ἔννεπέ μοι· οἱ παλαιοὶ ἄνδρα, τὸν φύσει φασίν· ὡς εἴ τις εἴποι, ἄνθρωπον ἄρρενα· ἀνδρεῖον δὲ νοῆσαι, οὐ θέλουσι· λέγοντες, ὅτι ἐπὶ ἀνθρώπου οὐδέποτε κεῖνται δύο ἀντεπάλληλα ἐπίθετα, δίχα κυρίου ἢ προσηγορικοῦ· τίς γὰρ ἄν ποτε εἴποι σοφὸς, ἢ δίκαιος, ἄνευ κυρίου τοῦ ἀριστείδης· ἢ τοιούτου τινός· οὕτως οὖν οὔτε ἀνδρεῖον, τὸν πολύτροπον εἴπομεν· καὶ ἀνὴρ λέγεται, ὁ ἀπὸ ἐτῶν τριάκοντα πέντε ἕως ἐτῶν ἓξ καὶ τεσσαράκοντα· καὶ ἀνὴρ κόπριος, ὁ ἀπόδημος· ἤτοι, ὁ κοπρολόγος· ἢ ὁ κηπουρός, παρὰ τὴν κόπρον. Ἀνηρέθη, ἐξηλείφθη. Ἀνήρει, κουφίζει. Ἀνηρείψαντο, ἀνηρείπω, ἀπὸ τοῦ ἐρέπτω γίνεται, πλεονασμῷ τοῦ ι· ἐρέπτω δὲ κυρίως μὲν ἐπὶ τροφῆς ἀλόγων· παρὰ τὸ [illegible] τῆς ἔρας, ἤτοι τῆς γῆς λαμβάνειν· ἔχει δέ τινα καὶ ἄλλην ἑρμηνείαν, ὡς δηλοῖ τὸ κόνιν δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν· καὶ ἀνηρείψαντο, ἀνήρπασαν. Ἀνηρεαὶ, κρίκοι δι' ὧν οἱ κάλοι διαδέχονται. Ἀνήρεστον, ἀρεστόν. Ἀνήρετο, ἠρώτα. Ἀνήρηκεν, ἐπὶ τοῦ ἐκποδὼν ἐποίησαν· δημοσθένης· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσεν. Ἀνηρήμεθα, προτιθέμεθα. Ἀνηρημένος, πεφονευμένος· ἢ ἀναλαβὼν, ἑλόμενος· ἐπανελκάμενος. Ἀνήρης, ἀνδρώδης· οἱ δὲ, ἀνάρμοστος. Ἀνῃρήσθω, ἀναιρέω ἀναιρῶ· ὁ μέλλων ἀναιρήσω· ὁ παρακείμενος, ἀνῄρηκα· ὁ παθητικὸς, ἀνῄρημαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἀνῃρήμην· ἀνῄρησο· ἀνῄρητο· τὸ προστακτικὸν, ἀνῄρησο ἀνῃρήσθω. Ἀνῄρηται ὁ ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ πεφόνευται· ἀναιρῶ γὰρ τὸ φονεύω· καὶ ἀνῄρηται ἔπαθλον, ἀντὶ τοῦ ἐπηνέγκατο, καὶ ἔλαβεν. Ἀνήριθμος, ὁ ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ ταττόμενος, ἀλλὰ παρερριμμένος. Ἀνηρίναστος, ὁ μὴ κρατοῦντα ἔχει, ἀλλ' ἀποβάλλων· ἀπὸ τῶν συκῶν τῶν μὴ κρατουσῶν τὸν καρπὸν, διὰ τὸ μὴ ἐπιβληθῆναι αὐταῖς τοὺς ὀλύνθους τοὺς ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν· ὅ ἐστιν, ἀγριοσυκῶν. Ἀνηριπτεῖσθαι, χωρίζεσθαι. Ἀνήριστα, ἀνήριστα ἄπαστα. Ἀνηρίτης, κοχλίδιον· εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ νηρέως, τοῦ θαλασσίου δαίμονος. Ἀνήροτον, ἄβλαστον. Ἀνήροτοι, μὴ ἀροτριούμενοι· ἀγεώργητοι. Ἀνήρρηξα, ἀνέλεξα μὴν ἐμαυτὸν, ἐκ τόκου. Ἀνήρρεσεν, ἀνέφθαρη. Ἀνηρτήθη, ἐκρεμάσθη. Ἀνήρτημαι, ἐπήρτημαι. Ἀνήρτησαν, ἀνεκρίνησαν. Ἀνήρυσαν, ἀνήντλησαν. Ἀνήρχετο, ἀνεφέρετο. Ἄνηρος, ᾧ τέκνα οὐ γίνεται· ἄτεκνος. Ἀνήσει παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀναπείσει· καταλύσει· ἀφήσει. Ἀνησίδωρος, ἡ τὰ δῶρα ἀναδιδοῦσα· δῶρος γὰρ τὸ δῶρον. Ἀνησιδώρα, ἡ γῆ. Ἀνήσιν, ἀνέρχεται.

Ἄνηστις, ὁ γεγυμνωμένος· καὶ ἄνηστις, ἡ νῆστις· καὶ ἄνηστις, ὁ ἄστος. Ἄνηθον, εἶδος ἄνθους τὸ ἄνηθον· ἀνηθίνοις δὲ ἐχρῶντο στεφάνοις ὡς ἀλκαῖος, καὶ σαπφώ· φασὶ δέ τινες, καὶ πᾶν ἄνθος ἄνηθον, παρὰ τὸ ἄνω θεῖσθαι ἤγουν, ἵεσθαι· ἄνηθον δὲ τὸ μάλαθρον· ἢ ἄνισον τὸ γλυκάνισον. Ἀνήφθη, ἐξήφθη· ἐκρεμάσθη· ἢ ἀνεφλέχθη ὑπὸ πυρός. Ἀνηχαίας, χάσμης.

Ἀνήχημεν, ἀνεπηδήσαμεν. Ἀνῆψαρ, προσέθηκεν· ἀνέθηκε· προσήνεγκεν. Ἀνῆψεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέδησεν ἀνέθετο· ἐξήρτησεν· ὅθεν καὶ τὸ, βρόχον ἀνάψει· τὸ μέντοι περιάψει, δηλοῖ μὲν καὶ αὐτὸ τοιοῦτόν τι· ὅθεν καὶ περίαπτον· μάλιστα δὲ περιάπτειν, τὸ περιειλίσσειν λέγεται. Ἀνθαιροῦμαι, τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου προκρίνω· οἷον, ἀνθαιροῦμαι ζωῆς θάνατον.

Ἄνθεα, φάρμακα ποικίλα. Ἄνθεια, εἶδος ἰχθύος· ἀνθείας τινὲς, ὃν καὶ κάλλιχθυν, καὶ καλλιώνυμον, καὶ ἔλλοπα καλοῦσι· καὶ ἀνθεία ἡ ἀφροδίτη, παρὰ κνωσίοις· καὶ πόλις τῆς πελλοποννήσου· καὶ ὄνομα ἑταίρας· ἢ ἐπίθετον τῆς ἥρας· ἀνθεῖαι δὲ αἱ ὧραι. Ἀνθείλοντο, προέκριναν· ἐπελάβοντο. Ἀνθεινὸς, ὁ ἐξ ἀνθέων, καὶ ὁ καιρός. Ἀνθέκαστον, ἐξεναντίας, ἕκαστον. Ἀνθελέσθαι, χειροτονῆσαι. Ἀνθέλκει, ἀντισπᾶται. Ἄνθεμα, ἀνάθεμα· καὶ μάζα τις.

Ἀνθέμη, ἡ ὑπ' ἐνίων, ἀμάρακος πόα. Ἀνθέμιον, τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον καὶ ἀνθέμιος, ὄνομα κύριον. Ἀνθεμοεισίδα, ἀπὸ ἀνθεμοεισίας τῆς λύκου μὲν θυγατρὸς, γυναικὸς δὲ δασκύλου, τοῦ ταντάλου υἱοῦ. Ἀνθεμόεις λειμὼν, ὁ πολύφυτος· καὶ διὰ τοῦτο ἐν καιρῷ πολλοῖς ἄνθεσι βρύων· ἐν πύθεν δὲ τροπικῶς, καὶ λέβης ἀνθεμόεις, ὁ ἀεν

ἐπεισόδιον τοῦ ε, ἀνέῳγον· συστολῇ τοῦ η εἰς α, ἀνέῳγον· τὸ τρίτον, ἀνέῳγε καὶ ἀνοίγω, ἤνοιγα· προσθέσει τοῦ ε καὶ συστολῇ τοῦ η, ἀνέῳγα. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτι μὲν ἐνεργητικόν ἐστι, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὡς τό, Τὸν δ᾽ οὐ θεὸς ἄλλος ἀνέῳγεν· ὅτι δὲ παθητικόν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῴχθη, ἀνέῳκται ἡ θύρα. Ἄλλως. Ἀνέῳγεν ἐπὶ μὲν τοῦ παρακειμένου, ἀντὶ τοῦ ἤνοιγεν· ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. Ἱερά τι γὰρ πάντα ἀνέῳγεν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγεν. ἐπὶ δὲ τοῦ μέσου παρακειμένου τὸ ἀνέῳγεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῴχθη· ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳχα, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγεν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀνέῳγε καὶ τὸ ἀνεῴχθη, κοινά· τὸ δὲ ἀνέῳγεν, ἀττικὸν καὶ τὸ ἀνέῳξεν· ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. Εἶτ᾽ ἀνέῳξας με φθάσας. λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ, ἀνέῳξε γὰρ τοῖς ξένοις τὴν οἰκίαν. Ἀνεῴγεσαν, ἠνοίχθησαν καὶ ἀνέῳγεν οὐχὶ ἤνοιξε· καὶ ἀνεῴγετο λέγεται καὶ ἀμενίας μαχαῖς, καὶ οἱ νεώτεροι πολλαχοῦ. Ἡ δ᾽ ἀνέῳγε τὴν θύραν θεόπαλιν· καὶ τὸ κεράμιον ἀνέῳγεν· καὶ ἐν πόλεσιν· ἡ δ᾽ οὐκ ἀνέῳξα πώποτ᾽ ἀθρόως εἰσιέναι. καὶ φερεκράτης κραπατάλοις. Οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετ᾽ οὐδ᾽ ἀνεῴγε μοι θύρας. Ἀνεῳγμέναι μουσῶν θύραι, ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου μεταδιδόντων, ἢ μεταλαμβανόντων τὰ κάλλιστα τῶν ἐν παιδεία. Ἀνεῳγμένος· παρὰ τὸ οἴγω, οἴξω, ᾦχα, ᾦγμαι καὶ ἐν συνθέσει, ἀνῷγμαι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀνέῳγμαι, ἡ μετοχὴ ὁ παρατατικός, ἀνῷγον· πλεονασμῷ, ἀνέῳγον· ὁ παρακείμενος, ἀνέῳχα· ἀνέῳγμαι καὶ ἀνεῳγμένος. Ἰστέον ὅτι πᾶς παρακείμενος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, ἢ ἀπὸ φύσει μακρᾶς, τὸν τόνον φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει· οἷον, εἶπον, ἀπεῖπον· ὦσμαι, ἀπῶσμαι· εἶχον, συνεῖχον· πρόσκειται παρακείμενος, διὰ τὸ ἧμαι, κάθημαι, κεῖμαι, διάκειμαι, καὶ παράκειμαι. Ἀνέῳγεν, ἀνοίγειν. Ἀνή, ἄνυσις καὶ πρᾶξις. Ἀνηβᾶ· ἐκ δευτέρου νεάζειν. Ἀνηβητήριον παρὰ ἀνηλὸν νεώτερος, ἄνηβος, ὁ ἀνήλικος· ὁ μήπω τὴν ὀφειλομένην ἡλικίαν ἐπιφθάσας· ἥβη γὰρ ἡ ἀκμή· καὶ ἀνηβᾶν, ἀνανεάζειν· τὸ δὲ ἀνηβῶν κατὰ πρόσθεσιν, τῆς ἀνὰ δηλούσης τὸ πάλιν· ὡς καὶ τὸ ἀναδασμός, ὁ ἐκ δευτέρου δασμός· καὶ περισσότερον ἄμπαλος, ὁ ἐκ δευτέρου κλῆρος. Ἄνηβοι, οἱ μήπω ἐν ἥβῃ ὄντες· οἱ μήπω φθάσαντες τὴν νενομισμένην ἡλικίαν. Ἀνήγαγεν, ὕψους ἐστὶ δηλωτικόν· ὡς τοῦ εἰς πρᾶσιν ἐκ τῶν τόπων ἀνάξω γῆς τινός, ἤτοι ἀναβάσεως· καὶ ὡς ἐπὶ ἀναπλοῦ. Ἀνήγγειλεν, εἶπεν· ἀπήγγειλεν. Ἀνήγκακα· ἀπὸ τοῦ ἀγκάζω τοῦ σημαίνοντος, τὸ ταῖς ἀγκάλαις λαμβάνω· ὁ μέλλων, ἀγκάσω· ὁ παρακείμενος, ἤγκακα· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνήγκακα. Ἰστέον ὅτι βάρβαρόν ἐστιν οὐχ εὑρισκόμενον παρ᾽ ἕλλησιν ἐν χρήσει, ὡς λέγει ἡρωδιανός· ἐν μόνῃ γὰρ τῇ τῶν ἀλεξανδρέων δημώδει συνηθείᾳ εὑρίσκεται. λέγουσι δέ τινες ἀττικὸν εἶναι, ὅπερ οὐκ ἔστιν· οὐ γὰρ ἔχει ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ, τὸ αὐτὸ σύμφωνον· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναγκάζω, ἀναγκάσω, ἠνάγκακα, καὶ καθ᾽ ὑπερβιβασμόν, ἀνήγκακα· δύναται δὲ καὶ σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ ἀγκάζω, τὸ ταῖς ἀγκάλαις λαμβάνω, ὡς εἴρηται. Ἀνηγμένος· ἐζυγμένος. Ἀνήγες, ἀνοίξας, ἀνήξας.

Ἀνῆεν, ἀντὶ τοῦ ἀνῆλθεν· οὐ τὸ ἐναντίον κατῆεν. Ἀνήειμεν, ἀνερχόμεθα. Ἀνιέντα, ἐνδόντα. Ἀνῆκε· ὡς τό, Εὖτ᾽ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ· σημαίνει δέ, τὸ καταλίπῃ· ἢ ἀφῇ· ἀνίημι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἀνῆν· ἡ μετοχὴ ἀνείς· ἀνέντος· τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἀνῶ, ἀνῇς· τὸ τρίτον ἐὰν ἀνῇ· πλεονασμῷ τοῦ η ἀνήῃ. Ἀνηθείη, ὁμιλία. Ἀνήιξαν, ἀνώρμησαν ἀπό τε τὸ ἀΐσσω ἐστὶν οὗ τὸ ἀναΐσσω, ἐκ τοῦ ἄω τὸ πνέω γίνεται ἀφ᾽ οὗ καὶ ἄνεμος, εἰ δὲ τὸ ἄω προϋποκειται τοῦ ἀΐω, ἐπεὶ ἐκεῖνο μὲν ἀναπνοὴν ἄνεμα δηλοῖ· ψυχικὸν δηλαδή· οὗ ἔχεται καὶ τὸ ἀΐσθειν, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ αἰσθάνεσθαι καὶ ἡ αἴσθησις. Ἀνῆκα, ἀφῆκα· ἀνέπεισα. Ἀνήκει παρ᾽ ἀντιφῶντι ἀληθείας πρώτῳ· ἀντὶ ἀπὸ τοῦ ἥκειν· οἷον ἀνεβιβάσθη, καὶ προελήλυθεν· καὶ ἀνήκει, ἀντὶ τοῦ ἀκόλουθον καὶ πρέπον ἐστί· καὶ ἀνήκει, ἀντὶ τοῦ ἀνέρχεται. πλούταρχος. Τὸ μὲν πατρῷον γένος εἰς ἐρεχθέα, καὶ τοὺς πρώτους αὐτόχθονας ἀνήκει· καὶ ἀνήκει μὰ τὸ δὲ τὸ πρᾶγμα· ἀνήκει δέ, ἀντὶ τοῦ ἀνέρχεται, αἰλιανός. Τὴν κεφαλὴν ἀνήκουσαν εἰς ὀξύ. Ἀνῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέδωκε καὶ ἀνεβλάστησε. χρυσόστομος. Ὁ δημιουργὸς ἀνῆκε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου· καὶ ἀνῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέθηκε καὶ ὑπεχάλεσεν· ἀριστοφάνης· οὐδὲν μᾶλλον ἀνῆκε· καὶ ἀνῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέβαλε· χρυσόστομος· Πῦρ ἀνῆκεν εἰς τὰς ἡμετέρας ψυχάς· καὶ ἀνῆκε παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισεν, ἠρέθισεν, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις φαίνεται πολλαχοῦ· καὶ ἀνῆκεν ἀντὶ τοῦ ἀνήγειρε· λαμβάνεται ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνεβλάστησεν, ὡς ἐν τῷ ἀνῆκεν ἡ γῆ βοτάνας. Ἀνηκέσαι, ἀναπαῦσαι. Ἀνηκές, ἀνήκον· σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Ἀνήκεστον, ἀνίατον· ἀθεράπευτον· ἀνυπομόνητον· ὡς ἐπὶ νόσου δεινῆς λέγεται, οὕτω καὶ χόλος λέγεται ἀνήκεστος· καὶ ἐπὶ ἑτέρων. Ἀνηκίδδοτοι, ἄνευ ἀκίδος· αἰσχύλος, ψυχοστασίαις. Ἀνηκόντιζεν, ἀνεφέρετο. Ἀνήκοος, ἀνήκεστος· ἢ ἀνηκούστησεν. Λόγων ἐλευθερίων, καὶ παιδείας ἀνήκοος ἦν· οὐ γὰρ ἄλλο οὐδέν, ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μή, γράμματα· καὶ ταῦτα κακά, κακῶς γράψαι. Ἀνηκούστησεν, οὐκ εἰσήκουσεν· παρήκουσεν· ὡς τό, Ὁ δὲ μὴ ἀνηκούστησαι τοῦ ὑπάτου κατατολμήσας, ἀφίκετο. Ἀνήλατος, ὁ μηδέπω δαμασθείς, ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων· ἢ ἐλαθείς, ἢ ὁ ἀπαθής· ἐλαύνω ἤλακα, ἤλασμαι, ἤλασται ἠλαστός· καὶ ἀνήλατος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ. Ἀνηλεγής, ἀφρόντιστος. Ἀνηλεής, ἀνηλεής, ὠμός. Ἀνηλεῶς, ἀνοίκτως· ἀσπλάγχνως. Ἀνήλθεν, ἀνήγαγεν. Ἀνηλέγητος λέγουσιν, οὐχὶ ἀνήλιφος· οὐδὲ ἀνάλιφος. Ἀνήλωκα, ἀνάλωκα· καὶ ἠνάλωκα, συντάσσεται αἰτιατικῇ· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς τρισυλλάβου γραφόμενα· πλὴν τὸ μὲν ἀνήλωκα, καὶ ἠνάλωκα, γράφεται ἀττικῶς· ἀνάλωκα δ᾽ ἀναύξητον, κοινῶς· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν παθητικῶν· ἀνήλωται, καὶ ἀνάλωται καὶ ἠνάλωται· ἃ καὶ αὐτὰ παραπλησίως τοῖς ἐνεργητικοῖς γράφεται καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν σύνταξιν. Ἄλλως. Ἀνήλωκα, καὶ ἀνήλωσα, μετὰ αὐξήσεως, κοινῶς· ἀνάλωκα δὲ καὶ ἀνάλωσα, ἀττικῶς. Ἀνήλωμα, οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλ᾽ ἀνάλωμα. Ἀνήλιον, ἀδούλωτον· καὶ τὸ μὴ ἔχον ἥλιον. Ἀνήλιος· ἀπὸ τοῦ δῆλος ὁ φανερός, γίνεται δήλιος· ἀποβολῇ τοῦ δ, ἥλιος· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀνήλιος, ὁ μὴ ἔχων ἥλιον. Ἀνήλιπος, ὁ ἀνυπόδητος· ὃς καὶ ἀνάλιπος δωρικῶς· ἐξ οὗ καὶ πέδιλον τὸ ὑπόδημα· ἔλιψ γὰρ τὸ ὑπόδημα παρὰ τὸ ἑλίσσειν τὸν πόδα. Ἀνηλόκισμαι, ἀναισχυντῶ. Ἀνήλυσιν, ἄνοδον. Ἀνημμένος, ὁ ἐξηρτημένος, ἢ ὁ ἀναπτόμενος καὶ κηπόμενος. Ἀνῆμεν, ἵημι· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ ἀόριστος, ἧκα· καὶ ἀνῆκα· τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον, ἀνήκαμεν, καὶ συγκοπῇ, ἀνῆμεν. Ἀνημιωβολιαῖα· δηλοῖ, τὰ ἡμιωβόλου ἄξια. Ἀνήμερος, ἄγριος. Ἀνήνασθαι, δηλοῖ τὸ ἀρνήσασθαι· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αἰνῶ αἰνέω· ἀνάνω

ἀνάστασιν ἐπ' ἐρίου. Ἀνεσώσατο, ἀνεκτήσατο. Ἄνεται, ἀνίεται, ἀναλοῦται καὶ πληθοῦται. ἐκ τοῦ ἄνομαι τὸ τρίτον, ἄνεται. ἄνω γὰρ τὸ πρᾶξαι, ὡς τὸ ἄνεται νύξ. ἤγουν, πλειοῦται. Ἀνεπαφίστατο. σοφοκλῆς ἠλέκτρα. ἀντὶ τοῦ ἄνετι παράγεται ἵημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧν. ἡ μετοχὴ, εἷς ἕντος. καὶ τὸ προστακτικὸν, ἕς. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως ἄνες, ἄνετο. καὶ ἀνέτωσαν. Ἄνετον, ἀντὶ τοῦ ἱερὸν ἀνειμένον θεῷ τινί. ὑπερίδης, δηλιακῷ. Ἀνέτελεν, ἀνεβλάστησεν. Ἀνέτλη. οὐ μόνον τόσον τινὰ δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ στερρότητα τὴν καθ' ὑπομονὴν ἐρμηνεῖται. Ἀνετράπετο. ἀνατραπῆναι λέγει, τὸ ἀναστραφῆναι. τίθεται δὲ ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ ἀγγείων καὶ τραπεζῶν, ἄνω κάτω γινομένων. λέγεται δὲ καὶ πόλις ἀνατετράφθαι, ὅτι χαλασθείη. Ἀνέτρεχον, ἐν σταθμῷ κεῖ, οὐκέτι ἔμενον. Ἀνέτως, ἀνειμένως. σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. Ἄνευ, ἄνευθεν χωρίς. Ἀνευάσαι, τὸ εὐοῖ σαι. ἔστι δὲ τοῦτο ὕμνος εἰς διόνυσον. Ἀνευθέτου, ἀχρήστου.

Ἀνεύθυνον, ἀζήμιον. ἀνέγκλητον. ἀπὸ πρυτανείων. καὶ ἀνεύθυνος, ἀκατάκριτος. Ἀναφόρητος, ἀφόρητος. Ἀνεύραι, ἐξερευνῆσαι. Ἀνέφαινον, φανερὸν ἐποίουν. ἀνέκαιον. Ἀνέφαπτον, ἀψηλάφητον. Ἀνέφελον, τὸ ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυφθῆναι δυνάμενον. Ἀνέφερε, διεδίκνυτο. ἀνήγειρε. καὶ ἀνέπεμπεν. παρεμυθεῖτο. παρεκάλει καὶ ἀνεμιμνήσκετο. Ἀνέφικτον, ἀκατάληπτον ἀδύνατον. Ἀνεφίκτου, ἀσυγχωρήτου. Ἀνέφλυεν, ἀνέβλυζεν ἀνέζει. ἀνέβαλεν. ἀνέφυεν. ἀνῆλθεν. Ἀνεφρόνησεν, ἐκ τῆς μέθης ἀνένηψεν. Ἀνέφυ, ἀνέτειλεν. ἀνῆλθεν. ἀνέζησεν. Ἀνεφύσησε, μετεωρίζοντο. Ἀνεφυσίασεν, ἀπέθανεν. Ἀνέχει παρῳχημένου, ἀντὶ τοῦ ἐπέχει, ἀνεσείραζεν. ὁ δὲ ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ, ἡ χρυσῆ μηλέα. φυτείσιν, ἔλαιον. Ἀνέχαζεν, ἀνεποδίζεν ἀνεχώρει. Ἀνεχαίτισε. δημοσθένης ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν. ἀνεπέθησεν. ἢ ἀνέτρεχεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων. Ἀνεχέγγυος, ἄπιστος. Ἀνέχει, σώζει. οὐχ ὥς τινες ἀντὶ τοῦ ἐπέχει. καὶ θουκυδίδης. αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων, πολέμους ἀνέχουσιν. ὅ ἐστι σώζουσιν. ἀνέχειν καὶ τὸ βαστάζειν. καὶ μηδὲν ἐπὶ πολλοῖς ἀνέχειν. ἀνέχει, καὶ τὸ ὑψοῖ, καὶ τὸ ὑπερέχει. ὡς τὸ ὄρος ταύτης ἀνέχει. καὶ πόνους τινὰς ἀνέχων ἔργα καὶ σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ ἐνεθισμένος. καὶ σοφοκλῆς. οὐκ ἀνέχουσι τῶν πόνων, ἀντὶ τοῦ οὐ παύονται τῶν πόνων. ἢ ἀνέχειν, ἀντὶ τοῦ ἐπέχειν. κωλύειν. ἀνέχειν τινὰ αὐτοῖς τὰς ἐπὶ πλεῖστον ὁρμὰς, καὶ ἐκδρομάς. Ἄλλως.

Ἀνέχειν, λέγεται μὲν μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναβαστάζειν, συντασσόμενον αἰτιατικῇ. οἷον, ἀνέχουσι τὸν οἶκον οἱ κίονες. λέγεται δὲ καὶ ἀμεταβάτως, καὶ δηλοῖ τὸ ἐπέχειν. κατέχειν, καὶ τὸ σφοδρῶς κρατεῖν καὶ φυλάσσειν. οἷον, κατέχεις τὴν φρουρὰν, ἢ τὸ φρούριον, αἰτιατικῇ συντασσόμενον, ὡς καὶ δημοσθένης. Τοὺς θεοὺς, οἳ τὴν χώραν κατέχουσι. διέχειν, τὸ διαστῆναι καὶ διαλείπειν, καὶ ἀφίστασθαι. οἷον, τοσόνδε τι ὁ κίων τῆς ὀροφῆς διέχει τρόπον τινὰ, ὃ παρὰ δηλοῖ τὸ ἀπέχειν. ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων, τοῦτ' αὐτὸ δηλοῖ τὸ διέχειν ἐπὶ τῶν μετεώρων. καθά φησι καὶ λιβάνιος. Τὸν ἀπόλλωνα μὲν εὐθὺς, ἅτε καὶ μικρὸν διέχοντα τοῦ τείχους. Ἀνέχεσθαι, ἀναδέχεσθαι, καὶ τρέφειν. Ἀνέχομαι παθητικῶς, τρία σημαίνει. τὸ ὑπομένω. καὶ συντάσσεται κοινῶς μὲν γενικῇ. ἀττικῶς δὲ, αἰτιατικῇ. ἰουλιανός, Ἐβουλόμην μὲν γὰρ ἐθίζειν ἐμαυτὸν ἀνέχεσθαι τὸν ἀέρα. καὶ οὐκ ἀνέχομαι γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τὴν θέρμην. τὸ ἀναβαστάζομαι καὶ συντάσσεται δοτικῇ. ὡς τὸ, ἀνέχομαι τῷ ἵππῳ. καὶ δόμος ἀνέχεται τοῖς κίοσι. τὸ καταφρονῶ, καὶ συντάσσεται γενικῇ. ὡς τὸ, ἀνέχομαι τοῦ θράσους σου. καὶ ἀνέχομαί σε λοιδορεῖν, καὶ σοῦ λοιδοροῦντος. Ἀνεχομένων, ὑποστρεφόντων. Ἀνεχόμην, ἀνειχόμην. στηριζόμενος. Ἀνέχουσιν, ἀνακρατοῦσιν. Ἀνέχραζεν, ἀνέχρεμψεν. ἀνήρει. ἐκκουφίζειν. Ἀνεχείσατο, διέφθειραν. οὕτω θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρείαν τινὰ παρειλήφασιν. Ἀνεχύθη, μετεχύθη. Ἀνέχω τὸν δεῖνα, ἤγουν ἀναφέρω. ἀνέχω καὶ τὸ ἄνω ἵσταμαι καὶ ἀνέχω τὸ ἀναφέρομαι, καὶ ἀνακουφίζομαι. καὶ ἀνέχω τὰς χεῖρας ἐπὶ εὐχῆς. ἀνέχω τὸ τιμῶ, καὶ στέργω. σοφοκλῆς Δορυάλωτον στέρξας λέχος ἀνέχει. ἤγουν τιμᾷ. καὶ στέργει. καὶ ἀνέχω ἐπὶ εὐχῆς, ἀντὶ τοῦ ἀναπέμπω. καὶ ἀνέχω ἐπὶ χειρῶν, ἀντὶ τοῦ ὑψῶ. ἀνέχω ἐπὶ βάρους, ἀντὶ τοῦ βαστάζω. καὶ ἀνέχει ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπανίσταται καὶ ὑποφαίνεται. καὶ ἀνέχει μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναβαστάζει. καὶ ἀνέχει, ἀντὶ τοῦ ἀναχαιτίζει καὶ ἀναστέλλει. Ἀνεψαινυγμένως, ἐσπουδασμένως. Ἀνεψιαδοῦς, ὁ ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ γεγονὼς, ἢ τῆς ἀνεψιᾶς. Ἀνεψιαὶ, ἀδελφῶν υἱοὶ ὡς ἀχιλλεὺς καὶ αἴας. ἀδελφιδοῖ δὲ, οἱ ἀδελφῶν παῖδες. Ἀνεψιὸς, ὁ ἐξάδελφος. καὶ αὐτανέψιος, ὁ πρωτεξάδελφος. καὶ ἐξανεψιὸς, ὁ ἐξαδέλφου υἱός. ἀδελφιδοῦς δὲ, ὁ ἀδελφόπαις. Ἀνεψιότης, ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια. Ἀνέψυχεν, ἀνεκτήσατο. Ἀνεψύχησεν. ὃ παρὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀνέψυξεν.

Ἀνέψυξα, ἀνεπαυσάμην. Ἀνέψυχον, ἔπνεον. Ἄνεω, οἱ ἄφωνοι μετ' ἐκπλήξεως. εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. ὡς τὸ, Τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε; ἔστιν ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, παρὰ τὸ ἰέναι τὸ πορεύεσθαι. ἡ πανταχοῦ πεμπομένη φωνή. πλεονασμῷ τοῦ ο καὶ τροπῇ, ἰοή. διὰ τὸ ἐπὶ πᾶσαν ἀκοὴν ἰέναι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἴος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄιος. καὶ ἄνιος πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ ἄφωνος. ὡς αἷμα, ἀναίμων. τροπῇ τοῦ ι εἰς ε, ἄνεος. καὶ ἀττικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἄνεως. τὰ δὲ εἰς α θηλυκὰ εἰς ο μετασχηματιζόμενα, κατὰ τὴν σύνθεσιν προπαροξύνονται. οἷον, σκιά, ἄσκιος. ὥρα, ἄωρος. πεῖρα, ἄπειρος. οὕτω καὶ ἴα, ἄνιος. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, ἄναυος. ὁ ἄφωνος. ὡς αὐδῶ, ἄναυδος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, ἄναος. καὶ ἀττικῶς, ἄνεως. ὡς μενέλαος, μενέλεως. Ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἄνεω, καὶ προπαροξύνεται. Κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ἀπὸ ῥήματος ἀποτελεῖται ὄνομα σύνθετον εἰς ος λῆγον, περὶ τὴν ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεῖαν ἔχει. οἷον, μυκῶ, ἐρίμυκος. συλῶ, ἄσυλος. φυτῶ, νεόφυτος. οὕτως οὖν, αὔω, ἄναυος, καὶ ἄναος, μακρὸν φυλάττον τὸ α. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι παρεπόμενόν ἐστι τὸ ἐκ τοῦ α συνεστῶσι διφθόγγῳ. μετὰ τὴν ἀπόπτωσιν τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, ἐκτείνειν τὸ α, οὐκέτι που λόγου ἐπικρατοῦντος. οἷον, κλαίω, κλάω. οὐραιον, οὐράδιον. οὕτως οὖν αὔω. ἄναος καὶ ἄνεος, μακρὸν ἔχει τὸ α. Ἄλλοι δὲ, ἐπίρρημά φασιν εἶναι τὸ ἄνεω, μὴ προσγράφοντες τὸ ι ἐν τῇ ληγούσῃ. ὡς εἶναι κατ' αὐτοὺς ὁμοίας συντάξεως, τὸ ἀκὴν ἐγένοντο, καὶ τὸ ἄνεω ἐγένοντο. καὶ διδόασιν ὑπόνοιαν καὶ τὸ, οἱ δ' ἄνεω ἦσαν, ποιοῦντες εἶναι. καθὰ καὶ τὸ αὐθέντα ἀκέων ἦν, δοκεῖ ἐπίρρημα εἶναι, διὰ τὸ ἀκέων δ' ἀνέμυθη. καὶ ἄνεως ὁ ἄφωνος. ἐν μιᾷ καὶ ὡς φάσαι οὐδὲ ἅπαξ ἄνεως ἦν. Ἀνεῴγει, μέσος παρακείμενος, συζυγίας δευτέρας τῶν βαρυτόνων ἀνοίγω. ἔνοιγο-

δα· πάλλομαι, ἐπαλλόμην, ἐπάλλου, ἐπάλλετο, καὶ συγκοπῇ ἔπαλτο, καὶ ἀνέπαλτο. Ἀνεπάφλαζον, ἀνεκόχλαζον. Ἀνέπαφη, ἀνάθημα· καθαρά· ἀθιγές· ἀψηλάφητον. Ἀνεπαφρόδιτα, τὰ ψυχρά. Ἀνεπαφρόδιτος, ὁ μὴ ἐπίχαρις, καὶ ἀηδής. Ἀνεπείλησα, ἀνεμνήσθην. Ἀνεπέδησεν, ἀνέκαμψεν· ἀνέλυσεν. Ἀνεπής, ἄφωνος.

Ἀνεπιβούλευτον, ἀσύλητον. Ἀνεπίδεκτον, ὅλως μὴ ἐπιδεχόμενον. Ἀνεπιεικές, ἀνάξιον· ἀπρεπές. Ἀνεπίκλητοι, μηδενὶ ἐγκληθέντες. Ἀνεπικόριστος, ἀνύβριστος· ἄπαστος. Ἀνεπίκοτος, μὴ ἐπιθυμῶν. Ἀνεπίληπτον, ἄμωμον· ἀμέμπτον. Ἀνεπιπλέκτως, ἀχαλινώτως, ἢ ἀνεπιπλέκως. Ἀνεπινόητα, ἀσύνετα. Ἀνεπιλόγιστον, τὸ μὴ διὰ λογισμοῦ ἀνασωζόμενον. Ἀνεπίσημον, ἀσήμου. Ἀνεπιπλήκτως, ἀμέμπτως. Ἀνεπισήμαντον, ἀκλεᾶ· ἄδοξον.

Ἀνεπισταθμεύτους, σταθμὸν μὴ δεχομένους· ἤτοι ἀγγαρείαν. Ἀνεπιστάτητον, ἀφύλακτον. καὶ ἀνεπιστάτως, ἀνεπιστασίας οὐκ ἄξιον. Ἀνεπίστρεπτος, ὁ μὴ ὑποστρέφων. Ἀνεπιτήδευτον, ἀμελέτητον· μὴ σπουδαζόμενον εἰς τέχνην, ἢ εἰς μάθησιν. Ἀνεπιτήμητος ἀπολογία, ἡ μὴ ἔχουσά τι ἀπόρρητον. Ἀνεπιτίμητοι μισθώσεις, αἷς ὑποτιμήσεις οὐ δέονται, ἤτοι βλάβη, καὶ ἀφορία. Ἀνεπιφάτους, ἀπροσδοκήτους· ἀμιγεῖς· καταμόνας· ὡς τό, Ἐντειλάμενος, ἀνεπιφάτους ἐντυχεῖν τῷ βασιλεῖ. Ἀνεπίφθονοι, μὴ φθονούμενοι. Ἀνεπιχάδην, οὐκέτι χωροῦν. Ἀνεπιχείρητοι, ἀνεπιβούλευτοι. Ἀνέπτησαν, ἀνίκτησαν. Ἀνέπνευσεν ἐκ τῆς νόσου, ἀντὶ τοῦ ἀνεκουφίσθη. καὶ ἀνέπνευσε τὸν δεῖνα· ἀντὶ τοῦ ἐποίησε καὶ ζωὴν ἔχειν τὸν δεῖνα· ὡς παρὰ Γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ. Καὶ μηδενὶ ἔπρον ἀναπνεύσαντι, ὅτι μή, λόγον εὐσεβῆ. Ἀνεπόδισεν, ἀνέκαμψεν. Ἀνεπόλει, ἀνέπρασσεν· ἀνέστρεφεν εἰς ἑαυτὸν τὰ μαθήματα. Ἀνεπόπτευτον· τὸ μὴ ἐποπτευθέν. Ἀνέπωπτος, ὁ ἀθεώρητος. Ἀνεπταμένας, ἀναπεπτασμένας· ἀνεωγμένας. Ἀνεπτέρωμαι, οἰκεῖον ὄρνισι τὸ ἀνεπτέρωμαι· οἷον, μετεωρίσμαι· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου. Ἀνεπτερωμένος, μετεωρισμένος, καὶ κεκουφισμένος· ἀνεπτυξάτην δυϊκῶς, ἀντὶ τοῦ ἀνέπτυξαν. Ἄνερ, κλητικῶς παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, φίλτατ᾽ ἄνερ. χρῆσις δὲ τὸ ἄνερ, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς γυναικὸς εὑρέθη κλητική, ὡς παρ᾽ ἐκείνοις ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· ἄνερ, ἀπ᾽ αἰῶνος νέος ὤλεο. Ἀνέρας, ἄνδρας καὶ ἀνέρες, ἄνδρες. Ἀνέραστος, καὶ ὁ μὴ ἐρῶν, καὶ ὁ μὴ ἐρώμενος· ἐπέραστος δέ, ὁ ἀεὶ ἐρώμενος. Ἄνεργε, ἀπὸ τοῦ εἴργω· καὶ ἐν διαιρέσει, ἔεργε· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνέεργε, ἄνεργε· σημαίνει δὲ τὸ ἐκώλυσε. Ἀνεργάσεται, ἀναρτήσει, καὶ οἷον κολάσει. Ἀνερειπομένη, χωριζομένη· ἀναλίσκουσα. Ἀνερειψάμενοι, ἀναρπάσαντες. Ἀνερίναστος· παροιμία, ἐπὶ τῶν, ἃ παρ᾽ ἄλλων λάβωσι, μὴ διακατεχόντων. καὶ ἀνερίναστος συκῆ, ἡ μὴ προβέβληνται οἱ ἐρινεοί. ἐρινεὸς δέ ἐστι τῆς ἀγρίας συκῆς ὁ καρπός· ὃν καὶ ἀπαρτῶσι ταῖς ἡμέραις, ὡς αὖ αἱ ἐξ αὐτῶν καλούμενοι ψῆνες, εἰς τοὺς ὀλίθους μεταστάντες, τελεσφορηθῆναι τούτους παρασκευάσουσι· τοῦτο δὲ ἐρινάζειν λέγεται. οἱ δὲ τὸ ἀνερίναστος, ἀντὶ τοῦ μαλακός, καὶ ἄγριος λαμβάνουσι. Ἀνερρίψαντο, ἀφήρπασαν. Ἀνερμάτιστον, ἄστατον· ἀπαράσκευον· ἀστήρικτον· ἀπαρασάλευτον. καὶ ἀνερμάτιστος ναῦς, ἡ κούφη σαβούρας. Ἀνέρπει, ἀνέρχεται. Ἀνερρυῆσαι, ἀναχωρῆσαι. Ἀνερρίπιζον, ἀνήγειρον· ἀνεκίνουν. Ἀνερρίπτουν, ἀνέβαλλον· ἀνελάμβανον. καὶ ἀνερρίφθαι κύβος, οἷον ἀποκεκινδυνεῦσθαι.

Ἀνερρίπιστα, ἀφιλονείκητα. Ἀνερριπίσθη, ἀνεκινήθη· ἐξεκαύθη. Ἀνερριχῶντο, χερσὶ καὶ ποσὶ δρασσόμενοι ἀνήρχοντο. κυρίως τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶ βιαζόμενοι εἰς ὕψος ἀναβαίνειν, ἀναρριχᾶσθαι ἔλεγον. Ἑλλάνικος· ἀναρριχᾶται δὲ ὥσπερ πίθηκος ἐπὶ ἄκρα τὰ δένδρα· τουτέστι πρὸς ὕψος ἀνέβαινε, πρὸς δένδρα καὶ τοίχοις· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρρίχων· εἶδος δέ ἐστι κοφίνων· οὓς εἰώθασι διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἀραχνῶν. καὶ ἔστιν οἷον ἀναραχνᾶσθαι· αἱ γὰρ ἀράχναι νήθουσι καὶ τὰς ἐναερίους ὁδούς. Ἀριστοφάνης· πρὸς ταῦτα ἀνερριχᾶτ᾽ ἂν πρὸς τὸν οὐρανόν. περὶ τοῦ κανθάρου λέγων.

Ἀνερράβδωσαν, ἀνέτειναν· ἀνερρόφησαν. Ἀνερρώσθημεν, ὑγιεῖς γεγόναμεν. Ἀνερρῶσαι, ὑγιᾶ ἐργάσασθαι. Ἀνέρσει, ἁμαρτήσει· κρεμάσει. Ἀνερύειν, ἀποκόπτειν, καὶ λαιμοτομεῖν τὸν τράχηλον. Ἀνέρυσαν, εἰς τοὐπίσω ἔκλασαν.

Ἀνερύσκος, ἀνθοῦς εἶδος. Ἀνέρχομαι, μετὰ μετοχῆς συντάσσεται· οἷον, ἀνέρχομαι μαθὼν φιλοσοφίαν. Ἀνερχομένῳ, ὑποστρέφοντι. Ἀνερώτα· παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ· οἷον, Μηδὲν ἰαύτην ἀνερώτα, ἡ περιττή ἐστιν ἡ πρόθεσις, ἢ δηλωτική, τοῦ πολλάκις ἐρωτᾶν. Ἄνες, συγχώρησον· ἄφες· ἀπόλυσον. Ἀνέσαι· Ὅμηρος· εἰς εὐνὴν ἀνέσαι, ἀντὶ τοῦ ἀναπεῖσαι, ἢ ἀναβιβάσαι· ἀνακαθίσαι· ἀναθεῖναι. καθὰ τό, ἐς δίφρον δ᾽ ἀνέσαντες ἄγον. καὶ ἀνέσαιμι, ἀναπείσαιμι· παρορμήσαιμι. Ἀνέσει, σώσει· ἀναπέμψει, καὶ ἐπανάληψιν ποιήσει. καὶ ἀνέσει θεός, ἀντὶ τοῦ ἀνήσει, ἀφήσει· ἀπολύσει. οὐ τὸ ἐναντίον, ἀλλ᾽ ὅ ἐστι καὶ ἀνέντες, ἀντὶ τοῦ ἀφέντες, ἀπολύσαντες· ἀναπείσαντες. Καὶ κύων δὲ εἰς θύρας οὕτως ἀνεῖται λυθεὶς δηλαδὴ δεσμοῦ. Ἀνέσθαι, αὐξάνεσθαι· οἱ δέ, φθείνειν. Ἀνεσθίων, μικρόν τι ἐσθιομένων. Ἀνεσίαν, τὴν ἄνεσιν, καὶ τὴν ἄδειαν λέγουσιν. Ἄνεσις, ἀνάπαυσις. Ἀνεσίτων, ἀμέμπτων. Ἀνεσκολοπισμένα, ἐσταυρωμένα· σκόλοπες γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα· ἢ καὶ οἱ κάλαμοι. Ἀνέσβεσαν, διέγειραν· ὡς τό, Οἱ δὲ ἄβαροι, τῷ σκληρά τε καὶ ὀγκώδη φρονήματα ἔχειν, τὴν ὡς ἀλλήλους ἀνέσβεσαν ἔριν. Ἀνέσπακεν, ἀνώρυκεν· εἴληφεν. Ἀνέσπερον, ἀσκότιστον. Ἀνεστάλη, μετεκινήθη. Ἀνεστάλησαν, ἐκρύβησαν. Ἀνέσταν, ἀντὶ τοῦ ἀνέστησαν· ἵστημι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔστησαν καὶ κατὰ συγκοπὴν αἰολικῶς, ἔσταν· καὶ ἀνέσταν. Ἀνεσταυρώθη, ἀνεσκολοπίσθη. Ἀνεστέλλοντο, ὑπεχώρουν. Ἀνεστενάχιζεν, ἀνέστενεν. Ἀνέστησα· αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον, ἀνέστησα τεῖχος, καὶ ἀνέστησα δῆμον· ἤγουν, ἀνάστατον ἐποίησα· καὶ ἀνέστησα τὸν δεῖνα, ἐπὶ τοῦ ἔργου· καὶ ἀνέστην ἐγώ, ἐπὶ τοῦ τον· καὶ ἀνέστησα ἐκεῖνο τὸ μνῆμα. Ἀνέστιος, ὁ ἄοικος· ἑστία γὰρ ἡ οἰκία. Ἀνεστομώθησαν, ἀνεκρούσθησαν. Ἀνεστραμμένα, ἀνατετραμμένα· παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Ἀνεσύρατο, ἐγύμνωσεν· ἄνω τὰ ἱμάτια ἔσυρεν. Ἀνέσχεθεν, ἀνέτεινε. σχέθω γὰρ τὸ κλίνω· ἔσχεθον, καὶ ἀνέσχεθεν. Ἀνέσχετο· εἵλετο. λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀνέσχεν· ἀνέτεινεν· αἰτιατικῇ συντάσσεται. εὕρηται ὡς τῷ Ὁμήρῳ ἀρέσκει, παθητικῶς λεχθέν. ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις, ἀνέσχε χεῖρά φησι, καὶ ἔγχος καὶ τὰ ὅμοια. λέγει δὲ καὶ μετοχὴν παθητικήν, ἀνασχόμενος· δῆλον δὲ ὡς οἱ δὲ καὶ τὰ ἐνεργητικά· ἤγουν τὸ ἀνέσχε, καὶ τὸ ἀνασχόμενος. Ἀνεσχίκει, ἀνέτειλεν· ὡς τό, ἡ σελήνη ἀνέσχηκε λαμπρά. Ἀνέσχεν, ἐκράτησεν· ἄνω ἔσχεν· ἐπῆρεν· ὕψωσεν. Ἀνέχοι,

νατον· καὶ ἐπανελθεῖν, καὶ κατελθεῖν. Ἀνελθέμεναι πάλιν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀρχῆς διηγήσασθαι. Ἀνελίσσων, διατρί-
βων· ἀναστρέφων· περιφέρων· ἐβράδυνας ἢ ἀνελίσσων ἀνεδίδους, ἀναπαύων τὸ ἔργον· καὶ τὰ αἴλινα τὰ θρηνητικά, ἐν-
τεῦθεν γέγονε παρὰ τὸ ἀνήνυτά τινα εἶναι, κατὰ τὸ ὁμηρικόν· Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. Ἀνελλιπής,
ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἀπολειπόμενος· ἤτοι χωλός. Ἀνελλιπῶς, ἀνενδεῶς. Ἀνελίξαντες, ἀναζητήσαντες. Ἀνελίξας, ἀνοίξας. Ἀνελ-
κυσθῆναι, ἀναχθῆναι εἰς ὕψος τὸ ἱστίον, μετὰ τῆς χειρός· ὡς τό, ἀνελκυσθῆναι ἐγκελευσάμενος. Ἀνελάμην, ἀνελαβόμην·
ἐξελεξάμην. Ἀνέλοιο, λάβοις. Ἀνέλοντο οὐλοχύτας· προγίνεται τῶν οὐλοχυτῶν, τὸ προβάλλοντο· ἀνελόμενοι γὰρ κά-
τωθεν, εἶτα ἐπιτιθοῦσι κατὰ βωμοῦ αὐτοὺς προθέμενοι. Ἀνέλπιστον βίον εἰρήκασιν ἀττικοί, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπέστη-
ται ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθά. Ἀνέλω, φονεύω. Ἀνελῶ, φονεύσω. Ἀνέμβατος, ὁ δυσχερὴς δὲ χειμῶνος· δυσεμβάτης·
Γυλοβόρας βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ τρὶς ἐρῶν. Ἀνεμέσητον, ἄμεμπτον· νεμεσῶ γὰρ τὸ μέμφομαι. Ἀνεμεσσάθη, ἀντὶ
τοῦ ἀνεμορώθη. Ἀνέμαν, ἐδεκατωσάμην. Ἀνέμητα, ἀμέριστα. Ἀνεμιαῖον, ἐκ τοῦ ἀνέμου. Ἀνέμιον, ὑπηνέμιον ἐστὶ
δὲ ᾠόν, τὸ δίχα τοῦ ὀχευθῆναι γινόμενον. Ἄνεμοι, ἀνέμιοι. Ἀνεμοκοῖται, οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες· γένος δέ φασι τοῦ-
το, ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ. Ἄνεμος· κίνησις ἀέρος· ἢ ἀναθυμίασις ξηρά· ἢ πλῆθος ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως· ἢ ῥεῦμα ἀέρος·
ὃ ταῖς τῶν τόπων ἐξαλλαγαῖς ὅθεν ῥεῖ, τὰς ἐπωνυμίας ἀμείβων. Ἀνεμοσκεπέων, τῶν πρὸς ἀνέμους σκέπην ἐπιτηδεί-
ων χλαμύδων. Ἀνεμοστρεφές, τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου στρεφόμενον· τυπτόμενον· καὶ κινούμενον οἰονεὶ στερεόν· καὶ εὔτονον.

Ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος, στερεὸν δόρυ· τραφὲν καὶ ἐγγυμνασθὲν τοῖς ἴνας, τοῖς ἀνέμοις· καὶ διὰ τοῦτο στερεὸν καὶ οὐκ εὔθραυστον,
ἀλλ' εὔτονον· ὅτι τὰ ἐν δυσηνέμοις χωρίοις τρεφόμενα φυτά· διὸ ἡ τοῦ Ἀχιλλέως μελία κατὰ τὸν ποιητήν, Πηλίου ἐκ
κορυφῆς τέτμηται ὅπου μάλιστα ἦν ἀνέμοις ἐγύμνασθαι· ἕτεροι δὲ ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος νοοῦσι, τὸ οἷον ἀνεμοτρεπές,
καὶ ἀντιτασσόμενον ἀνέμοις, διὰ στεριφότητα· καὶ οὐ τοιοῦτον οἷον αἱ ἐξαπίνης ἄνεμος βόθρου δ' ἐκ στρέψῃ, καὶ τανύσῃ ἐπὶ
γῆν· ὃ περὶ ἔρνους νεοθηλοῦς λέγει που ὁ ποιητής· ἄλλοι δὲ ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος νοοῦσι, τὸ κοῦφον καὶ εὐκίνητον· κῦμα δέ
που ἀνεμοτρεφὲς εἴρηται, ὃ ὑπὸ ἀνέμου αὔξεται ἤγουν τρεφόμενον, ἐπαιρόμενον· καὶ ἀνιστάμενον, ὡς κορυφοῦσθαι καὶ
μὴ δίκην ἐπιπέδου, ὡς ἐν νηνεμίᾳ ἐξομαλοῦσθαι· ἀλλαχοῦ δὲ ὅμηρος τρόφιμον κῦμά φησι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· οἱονεί, τὸ
ἀνέμου τρόφιμον· ἕτεροι δὲ ἀνεμοτρεφές, τὸ εὔτονον λέγουσι· Σιμωνίδης γοῦν φασι, κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον, πύλας
ἀνεμοτρεφέας λέγει, τὰς εὐτόνους καὶ στερεάς. Ἀνεμούριον καὶ οὐκ ἀνεμοδούλιον, παρὰ τὸ ἄνεμος καὶ τὸ οὖρος. Ἀνεμοφθο-
ρία, ἡ ζημία ἡ τῶν ἀνέμων. Ἀνεμυμάχη, ὑπείδετο. Ἀνεμώτας παρὰ ταραντίνοις, ὁ ὄνος· ὁ ἀνέμοις θυόμενος. Ἀνεμώκε-
ος, ὁ ταχύς. Ἀνεμώλια· ὡς παρὰ σοῦς κατὰ συναίρεσιν τῶν δύο μικρῶν οο εἰς μέγα πρόορα πρῷρα, καὶ ὁμοορόφιος, ὁμο-
ρόφιος· καὶ τὸ ὀιχίδιον ᾠχίδιον, οὕτω καὶ ἀνεμοόλια ἀνεμώλια· τὰ ἀνέμοις ὀλλύμενα, καὶ ὡς ἂν εἴποι ἀνεμόφθορα· ἢ ἀνε-
μοφόρητα, καὶ ἀνέμῳ ἐοικότα· οὐκ ἔστι δὲ σύνθετα. Ἀνεμώλιον, τὸ μάταιον· παρὰ τὸ ἄνεμος, ἀνεμώνιος, καὶ ἀνεμώ-
λιος. Ἀνεμώνη, τὸ ἄνθος· διὰ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι, παντὶ ἀνέμῳ· ἄλλοι δέ, ἄνθος ἄοδμον ὅ φασιν ἀναδοθῆναι
ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Ἀδώνιδος· Νίκανδρος δέ φησιν ἐκ τοῦ Ἀδώνιδος αἵματος φῦναι· Κρατίας δέ, ἢ Κρατίδης κατά τινας,
δύο φησὶν εἶναι τὰς ἀνεμώνας· τὴν μέν, ἄνθος ἔχουσαν μέλαν· τὴν δέ, φοινικοῦν· Σωσίβιος δέ, τὰς ἀνεμώνας παρὰ Λά-
κωσι, φανίδας καλεῖσθαί φησιν. ἢ ἀνεμώνη ὥς τινες, μάζης εἶδος, καὶ φίλημα· καὶ ἡ μήκων· καὶ τὸ ἄνθος· καὶ φυτὸν τὸ
ταχέως ὑπὸ ἀνέμου φθειρόμενον, ἢ μάταιον, καὶ ἀνεμῶδες. Ἀνεμώρεια, πόλις τῆς Φωκίδος· ὠνόμασται μέν φασιν, ἀπὸ
τοῦ συμβαίνοντος πάθους· ὑπάρχει γὰρ αὐτῆς, τὸ καλούμενον Καταπτήριον χωρίον· ἐξ οὗ δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς καταιγί-
ζεται πανταχόθεν· ἔστι δὲ μεθόριον Φωκίδος καὶ Δελφῶν, κειμένη ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ· ταῦτα ἐν τοῖς ἐθνικοῖς· ἐν οἷς καὶ
ὅτι ἀνεμώρεια ἡ νῦν ἀνεμώλια· τὸ μέντοι ἐν Κιλικίᾳ ἀνεμούριον, ἐξ ὁμοίου μέν τινος πάθους ὠνόμασται· οὐδὲ τέρας μέν-
τοι προάγεται· ἡ δὲ τοῦ γεωγράφου περὶ Ἀνεμωρείας ἱστορία, φησὶ καὶ αὐτή, ὅτι Καταπτήριος χῶρος ἐκεῖ καταιγίζων εἰς
Ἀνεμώρειαν κρημνός τις, ἀπὸ Παρνασσοῦ διήκων· καὶ ὅτι τινὲς Ἀνεμώλειαν ταύτην εἶπον, καὶ ὅτι ὅριον ἦν ὁ τόπος, Δελ-
φῶν καὶ Φωκέων. Ἀνένδεκτον, ἀπαράδεκτον. Ἀνενείκατο, ἐστέναξεν ἐκ βάθους. Ἀνενεγκών, καὶ ἀνενέγκας λέ-
γεται κυρίως· Ὑπόμνησιν ὁμοῦ καὶ ἱκεσίαν ὑπὸ αὐτοῦ ἀνενέγκας· ἤγουν, ἀναπέμψας· ὡς τὸ ὁ δὲ ἀνενεγκών, ηὔξατο τῷ
θεῷ ἤχειν. Ἀνενδοίαστον, τὸ ἀναμφίβολον. Ἀνενδοιάστως, ἀναμφιβόλως· ἀδιστάκτως. Ἀνενείκατο, ἤγουν ἀνήνεγ-
κε πνεῦμα. Ἀνενεοῦτο, ἀνεμιμνήσκετο· ὡς τό, Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπέκειτο αὐτοῖς, καὶ ἀνενεοῦτο τὸ μέγεθος τοῦ κατηργα-
σμένου πολέμου. Ἀνεννόητον, ἀδίδακτον· ἀμελέτητον· ἀνάσκητον· Οὐ δεῖ παραβάλλεσθαι, καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ
τὸν παράπαν ἀνεννόητον ὄντα τῆς μάχης, καὶ τῆς βαρβαρικῆς χρείας. Ἀνεζηκώς, ἀναβιώσας. Ἀνένοθεν, ἀνῆλ-
θεν, ἢ ἀνέβη. Ἀνέσαντες, ἀντὶ τοῦ ἐρεθίσαντες· παροξύναντες· ἀναπείσαντες· λέξις δὲ καὶ αὕτη ἀγαθή, καὶ τοῖς πεζολο-
γοῦσι· ληφθεῖσα ἐκ χορδῶν ἀνειμένων, ἢ μᾶλλον ἐκ κυνῶν λυθέντων ἐπὶ ἄγρα· ταύτῃ δὲ σύστοιχον καὶ τὸ ἀνεῖκεν, ἀντὶ
τοῦ ἀνέπεισεν. Ἀνέστρον, τὸ ἱμάτιον λάκωνες. Ἀνανεύει, ἀρνεῖται ἀπὸ τοῦ ἀνανεύειν· ἢ ἀπαρνεῖται. Ἀνέτλην, ἀ-
νέτλασεν· ἀρέτης δέ, ἀπήμονες· ἀφέτης. Ἀνεξάλειπτος, ὁ μὴ ἐξαλειφόμενος· ὁ μὴ ἐπιλείπων. Ἀνεξαπάτητος,
ὁ μὴ ἀπατώμενος· ἢ χλευαζόμενος. Ἀνεξέλεγκτος, ἀβασάνιστος· ἀγύμναστος· ἀδόκιμος. Ἀνεξεπίμονον, τὸ μὴ ὑπο-
μένον. Ἀνεξεραύνητον, τὸ μὴ ἐπιδεχόμενον ἐραῦναι. Ἀνεξήρασκεν, ἐξήρασκεν· ἐξηράνετο. Ἀνέξεται, ὑπομενεῖ·
ἐνδέχεται· μακροθυμεῖ. Ἀνεξίκακος, ὁ ὑποφέρων κακά. Ἀνεξικώμη, ἧς οὐκ ἀνέχεται ὅλη κώμη· ἑταίρα τις. Ἀνε-
ξίτητον, ἀδιόδευτον· ἀνεξέλαστον, ἀσάλευτον· ἀδιάβατον· μὴ ἔχον ἔξοδον. Ἀνεξιχνίαστον, ἀκατάληπτον. Ἀνέξο-
μαι, ὑπομενῶ. Ἀνεζωοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἀνεκαινοῦτο. Ἄνεος, καὶ ἄνεως ἀττικῶς· ἄφωνος· καὶ τὸ ἐννοῶν ἐκπεπληγμένος,
παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνεοστασίη· θάμβος. Ἀνεπάγγελτοι, ἃς οὐ παρηγγέλθη ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν ἄκλητοι. Ἀνε-
πάγγελτος, ἄκλητος. Ἀνεπαίσθητος, οὗ αἴσθησις οὐκ ἔστιν. Ἀνεπάλλετο, ἀνεκινεῖτο. Ἀνεπάταξεν, ἐξ ὕπνου
ἀνέβλεψεν. Ἀνεπάτησας, ἀντὶ τοῦ καταπάτησας. Ἀνέπαλτο, λίαν ἀνεπήδησε· παρὰ τὸ ὁμώνυμο· πάλλω γὰρ τὸ πη-

Ἀνέζων, ὑπῆρχον. Ἀνεζεύγνυ, ἀνέστρεφεν. Ὁ δὲ, μετὰ πολλῆς λείας ἀνεζεύγνυ. Ἀνεζωπυρήθη, διεθερμάνθη.

Ἀνέπεικεν, ἀνέπεισεν. Ἀνεθέμην, ὡμολόγησα. Ἀνεθήσεται, λυπηθήσεται. Ἀνεθολοῦτο, ἀνεταράσσετο. Ἀνεθόρεν, ἀνεπήδησεν. Ἀνεθύραξεν, ἀνεθυμιάθη. Ἀνείδεος, ὁ ἀσχημάτιστος. Ἀνεικάσασθαι, ἀνασκόψαι τὴν κεφαλήν τινος δραπέτου. Ἀνείκαστος, ὁ εἰκασμῷ τινὶ μὴ ὑποβαλλόμενος. Ἀνεικότης λέγεται, ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν. καθεικότης δὲ, ἐπὶ τῶν τῆς ποιάδος. πολλάκις δὲ τοῦτο, καὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν λαμβάνεται. Ἀνείλατο, ἀνέλαβεν, ἐπανεκαλέσατο. Ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλεν· ὡς τὸ, ἀνεῖλε πᾶσαν αἰτίαν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. Λιβάνιος ἐν τῷ πρεσβευτικῷ πρὸς Ἀχιλλέα. Ὁ δὲ ἀνεῖλε, παρὰ τῷ τρώσαντι καὶ τὴν ἴασιν ζητεῖν. ὡσαύτως τὸ ἀναιρῶ, οὐ μόνον τὸ φονεύω, ἀλλὰ καὶ τὸ μαντεύομαι· καὶ ἀναιροῦμαι, οὐ μόνον τὸ φονεύομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναλαμβάνω· καὶ τὸ ἀναιρῶ, καὶ τὸ μαντείας δέχομαι. καὶ ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσεν ἐν λογογράφοις, ἐν ποιηταῖς· ἀντὶ δὲ τοῦ ἔλαβεν, ποιηταὶ μόνοι.

Ἀνεῖλεν τὴν γραφὴν, ὅτι κεκίνηκε κατηγορῆσαι, ἐρανίου φορᾶ. Ἀνειλεῖτο, ἀνέβαινεν. Ἀνειληθέντες, ἀναειληθέντες. Ἀνειλήθυια, ἄτοκον. Ἀνειληφότων, λαβόντων. Ἀνειλήμματα, τοῖς στρόφοις παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνείλητος ἐπὶ τὸ ἑλληνικὸν· οὐχὶ ἀνάλητος. Ἀνείλλεσθαι, τὸ συστρέφεσθαι, καὶ ἀλλήλοις τοῖς δόρασι. Θουκυδίδης. καὶ ἀνείλλεται, καὶ ἀνειλλεῖται. Ἀνείλετο, ἀνέλαβεν. Ἀνειλιχθῶσιν, ἐς τὸ ἄνω εἰλιχθῶσι· συστραφῶσι· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνειλόμην, δηλαδὴ τό, τι ἔθρεψα, καὶ τὸ ἐβάστασα. Ἀνειλυσπᾶσθαι, ἀναρριχᾶσθαι. Ἀνείμονες, ἄνευ ἱματίων. Ἀνείμονος, γυμνοῦ. Ἀνείμαθος, ἄφθονος, ἄπειρος. Ἀνειμένον, τὸ ἀπολελυμένον, καὶ ἐλεύθερον καὶ ἀνειμένον. Ἄνειμι, τὸ ἀνέρχομαι. Ἀνέθει, ἀνέτρεχε· καὶ ἀνέθορεν. Ἀνεῖν, ἀνακαθαίρειν, ἀνασπᾶν· οἱ δὲ, ἀναιρεῖν κριθὰς βεβρεγμένας.

Ἀνείθη, ἀφείθη. Ἀνεῖται, ἤγουν ἀπολέλυται. Ἀνεῖναι, οὐ δεσμοῦ μόνον σημαίνει λύσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναπεῖσαι δηλοῖ· τουτέστιν, Ἦ μάλα δή τινα Κύπρις ἀνιεῖσα· καὶ τὸ γυμνοῦν· οἷον, Κόλπου ἀνειμένη· καὶ τὸ ἐκδέρειν· οἷον αἶγας ἀνειμένους· ἤγουν ἐκδέροντας· καὶ τὸ παρορμᾶν· οἷον, Μαργαίνειν ἀνέηκεν. Ἀνεικάσασθαι, ἀνασκέψασθαι. Ἀνεῖναι, ἀφεῖναι, καὶ τὸ ἀναρρίψαι· ἀνεῖναι κύβον. Ἀνεινῶς, οἰκτρῶς. Ἀνεῖπεν, ἐκήρυξε· διὰ κήρυκος εἶπεν. Ἀνεῖπον τοῦτον αὐτοκράτορα κάλλιον λέγειν, ἢ ἀνηγόρευσαν. ἔστι δὲ τὸ ἀνεῖπε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνεβόησε· ὡς τὸ ἀνεῖπεν ὁ κῆρυξ. ἐν λαμβάνεται ἐπὶ ἀγγελίας χρησμῶν, ἢ μυστηρίων. Ἀνείργειν, κωλύειν. Ἀνεῖρε, ἐρώτησον. Ἀνείρειν, ἀπαραίτητον. Ἀνείρειν, ἀναπείρειν. Γλαῦκος χαίτην λαβὼν, ἀνέειρε τὰ κρέα. Ἀνειρεσίαν, οὐσίαν πολλήν. Ἀνείρηκε τὸν χρησμὸν, καὶ τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν λέγουσιν. Ἀνειρήκασι, κεχρηστηριάκασιν. Ἀνειρύψαντο, ἰασὸν τῶν ἀνέλοντο θύελλαι. Ἀνειρυσθέωσιν, ἀνασπασθῶσιν. Ἀνείρπεν, εἰσῆρπε. Ἀνέρυσε, ἀνελκύσαι. Ἀνέρδων, ἁμαρτωλῶν· ἀναπείρων.

Ἀνεὶς, ἀφεὶς· καὶ ἀνεῖσαν, ἀφεῖσαν. ἀνεῖσθαι, λελύσθαι. Ἀνείσθω, συγχωρείσθω. Ἀνεῖσαι, ἐρευνῆσαι, ζητῆσαι. Ἄνεισιν, ἀνέρχεται, κάτεισι, κατέρχεται· ὅθεν καὶ ἀνεδόθη κυρίως, ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς γῆς βλαστησάντων λεγόμενον. Ἀνείσας, ἐν ὕψει ἀποκρεμάσας. Ἀνεῖται, ἀνατέλλει, ἀναφέρεται· παρὰ δὲ τῷ Ἀριστοφάνει, κεῖται δὲ δοτικῇ, πρόκειται· παρεῖται· ἀπολέλυται. Ἀνεῖτο αὐτῷ ἡ κόμη, ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένη ἦν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνέκειτο. Ἀνέκαθεν, ἐκ παλαιοῦ χρόνου· ἢ ἀπ' ἀρχῆς. φυλακτέον δὲ ἐπὶ χρόνου λέγειν· οἷον ἀνέκαθέν μοι ἐστὶ φίλος· ἐπὶ γὰρ τόπου τάττουσιν αὐτὸ οἱ Ἀθηναῖοι λέγοντες, ἀνέκαθεν κατέπεσε· λέγειν οὖν χρὴ, ἄνωθέν σοι φίλος εἰμί. εἰ δέ τις φαίη ἐπὶ χρόνου παρ' Ἡροδότῳ εἰρῆσθαι τὸ ῥῆμα, ἀληθῆ μὲν φήσει· εἴρηται γάρ· οὐ μὴν τῷ ὑφ' Ἡροδότου εἰρῆσθαι, τὸ δόκιμον ὥσπερ καὶ τὸ δόκιμον τῆς χρήσεως παρέχεται· οὐ γὰρ ἰωνικῶν καὶ δωρικῶν ἐξετασταί ἐσμεν ὀνομάτων, ἀλλ' ἀττικῶν. Ἀνέκοπτεν, ἀνέβαλλεν.

Ἀνεκαλαμήσαντο, ἀνεθέρισεν· ἐπανετρύγησεν. Ἀνεκαλέσατο, ἀπέστρεψεν. Ἀνεκάμφθη, ἀνεκλάσθη. Ἀνεκήκιεν, ἀνεπήδα· ἀνεδίδου· ἀνέφερεν· ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι. Ἀνεκδιήγητον, ἀνεκλάλητον· ἄρρητον. Ἀνεκάς, ἀντὶ τοῦ ἄνω· παρὰ τὸ ἕκας, καὶ εἰς ὕψος. Ἀριστοφάνης. Ἀνεκεράννυ, κεράννυμι, ὁ παρατατικὸς, ἐκεράννυν· ἐκεράννυς· ἐκεράννυ· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ ἀνεκεράννυ. Ἀνέκναψαν, ἀνέλυσαν, ἀνέκαμψαν. Ἀνεκνάδαλλον, ἀνέκλων· ἔκνυζον, ὡς αἱ ὀρτυγοπέλαι. Ἀνέκλητιν, ἐξαίρεσιν ποιεῖσθαι· παρὰ Ῥοδίοις. Ἀνεκολυμβήθη, ἐκ βυθοῦ ἀνανέχῃ. Ἀνεκόρει, ἐσάρου. Ἀνεκούφιζεν, ἀνεκούφιζεν· ἀνέστελλεν· ἀνέτρεπεν. Ἀνεκρούσατο, ἀνεκιθάρισεν. Ἀνεκτὰ, ὑπομονητικά· ἐκ τοῦ ἀνέχω, ἀνέξω· ἀνέσχα· ἀνέσχημαι· ἀνέσχθαι, ἀνέσχται· ἀνεσκτὸς, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀνεκτὸς· καὶ ἀνεκτά. Ἀνεκτησάμην, ἀνωρθωσάμην. Ἀνεκτήσατο, ἀνέσωσε. Ἀνέκτημαι, ἀνείληφα. Ἀνεκτότερον, ἐλαφρότερον, ὑποφορητότερον, ἡμερώτερον. Ἀνεκτῶς, πράως· ἐπιεικῶς. Ἀνέκφραστον, ἀνερμήνευτον. Ἀνεκυμβάλιζον, ἀντὶ τοῦ ἀνεκρότουν, ἢ ἀνεπήδων μετ' ἤχου. εἴρηται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν ἠχητικῶν κυμβάλων· ἃ παρὰ ἀναπηδᾶν, ἐν τῷ προσκρούεσθαι ἀλλήλοις. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ ῥῆμα βομβῶδες ὂν, ἔμφασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχου τῶν ἁρμάτων ἀνατροπῆς. ἢ ἀνεκυμβάλιζον, ἀντὶ τοῦ τὰ μὲν προσέρρασσον ἀλλήλοις, τὰ δὲ διέσπαστο μετὰ ἤχου· καθ' ὁμοιότητα καὶ τοῦτο κυμβάλων. ἢ ἀνετρέποντο, ἄνω καὶ κάτω γινόμενα, καθ' ὁμοιότητα τῶν πιπτόντων κυμβάλων. Ἀνεκώκυσεν, ἀνεστέναξεν. Ἀνεκώχευον, ἀνεχώρουν· Ἡρόδοτος· ἀνεκώχευον τὰς νέας· ἀντὶ τοῦ, τὰ ὀθόνια στήσαντες, ἐσάλευον. Ἀνελαύνοντες, ἀντὶ τοῦ ἐλαύνοντες. Ἀνελέγετο, ἀνεπόλει· ἐπεσκόπει. Ἀνελεήμονας, τοὺς ἀκαμπεῖς, καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον· καὶ τοὺς ἀστόργους ἢ ἀπηνεῖς· καὶ ἀφίλους. Ἀνελέσθαι, ἐξελέσθαι. Ἀνελεύθερος· κακία παρωνόμασται, τῇ ἀνελευθεριότητι· ἔστι δὲ κατ' ἀρετὴν μὲν ἄνθρωπος, ὁ ἐλευθέριος· ὃς ἀντίθετος τῷ φειδωλῷ· καὶ δαπανᾷ δεόντως· ἀνελεύθερος δὲ, ὁ μὴ τοιοῦτος· ἀλλὰ κατὰ τοὺς κύμβικας καὶ σκνιφοὺς διακείμενος· ὁ δὲ φιλοκερδὴς, εἰς ταυτὸν ἥκει τῷ ἀνελευθέρῳ· εἰκὸς γὰρ τὸν φιλοκερδῆ, καὶ σμικρολόγον εἶναι· εἶτ' οὖν ἀνελεύθερον. Ἄλλως. Ἀνελεύθερος, ὁ μικρολόγος· ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας ποιῶν τι ὡς τό, ἄφρον ἢ ἀνελευθέραν ἐποιήσατο τὴν ἀναχώρησιν. Ἀνελεῖν, ἀνατρέψαι λέγεται καὶ ἀπηθὲς, ὅπερ ἄν τις ἀναλάβοι, ἢ ἀνελεῖν, ἀντὶ τοῦ μαντεύεσθαι λέγουσιν οἱ Ἴωνες. Ἀνεῖλε, καὶ ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἔχρησεν· ὅ ἐστιν, ἐχρησμοδότησεν. Ἀνέλκητον, ἢ ἀνέκλητον, τὸ ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς ἔχον. Ἀνελθεῖν, εἰς οὐρανὸν, τοῖς ἀνθρώποις ἀδύ

Ἀνδρεῖος ἀνήρ, ὁ ἄφοβος· ἁμαρτάνει οὖν ὁ λέγων τὴν ἀνδρείαν ἐγκράτειαν φόβων. Ἀνδρεῖα ταῦτα κατὰ τὰ ἔργα, ἀνδροφόντο διώκοντες. Ἀνδρεία, ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. Ἀντιφῶν περὶ ὁμονοίας. Ἀνδρεῖον, κοιτῶνα. Ἀνδριφόντης, ἀνδροφόνος ὁ φονεύων τοὺς ἄνδρας· ὁ περὶ Ἐνυάλιον τὸν βροτολοιγόν. Ἀνδρὶ χέρνητι, ἀνδρὶ ἐλάττονι καὶ ἰδιώτῃ. Ἀνδρίζεσθαι, τὸ τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν. Ἀνδροβάσμος, στενὴ ὁδός. Ἀνδροβόρων, ἀνθρωποφάγων· ὥστε, ἀνδροβόρε, ὁμόστιχε κυνῶν ἄλλων· κάκιστε τῶν ἀκταιονίδων ἐσσὶ μία σκυλάκων. Ἀνδρόγυνος, ὁ Διόνυσος· ὡς τὰ ἀνδρὸς ποιῶν, καὶ τὰ γυναικῶν πάσχων· ἢ ἄνανδρος, ἢ ἑρμαφρόδιτος. Ἀνδροληψίαν, τὴν κατὰ ἄνδρας διαδοχὴν τῆς φύσεως, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ἀνδρογίαον, ἀσθενῆ γυναικῶν καρδίας ἔχοντα. Ἀνδροδάμις, ὕπανδρος γυνή. Ἀνδροδόμων, τρικλίνων. Ἀνδροκάδες, τράπεζαι. Ἀνδροκάς, μερίς. Ἀνδροκάπηλος, μεταβολεὺς ἀνδραπόδων. Ἀνδροκλεῖδαι, γένος Ἀθήνησιν.

Ἀνδροκμῆτα, ἐν ᾧ ἀνὴρ ἀποθανὼν κεῖται· ἢ ὑπὸ ἀνδρὸς ἀνοικοδομηθέντα. Ἀνδροκόβαλος, κακοῦργος. Ἀνδροκόνα, ἀνδροφόνα. Ἀνδροκτασίαι, ἀνδροφονίαι. Ἀνδρολογεῖ, στρατολογεῖ. Ἀνδρολήμιον, ἀνδρὸς ἔχουσαι λῆμμα.

Ἀνδροληψία· τὸ ἁρπάζειν ἄνδρας ἔκ τινος πόλεως· ἐνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον, καὶ μὴ προϊεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. λέγει καὶ οὐδετέρως τὸ ἀνδρολήψιον ἐν τούτῳ. Ἀνδρομανής, ἐπιμεμηνυῖα τοῖς ἀνδράσιν. Ἀνδρομέδα· ἡ τῷ προστεθεῖσα τῷ κήτει· ἀνθ' ὧν σωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Περσέως, οὐχ εἵλετο τῷ πατρὶ συμμένειν, οὐδὲ τῇ μητρί· ἀλλ' αὐθαίρετος εἰς τὸ Ἄργος ἀπῆλθε μετ' ἐκείνου, εὐγενές τι φρονήσασα. λέγει δὲ σοφῶς καὶ Εὐριπίδης, ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι. Ἀνδρομέης, ἀνθρωπείης. Ἀνδρόμεον, τὸ ἱμάτιον κρητικόν· καὶ ἀνδρόμεον αἷμα, καὶ ἀνδρομέοις ψωμοῖς λεγόμενον. Ἀνδρόμεος, καὶ ἀνδρόμεα, κρέα ἀνθρώπου οὐδέτερος· ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, ἀνδρόμεος· ὡς δῖος, δίομος κύριον, ὁ πατὴρ Ἡρακλέους· καὶ ἐν ἑτέρᾳ τραγῳδίᾳ κτητικόν, ἀνδρόμεος· παρεστάσθω τοῦ ε· ὡς κέρκομος, κερκόμεος. Ὁ δ' ἵετο δῦναι, ὅμιλον ἀνδρόμεον· καὶ ψωμοὶ ἀνδρόμεοι. Ἀνδροκμῆτος στήλη, ἡ ἐπὶ ἀνδρὶ οὐ ζῶντι, ἀλλὰ καμόντι, ὅ ἐστι θανόντι· ὡς εἰπεῖν, περὶ ἣν ἄνδρες ἔκαμον, ἀβαθὲς καὶ ἀπεινόντων. ἔχει δὲ ἀμφιβολίαν παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ, εἴτε στήλη ἀνδροκμήτῳ συντακτικόν, εἴτε ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ. στήλη δὲ κυρίως, ἡ ἐκ λίθου· ὡς ἀπὸ τοῦ στῶ, στήσω, καὶ τοῦ λᾶας ὁ λίθος, ὁ ἐκ λίθου δηλαδὴ ἀνεστηκὼς ἀνδριάς. ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης στήλης, οὐ μόνον στηλίτης ἀρξάμενος ὄνομα, ἐξ οὗ στηλιτεύειν σκωπτικῶς τὸ στήλαις ἐγγράφειν τὰ κατά τινων, ἀλλὰ καὶ ὁ στύλος, τροπῇ ὁποία γίνεται, καὶ ἐν τῷ ἅλμη, ἁλμυρός, καὶ τηρῶ, τυρός. Ἀνδρόμυτον, συμπαστὸν ἐγχειρίδιον τραγικόν· καὶ ἀνδρόμμαρον. Ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρούμενος ἤδη παῖς· ἢ ὁ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχων. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ. Ἀνδροσάθων, ὁ ἀνδρὸς αἰδοῖον, ἢ ὁ μεγάλα αἰδοῖα ἔχων. Ἀνδροπληθία, πλῆθος ἀνδρῶν. Ἀνδρόπρωρον, ἀνδροπρόσωπον. Ἀνδροπορφυρεύς, ἀνδροκογχυλευτής, ὁ ἀναλέγων τοὺς κόχλους. Ἀνδροτῆτα, φύσιν ἀνδρός, καὶ ἀνθρωπότητα· τὴν γὰρ ἀνδρείαν φασὶ, σύμφυτον καὶ ἰδίαν ἀρετήν· ἢ ἀνδροτὴς σημαίνει τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν. Ὅμηρος· Λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην. Τὰ δὲ εἰς της θηλυκά, ἅπαντα βαρύνονται, πλὴν τοῦ ταχυτής, βραδυτής, ἀνδροτής, δηϊοτής· ὀξυτονουμένων. Ἀνδροφόνος· οὕτω λέγεται, οὐ μόνον ὁ ἄνδρα φονεύσας, ἀλλὰ καὶ ὁ γυναῖκα κτείνας. Ἀνδρών, οἶκος περιεκτικὸς ἀνδρῶν· ἔνθα εἰώθασιν οἱ ἄνδρες συναθροίζεσθαι. Ἀνεβάλετο, ἐπροοιμιάσατο. Ὅμηρος· ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. ἢ ἀνεκρούετο· ἀνήρχετο. Ἀνέβαλλεν, ἀναβολὴν ἐδίδου. Ἀνεβαλόμην, ὑπερεθέμην· καὶ ἐπὶ μέλους καλλίον, ἦσα. ὡσαύτως ἀνεβαλόμην χιτῶνας, ἤγουν ἐνεδύθην. Ἀνέβησεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν. Ἀνέβη τὸν ἵππον, καὶ ἀνέβη τὸ τεῖχος· ὅθεν καὶ ἀναβάτης ἐπὶ ἵππου. Ἀνεβίω, ἀνέζησεν· ἀνέστη· καὶ ἀνεβιωσάμην, ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι ἐποίησα. Κράτης. Ἀνεβίωσα, ἀνέστησα· καὶ ἀνεβίωσα ἔξω ἀμεταβάτως· καὶ μεταβατικῶς, Πλάτων ἅπαξ εἶπεν ἐν τῷ Φαίδωνι· ἐάν περ γε ἡμῖν ὁ λόγος τελευτήσῃ, καὶ μὴ δυνάμεθα αὐτὸν ἀναβιώσασθαι. Ἀνεβλύζετο, ἀνεδίδοτο. Ἄνεβαι, αἱ ὡς περὶ δώδεκα ἐτῶν οὖσαι.

Ἀνεβόησεν ὄρθιον, ἀντὶ τοῦ μέγα, καὶ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἀφικνούμενον. Ἀνεβορβόρυξαν, ἀνέκραγον. Ἀνέβραχεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεβόησε, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἀνέβραχεν, ἤχησεν. κεῖται ἐπὶ τραχέος κτύπου ὅπλων παρ' Ὁμήρῳ, Ἰλιάδος ζ'. Ἀνέβροχεν, ἀντὶ τοῦ ἐρροφήθη· κατὰ ὀνοματοποιΐαν καὶ μίμησιν ἤχου· τραχύτερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀναβροχέν· ἐξ οὗ καὶ ὁ βρόχθος καὶ τὸ βροχίζειν. Ἀνεβρύασεν, ἀπέβρυσεν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνεβρύαξαν, ἀνεθορύβησαν· ἀνέκραγον. κρότον δὲ λέγουσι κυρίως, τὸ κρούειν ταῖς χερσίν. Ἀνέγγυος, ἄπιστος. Ἀνεγκαλύπτοις, μὴ κεκαλυμμένοις. Ἀνεγκλήτοις, ἀνευθύνοις. Ἄνεγμα, ἄνειγμα· παραστατικὸν ἐκβολῆς τοῦ ἑνὸς ι, καὶ τροπῆς τοῦ δευτέρου εἰς ε ψιλόν. Ἀνέγμεθα, ὑπομείναμεν. Ἀνεγνάμφθη, ἀνεκάμφθη. Ἀνεγνάμψαν, ἀνέλυσαν· τοῦτο παρὰ τὸ γόνυ, γνάμπτω· καὶ γνάμπτω· γνάμψω, ἔγναμψα καὶ ἀνέγναμψα. Ἀνέγνω· Ἴωνες μὲν, καὶ ἐπὶ πειθοῦς τιθέασιν, ὡς δηλοῖ Ἡρόδοτος ἐν τῷ, ἀναγινώσκεις βασιλέα στρατεύεσθαι, ἤτοι ἀναπείθεις. Ὅμηρος δὲ ἐν τῷ γ' τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἔγνω· καθεῖρξε παυρίσκων δηλαδὴ τοῦ καλοῦ· καὶ ἑτέρως δὲ τὸ ἀνέγνω, ἀντὶ τοῦ γνῶσιν ἔσχε, καὶ σοφίαν καὶ νόησιν. Ἀνέγνωσε, ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισεν, ἢ ἐδίδαξε, λέγουσιν Ἴωνες. Ἀνέγρετον, ἀνυπόστροφον. Ἀνεγχώρητον, ἀμήχανον. Ἀνεδίματο, ἀνεβίωσεν. Ἀνεδάρδανεν, ἐμόλυνε· δαρδαίνειν γὰρ τὸ μολύνειν. Ἀνεδείματο, ἀνῳκοδόμησεν· ἔκτισεν· ἀνενεκατεσκεύασεν. Ἀνεδέξατο, ὑπέσχετο· ὡμολόγησεν. Ἀνέδετο, ἐδεσμεῖτο, δέω, δέσω, δέδεκα, δέδεμαι· ἐδεδέμην. τὸ τρίτον τῶν ὑπερσυντελικῶν ἐδέδετο, ἐν συγκοπῇ τοῦ δε, ἀνέδετο. Ἀνεδέχετο, προσεδέχετο, ὑπέμενεν. Ἀνέδην, ἀντὶ τοῦ φανερῶς· καὶ προχείρως· ὡς καὶ Δημοσθένης. Τῆς δὲ πομπείας τῆς ἀνέδην οὑτωσὶ γεγενημένης. ἀντὶ τῆς φανερᾶς· καὶ γράφεται ἀεὶ ψιλόν. ἢ ἀνέδην, ἐκκεχυμένως καὶ τὸ κατὰ στέρησιν τοῦ ἕδους. ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίημι ὡς παρὰ Πλάτωνι· καὶ ἀνέδην φαγεῖν. Ἀνεδήσατο, ἀπηνέγκατο. Ὁ δὲ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διαπράττων, πολλὰς ἀνεδήσατο νίκας. Ἀνεδίδοτο, ἀνεπέμπετο· καὶ ἀνεδίδου, συνεβούλευεν. Ἀνέδουν, ἐστεφάνουν. Ἀνέδραμεν, ἤγουν παλιμπετὲς ὥρμησεν· ὁ γὰρ ἐξ ἧς ἀναπόδισιν· ἄλλως γὰρ ἀναδραμεῖν λέγεται, καὶ τὸ ἄνω δραμεῖν, ἤγουν αὐξηθῆναι· κατὰ τό, Ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος· ἀφ' οὗ καὶ ἀναδρομή, ἡ καθ' ἡλικίαν αὔξησις. Ἀνέεργεν, ἐκώλυεν· ἀνέκοπτεν· ἀπὸ τοῦ εἴργω· εἴργει διαλύσει τῆς ει διφθόγγου.

παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἀναψύξαι, ἀναπνεῦσαι. Ἀναψύχειν κυρίως, τὸ ἀνακτᾶσθαι ψυχὴν ἤδη κινδυνεύουσαν ἀπέχεσθαι· οὐ ἀνάπαλιν ἀποψύχειν, τὸ ἀπὸ ψυχῆς γίνεσθαι λειποθυμοῦντα· ἢ ἀποθνήσκοντα. ἀναψύχειν τὸ δὲ, καὶ τὸ δὲ λέγομεν ἀεὶ, ἕλκος ἀναψύχοντα. καὶ μακρὰν ἐλθὼν τὸ δὲ, ἀναψύξαι θέλω. Ἀναψυχὴ παραμυθία. Ἀναψυχῆναι, ἀναπαύσασθαι. ἀναψυχῆναι γὰρ λέγομεν, καὶ οὐχ ἀναψυχθῆναι οὐδ' ἀναψυγῆναι, οὐδὲ ἀναψύξαι. Ἀναψύχειν, ῥιπίζειν.

Ἀναψύχει, τὸ ἀναψυχὴν δίδου. καὶ ἀναψυχομένων, ἀντὶ τοῦ ἀναπαυομένων. Ἀναψύχουσα, ξηραίνουσα. ῥιπίζουσα.

Ἀναψύχω, τὸ τὸν λειποθυμοῦντα ἐπαναφέρω. ἢ τὸ ἀνακτῶ, καὶ ἀναλαμβάνω. Ἀνάψω, ἀναθήσω πρὸς τὴν τῆς ἀέμου ποιάν. Ἄνδα, αὕτη κύπριοι. Ἁνδάνει, ἀρέσκει. ἐκ τοῦ ἥδω παράγεται ἢ ἀπὸ τοῦ ἅδω. οὗ χρῆσις παρ' ὁμήρῳ. ὡς τὸ μὲ ἅνδ' ἔχθρη μῦθος. καὶ ἀνδανόν, τὸ ἀρέσκον καὶ ἀνάρεστον. Ἀνδ' ἀρέβασεν ἀνέβη δέ. Ἄνδας, ὁ βορέας ὑπὸ Τυρρηνῶν. Ἀνδ' αὐτὴν, ἀντὶ τοῦ καὶ αὐτήν. Ἀνδεῖρα δέ, πρασιαὶ, ὀχετοὶ παρ' ἀρεάδης. Ἄνδηργμα, ὁ εἶδος τῆς τραγικῆς σκηνῆς παραγόμενος παρὰ κορεύς. Ἄνδηρα, ὅτι λέγονται αἱ τῶν ποταμῶν ὄχθαι, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν· οἱ λέγουσιν ὡς ἄνδηρα, εἰσὶν αἱ τῶν τάφρων ἀναβολαὶ, ἤγουν τὸ ἀναβαλλόμενον χῶμα· δι' οὗ ὀχυρώδης αὔω καὶ τάφρος γίνεται. ἢ ἄνδηρα κυρίως, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα, καὶ διερά. ἢ παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν, ἤγουν τῶν διύγρων. παρὰ λυκόφρονι δὲ, τὰ κύματα σημαίνει. καὶ ἄνδηρα, μέρος τι τοῦ κήπου. ὥσπερ ἡ πρασιὰ, καὶ ὁ ὀχετός. διδυμος. Οὕτως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου, τὸ τῶν ἀνδήρων καὶ ὀχετῶν, ἀφαιρεῖ τὸ κατασκαφῆ. ἢ καὶ ἄλλως· ἄνδηρα, τὰ ἐν ταῖς αἱμασιαῖς ἄνθη. τῶν γὰρ ῥόδων τὰ ἄκρα καὶ προκύπτοντα, φύονται ταῖς αἱμασιαῖς. παρὰ δὲ θεοκρίτῳ, τὰ ἄνθη, ἢ τὰ ἄκρα. κυρίως δὲ ἄνδηρα γίνωσκε, τὰ ἐπάνω τῶν ὑγρῶν ὀχετῶν ἤτοι τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ. παρὰ τὸ ἄνω διερὰ εἶναι. ἢ τὸν ἔνυδρον τόπον, καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀναχώματα. Ἀνδιάχων, ἀνατείνων. Ἀνδίκτης, εἶδος παγίδος. ὡς τὸ, ἀνδίκτην μάλα τὸ εἰδότα μακρὰν ἀλέσθαι. παρὰ τὸ δίκειν τὸ βάλλειν. ἔνθεν καὶ δίσκος ὁ ῥιπτούμενος. ἢ τὸ ἀναρριπτόμενον τῆς μυάγρας ξύλον. Ἄνδιχα, ἀντὶ τοῦ δίχως. ὅμηρος. Ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ χωρίς. Μὴ τ' ἄρα τῶν κώμων ἄνδιχα, μὴ πλύρεις. Ἄνδικε, ἀνέρριψεν. δίκειν γὰρ, τὸ ῥίπτειν ἔνθεν καὶ ὁ δίσκος, ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι. καὶ τὸ δίκτυον τὸ δικόμενον εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀνδιχλόβολος δίκη, ἡ ἐξ ὑπαρχῆς δικαζομένη. παρὰ παραστίναις. Ἀνδοκαῖος, δοκοῖς. Ἀνδοκίδου ἑρμῆς. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου. Ἔπειτα τὸν ἑρμῆν τὸν ἀνδοκίδου καλούμενον οὐκ ἀνδοκίδου, ἀλλ' αἰγηίδος φυλῆς εἶναι ἀνάθημα. καὶ αὐτὸς ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων, ὅτι τῆς αἰγηίδος εἴη τὸ ἀνάθημα ἐξ ρεκεν. ὥς ποῦ δοῦρις αὐτοσχεδιάζει, ἀνδοκίδου αὐτὸν εἶναι λέγων. Ἀνδοκάδην, ἐκδιαδοχῆς. Ἀνδοκεύς, ἀνάδοχος.

Ἄνδρα, τὸν μνηστῆρα. ὡς τὸ, τὸν ἄνδρα ἑλένης. Ἄνδρα, τὸν ἀνδρεῖον. Ἀνδραγαθῶ, ἀνδρῶ, ἀνδρειοπαθῶ, ἀνδρειουργῶ πάντα ἀμεταβάτως. Ἀνδραγαθιζομένη, ἀνδριζομένη. Ἀνδραγαθία, τρόπαιον καλοκαγαθία. ἔπαινος. Ἀνδραγαθίζεται, ἀνδρίζεται τὸ ἀγαθόν. Ἀνδραγαθῶ, καὶ ἀνδρίζω, τὸ ἀνδρὸς τὸ ποιῶ. Ἀνδράγρια, σκῦλα τὰ παρὰ τῶν ἀνδρῶν, ἢ τὰ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀγρευόμενα, ἢ ἀγειρόμενα. ξένη δέ φασιν ἡ λέξις ἅπαξ ῥηθεῖσα. παρῆκται δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ βοάγρια, ζωάγρια. μηχάγρια. Ἀνδροκτασία, ἡ ἀνδροφονία. ἐκ τοῦ κτῶ τὸ φονεύω, παράγωγον κτείνω. κτίσω. ἔκτακα. ἔκταμαι. κτάσις, κτασία. καὶ μετὰ τῆς ἀνδρὸς γενικῆς, ἀνδροκτασία. Ἀνδρακάς, ὀξύνεται, ὥσπερ τὸ ἑκὰς καὶ αἴγκας, καὶ ἐν ἰωνικῷ. δηλοῖ δὲ τὸ κατ' ἄνδρα χωρεῖν. Ἀνδραπόδεσσι, τινὲς δὲ ἀνδραπόδοισι γράφουσι. παρ' ὁμήρῳ ἅπαξ ἡ λέξις εἴρηται. καὶ δηλοῖ τοὺς δούλους, ὡς ἀνδρῶν ὄντας πόδας. δηλονότι τῶν δεσποτῶν. εἴπερ εἰς κεφαλὴν ἐκείνους λογίζονται. ὅτι δὲ οἱ τῶν ἀνδρῶν περιστοὶ τοῖς ἐμπόροις ἀνδραποδισταὶ λέγονται, ὡς ἡ θετταλία ἐθνικὴ πάλαι ποτὲ καὶ ὅτι οὐκ αἰχμάλωτοι ἐξ ἀνάγκης τὰ ἀνδράποδα, εἴγε τὰ πλεῖω κλέπτονται, δῆλόν ἐστι. Σημείωσαι δὲ ἐν τούτοις, καὶ ὅτι καθάπερ αἰνοῦνται τὰ ἀνδράποδα, οὕτω ποτὶ καὶ οἱ θρᾶκες, ἀλλά τοι· ὅθεν ἀλώνητα δουλάρια, τὰ ὠνητά.

Ἀνδραποδισμός, ἡ αἰχμαλωσία. Ἀνδραποδοκάπηλος. ὁ νῦν λεγόμενος σωματέμπορος. παρὰ τὸ καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα. ὅ ἐστι πιπράσκειν. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ἑρμῶνα. ἢ ἀνδραποδοκάπηλοι λέγονται, οἱ τὰ ἀνδράποδα πιπράσκοντες. οἱ γὰρ λαφυροπῶλαι, κοινὸν ὄνομα καὶ πρὸς τὰ ἄψυχα. εἴρηται δὲ καὶ ἀνδραποδώνης, ἐν τοῖς ἥρωσιν ἀριστοφάνης. τὴν δὲ θεραπαινίδα, καὶ θρεπτὴν ἐρεῖ, ὅς τις βούλοιτο πεπρᾶσθαι φερεκράτη εἰπόντι ἐν μυρμηκανθρώποις, μανίαν θρεπτήν. Ἀνδραποδώδεις, δουλοπρεπεῖς. δουλογνώμονας. Ἀνδραποδιστὴς, ὁ τοὺς ἐλευθέρους καταδουλούμενος. Ἀνδράποδον εἴρηται ὁ ποὺς, ὁ ἐν ἀνδράσιν ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους τῷ ὅλῳ. ὑπόκειται γὰρ ὁ οἰκέτης τῷ δεσπότῃ, καθάπερ ὁ ποὺς, τῷ ὅλῳ σώματι. καὶ ἀνδραποδώδεις, δουλοπρεπεῖς. δουλογνώμονας. Ἀνδραποδώδη τρίχα, τὴν τῶν ἀνδραπόδων ἰδίως κουράν. ἵνα ἀπελευθερωθέντες ἧττον ἀθυμῶσιν οἱ δοῦλοι. καὶ ἦν ταῦτα ἀκούειν πολλῶν συνειλεγμένων ἀνδρῶν. οὐδὲ τὰ πάθη κατεσταλμένων, ἀλλ' ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη τρίχα, φασὶν, ἐπιδεδεκυμένων. Ἀνδραποδιστὰς, δουλοπρεπεῖς. Ἀνδράριον ὑποκοριστικῶς, ἄνδρα. Ἀνδράσιν ἑκάστῳ παρ' ὁμήρῳ. ὡς ἴσασιν ὂν ἀνδράσι πληθυντικῶς, καὶ ἑκάστῳ ἑνικῶς, διὰ τὴν τοῦ πλήθους εἰς τὰς οἰκείας μονάδας ὅλας διαίρεσιν. ἡ μὲν συνήθεια φησὶν, ἀνδρῶν ἑκάστῳ.

Ἀνδραφασσέειν, τὸ κατ' ἄνδρα ἀφάπτεσθαι. Ἀνδραφυστεῖν, φεύγειν. ἢ ἐπὶ φόνῳ διώκειν. Ἀνδρασγραφεῖν, τὸ ἐν διδασκαλείῳ τὰ παιδία ὀνόματα γράφειν. Ἀνδραχθέσι, τοῖς δυναμένοις ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι. Ἀνδραχθέσι λίθοι, οἱ ἀνδροβαρεῖς. οἱ τοῖς ἀνδράσιν, ἐπαχθῆ ἀνάντη φορήματα. Ἀνδράχλη διὰ τοῦ λ ἑνικῶς, ἀντὶ τῆς ἀνθρακιᾶς. Γυναιξὶν ἐκάθιζεν ἀνδράχλην. Ἀνδράχνη, χαρβόταινον καὶ βοτάνη τις. ψύχει μὲν κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν ὑγραίνει δὲ, κατὰ τὴν δευτέραν. διὸ καὶ ἀποκρίνεται τὰ ῥεύματα. τῇ γλισχρότητι, τὰς ἐκ τῶν ὀξέων αἱμωδίας καθαιρεῖ. διὰ δὲ τὴν στύψιν, καὶ δυσεντερίας, καὶ αἱμορραγίας ὀνίνησιν. Ἀνδρεάς, δύναμις ἀνδροπρεπής. ἢ ὑποκρινομένη καὶ ἀνδρεία ἡ ἰσχὺς, καὶ τἀσυνσίτια κρῆτες. Ἀνδρε δύω, ἀντὶ τοῦ ἄνδρες δύο. Ἀνδρεία ἡ ἀρετὴ, διὰ διφθόγγου, ἀνδρία δὲ γυνὴ ἡ ἀπὸ τῆς ἄνδρου τῆς νήσου, καὶ ἀνδρίος ἀνὴρ. ὁ ἀπὸ ἴασσης. Ἀνδρείκελος, ὁ ὅμοιος ἀνδρί. ἀνδρίκελος δὲ διὰ τοῦ ι. καὶ ἀνδρείκελον, τὸ ὅμοιον ἀνδρί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μίμημα τῶν ζωγράφων ὃ καλεῖται, χρῶμα τῶν κηρίων.

μαχήσαντι τοῦ τὸ ὄφλημα ἀνάσιμα χίου ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀνδοκίδης. οὕτω δὲ δεῖ καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀτίμους εἶναι.
Ἀναύρας, δίχα ἀνέμου. ἄναυρον λέγει ὁ Ἀπολλώνιος, τὸν χείμαρρον. οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοί, οὕτω κα-
λοῦνται. Ἀναυσία, τὸ μὴ ναυτιᾶν. Ἄναυστα, ἀπύρωτα. Ἀναφαίρετον, μὴ ἀφαιρούμενον. ἀπὸ τοῦ ἀφαιρῶ, ἀφαίρε-
τον, καὶ ἀναφαίρετον, πλεονασμῷ τοῦ ν. τὸ δὲ ἀφαιρῶ, ἐκ τοῦ αἱρῶ τὸ λαμβάνω. Ἀναφαιρέτου, ἀμέμπτου. μηκέτι ἀφαι-
ρουμένου. Ἀναφάνδην, λέγειν. Ἀναφανδόν, δηλοῖ τὸ ἐναργῶς. ἐσχημάτισται ἐπιρρηματικῶς ἐκ τοῦ ἀναφανδὸν ἐπιρρηματικοῦ
ὀνόματος. Ἀναφανδόν, φανερῶς. ἀστόν, ἀναφανδὸν ὀπυίειν, τὴν νόμιμον ὁμιλίαν δηλοῖ. οὗ ἐναντίον, τὸ παραλέξα-
σθαι λάθρα. ὁ Ἰάσων δέ ἐστι τὸ κλεψίγαμον εἶναι ἀφ' οὗ τὸ ὀπυίειν χώραν οὐκ ἔχει. ἀλλὰ τὸ παραλέξασθαι, καὶ τὸ λανθάνειν. Ση-
μειῶσαι δὲ καὶ ὅτι, καλοῦσιν αἱ μὴ γινόμεναι παῖδες ἐκ γυναικῶν ἀναφανδὸν ὀπυιομένων, σκότιοι λέγονται. διότι καὶ πρὸς
τὸ ἀναφαίνειν, ἀντίκειται τὸ σκοτίζειν. ὥσπερ καὶ φωτί, τὸ σκότος. παρθένιος δὲ τίς ἐστιν; αὐτὸς ὁ ποιητὴς δηλοῖ. διὰ δέ-
ξας παρθένιον εἶναι τῇ μητρὶ παῖδα, οὗ γεννηθέντος λάθρα ἐν παρθενίας καιρῷ, εἶτα τὴν γεννησαμένην, ἀνὴρ ἕτερος ἠ-
γάγετο πρὸς δώματα. ὅπερ ἀναφανδὸν ὀπυίειν ἔφη ὁ ποιητής. καὶ ἄλλος δὲ παρθένιος υἱός, ὃν καθ' ὃ ποιητὴν ἕτερέ τις
ὅ ἐστιν, ἐγγρίσας γυναικί, μιγεὶς αὐτῇ πρὸ τοῦ γάμου. Ἀναφῆναι, δηλοῖ τὸ δεῖξαι φανερῶσαι. γέγονε δὲ ἀρχὴ δικα-
στικῆς λέξεως παρὰ Ἀττικοῖς, τοῦ φαίνειν ὡς ἐν κατηγορίᾳ. ὅθεν καὶ τὸ συκοφαντεῖν γίνεται. φαίνει καὶ ὁ συκοφάντης
τοὺς συκοκλέπτας ὡς ἡ ἱστορία λέγει. Ἀναφέρειν, τὸ εἰς ἄνω μέρος βαστάζειν. καὶ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ κουφισμὸν λαμ-
βάνειν τῆς νόσου. καὶ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ εἰς τοὔπισθεν φέρειν. Εὐριπίδης. Λεὼς μὲν εἰς τοὔπισθεν ἀναφέρει πόδα. καὶ
ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ φαντάζεσθαι, καὶ ἀναπνεῖν. Συνέσιος. Καὶ ἀναφέρων ἀπὸ τῶν ἐγγεγραμμένων τὴν ἔμψυχον οὐ-
σίαν. καὶ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ τὴν αἰτίαν εἰς ἕτερον τιθέναι. Εὐριπίδης. Εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ἀναφέ-
ρειν, τὸ ἱστορεῖν. Φιλόχορος ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν Ἀττικῶν, ἀναφέρει περὶ Αἴθρας. καὶ ἀναφέρειν, τὸ
πρὸς ὑπερέχοντα προσώπῳ γράμμασιν, ἢ προσώποις ἐπιστάζουσι, παραδηλοῦν περί τινος. καὶ ἀναφέρειν, τὸ ὑπολύζειν ἀ-
ναπνέοντα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀναφέρω, φανερὰ ποιῶ. Ἀναφής, ἄψαυστος. ἀψηλάφητος. ὁ μὴ ψηλαφώμενος.
Ἀναφήριτον, ἄμαχον. Ἀναφλᾶν ἔλεγον, τὸ μαλάσσειν τὸ αἰδοῖον. Ἀναφλᾶ, λάχανον. φέρει ἄνθος ὡς ἡ μαλάχη
καὶ τὸ ἄνηθον. Ἀναφλασμοί, τὰ ἀφροδίσια. Ἀναφλύει, ἀναζεῖ. Ἀναφλύστιοι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος,
δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. ἔνιοι δέ, ὡς πόλεως τῆς Ἀναφλύστου μνημονεύουσι. Ἀναφατῆσαι, ἀνελθεῖν. Ἀναφορεύς, ὁ ἀνέ-
χων καὶ ἀναβαστάζων, καὶ ὁ λοῦρος. Ἀναφορά, δέησις. παράκλησις. καὶ ἀναφορά, τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἁμαρ-
τηθέντων εἰς ἄλλους. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. Ἀναφοράξαντες, ἀναπτύ-
ξαντες. ἀναπετάσαντες. Ἀναφαβάσας, ἀνακαθάρας. Ἀναφορικά, ὡς τὰ πευστικὰ καὶ ἀόριστα. ἐπί τι τοσοῦ καὶ
ποιοῦ λέγονται. τοῖς δὲ κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς ὁμοιοῦνται καὶ ὀνομαστικῶς συντάσσονται, ὁμοιώσεως ἢ δείξεως ἕνεκα.
ἔστι δ' ὅτε θαυμαστικῶς. καλεῖται δὲ οὕτω διὰ τὸ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων. συμβαίνει γὰρ
τὸ τοιοῦτον ὅταν τις λέγῃ, τοιοῦτος ἦν Ἀχιλλεύς, οἷος Αἴας. ἔστι σὺν ταῦτα καὶ δεικτικὰ καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν. ὅτι
πολλάκις χρώμεθα τοῖς τοιούτοις δεικνύοντες ὁρῶντές τι ὅμοιον. καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδοται ἢ γινόμενα, καὶ ἑπό-
μενα. κυρίως δὲ ἀνταποδοτικά, τὰ ἔχοντα τὸ τ ἀρκτικόν. οἷον τοιοῦτος. τηλίκος. τόσος. ἃ δὴ καὶ τῷ δε ἐπιτίνεται το-
σόσδε. καὶ ἄρθροις συντάσσεται. τὰ γε μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, οὐ συντάσσονται ἄρθροις. οὐ γὰρ ὁ οἷος λέγομεν,
οὐδὲ ὁ ὅσος. ἀντίκειται μὲν ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει, καὶ διαφέρει ὡς εἴρηται. οἷον, ἀλλ' ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος
εἶναι. καὶ ἄλλη οὔ τοι τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί. καὶ χωρὶς δὲ ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικὰ ἀπολύ-
τως. ἤτοι ἀποστηματικῶς, ἢ θαυμαστικῶς. τοίην κεφαλὴν ποθέω. πολλοῦ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικά, δίχα τῶν ἀνταποδο-
τικῶν. συμφορῶν πεπείραται, οἵων οὐδεὶς φαμὲν καὶ σοφαῖς ἐνέτυχεν, οἵαις οὐδείς. καὶ πολέμοις διήνυσεν, ὅσοις οὐδείς.
Ἄλλως. Ἀναφορικὰ καλεῖται, ἐπειδὴ τὸν νοῦν τοῦ ἀκροατοῦ ἀναφέρουσιν ἐπὶ τὰ εἰς τὸν καιρόν, ἀπὸ τοῦ λαλοῦντος
ὁριζόμενα, καθ' ὃν οὐκ ἐθέλει χρόνον ἐνεστῶτα, ἢ παρεληλυθότα, ἢ μέλλοντα, ἀποβάλλοντα τὸ κατ' ἀρχῆς τ, τὰ
ἑαυτῶν ἀνταποδοτικὰ παρασκευάζουσιν. ὥσπερ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἀναφορικά. ὃν γὰρ τρόπον ἐκ τοῦ τοῖος, τόσος,
τηλικοῦτος, γίνεται οἷος, ὅσος, ἡλίκος, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τοῦ τῆμος, τό τε τέως. τηνίκα. τόφρα. γίνεται ἦμος. ὅτε.
ἕως. ἡνίκα. ὄφρα. ὅπερ συνεμπίπτει τῷ αἰτιολογικῷ συνδέσμῳ. λέγω δὴ τῷ ὁμωνύμῳ αὐτοῦ ὄφρα. Ἀνάφορον ξύλον,
ἀμφίκοιλον ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν. Ἀναφροντίσαντες, ἀνανήψαντες. μαθόντες.
ὥστε, Οὐκοῦν οἱ πλεῖστοι ἀναφροντίσαντες, ἔγνωσαν μάχην καὶ μεταβάλλοντο. Ἀναφροντίων, ἀναλογιζόμενος. Ἀναφῦ-
ναι, ἀναβλαστῆσαι. Ἀναφυομένων, ἀναφαινομένων. Ἀναφώνημα, ἀνειμένη βοή. Ἀναφωτά, ἀναφανδά. Ἀνα-
χάζομαι, σημαίνει τὸ ἀναχωρῶ, καὶ ἀναχασάμενος, ἀναχωρήσας. Ἀναχαίνεται, ἀναξαίνεται. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.
Ἀναχαιτίζω, ἀνακρούω. ἀναποδίζω καὶ ἀνακόπτω, ἐπὶ ἵππου λέγεται. Ἀναχαιτίσαντι, ἀφορμήσαντι. ἀποστρέψαν-
τι. ἀνακρούσαντι. χαλινώσαντι. Ἀνάχαρσις, ὁ Σκύθης. παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν. καὶ τὴν χάρσιν, ὃ σημαίνει τὴν χαρὰν ἢ
τὴν χάριν. ἔστι καὶ ἰχθύς ποιός. Ἀναχασάμενος, ἀναποδίσας. Ἀναχασαμένη, ἀναχωρήσασα. κωλύσασα. Ἀναχεῖ,
οἰκοῦνται. Ἀνὰ χεῖρα, ἐγγὺς τῆς χειρός. Ἀναχελύεσθαι, ἀναξηραίνεσθαι. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνάχυσις,
φυρμός. σύγχυσις ἢ καὶ ἔκλυσις. Ἀναχοαί, πέρα. Ἀναχρέμπτω, τὸ ἀναπτύω καὶ ἀναπέμπω. Ἀναχωρίζειν, ἀντὶ τοῦ
ἀναχωρεῖν ποιεῖν. Ἀναχωρῶ, τὸ εἰς τοὔπισθεν ἔρχομαι. Ἀριστοφάνης. Οὐκ ἔτι χρὴ μέλλειν ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν εἰς τοὔ-
πισθεν. διαχωρῶ δέ, τὸ διέρχομαι καὶ δίειμι, καὶ διαπεραίομαι. τῆς διά, ἐπὶ μεσότητος λαμβανομένης. Ἀναψάλλων,
ψηλαφῶν. βαστάζων. Ἀνάψαι, ἀναθεῖναι κοσμῆσαι καὶ ἀνάψαι μῶμον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅπτω, ἐξ οὗ καὶ Ἥφαιστος, ἵνα λέγῃ ἐκ-
φῦναι καὶ ἐκφλογίσαι μῶμον δίκην φανοῦ, ἢ ἀντὶ τοῦ προσάψαι, καὶ ὡσεὶ ἐνδῦσαι. καθ' ὃ ἐν λόγοις καὶ πεῖσμα νεὼς ἐκ πέ-
τρας ἀνάπτεσθαι λέγεται. ἑρμηνευτικὸν δέ ἐστι τοῦ αἰσχύναι, τὸ μῶμον ἀνάψαι. Ἀνάψομαι φόβον, τὸ πεισθήσομαι σημαίνει.

γραφικὸν μεταφορικῶς. Ἀναπαλάζειν, ἀναπαλαίειν, ἀναλακτίζειν, ἀνάλλεσθαι. Ἀνασπᾶλαι, ἀναρριφθῆναι, σφῖ-
λον γὰρ τὸ ἰσχυρόν. Ἀνασπίλας, ἀναπήξας ἑαυτὴν, ἀναστήσας, ἢ ἀναλαβὼν, ἢ ἀνενεγκών. Ἀναπεδῆσαι, ἀναπηδῆ-
σαι ἐξελάσαι. Ἀναχεῖν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναχεῖν, ἤτοι ἀναδῦναι, ἀνελθεῖν. καὶ ὡς εἰπεῖν ἀνατεῖλαι. ὅ περ ὅμοιον τῷ
ἀνέδυ ἐκ τοῦ κύματος ἐξαναδύς. Ἀναχέεσθαι, ἀναχεῖν. Ἀνάσχεο, ἀνάτεινον ἢ ὑπομένον. ἀνοχὴν γὰρ ὑπομονητικὴν
δηλοῖ ὡς τὸ, ἀνάσχεο κηδομένη περ. ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχήσω ὁ μέλλων, σχήσω ὁ παρακείμενος ἔσχηκα. ὁ παθητικὸς, ἔσχημαι.
ὁ ἀόριστος πρῶτος ἐσχέθην. ὁ μέσος, ἐσχέμην. τὸ δεύτερον, ἔσχεσο καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ, ἔσχεο καὶ ἔσχου. ὁ μέσος προστακτι-
κὸς, σχέο καὶ ἀνάσχεο μέσος ἀόριστος δεύτερος προστακτικὸς, κατὰ διάλυσιν ἰωνικήν. Ἀνασχέσθαι, ἀναδέξασθαι ὑπο-
μεῖναι ἀπὸ τοῦ ἀνέχω ἀνέξω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἀνέσχον, πλεονασμῷ τοῦ σ. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἀνεσχόμην, ἀ-
νέσχου. ἀνέσχετο τὸ ἀπαρέμφατον, ἀνασχέσθαι. Ἀνάσχη δυσλαθήσεται ἀνασκολοπισθήσεται. Ἀνασχοῦσα, ἀναδῦ-
σα. Ἀνασχὼν χεῖρας, ἀντὶ τοῦ ἀνατείνας. ῥῆμα, σχῶ. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ, ἀνασχῶ. ὁ μέλλων, ἀνασχήσω. ὁ ἀόριστος, ἀνέσχη-
σα. ὁ δεύτερος, ἀνέσχον ἡ μετοχὴ, ὁ ἀνασχών. ἔστι δὲ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. εἰς δὲ χὼν δὲ λέγεται τὸ ἀνα-
σχεῖν, καὶ ἐπὶ ἀνατολῆς. ἀνίσχειν γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἀνασχεῖν λέγεται. τὸ δὲ χεῖρας ἀνασχὼν, ἐν ἄλλαις ἀνασχόμενος εὑρεθήσε-
ται παθητικῶς. ὁ περ ἕτερος γράφει ἀνατείνας χεῖράς φησι. Σημείωσαι δὲ, ὅτι τῷ ἀνίσχειν, ἀντίκειται τὸ κατίσχειν,
ὡς ἡρόδοτός φησι. Κατίσχει σέλας ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐπὶ τὴν βοῦν τὴν κυοῦσαν τὸν ἆπιν. καὶ ὅτι τὸ ἀνασχεῖν καὶ ἐπὶ ὑπο-
μονῆς ποτὲ λέγεται, φησὶν ὁ αὐτός. μέγα ἢ λυπηρὸν ἀνασχήσειν ἤγουν ἀνέξεσθαι. καὶ ἀνασχὼν, ἀναβιβάσας. καὶ ἀνα-
τείλας. λιβάνιος. ἀνασχούσης δὲ ποτὲ τῆς εὐδαίμονος ὡς ἐνόμιζον ἀκτῖνος. Ἀνασχόμενος οὐχ ὁ ὑπομείνας, ὡς παρὰ
τοῖς μεθ' ὅμηρον, ἀλλ' ὁ ὑψοῦ τείνας τὴν χεῖρα. φησὶ γὰρ, Ἐρυσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν, ἀνασχόμενος κό-
ρυθος φάλον. ἀνασχοῦ δὲ, ἐνεργητικῶς χεῖρα ἀνασχὼν φησὶν, ἐπὶ δ' αὐχῆς. καὶ χεῖρας ἀνέσχον. Ἀνασώσων, ἀνακτησόμε-
νος. Ἀνατεθεὶς, ἀπειλήσας. ὁ δὲ ἀνατεθεὶς, καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσας καὶ ἀνατατικῶς κελεύων,
ἀντὶ τοῦ προστακτικῶς. Ἀναπαθῶμεν, ἀνατεχθῶμεν. ἀναχθῶμεν. Ἀνατάξασθαι, συντάξαι, ἀντρεπίσασθαι. Ἀνα-
τάσεσιν, ἀναγωγαῖς ἀναπτύξεσιν. οὕτως ὁ θεῖος καὶ μέγας διονύσιος. Ἀνατάσεις, ἐπαπειλήσεις. ὡς τὸ, Ὑπερηφά-
νως τὰ μὲν φιλάνθρωπα, παρεσιώπων. τὰς δὲ ἀνατάσεις, καὶ ἐπαπειλήσεις, ἔλεγον. Ἀνάτασις, ἡ μετὰ τιμωρίας καὶ θρα-
σύτητος ἀπειλή. πολύβιος. οἱ μὲν οὖν περὶ μητρόδωρον καταπλαγέντες τὴν ἀνάτασιν φιλίππου τοῦ βασιλέως, ἐπα-
νῆλθον. Ἄνατι, ἀνάστητι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνάστηθι κατὰ συγκοπήν, ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγε γίνεται ἄγετε, οὕτω καὶ παρὰ τὸ
ἄνα, ἄνατε. Ἀνατεθυμιασμένος, ἀναπεπεισμένος, ἀνακεκαυμένος. Ἀνατειχιουμένης, ἀνατεταμένης. Ἀνα-
τίζεσθαι, ἀναφωνῆσαι. Ἀνατεῖλαι, ἀνθῆσαι ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοτανῶν. Ἀνατέλλει μὲν, ἐρεῖς ὁ ἥλιος. ἐπιτέλλει
δὲ ὁ κύων. ἢ ὁ ὠρίων. ἢ ἄλλο τι τῶν μὴ ὡσαύτως τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ, πολευόντων. καὶ ἀνατέλλει, φύει. ἢ ἀνατέλλει,
τὸ ἀνίσχει, ἀνέχειν, ἀναβαίνειν. προφαίνεσθαι. ἀναφαίνειν. ἀναλάμπειν. δύειν, δύεσθαι καταδύεσθαι κάτω ἕπειν.
καταλίνεσθαι. ἀποκλίνειν. μεσημβριάζειν ὑπὲρ κεφαλῆς ἑστάναι τὸ γὰρ μεσουρανεῖν, αὐγυστείων ὅμηρος αὐτὸ σημαίνων
λέγει. Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει. Ἀνατέταλκεν, ἀνέτειλεν. Ἀνατετράφθω, ἀνατροπὴν ἔπα-
θεν. Ἀνατετυρβακώς, ἀναταράξας. τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται, τὸ πηλὸν ταράξαι. Ἀνατεινάμενος, κάλλιον εἰ-
πεῖν, ἢ ἀπειλήσας, ὡσαύτως καὶ ἀνατεινάμενος ῥόπαλον, ἢ ἀνασχὼν. καὶ ἀναδησάμενος, ἢ ἀναρτήσας. καὶ ἀνατει-
νάμενος, ἐπαπειλήσας ὡς τὸ, Ὁ δὲ βασιλεὺς, πολλὰ τοῖς εἰς τὴν πρᾶξιν ὑπουργηκόσιν ἀνατεινάμενος, οὐδὲν ἔδρα-
σε. καὶ αὖθις. Οἱ δὲ αἰγύπτιοι ἀνατεινάμενοι καὶ καταναγκάσαντες, ἐν ὄψει τοσούτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, εἰκο-
σιν ἀποδόντες πεντακοσίοις ἀπέτεισαν. ἀνατεινάμενοι οὖν, ἤγουν μεθ' ὕβρεως ἀπειλήσαντες. Ἀνατείνας, τὴν ψυ-
χὴν ἐπὶ τὰ ἄνω τρέψας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν θέαν. Ἀνατείνει, ἤτοι ἀνέχει, καὶ εἰς ὕψος αἴρει. ὡς τὸ, ἀνατείνει τὰς
χεῖρας πρὸς τὸν θεόν. καὶ ἀνατεινόμενος, ἀντὶ τοῦ ἀνεγειρόμενος, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπειλῶν ὅ περ καὶ δοτικῇ συντάσσεται.
ξυνέσιος. ἀνατεινόμενοι δὲ τοῖς ἱεροῦσι τοῦ θεοῦ ταῦτα. Ἀνατεὶ, ἀντὶ τοῦ ἄνευ ἄτης. ἄνευ κακοῦ. ἀβλαβῶς. καὶ ἄνευ τίσε-
ως. ἰσαῖος, ἐν τῷ πρὸς ἀπολλόδωρον. Ἀνατίθεμαι, ἀντὶ τοῦ ἀθετῶ. Ἀνατίθημι, ἐπιφορτίζω καὶ ἀφιερωμάτων. ἀνατί-
θεμαι δὲ, τὸ ἀναβάλλομαι καὶ ὑπερτίθεμαι, καὶ ἀθετῶ. οἷον, ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορημένα. τὸ δὲ ἀναθεῖσα τοῦ γε κατθα-
νεῖν παρὰ σοφοκλεῖ, κατὰ διάστασιν συντακτέον ὡς φοινικὸν οἷον, ὑπέρθεσιν ποιησαμένη τοῦ θανάτου. Ἀνατικτόμενοι, τὸ
ἐκ δευτέρου τικτόμενοι. Ἀνατιμήσας, ὑπερβαλλόμενος τῇ τιμῇ. Ἀνατιναγμός, μετάστασις. μετακίνησις. Ἀνα-
τιτήσαντες, πυρώσαντες. Ἀνατλάντες, καὶ ἀνατλῆναι, καὶ ἀνατλῆσαι, ἀντὶ τοῦ ὑπομεῖναι. τλῶ γὰρ τὸ καρτερῶ. Ἀνά-
τλημα, ὑπομονὴ, καρτερία. Ἄνατλος, ἀκρατής. Ἀνατολὴ, ἐπὶ ἡλίου. ἐπιτολὴ δὲ ἡ φανέρωσις τῶν ἄστρων, μετὰ τὴν
κρύψιν τὴν ἡλιακήν. Ἀνατριχεῖν, μὴ λέγε, ἀλλὰ διατριχεῖν. Ἀνατριχάσαι, περὶ τεῖχος περιπατῆσαι. Ἀνατολί-
αν, ἀνατολήν. Ἄνατος, ἀβλαβής. Ἀνατραπέντες, σκελισθέντες. πεσόντες. ὡς τὸ, Οἱ δὲ, πνοῇ τοῦ ἀνέμου ἀέλλη, καὶ
ἀνατραπέντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον. Ἀνατρέπειν, ἀναστρέφειν. Ἀνατρέχειεν, μεταπηδήσειεν. Ἀνατρέχω, μέναν-
δρος, ἀντὶ τοῦ ἀναλύω. Ἀνατρητὰς ἐμβάδας, τὰ διατετρυπημένα καὶ διακεκομμένα ὑποδήματα. Ἀνατροπῆς, ἀν-
τὶ τοῦ ἤχου. ὅμηρος. Ἀνατροφὴ, ἢ ἀνατρέφει τίς τινα. ἢ ἣν ἀνατρέφεταί τις ὑπό τινος. Ἀνατυποῦταί τις, ὅταν φαντά-
ζηται ἃ ἑώρακεν. Ἀνατυπῶσαι, ἀντίμαχος ἀντὶ τοῦ ἀνατρέψαι. Ἀνατύπωσις, ἡ διανόησις. Ἀνὰ τυχόντα, κατὰ
τὰ γινόμενα. Ἀναύδακτον, ἀνεξήγητον ἄλεκτον. Ἀναυδία, ἄρρητα. ἄφωνα. Ἄναυδος, ὁ ἄφωνος. καὶ ἀναύδητον,
ἄλεκτον. ἄρρητον. ἀπόρρητον. σοφοκλῆς. Κοὐδὲν ἀναύδητον φατίξαιμ' ἂν ἦ, Ὅς ὑπ' αἰσχύνης τὸ πάθος περιρρεόμενος
ἀνάκρισιν, ἄναυδος ἦν, ὑπεραιδούμενος τὸ πάθος. Ἀναυλεὶ, χωρὶς ναύλου. Ἀναυμαχίου, ὡς τοῦ μὴ στρατεύσα-
σθαι, καὶ τοῦ μὴ λείπειν τὴν τάξιν, καὶ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν, ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐκ τῶν νόμων, οὕτω καὶ τοῦ μὴ ναυ-

διὰ τοῦ ζ· οἷον, κτίζω, κτίσω. εἰ δὲ ὦσιν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἀεὶ διὰ τοῦ ζ· παρὰ τὸ οἰμώζω, οἰμώξω, ὀλολύζω, ὀλολύξω, θρυλίζω, θρυλίξω. τὸ δὲ βαστάξω, καὶ νυστάξω, καὶ τὰ ὅμοια, δωρικὰ ἐστὶ κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς ξ. τοῦ δὲ στενάζω ὁ ἐνεστώς, διφορεῖται· εὕρηται γὰρ καὶ στενάχω, ἀφ' οὗ καὶ στόναχος, καὶ στοναχή. καὶ παρὰ τὸ ἀνάζω, ἀνάσω. εἰ δὲ διὰ δύο σσ ἐκφέρεται ὁ ἐνεστώς, ἀεὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ. παρὰ τὸ πλάσσω, πλάσω, τὸ ἐργάζομαι· ἱμάσσω, ἱμάσω, τὸ τύπτω· ἱνάσσω, ἱνάσω, τὸ δύναμιν παρέχω· ἐρέσσω τὸ κωπηλατῶ, ἐρέσω· πάσσω, τὸ ποικίλλω· πάσω. καὶ λαύσσω τὸ βλέπω, λαύσω. Ἀναστάδην, ἀνιστάμενοι. Ἀναστὰς ὁ ἀχιλλεύς, δημηγορεῖ· οὕτω δὲ ἦν ἔθος τοῖς παλαιοῖς καὶ βασιλεῦσιν ὅσαι ὡς ἂν ἔχοιεν τοὺς κύκλῳ ἐπιστρέφειν καὶ ὑπὸ πάντων ἐπίσης ἀκούεσθαι. εἰ δέ ποτέ τις καθήμενος ἐδημηγόρησε, καινὸν τὸ πρᾶγμα ἐδόκει· καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν παραιτήσεως ἐδεῖτο· καθὰ τοῦ ὁ ἀγαμέμνων ποιήσει· ὅτι διὰ τὸ τετρῶσθαι αὐτόθεν ἐξ ἕδρας διαλέγεται. Ἀνάστατα ἐποίει, ἐθαύμαζεν. Ἀνάστατηρια θυσία, αἱ ἐπὶ ἀναρρύσει νόσου. Ἀνάσταροι, πλακοῦντος εἶδος· οὗτοι δὲ αὐταῖς ταῖς ἀρρηφόροις ἐγίνοντο. ἐλέγοντο δέ τινες πλακοῦντες καὶ χαρίσια· οὗτοι δὲ ἀπὸ τῆς καθαλφιτομένης συμμιγνύμενοι ἐγίνοντο, καὶ δημιουργοὶ πλάσσουσιν. ἀριστοφάνης δαιταλεῦσι. Γέμει τὸ πλακοῦντας ἑσπέρας χαρισίους. Ἀναστατοῦντας, ἀνατρέποντας. Ἀναστάτοις κατεστραμμένοις. Ἀναστεῖλαι, ἀντὶ τοῦ ἀναχαιτίσαι. Ἀναστέλλω, κωλύω, ἀναχαιτίζω. Ἀνάστημα, ὕψωμα. Ἀνάστημα ψυχῆς, τὸ πρὸς ἀρετὴν ἐπηρμένον καὶ σύντονον ἰδίωμα. Ἀναστήσει, αἱ μὲν κοινῶς προσενόησαν, ἀντὶ τοῦ ταράξας ἐξεγερεῖ. οἱ δὲ ἄνω κάτω ποιήσει· ἀναστατώσει· ἀναστάτους ποιήσει. εὕρηται ἡ λέξις παρὰ τοῖς παλαιοῖς οἱ πόλιν ἀναστήσειν, πολλάκις τὸ ἀναστατῶσαι φασί. καὶ εἰ τοῦθ' οὕτως, ἔστι καὶ τοῦτο τὸ προθύστερον ἔχον σχῆμα ὑστερολογίας· ἵνα ᾖ τὸ ἀκόλουθον οὕτως· ἀνατρέψειν ἐξεπαρίζοντας δὲ ἀναστήσει ὅ ἐστιν ἀναστάτους καὶ ἀβασιλεύτους ποιήσει. Ἀνάστα, ἐπὶ παρακελεύσεως. γίνεται ἐκ τοῦ στῶ ὁ παρατατικός, ἵστων ἵστας ἵστα· καὶ τὸ προστακτικόν, στᾶ, καὶ ἀνάστα. αἱ γὰρ προθέσεις ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους· καὶ ἄλλως· πᾶν προστακτικόν, εἰ μὲν εἴη μονοσύλλαβον, ἐν τῇ συνθέσει παροξύνεται· ἕς, ἄφες· δός, ἀπόδος· σχές, πρόσχες· εἰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, προπαροξύνεται· οἷον, βάθι, ἀνάβηθι· στῆθι, ἀνάστηθι. Ἀνάστασις λέγεται, ἐπὶ ἀφανισμοῦ· οἷον ἀνάστασις πόλεως καὶ ἀνάστατα ἐποίησε τὰ ταύτης χωρία. καὶ ἀνάστασις, ἐπὶ πεσόντος ὅταν ἀναστῇ· ἢ ἡ τοῦ πεπτωκότος ἔγερσις· καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαθυμοῦντος, ὅταν ἐγερθῇ. καὶ ἀνίστησί τις τινά, καθὰ τὸ διηγοῦν τοῦτο σημαινόμενον· καὶ ἀνίστησιν ὁ ὅμηρος τὸν ἀχιλλέα ἐπὶ τῷ πατρόκλῳ, ἀντὶ τοῦ γράφει ὅτι ἀνίστη. καὶ ἀνάστασις κοινή, ἡ τῶν διαζευχθέντων στοιχείων κελεύσει τοῦ κτίσαντος πρὸς ἑαυτὰ συνδρομή. ἀνάστασις χριστοῦ, μετάθεσις τῆς λογικῆς φύσεως ἐκ φθορᾶς πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν. καὶ ἐκ τῆς ἀγνοίας, ἐπὶ τὴν ἀγαθὴν γνῶσιν. Ἄλλως. Ἀνάστασις· ἐπειδὴ ὁ θάνατος παρὰ φύσιν εἰσῆλθεν, ἡ δὲ ἀνάστασις κατὰ φύσιν, ὁ γὰρ πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παραβάσεως, ἀθάνατος ἦν. ἀνάστασις δὲ λέγεται ἐπειδὴ τὸ φθαρὲν πλάσμα διὰ τῆς ἁμαρτίας, ὀρθοῦται διὰ δικαιοσύνης. εἰ γὰρ παρέμεινεν ὁ ἀδὰμ τῇ ἐντολῇ, ἔμεινεν ἂν ζῶν. ἀνάστασις οὖν, ἡ δευτέρα στάσις, καὶ ἡ τῆς μακροθυμίας τοῦ θεοῦ παῦλα. ἡ ἀνάστασις, ἀντὶ τῆς ἀναστατώσεως, πολύβιος· Μάσσανα δέ, καρχηδόνι αἴτιοι τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι παμπαν, τὴν ἀσθενῆ ῥωμαίοις ὑπολείποντα. Ἀνάστατον ἐποίησα, καὶ ἀνέστησα τὸν δεῖνα, ἐπὶ ἔργου. καὶ ἀνίστανται ἐπὶ τούτου· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ὕπνου τὸ ἀνίστη καὶ ἀνέστησα λέγοντες, ἁμαρτάνουσι· δεῖ γὰρ ἐξήγειρα καὶ ἐξηγέρθην λέγειν. Ἀνάστατος, ὁ κατεστραμμένος, ἢ ὁ πεπορθημένος· ὁ διά τινα συμφορὰν ἢ δίκην καταλιπὼν τὴν οἰκείαν, καὶ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ διαφθειρόμενος. εἴρηται δέ, καὶ ἐπὶ πόλεων ἑαλωκυιῶν, καὶ οἴκων ἐξερημωθέντων τὸ ἀνάστατος. ἢ ἀνάστατος, ὁ καταλιπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδημίας ζῆν αἱρούμενος. καὶ ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσας, ἀντὶ τοῦ ἀνοικίσας· ἢ μεταστήσας, ἢ μεταγαγών. Ἀναστεῖλαι, ἀντὶ τοῦ ἀναχαιτίσαι. Ἀνάστημα, ἡλικίας εὐθύτης. ὥς τό, Θαυμαστὸν ὁ θεὸς τῷ μωυσῇ, τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα.

Ἀναστήσας, ἀναστάτους ποιήσας καὶ μετοικίσας. ὥς τό, ἀναστήσασα ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὸν ἄνθρωπον, αἰκίαις καθυπέβαλε καὶ αὖθις. Τὴν δὲ καταφυγοῦσαν εἰς τὸ ἱερόν, ἀναστῆσαι οὐκ ἐτόλμησε. καὶ ἀναστήτω ὁ θεός. Ἀναστήσειν. Τοὺς μὲν ἀναστήσειν, ἀντὶ τοῦ ἀναστάτους καὶ φυγάδας ποιήσειν. Ἀναστοιχειώσας, ἀναπλάσας. μετὰ στοιχειώσας δέ, ἀντὶ τοῦ μεταπλάσας. Ἀνὰ στόμα ἔχων παρὰ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν ἀγορεύοις, ἀεὶ ἐν στόματι ἔχων τοὺς βασιλεῖς ἤγουν, ἄλλως δὲ οὐ μόνον οὐ χρὴ ὑβρίζειν, ἀλλ' οὐδὲ ἁπλῶς ἀνὰ στόμα φέρειν τοὺς βασιλεῖς, χρὴ τὸν τυχόντα. Ἀναστομοῖ, ἐπὶ πηγῆς καὶ φλεβὸς λέγεται. Ἀνὰ στρατόν, κατὰ τὸ στράτευμα. Ἀναστρεφόμενος, περιερχόμενος. Ἀναστρέφων, ἀριστούμενος. Ἀναστρέφει, ὁ ὑποστρέφων· ἀναστρέφεται δέ τις πρὸς ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ διάγει. Ἀναστρέφομαι, αὐλίζω, διάγω, διατρίβω. Ἀναστροφή, ἐστὶ λέξις ἀναστρέφουσα ἐκ τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὸ προκείμενον, μηδενὸς μέρους λόγου μεταξὺ πίπτοντος· οἷον, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἕως ἡμῶν ἦλθεν, εἴποι ἡμῶν ἕως ἦλθε. γίνεται δὲ ἐπὶ ὀνόματος, ὥς τό οὕνεκα τὸν χρύσην. ἢ ἐπὶ προθέσεως, οἷον ὦ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ᾧ. καὶ ὡς τὸ ἰθάκην εἴσω, ἀντὶ τοῦ εἰς ἰθάκην. ἢ ἐπὶ ἐπιρρήματος· οἷον, ὄρνιθες ὥς· βόες ὥς. καὶ ἀναστροφή, τρόπος ποιητικός. κεῖται δὲ μυριαχοῦ τῆς ποιήσεως. οἷον ἦν διὰ μαντοσύνην, ἀντὶ τοῦ δι' ἰδίαν μαντείαν. καὶ τὸ βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο, ἀντὶ τοῦ κατέβη. καὶ βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων. καὶ παρ' ἧς ἀποσιώπησεν ὅτι διά.

Ἀναστροφάδην, ἀνεστραμμένως. φασὶ δὲ τοῦτο, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν τῷ ἠδικημένῳ ἐγκαλῇ. Ἀναστροφή, ζωή, πολιτεία, διαγωγή. ἢ ἡ ἀπὸ καταστάσεως τῆς ἐπιστροφῆς, εἰς τὴν προτέραν χώραν. λέγεται καὶ ἡ ἀναπόδοσις. ὥς τό, Καὶ μὴ ἂν ἀναστροφὴν εἶναι αὐτοῖς πταίσματός τινος γενομένου κατ' ἐκείνους, ἀκμῆς πληθύι χρώμενοι. Ἀνάστεω, ἀφεγγεῖ.

Ἀναστρωφῶν, ἀναστρέφων. Ἀνασύραι, ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον· ἢ συγχέαι, σοφοκλῆς. Ἀνασυφελιζομένη, ἀνερειδομένη. Ἀνασύνταξις, τὰ διαγεγραμμένα τιμήματα τῆς συμμορίας, ὅταν δόξῃ τῷ δήμῳ χρήζειν προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως. καὶ ἑλῶνται τοὺς τοῦτο πράξαντας, τοῦτο ἀνασύνταξιν καλοῦσιν. Ἀνασυντάξας, ἀντὶ τοῦ ἀναθεὶς συντάξας ὑπερίδης κατὰ πολυεύκτου. Ἀνασῦραι ἀποκαλύψαι, ἢ περιτρῖψαι. Ἀνασυράμεθα, τὸ πολὺ ἀργύριον, ἔτι ἄλλο λαμβάνει, σύραι ἔλα

καὶ ἀνάριθμοι, πλεῖστοι· ἄπειροι· εἰσὶ μὲν ἄνθρωποι, τρισμύρια· οἱ δ᾽ ἀνάριθμοι οὐδεὶς ἴσασι τ᾽ αὐτούς. καὶ περὶ Περσεφόνη φυ
σιν Ἡράκλειτος. Ἀναρίθμιον, ἐχθρόν. Ἀναρίτης, ζῶον κοχλιῶδες. Ἀναριχᾶται, ἀττικόν. δηλοῖ δὲ, τὸ ταῖς χερσὶ
καὶ τοῖς ποσὶν ἀντεχόμενον, ἀναβαίνειν πρὸς τὸ πρόσαντες. γράφεται δὲ δι᾽ ἑνὸς ρ̄. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀράχνης, ἀρα
χνιῶ. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀναριχῶ. Ἀναρκτῇ, ἀνυποτάκτῳ. Ἄναρκτον, τὸ ἀνυπότακτον. Ἀνάρμοστος, ἀνακόλου
θος. μηδενὶ ἁρμοζόμενος. Ἀναρδανισθῆναι, ἀναβλυσθῆναι. Ἀναραιζοῖ, φονεύει. Ἀναροῦσα, κύουσα. Ἄναρος, ἄγ
γελος περσιστί. Ἀνάρπαστοι, οἱ ἀμύντορες. Ἀναρρηθῆναι, ἀνακηρυχθῆναι. καὶ ἀνάρρημα, κήρυγμα. καὶ ἀνάρρησις,
ἀναγόρευσις. Ἀναρρήξει, ἐπὶ γῆς κυριολεκτεῖται. καθὰ καὶ ἐπὶ γαστρὸς ἢν ἀναρρήξειε λέων. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, τὸ δια
χίσει, διαστήσει. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τεῖχος ἀναρρήξας. Ἀναρρήσεως, ἀνακηρύξεως. Ἀνάρρησιν, τὴν πλατεῖαν. Ἀνάρ
ρησις, στέφανος. ἢ ἀνακήρυξις. πρόρρησις. προαγόρευσις. Ἀνάρρινον, τὸ διὰ τῶν ῥινῶν παλίσσυρτον, παρὰ τῷ Ἱππο
κράτει. Ἀναρριπίζειν, κινεῖν, ἀνεγείρειν. Ἀναρριπτεῖν, διδάσκειν. Ἀναρριχᾶσθαι, ἀναδίδοσθαι τὸ ὕδωρ. καὶ τὸ
σκαλοβατεῖν. ἀναρριχάω, ἀναρριχῶ. ἀνερρίχαον, ἀνερρίχων. ἀοιδεῖ, τρόπον ἀράχνης τοῖς ποσὶν ἀντιλαμβανόμενον,
ἀνιέναι πρὸς τὸ πρόσαντες. ἀραχνιῶ, ἀραχνιᾶσθαι. καὶ ἀναρριχᾶσθαι. ὕστερίον, τὸ ἀχθωτήριον. ἐκ τούτου γίνεται ῥι
χᾶσθαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ̄, ἀναρριχᾶσθαι. ἀναρριχᾶσθαι δὲ λέγει κυρίως, τὸ τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶ βιαζόμενον, εἰς ὕ
ψος ἀναβαίνειν. Ἀναρροιβδεῖ, ἀναρροφεῖ. Ἀναρροίβδησις, ἡ ἀναφορὰ τῶν ὑδάτων. Ἀνάρροπον, ὁ ἀπαθὸς ὁρμητήριον.

Ἀναρρύει, θύει, καὶ σφάττει. Εὔπολις. καὶ ἡ θυσία δὲ, ἀνάρρυσις καὶ ἐπανάρρυσις. ἐπειδὴ θύοντες, ἀνέκλων τοῖς τρα
χήλοις τῶν θυομένων, ἐπὶ τὰ ἄνω τρέποντες. Ὅμηρος. αὐέρυσαν καὶ ἑορτή, οὕτως ἐκαλεῖτο παρὰ Ἀθηναίοις. Ἀνάρρυ
σις. ἡ θυσία, καὶ ἡ ἐλευθερία. Ἀναρρῶγας μεγάρου, τὰς ἐν τῷ μεγάρῳ διόδους. ἵν᾽ ἢ, τὸ ἀνάρρηγμα τοῦ τοίχου. ἢ τὰς ῥα
γάδας. αἱ δὲ, τὰς ἀναβάσεις. Ἀνάρσιοι, ἄδικοι. ἐχθροί. ἔστιν ἄρω τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, ἄρσω. ἐξ οὗ ἄρσι
ος. καὶ ἀνάρσιος, κατὰ στέρησιν τοῦ ᾱ, πλεονασμῷ τοῦ ν̄. ὁ ἀνάρμοστος, καὶ ἀσύμφωνος. πολέμιος. ὑβριστής. καὶ ἀναρσίς, νεῖ
κος. πόλεμος. Ἀνάρσιον, ἀβάστακτον. δυσκαταφρόνητον. ἄδικον. Ἀνάρσιος, ἀνάρμοστος. ἄφιλος. ἐχθρός. οἱ γὰρ ἐχθροὶ,
ἀλλήλοις οὐ συμβαίνουσιν. Ἀνάρτησις, ἀνακρέμασις. καὶ ἡ ἐπὶ ξύλου καθήλωσις. Ἀναρύτειν, ἀναντλεῖν ἀπὸ τοῦ
ἀρύεσθαι. Ἀναρυστῆρα, ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἀνιμᾶται. Ἄναρχοι, ἀντὶ τοῦ ἀβασίλευτοι. δίχα ἄρχοντος. Ἄναρχον, ἐξ οὗ
τὰ πάντα γεγένηται. αὐτὸ δὲ, ἀγέννητον. Ἀνασαβράσαι, εἰς ὀροφὴν ἐμβῆξαι. Ἀνάσαι, γεράσαι. ἀνασωθῆναι. Ἀνα
σείειν, ἐκτινάσσειν. Ἀνασείσας, ἀναπείσας. Ἀνασειράζει, ἀνθέλκει, ἀνατρέπει. ἐν ἐπιγράμματι, ἃ ψ ἀνασειρά
ζω, ἢ πάλιν ἄγχι μένω. Ἀνασεῖν, ἀναφέρεσθαι. Ἀνασειράζω, τὸ τὸν ἵππον ἀναχαιτίζω. καὶ ἀνασειράζω, τὸ ἀναχα
λινῶ. ἀνακόπτω. Ἀνασεσυλῆσθαι, τὸ ἐστεμμένας ἔχειν τὰς τρίχας. καὶ ἀνάστιλος στέφανος. Ἀνασεσυρμένη, ἡ συρό
μενον ἱμάτιον ἐπαίρουσα, καὶ μέρος γυμνοῦσα. καὶ ἀνασεσυρμένην, ἄκοσμον. ἀπρεπῆ. ὡς τὸ, Κωμῳδίαν ἀνασεσυρμέ
νην, καὶ πλημμελῆ. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν σκωπτικὸν, ἐπίχαριν. τὸν δὲ εὐτράπελον, ἐπιδέξιον. τὸν δ᾽ ἀνασεσυρμένον, ἀ
ηδὲστον, καὶ ἀπρεπῆ. οἷς ἐπακολουθεῖ, καὶ τὸν αὐστηρὸν, ἄγροικον εἶναι. τὸ δὲ δίκαιον, οὐ πολιτικὸν, οὐδὲ ἥμερον.

Ἀνασηκοῦν, τὸ προστίθεναι τὸ ἐλλιπές. Ἀνασηκῶσαι, ἀνταποδοῦναι. ἢ ἀναλαβεῖν. Ἀνάσιλος, ὁ ἀναφαλαντίας.
ὅ ἐστι φαλακρός. ἄκοσμος τὴν κεφαλήν. φάλα γὰρ, κόσμος τις. Ἀνάσιμον τρίχωμα, τὸ διὰ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφὴν
ἐστραμμένον. ὡς τὸ, Μηδὲν πρότερον ἀνασπάσαι ἀνάσιμον, ἢ πρεσβύτερον. οὐ γὰρ ἀνέχεται τὸν ῥύπον ἐλεύθερος. Ἀνάσι
μος, ἄμορφος. Ἀνασιμοῦν, τὸ τὰ ζῶα πρὸς ὀχείαν ὁρμῶντα ὀσφραίνεσθαι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναλίσκειν. Ἀνασίνδησις,
ἀναπήδησις. Ἀνασκαλεύων, ἀνακινῶν. ἀδημονῶν. ἀναλογιζόμενος. Ἀνασκίνισμα, ἀνακίνημα. Ἀνασκευάζειν,
μετατιθέναι. Ἀνασκευαζόμενοι, μετοικιζόμενοι. Ἀνασκευάζω, τὸ κατασκευαζόμενον ἀνατρέπω. ἐναντίον γὰρ τὸ κα
τασκευάζειν τῷ ἀνασκευάζειν. καὶ ὄνομα ἀπὸ τούτου ἀνασκευή, ἐναντίον τῇ κατασκευῇ. καὶ ἀνασκευασάμενοι, ἀπαραι
τῆς. καὶ ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης φησὶ Δημοσθένης. Ἀνὰ σκίμπω, ἅμα τῇ βασιλικῇ ῥάβδῳ. Ἀνασκινδυ
λευθῆναι, σκολοπισθῆναι. Ἀνασκιρτῆσαι, ἀναπηδῆσαι. Ἀνασκολοπισμένος, ἀνεσταυρωμένος. σκόλοπες γὰρ τὰ ὀ
ξέα ξύλα. Ἀνασκολύψας, γυμνώσας. Ἀνασοβῶ, τὸ ἀναταράσσω. Ἀνασπᾷ τὰς ὀφρῦς τις λέγεται, καὶ ἀνασπᾷ ἀν
τὶ τοῦ ἀνιμᾶται ἰωνικῶς. Ἐκ τοῦ φρέατος ἀνέσπασαν ὕδωρ. Ἀνασπάζουσιν, ἀναταράσσουσιν. Ἀνασπᾶν, τὸ βιαίως ἀ
νέλκειν. οἷον ἀνασπᾶν τὰς τρίχας. κατασπᾶν, τὸ καθέλκειν. ἀποσπᾶν, τὸ κεκολλημένα χωρίζειν. καὶ ἀνασπᾷ, ἀντὶ τοῦ
καθελκύειν, ἢ ἀναιρεῖ. Ἀνασπάσιοι, ἀνεσπασμένοι. Ἀνασπάσω, ἐκβαλῶ. Ἀνασπῶ, τὸ τὰς βοτανῶν ῥίζας τέμνω.
ἀποσπῶ, τὸ ἀποτέμνω. κατασπῶ, τὸ καταχαλῶ. ἐπισπῶμαι, τὸ λαμβάνω. περισπῶ δὲ, τὸ περιαιρῶ. ὡς παρὰ Φιλοστρά
τῳ. περισπάσας τὴν ἀσπίδα. διασπῶ, τὸ διαμερίζω. Ἄνασσα, ἡ βασίλισσα. ἡ δέσποινα. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄναξ γίνεται.
τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ξ̄ εἰς σ̄ παραγόμενα, ἐθνικά ἐστι. φοῖνιξ, φοίνισσα. κίλιξ, κίλισσα. τοῦτο δὲ μὴ ὂν ἐθνικὸν, ὁμοίως οὐ
λέγεται. ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀνάσσω. ὡς ἑλίσσω, ἕλισσα. καὶ ἀμφιέλισσα, καὶ νύσσω, νύσσα. Ἀνάσσατοι, ἀντὶ τοῦ ἀνάσσω
σι λέγουσιν οἱ Δωριεῖς. Ἀνάσσειν, ὥσπερ καὶ τὸ ἡγεῖσθαι καὶ τὸ ἄρχειν. ποτὲ δοτικῇ, ποτὲ δὲ γενικῇ συντάσσεται. οἷον
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε. ἀντὶ τοῦ μυρμιδόνων καὶ ἄρχε μυρμιδόνεσσι λέγε. οὕτω καὶ τρώων ἡγεῖται τίς, καὶ τρώεσσιν ἡγεῖται.

Ἀνάσσιμεν, κελεύειν. Ἄνασσε, ἐβασίλευσεν. Ἀνάσσεσθαι, παρέσαι. γηράσαι. αὐλῆσαι. Ἀνασσύτῳ τε, ἀνασεσο
βημένα. Ἀνάσσω, βασιλεύω. καὶ ἀνάσσων, βασιλεύων. ὁ μέλλων, ἀνάξω. ὁ παρακείμενος, ἤναχα. ὁ μέσος, ἤνασα. καὶ καθ᾽
ὑπερβιβασμὸν, ἄνηγα. καὶ οἱ Δωριεῖς, τὸν μὲν παρακείμενον μετάγουσιν εἰς ἐνεστῶτα. ἄνωγα, ἀνώγω. ἀπὸ τοῦ ἄνω τὸ
σημαίνοντος τὸ ἀνύω, ἀνάσσω. ὡς πατῶ, πατάσσω. σαλῶ, σαλάσσω. καὶ παραλήγουσαν ἐπιδέχεται τὰ δύο σσ̄, τὸ ᾱ.
η̄. ῑ. ῡ. ω̄, χωρὶς τοῦ ο̄ μικροῦ. ὁ μέλλων, ἀνάξω. πόθεν ἔχει τὸ ξ; ἡ δὲ τετάρτη διφορεῖται. ἔδει ἔχειν τὸ σ̄ καὶ μὴ τὸ ξ̄.
γέγονεν ὅτι τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα, εἰ μὲν ὦσι δισύλλαβα, τῇ μὲν διὰ τοῦ ξ̄ ἐκφέρονται, οἷον κράζω κράξω. τῇ δὲ

ἀναπεπτάσω, ἀττικοί· τὸ δὲ ἀναπετάσω, ἄμεινον ἕλληνες. Ἀναπέφυκα, ἀντὶ τοῦ δεῖ χαριεῖν, καὶ οὐχὶ ἀναπέφυκα ἔστηκα. Ἀναπεφλασμένον, ἐντεταμένον ἔχοντα τὸ αἰδοῖον· ἀναφλᾶν γὰρ λέγουσιν ἀττικοί, τὸ ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα. Ἀναπεφόρτικεν, ἀπῆλθεν. Ἀναπηγάζει, ἀναδίδωσιν· ἀναβλύζει. Ἀναπήλας, ἀνακινήσας. Ὁ δὲ διὰ τοῦ κατ τοῦ ἀναπήλας εἰς ὕψος. Ἀναπηνίζω, ἀναλέγομαι· ἐκλύω· ἀνακυκλῶ. Ἀναπῆξαι, ἀνεγεῖραι. Ἀνάπηρος, πηρός· τυφλός· χωλός· βεβλαμμένος· μὴ ὑγιὲς ἔχων· ὡς τὸ ἀνάπηρος ἐς μέσον παράγεται, ῥῖνα καὶ ὦτα· καὶ ἀνάπηρος γέρων, ὁ κατὰ βλαβής· ἀπὸ τοῦ πηρὸς ἄπηρος· καὶ μεθ' ἑτέρας στερήσεως, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπηρος· αἱ γὰρ δύο στερήσεις, ποιοῦσι μίαν ἐπίτασιν. Ἀναπίμπραται, ἀναπυροῦται. Ἀναπίπτειν· δηλοῖ τὸ ῥαθυμεῖν· καὶ ἀπὸ τούτου ἀναπεπτωκὼς, ὁ ῥάθυμος· καὶ μαλθακὸς, καὶ τὴν γνώμην ἀναπεπτωκὼς· καὶ ἀναπίπτειν, οὐ τὸ κατακλίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ μεταμέλεσθαι καὶ μετατίθεσθαι καὶ ἀποκνεῖν· λέγεται καὶ τὸ ἀθυμεῖν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀναπιτνάμεν, ἤγουν ἀναπεταννύειν ἀνοίγειν· ἀπὸ τοῦ πιτνῶ τὸ πίτνω, καὶ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀναπίτνω· ἀφ' οὗ ἀναπιτνῶ· καὶ δωρικῶς, ἀναπιτνάμεναι, καὶ ἀναπιτνάμεν, ἀντὶ τοῦ ἀνακεῖσθαι ποιεῖν· ἤγουν, ἀνοίγειν· ἀναπιτνᾶν· ἀποβάλλει δὲ τὸ προσγεγραμμένον ι καὶ συστέλλεται κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἵεμαι, δόμεναι, θέμεναι. Ἀναπλάζειν, τὸ διπλάζειν παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Ἀνάπλασμα, σχῆμα· ψεῦμα. Ἀναπλάττειν, τὸ φαντάζεσθαι λέγεταί τις, ὃ οὐδέποτε εἶδεν. Ἀναπλέειν, καὶ κατάπλειν λέγομεν, ὥσπερ ἀνάγεσθαι καὶ κατάγεσθαι ὁμοίως ἀναβαίνειν, καὶ καταβαίνειν. Ἀνάπλεων, τὸ πεπληρωμένον, ἢ τὸ ἀνάπλεον ἔχον ἀττικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται ὁμοίως τὸ πλέων, περίπλεων, καὶ ἔμπλεων. Ἀνάπλεως, ὁ πεπληρωμένος· ἀπὸ τοῦ πλέως· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπλεως, ὁ ἐνδεής· καὶ μετὰ προσθήκης ἑτέρας στερήσεως καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπλεως· ἢ τὸ ἐν τοῖς τοιούτοις προστιθέμενον, καὶ ἀναδιπλούμενον, κατάφασιν, ἀλλ' οὐ στέρησιν δηλοῖ. Ἀναπλῆσαι ἄρτι, τὸ πληροῦν τὴν θανάτου ἰδεῖν· ἴσασι γὰρ ἀναπλῆσαι, τῷ τελευτῆσαι ὅθεν, πληρῶσαι· πληρῶσαι· ἐκ τοῦ ἀναπλῶ. Ἀναπλήσας, οὐχ ἁπλῶς δηλοῖ τὸ ἀναπληρώσας, ἀλλὰ τὸ πολλάκις καὶ ὡς εἰπεῖν, πάλιν καὶ πάλιν· ἔστι γὰρ τὸ τοιοῦτον σημαινόμενον, τῆς ἀνὰ προθέσεως· ὡς καὶ ἡ ἀνάκρισις δηλοῖ, καὶ ὁ ἀναβαπτισμὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀναπνέοντες, ἐν νῷ ἔχοντες. Ἀνάπνευσις, ἀνάπαυσις· ἀπὸ τοῦ πνέω, πνεύσω, πνεῦσις, καὶ ἀνάπνευσις. Ἀναπνεύσουσιν· ἐκ τοῦ πνέω μέλλων πνεύσω καὶ ἀναπνεύσω· πλεονασμῷ τοῦ υ, κατὰ τὸν μέλλοντα. Ἀναπνεῦ, ἀναψύχου· ἀναπνέω· ὃ καὶ ἀναπνεύω· ὡς τὸ, ἀναπνεύσουσι δ' ἀρήϊοι υἷες ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ ἀναψύξουσιν· ἀναπαύσονται. Ἀναπνοὴ, εἴσοδος ἀέρος ὑπὸ μετρισμοῦ πνεύμονος, δι' αὔξησιν τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοῦ. Ἀνὰ πόδα, ἔμπαλιν· ὀπίσω. Ἀναποδίζειν, τὸ ἐξετάζειν, καὶ ὥσπερ εἰ συγκρούειν τὸ αὐτὸ, καὶ ποδίζειν ἔλεγον. Ἀναποδίσαι, τὸ ἀναχωρῆσαι λέγει ὅμηρος· ὃ περ ἐστὶν ἀνάπαλιν τοῦ χωρεῖν, καὶ προχωρεῖν. Ἀναποδισμὸς, ἡ παράλυσις. Ἀναπόδραστος, μὴ δυνάμενος φυγεῖν. Ἀναποθεῖ, μνημονεύει· λάκωνες. Ἀναποθήσεται, καταποθήσεται. Ἀνάποινος, ἀλύτρωτος· μάταιος. Ἀναπόλαυστος, ἄγευστος. Ἀναπολεῖ, ἀναμιμνήσκεται· τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μαρυκίζεσθαι, καὶ ἀναπτύσσειν. Ἀναπολῶ, ἀναλογίζομαι· ἀναστρέφω. Ἀναπομπαζόμενον, ἐν ἀναπολήσει γινόμενον. Ἀναπόμπιμα δῶρα, τὰ ἀποστρεφόμενα. Ἀναπόνιπτος, μὴ νιψάμενος μὴ δὲ πλύνας τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀκάθαρτος· ἀριστοφάνης. Ἀναπότριπτον, ἀνεξάλειπτον. Ἀναπρῆσαι, ἀναφυσῆσαι καὶ ἀναπρῆσαι, ἀναπρῆσαι παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Ἀναπρήσας, πρῶ· πρήθω καὶ καθ' ὑπαλλαγὴν, πρέθω· ὅθεν ἔπρεσεν· ἐξ οὗ κατ' ἔκτασιν τοῦ ε εἰς η γίνεται πρήθω, καὶ σημαίνει τὸ ἐμπυρίζω· ὡς τὸ, πρῆσαι πυρὸς δηΐοιο θύρετρα· σημαίνει καὶ τὸ φυσῶ· ὡς τὸ πρῆσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀναπρήσας δὲ ἀναφυσήσας· παρ' ὁμήρῳ δὲ κεῖται, ἀντὶ τοῦ ἀναπλάσας ἢ ἀναφυσήσας· ὡς ἀπὸ τοῦ πρήθω ῥήματος· καὶ τὸ γεμίσας τοὺς ὀφθαλμούς· ὅθεν καὶ ἄνεμος ἱστίον ἔπρησεν. Ἀνὰ πρόθυρον· τετραμμένοι, εἰς τὸ πρόθυρον βλέποντες· τοιοῦτον γὰρ τὸ σχῆμα τῆς τῶν νεκρῶν προθέσεως. Ἀνάπταιον, δημοσίευται. Ἀνάπταιστον, τὸ μὴ πταῖσον. Ἀνάπτειν, ἀναπέμπειν· παρατιθέναι· προσάγειν· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναπτόντων τὸ πῦρ. Ἀναπτερώσω, μετέωρον ποιήσω. Ἀνάπτεται, φλέγεται. Ἀναπτησιοκέρας, ὁ ἰκτῖνος. Ἀναπτοῖτο, πετασθῆτο. Ἀναπτομένας, ἀναπετασθείσας. Ἄναπτος, ἄληπτος· ἀπίαστος. Ἀνάπτυξις, ἑρμηνεία· διασάφησις· καὶ ἀναπτύξω, ἀντὶ τοῦ ἐπιδείξω. Ἀναπτύξαντες, ἀνακαλύψαντες. Ἀναπτύσσων, δοκιμάζων· καὶ διακρίνων. Ἀναπτυχαὶ, ἀνατολαί. Ἀνα[illegible]ω, ἀνεγείρω. Ἀνάπυστα, τὰ ἄκουστα· ἢ φανερὰ καὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ἀνὰ στόμα πᾶσι κείμενα πυθέσθαι· γίνεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ πεύθω· πεύσω· ἐξ οὗ πύστις· ἡ δι' ἐρωτήσεως μάθησις· ἐκ δὲ τοῦ πύστις, ἄπυστον καὶ ἀνάπυστον· ἢ ἐκ τοῦ πέπυσμαι πέπυσαι, πυστὸν τὸ ἀκουστὸν καὶ ἄπυστον καὶ ἀνήκουστον· καὶ μετὰ δευτέρας στερήσεως ἀνάπυστον, τὸ μὴ ἀνήκουστον ἀλλὰ δηλαδὴ ἀκουστὸν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν δι' εὐφωνίαν, ἀνάπυστον· οὕτω καὶ γνωστὸν ἄγνωστον, ἀνάγνωστον, καὶ ἀνάγνωστον· κατὰ τὸ νεώτερα μηδὲν ἐθέλειν καλὸν ἔχειν ἀνάγνωστον, ἀλλὰ πᾶσι δηλαδὴ γνωστόν. Ἀναπωλεῖν, τὸ δεύτερόν τι πιπράσκειν ἐρεῖς· καὶ ἀναπιπράσκειν ὁμοίως· καὶ τὸ ἔργον, ἀνάπρασις· καὶ τοὺς τοῦτο ποιοῦντας, ἀναπιπράσκοντας, καὶ ἀναπωλοῦντας· καὶ τὰ δεύτερον πιπρασκόμενα, ἀναπωλούμενα· ἀναπιπρασκόμενα· παλίμπρατα· παλίμβολα· καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν, παλίμπωλος· παλιγκάπηλος· τὰ δὲ ἐκ τοῦ δεδημεῦσθαι πιπρασκόμενα, δημόπρατα· τὸ δὲ σὺν ἄλλῳ πεπρᾶσθαι, προσπεπρᾶσθαι λέγουσιν. Ἄναρ, ὄναρ· ἢ ἔκουσα. Ἀνάραβα, τὰ μὴ ἐξεσμένα, ἄρβυλα γὰρ τὰ δέρματα. Ἀναραβαγῆσαι, ἀναψοφῆσαι· ἀναπηδῆσαι. Ἀναραῖσαι, παύσασθαι. Ἀνάρακτος, δημόσιος. Ἀνάργυρος, ὁ ἀργύριον μὴ κεκτημένος· εἰ καὶ εἴη αὐτῷ ἱκανὴ οὐσία ἐξ ἑτέρων κτημάτων· λυσίας, ἐν τῷ περὶ τῆς ἐπιτρόποις διαθήκης· Ἐπειδὴ τίνων ἐπιτρόπους ἀθηναίοις τριηραρχεῖν ἠνάγκαζεν ἀνάργυρος ὤν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων. Ἀναρεῖν, ἀμελγεσθαι· κνίσκεσθαι. Ἄναρθρα, ἀδιάγνωστα· ἀδιάρθρωτα· ἀμέριστα. Ἄναρθρος, ἄτονος· ἀσθενής. Ἀναρᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ διαλύειν τὴν φιλουμένην αἴρεσιν· οὕτω καλλισθένης. Ἀνηρίθμητος, ἄπειρος· σοφοκλῆς· ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος, φύει τἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται.

λείπει τὸ, παύσομαι, ἢ ἡσυχάσω. Ἄναντα, τὰ πρόσαντα καὶ ἀνωφερῆ· κάταντα δὲ, τὰ κατωφερῆ· πάραντα δὲ, ὡς ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ, τὰ πλάγια· ἢ ἐπικλινῆ· ἢ πρόσομαλα, καὶ γήλοφα· δόχμια δὲ, τὰ πλάγια· ῥύτοις δὲ πᾶσιν, ἡ πεδιὰς διαφέρει τῆς ὀρεινῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ ἄναντα, ἐκ τοῦ ἀνάντια δοκεῖ συγκεκόφθαι· ὡς γὰρ ἐξάντης ἀρσενικὸν, καὶ ἔξαντις οὐδέτερον, οὐ πληθυντικὸν ἐξάντια, οὕτω καὶ ἀνάντης, ἄναντις· ὅθεν τὸ ἄναντα. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ ἐκ τοῦ κάταντα· καὶ πάραντα, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἐναντία, ἔναντα. Ἀνανταγώνιστος, ἀκαταμάχητος. ἀνανταγώνιστος ἦν, ἡ ῥωμαίων ὁρμὴ, καὶ δυσανάτρεπτος τοῖς ἐντυγχάνουσιν. Ἀνάντης τόπος, ὁ ἄγαν ἀνωφερής· οὗ ἐναντίον ἐστὶ, τὸ κατάντης· ἤγουν κατωφερής· λέγεται δὲ καὶ ἀνάντη ξύλα, καὶ κατάντη, τὰ ἀνωφερόμενα καὶ κάτω· καὶ ἀνωφερῆ, καὶ κατωφερῆ, ἀλλ' οὐ τὸ αὐτό. Ἀναντίρρητον, τὸ ἀντιλογίαν μὴ δεχόμενον. Ἄναξ, θειότητα ἡ λέξις· πρὸς τὸ τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν, ἢ ὁ ἄνω ἀΐσσων, κατὰ δύναμιν τοῦ κρατεῖν· ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν· δηλοῖ δὲ καὶ Εὐριπίδης τὴν τῆς λέξεως θειότητα· εἰπὼν ἐν Φαίδρᾳ, ἄναξ· θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών· καὶ ἀνακοὶ, οἱ Διόσκουροι ὡς φαρμακοί. τὸ δὲ ἄναξ ὄνομα, σημαίνει τρία· τὸν θεὸν, ὡς τὸ, Ὄφρ' ἱλάσοι ἄνακτα· τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν· τὸν δεσπότην, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο. Ἄλλως. Ἄναξ· γίνεται παρὰ τὸ ἀνακῶς, ὅ ἐστιν ἐπιμελές· ἔστι γὰρ ἐν χρήσει ἀνακῶς, ἀντὶ τοῦ φροντιστικῶς, ἐπιμελῶς, περιφυλαγμένως. ἔστι δὲ θεία τις λέξις τὸ ἄναξ, ἀπὸ τῶν Διοσκούρων· Αἴλιος γοῦν Διονύσιος ἀνακοὺς τοὺς Διοσκούρους φησὶ λέγεσθαι, ὡς ἀνακοὺς καὶ κατατυχόντας φησὶν, ἀνακῶν Διοσκούρων. Παυσανίας δὲ λέγων καὶ αὐτὸς τὸ ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς, καὶ προνοητικῶς, παρά τε τῷ Ἡροδότῳ καὶ Θουκυδίδῃ, φησὶ καὶ ὅτι Ἀνάκεια ἑορτὴ Διοσκούρων ἀνακῶν, ὡς σοφῶν· τριττύαν δέ φησι τὴν θυσίαν ταύτην· συμβαίνει γὰρ Διοσκούρους καὶ Ἑλένην, δι' ἣν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλόντας ἐκεῖνα, οὐκ ἠδίκησαν οὐδένα τῶν ἐγχωρίων. Ἰστέον δὲ ὅτι, καθὰ ἄκουτις ἄναξ ἐστὶν ὡς οἰκοδεσπότης, οὕτω καὶ χειρὸς ὡς εἰκὸς, ὅθεν σύνθετον ὁ χειρῶναξ· καὶ συνελόντα φασὶ χειρῶναξ· σημειωτέον δὲ καὶ ὅτι τὸ ἄναξ ἄνακτος, προσλαβὸν ἐν τῇ κλίσει τὸ τ, διεσάφησεν ἑαυτὸ καθ' ὑπεξαίρεσιν ἀμφιβόλου ἐννοίας, ὡς θώρακος· ὑπεστάλη τὸ αὐτὸ στέρνοισιν ἄνακοις δηλοῖ· οὐκοῦν ἐπὶ Διοσκούρων ἡ τοῦ τ ὑπεξαίρεσις, τὸ ἄνακος παρεισέκρινεν· ἐκεῖθεν γὰρ οἱ ἀνακοὶ, καὶ τὸ αὐτὸ ἐπίρρημα τὸ ἀνακῶς. ὀξύνονται δὲ οἱ ἀνακοὶ ἀναγκαίως· ἵνα μὴ διδῶσιν ἔμφασιν, ὡς ἐκ τοῦ ἀνάσσειν καὶ ἐκ τοῦ ἄναξ παρήχθησαν. Ἀναξαγόρας σοφιστὴς Ἡγησιβούλου υἱὸς Κλαζομένιος Ἀναξιμένους μαθητὴς Μιλησίου. νοῦν δὲ ἐπεκαλεῖτο, ἐπεὶ ὕλην τε καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν· αὐτὸς δ' ἦν ὁ τὸν ἥλιον μύδρον εἰπὼν διάπυρον. Ἀναξαίνειν, ἀνακινεῖν. Ἀναξία, ἀξίαν οὐκ ἔχουσα· καὶ ἀναξίαν τὴν βασιλείαν Αἰσχύλος. Ἀναξίβιος, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου· Λακεδαιμονίων δὲ ἦν στρατηγός. Ἀναξιδώρα, ἡ ἀνάγουσα καὶ ἀνιεῖσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς, ἡ Δημήτηρ. Ἀνάξαιτο, ἀναχώσαιτο· οὕτω Ξενοφῶν. Ἀναξιοπαθοῦντες, οὐκ ἄξιον ἡγούμενοι. Οἱ δὲ Κρῆτες ἀναξιοπαθοῦντες, οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὡς μαχεσόμενοι. Ἀναξυρὶς, καὶ ἀναξυρίδες, τὸ βρακίον· τὰ βαθέα καὶ ἄβαστα ἐνδύματα· οἱ δὲ, φιμινάλια· βράκια· βαρβαρικὰ ἐνδύματα ποδῶν· ἐνδύματα βαθέα· ἢ βασιλικά. Ἀνάξω, ἐκ τοῦ ἀνάγω τὸ κελεύω. Ἀνὰ, οὐλαμὸν ἀνδρῶν, κατὰ τὸ ἀθρόας μετὰ τῶν ἀνδρῶν. Ἀνάπαιστοι, κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ᾄσματα· ἰδίως δὲ τὰ τῶν ῥυθμῶν. πάσας δὲ παραβάσεις, ἀναπαίστους καλοῦσιν· ὡς τὸ, αὐτὸν ἐπῄνει πρότερον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις· φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππ. Γραφαί τε παιδινώδεις εἰς τοῦτο, καὶ ἀνάπαιστοι ᾔδοντο κατὰ ῥωμαίων. ἔστι δὲ ὁ ἀνάπαιστος, καὶ εἶδος μέτρου στίχων.

Ἀνάπαιστος, ἐκ δύο βραχέων καὶ μακρᾶς τετράχρονος· οἷον, πολέμων. καλεῖται δὲ ἀνάπαιστος, ὅτι ἀνάπαλιν τῷ δακτύλῳ πάλιν ἀντιστρέφεται. Ἀναπαιστρίδες, σφῦραι αἱ παρὰ τοῖς χαλκεῦσιν. Ἀνάπαλιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου πάλιν.

Ἀναπάλλει, ἀναπηδᾷ· ἀνασείει. Ἀναπάλλεται ἰχθύς φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐπειδὰν τὸ πέλαγος στίζηται, ἀρχομένου πνεῖν ἀνέμου, ἀναπάλλονται οἱ ἰχθύες, στίζεται δὲ πάντως τὸ πέλαγος, ὅτι φρίκα πάσχει. Ἀναπαντοῦσιν, ἀνακύπτουσιν. Ἀνάπαργον, ἀνάμιξον. Ἀναπᾶσαι, κατὰ πᾶσαι. Ἀναπατάξασθαι, ἀνακρούσασθαι ᾆσμα.

Ἀνάπαυλα, ἡ ἀνάπαυσις. Λιβάνιος· Οἷα ζάλη γνώμας καμνούσης, ἀφῃρέθημεν ἀνάπαυλαν· τὸ δὲ παῦλα ἀδόκιμον. Ἀνάπαυλις, ἀνάπαυσις κατάπαυσις. Ἀναπαυόμενον ὕδωρ, πηγὴ ἐν Δωδώνῃ· ὅτι οὐκ ἀεὶ ἔχει τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ κατὰ τὰς μεσημβρίας καὶ μέσας τὰς νύκτας, ἀπολήγει καὶ οὐ ῥεῖ· τὰς δὲ ἄλλας ὥρας, δαψιλῶς φέρεται· ὥσπερ οὖν ἐπὶ ἀνθρώπου καμνόντος, κατὰ δὲ τὸν ὁρισμὸν, ἀπολιπόντος. Ἀναπαύεσθαι, τὸ κατακλίνεσθαι ὡς πρὸς ὕπνον. Ἀνάπαυστα, ἀνεκλάλητα· ἄρρητα· ἔκδηλα· ἐξάκουστα. Ἀναπείθει, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον, σὺ τοῦτο ἀναπείθειν ζητεῖς. Ἀνάπειρα, τὸ καταστῆσαι τὰς ναῦς, καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἐμβιβάζειν. Πολύβιος· Καὶ τῆς εἰρεσίας ἀνάπειραν λαμβάνειν, παρέλκοντα τὸν χρόνον ἐπιτηδὲς, ἕως τὰ παρὰ ῥωμαίων αὐτῷ γένηται φανερά· καὶ αὖθις· Τῶν δὲ ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ θάλατταν, τὰς ἀναπείρας καὶ εἰρεσίας ἐγύμναζον· καὶ ἀνάπειρα, ῥυθμὸς αὐλητικός. Ἀναπειρᾶσθαι, μελετᾶν. Ἀναπείρατε, πήξατε κεντήσατε· Ἀριστοφάνης· Φέρετε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας. Ἀναπείσετε, δώροις πείσετε. Ἀριστοφάνης· Εἰ μή μ' ἀναπείσετε, ἀποθανεῖσθε σήμερον· διαβάλλει δὲ αὐτὸν, ὡς δωροδοκούμενον. Ἀναπειστηρίαν, δυναμένην πείθειν τοὺς ἀκούοντας. Ἀναπελάσας, ἀναρρωσθείς. Ἀναπέλυται, ἀνέλυσεν.

Ἀναπεμπάζειν, ἀναπολεῖσθαι ἀναμιμνήσκεσθαι· εἴρηται ἀπὸ τῶν τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχῶς ἀριθμούντων, καὶ ἐπαναλαμβανόντων· οἱονεὶ κατὰ πεντάδα ἀριθμούντων. Ἀναπεμπάζομαι, τὸ ἀναλογίζομαι πάλιν, ἢ ἀναπεμπάζω. Ἀναπεμπαζόμενοι, ἀριθμούμενοι σκεπτόμενοι. Ἀναπέμπειν, τὸ ἀναφέρειν· οἷον, ἀναπέμπει τῷ κρείττονι ἤγουν τῷ θεῷ εὐχάς. Ἀναπεμπάσαι, ἀνασκέψασθαι ἀναριθμῆσαι. Ἀναπεποιημένης, ἀναπεφυρμένης· ἀναζυμωμένης. Ἀναπεπταμένα χωρία, ἢ πεδία, ἀντὶ τοῦ ἡπλωμένα. Ἀναπεπταμένον, ἀνεωγμένον.

Ἀναπεπταμένα, τῆς διανοίας ἀναπεπταμένα. Ἀναπεπτωκὼς, ῥᾳθυμῶν· ἀφροντιστῶν· ἀμελῶν· ἀναπεσών.

Ἀναπεσεῖν, οὐ καλῶς ἐπὶ τοῦ ἀνακλιθῆναι τάττουσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ τὴν ψυχὴν ἀδημονῆσαι, καλῶς· οἷον ἀνέπεσεν ἄνθρωπος· ἀντὶ τοῦ τὴν ψυχὴν ἠθύμησεν. Ἀναπεπτάσομεν, ἁπλώσωμεν. Ἀναπετῶ, ἁπλώσω· καὶ ἀναπετῶ, ἀντὶ τοῦ

λογιώτερον. Ἀναλοῦντες, ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες. οὕτω Θουκυδίδης. καὶ ἀναλοῦν, καὶ ἀναλοῦσι. Ἀναλῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀναλίσκω παράγωγον. σημαίνει δὲ τὸ φθείρω. καὶ δαπανῶ. ἐξ οὗ καὶ ἀνάλωμα. Ἄναλτον, τὸ χωρὶς ἁλῶν. ἤγουν ἀχρεῖον. καὶ μὴ ἅλμην ἔχον. καὶ ἀνάρτυτον. καὶ ἀηδές, ὡς ἐκ μεταφορᾶς ἐδεσμάτων τῶν οὐκ ἐχόντων ἅλας. σημαίνει ἔτι παρ' Ὁμήρῳ καὶ τὸν ἀπλήρωτον. ἤγουν, ἀκόρεστον. οἷον, ἄναλτος γαστήρ, ἡ ἀπλήρωτος καὶ μηδέποτε ἅλις ἔχουσα. ἡ ἀεὶ ἐν πεπείνῃ οὖσα, καὶ μὴ ἀλδαινομένη. ὅ ἐστιν, αὐξομένη ἐν τῷ κορέννυσθαι. Ἄναλτος, ὁ ἀηδής. ἀπὸ τῶν ὄψων τῶν μὴ ἐχόντων ἅλας, καὶ ἀηδῶν ὄντων. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀχρεῖον, Ὀδυσσείας ς. ἢ ἀναυξής, καὶ ἄπληστος, παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω. ἢ ὁ ἀπλήρωτος καὶ ἀκόρεστος, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ὡς οὐδ' ἄναλτις μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ, ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν. καὶ διαφέρει. Ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον, ἀλιτηνεῖα ἀπέπαυσας. ἀντὶ τοῦ πληροῦσθαι. παρὰ τὸ ἅλις τὸ δαψιλῶς, γίνεται ἄλος. καὶ κατὰ στέρησιν, ἄναλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ. ἄναλτος. ἢ τὸν ἀλέσθαι μὴ δυνάμενον. βαρύ. Ἀναλύει, ἀντὶ τοῦ συμπλοκὰς τινῶν πραγμάτων, ἐξ ἀρχῆς διαλύει. ὅθεν καὶ ἀναλυτικὰ παρὰ Ἀριστοτέλει. καὶ ἀναλύει, ἀντὶ τοῦ ἐπανέρχεται συνεσίως. Καὶ αἰσχρᾶς ἀνέλυσεν ἤδη κακίας Ἀλέξανδρος. καὶ ἀναλύειν λέγεται, τὸ τοὺς συνθέτους συλλογισμοὺς ἀνάγειν εἰς τοὺς ἁπλοῦς, καὶ εἰς τὰς προτάσεις, ἐξ ὧν αὐτοῖς τὸ εἶναι. Ἀναλύζων, ἀνακύπτων. Ἀναλυθῆναι, τὸ καθαρτικῷ τινὶ χρήσασθαι φαρμάκῳ. Μένανδρος, ἥρωσιν. ἤδη φαρμακεύσει γλυκύτατ' ἀναλυθεὶς μόλις. Ἀναλῦσαι, τὸ βεβλαμμένον τινά, δι' ἐπῳδῆς ἀπαλλάξαι. Ἀναλυσάμενος, ἀνακαλύψας.

Ἀνάλυσις, ἐξαπάτωσις. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτίζοντως ἐκφερόμενος τοῦ ὁριστικοῦ κεφαλαιωδῶς. ἢ ἀνάλυσις, ἡ τοῦ σχήματος ἤδη σχῆμα τῶν προσώπων ἀνακύκλησις. καὶ ἀνάλυσις ἔτι, ἡ ἀνατροπή. Ἀναλύω, τὸ τὰ συντεθειμένα διαιρῶ, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν. Ἀναλφάβητος, ἀμαθὴς γραμμάτων ἀπάντων. καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, ἀναλφάβητος. Ἀναλῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀναλίσκω παράγωγον. σημαίνει δὲ τὸ φθείρω. καὶ δαπανῶ. καὶ ἀνάλωσεν, ἀντὶ τοῦ ἐπαύξε. Προκόπιος. Ὡς δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀναλώσας, ἐσκόπει. Ἀναλώθησαν, ἠφανίσθησαν. Οὐδὲ γὰρ ἀναλώθησαν ἕως αἱ δὲ χανθαρίον γάρ τι αὐτοῖς, πολὺ τοῦ κρείττονος ἐτύγχανεν. ὅθεν ἀνάλωμα, καὶ προανάλωμα, ἡ ἔξοδος. Ἀνάλωκα, καὶ ἀνάλωσα, Ἀττικοί. τὸ δὲ μετὰ αὐξήσεως ταῦτα λέγειν, οἷον ἀνήλωσα, κοινόν. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ πάντων τῶν χρόνων τοῦ [illegible] ῥήματος, τῶν δὲ χρονικῶν αὐξήσεις. Ἀνάλωτος, ἀπόρθητος. ἰσχυρός. Ἀναμαθεῖν, ἐξ ἀρχῆς μαθεῖν. Ἀναμαιμάει, ἀναφαίνεται. ἀναφέγγει. ἀνάζει. Ἀναμαλάττεσθαι, ἀναφυρᾶν. καὶ ἀναμάττεσθαι ὁμοίως.

Ἀναμάξεις, ἀντὶ τοῦ προστρίψεις. σαφέστερον δέ, ἀντὶ τοῦ προσκολληθῆναι ποιήσεις. ὡς Ὅμηρος Ὀδυσσείας τ. καὶ ἀναμάξεις, ἐναποψήσεις. ἐναπολυμάσεις. ἀναδείξεις. Ἀναμαστώμενοι, ἀντὶ τοῦ διαλογιζόμενοι, νοούμενοι, ἀνερευνῶντες. ὡς τό, Μόλις τὸ πρᾶγμα ἔγνωσαν, ἀναμαστώμενοι οἱ κριταί. καὶ ἀναματτόμεναι, ἀναμαστώμεναι πρὸς τὸ χρειῶδες παρέλαβεν Ἀριστοφάνης, ἐν σφηξίν. Ἀναμαστώμενος, ἀνειληφώς. Ἀναμασσῶν, ἀνάζων. Ἀναμαχαλιστήρ, εἶδος γυναικείου κόσμου. Ἀναμάττεσθαι, ἀναφυρᾶν. Ἀναματτ., ἅμα ταπεινὴ ἔχοντες. Ἀναμάχεσθαι, τὸ πάλιν μάχεσθαι. καὶ ἀναπαλαίειν, τὸ ἐκ δευτέρου παλαίειν. καὶ ἄλλα μυρία. καὶ ἀναμαχούμενον, ἐκ δευτέρου μαχεσόμενον. ὥστε, Ὁ δέ, ἐκέλευεν αὐτὸν αὖθις ἥκειν, ἀναμαχούμενον τὴν πρότερον ἧτταν. Ἀνάμεινον, ἀντὶ τοῦ ὑπόθες. καὶ ἔστι μεταβατικόν. Εὐριπίδης. ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς. καὶ ἀνάμεινον, ἀντὶ τοῦ προσκαρτέρησον Ἀριστοφάνης. ἀνάμεινον ὦ δαιμόνιε ἐὰν ξυμβῇ τί σοι. Ἀναμελλᾶν, ἀναδύσασθαι, ἀναρτήσασθαι. Ἀναμέλποντες, ὑμνοῦντες. μολπὴ γὰρ ὁ ὕμνος. Ἀναμέρος, ἐν μέρει. Ἀναμέσον, ἐν μέσῳ. Ἀναμετρήσαιμι, διεκπεράσαιμι. Μή ποτε δεξίτερον ἐκ παγίδος μή τι τὴν πολλὴν θάλασσαν ἀναμετρεῖν. Ἀναμετρεῖται, ἀντὶ τοῦ ὑφίσταται. Λιβάνιος. Οἱ τὴν θάλατταν τολμῶντες, οὐ μικροῦ κέρδους ἕνεκα ἀναμετροῦνται κινδύνους. Ἀναμετρῶ, ἀντὶ τοῦ διαμετρῶ. αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀναμετρῶ, τὸ μετρηθὲν ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμβάνω πάλιν, ἐφ' ὃ γε μετρῆσαι. Ἀναμηλῶσαι, μὴ ἀναπλῦψαι. Ἀναμηρύσασθαι, ἀνατεῖναι. Ἀναμίλλητον, ἀφιλόνεικον. καὶ ἀναμφίλεκτον. Ἀναμιμνήσκομαι, ὑπ' ἐμαυτοῦ. ἀναμιμνήσκω δὲ ἕτερον. Ἀριστείδης. ἀνεμίμνησκέ με τῆς Ὀδυσσείας. καὶ ἀναμιμνήσκομαι ὑπ' ἄλλου. Ἀναμιμνήσκω σε τῶν δέ, ἤγουν, ἃ ἀπέβαλες τῆς μνήμης, αὖθις τούτων σε εἰς μνήμην ἄγω. ὡσαύτως ὑπομιμνήσκω σε, τῶν γεγενημένων. καὶ ἀνάμνησον σεαυτόν, ὃ τὸ πῦρ ἐποίησας. Ἀναμίξ, ἀναμίγδην. ἀναμεμιγμένως. Ἄναμμα. τρέφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης νοτερὸν ὄντα, ἄναμμα. τὴν δὲ σελήνην, ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν, καὶ πρόσγειον οὖσαν. Ἀνάμνησις, μνήμης ἐξιτήλου γενομένης ἀνάκτησις, ἢ εὕρεσις φαντάσματος. ἀρξαμένη γὰρ ἀπὸ τῆς ψυχῆς, διαβαίνει ἤδη τὸ ἐζωσμένον. ἀναμνησθέντες γὰρ φοβεροῦ τινος ἡμῖν γενομένου ὠχριάσαμεν. καὶ τοῦ [illegible] ἀναμνησθέντες, [illegible].

Ἀναμονή, μακροθυμία. Ἀναμορμύρεσκεν, ἀνέζεεν. ἀνεταράσσετο. Ἀναμοχλευόντων, ἀνορυσσόντων. ἀνακινούντων. Βιαζομένων δὲ αὐτῶν καὶ τὰς θύρας ἀναμοχλευόντων. Ἀναμπλάκητοι, αἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνουσαι, ἀλλὰ πάντῃ ἀραρῦσαι. ἢ ἄφυκτοι. ἀπαραίτητοι. ἀπροσπέλαστοι. ἀφανεῖς. ἃς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν. Ἀναμύειν, ἀναβλέπειν. Ἀναμυρισάμενος, χρηματισάμενος. Ἀναμφιλέκτως, ἀνεπιλέκτως. ἀνενδοιάστως. Ἀναμφήριστον, ἀναμφίβολον. καὶ ἀναμφήριστος, ὁ ἀναμφισβήτητος. Ἄνα, ἀνάστηθι. Ἄνανδες, οὐχ ἀνάρεστον. ἢ ἀληθές. Ἄνανδρον, χήραν. Ἄνανδρος, ἀσθενής. Ἀνανέμειν, ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν. οὕτως Ἐπίχαρμος. Ἡρόδοτος δὲ ἀνανέμεσθαι, ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τίθησιν.

Ἀνανεοῦμαι τὸ μνῆμα τόδε κάλλιον λέγειν, ἢ εἰς μνήμην λαμβάνω. Λιβάνιος. ἀνανεοῦμαι τὸ μνῆμα τὸν ὀρθριάδην ἐκεῖνον. καὶ ἀνανεοῦμαι τὴν οἰκίαν, ἤγουν ἀνακαινίζω. ἀνανεῶ ἤδη ἐνεργητικὸν ἀδόκιμον. Ἀνανεύων, παραιτούμενος. Ἀνανεωσάμενος, ἀνακαινίσας. καὶ ἀνεγείρας, ἢ ἀναμνησθείς, εἰς ἔννοιαν ἐλθών. Ἀνανεύει, οὐ συντίθεται πρός τι. Ἀνανήξας, διαπλεύσας. Ἀνανήξασθαι, ἀνακολυμβῆσαι. Ἀνανῆσαι, σφάξαι. Ἀνάνιον, ἄλυπον. κατὰ στέρησιν τῆς ἀνίας. ἀβλαβές. καὶ ἀνάνιος, ὑπερήφανος. ἄλυπος. καὶ ἀνανίως, τὸ ἀλύπως. Ἀνανομήν, ἀναδασμόν. ἀνανέμειν γὰρ τὸ μερίζειν. Εὐριπίδης. Ἀνάπαιστόν ἐστιν εἶδος τῶν Ἀττικῶν. ὡς παρ' Ὁμήρῳ. τί, ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,

οὕτωσί. τὰ δὲ καὶ μετὰ βίας. Ἀνακρίνω, τὸ πραχθὲν ἐξετάζω, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐπράχθη. Ἀνάκρισις, ἡ ἐξέτασις.
Ἀνακροτῆσαι, ἐπαινέσαι, ὑμνῆσαι. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, παῖδας ἐκέλευεν ἀνακροτῆσαι, τῆς δ' ἄτρα πελίας αὐτὸν ἀ-
ποδεχόμενος. Ἀνακρούεσθαι, ἐπὶ τῶν κρουστῶν ὀργάνων. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλειν ἄρχεσθαι. Ἀνακρούεται, ἀ-
ναχαιτίζει. Ἀνακρουόμεθα, ἀναπροοιμιαζόμεθα. Ἀνακρούσασθαι. ἐπὶ ναυμαχίας, τὸ συμβάλλειν, καὶ πάλιν ἀ-
ναδύεσθαι. Ἀνακρουσία, παιδιᾶς εἶδος ἐπὶ σφαίρας. Ἀνακτᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ θεραπεύειν. Θουκυδίδης. τίθεται δὲ
ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ τοῦ, τὸ πρότερον ἀπολωλὸς αὖθις κτήσασθαι, καὶ ἀπολαβεῖν. Ἀνακτᾶται, ἀπ' ἀρχῆς κτᾶται. Ἄνακτες,
οἱ θεοί. καὶ οἱ βασιλεῖς. ἄναξ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν. ἢ ὁ ἄνω ἄγων, ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρονται. σημαίνει
δὲ, τὸν βασιλέα, καὶ τὸν οἰκοδεσπότην. ὡς τὸ, αὐτὰρ ἐγὼ, ἄκοιο ἄναξ ἐσσόμενος ἡμετέροιο. σημαίνει καὶ τὸν φύλακα. Ἄλ-
λως. Ἄνακτες, καὶ ἄνασσαι, Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ φησί. καλοῦνται δὲ οἱ μὲν υἱοὶ, καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βα-
σιλέως, ἄνακτες. αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες, ἄνασσαι. καὶ ἀνάκτορα, τὰ ἱερὰ, ἢ τὰ βασίλεια. Ἀνακτητικὸν, πλεῖχον.
Ἀνακτήσχειν, ἀναπηδᾶν. Ἀνακτορίας, δεσποτείας βασιλείας. Ἀνακτορίας ὕας παρὰ Ὁμήρῳ. Ἀρίσταρχος μὲν,
τὰς δεσποτικάς φησιν. Ἀριστοφάνης δὲ, ὧν ἕκαστος βόσκων ἀνάσσει ὁ ἔστιν, ἄρχει. ἀπὸ τοῦ τοιούτου δὲ ἀνάσσειν, γίνε-
ται καὶ χειρῶναξ, ὁ τῆς χειρὸς, ἢ τῶν ἐν χερσὶν ἀνάσσων. Ἀνακτορίνοισι, ταῖς δεσποτικαῖς, ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις.
Ἡλιόδωρος. Ῥαῖς ἀπὸ ἀνακτορίας λειτουργήσας, ἀμήχανον ἀνακτορίνοισιν ἔπεσθαι. Ἀνακτόριον, ἱερόν. καὶ ἀνάκτορον, ἱε-
ρατικόν. Ἀνάκτορον, ἀνάκειον Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου ἱερὸν τῶν Διοσκούρων. λέγεται δὲ ἀνάκτορον. καὶ τὸ τῆς Δή-
μητρος ἱερόν. ὃ καὶ μέγαρον καλοῦσιν. ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται. Ἀνακτόρων, ναῶν. ἢ οἴκων βασιλέων. Ἄνακτος οἶ-
κοι, ἐκ τοῦ ἀνάξ. ὅτι πλεονάζον ἔχει τὸ τ, δηλοῖ τὸ Ἀνάκεια Διόσκουρα. Ἀνακτοτελεῖται, οἱ τὰς τελετὰς ἐπιτελοῦντες
τῶν ἱερῶν. Ἀνακτῶμαι παθητικῶς, τὸ λόγοις ἢ φαρμάκοις, τὸν ἀσθενοῦντα ῥᾷον ἔχειν ποιῶ. Ἄνακτωρ, θεός. βασι-
λεύς. Ἀνακυκλήιον, τὸν ὀρθόν. Ἀνακυπτικόν, ἐλέγχειν. Ἀνακυπτῶσαι, ἀνατρέψαι. Ἀνακυρτάσαι, ἀνασκιρτῆσαι
ἀναπηδῆσαι. Ἀνακῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς λέγουσιν οἱ Ἴωνες. καὶ φυλακτικῶς. ἢ βασιλικῶς. Ἀνακωχεύειν, παρὰ Σο-
φοκλεῖ, τὸ ἀνασειράζειν. καὶ ἀνακωχεύειν, τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος, συστείλαντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν. ἢ ἀνακωχεύ-
ειν κυρίως μὲν λέγεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος, ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα, σαλεύουσιν αὐτόθι μὴ διαμαχόμε-
νοι τῷ πνεύματι. μεταφορικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἅρματος λέγεται. ὡς τὸ, Οὐ διημιλλήσατο, ἀλλ' ἀφῆκε τὸν τῶν ἵππων κλύ-
δωνα, καὶ ἠρέμα ἤλαυνεν. σημαίνει καὶ τὸ ἐν πολέμῳ ἀμελεῖν, παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωχὰς ἔχειν. καὶ τὸ ἀναχωρεῖν. Ἀνακω-
χὴ, ἡ πρὸς καιρὸν ἀναβολὴ τοῦ πολέμου. ὅτι εἰρήνην ἄγοντα τὰ στρατεύματα, ἄνω τὰς ἀκωχὰς ἔχουσι. τουτέστι, τὰς
αἰχμάς. ἀνακωχὴ οὖν, καὶ ἀνακωχή. ἀπὸ μεταφορᾶς τούτου λέγεται, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεργοῦντός τι, εἶτα πρὸς καιρὸν διαλι-
πόντος. Ἀνακωχήσαντες, ἀναχωρήσαντες. ἢ μετεώρους κατέχοντες τὰς ναῦς. Ἀναλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀνακαλέσα-
σθαι, καὶ εἰς ὀρθὸν στῆσαι. Ἀναλακάθα, τὰ οὐ πρὸς ἠλακάτην ἐργαζόμενα. Ἀναλαμβάνει, ἀντὶ τοῦ ἀναδέχεται.
καὶ ἀναλαμβάνει ἑαυτὸν ἀπὸ νόσου, ἢ ἀναλαμβάνει τὸ σῶμα ἐκ τῆς νόσου, ἀντὶ τοῦ ἀνακουφίζει, καὶ παραμυθεῖται. ὅ-
θεν ἀναληπτικὴ τροφὴ, παρὰ τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ. καὶ ἀναλαμβάνει, τὸ ξένον δεξιοῦσθαι. φιλοφρονεῖσθαι. Ἀναλαμ-
βάνομαι, τὸ ἀναδέχομαι, καὶ ἐπανακτῶμαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀναλαμβάνομαι δὲ ἐγὼ, ἐπὶ πάθους. Ἀναλγεῖν,
ἀνακοδομεῖν. ἀναγινώσκειν. Ἀναλγὴς, ὁ μὴ κρατυνόμενος νοσήματι. ἀνάλγητος δὲ, ὁ τοῦ προσήκοντος μὴ ἐπιστρεφό-
μενος. καὶ ἀνάλγητος, δυσμετάβλητος. ἀναλγής. ἀπαθής. ἀνηλεής. σκληρός. δυσανάλγητος. Ἀναλγησία, ἀναισθη-
σία. Ἀνάλγητοι, ἀνηλεεῖς. ἢ ἀμέριμνοι. Ἀναλδὲς, ἄτροφον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀναλδίσκοντες, ἀναδιδόμενοι
αὐξανόμενοι. Ἄναλδον, ἀναυξές. ἀνυγίαστον. Ἀναλέγομαι, ἀπολέγομαι. ἐκλέγω, ἀπολέγω. Παρθένοις ἀπολέξας,
καὶ ἐκλέξας. καὶ ἐπιλέγομαι, τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ ἀναγινώσκω. Λουκιανός. Ἐπιλεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα.
Ἀναλέγειν κυρίως, τὸ τὰ διεσπαρμένα, κάτωθεν ἄνω ἑλκύειν τινά. οἷον ἀναλέγουσιν αἱ ὄρνιθες ἀπὸ γῆς τὰ σπέρματα.
Ἀναλέγεται, αἰτιατικῇ. τὸ ἀναμφίβολον ἔχει. ἐννοεῖται. Ἀναλεῖ, χολάζει. ταραχώδης. Ἀναλελάφθαι, ἀνειλῆ-
φθαι. Ἀναλεξάμενος, ἀναγνούς. νοήσας. Ὁ δὲ ἀναλεξάμενος τὴν ἐπιστολήν. Ἀνάλημμα, ὕψωμα. στήριγμα. Κατα-
νοήσας τὸ βάρος τῶν ἀναλημμάτων, καὶ ὡς ἀδύνατόν ἐστι σαλεῦσαι τὰ τείχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἔκρινεν. Ἀνα-
λῆσαι, ἀνατρέψαι. Ἀναλήψεσθαι, ἀνακτήσασθαι. Ὁ δὲ ἔλεγεν ἀναλήψεσθαι τὸ παρὸν πταῖσμα, ταῖς εἰς τὸ μέλ-
λον ἀρεταῖς. Ἀνάληψις, ἡ ἀνάρρωσις. Σπουδὴν ἐποιεῖτο, ὑπὲρ ἀναλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν. Ἀναλθὲς,
ἀνίατον. ἀνυγίαστον. ἀναίσθητον. Ἀναλιβόζορα, τόπος. Ἀναλίγκιον, ἀνόμοιον. Ἀναλίσκω, τὸ φθείρω, καὶ δαπανῶ.
Ἄναλκα πάλλα, ἄνωθεν κάτω. Ἄναλκες, ἀσθενεῖς. ἀδύνατοι. Ἄναλκις, ἄνανδρος. ἀσθενής. Ἀναλκείδα, ἀ-
σθενῆ. Ἀναλογεῖον, ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία. Ἀναλλάττειν, καὶ ἀναλλάξ. ἐπὶ τῶν ἐναντία ποιούντων λέγεται.
Ἀναλλοίωτος, ἄτρεπτος. Ἀναλλύζουσα, στενάζουσα. λυγκαίνουσα. ἔστι δέ τι πάθος γινόμενον, τοῖς μετὰ συμπαθεί-
ας πολλῆς κλαίουσιν. Ἀναλογάδην, κατ' ἀναλογίαν. Ἀναλογία, τὸ λέγειν ὃν λόγον ἔχει ὁ δύο ἀριθμὸς πρὸς τὰ
τέσσαρα, τοῦτον ὁ τρία πρὸς τὰ ἕξ. ἀμφότερα γὰρ διπλάσια. ἡ ἀναλογία ἐστὶν, ἡ τὸ πολυχιδὲς τῶν ἀνθρωπίνων φθεγμάτων
συντόμως παραδιδοῦσα. ἡ ἀναλογία ἐστὶν, ἡ τῶν λεγομένων ὁμοιότης. οἷον, ὡς τόδε πρὸς τόδε, οὕτω καὶ τόδε πρὸς τόδε.
ὡς ἀπὸ λόγων νόημα πρὸς τὴν ἀπλῆν φωνὴν, οὕτω καὶ σύνθετον νόημα πρὸς τὴν σύνθετον φωνήν. ἢ ὁμοίωσις ἑτέρου πρὸς
ἕτερον κατά τι. οἷον, ὡς ἔχει ἐπὶ ποιμένος προβάτων, καὶ ἐπὶ ἐπισκόπου. καὶ ὡς ἐπὶ ποδῶν κραββάτου, καὶ ἐπὶ ποδῶν ναοῦ.
ἀμφότεροι γὰρ ὅλον τὸ σῶμα βαστάζουσιν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ λόγος, λογία, ἀλογία, καὶ ἀναλογία. αἱ γὰρ δύο στερήσεις
ὁμοῦ οὖσαι, κατάθεσιν ποιοῦσιν. ὡς πυστὰ, ἄπυστα. καὶ ἀνάπυστα, τὰ περιβόητα. καὶ πηρὸν, ἄπηρον, καὶ ἀνάπηρον τὸν
πεπηρωμένον. Ἀναλογίζομαι, τὸ ἐνθυμοῦμαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ ἀναλογίζομαι, τὸ ἀναπεμπάζομαι. ἀνα-
πολῶ. ἀναποιοῦμαι. Ἀνάλογος, ἰσχυρός. Ἀνάλογος, ὁμοίως ἴσως. Ἀναλογώτερον, τὸ ὑψηλότερον. τὸ σοφώτερον. τὸ ἀνα-
λογιώτερον

κῶς. ὀνόματα δὲ ἀνδροφόνος, φονεύς. φονικός. σφαγεύς. μιαιφόνος. Ἀναίρεσις ἡ τῆς κάρας ἐκτομή. καὶ τὸ ἄλλως θανατῶ-
σαι. καὶ ἡ τινὸς ἀφαίρεσις. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνατροπῆς. Ἀναιρέτης, φονευτής. ἐκτομεύς. Ἀναιρεῖσθαι, ἀνε-
λέσθαι τι δηλοῖ, κάτω κείμενον. τουτέστιν οὖν τι, καὶ τὸ πρὸ ὀλίγου μεταφορικῶς. τὸ ἄεθλια πατρός, καλὰ ἀνελέσθαι.
Ἄναιρον, ὄνειρον κριτής. Ἀναιρῶ, οὐ μόνον τὸ φονεύω, ἀλλὰ καὶ τὸ μαντεύομαι καὶ ἀναιροῦμαι οὐ μόνον τὸ φονεύομαι,
ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναλαμβάνω. καὶ τὸ ἀνέλκω. ὡς τὸ ἀναιρεῖται τὸν βωμόν, βαρυστενάξας. καὶ τό, πάντας εἰς ἔπαινον ἀνῄ-
ρηται. καὶ ἀναιροῦμαι, τὸ μαντείαν δέχομαι. ἀριστείδης. Πῶς οὐκ ἄλογον, καὶ πρόχειρον, παρὰ θεοῦ κρίνειν σοφιστάς τε, ἀναι-
ρεῖσθαι ἤτοι μαντεύεσθαι. καὶ τὰ πράγματα. ἀναίρεσις, ὁ φόνος. καὶ ἀναίρεσις, ἡ ἀνάληψις. οἷον ἀναίρεσις τῶν ὀστῶν. καὶ
ἀναίρεσις τῶν κρεῶν. Ἀναισθητεύομαι τὸ μὲν ὄνομα ἀναίσθητος, δοκιμώτερον. τὸ δὲ ῥῆμα, οὐκέτι. λέγε οὖν, οὐκ αἰ-
σθάνομαι διὸ ἀναισθητεύομαι, μὴ εἴπῃς. ἀλλ᾽ ἀναισθήτως ἔχω. Ἀναισιμοῦν, δαπανᾶν. ἀναλίσκειν. Ἀναισιμώμα-
τα, ἀναλώματα. Ἀναίτιος, ἀθῶος. ἀνέγκλητος. Ἄναιτος, ἀβλαβής. ἀναίτιος. σοφοκλῆς. Πόλις δέ σοι κακῶν ἄναιτος,
τῶν δ᾽ ἀπαλλαχθεὶς χρόνος. Ἀνακαγχάσας λέγεται, τὸ ἀσέμνως γελᾶν. Ἀνακαθαίρομαι, οὐ μόνον τὸ κάθαρσιν δέ-
χομαι, ἀλλὰ τὸ καθαίρω. λιβάνιος. Ταῦτα τὸν πρότερον ἐπῆλθεν ἀνακαθαιρόμενος, γῆν τε, καὶ θάλατταν. Ἀνακάθαρ-
σις, διάταξις. διασάφησις. ἐπίλυσις. διευκρίνησις. Ἀνακαθιζήσομαι, τὸ ἀνακαθίσω. Ἀνακαίασις. δῆμος φυλῆς
ἱπποθοωντίδος ἡ ἀνακαίασις. Ἀνακαίειν, ἀνάπτειν. Ἀνακαίνησις, ἡ ἀνανέωσις. λέγεται δὲ καὶ ἀνακαίνωσις. Ἀνά-
κειον, τὸ δεσμωτήριον, εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους. καὶ τῶν ἀπελευθέρων, τοὺς ἀφισταμένους. Ἀνακαλεῖ-
ταί τινα, ἐπιστρέφειν αὐτὸν προτρεπόμενος. ἀνακαλεῖται δέ τις, ὁ ἀνακλώμενος. Ἀνακαλοῦμαι παθητικῶς προφε-
ρόμενος, ἐνεργητικὴν ἔχει σημασίαν, καὶ τίθεται ἀντὶ τοῦ ἀναδέχομαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω. οἷον, ὀργισθεὶς τῷ δεῖ-
νι ὁ βασιλεύς, εἶτα ἀνεκαλέσατο αὐτόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπανακτῶμαι. οἷον, ἀνεκαλεῖτο τὴν ἧτταν ἀντὶ τοῦ ἅμα πόλε-
σιν ἐπιθεὶς τῶν ἐχθρῶν, εἶτ᾽ αὖθις διὰ πολέμου ταῦτα ἀνεκαλεῖτο. ἀντὶ τοῦ πολεμῶν, ἐπανεκτᾶτο καὶ ἐπανεσώζετο.
Ἀνακαλούμενος, ἀνακλώμενος. Ὁ δὲ ἐσπούδαζεν ἀνακαλεῖσθαι, τὰς τῶν ἐπιτεταγμένων εὐνοίας καὶ προθυμίας.
Ἀνακαλυπτήρια, τὰ διδόμενα δῶρα ταῖς νύμφαις, ὅταν πρῶτον ἀνακαλύπτωνται, ὥστε ὁραθῆναι τοῖς ἀνδράσι. κα-
λεῖται δὲ αὐτὰ καὶ ἐπαύλια. ταῦτα δ᾽ εἰσὶ τὰ παρ᾽ ἡμῖν θεώρετρα. Ἀνακαμψέρως, φυτόν τι, ὃ καὶ ἀρθὲν ἀπὸ γῆς
ζῇ. Ἀνακαμψίπνοος, ὁ καικίας καλούμενος ἄνεμος. Ἀνάκανδα, ἐν ὑποζυγίῳ λάκωνες. Ἀνάκας, τοὺς διοσκούρους
ἢ ἄνωθεν. ἐν ὕψει ἄνω. Ἀνακάψαι, καταφαγεῖν. ἐπιστρέψαι. Ἀνακείμενος, ὁ ἀναπεπτωκώς, καὶ ῥαθυμῶν. καὶ ἀνα-
κείμενος ὁ ἀνατεθειμένος. οἷον, ἀνακείμενος ἀνδριάς. Ἀνάκεια. διοσκούρων ἑορτὴ τὰ ἀνάκεια. Ἀνάκειον, ὄρος. ἢ
τὸ τῶν διοσκούρων ἱερόν. Ἀνακείρει, ἀποτέμνει. Ἀνακεῖσθαι λέγεται κυρίως, ἐπὶ τῶν ἀναθημάτων. καὶ ἐπὶ τῶν ἀν-
δριάντων. κατακεῖσθαι δὲ καὶ κατακεκλίσθαι, ἐπὶ τραπέζης. καὶ ἀνακεῖσθαι πολλάκις, ἀντὶ τοῦ καταλεῖσθαι.
Ἀνάκειται λέγεται ἐπὶ ἱερῶν, ἀντὶ τοῦ ἀνατίθεται. οἷον, ἀνάκειται δῶρον τῷ θεῷ, τὸ τοῦ βασιλέως διάδημα. καὶ ἀνά-
κειται ἀνδριὰς τοῦ βασιλέως τῷ θεῷ. ἔξω, καὶ ἀνάθημα. ἀνάκειται καὶ τὸ ἐπὶ κλίνης κεῖται. ἀνάκειται, καὶ ἐπὶ συμ-
ποσίου λέγεται. οἷον, ἀνάκειται ὁ δυσχούμενος σκώμμασιν, ἀντὶ τοῦ σκώπτεται. καὶ ἀνάκειται λοιδορίαις, καὶ ἀνά-
κειται πόρναις, κύβοις. συμποσίαις. ἀντὶ τοῦ πρόσκειται ἰσχυρῶς. Ἀνακεκαλυμμένως, ἀκατακαλύπτως. φανερῶς.
Ἀνακεκώφηκας. ἀριστοφάνης. τὰς ἀκοὰς ἡμῶν κωφὰς εἴργασαι. βοῶν ἀνεπτήρυσας (?). Ἀνακεφαλαιοῖ, ἀναπληροῖ.
ἀνακτίζει. καὶ ἀνακεφαλαιοῦται, συμπληροῦται. ἐπαναλαμβάνει. Ἀνακεφαλαίωσις, ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔρανα. Ἀνα-
κεχυμένη, ἀνειμένη. κεχαυνωμένη. Ἀνακεχωρηκότων. Ὁ δὲ ἐκτήσατο βιβλίων μυριάδας τρεῖς. καὶ τούτων σπου-
δαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων. ἀντὶ τοῦ ἀποκρύφων. λέγει, περὶ ἐπαφροδίτου τοῦ χαιρωνέως. Ἀνακηκίει, ἀναφέρεται.
καὶ ἀνακηκίειν, τὸ ἀναπηδᾶν ἀπὸ τοῦ κίω. κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κηκίω. καὶ προπαροξυτόνως κήκιω. ἄλλως γὰρ οὐκ ἔστιν εὑρεθῆ-
ναι ἀναδιπλασιασμὸν ἐκτεταμένον. τοῦτο δέ, τι γίνεται ἐπὶ τοῦ πτῶ, τὸ στερίσκω, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπενήνεον, καὶ ἐπὶ τοῦ
κικάζω. Ἀνακῆσαι, ἡσυχάσαι. Ἀνακλάσεις. ἐπιστροφάς. Ἀνακλέπτεσθαι, ἀναχωρεῖν. Ἀνάκλησις, ἡ προσφώ-
νησις. διὰ δὲ τοῦ ι, ἡ ἀνάπαυσις. καὶ τόπος τις, ἐν τῇ νηΐ. Ἀνακλητικόν, μέλος σάλπιγγος ἀνακαλούσης τοὺς ῥαθύ-
μους εἰς πόλεμον. καὶ μάρκος ἀντωνῖνός φησιν, Ἔστω ἀναμένων τὸ ἀνακλητικὸν, ἐκ τοῦ βίου εὔλυτος. μήτε ὅρκου δεόμε-
νος, μήτε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος. Ἀνακλῖναι, τὸ ἀνοῖξαι. ἐπικλῖναι δέ, τὸ κλεῖσαι. ἀνακλῖναι εἰς γῆν, καὶ ἀνακλῖ-
ναι πρὸς τῇ γῇ, ὅμοιόν ἐστι τῷ καταθεῖναι εἰς γῆν, καὶ θεῖναι εἰς γῆν. καὶ ὅμηρος. Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος.
ὃ καὶ τανύσαι λέγεται. ἀνακλῖναι, ἐπὶ θυρῶν ἀνοίξεως. ὡς ὅμηρος ἐν ἰλιάδι. οὗ ἀντίθετον, τὸ ἐπιθεῖναι. ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ.
ἀλλ᾽ ἴθι δύμαινε (?), θύρας ἐπίθες θαλάμοιο. τουτέστι, κλεῖσον. Ἀνακλιτόν, ἀνακεκλιμένον. Ἀνακλώμενον, τὸ ἀποτυγχανό-
μενον. Ἀνακλῶνται, κνήθονται κατὰ ἰατρούς. Ἀνακογχυλίσαι ὕδωρ, καὶ ὕδατι. οἷον, Ὕδωρ μοί τις δότω, ἀνακογ-
χυλίσαι καὶ πάλιν, ἀνακογχύλισον ὕδατι. ἀνακογχυλιάζων δὲ λέγει ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ κλύζων. καὶ ἀνακογχυλιά-
σαι, τὸ ἀνακλύσαι πως τὴν φάρυγγα, ὑγρῷ τινί. Ἀνακοδίνισον, ἀνάσεισον. Ἀνακοινοῦσθαι μετὰ σοῦ, τὰ ἐμὰ πράγ-
ματα βούλομαι. ἀριστοφάνης. Βουλομένοις ἀνακοινοῦσθαί σοι πράγματα καὶ τὴν γραφάς. λέγομεν ἀνακοινοῦμαι μετὰ
σοῦ, καὶ σοί. Ἄνακες, οἱ διόσκουροι παρὰ ἀττικοῖς. παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἄνακος. ὡς φυλάσσω, φύλακος. μαλάσσω, μάλα-
κος. ἢ ὅτι ἀνακῶς, ὅ ἐστι φιλανθρώπως, ἐχρήσαντο τοῖς ἀθηναίοις. ἢ ὅτι τοὺς πελάγους σώζουσιν, ἀστέρες ὄντες. ἢ ἄνω καὶ ἑκὰς
ἡμῶν ὄντες. καὶ τὸ ἄνω δέ, σαφῶς εἰώθασιν ἀττικοὶ ἀνακῶς λέγειν. Ἀνακομιδή, ἀναγωγή. ἐπάνοδος. Ἀνακομί-
σαι, θεραπεῦσαι ἀνενέγκαι. Ἀνακινεῖν, ἀναστρέφειν. Ἀνακομῶ, τὸ ἀναφύω. Ἀνακραγεῖν κάλλιον, καὶ ἐγκρα-
γεῖν, ἢ ἀναφωνῆσαι. Ἀνακραθέν, ἀνακερασθέν. Ἀνακρατος, μετὰ πάσης σπουδῆς. οἱ δὲ ἔφασαν ἀνακρατοῦς. Ἀνα-
κραδαίνει, σείει. σαλεύει. Ἀνακράτης, ἰσχυρὸς ἐν κεφαλαίῳ. ἢ κατὰ τὴν κεφαλήν. ἢ παντελῶς. Ἀνάκρασις, ἡ ἀνά-
κρασις. Ἀνακρίνειν, ἐξετάζειν. ἀναπυνθάνεσθαι. ἐπερωτᾶν. ἐλέγχειν. βασανίζειν. ἐς ταυτὸν φέρουσι. τὰ μὲν ἄλλως

ἀποκεκλυσμένον, καὶ εἰς ἄγκεα ὁρμησάντων, εἶτα διὰ δειλίας ἀποφυγόντων τὰ ἄγκεα. ἢ ἐκλυσμένον λέγεται
τὸ ἀναδύεσθαι, ἡ ἐπὶ τῶν ἀναδύειν ἐπὶ τῆς θαλάττης, ὃ ἐναντίον, τοῦ καταδύεσθαι· ὅταν καταδύηταί τις εἰς τὸν βυθόν,
καὶ ἀναδύηται ἐκ τοῦ βυθοῦ· Ἀναδύεται, ὑπεξάγεται καὶ βραδύνει. Ἀναδῦναι· ἀνὰ πάλιν ἔχει πρὸς τὸ καταδῦ
ναι εἰς πόλιν ἢ εἰς ὅμιλον δηλονότι· σημαίνει καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι, ἀναδραμεῖν, καὶ ὑποστρέψαι. Ἀναδυόμενος, φεύ
γων, ἀναβαλλόμενος· ἡ ἀναδύομαι, ἀντὶ τοῦ μεταβουλεύομαι. Ἀναδύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι, ἀποθεῖσθαι, μεταβου
λεύεσθαι. Ἀναδωδεκαῦ· βασιλεῦ ἐν δωδώνῃ τιμώμενε. Ἀνάεδνον, ἄπροικον, χωρὶς ἕδνων· ἕδνα δὲ ἐστι, τὰ πρὸ τοῦ γά
μου ταῖς γαμεῖσθαι μελλούσαις, παρὰ τῶν μνηστήρων διδόμενα δῶρα. Ἀναεῖραι, τὸ ἀνυψῶσαι, ἡ ἄνω ἆραι δηλοῖ καὶ τὸ
ἀναβαστάξαι· κυριωτάτη λέξις ἐστί· διὸ καὶ ἐπιμένει αὐτῇ ὁ ποιητὴς πολλαχοῦ. Ἀνάζαρβα, πόλις κιλικίας, ἀπὸ
ἀναζάρβα τοῦ κτίσαντος αὐτήν· ὁ πολίτης ἀναζαρβεύς· ὡς καρυανδεύς· ἀφ' ἧς διοσκουρίδης, ἰατρὸς χρηματίζων, ἡ
ἀσκληπιάδης ὁ ἀναζαρβεύς. Ἀναζεύξας, ἀναστρατοπεδεύσας ὑποστρέψας. Ἀναζυγαῖς, ἀναστροφαῖς· στρατοπε
δείαις· ἀναλύσεσι τῶν στρατοπεδευμάτων· πολύβιος· Ὁ δὲ φίλιππος οὐδενὶ κόσμῳ ποιησάμενος τὴν ἀναζυγὴν, καὶ τὸ τά
χιστον, διεκπεραιοῦται εἰς κεφαλληνίαν κατῆρεν. Ἀναζυγοῦν, τὸ ἀνοίξειν κιβωτὸν ἢ τὸν ἐπὶ τῇ θύρᾳ στύρακα· λέγεται δὲ
καὶ ζύγαστρον ἀναζυγοῦντες, ἀντὶ τοῦ ἀνάγοντες εἰς τὸ ἄνω φῶς. Ἀναζωπυρῆσαι, ἀνεγεῖραι ἀνακτήσασθαι ἀνάψαι. Ἀνα
ζυγῶσαι, τὸ τὰς θύρας ἀναπετάσαι· ἀριστοφάνης· Τὴν θύραν ἀναζυγώσας. Ἀναθαρρήσω, θαρσαλεώτερος γένωμαι.
Ἀναθείς, βασιλίσσης. Ἀναθεῖναι τὸν φόρτον, οὐχ ἐπιθεῖναι· ἀριστείδης ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν ἱερῶν· Μὴ κρίσεως τό
με τὴν ἀρχὴν ἀναπεθέντος· ἡ ἀναθεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀφιερῶσαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ· Ἔδοκει χρῆναι ἀναθεῖναι τρίποδα
ἀργυροῦν· καὶ ἀνατίθημι, ἐπὶ φορτίων καὶ ἀφιερωμάτων· ἀνατίθεμαι δὲ, τὸ ἀναβάλλομαι, καὶ ὑποτίθεμαι. ὅταν ἀνατί
θεμαι τὰ κατηγορημένα· ἀναθεῖσα τοῦ ἐκταθανεῖν παρὰ σοφοκλεῖ· ἀντὶ, ὑπόθεσιν ποιησαμένη τοῦ θανάτου. Ἀναθείς,
ἐπιτρέψας· ἐπὶ ἀψύχων τάττεται ἐχρήσατο δὲ ἀριστοφάνης ἡ ἐπὶ ἐμψύχων· ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνόν τινα ἀ
ναθείς. Ἀνάθεμα ποιηθέν, ἢ παράγεται ἢ ἀκαινότερον. Ἀναθέντες, ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντες· οὕτω ξενοφῶν. Ἀναθέσθαι,
ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι· οὕτως ἀντιφῶν· καὶ ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἔλεγον οἱ παίζοντες· οὓς γὰρ μὴ καλῶς ἐδόκουν ἐκινῆσαι, τούτους ἀ
νετίθεσαν· καὶ ἀναθέσθαι, τὸ ἀναβαλεῖν τὰ λελεγμένα, ἡ μηκέτι ταῦτα λέγειν. Ἀνάθεσις, ὑπόθεσις· Τὰ χρήμα
τα δώσειν ὑπέσχοντο, τριῶν ἡμερῶν ποιήσαντες ἀνάθεσιν. Ἀναθήκη, ἀνάθεσις. Ἀναθηλήσει, παρὰ τὸ ἀναθηλῶ· ἢ
παρὰ τὸ θάλλω· ὁ μέλλων θαλῶ· καὶ θαλήσω· ἡ ἀναθηλήσει, ἀναβλαστήσει. Ἀνάθημα, ἄγαλμα· κόσμος. Ἀνα
θήματα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λέγονται, στέφανοι· φιάλαι· ἐκπώματα· θυμιατήρια· χρυσίδες· ἀργυρίδες· οἰνοχόαι· ἀμφορί
σκοι· καὶ ἀναθήματα δαιτός, ἡ μολπὴ, ἡ ἡ ὀρχηστύς· ὡς γὰρ ταῖς ἀναθήμασι, οὕτω καὶ αὐτὰ κόσμος τῆς ἀνακει
μένης τῇ δαιτί. Ἀναθήσει, κεῖται ἀντὶ τοῦ ἀνάψει· ἴσως, ἐκκρεμάσει παρόμοιον· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀναθημάτων·
ἀντὶ τοῦ ἐπιθήσει· ἀττικῶν δὲ ἡ λέξις· οἱ ἡ ἀναθεῖναι φορτίον φασὶ, τὸ ἐπιθεῖναι· τοιοῦτον δέ τι, καὶ τὸ τοῦ κωμικοῦ, τὸ
ἐπὶ κρημνὸν ἀναθείς. Ἀναθολώσει, ἀναταράξει μολύνει. Ἀναθορεῖ, ἀναταράσσει. Ἀναθοροῦντες, ἀναπηδῶν
τες. Ἀναθρούμενα, ἀνασκοπούμενα. Ἀναθρήσας, ἀναβλέψας. Ἀναθρώσκων, ἀναπηδῶν. Ἀναθύειν, τὸ ἀνα
λαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου· φερεκράτης· Πάλιν αὖθις ἀναθύουσιν αἱ γεραίτεραι· ἡ ἀναθύειν, τὸ ἀνασκιρτᾶν,
καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀνακινάζειν. Ἀναθυμιάσεις, ἀναδόσεις· ἡ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῶν βρωμάτων. Ἀναθύοντες, ἀναι
ροῦντες· παραβαίνοντες. Ἀναθῶ, προσφέρω. Ἀναθοίξας, ἀναβοήσας. Ἄναια, χώρα· πόλις, καὶ ὄρος· ἀντικρὺ σά
μου· ἐκλήθη δὲ ἄναια, ἀπὸ γυναικὸς· μιᾶς οὔσης, τῶν ἀμαζόνων γυναικῶν. Ἀναίδεια, παρὰ τὸ ἀναιδής· τοῦτο παρὰ τὸ
αἰδῶ, αἰδὴς ἀναιδής, καὶ ἀναιδής. Ἀναιδές, τὸ θρασὺ καὶ ἀναιδὲς βλέπειν, ἀντὶ τοῦ θρασύ, θρασέως· ἡ ἀναιδεῖν, ἀθρόως·
σφοδρῶς· ἀπερυθριασμένως· καὶ ἀναιδῶς, ἀναισχύντως· καὶ ἀναιδής, καὶ ἀναίδεια, ἡ ἀναισχυντία. Ἀναίδεστον, ἄμοιρον ἀ
τιμον. Ἀναιδεύομαι, ἀμεταβάτως. Ἀναίεσθαι, μηκέτι ἐσθιόμενον. Ἀναιδὴς λίθος, ἐκ τῶν λογικῶν παρήχηται δὲ
τὸν λίθον· καθὰ καὶ τὸ ἀνηλεὴς, εἰς τὸν σίδηρον. Ἀναιδῶς, ἀντὶ τοῦ λαμπρῶς· καὶ ἀναισχύντως· ἀπὸ τοῦ ἀναιδής, ὁ ἀ
ναίσχυντος· τῶν ἀναιδῶν· ἀφ' οὗ τὸ ἀναιδές. Ἀναιή, τροφὸς τιθήνη. Ἀνὰ ἰθὺν, ἢ γυῖ· καθ' ὁρμήν· ὁμοίως τῷ ἀς μά
λιστα περίθεια πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν αἱ δὲ παλαιαὶ, ὡς ἓν μέρος λόγου λαμβάνοντες, ἀνὰ ἐπίρρημά φασιν. Ἀναθύουσα, ἀ
νασείουσα· σοφοκλῆς· σίνωνι. Ἀναίκλεια, ἀδέσποτα. Ἀναίλιπος, ἀνυπόδυτος. Ἀναιμακτί, ἄνευ αἵματος· καὶ ἀναίμο
νες, καὶ ἀναιμωτί. Ἀναιμεί, χωρὶς αἵματος. Ἀναιμόδετον, ἡ ἀνδράχνη. Ἀναίμονες, ἀναίματοι· καὶ ἄναιμος, ὁ μὴ
ἔχων αἷμα· καὶ ἀναιμωτὶ, ἄνευ αἵματος· καὶ ἀναίμονι δίψῃ, τουτέστιν ἀγγελικῇ· αἷμα γὰρ οὐκ ἔχουσιν οἱ ἄγγελοι· κα
θὸ οὐδὲ ἐσθίουσι· περὶ τοῦ ἁγίου δανιὴλ φησιν, ὁ λογοθέτης εἰς ἐπίγραμμα, δῆθεν τοῦ κίονος αὐτοῦ. Ἀναίμων, ἀναι
μάκτων. Ἀναιμωτὶ διακρίνεσθαι, παροιμιῶδες γέγονε· δηλοῦν, τὸ δίχα μάχης λυθήσεσθαι. Ἀναίνεσθαι, κοινῶς μὲν
τὸ ἀρνεῖσθαι· ἰδίως δὲ, ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια· ἡ ἀναίνομαι, ἀπαρνοῦμαι· προΐεμαι ἢ, τὸ ἀναίνε
σθαι, ταυτὸν ἐστι τὸ μὴ αἰνεῖν· ἴσον ἀπαινεῖν· ἢ συγκατατίθεσθαι· παρὰ τὴν α στέρησιν, καὶ τὸ αἶνον· ὃς δηλοῖ συγκατάθε
σιν· ἐξ οὗ καὶ ἡ συναίνεσις, καὶ τὸ συναινεῖν· καὶ συγκατανεῖν. Ἀναίνεται, καὶ ἀναίνετο, ἀρνεῖται παραιτεῖται· ἀρνεῖ
ται, ἡ ἀπαιτεῖται· ἐκ τοῦ ἀρνῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀρνοῦμαι, γίνεται ἀρναίνω· καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ρ ἀναίνω, καὶ ἀναίνομαι. Ἀναι
ρεθείς, ἀντὶ τοῦ ἀναληφθείς· οὕτως ἰσοκράτης. Ἀναιρεῖ, ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ φονεύει· καὶ ἀναιρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐκβάλ
λει, καὶ ἀφανίζει· μάξιμος· Καὶ τὰ μαντεῖα ἀναιρεῖ, καὶ τοὺς φήμαις ἀπιστεῖ· καὶ ἀναιρεῖ, ἀντὶ τοῦ νικᾷ· ἡρόδοτος·
Ὀλυμπιάδα ἀνηρηκώς· ἀναιρεῖται δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ φονεύεται· ἡ ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνει, καὶ ἰδιοποιεῖται· ἑρμογέ
νης· ἐξετίθεσαν ἀθηναῖοι τὰ τέκνα, μεγαρεῖς ἀνῃροῦντο, ἡ τρίφον. Ἄλλως· Ἀναιρεῖν, φονεύειν· κτείνειν· ἀποκτεί
νειν· ἀποκτιννύειν· ἀποκτιννύναι, σφάττειν· ἀποσφάττειν· δολοφονεῖν· μιαιφονεῖν· ἀποχρᾶσθαι· καὶ διαχρᾶσθαι· ἡ τὰ
ὀνόματα, ταυτὸν σημαίνουσι· τὰ δὲ πράγματα, ἀναίρεσις· φόνος· σφαγή· μιαιφονία· ἀνδροφονία· ἐπίρρημα μόνον, φον

παρίστησιν. Ἀνάγεται ἡ ναῦς ἀπὸ λιμένος εἰς πέλαγος. κατάγεται δὲ καὶ καταίρει, ἀπὸ πελάγους εἰς γῆν. κατάγονται οἱ φυγάδες, εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντες. κατάγεται καὶ ὁ διὰ τροφῶν τις εἰς καταγώγιον. Ἀνάγομαι παθητικῶς, τὸ ἀναπλέω ἤγουν, ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος πλέω. οὗ τὸ ἐναντίον, κατάγομαι. Ἀνάγεις, διὰ μὲν τοῦ α, τοὺς ἀνάγοντας. διὰ δὲ τοῦ ε, τοὺς ἐνόχους. ἄγειν καὶ κινάσματι. οὕτως αἰσχίνης. Ἀναγνωστήριον, ἀναλόγιον. Ἄναγε. ὅμηρος, Ἐς μέσον ἄναγε. περιττὴ ἡ πρόθεσις ἐν τῷ ἄναγε. ἴωνων δέ φασιν ἡ λέξις. κεῖται καὶ ἐν τῷ τάχα γάρ μιν ἀνάξασθαι ἤπειρόνδε. τοιοῦτον καὶ τὸ εἰς ἑλίκην τι καὶ αἰγὰς δῶρον ἀνάγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀνάγουσιν. Ἀνάγνως, ἀνέπαφοι. Ἀνάγνευ, ἀνάπαυστον. Ἀναγνόν, ἀντὶ τὴν γόνιμον γῆν. Ἀνάγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀπάγουσιν. ἐν ὀδυσσείᾳ πολλαχοῦ τοιαῦται λέξεις κεῖνται. Ἀναγραπτέον ἐστὶν ἡμῖν, ἐκεῖνον εὐεργέτην. ἀντὶ τοῦ γραπτέον. Ἀνάγραπτος, ἀνάγραπτος. ἀνάπλεως. ὁ δι' ὅλου περιγεγραμμένος. Ἀναγράψασθαι, ἀπογράψασθαι. Ἀνάγρεπον, τὸ ἀνυπόστροφον. Ἀναγρον ἢ ἄπυρον, ἐναγές. Ἀναγυράσιος. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. δῆμός ἐστιν ἀναγυρεύς, τῆς ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ἔνθεν ὁ δημότης ἀναγυράσιος. ἢ ἀναγυροῦς, δῆμος ἀττικῆς. ἀφ' οὗ ἀναγυράσιος. Ἀναγχιτονεῖν, τὸ μετὰ ἀνάγκης ἐπιπονεῖν.

Ἀνάγχευξις, ἀνάζευξις. Ἀνάγω, τὸ παιδεύω καὶ διδάσκω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ ἀνάγει ὁ κυβερνήτης τὴν ναῦν ἀπὸ λιμένος ἐπὶ τὸ πέλαγος. καὶ ἀνάγω τὴν ναῦν ἐπὶ ἀναπλεύσεως. οὗ τὸ ἐναντίον, κατάγω. καὶ ἀνάγω, τὸ ἐρεθίζω, καὶ ἐμβιβάζω. οἷον, ἀνάγω σε πλέειν εἰς πειραιᾶ. καὶ ἀνάγω σε εἰς τὴν καθ' ὑποδοχὴν τοῦ φίλου. τουτέστιν, ἐρεθίζω σε καθ' ὑποδέξασθαι αὐτόν. Ἄλλως. Ἀνάγω, τὸ ὑπομιμνήσκω, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ἀνάγει τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ. ἀνάγω καὶ τὸ εἰς ὕψος ἄγω. οἷον ἀνάγει ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ὑψηλὸν ὕψοι. Ἀναγωγή, ὁ ἀνάπλους. καὶ ἀνάγεσθαι μέν, τὸ ἐξ ὅρμου ἀναπλέειν. κατάγεσθαι δέ, τὸ καταπλέειν, καὶ προσορμίζεσθαι. ἢ ἀναγωγή, ἡ τῶν στρατευόντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά. ἢ ὁ ἐκ τῆς ἑλλάδος εἰς τὴν τροίαν ἀπόπλους. καὶ ὁ ἐκ τοῦ ναυσταθμοῦ ἐπὶ τὴν ἑλλάδα. ἡλιόδωρος. Ἀναγωγία, ἡ ἀπαιδευσία. Ὁ δὲ δι' ἀναγωγίαν ταῦτα ἔπασχεν, ἔχων στρατὸν ὑπὸ μέθης καὶ ἀναγωγίας ἠμελημένον, καὶ διεφθαρμένον. Ἀνάγωγος, ὁ ὑβριστής. ἢ ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀναγωγῆς. ἢ ὁ φιλόδονος, καὶ ἐκλελυμένος. Ἀναγωγότερον, ἁμαρτητικώτερον. ἀτακτότερον. Ἀναγωγῶς, ἀτάκτως. Ἀναγώνιστος, ὁ μὴ ἀγωνισάμενος. Ἀναδαιμονίζειν, τὸ ἐκ δευτέρου κληροῦσθαι. Ἀναδάσασθαι, οὐχ ἀναμερίσασθαι. καὶ ἀναδασμός, οὐ μερισμός. Ἀναδάστως, ἀνωμάλως ἔχων τις τοῦ σώματος ἀναδάστως. Ἀνὰ δέ, ἀνέστη δέ. καὶ ἄνα, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ. Ἀνάδ' ἐβόασ' ὁ λεώς. ἀντὶ τοῦ, ἀνεβόησε δὲ ὁ λαός. Ἀναδέδραμεν, ἄνω ἔδραμεν. καὶ εἰς ὕψος ἀνῆλθεν. ἢ ἐχώρησεν εἰς τοὐπίσω. Ἀναδείμασθαι, ἀνοικοδομῆσαι. Ἀναδεδρομή, μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ ἀρρήτου ἐνεστῶτος τοῦ δρέμω. ἀφ' οὗ καὶ δρόμος. Ἀναδέσματα, ἡνίας τὰς περὶ τραχήλοις. καὶ τὰ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς εἴδωλα δεικνύμενα. Ἀναδεῖ, ἀναπλέκει. στέφει. καὶ ἀναδεῖσθαι, στεφανοῦσθαι. καὶ ἀναδήσασθαι στεφανώσασθαι. καὶ ἀναδῆσαι, τὸ ταινιῶσαι νικῶντα. καὶ ἀναδήσοντες, στέψοντες. ὡς τό, ἀναδήσειν στεφάνῳ, χρυσοῦ πεποιημένῳ. ἢ τὸ ἀναδεῖν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ταυτὸν τῷ στεφανοῦν. ἐξ οὗ ἀνάδετος, γυναικεῖος κόσμος. ὃς καὶ ἀνάδεσμη λέγεται. ἔχει δὲ ἐναντίον πρὸς τὸ ἀναδεῖν, τὸ ὑποδεῖν. ἐξ οὗ ὑπόδημα. τὸ μέντοι διάδημα, ἐπὶ κόσμου βασιλικοῦ τοῦ περιδεδεμένου δι' ὅλου τοῦ σώματος. Ἀναδενδράδα, σταφυλῆς εἶδος. οἱ δὲ τὴν ἀνάμιξιν οὕτω καλεῖσθαι. εὕρηται δὲ καὶ παρὰ δημοσθένει, καὶ σαπφοῖ τὸ ὄνομα. Ἀναδέξασθαι, ὑπενεγκεῖν. ὑπομεῖναι ἀναλαβεῖν ἐκδέξασθαι. Ἀναδέρειν, γυμνοῦν. Ἀναδέρω, ὑποτίθεμαι. ἀναβάλλομαι. Ἀναδέσμη, ἦν δέ τις κόσμος τῆς κεφαλῆς, ὡς περ κεκρύφαλος. Ἀναδεύειν, φυρᾶν καὶ ἀναδεύσει, φυράσει. μαλάξει. Ἀνὰ δ' ἔφλυεν, ἀνέβαλεν. Ἀναδέχομαι, τὸ ἐπιδέχομαι.

Ἀναδήματα, στεφανώματα. Ἀναδήσονται, στέψονται. Ἀναδιδάξαι, ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι. ἐπιτατικὸν γάρ ἐστι. Ἀναδίδωμι, ἀντὶ τοῦ ἀναβλαστάνω. ἀνίημι. ἐκφύω. καὶ ἀναδίδωσιν, ἀντὶ τοῦ ἀναβλαστάνει. καὶ ἀναπέμπει.

Ἀνάδικα, τὰ ἤδη κριθέντα. ὡς τό, ἀνάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν, αἰσχροκερδείας ἡττώμενος. Ἀναδικάσασθαι, τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι. Ἀνάδικοι κινήσεις, αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι, ὅταν ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν.

Ἄλλως. Ἀνάδικοι. οὕτως ἐλέγοντο, αἱ τὰ δίκαια εἰς ἀκεραίαν ἐγκαθιστάμεναι. ἤτοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν, ἢ τῶν μαρτύρων ἁλόντων ψευδοκατηγόρων. Ἀναδίκτης, εἶδος παγίδος. παρὰ τὸ δίκειν, τὸ βάλλειν. ἔνθεν ὁ δίσκος ὀρειτούμενος. Ἀναδινήσας, ἀνακινήσας. Ἀναδινεύω, περιπατῶ. Ἀναδιπλασιασμός, ὅταν τὸ ἑξῆς τῆς λέξεως σύμφωνον ἔχῃ. οἷον, τέτυφα. Ἀναδίπλωσις ἐστί, πρώτου ἢ δευτέρου συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων, ἢ ἀντιστοίχων, ἐπάλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ ῥημάτων, καὶ μετοχῶν. καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει παρά, τε ἴωσι καὶ αἰολεῦσιν, οἷον κεκάμωσιν, ἀντὶ τοῦ κάμωσι. λελάχωσιν, ἀντὶ τοῦ λάχωσιν. ἀταρτηρός, ἀντὶ τοῦ ἀτηρός. ἐτήτυμον, ἀντὶ τοῦ ἔτυμον. Ἄλλως. Ἀναδίπλωσις, ἢ ἐπανάληψις, ἢ παλιλλογία ἐστίν, ὅταν ἐπαναλαμβάνωμεν μέρος τι λόγου, ἢ πλείονας λέξεις. οἷόν ἐστι, τὸ τοῦδε ἐγὼ ἄντιος εἶμι. καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε. ποτὲ δὲ παρεντιθεμένων ἄλλων τινῶν, καὶ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλαμβανομένων. ὡς ἐν τῷ, ἀλλ' ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας. αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν. Ἀναδιδυκίζει, ἀναπαραπίπτει. Ἀναδομή, ἀναδασμός, ἐγὼ δὲ λέγω, ἀνάκτισις. Ἀναδουμένη, στεφανουμένη ἀναδουμένη οὕτω μέγα, πρὸ πάντων ἀνθρώπων. Ἀναδούμενος, ἀναδεσμούμενος. δέω. δέομαι δεόμενος. καὶ συναίρεσιν ἢ κρᾶσιν, ἀναδούμενος. Ἀναδοῦναι, ἐκκλῖναι. Ἀνάδοχοι, οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν. Ἀναδραμεῖν, ἀναβῆναι. Ἀναδρᾶσαι, ἀναπράξαι. Ἀναδρομαί, αὐξήσεις. βλαστήσεις. εὐριπίδης ἱκέτισιν ὑψιπύλῃ. Ἀναδρύμματα, θύματα. Ἀναδρύψει, ἀναξηρανεῖ. Ἀναδύει, μεταβουλεύει. Ἀναδύεσθαι κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ ζώου εἴληπται. ἃ προθύμως μὲν ἔχοντα, δύεται ὑπὸ ζυγόν. μὴ προθυμούμενα δέ, ἀναδύεται. καὶ ἄλλως δὲ ἐστιν εἰπεῖν. ὡς δύεσθαι μέν, καὶ καταδῦναι ὅμιλον, τὸ θαρρεῖν εἰς μάχην δηλαδή, καὶ οὕτως εἰς βάθος αὐτῆς χωρεῖν. ἀναδύεσθαι δέ, τὸ ἔμπαλιν ἀναχωρεῖν, ὁμοίως τοῖς καθ' ὕδατος δυομένοις ζώοις. καὶ ἀναδύεσθαι λέγεται, ἐπὶ τῶν

τος· μεταβατικῶς δὲ κατὰ τὸν ἅπαξ ἐν τῷ φαίδωνι· Ἐάνπερ γε ἡμῖν ὁ λόγος τελευτήσῃ, καὶ μὴ δυνάμεθα αὐτὸν ἀναβιώσασθαι. Ἀναβιώσεται, μᾶλλον λέγουσιν οἱ ἀττικοί, ἢ ἀναβιοῖ. Ἀναβίωσις, ἀνανέωσις ζωῆς. Ἀναβιώσκεσθαι, τὸ ἀναζῆν. Ἀνάβλησιν λέγει ὅμηρος, τὴν ἀναβολὴν καὶ παράτασιν· ἀπὸ τοῦ ἀναβάλλεσθαι· ὃ δηλοῖ τὸ ἀργεῖν· ὅθεν καὶ ὁ ἀμβολιεργός. Ἰστέον δὲ, ὡς ἄλλοι μὲν ἀνάβλυσιν, ἀνάβλησιν λέγοντες· ἀφ' ἧς παρ' αὐτοῖς, τὸ βλαστίδιον· καὶ ἀνάβλησις, ὑπέρθεσις· καὶ ἀναβολή. Ἀναβλύει, ἀναζεῖ· ἀναβρύει. Ἀναβλύσεις, πηγαί. Ἀναβλύζουσα, ἀναβρύουσα.

Ἀναβλυστάνουσαι, τὸ ἀναβλύσαι καὶ τὸ ἀναβλαστῆσαι. Ἀναβοθρεύουσιν, ἀνασκάπτουσιν· ἀναμοχλεύουσιν. Ἀναβολαὶ, αἱ βραδυτῆτες λέγονται· καὶ τὰ προοίμια· καὶ αἱ ἀνακρούσεις, καὶ αἱ ἀρχαί· καὶ ἀναβολὰς, τὰς ἀρχὰς τῶν ᾀσμάτων λέγει ὅμηρος· Ἤτοι ὁ φορμίζων, ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. Ἀναβολεὺς, ὁ ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνάγων. Ὁ δὲ βασιλεὺς, τὸν ἀναβολέα προσκαλεσάμενος, καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, ἤπισε πιεῖν· καὶ ἀκράτου ἀνασπασάμενος πλειστάκις, ἐνέφαινεν ὡς τὸν πρόσθεν πράξων. ἀναβολεὺς, ὁ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενος σκάλα· καὶ αὖθις· Ὁ δὲ μασσάλιος γηράσας, ἵππου χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινεν. Ἀναβολὴ, ἀνοχή· αἰλιανός· Λοξίας καὶ Ζεὺς πατὴρ, ἀναβολὴν θανάτου ψηφίσαντο φαλάριδι, ἔτη δύο. Ἀναβόλιμοι δίκαι, αἱ διὰ παραίτησιν, εἰς ὑπέρθεσιν ἐμπίπτουσιν.

Ἀνάβραστα, ζεστά· ἑψημένα· ἀριστοφάνης βατράχοις· Καὶ κρέα γε πρὸς τούτοις, ἀνάβραστ' εἴκοσιν. Ἀναβρέχει, ἢ χιὼν ἢ χοτὰ πεπίλεσαι. Ἀναβρόξειν, ἀναρροφεῖν. Ἀναβρόξειεν, ἢ χύσειεν· ἀναρροφήσειεν. Ἀναβροχὲν, ἀναποθέν· ῥοφηθέν. Ἀνὰ βωμὸν, ἀνὰ τὸ βώμιον ἀνάορος. Ἀναβαθμὸς, βαθμοῦ εἶδος. Ἀναγαγὼν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγών· οὕτω ξενοφῶν. Ἀναγαγγελῶν, ἀνέκραζον· ἀνεβόων. Ἀνὰ γαῖαν, ἀνὰ τὴν γῆν. Ἀναγαλλὶς, ἡ κερκυραία γραμματική· ἥτις τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν ναυσικάᾳ τῇ ἀλκινόου θυγατρὶ, ἀνατίθησι· καὶ ἀναγαλλὶς, εἶδος βοτάνης, καὶ πόα τις. Ἀναγοργυρον, ἀκρογάργαρον· ἀκρωτήριον. Ἀναγαργαρισμὸς, διάχυσις. Ἀναγγέλλει, κηρύσσει· λέγει. Ἀναγγελθήσεται, διηγηθήσεται. Ἀναγγέλλω, τὸ ἀναφέρω· ἀπὸ ἐλάττονος εἰς μεῖζον πρόσωπον λεγόμενον· οἷον, ἀναγγέλλει ὁ δοῦλος τῷ δεσπότῃ· ὡς καὶ ξενοφῶν· ἀριαῖος δ' ἐλθὼν κύρῳ, περὶ πάντων ἀναγγέλλει. Ἀνάγγελλον· Μὴ δὲ ἄγγελον καταλειφθῆναι ἔνθα μάχην ἐληλυθεν· ἀνάγγελον, ἄπηον ἀπαγγέλλοντος. Ἀνάγειν, τὸ μηνύειν τὸν πεπρακότα, καὶ ἐπὶ ἐκεῖνον ἰέναι· λυσίας ἐν τῷ πρὸς βοιωνα· ἐλεύσιος· καὶ ἀνάγειν, ἀντὶ τοῦ πείθειν· ἀναγινώσκειν· καὶ ἀνάγ' ἐπὶ σκέλος, ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει ὀλίγον ὑπὸ πόδα· παρὰ τὸ γόνυ γουνὸς ἀμείβων. Ἀναγεῖς· αἰσχίνης κατὰ κτησιφῶντος· διὰ μὲν τοῦ α, τοὺς ἀνάγνους· ἐὰν δὲ ἐναγεῖς, τοὺς ἐν τῷ ἄγει, τουτέστιν ἐν τῷ μιάσματι. Ἀναγείσας, ἀπελυσάμενος. Ἀνάγεσθαι, ἀνέρχεσθαι· ἀποπλεῖν· ἐκ βυζαντίου, ἢ ἀπὸ ἑτέρας πόλεως. Ἀναγεστρὶς, μᾶζα· παραστῖνα. Ἀνάγεται, ὁδηγεῖται. Ἀναγέτρια, ἡ ταῖς τικτούσαις ὑπηρετοῦσα γυνή· παρὰ ταραντίνοις· ἣν ἀττικοὶ, μαῖαν καλοῦσιν. Ἀναγνὸς, ὁ ἐναγὴς, καὶ βέβηλος· καὶ ἀναγνὸς ἔτι, ὁ καθαρὸς κατὰ στέρησιν τοῦ α λαμβανομένου. Ἀναγινώσκει τις τὴν βίβλον, ὅτι ἤδη τοῦτο ποιεῖ· καὶ ἀναγινώσκει τις τὴν βίβλον, ὅτι οὐ τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ ἀρξάμενος καὶ ἀναγνοὺς μέρος αὐτῆς, μέλλει ἀναγνῶναι καὶ τὸ ἕτερον. Ἀναγινωσκόμενος λόγος, καὶ ἀναγινωσκόμενος ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος· ὡς παρὰ ἀντιφῶντι, καὶ ἡροδότῳ. Ἀνάγνωθι, ἔγνω, ἀναγίνωσκε. Ἀναγινώσκω, τὸ βιβλίον διέξειμι· καὶ ἀναγινώσκω, τὸ ἀναγνωρίζω· ἀφ' οὗ καὶ ἀνάγνωσις, ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις, ὡς προειδυίας ταῦτα· εὕρηται δὲ καὶ παρ' ἡροδότῳ τὸ ἀναπείθω· καὶ ἀναγινώσκω ὅλην τὴν νύκτα, καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός. Ἀναγκάζω, ἐπὶ ἐμψύχου μόνον· βιάζειν ἐπὶ ἀψύχου· οἷον ἐβιάσατο τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ τὴν ναῦν· ἀναγκάζω σε τοῦτο ποιεῖν· καὶ ἀναγκάζω σε τρέχειν· ὡς καὶ ἡ τύχη ἀναγκάζει τοὺς ἀνθρώπους πάντα ποιεῖν· Σημείωσαι ὅτι τὸ ἀναγκάζω, ὁμοίως καὶ τὸ καταναγκάζω, ἀεὶ ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, αἰτιατικὴν ἐφελκομένῳ· ὡς τὸ, ἀναγκάζω σε λαβεῖν βιβλίον μετὰ χεῖρας ἀμφοτέρων τοῦ, τε ῥήματος, καὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου, τῆς αἰτιατικῆς ἐχομένης· οἷον, ἀναγκάζω σε λαβεῖν βιβλίον. Ἀναγκαία, ἐξ ἀνάγκης· καὶ ἀναγκαία τράπεζα, ἡ λιτὴ, καὶ πενιχρά. Ἀναγκαίη ἐπείγει, ἀντὶ τῆς ἀνάγκη· ὁμοίως λέγεται ἀλκαία, καὶ προνομαία ἐλέφαντος, ἀντὶ τοῦ ἀλκή· καὶ προνομή. Ἀναγκαίνισμα, ἀνακαίνισμα. Ἀναγκαῖοι δμῶες, κατὰ τὴν ὁμηρικὴν ἑρμηνείαν, οἱ φιλεργαζόμενοι· καὶ ἀναγκαῖοι πολεμισταὶ, οἱ κατ' ἀνάγκην πολεμικοὶ γεγονότες, γέροντες ὄντες· ὅ, τι λαέρτης καὶ δολίων. Ἀναγκαῖον ἦμαρ, τὸ τῆς ἁλώσεως καὶ δουλώσεως, ἐν ᾧ τις ἀνάγκην πάσχει· ὅθεν καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἀναγκαία τύχη, ἡ δουλική, καθ' ἣν οὐ ζῇ τις ὡς βούλεται, ἀλλὰ δουλικῶς· διὸ καὶ ἀντιτίθει, τὸ ἐλεύθερον ἦμαρ, καὶ τὸ ἦμαρ ἀναγκαῖον· [illegible] ἀναγκαῖον, τὸ δεσμωτήριον. Ἀναγκαίῳ μύθῳ παρ' ὁμήρῳ, ἤγουν ἀναγκαστικῷ, καὶ βιαίῳ. Ἀνάγκη, διττή· ἡ μὲν πρὸς βίαν, ἡ δὲ κατὰ φύσιν· γίνεται παρὰ τὸ ἄγω, ἄγη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἄγκη, καὶ ἀνάγκη· ἢ [illegible] τὸ ἀνάσσω, ἡ πάντων ἀνάσσουσα· καὶ ἀνάγκη, ἡ δικαστικὴ κλεψύδρα. Ἀνάγκης, ὄρνεόν τι ἰνδικὸν ὅμοιον ψάρῳ. Ἀναγκομέναρχος, ὁ τύραννος. Ἀναγκοφαγεῖν, πρὸς ἀνάγκην ἐσθίειν· ὅπερ οἱ ἀθληταὶ πάσχουσιν. Ἀναγνοῦσι, ἀναγνωρίσασι. Ἀναγνῶναι, ἀναπεῖσαι. Ἀναγνωρίζω, ἐπιγινώσκω, μιμνήσκομαι· ἐνθυμοῦμαι· ἀναπολῶ· ἀναλογίζομαι· ἀναμιμνήσκομαι· ἀπὸ ἀναγνωρισμοῦ ταῦτα λέγεται· ἐκ τούτων παράγεται ἐπίγνωσις, καὶ μνήμη, καὶ ἐνθύμημα, καὶ ἀναπόλησις, καὶ ἀναλογισμὸς, καὶ ἀνάμνησις. Ἀναγνωσθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀναπεισθείς, Ὁ δὲ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο [illegible] τῇ θυγατρί. Ἀνάγνωσις κατὰ φιλοσόφους, ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις· ἢ ἀνάπεισις, οὕτως ἡρόδοτος· ἡ ἀνάγνωσις κατὰ τοὺς γραμματικοὺς ἐστὶ, ποιημάτων, ἢ συγγραμμάτων ἀδιάπτωτος προφορά· ἀναγνωστέον δὲ καθ' ὑπόκρισιν· κατὰ προσῳδίαν· κατὰ διαστολήν· ἐκ μὲν γὰρ τῆς ὑποκρίσεως, τὴν ἀρετήν· ἐκ δὲ τῆς προσῳδίας, τὴν τέχνην· ἐκ δὲ τῆς διαστολῆς, τὸν περιεχόμενον νοῦν ὁρῶμεν· ἵνα τὴν μὲν τραγῳδίαν, ἡρωϊκῶς ἀναγνῶμεν· τὴν δὲ κωμῳδίαν, βιωτικῶς· τὰ δὲ ἐλεγεῖα, λιγυρῶς· τὸ δὲ ἔπος, εὐτόνως· τὴν δὲ λυρικὴν ποίησιν, ἐμμελῶς· τοὺς δὲ οἴκτους, ὑφειμένως, καὶ γοερῶς· τὰ γὰρ μὴ παρὰ τὴν τούτων γινόμενα παρατήρησιν, καὶ τὰς τῶν ποιητῶν ἀρετὰς καθυβρίζει, καὶ τὰς ἕξεις τῶν ἀναγινωσκόντων, καταγελάστους

ἐν τῷ αὐτῷ περὶ ὀδὸν τῷ ἀ. Ἀνὴρ· καὶ σύνδεσμα ὑποτακτικόν, οὐδέποτε συντάσσονται μέλλοντι· καὶ ἀριστείδης ἂν πάξ συνέταξε λέγων, ἀντὶ μηδὲ τὸς ἀνθρώπων μεμνήσονται. Ἀνὰ πρόθεσις, ἀναβιβασθεῖσα τοῦ τόνου, λαμβάνεται ἀντὶ ῥήματος τοῦ ἀνάστηθι· σοφοκλῆς ἐν αἴαντι τῷ μαστιγοφόρῳ· ἀλλ' ἀνὰ ἐξ ἑδράνων. ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων.

Ἀναζεῦ, ἐκ τῆς ἀνὰ προθέσεως παρονομασθῆναι δοκεῖ, τῆς τὸν ἄνω τόπον δηλούσης· οὕτω καὶ τὸ ἀνερύειν τὰ θύματα τὸν ἄνω τόπον δηλοῖ, ὡς ἀλλὰ χοῦ ἐρρέθη· πρὸς ὃν ἀποτελεῖ τὰ τῆς θυσίας· ὁμοίως λόγῳ καὶ ὁ ὀδυσσεὺς, ἀθηνᾶ λιπὸν, ἀνέχιθε τὰ τοῦ δόλωνος ἔγχεα· ὡς ἐκείνῃ ἀναθήσων αὐτά. Ἀνὰ πρόθεσις, ἀεὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἀνὰ τὸ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα· δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ἄνω φοράν· οἷον ἀνέρχομαι, ἀνίσταμαι· καὶ τὴν εἰς τοὐπίσω κάμψιν· ὡς ἀνέστρεψεν, ἀνεπόδησε· καὶ τὴν δευτέραν ὕπαρξιν, ἢ ἐνέργειαν· οἷον, ἀνεβίω τις, ἀντὶ τοῦ αὖθις ἦλθεν εἰς τὴν ζωήν· καὶ ἀνεκαίνισε τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ νέον αὐτὸ αὖθις εἰργάσατο. Ἀνὰ, ἀντὶ τῆς σὺν δωριεῖς λαμβάνουσιν· ὅμηρος· χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ πίνδαρος χρυσέαις ἀν' ἵπποις. Ἄνα· ἀλλ' ἄνα εἰ μέμονας· ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι· ὅλη ἡ λέξις ἀποσιωπᾶται· οὐκ ἔστιν ἀποκοπὴ ἐπὶ τοῦ τοιούτου. Ἀναβάδην, τὸ ἀφ' ὕψους ἄνω τοὺς πόδας ἔχειν, καὶ καμᾶσθαι· ἀριστοφάνης πλούτῳ· Νῦν δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι· ἢ ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου καθήμενος· ἢ κατά τινας λέγει, νῦν δὲ πεινῶν, ἄνω ἔχω τοὺς πόδας καθήμενος· οἱ γὰρ διακονοῦντες τοὺς πόδας ἄνω εἶχον, πρὸς τὸ μὴ βαρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δρόμου. Ἀναβαθμοὶ, αἱ ἀναβάσεις· λέγονται δὲ τὴν ἀπὸ βαβυλῶνος τοῦ λαοῦ ἐπάνοδον. Ἀνάβαινε παρὰ ὁμήρῳ, ἤγουν ἀνάπλεε· ἐν ὀδυσσείας ω. Ἀναβαίνει, ἐπὶ θέσεως τόπου· καὶ μετὰ προθέσεως λέγεται· οἷον ἀναβαίνει πρὸς δικαστήριον· καὶ ἐπὶ βῆμα. λέγεται ἀναβαίνει, καὶ ἐπὶ ὀχείας ἀλόγων ζώων· καὶ ὥσπερ ἀναβαίνειν, οὕτω καὶ ἀνάγεσθαι τὸ ἐκ τοῦ λιμένος ἀναπλεῖν. οὐ τὸ ἀνάπαλιν, καταπλεῖν καὶ κατάγεσθαι ὡς ἄνω γῆς κειμένου· καὶ οὕτως ἀναβαινομένου τοῦ πλεομένου ὕδατος, διὰ τὸ ὑψοῦ κεῖσθαι. ὅμηρος· Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα. ἐπὶ τὴν ναῦν δηλονότι· εἰ γὰρ τὴν ἀπὸ τοῦ λιμένος ἐπὶ τὸ πέλαγος ἤθελε δηλοῦν ἀναγωγὴν, ἀναχθέντες ἂν ἔλεγε· τὸ γὰρ ἀναβάντες, τὴν διὰ τοῦ ποδὸς σημαίνει ἀνάβασιν· καὶ ἔτι ἀναβαίνειν ἔλεγον, τὸ ἐπὶ τὸ λογεῖον εἰσιέναι· καταβαίνειν δὲ, τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐντεῦθεν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἔθους· ἀριστοφάνης· ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε ἀνάβαινε· σωτὴρ τῇ πόλει, καὶ νῷν φανείς. Ἀναβαίνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἀναβαίνω τὸν ἵππον· καὶ ἀναβαίνω τὸ ὄρος. Ἀναβαλλογόρας, φάρμακόν τι· καὶ λίθος ἐνσάμιος.

Ἀνάβαλλε· ἀναβολὴν δίδου, καὶ ἀναβάλλου. Ἀναβάλλει ὕδωρ ἡ πηγὴ, ἀντὶ τοῦ ἀνάγει. Ἀναβάλλειν, οὐ μόνον τὸ ἀνάγειν, ἐξ οὗ καὶ λέβης ἀμβολάδην ζέων· καὶ ἀβλήδην ἰοῦσα· καὶ ἀμβλίσκειν, καὶ ἀμβλῶσαι· ἀφ' ὧν καὶ ἀμβλωθρίδιον καὶ ἄμβλωμα, τὸ οἷον ἀναβληθὲν ἐκ τῆς μήτρας· καὶ τὸ ἀναβάλλειν σφαίρας ἄνω, καὶ ἡ ἄλλας εἰς ὕψος ἀναβολή· καὶ τὸ εἰς ἵππον ἀνάγειν, καὶ ἔποχον ποιεῖν· ὅθεν καὶ ἀναβολεὺς, οὐ μόνον τὸ σιδήριον ᾧ τοὺς πόδας ἐντιθέντες ἔφιπποι γίνονται τινές· καὶ ἄνθρωπος ὃς εἰς τὸ τοιοῦτον ἔργον καθυπουργεῖ· οἷον, τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλεν, ἤγουν ἀνεβίβασεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνδύεσθαι ἀναβάλλεσθαι λέγεται· καὶ ὄνομα ἐκ τούτου ἡ ἀναβολή. ἀναβάλλεσθαι δὲ τὸ ἀνατίθεσθαι τὸ ἔργον, ἀντὶ τοῦ ὀκνεῖν καὶ ἀναδύεσθαι· ὅθεν καὶ ἀναβολὴ ἡ ἀνάπαυσις· καὶ ἀμβολιεργὸς, ὁ ἀναπίπτων εἰς ἔργον· ἴσως δὲ καὶ ἀμβλὺ τὸ ἀνάπαλιν τοῦ βάλλοντος ὀξέως, ὃ δοκεῖ ἀναβάλλεσθαι· οἷον, τὴν ἐν δευτέρῳ τομήν. Ἀναβάλλεσθαι, τὸ προΐεσθαι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων. Ἀναβάλλεται δὲ ὕδωρ, διὰ σωλῆνος ἢ κίονος, ἢ οὕτω πῶς ἀναβαῖνον· ἢ ἁπλῶς ἀναπηδῶν· ὡς δηλοῖ παρὰ καλλιμάχῳ τὸ, κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλεν· ἀναπηδῶν δηλαδὴ, καὶ ἀναβλύζον· καὶ μύρμηκες δὲ ἀναβάλλουσι κάτωθεν χοῦν· ὅπερ ἐναντίον τῷ καταβάλλειν ἐστὶν, ἤγουν καταβάλλειν φυτεύειν, ἐμπιτεῖν. Καὶ ἀνέβαλλε παρ' ὁμήρῳ ἐν α τῆς ὀδυσσείας, ἀντὶ τοῦ προανεκρούετο ὡς ᾀσόμενος· ἤγουν προοιμιάζετο. ἀναβολὴ γὰρ, οὐ μόνον ἐπὶ ἀργίας τίθεται καὶ ἱματισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ προοιμίου· καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τοῖς ὄρνισιν· ἢ τὸ ἀνέβαλλε, ἀντὶ τοῦ πνεῦμα συνῆγεν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀνῆγε· ἀναβάλλειν γὰρ καὶ τὸ ἀνάγειν· οἱ γοῦν ὀρύσσοντες ἀναβάλλειν γῆν λέγονται· καὶ ἡ τοιαύτη γῆ, ἀμβολὰς λέγεται. Ἀναβαλλίδες, ταινίαι· αἱ δὲ, σφαίρας ἀποδιδοῦσαι. Ἀναβάλλομαι τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ῥαθυμῶν ὑπερτίθεμαι· αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ ἀναβάλλομαι, τὸ ἐνδύομαι· ἐξ οὗ ἀναβολή· καὶ τὸ μέλπω· ὡς τὸ ἀνέβαλλε καλὸν ἀείδειν· καὶ ἀναβάλλομαι, τὸ ἀνακρούομαι ἐπὶ μέλους· ὡς τὸ, ἢ που ἀναβάλλεται μέλος. Ἀναβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ προοιμιασάμενος, δι' ἑνὸς λ· ἀναβαλλόμενος οὖν ὥσπερ εἰώθει, βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον· καὶ ἀνεβάλλοντο, ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο. Ἀναβάλλω, σημαίνει τέσσαρα· τὸ προοιμιάζω· ὡς τὸ ἀνέβαλλε καλὸν ἀείδειν· τὸ ἀνακρούω καὶ ἀναπέμπω, ὡς τὸ καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνέβαλλον τὸ σύντονον· τὸ ἐνδύομαι· ὡς τὸ ἀναβαλλόμενος φάσω ἱμάτιον· καὶ τὸ ἀπαρνοῦμαι· ὡς τὸ ἀναβάλλομαι τοῦδε τοῦ πράγματος. Ἀναβαλοῦ, περισπωμένως ἀττικοί. Ἀναβάσεις καρδίας, αἱ προκοπαί· οἱ εὐσεβεῖς λογισμοὶ περὶ θεοῦ· ὡς ὁ προφήτης δαβίδ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο· εἰς δὲ τὸ ἐναντίον, καταβάσεις λέγονται. Ἀναβασμοὶ, ἀναβαθμοί. Ἀνάβατα, μετέωρα. Ἀναβάτης ἵππος, ὁ χευτής. Ἀναβεβαμένα, ἀντὶ τῆς ἀναβάτην ἔχοντος· οὕτω ξενοφῶν. Ἀναβεβλημένος ἱμάτιον, καὶ ἱματίῳ. Ἀναβιβασμένη, ἀνακεκινημένη. Ἀναβέβρυκεν, ἀναπέπλωκεν. Ἀναβέβρυχεν· ὅπερ ὄνομα πεποιηθὲν, τὸ ἀναπηγάζειν δηλοῖ. γράφεται καὶ ἀναβέβροχεν, ὃ δεῖ πίνεται· ὅθεν καὶ τὸ καταβρόξειεν· δῆλον δὲ ὅτι τοῦ ἀναβεβρυχέναι, λειότερον τὸ ἀναβλύζειν ἐστίν· αὐτὸ δὲ καὶ ἀναβυθοῦν λέγεται· ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. Ἀναβῆναι· ὅμηρος τὸν ἐπὶ τὴν τροίαν πλοῦν, ἀνάβασιν λέγει· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι. Ἀναβῆναι, ἐνίοτε σημαίνει τὸ ἀναπλεῦσαι ἐκ τοῦ λιμένος· καὶ ἀναβῆναι εἰς τροίαν, τὸ ἀναπλεῦσαι· δῆλον δὲ ὅτι καὶ βῆναι τὸ τοιοῦτον λέγεται οὐχ ἁπλῶς μέν τοι, ἀλλὰ μετὰ νηός· ὡς δηλοῖ τὸ, Ἔνθα περ ἄλλοι ἀργεῖοι ἄριστοι ἔβαν, κοίλαις ἐπὶ νηυσίν. Ἀναβησάμενοι, ἀναβιβασθέντες ἐπὶ τὴν ναῦν. Ἀναβήσομαι, ἐπανελεύσομαι ἐπὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς. Ἀναβιβάζω, αἰτιατικῇ· καὶ ἀναβιβάζων, ἀναφέρων. Ἀναβιβῶμαι, ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσομαι. Ἀναβιώμην, ἐκ τοῦ βιῶμι τῆς πλατείας εἰς μι λεγούσης ἀττικῶς. Ἀναβιῶναι, ἀναζῆσαι καὶ ἀνεβίωσα ἐγὼ, ἀμεταβα-

τριῶν καὶ ἐκεῖθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτέρωσε καλεῖται. οὕτω Δημοσθένης. Ἀμφοτέρωθεν. Κανών. Τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα τὰ ἀπὸ ὀνομάτων γινόμενα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἷον, κύκλοθεν· οὐρανόθεν. πλὴν τοῦ ἀμφοτέρωθεν· ἑκατέρωθεν· ἑτέρωθεν· καὶ ἀμφοτέρωθεν ἀκαχήμενος, τὸ ἀμφίστομος λέγεται. Ἀμφοτέρην ἕλε χεῖρα. εἶχε μὲν εἰπεῖν δυϊκῶς χεῖρε· ἀλλὰ διὰ τὸ καινότερον οὕτως εἶπε. καὶ τουτέστιν ὡς ἡ ἰδία τὴν ἑκατέρου ἔλαβε χεῖρα ἑκατέραις ταῖς αὐτοῦ χερσίν, ἢ μίαν ἐξ ἑκατέρου τὰς δεξιάς, τῇ αὐτοῦ δεξιᾷ δηλαδή. Ἀμφοτέρωσε, εἰς ἑκάτερον μέρος. Ἀμφοῦδις, παρὰ τὸ ἔδαφος. ἔστι ῥῆμα οὐδίζω, ὁ μέλλων, οὐδίσω. ἀποβολῇ οὖν, οὖδις· καὶ ἐν συνθέσει, ἀμφοῦδις. παρὰ τὸ οὖδας τὸ ἔδαφος. οὐδὲν διαφέρει τοῦ ἀμφ' οὖδας. πλὴν αὐτὸ ἐπίρρημα ἐστὶν ἐκεῖθεν παρὰ χεῖρ· ἀμφοῦδις ἐρεῖσαι, τὸ πρὸς τῇ γῇ ῥῖψαι. καὶ ἔστι ταυτὸν τῷ πρὸς γῆν ἐλάσαι. ἀείρας δὲ ἀμφοῦδις, τουτέστιν ἐκ γῆς πρὸς γῆν αὖθις ἐλάσειε, τὴν ἐκείνου κεφαλήν. ἢ καὶ ἄλλως. ἀείρας, βάλλε τὴν κεφαλὴν πρὸς γῆν. ἀμφοῦδις, κατὰ μίαν ἀμφοῖν τῶν λέξεων ἐκ παραλλήλου ἔταξαν. Ἄμφρυσος, ἢ ἀμφρύσιος, ποταμὸς Θεσσαλίας, προπαροξύνεται. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ β, ὡς διονύσιος. Ἀμφιβάλλεσθαι πέριξ παρὸ μέρω, τὸ ἐπάψασθαι· ὑπὸ γὰρ φορεῖται ἄλλως ἡ πέτρα. ὡς ἐν ὀδυσσείας ρ. Ἀμφώσχη τῇ χειρί, κυρτωθείσῃ. Ἄμφω, ἀμφότερα τὸ ω, μέγα. τὸ ἄμφω καὶ δύο, θεματικά, διότι οὐ γίνεται ἀπὸ ἑνικοῦ. τὸ γὰρ σημαινόμενον κωλύει. καὶ τί διαφέρει τὸ ἄμφω τοῦ δύο; ὅτι τὸ δύο γράφεται καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικῶς. τὸ δὲ ἄμφω, διὰ τοῦ ω μεγάλου πάντοτε. καὶ ὅτι τὸ μὲν δύο, μετὰ τοῦ ἄρθρου συντάσσεται. οἷον, οἱ δύο. τὸ δὲ ἄμφω, ἄνευ τοῦ ἄρθρου, καὶ σημαίνει τὸ ἀμφοτέρους. ὡς τό, ἄμφω ὁμῶς φιλέουσά τε κηδομένη τε. Ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. σολοικοφανές. ὤφειλε μὲν γὰρ καὶ ἑνὶ δυϊκὰ τὸ αὐτὸ συντάκτως εἰπεῖν, ἀμφοῖν δ' ἑζομένοιν. ὁ δέ, οὕτως ἔφρασε καινότερον, διὰ τὸ ἄρξασθαι μὲν ὡς ἐν σχήματι σμῆ, ἀπὸ εὐθείας δυϊκῆς. εἶτα μὴ ἔχειν ἐν κατὰ τὸ ῥῆμα περὶ Ὀδυσσέως καὶ Μενελάου εἰπεῖν. οὐ δὲ γὰρ ἦσαν ὁμοίως ἄμφω γεραροί. τοιοῦτον καὶ τό, σφῶι τε δ' ἐρχομένω. καὶ τὸ πρὸ ὅ, τοῦ ἐνόσεσ καὶ τό, οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν εἰς οὐρανὸν ἱκάνει. καὶ ἄλλα πολλά. Ἄμφω δ' ἔσθην, ἀμφότεροι ἐπέβαλλον τοῦ προθυμοῦντο. Ἀμφώδοντα ζῶα. οἷον αἶξ. ἵππος. ὄνος. καὶ ὅσα οὐκ ἐναλλαγμένους τοὺς ὀδόντας ἔχει. οἷς συμβέβηκε πιμελὴν ἀλλ' οὐ στέαρ ἔχειν. Ἀμφώδων, ὄνομα. καὶ ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ κάτω ὀδόντας ἐχόντων μερικῶς. Ἄμφωες, καὶ ἀμφωτίδες. καὶ ἀμφωτίδων, τῶν δύο ὦτα ἐχουσῶν. καὶ παροιμία. μέχρι τῶν ἀμφωτίδων. ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων. ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὤτων. ἃ πτα ἦσαν χαλκᾶ τινά, ἃ περιετίθεσαν οἱ παλαιοὶ τοῖς ὠσίν. ἀμφῶες δέ, παρὰ τὸ οὖας, ἐλλείψει τοῦ υ ὦας. ὡς οὖδας οὖδος. καὶ ὡς κῆος αἰδοῦς. οὕτω καὶ ἄμφωες ἀμφῶες. Ἄμφω μὲν ἧσταν, ἀντὶ τοῦ ἀμφότεροι μὲν ὑπῆρχον. Ἀμφ' ὤμοισιν, ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν ὤμων. Ἀμφώμοις, ἀναβλήμασιν αἰσθήμασι. Ἀμφῶμος, ἐν ταῖς ὀνομασίαις, ὁ λιβανωτός. Ἀμφωμοσία. ὅταν τῶν δικαζομένων ὁ μὲν προομόσει, ὁ δὲ ἐπομόσει. λέγεται δὲ καὶ ἀμφορκία. Ἀμφώνιξ, γαστρίμαργος. ἀκρατής. Ἄμφωξις, ὑδρεῖον ξύλινον εἰς ὃ ἀμέλγουσιν. Ἀμφώτιδες κατὰ Παυσανίαν, ἃς οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσὶν εἶχον. ἄλλως δέ γε, καὶ ἐκπώματος εἶδος αἱ ἀμφώτιδες. Ἄμφωτον, δίωτον ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχον. Ἄμφωτος, χιτῶνος εἶδος. Ἄμφω χεῖρε, ἄμφω τὰς χεῖρας. Ἀμᾶν, ἀμῶσιν θερίζειν. Ἀμώμητος, ἄμωμος. ἄψογος. ἀγαθός. ἢ σώματι ἢ ψυχῇ. Ἀμώμενοι, θερίζοντες. καὶ ἀμῶσι, ὁμοίως. Ἄμωμος, ὁ καθαρὸς καὶ ἀναίτιος. ὡς τό, Τοῦ κατὰ πέδον σοι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμοι. Ἀμώνας, τὰς ἀπήμονας αἰολεῖς. Ἀμωνίς, ἡ τοῦ ἄμμωνος ἱερὰ τριήρης. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἱμεραίου. Ἀμώντων, θεριζόντων. Ἀμωρίνς. ποταμοῦ νόθος υἱὸς ἦν. Ἄμωρος, πλακοῦντος εἶδος. Ἀμώς, προφήτου ὄνομα. καὶ ἀμὼς ἑρμηνεύεται στήριξις, ἢ ἰσχύς. Ἀμώσας, κρεμάσας παραιτήσαι. Ἀμωσγέπως, ὁ πως δήποτε καὶ ἀμωσγέπως, ἀντὶ τοῦ ἐνί γέ τῳ τρόπῳ. καὶ ἀμωσγέπως, ὅθεν δήποτε. ἔστι δὲ κυρία ἡ λέξις. παρὰ τὸ ἀμὸς ὄνομα, ἰσοδυναμοῦν τῷ τίς, δωρικῶς. ὥς φησιν Ὅμηρος. τῶν, ἀμόθεν γε θεά. ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος μέρους. ὥσπερ τὸ καλὸς γίνεται ἐπίρρημα καλῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμὸς γίνεται ἐπίρρημα ἀμῶς. καὶ ἐν συνθέσει ἀμωσγέπως. ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀμός, γίνεται ἀμόθεν. ἐξ οὗ τὸ οὐδαμόθεν ἐπίρρημα. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ καλῶς γίνεται ἐπίρρημα καλά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδαμῶς οὐδαμά, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

ΤΟ Α΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν΄.

Ἄν, δυνητικὸς σύνδεσμος τοῖς ὁριστικοῖς κατὰ τὸν παρατατικὸν καὶ ὑπερσυντέλικον, καὶ ἀόριστον συντάσσεται· τοῖς δὲ εὐκτικαῖς καὶ ὑποτακτικαῖς, κατὰ πάντα χρόνον. ἀλλὰ τῶν ὑποτακτικῶν προτάσσεται μόνος. δὲ εὐκτικαῖς καὶ προστακτικαῖς προτάσσεται καὶ ὑποτάσσεται. Ἂν σύνδεσμος ἐπὶ τέλει λεγόμενος, μετὰ παρεληλυθότος ῥήματος ἔτι μετὰ εὐκτικοῦ, ἔτι μετὰ μετοχῆς, μὴ γινόμενον πρᾶγμα ἔχον δὲ γενέσθαι ὑπεμφαίνει. Ἂν σύνδεσμος, ὅπότε μὲν ἐπὶ πράγματος κεῖται, δύναμιν ἔχοντος γενέσθαι καὶ διὰ τοῦτο καὶ δυνητικὸς καλεῖται. ὁπότε δὲ κεῖται ἀργός. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν κωλύει δύο συνδέσμους τοιούτους ἐν ἑνὶ λόγῳ κεῖσθαι. διὸ καὶ ἀντὶ τοῦ δή, τὸ δεύτερον ἂν τίθεται. οἷον, ὡς τ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδών. Ἂν σύνδεσμος, εἰ μὲν δύναται τεθῆναι πρῶτον τοῦ ῥήματος καὶ ὕστερον, συντάσσεται μετὰ εὐκτικοῦ. ὡς τὸ οὐκ ἂν γένοιτο, καὶ οὐκ ἂν δυναίμην. εἰ δὲ οὐ δύναται τεθῆναι καὶ ὕστερον, ἀεὶ πρότερον μετὰ ὑποτακτικοῦ συντάσσεται. Ἂν σύνδεσμος ὑποτάσσει, ἀοριστολογικὸς ὤν· ὅσα ἂν λέγῃς, ὅσα ἂν εἴπῃς. δυνητικὸς δέ, κατὰ μὲν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πρὸς εὐκτικόν. οἷον, οὐκ ἂν λέγοις. οὐκ ἂν φαίνῃς. οὐκ ἂν λέξοις. ἔτι προτάσσεται, ἔτι ὑποτάσσεται καὶ πρὸς ὁριστικόν, οὐκ ἂν ἔφης, ἀλλὰ σπανίως τοῦτο. κατὰ δὲ παρῳχημένους, πρὸς ὁριστικόν. οἷον οὐκ ἂν εἶπες, ἢ ἔλεξες. Ἂν σύνδεσμος ἀοριστολογικὸς ὤν, ὑποτάσσεται. οἷον, ὅσα ἂν λέγῃς. ὅσα ἂν εἴπῃς. δυνητικὸς δέ, μετὰ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος τοῦ εὐκτικοῦ. οἷον, οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν φαίνοις. οὐκ ἂν λέξοις. καὶ ὁριστικοῦ, παρῳχημένους συντάσσεται. οἷον οὐκ ἂν εἶπες. οὐκ ἂν ἔλεξας. ἔτι ὑποτάσσεται, ἔτι προτάσσεται καὶ ἀττικοὶ δὲ χρῆσθαι πολλάκις

πολυτήσας τις, ἄπαις εἶναι δοκεῖ, φάσκει δέ τις ἑαυτὸν ἐκείνου υἱὸν, οὗτος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ παῖδα μὲν τοῦ θανόντος ἑαυτὸν μὴ εἰσάγει, λέγει δὲ ἀγχιστείας κατὰ γένος αὐτῷ προσήκειν, τὸν κλῆρον παρακαταβάλλειν αὐτὸν οἱ νόμοι κελεύουσι· περὶ ἀμφότερα δὲ ἡ ἀντιλογία πίπτει. Ἀμφὶς ἰδών, φανερῶς. Ἄμφις, κωμικὸς ἀθηναῖος. ἀμφὶς δὲ, ἀντὶ τοῦ χωρίς. Ἀμφὶς φρονεῖν, ἐναντίον ἐστὶ τοῦ ὁμὰ φρονεῖν· ὅπερ σημαίνει τὸ ὁμοφρονεῖν λέγεται καὶ τὸ δὲ αὐτοῦ ὄνομα ἐν ὀδυσσείᾳ, ὁμοφροσύνη. ἔτι τὸ ἀμφὶς φρονεῖν, ὅμοιόν ἐστι τῷ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διθυμία. ὅ ἐστι διχοστασία. καὶ ὡς εἰπεῖν διψυχία. τοῦτο δὲ ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ ἕνα θυμὸν ἔχοντες· τὸ δὲ ἀμφὶς φρονέειν, ἀντὶ τοῦ ἀμφὶς φράζεσθαι ἔφη. Ἀμφίσβαινα, ζῶον ὁ ὄφις ἑκατέρωθεν βαίνων ἐκ τοῦ ἀμφὶς ἐπιρρήματος γίνεται. οὐ χρῆσις καὶ ἐν τῷ ἀμφὶς φράζονται. Ἀμφίσβατα, τὰ ἀμφισβητήσιμα. οὕτως ἑλλάνικος. Ἀλφισβητεῖν, ἀμφιβάλλειν. καὶ ἀμφισβητεῖν, ἀντὶ φίλων· ἐρίζειν, ἀντὶ ἐχθρῶν. Ἀμφισβήτησις· οἱ ἔξω φασὶν, ἡ ἀμφισβήτησις, κρίσις ἀναρτᾶσθαι· ἡ δὲ κρίσις, τοῖς ἐλέγχοις βασανίζεσθαι· ὁ δὲ ὅρος γεγράφθαι· τὰ δὲ γεγραμμένα κυροῦσθαι· τὰ δὲ κυρωθέντα, βεβαιοῦσθαι τοῖς ἔργοις. καὶ πᾶσα ἀντιμαχία, αἰρεῖσθαι καὶ παλινφιλία χωρεῖν τε. καὶ οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. Ἀμφισβατοῦντες, ἀμφιλογοῦντες. ἀπὸ τοῦ ἀμφὶς καὶ τοῦ βάζειν· πολλάκις δὲ πλεονάζει τὸ β, ὡς ἐν τῷ ἄδηρον ἄβδηρον· καὶ σίδα, σίβδα. ἢ παρὰ τὸ ἀμφὶς ἐπίρρημα, τὸ κεχωρισμένως βαίνειν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ διστάζοντες. Ἀμφισβητῶ, γενικῇ συντάσσεται· οἷον ἀμφισβητούντων τῶν πραγμάτων. καὶ ἀμφισβητοῦσι τῆς ἀρχῆς. καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς. καὶ τὸ διστάζω. Ἀμφὶς ἦσθαι, ἤγουν χωρὶς καὶ ἰδίᾳ τοῦ δεῖνος. Ἀμφισίκωμοι, οἱ περικοσμοῦντες τὰς κόμας. Ἀμφίσκαι τῇ χειρί, κυρτωθείσῃ. ἔνιοι δὲ τὸ δεῖπνον. Ἀμφίσκεσθαι, ἐνδύεσθαι. Ἄμφισσα, πόλις τῆς λοκρίδος. Ἀμφίσταται, περιΐσταται. ἀμφίσταται διαχρύσιος ὁ λοβός. καὶ ἀμφίστασθαι τὸ διστάζειν. Ἀμφιστερῆ, τὴν καλοορχὴν τῶν θυσιῶν λάκωνες. Ἀμφίστερρον· δίγνον. Ἀμφιστεφέες· τρεῖς κεφαλαὶ ἤγουν κατὰ κύκλον καμπτόμεναι· ἢ ἀμφιστρεφέες· ὅ ἐστιν ἀλλήλαις συμπεπλεγμέναι· ἢ πανταχόθεν στρέφεις. Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τῷ λόχῳ ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ στομάτων ἔχουσα, ὡς ἀντιπρόσωπους εἶναι. Ἀμφιστροφή, ἐκχώρησις, περιστροφή. Ἀμφισφαῖρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. Ἀμφίσωτρον, περίβλεπτον. Ἀμφιτάλαντον, ἀμφοτέρωθεν ἑλκόμενον. Ἀμφιτάπητας, αἴλιος διονύσιός φησι, τοὺς μὲν ἑτερομάλλους, ἀλλὰ τοὺς δὲ ἑκατέρων μερῶν δασεῖς· παυσανίας δὲ λέγει, ὅτι ἀμφιτάπητες, οἱ ἀμφίμαλλοι· οἱ δὲ ἑτερόμαλλα, τάπητες. Ἀμφὶ τοῖο, περὶ σοῦ. Ἀμφίτμητοι, ἀποτετμημένοι. Ἀμφὶ τὸ λυκόφως, περὶ τὴν αὐγήν. Ἀμφιτοβοβίζετε, τοιοῦτον μέλος ἀποτελεῖτε. ἀριστοφάνης. Ἀμφίτορα, ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα. λάκωνες. Ἀμφιτρίβαι, περὶ πόδας τετριμμένοι. Ἀμφίτριπτον, τὸ δὲ ἑκατέρων τῶν μερῶν τετριμμένον. Ἀμφιτρίτη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται δὲ διὰ τὸ πανταχόθεν φόβον. ἢ διὰ τὸ ἀμφίβολον τοῦ φόβου. ἢ διὰ τὸ πανταχόθεν ἄνωθέν τε καὶ κάτωθεν τρίτην εἶναι στοιχεῖον. λέγεται δὲ ὅτι ἐν νάξῳ χορεύουσαν αὐτὴν ἰδὼν ποσειδῶν, ἥρπασε. καὶ ἀμφιτρίτη ἡ θάλασσα. ἢ γὰρ παρὰ τὸ ῥεῖν ἐστιν, ἡ περιρρεομένη. ἢ παρὰ τὸ τρεῖν· φόβον γὰρ ἐμποιεῖ. καὶ ὤφειλε δίφθογγον εἶναι ἐκ τῆς ἐτυμολογίας· ἀλλὰ τὰ εἰς τη λήγοντα θηλυκὰ βαρύτονα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ἑνὶ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι. οἷον, ἐρέτη. μελέτη. ἀφροδίτη. καὶ ἀμφιτρίτη. Ἀμφιτροπή, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος φυλῆς. Ἀμφιτρυχῆ, κατερρωγότα. Ἀλφιτρύων, παῖς ἀλκαίως. Ἀμφίτυπα, ἐσπασμένα. Ἀμφίφαλον, ἀμφοτέρωθεν φάλοις ἔχουσαν περὶ αὐτήν. φάλοι δέ εἰσιν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας ἀσπιδίσκαι, χάριν κόσμου τιθέμενοι. Ἀμφιφαεῖα, ἄστρα δὶς φαινόμενα. καὶ ἀμφιφανής, περιλαμπής. Ἀμφιφορεῖς· κεραμεᾶ ἦσαν ἀμφοτέρωθεν φερόμενα· ὅ ἐστιν, ἄμφωτα δίωτα. ἢ ἀμφιφορεῖς θεόπομπος λέγεσθαί φησι, τοὺς ὑπὸ ἐνίων μετρητάς. παυσανίας δέ φησι τὴν ἀμφιφορέα, ὑπὸ ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι. καὶ ἀμφιφορεύς, σορός. ὑδρία. κέραμος. ἢ μέτρον ἐλαίου. καὶ ἀμφιφορῆα, ἀγγεῖον ἐν ἄλλῳ γράμματι. Ἀμφιφῶν, πλακοῦς τις, ἀρτέμιδι μετὰ δᾳδῶν προσφερόμενος. Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντος εἶδος· οἵτινες ἐγίνοντο, ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρωῒ ὑπὲρ γῆς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐκόμιζον αὐτοὺς δᾳδία ἡμμένα περιτιθέντες ἐπ' αὐτῶν, ὥς φησιν ἀπολλόδωρος. Ἀμφιχαλκοφάλαρα, ἀντὶ τοῦ πολύχαλκα λέγει ἀριστοφάνης. Ἀμφιχανόντες, καταπιόντες. Ἀμφιχυθεὶς πατέρα παρ' ὁμήρῳ, ἐμφαντικόν ἐστι τοῦ ἀμφὶς καὶ τοῦ περιφυς· δηλοῖ τὴν ἄγαν δι' ὅλου περιπλοκὴν ἑρμηνεύειν, ἐκ τοῦ συνώνυμος ἀμφιχυθείς. Ἀμφίχυτον, κατὰ μέν τινας τὸ βουνοειδές. καὶ ἀμφοτέρωθεν κατακεχυμένον, τὸ δὲ ὑψηλοῦ ἐφ' ἑκάτερα χθαμαλότητι. οἱ μέντοι παλαιοὶ ἀμφίχυτόν φασι, τὸ μὴ ἐκ λίθων ἀλλὰ περικεχυμένον. ἤγουν, τὸ δὲ ἀνάχωμά τι ὄν· ὡς τὸ χεῦαν τις δὲ τὸ σῆμα, ἤγουν ἀναχωματίσαντες. τοιοῦτον δὲ ἦν τεῖχος ἐν τροίᾳ. ἢ ἀμφίχυτον, τὸ περικεχωσμένον ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν. Ἀμφιῶ, εἴρηται εἰς τὸ κρεμῶ.

Ἀμφίων, καὶ ζῆθος, τὰς θήβας ἐτείχισαν. ὡς καὶ ὅμηρος φησίν· Οἳ πρῶτοι θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο. φερεκύδης δὲ, καὶ τὴν αἰτίαν παραδίδωσι τῆς οἰκοδομῆς· διότι φλεγύας πολεμίους ὄντας εὐλαβοῦντο, βασιλεύοντα κάδμου.

Ἀμφοβολα, ἡ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία. Ἄμφοδα, αἱ ῥύμαι, αἰγυιαί, δίοδοι. Ἀμφοῖδις, παρὰ τὸ ἔδαφος. ὁ δὲ ἡσίοδος ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν· εἰς τὸ οὖδος ἐρίπων. Ἄμφοδος, ἡ ῥύμη. Ἀμφοῖν, τῶν δύο καὶ τοῖς δυσίν ἐπὶ ἀμφοτέρων. Ἀμφόνη, ἄνθρα τὶς ἁμαρτωλὸς μὴ δυναμένη [illegible]. Ἀμφόνοι, περὶ τὸν φόνον. Ἀμφοράσσαντο, [illegible].

Ἀμφορέας, φόρους τοὺς μισθοὺς. ἢ τοὺς τὰ κεράμια φέροντας. Ἀμφορείδιον, ὁ μικρὸς ἀσκὸς, καὶ ἀμφορέως, φορτίον.

Ἀμφ' ὀστεόφιν, περὶ τοῖς ὀστοῖς. Ἀμφότερα, δύο. Ἀμφότεροι γράφουσιν, οὐ γράφετον. τὸ δὲ ἄμφω καὶ δύω δυϊκῶς, ὡς τῇ σημασίᾳ οὕτω καὶ τῇ φωνῇ δυϊκῶς τε, καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασι. τὸ μὲν διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν· τὸ δὲ, διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸν κατὰ δύο. ἄμφω οὖν τρέχετον λέγομεν. καὶ ἄμφω τρέχουσιν. Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής· ὡς ἐπίρρημα τὸ ἀμφότερον εἴληπται νῦν. καὶ ἀμφότερον, μάντιν τ' ἀγαθὸν, καὶ δουρὶ μάρνασθαι παρὰ πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀμφότερα, ἐπιρρηματικῶς. ὁμοίως, τὸ πολιός τε νέος, πολιός τε κάρηνον. Ἀμφοτερόπλουν, ὁ ἴσως τις ναυτικὸν δανείσῃ δάνειον ἀντὶ τῶν ἐνθάδε πλευσάντων,

Ἀμφιλαφὴς ποσός, ἀπολλώνιος ἀμφοτέρωθεν ἐπιπολῆς πρὸς ὅρμον ἔχουσα. καλλίμαχος δὲ, ἀμφίδυμον εἶπε τὸν ἀμφιλαφῆ λιμένα. ἱστορικῶς δὲ ἀπολλώνιος ἀμφιλαφῆ τὸν λιμένα φησί. τινὲς αὐτὸ τοῦ ξυλώδης ἀπεδέξαντο.

Ἀμφιλαῶν, περικυκλαζόντων. Ἀμφίλεκτος, ἀμφίβολος. Ἀμφιλεξαντες, ἀμφισβητήσαντες, καὶ διενεχθέντες.

Ἀμφίλινα, ἐφούπαλα. σοφοκλῆς. Ἀμφιλιτῆ, τὴν λιπαρωτάτην. Ἀμφιλιχῆ, περιμάχητον. Ἀμφίλογοι, ἀμφιβαλλόμενοι ἐνδοιάζοντες. Ἀμφιλύκη ἐκ τοῦ λύκη γίνεται, ὃ σημαίνει παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὴν σκιάν. προσλαβὸν δὲ τὸ ν, ποιεῖ τὸ ἐλύγη, ὃ δηλοῖ σκέπην. σκιάν. ἐξοῦ παρὰ ἀράτῳ, ἐπηλυγασάμενος, ὁ προβαλλόμενος, καὶ ἐπισκιασάμενος. ὅτι δὲ καὶ νυκτερινὰ κνέφας λέγεται ἐλύκη, ἔστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς παλαιοῖς. καὶ ἀμφιλύκη νὺξ λέγεται, ὅτ' ἂν ἡ περιμέριμνος ἰδίως πα, λυκόφως λέγει. καὶ ἀμφιλύκη νὺξ, τὸ παρὰ μὲν λεγόμενον λυκόφως. ὅτε οὔπω ἡμέρα ἴδιον, ἀλλ' οὐδὲ νὺξ ἔτι ἀκριβῶς. καὶ ἄλλως δὲ ὁ ποιητὴς ἀμφιλύκην νύκτα καλεῖ, τὴν ἤδη πρὸς τὴν ἡμέραν οὖσαν, καὶ προτρεπομένην τὰς νόας. ἕως τοῦ ὄρθρου. καὶ ἄλλως δὲ καθ' ὅμηρον ἀμφιλύκη νὺξ, καθ' ἣν ὁ ἥλιος νέον προβάλλει τὸ γοῦν τοδιαλύσας τὴν νύκτα. οὐ μὴν ἤδη προβέβληκεν, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ποιῆσαι. ἐτυμολογεῖται δὲ, ἡ παρὰ τὴν λύσιν ὅ ἐστι τὴν σκοτίαν, λιγαῖον γὰρ, ὅ ἐστι σκοτῶδες, τὸ τηνικαῦτα φῶς. ἢ παρὰ τὸ λυκαίνεσθαι κεῖσθαι. τοῦτ' ἐστι λύκου δορά. τεφρῶδες γὰρ ἡ λυκὴ καὶ οὐκ ἄκρατον ἔχει τὸ μέλαν καὶ ἀμφιλύκην, σκοτεινήν. λύγη γὰρ ὡς εἴρηται ἡ σκοτεία. καὶ λυγόφας δὲ ἀττικοὶ, καὶ λυκόφως. Ἀμφίμακρος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς. πεντάχρονος. οἷον, ἡγεμών. καλεῖται δὲ ἀμφίμακρος, ὅτι ἑκατέρωθεν δύο μακρὰς ἔχει. Ἀμφίμαλλος. ἱμάτιον ἐν τοῖς ἴσοις χαίρειν ἀποδιδόασι. χαίρειν δὲ, τὸ μὴ τὸ ἔλεγον. Ἀμφιμάσσετα, ἄλφιτα μέλιτι δεδευμένα. λάκωνες καὶ ἀφιμάστρα, δεισμένοι κακοθαία τὸ ἀμφοτέρας χεῖρας ἔχειν, ἢ ἀποβαλλόμενος. Ἀμφιμάσασθαι, περιψήσασθαι περικαθάραι ἀπομάξαι ἐκ μάστακος. ἀφ' οὗ ἐκμάσσειν καὶ ἀπομάσσειν. Ἀμφίμασα, ψαῦσαι. Ἀμφιμασχάλου, χειρίδος τοῦ ἱματίου. οἱ δὲ δουλικοῦ ἢ μικροῦ χιτωνίσκου. ἣν καὶ ἑτερομάσχαλος, ὁ τῶν ἐργατῶν. οὐ τὴν μίαν μασχάλην ἔρραπτον. ἢ ἀμφιμασχάλου, τοῦ ἑκατέρωθεν χειρίδας οὐ μακρὰς ἀλλ' ἕως τῶν μασχαλῶν ἔχοντος. Ἀμφιματῶσαι, ἀποδῦσαι. Ἀμφιμέλαινα. βαθεῖα, σκοτεινή.

Ἀμφιμέμυκε, περιηχεῖ. μυκᾶται. Ἀμφιμεριτὸς, ὁ καθημερινός. Ἀμφιμήτορες, οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Ἀμφιμήτρια, τὰ μετὰ τὴν πρότασιν τῆς νεὼς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπιτιθέμενα. καὶ ἀμφιμήτριον, τὸ σημαντικὸν τῶν περὶ τὴν μήτραν παθῶν. Ἀμφιμιγὲς, πολυμιγὲς. ἢ πολυσύγκρατον. καὶ σαρτίον πρὸς ὃ τὴν μίτραν αἱ γυναῖκες προσάγουσιν. Ἀμφιμυσίων, δημήτρια ζῷα. καὶ ἀμφιμύσιον, ἡ δημήτηρ. Ἀμφίνεικος, περιμάχητος. ἐναντίους ἔχων λόγους. Ἀμφινεπίζοντα, προσπελάζοντα. προσφερόμενον. Ἀμφινοτίς, χιτῶνας ἢ φελλώνας. κρῆτες. Ἀμφίξοον, καλῶς ξέον. ἀμφίξοον τὸ σκέπαρνον. Ἄμφιον, ἱμάτιον. ἔνδυμα. καὶ ἄμφιος ὄνομα κύριον. Ἀμφιόνη, κιθάρα.

Ἀμφιορκία, ὅταν οἱ δικαζόμενοι ἀλλήλοις ὀμνύωσι. καὶ ἀμφιορκία, ἐπειδὰν ὅ, τι φεύγων, καὶ ὁ διώκων, ὀμνύωσι κλοπῆς ἔγκλημα ποιησάμενοι γράφοντες. Ἀμφίπαλαι, θεράπαιναι. Ἀμφίπασα, ἄλφιτα οἴνῳ δεδευμένα ἐλαίῳ.

Ἀμφιπελέκει, πελέκεσι διστόμοις. κυρηναῖοι. ὁ δὲ ἀρίσταρχος, τὸν τῆς ἀξίνης στελεὸν ἀπέδωκεν. Ἀμφιπέλεται, περιγίνεται. Ἀμφὶ περὶ, ἐξ ἑκατέρου μέρους. περὶ αὐτοῖς. Ἀμφιπεριστρωφᾶ, περιστρέφει. Ἀμφίπηροι, τυφλοὶ ἢ μηδὲν λείποντες. Ἀμφιπηκτὸς, ἐμπηγνύμενος. Ἀμφιπλήκτοις ῥοθίοις, ἤγουν ἀμφιθαλάσσοις. παρόσον ἑκατέρωθεν θαλασσοῦται. Ἀμφιπλὴξ, ἡ ἑκατέρωθεν ἐλαστία. Ἀμφίπολα τέτταρα, ἀμφίμαλλα. Ἀμφιπολεύειν, τὸ συμπεριοδεύειν δηλοῖ. καὶ ἀμφιπολεύει, ἐργάζεται. Ἀμφιπολεύει, ὑπηρετεῖ. φροντίζει. περιέπει. ἢ ἀναστρέφεται. Ἀμφίπολις, ἀπὸ τοῦ περιρρεῖσθαι ποταμῷ. πόλις αὕτη τῆς θρᾴκης. πρότερον δὲ ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο. ὡς ἀνδροτίων ἐν ἀτθίδι. κατὰ ἰδίου ὅρος. μαρσύας δ' ἐν μακεδονικοῖς, διὰ τὸ περικεῖσθαι τὸν τόπον ἀμφίπολιν ὀνομάζεσθαι, πρότερον, ἄκρα χαλουμένη. εἰ δὲ, ἀκρόπολις. Ἀμφίπολα, αἱ δουλίδες. καλοῦνται δὲ οὕτω, διὰ τὸ ἀμφὶ τὰς δεσποτίδας πολεῖν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ αἱ πρόσπολοι καὶ πρόπολοι. οἱ δὲ φασιν ὅτι πρόσπολος μὲν, ἐπὶ ἀρρένων. ἀμφίπολος δὲ, ἀεὶ ἐπὶ γυναικῶν. πίνδαρος δὲ ἔφη τύμβον ἀμφίπολον τὸν κύκλῳ περιπολούμενον. καὶ ἀμφίπολον τύμβον πέλοπος λέγουσι τινὲς, τὸν περιπολούμενον διὰ τὸ ἐν μέσῳ εἶναι τῇ πόλει. αἱ γὰρ ἀκισταὶ, ἐν μέσαις ταῖς πόλεσιν ἐθάπτοντο ἐξ ἔθους. ἄλλοι δὲ ἀμφίπολον, τὸν περιπολούμενον ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομένων ἐν γῇ τῷ σταδίῳ ἐστὶν αὐτοῦ ὁ τάφος. ἢ ἀμφίπολον, τὸν περιπολούμενον ὡς τῶν ἐπιφοιτώντων διὰ τὸ ἄγαν τῆς καθοσιώσεως αὐτοῦ τε, κύκλῳ περιόντων καὶ θεωμένων. εἰσὶ δὲ, ὅτι οἱ δρομεῖς εἰς τὸν τάφον τοῦ πέλοπος ἔκαμπτον. Ἀμφίπολος, ὁ δοῦλος. Τὰ παρὰ τὸ πολῶ καὶ χέω, μὴ μετὰ προθέσεως συντιθέμενα, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, οἷον, αἰπόλος. ὀνειροπόλος. οἰνοχόος. τὰ δὲ μετὰ προθέσεως, παροξύνονται. οἷον, ἀμφίπολος. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ, πρόσπολος. Ἀμφιπρυμνοῖς, εἶδος πλοίου. Ἔμπαλιν διελθὼν παρεσκεύασε τὸν ἵππον ἐν ταῖς ἀμφιπρύμναις τῶν νεῶν. Ἀμφὶ πυρὶ νῦν, περὶ τὴν πυρὰν. Ἀμφίπυρον, πανταχόθεν πυρούμενον. Ἀμφὶ ἑαὶ, περὶ δ' αὐτόν. Ἀμφιρεφία, ἑκατέρωθεν ἐστεγασμένην. Ἀμφιρεφὶς, ἑκατέρωθεν ἐρεπτόμενον. Ἀμφήριστον, ἀμφίλογον. ἀμφίβολον. ἐκ τοῦ ἐρίζω γίνεται ἤρισμαι, ἤρισαι, ἤρισται. ἤριστον, καὶ ἀμφήριστον. Ἀμφιρον, ἀμφορέα. Ἀμφιρρύτη, περιρρεομένη κύκλῳ. ἐν ἐπιγράμματι ἀμφιρύτη κῶς, καὶ πάλιν πένθος ἔχεις, αἴσιν ἐφ' ἱπποσύνα τῇ. Ἀμφιρρεδίας, πανταχόθεν διερρωγότας. ἐνευθυμένους. κλοβοῖς τ' ἀμφιρρεδίας. Ἀμφιρρέπης, περιβόντος. κεφαλὴν ἔχων ἑκατέρωθεν.

Ἀμφισαρωταί, οἱ κεχωρισμένως βοηθοῦντες. οἱ μὲν τοῦ δὲ, οἱ δὲ τοῦ δέ. Ἀμφὶς, ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, ἀμφὶς ἐπίρρημα. ὃ σημαίνει τὸ χωρὶς. καὶ διασμὸν, καὶ τὸ ἐκτός. ὅσον ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην σημαίνει καὶ τὴν περὶ πρόθεσιν. ἀμφὶς, περὶ, ἑαυτόν. καὶ ἀμφὶς, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ ἤτοι πέριξ. ἀμφὶς ἄγνυ, ἤγουν κύκλῳ. καὶ ἀμφὶς ἰδών, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ ἤτοι πάντοθεν. καὶ ἀμφὶς, ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρωθεν. ἐνίοτε λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ μεταξύ. ὡς τὸ ὀλίγη δ' ἀμφὶς ἄρουρα.

Ἀμφὶς ἔεργε, χωρίζει. Ἀμφίσπορα, αἱ ἑτερομήτορες. Ἀμφὶς, περὶ. χωρίς. δίχα. Ἀμφὶς ἕκαστον, περὶ ἕκαστον.

Ἀμφὶς ἐόντες, χωρὶς ὄντες. ἀποδημοῦντες. Ἀμφὶς ἔχουσι, περιέχουσι. Ἀμφισβητεῖν, καὶ παρὰ τὸ βάλλειν, ὅ ἐστι

δὲ καὶ ὁ λιμὴν τῆς Κυζίκου ἀμφίδυμος, διότι δύο εἰσόδους ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχων. Ἀμφιδιὲς, ἐνδυσάμενος. Ἀμφίδυσις, ἐπίθετον φιάλης παρὰ Ἀναξανδρίδῃ. Ἀμφίδυρον, τὸ πανταχόθεν περιέχον σκῦτος· ὡς τὸ ἀμφιδόρου χιτῶνα, ἀχαινέα· τουτέστιν, ἐλάφου δέρμα. Ἀμφὶ ἓ, περὶ αὐτόν· ὡς τὸ, ἀμφὶ ἓ, γινώσκων ἑτάροις ἐπερχόμενος. Ἀμφιειμένος δύναμιν, ἤγουν ἐνδεδυμένος· παρὰ τὸ ἕω, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων ἕσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα, εἶμαι· εἱμένος ἡ μετοχή· καὶ ἐν συνθέσει ἀμφιειμένος. Ἀμφίεκτος χιτὼν, διπλοῖς. Ἀμφιελίσσαι, αἱ νῆες, αἱ ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνόμεναι ἢ ἑκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφόμεναι. Ἀμφίελον, ἄφθονον. Ἀμφιέννυμαι, ἐνεστὼς χρόνος· ἀπὸ τοῦ ἕω· ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, τὸ ἄγνυμαι· καὶ τοῦ ὄρω ὄρνυμαι. μέλλων ποιητικὸς μὲν ἕσομαι· ἀπὸ τοῦ ἕω ἀχρήστου. κοινὸς δὲ ἀμφιέσομαι, μετὰ τῆς προθέσεως. ὁ ἀόριστος ποιητικῶς μὲν, ἑσάμην· κοινῶς δὲ, ἠμφιεσάμην· καὶ ἀμφιάσομαι καὶ ἠμφιεσάμην, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν παρὰ τοῖς κοινοῖς· ὡς ἀπὸ τοῦ ἀμφιάζω· καθὸ καὶ ἄμφια τὰ περιβάλματα λέγεται. παρακείμενος μὲν ποιητικὸς εἷμαι, ἀφ' οὗ καὶ εἱμένος· καὶ ἀμφιειμένος, ἀπὸ τοῦ ἕω ἀχρήστου. ἀπὸ τοῦ γὰρ ἕω εἷμαι· ἄχρηστον κατὰ ἀκολουθίαν μέντοι τοῦ τίθημι· ἤγουν, θέω· ὡς θεῶ· καὶ ἀπὸ τοῦ ρυεῖμαι, ὡς τέθειμαι. κοινῶς δὲ ἠμφίεσμαι· ἀπὸ τοῦ εἷμαι εἷμα τὸ ἔνδυμα ποιητικῶς· λαχῖμον κοινῶς· ὡς μῆλον μὲν τὸ πρόβατον ποιητικῶς, μαλωτὴ δὲ, τὸ δέρμα κοινῶς. Ἀμφιέννυνται, ἔστιν ἀμφιεννύω· καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον, ἀμφιέννυμι· τὸ παθητικὸν ἀμφιέννυμαι· ἀμφιέννυσαι· ἀμφιέννυται· παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι. Ἀμφὶ ἓ παπτήνας, περιβλέψας αὐτόν. Ἀμφίερον, περιιερίον, περικύκλιον· ἢ περὶ ἱερὸν τιμίου. Ἀμφιεργοῦντες, περὶ ἔργον γινόμενοι, καὶ ἀσχολούμενοι· ἢ περὶ τὸν αὐτὸν γινόμενοι. Ἀμφιέπουσα, περιέχουσα. Ἀμφιέπων, περιβάλλων. Ἀμφιεταζομένας, τὰς κατ' ἐνιαυτὸν περιερχομένας. Ἀμφιέτης, τὸ κατ' ἔτος· ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ κατ' ἐνιαυτόν· ὡσαύτως δὲ καὶ ἀμφημερινόν· ἤγουν, καθημερινόν.

Ἀμφιετηρὶς, ἡ κατ' ἔτος γινομένη ἑορτὴ καὶ θυσία. Ἀμφίζειν, περικαθίζειν. Ἀμφιηκὲς, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. Ἀμφιθαλεῖς παῖδες, οἷς ἄμφω περίεισιν οἱ γονεῖς· καὶ ἀμφιθαλὴς παῖς, ὁ ἀμφοτέρωθεν θάλλων ἤτοι εὐδαιμονῶν· ἤγουν ᾧ ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ περίεισιν. ἅπαξ δὲ ἡ λέξις εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ· ἐπιθαλὴς μέντοι, ᾧ ὁ ἕτερος τῶν φυσικῶν τούτων κλάδων ἀπέσπασται· καθ' ὃ ἐννοίας καὶ παῖδες πατρὸς αἱμοὶ ὁμομήτριοι, ἐπιθαλεῖς λέγονται. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου θάλλειν, καὶ θάλεια φησὶν ἐν τούτοις ὁ ποιητής, τὰ ἀγαθὰ, ὧν ἐμπίμπλανται παῖδες εὐδαίμονος πατρός· ὃς καὶ φίλον θάλος τοῖς γειναμένοις ἐστίν. οἱ δὲ παλαιοὶ λέγουσιν ὅτι ἀμφιθαλεῖς, οἱ ἔχοντες ζῶντας τοὺς δύο γονεῖς. Ἀμφιθέατρον, τόπος πανταχόθεν περισκοπούμενος. Ὁ δὲ τῶν φράγγων ἡγεμὼν, ἐς ἀμφιθέατρον εἰσήρχετο. Ἀμφιθέοντι, περιβάλλοντι δηλονότι. Ἀμφίθεος, ἱερεὺς Δήμητρος καὶ Τριπτολέμου· παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἀμφίθετον φιάλην, καθὸ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθέμενον ἀπόθετον· οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ὡς ἀλλοῖος λέβητος, ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἔχειν ἕδραν. Ἀμφιθεῖ, ἀθλεῖ. Ἀμφίθυρος οἰκία, ἡ ἔχουσα ἀμφοτέρωθεν θύρας.

Ἀμφικαλύπτει, πάντοθεν καλύπτει· ἀπὸ δικτύων μετήνεκται· ἃ καθ' ὅτι πεσόντα, ὄρνιθας καλύπτει ἔσω· καὶ ἀμφικαλύπτειν, σκέπειν περιέχειν. Ἀμφικαλύψει, ἔσω παραδέξεται. Ἀμφίκαυσις, ἡ ἔγχυτος κριθή· ἣν ἡμεῖς ἄγρας καλοῦμεν· καὶ οὕτω μὲν αἱ τραγικαί· αἱ δὲ κωμικαὶ τὸ αἰδοῖον, ἀμφίκαυτις. Ἀμφικεάσας, περισχίσας, περικόψας. Ἀμφικέλαστις, ἡ κατὰ τὸν ὦμον περικρέμασις ἰσόρροπος. Ἀμφίκελος κλίνη, ἡ ἑκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιντήριον. Ἀμφικέλεμνον, ἀμφοτέρωθεν ὀκέλλον, καὶ στηριζόμενον. Ἀμφίκεστον, περίτμητον· ἢ περιγραφόμενον. Ἀμφικάθεν, περικρύπτειν. Ἀλφικέφαλος, κλίνης εἶδος· παρὰ τὸ ἑκατέρωθεν ἀνάκλισιν ἔχειν, καὶ προσκεφάλαιον. Ἀμφίκλαστον, πάντοθεν κεκλασμένον. Λεύκαιον ἀμφίκλαστον. Ἀμφίκλυσις, ἡ πρώτη τῶν ἀσταχύων ἔκφυσις· λέγεται δὲ καὶ καῦσις.

Ἀμφίκαλον ξύλον, ἀνάφορον· ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν· ἀμφίκυρτον οὖν γραπτέον, ὃ καὶ ἀληθές. Ἀμφίκαπος, ὁ πάππος. Ἀμφίκορος, ὁ μέσος τῶν τριῶν ἀδελφῶν· ἀμφίκουρος δὲ ἧς ἑκατέρωθεν ἄνδρες περιλάβωσιν. Ἀμφίκρανον, ἀμφοτέρωθεν ἔχον κεφαλάς. Ἀμφίκρημνον, ἑκατέρωθεν ἐπικίνδυνον. Ἀμφίκρημνος, περίκρημνος· ἢ βραχύτατος. Ἀμφικτύονες, περίοικοι ἀδελφοὶ συναγόμενοι εἰς Πύλας οἱ καὶ πυλαγόραι καὶ ἱερομνήμονες· ἢ ἀμφικτύονες, οἱ περιοικοῦντες· τὸ γὰρ κτίσαι, ἀντὶ τοῦ οἰκῆσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί· ὥς φησιν Ὅμηρος· Ἐϋκτίμενον πτολίεθρον· καὶ Ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωήν· ἔστιν οὖν οἰκίζω, οἰκίσω, οἰκιών, καὶ οἰκτιών, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ· καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως ἀμφικτιών· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, ἀμφικτύων· ὡς τριφάλεια, τρυφάλεια. ἔστι δὲ συνέδριον Ἑλληνικὸν, συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις· ὠνομάσθη δὲ, ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος· ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων. ταῦτα δέ ἐστι δώδεκα· Ἴωνες, Δωριεῖς, Περραιβοί, καὶ οἱ λοιποί. Ἀμφικύπελλον, ἴσον, στρογγύλον ποτήριον· παρὰ τὸ κύφον, κύφελλον· καὶ κύπελλον· ἢ παρὰ τὸ χέω, χύπελλον· ὅπου ὁ πηλὸς, ἤγουν ὁ οἶνος χεῖται· καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ἀμφικύπελλον· τὸ ἐκ περιφερείας κύφον· ὅθεν καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς κάτω νεύοντα νέφη, κύφελλα λέγονται. Ἀρίσταρχος δέ φησι σημαίνειν τὴν λέξιν, τὴν διὰ τῶν ὤτων ἑκατέρωθεν περιφέρειαν· ἐφ' ὧν καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ διδοὺς λέγει, Ἤτοι ὃ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε, χρύσεον, ἄμφωτον· ἤγουν, οἷον ἀμφίκυρτον. Χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι τὸ ἀμφικύπελλον ὁ Ἀριστοτέλης ἐμφανῆ, καινήν τινα κατασκευὴν ἔχει· φησὶ γὰρ ἐκεῖνος, ὅτι αἱ θυρίδες τῶν μελιττῶν ἀμφίστομοι· περὶ γὰρ μίαν βάσιν, δύο θυρίδες εἰσὶν ὥσπερ τῶν ἀμφικυπέλλων· ἡ μὲν ἐκτὸς, ἡ δὲ ἐντός· διὸ Ἀθηναῖος ἐν Ἰλιάδος α'· Ἀριστοτέλης μὲν οὖν ὡς ἀπὸ δήλου τῶν ἀμφικυπέλλων, ἱστορεῖ τὰ τῶν μελιττῶν· νῦν δὲ χρὴ τὸ μέλι καθυποσκέψασθαι, ἵνα νοηθῇ καλῶς ἐξ αὐτοῦ τὸ ἀμφικύπελλον· πῶς μὲν οὖν ὡς ἐν ἐπιτάσει, δοκεῖ ἴσον τὸ εἶναι ἀμφικύπελλον ἐπεὶ καὶ δικύπελλον, ὡς καθ' ἃς αὐτὸ θυρίσι σύριγγας, καὶ θήκας τοῦ μέλιτος· μιᾷ βάσει, τουτέστι πυθμένι, δύο κυπέλλων διακουμένων. Ἀμφικύμων, φυλλώδης.

Ἀμφιλαδεῖς, περιλαδεῖς. Ἀμφιλάφειαν, συνεκφορητικὴν ὠφέλειαν. Ἀμφιλαφεῖς, πλατεῖς, εὐθεραί, μεγάλαι καὶ περισσαὶ· καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ ἀμφιλαφὴς, ἀντὶ τοῦ ποικίλος ἢ μέγας· ἢ ἀμφοτέρωθεν θριξὶ στεγαζόμενος. Ἀμφιλαφὲς, κατάσκιον· ἀμφιλαβὲς ποιὸν, τὸ ἑκατέρωθεν λαβεῖν, τροπῇ τοῦ β εἰς φ· ἢ παρὰ τὴν ἀφήν. Ἀμφιλαφῆ, μέγαν, διαψηλαφῶν.

βώτης, περιβόητος. ἴων, πύκνω. Ἀμφὶ γάμῳ, παρ' ὁμήρῳ, ἤγουν, περὶ γάμου. καινότερον ἔχει τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν συντεταγμένην δοτικῇ. Ἀμφιγένεια, πόλις ἐστὶ καὶ οὐδετέρως λέγεται, τὸ ἀμφιγένειον. ὁ πολίτης ἄλλως, ἀμφιγενεάτης καὶ ἀμφιγενεύς. ἔχει δὲ λητοῦς ἱερόν. ἐπεί φασιν ἐκεῖ λητὼ παραγενομένην, ἔτεκεν ἀπόλλωνα. Ἀμφιγυίς, ἀξίνη.

Ἀμφιγνοεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖν. ἢ ἐνδοιάζειν περὶ τῆς γνώσεως. ἢ ἀμφιγνοεῖς, ἀμφισβητεῖς. καὶ ἀμφιγνοεῖν, τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν. Ἀμφιγνοῶ καλλιστ, ἢ ἀμφιβάλλω. πλάτων ἐν γοργίᾳ. ἀμφιγνοῶ μὲν γε ὦ πῶλε, ἐφ' ἑκάστου ὧν λέγεις. Ἀμφὶ γονιόν, τὸ τεῖχ. προτέρας ἰωνικός. Ἀμφὶ γούνασι βάλλειν χεῖρας, περίφρασίς ἐστι τοῦ γουνάζεσθαι.

Ἀμφίγυα ἔγχεα λέγει ὅμηρος, ἢ τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐσταγμένα γύοις, ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν αἰχμῆς, καὶ τοῦ ἐν τῷ πέρατι σιδηρέου στύρακος. ὡς ἂν εἴποι ἀμφίγυα, καὶ αἰολικῶς ἀμφίγυα. ἢ τὰ ἀμφοτέρωθεν γυιῶσαι ὅ ἐστι βλάψαι δυνάμενα. ὡς ἀμφίστομα, ἢ τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐνεργὰ καὶ πρακτικὰ παρὰ τὰ γυῖα. ὃ καὶ χεῖρας δηλοῖ ὡς εἴρηται ἀλλαχοῦ. γυῖα γὰρ ὥσπερεὶ δόρατος, ὁ πρὸς τοῖς ἄκροις ἐντερίος σίδηρος. τὰ μὲν τοίνυν ναύμαχα οὐκ ἀμφίγυα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀλλὰ καὶ στόμα μόνον ἐκεκάλυπτο χαλκῷ μὴ ἔχοντα στύρακα. ἄλλοι δὲ ἀμφίγυα εἶπον, τὰ ἀμφοτέρας γύας ὅ ἐστι χεῖρας ἀμφοῖν, τοῖς τῶν πολεμίων ἐπερειδόμενα σώμασιν. Ἀμφιγυήεις λέγεται ὁ χωλός. ὁ ἀμφοτέρων δηλαδὴ τῶν γυίων ἤγουν τῶν ποδῶν ἐστερημένος. γίνεται οὖν ἀμφιγυόεις. καὶ τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς η, ἀμφιγυήεις. ὡς παρὰ χάρις χαρίεις. τιμὴ τιμήεις. αἴγλη, αἰγλήεις. γυῖα, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες, ἀφ' οὗ γυιῶ, τὸ τὰ σκέλη βλάπτειν. καὶ ἀμφιγυήεις ἥφαιστος ὁ κυλλοπόδης. ἤγουν ὁ βεβλαμμένος τοὺς πόδας, καὶ χωλός. ὀνομάζεται δὲ τούτῳ τῷ ὀνόματι, καὶ τὸ παρ' ἡμῖν πῦρ, καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν διὰ τοῦ πυρὸς ἐνεργουμένων τεχνῶν. τὸ μὲν, ὡς ἄνευ τῆς τῶν ξύλων προσθέσεως οὐ δυνάμενον προβαίνειν ὥσπερ ὁ βεβλαμμένος τοὺς πόδας, οὐκ ἂν σταίη μὴ ὄντος τινὸς τοῦ στηρίζοντος. ὁ δὲ, ὡς ἐπιστάτης καὶ ἔφορος ὢν τούτου τοῦ πυρός. καθὰ εἴρηται συμβολικῶς ὀνομαζομένου. καὶ ἀμφιγυήεις, ἤγουν ἀμφοτέρους τοὺς πόδας γυιός, ἤγουν χωλός. τοῦτο γὰρ ὁ ἀμφιγυήεις δηλοῖ. ἀμφοτέρωθεν γὰρ σκάζει μὴ ἔχων ὕλην τὴν ὑπερείδουσαν. οἷον κάτω μὲν ξύλα, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐξάπτεται γήϊνον. ἄνω δὲ, τὰς ξηρὰς καὶ καπνώδεις ἐκ γῆς ἀναθυμιάσεις. Ἀμφιγυῶσαι, ἀκρωτηριάσαι ἢ ἑκατέρωθεν εἰς γῆν πῆξαι. Ἀμφὶ γυναικί, περὶ γυναικός. Ἀμφιδαής, ἡ ἀμφοτέρωθεν καίουσα μάχαιρα. Ἀμφιδάσεια αἰγίς, ἡ ἐξ ἑκατέρου μέρους κροσσοὺς ἔχουσα. ἢ κύκλοθεν δασεῖα. ἢ μυθικῶς μὲν, ἡ ἀμφοτέρωθεν ἢ πάντοθεν δασεῖα. οἷά τις αἰγοειδής. διὸ καὶ θυσανόεσσα ἡ αὐτή. ἀλληγορικῶς δὲ διὰ τὴν ἐν τοῖς ἄνω πόροις πυκνότητα τῆς τῶν νεφῶν δία. ἤτοι τῶν ἀερίων αἰγίδων συστάσεως, ὅτε ποτὲ γίνονται. ὁ δὲ τύπος, ὡς τὸ ἱπποδάσεια. Ἀμφίδεα, ψέλλια. βραχιόνια.

Ἀμφιδέας, ἀλύσεις. κρίκους. παρ' ἡροδότῳ. οἱ δὲ ψέλλια, ἢ περισκελίδας. ἢ δακτυλίους. Ἀμφιδέδηεν ὅμηρος. πόλεμός τ' ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηεν. ἤγουν ἀνάπτεται ἐξ οὗ ῥήματος καὶ δαΐς καὶ δῆρις, ἡ μάχη. ὅ ἐστι πόλεμος. ἀμφιδέδηεν ἐμφαντικὸν τοῦ ἀνέστηκε, καὶ τοῦ ἐγρήγορται, καὶ τοῦ συνέρρηκται, ἢ συνέρρηξε. καὶ τῶν ὁμοίων ληφθὲν ἐκ τοῦ ἐμάχοντο δέμας πυρός. ἤγουν ὡς πῦρ δαιόμενον δηλαδή. ἐξ οὗ καὶ τὸ μάχη δέδηε, καὶ πῦρ δήϊον. ἢ ἐξῆπτο. διεγήγερτο.

Ἀμφιδεδίνηται, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ περιθέει. Ἀμφιδεμάτη, ἡ μετὰ δεκάδα ἡμέρα. παρὰ ἀρκάσιν. Ἀμφιδέξιον, τὴν ἑκατέροις μέρεσι τῆς μήτρας, ἄρρεν καὶ θῆλυ γενναῖν δυναμένην ἵππον. Ἀμφιδέξιος, τουτέστιν ἀμφοτεροδέξιος. λέγεται καὶ περιδέξιος παρὰ τῷ ποιητῇ. τουτέστιν, ὑπερδέξιος κατὰ τοὺς παλαιούς. δῆλον δὲ ὅτι, ὥσπερ ἀμφιδέξιος, οὕτω καὶ ἀμφαρίστερος παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ ἐναντίος τῷ ἀμφιδεξίῳ. ὅτι δὲ ἀγαθὰ καὶ δεξιά τινα παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὰ δεξιὰ ἐκρίνοντο. ... δὲ τὰ λαιά, ἐκ τῆς οἰωνοσκοπίας δῆλον, καὶ τὸ ἐπαρίστερον. Ἀμφιδεσφάλαιον, ζῶόν τι πολύπουν, κολόπενδρα καλούμενον. Ἀμφὶ δὲ πίας, περὶ δὲ τὰ πῖα. Ἀμφὶ δέ, περὶ δέ. Ἀμφιδήριτον, ἰσοστάσιον. ἀμφίδοξον. συνέβη γενέσθαι τὴν μάχην ἀμφιδήριτον. Ἀμφιδεές, περιδεές. Ἀμφιδήριτος, ἀμφισβητήσιμος. Ἀμφιδήτιοι, ὡς κρίκοι διάκενοι παρὰ δημοκρίτῳ. Ἀμφιδήσασθαι, ἀποδήσασθαι. Ἀμφιδίδυμοι, διπλοῖ. ἢ τὸ ἔχον κατὰ τὰ δύσιν καὶ σκέπην. Ἀμφίδοξα μῦθοι, οἱ διχονοούμενοι. καὶ ἀμφίδοξοι, ἀμφίβολοι. Ἀμφίδουλος λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων δοῦλος. Ἀμφίδοχμοι, λίθοι μέγεθος ἔχοντες. Ἀμφιδραιές, ἱμάτιον διπρόσωπον ἐν τῷ περικεῖσθαι, τὴν αὐτὴν ἔχον ἐπιφάνειαν. Ἀμφιδρόμια. λυσίας περὶ τῆς ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ἡμέρα τις ἄγεται ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις. ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν ἔφερον τρέχοντες. καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, πολύποδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον. ἢ κατά τινας, ἀμφιδρόμια, ἡμέρα πέμπτη τοῖς βρέφεσιν ἐκ γενέσεως. οὕτω κληθεῖσα, καθόσον ταύτῃ καθαίρουσι τὰς χεῖρας αἱ συναψάμεναι τῆς μαιώσεως. καὶ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν φέρουσαι τρέχουσι κύκλῳ, καὶ τοὔνομα τίθενται τούτῳ. δῶρά τε πέμπουσι τῷ παιδί, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολύποδας, αἵ τε φίλαι, καὶ οἰκεῖοι καὶ ἁπλῶς οἱ προσήκοντες. Ἄλλως. Ἀμφιδρόμια, ἑορτή ἐστιν ἀθήνησι τελουμένη. καθ' ἣν εἰς κηφίου ἄρτου ἐπισπομένου ἐπὶ τῆς ἑστίας, ἐπιτρέχουσι. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦντες, καὶ μετὰ σχολῆς τὰ βρέφη περὶ τὴν ἑστίαν περιφέρουσιν. ἐπειδὴ κουροτρόφος, ἡ τροφὸς ἑστία. ὅπερ ἐφήμισαν. μέμνηται πλάτων ἐν θεαιτήτῳ. Τοῦτο μὲν δὴ ὡς ἔοικε, μόγις ἐγεννήθη, ὅτι δή ποτε τυγχάνει ὄν. μετὰ δὲ τὸν τόκον τὰ ἀμφιδρόμια. ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ, περιθρεκτέον τῷ λόγῳ. Ἀμφίδρομον, ἑλκυσθέν. Εἶδε θέμ' οἷον ἄρτι κῦμα φονίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται. Ἀμφίδρομος, αἰσχύλος σεμέλῃ. Ἔπασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια. ὡς εἰ ἔλεγε τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεόμενοι, ἢ προηγούμενοι, ἢ ὁρμᾶν δυνάμενοι. Ἀμφιδρυφής, ἡ ἀπ' αὐτοῦ δρυπτομένη ὅ ἐστι ξεομένη τὸ πρόσωπον ὃ λύπης ὑπερβολὴν δηλοῖ. ἐκ δὲ τοῦ δρύπτω, γίνεται τὸ ἀμφιδρυφής. δρύπτειν δὲ κυρίως, τὸ ἀποδέρειν δόρυ ἤγουν ξύλον δένδρον. ἵνα ἡ δορύπτω, ὡς κορύπτω, καὶ ἐν συγκοπῇ, δρύπτω. ἢ ἀμφιδρυφὴς ἡ ἐξεσμένη ἀμφοτέρωθεν, καὶ περιεσπαραγμένη τὸ πρόσωπον, διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς πένθος. δρύψαι γὰρ τὸ ξέσαι. Ἀμφίδρυφον πάθους ὑπερβολή, ὅπου μία παρειὰ δρύπτεται, ἀλλὰ ἀμφότεραι. ἀπὸ δρυὸς δὲ τὸ δρύπτω, ὅ ἐστι ξύλον. λέγονται γὰρ τὸν φλοιόν. Ἀμφίδυμοι λιμένες, δίδυμοι. διὰ τὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχειν εἰσδύσεις, ἢ ἀμφίδυμοι, οἱ πανταχόθεν καταδύσεις ἔχοντες καὶ σκέπην. οἱ ἀμφίδυμοι, ἀπὸ τοῦ δύειν τὸ σκεπόμενον λέγεται

ρέτραι εἶναι· οὐδὲ τοὺς ὀϊστοὺς ἔξω προκύψαντας ἔχειν, ἀλλ' ὅλους αὐτοὺς ἔσω στέγειν· καὶ δῆλον, ἐκ τοῦ ἀμφηρεφέα φαρέτραν εἰπεῖν τὸν Ὅμηρον. Ἀμφήρης αὐλὸς, ὁ ἑκατέραις χερσὶ κατεχόμενος· καὶ σύμφωνος· καὶ στόμα ἀμφῆρες ὁμοίως, τὸ ἀμφοτέραις γνάθοις ἐσθίειν. Ἀμφήρικα, ἀκάτιον ληστρικὸν, ἐν ᾧ ἐλαύνουσι δύο κώπας. Ἀμφήριστον, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων ἐριστόν· ἐπίμαχον· ἄπιστον· ἀμφίβολον· ἀμφιλόνεικον. Ἀμφὶς, ἀντὶ αὐτός· οἱ δὲ μέλανα οἶνον. Ἀμφὶ ῥέεθρα· περὶ τὰ ῥέεθρα. Ἀμφὶ Πρίαμον, καὶ ἀμφὶ Μενέλαον, καὶ ἀμφὶ Ἀγαμέμνονα, καὶ τὰ τοιαῦτα, Ὅμηρος χρῆται ἀντὶ τοῦ, ὁ Πρίαμος· καὶ ὁ Μενέλαος, καὶ ὁ Ἀγαμέμνων· ὥσπερ ἐν τῷ γ' τῆς Ἰλιάδος φαίνεται ἀμφὶ Πρίαμον καὶ τὰ λοιπά· ἤγουν ὁ Πρίαμος· καὶ ὁ Πάνθοος, καὶ ὁ Θυμοίτης, καὶ ὁ Λάμπος, καὶ ὁ Κλύτιος, καὶ Ἱκετάων, ἐκάθηντο ἐν τοῖς πύργοις· καὶ ἀμφὶ παιδὶ βάλε πήχεε, ἀντὶ τοῦ ἀμφέβαλε τὸν υἱὸν τοῖς πήχεσι· καὶ ἀμφὶ περὶ κρήνην, αἱ δύο προθέσεις τὴν περὶ τὸν αὐτὸν τόπον συναγωγὴν ὁμοῦ δηλοῦσι παντὸς τοῦ στρατοῦ. Ἀμφιάλῳ, τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένῃ· πάντοθεν. Ἀμφιάνακτα, ἀρχὴ νόμου κιθαρῳδικοῦ. Ἀμφιανακτίζειν, τὸ προοιμιάζειν κατὰ Τέρπανδρον· οἷον, Ἀμφί μοι αὖθις ἄνακτα· ἢ καὶ ὡς Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε· ἀμφιάνακτας ἔλεγον, καὶ τοὺς διθυραμβοποιούς· συνεχῶς γὰρ ἐκεῖνοι ταύτῃ ἐχρῶντο τῇ λέξει· ἢ ἀμφιανακτίζειν, τὸ ᾄδειν κατὰ τὸν Τερπάνδρου νόμον, τὸν καλούμενον ὄρθιον· ἦν γὰρ αὐτῷ προοίμιον ταύτην ἔχον τὴν ἀρχήν. Ἀμφί μοι αὖτις ἄναχθ' ἑκατηβόλον ᾀδέτω φρήν. Ἀμφιάραον φιλεῖν ὁ Ζεὺς λέγεται, ὡς βασιλικὸν ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο διογενῆ καὶ διοτρεφῆ· Ἀπόλλων δὲ, ὡς μάντιν. Ἀμφίας, μέτριος οἶνος· Νικόστρατος ἀντορρίδ· κωσοκράτης. Ἀμφίασιν, σκέπην. Ἀμφίασμα, ἔνδυμα. Ἀμφὶ αὐτὸν ἕποντο, ἀντὶ τοῦ ἀμφηκολούθουν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀμφεῖπον, ὅ ἐστι ἰσαντὸν τῷ ἀμφεπένοντο· καὶ ἀλλαχοῦ Ὅμηρος· ἀμφ' Ὀδυσσῆα Τρῶες ἕπον, ἤγουν ἀμφεῖπον ἐκεῖνον.

Ἀμφιαχυῖαν, καὶ ἀμφιαχυῖα· ἰαχὴ ἡ ἐκπεμπομένη φωνή· ἀπὸ τοῦ ἰαχέω, ἰαχῶ ἐνεστώς· ἰαχήσω μέλλων· ἴαχον δεύτερος ἀόριστος ὡς ἔλακον· ἴαχα μέσος παρακείμενος· ἀφ' οὗ ἰαχυῖα· καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ, ἀμφιαχυῖα παρ' Ὁμήρῳ· ἤγουν ὀδυρομένη περὶ τὸ τέκνον· ἢ κραυγάζουσα· ἢ βοῶσα. Ἀμφίβασις, ὑπερμάχησις· κυρίως ἡ περὶ τοῦ νεκροῦ μάχη. Ἀμφιβαίνει παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ σκέπειν, καὶ περιέπειν σημαίνει· ὡς ὅτι λέων ἀμφιβαίνει τοῖς σκύμνοις λέγεται· ἢ κύων τοῖς σκυλακίοις· οὕτω καὶ ἐν μάχῃ νεκροῦ, τις ἀμφιβαίνει ὑπερμαχῶν ἐκείνου· ἀμφιβαίνειν, καὶ περιβαίνειν ποσὶ, ταυτά· φυλακὴν καὶ σκέπην δηλοῦσι συμμαχικήν· καὶ ἀμφιβαίνειν τὸ ὑπερμαχεῖν τοῦ κειμένου. Ἀμφίβαιος, ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις. Ἀμφιβαλοῦμαι, καθοπλισθήσομαι. Ἀμφιβάλλεσθαι, περιθέσθαι. Ἀμφιβάλλω, καὶ διστάζω, καὶ ἐνδοιάζω, περὶ τοῦ δέ· καὶ ἀμφιβάλλειν τὸ μὴ ἐφ' ἕνα σκοπὸν βάλλειν τὸν λογισμὸν, ἀλλὰ ἐπὶ δύο· ἀφ' οὗ ἀμφίβολος, ὁ ἐνδοιαστῇ γνώμῃ κείμενος· καὶ ἀμφιβολία, ἡ διπλῆ γνώμη· καὶ ἀμφιβάλλειν, οὐ μόνον τὸ ἐνδοιάζειν, ἤγουν ἀμφοτέρωσε ῥέπειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἑκατέρωθεν βάλλειν· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἀμφίβολον· ὃς τὸν ἀμφοτέρωθεν βαλλόμενον σημαίνει· δηλοῖ γοῦν καὶ τὸ περιβάλλειν· ἤγουν, κυκλοῦν· ὅθεν καὶ ἀμφίβληστρον καὶ ἀμφιβάλλειν, καὶ ἀμφισβητεῖν, καὶ ἀμφιλέκτως ἔχειν, ἀμφὶς φράζεσθαι λέγει· οὕτω διχονοητικὸν καὶ τὸ ἀμφὶς φρονέοντι· σημαίνει δὲ ποτὲ ἡ λέξις, καὶ τὸ ἐκτός· οἷον ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀμφοτέρως, ὡς τὸ ἀρίζηλω ἀμφίς. Ἰστέον δὲ ὅτι, καθάπερ ἀπὸ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ τῆς ἐξ, καὶ τῆς πρὸς, καὶ τῆς ἀνὰ, καὶ μετὰ, γίνονται ἐπιρρήματα τὸ εἴσω, τὸ ἔξω, τὸ πρόσω, ἀφ' οὗ τὸ πόρρω, τὸ ἄνω, τὸ κάτω· καὶ ἐκ τῆς περὶ τὸ πέριξ, ὅθεν τὸ ἄτριξ κατὰ συγκοπὴν, καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ, τὸ ἄπω, οὕτω καὶ τὸ ἀμφὶς ἐκ τῆς ἀμφί· οὐ τῆς ἀμφὶ λαμβανομένης ἀντὶ τῆς περί· οἷον ἀμφ' Ἀγαθὸν θεράποντα, ἢ ἀντὶ τῆς ἐν· οἷον ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα· ἢ ἀντὶ τῆς ἐπί· οἷον ἦ κτείνετ' ἀμφ' ἐμοί, ἀλλὰ σημαινούσης τὸ δύο, ὡς ἐν τῷ ἀμφίδυμος, ἀμφίστομος. Ἀμφίβαλλον, ἀμφοτέρωθεν φάλλους ἔχουσαν· φάλλοι δὲ οἱ ἀσπιδίσκοι· οἷον ἀμφίβαλλον ἀσπίδα. Ἀμφιβαλὼν παρ' Ὁμήρῳ ἐν ψ' τῆς Ὀδυσσείας, ἀντὶ τοῦ ἔσω περιβαλών· περικλείσας· ἢ μαχόμενος περιβάλλων. Ἀμφίβασις, κύκλωσις· ὁρμή· ἢ ἡ περὶ νεκροῦ μάχη· περιβαίνοντες γὰρ τὸν νεκρὸν, ἐμάχοντο περὶ τοῦ σώματος ἵνα μὴ σκυλευθῇ· ἀπὸ δὲ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ μεταφορά. Ἀμφιβατεῖν, ἀμφισβητεῖν. Ἀμφίβεον, τὸ στόμιον τῆς μήτρας παρ' Ἱπποκράτει. Ἀμφιβέβηκας παρ' Ὁμήρῳ, τὸ περιέπειν σημαίνει· ὡς τὸ, Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας· περιβέβηκας ὑπερμαχεῖς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τετραπόδων· ὡς ὅτι λέων ἀμφιβαίνειν τοῖς σκύμνοις λέγεται· ἢ κύων τοῖς σκυλακίοις· οὕτω δὲ καὶ ἐν μάχῃ νεκροῦ, τις ἀμφιβαίνει, ὑπερμαχῶν ἐκείνου· καὶ πόνος ἀμφιβέβηκεν, ἤγουν κατέλαβε περιῆλθεν· ὥστε οὐ πάντοτε ἡ λέξις τὸ σκέπειν καὶ βοηθεῖν δηλοῖ· καὶ ἀμφιβεβηκέναι, ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖν· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀμφικαλύπτειν· ὡς τὸ, Καί μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν· ὅμοιον τῷ, ἀμφεκάλυψεν· καὶ ἀμφιβέβηκας, περιέχεις· ἀπὸ τῶν ὑπερασπιζόντων ἐν πολέμῳ τῶν τιτρωμένων ἢ πεφονευμένων· τῶν μὲν, ἵνα μὴ συληθῶσι· τῶν δ' ἵνα μὴ φονευθῶσι· καὶ τὸ περιέρχεσθαι· ὡς τὸ ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει· ὁμοίως δὲ καὶ Εὐριπίδης· ἐν τῷ, Πολὺν παραβασμὸν ἀμφιβαίνεις ἔχων μάχης· ἤγουν ἀμφοτέρωθεν βαίνεις. Ἀμφίβια ζῷα, τὰ ἐπὶ τῆς χέρσου καὶ ὕδατος, ὁμοίως διατελοῦντα· καὶ ἀμφίβιον, τὸ ἐν γῇ καὶ ὕδατι ζῆν δυνάμενον. Ἀμφὶ βίην, περὶ τὴν δύναμιν. Ἀμφίβλημα, ἀναβόλαιον.

Ἀμφίβληστρον, τὸ δίκτυον· ἀπὸ τοῦ ἀμφοτέρωθεν βάλλειν· ἢ παρὰ τὸ βάλλω βαλῶ βλήσω· βλῆτρον· καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἀμφίβληστρον. Ἀμφιβολεῖς, ἁλιεῖς. Ἀμφιβολία ἐστὶ, λέξις ἢ λόγος· δύο ἢ πλείονα πράγματα δηλοῦντα· λέξις δὲ εἴρηται, ὅτι αἱ ὁμωνυμίαι ἀμφίβολά εἰσιν· οἷον Αἴας· ἄδηλον ὁπότερος τῶν Αἰάντων δηλοῦται. λόγος δὲ, ὡσὰν ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐναντία παμφαίνοντα· καὶ δότε μ' ἄνδρα τὸν δ' ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν. Ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, καὶ οὐχ ἂν διακρίνας εἴτ' ἔφηβος ἐστὶν, εἴτε καὶ παρθένος· καὶ ἀμφίβολος τὴν γνώμην· καὶ ἀμφίβολοι παρὰ Ἀρριανῷ καὶ ἑτέροις, οἱ ἀμφοτέρωθεν βαλλόμενοι· ἢ οἱ πανταχόθεν βαλλόμενοι, ἢ ἀπορούμενοι, ἢ διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς. Ἀμφιβραχίων, τῶν περὶ τὰ παρίσθμια καλουμένων χωρίων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀμφίβραχυς, ὁ ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, τετράχρονος· οἷον, σεληνός· στερηνός· βοηθός· καλεῖται δὲ ἀμφίβραχυς, ὅτι ἑκατέρωθεν δύο βραχείας ἔχει. Ἀμφιβρότη ἀσπὶς, ἡ ἀμφὶ τὸν βροτὸν ἄνθρωπον· ἢ ἡ σκέπουσα ὅλον τὸν ἄνδρα.

Ἀμφίβροχος, πανταχόθεν βεβρεγμένος· τουτέστι, μεθύων· Ἡδὺ μέθυ βλύζοι ἀμφίβροχος εἵματα Βάκχου. Ἀμφε

ξαι. Ἀμυρεῖν, μὴ ἔχειν μέρος. Ἀμύρητον, τὸ ἀπέλεστον καὶ τέλος μὴ ἔχον. εἴρηται δὲ εἰς τὸ ἀμύρητος. Ἀμυρόραντος,
ὁ μὴ μυστηρίοις μύθους τὸ ῥαίνεσθαι μύρῳ. Ἀμυρα τόποι, κάθυγροι καὶ διαρρέοντες, ἀπὸ τοῦ μυρεῖν, ἤγουν ῥεῖν. Ἄμυρος, θεσ
σαλίας ποταμός. προσαγορευόμενος ἀπὸ τοῦ ἀμύρου υἱοῦ τοῦ ποσειδῶνος. ἔστι δὲ καὶ πόλις αὐτόθι. Ἀμυστὶ, ἱμάτιον περι
τί. Ἀμύσαι, ἀφαιρεῖν καὶ λαμβάνειν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀμὺς, ὁμοῦ. οἷον αὐτοῦ. Ἀμύσκαρον, τὸ ἄγονον. Ἀμύ
σσειν, ταράσσειν. ἕλκειν. ξέειν. σπαράσσειν. τὸ τὴν μὲν ῥὶς ὀνυξὶ ἀσι ἀμύττειν τὰς παρειάς. ἐκ τούτου ἡ ἀμυχὴ, ὡς τὸ ἀ
μυχὰς ξέσματα. καὶ τὸ ἄμυγμα. οἷον πολιὰν ἀμύγματα χαίτης. καὶ ἀμυχὴ παρειῆς. ἡ ἀμύσσειν κυρίως, τὸ ξέειν. ὡς καὶ
αἷμα ῥύεσθαι. οἱονεὶ αἱμύσσειν μετὰ δασείας. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι ἀμύσσειν μετὰ ψιλῆς. ἀμύσσειν γοῦν τις λέγεται
παρειάς. ἐξ οὗ καὶ ἀμυχαὶ σαρκῶν, καὶ ἀμυχαὶ ξέσματα, τὸ ὅπου δήποτε οἷον καὶ ἐν βίβλοις ἢ ξύλοις. τὸ δὲ τὴν ψυχὴν ἀ
μύξειν μεταφορικὸν ἐστὶν ἀπὸ σώματος. Ἄμυστος, κύπος. λάκωνες. Ἀμύσσω, τὸ διὰ ξυροῦ τὴν σάρκα τέμνω. ὅθεν καὶ
ἀμυχαὶ, αἱ τοῦ δέρματος τομαί. Ἄμυστιν, τὴν συνεχῆ πόσιν. Ἀμυστία, μέτρον τι. Ἀμυστὶ, ἀθρόως. ἀπὸ τοῦ μῦσαι
τοῖς χείλεσι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἄμυστις, ἡ ἀπνευστὶ πόσις καὶ ἀθρόα παρὰ τὸ μὴ μύειν ὅ ἐστι χανδὸν πιεῖν. ἢ παρὰ τὸ πο
λὺ μὴ μύοντα καὶ συνάγοντα τὰ χείλη. ἢ παρὰ τὸ ἅμα πιεῖν χωρὶς τοῦ διαπνεῦσαι ὥς τι ἀπνευστί. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου
φιαλῶδες. Ἀμύχεια, ἀναιδῆ. ἢ ἀνάδενδρας. Ἀμυττέτωσαν, κνιζέτωσαν. σπαραττέτωσαν. Ἀμυχὴ, ἡ μὴ εἰς
βάθος πληγή. οἱ δὲ παλαιοὶ ἕλκος. ἔτι, μὴ ὁρωμένη ἀλλὰ τοῦ δέρματος. παρὰ τὸν μυχὸν, μυχὴ καὶ ἀμυχή. ἢ παρὰ τὸ ἀμύσσειν
ὅπερ ἐκ τοῦ αἱμάσσειν γίνεται. Ἀμυχὶ, ἀντὶ πολέως. Ἀμυχούσης, συφούσης ἀντὶ σπείρου. Ἀμυχρὸν καὶ ἀμυδρὸν, τὸ κα
θαρόν, καὶ ἀμύσκαρον. Ἀμφαγαπαζόμενος, πάνυ φιλοφρονούμενος. Ἀμυτήμων, ἁμαρτωλός. Ἀμφαγαπάζω,
φιλῶ, καὶ φιλοφρονοῦμαι. Ἀμφαγαπῶντες, ἤγουν περιθάλποντες, περισσῶς ἀγαπῶντες. Ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες
αὐτὶ τοῦ σφέτερον. ἐὸν γὰρ ὃ μόνον ἔχει τις, σφέτερον δὲ, ὃ πολλοὶ ἔχουσιν. Ἀμφαγνοεῖ, ἀμφιβάλλει. Ἀμφαγέροντο,
περιηθροίζοντο. Ἀμφαδὰ, ἀκουστὰ φανερά. Ἀμφαδὸν, φανερῶς. φαίνω φανδὸν καὶ ἀμφαδόν. Ἀμφαδίην, ψηλα
φᾶ καὶ ἀμφαδίην. Ἀμφαειδεῖς, κύκλῳ σειομένης. Ἀμφαὶς ἄνκος, περίσκεπτος. Ἀμφακὶς, ἀξίνη. Ἀμφά
κιριος ῥοάς. ἄκιρις ποταμός. Ἀμφ᾽ ἅλα, περὶ τὴν θάλασσαν. Ἀμφ᾽ ἄλειπα, περὶ τὰ ἄλειφα. Ἀμφαλλάξαι, διαμ
φοδῆσαι. αἱ δὲ, ὁμοῦ βαδίζοντας, ἐφ᾽ ἑτέρας ὁδοῦ χωρισθῆναι. Ἀμφαικτὴρ, χιτὼν δίπτυχος. Ἀμφαιρήσεται, περιχ
θήσεται. Ἀμφαία, μάλιστα. Ἀμφαξονεῖν, λέγεται παροιμιακῶς, τὸ προσκρούεσθαι κατ᾽ ὀρθόν. τίθεται δὲ κατὰ παυ
σανίαν, καὶ ἀντὶ τοῦ τὰ γόνατα ἀσθενοῦντα, καὶ ἐκκλᾶσθαι. Ἀμφαρὶς, περιορώμενον. καταπλιγουμένη. καὶ γυμνὸς ἀντὶ ἀφανεῖς.
Ἀμφαρίστερος, οὐκ ἄπιστος. οὐ δεξιὸς, ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. Ἀμφαρμένον, δίκελλα. λάκωνες. Ἀμφασία, ἀφωνία.
ἀλαλία, ἀγρυξία. Ἄμφασμα, ψαιστὰ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ βεβρεγμένα ἐν θυσίαις. συρακούσιοι. Ἀμφαυγεῖ, αὐτὸ λάμ
πει. Ἀμφαῦσιν, περιέχουσιν. Ἀμφ᾽ αὐτὰς, ἐπ᾽ αὐτὰς. περὶ αὐτάς. Ἀμφαφάασθαι, τὸ μεταχειρίζεσθαι. παρὰ τὴν
ἀφὴν ἀφῶ καὶ τὸ σῶμα ἀμφαφόων, ὅ ἐστι περιαδικνὺς τῇ χειρί. Ἀμφαφόωσα, ψηλαφῶσα. ὅμηρος. κοῖλον λόχον ἀμ
φαφόωσα. Ἀμφαφόωσεν, ψηλαφήσειεν. Ἀμφαφόωντα, διὰ χειρὸς ἔχοντα καὶ περιψηλαφῶντα. Ἀμφέθετο, πε
ριέθετο. Ἀμφ᾽ ἐκὰς, ἡ περὶ ἑκάδα. Ἀμφεκάλυψε, περιεσκέπασε. περιέσχεν. ἢ πρὸς νέφος εἴρηται ὁμοιότητα, καθ᾽
ὃ καὶ ὁ ἔρως τῆς ψυχῆς ἥλιον ζόφου, ἢ ἐκ δικτύων μεταπίπτων ἃ κατὰ τὸ πεπονθέναι, καλύπτει τὰ ἁλισκόμενα. ἢ καὶ ἀν᾽ ἴσως,
ἀρμὸς μετατρέχει, ἐκ τοῦ ὁ ποσὶ ἀφυπόντος τὸ καλυπτόμενον ἢ καὶ ἀφανιζόμενον τίλεον. Ἀμφίεκτιον, περίβλητον.
Ἀμφελλαὶς, μᾶζα ἐλαίῳ πεφυρ. Ἀμφελάσασα, περιλείρασα. κινήσασα. Ἀμφελάχαινε, περιέσκαψε. περιέ
σκαλλε. περιώρυσσεν. Ἀμφ᾽ ἐλεὸν τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν δοτικῇ συνέταξεν, ὥσπερ εἶπεν ἀντὶ τῇ ἐλεῇ καὶ τοῖς κτήμα
σιν ἢ αἰτιατικῶς, περὶ ἐλεὸν καὶ κτημάτων. Ἀμφέμενον, τὸ ἐν μάχαις καὶ λοιδορίαις ὑφίστασθαι καὶ μεγαλοψυχεῖν.
λάκωνες. Ἀμφενέμοντο, ἐκατοίκουν ἐδιοίκουν. Ἀμφέξω, ἤγουν ἐνδύσω ἐκ τοῦ ἀμπέχω, ἀμφέξω, ἀμφέξομαι. Ἀμ
φεπεν. ἐνήργει. Ἀμφέπει, περιέπει θεραπεύει. περικολακεύει. Ἀμφεπένοντο παρ᾽ ὁμήρῳ, αὐτὶ τοῦ ἐνήργουν ἀμ
φότεροι. ἤδιον ὑπηρέτουν. Ἀμφιέργιον, περιέργιον. Ἀμφεπερεῖν. οἷον, Ἐν μεγάροις ἑκάτης παντοίμερος ἀμφεπ
ρεῖν. αὐτὶ τοῦ, διέτριβεν. Ἀμφέπλατο, περιεπέπτατο. Ἀμφεπολεῖν, ἤγουν περιέρχεσθαι. θεόκριτος. Χῶς ὄρος ἀμφε
πολεῖν. Ἀμφέποντο, ρυτήσι περὶ αὐτὸν ἐπονοῦντο παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας τ. ἔτι περὶ τὴν ὀδύσσεια. ἴσως δὲ καὶ περὶ
τὸν νοῦν, ὡς παρὰ καὶ τὸν πειναίτερον βοῦν ἀμφέπον. Ἀμφεπόλαρ. ἔχει τι ἄτοπον ἀντὶ τῇ γραφῇ τῆς παραληγούσης. εἰ
γὰρ πέτω ἐστὶ τὸ πέτομαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ ποτὸς ὁ πετώμενος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ποτὴν θηλυκοῦ ἐν ὀδυσσείᾳ, Διατί μὴ τοῦ
ποτῶ ῥῆμα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ μεγεθύνουσι τὴν προ συλλαβὴν, καθὰ τὸ τρέχω, τροχὸς. τρωχῶ καὶ τὰ ὅμοια; Αἴτιον δὲ κα
ταῦθα ἡ σύνθεσις. τὸ γὰρ ἁπλοῦν ποτῶ ἐκλείπει ἐστὶν ὅτι τὴν λύγυσαν. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ λίθαι ποτῶνται θαμειαί.
Ἀμφέρετο, ἀνεφέρετο. Ἀμφεργὲς, πάντοθεν περιειργόμενον. Ἀμφέχετο, περιεβάλετο. Ἀμφεστρατόωντο, περιε
στρατοπέδευον. Ἀμφέχανε, καθὰ πέπονε. Τοὺς δ᾽ ὁ μέλας ἀμφέχανε θάνατος. ἢ περιεκάλυψεν. Ἀμφέχυτο, πε
ριεκέχυτο ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ τοῦ χύω ῥήματος. τὸ παράγωγον, χύμι. τὸ παθητικὸν χύμαι ὁ παρατατικὸς ἐχύ
μην. ἔχυτο. ἔχυτο, καὶ ἀμφέχυτο. Ἀμφεωρία, περιοδευομένη. Ἄμφηκες, δίστομον ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. ἀπὸ τοῦ ἥ
κω τὸ ἔρχομαι ἤκης. καὶ ἀμφήκης. ἐξ οὗ τὸ οὐδέτερον, ἄμφηκες. ἀπὸ τῆς ἀμφήκης εὐθείας. Ἀμφήλυθεν, ἀπῆλθεν.
Ἀμφημερινὸν, τὸ ἀμφημερινὸν πυρετόν. Ἀμφὴν, αὐχὴν τράχηλος. Ἀμφήρεις νῆες, ἀμφοτέρωθεν ἐρεσσόμεναι.
Ἀμφηρεφὴς, ἀμφίστεγος. πλήρης καὶ ἀμφηρεφέα ἀμφηρεφῆ, τὴν ἀμφοτέρωθεν ὠροφωμένην. ὅ ἐστιν ἐσκεπασμένην.
ἢ τὴν κύκλῳ περιφερομένην. Περὶ ἧς ἰστέον ὅτι, οὐ μόνον ὡς τὸ ἐρέφειν ἀντὶ φαρέτρας τίθεικε, μετήνεγκεν ἀπὸ τῆς
οἰκοδομήματος στέγης, ἐφ᾽ ὧν κυρίως τὸ ἐρέφειν καὶ ὁ ὄροφος λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐκ εὐθὺς αὐτὸ ἀμφηρεφὲς ἀντὶ ἀνοῦ λέγε
σθαι, ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρέφειν γίνεται, ἀλλὰ ἀποκεκλήρωται ἡ λέξις μόνη τῇ θήκῃ τῶν οἰστῶν, διὰ τὸ φέρειν τὰ τρῶσαι δυνάμε
να. ὥσπερ ὀργυρὸς τῷ ῥέζω, διὰ τὸ χωρεῖν τὸ ῥυτὸν, ὅ ἐστι τὸ βίᾳ ἑλκυσθὲν. ἐοίκασι δὲ οὐ μικραὶ τοῖς παλαιοῖς αἱ φα

κατὰ τοὺς παλαιοὺς, διάδημά τι πρὸς ἀνάδεσιν τριχῶν, αἷς περιστέλλοντες οἱ παλαιοὶ ὑπὸ τοῦτον ποιοῦσιν. ἡ δὲ τοιαύτη φράσις, ἀνθ' ἧς τινα κρύφαλον ἰδιωτικῶς εἰπεῖν, διαγράφει τὸν ἄμπυκα. καὶ νῦν δέ φασιν ἀμπυκίζειν, τὸ τὰς ἐμπροσθίας τρίχας ἀναδεῖν. ἐντεῦθεν καὶ χρυσάμπυκες ἵπποι, διὰ τὸ δεῖσθαι στροφίῳ τὰς κορυφὰς τῶν τριχῶν. ἐν δὲ ῥητορικοῖς λεξικοῖς, εὕρηται ἡ λέξις αὕτη. ἀμπυκάσαι, ἀναδῆσαι, χαλινῶσαι. καὶ ἄμπυξ. χαλινὸς, συγκάθαμμα, ἐπίκρανον, καλύπτρα. διάδημα, στεφάνη. καὶ ὅτι ἄμπυκες διαδήματα κατὰ μεταφοράν, καὶ ὅτι ἀμπυκιστὴρ διαδήματα, ἴσως διὰ τὸ ἀμπέχειν τὰς τρίχας, ὥς φησι Παυσανίας, ὃ καὶ ἀμπυκίζειν ἔλεγον. ἐκ μεταφορᾶς δέ φασι καὶ ὁ τροχὸς, διὰ τὸ κυκλοτερὴς εἶναι. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ κοινὴ γλῶσσα, παραμπύκια ἐπὶ τριχῶν λέγειν εἴωθεν. εὕρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὅτι προαμπυκίζεται, τὸ παραπλέκεται τὰς τρίχας σημαίνει. κεκρύφαλος δέ φασι, κόσμος τις περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ αὐτὸς, λεγόμενος κεκρύφαλος. ἀνάδεσμα δὲ, σειρά. ἐν κύκλῳ περὶ τοὺς κροτάφους ἀναδεῖν. ἡ ἄμπυξ ἐστὶ, κεφαλόδεσμον γυναικεῖον, ὡς καὶ Ὅμηρος. ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τε, ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην. καὶ ἄμπυξ ἐκαλεῖτο, σειρὰ κατάχρυσος, τὰς περὶ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων τρίχας συνδέουσα. ὅθεν καὶ αἱ τοῦ Ἄρεος ἵπποι, χρυσάμπυκες λέγονται. Ἄμπωτις, ξηρασία. καὶ ἀνάπωσις. ὅπου ἀναδίδωσι τὸ ὕδωρ, καὶ πάλιν ἐπανέρχεται. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ Βρεττανίαν καὶ τὴν περὶ τὰ Γάδειρα ἑσπερίαν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν. ἐκ τοῦ πάμι πῶ, πῶσις καὶ ἀνάπωσις. καὶ ἄμπωσις κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπῇ, ἄμπωτις. ἢ ἄμπωτις, αἱ περὶ τὸν ὠκεανὸν ἀποφυγαὶ, καὶ διαστάσεις. Ἀμυγδαλῆ, παρὰ τὸ ἐν τῷ καλύφει, τὸ μετὰ τὸ ἔξω χλωρὸν, πολλὰς ἀμυχὰς ἔχειν. οὕτως ἡ ἀμυγδαλῆ, τὸ δένδρον. ἀμυγδάλη δὲ, ὁ καρπός. Ἀμύγμασι, σχίσμασιν. Ἄμυγνον, τὸ μὴ μυσαρὸν ἀλλ' ἁγνὸν, καὶ καθαρόν. οὕτω Σοφοκλῆς. Ἄμυγος, ἀγαθός, ἀμίμητος. ἄμεμπτος, καὶ ἀμύμων. Ἀμυδαίνω, κρύψαι. Ἄμυδις, αἰολικόν ἐστι. διὰ τοῦτο καὶ ψιλοῦται. καὶ δηλοῖ τὸ ὁμοῦ, καὶ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἄλυδις ἐσχημάτισται. Ἀμυδρὰ, τὰ ἀσθενέστερα. Ἀμυδρὸς, παρὰ τὸ μύδρος, ὃ σημαίνει τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον. ἀμυδρὸς, ὁ ἀλαμπής. Ἀμυδρῶς, σκοτεινῶς. λεπτῶς. ἀσαφῶς. Ἀμυδροὶ, αἱ κάθυγροι καὶ ἀγανέζοντες. παρὰ τὸ μυρεῖν, ὅ ἐστι ῥέειν. Ἀμυδρότερα, ἀμαυρότερα. Ἀμύειν, τὸ συνάγειν παρ' Ἀττικοῖς, καὶ δασύνεται. Ἀμύητος, βέβηλος. ἀμαθής. ἀδίδακτος. μὴ μετασχὼν μυστηρίων. Ἀμύθητον, ἄλεκτον ἢ ἀνεκδιήγητον. Ἀμυκάλαι, τῶν τοξικῶν βελῶν ἀκίδες. παρὰ τὸ ἀμύσσειν. Ἀμυκλαΐδες, εἶδος ὑποδήματος πολυτελοῦς, λακωνικοῦ. Ἀμύκλαι, κόσμιόν τι ὅπερ ἐν ποσὶν εἶχεν Ἐμπεδοκλῆς. εἶχε γὰρ χρυσοῦν στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς. ἡ Ἀμύκλαι, μία φασὶ τῶν ἑκατὸν τῆς Λακωνικῆς πόλεων, Ἀπόλλωνος ἱερά. ἣν Ἀμύκλας ὁ Λακεδαίμονος υἱὸς, ἔκτισεν. ὃ καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται Ἀμύκλαντος. καὶ ἰσοσυλλάβως δὲ, Ἀμύκλα. ὁ πολίτης ταύτης, Ἀμυκλαΐτης. ἔτι δὲ καὶ Ἀμυκλαῖος. ἐξ οὗ καὶ Ἀμυκλαικός. ἔστι δὲ καὶ Ἀμύκλαιον, πόλις ἐν Κρήτῃ, καὶ ὅρμος. αἱ δὲ Ἀμυκλαΐδες, εἶδος ὑποδήματος ἐν Ἀμύκλαις. Ἀμυκλίς, λυκίς. ἰδίως. Ἄμυλα, μάκτρα.

Ἀμυλίδωτον, χιτῶνος εἶδος. Ἄμυλος, βρῶμα τὸ μὴ πεπτωκὸς ὑπὸ μύλον. ἀρσενικῶς, καὶ ψιλοῦται. Ἄμυλον, στερεὸν. ἄκλαστον. Ἄμυλα, πλακοῦντές τινες. οἱ δὲ, ζωμοὶ πλακουντώδεις. οὓς νῦν, ἀμύλατον φασίν. Ἀμύμων, ἄψογος. ἀμώμητος. ἀγαθός. παρὰ τὸ μύω, τὸ καμμύω. ὁ μέλλων, μύσω. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, μύμων. καὶ ἀμύμων. ὁ μὴ κεκαμμυμένος. φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐπίθετον, θνητοῖς ὁ ποιητὴς ἐπιλέγει. διὸ καὶ τὸν παρήορον Πήδασον. τὸν τοῦ Ἀχιλλέως ἵππον, ὃς θνητὸν ἀμύμονα λέγει, διαστέλλων αὐτὸν τῶν ζυγιτῶν. οὓς ὁ μῦθος, ἀθανάτους λέγει. καὶ ἀμύμων, προσώποις μόνοις ἡρωικοῖς ἐπιτίθεται. ἤγουν θνητῶν ἐνδόξων ἀνθρώπων. Ὅρα δὲ, ὅτι εἴρηκεν Ἡσίοδος ἀμύμον, οὐ μέγα τοῦτο, καίτοι ἐπιφαῦλα μὲν ἁπλῶς, ἄμωμα δὲ κατ' ἀνδρίαν, ἢ ἦθος, ἤ τι τοιοῦτον. Ἀμυμώνη, ἡ θυγάτηρ Δαναοῦ, ἀπὸ τῆς ἀμύμονος γενικῆς. πολλὰ γὰρ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς η λήγοντα, γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς ος γενικῶν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων. οἷον, φάρος, παράτη. κάλυκος, καλύκη. ἅρπαγος, ἁρπάγη. βαρύνεται ἐπὶ τοῦ ἐργαλείου. σώφρονος, σωφρόνη. χίονος, χιόνη. ὄνομα ἡρωΐδος. οὕτω καὶ ἀμύμονος, ἀμυμόνη. καὶ κατ' ἔκτασιν ἀμυμώνη. Ἄμυνα, ἡ ἐπὶ ἀμοιβῆς, ἡ ἐπὶ εἰσπράξεως δίκης. Ἀμυνάθειν, ἀμύνειν, βοηθεῖν. Ἀμῦναι, ἐκδικῆσαι, βοηθῆσαι, ἀπαλεξῆσαι, τιμωρῆσαι. Ἄμυναι μὴ εἴπῃς· ἀλλ' εἰς ῥῆμα μεταβάλλων, ἀμύνασθαι. ταῦτα γὰρ τὰ ῥήματα, δόκιμα. ἀμυνοῦμαι. ἀμύνασθαι. ἠμυνάμην. ἀμυνούμενος. Ἀμύνανδρος, ὁ δυνάμενος ἄνδρας ἀμύνασθαι. Ἀμυνεῖ, ἀνταποδώσει.

Ἀμύνειν. ἐνεργητικῶς μὲν, δηλοῖ τὸ ἀποσοβεῖν τοὺς πολεμίους. ἔτι βοηθεῖν τοῖς πολεμουμένοις συντασσόμενον αἰτιατικῇ, ὡς τὸ ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι. καὶ τὸ, Πολὺν ἤμυνε τῷ σώματι κίνδυνον. παθητικῶς δὲ ἀμύνομαι, τὸ παθὼν ἔκ τινος δεινὰ, ἀνταποδίδωμι τὰ ἴσα. ἤτοι τιμωροῦμαι. καὶ ἀμύνειν νηυσὶ πῦρ, κατὰ τὸ πλῆρες πέφρασται. καθὰ καὶ τὸ, ἀλεξήσας κακὸν ἦμαρ. ἁπλῶς δὲ τὸ ἀμῦναι μόνον τὸ ἀλέξασθαι, ἐλλιπές ἐστι. καὶ ἀμύνειν, τὸ βοηθεῖν. οἷον ἀμύνω σοι, βοηθῶ σοι. ἀμύνομαί σε, ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι, καὶ κολάζω σε. καὶ ἀμῦναι, τὸ ἀποσοβῆσαι Ὅμηρος. Ἀμύνασθαι, τὸ κολάζειν τοὺς προαδικήσαντας. Θουκυδίδης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. Σιμωνίδης, ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδοῦναι. Σοφοκλῆς, ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. ἐπὶ τοῦ προαδικήσαντος ὡς εἴρηται, τάσσουσιν οἱ ῥήτορες τὸ ἀμύνασθαι, ὅταν κακόν τι παθόντες, ἀντιπράσσωσι τοὺς προδιαθέντας. Ἀμυνίας, ὁ ἀμυντικὸς παρὰ τὸ ἀμύνειν. Ἀμυνόμενοι, τοὺς κακόν τι πράξαντας ἀντιδιατιθέντες. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔθος εἶχον μὴ ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' ἀεὶ δοκεῖν ἀμυνόμενοι. Ἀμύνου, ἀνταποδίδου. Ἀμύντωρ, βοηθός. ἐπίκουρος. ἢ καὶ ὁ τιμωρητικός. ἐκ τοῦ ἀμύνω. ἐξ οὗ καὶ κύρια, ὁ Ἀμύντας, καὶ ὁ Ἀμυνίας. Ἰστέον δὲ ὅτι, θεόθεν ἐπικουρίας, ἢ τιμῆς δηλωτικόν ἐστιν. Ἀμυντήριον, ξίφος. ἢ βάκτρον. ἢ ῥάβδος. ἢ ἀξίνη. ἢ ἁπλῶς τὸ πληκτικόν. Ἀμυντελὲς ἦμαρ, ῥηθὲν ἀντὶ τοῦ ἀποσοβεῖν τὴν κακὴν ἡμέραν. Ἄμυξα, ἔξυσα. ἐσπάραξα. Ἄμυξ, ἐπίρρημα. σημαίνει δὲ τὸ ἀμυκτικῶς. ἢ ἀμυξ. ἢ ἀμυχή. Ἀμύξαι, καταμάξαι, καταξέσαι, στενάξαι, σπαράξαι τὴν ψυχὴν ἀλγούμενος. ἀντὶ τοῦ αἰμύξαι. τοῦτο οὐ μόνον ἰωνικὸν, ἀλλὰ καὶ ἀττικόν ἐστι. λέγεται δὲ ἔλλειψις. ἤτοι, ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν ἥτις ἐστὶν, ἐναντία τῷ πλεονασμῷ. Ἀμύξεις, κνήσεις, λυπήσεις. ἐκ τοῦ ἀμύσσω, ὁ μέλλων ἀμύ-

ἐστὶν εἶδος χρώματος, ὅμοιον βύσσῳ. καθὰ καὶ θηραῖον, τὸ ἀπὸ θήρας τῆς νήσου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πολυτελῆ ἐσθῆτα.

Ἀμοργία καὶ ἀμόργη καὶ ἀμοργίς, ἡ λινοκαλάμη. ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη. ἡ τρυγία. Ἀμόργιον, ὅμοιον βύσσῳ πολυτελές. λέγεται καὶ ἀμοργία θηλυκῶς. Ἀμοργίς, τοῦ καλάμου τῆς ἀνθήλης τὸ λεπτότατον μέρος. ὅθεν ἀμόργη. Ἀμορμάνισκε, συνεδιηπόρει. Σὺν δ' ἡμῖν, ὁ πελαργὸς ἀμορμάνισκεν. ἀπὸ τοῦ ἀμορμάνειν, καὶ ὁρμᾷ, καὶ πορεύεσθαι. τὸ δὲ ἀμορμάνειν, ἀπὸ τοῦ ἅμα ὁρμᾷν. Ἀμός, ὁ ἡμέτερος. ἀπὸ τοῦ ἁμέτερος δωρικῇ διαλέκτῳ. ὡς ἀπὸ τοῦ σφέτερος σφός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἁμέτερος ἁμός. Ἄμοτον, ἀκατάπαυστον παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. καὶ ἄμοτον ἐν τῷ τ τῆς Ἰλιάδος, τὸ ἀπειρές καὶ ἀναιδές. καὶ μεστόν. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν μοτουμένων τραυμάτων. ἀποπληροῦται δὲ ὁ νοῦς τῆς λέξεως, ὡς τὸ λίαν καὶ ἄμοτον τανύοντο, τουτέστιν, ἀόκνως ἐκινοῦντο. ἄμοτον δὲ τὸ ἐντελὲς κυρίως καὶ ἀπαρτιστὸν ἐκ μεταφορᾶς σωμάτων, ἢ τραυμάτων, τῶν μὴ δεομένων μοτοῦ. Ἄλλως. Ἄμοτον ὡς τὸ, ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι. παρὰ τὸ μότον γίνεται μοτός, καὶ ἄμοτος, καὶ ἄμοτον, ἀνεμποδίστως. ἵνα ᾖ τὸ α ἐπιτατικόν. ἢ μοτὰ λέγονται τὰ ῥάκη, τὰ πληρωτικὰ τῶν πληγῶν. καὶ ἄμοτον κατὰ ἀπόφασιν, τὸ μὴ πεπληρωμένον ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ πεπληρωμένων τραυμάτων, τουτέστι, μοτῶν. οὕτω μὲν Ὠρίων. εὗρον δὲ ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος, ὅτι ἄμοτον λέγεται τὸ ἀπέραντον. ἔνθα καὶ μοτά. ἴσως ἀπὸ τοῦ μέτρου, ἄμετρον, καὶ ἄμοτον ἢ ἀπέραντον. ἄρρηκτον. ἰσχυρόν. ἄπλετον. Ἀμουργοί, λαμπτῆρες. Ἄμοχθος, παρὰ τὸ μόχθος, ἄμοχθος. σημαίνει δὲ τὸν μὴ κακοπαθοῦντα. Ἀμόαλον, ἀγγεῖον εἰλικρινές. Ἀμούσφος, ἄπιστος. Ἀμπαιανίσαι, ἀνιερῶσαι. Ἄμπαιδες, αἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμεναι, παρὰ λάκωσιν. Ἀμπαλίνορσον, τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν. Ἀμπαλίνορσος, ὁ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀναστρέφων. Οἳ καθ' ὃ παῖς ἄπιθι, ἀμπαλίνορσος. Ἀμπάξαι, παῦσαι. λάκωνες. Ἀμπεστόν, ἀνάπαυστον. Ἀμπαολίς, ἡ τὰ πράγματα φέρουσα. Ἄμπαυμα, ἀνάπαυμα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄμπαυμα. καὶ ἀμπνύνθη, ἀπὸ τοῦ ἀναπνύω. ἀνέπνυκα. ἀνέπνυμαι. ἀνεπνύνθη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀμπνύνθη. ὡς τὸ ἀρίνθη. Ἀμπαύσας, ἀναπαύσας. Ὁ δὲ ἀμπαύσας αὐτοὺς, ὅσον τὴν πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἀπελθεῖν. Ἀμπάζονται, ἀναπαύονται. Ἀμπαδίην, φανερῶς. Ἀμπέδιον, κατὰ τὸ πεδίον. Ἀμπελίαν, ἀμπελίδα. φυτόν τι οὕτω κατὰ στελέχη τῆς ἀμπέλου. Ἀμπελόεσσαν, ἀμπέλους ἔχουσαν. καὶ ἀμπελόεσσαν Φρυγίην καλεῖ Ὅμηρος, τοιαύτην ὡς εἰκὸς οὖσαν. ἤγουν τὴν κατὰ ἀμπέλων εὐφοροῦσαν. Φρυγίαν δὲ νῦν ἐν γ τῆς Ἰλιάδος κατὰ τοὺς παλαιοὺς νοητέον, τὴν μεγάλην, τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ Σαγγαρίῳ, οὐ τὴν μικράν. περὶ ἣν καὶ ἡ Τροία ἐστίν. Ἀμπέλου, ὁ καρπός. βότρυς. σταφυλή. γίγαρτα. αἱ ἐν ταῖς ῥαξὶ κόκκοι. ἄκαρον, τὸ φύλλον τῶν κλημάτων. παρὰ χω σταφυλῶν καὶ ἀσταφίδες. αἱ σταφίδες. οἶνος δὲ ὁ μὲν μοῦστος, λέγεται γλεῦκος. ὁ δὲ καλὸς [illegible] καὶ παλαιὸς, ἀνθοσμίας. ὁ δὲ νοσήσας, ἐκτροπίας καλεῖται, καὶ ὀξίνης. Ἀμπελεών, ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. Λιτὸς θ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεών. Ἄμπελος, παρὰ τὸ ἀνάπελός τις οὖσα. ἡ μὴ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πηλόν. ἤγουν τὸν οἶνον. ἢ παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας αὐτόν. Ἀμπέλιδος βότρυς, ὁ τῆς ἀμπέλου. ἀμπέλιος δὲ κύριον, διὰ τοῦ ι. Ἀμπελόπρασον, πρά τις. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη. Ἄμπελος, ἡ μηχανή. καὶ ἄκρα Μυκάλης ἤγουν ὄρους. Κυρηναῖοι δὲ, αἰγιαλός. καὶ πόλις Θρᾴκης. καὶ ἡ ἄμπελος. Ἄμπιον, τὸ χαλινὸν τὸ ἕλκον τοὺς βόας. Ἀμπερέως, διαμπάξ. Ἀμπεπαλών, διασείσας. κινήσας κραδαίνας. Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν, προΐει δολιχόσκιον ἔγχος. ἀντὶ τοῦ ἀνασείσας ἀνατινάξας. διπλασιασμὸς μετοχῆς δευτέρου ἀορίστου τὸ ῥῆμα ἀναπάλλω. οἱ γὰρ Ἴωνες ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ ταῖς μετοχαῖς, εἰώθασιν ἀναδιπλασιάζειν. οἷον, λάχωσι, λελάχωσι. λάθη, λελάθη. Ἀμπέσαι, ἀμφιέσαι. λάκωνες. Ἀμπέτασον, ἀνακάλυψον. Ἀμπέχειν, ὅμοιον τὸ περιέχειν, ἤτοι ἐνδύειν. καὶ ὡς ἐπεῖν, ἀμφιέχειν. τροπῇ τοῦ φ εἰς τὸ ἀντίστοιχον π, κατὰ Ἴωνας. ὅθεν καὶ τὸ ἀμπέχειν, καὶ ἡ ἀμπεχόνη, καὶ τὸ ἀμπέχονον. ὅτι δὲ τοῦ ἀμπέχω, καὶ μέλλων ἐστὶν ἀμπέξω, ἀντὶ τοῦ ἐνδύσομαι, ὁ Ἀθήναιος δηλοῖ. Ἀμπεχές, ἔνδυμα. ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. Ἀμπέχανον, σύμμετρον περίβλημα. Ἀμπεῖχε, περιεῖχεν. κατεῖχεν. Ἀμπεχόνη, καὶ ἀμπεχόνιον, λεπτὸν ἱμάτιον. παλλίον. Ἀμπεχόμενος, περιβαλλόμενος. καὶ ἀμπέχη, ἀντὶ τοῦ περιβέβλησαι. Ἀμπέμψει, ἀποπέμψει. Ἀμπείρας, διχάσας. Ἄμπειρος, ἔμπειρος. Ἀμπείραντες, διαπείραντες. πείρω γὰρ, τὸ βουβλίζω καὶ κεντῶ. Ἀμπελίδιον, πήλιον. Ἄμπηρον, πεπηρωμένον. Ἀμπίουρον, πυλῶνα παραστάς. Ἀμπιστατήρ, ἐξεταστής. Ἀμπιστᾶσθαι, ἐξετάζειν. Ἀμπισχεῖν, περιβαλεῖν. Ἀμπισχούμενον, περιβαλλόμενον. Ἀμπλακεῖν, ἁμαρτεῖν. Ἀμπλάκημα, ἁμάρτημα. ἐκ τοῦ πλέκω πλακῶ, πλάκημα, καὶ ἀμπλάκημα. ἢ παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι ἡμᾶς. Ἀμπλακήμασιν, ἁμαρτήμασιν. Ἀμπλακών, ἀποτυχών. ἁμαρτών. Ἄμπνευσις, ἀνάψυξις. Ἀμπνοάς, ἀντὶ τοῦ ἀναπνοάς. Ἀμπνύνθη, πρότυπον ἔχει τὸ πνύω. ἐξ οὗ καὶ ὁ πεπνυμένος. αὐτὸ δὲ προϋπάρχει τὸ πνέω. ἵνα ᾖ, ὡς τὸ θέω θύω. ῥέω ῥύω, οὕτω πνέω, πνύω. ἐξ οὗ κατὰ πλεονασμὸν, καὶ τὸ πινύω. ὅθεν καὶ πινυτὸς, ὁ συνετός. ἐκ δὲ τοῦ πινύω γίνεται τὸ πινύσσω, ὅ ἐστι συνετίζω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπινύσσειν, τὸ ἀσυνετεῖν. ἤτοι ἀφραίνειν. καὶ ἀμπνύνθη, ἀπὸ τοῦ ἀναπνύω, ἀναπνύσω, ἀνέπνυκα. ἀνέπνυμαι, ἀνεπνύνθην. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ συγκοπῇ, ἀμπνύνθη, ὡς τὸ ἀρίνθη. Ἄμπνυτο, ἀνεσωφρονίσθη. ἢ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη. ὁ δὲ θυμηγερέων ἀνωτέρω πέφρασται. Ἀμπρίχατις, ἐν Συρακούσαις ἀρχή. Ἀμπτόνοι, Ὁ μὲν αὐτῆς ἔβη θεὸς, ἀμπτόνον ἀνδρῶν. σημαίνει τὸ ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἀμπρακόν, μακρόθεν.

Ἀμπρεύουσιν, ἐμπρεύουσι, κακοπαθήσουσιν. Ἄμπρον, τὸ σχοινίον, τὸ ἕλκον τοὺς βόας, ἢ τὸ ξύλον τὸ ὑποκείμενον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων. ἢ ἄμπρον, σχοινίον, ὅπερ διὰ τῶν ζυγῶν διατείνει. ἢ σχοινίον μεθ' οὗ εἰώθασιν ἕλκειν ἤτοι παρακομίζειν, μεγάλα φορτία. Ἀμπρεύων, ὁ μὲν Καλλίμαχος, κυρίως ἐπὶ τοῦ ἕλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν. ἄμπρον γὰρ τὸ σχοινίον, ὁ δὲ Λυκόφρων, ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἀμπρεύειν ἐστὶ κυρίως, τὸ μετὰ ἁμάξης πορεύεσθαι.

Ἀμπυκάζειν, τὸ τὰς ἔμπροσθεν ἀπὸ προσώπου τρίχας σπαράττειν. εἴρηται οὕτω καὶ ὁ τροχός. καὶ δεσμαὶ δὲ, ἄμπυκες. Ἄμπυκες, κεκρύφαλος κόσμος γυναικῶν. ἢ ἄμπυκες, τὰ διαδήματα, ἢ χαλινοί. ἢ τροχοί. οὕτω Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτῃ. διὰ τὸ κυκλοτερές. Ἀμπυκτήρια, τὰ φάλαρα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι τῷ ἐπὶ Κολωνῷ. Ἄμπυξ ἀρσενικῶς

ὀξεῖς, παρὰ ἀριστοτέλει. Ἀμμὼν, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἀγομένη. καὶ ὄφις κυρηναῖος. Ἀμμώνιον ἐν τῷ περὶ βωμῶν, καὶ θυσιῶν. ἔστι δὲ ἱερὸν ἄμμωνος, ὃ ἀμαζόνες ἱδρύσαντο. Ἄμμωνος, υἱός. ἀπόγονος. Ἀμμαχεῖν, ἀργεῖν. Ἀμνάδας, παρθένοις. ἢ πρόβατα. Ἄμναμοι, αἱ ἀπόγονοι, κυρηναϊκῶς. κυρίως δὲ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀρνῶν ἀπόγονοι. ἢ παῖδες.

Ἀμνάμοις, τοῖς ἐκγόνοις. Ἀμνασμὸς, ὁ υἱοῦ υἱός. Ἀμνεῖν, θερίζειν. Ἀμνειὸς ὁ ποταμὸς, διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἄμνις δὲ, ὁ ἀμνὸς, διὰ τοῦ ι. Ἀμνημονῶ, ἀττικῇ συντάσσεται αἰτιατικῇ, ἀμνημονήσας τῶν παραινέσεων. Ἀμνημονεῖ, ἐπιλανθάνεται. Ἀμνημονοῦντες, ἀθυμοῦντες. Ἀμνήνωσεν, ἀσθενῆ ἐποίησεν. Ἀμνησία, ἡ εἰλείθυια. Ἀμνησικακία, τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι κακῶν. Ἀμνηστεία. τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι, καὶ ἡ ἀγαμία, διὰ διφθόγγου. ἀμνηστία δὲ ἡ λήθη, διὰ τοῦ ι. Ἀμνίον παροξυτόνως, τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον. ὅ ἐστι τοῦ ἀπὸ σφάγματος, ἀμνίον τι ὂν τοῖς τῆσι μένοις ἤγουν αἵματος στερητικόν. κρῆτες δὲ, ἀμνίον φασὶν ἀγγεῖον, εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων ἐδέχοντο, αἱμνίον τι ὂν πρὸς τὸ αἷμα. Ἀμνισὸς, μίνωος ἐπίνειον. ὡς ὁ γεωγράφος φησίν. ἔτεροι δὲ, κνωσοῦ. ἔστι δέ φασι καὶ ποταμὸς κρήτης ἀμνισός. παίου δὲ ἐπιδεξίως ὁ μῦθος ἐπεδέξατο τὸν ἀμνισὸν, τῇ εἰλειθυίᾳ εἰς διατριβήν. ἐπειδὴ τὸ βρέφος τηνικαῦτα εἰς φῶς ἐλαύνει, ὅπερ εἰλειθυίας ἔργον ἐστίν. ὁπηνίκα οὐ δύναται μένειν κατὰ γαστρός. τοῦτο δὲ ὁ ἀμνισὸς, ὥς αἴ τις ἀμνισὸς, τῷ ἤχῳ τῆς λέξεως παραπίπτεται. εἰ δὲ καὶ ἀγαθὸς ὁ ἐκεῖ τόπος ὢν ταῖς λεχοῖς, καὶ διὰ τοῦτο τῇ εἰλειθυίᾳ ἀνέκειτο, οὐκ ἔστιν ἀπιχυριστικῶς εἰπεῖν. Ἀμνόα, πρόβατον. αἱ δὲ, ἀμνός. Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους, ἀντὶ τοῦ πραεῖς. ἀπλοῖ. θεῖς. ἁπαλοί, ὡς αἱ κριοί. ἢ μαλακοί. τὸ γὰρ ἄρρεν πρόβατον ὅταν ἔχῃ τὴν μέσην ἡλικίαν, ἀμνὸς καλεῖται. οἱ δὲ τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα ἀμνὸν καλοῦσιν. Ἀμνοκόπος, ποιμήν. Ἀμνοκῶν, προβατώδης. μωρός. εὐήθης. τοιαῦτα γὰρ τὰ πρόβατα. ἀριστοφάνης ἱππεῦσι. Καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν, ὅς τίς ἐστιν ἀμνοκῶν πλούσιος. καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα. πολλοὶ γὰρ διὰ δειλίαν καὶ τρόπων ἐπιείκειαν, αἱροῦνται ζημιωθῆναι μᾶλλον, ἢ συγχωρῆσαι διὰ δίκης. Ἀμνὸν, τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα λέγουσι. τρεῖς γὰρ αὐτοῦ ἡλικίαι. ἀμνός, ἀρνός, ἀρνειός. γίνεται δὲ παρὰ τὸ μένος, ἄμενος. καὶ ἀμνός. ἢ παρὰ τὸ μνοῦς, ὃ σημαίνει τὴν ἐκ γενετῆς αὐτοῦ μαλθακὴν τρίχα, ἐξ οὗ μνοώδης, γίνεται ἀμνός. οἱονεὶ, ὁ ἐστερημένος τῶν νηπίων τριχῶν. Ἀμογητὶ, χωρὶς βίας. ἢ κακοπαθείας. Ἀμόγητοι, ἀμνοί. πρᾶοι. ἀκακοπάθητοι. χωρὶς μόχθου. Ἀμόγω, ἀκοπιάστω. Ἀμόθεν, ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος μέρους ὁπόθεν θέλεις. Τῶν, ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν. ἀμὸς παρὰ δωριεῦσιν ἰσοδυναμεῖ τῷ τίς. ἀμόθεν δηλοῖ τὸ ποθὲν, καὶ ἀπό τινος ἑνός. σχηματίζεται δὲ οὕτως. ἀμὸς λέγεται ὁ εἷς, ἢ ὁ τὶς ἰωνικῶς. ἔτι καὶ δωρικῶς. ἐξ οὗ ἀμόθεν μὲν τὸ ποθὲν, καὶ ἀπό τινος ἑνός. οὐδαμόθεν δὲ, τὸ οὐδὲ ποθέν. Ἀμοιβαὶ, χάριτες, καὶ τιμωρίαι, ἀνταποδόσεις, ἢ ἐκτίσεις χρεῶν. Ἀμοιβαδὶς, ἀντὶ τοῦ ἀμοιβαίως. κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. καὶ ἀμοιβαδὶς ἐδίκαζον, ἀντὶ τοῦ ἐναλλάξ. πρῶτον αὐθιγενὴς μῦθος οὗτος. εἶτα ἐκεῖνος, μεθ' οὓς ἄλλος. ἢ ἀμοιβαδὶς ἀντὶ τοῦ κατὰ λαχμόν τινα καὶ κλῆρον ἄλλοτε ἄλλος. Ἀμοιβαδὸν, ἐναλλάξ. παρὰ μέρος ἢ κατ' ἐναλλαγήν. ἐφεξῆς. Ἀμοιβαίας, ἀνταλλακτικάς. Ἀμοιβὰς, τιμωρίας. ἐκτίσεις. Ἀμοιβὴ, ἀντικαταλλαγή. ἀνταπόδοσις. Ἀμοιβοὶ, οἱ διαδεχόμενοι τοὺς προεστρατευκότας. ἢ ἀμοιβοὶ, οἱ ἀλλήλων ἀλλήλοις ἧττοι, ἀπὸ ἀμοιβῆς, ἢ καὶ ἐναλλάξεως παραγενόμενοι συμμαχῆσαι τοῖς τρωσίν. Ἀμοιγέποι. εἰς τινα τόπον. ἢ καθ' ἕνα τρόπον. Ἀμοίη. ὅτι τῇ πτώσει παραλλάξ, ἐκκλίνει εἰς τὴν αὔξησιν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀμοις ὁ κακὸς. σικελοί.

Ἀμάρημα, ἀτύχημα. Ἀμαρῆσαι, γενικῇ συντάσσεται τὸ ἀποτυχεῖν. ἀμοιρῶ γὰρ τὸ οὐ μετέχω. διὸ, ἀμοιρῶ τοῦδε. καὶ ἄμοιροι, οἱ ἀμέτοχοι. ἢ κακόμοιροι. Ἀμοιροῦ, ἐστέρηται. Ἄμοιροι. ἄχωροι. ἄκληροι. Ἄμοιρος, ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἀμοίρως, ἀστόχως. Ἀμολγάζει, μεσημβρίζει. Ἀμολγοὶ, οἱ ἀμέλγοντες τὰ δημόσια. ἀμολγὸς δὲ σημαίνει τὸ μέλαν. ἀωρίαν. σκότος. ἢ φλοιμός. Ἀμολγὸν, νυκτὸς λέγει ὅμηρος, ὅτι οὐ μογοῦμεν πλεονασμῷ τοῦ λ. ἢ καθ' ὃν οὐ μολοῦμεν ἐν ἐπενθέσει τοῦ γ, ἢ τὸν τοῦ ἀμέλγειν καιρόν. διπλοῦς δὲ αὐτὸς, ἢ ἑῷος, ἢ ἑσπέριος. Ἄλλως. Ἀμολγὸν νυκτὸς, τὸ πυκνόν. καὶ ἐστὶ λαβεῖν σημασίας τοιαύτης, καὶ παρ' ἡσιόδῳ ἐν τῷ μάζα τ' ἀμολγαίη. ὅπερ ἐστὶ ποιμενικὴ καὶ ἀκμαία καθὰ τὸν ἀθηναῖον. ὃς εἰς μάζας ἀναγράφει καὶ τὴν μελιττοῦταν, καὶ τὴν οἰνοῦτταν. ἔτι δὲ καὶ τὸ κρῖνον. οὐ πρὸς ὁμωνυμίαν παρὰ τὴν ἀνδέλην λέγει καὶ ὅτι σχῆμά τι χορικῆς ὀρχήσεως ἐλέγετο κρῖνον. ἀχαιοὶ δὲ κατὰ τοὺς γλωσσογράφους, ἀμολγὸν τὴν ἀκμὴν φασὶν ὡς εἶναι νυκτὸς ἀμολγὸν τὴν ἀκμὴν, ἤτοι τὸ μέσον. κατὰ τὸ θέρος ἡ ἀκμή. ὁ μέντοι παρὰ θεοκρίτῳ ἀμολγεὺς, ποιμενικὸν ἀγγεῖόν ἐστιν, ἐν ᾧ ἀμέλγουσι. καὶ ἀμολγῷ νυκτὸς παρ' ὁμήρῳ ἐν δ' τῆς ὀδυσσείας ἀσφαλέστερον νοῆσαι ἀμολγὸν νυκτὸς, οὐ τὸν ἀφ' ἑσπέρας, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν πρὸς τὴν ἡμέραν, ὅτι καὶ εἰκὸς ἀληθεύειν τὰ ἐν ταῦθα φανέντα ὀνείρατα. ὅτι ἀληθεῖς οἱ τοιοῦτοι ὄνειροι. Ἀμολγῷ. ὅμηρος. νυκτὸς ἀμολγῷ. τῆς ἑσπέρας, ἢ τῷ μεσονυκτίῳ, καθ' ὃ οὐκ ἀμέλγουσιν. ἑσπέρας γὰρ καὶ ἡμέρας εἰώθασι τοῦτο ποιεῖν. ἢ ἐν καιρῷ, ἐν ᾧ συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ πρόβατα. ἢ παρὰ τὸ μολῶ πλεονασμῷ τοῦ γ μολγῶ. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμολγῷ. ἐν ᾧ οὐδεὶς μολίσκει. οὕτως ὠρίων. Ἀμόρα, σεμίδαλις ἑφθὴ, σὺν μέλιτι. Ἀμορβάδας νύμφας λέγει ἀπολλώνιος, τὰς ἀκολούθους. Ἀμορβεῦσαι, ἀδοιπορῆσαι. ὁρμῆσαι. Ἀμορβεύων, ἀκολουθῶν. ἀπαλλαττόμενος. Ἀμορβεὺς καὶ ἀμορβὲς, σημαίνει τὸ μεσονύκτιον. παρὰ τὴν ὄρφνην. καὶ ἐλλείψει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β. ὡς ἐν τῷ κύφος κύβος. φερενίκη, βερενίκη. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀκόλουθον. ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν, τροπῇ τοῦ μ εἰς β. ἀμορβὸς, καὶ ἀμορβεὺς. καὶ ἀμορβὶς. μεθόδιος.

Ἀμορβὸς καὶ ἀμορμὸς, ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν. Ἀμοργέαι, ἀποψῆσαι. ἢ ὀμέρξαι. Ἀμόργεια, χρῶμα τὸ βυσσινοειδὲς. ἀπὸ νήσου ἀμοργοῦ τοῦτο, ὡς θήρεια, τὰ ἀπὸ θήρας νήσου. Ἀμοργὶς, καλάμη τις, ἐξ ἧς ἐνδύματα γίνεται. ἢ ὕφασμα. ἢ χιτών. Ἀμοργίδα, ἐξεσβηκυῖαν τὸ γάλα. Ἄμοργμα, σύλλεγμα. ἄρτυμα. Ἀμόργη, τρυγία ἐλαίου ἰλύς. Ἀμόργινα, λεπτουφῆ ἐνδύματα. Ἄμορος, ἀμέτοχος. Ἀμοργίτας, πλακοῦντας. Ἀμόρξωσιν, ἀθανάτοι. Ἀμορφυγεῖν, οὐδὲν ὄντως πράττειν. Ἀμόρφωτον, ἀδιατύπωτον. σοφοκλῆς θυέστῃ τῷ ἐν σικυῶνι. Ἄμουσα, ἀπρεπῆ. ἀηδῆ. ἀπαίδευτα. Ἀμοῦσι, θερίζουσιν. Ἄμουχα, καθαρεύοντα. λάκωνες. Ἀμόργινος χιτωνίσκος, παρὰ τὴν ἀμόργην. ὃ

καὶ ἀμήχανον γυναῖκα λέγει Εὐριπίδης, τὴν δεινήν, καὶ ἐναντίας τῇ πολυμηχανίᾳ. καὶ ἀμήχανός ἐσσι Γεραιέ, ὅ ἐστιν ἀεὶ
χειρος, ἀκαταπόνητος· καθ' οὗ οὐκ ἔστι τι μηχανήσασθαι. καὶ ἀμήχανος, ὁ ὑπὲρ λόγον καὶ ἀεὶ τὰ χείρω τος· ἢ ἀδύνατος· ὡς τό,
Τοῦ δ' ἐρυμαίης, ἀμήχανος ἡ χαρὰ παρέστη πρὸς τὸ πάθος. καὶ ἀμήχανος, ὁ περιμανής. καὶ ἀκατάσχετος, καὶ ἀνίη-
τος. καὶ ὁ ἀπροσμάχητος. καὶ ἀμήχανα ὄνειρα, πρὸς οὓς οὐκ ἔστι κρίσιν τινὰ ὡρισμένην τεχνήσασθαι, ἤτοι μηχανήσα-
σθαι. ὅθεν καὶ ἀκριτόμυθος. Ἀμηχανέοντι, αὐτὶ τοῦ πολλά. οὕτω Ξενοφῶν. Ἀμηχανῶ, τὸ ἀπορῶ. καὶ οὐχ εὑρίσκω μη-
χανήν. καὶ ἀμηχανῶ τὸ ἀπὸ τοῦ χάω, ὑπέρθυρος ἐν τῇ πρώτῃ. Ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος ὑδηρός. Ἀμηχανέων, καὶ ἀ-
μηχανέοντες ἐνεργητικῶς λέγεται, τὸ μέντοι ῥῆμα παθητικῶς ἀεὶ ἐκφωνεῖσθαι εἴωθεν. ὡς δηλοῖ τὸ μηχανάασθαι. καὶ
τὸ κακὰ μηχανόωντο. Ἀμίδα, τὴν οὐρητρίδα. τὸ οὐρητικὸν ἀγγεῖον. λέγουσι καὶ ἀμίδας, τὰ οὐροδόχα ἀγγεῖα. ἀπὸ
τοῦ ἀμὶς ἀμίδος. Ἀμία, φιλακία. καὶ ἀμία, ἰχθὺς ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. καρχαρόδοντα καὶ τῶν συναγελαζομέ-
νων καὶ σαρκοφάγων. χολὴν δὲ ἔχει, ἰσομήκη τῷ ἐντέρῳ καὶ σπλῆνα. παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι τοῖς πλέουσιν. ἔστι γὰρ συνα-
γελαστικόν. Ἀμιγές, καθαρὸν ἄδολον. Ἀμίερα, ἀμμώδη ἔρημα. Ἄμιθα, ἔδεσμα ποιὸν καὶ ἄρτυμα, ὡς ἀσακρέ-
ον. Ἀμίθιος, μύλων. Ἀμιθρεῖν, κατὰ ἀναλόγως τῆς τροπῆς μεταθεὶς τὸ ἀριθμεῖν, λέγεται ἀμιθρεῖν. Ἀμιθρῆσαι, μετρῆ-
σαι καὶ ἀριθμῆσαι παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἀμικόνιστος, ὁ ἀόρατος· παραστῆναι. Ἀμικτίσας, αἰτήσας, χαρισάμενος.
Ἄμικτος, ὁ μὴ μιγνύμενος. Ἀμίλικτον, σκληρόν. Ἅμιλλα, ὁ ἀγών, ἢ ἔρις. καὶ δρόμος ἀγωνιστικός. καὶ φιλονεικία.
Ἁμιλλᾶν, τὸ ἐρίζειν, καὶ εἰς τάχος γράφειν ἢ ἄλλο τι ποιεῖν. Ἀμίλλακας, αἰονβυβαῖα. Ἁμιλλᾶται, ἐρίζει. Ἁμιλ-
λᾶσθαι, φιλονεικεῖν σαν ἀγωνίζεσθαι. Ἁμιλλητήριοι, τόποι ἐν οἷς ἁμιλλῶνται. καὶ ἁμιλλητήριος ὁ περὶ πλοῦς ἐρίζων.
Ἁμιλλητηρίοις λόγοις, τοῖς ἐν ἀγῶσι. Ἁμιλλότερα, ἀθλητέον ἐρίζοντες. Ἀμίλλυκα, δρέπανον ἠλεῖα. Ἁμιλλώμε-
θα, φιλονεικοῦμεν. Ἁμιλλόμυθος, ἐρίζων ἢ ὀρίζων. Ἀμιλλοῦμαι, τῷ δεῖνι. ἐξαμιλλῶμαι δέ, τὸν δεῖνα, αὐτὶ τοῦ ἀπο-
διώκω. Εὐριπίδης τίνες πολῖται ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς. Ἀμίν, αὐτὶ τοῦ ἡμῖν λέγουσιν οἱ Δωριεῖς. συστέλλοντες τὸ ι καὶ ὀξύ-
νοντες. Ἀμιναῖον διὰ ἑνὸς ν, τὸν οἶνον λέγουσιν. ἡ γὰρ πολυκαταπία, ἀμιναία λέγεται. Ἀμίνασις, ἡδύοσμον. Ἀμίξαι,
οὐρῆσαι ἢ χέσαι, ἢ ὀμίξαι. Ἄμιπποι, δύο ἵπποι συνεζευγμένοι. Ἰσαῖος δὲ Τιμανικῷ, οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. ἔνιοι
δέ φασιν ὅτι ζεύγνυνταί τινες πρὸς ἀλλήλοις ἵπποι κέλητες. ὁ δ' ἐλαύνων αὐτούς, τὸν ἕτερον μὲν παρέλκεται, αὐτὸς δὲ
τοῦ ἑτέρου ὀχεῖται. οὕτως ἅμιπποι λέγονται τυτίσι, τὸ παρ' Ὁμήρου θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον. πεζοὶ δ' εἰσὶν οἱ ἅμιπ-
ποι, ὡς δῆλόν ἐστιν ἐκ τῶν Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος, ἐκ τῆς τῶν Ἑλληνικῶν. καὶ μήποτε πρόδρομοί τινές εἰσιν, οἱ ἅ-
μα τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένοι. Φιλόχορος οὖν ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ φησί, καὶ προδρόμοις. Ἀμίς, τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον·
παρὰ τὸ ὀμιχῶ τὸ οὐρῶ. ἢ παρὰ τὸ ἅμα ἀμίς, ὡς σκάφη σκαφίς. Ἀμίσαρος, ἀκόρεστος. Ἀμισηνός, ἀπὸ τόπου.
Ἀμισθί, χωρὶς μισθοῦ. Ἀμίστυλλον ταῦρον, σημαίνει δὲ τὸν μὴ κεκομμένον ἀδιάκοπον· καὶ ἀμίστυλλον, τὸ μὴ κε-
κομμένον. Ἀμίσγαλος, ὁ δυσάρεστος ὁ μὴ ἀναμισγόμενος, καὶ ἀμίσαλος, οἷον ἀμίσαλοί τοι γέροντες, κατ' ἔνδειαν
τοῦ γ. Ἄμιτρα, μικρὰ κρῆτες. Ἀμιτροχίτωνας, τοὺς ἀζώστους ἔχοντας χιτῶνας. καὶ ἀμιτροχίτωνας λέγει Ὅμηρος.
οὐχ ὡς ἀζώστους, ἀλλὰ τοὺς μὴ ὑποζωννυμένους μίτρας τοῖς χιτῶσιν. ὅ ἐστι τοῖς θώραξιν. ἀλλ' ἅμα τῷ θώρακι συνηρτημέ-
νην ἔχοντας καὶ τὴν μίτραν, καὶ οὐ συμβλητικὴ κατὰ τοὺς πολλούς. ὥς τι τὸ α ἐνταῦθα, καὶ στέρησιν δύναται δηλοῦν, διὰ
τὸ μὴ ὑποζώννυσθαι μίτρας, καὶ αὐτὶ τοῦ ἅμα λαμβάνεται, διὰ τὸ ὁμοῦ τῷ θώρακι συνηρτῆσθαι αὐτάς. Ἀμιχθαλό-
εσσα, ἀπροσόρμιστος ἐκ θαλάσσης. καὶ δύσορμος, καὶ ἀμιχθαλόεσσα λῆμνος, οἱονεὶ ἀμικρόεσσα. τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς
δασέα. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ἄμικτος. ἀπρόσμικτος γὰρ ἦν ἡ λῆμνος τοῖς πλέουσιν. ἐπεὶ σίντιες οἱ
λήμνιοι καὶ πειρατικοί. Ἀμμά, ὀξυτόνως ἡ τροφός. καὶ ἡ μήτηρ κατὰ ὑποκόρισμα, καὶ ἡ ῥέα λέγεται ἀμμάς, καὶ ἀμ-
μία. Ἄμμα βαρυτόνως, ὁ δεσμός. Ἀμμάθω, μεταμέλομαι. Ἀμμαλής, ἀνοσία. Ἀμμακρῦ, τὸ ἀπαρχῆς.
Ἀμμαλώ, ἑορτὴ ἀγομένη Διί. Ἀμμαμυθάδης, ἥδυσμά τι σκευαστόν, διὰ κρεῶν εἰς μικρὰ κεκομμένων, δι' ἀρτυ-
μάτων. Ἀμμάξαι, ἐωρεῖσθαι, καὶ κρεμᾶσθαι. ἢ ἀποπνῖξαι. Ἀμμάς, ἡ τροφὸς ἀρτεμίδος. καὶ ἡ μήτηρ, καὶ ἡ ῥέα.
καὶ δημήτηρ. Ἀμματίζει, περιπλέκει δεσμεύει. Ἄμμε, αἰολικόν ἐστιν ὡς δηλοῖ ἐκ τῆς βαρυτονήσεως, καὶ τῆς ψιλώ-
σεως, καὶ τῆς τῶν ἀμεταβόλων διπλώσεως. καὶ ἄμμες αὐτὶ τοῦ ἡμᾶς. αἰολικῶς. ἄμμες δὲ οἱ Δωριεῖς. Ἄμμεναι, ἀπὸ τοῦ ἀορίστου
πεζογράφον τηρεῖ. σκευάζεται δὲ οὕτως· ἄω τὸ κορέννυμαι, οὗ ἀπαρέμφατον ἄειν. καὶ Δωρικῶς ἄεν. ὥσπερ καὶ ἔδω
τὸ ἐσθίω ἔδειν, καὶ ἔδεν. εἶτα γίνεται ἐδέμεναι τετρασυλλάβως, καὶ ἐν συγκοπῇ ἔδμεναι κατὰ τρισυλλαβίαν, οὕ-
τω καὶ ἀέμεναι, καὶ ἐν συγκοπῇ ἄμεναι, καὶ ἴσως διπλασιασμῷ αἰολικῷ, ἄμμεναι. Ἀμμελάγην, ἐγχώριον. Ἄμμες,
ἡμᾶς. ἢ ἡμεῖς. ἢ ἡμῖν. Ἀμμέσον, ἤγουν ἀναμέσον. συγκοπῇ τοῦ α. τὸ δὲ ν συνήθως ἔχει πρὸς τὸ ἔμπροσθεν σύμφωνον
τὸ μ. οὕτω καὶ τὸ κατίβαλε, κάββαλε. καὶ τὸ κατίπισε, κάππισε. καὶ ἕτερα. Ἄμμια, μήτηρ. τροφός. Ἀμμίξαι,
ἀποπνῖξαι. Ἄμμι δέ, ἡμῖν δέ. Ἀμμιρός, πεπηρωμένος. Ἄμμιν λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, βαρύνοντες αὐτό, καὶ συστέλ-
λοντες τὴν λήγουσαν. Ἀπολλώνιος· ἄμμι γε μὴν νόστον ἐνδυνατίζεται. Δωριεῖς δὲ ἀμὶν συστέλλοντες τὸ ι καὶ ὀξύνοντες.
Θεόκριτος. πολλαὶ δὲ ἀμὶν κατὰ κρατὸς δονέοντο. Ἴωνες δὲ πολλάκις καὶ Ἀθηναῖοι προπερισπῶσιν ἐν συστολῇ τοῦ ι. Ὅμη-
ρος. ὦ φίλαι οὐ μάν ἧμιν ἀκλεέες ἀπολέεσθαι. Σοφοκλῆς αἰδεῖ πολ. ὅπως λύσιν τιν' ἧμιν Δία γῆ περὰς. Φρύνιχος Μύσταις. ἐ-
βουλόμην ἄν ἧμιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ. Ἀττικὰ δὲ παραδείγματα ταῦτα τὰ δύο. οἱ δὲ αὐτοὶ παλαιά φασι, καὶ ὅτι τὸ
ἡμεῖς ἄμες λέγουσιν οἱ Δωριεῖς. ἄμμες οἱ Αἰολεῖς. χρῆσις δὲ τοῦ ῥηθέντος ἧμιν ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ἄμμιγα, ἀναμεμιγμέ-
νον. Εἵνεκεν ἀμαθίης πινυτόφρονος ἢ ὁ μελιχρός, ἢ σκαιοῦ μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων. Ἀμμιρός, πεπηρωμέ-
νος. Ἀμμισκόμιστοι, συγκόμιστοι ἄρτοι. Ἀμμοάτης, εἶδος ὄφεως. Ἀμμοιρίαν, τὴν κακὴν μοῖραν. κακομοιρίαν.
Ἄμμοροι, δύσμοροι, κακόμοροι. μόρος γὰρ ὁ θάνατος. καὶ ἀμμορίη, τὴν κακὴν μοῖραν. καὶ ἀμμόριον ἄτιμον. ἢ ἀθάνα-
τον. ἀμέτοχον. ὡς τό, ἄμμοροι καὶ ἀμέτοχοι, ὡς τό, οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοῖο. Ἄμμος ψάμμος. Ἀμμούν,

ὀξεῖς.

τοῖς ἀχαιοῖς. ὅ ἐστιν ἀγαθὰ βλέπειν ἐκ τοῦ μερίζειν τὰς ὀπτικὰς δυνάμεις. ὅθεν καὶ σμερδνὸν κυρίως τὸ τῇ ὄψει καταπληκτικόν. Σημείωσαι ὅτι, οὐ μόνον τὸ ζμέρδειν, ἀλλὰ καὶ ἕτεραι πολλαὶ λέξεις ἐν ἀρχῇ προσέφερον τὸ ζ. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ζα ἐπιτατικοῦ μορίου, τὸ τοιοῦτον ζ δοκεῖ εἶναι ἐν τῷ ζμικρόν, καὶ ἐν τῷ ζμέρδειν, καὶ ἐν τῷ ζμερδνά. καὶ ὡς ἐκ τοῦ μερίζω γίνεται, ἀλλ᾽ οὐχ ἱκανῶς δεδήλωται. καὶ ἀμέρδει καπνὸς τεύχεα, ἀντὶ τοῦ σκοτίζει, στερίσκει τοῦ μέρδειν, ὅ ἐστι λάμπειν. ὡς ἐοίκασιν μὴ δὲ εἶναι καλὰ αὐτά, ἀλλὰ κατηκίσθαι. καὶ δαιτὸς ἀμέρδεσθαι, τὸ στερίσκεσθαι ἀπὸ τοῦ μερίζειν. ἵνα ᾖ ἀμέρδειν, τὸ μερίδος ἀποστερεῖν. καταχρηστικῶς δέ, ἀντὶ τοῦ στεροῦμαι. Ἀμέρσαι, ἀντὶ τοῦ μερίδος στερῆσαι, τίθεται ἐνίοτε. ἀλλὰ κυρίως ἐπί τι τυφλότητος λέγεται, ὡς τό, Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε. καὶ ἀντὶ σκοτώσεως, ἢ ἀπὸ ζα φύσεως. οἷον, ὄσσε δ᾽ ἄμερσεν αὐγὴ χαλκείη. καὶ ἀμέρσαι, ἀμαυρῶσαι. ἄμαρον ποιῆσαι καὶ ἄμερσεν, ἄμαυρον ἐποίησεν. ἐστέρησεν. Ἀμέρσεις, ἀπὸ τοῦ ἀμέρδω τὸ ἀφανίζω. τοῦτο δέ, ἀπὸ τοῦ ἀμῶ τὸ θερίζω. Ἀμερσίφρων, βλαβερός.

Ἀμέρυτος, ἀνατρόχιτος[?]. ἀπλάτητος. Ἀμερφές, αἰσχρόν. Ἀμετάβατα ῥήματα προσηγόρευται, ὅτι οὐ δυνάμενα μεταβαίνουσιν εἰς ἕτερον πρόσωπον, τὴν σύνταξιν ἐν τῷ λόγῳ ἔχει. οἷόν ἐστι τὸ ζῶ, τὸ πλουτῶ, τὸ ὑγιαίνω. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν γὰρ τούτοις μόνον ἐμφαίνεται πρόσωπον, τὸ τοῦ ζῶντος, ἢ τοῦ πλουτοῦντος. ὅθεν οὐδὲ παθητικὰ τὰ τοιαῦτα ῥήματα ἔχει. μὴ γὰρ ἐμφαινομένης ἐν αὐτοῖς ἐνεργείας εἰς ἕτερον πρόσωπον, δῆλον ὡς οὐδὲ πάθος δύναται ἔχειν. Ἀμετάβολα, ἡ προσοῦσα προσηγορία. οὐχ ἕτεροθεν, ἀλλ᾽ ἡ ἐκ τοῦ μὴ μεταβάλλεσθαι προστέθειται. ἢ τρίτον τὰ μὲν ἀμετάβολα οὐ μεταβληθήσεται, τῶν ἀμεταβόλων δέ, τοῦ μ μὲν ἡ γυμνότης[?] οὐδέποτε τὸ σ ἀπὸ τῆς λέξεως ἕπεται. τοῦ δὲ λ καὶ ν σπανιάκις, ὡς τὸ ἅλς, καὶ τίρυνς. τοῦ δὲ ρ, καὶ εἰς τμάρος[?]. ὡς τὸ πάρος, καὶ πυρσός. διὰ τὸ φωνήεντος ἔχειν δύναμιν. καὶ μαρτυρεῖ σοι τὸ δασὺ πνεῦμα. ἕλληνες δὲ τὸ τραχυφωνεῖν, ὡς τὸ πολὺ φιλοῦσιν ἐκκλίνειν. διὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς πέμπτης συζυγίας, οὐ προσέθηκαν τὸ σ. αἰολεῖς δὲ τὸ τοιοῦτον οὐ παραιτοῦνται. καὶ μάλιστα ἐν ὅσοις ῥήμασιν ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ ρ ἐκφέρεται, διὰ τὸ εἶναι τοῦ ρ δύναμιν. εἴλω, εἶλσα λέγοντες. καὶ σπείρω, σπέρσα. καὶ ὄρω, ὄρσα. χρὴ τοίνυν καὶ ἐν τοῖς δὲ τοῖς μέλλουσι τὸ σ νοεῖν, ὡς σπέρσω λέγομεν αἰολικῶς, οὕτω καὶ κλίνσω. καὶ τέμσω. καὶ τοῦτο μαθὼν ἄν, ἐκ τοῦ ἐκλίθην σαφέστερον. τὸ γὰρ τραχυφωνεῖν, μάλιστα πάντων ἑλλήνων ἀττικοὶ φεύγουσι. καὶ δέον οὖν θάτερον τῶν δύο συμφώνων ἀφελεῖν τοῦ ν λέγω καὶ θ, τὸ ν μᾶλλον ἀφεῖλον καταλιπόντες τὸ θ, ἵν᾽ ᾖ δῆλον ὅτι πᾶσά γε ἀνάγκη πάντα μᾶλλον διὰ τοῦ σ νοεῖν τὴν προφορὰν ἔχειν. Ἀμετάθετος, ἄτρεπτος. ἀκίνητος. ἀμετάστρεπτος[?]. Ἀμετάπτωτον κυρίως ἐπὶ σωμάτων λέγεται, τῶν δίχα μὴ τετρεμμένων. ἢ διὰ ἰδιότητα μὴ μεταβαλλόντων. κατὰ μεταφορὰν δὲ λέγεται ἡ ἐπιστήμη, ἀμετάπτωτος. Ἀμεταστρεπτί, ἀμεταθέτως. Ἀστρεπτί, χωρὶς ἐπιστροφῆς. Ἀμεταχείριστα, δυσάλωτα. Ἀμετίαι, ἀπαιδευσίαι. Ἀμετρουσίαστον[?], ἀμέτοχον. Ἀμέτοχον, ἀμετάληπτον. Ἄμετρα, ἄωρα. ἀκεραμία[?]. Ἀμετρία, ὑπερβολή.

Ἀμετρί, χωρὶς μέτρου. καὶ παροιμία, ἀμετρὶ μάζαν ἔδοντες. Ἄμετρον, ἀμέτρητον. ἄπειρον. Ἀμετροεπὴς θερσίτης ἐστίν, ὁ ἀπεραντολόγος κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ μὴ μέτρον εἰδὼς λόγου. διὸ καὶ ἄκοσμα φασὶν αὐτὸν εἰδέναι, καὶ πολλά. πολλὰ μὲν ὡς πολυλόγον. εἴγε πάντων σιγώντων, αὐτὸς λαλεῖ. ἄκοσμα δέ, διότι μάτην, καὶ οὐ κατὰ κόσμον ἤριζε τοῖς βασιλεῦσι. τινὲς δὲ ἀμετροεπῆ λέγουσι, τὸν ἐν τῷ λέγειν ἄτακτον. μέτρον γάρ φασιν ἡ τάξις. διὸ καὶ πολλά, ὑπερβολὴν ἐνδείκνυται ἀφροσύνης. πολλὰ μὲν αἰδεῖ καὶ μυρία κατὰ τὸν ποιητήν, ὁ ἀπαίδευτος καὶ πολύπλεκος[?]. ἄκοσμα δὲ ᾄδει, ὁ ἀφραίνων. ὁ δὲ θερσίτης ἄκοσμά τε ᾔδει καὶ πολλά, πάνυ ἂν εἴη πόρρω τῆς εὐκοσμίας. διὸ ἐχθρός ἐστι τοῖς βασιλεῦσιν. Ἀμεύσασθαι, ἀμείψασθαι. διελθεῖν. περιώσασθαι. Ἀμεύσιμον. ἀμεύω τὸ περαιοῦμαι, παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ σεύω. ἢ παρὰ τὸ νεύω νεύσιμος. καὶ ἀνεύσιμος. τοῦ α ἢ τὸ ὁμοῦ, ἢ ἐπιτατικὸν δηλοῦντος. τροπῇ τοῦ ν εἰς μ. οἷον ὅπερ, καὶ ἀνεύσιμον τουτέστι περάσιμον. ἀπολλώνιος ὁ τὰ ἀργοναυτικά. Ἀμευσιεπής, ἡ διαλλάττουσα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις. Ἄμη, σιδηροῦν σκεῦος καὶ σκάφη εἰς ἣν ἐβάλλον τῶν ἐρίφων πόδας, πρὸς τὸ μὴ βαίνειν. ἢ τὸ γεωργικόν, καὶ οἰκοδομικὸν καὶ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ ἄμη, ἡ δρεπάνη. Ἀμῆγε, ἀμηγέπως. Ἀμηγέπη κάλλιον, ἢ ἀμωσγέπως. δηλοῖ δὲ τὸ καθ᾽ ἕνα τινὰ τρόπον. καὶ ἀμηγέπη, ὅπως δήποτε καθ᾽ ὁποιονοῦν. λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπως, καὶ ἀμόθεν, καὶ ἀμογέπου, καὶ ἀμηγέπου. καὶ ἀμοσέπου. Ἀμὴ θέμις, ἃ μὴ πρέπει. Ἀμήκεα[?], δεινά. παράσιτοι. Ἄμηλον, ἀκολάκευτον. κλέπτης.

Ἀμήμενοι, σῖτον συλλέγοντες. Ἄμ᾽ ἡμέρα, ἀλκαῖος ἅμ᾽ ἀοῖ. Ἀμὴν πόλιν, ἤγουν μετήραν[?] καὶ ἀμήν, πλακοῦντος εἶδος. Ἀμήν, πεπιστωμένως. ἀληθῶς. ἢ ἀντὶ τοῦ γένοιτο. Ἀμήνιτος, ἀμέμπτως. ἀχαιοί. Ἄμηροι, ὅμηροι. Ἄμηρον, τὸν νέον. καὶ ἄμηρον ὕδ[illegible], ὄνομα ὄρους. Ἀμήρυτον, ὃ καὶ ἀμήρυτον παρὰ ἀπολλωνίῳ, ἐκτεταμένον. ἄπλετον. καὶ διηνεκῶς ἀπεμετρημένον[?]. ἀπέραντον. ἄφθαρτον. ἀτελεύτητον, καὶ τὸ τέλος μὴ ἔχον. ἡ δὲ μεταφορά, ἀπὸ τῶν μηρυομένων ἐρίων.

Ἀμῆσαι, τὸ συναγαγεῖν. ἢ μάλιστα θερίσαι. ὅθεν ἄμητος, ὁ καιρὸς ὅτε ἀμῶσι. καὶ ἀμητός, ὁ καρπός. ἔτι καὶ ἡ ἐνέργεια. οὕτω καὶ ἀλοητός, καὶ τρυγητός. ὁ καιρὸς ὅτε ἀλοῶσι ἢ τρυγῶσιν, καὶ ἡ ἐνέργεια. ἄροτος δέ, ὁ καιρὸς ὅτε ἀροῦσι. καὶ αὐτὸ τὸ ἀροῦν. ἤγουν ὅ,τι καιρός, καὶ ἡ ἐνέργεια. Ἀμησάμενος, ἀντὶ τοῦ συνελὼν χερσί, καὶ συναγαγών. ὡς καὶ ὀδυσσεὺς φύλλα ἐπαμησάμενος ἐκαλύψατο. καὶ πρίαμος ἐπαμησάμενος κόνιν κατεπάσατο, ἐν πένθει. καὶ σπορίμων ἄμητος, συναγωγή τις τῶν καρπῶν, διὰ χειρῶν καὶ αὐτός ὤν. Ἀμήσαντες, θερίσαντες. οὔατα ἀμήσαντες. ἀντὶ τοῦ ἐκτεμόντες. ἀποκόψαντες. Ἄμητα λέγει ἀριστοφάνης, εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους. ὡς τό, ἄμητα προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονί.

Ἀμητῆρες, οἱ θερισταί. ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν. Ἀμήτωρ, ὁ μὴ ἔχων, ἢ ἡ μὴ ἔχουσα μητέρα λέγεται ὥσπερ ἀθηνᾶ. ἢ κακομήτωρ. σοφοκλῆς, ἠλέκτρα. Ἀμηχανία, ἀπορία. λύπη. οὗ τὸ ἐναντίον πολυμηχανία. Ἀμηχανέοντι, πολλοί.

Ἀμήχανον κάλλος, ὅπερ οὐ δυνατὸν ὥστε μιμήσασθαι ἄλλο τινά, οὐδὲ διὰ μιμήσεως ἀφικέσθαι τούτου. ἢ ἀμήχανον, τὸ ὑπὲρ λόγον καὶ ἀνεπιχείρητον. ἢ ἀδύνατον. Ἀμήχανος, δύο σημαίνει. τόν, τι μὴ ἔχοντα μηχανήν, ἀλλὰ ἄπορον καὶ οὐ βαθὺν τὰς φρένας, καὶ τὸν δεινὸν καὶ δυσκατέργαστον πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι. καὶ ἀμήχανος γυνή, ἡ ἐναντία τῷ πολυμηχάνῳ. ἤγουν τις ἀφελὴς καὶ ἀποίκιλος καὶ ἄδολος, καὶ ἀπανοῦργος. ἑτέρα οὖσα παρὰ τὴν ὁμηρικὴν ἀμήχανον ἡ ἐαρ

κενῶς ἀποτυγχάνεις. Ἀμβρόσιον, ἄκυρον. Ἄμβροτος, ἄφθαρτος, θεῖος, ἀθάνατος. Ἀμβροσίζας, ἀποξάμενος. λάκωνες. Ἄμβροτον, θεῖον, ἄφθαρτον, ἀθάνατον. οὐ βροτοὶ οὐχ ἅπτονται. αἰώνιον ἢ ἡδύ. λαμπρόν. εὐῶδες. καλόν. καὶ ἄμβροτα, κεχρυσωμένα. παρὰ τὸ ἁμαρτῶ, ἁμαρτήσω, ἥμαρτησα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἥμαρτον, καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἄμβροτον. Ἄμβροτοι, διότι ἀθάνατοι οἱ θεοί. τὸ ἁμαρτεῖν εἶναι βροτοῦ, ὅ ἐστιν ἀθάνατος. Ἄμβρυττοι, εἶδος ἐχίνων θαλασσίων. ἀριστοτέλης δὲ ἄλλους, βρύττους καλεῖ. Ἀμβρυχαί, αἱ τῶν χειρῶν ἐμβολαί. Ἄμβων, ἡ τῆς πέτρας ὀφρύς. εὕρηται τοῦ ρ καὶ ἄμβων. Ἀμβώνιον, χωρίον τῆς ζελείας. Ἄμβωνες, αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Ἀμεγάλητος, ἡ μεγάλως ἀθλία καὶ δυστυχής. ἀμέγαρτος γὰρ οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ δεινόν.

Ἀμέγαρτος, ποιός, ἢ ὁ ἄφθονος, ἐκ τοῦ μεγαίρω τὸ φθονῶ. ἢ ὁ πάνυ εἰς μέγα αἰρόμενος. ἢ ὁ ἀφθόνητος διὰ τὴν κακοτυχίαν. οὐδεὶς γὰρ φθονεῖ τοῖς κακοῖς. Ἀμέθυσος, βοτάνη καὶ λίθος. Ἀμείβεται, παραλείπεται εὐριπίδης. Ἀμείβεσθαι, ἀποκρίνεσθαι. διέρχεσθαι. καὶ τὸ ἐν μέρει τι ποιεῖν. Ἀμείβειν, ἀντὶ τοῦ διέρχεσθαι αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον τὴν θάλασσαν ἀμείβοντες. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀλλάττειν, ὡς παρ' ἰουλιανῷ. Γραῦς εἰσιν, εἶτα τιβέριος πολλὰ ἀμείβων χρώματα, ὥσπερ ὁ χαμαιλέων. καὶ ἀντὶ τοῦ διαβαίνειν. οἷον, πολλοὺς τόπους ἀμείβει, ἀντὶ τοῦ διέρχεται. ἐξαμείβειν δὲ, τὸ ἐκφυγεῖν καὶ ἀπέρχεσθαι. Ἀμείβομαι, τὸ περιβέβλημαι, καὶ ἀμπέχομαι. καὶ ἀμείβομαί σε λόγοις, ἢ δώροις, ἀντὶ τοῦ ἀποδίδωμι, καὶ ἐκ τούτου ἀμείβομαι, τὸ ἀντικαταλλάσσομαι καὶ τὸ ἀντιχαρίζομαι, ἐξ οὗ ἀμοιβή. καὶ τὸ ἀνταποκρίνομαι. ἐνεργητικῶς δὲ τὸ περιπατῶ, ὅπερ καὶ μετὰ προθέσεως γράφεται. οἷον παραμείβει τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. καὶ παραμείψειν, ἀντὶ τοῦ διελθεῖν. Ἀμείβοντα, ἀλλάσσοντα. Ἀμείβοντες λέγονται δὲ παρ' ὁμήρῳ, ξύλα τὰ ὑπανέχοντα τὴν στέγην. ἅπερ σύνδυο ἐξ ἀποστάσεως τῆς κάτω ἄνω συναγόμενα, ἀντερείδουσιν ἄλληλα. ἃς δὲ ξυνῶς ἀπεικάζει ὁ ποιητὴς τοὺς ἥρωας, ἀλλήλοις ἐν τῷ παλαίειν ἀντικειμένους. καὶ τὰ μὲν ἄνω εἰς ἓν κοινοῦνται καθ' ἃ τοὺς δοκοὺς ἐπερειδόμενα. τὰ δὲ κάτω διεστῶτα. Ἀμείβου, ἀνταποδίδου. Ἀμείβω, τὸ ἀλλάττω. ὡς τὸ ἀμείβω τὸ χρῶμα. ἀμείβω καὶ τὸ πορεύομαι. ὡς τὸ ἀμείβω τὴν ὁδόν. καὶ ἀντὶ τοῦ διέρχομαι τὸ πορεύομαι. καὶ ἀμείβω, τὸ ἀντικαταλλάσσω. ὡς καὶ ὅμηρος, Πρὸς Τυδείδην διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν. ἀμοιβαῖς γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο, καὶ οὐ νομίσμασιν. ὡς παρ' ὁμήρῳ. Ἔνθεν, ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντες ἀχαιοί. ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ, ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν, ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσιν. ὃ καὶ παθητικῶς παρὰ τοῖς ἐν ὕστερον γράφεται. οἷον ἀμείβεται τὰ ὤνια πρὸς χρυσίον, ἀντὶ τοῦ ἀνταλλάσσεται λαμβανόμενον. ὡς καὶ παρ' ἰουλιανῷ. Παρ' ἡμῖν δὲ διὰ πεντήκοντα φρόνησιν, ἀμειβόμενον πρὸς χρυσίον. καὶ ἀμείβομαι, τὸ περιβέβλημαι. ὡς παρ' εὐριπίδῃ. ἀμφὶ τρύχη μὲν δ' ἱμάτια σκότῳ ἀμείβομαι. Ἀμειδής, στυγνὸν, ἀγέλαστον, σκυθρωπόν, καὶ σκοτεινόν. Ἀμειδήτως, σκυθρωπῶς. μειδιᾶν γάρ ἐστι τὸ γελᾶν. Ἀμείδητον, ἀγέλαστον. Ἀμειλέοις, ἀθλίοις. Ἀμείλικτον, πικρὸν. οὐ προσηνῆ. ἄμικτον. ἀπάνθρωπον. Ἀμείνονα, βελτίονα. Ἄμεινον, κάλλιον. βέλτιον κρεῖσσον. Ἀμεῖναι, πληρωθεῖναι.

Ἀμείρεσθαι, στερεῖσθαι. Ἀμείροντες, στερίσκοντες. ἀφαιρούμενοι. Ἀμεὶς, εὑρήσεις. Ἀμειφθήσεται, ἀλλαγήσεται.

Ἀμείψασθαι, ἀποκρίνασθαι. Ἀμείψει, ἤλλαξεν. Ἀμειψίρροον, τὸ ἀλλάσσειν τὴν σύγκρισιν, ἢ μεταμορφοῦσθαι.

Ἀμειψίχροον, μεταβάλλοντα. Ἀμειψικοσμία, ἡ μετακόσμησις. Ἀμειψόμεθα, ἀνταποδώσομεν. Ἀμειψόμενος, ἀντὶ τοῦ καταλαξόμενος. Ἀμειψιρροεῖν, μεταμορφοῦσθαι. Ἀμέλγει, αἰτιατικῇ τὸ γάλα. αἰτιατικῇ. οἷον ἔσω πρὸς τοὺς ἀμέλγοντας αἶγας. Ἀμέλδω, τὸ στερίσκω. ὅστε δ' ἀμέρδειν, ἢ χαλκεῖν. Ἀμέλεια, καταφρόνησις. ἀμέλεια, καὶ ἀμελία, ἀμφότερα ἑλληνικά. καὶ γὰρ διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. Ἀμέλδειν, τήκτειν, στερίσκειν. Ἀμελῆσαι, ἀφροντιστῆσαι. Ἀμέλει, πιθανῶς, τὸ λοιπὸν, ἀληθῶς, καὶ διὰ τοῦ βεβαιωτικῶς. Ἀμελητί, χωρὶς βραδυτῆτος, καὶ ὑπερθέσεως. καὶ ἀμελητί, ταχέως. μελλήσεως χωρίς. Ἀμελούγωνία, χωρίον λιβύης. Ἀμελίου, δίκη ζημίου.

Ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ. ἀφειδῶ. ἀφροντιστῶ. γενικῇ συντάσσεται. οἷον, οὐκ ἀμελητέον τούτων τῶν πραγμάτων. ἀριστοφάνης, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας. Ἀμεμακέτην, ἀκαταμάχητον. Ἄμεμπτος, καὶ ὁ μὴ μέμψιν δεχόμενος, καὶ ὁ μὴ μεμψόμενός τινι. τῷ δευτέρῳ χρῶνται οἱ ἀττικοί. ὡσαύτως καὶ ἀθέατος ὁ μὴ βλέπων κρεῖττον, ἢ ὁ μὴ βλεπόμενος τινί. λιβάνιος. ἀθέατος ἔμενε μοναχῶς. Ἀμέμφως, ἀμέμπτως. ἀφειδῶς. Ἃ μὲν, ἃ δὲ μὴ εἴπῃς. ἀλλὰ τινὰ μὲν, τινὰ δέ. ὃ καὶ λουκιανὸς λέγει. εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γάρ, Ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς, ἃ μὲν προϊόντι, δὲ κινῶ κατὰ τὴν ὁδὸν. ἃ δὲ καὶ παραινῶν. Ἀμῆσαι, πληρωθῆναι. Ἀμενεῖς, ἀσθενεῖς. Ἀμενηνὰ, ἀσθενῆ. κατὰ στέρησιν τῆς δυνάμεως. μένος γὰρ ἡ δύναμις. ἢ ἄψυχα. Ἀμένητα, τὸ ὑμένα αἰολεῖς. Ἀμένηνος, ὁ μὴ δυνάμενος. Ἀμενητί, χωρὶς τοῦ ἀναμένειν. Ἀμενηνοὶ ὄνειροι παρ' ὁμήρῳ, οἱ φαντασιοῦντες μὴ στερεμνίως τὰ βλεπόμενα, καὶ ὡς ἂν εἴποι μετά τινος μένους. εἴρηται καθ' ὁμοιότητα τῶν ἀμενηνῶν ἐν ᾅδου εἰδώλων. τῶν ἐν τῇ νεκυίᾳ, διὰ τὸ συγγενὲς ἐκεῖνα πρὸς τοὺς ὀνείρους ἔχειν. Ἀμενήνωσεν, ἀσθενῆ ἐποίησεν. ἡλιόδωρος δὲ, ἀντὶ τοῦ νεκύων. Ἀμενηνὰ κάρηνα, τὰ ἀδιανοήτως ἀπέδωκεν. Ἀμενητός, ἀσθενής. λεπτός. μάταιος. ἐκ τοῦ μένος ἡ δύναμις γίνεται ἀμενός ὁ ἀσθενής. καὶ πλεονασμῷ τῆς ην συλλαβῆς, ἀμενηνός. οὕτω δὲ καὶ νῶ τὸ σωρεύω. καὶ προσθέσει τῆς ην συλλαβῆς ἐν καθαρχῇ, ηνῶ. ἐξ οὗ ἐπενήνεον ἐν κανέοισιν. Ἀμενηνοῦν, ἀσθενοῦν. καὶ ἀμενήνωσεν, ἀντὶ τοῦ ἀμενηνὸν ἐποίησε, καὶ ἠχρέωσεν. Ἀμένης, σημαίνει τὸν παῖδα. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος, καὶ κλίνεται ἀμένητος. ὥσπερ ἀμέλης ἀμέλητος, ὄνομα ποταμοῦ. ἔστι τινὰ εἰς ης ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἀμετάβολον, καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μήτε τὸ η, μήτε τὸ ι, μήτε τὸ υ, μήτε τὸ ω. ἅτινα διὰ τοῦ τος κλίνεται. ὑδάλης, ὑδάλητος. Ἄμεροι, ἀμέριστοι. Ἀμέραν, τὴν ἡμέραν λέγουσιν οἱ δωριεῖς. πίνδαρος, Ἐν ἀμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον. Ἀμερβής, τὸ μεσονύκτιον. παρὰ τὴν ὀρφνὴν ἀμορφνής, καὶ ἐκλείψει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, ἀμερβής. ὡς ἐν τῷ κύφος, κύβος. φερενίκη, βερενίκη. καὶ ἀμορφός, ἀμορβός. ὁ ἐστιν ἀκόλουθος. ὁ ἅμα τινὶ ἀκολουθῶν. τροπῇ τοῦ μ εἰς β. Ἀμοργός, νῆσος. Ἀμεργόν, εἱμαρμένην, κρότης. Ἀμέργει, ἀποσφαιρεῖ. Ἀμέρδειν, τὸ ἀμαυροῦν, καὶ ἀποστερεῖν τοῦ μέρδειν, ὅ ἐστι τοῦ βλέπειν. οὐ τὸ ἐναντίον, ζμέρδειν διὰ τοῦ ζ, παρὰ

πάν ἐργαζόμενοι· ὡς τὸ ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν. μεταβατικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποτυγχάνω, συντασσόμενον γενικῇ· οἷον, ἥμαρτε τοῦ σκοποῦ· καθὸ καὶ ἤμβροτε· ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπέτυχες· τὸ κοινῶς λεγόμενον ἐστόχησε· μετὰ δὲ προθέσεως γράφεται ἀττικῶς· μετὰ μὲν οὖν τῆς διὰ, δηλοῖ τὸ ἀποτυγχάνω· συντασσόμενον γενικῇ, καθὰ καὶ τὸ ἥμαρτον· οἷον, διήμαρτε τῆς ἀξίας· μετὰ δὲ τῆς ἐκ, τὸ πταίειν κυρίως ἐπὶ θεοῦ λεγόμενον· ὃ καὶ ἀμετάβατον· οἷον, ἐξήμαρτεν εἰς θεὸν ἐξύβρισεν εἰς ἀνθρώπους. Ἁμαρτάνω, ἀλιτραίνω· ἀλιτῶ· πλημμελῶ· καὶ ἁμαρτάνω, τὸ ἁμαρτίας ποιῶ, καὶ τὸ πταίω, ἀμετάβατος· ἁμαρτάνω δὲ, τὸ ἀποτυγχάνω, μεταβατικὸν καὶ συντάσσεται γενικῇ· οἷον ἁμαρτάνω τοῦ σκοποῦ· καὶ τῆς ἀληθείας· ὁμοίως καὶ ἐξαμαρτάνω τοῦ σκοποῦ διαμαρτάνω τοῦ ὀρθοῦ· καὶ ἥμαρτον, ἀντὶ τοῦ ἀπέτυχον· καὶ ἁμαρτία λέγεται ἡ ἀποτυχία. Ἁμαρτεῖν, γενικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται· ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν· ἀποτυχεῖν. Ἅμαρτεν, ἀπέτυχεν· ἐψεύσθη. Ἁμαρτῆ, ὃ σημαίνει τὸ ἅμα καὶ ὁμοῦ· ἀρίσταρχος ἀπὸ κοινοῦ εἶναι βούλεται τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ οὐ προσγράφει τὸ ι· ἐλέγχει δὲ φασὶν αὐτὸν ἡ παράδοσις περισπῶσα τὸ αὐτό, καὶ οὕτω τὸ ι γράφουσα, τῷ χαρακτῆρι τῶν ἐπιρρημάτων. Ἁμαρτῆσαι, στερηθῆναι. Ἁμαρτήσαντες, συντυχόντες· ὁμοῦ γενόμενοι· ἢ ὁμοῦ προϊέμενοι· ὃ ἐστιν ἐκπέμψαντες. Ἁμαρτήσεσθαι, τὸ δι' ἁμαρτίαν στερηθῆναι. Ἁμαρτητήν, ὁμοῦ προϊκοντα δόρατα· ἀριστείδης σκείρωνι. Ἁμαρτία, ἡ τοῦ καλοῦ ἐκτροπὴ· ἢ τι τοῦ κατὰ φύσιν, ἤ τι τοῦ κατὰ νόμον. Ἁμαρτίνοος, ὁ κατὰ νοῦν ἁμαρτάνων. Τὰ ἀπὸ περισπωμένου ῥήματος γινόμενα, ἢ διὰ τοῦ ο μικροῦ γίνονται, οἷον, μισῶ μισογύνης· φιλῶ φιλόθεος· ἢ διὰ τοῦ ι· οἷον, ἁμαρτῶ ἁμαρτίνοος· αἰδῶ, αἰδίνοος. Ἁμαρτοεπὴς, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν· ἢ κατὰ νοήματος πιθανότητα· ἢ κατὰ λέξιν καὶ τὰ περὶ αὐτήν. Ἁμαρτωλὸς, ἀποτυχὼν. Ἁμαρτωλοὶ, οἱ ἑκουσίως ἁμαρτάνοντες, μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Ἁμαρτωλὸν, πανοῦργον· μοχθηρὸν· αἱμύλον. Ἁμαρτῶν, ἀκολουθῶν· ἀγνοήσας. Ἀμαρυγὰς, τὰς ἄγαν συνεχεῖς κινήσεις· καὶ ἐπὶ τοῦ πυρὸς λέγεται ἀμαρύσσειν, ἀπὸ τοῦ τὴν φλόγα συνεχῶς ἀΐσσειν· ὅμηρος ἀμαρυγὰς θυέστρου ποδῶν· τὴν κατὰ παράλληλον δηλῶν κίνησιν. Ἀμαρυγὴ, ἡ λαμπηδών. Ἀμαρυγκέα, ὄνομα κύριον. Ἀμαρυγκυσία, βοστρυχία. Ἀμάρυγμα, καὶ ἀμαρυγὴ, λαμπηδὼν· αἱ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις· ἡσίοδος χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα· σημαίνει δὲ καὶ τὰς τοῦ προσώπου ῥυτίδας· αἵτινες εἴρηνται ἀπὸ τοῦ ἀμαυροῦ, διὰ τὸ ἀλαμπεῖς εἶναι καὶ ἀμυδραί· ἢ παρὰ τὸ ἀμάραις ἐοικέναι· ἤγουν ὀχετοῖς· ὡς γὰρ ἐκεῖναι τὸ ὕδωρ, οὕτω καὶ αὗται τὸν ἱδρῶτα μετάγουσιν ἐπὶ τὰ παρέκατρα μέρη τῆς κεφαλῆς· αἱ γὰρ ἐκλάμψεις εἴρηνται, παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω ἐξ οὗ καὶ τὸ μαρμαίρω, καὶ μαρμαρυγὴ· καὶ μάρμαρον· ἀφ' οὗ καὶ μάρων κύριον ὄνομα· ἐκ τοῦ μαρῶ μέλλοντος, γίνεται μαρύσσω· ἐξ οὗ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀμαρύσσω· καὶ ἀμάρυγμα· ἢ ἀπὸ τοῦ μαρυγμὴ, ἀμαρυγμὴ· καὶ ἀμάρυγμα. Ἀμαρυλλὶς, ἡ πορνεία. Ἀμαρύζω, καὶ ἀμαρύσσω, τὸ λάμπω. Ἀμαρὶς, ἀπὸ μέρος· πόλις. Ἀμαρυσία, ἑορτὴ ἀθήνησιν. Ἀμαρύσσει, στίλβει· λάμπει. Ἀμαρύσσω, τὸ λάμπω καὶ ἀστράπτω· ἡσίοδος· ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε· μαίρω, μαρῶ, ἐξ οὗ μαρύσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀμαρύσσω. Ἀμὰς χεῖρας, ἤγουν ἡμετέρας χεῖρας. Ἄμας, τὰς πυράμας· ἐργαλεῖά τινα ἐπιτήδεια πρὸς τὸ ἀνορύττειν. Ἀμᾶσθαι, ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν. Ἀμασθαίνει, ἀμαθεῖν· ἔστι δὲ ἀμαθεῖν, τὸ θερίζειν. Ἀμασυκάδες, αἱ σῦκα τοῖς σύκοις γινόμεναι ἅπαντα. Ἄμασος, ὁ ἀμάσητος· ὡς ἄπαστος, ὁ ἄγευστος. Ἀματίζει, ἀναφυρᾷ. Ἀματὶς, ἅπαξ παραυτίκα. Ἅμα τοῖσι, σὺν τούτοις. Ἄματον, ἀντὶ τοῦ ἄμοτος, καὶ ἀκορέστως. Ἀμάτορος, μητέρα μὴ ἐχούσης. Ἁματροχίαι, αἱ ὁμοδρομίαι· ἢ μᾶλλον, αἱ ὁμοῦ συμβολαὶ τῶν τροχῶν κατά τινας. Ἁματροχόωντα, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθητικὸν· δυνάμενον ἅμα τινὶ τρέχειν· γράφεται δὲ ὁμοτροχόωντα· φυτήσιν, ἐν τῷ συμπορεύεσθαι, καὶ τρέχοντά ποτι. Ἀμαυρῇ γλώσσῃ, ἡσύχῳ. Ἀμαυροῖ, ἀναιρεῖ· μαραίνει. Ἀμαυρὸν, σκοτεινόν· ἀπὸ τοῦ ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενον· ὅμηρος προσέφη, εἴδωλον ἀμαυρόν. Ἀμαυρούμενοι, σκοτιζόμενοι. Ἀμαυρώσας, σκοτώσας. Ἀμαχεὶ, ἀμάχως. Ἀμαχητηρία, εἶδος ἀκάνθης. Ἄμαχον λέγεται, τὸ ὑπερφυὲς, καὶ οὗ τινος οὐδὲ μία μάχη καὶ φιλονεικία, καὶ ἔρις, πέφυκε περιγενέσθαι· καὶ ἄμαχον, δυσκαταμάχητον· πίνδαρος· ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος· καὶ ἄμαχον τὸ ἀμήχανον, περὶ οὗ τις οὐ δύναται μηχανὴν εὑρεῖν· ὡς καὶ ἄμαχον κάλλος, ἀντὶ τοῦ ὑπερφυὲς λέγεται ἄμαχον καὶ τὸ ἀπρόσιτον ὡς πρὸς πόλεμον ἐξ οὗ καὶ ἄμαχον τὸ ἀνίκητον· ὡς καὶ λιβάνιος τὴν τοῦ ἔρωτος φύσιν, ἄμαχος ὁ θεὸς, ὡς ἀνίκητος· ἀντὶ τοῦ ᾧ οὐ δύναταί τις μάχεσθαι. Ἀμάω ἀμῶ, τὸ θερίζω· καὶ ἀμῶ τὸ συνάγω· ἐξ οὗ καὶ ἄμητος ὁ καιρὸς τοῦ θέρους· ἀμητὸς δὲ ὁ καρπός· καὶ ἀμησάμενοι, ἀντὶ τοῦ συνάξαντες· σπανιάκις δὲ γράφεται καὶ ἄματος, ὁ καιρὸς ὅτε ἀμῶσι, καὶ ὁ καρπὸς ὁ ἀμώμενος· καὶ ἡ ἐνέργεια· ἤγουν αὐτὸ τὸ ἀμᾶν, ὥσπερ ἀλοητὸς ὁ καιρὸς, ὅτε ἀλοῶσι, καὶ ὁ καρπὸς ὁ ἀλοώμενος· καὶ τὸ ἀλοᾶν· καὶ τρυγητὸς ὁ καιρὸς ὅτε τρυγῶσι, καὶ ὁ καρπὸς ὁ τρυγώμενος, καὶ τὸ τρυγᾶν· ἀροτὸς δὲ ὁ καιρὸς ὅτε ἀροῦσι· καὶ τὸ ἀροῦν· δοκοῦσι δὲ ὀξύνεσθαι ὡς νεαρὸς ἐπακτός· νοητός· ἀγαπητός· θεατός· ὑμνητός· καὶ ἀπλῶς πάντα τὰ εἰς ος ἄπλα ὅσα ἀπὸ τῶν παθητικῶν παρακειμένων περισπωμένων γίνεται συζυγιῶν· αἰτία δὲ οὐ φαίνεται δι' ἣν ἐπὶ τοῦ δὲ μὲν τοῦ σημαινομένου ὀξυτονηθήσεται, ἐπὶ δὲ τοῦ δὲ, προπαροξυνθήσεται. Ἀμβαδέως, ἀφροντίστως ἀπρονοήτως. Ἄμβασιν, ἀνάδενδρα. Ἀμβακεῖν, ἁμαρτεῖν. Ἀμβαλόμεθα ἔργον, ἀντὶ τοῦ εἰς ἄλλον καιρὸν παραπέμπωμεν· τῆς ἀνὰ προθέσεως δύναμίν τινα δηλούσης παρόμοιον· ὡς καὶ ἐν τῷ, ἀναπαλαίειν, καὶ ἀναμάχεσθαι, καὶ ἀναψηφίζεσθαι, τὸ μεταψηφίζεσθαι ἵνα εἴη ἀναβάλλεσθαι, τοῦ ὑπερτίθεσθαι τὸ πρᾶγμα· ἐκ τοῦ δὲ τὸ ἀναβαλλόμεθα ἔργον, σύγκειται παρ' ἡσιόδῳ· καὶ τὸ ἀμβολιεργὸς, ὃς ἅπαντα παλαιά. Ἀμβάσεται, ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως· οἷον ἐν σφαγεῖ· σοφοκλῆς τρωΐλῳ. Ἄμβασις, ἀνάβασις. Ἄμβατος, ἀντὶ τοῦ ἀνάβατος ἐν συγκοπῇ. Ἀμβὲς, δύσκολον· ἢ ἀβλαβές. Ἄμβη, ἡ τῆς πέτρας ὀφρὺς· καὶ ἄμφη, τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος· παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι· καὶ ἄμβων, ὁμοίως· διὰ τοῦ ω μεγάλου· καὶ ἄμβη, ἡ ὀφρυώδης ἐπανάστασις παρὰ τῷ γαστέρα τινί· καὶ ἄμβη, ἡ τῆς ἴτυος ὀφρὺς τῶν κοιλῶν ἀσπίδων. Ἀμβλίδες, ἐπιτηδεύων περιεκβάλλειν τινὰ, τῆς αὐτοῦ ἐξουσίας. Ἄμβικα, χύτρα· κάδον. Ἀμβιοῖ, ἀναπνεῖ· ἀνάζει. Ἄμβροτα, θεῖα· ἀθάνατα. Ἰούχεα ὅπλα. Ἀμβροτεῖν, ἁμαρτεῖν· ἀποτυχεῖν βροτοῦ ὅ ἐστιν ἀνθρώπους, καὶ τὸ πρύτανιν. Ἄμβροτος,

δας, εἶδος τι μεσπίλου ἐν ἰταλίᾳ φυόμενον, παρ᾽ ἐπαφρόδιτον. Ἀμάλαι· τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα· αἰσχύλος
προπομποῖς ἰυρικῷ. Ἀμαλδῦναι, τὸ διὰ τοῦ πυρὸς ἀφανίσαι· ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω· ὁ μέλλων, μαρῶ· ἀφ᾽ οὗ τὸ μα
ραίνω· καὶ τροπῇ τοῦ α, ἀμαρῶ· καὶ προσθέσει τοῦ ρ εἰς λ, ἀμαλῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἀμαλύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ,
ἀμαλδύνω· ἢ τὸ ἀπηνῶς ἀφανίσαι· ἢ τὸ ὁμαλίσαι παρὰ τὴν ἄμμον· ἄον, ἄμμος ἀμμῶ· ὡς δοῦλος δουλῶ· οὕτως ὁρίου.

Ἀμαλδύνειν· λέξις μὲν ἔστι ποιητική· πεζῷ δὲ λόγῳ δύσχρηστος· γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀμαλὸν ὃ δηλοῖ, τὸ ἁπαλόν· πλεο
νασμῷ τοῦ δ· ὅθεν καὶ ἀμαλάπτειν παρὰ λυκόφρονι, τὸ ἅμα τι ἁπαλὸν καὶ ἄφθαρτον ἀφανίζειν· ὡς δηλοῖ τὸ ἔμαλα
ψε κάρχαρος κύων· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ τὸ, ἄρν᾽ ἀμαλὴν ἐν σπαλοφῶ· ἤγουν, τὴν ἀμαλὴν, ἤτοι ἁπαλὴν ἄρ
να· τινὲς δὲ ἐκεῖ ἄρνα φασὶ μαλὴν ἐν τῇ λοιπῇ ἐν δισυλλαβίᾳ· ὅθεν καὶ παρὰ θεοκρίτῳ μαλοπάρηος· ἐκ μαλερὸν, τὸ
ἄφθαρτον, διὰ ἁπαλότητα· ἢ τὸ μαραντικὸν τῶν ἁπαλῶν σωμάτων· ἢ τὸ σκληρὸν κατὰ ἀντίφρασιν· τὸ δὲ τοιοῦτο
δισύλλαβον μαλὸν, πλεονασμῷ τοῦ α γίνεται ἐξ αὐτὸ, ἀμαλόν· ἐξ οὗ, τὸ ἀμαλδύνειν παράγεται. Ἀμαλδυόμενοι,
ἀφανιζόμενοι μαραινόμενοι. Ἀμαλεκύδαλος, ὁ θόρυβος. Ἀμαλὴν λέγει ὅμηρος, ἢ τὴν ἁπαλὴν ἢ τὴν μαλοτίν
τριχώδη· κατὰ τοὺς παλαιούς· ὃν τινὲς καὶ μαλὴν δισυλλάβως γράφουσι· τὸ μαλὸν δὲ καὶ ἡ ἀμαλὴ τί σημαίνει, ἐξ οὗ
καὶ τὸ ἀμαλδύνειν πλεονασμῷ τοῦ δ, ἡ ἰλιὰς δηλοῖ. Ἀμαλή· ἁπαλὴ νέα εἰ ὀξύνοιτο· ἢ δράγματα παροξυνόμενον.

Ἀμάλθακτος, ἀσίνδηρος. Ἀμαλθάκτοις, σιδηροῖς· σκληροῖς· ἀμαλάκτοις. Ἀμάλθεια· ἡ τροφὸς τοῦ διός· εἶναι
γὰρ αὐτὴν φασὶν ἀμαλακισίαν· ὅθεν ἐκπεπηγέναι τὸ ὄνομα, παρὰ τὸ μὴ μαλάσσεσθαι· διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἡρακλέα
καρτερικώτατον φυόμενον, ἔχειν αὐτῆς τὸ κρέας ἐμυθολόγησαν. Ἀμαλθείας κέρας, διὰ τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν·
ἐπειδὴ οἱ ἀρχόμενοι τῇ οὐρανίᾳ αἰγὶ, ἐπιτυγχάνουσιν· ἢ ὅτι ἑρμῆς ἡρακλεῖ ἔδωκε τὸ κέρας, ὅταν τὰς γηρυόνου βοῦς ἤ
μελλεν ἐλαύνειν. Ἀμαλθύνει, πληθύνει· πλουτίζει· ἢ τρέφει. Ἀμαλκιεῖν, τὸ μὴ ῥιγοῦν. Ἀμάλλα, ἡ δέσμη τῶν
σταχύων, ἢ ἀμάλλαι, τὰ δράγματα τοῦ σίτου παρὰ τὸ ἀμᾶσθαι ἢ παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι ταῖς χερσὶ, τὴν τοῦ σίτου
μετὰ τῶν ἀσταχύων καλάμην. Ἀμαλλεύειν, δραγμεύειν· καὶ ἀμάλλιον σχοινίον, ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀμάλλας. Ἀμαλ
λοῖ, ἀφανίζει. Ἄμαλλαι, φυτὰ σικύων, ἢ τῶν ὁμοίων. Ἀμαλλὸν, ἰσχυρόν. Ἀμαλλοδετῆρες παρ᾽ ὁμήρῳ, οἱ τὰς ἀ
μάλλας δεσμεῦντες· ἀμάλλη τὸ ὑπὸ ἀγκάλην συμπίεσμα τῶν δραγμάτων· ἄπερ οἱ δραγματεύοντες παῖδες παρε
κόμιζον· ἀπὸ ταύτης τῆς ἀμάλλης, καὶ δημήτηρ ἀμαλλοφόρος, ἣν ἔθυον ἀθηναῖοι· ἀμάλλαι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, δράγ
ματα σίτου, παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι χερσὶ τοὺς στάχυας· ἢ παρὰ τὸ ἀμᾶσθαι, ὅθεν φασὶ καὶ ἀμαλλεύειν, τὸ δραγ
ματεύειν· ἐκ ἀμάλλιον σχοινίον τὸ ἐξ οὐλοδέτου, ἐν ᾧ δεσμοῦσι τὰς ἀμάλλας· οἱ δ᾽ αὐτοὶ καὶ τὸ ἀμᾶν, ἐκ τοῦ ἅμα παρά
γειν· ἵνα δηλοῖ τὸ ὑφ᾽ ἓν πολλὰ ἕλκειν· ἑτέρωθι δὲ φέρεται καὶ ταῦτα· ἀμάλλιον, ὃ νῦν τινὲς οὐλόδετον· οἱ δὲ ὡρέδε
σμον τὸν ἐκ τῆς καλάμης στρεφόμενον δεσμὸν, ᾧ δεσμοῦσι τὰ δράγματα καὶ τὴν ἐκ τούτων συγκειμένην ἀμάλλαν·
ἀμάλλαι γὰρ αἱ ἐκ τῶν δραγμάτων ἀγκαλίδες. Ἀμαλλος, παρὰ διξ πολλυρήνιος. Ἀμάλλως, μετρίως· ἀκόλως·
ἀσθενῶς ἀπηνῶς· καὶ ἀμαλλὸν, ἁπαλὸν, ἀσθενῆ, εὐριπίδης ἡρακλείδαις δηλοῖ. Ἄμματα, σχοινία· λέγεται δὲ καὶ τὸ
σκολιὸν τοῖς τρόποις· ἀπὸ τοῦ ἐν κασίᾳ πλουσιωτέρων· οἱ φυσικὰ τὰ χύτρα, ἄμματα ἔπλεκον, δοκοῖς καὶ δοκοῖς σωμάτων
τις. Ἀμαμαξὶς, ἡ ἀναδενδράς· παρὰ τὸ ἀμμίξαι, ἢ συνδεδεμένη· ἀναδεσμοῦνται γὰρ αἱ ἀναδενδράδες. Ἀμάμυξ,
ἄμπελος· ἢ εἶδος σταφυλῆς· εἴρηται δὲ καὶ χυλοῦ τινός, δυσὶ βακτηρίαις ὑπὸ τὰς μασχάλας ἐρειδομένου, καὶ ἐκκρε
μάμενον ἔχοντος τὸν πόδα ὡς βότρυν. Ἀμᾶν, τὸ θερίζειν· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ καὶ πᾶσαν· ἄον, ἀμᾶσαι. Ἀμάσαι, ἁμᾶξαι.

Ἀμαίδαλον, τὸ ἀφανὲς παρὰ ἀλκαίῳ· παρὰ τὸ ἀμαλοδύνω, ἀμάλδανον· τὸ ἀφανὲς ἐκ ἀφανιζόμενον· καὶ καθαι
ρέσει ἀμαίδαλον. Ἀμαίορες, δοθιῆνες ἠλεῖοι. Ἄμαντες· οἱ περὶ ἐλαφήνορα μετὰ τὴν τροίας ἅλωσιν, διέβησαν εἰς τὴν
ἤπειρον καὶ ᾤκησαν παρὰ τὰ κεραύνια ὄρη· ἔκτισαν δὲ ἄβαντα· ὅθεν ἄβαντες ἐκλήθησαν. Ἀμάρτυρος, ὁ μὴ μαρ
τυρούμενος, καὶ περὶ οὗ οὐ μαρτυρεῖταί τις· ὡς παρ᾽ ἀθέατος, καὶ ἄγνωστος. Ἄμαντοι, ἔθνος ἠπειρωτικόν. Ἀμαξάων,
ἀμαξῶν. Ἄμαξα, παρὰ τὸ ἄγω· ἄμαξα· ἔστι ἐκ ἄμαξα χωρίον βιθυνίας· ὁ χωρίτης, ἀμαξίτης. Ἀμαξεία, ὁ τῶν ἀ
μαξῶν φόρτος. Ἀμαξεὺς, ζευγηλάτης. Ἀμαξηρὸς, ἡ δημοσία ὁδός. Ἀμαξιντεία· δῆμος τῆς ἱπποθοωντίδος· ὁ φυ
λέτης, ἀμαξαντεύς. Ἀμαξίποδες, τῆς ὑπὸ τροίας τὰ εἴδη, τὰ τοῖς ἄξοσι πρὸς τιθέμενα τοῖς στρεφομένοις περὶ αὐτά.

Ἀμαξὶς, τὸ μικρὸν ἁμάξιον· ἢ πλακοῦντος εἶδος· καὶ ἀμαξὶς, ἔτι εἶδος σταφυλῆς ἀπὸ ἀναδενδράδος. Ἀμαξιτὸν,
ὁδὸν δημόσιον, καὶ ἁμάξαις διαπορευτήν. Ἀμαξιτὸς, ἁμάξαις διοδευτός· καὶ ἀμαξιτὸς, τὸ πολίχνιον τῆς τρωάδος·
ὁ πολίτης, ἀμαξιτηνός. Ἀμαξουργοὶ, καὶ ἀγριοπηγοὶ, εἶδος τεκτόνων· οἱ τὰς ἁμάξας τεκταίνουσι, καὶ πάντων τῶν
ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. Ἀμαξουργὸς, ὁ τὰς ἁμάξας κατασκευάζων. Ἀμάρα, ὀχετός· ἢ ὑδρορρόα· παρὰ τὸ ἀ
μαρεῖν τὸ ὕδωρ· ὅτι τὰ φυόμενα πλησίον, οὐκ ἔτι μαραίνεσθαι· ἢ διὰ τὸ παρὰ τὰς αἱμασιὰς ῥεῖν. Ἆμαρ, ἦμαρ· ἡ ἡμέ
ρα. Ἀμάρακος, εἶδος μύρου· ἀπὸ φυτοῦ ἀμάρακος καλουμένου. Ἀμάραι· αὔλακα. Ἀμαράντινον, ἀειθαλὲς· ἐκ
ἀμαράντινον, ἀσταθές. Ἀμάραντος, εἶδος φυτοῦ, ἀφ᾽ οὗ στέφανα πλέκονται. Ἀμαραντὶς, πόλις ἐν πόντῳ· ὡς δὲ ἡρο
διανός φησιν ὄρη τῆς κολχίδος· ἐξ οὗ ὁ φάσις ποταμὸς καταφέρεται· ὅτι δὲ ἀμάραντα ὄρη ἐστὶ κόλχων, ἱστορεῖ κτησίας
ἐν δευτέρᾳ· ὁ δὲ φάσις φέρεται μὲν ἀπὸ τῶν ἀρμενίας ὀρῶν· ὡς φησὶν ἐρατοσθένης· ἐκδίδωσι δὲ εἰς κόλχους, κατὰ θά
λασσαν. Ἀμαραρυγκαὶ, ἀκτῖνες· λαμποειδεῖς ὄφεις. Ἀμαράσαι, αἰσῦς· οἱ δὲ, κίνας. Ἀμαρυγμένη, δρασσομέ
νη ὑφαιροῦσα. Ἀμαρεῖν· ἀκολουθεῖν· πείθεσθαι· ἁμαρτάνειν. Ἀμάρευμα· ἄθροισμα τὰ βορβόρου. Ἀμαρεύων,
διοδεύων. Ἀμάρα, ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑδρορρόη· παρὰ τὸ ἅμα, ἴσως, ἐκ ὁμαλῶς ῥεῖν· ἢ ἀεὶ ἀμαρρόη τις οὖσα· ἢ παρὰ τὸ
τῇ ἄμμῳ αἴρεσθαι. Ἀμάρησιπόρας. Ἀμαρία, παρὰ τὸ ἅμα ἄγω· παρὰ γόγγους τὸ αὐτὸ σημαινόμενον· καὶ ἀμάραι αἱ ἐν τῷ
ὀρύγματι κοιλότητες. Ἀμαρὶς, ὑδρορρόης ὀχετός. Ἀμαρτάδας, ἁμαρτίας· ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας εὐθείας. Ἁμαρτάνειν· δι
χῶς μὲν προθέσεως κοινῶς λέγεται καὶ ἀμετάβατος, καὶ μεταβατικῶς· ἀμετάβατος μὲν, ὅτι δηλοῖ τὸ πλεῖον ἁμαρ

Ἅλωσις, καὶ ἁλωτὸς, καὶ ἀνάλωτος, κυρίως ἐπὶ τῶν κρατουμένων ἐν πολέμῳ λέγεται, ἢ μὴ κρατουμένων κατὰ χρῆσιν. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλως κρατουμένων. καὶ ἅλωσις, ἐρήμωσις, πόρθησις. Ἀλώσιος, ἀπωλείας, θανάτου. Ἁλώσεται, ληφθήσεται, πολεμηθήσεται. Ἀλώσεισι, παραδείσοι. Ἀλοσομένην, ἀπολουμένην. Ἄλσοι, ἄρραφοι. Ἀλώσω, ἀνταναλώσω. Ἀλωτὸν, ληπτόν· ἁλωτὸν γὰρ λέγεται, τὸ δυνάμενον ληφθῆναι· καὶ δυσάλωτον, τὸ δυσκόλως ἔχον ληφθῆναι· οἷον ὁ αἰχμάλωτος, ὁ διὰ τῆς αἰχμῆς ληφθείς. καὶ ἀνάλωτος, οὗ οὐ δύναταί τις ἐπιλαμβάνεσθαι. ἄλωτον δὲ τὸ πεπηγασμένον, οὐδέποτε λέγεται. ὀρειάλωτον δὲ, τὸ ἐν τῷ ὄρει πεπηγασμένον, τοῦτο παρὰ τὴν συνήθειαν εἴρηται· οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἁλῶ, τοιαύτη γίνεται σύνθεσις. Ἀλωφοὺς, λευκούς.

ΤΟ Α´, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ´.

Ἅμα, χρονικὸν ἐπίρρημα παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ δὲ ὁμοῦ, τοπικόν· οἷον, σόλων ἅμα μὲν ἐ[illegible] αἶα χέρσ[illegible] τῷ σοφῷ σκύθῃ· ὡς τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμάσας· ὁμοῦ δὲ, οὐκέτι· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἐφάνθη τόπῳ. λέγει δὲ καὶ Ὅμηρος· Ἔνθα δ᾽ ἅμ᾽ οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν· ἤγουν, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. καὶ οὕτω μὲν χρονικὸν τὸ ἅμα. τόπον δὲ δηλοῖ τὸ ὁμοῦ, ἐν τῷ ὁμοῦ ἐτρεφόμην· καὶ ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν, καὶ σώματα φωτῶν· ἤγουν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. καὶ ὁμοῦ ἔχων ὠκέας ἵππους, ἤγουν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ τὸ ὁμοῦ, καὶ ἐπὶ χρονικοῦ φασὶν ἐπιρρήματος τίθεται· ὡς τὸ Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς· καθά φησιν Ἀσκληπιάδης. εἰ μὴ ἄρα τις εἴποι καὶ ἐνταῦθα τὸ ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἤγουν ἐν τῇ Τροίᾳ. καὶ Παυσανίας δὲ εἰπὼν καὶ αὐτὸς τὸ μὲν ἅμα χρονικὸν, τὸ δὲ ὁμοῦ καὶ χρονικὸν καὶ τοπικὸν, παρατίθησιν ὅτι ἁμάμαλις σῦκον τὸ ἅμα μήλῳ ἀνθοῦν, καὶ μῆλον ἁμάσυκον, τὸ ἅμα σύκῳ ἀνθοῦν. ἕτεροι δέ φασιν ἁμάμηλιν τὴν ἀπαισίαν παρὰ Ἀττικοῖς λέγεσθαι. καὶ ἁμαδρυάδας φασὶ νύμφας, αἳ ἅμα δρυσὶ γίνονται, καὶ ἀπογίνονται. καὶ ἅμα, κατὰ χρονικὴν ἴσον ἐνίοτε λέγεται· οἷον, ἅμα ψυχὴ καὶ σῶμα. καὶ κατὰ τὸ ἀντιστρέφον· οἷον ἅμα ἥμισυ, καὶ διπλάσιον· καὶ ἅμα διπλάσιον, καὶ ἥμισυ. καὶ κατὰ τὸ διῃρημένον ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους· ἅμα ἐκ τοῦ ζώου, τὸ λογικὸν καὶ ἄλογον ἅμα. καὶ ὁμοῦ τρεῖς ἀλλήλοις, ἐπιρρήματα ἀθροιστικὰ, δοτικῇ συντάσσονται· οἷον ἐγὼ ἅμα τῷ Ὀρέστῃ ἐ[illegible]. Ἄλλως. Ἅμα, Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ εὐθέως καὶ παραχρῆμα ἔταξε. παρὰ τὸ θαμά· καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ, ἅμα. τὸ γὰρ πυκνῶς γινόμενον, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀποτελεῖται χρόνον. τὸ δὲ θαμὰ, ἐστὶ θαμός· ἐξ οὗ τὸ θαμειὸς, ὡς ἀδελφὸς, ἀδελφειός. τὸ θηλυκὸν, θαμειά. τῆς οὐδετέρου ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, θαμά. καὶ τὸ ἐπίρρημα, θαμά. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ θαμὺς θαμειός· ἀφ᾽ οὗ τὸ, θαμέες γὰρ ἄκοντες. Ἁμάδιος, ἀμάδας τὴν ναῦν Αἰσχύλος ἐπιρρηματικῶς, ἅμα τῷ προσελθεῖν· ἀπὸ τοῦ ἅμα ἁμάδιος παράγωγον, διὰ τοῦ διος· καὶ πολὺς ὁ τοιοῦτος χαρακτήρ. Ἀμάδοκος, ἱστορία τῆς Φιλιππικῆς· δύο γεγόνασιν οὗτοι, πατὴρ καὶ υἱός· ὃς καὶ Φιλίππου συμμαχήσαν, ἦλθεν εἰς τὸν Κερσοβλέπτην πόλεμον. ἀμφοτέρων μέμνηται Θεόπομπος, ἐν πρώτῳ τῶν Φιλιππικῶν.

Ἀμαδρυάδας, νύμφας Μνησίμαχός φησι, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννᾶσθαι· ἢ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι, νύμφαι ἁμαδρυάδες λέγονται. Ἀμάδρυα, κοκκύμηλα· Σικυώνιοι. Ἀμαζακάριον, ἅμαξα. Ἀμαζακάραν, τὸ πολεμεῖν Πέρσαι. Ἀμαζανίδες, αἱ μηλέαι. Ἀμαζόνες· καλοῦνται οὕτω, ἢ παρὰ τὸ στεροῦν τὸν ἕτερον τῶν μαζῶν, οἱονεὶ μονόμαζοι, ὡς ἂν μὴ ἐμποδίζοιτο ἐν τῷ τοξεύειν, εἴτε παρὰ τῷ ποιητῇ ἐπὶ τῶν τοξευόντων· Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασε, τόξῳ δὲ σίδηρον. ἢ παρὰ τὸ τὰ πολλὰ μὴ χρῆσθαι μάζαις· κρέασι δὲ, καί που καὶ χελώναις, ὡς αἱ ἱστορίαι φασὶ, καὶ σαύραις καὶ ὄφεσιν. ὅτι δὲ τὸ α̅ σημαίνει ποτὲ καὶ μόνωσιν, δῆλον ἐκ τοῦ ἁπλοῦ. ὅπερ ἐστὶ μόνον πέλον, εἴτουν ἕν· ὡς οἷον ἀπέλιον, ἤγουν ἓν πέλον. Ἀμαζόνες δὲ Ἄρεως μυθεύονται ἀπόγονοι εἶναι, καὶ Ἁρμονίας νύμφης παῖδες. ἐλέγοντο δὲ, καὶ ἐπὶ Πυριαόου ἵππων ὀχούμεναι, ἄλλοις τε τόποις καταδραμεῖν, καὶ τὴν Φρυγίαν, ἡγουμένων αὐταῖς τῆς στρατηγίας Μυλανίππης καὶ ἑτέρων τινῶν. ἀφανεῖς δὲ ἱστοροῦνται Ἀμαζόνες ἀπ᾽ αὐτῆς, καὶ Ἱππολύτη ἣν Θησεὺς ὕστερον γυνή. Ἀντιόπη, Αἴγαια, Ἀνδρομάχη, Γλαύκη, Πενθεσίλεια. ὅτι δὲ τὸν δεξιὸν μαστὸν ἐκ νηπίων πᾶσαι Ἀμαζόνες ἐπεκαίοντο, διὸ καὶ Ἀμαζόνες ἐλέγοντο, καὶ ἡ τοῦ γεωγράφου ἱστορία δηλοῖ. Ἀμαζὼν, μία τῶν Ἀμαζόνων· Ἴστρος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα, περὶ τῆς Ἀθήνησιν αὐτῆς ἀφιερώσεως ἱστορεῖ. Ἀμάν, ἑβραϊστὶ σημαίνει τὸ βαβαί· συριστὶ δὲ καὶ ἑλληνιστὶ, σύγχυσιν.

Ἀμαθαίνει, ἄγνωστός ἐστιν. Ἀμαθαίνω, ἀγροικίζομαι· ὅθεν ἀμαθὴς, καὶ ἀμαθία. Ἀμαθεῖ, ἀδιδάκτως. Ἀμαθέστερος, καὶ ἀμαθὴς, ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος, ἀκόσμητος· οὕτω Πλάτων. τάσσεται δὲ ἐπὶ τοῦ δυσμαθοῦς, καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος, φύσει δὲ ἐπισταμένου. Ἀμαθὴς, ἀδίδακτος, ἀμύητος. Ὁ δὲ ἀκούει ταῦτα· καὶ μὴ ὢν ἀμαθὴς αὐτῶν, τὸν παῖδα ἐπαινεῖ καὶ τρέφει ὡς γνήσιον. ὁ δὲ Ἰουστῖνος, ἀμαθὴς ἦν γραμμάτων ἁπάντων, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος. καὶ ἀμαθὴς, σκαιὸς, καὶ βίαιος. Ἀμαθία, ἀντὶ τοῦ ἀναισθησία, Πλάτων. Ἀμάθοιο, τῆς πεδίου κόνεως. Ἄμαθος, ἡ μεσόγειος ἄμμος· ἀπὸ τοῦ ψάμαθος ἀποβολῇ τοῦ ψ, ἡ ἄμυθός τις οὖσα· τουτέστιν ἀνεπίγνωστος· ἣν οὐκ ἔστιν ἀριθμῆσαι. ψάμμος δὲ λέγεται, ἡ παραθάλασσα. Ἀμαθύνας, ἀφανίσας. Ἀμαθύνει, ἀντὶ τοῦ λεπτύνει ὡς εἰς ἄμαθον· καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασιν, εἰς κόνιν πεδιάσιμον. καὶ ἀμαθύνει παρὰ τὴν ἄμαθον, τὸ κόνιν ποιεῖν· καὶ ἀμαθύνει, τὸ ἀφανίζειν καὶ φθείρειν. Ἀμαία, ἡ Δημήτηρ· Ἀζησία δὲ ἡ Κόρη. Ἀμαιμακέτην χίμαιραν, ἤτοι ἄγαν μαιμῶσαν, ἢ περιμάκετον· ἐκ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ μάκος δωρικοῦ, ὃ δηλοῖ τὸ μῆκος, τῆς μα συλλαβῆς περιττεθείσης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι· καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ παιπαλόεις, καὶ τοῦ παιφάσσειν, καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ ἀμαιμάκετος ἱστὸς, ὁ πάνυ μέγας, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀμάκετος· ἤγουν ἄγαν μακρός. τῆς μαι συλλαβῆς ἐκ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ μὲν οὔσης, ἐκτεθείσης δὲ κατὰ τὴν τοῦ διχρόνου ἔκθεσιν. καὶ ἀμαιμάκετος, ἀκαταμάχητος. κατὰ δέ τινας, ἀμαιμακέτην τὴν φοβερὰν παρὰ τὸ μαιμάω, μαιμάκετος· ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν ἀμαιμακέτη· οἷον Πρῶτον μὲν ῥα χίμαιραν ἀμαιμακέτην. ἢ παρὰ τὴν μάχην, ἀμαιμάχετος καὶ ἀμαιμάκετος. Ἀμάκιοι, ἄβαξ Λάκωνες. Ἄμακις, ἅπαξ Κρῆτες. Ἀμαμηλί

τίθεται, ἐν ἀλλαις δὲ δηλοῦται τὸ ἀλύειν, τὸ χαίρειν παρὰ τὸ ἀγαλλεσθαι καὶ διαχεῖσθαι καὶ ἀλύειν, τὸ ἐν ἅλῃ δυσφο
ρεῖν· σημαίνει δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ γεγηθέναι, ἀπὸ τῆς ἀλέας καὶ διαχύσεως· ὅμηρος· Ἦ ἀλύεις ὅτι ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλή
την· ὅθεν καὶ δασύνεται. Ἄλυζον, ἄλυον. Ἀλυκή, ἐὰν μὲν τὸ ᾱ δασύνηται, ἡ θάλασσα· ἐὰν δὲ ψιλοῦται, ἡ λύκοις
μὴ ἔχουσα. Ἀλυκόν, ἁλμυρόν· χλιαρόν· ψυχρόν. οἱ δὲ, θερμόν· δριμύ· ἀλυκόν, δι' ἃ ἐκπίπτει δάκρυ. Ἀλυκτάζει,
ἀφύλακτεῖται· φοβεῖται· ἀπορεῖ· λύσιν οὐχ εὑρίσκει. Ἀλυκτεῖ, ὑλακτεῖ· κράζει. Ἀλυκτάζειν, φεύγειν· ἀλυκτεῖν, κλαί
ειν· λυπεῖσθαι· δυσφορεῖν· θορυβεῖν. Ἀλυκτοσύνη, φυγή· ἔκκλισις· ἀκοσμία. Ἀλυκτοπέδη, δεσμὸς ἄφυκτος, ἢ ἄ
φυκτος· ἀλυτοπέδη τις οὖσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀλυκτοπέδη. Ἄλυκτον, ὃ οὐ δύναταί τις φυγεῖν. Ἀλυκτότερος,
ὁ μὴ λυπούμενος. Ἀλυκτήσας, ἀπειλήσας· θορυβήσας. Ἀλυκτρόν, ἄδηλον. Ἀλύει, φεύγει. Ἄλυξαι, ἐξέφυ
γεν· καὶ ἀλύξαι, ἐκκλῖναι· ἐκφυγεῖν. Ἀλύουσα, ἀδημονοῦσα, ἢ χαίρουσα. Ἀλύκιον, ψυχρὸν, ἢ χλιαρόν· οἱ δὲ, ἁλμυ
ρὸν ἀλλὰ θαλάσσιον· ἀλυκότερον δὲ, τὸ θερμόν· καὶ ἀλυκὸς, ἁλμυρός. Ἀλυκρά, χλιαρά, γίνεται δ' ἀλυκρὰ ἢ θαλυ
κρά. Ἀλυκτεῖν, ἀλυτάζειν· δυσφορεῖν· ἀγανακτεῖν. Ἀλίς, ἀπορία· πλάνη· λύπη· βλάβη. Ἄλις, ποταμὸς πα
φλαγονίας· ἢ ἅλις καὶ ἶρις, ποταμοὶ τῆς λευκοσυρίας. Ἀλυσθένεια, ἀσθένεια. Ἀλυσθαίνειν, ἀδυνατεῖν ἀσθενεῖν.

Ἀλυσκάζω, ἀποδιδράσκω· πλανῶμαι· ἐκκλίνω· ἐκφεύγω. Ἀλυσπαθεῖν, κακοπαθεῖα. Ἀλυστάζουσα, ἀλύου
σα. Ἀλυσθαίνειν, ἀσθενεῖν· ἀδυνατεῖν. Ἀλυστᾶται, παρατηρεῖ. Ἀλύστινον, δεινόν· ἄλυρον· χλιαρόν. Ἄλυσον,
τρυβλίον. Ἀλυσείδιον, κόσμος· καὶ ἀλυσειδωτὸς θώραξ. Ἀλύσιον, πλοκίου εἶδος περὶ τὸν τράχηλον· μένανδρος·
Περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιον τί σοι δότω. Ἀλυσιτελής, ἀσύμφορον· βλαβερόν· ἀνωφελές. Ἀλυσίδετος, ἀλύσει δεδε
μένος. Ἀλυσμόν, ἀπορίαν· ῥυπασμὸν παρ' ἱπποκράτει. Ἅλυσις, παρὰ τὸ λύω λύσω· ἄλυτος γάρ ἐστιν· ἢ παρὰ τὸ
ἀεὶ ἀλλήλοις συνείρεσθαι· ἔστι δὲ ἡ ἐκ χαλκοῦ· ἢ σιδήρου· ἢ ἀργύρου, ἢ χρυσοῦ πεπλεγμένη σειρά. Ἀλυτα, ὄνομα πόλεως.

Ἀλυτάρχης, ὁ τῆς ἐν τῷ ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι εὐκοσμίας ἄρχων· ἠλεῖοι δὲ, τοὺς ῥαβδοφόρους, ἢ μαστιγοφόρους. Ἄλυ
δος· ὁ δυσχερῶς λυόμενος· ὡς τὸ, ἄλυρον· ἢ βάσκειν, γνησιακὴ πενία· καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ἄλυτος κακοῦ δ' ἐπὶ γῆρας ὁ
μὲν· καὶ ἄλυρον, ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον. Ἀλύσεις, τὰς ἀφιδὰς καλοῦσιν οἱ ἴωνες. Ἀλύστινον, δεινόν. Ἀλυ
σκάζειν, ἐκ τοῦ ἀλύσκειν· ἀμφαίνει δὲ τὸ ἀλύω· ὡς γὰρ μεθύω μεθύσκω, οὕτω καὶ ἀλύω ἀλύσκω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀλυσκάζω.

Ἀλύσκει, ἐκφεύγει. Ἀλύσσω, τὸ ἀδημονῶ· παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλύσσω, ἐξ οὗ ἄλις ἡ πλάνη. Ἀλύσσοντες, γεροντικὴν τὸ
λυπηρίαν δηλοῖ παρόμοιον· ὡς καὶ τοιαῦτα φυσικὰ ἔδοξε πάθη τῶν γερόντων· ἔστι δὲ τὸ ἀλύσσοντες, ἢ ἄλην ἔχοντες,
ἤτοι ἀδημονίαν, διὰ τὸ πολὺ τοῦ κόρου· ἢ λυσσῶντες· ὅπερ τοῖς κατοικιδίοις συμβαίνει κυσὶν, ὅτι τοιούτου κορεσθῶσι
κρέατος· ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, εὕρηται καὶ ταῦτα· ἀλύσσειν· τρέμειν· πάλλεσθαι· πηδᾷν· δυσφορεῖν· λύσιν μὴ εὑρί
σκειν· μαίνεσθαι. Ἀλύω, δυσφορῶ· λυπῶ· ἢ ἀλύω, μέση λέξις· νῦν μὲν γὰρ τὸ ἀδημονεῖν σημαίνει, νῦν δὲ τὸ χαίρειν· ὅμη
ρος· Ἦ ἀλύεις ὅτι ἶρον ἐνίκησας· ἤγουν ἐκ τῆς λύσσης τῇ χαρᾷ· ἐπὶ ἀδημονίας ἡ λέξις κεῖται μάλιστα παρὰ τοῖς ὕστερον ὡς
ἀπὸ τοῦ ἐκλύειν· ἄλις γάρ ἐστιν ἡ ἀδημονία ὡς οἱ παλαιοί φασιν· ἄλη, ῥεμβασμόν· καὶ ἀλύειν μηδὲν πράττειν.

Ἄλφα, βοὸς κεφαλή· καὶ ἄλφα, τὸ στοιχεῖον· περὶ οὗ, ἰστέον ὅτι, χωρὶς ἄρθρου δίδωσιν ὑπόνοιαν εὐθείας· εἰ δὲ σὺν ἄρ
θρῳ, πάσης πτώσεως. Ἀλφάζω, νοῶ· ἐπινοῶ. Ἀλφάδιον, ἐχθρόν. Ἀλφάνει, εὑρίσκει· δηλοῖ καὶ τὸ ἀλφαίνειν·
ὅπερ καὶ ἀλφαίνειν λέγεται. Ἄλφαισις, μίσθωσις ζωῆς. Ἀλφειός, ποταμὸς ἐν ἤλιδι· ἢ ἀρκαδικῆς πόλεως· καλεῖται
δὲ κατὰ τὸν γεωγράφον, ἀπὸ τῆς τῶν ἀλφῶν θεραπείας· ἢ παρὰ τὸ τοὺς ἀλφοὺς θεραπεύειν· ἢ παρὰ τὸ ἀλφεῖν· ὅ ἐστιν,
ὠφελεῖν· ὠφέλιμον γὰρ αὐτοῦ τὸ ὕδωρ· Τὰ διὰ τοῦ ειος τρισύλλαβα ἐπὶ ποταμῶν ὀξύτονα ὄντα, δίφθογγον ἔχει· ἀον,
πηνειός· σπερχειός· κεῖται ὀξύτονα, διὰ τὸ μανιός· γράφεται γὰρ διὰ τοῦ ι· τρισύλλαβα δὲ, διὰ τὸ σαγγάριος. Ἀλφε
σίβοιαι, αἱ βόας ἀλφαίνουσαι· ἢ αἱ πολλὰς βόας εὑρίσκουσαι ἀπὸ τῶν ἕδνων· ἔχει δὲ ῥῆμα διφορούμενον τῇ κλίσει·
μέλλων γὰρ αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ε, ἀφ' οὗ ἀλφεσίβοια· καὶ διὰ τοῦ η, ἀφ' οὗ ἀλφηστής· ἡ δὲ λέξις αὕτη ὁμώνυμος· ἀλφησταί,
οὐ μόνον ἄνθρωποι κατὰ τὸ κοινὸν ἐπίθετον, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων εἶδος· μονάζουσι δὲ αὐτοί· κιρροὶ πορφυρίζοντες κατά τινα
μέρη· οὕς φασιν ἁλισκομένους σὺν δύο, φαίνεσθαι τὸν ἕτερον κατὰ τὴν οὐρὰν ἑπόμενον· ὅθεν διὰ τὸ κατὰ πυγὴν θατέρου τὸν
ἕτερον ἀκολουθεῖν, ἀπολλόδωρος τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς, ἀλφηστὰς εἶπεν ἐν τῷ, Καταπυγωτέραν ἀλφη
στῶν. Ἄλλως. Ἀλφεσίβοιαι γυναῖκες λέγονται, ὅσαι εἰς προῖκα βόας ἦλφον· καὶ ὡς εἰ καὶ ἁρμόττει γυναιξί τι καὶ
ἀνδράσι τὸ ἀλφεῖν· ὅμως οὐκ ἀπ' εὐθείας κατὰ αὐτὸ ἀλφησταὶ οἱ τοιοῦτοι, ἀλλὰ κατὰ τὸ κοινόν· κυρίως γὰρ ἀλφησταὶ πάν
τες ἄνθρωποι, διὰ τὴν περὶ τὰ πρακτικὰ εὑρετὴν μέθοδον, καὶ τὴν κατὰ τέχνας καὶ ἐπιστήμας εὕρεσιν. Ἀλφή, ἡ εὕρεσις·
ἢ ὁ τιμή, ὅθεν ἡ εὕρεσις. Ἀλφησταὶ κοινῶς, οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐφευρετικοὶ καὶ ἐπινοητικοὶ τεχνῶν τε, καὶ μηχανῶν, καὶ βου
λευμάτων καὶ ἑτέρων, ὧν τοῖς ἀλόγοις οὐ μέτεστιν· ἄλφω γὰρ τὸ εὑρίσκω· ἐξ οὗ τὸ ἀλφαίνειν παράγωγον, καὶ τὸ τιμαλφεῖν,
καὶ τὸ τιμαλφές· τούτου ὁ μέλλων, οὐ μόνον ἀλφήσω, ἐξ οὗ ἀλφηστὴς, ἀλλὰ καὶ ἀλφέσω, ἐξ οὗ ἀλφεσίβοιαι· ὡς δὲ καὶ
ἰχθύων ὄνομα οἱ ἀλφησταί, ἱστορεῖται· διὸ πρὸς διαστολὴν ἴσως ἔγραψεν ὅμηρος τὸ, ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν· καὶ ἀλφηστῇ
σι, τοῖς εὑρετικοῖς καὶ συνετοῖς. Ἀλφηστής, ὁ ἐφευρετής· ἀπὸ τοῦ ἄλφω τὸ ἐφευρίσκω καὶ διανοοῦμαι. Ἄλφι· ἄλφι
τον· τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπὸ τροχοῦ τὸν ὅ φασι πρῶτον εὑρεῖν ἐπίχαρμον. Ἀλφιταμοιβός, ὁ ἀντικαταλλάσσων καὶ πι
πράσκων τὰ ἄλφιτα· ἢ ὁ ἀμείβων ἀντὶ ἀργυρίου, ἄλφιτα· οὕτω καὶ ἀργυραμοιβοί, οἱ ἀντὶ ἀργυρίου, κέρματα ἀμεί
βοντες· τὸ δὲ ἐργαστήριον, ἀλφιτεῖον· μύλων· ζώτριον· ζυτρεῖον· χόνδριον· χονδροπεῖον· καὶ τὰ ἐργαλεῖα, ὄνος ὁ ἀλέθων·
καὶ ἡ τράπεζα, μύλη· καὶ ὁ τῆς ἐργασίας προεστηκὼς, μυλωρὸς, καὶ μυλωθρός. Ἀλφηστής, ἰχθύος εἶδος καὶ ὁ ἔντιμος. Ἀλ
φίτου ἀκτή, τὸ βέλτιστον καὶ κράτιστον τοῦ ἀλφίτου. Ἀλφιτία, ἡ λευκὴ περιστεραί. Ἀλφιτοσκόποι, ἀλφιτομάν
τεις. Ἀλφιτόχροος, λευκή, πολιά. Ἄλφιτον· δοκεῖ τοῦτο, εὐτελέστερον ἀλεύρου εἶναι· οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, ἐπὶ κριθίνου
ἀλεύρου, ἢ ἐπὶ πυρίνου τὸ ἄλφιτον τιθέασι παρὰ τὸ ἀλφεῖσθαι, ὅ ἐστιν εὑρίσκεσθαι τοὺς χρωμένους ἐντελεστέρους ὁ γρίπτης

Ἁλὸς ἄχνη, ἀφρὸς θαλάσσης. Ἁλός, θηλυκῶς λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὅτι ἐπὶ μὲν κυρίου ὀνόματος τεθὲν τὸ ψιλὸν ἀποφέρεται πνεῦμα· οἷον Εὐρύαλος, Ἀστύαλος· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιθετικοῦ τὸ ἴδιον τηρεῖ πνεῦμα· οἷον ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ὕφαλος, πάραλος· ἀπὸ τῶν τοιούτων σημειοῦνται, ὡς οἱ ἀρχαῖοι οὐ μόνον ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λέξεων τὸ ρ στοιχεῖον καὶ τὰ φωνήεντα ἐπνευμάτιζον, ἀλλὰ καὶ ὁπουδήποτε. οἱ γοῦν Ἀττικοί, ὡς καὶ Ἀθήναιός φησι, τοῦ ταῶς τὴν λήγουσαν δασύνουσί τι, καὶ ἐδάσυνον ὥσπερ καὶ πάλιν τοῦ λαός, καὶ κύριος, καὶ τὸ ὁμοίως τὰ τέλη ἐψίλουν. Ἁλοσύδνης, τῆς θαλάσσης· παρὰ τὴν ἁλὸς θηλυκὴν ἁλόσυνος· καὶ τὸ θηλυκόν, ἁλοσύνη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἁλοσύδνη· ὥσπερ τὸ γηθόσυνος, γηθοσύνη.

Ἁλοσύνα, ἡ δότη. Ἁλὸς θείοιο, ἐντίμου· τῆς θεϊκῆς κινδυνώδους θαλάσσης. Ἁλός, χνόον· χνοῦν τὸ λεπτότατόν φασι· τοιοῦτος δὲ ὁ ἀφρὸς τοῦ ἀέρος τὸ πλεῖστον καὶ πνεύματος μᾶλλον, ἤπερ ὕδατος ἔχον· ἢ τὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἀφρόν. Ἁλοσύδνην, μίαν ὁ μῦθος τῶν Νηρηΐδων· διὸ καὶ καλὴν αὐτὴν λέγει προσωπικῶς· ἄλλοι μέντοι, καὶ ἡ ἁλοσύδνη, ὡς καὶ τὸ ὕδωρ ἀγλαὸν λέγεται. ἕτεροι δέ, Ἀμφιτρίτης ἐπίθετον αὐτὸ νοοῦσι· καὶ οὐδὲ περὶ τὸ ὕδωρ ἐτυμολογοῦσι τὴν λέξιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ συνεῖσθαι, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. ἄλλοι δέ φασι καὶ πληθυντικῶς ἁλοσύδναι, ὅ ἐστιν ἐν ἁλὶ δυόμεναι, ἢ ἐς ἅλα δύουσαι. Ἰστέον δέ, ὡς κτῆμα τῆς ἁλοσύδνης αἱ φῶκαι πλάττονται· ἐπεὶ φώκας ἁλοσύδνης ἄλλας ἀναγνώσεταί τις, ἐπεὶ νέποδας ἁλοσύδνης· διὸ καὶ ἔφη τὸν ποιητὴν ἐν μέσαις ἄλλαις κεῖσθαι, ὡς νομέα ἐν πώεσι μήλων· ἃ δὴ καὶ ἄλλα ἀνδράσι κτήματα. τινὲς δὲ ἠρέσθησαν προσώπου συγγενικῶς οὕτω φρασθῆναι· νέποδες γάρ φασι θαλάσσης αἱ φῶκαι, ὅ ἐστι τέκνα· νέποδες γὰρ κατά τινα γλῶσσαν ὁ ἀπόγονος· καὶ ἁλοσύδνη. Σημείωσαι ὅτι οὐ μία τῶν Νηρηΐδων παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ τῆς Θέτιδος ἐστὶν ἐπίθετον ἐν τῇ Ἰλιάδι· ἐν μέντοι τῇ Ὀδυσσείᾳ, ἔοικε Νηρηΐδος ὄνομα εἶναι, ἐν τῷ φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης· εἰ μὴ ἄρα θαλάσσης ἐστὶν ἐκεῖ ἐπίθετον. Καλλίμαχος δὲ ἄλλως ὀνομάσαι θελήσας, μόνος ἐκεῖνος ὑδατοσύδνην λέγει μετατρέψας τὴν ἁλοσύδνην· ἢ ἁλοσύδναι θαλάσσαι, ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ δύνειν, ὅ ἐστιν ἐν τῇ θαλάσσῃ ὁρμᾶν. Ἀλοῦνα, κτήσει. Ἁλοῦνται, κρατοῦνται παραδῶσιν. Ἁλουργίς, πορφυροῦν. Ἁλουργὶς ἐσθής, διὰ τοῦ η, καὶ κλίνεται ἁλουργέος ἁλουργοῦς. Ἁλουργίς, διὰ τοῦ ι, πορφυρᾶ χλαμὺς καὶ κλίνεται ἁλουργίδος· ἐκ τοῦ ἅλς ἁλός, καὶ τὸ ἔργον· ἡ ἀπὸ θαλασσίου κόχλου γινομένη. Ἁλουργὸν χρῶμα, τὸ πορφυροῦν· ἁλουργὶς δὲ ἁλουργίδος τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον· ἁλουργὲς δὲ τὸ πορφυροῦν ἁπλῶς· εἴτε ἔνδυμα εἴη, εἴτε ἱστίον, εἴτε ἄλλο τι. καὶ ἔστι τριγενές· οἷον ὁ ἁλουργός, ἡ ἁλουργίς, καὶ τὸ ἁλουργές· ὡς τό, ὁ πορφυροῦς, καὶ ἡ πορφυρίς, καὶ τὸ πορφυροῦν· ὡς τὰ τοιαῦτα ὡς ἐπίθετα λέγεται· τὴν ποιότητα μόνον δηλοῦντα τοῦ χρώματος· οἷον χιτὼν ἁλουργός, καὶ ἐσθὴς ἁλουργός, ἡ χλαμύς, ἤ τι τοιοῦτον· καὶ ἔνδυμα ἁλουργές, ἢ ἱστίον, ἤ τι τοιοῦτον· ὥσπερ μέλας χιτών, καὶ μέλαινα ἐσθής, καὶ μέλαν ἱμάτιον· ἁλουργίς, καὶ πορφυρίς, ὁμοῦ δηλοῖ τό, τι ἔνδυμα, καὶ τὴν ποιότητα τοῦ χρώματος. Ἁλουργοπωλική, ἡ πορφυροπωλική.

Ἁλουργηρίδες, πορφυρίδες. Ἁλούς, πιασθείς· ληφθείς· κρατηθείς. Ἁλοῦσα, ληφθεῖσα· χειρωθεῖσα· καὶ ἁλοῦσα πορθουμένη τε παρ' Ὁμήρῳ, Ἰωνικῶς παραλληλίαν δηλοῖ, ὡς καὶ τὸ πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα· καὶ πόλεμόν τε, μάχην τε.

Ἄλουτος χωρὶς τοῦ σ, ὁ ἄπλυτος· ὡς τό, ἐξ ἐτῶν ἄλουτος. Ἀλοφάζω, σκιρτῶ· παραινῶ. Ἄλοφος, ὁ μὴ ἔχων, ἢ ἡ μὴ ἔχουσα λόφον· λόφος γὰρ καλεῖται τὸ εἰς ὕψος ἐπάνωθεν τῆς περικεφαλαίας. Ἀλοχεύτου, ἤγουν ἀσπόρου. Ἐξ ἀλοχεύτου προελθών, καὶ λοχευθεὶς τὴν πλευρὰν ὦ σταυρουργέ μου. Ἄλοχος, γυνή· γαμετή. Ἀριστείδης Ἀνδρομέδα· ἐγὼ μὲν ὦ ξένε, ἐπεὶ δμωΐδ' ἔθελες, εἶτ' ἄλοχον· κυρίως δέ, ἡ ἐκ παρθενίας ἑτέρου λέχους ἄπειρος· τοῦ α σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ ἢ ἅμα· οἱονεὶ ὁμόλεχός τις οὖσα· ἡ μετέχουσα τῆς κοίτης τοῦ ἀνδρός. Ἀλοῶ, τὸ συντρίβω· καὶ λύω· καὶ πλανῶ.

Ἀλπαλαῖον, ἀγαπητόν. Ἅλς δύο σημαίνει· θηλυκῶς μὲν τὴν θάλασσαν, καὶ κλίνεται ἐν μόνοις τοῖς ἑνικοῖς· ἀρσενικῶς δὲ τὸ ἅλας, καὶ κλίνεται δι' ὅλου. Ἄλσεα· ἄλσεα καλὰ λέγει ὁ ποιητής, τοὺς κήπους· ἤγουν τὰ σύμφυτα χωρία· ἀπὸ τοῦ ἄλω, ἄλσω αἰολικῶς, διὸ καὶ ψιλοῦται· ὅπου δηλαδὴ τὰ φυτὰ διὰ ὑγρότητος καὶ πνεύματος εἰς αὔξησιν ἄλλονται· διὸ καὶ οὐ μόνον ἄλσος ὁ τοιοῦτος λέγεται τόπος ἀπὸ τοῦ ἄλλεσθαι, ἀλλὰ καὶ κῆπος, ἀπὸ τοῦ κάπος· ὃ δηλοῖ τὸ πνεῦμα, τὸ ἀναδιδὸν ὑγρότητος θρεπτικῆς τῶν φυτῶν. Ἄλσος, δρυμών, καὶ λόχμη· ὁ σύνδενδρος τόπος. ἔστι δὲ αἰολικὴ λέξις, διὸ καὶ ψιλοῦται· ψιλωτικοὶ γὰρ ὥσπερ Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς· καὶ ἄλση λέγεται, παρ' ὅσον ἄλλονται τὰ δένδρα. καὶ ἄλσος, ὁ σύνδενδρος τόπος· αἵ τινες ἀεὶ ἀέξαντο ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀλσέων, καὶ τοῦ χώρου τοῦ διὰ κομῶντος, καταπάτησαν.

Ἀλσείας, πορείας. Ἄλση, καὶ τεμένη· καὶ ἕρκη· καὶ ὅπερ ἄλλα κύκλος καὶ περίβολος, τόποι ἱεροὶ οἱ θεοῖς ἀνειμένοι.

Ἀλσηΐδες καλοῦνται νύμφαι, αἱ ἐπὶ τὰ ἄλση· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων, ἁμαδρυάδες· αἱ δὲ ἐπὶ τὰ νάματα τῶν ὑδάτων, ναΐδες· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων, ἐπιμηλίδες· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, ὀρεστιάδες· καὶ ὅσα τοιαῦτα· ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ἑλῶν, ἑλειονόμοι. Ἀλσίνη, βοτάνης εἶδος· ψύχουσά τι καὶ ὑγραίνουσα, παραπλησίας τῇ ἑλξίνῃ· ὅθεν πρὸς τὰς ζεούσας ἁρμόζει φλεγμονάς. Ἄλτιον, ὄνομα ὄρους. Ἀλτεῖ, ἀπορεῖ. Ἀλτηρία, ἡ ἀφὴ τῆς χειρός. Ἀλτήρ, καὶ ἁλτῆρες, κατασκευάσματά τινα οἷς κέχρηνται οἱ σωμασκοῦντες ἐν τοῖς γυμνασίοις, παρὰ τὸ ἅλλομαι· βαστάζοντες γὰρ αὐτὸ καὶ περιφέροντες, ἥλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ· οὕτω Μεθόδιος. ὁ δὲ Φίλων ἐν τῷ περὶ ῥωμαίων διαλέκτου, ἀπὸ τοῦ ἀρτήρ κατὰ τροπήν.

Ἆλτο, καθήλατο· ἅλλομαι τὸ πηδῶ· καὶ ἆλτο, ὥρμησε· καὶ ἆλτο ποδὶ ἐλαφρῷ· καὶ ἆλτο χαμᾶζε, ἀντὶ τοῦ ἐπήδησε χαμαί· ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι ἁλοῦμαι ἡλάμην· ἦλτο· ἄλτο ἰωνικῶς· καὶ κατὰ συγκοπήν, ἆλτο· διὸ καὶ ψιλοῦται· ὡς ὄπατρος, ὁ ὁμόπατρος. Ἀλτρὸς καὶ ἐλτρός, ὁ μισθός. Ἀλυάττης, Λυδῶν βασιλεύς· ὃς ἦν τὰ πολέμια γενναῖος· τινὲς δὲ διὰ δύο ττ γράφουσι τὸ Ἀλυάττης· ὁ δ' Ἀκήτωρ, Ἀλυαττηνός, καὶ Ἀλυάττα, χώρα Βιθυνίας ἀπὸ Ἀλυάττου. Ἀλύβας, ὄρος· οἱ δὲ λίμνην· εἶναι δὲ καὶ πόλιν Ἀλύβην. Ἀλύβη, ὄνομα πόλεως, καὶ πόλις τρωϊκή. Ἄλυγος, ἀναμάστιγος. Ἀλύδιμον, πικρὸν παρὰ Σώφρονι. Ἀλύδαινος, ὁ κακὸς ἄνεμος. Ἀλύδημος, ὁ οἰκουρός. Ἀλυδμαίνειν, ἀλύειν· ἀπορεῖν· ἀπὸ τοῦ τὴν λύσιν μὴ εὑρίσκειν· δηλοῖ δέ, καὶ τὸ χαίρειν καὶ διαχεῖσθαι. Ἀλύειν, τὸ ἔν τινι χρείᾳ γινόμενον τινὰ ἀπορεῖν· ἀλύειν ψιλοῦται, ὡς ἡ συναλοιφὴ δηλοῖ. ἔστι δὲ ἀλύειν τὸ ἀδημονεῖν, καὶ οἷον ἐκλελύσθαι. ὅτι δέ ποτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαπᾶν

ἀντὶ τοῦ μάτην καὶ ἄλλος, ἀντὶ τοῦ ἀνόητος. ἄλλως, ἀντὶ τοῦ μάτην εὐφήμως παράφρασαι· τὸ γὰρ μὴ κατὰ σκοπὸν, ἢ κατ' εὐχὴν ἀποβεβηκὸς ἀλλ' ἑτέρως, ἄλλως ἀποβῆναι φαμὲν, κατά τινα δηλαδὴ ματαιοεργίαν, ὅ ἐστι ματαιότητα. διὸ καὶ ἀναλογικῶς ἀντὶ τοῦ μάτην νοεῖται τὸ τοιοῦτον, διὰ τὴν εἰς μάτην ἑτεροιότητα τῆς πραγματικῆς ἀποβάσεως.

Ἄλλως, ἠλιθίως καὶ ματαίως. καὶ Ὅμηρος· Στρεχεὶ ἄλλως σοί γε πατὴρ ἐρέσατο Πηλεύς. οἱ δὲ Ἀττικοί, φῶσι προστιθέναι τὴν τῆν, λέγοντες τηνάλλως. Ἀριστοφάνης, ἄλλως ἄρ' ἐξεπαλώμεθα· ἄλλως τι μάλιστα. καὶ ἄλλως ἄθλιος, ἀντὶ τοῦ μάτην πονούντων. καὶ ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ μάτην ἐν λόγοις πονούμενος. Ἀλλ' ὥς τις· παρ' Ὁμήρῳ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀλλ' ὅπως, ἢ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀλλὰ πάντως, καὶ λίαν. Ἀλλῶ, ταῦ ἀντὶ τοῦ ἀλλάττει. Ἅλμα, πήδημα· καὶ ἡ πρώτη τοῦ ἐμβρύου καταβατικὴ κίνησις, παρὰ τὸ σπουδαῖον. καὶ ἅλμα πελασγόν, τὸ θετταλὸν πήδημα· πελασγὸς γὰρ καὶ θετταλὸς ὁ Ἀχιλλεύς. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως πηδήματος ἱστορία, τοιαύτη ἐστίν. Ἱστορία. Χρησμὸς ἦν δοθεὶς Ἕλλησι, τὸν προπηδήσαντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ Τροίαν ἐκ τῶν ὁλκάδων, πρῶτον τῶν ἄλλων ἀποθανεῖν. προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου, καὶ ἀναιρεθέντος ὑφ' Ἕκτορος ἢ ἑτέρου τινός, Ἀχιλλεὺς τῷ τούτου παθήματι παιδευθείς, ὕστερον ἁπάντων τῆς ἰδίας νεὼς σφοδρῶς πηδήσας, ἐπλήξε τὴν γῆν καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς ἀνεδόθη, ὥς φησιν Ἀντίμαχος· Ῥίμφα δ' ἀπὸ νηὸς πείραο μελαίνης ὑψόθ' ἀερθείς, Πηλείδης ἀπόρουσεν ἐλαφρὸς ἠύτε κίρκος. Τοῦ δ' ἔμπροσθεν ποδῶν κρήνη ἀνέσυτ' ἀνάσσουσα. καὶ Εὐριπίδης φησὶ διὰ Νεοπτόλεμον, τὸ τρωικὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν. Ἅλμυρος, ἀνόητος. Ἀλμεῖον, ἀνδρεῖον. Ἀλμάδες, αἱ κολυμβηταὶ ἐλαῖαι, καὶ αἱ ἐκ σινάπεως γογγυλίδες. Ἁλμάτηραι, τὰ παραθαλάσσια χωρία.

Ἄλμη, ὁ τῶν ἰχθύων ζωμός. Ἀλμάτην, ἀδάμαστον. Ἁλμυρὸν ὕδωρ, ἄποτον. τὴν θάλασσαν λέγει περιφράσας· ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν οὔτε τὸ ἀπλῶς ὕδωρ εἴη ἂν θάλασσα, οὔτε τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ· εἰ γὰρ καὶ ὁ Λοκρὸς Αἴας ὕδωρ ἁλμυρὸν πιὼν ἀπόλωλεν· ἀλλ' οὐ θάλασσαν ἐξέπιε· βραχὺ δέ τι ἄλλως. ὁμοῦ τοίνυν τὸ ἄποτον ἁλμυρὸν ὕδωρ, εἴη ἂν θάλασσα.

Ἁλμυρά, δάκρυα· χαλεπά· πικρά. Ἁλμυρίδες, αἰγιαλοί, καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ παρὰ τὰς ἐσχατιάς, οὗ τοὺς νεκροὺς ἐξέβαλλον. Ἁλμυρόν, ἁλικόν. Ἄλξ, ἡ δύναμις· ἀπὸ τοῦ ἀλκή. Κανών. Τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ η, καὶ τροπῇ τοῦ προκειμένου κ εἰς ξ γίνεται ὡς φοινίκη, φοῖνιξ· φρίκη, φρίξ· κρόκη, κρόξ, πυκνή, πνύξ, τὸ ἐν Ἀθήναις βουλευτήριον· οὕτω καὶ ἀλκή, ἄλξ· οὕτω Μεθόδιος. Ἀλωᾶν, τὸ ἐπὶ τῆς ἅλω πατεῖν καὶ τρίβειν τοὺς στάχυας· καὶ ἀλοιᾶν, τὸ τύπτειν. Ἄλογα, ἄρρητα, Σοφοκλῆς, Θυέστῃ. Ἀλογία, παρακοή· ἀταξία· ἀφροντισία. Ταχὺ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ πλῆθος, οὐκέτι συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀλογίαν. Ἀλογίσαντες, τὰ τῶν ἀλόγων φρονήσαντες. Ἀλογεῖται, μαραίνει. Ἀλογεῖν, ἀφροντιστεῖν. Ἄλογος ὄρεξις, ἡ ὀργή, καὶ ἡ ἐπιθυμία. Ἀλογήσει, ἀφροντιστήσει· λόγον οὐχ ἕξει. Ἀλογηθῆναι, μωρανθῆναι. Ἀλογήσας, καταφρονήσας, ὀλιγωρήσας. Ἀλογίας δίκη, ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες· λόγον οὐ διδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. Ἀλόγιστα παράσομεν, ἀδιήγητα κακὰ βαστάσομεν. Ἀλογῆσαι, ἀφροντίσαι παραλογίσασθαι καὶ ἀλογήσει, ἀμελήσει, οὐ φροντίσει. Ἄλογχον δόρυ, τὸ σιδήριον θρακικῶς. Ἄλογος, μωρός. Ἀλογχεῖν, ἀλόγχοις μιμεῖσθαι ὅ ἐστιν ἔθνος θρακῶν. Ἀλογῶ, τὸ ἀφροντιστῶ, καὶ καταφρονῶ, γενικῇ συντάσσεται· οἷον ἀλογῶ τῶν ἀπειλῶν σου. Ἀλόγως ἐρανισταί, οἱ μήπω ἐξειληχότες τὸ ἐπιβάλλον ἄλλοις.

Ἀλοῖος καὶ ἀλωάων καὶ ἀλοητός, ὁ καιρὸς τοῦ θέρους. Ἀλοή, βοτάνη τις οὕτω καλουμένη· καὶ ὁ ταύτης χυλός. Ἀλογῶ, προϋπάρχον αὐτοῦ ἔχει τὸ λογίζω, καὶ πρὸ αὐτοῦ, τὸ λόγος, ἐλέγχει τοὺς παρασημειουμένους, ὡς ὁ ποιητὴς τὸ λέγειν μὲν οἶδε, τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα τὸν λόγον οὐκ οἶδε. Ἀλοία, ἔτυπτε· παρὰ τὸ ἀλοιάω, ἀλοιῶ· ὁ παρατατικὸς ἠλοίαον, ἠλοίων ἠλοίαες, ἠλοίας· ἠλοίαε, ἠλοία· καὶ ἰωνικῶς ἀλοία. Ἀλοίη, ἄλωμι· ἡ μετοχὴ ἁλοὺς ἁλόντος· τὸ εὐκτικὸν, ἁλοίην, ἁλοίης, ἁλοίη. Ἀλοίη· δοίη· γνοίη· διὰ διφθόγγου δεῖ γράφειν κατὰ Ἀττικούς· καὶ οὐχ ἁλώη, δῴη· τὸ δὲ ἁλίσκεται ποτὲ μὲν μετοχῇ, ποτὲ δὲ ὀνόματι συντάσσεται· ἔστι δὲ ὅτε καὶ γενικῇ, τῆς αἰτίας λαμβανομένης· οἷον ἑάλω κλοπῆς, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα κλοπῆς· ἑάλω φόνου, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα φόνου· καὶ ἑάλω κλέπτων· καὶ ἑάλω, ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων φώρια. Ἀλοῖεν αἱ, ληφθεῖεν αἱ. Ἀλοιᾷ, τύπτει· ἐξ οὗ καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων· καὶ μητραλοίας, ὁ τὴν μητέρα. Ἀλοιταί, αἱ κοιναὶ ἁμαρτωλαὶ πόρναι. Ἀλοιτήσουσαι, τὴν κοινὴν ἀνδρῶν νέαν ἡ χρῆσις καλεῖ. Ἀλοιτῶ, κινοῖτο· ὁρμῷτο· Σκηνῆς τῆς μαλακοὺς κισσοὺς, ἀλοιτῶ πόδας. Ἀλοιμός· τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις, ἀλοιμοὺς ἔλεγον. Ἀλοιτός, ὁ ἁμαρτωλός· πόρνος. Ἀλοίματα, χρίσματα· Σοφοκλῆς. Ἀλοίτης, κυδωνία, καὶ θρασύ, ἐπίθετα Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος. Ἀλοιφή, τὸ λίπος· Ὅμηρος μεθύουσαν ἀλοιφῇ· δηλοῖ ποιητικῶς ἡ λέξις καὶ πλήρωσιν τὴν ἀπὸ πληθυσμοῦ ἀλοιφῆς, ἢ ἐξ ἀλείπτως· ὁ παρ' ἐξικμασθείσης τῷ ταμισμῷ ἀντισθῆναι εἰς τοὺς πόρους, καὶ μαλάσσει τὴν βύρσαν. Ἀλοιῶ, τὸ τύπτω καὶ μετατροπεῖ· ὁ μέλλων ἐπὶ προκλίτικος, ἀλοιήσω· ὡς τύπτω, τυπτήσω. Ἄλοκας, βοθύνοις· δίοδοις· αὔλακας· ἄλοκας· εἴδους βωμοῖς, ἢ γλυφὰς δένδρου. Ἄλοκι, τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου· αὔλακι. Ἀλοκίζειν, ἀροτριᾶν ἢ αὔλακας σχίζειν· Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ ὄνυχι γράφειν εἰς τιμητικὸν πινάκιον. Ἀλόννησος, νησύδριον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ἁλόντες, ληφθέντες. Ἀλόντα· κλασθέντα· διαπεσόντα. Ἄλοξ, ἡ αὖλαξ. Ἀλόπη, Θεσσαλίας πόλις, ἢ Μαγνησίας, ἥτις ὁμωνυμεῖ Ἀλόπῃ θυγατρὶ Κερκύονος ἄκτορος· ἔχει τὸ φασὶ μεταξὺ Λαρίσης τῆς κρεμαστῆς καὶ Ἐχίνου· ὁ πολίτης, Ἀλοπίτης καὶ Ἀλοπεύς· εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι Ἀλόπαι. Ἄλοπον, ἀλέπιστον. Ἀλοπεύει, ἀνιχνεύει.

Ἀλορόα, ἄρουρα· καὶ γεωργία ἡ παρὰ θάλασσαν. Ἄλος, οὐ μόνον ἡ Φθιῶτις αὕτη, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀχαΐας πόλις· κτισθεῖσα ὥς φασιν ὑπὸ τοῦ Ἀθάμαντος· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ συμβεβηκυίας ἄλης, ἤγουν πλάνης, ἣν ἔπαθεν εἰς μανίαν ἐμπεσών· γράφεται δὲ δι' ἑνὸς λ, πρὸς διαστολὴν τῆς ἄλλος ἀντωνυμίας. ἕτεροι δὲ ἱστοροῦσι θεράπαιναν Ἀθάμαντος εἶναι τὴν Ἄλον, τὴν μηνύσασαν τῇ Ἰνοῖ φρύγειν τὰ σπέρματα· ἧς εἰς τιμὴν ἡ πόλις ὠνόμασται· γυνὴ δὲ Ἀθάμαντος ἡ Ἰνώ· δι' ἧς κατηργάσθη ἄλλα τε, καὶ τὰ περὶ τὸν Φρίξον καὶ τὴν Ἕλλην θρυλλοῦνται. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ Ἄλος· καὶ θηλυκῶς ἡ Ἄλος· τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἄλου, Ἀλεύς· καὶ Ἄλιος· κατὰ δέ τινας Ἀλούσιος· ἔστι δὲ ἐν μέσῳ Φαρσαλίας καὶ Φθιωτῶν.

Ἀλλῆος, ὁ παρηλλαγμένος, ἢ ἀλλότριος. Ἀλλασσέσθαι, μετασχηματίζεσθαι. Ἀλλοπροσάλλει, τρέπεται ποικίλως πρὸς τὰ ὑποκείμενα. Ἀλλαίους, ἀλλοιοφανεῖς. Ἀλλοῖον, ἐπὶ ποιότητος· οἷον τὸ λευκὸν ἕτερον, τοῦ μέλανος.

Ἀλλαιῶ, τὸ τύπτω καὶ μεταποιῶ· ὁ μέλλων ἐπὶ προκλίτικος, ἀλλαιώσω· ὡς τυπτῶ τυπτήσω· ἐκ τοῦ ἄλλος γίνεται ῥῆμα ἀλλοιῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἀλλαιῶ· τουτέστιν ἀφ' ἑτέρου, ἕτερον ποιῶ καὶ ἀλλοιῶ, ἀμείβω, ἐξαλλάττω, μεταλλάττω, ἐναλλάττω, μεταβάλλω, μεθαρμόζω, τρέπω· ἀντὶ τοῦ ἀλλοιοῦντος ταῦτα λέγονται. Ἄλλαις, ταῖς ἄλλαις. Ἀλλαίω, ἐπὶ ἄλλο· καὶ ἀλλαίω, τὸ τύπτω. Ἀλλαιῶ περισπωμένως, τὸ μεταποιῶ. Ἀλλοίωσις, ἤτοι ἐναλλαγή· κατὰ πολλοὺς δὲ γίνεται τρόπους· καὶ γὰρ περὶ τὰ ὀνόματα, καὶ περὶ ἀριθμούς· καὶ περὶ πτώσεις· καὶ περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, καὶ χρόνους· καὶ περὶ τὰ μὲν ὀνόματα, οἷον πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, ἀντὶ τοῦ οἱ Ἕλληνες· περὶ ἀριθμούς, οἷον Αἴας ὁ καθελὼν τὴν Τροίαν, ἀντὶ τοῦ οἱ καθελόντες· περὶ δὲ πτώσεις, Μῆνιν ἄειδε θεὰ, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν· ἀπὸ αἰτιατικῆς γὰρ εἰς εὐθεῖαν μετέπεσεν· περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, οἷον, οὐκ ἐπιμιγνύμενοι· περὶ δὲ χρόνους, ὡς τὸ, Παρέξομαι τοὺς ὁρῶντας μάρτυρας. Ἰστέον ὅτι ἀλλοίωσις μὲν λέγεται, ἡ ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή· μεταβολὴ δὲ, ἡ ἀπὸ τοῦ χείρονος ἐπὶ τὸ κρεῖττον· ἡ ἀπὸ τοῦ μέσου δὲ ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον, τροπὴ λέγεται. Ἄλλοκα Δωριεῖς, ἀντὶ τοῦ ἄλλοτε λέγουσιν. Ἀλλόκοτα, ἀκατάλληλα· ἐναντία· ἀκατάστατα· ἀλλοφυῆ· ἐξηλλαγμένα· ἰδιόκοτα ἐξ ἄλλων. Ἀλλόκοτον, τὸ ἀνόμοιον· παρὰ τὸ ἐξ ἀνομοίων συνεστὼς, ἀλλόκοτον· ἢ καθ' ὑπερβιβασμὸν, ἀλλόκοτον· ἢ παρὰ τὸ ἀλλαχοῦ κεῖσθαι, καὶ μὴ κατ' αὐτὸ ὄν· ὡς ἴτυς ἴτυλος· σημαίνει δὲ τὴν σφοδρὰν ὁρμήν· καὶ πίτυλος καθ' ὑπερβιβασμόν· καὶ σκέπω σκέπος καὶ πέσκος· σημαίνει δὲ τὸ πρόβειον δέρος· καὶ τὸ ἐξηλλαγμένον καὶ ἰδιότροπον· καὶ ἀλλόκοτον, παρὰ τὸ [illegible], ἄτοπον· ἀλλοφυές· ἐξηλλαγμένον καὶ ἰδιότροπον. Ἄλλο, ἀλλοῖον. Ἄλλομαι, δασύνεται ὁ [illegible]· ἀλλὰ καὶ τὸ ἆλτο ψιλοῦται. τάχα μὲν ἴσως αἰολικόν· μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς διὰ τὴν τούτων διαφοράν· τὸ γὰρ α [illegible] λ ἐπιφερομένου ἑνὸς τῶν τῆς τρίτης συζυγίας συμφώνων, ἤγουν τοῦ δ, θ, τ, ψιλοῦται· οἷον ἀλδαίνω τὸ αὔξω· ἀλθαίνω τὸ θεραπεύω, ἄλθος· οὕτως οὖν καὶ τὸ ἆλτο, ἀντὶ τοῦ ἐπήδησεν. Ἀλλομένου, ἀεὶ ῥέοντος ἢ βλύζοντος. Ἄλλομος, τυφλός. Ἄλλον μέν κεν, ἄλλον δέ τινα. Ἀλλ' ὁ μὲν, ὁ μὲν ἄλλος. Ἄλλον ἐρώτα, ἀντέκρινεν. Ἀλλοπρόσαλλος, ὁ μετάβλητος. Ἀλλοπειρίους, ἀλλοφύλους. Ἄλλος ὁ δίτης, ἀλλόφυλος. Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, ἐπὶ Θησεῖ παροιμιωδῶς ἐλέχθη· ἄδηλον δὲ ἢ ἐπὶ τῷ Ἰδαίῳ δακτύλῳ Ἡρακλεῖ ἐρρέθη, ἢ τῷ τῆς Ἀλκμήνης· Αἴλιος Διονύσιος τοῦτό φησι· Παυσανίας δὲ ἱστορεῖ, ὅτι τὸ ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, παροιμία ἐστὶν ἐπὶ Θησεῖ, ἢ ἐπὶ τῶν Ἰδαίων δακτύλων· οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ Αἰγυπτίῳ Ἡρακλεῖ· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ τῆς Ἀλκμήνης. Ἄλλος ἐπὶ πολλῶν, ἕτερος ἐπὶ δυοῖν. Ἰστέον ὅτι τὸ ἄλλος κλητικὴν οὐκ ἔχει· οἷον ἄλλε· ἡ γὰρ φύσις τῆς κλήσεως μάχεται τῷ σημαινομένῳ τοῦ ὀνόματος· ἡ γὰρ κλητικὴ, πρὸς παρόν ἐστι πρόσωπον καὶ γνωριζόμενον· τὸ δὲ ἄλλος, ἀγνοούμενόν ἐστι καὶ ἀπόν· ὁμοίως καὶ αἱ κλητικαὶ τῶν πυσμάτων· τοῦ ποῖος, τίς, πόσος, ἐκλελοίπασιν· ἐπειδὴ τὰ πύσματα, περὶ ἀπόντων καὶ ἀγνοουμένων γίνονται προσώπων· αἱ δὲ κλητικαὶ παρόντων εἰσὶ, καὶ ἐγνωσμένων προσώπων κλήσεις. Ἄλλος, προσώπου σημαντικόν ἐστιν ἤγουν ὑποστάσεως· οἷον ἄλλος Πέτρος, καὶ ἄλλος Παῦλος· τὸ ἄλλο δὲ, τὴν κατὰ φύσιν διαφορὰν σημαίνει· οἷον ἄλλο ἄνθρωπος, καὶ ἄλλο ἵππος· τὸ δ' ἀλλοῖον ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν διαφορῶν τίθεται· τὸ γὰρ ἀλλοῖον ποιεῖ. Ἄλλος, ὄνομά ἐστιν, ἢ ἀντωνυμία; εἰσὶ μέν τινες λέγοντες μὴ [illegible] αὐτὸ εἶναι ἀντωνυμίαν, καὶ μὴ ὄνομα· ἐπειδὴ ὃν τρόπον τὸ ἐκεῖνος καὶ οὗτος ποιοῦσι τὰ οὐδέτερα ἀποβολῇ τοῦ ς ἐκεῖνο καὶ τοῦτο, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἄλλος, ἀποβολῇ τοῦ ς ποιεῖ τὸ οὐδέτερον· σεσημείωται τὸ ἄλλο, καὶ τοῦτο· καὶ τὰ ὅμοια. ἕτερος δὲ λόγος τοῦ μὴ εἶναι ἀντωνυμίαν ἀλλ' ὄνομα· ἡ γὰρ ἀντωνυμία, ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβάνεται· τὸ δὲ ἄλλο ἀόριστον· καὶ διότι τὸ οὗτος, καὶ ἐκεῖνος, καὶ τὰ λοιπὰ, ἢ δεῖξιν σημαίνει ἢ ἀναφοράν· τὸ δὲ ἄλλος οὔτε δεῖξιν σημαίνει οὔτε ἀναφοράν, ἔστιν ὄνομα. Ἄλλος, ἀπὸ τοῦ ἄλαλος κατὰ συγκοπὴν, ἄλλος· ἀναιρετικὸν γάρ ἐστι τῶν ὡρισμένων προσώπων· οἷον ἄλλος οὐκ ἐγώ· ἄλλος οὐ σύ. Ἄλλος ἄλλον, ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ, ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν δυστυχούντων, ποτὲ δὲ εὐτυχούντων. Ἀλλοτρίωσις, χωρισμὸς οἰκείων. Ἀλλότριος, ξένος· ἀλλόριος καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀλλόριος ὁ ἄλλων ὁρίων ὑπάρχων· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ ἀλλότριος. Ἀλλότριος φὼς, παρ' Ὁμήρῳ, ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ πολέμιος. Ἀλλότριον ἀμᾶν θέρος, ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια καρπουμένων. Ἀλλοτριῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον τὴν πίστιν ἀλλοτριῶ· ἀλλοτριοῦμαι δὲ ψυχῇ. Ἀλλοφρονέοντα, ἀντὶ τοῦ ἐξεστηκότα φρενῶν λέγουσιν οἱ παλαιοί· κρεῖττον δ' εἰπεῖν, τὸν ἠλλοιωμένον τὴν φρόνησιν· τὸ δὲ εἰπεῖν ἀλλοφρονοῦντα παρ' ὃ προσῆκε φρονεῖν, χαρακτηρίζεται τοῖς πάλαι σοφοῖς· ἵνα μὴ τὸ παραφρονεῖν φρονεῖν λεγόμενον· καὶ αὐτὸ νόμῳ καθυπαγάγῃ τὴν φρόνησιν, κατὰ τὸ νόμῳ γλυκύ· καὶ νόμῳ πικρόν· ὁ δὲ ὡς ἐρρέθη ἀλλοφρονῶν, καὶ ἀλλότριος τοῦ φρονεῖν ἑρμηνευθείη ἄν· οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἰατρικοῖς ἰωνίζουσιν ἀλλοφράζοντες, οὐδέν τι ὅμοιον δηλοῦσιν, ἀλλὰ σημαίνουσι τοὺς ἀλλοπαλλοφράζοντας, καὶ μηδὲν ὅλως διασαφοῦντας. Ἀλλ' ὅτι αἴ, τέσσαρα μέρη λόγου· ἀλλὰ σύνδεσμος· τὸ ὁ ἄρθρον· τὸ τί, ὄνομα ἀόριστον· τὸ αἴ, ἀντωνυμία.

Ἀλλό τι; ἐν ἐρωτήσει Ἀττικοί. Ἀλλόρσον [?], ἀντὶ τοῦ ὅλον τὸ σῶμα. Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας ἀφεὶς, τὰς δὲ ἑτέρων περιεργαζόμενος. Ἀλλοτριοπραγεῖν, ἑτέρας βουλεύεσθαι· σημειοῦνται δὲ ἐκ τούτου, τὸ, Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου· τουτέστι, τῶν δαιμόνων. Ἀλλοτροπῆσαι, μεταθεῖναι. Ἀλλοτριονομοῦντες, ἐναλλάττοντες ὄνομα τῆς ποιότητος· ὅλως, ποιά τινα μὴ προσηκόντως διανέμοντες. Ἀλλότριος φὼς, ἀπολέμιός τις ἀνήρ.

Ἀλλόφασις, θόρυβος ταραχώδης. Ἀλλοφασεῖν, τὸ ἐπὶ προχωρεῖν ἢ ὑποφέρειν βάρος. Ἀλλοφάτις, ὑπ' ἄλλων πεφατισμένας ἢ ἀνηρημένας. Ἀλλοφέρμονες, ἀλλαχοῦ τραφέντες. Ἀλλόφυξον, ἐν ἀμηχανίᾳ οὖσα. Ἀλλόφυλος, ὁ ἀπὸ ἄλλης φυλῆς· ὁ ἀλλογενής. Ἀλλοφρονέειν, ἐξεστηκέναι· ἢ ἀμφισβητεῖν· ἄλλα διανοούμενος· οἱ δὲ, παρακόπτειν.

Ἄλλυδις, ἀπὸ τοῦ ἄλλη, ἤγουν ἀλλαχοῦ· καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἅμα τὸ ἄμυδις, ἤγουν ἅμα ἢ ὁμοῦ· καὶ ἄλλυδις, ἄλλην μεταλλαγὴν, ἐπὶ ἄλλο ἀλλαχῆ. Ἀλλύει, ἀναλύει. Ἀλλοστρατεῖ, στρατεύεται, διαφθείρει. Ἄλλως, ἀργὸν ἄλλως.

ὅθεν καὶ διαλλακτὴς μέν ἐστι, καταλλακτὴς δὲ οὔ. μεταλλάττειν, τὸ μεταβαίνειν ἀπό τινος εἴς τι. καθὸ λέγεται, τὸ μετάλλαξε τὸν βίον, ἀντὶ τοῦ ἐτελεύτησε. παραλλάττειν, τὸ παρέρχεσθαι καὶ τὸ κατά τι μὲν ὁμοιοῦσθαι, κατά τι δὲ διαφέρειν, καὶ τῇ προθέσει ἀλλοῖον δείκνυσθαι· ἀφ' οὗ παραλλὰξ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ παραλλαγμένως, ὅταν ἐφεξῆς ἕτερον ἑτέρου ἀλλοῖον κέηται. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς. ἀνταλλάττειν, τὸ ἄλλο ἀντ' ἄλλου εἰσφέρειν. ἀπαλλάττειν, τὸ ἐλευθεροῦν καὶ τὸ διαζευγνύειν. ἀπαλλάττεσθαι δὲ, τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ τὸ ἐλευθεροῦσθαι. ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ κυρίου λέγειν· καὶ ἁπλῶς, τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου εἰσάγειν. Ἀλλαχῇ, καὶ ἀλλαχόσε, τὸ εἰς ἄλλον τόπον. ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ἀλλαχόθι, τὸ ἐν τόπῳ.

Ἀλλ' ἄχρι, ὅ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἕως μέχρι δρός. Ἀλλάων, ἄλλων. Ἀλληλίζεσθαι, τὸ ἀλλήλοις ἐπιχειρῆσαι. Ἄλλεγον, συνέλεγον. Ἀλλ' ἕνεκα, ἀλλὰ χάριν. Ἀλλέξαι, ἀναλέξαι, συλλέξαι. Ἀλλεπάλληλα, συνεχῆ. Ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐρέω, ἄλλο δή σοί τι ἐρῶ. Ἄλλη, ἐπίρρημα δηλοῦν τὸ ἄλλως. εἴληπται δὲ κατ' ἔλλειψιν, ἀπὸ τῆς ἀλλ' ὁδοῦ πηκῶς ἀντωνυμίας. ἵνα λέγῃ ἄλλῃ, ὁ δὲ οὐ βούλεται ἔχειν. τούτου δὲ τοῦ σχηματισμοῦ, καὶ τὸ ἴαόττη ἀντὶ τοῦ οὕτως. καὶ ἄλλη, τοπικὸν ἀλλαχόσε κοινόν. καὶ ἄλλῃ ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ. καὶ ἴαόττη, ἀντὶ τοῦ οὕτως, ἀντωνυμίαι ἀντὶ ἐπιρρημάτων. καὶ ἄλλῃ, ἀλλαχοῦ. Ἀλλ' ἦ, σύνδεσμος διασαφητικός, ἐκ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου τοῦ συμπλεκτικοῦ, καὶ τοῦ ἢ συνδέσμου τοῦ διαζευκτικοῦ. ἀντὶ τίνος παραλαμβάνεται ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος; ἀντὶ τοῦ καί. οἷον, ἡμέρα ἐστὶν ἀλλὰ τὰ νέφη οὐχ ὁρῶ.

Ἀλλ' ἦ, ἀντὶ τοῦ εἰμί. καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα οὖν. τίθεται δὲ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀλλ' ἄρα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα οὖν ἄρα. Ἀλλη τοῦ ἁλὸς ἀλλόθεν ἐκ τῆς θαλάσσης. Ἀλληγορία ἐστὶ, λέξις ἕτερόν τι λέγουσα, ἕτερον ἐννοίαν παριστῶσα. καθ' ὁμοίωσιν ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς τὸ πλεῖστον μὲν καλάμην ἐπὶ χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν. σαφέστερον δὲ ὡς τὸ λεγόμενον ἐν τῇ γραφῇ, ἐν ᾧ πρὸς τὸν ὄφιν εἶπεν ὁ θεός. Ἐπικατάρατος σὺ, ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων. ὁ γὰρ λόγος ὡς πρὸς τὸν ὄφιν. ἐπὶ δὲ τοῦ διαβόλου, ἀναλόγως αὐτὸν λαμβανόμενον. καὶ ἀλληγορία, ἡ ἄλλο τι παρὰ τὸ ἀκουόμενον ὑποδεικνύουσα. Ἀλληγορούμενον, τροπολογούμενον. φυσιολογούμενον. Ἀλλήκτη, πράσσετε τὴν αὐτὴν κλῆρον. Ἀλληλάξαι, ἀλλήλοις ἐλάσαι. Ἀλληλέγγυοι, οἱ ἐξ ἀμφοτέρων πίστεις ἀλλήλοις, ἢ ἀλλήλοις. Ἀλληλούια, αἰνεῖτε τὸν κύριον παρ' ἑβραίοις. ἤτοι τὸν ὄντα. Ἀλλήλουλα, τὰ ἀντιπεπληγμένα. Ἀλλήλαιιν, δυϊκόν. Ὁρῶσιν ἐν τῇ λάρνακι, σώματα ἀλλήλαιιν παρακείμενα. Ἀλληλουχία, τὸ ἀλλήλοις διαδέχεσθαι, καὶ συνέχειν, καὶ συγκροτεῖν. Ἀλλήλαισι κέχυνται, ἀλλήλαις ἐπιβαίνουσιν. Ἀλληλοδιδόται, ἀλληλοβόροι. ἀλληλοφάγοι. Ἀλλήλων. οὔτε ἑνικὰ ἔχει, οὔτε εὐθεῖαν ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, οὔτε ἐν τοῖς δυϊκοῖς. οὔτε ἄρθρον, διὰ τὸ ἐπὶ προεγνωσμένων προσώπων λέγεσθαι. ὁμοίως τὸ ἀμφότεροι ἔχει. καὶ λέγομεν ἀλλήλοις βοηθοῦμεν. πρὸς ἀλλήλους ἀγαπῶμεν. εἰς ἀλλήλους ἐπολέμιζον, καὶ ἀλλήλαις βοηθοῦμεν. ἀλλήλαις βοηθεῖτε. ἀλλήλαις βοηθοῦσιν. ἀλλήλοις ἀγαπῶμεν, ἀλλήλοις ἀγαπᾶτε. ἀλλήλοις ἀγαπῶσιν. εἰς ἀλλήλους πολεμίζομεν. εἰς ἀλλήλους πολεμίζετε. εἰς ἀλλήλους πολεμίζουσι. καὶ ἀλλήλων, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως εὐριπίδης, καὶ θουκυδίδης. καί που τινὲς ἀλλήλων ἐῤῥίψαντο, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. καὶ ἀλλήλοις ὁ πόλεμος καὶ σαρπηδὼν ἔπεσαν. πολυνείκης καὶ ἐτεοκλῆς ἀλλήλοις ἐφόνευσαν. καὶ ἐπὶ θηλυκῶν λέγομεν ἀλλήλων, ἀλλήλαις ἀλλήλας. καὶ ἐπὶ οὐδετέρων ὁμοίως ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἄλληλα. αὗται δὲ αἱ τρεῖς πτώσεις, οὐκ ἔχουσιν εὐθείας, οὔτε ἑνικὴν, οὔτε δυϊκὴν, οὔτε πληθυντικὴν, οὔτε κλητικὰς ἔχουσιν. Ἀλληλάχανοι ἱπαλόν, καὶ ἐπὶ τοῦ φαρκοῦντος προκοπτοῦ. ἐξ οὗ ἀλλήλων πόλεις. Ἀλληνάλλως, ὡς ἔτυχεν. Ἄλληκα. χλαμύδα. ἐμπόρπημα. οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος ἀλληλοχείρου. Ἀλλ' ἥει, ἀλλὰ πορεύου.

Ἀλλησπουρὶς, ἄλλη κατάστασις. Ἀλληλίζειν, τὸ ἄλλως καὶ ἄλλως λέγειν. Ἀλλῖσαι, ἀναστρέψαι. Ἄλλιξ, ἀλλάσσω. ἀλλάξω. ἄλλαξ. καὶ ἄλλιξ. σημαίνει δὲ παρὰ θεσσαλοῖς, τὴν χλαμύδα. καλλίμαχος ἄλλικα χρυσείῃσιν ἐεργομένην ἐνέτῃσι. σημαίνει δὲ καὶ ἐμπόρπημα. οἱ δὲ πορφύραν. ἄλλαξ καὶ ἄλληξ, καὶ τροπῇ, ἄλλιξ. παρὰ εὐφορίωνι, χιτὼν χειριδωτός. Ἄλλικα, χλαμύδα πορφυρᾶν. Ἀλλόβρυγες, ἔθνος δυνατώτατον γαλατικόν. πολύβιος διὰ τοῦ ι γράφει τὸ ἀλλόβριγες. Ἀλλογνοῶν, ὁ παραφρονῶν. παρ' ἱπποκράτει. Ἀλλογνεῖν, μὴ ἐπιγινώσκειν. Ἀλλογνώσας, ἀγνοήσας. Ἀλλόγνωτος δῆμος, ἢ ὁ πολέμιος, ἢ ὁ ἄλλα γινώσκων ἢ ἡμεῖς, ἢ ὁ ἄλλως καὶ οὐχ ἡμῖν γινωσκόμενος. ἐκ τοῦ γνωτὸς δὲ σύγκειται ὁ ἀλλόγνωτος, ὃν γνωστὸν φασὶν οἱ ὕστερον. δοκεῖ δὲ ὁ ἀλλόγνωτος μᾶλλον εἶναι ὁ ἄλλοις γνωτός. ἢ γνωτὸς ἴδιος οἰκεῖος παρὰ τοὺς γνωτοὺς ἤτοι τοὺς ἀδελφούς. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐκώλυε τὸν ποιητὴν εἰπεῖν, ἀλλόγνωτοι ἐνὶ δήμῳ. καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἄγνωστον παρέπεσεν. ὅτι δὲ ὅμως καὶ γνωτὸν λέγεται τὸ γνωστὸν, δηλοῖ καὶ σοφοκλῆς. οἱ τὰ γνωτὰ οὐκ ἄγνωτά μοι προσήλθετε καὶ ἀλλογνώτων, ξένων. Ἀλλοδαπὰ, ξενία. πατρία. Ἀλλοδαπὴ, ἡ ξένη. Ἀλλόδημα, ἡ ποίημα. Ἀλλοειδὴς, ὁ ξένον ἔχων εἶδος. καὶ ἀλλοφανής. Ἀλλόδαπος, ὁ ἀπὸ ἄλλου ἐδάφους. τραπέντος ἰωνικῶς τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ. τοῦτο δὲ οἱ παλαιοὶ, παρέλκουσι, καὶ εἰς τὸ ἡμεδαπὸς καὶ ὑμεδαπὸς, καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὅμοιον. τινὲς δὲ τῶν παλαιῶν εἶπον ἀλλοδαπὸς, ὁ ἀπὸ ἄλλου δαπέδου. Ἄλλο. μετὰ τοῦ ἡ συντάσσεται. οἷον ἄλλο τοῦτο, ἢ ἐκεῖνο. καὶ ἄλλο ἐπὶ φύσεως λαμβάνεται. οἷον ἄλλο ἄνθρωπος, καὶ ἄλλο ἵππος. Ἄλλοθεν, σημειωτέον ὅτι πρὸς τοὺς παλαιοὺς ὡς προπαροξυνόμενον. οἱ καὶ λέγουσι κανόνα τοιοῦτον. τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα τῷ ο μόνῳ παραληγόμενα, παροξύνονται. κοτρόθεν, ἰλιόθεν, αὐτόθεν, ἀβυδόθεν. τὸ ἄλλοθεν, πάντοθεν, οἴκοθεν προπαροξύνονται. διότι ἀόριστά ἐστι καὶ κοινὴν τόπου σημασίαν ἀναδέχονται. ἕτεροι δέ φασιν ἁπλῶς, ὡς πάντα τὰ εἰς θεν παροξύνονται χωρὶς τοῦ ἔνθεν τοῦ τριῶν ὡς σεσημειωμένου. Ἄλλοθι, ἄλλοθεν, ἄλλοσε δοκιμώτερα, ἢ ἀλλαχόθι, ἀλλαχόθεν, ἀλλαχόσε. Ἀλλόθροοι ἄνθρωποι, οἱ ἀλλόγλωσσοι καὶ ἄλλα θροοῦντες, ἤγουν λέγοντες παρὰ τὰ ἑλληνικὰ, ἢ ἀγνώριστοι, καὶ ὑπὸ ἄλλων θροούμενοι, ἤτοι λαλούμενοι. οὗτοι δὲ καὶ ἀλλόγνωτοι λεχθήσονται. ἔχει τὴν εὐθεῖαν τὴν ἑνικὴν ἀλλόθροος, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἀθρόος ὁ ἀθόρυβος. οὐ πρὸς διαστολὴν, ἀθρόος ὁ συναθροισμένος παροξύνεται. Ἀλλοπρόσαλλος, δίγνωμος. διπρόσωπος. ἢ εὐμετάβλητος. ἀνάρμοστος. Ἀλλόννησος νησύδριον ἐν τῷ αἰγαίῳ πελάγει. Ἀλλοιᾶ. ἀττικῶς. ἀφ' οὗ καὶ ὁ πατρολῴας καὶ μητρολῴας πατραλοίας καὶ μητραλοίας λέγεται καὶ ἀλλοιᾶ, μετατροπή.

Ἀλλ' ἅμε, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι. Ἄλλα μὲν ἔα, ἄλλα μὲν δή. Ἀλλαιοῦται, ἄλλος ἐξ ἄλλου γινόμενος μετασχηματίζεται.

μὲν γὰρ πέντε φησὶν αὐτάς, ὡς Ἀριστοτέλης· Δαμαγόρας δὲ ὁ Σάμιος ἑπτά· Φιλόχορος δὲ ἐννέα. ὅτι δὲ καὶ δεκατέσσαρές εἰσιν ἐπ' ἀληθείᾳ(?)· Παυσανίας δὲ μόνον εἶπεν αὐτάς; ἐν τούτοις φησίν· Ἀλκυονέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες, Φθονία, Ἄνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππη, Παλλήνη, Δρυμώ, Ἀστερίη. αὗται μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἀπὸ Καναστραίου, ὅ ἐστιν ἄκρον Παλλήνης, μέχρι καὶ νῦν φυλάσσουσι τὴν κλῆσιν, ἔρριψαν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν· Ἀμφιτρίτη δὲ αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε· καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκυόνες ἐκλήθησαν· ἀφ' ὧν αἱ Ἀλκυονίδες ἡμέραι. Ἰστέον δὲ ὅτι κήρυλοι καθὰ Παυσανίας ἐν Ἀλκυόσιν, οἱ ἄρρενες· οἳ γηράσαντές φησιν ὑπὸ τῶν θηλειῶν βαστάζονται. κεῖται δὲ ὁ ῥηθεὶς κήρυλος καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ παραξυνόντος(?) μέντοι διὰ τοῦ λ ἐν τοῖς πλείοσι τῶν ἀντιγράφων. σημείωσαι ὅτι ἀλκυὼν μὲν ἀλκυόνος, τὸ ὄρνεον· Ἀλκυόνη δὲ ἐπὶ κυρίου, τῆς Κλεοπάτρας τῆς παρωνύμου τῷ ὀρνέῳ. ὅτι διώνυμος ἡ Κλεοπάτρα· ὡς καὶ τὸ Ἕκτορος ὁ υἱός, καὶ ἄλλα. τὸ μὲν μία τῶν κλήσεων παρὰ μόνοις τοῖς φιλτάτοις ὀνομαζομένη ἐν μεγάροις, ὥς φησιν ὁ ποιητής· τὸ δ' ἑτέρα κοινῶς ὑπὸ τῶν ἄλλων, καὶ ὅτι οὐ διὰ πάθος οἰκεῖον ἡ Κλεοπάτρα τὴν τῆς ἀλκυόνος ἔχει ἐπωνυμίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν μητέρα πενθοῦσαν δίκην πολυπενθοῦς ἀλκυόνος. Ἀλκυών, εἶδος ὀρνέου· παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν ἤγουν ἐν θαλάσσῃ. λέγεται ὑποκοριστικῶς καὶ ἀλκυονίς. φασὶ δὲ ὅτι τὸ κῦμα ἀφανίζον αὐτῆς τὰ ᾠά, ὡς ἤδη πολὺ οὔσης ἀτέκνου, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτήν, ἔδωκεν ἡμέρας τινὰς εὐδεινάς, ἐν αἷς τίκτει καὶ ἐκλέπει τὰ ᾠά· ἃς λέγουσιν ἀλκυονίδας τὰς γαληνούς. Ἀλκυονίς· κατά τινας ἀλκυονίς, καὶ ἀλκυονίτις, ἡ τῆς ἀλκυόνος μήτηρ. Ἀλλά, σύνδεσμος· ἐνίοτε μέν ἐστι συμπλεκτικός, καὶ λέγεται ἐπὶ αὐξήσει ἑνὸς καὶ συστάσει ἑτέρου· οἷον οὐκ ἔστι τόδε, ἀλλὰ τόδε· καὶ ἀπαγορεύσει ἐπὶ τῶν ἄλλως γινομένων λέγεται· ἐνίοτε δέ ἐστι συλλογιστικός, καὶ λέγεται ἐπὶ βεβαιώσει τινὸς πράγματος· ὡς τὸ ἀλλ' ἦ μέμηνας· καὶ ἀλλὰ μὴν τόδε ἐστί. καὶ τὸ μὲν ἀλλά, μετατίθεται ἐν τῷ λόγῳ· οἷον Τυδεὺς μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. αὐτὰρ δὲ ἀεὶ προτίθεται· οἷον, αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. ἀλλά, ἀντὶ τοῦ παρακελευσματικοῦ πολλάκις τιθέασιν Ἀττικοί· ὡς παρ' Ὁμήρῳ· ἀλλά γε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καί. εὑρίσκεται παρ' Ἀττικοῖς λαμβανόμενος ἀντὶ τοῦ γάρ, μετὰ τοῦ γε· ὡς καὶ Παυσανίας· ἀλλὰ τὸ βούλεσθαι τὰ δέοντα πολλά. ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος ἀποδοτικὸς κεῖται, ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ λαμβάνεται. Ἀλλὰ καὶ ὥς, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ καὶ ὅμως. Ἀλλ' ἄνα, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ ἀνάστηθι. Ἀλλὰ δή, ἀλλ' ὅμως. δυσχεραίνοντος δὲ ἡ λέξις. μὰ ὅτι. οὐχί. Ἀλλὰ τί πάθω· ὑποτακτικόν ἐστ' ἀποροῦντος λαμβανόμενον· καὶ οὐ μέλλων ὁριστικός· καὶ ἀλλὰ τί δράσω· καὶ ὥσπερ τί χρήσομαι παρ' αὐτοῖς εἰδόσι(?)· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ εἰώθασιν ἐπὶ ἀπορίας, ὑποτακτικοῖς ἀεὶ χρῆσθαι. Ἀλλὰ καί, ἀντὶ τοῦ ἔστω τοῦτο· δηλοῖ συγκατάθεσιν, οἷον καὶ τὸ μάλα. Ἀλλὰ κακῶς, μεθ' ὕβρεως. Ἀλλὰ νῦν ὦ θεοὶ πατρῷοι συγγένεσθε. τὸ ἀλλὰ νῦν, ἀντὶ τοῦ διὰ τάχους ἡ τραγῳδία φησίν. Ἀλλ' ἄναξ· ἐξόδιον κιθαρῳδῶν τοῦτο, καὶ τὸ καταπαύειν(?). Ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα περὶ δρῦν· Ἡσίοδος. παροιμία. ὅταν τις καιροῦ τινὸς αὐτὸν καταπείγοντος περὶ ἄλλων λέγῃ, ὁ δὲ ταῦτα ἀφεὶς ἄλλοις χρῆται. καὶ οὗτος οὖν ἀφεὶς περὶ τῶν προκειμένων αὐτῷ λέγειν, ἤτοι τῆς τῶν θεῶν γενέσεως, ὅπως αὐτῷ αἱ Μοῦσαι δάφνης ἔδωκαν κλάδον λέγει. Ἀλλ' ἄγετε. τὸ ἄγετε ῥῆμά ἐστιν ἢ ἐπίρρημα; καὶ λέγομεν ἐπίρρημα. ἀλλὰ καὶ ἀνεύθετόν(?) ἐστι τὸ λέγειν, τὰ ἀριθμὸν ἀναδεχόμενα μετὰ τῆς δηλούσης τὴν προσώπων καταλήξεως, ῥήματά εἰσι, καὶ ὀφείλουσιν εἶναι ῥήματα· ἀλλ' ἕτερος κανών ἐστιν, ὁ ποιῶν αὐτὸ ἐπίρρημα. ὥσπερ γὰρ τὸ δεῦρο ὁμολογουμένως ὂν ἐπίρρημα, ἐχόμενον δὲ προστακτικῆς ἐννοίας, κατὰ συνεκδρομὴν ἀριθμὸν ἐδέξατο, ὡς ἐν τῷ, δεῦτε φίλοι τὸν ξεῖνον εἰρώμεθα, οὕτω τὸ ἄγε ἐπίρρημα ὄν, κατὰ συνεκδρομὴν ἀριθμὸν τοῦ ῥήματος, ἔχει πληθυντικῶς τὸ ἄγετε. Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον. ἔθος παλαιὸν λαλεῖ ὁ ποιητής. μέλλοντες γὰρ κοιμηθῆναι μετὰ τὴν θυσίαν οἱ παλαιοί, ἔθυον τῶν ἱερείων γλώσσας, κατὰ ἔθος Ἰώνων ἢ Ἀττικῶν, βάλλοντες ἐν πυρί· ἐπένεμον δὲ αὐτὰς ὁσιοῦντες θεάς, ἢ τῶν δυσφημιῶν καθαίροντες ἑαυτούς, ἢ ὅτι κράτιστον τῶν μελῶν ἡ γλῶσσα. ἢ καὶ ὅτι τὰ ῥηθέντα θεοῖς ἀνετίθεσαν ὡς ἤδη μάρτυρας αὐτῶν λαληθέντα, ἀμέλει καὶ κατὰ τοὺς τῶν ἐκπωμάτων ἔσπενδον τὴν θέαν(?) ἀφανιζόμενα ἀκοήν. ἢ διότι χρὴ τὰ ἐν συμποσίῳ σιγᾶν. ὅθεν ἡ παροιμία, μισῶ μνάμονα συμπόταν. ὅ ἐστι τὸν τὰ ἄξια σιγῆς ἐν μνήμῃ ἔχοντα, καὶ ἐκκαλύπτοντα. Ἄλλαγμα, ἀντισήκωμα(?)· ὡς ὁ προφήτης φησί· Καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν αὐτῶν· καὶ ἄλλαγμα ὁ βαπτιζόμενος. Ἀλλαγήν, ἀμοιβήν. Ἀλλάμπας(?), τὸν ἥλιον· ὅτι ἀναλάμπει(?) δέ, ἤδη χειρίδιον δαίμονα. Ἀλλᾶνες(?), ἀσφαλής. Λάκωνες. Ἀλλᾶντα παρὰ τῷ κωμικῷ Ἡρωδιανὸς ὀξὺν βαρύνειν, κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν περισπᾷ. λέγει γὰρ ὅτι ὁ ἀλλᾶς ὡς ἀπὸ τοῦ ἀλλάεις κέκλιται διὰ τοῦ ντ, ἵνα ἢ ἀλλάεντος καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀλλᾶντος. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἀπαιτεῖ καὶ τὴν ἐντελῆ εὐθεῖαν τοῦ ἀλλᾶντος περισπᾶσθαι. δῆλον γὰρ ὅτι ὁ ἀλλάεις θέμενος ἀλλᾶς, περισπωμένην ἀπαιτεῖ τὴν ἀπὸ κράσεως. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τοῖς εἰρημένοις παραμιγνύς, καὶ τὸν παρὰ τῷ κωμικῷ μαρικᾶν τὸ βάρβαρον ὄνομα, διὰ τοῦ ντ κλιθῆναι λέγει. παραφέρων χρῆσιν τοιαύτην. ἀλλ' οὐκ ἔγωγέ σοι λέγω μαρικᾶντα μὴ κολάζειν. Ἀλλάξ, ἐναλλαγμένως. Ἀλλαξάμενος, προτιμήσας. Ὑπὸ τοῦ κέρδους ὁ κακοδαίμων τὴν πύρωσιν(?) ἀλλαξάμενος. Ἀλλάξεται, ἀντὶ τοῦ διαλλάξεται. Ἀλλαρίας, σιτηρεσίας. Ἀλλᾶς ἀλλᾶντος, εἶδος ἐντέρου κατεσκευασμένου· καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. Ἅλας ἄγων, καθεύδεις. παροιμία. [illegible] τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων. καὶ ῥᾳθυμούντων. ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσαντος, συνέβη τὴν αἰτίαν ἐπαναβῆναι καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἅλας. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία. ἁλῶν δὲ φόρτος, ὅθεν ἦλθεν, ᾤχετο. Ἀλλάσσω παρὰ τὸ ἄλλος, ἀλλάσσω. ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν. ὡς τὸ ἀλλάσσω χρυσοῦ, ἄργυρον καὶ μολύβδου χαλκόν. Ἀλλάτται, ἀλλάσσεται. Ἀλλὰ τὰ μέν, ἀλλ' ὅσα μέν. Ἀλλά τι, ἀλλὰ δή. Ἀλλάττομαι τοῦδε, τόδε. ἤγουν διὰ τοῦδε. ὡς τὸ ὠνοῦμαι τοῦδε τόδε. Ἐναλλάττειν, τὸ μετατίθεσθαι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως. ἀφ' οὗ ἐναλλάξ, ἤδη τῶν ποιούντων ἐναντίως λέγεται. Ἐξαλλάττειν, τὸ ἀμείβειν, καὶ ἀλλοιοῦν. οἷον, ἐξαλλάττει τις τὸ σχῆμα, ἤγουν ἀμείβει. Συναλλάττειν ἐπὶ συμφωνίας γάμου. ἀφ' οὗ συνάλλαγμα. Καταλλάττειν, καὶ διαλλάττειν, τὸ εἰς φιλίαν συνάγεσθαι. πλὴν τὸ μὲν διαλλάττεσθαι, τὸ διὰ μέσου τινὸς πρὸς τὴν προτέραν φιλίαν ἐπανιέναι φασί· τὸ δὲ καταλλάττεσθαι, τοὺς χωρὶς μέσου.

ται κυρίως ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι, ὅμηρος· Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται, ἓ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι. Καλλίμαχος δὲ κακῶς ἐπὶ τῶν μυῶν τέθεικε τό, ἀλκαίας ἀφύσσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλκεῖν, ὅ ἐστι βοηθεῖν, ἡ εἰς ἀλκὴν παρορμῶσα· ὡς παρὰ καὶ οὐρὰ παρὰ τὸ οὐρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν, ἢ διὰ τὸ ὀρίνειν ἑαυτὰ τὰ ζῶα τῇ οὐρᾷ· ὡς ὁ λέων, καὶ ὁ ταῦρος, καὶ ὁ κύων, καὶ τὰ λοιπά. κυρίως δέ, ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία λέγεται. ἐν δὲ τῷ κωμικῷ λεξικῷ, οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία, ἀλλὰ καὶ ἵππου καὶ βοός, καὶ τὸ ἐμφερές, ὅτι ὡς παρὰ ἀλεξητηρίῳ τῇ οὐρᾷ χρῆται. Ἀλκαμαρές, ἄλκιμον. Ἀλκαῖος, ἀρχαῖος. ἀντὶ τοῦ ἀλκαῖος, ἀρχαῖος. αἰολεῖς τῆς αι διφθόγγου τὸ ι ἐκβάλλουσιν, ὅταν μὴ αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται. Ἀλκαρ, δύναμις, σωτηρία, βοήθημα. παρὰ τὸ ἀλκή. Ἀλκέτας, μολοττῶν βασιλεύς. Ἀλκεῖδαι, θεαί τινες παρὰ λακεδαιμονίοις· καὶ ἀλκμαιωνίδαι ἀθήνησιν, ἀπὸ ἀλκμαίονος τοῦ καθ' θυσία. Ἀλκήεις, ἰσχυρός. παραγώγως δὲ ἐσχημάτισται παρὰ τὴν ἀλκήν· ὡς φωνήεις παρὰ τὴν φωνήν. ἔστι δὲ ὁ ἡρακλῆς πατρωνυμικῶς· ἀλκέως γὰρ παῖς ἀμφιτρύων. Ἀλκή, ἡ δύναμις, βοήθεια. ἀρκτική τίς ἐστι, τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ. ἢ παρὰ τὴν ἀκμήν, ὃ σημαίνει τὴν ἡλικίαν. Ἄλκηστις. Ἱστορία. Ὅτι ἡ ἄλκηστις ἡ πελίου θυγάτηρ φίλανδρος οὖσα, θανάτῳ ἑαυτὴν παρέβαλεν ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀδμήτου ἐκζέοντος φθινομένου, εἶτα πῶς εἰς φῶς παλινδρομήσει, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· καὶ μάλιστα οἱ ποιηταί. ὁ γοῦν εὐριπίδης, ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης ὁρίζεται, καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφει ἄλκηστιν. περὶ δὲ ταύτης καὶ τοιαύτη μυθολογία φέρεται· φασὶ πελίαν προθεῖναι τὸν τῆς ἀλκήστιδος γάμον, τῷ δυναμένῳ συζεῦξαι λέοντι κάπρον· ἀπόλλωνα δέ, τῷ ἀδμήτῳ τοῦτο ἐκτελέσαι, καὶ τὸν γάμον αὐτῷ ἐγγυῆσαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐνθέντος ἀδμήτου, σκολιόν τι ἐν ἀθήναις ἦν ᾀδόμενον· ὡς καὶ παυσανίας φησίν, ἐν τῷ οἰκείῳ λεξικῷ λέγων, ὡς οἱ μὲν ἀλκαίου φασὶν αὐτό· οἱ δὲ σαπφοῦς, οἱ δέ, πραξίλλης τῆς σικυωνίας. ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὕτη· ἀδμήτου λόγον ὦ ταῖρε μαθών, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει. τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου. γνοὺς ὅτι δειλοῖς, ὀλίγα χάρις. ἔοικε δὲ διὰ μὲν τοῦ ἀγαθοῦ, τὴν γενναίαν καὶ φίλανδρον δηλοῦν ἄλκηστιν· διὰ δὲ τοῦ δειλοῦ, τὸν ἀδμήτου πατέρα, ὃς οὐκ ἠνέσχετο θανεῖν ὑπὲρ τοῦ παιδός. Ἄλλως. Ἀλκήστιδος ἡ ὑπόθεσις, τοιαύτη τίς ἐστιν. ἀπόλλων ᾐτήσατο παρὰ τῶν μοιρῶν, ὅπως ὁ ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων, παράσχῃ τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἑκόντα τεθνηξόμενον· ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ ἄλκηστις ἡ γυνὴ τοῦ ἀδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης, ἡρακλῆς παραγενόμενος, καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν ἄλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον· καὶ τὸν θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας, ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα· τὸν δὲ ἄδμητον ἠξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἆθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου, ἔδειξεν ἣν ἐπένθει. ἄλκηστις δὲ ἡ πελίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ θετταλίᾳ, διασώζεται βιασαμένου τοὺς χθονίους θεούς, καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα. Ἀλκήεντας, διξάσοις δυνατούς. Ἀλκέον, ὅπλον· ἢ ἀλεξιφάρμακον φυτόν. ἐρατοσθένης δέ, ὄνομα εἶναί τινος ἀνδρὸς τοῦ κωμῳδουμένου. Ἀλκί, δυνάμει. μεταπλασμὸν ἔπαθεν, ἀπὸ τῆς ἀλκῆς δοτικῆς. τρύφων δέ φησι λέγειν τὸν ἀρίσταρχον, ὅτι ἔθος ἐστὶ τοῖς αἰολεῦσι λέγειν τὴν ἰωκήν, ἰῶκα· καὶ τὴν κρόκην, κρόκα· καὶ τὴν ἀλκήν, ἄλκα· ὡς σάρκα· ὅθεν καὶ τὴν αὐτῆς δοτικὴν ἀλκί, ὡς σαρκί. ὁ δὲ ἀσκαλωνίτης οἴεται τὸ ἀλκί, ἀπὸ εὐθείας παρῆχθαι τῆς ἡ ἄλξ. Ἀλκιβιάδης, ὁ κλεινίου. ἦν δὲ καὶ ἕτερος πρόπαππος τοῦ προειρημένου· ὅν φησι λυσίας ἐν τῷ κατὰ ἀλκιβιάδου λειποταξίου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτόν τε καὶ τὸν πρὸς πατρὸς πάππον δὶς ἐξοστρακισθῆναι. Ἄλκιμα δοῦρα, τὰ πολεμικά· καὶ ἀλκιμοποιά. πρὸς διαστολὴν ἑτέρων ξύλων τῶν ἀγρῶν· ὡς τὸ ἑκατὸν δέ τε δούρατα ἁμάξης, ὅ ἐστι ξύλα. Ἀλκιμάχη, ἡ ἀθηνᾶ. ἡ ἐν πολέμῳ κρατοῦσα. Ἄλκιμος, μάχιμος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρός, θρασύς. ἢ ἄλκιμός ἐστιν, ὁ τὴν ἀνδρείαν ἀρετὴν ἔχων. οὗ ἐναντίον κακὸν τὸ δειλόν, ἔφη ὁ ποιητής· καὶ ἄλκιμον ἔγχος, τὸ ἀλκιμοποιόν. Ἀλκιμώτατον, γενναῖον, ἰσχυρότατον. Ἀλκιμέδη, φερεκράτης συμφωνεῖ ἀπολλωνίῳ λέγοντι ἀλκιμέδην μητέρα εἶναι ἰάσονος, τὴν φυλάκου θυγατέρα. ἡρόδωρος δέ, πολυφήμην φησὶν εἶναι τὴν ἰάσονος μητέρα· θυγατέρα δὲ αὐτολύκου. ἄνδρων δὲ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν, θεογνήτην τὴν λαοδίκου μητέρα ἰάσονος γεγονέναι φησίν. Ἀλκμάν, ὄρνεον θρηνητικόν. Ἀλκμαῖος, νεανίσκος. Ἀλκμαιωνίδαι, γένος ἐπιφανὲς ἀθήνησιν ἀπὸ ἀλκμαίωνος. Ἀλκμᾶες, μεταξὺ δύο ἑνικῶν ὀνομάτων, πληθυντικὸν τιθέασι ῥῆμα. οἷον, τὰ μὲν ἐπράχθησαν καὶ ἀριστοτέλης. καὶ ὅμηρος· ἔνθα μὲν εἰς ἀχέροντα πυριφλεγέθων τε ῥέουσι κώκυτός τε. καὶ πάλιν, εἰ δέ κ' ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ φοῖβος ἀπόλλων. Ἀλκμᾶρες, τὸ ἀλεξητήριον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ. ἀλκάρες γάρ ἐστι τὸ ἀλαλκεῖν· ὅ ἐστι βοηθοῦν τὴν ἀράν, καὶ ἀπεῖργον τὴν βλάβην. Ἀλκμάονα, τὸν ἀλκμαίωνα. Ἀλκτῆρα, τιμωρὸν κωλυτήν. βοηθόν. ἢ βοηθοῦντα. Ἀλκτήρια λιμοῦ, τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπείργειν τὸν λιμόν.

Ἀλκτῆρες, οἱ φύλακες. θείας ἀλκτῆρες ἱμερτῆς φιλότητος. Ἀλκτήριον, ἀμυντήριον. Ἀλκυόνιον, βοτάνη τις.

Ἀλκτὴρ ὁ ἄρης παρ' ὁμήρῳ, ὁ τοῦ φόνου ἐκδικητής. ὁ καὶ ἀμύντωρ ἀπαλαχοῦ λέγεται, καὶ ἀποσοβητής, ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ τὸ βοηθῶ. Ἀλκυονίδες ἡμέραι. λέγεται ὁ ζεὺς ἐφεξῆς πέντε καὶ δέκα ἡμέρας, ἢ ὥς τινες, ιδ', εὐδίας ποιεῖν, ἵνα ἀποκυήσῃ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς. ἡ ἀλκυονίδες ἡμέραι καλοῦνται ἑπτὰ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἑπτὰ μετὰ τὸν τόκον. ἡ δὲ ἀλκυὼν θαλάσσιόν ἐστιν ὄρνεον· καὶ ἱστορίαν δὲ τοιαύτην περὶ αὐτῆς φασιν· ὡς ἀπ' ἀνθρώπων ἀπωρνεώθη. ἔστι δὲ ἡ κήυκος τοῦ τραχινίων βασιλέως γυνή· οἳ ὄλβῳ μεγίστῳ ἐπαρθέντες, εἰς τοσοῦτον ἦλθον φρυάγματος, ὡς ἀπαξιοῦν τοῖς ἰδίοις ὀνόμασι καλεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐκάλεσεν ἑαυτὸν δία· ἡ δὲ ἥραν. καὶ ποτὲ ἐν θαλάσσῃ αὐτοῦ πλέοντος, ὁ ζεὺς ὀργισθείς, αὐτόν τε διέφθειρε, καὶ τὴν ναῦν. ἡ δὲ ἄγαν περιπαθῶς ὀδύρετο τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον παρὰ τῷ τύμβῳ. ἣν ἐλεήσας ὁ ζεύς, ἀπωρνέωσε. καὶ ἐκεῖνον δὲ εἰς ὄρνεον μετέβαλεν· ὃν κήρυλον καλοῦσιν. ἐθρήνει δὲ τὸν αὐτῆς ἐν τῇ θαλάττῃ χλωμένον ὤν. διὸ καὶ διὸς ἀκτήν, τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας ἀλκυονίτιδας καλουμένας εὐδιεινὰς ἔχει τοῦ ἔτους· ἐν αἷς τίκτουσα, ἐκβάλλει τοὺς νεοττούς. Ἄλλως. Ἀλκυονίδες ἡμέραι, αἱ χειμῶνι νήνεμαι καὶ γαλήνην ἔχουσαι. καὶ περὶ τοῦ αὐτῶν ἀριθμοῦ διαφέρεται. σιμωνίδης

βρομος· ἢ ὅτι πᾶσιν ἡ χοῦς ἐρᾷ· πολύηχος δὲ ἡ θάλασσα· ἔστι δὲ ὁ παρὰ χορὸν πρόξενος. Ἀλίστοα, ἡ ἐν τῇ θαλάσσῃ στοά.
Ἁλιπόρφυρα, ἁλουργῆ· τουτέστιν, ἐκ θαλασσίας πορφύρας. Ἄλιφα, αἰολικῶς παρὰ τὸ ἀλείφω, ἄλιμμα καὶ ἄλιφα.
Ἄλιφ, ὀξύβαφον. Ἁλιῤῥόθιον, κῦμα θαλάσσης· ἀκέραιον σῶμα κόσμου παντός· ἁλιῤῥοθία ξεῖνε κέκλυθι κόνις· ἁ-
λιῤῥόθιος δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος. Ἅλις, ἐνίοτε μὲν ἔχει προκείμενον τὸ ῥῆμα, καὶ λαμβάνει γενικὴν προσυπακουομένης τῆς
ἕνεκα, κατὰ τὸν λόγον τῶν μετὰ ῥήματος· ἃ μετὰ τὰ ῥήματα λεγόμενα, γενικῇ τάσσεται, προσυπακουομένου αὐτῆς, ὅτι καὶ ἐν-
τελὲς ἔχει τὴν σύνταξιν· οἷον ἅλις ἔχω δακρύων· ἀντὶ τοῦ ἀρκούντως. ἐνίοτε δὲ ἔχει ἔξωθεν τὸ ἔχειν προσυπακουόμε-
νον, καὶ λέγεται ἢ μετὰ εὐθείας μόνης, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ, οἷον ἅλις κόρης σῆς θάνατος· ἀντὶ τοῦ ἱκανῶς ἔχει δηλονότι ὁ θά-
νατος τῆς σῆς κόρης· ἢ μετὰ γενικῆς, ὅτι καὶ τὸ πρᾶγμα συνυπακούεται· οἷον ἅλις τῶν δακρύων· ἤγουν ἱκανῶς ἔχει τὸ πρᾶγ-
μα ἕνεκα τῶν δακρύων· καὶ ἀμφότερα δὲ ἐν χρήσει· ἡ δ' αἰτία τοῦ λέγεσθαι ἐνίοτε μὲν μετὰ εὐθείας, ἐνίοτε δὲ μετὰ γενικῆς,
ὅτι ἐντελὲς λεγόμενον, εὐθεῖαν οὐκ ἔχει καὶ γενικήν· εἶτα μεριζομένης τῆς συντάξεως, ἐξ ἀνάγκης λαμβάνει μίαν αὐτῶν,
ὁποίαν ἂν τύχῃ πρὸς ἣν ἔχει οἰκείως· τοιοῦτον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν, καὶ ἄλλων μυρίων, τὸ γὰρ ἐντελές, φθονῶ σοι τοῦ
δεῖνος, καὶ φθονῶ σοι μόνον λέγεται· καὶ φθονῶ τῆς σῆς ἀρετῆς, ἐφ' ὧν τὸ ἐντελὲς εἰδότες, οἰκείως ἂν ἁρμοζοίμεθα τὸ ἐλλεῖ-
πον. Ἀλισαῖα, ἰσχυρά. Ἀλίσας, συναθροίσας κονίσας· καὶ ἀλίσασα, συναθροίσασα. Ἀλίσβη, ἀπάτη. Ἀλισγή-
ματος, τῆς μεταλήψεως τῶν μιαρῶν θυσιῶν· ἢ ἀλίσγημα τὸ τῶν μιασμάτων τῆς ἐκ μυσαρῶν τῶν εἰδώλων θυσίας. Ἀλισγη-
θείς, ἐξιαθεὶς ἢ μισηθεὶς ἢ λυπηθεὶς· καὶ ἀλισγηθείς, μολυνθείς. Ἀλίσγοντες, μολύνοντες· μιαίνοντες. Ἅλις δρυ-
ός, παροιμία ἐπὶ τῶν μεταβαλόντων φαύλου τινός, καὶ ἐπὶ κρεῖσσον τῶν ἡμέρων σιτίων καὶ οἴνου. Ἀλιαθένες, ἀδημονεῖς· τρέμεις.
Ἀλισθέντων, συναθροισθέντων· καὶ ἀλισθείσης, συναθροισθείσης. Ἀλιαθενεῖν, ἀσθενεῖν. Ἀλισίμηκτα, ἀλισμένα. Ἀλί-
σιοι, πόλις. Ἀλισίχρυσον, ποτήριον περιφερές. Ἁλίσκει, νικᾷ· καὶ ἁλίσκεται, καταλαμβάνεται, κρατεῖται. Ἁλί-
σκεται, γενικῇ ἀρχῇ καὶ δοτικῇ, ἔστι ὅπου παρὰ Ἀττικοῖς συντασσόμενον ἀπεργάζεται καθαιρεῖ, καὶ πιέζει, καὶ ἐπὶ τρό-
πων· οἷον κατεργάζεται τὸν δεῖνα, ὁ δεῖνα τὰ ἐργαλεῖα· καὶ κατεργάζεται ἡ νόσος τὸν αὐτὸν ἐφ' οὗ σημαινομένου λέγεται, καὶ
τὸ περιχαρὴς καὶ τὸ περιχαρῶς. Ἁλίσκομαι, ἐνεστώς· ἡλισκόμην, παρατατικός· ἁλώσομαι, μέλλων· ἑάλω-
κα, παρακείμενος· ἑάλων, ἀόριστος δεύτερος· καὶ ἁλισκόμεθα, καταλαμβανόμεθα· καὶ ἁλισκόμεναι, κρατούμεναι· καὶ
ἁλίσκονται, ἀγρεύονται· ἁλίσκω, τὸ ἀγρεύω· κυρίως μὲν ἐπὶ θαλάσσης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων·
ἀναλίσκω δὲ τὸ δαπανῶ. Ἁλίσκονται, κρατοῦνται, λαμβάνονται. Ἄλισκος, ὄνομα [illegible]. Ἀλισμέ-
να παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ συναθροισθέντα· Ἴωνες δέ, ὡς ἀλισμένη εἴη Ἰάσι τῇ στρατιῇ. Ἀλίσπαρτον, κυρίως τὸ κατε-
σπαρμένον χωρίον, καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτω καλεῖται. Ἀλίσπαστος, σοφώτατος. Ἀλιστιᾶ, ἀναπαύσηται. Ἀλιστρία,
παραποτάμιον ἀμμῶδες χωρίον. Ἀλιτενής, ὁ παράλιος τόπος· ὁ παρατεταμένος τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἀλιτενές, ταπει-
νόν. Ἀλιτάνω, τὸ ἁμαρτάνω. Ἀλίτημα, ἁμάρτημα. Ἀλιτήμενον, ἡμαρτημένον. Ἀλιτημέρου, παράφρονος
[illegible]. Ἀλιτήμων, ὁ ἁμαρτωλός. Ἀλιτῶ βαρύτονον, καὶ ἀλιτῶ περισπώμενον· ἀπὸ γοῦν τοῦ ἀλιτῶ ἀλιτήσω γίνε-
ται ἀλιτήμων ὡς φιλῶ φιλήσω φιλήμων· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλιτῶ ἀλιτάνω· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀλιτρόν· καὶ ἀλιτραίνω. Ἀλιτηρίων,
ἁμαρτησάντων. Ἀλιτήριος, ὁ ἀλάστωρ· ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι, καὶ ἐξημαρτηκὼς εἰς θεόν, ὁ ἁμαρτωλός· ἀλιτηρίους
δέ, ἐντεῦθεν ἐκάλουν. Ἱστορία. Λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους· καὶ οἱ πένητες, τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρ-
παζον· ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν· παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας
τι ποιούντων, ἀπὸ στρατείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης· ἔστι δὲ καὶ παράγωγος ἀπὸ τοῦ ἀλιτραίνειν, ὅ ἐστιν
ἁμαρτάνειν· ἢ ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀλοῦντας τηρεῖν. Ἀλιτόκαρπον, ματαιόπονον. Ἀλιτόμηνον, τὸ ἁμαρτάνον τῶν ἐννέα μη-
νῶν· καὶ ἀλιτόμηνα βρέφη. Ἀλιτρόβριος, ὁ ἐκ κακῆς τρεφόμενος. Ἀλίτρομαι, τιμῶ. Ἀλιτροί, οἱ ἄδικα δικάζοντες.
Ἀλιτραίνει, παρ' Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνει. Ἀλιτρίας, ἁμαρτωλούς. Ἀλιτροῖς, ἁμαρτωλοῖς· κατὰ συναίρεσιν
ἀλιτήριος, καὶ ἀλιτρός. Ἀλιτροσύνη, ἁμαρτία· καὶ ἀλιτρία, Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισι λέγει. Ἀλιτρός, ἔχει ἐνεστῶτα
ἀλείτω· τῇ διφθόγγῳ παραληγόμενον· οὗ δεύτερος ἀόριστος ἤλιτον· ὅθεν ἀλιτρός· ἴσως δὲ ἀλιτήριος, καὶ συγκοπῇ ἀλι-
τρός· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ Ὁμηρικὸς ἀλιτήμενος, ὁ παρ' ἑτέροις διὰ τοῦ κατ' ἀρχὴν ἄλφα ἀλιτόμενος. καὶ ἀλιτάνω, τὸ
ἁμαρτάνω· καὶ ἀλιτάνω δέ φασιν ὁμοίως· καὶ ἀλιτρία ἡ ἁμαρτία· καὶ ἀλιτήμων ὁ ἐφάμαρτος· καὶ ἀλίτημα, ἁμάρτημα·
καὶ ἀλιτήμερος ὁ παράφρων· καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ ἤλιτον· καὶ ἀλιτῶ· ταῦτα ἐκ τοῦ β' ἀορίστου καὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος· ἐκ
δὲ τοῦ ἀλείτω ἐνεστῶτος, ἀλείτης ὁ ἁμαρτωλός· οὐ ἀναλογώτερος παρὰ Λυκόφρονι ὁ ἀλειτρός. Ἀλιτρός ἐσσὶ καὶ οὐκ
ἀποφώλια εἰδώς, ἀντὶ τοῦ ἀλιτής· καὶ οὐκ εἶπας τὸ ἀληθές, καὶ ταῦτα μὴ ἀπαίδευτος ὤν· ἀποφώλιος γὰρ ὁ ἀπαίδευτος
καὶ ἀδίδακτος· ἐπειδὴ φωλεὰ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγοντο τὰ παιδευτήρια· ἢ καὶ ἄλλως, ὁ ἀπεῤῥιμμένος καὶ μὴ ἄξιος λό-
γου, ὡς ἀπὸ τῶν ὀρνίθων ἃ τῶν φωλεῶν ἀποβάλλεται. Ἀλιτρὸς ὁ τοῦ δέοντος ἀλιτὼν ἤτοι ἁμαρτών· ἵνα ᾖ ἀλιτός, καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ρ ἀλιτρός· ἢ ἀλίτηρος· καὶ ἐν συγκοπῇ ἀλιτρός· ἐκ τούτου δὲ κατά τινας καὶ ὁ ἀλιτήριος· ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν ἐτυ-
μολογίαν ἐκεῖνο ὡς ὑπό· δὲ ἀπὸ τοῦ ἤλιτον δευτέρου ἀορίστου ἀλιτός, ὅθεν ὡς εἴρηται ὁ ἀλιτρός, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀλείτω
ἐνεστῶτος ἀλαιτὸς παρὰ Λυκόφρονι τοῦ ῥηματικοῦ ἢ μεταπεσόντος εἰς ο. Ἀλιτροῖς, ἁμαρτωλοῖς· κατὰ συναίρεσιν· ἀλι-
τήριος· καὶ ἀλιτρός. Ἀλιτροσύνη, ἁμαρτία· καὶ ἀλιτρία, Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισι λέγει. Ἀλίφαλος, εἶδος δρυός.
Ἀλίφατα, ἄλφιτα· ἢ ἄλευρα. Ἀλίφειρα, ὄνομα πόλεως· καὶ ἀλιφειρεύς, ὄνομα ποταμοῦ. Ἀλίφηρα, κώμη Θρᾴ-
κης. Ἀλιφθερῶσαι, ἀφανίσαι. Ἀλιφιλεῖς, πτωχοί. Ἀλιφροσύνη· ἱκανὴ φρόνησις. Ἄλιψ, πέτρα. Ἀλίων, ἀλε-
φαίων· ἀλείφων. Ἀλιῶσαι παρ' Ὁμήρῳ, τὸ παντελῶς ματαιῶσαι· καὶ ἀφεῖναι, διακενῆς ποιεῖν ἄπρακτον. Ἀλίωτε, μά-
ταιοι ἐποίησεν. Ἄλκα, ἄλυκα. Ἀλκάζειν, τὸ ἀνδρείως πράσσειν τι· καὶ ἀλκάζουσαι, μαχόμεναι. Ἀλκαία λέγε-

καὶ ἁλιουργία πορφυροεργία· ἡ ἐν θαλάσσῃ εἰργασμένη. Ἀλιβαπτεῖ, ἀφανίζει. Ἀλίβας, νεκρός· ἢ βροῦχος· ἢ ποταμός· ἢ ὄξος· καὶ ἀλίβας, ὁ σκελετός· ὧδε νεκρὸς λέγεται, λοιδορουμένων τῶν παλαιῶν, τῷ ὀνόματι τῆς ξηρότητος· ἀλίβας δὲ βαρύνεται καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀλίκρας· ἀλίκρας δέ, καθὰ αἴλιον διονύσιον ὁ θαλάσσῃ μεμιγμένος· καθὰ καὶ ὁ χαλκόκρας, ὁ χαλκῷ κεκραμένος. Ἀλιβδύειν, τὸ καταδύειν εἰς θάλασσαν· μεταφορικῶς δὲ καὶ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν παρὰ τὴν ἅλα καὶ τὸ βδύειν, αἰολικῷ πλεονασμῷ τοῦ β· ὡς στίλειν, στίβδειν· οὕτως ἀλιδύειν ἀλιβδύειν. εἴρηκε τὸ ἀλιβδύτασα λυγαίης δέμας. Ἀλιβδῦσαι, ἀφανίσαι. Ἀλίβας, ὁ ὀξὺς οἶνος· λέγεται παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι ἐν σπονδαῖς. Ἀλιβρός, ὁ ἀπὸ θαλάσσης βιβρωσκόμενος. Ἀλίβροχον, τὸν θαλάσσῃ βρεχόμενον. Ἀλίβρωτος, ὁ ἅλας ἐσθίων, ἢ ὁ ὑπὸ τῆς ἅλατος βεβρωμένος· καὶ δεδαμασμένος. Ἀλίβυες, ζευγνῦνται· ὅτι κατὰ τὸ παλαιὸν ἐλέγοντο δύο ἵπποι συνεζευγμένοι τῷ τραχήλῳ, ἅμιπποι· ἐν δ' ὧδε μὲν τοῦ ἑτέρου ὁ ἡνίοχος· ὧδε δὲ τοῦ ἑτέρου, ὁ ἀμίτης· καὶ νῦν δὲ χρῆται περὶ ἀρχῆς· ἀλίβυες, οἱ προσαγορευόμενοι ζευγῖται. Ἀλιφθείς, ὁ ἐν θαλάσσῃ φθαρείς. Ἀλίγκιον, ὅμοιον· καλόν· ἀγαθόν. Ἀλιδίως, ἱκανῶς· μετρίως· ἅλις. Ἀλιδυοφεῖ, ἁλουργεῖ. Ἄλιε, ἥλιε. Ἀλιτρόν, ἁμαρτωλόν.

Ἀλιαίομαι, οὐκ ἀλιαίω. Ἁλιεύς, κοινόν· ἁλίτρυπος, ποιητικόν· ὁ ἐν τῇ ἁλὶ δηλονότι τρυχόμενος· ἢ ὁ ὁρμιευτής.

Ἀλιαῖτι, θαλαττουργοῖς, ἢ ἰχθυράταις. Ἄλιζα, ἡ λεύκη τῶν δένδρων· μακεδόνες. Ἀλίζειν, ἀλείφεσθαι. Ἀλίζω, τὸ συναθροίζω· ὅθεν ἅλως· ἐκεῖ γὰρ ἀθροίζουσι τοὺς στάχυας· ἐντεῦθεν καὶ ἀλεῖς, ἀντὶ τοῦ συστραφείς. Ἀλίζωνος ἰσθμός, διὰ τὸ ἁλὶ διεζῶσθαι. Ἀλίζωσις, εἶδος βοτάνης θαλασσίας. Ἀλιζώνοις, οἱ μὲν τοὺς παφλαγόνας φασίν· οἱ δέ, τοὺς περὶ τὴν αἰγιαλὸν τοῦ πόντου, τὴν μεταξὺ τραπεζοῦντος καὶ παφλαγονίας· παρὰ τὸ ἁλὶ ζώννυσθαι, ἤτοι περιέχεσθαι. ἄλλοι δὲ θέλουσι περὶ τὴν καρικὴν αὐτοὺς κεῖσθαι θάλασσαν. τολμῶσι δέ τινες, καὶ ἔθνος αὐτοὺς καλεῖν θρακικόν· οἱ δὲ τοὺς βιθυνούς· ὅμηρος· αὐτὰρ ἀλιζώνων, καὶ ἐπίστροφος ἦρχον· ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν θαλάσσῃ διέζωσαι, καὶ ὡσανεὶ χερσόνησός ἐστιν. Ἀλιῆας, ἔστι παρ' ὁμήρῳ· ἡ κοινῶς λέγει ὁ ποιητής, τοὺς ἁλιευτάς· ἢ καὶ ἄλλως, ἀπὸ τῶν τοὺς περὶ ἅλα πονουμένους· καὶ ἐν τῷ ω τῆς ὀδυσσείας, ἁλιεῖς τοὺς πορθμέας δοκεῖ λέγειν ὧν μάλιστα χρεία ἦν εἰς τὸ νεκραγωγεῖν· ὅπερ ἐστὶ νεκροὺς ἄγειν. Ἁλίη, ἡ θαλασσία. Ἀλιής, ἄκλοπος· ἀπόρθητος. Ἀλιῆτορες, οἱ ἁλιεῖς. Ἄλιθον· Ἦν γὰρ οὐ φύσει ἄλιθον οὐδὲ [illegible] τὸ πεδίον· ἀρριανός φησιν. Ἀλικάκκαβα, ὁ τοῦ λωτοῦ καρπός, καὶ [illegible] εἶδος. Ἀλικαόων, ὁ ποσειδῶν σώφρων. Ἁλική ἐν πελοποννήσῳ, τῶν ἁλιέων χώρα. Ἀλικίακες, θαλασσομιγεῖς. Ἀλίκινος, δυνατός.

Ἀλικός· ἀλικοὶ καλοῦνται, οἱ τὰ πρὸς θάλασσαν οἰκοῦντες μέρη τῆς πελοποννήσου. Ἀλικροῦδα παρὰ ῥωμαίοις, ἡ σχεδία τροφή, καὶ ἄπυρος· κροῦδα γὰρ τὰ ἄεψα. Ἀλικύρκη, φύλλα μήκωνος, μετὰ ὄξους λειανθέντα, ἢ ὑπότριμμα ἐκ [illegible] κρεῶν. Ἄλιμα, θαλάσσια. Ἀλίμενον θάλασσαν, τὴν πλοῖς μὴ ἔχουσαν, μηδὲ ὅρμον. Ἀλιμενώτης, ὁ τόπος λιμένα μὴ ἔχων. Ἀλίμικτον, τὸ πεπασμένον. Ἄλιμον, βοτάνη δενδροειδὴς παρὰ θάλασσαν· πληθυντικὰ δέ, τὰ ἄλιμα· ἔστι δὲ θρεπτικὸν γάλακτος, καὶ σπέρματος. Ἁλιμοῦς, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς· οἱ δημόται, ἀλιμούσιοι. Ἀλιμυρέες ἀκταί, αἱ ὑπὸ θαλάσσης περιρρεόμεναι ἢ περιρραινόμεναι. Ἀλιμυρέος πέτρας, τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιρρεομένης· καὶ ἀλιμυρέοντες ποταμοί, οἱ εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες. Ἀλιμυρήεντα ποταμόν, τὸν ἁλὶ βρεχόμενον, ἢ τὸν εἰς θάλασσαν ῥέοντα· ἢ ἁλὶ κιρνάμενον· καὶ ἁλιμυρήεντες ποταμοί, οἱ ἐν τῇ ἁλὶ μυρόμενοι· τουτέστι, μετὰ ἤχου ῥέοντες ἐν ταῖς ἐκβολαῖς δηλαδή, καὶ ὡς ἂν συνηθέστερόν τις εἴποι, μορμύροντες· ὡς γὰρ ἐκ τοῦ μαίρειν, τὸ μαρμαίρειν, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ μύρειν, τὸ μορμύρειν γίνεται· τὸν ὅμοιον δὲ τρόπον, καὶ μύρος· καὶ μορμύρος· ἰχθυοειδεῖς μέντοι αὐτοὶ ἰχθύες εἰσί· καὶ ἀλιμυρήεντα ποταμὸν λέγει, τὸν εἰς ἅλα μυρόμενον ἤγουν κατά τινα ποιὸν ἦχον ῥέοντα· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου δοκεῖ γίνεσθαι καὶ τὸ ἁλμυρόν· εἴτε λαμυρόν φασιν οἱ παλαιοί, τὸ ἄλαλον, εὐτράπελον· καὶ ὕστερον δὲ μύρεσθαι, τὸ κλαίειν ἐρρέθη παρὰ τὸ αὐτὸ αἴτιον· ἵνα ἡ μύρεσθαι, τὸ καθὰ ῥοῦν τινα προχέειν δάκρυα. Ἀλῖναι, ἐπαλεῖψαι. Ἀλινδεῖσθαι, κυλίεσθαι· ἔστι κυλίω· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς α καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, ἀλίω· ἀλίσω· ἤλισα· ἀλίσαι· ἀριστοφάνης· ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε, ἀντὶ τοῦ κυλίσας· τὸ δὲ ἀλίω γίνεται ἀλινδῶ, ὡς κυλινδῶ· καὶ ἐν περισπωμένῃ τάσει, ἀλινδῶ ἀλινδήσω· ἀλινδήθρα· ὡς κολυμβῶ, κολυμβήσω, κολυμβήθρα· τὸ δ' ἀλινδήθρα σημαίνει τὴν κυλίστραν. Ἀλινδήθρας, συναγωγάς, στροφὰς λεπτολογίας· καὶ τὰς περιοχὰς τοῦ εὐριπίδου, ἀριστοφάνης· ἡ ἀλινδήθρα, τόπος ἐν ᾧ πλέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵπποι, κυλίονται. Ἀλινδόν, δρόμον. Ἀλινεῖν, ἀλείφειν. Ἀλινήκτειραν, τὴν ἐν ἁλσὶ νηχομένην· Καὶ ταύτην ἀπύπλοον, ἀλινήκτειραν ἐλαύνει. Ἀλινηχέος, ἐν θαλάσσῃ νηχομένης· ὡς τό, ἀλινηχέος ὄργανα, τέχνης ἀνέθετο. Ἀλιναί, ἐπαφρόδιτοι. Ἀλινόν, ἀμυδρόν· κρῆτες. Ἀλινος, ἅμιλλα. Ἀλιξάστοις, ταῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς ξηραινομέναις, ἐν ἐπιγράμματι. Ἅλιον, ὡς δασυνόμενον ἀπὸ τοῦ ἅλς ἁλὸς γίνεται, καὶ δηλοῖ τὸ ἀσυντελές· καὶ ἡ θάλασσα γὰρ ἀσυντελὴς τοῖς γε πιεῖν ἐθέλουσι· καὶ ἅλιον πόνον λέγει ὅμηρος ἑρμηνεύων τὸν ἱδρῶτα· ἐν δὲ τῆς ἰλιάδος· ἔνθεν παρὰ τὴν ἅλα ἧς τὸ ὕδωρ εἰκαῖον ἐδόκει, πρὶν ἢ τὰς νῆας ἐφορμηθῆναι.

Ἅλιον βέλος, μάταιον· ἄπρακτον. Ἀλιοβόλη, σύνοδος ἡλίου ἅμα· λάκωνες. Ἄλιον ὕδωρ, τὸ ἠθρασμένον· ἀθεὸν παρὰ τῷ ἱπποκράτει· καὶ ἅλιον, ἠλίθιον· μάταιον· κενόν· ἐλαφρόν. Ἀλίοιο, θαλαττίου. Ἀλιπαρῆ, αὐχμηρά· ἢ λιπαρῆ· Ἐξ ἧς αὐτὴν λιπαρήσομεν. Ἀλίπεδον, τὸ παραθαλάσσιον πεδίον· καταχρηστικῶς δέ, καὶ πᾶν πεδίον· ἢ ἀλίπεδον, τὸ ὁμαλὸν ἔδαφος, παρὰ τῇ θαλάσσῃ· τινὲς δὲ τὸν πειραιᾶ φασιν· ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος, ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα· αὖθις δὲ γέγονε πεδίον· διὸ καὶ δασύνουσι τὴν πρώτην· ἔστι γάρ, ἁλὸς πεδίον· οἱ δὲ τὸ παραθαλάσσιον πεδίον οὕτω καλοῦσιν· ἄλλοι δέ, παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἵπποις ἀλινδεῖσθαι· τουτέστι, κονίεσθαι, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν φασιν. Ἀλίπλαγκτος· οὕτω καλεῖται ὁ πάν· ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, ἢ ὅτι τὸν τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν· ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν πᾶνα, ὡς νόμιον θεόν· ἢ ὅτι μεγαλόφωνος ἐν τῇ χορείᾳ ὡς ἀλέ

τὸν τόπον ἐκεῖνον. Ἀλήϊος, πένης, ἄκληρος· ἤτοι ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λήϊον, ἤγουν σιτοφόρον χωρίον· ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λεί-
αν, ἤγουν ἀγέλας τῶν προβάτων. Ἀλληλουχία, ἡ συνέχουσα, καὶ συγκρατοῦσα ἀλλήλους. Ἄληκτον, ἀκατάπαυ-
στον. Ἄληκτα· τὰ ἀμέριστα μὲν, κατὰ δὲ πρός τινα ὄντα, πρὶν ἢ διαιρεθῆναι, ἄληκτα λέγεται. Ἄλημα, ἑφθὸν ἄ-
λευρον καὶ ἄλημα, παραλογιστικὸν πανούργημα· ἢ ἐπίτριμμα. Τέκνον Λαερτίου κακοπινέστατον ἄλημα στρατοῦ
καὶ ἡ ὁδοιπορία. Ἀλήμεναι, συστραφῆναι, ἀθροισθῆναι, συναθροισθῆναι. Ἄληπτος, ἀκράτητος. Εἰπεῖν τὴν αἰτίαν,
δι' ἣν ἄληπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς· ἄληπτος ἐστὶν ὁ ἀκατάληπτος· ἢ ἀλίπτος ἐστὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ ἀκαταγνώστου. Ἄληκος
ποταμός. Ἀλήλεκα, ἐκ τοῦ ἀλέθω, ἀλέσω· ἤλεκα κοινὸς, καὶ ἀλήλεκα ἀττικῶς. Ἀληλεσμένον θουκυδίδης· ση-
μαίνει δὲ ἀληλεσμένον τὸν βουλόμενον, ἀργυρίου πολλοῦ ὠνήσασθαι καὶ ἀληλεσμένον βίον, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν βαλανίτῃ βίῳ
χρωμένων ἐδέξαντο· οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀπαλαιστύρως βιούντων. Ἀλήλιμμαι, ἐκ τοῦ ἤλειμμαι παρακειμένου. τὸ θέμα ἀλεί-
φομαι. Ἀλήλισται καὶ κατορώρυκται, οὐχ ἤλισται, οὐδὲ κατώρυκται. Ἀλήλιφα, ἠληλίφειν· ἀγήγοχα ἀγηγόχειν
ὅτι ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος, τότε αὐξάνει τὴν ἄρχουσαν ὁ ὑπερσυντέλικος· σεσημείωται
δὲ ἐν τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις ἀττικοῖς παρακειμένοις, ὁ ἐληλύθειν ὑπερσυντέλικος· οὐκ αὐξάνει γὰρ τὴν ἀρ-
χουσαν καὶ ὁ ἐώλπειν, καὶ ὁ ἐώργειν, καὶ ὁ ἐῴκειν ὑπερσυντέλικοι ὄντες, οὐ μεγεθύνουσι τὴν ἄρχουσαν. Ἰστέον ὅτι,
ταῦτα ὑπερβιβασμὸν ἐδέξατο τοῦ χρόνου· ἔστι ὁ μέσος παρακείμενος ἔολπα, ἔοργα, ἔοικα· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐόλ-
πειν, ἐόργειν, ἐοίκειν· ἀλλὰ καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ χρόνου, ἐγένοντο ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐῴκειν· τῆς πρώτης συλλαβῆς
συσταλείσης εἰς τὸ ε· τῆς δὲ δευτέρας ἐκταθείσης εἰς τὸ ω μέγα. Ἀλίπεδα· τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία· διὰ τὸ ἁλ-
μυρὰ εἶναι φύσει. Ἀλήπορον, τὸ λευκὸν ἄνθος. Ἀλήτωρ, ὁ ἱερεύς. Ἀλήστως, ἀκαθηγνίστως. Ἀληστότερα,
διάλειπτα. Ἀλήτορον, ἱερέα. Ἀλήρια, ὀστᾶ. Ἀλησιάς, ἡ ἀφροδίτη· διὰ τὸ περιπλαζόμενον ἀλᾶσθαι τὴν θεὸν, πολ-
λῶν ἐρασθεῖσαν καὶ πλανωμένην. πιθανώτερον δὲ διὰ τὸ ἐν κολοφῶνι ἐπὶ τοῦ ἄλεντος ἱδρυμένη ποταμοῦ· καὶ ἀλησί-
ας, συνοδίας, ἀσχολίας· ἀπὸ τοῦ μὴ ληΐζεσθαι. Ἀλήσιον, παρὰ τὸ ἀληλεσμένον ἐν μὲν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων,
διὰ διφθόγγου φέρεται· ὡς ἀπὸ τοῦ ἀλέω, ἀλέσω, κατὰ τὸν ἐτυμολόγον· ὁ δὲ τῶν ἐθνικῶν ἐκθέτης, διὰ τοῦ η γράφει
αὐτὸ, λέγων οὕτω καλεῖσθαι, ἀπὸ ἀλησίου υἱοῦ σκιλοῦντος ἑνὸς τῶν τῆς ἱπποδαμείας μνηστήρων· ἔστι δέ φησι καὶ ἀλή-
σιον πεδίον ἠπείρου, παρώνυμον τῷ ἁλὶ, ὡς πλεονάζοντος ἐκεῖ πολλοῦ ἁλός. στράβων δὲ ἱστορεῖ, ὅτι περὶ τὸ ὁμηρικὸν ἀλή-
σιον ἀγρὸν κατὰ μῆνα συνάγουσιν οἱ περίοικοι· καὶ ὅτι τὸ ἀλήσιον καὶ ἀλησίου κολώνην ὁ ποιητὴς καλεῖ εἰπών. Πέτρης
τ' ὠλενίης καὶ ἀλησίου, ἔνθα κολώνη κέκληται· ἐνίαις καὶ ποταμὸν δεικνύουσιν ἀλήσιον. Ἄληστος· ἀλάθητος. Ἀλή-
στον, ἀληθαργήτων. Ἀλητεύειν ἐν δήμῳ, παρὰ τῷ ποιητῇ παραπέφρασται, πρὸς τὸ ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμι-
ος. Ἀλητεύσκον, ἐπλανῶντο. Ἀλητεύω, τὸ πλανῶμαι. Ἀλήτης, ὁ πλανήτης· ἀλήτην βίον τρίβοντας, ἄθροισον· καὶ
αὖθις ἀλήτας ἢ φυγάδας ἀποφήναντες· ἀλῆτις δὲ θηλυκὸν, ἡ πλανῆτις· ὅτι ἀπὸ τῆς ἄλης ὁ ἀλήτης· ἢ ὁ ἀλαζὼν,
δῆλον· κεῖται γὰρ ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ὅτι ἀλαζὼν κυρίως ὁ ἀπὸ τῆς ἄλης ζῶν, καὶ ἀγύρτης· ἀπατεὼν δὲ ὁ φέναξ. Ἀλῆ-
τις, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἡ καὶ αἰώρα λεγομένη· καὶ ἡμέρας ὄνομα· ὡς παρὰ τὸν ὁ κωμικός. Ἄλθα, θερμασία, ἢ θεραπεία.
Ἀλθαία, ὄνομα κύριον· οἰνέως γυνὴ, μελεάγρου μήτηρ. καθὰ δὲ ἰατροὶ εἶδος ἀγρίας μαλάχης διαφορητικῆς καὶ πε-
πτικῆς φυμάτων· ἔστι δὲ καὶ ἀλφοῦ ἐμπλαστική· τὸ δὲ σπέρμα, λίθοις ἐμπλαστ. καὶ ἀλθαία, πόλις ὀλκάδων· οἱ δὲ ὀλκάδες·
ἔθνος ἰβηρίας. Ἀλθαίνει, αὔξει· θεραπεύει· ὑγιαίνει· ἄλθος γὰρ τὸ φάρμακον. Ἄλθαινος, ὄνομα ποταμοῦ ἐν ἰταλίᾳ.
Ἀλθαίνοντα, ἰώμενον, θεραπεύοντα· ὡς τὸ, Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα. Ἀλθαιάτις, ῥίζα τις. Ἀλθεῖναι, χαλεπῆναι.
Ἄλθετο, ἐπὶ τοῦ ὑγιασθῆναι παρὰ τὸ ἀλδεῖν, ὅ ἐστιν αὔξειν, αὐξάνεται γὰρ ὑγιὲς, αὔξεται. Ἀλθεύς, ὁ ἰατρός.
Ἀλθηφιάς, ἡ ἄμπελος, ἀπὸ ἀλθηφίου τινός· καὶ ἀλθηδονιάς, καὶ ὑπεριάς, ἀπὸ ὑπέρου, καὶ ἀλθηδόνος· ὡς τὸ, Πί-
νεις οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ ἀλθηδόνα ναίεις· οὐδ' ἱερὰν ὑπερανθεῖ τ' ἄπρυγον οἶνον ἔπινες. Ἁλὶ, ἅλατι. Ἁλιαιὴ ἡ
ἁλιευτική. Ἁλία, σκεῦος ἐν ᾧ τρίβονται οἱ ἅλες· ἢ εἰς ὃ ἀποτίθενται καὶ ἡ τράπεζα. Ἁλιάδες, σκάφαι αἱ διὰ θαλάσ-
σης πλέουσαι· καὶ μικρὰ σκαφίδια. Ἁλίαι, θαλάσσιαι. Ἁλιακὴ ἀκάνθη, ἁλιευτική. Ἁλίαι κορῶναι, αἴθυιαι.
Ἁλιακτήρ, τόπος ἐν ᾧ ἀθροίζονται οἱ σικελοί. Ἁλιαία, τὴν ἐκκλησίαν ταραντῖνοι. Ἁλιαύστον, ἐναλίων θεῶν.
Ἁλιακάνθη, ἄσημον· ἀδιάστατοι· ἀπαρχαί. Ἁλιάγδα, τὸν κέπφον ἢ θαλάσσιον ὄρνιν. Ἁλιαέες, ἐπὶ πνοῆς ἐστὶ
τοῦ, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων εἴρηται δὲ πρὸς διαστολὴν ἑτέρων χερσαίων ἀνέμων· ἀντὶ τοῦ, οἱ πνέοντες διὰ θαλάσσης·
γίνεται δὲ παρὰ τὴν ἅλα, καὶ τὸ ἄω, τὸ πνέω· ἐξ οὗ οὐ μόνον ἀήτης ἐπὶ ἀνέμου, καὶ ἄητον καθὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ κοῦ-
φον· ὅθεν καὶ ἀήσυραι μύρμηκες παρ' αἰσχύλῳ· ἀλλ' ἀήτης διὰ διχρόνου, ὁ ἐρώμενος, ἤγουν ὁ εἰσπνέων τῷ ἔρωτι τὸν ἐραστήν·
εἰσπνεῖται γάρ φασι τῆς μορφῆς, καὶ τῆς ὥρας· ὅθεν καὶ εἰσπνήλαι παρὰ λάκωσιν οἱ ἐρασταί. Ἁλίαιτος, εἶδος ἀετοῦ ἐν θα-
λάσσῃ διαιτωμένου. Ἁλίαρον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἠρτυμένον ἅλατι· οὐχ ἡ σύνθεσις, καθὰ τὸ ἁλίμικτον καὶ ἁλίπα-
στον· παλαιὸς δέ τις ἁλμίων ἐπικαλούμενος, παρὰ τὴν πικρὰν ἅλμην, οὕτως ἐσκώπτετο· καθότι καὶ χολὴ ὁ αὐτὸς ἐπε-
καλεῖτο. Ἁλίαρτος, πόλις βοιωτίας ἀρσενικῶς λέγεται κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα· κτισθεῖσα ὑπὸ ἁλιάρτου υἱοῦ
θερσάνδρου· καὶ ἁλίαρτος ὅτι δασύνεται, δηλοῖ τὸ ποιησάθ' ἁλίαρτον· ἔχει δὲ, ἕλη καὶ λίμνας, καὶ ὕδατα ῥεῖθρά ἐστι·
διὸ καὶ ποιήεις, ὥς τι βοτανώδης, ἢ πολυβότανος· ὁ δὲ ἁλίαρτος, ἀδελφὸς ἦν κορώνου. Ἁλίας, πρασιαὶ σμιθίας.
Ἀλίαστος, ἄπαυστος· ἀεὶ γελῶντες ἀμετάτρεπτος· ἀνέκλιτος· ἀχώριστος· καὶ ἀλίαστος ὅμαδος, ἢ ὃν οὐκ ἔχοι διεκφυγεῖν
ὁ ἄρχων, ἢ ὁ πολυλίαστος, ὁ εἰς πολὺ δηλαδὴ φόβον παρέχων· καὶ ἀλίαστος πόλεμος, τουτέστιν ἄφυκτος· λιάζω γὰρ
τὸ ἐκφεύγω· καὶ ἀλίαστον ὀδύρεσθαι, τὸ ἀεὶ καὶ ἀχωρίστως· ὡς μὴ ἔχειν λιασθῆναι, ὅ ἐστιν ἐκκλῖναι τὸν ὀδυρμόν· ἢ ἀλία-
στον, πολὺ παρὰ ἀπολλωνίῳ. Ἀλιάσθη, ἀπεχώρει. Ἀλίβαντας, τοὺς νεκροὺς, διὰ τὸ ξηροὺς εἶναι, καὶ μὴ ἔχειν ὑγρασίαν
τινὰ μὴ ἔχειν ἢ λιβάδα· ἢ τοὺς ἐν θαλάσσῃ πλανηθέντας ἀνέμῳ, τοὺς διὰ πειρατὰ τάφους. Ἀλιβάπτας, πορφυρεῖς.

ρίον τὸ ὄν· οὐρανὸν γὰρ καὶ τὸν ὑδρεῖον εἰώθαμεν καλεῖν. Ἀλέται, συστροφὴ ἢ φυγή. Ἀλετῆνες, χαλεπῶς. Ἀλε-
τρεύουσιν, ἀλήθουσι μύλαις, μάλιστα καρπόν. αἱ ἐξηγηταί φασι τὰς γυναῖκας ἀλήθειν ἐν μύλωνι σῖτον· καὶ ἀλετρεύειν μὲν
τὸ ἀλήθειν, καὶ ἄλευρον ποιεῖν. ὅθεν καὶ γυναῖκες ἀλετρίδες, αἱ καὶ μυλωθραί, καὶ μυλωθρίδες, παρὰ τὸ μύλον ἀθρεῖν
ἐν συναφείᾳ· ἢ παρὰ μύλωνα θορεῖν ἐν συγκοπῇ· μύλην δὲ, ἐν ᾗ τρίβονται οἱ πυροί· μυλόεντα δὲ καρπὸν, τὸν σῖτον ὡς μυ-
λοειδῆ τὴν χρόαν· ὅ ἐστι κυρρὸν καὶ ξανθόχρουν· ὅθεν καὶ Δημήτηρ, ξανθὴ λέγεται. Ἀλετρίας γίγνονταί τινες παρ-
θένοι· αἵτινες τὰ εἰς τὰς θυσίας πόπανα ἀλοῦσι, καὶ ἔστι τοῦτο ἔντιμον. Ἀλετρίβανον· οἱ μὲν δασέως, παρὰ
τὸ τοὺς ἅλας τρίβειν· οἱ δὲ ψιλῶς, παρὰ τὸ ἀλεῖν· καὶ δοίδυξ μὲν ἀττικὸν, ἀλετρίβανος δὲ, ἀσιανόν. λέγεται καὶ ἀλό-
τριψ, ὡς ἐν τῷ ἐπιγράμματι, Καὶ τὸν δικάρανον ἀλότριβα. καὶ ἀλετρὶς, ἡ μυλωθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἀλετρὶς
γυνὴ, μυλωθρός. παρὰ τὸ ἀλέω τὸ ἀλήθω· ἐξ οὗ καὶ ἀλετρὶς, ὡς ἡ τοιαύτη ὑποστατική(?)· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ἀλέω, οὗ τὸ ἀλήθω
παράγωγον· καὶ ἄλειαρ, τὸ ἀπὸ πυρῶν ἄλευρον, ἐκ τοῦ ἀλέω γίνεται, πλεονασμῷ τοῦ ι· καὶ τοιαύτη μὲν ἡ ὁμηρικὴ
ἀλετρίς· ὕστερον δὲ ἀλετρίδες, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ, κόραι τινὲς ἀθήνησιν ἀπὸ εὐγενῶν(?), ἐφ᾽ ᾧ τὰ εἰς θυσίας
πόπανα ἀλεῖν(?)· ἐνταχοῦ δὲ δηλοῦται, ὅτι ἀλετρίδες ἔντιμοι καὶ ἀξιόλογοι(?) παρθένοι, αἳ τὰ εἰς θυσίαν πόπανα ἀγυσαι-
ἐφαῖς(?) καὶ ἱεροῖς τινας μύλωνας ἀναγράφουσιν, οἱ τὰ ἀττικὰ συγγεγραφότες. Παυσανίας δὲ λέγει, ὅτι ἀλετρίδες, αἱ
τὸν ἱερὸν ἄλευρον ἀλοῦσαι· ἐποιοῦντο δὲ τινες παρθένοι αἳ τὰ εἰς θυσίαν πόπανα ἤλουν, καὶ ἔντιμοι ἦσαν. Ἀλετῶναι, αἱ
τοῖς μύλοις ἀλήθεμεναι(?). Ἀλλάδα εἴρηται ὡς τὸ φαῖδα· οἱ γὰρ δωριεῖς τὴν γῆν δᾶν λέγουσι· καὶ δῖαν· ὡς καὶ τὸν γνόφον
δνόφον· φαῖδα οὖν φάγε· οὕτως οὖν καὶ τὸ ἀλλάδα, ἀλὲ οὖν δᾶ, τοῦ δᾶ ἀντὶ τοῦ γῆ κειμένου. Ἀλευάδαι, οἱ ἐν λα-
ρίσσῃ τῆς θετταλίας ἀρίστοι(?), φασὶ ἀπὸ ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. Ἀλεάμενοι, καὶ κτάμενοι, ποιητικά· ὧν
τὸ μὲν ἀλέω τὸ θέμα· οὗ ἐκ παραγωγῆς μὲν, τὸ ἀλεείνω γίνεται· ἐξ ἐπενθέσεως δὲ τοῦ υ τὸ ἀλεύω· τούτου δὲ ὁ ἀόριστος ἤλευσα·
ὅθεν τὸ ἠλευάμην, καὶ ὁ ἀλευάμενος· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλευσάμενος. τὸ δὲ κτάμενοι, προϋπάρχει ῥῆμα κτῶ· ἀφ᾽ οὗ δύο πα-
ράγωγα· τὸ κτείνω ἐνεργητικὸν, καὶ τὸ κτῶμαι ἀρρητικόν(?)· ὧν αἱ μετοχαὶ ὁ κτὰς, ὡς ὁ ἱστάς· καὶ ὁ κτάμενος, ὡς ὁ ἱστάμενος. Ἀλεά-
μενος, ἐκκλίνας, φυλαξάμενος. Ἀλεύατο, ἀντὶ τοῦ ἐφυλάξατο, ἐξέκλινεν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεύω. Ἄλευ, ἴωνες
τὸ φύλαξαι· καὶ παροιμία, ἄλευ ἀπὸ μείζονος ἀνδρός. Ἀλευόμενοι, ἐκκλίνοντες. Ἄλευρα κυρίως, τὰ ἐκ σίτου· ἄλφι-
τα, τὰ ἐκ κριθῶν, ἄλευρα· ἐνίοτε οἱ ποιηταὶ, ἄλφιτα τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφὴν λέγουσιν. Ἀλευρότησις, τὸ λεπτὸν
τοῦ ἀλεύρου· ἢ τὸ κόσκινον· σήθω, σήσω, σῆσις, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, τῆσις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ τὸ ἄλευρον, ἀλευ-
ρότησις. Ἀλευροπίτεφος(?), κύπριοι· ἄλευρα καὶ ῥόας· ἴσως ὅτι τοῖς νοσοῦσιν οὕτω διανύθουσιν(?). Ἀλευροδυνῆς(?), πέμμα-
τος εἶδος παρὰ ἀντικλείδῃ. Ἀλευρόμαντις, ὁ ἀπόλλων· διὰ τὸ καὶ ἐν ἀλεύροις μαντεύεσθαι. Ἀλευρότησις, τηλία·
εἰς ἣν τὰ ἄλευρα διασήθουσιν. Ἀλεύρειν(?), ἀφεστάναι(?). Ἀλεῦσαι, ἀλέξασθαι(?). Ἀλευσῶν, φυλάσσειν· ἀλύειν. Ἄλευσα(?),
ἀόρατα· ἀθεώρητα. Ἀλεῖς, ὁ δῆμος τῆς κῶ, οὕτω καλούμενος ἀπό τινος ἀλέντος, ἢ τόπος ἐν κῷ, οὕτως ὀνομαζόμενος
ἀπὸ ἀλεντίου τινὸς βασιλέως· ἔστι δὲ καὶ ἀλεῖς, ποταμὸς σικελίας. Ἀλεύω, τὸ φυλάσσω· παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην,
ἀλεῶ· καὶ ἀλεύω κυρίως, τὸ ἀπὸ τοῦ ψύχους εἰς θερμασίαν ἀποφεύγω· μεταφορικῶς δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς ἐκκλίνω ἀπὸ τοῦδε
εἰς τόδε. Ἀλεφάτισον(?), ἄλειψον. Ἀλεύμεθα, ἐκκλίνομεν, φεύγομεν· ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶμαι· οἱ γὰρ φεύγοντες
πλανῶνται. Ἀλεωρὴ ἡ καθ᾽ ὑποδιαστολήν(?) ἔκκλισις ἐστὶν ἢ φυγή· ὡς τὸ, Ἔγχος ἠλεύατο· καὶ ἡσίοδος· Λιμοῦ τ᾽ ἀλεω-
ρήν· ἢ ἡ φυλακή· καὶ ἡ μὲν φυλακὴ, παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, καὶ τοῦ ὠρεῖν τὸ φυλάττειν· ἡ δὲ φυγὴ, παρὰ τὸ ἀλέα-
σθαι ἀπαραφυλάκτως· ἐκ τοῦ ἀλέω οὖν ἀλεωρή· καὶ ἀλεόμεθα, ἐκφεύγομεν, ἐκκλίνομεν· καὶ ἀλεωρὴ, ἀποστροφὴ, ἐκ-
φυγὴ, καταφυγή. Ἄλη, ἡ πλάνη· παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ· τοῦτο παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλῶ. Ἀλη-
δὸν, ἀθρόως, ἐξαίφνης. Ἀλῆσαι(?), καθειλυσθεῖσαι(?). Ἄληθες, ἶσον τῷ ὄντως· ἀξιοῦσι δὲ ὀξύνειν τὴν πρώτην, ὅταν τοῦτο
δηλοῖ· ἔστι δὲ ἐπίρρημα θαυμαστικὸν καὶ προπαροξύνεται ἀττικῶς. Ἀληθέα, ἀψευδῆ, καὶ τὰ μὴ ἐπιλανθανόμενα.

Ἀλήθεια, ἀπόφασις λέγουσα τὸ ὑπάρχον, ὡς ὑπάρχον· καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον, ὡς μὴ ὑπάρχον. Ἀληθείας· τὸ τοῦ πρω-
ταγόρου σύγγραμμα ἐν ᾧ ἰδίᾳ τὰ δοξάζει, ἀληθείας ἐκάλει. Ἀληθέσασι, πλανηθεῖσι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀλη-
θεῖς, αἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμεναι, ὡς πίνδαρος. Ἀληθὴς, ἐναντίον τῷ ψευδεῖ· ἄληθες δὲ τὸ κατ᾽ εἰρωνείαν, ἀντὶ τοῦ ὄντως·
ὡς παρ᾽ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ, ἄληθες ὦ δειλότατε πάντων. Ἀληθῆ, ἀψευδῆ· τὰς ἀληθέστατον(?) τὰς συμπροφερομένας αἰτια-
τικὰς, δίχα τοῦ ν ἀττικοὶ, καὶ πάντες ἕλληνες προφέρουσι· τὰς δὲ τῶν κυρίων, μόνοι οἱ ἀττικοὶ καὶ διὰ τοῦ ν· τὸν δημο-
σθένην καὶ τὸν ἀριστοφάνην· ἐκείνας γὰρ κοινὰς πᾶσιν ἕλλησιν οὔσας, ἀπαραποιήτους(?) εἴασαν· τὰ δὲ κύρια ἐπειδὴ παρ᾽
ἀνθρώπων ἐστὶν ὀνόματα ἐν αὐτοῖς γινόμενα, καὶ μὴ τοῖς ἕλλησιν ἅπασι γνώριμα, ἐπ᾽ αὐτοῖς μόνοις τὸν κανόνα ἐφύ-
λαξαν, τὸν λέγοντα δεῖν τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσυλλαβοῦσαν τῇ εὐθείᾳ, διὰ τοῦ ν ἐκφέρεσθαι. Ἀλήθη, ἐπλανήθη.

Ἀληθὴς, δικαία, ἢ δίκαιος· ἢ μνήμων, κατὰ στέρησιν τῆς λήθης· καὶ ἀληθὴς, φιλαλήθης· ἀρχαῖος, φιλάρχαιος· τὰ
ὀνόματα συντιθέμενα, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· αἱ δὲ μετοχαὶ, οὐκ ἀναβιβάζουσιν· ἐπεὶ πῶς τὸ φὰς ἠρίφας(?), τλὰς
πολύτλας, καὶ ἄτλας ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον; εἰς ἔννοιαν γὰρ ὀνοματικὴν ἐλθοῦσαι, τὸ τοῦ ὀνόματος σχῆμα ἀνεδέξαντο.

Ἀληθεύω, ἀληθίζω, ἀληθίζομαι, ἀληθῆ λέγω, δωρικῇ συντάσσεται ἀληθίζω, παρὰ ἡροδότῳ ἐν τῇ πρώτῃ. Ἱστορεῖν(?)
καὶ τελεῖν(?), καὶ ἀληθίζεσθαι. Ἀληθέως, καὶ εὐσεβέως, καὶ ἀτρεκέως, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς· εὐσεβῶς· ἀτρεκῶς, λέγουσιν
οἱ ἴωνες· καὶ ταῦτα τὰ ἐπιρρήματα, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γίνεται, τραπέντος τοῦ ν εἰς σ· ὁμοίως τὸ ὁσίως,
δικαίως, θαυμαστῶς, καὶ μυρία ἄλλα. Ἀληθινὸν, τὸ κοπαστήριον(?). Ἀληθοσύνη(?), ἀψευδῆ. Ἀλήθω τὸν σῖτον, ἤγουν
ἄλευρον ποιῶ· ἢ ἀλήσω(?), τι. Ἀλήϊον πεδίον κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ παρὰ τὴν ἐκεῖ τοῦ ἥρωος ἄλην, ὅ ἐστι πλάνην ὠνομάσθη,
διὸ καὶ ὡς ἱέμενος ἔταμον(?), καὶ ἔτεμε τέκνα(?), οὕτω καὶ ὁ δὲ χρησάμενος ἐτυμολογίας τρόπῳ, φησὶ κατὰ πεδίον ἀλήϊον
ἀλᾶτο· ἢ διότι ἐστέρηται λαίου(?), διὰ τὴν ἐρημίαν· τινὲς δὲ ἐδάφουσι(?) τὴν ἀρχὴν(?) παρὰ τὸ ἅλα· φάμενα ἅλας φέρειν

Ἀλέγω, τὸ φροντίζω· καὶ ἀλεγίζω ποιητικῶς. Ἰωνικῇ συντάσσεται. ἀλέγω παρὰ τὸ λέγω τὸ φροντίζω, ἀφ' οὗ λόγος ἡ φροντίς· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀλέγω· ἢ οὐκ ἀλέγω, τὸ οὐ φροντίζω· καὶ ἀλεγίζω παράγωγον, καὶ ἀλεγείνω· καὶ σύνθετον δ' εἰσὶν οὐκ ἀλεγίζω χωρισθεὶς παρ' Ὁμήρῳ. Ταυτὸν ἀλέγω καὶ ἀλεγίζω, διὰ τὸ τῶν λέξεων ἰσοδύναμον· ἢ χωρισθὲν καὶ σκυζόμενον εἶπεν χάριν ἑρμηνείας. Ἀλεεῖ· φυλάσσει. Ἀλέεινεν, ἐξέκλινεν. Ἀλεείνων, εὐλαβούμενος. Ἀλεεινός, καυματηρός. Ἀλέη, ἄλυξις· ὅ ἐστιν ἔγκλισις· καὶ θερμασία. Ἀλεείνω, ἐκκλίνω, ἐκφεύγω· ἔστιν ἀλέα ἡ θερμασία· ἐκ τούτου γίνεται ἀλεείνω· οἱονεὶ ἀπὸ ψύχους εἰς θερμασίαν. Ἀλεῖ, ἀλήθει. Ἀλεία, πορεία· ἢ ἄλειμμα· καὶ ἀλέα, ἡ ἄγρευσις. Ἀλέαρ, τὸ ἀπὸ τῶν πυρῶν ἄλευρον· τὸ γὰρ ἀπὸ κριθῆς, ἄλφιτον λέγεται. Ἀλείατα, τὰ ἀπὸ πυροῦ ἀληλεσμένα ἄλευρα· ἀσυγκόπτως, καὶ ἄλευρα λέγονται· ἢ ἑφθὸν ἄλευρον, ὃ καὶ ἄλητον λέγεται. Ἀλειλόγω, σὺν παντὶ λόγῳ. Ἄλειμμα, ἐκ τοῦ ἀλείφω· ἄλιμμα δὲ, βοτάνη τις διὰ τοῦ ι. Ἀλεῖν, τὸ ἀκεῖν· καὶ ἀλεῖν, οὐκ ἀλήθειν· καὶ ἀλεῖς, οὐκ ἀληθεύεις. Ἀλεῖναι, τὸ ἐπαλεῖψαι, τὰ τρίχα. Ἀλεινόν, ἀσθενές, λεπτόν. Ἀλεῖον ὕδωρ, ἀθροιστὸν, καὶ συλλεκτόν. Ἄλειον, τὸ τοῦ ἡλίου ἱερὸν, κατὰ Ῥοδίους. Ἀλειός, ὁ πένης. Ἀλειπτήριον, τὸ γραφεῖον, Κύπριοι. Ἀλεπτὶς πηγὴ ἐν Ἐφέσῳ· οὕτω καλουμένη, διὰ τὸ μηδέποτε ἀπολείπειν θέρους, ἢ πλεονάζειν χειμῶνος. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀλείπτης, ὁ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκῶν, καὶ ὁ ἀγωνοθέτης, ὡς παρὰ Γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ· ἀλεῖπται τῆς ἀρετῆς. Γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω, καὶ γράφεται διὰ διφθόγγου. Κανών. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω γινόμενα, εἰ μὲν διὰ τοῦ π ἐκφέρονται, φυλάσσουσι τὴν ει δίφθογγον· οἷον, ἀλείφω, ἀλείπτης, καὶ ἀλειπτὸν, φάρμακον· καὶ ἀνάλειπτος, ὁ μὴ ἀλειφθείς· εἰ δὲ διὰ τοῦ φ ἐκφέρονται σύνθετα ὄντα, οὐ φυλάσσουσι τὴν ει δίφθογγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον, νηλιφὴς, ἀνηλιφής· σημαίνει δὲ τὴν ναῦν, τὴν μὴ ἀλειφθεῖσαν πίσσῃ. πρόσκειται σύνθετα, διὰ τὸ, ἄλειφα ὃ σημαίνει τὸ ἄλειμμα. ἐκ δὲ τοῦ ἀλείπτης, γίνεται φιλαλείπτης· ὡς τὸ, Οὐκ ἔστι πίστις, ἀνδρὶ φιλαλειπτοῦντι. Ἀλείπτως, ἀνενδεῶς. Ἀλεῖς, παγεὶς· συστραφείς, κρατηθείς, φυλαχθείς. Ἀλείσιον, πόλις Ἤλιδος. Ἄλεισον, ἀπὸ τοῦ ἄγαν λεῖον εἶναι· εἰ μὴ ἄρα τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ ἄλεισον ἀκούει τις, ὡς ἔξω λειότερον ὂν, πλεονάζοντος δηλαδὴ τοῦ σ· δηλοῦται δὲ καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α εἶναι, ὅτι ζωγραφίας διαδάλμασιν ἐμπέπασται· ὡς δὲ τὸ αὐτὸ ἄλεισον καὶ δέπας λέγεται, δῆλον ἐκ τοῦ τὸν Ὅμηρον εἰπεῖν· Ἐν δ' οἶνον ἔχευε χρυσέῳ δέπαϊ· εἶτα περὶ αὐτοῦ, τοὔνεκά σοι δώσω χρύσειον ἄλεισον. ἄλεισον κυρίως, τὸ μὴ λεῖόν ἐστι ποτήριον· ὥς τι ἀλειόν ἐστι τὸ ἀπαθές, οἱονεὶ τὸ μὴ λεῖον, ἀλλὰ τραχὺ τοῖς ἐμπαίσμασιν· ἐπενθέσει δὲ τοῦ σ γέγονεν ἄλεισον· εἰ δέ γε ἀπὸ τοῦ ἀλὲς γίνεται ὅ ἐστιν ἀολλὲς, καὶ ἀθρόον, ἵνα ἡ ἄλεισον· ἐξ οὗ ἐστι ποιεῖν ἀλὲς, καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν ἀμυστί, καθὸ τὸ δέπας, ὃ ἄμυστις λέγεται, ἐπεὶ ἀεὶ τότε ἡ ει δίφθογγος ἄμαχος, ὡς τοῦ ε προαναφανέντος, εἶτα τοῦ ι πλεονάσαντος ἐν αὐτῷ. Ἄλλως. Ἄλεισον, λέγεται ἀρσενικῶς· οἷον, Γίνωσκε τὸν ἄλεισον καὶ τὰ γράμματα. Ἀριστοφάνης· ἔστι δὲ εἶδος ποτηρίου. ἐτυμολογεῖται δὲ διαφόρως· οἱ μὲν γὰρ λέγουσι παρὰ τὸ ἅλις, ἐξ οὗ ἐστι πιεῖν δαψιλῶς, καὶ ἀθρόως. οὐκ ἀκριβῶς δὲ λέγεται· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀντίκειται αὐτῷ ἡ γραφή· τὸ γὰρ ἄλεισον, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἅλις, ὤφειλε διὰ τοῦ ι γράφεσθαι. δεύτερον δὲ, ὅτι τὸ ἄλεισον ψιλοῦται, τὸ δὲ ἅλις δασύνεται· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἅλις, ὤφειλε δασύνεσθαι· τὸ γὰρ α πανταχοῦ, ἐκ τοῦ ἅπας παραχθὲν, τὴν δασεῖαν τοῦ ἅπας ἐφύλαξεν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι παρὰ τὸ ἀλὲς ἐστὶ, τὸ σημαῖνον τὸ ἀθρόον· οἷον, παρὰ τὸ ἐξ οὗ ἐστιν ἀθρόως πιεῖν· οἷς ὁ χρόνος ἀντίκειται· τὸ μὲν γὰρ ἀλὲς, μακρὸν ἔχει τὸ α· τὸ δὲ ἄλεισον, βραχύ· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἀλὲς, ὤφελε τὸν μακρὸν ἔχειν. κρεῖττον οὖν λέγει Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, ὅτι παρὰ τὸ λεῖον γέγονεν, ἄλειον· καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ ἄλεισον· τοῦ α ἐπιτατικοῦ, ἢ στερητικοῦ ὄντος· τουτέστι, τὸ μὴ ὁμαλὸν, ἀλλὰ περιφερές. ἢ τὸ οὐ λεῖον· καὶ εὐλόγως ψιλοῦται· τὸ γὰρ α, ἢ ἐπιτατικὸν ὂν, ἢ στερητικὸν, ψιλοῦται. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός. Ἀλεῖται, πηδήσει· ὡς τὸ, Καὶ χωλὸς ὡς ἔλαφος ἀλεῖται. Ἀλειτεία, ἡ ἁμαρτία. Ἀλείτης διὰ διφθόγγου, σημαίνει τὸν ἁμαρτωλόν· ἐκ τοῦ ἀλείτω τὸ ἁμαρτάνω· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ ἀλοιτὸς, ὁ παρὰ Λυκόφρονι ὁμοίως ὢν τῷ ἀλείτῃ. διὰ δὲ τοῦ η, τὸ πλανήτην· τοῦ δὲ ἀλείτω ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤλιτον· ἐξ οὗ νηλιτὴς καὶ νηλιτίδες γυναῖκες· καὶ ἀλιτρὸς διὰ τοῦ ι· κατά τινας δὲ, ἀλιτήριος.

Ἀλεῖται, ἀλήθεται. Ἄλειφαρ, τὸ ἀπὸ πυρῶν ἄλευρον· καθάπερ καὶ ἄλφιτον, τὸ ἀπὸ κριθῆς· καὶ ἄλλο τὸ ἄλευρον ἐκ τοῦ ἀλέω γίνεται, πλεονασμῷ συνήθει τοῦ υ· καὶ τοιαύτη μὲν ἡ ὁμηρικὴ ἀλετρίς. Ἄλλως. Ἄλειφαρ, στέαρ· μύρον· χρῖσμα· ἔλαιον· ἄλειφαρ δὲ, διενήνοχε τοῦ δημοῦ· ἴσως μὲν ὡς ἐλαιῶδές τι ὂν, καὶ ἄλλο χρῖμα ἔλαιον· ἴσως δὲ καὶ ὡς ἐκπιεσθὲν δημοῦ, καὶ ἀγγείοις ἐναποτεθέν. Ἀλείφατι, ἐλαίῳ. Ἀλείφιον, ᾧ χρῶνται οἱ ἀλεῖπται. Ἀλειφοβίους, πένητας. Ἀλείφω, τὸ χρίω· ἀλείψω· ἤλειφα κοινῶς· καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον, ἄλειψον τὴν κεφαλὴν ἐλαίῳ. ἀλείφω καὶ χρίω, ἰσοδυναμοῦσι· πλὴν τὸ μὲν χρίω, παρὰ τὸν χροῦν ἐρρέθη ὃς χρίεται· τὸ δὲ ἀλείφω, παρὰ τὸ ἀλέω καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀλέαν ὅ ἐστι θερμασίαν, ἐπενθέσει τοῦ ι· ὅπερ ἐστὶν, ὅτι μονάζει ἐκδραμόντος ἐν ταῖς ἐκ τοῦ ἀλείφω παραγωγαῖς, τοῦ φυσικοῦ ε· γίνεται δὲ αὐτὸ οὐ μόνον ἐν τῇ συναλοιφῇ τῇ δηλούσῃ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων. φασὶ γὰρ τὰ ἐκ τοῦ ἀλείφω ὀνόματα, διὰ μὲν τοῦ π ὄντα, φυλάττειν τὴν δίφθογγον· οἷον ἀλειπτὸν, ἀνάλειπτον, ἀπάλειπτον· τὰ δὲ διὰ τοῦ φ μόνον τὸ ι ἔχουσιν· οἷον ἀνηλιφὴς ναῦς, ἡ μὴ ἀλιφεῖσα πίσσῃ· καὶ πισσαλιφὴς, ἡ πεπισσωμένη· τὸ δὲ ἄλειφαρ, καὶ ἄλειφα δίχα τοῦ ρ γράφεται. Ἀλεκινός, δυνατός· ὁ καὶ ἄλκιμος. Ἄλεκτα, ἄτμητα. Ἀλεκταίνει, ἰσχύει· ταυριᾷ· μετεωρίζει. Ἄλεκτρα, καὶ ἄνυμφα, ἀντὶ τοῦ παρθένια, καὶ οὐ νενομισμένα διὰ τὴν μοιχείαν· τουτέστι, δυσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. Σοφοκλῆς· ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβην μισοφόνων ἁμιλλήματα. Ἀλέκτρ, ἐκοιμήθη. Ἄλεκτρος, ἀκοίμητος. Ἀλεκτρὶς, θρὶξ ἡ ὑπὸ τῆς κεφαλῆς τρεφομένη, καὶ ὄρνις ἡ θήλεια. Ἀλεκτρυὼν, καὶ ἐπὶ ἄρρενος, καὶ ἐπὶ θήλεος λογογράφοι· τὸ δὲ ἀλεκτρὶς, ποιητικὸν, ὡς τὸ ἀλέκτωρ, ἑλληνικὸν ὅλως. Ἀλεκτρυὼν, κύριον κεῖται ἐν τῷ τῆς Ἰλιάδος ρ· οὐ φυλάσσει τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ· ὡς ὁ ἀλεκτρυών· τὸ δὲ τοῦ ζώου ὄνομά φασιν οἱ παλαιοὶ, οὐδέπω ἐπὶ Ὁμήρου ἐγνῶσθαι· οὐ παρ' ἐπίθετον, ὁ ὀρθροβόας παρὰ τοῖς ὕστερον. Ἱστορία φα

ἐκπορθῆσαι· κυρίως δὲ, ἐκκενῶσαι· κενωτικὴ γὰρ γαστρὸς ἡ λάπαθος βοτάνη. ἢ ἡλίαι ἀθροισμὸν ποιεῖ τὰ πάθη. ἢ παρὰ τὸ λαπάζειν τὸ πλήρωμα, καὶ τὸ ἀθροίζειν. Ἀλαπαδνός, ἀσθενής. Ἀλάται, ἐκ τῆς χώρας τῆς θρᾴκης τὰ ἀλάτια. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἄλαρα, τὰ φορτικὰ κοφίνια· καὶ τὸν αὐλὸν τοῦ δόρατος καθ᾽ ὃ ζευγνύμενον· οἱ δὲ καὶ ἔνδρον ἀλαρίαν ὅθεν εἰς τὰ δόρατα ἐναρμόζουσι. Ἄλαστε, ἀνεπίληστε· τέκνον ἐμὸν ἄλαστον. Ἀλαστέρη, κύων δῆμος. Ἀλᾶσθαι, πλανᾶσθαι· ἄλη γὰρ ἡ πλάνη. Ἀλαπάξαι, ἐκπορθῆσαι. Ἀλαπαδνός, ὁ ἀσθενὴς καὶ εὐπόρθητος, ἐκ τοῦ ἀλαπάζω. Γίνεται δὲ ὅτι συντελεῖ καὶ τοῦτο εἰς γνῶσιν συγγενείας τοῦ ζ καὶ τοῦ δ. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλαπάζω γίνεται ἀλαπαδνός. ὡς παίζω, παιδνός, ὀλοφύζω, ὀλοφυδνός. ἔστι γὰρ καὶ ὀλοφύζειν, ὡς ὀτοτύζειν, καθὰ ἐμφαίνει ἐν τῷ ὀτοτύζω. οὗ πρόκειται τὸ ὀλοφύζω. Ἀλαπαδνότερον παρ᾽ Ὁμήρῳ λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ εὐκαταφρόνητος, εὐπόρθητος· ἐκ τοῦ ἀλαπάζω, τὸ πορθῶ· κατὰ συγγένειαν τοῦ ζ καὶ τοῦ δ. Ἀλαπάζοντα, πορθοῦντα. Ἅλας ταῖς οὐλαῖς ἀναμίγνυον, οὐ μόνον διὰ χρησιμότητα· καὶ τὸ ἐν τροφαῖς νόστιμον, ἀλλὰ καὶ διότι φιλίας οἱ ἅλες σύμβολον. διὸ καὶ τοῖς ἀπαντῶσι ξενουμένοις παρετίθεντο πρὸ τῶν ἄλλων βρωμάτων. ἢ διὰ τὸ τῆς φιλίας νόστιμον καὶ παράμονον· παραμονῆς γὰρ αἴτιος πολλοῖς τῶν σωμάτων καὶ ὁ ἅλς. ἢ καὶ εἰς σύμβολον τῆς κατὰ φιλίαν ἑνώσεως. ὡς γὰρ ὁ ἅλς ἐξ ὑδάτων πολλῶν καὶ ῥευστῶν καὶ χυτῶν παγεὶς εἰς στερεὸν γέγονε σῶμα, οὕτω καὶ οἱ συνελθόντες εἰς ξενίαν, ἐκ διεστώτων εἰς ἓν, τῷ τρόπῳ, καὶ τῇ φιλικῇ διαθέσει, συνίστασθαι. ἄλλως δὲ, εἰ καὶ μὴ τοῖς οὐλοχύταις συμπαρελαμβάνετο, ἀλλ᾽ οὖν ἐν ταῖς σπονδαῖς χρήσιμος ἦν μετὰ τῶν οὐλοχυτῶν. διότι καὶ ἡ τούτου εὕρεσις, ὥσπερ καὶ ἡ τῶν κριθῶν, πολιτικοῦ βίου καὶ ἡμέρου ἐστὶ καταρχή. ὅθεν δὲ ποτε εὕρηται.

Ἀλαοσκοπιή, κεῖται παρ᾽ Ὁμήρῳ. ἤγουν, ἡ ματαία κατασκόπευσις. ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ. φησὶ γὰρ οὐδ᾽ ἀλαοσκοπιὴν εἶχεν Ἀπόλλων. ἔστι δὲ ἀλαός, ὁ μὴ ὅλως βλέπων. πῶς γὰρ οἱ φρουροὶ ἔχουσι σκοπιάν, ἀλλὰ ὁ κακῶς λάων, ὅ ἐστι βλέπων. καὶ ἑτέρως δὲ εἰπεῖν, οὐκ ἐκάμμυεν ἐν τῷ φυλάσσειν. Ἀλαστεῖν σημαίνει τὸ δεινοπαθεῖν. ὡς ἐπὶ ἀλάστοις πάθεσι. καθὰ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ. ὅθεν καὶ ὁ ἀλάστωρ. Ἄλαστα, τὰ κακὰ· ἀνεπίληστά τινα ὄντα. ἄτιμα. δεινά. ἢ μακρὰ ἀπὸ τοῦ ἀλαστὸς, ἀλαστέω, τὸ χαλεπαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ. οἱ γὰρ πλανώμενοι, χαλεπαίνουσιν. Ἀλαστοῦντα, δυσπαθεῖ. Ἄλαστε, σχέτλιε. ἁμαρτωλέ. Ἀλαστεῖν, ἐρεθίσαι. ἢ ἀλαστεῖν, τὸ δεινοπαθεῖν, ἐπὶ ἀλάστοις πάθεσιν, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ. ὅθεν καὶ ὁ ἀλάστωρ. Ἀλαστήσας, σχετλιάσας. δεινοπαθήσας. χαλεπήνας. δυσφορήσας. Ἀλάστορες, παλαμναῖοι. οἱ μιάσμασιν ἐνεχόμενοι. ἢ οἱ μεγάλα ἁμαρτάνοντες. καὶ ἀλαστόρων, ἀντὶ τοῦ ἀσεβῶν. ἢ μιάσμασιν ἐνεχομένων. Ἄλλως. Ἀλάστορες λέγονται τινὲς, ἢ οἱ κακοποιοῦντες αὐτὸν, ἢ οἱ διεκδικοῦντες αὐτοῦ, ἑτέροις κακοποιοῦντες. κυρίως δὲ ἀλάστορες δαίμονές τινες ἐριννυώδεις, οἳ οὐκ ἂν λάθοιντο. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ οἱ ἀπλῶς φαῦλοι ἐχρῶντο. δὲ Ὁμηρικὸς, ἐν τῷ υ τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ παχέως καὶ οὐχ ἁπλῶς ψέγω. ἀλάστωρ λέγεται ὡς μνήμης οὐ μὴ λήθης, ἀξίως ὢν. ἔστι δὲ ἐπὶ ψόγου ἀλάστορος χρῆσις, παρά τισι ἄλλοις καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι, ὁ Διονύσιος ὁ πᾶσαν τυραννίδα ὁμοῦ σικελίας ἀλάστωρ. καὶ ἀλάστωρ, πικρὸς καὶ φονικὸς δαίμων, τιμωρὸν καὶ ἀνεπίληστα ἔργα ποιῶν. ἢ ὁ ἄξιος ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι, τὸ πλανᾶσθαι. Ἀλαστὸς λέγεται, ὁ μέθης ἄξια ποιῶν· καὶ ἀλαστῶ, σημαίνει τὸ χαλεπαίνω. καὶ ἀλαστοῖς, ἀνεπιλήστοις. χαλεποῖς. δεινοῖς. καὶ ἄλαστον, δεινὸν κακὸν, ἢ ἀδιάλειπτον. Ἀλᾶτο, ἐπλανᾶτο. Ἀλαστρίας, ἁμαρτωλίας. Ἀλαυρίδας, ῥίζας. Ἀλαῶν, τυφλῶν. λακίζων ἐκ τυφλῶν. βροχίζων. στερίσκων. Ἀλαῶσαι, τυφλῶσαι παρὰ τὴν ἄλην, ἤγουν τὴν πλάνην. οἱ γὰρ τυφλώττοντες, ἀλῶνται· καθ᾽ στέρησιν τοῦ λάειν, ὅ ἐστι βλέπειν.

Ἀλγ᾽ ἀναπλήσειν, ἀντὶ τοῦ ἐντελῶς παθεῖν, καὶ πληρῶσαι τὰ πάθη. γράφεται δὲ καὶ ἀναπλήσειν. καὶ ἄλγεα, ἀλγεινά. κακὰ. ὀδύνας. πήματα. Ἀλγέη, ἡ ἀρρωστία. λάκωνες. Ἀλαδῶν, σκοτεινῶν. οὐ βλεπόντων. Ἀλαωτύν, στέρησιν ὀφθαλμῶν. τύφλωσιν. Ἀλγάς, ἀλγηδόνας. Ἀλγᾶ, κρύπτει. Ἀλγεῖν, πάσχειν. τὸ ἀλγεῖν δὲ τοῦ πονεῖν διαφέρει. ἀλγεῖν μὲν, τὸ πάσχειν κατὰ σάρκα. πονεῖν δὲ, τὸ ἐνεργεῖν. Ἀλγεινός, καὶ ἀλγεινόεις, ὁ λυπηρός. Ἀλγεινή, χαλεπή. Ἀλγεσίθυμος, ἀνιῶν τὴν ψυχήν. ἐλεεινὸς, θερμός. Ἀλγηδόνα, πόνον λύπην. Ἀλγηρά, λυπηρά. Ἄλγησις, ἡ λύπη, καὶ τὸ ἄλγος. Ἄλγιον, εἴρηται πρὸς τῷ πληθυντικῷ λεκτικῷ, ἀντὶ τοῦ ἀλγεινόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. καὶ ἄλγιον, τουτέστι λυπηρόν. Ἀλγίστη, χαλεπή. Ἄλγος, πόνος πένθος. Ἀλγύνει, λυπεῖ. βαρεῖ. ἀφανίζει. Ἀλγύνοιτο, λυποῖτο.

Ἀλγύνονται, καταπονοῦνται. Ἀλδαίνεται, πιμπλᾶται. αὔξει. βλαστάνει. Ἄλδετα, ἄτμητα. Ἀλγύνω, τὸ λυπῶ. ἀλγύνω, τοὺς ἐχθρούς. Ἀλγῶ μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν. καὶ ἀλγῶ τῷ πάθει. καὶ ἀλγῶ τὴν δυστυχίαν. Ἀλδαίνειν, τὸ αὔξειν. παρὰ τὸ ἀλέσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἀλθαίνειν. Ἀλδήσκω, καὶ ἀλδαίνω, τὸ αὐξάνω. Ἀλδήσκειν· κυρίως, τὸ ἐκ τροπισμοῦ αὔξειν. ὡς ἀπὸ τοῦ αὔξω, τραπέντος ὡς ἐν ἄλλοις, τοῦ ρ εἰς λ. Ἀλέα, ἡ θέρμη. ἢ ὁ τόπος ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος. παρὰ τὸ ἁλίος. ἅλιος γὰρ ὁ ἥλιος. μεταφορικῶς δὲ καὶ πάντα τόπον θέρμην ἔχοντα. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ. Ἀλεάζειν, κρύπτειν. ἐκκλίνειν. ἢ προβάλλειν. καὶ εἴργειν. θερμαίνειν. ἀφανίζειν.

Ἀλεάζω, ἀθροίζω. Ἀλεάζων, δικαζόμενος. Ἀλεάσθαι, φυλάξασθαι. ὑποδῦσαι. ἀναχωρῆσαι. θερμαίνεσθαι.

Ἀλεανάμην, θερμανάμην. Ἄλεαρ, ἀλεωρίαν ἢ πλανησίαν. Ἀλεαίνειν, τὸ θέρεσθαι. οὐκ ἀλεαίνεσθαι. Ἀλεβαῖ, ἐρανοί. Ἀλεγεινὰ ῥέεθρα, τὰ ἀλέγεσθαι ἄξια. καὶ ὡς εἰπεῖν ἀξιόλογα. καὶ ἐν ἄλλοις αἰπὰ ῥέεθρα, τὰ ἀλεγεινά, εἴρηται ἀλγεινά. καὶ οὕτω χαλεπὰ μεταληπτικώτερον. Ἀλεγεινά, ἀντὶ τοῦ δυσχερῆ. δεινά. ἀλγεινά. χαλεπά. ἢ οἱ μὴ δυνάμενοι χωρὶς ἀλγηδόνος ὑποδεῖν τοῦ δαμασθῆναι. Ἀλέγει, φροντίζει. καὶ ἀλέγειν, τὸ λόγον μὴ ἔχειν. Ἀλεγεινή, σκληρὰ δεινή. χαλεπή. Ἀλεγεινότατον, καθ᾽ πρόσθεσιν τοῦ ε. ἔστι γὰρ ἀλγεινότατον, παρὰ τὸ ἀλγεῖν εἰρημένον. ἢ τὰ φροντίδας ἔχον. ὥς τι τὴν λέξιν εἶναι παρὰ τὸ ἀλέγειν. Ἀλεγίζω, λόγον ποιῶ. καὶ ἀλεγίζω τὸ, ἐπιστρέφομαι. φροντίζω. Ἀλέγας, ἀρήγας. βοηθέας. Ἀλεγύνεται, κακοῦται. ἐλαφροῦται. ἐλαττοῦται, ἢ φροντίζεται. Ἀλεεῖ, ἀδικεῖ. Ἀλέει, ἐκκλίνει. Ἀλεεινός, θερινὸς, θερμός. Ἀλεγύνω, παράγωγόν ἐστιν, ἐκ τοῦ ἀλέγω. ὡς πληθύω πληθύνω. καὶ δηλοῖ τὸ ἀρτῦσαι, σκευάσαι. ἐκ δὲ τούτου καθ᾽ συγκοπὴν, τὸ ἀλγύνω. ἤγουν αἴτιος τινὶ γίνομαι τοῦ ἀλγεῖν.

Ἀλαλαὶ ἰὴ, παιάνων, ἐπιφώνημα χοροῦ. Ἀλαλαγμὸς, ὕμνος ἐπινίκιος. ἢ εὔφημος βοή. ἢ φωνή τις ἄναρθρος σύμφωνος ἀλλήλαις τῶν ἐν πολέμοις ἀγωνιζόντων, ἐπιτυχόντων. παρὰ τὴν ἀλαλήν, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον, γίνεται ἀλαλάζω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀλαλαγμὸς, καὶ ἀλάλαγμα. Ἀλαλάζειν, τὸ ὀξείᾳ καὶ ἐμμελεῖ φωνῇ χρῆσθαι. ἢ ἐπινίκιον ἠχεῖν. Ἀλαλὴ, ὁ θόρυβος· καὶ ἡ ἄναρθρος φωνὴ, παρὰ τὴν ἄλα τὴν ἀεὶ ἠχοῦσαν ἄλην. καὶ διπλασιασμῷ, ἀλαλή.

Ἀλάλημαι, πεπλάνημαι παρὰ τὴν ἄλην, τὴν πλάνην. Ἀλαλκομενηὶς, ἐπίθετον τῆς ἀθηνᾶς παρ' ὁμήρῳ. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις, καὶ τῆς ἥρας, καὶ διός· οἷον, ἀλαλκομενεὺς ζεύς. ἡ ἀπαλεξητικὴν προθυμίαν ἔχουσα. ἢ ἐν ἀλκῇ μένουσα. ἀλκὴ δέ ἐστιν ἡ μάχη· καὶ ἀλκάζειν τὸ μάχεσθαι· ἀλκομένη, καὶ ἀλαλκομενηὶς, ἐν διπλασιασμῷ· ὡς ἀταρτηρός, καὶ ἐτήτυμος, καὶ ἀπιπάλλειν. ἢ ἀπὸ ἀλαλκομενέως τινός, ἱδρυσαμένου αὐτῆς ναόν· ὡς βασιλεύς, βασιληίς· καὶ θησεύς, θησηίς· καὶ αἰνηίς· μεθόδιος. ἢ ἀλαλκοῦσα τῷ μένει· ὅ ἐστι τῇ δυνάμει βοηθοῦσα. ἢ ἡ ἐν ἀλαλκομεναῖς, πόλει τῆς βοιωτίας τιμωμένη· ἔνθα καὶ ἀλαλκομένιον ἀθηνᾶς ἱερόν. ἢ ἡ ἀπὸ ἀλαλκομενίου τραφεῖσα βοιωτοῦ. Ἀλαλύκτημαι, τεθορύβημαι· ἀδημονῶ. ἢ πεπλάνημαι. Ἀλαλκὼν, βοηθήσας· ἐπαμύνας. Ἄλαστα, τὰ κακά· ἀνεπίληστά τινα ὄντα. ἀπὸ τοῦ ἀλαστῶ, ἀλαστήσω· τὸ χαλεπαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, τὸ πλανῶ· οἱ γὰρ ἀλώμενοι, χαλεπαίνουσιν. Ἀλᾶτο, ἐπλανᾶτο. ἀλάω, ἀλῶ· ἀλάομαι, ἀλῶμαι· ἠλαόμην, ἠλώμην· ἠλάου, ἠλῶ· ἠλάετο, ἠλᾶτο· καὶ τροπῇ, ἀλᾶτο. Ἄλγεα, λυπηρά· κακά· πήματα. Ἄλγος, λύπη· θλῖψις· ἀπὸ τοῦ ἀλέγω, τὸ φροντίζω· τὰ γὰρ πολυπαθῆ, φροντίδος ἄξια. ἢ ἃ μὴ λέγοι τις, μηδ' ὀνομάζοι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλέγω, οὐκ ἀλεγεινός, οὐδ' ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ ἐλεεινός· ἐπειδὴ ὤφειλε γράφεσθαι διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς νος ὀξύτονα μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον, τάχα, ταχινός· πύκα, πυκινός· ἀληθές, ἀληθινός· χθές, χθεσινός, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἄλγος, ἀλγεινός, καὶ ἀλεγεινός· ἔλεος, ἐλεεινός, πλεονασμῷ τοῦ ε· καὶ γράφεται διὰ διφθόγγου, ὡς παρώνυμα. Ἄλτο, καθήλατο· ἅλλομαι τὸ πρωτότυπον· ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο· καὶ συγκοπῇ, ἧλτο, καὶ ἄλτο κατὰ τροπήν. Ἀλαθέας ὥρας λέγει γὰρ, ὅτι κυκλισμῷ πάντα τρίουσιν. Ἀλαὶ, δύο δῆμοι τῆς ἀττικῆς. Ἄλαιθρα, ἄλιθρα. Ἀλαίθερος, χλιαρόν· ἡλιοθερές. Ἀλαιός, ὁ παλαιός· ἄφρων· αἰσχύλος. Ἀλάκται, γῆς ἔντερα· οἱ δὲ σφῆκας. Ἀλάκιτον, ἀψόφητον. Ἀλακῆσαι, ἀθροῖσαι· ἢ συναγεῖραι. Ἀλάλημαι, τεθορύβημαι· πεπλάνημαι· ἀπὸ τοῦ ἀλάλη. Ἀλαλήμενος, πλανώμενος· ἢ ἀναγεγραμμένος· ἐκ τοῦ ἀλῶ, ἀλάλημαι· ὁ παθητικός, ἀλάλημαι αἰολικῶς· ἡ μετοχή, ἀλαλήμενος· παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἀλαλήμενος, ἢ διὰ τὸ ἀπρόσειναι τὸν τόπον, ἢ αὐτὴ τοῦ περιερχόμενος, ἕως ἂν αὐτῷ ἁρμόδιον εὕρῃ. Ἀλάλαγε, ἡ πλάνη. Ἀλαλάξατε, ἀνυψώσατε τὴν φωνήν.

Ἀλάλησθαι, προπαροξύνουσιν οἱ παλαιοί· καὶ ἔστιν ἴσως ἀλῆσθαι, ὡς ἄγασθαι, ἔρασθαι· ἀπὸ τοῦ ἄλαμαι καὶ ἄγαμαι ἤτοι θαυμάζω· καὶ ἔραμαι, ἤγουν ἐπιθυμῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμὸν τῆς αλ συλλαβῆς, ἀλάλησθαι.

Ἀλάληται, ξύλα ποταμοῦ κλυστά· ψαμμώδη· ἢ τεθορυβημένα. Ἀλάληται, ἀλῶμαι τὸ πλανῶμαι· καὶ προσθήκῃ συλλαβῆς, ἀλαλῶμαι· ἀφ' οὗ ἀλάλημαι παθητικὸς παρακείμενος, ὡς πεπλάνημαι· τὸ τρίτον ἀλάληται· ταυτὸν τῷ πεπλάνηται· πλανᾶσθαι δὲ λέγεται, τὰ μὴ τεταγμένην ὁδὸν ἐρχόμενα, ἀλλ' ἐνίοτε μὲν ταύτην· ἐνίοτε δὲ ταύτην. Ἀλάλητο, ἐπεπλάνητο. Ἀλαλητὸν φωνὴν, ἑρμηνεύουσιν ὅμηρος· καὶ ἡ ἀλαλὴ, παρακεῖσθαι δοκεῖ, ὅ ἐστι στρατιωτικὸς ἀλαλαγμὸς, ὃν ἀλαλὰ λέγουσιν οἱ δωριεῖς, βοῶντες πρὸ μάχης· χρῆσις δὲ αὐτῆς ἐν τῷ, κλῦθ' ἀλαλὰ πολέμου θύγατερ, ἐγχέων προοίμιον. Ἀλαλητῷ, θορυβῷ· ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ λαλῶ. Ἀλαλκεῖν, ἐκβάλλειν· καὶ ἀλαλκεῖν, ἐνεστὼς καὶ μέλλων δεύτερος ἐκ τοῦ ἀλαλκῶ βαρυτόνου· καὶ ἀλαλκέω, ἀλαλκῶ· περισπωμένως· ἀφ' οὗ ἀλαλκὼν, καὶ ἀλαλκῶν μετοχή, ὁ βοηθήσας καὶ ἐπαμύνας. ἢ ἀλαλκεῖν, τὸ ἀπείργειν, τὸ ἀποσοβεῖν· ἢ τὸ βοηθεῖν. ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων ἀλαλκῶ· ἤλαλκον· ἀλαλκῶ· καὶ ἀλαλκεῖν· τὸ δὲ ἀλαλκὼν, μετοχή ἐστι δευτέρου ἀορίστου καὶ μέσου. ἀλάλκω γάρ ἐστιν ὁ μέλλων ἀλάλξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἤλαλκον· καὶ ἀλαλκὼν, μετοχή· τὸ δὲ ἀλαλκῶ, ἀπὸ τοῦ ἀλκή, ἀλκῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀλαλκῶ. Ἀλαλίαν, πονηρίαν ἀταξίαν. Ἀλαλκτήρια, λιμοῦ, τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπείργειν τὸν λιμόν. Ἀλαλύσθαι, φοβεῖσθαι· ἀλύειν. Ἀλαλύκτημαι, ἀπὸ τοῦ ἀλύσσω· ἔχει ἐνεστῶτα τὸ ἀλυκτῶ, καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ τάσσω, ἄτακτος, ἀτακτῶ· καὶ ἔστι λέξις ποιηταῖς φίλη· οὐ μὴν πεζολόγοις· ἢ ἐκ ἀλύω, ἀπὸ τοῦ ἀλαλύκτημι ἐστὶ παθητικὸς ἐνεστώς· σημαίνει δὲ τὸ δυσχεραίνειν, καὶ ἀδημονεῖν· καὶ πλανᾶσθαι· καὶ τὸ ἀλαλύκτημαι, οἱ μὲν παρακείμενον, οἱ δὲ ἐνεστῶτά φασι· παρακείμενον οὕτως· ἀλυκτῶ, οὗ παρακείμενος ὁ παθητικὸς ἠλύκτημαι· καὶ ἀττικῷ ἀναδιπλασιασμῷ, ἀλαλύκτημαι· καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς α· οὕτω μὲν ὁ παρακείμενος· εἰς ἐνεστῶτα δὲ, οὕτω λαμβάνεται. ἔστιν, ὡς δέδεικται, ἀλυκτῶ· οὗ παράγωγον εἰς μι ἀλύκτημι· οὗ ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς ἀλύκτημαι αἰολικῶς· ἐκεῖνοι γὰρ οὕτω κλίνουσι· φρίημαι λέγοντες· καὶ νόημαι· καὶ ἐν διπλασιασμῷ ἀττικῷ, ἀλαλύκτημαι. Ἀλαμπὲς, τὸ μὴ λάμπον. Ἀλαπὶς(?), ἀληθές. Ἀλαπίως(?), ὁλοσχερῶς· παραυτίκα.

Ἄλαξ, ἡ αὖλαξ· ἤτοι ἡ γῆ καὶ τεῖχος ἀδαμάντων. Ἀλαοσκοπιὴ, ἡ τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν. Ἀλλάντος, εἶδος ἐντέρου κατεσκευασμένου· καὶ ἀλλαντοπώλης, ὁ ἐν τοπῷ πράτης· ἡ εὐθεία, ὁ ἀλλᾶς, τοῦ ἀλλᾶντος. Ἀλαὸς, ὁ μὴ λάων· ἤγουν ὁ μὴ βλέπων· καὶ ἀλαὸν νέφος, τὸ τυφλὸν νέφος. ἢ ἀλαὸς, ὁ τυφλός· ἢ ὁ πλανώμενος. ὅμηρος ἀπαίροντ' ἀλάων, αὐτὸ τοῦ βλέπων. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ ἀλαὸς, ὁ πλανώμενος. Ἀλαόρκος, ὁ τυφλὰ ὀμνύων. Ἀλαπάξαι, ἐκπορθῆσαι· κυρίως δὲ τὸ κενῶσαι· ἀλαπάζω, ἀλαπάξω· παρὰ τὴν λάπαθον βοτάνην· ἢ ἐστὶ κενωτικὴ γαστρός· ἀλαπάξαι δὲ κυρίως, τὸ ἐκκενῶσαι· ὅθεν καὶ λαπάρα, ἡ κενὴ ὀσφύς· καὶ τὸ λαφύσσω· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λαπάζω, πλεονασμῷ τοῦ α· παρὰ γοῦν τῷ αἰσχύλῳ εὕρηται τὸ ῥῆμα χωρὶς τοῦ α· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ πορθεῖν ἀλαπάζειν λέγεται, ὡς ἐν ταῖς ἁλώσεσιν ἐκκενουμένων τῶν πόλεων· κεῖται δέ που ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ φανερῶς τὸ ἀλαπάζειν, οὐκ ἐπὶ ἁλώσεως, ἢ πορθήσεως πόλεως, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ κενώσεως· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λαπάζειν τοῦ λάπτειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ λάφυρον· ἔστι δὲ λάπτειν κυρίως, τὸ ῥοφεῖν· ὄνομα πεποιημένον, καὶ κυριολεκτεῖται, ἐπὶ τῶν κυνῶν, καὶ λύκων, καὶ τῶν τοιούτων ζώων καρχαρόδων. ἢ ἀλαπάξαι,

δελφοῖς. καὶ κυβευτικὸς βόλος. ἕτερος δέ τις φησὶν, ὅτι αὐτὸ ὄνομά ἐστι κυβευτικοῦ βόλου φαύλου. Ἀκτορίωνες, οἱ παῖδες τοῦ ἄκτορος, κτέατος, καὶ εὔρυτος. ἀνδρεῖοι καὶ ἡνιοχικοί. ἐνθένδε τις τοῦ, καὶ μολίονες παρ' ὁμήρῳ. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, μολιονίδαι. οὓς ὅμηρος μὲν, διδύμους ἱστορεῖ ἁπλῶς. οἱ δὲ κατ' ἀριστάρχου, οὐχ οὕτως. οἷον, καθὰ τοὺς διοσκούρους, ἀλλὰ καθὰ τὸν τοῦ ἡσιόδου μῦθον. καὶ διφυεῖς. δύο μὲν ἔχοντες σώματα, συμπεφυκότας δέ γε ἀλλήλοις.

Ἄλλως. Ἀκτορίωνε, μολίονε παῖδε. διαφωνεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. οἱ μὲν γὰρ καὶ ἀμφοτέρας λέξεις πατρωνυμικὰς φασὶν, ἵνα λέγῃ ἀκτορίωνας μὲν ἀναμφιλέκτως, τοὺς ἀκτορίδας, ὅ ἐστιν υἱοὺς ἄκτορος. μολίωνας δὲ, ἢ πατρωνυμικῶς καὶ αὐτὸ, διὰ μόλου ὄντος πατρὸς τοῦ καὶ ἄκτορος. διὸ καθὰ ῥωμαϊκὸν ἔθος ἄκτωρ μόλου, ἀσυνδέτως ὁ πατὴρ καθ' διωνυμίαν. οὕτω καὶ οἱ αὐτοῦ παῖδες, ἀκτορίωνε μολίονε. ἢ ματρωνυμικῶς ἀπὸ ματρὸς μολιόνης, ἵνα κλίνωνται ἀπὸ τοῦ μολιονίδης μολιονίων, ὡς πριαμίδης πριαμίων. καὶ ἐν συγκοπῇ, μολίων. μάλιστα δὲ, ὡς ὑπεριονίδης, ὑπεριονίων, ὑπεριονίονος. καὶ ἐν συγκοπῇ ὑπερίονος λέγεται. καθὰ γὰρ διὰ τὸν πατέρα ἄκτορα ἀκτορίωνε, οὕτω καὶ διὰ τὴν ματέρα μολιόνην, μολίονε. ἤγουν, μολιονίδαι. ἢ μολίονε, τουτέστι μολιόνης υἱοί. ἕτεροι δὲ τὸ μολίονε κατ' ἐπίθεσιν, ἤγουν ἐπιθετικῶς νοοῦσιν. ἵνα ἡ λέξις δηλοῖ, τοὺς μαχίμους καὶ ὁρμητικούς. οὐ παρὰ τὸν μόλον, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἐν μάχῃ μόλυνσιν ἐστὶν ἐν ἐκτάσει ὁ μόλος, γίνεται ἢ παρὰ τὸ μολῶ ῥῆμα, ὅθεν καὶ μούλιος, ὁ ἐνθεὶς τοῦ αὐγείου γαμβρός. καὶ μόλος ὁμώνυμος τῷ μόλῳ ἄκτορι, ὁ τοῦ μυριότου. ἢ κατά τινας, μολιόνου πατήρ. Ἄκυθος, ὁ ἄγονος. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν σπέρμα. κύθος γὰρ τὸ σπέρμα. κύθεται γὰρ, ἤγουν κρύπτεται, τουτέστι καὶ τὸ κύημα ἐν τῇ μήτρᾳ. γράφεται δὲ τὸ ἄκυθος, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. Τὰ γὰρ διὰ τοῦ, υθος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται. οἷον, μαμμάκυθος ὁ μωρός. Ἀκυθῶν, ἀγρυπνῶν. Ἀκύκλιος, ἀπαίδευτος. Ἀκυητήριον, φάρμακον πρὸς τὸ μὴ κύειν γυναῖκας. Ἀκυλία, ἡ σικελία. ἢ ἡ βενετία. Ἄκυλον, ἄδοξον. οἱ δὲ τὴν πρινίνην βάλανον. παρὰ λυδοῖς, τὸ αἰδοῖον λέγεται. οὕτω καὶ ὁ καρπὸς κομάρου. Ἀκυμάντως, ἀταράχως. ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κυμαίνω τὸ ταράσσω. καὶ ἀκύμονα, τὸν ἀτάραχον λέγομεν. καὶ ἀκύμων, ἡ μὴ κύουσα. ὡς ἔγκυμων, ἡ συνειληφυῖα. καὶ ἀκύμων, ἡ στεῖρα. ἄτεκνος. ἄτοκος. Ἄκυνοι, ἄτοκοι. Ἀκυνὸν, ἀπρόσιτον. Ἄκυον, ἄτοκον. Ἄκυπροι, ἀμιγεῖς. παρθένοι. Ἀκυρής, ἀτυχής. καὶ ἀκυρήματα, τὰ ἀτυχήματα. Ἀκύρματα, ἀποτεύγματα. Ἀκυρόεντα, ἀνάρμοστα. ἄκυρα. Ἀκυρολογεῖ, ψευδολογεῖ. Ἄκυροι, παλαιοὶ ἄπειροι. ἢ τὴν μακρὰν οὖσαν. κῦρος γὰρ τὸ τέλος. Ἀκυρῶσαι, ψευδοποιῆσαι. καταργῆσαι. Ἄκυτος, ἄτοκος. στεῖφος. Ἀκχαλίβαρ, κράββατος. λάκωνες. Ἀκχημονικά, τὰ κακοπαθήματα.

Ἀκχός, ὁ ὦμος. Ἀκωδώνιστον, ἀπείραστον. ἀβασάνιστον. κωδωνίσαι γὰρ, τὸ διαπειραθῆναι. Ἀκωκὴ, ἡ ὀξύτης. παρὰ τὸ ἀκὴ γίνεται ἀκή. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἀκωκὴ τὸ κῶ, μέγα. Τὰ γὰρ ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. οἷον, ἐδωδὴ, καὶ ἐδωδή. ἀγωγὴ, καὶ ἀγωγή. οὕτως οὖν καὶ ἀκωκὴ, τῆς ἐπὶ δόρατος ἡ ἀκμή. Ἄκωλος, ἄρτος. Ἄκων, ὁ ἀβούλητος. καὶ ἄκων ἀκούσιον. σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ. ἔχει μακρὸν τὸ α. κατὰ κρᾶσιν γάρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἀέκων, ἄκων. καὶ ἄκων ἀκοντιστικῶς, τὸ ἀκόντιον. οὗτινος τὸ α βραχύ ἐστιν. Ἀκώπητον, τὴν ἀπαρασκεύαστον ναῦν. ἢ ἀσύνηθον. ἀπὸ τῆς κώπης, ὅ ἐστι τῆς λαβῆς.

Ἀκώριαι, ἄκανθαι.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Ἅλα λέγει ὅμηρος, πᾶσαν τὴν θάλασσαν. διὸ καὶ λευκὴν αὐτὴν φησὶν, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ πᾶσαν, οὕτω λέγων. πόντον δὲ, τὸ ἐντὸς καὶ πόῤῥω τοῦ αἰγιαλοῦ. διὸ καὶ οἴνοπα, ἤτοι μέλανα αὐτὸν λέγει. καθὰ γὰρ τὸ ἄκρον ἡ θάλασσα, τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου διαδεχομένων αὐτὴν πεφωτισμένη γίνεται καὶ διὰ τὸ λευκή. καθὰ δὲ τὸ ἐνδοτέρω καὶ πόῤῥω τοῦ αἰγιαλοῦ ἀμβλυνομένων τῶν ἀκτίνων ὑπὸ τοῦ βάθους, καὶ μὴ δυναμένων κατ' αὐτῆς διατείνειν, καὶ καταφωτίζειν αὐτὴν, σκιώδης ἐστὶ, καὶ διὰ τοῦτο μέλαινα. καὶ ἅλατα κόπρια. ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ. Οὐ σύ γ' ἐξ οἴκου σοῦ ὑπὲρ σταθμοῦ οὐδ' ἅλα δοίης. Ἄλαρα, μέλαν, ὃ γράφομεν. Ἀλάβαστον, δίχα τοῦ ρ ἀττικοί. μετὰ δὲ τοῦ ρ, οἱ ἄλλοι ἕλληνες. ἔστι δὲ λήκυθος μύρου. ἢ ἄγγος μὴ ἔχον λαβὰς λίθινον. ἢ λίθινος μυροθήκη. ἢ κατά τινας, φοχάδιον, ἢ καψάκιον. Ἀλαβαστροθήκη, μυροθήκη. Ἀλαβῆς, ὁ ἰχθύς. ὡς μὴ δυνάμενος χειρὶ λαβέσθαι. Ἀλάβυται, θόρυβοι. Ἀλαβυτῶ, θορυβῶ. Ἀλαβώδης, ἀνθρακώδης. κεκαπνισμένον. Ἀλαβὼς, ποταμός. Ἀλλ' ἄγε, ἀλλὰ φέρε. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα παρακελεύσεως, ἢ ἀντιῤῥηματικὸν μόριον. Ἄλαζα, αἰσχρά. Ἀλαζονεία, ἕξις προσποιητικὴ τῶν μὴ ὑπαρχόντων. καὶ ἡ ὑπερηφανία. Ἀλαζονεύομαι, ἐπαίρομαι. αὐθαδιάζομαι. ἀπαυθαδιάζομαι. ἀποσεμνύνομαι. γαυριῶ. ἐναβρύνομαι. κομπάζω. κομπεύομαι. μεγαλαυχοῦμαι. ὑπερφανεύομαι. καὶ τὸ κομπάζω, καὶ ψεύδομαι. ἀριστοφάνης βατράχοις. ἠλαζονευόμην, ἵνα φοβηθείην ἐγώ.

Ἀλαζὼν, ὑπερόπτης. ὑπερήφανος. ψευδής. παρὰ τὸ ἐν ἄλῃ ζῆν. καὶ ἀλαζὼν, ὁ χαυνοφλύαρος. ὁ μέθυσος, καὶ λῆρος. ἢ ἀλαζὼν, ὁ ἀλήτης ζῶν, ὅ ἐστι ματαίως. ἰδίως δὲ ἀλαζόνας, τοὺς ψεύστας ἐκάλουν. ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται, περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν. Διαφέρει δὲ ἀλαζὼν, εἴρωνος. ἀλαζὼν μὲν γάρ ἐστιν, ὁ μὴ ἔχων καὶ προσποιούμενος ἔχειν. εἴρων δὲ, ὁ ἔχων καὶ προσποιούμενος μὴ ἔχειν. καὶ ἀλαζὼν, ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν. ἐκότως δὲ καὶ τοὺς φιλοσόφους ἀλαζόνας καλοῦμεν. ἐπεὶ περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν ὡς εἰρηται, λέγειν ἐπαγγέλλονται. ἢ ὅτι σεμνὰ ἔχοντες ἤθη, ἀλαζόνες δοκοῦσιν. Ἀλαιεὶς, ὄνομα δήμου. Ἀλαιθερὴς, χλιαρόν. οἱ δὲ, ἠλιθερές. Ἀλαινὴς, ὁ μαινόμενος. Ἀλαῖος, ὁ ἀπόλλων. Ἀλαίνω, τὸ πλανῶμαι. ὅθεν καὶ ἄλαινος ποταμὸς, ὁ ὑπὸ πολλὴν γῆν ἀλώμενος. παρὰ τὸ ἄλη, ἀλῶμαι. παράγωγον, ἀλαίνω. ὡς ἱδρῶ, ἱδραίνω. σημαίνει δὲ τὸ ἐξεστηκέναι. Ἀλακὴ, λιγνύς. σποδός. καρκίνος. κυπρίων. μαμίλα. Ἀλάκη, παῖδας ἀκούς. Ἀλαλαξαὶ κυρίως, αἱ ὑπὸ τῶν θυόντων ἀχαιῶν. ὡς τὸ ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

τοῦ στόλου. τὸ ἄφλαστον ξύλον τὸ ὀξὺ ἔχον ἀπὸ τῆς πρύμνης, καὶ διῆκον μέχρι τῆς πρώρας ξύλον. ἔνθα τὸ τῆς νεὼς ἐπι-
γράφεται ὄνομα. ἢ ἀκροστόλιον, τὸ ἄφλαστον, τὸ κατὰ τὴν πρώραν. ἀλλ᾽ ὅμηρος ἐπὶ τῆς πρύμνης αὐτὸ παραδίδωσι λέ-
γων, ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων. Ἄκρος τέλειος, ὡς ἄκρον ἐληλακώς. Ἀκροσφαλεῖς, τοὺς ἄκρως ἐσφαλμένους. ἢ τοὺς
ἐν τῷ βαδίζειν σφαλλομένους. Ἀκρόσφυρα, εἶδος ὑποδήματα τῶν γυναικείων. Ἀκροτάτην πόλιν, τὴν ἀκρόπολιν, δια-
λύσας λέγει. ἡ ἀνάγκη χοῦ, ἄκρην ἔφη ὅμηρος· ὡς ἐν τῷ, Ὤλετ᾽ Ἴλιος καὶ ἄκρας. πολλαχοῦ δὲ, καὶ πόλιν ἄκρην.
Ἀκροτάτων, ὑψηλοτάτων. αἰπυτάτων. Ἀκροτήριον, τόπος ἐν ᾧ συνάγονται ἀκροάσασθαι τὰ μαθήματα. Ἀκρο-
τηριάζει, τὰ ἄκρα τέμνει. Ἀκρότης, ἀρχή. Ἀκρότητα, πολυκρότητα. ὡς τὸ, Πολυκρότητα ἀλλήλοις φερόμενα.
ὥς τι μὲν δὲ συγκροτεῖσθαι, μὴ δὲ συμπεσεῖν ἀκρότης. Ἀκρότομος λίθος σκληρὸς τῷ τέμνοντι. ὑψηλός. ἢ ὀξύτα-
τος. Ἄκροτον, ἀδιαρρήτιστον. ἀπαίδευτον. Ἀκρουὴ, ἡ τοῦ ὄρους κορυφὴ, ἢ ὄρος. Ἀκρουνοί, ὅροι παρὰ μακεδόνων.
Ἀκρουρά, οὐρά. Ἄκρουρον, ἄκραν. Ἄκρα, ἄκρας. Ἀκρουχεῖ, ἄκρον ἔχει. ἄκρον δὲ, ὄρος τῆς ἀργείας ἐφ᾽ οὗ
ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο μελάμπους, καθάρας τὰς προιτίδας. σοφοκλῆς, ἰφιγενεία. Ἀκροφύσια. Ἰστέον ὅτι τὰ μέ-
ση τῶν φυσητῶν τὰ τοῖς χοάνοις ἐντιθέμενα, ἀκροφύσια ἐλέγοντο, καὶ ἀκροστόμια· αἷς φυσῶσιν οἱ χαλκεῖς. φασὶ δὲ οἱ πα-
λαιοὶ τὸ εἶδος τῶν χοάνων ἄδηλον εἶναι. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὰ φυσώμενα ἀγγεῖα, ἐν οἷς αἱ ὗλαι τήκονται· ἃ παρ᾽ ἡμῖν ἐστι
τάλινα. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ τὸ χοανεύειν. ἢ ἀκροφύσια, τὰ ἀκροστόμια τῶν ἀσκῶν. Ἀκροχάλιξ, ὁ
ἄκρως μεθύων. ἢ ἀκροχάλιξ, ὁ ἀκροθώραξ, ἢ μέθυσος. χάλιξ γὰρ, ὁ ἄκρατος οἶνος, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας. Ἀκρό-
χειρος, ἀνδροφόνος. Ἀκροχειρίζεσθαι, τὸ πυκτεύειν, ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον, ἄνευ συμπλοκῆς. ἢ ὅλως, ἄκραις
ταῖς χερσὶ μετ᾽ ἄλλου γυμνάζεσθαι. ὅθεν καὶ ὁ ἀκροχερσίτης καλεῖται. Ἀκρόχολος, ὁ καθ᾽ ὑπερβολὴν ὀξὺς, καὶ
πρὸς πᾶν ὀργίλος. ἢ καὶ ὁ πρὸς ὀλίγον ὀργιζόμενος. Ἀκροχορδόνες, αἱ ἐν τῷ προσώπῳ ἐλαῖαι ἢ ἀθέρια, ὁ ἀκροχορ-
δὼν, ἡ φοινική, τοῦ ἀκροχορδόνος. Ἀκρόχωλος, ὁ πρὸς ὀλίγον χωλαίνων. Ἀκρόψιλον, τὸ ἐπὶ τὸ ἄκρον γυμνόν. Ἄκρυ,
ἀντὶ τοῦ ἀληθές. Ἀκροῶ, παρὰ τὸ ἀκούω, ἀκοῶ, ὡς κύω, κυῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ̄ ἀκροῶ. Ἀκροῶμαι, φοινικῶς
συντάσσεται αἰτιατικῇ, Ὁ δὲ τῶν τοῦ βασιλέως λόγων ἀκροώμενος. λέγομεν ἀκροῶμαί σου, καὶ σε. Ἀκρῶα, σπλάγχνα.
ἔντερα. Ἀκρωλένιον, τὸ τῆς χειρὸς ἄκρον. Ἀκρώμιαι, αἱ κατακλεῖδες. Ἀκρωμῖται, ἀμείζονες. Ἀκρώνια, τὰ
ἀθροίσματα, καὶ ἡ ἀκρότης. καὶ ἡ ἀκμή. τὸ ἐντελὲς, τὸ ἄθροισμα. καὶ πλῆθος. Ἀκρώνυξ, τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος. καὶ τῶν
ὄρους. καὶ ἀκρωνυχία, ὁμοίως. Ἀκρώρεια, ἐξοχή. κορυφή. εἰς τρία γὰρ διαιρεῖται τὸ ὄρος. εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν,
καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ, τὰ πλευρά. τέρμα δὲ, τὰ πλατύτατα, ἢ πόδες. ἢ Ἀκρώ-
ρεια, ἡ ἀνωτάτω τοῦ ὄρους ἐξοχή. οὕτω καὶ πρυμνώρεια πολυπιδάκου ἴδης, τὸ πρυμνὸν ἤτοι τὸ κατώτατον αὐτῆς ἄκρον.
ὃ παρ᾽ ἐνίοις ἀκριβῶς πόδες ὄρους. Ἀκρωτηριάζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. τέμνω τὰ ἄκρα. ὡς τό, ἠκρωτηρίασεν ἄλλου
χεῖρας καὶ πόδας. καὶ ἀκρωτηριάσας, ἀντὶ τοῦ, τὰ ἄκρα τεμών. καὶ ἀκρωτηριάσας, ἀντὶ τοῦ, πᾶν ἐκτεμών. Ἀκρω-
τηριασμὸν λέγουσι, τὸ ῥῖνα ταμεῖν, καὶ οὔατα. ἀπὸ δὲ τὸ ῥῖνα τέμνειν, λέγεται ῥινοτομεῖν. Ἄκρως, μεγάλως.
ὀξέως. Ἀκρώσσει, ἀκροᾶται ἐκ κοινοῦ χ᾽ ὑπακούει. προσκλίνεται. Ἀκρωτηριάσαι. κόψαι. ἢ ἀγρεῦσαι. Ἀκρωτή-
ριον, ὁ ὑψηλὸς τόπος. καὶ ἀκρωτήρια, τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν ἀνατιθέμενα ζώδια. δωριεῖς. Ἀκρωτηριάσαι, τὰ ἄκρα
ἀποτεμών. Ἀκταίζων, ἀκτάζων. προθυμούμενος, ἢ ὀργῆς πλήρης. ἢ μετεωρίζων. Ἀκταίου, παρὰ θαλασσίου. Ἀκτα-
τομένον, προηρημένον. Ἀκταὶ λέγονται αἱ ἀθῆναι. ὅτι ἀκταῖος αὐτῶν ἐβασίλευσεν. ἢ ὅτι ἀκτή ἐστι, τουτέστι προβεβλη-
μένη καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέρος εἰς τὴν θάλασσαν. τῆς ἀττικῆς δὲ νῆσος ἡ σαλαμίς. Ἀκταίνειν, τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ
ἐπαίρεσθαι, καὶ γαυριᾶν ἐπὶ τῶν ἵππων. ἀκτάζων, ἀντὶ τοῦ ἐξανιστάμενος. καὶ ἀκταίνειν, τὸ ἀνάκτως πηδᾶν, ἢ πρὸς
συνουσίαν ὁρμᾶν. Ἀκταωρεῖν, ἀκτὰς φυλάσσειν. Ἀκταίωρος, παρὰ τὸ τὴν ἀκτὴν ὠρεῖν. ὅ ἐστι φυλάσσειν. Ἀκταί,
αἰγιαλοί. πετρώδεις τόποι. Ἀκταῖοι ἰχθῦς, οἱ αἰγιάλιοι. Ἀκταίνουσα, τρέμουσα. ἀσφαλῶς κρατοῦσα. Ἀκταία,
ἡ ἀττικὴ πρῶτον ἐκαλεῖτο. καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀκτίτου λίθου κατασκευασθεῖσα τοῦ πεντελικοῦ. Ἀκταία, δόρατα.
κάμαξ. Ἀκτῆμοι, πένητες. ἀκτήμονες. Ἀκτῖνος ὁδηγός. συρακούσιοι. Ἀκτηρές, ἄφαρον. Ἀκτῆραι, ἀφα-
τοι. αἱ κράνειαι ῥάβδοι. ἢ περὶ τῶν ἄθω χώρα. Ἀκτῖνες, πένητες. Ἀκτὴ ἀλφίτου, ἡ δωρεὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς
παρὰ τὸ προάγεσθαι, ἢ προσάγεσθαι ἢ τὸ κλάσμα, παρὰ τὸ ἄγω τὸ κλῶ. οὐ ἔμφασιν ἔχει οὐ μόνον τὸ ἄλφιτον, ἀλλὰ καὶ
μυληφάτου. ὁ δηλαδὴ κλᾶται ὑπὸ μύλης. ἀκτὴ δημήτερος, κλάσμα ἄρτου, ὅ ἐστι ψωμός, ἢ καὶ ἄλλως βωμός, παρὰ
τὸ ἄγω τὸ κλῶ. ἤγουν ἡ ἄγουσα ἡ μάζα καὶ ποιοῦσα τρέφεσθαι. διὸ καὶ δίαιτα τινὲς ἴσον, καὶ εἴσιν, ἐκ τοῦ ἰέναι ἐτυμολό-
γησαν. καὶ ἀκτὴ προύχουσα, ἡ ἀλλ᾽ ἡ αὐ ἐκ τῇ προβλῆτι ἀκτῇ. Ἀκτὴ ἐκαλεῖτο ἡ ἀττική, ἢ ἀπὸ ἀκταίωνος βασιλέ-
ως, ἢ διότι τὸ πλεῖον μέρος τῆς ἀττικῆς ἀκτή, ἤτοι παραθαλάσσιόν ἐστιν. Ἄλλως. Ἀκτὴ ἰδίως, παραθαλάσσιός τις
μοῖρα τῆς ἀττικῆς. ὅθεν καὶ ὁ ἀκτίτης λίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὴν ἀττικὴν, οἱ μὲν ἀπό τινος βασιλέως ἀκταίω-
νος. οἱ δὲ, διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας, παραθαλάττιον εἶναι ἀκτή, καὶ ἡ τροφή. καὶ τὸ ὀξὺ ἔχον μέρος τοῦ αἰγιαλοῦ. ὡς τὸ
ἀκτῇ ἐπὶ προυχούσῃ. Ἀκτήμων πένης. Ἀκτημοσύνη, ἔνδεια. Ἀκτίτης λίθος, ὁ ἀπὸ τῆς ἐν πελοποννήσῳ ἀκτῆς.
σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. Ἄκτιον παῖδα, ἀντὶ τοῦ κυνηγόν. ἐπακτῆρες γὰρ οἱ κυνηγοί, ὥς φησιν ὀππιανός, ἢ ὥς φασι
φιλοστέφανος. ἔστι πανὸς ἱερὸν πλησίον κράθιδος ποταμοῦ. τινὲς δὲ τὸν ἀπόλλωνά φασι τὸν ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς ἱδρυ-
μένον. φησὶ δὲ καὶ πίνδαρος, τῶν ἁλιέων ἄλλον φροντίζειν. Ἀκτὶς, οἰκέτου ὄνομα. παρὰ δὲ συρακουσίοις, ὁδηγός.
ἡ ναῦς. καὶ Ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν, ἐπὶ τοῦ ἡλίου. ἀκτὴ δὲ ὁ αἰγιαλός. Ἰστέον δὲ, ὅ παρ᾽ ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσης ἀκτὴ, ὁ κρημνώ-
δης δηλαδὴ τόπος, τοῦτο ἐπὶ ποταμοῦ ὄχθη. ὃ παρ᾽ δὲ ἐπὶ θαλάσσης αἰγιαλὸς, ὁ ἐπίπεδος δηλονότι καὶ ὁμαλός, τοῦ-
το ἐπὶ ποταμοῦ παραποτάμιον. παυσανίας γοῦν φησιν, ὅτι ἀκτὶς, οἰκέτου ὄνομα καὶ ἀγγείου ἐφ᾽ οὗ αἱ ὀβολαὶ ἐπιτίθενται.
οὕτω δὲ καὶ ἡ αὐλή, οὐ μόνον ἡ λαμπηδὼν, ἀλλὰ καὶ ποταμίου εἶδος κατὰ παυσανίαν, καὶ θυσία τις πεμπομένη εἰς

Ἀκριτάγονον, πολύγονον. Ἀκριτοβάται, οἱ χέτης πρὸς ἐφεσίοις τῶν ἀρτεμίδος θυσιῶν. Ἄκριτα νείκεα, ἀδιακρίτοις φιλονεικίας ἐφ' αἷς οὐ χαίρεται κριτής. καὶ εἴη ἂν ἐντεῦθεν καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ μὴ διόντως κρίτον ἀμυθεῖται. καὶ ἄκριτα ἄχεα, τὰ πολλά. ὡς καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ πολύμυθος. καὶ ἄκριτα, ἀχώριστα. Ἀκριτόμυθος, ὁ πεφυρμένος δηλαδὴ, καὶ μὴ διακρινὰς ἔχων ἐν τῇ τῶν νοημάτων τάξει. ἢ ἀκριτόμυθος, ὁ πολύλογος. ὡς καὶ ἄκριτα φῦλα, τὰ δυσδιάκριτα διὰ πληθυσμόν. ἢ ἀδιάκριτος ἐν τῷ λέγειν, καὶ ἄκοσμος. Ἀκριτόμυθε, ἄκριτε περὶ τοὺς λόγους, καὶ ἄτακτε. ἀπεραντολόγε. πολλὰ καὶ ἀδιάστολα, καὶ ἀδιαχώριστα λέγων. ὅ ἐστι, συγκεχυμένα καὶ ἀδιάτακτα. ἢ ἀδιανόητα καὶ ἄλογα. κριτήριον γὰρ τῶν φρονίμων, ὁ λογισμός. τῶν δὲ ἀφρόνων τὸ πάθος, ἄλογον καθ' ἑαυτό. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κρίνω, κρινῶ, κέκρικα, κέκριμαι, κέκριται, κριτός, καὶ τὸ μῦθος. μετὰ δὲ τοῦ στερητικοῦ α, ἀναβιβαζομένου τοῦ τόνου, γίνεται ἀκριτόμυθος. τὰ γὰρ εἰς ος δισύλλαβα ἐν τῇ συνθέσει, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. Ἀκριτοτύμβον λέγει ὅμηρος, τὸν μὴ διακεκριμένον εἰς ἕνα τινὰ νεκρὸν, ἀλλὰ τὸν ὄντα πολλῶν, ὥσπερ τὰ κυρίως πολυάνδρια. καὶ ἄκριτοι μῦθοι, ἤγουν ἀναρίθμητοι. Ἄκριτος, ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος. Ἀκριτόφυλλον, σύμφυτον πολλοῖς δένδροις. ὥστε μὴ διακρῖναι ῥᾳδίως τὰ φύλλα ἃ φέρει. ἢ κατάσκιον. Ἀκριτόφωνα, βαρβαρόφωνα. συγκέχυται γὰρ ἡ τῶν βαρβάρων φωνή. Ἀκροᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. Ἀκροατής, ὁ μαθητής. καὶ ἀκροᾶσθαι, τὸ μανθάνειν. Ἀκροβάζειν, τὸ ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνειν. Ἀκροβέλια, τὰ ἄκρα τοῦ ὀβελίσκου, καὶ τοῦ ὀβελιαφόρου. Ἀκροβελίζειν, ῥέζειν, ἀκοντίζειν. Ἀκροβελίζεται, τὰ ἄκρα τοῦ σώματος βάλλεται. Ἀκροβελίς, εἶδος ἀκοντίου. Ἀκροβημάτιζε, ἐπὶ ἄκροις τοῖς ποσὶν ἵστασο. Ἀκροβολαὶ, αἱ τοῦ ἡλίου βολαί. Ἀκροβολισάμενοι, τῆς συμβολῆς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρξάμενοι, ἢ ἀκοντίσαντες. Ἀκροβολισμός, ὁ ἐρεθισμός, καὶ τὸ τὰ ἄκρα βάλλειν. ἀκροβολισμὸς δέ ἐστιν, ὅτι πρὶν συμβάλλουσιν οἱ πολέμιοι, ἀλλήλους βάλλουσι τοῖς βέλεσι, καὶ τοῖς λίθοις. Ἀκροβυστία, ἐκ τοῦ ἀκροβυσσος, ὃ σημαίνει τὸν κεκαλυμμένον, παρὰ τὸ βύω τὸ καλύπτω. ἐντεῦθεν καὶ ἄβυσσος. Ἀκροδίκαιον, τὸ ἔσχατον τῆς δίκης. Ἀκρόδρυα, πάντες οἱ τῶν δένδρων καρποί. ἢ καρποὶ δενδρικοί. Ἀκρόδρυον, ὀπώρας μέτρον παρὰ ταραντίνοις. Ἀκροζυγία, τοῦ βοεικοῦ ζυγοῦ τὰ μέσα. ἤγουν ἡ ζεύγλη. Ἀκροθάλυπτα, ἀκρόκαυστα. Ἀκροθιγεῖν, τὸ λαβεῖν τῷ ἄκρῳ τοῦ δακτύλου τι. ἢ βραχύ. καὶ ἀκροθιγὰς, λεπτομερῶς. Ἀκροθίνια, ἀκροθίνια λέγονται αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν. θινῶν δὲ κυρίως ἤγουν τῶν σωρῶν. ἤδη δὲ, καὶ ἀπὸ θήρας καὶ ἄλλων. παρὰ τὸ θὶν θινὸς, ὃ σημαίνει τὸν σωρὸν τῶν χουσίων. θίνιον, καὶ ἀκροθίνιον. ἢ ἀκροθίνιον, ἀπαρχὴ καρπῶν. ἢ σκῦλα. λάφυρον. ἀπαρχαὶ. ἀπαρχὴ τῶν θινῶν. θῖνες δὲ εἰσὶν, οἱ σωροὶ τῶν πυρῶν, ἢ κριθῶν. ἢ πᾶσα ἀπαρχή. Ἄλλως. Ἀκροθίνια, αἱ ἀπαρχαὶ τῶν θινῶν. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶσα ἀπαρχή. ἢ αἱ τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχαί. ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλοῦσι τὰς ἀπαρχὰς, ἃς ἀνατιθέασιν οἱ ἐξ ἐμπορίας. παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ θινὸς, τουτέστι τοῦ αἰγιαλοῦ σεσῶσθαι. ἄλλοι δὲ, τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων. παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ πολλούς. τουτέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ ἄκρα τοῦ σωροῦ, ἢ τὰ λάφυρα. Ἀκροθινιάζειν, ἀκροθιγγάνειν, καὶ ἀπάρχεσθαι. Ἀκροθώραξ, ὁ μέθυσος. Ἄκραι, ἄκραι, ἢ δοῦλαι. Ἀκροκελαινιόων, ἀντὶ τοῦ ἄκρας πεφρικώς. μέλας. ἢ τὴν ἄκραν ἐπιφάνειαν μελαινόμενος, ὡς ἐκ τοῦ πνεύματος ἀνέμου. ἢ μυθικῶς, καθὰ χρῶμα θυμουμένου. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ νυκτὶ ἐοικώς. ἵνα ἡ ἀκροκελαινιόων, ὁ ἄνω σκυθρωπάζων, καὶ ἀγριούμενος μελαίνῃ φρικί. Ἀκροκώλια, πόδες. βολβοί. φακοί.

Ἀκροκνεφὰ, πρὸς ὄρθρον. Ἀκροκόρυμβα, τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν. Ἀκροκόμους θρήϊκας λέγει ὅμηρος, ἤγουν, καρηκομόωντας. τινὲς δὲ οἴονται ἀκροκόμους λέγειν, τοὺς ἐπ' ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντας. καὶ οὐ καθειμένας εἰς βάθος τὰς τρίχας ἔχοντας. ἤγουν τοὺς συμμέτρως τοῦ κομᾶν ἔχοντας. Ἀκρόλειον, ἀπαρχή. ὡς παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ὡς τὸ, πολυξένην καθὰ θῦσαι τοὺς ἕλληνας ἀκρόλειον καὶ αὖθις. Ὅσα ἦν θεοῖς ἀναθήματα, καὶ ἀκρόλεια. Ἀκρολοφία, ἡ κορυφὴ τοῦ λόφου. τουτέστι, τοῦ βουνοῦ. Ἀκρομύλη, ἐπιγυναικισμός. ἢ γυνή. μύλων. ἢ μύλος αὐτός. Ἄκρον σημαίνει δύο, τὸ ἄριστον, καὶ κάλλιστον ἄκρον λέγεται καὶ ἡ εἰς ἔσχατον πέρας ἄφιξις. οὗ τινος οὐκ ἔστιν ἐπέκεινα. τὸ δ' ἔχον παρὰ τὸ ἄχι καὶ τὸ ὄν, ἄχον, καὶ ἄκρον. ἤγουν ἄρχον τι ὄν. οὕτω μεθόδιος. ὁ δὲ φίλων, παρὰ τὴν ἀκὴν, ἄκορον καὶ συγκοπῇ, ἄκρον. Ἄκρον ἐπιλίγδην, μεσότητος ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύδην. ἤγουν, ὅσον ἐπιψαῦσαι μόνον. Σημειωσαι ὅτι ἐν ἰλιάδι ἅπαξ τοῦτο, καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ ἅπαξ. καὶ ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἕξεις, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφράστων, καὶ δυσνοήτων. καὶ ἄκρον, μετέωρον ὑψηλόν. Ἀκρόνιον, τὸ τῆς νεὼς ἄκρον. Ἀκρόνυξ, τὸ ἄκρον τῆς νυκτός. καὶ ἀκρονυχία ὁμοίως διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀκρόνυξ δὲ καὶ ἀκρωνυχία διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος, καὶ τοῦ ὄρους. Ἀκροποδητὶ βαδίζει. ἤγουν, ἄκροις ποσίν. Ἀκρόπηρα, τὰ ἐπὶ πολλοῖς καὶ ἐπ' ἄκρον ἐμπησόντα. Ἀκρόπολις, ἄκρα πόλις τις οὖσα. ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως. ἔστι καὶ τόπος ὑψηλὸς ἀθήνησι. τὰ δ' ὕστερον ἐπὶ πόλιν, ὑπόπολις ὀνομάζεται. αἱ ἀκροπόλεις δὲ, ὡς ἐπὶ πολὺ τῇ ἀθηνᾷ ἀνέκειντο. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ παραβάτης. ἐν ταῖς δ' ἐπὶ τῶν ἔργα ἀθηνᾶς ὡς φρονήσεως, σοφίας τε καὶ δημιουργικῆς τέχνης, λέγει καὶ ὅτι κατοικεῖ τὰς ἀκροπόλεις, ὡς αὐτὴ διὰ σοφίας κατασκευασμένη, τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν. Ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν, ὡς ἂν εἴποι, οὐρανίαις. ὧν τὸ ἄκρον ἐφικνεῖσθαι δοκεῖ τῶν ἀνωτάτω πόλων. ὅτι δὲ καὶ παρὰ τὸ πολεῖν γίνεται, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι ἡ λέξις ὁ πόλος, δῆλον. καὶ ἄλλως δὲ, τὸ ἀκροπόλοις, ὅμοιόν ἐστι τῷ αἰωροῖς. ἐν αἷς δηλαδὴ, ὁ πολεῖν ὅ ἐστιν ἀναστρεφόμενος, εἰς ἄκρον φέρεται. δοκεῖ δὲ παροξυτονεῖσθαι καὶ ἡ εὐθεῖα τοῦ ἀκροπόλοις, καθὰ καὶ τὰ κατ' αὐτὸ. Κανών. Τὰ γὰρ παρὰ τὸ πολῶ, εἰ μὲν προθέσει σύγκειται προπαροξυνόμενα, προπαροξύνονται. οἷον, ἀμφίπολος. πρόπολος. πρόσπολος. εἰ δὲ ὀνόματα, προπαροξύνονται. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ὀνειροπόλος. μαντιπόλος. οἰωνοπόλος. θυηπόλος, ὁ ἱερεύς. καὶ θυοσκόος ἐν ὀδυσσείᾳ. οὕτω γοῦν ἀναλόγως, καὶ ἀκροπόλος. ὁμοίως δὲ καὶ μυστοπόλος, καὶ αἰπόλος. καὶ θαλαμηπόλος, καὶ δικασπόλος. καὶ θεμιστοπόλος, καὶ ἕτερα. Ἀκρόπολον, ἐξέμον ἔννομον. Ἀκροπόροις, τοῖς ὀβελίσκους ἐπιθετικῶς. διὰ τὸ παρὰ τὸ ἄκρον ἐπιδὲν, πείρεσθαι τὰ κρέα. Ἀκροποσθία, τὰ ἄκρα τοῦ αἰδοίου. Ἀκροσπὲς, τὸ ἐπὶ βραχὺ μὲν βεβληκὸς, παρὰ τὸ ἀσπαίρειν. Ἀκροστόλιον, τὸ ἄκρον

Ἄκρεα, τὰς θήλεα· μακεδόνες. καὶ ἀκραία, ἡ ἀθηνᾶ, καὶ ἡ ἀφροδίτη. Ἀκρέμονες, βλαστοί· κλάδοι. Ἀκρέσπερον παρ' ἰσοκράτει, ἄκρας ἑσπέρας. Ἀκρεθὴς, ἄψεκτος. Ἀκρελόγχη, κέρκος ἡ μικρόν. Ἀκρέμονες, κλάδοι, καὶ βλαστοί· ἤγουν ἀκρέμονες. Ἀκρέμυρον, ἀστεργές. Ἀκρόπεδος, ἡ ἀγαθή. Ἀκρὶς, ὁ διά τινα ἔχθραν ξίφει, ἄφωνος φθόμενος. Ἄκρης πόλεως, διαλελυμένας, αὐτὶ τῆς ἀκροπόλεως. Ἀκρῆστις, ῥάχις καὶ ἄκρα. Ἀκρησόλοσχος, δοῦλος.

Ἄκρητος, ὁ ἄκρατος· ἐκ τοῦ κερῶ, κεράσω· συγκοπῇ, κράσω· κρατής, καὶ κρατητήρ· ἐκ δὲ τοῦ κεράσω κρατὸς, ἄκρατος, καὶ ἄκρητος. καὶ ἄκρητον γάλα ὅμηρος λέγει, ἐπεὶ ἔστιν ἐπὶ τὸ ὑδαρές, καὶ τὸ ἐλαιῶδες, καὶ τὸ ὀρρῶδες. καὶ ἄκρητοι, ἀχώριστοι· ἀδιάκριτοι· οἱ δι' ἀκεράστου οἴνου γινόμενοι. Ἀκρία, ἀθηνᾶ, ἐν ἄργει ἐπί τινος ἄκρας ἱδρυμένη. ἀφ' ἧς καὶ ἀκρίσιος ὠνομάσθη. ἔστι δὲ καὶ ἥρα, καὶ ἄρτεμις, καὶ ἀφροδίτη προσαγορευομένη ἐν ἄργει κατὰ τὸ ὁμοίως, ἐπὶ ἄκρῳ ἱδρυμέναι. Ἀκριβές, τὸ ἄκρον εὐριπίδης φιλοκτήτῃ. Ἀκρίβεια, ἡ ἀκριβὴς κατάληψις. Ἀκριβὴς, ὁ νέος· ἀκριβὴς καὶ ὁ βέβαιος· λέγεται γὰρ ἀκριβὴς ζηλωτὴς, τῆς τοῦ μάντεως δόξης. παρὰ τὸ κρίβω κριβὴς καὶ ἀκριβής. καὶ γὰρ τὸν ἀκριβῆ, οὐδεὶς δύναται λαθεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἄχρι καὶ τὸ βαιὸν, ἀχριβὴς, καὶ ἀκριβής· ὁ γὰρ ἀκριβὴς μέχρι καὶ τοῦ μικροῦ καθικνεῖται. μεταλαμβάνοντες δὲ τὸ ἀκριβὲς εἰς τὸ σαφὲς, ἢ εἰς τὸ ἀληθές. καὶ ὡς δοκεῖ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀναγκαῖον σημαίνει. Ἀκριβῶς, ἄκρως. Ἀκριβολογεῖται, ἀκριβῶς ἐξετάζει. Ἀκριβῶ τὴν δὲ τὴν τέχνην, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἐπίσταμαι καὶ ἀκριβωθήσεται, ἀκριβῶς μελετηθήσεται. Ἄκρις κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν· λόφοι· ἐσχατιαί· γωνίαι. καὶ ἀκρίζειν, τὸ τὰ ἄκρα ἐπιπορεύεσθαι. ὃ καὶ ἐξακρίζειν εὐριπίδης φησίν. ἕτερος δέ τις ἐπακρισέ φησιν, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄκρον ἔβαινε, καὶ τέλος ἐπέβηκε. καὶ ἄκρας τὰ ἀκρωτήρια λέγει ὅμηρος. ἐν οἷς μάλιστα βρέμει τὰ κύματα.

Ἀκρίζω, τὸ ἄκρας ποσὶν ἐπιπορεύομαι· εὐριπίδης οἰνεῖ. καὶ τὸ ἄκρον κόπτω. Ἀκρίνας, γωνίας καὶ καθαρός· αἶγος.

Ἀκρινόμος, ὕλης ἐπιμελητής, παρὰ λάκωσιν. Ἀκρὶς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἀττικοῦ, καὶ τοῦ γράω τὸ ἐσθίω. ἐξ οὗ ἡ γράστις, ἡ ὑπὸ τῶν ζώων χλωρὰ ἐσθιομένη. καὶ γραῦς ἣν ὁ χρόνος μικροῦ καὶ κατέφαγεν. οἱονεὶ οὖν ἀγρὶς, κατὰ τροπὴν ἀκρὶς, ἡ πάνυ γράουσα, ὅ ἐστιν ἐσθίουσα. αἴλιος δὲ διονύσιος οὐκ ἐθέλει ὀνομάζεσθαι γράστιν ὅλως. φησὶ γὰρ κράστιν ἀττικοὶ τὴν πόαν, γράστιν δὲ οὐδένες. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ τῆς ἀκρίδος, καὶ καρίδος τοῖς αὐτοῖς γράμμασιν. ἐκείνης μὲν οὐκ ἔστι ῥῆμά τι ἐν χρήσει. ἐκ τῆς καρίδος δὲ εὔχρηστόν ἐστι τὸ καριδῶ. ἤγουν ὡς εἰπεῖν σφαιρωειον, αὕτη δὲ καρίδι τὸ σῶμα· καμπύλη γὰρ ἀγκυρά ἐστι. καὶ ὅτι παρὰ τὸ κάρη γίνεται καρίς. τὸ πλεῖστον γάρ φασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος ἡ κεφαλὴ ἀπηνέγκατο. καὶ ὅτι ἀκρὶς μὲν συστέλλει τὴν λήγουσαν. καρὶς δὲ ἐπὶ βραχυκαταληκτεῖ, ἀναλόγως παρὰ ἀττικοῖς. ὡς γὰρ βολὴ βολὶς, γραφὴ γραφὶς, οὕτω καὶ κάρη καρίς. τεθείσης δὲ τῆς παρατελεύτου, ἐπάθη τὸ τέλος. ὡς τὸ κρηπίς, ψηφίς, πηδίς. εἴρηται γοῦν τὸ καρίδος ἐκτεταμένως. Ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην εἰς χοτὸν ἐκ τοῦ ἄγγος, καὶ ὠρχοῦντο ὥσπερ καρίδες, ἀνθράκων ἐπιπηδῶσαι κυρταί. καὶ ἐρυθρότερον καρίδος ὀπτῆς, στεφανῶ. Ἰστέον δὲ ὅτι, καὶ ἡ ῥαφανὶς, ὡς ἀθήναιος παραδίδωσι, διφορεῖται κατὰ τὴν καρίδα. καὶ ἐκτείνει μὲν τὴν λήγουσαν ἀττικῶς. ὡς παρὰ κρατίνῳ ἐν τῷ ῥαφανῖσι δοκεῖ. τοῖς δ' αὐτῆς οὐλαχαίνας. συστέλλεται δὲ παρ' ἀντιφάνει πόλιδι.

Ἀκρισίας, ὁ κριὸς παρὰ φρυξίν. Ἀκρισία, ἡ ἀδιακρισία, καὶ κακὴ κρίσις. Ἄκριστιν, κλέπτριαν· ἀλετρίδα· φρύγες. Ἱστορία. Ἀκρίσιος, φερεκύδης ἐν δεκάτῃ ἱστορεῖ, ὡς ἀκρίσιος γαμεῖ εὐρυδίκην τὴν λακεδαίμονος. τῶν δὲ γίνεται δανάη. χρωμένῳ δὲ αὐτῷ περὶ ἄρσενος παιδὸς, ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν πυθοῖ. ὅτι αὐτῷ μὲν, οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην. ἐκ δὲ τῆς θυγατρός· πρὸς οὗ αὐτὸν δεῖ ἀπολέσθαι. ὁ δὲ παρελθὼν εἰς ἄργος, θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἔνθα τὴν δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφοῦ. ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσεν, ὅπως ἐξ αὐτῆς παῖς μὴ γένηται. ἐρασθεὶς δὲ ὁ ζεὺς, τῆς παιδὸς, ἐκ τοῦ ὀρόφου χρυσῷ παραπλήσιος ῥεῖ. ἡ δὲ ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ. ἐκφήνας δὲ αὐτὸν ὁ ζεὺς τῇ παιδὶ μίγνυται. τῶν δὲ γίνεται περσεὺς, καὶ ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ δανάη καὶ ἡ τροφὸς, κρύπτουσα ἀκρίσιον. ὅτε δὲ περσεὺς τριετὴς ἢ τετραετὴς ἐγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος. καὶ διὰ τῶν θεραπόντων μετακαλεσάμενος τὴν δανάην σὺν τῇ τροφῷ, τὴν μὲν ἀναιρεῖ. δανάην δὲ κατάγει σὺν τῷ παιδὶ ἐπὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἑρκίου διὸς βωμόν. μόνος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ πόθεν εἴη αὐτῇ γεγονὼς ὁ παῖς. ἡ δὲ ἔφη. ἐκ διός. ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ' εἰς λάρνακα ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς. καὶ κλείσας καταποντοῖ. καὶ φερόμενοι, ἀφικνοῦνται εἰς σέριφον τὴν νῆσον. καὶ αὐτοὺς ἐξέλκει δίκτυς ὁ περισθένους, δικτύῳ ἁλιεύων. εἶτα ἡ δανάη, ἀνοῖξαι ἱκετεύει τὴν λάρνακα. ὁ δὲ ἀνοίξας, καὶ μαθὼν οἵ τινές εἰσιν, ἄγει εἰς τὸν οἶκον, καὶ τρέφει ὡς ἂν συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας. ἦσαν γὰρ ὁ δίκτυς καὶ ὁ πολυδέκτης, ἀνδροθόης τῆς κάστορος καὶ περισθένους τοῦ δαμάστορος, τοῦ ναυπλίου, τοῦ ποσειδῶνος καὶ ἀμυμώνης, ὡς φερεκύδης ἐν πρώτῃ. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ περὶ τοῦ θανάτου προστίθησι φερεκύδης τοῦ ἀκρισίου. ὅτι μετὰ τὴν ἐν σερίφῳ ἀπολίθωσιν πολυδέκτου τοῦ σὺν αὐτῷ τῇ ἐκ τῆς γοργόνος κεφαλῆς, δίκτυν μὲν περσεὺς, ἀπολείπει ἐν τῇ σερίφῳ, βασιλεύειν τῶν λελειμμένων σεριφίων. αὐτὸς δὲ, ἔβη πλέων εἰς ἄργος σὺν τοῖς κύκλωψι, καὶ τῇ δανάῃ καὶ τῇ ἀνδρομέδᾳ. καὶ ἐλθὼν, ἀκρίσιον οὐχ εὑρίσκει ἐν ἄργει. ὑπεχώρει γὰρ αὐτὸν δείσας εἰς τοὺς πελασγοὺς, εἰς λάρισσαν. μὴ μεταλαβὼν δὲ αὐτὸν, τὴν μὲν δανάην καταλείπει παρὰ τῇ μητρὶ εὐρυδίκῃ καὶ τὴν ἀνδρομέδαν καὶ τοὺς κύκλωπας. αὐτὸς δὲ ἔβη εἰς λάρισσαν. καὶ ἀφικόμενος, ἀκρίσιον ἀναγνωρίζει καὶ σὺν αὐτῷ ἕπεσθαι εἰς ἄργος πείθει. καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἰέναι, συντυγχάνει ἀγῶνι νέων ἐν τῇ λαρίσσῃ. καὶ ὁ περσεὺς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα. καὶ λαβὼν τὸν δίσκον, δισκεύει. τὸ δὲ πένταθλον οὔπω ἦν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἕνα ἕκαστον τῶν ἄθλων ἤθλουν. ὁ δὲ δίσκος προχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ ἀκρισίου, τιτρώσκει αὐτόν. κάμνων δὲ ἐκ τούτου ἀκρίσιος, ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν λαρίσσῃ. καὶ αὐτὸν κατατίθεται περσεὺς καὶ οἱ λαρισσαῖοι, πρόσθεν τῆς πόλεως. καὶ αὐτοῦ ἡρῷον ποιοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι. περσεὺς δὲ ἀναχωρεῖ τοῦ ἄργους. Ἀκρισιώνη, ὄνομα πατρωνυμικόν. τοιοῦτον ἔχει κανόνα, ἀπὸ τῶν εἰς ος καθαρῶν κυρίων ὀνομάτων γίνονται θηλυκὰ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦ ωνη. οἷον, ἐκ τοῦ ἀκρίσιος ἀκρισιώνη, ἡ τοῦ ἀκρισίου. ἀπὸ δὲ τῶν μὴ καθαρῶν, διὰ τοῦ ινη, ὡς ἀδραστίνη ἡ τοῦ ἀδράστου. Ἄκριτα, ἄνευ κρίσεως.

Ἀκούει καλῶς, ἀντὶ τοῦ, εὐφημεῖται, καὶ ἐπαινεῖται. οὕτως Ἡρόδοτος. Ἀκούειν, ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. καὶ ἀκουέμεν, ἀντὶ τοῦ ἀκούειν. Ἀκουή, ἰωνικόν. τὸ δὲ κανονικόν, ἀκοή. ἀναλόγως τῷ βοὴ καὶ ῥοὴ καὶ τοῖς τοιούτοις. ἄλλως· ἀκουὴ μέν, ἐκ τοῦ ἀκούω· ἀκοὴ δέ, ὡς ἐκ τοῦ ἤκοα μέσου παρακειμένου. Ἀκουϊλία, ὄνομα κύριον. Ἀκούμβιτα, στρωμναὶ μαλακαί, εἰς ὕψος ἠγμέναι. αὗται δὲ τρυφῆς καὶ βλακείας εἰσίν. ἡ δὲ λέξις ῥωμαϊκή. ἀκούμβο γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις, τὸ ἀνακεῖσθαι. Ἄκουρε, μισόδημε. μοναρχίας ἐραστά. ὡς τό, Καὶ φορῶν κρασπεδοστεμμάτων, τὴν δ᾽ ὑπήνην ἄκουρον τρέφων. Ἀριστοφάνης.

Ἄκουρον, τὸν μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄρρενα. Τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα ἔβαλ᾽ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἄρρενα παῖδα λιπόντα. σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὸ ἄπαις. Ἄκουσα, ἄκουσα. ἡ μὴ βουλομένη. Ἀκουσόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἠκούσαμεν. Ἀκουσθήσομαι, ἀκούσω. Ἀκούσια, τὰ ὑφ᾽ ἡμῶν γινόμενα, τινὸς ἔξωθεν ἀναγκάζοντος. Ἀκουσίθεον, τὸ εἰς θεοῦ ἀκοὰς ἐρχόμενον. ὡς τό, Ἡ ν δέ μ᾽ ἀνάψας αὐχηταις (?) λάμψε φέγγος ἀκουσίθεον. Ἀκούσιος, ὁ μὴ θέλων ἀπροαίρετος.

Ἄκουσμα, φήμη. Ἀκούσομαι, δεῖ γράφειν τὸν μέλλοντα κατὰ Ἀττικούς, καὶ οὐκ ἀκούσω. ὡς παρ᾽ αὐτοῖς καὶ θρέψομαι, καὶ ἀποκρύψομαι. οὐ μὴν δέ, θρέψω, καὶ ἀποκρύψω. Ἀκουστιῶ, ἀκουστικῶς ἔχω. Ἀκουστόν, μέγα πρὸς τὸ ἀκούεσθαι. ἢ λαλητόν. Ἀκουστέα, Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀκουστέον. Ἀκουστέον, ἄξιον ἀκοῦσαι. ἐπίρρημα ἐνεργητικὸν παθητικόν. Ἀκούω, κλύω. πυνθάνομαι. ἐπαΐω. ἀκούω σου τοὺς λόγους, καὶ ἀκούω σοῦ τὸν λόγον καὶ ἀκούω τινός, ἀντὶ τοῦ ἀκροατής εἰμι. διαφέρει τὸ ἀκούειν, καὶ τὸ ἀκροῶμαι. τὸ ἀκροᾶσθαι, τὴν σπουδὴν τοῦ ἀκοῦσαι ἐμφαίνει. τὸ ἀκούειν δέ, τὴν αἴσθησιν μόνον τῆς ψυχῆς. ἀκούσομαι, ἤκουσα. καὶ ἀκήκοα ἐνεργητικά. Ἰστέον ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ῥήματα τινῶν ἐνεργητικῶς γραφομένων τοῦ ἐνεστῶτος, οἷον ἀκούω, ἐπαινῶ, γελῶ, θαυμάζω, γινώσκω, καὶ ἕτερα, τοὺς μέλλοντας ἐνεργητικῶς οὐκ ἐκφέρουσιν, ἀλλὰ μέσους. οὐ γὰρ ἀκούσω φασί, καὶ ἐπαινέσω, ἀλλὰ ἀκούσομαι. Ἄκρα, ἀκρόπολις. ἀρχή. ἢ τέλος. Ἄκρα πόλις, ἀντὶ τοῦ ἀκρόπολις λέγομεν, καὶ ἄκρα μόνον. Ἀκράαντον ἔργον, ἀτέλεστον. ἀπὸ τοῦ κραιαίνω. Ἀκράγας, ποταμὸς καὶ πόλις ἐν Σικελίᾳ. ὁ Ἀκράγας, τοῦ Ἀκράγαντος, θηλυκῶς. ἡ πόλις καλεῖται ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ Ἀκράγαντος, ἀρσενικῶς κλινομένου. καὶ ὁ τάρας τῆς τάραντος, ὄνομα πόλεων. Ἄκραγον, ἀδιάφθαρτον (?) πιστόν. ἀστεργές. Ἀκραγές, ἀσθενές. Ἀκραγής, δυσχερές. σκληρόν. ὀξύχολον. ἀσθενές. Ἀκράδαντον, ἄσειστον. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κραδαίνω, τὸ σείω. Ἀκραέα, οὔριον.

Ἀκραῆ ἄνεμον Ὅμηρος λέγει, τὸν ἀκέραστον· ὃν καὶ καλὸν λέγει. Ἐπὶ δ᾽ ἑσπόμεθα Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ καλῷ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου τῶν μεσημβρινῶν ἀνέμων τὸ δεινὸν κατηγορεῖ. οἷον, Δεινὴ δὲ μεσημβρινὴ ἐλθοῦσα θύελλα. καὶ οἶνον παλαιὸν ἡδύποτον, ἵνα μᾶλλον ἐπαινῇ τὸν ἔπαινον αὐτός, ἄκρατον θεῖον ποτόν, ἀναφέρον αὐτὸν λέγει. καὶ ὕδωρ ἐπαινῶν, ἀκήρατον αὐτὸ λέγει ἤτοι, ἀκέραστον. κατὰ ταὐτὰ καὶ τὸ θεῖον πόμα, νέκταρ ὀνομάζει ἤτοι, ἀκέραστον, καὶ ἀκραιφνές, καὶ πάσης μοχθηρίας ἀμιγές. ἢ ἀκραῆ ἄνεμον λέγει, τὸν ἄκρως ἀέντα, ἤτοι πνέοντα. οἱ δὲ γράφουσιν εὐκραῆ. ὡς δύνασθαί τις ἀκραῆ λέγειν, καὶ τὸν μὴ κεκραμένον, ἀλλὰ ἀκριβῆ ζέφυρον. Ἄκραι, κρόκαλα. Ἀκραίας, ἄκρης. Ἀκραιφνές, καθαρόν. λαμπρόν. διαυγές. τέλειον. ἐτυμολογεῖται δέ, ἀπὸ τοῦ ἄκρως φαίνειν. Ἀκραιφνέστερον, ἀληθέστερον.

Ἀκραιφνής, καθαρός. ἀκριβής. ἀληθής. οἷον, ἀκηροφανής. ἀβλαβής. κὴρ γὰρ ὁ θάνατος. ἢ ἀκραιφνὴς κυρίως, ὁ περιφανής. παρὰ τὸ ἀκέραιον, καὶ τὸ φαίνω, ἀκεραιοφανὴς καὶ κατὰ συγκοπήν, ἀκραιφνής. τοῦ ο εἰς α τραπέντος. ὡς ἐπὶ τοῦ μεσοπόλιος μεσαπόλιος. ὡς τό, ἀκραιφνὴς βοήθειά τις παραγίνεται ἤγουν, περιφανής. καὶ ἀκραιφνὴς θυομένη, πολλὴν ἐποίησε τὴν ῥοπὴν τοῖς πολεμίοις. καὶ Φιλόστρατος ἀκραιφνῆ δύναμιν λέγει, τὴν λαμπράν. Ἄκρα κόρυμβα, τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν. τὰ ὀξὺ ἔχοντα. κατὰ πρύμναν, ἢ πρῷραν ἐν οἷς τὰ σεβόμενα ἐνέγραφον. Ἀκράκιον, ἀκέραιον. πρόσφατον. Ἀκραλέα, ἄκρα παρὰ Ἱπποκράτει. Ἀκραμύλα, κοχλίας. Ἄκραν, ἀκμήν. Ἀκραής, ἀκραές. Ἀκραής, ἀπεχθής. Ἄκρανον, τὸ μὴ κατὰ νόμους. Ἄκραντον, ἀπλήρωτον. ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κραίνω τὸ πληρῶ. Πίνδαρος. ἄκραντα γαρύετον. Ἀκράντον, ἀπλήρωτον. παρὰ τὸ κραίνω. τοῦτο παρὰ τὸ κάρα, καραίνω. καὶ συγκοπῇ, κραίνω. Ἀκρασία, ἀνωμαλία. παρὰ τὸ μὴ συγκέκρασθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ τοῦ κράτους. καὶ ἔστι τὸ κρα βραχύ. εὐκρασία δέ, ἀπὸ τοῦ κεράω κερῶ τὸ κιρνῶ, καὶ ἔστι τὸ κρα μακρόν. Διαφέρει δὲ ἀκρασία, καὶ ἀκολασία. ἡ μὲν γὰρ κατὰ προαίρεσιν πράττει τὰ αἰσχρά, ἡ ἀκολασία. ἡ δέ, παρὰ προαίρεσιν. λέγεται δέ, καὶ ἀκράσιος. ἡ ἀκρασία παρὰ τῷ θεολόγῳ, τὸ περιττὸν καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν. Ἄκρας νυκτός, περὶ τὸν πρῶτον ὕπνον. Ἐκεῖνος ἄκρας νυκτὸς ἦλθεν. Ἀκρατής, ἀσθενής. Ἀκρατία, ἡ κακομιλία. Ἀκρατῆ, ἀκράτητα. ἄπρακτα. Ἀκρατής, ὁ εἰδὼς τὰ κακὰ ὅτι φαῦλα, καὶ πράττων αὐτὰ δι᾽ ἡδονήν. καὶ ἀκρατὴς γλῶσσα, ἀδιάρθρωτος. Ἱπποκράτης. ἀκρατὴς γλῶττα ὑπὸ δυσκινησίας. Ἀκρατία, ἡ ἀκρασία. Ἀκρατεῖς ἔσθ᾽ (?) παρ᾽ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ φάσκετε (?) ἀκρατεῖς πράσσεται ἐπειδὴ μετὰ τὴν συνουσίαν αἱ γραῖαι, λείχουσι τὰ ἑαυτῶν αἰδοῖα. ἢ λείχετε τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου. Ἀκρατίζω, τὸ ἄκρατον πίνω. ὡς τό, ἀκρατισαμένη, ἡσυχίαν ἦγεν. ἀντὶ τοῦ, ἀκράτου σπάσασα. Ἀκρατισμός, τὸ πρωινὸν φαγεῖν. ἢ ἀκρατισμὸν λέγουσι, τὸν ἀπὸ τοῦ βρώματος κόρον τινὰ καὶ μέθην. Ἄλλως. οἱ πολεμεῖν μέλλοντες, πρωΐας ἐπιούσης, ὀλίγον τινὰ ἤσθιον ἄρτον, καὶ ἄκρατον οἶνον ἔπινον, ἵνα θερμαίνωσι, καὶ μὴ δειλιῶσιν. ὃ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. ὅθεν Θεόκριτος ἀκράτιστον, τὸν ἄγευστον λέγει. Ἀκράτιστος, ὁ μεθυστὸς ἤτοι ἀκρατής. παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ, ὁ ἄγευστος. οἷον, Γρίνῃ (?) ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖς καθίξῃ. Ἀκρατοπότης, ὁ μέθυσος. ὁ τὸν ἄκρατον οἶνον ἀπλήστως πίνων. Ἄκρατος οἶνος, ἀμιγής. ἀσυγκέραστος. καὶ ἄκρατος ἡλίου ἀκτίς. ὡς τό, Τὸν δὲ ἀετὸν τὰς πτέρυγας ὑποπτίσσοντα, καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα, ὡς στέγειν τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου. καὶ ἄκρατος οἶνος, ἀγαθοῦ δαίμονος. αἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον, ἄκρατος οἶνος περιεφέρετο, καὶ ἐκαλεῖτο ἀγαθοῦ δαίμονος. οἱ δέ φασι τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι. δεσοῦ (?), καὶ ἀκραιότερος. Ἀκρατοκώθωνες, οἱ πίνοντες τὸν ἄκρατον ἐκ τῶν κωθώνων. Ἀκράτωρ, ὁ ἀκρατής. Ἦν δέ, οἴνου τε ἀκράτωρ, καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν. καὶ αὖθις. ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ὤν, ἐσύλα πρὸς τὸν νεών. Ἀκρατῶς, ἀσυμμέτρως. ἢ ἐπιτεταμένως (?) συντόνως. Ἴσως ἥλαυνον ἀκρατῶς, καὶ ἅμα ἀθρόοι (?). Ἀκραχολεῖα (?), ἡ πρόχειρος ὀργή.

κρὸς ψωμὸς ὁ μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενος, καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι. ταῦτα δέ τινα καὶ τὰ παρὰ τῷ Παυσανίᾳ ψώθια ἀπὸ ὑποθέσεων, ἄρτων εἰσὶ θραύσματα. ἢ τὰ ἐπὶ κάτω τοῦ ἄρτου. τὰ δὲ τοιαῦτα ψώθια, καὶ ἃ παρά τισι καλοῦν τινές. καὶ ὁ ἔγκαφος, ὃν ψωμόν, ἢ ἄρτου κόμματα οἱ παλαιοὶ ἑρμηνεύουσιν. ἀπὸ τοῦ ἐγκάψαι γέγονεν. ὡς ἂν πολλο. οὐ γὰρ λελείψεται τῶν ἐμῶν, οὐδ' ἔγκαφος. κάψις δὲ τοῦ ἐγκάψαι, ὅ ἐστι φαγεῖν, καὶ ἰδιωτικῶς εἰπεῖν χάψαι, παρὰ τῷ κωμικῷ. ἡ δὲ λέξις ἀφ' ἧς οἱ ἄκολοι γίνονται, παράγει καὶ κολόκυμα τὸ κωφὸν κῦμα, ὃ καὶ κόλον κῦμα διαλελυμένως. ἐκεῖθεν καὶ ὁ κόλαφος, παρ' Ἐπιχάρμῳ. καὶ τὸ ἐκολάφισαν. Ἀττικοὶ δὲ τοὺς κολάφους κονδύλους φασί, διὰ τὸ δ'. κόνδυλος μέντοι, εἶδος ὀρνέου. ἢ δὲ καὶ κόλον τὴν τροφὴν οἱ παλαιοί φασιν. ὅθεν ὁ βουκόλος, καὶ κοιλίαν τὴν τῆς τροφῆς δεκτικήν, εἴη ἂν ἐντεῦθεν καὶ ἄκολος ψωμός, ὁ ὀλιγοτρόφος. Ἰστέον δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις, ὡς εἰ μὲν στερητικόν ἐστι τὸ α ἐν τῷ ἀκόλοις, ἤγουν μὴ κολουμένους ὡς προσεχῶς ἐγράφη, εἴη ἂν ἴσως μεῖζόν τι ὁ κόλαβος βλωμίδιόν τι, κολούεσθαι δυνάμενον αὐτὸς ὤν, καθὰ δηλοῖ ἐκ τοῦ ἐπεκολάβισεν, ἤγουν δίκην κολάβου κατέπιεν, ἐκ τοῦ κόλον ἡ τροφή. βούλονται τινὲς ἐκ τούτου καὶ τὸν κόλακα εἶναι, οὗ σύνθετον ψωμοκόλαξ. καὶ ὁ ψωμοκόλαφος δραπέτης. ἐκεῖθεν δέ φασι καὶ δύσκολος, ὁ δυσάρεστος. Ἄλλως. Ἄκολα, αἱ μικραὶ ψωμοί. οἱ μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενοι, καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι. καὶ ἄκολα, κλάσματα, καὶ θραύσματα ἄρτων. ὡς τὸ, αἰτίζων ἀκόλους οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας. Ὅμηρος. καὶ αὖθις. τὸν κύνα δ' ὡς ζῶντα πάλιν, ποτὶ Ἴλιον ἄξω, ξηρὰς ἐς ἀκόλους, ξυνὸν ἔχων ἕταρον. Ἀκολουθεῖ, παρὰ τὸ κέλλω, καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω. ἢ ἐκ τοῦ ἐλάθω, ἔλαθα ἐξ αὐτοῦ ἀκολουθεῖ. Ἀκόλουθος, ὁ νεώτερος παῖς. θεράπων δέ, ὁ περὶ τὸ σῶμα. Ἀκολουθῶ, ἕπομαι ἐπέχομαι ὄπισθεν. ὁμαρτῶ. διπλῆ συντάσσεται. οἷον, ἀκολουθήσω ἀγαθῷ δεσπότῃ. καὶ Ἀριστοφάνης. Ἢ ἐμὴ φράσις, ὅτι τῷ δ' ἀκολουθοῦ μέν ποτ' ὦ δέσποτα. καὶ ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοί, ἀντὶ τοῦ ἀκολούθησον. τὸ ὁριστικόν, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Ἄκομψος, οὐκ εὖ διακείμενος. οὐδὲ πανοῦργος. Ἀκομμαστεῖ, ἀμελεῖ. Ἀκόμμιον, σιμόν. Ἄκομψον, ἀτελές. ἀπανοῦργον. ἁπλοῦν. Ἀρχίλοχος. τὸ οὐκ εὖ διακείμενον. ἄνδρα τὸν τοῦ πραΰτερος, ἀδιάβατα βήματα. ἀρχὴ δέ τις αὕτη πρὸς ῥωμαίοις οὐκ ἄκομψος. Ἀκονᾷ, θήγει. ὀξύνει. Ἀκόνη, ἡ θήγουσα παρὰ Ἰσοκράτει. καὶ ἀκόνη λίθος, δι' οὗ ὀξύνεται ὁ σίδηρος. παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ, ἢ τὸ λεπτύνω καὶ φθείρω. μετὰ προσθέσεως τοῦ α. ἡ διαφθείρουσα καὶ λεπτύνουσα τὸν σίδηρον. Ἀκονιτὶ, ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἀπὸ τοῦ κόνις κόνιος. καὶ ἀκονιτὶ, ἀμαχητί. ἤγουν χωρὶς ἀκονίσεως. Ἀκονῖται, ὄφεις τινές. καλοῦνται δὲ καὶ ἀκοντίαι καὶ ἀκοντία, βοτάνη τις.

Ἀκόνιτον, εἶδος βοτάνης. φάρμακον. παρὰ τὸ ἀκόνιτον ὑπεκφυγεῖν τοῦ ἀκονιτί. τουτέστι χωρὶς κόπου. Ἀκονίτως, ἀκοπιάστως, ἀπόνως. Ἄκοσα, ἀπρόμαχοι. ἄπωροι. ἄμικτοι. Ἀκοντὶ, ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως. Ἀκοντίας. βοτάνη τις οὕτω καλουμένη, τοὺς κνίδας θεραπεύουσα τὰς δήξεις τῶν ὄφεων. Ἀκοντίζει, ἀκοντίζει. καὶ ἀκοντίζειν, οὐ τὸ ῥίπτειν δόρατι ἐκ τοῦ χεδόν, ὃ καὶ χέδιν τοῦ λέγεται, ἀλλὰ τὸ ἀφιέναι κατά τινος. ὡς ἐν τῷ ἀκόντισεν ἔγχει. πλειστὸν δοκεῖ τὸ ἔγχει. οὕτω καὶ ἐν τῷ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς αἰχμάς, καὶ αἷμ' ἀκόντιζεν αἷμα. ἐν τούτῳ δοκεῖ καὶ φλὲψ ἡ ἀρτηρία, αἵματι ἀκοντίζειν καὶ ἀκόντισεν ἄνευ τοῦ, ἤγουν καθὸ ἄνευ τος. ἐλλείπει προθέσεως μυριαχοῦ φαίνεται. Ἀκοντικόν, φάρμακον οὕτω καλούμενον. Ἄκοντες, ἀκοντίζοντες. ἢ μὴ θέλοντες.

Ἀκόντιον, δοράτιον μικρὸν λόγχη. ῥάχιν δὲ Μακεδόνες, καὶ στρατεύματος μέρος ἀγριανῶν, αἰολεῖς. Ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρὶ παρ' Ὁμήρῳ, περισσὸν ἔχει συνήθως τὸ δουρί. ἀρκεῖ γὰρ τὸ ἀκόντισεν. καὶ ἀκόντισε καταχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔβαλεν. ἀκοντίζειν ἐστὶ, τὸ ἀκοντίῳ καὶ λόγχῃ βάλλειν. καὶ ὑπερακοντίζω, τὸ ὑπερβάλλω. τὸ δὲ ἀκοντίζω, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀκοντίζω τοῦ πολεμίου. Ἀκοντιστήν, ἀκοντισμόν. Ἀκοντοδόκος. δοκεύειν λέγεται, τὸ ἐπιτηρεῖν καὶ ἐκδοκεύειν. τὸ αὐτὸ καὶ δοκεῖν. καὶ ἀπὸ τούτου ἀκοντοδόκος, ὁ ἐπιτηρῶν, μὴ ὑπ' ἀκοντίου βληθῇ. Ἀκόντων, ἀκοντίων. δοράτων. Ἄκοπος ἀήρ, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ πυκνοχλιμμένος ὑπόπινος. οὕτως Ἀμειψίας. Ἀκοράζεσθαι, ἀκροᾶσθαι.

Ἀκραῖος, βλαβερός. ἀνωφελής. Ἀκόρεστος λέγεται, ὁ μὴ κόρον λαμβάνων τινός. οἷον, ἀκόρεστος χρημάτων. ἀκόρεστος ὕδατος. καὶ ἀκόρεστος ὁ περὶ τροφὴν ἄπληστος. Ἀκόρητος, ὁ ἀκαλλώπιστος. ἀνεπιμέλητος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ καλλωπίζειν. ὅθεν νεωκόρος. ἢ ὁ ἄπληστος παρὰ τὸ κόρος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κορῶ κορέσω, κορήσω. κεκόρηκα. κεκόρημαι. κεκόρησαι κεκόρηται, κορητός, καὶ ἀκόρητος. Οὗτος δέ ἐστιν ἀκόρητος. οἱονεὶ, πολλὰ καὶ μὴ κορούμενος. αὐξῶν καὶ πληθύνων, καὶ πολλῶς. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος. Εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος. Βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, παρείληφε πάντα. παρόσον γὰρ αἱ στέμφυλα, μέλιτται, καὶ πρόβατα, ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ πολλὰ πάντα. Ἀκορνά, ἀκανθῶδες φυτόν. Ἀκορνοί, ἀπελεβαί. Ἄκορον, εἶδος βοτάνης, καὶ ἰατρικὴ ῥίζα. Ἀκοῤῥαι, ἀκάνθαι. Ἀκόρυμβοι, αἱ ἐπὶ τῶν ἀκρεμόνων βοτρυδόν, μετέωροι κόκκοι, ὡς ἐπὶ τῶν κισσῶν ἔχει. Ἀκόρυφα, ἀναρίθμητα. πολλά. Ἀκόρυστον, ἀχλαίνιστον. ἄκαρπον. ἀξύλιστον. Ἄκος, φάρμακον. θεραπεία. βοήθεια. ἴαμα. Δέονται δὲ, παρὰ τοῦ ἄκεσις καὶ ἡ ἴασις. Ἄκοσμα, ἀπρεπῆ. μωρά. ἄδηλα. ἄτακτα.

Ἄκοσμον, ἄτοπον. ἄτακτον. ἄμορφον. Ἀκοστῆσαι, τὸ πολυκριθῆσαι κατὰ τοὺς παλαιούς. ἤγουν τὸ κριθιάσαι. ἀκοσταὶ γὰρ αἱ κριθαί. ὥς φασιν ἐξ Ὁμήρου μὲν οὐ δείκνυται, παρὰ δὲ Νικάνδρῳ καὶ ἄλλοις κεῖται. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ πάσας τὰς τροφὰς παρὰ Θεσσαλοῖς ἀκοστὰς λέγεσθαι. ἄλλοι δὲ ἀκοστῆσαι φασὶ, τὸ χεῖν ἄχος ἐν τῷ ἵστασθαι. ἔνιοι δὲ τὸ λαβεῖν ἄχος. ἢ μᾶλλον κατ' αὐτούς, καὶ τοῦτ' εἰπεῖν ἄκος τῇ στάσει, καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. ὡς τὸ, Ῥίον ἀκέοντο. τι δίψαν ἕτεροι τὰ ἀκολάστως διατεθῆναι, ἵνα ἡ ἀκολαστῆσαι, καὶ ἐν συγκοπῇ ἀκοστῆσαι. ἄλλοι δὲ, τὸ ἡσυχάσαι. παρὰ τὸ ἀκήν. ἤγουν, ἡσύχως στῆναι. καὶ ἀκοστήσας, κριθιάσας. ἀκοσταὶ γὰρ αἱ κριθαὶ παρὰ τὸ ἄκος ἐμποιεῖν τοῖς ὀστέοις. ἵνα ᾖ κριθιάσας. καὶ ἀπὸ τῆς τροφῆς ἀκρατής ὤν. καὶ ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνης, τουτέστιν, ἐπὶ στάσει δυσχεράνας. Ἀκόσιλα, ἐλάχιστα. Ἄκοτι, ἀόριστον. Ἀκοῦ, θεραπεύου. Ἀκουάζεσθον, παράγωγον μέν ἐστι τοῦ ἀκούω. δηλοῖ δὲ συγκαλεῖ τοὺς εἶναι εἰς δαῖτα, τοὺς οὕτως ἀκουαζομένους παρ' Ὁμήρῳ. Ἀκουάζεσθε παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ αἰσθάνεσθε. ἔστι ἡ ἀκοή. εἶδος ἐστὶ τῆς αἰσθήσεως.

θουσι εἴς τι τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ᾽ αὐτοῦ ἔμφασιν ὡς αὐτῆς γινομένην ὡς ἑτέρᾳ προσλαλεῖν γυναικί.

Ἀκροδόνιστον, ἀντὶ τοῦ ἀπείραστον. ἀβασάνιστον. κροδωνίσαι γάρ, τὸ διαπειραθῆναι. μετῆκται δέ, ἀπὸ τῶν περιπολούντων καὶ κώδωσι διαπειρωμένων τῆς ἐγρηγόρσεως αὐτῶν ταῖς φυλακαῖς τεταγμένων. οἱ δὲ ἑρμηνευματικοί, ἀπὸ τῶν ὀρνίθων φασὶ μετῆχθαι τὴν λέξιν. Ἀκωκή, ἡ ὀξύτης τοῦ δόρατος. τὸ ὀξὺ τῆς λόγχης. ἀρριανός· Λόγχας δὲ εἶχον. πάχος οὐ παχείας. ἀκωκὴ δὲ οὐχ ὑπῆν σιδηρᾶ, ἀλλὰ τὸ ὀξὺ αὐτοῖς πυρακτούμενον, ταυτὸν ἐποίησεν. Ἄκκαβεν, ἀνέκαβεν. Ἀκκαῖον, ἀκαλλοφρόνητον. Ἄκκελα, ἄδοξα. Ἀκκίζειν, γυναικίζεσθαι. προσποιεῖσθαι μωραίνειν. Ἀκκίζεται, ὀξύνεται. Ἀκκώ, γυνὴ ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη. ἥν φασιν ἐνοπτριζομένην τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι, ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίζεσθαι. ταύτην φασὶ καὶ ἀπόγυμνα πάτταλον κρούειν. Ἀκκόρ, ἀσκὸς λάκωνες. Ἀκκισμός, προσποίησις.

Ἀκκός, περίμωρος. λέγεται δὲ παιδίοις ὡς μωροῖς. Ἀκλάδας ἀμπέλους, τὰς ἀκλαδεύτους αἰολεῖς. Ἄκλαστος, ἡ μὴ κλαδευομένη ἄμπελος. Ἀκλαυστί, χωρὶς κλαυθμοῦ. Ἄκλαυτον· ἀμαθ᾽ ὅμηρον ἄκλαυστον γράφουσιν. Ἀκλεές· ἡ μὲν κοινὴ αἰτιατικὴ τοῦ ὀνόματος, ἀκλεέα, καὶ ἀκλεῆ. ὡς τὸ, ὑγιέα, καὶ ὑγιῆ. εὐφυέα, καὶ εὐφυῆ. ἡ δὲ ἀττική, ἀκλεᾶ, κατὰ τὸ ὑγιᾶ, καὶ ἀφυᾶ. τὸ μέντοι ἀκλέα, συγκοπὴν ἔπαθεν ἐκ τοῦ ἀκλεέα. ὁμοίως τῷ, Δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι. τὸ δὲ ἀκλεές, εὐθεῖα οὐδετέρα ἐκ τῆς ἐνικῆς, ἀντὶ τοῦ ἀκλεεῖς, ἀπολειπόντος τοῦ ι, ὡς ἐν τῷ, ἀλλά τις δέ. Ἀκλεεῖς, οἱ ἄδοξοι. Ἀκλειῶς· ἀκληδονίστως. ὡς μὴ δὲ φήμην τινὰ γενέσθαι. Μὴ μάν, ἀσπουδί γε, καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην.

Ἀκλέιδας· ἄζυγας. Ἀκλείουσιν ἀοιδοί, ἀντὶ τοῦ θείως φημίζουσι. καὶ ἔστιν ἕτερον τό, Τὴν γὰρ ἀοιδήν, μᾶλλον ἐπικλείουσιν ἄνθρωποι. ἐκεῖνο γάρ, ἀντὶ τοῦ τιμῶσιν εἴληπται. λέγεται δέ, καὶ ἀκλεεῖς, τὸ ἀκλεής. Ἀκληρεῖ, οὐ μετέχει. οὐ κεκλήρωται. ἢ χωρὶς κλήρου. Ἀκληρήμασι, συμφοραῖς. δυστυχίαις. Διὰ τοῦτο δοκεῖ μὲν μάλιστα, περιπεσεῖν τοῖς ἀκληρήμασιν.

Ἀκληρία, δυστυχία. Ἀκληρούντων, δυστυχούντων. Συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων [illegible]. Ἀκλήρῳ, μὴ ἔχοντι κλῆρον, μὴ δὲ οὐσίαν. ἤγουν πτωχῷ. Ἀκλητί, χωρὶς κλήσεως. Ἄκλητον, ἀνώνυμον. Δέδωκε σταυρόν, ἄκλητον τῷ δυστήνῳ, ἀντὶ τοῦ, ἀνώνυμον. Ἀκλιτής, ἀσύντακτος. Ἀκλόνητον, ἄσειστον. ἀδόνητον. Ἀκλυδώνιστος, ἀτάραχος. ἀκλόνητος. κλόνος γάρ, ἡ ταραχή. Ἄκλυστον σκέπας, πολύκλυστον ἢ ἀχείμαστον. Ἀκμάζει, νεάζει. τὰ νέων πράττει. οὕτως ὑπερίδης, καὶ λυσίας. καὶ ἀκμάζειν, ὀργᾶν. σπαργᾶν. βρύειν. μάλιστα δὲ τὸ βρύειν, ἐπὶ ἐλαιῶν. ἀνθεῖ. βλαστάνει. θάλλει. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα, ἄνθη. ἄνθησις. βλάστη, βλάστησις, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ εὐθαλὲς ἐρεῖς. καὶ εὐανθές, καὶ τηλεθάς. καὶ εὐερνές. καὶ ἀειθαλές. τὰ δὲ ἐναντία, ἀνανθές. δυσανθές. δυσερνές. ἀπηνθηκός. ἄφυλλον, καὶ ἐξηνθηκός. καὶ μαραίνεται καὶ σβέννυται. ἀπανθεῖ. φυλλορροεῖ. γυμνοῦται. ψιλοῦται. καὶ φυλλοχόος μείς, ὁ ταῦτα ποιῶν.

Ἄκμα, νηστεία. ἔνδεια. Ἀκμαία, ἀκμάζουσα. θάλλουσα. Ἀκμαῖος, σφριγῶν νεανίσκος. Ἀκμαιοτάταις, νεωτάταις. Ἀκμαῖς, ὀξύτησιν. Ἀκμή, ἡ ἰσχύς. καὶ ἀκμάζω, τὸ ἰσχύω. ὅθεν τό, ἀκμαζούσῃ γνώμῃ, τὸ δεῖ τι πράττειν, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρᾷ γνώμῃ. ἡ μεταφορά, ἀπὸ τῶν ἀκμαζόντων ζώων. ἀκμάζει γὰρ τὸ ζῷον, ὅτε ἐστὶν ἐν ἀκμῇ. ἔστι δὲ ἀκμή, τέλος τῆς αὐξήσεως. ἐν παντὶ γὰρ ταῦτα θεωροῦνται. αὔξησις. ἀκμή, καὶ παρακμή. καὶ ἀκμή, ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. ἡ μεσότης τοῦ καιροῦ, καὶ ἡ νεότης καὶ ἀκμὴ καλεῖ, ἀντὶ τοῦ ὁ καιρὸς καλεῖ. Ἀκμήν, ἔτι. Ἄκμηνος, καὶ ἄπαστος. καὶ νῆστις, ταυτὸν κατὰ πολυωνυμίαν. ὃν καὶ ἄπαστον λέγει ὁ ποιητής. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὁμώνυμον ὄνομα τὸ νῆστις. λέγεται γάρ φασι νῆστις, καὶ τὸ μεταξὺ κοιλίας καὶ στομάχου ἔντερον. καὶ σικελικὴ δέ τις θεός, νῆστις ἐλέγετο. Ἀκμηνὸς ὀξυτόνως ἐν ψ τῆς ὀδυσσείας, ὁ ἀκμὴν ἔχων τοῦ νεάζειν κατὰ ἀρίσταρχον. τὸ δὲ ἄκμηνος, τὸ δηλοῦν τὴν νῆστιν, ἐν ἰλιάδι ἐβαρύνετο ὁ αὐτός. Ἀκμήτης, ὁ νέος. ὁ νεάζων. ὁ μὴ κοπιῶν. καὶ ἀκμῆτις, ἡ μὴ κάμνουσα. ἀκοπίαστοι. παρὰ τὸ κάμνω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔκαμον. ἐξ αὐτοῦ, καμής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκαμής. καὶ συγκοπῇ, ἀκμής. ὁ μὴ κάμνων, ἢ ἡ μὴ κάμνουσα, διὰ νεότητα. ἢ ἡ μὴ δυναμένη πόνοις ὑποστῆναι. Ἀκμητί, ἀκαματί. Ἀκμητί, ἀκόπως. Ἄκμητοι, ἀκοπίαστοι. Ἀκμόθετον, τόπος ἐν ᾧ τίθεται ὁ ἄκμων. συγκέκοπται δέ, ἐκ τοῦ ἀκμονόθετον. Ἄκμονα, ἀλετρύβανον. κύπριοι. Ἀκμονίδης, ὁ χάρων. καὶ ὁ οὐρανός. ἄκμονος γὰρ παῖς. Ἀκμόνιον ἄλσος μὲν λέγεται. οὐ δὲ τό τι δὲ ἀκμόνιον, ὡς δηλοῖ εἰρηναῖος. ἔστι δὲ περὶ τὸν θερμώδοντα. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φερεκύδης, ἐν τῷ δευτέρῳ. Ἄκμων, ὁ τοῦ οὐρανοῦ πατὴρ λέγεται. διὰ τὸ ἀκάματον τῆς οὐρανοῦ κινήσεως. ἀφ᾽ ἧς ἐννοίας, καὶ ὁ ἄτλας εἴρηται. καὶ ὅτι ἀκμονίδαι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ὡς δὲ ἄκμων ὁ οὐρανός, ὁ ἀλκμὰν ἱστορεῖ. ἢ ἄκμων, ὁ ἀπαθής. ὁ χρόνος. ὁ οὐρανός, καὶ ὁ σίδηρος ἐν ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἔστι δὲ καὶ γένος ἀετοῦ. καὶ ἄκμων, ὁ ἀκμαῖος. ὁ σφριγῶν. ὁ νεανίσκος. παρὰ τὸ κάμνω. ἀκάμων τις ὤν, ὁ ἀκαμάτως φέρων ἢ ἄκμων, ἀκμοθέτης. ῥαιστήρ. πυράγρα. φῦσαι. φυσητήρ. ἀκροφύσιον. χοάνη. ἀκόναι. θῆγαναι. ἐσχαρίδες, καὶ κροταφίδες, ταῦτα πάντα, χαλκέως σκεύη. Ἄκναπτοι, ἀκατάκλαστοι. ἄγναφον ἱμάτιον, καὶ ἀκόλαστον. Ἄκνησις, ἡ ῥάχις. παρὰ τὸ μὴ δύνασθαί τινα κνήσασθαι αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ χειρί. ἢ ἄκνησις, τὸ μέσον τῆς ὀσφύος. κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν τετραπόδων. ὅμηρος δὲ καὶ ἐπ᾽ ἀνθρώπου κέχρηται. λέγων, κατὰ ἄκνηστιν μέσα νῶτα.

Ἀκοάζει, ἀκούεις. Ἀκοαστῆρες, ἀρχή τις παρὰ μεταποντίοις. Ἀκοίναισι, ταῖς ἀγκάλαις. Ἀκοὴ γέγονε, πρὸς φωνῆς γνῶσιν. Ἀκοινώνητος, ὁ ἀκριβής. Ἀκοίτης, ὁ ἀνήρ. ἄκοιτις δὲ ἡ γυνή. καὶ ἄκοιτις, ἡ ἐκ παρθενίας ἀνδρὸς κοίτης μὴ πειραθεῖσα, καὶ ἡ ὁμόκοιτος. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἡ δευτέρου γάμου μετεσχηκυῖα. Ἄκοιτιν, ἡ μὲν ποιητικὴ πολυφωνία, καὶ ἄλοχον λέγει. καὶ ὁμόλεκτρον. καὶ ἀνδρὸς εὐνίδα. ἡ δὲ κοινὴ λαλιά, σύνευνον. Ἀκόλακοι, οἱ οὐκ ἂν κολακευθέντες.

Ἀκολασία, ἀκρασία. ἔλλειψις τῆς σωφροσύνης. ἡ ὡς τὰ ἀφροδίσια καταφέρεια. Ἀκολασταίνειν, ἀτακτεῖν. ἀσελγαίνειν. ἀσχημονεῖν. μωραίνειν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς, καὶ ὑβριστοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀξίου κολάσεως λέγεται. Ἀκόλαστος, ἀπαίδευτος. καὶ ἀκόλαστος, ἀκρατής. θρασύς. καὶ ὑβριστικὸν πρᾶγμα. ἢ αὐτὸς καὶ ἀκόλαστος, ὁ κολάσεως ἄξιος. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Ἄκολα, τὰ σμικρότατα καὶ ψιχώδη ψωμοί. ἐν τοῖς πύρνα. ταυτὸν γὰρ πύρνον εἰπεῖν καὶ ψωμόν, κατὰ τὴν προσφοράν. οἱ δ᾽ οὐκ αὐτοῖς εἴχα κολοῦσιν ὕπνοι καλούμενοι, σμικρότατοι ὄντες. παλαιὸς δέ τις καὶ οὕτω φράζει. ἄκολος, μὴ

γίνεσθαι τὸ κηλῶ. Ἀκηλίδωτον, ἄσπιλον, ἀκήρατον, καθαρόν. Ἀκήματα, ἰάματα. καὶ ἀκηπόνον, τὰ λουτρά. Ἀκήμων, ἐκκεχυμένος. Ἀκήν, ἐπίρρημα. δηλοῖ τὸ ἐπ' ἄκρας ἡσυχίας ὄν· ὅπερ ὕστερον τὴν ἀκμὴν δηλοῖ. ἀλλὰ σιωπὴν μετὰ ἐκπλήξεως. ἐν γὰρ τῷ αὐτὰρ ἐπεί τις ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, τὴν σιωπὴν ἐσήμανεν ἀμφῶς τὸ ἀκήν, περιττῶς ἐκεῖτο καὶ ἀδολεσχίαν ὁ λόγος ἐπαχθῆ εἶχε. γίνεται δὲ ἀκὴν ἐκ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ τοῦ χαίνειν ἀχήν. καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν, ἀκήν. οὐ μόνον ἰωνικῶς, ἀλλὰ καὶ ἵνα μὴ προσκρούῃ σωματικῶς πρὸς τὸ ἰαχήν. ὅ ἐστιν ὁ ἦχος. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν. ἀκὴν ἴσασι σιγῇ. τὸ δὲ σιγῇ ἑρμηνεία τοῦ ἀκήν. ἀκὴν οὖν ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ χαίνω. ὁ γὰρ λαλῶν χαίνει. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν, ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν. ἡ γὰρ ἔκπληξις ἀφωνίαν οἶδε ποιεῖν, γίνεται ἀκὴν κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς κ.

Ἀκήνιον, ἥσυχον. Ἀκήξατο, μετὰ βηχὸς ἀνέπτυσε παρ' ἱπποκράτει. Ἀκῆραι, ἀκρόπαται. Ἀκηράσιον, ἀκέραιον. καθαρόν. ἄφθορον. ἄφθαρτον. Ἀκήρατα κτήματα παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ τῆς ὀδυσσείας, τὰ οὐκ ἀκέραια. ἔδονται γάρ, ἀλλὰ τὰ μὴ κειρόμενα πρὸς βίαν, καὶ λῃστρικῶς. τὸ δὲ σῖτος καὶ οἶνος, ἑρμηνεία ἐστὶ τῶν ἐνθέτων κτημάτων.

Ἀκήρατος, αἰώνιος. ἄφθαρτος. ἀπαθής. ἀκέραιος. ἀκήρωτος δέ, ὁ δίχα κηροῦ. Ἀκήρατος κλῆρος, ὁ ἀκέραιος καὶ σῶος. κατὰ στέρησιν τοῦ κείρεσθαι ἢ τῆς κηρός. καὶ ἀκήρατον ὕδωρ, τὸ καθαρὸν καὶ μὴ ἔχον κῆρά τινα. ὡς λόγια καὶ οἶνος ἀκηράσιος. καὶ κτήματα ἀκήρατα, τὰ ἀκέραια. Ἀκήρεα, ἀβλαβῆ. Ἀκηρεσία, ἀφθαρσία. Ἀκηρῆ, ἀσθενῆ. οὐκ ἀντιτεταμένα. Ἀκήρια, ἀκέραια, σῶα. Ἀκήριον, ἀσθενές. νεκρώσιμον. παρὰ τὴν κῆρα ἥ τις σημαίνει τὴν θανατοφόρον μοῖραν. καὶ ἀκήριον, ἄψυχον. ὡς τὸ, ἀκήριον αὖψα τίθησιν. ἀντὶ τοῦ ὀξέως θανατοῖ. ὁ ἀκήριος γάρ, ἴσος εἶναι τῷ νεκρῷ, ὡς δὲ δείκνυται καὶ τὴν αὐτὴν ἐτυμολογίαν ἔχει. στέρησις γὰρ ἐν ἀμφοτέραις ψυχῆς. ἐν τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ φέρεται ὡς ἀκήριος, οὐ μόνον ὁ ἄψυχος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνοσος. ὑγιής. ἀθάνατος. μὴ ὑποκείμενος δηλονότι κηρί. ὁ ἄκριος καὶ ὁ ἀκήρατος. ὁ ἐστερημένος δηλαδὴ κηρὸς καὶ ἄτης. ὁμώνυμος οὖν λέξις τὸ ἀκήριος. τὸ μέντοι ἀκηράσιον τοῦτον, ἄλλης ἑρμηνείας ἐστίν. Ἀκήρυκτον, ἄγνωστον. ἀφανὲς δέ, σοφοκλῆς θυέστῃ. Ἀκήρυκτος, ἀνεπικηρύκευτος. Ἀκηρυκτί, ἄνευ κήρυκος. Ἀκήρυτος, μέγας τίς. ἀδιάλλακτος. Ἀκῆσκος, τάλαρος. Ἀκητόν, κράτιστον. Ἀκηχέδαται, λυποῦνται. παρὰ τὸ ἄχος, ἀχάζω. ἤχακα. ὁ μέσος παρακείμενος, ἤχαδα. ὁ παθητικός, ἤχασμαι, ἤχασαι, καὶ ἰωνικῶς, ἠχάδαται. καὶ μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ ἀττικοῦ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ἀκηχέδαται. Ἀκηχεδόνας, λύπας. Ἀκήχεται, ἀδημονεῖ. Ἀκί, φυτόν τι. ὅθεν τὸ ἀκιδοῦται. Ἀκιδνότερον, ἀσθενέστερον. Ἀκιβδήλευτος, ἀκακούργητος. ἄδολος.

Ἀκίβδηλον, καθαρόν. οὐ νόθον. ὅθεν δὲ ἡ λέξις, ἡ ἱστορία διδάξει. Οἱ ἀθηναῖοι μισοῦντες τῶν πρὸς τοὺς ἐν χίῳ τὸ χ χαράττοντες ἐν τοῖς ἀδοκίμοις αὐτῶν νομίσμασιν, ἐκάλουν χίους. εἶτα πρὸς τὸ εὐφωνότερον μετέβαλον τὸ χ εἰς κ. Ἀκίδας, τῶν βελῶν τὰς ὀξύτητας. καὶ ἀκιδωτόν, τὸ ἔχον ἀκίδας. Ἀκίδες, βέλους ὄγκοι. καὶ αἱ γωνίες καλοῦνται. Ἀκιδνόν, τὸ ἀσθενές. παρὰ τὸ αἰκίζειν κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀποβολῇ τοῦ ι. καθ' ὁμοιότητα τοῦ παίζω παιδνός, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ἀκιδνότερον, ἤτοι ἀσθενέστερον καὶ εὐτελέστερον κατὰ τοὺς γλωσσογράφους, καθ' οὓς καὶ ὑπερβολικῶς εἴρηται, τὸ μηδὲν ἀκιδνότερον εἶναι ἀνθρώπου. ἢ μᾶλλον ὑπομενητικώτερον. φερεπονώτερον, παρὰ τὸ μὴ κίδνασθαι, ἤτοι χωρίζεσθαι καὶ πόρρω γίνεσθαι τοῦ ἀεὶ συμβαίνοντος. ὅτι δέ τινες καὶ παρὰ τὸ αἰκίζω τὴν λέξιν παράγουσι, δεδήλωται. καὶ ἀκιδνοτέρα, ἡ ἀσθενεστέρα. ἡ εὐτελεστέρα. Ἀκιδρωτάζω, ἀμβλυωπῶ. Ἀκίδωτον βέλος, τὸ χωρὶς σιδήρου. ἢ ὅρμου ἀντὶ τῆς κατασκευῆς. Ἄκικυς, ὁ ἀσθενής. ἀνίσχυρος. ἀδύνατος. κατὰ στέρησιν ἤτοι τοῦ κινεῖν ἢ τῆς κίκυος ἥ τις περὶ τὴν κίνησιν λέγεται ἰσχύς. Ἄκιμον, ἀθεράπευτον. Ἀκίμων, ἐρίμων. Ἀκίμενοι, ἰώμενοι. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν.

Ἀκινάγματα, τὰ μετὰ ῥυθμοῦ τινάγματα, τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν. Ἀκιναγμός. τιναγμὸς κίνησις. Ἀκινάκης, ξίφος περσικόν. λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ θεῶν διαλόγῳ, Πῶς ἔχεις πολλὴ γὰρ ταραχή, καὶ ἄλλα ἄλλοι νομίζουσι. σκύθαι μὲν ἀκινάκῃ θύοντες, καὶ θρᾷκες, ζαμόλξιδι, δραπέτῃ ἀνθρώπῳ ἐκ σάμου ὡς αὐτοὺς ἥκοντι. φρύγες δέ, μήνῃ. καὶ αἰθίοπες ἡμέρᾳ. κυλλήνιοι φάλητι. καὶ ἀσσύριοι περιστερᾷ. καὶ πέρσαι πυρί. καὶ αἰγύπτιοι, ὕδατι. καὶ τὸ πῦρ μὲν ἅπασι κοινόν. τοῖς αἰγυπτίοις τὸ ὕδωρ. ἰδίᾳ δὲ μεμφίταις μέν, ὁ βοῦς θεός. πηλουσιώταις δέ, κρόμμυον. καὶ ἄλλοις, ἶβις, ἢ κροκόδειλος. καὶ ἄλλοις κυνοκέφαλος. ἢ αἴλουρος, ἢ πίθηκος. καὶ ἔτι κατὰ κώμας. τοῖς μέν, ὦμος ὁ δεξιὸς θεός. τοῖς δὲ κατ' ἀντιπέρας οἰκοῦσιν, ἅτερος. καὶ ἄλλοις, κεφαλῆς ἡμίτομον. ἄλλοις, ποτήριον κεραμεοῦν, ἢ τρυβλίον. Ταῦτα, πῶς οὐ γέλως ὦ καλὲ τιμόκλεις. Ἄλλως. Ἀκινάκης, εἶδος ἀκοντίου περσικοῦ. παρὰ τὴν ἀκήν, τὴν ὀξύτητα, καὶ παρὰ τὴν ἀκίδα. ἀπαλλοτριουμένων τῶν δύο ὁμοιοσήμων. καὶ δῆλον ὅτι ἐτράπη τὸ δ εἰς ν, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρεχθεύς. καὶ ἐριχθόνιος, παρὰ τὴν ἔραν, καὶ τὴν χθόνα. πρόδηλος δέ, διὰ τοῦ ω, ὠκινάκης φησίν. εἰκὸς ἐστὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ω. ὡς ἀκή, ἀκύς, καὶ ὠκύς. ἢ παρὰ τὸ ὠκύς, καὶ τὴν ἀκήν, γίνεται ὠκινάκης. ἢ ὁ ἀκινάκης, τοῦ ἀκινάκου. ἔστι δὲ ἐγχειρίδιον βαρβαρικόν, ὅ φασιν οἱ ἕλληνες παραμαχαιρίδιον. Ἀκίναιδος, ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα. ὡς ὁ σώφρων. Ἀκινδυνί, καὶ ἀκινδυνώτατα, χωρὶς κινδύνου. Ἄκινος, βοτάνη τίς. Ἀκίονες, ἀστήρικτοι. Ἀκιρίς, λύχνος. Ἀκιρός, ὁ βορρᾶς. Ἀκίς, τὸ τοῦ βέλους σιδήριον. παρὰ τὸ ἀκή, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα. καὶ ἀκίς, ποταμὸς ἀσίας. Ἀκιώτατοι, ἀσθενέστατοι. ἁβρότατοι. κὶς γὰρ λέγεται ὁ ἐν τοῖς ξύλοις σκώληξ. ἡσίοδος. Δάφνης ἢ πτελέας ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες. ἄλλοι γράφουσιν ἀκρότατοι. ἤγουν, κάλλιστοι.

Ἀκιρῶς, ἀλαβῶς. ἀτρέμας. Ἀκίσιν, ὀξύτησιν. Ἀκίχητα, ἀκατάληπτα. καὶ ἀκίχητος, ἀκατάληπτος. Ἀκινησία, ἠρεμία. Καὶ τοὺς ἵππους ἐξελαύνειν προσέταξεν, ὡς διαλύσοιτο αὐτοῖς, τὸ ὑπὸ τῆς παρὰ γῆς νεναρκηκός, ὑπὸ ἀκινησίας. Ἀκινητίζειν, ἀπὸ θυμοῦ μὴ κινεῖσθαι. Ἀκίνητα, καθόλου μὲν τὰ μὴ κινούμενα. παρ' ἡσιόδῳ δὲ ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, ὁ τάφος. παρὰ ῥωμαίοις τάφον μὴ κινεῖν, τουτέστιν ὀρύττειν. Ἀκκίζεσθαι, ἐπὶ τοῖς ὅπλοις. ἀκκίζεται ἔτι, τοῖς ὕβριος ἔχεται. ἐπιτρέπεται. γυναικίζεται. θρύπτεται. ἢ μωραίνει. σημαίνει καὶ τὸ θέλοντα μὲν προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν. ἀκκισμοὶ γὰρ προσποιήσεις εἰσὶ καὶ ὑποκρίσεις. καὶ ἀκκίζομαι, τὸ θρύπτομαι, καὶ τὸ μωραίνω, καὶ προσποιοῦμαι εὐήθειαν. εἴρηται δὲ ἀπὸ σαμίας τινὸς γυναικὸς μωρᾶς ἧς ὄνομα ἀκκώ. ἢν οὕτως εὐήθη λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐσόπτρου θαυμάσαι καθελομένην ἡμίεργον ἀμφιέσαι

τα. Ἀκερσεκόμην δ' ἀπεῖν καὶ χαρικομόωντα, Ἰωσὶν ὅμως τὸν Ἀπόλλωνα χαρικομόωντα οὐκ εἶπεν Ὅμηρος. καὶ ἀκερσε-
κόμης, ὁ μὴ κείρων τὴν κόμην· παρὰ τὸ κείρω· ὁ μέλλων αἰολικῶς, κέρσω, καὶ τὴν κόμην. γίνεται κερσοκόμης διὰ τοῦ ο μι-
κροῦ· παῖς γὰρ ἱερὸς ἦν πρὸ τοῦ προσώπου λαβὼν συνήθως, τρέπει τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. λείπει, λεσπακτήτης.
μίζω, μιξόπολις. Ἀκερσίλα, μυρσίνη· Σικελοί. Ἀκερχές, ἀπειθές. Ἀκέσαιο, ὑγιάσαιο. Ἀκέσασθαι, θερα-
πεῦσαι. ἀφ' οὗ καὶ ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. καὶ τὸ νῦν ἀκεόμενοι. δηλοῖ μὲν ἄρτι, τὸ ἰάσασθαι, σημαίνει δὲ ποτὲ καὶ
τὸ ῥάψαι. ὥς τι λαβεῖν τὴν λέξιν ἀντὶ τοῦ ἠπήσασθαι. ὅθεν κατά τινας, καὶ ἀκέστρια ἡ ἠπήτρια. καὶ ἀκέστριον τὸ ἠπή-
τριον, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. φησὶ γοῦν Αἴλιος Διονύσιος ἀκεστρίας οὐκ ἠπητρίας. Μένανδρος. Ἐξακέσασθαι δοκεῖ μοι τὸ δίκτυ-
ον καὶ ἱμάτιον ἀκούμεθα. τὸ δὲ ἠπήσασθαι, παντελῶς βάρβαρον. Ἀκέσωσι, ἀποθεραπεύσωσιν. Ἀκέσιμον, θερα-
πευτικόν. Ἄκεσιν, ἴασιν. Ἱστορία. Ἀκέσιος, Ναυατιανῶν ἐπίσκοπος. ὃς παρῆν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἤρετο αὐ-
τόν, δέχεται τὰ τῆς συνόδου τόν, τὸν ὅρον τῆς πίστεως, καὶ τὸν ὁρισμὸν τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς. ὁ δέ, συγκατατίθεμαι. ἐπανερο-
μένου δὲ τοῦ βασιλέως διατί οὖν χωρίζει; ἐκεῖνος τὰ ἐπὶ Δεκίου γενόμενα κατὰ τὸν διωγμόν, ἐδίδασκε καὶ τὴν ἀκρίβειαν
τοῦ αὐστηροῦ κανόνος. ὡς ἄρα οὐ χρὴ τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκότας ἁμαρτίαν, ἣν πρὸς θάνατον καλοῦσιν αἱ θεῖαι
γραφαί, τῆς κοινωνίας τῶν θείων μυστηρίων ἀξιοῦσθαι· ἀλλ' ἐπὶ μετάνοιαν μὲν αὐτοὺς προτρέπειν, ἐλπίδα δὲ τῆς ἀφέσεως,
μὴ παρὰ τῶν ἱερέων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐκδέχεσθαι, τοῦ δυναμένου συγχωρεῖν τὰ ἁμαρτήματα. ταῦτα εἰπόντος τοῦ Ἀκεσίου,
ἐπειπεῖν τὸν βασιλέα, θὲς ὦ Ἀκέσιε κλίμακα, καὶ μόνος ἀνάβηθι εἰς τὸν οὐρανόν. τούτου οὔτε Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου, οὔ-
τε ἄλλος τις ἐμνημόνευσεν. ἐκεῖνοι γὰρ πολλὰ παραλείπουσιν ἢ πρὸς τὰ ἔχοντές τι ποιεῖν, ἢ προσώποις χαριζόμενοι. οὕτω λέγει
Σωκράτης, ἐν ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ. Ἀκέσματα, ἰάματα. ὑγιάματα. Ἄκεσμοι, θεραπεῖαι. ἰατρεῖαι. Ἀκέ-
σον, ἄκεσον. Ἀκεσαμενός, ὡς κύριον ὀξύνεται πρὸς διαστολὴν τῆς μετοχῆς, ὡς παρὰ καὶ τὸ σωζόμενος, καὶ Τισαμενός. ὧν
ὁ μέν, ἱστορικός. ὁ δέ, υἱὸς Ὀρέστου τοῦ Ἀτρείδου. τοιούτου δὲ τύπου καὶ Ἀλεξαμενός, Τήιος. ἀλλ' ἀρετῆς φασι τοῦ μιμητικοῦ
γράφειν. διὰ τοιαύτην δὲ αἰτίαν, καὶ αἱ Κλαζομεναὶ ἡ πόλις ὀξύνεται καὶ ἡ Δεξαμενὴ καὶ ἡ Ἰαμενή. Ἀκεσταί. ἀκεσταὶ
φρένες ἐσθλῶν. εὐθεράπευτοι. εὐίατοι. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν φρένες, ῥαδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται, εὐθερά-
πευτοι οὖσαι ἢ θεραπευτικαί. Ἀκέστας, ἰατρός. καὶ ἀκέστωρ ἀκέστορος ὁ αὐτός. Ἀκεστήριον, ἠπητήριον. Ἀκέστας
λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐκ ἠπητάς. ἠπήσασθαι, ἔστι μὲν ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι, παίζοντι τὰς ὑποδέσ-
θήκας καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι. σὺ δὲ λέγε, ἀκέσασθαι τὸ ἱμάτιον. Ἀκεστορία, ἰατρική. Ἀκέστρα, βελόνη ἡ μὲν
ζων. ἣν νῦν σακκοράφιον καλοῦσιν. ἀκέστρα δέ, παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι ἤτοι συρράπτειν τὰ διερρωγότα τῆς ὀθόνης. τὸ δὲ ἠ-
πήτριον φασίν, ἐπεὶ καὶ ἠπήτρια καὶ ἠπητής. καὶ ἀκέστρια καὶ ἀκέστης. οὓς νῦν ῥάπτας καλοῦσι. Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς οἱ
παλαιοί, γυναιξὶν ἐχρῶντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας. καθὰ καὶ νῦν αἱ Σκύθαι. Ἀκέστρια, ἡ ἠπήτρια. Ἀκεστρόν, φάρμα-
κον. Σοφοκλῆς Παλαμήδει. Ἀκεσώδυνον θεραπευτικὸν τῶν ὀδυνῶν. καὶ ἀκεσώδυνος ὁ ἰατρός, ὁ τὰς ὀδύνας παύων καὶ
θεραπεύων. Ἀκέτανε ἑταῖροι ἀκαπάλλακτοι. Ἀκεύει, τηρεῖ. Κύπριοι. Ἀκεύμενον. ἀκῶ τὸ θεραπεύω. ἀκέομαι,
ἀκοῦμαι. ἀκεόμενος, ἀκούμενος. καὶ κράσει δωρικῇ τοῦ εο εἰς τὴν ου δίφθογγον ἀκεύμενον. Ἀκέφαλος, ὁ ἄτιμος. καὶ
παροιμία ἀκέφαλος μῦθος, ἐπὶ τῶν ἀτελῶν λεγομένων. Ἀκέω, ἀκέσω. δοκεῖ ἔχειν τὸν μέλλοντα ἀκέσω, ὡς δῆλον ἐκ τῶν
ἀκέσματα τὰ θεραπεύματα. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀκέω ἀκέσω, τὸ ἄκεσμα. Ἀκέων δέ, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως ἔχει. καθά φασιν οἱ πα-
λαιοί. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀκέοντος κατὰ συγκοπήν, παθὸν εἶτα ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. λαμβάνεται ἔτι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀκέουσα
ἀττικῶς. Ἀπολλώνιος γὰρ ἐν τῷ περὶ μετοχῶν, ἀποδείκνυσιν ἐκ τῆς συντάξεως ἀκριβέστατα, ὅτι οὐ δύναται εἶναι ἐπίρ-
ρημα μεσότητος. καὶ τὸ οὖν ἔθος οὐ μόνον ἡ ὑλήεις Ζάκυνθος. καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀκέων Ἀθηνᾶ. Ἀκή, πόλις ἐν
Φοινίκῃ. καὶ ἀκή, αἰχμὴ σιδήρου. ἡ ἡσυχία. ἡ θεραπεία. ἢ ἴαμα. Ἀκηδέα σώματα παρ' Ὁμήρῳ. σώματα μέν, τὰ νεκρὰ
μάλα συνήθως φησίν. ἀκηδέα δέ, τὰ ἀτημέλητα. πρὸς ὃ παρ' ὁμοιότητά τινα ἔχει καὶ τὰ δυσκηδέα. ἢ καὶ ἄλλως ἀκηδέα,
τὰ ἀκήδευτα. καὶ ἀκηδέα τείχεα λέγει Ὅμηρος, τὰ ἠμελημένα. καὶ ἀκηδέα θυμόν, ἤγουν ἄλυπον καὶ ἀφρόντιστον. ἀ-
κήδεα δέ, ἀντὶ τοῦ ἀταλαιπώρητα. Ἀκηδέσατο, λύπῃ κατέσχετο. Ἀκηδέες γυναῖκες, αἱ ἀφρόντιδες, ἢ καὶ δυ-
σφρόντιδες, κατὰ τὸ ἀκηδέα νύκτα φυλάσσει. Ἀκηδία, ῥαθυμία. λύπη. ἀηδία. Δαβίδ. Καὶ ἡ κηδία σου ἐπ' ἐμὲ τὸ
πνεῦμά μου. Ἀκηδέεσσι, ταῖς πολυκηδείαις. τουτέστι ταῖς λύπαις. Ἀκηδεῖς, ἀφροντίστοις. ἀμελεῖς. καὶ ἀκηδεῖς τὸ
ἀμελεῖς. θέμα ἔχει τὸ ἀκηδῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀκηδέστως ἐπίρρημα, καὶ τὸ ἀκήδεστοι. καὶ ἀφανεῖς, καὶ ὁ κηδεμών. ἀπὸ αὐτοῦ
δέ, καὶ τὸ ἀκηδιάω ὡς καὶ ἐκ τοῦ μηδῶ, καὶ κατηφῶ, τὸ μηδιάω, καὶ κατηφιάω. Ἀκηδής, μέγα. Ἀκήδεσεν, οὐκ ἐφρόντι-
σεν ἢ ἐφροντίστησεν. Ἀκήδεστοι, γίνεται ἐκ τοῦ κηδῶ, κηδέσω. ἐξ οὗ καὶ ὁ κηδεστὴς καὶ ὁ κηδεμών. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος
μέλλων ἐκ περισπωμένου ῥήματος ἀρρήτου, τὸ κηδέσω. οὕτω καὶ οὐ μόνον ἡγῶ ἡγήσω, ἀλλὰ καὶ ἡγέσω. ὅθεν ὁ ἡγεμών.
ἐκ δὲ τοῦ ἀχρήστου κηδῶ, οὗ ὁ μέλλων κηδήσω, γίνεται τὸ ἀκηδῶ, ὡς μηδῶ, μηδιῶ. καὶ ἡ ἀκηδία. καὶ ἀκήδεστοι, αἱ
μηδεμιᾶς κηδείας, ἢ φροντίδος τυχόντες. ἤγουν ἀκήδευτοι, καὶ ἄταφοι. Ἀκηδέστως, τὸ ἀνηλεῶς καὶ δίχα τοῦ κηδε-
σθῆναι. ἐκ τοῦ κηδῶ κηδέσω. ἐξ οὗ καὶ κηδεμὼν καὶ κηδεστής. ἀγνοοῦν δὲ τὸ κηδῶ κηδῶ. οὗ δεύτερον τὸ κηδεύω ἐπί τι τα-
φῆς καὶ ἐπιγαμβρίας. Ἀκηδὴς ὁ ἀφρόντιστος, καὶ ὁ μὴ φροντίζων ἑτέρων. ἢ ὁ ἄταφος. καὶ ἀμελής. Ἀκηδία, αἰσχύ-
νη. ὕβρις. ἀμέλεια. ἀλυπία. Ἀκήδητον, ἄθελκτον. σκληρόν. Ἀκηδιῶ, ἀκκίζομαι. ἀκμάζω. ἀκολασταίνω. ἀκρα-
τίζω. τὸ ἀκρατὴς εἶναι, παίζω, ἀναβάτης. Ἀκηδής, ἄταφος. ὀλιγόρος. ὡς τό, ἀκηδὴς ἐρριμμένον τὸν τεθνεῶ-
τα, οὐκ ἐτόλμησε παρελθεῖν, ἀλλ' ἔθαψε. καὶ ἀκηδέστως, ἀφροντίστως. μωρῶς. Ἀκήδετος, ὁ κηδείας μὴ ἔχων. Ἀκή-
κοα, αἰτιατική. ὡς τό, ἀκήκοα ὁ προφήτης, τὴν ἔλασίν σου κύριε. Ἀκήλητος νόος, ὁ ἀπαραλόγιστος. ἀκόλα-
κευτος. ἀμετάβολος. ἀπαθής. ἄθελκτος. ἢ κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ ὁ ἄκλαστος. ἀπὸ τοῦ κλῶ περισπωμένου τοῦ ἡ δοκεῖ

αὐτὸν ἄσημον ἐν τῷ σπηλαίῳ, ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρῇ· ἀναστὰς δὲ ὁ Ἑρμῆς, ἢ ὥς τινες Χείρων, ἔδωκεν αὐτῷ ἡφαιστότευκτον μάχαιραν· ᾗ τὰ προσιόντα τυγχάνων τῶν θηρίων ἀνῄρει· καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐπανελθὼν, τὴν Ἀκάστου γυναῖκα, καὶ αὐτὸν, ὥς φασί τινες, ἀνεῖλεν· καὶ ἄκαστος, ἡ σφένδαμνος. Ἀκαστόφρων, σαυτός. Ἀκάσκα, ἡσύχως· μαλακῶς· βραδέως. Ἀκασμένα, ἀναπεπταμένα· ἡρμοσμένα. Ἀκατάβλητον, τὸν ἀήττητον· τὸν μηδενὶ καταβαλλόμενον· ἀριστοφάνης. Ἀκαταγώνιστον, ἀήττητον. Ἀκαταγνώστως, ἀνεπιλήπτως. Ἀκαταίτιατον, ἀνέγκλητον· ἀκατηγόρητον. Ἀκαταίτιατος, ὁ ἀναίτιος. Ἀκατάληκτόν ἐστι μέτρον ὃ τοὺς πόδας ἔχει ἀπαρτισμένους· οἷον τὸ ἰοῦ ἰοῦ ἢ τὸ ἰὼ ἰώ· ἢ τὸ φεῦ, φεῦ ἰώ. ταῦτα μονόμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα, διὰ τὸ ἀπαρτισμένους ἔχειν τοὺς πόδας, καὶ μὴ ἐλλειπεῖς, ὡς τὰ εἰρημένα. Ἀκατάληκτος, ἀκατάπαυστος. Ἀκατάλληλον, ἀνάρμοστον. Ἀκαταλλήλως, ἀναρμόστως. Ἀκαταμάχητος, ἀκαταπόνητος. Ἀκατάσειστον, βέβαιον· ἑδραῖον, ἀσάλευτον. Ἀκατασκεύαστον, ἀφιλοκάλητον. Ἀκάτειρα, ὄνομα πόλεως. Ἀκατέργαστος, ἀμόρφωτος· ἀδιατύπωτος. Ἀκαταπύγαστος, ἀκόσμητος. Ἀκάτια, πλοιαρίων εἶδος· ἢ τὰ μεγάλα ἄρμενα. Ἀκατονόμαστος, ὁ μὴ ὠνομασμένος. Ἄκατος, τὸ πλοῖον· παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, ἦκται, ἀκτός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἄκατος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκτή, γίνεται ἄκτος· ἢ ἀπὸ ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιερχόμενος· ὡς καὶ πορθμὶς λέγεται, ἡ μὴ πελαγοδρομοῦσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπακτὶς, καὶ πορθμὶς, καὶ κάραβος· καὶ ἀκάτιον, ὑποκοριστικῶς, τὸ μικρὸν πλοιάριον. Ἀκαχέδαται, λυποῦνται. Ἀκαχείατο, ἐλυποῦντο· καὶ ἀκαχίζεο, λυποῦ· ἐν ἄχει γίνου. γίνεται δὲ τὸ ἀκαχείατο, ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ, ἀκαχήσω, ἠκάχηκα, ἠκάχημαι· ἠκαχήμεν, καὶ ἰωνικῶς, ἀκαχέατο καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀκαχείατο καὶ ἀκαχῆσθαι, τὸ ἀνιᾶσθαι. Ἰστέον ὡς οὐ μόνον ἀκάχω ῥῆμα βαρύτονον, ἀλλὰ καὶ ἀκαχῶ, οὗ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἀκαχήμην· τὸ τρίτον δὲ πληθυντικὸν, ἀκάχηντο· καὶ κατὰ διάλυσιν ἰωνικὴν, ἀκαχέατο· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι, ἀκαχείατο. Ἀκαχήμεναι, ἀνιᾶσθαι. Ἀκαχήμενος, λυπούμενος· οὐκ ἔστι παρακείμενος· ἐπεὶ ὤφειλε παροξύνεσθαι ὡς πεποιημένος· ἀλλ' ἔστιν ἀκαχῶ, ἀκάχημι, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἀκάχημαι· οἱ γὰρ αἰολεῖς τὴν παραλήγουσαν συστέλλουσι· καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ἀκαχήμενος.

Ἀκαχίζεο, ἄχου· λυποῦ· ἀπὸ τοῦ ἀχῶ ἀχίζω, καὶ ἀκαχίζω· καὶ ἀκαχίζομαι, τὸ προστακτικὸν ἀκαχίζου· καὶ ἰωνικῶς, ἀκαχίζεο. Ἀκαχίζω· ἀπὸ τοῦ ἄχος ἀχῶ ἀχίζω· καὶ ἀκαχίζω, παρὰ τὴν ἄγην, ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν· ἡ γὰρ ἔκπληξις, ἀφωνίαν οἶδε ποιεῖν· κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς χ. Ἀκάχημενος, οὐτάμενος· ἐληλάμενος. Σημείωσαι ὅτι, πᾶσα μετοχὴ τοῦ παρακειμένου παροξύνεται τῶν ἄλλων πασῶν προπαροξυνομένων· οἷον τυπτόμενος τυφθησόμενος· τυψάμενος· δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι, τὸ, εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἶεν, ὡς ἀκάχημενος, ἀντὶ τοῦ ἠκαχημένος· καὶ οὐτάμενος, ἀντὶ τοῦ οὐτασμένος· καὶ ἐληλάμενος, ἀντὶ τοῦ ἐληλασμένος. Ταῦτα ὁ ἡρωδιανὸς, οὔ φασι κατὰ πάθος γίνεσθαι προπαροξύτονα ἀπὸ τοῦ οὐτασμένος καὶ ἐληλασμένος, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι· τοῦ, ποὔτημι, καὶ ἐλήλαμι· καὶ εἰσὶν ἐνεστῶτες, ὡς τὸ ἵστημι ἵσταμαι, ἱστάμενος. Ἄλλως. Ἀκαχημένος, ἠκονημένος· ἀπὸ τοῦ ἀκάζω τὸ ἀκονῶ· ὁ μέλλων, ἀκάσω· ἤκακα, ἤκασμαι ἠκασμένος· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς χ ἠκαχημένος, καὶ ἀκαχημένος. Ἰστέον ὅτι, μόνη ἡ τοῦ παρακειμένου μετοχὴ ἀεὶ παροξύνεται, τῶν ἄλλων πασῶν προπαροξυνομένων· οἷον τυπτόμενος τυφθησόμενος· δεῖ προσθεῖναι χωρὶς εἰ μὴ πάθωσιν· ἐὰν γὰρ πάθωσιν αἱ εἰς μενος μετοχαὶ τοῦ παρακειμένου, μὴ οὖσαι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· τουτέστι, προπαροξύνονται· οἷον ἠδεσμένος, καὶ ἄσμενος· καὶ πάλιν, δεδεγμένος καὶ δέγμενος· πρόσκειται μὴ οὖσαι ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς, ἐπειδὴ ἐὰν ὦσιν ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς καὶ πάθωσι, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν· οἷον ἀκάχω ἀκαχήσω· ἠκάχηκα ἠκάχημαι ἠκαχημένος· τὸ γὰρ οὐτάμενος καὶ ἐληλάμενος ὁ ἡρωδιανὸς, οὐ δοξάζει κατὰ πάθος, ἀπὸ τοῦ οὐτάμενος καὶ ἐληλάμενος· ἐπειδὴ ὡς ὄντα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ὤφειλε τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττειν· ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς μι λέγονται αὐτὰ, ἀπὸ τοῦ οὔτημι· καὶ ἀλήλαμαι· ἵνα ὦσιν ἐνεστῶτες, καὶ παρατατικοὶ, ὡς τὸ ἵστημι ἵσταμαι, καὶ ἱστάμενος. Ἀκάχοιτο, λυποῖτο· ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἄχος, ἀχῶ· καὶ ἀκαχῶ.

Ἄκαμνις, ὄνομα πόλεως. Ἀκεινὰ, κέντρον βοῶν ἢ ἄροτρον. Ἀκέτης, ἀκαπνώνητος. Ἀκειομένη· ἐζωννυμένη· ἢ θεραπεύουσα, καὶ ἰωμένη· ἀπολλώνιος. Ἀκειόμενον, σημαίνει δύο· μεταφορικῶς τὸν ἰώμενον, καὶ τὸν ἐπισκευάζοντα· ὡς ἐπὶ τοῦ νῆας ἀκειόμενον· καὶ ἀκειόμενον τὸν ῥάπτοντα· τὸ δὲ ἀκειόμενον νῆα, οὐκ ἐπὶ νεοπαγοῦς λέγεται, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ φιλοκαλοῦντα· ἀναρράπτοντα· ὅθεν καὶ ἀκέστριαι, αἱ ῥάπτριαι· ἢ αἱ ἀνυφάντριαι. Ἀκεῖον, τὸ φάρμακον καὶ ἔτριμον. Ἀκειρεκόμης, ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος· κείρω γὰρ τὸ κόπτω. Ἀκεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἐνυφαινομένων ἱματίων λέγεται· ὅθεν καὶ γυναῖκες ἀκέστριαι· καὶ ἀκεῖσθαι τὸ θεραπεύειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀκεσταὶ φρένες ἐσθλῶν· δοκεῖ δὲ ἡ λέξις γίνεσθαι παρὰ τὸ ἀκὴν, τουτέστιν, ἡσύχως· ἐπειδὴ πᾶσα σώματος θεραπεία, ἡσυχίαν περιποιεῖται παρά χρόνος· ἐκ τοῦ τοιούτου δὲ ῥήματος φρύγες, ἀκέστην καλοῦσι τὸν ἰατρὸν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ἔτι δὲ ἀκεῖσθαι, καὶ τὸ ῥάπτειν ἐλέγετο· ἐτίθετο δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ νηῶν περιπλεόντων· καὶ ἀκεῖσθαι, τὸ ἰᾶσθαι, καὶ παραμυθεῖσθαι. Ἀκεσαῖος, ἰχθὺς ὑπὸ ἀμπρακιωτῶν. Ἀκεσταί, οἱ μὲν τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα· οἱ δὲ σπέρμα οὐχ ἑψόμενον, οὐδὲ διαρρούμενον. Ἀκέαστος, ἄκλαστος. Ἀκέλευθα, ἄνοδα, καὶ εὐθυτικὴ σημεῖον ὅταν μὴ ἡ κέλευθος. Ἀκέλευστοι, ὑβριστικοὶ ὁδὸς ἀσφαλὴς· οἱ δὲ τὸν σκληρὸν σίδηρον. Ἀκή, ἀκμή. Ἀκέντητοι δέμας, ἀμάστικτοι· πίνδαρος· σὺν δέμας ἀκέντητοι. Ἀκεόμενα, θεραπευόμενα· καὶ ἀκέοντο, ἀπὸ τοῦ ἀκῶ ἀκοῦμαι τὸ θεραπεύω. Ἀκέουσα, ἡσυχάζουσα. Ἄκερα, ἐνδυμάτιον πολυτελές. Ἀκέραιοι, ἄκακοι· ὁλόκληροι· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔξω κέρας, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε· καὶ τὸν εἰλικρινῆ· καὶ ὑγιᾶ, ἀπὸ τοῦ κέρας, κέραιος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα ἀκέραιος, ὁ ἀόργητος καὶ ἀβλαβής· κυρίως, ὁ μὴ θυμούμενος.

Ἀκέρδεια, ἡ κακηγορία ἢ ἡ βλάβη ἢ τοὺς κακηγόρους περιέχει· πίνδαρος ἀκέρδεια κακηγόρους λέλογχε. Ἀκερδὴς χάρις, ἡ μὴ διὰ τὸ κέρδος διδομένη ἢ ἧς φαῦλον τὸ κέρδος· καὶ ἀκερδὴς, βλαβερός· ἀνωφελής. Ἄκερως βοῦς, ὁ μὴ ἔχων κέρα

Ἄκηρος, ὁ μὴ ἔχων κηρόν, καὶ ἄκηρος εἶναι, οὐ δεῖ· ἐχθρὰς διαφέρει. Ἱππόλυτόν φασι Πασιφάην εἰπεῖν πρὸς Φαίδραν φάσκουσαν, φιλεῖν με στέργειν αὐτὸν ἀκέραιος δέ, ἄκακος· ἐλευθέριος· ἢ ἀσφαλής. Ἀκηροβόας, ὁ λάλος. Ἀκαλακανίς, ἀκανθυλλὶς παρὰ λάκωσιν. Ἀκαλαρρόης, ἡ καλλίρραβδος. Ἄκαλα, ἄψοφα· ἥσυχα. Ἀκαλλές, ἄμορφον. Ἀκαλόν, ἥσυχον· πρᾶον· μαλακόν. Ἀκαλυφὴς καὶ ἀκάλυφον, ἄστεγον· ὕπαιθρον. Ἀκάνη, ῥάβδος θαλασσία. Ἀκάνη, κέντρον παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἄκαινα μέτρον δεκάπουν Θεσσαλῶν· ἠρέμα, ἢ ῥάβδος ποιμενική, Πελασγὶς εἰρημένη· περὶ ἧς Καλλίμαχός φησιν ἀμφότερον τι βοῦν, καὶ μέτρον ἀκαίνης. Ἀκαλῆφαι, εἶδος βοτάνης· ἃς οἱ πολλοὶ κνίδας καλοῦνται. Ἀριστοφάνης ἐμνημόνευσε τῶν ἀκαληφῶν, διὰ τὴν δριμύτητα· δριμεῖα γὰρ ἡ βοτάνη· καὶ τοὺς θίγοντας κνᾶσθαι ποιεῖ. καὶ ἀκαλήφη εἶδος ἰχθύος, ὡς Ἀριστοτέλης· ἐν τῷ χειμῶνι δὲ ἐδώδιμοι εἰσίν· ἐν δὲ τῷ θέρει, ἀπόλλυνται. ἢ λάχανόν ἐστιν, ἄγριον· καλεῖται δὲ καὶ θαλασσία ἀκαλήφη· ἡ προσελθοῦσα τῷ χρωτὶ κνισμὸν ποιεῖ. ἐοίκασι δὲ τῇ ὥρᾳ τῇ πρὸ τοῦ ἔαρος χρῆσθαι. ἄλλως· ἀκαλήφη, κνίδη καὶ ἡ χερσαία, καὶ ἡ θαλαττία, ἥτις ἐστὶ κογχύλιόν τι· Φερεκράτης, Βουλοίμην γὰρ καὶ ἀκαλήφαις, τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι. ἢ ἀκαλήφην λέγουσι τὴν λεγομένην κνίδην· ἣν προσφέροντές τῷ σώματι, κνησιᾶν ποιοῦμεν. ἄλλως αὐτὸ μεταφορικῶς τὸ τραχὺ καὶ δηκτικὸν ἦθος ἀκαλήφην λέγεσθαί φησι Κρατῆς, φανίοις· ἔστι δὲ καὶ θαλάττιος ἰχθὺς οὕτω λεγόμενος ἀκαλήφη. Ἀκαλός, ἥσυχος ἐκ τοῦ ἧκα τό, ἠρέμα καὶ ἡσύχως· ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον, ἧκαλος· ὡς πέμπω πέμπελος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀκαλός. Ἀκαλανθὶς, εἶδος ὀρνέου· τινὲς δὲ λέγουσιν ὄνομα κύριον ἐπισήμου. Ἀκαλαρρείτης, ὁ ἡσύχως ῥέων ποταμός· παρὰ τὸ ἄκηλον, καὶ ἧκαλον, τὸ ἥσυχον· τὰ παρὰ τὸ ῥέω διὰ διφθόγγου γράφεται. Ἀκαλλιέρητον θῦμα, ἀκόσμητον. Ἀκάμαντα ἀντιχειόν, παρόμοιον ἐν τῷ π΄ τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἀκάματον· ἢ ὡς εἴποις ἄν τις ἀκάματον· καθὰ καὶ Διονύσιος· ἀκαμάτοιο ῥόοιο φησὶν ὠκεανοῦ. καὶ ἄλλως δὲ ἀκάμαντα, διὰ τὸ ὀξὺ καὶ περισπερχὲς τοῦ κατ' αὐτὸν ῥεύματος. μυθικῶς μέντοι διὰ τὸ αὐτοῦ ἀνύπεικτον καὶ περὶ πράξεις ἀκμαῖον καὶ ἀνδρικόν. Ἀκάμαντος, ἡ κάμηλος· παρὰ τὸ μὴ κάμνειν· ἢ ἀκάμαντος. πολύμοχθον γὰρ τὸ ζῶον· οὕτω Μεθόδιος καὶ Ὦρος. καὶ ἐπὶ ἀκάμαλαν, τὴν [illegible]. Ἀκαμαντὶς, καὶ ἀκάμας, μία τῶν δέκα φυλῶν· ἀπὸ Ἀκάμαντος τοῦ Θησέως. Ἀκάμας, ἀκοπίαστος, ὁ μὴ κάμνων. Ἀκάματον, πολὺ καὶ ἄφθονον· ἄπειρον. Ἀκάμηλος, ἀπίου εἶδος ἢ μήλου ἢ μεσπίλου. Ἀκαμύθεος, ἡ κύων· παρὰ τὸ αἰκάλλειν τοὺς ἰδίους δεσπότας· Μεθόδιος. Ἀκαμπής, σκληρός. Ἄκαμπτος, ἀκατάκλαστος· ἄκαμπτος. Ἀκαμπίας, ὁ εὐθύδρομος. Ἄκαμπτος δρόμος, ὁ μακρὸς, καὶ ὁ δι' εὐθείας περίπατος· παρὰ τὸ καμπὴν μὴ ἔχειν. Ἀκάματον πῦρ λέγεται, οὐ τὸ διόλου ἀνακαιόμενον, ἀλλὰ τὸ τῇ οἰκείᾳ φύσει τοιοῦτον, εἰ γὰρ καὶ κάμνει τῇ σβέσει, ἀλλ' ὅτι πῦρ ἐστιν, ἀκάματόν ἐστι. Ἀκάμαντον, ἀκοπίαστον· παρὰ τὸ κάμνω. ἔστι δὲ καὶ ἀκάματον· παρὰ τὸ κάμω κάματος καὶ ἀκάματος. Ἀκάματα, ἀντὶ τοῦ ἀκαμάτως· καὶ ἀδιαλείπτως· ἢ οὐ κεκμηκότως.

Ἄκανθος, ἄχαρις· κονδαὴ γὰρ, χάρις ἐστίν. Ἄκανθα, τὸ φυτὸν καὶ ἡ ῥάχις τοῦ κήτους. Τὸ δὲ θηρίον ὁρμῇ βιαίᾳ προσπεσὸν, διακόπτει τῇ ἀκάνθῃ τοὺς δεσμούς· καὶ αὖθις· τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων παροιμία· ἀκάνθιος τέττιξ. καὶ ἄκανθα ἡ ἁμαρτία· ὡς τό, Ἐν τῷ ἐμπαιγνίῳ μου ἄκανθαν ὡς ἄχρηστον βλάστημα, καὶ ὡς κεντεῖν πεφυκὸς καὶ ἄκανθα λευκή, ἡ μελάμφυλλος. Ἀκανθίς, ἡ ἀκανθυλλίς, στρουθίον ἐν ταῖς ἀκάνθαις καθήμενον καὶ ἀκάνθιος, εἶδος τέττιγος, οἱ δὲ τὸν ἄφωνον. Ἀκανός, κανθάρου εἶδος· ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥάχις τῶν σπονδύλων τοῦ ἰχθύος. Εὐριπίδης πρόασιν ἀκανίᾳ ξυλίνῃ.

Ἀκάθαια, ἄκανα· ῥάχις. Ἀκανθὲς, ἀκανθῶδες. Ἀκάνθινον, ῥάμνος καὶ ἐχῖνος. Ἀκανθίας, οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος· ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις· ὥσπερ καὶ ὁ ἠχέτας, οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν.

Ἀκάνος, ἀκάνθιον. Ἄκανθον, ἄγναμπτον. Ἀκανθονώτος, ὁ ἐχῖνος. Ἄκανθος, περίρραμμα ὑφασμένον καὶ ζῶον φυτὸν καὶ πτηνόν. Ἀκαπήλευτον, ἄδολον· καθαρόν· ἀραδιούργητον· ἀνόθευτον. Ἄκαρα, τὰ σκέλη Κρῆτες· καὶ ἀκάρας τὴν ἀκαρῆ. Ἀκαρῆ, ἐν βραχεῖ· ταχέως. Ἀκαρίδιος, ὁ βραχύτατος· καὶ ἀκαρίδιος ὁ ἀνθρώπινος βίος· καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἐξεπάθημεν. Ἀκαρεῖ, περισπᾶται πρὸς τὸ ἄτμητον τοῦ χρόνου· ὡς καὶ τὸ κείρομαι τρίχας· ἀκαρὲς τὸ ἄτμητον· ἄλλως· τὸ ἐλάχιστον ὃ οὐχ οἷόν τε διακόψαι, διὰ τὸ βραχύτατον τοῦ χρόνου. περισπᾶται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριχῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων καρῆναι. ἄλλως· ἐπίρρημα τὸ ἀκαρῆ, ἀφ' οὗ τὸ ἀκαρὲς ἐπιρρηματικὸν ὄνομα. Ἀκαρῆ, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ βραχὺ καὶ οἰκτρόν· καὶ τοῦ ἐρίου στάσαι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ὦτα ἀλγούντων, καὶ δι' ἐρίου ἐνσταζόντων ἔλαιον κατὰ βραχύ· ἐκ γὰρ τοῦ τριωβόλου φερόμενοι, καὶ εἰς κατὰ σκαλεῦ ἱματίου θησαυρίζοντες, ὀλίγον διὰ πολλοῦ χρόνου μόλις στάζουσι τὴν τιμὴν τοῦ ἱματίου· ὥσπερ ἄλευρον ἢ ἄχνην, ἀπὸ τῶν σφόδρα λεπτουργούντων· οἱ γὰρ κατὰ μικρὸν βουλόμενοι βάλλειν, ἐρίῳ ἐνστάζουσιν· Ἀριστοφάνης. Ἀκαριαῖον, τὸ μὴ δυνάμενον καρῆναι· ἢ τὸ ἄνου ἀκέφαλον, διὰ σμικρότητα· ἢ ἀδιάστατον κατὰ μέγεθος· καὶ οὐδ' ἀρχὴν ἔχον· ὅτι καρία, ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσάν τινα· ὅθεν καὶ κέρατα· ἢ ἀκαριαῖον, τὸ ὀλίγον· τὸ βραχύ, τὸ λεπτότατον. Ἀκαρπότερος ἀγριππου, ἀντὶ τῶν πάνυ ἐστερημένων· Λάκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἀγρίππον καλοῦσι· καὶ ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου, ἀντὶ τῶν μηδὲν γεγαῖον τίκτειν δυναμένων· λέγονται δὲ, τὰ εἰς τὰ ὄστρακα φυτευόμενα. Ἀκαρός, σημαίνει τὸν ἐγκέφαλον ἢ τὴν κεφαλήν· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ κάρη, καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα ὀξύνεται, ὡς τὸ μαδαρός. Ἄκαρνα, δάφνη. Ἀκαρὲς, ἄχαρι· ἐν βραχείᾳ ὥρᾳ ἐν ἁρμῷ· ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ· ἐν στιγμῇ. Ἀκαρὲς, βραχὺ ὀξύ· ὃ οὐχ οἷόν τε κεῖραι· Ἀριστοφάνης· καὶ ἀκαρὲς, τὸ παρὰ τῷ μικρῷ δακτυλίδιον. Ἀκαρής, ὁ ἐλάχιστος. Ἀκαρέως, ὁλοσχερῶς. Ἀκάρναξ, λάβραξ.

Ἄκαρ, ἀντὶ τοῦ μικρόν· ἢ οὐδέν· οὕτως Ἀντίφανος. Ἄκαρον, τυφλόν. Ἄκαρπον, ἄγονον. Ἀκαρσύας, ὁ ἀνίκητος.

Ἀκαρτέρητος, ἀνυπομόνητος. Ἄκας, τραγῳδίας ποιητής. Ἱστορία. Ἄκαστος, κύριον ὄνομα Πελίου υἱός· ὃς ἔγημε Κρηθηΐδα· ἢ ὥς τινες, Ἱππολύτην· ἡ δὲ Πηλέως ἐρασθεῖσα, ἀλλ' ὡς ἀπετύγχανε δεομένη, προλαβοῦσα τὸν Πηλέα τῷ ἀνδρὶ κατηγόρει, ὡς πειρασθεῖσα ἀπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐξαγαγὼν τὸν Πηλέα ὡς ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον, καταλιπὼν

ὀξύνεται· οἷον, ἐραστής· θεατής· λωβητής· διαιτητής· τὸ δὲ παιδότης, καὶ κομήτης, καὶ ἀλήτης, οὐ παρὰ ῥῆμα, ἀλλὰ παρὰ τὸ παῖδες, καὶ κόμη, καὶ ἄλη· τὰ δὲ δισύλλαβα βαρύτονα ὀνόματα, δῆλον ὅτι ἀπὸ μονοσυλλάβου περισπωμένου τῆς δευτέρας συζυγίας ἐξιόντα, καὶ βαρύνονται· οἷον, κτῶ, κτίτης· φιλοκτίτης· βῶ, βώτης, διαβώτης· θλῶ, θλάτης· πρῶ, πράτης· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, αἱ αἰχμηταὶ ἡ κοινή, τῶν αἰχμητῶν καὶ δωρικῶς, αἰχμητάων· Κανών· Τὰς γὰρ εἰς ων θηλυκάς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ αων προφέρουσιν αἰολεῖς· οἷον, μέλισσαι· μελισσάων· μέλαιναι, μελαινάων· οἱ δὲ δωριεῖς, διὰ τοῦ εων· πύλαι, πυλέων ὡς τὸ, Ὡς εἰπὼν, πυλέων ἐξέσσυτο· Αἰχμίον, τὸ δόρυ· Αἶψα, θᾶττον· Λάζετο πηκτίδα κιθάρην ἀοιδὸν ὑμνοπόλον, αἶψα· τάδε κλυτὰ δῶρα λεωνίδεω καὶ αἶψα, ἀντὶ τοῦ ταχέως· αἰθέως ὠκέως καὶ αἶψ' αἰθέως αὖ· καὶ αἶψ' ἀλάλαστε, αἰθὶς καταλέλοιπεν· Αἶψα, τὰ μέλη· οἱ δὲ, ἄψεα.

Αἰψελλίζουσαι, αἱ ἀσήμως λαλοῦσαι· Αἰψηρά, ταχεῖα· κοῦφα· Αἰψηρὸς ὁ ταχὺς· ἀπὸ τοῦ ψαίρειν ὃ σημαίνει τὸ ταχύνειν· Αἰψηρός, ἀντὶ τοῦ λαιψηρός· ἴωνες καὶ αἰολεῖς, εἰώθασιν αἴρειν τὰ πρῶτα σύμφωνα τῶν λέξεων· αὖ τι ἢ, οἷον λαιψηρὸς αἰψηρὸς, αὖ τι δ' ὑσ· οἷον τὸ παρὰ τῷ ὕδραις ἑστάναι παλίον, εἴπερ ἐν τριόπᾳ ὅμηρος, αἶραξ· ἀντὶ τοῦ τῷ ὕραξ· οὕτω καὶ παλαιὸν· καὶ παλαιόεσθαι, ἀπελάσει τῶν καταρχόντων δύο συμφώνων ἄλη γίνεται καὶ ἀλᾶσθαι, ἀντιθέσει τοῦ ν εἰς λ· ὡς ἀντιστοιχοῦσι δωριεῖς· ἐν τῷ φίντατος φίλτατος· ἦλθον ἦνθεν φίλτης φίντης· ἔλετο, ἔντο· καὶ δωρικῶς βέντο· κέλετο κέντο παρὰ ἀλκμᾶνι· Αἰώλις, κιθαρῳδικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος· Αἰδώνεια, τὰ τοῦ ἄδου θαυμάσιμα· Αἴω· παρατατικὸς, ἄϊον· τρία εἰσὶ ῥήματα τὰ οὐ τρέποντα τὸ α εἰς η ἐν τοῖς παρῳχημένοις· τὰ ἰωνικὰ καὶ τὰ κοινὰ τικὰ· καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεων ἀρχόμενα, καὶ τὸ ἀνθέω, ἄνθεον· καὶ τὸ ἀνδίζομαι, ἀνδιζόμην· ἵνα μὴ ἐπάλληλον φύηται τὸ η· καὶ τὸ ἀΐω, ἄϊον, τὸ ἀκούω καὶ ἄω, τὸ πνέω, ἄον· ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ᾖον, τὸ ὑπῆρχεν· Αἰωνάριος, ὁ ἰαννουάριος μὴν· οὕτως ἑρμηνεύουσι λογγῖνος αὐτὸν βιάζεται ὡσανεὶ αἰῶνος πατέρα· Αἰὼν, ὁ νυκταῖος μυελός· καὶ ὁ χρόνος· καὶ ἡ ζωή· καὶ ὁ βίος· σοφοκλῆς· Ὡς οὐχ ὁ αἰὼν ἐκμάθῃς βροτῶν· γίνεται δὲ αἰὼν, ἐκ τοῦ ἀεὶ καὶ τοῦ ὢν· ὁμοίως ἐκ τοῦ ἀεικίζειν τὸ αἰκίζειν δηλονότι· ἢ αἰὼν τὸ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, καθ' ὃ σημαινόμενον, καὶ ἡρόδοτος τελευτῆσαι τὸν αἰῶνά φησι τὸ θανεῖν καὶ σοφοκλῆς δὲ ζωὴν ἀνθρώπου, τὸν ἀεὶ βίοτόν φησι· τοιοῦτο δὲ παρ' αὐτῷ, καὶ τὸ, τὸν εἰς ἀεὶ λειπελατήσει χρόνον· ἤγουν, ἕως οὗ ζῇ· οὐ μόνον δὲ ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς ὁ ῥηθεὶς αἰὼν λέγεται τραγικώτερον· οἷον σκοτίαν αἰῶνα· λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ζωή· ὅμηρος· ἔπειτά με καὶ λείποι αἰὼν, ἤγουν ζωή· ἢ αἰὼν ζωὴ ἢ συμπερίληψις χρόνων πολλῶν· Ἄλλως· Αἰὼν, ἡ ζωὴ θηλυκῶς· ὅμηρος· αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθείς· παρὰ τὸ ἄειν τὸ πνεῖν· καὶ ἄσμα, τὸ πνεῦμα· καὶ ἀήτης ὁ ἄνεμος· καὶ ἔμπνουν δὲ τὸν ζῶντα φαμὲν· ἢ παρὰ τὸν αἰῶνα τῆς ζωῆς· οἱ γὰρ ζῶντες, ἐν χρόνοις καὶ ἔτεσι διάγουσιν· ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ ὢν καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α, καὶ ἐνσυναιρέσει, αἰών· περιεκτικὸν ἐστὶ, καὶ σημαίνει πάντη τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου· ὡς τὸ, Ἔπειτά με καὶ λείποι αἰὼν ἐν πόλει· αἰὼν, καὶ ὁ τῶν χιλίων ἐτῶν ἀριθμός· αἰὼν, καὶ ὁ ἀΐδιος καὶ ἀτελεύτητος, ὡς τῷ θεολόγῳ δοκεῖ· αἰὼν γὰρ, οὔτε χρόνος, οὔτε χρόνου τι μέρος· οὐδὲ γὰρ μετρητός· αἰὼν λέγεται, καὶ οἱ ἑπτὰ αἰῶνες, ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς κτίσεως, μέχρι τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων ἀναστάσεως· αἰὼν λέγεται καὶ ὁ νωτιαῖος μυελός· ἱπποκράτης· ἄνθρωπός τις νοσήσας τὸν αἰῶνα, ἑβδομαῖος ἀπέθανεν· Αἰωνίζειν, τὸ διὰ παντὸς μένειν· Αἰωροῦμαι, ἐν ἀέρι φέρομαι· ἀπὸ τῆς αἰώρας· Αἰωρούμενοι, μετεωριζόμενοι· Αἰωρηθέντες, κρεμασθέντες· μετεωρισθέντες· καὶ αἰώρημα, καὶ αἰωρήσεις· καὶ αἰωροῦνται· ὡς τὸ, Κατὰ τῶν καρχηδονίων αἰωροῦνται πράγματα· Αἰωρήσας, ἐκκρεμάσας· Αἰώρα, ἑορτὴ ἀθήνησιν, ἣν καλοῦσιν εὔδειπνον· ἣν οἱ μὲν ἐπὶ τιμαλέου τυράννου θύειν φασίν· οἱ δὲ, ἐπὶ ἠριγόνῃ, ἀλήτιδι τῇ ἰκαρίου· οἱ δὲ ἐπὶ κλυταιμνήστρας, καὶ αἰγίσθου· καὶ αἰώρα, αἱ χόνη· ὕψωσις· ἐν τοῖς ἀέροις κρεμάστρια·

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ·

Ἀκαδημία, γυμνάσιον ἀπὸ ἀκαδήμου τινὸς καταλείψαντος τὴν κτῆσιν ἱστοροῦ πρὸς ἀθήναις· κεῖνται τόπου περὶ αὐτὸν δὲ ἦσαν, αἱ ὄντως ἱεραὶ τῆς θεοῦ· αἱ καλοῦνται μορίαι· ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον τῶν παναθηναίων· τρία δὲ ὑπῆρχον γυμνάσια· λύκειον· κυνόσαργες· ἀκαδημία· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὴν ἀκαδήμου· καὶ ἑκάδημόν τινος ἀκαδήμειον· λέγεται δὲ ἀκαδημία, καὶ ἡ τῶν φίλων διατριβὴ, ἐν ᾗ διέτριβε πλάτων· ἀπὸ ἑκαδήμου τινὸς ἥρωος· ὀνομασθεῖσα πρότερον διὰ τοῦ ε, ἑκαδημία· ἀριστοφάνης νεφέλαις· καὶ ἀκαδημία, λουτρὸν, ἢ πόλις· λέγεται δὲ καὶ γυμνάσιον ἀθήνησιν, ἀπὸ ἀκαδήμου τοῦ ἀναθέντος· καὶ τόπος ἤγουν ὁ κεραμεικὸς, οὕτως ἐκαλεῖτο·

Ἀκὰ, τὸ ὀξὺ καὶ ἄκρον τῆς φάλαγγος ἢ μάχης· Ἀκαδῆσαι, λυπηθῆναι· Ἀκάζεσθαι, ἀνιάζεσθαι· Ἄκακοι, οἱ ἁπλούστεροι· ὡς ὁ ἀπόστολος· τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων· Ἀκακία, ἡ ἁπλότης· ἡ ἀγαθοσύνη· καὶ βοτάνη τις· Ἀκαθαρσία, τὰ ἐκ φυσικῆς ἀνάγκης συμβαίνοντα· Ἀκαθοσίωτον, ἄκοσμον· ἄνομον· ἀπόβλητον· Ἀκαθὸν, τὸ ἀγαθόν·

Ἀκάθαρτον, μαστιγίας· ἀχαιὸς οἰδίποδι· Ἀκαθαίρετον, τὸ μὴ χειρούμενον, ἢ ἀφανιζόμενον· Ἀκάθεκτος, ἀκατάσχετος· Ἦν γὰρ ἀκάθεκτος ὁρμὴ περὶ αὐτῶν, διὰ τὰς τῶν ἀφορμῶν ἐπάρσεις· Ἀκάθεσθαι, ἀνιᾶσθαι· στερεῖσθαι, οἱ δὲ, ἀκάζεσθαι· Ἀκάθαρτος, ἁμαρτητικός· ἀκάθαρτος γὰρ τὴν ψυχὴν, ὁ ἐγκακός· καθαρὸς δὲ, ὁ ἐναντίος· Ἀκαθαίρετος, ὁ ἀκαταβλητος· πύργος ἀκαθαίρετος· Ἀκάκητος, ὁ ἑρμῆς· Ἀκακία, ἡ ἀγαθοσύνη, καὶ ἰατρικὴ βοτάνη· Ἀκάκιος, ῥήτωρ δεινότατος ἐπὶ ἰουλιανοῦ, καὶ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ· Ἀκάκητος ὁ στερίσκων τὰς λύπας· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ἀρκαδίᾳ ὄρους ἀκακησίου· ἢ πανοῦργος· οἱ δὲ, ἀγαθόν· οἱ δὲ πραΰν, καὶ χαριστικόν· Ἀκακαλλὶς, ἄνθος ναρκίσσου· καὶ πόλις·

Ἀκάκητος, ὁ μηδενὸς κακοῦ ἄξιος· ἀντὶ τοῦ ἀκακήτης· Ἀκάκαστον, ἀκαμπές· Ἀκακέμφατος, ὁ κακῆς φήμης ἀπηλλαγμένος· Ἀκακίαγος, ὁ μὴ δυνάμενος· Ἀκακίεις, σοφίεις· Ἀκακιεῖ, σοφιεῖ· Ἀκάκορτος, ἄλυπος·

κλίνης τελικὸν αἴτιον, ὡς ἡ ἀνάπαυσις δι' ἣν ἡ κλίνη· ὑλικὸν αἴτιον, ὡς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ἡ κλίνη· εἰδικὸν αἴτιον, ἡ διατυπουμένη ἐν τῷ νῷ τοῦ τεχνίτου, καὶ διασχηματιζομένη καθὰ δεῖ γενέσθαι, καὶ εἰδοποιουμένη διαμόρφωσις· παραδειγματικὸν αἴτιον, ὡς ἑτέρα κλίνη πρὸς ἣν ἰδὼν ὁ τεχνίτης, τὴν εἰς ἔργον ἀλλ' ἢ προκειμένην ἐδημιούργησε· φυσικὸν αἴτιον, ὡς ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ· καθὸ καὶ μόνον ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ μονογενοῦς εἶναι λέγεται· τῆς δὲ κτίσεως ποιητικὸν αἴτιον εἶναι λέγομεν τὸν θεόν· τελικὸν αἴτιον τὴν τῶν δημιουργηθέντων εὐεργεσίαν καὶ τὴν περὶ αὐτὰ ἀγαθότητα· εἰδικὸν αἴτιον, τὴν ἐν αὐτῷ τῶν δημιουργηθέντων γνῶσιν φαμὲν, ἣν ἐξ ἀϊδίου καὶ προαιώνιον ἔχει, οὐχ ὕστερον αὐτὸ αὐτῷ γινομένην· ἀλλὰ συναιωνίζουσαν καὶ συμπαρεκτεινομένην ἀεί· τὸ δὲ ὑλικὸν αἴτιον καὶ ὀργανικὸν, καὶ παραδειγματικὸν, πόρρω τῆς θείας καὶ ἀπεροδλάμου φύσεως. Αἰτιάδος ψάδος· ἡ ἀπὸ ψάδος ἄρχεται ἢ μὴ εἰς ἀκόλουθον λῆξιν· ἢ ἔχει τὸ λ ἢ γ ἢ τ τὸ ἀρχόμενον ἀκόλουθον· ἀεὶ διότι εἰς δύο, δὶς περὶ παθῶν. Αἰτῶ, μέμφου· προστακτικὸν αἰτιῶμαι, παρατατικὸς ᾐτιώμην, ᾐτιῶ, ᾐτιᾶτο· τὸ προστακτικὸν αἰτιῶ, αἰτιάσθω. Αἰτιῶμαι, ᾐτιώμην, αἰτιάσομαι, ᾐτιασάμην, αἰτιῶμαι, ὅτι σαι γράμματα οὐχ ἕπεται. Αἰτναῖος πῶλος, ἀντὶ τοῦ μεγάλος· αἰτναίας, ἀντὶ πώλου βεβῶσαν, καὶ αἰτναῖος κάνθαρος ὁ μέγας. Αἰτναῖον λέγει Ἀριστοφάνης κάνθαρον, τὸν ὑπερμεγέθη· μέγιστον γὰρ ὄρος ἡ Αἴτνη· ἢ ὅτι διάφοροι κάνθαροι εὑρίσκονται· ἢ ἀντὶ τοῦ μέγα ὡς ἡ Αἴτνη· ἢ ὅτι αἱ Αἰτναῖαι ἵπποι ταχεῖς καὶ διαφέρουσι πρὸς τὸν δρόμον· ἢ ὅτι μεγάλοι οἱ αἰτναῖοι κάνθαροι. Αἴτνη, σικελίας ὄρος ἐν κατάνῃ ἐστίν· ἀπὸ Αἴτνης τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὥς φησιν Ἄλκιμος· Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ περὶ σικελίας Αἴτνην φησὶ κρῖναι Ἥφαιστον καὶ Δήμητραν περὶ τῆς χώρας ἐρισάντων· Δημήτριος δὲ ὁ Καλλατιανὸς, τοῦ Βριάρεω ἑνὸς τῶν κυκλώπων, παῖδας γενέσθαι σικανὸν, καὶ Αἴτνην· ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα· ἐν ᾗ καὶ τὸ αἰτναῖον πῦρ ἀναδίδοται. Αἶτος, ὄνομα κύριον. Αἶτος τὸ ἐνδιαίτημα· οἷον Διὸς αἶτος πανδόκος· Πίνδαρος ἐν ὀλυμπιονίκαις κρηνᾶς. Αἰτεῖσθαι, δικάζειν ἢ δικάζεσθαι. Ἀΐττων, ὁρμῶν. Αἴτυρον, ὕαλλον. Αἰτοῦμαι λέγουσιν ὅταν ζητῇ τις ὃ μέλλει ἀποδιδόναι, ἀντὶ τοῦ δανείου· αἰτῶ δὲ ἄρ τὸ ὃ δηλονότι οὐκ ἀποδώσω· εὕρηται δὲ καὶ αἰτοῦμαι ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸς αἰτῶ· Λιβάνιος τίνι, νῦν αἰτοῦμαι· ἔστι δὲ αἰτοῦμαι καὶ τὸ παρά τινος ζητοῦμαι τι, ὡς ὁ αὐτὸς πολλάκις ἔφασκες ἀδικεῖσθαι μηδὲν αἰτούμενος παρ' ἡμῶν. Αἰτῶ, ἀντὶ τοῦ ἅπαξ τι λαβεῖν, καὶ μὴ ἀποδοῦναι· τὸ δὲ αἰτοῦμαι, ἀντὶ τοῦ χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν· αἰτῶ τὸ ζητῶ· αἰτοῦμαι τὸ μετὰ παρακλήσεως αἰτῶ καὶ ἱκετεύω. Αἰτούμενος, ὁ λαβὼν, καὶ αὖθις ἀποδώσων· ὁ αἰτούμενος, ὁ κιχράμενος. Ἀτρατονεὶ, ἀκαταπόνητι. Αἰτώλιος, διφορεῖται ὁμοίως τῷ δαρδάνιος, δαρδάνειος· κάστορ, κάστριος· καίστρος, καίστριος· ἔκτορος, ἐκτόριος· ὁ καὶ ἀμορφος παρὰ σοφοκλεῖ· ἴσχυρος, οὗ χρῆσις παρὰ λυκόφρονι, ἰσχύριος. Αἰτώλιον, τὸν αἰτωλὸν τῷ γένει. Αἰτωλὸς, ἀπὸ τοῦ αἰτεῖν παραχθῆναι ἔοικεν· ὡς δηλοῖ καὶ ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας εἰπών, ὅτι ἐστὶ καὶ αἰτωλὸς ἐπίθετον, παρὰ τὸ αἰτεῖν ῥῆμα· καὶ αἰτωλοὶ τὸ ἔθνος ἀπὸ αἰτωλοῦ καλοῦνται, υἱοῦ ἐνδυμίωνος· ὃς ἐκπεσὼν πίσης τῆς ἐν πελοποννήσῳ ὑπὸ σαλμωνέως, ᾤκησε τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν αἰτωλίαν· πρότερον δέ φασιν, ὑάντες ἐκαλοῦντο· ἔνιοι δέ φασι καὶ πελοποννήσου πόλις αἰτωλία. ὀξύνεται δὲ τὸ αἰτωλὸς, ὡς τὸ πακτωλὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, καὶ ὅλως τὰ ἔχοντα τὸ τ πρὸ τοῦ ω ἀρσενικά· διὸ τὸ μαυσωλὸς προπαροξύνεται ὡς μὴ ἔχον τὸ τ· ἱστορεῖται δὲ ὅτι εὐδοκίμουν οἱ αἰτωλοὶ περὶ σφενδόνην μακροβολώτεροι διὰ τὸ τὴν ἔξω γραφὴν πλεῖν οὖσαν ἐκ τόξου ἐκβολῆς· τὸ αἰτωλὸς ὄνομα, ἐχρησάμεθα τῇ κωμῳδικῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ· τὸ μὲν χεὶρ ἐν αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νοῦς ἐν κλωπιδῶν· ἤγουν ὁ δεῖνα, καὶ δωροδοκεῖται καὶ ῥᾳδιουργεῖ, ταῖς χερσὶ μὲν αἰτῶν, τῷ νῷ δὲ κλέπτων. Αἰτῶν, εἰς ἀεὶ ἔξων καὶ αἰτῶν, ζητῶν παρακαλῶν. Αἴφνης, ἐξαίφνης. Αἰφνίδιον, τὸ ἐξαίφνης· παρὰ τὸ ἀφανὴς ἀφανίδιον, καὶ ἐν συγκοπῇ, αἰφνίδιον. Αἰχάριτες γυμνοί, δεῖ ἀφελῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι· ἢ ὅτι αἱ ἀχάριστοι, τὸν ἑαυτῶν κόσμον περιῄρηνται. Ἀΐχθεῖται, ὁρμᾶται. Ἀΐχθησαν, ὥρμησαν ψυχαί. Αἰχμαὶ, πόλεμοι. Αἰχμάζω, τὸ ἀκοντίζω, καὶ τὸ ὁπλίζω· αἰχμητὴς, ὁ τῇ αἰχμῇ χρώμενος. Αἰχμάσουσι, δορατισμῷ χρήσουσιν. Αἰχμαλωτούσας, προνομευούσας. Αἰχμαλωτῶ· καὶ αἰχμάλωτος γίνομαι· αἰχμαλωτίζω δὲ καὶ αἰχμαλωτίζομαι καὶ ταύτης ἢ ἀπὸ τούτων χρόνοι παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἀδόκιμοι. Αἰχμαλωτίζοντες, ἀντὶ τοῦ αἰχμαλώτους ἐκ τῆς τοῦ πονηροῦ τυραννίδος λαμβάνοντες, ἀπὸ δουλείας εἰς ἐλευθερίαν· καὶ ὁ ἀπόστολος· αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. Αἰχμάλωτος, ὁ αἰχμῇ ληφθεὶς, ἢ ὁ ἐκ πολέμου λαμβανόμενος· γίνεται παρὰ τὴν αἰχμὴν τὸ ξίφος, καὶ τὸ ἁλῶναι ὃ σημαίνει τὸ ληφθῆναι· οὕτω μεθόδιος· ὃς καὶ αἰχμάλωτις λέγεται. Σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Αἰχμὰς, αἰχμάσσουσι· νεώτερα ἀττικά· ὡς τὸ δαίνυ δαῖτα· καὶ ἱδρεῦον ἵδρυσα καὶ ἅμως ἡ μυρίαχου συγκειμένη θέσις τῶν ῥημάτων καὶ τῶν ἐκεῖθεν γενομένων ὀνομάτων· ἴσως δὲ καὶ ἡ παράχρησις τοῦτο ἐστὶ καθὰ καὶ τὸ γέρας γερόντων· ἄλλο δὲ καὶ εἰς ἐτυμολογίας ἐμπίπτει σχῆμα· παρὰ τὸ γέρας γὰρ οἱ γέροντες. Αἰχμάσας, ἀκοντίσας, πολεμήσας. Αἰχμὴ κυρίως, μέρος ἔγχους τὸ πρῶτον· δηλοῖ δὲ ὅτι ταυτόν ἐστιν ἔγχος αἰχμὴ, καὶ δουρὸς ἀκωκή· αἰχμὴ δὲ παρὰ τὸ αἷμα χέειν τὸ ὀξύτατον· ὅθεν ἡ τραγῳδία πολεμήσασα αἰχμὴν βέλος εἶπε, τὴν ὀξύτητα τοῦ σιδήρου, δι' οὗ οἱ δῄιοι τιτύφλωνται· κυρίως δὲ ἡ ἀνδοδόρατος, ἤγουν τὸ ξίφος τοῦ δόρατος· παρὰ τὸ αἷμα χέειν· μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ χ· ἀπὸ δὲ αὐτοῦ ὡς χρησιμωτάτου μέρους, καὶ ἅπαν τὸ δόρυ αἰχμὴ συνήθως καλεῖται ὡς δηλοῖ τὸ αἰεὶ γνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῇ.

Αἰχμηταὶ ἄνδρες, οἱ στρατιῶται καὶ καλοῦνται οὕτως ἀπὸ ἑνὸς μέρους τῶν ὅπλων· ἤγουν τῆς αἰχμῆς· ὥσπερ ἀπὸ τῶν κνημίδων εὐκνήμιδες οἱ καθόλου εἰπεῖν ὁπλῖται· καὶ ἀπὸ θώρακος θωρηκταί· καὶ ἀπὸ ἀσπίδων ἀσπιδιῶται, καὶ ἀσπισταί· καὶ ἀπὸ κόρυθος, ἤγουν περικεφαλαίας κορυθαΐκες, καὶ κορυθαίολοι κορυσταί· προστιθέασι καὶ τῶν ἵππων ἱπποκορυσταί· δορυκλυτοί· ὁ μέντοι μεθ' Ὅμηρον ἀπὸ φοινικοῦ ὀνόματος τῶν ὅπλων ἐκλήθησαν· ὅθεν καὶ ὁ πρότεροι ἀσπίδα καὶ ὑπασπισταὶ αὐδάδες. Αἰχμητὴς, ὁ πολεμικός· ἀπὸ τοῦ αἰχμάζω, ὁ μέλλων αἰχμάσω, αἰχματὴς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, αἰχμητής· εἰ γὰρ ἦν παρώνυμον ἀπὸ τοῦ αἰχμὴ, ὤφειλε βαρύνεσθαι ὡς παρ' ὑπήνη, ὑπηνήτης· καὶ κορύνη, κορυνήτης· Καινός. Τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς,

ὡς τὸ αἴτιον νέμεται· ἢ ἀκήρας δ' εἰπεῖν, οἱ τὸ αἴτιον ἀποτέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις· ὅ ἐστι τὸ καθ' μοῖραν καὶ τὸ καθῆκον, ἢ τὸ αἴτιον ὑμνοῦντες, τῶν εἰρημένων αἰσίῳ συστοιχεῖ· καὶ τὸ αἴσιμον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐναίσιμον· τοῦ δὲ ἐναισίμου, ῥῆμα αἰσιμῶ· καὶ ἀναισιμῶ· τούτων δὲ αἰσιμοῦν μὲν ἐστὶ ἀπαρτὸς, τὸ εἰς δέον ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν· ἀναισιμοῦν δὲ, ἴσως τὸ ἀνάπαλιν ὡς δῆλον. Τὰς γυναῖκας ἀπέπαιξας ἐν πολιορκίᾳ· δηλαδὴ, ἵνα μὴ ἀναισιμῶσι τὸν σῖτον. Αἰσυμνᾷ, βασιλεύει· ἄρχει· εὐριπίδης μηδείᾳ. Αἰσυμνητήρ, ὁ βασιλεύς· ὁ τὸ καθῆκον ὑμνῶν καὶ σέβων· ἢ αἰσυμνετήρ, ὁ ἐν τῷ καθήκοντι μένων· οἱ δὲ, παρὰ τὸ αἰσυμνᾶν, ὅ ἐστι τὸ αἰσίων μνήμην ποιεῖσθαι· ἢ αἰσιομήτης, ὁ αἴσια βουλευόμενος· ὁ γὰρ τύραννος τοὐναντίον. Αἰσύμη, πόλις θρᾳκική. Αἰσυμνῆται, οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες· ἢ ὑπηρέται· ἢ οἱ νεανίαι. Αἰσύφηλος, δειλός· ψευδής· ἀπατηλόν. Αἴσχεα πολλὰ ὁρόων, ἀντὶ τοῦ πολλὰ βλέπων μὴ καλά· ὀνείδη ὕβρεις· ἐναντίον γὰρ τὸ αἶσχος καὶ τὸ αἰσχρὸν πρὸς τὸ καλόν. Αἰσχέας, αἰσχύνας. Αἴσχιστος, αἰσχρότατος· κακός· μυσαρός. Αἰσχίω, χείρονα. Αἰσχρὰ, μυσαρά· κακά· εὐριπίδης τρῳάσιν. Αἰσχρὰ ἔπη συνήθως, οἱ ὀνειδιστικοί, ὅ ἐστι ψεκτοὶ λόγοι· ὡς τὰ ἀνάπαλιν, καλὰ ἔπη· καὶ ὡς εἰ εἰπεῖν ἀνειδῆ τὰ ἐγκωμιαστικά. Αἶσχος, ἀτιμία· ὕβρις· καὶ ἡ αἰσχύνη. Αἰσχρὸς, αἰσχρότης· κακότης· κακία· λοιδορία· μῖσος· αἰσχύνη· παρὰ τὸ αἶσχος· τοῦτο παρὰ τὸ ἴσχειν τοὺς λαμβάνοντας αὐτό.

Αἰσχύνει, αἰκίζεται· λυμαίνεται. Αἰσχύνομαι, αἰδοῦμαι· αἰσχύνομαι ταῖς προτέραις ἁμαρτίαις. Αἰσχύνω ἕτερον, καὶ αἰσχύνομαι ἐγὼ, ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησα· ὡς αἰσχύνομαι τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς· καὶ αἰσχύνομαί σε· καὶ τὴν σὴν ἡλικίαν αἰσχύνω, ῥῆμα ὅ ἐστιν ἀντίθετον τοῦ καλὸν εἶναι· καθὰ καὶ τὸ αἶσχος, τῷ κάλλει ἀντίκειται· αἰσχύνεται δὲ νεκρὸς, ὅτι ἀπορρυφθῇ ἢ ἐάσῃ, τι ποιοῦντος πάθη· τὰ διὰ τοῦ υνω, ὡς αἰσχύνω, καὶ πλατύνω, μακρὸν τὸ υ ἔχουσιν· καὶ αἰσχύνω, ἐπὶ αἰσχρῶν πράξεων λέγεται καὶ αἰσχρῶν· ὅθεν ἀναίσχυντος, ὁ μὴ αἰσχυνόμενος, ἀλλὰ τοῖς ἀτόποις· καὶ ἀναισχυντία, τὸ πρᾶγμα. αἰσχύνω ἕτερον, αἰσχύνομαι δὲ ἐγὼ· ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησα· αἰσχύνω μὲν, μακρὸν τὸ χυ· αἰσχυνῶ δὲ ὁ μέλλων βραχύ· ὅτι τοῦ ἑνὸς συμφώνου λείψαντος, ἔμεινε βραχύ· καὶ γὰρ ὁ τοῦ ἐνεστῶτος φύσει μακρὰ πάντα· πλὴν τῶν παραληγομένων τῷ ε ἐπὶ τοῦ μέλλοντος· ὅμως εἰς θέσει μακρὰ μεταπίπτουσι· σπείρω, σπέρσω, σπερῶ· κατὰ γὰρ τὴν ἀπάντων μελλόντων ἀναλογίαν, διὰ τοῦ σ ὤφειλον καὶ αἱ ταύτης τῆς συζυγίας προφέρεσθαι μέλλοντες. ἀπέλειψε δὲ ἡ χρῆσις, ὅτι ἀμετάβολον ἦν γενόμενον, τὸ σ οὐχ ἕπεται· ὁ παρακείμενος ᾔσχυκα· ὅτι παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ παρακείμενος τῷ μέλλοντι· ὁ ἀόριστος, ᾔσχυνα· ὅτι εἰ πλεονάζει ὁ μέλλων, καὶ τὴν παραλήγουσαν ἐκτείνει ὁ ἀόριστος· τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων ἁπλῶς τῶν τῆς πέμπτης συζυγίας συμβαίνει. Αἰσχινάδου παρ' ἀριστοφάνει, ὡς τοῦ αἰσχινάδου μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχοντος καρπίμους μυρρίνας, ἢ ἀπὸ τῶν καρπῶν· ἢ ὄνομα κύριον αὐλητοῦ ἢ φίλου. Αἴσχιον, οὐκ αἰσχρότερον· καὶ αἰσχυντηρὸς, οὐκ αἰσχυντηλός. Αἰσχίους ἄνδρας, ἀμόρφους. Αἴσχιστος τὸ εἶδος· ἀντὶ τοῦ δυσειδέστατος. Αἰσχίω, ἀμείνω, χείρω, κρείττω, ἀττικῶς· κοινῶς δὲ, αἰσχίονα, ἀμείνονα, χείρονα, κρείττονα. Αἰσχροκερδὴς, ἐπιθυμητὴς κακῶν. Αἰσχρουργίας, αἰσχρὰς ἐργασίας. Αἰσχροῖς, τοῖς αἰσχύνην ἐνεγκεῖν δυναμένοις. Αἰσχροῦ δὲ εἴδη τέσσαρα· ἄδικον· δειλόν· ἄκοσμον· ἄμορφον. Αἴσων, ὁ ἥρως, παρὰ τὴν αἶσαν· δοκεῖ ἀπὸ πλεονασμοῦ γεγενῆσθαι· αἴσων μὲν πατὴρ, ἰάσων δὲ υἱὸς, κατὰ διάλυσιν τῆς αι διφθόγγου, καὶ μετάθεσιν τοῦ ι· ὡς αἵμων μὲν πατὴρ, μαίων δὲ υἱὸς, ὃν τινὲς ἀφεῖλον τῆς ἐν τῇ ἀρχῇ διφθόγγου ἐντεθείσης· μαίων γάρ φησιν αἱμονίδης. Αἰσώπου γελοῖα, οὕτως ἔλεγον τοῖς αἰσώπου μύθοις· καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς δικαστηρίοις ἐστὶν ὅτι τοῖς αἰσωπείοις ἐχρῶντο μύθοις. Αἰσχυντῆρ, καταισχύνων. Αἰσχύνη, ἐντροπή. Αἶτα, ποιεῖν. Αἶτιν, ἑταῖρον. Αἴτας, ἑταίρους. Αἰτία, πρόφασις. Αἴται, θυγατέρες διὸς, αἱ τοῖς ἀδικουμένοις βοηθοῦσαι. Αἴτη, ἀγείροντι. Αἰτητὰ, τὰ κατ' ἔρανον διδόμενα. Αἰτιαμάτων, ἐγκλημάτων. Αἰτιατὰ, τὰ ἐκ τοῦ αἰτίου γινόμενα. Αἰτιατικὴν, ἀντὶ δοτικῆς οἱ ἀττικοὶ ἐνηλλάχασιν· ὡς θουκυδίδης· Εἰ οὖν τι σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστόν· ἀντὶ τοῦ σοί. ἔτι, τὸ αἰτιατικὰς πτώσεις λαμβάνειν ἀντὶ γενικῶν, ἀττικῶν ἰδιότης ἐστίν· οἷον μή τι σού γε δ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου· καὶ ἡσίοδος· Οὔ τι δία, βροτοὶ ἄνδρες· ἀντὶ τοῦ διοῦ· καὶ διὸν ὀξύτονος, ἀντὶ τοῦ διοῦ· καὶ αἰτιατικὰς ἀντὶ εὐθείας παραλαμβάνειν, ἀττικῶν ἐστιν· ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισιν· ὡς τὸ, Δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν· ἀντὶ τοῦ δεινόν ἐστιν εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κῆρυξ, ὁ παρὰ τοὺς βροτοὺς οἰχόμενος. Αἰτία, ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς· ἤγουν, ἡ πηγὴ καὶ ἡ ῥίζα· αἰτία καὶ ἡ πρόξενος· αἰτία, ἡ ἀφορμὴ, καὶ ἡ κατηγορία. Αἰτιᾶται, μέμφεται. Αἰτιατικὴν, εἰς τὴν ους λήγουσαν, διὰ τοῦ ως αἰολεῖς καὶ δωριεῖς προφέρουσιν· οἷον τοὺς ἀνθρώπους, τὼς ἀνθρώπως λέγουσιν. Αἴτνη, πόλις οὕτω καλουμένη. Αἴτης, πτωχός. Αἰτίζων ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ αἰτῶν· ὡς τὸ, αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας. Αἰτήσας, ἀπολαύσας. Αἴτημα, ζήτημα, καὶ ἡ ἐπιθυμία· δαδ'· Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, τὸ αἴτημα αὐτῶν.

Αἰτήσασθαι, χρήσασθαι. Αἰτήσιος, ὁ αἴτης. Αἴτης γὰρ τῶν θεσσαλῶν λέγεται ὁ ἐρώμενος· εἰσπνήλας γὰρ λακώνων ὁ ἐραστὴς, ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. Αἰτηταὶ οἱ παρά τινος τι αἰτοῦντες. Οἱ δὲ ῥᾴδιοι τῷ πλησίον οὐχ αἰτηταὶ τῆς εἰρήνης μᾶλλον, ἢ δόται ὄντες. Αἴτιαι, αἱ πρόξενοι· αἰτίαι δὲ, αἱ ἀφορμαὶ καὶ μέμψεις. Αἰτίας, ἐρωτικὰς χορδὰς σημαίνει. Αἴτιος, ὁ τὴν ἀφορμὴν δούς· ὡς τὸ αἴτιος εἶ ταύτης τῆς παρρησίας· καὶ αἴτιος, ὁ ποιητὴς καὶ κτίστης. Αἴτησις παρὰ ἀριστοτέλει αἴτησίς ἐστι, τοῦ ἐναντίου ἡ ἐν λόγοις παραγωγή· τὸ λαμβάνειν τι παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου, καὶ μετὰ ταῦτα πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ, παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου δεῖξαι τὴν ἐναντιολογίαν τῶν ἀποκρίσεων. Αἴτιον· Ἰστέον δὲ ὅτι αἴτιον ἀεὶ παρ' ὁμήρῳ τὸ τὴν αἰτίαν τοῦ γινομένου ἔχον· οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, καὶ ἐπὶ ὑπεύθυνον τὴν λέξιν τιθέασιν· ὡς δηλοῖ ὁ γράψας τὸ, αἴτιος ὁ γράψας· αἴτια καλλιμάχου· ἤγουν ὑπεύθυνος καὶ κολάσεως ἄξιος· αἴτιος οὖν παρ' ὁμήρῳ λέγεται ὁ αἰτιατὸς καὶ μεμπτέος, καὶ ὁ ἐν μέμψει καὶ αἰτίαισιν κείμενος· ὡς ἀπολύτως λαμβάνεται· οἷον, Οὔ τί μοι αἴτιοι εἰσὶν, αἱ τρῶες· καὶ οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσὶ, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν. Ἄλλως· Ἰστέον ὅτι τὸ αἴτιον, πολλαχῶς λέγεται· λέγεται γὰρ ποιητικὸν αἴτιον, ὡς ἐπὶ παραδειγματικῶς εἰπεῖν· ὁ τέκτων τῆς

εἰς δὲ ὑψηλὸν καὶ ἀχανὲς ἐμπεσόντα, οὐκ ἔστι χερεῖ παρελθεῖν, συναισθόμενα τοῦ μεγέθους τοῦ χάσματος· ὁ δὲ ἀριθμός, κατὰ ἔστιν αἰσθητὸν πᾶσιν· ὁρῶμεν γάρ, ὅτι πέντε τυχὸν ἄνθρωποι· ἀλλὰ καὶ ψηλαφῶντες, τοῦτο αὐτὸ ἴσμεν, καὶ μὴν ἀκούοντες. Αἰσθητικόν, πᾶν ζῶον αἴσθησιν φόβου καὶ θανάτου ἔχον· ἤγουν αὐτὸ τὸ ζῶον τὸ κεκτημένον τὰς αἰσθήσεις.

Αἰσθητά, τὰ ὁρώμενα· τὰ πεφυκότα ταῖς αἰσθήσεσιν ὑποπίπτειν· οἷον χρῶμα· σχῆμα· καὶ ὄγκος· καὶ πηλικότης· καὶ ἀντιτυπία· καὶ μαλακότης· ψόφος· καὶ ἀτμοὶ· καὶ χυμοὶ· λειότης· τραχύτης· καὶ τὰ τοιαῦτα· αἰσθανόμενόν ἐστι ζῶον ἀντιληπτικόν, κατὰ δύναμιν φυσικὴν τῶν αἰσθητῶν. Αἰσθητήρια, τὰ ὄργανα· ἤγουν τὰ μέλη, δι᾿ ὧν αἰσθανόμεθα· καὶ αἱ αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου, ἐν οἷς καθίδρυται ἡ αἴσθησις. Αἴσθειν, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἆσθμα, καὶ τὸ ἀσθμαίνειν· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου αἴσθειν, καὶ ἡ αἴσθησις κατὰ συναίρεσιν γίνεται. Αἴστωρ ὁ ἀμαθής. Αἰστῶσαι, ἀφανίσαι φθεῖσαι. Αἴσθω, αὐτὴ τοῦ ἄσθω πνέω, ἐκ τοῦ ἄω· τινὲς δὲ αὐτὴ τοῦ αἰσθόμενος, ὡς τὸ αἴσθειν συναιρούμενον εἰς ῥῆμα αἰσθήσεως· ἢ ἀΐοντες ἤτοι πνέοντες καὶ ζῶντες ἔχουσι· κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον· ἔστι γὰρ ἀΐω ῥῆμα, ἐξ οὗ τὸ φίλον ἄιτον ἦτορ· τούτου μέλλων, ἀΐσω ἄχρηστος· ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἐνεστὼς ἀΐσθω, ὡς βιβῶ, βιβάσω, βιβάσθω· οἷον μακρὰ βιβάσθων· ἔδω, ἔσω, ἔσθω. Ἀΐει ὀξύτονον ἐκ τοῦ ἀΐω ὃ σημαίνει τὸ αἰσθάνομαι· τὸ δὲ ἀΐω, ἐκ τοῦ ἴα· ὃ σημαίνει τὴν φωνήν. Ἀΐς, καὶ κλίνεται ἀΐδος· γίνεται, παρὰ τὸ α στερητικόν, καὶ τοῦ εἴδω εἴσω τὸ βλέπω· καθάπερ καὶ ἐκ τοῦ νη στερητικοῦ, καὶ τοῦ εἴδω εἴσω τὸ γινώσκω, νῆις ὁ ἄπειρος καὶ ἀνεπιστήμων· ἔστι γὰρ ἀΐς, τόπος σκοτεινὸς ὑπὸ γῆν, ἀφανισμένος ψυχαῖς· διὸ καὶ ἀΐδης λέγεται ὁ αὐτός, καὶ ἀϊδωνεύς· ὡς δὲ τινές φασι καὶ ᾅδης, κατὰ συναίρεσιν τοῦ ἀΐδης· καὶ ἀΐς ὁ μὴ βλεπόμενος, καὶ ὁ ἀνίσχυρος· ἀπὸ τοῦ ἴς ἡ δύναμις. Αἴσηπος ποταμός· οὗ μέλαν ὕδωρ λέγει ὁ ποιητής· ἢ κατὰ ἐπίθετον· καθ᾿ ὃ καὶ κυανώπιδα λέγει ἀμφιτρίτην· καὶ ποσειδῶνα κυανοχαίτην· καὶ ταύρους μέλανας θύεσθαι τῷ ποσειδῶνι λέγεται· ἢ διὰ τὸ βαθύ· καλλίμαχος δὲ παραφράσας, ἑλικώτατον ὕδωρ αἰσήπου φησίν. Αἴσια γνήσια· δίκαια· δεξιά· ἢ εἱμαρμένα, καὶ καθήκοντα. Αἴσιμα πάντα, ὅ ἐστι καθήκοντα, καὶ δίκαια· καὶ παρ᾿ ὁμήρῳ, ἀμείνω δ᾿ αἴσιμα πάντα· ἐγγύς ἐστι τοῦ εἰπεῖν, ὡς πάντων μέτρον ἄριστον. Αἴσιμον ἦμαρ παρίσταται παρ᾿ ὁμήρῳ ἐν τῷ τῆς ὀδυσσείας τουτέστιν ἐγγὺς αὐτῶν ἵσταται, ὄλεθρος ὁ ἀποκείμενος· καὶ ἐν ἰλιάδι, εἰς ἑαυτὸν ἄγεται τῷ παλαιπυομένῳ κηρὶ· ὡς ἴσον ὄν, τὸ ἔρχουσαι εἰπεῖν κῆρα, καὶ ἔργον αἴσιμον ἦμαρ, ἡ μεμοιραμένη ἡμέρα· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ σπορὰ σπόριμος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ αἶσα αἴσιμος· ὅθεν καὶ τὸ αἰσιμία. Αἴσιμα πρὶν φρεσὶν ᾔδη· ἔστι δὲ αἴσιμη, ἡ τηροῦσα τὸ αἴσιον· ἤτοι καθῆκον, καὶ δίκαιον· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ αἴσιμος, ὁμοίως τῷ ἔρημος ἐρήμη, καὶ χρήσιμος χρησίμη. Αἰσιμίδαι, ἀρχίας γένος. Ἱστορία. Αἴσιμος· αἴσιμος ὁ ἀντικλείας ἀδελφός, σίνωνα φονεύει· ὃς αἰκισάμενος ἑαυτὸν πλησίον τοῦ δουρίου ἵππου ἐκάθητο· οἱ δὲ ἕλληνες, ὥς φησι τρυφιόδωρος, πῦρ ὡς εἶδον πακτοῦσιν ἐπὶ κλισίῃσι, βαλόντες πρὸς τένεδον κατῆραν, καὶ τὰς περὶ τὴν τροίαν καλυδνὰς νήσους· ἀφ᾿ ὧν νήσων, δύο δράκοντες πόρκης τε καὶ χαρίβοια διανηξάμενοι, τὸν παῖδα τοῦ λαοκόοντος ἀνεῖλον μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι τῷ δόρατι βαλεῖν τὸν δούριον ἵππον ἐτόλμησε· τέτι δὲ τῶν τρώων καταπλαγέντων καὶ ἀποτιθέντων δόλας τοῦ σίνωνος, καὶ ἑλκυσάντων αὐτὸν περὶ τὴν πόλιν, καὶ μέθῃ καὶ χαρᾷ καὶ ὕπνῳ συγχυθέντων, αὐτὸς ὁ σίνων, ὡς ἦν αὐτῷ συντεθειμένον, φρυκτὸν ἐπιδείξας τοῖς ἕλλησιν, ὡς ὁ λέσχης φησίν· Ἡνίκα νὺξ μὲν ἔην μέσση λαμπρὴ δ᾿ ἐπέτελλε σελήνη, προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ φρυκτοῦ εἰς τροίαν καὶ εἷλον.

Αἴσιον, τὸ δίκαιον· μέτριον· δεξιόν· ἀγαθόν· καὶ ὑπεραίσιον, τὸ ὑπὲρ μέτρον· ἐξαίσιον τὸ θαυμαστόν· ἀπαίσιον, τὸ μισητόν· κυρίως δέ, ἐπὶ τῆς τῶν ὀρνίθων μαντείας λέγεται τὸ ἀπαίσιον· καὶ ἀπὸ τούτου, καὶ ἐπ᾿ ἄλλων· οἷον ἀπαίσιοι ὄρνιθες, οἱ δυσοιώνιστοι· αἴσιοι δὲ τὸ ἐναντίον, οἱ εὐσύμβολα· τουτέστιν οἱ τὰ ἀγαθὰ σύμβολα δηλοῦντες, ὡς τό, Πολλοὶ ὄρνιθες πέτονται· οὐ δὲ πάντες ἐναίσιμοι· ἤγουν σημαίνοντές τι μέλλον· αἴσιος ὄρνις καὶ ἀπαίσιος, ἐκ τῆς καθ᾿ εἱμαρμένην αἴσης παρονομάζονται. Αἰσίως, καλῶς· δεξιῶς· εὐριπίδης τημένῳ. Αἶσμα, ᾆσμα· καὶ αἴσματων, δαπάνημα τό. Αἴσσονται, διασείονται· κινοῦνται· κρέμανται. Αἰσσοί· θεαὶ ὑπὸ τυρρηνῶν. Ἄϊστον, ἀφανὲς ἄγνωστον. Αἴσονες, φραγμοί. Αἴστωρ, χοιροβοσκός. Αἰστί, ἀφανῶς. Αἰστώσωσιν, ὁρμῶσιν. Αἴστορες, ἄπειροι. Αἰστωθεῖεν, ἀφανισθεῖεν. Αἴστωρ, ἄπειρος· ἀμαθής. Αἰστωθέντα, ἀφανισθέντα. Ἀΐσσων παρὰ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπαΐσσων, καὶ ὑποφεύγων· καὶ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ· καὶ ἀΐσσων παρ᾿ ὁμήρῳ, σπεύδων. Ἄϊστος, ἄπυστος· τὸν τελείως ἀφανῆ σημαίνει· περὶ οὗ μηδεὶς ἴσησί τις· οὔτε αὐτὸς ἰδών, οὔτε γνοὺς ἀπὸ πύστεως, ἤτοι μαθήσεως· καὶ ἄϊστον, ἀφανῆ· ἄγνωστον· ἢ ἄϊστος εἰ μὲν σημαίνει τὸν ἀφανῆ, ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ βλέπω· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακείμενος εἶκα· ὁ παθητικός, εἶσμαι· ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου, ἰστὸς καὶ ἄϊστος· εἰ δὲ σημαίνει τὸν ἄγνωστον, ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω ὁμοίως· ἐκ τούτου καὶ τὸ αἰστῶσαι. Αἰστῶσαι, ἀπὸ τοῦ αἰστῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀφανίζω· τοῦτο παρὰ τὸ ἰστῶ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰστῶ καὶ αἰστῶσαι, καὶ αἰστώσειαν.

Αἰστώσας, ἀφανίσας. Αἰσυήτης, δημογέρων ἀρχαῖος· παρώνυμος· ἴσως τῷ αἰσυητῆρι νεανίᾳ, ἀντήνορός φασι καὶ οὐκαλέγοντος· ἤπερ ἱστοροῦσι τὸν αἰσυήτην τοῦ πριάμου γονέα οὐκαλέγοντος. Αἰσυητήρ, χοιροβοσκός. Αἴσυλα, ἄδικα· ἁμαρτωλά· παράνομα· ἀπρεπῆ· αἴσυλα ῥέζεις· ὁ δὲ ἀπίων ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν, φησὶ τὰ σεσυλημένα τῆς αἴσης· τουτέστιν ἁμαρτωλά· βέλτιον δέ, τὸ μὴ δοκεῖν εἰλκύσθαι τὰ σεσυλημένα· οὐκέτι γὰρ ἡ αἶσα φανήσεται εἱλκυσμένη· ἔστιν οὖν αἴσυλα κατὰ παράληψιν ἑτέρου α δηλοῦντος τὰ αἴσυλα· ἤγουν τὰ ἐστερημένα τῆς αἴσης· τουτέστι τοῦ καθήκοντος· καὶ αἴσυλα ῥέζεις· ἀπρεπεῖς πράξεις· ἢ αἴσυλα, τὰ ἄδικα· καὶ τῆς αἴσης ἤτοι τοῦ καθήκοντος σεσυλημένα· ὡς σύγκειται ἀπὸ τοῦ αἰσόσυλα· ἢ αἴσυλα τὰ ἐφάρματα· οἱονεὶ αἰσόσυλα· ἤγουν δι᾿ ὧν συλᾶται τὸ αἴσιον· ἢ τὰ βλαπτικά· παρὰ τὸ ἄσαι κατὰ παραγωγὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ι· ἢ αἴσυλα, ἄδικα· ἐκ δὲ τοῦ αἴσυλα ῥέζειν, ἡ σύνθεσις ἐπεποιήθη τοῦ αἰσυλοεργός· αἴσυλον δέ, οὐ μόνον δι᾿ οὗ συλᾶται τὸ αἴσιον· ἵνα ᾖ αἰσόσυλον, καὶ κατὰ συγκοπὴν αἴσυλον, ἀλλὰ καὶ δι᾿ οὗ βλάβη γίνεται· παρὰ τὸ ἄσαι, ὅ ἐστι βλάψαι· μάλιστα δὲ παρὰ τὸ α στερητικὸν καὶ τὸ ἴσον, κατὰ συναίρεσιν, αἴσυλον τὸ ἐστερημένον ἰσότητος ἤτοι τοῦ δικαίου. Αἰσυμνῆται κατὰ τοὺς παλαιούς, βραβευταί· ἀγωνοθέται· ἀγῶνος ἐπίσκοποι·

γεῦσις ἀκριβὲς τῶν διαφερομένων. ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς, ἀντιληπτικὴ τῶν ὑλῶν. ἤγουν διαγνωστική. αἰσθήσεις δέ εἰσι
πέντε· ὅρασις· ἀκοή· ὄσφρησις· γεῦσις, καὶ ἁφή· ὁμοίως καὶ αἰσθητήρια πέντε. Πρώτη μὲν οὖν αἴσθησίς ἐστιν, ὅρασις·
αἰσθητήρια δὲ καὶ ὄργανα τῆς ὁράσεως, τὰ ἐξ ἐγκεφάλου νεῦρα, καὶ οἱ ὀφθαλμοί. αἰσθάνεται μὲν ἡ ὄψις κατὰ πρῶτον
λόγον τοῦ χρώματος. συνδιαγινώσκει δὲ τῷ χρώματι, τὸ κεχρωσμένον σῶμα. καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ. καὶ τὸ σχῆμα, καὶ
τὸν τόπον ἔνθα ἐστί. καὶ τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ, καὶ τὸν ἀριθμόν. κίνησίν τε καὶ στάσιν, καὶ τὸ τραχὺ καὶ λεῖον, καὶ ὁ-
μαλὸν καὶ ἀνώμαλον. καὶ τὸ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ, καὶ τὴν σύστασιν· εἴτε ὑδατώδης ἐστὶν, εἴτε γεώδης. ἤγουν ὑγρὰ ἢ ξηρά.
Δευτέρα δὲ αἴσθησίς ἐστιν, ἀκοή. τῶν φωνῶν καὶ τῶν ψόφων οὖσα αἰσθητική. διαγινώσκει δὲ αὐτῶν τὴν ὀξύτητα, καὶ
τὴν βαρύτητα. λειότητά τε καὶ τραχύτητα. καὶ μέγεθος. ὄργανα δὲ αὐτῆς, τὰ νεῦρα τὰ ἐξ ἐγκεφάλου τὰ μαλακά,
καὶ τῶν ὤτων ἡ κατασκευή. μόνος δὲ ὁ ἄνθρωπος· καὶ ὁ πίθηκος, οὐ κινοῦσι τὰ ὦτα. Τρίτη αἴσθησίς ἐστιν, ἡ ὄσφρησις·
ἥτις γίνεται μὲν διὰ τῶν ῥινῶν ἀναπεμπουσῶν τοὺς ἀτμοὺς ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον. περατοῦται δὲ, εἰς τὰ πέρατα τῶν ἐμ-
προσθίων κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου. αἰσθητικὴ γάρ ἐστι καὶ ἀντιληπτικὴ τῶν ἀτμῶν. ὧν γενικωτάτη διαφορά ἐστιν, ἡ εὐωδία·
καὶ δυσωδία, καὶ τὸ μέσον τούτων ὃ μήτε εὐῶδές ἐστι, μήτε δυσῶδες. γίνεται μὲν εὐωδία, τῶν ὑγρῶν τῶν ἐν τοῖς σώμασιν,
ἀκριβῶς πεφθέντων. δυσωδία δὲ, μηδὲ ὅλως τούτων πεφθέντων. Τετάρτη αἴσθησίς ἐστιν ἡ γεῦσις. τῶν χυμῶν γάρ
ἐστιν ἀντιληπτική. ὄργανα δὲ αὐτῆς, ἡ γλῶσσα. καὶ ταύτης μᾶλλον, τὸ ἄκρον καὶ ἡ ὑπερῴα. ἣν καλοῦσί τινες, οὐρανί-
σκον. ἐν αἷς ἐστι τὰ ἐξ ἐγκεφάλου φερόμενα νεῦρα πεπλατυσμένα, καὶ ἀπαγγέλλοντα τῷ ἡγεμονικῷ τὴν γενομένην
ἀντίληψιν. ἤγουν, αἴσθησιν. αἱ δὲ καλούμεναι γευστικαὶ ποιότητες τῶν χυμῶν, εἰσὶν αὗται. γλυκύτης. δριμύτης.
στρυφνότης. αὐστηρότης. πικρότης. ἁλμυρότης. γλισχρότης. τούτων γάρ ἐστιν ἡ γεῦσις διαγνωστική. τὸ δὲ ὕδωρ, ἄποιόν
ἐστι κατὰ ταύτας τὰς ποιότητας. οὐδεμίαν γὰρ αὐτῶν ἔχει. ἡ δὲ στρυφνότης, ἐπίτασίς ἐστι καὶ πλεονασμὸς, τῆς αὐστηρότητος.
Πέμπτη δὲ καὶ τελευταία αἴσθησίς ἐστιν, ἡ ἁφή. ἥτις κοινή ἐστι πάντων τῶν ζώων. γίνεται δὲ ἐκ τῶν τοῦ ἐγκεφάλου
πεμπομένων νεύρων, εἰς ὅλον τὸ σῶμα. ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ αἰσθητήρια, τὴν τῆς ἁφῆς ἔχουσιν αἴσθησιν. ὑπόκειται δὲ
τῇ ἁφῇ, τὸ θερμὸν καὶ ψυχρόν. τό, τε μαλακὸν, καὶ σκληρὸν, καὶ γλίσχρον, βαρύ τε, καὶ κοῦφον. διὰ μόνης γὰρ τῆς ἁφῆς,
ταῦτα γινώσκεται. κοινὰ δὲ τῆς ἁφῆς καὶ ὄψεως, τό, τε τραχὺ καὶ λεῖον, καὶ ξηρὸν, καὶ ὑγρόν. παχύ τε, καὶ λεπτόν·
ἄνω τε καὶ κάτω. καὶ ὁ τόπος. καὶ τὸ μέγεθος, ὅταν εἴη τοιοῦτον, ὡς κατὰ μίαν προσβολὴν τῆς ἁφῆς περιλαμβάνεσθαι. καὶ
τὸ πυκνὸν δὲ καὶ τὸ μανὸν, ἢ τὸ ἀραιὸν καὶ τὸ στρογγύλον, ὅταν ᾖ μικρόν. καὶ ἄλλα τινὰ σχήματα. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ
πλησιάζοντος σώματος αἰσθάνεται, διὰ τῆς μνήμης τε, καὶ τῆς διανοίας. ὡσαύτως δὲ καὶ ἀριθμοῦ μέχρι δύο ἢ τριῶν. καὶ
τούτων μικρῶν, καὶ ῥᾳδίως περιλαμβανομένων. τούτων δὲ μᾶλλον τῆς ἁφῆς, ἡ ὅρασις περιλαμβάνεται. χρὴ δὲ γινώσκειν
ὡς ἕκαστον τῶν ἄλλων αἰσθητηρίων, διπλοῦν ὁ δημιουργὸς κατεσκεύασεν. ἵνα τοῦ ἑνὸς βλαπτομένου, τὸ ἕτερον ἀναπλη-
ροῖ τὴν χρείαν. δύο γὰρ ὀφθαλμοὺς, καὶ δύο ὦτα. καὶ δύο πόρους τῆς ῥινός. καὶ δύο γλώσσας. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς, τῶν ζώων, διῃρη-
μένας ὡς τοῖς ὄφεσιν. ἐν τοῖς δὲ, ἡνωμένας, ὡς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. τὴν δὲ ἁφὴν, ἐν ὅλῳ τῷ σώματι. πλὴν ὀστέων, καὶ νεύρων·
ὀνύχων τε, καὶ κεράτων. τριχῶν τε, καὶ τῶν ὁμοίων. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο ὅτι ἡ μὲν ὄψις, τὰς κατ' εὐθεῖαν γραμμὰς ὁρᾷ.
ἡ δὲ ὄσφρησις, καὶ ἀκοὴ, οὐ κατ' εὐθεῖαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πανταχόθεν. ἡ δὲ ἁφὴ, καὶ ἡ γεῦσις, οὐ κατ' εὐθεῖαν, οὐδὲ
πανταχόθεν γνωρίζουσιν. ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν αὐτοῖς πλησιάσωσι τοῖς ἰδίοις αἰσθητηρίοις. Ἄλλως. Περὶ αἰσθήσεως.

Αἴσθησις, νόησις. εἰσὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου σώματος, αἰσθήσεις πέντε. ὅρασις. ὄσφρησις. ἀκοή. γεῦσις, καὶ ἁφή. τιμιωτέ-
ρα δὲ ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς. καὶ αὕτη τῆς ὀσφρήσεως. ἡ ὄσφρησις, τῆς γεύσεως, καὶ τῆς ἁφῆς. ἡ μέντοι ἁφὴ, δοκεῖ μία δὲ αἴ-
σθησις εἶναι. ἑκάστη γὰρ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, περὶ μίαν τινὰ τῶν αἰσθητῶν, τὴν ἀντίθεσιν ἐνεργεῖ, καὶ τὰ ταύτης μεταξύ.
οἷον, ὄψις μὲν, περὶ τὸ μέλαν, καὶ τὸ λευκόν. καὶ τὰ τούτου μεταξὺ χρώματα. ἀκοὴ δὲ, περὶ τὸν βαρὺν, καὶ τὸν ὀξὺν
φθόγγον, καὶ τοὺς μεταξύ. ὄσφρησις. περὶ τὸ εὐῶδες, καὶ τὸ δυσῶδες. γεῦσις, περὶ τὸ γλυκὺ, καὶ τὸ πικρὸν, καὶ τὰ τούτων
μεταξύ. ἡ μέντοι ἁφὴ, περὶ πλείους ἀντιθέσεις ἔχει, οὐκ οὔσας ὑπ' ἀλλήλοις. περί τε γὰρ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν, καὶ τὸ
ὑγρὸν καὶ τὸ ξηρὸν, καὶ τὸ σκληρὸν, καὶ μαλακὸν, τὸ βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον. τὸ μανὸν, καὶ τὸ πυκνόν. ἅπερ ὑπ' ἄλληλα εἶναι
οὐ δύναται. ὅτι αἱ αἰσθήσεις, τῶν μειζόνων αἰσθητῶν ἀντιλαμβανόμεναι, οὐκέτι μετ' ἐκεῖνα τῶν ἡττόνων ἀντιλαμβά-
νεσθαι δύναται. ὁ γὰρ πληκτικωτέρων χυμῶν γευσάμενος, τῶν ἠρεμαιοτέρων οὐκ ἐπαισθάνεται. καὶ ὁ μεγάλων ψόφων
ἀκούσας, πρὸς τοὺς ἥττους ἐστὶν ἀναίσθητος. καὶ ὁ πρὸς ἥλιον ἀτενίσας [illegible], οὐ δύναται οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀκρι-
βῶς ὁρατῶν ἀντιλαμβάνεσθαι. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς ἁφῆς. ὁ δὲ νοῦς, τούτοις ἐναντίως ἔχει. ὅσῳ γὰρ τῶν μειζόνων νοητῶν ἀν-
τιλαμβάνεται, τοσούτῳ καὶ ἀκριβέστερός ἐστι πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἡττόνων. καὶ τὰς μὲν αἰσθήσεις, αἱ ὑπερβολαὶ τῶν
αἰσθητῶν φθείρουσιν. ὑπερβολὴ γὰρ φωτὸς ἢ ζόφου, ἔφθειρε τὴν ὄψιν. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. τὸν δὲ νοῦν τῶν μειζόνων
νοητῶν ἡ ἀντίληψις ὀξυδερκέστερον ποιεῖ. ἔτι κοινὰ αἰσθητὰ, πέντε. πρῶτον, κίνησις. δεύτερον, ἠρεμία. τρίτον, ἀριθ-
μός. τέταρτον, σχῆμα. πέμπτον, μέγεθος. κοινὰ δὲ ταῦτα εἶναι λέγονται, οὐχ ὅτι ἓν ἕκαστον αὐτῶν πάσαις ταῖς αἰσθή-
σεσιν ὑποπίπτει, ἀλλ' ὅτι ἕκαστον, πλείοσι καὶ οὐ μιᾷ. τινὰ δὲ καὶ πάσαις ἅμα. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος, κοινόν ἐστιν αἰσθητὸν
ὄψεως καὶ ἁφῆς. ὁρῶμεν γὰρ ὅτι μέγας ἐστὶ τυχὸν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἁπτόμενοι αἰσθανόμεθα, ὅτι μέγας ἢ μικρὸς ὁ προσ-
πεσὼν ὄγκος, καὶ τὸ διάστημα. ἤδη δὲ καὶ ψόφου λέγομεν ἠσθῆσθαι, μεγάλου ἢ μικροῦ. ἀλλ' ἐνταῦθα τὸ μέγεθος, κατὰ
ἀναλογίαν εἴληπται. οὐ κυρίως. μέγεθος γὰρ λέγομεν τὸ συνεχὲς, τῶν κοινῶν εἶναι αἰσθητῶν. ὁ μέντοι μέγας ψόφος, ποιό-
τητός ἐστιν ἤδη τεταμένης δηλωτικός. διὸ τὸ ἀμυδρὸν ἢ σφοδρὸν, κυρίως ἐπὶ τῶν ψόφων ἁρμόζει λέγειν. τὸ δὲ σχῆμα, κοι-
νὸν ὄψεως καὶ ἁφῆς. σχῆμα δὲ, οὐ τὸ τετράγωνον, ἢ ὀκτάγωνον. τοῦτο γὰρ λέγω ἐστὶ, τὸ εἰπεῖν ὅτι σχῆμά ἐστι, τὸ ὑπὸ μιᾶς
γραμμῆς περιεχόμενον, ἢ ὑπὸ τριῶν, ἢ ὅσων δήποτε, ἀλλ' ὅτι ἁπλῶς περιγραπτόν. πᾶσα δὲ περιγραφὴ, κατά, τι τῶν
σχημάτων γίνεται. καὶ τὰ ἄλογα γοῦν, ὅταν ἐπὶ μικροῦ ὕψους ἢ ἐπὶ διάστημα γῆς ἐμπέσωσιν, ἐπιβαίνουσι διελθεῖν.

τὸν ἄνθρωπον τῆς οὐσίας, καὶ ἀφαιρεῖται τὴν οὐσίαν ὁ ἄνθρωπος. οὗ ὁ παρακείμενος, ἀφῄρημαι ἀφῄρησαι, ἀφῄρηται.
ἀλλὰ πάθους καὶ ἐνεργείας λαμβανόμενος. ὡς παρὰ τὸ εἴργασμαι, καὶ ἐώνημαι καὶ ἀφεῖμαι. μέσοι γὰρ καὶ οὗτοι παράκεινται. ἔ-
τι γὰρ μέσος, ὁ πάθος καὶ ἐνέργειαν παριστῶν. ἀφῄρημαι γὰρ, ἀντὶ τοῦ ἐστερήθην. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστέρησα. συντάττεται δὲ τὸ
ἀφῄρημαι καὶ γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. καὶ γενικῇ μὲν, ὅτι μὴ ἔχων πρᾶγμά τι, δύναμαι δὲ τοῦτο κτήσασθαι, καὶ ἀμελήσας
οὐ λάβω. οἷον, ἀφῄρημαι λόγων. ἀφῄρημαι παιδείας. ταῦτα γὰρ οὐκ εἶχον. τὸν λόγον φημὶ, καὶ τὴν παιδείαν. δυνατὸν
δέ μοι ἦν κτήσασθαι. καὶ διότι ἠμέλησα οὐκ ἔλαβον. τὰ τοιαῦτα οὖν συντάσσεται γενικῇ, ὡς προείρηται. ὅταν δὲ ἔ-
χω τι καὶ στερηθῶ τούτου, τότε τὸ ἀφῄρημαι, συντακτικὸν αἰτιατικῇ. οἷον, ἀφῄρημαι τὸ ἱμάτιον. καὶ ὑφαιροῦμαι τὸ κλέ-
πτω. Ἄλλως. Αἴρω, ἐνεστὼς, ὁ μετ' ὀλίγον, παρατατικὸς, ᾖρον, μέλλων, ἀρῶ, ἀόριστος, ἦρα. αἴρομαι, ἐνεστὼς. ὁ μετ' ὀλίγον ἠρόμην.
μαι, παρατατικὸς, αἰροῦμαι, μέλλων, ἀντὶ τοῦ λήψομαι, ἀρθήσομαι, ἀντὶ τοῦ μετεωρισθήσομαι. ἠράμην, ἀόριστος ἀντὶ
τοῦ ἔλαβον. ἤρθην δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐμετεωρίσθην. λέγεται καὶ ἐπαρκὼς, ἀλλὰ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου. καὶ ἐπηρμένος, ἀλλὰ
παθητικοῦ. καὶ αἴρω, τὸ ἀνιστῶ καὶ ἀνορθῶ τὰ ἱστία. αἴρω, τὸ ὑψῶ καὶ ἀφανίζω, καὶ τὸ ἐντιμῶ τινα ἀποκαθιστῶ. ὡς τὸ, Ἦρεν
ἡ φήμη τὸν ἄνδρα. καὶ τὸ ἄγω καὶ προσφέρω. ὡς Σοφοκλῆς. αἶρε αὐτὸν αἶρε δεῦρο, ἀντὶ τοῦ, ἄγε καὶ προσφέρε. διαίρω,
τὸ ἀνοίγω ἀλλὰ στόματος. ἐξαίρω, τὸ ὑψῶ. μεταίρω, ἀλλὰ μεταθέσεως. ἀνταίρω, τὸ μάχομαι. ὑπεραίρω, τὸ ὑψῶ. αἴρω, τὸ προ-
φέρω. ἀφ' οὗ καὶ πρόσαρμα, ὁ ἄρτος. Αἱρῶ καὶ αἱροῦμαι, τὸ κρατῶ καὶ τὸ λαμβάνω. ὅθεν, αἱρεῖ ἀντὶ τοῦ λαμβάνεις.
οἷον Σίτον τις αἱρεῖ, τὸν αὐτὸν ἐκέπας, καὶ ῥῆμα παρὰ Πλάτωνι. ἡ αἱρῶ, τὸ κρατῶ καὶ καταβάλλω, καὶ φορῶ. ἀφ' οὗ ἀναι-
ρῶ, τὸ φονεύω. καὶ παθητικῶς ἀναιροῦμαι, ὃ σημαίνει τὸ λαμβάνω, καὶ τὸ φονεύομαι. συναιρῶ, τὸ συνάγω. καὶ καθαιρῶ, τὸ
καταβάλλω. καὶ διαιρῶ, τὸ χωρίζω. καὶ περιαιρῶ, τὸ ἐκβάλλω, καὶ στερίσκω. καὶ ἀφαιρῶ, καὶ ἀφαιροῦμαί τινα τὰ ὅπλα,
ἤγουν κλέπτω. καὶ αἱροῦμαι, τὸ βούλομαι, καὶ προκρίνω. ἀφ' οὗ τὸ προαιροῦμαι, ὅταν δύο τινῶν προκειμένων, τὸ ἕτερον
προτιμῶ. αἴρω, τὸ ὑψῶ. ἀφ' οὗ ἀέρθην, ἀντὶ τοῦ μετεώρου. καὶ κούφως. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανιστικῶς καὶ ὁμοῦ. ἀφ' οὗ ἐξαίρω,
τὸ ὡς ἐξαίρετον ἐξάγω, καὶ τὸ μεγαλύνω. καὶ ἐκβάλλω. καὶ καταίρω, τὸ ἐλλιμενίζω. καὶ ἀπαίρω, τὸ ἀποδημῶ. ἀπὸ τῶν
πλεόντων καὶ ἐπαιρόντων τὰ ἱστία μετεωριζόμενον. ἐπαίρω, τὸ ἐγείρω καὶ ἀναπείθω. καὶ αἴρω, τὸ ἀφανίζω. ἀφ' οὗ,
Ἦρεν ὄνειδος ἐξ Ἰσραήλ. καὶ αἶρα, ζιζάνιόν τι, μετὰ τοῦ σίτου ἀναφυόμενον. διὰ τῆς αι διφθόγγου. Αἶσα κατὰ τοὺς
παλαιοὺς, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω. ὅθεν καὶ μοῖρα λέγεται καὶ εἱμαρμένη δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ μείρω, ὃ παρ' Ἴωσιν ἐστὶ, τὸ δαίω
τὸ μερίζω. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ζῆνά φασι, τὸν τοῦ ζῆν αἴτιον καὶ δία, ὅτι δι' αὐτοῦ πάντα καὶ περαιούμενα, ὅτι πάν-
τα εἰς πέρας φέρει Ὅμηρος. οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν, ὁ Ἰωνικόν ἐστι τὸ κατ' αἶσαν. ὅμοιον γὰρ παρὰ φιλομήρῳ Σοφοκλεῖ τὸ, γνώ-
τα οὐκ ἄγνωτά μοι. καὶ τὸ ἐδίκ, οὐδὲ μητρὶ δυσχερὴς καὶ τὸ οὔτι τι τοῦ μὴ θανεῖν προμαθής. ἡ αἶσα, ἡ μοῖρα. Τὴν σὴν
ἔθελον αἶσαν ἔχειν. καὶ αἶσα, ἡ μανία. Σοφοκλῆς. Τὸν αἴσ' ἀπατῆρος ἴσχειν τούτῳ, μανία. παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω.
ὁ μέλλων, δαίσω. γίνεται δαῖσα ὡς βήσω, βῆσα. καὶ πείσω, πεῖσα, ἡ πεισμονή. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, αἶσα, ἡ ἑ-
κάστῳ μεμερισμένη. Ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ οὔτι μάλα δήν. ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ ἴσην εἶναι ἡ μὴ μεταβαλλομένη. πᾶσι γὰρ ἴσως ἐπέ-
στιν. Αἶσαι βουλεῖ αἰσθάνεσθαι κατανοεῖς. Αἴσακος, ὁ τῆς δάφνης κλάδος. ἢ ὁ τῆς μυρσίνης. ὃν κατέχοντες οἱ ἑλ-
λαντες, ὑμνοῦσι τοὺς θεοὺς αὐτῶν. καλεῖται δὲ καὶ τὸ ζῷον ὁ αἰριθακὸς, αἴσακος. Αἰσαντες, αἰσθόμενοι. Αἰσαλὼν,
εἶδος ζώου. Αἴσαρος, ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ποταμὸς Σικελίας αἴσα-
ρος. Αἰσάρων εἶδος ἱέρακος. Αἴσηπος, ποταμὸς, καὶ ὄνομα κύριον. Αἴσιμα, τὰ προσήκοντα παρὰ τὴν αἶσαν. ἔτι δὲ
ἔστι, τὰ καθήκοντα. ἢ τὰ ἀγαθά. ἔσθ' ὅτι δὲ, τὰ εἱμαρμένα. Αἴσιμος, ὁ χωλὸς. καὶ ἄτιμος, καὶ ἀμαθής. Αἰσιμῶ,
τὸ καταναλίσκω. Αἴσιον τὸ καλὸν. μέτριον. δίκαιον. καὶ ὑπεραίσιον, τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν. ὑπὲρ τὸ προσῆκον. Αἴσιος,
ὁ καθήκων ἀληθής. Αἰσχρὰ γυνὴ, ἄμορφος. Αἰσχύνη, ἡ τοῖς κατεγνωσμένοις ἀλλὰ γινομένη αἰδώς. Αἰσθάνομαι, τὸ
νοῶ. μετὰ μετοχῆς συντάσσεται. οἷον, αἰσθάνομαι ἐξω τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ μέτρου φερόμενος. εἰ δὲ πρὸς ἕτερον πρόσωπον, με-
τὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται. οἷον, αἰσθάνομαί σε ποιοῦντα τόδε. αἰσθάνομαι τὸ αἴσθησιν λαμβάνω. οἷον αἰσθάνομαι κα-
λῆς ᾠδῆς ἀηδονίας τραπέζης. καὶ αἰσθάνομαι ψύχους. καὶ αἰσθάνομαι τῆς γλυκύτητος. αἰσθάνομαι οὖν τόδε τὸ πρᾶγμα,
καὶ τοῦδε. καὶ αἰσθάνομαί σε ποιοῦντα τόδε, καὶ αἰσθάνομαι τοῦ ψύχους. ὁ μέλλων αἰσθήσομαι, ᾐσθόμην ᾔσθημαι. Αἰσθέ-
σθαι παρὰ τὸ αἰσθῶ. ὁ μέλλων αἰσθήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ᾔσθον. ὁ μέσος ᾐσθόμην, ᾔσθου, ᾔσθετο. τὸ ἀπαρέμφατον αἰ-
σθέσθαι. Αἰσθάνεσθαι, τοῦτο δύο σημαίνει. τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ κατ' ἐνέργειαν. αἰσθάνεσθαι γὰρ λέγονται καὶ οἱ κοι-
μώμενοι, δύναμιν ἔχοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι. Διαφέρει δὲ τὸ αἰσθάνεσθαι, τοῦ αἰσθέσθαι. τὸ μὲν γὰρ αἰσθάνεσθαι, ἀλλὰ τοῦ
ὑπονοεῖν, τι. τὸ δὲ αἰσθέσθαι, ἀλλὰ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι. καὶ περὶ μὲν τοῦ αἰσθέσθαι, Ἀντιφῶν ἐν προοιμίοις. Ἐγραψά-
μην ταύτην τὴν γραφὴν, ἀδικούμενος ὑπὸ τούτου πολλὰ διὰ πολλά. ἔτι δὲ καὶ πλείω ὑμᾶς ᾐσθημένος ἀδικουμένους, καὶ τοὺς
ἄλλους πολίτας. περὶ δὲ τοῦ αἰσθάνεσθαι ἤγουν, τοῦ ὑπονοεῖν καὶ οὐ βεβαίως εἰδέναι, Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην φη-
σὶν, Οἶμαι μὲν τοίνυν, καὶ ἐκεῖνο ὑμᾶς αἰσθάνεσθαι, ὅτι Ἀλκιβιάδης, οὐκ ἄλλο τι ἐζήτει κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἱμάτων ἀμ-
φισβήτησιν. ἔταξαν δὲ αὐτὸ καὶ ἀλλὰ τοῦ εἰδέναι ἴσως. Τὰ μὲν αὐτοὶ συνειδότες, ὅτι ὑγιαίνει ὁ παῖς, τῶν ἑορακότων
αἰσθανόμεθα μαρτυρούντων. τὰ δὲ, ἀκοῇ πυνθανόμενοι. Αἰσθόμην, ἐνενοήμην. Ἄϊσθον, ἀκούσατε. γνῶθι. Αἴ-
σθων. Ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων ἐκ πνέων. καὶ, αὐτὰρ ὁ, θυμὸν ἄϊσθε. καὶ ἤρυγεν, ἀπὸ τοῦ ἀΐω ῥήματος σημαίνοντος τὸ
ἀκούω, παράγωγον ὄνομα ἄϊστος. ἐκ τούτου γίνεται ἀΐσω. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ ἀΐσθω. ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ, ἀΐσθων. καὶ κατὰ
συναίρεσιν αἴσθων. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀΐω ἐν παραγωγῇ ἀΐσθος. ὡς ὁρμάω, ὅρμαθος. ἀφ' οὗ ῥῆμα, ἀΐσθω. Αἰσθῶν, ἐν αἰ-
σθήσει ἔχων. Ὅρος, αἰσθήσεως. Αἴσθησίς ἐστι, δύναμις αἰσθητική, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αἴσθησιν. καὶ νοῦς, τὸ νο-
οῦν, καὶ τὸ νοούμενον. ὡς τὸ, Νοῦς μὲν οὖν ἤδη καὶ αἴσθησις ἤγουν, τὰ νοητὰ, καὶ τὰ αἰσθητά. ταῦτα δὲ οὕτως αἰσθήσεων,
ἑκάστου αὐτῶν διπλῶς λέγεται. ἡ αἴσθησίς ἐστι δύναμις νοερὸν, ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ ἀλλὰ τὰ ὄργανα πεμπομένου. ὁ νοῦς

φίζειν βαστάζειν. Αἴρειν μασχάλην, οὕτως ἐν Βασιλείαις, ἀντὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ, τὸ ἀγροικικῶς ὀρχεῖσθαι.

Αἴρειν τραπέζας, παρατιθέναι ἢ αἴρειν. Αἱρείσθωσαν, ἐκ τοῦ αἱρέω αἱρῶ, καὶ τὸ παθητικὸν, αἱροῦμαι. καὶ ὁ παρατατικὸς, ᾑρεόμην, ᾑρούμην. ᾑρέου, ᾑροῦ. καὶ τὸ προστακτικὸν, αἱρεέσθω, αἱρείσθω. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, αἱρεέσθωσαν, αἱρείσθωσαν. Αἱρεῖσθαι, ἀγαπᾶσθαι, ἐκδέχεσθαι. ἔστι καὶ αἱρεῖσθαι, τὸ βούλεσθαι, τὸ ἐθέλειν, τὸ αἱρεῖσθαι, τὸ ἐφίεσθαι. τὰ προαιρετικὰ ῥήματα δύο συντάξεις ἔχουσι. μίαν, μετὰ ἀπαρεμφάτου ῥήματος. οἷον, αἱροῦμαι λέγειν. ἐθέλω γράφειν. βούλομαι λαλεῖν. καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως. ἑτέραν δὲ, μετὰ ἐγκλίσεως ὑποτακτικῆς. οἷον, ἐθέλεις ἵνα γράφω; βούλει ἵνα λαλῶ; καὶ τὰ ἄλλα ὡσαύτως. ταύτας τὰς δύο συντάξεις ὁ ποιητὴς ἐν μιᾷ ἐννοίᾳ τιθεὶς, φησίν. Ἦ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως ἧσθαι δευόμενον. Αἱρέεται, κατέχεται. λαμβάνεται. Αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ. ἐπὶ τῶν βουλομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ, καὶ αἴρειν ἔξω πόδα αἰτίας. Αἴρειν, τὸ προφέρειν δηλοῖ. αἶρ' αἶρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. Ἀριστοφάνης. Αἱρετίζω, προσλαμβάνω. αἱρῶ αὐτοὺς πρὸς ἐμαυτόν. Αἱρεῖ, φονεύει. ἀναιρεῖ. Σοφοκλῆς. Πόλεμος γὰρ οὐδένα ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρόν. ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί. σημαίνει γὰρ τὸ καταβάλλει. Αἱρετώτερον, προκριτώτερον. οὐκ ἐκ παραλλήλου κεῖται τὸ αἱρετώτερον τοῦ βελτίονος, ἀλλ' ἐπὶ πλεῖον τὸ βέλτιον, τοῦ αἱρετωτέρου. τὸ μὲν γὰρ αἱρετώτερον, ἐν τοῖς αἱρετοῖς καὶ μόνοις. τὸ δὲ βέλτιον, καὶ ἐν ἄλλοις. καὶ γὰρ ἐν θεωρητικοῖς, καὶ φυσικοῖς, καὶ λογικοῖς, ἡ ζήτησις τοῦ βελτίονος. ὁ γὰρ ζητῶν πότερα βελτίων οὐσία ἡ κινουμένη ἢ ἡ ἀκίνητος. φυσικὸν μεταχειρίζεται πρόβλημα. λογικὸς δὲ, ὁ ζητῶν πότερον βέλτιον, ἐπαγωγὴ ἢ συλλογισμός. θεωρητικὸς δὲ, ὁ ζητῶν πότερον ἡ φρόνησις πρακτική ἐστι, ἢ θεωρητική. Αἱρόμενος, φερόμενος. καὶ αἰρόμενος, ἐπαιρόμενος. κουφιζόμενος. Αἵρεσις, ἡ ἁπλῶς βούλησις. προαίρεσις δὲ καὶ πρόκρισις, ἡ ἐπὶ δύο πραγμάτων, ὅταν τὸ ἓν προτιμήσῃς τοῦ ἑτέρου. ἡ αἵρεσίς ἐστιν, ἡ περὶ πίστεως οὐκ ἀληθὴς δόξα. ἢ δόξα πλειόνων ἀνθρώπων, πρὸς ἀλλήλους μὲν συμφωνούντων, πρὸς ἄλλους δὲ, διαφωνούντων. ἡ αἵρεσίς ἐστιν ὡς μὲν εἰδοποιὸς, ποιότης. ὡς δὲ συνεκτική, δύναμις. ὡς δὲ συστατική, ἰδιότης. ὡς δὲ ἀφορίζουσα, διαφορά. ὡς δὲ ἐνδεικτική, κίνησις. ὡς δὲ χαρακτηριστική, ἐνέργεια. ἢ καὶ ἄλλως, Αἵρεσίς ἐστι καταστροφὴ καὶ κατάλυσις. ὡς τὸ, Διὸ καὶ πρῶτον τῶν ἄλλων ἐπέθετο δι' ἐπιβουλῆς, ἵνα φησὶ τὸ λεγόμενον ἐξ ἄκρας ἡ αἵρεσις γένηται, τῶν θεοφιλῶν καὶ ἀρχαιονόμων, ἐθῶν τε, καὶ ἐπιτηδευμάτων. ἡ αἵρεσίς ἐστιν, ἡ λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσα, ἢ δοκοῦσα ἀκολουθεῖν. Ἱππόβοτος δὲ, ἐννέα φησὶν αἱρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων καὶ ἀγωγάς. πρώτην, μεγαρικήν. ἐρετριακήν. κυρηναϊκήν. ἐπικούρειον. ἀννικέρειον. θεοδώρειον. ζηνώνειον. τὴν καὶ στωϊκὴν. ἀκαδημαϊκήν. περιπατητικήν. οὔτε δὲ κυνικήν, οὔτε ἠλιακήν. οὔτε διαλεκτικήν. τὴν γὰρ πυρρώνειον, οὐδ' οἱ πλείους προσποιοῦνται, διὰ τὴν ἀσάφειαν. εἰ γὰρ αἵρεσιν νοοῦμεν, πρόσκλισιν ἐν δόγμασιν ἀκολουθίαν ἔχουσαν, οὐκέτ' ἂν προσαγορεύοιτο αἵρεσις ἡ πυρρώνειος. οὐ γὰρ ἔχει δόγματα. ἔτι δὲ καὶ ἐκλεκτική τις εἰσῆλθεν ὑπὸ Ποτάμωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως. ἐκλεξαμένου τὰ ἀρέσαντα ἐξ ἑκάστης τῶν αἱρέσεων. κριτήρια δὲ φησὶν εἶναι τἀληθοῦς. τὸ μὲν, ὡς ὑφ' οὗ γίνεται ἡ κρίσις. τουτέστι, τὸ ἡγεμονικόν. τὸ δὲ, ὡς δι' οὗ. οἷον, τὴν ἀκριβεστάτην φαντασίαν. ἀρχάς τε τῶν ὅλων, τήν τε ὕλην, καὶ τὸ ποιοῦν. ποιότητά τε καὶ τόπον. ἐξ οὗ γὰρ καὶ ὑφ' οὗ, καὶ ποίῳ, καὶ ἐν ᾧ. τέλος δὲ εἶναι, ἐφ' ὃ πάντα ἀναφέρεται ζωὴν κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τελείαν, οὐκ ἄνευ τῶν τοῦ σώματος κατὰ φύσιν, καὶ τῶν ἐκτός. Αἱρετὸν, ἐπιθυμητόν. τοῦτο τριχῶς λέγεται. τὸ καλὸν. τὸ ἡδύ. καὶ τὸ συμφέρον.

Αἰρόπινον, τὸ κόσκινον ἐν ᾧ οἱ πυροὶ σήθονται. ἀπὸ τοῦ τὰς αἴρας διελεῖν. ὅ ἐστι διαχωρίζειν. λέγεται καὶ τὸ σκοτεινόν.

Αἱρῇ, βούλει. Ἐπεὶ καὶ αὐτὸς αἱρῇ λέγειν. Αἱρηθεὶς, βουληθείς. Αἱρήσομαι, λήψομαι. σκέψομαι. βουλεύσομαι.

Αἱρετέα, προτιμότερον ἡγήσεται. Αἱρετίζειν, αἱρεῖσθαι. ἀρέσκεσθαι. Αἱρετὶς, ἀγαπῶσα. ἀγαπωμένη. Αἱρεύμενον, λαμβάνοντα. παρὰ τὸ αἱρῶ τὸ λαμβάνω. αἱρῶ οὖν αἱροῦμαι αἱρούμενον, καὶ τροπῇ δωρικῇ, αἱρεύμενον. Αἱρεύμεναι. Ὅμηρος. Ὕες ἐκ μήλων αἱρεύμεναι. ἀντὶ τοῦ, ὑφαιρούμεναι ἐκ τῶν βοσκημάτων. τουτέστιν ὑποκλέπτοντες. τοιοῦτον γὰρ τὸ ὑφέλεσθαι. ἢ τὰ ἐξαίρετα ἐκ φιλικῆς διαγνώσεως διαρπάζοντες. Αἱρήσειν, ἀπὸ τοῦ αἱρέω, ἐρῶ. ὁ μέλλων, αἱρήσω, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον αἱρήσειν. καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. σημαίνει δὲ, τὸ διαχωρίζω, ἐξ οὗ διαιρῶ, ὃ συντάσσεται μετὰ γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς. καὶ αἱρῶ τὸ καταλαμβάνω. ἔστι καὶ αἴρω τὸ κουφίζω, καὶ αἴρω τὸ προφέρω. ἐξ οὗ καὶ ἄρτος.

Αἱρήσω, φθερῶ. πορθήσω. ἐξερημώσω. διελέγξω. Ἀριστοφάνης. Ἀλλά σε κλέπτονθ' αἱρήσω. καὶ αἱρήσομεν παρόμοιον, καθαιρήσομεν. πορθήσομεν. ἐξερημώσομεν. γράφεται καὶ ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ χωρὶς τῆς προθέσεως, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου. Αἰγίωλαι, αἱ τῶν μεγάλων ἀνέμων καταιγίδες καὶ συστροφαί. Αἴρομαι, τὸ εἰς φορτίον λαμβάνω. Αἱροῦμαι, προκρίνω. οἷον αἱροῦμαι τόδε τοῦδε. Αἱρουμένην, ἐπιλεγομένην. ὅθεν καὶ ὁ αἱρετικὸς, ὁ ἄλλο τι παρὰ τὴν ἀλήθειαν αἱρούμενος ἔχειν. Ἄϊρος, ἐπὶ κακοῦ ἶρος ὀνομασθείς. Αἱροντίας, μισοῦντας. Αἱροῦμαι, ἐπελεύσομαι, ἢ λαμβάνω ἢ βούλομαι. Αἱρομένην, ἐπαιρομένην. Αἱρουμένας, βουλομένας. Αἰρόν, ἄρρητον, ἀθεώρητον. ἀκολάκευτον. Αἱρῶ τὸ κρατῶ καὶ καταβάλλω. οἷον, ὁ πέλεκυς τὰ δένδρα αἱρεῖ. αἱροῦμαι δὲ παθητικῶς, τὸ προκρίνω, καὶ βούλομαι. ἐξ οὗ καὶ αἵρεσις, ἡ ἁπλῶς βούλησις. προαίρεσις δὲ ἐπὶ δύο πραγμάτων, ὅταν τὸ ἓν προτιμήσῃς τοῦ ἑτέρου. αἱρῶ οὖν τὸ κρατῶ. αἱρήσω. ᾕρηκα. αἱροῦμαι. αἱρήσομαι. καὶ ᾑρόμην. ἀπὸ τοῦ αἱρῶ, τὸ κρατῶ καὶ καταβάλλω, γίνεται ἀναιρῶ τὸ φονεύω. καθαιρῶ, τὸ καταβάλλω. διαιρῶ, τὸ τὰ ἡνωμένα χωρίζω. συναιρῶ, καὶ συναιροῦμαι, τὸ δύο τινὰ εἰς ἓν συνάγω. περιαιρῶ, τὸ μετρίως στερίσκω. ὑφαιρῶ, τὸ κλέπτω. ἀφαιρῶ, τὸ μέρος τι τοῦ παντὸς λαμβάνω. ἀφαιροῦμαι δὲ, τὸ πᾶν. ἀπὸ δὲ τοῦ αἱροῦμαι, ὃ σημαίνει τὸ βούλομαι καὶ προκρίνω, γίνεται ἐξαιροῦμαι τὸ ἐλευθερῶ. προαιροῦμαι δὲ, τὸ προκρίνω. τὸ δὲ τοῦ ἀναιροῦμαι, τὸ φονεύω καὶ ἀναλαμβάνω, καὶ ἀνατρέπομαι. ὡς τὸ, ἀναιροῦνται οἱ νόμοι. καὶ τὸ ἀπολαμβάνω. οἷον, ἀναιρεῖται στέφανον. καὶ ἀναιρεῖται μετὰ χεῖρας βυβλίον. καθαιροῦμαι, τὸ καταβάλλομαι. παραιροῦμαι, τὸ παρασύρω, καὶ ἀφαιρῶ. Λιβάνιος. τὰ μέγιστα καὶ τιμιώτατα τῶν ἔργων, τὰ μὲν, ἤδη παραιρούμενος. ἀνθαιροῦμαι, τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου προκρίνω. οἷον, ἀνθαιροῦμαι ζωῆς θάνατον. ἀφαιροῦμαι, τὸ ἀποστερῶ καὶ ζημιῶ, δοτικῇ συντασσόμενον. οἷον, ἀφαιρεῖται

μινύας ὁ τὸν ὀρχομενὸν κτίσας· καὶ κατὰ τοῦτο εἴρηται αἰολίδης, ὅτι υἱὸς πρὸς αἰόλου ἐστὶ τοῦ μινύας δὲ κατὰ μητέρα αἰολίδης· πατρὸς δὲ ποσειδῶνος· τοῦτον οὖν ἀπολλώνιός φησιν εἰς τὴν βοιωτίαν εἰσβαλλόντα ὅμορον θηβαίοις, ὀρχομενὸν κτίσαι. Αἰολίζω, τὰ τῶν αἰολέων φρονῶ· καὶ αἰολίζω, ποικίλω· καὶ αἰολίσας, ἀθροίσας. Αἰολίς, διάλεκτος· ἐκλήθη δὲ, ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος, ᾗ ἔγραψεν ἀλκαῖος. Αἰολίονες, οἱ αἰολεῖς· ἀπὸ τοῦ αἰόλου. Αἰολικὸν θέαμα, ἀντὶ τοῦ καλυδώνιον· παρὰ θεοκρίτῳ· ἡ γὰρ καλυδὼν, αἰολὶς ἐκαλεῖτο. Αἰολικῶς, ποικίλως. Αἰολόδωρον, ποικίλον δῶρον.

Αἰολοθώρηξ, ποικίλον θώρακα ἔχων. Αἰόλαι τὰ μέσα, αἱ σφῆκες· ἢ ὡς δοχίνητοι, διὰ τὴν ἐκτομὴν καὶ τὴν ἐκεῖθεν διαφέρουσιν· ἢ διότι παμφάγοι ὄντες ποικίλαι καὶ ἐπίζευκται τὴν χρόαν εἰσίν· οὐ μὲν αἱ μέλισσαι ποικίλαι· οὔτε γὰρ παμφάγοι ἐκεῖναι, οὔτε ποικίλαι κατὰ τοὺς σφῆκας εἰσίν· ἐν τῷ μ τῆς ἰλιάδος· καὶ αἰόλον λέγεται τὸ ποικίλον· αἰόλον δὲ τὸ ταχὺ· ἀπὸ τοῦ ἀέλλα, ἀφ' οὗ κορυθαιόλος ἕκτωρ· καὶ αἰόλαι σφῆκες, αἱ κατὰ τὸ μέσον συνεχῶς κινούμεναι· καὶ πόδας αἰόλος ἵππος, ἤγουν ποδώκης· πρὸς διαστολὴν ἐρρέθη τῶν ἄλλων σημαινομένων τοῦ αἰόλος· Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸν αἰόλον τὸ κύριον, ἐξ οὗ αἰολίδης ὁ σίσυφος, βούλεται ἡ τέχνη τῶν διαφόρως σημαινομένων λέξεων προπαροξύνεσθαι, πρὸς διαφορὰν τοῦ αἰόλος ὁ ποικίλος· αἴολος δὲ φησὶ τὸ κύριον. Αἰολομίτρας, ποικίλην ἔχοντας τὴν μίτραν· μίτρα δὲ ἡ πολεμικὴ ζώνη, γ·

Αἰόλου νῆσοι· ἑπτὰ αὗται· στρογγύλη· εὐώνυμος· ἱερά· λιπάρα· διδύμη· ἐρικώδης· φοινικώδης περὶ σικελίαν. Αἰολοπώλοις, τοὺς φρύγας λέγει ὅμηρος· ὡς εἴ τις εἴποι ταχυίπποις· ἢ ἱππότας· ὡς ἔφη που· αἰόλῳ γὰρ, τὸ ταχέως καὶ δι' ἀενάελλης κινῶ· ἢ ποικίλως ἱππαζομένοις. Ἄλλως· Αἰολοπώλοις· ταχυπώλοις· ἢ τοὺς ποικίλως ἱππαζομένους. Γίνεται παρὰ τὸ αἰόλω, ὃ σημαίνει τὸ κινῶ, καὶ τὸ πῶλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἐν τῷ πολεῖσθαι, πόαλος καὶ πῶλος· προπερισπώμενος· τὰ διὰ τὰ εἰς ος δισύλλαβα προπερισπώμενα, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνονται· οἷον οἶκος ἄοικος· κοῦρος, ἔπίκουρος· οὕτω καὶ πῶλος· αἰολόπωλος. Αἰόλος, ποικίλος· ἢ εὐκίνητος· ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν ὃ ἐστι κινεῖν. Αἰολοσπίας, ποικίλος.

Αἰονολογός· δεινός· ψαλτής. Αἰονᾶν, καταντλεῖν καὶ καταχέειν· λούειν. Αἰόν, ἀντὶ τοῦ κατὰ ψυχὴν αἰσθανόμενα φασίν· ἐκ δὲ τοῦ αἴω, καὶ αἴσθω γίνεται· ἀφ' οὗ κατὰ συναίρεσιν τὸ αἴσθω, καὶ ἡ αἴσθησις· ὅρα δὲ ἐκ τοῦ ἄω, καὶ τὸ ἆσθμα γίνεται· καὶ τὸ ἀΐειν ἀντὶ ἀκούειν· καὶ τὸ ἀΐειν ἤτοι καὶ ὅτι τὸ ἀΐειν ἤτοι μακρὰν ἐστὶ τοῦ ἆσθμαίνειν· τῷ ἴσον εἰπόντι ὅτι φίλον ἄϊον ἦτορ, διὰ χοῦ ἔγραφεν. Αἰόνες, αἰγιαλοί. Αἰόν, μάταιον· ἢ κάταντες ἢ ἐπικλινές· ἢ ταπεινόν. Αἰόντης, αἰσθανόμενοι.

Αἰπὰ ῥέεθρα, ὑψηλά· χαλεπά· τὸ αἰπὰ βαρύνεται· ἢ ἀπὸ συστελλομένης εὐθείας τῆς τὸ αἰπύ, ὡς κακὸν κακά· ἢ κατὰ τοὺς παλαιούς· ἀπὸ τοῦ αἰπεία κατὰ συγκοπὴν· κεῖται δὲ τοῦ ἡ λέξις παρ' ὁμήρῳ, ἀλλὰ ποταμοῦ τρωϊκοῦ· συζυγεῖ δὲ τὸ αἰπύ, καὶ ἡ αἰπεινή χρῆσις πολλαχοῦ. Ἄλλως· Αἰπὰ ῥέεθρα, τὰ ῥεῖθρα τὰ ὑψηλά, ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων συστέλλει δὲ τὴν λήγουσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ αἰπεία συγκοπεὶς κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ ἀπὸ τοῦ αἰπύς· ἡ αἰπεινὴ, τὸ αἰπύ· τῆς δὲ αἰπεινῆς ἡ χρῆσις, πολλαχοῦ. Αἴπεια, πόλις λακωνικὴ· ἢ ἐν ἀρκαδίᾳ προπαροξυτόνως ὡς ζέλεια, ἀλλὰ διαστολὴν τοῦ ἀλλοτρίου. Ἔστι δὲ φησὶ, καὶ ἑτέρα κύπρου, καὶ ἄλλη κρήτης. Αἴπεια, ὑψηλή· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς διὰ τοῦ ια σχηματιζόμενα θηλυκά, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἷον αἰπύς, αἰπεῖα· ταχύς, ταχεῖα· θῆλυς, θήλεια. Ταῦτα δὲ τὰ εἰς υς εἰ μὲν βαρύνεται, προπαροξύνουσι τὰ θηλυκά· οἷον θῆλυς θήλεια· ἥμισυς, ἡμίσεια· εἰ δ' ὀξύνεται, προπερισπῶσιν ἐκεῖνα· οἷον, αἰπύς, αἰπεῖα· χωρὶς τοῦ ἐλαχύς, ἐλάχεια· ἡ μικρὰ· καὶ λιγύς· λίγεια, ἡ ἡδεῖα. Αἰπεινή, ὑψηλή· αἰπεινὴν ἐλάταν, ἔρισε βάρος.

Αἰπεινός, ὁ χαλεπός. Αἰπεινά, ὑψηλά. Αἶπος, ὡς τὸ. Αἰπήεσσα, ὑψηλή. Αἰπόλος, ὁ αἰγονόμος παρὰ τὸ ἐν αἰπεινῷ, ὃ ἐστιν ὑψηλοῖς τόποις ἀναπολεῖν· χαίρουσι γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς· καὶ αἰπύ τὸ ἀκρωτήριον ἀλλὰ ἀρσενικοῦ ἡ εὐθεία ὁ αἰπός· οἶμαι δὲ ὅτι ἐστὶ καὶ αἶπος τὸ ὕψος ἀλλ' οὐδέτερον. Αἰπόλος λέγεται, οὐ μόνον ὁ αἰγοπόλος, καὶ ὁ ἄγων αἶγας, ἀλλὰ καὶ πάντας καὶ ὁ αἰπόλος· ἤγουν ὁ περὶ τὰ ὕψη πολῶν· διὰ τὸ τὰς αἶγας μάλιστα τοῖς τραχέσι χαίρειν· διὸ καὶ τῶν ἐν ταῖς τραχυτέραις αἰγίβοροί εἰσιν. Αἶπος τὸ ὕψος· καὶ αἰπεινός, ὁ ὑψηλός· καὶ αἰπύς, ὁ δεινός· μέγας· ὑψηλός· χαλεπός· μέτριος διὰ διφθόγγου ταῦτα γράφεται· καὶ αἰπὺν ὄλεθρον, τὸν χαλεπὸν καὶ μέγαν ἢ ὑψηλόν. Αἰπυτάτην, ὑψηλοτάτην. Αἰπύτιον, ὑψηλόν· τὸ τοῦ αἰπύτου αἰπύτιον παρὰ τὸ τύμβον· αἴπυτος δὲ, εἷς ἐστι τῶν τοῦ ἀρκάδος παίδων ὃς ἦν βασιλεὺς ἀρκάδων. Αἰπόλιον, αἰγονόμιον. Αἰπολίου, αἰγιδίου. Αἰπόλος, αἰγονόμος· ποιμὴν τῶν αἰγῶν· αἰπόλια δὲ· ἡ τῶν αἰγῶν ἀγέλη, καὶ κάπηλος. Αἰπρίσιου, αἰδοῖ σου. Αἶπος, κάματος· ἢ ὑψηλὸς τόπος, ἢ ὑλώδης. Αἴπυ βαρυτόνως, ὄνομα πόλεως· αἰπύ δὲ ὀξυτόνως ὁ χαλεπός, καὶ σκληρός, ἢ ὑψηλὸς καὶ μέγας· ἢ αἴπυ, βαρυτόνως λεκτέον ὄνομα γὰρ ἐστὶ πόλεως· τὸ δὲ ὀξυτονούμενον ἐπίθετον ἐστὶ καὶ σημαίνει τὸ ὑψηλόν. Τῶν μέντοι εἰς υ λήγοντων οὐδετέρων τρισυλλάβων, τὰ θηλυκὰ εἰς α λήγει, τῇ ει διφθόγγῳ παραληγόμενα· οἷον αἰπύ καὶ αἰπεῖα· κολωνή· ὀξύ, ὀξεῖα· ταχύ, ταχεῖα. Αἰπύκερως, ἔλαφος ὑψηλὰ κέρατα ἔχων. Αἶρα, ἡ τοῦ σίτου διαφθορά· διὰ διφθόγγου· ἔρα δὲ ἡ γῆ, ψιλόν· σημαίνει δὲ καὶ τὴν σφαῖραν καὶ ὄνομα πόλεως. Αἶρα, σφύρα· ἀξίνη. Αἱρᾶ· αἱ πίστεις δὲ· ἄρχοντες. Αἴρας, ἀγρίας βοτάνας· αἴρας ἐστὶν ἀείρω, ὁ μέλλων ἀερῶ, ὁ ἀόριστος ἤειρα, ἡ μετοχὴ ὁ ἀείρας· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς α μακρὸν, ἄρας καὶ μήκει τὸ ι μὴ ἐκφωνούμενον, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ α. Αἰρεταμπεῖον?, τυπτήριον ὃ ἦν ἀμυντήριον· ἡ μεταφορά, ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων· κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἃς μάχονται ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων· οἱ δὲ πλῆκτρα· πλῆκτρα δέ εἰσι τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτραις τῶν ἀλεκτρυόνων τὰ χαλκᾶ. Αἶρ, ὀξύβαφον. Αἱρεθέν, ληφθέν. Αἱρεῖσθαι, προσαίγεσθαι· Οὐ σίτου αἱρεῖσθαι· ὁ χύτου λαχεῖν μέρος. Αἱρετίζω, τὰ τῶν αἱρετικῶν φρονῶ, καὶ τὸ προαιροῦμαι ἐξ οὗ καὶ αἱρετισάμενος. Αἵρεσις, βούλησις. Αἱρέσομαι, ἀλλὰ λέξομαι. Αἱρεθέντας, κατακρατηθέντας ληφθέντας. Αἱρεῖ, λέξις θεραπευτικὴ ἀκόλουθος τῷ ἀμφικαλύψαι· ἵνα λέγῃ πῶς ὁ ἔρως τοῖς κατ' αὐτὸν δικτύοις ἀμφικαλύψας εἷλέ με· γλυκὺς μέντοι παρ' ὁμήρῳ ἐν γ ἰλιάδος· γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ, περιφραστικῶς ἐστι τοῦ ἐρᾶ με.

Αἱρεῖς τὴν σωτηρίαν παραφέρις φανεῖ, ὑποθέσεις καὶ δόξας εἰς τοὺς πάντας· ἐστὶ γὰρ ἀθηναῖοι σωτηρίᾳ λεγόμενα ἢ θύουσιν. Αἱρεῖ, καταλαμβάνει· καὶ αἱρεῖ, τὸ κατακρατῆσαι λαμβάνειν, καὶ καταλαμβάνειν· καὶ αἴρει, ἐγείρει· αὔξει κου

ἄρτα γὰρ φαίνειν· μελανούρων μὴ ἐσθίειν, ἀντὶ τοῦ ψευδῶν λόγων μὴ προΐεσθαι· μάχαιρᾳ πῦρ μὴ σκαλεύειν· ἀντὶ τοῦ τεθυμούμενον λόγοις, μὴ ἐρεθίζειν· καὶ ἐν τῷ βίῳ δέ τινα αἴνιγμα τοιόνδε γίνεται, καθὸ τὸ ὅμοιον πρόποτον· οἷον, ἐπὶ τῶν γαμούντων, σήσαμον ἢ κριθὰς εἰσπέμπουσιν, αἰνιττόμενοι ἐπεὶ πολύγονά ἐστι· κατὰ τὸ ἐναντίον γίνεται αἴνιγμα οὕτως· ἀνήρ, καὶ οὐκ ἀνήρ· ἰδὼν, καὶ οὐκ ἰδών· ὄρνιθα, καὶ οὐκ ὄρνιθα· καθημένην, καὶ οὐ καθημένην ἐπὶ ξύλου, καὶ οὐ ξύλου· λίθῳ, καὶ οὐ λίθῳ· βάλλει τε, καὶ οὐ βάλλει. ταῦτα δὲ εἴρηται ἐπὶ εὐνούχου βεβληκότος κισσήρει νυκτερίδα, καὶ διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς ἰδεῖν ἐφημαρτηκότος· ἀνὴρ μὲν οὐκ ἀνήρ, ὁ εὐνοῦχος· ὄρνις οὐκ ὄρνις, ἡ νυκτερίς· ἄπτερος γὰρ καὶ πεπταμένη· τὸ ἰδὼν καὶ οὐκ ἰδεῖν, τὸ μὴ καλῶς ἰδεῖν ἀμβλυωπεῖ γάρ· καθημένην, διὰ τὸ ἀεὶ ἀντιστρόφως κρέμασθαι· ξύλον δὲ οὐ ξύλον, ὁ νάρθηξ· λίθος δὲ καὶ οὐ λίθος, ἡ κίσσηρις· βαλεῖν δὲ καὶ οὐ βαλεῖν, τὸ προθυμούμενον μὴ εὐστοχῆσαι· καθὸ συμβεβηκός, ὡς τὸ εἰσί μοι δύο κασίγνητοι· αἳ δύο μοῦναι ὄφρα μὲν οὖν ζώουσι τὸν ἥλιον οὐκ ἐσορῶσι· καὶ ἀλλήλας μάχονται περὶ τῆς [illegible] λέγεται· καθ' ἱστορίαν, ὅσοι τριτογένειαν τὴν ἀθηνᾶν λέγουσι καθ' ὅμηρον, ὅτι ἐν τρίτωνι ποταμῷ λιβύας ἐγεννήθη· καθὸ δὲ καλλισθένην, ἐν τρίτῃ μηνὸς, καὶ πρώτης· καθὸ δὲ ἄλλους, ἐκ κεφαλῆς τοῦ διός, ὡς ἔχει ὁ διδύμαιος χρησμὸς ἀλεξάνδρῳ μολοσσῷ, φυλάξασθαι τὸν ἀχέροντα· ὁ μὲν ᾤετο τὸν ἐν ἰταλίᾳ ποταμόν· ἦν δὲ ἕτερον· προσδοθέντος δὲ αὐτῷ πινακιδίου κεχαραγμένου, τοῦτο ἀναγινώσκων ἐδολοφονήθη· καθὸ δὲ γλῶσσαι, ὅταν τὴν θάλασσαν ἀρυγάστορα λέγει· τὴν δὲ ἀθηνᾶν, μαρμαρῶπιν· τὸν δὲ μῦν, δολιχοῦρον· καὶ τὸν γέρανον, δολιχόδειρον. Αἰνικτά, ἄγνωστα· κεκρυμμένα· ὡς τό, παῖ τε αἰνικτά, καὶ ἀσαφῆ μοι λέγεις. Αἰνίσσομαι, τὸ διὰ συμβόλων τινῶν δηλῶ τι. Αἰνιᾶδες, ἔθνος. Αἰνίσσω, τὸ ἐν παραβολαῖς λέγω· ὃ καὶ αἰνίζω λέγεται. Αἰνίττεται, ἀντὶ τοῦ δηλοῖ· καὶ αἰνίττεσθαι, τὸ λεληθότως περί τινος λέγειν· ἢ αἰνίττεται, ἀσήμως λέγει· ἀποτείνεται ἢ ἐπισημαίνει. Αἰνιττόμενος, δι' αἰνίγματος ἢ παραβολῶν λαλῶν. Αἰνόθεν, αἰνῶς· παρ' ὁμήρῳ δηλοῖ τὸ ἀπὸ δεινῶν· ὅ ἐστιν ἐκ δεινῶν· καὶ αἰνόθεν, ἀπὸ τῆς αἴνου· αἶνος δὲ πόλις τῆς θράκης· καὶ αἰνόθεν ἀντὶ τοῦ, ἐκ κακῶν. Αἰνόμορος, δύσμορος· κακοθάνατος· δηλοῖ μὲν ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. Αἰνοῦσα, ἀντὶ τοῦ συγκατατιθοῦσα. Αἰνὸν σημεῖον, δεινόν· αἰνότατε κρονίδη· καὶ τρώων δ' ὤσθη καὶ ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή· ἀλλ' ἐμὲ οὐκ ἐνθένδε οἴομαι αἰνὸν ὄνειρον ἐλθέμεν· καὶ μέχρι τήμερον αἰνοῦ. Αἰνονόνειρον, ἢ τὸν σκοτεινόν· ὡς ἐπαινὴ περσεφόνεια ἡ αἰνή· ἢ τὸν αἴνιγμα ᾄδει, παρὰ τὸ αἶνος· ὃς δηλοῖ ποτὲ τὸ αἴνιγμα, καθὰ πολλαχοῦ ἐφάνη. Αἰνός, ἀντὶ τοῦ δεινός· φοβερός· ἰωνικῶς· ἢ ἐναγής· δεινός· χαλεπός· καὶ αἰνότατος, ἀντὶ τοῦ δεινότατος· ἀποβολῇ τοῦ δ, καὶ τροπῇ δωρικῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς αι. Αἶνος παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οὐ μόνον ὁ ἔπαινος, ἐξ οὗ πολύαινος ὀδυσσεύς, ἀλλὰ καὶ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου ἢ ἱστορίας περιπεπλεγμένος ἔχων παραινετικόν· αἶνος καὶ παροιμία ὡς οἱ παλαιοί φασι, διαφέρουσι· καθὸ ὁ μὲν αἶνος, λόγος ἐστὶ μυθικός, ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν ὥς φησι λούκιλλος ὁ ταρραῖος ἐν πρώτῳ παροιμιῶν· ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρ' ἀρχιλόχῳ· αἶνός τις ἀνθρώπων, ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καὶ αἰετὸς ξυνωνίην ἔμειξαν· καὶ ἡσιόδου· νῦν αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω· ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα· ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς παρὰ καλλιμάχῳ· ἄκουε δὴ τὸν αἶνον καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ ἔστιν ὁ αἶνος, ἐξηγημένη παροιμία. Αἶνος ὄρος τῆς κεφαληνίας, ὅπου αἰνησίου διὸς ἱερόν ἐστιν· οὗ μνημονεύει καὶ λέων ἐν περίπλῳ· καὶ δημοσθένης ἐν τοῖς λιμέσιν. Αἰνότατον, δεινότατον. Αἰνοτόκος, κακὴ γέννησις· καὶ αἰνοτόκος, ὁ ἐπὶ κακῷ τεκεῖς. Αἴνου, ἐπαίνου· ὕμνου. Αἰνῶς, καὶ αἰνότατα· ἀπὸ τοῦ δεινῶς, τροπῇ τοῦ ε εἰς α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ αἰνός· σημαίνει καὶ τὸ λίαν· αἰνῶς ἐκπάγλως ἐοικότες ἠελίοιο· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐκπληκτικῶς. Αἰνίζομαι, ἐπαινῶ· ἀνθ' ὧν δή σε βροτῶν αἰνίζομαι πάντων· ὁμοίως παρῆκται τὸ πολεμίζω, προκαλίζω· νεμεσίζω. Αἴνυμαι, τὸ ἀφαιροῦμαι· ἢ τὸ λαμβάνω· ὅμηρος,

Ὁ δ' ἐξαίνυτο καμπύλα τόξα. Αἰνύμενος, ἀπὸ τοῦ αἴνυμαι· ἀφαιρούμενος· λαμβάνων· ὅθεν καὶ τὸ ἐπαινύμενος.

Αἴνυται, ἀφαιρεῖται· λαμβάνει· μανθάνει. Αἴνημι, ἐκ τοῦ ἐπαινῶ λέγουσιν αἰολεῖς. Αἰνῶ, τὸ ἐπαινῶ, καὶ ὑμνῶ· καὶ αἶνος ὁ ἔπαινος, καὶ ὕμνος· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς ὁ λόγος· ἀφ' οὗ παραινῶ, καὶ συναινῶ· αἰνῶ καὶ τὸ παραιτοῦμαι. Αἰνῶν, πτίσσων. Αἰνῶς ἀντὶ τοῦ λίαν μεταληπτικόν ἐστιν· αἰνῶς γὰρ καὶ δεινῶς ταὐτὸν σημαίνει, οὐδέποτε δὲ δεινῶς καὶ λίαν· καὶ αἰνῶς ἄρα ἀντὶ τοῦ λίαν ἐστί. Αἴξ, ζῶον ἐκ τοῦ ἀΐξαι ἀρσενικῶς παρὰ ἀττικοῖς λέγεται, ὁμοίως καὶ αἴξων, κύριον ὄνομα· ἐξ οὗ καὶ δῆμος ἀττικὸς οἱ αἰξωνεῖς· ἢ αἴξ, παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, γίνεται αἴξ, καὶ κατὰ συναίρεσιν, αἴξ· ὅθεν ὅμηρος ἴξαλον ταύτην εἶπεν. Αἰξουραία, τὰ τοῦ λευκοῦ κυάμου φύλλα· ᾧ ἐψήφιζον καὶ ἐχειροτόνουν.

Αἴξ, ἑαυτῇ τὴν μάχαιραν· παροιμία ἐπὶ τῶν κακόν τι ἑαυτοῖς ποιούντων, ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης· κορίνθιοι θυσίαν τελοῦντες, ἥρᾳ τῇ θεῷ αἶγα ἔθυον· τῶν δὲ κομισάντων μισθωτῶν κρυψάντων τὴν μάχαιραν, καὶ σκηπτομένων ἔνθα ἀπέθεντο, ἡ αἲξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλεύσασα ἀνέφηνε· καὶ τὴν μὲν σκῆψιν αὐτῶν διήλεγξεν· ἑαυτῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία γέγονεν· ὅθεν ἡ παροιμία. Αἴξας, ὁρμήσας. Αἰξωνεία, ἡ βλασφημία· καὶ αἰξωνεύεσθαι τὸ κατηγορεῖν, καὶ βλασφημεῖν· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν αἰξωνέων· βλάσφημοι γὰρ κωμῳδοῦνται εἶναι οἱ αἰξωνεῖς· ὅθεν καὶ αἰξωνικός, ὁ βλάσφημος. Αἰξωνίς, δῆμος φυλῆς τῆς κεκροπίδος. Αἰξωνίδα τρίγλην· δοκοῦσιν αὗται κάλλισται εἶναι, καὶ τῶν ἄλλων διαφέρειν. Αἴοδα, παρὰ δελφοῖς, εἶδός τι. Αἰόλαν, ποδητικήν· ἀριστοφάνης· αἰόλαν χορείαν ἐφθεγξάμεσθα· σημαίνει δὲ καὶ τὴν σκοτεινήν. Αἰόλη νύξ, μέλαινα· ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα· σοφοκλῆς τραχινίαις. Αἰολεύς, ὁ καικίας ἄνεμος· ὁ κιλίκιος.

Αἰόλα νὺξ παρὰ σοφοκλεῖ, οὐ μόνον καθὸ τὸ ἐν ἄστροις ποικίλον αὐτῆς, καθ' ὃ καὶ ποικιλείμων παρ' αἰσχύλῳ λέγεται, ἀλλὰ καθὸ τὰς ῥηθείσας ὁμηρικὰς ἐννοίας τῆς θοῆς νυκτὸς ἃς ἐκεῖ ζήτει. Αἰολεῖν, ἁπλῶς τὸ κινεῖν· δοκεῖ δὲ τοῖς παλαιοῖς γίνεσθαι παρὰ τὴν ἄλλαν τὸ αἰόλλειν, ὅ ἐστι ποικίλος καὶ πυκινός, καὶ ταχέως στρέφειν καὶ κινεῖν· αἰόλος, τὸ ποικίλον. Αἰολίδι μολπᾷ, ἤγουν ποικίλῃ· ποικίλα γὰρ τὰ λυρικά· ἢ θηβαΐδι· οἱ γὰρ αἰολεῖς ᾤκησαν τὰς θήβας. Ἄλλως· τινές φασιν ὅτι ἄνωθεν αἰολεὺς τὸ γένος ὁ πίνδαρος· οἱ δὲ ὅτι αἰολίῳ ῥυθμῷ, διὰ τῆς μουσικῆς χρῆται τοῦ ποιήματος. Αἰολιγή, σκιά· ὁ ὀλίγος χρόνος. Αἰολίδας, ποικίλους ταχεῖς. Αἰολίη, ἡ τοῦ αἰόλου νῆσος. Αἰολίδης παρὰ ἀπολλωνίῳ οὐκ ἀπὸ αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν αἰόλου· σισύφου γὰρ παῖδες ἐγένοντο, ἄλμος, καὶ πορφυρίων· χρυσογόνης δὲ τῆς ἄλμου καὶ ποσειδῶνος,

παλαιότερα καλέεσκον Πύῤῥης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο. Αἱμονίην δ' ἐξαῦτις ἀφ' Αἵμονος, ὅν ῥα Πελασγὸς γείνατο φέρτατον υἱόν· ὁ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἵμων. Τοῦ δ' ἀπὸ Θεσσαλίην λαοὶ μετεφημίξαντο. οἱ δὲ, ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρὸς, τοῦ Ἡρακλείδου μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναί φασι. διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰολκιῶτιν, καὶ Φθιῶτιν. ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν νεῶν καταλόγῳ. Αἱμοῤῥόους, γένος ἔχεως, ἤτοι ὄφεως. ἐν τοῖς πετρώδεσι χηραμοὺς ἔχον τὰς διατριβάς. καὶ αἱμοῤῥόους, ἡ αἱμοῤῥοίᾳ πάσχουσα.

Αἱμοῤῥυγχιᾶν, τὸ καθαιμάσσειν τὸ ῥύγχος. Αἷμος, ὄρος Θρᾴκης· ἀπὸ Αἵμου τοῦ Βοῤῥέου, καὶ Ὠρειθυίας. καὶ αἷμος, ὁ τράχηλος. καὶ αἵμους, τὰς δράσεις Αἰσχύλος· αἱμοὺς δὲ τοὺς ὀβελίσκους. Αἱμοφόρυκτα κρέα, τὰ αἵματι μεμολυσμένα καὶ ἀνεπιφυρμένα· ἢ αἱμοβαφῆ· ὅ ἐστιν ὠμά. συγκέχυται δὲ ἡ λέξις, ἐκ τοῦ αἱμαρφόρυκτα. ἄλλως γὰρ παρὰ τὸ αἷμα, αἱμαφόρυκτον ὤφειλεν εἶναι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ αἱμόῤῥυτον, καὶ τὸ αἱμοβαφές. καὶ αἱ παρὰ Λυκόφρονι αἱμοφόρυκτοι μάχαι. Αἱμύλια λόγια, αἱ κατὰ ἔρωτα κολακεύοντες, καὶ οὓς ἂν εἴποι γυνὴ ἐρῶσα· καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸν Ἡσίοδον αἱμύλα κωτίλλουσα. καὶ αἱμυλίοισι, σὺν τοῖς καὶ προσηνέσιν. Αἱμύλος, ἀστεῖος· συνετὸς, ὀξὺς ἐν τῷ λέγειν. καὶ αἱμύλος, ὁ ἀπατῶν παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω, δαίμων· ἀποβολῇ τοῦ δ, αἵμων· αἵμονα θήρης. ἀντὶ τοῦ εἰδήμονα· ὑποκοριστικὸν ἐκ τοῦ αἵμων, αἱμύλος· οὗ τὸ κτητικὸν αἱμύλιος. καὶ αἱμύλος, ὁ κόλαξ. τῶν μὲν τινὲς αἱμύλων καὶ κομψῶν, αἴσονταί με παίζειν. ἢ αἱμύλος, ποικίλος, πυκνός, πανοῦργος, δόλερος. καὶ αἱμυλία ἀστειότης, ἐπίχαρις. Αἱμωποὶ ὀφθαλμοὶ, πλήρεις αἵματος. ἢ ἀγριωποί. αἱμωποὶς ἐστυφέλιξε λύκοις. Αἱμωδία, νάρκη. Αἱμωδεῖν, τὸ αἱμωδιᾶν, καὶ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι. Αἵμων, ὁ ἔμπειρος· αἵμονα θήρης. Αἱμωποί, αἱματώδεις. Αἱμώθη, ἡματώθη. Αἰνὰ τεκοῦσα, ἀντὶ τοῦ αἰνῶς. καὶ αἰνά, δεινά, κακά. Αἰνάρετος καὶ αἰναρέτης, ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος. Αἰναρέτη, ἡ ἐπὶ κακῷ κεκτημένη τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ. αἰνὸν γὰρ τὸ χαλεπὸν, καὶ δεινὸν, καὶ κακόν. Αἴνεα, πόλις Περῤῥαιβῶν· καὶ αἰνιᾶνες, οἱ κατοικοῦντες. οἱ δὲ αὐτοὶ, καὶ αἰνιεῖς. ἔτι δὲ καὶ αἴνειοι· ὡς γὰρ φασὶ Λυκία Λύκιος, οὕτως Αἰνία, αἴνιος· οὓς αἰνιῆνας διὰ τοῦ η ἰωνικῶς φησὶν Ὅμηρος. τὸ μὲν Ὁμηρικὸν μέτρον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ παραδίδωσι λόγῳ δακτύλου· ὃς ἀπαρτίζεται ἐν τῷ, Τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο.

Αἰνείας, κύριον· παρὰ τὸ αἶνος ὃ σημαίνει τὸν ἔπαινον, λέγεται Αἰνέας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, Αἰνείας. τὸ δὲ αἶνος, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ εὐφραίνω, γίνεται ἶαινος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, αἶνος. Αἰνεῖν, ὁμώνυμος λέξις ἐστίν. ἐν γοῦν τῷ Αἰλίου Διονυσίου λεξικῷ, γράφεται οὕτως· αἰνεῖν, τὸ ἀναδεύειν, καὶ ἀνακινεῖν κριθὰς ὕδατι φύροντα. Φερεκράτης· Νῦν δὲ χρῆσθαι τὰς κριθὰς δεῖ πτίσσειν φρύγειν, ἀναβράττειν· αἰνεῖν. Παυσανίας δὲ ἐν τῷ κατ' αὐτὸν ῥητορικῷ, οὐ διὰ διφθόγγου γράφων αἰνεῖν, ἀλλὰ μόνου τοῦ διχρόνου φησὶν ἀνεῖν, ἔκτασιν ἔχει τὸ α. δηλοῖ δὲ τὸ πτίσσειν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ φησί. καὶ Φερεκράτης δ' ἔτι φησί, Νῦν δὲ χρῆσθαι τὰς κριθὰς δεῖ πτίσσειν, ἀναβράττειν. αἰνεῖν, ἀλέξαι, μάξαι· τὸ δὲ πλάσταιον, πλαθεῖναι. λέγει δὲ καὶ ὅτι διαφέρει τὸ πτίσσειν τοῦ αἰνεῖν· τὸ μὲν γὰρ πτίσσειν γίνεται, ἵνα τὸ πτισσόμενον ἀπολέπῃ τὸ ἐπὶ πυροῖς ἄχυρον. τὸ δὲ αἰνεῖν, ἐπὶ ξηρῶν· ὡς ἐπὶ καρύων, ἵνα τὸ ἄχυρον αὐτῶν περικαταφερεθῇ. καὶ ἄλλως· αἰνεῖν, τὸ ἀναβράττειν τὸν ἀλλεσμένον σῖτον· ῥυτῆριν, ἀναδεύειν, καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι φυρῶντα. οἱ δὲ, ἐλαύνειν ἢ τὸ ταῖς χερσὶν ἀνατρίβειν τὰς κάχρυς. καὶ ἐπαινεῖν, καὶ συγκατατίθεσθαι παρ' Ὁμήρῳ. παρ' Ἡσιόδῳ δὲ, τὸ παραιτεῖσθαι. Αἰνεῶ. Κανών. Τὰ εἰς ας καὶ εἰς ης ὀνόματα, ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, κοινῶς μὲν καὶ ἀττικῶς, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν· οἷον Αἰνείας, Αἰνείου· Πηλείδης, Πηλείδου· Ἀτρείδης, Ἀτρείδου. δωρικῶς δὲ, εἰς α μακρὸν περαίνει τὴν γενικήν· οἷον τοῦ Αἰνεία, τοῦ Πηλείδα, τοῦ Ἀτρείδα. ἰωνικῶς δὲ διὰ τοῦ εω, Αἰνείεω, Πηλείδεω, Ἀτρείδεω. βοιωτικῶς δὲ διὰ τοῦ αο· οἷον Αἰνείαο, Πηλείδαο, Ἀτρείδαο. Αἰνερέτης· φασὶν ἡ λέξις κατὰ Ἡρόδωρον καὶ Ἀπίωνα ἔχει ἔπαινον ὁμοῦ καὶ ψόγον. τοῦτο δὲ σύνηθές φασιν Ὁμήρῳ τὸ καὶ ἄλλως τὸ αὐτὸν συντιθέναι· οἷον αἰνόπαρις, αἰνελένη. οὕτω καὶ αἰνερέτης, ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν ἔχων· ἤτοι τὴν ἀνδρίαν, κατ' ἐξοχὴν οὕτως Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα αἰνερέτην καλεῖ. Αἰνεόμενοι, αἰνούμενοι. Αἰνέοντες, διὰ παντὸς αἰνοῦντες. Αἰνεσίχορος, ἐπὶ κακῷ βοηθῶν. Αἰνεῖται, συγκατατίθεται. Αἰνέσαιμι, ἐπαινέσαιμι· ἢ ἀναπείσαιμι. Αἴνης, ἐθνικόν. Αἰνέσιμα, καθήκοντα. Αἰνετὰ νεικείοντα, τὰ ἐπαίνου ἄξια. Αἰνήθεσος, οὐκ ἀλιτάνατος. Αἰνήσαιεν, καταδέξαιντο. Αἰνήσουσιν, ἐπαινέσουσι· συγκαταθήσονται. Αἰνιᾶνες ἐρεῖς, οὐχ αἰνιαῦς· σόλοικον γάρ. ἡ μαρτυρεῖ Φαβωρῖνος Πολέμων, καὶ Σύλλας, αἰναῦς εἰπόντος τὰς νῆας· λαλλισμὸς δὲ ὁ σοφιστὴς ἀκούσας παρά τινος ὅτι οὐκ ἔχει αἰναῦς λέγειν ἀλλὰ αἰνῆας, ᾤετο δεῖν λέγειν καὶ τὴν αἰτιατικὴν ὁμοίως τὰς νῆας. οὐκ ἔχει δὲ οὕτως. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας δισυλλάβως· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς, μονοσυλλάβως. Αἰνὴν δηϊοτῆτα λέγει Ὅμηρος, οὐ μόνον πρὸς διαστολὴν τῆς ἐν λόγῳ μάχης, ἀλλὰ καὶ καθόλου· καθὰ καὶ κακὴν ἔριν ἔφη, τὴν ἐν ἔρισιν ἐκ χαλίκων κτίσμασιν. Αἴνιθος, ὄρος· τὸ ἐθνικὸν, αἰνίθιος. Αἴτνη, Σικελίας ὄρος. Αἰνιάτης, ὁ ἀπὸ τῆς Αἴνου τῆς ἐν Θρᾴκῃ πόλεως, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Αἰνίζομαι, ἐπαινῶ· θαυμάζω. ὁ δὲ κωμικὸς, ἀντὶ τοῦ διηγήσομαι, καταμηνύσομαι· αἰνίζεθ' ὑπερφιάτην. Αἰνίγματα, ζητήματα· ὁμοιώματα· τεκμήρια. Αἰνιγματωδῶς, δυσχερῶς· ἀσυμφώνως. Αἴνιγμα, πρόβλημα· ζήτημα. ἢ αἴνιγμα, φράσις ἐπιτετηδευμένη εἰς ἀσάφειαν, ἀποκρύπτουσα τὸ νοούμενον. ἢ αἴνιγμα ἐστὶ λόγος σκοτεινὸς, καὶ κεκρυμμένος· ὡς τὸ προβληθὲν ζήτημα· οἷον, ἐκ τοῦ ἐσθίοντος ἐξῆλθε βρῶσις· καὶ ἐκ τοῦ πικροῦ γλυκύ. ἕως ἵνα εἴπωμεν, θερισταὶ ὕδατι, τὸν ἁλιέα. διαφέρει δὲ τῆς ἀλληγορίας, ὅτι ἡ μὲν ἀμαυροῦται ἢ λέξει, ἢ διανοίᾳ. τὸ δὲ αἴνιγμα, καθ' ἑκάτερον· οἷον, ὅσσον ἀλγήσας, παῖδα τὸν ἐχθέντα ἀνέθρεψε. ἔστιν γὰρ, ἱπποκένταυρος Χείρων ἀλγήσας, καὶ κτήσας τὸν Ἀχιλλέα ἀνέθρεψε· καὶ οὗτος πάλιν γῆς ἔθανε. κατὰ δὲ ὁμοῦ, ὅτ' ἀγείων ἀφάμαρτη· ἀντὶ τοῦ, Αἴας ὁ Τελαμώνιος ἐπλάττετο, ὅτι τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἀπέτυχε. γῆς γὰρ Αἴας γίνεται. δὲ ὁμοῦ δὲ Τελαμώνιος· ἀγείων δὲ, τῶν ὅπλων. καὶ πάλιν, κασίγνηται δύ' εἰσὶν, ἀλλ' οὐχ ὁμοῖαι· ἡ μὲν μία τίκτει τὴν ἑτέραν· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα ὑπ' αὐτῆς τικτοῦται. τοῦτο γὰρ λέγεται ἐπὶ ἡμέρας καὶ νυκτός. γίνεται δὲ αἴνιγμα, κατὰ τρόπους ἕξ· καθ' ὅμοιον· κατ' ἐναντίον· κατὰ συμβεβηκός· καθ' ἱστορίαν· καθ' ὁμωνυμίαν· καὶ κατὰ γλῶσσαν. καθ' ὅμοιον γίνεται αἴνιγμα, ὡς ὁ Ἀνδοκίδης, ὁ Πυθαγορικὸς ἔλεγε, ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· γαμψώνυχας μὴ τρέφειν, ἀντὶ τοῦ

ἐλάσαι· ἵνα δὲ μὴ δόξῃ αὐθάλογα τὰ τῆς ἀρᾶς, ἐπάγει· καί κε τὸ βουλοίμην· καί κε πολὺ κέρδιον εἴη. Αἶκα, αὐτὶ τοῦ
ἐὰν ποιητικῶς· καὶ αὐτὶ τοῦ εἴκεν· τὴν γὰρ ει δίφθογγον τρέπουσιν οἱ δωριεῖς εἰς τὴν αι· τὸ δὲ ε ψιλὸν εἰς α βραχὺ οἷον, εἴκεν
αἶκα· ἄρτιμις, ἄρταμις. Αἰκάζειν· καλεῖν. Αἰκάλος, κόλαξ. Αἰκάλλει, θέλγει· θωπεύει· κινεῖ· σαίνει· ἀπατᾷ·
προτρέπεται· ὡς τό, αἰκάλλει τὴν ἐμὴν καρδίαν. Αἶκας, ὁρμάς· φησὶ ὀξυτόνως ἀπὸ τοῦ αἰκή, αἰκάς· ὡς ἰωκὴ ἰω-
κάς. Τὰ γὰρ εἰς κη θηλυκὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ι παραληγόμενα, βαρύνεται· ἑλίκη· μυρίκη, φοινίκη· τὸ δὲ αἰκὴ ὀ-
ξυτονεῖται παρὰ τὸ ἀΐσσω· ὡς φυλάσσω, φυλακή· ὅθεν τὸ αἶκας, αὐτὶ τοῦ ῥεῦμα τοῦ· ἔστι δὲ καὶ ἄλλη εὐθεῖα ἡ αἶξ, ὅθεν πο-
λυάϊξ· πολυάϊκος πολέμοιο· καὶ κορυθάϊξ, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, διὰ τοῦ ι· καὶ αἶκες, ὁρμαί, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ κλίσεις ἐφ'
ἑκάτερα. καὶ γὰρ πολλάκις ὁ μέλλων ἀποβάλλων τὸ σ, ἀποτελεῖ ὄνομα· ἀΐσσω ἀΐξω, ἀΐξ· ἢ καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ξ λήγοντα ὀνό-
ματα, ἀποστρέφονται τὴν ει δίφθογγον· τέττιξ· πέρδιξ· αἴξ. Αἰκελίου, ἀπειλοῖς· ἀκαταφρονήτου (?). Αἴκεν πως, ἐάν πως· ἀπὸ
τοῦ ἐάν, ἀπὸ τοῦ αἰκοῦ, ταυτὸ σημαίνει, τροπῇ τοῦ ε εἰς α· οἱ γὰρ δωριεῖς τὸ ε εἰς α τρέπουσιν. Αἰκέ ποθι, ἐάν ποτε. Αἴκεν ἴδῃ, ἐὰν θε-
άσηται. Αἴκε πάθῃσι, ἐὰν πεισθῇς. Αἶκες, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ ὁρμαί· ὁ δὲ ἀπολλώνιος τὰς
ἀντιπνοὰς τῶν ἀνέμων εἴρηκεν. Αἰκή, ῥιπή· κίνησις. Αἰκία, πληγή· ὕβρις· βάσανος· μάστιξ. Αἰκία, εἶδος δίκης ἐστὶν
ἰδιωτικόν, ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἧς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὡρισμένον· ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπι-
γράφεται, ὁ πόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι ἀδίκημα· οἱ δὲ δικασταί, κρίνουσι καὶ αἰκία, ὕβρις· μάστιξ· διαφέρει δὲ ὕβρεως αἰκία·
αἰκία μὲν γάρ, ἡ διὰ πληγῶν· ὕβρις δὲ ἡ ἄνευ πληγῶν, μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπιβουλῆς. Αἰκίζομαι τὸ ὑβρίζω· αἰκί-
ζομαί σου, καὶ αἰκίζομαί σε· τὸ δὲ αἰκίζω ποιητικώτερον. Αἰκίζω, τὸ μαστίζω· ἀπὸ τοῦ ἀκίς, ὃ σημαίνει τὸ σκληρόν, καὶ
ἀπότομον. Αἰκίσμασι, πληγαῖς· μάστιξιν. Αἰκισμῶν, μαστίγων· πληγῶν. Αἰκιῶν, βασάνων· πληγῶν. Αἶκλαι· αἱ γω-
νίαι τοῦ βέλους. Αἶκνον, δεῖπνον. Αἴκλος, ὁ ἑσπέριος. Αἴκολα, αἰσχρά. Αἴκτος, ἀπρόσιτος. Αἰκτή, ἡ κρηπίς· οἱ
δέ, ἡ ἀκτή. Αἰκουδα, αἰσχύνη· λάκωνες. Αἰκῶς, αἰκιστικῶς· ὑβριστικῶς· χαλεπῶς· ἀπὸ τῆς αἰκίας ἤγουν τῆς τρώ-
σεως. Αἰκίστρια, ἡ αἰκίζουσα. Αἰκίσασθαι γίνεται ἐκ τοῦ ἀεικίσασθαι ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ι. Αἰκού-
λα, ἔθνος. Αἰλά, αὐτὶ τοῦ καλά. Αἴλινον καινῶς, καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνου· ἔστιν ἀπὸ ἐλίνου τοῦ καλλιόπης. Αἰλία,
πόλις παλαιστίνης ἡ πάλαι ἱεροσόλυμα· ἀπὸ αἰλίου ἀδριανοῦ· ὁ πολίτης, αἰλιώτης. Αἴλινος, ὁ θρῆνος· ἢ ὀδυρτικὴ
καὶ θρηνητικὴ ᾠδή. Αἴλιος, ὁ σύγγαμβρος· καὶ εἶδος βοτάνης. Αἴλιον, κακαίλιον· οὐ γὰρ πλεονασμός. Αἴλειν, θω-
πεύειν. Αἰλότροπον, ἀλλότροπον. Αἰλοκρίος· ῥίζα τις οὕτω καλουμένη. Αἴλουρος, τὸ ζῶον, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν
οὐράν. Αἷμα, ἡ συγγένεια· καὶ ὁ χυμός· σύνωνυμος δέ, ἄχρηστον ἢ αἷμα, ἡ πλουσία τροφὴ τοῖς ἐναίμοις ζώοις· καὶ αἷμα τὸ
γένος ταύτης τῆς φυτῆς (?)· καὶ αἷμα τροφῇ εὔχομαι εἶναι· καὶ τὸ ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ κυριώτατον. Αἱμαβόρου, αἷμα
ἐσθίοντος· βορὰ γὰρ ἡ τροφή. Αἱμαλία, ἀληπία (?). Αἱμαλέα, μέλας ζωμός. Αἱμαλέον, ἀσθενῆ (?). Αἱμακουρίας, τὰ
τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα δωριεῖς λέγουσιν. Ἄλλως· Αἱμακουρία βοιωτικὴ ἡ φωνή· βοιωτοὶ γὰρ αἱμακουρίας τὰ τῶν νεκρῶν ἐνα-
γίσματα λέγουσι· καὶ παρὰ τῷ πινδάρῳ αἱμακουρίαις, τοῖς μεθ' αἵματος γινομένοις ἐναγισμοῖς· κατ' ἐνιαυτὸν δὲ ἐγίνον-
το τῷ πέλοπι· ἡ δὲ ἐτυμολογία, ἀπὸ τοῦ κορέννυσθαι τὰς ψυχὰς αἵματος. Αἱμασιὰ κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ ἐκ χαλί-
κων ᾠκοδομημένον τειχίον ἄνευ πηλοῦ, ὁ μαιον (?) φραγμόν· ἢ τὸ ἐκ πολλῶν λίθων λογάδων ἄθροισμα· ἢ ἡ ἐκ χαλίκων οἰκο-
δομὴ τειχίου· θριγκὸς ἀττικοὶ καὶ ἴωνές φασιν αἱμασιάν, τὸ τειχίον· τὸ δὲ αὐτό, ἔδαφος αἱμασιὰς λοξείας (?) καλεῖν· καὶ αἱμοῖς
τοῖς δρόμοις αἰσχύλος λέγει· ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· ἀφ' οὗ καὶ αἱμασιὰ κέκληται· χρῆσις δὲ τῆς λέξεως καὶ παρ' ἡροδότῳ· οἷον, αἱ-
μασιὰν περιέβαλον κυκλοτερῆ, ὕψος ἀνήκουσαν, ἀνδρὶ ἐς ὀμφαλὸν ἦν δὲ περιῳκοδομημένη· ὁ δὲ θρακικὸς παράφρα-
σις, λίθοις ἡρμήνευσε τὰς αἱμασιάς ἤγουν, φυλάσσων καὶ τοὺς λίθους ἐκλέγων. Ἰστέον δὲ ὅτι, δοκεῖ οὐκ ἀκανθώδης ποτὲ ἡ αἱ-
μασιὰ οὖσα, ἐκεῖθεν σχεῖν τοὔνομα, παρὰ τὸ αἱμάσσειν· καὶ παρέμεινεν ἡ κλῆσις ἐκείνη ὕστερον καὶ τοῖς ἐκ χαλίκων κτί-
σμασι· καὶ αἱμασιὰ κατὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ ἑρμηνείαν, ἀλωῆς ἕρκος· ἴσως οὖν ἀκανθώδους οὔσης ποτέ· ὡς εἶδος, αἱ βάτοι. Αἱ-
μάτη, ἡ μάχαιρα παρὰ σοφοκλεῖ. Αἱματιφανόν, αὐτὶ τοῦ πυρρόν. Αἱματίτης, ἡ φλέψ· ἰδιαίτερον δὲ αἱμορροΐς· καὶ λί-
θος ἐστι, αἱματίτης. Αἱματόεντα, ἡματωμένα. Αἱματόεσσα, αἱματώδης. Αἵματος ἄσσαι ἄορα (?), αὐτὶ τοῦ, αἵμα-
τος κορέσαι τὸ δόρυ ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι ἄορ· ἄση γὰρ ἡ ῥυπαρία· ὅθεν καὶ ἀσάμινθος, ἐν ἧ τὴν ἄσην μινύθοντες
ἐλούοντο· ὅ ἐστι τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες. Αἵματι κλαίειν, καθ' ὑπερβολὴν οὐ δάκρυσιν· ἐφ' ὧν μὴ δύναιντο πεῖσαι
πάντα πράττοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι· οὐδ' ἂν πείσαις αὐτόν, οὐδ' αἵματι κλαίων· λέγουσι δὲ καί, οὐδ' ἂν αἵματι
στάζων, πείσειεν. Αἱμάρφλαι βαστάσιες (?), αἱ πλήρεις αἵματος κεκυρτωμέναι φλέβες· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Αἱμα-
τοπότην δράκοντα λέγει ἀριστοφάνης, ὅτι αἷμα ποτεῖ τὸ ζῶον· καὶ αἵματι πότην τὸν αἷμα καταναλίσκοντα καὶ ὥσπερ
ἐκφοροῦντα. Αἵμνιον, τὸ αἱμοδόχον ἀγγεῖον. Αἱματῶπις, αἷμα βλέπουσα. Αἱματωπός, ὁ τοὺς ὦπας ἡμαγμέ-
νους ἔχων. Αἱματῶσαι, φονεῦσαι ἢ φοινίξαι. Αἱμαχθέντης (?), τῶν αἵματι χρανθέντων. Αἱμάνας, ἐπιάξας· ἀμύξας· παρὰ
τῷ ἱπποκράτει. Αἱμηραί, αἱματώδεις. Αἵμιον, σφάγιον. Αἱμύλιος, δόλιος. Αἱμοβόρος, ὁ ἐσθίων καὶ πίνων αἷμα.
Αἱμᾶ, αὐτὶ τοῦ αἱμοῖ· τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ. Αἱμαί, δρυμαί· αἰσχύλος αἰτναίαις. Αἱμόκερχνα· αἱμοσταγματα· κερ-
χνεῖν γὰρ λέγεται, ἐπὶ αἵματος ἐκχύσει παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Αἵμονα τιμήεντα· τὸν βασιλέα αἵμονα· καὶ αἵμονα σκα-
μάνδριον· ἤγουν ἐπιστήμονα· ἐσθλὸν θηρητῆρα· ἐκηβολίαις κεκασμένον· ὃν ἐδίδαξεν ἄρτεμις αὐτὴ βάλλειν ἄγρια
πάντα· ἔπαινοι ταῦτα κυνηγοῦ, ὡς παρὰ τὸν ἄριστα χαλκεύοντα, ὁ ἥφαιστος λέγεται διδάξαι· καὶ τῷ ῥόπτῃ (?), διδά-
σκαλος ὁ ἀπόλλων· καὶ ὁ δεξιὸς δὲ κλέπτης, ἑρμοῦ λέγεται μαθητής· ἀθηνᾶς δέ, ὁ τέκτων· φέρεκλος γὰρ ὡς ἀγαθὸς
ναυπηγός, φιλεῖται ἔφασαν τῇ ἀθηνᾷ· οὕτω κυνηγετικόν, σκαμάνδριον ἡ ἄρτεμις διδάξαι τὴν θήραν λέγεται. Αἱμα-
νία, ἡ θεσσαλία τὸ πρότερον· ἀπὸ αἵμονος υἱοῦ ἄρεος ἐκαλεῖτο· καὶ ἄλλας ἔσχεν ὀνομασίας· ἐλέγετο δὲ καὶ πυρρέ-
δία, ἀπὸ πύρρας τῆς δευκαλίωνος ἡ θεσσαλία· ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν πύρρα ὡς ῥιανός· Πύρρας δή ποτε τήνγε

τὰ τὴν κατ᾽ ἔκφρασιν· ὅθεν ὕπαιθρον, τὸ μὴ ἐστεγασμένον. Αἴθικες, θεσσαλικὸν ἔθνος ὑποκείμενον τῆς ἠπείρου· κατὰ δέ τινας, μακεδονικόν· κατὰ δὲ ἑτέρους, περραιβικὸν ἔθνος. Τοῦτο δὲ καὶ ὁ γεωγράφος φησίν, ὅτι ἐξήλασαν γὰρ περραιβούς· ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, φησίν· Ἡ μὲν χώρα αἰθικία· τὸ δὲ ἔθνος, αἴθικες· ἐν θετταλίᾳ δὲ ᾤκουν ἐν τῷ πίνδῳ ὄρει· ἔθνος, αἴθικες περὶ ἔθνος ὄν τι, καὶ βάρβαρον, καὶ λῃστείαις κείμενον· καὶ αἰθίκεσσι πέλασσεν, αἰτιατικῇ τὸ πέλας τῶν αἰθίκων, τοὺς κενταύρους ἀφώρισεν· ἀληθὲς γὰρ οὐκ ἀπόλοντο οἱ ἐκθέντες θῆρες, ἀλλὰ ἐπελάσαντο. Αἴθινα ξύλα, εὔκαυστα· καὶ καπνὸς αἴθινος, ὁ δριμὺς, ἢ μέλας. Αἰθίνειν, καυσίμαι. Αἰθιοπαῖδα, τὸν διόνυσον ἀνακρέων· ἤγουν τὸν οἶνον· ἤγουν τὴν ἄρτεμιν.

Αἰθιοπία, ἡ σαμοθρᾴκη. Αἰθιόπιον, τῆς εὐβοίας χωρίον· καὶ αἰθιόπιον, χώρα λυδίας, ἀφ᾽ οὗ ἡ ἄρτεμις αἰθιοπία.

Αἰθιοπικόν, ἀκακία. Αἰθιοπὶς, φλομώδης πόα. Αἰθιοπῆας, αἰθίοψ, κατὰ παρασχηματισμόν, αἰθιοπεύς· ὡς ἀπὸ τοῦ ἡγεμὼν ἡγεμονεύς, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡνίοχος ἡνιοχεύς, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλκαῖος ἀλκεύς· ἀφ᾽ οὗ ἀλκείδης ὁ ἡρακλῆς. Οὐ μόνον δὲ εἰς εὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς ης παρασχηματίζει πολλὰ ὀνόματα, ἑτέραν ἔχοντα κατάληξιν· ὡς τὸ πάτροκλον λέγει πατροκλῆν· καὶ ἐφ᾽ ἑτέροις πολλοῖς μετασχηματισμοῖς, μετατίθησι τὰ ὀνόματα· ὁ ἐτεοκλῆς δὲ, λέγεται καὶ ἐτέοκλος. Ἔστι δὲ μᾶλλον ἐν χρήσει τὸ ἐτεοκλῆς· ὡς δοκεῖν τὸ ἐτέοκλος, ἀπὸ τοῦ ἐτεοκλῆς μετασχηματίζεσθαι· οὐ τὸ ἀνάπαλιν. Αἰθίοψ, παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω καὶ τὸ ὤψ, ὠπὸς, ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ τὸ πρόσωπον· ὁ κεκαυμένην ἔχων τὴν πρόσοψιν. Λέγεται γὰρ ἐκεῖσε σφοδρότερον αἴθειν τὸν ἥλιον. Αἰθόλικας, τὰς περὶ τὴν ἐπιφάνειαν φλυκτίδας. Αἴθοκας, φλυκταίνας. Αἴθον, λαμπρόν· πυρρόν· μέλαν. Αἴθοπα, μέλανα· διάπυρον· ἢ τὸν ποιοῦντα ἐρυθρούς· ἢ τὸν καυστικόν· ὡς τὸ, αἴθοπα οἶνον· ἡ εὐθεῖα ὁ αἴθοψ. Αἰθὸς, ὁ αἰθόμενος· φυτίσιν, ὁ καιόμενος. Αἶθος παρ᾽ ἀπολλωνίῳ, πῦρ καὶ φλόξ· Τὸν δ᾽ ἀμφί τι δήϊον αἶθος βάλλεν, ἅτε στεροπή. Αἴθουσαι, αἱ στυλωταὶ καθέδραι περίστυλα ἔχουσαι· ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι ἐν αὐταῖς τὰ πυρά· οἷον, Πῦρ ἕτερον μὲν ὑπ᾽ αἰθούσης εὐερκέος αὐλῆς· ἢ ὡς ἐνίαι καθ᾽ ἡλίου λαμπόμεναι. Σημαίνει δὲ τὴν καταφωτιζομένην στοάν, καὶ τὴν μετὰ τὸν πυλῶνα παστάδα· καὶ αἰθούσας λαμπούσας. Αἴθουσα, στοὰ περίστυλος ἡλίῳ καὶ ἀνέμοις, αἰθομένη, ὅ ἐστι λαμπομένη· οἰκοδομοῦνται γὰρ αὗται πρὸς τὸ ἐκκλίνεσθαι χειμῶνά τε καὶ καύσωνας· ἡ δὲ αἴθουσα, οὔτε καύσωνος ἐστὶ σκέπη, αἴθουσα γάρ, οὔτε ἀνέμου· ἐρίγδουπος γάρ, διὰ τὴν τῶν ἀνέμων ἐπέρχεσθαι· εἰς τὸ μὲν ἐνδοτέρω, πρόδομος· τὸ δὲ ἐνδοτάτω, θάλαμος· κατὰ δὲ τοὺς ἀκριβεστέρους ἡ τάξις οὕτως· ἕρκος, εἶτα ὁ πυλών· μετὰ δὲ τὸ ἕρκιον, αὐλή· μεθ᾽ ἣν αἴθουσα· ὅ, τε πρόδομος, δόμος, καὶ θάλαμος. Αἴθ᾽ ὄφελεν, ἀντὶ τοῦ, εἴθ᾽ ὄφελε· παραλλήλως τὰ εὐκτικὰ κείμενα μόρια, καθὸ τοῦτο διαφέρουσιν· ὅτι τὸ μὲν οὐκ ἔστιν ἀπαρέμφατον πρόσωπον· τὸ δὲ, ὄφελον, τὰ πρόσωπα ἐμφαίνει. Αἴθ᾽ ὄφελες θανεῖν, ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι. Αἴθοψ οἶνος, ὁ αἰθὸν ἢ διακεκαυμένος τὴν ὄψιν· ἤτοι μέλας, ἢ ἐρυθρὸς, ἢ ὁ θερμὸς, καὶ ἐκκαίων, παρὰ τὸ αἴθω· καὶ αἴθοψ καπνὸς, ὁ ἐκ τοῦ αἴθεσθαι τινὰ ὕλην ἀναδιδόμενος. Αἰθρηγενέτην ἀνέμοις, τοῖς αἴθρας καὶ ψύχος ποιοῦσιν· ὅτι δὲ αἴολος ἐξουσίαν εἶχεν ἀνέμων, καὶ ὅμηρος φησί· Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε κρονίων· ὅτι δὲ αἴθρας τὸ ψύχος λέγουσιν, ὁ αὐτὸς φησὶ ποιητής, αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον· καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμὲν ὑπαίθρα, τὰ ὑπὸ ἀνέμου καταπνεόμενα. Αἰθρηγενής, καὶ αἰθρηγενέτης, ὁ βορρᾶς· ἢ διότι αἴθριον γίνεσθαι ποιεῖ· αἶθρος δὲ τὸ ψύχος· ὡς τὸ αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένος· ἢ ἀπὸ τοῦ παρεστάζοντος ὁ αἰθρείαν ποιῶν, ἐν τῷ διασκιδνάναι τὰ καθ᾽ ἡμᾶς ἐκ νότου νέφη· ἢ καὶ ἄλλως, ἐκ νεφέων καταίγων ἤτοι νιφάδας καὶ χαλάζας, τὸ ἐνθένδε αἴθριον ποιεῖ· αἰθρηγενέτης δὲ, οὐ μόνον ὁ αἶθρον ὅ ἐστι ψύχος ποιῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ αἰθρίας ὅ ἐστιν εὐδίας αἴτιος· ἢ ἄλλως, ὁ ἐξ αἰθέρος γενόμενος· ὅ ἐστιν ὑψόθεν πνέων· διὸ καὶ κῦμα κυλίνδων λέγεται, ἵνα ἡ αἰθρηγενέτης βορέαο, ὁ εὐδίαν ἢ ψύχος ποιῶν, ἢ ἐξ ὕψους καταπνέων. Αἰθριάζουσιν, ἐν εὐδίᾳ εἰσίν. Αἰθριάζειν, τὸ ἐν ἀσκέπῳ τόπῳ τίθεσθαί τι· καὶ αἰθρία, ὅταν ἀνέφελος ὁ ἀὴρ ᾖ. Αἴθριος ὁ ὑπὸ τὸν αἰθέρα. Αἴθρια σίφη· παρὰ τινος ἰλιάσιν· ὑπερβορείοις αἴθρια τιμῶντες σίφη· τὰ γὰρ ὑπερβορείων ἱερὰ κατά τινα πάτριον ἀγιστείαν, οὐχ ὑπὸ στέγην ἀλλ᾽ ὑπαίθρια διαφυλάττεται. Αἴθραιος τὸ γυναικεῖον ὑπόδιον. Αἰθρεῖ, χειμάζει. Αἶθρον, τὸ καῦμα· καὶ τὸ ὄρθρινον ψύχος. Αἴθρα κακόν, καὶ αἴθρη, ἀττικόν· αἰθρία· αὐγή· εὐδία· ἀὴρ καθαρός. Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον τῆς πιτθέως θυγατρός. Αἰθρία ἔξω ὑπὸ τὸν ἀέρα· καὶ τὸ ὕπαιθρον, καὶ ἡ εὐδία. Αἰθρηγενεῖς, αἱ εὐδίαν ποιοῦντες. Αἰθρινὸν πρωϊνόν. Αἴθριος ὁ ὑπὸ τὸν ἀέρα. Αἶθρος, ψύχος τὸ ὄρθριον. Αἰθριτόπος, ταχύς. Αἴθρυλα· σχίασμα· κίνημα. Αἰθρῷ, τῷ ἐκ τῆς αἰθρίας πνέοντι. Αἰθύας αἶθος, βοτάνης εἶδος. Αἴθυια ἡ ἰγδὴ καὶ ἡ θαλάσσιος ὄρνις· αἰθυίης ὑπὸ πτερύγεσσιν ἔλυσαν πείσματα νηός· αἱ γὰρ αἴθυιαι ὅταν δύνωσι, κάκιστος οἰωνὸς ὑπάρχει τοῖς πλέουσι. Τὴν αἰτίαν λέγουσιν, ὅτι γαλήνης οὔσης, οὐ πρῶτα προΐεσθαι φοβούμενα τὴν θάλασσαν ζῷα· χειμῶνα δὲ προορώμενα προέρχεται, τῶν ἄλλων ζῴων ἐν ταῖς καταδύσεσιν ὄντων. Αἴθυιαι, ἐνάλιαι κορῶναι. Αἰθύνεσθαι, λαμβάνεσθαι. Αἴθυγμα, τὸ ὅμασμα· καὶ ὅρμημα, ὑπὸ πυρός. Αἰθίξασα, κινήσασα. Αἰθύσσω, θερμαίνω· ἐκτείνω· καὶ τὸ διαλάμπω. Αἰθόλικες, αἱ ὑπὸ πολλῆς τοῦ δέρματος συνιστάμεναι ἐρυθραὶ κύκλαι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Αἰθύσσει, ἐρεθίζει. Αἰθύσσοντες, ὁρμῶντες.

Αἰθύσσειν, ἀνασείειν· ἀνακαίειν· ἐρεθίζειν. Αἴθω, τὸ φωτίζω, καὶ φλογίζω, καὶ καίω· ἀφ᾽ οὗ αἶθος ὁ μέγας ἢ μέλας· καὶ αἴθων, ἀνδρεῖος καὶ πολεμικός. Αἴθων, ὁ ἀνδρεῖος· ἢ ὁ πολεμικὸς καὶ ἰσχυρός· καὶ αἴθων σίδηρος καθ᾽ ὅμηρον, ὁ ἀκατέργαστος, καὶ ἐπιτήδειος εἰς καῦσιν καὶ ἐργασίαν ἐκ τοῦ αἴθω τὸ καίω· ἢ ὁ κατειργασμένος καὶ λαμπρός· ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ λάμπω· ὅθεν καὶ χροιὰ αἴθοψ, ἡ μέλαινα. Τὸ δὲ αἴθων φυλάττει τὸ ω μέγα ἐπὶ γενικῆς· τὰ γὰρ εἰς θων λήγοντα πάντα, φυλάττουσι τὸ ω· αἴθων, αἴθωνος· γρόνθων, γρόνθωνος· καὶ ἕτερα· ἢ αἴθων ὁ διάπυρος καὶ αἰθὼς παρὰ τῷ κωμικῷ· αἴθοψ δὲ, ὁ μέλας· καὶ κλίνεται αἴθοπος διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἐξ οὗ αἰθίοπες, καὶ αἰθιοπία· καὶ αἴθων, λάμπων· καὶ αἴθωνος λιμὸς, ὁ βίαιος, ἀπὸ αἴθωνός τινος ἠλιέως· καὶ αἴθωνα ἐπὶ τοῖς, πυρώδης καυστικός· καὶ αἴθωνες βόες, αἱ θερμαὶ ἐργάζεσθαι, ἢ μέλανες· οἱ δὲ ἄλλως, αἴνοπες· ἢ καὶ πυρραὶ ὡς ἀπὸ τοῦ οἴνου ἐρυθρός· καὶ αἴθωνες ἵπποι, ἤγουν μέλανες· οἱ κίττωνοι ἢ πυρροί· καὶ αἴθωνες τρίποδες, οἱ αἰθόμενοι, ὅ ἐστι λάμποντες, ὡς γεγανωμένοι, ἀπὸ πυρὸς αἰθομένου· τιμιώτεροι δὲ λεβήτων ὄντες· καὶ αἴθων λέων, ὁ διάπυρος. Αἴθ᾽ ὡς, εἴθ᾽ οὕτως. Αἴθ᾽ ὄφελες ἄγονος τ᾽ ἔμμεναι, ἄγαμός τ᾽ ἀπολέσθαι· ἤγουν εἴθε μὴ γενέσθαι σε ὅλως, ἐπειδὴ δὲ ἐγεννήθης, ὄφελες μὴ εἰς γάμον

τό, αἰεὶ δ' ἡνίοχον, κονίης ἐξ αἵματι λύγεις ἔβαλλον. Ἀειθαλέται, ὧν τὸ θάλος ἀεὶ διαρκεῖ· ἢ ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησὶν ὅμηρος,
αἰὲν ἐόντες. λέγεται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅτι οἱ ἴωνες τὸ εἶναι, θαλέσθαι λέγουσιν· ὅθεν αἰειθαλέτης, ὁ ἀεὶ ὤν. καὶ αἰειθα
λέται, τοῖς ἀεὶ ὑπάρχουσιν, ἢ πλεονάζουσιν· καὶ αἰειθαλέται, τὸ διὰ παντὸς ὄντος, ἢ ἐνεργοῦντος· καὶ θαλέσθαι πλεονάζουσιν.
Αἰεὶ, νέον ἐρχομενάων· αἰτία τοῦ, μετὰ χρόνον πυκνῶς· ἢ συνεχῶς, νεωστὶ ἐρχομένων· καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἄλλαις ζώοις ἡ αὔξησις,
ἀπὸ τῶν πολλῶν γίνεται. αἱ δὲ μέλισσαι βραχεῖαν τὴν κίνησιν ποιούμεναι, ἐφίζουσι τοῖς ἄνθεσι· καὶ ἐπαρθεῖσαι, πέτονται
πάλιν, καὶ πάλιν ἐφίζουσι· κατ' ὀλίγον οὖν ἡ αὔξησις, ὡς ἄρτι ἐρχομένων γίνεται. ὥς τινα φαντασίαν ποιεῖν, ὡς ἀρ
τι ἐξορμᾶσθαι· ἢ καὶ ἄλλως, αἰεὶ νέον ἐρχομενάων λέγει, καθ' ὅτι ἀθρόως ἀποστελλοῦσαι ἐπὶ λειμῶνα ἀνθέων, ἢ ἀλλαχοῦ που
αἱ μέλισσαι, μικρόν τι τῆς αὐξήσεως μετελθοῦσαι διιστᾶσιν ὁμοίως, καὶ δεύτεραι πεταθεῖσαι, καὶ αὖ πάλιν τρίται εἰ τα
τῇ τάξει, ἀναπέτονται πάλιν· ὡς δοκεῖν αὐτὰς κατ' ὀλίγον ἀναπεπαυμένας, ἀρχὴν τῆς αὐξήσεως λαμβάνειν. Αἰεὶ,
φέρει τι λιβύη κακόν· ἐπὶ τῶν κακουργούντων· καὶ ἀεί, τι κακὸν ἐξευρισκόντων νεώτερον. παρόσον ἡ λιβύη, ποικίλα εἴωθε φέρειν
θηρία. Αἰεὶ, ἐστώ· ἀντὶ τοῦ, τὴν ἀϊδιότητα, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἑστάναι· ὥσπερ καὶ ἔστω δὲ, ἡ εὐδαιμονία καλεῖται ἡ
λέξις διονυσιακοῦ, ἐν τῷ ἀληθείας δευτέρᾳ ἀντιφῶντος. Αἰεὶ, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν· σημαίνει δὲ τὸ διηνεκῶς· καὶ
ἔστι ποιητικόν· τριχῶς δὲ οἶδε τοῦτο ὁ ποιητής· αἰὲν· ἀεί· αἰεί. Αἰεὶ ἀτιμάζει· τὸ αἰεὶ ὡς παρ' ὁμήρῳ, ἐπὶ πᾶσιν ἀτιμί
ας δηλοῖ. Αἰέλιαι, αἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἔχοντες· σύγγαμβροι· οἱ δὲ, συγγενεῖς· καλοῦσιν αὐτοὺς καὶ ἀελίους. Αἰείνα
ος, ὁ ἀΐδιος οἶκος καὶ ἀδιάλειπτος. Αἰείυπνος, ὁ θάνατος· ἢ ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. Αἰέσκοντο, ἠυλίζοντο. Αἴεσχος, ὁ
κλάδος τῆς δάφνης. Αἰετὸς, τὸ ὄρνεον· καὶ αἰετὸς ἐν νεφέλαις, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσαλώτων· παρόσον ὁ ἀετὸς ἐν νεφέ
λαις ὢν, οὐχ ἁλίσκεται. ὁμοίως καὶ αἰετὸν κάνθαρος μαιεύσομαι, παροιμία· τὰ γὰρ ὠὰ τῶν ἀετῶν ἀφανίζουσιν οἱ κάνθαροι κυ
λίοντες· καὶ αἰετὸς αἴθων, ὁ αἰθέριος· ἢ πυρώδης καὶ ξανθός. σημαίνει δὲ τρία ὡς εἴρηται ἐν τῷ ἀετός· τὴν προχοῦν τὸ καθ' κνῆμον
ἕκαστον σιδήριον· τὸ κυμάτιον τὸ ἐν τοῖς γείσοις, καί τινα βοτάνην, ἐν λιβύῃ φυομένην. Ἀΐειν, ἀκούειν· οὗ θέμα, τὸ ἀΐω·
καὶ ὡσπερ ἐκ τοῦ ἀκούειν ὀνομάζεται τὸ ἄθροισμα τῶν ἀκροωμένων, οὕτω καὶ ὁμαΐον τὸ αὐτὸ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀΐειν· καὶ ἀΐειν, ἐξέ
πνεεν· καὶ ἀΐειν, ἀκούειν αἰσθάνεσθαι. Αἶζα, ἀτραφὲς βλάστημα. Αἰζαόν, τὴν μέσην ὥραν. Αἰζασία, ἄμπε
λος οὕτω λεγομένη. Αἰζάων, ὁρῶν ὑψηλῶν. Αἰζήϊος, ὁ ἀκμάζων καὶ αἰζηίων, νεανιῶν. Αἴζηλον, ἄφαντον. Αἴζηλος·
ἄδηλος· ἄφαντος. Αἰζηνεκές, αἰώνιον· διηνεκές. Αἰζηός, νεανίας παρὰ τὸ ἀεί, καὶ τὸ ζέω· ὁ ἀεὶ ζέων καὶ ἀκμάζων κα
τὰ τὴν ἡλικίαν, γίνεται αἰζεός· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ε εἰς η, γίνεται αἰζηός· ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ζεῖν τὸ αἷμα τῆς ἡλικίας· τοὐτέ
στι, θερμοὶ εἶναι· καὶ αἰζηοί, νεανίσκοι οἱ τὸ αἷμα ζέοντες· ἢ οἱ ἄγαν θερμοὶ καὶ θυμώδεις. Αἰζόκροτοι, ξηρασίαι. Αἰζυ
κτὰ, ἡ γῆ. Αἰζύπαι, γῦπες. Αἰξωνεῖς, δῆμος φυλῆς τῆς κεκροπίδος· ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι· ἀφ' οὗ τὸ κακῶς
λέγειν, αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον. μένανδρος ἐν κανηφόρῳ· ἀπὸ τοῦ δ' ἐν τῷ περὶ ὑδρίας φησίν, Οὐδ' ἐνερῶ πρὸς ταῦτά γ' ἔ
χων εἰπεῖν μή με εἴπῃς, αἰξωνέα εἶναι. Αἰνά, τὰ μακρὰ τῶν δένδρων καὶ ἄκαρπα· οἱ δὲ, τὰ ξηρά· ἀλλὰ καὶ αἰνόν, τὸ αἰώνιον,
καὶ τὸ βλαβερόν. Αἰανές, ἀεὶ δι' ὅλου, καὶ τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον. Αἰνόπυλοι, ἀνέμοι κακοτεροι. Αἶα, γῆ· γαῖα·
Ἱστορία. Αἰήτης, ὄνομα κύριον, υἱὸς δὲ ἡλίου· ὃς θεῶν βουλῆσιν ἐγήματο ἰδυῖαν καλλιπάρηον. γέγονε δὲ καθ' ἡσίοδον
σμὸν τὸν ι. ἀήτης γάρ ἐστιν. ἀπολλώνιος· αὐτῇ κείνη μὲν ἀφαρ διέχευαν ἄελλαι. ἔδει δὲ ἀπεῖν αἴητα· ὡς τοξότης τοξό
τα, ὀρέστης ὀρέστα· ἀλλ' ἰωνικῶς, ἔτρεψε τὸ α εἰς η· καὶ αἰήτου, ἀήτεμαι ἐπιμερίδης δέ φησι, κορίνθιον τῷ γένει τὸν αἰήτην· μη
τέρα δὲ αὐτοῦ ἐφύραν. διοφάνης δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ποντικῶν ἱστοριῶν, ἀντιόπην φησὶν αὐτοῦ μητέρα. πρεσβύτερον δὲ
τὸν ἄψυρτον μηδείας φασὶ αἰήτη, ἐξ ἀστεροδείας τῆς ὠκεανοῦ καὶ τηθύος θυγατρός. Αἰήτην, τὸν πυρώδη· ἐπὶ
τοῦ ἡφαίστου. Αἰθάλη, σποδός· τέφρα· τὸ ἐκ τῆς καμίνου μέλαν· ἢ εἶδος καπνοῦ πεπυκνωμένου· καὶ κονιορτός. γίνεται
δὲ, ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ καίω· καὶ αἰθάλη, ἡ λῆμνος· ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀναδιδόναι αἰθαλὴν ἐκ τῶν ἡφαίστου χαλκείων. αἰθαλίτης τὸ
ἐθνικόν. Αἰθαί, μέλαιναι καὶ πομφόλυγες. Αἰθαλίδες, τὰ ἐν τῷ σίτῳ γινόμενα· ἢ τινὰ ἐπὶ τῷ ὕδατι σταλαγμοὺς τοῦ ἐ
λαίου. Αἰθαλίδης, κῆρυξ γέγονε τῶν ἀργοναυτῶν ἑτερήμερος ὥς φησιν ἀπολλώνιος· ὡς τὴν μίαν μὲν ὑπὸ τὸν ἅδην διάγειν,
μίαν δὲ ἐπὶ τὴν γῆν. Αἰθαλεῖδαι, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς. Αἰθαλόεις θεός, ὁ ἥφαιστος ὡς χαλκεύς. ὁ αὐτὸς δὲ
καὶ κλυτοτέχνης λέγεται, ὡς ἔχων ἔνδοξον τὴν χαλκευτικήν. καὶ αἰθαλόεντος μεγάρου. μέλαθρον λέγει ὅμηρος τὴν ὀρο
φήν· διὸ ἐρεῖ που, Καὶ δὴ ἔπειτ' ἀπέβη γλαυκῶπις ἀθηνᾶ αἰγίδα ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· ὡς ἴσον τὸν εἶναι ὀροφὴν καὶ μέλαθρον· καὶ νῦν μὲν
ἐντελῶς ἐρρέθη μέλαθρον οἴκου. ὅτι δὲ μέλαθρον ὁ οἶκος ἅπας λέγεται, ἀπὸ μέρους καλεῖται· ὥσπερ στέγη καὶ τεῖχος ὁ
ὄροφος, ἀπὸ τοῦ σκέποντος ὀροφώματος· μέρους καὶ αὐτοῦ ὄντος. αἰθαλόεν δὲ, ἢ παρὰ τὸ αἴθω, ἐξ οὗ καὶ τὸ μέλαθρον διὰ τὸ αἰθό
μενον δηλαδὴ πῦρ ἐν ταῖς καθ' ἑστίαν θυσίαις, ἢ τὸ καταλαμπόμενον καὶ πολύφωτον, παρὰ τὸ αἴθειν, ἤγουν λάμπειν·
ἀφ' οὗ καὶ αἰθήρ· καὶ αἰθαλόεν, ἢ τὸ αἰθαλωθέν, ὡς φασιν οἱ παλαιοί, ἢ τὸ διαφανὲς καὶ λαμπρόν· αἴθω γὰρ οὐ μόνον
τὸ καίω, ἀλλὰ καὶ τὸ λάμπω. ἀκριβέστερον δὲ τὸ πρῶτον, οὐ προὔπεσεν ἡ αἰθάλη· ἢ τέφραν δηλοῦσα κατά τινας, ἀλλὰ
μάλιστα εἶδός τι καπνώδους ἀναθυμιάσεως· ὅ ποιεῖ ἐκ τῶν καιομένων λίθων. Αἰθαλοκαμπεῖς, καπνούς· καὶ ψευδο
λογίας. Αἰθαλόεν, κεκαυμένον· λαμπρόν· ἐμπεπρησμένον. Αἴθαλος, ἡ τοῦ πυρὸς ἀποφορά, καὶ ἡ ἐν τῷ ὀρόφῳ αἰθάλη.
Αἴθε, ἀντὶ τοῦ εἴθε· ἐπίρρημα εὐκτικόν. Αἴθειν, καίειν. παρεκελεύετο αἴθειν καὶ φθείρειν τὴν χώραν. Αἰθέρα, ἐμπυρι
σμόν· ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι· ἀριστοφάνης τριάσι· καὶ αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσεις, ἐπὶ τῶν ματαιοπονούντων· ἢ αἰθέρα, τὸν οὐρανόν, καὶ
ἀέρα. Αἰθέριον ὕψος, τὸ τοῦ αἰθέρος, ἢ τὸ ἐν τῷ αἰθέρι· καὶ αἰθέριον, οὐράνιον. Αἰθερονόμαν, τῶν ἐν ὕψει τὴν νομὴν ἐχόντων.
Αἰθεροβατεῖν, τὸ εἰς τὸν αἰθέρα βαίνειν. Αἰθερίως, καθαρῶς. Αἰθέρος τύμβος, ὁ οὐρανός. Αἰθεροπτερόν, τὸ ἀθυμηρόν.
κρῆτες. Αἴθεσθαι, καίεσθαι. Αἴθεσι, λαμπροῖς. Αἴθεται, καίεται λαμπρῶς. Αἴθη, ὄνομα θηλείας ἵππου. ὅμη
ρος· αἴθην τὴν ἀγαμεμνονέην· καὶ αἴθης πέτρῃσι κρατῖνος. Ἐμβάλλοντες τῆς αἴθης πέτρῃσι. Αἰθήρ, θηλυκῶς εἴρη
ται παρὰ τῷ ποιητῇ, καθ' ὁμοιότητα τῆς ἤερος· ὁ γὰρ πολλάκις ὁ αὐτός, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀέρος λαμβάνει· ἢ αἰθήρ, ὁ οὐρανὸς κα

γικὴ ἄϊδος. Ἀΐδιος ὁ ἀεὶ ὤν, ὁ μηδέποτε ἀρξάμενος, μήτε λήγων· τὰ γὰρ πρὸ τοῦ ἀεὶ σύνθετα, διὰ διφθόγγου ἔχουσιν· οἷον ἀεί
μνηστος, ἀέφρουρος· παρὰ τὸ ἀΐδιος· διδάσκαλοι δὲ φασὶ διὰ τοῦ ἀεί· ἔστι γὰρ ἀεί, καὶ αἰεί, καὶ αἰές, καὶ αἶεν· αἰεί· αἰέν· καὶ
αἶεν καὶ αἰ, ἐξ οὗ τὸ ἀΐδιον· καὶ αἶεν καὶ αἰὲν καὶ ἀές καὶ ἀΐδιον, τὸ δωρίζον, καὶ λῆξιν μηδαμῶς ἔχον. Ἀϊδίων, αἰωνίων.

Ἀϊδνός, ὁ ἀφανής· εἴδω τὸ βλέπω· ἐξ οὗ τὸ ἰδὼν ὄνομα ἰδνός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀϊδνός· ὡς στίλβω στιλπνός· ἐξ οὗ
καὶ Ἀϊδωνεύς ὁ ᾅδης, εἰς ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν· ἐκ τοῦ ἀϊδνός γίνεται ἀϊδνόδηλος· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀΐδηλος· ἢ ἐκ τοῦ ἀΐδου γί
νεται ἀϊδνός καὶ ἐν συγκοπῇ ἀϊδνός. Ἀϊδνής, ὁ μὴ βλεπόμενος. Ἀϊδνῇ, σκοτεινῇ. Αἰδὰ εἴκων, περίφρασις τοῦ αἰ
δούμενος. Αἰδοιέστατος, τριτικόν· καὶ ἔστι κατ᾽ ἔθος γινόμενον ἰώνων· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ο συγκριτικά, διὰ τοῦ ε ἐκφέρουσιν·
οἷον, αἰδοιέστερος, αἰδοιέστατος· δικαιέστερος, δικαιέστατος· ὁμοίως ἀρχαιέστερος, ἀρχαιέστατος· ἀφθονέστερος, ἀφθο
νέστατος· ὤφειλε γὰρ τὰ τοιαῦτα εἶναι δικαιότερος αἰδοιότερος, καὶ ἀρχαιότερος· ὁμοίως καὶ τὰ ὑπερθετικά. Αἰδοῖα, τὰ
μόρια παρὰ τὴν αἰδῶ· γυμνῶσαι γὰρ ταῦτα, ἢ ὀνομάσαι, αἰδούμεθα· ἢ παρὰ τὸ αἰσθάνεσθαι ἐν συνουσίᾳ ὀργῶντα· ἔστιν οὖν αἰ
δοῖα· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α, αἰδοῖα. Αἰδαινόμενος· αἶδε, τῇ αἰσχύνῃ. Αἰδοίη, ἡ αἰδέσιμος· ἢ αἰδοῦς ἀξία· αἰδοῖος·
γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αἰδώς αἰδόος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι αἰδοῖος. Αἰδοῖος, ὁ ἐφελκόμενος τὴν ἐξ ἑτέρων αἰδῶ, καὶ ἄξιος αἰ
δοῦς· αἰδήμων δὲ ὁ ἄλλους αἰδούμενος· αἴδυλος παρὰ τοῖς ὕστερον ἀντιφραστικῶς, ὁ θρασύς· καὶ ὑπὸ αἰδήμων, αἰδοῖος ἐν
ὀδυσσείᾳ καλεῖται ὡς τὸ δὴ χθὲς ὁ αἰδοῖος· ὁ αἰδοῦς τι ἄξιος· ὅθεν αἰδοῖοι ταμίαι, καὶ ὁ αἰδούμενος· ἢ αἰδοῖος, δίκαιος· τίμι
ος· αἰδοῦς ἄξιος· καὶ ἀντὶ τοῦ αἰδουμένου δὲ χρῆται τῇ λέξει ὅμηρος, καὶ ἀντὶ τοῦ ἱκέτου· κακὸς δ᾽ αἰδοῖος ἀλήτης· καὶ αἰδοῖος· ὡς
γελοῖος, ὁ ἄξιος γέλωτος· οὕτω καὶ αἰδοῖος ὁ αἰδοῦς ἄξιος· αἰδοῖος δὲ ἐστί τις τινί, ἢ δι᾽ ἃ ἔχει ἀγαθά, ἢ δι᾽ ἃ ἐς αὐτὸν ἐξήμαρ
τεν ὁ αἰδούμενος· φαίνεται δὲ ὁ αἰδοῖος, ταυτὸν εἶναι τῷ αἰδέσιμος· πλὴν ὅτι, τὸ μὲν ἐστὶ κριτικόν, τὸ αἰδοῖος· τὸ δὲ παρὰ
τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει· αἰδήμων δὲ, ὁ εἰδὼς αἰδεῖσθαι. Αἰδοῖον, τὸ μόριον αἰσχύνης, ὃ καὶ ἀναγκαῖον πρός τινων καλεῖται·
ἐπεὶ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ σύμβολον· καὶ αἰδοῖον τὸ μεσοστηγύ, καὶ ὀμφαλοῦ. Αἰδοίοισιν ἔδωκα, λέγει δὲ ὁμοίως ὁ ὁμηρικός, ἀν
τὶ τοῦ ἀνδράσιν αἰδοῦς ἀξίοις, ξένοις δηλαδή, καὶ ἱκέταις. Σημείωσαι ὅτι, ὕστερον ἐπενοήθη ἀντὶ τοῦ αἰδοῖος, τὸ αἰδήμων, καὶ
τὸ αἰδέσιμος· τούτου μὲν γὰρ ἡ ὅλη κλίσις ἐν τοῖς ἔχει σημεῖον· ὁ δὲ αἰδοῖος, ἐν τῷ οὐδετέρῳ ... καὶ τοῖς τραγικοῖς, σημαί
νει τῷ σωματικῷ μορίῳ. Αἰδόμενος, καὶ αἰδούμενος λέγομεν· διαφορεῖται γὰρ τὸ ῥῆμα· ὡς καὶ ἕτερα· εὑρίσκεται γὰρ αἴδο
μαι καὶ αἰδοῦμαι βαρυτόνως καὶ περισπωμένως. Αἰδοῦμαι τὴν σὴν ἡλικίαν, ἀντὶ τοῦ αἰσχύνομαι· καὶ αἰδοῦμαι τὸν πατέρα, καὶ αἰδοῦ
μαι γυμνὸς βαδίζειν. Αἰδοῦς ἄξιος κρείττων, ἢ σεβάσμιος· καὶ αἰδοῦς, καὶ φιλίας θυμὸν ἀθάνατον, ἐν τῇ ἀνδρομάχῃ. Ἀϊδο
σύνη, ἀντὶ τοῦ ἀποκεκρυμμένη, καὶ ἀφανῆ, καὶ λανθάνειν βουλομένη. Ἄϊδος κυνέη, νέφος τι, καὶ ἀορασία· ἢ περιφραστικῶς, τὴν
περικεφαλαίαν· ἐν αὐτῇ γὰρ τὸ πρόσωπον ἔκρυψεν ἡ ἀθηνᾶ, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἄρεος· ἢ καὶ ἄλλως. Ἄϊδος κυνέη, ἀ
θανάτων τι νέφος· ὃ περιβάλλονται οἱ θεοί, ὅταν θέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γινώσκεσθαι· ἢ νεφέλη ἀφανής· ἣν ἐνδυσάμενοι
οἱ θεοί, ἀθεώρητοι γίνονται ἀλλήλοις· καὶ ἄϊδος, εἰς ᾅδου· καὶ ἄϊδος κυνῆ, παροιμία πρὸς τοὺς ἀποκρύπτοντας ἑαυτούς, διὰ
τινῶν μηχανημάτων· τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ ᾅδου κυνῆ· ἣν περσεὺς χρησάμενος, τὴν γοργόνα ἐδειροτόμησεν· καὶ ἄϊδος ἔσω· ταυτόν
ἐστι τῷ εἰς ἀΐδαο, καὶ τῷ ἀΐδοσδε· ἀττικοὶ δὲ εἰς ᾅδου φασί· ὤφειλεν εἶναι τὸ ἀείς, διὰ διφθόγγου· ἀλλ᾽ ὥσπερ ὁ ... ὁ ἰ
γόμενος ἀπὸ τοῦ ἐν στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ εἴδω, εἴσω ἰῶτα γράφεται, οὕτω καὶ τοῦτο. Αἰδρεία, καὶ αἰδρείη, ἀνεπιστημο
σύνη· ἀπειρία· ἀμαθία· διὰ διφθόγγου γράφεται. Ἀϊδοφόλαι, αἱ λεπταὶ καὶ ἰσχναί· καὶ ἐγγὺς θανατῶντες. Ἄϊδραι, καὶ
ἄϊδριες, ἀμαθεῖς· ἄπειροι· ἡσίοδος· αὐτὸς δ᾽ ἀποιχήσεται ἄλλη χώρῃ, ἄϊδρις ἐών· καὶ ὅμηρος· ἄϊδρι φωτὶ ἐοικώς. Ἄϊδρις·
ἔστι ῥῆμα, εἴδω τὸ ἐπίσταμαι· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ μέσος μέλλων, εἴσομαι οἷον, εἴσομαι, ... ὁ τυδεΐδης· ἐξ οὗ ῥηματικὸν
ὄνομα, εἶδις· πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἴδρις· ὁ ἐπιστήμων· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄϊδρις· ἡ κλίσις, ἀΐδριος· ὡς
ὄφις, ὄφεως· καὶ ἄϊδρι καὶ ἄϊδρε, ἀμαθεῖ, ἀπείρῳ· ὅπερ οὐ χρὴ διὰ τοῦ δ λέγειν ἀΐδριδι· οὐ γάρ ἐστι παρώνυμον μακροκα
τάληκτον ὥς τι ἁμάρτημα τὸ παρὰ τῇ σαπφοῖ, πολυΐδριδι· καὶ τὸ παρὰ σοφοκλεῖ· ἴδριδα· καὶ τὸ παρὰ φρυνίχῳ, ἴδρι
δας· οὕτως εὗρον σχόλιον, ἐν ὑπομνήματι ἰλιάδος· καὶ παρ᾽ ἡσιόδῳ ἄϊδρις, ὁ ἀσύνετος καὶ ἀναίσθητος. Αἴδρεν, τὸ διαφανές.

Ἀϊδροφῶντι, ἀνδρείῳ ἀναιρετικῷ. Αἰδρός, διαφανής, ἢ ἄπειρος. Ἄϊδρυτον κακόν, τὸ κατάρατον· ὃ οὐκ ἄν τις ἀπο
ἱδρύσαιτο. Αἴδυλος, θρασύς. Αἰδώ, τὸ αἰδοῖον· καὶ ἡ σελήνη παρὰ χαλδαίοις· καὶ ἡ ἔριθη, παρὰ λάκωσι· καὶ ἡ τροφὴ τῆς
ἀθηνᾶς· καὶ ὁ βωμὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει· ὅπερ ὅτι μέν ἐστιν εὐθεῖα, ὀξύνεται ὡς λητὼ καὶ σαπφώ· ὅτι δὲ αἰτιατική, περισπᾶ
ται ὡς τό, τά τ᾽ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει· οὐ γὰρ εὐθετικόν ἐστι τὸ ἰῶτα ἀπὸ κράσεως· ἀπὸ γὰρ τοῦ αἰδόα γίνεται αἰδῶ. Ἄλλως.
Αἰδῶ ὀνομάζει ὅμηρός που, τὰ παρὰ τοῖς ὕστερον αἰδοῖα· ὡς ἐν τῷ β ἰλιάδος· τά τ᾽ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει· καὶ ὅρα
ὅτι ὁμώνυμος λέξις καὶ ἡ αἰδώς· οὐ γὰρ μόνον τὸ ἐπαινετὸν πάθος τῆς ψυχῆς, ὃ καὶ αἰσχύνη λέγεται χαριέστερον, καθὸ τὸ αἰ
σχύνομαί σε βλέπειν ἐναντίον· ἤγουν αἰδοῦμαι, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ σώματος μόριον· τὸ δὲ τά τ᾽ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, περιφραστι
κῶς εἴρηται· οὐ γὰρ ἔκειτο μία λέξις ἴσως δηλωτικὴ τοῦ καλύμματος αἰδοῦς, ὅπερ οἱ ῥωμαῖοι φασὶ βράκας· ἕτεροι δὲ ἀναξυ
ρίδας, ἐκ τοῦ ἀνασύρεσθαι. Ἀΐδην, λέγων. Ἀϊδωνεύς ὁ θεός, ὁ ᾅδης καὶ ὁ τόπος· καὶ ἀϊδωνῆϊ, τῷ ᾅδῃ. Ἀϊδώνια, θανάσιμα.

Αἰδέστερον, αἰσχίονα. Αἰδὼς, καὶ νέμεσις· ἡ μὲν αἰδὼς, ἐξ ἡμῶν αὐτῶν· ἡ δὲ νέμεσις, ἐξ ἄλλων πρὸς οὓς τὴν αἰδῶ ἔχο
μεν· καὶ αἰδὼς, αἰσχύνη ἢ εὐλάβεια ἢ φόβος· καὶ αἰδώς μ᾽ ἄγει, παρ᾽ ἡσιόδῳ· καὶ αἰδῶ ἔχω, καὶ αἰδοῦμαι, ταυτόν. Αἰδῶς ἀκα
ταλύτως. Αἰδοῦσα, τῆς αὐλῆς τὰ τειχία. Αἰεί, σημαίνει τὸ ἀεὶ διὰ παντός· συνεχῶς· πυκνῶς, καὶ τὸ μετὰ χρόνον· ἔτι
τὸ δι᾽ αἰῶνος· τὸ δι᾽ ὅλου· τὸ καθ᾽ ὥραν τι γινόμενον συμβαῖνον, καὶ τὸ ἐν βραχεῖ χρόνῳ συνεχές· τὸ ἀεὶ μὲν καὶ διὰ παντὸς, ὡς
τό, αἰεί με πιοῦσι πολέμοισι διώκει, ἀντὶ τοῦ ἀκατάπαυστον· καὶ αὖθις, αἰεὶ γὰρ ἡ γυνὴ ὁ ἔχει διὰ στόμα· καθ᾽ ὅσον ἂν μῆλον
λάβῃ, κινεῖσθαι τὸ πυκνόν· τὸ συνεχῶς· ἢ πυκνῶς καὶ μετὰ χρόνον, ὡς τό, ἥ τ᾽ ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ
γλαφυρῆς, αἰεὶ νέον ἐρχομενάων· τὸ δι᾽ αἰῶνος, ὡς τό, θεῶν αἰειγενετάων· τὸ δι᾽ ὅλου, ὡς τό, αἰεί τοι φίλον ἐστίν, ἐμοῦ ἀπὸ
νόσφιν ἐόντα· τὸ καθ᾽ ὥραν τι γινόμενον συμβαῖνον, ὡς τό, μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεί· τὸ ἐν βραχεῖ δὲ χρόνῳ συνεχές, ὡς

λαμπηδόσι, λαμπρότησι. Αἴγλας, ἀμφιδέας καὶ ψέλλια, τὰ περὶ τὴν ὕνιν τοῦ ἀρότρου. Αἴγλη, βόλος κυβευτικός, λαμπηδὼν, αὐγή· Κρατῖνος. καὶ παιδιᾶς εἶδος δηλοῖ, καὶ θυσίαν ὥς φησι Ἀναξαγόρας. ἔστι καὶ παιδιά τις· ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη, οὕτω καλεῖται. Αἰγλήεις, λαμπρὸς καὶ αἰγλήεσσι, λαμπροῖς. Αἴγλης χάριτες· Ἀθηναῖοι ἐπεκαλέσαντο τὰς χάριτας, αἴγλης καὶ ἡλίου· ἐπεὶ τὰς χάριτας λαμπρὰς φασὶν εἶναι. Αἰγληχίδων· σοφοκλῆς, τυρεῖ χιτών· καὶ εἶδος παρὰ Ἀθηναίοις χάρμα, ἐν Βάκχαις. Αἰγόκερως, ὅμοιος τῷ Πανί· ἐξ ἐκείνου δὲ γεγονὼς, ἔχει θηρίου τὰ κάτω μέρη, καὶ κέρατα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ἐτιμήθη δὲ διὰ τὸ σύντροφον εἶναι τοῦ Διὸς, καθάπερ Ἐπιμενίδης ὁ τὰ Κρητικὰ ἱστορῶν φησίν, ὅτι ἐν τῇ Ἴδῃ συνῆν αὐτῷ ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν· οὗτος δὲ δοκεῖ εὑρεῖν τὸν κόχλον, ᾧ τοὺς συμμάχους καθώπλισε, διὰ τὸ τοῦ ἤχου πανικὸν καλούμενον. οἱ Τιτᾶνες ἔφυγον. παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν, ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκε, καὶ τὴν αἶγα τὴν μητέρα· διὰ δὲ τὸν κόχλον ἐν τῇ θαλάσσῃ, παράσημον ἔχει ἰχθύος. Αἰγοφάγος Ζεὺς, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηριακοῖς· καὶ αἰγοφάγος, χήρα ἐν Σπάρτῃ. Αἰγυλὶς, λυγός. Αἰγυπιὸς, οἱ μὲν, εἶδος ἀετοῦ· οἱ δὲ, τὸν γῦπα ἐξεδέξαντο· γίνεται δὲ παρὰ τὸ αἴσσω. Αἰγυπτιῆς, σίντης· ἀσκαλαβώτης. Αἰγυπτία ἐμπολὴ, ὁ ὠρωπὸς, καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία· ὡς Εὐριπίδης. Αἰγυπτιάζειν, τὸ κακοτροπεύειν, καὶ πανουργεύεσθαι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. Αἰγύπτιον, ἔλαιον κατά τινας, ἢ μύρον λευκὸν, τὸ κρινόμυρον. ὅπερ καὶ μενδήσιον ὠνόμασαν, σκευαζόμενον διά τε κρίνων καὶ ἀρωμάτων· διὰ τοῦτο μύρον, οὐκ ἔλαιον προσαγορεύεται. τὸ δ' αὐτὸ, καὶ σούσινον μύρον ὠνόμασται παρὰ τῷ Ἱπποκράτει· ἢ Αἰγύπτιον μύρον, τὸ ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας ἀκάνθης τοῦ ἄνθους μύρον. Αἰγύπτιος πλινθοφόρος, παροιμία ἐστίν· ὅτι Αἰγύπτιοι διαβάλλονται, ὡς ἀχθοφόροι. Αἴγυπτος, ἀπὸ Αἰγύπτου βασιλέως τοῦ υἱοῦ Βήλου· ἢ ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Νείλου· ὁ γὰρ Νεῖλος πρότερον, Αἴγυπτος ἐκαλεῖτο· ἡ γῆ ὥς φησι Διόδωρος καὶ Ἡρόδοτος, πέλαγος ἦν· ἐχερσώθη δὲ καὶ χερσοῦται, ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλύος. σημαίνει δὲ τρία· τὴν χώραν, ὡς τό, Αἴγυπτόν δε μεθυμὸς ἄνωγε· τὸν ποταμὸν τὸν Νεῖλον· ὡς τό, στήσας δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας· τὴν ἁμαρτίαν παρὰ τῷ Θεολόγῳ· ὡς τό, Αἴγυπτον τὴν σκυθρωπὴν, καὶ δι' ἣν κτρίαν ἁμαρτίας. Αἰγυπτιῶσαι, μελαῖναι, καὶ ἐπικαῦσαι. Αἰγῶν οἱ μὲν τέλειοι, τράγοι καὶ ἴξαλοι· οἱ δὲ ἐχόμενοι ἡλικίᾳ, χίμαρροι· τὰ δὲ νεώτατα, ἔριφοι. ὁ δὲ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὰ μὲν τέλεια προγόνους καλεῖ· τὰ δὲ μέταυτα, μεσσάτας· τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἕρσας. Αἰγώνυχον, πρασοειδές. Αἰδαίας, δεσπότης. Αἴδαο, ἀντὶ τοῦ ἅιδου δωρικῶς· καὶ ἀΐδεω ἰωνικῶς. Αἰδαλὴς, ὁ διατρίβων· παραμένων. Αἱ δὲ, αὗται δέ. Αἴδας, ὁ τάφος, ὁ τύμβος, καὶ ὁ ἅδης. Ἄιδειν πρὸς μυρρίνην· ἔθος γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις τὸν μὴ δυνάμενον ᾆσαι, δάφνης κλάδον ἢ μυρρίνης λαβόντα, πρὸς αὐτὴν ᾄδειν. καὶ ᾄδειν, ἐπὶ ἀλεκτρυόνων λέγουσιν Ἀττικοί· κοκκύζειν δ' οὔ. καὶ ᾄδειν ἀντὶ τοῦ Τελαμῶνος, ἢν σκολιὸν, γεγραμμένον εἰς Αἴαντα. Ἄδεις ἔχων, ἴσον τῷ μάτην λέγεις, καὶ ληρεῖς. Αἰδεῖς, ἄγριοι· αἰσχύνη γεγονότες. Αἰδὲς, τὸ ἀκατάληπτον. Αἰδεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι. Αἰδεῖταί τις τὸν πατέρα· αἰσχύνεταί τις ὡς μή τι δέον πράξας. αἰσχύνη γὰρ ἐφ' οἷς ἕκαστος ἁμαρτὼν, αἰσχύνεται· αἰδὼς πρὸς ἡλικίαν· πρὸς ἀρετήν· πρὸς ἐμπειρίαν· πρὸς εὐδοξίαν. ὁ γὰρ ἐπιστάμενος αἰδεῖσθαι, πρὸς ἑκάστην τῶν εἰρημένων ὑπεροχῶν προσέρχεται, οὕτω διακείμενος οὐ διὰ τὸ ἡμαρτηκέναι, ἀλλὰ διὰ τὸ σέβεσθαι καὶ τιμᾶν τὰς εἰρημένας ὑπεροχάς. Αἰδέσασθαι, τὸ ἔνοχον ὄντα φόνῳ ἀκουσίῳ, καὶ πεφυγαδευμένον ἐφ' ὡρισμένῳ χρόνῳ ἐξιλάσασθαι· ὡς εἰληφότα ἤδη τιμωρίαν μεταπεισθῆναι· οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης. Αἴδεσθεν, ᾐδέσθησαν. Αἰδέσσαι, αἰδέσθητι. Αἰδεσθεὶς, ἀπὸ τοῦ αἰδέζω, ὁ μέλλων αἰδέσω· ὁ παρακείμενος ᾔδεκα· ὁ παθητικὸς, ᾔδεσμαι· ὁ ἀόριστος ᾐδέσθην· ἡ μετοχὴ, αἰδεσθείς. Αἰδέσεται, αἰδεσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἰδέω, ὃ αἰδοῦμαι· ὁ μέλλων αἰδέσομαι· τὸ τρίτον αἰδέσεται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἑτέρου σ, αἰολικῶς, αἰδέσσεται· οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα· οἷον, [illegible] ὅππότε ὁπότε. Αἰδέσιμον, σεβάσμιον, ἔντιμον. Αἰδεσιμώτατος, αἰδοῦς ἄξιος. Αἰδεσία, ἑρμείου γυνή· αὕτη μὲν ἦν προσήκουσα φύσει, τῷ μεγάλῳ Συριανῷ· καλλίστη δὲ καὶ ἀρίστη γυναικῶν τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· τὰ μὲν ἤθη, τῷ ἀνδρὶ παραπλησία· ἀγαθὴ καὶ γενναία· καὶ δικαιοσύνης οὐδὲν ἧττον, ἢ σωφροσύνης ἐπιμεληθεῖσα διὰ παντὸς τοῦ βίου· τὸ δὲ ἐξαίρετον αὐτῆς, φιλόθεον καὶ φιλάνθρωπον· καὶ ἄλλα πολλὰ λέγουσι περὶ αὐτῆς. Αἱ δεύτεραι φροντίδες, σοφώτεραι. παροιμία, ὅπερ ὁ ποιητὴς πολλαχοῦ, ἄλλοις ἔργοις ὑποδηλοῖ· ἐν αἷς τὰς δευτέρας συμβουλὰς κρείττονας, ἢ τὰς ὑπαρξάσας μελέτας πραγματικῶς. Ἀΐδηλον πῦρ, τὸ μὴ ἵζον· οἷον καθήμενον καὶ μένον ἐπὶ ἑνὸς τόπου, ὅτι ἄνεμος εἰληφὼς φέρει, ἀλλὰ προϊὸν, καὶ νεμόμενον τὰ παρατυχόντα, ἵνα ᾖ ἄϊζηλον· καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ ζ εἰς δ, ἀΐδηλον· καὶ ἀΐδηλον πῦρ λέγει Ὅμηρος· ἢ τὸ πολυφανὲς ἐκ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ πολὺ, καὶ τοῦ ἰδεῖν· ὥσπερ ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἀείδελον· ἢ τὸ ἀφανιστικὸν, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀΐδου· ἢ τὸ εἰς πολὺ θέον· ἐκ τοῦ α καὶ τοῦ ἵζω τὸ κάθημαι, τραπέντος τοῦ ζ εἰς δ.

Ἀΐδηλος, οἷον, Κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ, ὁ ὀλεθρευτικός· οὐ γὰρ ἄξιος Ἀριστόνικος, δηλοῦν λέγων τὸν ἀλλότριον· καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· ἀΐδηλον Ἄρηα, τὸν ὀλέθριον· καὶ ὁ μὲν Μεθόδιος λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ἴδω, ἴδηλος καὶ ἀΐδηλος· ὁ δὲ Χοιροβοσκὸς, ἀπὸ τοῦ ἀϊδνὸν, τὸ σημαῖνον τὸ ἀφανιστικόν· διὰ τοῦ ι, ἀϊδνόηλος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, τοῦ αος, ἴδηλος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, εἰς τὸ περὶ παθῶν λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ζῆλος, ἄζηλος· πλεονασμῷ τοῦ ι· καὶ τροπῇ, ἀΐδηλος· ἢ ἀΐδηλος, ὁ ἀφανὴς, καὶ θρασύς· ἀείδελος δὲ ὁ ἀεὶ δελεάζων, διὰ διφθόγγου. Ἀϊδήλως, ἀφανιστικῶς. Αἰδημόνως, αἰδεσίμως. Αἰδήμων, αἰδέσιμος. Ἀΐδης, ἅδης· τόπος ἐστὶν ὑπόγαιος καὶ κεκρυμμένος· διὸ καὶ ἀΐδης λέγεται· ἤγουν, ἀὴρ ἀφανής, ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν· ὡς τό, ἀΐδης ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα· ταυτὸν ἀΐδης, καὶ ζόφος ἠερόεις· ἀΐδης δὲ καὶ ἀϊδωνεὺς, ὁ ἀὴρ· γὰρ λέγεται ἀὴρ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω καὶ αὔρης, καθὰ καὶ ὁ ἀτμὸς ἀήρ· οὐ γὰρ μόνον ὥς φασι ψυχὰς συνέχει, ἀλλ' ἐστὶ πνεύματα, ἀλλὰ καὶ καρποῖς αἴτιός ἐστιν αὐξήσεως· ἀφ' ὧν τὸ ζῆν καὶ τὸ ἀναπνεῖν· οὐ ἐμφαντικὰ καὶ ἡ ἔμπνοια δημήτηρ. διὸ καὶ Ζεὺς λέγεται καταχθόνιος· ἢ καὶ ἄλλως ἀΐδης ὀνομάζεται, παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν· ἢ καὶ διὰ τὸ ἀφανεῖς ποιεῖν, τοὺς ὑπ' αὐτὸν γινομένους. Ἀϊδήφρων, αἰσχυντηλός. Ἄϊδι, τῷ ἅδῃ· κατά τινας, ἐκ τοῦ ἀΐδης ἡ γενικὴ ἀΐδου, ἡ δοτικὴ ἀΐδῃ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἄϊδι· ὥσπερ ἀπὸ τῆς ὑσμίνης, ἡ δοτικὴ ὑσμίνῃ, καὶ λιτῶ, λιτί· κατὰ δὲ ἑτέρους, ἐπαγίσθη ἀπὸ τοῦ ἄϊς· οὐ γε-

Αἰγιαλία, δῆμος Αἰγηΐδος. ὁ δημότης, Αἰγιαλεύς. Αἰγιαλίδες, ὑμένες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς δὲ λευκοὺς οὐλὰς, αἰγιαλίδας ἔλεγον. Αἰγιαλοί, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ παραθαλασσία τῆς χώρας· ἤτοι ἡ παρὰ τῆς Πελοποννήσου, ἡ παρατείνουσα ἀπὸ Σικυῶνος μέχρις Ἤλιδος. αἰγιαλοὶ δὲ, τόποι παράλιοι· οἱ ἀκτεῖς, καὶ ὁ κατὰ Παφλαγονίαν. Αἰγιαλὸς, παρὰ τὸ τὴν αἶαν εἶναι γείτονα τῆς ἁλός· ἢ ἀπὸ τοῦ γαίω· ἢ ἀπὸ τοῦ δίκην αἰγὸς ἅλλεσθαι. Αἰγίβοτος γῆ, ἡ αἶγας βόσκειν, καὶ τρέφειν δυναμένη· ἐξ οὗ τὴν ὀρεινὴν, οὕτω λέγουσιν· ἥτις καὶ αἰγίνομος, καὶ αἰγίβοσκος λέγεται. Αἰγίδας· οὕτως ἐκάλουν, τὰ τῶν στρωμάτων δίκτυα. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως, καὶ Ἡρόδοτος, ἐν τῇ τετάρτῃ. Νυμφόδωρος δὲ ταύτας φησὶ παρὰ Λιβύων, αἰγέας καλεῖσθαι. Αἰγίδα θυσανόεσσαν, τὸ ὅπλον τοῦ Διὸς τὸ κροσσωτόν. Αἰγίζει, διασπᾷ· καταιγίζει ἐκ μεταφορᾶς. παρὸ καὶ τὸ αἰκίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος· ἔτι ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν Ἠδωνοῖς, αἰγίζειν τὰς ταυρίδας λέγει, ἀντὶ τοῦ διασπᾶν καὶ καταιγίζειν. Αἰγίθαλος, πετεινόν τι, καὶ εἶδος βοτάνης, καὶ ὀρχήσεως. Αἰγίλιψ, πέτρα δύσβατος, καὶ ὀρεινὸς τόπος. ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης, δνοφερὸν χέει ὕδωρ. γίνεται δὲ παρὰ τὴν λείψω μέλλοντα, λείψ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, λίψ· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς αἴξ, γίνεται αἰγίλιψ. εἰς ἣν καὶ αἲξ οὐ δύναται ἀναβῆναι. οὕτως Ὠρίων. ἔστι δὲ, ῥηματικὴ ἡ λέξις. Ἄλλως. Αἰγίλιψ, πέτρα, ἥτις διὰ τὸ τοῦ ὕψους δυσανάβατον, καὶ γὰρ αἶγες λείπεται ἁλτικοῦ ζώου, καὶ πετροβατικοῦ. καὶ αἰγίλιπα, τραχεῖαν ὑψηλήν. παρ' Ὁμήρῳ ὄνομα μὲν τὸ κοινὸν τραχεῖα, ἐπίθετον δὲ καὶ τὸ αἰγίλιπα ὁμοίως. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἅπαξ τραχεῖαν εἰπέ τις, καὶ εὐθὺς συνιόντες τὴν αἰγίλιπα. ἤγουν τὴν τὰς αἶγας λιποῦσαν κατά τινας. διὸ καὶ ἡ Ἰθάκη, αἰγίβοτος λέγεται εἶναι· ἢ μάλιστα, τὴν καὶ ὑπ' αὐτῆς αἰγὸς λειπομένην, διὰ τὸ ἄγαν τραχὺ καὶ ἄβοσκον. τὸ αἰγίλιψ ἐκ τῆς αἰγὶ σύγκειται δοτικῆς καὶ τοῦ λείπω. ἤγουν, ἀπρόσβατος, ψιλὴ καὶ ἄβοσκος. καὶ αἰγίλιπες πέτραι λέγονται, ἃς διὰ τὸ δυσανάβατον, αἱ αἶγες λείπουσιν. ἕτεροι δὲ πέτρας αἰγίλιπας νοοῦσι, τὴν μηδὲν φύουσαν λέγοντες, ὡς οὐδ' ἂν ἡ αἲξ ἀποτράγοι, ἄφορον αὐτὸ ποιεῖ. ὥς τι κατ' αὐτοὺς αἰγίλιψ, ἣν ἡ αἲξ βοσκησαμένη ἔλιπε. καὶ αἰγίλιψ, πόλις Κεφαλληνίας. γράφεται δὲ ἡ λήγουσα τοῦ αἰγίλιψ, διὰ τοῦ ι. ἐπεὶ μηδέποτε πρὸ τοῦ διπλοῦ, εὑρίσκεται δίφθογγος.

Αἴγιλος· ἀκρωτήριον Πελοποννήσου, καὶ εἶδος βοτάνης. Αἰγίλουρος· αἴλουρος· καὶ πλεονασμῷ τῆς γι συλλαβῆς, αἰγίλουρος. Αἰγιλούουρος, κάραβος. Αἰγίλωψ, πόα τις ἐμφερὴς στάχυϊ, καὶ τὸ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάθος. Αἰγιμιοῦ, ὄνομα πόλεως. Αἴγινα, ὄνομα πόλεως καὶ νήσου. κεῖται δὲ ἀντίον Ἐπιδαύρου πρὸ τῆς Ἀττικῆς· ἔσχε δὲ τοὔνομα, ἐξ Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ, Οἰνώνη πρότερον καλουμένη. γράφουσί τινες παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν, νῆσόν τ' Αἴγιναν· ἵνα διαστείλωσι τὴν τῆς χέρσου Αἴγιναν. ἔνδοξος δέ ποτε ἡ νῆσος Αἴγινα. Αἰγιναῖα, τὰ ῥωπικὰ φορτία. καὶ οἱ ταῦτα πιπράσκοντες, αἰγιναιοπῶλαι ἐλέγοντο. ἐλέγετο δὲ καὶ τὰ μεγάλα Αἰγιναῖα, ἀπὸ τοῦ νομίσματος. καὶ γὰρ τὸ Αἰγιναῖον τάλαντον, πλεῖόν ἐστι τοῦ Ἀττικοῦ. ἔλεγον δὲ τοὺς μὲν πολίτας, Αἰγινήτας· τὰ δὲ ἐκ τῆς νήσου, Αἰγιναῖα. Αἰγιναῖον, νόμισμα ἀργυροῦν, μέγα. καὶ Αἰγιναῖος ὀβολὸς, ὁμοίως. Αἰγινητικὰ ἔργα, τοὺς συμβεβηκότας ἀνδριάντας. Αἰγινόμοι, ζῶα οὕτω καλούμενα. Αἴγιον, πόλις Ἀχαΐας, οὗ ὁ πολίτης, Αἰγιεύς, ὡς ὁ χρησμός. Ὑμεῖς δ' Αἰγιεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι· τουτέστιν, οὐ μόνον πρωτεῖον ἐν ἀνδρείᾳ οὐ φέρετε, οὔτε μὴν δευτερεῖον ὡς ἀκοῦσαι βούλεσθε, ἀλλ' οὐδὲ τρίτοι, οὐδὲ τέταρτοι τὰ εἰς ἀνδρίαν ἐστέ. ὁ δὲ Στράβων λέγει τὸ Αἴγιον, καὶ ἱκανῶς οἰκούμενον. ἱστοροῦσι δὲ ἐνταῦθα τὸν Δία ὑπὸ αἰγὸς τραφῆναι. ὡς Ὠλενίην Ἄρατος λέγει, διότι πλησίον ἡ Ὠλένη, ἢ ὁ Ὤλενος κτίσμα ὁμώνυμον τῷ Αἰτωλικῷ, μεταξὺ Πατρῶν καὶ Δύμης. ῥεῖ δὲ αὐτόθι Σελινοῦς ποταμός. Αἰγίοχος Ζεύς, ἢ Αἰγιοῦχος. κατὰ μὲν μῦθον, ὁ μετὰ θήλησιν τὴν ἐν Κρήτῃ ὑπ' αἰγὸς εὑρηκὼς τὴν ὀχὴν, δηλονότι τὴν τροφὴν, ὁπηνίκα τὸν παιδοβρῶτα πατέρα Κρόνον ἐκρύπτετο· ἧς αἰγὸς τὸ κέρας τῇ Ἀμαλθείᾳ δοθῆναι λέγεται. ἢ καὶ ἄλλως αἰγίοχος Ζεύς, ὁ ἔχων τὴν αἰγίδα· τουτέστι τὸ δέρμα τῆς ἐκθρεψάσης αἰγὸς ἣν ἐθήλασεν· ἔφερε γὰρ αὐτὴν φασὶν ἀνθ' ὅπλου εἰς μνήμην. καὶ ἔστιν αἰγίοχος, ὡς ἄν τις εἴπῃ αἰγίδοχος ἐκλείποντος τοῦ δ. Αἰγίπωψ· ὁ ἀετὸς παρὰ Μακεδόσιν. Αἰγίπυρος, ἐστὶν ἀκανθῶδες φυτὸν ἢ εἶδος βοτάνης· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ, ὥσπερ φακός· ἔστι δὲ γλαυκίζουσα· εἰς ἕλκη φλεγμαίνοντα, ἀγαθή. Αἴγισθος, παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω καὶ τὸ αἴξ, αἴγιθος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, αἴγισθος. ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν αἰγείῳ γάλακτι, τροφῇ χρήσασθαι. οὕτως Ὠρίων.

Αἰγὶς τοῦ Διός· μυθικῶς κατὰ τὰς λεγομένας τραγίας, καὶ κατὰ κρᾶσιν τραγίς. οὕτω καὶ αὐτὰ εἶναι αἰγέα, τουτέστιν αἰγὸς δέρμα, ὅπερ Ζεὺς ἐνεδύσατο εἰς ἀνάμνησιν αἰγὸς, ἧς αὐτὸς ἔσπασε τὴν θηλὴν· ἀφ' ἧς καὶ ἐπεκλήθη αἰγίοχος, ὡς εἰς ὀχὴν ἤγουν τροφὴν, αὐτῇ χρησάμενος. οὕτω δὲ καὶ λεοντῆν τὴν ἐν Λυκίᾳ, ἢ παρδαλέην ἐνάπτεται ἐς μνήμην τινὸς πράξεως. καὶ ἄλλως δὲ ἡ τοῦ Διὸς αἰγὶς, σκεύασμά τι κατὰ μῦθον· πλάττεται δὲ ἀπὸ ὕλης τιμίας αἰγιδοειδές· ἤτοι μηλωτῇ ἐοικός. καὶ ὡς ἂν ἀμαθέστερόν πως κατὰ τὴν κωμῳδίαν ῥηθῇ καὶ σαφέστερον, φόρημά τι δοκεῖ σαγοειδὲς θυσάνοις τισὶν ἔχον ἀπῃωρημένοις κατὰ τὸ πρόσωπον· καὶ δι' ὅλου τοῦ κύκλου λεπτά τινα, καὶ ἰσχνὰ ἀποχύδην ἐξ ὕλης καὶ αὐτὰ ὁμοίως, πρὸς ἐμφέρειαν αἰγίδος τῆς ἀληθοῦς. ὅπλον δὲ Διὸς ἡ τοιαύτη μυθικὴ αἰγίς· οὐχ οἷον ἢ βαλεῖν ἢ τραῦμα ἐντρῖψαί τινι, ἀλλὰ μόνον φοβῆσαι ἐν τῷ διαπτάσσεσθαι, καὶ ἀνασείεσθαι. καὶ αὕτη μὲν ἡ τοῦ μυθικοῦ Διὸς αἰγίς. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀμφιβάλλεται αἰγὶς Ἀθηνᾶ, εἴτε ἴδιον φόρημα τῆς Ἀθηνᾶς ἡ αἰγὶς, εἴτε καὶ ὥσπερ τὸν χιτῶνα τοῦ πατρὸς Διὸς, οὕτω καὶ τὴν αἰγίδα ἐκείνου φορεῖ. πρὸς ὃ δοκεῖ συντελεῖν ἐνταῦθα, τὸ, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο Ἰλιάδος ε, οὕτως ἐκεῖνον τὴν αἰγίδα φορεῖν. Ἄλλως. Αἰγὶς, ἣν Λίβυες φέρουσι δοράν. καὶ τὸ ἐκ στεμμάτων πλέγμα. καὶ τὸ διὰ στεμμάτων περιπεπλεγμένον δίκτυον. οὕτω Λυκοῦργος, καὶ Ἡρόδοτος. ἡ δὲ ἱέρεια Ἀθήνησι τὴν ἱερὰν αἰγίδα φέρουσα, πρὸς τοὺς νεογάμους εἰσέρχεται. αἰγὶς καὶ ὁ θώραξ, καὶ ἡ ἐν ταῖς πεύκαις οὐλότης. Νυμφόδωρος δὲ ταῦτα, παρὰ Λιβύων αἰγέας φασὶ καλεῖσθαι. ἢ ὅπλον Διὸς [illegible]· οὐχ ὥς τινές φασιν ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς τῆς ἀναθρεψαμένης τὸν Δία, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὰς συστροφὰς τῶν ἀνέμων ποιεῖν κινουμένας, αἰγίδας καὶ καταιγίδας. τὸ δὲ αἰγὶς, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. καὶ αἰγὶς, ἡ καταῖξ καὶ ὀξεῖα νόσος, καὶ αἱ ἀποστίλψεις τῶν ὀφθαλμῶν. Αἰγίσκον, αἶγα ἐκτρημίαν. Αἰγλαήρ, ὁ Ἀσκληπιός. Αἰγλάεις, λαμπηδόσι·

ται ἐν ὄρνισιν αἴβα, οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον. Αἴαται, καθῆναι. Αἰαβλαβαί, τὸ κατακάλυμμα.

Αἰαφά, αὐτοί, ἀκούοντες. Αἰαψ, ματαίως. Αἴαψος, ὁ ποικίλος. Αἰβετός, αἰετός· περγαῖοι. Αἴβον, κάταντες· περάγιον. Αἰγαγρίονα, ἄγριον αἶγα. Αἴγαγρον, αἶγα ἄγριον. Αἰγάδας, αἶγας Δωριεῖς. Αἴγαι, ὑποδημάτων εἶδος. Αἰγαί, νῆσος περὶ Εὔβοιαν· ἀφ' ὧν δοκεῖ καὶ πέλαγος αἰγαῖον παρονομασθῆναι. διαφερόντως δὲ αὐτόθι Ποσειδῶν ἐτιμᾶτο. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι Αἰγαί, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ παλαιοί, ὁμώνυμοι ταῖς Ἀχαϊκαῖς, αἱ ἐν Εὐβοίᾳ· ἢ Αἰγαί, νῆσος πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ, ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος. Αἰγαῖον πέλαγος, τὸ μεταξὺ τῶν Κυκλάδων, καὶ τῶν Ἀθηνῶν. εἴρηται δὲ αἰγαῖον, παρὰ τὸ κυμαίνειν καὶ καταιγίδας ποιεῖν, ὅτι δίκην αἰγὸς κυματοῦται· ἢ αἰγαῖον πέλαγος, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας αἰγὸς ἐπώνυμον γεγονέναι φασίν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Καρυστίας, τῆς Αἰγαίας ὀνομαζομένης· αἱ μὲν γὰρ Αἰγαί, ἔνθεν τὸν Ποσειδῶνα παραγίνεσθαί φασι, κατὰ Πελοπόννησον εἰσίν, ἐν τοῖς περὶ Κρίσαν τόποις. εἰσὶ δέ τινες, οἳ διὰ τὸ θεωρεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ πελάγους τὴν παρακειμένην γῆν. Ἄλλως. Αἰγαῖον πέλαγος ἐκλήθη, ἀπὸ νήσου Αἰγῶν καλουμένης. Ὅμηρος, Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγάς. αὕτη γὰρ ἱερὰ Ποσειδῶνος. ἐν ᾗ μηδένα κοιμᾶσθαι λόγος, διὰ τὰ φαντάσματα τοῦ θεοῦ· ὥς φησι Νικοκράτης. οἱ δὲ ἀπὸ Ποσειδῶνος ὀνομασθῆναί φασι τὸ πέλαγος. Αἰγαῖος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς προσαγορεύεται, ὥς φησι Φερεκύδης. Νικοκράτης δέ φησιν, ὅτι ἀπὸ Αἰγέως καταρρίψαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. οὐκ εὖ· πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης, παρὰ πλέον τι. Αἰγαῖος κόλπος· καὶ Αἰγαῖος ποταμός, περὶ Κέρκυραν· τοῦτου θυγατέρα Μελίτην ἧς καὶ Ἡρακλέους Ὕλλος· ἀφ' οὗ ἔθνος Ὑλλεῖς, καὶ Ὑλλικὸς λιμήν, παρὰ Φαίαξι. Πανύασις δέ φησιν, ἐν Λυδίᾳ νοσήσαντα Ἡρακλέα τυχεῖν ἰάσεως ὑπὸ Ὕλλου τοῦ ποταμοῦ. διὸ καὶ τοῖς δύο υἱοῖς αὐτοῦ Ὕλλοις ὀνομασθῆναι. Ἱστορία. Αἰγαίων. Κόνων ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ φησίν, ὅτι καταπολεμηθεὶς ὑπὸ Ποσειδῶνος, καταποντισθείη εἰς τὸ λεγόμενον ὑπὸ Ἀπολλωνίου ἠρίον· Αἰγαίωνα τὸν αὐτὸν καὶ Βριάρεων καλῶν. τὸν δὲ Αἰγαίωνα, Ἡσίοδός φησιν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Βριάρεως δὲ καὶ Αἰγαίων, καὶ Γύγης, ὁ αὐτὸς λέγεται συνωνύμως. Εὔμηλος δὲ ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ τὸν Αἰγαίωνα, Γῆς καὶ Πόντου φησὶ παῖδα. κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῖς Τιτᾶσι συμμαχεῖν. καὶ Ἴων φησὶν ἐν διθυράμβῳ· ἐκ μὲν τοῦ πελάγους αὐτὸν παρακληθέντα ὑπὸ Θέτιδος ἀναχθῆναι, φυλάξοντα τὸν Δία· θαλάσσης δὲ παῖδα. ἄλλοι δὲ θαλάσσιον θηρίον φασὶ τοῦτον. Ταῤῥαῖος δέ φησιν, ὅτι γίγας ὤν, καὶ φυγὼν ἐκ τῆς Εὐβοίας, ἀφίκετο εἰς Φρυγίαν· κἀκεῖ ἐτελεύτησεν. καὶ Αἰγαίων, ὁ Ποσειδῶν· ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς Αἰγαῖς πόλεως τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἐν τῇ Αἰγαίῳ τιμᾶσθαι. ἢ Αἰγαίων, ὁ ἥλιος· παρὰ τὸ αὐγή, αὐγαίων· καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ ὡς παρώνυμον· ἢ ἀπὸ τοῦ ταῖς ἀκτῖσιν ἀΐσσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ χωρῶ, γαίων· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀγαίων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι Αἰγαίων. Αἰγανέα, οὐχ ἁπλῶς δόρυ, ἀλλὰ καὶ ἐλαφρὸν καὶ μακρὸν εἶδος ἀκοντίου, εἰς αἰγῶν θήραν ἐπιτήδειον. παρὰ τὸ ἵεσθαι κατὰ αἰγῶν. ἢ καὶ παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ὅτι αἰγανέα, μικρὸν ἀκόντιον. Αἰγανέας δολιχαύλους λέγει, τὰς μακροσιδήρους, αἳ ἐφίενται κατ' αἰγῶν. τὸ δὲ εἰπεῖν αἰγανέη ταναός, ἀττικόν ἐστι καὶ ἰωνικόν. καὶ αἰγανέη, ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι, ἢ διὰ τὴν ἀγκύλην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γενομένην· ἢ διὰ τὰς αἶγας, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτὰς ἵεσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι. λέγεται δὲ ἀγκύλη, ἡ τῆς αἰγανέας λαβή. Αἰγανῆες, τοῦ δόρατος. καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες, τοῖς δόρασι βάλλοντες, τοῖς πάνυ ὑψουμένοις. Αἰ γάρ, εἴθε γάρ. Αἴγαστρος, εἶδος ζώου. Αἰγάς, ἣν τὰς ἐν Εὐβοίᾳ λέγει Ὅμηρος ἐν τῷ ν τῆς Ἰλιάδος, ἔνθα μυθεύεται τὸ κατὰ τὰς ἐφημέρους ἀμπέλους. αἵ φασιν ἕωθεν ἀνθοῦσαι, πρὸς μεσημβρίαν πεπαίνουσι βότρυας· ἑσπέρας δέ, ἄκρατον χορηγοῦσι δαψιλῆ, τῷ χορῷ τῶν τελουμένων τῷ Διονύσῳ, ἢ τῶν μαινάδων· ὁσάκις ἀναλίσκονταί φασι, τοσαυτάκις ἐνδαψιλευόμεναι. ἢ κατὰ Νικόστρατον, Αἰγαὶ νοτίον, νῆσον περὶ τὸν Αἰγαῖον· περὶ ἧς παραδοξολογία φέρεται· ὡς αἱ προσορμιζόμεναι ἐκεῖ νυκτός, ἀφανεῖς γίνονται. διὸ μηδὲ προσπελάζειν τινά· ὡς εἶναι καίριον κἀνταῦθα τὸ Σοφόκλειον εἰπεῖν, Οὐκ ἔνθα δ' οἱ ναοὶ τοῖσι σώφροσι βροτῶν. ἕτεροι δέ φασιν Αἰγὰς ἐνταῦθα λέγειν τὴν κειμένην τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, ἤτοι Ἀχαϊκάς· ἔνθα καὶ Ποσειδῶνος ἑορτὴν ἄγεσθαι· καὶ τὰ Διονύσια ὀργιάζεσθαι. ὅπου καὶ συστάντος τοῦ χοροῦ φασὶν εἰς τὰ ὄργια συμβαίνει τὸ προῤῥηθὲν τῶν ἐφημέρων ἀμπέλων. Ὁ δὲ Γεωγράφος φησίν, ὅτι περὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν εἰσὶν ἄλλαι Αἰγαί. αἵ τινες καὶ ἑνικῶς λέγεται ἡ Αἰγά· ἔνθα καὶ πόλις τὸ Αἴγιον· ἧς οἱ πολῖται Αἰγιεῖς. ἣν Ἄρατος Ἑλικείαν φησίν, ἀπὸ Ἑλίκης, ἢ Ἑλικοῦς ἐγχωρίας πόλεως. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Ὀλύμπιον Δία αἰγός, καὶ μάλιστα τῆς κατὰ τὴν Ἀμάλθειαν, φέρεται ἡ παροιμία, ἡ αἲξ οὐρανία, ὁμοία τῇ, λευκὴ ψῆφος. κατὰ Παυσανίαν· ὡς γὰρ ἡ Ἀμάλθεια φησὶ τροφὸς ἦν τοῦ Διός, οὕτω καὶ ἡ τοιαύτη ψῆφος ἔτρεφε τοὺς δωροδοκοῦντας δικαστάς. ἢ καὶ ἄλλως· ὡς γὰρ ὁ τὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς ἔχων κέρας πάντα εἶχεν, οὕτω καὶ οἱ κυαμεύοντες φησὶ τὰς ἀρχάς, καὶ τἄλλα ἀργυριζόμενοι. διὸ καὶ αἲξ οὐρανία ἔοικε λέγεσθαι οἱονεὶ θεία, καὶ ὑψοῦσα τοὺς δικαστὰς ὅσοι δῶρα ἐλάμβανον. Αἴδην, ἐπίῤῥημα μεσότητος. σημαίνει δὲ τὸ ὁρμητικῶς· οἷον· αἴδην δαμάσας δὲ σὺν ὀστέῳ, ἶνας ἔκερσε. παρὰ τὸ ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ. καὶ σημαίνει γ' ὁ Ἡσίοδος, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ ὥρμων ἔχθισαν. Αἶγε, αὗται. Αἰγέα, τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. Αἰγεία, θάλασσα. Αἰγείην κυνέην, τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γενομένην περικεφαλαίαν. Αἰγεῖς, φυλὴ Ἀθήνησιν· ὠνομάσθη ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίονος. ἔνθεν οἱ φυλέται, Αἰγεῖδαι. Αἴγειον, δέρμα αἰγός, ἢ καὶ μέλος. καὶ αἴγειον, τὸ τοῦ Αἰγέως μαντεῖον. Αἴγειος ἀσκός, ὁ ἀπὸ τῆς αἰγός· ὃς παρ' Ὁμήρῳ καὶ αἴγεος λέγεται, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ, χρύσεος τε καὶ ἀργύρεος. Αἴγειρος, εἶδος δένδρου· ἀναστροφὴ ὁ τρόπος· ὠνομάσθη δέ, ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως αὐτῶν καὶ ἀναδόσεως· καὶ αἴγειρος, ἡ λεύκη· ἢ αἴγειρος, παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἔρας ἀΐσσειν· ἔρα γάρ, ὁρμᾶν καὶ κινεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ κατάγνυσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. ὅπερ ἐστὶ ἀρσενικοῦ τε, καὶ θηλυκοῦ γένους λαμβάνεται. Αἰγειροτόμοι, ἱεροφεῖς τινὲς Ἀθήνησιν.

Αἰγείρου θέα. αἴγειρος ἦν Ἀθήνησι, πλησίον τοῦ ἱεροῦ· ἔνθα πρὶν γενέσθαι θέατρον, τὰ ἴκρια ἐπήγνυον. Αἶγες, τὰ μεγάλα κύματα Δωριεῖς, ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ ἐπαιγίζω, τὸ σφοδρῶς πνέω· καὶ Αἰγαῖον πέλαγος, τὸ φοβερώτατον. Αἰγιάλεια, ἡ νῦν Ἀχαΐα. Αἰγιαλεῖς, οἱ μετὰ Ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι πρότερον Ἴωνες· νῦν δὲ Ἀχαιοί, οἱ ἐν Σικυῶνι.

ται δὲ ἀπό τινος γίγαντος Ἄθου, ἢ ἀπὸ Ποσειδῶνος καὶ Ῥοδόπης τῆς Στρύμονος· ἀπὸ τῆς μητρὸς οὖν τῆς Θρᾴκης τὸ ὄρος. ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ, τὸ πέλαγος ἐπωνόμασται. Ἀθῷος, ὁ περὶ τὸν Ἄθω τοῦ ὄρους ἱδρυμένος ἀνδριὰς τοῦ Διός. Ἀθῶος τὸ ἔγκλημα τὸ, αἰτὶ τοῦ ἀθῷον τὸ ὁ.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι·

Αἲ, αἲ, σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα· φρυγικὸν συμπίπτεται αἶον, αἰαῖ, τῶν νεοσσῶν μου παιδίων αἴμοι τῶν ἀγρῶν· ὁμοίως αἲ, αἰτὶ τοῦ εἴθε· αἶον, αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη φίλος ὦ Μενέλαε· καὶ αἲ αἲ, ἐπίῤῥημα θρηνητικὸν, ὅ παῖς τις αἱ νῦν βαρύνουσι· γράφε δὲ καὶ μελάμπους, περισπῶσι ἀξιοῦσι· λέγοντες, τοῦτο νὴ τὸν κανόνα. Κανών. Τὰ εἰς αι δίφθογγον λήγοντα ἐπιῤῥήματα, αἱ περὶ τέλους ἔχουσι τὸν τόνον, περισπῶνται, ἰαταταῖ· παπαῖ· αἰ, καὶ τὰ ὅμοια· πλὴν τοῦ βαβαὶ, καὶ τοῦ ναὶ, ὀξυτονουμένων. Ἄλλως. Αἲ· ψιλούμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον, δυσφορικόν ἐστιν ἐπίῤῥημα· καί που καὶ μεμπτικὸν, ὡς τὸ αἲ τάλαν παρὰ τῷ κωμικῷ, εἰ καὶ ὡς τὰ πολλὰ θρηνητικόν ἐστι· Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι τῷ μαστιγοφόρῳ δράματι· αἲ αἴ· τίς ἄν ποτ᾽ ᾤεθ᾽ ὧδ᾽ ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς· νῦν γὰρ πάρεστι, καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ, καὶ τρίς· καὶ ἔστιν ἀρχαιότροπον· τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας, ἐκφέρειν τὰς συμφοράς. Ψιλούμενον δὲ καὶ περισπώμενον, θρηνητικόν ἐστιν· ὃ καὶ διπλασιάζεται· αἶον, αἲ αἲ· τάλαινα θάλαμον κεκαυμένων. Ἄλλοι δέ φασι τὸ Αἲ, ψιλούμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον, ἐπίῤῥημά ἐστιν εὐχῆς σημαντικὸν, δηλοῦν τὸ εἴθε, ἀπὸ τοῦ αἴθε κατὰ ἀποκοπὴν γινόμενον· αἶον, αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη φίλος ὦ Μενέλαε· ἢ ἀπὸ τοῦ εἰ, τοῦ σημαίνοντος τὸ εἴθε, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς α· ὡς τὸ, Εἵματα ἀντὶ τοῦ φθόγγος ἐν βραχίοσι· καὶ, Εἵματα ἀντὶ τοῦ παρθένος, καλή τε, καὶ τέρεινα. Δασυνόμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον, ἄρθρον γίνεται ἀναφορικὸν πληθυντικὸν γένους θηλυκοῦ· αἶον αἳ, ὅπερ καὶ αἵ τινες λέγεται. Αἱ καὶ αυ δίφθογγοι, διατί ἐν τοῖς παρωχημένοις τῶν ῥημάτων τρέπονται; ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι γνήσια μεγέθη· τὸ γὰρ ι καὶ υ δίχρονα μεγεθύνονται, οὐχ εἰσὶν αὐτῶν γνήσια, ἀλλὰ τοῦ ε καὶ ο· καὶ τούτου χάριν τρέπονται. Αἶα, πόλις τῆς Κολχίδος· αὕτη ἐπ᾽ ἐσχάτοις κεῖται τῆς οἰκουμένης· ἄλλοι δὲ τὴν γῆν τῆς Κολχίδος, ἰδίως Αἶαν καλεῖσθαι λέγουσιν· ἢ αἶα, ἡ γῆ· παρὰ τὸ γαῖα αἶα, ἀποβολῇ τοῦ γ· καὶ αἶα ὑπὸ Κυρηναίων, τηθὶς, καὶ μαῖα· ἡ ἀδελφὴ κρήτης· καλεῖται δὲ καὶ κρήνη ἐν Παιονίᾳ, καὶ φυτόν τι ἔστι δὲ ὁ καρπὸς, αὐτῷ ὁμώνυμος. Αἴαγμα, θρῆνος διὰ δίφθογγου· ἔαγμα δὲ τὸ σύντριμμα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Αἰαζομένη, θρηνοῦσα· ἀκούουσα. Αἰάζω, ἀναβοῶ· στενάζω, θρηνῶ· παρὰ τὸ αἲ, σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα· καὶ ἔστι ῥῆμα ποιητικόν. Αἰαία, νῆσος ἐν τῷ Φάσιδι ἐστὶν, ἐν ᾗ τὸ δέρας ἔκειτο· αὕτη δὲ ἐστὶ, Κόλχων μητρόπολις· καὶ αἰαίη, αὐτὶ τοῦ, Κολχικὴ, κατὰ ἐπωνυμίαν τοπικήν· Αἶα γὰρ, πόλις Κολχίδος, παρά τι ἄλλοις, καὶ παρὰ Λυκόφρονι· ἧς ὁ πολίτης, Αἰαῖος· καὶ ἡ πολῖτις, Αἰαία· καὶ ἡ νῆσος δὲ τῆς Κίρκης, Αἰαία, διὰ τὴν τοιαύτην Κίρκην· ἄλλως γὰρ ἔδει ὥσπερ Τυῤῥηνίαν ἔχειν· Αἰαία νῆσος, διὰ τῶν δύο αι, ὤφειλεν ἡ ἀπ᾽ αὐτῆς Κίρκη ἔχειν καὶ τρίτον αι, ἵνα ᾖ Αἰαιαίη· ὅπερ οὐκ ἔστι, διὰ τὸ κακόφωνον, καὶ διὰ τὴν ῥηθεῖσαν ὁμωνυμίαν· ὁ δὲ γεωγράφος Αἶαν εἶπὼν πόλιν περὶ τὸν Φᾶσιν, λέγει καὶ ὅτι περὶ τὴν τοιαύτην Κολχικὴν Αἶαν, καὶ Αἰαία νῆσος, ἡ τῆς Κίρκης· ὅτι δὲ καὶ Αἰήτης ὁ ἥρως ἀπὸ τῆς αὐτῆς Αἴας ἐκλήθη, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Αἰακὶς, ἀπὸ τοῦ Αἰακοῦ παρωνομάσθη· κύλικος δὲ αὕτη εἶδος, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου κεῖται. Αἰακεία, ὕβρις· αἰσχεία, αἰκία. Αἰακίδα, τοῦ Αἰακοῦ ἐκγόνου Ἀχιλλέως. Αἰάκειον, οὗ φασιν Αἰακὸν οἰκῆσαι. Αἰακόντιον, Ἀθήνησι· καὶ τὸ Αἰακοῦ τέμενος. Αἰαίλουρος· τοῦτο οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλ᾽ ἀντίθεσις· παρὰ γὰρ τὸ αἰόλον καὶ τὴν οὐρὰν, ἐτυμολογεῖται αἰαίλουρος· ὃς καὶ αἴλουρος, διὰ διφθόγγου γράφεται· ἔλουρος δὲ τὸ ἐθνικὸν, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Αἰαλαὶ, αἱ σύγγαμβροι. Αἰανὴς κύκλος καὶ αἰανὸς, ὁ σκοτεινός· καὶ αἰακὸν, τὸ δεινόν· καὶ χαλεπόν. Αἰάντειος γέλως, περὶ τῶν παραφρόνως γελώντων· καὶ αἰάντειος οἶκος, ὁ τοῦ Αἴαντος· καὶ Αἰαντὶς φυλὴ, ἡ τοῦ Αἴαντος. Αἰάντεια, ἑορτὴ ἐν Σαλαμῖνι. Αἰαντὶς, φυλὴ Ἀθήνησιν. Αἰαντὸν, ἁμαρτία. Αἴας, ὁ Τελαμῶνος· καὶ Αἴας ὁ Λοκρός· ὁ μὲν Τελαμῶνος, παρὰ τὸ αἲ αἲ, αἰάζω· θρηνητικὸν γάρ ἐστιν ἐπίῤῥημα· ὥς φησι Σοφοκλῆς· αἲ αἴ· τίς ἄν ποτ᾽ ᾤεθ᾽ ὧδ᾽ ἐπώνυμον τοὐμὸν, ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς· νῦν γὰρ πάρεστι, καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ, καὶ τρίς. Ὁ δὲ Λοκρὸς, παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ· ὁ μέλλων, ἀΐξω· ὁ ἀόριστος, ἦϊξα, ἤϊξας ἡ μετοχὴ, ὁ ἀΐξας· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ξ· καὶ συναιρέσει, Αἴας· ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ θαρσαλέως, καὶ σφόδρα αὐτὸν ἀΐσσειν καὶ ὁρμᾶν, ἐν τοῖς πολέμοις· περὶ οὗ ἱστορεῖται ταῦτα· Ἱστορία. Αἴας ὁ Λοκρὸς, ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας καταφυγοῦσαν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ καὶ τοῦ Παλλαδίου τῆς Ἀθηνᾶς ἐχομένην, ἀπέσπασε καὶ αὐτόθι Ἰλιάδι συνῆλθε· ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, τοῦτον ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν πολλαῖς ἑτέραις ἀνεῖλεν· οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασι· τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει· καταφυγοῦσαν αὐτὴν, ἀπέσπασε τοῦ ναοῦ καὶ ἔσχε, τὴν λείαν καθάπερ ἕτερας οἱ πολλοὶ στρατιῶται, ἃς ἔφθασεν ἕκαστος ἁρπάσαι· ἐρασθεὶς δὲ ταύτης ὁ Ἀγαμέμνων, τῷ Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦται· ὁ δὲ, κηρύσσει ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη· συνέβη γοῦν ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν οὕτως, ὑπὸ Ἀγαμέμνονος καὶ μισηθῆναι, ὑπὸ τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ συκοφάντης· εἰς νοῦν δὲ θέμενος ὁ ἀνὴρ τὴν πρότερον ἐς Ἀχιλλέα ὕβριν, ὡς ἀφῃρέθη τὴν ἰσοστάσιον Βρισηΐδα, ἔτι δὲ λογισάμενος καὶ τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον, καὶ φοβηθεὶς μή πως καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλωσιν, ἐμβὰς τῆς νεὼς ἐν ἀπροσφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ, ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων, περὶ τὴν Τῆνον καὶ Μύκονον ναυαγεῖ· ἢ περὶ Ἄνδρον· καὶ τῆς νεὼς πρὸς τὰς πέτρας λυθείσης, μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νηξάμενος, περὶ τὰς Γυραίας πέτρας ἔσωσε· μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ἐπερχομένων σφοδρότερον, σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπείσῃ, πρὸς τὴν θάλασσαν αὖθις κατενεχθεὶς ἐπνίγη· μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς ἅπασα τὸ συμβάν, ἐπὶ χρόνου ὅλου μελανοφοροῦσα, τὸν ἄνδρα ἐπένθησε· καὶ ἑτησίως ὁλκάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν, καὶ πῦρ ἐμβαλοῦσα, τῇ ὁλκάδι ἐξαρτῶσα ἀρτημόνιον ἱστίον αὐχένα χωρὶς, ἔπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος, καθαγιάζουσα θυσίας τῷ ἥρωι. Αἰβάσει, θύρα. Αἰβοῖ, σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα αὐτὶ τοῦ φεῦ· τάσσεται δὲ, καὶ ἐπὶ ἡδονῆς παρὰ Ἀριστοφά-

Ἀθλοφόρος, νικητής, ἀγωνιστής. Ἀθλοφόροι ἵπποι, οἱ νικηταὶ· καὶ διαλελυμένως φασὶ κατὰ τὸν ποιητήν, ὅ ἐστι κατὰ πρωτοτυπίαν, οἳ ἄεθλα ποσσὶν ἄροντο. Ἰωνικὸν δὲ εἰπεῖν, ἔφερον. Ἀθμονάζειν, τὸ εἰς δῆμον ἀφικνεῖσθαι τῆς Ἀττικῆς. Ἀθμονεύς, φυλὴ τῆς Ἀτθίδος Ἀθηνᾶς. Ἀθμονία, καὶ Ἀθμονόν, δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Κεκροπίδος· ἀφ' οὗ ὁ δημότης, Ἀθμονεύς. Ἀθμονίς, ὄνομα κύριον. Ἀθόλωτος, ὁ ἀτάραχος. Ἀθόλωτον, καθαρόν. Ἄθουρον, ἄμιστον.

Ἄθω, προπαροξύνουσιν οἱ παλαιοὶ τὸν φιλοτικὸν τόνον φυλάσσοντες. γέγονε γὰρ ἐκ τοῦ Ἄθω, πλεονάσαντος ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ο μικροῦ· ὡς ἐν τῷ φῶς φόως· καὶ Κῶς ἡ νῆσος, Κόως· οἷον, Κόων δ' εὖ ναιομένην. Ἄθραι, ἀπειλαί, καὶ ἀναστάσεις. Ἄθρακτοι, ἀτάρακτοι· καὶ ἄθρακτος, ἀτάραχος. Ἀθράσαντοι, ἀστράπτοντι· Εὐριπίδης αἰνεῖ. Ἄθρας, ἁρμαρόδιον. Ἄθραυστα, ἀπρόσκοπα. Εὐριπίδης, Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι. Ἄθραυστον, ἰσχυρόν· ὑγιῆ· ἀβλαβῆ, ἄκλαστον.

Ἀθρέως, ἀτμῶς. Ἄθρει, βλέπε· ὅρα· νόει· ἴδε· θεώρησον· σκόπει. Ἀθρεῖν, τὸ ἀτενῶς βλέπειν· θρῶ ἀπὸ τοῦ δρῶ τὸ βλέπω γίνεσθαι δοκεῖ, καὶ προσθήκῃ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου, γίνεται ἀδρῶ· τὸ ἄγαν βλέπω· καὶ κατὰ συγγένειαν τοῦ δ πρὸς τὸ θ, ἀθρῶ· καθὰ καὶ ἐκ τοῦ μέδω γίνεται ὁ Προμηθεύς· καὶ ἐκ τοῦ οὐδενός, τὸ ἐξουθενῶ· καὶ ἄλλα ὁμοίως. δρῶ δὲ, ἐκ τῆς διορῶ συγκέκοπται. ἢ θρεῖν, ἐκ τοῦ θεωρεῖν· καὶ κατ' ἐπίτασιν, ἀθρεῖν· μετὰ ἐπιτάσεως θεωρεῖν· περισκοπεῖν. Ἀθρέω, ἀθρήσω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἄγε δὴ ἀθρήσω τουτονὶ ὅ τι δρᾷ. Ἄθρεκτοι, ἀτάρακτοι. Ἀθρέοντες, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες. Ἀθρέμβολα, ὄργανα τιμωρητικά· σφύραις ὡς ἔοικεν ἐμβαλλόμενα, καὶ διασπῶντα καὶ κατέλκοντα. οἶμαι ὅτι, ἀρθρέμβολα δεῖ γράφειν. Ἀθρήματα, δῶρα τὰ πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν ταῖς γαμουμέναις παρθένοις, παρὰ Λεσβίοις. Ἀθρήνη, εἶδος μελίσσης. Ἀθρηνί, χωρὶς θρήνου. Ἀθρήνιον, ὁ μουσῶν τόπος. Ἀθρῆσαι, ἀτενίσαι, ἰδεῖν· καὶ ἀθρήσας, ἰδών. Ἀθρήσειεν, σκοπήσειεν· ἀπίδοι, καὶ ἄθρησον, θεώρησον. Ἄθριβις, πόλις Αἰγύπτου.

Ἀθρόα, ὁμοῦ πάντα. Ἀθροίζει, συνάγει. Τούτους ἀθροίζοντες ἀλλήλοις, παρεκρότουν. Ἰώσηπος. Ἀθρόοι, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· καὶ ἀντὶ τοῦ αἰφνίδιοι, καὶ ἀπροσδόκητοι· καὶ ἀθρόοι καταρρέοντες· ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. προπαροξύνειν δὲ δεῖ τὸ ὄνομα, καὶ δασύνειν τὴν πρώτην συλλαβὴν Ἀττικῶς. καταρρέοντες δὲ ἀντὶ κατερχόμενοι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ῥευμάτων. Ὅμηρος, Τάδ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν. Ἀθρόως, καὶ ἀθρόον, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· ἐξαίφνης. Ἀθροίζω, τὸ συναγείρω· ἐκ τοῦ θροῶ θρόος, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον, γίνεται θροΐζω· καὶ κατὰ συναίρεσιν καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθροίζω.

Ἄθροισμα, πλῆθος, σύναξις, σύρφημα. Ἀθρόοι, πολὺ ἀκέραιοι Λάκωνες. Ἀθρόοις, ὃ καὶ ἀθρόοις λέγουσι δισυλλάβως· ἀντὶ τοῦ εἰς ἓν συνηγμένοις· ὁμοῦ· ἀθρόως· ὡς τό, Τοσαῦτα μὲν ἐποίκιλλεν, ἀθρόοις δὲ διεσώθησαν. Ἀθρόοι, καὶ ἀθρόα· καὶ τὸ ἀθρόον· πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως οἱ Ἀττικοὶ ἐπνευμάτιζον. ἐπὶ μὲν τοῦ αἰφνιδίου ψιλοῦντες αὐτό, διὰ τὴν τοῦ α στέρησιν· οἱονεί, τὸ δίχα θροῦ, τουτέστι θορύβου. ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμοῦ δασύνοντες, διὰ τὴν ἄθροισιν, ἀθρόον τὸ ἅμα θρῶ, ἢ τὸ θορυβῶ, ἢ τὸ ἅμα θορόν, ἤγουν πεσόντα· τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α δασύνεται. τὸ γοῦν ἀθρόοι ἦσαν, καὶ ἀθρόα πάντ' ἀπέτισεν, ἐδασύνετο Ἀττικῶς· τούτου τοῦ λόγου, διὰ τὴν ἀθροιστικὴν σημασίαν. οἱ δὲ νῦν, ὅπως ἂν ἔχῃ ψιλοῦσιν αὐτά, διὰ τὸ πρὸ δασέος κεῖσθαι τὸ α. οἱ δ' αὐτοὶ Ἀττικοὶ καὶ τὸ αὔω ἐπὶ μὲν τοῦ φαίνω ἐψίλουν· ἐξ οὗ καὶ ἠὼς ἡ ἡμέρα. ἐπὶ δὲ τοῦ ξηραίνω, ἐδάσυνον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀφαυάνθην παρὰ τῷ κωμικῷ, ἤτοι ἀπεξηράνθην. καὶ τὸ εἴργω δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ κωλύω, ἐψίλουν· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ ἀπεῖρξεν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐγκλείω, ἐδάσυνον, ὡς δηλοῖ τὸ καθεῖρξεν. Ἀθρόως, ταχέως, αἰφνιδίως· σφοδρῶς· ἀφνως· συνηγμένως· ὁμοῦ. Ἄθρυπτος, ἀνδρώδης· μὴ βλακεύουσα, μὴ δὲ μαλακιζομένη· μὴ δὲ χαυνουμένη. Δαμάσκιος. Τὴν δὲ τροφὴν ἐκληρώσατο, μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον· οὔτι κακουργοῦσαν διὰ πενίαν, οὔτι διὰ πλοῦτον βλακεύουσαν, ἀλλὰ μέσην καὶ μουσικὴν καὶ τὸν δώριον τρόπον, ὡς ἀληθῶς ἡρμοσμένην. Ἀθυμία, λύπη· ἢ τῶν καταθυμίων, ἀβουλήτως στέρησις. Ἄθυμος, ἀντὶ τοῦ ἀθυμήσας. Πλάτων πολιτείας πέμπτῳ. ἤγουν, ὁ λελυπημένος. Οἱ δὲ στρατιῶται καίτοι ἄθυμοι δοκοῦντες, καὶ τὰ σώματα τρωθέντες, ἐν τῇ προτέρᾳ μάχῃ παρεβάλοντο καὶ ἐνίκησαν. ἀντὶ τοῦ, τὴν ψυχὴν κακοί. Ἀθυμότερος, ἀψυχότερος· κακοψυχότερος. Ἀθυμῶ ἀμεταβάτως, Οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· λυποῦμαι. Ἀθύρ, ὁ μήν· καὶ τὴν Ἀφροδίτην Αἰγύπτιοι καλοῦσιν Ἀθύρ· καὶ μῆνα γε τὸν τρίτον τοῦ ἔτους ἐπώνυμον ταύτῃ πεποιήκασιν, οὕτως ὥριον· καὶ Ἀθὺρ ὁ βοῦς παρὰ Αἰγυπτίοις. Ἀθύρειν, τὸ ποιεῖν ἀθύρματα· κυρία λέξις ἐπὶ παίδων. ἔστι δὲ ἀθύρειν τὸ ἄστατα βαίνειν, ἐκτρέχοντα τοῦ καθήκοντος· ὡς αἱ περὶ θύρας, ὅ φασιν ἡ κοινή, ἢ μὴ εἰδότα θύραν. ὅθεν ἡ κοινὴ γλῶσσα ἐκθυρίζειν φασίν. οὐ τὸ ἀνάπαλιν, ἔσω κιγκλίδων μένειν καὶ θύρας. καὶ ἀθύρει· παίζει· ἐραθυμεῖ. Ἄθυρμα, κάλλιστον παίγνιον. αἴρεται δὲ παρὰ Πλάτωνι, ἀθυρμάτιον. Ἀθύρεσθαι, παίζειν· μιγνύειν· σκιρτᾶν. Ἀθύρματα. Ὅμηρος. Μυρία ἄγοντες ἀθύρματα. τουτέστι, κόσμια· φύσει μὲν ἀθύρματα, τὰ ταῖς γυναιξὶ σπουδαῖα. ὁ ποιὸς ὁ ἐρυθροσόμενος χρυσὸς ὅρμος. κατὰ δὲ τοὺς παλαιούς, παίγνια· σκιρτήματα, παρὰ τὸ ἀγανθύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν· κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ρ· ὁμοίως τῷ, αἴδες, αἶδρες. Ἀθυρογλωττία, ἡ φλυαρία. Ἀθυρόγλωσσος, βλάσφημος· φλύαρος. ἀθυρόστομος λέγεται, παρὰ τὸ θύραν μὴ ἐπικεῖσθαί φασι τῇ γλώσσῃ· ἢ παρὰ τὸ ἀθύρειν, ἤγουν ἀδιακρίτως ὁμιλεῖν· ὃ καὶ αὐτὸ ἤγουν τὸ ἀθύρειν στέρησιν θύρας τῆς κατὰ νοῦν σημαίνει. Ἀθυρόγλωττον· καὶ καθ' Ὅμηρον εἰπεῖν ἀκριτόμυθον, καὶ κατὰ τὸν κωμικὸν φάναι, ἀπύλωτον ἔχειν στόμα. Ἀθυρογλωττία ἡ ἀχάλινος γλῶσσα. Ἀθυρόνομοι, οἱ ὡς ἔτυχε τοῖς νόμοις χρώμενοι. Ἀθύσσει, μιγνύει, ἐρεθίζει. Ἀθυροστομεῖν, μὴ εἴκειν, ἀλλὰ λοιδορεῖν. Ἀθύρω, τὸ παίζω ἀμεταβάτως. Πλάτων. Κεναῖς χερσὶν οὐκ ᾤετο δεῖν ἀθύρειν. Ἀθύρωτον στόμα· οὕτως ἀθύρωτον, οὐκ ἀπύλωτον. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις, καὶ Φρύνιχος. οἱ δὲ γράφουσιν ἀπύλωτον ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένον, καὶ πύλην μὴ ἔχον. Ἀθωνίς, πόλις. Ἀθώπευτον, ἀκολάκευτον· ἄσπλαγχνον. ἐν ἐπιγράμματι. Θηρὸς ἀθωπεύτου πάρει καθῆψε δέρας, περὶ καρποῦ φησὶ τούτου. Ἀθῴου Διός· Διὸς ἱερὸν ἐν ἄκρῳ Ἄθῳ τῷ ὄρει, Ἀθῴου καλουμένου. Ἀθῷος, ἀζήμιος· ἀναίτιος· ἀπὸ τοῦ θῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ καταβάλλω, γίνεται θωή· ὅ ἐστι ζημία· ὁ γὰρ ζημιούμενος, καταβάλλεταί τι· καὶ ἀθῷοι τοὺς ἀζημίους. Ἄθως, ὄρος Θρᾴκης ὑψηλότατον· ὃ καὶ Ἄθων, σὺν τῷ ν λέγουσιν. Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας ἀλός· ὄνομα

ἀθηναίαν αἰδοῖ τῆς πολιοῦχου θεοῦ, ἥ τις ἀθηνᾶ καὶ ἀθηναία ποιητικῶς ἐλέγετο, ἀλλὰ ἀττικὴν γυναῖκα καὶ ἀτθίδα· ἢ ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν, ἢ ἀττικάς ὥς φησι μεγακλείδης. ἀλλὰ φαίνονται καὶ τὴν πολῖτιν ἀθηναίαν λέγοντες πανταχοῦ, ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἀθήναζε, εἰς ἀθήνας. Ἀθῆναι πόλις· ἀθῆναι καὶ θῆβαι, πληθυντικῶς γράφεται ἀεὶ παρ' ἀττικοῖς· ἑνικῶς δὲ οὐδέποτε· ὡσαύτως καὶ κλαζομεναὶ καὶ σάρδεις· καὶ ἕτερα ὀνόματα πολλά. Ἀθηναῖος, ὁ πολίτης τῆς ἀττικῆς, ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν· ἀττικὸς δὲ, ὁ ἀττικίζων. Ἀθήναιον, τὸ ἱερὸν ἀθηνᾶς· ὡς ἀπολλώνιον, τὸ τοῦ ἀπόλλωνος· οὕτω καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον καὶ ποσειδώνιον, τὸ τοῦ ποσειδῶνος, καὶ διονύσιον, καὶ δημήτριον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμωνύμως τοῖς πατρωνυμικοῖς· τὸ δὲ ποσειδάωνιον, δῆλον ὅτι δωρικόν ἐστιν. Ἀθήναιος ναυκρατίτης, γραμματικὸς γέγονε δὲ, ἐπὶ τῶν χρόνων μάρκου· ἔγραψε βιβλίον ὄνομα δειπνοσοφισταί· ἐν ᾧ μνημονεύει, ὅσοι τῶν παλαιῶν μεγαλοψύχως ἔδοξαν ἑστιᾶν. Ἀθηναΐς, ἡ ἐλαία· καὶ ἀθηναία, ἡ ἀγριελαία. Ἀθηναίων δυσβουλία, ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας καὶ ἀναξίως ἀτυχούντων· τὸ γὰρ κακῶς βουλεύεσθαι ἀθηναίοις ἦσχεν· τὴν δὲ ἀθηνᾶν παρασχεῖν τὸ καλῶς ἐξελθεῖν ἀποκλίναι καλῶς· καὶ ἔστι τοῦτο λεγόμενον ἐπιχώριον. Ἀθήνηθεν, ἐξ ἀθηνῶν. Ἀθήνησιν, ἐν ταῖς ἀθήναις. ἀθῆναι δὲ, πόλις τῆς λακωνικῆς. Ἀθήνη, μυθικῶς μὲν διὸς θυγάτηρ· οἱονεὶ ἀθήλητός οὖσα, ὡς μὴ θηλάσασα· ὠδίνεσθαί φασιν αὐτὴν ἡ κεφαλὴ τοῦ διός· ἐφίσταται δὲ προσκληθεὶς ἥφαιστος, καὶ πλήττει πελέκει τὴν κεφαλήν· καὶ τὸ ἐγκυμονούμενον ἐξέθορε, κόρη ἔνοπλος καὶ αὐτή· ἐκ τοῦ μὴ θηλάσαι τὴν κλῆσιν ἔλαχεν· θῶ γὰρ θήσω, τὸ θηλάζω. ὡς τὸ, ἐπεὶ τατὸν γάλα θῆσθαι· ἐξ οὗ καὶ ἄρνες γαλαθηνοί· καὶ τιθηνός, ἡ τροφός· ἢ καὶ θηλαμών, παρὰ λυκόφρονι· ἔτι δὲ καὶ ἡ θηλὴ καὶ τὸ θηλάζειν, καὶ ἡ τίτθη· ὡς οἷον ἐπιτιθοῦσα τῷ βρέφει· τουτέστι, λάβε θήλασον· κατὰ τοὺς παλαιούς· ἀλληγορικῶς δὲ, ὡς ἐν ὀλίγῳ πολλὰ συλλέγουσα ἀθήνη ἡ φρόνησις· ἢ κατὰ στέρησιν καὶ αὐτὴ τῆς θηλῆς διὰ τὸ πάρθενον· ἢ παρὰ τὸ ἀθρεῖν, τὸ βλέπειν· ἀθρόνη τις οὖσα, ὡς τῶν μελλόντων καὶ ὄντων προβλεπτική· ἐκ διὸς δὲ, διὰ τὸ ἐκ τοῦ νοὸς· ζεὺς γὰρ καὶ ὁ νοῦς ἐκ κεφαλῆς, διὰ τὸ ἐκεῖ λογιστικόν· οὗ προβολὴ ἡ φρόνησις· ἥφαιστος δὲ αὐτὴν ἐκφαίνει, διότι αὐτὸς μὲν εἰς πῦρ ἀναγορεύεται τὸ καὶ φωσφοροῦν καὶ ἔκκαιον, καὶ ἄνω φερόμενον· καὶ ἡ φρόνησις φωσφόρος πέφυκε· καὶ τὸ δραστήριον, πρυστήριον ἔχει καὶ οὐδὲν ταπεινὸν φρονεῖ, ἀλλὰ μετεωρεῖται καὶ ἄνω φέρεται. τέσσαρες δέ εἰσιν εὐθεῖαι τῆς ἀθηνᾶς· πρωτότυπος μὲν ἡ ἀθήνη, ὡς εἴρηται κατὰ συστολὴν ἀθάνα γέγονε· παρὰ τῷ σοφοκλεῖ κεῖται, καὶ ἑτέροις. ὥσπερ δὲ τὴν ἅμαξαν κατὰ παραγωγὴν ἁμαξαίαν φασί, καὶ τὴν αὐλὴν αὐλαίαν, καὶ τὴν προνομὴν προνομαίαν, καὶ τὴν ὑστέραν ὑστεραίαν, καὶ τὴν σελήνην σεληναίαν, οὕτω καὶ τὴν ἀθήνην ἀθηναίαν φασίν, ἀλλά τι, καὶ ὁ ποιητής. οἱ μέντοι ὕστερον ἀποβάλλοντες τὸ ι τῆς αι διφθόγγου, καὶ ἀθηναίαν ποιοῦντες, ὥσπερ τὴν ἐλαίαν ἐλάαν ἀττικῶς· οἷον τῆς ἰάδος ἐλάας παρ' ἑτρυγων· ἀθηνάαν μὲν οὔ φασι, τὰ δὲ δύο α ἀκιρνῶντες, λέγουσιν ἀθηνᾶν· διὸ καὶ ἐκτείνεται ἡ ταύτης εὐθεῖα, καὶ ἀεὶ περισπᾶται διὰ τὴν τῶν δύο α κρᾶσιν. Ἀθηνόδωρος, ὄνομα κύριον. Ἀθὴρ, ἐπὶ δόρατος μεταφορικῶς· αἰσχύλος τηρεῖ. Ἀθάρα, βρῶμα διὰ πυρῶν καὶ γάλακτος ἑψημένον παρὰ αἰγυπτίοις. Ἀθερηλοιγόν, ὅ ἐστι, πτύον· λικμητήριον· τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀθερίζειν· ἐν γὰρ τῷ λικμᾶσθαι, σῖτος μὲν ἀποτίθεται, καὶ ἄχυρον ἀμελεῖται. ἀθέρες δὲ οὐδαμοῦ εἰσιν, ἀπολεπτυνθέντες καὶ ῥιπισθέντες ἀνέμοις· καὶ ἀθέρες ὥς τινές φασι, τὰ λεπτότατα τῶν ἀσταχύων μέρη. ὁ καὶ ἀθηρόλοιγον λέγεται, τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν· ἢ ἀθηρολοιγόν, τὸ πτύον· τὸ τοὺς ἀθέρας διαλέγον καὶ διαχωρίζον· καὶ ἀθερολόγον τὸ αὐτό· γράφεται δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. ὑφ' ἓν δὲ καὶ ὀξυτόνως ἀναγνωστέον· οὕτως ὠρίων. Ἀθηρόβρωτον, ὄργανον τὴν ῥρυτήν· ἢ τὴν ἀθάραν ἀνακινοῦσι· σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι. Ἄθυρον, τὸ ἀθύρατον· ἀθύρωτον. Ἀθυρονόμαι, αἳ ὡς ἔτυχε τοῖς νόμοις χρώμεναι. Ἀθησαύριστον, ἀνεπιτήδειον εἰς ἀπόθεσιν. Ἀθήτευτος, ὁ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων. Ἀθίγανος, ὁ αἱρετικός. Ἀθιγῆ, ἀνέπαφον. Ἀθιγής, ἄψαυστος. Ἀθίγγανος, ὁ μὴ θέλων τινὶ προσεγγίσαι, ἀπὸ τοῦ θίξω· οἱ γὰρ τὴν αἵρεσιν ταύτην ἔχοντες, οὐδὲν παρ' ἄλλου λαμβάνουσιν. Ἄθικτον, ἀψηλάφητον· ἀπρόσψαυστον· καθαρὸν ἀμόλυντον καὶ παρθένος ἄθικτος. Ἀθίκτοις, ἀνεπάφοις· παρθένοις, ἀνάνδροις.

Ἀθίλαι, κόχλου θαλασσίας εἶδος. Ἄθινα, ξύλα κατακαύσιμα. Ἆθλα, τὰ ἔπαθλα, ἀγῶνες. Ἀθλεῖν, ἀγωνίζεσθαι· κακοπαθεῖν. Ἀθλεῖται, διηθεῖται. Ἀθλεύων, κοπιῶν, ἢ τὸν μοχλὸν ἀφαιρούμενος. Ἀθλέω, ὁ μέλλων ἀθλήσω, ὁ ἀόριστος, ἤθλησα· ἡ μετοχή, ὁ ἀθλήσας· καὶ ἆθλος, ὁ ἀγών. Ἀθλῆσαι, κοπιάσαι· κακοπαθῆσαι· καμεῖν· ἀγωνίσασθαι. Ἀθλήσαντες, κεῖται ἀντὶ τοῦ κακοπαθήσαντες· ἔστι γὰρ ὅτι τὸ ἄεθλον, τὸν μὴ ἐθελητὸν κόπον σημαίνει· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, Οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων. Ἀθλητάς, ἀγωνιστάς, ἀσκητάς. Ἀθλητής, ὁ ἀγωνιστής· ὁ τοῖς ἄθλοις ἐξασκηκώς. Ἄθλιος, ταλαίπωρος· ἄθλιος κάλλιον ἢ ἀτυχής· ἄθλιος ὁ ταλαιπαθής· ὁ πολλὰ δυσχερῆ ὑφιστάμενος· ὃς καὶ σχέτλιος λέγεται καὶ ἄθλιος φύσει, ἄνθρωπος· καὶ ἄθλιος, ὁ ἐν ἀγωνίᾳ καὶ θρήνοις ὤν, καὶ μὴ δ' ὅλως ἄνεσιν ἔχων. Ἀθλιότης, ἡ ἐν τοῖς λυπηροῖς καὶ ἀβουλήτοις πάθεσι ταλαιπωρία. Ἀθλίων, ἀτίμων, ἐπιπόνων.

Ἀθλιώτατα διάγει, ἀντὶ τοῦ δυστυχῶς. Ἀθλοθεσία, ἡ ἀνταπόδοσις. Ἀθλοθετῆρα, ἀγωνοθέτην. Ἀθλοθέτης, ἀγωνοθέτης. Ἀθροίζει, συνάγει. Ἆθλον, καὶ βραβεῖον, τὸ αὐτό· ὡς λῆμμα, καὶ δῶρον· τὸ τῷ καρτεροῦντι, καὶ νικῶντι διδόμενον· οἷον, Νῦν δ' ἔκφερε ἄεθλα. ὅτι ἀπὸ μὲν τῶν διδόντων αὐτὸ βραβευτῶν, βραβεῖον λέγεται· ἀπὸ δὲ τῶν ἀθλούντων, ἆθλον· ὡς πάθος καὶ πρᾶγμα, ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ἀπὸ μὲν τοῦ ποιοῦντος, πρᾶγμα· ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος, πάθος· καὶ ἡ στρέβλωσις καὶ ἡ πληγή, καὶ ὅσα τοιαῦτα ὁμοίως. γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ τλῶ τὸ καρτερῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἔθελον καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀέθελον, τὸ πάνυ ζητούμενον· καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ ε, ἆθλον· καὶ ἆθλος τὸ ἀρσενικὸν· τὸ ἀγώνισμα, καὶ ὁ πόνος· διὸ καὶ πλεονάζεται ἡ καὶ ἄλλως. Ἆθλον οὐδετέρως, τὸ διδόμενον γέρας, τῷ νικήσαντι τὸν ἀγῶνα· καὶ ἔπαθλον, τὸ ἐπὶ τῷ ἄθλῳ δηλονότι, καὶ τῷ ἀγῶνι διδόμενον ὃ καὶ βραβεῖον λέγεται· ἢ ἆθλον, ἀγώνισμα· ἔργον· ἔπαθλον· ἡ τιμή· ὁ μισθός· καὶ τὸ τοῦ ἀγῶνος βραβεῖον· καὶ ἆθλος ἀρσενικῶς τὸ ἔργον, καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἔπαθλον· διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ οὐδετέρου· ὅτι τὸ μὲν οὐδέτερον, δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον· τοῦτο δὲ, τὸν ἀγῶνα. Ἄθλιος, ἄφυτος·

Ἀθεραπευσία, ἡ παντελὴς καταφρόνησις. Ἀθερὲς, εἶδος σπέρματος. καὶ ἀθερὲς, ἀδόκιμον. ἀνόσιον ἀκριβές.

Ἀθερὴς, ὁ ἀτηρὴς σίδηρος ὅταν θερίζῃ, ἢ θεριστικὸς, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος ὀξύς, ἢ ὁ ἀθὴρ ἀσταχίων. Ἀθερίζειν, ἀτιμᾶν καταφρονεῖν. ἀφροντιστεῖν. μέμφεσθαι. ἀποδοκιμάζειν. ἀτιμάζειν. σκυβαλίζειν. ἢ τὸ ἀπορρίπτειν. καὶ ὀξὺ θεωροῦν. μετῆνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀθέρων. ἡ δὲ χρῆσις τοῦ ἀθέρος παρὰ αἰλιανῷ ἐν τῷ περὶ προνοίας. ἄχρηστοι δὲ οἱ ἀθέρες εἰς καρπὸν συγκομιζόμενοι. εἰσὶ δὲ, στάχυς ἀτελεῖς. ἐφ᾽ αἷς αἱ σταχυολογίαι γίνονται. οὓς οὐκ ἀξιοῖ θερίζειν ὁ γεωργός. Ἱστέον δὲ ὅτι, ἐκ τοῦ ἀθερίζειν, καὶ ἰχθὺς ἡ ἀθερίνα ἔοικε λέγεσθαι. ἀθερίζεται γάρ πως καὶ αὐτὴ διὰ τὸ εὐτελές. διὸ καὶ ἀτυχὲς ἰχθύδιον. καὶ ἀθέριζον, ἀπεδοκίμαζον. Ἀθέριξ, τὸ εἰς τὸν στάχυν τοῦ σίτου ἄνω ὡς κέντρον. Ἀθέριξα, ἀπεφύσησα. Ἀθερίσαι, καθυπνῶσαι. ἀφροντιστῆσαι. ἀποδοκιμάσαι. καὶ ὀλιγωρῆσαι. Ἀθέριστος, ἀφρόντιστος.

Ἀθερώσει, ἀγρυπνεῖ. Ἀθεσίαν, παραβασίαν ὡς ἐν τῷ, ἀγνοῶν γὰρ τὴν ἀθεσίαν τῶν κελτῶν, καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τὰς ἐπισειομένας. ὅτι ἀθηνᾶ καὶ ποσειδῶν ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀττικῆς, ἔστιν ἐν τῷ γεραίτερος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι συλλογισάμενοι τὴν τῶν γαλατῶν ἀθεσίαν καὶ αὖθις πολύβιος. Ἐπιπεφύκει ἅπασι τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀβεβαιότητα. Ἀθεσμία, παρανομία. Ἀθέσμιον, τὸ ἄδικον. Ἄθεσμος βλάβη, ἐφ᾽ ᾗ νόμος οὐ κεῖται. Ἄθεσμος δίκη, ἄνομος. καὶ ἀθέσμως, παρανόμως. Ἄθετος ἐρινύς, σκληρά. ἀχείρωτος. ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιλάσασθαι. Ἀθέσφατον, πολὺ, δυσπαρακολούθητον. καὶ ὅσον οὐδὲ θεὸς φατίσειε δι᾽ ὑπερβολὴν πλήθους. Ἀθετεῖ, ἀτιμάζει. ῥιπτάζεται.

Ἀθετεῖν παρὰ τοῖς ἴωσι, τὸ μὴ ποιεῖσθαι λόγον. Ἀθετῶ, ὀβελίζω. διαγράφω. ἀνατίθεμαι. Ἀθετῶς, ἀθέσμως. ἢ συγκατατεθειμένως. αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμώτῃ. Ἀθετεῖται, ὑβρίζεται. καταφρονεῖται. Ἀθέτησις, ἐκβολή. [illegible]. οὕτως ὁ ἀπόστολος. ἀθέτησις γὰρ γίνεται, προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές. Ἀθεωρητὶ, χωρὶς θεωρίας. Ἀθεώρητος, ἀθέατος. Ἄθηλον, τὸ μὴ θηλακὸς παιδίον. Ἀθήλυντον, σκληρόν. ἀδάμαστον. ἀνδρῶδες. Ἄθηλος, ἄπαστος. ἢ ὁ γάλακτος ἄγευστος. Ἀθημένος, οὐδὲν ἔχων ἄμεινον, ἢ παρ᾽ ἀνέμων καταπνεόμενος. Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον, ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα. ὡς εἴ τις διὰ τὴν γλαυκότητα, τὸν αἴλουρον τῇ ἀθηνᾷ παρεικάσειεν. καὶ ἀθηνᾶ κάρχος, ὁ δεξιώσας τοὺς καὶ φρονήσας τὸ δέον. Ἱστορία. Ἥρα μὲν βοηθεῖ τοῖς ἀχαιοῖς, ὡς οὐ μόνον εἰς νόμιμον γάμον μενελάου ἀδικηθέντος, ἀλλὰ γαμήλιος δαίμων. ἐπίσταται γὰρ αὐτὴ τῶν γάμων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ βασιλικώτερον τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς. ἥρα γὰρ ὡς πολλαχοῦ ἐρρέθη, καὶ εἰς βασιλείαν μεταλαμβάνεται. ὅθεν ἡραία ζωὴ, ἡ βασιλική. ζεὺς δὲ μένει καθήμενος ἄνω καθό που οὐκ ἔστι πιθανὸν τὸν αἰθέριον καὶ ὀλύμπιον δία εὐλόγως ἐνεχθῆναι κάτω. Σημειῶσαι δὲ ὅτι, ἐπειδὴ εἶχε πιθανεύσασθαι τὸ πλάσμα ὁ ποιητής, ἐποίησεν ἂν καὶ τὸν ἀϊδωνέα. καὶ τὸν διόνυσον, καὶ τὴν δήμητρα παρόντας τῇ μάχῃ. οὐκ ἔχει δὲ πιθανότητα τοιοῦτον τὰ ποιῆσαι. ἅδης μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὅπως πρὸς τὸ ζῆν ἐπικουρήσει, ἀπωλείᾳ χαίρων ἀνδρῶν καὶ στεναγμοῖς κατὰ τὴν τραγῳδίαν καὶ γόοις πλουτιζόμενος. δήμητρα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ διόνυσος καρποφόροι ὄντες, ἄχθονται καθάπαξ τῷ πολέμῳ, φθαρτικῷ ὄντι τῶν καρπῶν. ἔστι δὲ ὁ περὶ τούτων τῷ ποιητῇ λόγος τοιοῦτος. Βὰν δ᾽ ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες. ἄγυια διχονοοῦντες. Ἥρη μὲν μετ᾽ ἀγῶνα νεῶν, καὶ παλλὰς ἀθήνη. Ἠδὲ ποσειδάων γαιήοχος ἠδ᾽ ἐριούνης Ἑρμείας ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι. ταῖς πολλαχοῦ ἐνθείσαις κέκασται. Ἥφαιστος δ᾽ ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων. Χωλεύων. ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί. Ἐς δὲ τρῶας ἄρης κορυθαίολος αὐτὰρ ἅμ᾽ αὐτῷ, φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ᾽ ἄρτεμις ἰοχέαιρα. Λητώ τε ξάνθος τε φιλομειδής τ᾽ ἀφροδίτη. καὶ εἰσὶ μὲν οὗτοι πέντε μὲν ἀχαϊκοὶ, ἓξ δὲ οἱ τῶν τρώων. ἀγῶνα δὲ ἐνταῦθα τὴν ἄθροισιν λέγει, καὶ ὥς φασιν οἱ μεθ᾽ ὅμηρον συναγωγήν. Ἄλλως. Ἀθηνᾶ ἡ φρόνησις, τοῖς ἀχαιοῖς καὶ αὐτὴ συμμαχεῖ, διὰ τὸ τοῦ ἑλληνικοῦ πολέμου δίκαιον καὶ εὔλογον. διότι φρόνησις εἷλεν ὕστερον τὴν τροίαν, καὶ δόλος σοφός. διὸ καὶ ὁ ἑρμῆς αὐτοῖς ὁ λόγιος συμμαχεῖ, φρεσὶ κεκασμένος πευκαλίμαις, ἀλλὰ καὶ δόλιος. ἥφαιστος δὲ σύμμαχος ἑλλήνων δεῖ καὶ αὐτὸς, ὅτι πολέμιος ἄρει κατὰ τὸν ἐν ὀδυσσείᾳ μῦθον, καὶ ὡς φίλος τῇ ἀθηνᾷ. ἥφαιστος γοῦν διδάσκει τέχνας ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, καὶ παλλὰς ἀθήνη. ποσειδῶν δὲ, τοῖς ἀχαιοῖς συνεφάπτεται μάχης, διά τε τὴν πρὸς τὸν λαομέδοντα μῆνιν. εἴγε θητεύσαντος εἰς ἐνιαυτὸν μισθὸν ἐπὶ ῥητῷ, ἐβιάσατο τὸν μισθὸν ὡς ὁ ποιητὴς λέγει. ἔτι δὲ καὶ ὅτι νησιῶται οἱ πλείους τῶν ἑλλήνων, καὶ διὰ τοῦτο οἰκεῖοι ποσειδῶνι. καὶ ὅτι διὰ θαλάσσης περάσαντες, ἐπιτυχῶς μετῆλθον τὴν τῆς ἑλένης ἁρπαγήν. καὶ οὗτοι μὲν συμμαχοῦσι τοῖς ἕλλησι διὰ ταῦτα. τοῖς δὲ τρωσὶν, ὁ μαχὸς ἄρης βοηθεῖ, ὡς τοιοῦτος ὢν ὁ μάχιμος, ὅ φασιν ὁμοίως. ὅπου γε καὶ ὁ τρωϊκὸς πόλεμος, ἀπὸ μοιχείας ἔσχε τὴν ἀρχήν. ἔτι καὶ ὡς ἁρπαγῆς καὶ βίας δεσπόζων, καὶ ὡς οὐκ εὔλογος, ἀλλὰ ἐναντίος τῇ ἀθηνᾷ. διὸ καὶ ἡ ἀφροδίτη τοῖς αὐτοῖς βοηθεῖ, οἰκείως μὲν ἔχουσα πρὸς τὸν ἀλόγιστον ἄρην. ἀπεχθομένη δὲ τῇ ἔμφρονι ἀθηνᾷ. ἄρτεμις τοῖς τρωσὶν ἐπικουρεῖ. ἢ ὡς ἔφορος τῶν χορῶν. καὶ γὰρ καὶ οἱ τρῶες χοροιτυπίαις ἄριστοι, ἢ ὡς τοξότις. ὁ τοῖος καὶ ὁ τοῦ πολέμου αἴτιος ἀλέξανδρος. διὸ καὶ ὁ ἀπόλλων ὡς τοιοῦτος ἐπικουρεῖ. ἡ δὲ λητὼ, ἅτε μήτηρ ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος. καὶ ὅτι νυκτὸς ἀξία ποιοῦσιν οἱ τρῶες, καὶ λήθης. εἰς ἃ παρ᾽ ἄμφω ἀλληγορεῖται ἡ λητώ. ὁ δὲ ξάνθος, ὡς ποταμὸς ἐγχώριος, ἐπικουρεῖ τοῖς τρωσὶ, καὶ ὡς πρὸς ἥφαιστον ἀξιόμαχος. καὶ οὕτω μὲν ταῦτα. Ἀθηνᾶ, εἶδος αὐλοῦ. μεγακλείδης. Ἀθῆναι, ἡ ἐλαία. καὶ ἀθῆναι. ἄστυ. Ἀθηνᾶς, ἢ ἡφαίστου ἔργον τι λέγει ὁ ποιητής, ὅταν πρὸς τῇ σεμνότητι, καὶ ὑπερβολήν τινα σημαίνειν βούλεται. ὁμοίως ἄνδρα ὃν ἥφαιστος καὶ ἀθηνᾶ ἐδίδαξε τέχνην παντοίαν. χαλκευτικὴν δηλαδὴ, καὶ χρυσοχοϊκήν. ἥφαιστος μὲν, διὰ τὴν ἐν πυρὶ τῶν τοιούτων ἐργασίαν. ἀθηνᾶ δὲ, διὰ τὸ ἐπιστατεῖν τοῖς χειρώναξιν, ὑπερβολικῶς ἐπαινεῖται. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα δορυκρατεῖ, διὰ τὸ σταθερὸν καὶ ἀνδρεῖον. ὁμοίως καὶ ἀσπίδα, διὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλὴν διὰ τῆς σοφίας ἀπωθεῖσθαι. ἡ αὐτὴ γὰρ δεξιὰ τῷ νῷ. καὶ περικεφαλαίαν διδόασιν αὐτῇ, διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀκρότατον ἀθέατον. καὶ ἐλαίαν, ὡς καθαρωτάτης οὐσίας οὔσης. φωτὸς γὰρ ὕλη ἡ ἐλαία. καὶ γοργόνα διδόασιν ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῇ, διὰ τὸ ταχὺ τοῦ νοῦ. Ἀθηναία, ἡ θεά. ἡ δὲ γυνὴ ἀστή. καὶ ἀθηναίαν τὴν θεὸν ἔλεγον. διὸ τὴν πολῖτιν, οὐκ

δηλοῦντος τὸ βλάπτειν, γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν ἄσυλον, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η· ἢ ἀπὸ τοῦ ἠδαφίσω, ἤσυλον, καὶ ἀήσυ
λον, τὸ μὴ τηρητὸν, ἢ ἄδικον καὶ ἁμαρτωλὸν, ὡς εἴρηται· ἢ ἀλαμπές· κακόν· καὶ αἰδόμαστον. Ἀήσυρον, κοῦφον· ἐλαφρόν·
ἀσθενές· κενόν· ἄκοσμον· μάταιον· ἀκόλαστον. Ἀήσυρος, ὁ ἐλαφρῶς πνέων. Ἄηται, φέρεται, κεκίνηται παρὰ ἀπολ
λωνίῳ. Ἄητι, πνοῇ, ἀναθυμιάσει. Ἀήτης, ἄνεμος ἀρσενικῶς· καὶ ὡς παρὰ τὸ γίνω ἡ γενέτης, ποιέω ποιητής, οὕτως
ἴδει, αὖ, ἀέσω, ἀήτης· αὐλὴ ἡμαρτηται. Ἀήτητος, ὁ ἀκαταγώνιστος. Ἄητο, ἐφέρετο, ἔπνει· καὶ ἄητο, ὥρμητο· καὶ ἄηται,
πνέεται, καὶ ἐπαυγάζει· ἄηται γὰρ πνεύματα· ἄητον· ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται φιλητὸν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄω ἀέ
τον τὸ δυνατὸν· καὶ παρὰ ἀπολλωνίῳ ἄητον. Ἄητο θυμός· ποιητικῶς, ἔπνει· δίδωκε δέ τις μεθ' ὅμηρον λέγειν, τὸ θυμὸν πνέειν·
γίνεται δὲ τὸ ἄητο, ὅθεν καὶ τὸ ἀεὶς ἀέντος· καὶ ἄητο, πνοὴν, ἔπνεμεν· ἢ μετεωρίζοντο παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἄητοι, ἀκό
ρεστοι, ἄπληστοι. Ἄητον, πολὺ, ἀβλαβὲς, οἱ δὲ ὁρμὴν καὶ τὸ καταπνεόμενον. Ἄητον· τοῦτο μὲν θέμα ἔχει, τὸ ἄω, ἀέ
σω· ἐξ οὗ καὶ ἀήτης ὁ ἄνεμος· καὶ ἄημα, ὡς παρὰ σοφοκλεῖ· καὶ ἀΐτας δὲ διὰ τοῦ ι ὁ φίλος· ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἐρώμε
νος, διὰ τὸ ἀεὶ πνεῖσθαι διὰ φιλίαν· διὸ καὶ εἰσπνήλος ὁ αὐτὸς παρὰ λάκωσι· προσεχὲς δὲ θέμα τοῦ αὐτοῦ, ἄημι· ἐξ οὗ
καὶ τὸ, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων· ἐκτείνεται δὲ διὰ τὸ μέτρον ἡ παραλήγουσα τοῦ ἄητον· τὸ γὰρ ἀληθοῦς δυνατὸν ἀέτον
ὡς πνεῖτον. Ἄητο θάρσος, τὸ πολὺ καὶ γοργόν· ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω καὶ προθυμοῦμαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄημι. Ἄητος, ὁ ἀκόρεστος.

Ἄητρις, μεγάλας· αἰσχύλος ἀθάμαντι. Ἀθαμβεῖς, ἀνθάδεις· ὑπερόπται· ἀκριβεῖς. Ἀθαλδὴν, ἐτύγχανον· τινὲς, ἀ
θάδαιον. Ἀθαλάττωτος καὶ ἀσαλαμίνιος, ταυτόν· ὁ μὴ ναυτικὸς, καὶ ἄπειρος θαλαττίου πλοῦ. Ἀθαμαντίδης, πατρω
νυμικόν. Ἀθαμάντιον πεδίον, οὕτω καλούμενον περὶ τὴν ἄλμον· κατῴκησε γὰρ ἀθάμας ἐν αὐτῷ τῆς βασιλείας
ἐκπεσὼν, τῆς βασιλείας
ἐξελθών. Ἱστορία. Ἀθάμας, ὄνομα κύριον ὃς ἐκ νεφέλης δύο παῖδας ἔχει· φρίξον καὶ ἕλλην· ἀφεὶς οὖν τὴν νεφέλην
ζῶσαν, ἄγεται τῇ γυναικὶ ἐμίγη· ζηλοτυπήσασα οὖν ἡ νεφέλη, ἀπέπτη εἰς οὐρανόν· καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς χώραν αὐχμῷ ἐκό
λασε· πέπομφεν οὖν θεωροὺς εἰς ἀπόλλωνα ἀθάμας, ἐρέσθαι περὶ τοῦ αὐχμοῦ· ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ θέλουσα φρίξον καὶ ἕλλην
ἀπολωλέναι, πέπεικε διὰ δώρων τοὺς θεωροὺς εἰπεῖν ἀθάμαντι, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως παύσασθαι τὸν αὐχμὸν ἔχοι, εἰ
θυσία, εἰ μὴ τοὺς τῆς νεφέλης θύσαιεν παῖδας· ἀκούσας οὖν ἀθάμας, μετεπέμπετο τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων·
εἷς οὖν κριὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος, λέγει φρίξῳ καὶ ἕλλῃ τὰ περὶ τῆς σφαγῆς· φυγόντων οὖν τούτων μετὰ τοῦ
κριοῦ, ἡ μὲν ἕλλη ἐν τῷ περαιοῦσθαι τὸν ἐν ἀβύδῳ πορθμὸν, ἀπεπνίγη πεσοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ· ὅθεν καὶ ἀπ' ἐκείνης,
ἑλλήσποντος κέκληται· φρίξος δὲ ἐποχούμενος τῷ κριῷ, εἰς τὴν τῶν κόλχων γῆν περαιοῦται· ἔνθα καὶ τὸν κριὸν, ὃς ὑπὸ
τῶν θεῶν χρυσόμαλλος γέγονε, θύει τῷ ἄρει, ἢ τῷ ἑρμῇ· καὶ καρτερήσας αὐτόθι, τοὔνομα καταλέλοιπε τῷ τόπῳ· ἐκ
τούτου γὰρ ἡ φρυγία οὕτως ἐκλήθη· ἀθάμαντα δὲ ἡ νεφέλη, δίκην αὐτῷ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε· προσα
χθεὶς οὖν στεφανηφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ διὸς σφαγιασθησόμενος, ὑπὸ ἡρακλέους σέσωσται· οὕτω γὰρ σοφοκλῆς ἐν δράματι
πεποίηκε. Ἄλλως· ἐν ἀθάμαντι σοφοκλέους, ὑπόκειται ἀθάμας στεφανηφορῶν, ὥσπερ ἱερεῖον δίκας εἰσπραττό
μενος περὶ φρίξου. Ἄλλως· τοῦ τὸν δεύτερον ἀθάμαντα σοφοκλέους ἀπαγγειλάμενος λέγει· ὁ γάρ τοι σοφοκλῆς πε
ποίηκε τὸν ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον, καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τοῦ διὸς σφαγιασθησόμενον· μέλλοντα δὲ ἀποσφάττε
σθαι αὐτὸν, παραγινόμενον ἡρακλέα, καὶ τοῦ θανάτου ῥυόμενον λέγοντα, ὡς σώζοιτο ὁ φρίξος δι' ὃν ἔμελλεν ἐκεῖνον τε
θνήξεσθαι. Ἀθαμβής, ἄφοβος. Ἄθαμβος, ἄφοβος· ᾧ θάμβος μὴ πρόσεστιν. Ἀθανάριχος, ὃς ἐβασίλευσε τὸν ἀγί
ον νικήταν καὶ μέγαν μάρτυρα χριστοῦ πεποίηκεν. Ἀθάνατοι, τάγμα ἱππέων παρὰ πέρσαις μυρίων ἀνδρῶν. Ἀθά
νατος, οὐδὲ ἔμψυχον· τὸ δὲ ἄφθαρτος οὐδὲ ἄψυχον φιλόσοφα ταῦτα ποιεῖν· τὸ ἀθάνατον κυρίως, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατ' ἐνέρ
γειαν ἐστὶν ἀμετάβλητον· ὁ δὲ τὴν ἀθανασίαν ὁριζόμενος στέρησιν θανάτου, ἁμαρτάνει· οὐ γὰρ στέρησις θανάτου ἡ ἀθα
νασία, ἀλλ' ἐν ἕξει καὶ διαθέσει. Ἀθάνες, ὄνομα ἔθνους. Ἄθαπτος, ἄκαυστος· ἢ ἄκλαυστος· θάπται γὰρ τὸ κλαῦσαι.

Ἀθάρα, ἀττικοὶ διὰ τοῦ η· ἀθάρη· αἰολεῖς ἀθύρα· οἱ δὲ κοινοὶ διὰ τοῦ α· ἀθάρα· ἔστι δὲ, ἄλευρον, ἑψημένον· κλίνε
ται δὲ παρὰ μὲν ἀττικοῖς διὰ τοῦ η ἀθάρης· οἱ δὲ κοινοὶ, διὰ τοῦ α· ἀθάρας· ἀριστοφάνης πλούτῳ· ἀλλά με ἀθάρης χύ
τρα τις ἐξέπεσε κειμένη, ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραιδίου· ἀθάρην, οὐκ ἀθαρὶν τὴν ἐρείκην καλοῦσι·
κρατης ἥρωσιν· Οὐκοῦν ἐχρῆν σε χθὲς δεῦρο τρυβλίον φέρειν, καὶ τῆς ἀθάρης· ἡ ἀθάρα, ὁ λόπυρος ἐπιστατὴς πυροῦ, καὶ
πολτάριόν τι. Ἀθαρὲς, εἶδος σπέρματος. Ἀθαρέως, ἀκριβῶς. Ἀθάρη, πυρίνη ἐπιστατή. Ἀθάρης, ἄφθορος·
ἐπὶ γυναικός· ἐπὶ δὲ σιδήρου, στερεός. Ἀθαρίζει, ἀδικεῖ· προπηλακίζει. Ἀθάρια, αἱ μὴ διαπεπαρθενευμέναι·
τινὲς δὲ μὴ διαδεδεμέναι ἄρθρα. Ἀθαυμαστί, χωρὶς θαύματος καὶ θαυμασμοῦ. Ἄθε, δ' χὶς σημαντικὸν αἰτιατικοῦ εἶθε.

Ἀθέατος, μὴ τεθεαμένος· ἀόρατος· ἢ, ὅς τις οὐδὲν ἐθεάσατο· ὡς τὸ, Ὦ ἄπας γὰρ μεσῆς ἀθέατος ἔμενε· καὶ ὅς τις οὐ
δύναται βλέπεσθαι. Ἀθεεὶ, χωρὶς θεοῦ· χωρὶς θεοῦ γνώμης. Ἀθειρὲς, τὸ ἀκριβές· καὶ ἀθηρέως, ἀκριβῶς. Ἀθε
ρὴς, ἤτοι ἀτειρὴς, ἢ ὁ ἀγαθεργετικὸς, ἢ ὑπερόπτης, ἢ θαυμαστὸς· ἢ ὁ μὴ φροντίζων τινὸς, καὶ ὑβριστής· ἢ ὁ διὰ λαμπρότη
τα ἀθρούμενος. Ἀθελβάζειν, διηθεῖν. Ἀθελβεῖν, ἕλκειν· νίκανδρος. Ἀθέλβεται, διηθεῖται. Ἀθέλγειν, ἀμέλ
γειν. Ἀθέλγεται, διηθεῖται· διεκλύεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀθέλγητι, θηλάζητι, ἢ θλίβητι. Ἀθέλημον, ἄ
κοσμον, κακόν. Ἀθέλιμνα, κακά. Ἀθεμβοῦσα, ἀκολασταίνουσα. Ἀθέμηλον, οὐδὲν ἔχουσα· οὐδὲ θεμέλιον.

Ἀθεμίλιος, ἀπροσφαλὴς· ψάμμος. Ἀθέμιστα, ἄδικα. Ἀθεμιστῆσαι, παρανομῆσαι· ἀδικῆσαι. Ἀθέμιστοι, ἄνο
μα· ἄδικα. Ἀθεμίστων, παρανόμων· ἀδίκων. Ἀθεμίστια ᾔδη, φυσικῶς ἄδικα ἠπίστατο· καὶ ἀθέμιστοι, ἄδικοι, ἄνομοι·
καὶ ἀθεμίστων, παρανόμων, ἀδίκων. Ἄθεσμος, ὁ παράνομος. Ἀθέμιτον, ἄδικον· ἄνομον· πονηρόν· ἄναρχον· ἀσεβῆ· ἢ ἰδιο
μαστοῦ χρώμενον· καὶ ἀθεμιστῆσαι παρανομῆσαι. Ἀθεώρητος, ἀντὶ τοῦ ἀθέατος. Ἄθεον, ἄθεον ἐστὶ τὸ μὴ τὴν ἀθανασίαν
τῆς ψυχῆς διασώζειν, καὶ ἀνάγειν εἰς τὸ θεοειδὲς, καὶ συνάγειν αὐτὴν πρὸς τὸ θεῖον, ἀρρήκτοις καὶ ἀλύτοις δεσμοῖς· ἢ τοὐναν
τίον τοῦ· τὸ καθαιροῦν καὶ καθέλκον τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον, εἰς τὸ γήϊνον καὶ ἀλλότριον, καὶ μιγνύον τὸ θεῖον τῷ πνευματικῷ δεσμωτήριον.

νικές. ἀδιάλειπτον μεγαλόφωνον. ἰσχυρόν. ἀδιεχές, ἤγουν συνεχές. δεινόν. μέγα. εἴρηται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ μεγαλόφωνον διὰ τὸ πρὸ τοῦ ῥυῆναι, ἀζηχὲς μεμακυῖα. Ἴσθι δὲ ὅτι τὸ μὲν φαγεῖν ἀζηχὲς, οὐ πάνυ πολλοῖς. τὸ δὲ ἀζηχὲς πιεῖν, μυρίους ἀπώλεσεν. ἀζηχὴς λέγεται ὁ ἀδιεχὴς, ὅ ἐστι συνεχής. τινὲς μέντοι ἀζηχὴς φασὶ θυμὸς, ὁ σκληρός. ἀπὸ τοῦ ἄζην ἔχειν, ὅ ἐστι ξηρασίαν ἤγουν, ἄτεγκτος καὶ δυσμάλακτος. Ἀζήνορα, ταχέα, πυκνά. Ἀζάμην, ἀγανακτοίμην. Ἀριστείδης δύκλοι. Ἄζομαι, αἰσχύνομαι. ἄζομαι τὸ σέβομαι, δασύνεται καὶ ἄζειν, δασύνεται ὅλον ἐν ἄλλοις τὸ ἁζόμενοι διὸς υἱόν. ἤγουν, σεβόμενοι καὶ τὰ κατ' αὐτόν. ψιλοῦται δὲ ποτὲ ἄλλως ἡ λέξις, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἄζειν τὸ ξηραίνειν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἆσθμά τι δηλοῖ, καθὸ τὸν εἰπόντα ὅτι ἄζειν, τὸ ἀθρόως προπνεῖν τῷ στόματι θερμόν. ἐξ οὗ ἴσως καὶ τὸ αἰάζειν γίνεται. ὅπερ οὐκ ἀεὶ τὸ θρηνεῖν δηλοῖ, ὡς ἀλλαχοῦ γέγραπται. Ἀζομένη, ξηραινομένη. ἐν τῇ τετρωμένῃ. Ἄζον, μέγαν ὑψηλόν. Ἄζοξ, ὕλη. Ἄζυγες, ἄζευκτοι. μονάζοντες. Ἀζυγία, ἄζευκτοι. ἀρχίλοχος.

Ἄζυμοι, καθαροὶ ἄτυφοι. ἢ ἔπαρσιν μὴ ἔχοντες. τὸ γὰρ ἄζυμον, οὐ ψυχοῦται. Ἄζυμα, τὰ ἄνευ παλαιᾶς ζύμης. ὃ καλεῖται προζύμιον. Ἄζυξ, ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμῳ. καὶ ὁ κέλης ἵππος. Ἄζω τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται παρὰ τὸ ἃ στερητικὸν, καὶ τὸ ζῶ. οὐ ζῶσι γὰρ τὰ ξηρά. καὶ ἡ ἄζα παρὰ τοῦ ἄζω ἐν ὀδυσσείᾳ, ἡ ξηρασία. Ἀζανία, τόπος ἐν πελοποννήσῳ.

Ἀζωλεῖ, ἀγανακτεῖ. Ἄζωπες, αἱ ξηραὶ ἐκ τῆς θεωρίας. Ἄζωρος, ὁ ἄκρατος οἶνος, καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς ἀργοῦς.

Ἄζωστος θώραξ, ἀνόπλος, ἄστολος. Ἀζῶτες, οἱ μὴ εἰς τὰ συνεστῶτα παρόντες. Ἄζωτοι, ἀβίωτοι. Ἄζωτος, ἔθνος συρίας καὶ πόλις.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ᾶ [Α]η, ἔπνει. ἐφύσα. καὶ ἀήμεναι, πνεῦσαι. καὶ ἀήμενοι, πνέοντες. Ἄη, ὡς παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται ἐφίλει διὰ τῆς ει διφθόγγου, κατὰ δὲ αἰολεῖς ἐφίλη διὰ τοῦ η. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄω ἄει, καὶ κατὰ αἰολεῖς ἄη. ἡρακλείδης δὲ οὕτω βούλεται ἵνα ὡς περ ἐκ τοῦ φιλῶ φίλημι αἰολικῶς, οὕτως εἴη καὶ ἀπὸ τοῦ ἄω ἄημι. καὶ ἀκολούθως ὡς φίλη, τρίτον ἑνικὸν καὶ δυϊκὸν ἐξ αὐτοῦ φίλητον, οὕτω καὶ ἄη ἄητον. Ἀηδὰ, λείαν λάφυρα. Ἀηδία, ἡ ἀηδία, ὁ δειλότης. Ἀειδία, ἡ ἀμορφία. Ἀηδεῖν, δυσχεραίνειν κεκμηκέναι καὶ ἀηδῆσαι, καμεῖν καὶ κοπιάσαι. ὀχληθῆναι. Ἀηδέσμεθα, κοπιῶμεν. Ἀηδὲς, σιγηρόν. λυπηρόν. ἀκέραιον. Ἀηδίζον, τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα χρονικῶς αὐξάνονται ἐν τῷ παρατατικῷ. οἷον ἄγω, ἦγον. αἴρω, ἦρον. αἰτῶ, ᾔτουν. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ἰωνικῶν, καὶ τῶν ποιητικῶν. οἱ γὰρ ποιηταὶ, καὶ οἱ ἴωνες, συναρχομένοις πολλάκις ποιοῦσι τοὺς παρακειμένους, τοῖς ἰδίαις ἐνεστῶσιν. οἷον ἄγω, ἄγον. ἄγω, ἄγον, ἄψα, ἀντὶ τοῦ ἦγον καὶ ἦψα. καὶ χωρὶς τοῦ ἀηθέσσω ἀήθεσσον. ἀηθέσσω δὲ ἐστι τὸ ἀηθὴς ὑπάρχω. καὶ χωρὶς τοῦ ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην. καὶ ἀΐω τὸ ἀκούω. καὶ τὸ ἄω τὸ πνέω. ταῦτα οὐ τρέπει τὸ ᾶ ἐν τῷ παρατατικῷ εἰς η. Ἀηδὴς, κοπιώδης. ὀκνηρός. καὶ ἀηδὴς ὁ ἀεὶ εὐφραινόμενος. ὁ δυσειδής. καὶ ἀηδὲς, τὸ ἀκέραιον. Ἀηδῆσαι, κοπιάσαι, καμεῖν. Ἀηδία, ἡ ἀνορεξία. Ἀηδίζομαι, οὐκ εὐφραίνομαι. Ἀηδόλα, ἄδην εὐφροσύνη. Ἀηδόνα, γλωσσίδα μεταφορικῶς. ἀριστείδης ἐν δίποδι. καὶ τοῖς αὐλοῖς δὲ, λωτίνας ἀηδόνας τοῦ ἔφη. Ἀηδόνειος ᾠδὴ, καὶ ἀηδόνειον μέλος. Ἀηδονὶς, τόπος ἔνθα ἡ ἀηδὼν. ἢ ἐργαστήριον. καὶ ἀηδόνος νεοσσός. καὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον, παρὰ ἀρχιλόχῳ. Ἀηδόνων ἐργαστήριον, ἔνθα μὲν ὕπνου, τὸ ἐλάχιστον. ἔνθα δὲ λύπαις τὸ σφοδρότατον. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων, τὸ, Οὐδ' ὅσον ἀηδόνος ὑπνώουσιν. Ἀηδὼν, ὄρνεον. τῆς ἀηδόνος κοινῶς. ἡ ἀηδὼ τῆς ἀηδόος καὶ ἀηδοῦς ποιητικῶς. εἶδος πετεινοῦ. καὶ ἀηδὼν, ἡ ἀθηνᾶ παρὰ παμφιλίοις. Ἀηδῶς, ἀνωφελῶς. Ἀήθειν, μὴ ἠθεῖσθαι. μὴ νοεῖν.

Ἀηθεῖν, λανθάνειν ἀνεπισημονεῖν. Ἀήθης, ἀσυνήθης. συντάττεται δὲ δοτικῇ, καὶ γενικῇ. οἷον, ἀήθης εἰμὶ τούτῳ τῷ πράγματι. καὶ ἀήθης, τοῦ κατακούειν τινός. Ἀήθεσσον, ἀσυνήθεις ἦσαν. ποιητικὴ λέξις τὸ ἀηθέσσειν, καὶ δυσέλκυστος εἰς λόγον πεζόν. καὶ κοινὴ ἡ μετὰ γενικῆς αὐτοῦ σύνταξις. καὶ οὐ μόνον ἰωνικῶς, ἀλλὰ καὶ ἀττικῶς κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀναύξητον ἐστι τὸ ἀήθεσσον, διὰ τὴν κακοφωνίαν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἠήθεσσον. καὶ ἀηθέσσουσι, ἀσυνήθεις εἰσίν. καὶ ἀηθέσσουσα, ἀήθης οὖσα. Ἀηθὴς, ἄγροικος. ἄγριος. ἀκριβής. Ἄηκες, τὸ μὴ ἠκονημένον ξίφος. Ἄηκτον, συστατὸν ἐγχειρίδιον, παρὰ ταραντίνοις. Ἄημα, ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου. τὸ πνεῦμα. φύσημα. τὸ πνοὴν φέρον. Ἄημαι, τὸ ἀνάκειμαι ἐν ἐπιγράμματι. Ἀήμεναι, πνεῦσαι πνεῖν. Ἀήμενοι, πνέοντες. Ἀηνὰ, δένδρα μικρὰ, ἄκαρπα. Ἀηναι, τὸ θέμα οὐκ εὔχρηστον, ἀαίνω γὰρ, ὡς φοραίνω. ὑδραίνω. καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀηνὲς, ἀΐδιον. λάβρον. ἄθλιον. Ἀηνὲς τὸ λαμπρόν. τὸ ἀΐδιον. Ἀηνόβαρβος, ὁ χαλκοπώγων. Ἀήπιον, τὸ μὴ πρᾶον. Ἀὴρ, ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς τόπος. ἢ λεπτότατον στοιχεῖον, ὑγρόν τε καὶ θερμόν. τοῦ πυρὸς βαρύτερον. τῆς δὲ γῆς καὶ τῶν ὑδάτων, κουφότερον. ἀναπνοῆς καὶ ἐκφωνήσεως αἴτιον. ἀχρωμάτιστον. ἤτοι ἐκ φύσεως χρῶμα μὴ κεκτημένον. διειδὲς, διαφανές. φωτὸς γάρ ἐστι δεκτικὸν. καὶ ταῖς τρισὶν αἰσθήσεσιν ἡμῶν διακονοῦν. δι' αὐτοῦ γὰρ ὁρῶμεν, καὶ ἀκούομεν καὶ ὀσφραινόμεθα. δεκτικὸν θάλψεως τε καὶ ψύξεως. ξηρότητός τε, καὶ ὑγρότητος. οὗ πᾶσαι αἱ καθ' ὅτοπον κινήσεις εἰσὶν ἄνω κάτω ἔσω ἔξω δεξιὰ ἀριστερά. καὶ ἡ κυκλοφορικὴ κίνησις. οἴκοθεν μὴ κεκτημένον τὸ φῶς, ἀλλ' ἀπὸ ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ ἄστρων, καὶ πυρὸς φωτιζόμενον καὶ τοῦτό ἐστιν ὅ εἶπεν ἡ γραφὴ, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου. θέλουσα δεῖξαι, ὡς οὐκ οἴκοθεν ὁ ἀὴρ τὸ φῶς κέκτηται, ἀλλ' ἄλλη τίς ἐστιν οὐσία τοῦ φωτός. ἔστι δὲ ἐν τῶν τεσσάρων στοιχείων, ἄνεμος ὁ πνέων. ὃς καὶ ἀήτης ποιητικῶς λέγεται. Ἀήρας, καῦμα. ὁμίχλη. Ἀήσσατος, ἀήττητος. ἀνίκητος. Ἄησι, παρὰ τὸ ἄημι τὸ πνέω. τὸ τρίτον ἄησι. καὶ τὸ δυϊκὸν, ἄετον. καὶ κατ' ἐπίτασιν, ἄητον. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἄεισι αἰολικώτερον. ἐχρῆν ἄεισιν εἶναι.

Ἄηπιλα, παράνομα. ἁμαρτωλά. οὐ καθήκοντα. καὶ ἀήσυλα ἔργα, τὰ βλαπτικὰ, παρὰ τὸ ἄσαι ἤγουν βλάψαι. ἀπὸ τοῦ ἄσαι, ἤγουν βλάψαι. τὸ ἀήσυλα ἐν τῷ ὑπερφανος ὑπερήφανος. καὶ ἐν ἄλλοις ἡ τὰ ἀηδῆ. παρὰ τὸ ᾶ στερητικὸν, καὶ τὸ ἄσαι τὸ εὐφραίνειν. ποιητικὴ ἡ λέξις. καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ οὐκ εὔχρηστος. Ἀήσυλον, τὸ ἄδικον καὶ ἁμαρτωλόν. ἀπὸ τοῦ ἄσω μέλλοντος τοῦ

Ἀέσαμεν, κατεκοιμήθημεν· ἐκοιμήθημεν· ἀέσκαι ἀέσαμεν ποιητικὴ λέξις· καὶ ἀέσκοντας, κοιμωμένους· καὶ ἀέσκοντο, ἀεὶ παύοντο, ἐκάμνοντο· ὅμηρος, Νύκτα μὲν ἀέσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες· Ἄεσις, τρόπος· βλάβη·

Ἀεσίμαντα, ἡ τοῖς πνεύμασι τῶν ἀνέμων μαινομένη θαλάσσης δὲ τὸ ἐπίθετον· Ἀεσίφρονα θυμόν, τὴν ψυχὴν λέγει ἡσίοδος τὴν ἑρμηνευομένην τὴν βεβλαμμένην ἔχουσαν τὸ φρόνημα· τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ αἴρω· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄσαι τὸ βλάψαι· Ἀεσιφροσύνῃσι, ἀφροσύναις· Ἀεσπότον, κύριον βοιωτοί· Ἀεσίφρων, ματαιόφρων· ὁ κούφας ἔχων τὰς φρένας· φρενοβλαβής· ἢ καμνόμενος τὰς φρένας· ἄεσαι γὰρ τὸ κοιμηθῆναι, ἢ ἀναπαῦσαι· καὶ ἀεσίφρων, ὀξύφρων· παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω· Ἄεται, πόλις· Ἀέτας, τόρτας προβάτας· Ἀετασία, ἡ λύπη· Ἄετε, ἀκούσατε· Ἀέτια, τὰ τοῦ αἰετοῦ ἔτη λεγόμενα· Ἀετιδεῖς, οἱ ἀετῶν παῖδες· Ἀέτιον, πτερὸν, καὶ ὑρέας· Ἀετίτης, εἶδος λίθου· ὡς καὶ ἀχάτης, καὶ λυχνίτης· Ἀετιῶνα, πόλις ἀεικίας· Ἄετμα, φλόξ· Ἀετμόν, τὸ πνεῦμα· Ἀετὸν, ἐσίετο, διέπνει· Ἀετόφυχες, βοτάνη· Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις, ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων διδάσκειν τινάς, ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν· Ἀετὸν, κάνθαρος μαιεύσομαι· ἐπὶ τῶν τιμωρουμένων τοὺς μείζονας, προκαταρξάντας κακοῦ· λέγεται γὰρ τὰ ᾠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζειν ὁ κάνθαρος· Ἀετὸς, παρὰ τὸ α ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἔπιον ὠνόμασται· οἱονεὶ ὁ ἀεὶ ἀληθής, καὶ αἴσιος· ὅτι φέρεται μῦθος ὅτι ὠδῖνας ἔχουσα ῥέα τικτομένου διὸς αὐτὸν φαίνεται· ὅθεν καὶ κατὰ τὴν ἀποκλήρωσιν τῶν πάντων, ὁ ζεὺς αὐτὸν ἐν τῇ διανεμήσει τῶν πτηνῶν ἐπελέξατο· καὶ ἀετὸς τοῦ διὸς, ἤτοι τοῦ αἰθερίου ἀέρος· αἰθέρω τοῦτο μόνον ὡς τελείῳ τέλειος, ὡς οὐρανίῳ ὑψιπέτης, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατὰ τοὔνομα κοινωνίαν· ἀετὸς τε γὰρ καὶ ἀὴρ, ἄμφω παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω δοκοῦσι παράγεσθαι· οἰκεῖος δὲ πως καὶ ὁ λαγωὸς ἑρμῇ· οὐ μόνον ὡς κερδοφόντη λαγωὸς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ παρωνυμεῖν τρόπον τινά, τῇ τοῦ λόγου γλυκύτητι· ὅτι γὰρ λόγος πρᾶγμα λαρὸν, ἤγουν ἡδύ· καὶ ὁ λαγωὸς δὲ παρὰ γόνον ἐκ πέφυκε, τὴν πρὸς τὸ λαρὸν συνέμφασιν· καὶ ἀετὸς ἔτι, τοῦ τροχοῦ τὸ κατὰ τὸν κνῆμον ἕκαστον σιδήριον· καὶ χυμάτιον τὸ ἐν τοῖς γείσοις· καὶ βοτάνη τις, ἐν λιβύῃ φυομένη· Ἀεταλαίαισι, χαλεποῖς· δειναῖς· Ἀετώσιον, λύπῃ μεμιγμένον· Ἀετὸς ἐν νεφέλαις· ἐπὶ τῶν δυσαλώτων· παρόσον ἀετὸς ἐν νεφέλαις ὢν, οὐχ ἁλίσκεται· Ἀετὸς οἰκοδομημάτων, τὸ κατὰ τὸν ὄροφον· ὅ τινες ἀέτωμα καλοῦσιν· Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης· παρόσον καὶ γηράσκων ὁ ἀετὸς, ἀμείνων ἐστὶ παντὸς ὄρνιθος· Ἀέτωμα, τὸ εἰς ὕψος ἀναπεπταμένον τῆς ὀροφῆς ὡς τὸ τρίγωνον· καὶ ἀετώματα, τὰ τῶν ἱερῶν στεγάσματα· ἃ πτέρυγας τινὲς ἀετοὺς καλοῦσιν· ἀριστοφάνης· τὰς οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετὸν, ἀντὶ τοῦ στεγάσομεν· Ἀεφαίνων, λαμπρῶν· Ἀεχῆνες, πένητες· Ἀέχοντο, ᾤχοντο·

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ·

Ἄζα, ἄσβολος· κόνις· παλαιότης· κόπρος ἐν ἀγγείῳ ἐρρυπωμένη· Ἀζαία, φθονερά· Ἀζαίνεσθαι, ξηραίνεσθαι· Ἄζαλαι, νέαι καὶ ἀπαλαί· Ἀζαλέας, ξηρᾶς· Ἀζαλέη, ξηρά· καὶ ἀζαλέων, ξηρῶν· καὶ ἀζαλέοιο, ξηροῦ· Ἀζαλέοις, ἀντὶ τοῦ ξηροῖς· ὅθεν τινὲς, οὐχ ἀπὸ τοῦ ἀζᾶνος βασιλέως, ἀλλὰ διὰ τὸ τραχεῖαν εἶναι, ἀζανίαν φασὶ κληθῆναι τὴν ἀρκαδίαν· τραχεῖα γάρ ἐστι, καὶ ξηρά· Ἀζαλέον, ἀγανζέον· θερμόν· ἢ ξηρόν· ὅμηρος, βοῦν ἀζαλέον· Ἀζαλὲς, πολύπονον, καὶ ὀλιγόπονον· Ἀζάλη, νήνεμος· γαλήνη· Ἀζάνθη, ἐξηράνθη· Ἄζαπα, πίσσα· Ἀζαραπατεῖς, οἱ εἰσαγγελεῖς παρὰ πέρσαις· Ἀζαρίας, ὄνομα κύριον· Ἀζάτη, ἐλευθερία· Ἄζαυρος, παλαιστὰς, καὶ κόνις· Ἀζαχές· οἱ μὲν σκληρὸν καὶ χαλεπὸν παρὰ τὸ ἀζαλέον· οἱ δὲ ἀδιάλειπτον· Ἀζειάδης, ὄνομα κύριον· καὶ πατρωνυμικῶς, ἀζειάδας· Ἀζείδης, ὄνομα κύριον· Ἀζείθει, τὸ ζέει· Ἀζήρει δὲ, τὸ ξηραίνει· Ἄζειν, στενάζειν· ἢ ἐκπνεῖν διὰ στόματος· Ἀζέρει, ἀντὶ τοῦ ζέει· ἀζήρει δὲ, ἀντὶ τοῦ ξηραίνει· Ἀζείδαο, ἄζεως παιδός· Ἄζειρον, ἀποίκιλον· ζεῖρον γὰρ τὸ ποικίλον· ἢ τὸ ἄχωστον· Ἀζείρου, ἀζώστου· ἢ πολυζώστου· ἀπὸ τοῦ ζειρά·

Ἀζειῶται, ἔθνος τῆς τρωάδος· σοφοκλῆς πολυδείναις· Ἀζέμιλκος, ὄνομα κύριον· Ἄζενον, τὸν πώγωνα φρύγες· καὶ ἄζενοι, πώγωνα· Ἄζεο, ἐντρέπου· σέβου· εὐλαβοῦ· αἰσχύνου· καὶ ἄζεσθαι, σέβεσθαι· δασύνεται δὲ ἀπὸ τοῦ χάζω τὸ ὑποχωρῶ· Ἄζερος, ἀγαθός· Ἄζεσθαι· ἐξοῦ παρὰ ὁμήρῳ ἀζόμενοι· παρὰ σοφοκλεῖ δὲ, οὐδὲν ἄζοντα, ἤγουν σεβόμενον· παρὰ καὶ ἀπειλεῖν καὶ ἀπειλεῖσθαι· Ἀεζέσιμοι κύκνοι, ταῖς πτέρυξιν ἐναπολαμβάνοντες· Ἄζεται, θλίβεται, λυπεῖται· Ἄζετο, ἐνετρέπετο, ἐξηραίνετο· ψιλῶς· ὡς τὸ, Ἡ μὲν τ᾿ ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ᾿ ὄχθας· καὶ κατὰ ζήνασκε δαίμων· δασέως δὲ ἁγιάζετο, καὶ ἅγιον ἡγεῖτο, καὶ ἐσέβετο· ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο· Ἄζετον, ἄπιστον· σικελοί· Ἀζεχὲς, ἀδιάλειπτον· Ἀζεχὴς, ὁ σκληρὸς καὶ χαλεπός· Ἄζη, ξηρασία, κονιορτὸς, εὐρώς· καὶ ἄζη, ἡ τοῖς μολύβδοις ἐγγινομένη λευκότης· ὁ παλαιὸς εὐρὼς, κατὰ στέρησιν τοῦ ζῆν· οὐ ζῶσι γὰρ τὰ ξηρανθέντα· Ἀζήϊος, ὄνομα κύριον· Ἀζηλόειν, τὸ μέλαν· Ἄζηλα, ἄτιμα· ἀμίμητα· Ἀζήμιστρον, ἀζήμιον· Ἄζηλον, ὃ οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν· καὶ ἄζηλος βίος, ὁ εὐτελής· Ἀζήμιος, ἀβλαβής· κυρίως δὲ ζημία, ἡ τῆς ζωῆς μείωσις· ἢ τὸ ἐνζῶσι μικρόν· ἢ ἀζήμιος, ἀληθής· καὶ μὴ ὑπέχων ζημίαν τοῦ πάθους· Ἄζημα, ποσά· Ἀζημώθ, ὄνομα κύριον· Ἀζηνᾶς, ὄνομα κύριον· καὶ ἀζηνεύς· Ἀζήνασκε, ἐξήρανεν· Ἀζηνοὶ κύκνοι, οἱ ταῖς πτέρυξιν ἀπολαμβάνοντες ἀέρα·

Ἀζηνεχὲς μεμακυῖα, ἀεὶ συνεχές· Ἀζήν, ὁ πώγων· Ἀζηνία, δῆμος τῆς ἱπποθοωντίδος φυλῆς· ἀφ᾿ ἧς ὁ φυλέτης ἀζηνιεύς· καὶ ἀζηνιεῖς, καὶ ἐρχιεῖς, καὶ ἁλιεῖς, καὶ πάντα τὰ ὅμοια, δασέως φασὶ φθέγγεσθαι τοὺς ἀττικοὺς τοὺς παλαιούς· Ἀζήρει, ξηραίνει· Ἄζηρις, τοῦ ἁρματίου τὸ ξύλον· Ἄζηρος, ὁ μὴ ξηρός· Ἀζησία, ἡ δημήτηρ· ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς· καὶ ἀζησία, ἡ κόρη· ἀμαία δὲ ἡ μήτηρ· καὶ παροιμία, ἡ ἀμαία τὴν ἀζησίαν μετῆλθεν· ἐπὶ τῶν πολυχρονίαις ζητήσεσι χρωμένων· Ἀζῆται, οἱ ἐγγύτεροι τοῦ βασιλέως· Ἀζήτητον, τὸ ζητήσει καὶ κατηγορίαν ἔχειν κεκαλυμμένον οὕτως αἰσχίνης· Ἀζηρὸς, ὁ σεβαστός· Ἀζηχίας· τὰς ξηράς, τὰς ἐχούσας ξηρὸν ἦχον· Ἀζηχὴς, διη

χίας καὶ εἰρήνης. Ἀέκητι θεῶν, τοῦτο τρίσσι· ἢ γὰρ μὴ θεοφιλῶς καὶ παρὰ γνώμην τῶν θεῶν. Ἀέκητι, ἀβουλίᾳ· παρὰ γνώμην. Ἀέκητι, ἀκουσιότητι. Ἀέκοντα κελεύθω, μὴ θέλοντα ἀναχωρῆσαι. Ἀέκοντα βίη, ἐν τῷ ᾱ τῆς ὀδυσσείας· ἐκ παραλλήλου θέσεως, ταὐτὸν σημαίνουσιν. Ἀέκοντος, ἄκοντος· μὴ βουλομένου. Ἀέκων, μὴ θέλων· ἐκ τοῦ ἑκών· ἐν παραθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καὶ παροξύνεται παραδόξως· οὐδεμία γὰρ μετοχὴ ἐν συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ὅτι μὴ μόνη ἡ ἀέκων· τὸ δὲ ἀέλδων, ἀντίκειται πρὸς τὸν τοιοῦτον λόγον· οὐ γάρ ἐστι μετοχή, ἀλλὰ κύριον παρὰ ἡροδότῳ μετοχικὸν ὄνομά ἐστιν. Ἀέλατα, πολύσκια χωρία· κατὰ στέρησιν τῆς ὕλης. Ἄελθρος, νοσώδης. Ἀέλια, οὐκ εἰρηναῖα, οὐδὲ ἥσυχα, ἀλλὰ ταραχώδη. Ἀέλιοι· οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐσχηκότες· ἤγουν σύγγαμβροι. Ἀελίς, τάλαινα, ἀθλία. Ἀελίπτοντες, οὐκ ἐλπίζοντες. Ἄελλα, πνοὴ ἀνέμου· ἢ συστροφή· ἀπὸ τοῦ ἄειν τὸ πνεῖν, καὶ τοῦ εἱλεῖν τὸ συστρέφειν· δηλοῖ δὲ τὸ καινῶς ἀνεμοζάλην. ταὐτὸ δύναται καὶ ἡ θύελλα· πλὴν ὅτι τὸ μέν ἐστι ποιητικόν· ἡ θύελλα δὲ κοινόν· γίνεται δὲ θύελλα, ἀπὸ τοῦ θύειν τὸ σφοδρῶς ὁρμᾶν, καὶ τοῦ εἱλεῖν· τὸ δὲ ἄελλαι, καὶ στροφάλιγγα κονίης εἰπεῖν, ταὐτόν ἐστιν· ἐπεὶ καὶ τὸ στρέφειν καὶ τὸ εἱλεῖν, ὅμοια· ὧν τὸ μέν, τὴν στροφάλιγγα παράγει· τὸ δέ, τὴν ἄελλαν.

Ἄελλαι, ἄνεμοι, πνοαί. Ἀελλάδες ἵπποι, αἱ ταχεῖαι καὶ ἀελλάδων ἵππων, ταχέων· σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ.

Ἀέλλας, τὰ ἄτακτα πνεύματα, καὶ καταιγίδας καὶ τὰς μεγάλας συστροφάς. Ἀελλαίων, ταχέων. Ἀελλεῖ, φιλεῖ· κολακεύει. Ἀελλές, ἀθρόον, καὶ ὁμόσε. Ἀέλλεται, πνεῖ. Ἀελλής, συστροφὴ ἀνέμου· ἢ κονίσαλος, ὁ συνεστραμμένος δίκην ἀέλλης· ἕτεροι δὲ τοῦτο τὸ ἀολλέες παρ' ὁμήρῳ· καὶ τὸ ἀλέες, παρ' ἡροδότῳ· ἐν τῷ, εἰσέπεσον ἀολλέες εἰς τοὺς πέρσας· δύναται δὲ ἄλλως τὸ ἀελλής, χρήσιμον εἶναι καὶ εἰς ἐτυμολογίαν τοῦ κονισάλου· ἵνα ἢ κονίσαλος, κόνις ἀελλής. Ἀελλήσας, κακοπαθήσας. Ἀελλῆσι, πετομέναις· καὶ ἀελλῆσι, θυμαῖς ἀνυποστόλοις μετὰ παρρησίας. Ἀελλόθριξ, ποικιλόθριξ· ἢ πυρσωποὺς καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας· παρὰ τὴν ἄελλαν· σοφοκλῆς ἰνάχῳ.

Ἀελλόποδες, ἐλαφροί, κοῦφοι. Ἀελλόπους, ταχεῖα τοὺς πόδας· ταχύπους. Ἀελλόπος, ἶρις· ἢ ταχύπους· ἀφ' οὗ καὶ ποδήνεμος. Ἀελλός, μαινόμενος, ἢ ὀρνεόν τι. Ἀελλώδεις ἵπποι, αἱ ταχεῖαι· καὶ τοῦτο τραγικόν. Ἀελλῶδες, μετὰ ἀνέμου ὁμιχλῶδες. Ἀελλῶν· στρέφων· ὅπερ ἐστὶ ποικίλλων. Ἀελπάρια, δεινά. Ἀελπέοντες, μὴ ἐλπίζοντες· καὶ ἀελπέων, οὐκ ἐλπίζων. Ἀελπές, ἀνέλπιστον. Ἀελπτέοντες, οὐκ ἐλπίζοντες· ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἐλπτῶ· ἀελπτῶ· ἡ μετοχή, ὁ ἀελπτῶν· ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα, ἀελπτοῦντες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀελπτέοντες· ἀνελπιστοῦντες. Ἄελπτα, ἀνέλπιστα, ἀπροσδόκητα. Ἄελπτον, ἀνέλπιστον· ἢ σκληρόν· δυσχερές· ἀπροσδόκητον· δεινόν· αἰφνίδιον. Ἀελπτοί, δειναί, καὶ ἀάπτοι· αἰσχύλος πρωτεῖ. Ἄεμμα, τόξον· ἱμάτιον. Ἀέμπεδον, βέβαιον. Ἄεν, ἔπνει. Ἀεννάασθαι, καταντλεῖσθαι. Ἀέναον, τὸ ἄπαυστον· καὶ ἀεὶ ὄν· ἢ τὸ διηνεκές· ἀπὸ τοῦ ᾱ ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ νάω τὸ βλύζω· καὶ ἀένναον, τὸ πολύν· ἀέρρυτον· πολυχρόνιον· καὶ ἀενάων, ἀεὶ ὑπαρχόντων. Ἀέναος, ὁ ἀεὶ ῥέων· ἀπὸ τοῦ νάω, ὅ ἐστι ῥέω· ἢ διαρκής, ἢ ἀεὶ θάλλων. Ἀενάοντα, ἀεὶ ῥέοντα. Ἀέντι, πνέοντες. Ἀέντες· ἐστὶ γὰρ ἄω πλεοναζόμενον ἐκ τοῦ ἄημι· ἀλλὰ οἱ αἰολεῖς τὴν ἀέν μετοχὴν καθὰ τῶν φιλῶν· ἀεὶς ὡς φιλεὶς λέγουσι· καὶ ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα, ἀέντες· καὶ ἡ γενικὴ ἀέντων. Ἀέπιον, αἰγύπτιον σμυρνίον. Ἀέξει, ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ ἐλαύνω· ὁ μέλλων ἕξω· καὶ ἀέξω προσθήκῃ τοῦ ᾱ· ἀέξει παρ' ἡσιόδῳ, αὔξει. Ἀέξετο, ηὔξανεν. Ἀεξῶν, αὐξῶν, ἢ ἔχων. Ἀέσσι, κοσμεῖται. Ἀεσπάσιον, ἀσμένως χαίροντα. Ἀέται, ἀκούεται. Ἀεργηκότες, ἀργοί· ἀναπαυόμενοι. Ἀεργηλόν, ἀργόν. Ἀεργίην, ἀνα ἢ φοράδην. Ἀεργός, ποιητικόν· ἀεργός, κοινόν. Ἀεργόν, ἀντὶ ἀργόν λέγουσιν οἱ δωριεῖς. Ἀεργός, ἀργός· ἢ κακοῦργος· ὅμηρος· Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὡς ἂν ἐκ τῶν ἐμῶν τρέφηται· παραινετικόν ἐστι, τοῦ χρῆναι τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ πάντας χρησίμους εἶναι· μὴ ὅτι γε τοὺς οἰκείους, ἀλλὰ καὶ εἴ πού τις παρατύχοι ξένος. Ἄερθεν· ἀείρω, ἀερῶ· ἄερκα· ἄερμαι· ὁ ἀόριστος, ἀέρθην· τῶν πληθυντικῶν τὸ τρίτον, ἀέρθησαν· καὶ ἐκβολῇ τοῦ η καὶ σ, ἄερθεν· ἀντὶ τοῦ ἀέρθησαν· ἤρθησαν· ἀνέστησαν· ὥρμησαν· ὡς κόσμηθεν, ἀντὶ τοῦ ἐκοσμήθησαν. Ἀερέθονται, αἰωροῦνται· αἴρονται· κρέμανται, καὶ λίαν παροξύνονται. Ἀερήιον, ἀμέτρητον· πολὺ ἀεριῶδες. Ἀέρης, ἄρης· βαστάσης. Ἀερθείς, μετεωρισθείς. Ἀέρθη, ἐπήρθη.

Ἀερία, ἡ ὁμίχλη παρὰ αἰτωλοῖς· θάσον τε, τὴν νῆσον· καὶ αἴγυπτον· καὶ λιβύην· καὶ κρήτην καὶ σικελίας· καὶ αἰθιοπίαν· καὶ κύπρον, οὕτως ἐκάλουν. Ἀερίδες, μέλισσαι. Ἀέριον ὕδωρ, τὸ ἐν τῷ ἀέρι· καὶ ἀέριος, ὁ ἐν τῷ ἀέρι. Ἀέριτον, οὐ περιειργόμενον. Ἀερίπους, ὁ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς πόδας. Ἄερκτον, ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον· καὶ πανταχόθεν ὁρώμενον.

Ἀερμών, ὄρος κατὰ τὴν παλαιστίνην· ἐφ' ᾧ χιὼν πολλὴ συνάγεται· ἀφ' ἧς ἀτμοὶ ἀναδιδόμενοι, καὶ τὸν ἀέρα τὸν ὑπεράνω τῶν ὀρέων τῆς σιὼν παχύνοντες, δρόσον ἀποτελοῦσιν ἐν θέρει. Ἀεροβατεῖν, τὸ εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν.

Ἀεροτόμα, τὰ πετεινὰ τὰ ταῖς πτέραις τέμνοντα τὸν ἀέρα· ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἀντὶ τοῦ περιεργάζομαι τὸν ἥλιον, ἢ τὸν τούτου δρόμον· ἐμβαίνω τῷ ἀέρι. Ἀεροβλεῖ, πίνει. Ἀερόεν, μέλαν· βαθύ· μέγα. Ἀεροκίλαδοι, πιτυοκάμπαι. Ἀερολέσχης, ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν· κομπηγόρος. Ἀερονηχεῖς λέγει ἀριστοφάνης, τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένας νεφέλας· παρόσον ἐν αὐταῖς νήχεται τὰ ὄρνεα· ἢ δίκην ὀρνέων αἱ νεφέλαι νήχονται· ἤγουν, πετῶνται. Ἀέροπες, ἔθνος τὴν τροιζῆνα κατοικοῦντες· καὶ ἐν μακεδονίᾳ γένος τι, καὶ ὄρνεα τινά.

Ἀεροπός, κοχλίας. Ἀερός, ἀναιδής. Ἄερος, εἶδος· ἰός, καὶ ὄροβοι· ὡς τό, ἀέρον ἀπέδωκά τοι. Ἀέρσαι, τὴν δρόσον κρῆτες. Ἀερσιλόφοις, τρυφαλείας· ὧν οἱ λόφοι ἐπηρμένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι. Ἀερσίποδες, ταχύποδες· ἐλαφρόποδες· καὶ ἀερσίποδες ἵπποι, οἱ ἀειρόμενοι· ὅ ἐστι κουφιζόμενοι ποσίν· οἱ λίαν ταχεῖς, καὶ ὠκύποδες· ἢ ἀελλόποδες· καὶ ὡς εἰπεῖν κουφόποδες· ἢ ὁμηρικῶς εἰπεῖν, φερόμενοι ἀπὸ ποδῶν· χρήσιμον δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸ ἡσιόδου ἀερσιπότητος ἀράχνης· καὶ ἀερσίποδας, ἀειρομένοις· καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀερίοις τοῖς ποσὶν ἐκ τοῦ ἀείρω, ἀέρσω· ἀέρσεσθαι δέ ἐστι, τὸ εἰς ἀέρα κουφίζεσθαι· ἀφ' οὗ καὶ ἀερσιπότης. Ἀερσίπους, ταχύπους· ὁ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς πόδας. Ἀερτάζειν, βαστάζειν. Ἀεροδέστερα, ἀφανέστερα. Ἀέσαι, ἀῆσαι· κοιμηθῆναι· κατὰ στέρησιν τοῦ ἰάσαι, ὅ ἐστιν ὁρμῆσαι.

Ἀείδελον, ἀόρατον, καὶ ἀδηλες λεπτυρόν. Ἀειδέστερον, ἄμορφον. Ἀείδιμα, λαμπρά. Ἀειδόμεναι, παραζυγὴ
ποιητική, οὐ δωρικὴ διάλεκτος. τὸ α ἀπὸ τοῦ συνεσταλμένου ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. ἅπαξ δὲ ἐκτεταμένον, ὡς ἐν τῷ, ἀείδετο
δ᾽ αὐδαῖς. Ἀειδὲς, ἀφανὲς καὶ ἄμορφον αἰσχρόν. Ἀειδὴς, ὁ μηδέπω εἰδὴς, ὁ ἀφανὴς, καὶ δυσειδὴς. καὶ ἀειδία, ἡ ἀμορ
φία. Ἀειδίνες, ἀεὶ οὔσης. Ἀειδινήτοις, ἀεὶ στρεφομένας. Ἀείδιον, αἰώνιον, ἀεὶ ὄν. Ἄειδον, ᾖδον. Ἀείδοντες,
ᾄδοντες. Ἀείδω ποιητικὸν, ᾄδω κοινόν. ἀφ᾽ οὗ ὄνομα τὸ ἀοιδὴ παρὰ ποιηταῖς, καὶ ᾠδὴ τὸ αὐτὸ παρὰ τοῖς κοιναῖς. καὶ ἀεί
δω, τὸ λέγω. Ἀείδω, τὸ πάνυ ἐπίσταμαι. ἐκ τοῦ εἴδω μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. Ἀειεστὼ, τὴν αἰώνιον οὐσίαν, ἢ ἰδιότητα.
Ἀειεστὼ, αἰτιατικὴ τὴν ἀϊδιότητα, καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἀεὶ ἑστάναι. ὡς παρ᾽ ἡμῖν ἡ εὐεστὼ, ἡ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ λέξις
παρὰ τῷ διονυσιακῷ, ἐν ἀληθείας δευτέρῳ. Ἀείζωον, φυτὸν ἀειθαλές. Ἀείζωος, ἄζωστος. ναοῦ ἐστιν ἡ αὐτὴ τῷ λίψος.
ἀζώστους δὲ τὰς ἀνασυρμένας γυναῖκας ἢ αὐτρίμοις ἢ ἀναχύτοις. Ἀειθαλὴς, ἀεὶ θάλλων. καὶ ἀειθαλὲς τὸ βραβεῖον
τῆς νίκης, ἀεὶ θάλλον. Ἀείδειν, γίνεται ἐκ τῆς ἀ ὑπὲρ τάσεως, καὶ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω. πάνυ γὰρ εἰδότες καὶ ἐπιστήμονες ὡς
φιλόσοφοι, ἐδόκουν οἱ ποιηταί. ὅθεν καὶ ἀοιδὸν τῆς κλυταιμνήστρας φύλακα, φιλόσοφόν τινες ἡρμηνεύκασιν, ὡς δὴ εἰδό
τα πάντα ἐκ μουσικῆς. καὶ μαντικοὶ δὲ διὰ σοφίαν οἱ ἀοιδοὶ ἐνομίζοντο. οὗ σύμβολον, καὶ ἡ ἐκ δάφνης ῥάβδος ἡ τοῦ ἀπόλ
λωνος, ἣν κατεῖχον οἱ ᾄδοντες ἐπ᾽ αὐτοῦ δὴ. σφργεῖ δὲ παρὰ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, τὸ ἀείδειν. καὶ ἐκεῖθεν ἀοιδή. ἐνεργεῖ δὲ
τὸ ᾄδειν, καὶ ᾠδή. τὰ παθόντα κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. Ἀείδεσθαι φαμὲν, τὰ ποιήματα. ἀείδειν δὲ τὸ ἐμμελῶς λέγειν.
καὶ ᾠδὴ ὁ μεμελισμένος λόγος. ὃς καὶ ὄξαρμα ἔχει, ἤγουν ὕψος ὄγκον μέγεθος. καί πως διὰ τὸ ὑπηρμένον, ἀπήχος ὁ τοι
οῦτος λόγος δοκεῖ. διὸ καὶ ὁ μὴ ποιοῦτος, πεζὸς λέγεται διὰ τὸ ταπεινόν. δοκεῖ δὲ καὶ τὸ ἐννέπειν ἰσοδυναμεῖν τῷ ᾄδειν.
ὡς δηλοῖ τὸ, ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα. καὶ παρ᾽ ἡσιόδῳ τὸ Μοῦσαι ἐννέπετε. ἐξ οὗ ἔπη τὰ ποιήματα λέγονται. οἰκειότε
ρον δὲ τῇ ἐμμελείᾳ, τὸ ᾄδειν. ὅθεν καὶ ἐπὶ μουσικῶν ὀρνίθων, ᾄδειν λέγομεν. Ἀεικὰς, μάχας. ὁρμάς. ἢ βολὰς τόξων.
Ἀεικέα ἔργα, ἀπρεπῆ. ἀθεράπευτα. Ἀείκεα, ἡ ἀπρέπεια. Ἀεικείας ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ. μή τις ἀεικείᾳ φαι
νέτω. οὗ ἑρμηνεία κατωτέρω ἀεικέα ἔργα, ἤγουν ἀπρεπῆ. Ἀεικελίην πήραν λέγει, τὴν πυκνὰ ῥωγαλέην. Ἀει
κελίως, ἀπρεπέστατα. χαλεπαῖς. Ἀεικέλιον, ἀνόμοιον. σκληρὸν κακόν. εὐκαταφρόνητον. Ἀεικελὲς, ἀπρεπές.
Ἀεικελίοις, ταλαιπώροις. εὐτελεῖς. οὐδενὸς ἀξίοις. Ἀεικὲς, τὸ ἀπρεπές. ἀεικὲς δὲ τὸ ἀνόμοιον. Ἀεικὲς, κα
κὸν. σκληρὸν ἀπρεπές. εὐκαταφρόνητον. ἀτακτῶς. Ἀεικέστερα, ἀτακτότερα. Ἀεικέστερος, ἀπρεπέστερος. Ἀει
κία, ἀτυχία. κόλασις. κακία. ὕβρις. Ἀεικίσουσιν, ὑβρίσουσιν. Ἀεικία καὶ δρύψις, ταυτόν. ἀεικίζεσθαι καὶ δρύ
πτεσθαι εἴρηκεν ὅμηρος. διφορεῖται δὲ ἡ παραλήγουσα τῆς ἀεικίας. οὐ μόνον γὰρ διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ει
διφθόγγου, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀεικὴς. ὅθεν καὶ ἀείκεα. ὡς ἀπεικὴς ἀπείκεα. δῆλον δ᾽ ὅπως ἀπὸ τοῦ ἀείρω καὶ φαείνω, τὸ αἴρω καὶ
φαίνω γίνεται, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀεικίζω, καὶ τῆς ἀεικίας, τὸ αἰκίζω καὶ ἡ αἰκία. Ἀεικίσω, ὑβρίσω. ὡς ἀθλεὺς, ἀθλίζω, οὕ
τως ἀεικὴς ἀεικίζω. Ἀεικὴς, αἰσχρὸς. ἀπρεπής. ὁ μὴ εἰκὼν. Ἀεικίζει, ἀπολύει. φθείρει. ἀεικίσσω δὲ τεκμήριον παρ᾽
ὁμήρῳ, ἀπὸ τοῦ ἀεικὴς. ἀεικίζω. ἀεικίσσωσιν. ὑβρίσωσιν, ἢ ἀπολύσωσιν. Ἀεικορσάσασθαι, κεῖραι κεφαλήν. Ἀεικόρ
σωσι, ἀχαρῆ. Ἀεικῶς, ἀπρεπῶς. χαλεπῶς. ἀσυνήθως. Ἀειλα πεδία, εὐήλια. εἵλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. καὶ ἀει
λα χωρία, τὰ πολύσκια. καθὸ στέρησιν τῆς ὕλης. Ἀεὶ λαλεῖ, ποιεῖ. Ἀειλογεῖς, ἀεὶ λαλεῖς. ἀεὶ προφέρεις. Ἀειλογία,
πολυλογία. ἢ ἰσηγορία. ἢ τὸ διὰ παντὸς ἐξεῖναι λέγειν. τὸ ἑκάστοτε διδόναι λόγον, καὶ ἀπολογίαν. Ἀείλλειν, θυ
μοῦσθαι. ἀπατᾶν. Ἀεί με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκουσιν, οὐδὲ αἰτίαν ἔχων, καὶ μηδενὸς λόγου ἄξιον. Ἀείμενοι, πεσοῦσαι.
Ἀεῖν, πνεῖν. Ἀειναῦται, ἀρχῆς ὄνομα παρὰ μιλησίοις. ἀεινάων, ἀεννάων. Ἀεινέοις, τοῖς προσηνέσι. ἐλαβεροῖς.
Ἀεινεφεῖς, τυφλώσεις. Ἀεινεφὴς, ἡ τύφλωσις. Ἀείνω, δένδρον μεταφόρον. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δρίνεο. Ἀεινὸν, τὸ ἀέ
ναον. Ἀειπαρθένοις τὰς ἐριννῦς. μυθικὸν δέ ἐστι τοῦτο. ἐρχοῖεν δὲ χρὴ, τὰς ἀδωροδοκήτους, καὶ οὐχὶ χαίρουσας δώροις
δυναμένας τὸ τοῦ ἀδικοῦντος. Ἀείπαστα, πεπασμένα. μέρος φλυαρίας. Ἀείραι, βαστάσαι ἆραι. Ἀείραιεν,
ἐπείραιεν. Ἀείρακος, ὁ ἔλαφος παρὰ κρησίν. Ἄειρε, πρόσφερε. Ἄειρεν, ἔβαλεν. προσέφερε. μή μοι οἶνον ἄειρε με
λίφρονα. ὅμηρος. Ἄειρε παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πρόσφερε. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ ἄρτος, καὶ τὰ προσάρματα. ἤγουν αἱ τροφαί. Ἀειρα
μένη, διεγειρομένη. Ἄειραι, ὅ ἐστιν ἆραι καὶ ἀείραντες ἱστία, εἴρηται πρὸς διαστολὴν τοῦ καταρρῖψαι. Ἄειρεν ἔβαλε.
ἔοικε λύματ᾽ ἄειρε. ἀείρεται, ὅ ἐστιν αἴρεται ὑψοῦται. Ἀείρας, ἐγείρας ἄρας κουφίσας. Ἀείρειν, προσφέρειν.
Ἀειρίδας, κύκλοις τοῦ ὅρμου. Ἀείρας, ἀπείρους. Ἀείραστον, ἀείρετον. Ἀείρομαι, ἄνω αἴρομαι. σοφοκλῆς τραχινί
αις. Ἀειρομένας, πετερχομένας καὶ ἀειρόμενος, ἐπαιρόμενος. Ἀειρομένη κονίη, ἤγουν εἰς ἀέρα ἐγειρομένη. καὶ ἀειρόμενος
πολὺς κονίσαλος. Ἀειρὸν, ἀρρητον. ἀπαραίτητον. ἐπὶ κακοῦ ὄνομα σημεῖον. Ἀειρὸς, δυστυχὴς, καὶ ὁ ἄπειρος. Ἀειρρεῦς
κρείττων, ἢ ἀείρροος, καὶ ἡδύπνους. ἢ ἡδύπνοος. Ἀείρρυτον, τὸ ἀείρεον. Ἀείρω, παρὰ τὸ ἀέρω πλεονασμῷ τοῦ ι, τὸ ἄνω ὠθῶ.
ἢ παρὰ τὸ κουφίζω. καὶ βαστάζω. καὶ ὑψῶ. Ἀείρων, ἀεὶ ὢν πάντως. Ἀείσει, ᾄσει. Ἀεισιν, ἀεὶ τὸ πνέω. παραζυγὴ τοῦ ἐς μι.
ἄημι. τὸ τρίτον ἄησι. τὸ δυϊκὸν ἄητον. καὶ κατ᾽ ἔκτασιν ἄητον ἀον. τὸ πληθυντικὸν ἄητον. τὸ τρίτον τοῦ πληθυντικοῦ ἄεσι
σιν αἰολικώτερον ἔχει ἀείσιν, ὡς παρ᾽ ἱεῖσιν. Ἀείσιτος, ὁ ἐφ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ πρυτανείῳ δειπνῶν. Ἀείσοτον,
ἄσοτον, ἐγγύς. Ἀειστὴν, γνάθον. Ἀείσωρες, ἄπειροι. Ἀείσω, ᾄσω, ὑμνήσω. Ἀειτάδος. ἀειχρος. Ἀείται, ὑμνεῖται.
Ἀείτης, ὁ ἑταῖρος. Ἄειτις ἐν κύδωνος. ἀντὶ τοῦ φιλοξένων, καὶ πρὸς ξενοδοχίαν ἑτοίμων. παρ᾽ ὅσον κύδων ὁ κορίνθιος
φιλόξενός τις ἐγένετο. Ἀεὶ τοῖς ἐρῶσιν σύνεσμεν. ἀριστοφάνης ὄρνισι. διὰ τὸ τοῖς ἐρασταῖς ὄρνιθας δι᾽ ὧν εἰς χαρίζε
σθαι τοῖς ἐρωμένοις. καὶ ἐστὶ δὲ καὶ εἰ τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτα φαίνεται. ἐστὶ μὲν ὁ λευκίτας δεξιὰ σίττη.
ἡ νῦν ἀμαλεγομένη σίταρις. Ἄεισιν, πνεῖ. Ἀείϋπνος, ὁ ἀεὶ καμμύμενος. Ἀειφόρος, ἀειθαλής. σοφοκλῆς τηλέ
φῳ. Ἀείφρουρος, ἀεὶ διαμένων. Ἀειφυγία, τὸ εἰς ἀεὶ φυγαδεύεσθαι. Ἀείχρηστος, αἶνος. Ἀεκαζόμενος,
ἄκων. καὶ μὴ βουλόμενος. ἀναγκαζόμενος. αἰτιώμενος. Ἀεκασεῖ, στερεῖται. Ἀεκήλια, ἀκούσια. χαλεπά.
ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι. βέλτιον δ᾽ ἄν τις ἀποδοίη, τὰ παράνομα καὶ οὐκ εἰρηνικά, καθὸ στέρησιν τῆς ἴσου

Ἄδω τῷ θεῷ, ὅταν ὕμνον ἀνάγω αὐτῷ. ᾄδω δὲ τὴν πόλιν, ἢ τὴν γῆν, ὅταν εἰς αὐτὴν ποιῶ ᾠδήν. καὶ ᾄδειν ἐστὶ μὲν τὸ ψάλλειν, ἐνίοτε δὲ τὸ φημίζεσθαι· ὡς τό, ᾄδεται λόγος. κριτικῶς δὲ σημαίνει τὸ ᾄδειν, τὸ ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν. ᾄδω σοι μέλος. προσᾴδω σοι δέ, δοτικῇ μόνῃ. περιᾴδω σε, αἰτιατικῇ μόνῃ. καταπᾴδω σου δέ, γενικῇ. Ἄδωνα, τὸν Ἄδωνιν. Ἀδωναῖος, προσειδὲν καὶ βάλος· ὁ γὰρ τὸν ἄδων. Ἀδώνεια καρποὶ λέγονται, οἱ μετέωροι κῆποι. Ἀδωνία, σαμψαλμθόους καλοῦσι καὶ τὸ εἴδωλον τοῦ Ἀδώνιδος, ἀδώνιον. καὶ ἀδώνιος καρπός, ὁ τοῦ Ἀδώνιδος. Ἀδώνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν ἀώρων, καὶ ὀλιγοχρονίων, καὶ μὴ ἐρριζωμένων. Ἀδωνιασμός, ὁ ἐπὶ τῷ Ἀδώνιδι θρῆνος. Ἀδωνίης, ἡ χελιδὼν καὶ ἡ θριδακίνη. Ἀδώνιον, τὸ παρὰ τοῖς Λάκωσιν αὐλητικὸν ἐπιβατήριον· ὅπερ ὕστερον παρὰ Λεσβίαις ὠνομάσθη. Ἄδωνις, παρὰ τὸ ᾄδω τὸ ψάλλω. ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι. καὶ ἄδωνις τριφίλητος, ὁ πολυφίλητος. ἢ ὅτι γὰρ τρισὶν ἐφιλήθη· Διός, Ἀφροδίτης, Περσεφόνης, καὶ ἐν Ἅδῃ. ὃς γυναῖκας παρὰ Κυπρίοις καλεῖται. Ἱστορία. Ἄδωνις ὁ Κύπριος κατά τινας, Κινύρου παῖς ἦν, τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ Θείαντος. ἐξ οὗ Ἀφροδίτη φυτεῦσαι Πρίαπον, δυσειδῆ καὶ βαθυαίδοιον. ἡ γὰρ Ἥρα ἐγγύου οὔσης αὐτῆς, μεμαγευμένῃ χειρὶ ἁψαμένη, τοιοῦτον ἐποίησε φανῆναι· καὶ τὸν θεᾷ κλαυσθέντα, αἱ Μοῦσαι τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ φερόμεναι, ὅτι πολλὰς αὐτῶν ἐποίησεν ἀνδράσι μιγῆναι καὶ τεκεῖν· οἷον Καλλιόπην, ἐξ Οἰάγρου τεκεῖν Ὀρφέα, καὶ Κυμόδωνα· Τερψιχόρα ἐκ Στρύμονος, Ῥῆσον· Κλειὼ δὲ ἐκ Μάγνητος, Λίνον· Ἄρης ὁ θεὸς αὐτῇ ἐραστὴς ὢν Ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν πρὸς χοίρου μορφήν, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα τὸν Ἄδωνιν, αὐτὸς ἐναντίος ἐλθών, αὐτὸν ἀναιρεῖ. καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταρρεῦσαν, τὴν ἀνεμώνην λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο. περὶ γὰρ ἀνεμώνην πεσεῖν τὸν Ἄδωνιν ἔτυχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσίν, ἐλεεινὸν ὠλοφύρετο. ἀκάνθαις δὲ ἐν τῇ ῥοδωνίας ἐμπαγεῖσα, τῷ καταρρεύσαντι αἵματι, τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο. Ἄδωνις Ἀδώνιδος, ὄνομα κύριον καὶ ποταμὸς ἢ ἱερὸν ἐν Λιβάνῳ, τὸ ἐπ' Ἀδώνιδι, καὶ Βύβλῳ. Ἄδωνις, ἰχθὺς θαλάσσιος, οὗ μνημονεύει Κλέαρχος. ἢ δεσπότης· γὰρ Φοινίκων καὶ Βύβλου ὄνομα. ἔστι δὲ καὶ κύριον. Ἀδώνιδος κῆποι. ἐν τοῖς Ἀδωνίοις εἴδωλα ἐξάγουσι καὶ κήπους ἐπ' ὀστράκων, καὶ παντοδαπὴν ὀπώραν, οἷον ἐκ μαράθρων καὶ θριδάκων παρασκευάζουσιν αὐτῷ τοὺς κήπους. καὶ γὰρ ἐν θριδακίναις αὐτὸν κατακλιθῆναι ὑπὸ Ἀφροδίτης φασίν. Σημείωσαι.

Ἀδώνιδος κῆποι, καὶ δένδρων Ταντάλου, πολλὴ διαφορά. διότι τῶν μὲν παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκερδῶν τίθεται. ἐκεῖνο δέ, ἐπὶ τῶν ἀκάρπων καὶ ὠκυμόρων. κῆποι γὰρ Ἀδώνιδος, φυτάρια τὰ ταχὺ ἀναβάλλοντα ἔσω χύτρας, ἢ ἀρριχοῦ καὶ ὅλως κοφίνου τινός· καὶ αὐτίκα ῥιπτούμενα κατὰ θαλάσσης, καὶ ἀφανιζόμενα· καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ κατὰ τὸν ὠκύμορον Ἄδωνιν θανάτου· ὃς ἀνθήσας νεότητι, ταχὺ ἀπήνθησε καταβληθεὶς ὑπὸ Ἄρεος. γυναῖκες δὲ τοὺς τοιούτους τημελοῦσαι κήπους, ὥσπερ ἐπιταφίους Ἀδώνιδι. Ἀδωνιστής, ἔριφος. Ἄδων, τὴν σπιθαμὴν τῆς εἰς, πρὸς ἄνθον· ἐπὶ τῶν ὀλίγων καὶ μικροψύχων. Ἀδώρεος, πόλις. Ἀδωπῶ, ἱερῶ. Ἀδωροδόκητος, ἀδωρόληπτος. Ἀδωρότατος, ὁ μηδόλως μεταδιδούς τι, ἢ ἀδωροδόκητος. Ἄδωρα, κακόδωρα, τὰ κακὰ δῶρα· τὰ ἐπὶ κακῷ διδόμενα. Σοφοκλῆς. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. Ἀδώσια, ἱερά τινα. Ἀδώσιτος κριτής, ὁ ἀμίσθωτος. Αε, εἰς α κιρνᾶται· οἷον κρέας, κρέα. ὁμοίως ἐπὶ τῶν ῥημάτων, οἷον ἐβόαες, ἐβόας· ἐβόαε, ἐβόα· ἐβοάετον, ἐβοᾶτον. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν προστακτικῶν, οἷον βόαε, βόα. Αε, καὶ τὸ ο μικρόν, τρέπονται ὅτε τὸ μὲν α εἰς η, οἷον ἀγαπῶ, ἠγάπων· τὸ δὲ ο μικρὸν εἰς ω μέγα, οἷον ὀμνύω, ὤμνυον· τὸ δὲ ε ποτὲ μὲν εἰς η τρέπεται, ποτὲ δὲ καὶ τὸ ι προλαμβάνει. καὶ πάντοτε μὲν εἰς η τρέπεται, πλὴν τοῦ ἔχω, εἶχον· καὶ ἕπω, εἶπον· καὶ ἄλλων τινῶν· ἅτινα παρὰ τοῖς γραμματικοῖς σεσημείωται. Αἔ, ἐπὶ τοῦ ἀεὶ ἕως. Ἀέδνον, ἄφερνον, ἢ πολύφερνον. Ἀέδοντα, ἀρέσκοντα. Ἄεθλα οὐδετέρως, τὰ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσιν ἔπαθλα· ἆθλα δὲ οἱ ἀγῶνες αὐτοί. γίνεται δὲ ἡ λέξις κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀπὸ τοῦ ἐθέλειν· αἱρετὸν γὰρ καὶ θελητὸν ὁ ἄεθλος, καὶ τὸ ἄεθλον. Ἄεθλα, ἔπαθλα, ἀγῶνας.

Ἀέθλευον, ἐμόχθουν, ἠγωνίζοντο. Ἀεθλεύειν, ἀγωνίζεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἀέθλου. Ἀεθλεύων, ἀγωνιζόμενος. Ἀέθλια, παράγωγόν ἐστιν ἐκ τοῦ ἄεθλον· ὡς ἐκ τοῦ ἴχνος, τὰ ἴχνια. ἐνταῦθα δὲ θεωρητέον ὡς εἰ καὶ ἐκ τοῦ ἄεθλον κέκραται τὸ ἆθλον, ὅθεν καὶ ἀθλοφόρος, ἀλλ' οὐκ ἤδη καὶ ἐκ τοῦ παραγώγου ἀεθλίου, ὡσαύτως ἐστὶ τὸ ἄθλιον. αὐτὸ γὰρ ἐπὶ δυστυχίας μόνης κεῖται· ἵνα ᾖ, ἄθλιος ὁ δυσάεθλος κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα· ὃς οὐδ' ἐν τῷ νόστῳ, πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων. ἐξ ὧν ὁ ἄθλιος καὶ ἡ ἀθλιότης κέκραται. ἐξ οὗ παραχθεὶς καὶ ὁ Ἀθλίας τὸ κύριον, εἰ καὶ ἐθέλει ἀπὸ τοῦ ἐπαινετοῦ ἄθλου κεκλῆσθαι, ὅμως κωμῳδεῖται. Ἄεθλον, ἔπαθλον τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος διδόμενον. Νηῶν δ' ἔφερ' ἄεθλα. ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐπιτάσει τοῦ α, ἄεθλον. Ἀεθλοσύνης, ἀγωνίας. Ἀεθλοφόρους, ἀγωνιστάς. Ἀέθω, ἐπέλθω. Ἀεί, τὸ ἑκάστοτε, τὸ διὰ παντός. τὸ ἀεί, ἐν παντὶ χρόνῳ· διηνεκῶς. καὶ ἐσαεί, ταῦτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λεγόμενα. πλὴν τὸ μὲν ἑκάστοτε, καὶ τὸ διὰ παντός, καὶ τ' ἄλλα, ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων· παρεληλυθότος, ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος λέγεται. οἷον ἑκάστοτε ἐποίουν, καὶ ποιῶ, καὶ ποιήσω. ὡσαύτως καὶ τὸ ἀεί, καὶ τ' ἄλλα. καὶ τρισὶ χρόνοις συντάσσονται. οἷον ἐσαεὶ ποιήσω, καὶ ἐσαεὶ δὲ ἔσομαι. Δημοσθένης καὶ Λουκιανός· ὧν ὁ μὲν Δημοσθένης, Οὗτοι μὲν ὦ ἄνδρες δικασταί, τὰ χρήματα προθύμως ἐσαεὶ συμβάλλειν. Λουκιανὸς δέ, Καὶ οὗτος μὲν φανεῖται παρὰ πᾶσιν ἐσαεὶ γενναῖος. Ἀεί, ἐπὶ τριῶν χρόνων. τὸ δὲ ἐσαεί, ἐπὶ μέλλοντος καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος, ὅταν διηνεκὲς ᾖ αὐτὸ δηλοῖ. δηλονότι, Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ. Κεῖταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ, ἐσαεὶ ἀνάγραπτος. Ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως. Εὐριπίδης. Εἰ τὰ λοιπά· δεῦρ' ἀεὶ γὰρ εὐτυχεῖς. Ἀεί, ἀκούει, ποιεῖ. ἀεὶ δέ, διὰ παντός, καὶ ἕως, καὶ μέχρι. Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀξίως ἢ ὡς τὰ πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων. Ἀειλήπτοισιν, τοῖς διηνεκέσι ἐμπορίαις. Ἀειβλύων, ἐπιρρέων. Ἀειγενέτων, διαπαντὸς ὄντων. Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος. ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἀεὶ τρεφομένων, ἀπαλλάττεσθαι τῶν δεινῶν· τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων. Ἀειδάμνα, ὄνομα κύριον. Ἄειδε, ᾆδε καὶ λέγε. ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν. ἢ δὲ ᾠδὴν ἔλεγεν. Ἀείδειν, ὁ πρωτότυπόν ἐστι καὶ ἐντελέστερον τοῦ ᾄδειν κυρίως ἐπὶ ποιήματος, διὰ τὸ ἐμμελὲς τῆς ποιήσεως λέγεται. ἀείδειν γάρ ἐστι τὸ ἐμμελῶς λέγειν καὶ μετ' ᾠδῆς. Ἀείδελον κακόν, κορυφαῖον ἄδηλον. Ἀείδελος, κατάρατος, δεινός.

καὶ τὸ ὀλιγωρεῖν· ὡς τὸ εἰ δολεσχήσας ἢ ὀλιγωρήσας τὸ θαῦμά μου. Ἀδολεσχία, ἀκαιρία· φλυαρία· πολυλογία· συν-
νεχῶς· οἱ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α. καὶ ἀδολεσχία παρὰ τῇ γραφῇ, ἡ συνεχὴς μελέτη. καὶ ἀδολεσχήσω, ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς
μελετήσω. Ἀδολέσχης, ὁ μακρολόγος. Ἀδεῖν, ἀρέσκειν. σημαίνει καὶ γνώμην ἢ κόρον ἢ κόπον. Ἀδηναί, ἡδονήν.
Ἀδηναῖος, ὑπὲρ τὴν ἀδήν. Ἀδόνητος, ἀσάλευτος· δόνος γὰρ ἡ ταραχή· καὶ δονῶ, τὸ ταράσσω. Ἀδόξαστον, ἀνέλπιστον·
Σοφοκλῆς ἀρυσάκει. Ἄδοξα, παράδοξα. καὶ ἃ οὐκ ἄν τις ἐδόξασε. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ. Ἀδοξεῖται, ἀτιμάζεται. Οὐκ
ἀπόδεικτόν ἐστι τὸ νικᾶν παρὰ Ῥωμαίοις, ἀλλὰ παραγγέλματος ἀδοξεῖται γάρ. Ἀδόξαστα, τὰ παράδοξα. τὰ ἀδύνα-
τα παρὰ Ἀριστοτέλει. ἔστι δὲ καὶ παράδοξα, τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἐναντία· οὐ πάντως ἤδη, καὶ ἀδύνατά ἐστιν. Ἀδορατία, ἡ ἀ-
στρατεία· κυρίως δὲ ἡ ἀργία. Ἀδορεί, ἀνεκδαρτί. Ἄδορα, ἀσκοί· κώρυκοι· θύλακοι. Ἄδορον, οὐ διαρμόδιον. Ἀδό-
ρας, ἀντὶ τοῦ μάχας. Ἔνθ' ἀδόρασι χέειν σύλα τὸν ἄλφι. δόρυ γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ἐκδεδάρθαι δόρος, καὶ δόραι. καὶ καθ'
πλεονασμόν, ἀδόραι. ἢ ἀντὶ τοῦ κακόδοραι. Ἄδος, κόρος· πλεονασμὸς παρὰ δεινολόχῳ. οἱ δὲ κάματον. ἄδος τινὲς ἤ-
κιστα θυμόν, ἀντὶ τοῦ κόρος. καὶ ἄδην· παρὰ τὸ ἥδω, ἥδητο. ἃ δὲ δεῖ ἐκ τρίμυθος· πάντα ταῦτα Ἀρίσταρχος δασύνει. Ἀδο-
σύνη, ἡδονή. Ἀδόσιον, ἄκαιρον. ἢ ὁμολογούμενον, ἢ ἀδιαίρετον. Ἀδορῦσα, ἄκουσα. Ἀδησάμενα, διελόμεναι
ὁμολογησάμεναι. Ἀδῶσιν, ἀνελωσίν, ἢ ἀναγκαία. ἔπαφος ἡμέρα. Ἀδούσιον, ἐραστόν· σύμφωνον. Ἀδούλευτος
οἰκέτης, ὁ ἐνὶ δεδουλευκώς, καὶ μὴ παλίμπρατος. Ἀδούπητι, ἀπρόκοπτι. Ἀδραιά, αἰθρία· Μακεδόνες. Ἀδρα-
στον, ἄπρακτον. ἢ οὐκ ἐδιδράσκον. Ἀδρακές, ἀόρατον. Ἀδρακής, ὀλίγον τυφλή, καὶ ἀδερκής. Ἀδρακις, ὀλιγά-
κις τυφλή. Ἄδρακτον, ἴδιον. Ἀδραμών, ὁ ἑρμῆς παρὰ Λυδοῖς. καὶ Ἀδραμύττιον, ἑρμαῖος. Ἀδραμύττιον, πόλις. καὶ
Θουκυδίδης Ἀτραμύττειον. Ἀδρανοῦντος, ἀσθενοῦντος. Ἀδρανής, ἀσθενής· ἀνίσχυρον. Ἀδρανία, ἀπραξία διὰ τοῦ
ἰῶτα. ἀδυναμία, ἀσθένεια. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα ποταμοῦ. Ἀδρανεία διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ ἀδρανὴς ἀρσενικοῦ.
Ἀδρανής, ἀσθενής· ἀνίσχυρος· ὁ μὴ δυνάμενος πρᾶξαί τι. δρᾶν γὰρ, τὸ πράττειν. Ἀδράστεια, πόλις ἀπὸ Ἀδράστου βα-
σιλέως, ὃς πρῶτος ἱδρύσατο Νεμέσεως ἱερόν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ χώρα, Ἀδράστεια. οἱ δέ, Ἀδράστειαν τὴν πόλιν κληθῆναι,
ἀπὸ Ἀδραστείας μιᾶς τῶν ὀρεστιάδων νυμφῶν. ἔστι δέ φασι καὶ τόπος Τρῳάδος Ἀδράστεια, ἀπὸ Ἀδραστείας θυγατρὸς Μελίσ-
σου, ἢ οὐ Ἴδης τῆς πρῶτον βασιλευσάσης ἐν Τροίᾳ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω, συμφωνήσας τῷ Στράβωνι ἐν πολλοῖς. ἐκεῖνος δὲ
λέγει καὶ ὅτι, ὡς περὶ Θήβην καὶ Θήβας, οὕτω καὶ Ἀδράστεια καὶ Ἀδραστείας πεδίον διττῶς. καὶ ὅτι ἐνταῦθα μὲν οὔτε Νεμέσεως
οὔτε Ἀδραστείας ἱερὸν δείκνυται. περὶ δὲ Κύζικον Ἀδραστείας ἱερόν. γράφει οὖν Ἀντίμαχος οὕτως. Ἔστι δέ τις Νέμεσις
μεγάλη θεὸς ἣ τάδε πάντα Πρὸς μακάρων ἔλαχε. βωμὸν δέ οἱ εἴσατο πρῶτος Ἄδρηστος ποταμοῖο παρὰ
ῥόον Αἰσήποιο, Ἔνθα τετίμηται, καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται. καὶ οὕτω μὲν ὁ γεωγράφος. ἕτεροι δέ, οὐκ ἰδίᾳ μὲν Ἀδρήστειαν
φασίν, ἰδίᾳ δὲ Νέμεσιν. οὐδὲ τὸν Ἄδραστον τοῦτον οἴδασιν αἴτιον τοῦ τῆς Ἀδραστείας ταύτης ὀνόματος, ἀλλὰ Νέμεσιν Ἀδρά-
στειαν λέγοντες, Ἄδραστον αἰτιῶνται τῆς παροιμίας ταύτης· ὃν Σικυῶνι πρῶτα ἐμβασιλεῦσαι ὁ ποιητὴς πρὸ τούτου ἱστό-
ρησε. καὶ τὴν μὲν Νέμεσιν, ὡς δὴ κύριον ὄνομα τιθέασι· τὴν δὲ Ἀδράστειαν ὡς εἰς ἐπίθετον. καὶ βούλονται εἶναι Ἀδράστειαν,
τὴν ἀκοντισαμένην παραδόξως τὰ κατὰ τὸν τοιοῦτον Ἄδραστον. ὃ μόνῳ τῶν σωθέντων ἡγεμόνων ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου, ἐνε-
μέσησε τὸ θεῖον. τῶν γὰρ ἀπογόνων Θηβαίας ἐπιστρατευσάντων, Διομήδης μὲν καὶ Σθένελος, καὶ οἱ λοιποὶ περιεγένοντο· μόνος
δὲ ὁ υἱὸς Ἀδράστου Αἰγιαλεύς, πέπτωκεν. Ἀδραστιδῶν, Ἄδραστος, Ἀδραστίδης, Ἀδραστιδῶν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, Ἀ-
δραστειδῶν. οἷον, Ἀδραστειδῶν θάλλος. Ἀδραστίνη, ἡ τοῦ Ἀδράστου θυγάτηρ. Ἄδραστον, ἄπρακτον, ὃ οὐκ ἄν τις πρά-
ξειεν. Ἄδραστος πρῶτος ἱερέων Νέμεσιν ἱδρύσατο. Ἀδράστου δρῦς, τόπος περὶ Γρανικόν. Ἀδράφαξις, λάχανόν τι
ἄγριον. Ἀδραφάξοις, λαχάνοις ἀγρίοις. Ἀδρεῖν, αὔξεσθαι. Ἀδρεῖτο, ἐβαρύνετο. Ἀδρέπανον, ἄδρεπτον· θεοῖς ἀ-
νακείμενον. Ἀδρεύς, δαίμων τις περὶ τὴν Δήμητραν ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν ἀδρύνσεως. Ἄδρησις, ἡ ἀπραξία. Ἀδρή-
στεια, αὐτὴ τροφὸς Διός· Καλλίμαχος, Σὲ δ' ἐκοίμησεν Ἀδρήστεια λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ. Ἀδράστεια, ὄνομα πόλεως, περὶ
τὸν Ἑλλήσποντον. Ἀδρηστίνη, ἡ τοῦ Ἀδράστου θυγάτηρ. Ἀδρανή, πόλις Θρᾴκης. ἢ μικρὸν ὑπὸ τῆς Βερενίκης κεῖται.
τὸ ἐθνικόν, Ἀδρανίτης. ὡς Συήνη, Συηνίτης. δύναται δὲ καὶ Ἀδρηναῖος εἶναι, ὡς Κυρήνη, Κυρηναῖος. Ἀδρί, ἀνδρί· Παμφύ-
λια. Ἀδριακαί, χελῶναι αἱ περὶ τὸν Ἀδρίαν πρίαιναι. Ἀδριανοί, πόλις Μυσίας τῆς νῦν Βιθυνίας. Ἀδριανός, βασιλεὺς
Ῥωμαίων. Ἀδριανὸς σοφιστὴς μαθητὴς Ἡρώδου. Ἀδρίας, πέλαγος. Ἀδροί, πλούσιοι. καὶ σῦλαι ἀφ' ὅτου, δι' ὧν ὁ ἱστο-
βοεὺς ἁρμόζεται. Ἀδρόν, μέγα· δαψιλές· παχύ. καὶ ἀδρός, πολύς· μέγας· πλούσιος, παχύς. Ἀδρότερον, μεῖζον· ἀν-
δρειότερον. Ἀδρός, ὁ χονδρός· παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω. ἡδόμεθα γὰρ τοῖς μεγάλοις καὶ χονδροῖς. Ἀδρότης, δύνα-
μις, μέγεθος. Ἀδροχῶραι, αἱ ἀδρὰς ἔχουσαι χώρας. Ἄδρυα, μονόξυλα πλοῖα Κύπριοι. λέγονται δὲ καὶ αἱ ἐν τῷ ἀρό-
τρῳ σῦλαι. Σικελοὶ δὲ ἄδρυα λέγουσι, τὰ μῆλα. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς, ἀκρόδρυα. Ἀδρύμακτον, καθαρόν. Ἀδρύνε-
σθαι, αὔξεσθαι τοὺς στάχυας. Ἀδρύνω, αὐξάνω. καὶ ἀδρύνατο, αὐξάνετο. Ἀδρυνθέντος, μεγαλυνθέντος. Ἀδρύφα-
κτον, ἀλλὰ δικαστηρίου, ἢ ἀφύλακτον, ἀτείχιστον. Ἀδρῶ, μεγάλα. Ἀδρωμένον, ηὐξημένον. Ἀδύ, τὸ ἡδύ. Ἀδύ-
θεμον, ὄξος. Ἀδυνασί, ἀδυνάτοις. Ἀδύνατοι, οἱ τὸ σῶμα πεπηρωμένοι. ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ἀπὸ τῆς
βουλῆς, οἱ μὲν πεντακόσιοι ἑκάστης ἡμέρας, ὀβολοὺς δύο· οἱ δὲ ὀβολόν. Ἀδύνατον, ἄμωμον, ἄπρακτον. Ἀδύνατον
πρόβατον, τὸ γεγαμηκὸς πρόας. Ἀδύνατα εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. πολλάκις γὰρ κέχρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς
ἀντὶ ἑνικῶν. μάλιστα δ' ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως. ἀδύνατον δέ ἐστιν, ὃ μή ἐστιν ἐπιδεκτικὸν τοῦ ἀληθὲς εἶναι· οἷον ἡ γῆ ἵπτα-
ται. Ἀδύνατα θηρᾶς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων μείζοσιν ἢ καθ' ἑαυτούς. Ἀδυνατῶ γράφειν, ἀδυνατῶ ποιεῖν τοῦ-
το, ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. Ἀδυσώπητον, ἀπροσωπόληπτον. καὶ ἀδυσώπητος, ἀπαράκλητος, ἀναίσχυντος. Ἄδυτα, ἄβατα,
ἄφαντα. Ἄδυτον πίον, ἐν τῇ δαψιλῇ θυσίᾳ δηλοῖ· ἢ ἀνῆπτο πρόσω, τὸ πῖον ζῷον. πῦρ μὲν γὰρ ἀνάπτει ἔχει βωμόν.
Ἄδυτον, σπήλαιον. ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ· ἀπὸ τοῦ δύω· δύμι· δύσω· δέδυκα· δέδυμαι, δέδυσαι· δέδυται· δυ-
τός, καὶ ἄδυτος· καὶ ἄδυτον, ὁ τόπος εἰς ὃν οὐκ ἔξεστι πᾶσιν εἰσιέναι. καὶ ἀδύτου, ἀσύλου· ἐνδοτάτου. Ἀδῶ, ἀρέσκω.

σκὴν τὰ δέοντα· ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. Ἀδιάκριτος, ἀλλότριος, ἀήθης. καὶ ὁ μὴ διαιτώμενος. Ἀδιάκοπος, ἀδιαχώριστος. Ἀδιάλλακτος, ἀφιλίωτος. Ἀδιακόνιστον, ἀνυπούργητον, ἄπρακτον. Ἀδιάλειπτον, ἀδιαλώβητον, ἀβλαβές.

Ἀδιανοδόν, μακρὰν ἀνακωρίαν. Ἀδίαντον, ξηρὸν, ἄβροχον· ἢ φυτὸν καλούμενον πολύτριχον. Ἀδιαπαύστως, ἀναστάτως. Ἀδιάρθρωτον, ἄσημον, ἀτράνωτον, ἀνάρμοστον. Ἀδιάσκευον, ἀκόσμητον, ἀνεπιμέλητον. Ἀδιαστάτως, ἀχωρίστως. Ἀδιάστατον, ἀχώριστον, ἀνεξέλεγκτον· τὸ μὴ ἔχον διεστηκός, μὴ δὲ διακεκριμένον ἀντιφῶν εἶπεν.

Ἀδιασπάστως, χωρὶς διασπάσεως. Ἀδιαπήκτω, ἐν μηδενὶ πεπηγμένω μέρει. Ἀδιαφορία, ἀμέλεια· χωρὶς παρατηρήσεως. Ἀδιάφορον, ἀδιάκριτον. Ἀδιαφόρως, ἀμελῶς. Ἀδίεξον, ἄναρχον· ἀπεράντωτον πέλαγος. Ἀδιέξιτον, ἀδιεξέλεγκτον. Ἀδιέ, λύπῃ. Ἀδιήγητον, τὸ μὴ δυνάμενον δι᾽ ὑπερβολὴν κακοῦ διηγηθῆναι. Ἀδίκελον, ἐμπρεπές. Ἄδικα δρῶ τινὰ, καὶ κακῶς ποιῶ αἰτιατικῇ· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἀδικεῖν, καὶ τοῦτο αἰτιατικῇ· τὸ βλάπτειν ὄντα. τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖσθαι θεὸν, ἔνδοξον καὶ ἐναργές· ὑπ᾽ οὐδενὸς γὰρ θεὸς ἀδικηθήσεται. Ἀδικία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ, ἡ τῶν εἰδώλων ἀπάτη. οἷον, Ἐκεῖνοι οὖν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατέχουσιν, ὅσοι τὸ σέβας τοῦ θεοῦ περιέθεσαν τοῖς εἰδώλοις. τὸ δὲ κατέχουσι, ἀντὶ τοῦ φυλάττουσι. καὶ ἀδικία, ἀνομία· παρανομία· ῥᾳδιουργία. Ἄλλως. Ἀδικία κατὰ πλάτωνα, νόσος ψυχῆς. μηδεμία δὲ νόσος ψυχῆς, ὠφέλιμός ἐστι. καὶ οὔτε πᾶσα κακία, βλαβερά ἐστι τῷ ἔχοντι αὐτήν· ἡ δὲ ἀδικία κακία, οὐκοῦν βλαβερόν. ἡ γὰρ ἀδικία, καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν ἀδικεῖ, παρ᾽ ὅσον αὐτὴ ἀφεστηρίζεται. ἔστι δὲ καὶ φθαρτική· τοῦτο μὲν, τῆς ἐν πόλει κοινωνίας· τοῦτο δὲ, τῆς πάσης συναλλαγῆς· ἐναντία δὲ καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἀνθρώποις· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, φύσει κοινωνικοί. Ἀδικέσαι, ἀντὶ τοῦ ἀδικῆσαι αἰολεῖς λέγουσιν. Ἀδικίου, εἶδος δίκης ἀθήνησιν· ἀπὸ τοῦ ἀδικήματος· ἔστι δὲ ὄνομα δίκης· ἀποτίννυται δὲ τοῦτο ἁπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρυτανείας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μὴ, διπλοῦν καταβάλλεται. Ἀδικοδοξία, παράλογος λοιδορία. Ἄδικος ἀφροδίτη, ἐν λιβύῃ. καὶ ἄδικος δικαστής, ἄνομος· ἔκδικος· ῥᾳδιουργός· καὶ ἀπαραίτητος. Ἀδίκοις, τοῖς ἄνευ βλάβης ἀδίκοις. Ἀδικῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀριστοφάνης, Τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε; ἴσον κατὰ τοῦτο δεῖ ἀδικεῖν τοὺς ἀγαθούς· τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μεῖζον κακὸν εἶναι λέγει ὁ πλάτων. ἀδικῶ σε, ἀδικίαν μεγάλην. ἐρῶ σου, ἔρωτα δριμύν. πάντα τὰ ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, προσηγορικοῖς ὀνόμασι συντασσόμενα, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ῥήματος παραγόμενα, αἰτιατικῇ προσφερόμενον ἔχουσι τὸ τοιοῦτον ὄνομα· προσλαμβανομένων δηλονότι τοῖς τοιούτοις προσηγορικοῖς καὶ ἐπιθέτων· μεταβατικὰ μὲν, οἷον ἀδικῶ σε ἀδικίαν μεγάλην. ἐρῶ σου, ἔρωτα δριμύν. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἀδικία, ἐκ τοῦ ἀδικῶ. καὶ ἔστι προσηγορικὸν ἡ ἀδικία· ἐπίθετον δὲ, τὸ μεγάλην. ἀπειθῶ σοι, ἀπείθειαν ἀθεράπευτον. καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς· ἀδικοῦμαι ἀδικίας περιφανῆ· ἀμελοῦμαι, ἀμέλειαν οὐ μικράν. ἀμετάβατα δὲ, οἷον· γηρῶ γῆρας ταλαίπωρον. δυστυχῶ, δυστυχίαν ἀνήκεστον. βιῶ, βίον φιλόσοφον. εἰ δὲ ὡς ὀργάνῳ χρώμεθα τῷ τοιούτῳ προσηγορικῷ, κατὰ δοτικὴν αὐτὸ τότε τρέπομεν· ῥάβδῳ, ῥαβδίζω· ὅπλοις ὁπλίζομαι. Ἀδινὰ, τὰ τῷ ὄγκῳ μὴ μεγάλα. Ἀδινὰ μῆλα, τὰ πυκνὰ καὶ δαψιλῆ. καὶ εἰς κόρον· ἀπὸ τοῦ ἄδην· ἢ ἀπὸ τοῦ ἅδος, ὅ ἐστι κόρος· ὡς τὸ, ἅδος τέ μιν ἵκετο θυμόν. Ἀδιναὶ μέλισσαι, πυκναὶ, παρὰ τὸ ἄδην, ὃ δηλοῖ τὸ δαψιλές. Ἰστέον ὅτι κατὰ τοὺς παλαιοὺς πολλαχῶς τὸ ἀδινόν· ἤγουν τὸ ἀθρόον καὶ τὸ οἰκτρόν, ὡς ἐν τῷ, ἀδινὸν στοναχῆσαι, καὶ τὸ ἀδὺ ἤγουν ἡδύ, οἷον σειρήνων ἀδινάων. καὶ τὸ πυκνὸν καὶ ἰσχυρόν· οἷον ἀμφ᾽ ἀδινὸν κῆρ. κατὰ δέ τινας καὶ τὸ ἠρέμα· οἷον ἀδινὸς ἀνενείκατο φωνήν. Ἄλλως. Ἀδινάων, ἀθρόων, ἁπαλῶν· ἀδινάων σειρήνων φθόγγον ἀκούσειν· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ. ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων, ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνων· ὠδικῶν· παρὰ τὸ ᾄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ. πέντε γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνει, τὸ ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελισσάων ἀδινάων. τὸ οἰκτρόν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν στοναχῆσαι. τὸ ἥδιον, ἤγουν γλυκύ, ἡδύ, ὡς ἐν τῷ σειρήνων ἀδινάων. τὸ πυκνόν, καὶ ἰσχυρόν, οἷον ἀμφ᾽ ἀδινὸν κῆρ. καὶ τὸ ἠρέμα, ὡς ἐν τῷ, ἀδινὸς ἀνενείκατο φωνήν.

Ἀδινόν, οἰκτρόν, γοερόν· λαλικόν· λεπτόν. Ἀδινὴν ὄπα, τὴν ἀσθενῆ διὰ τὴν δίψαν, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἀδινοῖο γόοιο, τοῦ ἀθρόως ἐρχομένου. Ἀδινῶς, οἰκτρῶς. Ἀδινοῦ, ἀδιαλείπτου· συχνοῦ· παρὰ τὸ ἄδην ἐπίρρημα. Ἀδινὸν κῆρ, πυκνὴν ψυχὴν· ἢ τὴν συνεχῶς λυπουμένην. Ἀδινὸς ὕπνος παρὰ ἀπολλωνίῳ, ὁ ἀδιάλειπτος· ἢ λεπτός· ἢ πυκνός· καὶ ἀδινὰ κνώσσοντας μεγάλως καὶ βαθέως ὑπνοῦντας· ὁ δὲ ταρραῖος, λεπτὰ κοιμωμένους καὶ οὐ κατὰ βάθος. ὁμοίως παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἀδινῆς ὀϊνῆς, οἰκτρᾶς· λυπηρᾶς· κεῖται πολλαχοῦ παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἀδινός, ἀντὶ τοῦ οἰκτρός, καὶ λυπηρός.

Ἀδίξις, ὁμολογία· παρὰ ταραντίνοις. Ἄδιον, κάταντες· πλάγιον· ἀνώμαλον. Ἀδίοπτον, ἄναρχον, καὶ ἀφύλακτον. αἰσχύλος παρὰ φρυξίν· ἀπὸ τοῦ διέπω· δίοπτοι γὰρ ἐλέγοντο, οἱ τῆς νεὼς φύλακες. Ἀδιόριστον, ἀδιαχώριστον· ἀνάμιξ.

Ἄδισκον, κυκεῶνα· μακεδόνες. Ἄδισμα καὶ ἆσμα, ψήφισμα, καὶ δόγμα. Ἀδίστονον, οἰκτρόν, στένοντα. Ἀδμαίνειν, ὑγιαίνειν, ζῆν. Ἀδμενίδες, δοῦλαι. Ἀδμηλᾶ, ἀφανίζει. Ἀδμής, ἀδάμαστος· παρθένος. Ἀδμήτην, ἀδάμαστον. Ἄδμητος, ὄνομα κύριον. Ἀδμήτης, ὁ ἀδάμαστος· ἀδμῆτις δὲ γυνὴ διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἀδμήτου λόγον, σκολιόν.

Ἀδμήτου μέλος καὶ ἁρμοδίου, ᾠδὴ τῶν ῥᾳδίων καὶ εὐκόλων· τοιαῦτα μὲν γὰρ, καὶ τὰ σκολιὰ λεγόμενα. Ἀδμήτου κόρη, ἑκάτη· τινὲς δὲ τὴν βενδῖν. Ἀδμήτου μέλος, τὸ εἰς ἄδμητον ᾀδόμενον σκολιόν. Ἀδμωλή, ἀπορία· ὀλιγωρία· ἄγνοια· ἡσυχία. Ἀδμωλία, ἡ ἄγνοια παρὰ καλλιμάχῳ. καὶ ἀδμωλεῖ, χωρὶς δόλου· ἢ δουλείας. καὶ ἀδμωλῶ, τὸ ἀκηδιῶ. καὶ ἀδμωλεῖν, ἀγνοεῖν· ἢ ἀγνωμονεῖν· ἢ ἀκηδιᾶν· ἢ ἀγανακτεῖν· καὶ ζητεῖν. Ἄδνον, τὸ ἁγνὸν κρῆτες. Ἀδνούμενον, ἀπογραφὴ ὀνόματος παρὰ ῥωμαίοις. οἱ δὲ ἀδνούμινος, τὸ ἀδνούμιον. Ἄδοι, ἀντὶ τοῦ ἀρέσκοι· δεύτερος ἀόριστος· ἐκ τοῦ ἁνδάνω ἥδω. Ἀδοκεῖ, ἀδοκήτως διακείμενος. Ἀδόκητον, αἰφνίδιον. Ἀδόκητον, διεψευσμένον· καὶ ἀδόκητος, ἀπροσδόκητος. Μὴ ἀφυλάκτοις αὐτοῖς ἐπιπέσοιεν· ὁ δὲ οὐκ ἀδόκητον ἐγένοιτο ἐπεὶ καὶ ληστήριον αὐτῷ προσέβαινεν. Ἀδοκία, ἀπροσδοκία. Ἀδόκιμον, πονηρόν, ἀπόβλητον, ἄχρηστον. Ἀδολεῖς, ὑγιεῖς. Ἀδοκίμαστος, δοκιμασθῆναι λέγεται, τὸ εἰς ἄνδρας ἐγγραφῆναι· ἀδοκίμαστος δὲ, ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος. Ἀδολεσχεῖ, σοί· τὸ φιλοσοφεῖν· ὡς τὸ ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. τὸ παίζειν, ὡς τὸ, Ἐξῆλθεν ἰσαὰκ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδίον. τὸ φλυαρεῖν καὶ μακρολογεῖν, ὡς τό, ἀδολεσχεῖς ἀεί.

ἀνάδαρκος, ὁ ἐστερημένος τῆς δάρκης. Ἀδάρκων, πόλις Ἰβηρίας. Ἀδάρκτως, οὐ βλέποντες, ἀλλ' ἢ καμμύοντες. Γεραμε θώμεθ' ἀδάρκτως. Ἄδας, τόδας, ἔνιοι δέ, ἄνδας. Ἀδεσμοφύλαξ, ὁ ἄνευ δεσμοῦ. Ἄδεται, τιμωρεῖται, κολάζεται. Ἀδευκές, ἄφοβον ἀδεές. Ἀδεύητον, χαλεπόν· ἢ οὐκ ἄν τις ἐπιδευθείη. Ἀδευκέας, ἀπροσδοκήτους· ἢ πικράς· δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. Ἀπολλώνιος λέγει, ἀδευκῆ τὴν θάλασσαν, ἤγουν πικράν. Ἀδευκέα, πικρά· καὶ ἀδευκέα πότμον, τὸν ἀνιστόρητον· ἤγουν ἀνήκουστον· ὃν οὐκ ἄν τις ἐξ ἱστορίας δέξηται, καινότερον μέντοι. ἀδευκής, ὁ ἀπροσδόκητος ἀπὸ τοῦ δεύκω· ὃ οὐκ ἄν τις προσεδόκησεν. Ἀδευκεῖ, ἀπεικότι· οἱονεί, ἀδοκεῖ ἀπροσδοκήτῳ. Ἡλιόδωρος δέ φησιν, ἀπεικάσει. οἱ δὲ ἀδευκής, αὐτάρκης· οἱονεὶ ἀδευής. καὶ ἀδευκέος ἄτης, οὐ προσηνοῦς· ἀπεικούς· πικρᾶς· δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ, ὡς εἴρηται· ὅθεν πολυδευκής. καὶ γὰρ ζῶν, ἀεὶ ἐπιεικὴς ὢν πρὸς καὶ ἀποθεωθείς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ διασώζει τὰς ναῦς· ἢ ἀφανὲς καὶ ἀπροόρατον, παρὰ τὸ δεύκω. Ἀδευκής, χαμηλός· πικρός· ἄγευστος. Ἀδεύμεθα, ἀηδιζόμεθα. Ἀδέψητον, ὠμόν· ἀνέργαστον. Ἀδεώς, ἀφόβως. Ἀδεύητον, χαλεπόν· ἢ οὐκ ἄν τις ἐπιδευθείη. Ἀδέψητον βοέην, ἤτοι ἀμάλακτον· ἀκατέργαστον· βοέα δὲ ἡ βοῦς· ὅ ἐστι, βύρσα. ἀδέψητος οὖν βοέη, ἡ ξηρὰ βύρσα. γίνεται δὲ ἀδέψητος οὕτως· δέφω τὸ μαλάσσω καὶ κατεργάζομαι· οὗ ὁ μέλλων, δέψω· καὶ δωρικῶς ἢ αἰολικῶς καὶ κατὰ ἀναδρομὴν τὴν εἰς ἐνεστῶτα, δέψω· δέψῶ· ἀφ' οὗ ἀδέψητος. ἀπὸ μέντοι τοῦ δέφω δέψω, βυρσοδέψης, καὶ σκυροδέψης, καὶ σκυλοδέψης. βοέη δὲ καὶ βοῦς ἤτοι βύρσα, διαφέρουσι· καθότι μετουσιαστικὸν μὲν ἡ βοέη, δορὰ δηλαδή, ὡς καὶ ἡ λεοντέη, ἢ παρδαλέη· ἡ δὲ βοῦς, τὸ τοῦ ὅλου ἔχει ὄνομα· καθὰ καὶ ὁ πριστὸς ἐλέφας, τὸ τοῦ ἐλέφαντος. Ἄλλως. Ἀδέψητον βοέην λέγει, καθ' ὁμοιότητα τῶν βοῶν αὐτῶν ἤγουν ξηράς· τὸ μὲν γὰρ ἀδέψητον ἐστὶν ἀμάλακτον καὶ ἀκατέργαστον, αὐτὸ αὐτὸ ἐστιν· βοέη δὲ ἡ βοῦς ὅ ἐστι βύρσα. ἢ ἐν τέλει βοέην λέγει Ὅμηρος· ἀδέψητος τοῦτ' οὖν βοέη, ἡ ξηρὰ βύρσα· καὶ ἀδέψητον, ἀμάλακτον, ἀεργόν. Ἀδῆ, τὸν οὐρανὸν Μακεδόνες. Ἀδηεῖ, διαπορεῖ. Ἀδήιτα, ἄγνωστοι, ἄζητοι, ἀνενόχλητοι. Ἀδήιον, ἀπόρθητον· ἀπολέμητον. Ἀδηκότες, ἐκλελυμένοι· παρειμένοι. Ἀδηκτότατα, ἀσηπτότατα. Ἡσίοδος· Τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ ὕλη. Ἀδηκότες, ἀντὶ τοῦ κορεσθέντες· ἐπεὶ καὶ ἄδος ὁ κόρος κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ καὶ ἄλλως ἀδηκότες, ἀντὶ τοῦ ἀηδιασθέντες· ὡς ἀπὸ τοῦ ἀηδῶ, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀδῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀδημονεῖν, τὸ ἀλύειν καὶ ἀμηχανεῖν· καὶ ἀδηκότες, ἄδην ἔχοντες· καὶ πεπληρωμένοι ὕπνου, ἢ ἀδημονήσαντες· καὶ ἀδηκότες, κεκμηκότες· ταλαιπωρήσαντες· ἀπὸ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι· ἀηδίᾳ, ἀηδίαν. Ἀδήλητος, ἀσινής, ἀβλαβής, Ἀγαθίας· Καὶ ἐπεὶ δὲ ἐκκύπτουσι τις καὶ ἀδήλητοι· δηλεῖ γὰρ τὸ βλάπτω.

Ἀδηλία, ἀοριστία, ἀπορία, ἄγνοια, ἀφάνεια καὶ ἡ κρυφιότης. Ἀδηλώσας, ἀγνώριστον ποιήσας. Ἀδήλωτον, ἀδιάφορον· δεξιόν ἀσύνετον· ἢ σύνεπτα ἄφρον. Ἀδημάς, ἄδος· ψήφισμα· δόγμα. Ἀδημεῖν, θαυμάζειν· ἀπορεῖν· ἀδημονεῖν.

Ἀδημονέστερος, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιστικώτερος. Ὧν δὲ τῶν προσηκόντων ἀδημονέστερος, ἀντὶ χείρονος. Ἄδημον, οὐκ ἔνδημον ὄντα. Σοφοκλῆς Συμπαρισταῖς. Ἀδημονεῖν, τὸ ἀλύειν, καὶ ἀμηχανεῖν. Ἀδημονία, ἡ φροντίς· καὶ ἀδημονία, σκυθρωπότης ψυχῆς, ἢ διάθεσις, ἐπὶ ἀποτυχίᾳ πρὸς τὸ προθυμίᾳ γινομένη. Ἀδημονίη, θαῦμα. Ἀδημονῶ, τὸ λίαν λυποῦμαι· ἀκηδιῶ· ἀγωνιῶ· καὶ ἀδημονέστερος, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιστικώτερος. Ὁ δέ, τὸ μὲν πρῶτον ἠδημόνει, καὶ ἡσυχίαν εἶχεν ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ· καὶ ἀδημονούσης, ἀντὶ τοῦ ἀπορούσης. Ἄδην, ἀπὸ καὶ τὸ δαψιλῶς· ὅθεν καὶ ἀδηφάγοι ἵπποι, οἱ τέλειοι· καὶ ἀδηφάγον ἅρμα, διὰ τοὺς κατ' αὐτὸ τελείους ἵππους· καὶ ἄδος, κόρος, πλησμονή, κάματος· ἀφ' οὗ ἀδόλεσχος διὰ ἑνὸς δ· ὁ καὶ ἀδολέσχης· καὶ ἀδαῖον παρὰ Σώφρονι, τὸ εἰς κόρον ἄγον. Ἄδην, συνεχῶς· ἢ ἀκορέστως· ἀθρόως· ἐξαίφνης· ἅλις εἰς κόρον ἀρκούντως· ἢ λάβρως· κατὰ κόρον· δαψιλῶς· πλουσίως· ὅπερ Ὅμηρος διὰ ἑνὸς δ γράφει, συστέλλων τὸ δίχρονον· καὶ ἄδην ἔχει, τὸ σφόδρα καλῶς· καὶ ἄδην ἐλόωσιν ἀντὶ τοῦ εἰς κόρον ἥξουσιν. Ἄλλως. Ἄδην, τὸ κεκορεσμένως, καὶ εἰς πλήρωσιν ἄγον· ἔστιν ἐκ τοῦ ἄω, τὸ δηλοῦν τὸ κορεννύω· ὡς τὸ, Ἐπεὶ χ' ἑώμεθα πολέμοιο· ἐξ οὗ παράγωγον, ἑδῶ· καὶ ἄδω· καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ· δηλοῖ δέ, καὶ τὴν ἡδονήν· οἷον, Ἥσατο δ' αἰνῶς· ἀντὶ τοῦ ἐτέρφθη· λαμβάνεται δὲ καὶ τὸ τερφθῆναι, ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι· οἷον, Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τέρφθεν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄω, ἄεις, ἄει, ἀεῖναι, τὸ δηλοῦν τὸ αὐτό· οἷον, Ἄσειν ἐν πεδίῳ ταχέας κύνας. γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἧδος καὶ ἄδος, καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ· οὕτως Ὠρίων. Ἀδηνές, ἄκακον· ἀπρονόητον. Ἀδηνέως, ἀπλῶς ἀδόλως, καὶ ἀταλαιπώρως, κατὰ στέρησιν τῶν δηνέων καὶ μεριμνῶν· καὶ ἀδηνέως, χωρὶς βουλῆς. Ἀδηνής, ἄκακος. Ἀδηξῆσαι, κνῆσαι. Ἀδήρατον, τὴν ἀπολέμητον καὶ ἀπόρθητον. Ἀδήριτον, ἄμαχον· ἀπολέμητον· ἀφιλονείκητον. Ἀδήριτος, ἀνίκητος· ἄμαχος· ἀκαταγώνιστος· καὶ ἀδήριτον, ἄμαχον ἀκαταμάχητον· καὶ ἀδηρίτως, ἀφιλονείκως, ἀμάχως.

Ἀδής, ἀπρεπής. Ἅδης, χωρίον ἀφεγγὲς καὶ σκοτεινὸν αἰωνίως πεπηρωμένον· ἢ ἅδης, ἄναξ τῶν ἐνέρων. καθὰ τῶν ζώντων ἀναξίως· ἐκ τοῦ γίνουσι καὶ τὸ ἔνερθεν· καὶ τὸ ἐνέρτερον ὃ κατὰ ἀφαίρεσιν, λέγεται νέρτερον. Ἀδήσειε, ἀδημονήσειε, κόρον ἀηδῶς διατεθείη. Ἀδήσεις, ἀρέσεις. Ἀδησίδες, ἱέρειαι τινὲς ἐν Ἄργει. Ἀδηφάγα, μεγάλα καὶ τέλεια. Ἀδηφαγία, πολυφαγία· ἢ ἀπληστία, ἐκκωφαγία. Ἀδηφάγος, ὁ ἀθρόως ἐσθίων· γαστρίμαργος· πολυφάγος· ἀφ' οὗ ἀδηφάγοι τριήρεις, αἱ πολλὰ ἀναλίσκουσαι· καὶ ἀδηφάγος λύχνος, ὁ τοιοῦτος· καὶ ἀδηφάγους ἵππους ἔλεγον Ἀθηναῖοί τε, καὶ Βοιωτοί, τοὺς τελείους, πρὸς τὴν τῶν πώλων διάκρισιν· Ἀργεῖοι δὲ ἄνδρας τοὺς πολλὰ ἐσθίοντας. Ἄλλως· Ἀδηφάγος, Λυσίας κατὰ μεταφοράν, ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀνδροτίωνος μαρτυρίᾳ, τὴν ἐν τῷ πλοῦ μισθὸν ναῦν, ἢ τριήρη πολλὰ ἀναλίσκουσαν, λέγει ἀδηφάγον. ἄλλοι δὲ τοὺς τοιούτους λύχνους, ἀδηφάγους ἔφη· καὶ δρομεῖς δέ τινες ἐν Τεβάλα, ἀδηφάγοι ἐλέγοντο· καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρ' Ἀργείοις, οὕτως ἐλέγοντο. Ἀδήωτον, ἀπόρθητον ἀπαίδευτον· Οἱ δὲ τὸ χωρίον ἀδήωτον ἔχειν ἐθέλοντες, ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δώσειν χίλια· παρὰ τὸ δηῶ, τὸ πορθῶ· τοῦτο παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, τροπῇ τοῦ α εἰς η· τοῦ ι ἀνεκφωνήτου ὄντος.

Ἀδία, ἐσχάρα· βωμός. Ἀδιαβηνή, αὕτη ἡ χώρα κεῖται πρὸς τῆς Μεσοποταμίας ὡς ἐπὶ ἀνατολήν, πέραν τοῦ Τίγριδος· ἐν ᾗ ἐστιν, ἡ ἄσφαλτος, ἡ λεγομένη τάφρα· λέγεται δὲ Ἀδιαβηνή, διὰ τὸ εἶναι πλείοσι ποταμοῖς ἐν αὐτῇ, καὶ δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. Ἀδιάβλητα, ἀμώμητα· ἀνέγκλητα. Ἀδιάδοχος, ὁ ἔχων τι ἕως τέλους. Ἀδιάδρασον, ἄφυκτον. Ἀδιαίρετον, ἀχώριστον· ἄτμητον. Ἀδιάκριτον, ἀδιαχώριστον, μὴ ἔχον διάκρισιν· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ

ζίνω

ἀπαθής. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐν τῷ χρόνῳ στερρότατον· ὅ, τι ὑοσκύαμος παρά τισι, καὶ ὄρος· καὶ ἔτι λίθος σιδήρου ἄθραυστον. Ἀδάμαντι, ἀδαμάστῳ. Ἀδάμαστον, ἀνυπότακτον. Ἀδάμαστος, παρθένος, ἄζυξ. Ἀδάματος, ἀδάμαστος, ἀνυπότακτος.

Ἀδεμαῖ, τὸ ἀδικάστως φονεύειν· κρῆτες. Ἀδμωλίδες· αἱ δοῦλαι. ἅμα δὲ ὅτι ἀδμωλίδες θέλει γράφεσθαι. Ἀδαμναῖς, ἀκολαστίναις. Ἀδαμνεῖν, τὸ φιλεῖν· καὶ φρύγες τὸν φίλον ἄδαμνα λέγουσιν. Ἀδαμνής, ἰσχυρός· σκληρός.

Ἀδαμνόν, ἀγνώμονα· ἢ ἀδάμαστον· ἢ προσφίλαμνον. Ἀδανές, ἀπρονόητον. Ἄδανα, πόλις ἀπὸ Ἀδανοῦ τινος· ὁ πολίτης Ἀδανεύς· ὡς γάργαρα, Γαργαρεύς. Ἀδανίαν, οὕτω τὸ πρότερον ἡ μολοσσία ἐκαλεῖτο. Ἀδαξῆσαι, κνῆσαι· λυπῆσαι. Ἀδάξω, κνήσομαι· ἀθυμήσω. Ἀδάπανον, τὸ ὕδωρ. Ἀδαπάνως, λιτῶς. Ἄδαρτον, γυμνὸν ἄδερμον.

Ἀδαρέξα, εἰρήνη. Ἀδαρκα, βοτάνη. Ἄδαρτος, ἀμαστίγωτος. Ἄδας, πονηρός. Ἄδασαι, ἔβλαψαι. Ἀδασμος, οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα· ἀσυντελοῦσα ἐποίκιον· αἰσχύλος ἠδωναῖς. Ἀδαύρα, αὔτη ἡ πόα. Ἀδαυῆς, ἐγρήγορος. Ἀδαυχαινᾶ, κνήθει κεφαλὴν· ψηλαφᾶ. Ἀδδαύτη, κιννάβαρι. Ἄδδαυον, ξηρὸν, λάκωνες. Ἀδαχεῖν, τὸ κνήθειν. Ἄδδε, ἔπειγου. Ἄδδιλος, κόλπος. Ἀδδηφάγος, γαστρίμαργος· πολυφάγος· ἀθρόως ἐσθίων· παρὰ τὸ ἄδδην, τὸ δαψιλῶς, καὶ τὸ φάγω. Ἄδδην, εἰς κόρον, καὶ εἰς πλησμονήν· τοῦ ἑνὸς δ πλεονάζοντος· ἐν γὰρ τοῖς ὑπορρήμασι, τέσσαρα ταῦτα μόνα ἐδιπλασίασαν σπανίως μέντοι καὶ ταῦτα· καὶ μόνοις, οἶμαι τοῖς ἐκθεσομένοις· τὸ δ, ἐν τῷ ἄδδην· τὸ κ, δωριεῖς, ἐν τῷ ὅκκα· τὸ π ἐν τῷ, ὅππότε, καὶ ὅππως, καὶ ὅππόσα· τὸ τ, ἐν τῷ ὅττι· δηλοῦν μέντοι ἡ δασὺ, οὐδέποτε καθὰ τὴν τῶν ἑλλήνων διπλασιάζεται γλῶσσαν. Ἄδδιξ, μέτρον τι, φασὶ τετραχοίνικον· ἀριστοφάνης, ἀλφίτων μελάνων ἄδδιχα· καὶ ἑκτηΐς ἄλλο τι μέτρον ἐστὶν· ὃ, ταυτὸν εἶναι λέγουσι τῇ χοίνικι· ἀριστοφάνης· δι' οὗ σῦν πυρῶν ἑκτέα· οὐ δῆλα δὲ ἤμισυ, τὸ ἡμίεκτον. Ἄδδιξις, μέτρον τετραχοίνιξ. Ἀδδοῦσιν, εἰς κόρον ἐσθίουσιν. Ἀδάζων, ἀναβοῶν· ἀναστένων. Ἆδε, ἤρεσκεν· ἆδε δὲ, ἕκτορι μῦθος. Ἀδεῖ, οὐ δοκεῖ, οὐ φοβεῖται. Ἀδεῖν, ἀκολουθεῖν. Ἀδεὲς δέος δέδοικας· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ τὰ φοβερὰ φοβουμένων. Ἀδεής, ἄφοβος· καὶ ἀδεές, ἄφοβε, θρασεῖα· καὶ ἀδεές, ἀσφαλές· οὐ φοβερόν.

Ἀδεὴς μελανθὼ παρ' ὁμήρῳ, ἡ μὴ ἀπλῶς ἄτρεστος, ἀλλὰ ἀναιδὴς, καὶ θαρσαλέη· ἀμφὶ νῦν φαῦλα· θαρσαλέη γὰρ οὐκ ἐπὶ ἐπαίνῳ ἐρρέθη, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ θρασεῖα· καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας τ. παράγεται δὲ θαρσαλέα, ἀπὸ τοῦ θέρω θέρσω τὸ θερμαίνω, θρασεῖα μεταθέσει τοῦ ρ ἀμεταβόλου. Ἀδέητος, ἀνενδεής· ὁ μηδενὸς δεόμενος, καὶ πάντα ἔχων· ἀντιφῶν ἐν πρώτῃ ἀληθείας· διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται, οὔτε προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος. Ἄδει, ὑμνεῖ· ἢ ἀνιᾶται. Ἄδεια, ἀφοβία· ἄδεια· ἄνεσις· γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ δέος ὁ φόβος. Ἀδεῖα, ἀντὶ τοῦ ἡδεῖα· θεόκριτος· ἦνθε γε μὰν, ἀδεῖα κύπρις γελᾶσα· ἀδῖα δὲ διὰ τοῦ ι, ἡ τοῦ διὸς θυγάτηρ· ἀντὶ τοῦ, ἡ δῖα. Ἀδίας, εἶδος ἐσχάρας. Ἀδεεῖ, λυπεῖ. Ἀδεής, ἄφοβος· ἀδής. Ἆ, δειλὲ ξείνων· τοῦτο μέντοι ἀπλοῦν μὲν ὂν, λαμβάνεται ἢ ἀντὶ ὑποθετικοῦ, ἢ ἀντὶ συγκριτικοῦ· φησὶ γὰρ, ἆ δειλὲ ξείνων, ἀντὶ τοῦ ὦ δειλαιότερε, ἢ δειλαιότατε· ὅμοιον καὶ τὸ δαιμόνιε ξείνων· ἔχει δέ τι ἄκρον, ἆ δειλὲ ξείνων· καὶ ἆ δειλέ· ὀξὺ, ὦ δειλέ· κλητικὸν ἐπίρρημα τὸ ἆ, ἢ μᾶλλον προσφωνητικὸν· διαφέρει δὲ τῆς διὰ τοῦ ὦ προσφωνήσεως· ὅτι τὸ μὲν, ψυχῆς ἀπαθοῦς· τὸ δὲ ἆ, πάθος παραχῶδες δηλοῖ ψυχικόν· ὡς ἔστιν εὑρεῖν πολλαχοῦ· οἷον ἢ χλευασμὸν, ἢ ὄνειδος, ἢ ἀγανάκτησιν, ἢ ἔλεον· καὶ τὸ ἆ δειλέ, ἀντὶ τοῦ ἄθλιε, δείλαιε. Ἀδείλητον, ὑγιές. Ἆ δειλαί, ὦ δειλαί. Ἄδειλον, ἀβέλτερον. Ἆ δειλώ, ὦ δειλοί, ὦ δείλαιοι. Ἄδειμον, ἄφοβον. Ἀδείμαντον, ἄφοβον· ἀπὸ τοῦ δειμαίνω, τὸ φοβοῦμαι. Ἄδειος, ἀκάθαρτος· κύπριοι. Ἀδεῖν, ἀκολουθεῖν.

Ἁδεῖν, ἀρέσαι· ἀπὸ τοῦ ἅδω τὸ ἀρέσκω, ἢ ἕδω, ἥσω, ἄδον ὁ δεύτερος ἀόριστος· καὶ ὁ δεύτερος μέλλων ἀδῶ· τὸ ἀπαρέμφατον, ἀδεῖν· ἐξ οὗ καὶ τὸ, ἆδε δ' ἕκτορι μῦθος. Ἄδειν, κυρίως ἐπὶ ἀλεκτρυόνος· κοκκύζειν δὲ, ἐπὶ τοῦ κόκκυγος. Ἄδειν, τὸ ψάλλειν καὶ τὸ φημίζειν· καὶ παθητικῶς ᾄδεται μέλος, ἤγουν ψάλλεται· καὶ ᾄδεται λόγος, ἤτοι φημίζεται, καὶ περιλαλεῖται· ἀπὸ τοῦ ᾄδειν τὸ ψάλλειν· λέγεται ᾄδειν, καὶ τὸ ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν· καθὸ λέγονται ποιηταὶ ᾄδειν.

Ἄδειν καὶ μέλπειν, οὐ διαφέρουσι· τὸ μέντοι ψάλλειν, ἀμφοῖν διαφέρει· καθὰ δηλοῖ ὁ φράσας τὸ, περὶ τὸ δεῖπνον, ᾄδουσι καὶ ψάλλουσιν αἱ παλλακαὶ τῷ βασιλεῖ· καὶ μία μὲν ἐξάρχει· αἱ δὲ ἄλλαι, ἀθρόως ᾄδουσιν· ἔστι δὲ ᾠδὴ μὲν, ἡ παρὰ τὸ ᾄδειν, λόγος μεμελισμένος· ψάλλειν δὲ, τὸ διὰ ὀργάνων μουσικῶν· καὶ μάλιστα τοῦ ἰδίως λεγομένου ψαλτηρίου.

Ἀδεινείν, ἡ ἀπειρία. Ἄδειος, ἀκάθαρτος· κύπριοι· καὶ ἄδειος, ἄφοβος. Ἄδειρεν, ἔδειρεν. Ἄδειρον, ὠμὸν· ἀφανές. Ἄδεις ὥσπερ εἰς δῆλον πλέων· ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου καὶ φιληδοῦντος. Ἀδέκαστος, ἀδωροδόκητος· ὁ δεκάδας μὴ λαμβάνων· παρὰ τὸ δέχω, δέδεγμαι, δεκαστός· καὶ ἀδέκαστος. Ἀδεκάστως, δικαίως· ἀδωροδοκήτως· ἀμερίστως. Ἀδεκατεύτοις, ὧν δεκάτην οὐδεὶς ἐδέχετο· ἀπλανέτοις. Ἄδεκτον, ἄπιστον. Ἀδελεῖ, ἤρεσεν. Ἀδελιφήρ, ἀδελφός· λάκωνες.

Ἀδελφὰ, ὅμοια· οἰκεῖα· ἁρμόζοντα· πρέποντα· συγγενῆ. Ἀδελφειός, ὁ ἀδελφός. Ἀδελφίζειν, ἀδελφὸν καλεῖν ἢ τιμᾶν ὡς ἀδελφόν. Ἀδελφιδοῦς, ὁ ἀνεψιός· ὁ τοῦ ἀδελφοῦ, ἢ ἀδελφῆς υἱός· οὕτως ἰσοκράτης· τὸ θηλυκὸν, ἡ ἀδελφιδῆ. Ἀδελφιξία, ἡ κοινωνία. Ἀδέλφιος, ὄνομα κύριον. Ἀδελφοί, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος γεγονότες, ὁμόδελφοι· δελφὺς γὰρ ἡ μήτρα λέγεται· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀδελφός· ὃς καὶ ἀδελφειὸς ποιητικῶς λέγεται· ὡς ἔτυμος, ἐτήτυμος· καὶ ἀδελφοὶ ὁμοπάτριοι μὲν καὶ ὁμοπάτορες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός· ὁμομήτριοι δὲ καὶ ὁμομήτορες, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς μητρός· οὓς καὶ ὁμογάλακτας· καὶ ὁμογαστρίους· καὶ ὁμογάστορας, καὶ ὁμογνίους ἐκάλουν· τοὺς δὲ διδύμους, καὶ ὁμόπαιδας ὠνόμαζον. Ἀδημαί, ὁ ταν· κρῆτες. Ἀδέμαρον ψυχὴν, τὴν νεκρὰν ἢ γοῦν τὴν ἔξω τοῦ σώματος· δωριεῖς.

Ἅδεν ἀντὶ τοῦ ἤρεσεν· ἡδὺς ἔδοξε· συστέλλει δὲ τὴν ἄρχουσαν· ἐξ αὐτοῦ γίνεται καὶ ἅδος, ὁ κόρος· καὶ ἄδην, τὸ δαψιλῶς· διὸ καὶ ψιλοῦται παρὰ πολλοῖς· ἔοικε δὲ τὸ ἅδον αἰολικὸς δεύτερος ἀόριστος τοῦ ἥδω ῥήματος· ἴσως δὲ τοῦ ἁδεῖν, τὸ ἅδον· ὡς τοῦ κτυπεῖν, τὸ ἔκτυπον. Ἄδενδρον, γῆν τὴν μὴ ἔχουσαν δένδρα· καὶ σιδήριον ξηρόν· ἤγουν ῥάγος κέλυφος.

Ἀδένες, συστροφαὶ σαρκώδεις περὶ τὴν ῥάχιν, καὶ βουβῶνας. Ἀδένα, ἡ φλύαρος· ἢ δεῖνα. Ἀδεόν, ἀπολέμητον· ἢ ἀόρατον· καὶ ἀδεος, ἀόρατος. Ἀδερβός, ὄνομα κύριον. Ἀδερκές, ἀόρατον. Ἀδερκής, οὐ βλέπων· τυφλός· ἢ ἀφανής· καὶ

παρὰ τὸ ἄγχι τοῖς ὄροις εἶναι. Ἀγχοῦ, ἐγγύς. Ἄγχουσα, εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθρά, ᾗ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. Ἀγχουσίζεται, ἐντρίβεται ταῖς παρειαῖς. Ἄγχαυρος, μύσταρα λεπτά. Ἀγχιάλασθαι, πελάζεσθαι, ἢ λούεσθαι. Ἄγχι, πλησίον· ἢ καταχεῖται ἡ δαπάνη, οὗτος ἔγχει τοῖς πλείοσιν. Ἄγχων ὁ δῆμος. ὥσπερ, περὶ γγυῶν ἐλίβων ὅτι ἄγχων τὴν εἰς ἀλιευτικὸν ἔλαιον, διαμαρτάνει τὸ ξίφος. Ἀγχώμαλα, παρόμοια ἴσα. ἐγγὺς τοῦ ὁμαλοῦ. Ἄγω, ἀπάγω. μέλλω ἄγειν. ἐξ οὗ τὸ τριηραρχικὸν λάω, ἢ φέρω. καὶ ἄγω, παρασκευάζω ἢ ἐκπέμπομαι. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ ἐλῶ, ἄγω αἰτιῶ, ἄγνυμι. Ἄγω καὶ ἄγομαι, κυρίως μὲν ἐπὶ ἐμψύχων τάσσεται. καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ ἀψύχων. ποτὲ, ἄγω αὐτὸν ἀεὶ σίδηρος, ἀντὶ τοῦ φέρω. Ἀγωγεύς, ὁ ἱμάς. ὁ λῶρος. ἢ ὁ ἑλκτὴρ τοῦ χαλινοῦ, καὶ ὁ ἐσάγων. Ἀγωγή, τρόπος. ἀναστροφή. ἀπαγωγή. ὁδός. πρέπει τῆς νύμφης πρὸς τὸν ἄνδρα. ἔξοδος. ἢ αἰωρηματισμός. ἐξ οὗ τὸ ἀγώγιον βάρος. λέγεται καὶ ἡ διὰ τὴν ὁδὸν τοῦ προσώπου καὶ κόσμησις. ὡς λέγεται παιδαγωγία. ἡ ἀμφιβολή. ἀφ' οὗ σημαινομένου ὁ ὁριζόμενος οὕτω τὴν θέσιν κέχρηται τῷ τῆς ἀγωγῆς ὀνόματι πολύβιος. ἔγραψε δὲ ὁ ξενολόγος, ἐκ λακεδαιμονίων αὐτὰ, τοὺς λακωνικοὺς ἀγωγῆς μετεσχηκότας. ἢ τριβὴν ἐν πολεμικοῖς ἔχοντα σύμμετρον. Ἀγωγία, ἀδεία. Ἀγώγιμα καλεῖται τὰ φορτία. ἔτι δὲ ἀγώγιμα, οὐ μόνον τὰ φορτία, ἀλλὰ καὶ τὰ κομιζόμενα ἀγαθά. Ἀγώγιμον ὅλον μὲν, φορτίον ὅτι δὲ, κατὰ δικασμόν. Ἀγώγιμον, ὠφέλιμον. Ἀγώγιον, τὸ ἀγώγιμον βάρος ἐπὶ τῆς ἁμάξης. Ἀγωγίων ὁδηγῶν, ἐξ ἀγωγοῖς, τοῖς ἐπάγουσιν. Ἀγωγόν, ἐμβατικόν, ἐπακτικόν. ἐξ ἀγωγούς, τοὺς προσάγοντας τὰ ὕδατα ῥεύματα, καὶ ἐπὶ τοῦ προσαγομένου παρὰ τοῖς παλαιοῖς. οὕτω ἐξ θουκυδίδης κέχρηται. οἱ δὲ τὰ ἀγωγοὺς καλοῦσι, τοὺς ὀχετοὺς τῶν ὑδάτων. Ἀγωγός, ξεναγός, ἢ ὁδηγὸς. Ἀγώθυρος, θαυμαζόμενος. Ἀγών, φέρον ἔπαθλον. Ἀγών, πολυσήμαντος λέξις κατὰ τοὺς παλαιούς. ἀγὼν γὰρ φασιν, ὅμιλος. κύκλος. μάχης. ἔρις. ἀγορά. συναγωγή, ἢ ἐπίδειξις. ἀγών, ὀξύτονον στάδιον. ἄθρισμα, ἢ τόπος ἔνθα ἀθροίζονται οἱ ἀγωνισταί. ἢ ἀγὼν τέρμονος, ὁ οὐκ ἔχων αὐτόδικον. ἀγών, καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις. Ἄλλως. ἀγών, τὸ πλῆθος παρὰ τοῖς βαρυτόνοις. κατὰ δὲ τοὺς παλαιούς, ἡ ἀγορά. ὅθεν καὶ ἀγορανόμος ὁ ἀγωνάρχης. ἐξ παρ' αἰσχύλῳ ἀγώνιοι θεοί, οἱ ἀγοραῖοι. ἀγὼν ἐξ τὸ ἄθλον. ἢ ὁ ναός. ὅθεν, θεῖον δύσονται ἀγῶνα. Ἐτυμολογεῖται δὲ ἀγών, ἢ παρὰ τὸ ἄγω, ἢ ἀπὸ ἀγάστου ἐνιόχου φασὶ πέλοπος. ἢ παρὰ τὴν στέρησιν καὶ τὴν γωνίαν. οἱονεί, ὁ τόπος κυκλοτερής, γωνίαν οὐκ ἔχων, ἢ διὰ τοῦτο τὸ ἱερὸν καὶ ὅμηρος γὰρ φράσας, ἱερὸν κύκλον ἔφη τὴν ἀγοράν. ἢ στρογγύλος δίφρου, κυκλόσε πάντα θέαν ἀγορᾶς ἐν κύκλῳ λέγεται. θουκυδίδης δὲ οὕτως φησί, ἐν τῷ ἀγορᾶς χωρίον κύκλον. Ἀγῶνα δ' ἀπόφασιν ὅμηρος, ἢ τὸν ἐναγώνιον ἢ προθύμως ἀγχεσθαι ἢ τὸν ναὸν ἀλλ' ὡς θεῖον καταδύσειν, ἢ ἄθροισμα, διὰ τὰ ἐν αὐλῇ ἀγάλματα. ὅτι δὲ πολυσχεδὴς λέξις ἡ ἀγών, σημαίνουσιν οἱ παλαιοί. βάλλει ὁ ἀλλὰ, ἀγῶνα λέγει τὸ ἄθροισμα, ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος. οὕτω που, ἢ τὸ θεῖον δύσονται ἀγῶνα, ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ ἀπέλθωσιν. ἀγώνιος θεῖος λεγόμενος ὁ ναός. ἔνθα θεῶν ἄθροισις. καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀνάγειν. Ἀγὼν χαλκεῖος, τὰ ἐν ἄργει ἑκατόμβαια. Ἀγωνάρχαι, ἀγωνοθέται ἄρχοντες τοῦ ἀγῶνος. Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις, παροιμία ἐπὶ τῶν μεθιέντων ἑαυτοὺς σκήψεσι. Ἀγωνάρχης ὁ βασιλεύς, ὅταν τοῖς ἀγῶσιν ἐπικάθηται. Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθύμων. ἢ ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. Ἀγωνία λέγεται, ὁ ἀγών. τὸ ἀγώνισμα, καὶ ὁ φόβος. ἐξ ἀγωνίας ἀγοραία, ἡ ἔλασις ἐν παλαίστρᾳ. ἢ ἀγωνία, λύπη. κίνδυνος. φόβος πάλαισμα ἢ ἐπῆς. ξενοφῶν δὲ ἀγωνία, ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι. Ἀγωνιᾶν ἰσοκράτης, ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι. Ἀγωνίζομαι ἐγὼ. μεθαγωνίζομαι δ' ἕτερον, ἀντὶ τοῦ καταπροτρύμαι, αἰτιατικῇ μετὰ βαπτικῶς. καὶ ἀγωνίζομαί σοι λέγομεν. ἀγωνίζομαι. ἐναγωνίζομαι, ἀγωνιοῦμαι, ἠγωνισάμην. Ἀγωνίας, τῆς ἐν ἀγῶνι ἁμίλλης. Ἀγώνιοι θεοί, οἱ τῶν ἀγώνων προστάται. Ἀγώνιος, ὁ ἐν ἀγῶνι. ἐξ θηλυκὸν ἀγωνία, ὁ φόβος. ἀγωνία δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἡ στέρησις. Ἀγωνίς, ὄνομα ἑταίρας. Ἀγωνίσματα, ἔπαθλα. ἐξ ὀχλικαὶ ἐπιδείξεις. καὶ ἀγώνισμα ἔτι, σπουδή. ἐπιμέλεια. Ἀγωνισμός, ἀπολογία. Ἀγωνισταί, οἱ ἀθληταί. Ἀγωνιστήρια, τὰ διδόμενα τοῖς ἀγωνισαμένοις. ἐνικῶς δὲ ἀγωνιστήριον, ὁ τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. Ἀγωνιούμενοι, εἰς ἀγῶνας ἐμβαλοῦντες. Ἀγωνιῶ ἀμετάβατος, τὸ φοβοῦμαι ἢ κινδυνεύω. ἰσοκράτης δὲ ἀγωνιῶντες, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι. Ἀγωνοδίκας, βραβευτάς. Ἀγωνοθέτης, ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς. ἀθλοθέτης δέ, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. Ἀγωνοθέτης, ἀρχῆς ὄνομα ἀθήνησιν. ὡς δὲ νίκανδρος, ἀθλοθέτης ὁ μόνα γυμνικά. ἀγωνοθέτης δέ, ὁ μουσικὰ ἀγωνίσματα διατιθέμενος. Ἀγωνοθετῶ, τὸ τοὺς ἀγῶνας διατίθημι. Ἄγωνον, τὰ ἀγῶνα αἰολεῖς. Ἄγωνος, ὁ τόπος παρὰ τὴν αἰθιοπίαν. Ἀγώνυμος, φερώνυμος. Ἀγωρεῖν, συναθροίζειν. Ἀγωρία, ἀθροισμός. Ἀγωγοί, οἱ ἀπαγωγοὶ ὁδηγοί. Ἀγωστῷ ὅμηρος. ἑλε γαῖαν ἀγοστῷ. τυπτεῖ, τῷ ἀγκῶνι, κατὰ πᾶσαν. καθ' ἕτέρους δὲ μάλιστα, τῷ κοίλῳ ἀπὸ τῆς χειρός. ἤγουν, τῇ δρακί. ἀφειλε γὰρ φασι τὴν δράκα οὕτω ποιεῖν, ἔνθα ἀφιᾶσιν τὰ ὀστᾶ τῶν δακτύλων ἐναλίγκια ἐπὶ τῆς σκυταλίδας καμπτόμενα. ἀγοστὰ γὰρ ἐν δὲ ἰς δράττεται.

ΤΟ Α', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ'.

Ἀδά, ἡ ἀδονὴ πηγή. ἐξ παρὰ βαβυλωνίοις ἥρα. παρὰ Ἰνδίας δὲ, ἡ ἴπαση ἀδά, ἄπειρος. Ἀδαγμός, κνισμός. Ἀδαγοῦς, θεός τις παρὰ φρυξὶν ἑρμαφρόδιτος. Ἀδαεῖ, μὴν παρὰ χαλδαίοις. Ἀδαής, ἀσύνετοι. ἀμαθεῖς. ἐστερημένοι τοῦ δαῆναι ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ, ἢ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω. ἀδαὴς δὲ, ὁ ἄφοβος. Ἀδαήμονες, ἀμαθεῖς. ὁ δὲ παρὰ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω, δαὲς δαήσω, δαήμων, ἢ ἀδαήμων συστολῇ τοῦ ι, ἐξ μεταθέσει τοῦ τόνου. Ἀδαημονία, ἀπειρία. Ἀδαιας, ἧς κοῖον ἄγοντα παρὰ τὸ ἄδειν ὁ δὲ σύφερον τὸ ἀνδί. ἀδαμάντινον. Ἄδδαι, ζυμαί παρὰ μακεδόσιν. Ἀδαΐζω, ἀναβοῶ ἀδαστόν. Ἀδαίκρυτι, καθαρόν. Ἀδαινός, δαψιλές. Ἀδαίτον, ἀπόρθητον. ἀπολέμητον. Ἀδαιτί, χωρὶς μαθήσεως. ἢ χωρὶς μερισμοῦ. Ἄδαιτος, ἀμέριστον. Ἀδακρυτί, ἀκλαυστί. Ἀδακτῶ, κνήθω. Ἀδαῆς πόλεμος, ὁ χωρὶς μάχης. Ἀδάλαι, τρυφερόν. Ἀδαλές, ὑγιές. Ἀδάλωσι, ξηρόν. Ἀδαλός, ἄσβολος. Ἀδάλτα, οὐκ ἄθλα. Ἀδάμα, παρθενικὴ γῆ. Ἀδαμαίνω, στρέφω. Ἀδάμας, ἀτίμητος. ἀπαθής. ἢ ὁ λίθος. ὁ ἄτρωτος. ἀπαθής.

Ἀγυρίζειν, συνάγειν· ἀγυρτάζειν. Ἀγύριος, ὄνομα κύριον. Ἄγυρις, σύνοδος· συναγωγὴ ἄθροισις. καὶ ἀγυρισμός. Ἀγυρμός, ἐκκλησία· συναγωγὴ· συγκρότησις. καὶ παρὰ τὸ ἀγυρόμενοι, ἡ τῶν μυστηρίων ἡ πρώτη ἡμέρα. Ἀγύρριος, στρατηγὸς θηλυδριώδης ἄρξας ἐν λήμνῳ· ὃς τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμε, ἢ πρῶτος ἐκκλησιαστικὸν δέδωκεν· ὁ δὲ πρόνομος, αὐλητὴς μέγαν ἔχων πώγωνα. ἀγύρριος δὲ, ἀρχὴ τρόπον τινὰ οὗτος τὸν προνόμου ἔχων πώγωνα, λανθάνειν γυνή.
Ἀγυρτάζειν, συλλέγειν· πορίζειν. ἀγείρειν. τὸ ὀχεύειν. ἐξ οὗ καὶ ἀγύρτης αἰτίζειν ἐν τούτοις ἐφη· ἀπὸ ν, ἀγρὸς καὶ μάλα πολλὰ ἐσθλὰ αἰτίζων. ἀλλ' ὅτι πρὸς τὸ ὀχεύειν· ἐκεῖνο γὰρ τῶν παλαιῶν ἀγροτέρων. ὅτι δὲ τὸ ἀγυρτάζειν ἐπὶ ἀγείρειν λέγεται, δῆλον ἐκ τοῦ ὅσα συναγείρατο ὀδυσσεὺς ὁ φαινόμενος πτωχὸς, καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ ἶρος. Ἀγυρτείαν, ὁμιλίαν· ἀεὶ, ἐκεῖνος ἐθεράπευε πρὸς ἀγυρτείαν τινὰ θρασυνόμενον. Ἀγύρτης, πτωχὸς· ὀχλαγωγὸς· ἐπαίτης· φιλοκερδής· προσαίτης· συρφετώδης· ἀλαζὼν, καὶ ἀπατεὼν· ἴδιον τῆς ἐστι δὲ καὶ ὁ ἀγείρων ὄχλον. καὶ ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ· ἢ γάλλος, καὶ μάντις ὁ ἐπαιτῶν ἐν ἄλλῳ γράμματι, δῆλον ἀγύρτην, ὃς ἐν τοῖς κέρδεσι μόνον δέδορκε· καὶ οὐδεὶς· εἰ γὰρ αὐτὸς ἀγύρτης τις ὄντι, καὶ φιλομαντευτής. τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ τὸ πειράγειν, τὸ πειράσασθαι περὶ τοῦ ἄλλο νίκη, ἤ τινι ἐπὶ προστρ... σημαίνει.
Ἀγυρτικὰ, χυδαῖα ψεύσματα. καὶ ἀγυρτώδη, συρφετώδη. Ἀγυρτής, συναθροιστὴς καὶ μαντευτὴς ὁ ἀπατεών.
Ἄγχαζε, ἀναχώρει. καὶ ἄγχασε, καὶ ἄγχασαι, τὸ αὐτό. Ἀγχαλεῖν, τὸ ἐν ὀνόματι παρὰ πλάτωνι. Ἄγχαρμον, ἀναφέρει τὴν αἰχμήν. Ἀγχάσασθαι, ἀναχωρῆσαι. Ἄγχαυρον, τὸν καιρὸν τὸν πλησίον καὶ ἐγγὺς τῆς ἡμέρας, ὡς τὸ καλούμενον λυκόφως. Ἄγχαυρος, ὁ πάχιστος ὄρθρος. παρὰ τὸ ἄγχου ὄντι πλησίον ἔχειν τὴν αὔραν. ὅμηρος. αὐτὰρ ψυχὴ πνέει, ἔνθεν πρό. Ἄγχε, πνῖγε. καὶ ἔπι. ἢ πλησίαζε. Ἀγχέ, φέρειν πνίγειν, ἢ πλησιάζειν. Ἄγχει, κάλλιον ἢ πνίγει. καὶ ἄγχεται, ἢ πνίγεται. Ἄγχειν, τὸ τὸν λάρυγγα συνάγειν· ἐκ τοῦ ἄγειν, πλησίον σὺν τοῦ χ.
Ἀγχεῖος, ὁ πλησίον. Ἀγχέμαχα ὅπλα, τὰ μὴ βαλλόμενα. Ἀγχέμαχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. Ἀγχεμαχεῖν, πλησίον καὶ συστάδην πολεμεῖν. καὶ ἀγχέμαχα ὅπλα, δι' ὧν ἐστιν ἀναβάλλειν· ἐκήβολα δὲ ὅπλα, τὰ ἀπὸ τόξου πεμπόμενα βέλη. καὶ ὁ θεολόγος· ἀγχεμάχοις ὅπλοις τοῖς ἀπὸ γλώσσης. Ἀγχήρης, ἐγγύς. Ἀγχιστῖνα, πυκνά. Ἄγχεται, πνίγεται.
Ἀγχιάλεια, πόλις. καὶ ἀγχίαλος, ἡ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης· οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγχίαλοι, ἢ ἀμφίαλοι εἰσιν, ὅσα ἐστὶν ἀλεξάνδρεια. ἀγχίαλος μὲν, οὐκ ἀμφίαλος δέ· αἱ δὲ νῆσοι, ἀμφίαλοι ἢ ἀγχίαλοί εἰσιν. ἀμφίαλος δὲ χῶρος, ὁ περιρρεόμενος ὑπὸ ἁλμυροῦ.
Ἀγχιαλός, ὁμοίως πόλις ὀξύνεται. ὁ δὲ παραθαλάσσιος τόπος, παροξύνεται. Ἀγχί, ἐγγύς. πλησίον. παρὰ τὸ ἀγχόθι κατὰ συγκοπήν. Ἀγχί παρέστηκε παρὸ μάρψῃ, ὁ πλησίον ἐστίν. ἔρχεται γὰρ καὶ τὸ παρέστηκε. ἀλλως. τὸ ἀγχί, χρονικὸν κεῖται ἐνίοτε, ὡς παρ' ὁμήρῳ. ἀεὶ, ὡς ὁ μὲν οὕτως εἶπε, καὶ ἐλάσσονι εἰσιν ἄγχι μάλα. πυλάρτης, ἐγγὺς μετ' ὀλίγον.
Ἀγχίαλος, πόλις ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ σαρδανάπαλος ὁ τῶν ἀσσυρίων βασιλεὺς· ὁμοίως ἔκτισε καὶ τὴν ταρσόν, ὁ αὐτός. Ἀγχιβαδής, αὐτὸ παρόν. Ἀγχιβαθής, ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βαθεῖα θάλασσα. καὶ ἀγχιβαθὴς, ὁ ἐγγύβαθος.
Ἀγχιβάτης, ὁ πλησίον βαίνων. καὶ ἀγχιβατεῖν, ἐγγὺς βιβηκέναι ἴωνες δὲ, τὸ ἀμφισβητεῖν. Ἀγχιάλη ἡ ἀττική, ἀπὸ ἀγχιάλου. Ἀγχίαλος, ἐγγὺς θαλάσσης. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Ἀγχίβια, μέγα· ἐγγύς. Ἀγχιβολὶς, ὁ αὐτὸ παρόν. Ἀγχίγυοι, οἱ πλησιόχωροι· οἱ γείτονες. Ἀγχιδίαι, ἐνθαλασσίδιοι. Ἀγχίθεοι, ἰσόθεοι· θεῖοι. Ἀγχίθεοι, οἱ φαίακες. καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς, ἢ ὅτι θεοὶ συνδιέτριβον αὐτοῖς. ἢ ὅτι διδάσκαλοι, καὶ ἰσόθεοι.
Ἀγχίθερμον, γεῖτον. καὶ ἀγχίθυρον. Ἀγχίθυρος, πλησιάστατος. Ἀγχιλά, ἁλμυρά, θάλασσα. Ἀγχιαδὰς, πατρία· ἐν ἀρκαδίᾳ. Ἀγχίμαχον, ἀμφισβητούμενον. Ἀγχιμαχηταί, οἱ συστάδην μαχόμενοι. Ἀγχίμαχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. Ἀγχίμολον, τὸ ἐγγὺς ἐλθόν. ἢ ἐγγὺς ἐληλυθὸς, καὶ σύνεγγυς ἢ μετ' ὀλίγον ἐπίρρημα χρονικῶς κεῖται παρ' ὁμήρῳ. ὡς τὸ, ἀγχίμολον ἦλθεν αὐτῷ. ἐκ τοῦ μολῶ τὸ παραγίνομαι. σημαίνει δὲ τὸ πλησίον. Ἀγχίνοια, ὀξύτης. σύνεσις. ἢ ταχεῖα, ἢ ὀξεῖα γνῶσις. ἢ ἕξις εὑρετικὴ τοῦ καθήκοντος ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ἢ εὐστομία τις, ἐν ἀσκέψει χρόνῳ. Ἀγχίνοος, συνετὸς· ἀγχίνους. Ἀγχίνους, συνετὸς· πανοῦργος· ὀξὺς τὸν νοῦν· φρόνιμος. Ἀγχίζειν, ἐγγίζειν τινί. Ἀγχίπορος, ἀδιακόμιστος.
Ἀγχίπους, ἀδιακόμιστος. καὶ ὁ παρεστὼς καὶ σύνεγγυς εὑρὼν πόδας ἰφιγένεια τῇ ἐν ταύροις. Ἀγχίρροος, ὁ ἐγγὺς· σοφοκλῆς ἀθάμαντι. Ἀγχίσπορος, ὁ αὐτὸ παρόν. Ἀγχισβατεῖν, τὸ διαφέρεσθαι. Ἀγχίσπορα, συγγενικὰ, ἐγγὺς γένους. Ἀγχίσταξε, ἢ γουν ἐγγίστα. ἰσοδυναμεῖ δὲ τῷ ἄγχι μάλιστα, ὁ ἄγχου κεῖται. ταὐτὸν δὲ ἐστι τῷ σχεδόν· σύστοιχα γὰρ τὸ σχεδὸν, ἢ ἐγγὺς, καὶ ἄγχου. ἢ ἄγχι. Ἀγχιστεία, συγγένεια. Ἀγχιστεῖς, οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς ἐκαλοῦντο παλαιοὶ ἴσοι, τοὺς ἀπὸ ἀδελφοῦ, καὶ ἀνεψιοῦ, ἢ θείου· συγγενεῖς δὲ τοὺς ἐξ αἵματος μὲν, ταὐτὸ πρώην λέγεται οἰκεῖοις δὲ, τοὺς ἐξ ἐπιγαμβρίας. ὁ δὲ ἀριστοφάνης λέγει ἀγχιστείας, ἢ τὴν μετουσίαν τῆς οὐσίας. Ἀγχιστεῖα, συγγένεια φιλική. Ἀγχιστεῦσα, ἐγγὺς οὖσα.
Ἀγχιστικὴ, συγγενής. Ἀγχιστίνδην, τὸ κατ' ἀγχιστείαν ὡς ἀπὸ τοῦ ἄριστος ἀριστίνδην. καὶ πλουτίνδην. Ἀγχιστῖναι, οἷον ἐγγὺς ἀλλήλων, ἢ οἷον χέουσι ὁ ἐστι πυκναί. ἢ ἀλλαι ἐπ' ἀλλαις. γίνεται δὲ, παρὰ τὸ ἄγχι ἐστάναι· ὁ τρεῖς αὐτοῖς διὰ φόβον πυκνούμεναι, ὡς ἄλλο συναπτομένῳ. εὕρηται δὲ ἢ διαλελυμένως ἀεὶ, ἄγχι ἱστάμεναι. σημείωσαι δὲ, ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἄγχι ἐπιρρήματος παῖσα, διὰ τοῦ ι γράφεται. ἐν οἷς καὶ ὁ ἄγχιστος· ὅθεν τὸ ἀγχιστίνδην, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. Ἄγχιστον, τὸ ἔγγιστα πλέον.
Ἀγχίστροφος, ταχὺ ἀποστρεφόμενος· ἀμετάβολος. ἀντίστροφος. καὶ ἀγχίστροφον, τὸ ἀθρόως στρεφόμενον. Ἀγχιτέρμονες, οἱ ἐγγὺς τοῦ τέλους. καὶ ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων. Ἀγχλάσας, ἀναχαλάσας ἀνακουφίσας ἀναβαστάσας. Ἀγχοάδιν, ἀμβολάδην. Ἀγχοαί, ποταμοῦ ἄλλο μυστίας, καὶ τόπος ἐν βοιωτίᾳ. Ἀγχόμαλον, τὸ ἐγγὺς ἔχον τὴν ὁμαλότητα ἰσοπεδον. καὶ ἀγχομαλοῦ, τοῦ ἐγγὺς ὁμαλοῦ. Ἀγχόνη, καὶ ἀγχονεῖ. ἢ διαφορὰ τοῦ ὀνόματος, ἐν τῷ τόνῳ ὀξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ εἶδος τοῦ πάθους· βαρυτόνως δὲ, τὸ χαλινὸν καὶ ὁ βρόχος. ὡς ἀριστοφάνης. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη. ἤγουν, ταῦτα γὰρ ἐστιν ἀγχόνης ἄξια.
Ἀγχονήσας, πνίξας. Ἀγχορος, γείτνιας. Ἄγχος, πρόσφατος· ἐγγὺς· ἢ πνῖγμα. ἢ πλησίον, ἀθρόον. Ἀγχόπρος, ἐγγύπρος· πρόσφατος. σεσυνεστήρε ἐφάπτειν ἢ ἀγχοτέρη ἡ εἰσβολή. Ἀγχοῦ μὲν, ἐγγύς, πλησίον, ἄγχι. ἄγχου δὲ, αὐτὸ τοῦ πνίγεσθαι.
Ἀγχουρος, ποιός. Ἀγχοῦρος, ὄρθος ἢ ὄρθρος· κύπριοι ἢ φωσφόρος, καὶ ἀεὶ ἀλλά. Ἀγχούροις, πλησιοχώροις γείτοσι.

τὴν ἄνθην. Ἀγριοπήγανον, βοτάνη τις. Ἀγριωπός, ὁ ἀνήμερος. Ἀγριότης, ὁρμή. Ἄγριος, ὁ ὠμός. Ἀγρεῖος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν. Ἀγρίου βέβρωκας, ἀντὶ ζώου ἀγρίου. εἰώθασι δὲ οἱ βεβρωκότες χασμᾶσθαι. Ἀγριοσταφύλις, ἀγριοσταφίδες. Ἀγριοφορία, νόσος. καὶ ἀγριολειχῆναι. Ἀγρίους, αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικά, οὕτως ὀνομάσει. καὶ μένανδρος δὲ ἄγριον εἶπε κυβευτὴν, τὸν λίαν περὶ τὸ κυβεύειν ἐσπουδακότα. ἀγρίους καὶ χαλαζίους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, τοὺς παιδεραστάς. Ἀγρίππου ἀκαρπότερος, ἀντὶ τῶν ἀκάρπων. ἄγριππος γὰρ λέγεται ἡ ἀγριελαία. Ἀγρίφα, ἀθηνᾶ. Ἀγρίφη, ὑποδοχὴ ἅμη, σκάφη. ἢ Ἀγρίφη, δίκελλα. σκεῦος γεωργικὸν πολύγομφον. Ἄγριφος, θεὸς τῆς ἀγρίας ἐλαίας ὀλυμπιάσιν. Ἀγριωπὸν, ἀγριόφθαλμον. Ἀγρόθειρα, βοτάνη τις. Ἀγρόθι οἰκεῖν. ἀγρόθεν ἔχειν ἀπελθεῖν τῶν ἀγρῶν καὶ ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἀγρόν. Ἀγροικίζω, καὶ ἄγροικος, ἄφρων. δύσκολος. σκληρός, καὶ ἀπαίδευτος, ὁ ἐν ἀγρῷ καὶ χωρικῶν κατὰ μεταφορὰν δὲ ὁρίζονταί τινες τὴν ἀγροικίαν, σκληρότητα ἤθους. ἡ γὰρ σκληρότης, κυρίως ἐπὶ σωμάτων. Ἄγροικος, ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων χωρικός. ἢ ἐργάτης καὶ δραστήριος. ἢ ζευγηλάτης. Ἄγροικος ὀργὴν φιλόδικος. ἀκρόχολος. εἰς ὀργὴν δύσκολος. ἀριστοφάνης. Νῷν γάρ ἐστι δεσπότης ἄγροικος, ὀργὴν καὶ ἀγρότης ὁ ἀγρός. Ἄγροικος, κοινόν. ἄγροικος ἀττικόν. ἄγροικος, ὁ σκαιός. καὶ ἄγροικος ὁ ἐν ἀγρῷ ζῶν. ἄγροικος δὲ ἐπὶ ἀμφοῖν. Ἄγροικος, ὁ ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος. οἱ ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκοῦντος καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδιώτου καὶ ἀπαιδεύτου, καὶ ἀναισθήτου προπαροξυτόνως λέγουσιν οἷον, ἄγροικος. Ἀγροικότερον, ἀπαιδευτότερον.

Ἀγροίκως, ἀμαθῶς. Ἀγρυλῆθεν. ἀγρύλη, δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς ἐρεχθηΐδος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο ἀγρυλεύς.

Ἀγροιωτᾷ, ἀγριοῦται, ὑβρίζει. Ἀγροιώτης, ὁ ἄγροικος. ἐστὶν ἀγρὸς ἀγρότης ὡς δῆμος δημότης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ ἐκτάσει τοῦ ω, ἀγροιώτης. Ἀγρολέτειρα, τὸν ἀγρὸν ἀπολέσασα. ἡ ἄρτεμις. Ἀγρομένης, ὁ ἐν ἀγρῷ διατρίβων, καὶ εἰς πόλιν μὴ κατιών. Ἀγρομένοισι, συνεστραμμένοις. συναθροισμένοις. Ἀγρομένους, συνελθόντας. συναθροισθέντας. Ἀγρόμενοι, ἀγειρόμενοι. ἀγείρω καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγρῶ. ὥσπερ παρὰ τὸ ἀγείρω ἐγρῶ. Ἀγρομένων, ἀθροιζομένων, συναγομένων.

Ἀγρονόμοι νύμφαι, προπαροξυτόνως μὲν αἱ τὰ ἄγρια νέμουσαι, ἢ ἐν ἀγρῷ διάγουσαι. δοκεῖ δὲ ἀπεμφαίνειν ἡ τοιαύτη σημασία. οὐ γὰρ αἱ νύμφαι λεχθεῖεν ἄν, εἰ μὴ ἄρα τὸ νέμεσθαι νοηθείη, ἀντὶ τοῦ ἀγροὺς διάγειν καὶ οἰκεῖν. οὗ ἡ χρῆσις, ἐν τῷ ὁμηρικῷ βοιωτία. προπαροξυτόνως μὲν ἡ λέξις λέγεται, ἴσως πρὸς ὁμοιότητα τοῦ πρωτοτόκου καὶ τοῦ ὁμοίου. Ἀγρονόμον, ἐν ἀγροῖς διάγοντα. Ἀγροῦ πυλή, παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων. ὁ δὲ σώφρων, τὰ ἔσχατα μέρη λέγει μετὰ τῶν ὀρῶν, καὶ τὰ πρότερα τοῦ ἀγροῦ. καὶ ζάπυροι, ἀγροῦ πυγαί. Ἀγρόπολον, ἄροτρον. Ἀγρός, χωράφιον, χωρίον.

Ἀγρός παρὰ τὸ ἄρειν ὃ σημαίνει τὸν σίδηρον ὁ τῷ σιδήρῳ τεμνόμενος. Ἀγρός ὁ ἔξω τῆς πόλεως χῶρος. Ἀγροστη, βοτάνη καὶ ἄρτος τις. ὃς πρότερον λόχος ἐκαλεῖτο. Ἀγρόται, θηρευταί. κυνηγέται. καὶ ἀγρώσσω, τὸ κυνηγῶ. Ἀγρόται, ἀγροῖκοι. Ἀγρότης καὶ ἄγροικος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν. Ἀγροτέραν καὶ ὀρείαν τὴν ἄρτεμιν. ἀριστοφάνης. ἀγροτέρᾳ τῇ ἀρτέμιδι. ἰδίως γὰρ οἱ ἀθηναῖοι σέβουσι καὶ τιμῶσι τὴν ἀγροτέραν ἄρτεμιν. Ἀγροτέρων, ἀγρίων. Ἀγροτέρας ἐλάφοις. ἀγροτέρας. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγρότερας. Ἀγρότερον σῦν, ὅ ἐστιν ἄγριον. οἱ νεώτεροι σίαγρον φασιν, ὡς ὄναγρον. ὥσπερ δὲ αἰπόλος καὶ αἰπόλιος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου ἄμφω, οὕτω καὶ κάπρος καὶ κάπριος ὁ πρὸς θήλειαν ἀντιδιαστελλόμενος. Ἀγροτέροισιν, ἀγριωτέροις. Ἀγρόται, ἀγροῖκοι, ἢ θεραπευταί. Ἀγροῦ πλέων, ἀγροικίας πλήρης. Ἄγροφον, ὀρεινόν. Ἀγρύλη, δῆμος τῆς ἐρεχθηΐδος φυλῆς, καὶ τῆς ἀτταλίδος. Ἀγρυξία, σιωπή. Ἀγρυπνίς, ἑορτὴ διονύσου ἐν ἀρβήλῃ. Ἀγρυπνῶ, γρώσσω. ἰαστί. Ἀγρυπνία, ἡ ἀυπνία. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ, ἀγρυπνία. Ἀγυρτεῖ, ὑβρίζει. Ἀγρωνεύς, ἄγροικος. Ἀγρωνίδης, ἀγρωνος παῖς. Ἀγρώσσετο, ἐθήρευσεν, ἐψάλσατο. Ἀγρώσσει, θηρεύει. ἀγρώσσω, παράγωγος ὁ χαρακτὴρ ἀπὸ τοῦ ἀγρός ἀγρώσσω. τὰ γὰρ δύο σσ, τὰ ἐκ λαμβάνουσι φωνήεντα. τὸ δὲ ο οὐ λαμβάνουσιν. οἷον τὸ α, παρὰ τὸ ἄγος ἀγάσσω. τὸ ε, παρὰ τὸ πῦρ πυρὸς πυρέσσω. τὸ η. διδίσσω, τὸ ι. ἀφύσσω τὸ α. παιπάλλω, τὸ υ. ὀνειρώσσω ἀγρώσσω, τὸ ω. ὥσπερ ἔχει μὲν δύναμιν τὸ ο οὐκ ἐν παραγωγῇ δέ. τὸ γὰρ ὄσσω, ἀπὸ τοῦ ὤψ γέγονεν. Ἀγρώσσων, ἀγρεύων. Ἀγρώσται, οἱ κυνηγοί. ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ῥῆμα τῆς πεποίηκεν ὅμηρος. ἰχθῦς ἀγρώσσων, πυκινὰ πτερὰ διανέεται ἅλμην. Ἀγρωστῖναι, νύμφαι ὄρειαι. Ἀγρωστῖνος, ἄγροικος. Ἄγρωστις, βοτάνη τις, ἣν ἀγρίαν ἡ κοινὴ γλῶσσά φησι. μελινώδης, ὥσπερ γλυκεία. ἔστι δὲ ὀρυκτική, καὶ φιλεῖται τοῖς ἀλόγοις ζώοις.

Ἀγυιά, ἄμφοδος. ῥύμη. ὁδός. γειτονία. Ἀγυιαί, ἄμφοδοι, ῥῦμαι, ἢ ἐπιμήκεις ὁδοί. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πῶς γυῖα καὶ μέλη καὶ καμψεις. τὰ δὲ ἄμφοδα ἔχουσιν ἑκατέρωθεν διεξόδους. καὶ ταύτῃ διαφέρουσιν. Ἀγυιὰ καὶ ἄγυια εὕρηται παρ' ὁμήρῳ. ἀρίσταρχος μέντοι ἀγυιὰν προπαροξυτόνως ἀναγνώσας, ἐν τοῖς ἑνικοῖς τὸ ἐγκλιθεὶς κατ' ἀγυιὰς ὀξυτόνως προέφερεν. ὁ τρίτον τι πάσχει κατ' ἄκρους καὶ τὸ θέσπια, καὶ θεσπιαί. καὶ πλάταια καὶ πλαταιαί. βέλτιον δὲ θεμιτὸν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας. ἀγυιεὺς δὲ ἐστι, κίων εἰς ὀξὺ λήγων, ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν. ἐστὶν οὖν τὸ ὁλόκληρον ἀγυιεῖς, καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἀγυιέας, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυιᾶς. ἔστι δὲ ἴδιον δωριέων. εἶεν δ' ἂν αἱ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς λεγόμεναι ἀγυιεῖς, οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί. καὶ ἀγυιεὺς, ὁ πρὸ τῶν αὐλίων θυρῶν κωνοειδὴς κίων, ἱερὸς ἀπόλλωνος. καὶ αὐτὸς θεός. φερεκράτης κραπατάλαις. ὦ δέσποτ' ἀγυιεῦ, ταῦτα σὺ μέμνησό μου. Ἀγυιὰν, τὴν στενωπόν. ξενοφῶν. καὶ ὅλως πολλὰ τὰ γλωσσηματικὰ παρ' αὐτῷ. Ἀγυιαί, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἄγεσθαι ἡμᾶς τὰ γυῖα, τουτέστι πορεύεσθαι. χρῆται γὰρ καὶ τῷ ἀγεῖν ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν ὅμηρος.

Ἀγυιάτιδες, αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θεραπεῖαι. Ἀγυιεὺς ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. Ἀγυιεὺς, περὶ τοῦ ἀγυιέως ἀπόλλωνος, ἰδίως εὐτυχίας οὕτω γράφει. ἐν δὲ τῷ ἰατροῦ, τοῦτο διακείμενον κάλει τι καὶ νῦν ἔστιν ὡς ἀγυιεὺς τῶν δωριέων οἰκησάντων ἐν τῷ τόπῳ ἀνάθημα. καταμανθάνω ὅτι δωριέων ἐστὶ τὰ ἑλλήνων. τούτοις γὰρ ἐπὶ τὰς στρατιὰς φάσματα οἱ δωριεῖς μιμούμενοι, τὰς ἀγυιὰς ἱστᾶσιν ἔτι καὶ νῦν τῷ ἀπόλλωνι. Ἄλλως. πρὸ τῶν θυρῶν ἐν τοῖς εἶχον κίονας εἰς ὀξὺ λήγοντας, ὡς ὀβελίσκους ἱδρυμένους τιμῇ ἀπόλλωνος ἀγυιέως. οἱ δὲ διονύσου οἱ δὲ, ἀμφοῖν ἰδίους φασίν. Ἀγυιῆται, κωμῆται.

Ἀγύλαιος, ὄνομα κύριον. Ἀγυμνάστοις, πολυγυμνάστοις. Ἄγυρος, ἀγύναιος. Ἀγυρεῖ, ἄθροισμα τι, ἢ σύγκροτοι.

Ἀγυρίζειν,

αὐτοὺς δημηγορῆσαι μέλει πεῖν δὲ, τὸ μετὰ ταῦτα παρ' αὐτῇ τιθέσθαι· ὑπολείπεσθαι τὸ γραπτὸν ἐκ τούτου ἀγορητής. Ἀγορηταί, σύμβουλοι, φρόνιμοι, ἐκκλησιασταί, ἢ καὶ δημηγόροι. Ἀγορητὴρ, λογιώτατος. Ἄγορος, ἄθροισμα στρατοῦ· ἢ καὶ δημηγόρος. Ἀγορρίον, ἐκκλησία. Ἀγορρίς, ἀγορά, ἄθροισις. Ἀγορῶ περισπᾶται. Τὰ γὰρ εἰς ρω λήγοντα ῥήματα τῷ ο παραληγόμενα, περισπῶνται. οἷον, δημηγορῶ· ἀπηγορῶ· ἐγρηγορῶ· συνηγορῶ· κατηγορῶ· μακρηγορῶ.

Ἄγος, ἄγισμα θυσίας. Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ. Ἄγος, μίασμα καὶ βδέλυγμα. μίσος. ἡ αἰκία καὶ ἀγὶς τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ βραχιόνων, ὡς ἀεὶ ἐφ' ἡμᾶς ἀλλοίως ἐπαγόμενα τί. Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. λέγεται δὲ ἄγος, καὶ τὸ τίμιον καὶ ἄξιον σεβάσματος· ἐξ οὗ καὶ αἱ ἱέρειαι, παναγεῖς. Ἀγὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ ἡγεμὼν, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη, ἢ ἡγεῖσθαι αὐτῶν. οἱονεὶ ἀγωγός· ἢ ἐν ὀρθῇ ἱερέα ἀρτέμιδος. Ἄγος, κλάσμα. τραῦμα. Ἀγὸς ἀσπιστάων, ἡγεμὼν τῶν ὁπλιτῶν. ἀσπὶς γὰρ λέγεται τὸ σχουτάριον. Ἀγοσός, τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν, ἢ ὁ αἰκών. ἀγοσὸς καὶ ὁ ἀγανὸς σπουδῆς τρόπος, παρὰ τὸ τὴν συναγωγὴν καὶ ἐπικαμψιν τῆς χειρός. ἢ παρὰ τὸ δύνασθαι τούτῳ, τινὰ ἄγχειν, ἢ διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὴν χεῖρα, οἱονεὶ ἀγνυσθαι ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ κολλος γίνεται κολλοσός, οὕτω παρὰ τὸ ἄγω ἀγοσός. ἄμεινον δὲ, τὸν τοῦ ἀγκῶνος τόπον λέγειν. Ἀγοσοις, ὠλέκρανα. οἱ δὲ, ἄκρα χειρῶν, ἢ πήχεις. ἢ ἀγκῶνες. Ἀγουσαι, πορευόμεναι. Ἀγουσι, φέρουσιν, ἀντὶ τελοῦσιν, ἢ ἀξιοῦσιν, ἢ ἡγοῦνται καὶ ἀγουσιν ἑορτὴν αἱ κλέπται. χαριεστάτη ἡ σύνταξις, καὶ ἱκανῶς τε παιζομένη κατὰ τὴν κωμῳδικὴν χάριν. σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς κλέπτοντας. Ἄγρα, θήρα. τὸ θηρώμενον λέγεται καὶ τὸ ἔργον. καὶ ἄγρα δήμητρος, ἱερὸν ἔξω τῆς πόλεως, πρὸς τῷ ἰλισσῷ. Ἀγράθειν, συνάγειν, συμμίγειν. Ἄγραι, χωρίον ἀττικὸν ἔξω τῆς πόλεως. ἱερὸν δήμητρος. καὶ στρατιῶται δέ τινες οὕτως, ἐκαλοῦντο. Ἀγράκαβος, σταφυλή. Ἀγρακόμα, ἡ πορνη παρὰ παμφίλῳ. Ἀγραμύξειν, καταξέσειν. Ἄγραμμα ἀφεῖται ἐν τῇ τῶν ἑόλων παιδιᾷ οὕτως ἐλέγετο. Ἀγραυλία, ἑορτὴ ἐν ἄργει ἀντὶ μιᾶ τῶν πρὶ τὸν θυγατέρων. Ἀγραριεύειν, περιέρχειν.

Ἄγραυλα, τὰ ἐν αἰθέρῳ τόπῳ, ἀντὶ τοῦ ἔρημα ἀγραυματων. Ἄγραυλοι ποιμένες, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐλιζόμενοι, ἢ οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ διανυκτερεύοντες. Ἄγραυλον, ὕπαιθρον, καὶ ἔρημον, ἢ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενον, ἢ καπηρόν. Ἀγραυλῶ, τὸ ἀντὶ ἀγροῦ αὐλίζομαι ἀμετάβατως. Ἄγραφα ἀδικήματα, περὶ ὧν νόμος οὐ γέγραπται. Ἀγραφίου, εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, πρινὴ δὲ ἐκτῖσαι, ἐξαλειφθέντων. οὕτω δημοσθένης. ἢ ἀγραφίου, δίκη, ἀντὶ τῶν καταδικασθέντων χρήματα τῷ δημοσίῳ, καὶ καθὰ χάριν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο.

Ἀγρέα καὶ νόμιον ἀπόλλωνα λέγουσι, τὸ μὲν, ὅτι ἐν ἀγρῷ ἐμίγη τῇ μητρὶ ἀρισταίου ὁ ἀπόλλων· νόμιον δὲ, ὅτι νεμούσῃ ἐμίγη. οἱ δὲ, ὅτι τὴν κατὰ τοὺς ἀγροὺς θεραπείαν τοῖς νομεῦσιν εἰσηγήσατο. Ἄγρει, ἀντὶ τοῦ ἄγε. λάμβανε. φέρε. σπουδὴν παρακελεύεται ὁ ποιητὴς καὶ εἰς ἄγραν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγρεῖν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ζωγρεῖν καὶ τὸ ἀγρεύειν. ἢ ἄγρει, ἀντὶ τοῦ ἄγε. Ὅμηρος. ἄγρει δή μοι ὄμοσσον. Ἀγρεία ἀοιδή, ἡ ἀγροικική· καὶ ἄγροιος ὁ ἄγροικος. ὁ ἀμαθής· ἢ ὁ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. καὶ ἄγρει μὰν, ἀντὶ τοῦ ἄγε δή. ὅπως δή. Ἀγρεῖτε γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγρέω ἀγρῶ. ἔστι δὲ ἰωνικὸν, τῶ σπουδαίως ἄγετε, καὶ ὡς δὴ πεῖναγε τέρον. καὶ ἄγρει μὲν αἱ ἐπορσον ἀθηναίην. διὸ καθάπερ ἄγε καὶ ἄγετε παρακελευσματικῶς, οὕτω καὶ νῦν μὲν τὸ ἀγρεῖτε. Ἀγρεῖται, λαμβάνεται, ζωγρεῖται. Ἀγρέμιος, ὁ ἀπὸ τῆς ἄγρας. ἀγρέμιον πολιὰς ἐξ ἁλὸς εὐρὰμενος. Ἄγρεμον, τὸν κάμακα. ἀπὸ τοῦ αἱρεῖν καὶ λαμβάνειν, ἤγουν ἀγρεύειν, ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. αἰσχύλος ἐν μυρμιδόσιν. Ἀγρέμενα, τὸν ἀντιμάνιον. Ἀγρέμονες, θηρευταί, πορθητικαί. βοιωτοί. ἢ θηρευτικοί. καὶ τόπος ἐν αἰτωλίᾳ.

Ἀγρεῖφνα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον. ἄλκιμος. Ἀγρετά, λεπτά. Ἀγρεταί, συναθρίζει. Ἀγρέται παρὰ κώοις, ἐννέα κόραι αἱ κατ' ἐνιαυτὸν αἱρούμεναι, πρὸς θεραπείαν τῆς ἀθηνᾶς. Ἀγρέταν, ἡγεμόνα. θεόν. Ἀγρετήματα, τὰ ἀγρευόμενα τῶν παρθένων, λάκωνες. Ἄγρευμα, εὕρημα τὸ εἰλημμένον. Ἀγρεύματα, σκῦλα. εὐριπίδης ἐν ἀνδρομάχῃ. Ἀγρεῦσι, κρατοῦσιν. Ἀγρεὺς ὁ πὰν παρὰ ἀθηναίοις, ὡς ἀπολλόδωρος. ἢ ἀγρεὺς, ὁ ἥρως. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν ἀγρῷ γεννηθῆναι. ἀπὸ γὰρ κυρήνης καὶ ἀπόλλωνος ἦν. Ἀγρεσία, ἡ ἄγρα. Οἱ τριοσσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι. ἄγροτα πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης. Ἄγρευσις, εὕρεσις.

Ἀγρεύτης, ὑβρίζει. Ἀγρήθετο, ἠθέλησεν. Ἀγρηνά, δίκτυα, καὶ ἐνδύματα. Ἀγρηνόν, ποικίλον ἐρεοῦν. δικτυοειδές, καὶ ἔνδυμα ποιόν. ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες διονύσῳ. ἐρατοσθένης δὲ αὐτὸ καλεῖ γρῆνυν, ἢ γρῆνον.

Ἀγριαθῶσι, πανδηλιθῶσιν. Ἀγριάσκεται, πικραίνεται. Ἀγριᾶσθαι, συνέπεσθαι πείθεσθαι. Ἄγριασον, ἐπὶ ἄλσος τὸ ἐν ἤλιδι. Ἀγριάδες, νύμφαι. Ἀγρίαζε, ἀγριοῦσθαι. Ἀγρίαθεν, ἀνέκαθεν. αἰσχύλος ἀγαμέμνονι. Ἀγριαίνει, εἰς παθητικὴν σημασίαν λαμβάνεται. λιβάνιος· αἰδεῖται καὶ τὰ θηρία τὴν φύσιν. καὶ τὸ εἰς ἀλλήλους ἅπαντας ἀγριαίνοντας, φιλία τοῦ γένους τὸ ἡμερώτερον ἀντικινοῦσιν. Ἀγριάμπη, ἡ βρυωνία βοτάνη. Ἀγριαίνει, ὀργίζεται. Ἀγριάνια, νεκύσια, παρὰ ἀργείοις, καὶ ἀγῶνες ἐν θήβαις. Ἀγριάνες, πλῆθος τι τῆς κούφης συντάξεως, ἐκ τῆς ἀγριανικῆς χώρας παιόνων. Ἀγριάνες. τάξις στρατιωτική. Ἀγριανίδιον, ἀκόνιτον. Ἀγρίας, στρουθοκάμηλος. Ἀγριαύλη, δῆμος ἀττικῆς. Ἀγρίβρος, ὀρίγανον. Ἀγρίδιον, κωμάριον ἢ χωρίον παρὰ ταῖς πόλεσι. Ἀγριέες, λῦπαι. Ἀγριέλαιος, ἡ ἀκαρπος ἐλαία. Ἀγριεύς, ἄγροικος. Ἀγριμέλισσα, ἡ γυναῖκας, οὕτως ἐπεκαλεῖτο. Ἀγρίνιον, ὄρος. Ἄγριαι, ἀγρονόμαι. ἢ αἱ παιδεράσται οὕτως. Ἀγριόθυμος, ἀγριόψυχος. θηριώδης. Ἀγριάθεαι, αἱ πίτυες. Ἀγριαλίμενες, τόπος ἐν ἑρμιόνῃ. Ἀγρίαι, αἱ παιδεράσται, ἤτοι ὅτι ἄγριον ἐστὶ τὸ πάθος ἡ παιδεραστία, ἢ ὅτι ὁ πὰν ἔνοχος ἐστὶ τοῖς τοιούτοις. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνατεταμένον ἔχει. ἔστι δὲ ὁ πὰν, ἄγριος θεός. ἄγριοι δὲ καὶ οἱ ἄγροικοι. Ἄγριον, ἄμικτον. ἀνήμερον. λέγεται δὲ ἄγριος, ἀντὶ κακίας ὑπερβολή. Ἀγριοκάναβος, βοτάνη τις. Ἀγριοκάρυον, δένδρον.

Ἄγρια μέλιττα, ἀντὶ τοῦ σφόδρα πονηρόν, καὶ ὠμόν. Ἄγριον, κοινῶς ἀντὶ θηρίου. σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα. καὶ μεταφορικῶς ἐπὶ θηρίου. ἄγριον αἰχμητὴν κατ' ἰδίαν δὲ ὀνομασίαν, κύριον ἀνέως μὲν ἀδελφοῦ, πατρὸς δὲ θερσίτου. Ἄγριον αἶγα λέγει ὅμηρος. ἔστι καὶ θηλυκῶς λαβεῖν τὴν ἄγριον, καὶ ἀρσενικῶς. ἀττικὸς γὰρ ἀνὴρ τὴν αἶγα λέγει, ὥσπερ καὶ

πληθυντικὸς γάρ ἐστι, ἡ ἔστιν ἀεὶ συνεξετάζεσθαι βραχὺ ἔχον τὸ α. καὶ ἄγον δωρικῶς τὸ αὐτό· κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, μακρόν· τὸ γὰρ ἀκόλουθον ἐστὶν ἦγον. Ἀγονία, ἡ στείρωσις· καὶ ἀγονία, ἀτεκνία, ἀφυτευσία, ἀφορία. Ἀγομμόχος, ὁ ἡμίονος.

Ἄγριον, παλαιόν, ἢ τελεύταιον. Ἄγονος, καὶ ἄγονον μὲν, ὁ μὴ φύων, παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ, Ὄφελες ἄγονός τ᾽ ἔμεναι, καὶ ἄγαμος ἀπολέσθαι, ὁ μὴ γεννηθείς· ὁ δὲ μὴ φύων, ἄσπερμος ἀεὶ ὁμηρικῶς ἐρρέθη, κατὰ τὸ, ἄσπερμος ὤλετο. Ἴστεον δὲ καὶ ὅτι λέγεται διονύσιον τὸν σκυροβραχίονα ἱστορεῖν, δάρδανον παῖδα ἑλένης καὶ πάριδος, ὅς φασι καὶ προφέρειν μετὰ τὸ, ἄγαμος τ᾽ ἀπολέσθαι, τὸν στίχον τοῦτον. Μηδέ τι γυναιξὶν ἐφεσσάμενος δάρδανον· ὡς εἶναι ἴσως οὕτως ὑπονοηθῆναι τὸ, ἄγονός τ᾽ ἔμεναι, ἄγαμος τ᾽ ἀπολέσθαι, κατὰ σχῆμα ὑστερολογίας· ἤτοι πρεσβύτερον αἰτεῖ τοῦ μή τι εἰς γάμον ἐλθεῖν, μή τι παῖδα ἐκεῖθεν σχεῖν τὸν δάρδανον, ὡς ἐρρέθη καὶ ἄγονος, ἄτεκνος, ἄκαρπος, ἄσπορος, ἄσπερμος.

Ἄγρια, ἡ γύμνασιον. Ἀγρίλας, φέρεθλας. Ἄγονον χεῦμ᾽, ὁ θεολόγος φησί· τουτέστι τῶν ἀεὶ τοῖς νεκροῖς χεομένων· καὶ διὰ τὸ μὴ ἄγονον· καὶ ἀγρία, ἡ ἀφορία. Ἀγώρ, ἀετός· κύπριοι. Ἀγορά, τὸ συναθροισμένον πλῆθος, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ συναθροίζονται. καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ πωλεῖται τὰ ὤνια· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀγοράζειν, τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβειν, καὶ τὸ ὠνεῖσθαι. καὶ ἀγοραῖος ἄνθρωπος, ὁ χυδαῖος καὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος· ἀγόραιος δὲ, ὁ πονηρὸς καὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένος· καὶ ἀγορανόμος, ὁ τῆς ἀγορᾶς ἐπιμελούμενος, ὅπως δικαίως πωλῆται τὰ ὤνια. καὶ ἀγορασομαί ῥῆμα, φωνῇ συντεταγμένον· ὡς τὸ, ἀγορασόμεθ᾽ ἐρώμαιον, ἐπλάττετο σέλινος· καὶ ἀγορεύω ποιητικῶς τὸ λέγω· ἐξ οὗ τὸ, τὸ δημηγορῶ, καὶ παρηγορῶ, καὶ συνηγορῶ, καὶ τὰ ἄλλα. Ἄλλως. Ἀγορά, ἡ ἐκκλησία, ὡς τὸ ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσιν· ὅθεν ὁ νέστωρ ἀγορητής. καὶ ὁ τόπος τὸ πωλητήριον, ἔνθα πιπράσκονται τὰ ὤνια· καὶ αὐτὰ τὰ ὤνια, ἤτοι τὰ πιπρασκόμενα· καὶ τὸ δικαστήριον. ἀγορὰ καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἀγείρεται ὁ λαός· γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἐκ τοῦ ἀγείρω· ἐξ αὐτῆς δὲ οὐ μόνον [illegible] κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἀγείρων ὄχλον καὶ ἀπατῶν, καὶ ἀλαζών· καὶ ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄγυρις· αἰολίζουσα οὐ μόνον τῇ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, ἀλλὰ καὶ τῷ τόνῳ· ὡς γὰρ ἑορτὴ ἔορτις αἰολικῶς, οὕτω καὶ ἀγορὰ ἄγυρις· ἐξ οὗ καὶ ὁμήγυρις· ἣν δέ φασι καὶ ἀγορὰ κερκώπων ἀθήνησι πλησίον ἡλιαίας ἔνθα τὰ κλοπιμαῖα ἐπώλουν· πονηροὶ γὰρ οἱ κέρκωπες· ἐπιβουλεύοντες κλέπται δηλαδὴ, καὶ πανοῦργοι. ἡ ἀγορὰ, ὁ τόπος τῆς συνάξεως· καὶ τὸ πλῆθος τὸ συναγόμενον, καὶ αὐτὴ ἡ δημηγορία. παρὰ δὲ ἡροδότῳ, κεῖται καὶ πόλις θρακία, καλουμένη ἀγορά· ὅτι δὲ ἡ βουλευτικὴ ἀγορὰ τίμιόν τι καὶ θεῖον πρᾶγμα, δηλοῖ τὸ, διὸς ἀγοραίου βωμὸν ἱδρύσθαι καθ᾽ ἡρόδοτον ἀλλαχοῦ τι, καὶ περὶ σικελίαν· καὶ ἀγοραῖος ἀνὴρ, ὁ χυδαῖος, καὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἀγορὰ καὶ βουλὴ, διαφέρει· ἀγορὰ μὲν, σύναξις κοινή· βουλὴ δὲ, ἡ κατὰ σύγκλητον. καὶ ἀγορὰ ὄνομα τόπου, ἢ λιμένος· θετταλοὶ δὲ, καὶ τὸν λιμένα ἀγορὰν καλοῦσιν. ἔτι ἀγορὰ ἀργείων, τόπος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος· καὶ ἀγορὰ θεῶν, τόπος καὶ οὗτος ἀθήνησι· καὶ ἀγορὰ λύκειος, ἐν ἄργει· σοφοκλῆς, ἐν ἠλέκτρᾳ.

Ἀγορὰς ἀγορεύων, ἀττικόν ἐστιν, ὡς καὶ τὸ, βουλὴν βουλεύειν, καὶ λόγον λέγειν· καὶ ὅλως, τὸ παρατιθέναι τοῖς ῥήμασι, τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα· καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα παρονομασία. Ἀγοράασθαι, διαλέγεσθαι· ἐκ τοῦ ἀγοράομαι ἀγορῶμαι τὸ τρίτον, ἀγορᾶται· τὸ ἀπαρέμφατον, ἀγορᾶσθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀγοράασθαι. Ἀγοράασθε ἐνταῦθα παρατατικοῦ λέγεται· εἰ γὰρ ἦν ἐνταῦθα ἐνεστὼς, εἶχεν ἂν τὸ α βραχύ· ἔστι δὲ παρ᾽ ὁμήρῳ ἀντὶ ἀορίστου. Ἀγορεύω κοινῶς, ἀγοράομαι ἀγορῶμαι, ποιητικῶς· ἀφ᾽ οὗ τὸ ἀγοράασθε, καὶ τὸ, ἀγορόωντο, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α καὶ τοῦ ο. Ἀγοράζω, τὸ εἰς ἀγορὰν διατρίβω, καὶ τὸ ὠνοῦμαι· ὅθεν ἀγοράζω τὸ ὠνοῦμαι· καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβω· ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ διαβουλεύεσθαι. Ἀγοράσει, ἐν ἀγορᾷ διατρίψει· ἀριστοφάνης. Οὐδ᾽ ἀγοράσει γ᾽ ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ. Ἀγοραία θέμις, ἡ ἐκκλησιαστική. Ἀγοραία δίκη, ἡ δικολογία. Ἀγοραίαν, δικολογίαν. Ἀγοραῖοι, οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι. Ἀγοραῖον ἑρμῆν, προπερισπωμένως λέγομεν ἐπὶ τοῦ θεοῦ· ἐν μέσῳ γὰρ τῇ ἀγορᾷ ἵδρυται ἑρμοῦ ἀγοραίου ἄγαλμα· καὶ ἀγοραῖος ζεὺς, ἵδρυται ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἀγοραῖος προπερισπωμένως, ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενος ἄνθρωπος· προπαροξυτόνως δὲ ἀγόραιος, ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἡ ἀγορὰ πληθύνει· καὶ ἀγοραῖος ἑρμῆς, ὃς ἀφίδρυται, κεβρίδος ἄρξαντος· ὡς μαρτυρεῖ φιλόχορος ἐν τρίτῳ· καὶ ἀγοραῖος νοῦς, ὁ ταπεινὸς καὶ συρφετώδης· καὶ οὐκ ἀπόρρητος, οὐδὲ πεφροντισμένος.

Ἀγοραίου τύχαι, αἱ τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν, ἐν πέτρᾳ εἰσὶ τοῦ· καὶ ἀγοραίου διὸς βωμὸς, ἀθήνησιν. Ἀγορανομίας, λογιστείας· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισκοπούντων τὰ τῶν πωλουμένων ὤνια· καὶ ἀγορανόμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὤνια διακοῦντες ἄρχοντες· καὶ δικασταὶ οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμοντες τὸ δίκαιον. Ἀγορᾶς, ἐκκλησίας, ἢ ῥητορείας. Ἀγορᾶς ὑπερίδης, ἀντὶ τοῦ συνόδους. Ἀγοράσαι ὑπερίδης τὸ ὠνήσασθαι, ἀγοράσαι λέγει· τὸ δὲ ἀγοράσαι, βάρβαρον. Ἀγορᾶς ὥραν, οὐ τὴν πεπληθυῖαν, ἀλλὰ τὴν ἄλλων πράξεων τὴν κατ᾽ ἀγοράν, ἐωθινὴν καὶ πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι. Ἀγοράσω, ἐν ἀγορᾷ διατρίψω.

Ἀγοράσματα, ὤνια. Ἀγορᾶται, λέγει. Ἀγορητεῖς, ἀγανθορυβεῖς. Ἀγορῶν, δημηγορῶν. Ἀγορεύειν, λέγειν ἐν ἐκκλησίᾳ, κυρίως μὲν τὸ δημηγορεῖν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐν ἀθροίσματι λέγειν, καὶ ἐκκλησιάζειν· καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἁπλῶς λέγειν. Ἀγορεύοντο, ἐκηρύττοντο, ἐλέγοντο ἐκ τοῦ ἀγορεύειν. Ἀγόρευσις, λόγος ἀγορευτικός· λογιώτατος καὶ ἀγορητάς, τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφομένους· καὶ ἀγορητοὺς ὁλκάδας· τὰ ὤνια ἐνπαγομένας. Ἀγορεύω, τὸ δημηγορῶ· ἀγορεύω σοι· λέγει· καλῶς ἐκεῖνος ἀγορεύει τὴν φιλοσοφίαν· προσαγορεύω, τὸ ἀσπάζομαι, καὶ τὸ ὀνομάζω· καὶ παθητικῶς προσαγορεύομαι τὸ ὀνομάζομαι· προσαγορεύω αἰτιατικῇ μόνῃ, ὁμοίως καὶ ὅσα τὸ λέγω σημαίνει· ἀγορεύω σοι τὰ μέλλοντα· ὁμοίως καὶ προλέγω, καὶ καταλέγω· ἐκλέγω δὲ καὶ συλλέγω αἰτιατικῇ μόνῃ· ἀπολέγω δοτικῇ μόνῃ· καὶ παθητικῶς μεθ᾽ ὅσων συντάττεται προθέσεων, αἰτιατικῇ μόνῃ· ἀγορεύω καὶ ἀγορῶ ὥσπερ ζητεύω καὶ ζητῶ.

Ἀγορή, ἐκκλησία ἢ αὐτὸ τὸ ἄθροισμα, καὶ ὁ τόπος, καὶ ὁ λόγος. Ἀγορῆθεν· Διατί περισπᾶται; Ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων ἢ περισπωμένων παραγόμενα εἰς θεν ἐπιρρήματα, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον· γῆθεν· οὐρανόθεν· ἀγορῆθεν· καὶ ἀγορῆθεν, ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἢ ἀπὸ ἀγορᾶς ἢ ἐκκλησίας. Ἀγορήνδε, καὶ οἴκαδε, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγορὴν, καὶ εἰς οἶκον· σύνδεσμοι ἀντὶ προθέσεων. Ἀγορήσατο καὶ μετέπειτα παρ᾽ ὁμήρῳ· παρατηροῦσιν οἱ παλαιοὶ καὶ ἀγορήσασθαι μὲν τριχῶς τὸ

σμος. Ἀγλαΐα, αἴγλη, τιμία. Ἀγλάσματι, κλάσμασιν. Ἀγλαοθαλές, ἁπαλόν. Ἀγλαά, λαμπρά. Ἀγλαόκαρπος, πάνυ τίμιος. Ἀγλαομῆτα, λαμπρόβουλος· ἡ μεγάλη βουλή. Ἀγλαόν, γλαφυρόν. κρῆτές τι, καὶ κύπριοι.

Ἀγλαοῖς ἕδραις, λαμπραῖς καθέδραις. Ἀγλαός, λαμπρός. Ἀγλαὸν ὕδωρ, ἡ ἐν αὐλίδι πηγή. Ἀγλαόπης, ὁ ἀσκληπιός. λάκωνες. Ἀγλαοπύργου, λαμπροπύργου. Ἀγλαότιμον, λαμπρῶς τετιμημένον. Ἀγλαοφῶτις, βοτάνη τις. Ἀγλαοφόν, ὄνομα κύριον. Ἀγλαρόν, μωρόν. Ἄγλαυρος, ἡ θυγάτηρ κέκροπος. παρὰ δὲ ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσι κατ᾽ αὐτῆς. ἦν δὲ ἱέρεια τῆς ἀθηνᾶς. ἔστι δ᾽ ἔτι, καὶ ἐπώνυμος ἀθηνᾶς. Ἀγλαυρόν, καλόν. Ἄγλαυκον, ἄλυκον.

Ἀγλαυρίδες μοῖραι, παρὰ ἀθηναίοις. Ἀγλαφόρε, ἀστιπτε κρῆτες. Ἀγλείτης, αἰκέτης. Ἀγλαυκίρ, αὐλὸς λάκωνες. Ἀγλευκής, ἀηδής· καὶ ἀγλευκέστερον, ἀηδέστερον. Ἀγλέφαρον, ἐλάχιστον. Ἀγλευτάς, ἄρτος ἄναλος. Ἀγλίδια, σκόροδα. Ἀγλῖθες, αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων. Ἄγλα, ὁ λύχνος παρὰ σκύθαις. Ἀγλίσασθαι, βλαστῆσαι.

Ἀγλαόν, ἀγλαός. Ἀγλωσσεῖ, δυσφημεῖ. Ἄγλωσσοι, βάρβαροι· καὶ σιωπηροί· ἀναυδεῖ· ἄφωνοι. Ἀγλῶσσα, ἔντριμμα γυναικεῖον. Ἀγλωσῖναι, γογγυλίδες. Ἀγλωττία, ἡσυχία· σιωπή. Ἄγμα, σύντριμμα· κάταγμα· κλέμμα, καὶ κλάσμα, καὶ τροπή. Ἀγμείονες, βουβῶνες. Ἀγμί, ἑστία. Ἀγμηρόν, ἥσυχον. Ἀγμιείς, παραθραυσθείς. Ἀγμικόν, ἄκρατον. Ἀγμοὶ ῥαχίαι, παραθραύσεις· ἀπορρῶγες. Ἀγμοῖς, τοῖς ὀρείοις καὶ κρημνώδεσι τόποις. Ἀγναῖον, καθαρόν. Ἀγναύτης, ὁ πολὺ κεκακωμένος. Ἀγναπτοπλῆσαι, αἰκίσαι. Ἄγναμπτον ἱμάτιον, οὐκ ἀγναμμένον.

Ἀγνεῖ, λαμβάνει. Ἀγνεῖν, ἄγειν κρῆτες. Ἀγνεία, καθαρότης· ἐπίτασις σωφροσύνης· ἐλευθερία παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ἄγνεια δέ, ἡ μωρία. Ἀγνίας, ὄνομα κύριον. Ἀγνεῖον, πηγαῖον. Ἀγνεύειν, καθαρεύειν ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων, καὶ ἀπὸ νεκροῦ. ἁγνίζω δὲ ἕτερον μεταβατικῶς· καὶ ἁγνεύει τι, ἀντὶ τοῦ ἁγνίζεται. Ἁγνή, καθαρά· καὶ ἀμίαντος· ἡ παρθένος, καὶ πιστός τις. Ἀγνήκαμεν, ἠγνοήκαμεν αἰσθεῖς. Ἀγνῆσθε, ἀγνόχε λάκωνες.

Ἀγνῖθες, λεῖαι. Ἀγνίσαι, ἀποθῦσαι βουσίριδι, καὶ διαφθεῖραι· σοφοκλῆς ἐν ἀμφιαράῳ. Ἀγνίτης, ὁ ἀγνισθεὶς μύσους· ἢ ὁ καθαίρας τινά, τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ ἱερείας τινὲς ἔλεγον. Ἀγνόδικος, ἀγνοοῦσα δίκαιον. Ἀγνοδοχεῖς, αἱ νῆθεαι. Ἀγνοεῖν, τὸ μὴ διαγινώσκειν, ὅθεν καὶ παροιμία τό, ἀγνοεῖ δ᾽ ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται βρέφασα γάρ, τέθνηκε πρὸς τῶν φιλτάτων. ἐπὶ τῶν καθ᾽ ἑαυτῶν τι πραγματευομένων. Ἀγνόημα· ἀγνόημα, τοῦτον ἠγνοηκότας, οὐδεὶς ἂν ἠγνόησεν· ὀλίγα διαλεκτικῆς ἁψάμενος, καὶ ὅσον ἐπαΐειν ὑπὸ αὐτῆς ἔχων. Ἀγνοήσας, ἀγνοούμενος.

Ἀγνοήσομαι κάλλιον, ἢ ἀγνοήσω. Ἀγνοιήσασα· γίνεται μὲν διὰ χρηστότητα μέτρου, πλεονασμῷ τοῦ ι ἐκ τοῦ ἀγνοεῖν. παράγει δὲ ἀναλόγως τὴν ἄγνοιαν. Ἀγνοιῆσαι, εἴ τι ἐκ τοῦ ἀγνοῶ, εἴτε ἐκ τοῦ ἀγνοιῶ, οὐκ ἄλογος ἡ προπαροξυτόνησις· μάλιστα οὖν δοκεῖ ἐκ τοῦ ἀγνοίημι εἶναι τὸ τρίτον ἀγνοίησιν, ὡς τίθησι· τὸ δὲ ἀγνοίημι, ἐκ τοῦ ἀγνοιῶ· ὡς αἰνῶ αἴνημι· καὶ διζῶ δίζημι· ἔστι δὲ λέξις μετρικὰς ἴσως ἀγαπητή, πάνυ δὲ ἀσυνήθης. Ἄγνοια, εἴ τις λέγει ἄγνοιαν εἶναι στέρησιν ἐπιστήμης, ἁμαρτάνει· ἔστι δὲ ἄγνοια, ἕξις μοχθηρὰ καὶ ἡ ἀπάτη μὲν· καὶ ἄγνοια, ἀγνωσία· ἀμαθία· διάζευξις τῶν ἐγνωκότων, καὶ ἐγνωσμένων, καὶ τῆς κατὰ γνῶσιν ἐνεργείας ἀναίρεσις νοούντων καὶ νοουμένων. Ἀγνοίας, καθαρότητος. Ἀγνοπολεῖσθαι, τὸ ὑπὸ ἡλίου θέρεσθαι. Ἄγνος, φυτὸν ὃ καὶ λύγον καλοῦσιν· ἔστι δὲ ἁγνείας ἐμποιητικόν· ὅθεν οἱ σώφρονες ἐν αὐτοῖς καθεύδουσιν. Ἁγνός, καθαρός, ἢ ἄγνωστος. Ἄγνοος, ὁ μὴ γινωσκόμενος. Ἀγνοτάτης, καθαρᾶς, λαμπρᾶς, ἀμιάντου. Ἀγνότερος πηδαλίου, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγνῶς βεβιωκότων, παρόσον ἐν θαλάσσῃ διὰ παντὸς ἔστι τὸ πηδάλιον. Ἀγνοπάτω, ἀγνόπατοι· ἀμίαντοι δυικῶς. Ἀγνοῦ κέρας, ἡ κνίδος πρότερον. οἱ δὲ ἀκρωτήριον αὐτῆς. τινὲς δὲ τῆς αἰγύπτου. Ἀγνούσιος, ἀγνοῦς δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς ἀκαμαντίδος· ἧς ὁ φυλέτης, ἀγνούσιος.

Ἀγνύθες, οἱ λίθοι τοῦ ἱστοῦ. Ἀγνοῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀγνοῶ ἄλλος ἰάματα ῥήματα· σημαίνει δέ, τὸ καθόλου καὶ παντελῶς μηδὲν εἰδέναι· οἷον ἀγνοεῖ τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἀμφαγνοῶ τὸ ἐπ᾽ ἴσην διστάζω. Ἀγνύμεναι, κλώμεναι· συντριβόμεναι. Ἀγνύμενοι, κλώμενοι. Ἀγνύμενα, θρυπτόμενα· ἀγνύμενα πηδάλια. Ἄγνυσθαι, συντρίβεσθαι· κλᾶσθαι. Ἀγνύστας, λείας· οἱ δὲ τοὺς ὤας τῶν ἱστῶν. Ἄγνυται, κλᾶται, συγκλαίεται. Ἀγνώμονες, ἄβουλοι, ἀσύγγνωστοι· ἐναντιογνώμονες· ἀναίσθητοι· σύμψηφοι· ἀμαθεῖς· ἀλόγιστοι· ἀνοητότεροι. Ἀγνωμόνως, ἀνοήτως· ἀλογίστως, ἀβούλως. Ἄγνωμον, ἀνόητον, ἀλόγιστον. Ἀγνωμοσύνη, ἀναισθησία· ἄγνοια· ὀλιγωρία· καὶ ἀγνώμων, ἀναίσθητος· ἀνόητος· ἀλόγιστος· ἁμαρτάνων. Ἀγνώνιδος, ὁ τοῦ ἄγνωνος παῖς· καὶ ἀγνωνίδης. Ἀγνοῦς, τῆς αἰολίδος φυλῆς δῆμος.

Ἀγνώς, ὁ ἄγνωστος· καὶ κλίνεται ἀγνῶς ἀγνῶτος. Ἀγνώσασκε, λέξις καὶ αὐτὴ ἰδία ποιήσεως· γινομένη, ἐκ τοῦ γνῶ, γνώσω· ἐξ οὗ ἐνεστὼς γνώσσω, ὡς τὸ κνώσσω, καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ παραγωγὸς, γνωσάσκω· ἐξ οὗ κατὰ στέρησιν, τὸ ἀγνώσασκεν.

Ἀγνώσσει, δυσχεραίνει. Ἄγνωστος, ὁ μὴ γνωστός. Ἀγνῶτα, ἀπὸ τοῦ ἄγνωτος· οὐ γὰρ παρασχηματίζει ἀπὸ τοῦ ἀγνώς, εἰς οὐδέτερον γένος. Ῥήματα ἀγνῶτα τοῖς θεωμένοις· ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. Ἀγνῶτας, φίλους ἀγνώμονας· ἀνεπιστήμονας μὴ ἐπιγινωσκομένους. Ἀγνῶτι θεῷ, οὕτω λέγεσθαί φασι, τοὺς μετὰ τὴν τῆς ἰλίου ἅλωσιν φαληροῖ προσχόντας, καὶ ἀναιρεθέντας, ὑπὸ δημοφῶντος ταφῆναι. Ἄγξαι, χαλινῶσαι. Ἄγοβος, σκευοφόρος· φορτηγός. Ἀγοί, ἡγεμόνες. Ἀγοίμενος, ἀγόμενος. Ἄγοις, ἀπάγοις. Ἀγοτής, ὑβριστής. Ἀγογλύσας, ὀχλήσας. Ἀγολαῖος, ὄνομα κύριον. Ἀγόμενος, δοῦλος παρὰ ἀρχιλόχῳ· καὶ ἀγόμενος ὁ φερόμενος. Ἄγομαι, ἁρπάζομαι καὶ ἀγομένων τῶν ὑμετέρων, ἀντὶ τοῦ ἁρπαζομένων, καὶ λῃστευομένων· καὶ ἄγομαι παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ φέρομαι· ὡς καὶ ἀριστοφάνης· ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ᾽ ἐνεχυράζομαι· καὶ ἄγομαι τὸ παιδεύομαι· ὡς καὶ ξενοφῶν. Καὶ κύνας καλῶς ἀχθείσας. καὶ ἄγομαι παθητικῶς μὲν γραφόμενον ἐνέργειαν δὲ δηλοῦν ἀντὶ τοῦ λαμβάνω· οἷον, ἄγομαι χάριν· ὡς καὶ παρὰ θουκυδίδῃ· εἰκὰ ταῖ μοῖσαι ἰαλδίδα δ᾽ ἄρον ἄγονται· καὶ ἄγομαι γυναῖκα· ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον ἄγομαι ἐπὶ ἐνεργείας· ὡς καὶ λιβάνιος ἣν ἀπολωλέκας αὐτός, τῆς πόλεως ἄγεται. Ἀγόμην, ἠγαγόμην. Ἀγόμφωτα, ἀνάρμοστα. Ἀγόμφωτον, τὸ ἀνήλωτον.

Ἄγον, τινὲς ἐν πέργῃ ἱέρειαν οὕτω καλοῦσι· καὶ ἄγον ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἦγον· ῥῆμα ὁριστικὸν χρόνου παρατατικοῦ· πρώ

...θαι δὲ σάκεα χίθον. Ἀγκλόν, σκολιόν. Ἀγκάλη, ἡ ἀγκάλη. Ἀγκάλαι, ἀγκῶνες, ἀγκοῖναι, ἀγκάλαι, χεῖρες, καὶ χρωνία(?) ἴσον. Ἀγκονίδες, αἱ ὑπηρετίδες· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐγκονεῖν ὅ ἐστι, μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν.

Ἀγκόνοις, διακόνοις, δούλοις. Ἀγκοτῆρ, σφύρα. Ἀγκορές(?), ἀκόρεστοι. Ἀγκορυφοῦσα, ἀνατιθεῖσα· τὸ τῆς κεφαλῆς ἐφαπτόμενον τὴν ἱέρειαν, καθοσιοῦται τῷ θεῷ. Ἄγκος, ὑψηλὸς τῶν ὀρῶν τόπος· καὶ ἀγκινέσσαν(?), τὴν πολλὰ ἄγκη ἔχουσαν. Ἀγκοτύλη, παιδιά τις· ἐν ᾗ τὰς χεῖρας ὀπίσω πλέξαντες δέχονται τὸ γόνυ. Ἀγκοχάσιν(?), ἀνάγκαις· παρ' οὐδενὶ εὑρίσκεται τῶν ἀκριβῶν, ἀλλ' ἐν ἐπιστολῇ φιλίππου τοῦ μακεδόνος μόνον. Ἀγκράτος(?) ἐλαύνοντα, ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα. Ἀγκρινόμεναι, ἀποφηνάμεναι. Ἀγκτήρ, δεσμός. Ἀγκαλιάζει, ἀγχεῖ. Ἀγκτῆρες, οἱ ἐν τῷ τραχήλῳ τόποι, δι' ὧν ἄγχεσθαι συμβαίνει. Ἀγκύλαι, τὰ ὄπισθεν τῶν γονάτων· καὶ ἀγκύλαι, ἱμάντες ἐν κρηπῖσιν. Ἀγκύλας, ὀγκίνας· σκεύη ἢ χαλκεῖς(?). Ἀγκύλεσθαι, κάμπτεσθαι. Ἀγκύλη, εἶδος ἀκοντίου· καὶ ἠγκυλωμένος, ἀγκύλην ἔχων· σημαίνει δὲ καὶ ἔργον τι τῆς σκηνῆς τοῦ μουσείου(?). Ἀγκύλη, ἀκόντιον· ἢ ἡ καμπὴ τοῦ ἀγκῶνος, καὶ ποτηρίου εἶδος, εἰς κοττάβους· οἱ γὰρ τοὺς κοττάβους προϊέμενοι, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἠγκύλουν, κυκλοῦντες αὐτὴν ὡς ἐνῆν· ἀπρεπῶς δέ φασι σεμνυνόμενοι ὡς ἐφ' ἑνὶ τῶν καλῶν· ἔτι ἀγκυλισταί, οἱ ἀκοντισταὶ εἴρηνται· δηλοῖ δὲ καὶ ἀποτομάδα(?).

Ἀγκύλη χείρ, ἀπαγκυλουμένη καὶ συνεστραμμένη, εἰς ἀποκοτταβισμόν. Ἀγκύλια, οἱ κρίκοι τῶν ἁλύσεων. Ἀγκυλομήτης, ὁ Κρόνος λέγεται ὅτι τὰ μὲν κρύπτει, τὰ δὲ φαίνει· ἢ ὅτι λεληθότως παρέρχεται. Ἀγκυλομήτης, ὁ Προμηθεύς· ἤγουν ὁ ἑαυτὸν νοῶν, καὶ ἐξ ἑαυτοῦ ἐπεστραμμένος· δηλοῖ δὲ τοὔνομα(?) ἐνίοτε μέν, τὸν σοφὸν καὶ τὸν ἑαυτὸν νοοῦντα· ἐνίοτε δέ, τὸν πανοῦργον. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ ἀγκυλομήτης, καὶ τὸ ποικιλομήτης, καὶ τὸ δολομήτης, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ μῆτις σύγκειται, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ῑ γράφεται· κλίσιν δὲ οὐκ ἰδίαν ποιεῖται, ἀλλ' ἀγκυλομήτου καὶ δολομήτου, καὶ ποικιλομήτου κλίνεται ἑτεροκλίτως, ὡς πρέσβυς, πρεσβύτου· καὶ πολύς, πολλοῦ· καὶ πολλὰ ἕτερα. Ἀγκυλομήτου, σκολιὰ βουλευομένου. Ἀγκυλομηνόν(?), νοσηρόν. Ἀγκύλον, καμπύλον, ἤγουν καμπτές(?), καὶ τὸ σκολιόν, καὶ τὸ περιφερὲς σχῆμα, ὡς τὰ ἀγκύλα τόξα· καὶ τὸ ἰσχυρόν, ὡς τὸ ἀγκύλον ἅρμα. Ἀγκύλεσθαι, κάμπτεσθαι. Ἀγκυλότοξα, ἤγουν καμπύλα τὰ τόξα ἔχοντες· καὶ ἀγκυλότοξα, οἱ χρώμενοι ἀγκύλοις· ἤγουν σκολιοῖς τόξοις· μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀγκύλας· ὅτι δὲ καὶ τόξας. Ἀγκύλοις, τοῖς ἀκάμπτοις(?). Ἀγκυλοχεῖλαι, ἤγουν καμπύλα τὰ ῥάμφη ἔχοντες· ἤγουν τὰς τομάς.

Ἀγκυλοχείλης λέγεται, ὁ ἔχων ἀγκύλας χηλάς· ἤγουν ὄνυχας· ὡς τραπέντος τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον βοιωτικῶς· οὐκ ἀκριβὲς τὸ τῆς ἐτυμολογίας ἐπειδὴ χηλή, ἐπὶ ζώων κυρίως λέγεται πεζῶν· ἀλλ' ἢ δίχηλα λέγεται ἄλλως τε καὶ προείληπται(?) οἱ νοοῦντες, ἐν τῷ γαμψώνυχας· καὶ οὐ περὶ πολὺ θέσθαι διὰ τὸ ἄλλο ἐπίθετον. εἰ δέ γε ἀγκυλοχείλης εἴη ὁ ἔχων ἀγκύλα χείλη, ἔχει τι καὶ οὕτω πρόσαντες ἡ ἑρμηνεία· οὐδὲ γὰρ αὐτὸ ῥάμφος ὁ χεῖλος λέγεται, καὶ ὅμως κάλλιον τοῦτο, ἢ παρὰ τὸ πρότερον· ἡ γὰρ λέξις τῶν ῥάμφων, τῶν ὑστέρων ἐστίν. Ἀγκυλοχείλης· καὶ ἀγκυλόχειλος· σκολιόχειλος· ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ· ἤγουν καμπτεῖς(?) τὰς χηλὰς ἔχων τῶν χειλῶν· ἤγουν δὲ κλέωνος, ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων, πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἁρπάζειν.

Ἀγκυλωμένος, ἀντὶ τοῦ ἀγκύλην ἔχων· ἔστι δὲ ἡ ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου. Ἀγκύλως, ἀποτόμως· καὶ ποτὲ δὲ ἀγκύλη, τὸ ἄρθρον τοῦ ἀγκῶνος. Ἄγκυρα, τὸ αἰδοῖον παρὰ [illegible] χαρμίᾳ(?)· κύπριοι δὲ τὸ τριώβολον, καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος· καὶ τὴν ἀσφάλειαν· καὶ ἄγκυρα ἱερά, ἧς χωρὶς αὐτῆς οὐ χρῶνται· καὶ ἄγκυρα, ἐν ᾗ τὰ σῦκα λαμβάνουσιν. Ἄγκυρα, πόλις· καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς ἀγκυρανοί. Σημείωσαι ὅτι, οἱ νῦν ἀγκυρανοί, ἑλληνογαλάται πάλαι ἐλέγοντο. Ἄγκυραι μεταφορικῶς, αἱ ἀσφάλειαι· σοφοκλῆς φαίδρα. Ἀγκυροβόλιον, τὸ σίδηρον τοῦ πλοίου. Ἀγκύριον, πόλις ἰταλίας· καὶ ὁ πολίτης ἀγκύριος· ἢ ἀγκυριεύς. Ἄγκυρις, βοτάνη τις. Ἀγκυρίζει, μεταμέλεται κρίνει(?) τις. Ἀγκύρισμα, σχῆμά τι τῶν ἐν πάλῃ· καὶ ἀγκύρισμα, εἶδος παλαίσματος· καὶ ἀγκυρίσας, ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας, ἢ τῷ ἀγκύρῳ καταβαλών· ἔστι δὲ ἀγκύρισμα, καὶ σκεῦος ἀγροτικὸν σύκων· ἀριστοφάνης· διαβαλὼν, ἀγκυρίσας, εἶτα ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας(?)· ποτίσι(?), προσέκρουσας, ἢ κατὰ τὸ τεύκας(?) ἀπὸ τοῦ ὤμου, ὃν ἀνακόλον ἔλεγον. Ἀγκυροβαλλεῖ, ὁρμεῖ. Ἀγκυρόβολα, φοίνικες τὰ δίκτυα(?) ἃ παρεσκεύαζον τοῖς τελώναις, ἐκ τῶν λιμένων· ἔστι δὲ καὶ μισθός· ἔπρασσον γὰρ ἐν τοῖς λιμέσιν ἐνόρμιον. Ἀγκυρομάλη, ἄγκυστρον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀγκωλιάζων, ἀλλόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδί. Ἀγκώβολος, ἁλιεύς.

Ἀγκών, ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ ἀκμαῖον(?) σκότος(?) ... ὁ διὰ ἀγκῶνας ἐκάλουν οἱ καρχηδόνιοι· ἔνθα ἐνέβαλλον τοὺς πάντας οὓς ἂν χαλεπαίνοι ὁ τύραννος· καὶ ἀγκῶνες, μέρος τι τῆς οἰκίας· καὶ ἀγκῶνες· αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοχαί, αἱ παρὰ ταῖς ὄχθαις· καὶ ἀγκῶνας τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν. Ἀγκῶνες ἀπὸ σωματικοῦ ἀγκῶνος, οὐ μόνον τροπικῶς λέγονται τόποι ὀρεινοί, ἀλλὰ τόποι τινὲς ὡς κατά τι κύριον ὄνομα. Ἀγκωνίσκαι, σκεύη τιμωρητικά. Ἀγκών, τὸ συνήθως λεγόμενον, καὶ ἡ τῶν τοίχων καμπή· παρ' ἀγκῶνος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο· καὶ τῆς κιθάρας δὲ τὰ ἀνέχοντα τοὺς πήχεις, ἀγκῶνες λέγονται· λέγεται δὲ ἀγκών, παρὰ τὸ ἐρκεῖσθαι(?) ἔπειτα ὁ ἐγγών, καὶ ἀγκών. Ἀγλαά, λαμπρά, καλά, αἰθρινά· παρὰ τὸ ἄγαν ἀλέεσθαι, ἀγλαάα· καὶ κατὰ συγκοπήν, ἀγλαά· ἢ παρὰ τὴν αἴγλην. Ἀγλαοῖς, λαμπροῖς. Ἀγλαΐας φέρειν· παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ̄ τῆς ὀδυσσείας, καὶ θέλειν ἀστικὸν εἶναι· ὥσπερ αὖ τις ἐξ αὐτῆς τροφῆς ποτὲ καὶ τὸν ἀστικὸν αἰτιᾶσθαι· ἀεὶ παρακείμενον κατὰ ἀγρούς· παρέσης(?) ἐνταῦθα νουμένους τῆς ἔξω τῶν οἴκων ἔργων διατριβῆς. Ἀγλαΐα, λαμπρότης.

Ἀγλαΐαι, τρυφαί, καλλοναί, κόσμοι. Ἀγλαΐα, τὸ κάλλος. Ἀγλαΐεσθαι, λαμπρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι, παρὰ τὴν ἀγλαΐαν. Ἀγλαΐζει, θάλλει· φαιδρύνει. Ἀγλαΐζεσθαι· καὶ ἀγάλλεσθαι ταυτὸν ἐστιν· ἀλλὰ τὸ ἀγλαΐζεσθαι ἐκ τοῦ ἀγάλλω παράγεται κατὰ παραγωγήν, καὶ ὑπέρθεσιν τοῦ α μεταβολῇ. Ἀγλαΐηφι πεποιθώς, ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει· σχῆμά ἐστι κατὰ νοητρεπές(?)· ὤφελε μὲν εἰπεῖν, ὁ δ' ἀγλαΐῃ πεποιθώς, ῥίμφα θέει· ἢ προσύνει(?)· φέρεται γοῦνασιν· ἢ τοιοῦτόν τι· ὁ καὶ ἄλλος ἀπὸ αἰτιατικῆς ἀρξάμενος, οὕτω πῶς φράσαι· τὸν ἀγλαΐᾳ πεποιθότα, ῥίμφα ὅ ἐστι ταχέως καὶ κούφως τὰ γοῦνα φέρει· καὶ ἀγλαΐην τὴν γυναῖκα τοῦ ἡφαίστου λέγουσι, παρόσον διαφόροις καλλωπισμοῖς τεχνῶν ἔργων, ἐκ τοῦ διακονικοῦ πυρὸς συμβαίνει γίνεσθαι. Ἀγλαΐηφι, ἀγλαΐᾳ, κάλλει. Ἀγλαΐσας, λαμπρύνας. Ἀγλάϊσμα, καλλονή, κό-

καρπείας ὁ ἱερώμενος τῆς θεοῦ. καὶ ἡ ἑορτὴ ἀγρυπνία. Ἀγυρτοί, θαυμαστοί. Ἀγύρτρα, ὄνομα κύριον. Ἀγητόρειον,
ἑορτή. Ἀγήτωρ, ὁ τῇ τῆς ἀφροδίτης θυηλῇ ἐνιστάμενος ἱερεὺς ἐν κύπρῳ. Ἀγηχῶ, ἡ χῶα ἀγίων. ἢ σίφος. ἢ σύστημα.
Ἄγια, τίμια, τὰ ἐντὸς τοῦ καταπετάσματος. Ἀγιάδαι, τόπος ἐν λακεδαιμονίᾳ. καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ οὕτω κα-
λοῦνται, ἀπὸ ἄγιδος. Ἁγιάζειν, ἅγια ποιεῖν, καὶ καθαίρειν τοὺς νεκρούς. τινὲς δὲ τὰ ἱερεῖα ἐσθίειν. καὶ ἁγιάζειν, ἅγια
ποιεῖν, καὶ καθαίρειν. Ἁγίαζε, σέβου. Ἁγιάσαι, καρπῶσαι, καῦσαι ἁγίως. Ἁγιάσατε, προσκυνήσατε, κη-
ρύξατε. Ἁγιάσει, διαφυλάξει. Ἁγίασμα, ὁ θεῖος ναός. Ἁγιασμός, ἁγιστεία. καθάρισις. Ἁγιασία, ἡ ἁγιο-
σύνη. ἁγιστεία δὲ ἡ ἱεροτελεστία δίφθογγον. Ἁγιασθέντων, ἀφιερωθέντων. Ἁγίζων, ἁγιάζων. Ἁγίζειν, τὸ τὰ ἱε-
ρὰ ἐσθίειν, ἢ καρποῦν. ἔνιοι τὸ κατατέμνειν. Ἀγινεῖ, ἀντὶ τοῦ φέρειν. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ
ν ἀγινῶ ἐστὶ προσθέσει τοῦ ι ἀγινῶ. καὶ ἀγινεῖν. ὅπερ παράγωγόν ἐστι τοῦ ἄγειν, σεσημείωται τοῖς παλαιοῖς. ὡς ἀεὶ ἐκτεί-
νει, τὴν γι συλλαβὴν. ἀλλ' ἕκαστος μᾶλλον ἀγίνει. καὶ παρὰ χρεία ἀγίνεσκον, ἢ ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ. ἔνθα ἡ γι συλλαβὴ μετὰ
τῆς ὄπισθεν αὐτῆς ἀπαρτίζουσα σπονδεῖον, τὰς ἐφεξῆς τέσσαρας προκαλεῖται στοιχεῖα λόγῳ δακτυλικῶς ποδίζειν. ἔστι
δὲ ἀγινεῖν κυρίως μὲν τὸ ἄγειν, ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ ἄγω. ἔτι δὲ καὶ καταφέρειν. Ἅγιος, ὁ φύσει ἁγιάζων. καὶ οὐχ ἁ-
γιαζόμενος. κατὰ μέθεξιν ἐστὶν ὁ ἁγιαζόμενος, λέγεται ἅγιος. Ἅγιος. ἅγιος. ἅγιος κύριος. ὅτι τοὺς λέγοντας μυριάκις
ἐστὶν ἅγιος ὁ θεός. καὶ τοὺς παρερμηνεύσαι τοῦτο τολμῶντας, λαμπρῶς ἐλέγχει, τὸ ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου. τὸ πρό-
σωπόν σου κύριε ζητήσω. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. τὴν ἁγίαν ἀνακηρύττον τριάδα. οἱ δὲ λέγοντες τὸ
ἅγιος ὁ σταυρωθεὶς, ἐπὶ σταυρὸν ἐξέωσαν. ἀπὸ τοῦ ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. καὶ ἅγιοι οἱ κα-
θαροὶ καὶ σεβάσμιοι. ἐστὶ ἅγιον, τῆς ἄγους τὸ σπέρμα. καὶ ἅγιος, ὁ δυσσεβής. Ἀγίδαιος, ἀργαλέος καλεῖται παρὰ λάκωσιν,
ὁ ἀμύκλαιος υἱός. Ἀγίνεσκον. τουτέστιν ἦγον. Ἀγίνεον, ἦγον. τὸ ἐπὶ νεῶν ἄγειν, ἐστὶν ναυσὶ κυρίως. Ἀγισμός, στ-
ρατός. Ἁγιστεῖν, σέβειν. ἁγνεύειν. Ἁγιστεύει, σέβεται. Ἁγιστεύων, εὐσεβῶν. Ἁγιστεία, καθάρισις. ἁγιάζω
ἁγιάσω ἡγίακα. ἡγίασμαι. ἡγίασαι. ἡγίασται. ἁγιασμὸς ἁγιασία ἡ ἁγιωσύνη. ἐστὶ κατὰ συγκοπὴν ἁγιστία. Ἀγκαῖος
παρθενίας. ἀριστοτέλης φησὶ περὶ ἀγκαίου, ὅτι φιλογέωργος ὢν καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα, βαρὺς ἐπέκειτο τοῖς οἰκέ-
ταις. εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. ὁ δὲ ἀγκαῖος ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἔφθακει, χα-
ρὰν ἐτρύγα. καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπέμνησεν αὐ-
τὸν τοῦ λόγου. ὁ δὲ ἔφη, πολὺ μεταξὺ πέλει, κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. τούτου ἔτι λεγομένου, ἧκέ τις ἀγγέλλων,
ὡς ὑπομεγέθης σῦς λυμαίνεται τὸν ὄρχατον. ὁ δὲ ἀγκαῖος ἀποβαλὼν τὴν πόσιν, ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε. καὶ πληγεὶς ὑπ'
αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν. ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πραττόντων. καὶ φερεκύδης ἐν τῇ ὀγδόῃ φησὶ, τὸν
ἀγκαῖον ὑπὸ καλυδωνίου συὸς πληγέντα τὸν μηρὸν, ἀποθανεῖν. Ἀγκάλας, ἀγκαλίδας εἴπω ὁ ποιητὴς συνεκφορέ-
ξει αὐτὰς τῇ βραχύτητι τοῦ ἐγκοιμωμένου ἐπὶ βρεφυλλίου. ἐξ ὧν οὐ μόνον αἱ ἀγκαλιδαγωγοὶ, ἀλλὰ ἀγκαλιδαγω-
γεῖν κατὰ παυσανίαν, τὸ ἀγκαλίδας ἄγειν ἐπὶ κλινῶν, ἢ πλοίου οὐκ αὐτὸν φέροντα. τοῦτο γὰρ ἀγκαλιδοφορεῖν. ὥς τι
ὁμώνυμον. ἐστὶ ἡ ἀγκαλὶς οὐ μόνον ὁμηρικῶς ἀγκάλην δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ δεσμὸν ξύλων, ἢ τοιούτων τινῶν. κοιμᾶσθαι
δὲ ἀγκάλαις ὁ παῖς λέγεται, ἢ ὡς συγκοιμώμενος τῇ τιθήνῃ, ἢ ὅτι ἄϋπνος καὶ ἐκείνη οὖσα, εἶχέ τι λέκτρον σύμμε-
τρον πρὸς ταῖς ἀγκάλαις, ἐν ᾧ ἐκάθευδεν ὁ παῖς. ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Ἀγκάζοντο, ταῖς ἀγκάλαις περιελάμβα-
νον. Ἀγκαλέοις, ἀγκύραις. Ἀγκαλέει, ἀνακαλεῖ. Ἀγκαλέω, ἀνακαλῶ. Ἀγκαλιδαγωγοὶ, ἀγκαλίδας ἔχον-
τες. Ἀγκαλίδας ἕλκειν, αἴρειν ξύλα εἰς ἔργα τινά. Ἀγκαλίδες, αἱ τῶν φρυγάνων δέσμαι, ἢ μερίδες, ἢ δράγμα-
τα. Ἀγκαλίδεσσιν, ἀγκάλαις, χερσίν. Ἀγκαλίνας ἀρτεῖαι, τὰς ἀγκάλας. Ἄγκαλον, ἄγκαλον. Ἀγκαλίς, ἄ-
χθος καὶ δρέπανον. μακεδόνες. καὶ ἀγκαλίς, μερίς. Ἀγκαλπίς, κρημνός. οἱ δὲ, βόθρον. Ἀγκάς, ἀγκάλας, ἢ ταῖς
ἀγκάλαις ἐπιρρηματικῶς. οἷον, ἀγκὰς ἐλάζετο. εἰ μὲν ἐπίρρημά ἐστι, συστέλλει τὸ α. ὡς τὸ ἑκὰς, ἀνδρακάς. εἰ
δὲ ἔστιν αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ἧς ἡ εὐθεῖα αἱ ἀγκαί, καὶ δηλοῖ τὰς ἀγκάλας, δωρικῶς συστέλλει τὸ α. αἱ μὲν εἰς αι λή-
γουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, συστέλλουσι τὸ α τῶν αἰτιατικῶν, παρὰ τοῖς δωριεῦσιν. αἱ δὲ εἰς ες ἐκτείνουσιν, ἀπὸ
ταύτης τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. Ἀγκάσασθαι, ταῖς ἀγκάλαις βαστάσαι. Ἄγκεα καὶ ἄγκη, οἱ φαραγγώδεις καὶ ἀγ-
κυλοειδεῖς τόποι, καὶ κοῖλοι, καὶ καταδύσεις ἔχοντες. καὶ ἄγκεσι, τοῖς δένδροις καὶ ὑλώδεσι τόποις. ὡς ἐν ἐπιγράμματι.
θηροβολεῖ τούτοις δ' ἄγκεσι θηροτόκοις. Ἄλλως. Ἄγκεα, τόποι ὀρεινοὶ ἀνακείμενοι. δασεῖς. ὅ ἐστι χθαμαλοί. ταπει-
νοί. καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασι, φάραγγες, κοῖλα τόπων. κλίματα ὀρῶν ἐν οἷς ὑγρότητος συλλειβομένης, πόαι φύονται
εἰς λέχος, εἴ τις ἐπ' αὐτῶν ἀνάκειται. ἀφ' ἧς ἐννείας καὶ λεχεποίης ποταμός, οὗ εἰς λέχος ἡ ποία σχεδιασθήσεται
τῷ ἀνακειμένῳ. ἄγκος ἐκ τοῦ ἀνακεῖσθαι συγκέκοπται. αὕτη δὲ ἐλάφου. ἡ διατριβὴ, καὶ ὡς εἰπεῖν κοίτη. ὅθεν ἐστὶ
θῆρες ὑληκοῖται. καὶ ἄγκος, ὁ ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος. Ἰστέον ὅτι, τὰ μὲν ἀνώτατα τοῦ ὄρους, ἀκρώρειαι καλοῦνται.
τὰ δὲ ὑψηλὰ, σκοπιαί. τὰ δὲ προνενευκότα, ὀφρύες. τὰ δὲ κεκαμμένα, κλιτύες. τὰ δὲ βάσιμα, βῆσσαι. τὰ δὲ κοῖ-
λα, ἄγκεα, καὶ ἄγκη. τὰ δὲ σύνδενδρα, νάπαι. τὰ δὲ κάτω, πρυμνώρεια. ἢ δὲ παρὰ ταῖς πρυμνωρείαις πεδιὰς, πα-
ρώρειον. ἢ ἄγκη λέγονται τὰ τῶν ὀρῶν κοιλώματα, ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. παρὰ
τὸ ἄγω τὸ φέρω, ἄγη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἄγκη, ἢ παρὰ τὸ κέω κῶ τὸ δηλοῦν τὸ κεῖσθαι, γέγονεν ἄγκος ἐν ᾧ ἐστι συνάγε-
σθαι καὶ κεῖσθαι. Ἀγκειθ' ἡφαίστου, ἀντὶ τοῦ ἀνάκειται. Ἀγκεκυβρικώς, ἀνατετροφώς. Ἀγκεττίοντα, ἀνα-
τέλλοντα. Ἀγκεράτισιν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἀγκηθής, ὁ ἀβλαβής. Ἀγκής, ὁ ἀτυχής. Ἀγκίον, ἀγκιδό-
θεκα. Ἀγκιστρεύειν, θηρεύειν, δελεάζειν. Ἄγκιστρον, εἶδος θηρατικὸν ἐκ σιδήρου καμπτόν, ἀγκύλον, στρεβλόν.
Ἀγκιστροφάγος, φιλάργυρος. Ἀγκιστρώμενος, καπτόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων, τῶν καπτομένων ἐν
τῷ ἀγκίστρῳ. Ἀγκλεττρι, μεγάλαυχα. Ἀγκλάζειν, σώζειν. Ἀγκλίνας, ἀνακλίνας. ἀνοίξας ὡς τὸ ἀγκλίνας.

ὁ ὡραῖος ἐρχόμενος, ἢ ὑπερήφανος. Ἀγέρωχον, ποτήριον. Ἀγερωχεῖ, ἐφορᾷ. Ἀγερβακάβος, σταφυλή. Ἀγερσικύβηλις, κρατῆρος ἀνδράσι τέτταρσιν ἀντιλάμβανομένοις, τὸν αὐτὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλιστὴν εἶπεν, οἱονεὶ θύτην καὶ μάντιν. κύβηλιν γὰρ ἔλεγον τὸν πέλεκυν. ὅθεν καὶ Λύσιππος ἐν Βάκχαις, τὸν αὐτὸν ἀγύρτην κωμῳδεῖ. Ἀγερύζει, ἐφορᾷ. ἀπαστὶ ἡγεῖται. Ἀγηρώσαντο, ἠθέτησαν. διεψεύσαντο, ἠμέλησαν. Ἀγερώσσει, ἀγρυπνεῖ, ἀθετεῖ. Ἀγερωχία, ὑπερηφανία. Ἀγέρωχος, ὁ ἀλαζὼν ἀλαζονικός. γαῦρος. ὑπερήφανος ἢ ὑπερήφανος. Ἀγέρωχοι, οἱ ἄγαν γέρας ἔχοντες. ἵνα εἶεν ἀγεράοχοι, καὶ ἐν συγκοπῇ σεσιγέρωχοι. κατ᾽ ἐπίτασιν τοῦ α, παρὰ τὸ γεραρῶν. δηλοῖ δέ φασιν οὕτως ἡ λέξις, τοὺς σεμνούς. ὡς Ἀλκμὰν βούλεται. Ἀλκαῖος δέ φασι καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον, τὸν ἄκοσμον, καὶ ἀλαζόνα. οἱ δὲ τοῦτο ἴσως ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑπερηρμένου καὶ ὑπερφανοῦς, ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ υ, ὑπερήφανος. καὶ τοῦ κούφου καὶ ἐλαφροῦ. ὅς ἀγεραόχου, ἢ γοῦν ἅρματος. μέσον οὖν λέξις. ὅτι δὲ Τρῶες ἀγέρωχοι καὶ Λύκιοι λεχθήσονται, δύναται ἡ λέξις οὐ μόνον δηλοῦν σεμνοὺς τοὺς τοιούτους, ἀλλὰ καὶ ἡνιοχικούς, παρὰ τὸ ἀγείρειν, ἄγειν, καὶ ἐλαύνειν ὄχους, οἳ καὶ ὄχεα λέγεται διχῶς. ὁμοίως τῷ, ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος. Ἀγέρωχοι, οἱ ἄγαν ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι, ἢ ὑπερήφανοι, ἢ ἀπαίδευτοι. τινὲς δέ φασι τοὺς Ῥοδίους εἰρῆσθαι ἀγερώχους. ὅτι γνησιώτατοι ὄντες, ἔξωθεν ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγείροντες ὄχον, διεγίνοντο. τουτέστι τροφὴν ἐπείσακτον. Ἄγες, ἄγε, φέρε. Ἄγεσθαι, ἀγαγεῖν. Ἀγεσίμων, ὁδὸς λεωφόρος. Ἀγεσίλαος, ὁ πλούτων. ἐπώνυμον τοῦ ᾅδου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγειν τοὺς λαούς. ἄρχων γάρ ἐστι τῶν θανόντων. Ἀγεσίφρων, τὰς ὀφρῦς ἐπαίρων.

Ἀγέστρατον, κάλυπτρον. ἢ γύψ, κοσμητήριον. Ἄγεται, φέρεται. Ἄγεται γυναῖκα ὁ ἀνήρ, ἤγουν λαμβάνει. οὐ λέγεται δὲ γυνὴ ἄγει ἄνδρα. καὶ ἄγεται δὲ καὶ ἄγει, ἀντὶ τοῦ φέρει. τάττεται ἐν τῇ ἀπολογίᾳ Σωκράτους. Ὥ χοντρεῖς σαλαμῖνα, καὶ ἠγυρτολέοντα. Ἀγετοί, θαυμαστοί, ἔνδοξοι, λαμπροί. Ἀγετρία, μαῖα. ταραντινοί. Ἄγευστοι, ἄπειροι.

Ἀγέων, ἁγνισμάτων, ἱερῶν. Ἄγη, θάμβος. ὡς ἄγη μ᾽ ἔχει εἰσορόωντα. Ἄγη, θαῦμα, χαρά, ἀπιστία, ζῆλος. παρὰ προσώπου βασκανία. παρωνύμως ἔκπληξις. ἀγή, θραῦσις, κλάσις. ἀπώλεια. μίασμα. ἔνιοι ἱερεία. Ἄγη μὲν οὖν παροξυτόνως ἡ ἔκπληξις. ἀγὴ δὲ ἡ κλάσις τοῦ κύματος. Ἀγή. τολιά. αἰγιαλός. ἔνθα τὰ κύματα περιάγνυται. Ἄγη θριντικὸν ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐάγη παρωνύμως. ἐάγη δὲ ἀττικόν. Ὅμηρος. Ἐν καυλῷ δ᾽ ἐάγη δολιχὸν δόρυ. ἐκ τοῦ ἄγω.

Ἀγηπρέπεια τοῖς τραγικοῖς τιμή, σεβασμός. Ἀγηγέραται, συνηθροισμέναι εἰσίν. ἐκ τοῦ ἀγείρω, ὁ μέλλων ἀγερῶ, ὁ παρακείμενος ἤγερκα. ὁ παθητικὸς ἤγερμαι. τὸ τρίτον ἤγερται καὶ ἀττικῶς, ἀγήγερται. καὶ ἰωνικῇ προσθέσει τοῦ α, ἀγηγέραται, ὡς ἐσπάρται ἐσπάραται. Ἀγηγέρατο, συνηθροισμένοι ἦσαν. ἐκ τοῦ ἀγείρω, ἀγερῶ, ἤγερκα, ἀγήγερκα. ἤγερμαι, ἀγήγερμαι. ἠγέρμην ἀγηγέρμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀγηγέρατο ἰακῶς. Ἀγηλάζειν, σώζειν. Ἀγῆλαι, σημῆναι, ἀναθεῖναι, κοσμῆσαι, καὶ εἰς ἀγέλην ἀγαγεῖν, καὶ τιμῆσαι. Ἀγήλειαν, τιμήσειν. Ἀγήλω, κοσμήσω.

Ἀγηλατοί, οἱ κεραυνοί. Ἀγηλατεῖν, διώκειν, ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν, κεραυνοῦν, τινὲς δὲ ῥαπίζειν.

Ἀγηλατεῖν ἐπὶ δασέως, τὸ ἄγος καὶ τὸ μίασμα ἐλαύνειν. ἐὰν δὲ ψιλῶσας, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσειν. Ἀγηλείοιο, λαφυραγωγοῦ. Ἀγειλόμεναι, χαίρουσαι. Ἄγημα, τὸ πρῶτον τοῦ βασιλέως τάγμα, ἐλεφάντων καὶ ἵππων, καὶ πεζῶν. οἱ δὲ τὸ ἄριστον τῆς μακεδονικῆς συντάξεως, κράτιστον ὁ πλήσει καὶ σώματι τῆς ἀξίᾳ. Ἀγηνορία, ἀνδρεία, καὶ ἠνορέα, παρὰ τὸν ἄνδρα. καὶ θηλυκῶς, καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τάσσεται ἡ ἰσχύς. ὡς τό, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα. Ἀγηνορίδης, αὐθάδης. Ἀγηνορίη, ἀνδρεία, αὐθάδεια. Ἀγηνόριος, πυθαγόρειος. Ἀγηνόριον, ὄνομα τόπου. Ἀγήνωρ, οὐ μόνον ἐπὶ ψόγου λαμβάνεται ὅτι δηλοῖ τὸν θρασὺν καὶ ὑβριστήν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐπαίνου, ὁ ἡνίκα τὸν ἀνδρεῖον δηλοῖ. γίνεται ἀμφότερα ἐκ τοῦ ἄγαν, καὶ τοῦ ἠνορέη. τουτέστιν ἀνδρεία. διττὸν γὰρ τὸ ἄγαν. τὸ μὲν καθ᾽ ὑπερβολήν, ὅπερ καὶ ψέγεται. τὸ δὲ κατὰ μεσότητα ἐστὶν ἄγαν, καὶ ἐπαινετόν. Ἀγήνωρ, ὁ ἄγαν τῇ ἠνορέᾳ χρώμενος. οὗτος καὶ ὑπερόπλος, ὁ διὰ θρασύτητα ὑπὲρ τὸ δέον ὅπλοις χρώμενος. καὶ ὑπεροπλία, ἡ τοιαύτη κακία. Σημείωσαι δὲ ὅτι, ὁ πρῶτος μὲν καὶ ὁ πρότερον ὁ ποιητής λέγει τὸν νέον, καὶ ὅπλα αἴρειν δυνάμενον. οὐκ ἐπὶ ψόγου τὴν λέξιν τιθείς. τὸ δὲ ὑπερόπλος, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, ἐπὶ σκώμματι λαμβάνεται. καὶ ἀγήνωρ, ὁ ὑπερήφανος. Ἡσίοδος λέγει ἀγήνορα, τὸν αὐθάδη καὶ ὑπερόπτην. ὃν ποιεῖ ἄτη λῆ καὶ ταπεινόν. καὶ ἀγήνωρ, ὁ εὐρύπυλος ῥηθείη ἄν, καὶ ἀγαπήνωρ. τὸ μὲν ὡς ἀγαπῶν. τὸ δὲ ὡς ἀγάμενος, ἤτοι θαυμάζων τὴν ἠνορέην ὡς εἶναι κατὰ ταῦτα, τὸν ἀγαπήνορα καὶ τὸν ἀγήνορα. Ἀγήνωρ ὁ Ποσειδῶνος, γαμεῖ Δαμνὼ τὴν Βήλου. τοῦ δὲ γίνονται Φοῖνιξ, καὶ Ἰσαίη. ἣν ἴσχει Αἴγυπτος. καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Δαναός. ἔπειτα ἣν ἴσχει Ἀγήνωρ Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ. τοῦ δὲ γίνεται Κάδμος. Ἀγήοχα, ἤνεγκα, ἐκόμισα. Ἀγηοχώς, ἐνεγκάς. κανόνισον. ἄγω, ὁ μέλλων ἄξω. ὁ παρακείμενος ἦχα, καὶ ἀττικῶς ἄγοχα. καὶ ἐπεὶ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἐθέλει ἔχειν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, πλεονάζει ἡ γο συλλαβή, καὶ γίνεται ἀγήγοχα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, ἀγήοχα, ἡ μετοχή, ὁ ἀγηοχώς.

Ἀγήρατον, ἄφθαρτον. μὴ γηράσκον. ἀδιάφθορον. οἱονεὶ ἄφθαρτον, ἀπαλαίωτον. Ἀγήραος, οὐ κρᾶμα ἀγήρως. μῦθος εἴρηται τοῦ κατὰ Τιθωνόν. ὃς ὑπεργηράσας, οὐδὲν τῆς μυθικῆς ἀθανασίας ἀπώνατο. Ἀγήραος ποιητικόν, ἀγήρως κοινόν. κλίνεται δὲ τὸ μὲν ποιητικὸν εἰς, ου. ὡς ἵππος ἵππου. κανὼν μονόκλιτόν ἐστιν, ὡς ἄθῳ, κατὰ ἀποβολὴν γὰρ τοῦ ς ταῦτα τὴν γενικὴν ποιεῖται. εἶτα κατὰ τὴν αὐτὴν φωνὴν καὶ τὴν δοτικὴν ποιεῖ καὶ τὴν αἰτιατικὴν τοῦ ἄθω. τῷ ἄθω, τὸν ἄθω, οὕτω τοῦ ἀγήρω. τῷ ἀγήρω. τὸν ἀγήρω. Ἀγήρατον, ἄφθαρτον. ἀθάνατον. μὴ γηράσκοντα. παρὰ τὸ γῆρας.

Ἀγήρω, τὰ μὴ γηρῶντα, καὶ σὺν τῷ ν ἀγήρων. οἱ δὲ ἄνευ τοῦ ν, θηλυκόν φασιν εἶναι. οἱ δὲ τὸ μὲν σὺν τῷ ν, τὴν αἰτιατικὴν δηλοῦν ἐθέλουσι. τὸ δὲ ἄνευ τούτου, τὴν γενικὴν τὴν καὶ δοτικήν. καὶ ἀγήρως, ὁ ἄφθαρτος ἀττικῶς. καὶ οὐδέτερος ἀγήρων.

Ἀγήρω, ἀγήρατον, μὴ γηρῶν. Ἀγηρυναῖοι, ὄνομα ἔθνους. ἀγήρω τ᾽ ἀθανάτω τε. ἀστείως συνέζευκται. ὡς μὴ ὂν ἀγαθὸν ἀγήρω τινὰ εἶναι. εἰ μὴ καὶ ἀθάνατος εἴη. ὡς ὁ τοῦ Τιθωνοῦ μῦθος δηλοῖ. Ἀγήρως, ἀπαλαίωτος. Ἀγήσανδρος, ὁ αἰδοῖος. Ἀγήστωρ, ἄρχων. Ἀγησαγόρας, ὄνομα κύριον. Ἀγησίλαος, ὄνομα κύριον. Ἄγηται, ἀπάγει, ἕλκει. Ἀγήτας, ὁ τῶν αὐλητῶν στρατηγός. Ἀγέτης, ὁ ἱερώμενος. Ἀγητής, ὁ ἱερώμενος ἄτιμος. ἐν δὲ τοῖς

καὶ σημαίνεται τὸ ἀπατᾶν, ἐπάγω· καὶ ἐπάγομαι ἀντὶ τοῦ ἐπισύρω καὶ ἐφέλκομαι. λέγεται δὲ τὸ μὲν ἐπάγω, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπιφέρω ἕτερον· τὸ δὲ ἐπάγομαι λέγεται ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν ἐρχομένου καὶ ἕλκοντος τι, δι᾽ ὃ μᾶλλον ὁ ὄπισθεν αὐτοῦ. δεῖ εἴσω τὴν γραμμήν, ἀντὶ τοῦ κατὰ φαντασίαν ἀπατῶ, τὸ μακρὰν ποιῶ ἵστασθαι· ὑπάγω τὸ προάγω. ἄγω οὖν ὁ ἐνεστώς· ὁ παρατατικὸς, ἦγον· ἄξω μέλλων· ἀγήοχα παρακείμενος· ἤγαγον β´ ἀόριστος· ἄγομαι ὑπό τινος, ἐπὶ παθητικῆς σημασίας· καὶ ἄγομαι γυναῖκα, ἤγουν λαμβάνω· καὶ ἠγόμην παρατατικός· ἄξομαι μέλλων ἐπὶ σημασίας τοῦ ἐνεργητικοῦ· ἀχθήσομαι δὲ, ἐπὶ πάθους. Ἀγεῖραι, ἀθροῖσαι· συναγεῖραι· συλλέξαι· συλλέξασθαι· ἐμπορίσαι· συμπορίσαι· συμπορίσασθαι. Ἀγέρατον γέρας, ἡ τιμή· ἀγέρατον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀγείρατον, οὗ τὰς ἡρωδιανὸς στερητικῶν παθῶν· σημαίνει καὶ τὸ ἄτιμον, καὶ πολύτιμον. Ἀγείρεσθαι, ἐκπορίζεσθαι· λαθραῖσθαι, συναθροίζεσθαι. Ἀγείρειν πύργα· δι᾽ ὃ δοκεῖν ἀφορμὴν τοῖς ὑστερομαγύρταις δίδωσιν τοῖς πτωχοῖς καὶ ἀγυρτάζειν τὸ πτωχεύειν· καὶ μητραγύρτην δὲ, τὸν μετὰ τυμπάνων καί τινων τοῖς τῆς θεᾶς ... καὶ ἐπὶ τῇ μητρὶ ἀγείρειν τροφάς. ὃ δηλοῖ ἐπὶ πλεῖστα ὡς δῆλον ἐκ τοῦ διονύσου μητραγύρτου καὶ τυμπανιζόμενος· ἤγουν τύμπανον κρούων. Ἀγείρειν, συνάγειν· συναθροίζειν· λέγεται κατὰ τὸν αὐλητὸν διονύσιον, καὶ τὸ περιϊέναι καὶ πλανᾶσθαι ἐπὶ νίκῃ, ἢ ἐπί τινι· ὅθεν ἴσως ὁ ἀγύρτης· πλάνων ἐν πολιτικοῖς, καὶ τὴν ἄθροισιν ἀγυρμόν φασιν· ἀπὸ τοῦ συναγυρμὸν φρονήσεως. Ἀγειροκύβελις, μαντικὸν πέλεκυν, ἢ τὸν θύτην· τὸν ἀγείροντα τὸν πέλεκυν ἐφ᾽ ἑαυτόν· παρὰ τὴν ἄγερσιν. Ἀγερέθω, ἐκ τοῦ ἀγείρω τὸ συναθροίζω, γίνεται ἀγερέθω. Ἀγεικτα, ἄβροχα· σκληρά. Ἀγειρόντων, συναθροιζόντων. Ἀγείρω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον πολὺν στρατὸν ἀγείρας. Ἀγειστου, ἀθριγκώτου· ἀστεγάστου. Ἀγέρτης, ὑβριστής. Ἀγελαίαν, καὶ ἀγελαίην βοῦν, τουτέστι νομαδικήν· ἀδάμαστον· μὴ δαμασθεῖσαν· ἢ κτηνώδη. Ἀγελαία σταφυλή, ἡ δι᾽ ἁπλῆς· καὶ ἀγελαῖα, τὰ οὐ γενναῖα. Ἀγελαίας, ἀγραύλοις. Ἀγελαῖοι ἰχθύες, πολλοὶ μικροὶ ὁμοῦ· κεχλίδα ἀπλεῖς. Ἀγελαῖος, ὀχλώδης, ἰδιώτης· ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων· καὶ ἀγελαῖον, ἰδιωτικὸν, εὐμεθόδευτον· καὶ ἀγελαίων ἔοικεν αὐτὸν εἶναι ὁ τοιοῦτος, ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦν· καὶ ἀγελαίων, τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων· εἴη δ᾽ ἂν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζώων, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων· οὓς βόσκεσθαι ῥύδην καὶ ἀγεληδόν φασιν. Ἀγελαῖαι βόες, αἱ ἐκ τῆς ἀγέλης· οὐ μόνον βόας ἀγελαίας, ἀλλὰ καὶ ἀγελαίας ἰσχάδας τὰς ἀχαίας ἄμπολις ἔφη, καὶ ἄλλοι κωμικοί, ὥς φησι παυσανίας· καὶ λίθοις δὲ ἀγελαίοις, τοῖς ἀχαίοις καὶ ἀπελεκήτοις. Ἀγέλαιος μὲν προπαροξυτόνως, ὁ ἀμαθής· προπερισπωμένως δὲ, ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης. Ἀγελαιών, ὁ τόπος τῆς ἀγέλης. Ἀγελάσαι, κομίσαι. Ἀγελάσκον, ἄτιμον. Ἀγέλαστα, τὰ μὴ γέλωτος ἄξια, ἀλλ᾽ ἀγανακτήσεως. Ἀγέλαος, ὄνομα κύριον. Ἀγελάρχης, ὁ τῆς ἀγέλης τῶν βοῶν ἄρχων. Ἀγελαστής, ἔγχελυς. Ἀγελαστί, ἀντὶ τοῦ γελάσαι. Ἀγέλαστος πέτρα, ἐφ᾽ ἧς ἐκαθέσθη ἡ δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει· καὶ ἀγέλαστος πέτρα, παροιμία ἐπὶ τῶν λύπας προξενούντων. Ἀγελαστοῦ, ἀκακίας. Ἀγελάστοις, τοῖς ἐφήβοις κρῆτες λέγουσιν. Ἄγε λέγωμεν· φέρε δή· τὰ παρακελευστικὰ ἐπιρρήματα, τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν καὶ πρός τι τοῖς ὑποτακτικοῖς συντάσσονται· τοῖς δὲ τρίτοις, τὸ ἀπαγορευτικόν· οἷον μὴ λεγέτω· μὴ τυπτέσθω, οἰκεῖον καὶ τοῖς ἄλλοις ἐγκλίσεσι· μὴ γνῶς· μὴ γνώῃς· μὴ γνῶναι· πλὴν τῇ ὁριστικῇ· ταύτης δὲ τὸ ἀποφατικὸν ἴδιον· οὐ λέγω; ναὶ λέγω. τὸ, μὴ δι᾽ ἐμὴν ἰότητα, ἀντὶ τοῦ οὐ τίθεται. Ἀγελείη ἀθηνᾶ, ἡ ἄγουσα λείαν· τουτέστι στρατιωτική· ὡς ληΐτις ἡ ἄγουσα λεών· τουτέστι λαόν, ὡς ἡγεμονική· ἀφ᾽ ἧς αἰνείας καὶ τὸν στρατηγὸν λαγέταν ἡ ποίησις ἔφη· ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὰ κύρια· ὁ ἀγησίλαος, καὶ ὁ ὁμηρικὸς ἀγεσίλαος. Ἀγελή, δῆμος τῆς ἀττικῆς.

Ἀγέλη λέγεται, ὅταν πολλὰ πρόβατα ὁμοῦ βόσκηται· ἢ πολλοὶ χοῖροι, ἢ βόες, ἢ τοιοῦτόν τι, ἐφ᾽ ὧν λέγεται ὁ αἰπόλος· αἰπόλος γὰρ, ὁ μετὰ ξίφους, ἀπελαύνων ἀγέλης ζῶον· ἀπὸ δὲ τῆς ἀγέλης, ἀγελαῖον ζῷον, τὸ ἐκ τῆς ἀγέλης· καὶ ἀπὸ τούτου ἀγελαῖος αὐτός, ὁ τοῦ πλήθους καὶ ὁ χυδαῖος· καὶ ἀγεληδὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀγέλας, διὰ τοῦ η· ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἀγέλη παράγεται, ὥσπερ βοτρυδὸν διὰ τοῦ υ, ἀπὸ τοῦ βότρυς· λέγεται δὲ βοτρυδὸν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν πυκνότητα τῶν ἐν τῷ βότρυϊ ῥαγῶν· ὥσπερ ἰλαδὸν, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἴλας· καὶ κρουνηδὸν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν χύσιν τῶν κρουνῶν. Ἀγεληδὸν, ἀθρόως, ἅμα· ἢ δίκην ἀγέλης· καὶ ἀγεληδὰς κατὰ τὴν ἀγέλην· καὶ ἀγέλημα, κατὰ ἀγέλην. Ἀγελήτης βοῦς, ὁ ἐξ ἀγέλης.

Ἀγέληφι μετελθών, ἀντὶ τοῦ μετ᾽ ἀγέλην· κατὰ σχηματισμὸν τῆς φι· ὅμηρος ἰλιάδος π· αὐτὰρ ... ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθών· καὶ ἀγέληφι, ἐν ἀγέλαις. Ἀγέμεν, παρ᾽ ὁμήρῳ· Χθρὸς ἕλοντ᾽ ἀγέμεν, βρισηΐδα· ἤγουν, ἄγειν. ἔοικε δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα κατ᾽ ἔλλειψιν γίνεσθαι, ὡς ῥήματος προαιρετικοῦ τινος λείποντος· οἷον τοῦ ἐθέλησα ἀγέμεν, ἢ ἐνδίσαντι, ἢ τοιούτου τινός· ἢ ἀντὶ προστακτικῶν λαμβάνονται ἀπαρέμφατα, ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ, καὶ ἡσιόδῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς ἐνταῦθα· ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄγονται ἐπὶ πολὺ τὰ ἔμψυχα· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου, ἄγειν καὶ ἐπὶ αἰχμαλωσίᾳ δέχεται ἐπαγωγή· καὶ τὸ ἀγεῖραι δὲ, ἐντεῦθεν παράγεται καὶ ἀγέμεν, ἄγειν, ἀγαγεῖν· ὡς τὸ, αἴας δ᾽ ἐκ σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.

Ἄγεμεν, ἄγε δή. Ἄγεν, ἀντὶ τοῦ ἦγεν. Ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα χρονικῶς αὐξάνονται ἐν τῷ παρατατικῷ· οἷον ἄγω, ἦγον· αἱρῶ, ᾕρουν· αἰτῶ, ᾔτουν· δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν ἰωνικῶν, καὶ τῶν ποιητικῶν· οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ ἴωνες συναρχοῦσιν, οὓς πολλάκις ποιοῦσι τοὺς παρακειμένους, τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν· οἷον ἄγω, ἄγεν· καὶ ἄπτω, ἄψαρ. χωρὶς τοῦ ἀναγινώσκω, ἀναγίνωσκον· καὶ ἀνέρχομαι ἀνερχόμην· καὶ χωρὶς τοῦ ἀηθέσσω, τὸ ἀήθης ὑπάρχω· ἀήθεσσον· καὶ ἀνδίζομαι ἀνδιζόμην· καὶ τοῦ ἀΐω τὸ ἀκούω καὶ τοῦ ἄω, τὸ πνέω· ἀλλ᾽ οὐ τρέπουσι τὸ α εἰς τὸ η ἐν τῷ παρατατικῷ. Ἄγεν, ὅμηρος· πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι· ἔστι δὲ τὸ πάλιν ἄγεν, ἀντὶ τοῦ εἰς τοὔμπαλιν ἐκλάσθησαν· ποιητικὴ δὲ λέξις τὸ ἄγεν· καὶ ἔστιν ὥσπερ τραφεὶς τραφέντος, τράφεν· ὃ δηλοῖ ἐτράφησαν, οὕτω καὶ ἀγεὶς ἀγέντος, ἄγεν. Ἀγεὶ ὀξυτόνως, τὸ καταγνυθρανσθέν· ὡς τὸ, τοῦ δ᾽ ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι, καὶ ἦγεν. Ἀγένεια, ἡ δυσγένεια. Ἀγενής, ἄνανδρος· ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἄπαις. Ἀγενεῖς, ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῖς καὶ ἐπὶ δυσγενοῖς. Ἀγένειος, μειράκιον. Ἀγενία, ἡ ἀνανδρία, καὶ ἡ δειλία. Ἀγενεῖς, ἀνάνδρους. Ἀγένητα, τὰ στοιχεῖα παρ᾽ ἐμπεδοκλεῖ. Ἀγένητον, οὐ κατ᾽ οὐσίαν ὑπάρχοντος, οὐδὲ προσεπινοεῖται τοῦ ὄντος. Ἀγενοῦς, δυσγενοῦς. Ἀγενίοις, τὰς μὴ γεγεννηκυίας. Ἀγενεῖς, ἀνάνδρους. Ἄγεο, ἡγοῦ· ἄρχου. Ἀγεόμεθα, θαυμάζοντες. Ἀγέραια, ἄπαις· ὀλίγχνη. Ἀγέραστος, ἄτιμος· ἄμοιρος. Ἀγερθήσεται, συναθροισθήσεται. Ἀγέρθη, συνηθροίσθη. Ἄγερθεν, συνηθροίσθησαν. Ἀγερμός, ἄθροισις· συναγωγὴ θυσίας. Ἀγέροντο, συνηθροίζοντο. Ἀγέρωχος,

φησὶ ἀγράκτοις καὶ νοθείαις. ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς σταθμούς, ἄγγαρα· καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν καθόδους εἴτε παραλαμβανομένους ἀκονίας·
αἰσχύλος οὖν ἐν ἀγαμέμνονι, τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσόν, ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔφη. Ἄγγαρος, τὸ εἰς ἀναδενδράδα ξύ-
λον. Ἄγγεα, ἀγγεῖα· καὶ ἀγγεῖον, ἀπὸ τοῦ ἄγειν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ φέρειν. Ἀγγεῖλαι κυρίως, τὸ διαλόγων κελεύειν. παρὰ τὸ λέ-
γω, ἀλέγω· καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν, ἀγέλω· τροπῇ τοῦ ε εἰς γ, ἀγγέλλω. Ἄγγισσον, ἄρσον· ἀντὶ τοῦ γέμισον· ὡς ἐκ τοῦ
παρακολουθοῦντος. ἥρμοσται γὰρ τὸ πληροῦν, τῷ πληρουμένῳ. Ἀγγελία, ἄγγελμα· ἀκοή, φήμη· καὶ ἀγγελία προσλέγε-
ται, ἵνα ἀγγέλλῃ τις, ὑπὸ ἐκείνου πεμφθείς· καὶ ἕνεκά τινος περὶ ἐκείνου, οὐχ ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλείς· καὶ ἀγγελίαν, τὴν ἐξ ἀ-
ποστολῆς πρεσβείαν ὅμηρος· ἦν ἄρα χρέος, ἐξεσίαν λέγει. Ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ, ἐπιπέμψαν ἀχαιοί· τουτέστιν, ἐπὶ ἀγγελίας
ἐπέμψαν Τυδέα· καὶ ἀγγελίην αὐτὸν τὸν ἄγγελον. Ἀγγελίης, ἄγγελος, καὶ ἀγγελία. Ἀγγελίας, ἀπαγγελίας. Ἀγ-
γελιαφόρος, πρεσβευτής. Ἀγγελλόντων, ἀντὶ τοῦ ἀγγελλέτωσαν οἱ ἀττικοί φασιν· ἀγγελλόντων κήρυκες ἀνὰ ἄστυ· ἤ-
γουν, ἔστωσαν τὸ ἀγγέλλοντες. οὕτω δὲ καὶ πῦρ καιόντων, ἀντὶ τοῦ ἔστωσαν καίοντες. δῆλον γὰρ ὡς τὰ τοιαῦτα προστακτικά,
κατὰ φυσικὸν γραμματικὸν κανόνα ἀναλύεται εἰς ῥῆμα ὑπαρκτικόν, τῆς αὐτῆς ἐγκλίσεως, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ, δύ-
ναται διχῶς προφέρεσθαι· οἷον τὸ καιέτωσαν οὕτως ἀναλύεται, τουτέστι τὸ ἔστωσαν καίοντες. ἤγουν, ἔστωσαν τὸ καιόντων·
ὁμοίως καὶ τὸ κλαιέτωσαν ἀποτελέσει, τὸ ἔστωσαν κλαίοντες. εἶδον ἔστωσαν τὸ κλαιόντων. ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπά, ἐν οἷς τὸ
ἀγγελλέτωσαν οὕτως ἀναλύεις, ἔστωσαν ἀγγέλλοντες. ἢ ἔστωσαν τὸ ἀγγελλόντων. καὶ τοιαύτη μὲν ἀνενδεὴς ἀνάλυσις. οἱ
δὲ ἀττικοί, ἐλλείψαντες ἐν τούτοις τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, ἀρκοῦνται ταῖς μετοχαῖς εἰς τὴν σημασίαν ὁλικήν· καὶ
φράζουσι τὰς πληθυντικὰς γενικάς, ἀντὶ προστακτικῶν. Ἄλλως. Ἀγγελλόντων, ἀντὶ τοῦ ἀγγελλέτωσαν οἱ ἀττικοί φα-
σιν. οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν προστακτικῶν τῶν ἀπὸ ὁριστικῶν γινομένων, τῶν μὴ ἐχόντων τὸ ν κλιτικόν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντι-
κῶν, ὁμοφώνως ποιοῦσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν. τυπτέτωσαν, τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόν-
των τὸ ν κλιτικόν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ τρίτῳ τῶν δυϊκῶν. τυπτέσθων, τυπτέσθων·
ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν. Ἀγγέλλεσκον, ἤγγελλον. Ἀγγελή, δῆμος τῆς ἀττικῆς, πανδιονίδος φυλῆς. Ἀγγελίων, ὀρ-
χιστής τις ταραντῖνος. Ἄγγελοι, δυνάμεις ἅγιαι, ἀποστελλόμεναι παρὰ κυρίου εἰς διακονίας. Ἄγγελοι συρακούσι-
οι, τὴν ἄρτεμιν λέγουσιν. Ἄγγελος, οὐσία νοερά· ἀσώματος· αὐτεξουσιάζουσα· θεῷ λειτουργοῦσα· χάριτι τὴν ἀθα-
νασίαν εἰληφυῖα. Ἄλλως. Ἄγγελος, ζῶον λογικὸν ὑμνολογητικὸν πύρινον· ἄϋπνον· ἀθάνατον κατὰ χάριν, οὐ-
σία νοερά· αὐτεξούσιος· ἀεικίνητος· θεῷ λειτουργοῦσα· ἡ δύναμις ἄϋλος ἀποστελλομένη παρὰ θεοῦ, εἰς διακονίας. ὥς-
περ δὲ παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ γίνεται εἴκελος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἄγελος. καὶ ἄγγελος. Ἀγγέλιος, οὗτος ἐπὶ
ἀνάλωτος ἦν, κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος· βίον ἀποστολικὸν βιούς· ἀκτήμων γὰρ διόλου διετέλει. ἑνὶ τῷ χιτῶνι ἐκέ-
χρητο· διὸ καὶ τοῦ ἀγγελίου φυλάττων ῥητόν. Ἄγγελοι, οἱ μόνον τῇ τοῦ νοὸς καταλήψει εἰσὶ περιγραπτοί. οὔτε δὲ ἐν τόπῳ, οὐ-
δὲ ἐν σώματι. οὐδὲ ἐν χρόνῳ. πρὸ γὰρ τοῦ ἡλίου ἡ κτίσις αὐτῶν. Ἀγγέλλους πονηρούς, τοὺς τῆς τιμωρίας ὑπουργοὺς ἡ γραφὴ
καλεῖ. ὥσπερ ἡμέρας πονηράς, τὴν τῆς τιμωρίας· ὀργὴν δὲ καὶ θυμὸν καὶ θλῖψιν ἐπὶ θεοῦ, τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ. οὐ
γὰρ φύσιν, οὐδὲ προαίρεσιν φησίν. Ἀγγέλλω, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν συντάσσεται. ὡσαύτως καὶ τὸ παραγγέλλω.
οἷον ἀγγέλλω σοι τὰ πεπραγμένα. καὶ παθητικῶς, ἐπαγγέλλομαί σοι εὐδαιμονίαν λέγομεν. καὶ ἀγγέλλω σοι τὰ περὶ
ἐμοῦ. καὶ ἀγγέλλει τις λόγους τινός, πρός τινα. ἤγουν, διακομίζει. καὶ ἀγγέλλειν τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινὰ λέγειν, περί τινος.

Ἀγγιράκομοι, σταφυλαί. Ἀγγέριος, ἄγγελος. Ἀγγίτας, ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἔστι παρὰ τὸ παγγαῖον, ἐμόως καὶ ἡ
ἄρτεμις. Ἀγγιθείς, ὁ ἐξ ὧν ἡ κεφαλὴ συνέστηκε τοῦ σκορόδου. Ἀγγραραῖξ, σταφυλή. Ἀγγρωνίζω τοὺς ἐλέφαντας
τύπτουσι σιδήρῳ. Ἀγγρωνίας, καὶ ἀγγρωνία, τὰ τῶν μελισσῶν κηρία. Ἄγγος, ἀγγεῖον καὶ ῥίζα βοτάνης. Ἄγγουρος,
εἶδος πλακοῦντος. Ἀγγρίας, λυπηράς. Ἀγγριὰς ἐξυτόνως, τοὺς θέρμους. οἱ δὲ τὰς αἰνίας. οἱ δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ἀγγρί-
ζεσθαι οὕτως ὑρίων. Ἀγγρίζειν, ὑφαιρεῖσθαι, ἐρεθίζειν, ὀδυνᾶν. Ἄγγρις, ἡ ὀδύνη. Ἀγγῶνες, δόρατα οὐ λίαν
μικρὰ ἀλλ' οὐδὲ μεγάλα, ἀλλ' ὅσον ἀκοντίζεσθαι εἰς ποῦ δεήσοι. Ἄγδυις, ἄγγος κρητικόν. Ἄγδιστις, ἡ αὐτὴ τῇ μη-
τρὶ τῶν θεῶν. Ἄγε, καὶ ἄγετε· τὸ μὲν ἑνικῶς, τὸ δὲ πληθυντικῶς· ἐπὶ πλήθους ἄμφω κατὰ ὁμηρικὴν συνήθειαν. ὡς ἐν τῷ ἀλλ'
ἄγε μὴ παρέλκετε. καὶ, ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρες. Ἄγεται ὁ ἀνὴρ γυναῖκα λέγεται. ἐπὶ γυναικὸς δέ, οὐ λέγεται ὅτι ἄγεται
ἄνδρα. προσάγεται δέ τις τινά, ἤγουν ἕλκει. Ἄγε, ἴθι, ἤ ἄγε· ἄγε δή, φέρε δή. Ἄγε δὴ τέ, δεῦτε δή τε. Ἄγεα, τι-
μῆσαι. Ἀγέοπι, τιμήεσσιν. Ἄγει χολήν, καὶ ἄγει ἀπραξίαν, ἀντὶ τοῦ χολάζει, καὶ ἀπρακτεῖ, ἢ ἔχει χολήν. καὶ ἄγει ἑορ-
τήν, ἀντὶ τοῦ ἑορτάζει. καὶ ἄγει ἑορτὴν τὸ δὲ τὸ ἔθνος, ἀντὶ τοῦ πλεῖ. καὶ ἄγει ἡ θάλασσα γαλήνην, ἤγουν ἔχει. ἢ ἄγει, ἀντὶ
τοῦ πανηγυρίζει. ἀριστοφάνης· ἀγρὸς οὖν τὸν ἴακχον ὃν περ ὁ διαγόρας. Ἄγειν, τὸ διεξάγειν τὸ στράτευμα. ὅθεν ἀγὸς
στρατηγικῶς, ὁ ἡγεμών. καὶ ἄγειν, νομίζειν. πείθεσθαι, καταξιοῦσθαι. ἄγειν, τὸ διάγειν διαβιβάζειν. οἷον τρίας ἡμέρας μὴ ἄ-
γειν δοκεῖς. σοφοκλῆς. καὶ ἄγειν μυστήρια. ἀντὶ τοῦ μυσταγωγεῖν. Διαφέρει δὲ τὸ ἄγειν τοῦ φέρειν. ἄγεται μὲν τὰ ἔμψυχα
λέγεται· φέρεται δέ, τὰ ἄψυχα. Οἱ δ' ἤγον ἔφερόν τε δ' εὐήνορα οἶνον. καὶ ἄγειν, ἀντὶ τοῦ παιδαγωγεῖν. ὅθεν καὶ ἀγωγή, ὡς ὁ
θεολόγος· Τοὺς μὲν γὰρ ἄγε λόγοις. οἱ δὲ ῥυθμίζονται παραδείγμασι. καὶ ἄγειν, ἀντὶ τοῦ συντρίβειν. ὅθεν τὸ κατεαγώς. ἔχει
δὲ τὴν δύναμιν τοῦ ῥῆ, ἀπὸ τῆς προθέσεως. καὶ ἄγειν τὸ φέρειν, καὶ λῃστεύειν. τιμᾶν. κομίζειν. σέβεσθαι. καὶ ἁρπάζειν. καὶ ἄ-
γειν, τὸ ὑπάγειν, καὶ τείνειν, καὶ ὑφέλκειν καὶ ἐρεθίζειν. οἷον, ἄγω τινὰ εἰς δουλείαν καὶ ἄγω μεγάλως τοὺς νόμους, ἀντὶ τοῦ
διηγοῦμαι ὀξάζω. οὗ τὸ ἐναντίον ἀσάγω. συνάγω, τὸ τὰ διῃρημένα συνάπτω. προσάπτω. προσάγω, τὸ προσφέρω. προσά-
γομαι δέ τινα, ἀντὶ τοῦ ἕλκω. προάγω τινὰ ἤγουν προφθάνω. προάγομαι δέ, τὸ εἰς ἀνάγκην καθίσταμαι ποιεῖν τι, ἢ λέ-
γειν. ἀνάγω τὴν ναῦν ἐπὶ ἀναπλεύσεως. οὗ τὸ ἐναντίον κατάγω, ὅταν τῷ λιμένι προσίσχῃ. κατάγω, καὶ ἐπὶ ἐλαττώσεως
μεγέθους ἀξιώματος, καὶ καθαιρέσεως. οὗ τὸ ἐναντίον, ἀνάγω. ἀνάγομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ἀναπλέω ἤτοι, τὸ ἐκ τοῦ λιμέ-
νος, εἰς τὸ πέλαγος πλέω. οὗ τὸ ἐναντίον κατάγομαι. λέγεται δὲ τὸ κατάγομαι, καὶ τὸ ἐπὶ καταγώγιον καταλύω. διάγω, τὸ
διατρίβω. μετάγω, τὸ μετατίθημι. παράγω, τὸ παριὼν φαίνομαι. παράγεται δὲ κατὰ γραμματικούς, καὶ λέξις ἐκ λέξεως.

γου· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔνιφον, ὅθεν δοκεῖ καὶ ἡ νιφὰς εἶναι· καὶ ὁ νιφετὸς ἐκεῖθεν καὶ τὸ νέφος, καὶ τὸ νένιφα· ὃ παρὰ ἀριστοφάνης, νένιφα εἶπεν· ἵν' ᾖ, ὡς παρὰ ἐκ τοῦ λείβω, τὸ λέλαβα. Ἀγαναί, πραεῖς. Ἄγανον, προπαροξυτόνως, τὸ καλλιστὸν ξύλον· τὸ ἀκαλλώπιστον· ἢ τὸ φρυγανῶδες καὶ ἔρημον πρὸς τὸ καίεσθαι γεγονός· οἱ δὲ, τὸ ἀπελέκητον. Ἀγανὸν ὀξυτόνως, τὸ καλὸν ἢ ἀγαθόν· ἢ ἱλαρόν· οἱ δὲ ἀθάνατον· ἔνθεν καὶ ἀγανοφροσύνη· προσήνεια· πραότης· φιλοφροσύνη· καὶ ἀγανοῦμεν, ἀντὶ τοῦ κοσμήσομεν. Ἀγανόφρων, πραότατος· λίαν φρόνιμος· ἢ ἀγαθὸς· ἀγαθὰ φρονῶν, καὶ προσηνὴς ταῖς φρεσίν. Ἀγανώπιδος, πραέα βλεπούσης· εὐοφθάλμου· πραείας· ἢ καλῶς βλεπούσης. Ἀγάνωρ, ἀγαπητὸς τὴν ἀνδρείαν· ἢ ὑπὸ τῆς ἀνδρείας ἀγαπώμενος· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον, τοῦ ἀγκαίου παιδός· τινὲς δὲ, φιλόξενος.

Ἀγανώτερον, ποθεινότερον· πραότερον· γάνος γὰρ ἡ χαρά. Ἀγαπῶ τὸ φιλῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἀγαπῶ τοὺς φίλους· ἀγαπῶ σε, πλέον τούτων· ἀγαπῶ δὲ τὸ ἀρκοῦμαι δοτικῇ, ὡς παρ' ὁμήρῳ καὶ λυσίας. Ὁ γὰρ τῆς ἀσίας βασιλεὺς οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, ἀλλὰ ἐλπίζων τὴν εὐρώπην δουλώσασθαι, ἔστειλε πεντήκοντα μυριάδας στρατιᾶς· ἀγαπᾶν, ἀποδέχεσθαι. Ἀγαπώην ἐκ τοῦ ἀγαπάω ἀγαπῶ· ἡ μετοχὴ ὁ ἀγαπάων, ὁ ἀγαπῶν· τοῦ ἀγαπῶντος· τὸ εὐκτικὸν ἀγαπῷμι· καὶ ἀττικῶς ἀγαπώην, ἀγαπώης· ἀγαπώη· καὶ ἀγαπῶ, φιλῶ· ἀσπάζομαι· στέργω· ποθῶ· ἐρῶ· ὁ γὰρ ὅμηρος ἔπεσι τοῖς ὕστερον, ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖσθαι τίθεισιν· ὃ καὶ μετὰ δοτικῆς ἐκεῖνα συντάσσουσιν· ὡς φθάσαντες εἰρήκαμεν. Ἄλλως. Ἀγαπώην, ῥῆμα εὐκτικὸν ἀγαπάω, ἀγαπῶ· ἀγαπάοιμι, ἀγαπῷμι· ἀγαπάοιμι, ἀγαπῷμι· τὸ τρίτον, ἀγαπάοι, ἀγαπῷ· καὶ οἱ ἴωνες ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν εὐκτικῶν, εἰώθασιν ἐπεντιθέναι τὸ η· καὶ ἀναλόγως πάλιν τὸ πρῶτον γίνεται, ἀγαπώην· κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, πᾶν τρίτον πρόσωπον εἰς η λῆγον, προσθήκῃ τοῦ ς, ποιεῖ τὸ δεύτερον· καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς ν, τὸ πρῶτον. Ἀγάπη, παρὰ τὸ ἄγειν τὸ πᾶν· ἤτοι εἰς ἓν καὶ συνάγειν πρὸς ὁμόνοιαν· ἢ παρὰ τὸ ἀγαθοποιότητα ἔχειν· καὶ ἀγάπη οὐ περπερεύεται· τουτέστιν, οὐ προπετεύεται ἡ ἀγάπη, ἄπαυστος πρόθεσις, ἀντὶ τῇ φιλίᾳ τοῦ φιλουμένου· καὶ τὸ προτιμᾶν ἑαυτοῦ ἀεὶ, ἀπόντα, καὶ παρόντα τὸν ἠγαπημένον· ἢ ἡ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμψυχία. Ἀγαπήνωρ, ὁ γενναῖος καὶ ἀνδρεῖος· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην· ὅ ἐστι τὴν ἀνδρίαν· ἔστι καὶ ὁ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἀγαπησμὸν καὶ ἀγάπησιν, οἱ παλαιοὶ ἔλεγον τὴν φρόνησιν, καὶ τὴν φιλοφροσύνην.

Ἀγαπητὰ ἔθη, τὰ καλὰ καὶ ἀγαθά. Ἀγαπητὸν, τὸ ἠγαπημένον· καὶ κεχαρισμένον· ἢ τὸ μονογενές. Ἀγαπητός, ὄνομα κύριον· καὶ ἀγαπητὸς υἱὸς, ὁ μόνος ὢν πατρὶ, ἢ μητρί· ὡς παρὰ καὶ ἀγαπητὴ θυγάτηρ, ἡ μονογενὴς καθ' ἡσίοδον· τηλύγετος δὲ παρὰ ποιηταῖς, εἴτε ὁ ἀγαπητός εἴτε καὶ ὁ ὀψίγονος, ὁ ὅτε πρὸς τῷ γήρᾳ γένοιτο· ὡσαύτως καὶ τηλυγέτη θυγάτηρ· ὃ καὶ μᾶλλον ἂν λέγοιτο, ὡς ὅμηρος μαρτυρεῖ· οὕτω γὰρ, οὐ τὸν μονογενῆ μόνον τηλύγετον λέγει· ὡς τετέρυκεν ἄμφω τηλυγέτω, καὶ ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ. Ἀγάπιος, ὄνομα κύριον. Ἀγαπητέως, ἀσμένως· προθύμως· ταχέως. Ἀγαρικὸν, βοτάνη τις οὕτω καλουμένη παρὰ τοῖς ἰατροῖς. Ἀγάρριστος, ἀχάριστος.

Ἀγαρρὶς, ἄθροισις, ἢ πλῆθος ἀγωγῆς. Ἄγαρος, σκευοφόρος· φορτηγός. Ἀγάρροον, σφοδρὸν ῥεῦμα ἔχοντα· ἀγανροώδη. Ἀγαρροί, οἱ ἐκ διαγωγῆς τι πράττοντες. Ἀγαρρεία, δουλεία. Ἀγαρρεύει, ὑπηρετεῖ. Ἀγαρρεύεται, ἐγγυᾶται· ὑπὸ ἀγγάρου τῶν κατέχεται. Ἀγὰς, ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἀστραγάλου. Ἀγάσατο, ὃ μακρὰν ἐστὶ τοῦ ἐφθόνησεν· ἢ ἐμέμψατο· παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. Ἀγασάμενοι, παρὰ τὸ ἄγαζω τὸ θαυμάζω, μετοχὴ τοῦ μέσου ἀορίστου, ἀγασάμενος, θαυμάσας. Ἀγάσασθαι, ζηλοτυπῆσαι, καὶ ἀγαθῶς μέμψασθαι· ἢ ἀγάσατο, ἐφθόνησεν· ἐμέμψατο· καὶ ἀγάσατο φοῖβος ἀπόλλων· ἤγουν ἐφθόνησε· καὶ ἀγασάμενοι, ἀντὶ τοῦ φθονήσαντες· ὅθεν καὶ ἀγαστὸν εἶδος τὸ ἐπίφθονον· τὸ δὲ ἀγᾶσθαι, καὶ ἀγαίειν λέγεται· τὸ μέντοι ἀγᾶσθαι προπαροξυτόνως ἀντὶ ἐκπλήξεως νοεῖται· καὶ δύναται ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι καὶ τὸ ἀγαστὸν, ὡς παρὰ καὶ τὸ ἀγαθόν. Ἀγάσεσθαι, ταυτόν ἐστι τῷ ἀγαίεσθαι· καὶ μεγαίρειν· καὶ φθονεῖν. Ἀγάσματα, σεβάσματα· ἃ αὐτῆς ἀγάσαιτο· σοφοκλῆς κέχρηται. Ἀγάσει, ἀγανύζει· ἀγαθὰ, ἃ αὐτῆς ἀγάσαιτο· οἷον ἀρεστὰ, ὡς ὁ αἰσχύλος. Ἀγάσησθε, φθονήσητε. Ἀγάστιον, ἔνδοξον. Ἀγαστόπαι, οἱ τοὺς πλώτας μηνύοντες, ἢ τὰ πλοῖα. Ἀγαστὴς, βάσκανος. Ἀγάστονος, πολυστένακτος· στεναγμοῦ ἄξιος. Ἀγάστορες, ἀδελφοί· ὁμαίμονες· δίδυμοι, ὁμογάστριοι.

Ἀγαστὸς, θαυμαστὸς, ἐπαινετός. Ἀγάστου, θανάτου. Ἀγάστροφον οὔτασε δουρί· τὸν ἀγάστροφον ἔτρωσε τῷ δόρατι. Ἀγατᾶσθαι, βλάπτεσθαι. Ἀγάτημαι, βέβλαμμαι. Ἀγαύλιος, μήν. Ἀγαυὸς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ σεμνὸς, καλὸς· θαυμαστός· λαμπρός· κόσμιος· ὅθεν πλεονασμῷ τοῦ ρ ἀγαυρός· ἐπιφανής· ἔνδοξος· ἐκ τοῦ ἀγῶ τὸ θαυμάζω, γίνεται ἄγημι· ἄγαμαι· ἀγάσαι· ἄγαται ἀγαός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀγαυὸς αἰολικῶς· ὡς ναὸς, ναυός· ἢ παρὰ τὸ γαίω· τὸ γαυριῶ, γίνεται γαῖος· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ· γαυός· ὡς δίφρος, δύφρος· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀγαυός· καὶ ἀγαυοὶ, λαμπροί· φαιδροί· ἔνδοξοι· ἐπιφανεῖς· καὶ προσφιλεῖς· ἔστι δὲ καὶ ἔθνος σκυθικὸν ἀγαυοί, οὕτω καλούμενον· ὡς ὅταν λέγῃ ὁ ποιητής· Καὶ ἀγαυῶν ἱππημολγῶν. Ἀγαυότατον, μέγιστον· ἐνδοξότατον. Ἀγαυρίε, ἀπέρριψε μεγάλως. Ἀγαυρίαμα, ἔπαρμα· ἀπ' αὐτῆς· παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῦρος· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, γαῦρος· ὡς κλαίω, κλαύσω· καὶ ἐπιτάσει τοῦ α, ἀγαυρός· καὶ ἀγαυριᾶν, τὸ μεγάλως γαυριᾶν, καὶ ἐπαίρεσθαι. Ἀγαυρὸς, ὁ κομψὸς καὶ αὐθάδης, οἱ δὲ κακός· ὑπὸ ἰώνων δὲ, ἄπορος· ὑπὸ δὲ ἀττικῶν, τρυφερός· ἢ ἀγαυρὸς, ὁ ὑπερήφανος· παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς γῆς αἴρεσθαι· ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ, γίνεται γαῖος· ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν, γίνεται ἄγηρος καὶ ἀγαυρός. Ἀγγαρεία, ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία· ἡ ἀκούσιος, καὶ ἐκ βίας γενομένη ὑπηρεσία. Ἄγγαρος, ἐργάτης· ὑπηρέτης· ἀχθοφόρος· ἡ λέξις δὲ περσική· σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς γραμματοφόρους· οἱ δὲ αὐτοὶ, καὶ ἀστάνδαι λέγονται· λέγεται δὲ τὸ ἀγγαροφορεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ φορτία φέρειν· κατὰ διαδοχήν· οὕτως ὡρίων. Ἄλλως. Ἄγγαρος· οὕτως ἐκάλουν οἱ πέρσαι, τοὺς βασιλέως ἀγγέλους· τίθεται δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἀντὶ τοῦ φορτηγῶν, καὶ ὅλως ἀναισθήτων, καὶ ἀνδραποδώδων· καὶ τὸ ἀγγαροφορεῖν, ἀντὶ τοῦ τὰ φορτία φέρειν· καὶ ἀγγαρεύεσθαι καλοῦσιν ὡς παρ' ἡμᾶς νῦν, τὸ εἰς φορτηγίαν, καὶ τοιαύτην τινὰ ὑπηρεσίαν ἄγεσθαι.

Ἀγγαρεύω, τὸ ἐργάτας ἐγείρω· ἀπὸ τοῦ ἄγγαρος, ὃ σημαίνει τὸν ἐργάτην· ἀγγάρους λέγουσιν οἱ μὲν, τοὺς πρέσβεις· ἢ

ξου. Ἀγακλυτά, ἄγαν ἔνδοξα, ἢ ἄγαν διαβεβοημένα. Ἀγάλαλα, περιχειρίδιον. Ἀγάλακτες, σύντροφοι ἢ ἥλικες· ὁμογάλακτοι, ὁμοφυεῖς, ὅμαιμοι, ἀδελφοί· ὡσεὶ ὁμογάλακτοί τινες ὄντες ὡς τὸ αὐτὸ γάλα σπάσαντες. ἄλλοι δὲ τῶν ἱερῶν κοινωνοὺς καὶ συγγενεῖς· οἱ δὲ συντρόφους. Ἀγάλακτος, ὁ ὁμόφυλος. Ἀγαλακτοσύνη, συγγένεια. Ἀγάλαξ, ὁμότιτθος. Ἀγάλαστος, ἀκόλαστος. Ἀγαλβάς, ἀκρατής· οἱ δὲ γελᾶς. Ἀγάλλει, τιμᾷ· σκευάζει· θυσιάζει, κοσμεῖ. Ἀγάλλω, τὸ τιμῶ καὶ κοσμῶ· ἢ τὸ ἀγαλλίασιν ἐμποιῶ· καὶ ἀγάλλομαι ποιητικῶς τὸ χαίρω· ὃ καὶ ἀγαλλιῶμαι λέγεται. ὁ μέλλων, ἀγαλῶ· ὁ ἀόριστος ἤγηλα· ἀφ' οὗ ἄγαλμα ἡ εἰκών, καὶ ὁμοίωμα. Ἄγαλμα, ξόανον, ἀφομοίωμα εἰδώλων· εἰκόνων· ἢ ἀνδριάντων. καὶ ἄγαλμα, πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. οὐχ ὡς ἡ συνήθεια τὸ ξόανον. Ἀγάλματα πρότερον τοῖς ὕστερον, τὰ ξόανα· πρὸ δὲ τοῦ κοινοῦ, πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται ὡς δηλοῖ ἡ συνήθεια· εἰ καὶ οἱ μεταγενέστεροι ἐπὶ ξοάνου τὴν λέξιν τεθείκασι· παλαιὸς δέ τις γράφει οὕτως. Ἄγαλμα δὲ, οὐ συνήθως τῶν θεῶν καὶ ἡρώων, ἀλλὰ κοινῶς· οἷον, βασιλεῖ δὲ κεῖται ἄγαλμα καὶ, ἄλλα δ' ἀγάλματα ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσοῦντε καὶ ἀγάλματα κεχάριτο ἰδοῦσα· πάντα οὖν τὰ κόσμου τινὸς μετέχοντα. αἰεὶ, εἴδωλον, βρέτας· χάρμα· καλλονή· κόσμος· καύχημα· θαλλία· ἀνδριάντες· ἀναγραφαὶ καὶ γραφαί, ἀγάλματα λέγονται· ἀγαλμάτιον δὲ ὑποκοριστικῶς· ἢ ἄγαλμα, ὁ καλλωπισμός. τὸ ἀνάθημα· καὶ τὸ θεοῦ ὁμοίωμα· ἄγαλμα, ἀπὸ τοῦ ἀγάλλω τὸ τιμῶ· ἀνδριάς, ἐπ' αἰῶνος· ἀπὸ χαλκοῦ, ἢ ξύλου· ἢ λίθου· ἢ τοιούτων τινῶν κατεσκευασμένος. εἴδωλα δὲ, τὰ φαινόμενα ἐν ταῖς ἐρημίαις νυκτός· ἢ μεθ' ἡμέραν φαντάσματα. στῆλαι δὲ, κυβοειδεῖς λίθοι ἐπιγράμματά τινων φέροντες. Ἀγαλματοποιοί· γλύπται, χειρουργοὶ ἀγαλμάτων.

Ἀγαλματοφορούμενος, ἀγάλματα ἤτοι τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ· οὕτω φίλων. Ἀγάλλων ἑαυτὸν, σεμνύνων. Ἀγάλλω κάλλιον, ἢ λαμπρύνω· καὶ ἀγάλλομαι, ἢ λαμπρύνομαι. ἔστι δὲ καὶ ἀγάλλομαι ἀντὶ τοῦ χαίρω· τέρπομαι. Ἀγαλλόμεναι πώλοισι, παρ' Ὁμήρῳ· τὸ πώλοισι θηλυκῶς προσκεῖται κατ' Ἴωνας· τὸ δὲ ἀγάλλεσθαι, φαίνεται κατὰ κυριολεξίαν λέγεσθαι ἐνταῦθα· ὡς τῶν μητέρων πρὸς ἀγὴν, ἢ ἀγαλλομένων ἐπὶ ταῖς πώλοις. δύναται δὲ καὶ ἐκ τοῦ λογικοῦ τοῦτο εἰς ἵππους μετενηνέχθαι, καθὰ καὶ τὸ παρελέξατο. Ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι παρ' Ὁμήρῳ, ἀκαταλλήλως εἴρηται. ἐχρῆν γὰρ ὀρθῶς εἰπεῖν ἀγαλλόμενα· ἵνα λέγῃ ἔθνεα πολλὰ ἀγαλλόμενα. εἴρηται δὲ ἀττικῶς· ὅμως εἰ καὶ οὐκ ἀπέδωκε πρὸς τὴν φωνὴν τὰ ἔθνεα, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὅπερ ἐστὶν ὄρνιθες. ταυτὸν γὰρ ἔθνεα ὀρνίθων, καὶ ὄρνιθας εἰπεῖν· καὶ τὸ ποιοῦν σχῆμα τὸ εἰπεῖν, ἔθνεα πολλὰ ὀρνίθων ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσιν· ἀντὶ τοῦ ἀγαλλόμενα· ἢ ὄρνιθες χαίρουσαι τῇ πτέρυξιν. Ἀγαλλιῶμαι, τὸ χαίρω. Ἀγάλματα πάτρια, τὰ τῶν Εὐμενίδων. Ἀγαλλίαμα, δόξασμα. Ἀγαλλιάζει, λαιδρεῖται. Ἀγαλλίς· ὑάκινθος· ἢ θρυαλλίς, ἢ ἀγαλλίς. Ἀγαλλητὸν, ἐφ' ᾧ ἄν τις ἀγαλθείη. Ἀγαλλήτρα, παιδία· τυρρηνά. Ἀγάλλιος, λαιδρός. Ἀγαλλόμενος, ἀγαλλιῶν, χαίρων, σεμνυνόμενος. Ἀγάλλου, ἱλάσκου. Ἀγαλούμενοι, ἐπικοσμούμενοι· Ἀριστοφάνης. Ἀγαλμὸς, λαιδρία. Ἀγαλματίον, ἀθετές. Ἀγαλματοφορεῖσθαι, καλλωπίζεσθαι. Ἀγαλματίτης, λίθου κόλλα. Ἀγαλματικὸς, ἀκουστής.

Ἀγαλματοφόρος, ὡς ἄγαλμα ἐν τῇ ψυχῇ. Ἀγαλματοφορούμενος, ἀγάλματα ἤτοι τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. Ἄγαλμα Ἑκάτης, τὴν κύνα· διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἑκάτῃ κύνας· ἢ διότι καὶ αὐτὴν ἔνιοι κυνοκέφαλον πλάττουσιν. Ἀγαλότιμος, λαμπρῶς τετιμημένος. Ἄγαμαι, θαυμάζω. ἄγαμαι, ἀγάσομαι· ἠγασάμην· καὶ ἄγαμαί σε τοῦ φρονήματος ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τοῦ φρονήματος· ἀττικοὶ γὰρ ἔξωθεν λαμβάνουσι τὸ ἕνεκα. λέγεται καὶ ἀντιστρόφως· ἄγαμαί σου τὸ σῶφρον· οὐδὲ λίαν ἄγαμαι, ἀντὶ τοῦ οὐκέτι λίαν ἐκπλήττομαι. ἄγαμαι καὶ ἔραμαι· τοῦ δὲ ἔραμαι κοινὸς ὁ ἐνεστώς· ἐρῶ ἔραμαι γὰρ, ἵνα ἡ παθητικὸς παρακείμενος ἀναλογῆ τοῖς· τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ἄγαμαι καὶ προϋπάρχει αὐτοῖς τὸ ἔραμι, καὶ τὸ ἄγαμι ὁμοίως τῷ ἵσταμι, ἀμφότερον δέ. Ἀγαμέμνων· κατὰ μὲν Ὅμηρον· Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος· μητρὸς δὲ Ἀερόπης· κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένους· τὸ γένος Μυκηναῖος· ὃς ἄγαγε ναῦς εἰς Ἴλιον· ἐκπορθήσας δὲ τὴν Ἴλιον καὶ ὑποστρέψας οἴκαδε, ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίσθου τοῦ Θυέστου δόλῳ ἐν τῇ εὐωχίᾳ· οὗτος γὰρ περὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας, ἐμοίχευε τὴν Ἀγαμέμνονος γυναῖκα Κλυταιμνήστραν· κατὰ δὲ τοὺς τραγικοὺς, αὐτὴ ἡ Κλυταιμνήστρα ἀνεῖλεν αὐτόν· χιτῶνι μὴ ἔχοντι ἔνδυσιν τραχήλου· ἐξ αὐτῆς δὲ ἔσχεν υἱὸν τὸν Ὀρέστην καὶ θυγατέρας τέσσαρας· Λαοδίκην· Χρυσόθεμιν, Ἰφιγένειαν· καὶ Ἠλέκτραν. Ἀγαμέμνονα τὸν αἰθέρα, Μητρόδωρος εἶπεν ἀλληγορικῶς. Ἀγαμεμνόνια ᾄδονταί τινα φρέατα, ἐπεὶ περὶ Ἀττικὴν φασὶ καὶ ἐν Αὐλίδι καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὤρυξεν ὁ Ἀγαμέμνων φρέατα· καὶ Κρῖνις ὁ Κνίδιος σιτοβαρῆ καὶ ἐμφορητὴν σίτου τὸν Ἀγαμέμνονα σκώπτει, ἔχαιρε ἐν τούτοις τὸ κεφάλαιον αὐτοῦ ἤθημα εὑρέσθαι, διὰ τὸ φιλίως ἔχειν πρὸς τὰ ὕδατα. Ἄλλως. Ἀγαμεμνόνια φρέατα· ἱστοροῦσι τὸν Ἀγαμέμνονα περὶ τὴν Αὐλίδα καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος φρέατα ὀρύξαι, καὶ δῆμος δὲ, ὡς ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Ἀτθίδος. Ἀγαμένως, θαυμαστῶς. Ἀγαμήδης, ὄνομα κύριον. Ἀγάμητος, ἄγαμος, ἄζυξ. Ἀγαμίας, ἔνθα αἱ παρθένοι ἐξετίθεντο τῷ κήτει· τινὲς δὲ πολίχνην.

Ἀγαμίου ζημία, παρὰ Σπαρτιάταις. Ἄγαμος τόπος, ὄρος ἐρημώδης. Ἄγαν, πάνυ· μάλιστα, πολὺ, μεγάλως, λίαν. Ἄγανα, σαγήνη· Κύπριοι. Ἀγανακτεῖν· στένειν παρὰ Πλάτωνι. Ἀγανακτῶ· δυσχεραίνω· ἃ καὶ δοκοῦσιν αἱ λέξεις ἐνεργητικαί, ἀλλὰ τὸ πάθος ἔχουσιν· ἀγανακτῶ, ἐνίοτε μεταβατικῶς ἄνευ προθέσεως, ὡς τὸ ἀγανακτῶ ἐπὶ τοῖς γινομένοις. καὶ ἀγανακτῶ ἐπὶ τούτοις σοι· καὶ εἰκότως ἀγανακτεῖ δυστυχῶν. Ἄγανα, ἅμαξα καὶ ἡ ἐν οὐρανῷ ἄρκτος. Ἀγανάκτησις, μανία, θυμὸς, πόνος, ἄλγος, λύπη. Ἀγανίδα, ἀτρέμας. Ἀγανοῖς, προσηνέσιν, ἀπὸ τοῦ ἄγαν καὶ τὸ αἰνεῖσθαι· ὅθεν καὶ ἀγανή· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ θαυμάζω. Ἀγανοῖσιν ἰέντες, τοῖς δόρασιν· ἢ ἀκοντίας βάλλοντες.

Ἀγανεῖται, πραγματεύεται χρῆται. Ἀγανῶμαι, ἀσχάλω, ἀγανακτῶ. Ἀγάννιφον ὄρος λέγει Ὅμηρος, τὸ λίαν χιονιζόμενον· καὶ ἀγάννιφον, τὸν ἄγαν χιονώδη τόπον καὶ πολύνιφον· ἄγαν βαλλόμενον νιφετῷ· τὸν πάνυ καθυπνιφόμενον· ἤτοι τὸν οὔπω ὅλως νιφόμενον· ἀμφὶ περὶ τὸ νείφω· ἢ πολυνέφελον ὅ τινες ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ λαμβάνουσι· καὶ ἀγάννιφον Ὄλυμπον, τὸν ἀγαν χιονώδη· ἐκ τοῦ διφορουμένου νείφω· ἢ γὰρ ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ ἔχοντος τὸ ι, ἢ ἐκ τοῦ γραφομένου διὰ διφθόγ

ἐχίνων θαλασσίων εἶδος. Ἄβραμα, σολέας γυναικείας εἶδος. Ἄβρων, φρὺξ ἢ ῥόδιος γραμματικός, μαθητὴς τρύφωνος. Ἀβρῶς, λαμπρῶς. Ἄβρωνος βίος, ἐπὶ τῶν πολυτελῶν· ἄβρων γὰρ ἐπὶ ἀργείας ἐγένετο πλούσιος. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀβροῦ. καὶ ἀβρώνειος. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα, ἀπὸ τοῦ ὑπ᾽ αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους· ὅταν γὰρ ἀκαίρως ἐπιφανείη τινὸς ἀηδία τις ἦ, ἐνταῦθα μέλλει λέγειν, ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα· διὰ τὸ τοὺς ἀβυδηνοὺς ὅταν τινὰ τῶν πολιτῶν ἢ ξένων ἑστιῶσι, μετὰ τὸ μύρον καὶ τοὺς στεφάνους, τὰ παιδία περιφέρειν φιληθησόμενα· τῶν τε πινόντων θορυβούντων, τῶν τε παιδίων κεκραγότων, ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας· ἀφ᾽ οὗ εἴθισται λέγειν τὸ προκείμενον. Ἀβυδόθεν, ἀπὸ ἀβύδου πόλεως καρίας.

Ἀβυδοκόμας, ὁ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν. Ἄβυδον, βαθύ. Ἄβυδος πόλις· ἐπὶ συκοφάντου τάττεται ἡ λέξις· διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς ἀβυδηνούς. καὶ ἐπίρρημα, ἀβυδόθι· ἐν ἀβύδῳ· καὶ ἄβυδον φλυαρίαν, τὴν πολλήν. καὶ ἀβυδηνός, ὁ ἀπὸ ἀβύδου. Ἀβυδών, χώρα μακεδονίας· καὶ κλίνεται ἀβυδῶνος, ὡς καλυδών, καλυδῶνος. στράβων. Τηλόθεν ἐξ ἀβυδῶνος, ἀπ᾽ ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος. Ἀβύρβηλον, πολύ· μάταιον· οἱ δὲ δασύ, καὶ συρφετῶδες· ἢ ἀναίσχυντον. ἢ παχύ. καὶ ἀβέρβηλος, ὁ πολύς, καὶ μέγας· ἢ ὁ καταπληκτικός· λέγεται δὲ καὶ ἀβέρβηλος ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου γέγραπται, ὁ ἀκατάστατος. Ἀβυρτάκη· ὑπότριμμα βαρβαρικὸν κατασκευαζόμενον διὰ πράσων καὶ καρδάμων· καὶ ῥοιᾶς κόκκων, καὶ ἑτέρων τοιούτων. Ἀβυρτακοποιοῦ, τὰ τρίμματα καὶ ἐμβάμματα κατασκευάζοντος. Ἄβυσσος, πλῆθος ὑδάτων ἀπέραντον· ἢ τόπος ἐν θαλάσσῃ, ἀπύθμαντος· μὴ ἔχων πυθμένα, ἢ ἄβυσσος, ἧς οὐδὲ βυθὸς χωρῆσαι δύναται· ἴωνες δὲ τὸν βυθόν, βυσσόν φασιν· ὅθεν δοκεῖ λέγεσθαι καὶ βυσσοδομεύειν· ἀντὶ τοῦ δύνω τοῦ ὑποχώ χωμαι, κατὰ τροπήν· βύω, βύσω, βέβυσμαι· βυσσός· καὶ ἄβυσσος· εἰς ὃν οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. Ἀβυσταῖοι, λιβύων ἔθνος. Ἀβώ, πρωΐ. λάκωνες. Ἀβώβας, ὁ ἄδωνις ὑπὸ περγαίων. Ἀβώνου τεῖχος, πόλις ἐν τῷ εὐξείνῳ πόντῳ. καὶ ἀβωνοτειχίτης, τὸ ἐθνικόν.

Ἄβορα, ὄνομα τόπου. Ἀβοριγῖνες, ἔθνος ἰταλικόν. Ἄβωρ, βοῖ, ὡς λάκωνες. Ἄβως, ἄφθογγος· ἄφωνος. Ἄβωτος, ἀηδής.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Γα, φθόνος καὶ βασκανία. Ἀγάασθαι φασὶν οἱ παλαιοὶ τοῦτο τρία σημαίνειν· τὸ θαυμάζειν· τὸ φθονεῖν, καὶ τὸ μισεῖν· ὅμηρος ἀγαίεσθαι καὶ ἀγάασθαι εἶπεν, ὡς ταυτὰ ὄντα· ἔστι δὲ τὸ ἀγάω πρὸ τὸ ἄγαν τοῦ ἀγάω. Ἄλλως. Ἀγάασθαι παρόμοιον, ἀντὶ τοῦ ἐκπλήττεσθαι· ἐπίτασίς τις τοῦ θαυμάζειν. Ἀγάγας, ἀντὶ τοῦ ἀγαγών. Ἄγαγε, ἀντὶ τοῦ ἄγαγε· οἷον, ὁδήγησον· φέρε. Ἀγαγύρται, ἀγύρται. Ἀγάγωσιν, οὐκ ἄξωσιν· καὶ ἀγαθὸς εἰπεῖν, ὁ μὲν πρῶτος ἀόριστος καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ, ἄχρηστοι τοῖς λογογράφοις· ὁ δεύτερος δὲ ἀόριστος, καὶ οἱ ἀπ᾽ αὐτοῦ χρόνοι, ἐν χρήσει.

Ἀγάζει, ἀγανακτεῖ· βαρέως φέρει· θαυμάζει· φθονεῖ· λυπεῖται. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγῶ τὸ ἀγάζω, ὡς σκεδῶ σκεδάζω· ἐξ οὗ ἔτι, τὸ ἄγημι, καὶ ἄγαμαι. Ἀγάζεσθαι, βλάπτεσθαι. Ἀγάζεται, σέβεται. Ἀγάζηλοι, μεγαλόζηλοι. οἱ δέ, φθονεροί. Ἀγαζόμεθα, πλεονάζομεν. Ἀγαζόμενοι, κάμνοντες· λυπούμενοι· λιπαροῦντες. Ἀγαθά, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτῶν, ἐχρήσατο ξενοφῶν τῇ λέξει. Ἀγαθόν, τὸ θεῖον ἢ τὸ θαυμαστόν, ἢ τὸ ταχύ.

Ἀγαθός, ὁ φρόνιμος, σώφρων καὶ ἀνδρεῖος. Ἀγαθὰ κιλίκων· λείπει τὸ, ἔχει· παροιμία δὲ ἦν, ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ προσήκοντος πλουτούντων· οὗτοι γὰρ μάλιστα προδιδόντες, ηὐπόρησαν. Ἀγάθαρχος, ὄνομα κύριον. Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ᾽ ἄρτον· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ δευτερεῖα ποιεῖ διδόντων, ἢ αἱρουμένων. Ἀγαθὴ τύχη, ἡ νέμεσις, καὶ ἡ θέμις. Ἀγαθίδες, σησαμίδες.

Ἀγαθίς, δέσμη γράμματος· ἢ σήμονος· λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὅτι ὑποθήκαις δαιδάλου ἀγαθίδα μίτου ἡ ἀριάδνη δοῦσα τῷ θησεῖ, αἰτία γέγονεν ἐκείνῳ, διεξοδεῦσαι τὸν λαβύρινθον. Ἀγαθιζόμενον, ἀγαθὰ λέγουσα. Ἀγαθικά, τὰ τοῦ δαίμονος. Ἀγαθοδαιμονισταί, οἱ ὀλιγοποτοῦντες. Ἀγαθοεργός, ὁ ἀγαθὰ ποιῶν· καὶ ἀγαθοεργεία, προθυμία ἔργου ἀγαθοῦ. Ἀγαθοεργοί, οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες πέντε ἑκάστου ἔτους, ὡς ἡρόδοτος ἱστορεῖ, παρὰ σπαρτιάταις. ἢ ἀγαθοεργοί, αἱρετοὶ κατ᾽ ἀνδραγαθίαν ἐκ τῶν ἐφόρων. Ἀγαθός· φύσει μόνος ἀγαθὸς ὁ θεός· γίνεται δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος δι᾽ ἐπιμελείας αὐτοῦ τρόπων· καὶ ὁ κατὰ μέθεξιν τοῦ ἀγαθοῦ· καὶ ὁ χωρὶς αἰτήσεως τὰ καλὰ χαριζόμενος ἀφθόνως. ἐτυμολογεῖται δέ, ἐκ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω· ὁ μέλλων, ἀγάσω· ὁ παρακείμενος, ἤγακα· ἤγασμαι, ἤγασαι, ἤγασται· ἀγαστός· ἀποβολῇ τοῦ σ· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ· ἀγαθός· ὡς κρεμάστρα, κρεμάθρα. Ἀγαθοκλῆς, ὄνομα κύριον. Ἀγαθόν, οὗ πάντα ἐφίεται· καὶ τὸ δι᾽ ἑαυτοῦ φύσει ἀναγκαῖον. Ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων, ταυτὰ ἐστιν· ἢ καὶ διαφέρει, καθότι γενικώτερον ὁ ἀγαθός, τοῦ ἐχέφρονος. Ἀγάθοσμον, πύλινον. Ἀγαθοῦ δαίμονος· ἔθος ἦν τοῖς ἕλλησι μετὰ τὸ ἄριστον πίνειν ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρρόφησιν ἄκρατον· καὶ τοῦτο δὲ τρίτον ὅπερ ἔλεγον, ἀγαθοῦ δαίμονος. ἄλλοι δέ φασι τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι. χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες, διὸς σωτῆρος· καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνός, οὕτως ἐκάλουν· καὶ ἐν θήβαις δὲ ἦν ἡρῷον ἀγαθοῦ δαίμονος. Ἀγαθοθέλεια· ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐκλογή. Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· τάττεται ἡ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν· καὶ ἀγαθῶν θάλασσα, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν· καὶ ἀγαθῶν μυρμηκιά, ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας. καὶ ἀγαθῶν σωρός, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν, καὶ πολλῆς εὐδαιμονίας. Ἀγάθων, τραγικὸς ποιητής· ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. Ἀγαθώνειος αὔλησις, ἡ μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένη· ἢ ἡ μήτε χαλαρά, μήτε πικρά, ἀλλ᾽ εὔκρατος καὶ ἡδίστη.

Ἀγάθυρσα, πόλις σικελίας. Ἀγάθυρσοι, ἔθνος. Ἀγαθοῦσα ἡ δῆλος ἐκαλεῖτο πρότερον. Ἀγαθωσύνη, ἡ ἀπαρτισμένη ἀρετή· ὡς ὁ ἀπόστολος. Ἄγαι, αἰόνες, τρώματα ἢ τραύματα. Ἄγαις, ζηλώσεσιν· αἰσχύλος θρήσσαις. Ἀγαίεται, βασκαίνει· ὀργίζεται, χολοῦται· τίθεται ἡ λέξις πολλάκις, καὶ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν. Ἀγαίομαι, φοβοῦμαι. Ἀγαιόμενος κακὰ ἔργα, ὁ μεμφόμενος· ἐκ τοῦ ἀγῶ ἀγαίω, ὡς ἐγῶ γαίω τὸ γαυριῶ· ὅτι δὲ παρόμοιον τὸ ἀγαιομένου καὶ ἀταιομένου γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀτῶ ἀταίνω τὸ βλάπτω, οἱ παλαιοὶ δοκοῦσι κριτικοί. Ἀγαιόμενον, ἐπίφθονον· θαυμάσιον· καὶ φθονερόν. Ἀγαῖον, ἐπίφθονον. Ἀγαῖος κατὰ τοὺς παλαιούς, σεμνός, καλός, λαμπρός κόσμος· ὅθεν πλεονασμῷ, καὶ ἀγαυρός. Ἀγακλεεῖ, ἀγαν εὐδόξῳ. Ἀγακλεεῖς, ἄγαν εὔδοξοι. Ἀγακλειτὸς ἄγαν εὐκλεής· ὅ ἐστι μεγάλως ἔνδο

καὶ ἀγνώμων ἢ ἄγνωμος, ὁ ἄλογος. γνώμων γὰρ λέγεται ὁ ὀδούς, ἀφ' οὗ γνωρίζεται ἡ τῶν ζώων ἡλικία. τριάκοντα γὰρ μηνῶν γενόμενος ὁ πῶλος ἢ μόσχος, ἐκβάλλει τοὺς πρώτους ὀδόντας. εἶτα ἐνιαυτοῦ παρελθόντος, τοὺς δευτέρους· καὶ μετ' ἄλλον ἐνιαυτόν, τελευταίους εἰσί· οἱ τέσσαρες ἡμίσεως ἐτῶν· ἀφ' οὗ καὶ λειπογνώμονες καλοῦνται, οἱ μηκέτι διὰ τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι. γνώμονα δὲ κυρίως οἱ φιλόσοφοι καλοῦσι, τὸ ἐν ὡροσκοπίοις ξύλον. Ἄβοτοι, αἱ μὴ κατανεμηθεῖσαι βοτάναι· ἢ αἱ μὴ φέρουσαι καρπόν. Ἀβουλὴς, ἀχρήμων. Ἀβουλεῖ, ἀβούλως, ἀφρόνως, ἀμαθῶς. Ἀβουλεῖν, μὴ βουλεύεσθαι, ἢ μὴ βούλεσθαι, πράττειν καὶ ἀβουλὴς ἔχουσα. Ἀβούλητον κακόν, ἀθέλητον· ὃ οὐ θέλει τις· καὶ ἀβούλητος, ὁ μὴ βουλόμενος. Ἀβούλιτος, ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἀβουλία, ἀπαιδευσία· ἄνοια· μωρία, καὶ ἀγνωσία. Ἀβουλόντα, ἀπροαίρετα. Ἀβούλως, μωρῶς· ἀφρόνως· ἀμαθῶς· κακῶς· ἄνευ λόγου. Ἀβουσκολεῖ, θορυβεῖ. Ἀβούτης, ἀκτήμων· ἄπορος· ἀπὸ τῶν βοῶν. Ἄβοτον, τὴν δουλείαν ἄφετον. Ἄβρα, τρυφερά, μαλακά. Ἅβρα, οὔτε ἡ ἁπλῶς θεράπαινα, οὔτε ἡ ἄμορφος λέγεται, ἀλλ' ἡ οἰκότριψ καὶ παρὰ χεῖρα· ἤγουν, ἡ σύντροφος θεράπαινα· ἢ ἡ οἰκότριψ γυναικὸς κόρη, καὶ ἔντιμος· εἴτε οἰκογενὴς, ἔντιμος· ἢ ἅβρα κατά τινας, δούλη· παλλακὴ· καὶ ἅβραι, νέαι δοῦλαι. Ἁβρὰ βαίνων· θρυπτόμενος, κολακευόμενος. Ἐκεῖνος οὕτως ἁβρὰ βαίνων ἐδόκει, ἔχων τὰς ὀφρῦς ὑπερηρμένας ἄνω. Ἀβραάμ, ὄνομα κύριον· ὁ πρῶτος ἐν πατριάρχαις· καὶ ἀβραάμ, πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν.

Ἄβραμ, περάτης ἢ πατὴρ μετέωρος. Ἀβρανῖτις, χώρα. Ἀβραῖς, ἁπαλαῖς, τρυφεραῖς. Ἀβραμιαῖος, ὁ ἀπόγονος ἀβραάμ· ἢ γιγαντιαῖος, ἱεροπρεπής. Ἀβραμίας, ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ. Ἀβραύας, κελτοὶ, τοὺς κερκοπιθήκους. Ἀβρανίδας, τοὺς κροκωτούς· λάκωνες. Ἄβραχε, ἤχησεν. Ἀβρέας, ὄνομα κύριον. Ἀβρεμὰς, ἀβλεπτής· κύπριοι. Ἀβρεττανὴ καὶ ἀβρεττηνὴ ἢ ἀβρεττηνή, χώρα, ἡ λεγομένη μυσία· ἀπὸ ἀβρεττάνης νύμφης. τὸ ἐθνικὸν, ἀβρεττηνός. Ἀβριλία, χώρα. Ἀβριλιανὸς, καὶ ἀβρίλλιος, ὀνόματα κύρια. Ἀβρίζεσθαι, ἀβρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι. Ἀβρικέστερον, ἀληθέστερον. Ἄβρικτον, δύσκοφον· ἄγρυπνον· ἀνύστακτον· ἢ τὸ ἐκ μέρους ἄκουον.

Ἀβριτά, κεκαθαρμένα. Ἀβρὶξ, ἐγρήγορος. Ἀβρίξαι, τὸ ἀπὸ βορρᾶ νυστάξαι, ἢ κοιμηθῆναι. Ἀβριόριξ, ὄνομα κύριον. Ἀβριστὴν, μαστιγίαν. Ἀβριάχεται, κοσμεῖται· θρύπτεται. Ἀβρογάστος, φράγγος· ὃς κατὰ τὴν ἀλκὴν τοῦ σώματος καὶ θυμοῦ τραχύτητα, φλογοειδὴς ἦν. δευτεραγωνιστὴς τυγχάνων βαύδωνος. Ἁβροδίαιτα, τρυφερὰ ζωὴ, καὶ ἁπαλή. Ἁβροδίαιτος, τρυφητής· τρυφερός· τρυφερόβιος τὸν βίον· περὶ τὴν δίαιταν ἀφελής· μούσιος· ἁβρὸν γὰρ τὸ πολύ. Ἀβροείμονες, ἁβροείμονές τε καὶ καταπεπλασμένοι λαμπροφόροι ἁπαλοφόροι· ἁβρὸν γὰρ τὸ λαμπρὸν· καὶ κοῦφον καὶ τρυφερόν. Ἀβρόκαρπον, ἁβρότονον. Ἁβροκόμα, ὁ τὴν κόμην φαιδρὰν ἔχων. Ἀβροκόμας· οὗτος σατράπης ἦν ἀρταξέρξου τοῦ πρώτου βασιλέως. Ἀβροκόμης, ὁ πολύθριξ. Ἀβρομία, σκοτία. Ἀβρόμιος, ὁ ἄοινος, καὶ χωρὶς οἴνου· βρόμιος γὰρ ὁ διόνυσος, ὡς καὶ ἔφορος τοῦ οἴνου καθ' ἕλληνας. Ἀβρομίτρας, λαμπροζώνοις. Ἄβρομος, καὶ ἄβρομοι, οἱ ἄγαν βρομοῦντες· ὅ ἐστιν ἠχοῦντες· θορυβώδεις, παρὰ τὸ βρόμος· ὃ σημαίνει τὸν ἦχον, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ἢ ἄβρομοι μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπὸ τοῦ βρέμω, τὸ ἠχῶ· ἤγουν, χωρὶς βρόμου· ἢ ἄνευ θορύβου· καὶ ἄβρομοι, αὐΐαχοι, τὸ ἅμα βρέμω· ἅμα ἰαχεῖν· ὁ βρόμος μὲν ἐπὶ φλογὸς, ἰαχὴ δὲ ἐπὶ θυέλλης· αἰολικὴ δὲ ἡ τοῦ υ ἐπένθεσις ἐν τῷ αὐΐαχοι· ὡς ἐν τῷ ἀγαυὸς, ἀγαὸς, ἀγαυὸς καὶ ἀγαυρός· οὕτω δὲ καὶ τὸ παρ' ὁμήρῳ ἔωθεν ἐνικλῶν, ἄωθεν λέγεται, εἰ μή τι ἄρα ἐκεῖνος, ἐκ τοῦ ἔνωθε τροπὴν ἔπαθε τοῦ ε εἰς υ. Ἄβρομον, ἐρίγδουπον καὶ στιβαρὸν, ἄψοφον. Ἀβρομούταχοι, οἱ σὺν βρόμῳ πολλῷ, ἅμα μετὰ κραυγῆς μιᾶς· ἵνα ἦ, ἀντὶ τοῦ ὁμόβρομοι· ὅπερ δηλοῖ τοὺς ὁμοφώνως κεκραγότας· ὡς ἐπὶ τοῦ ἄκοιτις, ἡ ὁμόκοιτις. ἢ πολύβρομοι· ὅ ἐστι πολυτάραχοι· βρόμος γάρ ἐστι ποιὰ κραυγὴ κατὰ μίμησιν. καὶ αὐΐαχοι, οἱ μετὰ ἰσχύος μεγάλης ἰάχοντες· ὡς ἀχανὲς λέγεται, τὸ μεγάλως κεχηνός, τοῦ υ πλεονάζοντος. Ἁβρὸν παρ' ἡροδότῳ, καλόν· αὐθάδες· σεμνόν· τρυφερόν. Ἀβρὸς παρὰ τὸ ἄγαν ὁ ἁπαλὸς καὶ διαφής· οὕτω φιλόξενος. Ἄλλως· Ἄβρος· βορά, βορός· καὶ ἁβρὸς ὁ κούφως βαίνων κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους, ἀβαρὸς καὶ ἁβρὸς κατὰ συγκοπήν. Ἄβρος παροξυτόνως, ἔθνος πρὸς τῇ ἀδρίᾳ. Ἁβρὸς λειμὼν, ὁ εὐθαλὴς χῶρος· ἁβρὸν γὰρ τὸ λαμπρόν. Ἁβροσύνη, φαιδρότης. Ἀβροτάξω· ἁμαρτάνω· καὶ ἀβροτάξομεν, ἁμάρτωμεν, ἀμφοδέσωμεν· ὅμηρος. Μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν· κυρίως ἐπὶ τῶν τοξοτῶν· τὸ βροτοῦ ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πολέμῳ· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς ἀποτυχεῖν τὸν βροτὸν τοῦ βροτοῦ, μετὰ τὴν συνάστασιν· ἢ τὸ βροτοῦ ἀποτυχεῖν ἐν ὁδῷ· ἢ τὸ ἐν ἀβρότῃ· τουτέστι, νυκτὶ ἀποπλανᾶσθαι· ἐν δὲ παλαιῷ κατὰ στοιχεῖον λεξικῷ γράφεται οὕτως. Ἀβρόταξις, ἁμαρτία· διαμφόδησις· καὶ ἀβροτάξομεν διαμφοδήσομεν, ἁμαρτήσομεν· τὸ θέμα ἀβροτάζω· ὁ μέλλων, ἀβροτάξω· οὕτως ὡρίων. Ἀβροτήμων, ἁμαρτωλός. Ἀβροτῆ, ἀβροτησία. Ἀβρότη νύξ, ἐντελῶς ἐρρέθη· ὅτι γὰρ ἀβρότη μόνον ῥηθείη, λείπει τὸ νύξ· ἔστι δὲ ἀβρότη κατὰ μὲν τὸν καινὸν, ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρόεισιν. αἰσχύλος· ἄβροτον εἰς ἐρημίαν· ἢ ἀβρότη νύξ, κατὰ παράλειψιν τοῦ μ· ἀμβρότη γὰρ ἦν, ἡ ἀθανάτη, καὶ θεία· ἱερὰ γάρ ἐστι τῶν θεῶν. Εἰς ὄχεν ἔλθῃ νὺξ ἀβρότη· ἀπροτιτοῦσα, παρὰ τὸ μὴ προϊέναι ἐν αὐτῇ· ἢ ἐν ᾗ βροτὸς ἤγουν, ὁ κατὰ πόλεμον μολισμὸς, καὶ φόνος οὐ γίνεται· ὡς λυομένων τότε τῶν τάξεων, διὰ τὸ ἀγαθὸν εἶναι νυκτὶ πείθεσθαι· ὅθεν καὶ ὁ δόρπος σύγκειται· ὡς τότε δηλαδὴ παυομένου δορός, ἤτοι πολέμου· ἢ μεταληπτικῶς ἀβρότη, ἡ ἄφως· φωτίζει, ἡ ἀφώτιστος· ἡ φῶς μὴ ἔχουσα· ἢ ἐν ᾗ φῶς οὐκ ἔστι· τὸ φῶς γὰρ, ὁμόφωνόν ἐστι τῷ φὼς ἀρσενικῷ ὀνόματι· ὅ ἐστι βροτός. Ἀβροτῆσαι, τὸ νυκτὸς ἀπαντῆσαι. Ἀβρότητι, τρυφερότητι· ἁπαλότητι. Ἀβρετίνη, ἁμαρτωλή. Ἄβροτον, ἄψυχον, αἰχμάλωτον· ἀπαίθρωτον· βροτὸν γὰρ τὸ μετὰ κονιορτοῦ αἷμα· ἢ τὸν ἐκ φόνου λύθρον. Ἀβρότονον, εἶδος βοτάνης θαμνώδους· ἔστι δὲ πικρότατον. Ἄβροτος, ἀζήμιος. Ἀβρότων, κοχλίων εἶδος· οἱ δὲ ἀκρίδων· αἵ τινες πολλαὶ γινόμεναι, τοὺς καρποὺς διαφθείρουσιν· οἱ δὲ μελιττῶν· οἱ δὲ ἀπρότων φασίν· ὅ ἐστιν αὐτὴ τῶν λαγῶν. Ἀβροῦτες, ὀφρῦς· μακεδόνες. Ἀβροχίτων, λαμπροφόρος· τρυφερὰ φορῶν. Ἄβρυνα, συκάμινα. Ἀβρύνεται, κοσμεῖται. Ἀβρύνομαι, καυχῶμαι· διαθρύπτομαι· κοσμοῦμαι. Ἀβρυνόμενα, σεμνυνόμενα· λαμπρυνόμενα. Ἄβρυσος, ἢ ἄβροσος, ὁ ἐβρωσκόμενος. Ἀβρυτοί,

καὶ ὑπομνήματα, καὶ τέχνην ῥητορικὴν καθόλου πάντων. Ἀβάσαι, ἀριστῆσαι, καὶ ἀρθῆναι. Ἀβασάκτως, δυσβαστάκτως. Ἀβασάνιστα, ἀνεξέταστα. Ἀβασάνιστος, ἀδοκίμαστος, ἄπειρος, μὴ κολαζόμενος, ἀγύμναστος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου, τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸ χρυσίον. Ἀβάσκανος, ὁ ἀψευδὴς καὶ ἀνεπίφθονος. Ὁ δὲ μάρτυς ἀβάσκανος γίνεται πρὸς Καίσαρα, τῶν αὐτοῦ πατρὸς κατορθωμάτων. Ἀβάσκαντα, χωρὶς βλάβης.

Ἄβαστον, ἄβατον, ἀβίαστον. Ἄβαστα, ἀκίνητα, ἀπρόσιτον. Ἄβατος, ἀσύνετος. καὶ Ἄβατον, ἀδιόδευτον, ἀπόβατον. ἢ τὸ ἱερὸν, καὶ τὸ ἔρημον. Ἀβαχθανί, λέξις ἑβραϊκή· ἐγκαταλελειμμένος. Ἄβδελον, ταπεινόν. Ἀβδέλυκτα, ἀμίαντα, τὰ μὴ μιαίνοντα· ἢ ἃ οὐκ αὐτοὺς βδελύττεσθαι καὶ δυσχεραίνειν. Ἄβδελα, ἄβατα. Ἄβδηρα θάλασσα, καὶ ὄνομα πόλεως· ὁ πολίτης, Ἀβδηρίτης· ὅθεν καὶ ἀβδηρίτης ἄνεμος, ὁ βορέας. Ἄβδης, μάστιξ παρὰ Ἱππώνακτι. Ἀβδίου, ὄνομα κύριον· ἑρμηνεύεται δοῦλος ἐξομολογητός. Ἀβίβαιος, ὁ ἀσταθὴς καὶ εὐμετάτρεπτος· ὁ μὴ πάγιος.

Ἀβέβηλα, τὰ μὴ βάσιμα χωρία· ἱερὰ δὲ καὶ ὅσια· καθαρά. ἀβέβηλα γὰρ ἔλεγον τὰ μὴ ὅσια, μὴ δὲ ἱερά· πάντη δὲ βάσιμα· καὶ βέβηλα τὰ μὴ κεκοινωνηκότα ἱερῶν. καὶ λόγια ἀβέβηλα, τὰ ἀπόρρητα· καὶ ἀβέβηλος, ὁ καθαρός.

Ἄβεις, ἔχις· Παμφύλιοι. Ἀβέλ, υἱὸς Ἀδάμ· καὶ ἀβέλ, πένθος. Ἀβέλδ, στέφος. Ἀβελίην, ἡλιακόν. Ἀβέλιον, τὸν ἥλιον Κρῆτες. Ἄβελον, ταπεινόν. Ἀβέλτερος, ἀνόητος, ἀσύνετος· ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· βέλτερος γὰρ ὁ τὸ βέλτιον γινώσκων, καὶ φρόνιμος. γίνεται δὲ, ἐκ τοῦ βέλτερος μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα. τὸ δὲ βέλτερος, ἀπὸ τοῦ βάλλω· τύπου ἁπλοῦ, οὐχὶ δὲ συγκριτικοῦ. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ φέρω φέρτερος· οὕτω παρὰ τὸ βάλλω βέλτερος. ὅθεν ἀβέλτερος νοῦς· χαῦνος, εὐήθης, νέος, καὶ ἠλίθιος. καὶ ἀβελτηρία· ἢ ἀβελτερία κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η· ἀφροσύνη, ἄνοια, ἀνοησία, μωρία, ἡ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκουσα. καὶ ἀβέλτερον, τὸ μωρὸν καὶ ἀνόητον. Ἀβελτηροκόκκυξ, ὁ κενὸς καὶ ἀβέλτερος.

Ἀβέρβηλος, ὁ ἀκατάστατος. καὶ ἀβέρβηλον, πολὺ, ἐπαχθές, μέγα, βαρὺ, ἀχάριστον, μάταιον, ἀκατάστατον, ἀναίσχυντον. Ἀβεσαλών, ὄνομα κύριον. Ἀβειρών, ὄνομα κύριον. Ἀβέασει, ἀδημονεῖ, θορυβεῖ. Ἀβυδηνὸς, ὁ ἀπὸ πόλεως Ἀβυδόνης. Ἀβυδόνη, ὄνομα πόλεως. Ἀβυδόνα, ἀηδόνα. Ἀβὴρ, οἴκημα στοὰς ἔχον· ταμεῖον Λάκωνες. Ἀβηρὶ, ἄδειν. καὶ ἀβήρουσιν, ἄδουσιν. Ἀβής, ἀναίσχυντος, ἀνόσιος, ἀσύνετος, ἀνόητος. Ἀβιαστί, ἀδημονεῖ· ὅπερ καὶ ἀβὶ παρὰ Σκύθαις εἴρηται. Ἄβια, οὐ βιώσιμα, ἢ βίαν οὐκ ἔχοντα. Ἀβιὰ, καὶ Ἀβιάθαρ, ὀνόματα κύρια. Ἀβιαδηνός, ὁ ἀπὸ πόλεως Ἀβιαδηνῆς. Ἀβίας, υἱὸς Ῥοβοὰμ τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος. Ἀβίγας, ποταμός. Ἀβίδα, ἀνδρεῖον. Ἄβιες, ἔβαλλον· Σκύθαι. Ἀβιέζερ, ὄνομα κύριον. Ἀβίνκτον, ἐφ' οὗ οὐκ ἐλύετο βοῦς ἀπολλυμένου. Ἀβέλτακα, τὸν μὴ μόνα πόρσαι. Ἄβιλα, πόλις· καὶ ἀβίλιος οἶνος. Ἀβίλυξ, ἀβίλυκος· τὸ ἀντικείμενον ὄρος ἐκ τῆς Λιβύης τῇ Κάλπῃ· ἢ τῆς ἐστὶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῶν Γαδείρων. Ἀβιλύκη, στήλη ἐν Λιβύῃ. Ἀβιμέλεχ, ὄνομα κύριον.

Ἄβιννα, ὄνομα πόλεως. Ἄβιες, ἐλάται· οἱ δὲ, πεῦκαι. Ἄβιοι, μὴ ἔχοντες ῥίζα· ἀπόλεμοι· οὐ βίαιοι· οὐκ ἄδικοι, καὶ ὄνομα ἔθνους. Ἀβιόλη, σπέρματι. Ἄβιος, πλούσιος· πολὺν βίον ἔχων. οὕτως Ἀντιφῶν· ὥσπερ καὶ Ὅμηρος τὸ ἄξυλον, ἀντὶ τοῦ πολύξυλον. καὶ ἄβιος, ὁ μὴ ἔχων βίον· ἢ ὁ μὴ ἔχων τόξον· βιὸς γὰρ, τὸ τόξον. Ἀβιούδ, ὄνομα κύριον.

Ἀβίωτος βίος, ὁ ὀδυνηρὸς, δυστελής, πένης, καὶ ἀηδής. καὶ ἀβίωτος, ὁ μὴ ζῶν. Οἱ δὲ, ἀβιώτους εἶχον, εἰ μὴ κρατήσει τῆς πόλεως. Ἀβισάχ, ὄνομα κύριον. Ἀβίσαρος, ὄνομα τόπου. Ἄβιτος, ὄνομα κύριον. Ἀβλαβύνιον, σφαῖρα περικομμένη παρὰ Αἰγυπτίοις ἐκ βύβλων, πρὸς κάθαρσιν οὖσα. Ἀβλαβῶς, ἡδέως. Ἄβλαξ, λαμπρῶς, ὡς Κύπριοι. Ἄβλαρα, ξύλα. Ἄβλας, ἀσύνετος, ἀγνώμων. Ἄβλαυτος, ἀνυπόδητος. Ἀβλεμὲς, ἀσθενές. Ἀβλεμέως, οἷον ἀμελέως, ἀφροντίστως, παρὰ τὸ μέλειν, ἀμελεῖν. καὶ ἀμελέως ἐπίρρημα· καὶ ἐν ὑπερθέσει καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ἀβλεμέως, οὕτως Ὠρίων. Ἀβλεπὲς, φαῦλον. Ἀβλεμὴς, ἄτολμος, ἀπρεπής, παρειμένος· οἱ δὲ, κακός. Ἀβλεπτεῖ, τὸν ἀβλεπτοῦντα. Ἀβλεπτήματι, ἁμαρτήματι. Ἀβληρα, ἡνία. Ἄβληρος, ὄνομα κύριον. Ἀβλῆδην, ἐνδόσιμον. Ἀβλὴς ὀϊστὸς, ὁ μήπω βληθεὶς· ὁ δηλονότι ἀφεθεὶς κατά τινος. διὸ καὶ ἀθετοῦσι τὴν λέξιν οἱ παλαιοί, φάμενοι μὴ εἰωθέναι τὸν ποιητὴν τὸ βάλλειν ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀφιέναι τιθέναι. αἰτιῶνται δὲ καὶ τὸ ἕρμα, λέγοντες ὅτι οὐχ ὁ θέλει ὁ ποιητὴς λέγει. ἕρμα γὰρ Ὁμηρικῶς, τὸ ἔρυμα, καὶ κώλυμα. τὸ δὲ βέλος οὐ γίνεται κώλυμα ὀδυνῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπέρεισμα. ἔστι δὲ λύοντας τὰ τοιαῦτα εἰπεῖν, ὅτι ἀβλῆτα μὲν ὀϊστὸν λέγει, τὸν μήπω βαλλόντα, ἤτοι ἀποτυχόντα τινός, διὰ τὸ μηδένα ἀφεθῆναι· ἢ καὶ ἄλλως· ἀβλὴς ὀϊστός· ὁ καινόβλητος, ὁ καινός. παρὰ τὸ βέβληται, ἢ ὁ καίριος. ὁ νεουργής, καὶ μήπω βεβλημένος. ἀλλὰ νεοπαγής. καὶ ἀκέραιον τὸν ἰὸν ἐν ἑαυτῷ ἔχων. κλίνεται δὲ, διὰ τοῦ τος. οἷον, ἀβλής, ἀβλῆτος. Τὰ γὰρ εἰς ς λήγοντα ὀξύτονα σύνθετα, ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μίαν συλλαβὴν φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλίνονται. εἴτε εἰς ως ὦσιν, εἴτε εἰς ης, εἴτε εἰς ας. οἷον, κέκραται, χαλκοκράς, χαλκοκρᾶτος. βέβληται, ἀβλής ἀβλῆτος. τέτρωται, ἀτρώς, ἀτρῶτος. Ἄβλητα βέλη, καινά· μὴ πεμφθέντα εἰς τρῶσιν· ἄτρωτα· οὔπω ἀλλ' ὅτι βεβλημένα. Ἄβλητος καὶ ἀνούτατος διαφορὰν ἔχουσιν, ἣν οἶδεν σαφῶς Ὅμηρος, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, τοῦ οὐτάσαι καὶ τοῦ βαλεῖν. τὸ μὲν, ἐκ τοῦ σχεδὸν γινομένου. τὸ δὲ βαλεῖν, πόρρωθεν. Ἄβληχμον, ἀμβλύ.

Ἀβληχρῇ, ἀσθενεῖ· οἱ δὲ, ἀπαλεῖ ἀντὶ τοῦ θανάτου. Ἀβληχρός, ἀμβλὺς καὶ ἀμαυρός. καὶ ἀβληχρὸς θάνατος, ὁ ἀσθενὴς καὶ ἠρεμαῖος, διὰ τὸ ἄπονον· ἢ ὁ ἀβληχροποιός, ὡς ἀσθενεῖς ποιῶν τοὺς θνήσκοντας. καὶ ἀβληχρῇ, ἡ ἀριστερὰ κατά τινας, ἢ μᾶλλον ἡ ἀσθενής. Ἀβλίσματον, ἄψαυστον. Ἀβλόη, σπεῦδε, σπεῖσον· Μακεδόνες. Ἀβλοπές, τὸ ἀβλαβὲς Κρῆτες. Ἀβλωθρίδια, ἀτελῆ ἐκτρώματα. Ἀβοαί, εὐχαί. Ἀβοητί, ῥαδίως. Ἄβολα, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. Ἀβολεῖς, αἱ περιβολαί, ὑπὸ Σικελῶν. Ἀβολῆσαι, ἀπαντῆσαι. Ἀβολήσομεν, παιζόμεθα· Ἀπολλώνιος· αὐτὰς δὲ ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες. Ἀβολησαί, ἀντιπάντησαι ἰσχυρῶς. Ἀβολῆτις, ἔντευξις· ἀπάντησις. Ἀβόληται, ἐντεύξεις. Ἀβολήτορες, μάρτυρες· ἀνταλλάχοντες. Ἀβολήτωρ καὶ ἄβολις, ἢ ἄβολος ὄνος καὶ ἵππος, ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. Ἄβολον, ὄνομα στοιχείου. Ἄβολος πῶλος, ὁ μηδέπω ἐκβαλὼν τοὺς ὀδόντας.

κράτορος· ἀνυφομόνητος. Ἄατοι, κορέννυνται· ἄμμι γὰρ τὸ ἐκπνέω· τὸ παθητικόν, ἄαμαι ἄασαι· ἄαται.

Ἀάτατε, ἀπήροτι. Ἄατος, ἀνάατος· ἀβλαβής· ἢ πολυβλαβὴς καὶ βεβλαμμένος, κατ' ἐπίτασιν τοῦ α· χαλεπός· δυσχερής· ἀκόρεστος· ἀχόρταστος· καὶ ἄατοι οὐδέτερος, τὸ ἀβλαβές, ἢ ἀνάατος, ἢ ἀπήρωτοι· οἷον, ἄγρει δή μοι ὄμοσον, ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ. Ἀάατος, ἐκ τοῦ ἀάατον, διὰ τριῶν ἄλφα προφέρεται· ὧν τὰ δύο στερητικά, διὸ καὶ ὑπερστερητικόν φασιν οἱ παλαιοί, ὡς διπλάζον τὴν στέρησιν· ἔστι δὲ τὸ μὲν δεύτερον α, στερητικὸν ἄτης· τὸ δὲ τρίτον, ἀναιρετικὸν τῆς τοιαύτης στερήσεως· ὅθεν ἀάατον, τὸ μὴ στεροῦν ἄτης τὸ ἐπιόρκησιν, ἀλλὰ μάλιστα αἴτιον ἄτης. τοιοῦτον καὶ τὸ ἀνάπηρος, καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ τὸ ἀνάπυστα· ἐν οἷς δηλοῦται ὁ ἐστερημένος τῆς τὸ πυστόν, ἤτοι ἀκουστόν, πλεονασμῷ τοῦ ν διὰ καλλιφωνίαν· ἄπηρος μὲν γάρ, ὁ μὴ ἔχων πήρωσιν· ἀνάπηρος δέ, ὁ ἐστερημένος τῆς τοιαύτης στερήσεως· οὕτω δὲ καὶ ἄπυστος μέν, ὁ στερηθεὶς τοῦ ἀκουσθῆναι, ἀνάπυστος δὲ ὁ ἀκουσθείς, διὰ τὸ στερηθῆναι τῆς τοῦ ἀπύστου στερήσεως· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἀνάγνωστος, ὁ ἐγνωσμένος· γνωστὸς γάρ, καὶ ἐν στερήσει ἄγνωστος· καὶ ἐν δευτέρᾳ στερήσει ἀναιρετικῇ τοῦ ἄγνωστος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάγνωστος, ὁ μὴ ἄγνωστος, ἀλλὰ δηλονότι γνωστός· τινὲς δὲ διὰ τὸ ἀάατον τὴν βλάβην λέγεσθαι ἄατον μέν φασι τὸ ἀπηρόν· ἀάατον δέ, τὸ πολυβλαβές. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀάατος, δι' ἀφωνίαν οὐκ ἔχει τὸ ν, καθὸ τὸ ἀνάπηρος, καὶ ἀνάπυστος. Ἀάτυλον, ἀβλαβές.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Ἀβ, ὁ γραμματικός μέν. Ἄβα, τροχός, ἢ βοή. Ἀββᾶ, ὁ πατὴρ παρ' ἑβραίοις. Ἀβάγητρον, λεπτόν. Ἀβαγῖνα, τὰ ῥόδα μακεδόνες. Ἄβαζος, ἥσυχος· ἄγλωσσος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν, ὅ ἐστι τοῦ λέγειν. Ἀβαίρ, ὁ λεπτός, ἢ τὸ λεπτόν. Ἀβάθ, διδάσκαλος, κύπριοι. Ἀβάθματα, στέμματα. Ἄβαι, πόλις φωκική· ἐκλήθη δέ, ἀπὸ ἥρωος ἄβα· οὗ, μαντεῖον ἀπόλλωνος ἀβαῖος. Σοφοκλῆς ἐν τῷ ἐς οἰδίπουν τύραννον δράματι· Οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων, οὐδ' ἐς τὸν ἀβαῖσι ναόν. Ἀβακαῖνον, πόλις σικελίας. Ἀβακέω ἀβακῶ, ἡσυχάζω· ἀπὸ τοῦ ἀβακής, γίνεται ἀβακῶ· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀσεβής, ἀσεβῶ. Ἀβακέως, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἡσύχως· ἀβακέως ἀΐδοντι· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀβακής, ἀβακέως· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀσεβής, ἀσεβέως· οὕτως ἡρωδιανός, εἰς τοὺς μεγάλους ἐπιμερισμούς. Ἀβακήμων, ἄλαλος· ἀσύνετος· μωρός· ἥσυχος· ἤτοι ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν, ὅ ἐστι τοῦ λέγειν. Ἀβάκην, ἀφελῆ· ἀσύνετον· ἡσύχιον· ἄπειρον· ἀδύνατον· ἄκακον. Ἀβάκης, ἄβαξ· ἄφωνος· σιωπηλός· καὶ ὄνομα ἐργαλείου τεκτονικοῦ· ὃ σκύθαι, ἀξίνα καλοῦσιν. Ἀβακής, ἡσύχιος· πρᾶος· ἀπὸ τοῦ βάζω, τὸ λέγω. Σαπφώ· ἀλλά τις οὐκ εἰμὶ παλιγκότων ὀργάν, ἀλλ' ἀβάκη τὰν φρέν' ἔχω· ἀντὶ τοῦ, ἡσύχιον καὶ πρᾶον. Ἀβάκησαν τοῦτο ἅπαξ ἐρρέθη παρὰ τῷ ποιητῇ· ἔστι δὲ ἀβακεῖν, τὸ ἀγνοεῖν· καὶ διὰ τοῦ τὸ μὴ ἔχειν τι βάζειν, ἀλλ' ἀπορεῖν περὶ τῶν βλεπομένων· καὶ γίνεται καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀπακτεῖν, ὡς οἱ ἐτυμολόγοι φασίν· ἢ καὶ ἄλλως. Ἀβάκησαν, ἀντὶ τοῦ ἠγνόησαν ἢ ἠσυνέτησαν· παρ' ἄλλοις δέ, τὸ ἡσύχασαν· ἔστι βάζω, τὸ λέγω· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ βοάζω κατὰ συγκοπὴν γίνεται· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, βέβακται· τὸ ῥηματικόν, βακτός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα ἄβακτος· τὸ ῥῆμα ἀβακτέω· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ ἀβακῶ· ὅθεν τὸ ἀβακῆσαι. Ἀβακίζω, ἡσυχάζω· ἀπὸ τοῦ ἀβακῶ ἀνακρέων· Ἐγὼ δὲ μισέω πάντας, οἳ χθονίους ἔχουσι ῥυσμούς, καὶ χαλεπούς· μεμάθηκά σε ὦ μεγιστῇ, τῶν ἀβακιζομένων· ἀντὶ τοῦ, τῶν ἡσυχίων, καὶ μὴ θορυβούντων. Ἄβακοι, ἀγλαΐστοι. Ἀββακούμ, πατὴρ ἐγέρσεως. Ἀβάκλιστον, ἀνεπίφθονον. Ἀβακρί, καὶ ἄβυκτον, τὸ μὴ μακαριστόν. Ἀβακααίκινοι, σικελῶν μοῖρά τις, οὕτω καλουμένη. Ἀβάκχευτον, λινοῦν ὕφασμα, περιχειρίδιον. Ἀβάλαι, ἐπίρρημα σχετλιαστικόν, παρὰ τὸ βάλλω· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀβάλαι. Ἀβάλε ἀντὶ τοῦ φεῦ, καὶ ἀντὶ τοῦ εἴθε. Ἄββαλεν ἀντὶ τοῦ ἀνέβαλεν. Ἄβαλ, παρὰ τὸ ἀβάλαι, ἐπίρρημα. Ἀβάλε, ὄφελον, εἴθε· ἢ ἀχρεῖον. Ἀβαλαία, συγγραφή· ὁμολογία. Ἀβάλη, τὸ ἀχρεῖον λάκωνες· οἱ δέ, τὸ νωθρόν. Ἄβαλις, μοχθηρὰ ἐλαία. Ἀβάνασιν, ἀνάβασιν. Ἄβαντα, πόλις πλησίον ἠπείρου· ἔνθα ἱερὸν ἀπόλλωνος.

Ἀβάντειος, ὁ τοῦ ἄβαντος, καὶ ἀβαντιάδης. Ἄβαντις, ἔθνος· καὶ ἀβαντὶς, ἡ εὔβοια· ὡς ἀπὸ ἄβαντος τοῦ ἀργείου, υἱοῦ ποσειδῶνος καὶ ἀρεθούσης· τῆς ὁμωνύμως τῇ γῇ ἀρεθούσῃ· οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι θρᾶκες κατὰ ἀριστοτέλην ὁρμηθέντες ἐξ ἄβας τῆς φωκικῆς, ἐπώκησαν τὴν νῆσον, καὶ ἐπωνόμασαν ἄβαντας τοὺς ἐκεῖ· οἱ δέ, ἀπὸ ἥρωός φασιν ἄβαντος κληθῆναι, καθὰ καὶ αἱ βοιαὶ ἀπὸ ἡρωΐνης. Σημείωσαι οὖν, ὅτι ὥσπερ ἔθνος μὲν οἱ βοιωτοί, καὶ οἱ φωκεῖς, καὶ οἱ λοκροί, πόλεις δὲ ἄλλαι αὗται καὶ ἐκεῖναι, οὕτω καὶ ἐθνικὸν μὲν ἐνταῦθα οἱ ἄβαντες· αἱ δὲ κατὰ ἄλλους πόλεις, ἡ δεῖνα καὶ ἡ δεῖνα.

Ἄβαξ κυρίως, ὁ μὴ βάσιν ἔχων· καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἐπὶ ἄλλης δή τινος σανίδος· παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω· ἢ καὶ ἄλλως.

Ἄβαξ, ἄλαλος· ἄφωνος· δηλοῖ καὶ τὸ σανίδιον· ὥσπερ οὐ μόνον ἐπὶ σανίδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λίθων ὁμοιοσχημόνων ξυλίνας ἄβαξιν· ὅθεν καὶ ἀβάκιον, ἐφ' οὗ ψηφίζουσιν. Ἀβάπτος, ἀστόμωτος· ἐκ μεταφορᾶς τῶν μαχαιρῶν, τῶν κατὰ στόμα βαπτομένων· λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀργυλώσσων. Ἀβάπτιστον, τρυπάνου εἶδος ἰατρικοῦ. Ἀβαρβαλαῖαι, νύμφαι.

Ἀβαρβαρέη, ὄνομα νύμφης, πολλὰ γὰρ τὰ τῶν νυμφῶν εἴδη. Ἀβαρής, ἀσύνετος. Ἄβαρις, ὁ ἠπειρώτης, καὶ μὴ ἔχων βάριν. Ἄβαρις, σκύθης συγγραφεύς· συνεγράψατο δὲ χρησμούς, τοὺς καλουμένους σκυθίνους· καὶ γάμον ἕβρου τοῦ ποταμοῦ· καὶ καθαρμούς· καὶ θεογονίαν. Ἀβαριστάν, γυναικιζομένην, τὴν καθαιρομένην καταμηνίοις· κύπριοι. Ἀβαρκνᾶ, κομᾷ· οὕτω μακεδόνες. Ἄβαρνα, λιμός. Ἀβαρλεῖται, ταράσσεται κρότῳ. Ἀβαρνεύς, φωκέων φυλή.

Ἀβάρνου, στένε, ἄμοζε, βόα. Ἄβαρνος, πόλις φωκέων. Ἀβαρνίς, ὄνομα πόλεως λαμψάκου· οἷον, Γερκώτην δ' ἐπὶ τῷ, καὶ ἀβαρνίδα ἠμαθόεσσαν. Ἀβαρταί, πτηναί· κύπριοι. Ἀβαρτία, ἀπληστία. Ἄβαρτος, ἄπληστος· οἱ δὲ ἄμαρτος. Ἀβαρύ, ὀρίγανον μακεδονία. Ἀβάς, ὁ ἄνηθος· καὶ ἱερὰ νόσος παρὰ ταραντίνοις. Ἄβας, σοφιστής· ὃ ἱστο

Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΕΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙΣ, ΒΑΡΙΝΟΣ ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ ΚΑΜΗΡΣ Ο ΝΟΥΚΕΡΙΑΣ, ΕΙΚΟΤΩΣ ΤΕ, ΚΑΙ ΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΧΑΡΙΖΟΜΕΝΟΣ ΛΕΟΝΤΙ ΤΩ ΔΕΚΑΤΩ ΑΚΡΩ ΑΡΧΙΕΡΕΙ, ΤΟ ΜΕΓΑ ΤΟΥΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΕ, ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΦΩΝΗΣ, ΕΚ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΣΥΝΕΛΕΞΑΤΟ·

ΤΟ Α΄, ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ·

Ἄλφα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἀλφαίνω τὸ εὑρίσκω· πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων στοιχείων εὑρέθη· ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀμοιβὰς πολιτεύεσθαι· ἀλφεῖν γὰρ τὸ ἀμείβειν. Ἄλφα τὸ μόριον, ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρησιν ψιλούμενον, ὡς ἐν τῷ ἄκληρος· ποτὲ δὲ τὸ πολύ· ὡς ἐν τῷ ἀχανὲς πέλαγος· τὸ μέγα πάνυ καὶ ἐπὶ πολὺ κεχηνός· ποτὲ δὲ τὸ ὁμοῦ· ὡς ἐν τῷ ἀκόλουθος ὁ ὁμοκέλευθος· καὶ ἄνισχε ποιητικῶς· ἤγουν ἅμα ἴσχε· καὶ ἄκοιτις ἡ παράκοιτις· καὶ τοῦτο ποιητικὸν καὶ ἀκάτης ἀρσενικόν· ἐνίοτε δὲ τὸ κακόν· ὡς ἀφυὴς ποιητικῶς, ὁ κακοφυής· ἄλλοτε δὲ τὸ ἴσον, ὡς ἀτάλαντος ὁ ἰσοτάλαντος· ποτὲ δὲ τὸ ὀλίγον· ὡς ἀμαθὴς ποιητικῶς, ὁ ὀλιγομαθής· ἐνίοτε δὲ πλεονάζει ἀττικῶς μηδὲν σημαῖνον· ὡς ἐν τῷ στάχυς, ἄσταχυς· σπαίρειν, ἀσπαίρειν· ὃ λέγεται ἐπὶ τῆς ἀκοντὶ καὶ ἀμούσου κινήσεως· οἷον, ἐπὶ δὲ δεσμοῦ τινος, καὶ κεντήματι ἰδίου νόσῳ τινί· σκαίρειν δέ, τὸ εὐρύθμως κινεῖσθαι καὶ ὀρχηστικῶς· καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ προτέρου, σπάρος ὁ ἰχθύς· ἀπὸ δὲ τούτου, σκάρος· σημαίνει δὲ καὶ ἄθροισιν δασυνόμενον, ὡς ἐν τῷ ἅπας. Ἆ ἆ τὸ ἐπίρρημα· ψιλούμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον, ἔκπληξιν, καὶ παρακέλευσιν δηλοῖ· ὡς παρ' Ἀριστοφάνει· ἆ ἆ· τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερε· ἃ πῶς οὐ καθ' ἕνωσιν, ἀλλὰ κατὰ διαίρεσιν ἀμφότερα ἀναγνωστέον· εἰ γὰρ ἓν μέρος λόγου ἦν, καὶ κατὰ σύναψιν ἀνεγίνωσκετο, οὐ χρείαν εἶχε τῶν δύο τόνων· δηλοῖ καὶ ἐπιτίμησιν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀριστοφάνει· ἆ μὴ λέγω πονηρέ· δασυνόμενον δέ, ἄρθρον γίνεται ὑποτακτικὸν πληθυντικόν, ἤγουν οὐδετέρου, σημαῖνον τὸ ἅπερ, ἢ ἅτινα ὡς παρ' Ἱπποκράτει· ἔνιοι τὸ ὅσα· παρὰ Δημοκρίτῳ, τὰ ἴδια· παρ' Ὁμήρῳ, τὰ ἑαυτοῦ· ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος· τέτακται ἀντὶ τοῦ ὧν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ· Πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· ἀλλ' εἰς ὃν πύξῃ. Ἆ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον κλητικὸν ἐπίρρημά ἐστι, καθὰ καὶ τὸ ὦ ἔχει πρὸς τῇ κλήσει, ὡς πολλαχοῦ φαίνεται· καί τινα πλείω ἔμφασιν ἔχει, ἐπὶ σχετλιασμοῦ ἢ θαύματι κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ καὶ ἄλλως, ἐπί τινι λόγῳ ἀκαίρῳ ὁμοίῳ.

Ἄλλως. Ἆ· ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον, δηλοῖ τὸ ἐν ἴσῳ ἐπίρρημα, τῷ ναὶ καὶ εἴθε· ἢ αἴθε ὡς δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν, δῆλον Καλλίμαχος· ἆ πάντα συνάγειρας· καὶ τὸ ὦ τὸ κλητικόν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· ἆ δειλοί· τί κακὸν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· ἆ ἔα δ' εἰς τι Ταύρους· καὶ ἐπὶ σχετλιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φεῦ· ὡς παρὰ Πλάτωνι· καὶ τὸ νῦν, ὡς ἐν τοῖς Δήλου τοῦ χρησμολόγου ποιήμασι· δασυνόμενον δὲ ὡς Ἀγαθίας, ἐν τῷ εἰς Εὐστάθιόν τινα νέον ἐπιγράμματι, θαυμαστικὸν γίνεται· οἷον, ἃ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλάσατο· ὅπερ ἐν ἄλλαις γέγραπται, ἃ μέγα τλήεις, ἔσβεσεν ἀγλαΐην. Ἃ μὲν τὸ μακρόν, τρέπεται εἰς η ποιητικῶς· οὐδέποτε δὲ τὸ βραχύ· οἷον, καλίη καρδίη. Α· ι· υ· Διατί τριῶν ὄντων τῶν διχρόνων, τὸ μὲν α εἰς η τρέπεται, τὸ δὲ ι καὶ υ οὐ τρέπονται; Ἐπειδὴ τὸ α ἔχει ἀντίστοιχον τὸ η, τούτου χάριν ἐτράπη εἰς αὐτό· τὸ ι δὲ καὶ υ μὴ ἔχοντα, οὐ τρέπονται. Ἆ, σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα, ἢ σύστημα ὕδατος. Ἀάβακτοι, καὶ ἀάβυκτοι, ἀβλαβεῖς· ἢ μέλανες. Ἀαγές, ἄθραυστον· ἰσχυρὸν πάνυ· ἄγω γάρ, τὸ κλῶ· ἀγής· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἢ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀαγής· τὸ οὐδέτερον, ἀαγές· ἢ τὸ ἄθραυστον κατὰ στέρησιν, ἢ τὸ πολύθραυστον, κατ' ἐπίτασιν. Ἀάδα, ἔνδεια· Λάκωνες. Ἀαδεῖν, ὀχλεῖν· λυπεῖσθαι· ἀδικεῖν· ἀπορεῖν· ἀσιτεῖν. Ἀαδῆ, ἐλύπησεν. Ἀαδήν, ἡ ὑεία κόπρος. Ἀαδές, ἀηδές. Ἀάθην, ἠπατήθην. Ἀάθικτον, ἄφθαρτον· ἀβλαβές. Ἄακτον, ἄθραυστον· ὑγιές. Ἀάλιον, ἄπρακτον· ἅλιον γὰρ τὸ μάταιον· ἀκρατές. Ἀάνεμα, πολλαχῇ χάρις. Ἀάνης, χρήσιμος. Ἀανές, οὐ τελεσθησόμενον. Ἄανθα, εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἢ Ἀριστοφάνει. Ἄαπτος, ἀβλαβής· ἡ ῥᾳδίως ὥς φασιν, ὅτι γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰάπτω τὸ βλάπτω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι, ἄαπτος· ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι· ἢ οὐ κατὰ στέρησιν ἐκληπτέον τὸ α, ἀλλὰ κατ' ἐπίτασιν, ἵν' ᾖ ὁ μεγάλα δυνάμενος βλάπτειν· ὅθεν παρ' Ὁμήρῳ, αἱ ἄαπτοι χεῖρες· Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς γλώσσαις, ἀέπτοις γράφει διὰ τοῦ ε· οἱονεὶ, ἀρρήτοις· ἀφ' οὗ δύναταί τις εἰπεῖν· ἢ δυσπαρακολουθήτοις, αἷς οὐ δύναταί τις ἕπεσθαι. Καὶ ἄλλως· χεῖρες ἄαπτοι, αἱ ἀπροσπέλαστοι· ὧν οὐκ ἂν ἅψαιτό τις.

Ἀαρών, ὄνομα κύριον. Ἄας, ἐς αὔριον Βοιωτοί· οἱ δέ, τὸ εἰς τρίτην. Ἀάσαι, τέσσαρα σημαίνει· τὸ κορέσαι· τὸ καθυπνῶσαι· τὸ λυπῆσαι· καὶ τὸ πολλαχῶς καὶ ἄγαν βλάψαι. Ἀασάμην, ἥμαρτον· ἐσφάλην· ἐβλάβην· ἀντὶ τοῦ ἔπεσον· καὶ ἐλυπήθην παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἄασαν, ἔβλαψαν· λέξις οὐ κοινή, ἀλλὰ κυριωτάτη ἐν ποιήσει.

Ἀασίφορος, βλάβην φέρων. Ἀασίφρων, βλαψίφρων· φρενοβλαβής· ἀάσαι γάρ, τὸ βλάψαι. Ἀάσκει, βλάπτει· φθείρει. Ἄατον, ἀναμάρτητον· ἀβλαβές. Ἄατα, ἀνεύφραντα. Ἀάχετος, ἀκατάσχετος· ἀ

Βαρῖνος κάμηρς ὁ Νουκηρίας, Τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ, καὶ αἰδεσιμωτάτῳ
Ἰουλίῳ καρδιναλίῳ τῷ τῶν μεδίκων, Χαίρειν.

Εἰ καί τις [illegible] καὶ μεγίστου ὄντι ἀγαθοῦ μετεσχηκότι, τὸν εὐεργετήσαντα δὲ τὸν ὀφειλό-
μενον μὴ τιμήσαντι, μηδ᾽ ὁμολογοῦντι χάριν, [illegible] τῆς ἀχαριστίας [illegible]
τὴν τῶν ἀνθρώπων κακολογίαν ὀφλισκάνει· ἐγὼ [illegible] ἤδη ἔτη τῶν μεδίκων πρόσιμος γεγο-
νώς, καὶ πολλοὺς [illegible] εὐεργετηθείς, τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν ὧν τυγχάνω ἔχων οὐδεμίαν μνήμην ποιή-
σαιμι, ἢ τὰ προφανῆ αὐτοῖς μὴ ἀποτίσαιμι, δικαίως ἂν νομιζοίμην εἰς ἐκείνους [illegible], ἵνα μὴ τοῦ
μεγίστου ἀχάριστος δόξω εὐεργέτου, ὅ τι δύναμαι ποιῶ, καὶ τιμῶ σε ὦ αἰδεσιμώτατε Ἰούλιε, [illegible] τυγχάνω δια-
μένων· ἄλλα δὲ ὅσοι μου [illegible] πράξει, τιμιώτατα σοι χρήματα καὶ μεγίστας [illegible] δωρεάς· εἶδό-
τε [illegible] Λέοντος τοῦ δεκάτου μεγίστου ἀρχιερέως, [illegible], τὰς πάσας
μου καὶ ταύτης ἀγρυπνίας [illegible] βιβλίου
καὶ [illegible] ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων γραμματικῶν συλλέγειν, καὶ [illegible]
[illegible] τῆς μεγαλοπρεπεστάτης
[illegible] σου [illegible] δικαιοσύνας [illegible]
[illegible] τῆς μακαρίας σου ψυχῆς [illegible], καὶ [illegible] διαλεχθήσομαι, [illegible]
[illegible]
[illegible] διαφανοῦμαι· [illegible] τῆς θαυμαστῆς [illegible], καὶ τοῦ [illegible]
καὶ ἐχαρίσατο τῇ ψυχῇ σου· [illegible] μᾶλλον δὲ φοβοῦμαι λέγειν, μὴ κολακευτικῶς πρὸς σὲ [illegible]
[illegible]· ὅσα γὰρ ἀγαθὰ, καὶ ὅσας χάριτας [illegible] πάσας [illegible] διισχυρίζομαι
ἐκείνους [illegible] πάντα συλλαμβάνειν, περὶ Ἰουλίου τοῦ καρδιναλίου τῶν μεδίκων [illegible],
[illegible] ἄλλου λέξεσθαι [illegible] αἰδεσιμώτατε Ἰούλιε [illegible], [illegible] σοι
τὴν πολλὴν [illegible] ἐκ πολλοῦ πρὸς σὲ ἔχων [illegible], εἰ μὴ δηλώσαιμι τε καὶ τὴν αἰτίαν [illegible] συνελεξάμην·
[illegible] τῆς ἑλληνικῆς [illegible] τε καὶ ἑρμηνείας, ἰδίᾳ [illegible] συλλεχθῆναι καὶ ὁμοῦ [illegible]
[illegible] ἑρμηνείας, [illegible] συλλέξαι, ἀλλὰ [illegible]
[illegible] καὶ ἐξ ἑτέρων [illegible] ἑρμηνείας, [illegible] εἰς πολλὰ καὶ διάφορα βιβλία [illegible], καὶ διὰ τοῦτο πολὺ τοῖς
[illegible], [illegible] εἰς πολλὰ [illegible], πρὸς τὴν
[illegible], [illegible] κατὰ [illegible] εἰς πολλὰ [illegible], ἀλλὰ ὡς φιλέλ-
[illegible] καὶ φιλολόγοις [illegible]· τοῦτο δέ, [illegible] φιλότιμος [illegible] ἐκείνοις, ἀλλὰ ὡς φιλέλ-
ληνι καὶ φιλοτίμῳ· [illegible], τῆς [illegible] τοῦ μακαρίου σου [illegible]
[illegible]· Ἔξουσι [illegible] αἰδεσιμώτατε Ἰούλιε [illegible] σου, καὶ
τῆς [illegible] Λαυρεντίου δοῦκα τοῦ [illegible] υἱοῦ σου, [illegible]
[illegible] ταῦτα [illegible] συνελεξάμην, καὶ [illegible] πάντες
[illegible] πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα σπουδά-
ζειν, οὐ μόνον πασῶν τῶν λέξεων ἑρμηνείαν, ἀλ-
λὰ καὶ τῶν [illegible] καὶ ἑτέρων, [illegible]
[illegible]
[illegible] μόνον, ἀλλὰ καὶ [illegible]
τοὺς [illegible]
[illegible]
[illegible] τοῖς πρὸς τὰ
γράμματα πρὸς σὲ
[illegible] βουλόμενος,
[illegible].
Ἔῤῥω-
σο.

ΜΕΓΑ, ΚΑΙ ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ· ΟΠΕΡ ΓΑΡΙΝΟΣ, ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ, ΚΑΜΗΡΣ, Ο ΝΟΥΚΑΙΡΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΕΚ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΣΥΝΕΛΕΞΑΤΟ·

MAGNVM AC PERVTILE DICTIONARIVM · QVODQVIDEM VARINVS PHAVORINVS CAMERS NVCERINVS EPISCOPVS EX MVLTIS VARIISQ; AVCTORIBVS IN ORDINEM ALPHABETI COLLEGIT ·

Ἰωάννου τοῦ Λασκάρεως·

Ἡ βίβλος μεγάλη μὲν, ἀτὰρ [illegible] κέκευθεν·
Ἀλλὰ τίνος; μεδίκων [illegible] τρόφιμος·
Τίς δ' οὗτος; [illegible], [illegible],
Εὐμαθίην κατὰ γενδᾶμα κλυτῶν μεδίκων·
[illegible]
Τίς [illegible]; [illegible] μεδίκων·
Οἱ δ' ἄρα [illegible] ἄλλ' ἄλλων; ἄλλων δοκέω [illegible]
Ἡ [illegible] σοφίην [illegible]·
[illegible]
Σπουδαί· καὶ δ' ἄλλος, [illegible],
Εὐφρόβου [illegible]·
Ὢ δὲ Βαρῖνος [illegible]·
[illegible]
[illegible]·

Ἀγγέλου τοῦ [illegible]·

Ἑλλάδι [illegible],
Οὐ [illegible], ἀλλὰ βίβλον [illegible]·
Οὐχ ἄλλον, [illegible] Βαρῖνος· [illegible],
[illegible]·
[illegible]·
Βίβλον ὁ γραμματικῆς [illegible],
[illegible] ἴσα, Βαρῖνος [illegible]·
Ὃς [illegible],
Ἡ [illegible]·
[illegible]·
Ἑλλάδ' [illegible]·
[illegible]·
Τὰς δ' αὖ [illegible] σοφάς, [illegible] ὅμοιος [illegible]·
Ὅσα [illegible]·
Καὶ [illegible] μέτρον, [illegible]·

1523

Ex Legat: Frat: de Rubeis

image
not
available

image
not
available